Giới thiệu

Trong vũ trụ Hồng Hoang đầy bí ẩn và khốc liệt, nơi tiên khí và sát khí hòa quyện, định mệnh đã an bài cho Tô Thần một khởi đầu đầy trắc trở.

Vốn là một người bình thường ở thế giới hiện đại, đang say sưa với những video ngắn về mỹ nữ, Tô Thần bất ngờ xuyên không, trở thành chân linh của Luân Hồi Tử Liên – một bảo vật hỗn độn cấp cao, được thai nghén từ hạt sen chưa trưởng thành của Hỗn Độn Thanh Liên.

Tuy nhiên, số phận của Luân Hồi Tử Liên vô cùng bi thảm.

Ngay trước khi hóa hình, nó đã bị Thần Nghịch – Hung Thú Chi Hoàng – cảm ứng và tấn công dữ dội, khiến liên đài bản thể tan vỡ thành nhiều mảnh, chỉ còn một phần ba phẩm và một tia bản nguyên cuối cùng trốn thoát đến u minh Bắc Vực.

Nhiệm vụ cao cả của nó là giúp Hồng Hoang hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi, thúc đẩy Địa Đạo ra đời, nhưng hiện tại, bản nguyên đang dần tiêu tán, đe dọa đến sự tồn vong.

Tô Thần, sau khi tiếp nhận ký ức và sứ mệnh của Luân Hồi Tử Liên, bàng hoàng nhận ra hoàn cảnh hiểm nghèo của mình.

Anh biết rằng nếu không ngăn chặn sự tiêu tán bản nguyên và hóa hình kịp thời, anh sẽ tan biến vĩnh viễn.

Với kiến thức từ vô số tiểu thuyết mạng đã đọc ở kiếp trước, Tô Thần nảy ra ý tưởng táo bạo: luyện hóa sát khí còn sót lại trong bản nguyên.

Anh lấy cảm hứng từ "Thôn Thiên Ma Công" của Ngoan Nhân

Đại Đế và lý niệm "Đại Đạo Dung Lô", quyết tâm biến hiểm nguy thành cơ hội.

Quá trình luyện hóa sát khí vô cùng đau đớn, suýt khiến Tô Thần mất đi lý trí.

Nhưng với ý chí kiên cường và nỗ lực không ngừng, sau hàng vạn lần thất bại và cải thiện, anh cuối cùng đã thành công.

Bản nguyên Luân Hồi Tử Liên được bảo toàn, dù chỉ còn một phần mười so với ban đầu.

Điều quan trọng nhất lúc này là phải hóa hình để thay đổi vận mệnh.

Nhiều kỷ nguyên trôi qua, Tô Thần kiên trì tu luyện.

Anh quyết định lợi dụng thiên kiếp hóa hình để tiêu trừ những ảnh hưởng tiêu cực của sát khí trong cơ thể, dù việc này đầy rủi ro.

Cuối cùng, thiên kiếp giáng xuống, dữ dội và hủy diệt.

Tô Thần không những không chống cự mà còn táo bạo thôn phệ sức mạnh của lôi kiếp, biến nó thành năng lượng thanh lọc bản nguyên và tăng cường sức mạnh.

Hành động này không chỉ khiến thiên kiếp gia tăng uy lực mà còn thu hút sự chú ý của ý chí thiên địa.

May mắn thay, nhờ bản chất đặc biệt của Luân Hồi Tử Liên và khí vận Hồng Hoang che chở, Tô Thần đã vượt qua kiếp nạn một cách kỳ diệu.

Sau khi hóa hình thành một nam tử phong thần tuấn tú, Tô Thần đạt đến cảnh giới Chân Tiên trung kỳ, dù tiềm lực ban đầu của Luân Hồi Tử Liên có thể giúp anh thành tựu Đại La Kim Tiên ngay lập tức.

Vừa mừng rỡ vì thoát hiểm, anh lại phải đối mặt với hai hung thú

Cùng Kỳ và Đào Ngột đang tấn công.

Bằng trí tuệ và sự mưu trí, Tô Thần đã giả dạng thành hung thú, thoát khỏi vòng vây của chúng và được dẫn đến đại bản doanh của Hung Thú ở Bắc Vực.

Tại đây, anh phát hiện ra nhiều bí mật và cơ duyên quý giá, bao gồm một Tiên Thiên Linh Bảo mạnh mẽ và số lượng lớn Diệt Thần Thạch, Diệt Hồn Thạch.

Tận dụng sự ngụy trang của mình, Tô Thần ra lệnh cho các hung thú thu thập những bảo vật này.

Anh cũng nảy ra kế hoạch sử dụng lôi điện do mình tạo ra để tiêu diệt toàn bộ hung thú trong thiên uyên, vừa thu thập công đức Hồng Hoang, vừa loại bỏ hiểm họa.

Kế hoạch thành công rực rỡ, Tô Thần không chỉ dọn dẹp sạch sẽ hang ổ hung thú mà còn thu được vô số công đức, khiến Địa Đạo ban tặng thêm cho anh một Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm là "Ngộ Đạo Châu" – một bảo vật trợ giúp việc thôi diễn và ngộ đạo, vô cùng quý giá cho con đường tu luyện của anh.

Sau đó, Tô Thần tiếp tục hành trình, tìm kiếm và thu thập các mảnh vỡ của Luân Hồi Tử Liên, dần dần khôi phục bản nguyên và tiềm lực.

Anh đã tìm thấy một mảnh liên đài hai phẩm ở một vùng biển băng giá, giúp Luân Hồi Tử Liên thăng cấp lên Ngũ Phẩm và đẩy cảnh giới của anh lên Huyền Tiên hậu kỳ.

Tiếp theo, anh lại được chỉ dẫn bởi mảnh vỡ đó, tìm được một Động Thiên bí ẩn, nơi anh nhận được sự chấp nhận của Bạch Miêu Miêu - một Thánh Thú Bạch Hổ hoàng tộc cuối cùng, hóa hình từ Luân Hồi Tử Liên bị một vị tổ tiên Bạch Hổ thu giữ sau trận chiến

với Thần Nghịch.

Bạch Miêu Miêu, với vẻ ngoài đáng yêu và sự thuần khiết, đã nhận Tô Thần làm chủ nhân và trao cho anh một mảnh Luân Hồi Tử Liên ba phẩm khác cùng với nhiều bảo vật quý giá khác, giúp Luân Hồi Tử Liên thăng cấp lên Cửu Phẩm và đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Với việc Luân Hồi Tử Liên đạt đến Thập Nhị Phẩm và đạo quả Đại La Kim Tiên viên mãn, Tô Thần quyết định du hành khắp Hồng Hoang, hoàn thiện đạo cơ và tìm kiếm cơ duyên.

Trên hành trình, anh tình cờ gặp Hậu Thổ, vị Tổ Vu tương lai sẽ là chủ nhân của Địa Đạo.

Nhờ sự kết nối đặc biệt về Luân Hồi Đại Đạo, Tô Thần đã chia sẻ kiến thức của mình về văn minh, giúp tộc Vu phát triển và nhận được thêm công đức.

Anh cũng được Hậu Thổ tặng Thổ Linh Châu, một trong Ngũ Hành Châu.

Sau đó, Tô Thần tiếp tục khám phá vũ trụ, khám phá thêm nhiều bí ẩn của Hồng Hoang, gặp gỡ nhiều vị Đại Năng, đối mặt với những thử thách mới và từng bước chứng minh vị thế của mình trên con đường Đại Đạo.

Mục lục

Giới thiệu

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

Chương 30

Chương 31

Chương 32

Chương 33

Chương 34

Chương 35

Chương 36

Chương 37

Chương 38

Chương 39

Chương 40

Chương 41

Chương 42

Chương 43

Chương 44

Chương 45

Chương 46

Chương 47

Chương 48

Chương 49

Chương 50

Chương 51

Chương 52

Chương 53

Chương 54

Chương 55

Chương 56

Chương 57

Chương 58

Chương 59

Chương 60

Chương 61

Chương 62

Chương 63

Chương 64

Chương 65

Chương 66

Chương 67

Chương 68

Chương 69

Chương 70

Chương 71

Chương 72

Chương 73

Chương 74

Chương 75

Chương 76

Chương 77

Chương 78

Chương 79

Chương 80

Chương 81

Chương 82

Chương 83

Chương 84

Chương 85

Chương 86

Chương 87

Chương 88

Chương 89

Chương 90

Chương 91

Chương 92

Chương 93

Chương 94

Chương 95

Chương 96

Chương 97

Chương 98

Chương 99

Chương 100

Chương 101

Chương 102

Chương 103

Chương 104

Chương 105

Chương 106

Chương 107

Chương 108

Chương 109

Chương 110

Chương 111

Chương 112

Chương 113

Chương 114

Chương 115

Chương 116

Chương 117

Chương 118

Chương 119

Chương 120

Chương 121

Chương 122

Chương 123

Chương 124

Chương 125

Chương 126

Chương 127

Chương 128

Chương 129

Chương 130

Chương 131

Chương 132

Chương 133

Chương 134

Chương 135

Chương 136

Chương 137

Chương 138

Chương 139

Chương 140

Chương 141

Chương 142

Chương 143

Chương 144

Chương 145

Chương 146

Chương 147

Chương 148

Chương 149

Chương 150

Chương 151

Chương 152

Chương 153

Chương 154

Chương 155

Chương 156

Chương 157

Chương 158

Chương 159

Chương 160

Chương 161

Chương 162

Chương 163

Chương 164

Chương 165

Chương 166

Chương 167

Chương 168

Chương 169

Chương 170

Chương 171

Chương 172

Chương 173

Chương 174

Chương 175

Chương 176

Chương 177

Chương 178

Chương 179

Chương 180

Chương 181

Chương 182

Chương 183

Chương 184

Chương 185

Chương 186

Chương 187

Chương 188

Chương 189

Chương 190

Chương 191

Chương 192

Chương 193

Chương 194

Chương 195

Chương 196

Chương 197

Chương 198

Chương 199

Chương 200

Chương 201

Chương 202

Chương 203

Chương 204

Chương 205

Chương 206

Chương 207

Chương 208

Chương 209

Chương 210

Chương 211

Chương 212

Chương 213

Chương 214

Chương 215

Chương 216

Chương 217

Chương 218

Chương 219

Chương 220

Chương 221

Chương 222

Chương 223

Chương 224

Chương 225

Chương 226

Chương 227

Chương 228

Chương 229

Chương 230

Chương 231

Chương 232

Chương 233

Chương 234

Chương 235

Chương 236

Chương 237

Chương 238

Chương 239

Chương 240

Chương 241

Chương 242

Chương 243

Chương 244

Chương 245

Chương 246

Chương 247

Chương 248

Chương 249

Chương 250

Chương 251

Chương 252

Chương 253

Chương 254

Chương 255

Chương 256

Chương 257

Chương 258

Chương 259

Chương 260

Chương 261

Chương 262

Chương 263

Chương 264

Chương 265

Chương 266

Chương 267

Chương 268

Chương 269

Chương 270

Chương 271

Chương 272

Chương 273

Chương 274

Chương 275

Chương 276

Chương 277

Chương 278

Chương 279

Chương 280

Chương 281

Chương 282

Chương 283

Chương 284

Chương 285

Chương 286

Chương 287

Chương 288

Chương 289

Chương 290

Chương 291

Chương 292

Chương 293

Chương 294

Chương 295

Chương 296

Chương 297

Chương 298

Chương 299

Chương 300

Chương 301

Chương 302

Chương 303

Chương 304

Chương 305

Chương 306

Chương 307

Chương 308

Chương 309

Chương 310

Chương 311

Chương 312

Chương 313

Chương 314

Chương 315

Chương 316

Chương 317

Chương 318

Chương 319

Chương 320

Chương 321

Chương 322

Chương 323

Chương 324

Chương 325

Chương 326

Chương 327

Chương 328

Chương 329

Chương 330

Chương 331

Chương 332

Chương 333

Chương 334

Chương 335

Chương 336

Chương 337

Chương 338

Chương 339

Chương 340

Chương 341

Chương 342

Chương 343

Chương 344

Chương 345

Chương 346

Chương 347

Chương 348

Chương 349

Chương 350

Chương 351

Chương 1

Trong động thiên ở Bắc Vực U Minh, Tiên Thiên Linh Khí và Sát Khí đan xen, vô thanh vô tức nghiền nát từng đám Tường Vân vừa ngưng tụ, hóa thành một đoàn vũ vụ, chiết xạ ra ánh hà quang bảy màu mộng ảo.

"Ông!" Tại nơi trung tâm nhất của động thiên, một tòa Liên đài màu tím phủ đầy vết nứt nhẹ nhàng lay động, đột nhiên bùng phát ra một đạo thần mang tím rực rỡ, đồng thời xua tan vô biên Sát Khí xung quanh.

"Ngô lại xuyên việt đến Hồng Hoang ư?" Tô Thần làm sao cũng không ngờ tới, Ngô đang yên lành nằm trên giường lướt video ngắn, bình phẩm đủ loại phong tư mỹ nữ từ khắp nơi, ai ngờ thoáng chốc đã xuyên việt đến Hồng Hoang, trở thành Chân linh Bản nguyên của Luân Hồi Tử Liên.

Sau khi tiêu hóa ký ức truyền thừa của Luân Hồi Tử Liên, Tô Thần đã minh bạch cảnh ngộ hiện tại của Ngô.

Luân Hồi Tử Liên vốn là một hạt sen chưa thành thục của Hỗn Độn Thanh Liên hóa thành, là bảo vật duy nhất trong số vô vàn Liên đài đản sinh Linh trí.

Sứ mệnh của "y" là giúp Hồng Hoang hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi, trợ Địa Đạo sớm ngày đản sinh.

Nhưng đáng tiếc là, ngay khi Luân Hồi Tử Liên sắp hóa hình, y đã bị Hung Thú Chi Hoàng Thần Nghịch cảm ứng được, rồi bị y toàn lực công kích, khiến cho Bản thể Liên đài nứt thành từng mảnh, chỉ còn lại một khối Bản thể này trốn đến U Minh Bắc Vực.

Vốn là một Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đỉnh cấp Thập Nhị

Phẩm Luân Hồi Tử Liên, nay chỉ còn ba phẩm, thậm chí ngay cả một sợi Bản nguyên cuối cùng cũng sắp tiêu tán.

Chờ đến Vu Yêu Lượng Kiếp, Tổ Vu Hậu Thổ xả thân hóa Luân Hồi, Luân Hồi Tử Liên tứ phân ngũ liệt này sẽ hóa thành Bản nguyên tinh thuần, trở thành năng lượng diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi.

"Thảo nào trong nhiều truyện Hồng Hoang, Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên chỉ tồn tại trong truyền thuyết, nhưng chưa từng xuất hiện trong thế giới Hồng Hoang." Tô Thần khẽ cảm thán.

Là một người đam mê truyện mạng nặng, Ngô đã đọc vô số truyện Hồng Hoang, hiểu rõ đại thế xu hướng của Hồng Hoang trong tương lai.

Giờ đây xuyên việt thành Chân linh của Luân Hồi Tử Liên đã vỡ nát, nghĩ đến kết cục tương lai của mình, nội tâm tự nhiên không khỏi có chút lo lắng.

"Hiện tại điều quan trọng nhất là phải ngăn chặn Bản nguyên Luân Hồi Tử Liên tiêu tán, sau đó trong thời gian ngắn nhất hóa hình, như vậy mới có thể thay đổi vận mệnh của Ngô!" Sắp xếp lại suy nghĩ, Tô Thần dựa theo truyền thừa của Luân Hồi Tử Liên trong Thức Hải, bắt đầu thử tu luyện.

Luân Hồi Tử Liên, là do hạt sen của Hỗn Độn Thanh Liên thai nghén mà hóa thành, căn nguyên của y trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang đều thuộc về loại đỉnh cấp nhất.

Dẫu sao, Bàn Cổ được mệnh danh là Đại Đạo Chi Tử, cũng do Hỗn Độn Thanh Liên thai nghén mà ra.

Chỉ đáng tiếc, hiện giờ Bản nguyên của Luân Hồi Tử Liên còn sót lại vạn bất tồn nhất, ngay cả công pháp truyền thừa 《Luân Hồi Đạo Kinh》 cũng chỉ còn ba tầng đầu, thêm vào đó bên trong còn tàn lưu

Sát Khí của Hung Thú Chi Hoàng Thần Nghịch không ngừng tấn công, muốn tu luyện hóa hình thực sự là quá khó khăn.

"Ô ~!" Khi Tô Thần điều động Bản nguyên vận chuyển 《Luân Hồi Đạo Kinh》 hấp nạp Tiên Thiên Linh Khí giữa thiên địa, Sát Khí tàn lưu bên trong tự động tấn công, lập tức xua tan năng lượng vừa hấp thu.

Đồng thời, Sát Khí còn tiêu thực thêm Bản nguyên còn sót lại không nhiều.

"Nếu không giải quyết Sát Khí bên trong Bản nguyên, Ngô căn bản không thể tu luyện, chỉ có thể trơ mắt chờ đợi nó tiêu thực hết Bản nguyên của Ngô, cuối cùng hồn phi phách tán." Nghĩ đến kết cục này, Tô Thần lòng như lửa đốt.

"Không thể vội, đừng hoảng, Ngô nhất định có thể tìm ra cách!" Cưỡng chế để tâm thần mình bình tĩnh lại, sau đó suy nghĩ đối sách.

Tô Thần nội tâm minh bạch, Ngô xuyên việt đến đây không hề có Hệ thống hay ngón tay vàng nào cả, chỉ có thể dựa vào việc Ngô đã đọc vô số tiểu thuyết mạng cũng như các loại kinh văn để khai mở tư duy, từ đó tìm ra cách giải quyết.

Điều khiến y vui mừng là, có lẽ vì dung hợp Bản nguyên của Luân Hồi Tử Liên, ký ức trước khi xuyên việt của Ngô vô cùng rõ ràng, cho dù là nội dung từng thoáng qua, Ngô đều có thể nhớ rõ ràng.

Biết được tin tốt này, Tô Thần cuối cùng cũng nhìn thấy một tia sáng.

"Hệ thống tu luyện chủ lưu trong thế giới Hồng Hoang nhận định, là vạn linh hấp nạp Tiên Thiên Linh Khí để cường đại bản thân, chờ đột phá đến Thái Ất Kim Tiên hoặc Đại La Kim Tiên mới cảm ngộ Đại Đạo Pháp tắc và chưởng khống Đại Đạo Pháp tắc.

Tuy nhiên có một loại ngoại lệ, đó chính là Hung Thú nhất tộc, bọn chúng thông qua thôn phệ Tiên Thiên Linh Khí và Sát Khí, thậm chí là Oán Khí và Huyết Tinh Chi Khí của vạn linh để cường đại bản thân.

Điều này đủ để nói lên rằng, Sát Khí cũng là một loại năng lượng, là có thể thông qua luyện hóa và hấp thu!" Tô Thần vừa nghĩ, nội tâm càng lúc càng kích động, đồng thời cũng càng lúc càng tự tin.

"Ngô có thể học theo 《Thôn Thiên Ma Công》 do Ngoan Nhân Đại Đế sáng tạo trong sách 《Già Thiên》 để thôn phệ Sát Khí, từ đó lấy năng lượng ẩn chứa trong đó, nhằm hóa giải khốn cảnh hiện tại.

Đồng thời cũng có thể tham khảo lý niệm của 《Đại Đạo Dung Lô》: lấy bản thân làm dung lò, luyện hóa vạn vật thế gian, đề luyện năng lượng để cường đại bản thân!" Tư duy càng lúc càng nhiều, Thức Hải của Tô Thần cũng càng lúc càng thanh minh.

Tiếp theo, y trước tiên triệt để nắm giữ ba tầng đầu của 《Luân Hồi Đạo Kinh》 truyền thừa của Luân Hồi Tử Liên, sau đó dựa theo lý niệm mình đã nghĩ, từ từ thay đổi, thử thôn phệ Sát Khí bên trong Bản nguyên.

Đáng nói là, với tư cách là Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp, phẩm cấp công pháp mà Luân Hồi Tử Liên truyền thừa không phải tầm thường, đồng thời 《Luân Hồi Đạo Kinh》 cũng ẩn chứa vô số nguyên lý Đại Đạo Pháp tắc, có Thời gian, Không gian, Âm Dương, Ngũ Hành, v.v… Ngay cả khi công pháp chỉ có ba tầng đầu, cũng đủ để hỗ trợ Tô Thần tiến hành các loại thử nghiệm rồi.

"Hít!" Khi Tô Thần lấy 《Luân Hồi Đạo Kinh》 làm cơ sở, kết hợp lý niệm của 《Thôn Thiên Ma Công》 và 《Đại Đạo Dung Lô》, lần đầu tiên dẫn Sát Khí bên trong Bản nguyên vào Thức Hải.

Để đảm bảo an toàn, y chỉ dẫn vào một sợi nhỏ bé.

Nhưng rất nhanh, Sát Khí tiến vào Thức Hải, bắt đầu xâm thực Chân linh, cảm giác đau đớn trực tiếp đi sâu vào Linh Hồn, đơn giản là khiến Tô Thần suýt ngất, đau đến mức không muốn sống.

Sát Khí là một loại năng lượng tiêu cực, cuồng ngược cuồng bạo, cực kỳ dễ khiến người ta mất đi lý trí, trở thành một 'hung thú' chỉ biết hủy diệt!

May mắn thay Tô Thần vô cùng cẩn thận, hơn nữa đã chuẩn bị đầy đủ.

Một sợi Sát Khí tuy nói khiến y đau đớn không muốn sống, nhưng Linh Đài Thức Hải của y vẫn luôn giữ được sự thanh minh.

Một lần lại một lần thử nghiệm, một lần lại một lần thất bại.

Trong vô số lần tổng kết và hoàn thiện, Bản nguyên của Luân Hồi Tử Liên tiêu hao càng lúc càng nhiều, hào quang càng lúc càng ảm đạm, nhưng tâm thần của Tô Thần lại càng lúc càng kiên nhận.

Không biết đã qua bao lâu, sợi Sát Khí trong Thức Hải cuối cùng cũng bị 《Đại Đạo Dung Lô》 đã hoàn thiện luyện hóa, hóa thành một tia năng lượng được hấp thu.

"Cuối cùng cũng thành công rồi!" Lúc này khắc, Tô Thần suýt chút nữa vui mừng đến rơi lệ.

Nếu chưa thật sự hóa hình, y lúc này e rằng đã vui mừng đến phát điên mà ngửa mặt lên trời trường khiếu rồi.

Từ từ bình ổn lại cảm xúc sau, cảm tri Bản nguyên Chân linh của mình chỉ còn một phần mười so với ban đầu, Tô Thần nội tâm tràn đầy may mắn, nếu không nghĩ ra cách luyện hóa Sát Khí, thì điều chờ đợi mình chỉ có hồn phi phách tán.

"Tiếp theo là lúc phải nỗ lực tu luyện, tranh thủ sớm ngày hóa hình!" Loại bỏ mọi tạp niệm, Tô Thần bắt đầu trầm tĩnh tâm thần,

vận chuyển 《Luân Hồi Đạo Kinh》 đã được hoàn thiện của mình, từ từ lấy Sát Khí sâu trong Bản nguyên, dùng 《Đại Đạo Dung Lô》 tiến hành luyện hóa.

Hồng Hoang tu luyện không tính năm tháng, hơn một Nguyên Hội thời gian nhanh chóng trôi qua.

Trong động thiên tối tăm ở đáy U Minh, một tòa Liên đài tím ba phẩm lơ lửng giữa không trung, chiếu rọi hào quang tím mênh mang, toàn thân tản mát ra khí tức thần thánh cường đại.

Vô số Tiên Thiên Linh Khí và Sát Khí màu đen nhạt đổ dồn về phía "y", hiển hiện trên không trung từng dòng xoáy khí lưu nhỏ bé.

Lúc này, Tô Thần kiên thủ Thức Hải, giữ cho Linh Đài thanh minh.

"Tuy nói Ngô đã dùng lý niệm của 《Thôn Thiên Ma Công》 và 《Đại Đạo Dung Lô》, thuận lợi giải quyết được Sát Khí xâm thực Bản nguyên, nhưng lại không thể triệt để thanh trừ ảnh hưởng tiêu cực của Sát Khí.

Nói cho cùng, vẫn là thực lực hiện tại của Ngô quá thấp, có lẽ chỉ khi chưởng khống Đại Đạo Pháp tắc mới có thể thật sự tìm ra cách giải quyết.

Kế sách hiện giờ, chỉ có thể mượn hóa hình Thiên Kiếp, xem liệu có thể dùng Thiên Lôi Chi Lực để tiêu trừ ẩn họa Sát Khí trong thể nội hay không." Tô Thần nội tâm rất rõ ràng.

Chương 2

Nếu không giải quyết ảnh hưởng tiêu cực của việc hấp nạp năng lượng Sát Khí, cho dù Ngô có thể thuận lợi hóa hình, cũng sẽ trở thành một kẻ khát máu sát lục.

Cứ lâu dần như vậy, hoặc là Ngô sẽ bị cường giả mạnh hơn diệt sát, hoặc là sẽ tích lũy vô số Nghiệp Lực Nhân Quả, trở thành công cụ của cường giả Hồng Hoang để thu hoạch Công Đức.

Ngay cả khi may mắn thoát khỏi mọi nguy hiểm, nhưng một khi Lượng Kiếp giáng lâm, thiên địa Hồng Hoang tự động thanh toán, Ngô cuối cùng cũng sẽ hồn phi phách tán!

Vì vậy, để có thể bóp chết hiểm họa này ngay từ trong trứng nước, Tô Thần trịnh trọng đưa ra quyết định, trong tình huống đảm bảo an nguy bản thân, thử mượn hóa hình Thiên Kiếp, dùng Thiên Lôi Chi Lực thanh trừ ẩn họa Sát Khí này.

Thoáng cái, năm trăm năm nhanh chóng trôi qua.

Sau khi đã chuẩn bị đầy đủ, Tô Thần điều động toàn bộ Bản nguyên của Luân Hồi Tử Liên, dẫn động ý chí Thiên Địa.

“Vút!” Trong nháy mắt, một sợi khí tức Luân Hồi Tử Liên vô sắc vô hình xông thẳng lên trời.

Thiên địa thất sắc, kiếp vân ngưng tụ.

Vạn dặm trời quang, từng đám Tường Vân với màu sắc khác nhau, dưới ảnh hưởng của Thiên Kiếp vĩ lực, trong nháy mắt đã biến thành những đám mây đen cuồn cuộn nặng nề.

Cả phương thiên địa, dường như trong khoảnh khắc ngắn ngủi đã chìm vào cực dạ.

Một loại khí tức trầm muộn, hủy diệt tràn ngập.

Vô số sinh linh lũ lượt chạy trốn, không dám nán lại dù chỉ một chút trong phương thiên địa này.

Đồng thời, trong U Minh Động Thiên, Luân Hồi Tử Liên bùng phát hàng ức vạn tia hào quang tím, dẫn động Tiên Thiên Linh Khí giữa thiên địa, tràn vào đại trận hộ thủ động thiên, ngăn chặn khí tức tiết lộ.

Tô Thần nội tâm rõ ràng, nếu là một Tiên Thiên Thần Thai Linh bình thường hóa hình, tốt nhất là xông ra mặt đất chủ động nghênh đón Thiên Kiếp, như vậy sẽ không bị ngoại vật dẫn động, đảm bảo Thiên Lôi chỉ nhắm vào bản thân.

Nhưng hiện giờ, Ngô xuyên việt thành bảo vật đỉnh cấp Luân Hồi Tử Liên, nếu bị cường giả cảm ứng được, thì kết cục chờ đợi mình cũng có thể tưởng tượng được.

Dẫu sao, Luân Hồi Tử Liên hiện giờ chỉ có ba phẩm, Bản nguyên còn sót lại càng là vạn bất túc nhất, cho dù thuận lợi vượt qua hóa hình Thiên Kiếp, thực lực cũng sẽ không quá mạnh.

Đến lúc đó, lấy gì để ứng phó với những cường giả đang nhòm ngó đó?

Vì vậy, Tô Thần phải vô cùng cẩn thận, giảm thiểu mọi rủi ro xuống mức thấp nhất.

"Oanh!" Kiếp vân đen bao phủ, ý chí Thiên Địa khóa chặt Tô Thần trong động phủ U Minh phía dưới, trực tiếp đánh xuống một đạo Thiên Lôi thô như miệng cống.

Trong nháy mắt, Thiên Lôi đã xé toạc mặt đất thành một đường hầm, khiến bề mặt đất và đá lớn bên trong trong khoảnh khắc hóa thành bụi mịn màu nâu, bốc lên một làn khói đen.

“Phanh!” Thiên Kiếp khủng bố trực tiếp đánh lên Bản thể Luân Hồi Tử Liên, khí tức hủy diệt càn quét toàn bộ U Minh Động Phủ.

“Ông!” Tô Thần chưởng khống Luân Hồi Tử Liên, không hề phản kháng, mà là nghênh đón Thiên Kiếp, dùng Bản nguyên Chi Lực ngưng tụ ra ức vạn đạo thần mang tím để hấp thu Thiên Lôi Chi Lực.

Lúc này, nếu có ngoại nhân nhìn thấy cảnh tượng này, tuyệt đối sẽ sợ ngây người.

Y, y lại đang thôn phệ Thiên Kiếp!

Thiên Kiếp đại diện cho ý chí Thiên Địa Hồng Hoang, mà Tô Thần thôn phệ Thiên Lôi, chẳng khác nào đang mạo phạm thiên uy, đây đơn giản là con đường tìm chết!

“Oanh long long!” “Oanh long long!” “Oanh long long!” Quả nhiên, sau khi đạo Thiên Lôi đầu tiên đánh xuống, Thiên Kiếp không cho Tô Thần bất kỳ cơ hội thở dốc nào, trực tiếp giáng xuống ba đạo Thiên Lôi, mỗi đạo uy lực đều mạnh hơn gấp mười lần so với trước đó!

“Rắc!” “Ô ~!” Luân Hồi Tử Liên dưới Thiên Lôi khủng bố bắt đầu từ từ nứt vỡ, như đang phát ra từng trận bi minh.

Tô Thần không ngờ rằng, mình chỉ muốn mượn Thiên Kiếp Chi Lực để thanh trừ ảnh hưởng tiêu cực của Sát Khí trong thể nội, ai ngờ lại bị Thiên Kiếp coi là khiêu khích, trực tiếp giáng xuống Thiên Lôi mạnh hơn để trừng phạt.

May mắn thay ý chí Thiên Địa chí công, sau khi cảm ứng được Sát Khí trong thể nội Tô Thần liền biết y không có ý đồ mạo phạm, thêm vào đó Luân Hồi Tử Liên do Hỗn Độn Thanh Liên thai nghén mà ra, cùng tông đồng nguyên với Bàn Cổ Đại Thần, chịu Hồng Hoang khí vận phù hộ, vì vậy Thiên Kiếp đã nương tay, chỉ trừng phạt chứ không trực tiếp oanh sát.

Nội tâm thầm hô một tiếng 'Thật hiểm', Tô Thần liền ngay lập tức điều động Bản nguyên để khôi phục, ứng phó với Thiên Lôi hóa hình tiếp theo.

Vài phút sau, đạo Thiên Lôi thứ năm giáng xuống, nhưng uy lực của nó chỉ mạnh hơn một chút so với đạo Thiên Lôi đầu tiên, kém xa ba đạo Thiên Lôi trừng phạt trước đó của ý chí Thiên Địa.

Với phòng ngự của Luân Hồi Tử Liên, y dễ dàng ứng phó được.

Tranh thủ thời gian thở dốc này, Tô Thần dùng Thiên Lôi Chi Lực đã thôn phệ để thanh trừ ảnh hưởng tiêu cực của Sát Khí.

Dần dần, Linh Đài Thức Hải càng lúc càng thanh minh, Bản nguyên Chân linh cũng dưới sự tôi luyện của Thiên Lôi mà càng lúc càng cường đại.

Thiên Kiếp tuy nói đại diện cho sự hủy diệt, nhưng đồng thời lại thai nghén sự tân sinh.

Với tư cách là hạt sen của Hỗn Độn Thanh Liên hóa thành, căn nguyên và mệnh cách của Luân Hồi Tử Liên, trong thế giới Hồng Hoang đều thuộc về Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp.

Ngay cả so với Tam Thanh do Nguyên Thần Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, cũng không hề kém cạnh!

Vì vậy, hóa hình Thiên Kiếp tuy hung hiểm, nhưng dưới sự chuẩn bị đầy đủ của Tô Thần, cùng với khí vận mà Luân Hồi Tử Liên tự thân mang theo, cứ thế mà hữu kinh vô hiểm vượt qua.

"Oanh!" Khi đạo Thiên Lôi thứ bốn mươi chín giáng xuống, kiếp vân trầm muộn tối tăm trong nháy mắt tiêu tán, nơi đây cũng khôi phục lại cảnh tượng trời quang vạn dặm hòa bình trước đó.

"Vút!" Ngay lúc này, hào quang Luân Hồi Tử Liên bùng nổ, từ trong quang mang bước ra một thân ảnh tuấn tú phiêu dật như thần

tiên, y mặt ngọc mày kiếm, tản mát ra khí chất xuất trần.

Đây chính là Tô Thần!

"Ông!" Giây tiếp theo, Luân Hồi Tử Liên trước đó hóa thành từng điểm tinh mang màu tím, tự động chìm vào Thức Hải của y.

"Chân Tiên trung kỳ?" "Không tệ!" Sau khi hóa hình, cảm tri được thực lực của mình, Tô Thần hài lòng gật đầu.

Theo tiềm lực của Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp mà nói, sau khi hóa hình ít nhất cũng phải là Thái Ất Kim Tiên, thậm chí là Đại La Kim Tiên.

Nhưng Luân Hồi Tử Liên từ Thập Nhị Phẩm vỡ nát thành ba phẩm, lại trong sự xâm thực của Sát Khí mà tổn thất vô số Bản nguyên, dẫn đến cuối cùng chỉ còn vài vạn phần một.

Hiện giờ thuận lợi hóa hình, có được cảnh giới Chân Tiên đã là vô cùng may mắn rồi.

"Đông!" "Đông!" "Oanh!" Ngay khi Tô Thần dự định bế quan tiềm tu, thôi diễn công pháp tu luyện hậu tục của 《Luân Hồi Đạo Kinh》, mặt đất bắt đầu rung chuyển kịch liệt, khắp nơi nhìn thấy, vô số cổ thụ cao ngất, núi đồi đá lớn bị giẫm nát thành gỗ vụn hoặc bụi mịn.

Ngay cả vạn dặm trời quang vừa khôi phục, cũng một lần nữa trở nên tối tăm.

"Đây là Hung Thú Cùng Kỳ và Đào Ngột?" Tô Thần ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy trên không trung bay tới một đầu Cùng Kỳ, y sinh hai cánh, hình dạng như hổ lớn, tản mát Sát Khí khủng bố, mở rộng đôi cánh che khuất bầu trời.

Một đầu Hung Thú Đào Ngột khác thân thể cao hàng chục vạn trượng, hình dạng đầu người chân hổ, lại mọc nanh lợn rừng, há cái miệng rộng như chậu máu, nuốt chửng về phía mình.

Với kích thước thân thể mà nói, Tô Thần trước mặt chúng đơn giản bé nhỏ như hạt bụi.

Vừa vượt qua hóa hình Thiên Kiếp thì hai đầu Hung Thú gần đó đã bị kinh động, khi chúng cảm ứng được khí tức Tiên Thiên Thần Thai Thánh mà Tô Thần tản mát ra, liền trực tiếp bay tới tấn công.

Sứ mệnh của chúng là hủy diệt Hồng Hoang, đặc biệt nhắm vào Tiên Thiên Thần Thai Thánh trong thế giới Hồng Hoang.

Vì vậy, đối với Tô Thần vừa hóa hình, chúng liền muốn diệt y ngay lập tức.

"Hiện tại thời gian tuyến Hồng Hoang đang ở thời kỳ Long Hán Đại Kiếp, sao vẫn còn Hung Thú chứ?" Các cấp bậc tu luyện trong Hồng Hoang: Địa Tiên, Thiên Tiên, Chân Tiên, Huyền Tiên, Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên, Đại La Kim Tiên, Chuẩn Thánh (Hỗn Nguyên Kim Tiên), Thánh Nhân (Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên), Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên (Thiên Đạo Cảnh), Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên (Đại Đạo Cảnh).

Vừa vượt qua hóa hình Thiên Kiếp, lại dẫn đến Hung Thú tập sát, Tô Thần nội tâm tràn đầy sự vô ngữ.

May mắn thay tâm thần của y đã trải qua sự tôi luyện của Sát Khí hàng chục vạn năm, lại được Thiên Lôi tôi luyện tẩy lễ, sớm đã tâm như bàn thạch, sẽ không bị bất kỳ hung hiểm nào làm cho khiếp sợ.

Ngay lập tức, y tế xuất Bản mệnh Chí Bảo của mình là Luân Hồi Tử Liên.

"Ông!" Luân Hồi Tử Liên ba phẩm tự động lơ lửng dưới chân y, rủ xuống ức vạn đạo thần mang tím, ngăn cản Sát Khí và Thôn Phệ Chi Lực kinh thiên của hai đầu Hung Thú.

"Gào!" "Gào!" Cùng Kỳ dẫn đầu từ không trung xé xuống, Đào

Ngột với chân thân Hung Thú vài vạn trượng há cái miệng rộng như chậu máu thôn phệ tới, cát bay đá chạy, gió lốc gào thét.

Từng chuỗi cây cổ thụ trong vô thanh tức hóa thành bụi mịn, từng mảng rừng nguyên sinh biến thành đất cháy.

Chỉ có vị trí của Tô Thần là không bị phá hủy chút nào. 'Hung Thú thể hình càng lớn, thực lực ngược lại càng thấp, nhìn khí tức mà Đào Ngột và Cùng Kỳ này tản mát ra, nhiều nhất cũng chỉ tương đương cảnh giới Chân Tiên mà thôi.' Dựa theo thông tin Hung Thú được ghi chép trong ký ức truyền thừa, Tô Thần rất nhanh đã yên lòng.

Cảnh giới hiện tại của mình là Chân Tiên trung kỳ, thêm vào đó là Bản mệnh Pháp Bảo Luân Hồi Tử Liên, đối phó với hai đầu Hung Thú, hẳn là không có vấn đề gì quá lớn.

Dẫu sao, Luân Hồi Tử Liên ngoài phòng ngự vô song, còn ẩn chứa một Đại Đạo Luân Hồi và một đạo Tiên Thiên Sinh Tử Thần Quang, có thể nói là chân chính công thủ vẹn toàn!

"Hưu!" Tô Thần thôi động Luân Hồi Tử Liên, bằng Thần Thông truyền thừa của bản thân, bùng phát ra một đạo Tiên Thiên Luân Hồi Sinh Tử Chi Quang rực rỡ, mang theo khí tức ma diệt hủy thiên diệt địa, trong nháy mắt ma diệt Cùng Kỳ trên không trung.

"Ông!" Lúc này, một tia Công Đức vàng nhỏ bé từ trên trời giáng xuống, chìm vào đỉnh đầu Tô Thần, nếu không phải bản thân cảm tri mẫn tuệ, e rằng còn không nhận ra.

"Hiện giờ chém giết Hung Thú, lại còn có thể đạt được Công Đức gia tưởng sao?" Tô Thần không ngờ rằng, Hung Thú Lượng Kiếp đã là kỷ nguyên trước, chém giết Hung Thú lại vẫn có thể đạt được Công Đức, đây quả là một niềm vui bất ngờ.

Nhưng nghĩ lại cũng đúng.

Hung Thú là do tàn thi và oán niệm của Hỗn Độn Ma Thần hóa thành, mục đích tồn tại của chúng là hủy diệt Hồng Hoang, khiến thế giới trở lại Hỗn Độn, Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần sống lại.

Điều này với ý chí Thiên Địa Hồng Hoang đơn giản là tử địch, vì vậy bất kỳ ai chém giết Hung Thú, đều có thể đạt được Công Đức gia tưởng của y.

"Ô! ~" Đồng thời, Hung Thú Đào Ngột sau khi thấy Cùng Kỳ bị Tô Thần diệt sát, phát ra một tiếng rống đặc biệt để triệu hoán đồng loại, sau đó không sợ chết mà lao về phía y tấn công.

"Gào!" Tranh thủ lúc Tô Thần đang ngẩn người hấp thu Công Đức, Đào Ngột há cái miệng rộng nuốt chửng xuống, ngay cả cổ thụ và cự thạch dưới chân y cũng bị cắn nát thành một hố thiên thạch.

Chưa đợi Đào Ngột thôi động Bản nguyên Sát Khí để thôn phệ, Tô Thần đã kịp hoàn hồn, thôi động Luân Hồi Tử Liên, trong nháy mắt ma diệt đầu lâu của nó.

Lại lần nữa cảm tri được một luồng Công Đức Chi Lực giáng lâm, Tô Thần khóe miệng lộ ra một nụ cười nhạt.

Không lâu sau, vô số Hung Thú Cùng Kỳ từ phía bắc bay tới, đen kịt bao vây Tô Thần, phía sau chúng, vô số Hung Thú Đào Ngột dày đặc như nuốt chửng cả mặt đất.

"Lần này phiền phức rồi!" Thần sắc Tô Thần trở nên ngưng trọng.

Nếu chỉ có vài chục đầu Hung Thú bình thường, thì mình dựa vào Luân Hồi Tử Liên còn có thể ứng phó.

Nhưng trước mắt lại là hàng trăm, hàng nghìn đầu, thậm chí trong đó còn xen lẫn một số Hung Thú thống lĩnh trên Chân Tiên, đây chẳng phải là tử cục sao?

Y rất muốn chạy, nhưng mình không có Thần Thông đào thoát,

cũng không có Pháp Bảo phi độn, lấy gì để thoát khỏi sự truy sát của Hung Thú Cùng Kỳ biết bay đây?

Ngay khi các Hung Thú thống lĩnh khóa chặt Tô Thần, từng con bắt đầu há cái miệng rộng như chậu máu về phía y.

Giữa điện quang hỏa thạch, Tô Thần đột nhiên nghĩ đến đặc tính của Hung Thú nhất tộc, cùng với Sát Khí của Hung Thú Chi Hoàng Thần Nghịch mà mình đã luyện hóa, hai mắt y đột nhiên sáng lên. 'Nếu Ngô dùng Sát Khí ngụy trang, không biết có thể lừa được đám Hung Thú này không?' Không chút do dự, Tô Thần thôi động Bản nguyên bản thân, dẫn đạo Sát Khí mà các Hung Thú tản mát ra, trong thời gian ngắn nhất đồng hóa mình thành một Hung Thú.

"Ô! ~" Thời gian dường như dừng lại.

Vài Hung Thú thống lĩnh dẫn đầu đến gần Tô Thần, dùng Bản nguyên Sát Khí để chân biệt.

Chương 3

Hung Thú nhất tộc trừ Đại La vương giả ra, căn bản không có Thần trí chân chính, chỉ có thể thông qua Bản nguyên Sát Khí và huyết mạch để cảm ứng.

Mà Tô Thần sau khi xuyên việt thành Luân Hồi Tử Liên, Bản nguyên của y đã ẩn chứa Sát Khí của Hung Thú Chi Hoàng Thần Nghịch, cho dù lúc đầu hóa hình đã dùng Thiên Lôi thanh trừ, nhưng vẫn có thể dùng Chân linh của mình để mô phỏng ra.

Trước mặt những Hung Thú không có Thần trí và linh thức, đương nhiên y đã dễ dàng lừa được chúng.

Thậm chí, chúng còn coi Tô Thần là Vương tộc có huyết mạch mạnh hơn, hy vọng y sẽ dẫn dắt tất cả Hung Thú.

"Hô!" Thấy cảnh này, Tô Thần nội tâm thở phào nhẹ nhõm.

Ngô vốn đã chuẩn bị cho kế hoạch tệ nhất, đó là tự bạo Bản mệnh Pháp Bảo Luân Hồi Tử Liên, để tranh thủ một tia sinh cơ.

Hiện tại thì tốt rồi, dùng Chân linh mô phỏng ra Bản nguyên Sát Khí của Hung Thú, thành công lừa được tất cả Hung Thú.

Không thể không nói, Sát Khí từng hành hạ mình đau đớn không muốn sống, giờ lại trở thành cọng rơm cứu mạng mạnh nhất.

Đây thật là vạn vật thế gian, một chén một miếng a!

"Gào!" "Gào!" Hai đầu Đào Ngột và Cùng Kỳ có thực lực Huyền Tiên, chúng đến trước mặt Tô Thần, mời y cùng về đại bản doanh của Hung Thú, để tránh bị cường giả diệt sát khi chưa trưởng thành.

Thông qua thông tin chúng truyền đạt, Tô Thần cuối cùng cũng biết vì sao Hung Thú nhất tộc vẫn chưa bị diệt tuyệt.

Bởi vì khu vực này từng là đại bản doanh của tộc Đào Ngột và Cùng Kỳ, trong Hung Thú Lượng Kiếp, vô số vương giả của hai tộc đã vẫn lạc, thi thể đều bị chôn vùi dưới đất.

Hiện giờ, Long Hán Đại Kiếp bắt đầu bùng phát, vô biên Lượng Kiếp Sát Khí tràn ngập thiên địa.

Chúng dưới sự nuôi dưỡng của Sát Khí từ thi thể Hung Thú vương giả và Sát Khí Lượng Kiếp, từng con bắt đầu thai nghén đản sinh.

"Về đại bản doanh Hung Thú?" Cảm tri được lời thỉnh cầu chúng truyền đến, Tô Thần có chút lo lắng, đồng thời cũng có chút động tâm.

Với tư cách là nơi Hung Thú đản sinh, rất có khả năng ẩn chứa cơ duyên phi phàm, nếu mình có thể đạt được, nói không chừng có cơ hội bổ toàn Bản nguyên Luân Hồi Tử Liên của bản thân.

Nói lùi vạn bước, cho dù không có cơ duyên, nhưng những Hung Thú đản sinh đó chẳng phải là 'cơ duyên' tốt nhất sao?

Phải biết rằng, diệt sát một đầu Hung Thú là có thể nhận được một luồng Công Đức gia tưởng, vậy thì hàng nghìn, thậm chí là mười vạn đầu thì sao?

Tích tiểu thành đại, chất cát thành tháp, đây là số lượng khổng lồ đến mức nào!

Đối với lợi ích thấy rõ này, Tô Thần cũng không mất đi lý trí, mà tiếp tục thăm dò tình hình chi tiết của nơi Hung Thú đản sinh.

Nếu trong đó ẩn chứa nguy hiểm, thì nhất định phải kiên quyết từ bỏ.

Dẫu sao, chỉ có sống sót, mới có tương lai! …….

Thông qua việc cẩn thận hỏi thăm và điều tra hàng chục đầu Hung

Thú, Tô Thần biết được chúng là lứa Hung Thú đản sinh đầu tiên, thực lực mạnh nhất, chính là bốn thủ lĩnh có thực lực Huyền Tiên trước mặt này.

Xác nhận thông tin này sau, hai mắt Tô Thần hơi sáng lên.

"Trời ban không lấy, ắt chịu tai ương, cơ duyên đưa đến tận cửa thế này, sao có thể bỏ lỡ?" Bắc Vực Hồng Hoang vốn là đại bản doanh của Hung Thú nhất tộc, Hung Thú Chi Hoàng Thần Nghịch đã lấy bốn chủng tộc Hung Thú là Hỗn Độn, Cùng Kỳ, Đào Ngột, Thao Thiết làm cơ sở, thành lập Hung Thú Vương Triều, xưng bá Hồng Hoang.

Khi Hung Thú Lượng Kiếp bùng nổ, Thần Nghịch dẫn dắt Hung Thú Vương Triều muốn hủy diệt Hồng Hoang, tất cả Tiên Thiên Thần Thai Thánh buộc phải liên hợp lại, cùng Hung Thú nhất tộc sinh tử bác đấu.

Lượng Kiếp cũng vì thế mà bùng phát!

Do sau khi Bàn Cổ khai thiên, Đại Đạo tạm thời quản lý Hồng Hoang, Thiên Đạo cũng vào lúc này đản sinh ý chí, vì vậy Hung Thú nhất tộc muốn hủy diệt Hồng Hoang, số phận đã định là bại vong.

Vô số Tiên Thiên Thần Thai Thánh để tiễu trừ đại bản doanh Hung Thú nhất tộc, đã đánh cho Bắc Vực Hồng Hoang thiên băng địa liệt, không diệt tuyệt Hung Thú thì không dừng lại!

Ngay cả một kỷ nguyên đã trôi qua, hiện giờ Bắc Vực Hồng Hoang vẫn tràn ngập vô biên Sát Khí và Chướng Khí, các loại đầm lầy, hoang mạc, núi non trùng điệp khắp nơi, gần trăm vạn dặm không nhìn thấy một sinh linh nào.

Tô Thần đã dùng Bản nguyên Sát Khí hóa thành một Hung Thú, được hàng nghìn đầu Đào Ngột, Cùng Kỳ vây quanh ở giữa, hùng hổ

tiến về đại bản doanh.

"Gào!" "Oanh!" Không lâu sau, phía trước chân trời bay ra vô số Cùng Kỳ dày đặc, chúng bao vây một con Giao Long vàng, lẫn nhau bùng phát ra những tiếng va chạm và gào thét khủng bố.

Giao Long vàng có thực lực Huyền Tiên trung kỳ, trên đầu mọc hai chiếc sừng rồng màu vàng nhạt, vừa nhìn đã biết là huyết mạch Long tộc cao cấp.

Thêm vào đó nhục thân cũng vô cùng cường hãn, đối với một nhóm Hung Thú cảnh giới Chân Tiên, hẳn là thế áp đảo.

Nhưng điều khiến Tô Thần có chút bất ngờ là, nhục thân của những Hung Thú này cũng vô cùng cường đại, hơn nữa từng con không sợ chết, truy sát Giao Long vàng đến mức thượng thiên vô lộ nhập địa vô môn.

Ngay cả khi chui vào đầm lầy bùn lầy, cũng bị hàng trăm đầu Đào Ngột ép buộc phải ra, cuối cùng chỉ có thể bỏ chạy hoảng loạn, máu tươi vương vãi khắp đường.

"Gào!" "Gào!" Những Hung Thú vây quanh Tô Thần dưới sự cảm ứng huyết mạch, đồng loạt lao về phía Giao Long vàng tấn công.

Lúc này, nội tâm Giao Long vàng vô cùng tuyệt vọng.

Hàng trăm đầu Hung Thú đã khiến nó không thể chống đỡ nổi, hiện tại lại chiêu dụ đến nhiều như vậy, thậm chí trong đó còn có bốn đầu Hung Thú thống lĩnh cấp Huyền Tiên.

Đây chẳng phải là trời muốn diệt mình sao?

Ngay khi nó tâm như tro tàn, đột nhiên nhìn thấy Hung Thú 'Tô Thần' cô độc phía trước, Thần thức lướt qua liền nhìn thấu ngụy trang của y.

Ngay lập tức, Giao Long vàng bừng cháy vô cùng hy vọng.

"Tiền bối này, xin người ra tay cứu mạng ta, ta nguyện lấy bảo vật đang thai nghén trong động phủ dâng tặng!" Trong mắt nó, Tô Thần có thể an nhiên vô sự giữa đám Hung Thú, tất nhiên là một đại Thần Thông giả, nếu y chịu ra tay, thì tính mạng nhỏ bé của mình sẽ được cứu.

"Xin lỗi, Ngô vô năng vi lực." "Ngươi có thể thử dùng Sát Khí mô phỏng thành Hung Thú, xem liệu có thể thoát khỏi sự truy sát của chúng không." Lần đầu tiên gặp gỡ sinh linh Tiên Thiên khác, hơn nữa lại là Kim Sắc Giao Long trong truyền thuyết, Tô Thần truyền âm bằng Thần thức cho nó, và thiện ý đưa ra cách giải quyết.

"Ô ~!" Lúc này, bốn đầu Hung Thú thống lĩnh Huyền Tiên dừng bước, ngẩng đầu nhìn về phía Tô Thần.

Rất hiển nhiên, vừa rồi Tô Thần truyền âm đã tiết lộ một sợi khí cơ của Tiên Thiên Thần Thai Thánh, khiến chúng cảm giác được sự bất thường.

Thấy cảnh này, Tô Thần kiên thủ Linh Đài, thôi động Bản nguyên mô phỏng ra Sát Khí của Hung Thú Chi Hoàng Thần Nghịch, lúc này mới khiến tất cả Hung Thú buông bỏ cảnh giác, tiếp tục nhắm vào Kim Sắc Giao Long trên không trung.

"Không muốn cứu ta?" "Vậy thì ngươi hãy đi làm vật hy sinh cho ta đi!" Kim Sắc Giao Long vốn tưởng Tô Thần là một đại Thần Thông giả, nhưng vừa rồi khi y truyền âm đã tiết lộ một chút khí cơ, lúc này mới biết y chỉ là một Chân Tiên bé nhỏ.

Tuy nói nó vô cùng không hiểu vì sao Tô Thần có khả năng mô phỏng Bản nguyên Hung Thú, nhưng trong thời khắc sinh tử này, chỉ có kéo y xuống nước làm vật hy sinh cho mình, mới có một tia hy vọng thoát khỏi hiểm cảnh!

Thấy Kim Sắc Giao Long lao về phía mình, Tô Thần làm sao cũng không ngờ nó lại kéo mình làm vật hy sinh, điều này khiến y nhận thức sâu sắc được sự hung hiểm của thế giới Hồng Hoang.

Bất kỳ nhân từ nào cũng sẽ mang đến tai họa sát thân!

Ngay khi Tô Thần chuẩn bị nhân cơ hội chạy trốn, bốn đầu Hung Thú thống lĩnh dũng mãnh xông lên, chặn đứng Kim Sắc Giao Long.

Dẫu sao, trong cảm ứng huyết mạch Bản nguyên của Hung Thú thống lĩnh, Tô Thần chính là Vương tộc của Hung Thú nhất tộc!

"Ngô không cam lòng a!" Kim Sắc Giao Long vốn đã là nỏ mạnh hết đà, lại bị bốn đầu Hung Thú thống lĩnh cùng hàng nghìn Hung Thú vây công, vô cùng tuyệt vọng tế xuất Giao Long Châu, rồi khởi động Bản nguyên tự bạo.

Trước khi chết, nó nhìn về phía Tô Thần, tràn đầy bất cam và không hiểu.

"Oanh!" Một trận địa chấn sơn diêu, hoa cỏ cây cối vạn dặm xung quanh đều hóa thành bụi phấn.

Khi khói bụi tan đi, Tô Thần nhìn thấy phía trước xuất hiện một hố sâu khổng lồ rộng gần vạn dặm, vô số thi thể Hung Thú nằm ngổn ngang, bốn đầu Hung Thú thống lĩnh cũng đều bị thương, khí tức suy yếu.

"Ô." Lúc này, một đầu Cùng Kỳ cắp chân thân Kim Sắc Giao Long đến trước mặt Tô Thần, dâng chiến lợi phẩm này cho 'Hung Thú vương giả' của chúng.

Nhìn thi thể Giao Long, nghĩ đến hành vi trước đó của nó, Tô Thần khắc cốt ghi tâm bài học này.

Sau này tuyệt đối không thể lại có bất kỳ nhân từ nào!

Đây là thế giới Hồng Hoang cực kỳ hung hiểm, cá lớn nuốt cá bé, chứ không phải một nơi an lạc có trật tự! …… Dưới sự vây quanh của bốn đầu Hung Thú thống lĩnh, Tô Thần đã đến một thiên uyên màu đen, nơi đây tản mát ra Sát Khí và Huyết Tinh Chi Khí kinh thiên, khiến người ta tâm thần khó an.

"Gào!" "Gào!" Hung Thú thống lĩnh cầu xin Tô Thần tiến vào thiên uyên, hàng trăm đầu Cùng Kỳ phía trước bắt đầu dẫn đường.

Tô Thần không dám tùy tiện động dụng Thần Thông, để tránh bạo lộ khí cơ Bản nguyên chân chính của mình, vì vậy y liền đạp lên lưng một đầu Cùng Kỳ, để nó cõng mình tiến vào đại bản doanh Hung Thú.

Càng đi xuống, Sát Khí càng nồng đậm, khí tức tiêu cực vô tận không ngừng chui vào người mình. 'Xem ra Ngô không thể ở trong đó quá lâu, nếu không sớm muộn gì cũng sẽ bị Sát Khí Hung Thú này xâm thực Chân linh, trở thành một Hung Thú chân chính!' Rất nhanh, Cùng Kỳ đã hạ xuống đáy thiên uyên.

Ở giữa đáy, có một con sông tản mát ra Sát Khí và Huyết Tinh Chi Khí kinh thiên, nước sông màu đen nhánh, khiến người ta rợn tóc gáy.

Vô số Hung Thú tham lam thôn phệ huyết tinh và Sát Khí của nước sông đen nhánh, sau đó lũ lượt từ đáy dũng hiện lên, từng con phát ra tiếng gầm gừ trầm thấp.

Hai bên bờ sông, có vô số tàn hài Tiên Thiên Thần Thai Linh, cành khô Linh Căn, thậm chí là mảnh vỡ Hậu Thiên Linh Bảo, nằm ngổn ngang trên mặt đất, cứ như rác rưởi.

"Gào!" "Ô ô!" Vô số Hung Thú cảm tri được khí tức 'Vương tộc' mà Tô Thần tản mát ra, từng con phủ phục tiến lại gần, như thể nhìn thấy Vương trong tộc!

Tô Thần an ủi những Hung Thú này sau, liền bắt đầu hành động

của mình.

Y trước tiên tiến vào Huyết Sát Trì nơi Hung Thú đản sinh, nhìn thấy thi thể một đầu Hung Thú Đại La Cùng Kỳ, máu thi thể cùng với Sát Khí Lượng Kiếp giữa thiên địa từ từ dung hợp, thai nghén ra từng con Hung Thú sắp hóa hình.

Uy áp Sát Khí khủng bố, khiến người ta tâm thần tan vỡ.

Nếu Tô Thần không phải đã luyện hóa Sát Khí của Hung Thú Chi Hoàng Thần Nghịch, và dùng Bản nguyên của mình để mô phỏng, e rằng còn chưa kịp đến gần Huyết Sát Trì, đã hồn phi phách tán rồi.

Đây, chính là sự khủng bố của Hung Thú cấp Đại La!

Cho dù đã vẫn lạc vô số Nguyên Hội, tàn tồn Sát Khí vẫn không phải là thứ mà Tô Thần hiện giờ có thể chống đỡ được.

Sau khi cẩn thận thăm dò một hồi không có thu hoạch gì, y liền đến Huyết Sát Trì nơi có thi thể một đầu Hung Thú Đại La Đào Ngột khác.

Rất nhanh, Tô Thần mẫn tuệ cảm tri được một luồng Tiên Thiên Bảo Khí cường thịnh, lại là từ bên trong thi thể Hung Thú tản mát ra.

"Chẳng lẽ, Đại La Đào Ngột này là do thôn phệ một kiện Tiên Thiên Linh Bảo cường đại, nên mới dẫn đến phản phệ thân tử đạo tiêu?" Nghĩ đến khả năng này, Tô Thần nội tâm có chút kích động.

Một kiện Tiên Thiên Linh Bảo có thể khiến Hung Thú Đại La phản phệ mà chết, đây là bảo vật cường đại đến mức nào?

Sau khi tìm được cơ duyên phi phàm này, Tô Thần không mạo hiểm tiến lên thu lấy.

Bởi vì một khi ra tay thu lấy, nhất định sẽ tiết lộ Bản nguyên chân chính của mình, sau đó Hung Thú sẽ trong thời gian ngắn nhất nuốt

chửng mình.

"Đã Ngô mình không thể ra tay, vậy có thể mệnh lệnh những Hung Thú khác 'giúp đỡ' không?" Nghĩ đến mình hiện giờ đang ngụy trang là 'Vương tộc' Hung Thú, đầu óc Tô Thần chợt động.

Nói là làm.

Tô Thần tiếp tục duy trì việc mô phỏng Bản nguyên Sát Khí của Hung Thú Chi Hoàng Thần Nghịch, hạ lệnh cho vài đầu Hung Thú Đào Ngột gần nhất ra tay, bảo chúng đi lấy Tiên Thiên Linh Bảo trong thi thể dâng cho mình.

Nhưng rất nhanh, những Hung Thú này từng con đều sợ hãi lùi lại vài bước, phát ra tiếng gầm gừ trầm thấp về phía y.

Chương 4

"Giữa Hung Thú cũng có sự áp chế đẳng cấp huyết mạch nghiêm ngặt, với những Hung Thú cảnh giới Chân Tiên này, căn bản không dám mạo phạm thi thể của những Tổ sư Đại La này." Biết được thông tin này sau, Tô Thần liền không ép buộc nữa, để tránh bạo lộ thân phận chân chính của mình trước mặt Hung Thú.

"Xem ra chỉ có thể nghĩ cách khác!" Tiếp theo, Tô Thần với thân phận 'Vương tộc' Hung Thú, tuần tra toàn bộ thiên uyên, xem những nơi khác còn có 'cơ duyên' nào ẩn giấu hay không.

Không lâu sau, ở đáy Huyết Sát Trì, Tô Thần cảm tri được khí tức của 'Diệt Thần Thạch' và 'Diệt Hồn Thạch'.

Diệt Thần Thạch và Diệt Hồn Thạch là bảo vật cực kỳ đặc biệt, có hiệu quả đặc biệt đối với Nguyên Thần và Linh Hồn của tu sĩ, nếu dùng để luyện chế Pháp Bảo hoặc dung nhập trận pháp, có thể khiến kẻ địch trở tay không kịp, thậm chí là thần hồn câu diệt.

"Đến đại bản doanh Hung Thú lần này quả nhiên là đúng đắn, không những tìm được một kiện Tiên Thiên Linh Bảo cường đại, thậm chí còn có cả Diệt Thần Thạch và Diệt Hồn Thạch đẳng cấp bảo vật như vậy!" Tô Thần nội tâm tràn đầy niềm vui, nhưng rất nhanh lại hơi nhíu mày.

"Ngô muốn có được những bảo vật này, nhất định phải giải quyết số vạn đầu Hung Thú này, phải dùng phương pháp nào mới có thể làm được đây?" Suy nghĩ hồi lâu, một loại cảm giác bực bội, khó chịu khó tả dũng nhập Thức Hải, điều này khiến Tô Thần nội tâm giật mình.

Rất hiển nhiên, Sát Khí nồng đậm trong Hung Thú Thiên Uyên đã ảnh hưởng đến Thần trí của mình, nếu tiếp tục ở đây lâu, không

những sẽ bạo lộ bản thân, thậm chí còn sẽ xâm thực Chân linh.

Vì vậy, Tô Thần với thân phận Vương tộc Hung Thú, ra lệnh cho một đầu Cùng Kỳ cõng mình bay ra khỏi thiên uyên, sau khi rời khỏi đây, tất cả ảnh hưởng tiêu cực của Sát Khí đều biến mất. ……
Vài ngày sau, Tô Thần khoanh chân ngồi trên đỉnh một cây cổ thụ khổng lồ, suy nghĩ cách giải quyết Hung Thú.

Lúc này, bầu trời xám xịt bắt đầu sấm chớp, mưa lớn trút xuống từ trên không trung, tưới mát hoa cỏ cây cối vạn dặm.

"Rắc!" Một tia sét trực tiếp đánh vào phía trước bên trái Tô Thần, đánh gãy đôi một cây tùng cổ thụ cao ngất, bốc lên Lôi Hỏa khủng bố, cháy thành từng làn khói mờ.

Không ít chim chóc bay vút lên trời, thậm chí một đầu Hung Thú ở xa cũng phủ phục lùi lại.

Thấy cảnh này, hai mắt Tô Thần đột nhiên sáng lên, trực tiếp đứng dậy trên đỉnh cổ thụ.

"Lôi điện trong tự nhiên do mây tích tụ sinh ra, vậy Ngô có thể thông qua thuật pháp ngưng tụ Vân Sàng, dùng Thiên Lôi đã luyện hóa của bản thân để dẫn đạo ra không?" Có ý tưởng liền lập tức hành động!

Trước tiên Tô Thần đến một thung lũng trống trải, xác nhận ở đây không có Hung Thú và các mối đe dọa khác, liền bắt đầu bay lên trời, dùng thuật pháp dẫn động Vân Sàng trên không trung tụ lại.

Ban đầu tầng mây còn đủ loại màu sắc, nhưng theo sự tích tụ của tầng mây càng lúc càng nhiều, từ từ liền biến thành màu đen, trong quá trình va chạm lóe lên từng tia Lôi Điện.

Ngay sau đó, Tô Thần hạ xuống giữa thung lũng, dùng Thiên Lôi Chi Lực đã thôn phệ khi hóa hình, dẫn đạo mây tích tụ trên không

trung.

"Oanh!" Một đạo Lôi Điện thô như miệng bát trực tiếp đánh xuống, đánh tan tảng đá lớn trước mặt Tô Thần thành bột mịn, tản mát ra từng luồng uy áp khiến người ta lo lắng.

Quả nhiên có tác dụng!

Tự mình thử nghiệm xong, Tô Thần nội tâm đại hỉ.

Vì vậy, y quay lại Hung Thú Thiên Uyên, với thân phận Vương tộc Hung Thú ra lệnh cho tất cả Hung Thú, bảo chúng phải ở trong Huyết Sát Trì tu luyện tốt, trong vòng một năm không được phép đi ra.

"Gào!" "Gào!" Là Hung Thú có đẳng cấp huyết mạch nghiêm ngặt, chúng không có Thần trí, chỉ có thể phục tùng tồn tại có huyết mạch cao hơn mình.

Lại lần nữa ra lệnh cho một đầu Cùng Kỳ cõng mình bay ra khỏi Hung Thú Thiên Uyên, sau đó Tô Thần trước tiên bảo nó quay lại thiên uyên, rồi bắt đầu thu thập Vân Sàng trên không trung.

Y rất rõ ràng, hiện tại là thời cơ tốt nhất để mình ra tay.

Bốn đại Hung Thú thống lĩnh vì tự bạo của Kim Sắc Giao Long mà bị thương, hiện giờ vẫn đang trong quá trình hồi phục, còn những Hung Thú khác thực lực nhiều nhất cũng chỉ có cảnh giới Chân Tiên.

Vì vậy, nhất định phải nắm bắt tốt cơ hội này, tranh thủ một lần tiêu diệt sạch Hung Thú trong thiên uyên.

Một khi thành công, ngoài việc có thể đạt được cơ duyên ẩn chứa trong Hung Thú Thiên Uyên, còn có thể đạt được Công Đức gia tưởng của Hồng Hoang! …… Mười tháng sau, tất cả Hung Thú trong thiên uyên đều cảm tri được một loại khí tức trầm muộn, hủy diệt vô cùng, chúng không ngừng ngẩng đầu nhìn lên trời, chỉ thấy từng tầng mây xám dày đặc.

“Gào ô!” “Gào ô!” Không ít Hung Thú phát ra tiếng gầm gừ bất an, nhưng vì mệnh lệnh của ‘Vương tộc’ Tô Thần, chúng căn bản không dám xông ra khỏi thiên uyên, xem xét tình hình bên ngoài.

Tô Thần sau khi chuẩn bị mọi thứ xong, lại lần nữa dùng Bản nguyên Chân linh mô phỏng ra Sát Khí Thần Nghịch, hóa thành hình dạng một Hung Thú.

Để không để lộ sơ hở, y chỉ dùng thực lực nhục thân để nhảy vọt, quay trở lại Hung Thú Thiên Uyên.

Rất nhanh, không ít Hung Thú lũ lượt vây quanh, phủ phục bày tỏ thần phục.

Cảm tri được cảm xúc bất an của chúng, Tô Thần dùng thân phận Vương tộc an ủi, đồng thời hạ lệnh cho chúng tập trung lại một chỗ, để tiện cho việc tập trung Lôi Điện hiệu quả.

Tiếp theo, Tô Thần đến động huyệt của thi thể Hung Thú Đại La Đào Ngột, cách xa đám Hung Thú đủ khoảng cách, để tránh việc dẫn động Thiên Lôi Chi Lực trong thể nội bị phát giác.

“Thành bại tại đây một lần!” Tô Thần ngẩng đầu nhìn lên trời, vô cùng kiên quyết dẫn động Thiên Lôi Chi Lực trong thể nội của mình.

Y rất rõ ràng, Thiên Địa chí công, mình dẫn động Thiên Lôi là để diệt sát Hung Thú, là hành động tạo phúc Hồng Hoang, vì vậy Thiên Lôi tuyệt đối sẽ không đánh vào mình.

“Gào!” Lúc này, bốn đầu Hung Thú thống lĩnh đang hồi phục trong Huyết Sát Trì cảm giác được một tia bất ổn, chúng kiên quyết xông ra, chuẩn bị lao ra khỏi thiên uyên, xem xét bên ngoài.

Nhưng ngay lúc này, tầng mây mà Tô Thần dẫn động từ hàng trăm vạn dặm bắt đầu hội tụ, dưới sự dẫn động của Thiên Lôi Chi Lực của y, nhanh chóng ngưng tụ thành một đoàn Lôi Vân đen rộng hàng

triệu mẫu.

"Oanh long long!" Một đầu thủ lĩnh Cùng Kỳ vừa xông ra khỏi thiên uyên, đã bị một đạo Lôi Điện thô như miệng cống đánh trúng, bốc lên khói đen khủng bố, và phát ra tiếng 'xì xì'.

"Gào!" "Gào!" Hung Thú thống lĩnh thấy vậy, gào thét về phía Lôi Vân trên bầu trời, chuẩn bị xông lên thôn phệ xua tan, muốn bảo toàn tất cả tộc nhân Hung Thú.

Nhưng Thiên Lôi đại diện cho ý chí Thiên Địa, chúng dám khiêu khích, tự nhiên cũng vì thế mà chọc giận Đại Đạo vĩ lực chưởng khống Hồng Hoang, sau đó trong Thiên Lôi gia trì Thiên Phạt.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Trong khoảnh khắc, số vạn đạo Thiên Lôi cuồn cuộn giáng xuống, như từng đạo Thiên Phạt xích liên, mang theo khí tức hủy thiên diệt địa, trực tiếp oanh nát toàn bộ Hung Thú Thiên Uyên thành phế tích.

Số vạn đầu Hung Thú ở đáy thiên uyên, cũng trong khoảnh khắc hóa thành hư vô, ngay cả một dấu vết nhỏ cũng không để lại.

Tô Thần ẩn mình trong động huyệt thi thể Hung Thú Đại La Đào Ngột thấy cảnh này, không khỏi trợn tròn hai mắt.

Đây chính là Thiên Phạt sao?!

"Ông!" Trong nháy mắt, số vạn luồng Công Đức giáng xuống về phía y, ngưng tụ thành một đoàn, tản mát ra kim mang Công Đức chói mắt, thoắt cái đã chìm vào Thức Hải.

Một loại cảm giác linh quang chợt lóe dũng hiện trong lòng.

Thiên địa trở nên càng thêm thân hòa, những suy nghĩ khó hiểu trong tu luyện trước đó, cũng vào khoảnh khắc này trở nên vô cùng minh bạch!

“Oanh!” Ngay sau khi tất cả Hung Thú bị Thiên Lôi oanh sát, cuối cùng giáng xuống hai đạo Thiên Phạt tím thô như miệng cống, oanh nát thi thể Hung Thú Đại La dưới đáy thiên uyên thành tro bụi.

Rất hiển nhiên, ý chí Thiên Địa cảm tri được hai thi thể Hung Thú Đại La này mới là nguồn gốc, vì vậy giáng xuống Thiên Thần Lôi cường đại, từ căn nguyên triệt để xóa bỏ.

Tô Thần ở trong động huyệt thi thể Đại La Đào Ngột, được Thiên Địa phù hộ, không hề bị ảnh hưởng chút nào.

“Ông!” Lúc này, một luồng Tiên Thiên Thần Thai Mang rực rỡ chiếu sáng toàn bộ động huyệt tối tăm, tản mát ra Tiên Thiên Bảo Khí vô cùng, chính là Tiên Thiên Linh Bảo ẩn giấu trong thi thể Hung Thú Đại La Đào Ngột.

Chưa đợi Tô Thần ra tay, bảo vật này tự động bay về phía y, rơi vào lòng bàn tay phải của y.

Cùng với quang mang tan đi, bảo vật này cũng lộ ra chân dung của nó, là một viên châu tròn trịa trắng thuần, quanh thân vờn quanh từng luồng Đại Đạo Pháp tắc Chi Lực tinh thuần.

Giây tiếp theo, Tô Thần thôi động Thần thức, thu nó vào Thức Hải để tiến hành luyện hóa.

“Lại là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo ‘Ngộ Đạo Châu’?” Thuận lợi luyện hóa một trọng Tiên Thiên Cấm Chế của bảo vật, Tô Thần biết được thông tin chi tiết của Pháp Bảo, nội tâm không khỏi đại hỉ. ‘Ngộ Đạo Châu’ là một kiện Tiên Thiên Linh Bảo cực kỳ đặc biệt, công hiệu của nó là trợ giúp người khác ‘thôi diễn’ và ‘ngộ đạo’, điều này đối với Tô Thần hiện giờ mà nói, chẳng khác nào một Chí Bảo được đo ni đóng giày!

Do Bản nguyên bản thân không toàn vẹn, nên 《Luân Hồi Đạo

Kinh》 truyền thừa chỉ có ba tầng đầu, các công pháp hậu tục đều cần mình từ từ hoàn thiện.

Hơn nữa, 《Thôn Thiên Ma Công》 và 《Đại Đạo Dung Lô》 do mình sáng tạo, đến nay vẫn chỉ là bản thô sơ.

Muốn thật sự đạt được uy năng trong tâm tưởng, nhất định phải hao phí vô số tâm thần và tinh lực, trải qua vô số lần cải thiện và kiểm chứng, mới có khả năng thật sự thực hiện được.

Nhưng hiện giờ đã có được 'Ngộ Đạo Châu', điều này có thể giảm đáng kể chi phí thử sai rồi!

Sau niềm vui mừng, Tô Thần bắt đầu tìm kiếm các bảo vật khác trong Hung Thú Thiên Uyên, thuận lợi thu hoạch được hàng chục vạn viên 'Diệt Hồn Thạch' và 'Diệt Thần Thạch' trong Huyết Sát Trì. …… Nửa năm sau, Tô Thần từ thiên uyên bay ra.

Y nội tâm điểm lại một chút thu hoạch lần này, đơn giản là nở hoa trong lòng.

Một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Ngộ Đạo Châu', hàng chục vạn viên 'Diệt Thần Thạch' và 'Diệt Hồn Thạch', còn có Công Đức diệt sát Hung Thú bằng Thiên Lôi, điều này đơn giản là kiếm lời to rồi!

"Trước tiên tìm một Động Thiên Phúc Địa để tiêu hóa những gì đã đạt được lần này, sau đó bế quan đề thăng thực lực của mình." Sau hai lần tôi luyện này, Tô Thần nhận thức sâu sắc được rằng, Hồng Hoang là một thế giới cá lớn nuốt cá bé.

Không có thực lực, đừng nói trường sinh tiêu dao tự tại, thậm chí ngay cả vận mệnh của mình cũng không thể chưởng khống!

Nói không chừng ngày nào đó sẽ gặp tai họa bất ngờ, sau đó trở thành một linh hồn phiêu bạt.

Cũng giống như con Kim Sắc Giao Long mình gặp trước đó, mình đã hảo tâm hảo ý nhắc nhở nó hấp nạp Sát Khí mô phỏng Hung Thú để tự vệ, nhưng nó lại lấy oán trả ơn, muốn lấy mạng mình làm vật hy sinh!

Nhớ đến Kim Sắc Giao Long, Tô Thần trong lúc phẫn nộ, đột nhiên nhớ lại lời nó nói khi cầu cứu.

"Khi Kim Sắc Giao Long cầu cứu, từng nói trong động phủ của nó có một kiện Tiên Thiên Linh Bảo đang thai nghén, vậy mình có nên đi tìm một phen không?" Nghĩ đến đây, Tô Thần không chút do dự, từ không gian Thức Hải lấy ra thi thể Kim Sắc Giao Long, thu thập một giọt tinh huyết sau, sử dụng Thần Thông tiến hành cảm ứng.

Hao phí ba năm rưỡi thời gian, Tô Thần lấy tinh huyết của Kim Sắc Giao Long làm dẫn, cuối cùng cũng ở một đầm nước biếc được quần sơn bao quanh, cảm ứng được khí cơ mà nó từng để lại.

Để phòng ngừa xảy ra bất ngờ, Tô Thần dùng Thần thức khống chế một con rùa cảnh giới Địa Tiên, trước tiên để con rùa thăm dò tình hình bên trong động phủ Kim Sắc Giao Long.

Dẫu sao, huyết mạch Long tộc của Kim Sắc Giao Long rất cao, vừa nhìn đã biết là một con Giao Long chưa trưởng thành, nếu trong đầm nước biếc này vẫn còn cha mẹ của nó, thì mình chẳng phải là tự chui đầu vào lưới sao.

Sau vài lần thử dò xét, không phát hiện được sự tồn tại cường đại nào trong đầm nước biếc này, Tô Thần cuối cùng cũng yên lòng, bắt đầu ngự thủy lặn xuống đáy hồ.

Một cung điện vàng son lấp lánh hiện ra trước mắt, từ bên trong tản mát ra uy áp Giao Long nhàn nhạt, khiến đàn cá trong hồ không dám đến gần.

Long tộc yêu thích các loại bảo thạch phát sáng, Kim Sắc Giao Long cũng không ngoại lệ.

Khi Tô Thần tiến vào cung điện vàng son lấp lánh này, phát hiện bên trong đã được bố trí một trận pháp bình thường, trên đó vẫn còn tàn tồn một luồng Thần thức của Kim Sắc Giao Long.

"Hưu!" Cảm ứng được có người xâm nhập, trận pháp tự động khởi động, một đạo thủy tiễn bắn về phía Tô Thần.

"Ông!" Tô Thần nhẹ nhàng vung tay, liền chặn đứng đạo thủy tiễn này, sau đó tế xuất ba phẩm Luân Hồi Tử Liên trấn áp cung điện, luyện hóa luồng Thần thức Giao Long tàn tồn bên trong.

Điều bất ngờ là, Thần thức Giao Long vẫn còn tàn lưu một số ký ức lúc sinh thời của nó.

Cha của nó là một Kim Long thuần khiết ở Bắc Hải Long Cung, mẹ nó thì là một con Giao Xà, do huyết mạch của mẹ nó cực thấp, nên không được Long tộc coi trọng.

Cùng với Tiên Thiên Tam Tộc tranh bá Hồng Hoang, Long Hán Đại Kiếp bắt đầu bùng phát, mẹ nó đã đưa nó quay về lục địa, trên đường mẹ nó đã hy sinh để bảo vệ nó.

May mắn thay, Kim Sắc Giao Long trong đầm nước biếc này, đã tìm được Động Thiên Phúc Địa dưới đáy hồ, hơn nữa còn phát hiện một bảo vật đang thai nghén trong một Tiên Thiên Đại Trận.

Nhưng bản tính của nó dâm dật, khi ra ngoài tìm kiếm thú vui phong lưu, đã gặp Hung Thú.

Xem xong ký ức của Kim Sắc Giao Long, Tô Thần hoàn toàn yên lòng.

Ban đầu dự định chỉ đến thu lấy bảo vật đang thai nghén này, coi như là bồi thường của Kim Sắc Giao Long cho mình, hiện tại xác

nhận nơi đây sẽ không có bất kỳ ẩn họa nào, liền quyết định chiếm cứ động phủ này làm Đạo Trường bế quan của mình.

Chương 5

"Vút!" Tô Thần vận dụng Thần Thông, loại bỏ các bảo thạch phát sáng lấp lánh bên ngoài cung điện này, để tránh gây chú ý cho người khác, sau đó lại bố trí trận pháp cách tuyệt ẩn nấp xung quanh.

Làm xong mọi thứ, y tiến vào bên trong cung điện, đẩy mở cánh cửa đá của Động Thiên Phúc Địa.

"Ông!" Từng luồng Tiên Thiên Linh Khí tinh thuần ập vào mặt, Tô Thần dường như bước vào một thế giới ngoại giới độc lập, tản mát ra khí tức tự nhiên vô cùng.

Bên trong động thiên rộng lớn vô ngần, không những có núi sông, mà còn có các loại Quỳnh Hoa Dao Thảo, từng chuỗi trúc xanh biếc nhẹ nhàng lay động, từng đóa kỳ hoa tranh nhau khoe sắc.

Ở giữa ngọn núi hùng vĩ nhất, Tô Thần cảm tri được một Tiên Thiên Đại Trận cường đại, hấp nạp toàn bộ Tiên Thiên Linh Khí của động thiên, tản mát ra uy áp Linh Bảo nhàn nhạt.

Thông qua cảm tri những khí tức này, Tô Thần nội tâm liền xác định bảo vật đang thai nghén phẩm cấp tuyệt đối không thấp.

"Đây thật là một niềm vui bất ngờ, nếu không phải con Kim Sắc Giao Long đó lấy oán trả ơn, Ngô làm sao có thể tìm được động thiên này chứ?" Khóe miệng Tô Thần nở nụ cười hân hoan, sau đó đánh Linh thức ấn ký của mình vào Tiên Thiên Đại Trận, chỉ cần bảo vật thai nghén thành thục, mình sẽ ngay lập tức cảm tri được.

Tiếp theo, y tìm một nơi Tiên Thiên Linh Khí nồng đậm trong động thiên, sau đó bắt đầu khoanh chân đả tọa, tiêu hóa những gì đã đạt được trước đó trong Hung Thú Thiên Uyên.

“Ông!” Thôi động ‘Ngộ Đạo Châu’ trong Thức Hải, toàn bộ Thức Hải của Tô Thần trở nên vô cùng thanh minh, một loại Đạo Vận huyền chi hựu huyền tràn ngập. 《Luân Hồi Đạo Kinh》 trong thể nội tự động vận chuyển, hấp nạp Tiên Thiên Linh Khí không ngừng.

Các loại khuyết điểm và chỗ thiếu sót trong 《Thôn Thiên Ma Công》 và 《Đại Đạo Dung Lô》 do mình sáng tạo trước đó, từng cái đều hiện ra, sau đó vô cùng thuận lợi bắt đầu cải thiện.

Một ngàn năm thoắt cái đã qua.

Tô Thần đã dung nhập 《Thôn Thiên Ma Công》 và 《Đại Đạo Dung Lô》 đã cải tiến vào công pháp truyền thừa 《Luân Hồi Đạo Kinh》.

Nhờ đặc tính của 《Thôn Thiên Ma Công》 và 《Đại Đạo Dung Lô》, tốc độ hấp nạp linh khí thiên địa khi y vận chuyển công pháp đã tăng lên gần ba phần.

Chỉ tốn vỏn vẹn năm ngàn năm thời gian, Tô Thần đã tôi luyện nguyên thần cùng pháp lực của mình đến cực hạn, nước chảy thành sông, thuận lợi phá vỡ bình chướng cảnh giới, thành công đột phá đến Huyền Tiên.

Huyền giả, Đạo vậy!

Khi y vừa đột phá, bản nguyên của y tỏa ra từng luồng khí tức thần thánh, tường hòa, toàn thân phát ra hà quang chói lọi, ngưng tụ thành vô cùng huyền diệu ‘Đạo Vận’, hòa cùng thiên địa tự nhiên.

“Bá!” Tô Thần mở bừng hai mắt, khóe miệng khẽ nhếch lên, lộ ra nụ cười hân hoan.

Giờ đây, y có thể cảm nhận rõ ràng, thiên địa Hồng Hoang đã vén một màn bí ẩn đối với mình, bản chất vận hành của thế giới chính là ‘Đạo’.

Chỉ khi đột phá Huyền Tiên, thăng hoa tự ngã, mới có thể minh ngộ chân nghĩa thiên địa, tìm ẩn kỷ nguyên!

"Hiện tại, Ngô tổng quy cũng đã có vài phần năng lực tự vệ!" Thu lại nụ cười, Tô Thần dùng thần thức cảm tri động thiên, biết được Tiên Thiên Linh Bảo vẫn đang thai nghén, bèn tiếp tục khoanh chân tọa thiền, chỉnh lý tư tưởng, xác định phương hướng phát triển tương lai.

"Ngô, thân là Luân Hồi Tử Liên hóa hình, sở hữu mệnh cách Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp, nhưng vì chân linh bản nguyên bất túc vạn phần chi nhất, dẫn đến căn nguyên tiềm lực của bản thân chỉ tương đương với sinh linh Tiên Thiên bình thường." "Vì thế, Ngô nhất định phải bổ sung chân linh bản nguyên khi tạo dựng đạo cơ, khiến đạo cơ của bản thân trở về cấp bậc Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp, như vậy mới có tư cách chưởng khống vận mệnh của mình trong tương lai!" Tô Thần rất rõ ràng.

Hồng Hoang là một thế giới đề cao căn nguyên tư chất.

Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp hóa hình tức Đại La, thậm chí là Thánh Nhân thiên định.

Mà vô số sinh linh bình thường, giới hạn sớm đã bị khóa chặt, đừng nói đột phá Đại La, thậm chí ngay cả chứng đắc Kim Tiên, trường sinh bất hủ cũng khó lòng làm được.

Vì đạo đồ tương lai của mình.

Y nhất định phải bổ sung chân linh bản nguyên khi còn 'yếu ớt', khôi phục tiềm lực căn nguyên Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp, như vậy mới có cơ hội chưởng khống vận mệnh của mình.

Nếu cứ tiếp tục bế quan, chờ đột phá đến Kim Tiên thậm chí Thái Ất mới nghĩ đến việc bổ sung bản nguyên, thì mọi chuyện đã quá

muộn, cái giá phải trả cũng gấp vô số lần hiện tại.

Giống như một cây non mọc xiêu vẹo, khi còn nhỏ chỉnh sửa sẽ vô cùng dễ dàng, nhưng nếu đợi nó trưởng thành thành một cây đại thụ, thì việc muốn tái tạo chỉnh sửa sẽ vô cùng khó khăn!

Hồi phục tinh thần, Tô Thần quay đầu nhìn Tiên Thiên Linh Bảo vẫn đang thai nghén, trong lòng đã đưa ra quyết định.

"Sau khi thu hoạch kiện Tiên Thiên Linh Bảo này, Ngô sẽ đến nơi Luân Hồi Tử Liên thai nghén khi xưa, xem liệu có thể tìm thấy những cánh sen vỡ khác, hấp nạp bản nguyên để khôi phục bản thân không!" "Tuy nhiên, trước đó, Ngô phải sáng tạo ra thần thông phi độn, để phòng vạn nhất!" Thần thông bản mệnh truyền thừa của Tô Thần 'Tiên Thiên Luân Hồi Sinh Tử Chi Quang' tạm thời không thiếu thần thông công kích, nhưng lại thiếu một số thủ đoạn bảo mệnh.

Bởi thế.

Việc kết hợp năng lực bản thân để sáng tạo thần thông phi độn, tự nhiên phải được đưa vào chương trình nghị sự.

Rất nhanh, Tô Thần nghĩ đến 'Hành Tự Bí' trong Cửu Bí của《Già Thiên》, pháp này là cực hạn của tốc độ, lấy thời gian và không gian hai loại đại đạo làm cơ sở.

Một khi tu luyện đến cực hạn, không những có thể khiến thời gian đình chỉ, thậm chí còn có thể xuyên qua quá khứ tương lai!《Luân Hồi Đạo Kinh》 mà y truyền thừa, vừa hay cũng ẩn chứa lý niệm tu luyện thời gian và không gian, dùng để sáng tạo 'Hành Tự Bí' thì hẳn sẽ không có vấn đề gì.

Nói làm là làm.

Tô Thần lại một lần nữa khoanh chân tọa thiền, dùng bản nguyên thôi động 'Ngộ Đạo Châu' trong thức hải, giúp mình nhanh chóng

minh ngộ lý niệm thời gian và không gian, để sáng tạo ra 'Hành Tự Bí' cực hạn tốc độ!

"Ông!" Ngộ Đạo Châu phát ra từng luồng 'Đạo Vận' tinh thuần, dần dần dung nhập vào chân linh thức hải của Tô Thần, giúp y thôi diễn và cảm ngộ sức mạnh thời gian và không gian. …….

Thoáng cái, năm ngàn năm trôi qua.

Trải qua vô số lần thôi diễn và thử nghiệm, Tô Thần đã lấy sức mạnh thời gian và không gian làm cơ sở, cuối cùng cũng sáng tạo ra 'Hành Tự Bí'.

Đương nhiên, 'Hành Tự Bí' mà y sáng tạo, so với lý niệm có thể khiến thời gian đình chỉ, thậm chí xuyên qua quá khứ tương lai còn kém xa, nhiều nhất cũng chỉ tương đương với một bản sơ cấp thô sơ.

Nhưng cho dù vậy, 'Hành Tự Bí' này có thể khiến tốc độ phi hành của Tô Thần tăng lên ít nhất vài chục lần.

Nếu gặp lại Cùng Kỳ, thủ lĩnh hung thú cảnh giới Huyền Tiên, y căn bản không cần ngụy trang, hoàn toàn có thể dựa vào 'Hành Tự Bí' để bỏ xa nó phía sau, thậm chí không thấy bóng dáng mình.

Sau khi sáng tạo ra 'Hành Tự Bí', năng lực tự vệ của Tô Thần lại tăng cường rất nhiều.

Y tin rằng, đợi đến khi mình đột phá Đại La Kim Tiên, có thể chưởng khống Đại Đạo pháp tắc, tuyệt đối có thể hoàn thiện 'Hành Tự Bí' đến viên mãn, sở hữu thiên hạ cực tốc, thậm chí là xuyên qua quá khứ tương lai!

Tiếp theo đó, khi Tô Thần đang dựa theo lý niệm 'Cửu Bí' để sáng tạo 'Giai Tự Bí' thì đột nhiên cảm nhận được Tiên Thiên Linh Khí trong toàn bộ động thiên đang khẽ chấn động.

"Tiên Thiên Linh Bảo thai nghén cuối cùng cũng sắp xuất thế rồi!"

Lúc này, Tô Thần trong lòng vô cùng mong chờ.

Ngô đã đợi đủ một vạn năm hơn, không biết kiện Tiên Thiên Linh Bảo sắp xuất thế này, rốt cuộc là tồn tại gì đây?

Để đề phòng xảy ra bất trắc, Tô Thần không ngừng đánh lạc ấn nguyên thần của mình vào Tiên Thiên Đại Trận, hy vọng có thể từ đó mà thiết lập liên hệ với Tiên Thiên Linh Bảo bên trong.

Đồng thời, y còn tế ra chí bảo bản mệnh Luân Hồi Tử Liên của mình, trấn áp toàn bộ động thiên.

Cuối cùng, y còn thôi động công đức tích lũy trong thức hải, hy vọng có thể khiến bảo vật này nhận chủ.

Dù sao, Tiên Thiên Linh Bảo đều ẩn chứa một đạo Tiên Thiên Đại Đạo pháp tắc bất diệt, một khi thai nghén xuất thế, người có duyên với pháp bảo tự thân là được hưởng lợi nhiều nhất, tiếp theo là những người mang theo đại khí vận, đại công đức.

Ngô, thân là Luân Hồi Tử Liên do Hỗn Độn Thanh Liên thai nghén mà hóa hình, sở hữu mệnh cách Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp, mang theo khí vận phi thường.

Lại thêm việc đã chiếm tiên cơ từ trước, còn dùng công đức dẫn dắt, những Tiên Thiên Thần Thai Linh ở gần đây hẳn sẽ không thể tranh giành nổi với mình!

"Hưu~ô!" Từng luồng Tiên Thiên Cương Phong từ trong đại trận phát ra, lực bản nguyên duy trì toàn bộ Tiên Thiên Đại Trận cũng bắt đầu tiêu tán dần dần.

"Hoa!" Khi Tiên Thiên Đại Trận tiêu tán trong động thiên, một đạo Tiên Thiên Bảo Quang chói lọi bùng phát, chiếu sáng toàn bộ động thiên như ban ngày.

May mắn Tô Thần sớm đã chuẩn bị vô số, tại động thiên và đáy

Bích Ba Đàm, đã bố trí vô số trận pháp cách tuyệt, nếu không với động tĩnh xuất thế của kiện Tiên Thiên Linh Bảo này, tuyệt đối có thể kinh động sinh linh trong phạm vi vài trăm vạn dặm.

Nếu có cường giả gần đó, thì bảo vật mà y đã trông giữ vạn năm này có thể sẽ vô duyên với mình.

"Hưu!" Cùng với Tiên Thiên Bảo Quang tan đi, một cây thước toàn thân đỏ đen đỏ tía hiện ra trước mắt Tô Thần, nó chỉ dài khoảng hai thước, hai đầu hơi nhọn, tỏa ra vô cùng sức mạnh pháp tắc không gian.

Tô Thần vừa thôi động công đức trong cơ thể, vừa dùng Luân Hồi Tử Liên trấn áp động thiên, rồi tiến lên phía trước, thuận lợi thu kiện thước đỏ đen này vào tay.

Một cảm giác ôn nhuận thanh lương truyền đến, hơi nặng trịch.

Thấy bảo vật không phản kháng, Tô Thần vô cùng hân hoan thu nó vào thức hải, dùng bản nguyên tiến hành luyện hóa.

"Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Chỉ Xích?" Sau khi thuận lợi luyện hóa trọng Tiên Thiên Cấm Chế đầu tiên của Chỉ Xích, thông tin chi tiết của nó hiện lên trong đầu y. 'Chỉ Xích' là một kiện pháp bảo không gian đặc biệt, cùng với một kiện pháp bảo không gian khác là 'Thiên Nhai' là bảo vật phối hợp, một khi hai pháp bảo hợp nhất, sẽ thăng cấp thành Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Chỉ Xích Thiên Nhai'.

Điều đáng nói là, khi dùng pháp lực thôi động 'Chỉ Xích', nó sẽ mang chủ nhân vượt qua không gian chiều không gian, từ đó có cơ hội thoát khỏi sự truy sát của cường giả Đại La.

Nhưng có một điểm ẩn họa, đó là khi vượt qua chiều không gian, sẽ không theo quy luật mà xuất hiện ở những nơi khác.

Chỉ khi có được kiện pháp bảo không gian ‘Thiên Nhai’ khác, mới có thể thiết lập điểm neo, xuyên qua đến nơi mình muốn đến.

Sau khi biết được công hiệu của ‘Chỉ Xích’, trên mặt Tô Thần hiện lên một tia hỉ sắc.

Có kiện bảo vật này, dù sau này mình gặp cường giả Đại La, cũng có tư cách bảo mệnh.

Đương nhiên, nếu có thể có được kiện pháp bảo phối hợp ‘Thiên Nhai’ khác, thì càng thêm ổn thỏa!

Khi Tô Thần thu hoạch ‘Chỉ Xích’, nồng độ Tiên Thiên Linh Khí ẩn chứa trong toàn bộ động thiên nhanh chóng giảm xuống, khí cơ tỏa ra từ một số linh thảo diêu hoa cũng không còn mạnh mẽ như trước.

Rất rõ ràng, động thiên này sau khi thai nghén ‘Chỉ Xích’, sứ mệnh của nó đã hoàn thành, sắp thoái hóa thành một đạo trường bình thường.

Tô Thần thấy vậy, bèn thu hồi đại trận cách tuyệt bên ngoài, để lại động phủ này cho các Thủy tộc dưới Bích Ba Đàm, ban cho chúng một tuyến cơ duyên.

Sau khi ra khỏi đáy hồ, dựa theo ký ức truyền thừa trong thức hải, Tô Thần sử dụng ‘Hành Tự Bí’, phi trì về hướng đông của Bắc Vực.

Ba ngàn năm thoắt cái đã qua.

Trong khoảng thời gian này, Tô Thần đã gặp không ít quần thể hung thú sơ cấp, y đã áp dụng phương thức tương tự như trước đây, dẫn dắt tầng mây trên trời ngưng tụ lôi vân, sau đó dùng sức mạnh thiên lôi trong cơ thể để dẫn dắt, oanh sát quần thể hung thú.

Mỗi lần như vậy, thiên địa đều sẽ ban thưởng công đức.

Góp cát thành tháp, tích ít thành nhiều.

Giờ đây công đức tích lũy của Tô Thần đã vô cùng khả quan, không những càng được thiên địa Hồng Hoang ban ân, thậm chí khí vận của bản thân cũng không ngừng tăng trưởng.

Vài lần trên đường đi, y lại linh cảm chợt đến dự đoán được nguy cơ, rồi ung dung tránh né.

Đây chính là 'che chở' của thiên địa Hồng Hoang đối với người được công đức gia thân!

Đối với chúng sinh Hồng Hoang mà nói, công đức là tồn tại mà mọi sinh linh đều mơ ước, không những có thể dùng để luyện hóa pháp bảo, đồng thời còn có thể trực tiếp dùng để đề thăng thực lực, thậm chí là công đức chứng đạo.

Một số người có công đức khí vận thâm hậu, được thiên địa che chở, nếu có người nào dám mưu hại, nhẹ thì gặp phản phệ nghiệp lực, tu vi dậm chân tại chỗ, nặng thì trực tiếp giáng xuống thiên phạt oanh sát!

Tô Thần khổ cực chém giết hung thú để tích lũy công đức, chính là để tăng thêm nội tình cho mình, bố cục cho tương lai. …….

Chương 6

Lại hai ngàn năm thoắt cái trôi qua.

Tô Thần đi đến một Thiên Uyên Cự Khanh, nơi đây tối tăm không ánh mặt trời, khắp nơi là đầm lầy, tỏa ra sát khí và chướng khí nồng đậm, vô thanh vô tức xâm thực thần thức của y.

"Đây chính là nơi Luân Hồi Tử Liên Thập Nhị Phẩm thai nghén khi xưa?" Từ trên không trung nhìn xuống Thiên Uyên Cự Khanh này, so với bảo địa thai nghén trong ký ức truyền thừa trong thức hải, trong lòng y tràn ngập sự kinh ngạc.

Nghĩ đến Bắc Vực Hồng Hoang là chiến trường chính của lượng kiếp hung thú trước đó, y rất nhanh đã lý giải được.

Tiếp theo đó, sau khi xác nhận khu vực này không ẩn chứa nguy hiểm, Tô Thần bắt đầu tế ra chí bảo bản mệnh Tam Phẩm Luân Hồi Tử Liên, đồng thời thôi động chân linh bản nguyên của mình.

"Ông!" Hoa quang của Luân Hồi Tử Liên bùng lên.

Thần mang màu tím xua tan sát khí và chướng khí, chiếu sáng toàn bộ Thiên Uyên Cự Khanh.

Một loại khí tức quen thuộc và thân thiết truyền đến.

"Hoa!" Linh mạch Tiên Thiên ẩn sâu dưới đáy thiên khanh dường như vào lúc này bị kích hoạt, đồng loạt phát ra Tiên Thiên Linh Khí nồng đậm, như thể đang nghênh đón chủ nhân của mình trở về nhà.

Chỉ đáng tiếc, linh mạch động thiên đỉnh cấp này đã bị hủy hoại tan tành, lại thêm trải qua vô số Nguyên Hội chịu sự xâm thực của sát khí, chỉ còn lại những ánh sáng cuối cùng.

"Ô!" "Ô ô!" Đúng lúc này, từ đáy linh mạch dũng hiện ra bảy đạo

thần mang màu tím, như chim én về tổ, tự động vây quanh Tô Thần.

Bảy đạo thần mang màu tím này, chính là bản nguyên tản lạc khi Luân Hồi Tử Liên Thập Nhị Phẩm vỡ nát.

Giờ đây Tô Thần đã hóa hình từ Luân Hồi Tử Liên trở về, y lập tức thôi động chân linh bản nguyên thu hồi chúng vào bản thể.

"Hoa!" Trong khoảnh khắc, Luân Hồi Tử Liên Tam Phẩm quang hoa bùng lên.

Và Tô Thần sau khi dung hợp những bản nguyên này, trực tiếp đột phá đến Huyền Tiên trung kỳ!

Cảm nhận được chân linh bản nguyên Luân Hồi Tử Liên của mình tăng trưởng, trong lòng y tràn ngập hân hoan, đồng thời càng thêm kiên định phải tập hợp những mảnh vỡ Luân Hồi Tử Liên khác.

Chỉ có như vậy, mình mới có cơ hội trở về căn nguyên Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp!

Tiếp theo đó, Tô Thần sử dụng độn thuật lặn sâu xuống lòng đất, xem đạo trường thai nghén Luân Hồi Tử Liên này, liệu có còn ẩn chứa cơ duyên thuộc về mình hay không.

Nhưng thật đáng tiếc.

Động thiên phúc địa từng này đã bị hủy hoại trong lượng kiếp hung thú, cơ duyên thuộc về Luân Hồi Tử Liên cũng sớm đã bị Thần Nghịch cướp đi, căn bản không còn sót lại chút nào.

Đối với kết quả này.

Tô Thần cảm thấy hơi đáng tiếc, nhưng rất nhanh đã thu liễm tâm thần, thôi động bản nguyên Luân Hồi Tử Liên, xem liệu có thể cảm ứng được những mảnh cánh sen khác không.

"Hướng tây bắc có cảm ứng!" Sau khi biết được tin tức này, trong

lòng Tô Thần đại hỉ.

Sau khi chỉnh lý một phen, Tô Thần dựa theo cảm ứng bản nguyên, phi trì điện xế về hướng tây bắc.

Một ngàn năm thoắt cái đã qua.

Càng về phía tây bắc, nhiệt độ càng ngày càng thấp, tuyết hoa bay lả tả từ trên trời xuống, thế giới băng phong vô tận, khiến người ta tràn ngập cảm giác cô tịch.

Bằng cảm ứng bản nguyên Luân Hồi, Tô Thần tiềm nhập đáy biển băng phong, trong một khối cự thạch lớn, cuối cùng cũng tìm thấy một khối Luân Hồi Tử Liên vỡ nát.

Cánh sen hiện hai phẩm, phía trên đầy những vết nứt như mạng nhện, trông không chút sinh cơ, như mảnh vỡ thủy tinh.

Thế nhưng, khi Tô Thần đặt nó vào lòng bàn tay, cánh sen lập tức bùng phát ra từng luồng Tiên Thiên Linh Quang bất diệt, sau đó hóa thành quầng sáng chói lọi, tự động chìm vào thức hải.

"Ông!" Trong thức hải.

Luân Hồi Tử Liên Tam Phẩm cùng với cánh sen tím hai phẩm vỡ nát này dung hợp, thần thông bản mệnh truyền thừa 'Tiên Thiên Luân Hồi Sinh Tử Chi Quang' tự động khai mở, Tô Thần dùng bản nguyên thúc đẩy chúng dung hợp.

Ba ngàn năm sau.

Luân Hồi Tử Liên thuận lợi thăng cấp thành Ngũ Phẩm, sau đó dùng chân linh bản nguyên của nó bắt đầu phản bổ Tô Thần.

"Oanh!" Trong thức hải, bình chướng cảnh giới liên tiếp bị phá vỡ.

Huyền Tiên hậu kỳ.

Huyền Tiên đỉnh phong!

Ngay khi bản nguyên Luân Hồi Tử Liên chuẩn bị giúp Tô Thần một lần đột phá Kim Tiên, thành tựu bất hủ, thì đã bị y cưỡng ép áp chế lại.

Bởi vì, đột phá bằng năng lượng bản nguyên Luân Hồi Tử Liên mà không có sự cảm ngộ cảnh giới tương ứng, chỉ sẽ khiến đạo cơ của mình hư phù, không có lợi cho đạo lộ tương lai.

Vạn trượng cao lầu bình địa khởi.

Chỉ khi căn cơ của bản thân được củng cố đến cực hạn, từng bước một, tương lai mới có vô hạn khả năng!

Tiếp theo đó, Tô Thần đã bố trí vài trận pháp xung quanh, đồng thời gia trì 'Diệt Thần Thạch' và 'Diệt Hồn Thạch', đề phòng việc mình bế quan sẽ thu hút sự chú ý của các Tiên Thiên Thần Thai Linh khác.

Sau khi sắp xếp mọi thứ ổn thỏa, y lấy ra bồ đoàn được dệt từ Tiên Thiên Linh Thảo trước đó, trực tiếp khoanh chân tọa thiền, toàn lực bế quan. …….

Sau khi đột phá Huyền Tiên, tất cả sinh linh đều có thể cảm nhận được 'Đạo' vận hành giữa thiên địa, bắt đầu có tư cách chạm vào bản chất vận hành của thế giới Hồng Hoang.

Tô Thần trước tiên toàn lực tiêu hóa bản nguyên ẩn chứa trong cánh sen Luân Hồi Tử Liên lần này, đồng thời dùng 《Đại Đạo Dung Lô》 tôi luyện nguyên thần và pháp lực của mình.

Đợi khi bản nguyên của bản thân ngưng luyện đến cực hạn, y bắt đầu thôi động 'Ngộ Đạo Châu', cảm ngộ 'Đạo' vận hành giữa thiên địa.

Hồi tưởng lại những năm tháng lịch luyện của mình, trong lòng Tô

Thần tràn ngập vô số cảm ngộ.

Một hoa một cỏ là 'Đạo'.

Một núi một đá là 'Đạo'.

Một nước một mây cũng là 'Đạo'.

Vạn vật thiên địa Hồng Hoang, toàn bộ đều là sự hiển hóa cụ thể của 'Đạo'!

"Oanh!" Trong khoảnh khắc, Tô Thần trong cảnh ngộ đã trực tiếp đột phá sự ràng buộc của 'Đạo', ức vạn Đại Đạo pháp tắc chi lực đồng loạt xông đến, dung hợp với chân linh nguyên thần của y.

Lúc này, chân linh bản nguyên của y dưới sự tôi luyện và dung hợp của Đại Đạo pháp tắc chi lực, đã trực tiếp tiến vào cảnh giới bất hủ, một tia chân linh tức có thể trọng sinh, một luồng nguyên thần tức có thể bất hủ.

Ngay sau đó, nhục thân của Tô Thần dưới sự tôi luyện của Đại Đạo pháp tắc chi lực, cũng đang tiến hành biến đổi điên cuồng.

Một giọt tiên huyết ý niệm bất hủ, một sợi tóc trọng sinh bất diệt.

Bất Hủ Kim Tiên, thành!

Đột phá Huyền Tiên, minh ngộ thiên địa được cấu thành từ 'Đạo'.

Còn đột phá Bất Hủ Kim Tiên, cảm nhận Đại Đạo pháp tắc chi lực, tiến thêm một bước minh ngộ chân lý thế giới Hồng Hoang, vạn vật thế gian đều do Đại Đạo pháp tắc hiển hóa!

Nếu tiến thêm một bước nữa, đột phá Thái Ất Kim Tiên, thì có thể cảm ngộ Đại Đạo pháp tắc, động tất Đại Đạo chí lý, thành tựu bất hủ bất diệt, tiến tới thoát khỏi trường hà vận mệnh, hái được Đại La đạo quả, cùng thiên địa cộng tồn, tiêu dao vĩnh hằng!

Tiêu hóa xong những gì đạt được sau đột phá.

Tô Thần tiếp tục bế mục đả tọa, cảm nhận những Đại Đạo pháp tắc chi lực khác nhau tràn ngập giữa thiên địa, dường như đã bước vào một thế giới hoàn toàn mới.

Cùng với công pháp truyền thừa 《Luân Hồi Đạo Kinh》 tự động vận chuyển, thời gian, không gian, âm dương, ngũ hành Đại Đạo pháp tắc chi lực dồn dập vây quanh, lộ ra khí tức thân cận.

Lúc này y mới phát hiện, 《Thôn Thiên Ma Công》 và 《Đại Đạo Dung Lô》 mà mình đã sáng tạo ra hóa ra còn có nhiều khuyết điểm đến thế, thậm chí ngay cả 'Hành Tự Bí' cũng có vô số tệ đoan và bất túc.

Đứng ở độ cao khác nhau, tầm nhìn tự nhiên cũng khác biệt.

Đột phá Kim Tiên, hái được đạo quả bất hủ, đồng thời còn cảm nhận Đại Đạo pháp tắc, đã có tư cách 'chứng đạo'.

Khi nhìn lại công pháp thần thông mà mình từng sáng tạo, đương nhiên chỉ cần một cái nhìn là có thể nhận ra những điểm bất túc trong đó, đồng thời trong lòng tự động hiện ra phương án cải tiến.

Trên nền tảng cao hơn, 《Thôn Thiên Ma Công》, 《Đại Đạo Dung Lô》 và 'Hành Tự Bí' đã được cải tiến, uy lực tăng thêm vài bậc.

Hoàn toàn có tư cách được gọi là chân kinh và thần thông cấp Kim Tiên!

Nhưng điều này vẫn chưa đủ.

Trong thiết tưởng của Tô Thần, bất luận là 《Thôn Thiên Ma Công》 hay 《Đại Đạo Dung Lô》, đều phải đạt đến uy năng lý niệm công pháp mới được.

Bởi thế, y bắt đầu thôi động 'Ngộ Đạo Châu', dùng năng lực thôi diễn và ngộ đạo của nó, để hoàn thiện hơn nữa hai loại công pháp này

và ‘Hành Tự Bí’. …….

Tu luyện Hồng Hoang không kể năm tháng.

Năm vạn năm tháng thoắt cái trôi qua.

Với sự hỗ trợ của ‘Ngộ Đạo Châu’, Tô Thần đã cảm nhận Đại Đạo pháp tắc thiên địa, hoàn thiện công pháp truyền thừa 《Luân Hồi Đạo Kinh》 của mình, thôi diễn ra tầng thứ sáu.

Sau đó lấy đây làm căn cơ, lại cải tiến 《Thôn Thiên Ma Công》 và 《Đại Đạo Dung Lô》 thành đạo kinh cấp Thái Ất Kim Tiên, uy lực của chúng so với trước đây đã bạo trướng hơn trăm lần. ‘Hành Tự Bí’ cũng tương tự.

“Tiểu gia hỏa này có chút ý tứ.” Lúc này, trong đầu Tô Thần đột nhiên vang lên một đạo thần thức truyền âm cổ phác, hồn nhiên, tràn đầy sự thâm trầm và bình hòa, đồng thời còn xen lẫn một tia thưởng thức.

“Bá!” Trong khoảnh khắc, toàn thân Tô Thần da đầu tê dại, mở bừng hai mắt nhìn xung quanh, căn bản không hề phát giác ra điều gì bất thường.

Y sao có thể ngờ được, ở Bắc Vực Băng Hải hoang lương lạnh lẽo này, lại còn có tồn tại cường đại và đáng sợ đến vậy!

Cưỡng ép khiến tâm thần mình bình tĩnh lại, Tô Thần trong lòng lập tức có suy đoán, rồi hướng về phía trước chắp tay, cung kính hành một lễ.

“Tô Thần bái kiến Huyền Quy tiền bối!” Ở Bắc Vực Băng Hải hoang lương tàn tạ này, nếu có tồn tại cường đại, ngoài Bắc Hải Huyền Quy trong truyền thuyết ra, còn có thể là ai?

Phải biết rằng, Bắc Hải Huyền Quy là con Huyền Quy đầu tiên sau khi khai thiên, cùng với Dương Mi Đại Tiên, Hồng Quân, La

Hầu… hóa hình từ tàn linh của Hỗn Độn Ma Thần, là tồn tại cùng thời kỳ.

Nhưng nó tính cách ôn hòa, không thích tranh đấu, thường xuyên ngủ một giấc là vô số Nguyên Hội, thậm chí không muốn hóa hình.

Cuối cùng, đến thời kỳ Vu Yêu Lượng Kiếp.

Tổ Vu Cộng Công đụng gãy Bất Chu Sơn, thiên băng địa liệt, thiên địa Hồng Hoang muốn trọng hợp trở về Hỗn Độn.

Thiên Đạo Thánh Nhân Thông Thiên Giáo Chủ tìm đến Bắc Hải Huyền Quy chém giết nó, lấy bốn chi của nó hóa thành Tứ Cực Thiên Trụ, chống đỡ thiên địa Hồng Hoang.

Chương 7

"Di?" "Ngươi lại biết Ngô?" Thần thức truyền âm của Bắc Hải Huyền Quy lộ ra một tia kinh ngạc, sau đó bỗng nhiên hiểu ra.

"Chẳng trách, hóa ra ngươi là Luân Hồi Tử Liên được Hỗn Độn Thanh Liên thai nghén!" "Chỉ là với căn nguyên của ngươi, sao lại chỉ là Kim Tiên quèn?" Lần này nó lại ngủ mười Nguyên Hội, sau khi tỉnh lại phát giác Tô Thần đang tu luyện trên mình nó, 《Đại Đạo Dung Lô》 và 《Thôn Thiên Ma Công》 mà y sáng tạo khiến Bắc Hải Huyền Quy cảm thấy rất mới lạ, nên mới mở lời truyền âm.

"Bẩm tiền bối, vào thời kỳ hung thú, khi Ngô sắp hóa hình thì gặp phải Hung Thú Chi Hoàng Thần Nghịch, bị y đánh tan bản thể, bản nguyên vạn bất tồn nhất." "Mãi cho đến vài vạn năm trước mới gian nan hóa hình!" Tô Thần sẽ không tiết lộ thân phận xuyên việt giả của mình cho bất kỳ ai, dù sao y đã thuận lợi vượt qua thiên kiếp hóa hình, sớm đã được ý chí thiên địa Hồng Hoang công nhận, cũng không sợ bị Đại Thần Thông Giả thôi toán.

"Thì ra là vậy!" "Đạo hữu thành đạo chi lộ quả là gian nan!" Huyền Quy sau khi biết được chân tướng của Tô Thần, liền xưng hô là đạo hữu, bởi vì mệnh cách Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp của y và linh trí sinh ra vào thời kỳ hung thú, xứng đáng với xưng hiệu 'đạo hữu'.

Dù sao, Luân Hồi Tử Liên được Hỗn Độn Thanh Liên thai nghén, căn nguyên của nó là cùng tông đồng nguyên với Bàn Cổ Đại Thần.

Nhìn khắp cả thế giới Hồng Hoang, trừ những Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế ra, có ai dám nói căn nguyên vượt qua nó?

"Hoa!" Ngay khi thần thức truyền âm của Huyền Quy vừa dứt,

một viên châu phát ra pháp tắc Thủy chi nồng đậm phá không bay đến, trực tiếp lơ lửng trước mặt Tô Thần.

"Đạo hữu, tương ngộ là duyên, Bần đạo thấy Luân Hồi Đại Đạo của ngươi kiêm hàm ngũ hành, viên Thủy Linh Châu này liền tặng cho ngươi, hy vọng ngươi có thể tập hợp đủ Ngũ Hành Châu, sớm ngày thành đạo!" "Đa tạ tiền bối!" Tô Thần thu viên Thủy Linh Châu trước mắt này vào thức hải, sau đó trịnh trọng hành một lễ về hướng đầu của Huyền Quy.

Y sao có thể ngờ được.

Mình gặp Bắc Hải Huyền Quy, lại còn có thể được nó ban tặng bảo vật, đây thật là ý ngoại chi hỉ.

"Đạo hữu không cần khách khí, một viên Thủy Linh Châu mà thôi, Bần đạo cũng không dùng đến." "Dám hỏi tiền bối, vì sao ngài không hóa hình chứng đạo?" Nghĩ đến vận mệnh bi thảm trong tương lai của Huyền Quy, Tô Thần rất muốn báo đáp thiện ý của nó đối với mình, nên đã nhắc nhở một cách gián tiếp.

"Đạo hữu, Bần đạo khi xưa vì ngủ quên mà lỡ mất thời cơ hóa hình, nay nếu cưỡng ép dẫn động thiên kiếp hóa hình, rất có khả năng sẽ thân tử đạo tiêu." "Vì thế chi bằng cứ sống qua ngày như vậy!" Huyền Quy đương nhiên biết lợi ích của việc hóa hình, nhưng nó bây giờ đã không còn lựa chọn nào khác.

Trái lại, 《Đại Đạo Dung Lô》 và 《Thôn Thiên Ma Công》 mà Tô Thần sáng tạo trước đó đã cho nó chút linh cảm, nếu có thể ngộ đạo thành công, biết đâu sẽ đi ra một 'đạo' khác biệt.

Đây cũng là lý do vì sao nó vừa rồi lại chủ động truyền âm cho Tô Thần, thậm chí tặng y một kiện Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Im lặng một lát.

Thần thức truyền âm của Huyền Quy lại vang lên.

"Đạo hữu, nay lượng kiếp lại nổi lên, ngươi phải cẩn thận đấy!" Trong khoảnh khắc, Tô Thần đột nhiên cảm thấy mình bị nhấc bổng lên không trung.

Nhìn ra xa, biển băng vô tận ban đầu đã biến thành thế giới đại dương sâu thẳm, vô biên vô tận.

Bản thể của Bắc Hải Huyền Quy này, lại rộng lớn khổng lồ đến vậy!

"Đa tạ tiền bối!" Thấy những con sóng khổng lồ che trời lấp đất xung quanh, Tô Thần biết đây là lúc chia ly, bèn trịnh trọng hành một lễ, phi trì về phía lục địa.

"Đạo hữu, hữu duyên lần sau gặp lại!" Một cái đầu lớn như ngọn núi hùng vĩ xoay lại, đôi mắt to như hành tinh nhìn Tô Thần, khẽ cúi chào, rồi chìm vào biển cả, rất nhanh biến mất.

Đông Hải.

Long Tộc Tổ Địa.

Một nam tử thân mặc tử kim đế bào cao tọa trên long ỷ, đầu đội vương miện Long Vương, nét mặt uy nghiêm lạnh lùng, tỏa ra vô cùng bá khí đế vương, đây chính là Long Vương, bá chủ Hồng Hoang!

Hai bên tả hữu của y, lần lượt đứng Long Mẫu và bào đệ Chúc Long, đều là những tồn tại cường đại cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ.

Mấy chục vạn năm qua.

Tiên Thiên Tam Tộc vì tranh giành địa bàn, tăng cường khí vận chủng tộc của mình, xung đột không ngừng gia tăng.

Phượng tộc và Kỳ Lân tộc kiêng dè sự cường đại của Long tộc, đã

ngấm ngầm đạt thành liên minh, chuẩn bị liên thủ tiêu diệt Long tộc, thống trị Hồng Hoang, chia sẻ khí vận thiên địa.

Biết được Phượng tộc và Kỳ Lân tộc liên minh, Long Vương không hề bất ngờ.

Trong Tiên Thiên Tam Tộc, Long tộc của mình có thực lực mạnh nhất, nếu bọn họ vẫn không phản kháng, thì sớm muộn gì cũng sẽ bị mình từng bước tiêu diệt.

"Truyền pháp chỉ của Bản tọa: triệu tập tất cả tinh nhuệ Long tộc của ta, tranh thủ một lần tiêu diệt Phượng tộc và Kỳ Lân tộc, định đỉnh Hồng Hoang duy nhất Thiên Mệnh Nhân Vật Chính!" Nghe mệnh lệnh của đại ca, Chúc Long đứng bên cạnh hai mắt lộ ra một tia lo lắng.

"Đại ca, tuy hiện tại Long tộc của ta đang như mặt trời giữa trưa, nhưng vẫn còn rất nhiều Tiên Thiên Thần Thai Thánh đang lăm le, nếu tự ý khai mở quyết chiến, liệu có phải là để bọn họ tọa thu ngư ông chi lợi?" Mấy năm qua, Chúc Long vẫn luôn điều tra chân tướng sự việc các thành viên cốt cán của Tiên Thiên Tam Tộc vẫn lạc, phát hiện có rất nhiều kẻ đã ngấm ngầm kích động ra tay, mục đích chính là để dẫn bạo lượng kiếp.

Bởi thế, khi Long Vương chuẩn bị triệu tập toàn bộ tinh nhuệ Long tộc để quyết chiến, y tự nhiên phải lên tiếng nhắc nhở.

"Bào đệ, lượng kiếp lần này vừa là nguy cơ cũng vừa là kỳ ngộ, nếu Long tộc của ta tiêu diệt Phượng tộc và Kỳ Lân tộc, trở thành Thiên Mệnh Nhân Vật Chính duy nhất của Hồng Hoang, thì ta có thể dựa vào khí vận thiên địa một lần chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La."
"Đến lúc đó, bất luận là Ma Tổ La Hầu hay Tiên Đạo Hồng Quân, bọn họ cũng chỉ là kiến trên thớt mà thôi!" Long Vương nói xong, hướng về phía bào đệ Chúc Long lộ ra một tia khí tức thực lực của mình.

Bá!

Cảm nhận được đại ca đã đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, chỉ còn một bước nữa là chứng đạo Đại La, hai mắt Chúc Long lập tức bùng phát ra vẻ cuồng nhiệt.

"Xin đại ca cứ yên tâm, Ngô sẽ dẫn dắt đại quân Long tộc của ta san bằng Thiên Mệnh Sơn, giữ chân Thủy Kỳ Lân, đợi huynh tiêu diệt Phượng tộc xong, sẽ một lần tiêu diệt Kỳ Lân tộc!" Chúc Long trong lòng hiểu rõ.

Hiện tại Tiên Thiên Tam Tộc đều là Thiên Mệnh Nhân Vật Chính của Hồng Hoang, mỗi tộc đều gánh vác khí vận nhân đạo hùng hậu.

Chỉ cần Long tộc của mình tiêu diệt Phượng tộc và Kỳ Lân tộc, thì tất cả khí vận nhân đạo sẽ gia trì lên Long tộc của mình, đại ca tuyệt đối có thể một lần chứng đạo Hỗn Nguyên!

Đến lúc đó.

Thế giới Hồng Hoang sẽ do Long tộc của mình thống trị, bất kỳ Tiên Thiên Thần Thai Thánh nào là Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế, đều phải quỳ gối dưới chân đại ca mình vẫy đuôi van xin cầu sống!

"Thiện!" Long Vương thấy bào đệ chủ động xin lãnh nhiệm vụ san bằng tổ địa Kỳ Lân, nét mặt lộ ra một nụ cười tự tin nhàn nhạt.

Trong thiết tưởng của y.

Nguyên Phượng và Nguyên Hoàng chỉ là Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, với thực lực Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong của mình, hoàn toàn có thể một địch hai mà chiến thắng.

Đương nhiên, Long Vương cũng đã chuẩn bị cho tình huống xấu nhất.

Nếu có Tiên Thiên Thần Thai Thánh can thiệp vào trận quyết chiến

lượng kiếp lần này, Long Mẫu và Thanh Long ẩn mình trong bóng tối sẽ hiện thân ra tay, đảm bảo có thể triệt để tiêu diệt Phượng tộc.

Chỉ cần diệt đi một tộc, Kỳ Lân tộc còn lại sẽ không đáng lo.

Dù cho tất cả Tiên Thiên Thần Thai Thánh liên thủ, cũng không thể ngăn cản Long tộc của mình trở thành chủ nhân Thiên Mệnh duy nhất của Hồng Hoang.

Dù sao, thế giới Hồng Hoang có thể gánh vác khí vận nhân đạo, ngoài Long tộc của mình ra, còn có ai? …….

Cùng với việc Long tộc triệu tập toàn bộ tinh nhuệ chuẩn bị chiến đấu, Phượng tộc và Kỳ Lân tộc cũng lần lượt điều động tinh nhuệ, chuẩn bị theo thế hợp tung liên hoành để tiêu diệt Long tộc.

Để làm suy yếu khí vận của Long tộc, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân đã ra lệnh: toàn lực tiêu diệt tất cả thành viên Long tộc trong lãnh địa!

Trong chốc lát.

Thế giới Hồng Hoang khói lửa tứ phía.

Thành viên Long tộc ở Nam bộ và cảnh vực Côn Luân, trong khoảnh khắc đã gặp phải tai họa diệt đỉnh.

Thậm chí ngay cả Bắc Vực hoang vu, cũng bắt đầu bị chiến hỏa liên lụy.

Tô Thần ban đầu nghĩ rằng sau khi mình đột phá Kim Tiên, ở Bắc Vực ít người qua lại, sát khí khắp nơi này thì mình cũng có thể coi là một cao thủ, nhưng ai ngờ sau khi lượng kiếp bùng nổ, Long tộc Bắc Hải đã ra sức thanh trừng phi cầm tộc ở Bắc bộ.

Trong vỏn vẹn vài ngàn năm, y đã chứng kiến vài trận đại chiến, không ít phi cầm thuộc Phượng tộc cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, toàn

bộ đều trở thành oán linh vong hồn.

Sát khí lượng kiếp thiên địa ngày càng nồng đậm, áp bức khiến người ta cảm thấy khó thở.

Để an toàn, Tô Thần dự định rời xa khu vực Bắc Hải, đi về phía trung bộ đại lục Bắc Vực.

Y rất rõ ràng.

Chiến trường chính của Long Hán Đại Kiếp lần này không nằm ở Bắc bộ Hồng Hoang, chỉ cần mình cẩn thận, trốn ở nội lục Bắc Vực, hẳn sẽ không có chút nguy hiểm nào.

Tuy nhiên, ngay khi y rời khỏi khu vực Bắc Hải.

Đột nhiên phát giác một nhóm sinh linh có khí tức đặc biệt đang lén lút hành động trên chiến trường, chúng lại dùng thi thân hung thú làm dược liệu, bố trí một loại trận pháp kỳ lạ trên chiến trường.

Khi trận pháp khởi động, oán hồn sát khí của các thành viên Long Phượng tộc vẫn lạc trên chiến trường lập tức bị thu lấy, toàn bộ bay về phía Tây.

Nếu không phải vì Tô Thần khi hóa hình đã luyện hóa bản nguyên sát khí của Hung Thú Chi Hoàng Thần Nghịch, có sự cảm tri vô cùng độc đáo đối với hung thú và sát khí, thì tuyệt đối không thể phát giác được.

"Đây là Ma tộc?" Nghĩ đến khí tức độc đáo quỷ dị của chúng, cùng với trận pháp hiến tế thu thập sát khí mà chúng bố trí, Tô Thần trong khoảnh khắc đã minh ngộ.

Sau Long Hán Đại Kiếp chính là Ma Đạo Chi Tranh.

Ma Tổ La Hầu phái thuộc hạ thu thập oán hồn sát khí của Tiên Thiên Tam Tộc trên chiến trường, sau đó chuyển hóa thành bản

nguyên ma đạo, để tăng thêm xác suất chứng đạo Hỗn Nguyên của y.

Nhưng rất đáng tiếc, người chiến thắng cuối cùng của Ma Đạo Chi Tranh là Hồng Quân!

Lúc này, Tô Thần nhìn thấy những thành viên Ma tộc sau khi bố trí xong trận pháp hiến tế thu thập đã rời đi, hai mắt y bùng lên một tia sáng chói, khóe miệng cũng khẽ nhếch lên.

"Hiện giờ cơ hội đã bày ra trước mắt Ngô, vậy Ngô hoàn toàn có thể can thiệp bố cục một chút vào Ma Đạo Chi Tranh, từ đó hưởng một phần công đức ban thưởng sau khi lượng kiếp kết thúc!" Y trong lòng rõ ràng.

Trận pháp hiến tế thu thập ma đạo này liên quan đến việc La Hầu chứng đạo, nếu mình phá hủy trận pháp, có thể làm suy yếu một phần năng lượng của y.

Đợi Ma Đạo Chi Tranh kết thúc, thiên địa Hồng Hoang sẽ ban thưởng công đức cho người đã có cống hiến.

Mình dù có được một phần rất nhỏ, thì cũng là kiếm lời.

Quan trọng nhất là.

Việc mình phá hủy trận pháp làm suy yếu năng lượng mà La Hầu thu được, ở một mức độ nào đó, đây là đang giúp đỡ Đạo Tổ Hồng Quân trong tương lai.

Nhân quả này, y cũng nhất định phải nhận!

Sau khi đưa ra quyết định.

Tô Thần không lập tức đi phá hủy 'Trận Pháp Hiến Tế Thu Thập Ma Đạo' trên chiến trường, mà âm thầm ghi nhớ những vị trí này, đợi Long Hán Đại Kiếp kết thúc rồi mới bắt đầu hành động.

Dù sao, hiện tại mình chỉ là một Kim Tiên nhỏ nhoi, nếu đánh cỏ

động rắn sớm, biết đâu sẽ kinh động những thành viên Ma tộc vừa bố trí trận pháp kia.

Một khi bị bọn họ để mắt tới, thì tiểu mệnh của mình có thể sẽ không còn!

Tiên Thiên Tam Tộc thống ngự hải lục không Hồng Hoang, gánh vác khí vận nhân đạo thiên địa, là ba Thiên Mệnh Nhân Vật Chính đương kim của Hồng Hoang.

Long tộc thống trị hải vực Hồng Hoang, thống lĩnh thiên hạ Thủy tộc.

Phượng tộc chế bá bầu trời Hồng Hoang, thống lĩnh thiên hạ Phi Cầm.

Kỳ Lân tộc chưởng quản đại lục Hồng Hoang, thống lĩnh thiên hạ Tẩu Thú.

Ba tộc trưởng đều muốn chủng tộc của mình trở thành Thiên Mệnh Nhân Vật Chính duy nhất của Hồng Hoang, thống trị thế giới Hồng Hoang, độc hưởng khí vận thiên địa, từ đó chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Chương 8

Cùng với việc Long tộc triệu tập tinh nhuệ trong tộc xong xuôi, chúng nhanh chóng chia thành hai đạo đại quân, một đạo do Long Vương đích thân dẫn dắt sát phạt về phía Bất Tử Hỏa Sơn ở Nam bộ, tiêu diệt Phượng tộc.

Đạo còn lại do Chúc Long thống lĩnh sát phạt về phía Kỳ Lân Nhai ở Đông Côn Luân, ngăn cản Kỳ Lân tộc cứu viện Phượng tộc.

"Đông!" "Đông!" "Đông!" Bốn con cự giải thân thể to lớn, cởi trần thân trên, cầm những chiếc dùi trống lớn như núi, đập mạnh lên mặt trống tụ tướng.

Âm thanh như sấm sét, vang vọng khắp vũ trụ bốn phương.

Tầng mây cuồn cuộn, tinh kỳ lay động.

Vô số tinh nhuệ Long tộc tay cầm pháp bảo xông ra khỏi mặt biển, hơi nước bốc hơi, hóa thành cuồn cuộn mây mù, hùng vĩ cuồn cuộn tiến về phía Bất Tử Hỏa Sơn và Đông Côn Luân. …….

Ngọc Kinh Sơn.

Tử Tiêu Cung.

Một đạo nhân thân hình gầy gò, mặc tử sắc đạo bào, đầu đội Vô Cực Quan nhìn về phía Tây, nhìn những sát khí lượng kiếp cuồn cuộn che trời, hai mắt lộ ra vẻ vô cùng ngưng trọng.

Y, chính là Hồng Quân chuyển thế từ tàn linh Tiên Đạo Ma Thần!

"Long Hán Đại Kiếp nay đã triệt để bùng nổ, không biết La Hầu sẽ dùng thủ đoạn nào để cắt xén thành quả lượng kiếp đây?" Hồng Quân trầm ngâm, sau đó khoanh chân tọa thiền trên bồ đoàn màu tím trong đại điện, tế xuất một khối ngọc điệp đầy vết nứt và không toàn vẹn lơ

lửng trên đỉnh đầu.

"Ông!" Tạo Hóa Ngọc Điệp rủ xuống ức vạn Đại Đạo pháp tắc chi lực, tỏa ra khí tức thần thánh và vĩ ngạn.

Khoảnh khắc tiếp theo, Hồng Quân dẫn dắt ức vạn Đại Đạo pháp tắc chi lực, dùng Tạo Hóa Ngọc Điệp ngưng tụ thành bản nguyên Đại Đạo pháp tắc khác nhau, xông lên Tam Thập Tam Thiên.

Tạo Hóa Ngọc Điệp là Hỗn Độn Chí Bảo bạn sinh của Bàn Cổ Đại Thần, ẩn chứa Tam Thiên Đại Đạo hoàn chỉnh, tuy rằng bị vỡ nát trong khai thiên đại kiếp, nhưng phẩm cấp của nó vẫn cao hơn Tiên Thiên Chí Bảo.

Chính nhờ kiện chí bảo này, Hồng Quân đã được Thiên Đạo Hồng Hoang ban ân, biết được một phần đại thế tương lai.

Y rất rõ ràng.

Long Hán Đại Kiếp thoạt nhìn là cuộc tranh giành Thiên Mệnh Nhân Vật Chính duy nhất của Tiên Thiên Tam Tộc, nhưng thực chất lại là cuộc tranh đạo của rất nhiều Tiên Thiên Thần Thai Thánh!

Ai có thể chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trong lượng kiếp, thì người đó có tư cách trở thành người phát ngôn của Thiên Đạo Hồng Hoang!

Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân.

Bọn họ với tư cách là nhân vật chính của Long Hán Đại Kiếp, đã khơi mào trận quyết chiến Tam Tộc, mang lại sự phá hoại vô biên cho Hồng Hoang, nên trước tiên bị loại bỏ tư cách.

Còn lại chính là Dương Mi Đại Tiên, Càn Khôn Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ và tử đối đầu La Hầu.

Hồng Quân tuy rằng nhờ sở hữu Tạo Hóa Ngọc Điệp mà được

Thiên Đạo Hồng Hoang ban ân trước, nhưng điều khiến y kiêng kị nhất, chính là Ma Tổ La Hầu!

"Hưu!" Chẳng bao lâu sau, một luồng khí tức huyền diệu khôn cùng, tỏa ra uy nghiêm vô tận từ Tam Thập Tam Thiên truyền đến, trong khoảnh khắc chìm vào thức hải của Hồng Quân.

"La Hầu lại lấy sát khí lượng kiếp làm bản nguyên ma đạo, chuẩn bị một lần chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La?" Sau khi được Thiên Đạo khải thị, sắc mặt Hồng Quân đột nhiên biến đổi, ánh mắt huyễn diệt.

Y rất rõ ràng.

Một khi La Hầu thành công thật, thì cho dù mình đã được Thiên Đạo ban ân, cũng định sẽ trở thành đá lót đường cho đối phương!

Hít một hơi thật sâu.

Hồng Quân nhìn về hướng Vô Lượng Sơn và Thái Cực Sơn, hai mắt lộ ra vẻ băng lãnh và kiên định.

"Tiêu diệt ma đạo, Ngô bối nghĩa bất dung từ, đã đến lúc để mấy vị đạo hữu cống hiến một phần sức mạnh cho chúng sinh Hồng Hoang!" …….

Nam bộ Hồng Hoang.

Nguyên Phượng và Nguyên Hoàng đích thân dẫn dắt tinh nhuệ Phượng tộc, bố trí các loại trận pháp tại nơi giao tiếp Đông Nam, kiên nhẫn thủ châu đãi thỏ.

Là một trong những nhân vật chính của lượng kiếp.

Khi Long tộc phát động quyết chiến, bọn họ đã có cảm ứng trong lòng, sẵn sàng chuẩn bị cho trận quyết chiến cuối cùng bất cứ lúc nào.

Nhìn thấy đại quân Long tộc cuồn cuộn che trời lấp đất phía chân trời, Nguyên Phượng quả quyết ra lệnh.

“Khởi động trận pháp!” Oanh!

Trong khoảnh khắc.

Vô số quang mạc trận pháp bay lên không trung, hóa thành từng đạo hỏa diễm khủng bố, thiêu đốt đại quân Long tộc đang phi trì đến từ phía chân trời.

“Hừ!” “Điêu trùng tiểu kỹ!” Cảm nhận được Nam Minh Ly Hỏa đốt trời nấu biển, Long Vương vung vẩy Hỗn Độn Thiên Long Kích trong tay, xông lên phía trước nhất, chuẩn bị dùng thực lực tuyệt đối quét sạch mọi chướng ngại.

“Hưu!” “Hưu!” Nguyên Phượng và Nguyên Hoàng thấy Long Vương xuất hiện, trực tiếp xé rách hư không, điều động Đại Đạo pháp tắc chi lực gia trì lên pháp bảo của mình, chuẩn bị ngăn cản Long Vương.

“Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong?” Khi bọn họ nhìn xa xa, Nguyên Phượng và Nguyên Hoàng cảm nhận được thực lực chân chính của Long Vương, hai mắt lộ ra vẻ vô cùng ngưng trọng.

“Sát!” Khoảnh khắc tiếp theo.

Hai người kiên quyết sát phạt về phía Long Vương.

Đến cảnh giới như bọn họ, đạo tâm sớm đã kiên cố như bàn thạch, sẽ không vì bất kỳ mối đe dọa nào mà khiến đạo tâm đại đạo của bản thân lùi bước.

Long Hán Đại Kiếp lần này.

Vừa là cuộc tranh giành chủ nhân Thiên Mệnh duy nhất của Hồng Hoang, cũng vừa là ‘Đại Đạo Chi Tranh’ của mỗi người!

Chỉ có tranh, mới có cơ hội đột phá bình chướng, chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La! …….

Đông bộ Côn Luân.

Kỳ Lân Nhai.

Thủy Kỳ Lân đã sớm triệu tập tất cả tinh nhuệ Kỳ Lân tộc, đợi khi Chúc Long thân suất đại quân sắp sát đến, bèn dùng cái giá tàn khốc khai mở 'Thời Không Chi Môn', xuyên toa về phía Nam bộ Hồng Hoang.

Khi Long tộc chia quân làm hai, y đã cùng Nguyên Phượng thương nghị, lấy Kỳ Lân Nhai và một vị trưởng lão Hỗn Nguyên Kim Tiên làm cái giá để tạo ra khoảng cách thời gian, phân tán hai huynh đệ Long Vương.

Đợi sau khi liên thủ diệt sát Long Vương, sẽ tiêu diệt toàn bộ Long tộc!

"Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân, các ngươi thật đúng là tính toán giỏi!" Khi Chúc Long đến Đông Côn Luân, cảm nhận được khí tức của Thủy Kỳ Lân đã biến mất, đồng thời không rõ vì sao lại xuất hiện ở Nam bộ Hồng Hoang.

Sau khi thôi toán một chút, y đã biết được kế sách của bọn họ.

Đối với điều này, Chúc Long trong lòng chấn nộ, trực tiếp kiên quyết ra tay tiêu diệt tất cả thành viên Kỳ Lân ở Kỳ Lân Nhai, đồng thời phái một đạo đại quân, tiến về phía Kỳ Lân Tổ Địa ở Bất Chu Sơn.

"Hoa!" Khi một vị trưởng lão Hỗn Nguyên Kim Tiên của Phượng tộc, lấy bản nguyên sinh mệnh của mình làm cái giá, dẫn dắt Thủy Kỳ Lân từ 'Thời Không Chi Môn' xuất hiện.

Vô số tinh nhuệ Kỳ Lân bay vọt ra, phối hợp với tinh nhuệ Phượng tộc, sát phạt về phía đại quân Long tộc.

"Long Vương, chịu chết đi!" Thủy Kỳ Lân thôi động pháp bảo Kỳ

Lân Ấn của mình, phối hợp cùng Nguyên Phượng, Nguyên Hoàng, ba người theo thế bao vây tiêu diệt Long Vương!

"Âm mưu quỷ kế không thể lên được đài diện, hôm nay vừa hay tiêu diệt toàn bộ các ngươi, lấy đạo truyền thừa của các ngươi để trở thành đá lót đường cho Ngô chứng đạo Hỗn Nguyên!" Bốn cường giả đỉnh cấp vô cùng ăn ý đã đổi một chiến trường khác, để tránh chiến đấu của mình ảnh hưởng đến tộc nhân.

Cùng với quyết chiến khai mở.

Hai chiến trường khác nhau trở thành những chiếc cối xay khổng lồ, đang điên cuồng nghiền nát và phá hủy, sát khí lượng kiếp cuồn cuộn và oán hồn chi khí của sinh linh xông thẳng lên trời cao, bao trùm bốn phương.

Bầu trời đang nứt vỡ, vô số thiên hà chi thủy điên cuồng đổ xuống, diễn hóa ra từng đạo hắc động ăn thịt người khủng bố.

Đại địa Hồng Hoang đang nứt vỡ chìm xuống, núi sông hóa thành hư vô khói đen, vỏ đất vỡ tan, dung nham phun trào thẳng lên trời cao!

Vô số thi thể cường giả Long tộc, tinh anh Phượng tộc, tinh nhuệ Kỳ Lân tộc, cứ như hạt mưa dày đặc từ trời rơi xuống, chất đống thành từng ngọn núi thi thể thẳng tắp lên mây.

Tiên huyết đỏ tươi đang điên cuồng đổ xuống, hội tụ thành sông, diễn hóa thành biển máu, mênh mông cuồn cuộn nhấn chìm tam sơn ngũ nhạc!

Đại chiến kéo dài suốt một ngàn năm.

Phượng tộc và Kỳ Lân tộc chiếm ưu thế, đánh cho đại quân Long tộc liên tiếp bại lui.

Nhưng khi Chúc Long dẫn đại quân đến chi viện, cục diện toàn bộ chiến trường lại trở nên giằng co.

Các cường giả Hỗn Nguyên Kim Tiên của Kỳ Lân tộc và Phượng tộc, không màng tất cả chặn đứng Chúc Long, thậm chí không sợ chết mà khai mở tự bạo bản nguyên, chỉ để tranh thủ thời gian cho tộc trưởng.

Long Mẫu trấn thủ Long tộc tổ địa, Thanh Long phòng bị các Tiên Thiên Thần Thai Thánh khác tấn công lén, cũng vào lúc này đồng loạt gia nhập chiến trường.

Cao thủ Thái Ất đang khóc huyết, cường giả Đại La bi minh.

Sát khí của núi thi biển máu, xung kích tất cả thành viên của Tiên Thiên Tam Tộc.

Nguyên Hoàng phát giác cán cân thắng lợi bắt đầu nghiêng về phía Long tộc, đau buồn nhìn phu quân Nguyên Phượng một cái, rồi kiên quyết nghênh đón Long Vương, khai mở tự bạo.

"Oanh long long!" Bầu trời đang điên cuồng sụp đổ, hắc động khủng bố dường như đang nuốt chửng nhân loại.

Khoảnh khắc này.

Toàn bộ chiến trường dường như đình trệ.

Tất cả nhân vật chính lượng kiếp đều thần trí thanh tỉnh, nhìn những tộc nhân còn lại không nhiều trên một chiến trường khác, cùng với nghiệp lực cuồn cuộn giáng xuống, từng người trong lòng tràn ngập bi thương.

"Thì ra, chúng ta đều chỉ là quân cờ của lượng kiếp!" Long Vương trọng thương thổ huyết minh ngộ, sau đó không cam lòng nhìn về phía bầu trời, trịnh trọng thề.

"Đại Đạo tại thượng, Ngô Long Vương khơi mào quyết chiến lượng kiếp, gây ra phá hoại và hủy diệt vô biên cho Hồng Hoang, để bù đắp những lỗi lầm đã gây ra, nguyện lấy thân mình trấn áp vực sâu

hải vực Hồng Hoang, tạo phúc Hồng Hoang!" Trong khoảnh khắc, chân thân của Long Vương phân giải thành bốn phần, hóa thành bốn đạo bản nguyên, trấn áp về phía vực sâu tứ hải Hồng Hoang.

"Oanh long long!" Bầu trời chấn động mạnh, kim vân công đức phá vỡ sát khí thiên địa xuất hiện, hóa thành từng luồng kim quang công đức, tiêu tán gia trì một phần nghiệp lực lên Long tộc.

"Đại Đạo tại thượng, Ngô Nguyên Phượng khơi mào quyết chiến lượng kiếp, gây ra phá hoại và hủy diệt vô biên cho Hồng Hoang, để bù đắp những lỗi lầm đã gây ra, nguyện lấy thân mình trấn áp Bất Tử Hỏa Sơn Hồng Hoang, tạo phúc Hồng Hoang!" Nguyên Phượng để bảo vệ hy vọng sinh tồn cho Phượng tộc của mình, cũng giống như Long Vương, tự thân vẫn lạc tạo phúc Hồng Hoang.

Nhưng trước đó, y đã dùng bí pháp thần thông 《Phượng Hoàng Niết Bàn》, tự mình thai nghén một huyết mạch từ bản nguyên của mình và thê tử, tức là Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng trong tương lai.

"Đại Đạo tại thượng, Ngô Thủy Kỳ Lân khơi mào quyết chiến lượng kiếp, gây ra phá hoại và hủy diệt vô biên cho Hồng Hoang, để bù đắp những lỗi lầm đã gây ra, nguyện lấy thân mình trấn áp đại lục Hồng Hoang, thân hóa tường thụy, tạo phúc Hồng Hoang!" Thủy Kỳ Lân trao di vật cuối cùng của mình cho bốn người con còn sống sót không tương, sau đó kiên quyết dùng bản nguyên của mình trấn áp đại lục Hồng Hoang, chỉ để tranh thủ một tia sinh cơ cho tộc nhân.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Bầu trời chấn động mạnh, Đại Đạo công nhận lời thề của bọn họ, cũng đại biểu cho Long Hán Đại Kiếp chính thức hạ màn.

Nhưng lượng kiếp mới, lại vừa mới bắt đầu!

Phương Tây.

Chương 9

Tu Di Sơn.

Một nam tử thân mặc mặc sắc hắc kim đạo bào cao tọa trên Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, hàng lông mày đen như kiếm phong, hai đôi mắt sâu thẳm như kiếm mang huyễn diệt.

Toàn thân bị vô cùng Đại Đạo pháp tắc chi lực bao phủ, phía sau y diễn hóa ra cảnh tượng giới ma hùng vĩ, sát lục vĩnh hằng khủng bố.

Đây chính là Ma Đạo Chi Tổ La Hầu!

Hai mắt y nhìn về phía Đông.

Cảm nhận được sát khí lượng kiếp cuồn cuộn, cùng với oán khí vong hồn không ngừng bị 'Ma Đạo Hiến Tế Thu Thập Đại Trận' rút đi, khóe miệng y khẽ nhếch lên, lộ ra một nụ cười tự tin.

"Đã đến lúc hái quả lượng kiếp!" Hoa!

Chỉ thấy y vung tay một cái.

Bốn thi thủ phát ra sát khí hung hãn ngút trời xuất hiện ở bốn cực vị trí của Tu Di Sơn, sát khí khủng bố xông thẳng lên mây, khiến vô số sinh linh phương Tây run rẩy.

Bốn thi thủ này, là bốn hung thú chi tổ mà La Hầu đã chém giết trong lượng kiếp hung thú, thực lực của chúng đều là tồn tại cấp Hỗn Nguyên Kim Tiên!

Giờ đây, y đã bố cục vô số Nguyên Hội, âm thầm kích động Long Hán Đại Kiếp bùng nổ, dùng oán hồn sát khí của Tiên Thiên Tam Tộc và ức vạn sinh linh Hồng Hoang làm năng lượng, giúp mình xung kích chứng đạo!

“Ông!” Cùng với việc La Hầu tế xuất vô số ma đạo thiên tài địa bảo, linh căn bảo vật, cuối cùng đã thuận lợi bố trí ra một tòa ‘Ma Đạo Hiến Tế Luyện Sát Đại Trận’ vô cùng cường đại.

Trận pháp này, có thể chuyển hóa sát khí lượng kiếp và oán khí vạn linh vong hồn bị rút ra thành năng lượng bản nguyên ma đạo, có thể nói là then chốt để chứng đạo.

“Hưu!” “Hưu!” “Hưu!” “Hưu!” Khoảnh khắc tiếp theo, bốn thanh Tiên Kiếm phát ra pháp tắc kiếm đạo ngút trời từ thức hải của La Hầu tế xuất, lần lượt rơi xuống bốn cực vị trí của Tu Di Sơn, bảo vệ ‘Ma Đạo Hiến Tế Luyện Sát Đại Trận’ bên trong.

Tru Tiên Kiếm!

Hãm Tiên Kiếm!

Lục Tiên Kiếm!

Tuyệt Tiên Kiếm!

Toàn bộ không gian bầu trời dường như bị kiếm khí ngút trời kia xé rách, bùng phát ra cương phong sắc bén, diệt sạch thiên địa.

“Ông!” Ngay sau đó, La Hầu thôi động Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, bao phủ Tru Tiên Tứ Kiếm, dùng ‘Tru Tiên Kiếm Trận’ điều động vĩ lực tứ cực thiên địa, khiến bốn thanh Tiên Kiếm như một thể thống nhất, uy lực tăng thêm vài bậc!

“Tru Tiên Kiếm Trận phi tứ thánh bất khả phá, Hồng Quân, Bản tọa muốn xem ngươi lấy gì ra để tranh đạo với Ngô!” Sau khi khởi động trận pháp.

La Hầu nhìn về phía Ngọc Kinh Sơn, lộ ra bá khí ngút trời. …….

Bắc Vực Hồng Hoang.

Trong một thạch động nọ.

Tô Thần sau khi nghe Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân lập lời thề với Đại Đạo, liền biết Long Hán Đại Kiếp cuối cùng đã hạ màn, lượng kiếp mới Ma Đạo Chi Tranh, cũng sắp bùng nổ.

Thế là.

Y bước ra khỏi thạch động, phi trì về phía Bắc Hải.

Mấy vạn năm qua.

Tô Thần đã âm thầm ghi nhớ 'Ma Đạo Hiến Tế Thu Thập Đại Trận' mà Ma tộc đã bố trí ở Bắc Hải, đồng thời dựa vào cảm ứng bản nguyên Luân Hồi Tử Liên của mình, thuận lợi thu hồi được một khối mảnh vỡ cánh sen.

Giờ đây.

Chí bảo bản mệnh Luân Hồi Tử Liên đã khôi phục đến Lục Phẩm, thăng cấp thành Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, còn thực lực của mình, cũng đã thuận lợi đột phá đến Kim Tiên trung kỳ.

Đến một điểm 'Ma Đạo Hiến Tế Thu Thập Đại Trận' gần Bắc Hải, cảm ứng được sát khí và oán hồn chi khí ở đây đang không ngừng bị rút đi, Tô Thần trước tiên đã cẩn thận thăm dò một phen, xác nhận không có thành viên Ma tộc canh giữ, cuối cùng mới bắt đầu ra tay.

"Hơi khó nhằn đây!" Tuy rằng 'Ma Đạo Hiến Tế Thu Thập Đại Trận' này quy mô không lớn, nhưng các dược liệu mà nó sử dụng đều phi phàm, lại thêm thực lực của người bố trận ở trên Thái Ất Kim Tiên, mình muốn phá trận quả thực có chút khó khăn.

Suy tư một lát.

Cảm nhận được dược liệu chính để bố trận là thi thân hung thú,

hai mắt Tô Thần khẽ sáng lên.

"Ngô có thể giống như trước đây, dùng chân linh mô phỏng bản nguyên sát khí của Hung Thú Chi Hoàng Thần Nghịch để tiến vào trận pháp không?" Mình trước đây đã qua nhiều lần nghiệm chứng, mô phỏng ra bản nguyên sát khí của Thần Nghịch, tất cả uy áp sát khí của thi thân hung thú đều sẽ suy yếu vô số lần, nghĩ rằng trận pháp này cũng không ngoại lệ.

Cho dù lùi vạn bước mà nói.

Nếu hành động này không có tác dụng, mình cũng hoàn toàn có thể lợi dụng pháp bảo không gian 'Chỉ Xích' vượt qua thời không, bảo đảm an toàn tính mạng.

Thế là, Tô Thần dùng chân linh mô phỏng bản nguyên sát khí của Hung Thú Chi Hoàng Thần Nghịch, hóa thành một tôn hung thú hoàng tộc, thuận lợi tiến vào trong 'Ma Đạo Hiến Tế Thu Thập Đại Trận'.

"Ô! ~" Trong trận, sát khí huyết và ma khí ngút trời ập đến.

Nhưng đối với Tô Thần có uy hiếp, chỉ có ma khí trong trận, dùng Luân Hồi Tử Liên phòng hộ, có thể dễ dàng chống đỡ.

Tiếp theo đó, sau khi tìm hiểu kỹ 'Ma Đạo Hiến Tế Thu Thập Đại Trận', Tô Thần di chuyển các dược liệu chính là thi thân hung thú, vậy là thuận lợi phá bỏ trận pháp.

Có kinh nghiệm.

Hành động tiếp theo liền thuận lợi hơn rất nhiều.

Hiện giờ Long tộc đều đã rút khỏi vũ đài lịch sử Hồng Hoang, tất cả cao tầng đều đang trấn áp thiên uyên dưới đáy biển để chuộc tội, còn Ma tộc thì đều bận rộn giúp La Hầu chứng đạo, căn bản sẽ không còn quản cái Bắc Hải hoang lương này nữa.

Bởi thế.

Tô Thần gần như đã phá hủy toàn bộ 'Ma Đạo Hiến Tế Thu Thập Đại Trận' đã bố trí trong khu vực Bắc Hải.

Trong khoảng thời gian này.

Y thu hoạch không ít thi thân Long tộc và Phượng tộc, trong đó không thiếu những tồn tại cấp Thái Ất Kim Tiên, đồng thời cũng thu hoạch một số hậu thiên bảo vật, có thể nói là thu hoạch đầy đủ.

Ba ngàn năm sau.

Tô Thần đã không còn thỏa mãn với Bắc Vực Hồng Hoang, trực tiếp phi trì về phía Đông Nam bộ Hồng Hoang.

Y rất rõ ràng.

Muốn có được nhiều công đức hơn trong Ma Đạo Chi Tranh, chỉ có cách phá hủy nhiều 'Ma Đạo Hiến Tế Thu Thập Đại Trận' hơn mới được.

Mình chỉ cần không đi về phía đại bản doanh Ma tộc ở phương Tây, hẳn sẽ không có nguy hiểm quá lớn.

Đến chỗ giao tiếp giữa Đông bộ và Nam bộ.

Tô Thần bị khí tức huyết tinh ngút trời kia làm cho kinh ngạc.

Mặc dù Long Hán Đại Kiếp đã kết thúc vạn năm, nhưng chiến trường này vẫn hội tụ những con sông máu cuồn cuộn, gần như nhuộm đỏ cả bầu trời.

Xương cốt chất đống như núi.

Từng tôn tỏa ra uy áp cường thịnh, cho dù đã vẫn lạc, đều vẫn giữ được khí tức của những cường giả Thái Ất thậm chí Đại La kia, khiến người ta không dám mạo phạm.

Tiên Thiên Tam Tộc trước khi rút khỏi vũ đài lịch sử Hồng Hoang, đều đã từng thu thi cốt của thành viên trong tộc mình.

Nhưng tộc nhân sống sót của bọn họ trăm không còn một, thành viên vẫn lạc thực sự quá nhiều, lại thêm chiến hỏa liên miên vô số khu vực, căn bản không thể thu hồi toàn bộ.

Tô Thần cẩn thận xuyên qua chiến trường, thu hoạch di vật của những kẻ vẫn lạc, đồng thời cũng dốc toàn lực, thu một số thi thân của cường giả, để chuẩn bị cho tương lai.

Lúc này.

Y nhìn thấy một thi thân Kim Long Đại La còn nguyên vẹn, an tĩnh nằm trên mặt đất hoang lương, toàn thân tỏa ra đạo vận đặc biệt, lan tỏa một loại khí tức từ ái, như thể đang ngủ say.

Đồng thời.

Ở phía trước bên trái của nó, có một tòa 'Ma Đạo Hiến Tế Thu Thập Đại Trận' có uy áp cường thịnh, không ngừng rút đi vong hồn và sát khí huyết trên chiến trường.

Tô Thần cảm thấy có điều bất thường, không dám tham lam thi thân Kim Long Đại La này, bèn tránh qua nó, tiến vào trong 'Ma Đạo Hiến Tế Thu Thập Đại Trận'.

Dựa vào thiên phú có thể mô phỏng bản nguyên sát khí của Hung Thú Chi Hoàng Thần Nghịch, hao phí không ít tâm thần, cuối cùng cũng phá hủy được tòa đại trận ma đạo quy mô lớn này.

"Đạo hữu, xin ngài cứu lấy con của ta!" Ngay khi Tô Thần vừa thả lỏng, trong đầu đột nhiên vang lên một đạo thần thức truyền âm, như thể vượt qua vô số thời không mà đến, khiến da đầu y căng lên.

"Ngài là vị Kim Long tiền bối này?" Cảm nhận đối phương không có ác ý, Tô Thần thu liễm tâm thần, nhìn về phía con Kim Long Đại La

thi thân còn nguyên vẹn, tỏa ra khí tức từ ái kia.

"Phải." "Ta đã vẫn lạc, chỉ là mượn chút sinh cơ cuối cùng của đứa con trong bụng để cầu cứu ngài, hy vọng đạo hữu có thể cứu lấy mạng con ta, bất luận tương lai ngài muốn nó làm gì, ta đều đồng ý!" "Để bày tỏ ân tình đối với ngài, ta nguyện dâng hiến tất cả pháp bảo linh căn của mình!" Cùng với thần thức truyền âm vừa dứt.

Thi thân Kim Long Đại La phát ra vài đạo sáng chói.

Sáu viên châu ngọc trong suốt, cùng với một gốc Long Hoàng Thảo tỏa ra Tiên Thiên Bảo Khí nồng đậm lơ lửng trước mặt y.

Định Hải Châu?

Dựa vào khí tức tỏa ra từ những viên châu, hai mắt Tô Thần khẽ sáng lên.

Tương truyền.

Định Hải Châu tổng cộng có ba mươi sáu viên, phù hợp với số Thiên Cương, nếu có thể thu thập hoàn chỉnh, sẽ trở thành một kiện chí bảo có uy năng khó mà tưởng tượng nổi.

Trong đó hai mươi bốn viên hiện tại đang nằm trong tay Hồng Quân, đợi sau khi y giảng đạo phân bảo, sẽ được Thông Thiên Giáo Chủ thu lấy, sau đó ban cho đại đệ tử ngoại môn Triệu Công Minh.

Triệu Công Minh không thể phát huy công hiệu chân chính của Định Hải Châu, mãi đến khi Phong Thần Lượng Kiếp, Nhiên Đăng cướp đoạt hai mươi bốn viên Định Hải Châu này, dùng Càn Khôn Xích khai tịch hai mươi bốn chư thiên, từ một Đại Năng Chuẩn Thánh cuối bảng, một bước trở thành một trong những tồn tại mạnh nhất dưới Thánh Nhân.

Thậm chí sau khi gia nhập Phật Môn phương Tây, càng một lần trở thành Vạn Phật Chi Tổ Nhiên Đăng Cổ Phật!

“Ông!” Dù trong lòng Tô Thần vô cùng động lòng, y cũng không dám lơ là.

Trước tiên thôi động Luân Hồi Tử Liên trấn áp thiên vũ này, sau đó đánh ra một đạo thần thông, lấy ra Long Đản đang thai nghén trong thi thân Kim Long Đại La.

Đợi khi nắm Long Đản này trong tay, y mới tiếp nhận sáu viên Định Hải Châu và Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Long Hoàng Thảo kia.

Nếu con Kim Long Đại La này muốn tính kế mình, thì mình sẽ dùng huyết mạch của nó để uy hiếp, đồng thời cũng sẽ thôi động ‘Chỉ Xích’ đào thoát ngay lập tức.

Có bài học trước đó, Tô Thần dù còn lòng nhân từ thiện niệm, cũng tuyệt đối sẽ không để bản thân lâm vào bất kỳ hiểm cảnh nào!

Chương 10

"Đa tạ đạo hữu!" Long Đản trong tay truyền ra một luồng sinh cơ, thần thức truyền âm của Kim Long Đại La mang theo sự an ủi và cảm ân, cuối cùng triệt để tiêu tán giữa thiên địa.

Tô Thần nâng trong tay quả trứng Kim Long lớn bằng cái cối xay, cảm nhận sinh cơ của nó dần cạn, liền lập tức thôi động linh căn 'Long Hoàng Thảo' vừa có được, để nó phát ra tiên thiên chi lực tẩm bổ bản nguyên trứng rồng.

Tình mẫu tử thật vĩ đại.

Con Kim Long Đại La kia có cơ hội dùng thần thức cuối cùng để đoạt xá hài tử của mình, nhưng nó vẫn lựa chọn bảo hộ hài tử, lưu lại thần niệm kiên trì đến khi Tô Thần đến.

Xuất phát từ lòng kính trọng đối với người mẹ, Tô Thần thu thi thể nó vào không gian Thức Hải, chờ khi quả trứng rồng này tương lai xuất thế, sẽ để nó tiễn đưa mẫu thân một đoạn đường cuối.

Tiếp theo đó, Tô Thần tiếp tục đi về phía đông, một mặt dọn dẹp chiến trường, thu hoạch bảo vật do cường giả Tiên Thiên Tam Tộc để lại, một mặt hủy diệt 'Ma Đạo Hiến Tế Cấp Thủ Đại Trận'.

Đi bờ sông nhiều thì giày tất sẽ ướt.

Tô Thần hủy diệt toàn bộ 'Ma Đạo Hiến Tế Cấp Thủ Đại Trận' gần Bắc Hải Hồng Hoang, lại phá hủy trận pháp cường đại do chiến trường Tam Tộc bày ra, đương nhiên đã thu hút sự chú ý của La Hầu.

Bởi vậy, La Hầu phái các tinh nhuệ dưới trướng y, tìm kiếm kẻ đứng sau hủy diệt 'Ma Đạo Hiến Tế Cấp Thủ Đại Trận'.

Điều mà họ không ngờ tới là, kẻ hủy diệt trận pháp, lại chỉ là một

con kiến hôi Kim Tiên trung kỳ nhỏ bé.

"Uỳnh!" Trong khoảnh khắc, một cường giả Đại La Ma Tộc xòe bàn tay phải, trấn áp không gian này, ma khí ngập trời tràn ra, một cảnh tượng tựa hồ muốn hủy thiên diệt địa.

"Dám phá hoại đại sự của lão tổ, chịu chết!" Đúng lúc y cho rằng Tô Thần ắt sẽ chết, đột nhiên không gian thiên vũ khẽ chấn động, một luồng năng lượng phá vỡ thời không, xuyên qua vô tận duy độ biến mất trước mắt.

"Pháp bảo không gian?" Nhìn thấy cảnh này, cường giả Ma Tộc hơi ngạc nhiên, đúng lúc y chuẩn bị dùng thần thông thôi toán, không gian đột nhiên hiện ra một vệt xanh biếc, gợn lên từng đợt sóng lăn tăn, trong khoảnh khắc đã diệt sạch y.

Ngay cả một tiếng kêu thảm thiết cũng không kịp phát ra, cường giả Đại La Ma Tộc đã nhảy ra khỏi sông dài vận mệnh này, liền trực tiếp thân tử đạo tiêu, Chân Linh ma diệt!

"Tiểu hữu này quả nhiên có đảm lược phi thường, chỉ bằng tu vi Kim Tiên mà dám đến phá hoại kế sách của Ma Tổ La Hầu, thật khiến người khác kính phục!" Càn Khôn Lão Tổ nhìn về phía Tô Thần vừa vượt qua thời không duy độ mà đi, lộ ra vẻ tán thưởng.

Ngay sau đó, Dương Mi Đại Tiên, Hồng Quân, Âm Dương Lão Tổ đồng loạt từ hư không hiện ra.

"Càn Khôn Đạo Hữu, y có phải do Luân Hồi Tử Liên hóa thành?

Nếu không phải trong lúc hóa hình bị Thần Nghịch tập kích, e rằng lúc này thành tựu sẽ không kém cạnh ngài và ta!" Dương Mi Đại Tiên thân mặc một bộ đạo bào xanh biếc, hai hàng lông mày xanh dài tựa như nối liền hư không, tựa hồ vô sở bất tại mà lại ở những duy độ thời không khác nhau.

Vừa rồi chính vì y nhìn ra lai lịch của Tô Thần, sau đó mới ra tay diệt sát cường giả Ma Tộc kia.

Đối với các vị, La Hầu là tử địch của tất cả mọi người, một khi để y mượn Long Hán Đại Kiếp chứng đạo Hỗn Nguyên, thì sau này ngoại trừ làm chó cho y, đừng hòng có thể ở lại Hồng Hoang.

Bởi vậy, khi Hồng Quân liên hợp mọi người vây giết La Hầu, Dương Mi Đại Tiên, Âm Dương Lão Tổ, Càn Khôn Lão Tổ đều đồng ý ngay lập tức.

Bốn người cùng nhau đi về phía Tu Di Sơn ở phương Tây, nhìn thấy 'Ma Đạo Hiến Tế Cấp Thủ Đại Trận' được bày bố trên chiến trường Tiên Thiên Tam Tộc, tiện tay liền hủy diệt nó.

Điều đáng nói là, Hồng Quân, Âm Dương Lão Tổ, Càn Khôn Lôn Tổ đã thu hoạch không ít bảo vật do các cường giả để lại trên chiến trường, có thể nói là thu hoạch đầy mình.

“Đáng tiếc!” Nghe Dương Mi Đại Tiên nói xong, Âm Dương Lão Tổ nhìn về phía Tô Thần vừa vượt qua thời không mà đi, tiếc nuối thở dài một tiếng.

Với cảnh giới của các vị lúc này, đương nhiên có thể nhìn ra căn nguyên lai lịch của Tô Thần.

Đồng thời cũng thôi toán ra y có thể mô phỏng bản nguyên sát khí của Thần Nghịch, hủy diệt 'Ma Đạo Hiến Tế Cấp Thủ Đại Trận' là do nguyên nhân gì, trong lòng tự nhiên cảm thấy tiếc nuối.

“Ba vị Đạo Hữu, Long Hán Đại Kiếp kết thúc đã vạn năm qua, La Hầu không biết đã thông qua ác trận này thu thập bao nhiêu Lượng Kiếp Sát Khí và vong hồn oán khí.” “Bởi vậy, vì vạn linh Hồng Hoang, chúng ta tất phải sớm đến Tu Di Sơn, tuyệt đối không thể để y chứng đạo Hỗn Nguyên!” Hồng Quân nói xong, đôi mắt nhìn về phía

Tu Di Sơn, lộ vẻ ưu lo.

“Thiện!” “Hồng Quân Đạo Hữu nói chí phải, nếu để La Hầu dùng thủ đoạn ma đạo chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La, thì đối với chúng sinh Hồng Hoang, tất cả đều là một tai nạn!” “Không sai!” Ba người khẽ gật đầu, sau đó vận dụng thần thông vượt qua thời không duy độ, phi trì về phía Tu Di Sơn.

Một sơn cốc chim hót hoa thơm, nơi đây tiên thiên linh khí nồng đậm, các loại trân cầm dị thú đang yên tĩnh, hòa bình kiếm ăn.

Đột nhiên, giữa không trung bùng phát pháp tắc chi lực cường thịnh, từ hư không hiện ra một thân ảnh tuấn tú phi phàm, chính là Tô Thần đang thôi động 'Chỉ Xích' để bảo mệnh.

Vô số tiên hạc đột nhiên bị kinh sợ, liền vỗ cánh bay lên không trung, các loại dã thú hoảng loạn chạy trốn, đâm gãy từng cây linh thụ non.

“May mà Ngô có 'Chỉ Xích'!” Hồi tưởng lại uy áp Đại La gần như tuyệt vọng vừa rồi, Tô Thần thở phào một hơi dài.

“Tiếp theo Ngô không thể mạo hiểm nữa, trước tiên hãy tiêu hóa những gì thu được trong khoảng thời gian này, chờ sau khi Ma Đạo Chi Tranh kết thúc, rồi đi Tây Phương sơ lý địa mạch, mưu đồ công đức!” Thu liễm tâm thần, Tô Thần trước tiên dùng thần niệm cảm tri bốn phía, xác nhận gần đó không có tồn tại cường đại, liền tại một vách đá hiểm trở, khai phá một thạch động rộng trăm trượng làm đạo trường bế quan.

Lại dùng 'Diệt Thần Thạch' và 'Diệt Hồn Thạch' bố trí trận pháp phòng hộ bình phong, lúc này mới an tâm bế quan.

Ba trăm năm sau.

Tây Phương, Tu Di Sơn.

Hồng Quân, Dương Mi Đại Tiên, Càn Khôn Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ, bốn vị Tiên Thiên Thần Thai Thánh do tàn linh Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế, nhìn thấy Tru Tiên Kiếm Trận kiếm khí ngút trời kia, đều lộ ra vẻ kiêng kỵ.

Là Tiên Thiên Thần Thai Thánh cấp độ Hỗn Độn Ma Thần căn nguyên đỉnh cấp, sau khi chuyển thế Hồng Hoang, các vị đều có pháp bảo cường đại bản mệnh đi kèm, đều biết La Hầu có Tru Tiên Kiếm Trận phi tứ Thánh bất khả phá, và đã từng tỏa sáng rực rỡ trong Hung Thú Lượng Kiếp.

Bởi vậy, bốn người các vị vì không muốn La Hầu tiên phong chứng đạo, đã sớm chuẩn bị tương ứng.

"Hồng Quân, Dương Mi, Càn Khôn, Âm Dương, đã các ngươi bốn người đã đến, hà tất phải lén lút giấu đầu hở đuôi?" La Hầu ngồi cao trên Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, luyện hóa ma đạo bản nguyên do trận pháp chuyển hóa Lượng Kiếp Sát Khí và ức vạn vong hồn oán khí.

Y cảm tri được sự biến hóa tinh vi của không gian Tu Di Sơn, đã biết bốn người các vị đã liên kết đến để vây giết mình.

"La Hầu, ngươi làm trái đạo lý, âm thầm khơi mào Long Hán Đại Kiếp, dùng ức vạn oán hồn sinh linh Hồng Hoang luyện hóa thành ma đạo bản nguyên, chỉ vì một mình tư lợi." "Bần đạo là một phần tử của Hồng Hoang, hôm nay sẽ vì chúng sinh Hồng Hoang đòi lại công đạo!" Hồng Quân từ hư không hiện ra, chân đạp Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, tay cầm Khai Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên, tản mát ra khí tức thần thánh vĩ ngạn.

Lúc này, khi La Hầu nghe y nghĩa chính ngôn từ thống xích, liền khinh thường cười lạnh một tiếng.

"Hồng Quân, ngươi bớt giả nhân giả nghĩa đi, Bản Tọa tuy nói âm

thầm săn giết Tiên Thiên Tam Tộc, khơi mào Long Hán Đại Kiếp, nhưng ngươi dám nói ngươi chưa từng làm sao?" "Nói cho cùng, ngươi bất quá chỉ vì tư tâm của mình, muốn cắt ngang Bản Tọa chứng đạo, bớt ở đây ra vẻ đại nghĩa lẫm liệt!" La Hầu nói xong, nhìn về phía ba người Dương Mi Đại Tiên trong hư không.

"Các ngươi ba kẻ cam tâm làm chó săn cho Hồng Quân, cẩn thận bị y ăn không còn xương cốt!" "Hừ!" "La Hầu, ngươi bớt ở đây khiêu khích ly gián!" Hồng Quân lạnh lùng hừ một tiếng, vung Bàn Cổ Phiên trong tay, khai thiên khí nhận khủng bố quét đến, diệt sạch thời không, băng toái Thương Khung Vũ Trụ.

Dương Mi Đại Tiên, Âm Dương Lão Tổ và Càn Khôn Lão Tổ thấy Hồng Quân ra tay trước, cũng không còn giấu giếm nữa, đồng loạt tế xuất bản mệnh chí bảo của mình, từ bốn phương vị tấn công Tru Tiên Kiếm Trận!

Các vị đều rất rõ ràng, nếu không ngăn cản La Hầu, thì y tuyệt đối sẽ trở thành tồn tại đầu tiên chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Đến lúc đó, chính mình hoặc phải làm chó cho y, hoặc chỉ còn một con đường chạy trốn vào Hỗn Độn.

Cho nên, vô luận thế nào cũng không thể để La Hầu chứng đạo thành công!

Đại chiến khai mở.

Năm tồn tại cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong triển khai quyết chiến, lại được gia trì bởi một Tru Tiên Kiếm Trận phi tứ Thánh bất khả phá, toàn bộ Tây Phương bị đánh đến thiên băng địa liệt.

Xa tận Đông Bộ Hồng Hoang, Tô Thần cũng cảm nhận được khí tức hủy diệt khiến người ta kinh hãi kia.

Vạn năm tháng thoáng chốc trôi qua.

Pháp lực của Hồng Quân, Dương Mi Đại Tiên, Âm Dương Lão Tổ, Càn Khôn Lão Tổ đã gần như khô kiệt, mà Tru Tiên Kiếm Trận cũng đồng dạng nguy ngập.

Bỗng nhiên, Càn Khôn Lão Tổ bị hút vào Tru Tiên Kiếm Trận.

Tuyệt vọng đến cực điểm, y vì để tranh thủ một tia sinh cơ cho mọi người, trực tiếp khai mở bản nguyên Chân Linh tự bạo.

"Oanh long long!" Một Tiên Thiên Thần Thai Thánh cấp bậc Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong tự bạo, mang lại sự phá hoại cấp độ hủy thiên diệt địa, Tru Tiên Kiếm Trận vốn đã nguy ngập, liền trực tiếp bị hủy diệt.

"Hưu!" La Hầu bỏ trận chính, tay cầm Thí Thần Thương, xuyên qua sông dài thời không, một thương trấn sát Âm Dương Lão Tổ đang bị trọng thương, ma diệt bản nguyên Chân Linh của y.

Nhưng y cũng vì thế mà chịu sự tấn công mãnh liệt của Hồng Quân và Dương Mi Đại Tiên, bản thân cũng bị thương không nhỏ.

"Oanh ô!" Lúc này, La Hầu gần như điên cuồng, trực tiếp thôn phệ ma đạo bản nguyên do 'Ma Đạo Hiến Tế Luyện Sát Đại Trận' chuyển hóa, khí thế tăng vọt, với tốc độ mắt thường có thể thấy được đột phá đến cảnh giới Bán Bộ Hỗn Nguyên.

"Không hay!" Nhìn thấy cảnh này, Dương Mi Đại Tiên không hề giữ lại chút nào, tế xuất một đoạn chân thân Hỗn Độn Ma Thần Không Tâm Dương Liễu, dùng không gian đại đạo khủng bố, giao sát La Hầu.

Đồng thời, Hồng Quân cuối cùng cũng tế xuất át chủ bài lớn nhất của mình là Tạo Hóa Ngọc Điệp, câu thông liên kết Thiên Đạo Hồng Hoang, đồng thời triệu hoán ra Thiện Thi, Ác Thi, Tự Ngã Thi của

mình trấn sát về phía La Hầu.

"Đây, đây là Tạo Hóa Ngọc Điệp?" Trong khoảnh khắc, La Hầu và Dương Mi Đại Tiên trong lòng đại kinh.

Các vị làm sao cũng không ngờ tới, Hồng Quân lại ẩn giấu sâu đến vậy, chí bảo như thế vẫn chờ đến bây giờ mới lấy ra.

"Ông!" Khí tức Thiên Đạo thần thánh vĩ ngạn, chí cao vô thượng giáng xuống, kèm theo công kích của Hồng Quân và Dương Mi Đại Tiên, chân thân của La Hầu trong nháy mắt bị diệt sạch.

"Không!" Chân Linh của La Hầu phát ra một tiếng gầm gừ bất cam.

Y biết, mình bại không phải là Hồng Quân, mà là bại bởi Thiên Đạo Hồng Hoang!

"Đại Đạo ở trên, hôm nay Ngô La Hầu lập Ma Đạo, và lấy Ma Đạo lập thề: Từ nay về sau thế giới Hồng Hoang Đạo tiêu Ma trưởng, Đạo trưởng Ma tiêu!" Oanh!

Đúng lúc Đại Đạo công nhận lời thề của La Hầu, y dùng bản nguyên Chân Linh dẫn dắt tất cả linh mạch Tây Phương Hồng Hoang, sau đó khai mở tự bạo, chuẩn bị cùng Hồng Quân đối đầu đến đồng quy vu tận, khiến bản nguyên Thiên Đạo Hồng Hoang bị trọng thương!

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Cùng với Ma Đạo Chi Tranh kết thúc, bầu trời bắt đầu chấn động kịch liệt, lượng lớn công đức tường vân hiện ra, chiếu sáng toàn bộ Tây Phương thành một biển vàng.

Hồng Quân là người được Thiên Đạo ưu ái, lại là người có công lớn nhất trong việc diệt sát Ma Đạo La Hầu lần này, nên phần thưởng công đức thu được chiếm gần bảy phần.

Còn Dương Mi Đại Tiên thoát ly Hỗn Độn, Thiên Địa Hồng Hoang không thể gia thưởng công đức.

Ba phần còn lại thì dùng để tu phục Tây Phương Hồng Hoang bị phá nát, tẩm bổ tiên thiên linh mạch, để lại một tia sinh cơ cho sinh linh Tây Phương.

Còn một phần rất nhỏ khác, thì hướng về phía Tô Thần đang bế quan ở Đông Bộ.

Y đã hủy diệt vô số 'Ma Đạo Hiến Tế Cấp Thủ Đại Trận', làm suy yếu Lượng Kiếp Sát Khí và bản nguyên vạn linh nguyên khí mà La Hầu thu được, đương nhiên phải được gia thưởng.

Công đức này tuy chiếm tỉ lệ cực ít so với Hồng Quân thu được, nhưng lại nhiều hơn gấp mấy lần công đức mà Tô Thần có được từ việc chém giết Hung Thú trước đây cộng lại!

Mộc dục dưới công đức kim vân, cảm nhận Thiên Địa ngày càng ưu ái và thân thiện, khóe miệng Tô Thần khẽ nhếch lên, lộ ra một nụ cười hân hoan.

Đồng thời, sau khi tiếp nhận phần thưởng công đức, Hồng Quân nhìn về phía Tô Thần đang ở, sau đó bắt đầu thu hoạch toàn bộ bảo vật do La Hầu, Âm Dương Lão Tổ và Càn Khôn Lão Tổ để lại.

Điều khiến y có chút tiếc nuối là, Thí Thần Thương và Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên của La Hầu không có chút tung tích nào.

Trong Long Hán Đại Kiếp, Tô Thần bằng năng lực của mình, mượn thiên lôi diệt sát vô số Hung Thú ở Bắc Vực Hồng Hoang, tích lũy được công đức khổng lồ.

Nay Ma Đạo Chi Tranh kết thúc, lại vì trước đó đã bày bố hủy diệt vô số 'Ma Đạo Hiến Tế Cấp Thủ Đại Trận', làm suy yếu Ma Tổ La Hầu trong việc hấp thụ và luyện hóa Lượng Kiếp Sát Khí cùng vạn

linh oán hồn, lại lần nữa đạt được phần thưởng công đức khổng lồ.

Lượng công đức tích lũy trong cơ thể y đã đạt đến mức khiến người ta phải đỏ mắt.

Nếu trực tiếp luyện hóa, tuyệt đối có thể một hơi đột phá Đại La đỉnh phong, trích đắc Đại La Đạo Quả, nhảy ra khỏi sông dài vận mệnh, từ nay về sau tiêu dao vĩnh hằng, cùng Thiên Địa Hồng Hoang cùng tồn tại!

Nhưng Tô Thần sẽ không làm như vậy.

Bởi vì, dùng công đức cưỡng ép đột phá tu vi bản thân, tuy nói không có ẩn họa quá lớn, nhưng lại sẽ dẫn đến căn cơ bản thân hư phù, ảnh hưởng đến 'Đạo Đồ' tương lai của mình!

Bởi vậy, sau khi suy tư một lát, Tô Thần quyết định trực tiếp dùng công đức tích lũy trong cơ thể, để luyện hóa ngưng tụ Công Đức Kim Luân, từ đó tăng cường nội tình và khí vận của bản thân.

Cần biết rằng, trước khi Hồng Quân trở thành người phát ngôn của Thiên Đạo, Hồng Hoang do Đại Đạo tạm quản.

Chương 11

Phần thưởng công đức do Thiên Địa giáng xuống, cũng có thể gọi là Đại Đạo Công Đức!

Một khi mình ngưng tụ được Đại Đạo Công Đức Kim Luân, thì dù là Hồng Quân muốn hãm hại mình, cũng phải cân nhắc hậu quả của khí vận Đại Đạo phản phệ.

"Ông!" Nói làm là làm, Tô Thần dẫn dắt công đức khổng lồ tích lũy trong cơ thể ra, khiến toàn bộ động phủ chiếu sáng rực rỡ màu vàng óng, như thể trở thành một biển vàng.

Nếu có cường giả nào nhìn thấy cảnh này, tuyệt đối sẽ ghen tị đến đỏ mắt, không tiếc bất cứ giá nào để tranh đoạt những Đại Đạo Công Đức này!

Tiếp theo, Tô Thần thôi động bản nguyên Chân Linh của mình, từng bước một, từ từ luyện hóa những Đại Đạo Công Đức này, ngưng tụ Đại Đạo Công Đức Kim Luân trong cơ thể.

Thoáng chốc, vạn năm tháng trôi qua.

Khi tất cả công đức bị luyện hóa triệt để, Đại Đạo Công Đức Kim Luân trong Thức Hải của Tô Thần, cuối cùng cũng chính thức thành hình.

"Ông!" Trong khoảnh khắc, ức vạn pháp tắc chi lực Đại Đạo đồng loạt đổ về, hóa thành từng đạo xoáy nước pháp tắc Đại Đạo, đồng loạt gia trì dung nhập vào Thức Hải của Tô Thần.

Thiên Địa Hồng Hoang ngày càng thân cận và ôn hòa.

Khí vận của Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp của Tô Thần, cũng đồng thời đang từ từ hồi phục.

“Bá!” Sau khi mở đôi mắt, Tô Thần vui mừng phát hiện, mình lại có thể sớm cảm ngộ áo nghĩa pháp tắc Đại Đạo Thiên Địa, đây thật là một niềm vui bất ngờ!

Cần biết rằng, trong hệ thống tu luyện của thế giới Hồng Hoang.

Huyền Tiên có thể cảm tri được 'Đạo', biết được một số quỹ tích vận hành của Thiên Địa Hồng Hoang.

Kim Tiên có thể tiến thêm một bước cảm tri được pháp tắc chi lực Đại Đạo khác nhau, cảm ngộ cấu thành Thiên Địa và vĩ lực của Đại Đạo.

Chỉ khi đột phá đến Thái Ất Kim Tiên, mới có thể cảm ngộ áo nghĩa pháp tắc Đại Đạo, động tất chí lý Đại Đạo, để chuẩn bị cho việc trở thành một 'Chứng Đạo Giả' trong tương lai!

Tô Thần lúc này chỉ có Kim Tiên trung kỳ, vì ngưng tụ Đại Đạo Công Đức Kim Luân mà đạt được Đại Đạo thanh lại, nên sớm có được tư cách cảm ngộ chí lý Đại Đạo, điều này quả thực là tuyệt vô cận hữu!

Một bước nhanh, vạn bước nhanh.

Ở cảnh giới Kim Tiên thông qua cảm ngộ pháp tắc Đại Đạo, động tất chí lý Thiên Địa, minh ngộ chân nghĩa Đại Đạo, thì đột phá đến Thái Ất Kim Tiên, là có thể nắm giữ pháp tắc Đại Đạo, trở thành 'Chứng Đạo Giả' ngang tầm với cường giả Đại La.

Điều này đối với tất cả Tiên Thiên Thần Thai Thánh Hồng Hoang mà nói, không khác gì một trận đại cơ duyên hiếm có!

Và cũng chỉ có Tô Thần có thực lực và phách lực này, ở cảnh giới Kim Tiên nhỏ bé mà có thể tích lũy được Đại Đạo Công Đức khổng lồ đến vậy, nếu đổi lại bất kỳ Tiên Thiên Thần Thai Thánh nào khác, cũng không có kỳ ngộ như vậy.

Dù sao, một Kim Tiên nhỏ bé, có tư cách gì mà bố cục hai lần lượng kiếp?

Huống chi là để đạt được Đại Đạo Công Đức!

Chờ sau khi Hồng Quân trở thành người phát ngôn của Thiên Đạo, Đại Đạo thế giới Hồng Hoang ẩn mình, Thiên Đạo chúa tể Hồng Hoang, lúc đó công đức thu được từ việc bố cục lượng kiếp, sẽ là Thiên Đạo Công Đức có hiệu quả yếu hơn vô số lần so với Đại Đạo Công Đức!

Có thể nói, Tô Thần là tồn tại đầu tiên ngưng tụ được Đại Đạo Công Đức Kim Luân trong lịch sử Hồng Hoang, và cũng định là duy nhất.

Tiền cổ vô nhân, hậu vô lai giả!

Dẹp bỏ cảm xúc kích động hân hoan, Tô Thần khoanh chân ngồi trên bồ đoàn, vận chuyển truyền thừa công pháp 《Luân Hồi Đạo Kinh》, toàn lực cảm ngộ pháp tắc Đại Đạo giữa Thiên Địa.

"Ông~ô!" "Ông~ô!" Pháp tắc chi lực Đại Đạo vô cùng vô tận được dẫn dắt đến, nhưng nhiều nhất là pháp tắc Đại Đạo Luân Hồi mà y được truyền thừa, kế đến là thời gian, không gian, âm dương, ngũ hành, v.v.

Khí tức huyền diệu lại huyền diệu từ Tô Thần thân phát ra.

Khi từng luồng pháp tắc chi lực Đại Đạo dung nhập vào Thức Hải của y, khiến y càng thêm thần thánh vĩ ngạn, phiêu diêu thoát tục.

Thoáng chốc, năm vạn năm tháng trôi qua.

Tô Thần thông qua cảm ngộ pháp tắc Đại Đạo, động tất được một phần chân lý vận hành của pháp tắc Đại Đạo, y bắt đầu dùng những gì thu được từ lần bế quan này, để cải lương 《Thôn Thiên Ma Công》 và 《Đại Đạo Dung Lô》 mà mình đã sáng tạo trước đây.

Đồng thời cũng dung nhập ưu điểm và đặc tính của hai công pháp này vào truyền thừa công pháp 《Luân Hồi Đạo Kinh》.

"Tiếp theo, là lúc nên khai sáng công pháp luyện thể thuộc về Ngô." Sau khi mở đôi mắt, Tô Thần nhìn về phía Bất Chu Sơn, mắt ngời ngời tỏa sáng.

Ngay từ khi xuyên việt, nhìn thấy nhục thân cường đại của Kim Sắc Giao Long và Hung Thú, y đã từng nghĩ đến việc tăng cường nhục thân để cường đại bản thân.

Nhưng vì thực lực cảnh giới chưa đủ, nên vẫn chưa thực sự thực hiện.

Bây giờ, thông qua cảm ngộ pháp tắc Đại Đạo Thiên Địa, minh ngộ một phần chân nghĩa của Đại Đạo Luân Hồi, thời gian, không gian, âm dương, ngũ hành, cuối cùng cũng đủ tư cách để thử nghiệm.

"Trong thế giới Hồng Hoang, pháp luyện thể đỉnh cấp nhất không nghi ngờ gì chính là 《Cửu Chuyển Huyền Công》 của Vu Tộc, thông qua luyện hóa trọc khí Thiên Địa để tu luyện cường đại bản thân, cuối cùng có thể nhục thân thành Thánh." "Nhưng hấp nạp trọc khí Thiên Địa sẽ xâm thực Nguyên Thần của bản thân, nên Ngô chỉ có thể mượn ý niệm của các công pháp khác, để sáng tạo pháp luyện thể mạnh nhất mà Ngô mong muốn!" Suy nghĩ một lát, Tô Thần lập tức quyết định tham khảo pháp luyện thể mạnh nhất trong 《Thánh Vương》 là 《Thần Tượng Trấn Ngục Kính》!

Ý niệm của bộ công pháp 《Thần Tượng Trấn Ngục Kính》 là 'cơ thể người do vô tận vi lạp cấu thành, nếu mỗi một viên vi lạp đều tu thành thần tượng chi lực, sẽ có vô hạn khả năng'.

Là một xuyên việt giả, Tô Thần cũng biết cơ thể người có ức vạn tế bào.

Nếu mình coi tế bào là vô tận vi lạp, sau đó thông qua tiên thiên linh khí và pháp tắc chi lực Đại Đạo trong thế giới Hồng Hoang, để cường hóa tế bào vi lạp, cuối cùng diễn hóa thành ức vạn tiểu thế giới.

Đến lúc đó, bản thân mình mang vĩ lực của ức vạn thế giới, thì nhục thân sẽ cường đại đến mức nào?

Nghĩ đến đây, Tô Thần trong lòng tràn đầy kỳ vọng. 'Dĩ khí dẫn thần, dĩ thần thành tượng, cử thủ đầu túc, cự tượng chi lực, nhân chi nhất thân, do ức ức vạn tế bào vi lạp tổ thành, tô tỉnh kỳ tiềm lực, đô hữu cự tượng chi lực!' Niệm pháp quyết tu luyện 《Thần Tượng Trấn Ngục Kính》, Tô Thần liền dùng chân nghĩa Đại Đạo mình cảm ngộ được để cải lương, đồng thời dùng thần thức tuần thị ức vạn tế bào vi lạp trong cơ thể mình.

Để đảm bảo an toàn, y trước tiên dùng tế bào vi lạp trên lòng bàn tay mình để thử nghiệm, dù có nguy hiểm, cũng có thể giảm thiểu rủi ro đến mức thấp nhất.

"Ông!" Tiếp theo, Tô Thần vận chuyển 《Luân Hồi Đạo Kinh》 đã được cải lương, dùng năng lực thôn phệ của nó, hội tụ năng lượng tiên thiên linh khí vào tế bào vi lạp.

Rất nhanh, thử nghiệm thất bại.

Năng lượng tiên thiên linh khí quá khổng lồ, mà tế bào vi lạp có thể chịu đựng năng lượng quá nhỏ, không thể khiến những tế bào vi lạp này thức tỉnh được tất cả cự tượng chi lực.

Tô Thần đã sớm dự liệu, sau đó khống chế năng lượng tiên thiên linh khí, từng chút một tiến hành thử nghiệm.

Hết lần này đến lần khác thất bại, hết lần này đến lần khác thử nghiệm.

Tiêu tốn tròn ba nghìn năm thời gian, cuối cùng cũng tìm được phương pháp tăng cường thức tỉnh tế bào vi lạp, điều này khiến y nhìn thấy ánh sáng hy vọng!

Lại một vạn năm tháng thoáng chốc trôi qua.

Hồng Hoang bản 《Thần Tượng Trấn Ngục Kính》 cuối cùng cũng được Tô Thần hoàn thiện.

Ức vạn tế bào vi lạp của y sau khi được tiên thiên linh khí và pháp tắc chi lực Đại Đạo tôi luyện, cường độ nhục thân điên cuồng bạo trướng, dù so với Thái Cổ Hung Thú cùng đẳng cấp, cũng phải vượt xa chúng!

Long Hán Đại Kiếp kết thúc.

Ma Đạo Chi Tranh hạ màn.

Thế giới Hồng Hoang bước vào một thời kỳ bình tĩnh tương đối ổn định, vô số sinh linh Hồng Hoang bắt đầu hoạt động, tìm kiếm 'Đạo' thuộc về mình.

Đông Bộ Hồng Hoang, đỉnh Côn Luân.

Ba luồng thanh khí phóng thẳng lên ngưu đấu, chiếu sáng chư Thiên Vũ Trụ, tinh hà lưu chuyển, ức vạn pháp tắc chi lực Đại Đạo đồng loạt diễn hóa dị tượng khủng bố khai thiên tích địa, vũ trụ luân hồi.

Cùng với từng trận Đại Đạo chi âm, ba đạo trường vàng son rực rỡ, hùng vĩ nguy nga từ đỉnh Côn Luân hiện ra.

“Ngô là Thái Thanh Lão Tử!” Một lão giả tóc bạc khoác vai, đầu đội mũ Thái Thanh Ngư Vĩ, thân mặc đạo bào Thái Cực Bát Quái Âm Dương đạm nhiên nhìn về phía bầu trời, cáo thị Thiên Địa Hồng Hoang.

“Ngô là Ngọc Thanh Nguyên Thủy!” Một trung niên uy nghiêm tóc đen rẽ ngôi giữa, đầu đội mũ Ngọc Thanh Liên Hoa, thân mặc đạo bào Cẩm Ti Ngọc Lũ Nghê Thường lụ lâm trên đỉnh Ngọc Thanh Cung, tuyên cáo danh hiệu hóa hình của mình.

“Ngô là Thượng Thanh Thông Thiên!” Thông Thiên tóc đen buông đến eo, đầu đội mũ Thượng Thanh Phù Dung, thân mặc y phục Đại Hồng Bạch Hạc Giáng Tiêu, dáng vẻ như một thanh niên lạnh lùng tuấn mỹ tuyệt trần.

Y đứng trên đỉnh Bích Du Cung, phủ khám Hồng Hoang, tản mát ra khí tức siêu nhiên thần thánh, tựa hồ Thiên Địa vạn vật, đều bị y giẫm dưới chân.

“Đại huynh!” “Nhị đệ!” “Tam đệ!” Ba người nhìn nhau, đều lộ ra nụ cười vô cùng hân hoan.

Là Tam Thanh do Bàn Cổ Nguyên Thần hóa thành, các vị cùng nhau tu luyện vô số Nguyên Hội, tình nghĩa sớm đã như huynh đệ ruột thịt, cùng chung khí vận, cùng tiến cùng lùi.

“Tam Thanh Ngô là Bàn Cổ chính tông, nay lượng kiếp kết thúc, là lúc chúng ta quật khởi!” ...

Thái Dương Tinh.

Là do mắt trái của Đại Thần Bàn Cổ hóa thành, nhật huy chiếu sáng Thiên Địa Hồng Hoang, mang lại quang minh cho vạn linh Hồng Hoang, hấp nạp thôn thổ khí triêu hà tu luyện, ngưng tụ được khí vận công đức khổng lồ.

“Ông!” Ngày này, Thái Dương Tinh quang hoa bạo trướng.

Hai con Tam Túc Kim Ô từ bên trong tinh hạch Thái Dương Tinh hiện ra, bùng phát thái dương quang huy ngập trời, chiếu sáng chín tầng trời mười phương đất Hồng Hoang.

Ức vạn sinh linh mộc dục dưới thái dương tinh huy, có người tu vi trực tiếp đột phá, có tinh quái trực tiếp thuận lợi hóa hình!

"Ngô là Đế Tuấn!" Một con Tam Túc Kim Ô hóa hình thành một nam tử uy nghiêm thân mặc tử kim đế bào, đầu đội tử kim đế quan miện lưu, hai tay chấp chưởng hai kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư, tản mát ra khí tức hoàng giả vô biên.

"Ngô là Thái Nhất!" Một con Tam Túc Kim Ô khác hóa hình thành một nam tử thân mặc xích kim đế bào, y đội Khai Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung trên đỉnh đầu, từng luồng hào quang ngũ sắc chiếu sáng chư Thiên, từng đạo hỗn độn thánh uy chấn nhiếp Vũ Trụ.

Phong thái vương giả không nói hết, bá khí hoàng giả không tả xiết!

"Đại ca!" "Nhị đệ!" Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn nhau, đều lộ ra vẻ hân hoan và kỳ vọng.

"Hai huynh đệ Ngô sinh ra đã thần thánh, lại mang mệnh cách hoàng giả thiên mệnh, đương nhiên nên quân lâm thiên hạ, chúa tể Hồng Hoang!" ...

Thái Âm Tinh.

Là do mắt phải của Đại Thần Bàn Cổ hóa thành, nguyệt huy chiếu sáng Thiên Địa Hồng Hoang, mang lại quang minh cho vạn linh Hồng Hoang trong đêm tối, mộc dục hấp nạp nguyệt quang hoa huy Thái Âm tiến hóa, cũng như Thái Dương Tinh, ngưng tụ được khí vận công đức khổng lồ.

Ngày này, trên Thái Âm Tinh, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Nguyệt Quế bùng phát nguyệt hoa tinh huy ngập trời, hai tiên tử thanh lãnh tuyệt tiên, nghi thái vạn thiên hóa hình mà ra, chính là Thái Âm Tinh chủ Hi Hòa và Thường Hi! ...

Bất Chu Sơn, Ngọc Quỳnh Tiên Phủ.

Hai đạo trường liền kề bùng phát pháp tắc Đại Đạo khủng bố và tạo hóa huyền quang, dưới từng trận Đại Đạo chi âm du dương, xuất hiện một nam tử đầu người thân rồng và một nam nữ đầu người thân rắn.

"Ngô là Phục Hy!" Phục Hy mặc đạo bào xanh biếc, tóc đen rẽ ngôi giữa, y hai tay nâng một cây cổ cầm, khóe miệng nở nụ cười, toát lên vẻ tuấn dật tiêu sái không tả.

"Ngô là Nữ Oa!" Nữ Oa mặc một bộ cung trang đạo quần trắng, dung nhan tuyệt mỹ không tì vết, đôi mắt đen láy như mực, tản mát ra khí tức thánh khiết thanh nhã, ung dung hoa quý.

Nàng tay cầm bản mệnh linh bảo Nữ Oa Thạch, y sam phiêu phiêu.

Dưới sự dẫn động của pháp tắc chi lực Đại Đạo, cả người nàng tựa như từ chín tầng trời mà đến, hoàn mỹ đến mức khiến người ta phải chấn động tâm hồn! ...

Chương 12

Vô Tận Huyết Hải.

Ức vạn vong hồn tử vong trong lượng kiếp, chịu sự dẫn dắt thần bí, đến Huyết Hải.

Đột nhiên, Huyết Hải vốn yên bình dấy lên những con sóng khổng lồ ngập trời, che trời che đất, chiếu sáng cả vùng trời thành một thế giới biển máu.

Một Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên thăng đẳng mà lên.

"Ông!" Vô số nghiệp lực oán linh giống như tuyết hoa gặp phải liệt nhật, toàn bộ đều trong nháy mắt tan chảy, hóa thành từng luồng khói đen đỏ, tiêu tán vô ảnh vô tung.

"Ngô là Minh Hà!" Giữa Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên này, đứng một thiếu niên thần hồng xỉ bạch, tuấn tú khiến người ta phải mê mẩn.

Y lưng đeo Nguyên Đồ A Tỳ Nhị Kiếm, sát khí xông thẳng lên mây xanh, trong nháy mắt đã khiến thế giới biển máu chiếu rọi yên diệt, khôi phục lại vẻ phong bình lãng tĩnh như trước. ...

Tây Phương, Tu Di Sơn.

Là tổ mạch Tây Phương, nơi sâu nhất dưới lòng đất đã thai nghén hai cây Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn: Khổ Trúc và Bồ Đề Thụ.

Khi Ma Đạo Chi Tranh, La Hầu dùng Chân Linh của mình dung nhập vào linh mạch dưới lòng đất, định dẫn dắt toàn bộ linh mạch Tây Phương tự bạo.

Tổ mạch dưới lòng đất có linh, chủ động cắt đứt liên kết với Chân Linh của La Hầu, bảo hộ hai cây Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn

mang khí vận Tây Phương này.

Ngày này, Tu Di Sơn quang hoa bạo trướng, ức vạn pháp tắc chi lực Đại Đạo diễn hóa tường vân lộng lẫy, tràn ngập Thương Khung Vũ Trụ Tây Phương, một cảnh tượng chấn động của phổ thiên đồng khánh.

"Ngô là Tiếp Dẫn!" Là do Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Khổ Trúc hóa thành, y thân khoác một kiện đại bào kim hồng sắc, đầu đội ngọc quan, sắc mặt tiều tụy, vẻ ngoài vô cùng trang nghiêm, tản mát ra khí tức từ ái và bi khổ.

"Ngô là Chuẩn Đề!" Y thân mặc một kiện đạo bào thanh hôi sắc, tay cầm Thất Bảo Diệu Thụ luyện chế từ bản thể linh căn, sắc mặt xanh xao vàng vọt, đôi mắt nhỏ lanh lợi thông tuệ, tản mát ra khí tức kiên nghị quả cảm.

"Sư huynh!" "Sư đệ!" Hai người cùng nhau khổ tu vô số Nguyên Hội trong tổ mạch dưới lòng đất, tuy không đồng tông đồng nguyên, nhưng không khác gì huynh đệ ruột thịt.

"Từ khi lượng kiếp bùng phát đến nay, linh mạch Tây Phương của Ngô bị hủy hoại, trăm vạn dặm địa vực không thấy sinh linh, trọng trách chấn hưng Tây Phương, đã đặt lên vai hai huynh đệ chúng ta!" "Sư huynh yên tâm, sẽ có một ngày, hai sư huynh đệ chúng ta sẽ khiến Tây Phương lại phồn vinh, trở thành nhân gian lạc thổ!" Sau khi hóa hình, hai người mang khí vận Tây Phương, cũng biết trách nhiệm của mình.

Đối với điều này, hai sư huynh đệ các vị luôn ghi nhớ sứ mệnh của mình, nỗ lực vì sự chấn hưng Tây Phương! ...

Đông Hải Tử Phủ Châu.

Một luồng tiên thiên Thiếu Dương chi khí hóa hình thành công, tên

là: Đông Vương Công!

Tây Côn Luân.

Một luồng tiên thiên Thiếu Âm chi khí hóa hình mà ra, tên là: Tây Vương Mẫu!

Vạn Thọ Sơn, Ngũ Trang Quán.

Bản nguyên Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Nhân Sâm Quả và linh khí Tiên Thiên Mậu Thổ dung hợp, hóa hình thành: Trấn Nguyên Tử!

Hỏa Vân Động.

Luồng tiên thiên hồng vân đầu tiên của Hồng Hoang hóa hình mà ra, tên là: Hồng Vân!

Từng Tiên Thiên Thần Thai Thánh một hóa hình thành công, khiến thế giới Hồng Hoang vốn có chút hoang tàn bắt đầu trở nên náo nhiệt, cũng chính thức mở ra bức màn của một đại thời đại.

Một Nguyên Hội thời gian thoáng chốc trôi qua.

Trong khoảng thời gian này, Tô Thần dùng công đức tích lũy của mình, luyện hóa ngưng tụ thành Đại Đạo Công Đức Kim Luân, thuận lợi đạt được Đại Đạo thanh lại, ở Kim Tiên trung kỳ đã có tư cách cảm ngộ Đại Đạo.

Tiềm tâm bế quan mấy vạn năm.

Nhờ vào sự cảm ngộ đối với Đại Đạo Luân Hồi truyền thừa của bản thân, Tô Thần đã sáng tạo ra Hồng Hoang bản 《Thần Tượng Trấn Ngục Kính》, khiến cường độ nhục thân của mình điên cuồng bạo trướng.

Trong khoảng thời gian tiếp theo, Tô Thần đã mài dũa Nguyên Thần và pháp lực của mình đến cảnh giới Kim Tiên đỉnh phong, đúng

lúc y chuẩn bị một hơi đột phá chất cốc, trích đắc Thái Ất Đạo Quả bất hủ bất diệt, thì đột nhiên dừng lại.

"Thái Ất Kim Tiên có thể cảm ngộ pháp tắc Đại Đạo Thiên Địa, sau đó tôi luyện Ngũ Tạng tâm, can, tỳ, phế, thận của bản thân, ngưng luyện Ngũ Khí trong lồng ngực, từ đó thăng hoa thành Tam Hoa đỉnh đầu Tinh Khí Thần, từ nay về sau nhảy ra khỏi sông dài vận mệnh, nắm giữ pháp tắc Đại Đạo, chứng đắc Đại La Đạo Quả, cùng Thiên Địa Hồng Hoang cùng tồn tại." "Ngô ở cảnh giới Kim Tiên đã có thể cảm ngộ pháp tắc Đại Đạo, vậy tại sao không thử một chút ở cảnh giới Kim Tiên ngưng luyện Ngũ Tạng của bản thân, thăng hoa Ngũ Khí trong lồng ngực?" "Làm như vậy cũng có thể củng cố Đạo Cơ của bản thân tốt hơn, tiến thêm một bước bổ sung bản nguyên Ngô đã mất!" Nghĩ đến đây, Tô Thần quyết định đi tìm Tiên Thiên Ngũ Hành Tinh Tinh, dùng năng lượng của Tiên Thiên Ngũ Hành Tinh Tinh để tôi luyện Ngũ Tạng của bản thân, thăng hoa Ngũ Khí trong lồng ngực, tăng cường bản nguyên Chân Linh.

"Vừa hay Ngô chuẩn bị đi Tây Phương sơ lý địa mạch mưu đồ công đức, cũng có thể tiện thể sưu tầm Tiên Thiên Canh Kim Tinh Tinh." Tiên Thiên Ngũ Hành Tinh Tinh bao gồm: Tiên Thiên Canh Kim Tinh Tinh, Tiên Thiên Ất Mộc Tinh Tinh, Tiên Thiên Quỳ Thủy Tinh Tinh, Tiên Thiên Ly Hỏa Tinh Tinh, Tiên Thiên Mậu Thổ Tinh Tinh.

Mà Tây Phương nhiều Canh Kim, đi Tây Phương tìm kiếm cũng sẽ là việc ít công to.

Bước ra khỏi động phủ.

Vừa vặn thấy ánh nắng mặt trời rực rỡ giữa Thiên Địa Hồng Hoang, Tô Thần ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, thấy hai hư ảnh Tam Túc Kim Ô ẩn hiện.

"Đại thời đại mới đã đến!" Tô Thần rất rõ ràng.

Sau khi Ma Đạo Chi Tranh kết thúc, vô số Tiên Thiên Thần Thai Thánh lần lượt hóa hình xuất thế, thế giới Hồng Hoang sắp sửa nghênh đón thịnh thế huy hoàng nhất.

Hồng Quân chứng đạo.

Vu Yêu tranh bá.

Thời đại Thánh Nhân khai mở.

Địa Đạo đản sinh!

"Thời gian còn lại cho Ngô đã không còn nhiều." Nghĩ đến đại thế vận hành tương lai của Hồng Hoang, Tô Thần trong lòng rõ ràng, nếu không nắm bắt thời gian đuổi kịp những Tiên Thiên Thần Thai Thánh này, thì chờ đến khi Vu Yêu Lượng Kiếp bùng phát, mình dù có biết đại thế Hồng Hoang thế nào, cũng không thể thực sự chúa tể vận mệnh của bản thân.

Dù sao, mình là do Địa Đạo Chí Bảo Luân Hồi Tử Liên hóa thành, gánh vác trọng trách hoàn thiện Địa Phủ Lục Đạo Luân Hồi, nếu không thể trưởng thành, chỉ sẽ như đại thế Hồng Hoang đã định.

Địa Đạo trở thành vật phụ thuộc của Thiên Đạo, chức vị thần linh Địa Phủ, toàn bộ đều trở thành quân cờ của Thiên Đạo Thánh Nhân.

Thậm chí chờ đến thời kỳ Tây Du, một con thạch hầu nhỏ bé, cũng dám đại náo Địa Phủ, loạn sửa Sổ Sinh Tử của Địa Thư, coi chư thần Địa Phủ như không có gì!

Tô Thần trong lòng tràn đầy sự khẩn cấp.

Thu lại ánh mắt, y nhìn về phía Tây Phương, sử dụng 'Hành Tự Bí', dẫn dắt pháp tắc Đại Đạo thời không Thiên Địa, vượt qua thời không duy độ mà đi. ...

Đến Tây Phương, đập vào mắt là cảnh tượng hoang tàn.

Sa mạc vô tận và núi lửa phun trào, mấy trăm vạn dặm không thấy một chút nhân yên, trông vô cùng hoang lương và cô tịch, so với Đông Phương Đại Lục trước đó, quả thực giống như hai thế giới khác biệt.

"Hoa!" Từ giữa không trung hạ xuống, hai chân dẫm trên đất tiêu thổ hoang phế, Tô Thần dẫn dắt pháp tắc chi lực Đại Đạo Ngũ Hành giữa Thiên Địa, bắt đầu sơ lý địa mạch.

Ban đầu, Tô Thần ôm tâm lý đầu cơ, chỉ vì mưu đồ phần thưởng công đức và Tiên Thiên Canh Kim Tinh Tinh.

Nhưng theo thời gian trôi đi, khi tận mắt nhìn thấy địa mạch sau khi mình sơ lý bắt đầu hồi phục sinh cơ, đất tiêu thổ ban đầu bắt đầu xuất hiện cây cối non nớt, loại hy vọng sinh mệnh đó, khiến Tô Thần từ tận đáy lòng tràn đầy cảm giác thành tựu.

Từ từ, Tô Thần cảm ngộ đối với Ngũ Hành Đại Đạo càng ngày càng nhiều, đồng thời cảm xúc đối với Đại Đạo sinh mệnh và tử vong cũng bắt đầu dần dần tăng lên.

Đôi khi tử vong không phải là điểm cuối, mà là điểm khởi đầu thực sự.

Giống như hoa cỏ quả thụ.

Chúng sau khi thai nghén hạt giống quả hạch, sinh cơ cạn kiệt, bước vào tử vong, nhưng chúng đã để lại hạt giống hy vọng, sinh rễ nảy mầm trong đất.

Hoa cỏ quả thụ mới trưởng thành, trở nên càng thêm kiên cường, quả thực chứa đựng năng lượng càng ngày càng mạnh, trải qua hơn trăm năm mấy chục đời tiến hóa thay đổi, đã trở thành linh thảo và linh quả.

Nếu theo tốc độ tiến hóa này, sớm muộn gì chúng cũng sẽ đản sinh linh thức, thuận lợi hóa hình, trở thành một thần linh thực sự có vô

hạn khả năng!

"Ông!" Khoảnh khắc này, pháp tắc chi lực Đại Đạo Ngũ Hành, pháp tắc chi lực Đại Đạo sinh mệnh, pháp tắc chi lực Đại Đạo tử vong, pháp tắc chi lực Đại Đạo âm dương đồng loạt gia trì trên thân Tô Thần, khiến y ở Tây Vực hoang lương này tựa như trở thành một sứ giả Đại Đạo đang hành tẩu.

Tuy nhiên, tất cả những điều này, y đều không hề hay biết.

Tô Thần từng bước một, vận chuyển thần thông sơ lý địa mạch Tây Phương hoang lương dưới chân, khiến chúng từ từ lại hồi phục sinh cơ.

Trong quá trình sơ lý địa mạch Tây Phương, y thu hoạch không ít thiên tài địa bảo, có Tiên Thiên Đồng Mẫu, Tiên Thiên Bí Ngân, Tiên Thiên Hoàng Kim Tủy Dịch.

Đồng thời cũng ở dưới đáy một ngọn núi lửa, đạt được ba khối Tiên Thiên Canh Kim Tinh Tinh để tôi luyện Ngũ Tạng phế bộ.

Thoáng chốc, ba nghìn năm trôi qua.

Tô Thần một đường từ đông sang tây, kiên trì không ngừng sơ lý địa mạch Tây Phương hoang lương, y đột nhiên nhìn thấy phía trước xuất hiện một mảnh lục châu.

Tiên thiên linh khí tinh thuần tràn đến, khiến y như gặp cam lồ.

"Bá!" "Bá!" Ngay lúc này, hai đạo thần thức cường đại khóa chặt y.

Tô Thần toàn thân giật mình, công pháp trong cơ thể tự động vận chuyển, ngay lúc y chuẩn bị thôi động 'Chỉ Xích' để bỏ chạy ngay lập tức, bên tai vang lên một giọng nói đầy dụ hoặc mà lại ôn hòa.

"Tiểu hữu này, bần đạo thấy ngươi cùng Tây Phương có duyên,

không biết có nguyện ý bái vào môn hạ của Bản Tọa?" Trong khoảnh khắc, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề phiêu nhiên mà đến, hai người tràn đầy vẻ tán thưởng nhìn y.

Từ khi hóa hình đến nay, hai sư huynh đệ các vị gánh vác trọng trách chấn hưng Tây Phương, tiêu hao vô số tâm thần và tinh lực vào việc sơ lý địa mạch Tây Phương.

Vốn tưởng rằng, Tây Phương chỉ có hai sư huynh đệ các vị là Tiên Thiên Thần Thai Thánh cường đại, nhưng khi nhìn thấy Tô Thần, trong lòng không khỏi đại hỉ.

Mệnh cách Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp, thân mang khí vận công đức khổng lồ, lại không ngại khó khăn vì Tây Phương của mình sơ lý địa mạch, đệ tử trong mơ như vậy, biết tìm ở đâu ra?

"Đa tạ tiền bối thanh lại, bần đạo tự có truyền thừa và sứ mệnh, xin tiền bối chớ nên cường cầu!" Tô Thần nhìn thấy dáng vẻ của hai người, ngay lập tức đoán ra thân phận của đối phương, sau đó mỉm cười lắc đầu từ chối.

Nếu là người bình thường, khi biết Thánh Nhân tương lai đã định muốn thu mình làm đồ đệ, tuyệt đối sẽ mừng rỡ không thôi, nhưng mình là do Luân Hồi Tử Liên hóa thành, gánh vác sứ mệnh Địa Đạo, lại làm sao có thể bái vào môn hạ của các vị?

Quan trọng nhất là, mình có hoài bão của riêng mình, tuyệt đối sẽ không cam tâm tình nguyện trở thành một quân cờ, giao vận mệnh cho người khác chúa tể!

Lúc này, khi Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nghe Tô Thần từ chối vô cùng kiên định, trong lòng hơi ngỡ ngàng, lông mày cũng khẽ nhíu lại.

Một Kim Tiên nhỏ bé, lại dám đối với hai cường giả Đại La bất kính?

“Tiểu hữu, ngươi ở Tây Phương của Ngô thu thập vô số Tiên Thiên Canh Kim, nay lại không nguyện bái vào môn hạ của Bản Tọa, lẽ nào ngươi cho rằng hai sư huynh đệ Bản Tọa là bùn nặn hay sao?” Chuẩn Đề mặt tối sầm lại, đầy vẻ không vui, khí tức cường giả Đại La của mình trấn áp xuống y.

Y muốn Tô Thần nếm chút khổ sở, nhận rõ khoảng cách với mình, sau đó ngoan ngoãn bái vào môn hạ của mình, cống hiến tất cả năng lực cho sự chấn hưng Tây Phương của mình.

“Tiền bối, ngài thật sự muốn bần đạo cùng ngài cá chết lưới rách?” Cảm tri được uy áp khủng bố của cường giả Đại La, sắc mặt Tô Thần đột nhiên trắng bệch, y nhìn sâu vào gương mặt tiều tụy của Chuẩn Đề, sau đó thôi động Đại Đạo Công Đức Kim Luân trong Thức Hải.

“Hoa!” Cùng với phần thưởng Đại Đạo Công Đức hiện ra trong não hải, giống như một vầng liệt nhật vàng rực, trong khoảnh khắc đã làm uy áp của y tan chảy, tiêu tán sạch sẽ.

Bá!

Chỉ thấy thân hình Chuẩn Đề chao đảo, phát ra một tiếng hừ nhẹ, hai tay không tự chủ siết chặt, cả người sắc mặt trong nháy mắt tái nhợt.

Chương 13

"Khịt!" Hai tiếng hít khí lạnh vang lên.

Hai sư huynh đệ các vị khó tin nhìn Tô Thần, ánh mắt ngẩn ngơ như khúc gỗ.

Cái này, cái này làm sao có thể?

Một Kim Tiên nhỏ bé, lại đã ngưng tụ được Đại Đạo Công Đức Kim Luân?

Dưới bầu trời xanh thẳm, gió nhẹ từ từ thổi qua.

Tô Thần đầu đội Đại Đạo Công Đức Kim Luân, tựa như một vầng liệt nhật, rực rỡ chói mắt.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, hai cường giả Đại La, mắt trợn tròn há hốc mồm, chấn động đến nỗi rất lâu cũng không hồi phục tinh thần.

"Hai vị tiền bối, nay Tây Phương trăm phế đợi hưng, bần đạo vì Tây Phương sơ lý địa mạch, tiêu trừ Lượng Kiếp Sát Khí, tạo phúc Tây Phương, Tiên Thiên Canh Kim thu được là Thiên Địa ban tặng, bần đạo lấy cũng là danh chính ngôn thuận." "Nếu các vị ỷ lớn hiếp nhỏ, cường bức bần đạo, vậy thì hãy xem các vị có chịu đựng nổi nghiệp lực Thiên Địa Hồng Hoang phản phệ hay không!" Tô Thần rất rõ ràng.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người tuy nói vô sỉ, nhưng các vị đều là người thông minh thực sự, tuyệt đối sẽ không vì mình từ chối bái sư mà ra tay sát thủ.

Nếu không thì, với Đại Đạo Công Đức Kim Luân mà mình đã ngưng tụ, các vị tất sẽ không chịu đựng nổi sự phản phệ nghiệp lực điên cuồng kia!

Huống chi, mình cũng không phải là không có thủ đoạn bảo mệnh.

Một khi thật sự có vạn nhất, thì mình sẽ trong thời gian đầu tiên thôi động 'Chỉ Xích', vượt qua thời không duy độ mà bỏ chạy.

“Đạo hữu đừng hiểu lầm, hai sư huynh đệ chúng ta không hề có ác ý.” Tiếp Dẫn sau khi hoàn hồn, trên gương mặt khổ sở lộ ra một nụ cười, và vội vàng xua tay bày tỏ thiện ý với Tô Thần, để tránh y làm ra hành động cá chết lưới rách.

Nếu không thì, sự thanh toán của Thiên Địa Hồng Hoang, sẽ phản phệ tất cả nghiệp lực lên đầu hai sư huynh đệ các vị.

Hậu quả này, mình căn bản không thể gánh vác được!

“Vậy thì làm phiền hai vị tiền bối!” Tô Thần mỉm cười chắp tay, sau đó gật đầu ra hiệu rời đi.

Nhìn bóng lưng y rời đi, Chuẩn Đề thần sắc lộ ra vẻ vô cùng tiếc nuối.

Khi Tô Thần thôi động Đại Đạo Công Đức Kim Luân, cũng đã lộ ra bản nguyên thực sự của y, y không ngờ rằng, Tô Thần lại là Luân Hồi Tử Liên hóa hình!

Căn nguyên như vậy, dù so với hai sư huynh đệ mình, cũng không hề kém cạnh, thậm chí còn có phần hơn.

“Sư huynh, Tô Thần này rõ ràng là Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp, nhưng vì sao đến giờ vẫn chỉ là Kim Tiên nhỏ bé?

Thậm chí còn sở hữu công đức khổng lồ đến vậy?” Chuẩn Đề trong lòng tràn đầy sự khó hiểu.

Theo logic thông thường, cho dù đối phương trước khi hóa hình gặp tai nạn, nhưng hoàn toàn có thể luyện hóa công đức thu được để chứng đắc Đại La Kim Tiên, vì sao lại lãng phí như vậy để ngưng tụ

Công Đức Kim Luân?

"Sư đệ, căn cứ vào thôi toán của vi huynh, vị Tô Thần Đạo Hữu này đã hóa hình từ thời Long Hán Đại Kiếp, chỉ là vì một số khúc mắc dẫn đến bản nguyên bị tổn thất, nên đến nay mới ở cảnh giới Kim Tiên." "Công đức trên người y, hẳn là đến từ Long Hán Đại Kiếp và Ma Đạo Chi Tranh." Tiếp Dẫn nói, đôi mắt lộ ra vẻ vô cùng trịnh trọng.

"Có thể bằng thực lực kiến hôi mà thu hoạch công đức trong hai lần lượng kiếp, hơn nữa còn có thể nhẫn nhịn được sự dụ hoặc, luyện hóa tất cả công đức thành Công Đức Kim Luân, vị Tô Thần Đạo Hữu này nhất định là một người có đại nghị lực, đại trí tuệ, đại cơ duyên." "Sư đệ, sau này nếu lại gặp y, nhất định phải cẩn thận, nếu trở thành kẻ địch, thì phải không tiếc bất cứ giá nào tiêu diệt y trong nôi!" "Chỉ có như vậy, mới có thể vĩnh viễn dứt trừ hậu họa!" Không thể không nói, Tiếp Dẫn là một người có đại trí tuệ và tầm nhìn xa trông rộng, chỉ bằng lần tiếp xúc ngắn ngủi với Tô Thần vừa rồi, đã nhìn ra được nhiều thông tin đến vậy.

Chẳng trách y sau này có thể trở thành giáo chủ thực sự của Tây Phương Giáo, hơn nữa còn có thể khiến Thánh Nhân Chuẩn Đề cam tâm tình nguyện theo phò tá.

Tầm nhìn xa, tâm tư lão luyện, đồng thời cũng đủ tàn nhẫn!

"Ngô biết rồi, sư huynh!" Thấy vẻ mặt trịnh trọng của Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề nghiêm sắc mặt gật đầu.

Tồn tại có đại nghị lực, đại trí tuệ như Tô Thần, nếu trở thành kẻ địch, hậu quả khó lường, tuyệt đối phải tiêu diệt y ngay lập tức, không cho đối phương cơ hội trưởng thành!

Với Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, hai vị Tây Phương khí vận chi tử, Tô Thần bề ngoài không hề lộ ra chút ý ghi hận nào, mà thể hiện sự cung

kính đối với tiền bối.

Nhưng trên thực tế, y đã sớm âm thầm ghi nhớ trong lòng.

Tương lai nếu có cơ hội, sẽ kết thúc nhân quả này với các vị!

Tiếp tục một đường hướng tây.

Có lẽ là do Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người đã sơ lý địa mạch, lục châu và bình nguyên bắt đầu nhiều lên, cuối cùng cũng có thể thỉnh thoảng nhìn thấy dấu vết của một số sinh linh.

Tô Thần một bước trăm trượng, trong khi sơ lý địa mạch, cũng giống như một lữ khách đại địa, âm thầm đo đạc lục địa Tây Phương Hồng Hoang.

Trong khoảng thời gian này, y thấy có đạo nhân do Sâm Vương hóa hình, không tiếc tiêu hao bản nguyên cứu trị hổ yêu bị trọng thương nguy kịch, chờ đối phương vết thương vừa lành, lại bị hổ yêu một ngụm nuốt chửng.

Có huynh đệ ruột thịt, vì tranh đoạt một kiện linh bảo mà đại chiến, huynh đệ tương tàn, cuối cùng lại tiện nghi cho người ngoài.

Cũng có đạo nhân vì báo đáp ân tình, rõ biết ắt chết cũng không tiếc dâng hiến sinh mệnh của mình!

Từng chuyện một, từng việc một.

Tô Thần cứ như một người bàng quan, không đi thay đổi vận mệnh của người khác, mà âm thầm ghi nhớ những nhân sinh khác nhau của họ vào tận đáy lòng, từ từ thăng hoa thành cảm ngộ của mình đối với nhân sinh, và thể ngộ đối với 'Đại Đạo'.

Lại ba nghìn năm thoáng chốc trôi qua.

Y đã đến một dãy núi hùng vĩ nguy nga, rộng lớn vô biên liên miên bất tuyệt, chính là tổ mạch Tây Phương Tu Di Sơn.

Tránh né đạo trường của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, y leo núi tiếp tục đi về phía cực tây.

Dần dần, lục châu vốn phồn hoa bắt đầu dần trở nên hoang lương, tiên thiên linh khí cũng ngày càng thưa thớt, các loại đầm lầy, sa mạc, núi lửa khắp nơi, tràn ngập từng luồng sát khí khác nhau, không thấy chút nhân yên nào.

"Ông!" Tô Thần cứ như một khổ hạnh tăng.

Một mặt dùng đôi chân của mình đo đạc lục địa Tây Phương Hồng Hoang, một mặt sử dụng thần thông Ngũ Hành sơ lý địa mạch, tích lũy ngày qua ngày, sự lĩnh ngộ đối với pháp tắc Đại Đạo Ngũ Hành, cũng đã vượt quá ba mươi phần trăm.

Từng luồng công đức chi lực từ từ dung nhập vào Thức Hải của y, sau đó trong thời gian đầu tiên liền bị Đại Đạo Công Đức Kim Luân luyện hóa hấp thu, trở nên càng ngày càng ngưng luyện, lực thân hòa Đại Đạo cũng ngày càng mạnh.

Không biết đã trôi qua bao lâu, Tô Thần đã đến một ngọn núi lửa khổng lồ, dung nham vô tận hóa thành một biển đỏ, toàn bộ bầu trời đều tràn ngập mùi lưu huỳnh và hỏa sát chi khí.

"Ô!" Lúc này, Thức Hải của y khẽ chấn động, bản nguyên Chân Linh Luân Hồi của bản thân xuất động phát ra khí tức thân cận hân hoan.

"Trong núi lửa có mảnh vỡ Luân Hồi Tử Liên?" Cảm tri được tin tức này, Tô Thần trong lòng mừng rỡ.

Tiếp theo, Tô Thần nhảy vọt lên, hóa thành một đạo lưu quang, không thôi động bất kỳ pháp bảo phòng ngự nào, liền trực tiếp xông thẳng vào miệng núi lửa.

Nhiệt độ cao khủng bố và hỏa sát chi khí trong núi lửa ập đến, như

muốn thiêu đốt người thành tro bụi, nhưng nhục thân Tô Thần vô cùng cường hãn, căn bản không hề sợ hãi những uy hiếp này.

Xâm nhập sâu vào địa hạch.

Từng luồng pháp tắc Đại Đạo Hỏa chi khủng bố tràn đến, điều này khiến Tô Thần không khỏi khẽ nhíu mày.

"Chẳng lẽ nói, ngọn núi lửa này không tầm thường, dưới đáy của nó thai nghén một Tiên Thiên Hỏa Đạo Đại Trận?" Trong vạn năm qua, mình đã trị lý vô số ngọn núi lửa, biết rõ núi lửa bình thường là do linh mạch dưới đáy bị đứt đoạn, diễn biến thành sự phun trào năng lượng địa hạch.

Nhưng ngọn núi lửa này rõ ràng không giống!

Nghĩ đến cảm ứng của bản nguyên Chân Linh Luân Hồi của mình, cùng với pháp tắc Đại Đạo tràn ra từ dưới đáy ngọn núi lửa này, Tô Thần trong lòng nhịn không được bắt đầu kỳ vọng.

Đáy Hỏa Sơn là một vùng Nham Tương Hải Dương, nếu không phải từng luồng Hỏa Chi Đại Đạo Pháp Tắc cường đại khuếch tán ra, Tô Thần tuyệt đối không thể ngờ bên trong lại tồn tại Tiên Thiên Trận Pháp.

"Ong!" Cùng với uy lực của Hỏa Chi Đại Đạo Pháp Tắc ngày càng cường thịnh, phối hợp với nhiệt độ và sát khí của nham tương dưới đất, khiến Tô Thần khó lòng chịu đựng, chỉ có thể tế xuất Luân Hồi Tử Liên, tọa thiền trên đài sen.

"Chuyện gì thế này?" "Khí cơ của mảnh vỡ Luân Hồi Tử Liên dưới đáy Hỏa Sơn sao lại đột nhiên biến mất?" Tô Thần không ngờ tới.

Ngô tế xuất bản mệnh chí bảo Luân Hồi Tử Liên, vốn định tiếp tục cảm ứng tung tích mảnh vỡ, nhưng ai ngờ khí cơ lại hoàn toàn

biến mất!

"Chẳng lẽ nói, dưới đáy Hỏa Sơn này có Tiên Thiên sinh linh cường đại, nó đã sớm luyện hóa mảnh vỡ Luân Hồi Tử Liên, rồi cố ý dùng làm 'mồi nhử' để dẫn dụ Ngô?" Nghĩ đến Luân Hồi Tử Liên bị Thần Nghịch đánh nát ở Bắc Vực U Minh, mà nơi đây lại là Cực Tây Chi Địa, nội tâm Tô Thần không khỏi cảnh giác.

"Hoa!" Khoảnh khắc kế tiếp.

Đại Đạo Công Đức Kim Luân trong Thức Hải hiển hóa, chiếu rọi toàn bộ vùng nham tương thành một biển vàng, hơn nữa còn cứng rắn tách ra một thông đạo dài mấy chục trượng.

Không gian pháp bảo 'Chỉ Xích Thiên Nhai' cũng luôn ở trạng thái thôi động, một khi gặp nguy hiểm, sẽ khởi động ngay lập tức!

Tô Thần tin rằng.

Cho dù có người muốn tính kế Ngô, nhưng trong tình huống không phải bất tử bất hưu, đối phương dù thế nào cũng phải kiêng kỵ Đại Đạo Công Đức Kim Luân trên người Ngô!

Xét cho cùng.

Không phải ai cũng có thể gánh chịu được nghiệp lực phản phệ khủng bố này!

"Ong!" Ngay khi Tô Thần chuẩn bị rời khỏi đáy Địa Xác Hỏa Sơn, tính toán khác, Luân Hồi Tử Liên bản nguyên trong Thức Hải lại một lần nữa khẽ chấn động.

Đồng thời.

Một luồng khí tức thân cận khát vọng cũng từ đáy khuếch tán ra.

Dường như ở nơi sâu nhất dưới đáy, có một cơ duyên đang chờ Ngô đến thu hoạch.

“Đi hay không đi?” Tô Thần suy nghĩ trong chốc lát, nội tâm liền đưa ra quyết định, tiếp tục thôi động Luân Hồi Tử Liên, tiến về phía đáy Địa Xác.

Theo y thấy.

Nguy hiểm và cơ duyên cùng tồn tại.

Dưới đáy Địa Xác này tuyệt đối có mảnh vỡ Luân Hồi Tử Liên, nếu thật sự có cao thủ cường giả dùng điều này để tính kế Ngô, đối phương hoàn toàn có thể trực tiếp xuất thủ, không cần phải ẩn nấp.

Nói lùi một vạn bước.

Cho dù mảnh vỡ Luân Hồi Tử Liên này là ‘mồi nhử’, hấp dẫn Ngô rơi vào bẫy, nhưng cũng có thể gián tiếp chứng minh, thực lực đối phương không mạnh.

Nếu không.

Nó căn bản không cần phải tính kế như vậy!

Với những át chủ bài hiện tại của Ngô, đối mặt với cường giả Đại La cũng có thủ đoạn tự vệ, lại cần gì phải lo lắng một phường chuột rút đầu giấu đuôi kia chứ?

Do đó.

Dù thế nào cũng phải đích thân đến điều tra một phen, tranh thủ thu về những mảnh vỡ Luân Hồi Tử Liên bị phá nát, để bổ sung thêm Luân Hồi bản nguyên của Ngô.

Chỉ có như vậy.

Mới có cơ hội trong thời gian ngắn đuổi kịp những Thần Thai Thánh đỉnh cấp như Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, chứ không phải khi gặp họ chỉ có thể ngưỡng vọng hơi thở!

“Hoa!” Khi Tô Thần tiến vào đáy Địa Xác Hỏa Sơn, y phát hiện

một Tinh Hạch khổng lồ, tất cả năng lượng cuồng bạo đều từ đây phát tán ra.

Tiêu tốn một phen tâm thần, sau khi sơ lý năng lượng cuồng bạo của Tinh Hạch này, Hỏa Sơn bắt đầu dần dần ổn định lại.

Chương 14

Tiếp đó.

Tô Thần tiến vào bên trong Tinh Hạch, phát hiện bên trong ẩn chứa một Động Thiên rộng mấy trăm vạn mét, có đủ loại Tiên Thiên Đồng Mẫu, Bí Ngân, Tinh Thiết, chất đống như núi.

Và ở trung tâm của nó, có một khối Hỗn Độn Linh Tinh rộng mấy trăm mét vuông, rực rỡ mấy trăm đến hàng nghìn viên Tiên Thiên Canh Kim Tinh Tinh, từng khối tinh oánh dịch thấu, phát tán ra Tiên Thiên Kim Chi Pháp Tắc bản nguyên cường thịnh.

"Mảnh vỡ Luân Hồi Tử Liên đâu?" Tô Thần thu tất cả Tiên Thiên Canh Kim khoáng mạch và Tinh Tinh trong Động Thiên vào Thức Hải, nhưng không phát hiện ra khí tức mảnh vỡ Luân Hồi Tử Liên, điều này khiến y không khỏi khẽ nhíu mày.

"Hoa!" Ngay lúc này.

Vị trí vừa rồi phát ra Tiên Thiên Canh Kim Tinh Tinh, bùng phát ra từng đạo thần quang rực rỡ, theo ánh sáng dần biến mất, một trận pháp truyền tống đặc biệt xuất hiện.

Rất hiển nhiên.

Trận pháp truyền tống này chịu sự khống chế của người khác, cảm ứng được Tô Thần tiến vào liền cố ý mở ra.

Tô Thần nhìn trận pháp truyền tống đột nhiên mở ra, hai mắt khẽ ngưng lại, sau đó kiên định tiến vào trận pháp truyền tống.

"Ong!" Một trận trời đất quay cuồng.

Lực xuyên toa thời không khủng bố gia trì tới, Tô Thần lặng lẽ thôi động Luân Hồi Tử Liên, chưởng khống 'Chỉ Xích Thiên Nhai',

với trạng thái tốt nhất để ứng phó hiểm nguy hoặc cơ duyên không biết trước!

Chỉ trong vài hơi thở.

Tô Thần xuất hiện trong một Động Thiên rộng lớn, nơi đây tuy không có mặt trời và mặt trăng, nhưng lại dựa vào linh thạch trong Động Thiên để duy trì sự sáng rõ.

Tiên Thiên linh khí tinh thuần vô cùng, Đại Đạo Pháp Tắc chi lực sung túc, vừa nhìn đã biết là Động Thiên Phúc Địa đỉnh cấp!

"Hoa!" Lúc này.

Phía trước Động Thiên đột nhiên mở ra một cánh cửa năng lượng, khí tức Luân Hồi Tử Liên truyền ra vô cùng rõ ràng.

"Meo ~ ô!" "Ngài là Chủ nhân mà Mẫu hậu đã chọn cho ta sao?" Một tiếng kêu nũng nịu, lười biếng vang lên, lộ vẻ hân hoan và thân cận.

Chỉ thấy một tiểu hổ miêu toàn thân thuần khiết trắng như tuyết bước ra từ cánh cửa năng lượng, trên trán nó, có lông tím vàng đặc biệt, tạo thành một chữ 'Vương', phát ra uy áp vương giả cường thịnh.

Hai tai mỗi bên có ba sợi râu hổ màu tím vàng nhạt, phối hợp với đôi mắt to tròn thuần khiết như đá quý đen của nó, quả thực đáng yêu đến tận đáy lòng người.

"Thánh Thú Bạch Hổ?!" Tô Thần dựa vào uy áp huyết mạch mà nó tỏa ra, đoán ra được căn nguyên lai lịch của nó, lộ vẻ vô cùng khó tin.

Trong Hung Thú Đại Kiếp.

Bạch Hổ nhất tộc là Thần Thú thượng cổ, cũng là hoàng giả tuyệt

đối chúa tể phương Tây, do tranh giành quyền khống chế Tây Hải với Long tộc, song phương đã xảy ra đại chiến chủng tộc, được rất nhiều Thần Thai Thánh Tiên Thiên gọi là 'Long Hổ Tranh Bá'!

Sau này Hung Thú Chi Hoàng Thần Nghịch càn quét Hồng Hoang, Long Vương liên hợp với Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân cùng nhau đối kháng Hung Thú nhất tộc, bài xích Bạch Hổ nhất tộc ra ngoài.

Thậm chí còn để Bạch Hổ nhất tộc làm vật hy sinh, để tiêu hao thực lực Hung Thú nhất tộc.

Cùng với việc Thần Nghịch dẫn dắt Hung Thú Hoàng Triều chinh chiến phương Tây, đích thân chém giết Bạch Hổ Chi Hoàng, cũng hoàn toàn diệt vong Thần Thú Bạch Hổ nhất tộc thượng cổ!

Không biết vì nguyên nhân gì.

Bạch Hổ nhất tộc đã để lại huyết mạch cuối cùng, nhưng chưa từng xuất hiện trên thế giới Hồng Hoang.

Cho đến khi Vu Yêu Lượng Kiếp kết thúc, Thiên Đạo Thánh Nhân dùng bốn chi Huyền Quy dựng lập Thiên Địa Tứ Cực, huyết mạch hoàng tộc cuối cùng của Bạch Hổ mới thực sự hiện thế, trở thành Thánh Thú trấn thủ Thiên Trụ phương Tây!

Ai ngờ trong cơ duyên xảo hợp, hiện tại Ngô lại gặp được nó sớm hơn.

Điều càng không thể tin nổi là, nó lại coi Ngô là Chủ nhân do Mẫu hậu đích thân chỉ định!

Chẳng trách Ngô có thể cảm ứng được khí tức thân cận luôn hấp dẫn Ngô, thì ra là nó đang dẫn đường Ngô đến gặp nó.

Nếu không được nó nhận khả, xét từ những phòng hộ và trận pháp truyền tống dày đặc vừa rồi, cho dù đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên, cũng chưa chắc đã tìm được Động Thiên mà nó ẩn cư.

“Chủ nhân!” Bạch Hổ vừa nhìn đã biết là mới đản sinh không lâu, nó thấy Tô Thần đang ngẩn người, bèn chủ động tiến tới, dùng cái đầu nhỏ tròn ủn ủn vào mắt cá chân y, trông vô cùng ngoan ngoãn đáng yêu.

Bạch Hổ với tư cách hoàng giả Thần Thú thượng cổ, căn nguyên tiềm lực vô cùng cường đại, vừa đản sinh đã là Thái Ất Kim Tiên bất hủ bất diệt.

Trong ký ức của nó.

Mẫu hậu trước khi lâm tử đã chuyển nó đến Bí Cảnh tổ địa này, không chỉ cắt đứt cảm ứng của linh mạch tổ địa với thế giới bên ngoài, thậm chí còn bố trí đủ loại trận pháp để phòng hộ.

“Bảo bối, sau này nếu con thuận lợi đản sinh, tốt nhất hãy tìm một người có công đức khí vận thâm hậu làm chỗ dựa, như vậy mới có thể đảm bảo con an an ổn ổn trưởng thành.” Chính vì lời di ngôn này mà Mẫu hậu để lại, cho nên nó mới cho rằng Tô Thần thân mang Đại Đạo Công Đức Kim Luân, là Chủ nhân mà Mẫu hậu đã chọn cho mình.

Do đó.

Suốt chặng đường này, cũng đều là nó chủ động dẫn dắt Tô Thần đến.

Tô Thần thấy Bạch Hổ ngoan ngoãn đáng yêu đang ủn ủn vào mắt cá chân Ngô, râu hổ chọc vào Ngô có chút nhột, bèn cúi người, đưa hai tay nắm lấy hai chi trước của nó, nâng nó đến trước mặt Ngô.

“Vì ngươi gọi Ngô là Chủ nhân, vậy Ngô sẽ đặt cho ngươi một cái tên, gọi ‘Bạch Miêu Miêu’ có được không?” Bạch Hổ nhất tộc lấy ‘Bạch’ làm họ, còn ‘Miêu Miêu’ lại vừa vặn phù hợp với dáng vẻ đáng yêu, mềm mại và ngoan ngoãn của nó, có thể nói là vô cùng thích

hợp.

“Meo ô!” Bạch Miêu Miêu khẽ kêu một tiếng, rướn cổ lại, ủn ủn vào cằm Tô Thần, hiển nhiên rất hài lòng với cái tên mà Chủ nhân đã đặt cho mình.

Khoảnh khắc kế tiếp.

Nó tế xuất một luồng ‘Mệnh Hồn’ của mình, chủ động đưa đến trước mặt Tô Thần.

Thần Thú có Thiên Hồn, Địa Hồn và Mệnh Hồn, tương đương với tinh, khí, thần của người tu luyện, chủ động dâng ra Mệnh Hồn của mình, tức là giao tính mạng của mình cho Tô Thần chưởng khống.

Cho dù sau này nó có trở nên mạnh mẽ đến đâu, chỉ cần Tô Thần một ý niệm, đều có thể bất cứ lúc nào khiến nó sống không bằng chết thậm chí là hồn phi phách tán.

Điều này cũng đủ để nói rõ, Bạch Miêu Miêu là từ nội tâm muốn nhận Tô Thần làm chủ.

“Được!” “Miêu Miêu, luồng Mệnh Hồn này Ngô tạm thời giữ giúp ngươi, đợi khi ngươi hóa hình chân chính, Ngô sẽ trả lại cho ngươi.” Nhìn đôi mắt to tròn như đá quý đen của nó chớp chớp, lộ vẻ tâm tư vô cùng ân cần, khiến người ta căn bản không thể từ chối.

Thế là Tô Thần đành phải thu luồng Mệnh Hồn này vào Thức Hải, đợi sau này nó hóa hình, sẽ trả lại cho nó, đảm bảo sẽ không ảnh hưởng đến Đạo đồ tương lai của Bạch Miêu Miêu.

“Hoa!” Lúc này.

Bạch Miêu Miêu từ không gian Thức Hải lấy ra một khối Luân Hồi Tử Liên đầy vết nứt, cánh sen chỉ có ba phẩm, dùng hai chi trước của mình nâng lên, đưa đến trước mặt Tô Thần.

“Chủ nhân, ta chính là thông qua tôn Tử Liên này mới cảm ứng được ngài, nó chắc hẳn rất quan trọng đối với ngài phải không?” Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên khi hóa hình bị Thần Nghịch chém nát, bản thể vỡ thành vô số mảnh, khối cánh sen ba phẩm này vừa khéo được Bạch Hổ Thủy Tổ có được, rồi lưu lại cho Bạch Miêu Miêu.

“Cảm ơn ngươi, Miêu Miêu!” Tô Thần đưa tay phải vuốt vuốt đầu nó, rồi thu khối ba phẩm Luân Hồi Tử Liên này vào Thức Hải.

“Ong!” Ngay khi chân linh bản nguyên dung nhập vào đài sen, Thức Hải đột nhiên bùng phát ra ánh sáng Luân Hồi màu tím cường thịnh, từ từ dung hợp với bản mệnh chí bảo Lục Phẩm Luân Hồi Tử Liên.

Luân Hồi bản nguyên tinh thuần dung hợp với Tô Thần, giúp y đột phá bình cảnh, chuẩn bị một hơi đột phá Thái Ất Kim Tiên, thành tựu Đạo Quả bất hủ bất diệt.

Nhưng Tô Thần cứng rắn áp chế lại.

Không phải y không muốn đột phá, mà là y muốn ở cảnh giới Kim Tiên củng cố Đạo Căn nguyên của bản thân đến cực hạn, từ đó tạo ra Đạo Cơ hoàn mỹ.

Xét cho cùng.

Ngô chỉ có mệnh cách Thần Thai Thánh Tiên Thiên đỉnh cấp, nhưng lại không có Đạo Cơ chân chính và Bản nguyên hoàn chỉnh, chỉ khi củng cố căn nguyên của bản thân đến cực hạn, tương lai mới có cơ hội đuổi kịp những Thiên Định Thánh Nhân kia!

Tiếp đó.

Bạch Miêu Miêu lơ lửng giữa không trung, hai tay ôm lấy tay phải của Tô Thần, mời y tiến vào Đạo trường của mình.

Bước qua cánh cửa năng lượng, dường như tiến vào một tiểu thế giới ngoại giới độc lập.

Núi non trùng điệp, sông ngòi chảy xiết đổ ra biển.

Từng cây cổ thụ cao chọc trời xanh tốt, từng cây linh căn dược thảo tranh nhau khoe sắc, vô số Tiên Thiên Linh Hồ rải rác, các loại trân cầm dị thú bay lượn trên trời trêu đùa.

Tiên Thiên linh khí nồng đậm hóa sương, các loại Đại Đạo Pháp Tắc chi lực mênh mông gia trì.

Tại trung tâm nhất của tiểu thế giới này, có một thạch động khổng lồ được xây dựng từ Hỗn Độn Linh Tinh, dường như là một khối đá nguyên vẹn được khai phá ra, phát tán ra từng luồng Hỗn Độn linh khí tinh thuần.

"Meo ~ ô!" Bạch Miêu Miêu tiến vào động phủ của nó, giống như hiến bảo, đưa mấy kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo và các loại Tiên Thiên Linh Căn mà Mẫu hậu để lại, đều bày ra trước mặt Tô Thần.

Trong số đó, một cây Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Bỉ Ngạn Hoa đã thu hút sự chú ý của Tô Thần.

Bỉ Ngạn Hoa.

Hoa nở chín nghìn chín trăm chín mươi chín năm, hoa tàn chín nghìn chín trăm chín mươi chín năm, hoa và lá vĩnh viễn không gặp nhau.

Một bên sinh, một bên tử, ẩn chứa đạo lý luân hồi sinh tử huyền diệu.

Cây linh căn này thuộc về Địa Đạo linh căn, có công hiệu ngưng luyện Thần Hồn và hấp dẫn vong hồn, có thể trấn áp khí vận một Động Thiên ở Minh Giới.

Đồng thời.

Khoảnh khắc hoa tàn, lá Bỉ Ngạn Hoa sẽ có một khoảnh khắc tương ngộ, sau đó kết ra chín quả Luân Hồi Sinh Tử Quả.

Không những có thể giúp người tu luyện cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc luân hồi sinh tử, còn có thể chữa trị Thần Hồn và linh hồn Đạo thương, có thể nói là vô cùng trân quý.

"Ong!" Tô Thần vung tay một cái, Bỉ Ngạn Hoa khẽ lay động, phun ra từng luồng sinh tử luân hồi bản nguyên, chủ động tiến hành nhận chủ.

Với tư cách là hóa hình của Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, Tô Thần có được Luân Hồi Đại Đạo bản nguyên, đồng thời còn truyền thừa thần thông bản mệnh 'Tiên Thiên Sinh Tử Thần Quang', vô cùng khế hợp với Bỉ Ngạn Hoa.

Tương lai Địa Đạo đản sinh, Bỉ Ngạn Hoa cũng sẽ dung nhập vào Địa Phủ, thực hiện sứ mệnh của bản thân nó.

"Cảm ơn ngươi, Miêu Miêu." Lần nữa cảm tạ Miêu Miêu, Tô Thần từ chối những Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo mà nó đưa tới.

Ngô đã nhận được quá nhiều bảo vật từ nó rồi, không thể tham lam lấy đi những bảo vật phòng thân mà Mẫu hậu nó ban tặng.

"Meo ~ ô!" Miêu Miêu bò lên vai Tô Thần, dùng cái đầu mềm mại ủn ủn vào cổ y.

Tiếp đó.

Tô Thần bắt đầu bế quan trong Đạo trường của nó, chuẩn bị triệt để dung hợp bản mệnh chí bảo Luân Hồi Tử Liên, đồng thời thăng hoa ngưng luyện Chân Linh bản nguyên của mình.

Bạch Miêu Miêu vừa mới đản sinh chưa đầy một năm, nó thấy

Chủ nhân bế quan, bèn học theo, cũng bắt đầu nhắm mắt tọa thiền, hấp nạp Thiên Địa linh khí, cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc, nỗ lực vì hóa hình.

Ba nghìn năm thoắt cái trôi qua.

Tô Thần lấy Luân Hồi bản nguyên của bản thân làm lò dung luyện, dung hợp Lục Phẩm Luân Hồi Tử Liên với ba phẩm Luân Hồi Tử Liên khác, thuận lợi thăng cấp bản mệnh chí bảo thành Cửu Phẩm Luân Hồi Tử Liên, một bước trở thành Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Và Đạo Cơ của y cũng tiến thêm một bước, khôi phục lại căn nguyên Thần Thai Thánh Tiên Thiên Thượng Phẩm.

Chương 15

Nếu có thể tìm thấy ba phẩm Luân Hồi Tử Liên còn lại, dung hợp Luân Hồi bản nguyên ẩn chứa trong đó, thì có cơ hội khôi phục lại căn nguyên Thần Thai Thánh Tiên Thiên đỉnh cấp!

Sau khi xuất quan.

Tô Thần cảm thấy chuyến đi này của Ngô vẫn chưa viên mãn, bèn quyết định đi hết chặng đường còn lại, sau đó tập hợp đủ Tiên Thiên Ngũ Hành Tinh Tinh, để chuẩn bị đột phá Đại La.

Bạch Miêu Miêu không nỡ rời xa Chủ nhân, sau khi dùng bản mệnh thần thông phong ấn Đạo trường tổ địa của mình, nó liền từng bước một đi theo sau y, cùng Chủ nhân sơ lý Địa Mạch phương Tây.

Cũng đồng thời.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, hai đứa con của khí vận phương Tây này, tâm thần cảm ứng, cùng nhau nhìn về phía Tô Thần đang ở.

"Ngô sao lại cảm thấy phương Tây của Ngô đã mất đi một tồn tại vô cùng quan trọng chứ?" Thoáng chốc.

Vạn năm tuế nguyệt thoắt cái trôi qua.

Tô Thần dẫn theo Bạch Miêu Miêu, một người một hổ không quản gian khổ sơ lý Địa Mạch phương Tây bị phá nát, cuối cùng cũng đến Cực Tây Chi Địa, nhìn thấy Tây Hải mênh mông vô ngần, sóng gió cuồn cuộn.

"Ong!" Thiên khung khẽ chấn động, ngưng tụ ra một đám Công Đức Kim Vân rộng hơn trăm mẫu, chiếu rọi cả phương Thiên khung thành một thế giới vàng rực, phát tán ra khí tức thần thánh vĩ ngạn.

"Hoa!" Công đức giáng xuống đỉnh đầu Tô Thần, kèm theo từng

trận Đại Đạo Chi Âm, khí chất toàn thân y càng thêm phiêu diểu và vĩ ngạn.

"Meo ~ ô!" Bạch Miêu Miêu bên cạnh thấy cảnh này, đôi mắt to tròn như đá quý đen của nó đảo qua đảo lại, vô cùng kích động vì Chủ nhân mà cảm thấy hân hoan.

Đồng thời.

Từng luồng công đức nhỏ bé, bắt đầu dung nhập vào cơ thể nó, luồng khí tức thần thánh và tường hòa đó, khiến nó không tự chủ nhắm hai mắt lại, phát tán ra vẻ nũng nịu lười biếng vô cùng thỏa mãn.

Bạch Miêu Miêu làm sao cũng không ngờ, sau khi nhận Tô Thần làm chủ, lại có thể dễ dàng đạt được Đại Đạo Công Đức như vậy, điều này quả thực là được nằm không hưởng sái.

Thật là quá sảng khoái!

Tô Thần tắm mình dưới Công Đức tường vân, Đại Đạo Công Đức Kim Luân tự động hiển hóa ra, hấp thu tất cả công đức gia thưởng, Công Đức Kim Luân càng thêm ngưng luyện và khổng lồ.

Pháp tắc Đại Đạo tràn ngập giữa trời đất càng thêm thân hòa, những cảm ngộ trong mấy vạn năm du lịch trước đó, cũng cuối cùng từ lượng biến thăng hoa thành chất biến, đối với việc chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, cũng lên một tầng lầu nữa!

"Bá!" Sau khi mở hai mắt.

Khóe miệng Tô Thần khẽ nhếch lên, lộ ra một nụ cười hân hoan.

Chuyến đi phương Tây này, trải qua gần mười vạn năm lữ hành bộ, từng bước sơ lý Địa Mạch, tạo phúc Tây Phương, có thể nói là đã viên mãn chân chính!

“Meo ô!” Bạch Miêu Miêu sau khi mở hai mắt, hai mí mắt khẽ cụp xuống, hàng lông mi dài chớp chớp, như thể muốn ngủ thiếp đi bất cứ lúc nào.

“Chủ nhân, ta muốn ngủ quá!” Khi nó vừa nhận chủ, đản sinh còn chưa đầy một năm.

Trong vạn năm tuế nguyệt này, Bạch Miêu Miêu vẫn luôn bầu bạn với Tô Thần ăn gió nằm sương, đi bộ lữ hành, cùng nhau sơ lý Địa Mạch phương Tây, căn bản chưa từng thực sự nghỉ ngơi và trưởng thành.

Sau khi vừa nhận được một chút công đức Đại Đạo gia thưởng, nó rốt cuộc cũng không nhịn được cơn buồn ngủ trong Thức Hải, chuẩn bị ngủ một giấc để luyện hóa những gì đã thu hoạch được trong chuyến đi này.

“Miêu Miêu, vậy ngươi ở trong không gian Thức Hải của Ngô mà nghỉ ngơi cho tốt nhé.” Nhìn dáng vẻ lười biếng đáng yêu của nó sau khi mở mắt, Tô Thần khẽ vuốt đầu nó, sau đó thôi động luồng Mệnh Hồn trong Thức Hải, thu nó vào không gian Thức Hải.

Thông thường mà nói.

Thực lực của Bạch Miêu Miêu mạnh hơn Tô Thần, cưỡng ép tiến vào Thức Hải của y chỉ khiến Tô Thần hồn phi phách tán.

Nhưng Bạch Miêu Miêu là sủng vật của Tô Thần, một luồng Mệnh Hồn đã bị y luyện hóa, y lấy thân phận Chủ nhân thu nó vào không gian Thức Hải, sẽ không có bất kỳ di chứng nào.

“Cái con sâu đáng ghét kia, cút ra ngoài cho bản miêu!” Lúc này.

Một quả Long Đản vàng rực phát tán long uy cường thịnh bị Bạch Miêu Miêu ném ra, chính là con Di Phúc Long mà Tô Thần đã cứu trong Long Hán Đại Kiếp.

Bạch Miêu Miêu với tư cách hoàng giả Bạch Hổ nhất tộc, trong thời kỳ Hung Thú đã là tử địch với Long tộc.

Nay nó trong không gian Thức Hải của Chủ nhân cảm ứng được huyết mạch Long tộc, lập tức ném nó ra ngoài ngay lần đầu tiên, tuyệt đối không cho nó tranh sủng với mình.

Long Đản vàng run rẩy.

Trải qua mười mấy vạn năm khôi phục, nó đã sớm đản sinh thần trí.

Cảm ứng được uy áp huyết mạch Bạch Hổ hoàng giả khủng bố của Bạch Miêu Miêu, nội tâm nó tràn đầy hỗn loạn, hơn nữa nó hiểu sâu sắc rằng nếu đối phương muốn nhắm vào mình, thì mình sẽ trong nháy mắt tan thành tro bụi.

May mắn thay.

Có Chủ nhân ở đây, cái mạng nhỏ cuối cùng cũng được giữ lại rồi!

"Tiểu gia hỏa, Ngô tìm cho ngươi một nơi khác nhé." Tô Thần khẽ vung tay phải, thu quả Long Đản vàng này vào không gian ẩn chứa trong Luân Hồi Tử Liên, dùng Đạo vận của bản mệnh chí bảo của Ngô để tư bổ dưỡng dục, giúp nó tiếp tục khôi phục bản nguyên, đề thăng căn nguyên.

Tiếp đó.

Tô Thần chuẩn bị đi về phía Bất Tử Hỏa Sơn ở phía Nam, tìm kiếm Tiên Thiên Ly Hỏa Tinh Tinh.

Y mẫn cảm cảm ứng được, lục địa dưới chân y lại không ngừng khuếch trương ra bên ngoài, trước đó rõ ràng là ở bên cạnh Tây Hải, nhưng bây giờ lại cách nhau hơn trăm mét.

Rất hiển nhiên.

Thế giới Hồng Hoang với tư cách là Đại Thiên thế giới đỉnh cấp, bản nguyên của nó từng giây từng phút đều đang tăng trưởng, không ngừng gia tăng nội tình cho chúng sinh Hồng Hoang.

"Hoa!" Lúc này.

Một con rùa lớn như ngọn núi bay vút lên trời, hóa thành một đạo nhân tóc trắng mày dài, giống hệt Quy Thừa Tướng trong truyền thuyết.

Phía trước y, có một con Kim Long năm móng vạn trượng, sừng rồng trên trán ngưng tụ vô cùng Đại Đạo Pháp Tắc chi lực, trong chốc lát đã hóa thành một hoàng giả uy nghiêm bất phàm, đầu đội đế quan miện lưu.

"Bần đạo Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận, bái kiến Đạo hữu!" Ngao Nhuận trực tiếp bay tới trước mặt Tô Thần, đáp xuống cách y mười trượng, trịnh trọng hành lễ.

"Bần đạo Tô Thần, bái kiến Ngao Nhuận Tiền bối!" Tô Thần mỉm cười đáp lễ, trong lòng có chút nghi hoặc.

Ngô và Long tộc không hề có bất kỳ giao tình nào, Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận đặc biệt đến vì Ngô, chẳng lẽ là vì quả Long Đản vàng trong tay Ngô?

"Đạo hữu thực sự khiêm tốn rồi, với căn nguyên xuất thân của ngài, bần đạo nào dám nhận xưng 'Tiền bối'?" Ngao Nhuận trên mặt lộ vẻ thành hoàng thành khủng, thấy Tô Thần lộ khí tức hòa thiện, mới dần kéo gần khoảng cách với y.

"Đạo không phân trước sau, đạt được là thầy." "Tiền bối đã là cường giả Đại La chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, mà bần đạo bất quá chỉ là Kim Tiên bé nhỏ, lại có tư cách gì để xưng hô 'Đạo hữu'

với ngài?" Nội tâm Tô Thần vẫn luôn tỉnh táo, cũng vẫn luôn giữ thái độ khiêm tốn.

Ngô dù có mệnh cách Thần Thai Thánh Tiên Thiên đỉnh cấp, căn nguyên không hề kém cạnh bất kỳ cường giả Hồng Hoang nào, nhưng thế giới Hồng Hoang là một thế giới trọng cường giả.

Nếu tự mãn về thân phận mệnh cách, không tôn trọng các cường giả tiền bối, thì rồi sẽ có một ngày phải nếm trải ác quả.

Rồng không cùng rắn luận đạo.

Kẻ yếu làm sao có tư cách xưng 'Đạo hữu' với cường giả?

Do đó, Tô Thần vẫn luôn lấy điều này để cảnh giác tự tỉnh, đồng thời trong lòng tự khích lệ bản thân, chờ khi Ngô trở nên đủ cường đại, thì mới có tư cách chân chính xưng 'Đạo hữu' với các cường giả!

Ngao Nhuận nhìn vẻ kiên định trên mặt Tô Thần, trong lòng thầm tán thán một tiếng, không còn cưỡng cầu. 'Không hổ là người thừa hưởng Đại Khí Vận, Đại Công Đức, tấm lòng cẩn trọng này, tương lai nhất định có thể trở thành tồn tại hiển hách vang danh Hồng Hoang!' Trước đó sau khi Tô Thần du lịch sơ lý Địa Mạch phương Tây viên mãn, Thiên Địa giáng xuống công đức gia thưởng khổng lồ, kinh động các cao thủ Long tộc ở vùng Tây Hải lân cận, thế là họ đã báo cáo ngay lập tức cho Long Vương Ngao Nhuận.

Ngao Nhuận là hậu bối tinh anh được Long tộc lão tổ tông Chúc Long vô cùng coi trọng, trước khi tất cả cường giả Long tộc đi đến đáy biển trấn áp Thiên Uyên, đã chọn Ngao Quảng, Ngao Khâm, Ngao Nhuận, Ngao Thuận bốn người, sắc phong họ là Tứ Hải Long Vương.

Khi biết Tô Thần là người có Đại Công Đức, Đại Khí Vận, thế là y trực tiếp dẫn theo Quy Thừa Tướng đích thân đến bái phỏng, chuẩn

bị kết giao một phen.

Xét cho cùng.

Hiện nay Long Hán Đại Kiếp vừa kết thúc chưa đầy mười mấy vạn năm, Long tộc đã gánh chịu vô cùng nghiệp lực lượng kiếp khổng lồ, nếu có thể giao hảo với người có Đại Khí Vận, Đại Công Đức, nói không chừng tương lai cũng có thể mưu cầu một con đường thoát cho Long tộc.

Sau khi tận mắt nhìn thấy Tô Thần, y càng thêm kiên định tấm lòng giao hảo.

Long tộc với tư cách bá chủ Hồng Hoang đã từng, dù hiện nay đã rút lui khỏi vũ đài lịch sử, vẫn là một trong những thế lực cường đại nhất thế giới Hồng Hoang.

Thậm chí đến mấy lần lượng kiếp tương lai, Long tộc cũng vẫn luôn hoạt động trong dòng chảy chủ lưu của Hồng Hoang, chứ không giống như các chủng tộc khác bị nhấn chìm trong dòng sông lịch sử.

Từ đó đủ để nói rõ nội tình của Long tộc, cũng như tầm nhìn sâu sắc và vượt trội của những người lãnh đạo!

Đối mặt với sự chủ động giao hảo của Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận, Tô Thần cũng không từ chối, bởi vì y bản thân đã sớm kết xuống một số nhân quả với Long tộc.

"Tô Thần Đạo hữu, xin mời!" Ngao Nhuận cảm thấy Tô Thần rất hữu thiện với mình, bèn nhiệt tình mời y, thỉnh y đến Tây Hải Long Cung để khoản đãi tử tế, mong muốn xây dựng mối giao hữu.

"Vậy xin làm phiền Tiền bối." Tô Thần cùng Ngao Nhuận sóng vai mà đi, Quy Thừa Tướng Thái Ất Đỉnh Phong mở đường phía trước, thái độ cung kính nhưng không hề nịnh nọt.

Một canh giờ sau.

Một cung điện dưới biển vàng son huy hoàng, hùng vĩ tráng lệ, rực rỡ chói mắt xuất hiện trước mắt mọi người.

Trụ lớn được làm từ ngọc tủy Tiên Thiên Linh Tinh, ngói là lưu ly bảy màu, đèn là bảo châu hậu thiên.

Từng hàng san hô linh thực vật phát sáng rực rỡ, từng mảng dược thảo linh hoa dao động bảy màu sáng chói, hội tụ thành một thế giới mộng huyễn hùng vĩ tráng lệ.

"Bái kiến Bệ hạ, bái kiến Tô Thần Thượng Tiên!" "Bái kiến Bệ hạ, bái kiến Tô Thần Thượng Tiên!" Dọc đường đi, những thành viên Thủy tộc gặp phải đều cung cung kính kính hành lễ.

Rất nhiều người trong lòng đều thầm đoán thân phận của Tô Thần, nhưng họ đều không dám nhìn kỹ quá nhiều, càng không dám tiến lên mạo phạm.

Quy Thừa Tướng đã dặn dò trước, Tô Thần Thượng Tiên là khách quý nhất của Long Vương, nếu có ai dám bất kính với y, thì sẽ phải chịu sự trừng phạt nghiêm khắc nhất!

Đến trước Tây Hải Long Cung.

Những lính tôm tướng cua trước đó gặp phải, đã được thay thế bằng những hàng Long Nữ phong tư thướt tha, thanh lệ thoát tục.

Họ mặc cung trang sa quần thống nhất, tay cầm đại hồng cung đăng, tiếng cung nghênh thanh thúy như chim hoàng ly, phối hợp với thân hình hoàn mỹ kia, khiến người ta thưởng tâm duyệt mục, tâm thần vui vẻ.

Tô Thần vẫn là lần đầu tiên được chứng kiến một cảnh tượng thịnh đại như vậy.

Huyết mạch Long Nữ thuần chính làm thị nữ đón tiếp, thậm chí hai người dẫn đầu còn là cao thủ Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ, điều này

thực sự khiến người ta kinh thán!

Tuy nhiên.

Cho dù Tô Thần trong lòng có được sủng ái mà kinh ngạc đến đâu, y vẫn giữ vẻ mây trôi gió thoảng, bình tĩnh tự nhiên.

Suốt mấy chục vạn năm xuyên việt này.

Trải qua không biết bao nhiêu lần tôi luyện sinh tử, làm sao có thể vì vài cảnh tượng hùng vĩ mà kinh động tâm thần của Ngô?

"Tô Thần Đạo hữu, xin mời!" Tiến vào Đại Điện Long Cung, Ngao Nhuận đưa tay phải chủ động cung thỉnh, khiến các thành viên Long tộc xung quanh trong lòng chấn động dữ dội, họ nhìn sâu vào Tô Thần, hận không thể trình bày tất cả 'ưu điểm' của mình cho y, chỉ mong nhận được một chút thiện cảm của đối phương.

Chương 16

Với tư cách là thành viên Long tộc còn sống sót sau Lượng Kiếp, họ đều rất rõ Long Vương của mình là một tồn tại như thế nào.

Mà Tô Thần bất quá chỉ là Kim Tiên bé nhỏ, lại có thể nhận được sự lễ ngộ như vậy từ Long Vương Bệ hạ, từ đó có thể thấy lai lịch của đối phương phi phàm đến nhường nào!

"Đa tạ Tiền bối!" Tiến vào Long Cung, Tô Thần thấy đồ trang trí bên trong càng thêm xa hoa.

Tiên Thiên Linh Tinh Ngọc Tủy có thể thấy khắp nơi, thậm chí còn có Hỗn Độn Linh Tinh làm đèn ngọc trản.

Không hổ là Long tộc giàu có nhất Hồng Hoang!

"Bái kiến Tô Thần Đạo hữu!" Vừa tiến vào cung điện.

Một mỹ phụ ung dung quý khí, thân tư diệu mạn đứng dậy đón tiếp, phát tán ra từng luồng uy áp Đại La, chính là Vương Hậu Tây Hải Long Cung.

Ngao Nhuận để Vương Hậu của mình đích thân ra tiếp đãi Tô Thần, có thể thấy trong lòng y coi trọng y đến nhường nào!

"Bái kiến Tiền bối!" Tô Thần mỉm cười chắp tay đáp lễ.

Dưới sự sắp xếp của y, mọi người bắt đầu ngồi xuống.

Ngao Nhuận và Vương Hậu ngồi ở chủ vị Long Cung, Tô Thần ngồi ở vị trí đầu tiên bên tay trái y, bên cạnh và đối diện mỗi người có một cao thủ Thái Ất Kim Tiên làm bạn.

Sau đó.

Các loại Long Nữ, Ngư Quan với phong tư diệu mạn, khí độ khác

biệt lần lượt tiến vào.

Họ dùng tay nâng từng mâm ngọc chế từ Tiên Thiên Linh Ngọc, trên đó bày đủ loại trân tu mỹ vị, quỳnh tương ngọc dịch, linh quả điểm tâm, khiến người ta thèm nhỏ dãi.

Trước khi xuyên việt, Tô Thần cũng coi như là một người yêu thích ẩm thực.

Nay nhìn thấy những sơn trân hải vị đủ sắc, hương, vị như vậy, con sâu tham ăn trong lòng y bị câu dẫn ra, rồi thỏa thuê bắt đầu thưởng thức.

Chủ tài của các món ngon đều là trân cầm dị thú, phối hợp với các loại linh vật, đồng thời nâng cao khẩu vị rất nhiều, cũng có thể tăng trưởng pháp lực cá nhân.

Tô Thần ăn uống thỏa thuê, thưởng thức từng món trân tu mỹ vị.

Ngao Nhuận thấy cảnh này, trong lòng cho rằng đây là biểu hiện Tô Thần thân cận mình, bèn mỉm cười nâng chén đổi ly với y, giao lưu hàn huyên.

Cùng với thời gian trôi qua.

Linh lực ẩn chứa trong quỳnh tương ngọc dịch và trân tu mỹ vị bắt đầu dần dần phát tán, trong cơ thể Tô Thần 《Luân Hồi Đạo Kinh》 tự động vận chuyển, thôn phệ những năng lượng này, chuyển hóa thành pháp lực tinh thuần.

"Ong!" Đồng thời.

Các loại Đại Đạo Pháp Tắc chi lực trong Đại Điện Long Cung cũng ùn ùn kéo đến, diễn hóa ra từng cảnh tượng huyền ảo khó lường, khiến những người có mặt trợn mắt há mồm.

"Tô Thần Đạo hữu lại có thể ở cảnh giới Kim Tiên cảm ngộ Đại

Đạo Pháp Tắc?" "Điều này quả thực chưa từng nghe thấy!" Ngao Nhuận và Vương Hậu nhìn nhau, trong lòng tràn đầy chấn động và khó tin.

Họ không dám lên tiếng quấy rầy, đành phải dùng Thần Thức giao lưu.

"Nếu có thể kết giao tốt với Tô Thần Đạo hữu, điều này đối với Long tộc của Ngô tương lai có lợi ích không thể tưởng tượng được!" Ban đầu.

Ngao Nhuận chỉ cảm thấy Tô Thần có căn nguyên đỉnh cấp, hơn nữa thân mang Đại Công Đức, Đại Khí Vận, nếu có thể giao hảo với y, thậm chí kết xuống nhân tình nhân quả, tương lai nói không chừng lúc nào đó sẽ phát huy tác dụng lớn.

Nhưng hiện nay.

Y phát hiện vẫn còn đánh giá quá thấp Tô Thần!

Ở cảnh giới Kim Tiên mà ngưng tụ được Đại Đạo Công Đức Kim Luân đã đủ nghịch thiên rồi, hiện tại lại còn có thể cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc sớm hơn.

Với kiến thức rộng rãi của Ngao Nhuận, đây chính là người đầu tiên kể từ khi Hồng Hoang khai thiên tích địa!

Có thể dự đoán được.

Chỉ cần Tô Thần thuận lợi trưởng thành, tuyệt đối có thể trở thành một tồn tại như Long tộc thủy tổ!

Ngao Nhuận khẽ gật đầu ra hiệu với Vương Hậu, ngăn những thị nữ chuẩn bị mang hương minh tới, để tránh họ đến quấy rầy Tô Thần luyện hóa năng lượng thực tài.

Trọn vẹn một trăm năm.

Tô Thần sau khi luyện hóa năng lượng thực tài linh quả và quỳnh tương ngọc dịch, lại tiếp tục ngưng luyện pháp lực và Nguyên Thần của bản thân, lúc này mới từ từ mở hai mắt.

"Đa tạ Tiền bối thịnh tình khoản đãi!" Sau khi đứng dậy, y cung kính chắp tay hành lễ với Ngao Nhuận.

"Tô Thần Đạo hữu khách khí rồi, ngài có thể đến Tây Hải Long Cung của Ngô làm khách, khiến Tây Hải của Ngô bồng tất sinh huy, cũng là vinh hạnh của Long tộc Tây Hải Ngô!" Ngao Nhuận từ chủ vị đứng dậy, đến trước mặt Tô Thần nhiệt tình hàn huyên.

"Đạo hữu, ngài ở cảnh giới Kim Tiên đã có thể cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc, chi bằng chúng ta luận đạo một phen, thế nào?" "Vậy xin đa tạ Tiền bối đề huề!" Tô Thần rất rõ ràng.

Ngao Nhuận là cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên, đã có thể chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc.

Đề xuất luận đạo với Ngô, bất quá là chiếu cố thể diện của Ngô, thực chất là y muốn chỉ điểm Ngô một số cảm ngộ và kinh nghiệm tu luyện Đại La Kim Tiên.

Thiện ý này, Ngô chỉ cần âm thầm ghi nhớ trong lòng là đủ.

Ngao Nhuận và Vương Hậu đều là cường giả Đại La đã thoát khỏi sông dài vận mệnh, một người tinh thông Kim Chi Đại Đạo và Thủy Chi Đại Đạo, một người tinh thông Thủy Chi Đại Đạo và Mộc Chi Đại Đạo.

Theo sự giảng giải sâu sắc và cạn rõ của họ về sự khác biệt giữa cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc và chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, cũng như cảm ngộ khi đột phá Đại La của bản thân, toàn bộ Đại Điện Long Cung tràn ngập vô cùng Đại Đạo Pháp Tắc chi lực.

Kim sinh Thủy, Thủy sinh Mộc.

Ba loại Đại Đạo Pháp Tắc chi lực khác nhau giao thoa tạo ra đủ loại dị tượng khủng bố, khiến Tô Thần nghe say mê như si như dại, những cảm ngộ của bản thân y về ba loại Đại Đạo Pháp Tắc này cũng lên một tầng lầu nữa.

"Bần đạo hiến sửu rồi!" Khi họ giảng giải xong, Tô Thần lặng lẽ tiêu hóa, sau đó đứng dậy ngồi khoanh chân trên bồ đoàn, giảng giải Luân Hồi Đại Đạo Pháp Tắc mà Ngô truyền thừa.

Luân Hồi Đại Đạo Pháp Tắc bao hàm vô số loại Đại Đạo Pháp Tắc như Thời Gian, Không Gian, Âm Dương, Sinh Tử, Ngũ Hành, v.v., Tô Thần đến nay bất quá chỉ mới cảm ngộ được chút bề ngoài, cách nhập môn chân chính còn một đoạn đường rất dài phải đi.

Cũng chính vì Luân Hồi Đại Đạo cường đại và thâm sâu, cùng với việc y từ từ giảng giải Luân Hồi Đại Đạo Pháp Tắc mà mình cảm ngộ, khiến nội tâm Ngao Nhuận và Vương Hậu càng ngày càng chấn động.

Họ vốn dĩ cho rằng.

Tô Thần ở cảnh giới Kim Tiên đã có thể cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc, điều này đã vượt ra ngoài lẽ thường, đối với cảm ngộ Đại Đạo nhiều nhất cũng chỉ tương đương với một cao thủ Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ mà thôi.

Nhưng điều khiến vợ chồng họ chấn động là, Tô Thần truyền thừa là Luân Hồi Đại Đạo Pháp Tắc, nhưng y lại tinh thông Ngũ Hành Đại Đạo, Thời Gian Đại Đạo, Không Gian Đại Đạo, Âm Dương Đại Đạo, v.v.

Đối với cảm ngộ những Đại Đạo Pháp Tắc này, thậm chí còn trên không ít cao thủ Thái Ất Kim Tiên!

Điều này chẳng phải quá nghịch thiên rồi sao?

Rõ ràng truyền thừa là Luân Hồi Đại Đạo, nhưng y lại tinh thông nhiều loại Đại Đạo Pháp Tắc như vậy, điều này có phải chăng nói lên rằng Luân Hồi nhất đạo bao hàm mấy loại Đại Đạo nằm trong top mười này?

Trong nháy mắt.

Ngao Nhuận nghĩ đến Sáng Thế Thần Bàn Cổ của Hồng Hoang!

Đại Thần Bàn Cổ truyền thừa là 'Lực Chi Đại Đạo', được mệnh danh là tổng cương của Tam Thiên Đại Đạo, bao hàm tất cả sức mạnh thời gian, sức mạnh không gian, lực thân thể, lực ngũ hành, v.v.

Hiện giờ xem ra.

Luân Hồi Đại Đạo mà Tô Thần truyền thừa, cũng có chút tiềm lực của Đại Thần Bàn Cổ rồi!

"Không hổ là Thần Thai Thánh Tiên Thiên đỉnh cấp đồng tông đồng nguyên với Đại Thần Bàn Cổ!" Nghĩ đến căn nguyên của Tô Thần, nội tâm Ngao Nhuận có chút thích nhiên, cũng cuối cùng minh bạch, vì sao y lại nghịch thiên đến vậy.

Sau khi hoàn hồn.

Ngao Nhuận nhìn Tô Thần với ánh mắt vô cùng nhiệt liệt, nội tâm suy nghĩ cách làm thế nào để tiếp tục kết giao hữu nghị với y.

Xét cho cùng.

Sự giao hữu khi còn ở lúc vi mạt mới là có giá trị nhất.

Trước khi Tô Thần trưởng thành, Ngô còn có tư cách kết giao với y, xưng một tiếng Đạo hữu, nhưng nếu đợi sau khi y quật khởi rồi mới kết giao, đâu còn cơ hội như vậy nữa?

"Tô Thần Đạo hữu xin đợi lát, bần đạo có việc đi một lát rồi về." Khi Tô Thần kết thúc giảng đạo, Ngao Nhuận lập tức cho các thị nữ

dâng lên linh quả và quỳnh tương ngọc dịch trân quý, và nhờ Đạo lữ Vương Hậu đích thân làm bạn.

Vài canh giờ sau.

Y trở về Đại Điện Long Cung, trước tiên hàn huyên với Tô Thần một phen, rồi từ không gian Thức Hải lấy ra vô số bảo vật đặt lên bàn án trước mặt y.

Tiên Thiên Ngũ Hành Tinh Tinh mỗi loại một trăm viên, Luân Hồi Bảo Thạch ba nghìn sáu trăm viên, Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Âm Dương Bất Tử Thụ.

Nổi bật nhất.

Lại là một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thiên Huyền Bảo Giáp!

"Tiền bối ngài đây là?" Nhìn thấy Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo và rất nhiều bảo vật chất đống trước mắt, Tô Thần đều bị hành động của Ngao Nhuận làm cho mơ hồ.

Mục đích chủ yếu Ngô đồng ý lời mời của y, chính là vì Tiên Thiên Ngũ Hành Tinh Tinh.

Long tộc tọa trấn Tứ Hải, giàu có bậc nhất thiên hạ.

Nếu có thể dùng những bảo vật khác để trao đổi Tiên Thiên Ngũ Hành Tinh Tinh này với Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận, có thể tiết kiệm rất nhiều thời gian mà Ngô thu hoạch được.

Nhưng không ngờ tới.

Ngô còn chưa mở miệng, y đã chủ động dâng lên, thậm chí còn tặng ra một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên phòng ngự Linh Bảo!

Thủ bút này chẳng phải quá lớn rồi sao?

"Tô Thần Đạo hữu, hiện giờ ngài sắp đột phá Thái Ất Kim Tiên,

chắc hẳn cũng cần thu thập Tiên Thiên Ngũ Hành Tinh Tinh để ngưng luyện ngũ tạng, thăng hoa Ngũ Khí trong ngực, để chuẩn bị đột phá Đại La." "Những lễ vật này coi như là chút tâm ý nhỏ của bần đạo, còn xin Đạo hữu đừng từ chối!" Ngao Nhuận nói rất chân tình, thần sắc cũng vô cùng thành chí, khiến người ta không nỡ từ chối.

"Quá quý trọng rồi!" "Văn bối hà đức hà năng, có thể nhận được trọng lễ như vậy từ Tiền bối sao?" Lúc này.

Tô Thần đã minh bạch, sau khi Ngô đã thể hiện Đại Đạo Công Đức Kim Luân và năng lực nghịch thiên cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc ở cảnh giới Kim Tiên.

Ngao Nhuận cực kỳ coi trọng tương lai của Ngô, cho nên chuẩn bị đầu tư Ngô sớm, kết giao với Ngô.

Đối với điều này.

Nội tâm Tô Thần có chút khâm phục.

Ngao Nhuận này không hổ là cường giả Đại La đã sống ức vạn năm, không chỉ có viễn kiến phi phàm, mà còn tinh thông nhân tính và đầu tư nhân tình.

Nhận thấy chút phi phàm của Ngô, đã dám lấy một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo ra tặng, khí phách như vậy, tuyệt phi tầm thường!

Chương 17

Phải biết rằng.

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo trong toàn bộ Hồng Hoang cũng không nhiều, dù đối với một tôn Chuẩn Thánh Đại Năng mà nói, cũng là bảo vật trong mơ.

Nhưng y lại dám lấy ra để đặt cược tương lai của Ngô, có thể tưởng tượng được là khí phách lớn đến nhường nào!

Từ chối một lúc.

Khi thấy thái độ kiên quyết của Ngao Nhuận, Tô Thần đành nhận lấy Tiên Thiên Ngũ Hành Tinh Tinh và Luân Hồi Bảo Thạch, cùng với chu Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Âm Dương Bất Tử Thụ kia.

Còn về Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thiên Huyền Bảo Giáp và các bảo vật khác, Tô Thần kiên quyết từ chối.

Nhận những lễ vật giá trị không quá cao này, Ngô dù có thiếu nhân quả, tương lai trả lại cũng sẽ không quá vất vả, nhưng nếu nhận lấy Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, thì muốn trả lại nhân quả của Long tộc, e rằng phải trả cái giá lớn hơn!

Ngao Nhuận thấy Tô Thần đã nhận lấy thiện ý của mình, nguyện ý thiếu nhân tình nhân quả, trong lòng y vô cùng hân hoan.

Không lâu sau.

Ba người con trai của y dưới sự dẫn dắt của Vương Hậu, xuất hiện trong Đại Điện Long Cung, rồi cung kính hành lễ vấn an với Tô Thần.

“Ngao Phong bái kiến Tiền bối!” “Ngao Vũ bái kiến Tiền bối!” “Ngao Liệt bái kiến Tiền bối!” Trong lòng họ rất tò mò, Tô Thần rõ

ràng bất quá chỉ ở cảnh giới Kim Tiên, nhưng vì sao Mẫu hậu lại muốn mình xưng y là Tiền bối chứ?

Dù có chút không hiểu, nhưng họ căn bản không dám nghi ngờ.

"Ba vị Đạo hữu khách khí rồi, xưng Ngô là Đạo hữu là đủ." Tô Thần nhìn ba người con trai của Ngao Nhuận, ánh mắt dừng lại trên Tam Thái Tử Ngao Liệt, thần sắc có chút chơi đùa.

Ngao Phong và Ngao Vũ đều là huyết mạch Kim Long thuần chính, tu vi đều đã đạt đến Kim Tiên hậu kỳ, còn Ngao Liệt lại là một Bạch Long huyết mạch, thực lực chỉ có Chân Tiên trung kỳ.

Dường như.

Ngao Liệt là đản sinh sau Long Hán Đại Kiếp, do huyết mạch của mẫu thân y khá thấp, cộng thêm nghiệp lực lượng kiếp khủng bố gia trì, nên mới như vậy.

Nghĩ đến tương lai y sẽ trở thành Bạch Long Mã thời kỳ Tây Du, nội tâm Tô Thần có chút mộng huyễn.

Nhưng không nghi ngờ gì.

Có thể tham dự Tây Du Lượng Kiếp, Ngao Liệt này tất nhiên cũng thân mang khí vận phi phàm, nếu không Long tộc cũng sẽ không để y đến phân chia công đức khí vận Tây Du.

"Bá!" Tô Thần từ không gian Thức Hải tế xuất ba viên 'Luân Hồi Sinh Tử Quả', đây là linh quả Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Bỉ Ngạn Hoa lần đầu tiên kết ra, có công hiệu phi phàm.

"Ba quả Luân Hồi Sinh Tử Quả này coi như là chút tâm ý của bần đạo." Lần nữa hàn huyên với Ngao Nhuận một lúc, Tô Thần chuẩn bị cáo từ.

Trước khi rời đi, y nói với Ngao Nhuận về Ngao Liệt.

“Tiền bối, bần đạo thấy Tam Thái Tử phi thường, chắc hẳn tương lai sẽ có thành tựu phi phàm!” Nghe Tô Thần nói, Ngao Nhuận và Vương Hậu đều ngẩn người, trong lòng tràn đầy khó tin, đợi sau khi đích thân đưa y ra khỏi vùng biển Tây Hải, trở về Long Cung liền tỉ mỉ đánh giá Ngao Liệt có huyết mạch cực thấp. ‘Liệt nhi bất quá chỉ là huyết mạch Bạch Long bé nhỏ, làm sao có thể khiến Tô Thần Đạo hữu coi trọng đến vậy?’ Suy đi nghĩ lại, vợ chồng Ngao Nhuận cũng không nghĩ thông được mấu chốt trong đó, nhưng mức độ coi trọng đối với Ngao Liệt, cũng đã tăng lên mấy bậc.

“Các ngươi nhớ bảo quản tốt ‘Luân Hồi Sinh Tử Quả’ trong tay, nói không chừng tương lai có một ngày sẽ trở thành bùa hộ mệnh của các ngươi!” Trở về từ Tây Hải, nghĩ đến chuyến đi phương Tây lần này của Ngô, thực sự là quá viên mãn.

Không những được Thánh Thú phương Tây tương lai Bạch Miêu Miêu chủ động nhận chủ, đồng thời còn thu hoạch được công đức Đại Đạo gia thưởng phong hậu.

Quan trọng nhất là.

Gần mười vạn năm lữ hành bộ này, Ngô từng bước một, đặt chân khắp vạn thủy thiên sơn, duyệt lãm vạn đạo để kiến chứng ‘Đạo’ trong nội tâm mình.

Thông qua việc nhìn thấy vô số sinh linh bi hoan ly hợp, kiến chứng bản tính của họ: có thiện lương, có độc ác, có sáng sủa, cũng có u ám, không gì là không đủ.

Điều này càng thăng hoa ‘Đạo’ mà Ngô đã cảm ngộ, cũng càng thêm kiên định sự truy cầu Đại Đạo trong tương lai của Ngô.

Chỉ có đứng lên vị trí cao nhất, mới có thể chân chính chúa tể vận mệnh của mình, tiêu dao vĩnh hằng!

“Đã đến lúc luyện hóa ‘Tiên Thiên Ngũ Hành Tinh Tinh’, đột phá Thái Ất Kim Tiên, đạt được Đạo Quả bất hủ bất diệt!” Ánh mắt Tô Thần phóng về phương xa, nội tâm tràn đầy mong đợi.

Khi Ngô ở cảnh giới Kim Tiên, do ngưng tụ được Đại Đạo Công Đức Kim Luân, được Đại Đạo ưu ái, sớm có tư cách cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc.

Vậy hiện tại dùng Tiên Thiên Ngũ Hành Tinh Tinh để tôi luyện ngũ tạng của Ngô, thăng hoa Ngũ Khí trong ngực, thì đột phá đến Thái Ất Kim Tiên, có lẽ nào sẽ sớm có tư cách chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc không?

Nghĩ đến đây.

Tô Thần trực tiếp thôi động thần thông ‘Hành Tự Bí’, hướng về Đạo trường tổ địa của Bạch Miêu Miêu.

“Meo ô, Chủ nhân, ta vẫn chưa ngủ đủ mà!” Đến Bí Cảnh tổ địa từng là của Bạch Hổ nhất tộc, Tô Thần đánh thức Bạch Miêu Miêu đang ngủ say trong Thức Hải.

Nó chớp chớp đôi mắt to tròn như đá quý đen mơ màng, hàng lông mi dài run run, dáng vẻ lười biếng ngoan ngoãn đáng yêu kia, quả thực có thể làm tan chảy lòng người.

“Miêu Miêu, Ngô chuẩn bị mượn Đạo trường của ngươi để bế quan.” Tô Thần nắm lấy hai chi trước mềm mại của nó, vuốt mạnh đầu nó một cái, khiến hoa văn chữ ‘Vương’ màu tím vàng trên trán cũng bị vuốt dài biến dạng.

“Meo ~!” “Lại trở về Đạo trường tổ địa sao?” Bạch Miêu Miêu vừa mới hưởng thụ sự vuốt ve của Chủ nhân, nghe y nói muốn mượn Đạo trường của mình để bế quan, mở mắt ra nhìn thấy cảnh vật quen thuộc.

Thế là.

Nó tế xuất khí vận chí bảo 'Bạch Hổ Hoàng Ấn' của Bạch Hổ nhất tộc từ Thức Hải, giao vào tay Chủ nhân, rồi thoải mái nằm trên vai y, lại bắt đầu nheo mắt.

Tô Thần mỉm cười, đợi sau khi tiến vào đáy Hỏa Sơn, lấy luồng Mệnh Hồn của nó làm dẫn, thôi động 'Bạch Hổ Hoàng Ấn' này.

"Ong!" Một luồng năng lượng dịu dàng phát tán ra.

Mang theo từng luồng khí vận chi lực đặc biệt, trước mặt lập tức xuất hiện một cánh cổng năng lượng hình vầng sáng giữa không trung, như thể đang cung nghênh Tô Thần và Bạch Miêu Miêu trở về nhà.

"Đã đến lúc tìm một Đạo trường thuộc về mình rồi!" Tô Thần rất rõ ràng.

Không có Đạo trường của riêng mình, mãi mãi giống như một kẻ phiêu bạt không gốc rễ.

Chỉ khi xây dựng Đạo trường của bản thân, và lấy đó làm căn cơ để khuếch trương thế lực, tương lai mới có cơ hội thực hiện hoài bão trong lòng, dẫn dắt Địa Đạo kháng hành Thiên Đạo!

Trở về Động Thiên tổ địa của Bạch Hổ nhất tộc.

Bạch Miêu Miêu dần dần có tinh thần, rồi thúc giục Tô Thần đến động phủ của mình để bế quan.

Vì động phủ mà nó ở, là Mẫu hậu đã dùng một khối Hỗn Độn Nguyên Tinh điêu khắc thành, không những ẩn chứa Hỗn Độn linh khí, đồng thời còn tràn ngập vô cùng Đại Đạo Đạo Vận tinh thuần.

Chủ nhân bế quan đột phá ở đây, là lựa chọn tốt nhất.

"Cảm ơn ngươi rồi, Miêu Miêu!" Tô Thần lần nữa vuốt vuốt đầu

nó, trong lòng rất mừng vì đã gặp được nó.

"Meo!" Bạch Miêu Miêu chớp chớp mắt với y, dùng đầu ủn ủn vào cổ Tô Thần, rồi nhảy vọt sang bên cạnh, định đích thân hộ pháp cho y.

Thấy cảnh này.

Tô Thần mỉm cười ấm áp, sau đó lấy ra bồ đoàn mà Ngô đã dùng linh thảo bện từ trước, ngồi khoanh chân ở trung tâm động phủ.

"Ong!" Ngay sau đó.

Mười viên Tiên Thiên Canh Kim Tinh Tinh, mười viên Tiên Thiên Ất Mộc Tinh Tinh, mười viên Tiên Thiên Quý Thủy Tinh Tinh, mười viên Tiên Thiên Ly Hỏa Tinh Tinh, mười viên Tiên Thiên Mậu Thổ Tinh Tinh được lấy ra từ không gian trữ vật, rồi thu vào nội tạng của mình, lần lượt dung nhập vào tâm, can, tỳ, phế, thận.

Thông thường mà nói.

Các cao thủ Thái Ất Kim Tiên bình thường khi dùng Tiên Thiên Ngũ Hành Tinh Tinh tôi luyện ngũ tạng, ngưng luyện Ngũ Khí trong ngực, chỉ sẽ lấy một viên cho mỗi loại.

Mà Tô Thần hiện tại mới là Kim Tiên đỉnh phong, tiêu hao Tiên Thiên Ngũ Hành Tinh Tinh lại gấp mười lần Thái Ất bình thường, điều này thực sự khiến người ta kinh hãi.

"Meo ~ ô!" Bạch Miêu Miêu sau khi nhìn thấy cảnh này, đôi mắt to tròn như đá quý đen của nó tràn đầy lo lắng nhìn y.

"Chủ nhân, ngài ngàn vạn lần đừng mạo hiểm!" "Yên tâm đi Miêu Miêu, Ngô không có nắm chắc sẽ không mạo hiểm đâu." Tô Thần nói xong, lấy ra một trăm viên Tiên Thiên Ngũ Hành Tinh Tinh (mỗi loại hai mươi viên), dùng thần thông đưa đến trước mặt nó, hy vọng có thể giúp nó tôi luyện ngũ tạng của bản thân, sớm một bước thăng hoa

Ngũ Khí trong ngực thành tinh, khí, thần, chứng đắc Đại La.

Khoảnh khắc kế tiếp.

Y nhắm hai mắt, trước tiên thôi động 'Ngộ Đạo Châu' trong Thức Hải, khiến mình tiến vào trạng thái không linh ngộ đạo, dẫn đạo Đại Đạo Pháp Tắc chi lực giữa Thiên Địa, rồi vận chuyển công pháp truyền thừa 《Luân Hồi Đạo Kinh》.

"Ong!" Ức ức vạn Đại Đạo Pháp Tắc chi lực ùn ùn kéo đến, trước ngực Tô Thần diễn hóa ra năm vòng Đạo Luân màu trắng, xanh, đen, đỏ, vàng, phát tán ra uy áp khủng bố.

"Meo!" Bạch Miêu Miêu vô cùng kinh ngạc nhìn cảnh này, trừng lớn đôi mắt to tròn như đá quý đen của nó.

Nó làm sao cũng không ngờ tới.

Chủ nhân luyện hóa Tiên Thiên Ngũ Hành Tinh Tinh, lại có thể dẫn phát ra Đại Đạo dị tượng khủng bố như vậy, thực sự chưa từng nghe thấy!

Năm vòng Đạo Luân màu sắc khác nhau này, ngoài việc phát tán ra Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ Ngũ Hành Đại Đạo Pháp Tắc ra, còn có Thời Gian, Không Gian, Âm Dương, Sinh Tử Đại Đạo chi lực khủng bố!

"Rầm!" "Rầm!" Không lâu sau.

Khi năm vòng Đạo Luân màu sắc khác nhau chuẩn bị dung hợp.

Tứ chi, đan điền bụng của Tô Thần đồng loạt nổ tung, tiên huyết đỏ tươi bắn ra, khiến toàn thân Bạch Miêu Miêu lông tóc dựng đứng, hận không thể lập tức tiến lên bảo hộ Chủ nhân.

Nhưng nó cứng rắn nhịn lại.

Vì toàn thân Chủ nhân vẫn đang phát tán sinh cơ vô cùng thịnh

vượng, nếu lúc này tiến lên quấy rầy, nói không chừng sẽ khiến y công dã tràng.

"Ong!" Cùng với vô cùng Đại Đạo Pháp Tắc chi lực dũng nhập vào ngũ tạng của Tô Thần, dưới sự vận chuyển tự động của 《Thần Tượng Trấn Ngục Kính》, năng lượng tinh thuần và khổng lồ lại một lần nữa giúp y trùng tố chân thân.

Nhưng rất nhanh.

Nhục thân lại một lần nữa bị phá nát, chỉ còn ngũ tạng và đầu lâu bị năm vòng Đạo Luân bao phủ.

Tô Thần nhắm chặt hai mắt, sắc mặt không hề có bất kỳ biến động nào.

Đối với y mà nói.

Bất kỳ ma nạn nào, đều chỉ là đá mài trên con đường thành công của Ngô.

Ngô muốn ở cảnh giới Thái Ất Kim Tiên chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, không ngưng luyện ngũ tạng của bản thân đến cực hạn, thì làm sao có thể thành công?

Hết lần này đến lần khác nhục thân băng nát, hết lần này đến lần khác trùng tố chân thân. 《Thần Tượng Trấn Ngục Kính》 liên tiếp đột phá, nhục thân Tô Thần tăng trưởng với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, khiến Bạch Miêu Miêu bên cạnh liên tục kinh ngạc.

Nó với tư cách là hoàng giả Bạch Hổ Thần Thú thượng cổ, vừa xuất thế đã có nhục thân vô cùng cường đại.

Nhưng hiện tại xem ra.

Chủ nhân còn chưa đột phá Thái Ất Kim Tiên, đã mạnh hơn cả mình sao?

Chương 18

Điều này.

Điều này thật không hổ là Chủ nhân của Ngô!

Ba nghìn năm thoắt cái trôi qua.

Năm vòng Đạo Luân trước ngực Tô Thần bắt đầu từ từ dung hợp, diễn hóa thành một Luân Hồi Bàn năm màu, vô tận Thời Không, Âm Dương, Sinh Tử Đại Đạo Pháp Tắc ngưng tụ bản nguyên dung nhập vào trong đó.

"Oanh!" Trong nháy mắt.

Một luồng khí thế khủng bố trực xông vân tiêu.

Trên đỉnh đầu Tô Thần, hiện ra một dòng Thời Gian Trường Hà mênh mông cuồn cuộn, mỗi giọt sóng hoa đều như ẩn chứa một phương thế giới, ẩn chứa vạn vật chúng sinh Hồng Hoang.

Đây chính là Thời Gian Trường Hà thần bí cường đại nhất thế giới Hồng Hoang!

Thấy dị tượng khủng bố này, Bạch Miêu Miêu kinh ngạc đến mức móng vuốt cũng suýt rơi ra.

Nó làm sao cũng không ngờ tới.

Chủ nhân đột phá Thái Ất Kim Tiên, lại có thể khiên dẫn ra Thời Gian Trường Hà của thế giới Hồng Hoang, đây chẳng phải là dấu hiệu độc quyền của việc đột phá Đại La sao?

"Ong!" Ức ức vạn Đại Đạo Pháp Tắc chi lực lại một lần nữa ùn ùn kéo đến, chúng trở nên vô cùng ôn thuận và thân cận, phủ phục vây quanh Tô Thần, giống như đang chờ đợi mệnh lệnh của y vậy.

“Hoa!” Khoảnh khắc kế tiếp.

Những Đại Đạo Pháp Tắc chi lực này ngưng tụ thành nguyên khí, đồng loạt dung nhập vào cơ thể Tô Thần, dùng bản nguyên vĩ lực tinh thuần nhất, giúp y lại một lần nữa trùng tố Đạo Khu hoàn mỹ.

Tiêu hóa xong những gì thu hoạch được sau đột phá, Tô Thần từ từ mở hai mắt.

Đại Đạo Pháp Tắc vận hành giữa Thiên Địa, lúc này trước mặt y rõ ràng đến mức, dường như trong một ý niệm đã có thể diễn hóa vũ trụ luân hồi, vạn vật phục tô, sinh linh tịch diệt!

“Đây chính là chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc sao?” Khóe miệng Tô Thần cong lên nụ cười, đôi mắt mênh mông thâm thúy kia trong nháy mắt trở nên rực rỡ sáng ngời, giống như Thiên Địa sơ khai, xua tan tất cả bóng tối.

Trong hệ thống tu luyện của thế giới Hồng Hoang, điều mấu chốt nhất chính là Đại Đạo Pháp Tắc vận hành giữa trời đất.

Đột phá Huyền Tiên, lĩnh ngộ Thiên Địa có ‘Đạo’.

Đột phá Kim Tiên, có thể cảm tri Thiên Địa vận chuyển, lý lẽ chí lý của Đại ‘Đạo’, đắc được Bất Hủ Đạo Quả.

Đột phá Thái Ất Kim Tiên, có thể cảm ngộ cấu thành của thế giới Hồng Hoang, minh ngộ vĩ lực của Đại Đạo Pháp Tắc, lấy ‘Đạo’ cường đại bản thân, cuối cùng bất hủ bất diệt, trường sinh bất lão.

Còn đột phá Đại La Kim Tiên, đây chính là một bước ngoặt vô cùng quan trọng, từ đó về trước là hiểu ‘Đạo’, biết ‘Đạo’, ngộ ‘Đạo’, nay biến thành chân chính chưởng ‘Đạo’!

Chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc làm của riêng, một niệm nhảy khỏi Trường Hà Vận Mệnh, siêu thoát bất hủ, cùng Hồng Hoang đồng tồn, có thể chân chính được coi là một tôn Đại Thần Thông giả!

Trước khi đột phá Đại La, vẫn có thể dựa vào uy lực của Pháp Bảo mà vượt cấp giết địch.

Nhưng sau khi đột phá Đại La, siêu thoát bất hủ, từ 'Ngộ Đạo' giả trước đây biến thành 'Chưởng Đạo' giả, có thể nói là khác biệt một trời một vực.

Muốn dùng uy lực Tiên Thiên Linh Bảo để vượt cấp giết địch nữa, e rằng vô cùng khó khăn!Khi Tô Thần còn ở cảnh giới Kim Tiên, do ngưng tụ Đại Đạo Công Đức Kim Luân, đạt được Đại Đạo Thanh Lại, mà có tư cách cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc sớm hơn tất cả.

Trải qua gần mười vạn năm ma luyện và 'Ngộ Đạo', thêm vào đó là dùng năng lượng tinh hoa ngũ hành Tiên Thiên gấp mười lần, phối hợp Đại Đạo Pháp Tắc để tôi luyện thăng hoa ngũ khí trong lồng ngực.

Vài lần hiểm tử hoàn sinh.

Cuối cùng đã tôi luyện ngũ tạng bản thân đến cực hạn, một lần đột phá Thái Ất Kim Tiên, từ đó có tư cách chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc sớm hơn tất cả!

Một bước nhanh, bước bước nhanh.

Những thành tựu này, đều là Tô Thần dùng mạng mà giành được!

"Meo meo!" Bạch Miêu Miêu thấy chủ nhân mở đôi mắt, cặp mắt to như bảo thạch đen của nàng chớp chớp nhìn y, tràn đầy sùng bái và chấn hám.

"Chủ nhân, người có phải từ Kim Tiên trực tiếp đột phá Đại La không?" Có thể chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, lại còn dẫn động Trường Hà Thời Gian Hồng Hoang, đây chính là tiêu chí đột phá Đại La, cũng khó trách nàng có nghi vấn như vậy.

Trực tiếp vượt qua một cảnh giới lớn, điều này trong toàn bộ

Hồng Hoang đều là chuyện chưa từng nghe thấy!

"Không có." Tô Thần mỉm cười lắc đầu, đứng dậy bước tới ôm nàng vào lòng.

"Ngô ở cảnh giới Kim Tiên đã có thể sớm cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc, nay đột phá Thái Ất Kim Tiên, cũng có thể sớm chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc.

Nói đơn giản một chút, ngô có một phần năng lực của Đại La, nhưng lại không có thực lực của Đại La cường giả chân chính!" Nghe chủ nhân kiên nhẫn giải thích, Bạch Miêu Miêu đã hiểu.

"Chủ nhân, người thật là quá lợi hại!

Mới đột phá Thái Ất Kim Tiên đã có thể chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, vậy tiếp theo người dùng sức mạnh Đại Đạo Pháp Tắc để tôi luyện ngũ tạng, tiếp tục thăng hoa ngũ khí trong lồng ngực, đợi đến khi người chân chính đột phá Đại La, vậy Đại La Đạo Quả của người sẽ nghịch thiên đến mức nào?" Bạch Miêu Miêu vô cùng mong đợi.

Nàng muốn tận mắt chứng kiến Đại La Đạo Quả của chủ nhân sau khi đột phá, liệu có thể đạt được thành tựu như Hồng Quân Tiên Đạo, đệ nhất nhân của Hồng Hoang hiện tại không?

Tương truyền khi Hồng Quân đột phá Đại La, Tam Hoa trên đỉnh Đại La Đạo Quả của y đã nở mười một phẩm.

Vậy với trình độ nghịch thiên như hiện tại của chủ nhân, hẳn là sẽ không thua kém gì y chứ?

Thấy vẻ mặt tràn đầy mong đợi của Bạch Miêu Miêu, Tô Thần mỉm cười.

Ngô đột phá Thái Ất Kim Tiên mà có thể chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, lợi ích lớn nhất không phải là đại đại đề thăng thực lực tự vệ, mà là có thể trước khi đột phá Đại La, chưởng khống Đại Đạo

Pháp Tắc để củng cố Đạo Cơ bản thân đến cực hạn!

Nếu có thể khi đột phá Đại La, Tam Hoa trên đỉnh Đạo Quả nở đến thập phẩm, tương lai chứng Đạo Hỗn Nguyên có hy vọng.

Nếu Tam Hoa trên đỉnh Đại La Đạo Quả có thể nở đến thập nhị phẩm, sẽ sánh ngang Bàn Cổ Đại Thần, có hy vọng chứng đắc Chân Chính Vô Thượng Đại Đạo Cảnh, siêu thoát vĩnh hằng, chúa tể hoàn vũ!"Oanh!" Ngay khi Tô Thần chuẩn bị dẫn Bạch Miêu Miêu tiếp tục du lịch Hồng Hoang, tìm kiếm Đạo Trường phù hợp với bản thân, toàn bộ thế giới Hồng Hoang đột nhiên chấn động mạnh.

Dường như tảng đá lớn đè nặng trên thân đã bị hất tung, trở nên vô cùng thông suốt.

"Ông!" Ngay sau đó.

Bầu trời xanh lam vô tận vốn có, đột nhiên tuôn trào khánh vân vô biên, chiếu rọi hoàn vũ, ráng mây đầy trời.

Tử Khí Đông Lai ức vạn dặm, Thiên Hoa loạn trụy Địa Dũng Kim Liên, Đại Đạo Hà Quang nhiễm chư thiên.

Tinh không Hồng Hoang trong nháy mắt bùng phát ức ức vạn đạo tinh mang rực rỡ, rộng lớn vô biên, Thái Cổ Tinh Thần Bắc Đẩu tỏa ra ánh sáng vô tận, rải rác Đạo Vận vô biên, phổ tả Thiên Địa Chí Lý.

"Oanh long long!" Trong khoảnh khắc.

Dị tượng vô biên trên trời ngưng tụ thành tường vân công đức kim sắc đầy trời, kèm theo từng trận Đại Đạo Chi Âm, chín tòa Thiên Kiều kim sắc khổng lồ từ chín phương vị Hồng Hoang ngưng tụ mà ra, thẳng tắp đâm vào Hỗn Độn Thiên Khung.

Tất cả sinh linh Hồng Hoang nhìn cảnh này, đồng loạt trừng lớn đôi mắt, lộ ra vẻ chấn hám và hiếu kỳ.

“Cao tọa cửu trọng vân, bồ đoàn Đạo Chân.

Ngoài Thiên Địa Huyền Hoàng, Ngô đương Giáo Tôn.

Bàn Cổ sinh Thái Cực, Lưỡng Nghi Tứ Tượng tuần.

Nhất Đạo truyền Tam Hữu, Nhị Giáo xiển Tiệt phân.

Huyền Môn đô lĩnh tụ, Nhất Khí hóa Hồng Quân.” Trên chín tòa Kim Sắc Cự Kiều, có một thân ảnh màu tím được Tam Thiên Đại Đạo bao quanh, phủ khám Thiên Địa Hồng Hoang, tỏa ra khí tức thần thánh vĩ ngạn vô tận.

“Ngô là Hồng Quân, hôm nay chứng Đạo thành Thánh, niệm chúng sinh Hồng Hoang tu luyện vô môn, chứng Đạo vô pháp, vì tạo phúc chúng sinh Hồng Hoang, sau một Nguyên Hội sẽ khai đàn giảng Đạo tại Tử Tiêu Cung trong Hỗn Độn, hữu duyên giả đều có thể đến!” “Oanh long long!” “Oanh long long!” Cùng với Pháp Chỉ của Hồng Quân hạ xuống, bầu trời lại một lần nữa chấn động, tường vân kim sắc đầy trời ngưng tụ thành Công Đức hạo hãn, hóa thành từng đóa Thánh Khiết Chi Hoa, chìm vào thế giới Hồng Hoang.

Trong khoảnh khắc.

Vùng Tây Phương vốn có chút hoang lương, lục châu khoách trương mấy ngàn vạn công lý, từng mạch Tiên Thiên Linh Mạch khô cằn được tư nhuận, bùng phát Tiên Thiên Linh Khí vô biên.

Vô số Tiên Thiên Linh Dược phá đất mà ra, từng ngọn núi nhô lên khỏi mặt đất, từng con Trân Cầm Dị Thú tranh nhau hóa hình, bay lượn nhảy nhót giữa trời đất, hoan hỉ gáy vang.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang, trong khoảnh khắc này dường như đã được tiến hóa, tất cả sơn xuyên hà lưu ức vạn sinh linh, đều đạt được Đại Cơ Duyên, Đại Tạo Hóa.

“Hồng Quân chứng Đạo thành Thánh!” Tô Thần tắm mình dưới

Kim Sắc Thánh Hoa, ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, đôi mắt khẽ co lại.

Tuy rằng bản thân sớm đã chuẩn bị trong lòng, nhưng khi ngày này chân chính đến, Tô Thần mới biết Thánh Nhân là tồn tại như thế nào, con đường mà y sẽ đi trong tương lai khó khăn gian hiểm đến nhường nào.

Sau khi Hồng Quân chứng Đạo thành Thánh, Đại Đạo bắt đầu dần ẩn thoái, đợi khi y kết thúc ba lần giảng Đạo, xá thân hợp Đạo trở thành Đại Ngôn Nhân của Thiên Đạo, thế giới Hồng Hoang sẽ chính thức do Thiên Đạo chúa tể!

Ngô là hóa thân của Địa Đạo bảo vật Luân Hồi Tử Liên, gánh vác trọng trách hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi Địa Phủ.

Tương lai không chỉ phải đối đầu với Lục Thánh Thiên Đạo, đồng thời còn phải trở thành đối tượng bị Thiên Đạo Hồng Hoang trấn áp, vậy làm sao thực hiện được hoài bão của bản thân đây?

"Hô!" Hít sâu một hơi.

Nội tâm Tô Thần trong nháy mắt bình tĩnh trở lại, đôi mắt trở nên càng thêm kiên định.

Cho dù con đường phía trước có gập ghềnh đến mấy, khó khăn có hiểm trở ra sao, ngô cũng sẽ không từ bỏ lý niệm trong lòng, phải kiên định không lay chuyển mà bước ra 'Đạo' của riêng mình!

"Chủ nhân, Thánh Nhân rốt cuộc là tồn tại như thế nào?" Bạch Miêu Miêu hoàn hồn lại, nhìn về phía chủ nhân Tô Thần, nội tâm tràn đầy kính sợ và hiếu kỳ.

Vừa rồi chỉ trong khoảnh khắc ngắn ngủi, nàng đã đột phá bình cảnh tu vi, trực tiếp từ Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ đột phá đến Thái Ất Kim Tiên trung kỳ.

“Miêu Miêu, tổng có một ngày, ngô sẽ dẫn ngươi lĩnh lược phong thái vô thượng của Thánh Nhân chi cảnh!” Tô Thần đưa tay phải ôm nàng vào khuỷu tay, tay trái nhẹ nhàng xoa mái tóc mềm mại trên đầu nàng, ngữ khí ôn hòa, ánh mắt lại vô cùng kiên nghị.

Hồng Quân chứng Đạo, trở thành Thánh Nhân đầu tiên từ khi Hồng Hoang khai thiên tích địa, có ảnh hưởng vô cùng sâu xa đối với toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Theo sau khi các loại dị tượng giữa trời đất tiêu thất, ức ức vạn sinh linh Hồng Hoang mới dần dần hoàn hồn.

Tất cả mọi người đều cảm nhận rõ ràng.

Thiên Địa Linh Khí càng thêm nồng đậm, Đại Đạo Chí Lý càng thêm rõ ràng.

Nhưng một số Đại La cường giả đỉnh cấp đã mẫn cảm nhận ra, Đại Đạo Pháp Tắc mà bản thân truyền thừa, trong khoảnh khắc này ẩn ẩn có chút bị áp chế.Đông Hải.

Thiên Uyên Tuyền Nhãn.

Nơi đây không nhìn thấy một tia sáng nào, không có chút linh khí nào tồn tại, chỉ có Hải Sát Chi Khí vô tận.

Một con Tử Kim Thần Long thân thể dài ức ức vạn công lý đang ngồi khoanh tròn dưới đáy Thiên Uyên, hệt như dãy núi nguy nga kéo dài vô tận.

Nghiệp Lực Lượng Kiếp khủng bố bao trùm lên trên, toàn thân không có chút sinh cơ nào.

“Phập!” Khoảnh khắc này.

Sau khi cảm nhận được sự biến đổi lớn của thế giới Hồng Hoang, đầu y to lớn như núi bỗng nhiên mở bừng đôi mắt, chiếu sáng toàn bộ

đáy Thiên Uyên như ban ngày.

Sức mạnh Đại Đạo Thời Gian khủng bố tràn ra, dẫn hiện Trường Hà Thời Gian Hồng Hoang, ánh chiếu tương lai.

Chương 19

"Thật không ngờ, kẻ cười cuối cùng lại là Hồng Quân Tiên Đạo, hóa ra chúng ta gây ra Lượng Kiếp, đều là làm áo cưới cho y!" Chúc Long ánh mắt lóe lên, lộ ra một tia trào phúng nhàn nhạt.

Có bất cam, có oán hận, cũng có hối hận.

Cuối cùng.

Ánh mắt y khôi phục như ban đầu, trở nên thâm thúy trường miên.

"Hồng Quân chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, thế giới Hồng Hoang sẽ nghênh đón biến đổi lớn, Đại Đạo thoái ẩn, Thiên Đạo chúa tể Hồng Hoang, tất cả sinh linh sẽ không còn cơ hội chứng Đạo nữa.

Long Tộc ta muốn quật khởi trở lại, chỉ có thể thuận ứng Thiên Đạo." Chúc Long rất rõ ràng.

Khi Hồng Hoang do Đại Đạo tạm quản, Đại Đạo chí công, vạn linh đều có hy vọng chứng Đạo.

Nhưng nay Hồng Hoang sắp do Thiên Đạo chúa tể, mà Thiên Đạo có khuyết, tất có tư tâm, vạn linh Hồng Hoang nhiều nhất chỉ có thể chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân.

Muốn chứng đắc Đại Đạo chân chính, siêu thoát vĩnh hằng, căn bản không có bất kỳ cơ hội nào!.....Bất Chu Sơn.

Tam Thanh là do Nguyên Thần Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, thân mang di trạch của Bàn Cổ, là Bàn Cổ Chính Tông, căn nguyên khí vận vô song, Thái Thanh Lão Tử vừa hóa hình đã sở hữu Chí Bảo Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp cùng sinh.

Kiện Chí Bảo này là do một tầng Công Đức Khai Thiên khi Bàn Cổ khai thiên biến hóa, không chỉ có thể trấn áp khí vận, mà phòng

ngự còn có thể xưng là mạnh nhất Hồng Hoang!

Nguyên Thủy và Thông Thiên hai người vô cùng hâm mộ phúc duyên của Đại Huynh, thế là sau khi hóa hình, Tam Thanh liền một đường đi về phía Đông, tìm kiếm cơ duyên của bản thân.

Sau khi đến Bất Chu Sơn.

Chứng kiến dị tượng Hồng Quân chứng Đạo thành Thánh, nội tâm không khỏi chấn hám khôn nguôi.

"Đây chính là Thánh Nhân sao?" Tam Thanh nhìn thân ảnh hư ảo màu tím trên chín tòa Kim Kiều trên trời, cho dù họ là Bàn Cổ Chính Tông, nhưng trước thân ảnh hư ảo màu tím này, vẫn nhỏ bé như lâu nghĩ.

"Đại Huynh, Thánh Nhân giảng Đạo, ngô nhất định phải đi!" Nội tâm Nguyên Thủy có một trực giác mạnh mẽ, lần giảng Đạo này của Hồng Quân Thánh Nhân tất nhiên ẩn chứa cơ duyên phi phàm, nói không chừng bản thân tương lai cũng sẽ trở thành tồn tại vô thượng như y.

"Thiện!" "Ngô tam huynh đệ cùng đi!" Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên cũng có trực giác tương tự, lập tức quyết định đợi sau một Nguyên Hội, sẽ đến Tử Tiêu Cung trong Hỗn Độn để nghe Hồng Quân Thánh Nhân giảng Đạo!

"Oanh!" "Oanh!" Ngay lúc này.

Trụ cột Thiên Địa Hồng Hoang là Bất Chu Sơn khẽ chấn động, một tòa đại điện hình dáng như đầu lâu hiển hiện ra, chính là Bàn Cổ Đại Điện do đầu lâu Bàn Cổ hóa thành.

Mười hai đạo thân ảnh khí huyết ngập trời thẳng xông lên trời cao, chấn tan dị tượng Thiên Địa bốn phía, chính là Thập Nhị Tổ Vu!

"Vu!" "Vu!" "Vu!" Đế Giang, Câu Mang, Chúc Dung, Nhục Thu,

Cộng Công, Huyền Minh, Hậu Thổ, Cường Lương, Chúc Cửu Âm, Thiên Ngô, Yểm Tư, Xa Bỉ Thi đồng loạt xông lên trời cao, hướng về Hồng Hoang tuyên cáo sự ra đời hóa hình của mình.

"Phụ Thần trên cao, Ngô Thập Nhị Tổ Vu là Bàn Cổ Chính Tông của Phụ Thần, gánh vác di trạch khí vận của Phụ Thần, lý đương vì Phụ Thần quản lý Hồng Hoang, bởi vậy lấy danh của Phụ Thần lập nên Vu Tộc!" "Từ nay về sau, Vu Tộc ta không kính trời, không kính đất, chỉ tôn Phụ Thần Bàn Cổ!" "Oanh long long!" "Oanh long long!" Cùng với Thập Nhị Tổ Vu lấy phúc trạch khí vận bản thân lập nên Vu Tộc, bầu trời bắt đầu chấn động kịch liệt, tường vân vô biên ngưng tụ, hóa thành Kim Sắc Công Đức Vân Hải.

"Hoa!" Công Đức như trụ, phân biệt giáng xuống Thập Nhị Tổ Vu và Bàn Cổ Đại Điện, kèm theo từng trận Đại Đạo Chi Âm, khiến bốn phương Thiên Khung đều là Thiên Hoa loạn trụy Địa Dũng Kim Liên.

Tam Thanh sau khi thấy cảnh này, trong lòng vừa hâm mộ, lại vừa bột nhiên đại nộ.

Đối với họ.

Bản thân là do Nguyên Thần Bàn Cổ hóa thành, mới là Bàn Cổ Chính Tông căn chính miêu hồng nhất, Thập Nhị Tổ Vu các ngươi chẳng qua là do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành, có tư cách gì mà tranh đoạt danh hiệu Bàn Cổ Chính Tông với mình?

Phải biết.

Bàn Cổ Đại Thần là Thần Sáng Thế của Hồng Hoang, di trạch khí vận y để lại là cố định, thêm một người hưởng, thì bản thân sẽ thiếu đi một phần.

Điều này đối với Tam Thanh lòng đầy kiêu ngạo, làm sao có thể nhẫn nhịn người khác đến tranh đoạt khí vận thuộc về mình?

Không hề do dự.

Ba huynh đệ họ trực tiếp bay về phía Thập Nhị Tổ Vu.

"Tam Thanh?" Khi Thập Nhị Tổ Vu thấy Tam Thanh phá vỡ không gian chiều không gian mà hiện thân, nội tâm cảm thấy có chút thân cận, nhưng lại vô cùng cảnh giác, bởi vì họ đến không có ý tốt.

"Vu Tộc các ngươi có tư cách gì mà cùng xưng Bàn Cổ Chính Tông với Ngô Tam Thanh?" "Hôm nay huynh đệ ngô sẽ cho chúng sinh Hồng Hoang biết, thế giới Hồng Hoang chỉ có một Bàn Cổ Chính Tông, đó chính là Ngô Tam Thanh!" Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên ba người giận dữ tóc dựng, phân biệt tế xuất Pháp Bảo trong tay mình.

Trong thế giới Hồng Hoang, Đạo Tranh và Khí Vận Chi Tranh, động một chút là bất tử bất hưu, cho dù Tam Thanh cũng cảm thấy Thập Nhị Tổ Vu thân cận, nhưng tuyệt không cho phép họ cướp đi khí vận Bàn Cổ Chính Tông thuộc về mình!

"Hoa tử!" "Thập Nhị Tổ Vu ta là do tinh huyết Phụ Thần thai nghén, gánh vác ý chí Phụ Thần, Tam Thanh các ngươi lại dám nói chúng ta không có tư cách làm Bàn Cổ Chính Tông?" "Giết!" Ngay từ đầu.

Đế Giang bọn họ sau khi thấy Tam Thanh, nội tâm còn cảm thấy vô cùng thân cận, nhưng ai ngờ họ lại bác bỏ danh hiệu Bàn Cổ Chính Tông của mình, điều này chẳng phải muốn hủy diệt cơ sở lập thân của Vu Tộc sao?

Bởi vậy.

Thập Nhị Tổ Vu không hề do dự, từng người một khôi phục Tổ Vu Chân Thân, giống như những 'tiểu Bàn Cổ' đỉnh thiên lập địa, ào ào xông về phía Tam Thanh mà giết.

“Không hay rồi!” Rất nhanh.

Tam Thanh liền nhận ra Thập Nhị Tổ Vu khó đối phó.

Ban đầu họ cho rằng, Thập Nhị Tổ Vu này nhìn qua căn bản không có tu vi Nguyên Thần gì, thực lực tối đa chỉ tương đương Thái Ất Kim Tiên mà thôi.

Nhưng ai ngờ, điều cường hãn của họ lại là nhục thân!

Mỗi một Tổ Vu đều truyền thừa một Đại Đạo Pháp Tắc, thêm vào đó nhục thân đều có thể sánh với Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Tam Thanh trong nháy mắt bị bao vây áp chế.

“Ông!” Thái Thanh Lão Tử thúc động Chí Bảo cùng sinh Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, bùng phát ức vạn hào quang rực rỡ.

Mỗi tầng tháp cao vạn trượng, rủ xuống ức ức vạn đạo Hồng Mông Huyền Hoàng Chi Khí, gia trì Đại Đạo Pháp Tắc vô biên, phòng hộ Tam Thanh nghiêm ngặt vững chắc.

“Đi!” Nhận ra Thập Nhị Tổ Vu không dễ chọc, Thái Thanh Lão Tử không hề do dự, mượn phòng ngự của Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, sau đó xé rách không gian, vượt qua chiều không gian mà bỏ trốn.

“Hanh!” “Vì nể mặt Phụ Thần mà tha cho các ngươi lần này, sau này nếu dám làm mất uy danh của Phụ Thần, Vu Tộc ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho các ngươi!” Đế Giang cũng không dùng Không Gian Tốc Độ Pháp Tắc để truy sát, bởi vì y cũng biết, thực lực đơn lẻ của Thập Nhị Tổ Vu không bằng Tam Thanh.

Lại thêm Thái Thanh Lão Tử có Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp phòng ngự vô song, trừ phi bất tử bất hưu, thì làm sao có thể chân chính phân định thắng bại?

Thập Nhị Tổ Vu ra đời vào ngày Hồng Quân chứng Đạo, đồng thời lấy huyết mạch Bàn Cổ lập nên Vu Tộc, thậm chí còn định ra tộc quy 'không kính trời, không kính đất, chỉ tôn Phụ Thần Bàn Cổ'.

Rất hiển nhiên.

Di trạch của Bàn Cổ đã nhận thấy tam tài Thiên Địa Nhân chúa tể Hồng Hoang thất hành, Thiên Đạo sinh linh trí sớm, và sở hữu Thánh Nhân đầu tiên là Hồng Quân.

Mà Địa Đạo vẫn luôn thai nghén, cho đến nay vẫn chưa có dấu hiệu hiện thế.

Duy chỉ có Nhân Đạo, vẫn còn tư cách kháng hành Thiên Đạo.

Bởi vậy.

Vu Tộc được lập vào ngày Hồng Quân chứng Đạo, chính là lần kháng hành cuối cùng của di trạch Bàn Cổ.

Chỉ cần Vu Tộc trở thành Thiên Mệnh Chi Chủ duy nhất của Hồng Hoang, thì sẽ có tư cách giác tỉnh ý chí Nhân Đạo, từ đó bồi dưỡng ra Nhân Đạo Thánh Nhân để kháng hành Thiên Đạo, tranh thủ đủ thời gian cho Địa Đạo xuất thế.

Thiên Địa Nhân tam tài chúa tể cùng song hành, thế giới Hồng Hoang mới có vô hạn khả năng!.....Vu Tộc trùng hợp thành lập vào ngày Hồng Quân chứng Đạo, nhưng lại không gây ra quá nhiều sự chú ý.

Mà Tô Thần sau khi nghe Thập Nhị Tổ Vu lấy danh Bàn Cổ Chính Tông tuyên cáo Hồng Hoang, đôi mắt nhìn về phía Bất Chu Sơn, y căn cứ vào đại thế tương lai, nội tâm mơ hồ suy đoán ra ý nghĩa chân chính của việc Vu Tộc được lập vào ngày hôm nay.

"Đã đến lúc phải đến Bất Chu Sơn một chuyến rồi!" Tiếp đó.

Tô Thần thu Bạch Miêu Miêu vào không gian sủng vật trong Thức Hải, toàn lực thúc động Thần Thông 'Hành Tự Bí', bay vút về phía Bất Chu Sơn.

Y tính cách cẩn thận, lo lắng sẽ gặp phải Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai vị Tây Phương Khí Vận Chi Tử này.

Nếu để họ biết mình đã có được Thánh Thú Tây Phương tương lai, với tính cách Tỳ Hưu của họ, tất nhiên sẽ ra tay đánh lớn với mình, cưỡng ép cướp đi Bạch Miêu Miêu.

Cho dù bản thân có Đại Đạo Công Đức Kim Luân cùng nhiều thủ đoạn tự vệ, cũng không cần thiết phải liều chết với hai người họ.

Khi đi qua Tây Phương Tổ Mạch Tu Di Sơn.

Tô Thần đột nhiên cảm nhận được một luồng khí tức thân cận yếu ớt như có như không, điều này khiến Thức Hải của y khẽ động, sau đó phá vỡ chiều không gian hư không, giáng lâm xuống một ngọn núi.

"Chẳng lẽ, Tu Di Sơn này có cơ duyên thuộc về ngô?" Nghĩ đến khả năng này.

Tô Thần nhìn về phía ngọn núi này, từ trước ra sau trải dài không biết bao nhiêu ức ức vạn công lý, nhìn những kỳ phong tuấn lĩnh nhiều như lông trâu, mây mù bốc hơi bao phủ núi rừng, tiên khí phiêu miểu cuồn cuộn bay lên.

Từng cây cổ thụ cao vút tận mây xanh phủ khắp các ngọn núi, từng con tiên hạc ruy thú bay lượn cùng gáy trên đỉnh núi, giữa núi tường vân bao phủ, linh khí nồng đậm thành sương, kỳ hoa dị thảo khắp nơi, tận hiển nội hàm của Tây Phương Tổ Mạch.

Lúc này.

Hai đạo thân ảnh có vẻ bận rộn xuất hiện.

Chỉ thấy họ từ không gian Thức Hải tế xuất các loại Hậu Thiên Linh Căn, kỳ hoa dị thảo, rồi trồng tại các nút của Tây Phương Tổ Mạch, khiến Tiên Thiên Linh Khí không ngừng hội tụ mà thành.

Thấy cảnh này.

Tô Thần cuối cùng đã hiểu, vì sao Tây Phương Tổ Mạch này có thể hồi phục nhanh đến vậy trong vỏn vẹn mười mấy vạn năm, hóa ra là do Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người không quản khó nhọc đi đến các địa vực khác để thu vét "đánh thu phong".

Đối với hành vi vô sỉ của hai huynh đệ họ, Tô Thần cũng sẽ không ác ý bình luận.

Dù sao.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người, cũng là thực sự tạo phúc cho Tây Phương, chỉ là thủ đoạn có chút quá ti tiện mà thôi, nhưng đối với tất cả sinh linh Tây Phương mà nói, đây chẳng khác nào một việc đại thiện.

"Vút!" Khi Tô Thần cảm nhận được họ, hai huynh đệ họ cũng đồng thời cảm nhận được khí tức của y, trực tiếp xé rách hư không, xuất hiện trước mặt y.

"Kiến qua hai vị Tiền Bối!" Tô Thần thấy vậy, mỉm cười tiến lên hành một lễ.

"Tiểu hữu thật là có vận đạo tốt, mấy vạn năm ngắn ngủi không gặp, lại đã thuận lợi đột phá Thái Ất Kim Tiên, hơn nữa Đạo Cơ còn vững chắc đến thế." Tiếp Dẫn nhìn Tô Thần, trên khuôn mặt đầy vẻ khổ não lộ ra nụ cười, tỏa ra vẻ nhân từ hữu thiện.

"Tiền bối quá khen, ngô một đường tây hành, sơ lý địa mạch Tây Phương bị phá nát, được Thiên Địa Công Đức gia thưởng, tiểu hữu có được chút thành quả mà thôi!" Sau khi đột phá Thái Ất Kim Tiên, Tô

Thần đã có thể chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, đối mặt với Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai vị Đại La cường giả này, cũng không cần như trước kia mà ngưng thần phòng bị.

Cho dù hai người họ liều lĩnh tập sát mình, bản thân cũng có nắm chắc đào thoát khỏi hiểm cảnh.

Đây chính là tự tin do thực lực mang lại!

Nghe Tô Thần lại đạt được Thiên Địa Công Đức gia thưởng, đôi mắt nhỏ của Chuẩn Đề tràn đầy vẻ hâm mộ và toan tính.

Họ là Tây Phương Khí Vận Chi Tử, những năm qua vất vả sơ lý địa mạch Tây Phương.

Thậm chí còn chuyên môn từ Đông Phương Hồng Hoang thu vét vô số Dao Hoa Linh Thảo, Linh Thú Tiên Hạc, âm thầm gánh chịu tiếng xấu, nhưng lại không đạt được chút công đức gia thưởng nào.

Điều này cũng quá khiến người ta hâm mộ ghen tỵ rồi chứ?

Đương nhiên.

Chương 20

Trong lòng y cũng rõ, tạo phúc Tây Phương là sứ mệnh của họ.

Một khi Tây Phương tương lai chân chính phục hưng, thành quả mà hai huynh đệ họ đạt được, tuyệt đối sẽ nhiều hơn Tô Thần kẻ ngoại lai này rất nhiều!

"Tô Thần tiểu hữu, ngươi nay đột ngột xuất hiện tại Tây Phương Tổ Mạch của ta, không phải là muốn từ đó thu hoạch bảo vật mà Tây Phương ta thai nghén sao?" Chuẩn Đề đánh giá Tô Thần, thần sắc có chút cảnh giác.

Theo y thấy.

Tất cả bảo vật của Tây Phương đều thuộc về hai huynh đệ họ, tuyệt đối không cho phép người khác nhúng tay vào.

"Tiền bối lo xa rồi, Bần đạo chuyến tây hành này đã kết thúc, nhưng chưa chân chính du lãm qua Tây Phương Tổ Mạch Tu Di Sơn, cho nên muốn ở đây vẽ lên một dấu chấm tròn viên mãn mà thôi." Đối mặt với sự cảnh giác của Chuẩn Đề, Tô Thần cũng có chút bội phục trực giác của y.

Nhưng lần cảm ứng cơ duyên này, bản thân dù thế nào cũng phải thu nó vào trong túi!

"Thật sao?" Chuẩn Đề vẫn có chút không tin.

"Hai vị Tiền Bối, người là Tây Phương Khí Vận Chi Tử, lại hóa hình tại Tổ Mạch Tu Di Sơn, nơi đây nếu thật có bảo vật thì làm sao có thể qua mắt được hai người?" Để xóa tan sự cảnh giác của họ, Tô Thần bắt đầu "đội mũ cao" cho họ.

Dù sao.

Khi Ma Đạo Chi Tranh, tất cả linh mạch Tây Phương đều bị Ma Tổ La Hầu dẫn bạo, căn bản không có điều kiện thai nghén bảo vật, nếu không hai Khí Vận Chi Tử họ cũng sẽ không nghèo đến mức đáng thương như vậy.

Nghe Tô Thần nói xong, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người nhìn nhau, nội tâm có chút tin lời y.

Nếu Tu Di Sơn này thật có bảo vật, thì làm sao đến lượt Tô Thần kẻ ngoài này?

"Đã như vậy, vậy Tô Thần tiểu hữu cứ tự nhiên!" Trong tình huống chưa trở thành địch nhân, Tiếp Dẫn vẫn sẽ không dễ dàng ra tay với Tô Thần, kẻ thân mang Đại Công Đức, Đại Khí Vận.

Huống hồ.

Gần mười vạn năm qua, Tô Thần vẫn luôn giúp Tây Phương sơ lý địa mạch bị phá nát, tạo phúc Tây Phương, hai huynh đệ họ cũng phải ghi ơn.

Nhưng để đề phòng vạn nhất.

Tiếp Dẫn lén lút để lại một luồng Pháp Tắc Ấn Ký trên người Tô Thần, nếu y thật sự ở Tu Di Sơn thu hoạch được bảo vật của Tây Phương mình, thì nhất định phải cướp lại ngay lập tức!

"Hai vị Tiền Bối, cáo từ!" Tô Thần làm một cái kê thủ, sau đó đi bộ về phía trước.

Nếu bản thân không thể chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, thì căn bản không thể cảm nhận được Pháp Tắc Ấn Ký mà Tiếp Dẫn để lại trên người mình.

Bây giờ vừa hay dùng điều này để gây tê liệt họ, đợi sau khi thu hoạch cơ duyên, sẽ rời khỏi Tu Di Sơn.Thoáng cái.

Năm trăm năm trôi qua.

Tiếp Dẫn thông qua Pháp Tắc Ấn Ký để lại trên người Tô Thần, phát hiện y không có gì dị thường, mỗi ngày đều đi bộ du hành, giống như một khổ tu giả chân chính.

Y cũng dần dần cởi bỏ phòng bị, không còn chú ý mọi lúc nữa.

Mà cùng lúc đó.

Tô Thần sớm đã tìm thấy nơi cơ duyên, là một khe nứt trên vách núi huyền nhai, bên trong có một Đại Trận cách tuyệt đặc biệt, lại là do Ma Khí cấu thành.

"Chẳng lẽ, đây là Thí Thần Thương do Ma Tổ La Hầu để lại?" Nghĩ đến khả năng này, nội tâm Tô Thần tràn đầy kích động.

Tiếp đó.

Y dùng Thần Thông điểm hóa một con Linh Hầu, sau đó dùng Luân Hồi Pháp Tắc truyền thừa của bản thân, chuyển Pháp Tắc Ấn Ký mà Tiếp Dẫn để lại trên người sang con Linh Hầu.

Linh Hầu theo lệnh Tô Thần, từng bước từng bước đi bộ du hành giữa các ngọn núi.

"Vút!" Tô Thần dùng 'Hành Tự Bí' xuyên qua Đại Trận cách tuyệt, phát hiện bên trong ẩn chứa một Ma Trì linh dịch màu đen, Ma Đạo Bản Nguyên vô tận ẩn chứa trong đó.

Ở giữa Ma Trì, có một đài sen đen Cửu Phẩm khẽ lay động, hấp thụ Ma Đạo Bản Nguyên, lộ ra từng luồng khí tức diệt thế khiến người ta kinh sợ.

"Cửu Phẩm Diệt Thế Hắc Liên?" Thấy cảnh này.

Tô Thần có chút kinh ngạc.

Y vốn tưởng rằng nơi đây ẩn chứa Di Bảo Thí Thần Thương của

La Hầu hoặc Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, nhưng ai ngờ lại là Cửu Phẩm Diệt Thế Hắc Liên.

"Ông!" Cửu Phẩm Diệt Thế Hắc Liên bay lên không, khẽ rung động, tỏa ra khí tức thân cận về phía Tô Thần.

Trong nháy mắt.

Tô Thần đã biết lai lịch chân chính của kiện bảo vật này.

Ma Tổ La Hầu dùng Bản Nguyên Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên của bản thân để thai nghén, đợi sau khi trưởng thành hoàn toàn sẽ cho hai tòa liên đài dung hợp, xem liệu có thể khiến Diệt Thế Hắc Liên tấn cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo hay không.

Nhưng đáng tiếc là, La Hầu vẫn lạc trong Lượng Kiếp, tòa Cửu Phẩm Diệt Thế Hắc Liên này sau khi trưởng thành hoàn toàn liền trở thành vật vô chủ.

Mà bản thân là do Luân Hồi Tử Liên hóa thành, sau khi đến Tu Di Sơn, nó vừa vặn cảm ứng được khí cơ Bản Nguyên của mình, thế là chủ động hấp dẫn mình đến.

"Vút!" Không hề do dự.

Tô Thần trực tiếp sử dụng Thần Thông, thu toàn bộ Ma Trì vào không gian Thức Hải, rồi cẩn thận tra xét Động Thiên Ma Trì này, xác nhận không còn bất kỳ bảo vật nào sót lại, liền lập tức sử dụng 'Hành Tự Bí' vượt qua chiều không gian mà rời đi.

Mấy chục năm trôi qua.

Tiếp Dẫn đột nhiên cảm nhận được, Pháp Tắc Ấn Ký mình để lại trên người Tô Thần đang quanh quẩn ở một nơi, thế là lập tức sử dụng Thần Thông, giáng lâm xuống một sơn cốc.

"Điều này sao có thể?" Thấy Linh Hầu đang vui đùa với một bầy

khỉ cái, Tiếp Dẫn cau mày chặt, nội tâm vận dụng Thần Thông thôi toán.

Y làm sao cũng không ngờ, Tô Thần lại có thể thần không biết quỷ không hay mà chuyển di Pháp Tắc Ấn Ký của mình, điều này quả thật quá khó tin rồi chứ?

Tô Thần rõ ràng chỉ có Thái Ất Kim Tiên thôi mà!

"Vút!" Tiếp Dẫn căn cứ vào thôi toán, rất nhanh đã đến khe nứt trên vách núi huyền nhai kia, lập tức cảm nhận được luồng khí tức Ma Đạo Bản Nguyên nồng đậm đó, điều này khiến sắc mặt y đột nhiên biến đổi.

"Là Thí Thần Thương hay Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên?" Nghĩ đến hai kiện Chí Bảo danh chấn Hồng Hoang này, tim y đều đang rỉ máu.

Rất nhanh.

Chuẩn Đề cũng xuất hiện tại phúc địa trong khe nứt này, sau khi cảm nhận được Ma Đạo Bản Nguyên còn sót lại ở đây, cả người ghen tỵ đến nỗi sắc mặt dữ tợn, hối hận vô cùng.

"Tô Thần đáng chết này, lại dám cướp đi Chí Bảo Tây Phương của ta?" "Sớm biết như vậy, ngô đã nên bắt y tra hỏi rồi!" Hai huynh đệ họ hóa hình mười mấy vạn năm, đều chưa thu hoạch được một kiện Tiên Thiên Linh Bảo nào, nay lại được biết Tô Thần đã lấy đi ngay dưới mắt mình, có thể tưởng tượng nội tâm phẫn uất và ghen tỵ đến mức nào.

Ngay khi y chuẩn bị thôi toán tọa độ của Tô Thần, cưỡng ép lấy lại bảo vật Tây Phương của mình, thì bị sư huynh Tiếp Dẫn ngăn lại.

"Sư đệ, nơi đây thai nghén không phải Thí Thần Thương và Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, chỉ là bảo vật mà La Hầu dùng Bản

Nguyên Diệt Thế Hắc Liên thai nghén mấy Nguyên Hội trước mà thôi.

Tô Thần là do Luân Hồi Tử Liên hóa thành, cùng Diệt Thế Hắc Liên đồng tông đồng nguyên, có cơ duyên cảm ứng này cũng thực sự là bình thường." Tiếp Dẫn hít sâu một hơi.

Tiếp Dẫn áp chế sự hối hận trong nội tâm.

"Sư huynh, Tô Thần này chẳng qua là Thái Ất Kim Tiên nhỏ bé, y làm sao có thể Man Thiên Quá Hải, chuyển di Pháp Tắc Ấn Ký mà huynh để lại trên người y?" Chuẩn Đề tràn đầy khó hiểu.

"Sư đệ, xem ra chúng ta vẫn đánh giá thấp Tô Thần này, y tuy nói chỉ là Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ, nhưng nội hàm chân chính mà y sở hữu, e rằng không phải chúng ta có thể so sánh!" Nội tâm Tiếp Dẫn đối với Tô Thần lại một lần nữa nâng cao sự kiêng kỵ và cảnh giác lên mấy tầng độ.

"Hanh!" "Dám cướp đi bảo vật Tây Phương của huynh đệ ta ngay dưới mắt, sớm muộn gì cũng có một ngày phải đòi lại từ y!" Chuẩn Đề nhìn về phía Đông Phương, nội tâm âm thầm phát thệ.Thái Dương Cung.

Đế Tuấn và Thái Nhất là Thần Thai Tiên Thiên đỉnh cấp được Thái Dương Tinh thai nghén, thân mang mệnh cách Thiên Mệnh Hoàng Giả, vừa hóa hình đã bắt tay vào bố cục kiến lập thế lực thống nhất Hồng Hoang, quân lâm thiên hạ.

Trước đó.

Hai huynh đệ họ vì tránh 'Đạo Tranh', một người chọn đi 'Vương Đạo', một người chọn đi 'Bá Đạo', hỗ trợ lẫn nhau, cùng chứng Đại Đạo.

Mười mấy vạn năm qua.

Hai huynh đệ đã tạo nên uy danh hiển hách trong thế giới Hồng

Hoang, Thái Nhất nương tựa vào Chí Bảo cùng sinh Hỗn Độn Chung, hầu như đánh khắp thiên hạ vô địch thủ, được mệnh danh là Đại La cường giả mạnh nhất! 'Bá Đạo' dùng sức mạnh uy áp, làm suy yếu nhuệ khí của vô số chủng tộc cường giả, 'Vương Đạo' thu phục lòng người, và mục tiêu hoành vĩ hấp dẫn người khác gia nhập.

Hai huynh đệ họ hấp thụ ẩn họa chủng tộc của Tiên Thiên Tam Tộc, chuẩn bị kiến lập một chủng tộc bao quát vạn linh Hồng Hoang, không chỉ giải quyết tranh chấp chủng tộc, đồng thời dùng khí vận vạn linh để giác tỉnh ý chí Nhân Đạo, trở thành nhân vật chính Thiên Mệnh duy nhất của Hồng Hoang xứng đáng!

Cùng với Hồng Quân chứng Đạo thành Thánh, Thập Nhị Tổ Vu Bàn Cổ Chính Tông lập nên Vu Tộc, điều này khiến họ nhận ra, chỉ có thực lực tuyệt đối mới có thể thực hiện hoài bão trong lòng.

Bởi vậy.

Đế Tuấn và Thái Nhất quyết định sau một Nguyên Hội sẽ đến Tử Tiêu Cung trong Hỗn Độn nghe Đạo, đồng thời trong khoảng thời gian này, thu phục thêm nhiều chủng tộc hơn, tăng cường khí vận Thái Dương Cung của mình.

Nhất thời.

Thế giới Hồng Hoang vốn bình tĩnh mấy chục vạn năm, lại một lần nữa khói lửa lan tràn.

Tây Nam Hồng Hoang.

Côn Luân Chi Khâu.

Linh Thụ xanh biếc cao vút tận trời, kỳ hoa dị thảo khắp nơi, tiên hạc ruy thú bay lượn kêu vang.

Tiên Thiên Linh Khí hóa thành sương mù, từng hồ linh khí như sao giăng mật bố.

Vạn vạn Lục Ngô nhất tộc tại đây phồn diễn sinh tức.

Lục Ngô nhất tộc hình dạng hổ thân có chín đuôi, mặt người mà móng hổ, từng con tướng mạo uy nghiêm, trạng như vương giả.

Nhiều lục ngô non nớt truy đuổi nô đùa giữa rừng núi, lúc thì bay vào mây, cùng tiên hạc so sánh cao thấp, lúc thì xuống hồ trêu đùa đàn cá.

Vô số lục ngô trưởng thành sau khi hóa hình thân hình tuấn mỹ, nhìn những hậu bối đang vui đùa này, từng con đều lộ ra nụ cười hạnh phúc an ổn.

Lục Ngô nhất tộc.

Ở kỷ nguyên trước đã theo Kỳ Lân nhất tộc, và là tiền khu, trong Long Hán Đại Kiếp, vô số cường giả vẫn lạc, nay chỉ còn lại một tộc trưởng Đại La là Lục Ngô.

Tuy nói sau khi Đại Kiếp kết thúc, Lục Ngô nhất tộc đã thoát ly Kỳ Lân Tộc, nhưng Nghiệp Lực Lượng Kiếp khổng lồ, vẫn bao trùm trên đầu mỗi một tộc nhân.

Kim Tiên cảnh trở xuống tạm thời không ảnh hưởng lớn, nhưng trên Kim Tiên cảnh, mấy chục vạn năm đều khó mà tiến lên!

"Ai!" "Không biết lối thoát của Lục Ngô nhất tộc ta rốt cuộc ở đâu a!" Tộc trưởng Lục Ngô từ trong thạch động bước ra, nhìn số lượng tộc nhân ngày càng ít đi, nhịn không được ưu lo thở dài.

Là kẻ sống sót từ kỷ nguyên trước, Lục Ngô nội tâm vô cùng rõ ràng, thế giới Hồng Hoang hiện nay đã tiến vào một thời đại hoàn toàn mới.

Chỉ có nắm bắt mạch đập thời đại, Lục Ngô nhất tộc của mình mới có thể quật khởi trở lại!

Chương 21

"Ông!" Trong khoảnh khắc.

Ngay khi y đang cảm thán, toàn bộ bầu trời dập dềnh từng lớp không gian gợn sóng, có hai tôn Tam Túc Kim Ô vượt qua Trường Hà Thời Không mà đến, trực tiếp giáng lâm xuống Côn Luân Chi Khâu.

Đại Trận phòng hộ tổ địa của Lục Ngô, dưới sự thúc động Khai Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung của Thái Nhất, chỉ kiên trì được trong chốc lát, liền ầm ầm vỡ nát.

Hoàng Giả Bá Khí ngút trời, uy lực Pháp Bảo khủng bố, khiến tất cả tộc nhân đều sắc mặt tái nhợt, run rẩy.

Vô số tiểu lục ngô đang nô đùa truy đuổi, cũng đều đồng loạt phủ phục xuống đất, kinh hoàng bất an nhìn hai vị nam tử uy nghiêm thân khoác tử kim đế bào kia.

"Lục Ngô, thần phục hoặc là chết!" Thái Nhất kim mâu liếc ngang, uy áp vạn cổ.

Trước mặt y, cho dù Lục Ngô đã trải qua phong ba Lượng Kiếp, cũng không dấy lên nổi một tia ý muốn đối kháng với y.

Đế Tuấn lộ ra nụ cười, như gió xuân vậy, trong nháy mắt hóa giải uy áp của Thái Nhất thành vô hình, khiến người ta như tắm mình trong nắng ban mai mà cảm thấy hòa nhã.

"Lục Ngô đạo hữu, Bần đạo là Thiên Mệnh Hoàng Giả được Thái Dương Tinh Đế Tinh Hồng Hoang thai nghén, muốn kiến lập một chủng tộc bao quát vạn tộc Hồng Hoang, tiêu trừ tranh chấp chủng tộc, giác tỉnh ý chí Nhân Đạo, tạo phúc Hồng Hoang.

Không biết Đạo hữu có nguyện giúp ngô chăng?" Bá Đạo chấn

nhiếp, Vương Đạo thu tâm, Đế Tuấn và Thái Nhất đã sớm thuần thục vô cùng.

"Lục Ngô nhất tộc ngô, nguyện truy tùy hai vị Bệ Hạ!" Trước thực lực tuyệt đối, Lục Ngô căn bản không có bất kỳ lựa chọn nào.

Đương nhiên.

Còn có một nguyên nhân quan trọng nhất.

Đó chính là Đế Tuấn và Thái Nhất là Thiên Mệnh Hoàng Giả chân chính, nếu theo họ, nói không chừng có thể khiến Lục Ngô nhất tộc của mình quật khởi trở lại. .....Năm mươi năm sau.

Trong một Tiên Thiên Linh Cốc cạnh Côn Luân Chi Khâu.

Một thần thú hình dáng như ong, to nhỏ như uyên ương, hung ác dị thường, đuôi nó có một cây cự châm màu đen, phun ra từng tia độc dịch ngũ sắc rực rỡ.

Cây cổ thụ cao vút trời, hoa cỏ trúc đá, tiên hạc ruy thú trong linh cốc chỉ cần dính một chút, trong khoảnh khắc liền hóa thành tro bụi khói đen, tiêu tán giữa trời đất.

"Oanh!" Tiếng oanh minh khủng bố chấn động.

Thái Nhất đỉnh đầu đội Khai Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, rủ xuống ức vạn hào quang ngũ sắc, Kim Sắc Thái Dương Thần Hỏa đốt cháy trời đất, áp chế thần thú này thiêu đốt đến nỗi nó kêu ngao ngao không ngừng.

"Thần phục, hoặc là chết!" Tranh đấu đã lâu.

Thái Nhất hiển nhiên đã mất chút kiên nhẫn, dùng Hỗn Độn Chung trấn áp năng lực thời không, cưỡng ép dùng Đại Đạo Thần Thông trấn áp toàn bộ linh cốc.

Thần thú hình dáng như ong, to nhỏ như uyên ương không thể

động đậy, cứng nhắc chịu đựng Thái Dương Chân Hỏa khủng bố, dưới sự đe dọa của cái chết, chỉ có thể khuất nhục gật đầu.

"Vút!" Thái Nhất thu hồi Hỗn Độn Chung và Thái Dương Thần Hỏa, căn bản không lo lắng nó sẽ thừa cơ xé rách hư không mà bỏ trốn.

Trước thực lực tuyệt đối, bất kỳ phản kháng nào cũng chỉ là uổng công!

Chốc lát sau.

Từ trong ngọn lửa bước ra một nữ thần thân mặc cẩm y ngũ sắc, nàng dung mạo tuyệt mỹ thoát tục, chính là Thần Thú Khâm Nguyên!

"Khâm Nguyên nguyện truy tùy Thái Nhất Bệ Hạ!" Nàng khẽ cúi người, đối với Thái Nhất mà cúi chào uyển chuyển. .....Một ngàn năm sau.

Tây Bắc Vực Hồng Hoang.

Một con Cửu Đầu Cự Xà hung ác dữ tợn đang hoảng loạn chạy trốn, chín cái đầu không ngừng phát ra tiếng kêu the thé như trẻ con, khiến không gian chấn động, sơn xuyên hà lưu vỡ nát.

Nó chính là Quái Thú Cửu Anh ở Đại La sơ kỳ!

"Ông!" Hỗn Độn Chung hiện ra.

Hào quang ngũ sắc chiếu rọi chư thiên, Hỗn Độn Thánh Uy chấn nhiếp hoàn vũ!

Sức mạnh Đại Đạo Pháp Tắc khủng bố nhấn chìm bầu trời hoàn vũ, trấn áp thời không, khiến Cửu Anh không thể trốn thoát.

"Thái Nhất Bệ Hạ nhiêu mệnh, ngô nguyện thần phục!" Máu tươi văng tung tóe, đầu lâu vỡ nát.

Cửu Anh dưới sự đe dọa của cái chết không còn có thể cứng rắn

nữa, hướng về thân ảnh bá khí vĩ ngạn của Thái Nhất, tuyên cáo sự thần phục của mình.

Năm ngàn năm sau.

Thanh Khâu Hồ Tộc tuyên bố gia nhập Thái Dương Cung.

Tám ngàn năm sau.

Kế Mông ở Đại La trung kỳ hướng Đế Tuấn đầu thành.

Một vạn năm sau.

Thương Dương Nữ Thần dẫn dắt tộc nhân gia nhập Thái Dương Cung.

Hai vạn năm sau.

Nghe nói Đông Hải có Trí Tuệ Chi Thần Bạch Trạch, Đế Tuấn và Thái Nhất ban cho đãi ngộ cực lớn, đích thân đến mời, thuận lợi thu phục y, làm Quân Sư cho Thái Dương Cung!

Trong khoảng thời gian này.

Thái Dương Cung tổng cộng thu phục mười hai tôn Đại La cường giả, phân biệt là: Bạch Trạch, Thương Dương, Lục Ngô, Khai Minh Thú, Kế Mông, Anh Chiêu, Cùng Kỳ, Lộ Đoan, Khâm Nguyên, Quỷ Xa, Tất Phương, Cửu Anh, Trùng Minh Điểu.

Trong vỏn vẹn mấy vạn năm này, Thái Dương Cung trở thành thế lực lớn quật khởi nhanh nhất Hồng Hoang, uy danh bá đạo của Thái Nhất càng thêm uy chấn toàn bộ thế giới Hồng Hoang!

Vô số Đại Năng âm thầm quan sát, hoặc kiêng kỵ, hoặc giao hảo.

Tam Nhãn Cự Tượng Tộc, Vân Trạch Thiên Ngạc Tộc, Tuyết Nguyệt Cự Hùng Tộc, Vọng Nguyệt Ngân Lang Tộc, Tiên Thiên Giao Xà Tộc, vân vân, đều chủ động gia nhập Thái Dương Cung.

Những chủng tộc từng cự tuyệt chiêu mộ, hoặc là thoi thóp chạy trốn, hoặc là trực tiếp bị diệt tộc.

Điều này dẫn đến số lượng thành viên dưới trướng Thái Dương Cung bùng nổ điên cuồng, thành viên trực tiếp đột phá mười ức!

"Ngang!" Trong Thái Dương Cung.

Một Kim Long Khí Vận ngưng tụ mà ra, lượn lờ trên đại điện, Thái Nhất dùng Khai Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung trấn áp khí vận, khiến nó không ngừng ngưng tụ tăng cường.

Nhìn thấy Kim Long Khí Vận này, tất cả cao thủ gia nhập Thái Dương Cung, các cường giả các tộc đều nảy sinh dã vọng.

Nói không chừng thật có một ngày, hai vị Bệ Hạ sẽ dẫn dắt mình thống nhất Hồng Hoang, kiến lập công lao vạn thế bất hủ, tái nhập sử sách Hồng Hoang!

Hoa khai lưỡng đóa, các biểu nhất chi.

Trong khi Thái Dương Cung đang điên cuồng khuếch trương, Tô Thần từ Tây Phương trở về Đông Vực Hồng Hoang.

Y chuẩn bị đến Bất Chu Sơn du lịch, xem liệu có thể trong khoảng thời gian này tìm được Đạo Trường phù hợp với bản thân, đồng thời cũng định kết giao Vu Tộc trước.

Dù sao.

Tổ Vu Hậu Thổ là Địa Đạo Chi Chủ tương lai, mà bản thân mình là yếu tố then chốt để hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi Địa Phủ, giữa họ có một liên minh thân cận tự nhiên.

"Đắc ~ đắc!" "Đắc ~ đắc!" Lúc này.

Trên trời đột nhiên bay vút tới một đàn Thiên Mã toàn thân trắng như tuyết, hệt như những đám mây trắng trong sáng, trên trán chúng

mọc một cái Thiên Giác nhọn hoắt, hình dạng như Âm Dương Ngư, tỏa ra từng luồng khí tức Luân Hồi Pháp Tắc.

Chúng dường như đang bị địch nhân truy đuổi, từng con đều chạy trốn theo thủ lĩnh mà không màng sống chết.

"Thiên Mã nhất tộc, kẻ không thần phục, giết không tha!" Một đạo nhân ảnh sát khí ngập trời xé không mà đến, y thân hình cao lớn khôi ngô, trạng như một con thủy ngưu, đầu mọc cự giác, da lông đen kịt, toàn thân tỏa ra khí tức Tinh Thiết Pháp Tắc nồng đậm, chính là Thử Thiết thống lĩnh Thái Dương Cung!

"Tiền bối, cầu xin người cứu Thiên Mã nhất tộc của ta!" Đường đi bị chặn, trong lúc tuyệt vọng, Mã Càn cảm nhận được một luồng khí tức Luân Hồi Bản Nguyên quen thuộc, chính là do Tô Thần đang đi bộ phía dưới chủ động tỏa ra.

Tuy nói đối phương khí cơ nội liễm, nhưng nhìn vào Luân Hồi Bản Nguyên mà y tỏa ra, nhất định là một tôn Đại La cường giả chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc.

Bởi vậy.

Mã Càn liền ký thác tất cả hy vọng vào Tô Thần.

Y không muốn tộc nhân của mình, toàn bộ hóa thành súc vật làm chân cho Thái Dương Cung, vĩnh viễn không có hy vọng!

"Thiên Mã nhất tộc, Bản Tọa bảo vệ!" Tô Thần một bước bước ra, dường như vượt qua vũ trụ thời không vô tận chồng chất, một cái nhảy đã giáng lâm lên không trung của Thiên Mã nhất tộc, đối lập từ xa với Thử Thiết đang chặn đường.

"Tiền bối, người muốn làm địch với Thái Dương Cung của ta sao?" Thử Thiết khôi phục Chân Thân hóa hình, như một tráng hán mặt đen, y đầy vẻ ngưng trọng nhìn về phía Tô Thần.

“Nói thêm lời vô ích, chết!” Nghe Thử Thiết lấy Đế Tuấn và Thái Nhất ra uy hiếp mình, Tô Thần đôi mắt khẽ co lại, tế xuất Bản Mệnh Chí Bảo Luân Hồi Tử Liên, trấn áp toàn bộ phương trời.

“Ông!” Ức ức vạn sức mạnh Luân Hồi Đại Đạo Pháp Tắc tràn ra, sức mạnh luân hồi vô tận, dường như chỉ cần Tô Thần một ý niệm, liền có thể khiến Thử Thiết luân hồi yên diệt.

“Đa tạ Tiền Bối thủ hạ lưu tình, cáo từ!” Thử Thiết nuốt nước bọt, không kịp lau mồ hôi lạnh trên trán, ôm quyền hướng Tô Thần hành một lễ.

Đợi cảm nhận được uy hiếp tử vong đó tiêu thất, y vô cùng quả quyết quay người rời đi, dẫn dắt đám tộc nhân phía sau bay vút về phía Thái Dương Cung.

Y vừa rồi đã đưa ra danh tiếng Thái Dương Cung, đối phương lại không hề biến sắc, điều này đủ để chứng minh tôn cường giả chưởng khống Luân Hồi Đại Đạo này căn bản không sợ.

Nếu không phải y không muốn tùy tiện kết thù với Thái Dương Cung, e rằng bản thân lúc này đã chết rồi chứ?

Thử Thiết có chút sợ hãi, nhưng đồng thời lại có chút hiếu kỳ.

Vì sao vị cường giả chưởng khống Luân Hồi Đại Đạo này, y lại chỉ lộ ra khí cơ Thái Ất Kim Tiên?

Chẳng lẽ đây là sở thích “giả heo ăn thịt hổ” của cường giả?

Dù thế nào, y cũng tuyệt đối không ngờ, Tô Thần chỉ là một cao thủ vừa đột phá Thái Ất Kim Tiên, tu vi chân chính còn không bằng y, một cao thủ Thái Ất đỉnh phong.

Trở về Thái Dương Cung.

Thử Thiết chủ động hướng Đế Tuấn thỉnh tội, và báo cáo chi tiết

nguyên nhân thất bại.

“Cường giả chưởng khống Luân Hồi Đại Đạo?

Hơn nữa còn sở hữu Cửu Phẩm Luân Hồi Tử Liên?” Đế Tuấn cao tọa trên đại điện, phủ khám Thử Thiết đang thỉnh tội, sau đó tế xuất Hà Đồ Lạc Thư tiến hành thôi diễn.

Sau một lát.

Chương 22

Y thôi toán ra căn nguyên của Tô Thần, nhàn nhạt phất tay, một đạo năng lượng nhu hòa nâng Thử Thiết dậy.

"Chuyện này không trách ngươi, đối phương là Luân Hồi Tử Liên hóa hình, truyền thừa Luân Hồi Đại Đạo, y ra tay cứu Thiên Mã nhất tộc, cũng chỉ vì truyền thừa giữa hai bên nhất trí mà thôi.

Vì đối phương không muốn đắc tội Thái Dương Cung ta, vậy Thái Dương Cung ta cũng không cần thiết lại đi tìm y gây phiền phức!" Cùng với thế lực dưới trướng Thái Dương Cung bùng nổ nhanh chóng, giữa các tộc đều âm thầm tranh quyền đoạt lợi, Đế Tuấn thường tự mình tọa trấn Thái Dương Cung, chỉnh hợp các tộc và chế định phương hướng phát triển tương lai, cực ít khi hạ giới tiến vào Hồng Hoang.

Huống hồ.

Thái Dương Cung trong khoảng thời gian này khi thôn tính các tộc, cũng âm thầm đắc tội vô số cường giả, không cần thiết vì một Thiên Mã Tộc nhỏ bé mà liều chết với Tô Thần.

Tất cả đợi sau khi thế lực chỉnh hợp hoàn tất, sẽ mưu đồ việc khác. ....."Mã Càn bái tạ đại ân Tiền Bối cứu vớt chủng tộc!" Thủ lĩnh Thiên Mã nhất tộc hóa thành một trung niên nam tử thân mặc bạch y, tuấn dật thoát trần, giữa trán y có một Thiên Giác hơi nhô ra, trên đó có một đồ án Âm Dương Ngư Luân Hồi tinh vi.

"Bái tạ đại ân Tiền Bối cứu vớt chủng tộc!" "Bái tạ đại ân Tiền Bối cứu vớt chủng tộc!" "....." Dưới sự dẫn dắt của Mã Càn, một đám thành viên Thiên Mã Tộc vô cùng cảm kích mà cúc cung hành lễ với Tô Thần.

“Vô nhu đa lễ, các ngươi truyền thừa Luân Hồi nhất Đạo, cũng coi như có duyên với Bản Tọa.” Tô Thần nhàn nhạt phất tay, vung ra vô số đạo năng lượng nâng họ dậy.

Sở dĩ vừa rồi chủ động tiết lộ khí cơ để cứu Thiên Mã nhất tộc, nguyên nhân chủ yếu nhất chính là vì họ truyền thừa Luân Hồi nhất Đạo.

Hơn nữa.

Với mệnh cách của bản thân họ, đợi đến khi Lục Đạo Luân Hồi xuất thế, sẽ trở thành Thần Thú Thủ Hộ Lục Đạo Luân Hồi.

Hiện tại sở dĩ vô cùng yếu ớt, chẳng qua là vì Địa Đạo vẫn chưa hiện thế mà thôi.

“Đạo Trường của Thiên Mã nhất tộc các ngươi ở đâu?

Dẫn Bản Tọa đi xem thử!” Tô Thần ẩn ẩn có một trực giác.

Đạo Trường phù hợp với Đại Đạo của bản thân mà mình muốn tìm kiếm, hẳn là nằm trên Thiên Mã nhất tộc này.

“Bẩm Tiền Bối, Thiên Mã nhất tộc của ngô ở Đông Nam Bộ Hồng Hoang, khá gần duyên hải, cách nơi đây ít nhất cần 2000 năm thời gian.” “Thiện!

Bản Tọa trước tiên đưa các ngươi về nhà!” Tô Thần sau khi hỏi rõ tọa độ chi tiết, bảo các thành viên Thiên Mã tộc bình tức ngưng thần đừng phản kháng, sau đó thúc động Luân Hồi Tử Liên, thu toàn bộ họ vào trong đó.

Thần Thông ‘Hành Tự Bí’ được thúc động, trực tiếp chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, vượt qua chiều không gian thời không, vượt qua hư không, bay về phía Đông Nam Hồng Hoang.

Với năng lực của y hiện nay, tốc độ hành trình đã không còn dùng

ức vạn công lý hoặc năm ánh sáng để đo lường, mà là trực tiếp xuyên toa chiều không gian.

Giống như xuyên toa thời không vậy, từ vũ trụ này mà vượt qua vô số thời không bên ngoài.

Nếu dùng năm ánh sáng để biểu đạt, vậy khoảng cách vượt qua chiều không gian trong một giây, ít nhất cũng phải trên một vạn năm ánh sáng, có thể tưởng tượng được thế giới Hồng Hoang này rộng lớn vô biên đến mức nào.

Hơn một trăm năm sau.

Tô Thần xuất hiện ở Đông Nam Bộ Hồng Hoang, nơi đây núi sông nhiều vô số, Tiên Thiên Linh Khí hóa thành sương mù, Đại Đạo Pháp Tắc cực kỳ nồng đậm, là bảo địa tu hành xứng đáng.

Đạo Trường của Thiên Mã nhất tộc là một Động Thiên được nhiều ngọn núi vây quanh, do bị Thái Dương Cung truy sát, bên trong vẫn còn tồn tại các loại dấu vết tàn phá của đại chiến.

Khi họ được Tô Thần phóng thích từ Luân Hồi Tử Liên ra, thấy tổ địa quen thuộc này, từng người một nội tâm tràn đầy kích động, đợi sau khi hoàn hồn, dưới sự dẫn dắt của Mã Càn, đồng loạt quỳ bái xuống trước Tô Thần.

"Thiên Mã nhất tộc Ngô nguyện thề sống chết dốc lòng Tiền Bối, khẩn cầu Tiền Bối thu lưu!" "Thiên Mã nhất tộc Ngô nguyện thề sống chết dốc lòng Tiền Bối, khẩn cầu Tiền Bối thu lưu!" "....." Thân là tộc trưởng Mã Càn, y tế xuất một sợi Mệnh Hồn của mình, dùng Thần Thông đưa đến trước mặt Tô Thần.

Y rất rõ ràng.

Nếu không phải may mắn gặp được Tô Thần, thì Thiên Mã nhất tộc của mình, hoặc là hóa thành súc vật làm chân cho Thái Dương

Cung, hoặc là từ nay bị xóa tên khỏi Hồng Hoang.

Bởi vậy.

Có thể ôm được vị nhân vật lớn này của y, đối với tất cả thành viên Thiên Mã nhất tộc mà nói, đều là đại hạnh sự!

"Thiện!

Đã các ngươi nguyện ý truy tùy Bản Tọa, vậy Bản Tọa sẽ thu nhận Thiên Mã nhất tộc của ngươi." Tô Thần khẽ gật đầu, sau đó nhẹ nhàng phất tay, trả lại Mệnh Hồn của Mã Càn cho y.

Đối với y mà nói.

Tu vi của Mã Càn chẳng qua là Thái Ất trung kỳ, căn bản không cần thiết phải dùng Mệnh Hồn để chưởng khống.

Điều quan trọng nhất là.

Thiên Mã nhất tộc là Thần Thú Thủ Hộ Lục Đạo Luân Hồi, mà bản thân mình lại là yếu tố then chốt diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi, họ trừ việc nương tựa vào mình, còn có thể nương tựa vào ai chứ?

Tiếp đó.

Tô Thần bắt đầu khám sát bốn phía, tìm kiếm Đạo Trường phù hợp với Đại Đạo của bản thân.

Cuối cùng tại một ngọn núi bình thường cách phía Đông Nam một trăm vạn công lý, cảm ứng được khí cơ Luân Hồi Đại Đạo của mình, sau đó lập tức hạ xuống.

Ngọn núi này tương đối thấp bé, ước chừng chỉ cao vạn trượng, trước mặt vô số ngọn núi khác, nó giống như một ngọn đồi bình thường, không hề nổi bật.

Núi không tại cao, có tiên thì danh, nước không tại sâu, có rồng thì linh.

Tô Thần tin tưởng.

Chỉ cần bản thân thiết lập Đạo Trường ở đây, cho dù ngọn núi này có bình thường đến mấy, tương lai đều sẽ tấn thăng thành Động Thiên Phúc Địa đỉnh cấp nhất của thế giới Hồng Hoang.

"Ông!" Một đạo khí tức thân cận nhàn nhạt truyền đến.

Tô Thần tế xuất Luân Hồi Tử Liên, Bản Nguyên tinh thuần được dẫn đạo mà ra.

"Vút!" Trong khoảnh khắc.

Trong lòng núi có một tiểu hình Luân Hồi Đại Trận quang mang tứ xạ, tràn ra sức mạnh Luân Hồi Pháp Tắc vô cùng.

"Quả nhiên là phúc địa của ngô!" Cảm nhận được tất cả điều này, khóe miệng Tô Thần cong lên nụ cười hân hoan, sau đó tiến vào trong Luân Hồi Đại Trận.

Bên trong trận là một thạch động tự nhiên, ước chừng khoảng hai mươi vạn công khoảnh, bốn phía trải đầy Luân Hồi Bảo Thạch.

Phía sau thạch động, có một cây trà cao hơn một người, tràn ngập Đạo Vận Luân Hồi, Âm Dương, Sinh Tử Đại Đạo Pháp Tắc, gió nhẹ thổi qua, hương trà thanh nhã xộc vào mũi, khiến người ta mê say.

"Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Luân Hồi Trà Thụ?" Thấy cây Tiên Thiên Linh Căn này, Tô Thần đôi mắt khẽ sáng lên.

"Phập phập phập." Cảm nhận được Tô Thần đến gần, Luân Hồi Trà Thụ khẽ rung động, tràn ra Đạo Vận vô cùng, như thể đang hoan hô chủ nhân đến.

Tô Thần đánh ra một đạo Thần Thức Ấn Ký, chìm vào trong Luân Hồi Trà Thụ, rất nhanh đã biết được thông tin chi tiết của nó, sau đó trên mặt lộ ra vẻ vô cùng kinh hỉ.

“Luân Hồi Trà Thụ này lại có thể thăng cấp Tiên Thiên Linh Căn?” Thông thường mà nói.

Tiên Thiên Linh Căn khi đản sinh, phẩm cấp đã định hình.

Loại Linh Căn có thể thăng cấp như Luân Hồi Trà Thụ này, toàn bộ thế giới Hồng Hoang đều vô cùng hiếm thấy.

Nếu có thể tấn thăng nó đến Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn, vậy công hiệu của nó, cho dù là Thánh Nhân cao cao tại thượng cũng đều vô cùng thèm muốn.

Thưởng thức Luân Hồi Linh Trà, ngộ Đạo Luân Hồi.

Không chỉ có thể tăng cường Bản Nguyên Chân Linh của bản thân, đồng thời còn có thể minh ngộ tương lai, để nghiệm chứng ‘Đạo’ của bản thân, từ đó tra lỗi bổ khuyết!

“Từ nay về sau, nơi đây tên là Luân Hồi Sơn!” Tô Thần trong thạch động đánh xuống ấn ký của mình, lại tế xuất Luân Hồi Tử Liên để trấn áp khí vận.

“Ông!” Trong khoảnh khắc.

Sức mạnh Luân Hồi Đại Đạo Pháp Tắc vô cùng phong ủng mà đến.

Dưới sự phản bổ Công Đức Khí Vận của Tô Thần, linh mạch dưới ngọn núi này bắt đầu tăng trưởng kịch liệt, từ dòng chảy nhỏ hẹp trước đây, biến thành sông lớn cuồn cuộn!

Toàn bộ Luân Hồi Sơn, cũng bắt đầu điên cuồng dâng cao.

Một vạn trượng.

Năm vạn trượng.

Mười vạn trượng.

Ba mươi vạn trượng!

Tăng trưởng đến một trăm vạn trượng, ngọn núi này mới dần dần ngừng lại.

Sinh linh trong phạm vi ức vạn công lý cảm nhận được cảnh này, nội tâm trong nháy mắt hiểu rõ, nơi đây đã có thêm một tôn Đại Thần Thông giả, hơn nữa còn lấy đây làm Đạo Cơ của Đại Đạo.

Một số sinh linh không muốn sống dưới người khác, bắt đầu rời đi.

Mà một số người lại cảm thấy có Đại Thần Thông giả che chở, tương lai tu luyện sẽ có bảo đảm.

Lúc này đây.

Tộc trưởng Thiên Mã nhất tộc Mã Càn khi thấy Luân Hồi Sơn từ đất vọt lên, nội tâm chấn hám không sao kể xiết, y ngây ngốc nhìn về phía Tô Thần đang ở.

"Có Tiền Bối ở đây, Thiên Mã nhất tộc ta có hy vọng!" Tô Thần, là hóa thân của Luân Hồi Tử Liên, bản thân mang mệnh cách Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp, thêm vào đó, trong Long Hán Đại Kiếp và Ma Đạo Chi Tranh, y đã tạo phúc Hồng Hoang, dùng công đức mà trời đất ban thưởng ngưng tụ Đại Đạo Công Đức Kim Luân.

Công đức khí vận mà y sở hữu, vượt xa những kẻ là con của khí vận phương Tây như Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, những vị Thánh Nhân đã được định trước trong tương lai.

Nay, y đã tìm được Luân Hồi Sơn, nơi khế hợp để thừa tải Đại Đạo của y.

Sau đó, y dùng công đức khí vận của mình gia trì, khiến ngọn núi vốn vô danh này trực tiếp thăng cấp thành Trung Phẩm Động Thiên Phúc Địa.

Luân Hồi Sơn không chỉ tăng trưởng về độ cao, mà bề rộng cũng bạo tăng.

Dòng suối nhỏ trong núi ban đầu đã mở rộng thành sông lớn cuồn cuộn.

Kỳ phong quái thạch trên núi đã thuế biến thành những kỳ phong tuấn lĩnh liên miên bất tuyệt.

Các loại Dao Hoa Kỳ Thảo, Linh Dược Sâm Vương phá thổ mà ra, Tiên Thiên Linh Khí trong núi hóa thành sương mù, tụ lại thành những hồ Tiên Thiên Linh Khí tinh la mật bố.

Từng đàn Tiên Hạc giương cánh bay lượn đến, từng bầy Thụy Thú chạy vào rừng, chúng lần lượt chiếm cứ những nơi Linh Khí nồng đậm, thổ nạp Tiên Thiên Linh Khí trong núi, chờ đợi cơ hội hóa hình.

Trong Luân Hồi Động Phủ, Đạo Trường vốn chỉ có khoảng hai mươi vạn công khảnh, do thăng cấp thành Trung Phẩm Động Thiên, trực tiếp diễn hóa thành một phương tinh vực vũ trụ, rộng lớn vô biên.

Điều khiến Tô Thần kinh hỉ là, Luân Hồi Trà Thụ vốn chỉ cao hơn một người, đã phát triển thành cao hơn năm mét, hơn nữa còn thai nghén ra bốn mươi chín nụ chồi.

Phẩm cấp của nó cũng từ Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Căn thăng cấp lên Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Chương 23

"Đây quả là song hỷ lâm môn a!" Sau khi tuần thị một vòng Đạo Trường của mình, Tô Thần từ không gian Thức Hải, đánh thức Bạch Miêu Miêu đang ngủ say.

"Meo~ô!" Bạch Miêu Miêu mở đôi mắt tựa chuông sao, hàng mi dài khẽ run, đôi mắt to như hắc bảo thạch còn mơ màng, bộ dáng mềm mại đáng yêu ấy thật khiến người ta muốn cưng nựng.

"Chủ nhân, đây là Đạo Trường của ngài sao?" Cảm thụ Luân Hồi Đại Đạo Pháp Tắc chi lực vô cùng nồng đậm trong Động Phủ, đôi mắt nàng dần mở to, phản chiếu ánh sáng thần mang kinh hỉ rực rỡ.

Thấy bộ dạng mềm mại đáng yêu của nàng, Tô Thần một tay nâng nàng, một tay mạnh mẽ xoa đầu nàng, cho đến khi chữ 'Vương' màu tử kim trên trán nàng bị xoa biến dạng, y mới buông ra.

"Miêu Miêu, từ nay về sau, đây chính là nhà của chúng ta!" "Meo!" Bạch Miêu Miêu từ tay Chủ nhân nhảy phóc lên, hai chân sau đứng thẳng, giống như một con hổ miêu đang tuần thị lãnh địa chuyên thuộc của mình.

Tiếp đó, nàng ở ngay bên cạnh khai mở một tòa Đạo Trường, dời Tổ Địa Động Thiên của Bạch Hổ tộc mình đến đây.

Trước khi rời phương Tây, Bạch Miêu Miêu đã dùng Khí Vận Chí Bảo của Bạch Hổ tộc là Bạch Hổ Hoàng Ấn, thu Tổ Địa Động Thiên vào đó, giờ đây việc di dời cũng chỉ là một ý niệm của nàng mà thôi.

"Ong!" Cùng với việc Tổ Địa Động Thiên của Bạch Hổ tộc dung nhập vào Luân Hồi Sơn, một lần nữa khiến toàn bộ ngọn núi bắt đầu tăng trưởng.

Tiên Thiên Linh Mạch dưới đất cũng ngày càng nhiều, Tiên Thiên Linh Khí và Đại Đạo Pháp Tắc chi lực cũng càng thêm nồng đậm.

Tô Thần đã dành một khoảng thời gian, khai mở thêm hai vườn linh thực, lần lượt trồng Bỉ Ngạn Hoa và Âm Dương Bất Tử Thụ vào đó.

Điều đáng nói là, Tiên Thiên Linh Căn do truyền thừa Đại Đạo Pháp Tắc khác nhau, khu vực bồi dưỡng cũng cần được tách riêng, để tránh các Pháp Tắc truyền thừa tự vặn loạn, dẫn đến không thể thai nghén Linh Quả.

Xong xuôi mọi việc, Tô Thần thả lỏng tâm thần, kiểm kê tất cả bảo vật mình có.

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Ngộ Đạo Châu, Cửu Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, Chỉ Xích, Thủy Linh Châu, sáu viên Định Hải Châu.

Bảo vật mang lại lợi ích lớn nhất cho y, không nghi ngờ gì chính là Ngộ Đạo Châu.

Nếu không có kiện Ngộ Đạo Chí Bảo này, việc y muốn sáng tạo ra《Thôn Thiên Ma Công》,《Đại Đạo Dung Lô》,《Thần Tượng Trấn Ngục Kính》 và Hành Tự Bí, không biết sẽ phải tốn hao bao nhiêu tâm thần.

Bởi vậy, vì 'Đạo Đồ' tương lai của mình, tốt nhất là luyện hóa toàn bộ Tiên Thiên Cấm Chế của Ngộ Đạo Châu, từ đó triệt để chưởng khống kiện Ngộ Đạo Chí Bảo này, phát huy công hiệu thực sự của nó.

Trong thế giới Hồng Hoang, Tiên Thiên Linh Bảo ngoài việc ẩn chứa một đạo Tiên Thiên Đại Đạo Pháp Tắc, còn ẩn chứa số lượng Tiên Thiên Cấm Chế khác nhau.

Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo có từ một đến mười tám Tiên

Thiên Cấm Chế.

Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo có từ mười chín đến hai mươi bảy Tiên Thiên Cấm Chế.

Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo có từ hai mươi tám đến ba mươi sáu Tiên Thiên Cấm Chế.

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo có từ ba mươi bảy đến bốn mươi lăm Tiên Thiên Cấm Chế.

Tiên Thiên Chí Bảo thì ẩn chứa từ bốn mươi sáu đến bốn mươi chín Tiên Thiên Cấm Chế.

Tiên Thiên Cấm Chế ẩn chứa càng nhiều, đại biểu cho uy lực và công hiệu của Pháp Bảo càng mạnh.

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Ngộ Đạo Châu trong tay Tô Thần, chính là Linh Bảo đỉnh cấp Cực Phẩm sở hữu bốn mươi lăm trọng Tiên Thiên Cấm Chế! .....

Kiểm kê xong Pháp Bảo trong tay, ánh mắt Tô Thần dừng lại trên Cửu Phẩm Diệt Thế Hắc Liên.

"Tất cả Liên Đài đều do Hỗn Độn Thanh Liên thai nghén, bản thân chúng đồng tông đồng nguyên, vậy Ngô có thể thôn phệ Diệt Thế Hắc Liên, để từ đó khôi phục Bản Nguyên của mình chăng?" Nghĩ đến đây.

Tô Thần không chút do dự, thôi động Bản Mệnh Chí Bảo Luân Hồi Tử Liên, diễn hóa thành Cửu Phẩm Luân Hồi Đạo Luân, thôn phệ Diệt Thế Hắc Liên.

"Ong!" Diệt Thế Hắc Liên kịch liệt xoay chuyển rung động, bùng phát Sát Khí màu đen ngập trời, uyển như trạng thái diệt thế.

Từng luồng Bản Nguyên chi lực tinh thuần bị rút ra, từ từ dung

nhập vào Cửu Phẩm Luân Hồi Tử Liên, sau đó phản bổ cho bản thân Tô Thần, lặng lẽ tăng trưởng Chân Linh Bản Nguyên của y.

"Xoẹt!" Ba trăm năm sau, hoa quang của Cửu Phẩm Luân Hồi Tử Liên bạo trướng, ức vạn đạo Luân Hồi Đại Đạo Bản Nguyên cuồn cuộn đổ về, diễn hóa ra cánh sen thứ mười, thăng cấp thành Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thập Phiến Luân Hồi Tử Liên.

Nhưng tất cả những điều này mới chỉ là khởi đầu.

Cùng với việc Tô Thần chưởng khống Đại Đạo thôi động Bản Mệnh Chí Bảo Luân Hồi Tử Liên, đẩy nhanh tốc độ thôn phệ Bản Nguyên của Diệt Thế Hắc Liên, cánh sen thứ mười một lại một lần nữa khôi phục mà ra.

Một ngàn năm thoắt cái trôi qua.

Sau khi thôn phệ đủ Bản Nguyên của Diệt Thế Hắc Liên, Luân Hồi Tử Liên cuối cùng đã đạt đến đỉnh phong, trở lại mười hai phẩm, xếp vào hàng đỉnh cấp Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

"Ô!" Hoa quang của Cửu Phẩm Diệt Thế Hắc Liên ảm đạm, Tiên Thiên Linh Cơ ngày càng suy yếu, phảng phất bất cứ lúc nào cũng có thể vỡ tan biến mất.

Tô Thần dừng lại.

Y thu Diệt Thế Hắc Liên chỉ còn một luồng Bản Nguyên chi lực cuối cùng vào Thức Hải, sau này dùng nó để tìm kiếm mẫu thể Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên.

Biết đâu còn có thể tìm được Tiên Thiên Chí Bảo Thí Thần Thương, món đứng đầu về sát phạt!

Tiếp đó, Tô Thần khoanh chân tọa trên bồ đoàn, bắt đầu tiêu hóa Bản Nguyên chi lực của Diệt Thế Hắc Liên đã thôn phệ, để khôi phục Chân Linh Bản Nguyên của mình, giúp mình trở lại căn nguyên của

Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp!

"Ong ô!" "Ong ô!" Cùng với việc Tô Thần vận chuyển truyền thừa công pháp 《Luân Hồi Đạo Kinh》, lại gia trì thêm đặc tính của 《Thôn Thiên Ma Công》 và 《Đại Đạo Dung Lô》.

Toàn bộ Đại Đạo Pháp Tắc chi lực trên bầu trời đều bị dẫn dắt đến, diễn hóa ra đủ loại dị tượng, cuối cùng thăng hoa thành Đại Đạo Bản Nguyên tinh thuần, từ từ dung nhập vào trong cơ thể y.

Vạn năm tuế nguyệt thoắt cái trôi qua.

Khi Tô Thần triệt để tiêu hóa Bản Nguyên của Diệt Thế Hắc Liên, đột nhiên y như thể đã vượt qua một nút thắt nào đó, toàn bộ Chân Linh, Nguyên Thần của y, tiến vào một cảnh giới cực hạn không linh.

"Oanh!" Đại Đạo Pháp Tắc Bản Nguyên và Tiên Thiên Linh Khí vây quanh y, vào khoảnh khắc này đồng loạt dũng mãnh nhập vào cơ thể, hóa thành từng dòng xoáy nhỏ.

Tô Thần tọa trên bồ đoàn, tự động từ từ bay lên.

Bản Mệnh Chí Bảo Luân Hồi Tử Liên bùng phát vạn đạo hà quang, toàn bộ Luân Hồi Sơn đột nhiên xuất hiện dị tượng tử khí đông lai, thiên hoa loạn trụy địa dũng kim liên.

Khoảnh khắc này, Tô Thần đã trở lại căn nguyên Tiên Thiên Thần Thai Thánh Cực Phẩm đích thực!

Là hóa thân của Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, Tô Thần bản thân mang mệnh cách Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp, nhưng do Luân Hồi Tử Liên từng bị Thần Nghịch đánh nát, dẫn đến Bản Nguyên vạn phần chỉ còn một.

Bởi vậy, Tô Thần không có Bản Nguyên và Căn Nguyên của Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp, dẫn đến sau khi hóa hình thực lực chỉ có vẻn vẹn Chân Tiên.

Trải qua nhiều Nguyên Hội bố cục và nỗ lực, nay cuối cùng đã khôi phục Bản Nguyên và Căn Nguyên của Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp, điều này khiến Tô Thần nội tâm tràn đầy kích động, hận không thể ngửa mặt lên trời trường khiếu, để tuyên tiết uất khí đã tích tụ mấy chục vạn năm qua.

"Hô!" Hít một hơi thật sâu, y bình phục tâm thần.

Mở đôi mắt ra, khí độ của Tô Thần càng thêm nội liễm trầm ổn, đôi mắt y rực rỡ như vũ trụ, ẩn chứa vạn vật thế gian, Đại Đạo chí lý.

"Nay Ngô đã khôi phục Căn Nguyên Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp, trước tiên sẽ tiếp tục chưởng khống truyền thừa Đại Đạo Pháp Tắc để tôi luyện Đạo Cơ của mình, thăng hoa Ngũ Khí trong lồng ngực đến cực hạn." "Đợi đến khi thực sự đột phá Đại La, mình mới có hy vọng thành tựu Đạo Quả Đại La mạnh nhất!" Nghĩ đến đây, Tô Thần từ không gian Thức Hải lấy ra một trăm viên Tiên Thiên Ngũ Hành Tinh Tinh, mỗi loại hai mươi viên, dung nhập vào ngũ tạng tâm, gan, tỳ, phổi, thận của mình.

"Ong!" Cùng với việc công pháp tự động vận chuyển, Luân Hồi Đại Đạo Pháp Tắc và Ngũ Hành Đại Đạo Pháp Tắc chi lực cuồn cuộn đổ về, dẫn dắt Thời Gian, Không Gian, Âm Dương, Sinh Tử Đại Đạo lần lượt gia trì.

Dị tượng vạn vật luân hồi, vũ trụ tịch diệt, khai thiên tích địa lần lượt hiển hóa ra, khiến Bạch Miêu Miêu đang hộ pháp bên ngoài toàn thân lông tóc dựng ngược, đôi mắt ngây dại như gà gỗ.

"Vụt!" Sau khi hoàn hồn, Bạch Miêu Miêu vội vàng khoanh chân tọa thiền bên ngoài thạch động, thôn phệ cảm ngộ Đại Đạo Đạo Vận mà Chủ nhân bế quan dẫn dắt đến, để tăng cường sự cảm ngộ Đại Đạo của mình.

Nàng rất rõ, đây là một cơ duyên tu hành phi phàm đối với mình,

nếu có thể đạt được một phần mười của Chủ nhân, tương lai chứng đắc Đạo Quả Đại La sẽ tiến thêm vài tầng lầu!

Trải qua hết lần này đến lần khác tôi luyện ngũ tạng của bản thân, thăng hoa Ngũ Khí trong lồng ngực, năng lượng Đại Đạo khủng bố đó trực tiếp khiến nhục thân khó mà chịu đựng nổi, sau đó vỡ vụn.

"Oanh!" Tiên huyết phun trào, bùng phát ra từng luồng Pháp Tắc Yên Diệt chi lực khủng bố, khiến không gian toàn bộ Động Phủ đều chấn động. 《Thần Tượng Trấn Ngục Kính》 vận chuyển điên cuồng, ức vạn tế bào toàn thân hấp thụ năng lượng Đại Đạo Pháp Tắc và Tiên Thiên Ngũ Hành Tinh Tinh, trải qua vô số lần trùng tổ tiến hóa, mỗi một hạt tế bào đều sở hữu một luồng Pháp Tắc Bản Nguyên.

"Vụt!" Khi lại một lần nữa trùng tố Đạo Khu Chân Thân, 《Thần Tượng Trấn Ngục Kính》 trực tiếp đột phá tầng thứ mới, tán phát uy áp khí huyết cường thịnh.

Trong sự dũng động của khí huyết, từng luồng Pháp Tắc chi uy lặng lẽ hiện ra, xung kích tâm thần của tất cả mọi người.

Cùng với việc Tô Thần củng cố Bản Nguyên của mình đến cực hạn, Ngũ Khí trong lồng ngực lại một lần nữa thăng hoa, phảng phất bất cứ lúc nào cũng muốn xông qua Long Trụ của cơ thể con người, thẳng đến não hải, tiến hóa thuế biến thành Tam Hoa trên đỉnh Đạo Quả Đại La!

Nếu là Tu Tiên Giả bình thường, thì mong muốn mình sớm ngày đột phá Đại La, từ đó về sau nhảy khỏi Trường Hà Vận Mệnh, tiêu dao vĩnh hằng.

Nhưng đối với Tô Thần mà nói, dục tốc bất đạt.

Chỉ có củng cố Đạo Cơ của mình, tương lai mới có thể hậu tích bạc phát, tranh hùng với một chúng Thiên Định Thánh Nhân!

Không tranh mạnh yếu nhất thời, mà tranh cao thấp vạn cổ! .....

Ba ngàn năm thoắt cái trôi qua.

Tô Thần đã áp chế và củng cố Nguyên Thần, Pháp Lực, Nhục Thân của mình đến cực hạn, nước chảy thành sông mà đột phá đến Thái Ất Kim Tiên trung kỳ, đối với việc chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc cũng tùy theo đó mà lên một tầng lầu mới.

Y không vội xuất quan, mà là thả lỏng tâm thần xem xét bản thân, tìm chỗ thiếu sót để bổ sung.

"Hồng Hoang tu luyện thể hệ quan trọng nhất ngoài Đại Đạo Pháp Tắc ra, chính là Nguyên Thần, Pháp Lực và Nhục Thân của Tu Luyện Giả." "Nay Ngô có 《Thần Tượng Trấn Ngục Kính》 chuyên để luyện thể, nhưng còn thiếu một môn pháp tu luyện Nguyên Thần." Nghĩ đến đây, Tô Thần quyết định khai sáng một bộ pháp tu luyện Nguyên Thần, để từ đó tiến thêm một bước tăng cường Đạo Cơ và nội hàm của mình.

Rất nhanh, y đã nghĩ đến 《Bất Diệt Kinh》 trong 《Hoàn Mỹ Thế Giới》. 《Bất Diệt Kinh》 là pháp tu luyện nhục thân, một khi nhục thân tu luyện đến cực hạn, liền có thể phản bổ Nguyên Thần, đợi sau khi đại thành, cho dù Chân Linh Nguyên Thần ma diệt, vẫn có thể tái sinh Linh Thức, có thể nói là thực sự bất tử bất diệt!

Mình có thể tham khảo lý niệm của 《Bất Diệt Kinh》, rồi phối hợp với 《Thần Tượng Trấn Ngục Kính》 để hoàn thiện, từ đó đạt được công hiệu nhục thân, Nguyên Thần bất tử bất diệt.

"Ong!" Sau khi có ý tưởng, Tô Thần trực tiếp bắt đầu hành động, thôi động Ngộ Đạo Châu trong Thức Hải, tiến vào cảnh giới Ngộ Đạo toàn lực thôi diễn.

Khoảnh khắc, trong Động Phủ lại một lần nữa dũng hiện vô cùng Đại Đạo Pháp Tắc Bản Nguyên, có Luân Hồi Đại Đạo Pháp Tắc, Thời Gian Đại Đạo Pháp Tắc, Không Gian Đại Đạo Pháp Tắc, Âm Dương Đại Đạo Pháp Tắc, Sinh Tử Đại Đạo Pháp Tắc, Ngũ Hành Đại Đạo Pháp Tắc...

Dưới sự hỗ trợ của "cao ốc kiến linh", 《Bất Diệt Kinh》 nhanh chóng có hình thù sơ khai, nhưng vẫn còn cách xa công hiệu lý niệm mà y thiết tưởng.

"Muốn nhục thân Nguyên Thần thực sự bất diệt, điều này hẳn phải chạm đến chân lý của Sinh Tử Đại Đạo, sau đó mới tiến hành hoàn thiện." Sau khi Tô Thần có ý tưởng trong lòng.

Y tạm thời đình chỉ việc cải lương công pháp 《Bất Diệt Kinh》, mà là thôi động Ngộ Đạo Châu, tiến thêm một bước cảm ngộ và chưởng khống Sinh Tử Đại Đạo.

Đối với y mà nói, sau khi Địa Đạo xuất thế trong tương lai, sẽ diễn hóa U Minh Địa Phủ, chưởng khống Luân Hồi Âm Dương Sinh Tử.

Cảm ngộ và chưởng khống Sinh Tử Đại Đạo trước, cũng có thể tiến thêm một bước hoàn thiện "Đạo" của mình, có thể nói là nhất cử lưỡng đắc.

"Ong!" Dưới sự dẫn dắt cố ý của Tô Thần, Luân Hồi Tử Liên khẽ lay động, dẫn dắt ức vạn Sinh Tử Đại Đạo Pháp Tắc chi lực, diễn hóa vạn vật sinh trưởng, vạn linh tịch diệt tử vong.

Luân hồi giao thế giữa sinh và tử, khí cơ Tô Thần toàn thân tán phát ra cũng ngày càng huyền diệu.

Vạn năm tuế nguyệt thoắt cái trôi qua.

Dưới sự phụ trợ của Ngộ Đạo Châu, lại lấy Luân Hồi Đại Đạo

làm cơ sở, sự cảm ngộ và chưởng khống Sinh Tử Đại Đạo Pháp Tắc của Tô Thần cuối cùng đã đạt đến mười phần trăm.

Chương 24

Y đã minh ngộ ra chân lý giữa sinh tử, sau đó bắt đầu hoàn thiện 《Bất Diệt Kinh》.

Trải qua vô số lần thử nghiệm, hết lần này đến lần khác cải lương.

Nguyên Thần của Tô Thần dưới sự tôi luyện của sinh và tử, cuối cùng đã sở hữu một tia đặc tính "bất diệt".

"Vù!" Khoảnh khắc, Thái Ất Đạo Quả của y thăng hoa mà ra, bùng phát vô cùng Đạo Vận "bất diệt bất hủ", diễn hóa sinh mệnh vĩnh hằng, tựa như một vầng mặt trời màu vàng, rực rỡ chói mắt!

Tô Thần làm sao cũng không nghĩ tới, mình khai sáng ra 《Bất Diệt Kinh》, dưới cơ duyên xảo hợp, lại còn có thể thăng hoa Thái Ất Đạo Quả "bất diệt bất hủ" của mình, đây thật là niềm vui ngoài ý muốn!

Khóe miệng y khẽ nhếch lên, từ từ bình ổn niềm vui trong lòng, bắt đầu lấy Thái Ất Đạo Quả của mình làm cơ sở, tiếp tục hoàn thiện 《Bất Diệt Kinh》.

Đợi khi 《Bất Diệt Kinh》 hoàn thiện đến cực hạn của cảnh giới hiện tại, rồi dung hợp với 《Thần Tượng Trấn Ngục Kính》.

Trong thiết tưởng của Tô Thần, 《Thần Tượng Trấn Ngục Kính》 tu luyện nhục thân, 《Bất Diệt Kinh》 tu luyện Nguyên Thần, hai loại công pháp tương phụ tương thành, cùng tiến lên, khiến mình không có bất kỳ thiếu sót nào.

Lại năm ngàn năm thoắt cái trôi qua.

Dưới vô số lần thử nghiệm, hai bộ công pháp đều được Tô Thần

cải lương thêm một bước, cuối cùng đã đạt thành lý niệm mà mình sáng tạo, triệt để dung hợp!

Luân Hồi Sơn tọa lạc ở đông nam Hồng Hoang.

Nơi đây gần hải vực, lại từng là một trong những chiến trường chính trong Long Hán Đại Kiếp, bởi vậy đã hấp dẫn không ít Cao Thủ Đại Năng đến du lịch, hy vọng có thể thu hoạch cơ duyên tại đây.

"Di?" "Ngọn núi phía đông nam này sao đột nhiên xuất hiện một Động Thiên?" Một ngày nọ, một lão giả mặc Đạo Bào màu mực xuất hiện tại khu vực này.

Thân y mang Sát Khí có chút nồng đậm, trên trán mọc hai chiếc Long Giác màu vàng nhạt, ngưng tụ Pháp Tắc Bản Nguyên cường đại, nhìn một cái đã biết là một Tôn Đại La Cường Giả.

Bản thể của Mặc Huyền chính là một con Giao Long màu mực, từng là một thành viên của Long Tộc.

Cùng với việc Long Hán Đại Kiếp kết thúc, Nghiệp Lực Lượng Kiếp vô tận gia trì lên thân Long Tộc, thế là y quả quyết rời khỏi Long Tộc, tránh Nghiệp Lực Lượng Kiếp vướng vào thân.

Những năm này, Mặc Huyền vì muốn đột phá Đại La, đã thôn phệ không ít Long Tộc thuần chính, để từ đó đề thuần huyết mạch của mình.

Ba vạn năm trước, y tìm thấy một cái xác Đại La Kim Long trên chiến trường, sau khi thôn phệ nó, cuối cùng đã một mạch đột phá đến Đại La Cảnh, trở thành một Đại Thần Thông Giả đúng như tên gọi.

Mặc Huyền đã nếm được vị ngọt, chẳng màng đến Nghiệp Lực của bản thân, bắt đầu tìm kiếm những xác Long Tộc có huyết mạch mạnh hơn ở các chiến trường khác.

Khi đến khu vực này, y đã phát hiện ra Luân Hồi Sơn ngay lập tức.

“Xem ra nơi đây vừa có thêm một vị Đại La Đạo hữu mới, Ngô sẽ đến bái phỏng một chút, xem có thể trao đổi một ít xác Kim Long với y không.” Theo Mặc Huyền, trong tiền đề song phương không có ân oán, cùng là Đại La Chưởng Đạo Giả, mình đến tận cửa bái phỏng luận đạo, thậm chí trao đổi bảo vật cần thiết, điều này có lợi cho cả hai bên, hẳn sẽ không bị từ chối.

Thế là, y dùng thuật pháp thanh khiết bản thân, nội tâm tràn đầy kỳ vọng mà đến Luân Hồi Sơn.

“Bần đạo Mặc Huyền, hôm nay đặc biệt đến bái phỏng, xin Đạo hữu hiện thân một lần!” Cảm nhận được bên ngoài có một con Đại La Giao Long, thần sắc Bạch Miêu Miêu có chút kiêng dè, đúng lúc nàng còn chưa biết nên quyết định thế nào, Tô Thần cuối cùng đã xuất quan.

“Meo!” Nàng hóa thành một tia chớp màu trắng, trực tiếp nhảy vào lòng Chủ nhân, hai chân trước ôm chặt lấy cổ y.

Ròng rã hơn hai vạn năm không gặp Chủ nhân rồi!

“Miêu Miêu, Ngô đi ứng phó một chút đã, về rồi sẽ ôm ngươi.” Tô Thần xoa đầu nàng một cái, thế là y liền ung dung bước ra Động Phủ, gặp Mặc Huyền đang mang Sát Khí Nghiệp Lực quấn thân.

“Bần đạo Tô Thần, ra mắt Tiền bối, không biết Tiền bối có gì chỉ giáo?” Lúc này, Mặc Huyền sau khi nhìn thấy Tô Thần, thần sắc hơi sững sờ, sau đó lộ ra một vẻ hoảng nhiên.

Thì ra là Tiên Thiên Thần Thai Thánh Căn Nguyên đỉnh cấp!

“Tiểu hữu, ngươi lập Động Phủ ở đây, không biết có thu được xác Kim Long nào không?

Nếu có thể giao cho Bản Tọa, Bản Tọa nguyện dùng bảo vật có giá trị tương đương để trao đổi với ngươi.” Mặc Huyền đôi mắt láo

liên xoay chuyển, cẩn thận đánh giá Tô Thần, đồng thời phóng Thần Thức ra, cẩn thận xem xét tình huống chi tiết của Luân Hồi Sơn.

Khi y cảm nhận được trong Động Phủ lại còn có một Hậu Duệ Bạch Hổ Hoàng Tộc, tham niệm trong lòng y không thể nhịn được nữa.

"Vù!" Khoảnh khắc, một tấm lưới lớn màu đen bao phủ toàn bộ Động Phủ, che kín bầu trời, Đại Đạo Pháp Tắc khủng bố tràn ra, dường như muốn luyện hóa Luân Hồi Sơn ngay tại chỗ.

Bản thân y vốn là một kẻ tàn bạo thấy lợi quên nghĩa, nếu không cũng sẽ không thôn phệ huyết mạch Long Tộc tổ tông để cường đại bản thân.

Ban đầu Mặc Huyền cho rằng Tô Thần cũng là một Tôn Đại La Cường Giả.

Nhưng sau khi nhìn thấy y bất quá chỉ là một Thái Ất nho nhỏ, trong lòng y liền nảy sinh ý nghĩ thôn phệ Bản Nguyên Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp của y, cũng như giết người cướp bảo.

Thậm chí để đề phòng vạn nhất, Mặc Huyền còn đặc biệt dùng Thần Thức tra xét tất cả nền tảng của Luân Hồi Sơn, sau khi biết còn có một Thần Thú Bạch Hổ Hoàng Giả, y liền lập tức xuất thủ. 'Luyện hóa một Tôn Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp và Bản Nguyên của Bạch Hổ Hoàng Tộc, chẳng phải Căn Nguyên của Ngô có thể thăng cấp lên Tiên Thiên Thần Thai Thánh cấp bậc đỉnh cấp sao?' 'Đến lúc đó, Đại Đạo của Bản Tọa có hy vọng a!' "Meo!" Cảm nhận được Chủ nhân gặp nguy hiểm, Bạch Miêu Miêu là người đầu tiên xông ra, nàng thôi động Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Quy Khư Thần Giáp, tay cầm Bạch Hổ Hoàng Ấn, lập tức xuất hiện trước mặt Tô Thần.

"Ong!" Cùng lúc đó, Tô Thần cũng lập tức tế ra Bản Mệnh Chí

Bảo Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên.

Y không ngờ, Mặc Huyền này bề ngoài lễ nghi phong độ mười phần, ai ngờ lại là một con rắn độc hiểm ác, chỉ trong lúc nói chuyện phiếm đã dùng thân phận Đại La mà tập kích mình, một Thái Ất Kim Tiên yếu ớt.

"Hừ!" "Ba kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo sao?" Mặc Huyền trừng lớn đôi mắt, lộ ra vẻ tham lam vô cùng.

"Giết!" Đại Đạo Thần Thông khủng bố được thi triển ra, phối hợp với tấm lưới khổng lồ màu đen kia, trong chớp mắt đã khiến núi non sụp đổ, đại địa nứt toác, nham thạch nóng chảy khủng bố dưới đất phun trào ra, hóa thành biển lửa hung mãnh.

"Vụt!" Tô Thần mang theo Bạch Miêu Miêu, sử dụng Hành Tự Bí vượt qua thời không hướng về phương bắc bỏ chạy, dụ dỗ Mặc Huyền truy đuổi.

"Đã bị Bản Tọa khóa định còn muốn chạy sao?" "Thật là nằm mơ!" Mặc Huyền đôi mắt tràn đầy sự khát khao, thôi động Đại Đạo Thần Thông xuyên qua hư không, chuẩn bị giết người cướp bảo.

Sau khi chạy thoát đủ khoảng cách, Tô Thần thu Bạch Miêu Miêu vào không gian Thức Hải sủng vật, xoay người nghênh chiến Mặc Huyền.

Y rất rõ, Luân Hồi Sơn là Đạo Trường của mình, đại chiến ở đó không những sẽ khiến Đạo Trường bị hủy, đồng thời còn liên lụy đến Thiên Mã nhất tộc, khiến họ bị diệt tộc.

Chỉ có chuyển dời chiến trường, mới có thể giảm thiểu rủi ro xuống mức thấp nhất!

"Oanh!" Luân Hồi Tử Liên khẽ lay động, Luân Hồi Đại Đạo Pháp Tắc tràn ngập bầu trời lan ra, va chạm với Địa Võng Pháp Bảo của

Mặc Huyền, bùng phát Thần Quang Pháp Tắc rực rỡ.

Núi sông bên dưới từng ngọn từng ngọn đổ nát, đại địa từng mảng từng mảng chìm xuống.

Hồng thủy tràn lan Cửu Thiên, nham thạch nóng chảy thiêu đốt núi sông!

Khí lãng khủng bố trực xung vân tiêu, tràn ngập thương khung vũ trụ.

"Ngươi, ngươi vậy mà có thể chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc?" Cảm nhận được Đại Đạo Pháp Tắc va chạm, Mặc Huyền kinh ngạc trừng lớn đôi mắt, lộ ra vẻ kinh hãi vô cùng khó tin.

"Giết!" Tô Thần không nói một lời thừa thãi nào, chân đạp lên Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, dùng thế tay không quyền không hướng về Mặc Huyền trấn sát mà đi.

"Hừ!" "Cho dù ngươi có thể chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, ngươi cũng chỉ là một Thái Ất Kim Tiên nho nhỏ mà thôi!" Tuy nói có chút không nghĩ thông được điểm mấu chốt, nhưng thực lực của Tô Thần không thể giả dối.

Mặc Huyền là Đại La Cường Giả đã nhảy khỏi Trường Hà Vận Mệnh, thì làm sao lại sợ một Thái Ất Kim Tiên?

Chỉ cần chém giết y, thì Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên này sẽ thuộc về mình!

"Gầm!" Để khôi phục chiến lực của mình đến đỉnh phong nhất, Mặc Huyền đã khôi phục Chân Thân Giao Long của mình.

Y hóa thành một con Giao Long màu đen dài mấy chục vạn trượng, mang theo khí thế hủy thiên diệt địa, thu Địa Võng lại, chuẩn bị siết chết Tô Thần trên không trung.

Ngay khoảnh khắc đối phương áp sát đến, Tô Thần tay không quyền không cuối cùng đã thôi động Bản Mệnh Thần Thông của mình.

"Luân Hồi Sinh Tử Chi Quang!" Sát na, trời đất phảng phất triệt để tối sầm lại, chỉ còn lại một đạo quang lượng màu tím, với thế trảm thiên diệt địa, yên diệt Chân Thân Giao Long màu đen.

"Ngao!" Một tiếng thảm khiếu vô cùng thê lệ vang lên.

Chỉ thấy con Giao Long che trời lấp nhật này bị giữa không trung chém thành hai nửa, lân giáp bay tứ tung, tiên huyết phun trào, ầm ầm rơi xuống đất.

"Dám chém Chân Thân của Bản Tọa, Bản Tọa muốn xé xác ngươi thành vạn mảnh, rút Chân Linh ngươi ra thắp đèn trời!" Chân Linh của Mặc Huyền điều động Bản Nguyên, trong thời gian ngắn nhất trùng tố Đạo Khu Chân Thân, nhưng khí cơ của bản thân lại suy yếu không ít.

Y làm sao cũng không nghĩ tới, một Thái Ất Kim Tiên vậy mà có thể chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, hơn nữa còn có thể làm bị thương mình!

Dưới cơn bạo nộ, Thủy chi Pháp Tắc vô tận bao trùm trời đất, yên diệt thương khung, xem ra muốn cùng Tô Thần bất tử bất hưu.

"Vụt!" Khoảnh khắc, Mặc Huyền sử dụng Thần Thông xé nát hư không, trực tiếp bỏ chạy.

Là một lão bất tử đã sống vô số Nguyên Hội, y vô cùng trân quý cái mạng nhỏ của mình.

Tô Thần là hóa thân của Luân Hồi Tử Liên, Bản Mệnh Chí Bảo là Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, tiên thiên đứng ở thế bất bại.

Quan trọng nhất là, sự cảm ngộ và chưởng khống Đại Đạo của y còn trên cả mình!

Nếu tiếp tục liều chết, cho dù mình có thể thắng y, cũng nhất định phải trả một cái giá vô cùng thảm trọng mới được.

Mặc Huyền ẩn ẩn có chút hối hận.

Ban đầu tưởng rằng có thể dễ dàng chà đạp Tô Thần kẻ yếu ớt này, ai ngờ lại đá phải tấm sắt.

"Muốn chạy?" "Mơ mộng hão huyền!" Tô Thần thôi động Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên phòng ngự, ai ngờ đối phương lại chỉ là hư trương thanh thế, thấy tình thế không ổn liền muốn bỏ chạy.

Thông qua cuộc đối chiến vừa rồi, y đã sớm nhìn ra.

Mặc Huyền này tuyệt đối mới đột phá Đại La Kim Tiên không lâu, hơn nữa mới vừa tiếp xúc chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, căn bản không thể phát huy ra thực lực chân chính của Đại La Cường Giả.

Bởi vậy, nhất định phải khiến y trả một cái giá đủ lớn, để từ đó cảnh cáo các Cường Giả trong khu vực này.

"Vụt!" Tô Thần thôi động Hành Tự Bí, vượt qua chiều không gian, truy sát Mặc Huyền.

"Ngao!" Tiếng thảm khiếu thê lương vang vọng trong không gian, kinh tỉnh vô số Cao Thủ đang bế quan.

Khi họ nhìn thấy Tô Thần bất quá chỉ là một Thái Ất Kim Tiên nho nhỏ, lại đang truy sát Đại La Cường Giả, từng người một trừng lớn đôi mắt, như bị hóa đá.

"Thế gian lại có Thái Ất Kim Tiên khủng bố như thế sao?" Không ít Cao Thủ từ sự kinh hãi sững sờ hoàn hồn lại, ngây ngốc nhìn bóng lưng Tô Thần, phảng phất khắc sâu khoảnh khắc này vào tận đáy lòng.

"Tô Thần Đạo hữu, Ngô sai rồi, Ngô nguyện ý bồi lễ tạ tội!" Mặc

Huyền bị truy sát đến trời không đường, đất không lối, mấy lần bị Tô Thần dùng Bản Mệnh Thần Thông chém đứt Chân Thân, chỉ có thể khóc lóc cầu xin Tô Thần tha thứ.

Tuy nhiên, tất cả những điều này đều chỉ là tính toán của y.

Khi y cố ý giả vờ đáng thương lao đến trước mặt Tô Thần cầu xin tha thứ, y vô cùng quả quyết khởi động một phần Chân Linh Bản Nguyên tự bạo, chuẩn bị cho y nổ chết, sau đó thu hoạch Bản Mệnh Chí Bảo Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên của y!

"Oanh long long!" Khoảnh khắc, thời không bị nổ ra từng khe nứt, tán phát ra Hỗn Độn Địa Hỏa Thủy Phong vô cùng kinh người.

Tô Thần đã trải qua vô số tôi luyện sinh tử, chưa bao giờ buông lỏng phòng bị với y, dưới sự bảo hộ của Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, nhiều nhất cũng chỉ là bị nổ cho khí huyết cuồn cuộn, ngay cả nhục thân cũng không bị thương.

Sau khi một lần nữa đuổi kịp Mặc Huyền, Tô Thần chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc thôi động Bản Mệnh Thần Thông, lại một lần nữa chém Chân Thân y thành hai khúc, thậm chí còn ma diệt một luồng Chân Linh của y.

Tiếng thảm khiếu vô cùng thê lệ lại một lần nữa vang lên, Mặc Huyền trạng thái như phát điên.

"Tô Thần, là ngươi bức Ngô!" Tiếp đó, Mặc Huyền chuẩn bị "đoạn vĩ cầu sinh", phân liệt một nửa Chân Linh Bản Nguyên, vô cùng quyết nhiên kiên quyết lao về phía Tô Thần, khởi động tự bạo đồng quy vu tận.

Chương 25

"Vụt!" Cảm nhận được uy hiếp, Tô Thần vô cùng quả quyết thôi động "Chỉ Xích", lập tức vượt qua thời không bỏ chạy.

"Đại La vẫn là Đại La a!" "Cho dù y mới vừa đột phá, thậm chí chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc không bằng mình, nhưng y chung quy là Cường Giả đã nhảy khỏi Trường Hà Vận Mệnh, muốn vượt cấp giết địch, thực sự là quá khó khăn!" Tô Thần xuất hiện trên một vách đá, hồi tưởng lại đại chiến vừa rồi với Mặc Huyền, nội tâm tràn đầy cảm xúc.

"Chủ nhân, chúng ta quay lại giết y đi, Ngô có cách đối phó con sâu bọ thối tha đó!" Lúc này, trong não hải đột nhiên vang lên Thần Thức truyền âm của Bạch Miêu Miêu.

"Tốt!" Tô Thần cảm ứng phương vị một chút, lấy một giọt tinh huyết của Mặc Huyền làm dẫn, phi trì về phía đông nam.

Vài ngày sau, cảm nhận được Mặc Huyền với Bản Nguyên suy yếu, dung nhan tái nhợt, Tô Thần lại một lần nữa thôi động Bản Mệnh Thần Thông trấn sát y.

Mà ngay khi y phải trả giá lớn, nhảy vào Trường Hà Thời Gian để chạy trốn, một con Cự Hổ màu trắng phủ khám thiên địa há to miệng, trong khoảnh khắc đã thôn phệ y.

"Gầm!" Tiếng hổ gầm chấn động trời đất.

Pháp Tắc Thôn Phệ Đại Đạo vô cùng khủng bố tràn ngập thương khung vũ trụ, ẩn ẩn kéo Mặc Huyền đang hoảng loạn ra khỏi Trường Hà Thời Gian, ngay lập tức biến mất.

"Vụt!" Khoảnh khắc tiếp theo, Bạch Miêu Miêu hóa thành một

đạo lưu quang, trở về Thức Hải của Tô Thần, thần sắc nàng trông vô cùng suy yếu, thậm chí ngay cả mí mắt cũng không mở ra nổi.

"Chủ nhân, Ngô không sao, ngài không cần lo lắng, Ngô chỉ cần ngủ một giấc là được rồi!" Luân Hồi Sơn.

Sau khi quay về, Tô Thần dùng Ngũ Hành Thần Thông sơ lý tu phục Địa Mạch.

May mắn là đại chiến với Mặc Huyền không diễn ra ở đây, nếu không với thực lực của Cường Giả cấp Đại La, việc hủy hoại Đạo Trường của mình thực sự quá dễ dàng.

"Thông qua trận chiến này, điểm yếu của Ngô thực sự quá rõ ràng, ngoài việc thiếu một kiện công kích Pháp Bảo, còn thiếu Thần Thông công kích tương ứng." Khoanh chân tọa trên bồ đoàn trong Động Phủ, Tô Thần bắt đầu xem xét lại trận chiến này, từ đó tìm ra chỗ thiếu sót để bổ sung, đồng thời tăng thêm kinh nghiệm, cũng như có thể ứng phó nhiều tình huống chiến đấu khác nhau trong tương lai.

Sau khi xem xét lại kết thúc, Tô Thần mẫn cảm cảm nhận được, dấu ấn của Tôn Đại La Cường Giả Mặc Huyền đã hoàn toàn bị xóa khỏi thế giới Hồng Hoang.

Thế là y vội vàng tra xét tình huống của Bạch Miêu Miêu.

Chỉ thấy nàng nhắm chặt đôi mắt, giống như đã hôn mê, phần bụng trước đây sưng lên bắt đầu từ từ khôi phục bình thường, quanh thân bao phủ vô cùng Pháp Tắc Thôn Phệ Đại Đạo chi lực.

Thấy cảnh này, Tô Thần nội tâm khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Nàng cưỡng hành sử dụng Bản Mệnh Thần Thông thôn sát Mặc Huyền, cũng không phải chịu phản phệ quá lớn, tiếp đó chỉ cần an tâm khôi phục, hẳn sẽ không để lại bất kỳ di chứng nào.

May mắn là mình trước đó đã chém giết Mặc Huyền rất nhiều lần,

hơn nữa còn bức y tự bạo hơn một nửa Bản Nguyên, nếu không với uy năng của Đại La Cường Giả, cho dù Bản Mệnh Thần Thông của Bạch Miêu Miêu có mạnh đến mấy, cũng nhất định phải trả một cái giá cực lớn mới được. .....

Sau khi hấp thụ giáo huấn từ Mặc Huyền, Tô Thần bắt đầu bố trí Ngũ Hành Phòng Hộ Đại Trận trong Đạo Trường của mình, và dung nhập Diệt Thần Thạch cùng Diệt Hồn Thạch vào đó.

Như vậy sẽ không dễ dàng để người khác nhìn rõ hư thực của mình, tránh người khác nảy sinh ý đồ giết người cướp bảo.

Ngay khi y chuẩn bị bế quan, Mã Càn, Tộc Trưởng Thiên Mã nhất tộc, dẫn theo một thiếu nữ phấn điêu ngọc trác, môi hồng răng trắng đến cầu kiến.

"Bái kiến Tiền bối!" Sau khi hành lễ, Mã Càn chủ động giải thích ý đồ.

"Tiền bối, đứa bé này là do ngài thai nghén khi lập Đạo Trường lúc trước, trải qua hơn hai vạn năm, nàng vừa sinh ra đã tự động hóa hình, hơn nữa còn sở hữu Tiên Thiên Vương Thể." "Vãn bối cảm thấy đứa bé này có duyên với ngài, cho nên đặc biệt đưa nàng đến đây!" Nghe xong lời Mã Càn, ánh mắt Tô Thần dừng lại trên người thiếu nữ này.

Tâm niệm vừa động, lập tức minh bạch duyên do trong đó.

"Thiện!" "Vậy từ nay về sau cứ để nàng thị phụng tả hữu Bản Tọa đi!" Sau khi mình thu nhận Thiên Mã nhất tộc, đã dùng khí vận của bản thân che chở, thiếu nữ này cũng chính là ứng vận mà sinh, cũng coi như có chút nhân quả với mình.

Vừa khéo mình còn thiếu mấy Đồng Tử ngồi dưới, thì cứ để nàng đảm nhiệm.

“Đa tạ Tiền bối!” Nghe Tô Thần nguyện ý thu nhận nàng, Mã Càn mặt đầy kích động hân hoan.

“Ra mắt Lão Gia!” Dưới sự chỉ dạy của Mã Càn, thiếu nữ cung cung kính kính hướng về Tô Thần hành một lễ.

“Thiện!” Tô Thần khẽ gật đầu, đánh ra hai đạo Thần Thức, lần lượt chìm vào Thức Hải của bọn họ.

“Đây là truyền thừa chi pháp 《Luân Hồi Đạo Kinh》 của Bản Tọa, cũng rất khế hợp với bản thân các ngươi, hy vọng các ngươi sau này không làm mất uy danh của Bản Tọa.” “Đa tạ Lão Gia!” “Đa tạ Lão Gia!” Mã Càn kích động đến khó mà tự kiềm chế.

Y rất rõ.

Lão Gia nguyện ý truyền công pháp truyền thừa cho mình, cũng chính thức đại biểu y đã tiếp nhận Thiên Mã nhất tộc của mình, đây đối với tất cả tộc nhân mà nói, đều là một việc hỷ lớn tày trời!

Tô Thần nhàn nhạt phất tay, sau đó dẫn tiểu nữ hài trở về Đạo Trường của mình.

“Từ nay về sau, ngươi cứ gọi là Nguyên Nhất.” “Một ‘nguyên’ phục thủy, vạn tượng canh tân, lấy ‘nguyên’ làm họ, lấy ‘nhất’ làm tên, đại biểu cho Thiên Mã nhất tộc của ngươi sắp nghênh đón một thời đại mới.” “Đa tạ Lão Gia tứ danh!” Nguyên Nhất kích động suýt nhảy lên, khuôn mặt bầu bĩnh, trông vô cùng đáng yêu.

Tiếp đó, Tô Thần bắt đầu dạy bảo Nguyên Nhất chăm sóc ba chu Tiên Thiên Linh Căn trong Động Phủ, và giao phó cho nàng một số việc, rồi mới quay về Động Phủ, chuẩn bị tiềm tâm bế quan.

Điều đáng nói là, 《Luân Hồi Đạo Kinh》 mà mình truyền cho Nguyên Nhất, là công pháp truyền thừa ban đầu, khế hợp với Luân Hồi Chi Đạo của bọn họ, chứ không phải là pháp tu luyện chân chính

mà mình đã cải lương vô số lần như bây giờ. .....

Khoanh chân tọa trên bồ đoàn, Tô Thần nghĩ đến Thần Thông công kích của mình quá đơn nhất, liền chuẩn bị sáng tạo ra mấy loại Thần Thông công kích khác nhau, như vậy khi đối chiến với người khác trong tương lai, cũng có thể có nhiều thủ đoạn giết địch hơn.

Trầm ngâm một lát, căn cứ vào lý niệm các loại công pháp tiểu thuyết trong ký ức, Tô Thần đầu tiên nghĩ đến công pháp mạnh nhất của Hoang Thiên Đế trong 《Hoàn Mỹ》 là 《Tha Hóa Tự Tại Pháp》.

Nhưng rất nhanh, Tô Thần đã loại trừ.

Không phải 《Tha Hóa Tự Tại Pháp》 không mạnh, mà là với năng lực hiện tại của mình, căn bản không thể dùng lý niệm của nó để khai sáng ra, ít nhất phải đạt đến Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh Cảnh) mới được.

Sau đó, Tô Thần lại nghĩ đến 《Nhất Niệm Hoa Khai, Quân Lâm Thiên Hạ》 của Ngoan Nhân Đại Đế trong 《Già Thiên》.

Thần Thông công kích này là nàng sáng tạo ra ở Đại Đế Cảnh, vẫn luôn sử dụng đến Tế Đạo Cảnh, uy lực của nó không thể nghi ngờ, hơn nữa còn giống như quần công.

Khi thi triển, có thể dùng Đại Đạo chi lực do bản thân chưởng khống hóa thành Đại Đạo Tiên Hoa, từng đóa từng đóa nở rộ, từng cánh tinh oánh, bay lả tả.

Mỗi một đóa đều có thể hóa thành Chân Thân, là Cái Thế Sát Thuật, Nhất Niệm Hoa Khai, Quân Lâm Thiên Hạ!

"Ngô truyền thừa là Luân Hồi Đại Đạo, đồng thời lại ẩn chứa Thời Gian, Không Gian, Âm Dương, Sinh Tử, Ngũ Hành Đại Đạo Pháp Tắc, hoàn toàn có thể dùng lý niệm 'Nhất Niệm Hoa Khai, Quân

Lâm Thiên Hạ', khi giết địch thì chưởng khống các Đại Đạo Pháp Tắc khác nhau phú dư vào trong Tiên Hoa, khiến địch nhân càng khó ứng phó hơn." Đôi mắt Tô Thần ngày càng sáng.

"Ong!" Y thôi động Ngộ Đạo Châu, lấy năng lực thôi diễn Ngộ Đạo của nó, kết hợp với Đại Đạo mà bản thân chưởng khống, để khai sáng ra phiên bản Hồng Hoang của 'Nhất Niệm Hoa Khai, Quân Lâm Thiên Hạ'.

Thoắt cái, ba ngàn năm thoắt cái trôi qua.

Dưới sự phụ trợ của Ngộ Đạo Châu, trải qua vô số lần thử nghiệm và thôi diễn, Tô Thần cuối cùng đã sáng tạo ra môn Sát Phạt Thần Thông chí cường này.

Nhưng đồng thời cũng có một điểm thiếu sót.

Đó là sau khi sử dụng đạo Thần Thông này, chỉ có thể dùng một loại Đại Đạo Pháp Tắc để diễn hóa tiên hoa công phạt.

Tuy nói uy lực khá mạnh, nhưng so với điều mình thiết tưởng, vẫn còn kém rất nhiều.

"Nếu Luân Hồi Đại Đạo bao hàm 'Thời Gian, Không Gian, Âm Dương, Sinh Tử, Ngũ Hành Đại Đạo', vậy Ngô có thể khi sử dụng Thần Thông thì dùng Luân Hồi Đại Đạo để phân hóa chăng?" Sau khi có ý tưởng, Tô Thần tiếp tục thôi động Ngộ Đạo Châu tiến hành thôi diễn và thử nghiệm.

Trải qua nỗ lực không ngừng, cuối cùng đã hoàn thiện môn Vô Thượng Công Phạt Thần Thông "Nhất Niệm Hoa Khai, Quân Lâm Thiên Hạ" này, hơn nữa uy lực của nó cũng bạo trướng vô số lần so với trước.

Không những có thể gia trì Nguyên Thần của bản thân trong Tiên Hoa, mà còn có thể dung nhập các Đại Đạo Pháp Tắc khác nhau.

Một khi sử dụng ra, tất cả Tiên Hoa sẽ hóa thành vô số chính mình, mỗi một "mình" chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc khác nhau để giết địch, đồng thời với uy lực bạo trướng, còn có thể khiến địch nhân phòng không kịp trở tay!

Thông qua việc dung hợp các loại Đại Đạo để khai sáng Thần Thông, khiến Tô Thần đối với sự cảm ngộ Thời Gian Đại Đạo, Không Gian Đại Đạo, Âm Dương Đại Đạo, Sinh Tử Đại Đạo, Ngũ Hành Đại Đạo lại lên một tầng lầu mới.

Đồng thời cũng nhận thức sâu sắc rằng, Đại Đạo Pháp Tắc là căn cơ của mọi thực lực.

Bất kỳ Thần Thông Thuật Pháp nào, đều là dùng "Đạo" mà bản thân chưởng khống để phát huy ra, thực lực của mình càng mạnh, uy lực có thể phát huy ra mới càng mạnh!

Nghĩ đến đây, Tô Thần thôi động Ngộ Đạo Châu, bắt đầu bế quan tiêu hóa những gì đã cảm ngộ được lần này.

"Ong!" Ngộ Đạo Châu rũ xuống vô cùng Tử Sắc Đạo Vận, chìm vào Thức Hải, trợ y tiến vào cảnh giới Ngộ Đạo huyền diệu lại huyền diệu, sau đó toàn lực cảm ngộ Đại Đạo chân lý, cùng với "Đạo" của bản thân tương hỗ ấn chứng.

Đại Đạo Pháp Tắc chi lực giữa trời đất đồng loạt cuồn cuộn đổ về, thăng hoa thành từng luồng Đại Đạo Bản Nguyên tinh thuần, làm y càng thêm thần thánh vĩ ngạn.

Trọn vẹn ba vạn năm.

Tô Thần tỉnh lại từ 'Ngộ Đạo Chi Cảnh', dị tượng Đại Đạo tràn ngập trong Động Phủ cũng bắt đầu từ từ tiêu tan.

Khi y mở đôi mắt, ánh mắt lấp lánh.

Đại Đạo Chí Lý giữa trời đất vào khoảnh khắc này trở nên càng rõ

ràng, mỗi một loại Đại Đạo Pháp Tắc cấu thành và vận hành, đều có thể khiến y nhìn rõ chân lý trong đó.

Những năm qua, tuy nói tu vi Nguyên Thần của y không đột phá, nhưng sự cảm ngộ và chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc của y, lại đạt đến một trình độ mới.

Cảm ngộ chưởng khống Luân Hồi Đại Đạo đạt đến ba mươi phần trăm.

Cảm ngộ chưởng khống Sinh Tử Đại Đạo đạt đến hai mươi phần trăm.

Cảm ngộ chưởng khống Thời Gian, Không Gian, Âm Dương, Ngũ Hành Đại Đạo đạt đến mười tám phần trăm!

Lần bế quan này, Tô Thần đã thăng hoa và dung nhập tất cả những trải nghiệm và cảm ngộ sinh tử kể từ khi hóa hình vào "Đạo" của mình, không những khiến Đạo Cơ của bản thân càng thêm ổn cố, mà còn vững chắc tiến một bước lớn.

"Meo!" Lúc này, thân ảnh Bạch Miêu Miêu từ không gian sủng vật Thức Hải bay vọt ra, nàng trực tiếp nhảy vào vai Chủ nhân, giang hai cánh tay ôm lấy cổ Tô Thần.

"Miêu Miêu, ngươi không sao chứ?" Tô Thần hai tay nâng nàng đến trước mặt mình, quan tâm tra xét tình trạng cơ thể nàng, sợ nàng vì cưỡng hành thôn phệ Mặc Huyền mà để lại di chứng.

"Chủ nhân, Ngô không sao." Bạch Miêu Miêu thấy ánh mắt quan tâm của Tô Thần, đôi mắt như hắc bảo thạch hơi híp lại, hàng mi dài khẽ run, phối hợp với khóe miệng nhếch lên của nàng, lộ ra vẻ nũng nịu mềm mại đáng yêu.

"Bản Mệnh Thần Thông Thôn Phệ Thiên Địa truyền thừa của Bạch Hổ Hoàng Tộc Ngô, có thể thôn phệ địch nhân hóa thành tư

lương Đại Đạo của bản thân, hiện tại Ngô đều đã đột phá đến Thái Ất hậu kỳ rồi này!" Bạch Miêu Miêu vừa nói, vừa ngẩng đầu khoe thực lực của mình với Tô Thần.

"Miêu Miêu, lần sau ngươi không được mạo hiểm nữa, biết không?" Thấy bộ dạng đáng yêu của nàng, Tô Thần ôm nàng vào lòng.

Y rất rõ, cho dù Bản Mệnh Thần Thông của Bạch Hổ Hoàng Tộc có mạnh đến đâu, nhưng thôn phệ Đại La Chưởng Đạo Giả mạnh hơn mình, tất nhiên là hung hiểm vạn phần.

Một khi bất cẩn, không những sẽ bị đối phương phản phệ mà chết, thậm chí còn có khả năng sẽ bị năng lượng Đại Đạo khủng bố trực tiếp căng đến chết!

Nếu không phải Mặc Huyền vừa mới nhập Đại La, hơn nữa Chân Linh Bản Nguyên chỉ còn lại một nửa nhỏ, thì với thực lực trước đây của Bạch Miêu Miêu, rất có khả năng sẽ rơi vào kết cục như vậy.

"Ừm." Bạch Miêu Miêu tìm một vị trí thoải mái hơn, nhẹ nhàng cọ cọ trong lòng Tô Thần.

Khoảnh khắc tiếp theo, nàng từ Thức Hải tế ra một kiện Pháp Bảo hình lưới, đồng thời còn có một chu Linh Căn xanh biếc tiên lục, sử dụng Thần Thông đưa đến trước mặt Tô Thần.

Sau khi thôn sát Mặc Huyền, tất cả bảo vật và Linh Căn của y tự nhiên đều rơi vào tay Bạch Miêu Miêu.

"Chủ nhân, đây là chiến lợi phẩm của chúng ta." Tô Thần nhận lấy sau đó thu vào Thức Hải tiến hành luyện hóa, đôi mắt hơi sáng lên.

"Thế mà lại là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Địa Võng?" "Hơn nữa còn là một bộ Pháp Bảo tổ hợp, dung hợp với 'Thiên La', sẽ trở thành một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Thiên La Địa Võng'!" Một kiện Địa Võng công hiệu có chút đơn nhất, chỉ có thể

dùng để khốn trói địch nhân.

Nếu có được Thiên La Địa Võng, một khi tế xuất thôi động, cho dù địch nhân ở tận chân trời, cũng có thể trói buộc y lại, khiến địch nhân trời không đường, đất không lối, cuối cùng bị sống sờ sờ vây khốn trong Thiên La Địa Võng.

Chương 26

Tô Thần ẩn ẩn có một loại trực giác.

Nếu có thể có được Thiên La Địa Võng hoàn chỉnh, đối với Địa Phủ trong tương lai, sẽ phát huy ra tác dụng cực lớn!

Một chu Linh Căn khác là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Ngọc Dương Mai, quả Dương Mai của nó thuần khiết như ngọc, ẩn chứa vô cùng Linh Lực và Đạo Vận tinh thuần.

Sáu ngàn năm nở hoa một lần, sáu ngàn năm kết quả một lần, sáu ngàn năm thành thục một lần, cần trọn vẹn mười tám ngàn năm, mới có thể thu hoạch ba mươi sáu quả.

Công hiệu của nó có thể khiến tâm thần người ta thông minh, phục dụng một quả có thể tăng thêm một vạn tám ngàn năm Pháp Lực.

Bước ra Động Phủ, Nguyên Nhất, cô bé búi tóc Đồng Tử, phấn điêu ngọc trác, nghênh đón.

"Meo!" Còn chưa đợi nàng mở miệng, Bạch Miêu Miêu khẽ gọi một tiếng, đôi chân trước ôm chặt lấy cánh tay Chủ nhân, đồng thời dùng ánh mắt dò xét cảnh giác nhìn Nguyên Nhất.

"Ra mắt Lão Gia!" Nguyên Nhất bất quá là một Đồng Tử Kim Tiên sơ kỳ, nàng dưới sự dò xét của Bạch Miêu Miêu, cơ bản không có chỗ nào để ẩn giấu, nội tâm run rẩy căng thẳng.

"Ừm!" Tô Thần khẽ gật đầu, dẫn Bạch Miêu Miêu đến Linh Thực Vật Viên, khai mở một Linh Thực Vật Viên mới cho Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Ngọc Dương Mai, rồi trồng nó xuống.

"Miêu Miêu, Nguyên Nhất là Đồng Tử mới thu của Ngô, nàng đồng dạng truyền thừa Luân Hồi Chi Đạo." "Meo ô!" Nghe Chủ nhân

giải thích, Bạch Miêu Miêu dùng đầu cọ cọ vào cổ tay y, khôi phục lại bộ dáng mềm mại đáng yêu nũng nịu của mình.

Tiếp đó, Tô Thần bắt đầu thả lỏng.

Mỗi ngày thưởng thức một ít Linh Quả, thậm chí tự mình xuống bếp nấu nướng mỹ thực.

Đồng thời với việc ăn vặt, cũng có thể thả lỏng tâm tình của mình, minh ngộ vẻ đẹp của thế gian.

Tu luyện không phải như khổ hạnh tăng vùi đầu khổ tu, mà là phải biết cương nhu đúng lúc, kết hợp lao động và nghỉ ngơi, đồng thời cũng phải có một trái tim cảm nhận vẻ đẹp của thế gian.

Trong khoảng thời gian này, Tô Thần thử tự mình ủ Linh Tửu, cũng bắt đầu nghiên cứu Trà Đạo.

Ngoài lúc thư giãn, y còn dẫn Bạch Miêu Miêu du ngoạn Đạo Trường Luân Hồi Sơn của mình, tận mắt kiểm tra sự biến hóa của ngọn núi này.

Một trăm năm thoắt cái trôi qua.

Tô Thần ở các mạch núi của Luân Hồi Sơn, đã phát hiện ra rất nhiều Hậu Thiên Linh Căn, đồng thời cũng có một số tộc quần di cư đến, có Linh Hầu Tộc, Tiên Hạc Tộc, Thanh Loan Thần Điểu, Xích Sắc Cẩm Kê vân vân.

Những chủng tộc này sau khi nghe nói ở đây có Đại Thần Thông Giả, liền lần lượt đến đây an cư, đồng thời xem xem liệu có cơ hội bái nhập môn hạ Luân Hồi Sơn.

"Ba năm sau, Bản Tọa sẽ giảng đạo tại Chủ Phong Luân Hồi Sơn, phàm là người muốn nghe đều có thể đến!" Pháp chỉ của Tô Thần truyền khắp toàn bộ Luân Hồi Sơn, tiến vào Thức Hải của mỗi một sinh linh.

Rất nhanh, các sinh linh trong núi đồng loạt cuồn cuộn đổ về Chủ Phong, từng người một muốn chiếm trước vị trí tốt, thậm chí Thiên Mã nhất tộc ở xa vạn dặm cũng đã đến kịp trong thời gian ngắn nhất.

Đại Thần Thông Giả chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc "Luân Hồi Sơn Chủ Nhân" giảng đạo, điều này đối với tất cả sinh linh trong núi mà nói, không khác gì một Đại Cơ Duyên.

Tô Thần tại Chủ Phong đã dùng Giới Tử Tu Di Thần Thông khai mở một Trường Giảng Đạo, những người có thực lực đạt đến Đại La và những kẻ mang Sát Khí Nghiệp Lực quấn thân đều không thể tiến vào.

Ba năm thời gian nhanh chóng đến.

Trường Giảng Đạo đã có mấy chục đến hàng trăm vạn sinh linh đến, trong đó còn có rất nhiều tinh quái, tẩu thú chưa hóa hình.

Tất cả những điều này, Tô Thần đều không để ý.

Bọn họ có thể đến Luân Hồi Sơn, cũng coi như có duyên với mình.

Lần giảng đạo này có thể có thu hoạch hay không, thì phải xem duyên pháp của từng người.

Bạch Miêu Miêu, Nguyên Nhất, Mã Càn bọn họ chiếm giữ vị trí tốt nhất và gần nhất, đồng thời cũng đang giúp Tô Thần duy trì trật tự tại hiện trường.

"Vù!" Cùng với thời gian đến, Tô Thần xuyên qua không gian, trực tiếp từ Đạo Trường đến trên giảng đạo đài.

"Bái kiến Thượng Tiên!" "Bái kiến Tiền bối!" Vô số sinh linh nhìn thấy thân ảnh thần thánh uy nghiêm của Tô Thần, từng người một nín thở ngưng thần, cung kính hành lễ.

"Không cần đa lễ." Tô Thần cao tọa trên Ngũ Thải Tường Vân, y

nhàn nhạt phất tay, đôi mắt đảo qua một vòng, phát hiện ra một số sinh linh có tư chất khá.

"Các ngươi có thể đến Luân Hồi Sơn của Ngô, cũng coi như có duyên với Bản Tọa, lần giảng đạo này có thể có thu hoạch hay không, thì phải xem duyên pháp của từng người các ngươi." Nói xong, Tô Thần không nói lời thừa thãi nào, trực tiếp bắt đầu giảng.

"Trước khi trời đất chưa phân định, chỉ là một Hỗn Độn mà thôi, sau khi Hỗn Độn đã mở, Âm Dương sinh ra!" "Kẻ được Dương Khí nhẹ thanh mà lên là Trời, kẻ được Âm Khí nặng đục mà xuống là Đất, kẻ được Âm Dương nhị khí đầy đủ mà ở giữa là Người.

Vị trí Tam Tài đã định, mà Tiên Thiên Hậu Thiên ban tặng vậy!" Cùng với việc Tô Thần bắt đầu giảng đạo, ức vạn Đại Đạo Pháp Tắc chi lực từ trời đất dũng mãnh đến, thăng hoa thành Đại Đạo Bản Nguyên, diễn hóa ra dị tượng Bàn Cổ Khai Thiên, Âm Dương Sơ Phân.

"Ong!" Vô cùng Đại Đạo Pháp Tắc chi lực tràn ra, từ gần đến xa truyền đến tai tất cả thính đạo giả.

Ngay cả một số linh thực vật không thể di chuyển trong Luân Hồi Sơn, cũng có thể nghe rõ ràng.

Tô Thần giảng đạo, nguyên nhân chủ yếu nhất là sơ lý Đại Đạo của bản thân, đồng thời giảng thuật cho Bạch Miêu Miêu những điểm mấu chốt của việc chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc.

Còn về những sinh linh này, bất quá chỉ là quân cờ tùy ý của Tô Thần.

Nếu xuất hiện một số thiên tài, sau khi Địa Đạo diễn hóa trong tương lai, cũng có thể cống hiến một phần sức mạnh của họ cho Địa Phủ.

Sáu trăm năm thoắt cái trôi qua.

Tô Thần giảng thuật một số kinh nghiệm tu luyện sâu sắc nhưng dễ hiểu, đồng thời cũng tìm chỗ thiếu sót để bổ sung và ấn chứng lẫn nhau, tiến thêm một bước hoàn thiện "Đạo" mà mình chưởng khống.

Điều này khiến bản thân y cũng thu được lợi ích không nhỏ.

Khi giảng đạo kết thúc, Bạch Miêu Miêu chìm vào sự ngộ đạo sâu sắc, một số sinh linh khác, mỗi người đều có thu hoạch riêng.

Không ít sinh linh thuận lợi đột phá đến cảnh giới tiếp theo, mà rất nhiều thảo mộc tinh quái, phi cầm tẩu thú, đều trực tiếp hóa hình, bước lên con đường tu luyện chân chính.

"Bái tạ Tiên Sư tái tạo chi ân!" "Bái tạ Tiên Sư tái tạo chi ân!" Vô số thính đạo giả thu được lợi ích không nhỏ sau khi tỉnh ngộ, đồng loạt nhìn về phía thân ảnh vĩ ngạn trên Ngũ Thải Tường Vân, từng người một vô cùng thành kính mà cung kính hành lễ.

Đạo không dễ truyền, Pháp không tiện bán.

Vô số sinh linh đều không có pháp tu luyện, chỉ biết dùng bản năng thôn phệ Tiên Thiên Linh Khí, hướng về mặt trời mặt trăng để cường đại bản thân, mà lần giảng đạo này của Tô Thần, đã khiến họ biết thế nào là "Đạo Pháp", thế nào là "tu luyện".

Đối với những sinh linh cầu Đạo không có cửa này mà nói, lần nghe đạo này không khác gì thánh kinh, sẽ triệt để thay đổi vận mệnh cả đời của họ!

Sau khi giảng Đạo kết thúc, Tô Thần căn cứ 'Đạo' đã lĩnh ngộ ban đầu, ấn chứng và hoàn thiện bản thân, khiến 'Đạo' của Ngô càng thêm viên mãn, Đạo tâm cũng càng thêm ngưng luyện.

"Thiện!" Ngô tĩnh khai song nhãn.

Kiến đáo chư vị thính Đạo giả biểu lộ sự cảm kích từ nội tâm, Tô Thần khẽ hạm thủ.

Tiếp đó.

Đợi Bạch Miêu Miêu tiêu hóa những gì đã thính Đạo, Tô Thần dẫn y trở về Đạo trường, và đơn độc "mở lớp nhỏ" cho y, giảng giải về cảm ngộ Đại Đạo cùng với những yếu tố trọng yếu để chưởng khống Đại Đạo.

Điều đáng nói là, Bạch Hổ nhất tộc truyền thừa Thôn Phệ Đại Đạo, Tô Thần đã truyền thụ toàn bộ 《Thôn Thiên Ma Công》 cùng lý niệm thần thông 'Đại Đạo Bảo Bình' cho y.

Mong rằng có thể khiến Bạch Miêu Miêu có được sự khai sáng.

Lại ba trăm năm trôi qua nhanh chóng.

Tô Thần thưởng thức Linh tửu do chính mình tự tay ủ, lại thưởng thức Long can Phượng tủy và Kỳ Lân chưởng do Bạch Miêu Miêu phanh nhẫn.

Bởi vậy, Ngô chuẩn bị lại lần nữa đạp lên lữ trình du lịch Hồng Hoang.

Cách lần giảng Đạo đầu tiên của Hồng Quân vẫn còn hơn sáu vạn năm, Ngô phải tích lũy đủ nội hàm trước khi y trở thành người phát ngôn của Thiên Đạo.

Chỉ như vậy, khi Địa Đạo đản sinh trong tương lai, mới có cơ hội thực hiện mưu đồ trong tâm.

Ngô một đường hướng Đông mà đi.

Tô Thần lại như một khổ hạnh giả, dùng đôi chân của chính mình đo đạc Đại Địa Hồng Hoang.

Mỗi bước đi ngàn trượng.

Chiêm ngưỡng sơn thủy Hồng Hoang, quan sát vạn linh Hồng Hoang.

Có Mộng Huyễn Thất Thải Hoàng Vũ Điệp, bay lượn múa lượn, đẹp đến tuyệt luân.

Có Tuyết Nguyên Thiên Sư, toàn thân đỏ rực, thân thể mười vạn trượng, hùng cứ một phương.

Có Linh Động Bạch Hồ, trời sinh Cửu Vĩ, tuyết trắng thuần khiết, trí tuệ và tuấn mỹ.

Một đường đi qua.

Tô Thần đã thấy vô số sinh linh muôn hình vạn trạng, có chủng tộc tranh đoạt địa bàn, đại chiến bùng nổ, dấy lên tinh phong huyết vũ, cũng có huynh đệ đồng lòng, liên thủ chém giết cường địch.

Có tấm lòng hiếu thảo của con trẻ, vì cứu mẫu thân mà bỏ mình trong miệng hổ.

Cũng có kẻ nằm gai nếm mật, chỉ để mưu đoạt bảo vật của người khác, nhưng cuối cùng lại bỏ mạng.

Từng chuyện, từng việc.

Cảm động và bi tráng đan xen, sinh tồn và hiện thực giao thoa.

Có sinh linh vì cầu sống, có sinh linh lại vì truy cầu Đạo.

Không phân thiện ác, mỗi bên một lập trường, không có chính tà tốt xấu, chỉ có 'Đạo' trong tâm!

Ba ngàn năm thoáng chốc trôi qua.

Tô Thần với thân phận một bàng quan giả, một khổ hạnh giả, một đường chứng kiến vạn linh chúng sinh Hồng Hoang, ghi nhớ 'Đạo' mà bọn họ cầu, nếm trải bi hoan ly hợp của vạn linh.

Ngô sẽ không vì bọn họ yếu kém mà xem thường ‘Đạo’ của bọn họ, cũng sẽ không vì gặp cường giả mà tôn sùng ‘Đạo’ của cường giả. ‘Đạo’ nằm ở bản thân.

Duy chỉ có kiến thức vạn ‘Đạo’ mà hoàn thiện ‘Đạo’ của riêng mình!

Khoảnh khắc này.

Tô Thần lặng lẽ nhắm song nhãn, Đạo tâm tiến thêm một bước thăng hoa.

Có sinh linh khi thấy cảnh tượng này, không dám đến quấy nhiễu, có Tiên Hạc Thụy Thú cảm ngộ Đạo vận, ngậm Linh quả đến, để chúc mừng Tô Thần.

“Bá!” Khi Tô Thần tĩnh khai song nhãn, cảm ngộ những gì tâm mình đã lĩnh hội, khóe môi khẽ nhếch lên, tạo thành một nụ cười mỉm.

Nhìn những Tiên Hạc Thụy Thú ngậm Linh quả đến, Tô Thần hữu thủ khẽ búng ngón tay, một luồng Đạo vận ẩn nhập vào thể nội bọn chúng, xem như là tặng đáp lại thiện ý.

Tiếp đó.

Chương 27

Ngô tiếp tục lên đường.

Khi đến một tọa sơn cao nguy nga hùng tráng, thế núi trùng điệp vạn trượng, chỉ thấy những đỉnh núi hùng vĩ lẫm liệt phóng hào quang, nhật quang chiếu rừng, tầng tầng thiên điều hồng vụ bao quanh.

Trước vách núi cỏ tươi tốt, trên sườn núi hương mai ngào ngạt, Long ngâm Hổ gào, Hạc múa Vượn kêu, Mi Lộc từ hoa hiện ra, Thanh Loan đối nhật minh, liếc nhìn đã biết đây là Động Thiên Phúc Địa.

"Hóa ra là Vũ Di Sơn!" Tâm niệm vừa động, Tô Thần đã biết tên ngọn núi này.

Khoảnh khắc này.

Trong lòng Ngô dâng lên một cảm giác "thời tới thì Thiên Địa đều hợp lực".

Toàn bộ Đông Nam Hồng Hoang.

Chỉ có tọa đỉnh cấp Động Thiên Phúc Địa này là nổi danh nhất, Ngô tùy tâm đi bộ, vậy mà lại có thể đến Vũ Di Sơn, điều này thực sự là vận khí đến thì cản cũng không được.

Cần biết.

Vũ Di Sơn là một đỉnh cấp Động Thiên Phúc Địa, đã dựng dục hai kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, phân biệt là Lạc Bảo Kim Tiền và Tụ Bảo Bồn.

Đồng thời còn có một chu Cực Phẩm Ngộ Đạo Linh Căn danh chấn Hồng Hoang là Ngộ Đạo Thần Trà Thụ!

Nhưng chính là bảo địa ẩn chứa nhiều cơ duyên như vậy, mãi đến thời kỳ Phong Thần, mới bị hai tán tu công đức khí vận nông cạn là Tiêu Thăng và Tào Bảo đoạt được.

Nay Long Hán Đại Kiếp vừa kết thúc, Vu Yêu Lượng Kiếp còn chưa vận chuyển thúc đẩy.

Hai tán tu vô danh Tiêu Thăng và Tào Bảo này, cũng không biết đã hóa hình hay chưa.

Ngô có thể bị hấp dẫn đến đây.

Đủ để chứng minh Vũ Di Sơn này có duyên với Ngô.

Tiếp đó.

Tô Thần vừa trèo Vũ Di Sơn, vừa dùng Thần thức dò xét kỹ lưỡng từng đỉnh núi, vách đá, xem có thể tìm thấy dấu vết của Tiên Thiên Trận Pháp hay không.

Tốn hao năm tháng thời gian, tại nơi quần sơn bao quanh cao nhất, cuối cùng Ngô cũng cảm tri được một luồng khí tức Trận Pháp.

Ngay khi Tô Thần chuẩn bị phi đến nơi Trận Pháp, trong Thức Hải đột nhiên cảm tri được một luồng khí tức Thần thức khóa định như có như không, điều này khiến song nhãn của Ngô chợt rụt lại.

"Hưu!" Trong khoảnh khắc.

Một đạo cự đỉnh màu đen xé rách Tuế Nguyệt Thời Không mà đến, bao phủ và trấn áp toàn bộ sơn phong nơi Tô Thần đang đứng.

"Tiểu hữu quả nhiên cảnh giác, vậy mà nhanh như vậy đã phát hiện Bản tọa!" Chỉ thấy một Nữ Thần thân mặc cẩm y ngũ sắc từ Hư Không bước ra, thân hình y lồi lõm có trật tự, phong nhũ phì đồn, tản phát từng luồng dụ hoặc trí mạng.

Chính là Đại La cường giả mà Tô Thần đã gặp một ngàn năm

trước, Lão Tổ Vân Vận của Ngũ Sắc Vân Chu nhất tộc!

Khi y mới gặp Tô Thần, y mẫn cảm cảm tri được thân Tô Thần mang khí vận to lớn, thấy Tô Thần dường như đang du lịch tìm kiếm cơ duyên, bởi vậy liền một đường đi theo, muốn cướp đoạt cơ duyên của y.

Quả nhiên.

Đến Vũ Di Sơn.

Tô Thần nhờ vào khí vận to lớn của bản thân, cảm ứng được cơ duyên ẩn chứa trong Động Thiên này, tâm thần Ngô bất quá hơi thả lỏng một chút, vậy mà lại bị đối phương phát giác.

Điều này thật sự có chút khó tin, khiến nội tâm Vân Vận vừa kinh vừa nghi.

Tô Thần bất quá chỉ là Thái Ất Kim Tiên trung kỳ, làm sao lại có thể phát hiện ra Bản tọa, một tôn Đại La cường giả chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc chứ?

"Ông!" Chỉ thấy một tôn Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên lập tức xuất hiện dưới chân Tô Thần, nhẹ nhàng lay động.

Hà quang màu tím tràn ngập chiếu rọi Thương Khung Vũ Trụ, bùng phát lực lượng Luân Hồi Đại Đạo vô cùng, khiến song nhãn Vân Vận chợt rụt lại, lộ ra vẻ tham lam và thèm khát vô cùng.

"Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên sao?" Y vốn dĩ đang cực kỳ thiếu Pháp Bảo, nếu không cũng sẽ không theo sau Tô Thần hơn ngàn năm, chỉ vì mưu đoạt cơ duyên du lịch của y.

Do đó.

Sau khi nhìn thấy Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên này, tâm

niệm giết người cướp bảo của y càng thêm kiên định.

"Tô Thần tiểu hữu, ngươi nếu ngoan ngoãn nói cho Bản tọa biết bảo địa Vũ Di Sơn, Bản tọa có thể thả ngươi đi." Vân Vận khẽ chớp môi, dáng vẻ cười duyên yểu điệu, nhìn qua vô hại nhưng lại dụ người đến cực điểm.

"Tiền bối, chỉ cần nói cho ngươi thì thật sự sẽ thả Ngô đi sao?" "Đó là lẽ tự nhiên!" Thấy Tô Thần tin tưởng, Vân Vận thôi động Pháp Bảo Sơn Hà Đỉnh, để lại một khoảng trống, phóng ra một con đường sống.

"Ở trong sơn cốc phía trước bên trái." Tô Thần tùy ý chỉ tay, sau đó phi về phía cửa sinh.

"Phốc!" Trong khoảnh khắc.

Sơn Hà Đỉnh quang mang đại thịnh, lại lần nữa trấn áp toàn bộ Thiên Vũ.

Đón mặt mà đến là một tấm lưới nhện ngũ sắc, dưới ánh mặt trời chiếu rọi, tản phát khí tức Pháp Tắc độc tính tinh oánh và cường thịnh vô cùng.

"Tô Thần tiểu hữu, cái Bản tọa muốn không chỉ là bảo vật Vũ Di Sơn dựng dục đâu nha, Tiên Thiên Thần Thai Thánh Bản Nguyên đỉnh cấp của ngươi cùng với Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Bản tọa đều đã nhắm trúng rồi!" Vân Vận cười duyên yểu điệu, lay động phong nhũ phì đồn của y, một Đại La Ngũ Sắc Vân Chu, mị hoặc trời sinh!

Nhưng rất nhanh.

Nụ cười trên mặt y không duy trì được chốc lát, lập tức lộ ra vẻ chấn hám và khó tin vô cùng.

"Cái này, cái này làm sao có thể?" "Ngươi vậy mà có thể chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc?!" Nếu không phải Thần thức cảm tri rõ

ràng cảnh giới của Tô Thần, Vân Vận e rằng còn tưởng y là một Đại La cường giả giả heo ăn thịt hổ!

"Vân Vận tiền bối, ngươi đã ngôn mà vô tín, vậy đừng trách Ngô 'lạt thủ tồi hoa'!" Khóe môi Tô Thần khẽ nhếch, nụ cười vân đạm phong khinh, từ vẻ 'sợ hãi' trước đó, biến thành tự tin thong dong.

Ngay từ đầu.

Ngô vốn dĩ chưa từng tin tưởng Vân Vận.

Sau khi thăm dò ra đối phương chỉ có một kiện Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Sơn Hà Đỉnh, hơn nữa tu vi chỉ có Đại La sơ kỳ, nội tâm Tô Thần đã động sát tâm phản công.

Dù thế nào đi nữa.

Hai kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo và Ngộ Đạo Thần Trà Thụ do Vũ Di Sơn dựng dục, tuyệt đối không thể khoanh tay nhường cho kẻ khác!

"Lạc lạc lạc!" Vân Vận nghe Tô Thần vậy mà dám nói ra 'lạt thủ tồi hoa' với chính mình.

Dù rằng cực kỳ chấn kinh y có thể chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc ở cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, nhưng Đại La và Thái Ất Kim Tiên lại là khác biệt một trời một vực.

Không chỉ là thoát khỏi trường hà vận mệnh và chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, Nguyên Thần và Pháp lực của bản thân cũng xa xa không phải Thái Ất Kim Tiên nho nhỏ có thể sánh bằng.

Vân Vận tin rằng, Tô Thần cho dù có nghịch thiên đến đâu, y vẫn bất quá chỉ là Thái Ất trung kỳ mà thôi.

Đối với sự chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, cùng với cường độ Nguyên Thần, Pháp lực, y làm sao có tư cách sánh bằng Bản tọa chứ?

“Tô Thần tiểu hữu, ngươi cuối cùng cũng khiến Bản tọa dâng lên vài phần hứng thú, lát nữa khi thôn phệ Tiên Thiên Bản Nguyên của ngươi, Bản tọa sẽ khiến ngươi được ‘thưởng thức’ một phen đấy.” Vân Vận thè lưỡi ra, cái lưỡi chia thành ba chạc, lộ ra khí tức yêu nhiêu mà độc địa.

“Sát!” Tô Thần không nói lời vô nghĩa nào.

Ngô thôi động Bản Mệnh Chí Bảo Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc giữa Thiên Địa, hướng về Vân Vận trấn sát xuống.

“Ông!” Trong khoảnh khắc.

Bầu trời nguyên bản trong xanh vạn dặm, lập tức biến thành màu tím.

Từng đạo từng đạo Luân Hồi Tuyền Qua hiển hóa mà ra, không gian đang gào thét, núi non đang rung chuyển, hệt như đang chấp chưởng Sinh Tử Luân Hồi, từ sinh chuyển tử!

Một vệt sắc đen trắng kinh người từ Luân Hồi Tuyền Qua bùng phát mà ra, mang theo vô tận tử khí, diệt tận Thiên Địa.

“Cái này, cái này không thể nào!” Vân Vận nguyên bản cực kỳ vũ mị.

Sau khi cảm thụ Pháp Tắc Luân Hồi Sinh Tử Đại Đạo khủng bố này, cả người y kinh hãi đến run rẩy, lông tơ toàn thân dựng đứng, mái tóc dài ngũ sắc như bị điện giật, dựng thẳng lên.

Y nguyên bản cho rằng nội tâm đã đủ xem trọng Tô Thần, nhưng lại vẫn không nghĩ tới, đối phương bất quá chỉ là Thái Ất Kim Tiên trung kỳ, đối với sự chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, vậy mà lại còn trên cả Bản tọa?

Cái này.

Cái này làm sao có thể?!

Thái Ất Kim Tiên có thể chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc đã vượt qua nhận thức của Bản tọa, ai từng nghĩ tới y đối với sự chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, lại còn vượt qua Bản tọa, một lão bài Đại La!

Trong thời gian đầu tiên.

Vân Vận liền nghĩ đến chạy trốn.

Nhưng nội tâm y lại cực độ không cam lòng.

Lặng lẽ theo Tô Thần hơn ngàn năm, khó khăn lắm mới theo đến Vũ Di Sơn, biết nơi này ẩn chứa Tiên Thiên Bảo Vật, vậy làm sao có thể trơ mắt bỏ qua?

Huống hồ.

Y còn có Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên! 'Cho dù Tô Thần đối với sự chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc có trên Bản tọa, nhưng Nguyên Thần và Pháp lực của y đều chỉ là Thái Ất Kim Tiên, Bản tọa chỉ cần tiêu hao cạn kiệt Pháp lực của y, vậy y chính là dê chờ làm thịt!' Sau khi cân nhắc lợi hại một phen.

Vân Vận chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, điên cuồng thôi động Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Sơn Hà Đỉnh của chính mình, trong khi phòng ngự, lại mạnh mẽ đối oanh thần thông với Tô Thần.

"Oanh long long!" Pháp Tắc và Pháp Tắc va chạm.

Pháp Bảo và Pháp Bảo đối oanh.

Chỉ thấy cả một khoảng trời cùng lúc chấn động tạo ra từng trận gợn sóng, từng luồng Hỗn Độn Địa Hỏa Thủy Phong khủng bố tràn ra, dường như muốn hủy diệt Thời Không Vũ Trụ.

Còn phía dưới Vũ Di Sơn.

Từng tọa sơn cao nguy nga sừng sững lập tức sụp đổ, Đại Địa nứt ra những khe sâu ức vạn trượng, phun ra vô số dòng dung nham như Hỏa Long phóng lên trời.

Thời Không đang rung chuyển, Đại Địa đang bi minh.

Tô Thần chân đạp Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, chu thân bao phủ sáu tọa Đạo Luân xoay chuyển, hệt như đang diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi vậy.

"Luân Hồi Sinh Tử Chi Quang!" Thông qua một kích vừa rồi, Ngô càng nhận thức sâu sắc thực lực của Vân Vận.

Có kinh nghiệm diệt sát Đại La Mặc Huyền trước đó, thêm vào sự tích lũy bế quan mấy vạn năm, nội tâm Ngô vô cùng tự tin, chỉ cần thao tác tốt, tuyệt đối có thể lại lần nữa tái diễn chiến tích Thái Ất vượt cấp chém giết Đại La!

"Hưu!" Sáu tọa Đạo Luân quanh thân Tô Thần hợp nhất, bùng phát Luân Hồi Sinh Tử Chi Quang rực rỡ vô cùng, hệt như chém Thiên diệt Địa vậy, khóa định Vân Vận trấn sát xuống.

Chương 28

"Không hay rồi!" Cảm thụ Luân Hồi Sinh Tử Chi Quang khủng bố kia, Thức Hải Vân Vận đại tác cảnh linh.

Y tạm thời từ bỏ công kích, lựa chọn thôi động Sơn Hà Đỉnh để phòng hộ bản thân, để tránh "lật thuyền trong mương".

"Ông!" Sơn Hà Đỉnh nhanh chóng thu nhỏ.

Hóa thành một tiểu đỉnh ba chân chỉ khoảng mười trượng, rủ xuống Đạo vận vô cùng, câu thông liên kết với sức mạnh hùng vĩ của sơn hà trong thế giới Hồng Hoang, vững vàng bảo vệ y ở bên trong.

"Tô Thần, đợi Pháp lực của ngươi cạn kiệt, xem ngươi còn đấu với Bản tọa thế nào!" Một đôi mắt ướt át của Vân Vận bùng ra vẻ ngoan lệ quyết nhiên, phong tư yểu điệu, vũ mị động lòng người trước đó, đã biến thành sát khí trùng thiên!

"Thương!" Sơn Hà Đỉnh chấn động mạnh, hóa thành một đạo lưu quang phi tốc lùi lại.

Lúc này.

Tô Thần dường như lộ ra một chút mệt mỏi.

Vân Vận thấy vậy.

Y điên cuồng điều động Pháp lực dẫn đạo Pháp Tắc độc Đạo truyền thừa của bản thân, khôi phục bản thể Ngũ Sắc Vân Chu mấy vạn trượng của chính mình, vô cùng Pháp Tắc độc tố tràn ra.

Pháp Tắc độc tố vô sắc vô hình, chỉ cần bị dính một chút, dù là Đại La cường giả cũng phải trả cái giá không nhỏ, huống hồ là Tô Thần đã lộ ra vẻ mệt mỏi?

Thế nhưng khoảnh khắc tiếp theo.

Ngay khi y tiến thêm một bước công kích đến, khiến Tô Thần không thể trốn thoát.

Tô Thần vừa mới lộ ra vẻ mệt mỏi, Thần quang bạo trướng.

"Nhất Niệm Hoa Khai, Quân Lâm Thiên Hạ!" Trong khoảnh khắc.

Hoa vũ đầy trời rơi xuống.

Từng đóa từng đóa tiên hoa cùng nhau nở rộ, mỗi một cánh hoa ẩn chứa Pháp Tắc Đại Đạo khác nhau, hiển lộ tinh oánh dịch thấu, từ Thiên Khung lan ra bay lượn.

Mộng huyễn mà mỹ lệ!

Cảnh tượng duy mỹ như vậy lại sát cơ tứ phục, mỗi một đóa tiên hoa đều ẩn chứa một luồng Nguyên Thần của Tô Thần, chưởng khống Pháp Tắc Đại Đạo khác nhau, hướng về Vân Vận chém giết xuống!

"Bản tọa sớm đã có phòng bị, há lại sợ ngươi một Thái Ất Kim Tiên?" Vân Vận cho rằng đạo thần thông này lại giống như 'Luân Hồi Sinh Tử Chi Quang' trước đó, bởi vậy nội tâm đã sớm vô cùng cảnh giác, dùng Sơn Hà Đỉnh bảo hộ bản thân.

Y đồng thời dẫn động độc tố giữa Thiên Địa, xuyên qua hư vô và khe nứt hiện thực, nghênh chiến Tô Thần!

Thế nhưng khoảnh khắc tiếp theo.

Trong ánh mắt vô cùng kinh hãi của Vân Vận, từng đóa từng đóa tiên hoa tinh oánh dịch thấu này, hóa thành từng Tô Thần, bạo phát Pháp Tắc Đại Đạo khác nhau, từ những phương hướng, không gian khác nhau cùng nhau trấn sát đến.

"Không!" Một đạo tiếng gào thét tuyệt vọng.

Chỉ thấy những Tô Thần khác nhau phân biệt chưởng khống Luân Hồi Đại Đạo, Thời Gian Đại Đạo, Không Gian Đại Đạo, Âm Dương Đại Đạo, Sinh Tử Đại Đạo, Ngũ Hành Đại Đạo, triệt để diệt sạch Thiên Địa.

"Oanh long long!" Thiên Địa băng liệt, sơn hà phá toái.

Chỉ thấy Sơn Hà Đỉnh trên đầu Vân Vận phát ra từng trận bi minh, chân thân Ngũ Sắc Vân Chu khủng bố của y cũng theo đó mà ầm ầm phá toái.

Thừa ngươi bệnh, muốn mạng ngươi!

Tô Thần tế xuất Địa Võng, bao phủ Thiên Địa, ngăn cản Vân Vận xuyên toa Hư Không đào tẩu.

"Hưu!" Bản Mệnh Thần Thông Luân Hồi Sinh Tử Chi Quang lại lần nữa thôi động, trực tiếp tiêu diệt Chân Linh Vân Vận trong tiếng gào thét tuyệt vọng vào Luân Hồi.

Thế nhưng Đại La cường giả vốn dĩ đã bất hủ bất diệt, thoát khỏi trường hà vận mệnh.

Tất cả những điều này chỉ khiến Bản Nguyên của y bị trọng thương.

Sau khi hồi phục tinh thần, Vân Vận chưởng khống Sơn Hà Đỉnh, muốn dẫn động trường hà thời gian Hồng Hoang để đào tẩu.

Nhưng y kinh khủng phát hiện.

Có một tấm cự võng bao phủ Thiên Địa, hơn nữa càng lúc càng siết chặt, dường như muốn luyện hóa triệt để chính mình.

Lưới?

Đây chẳng phải Bản Mệnh Thần Thông của Ngũ Sắc Vân Chu nhất tộc mình sao, hiện tại mình lại sắp chết dưới cự võng này sao?

Con Vân Chu trong lòng điên cuồng không cam lòng, vô cùng kiên quyết chém ra một nửa Chân Linh Bản Nguyên, kích hoạt tự bạo.

"Oanh long long!" Nửa Chân Linh Bản Nguyên của Đại La cường giả tự bạo, trực tiếp oanh nát toàn bộ Thời Không Thiên Khung, từng mảng hắc động bao phủ xuất hiện, tản phát khí tức thôn phệ đáng sợ.

Nội tâm Tô Thần đã sớm có chuẩn bị, sử dụng 'Hành Tự Bí' vượt qua Thời Không.

Đợi năng lượng tự bạo tiêu thất, căn cứ ấn ký trên thân Vân Vận, bắt đầu truy sát.

Một màn quen thuộc lại bắt đầu tái diễn, hệt như khi truy sát Đại La Giao Long Mặc Huyền năm xưa.

Vô số cao thủ Đại Năng khi thấy một Thái Ất Kim Tiên truy sát Đại La cường giả, kinh hãi đến mức suýt rớt hàm, như thể hóa đá!

"Tô Thần, ngươi thật sự muốn bất tử bất hưu sao?" Sau khi bị diệt sát vô số lần chân thân, Chân Linh Bản Nguyên của Vân Vận đã chỉ còn chưa đến một phần mười.

Khoảnh khắc này y sắc mặt tái nhợt, khí tức cực độ suy yếu, không còn phong tình vạn chủng, vũ mị dụ hoặc như trước đó nữa.

"Vân Vận, từ khoảnh khắc ngươi nảy sinh sát tâm cướp bảo với Ngô, chúng ta đã bất tử bất hưu rồi, bởi vậy, ngươi hãy đi chết đi!" Khi Tô Thần lại lần nữa công kích, từ Thức Hải của Ngô phi ra một đạo bạch quang, chính là Bạch Miêu Miêu đã chuẩn bị từ lâu.

"Hống!" Còn chưa kịp đợi Vân Vận phát động thủ đoạn cuối cùng, một tôn Bạch Hổ Hoàng Ấn bao phủ xuống, triệt để thôn phệ y.

Đây là Bạch Miêu Miêu đã dùng 'Đại Đạo Bảo Bình' cải tiến Bản Mệnh Thần Thông 'Thôn Phệ Thiên Địa' của chính mình, đồng thời lấy Chí Bảo Bạch Hổ Hoàng Ấn của Bạch Hổ nhất tộc làm tái thể, sẽ

không khiến bản thân có ẩn họa.

Một trận oanh minh vang lên trong Bạch Hổ Hoàng Ấn, cuối cùng từ từ lắng xuống. 'Đạo' của Vân Vận, khoảnh khắc này cũng triệt để tiêu tán.

Đại La cường giả, vẫn lạc!

Bạch Hổ Hoàng Ấn gia trì công đức khí vận của Bạch Hổ nhất tộc, chỉ có hoàng tộc mới có thể chưởng khống, công hiệu của nó tương đương với Long Vương Châu của Long tộc.

Bạch Miêu Miêu đã tiêu hao một phần khí vận bản thân, thôn phệ tàn linh của Vân Vận, sau đó hóa thành một đạo lưu quang, trở về Thức Hải của Chủ nhân từ từ tiêu hóa.

Trước đó.

Y đã đem toàn bộ trân tàng của Vân Vận, đều dâng đến trước mặt Tô Thần.

Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Sơn Hà Đỉnh, có thể điều động sức mạnh hùng vĩ của sơn hà Hồng Hoang.

Sau khi cảm tri được công hiệu này, song nhãn Tô Thần chợt sáng rỡ.

Sơn hà trong thế giới Hồng Hoang đều thuộc quản hạt của Địa Đạo, đợi đến khi Địa Đạo đản sinh trong tương lai, thì tác dụng của Sơn Hà Đỉnh này đối với Địa Đạo sẽ phi phàm không thôi!

Tiếp đó.

Tô Thần thấy một kiện Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thần Ẩn Châu khác, nội tâm cuối cùng cũng hiểu vì sao Vân Vận đã theo Ngô hơn ngàn năm mà Ngô lại không hề hay biết.

Chính là vì kiện Pháp Bảo này!

Thần Ẩn Châu có thể khiến bản thân dung hợp với Thiên Địa, dù là Đại La cường giả chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc cũng cực kỳ khó cảm tri, có thể nói là một bảo bối để theo dõi và tập kích.

Thu hai kiện bảo vật vào Thức Hải luyện hóa, Tô Thần sử dụng thần thông vượt qua Thời Không duy độ, nhất niệm hàng lâm tại Vũ Di Sơn.

Xác bảo không có cường giả nào khác rình rập, Ngô mới đến một sơn cốc bình thường vô kỳ.

Ở trung ương sơn cốc, có một hồ nước khổng lồ, hồ nước trong xanh thăm thẳm, gợn sóng lấp lánh, xung quanh có vô số tẩu thú đang cẩn thận uống nước.

"Bành!" Đột nhiên.

Mặt nước mở ra một cái miệng to như chậu máu, thôn phệ một con Mai Hoa Lộc, khiến tất cả tẩu thú kinh hãi chạy tán loạn.

"Hóa ra Trận Pháp ở dưới đáy hồ này!" Căn cứ khí tức Tiên Thiên Trận Đạo cảm ứng được, Tô Thần tản khai Linh thức, tiến vào đáy hồ.

Rất nhanh.

Con cá sấu khổng lồ vừa hung mãnh dị thường, lập tức sợ hãi lặn xuống đáy nước.

Trong một khe nứt dưới đáy hồ, bên trong biệt hữu Động Thiên, là một đường hầm dài dằng dặc, Tiên Thiên Linh Khí tản phát càng lúc càng nồng đậm.

Đến tận cùng đường hầm.

Bề ngoài nhìn qua thập phần bình thường, nhưng Tô Thần mẫn cảm cảm tri được một tọa Huyễn Trận.

Ngay khi Ngô dung nhập Thần thức chuẩn bị nghiên cứu phá trận, một đạo thần mang chói lọi bùng phát mà ra, hóa thành một cánh cửa năng lượng Thời Không, chủ động hút Ngô vào trong.

"Hoa!" Khi cánh cửa năng lượng biến mất.

Tô Thần phát hiện mình xuất hiện trong một động phủ kim quang lấp lánh, tất cả tường vách, thạch đôn xung quanh, toàn bộ đều là màu vàng.

Thoạt nhìn, hệt như tiến vào động vàng.

"Ông!" Ở nơi cao nhất trung ương động vàng, có hai kiện Pháp Bảo màu vàng tản phát Tiên Thiên Bảo Khí nồng đậm.

Một kiện là Tụ Bảo Bồn kim quang lấp lánh, trong bồn có một kiện đồng tiền hình tròn lỗ vuông, hai bên trái phải đều có cánh vàng, có Đại Đạo Minh Văn huyền diệu ẩn hiện trên đó.

Chính là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Tụ Bảo Bồn và Lạc Bảo Kim Tiền!

"Hưu!" Còn chưa kịp đợi Tô Thần đến thu lấy, hai kiện bảo vật này liền tự động hóa thành hai đạo thần quang màu vàng, chủ động ẩn nhập vào Thức Hải của Ngô.

Chí Bảo có linh.

Bọn chúng có thể cảm thụ được Tô Thần thân mang đại công đức và đại khí vận, bởi vậy chủ động tản phát khí cơ, hấp dẫn đối phương đến, hơn nữa còn chủ động nhận chủ.

Thấy hai kiện bảo vật đã mong đợi từ lâu chủ động nhận chủ, dù là với tâm tính của Tô Thần, cũng khóe môi nhếch lên, lộ ra nụ cười vui mừng vô cùng.

Tế xuất bồ đoàn, khoanh chân ngồi.

Tô Thần bắt đầu dùng Chân Linh Bản Nguyên của bản thân, luyện hóa hai kiện bảo vật này.

Không bao lâu.

Chương 29

Hai kiện bảo vật đều bị luyện hóa một trọng Tiên Thiên Cấm Chế, chân chính trở thành Pháp Bảo do Ngô chưởng khống.

Khi cảm tri được công hiệu chân chính của Tụ Bảo Bồn và Lạc Bảo Kim Tiền, Tô Thần chợt tĩnh khai song nhãn, thần sắc tràn đầy kích động và kinh hỉ.

"Thật không ngờ, Tụ Bảo Bồn và Lạc Bảo Kim Tiền này vậy mà lại là Tài Đạo Chí Bảo!" Là một xuyên việt giả.

Tô Thần sớm đã biết tác dụng của Lạc Bảo Kim Tiền, đó là khi sử dụng, tiêu hao một phần khí vận công đức của bản thân, có thể làm rơi Pháp Bảo của địch nhân.

Phẩm cấp Pháp Bảo của địch nhân càng cao, thì tiêu hao khí vận công đức càng nhiều.

Nhưng Tụ Bảo Bồn này lại không giống.

Cố danh tư nghĩa.

Tụ Bảo chính là hội tụ tài bảo thiên hạ, trước khi Tài Đạo Tài Thần chưa về vị, tác dụng của nó chính là tụ tập bảo khí và lực lượng khí vận, có thể cung cấp cho Lạc Bảo Kim Tiền tiêu hao một lần.

Nếu đơn độc sử dụng 'bảo khí' do Tụ Bảo Bồn tụ tập, có thể dùng để tìm kiếm thiên tài địa bảo trong phạm vi ức vạn công lý, thậm chí là Tiên Thiên Linh Bảo!

Có thể nói.

Có được Tụ Bảo Bồn, chính là có được một con 'chuột tìm bảo'!

Đợi đến khi Tài Thần về vị trong tương lai, Tụ Bảo Bồn này sẽ

hóa thành Tài Đạo Chí Bảo, có thể chưởng khống Tài Đạo, phụ trách mọi quyền giao dịch Tài Đạo trong thiên hạ.

Kiện bảo vật này nếu có thể phát huy tốt, công đức khí vận mà nó mang lại, tuyệt đối sẽ vượt qua một kiện Tiên Thiên Chí Bảo!

Có tiền có thể sai khiến quỷ thần.

Tài, Lữ, Pháp, Địa là bốn yếu tố tu hành.

Cái nào mà không liên quan đến 'Tài Đạo' chứ? .....

Sau khi bình tức cảm xúc.

Tô Thần tiếp tục tìm kiếm trong động phủ.

Ngô phát hiện.

Bên trái động phủ có một đường thông đạo, trực tiếp uốn lượn khúc chiết đi lên trên, dường như thẳng thông đến đỉnh Vũ Di Sơn.

"Ông!" Đến tận cùng đường thông đạo.

Có một tọa Tiên Thiên Đại Trận ngăn trở, tản phát Tiên Thiên Bảo Khí nồng đậm và cường đại, lực lượng Pháp Tắc Ngũ Hành Đại Đạo và Âm Dương Đại Đạo tràn ra.

"Động Thiên trên đỉnh núi này hẳn là bảo địa dựng dục Ngộ Đạo Thần Trà Thụ, Ngô trước hết thôi động Tụ Bảo Bồn và Lạc Bảo Kim Tiền, xem chúng có liên quan gì không." Động phủ dựng dục Tụ Bảo Bồn và Lạc Bảo Kim Tiền lại liên kết với nơi này, giữa chúng chắc chắn có sự liên lạc phi phàm.

"Hoa!" Khi Tô Thần thôi động hai kiện bảo vật, hai đạo thần quang màu vàng hợp nhất, trực tiếp dung nhập vào trong Tiên Thiên Đại Trận này.

Không bao lâu.

Tiên Thiên Đại Trận tản phát ra một đạo cửa năng lượng Pháp Tắc ôn hòa, dường như đang cung nghênh Tô Thần tiến vào.

Khi Tô Thần bước qua cửa năng lượng Pháp Tắc, lập tức cảm thụ được một làn hương trà Đạo nồng đậm, cùng với Pháp Tắc Đại Đạo tinh túy vô cùng.

Phóng nhãn nhìn.

Chỉ thấy tọa Động Thiên này như một tiểu thế giới độc lập thế ngoại đào nguyên, các loại hồ nước linh thực vật khắp nơi, có một chu Trà Thụ xanh biếc cao mấy chục trượng chiếm cứ ở trung ương Thiên Địa.

Tiên Thiên Linh Khí thuần túy và Đại Đạo Bản Nguyên tinh túy, ngưng tụ thành tử khí uyển chuyển mà mộng huyễn, bao phủ trên chu Trà Thụ này, tư nhuận những búp non trên cành cây.

Trà Thụ hình 'tán', tổng cộng có chín chín tám mốt cành.

Ở đầu mỗi cành cây, đều dựng dục một búp non được tử khí tẩm nhuận, tản phát hương thơm vô tận.

Khiến người ta vừa ngửi.

Liền như đang đắm mình trong Đại Đạo Chân Lý, Thiên Địa Chí Lý.

"Đây chính là Ngộ Đạo Thần Trà Thụ trong truyền thuyết sao?" Nhìn thấy chu Trà Thụ cao mười mấy trượng này, Tô Thần lập tức nhận ra lai lịch của nó, sau đó đánh vào nó một luồng Linh thức ấn ký của mình, để nó thuận lợi nhận chủ.

"Phốc tốc phốc tốc!" Sau khi thuận lợi nhận chủ, Ngộ Đạo Thần Trà Thụ khẽ rung động, thần vận vô biên tản phát ra, bao vây Tô Thần chặt chẽ.

Ngộ Đạo Thần Trà Thụ là một trong Thập Đại Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn của Hồng Hoang, cũng là Linh Căn vô thượng duy nhất có thể trợ giúp người 'ngộ Đạo' tu luyện!

Búp trà của nó cần chín ngàn chín trăm năm để dựng dục, chín ngàn chín trăm năm để đâm cành, chín ngàn chín trăm năm để mọc búp, tổng cộng cần hai vạn chín ngàn bảy trăm năm, mới có thể dựng dục ra tám mốt búp.

Cứ nuốt hoặc dùng Linh tuyền pha một búp non, là có thể giúp tu luyện giả tiến nhập vào 'Ngộ Đạo Chi Cảnh', trực tiếp cảm ngộ Thiên Địa Chí Lý, Đại Đạo Chân Lý.

Một lần 'ngộ Đạo', không kém gì một trường đại cơ duyên, có thể tiết kiệm mấy chục vạn năm khổ tu cảm ngộ Đại Đạo.

Do đó.

Đừng nói là Đại La cường giả, dù là Thánh Nhân chí cao vô thượng, đối với Ngộ Đạo Thần Trà cũng vô cùng thèm muốn.

Tô Thần tại Hung Thú Thiên Uyên đã có được Ngộ Đạo Chí Bảo 'Ngộ Đạo Châu', nay lại có được chu Ngộ Đạo Linh Căn duy nhất 'Ngộ Đạo Thần Trà Thụ'.

Nếu điều này để các Đại Năng đỉnh cấp Hồng Hoang biết được, nhất định sẽ ghen tị không thôi, thậm chí trực tiếp giết người cướp bảo!

"Chuyến du lịch Vũ Di Sơn lần này, quả thật là đại thu hoạch nha!" Tiêu hóa 'Đạo vận' từ Ngộ Đạo Thần Trà Thụ truyền đến, nghĩ đến chuyến đi này không chỉ có được hai kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, lại còn có chu Ngộ Đạo Cực Phẩm Linh Căn này, Tô Thần mặt đầy hân hỉ.

Năm trăm năm thoáng chốc trôi qua.

Tô Thần hái xuống tám mốt búp non do Ngộ Đạo Thần Trà Thụ dựng dục, lấy Tiên Thiên Thần Thai Hỏa làm củi, Sơn Hà Đỉnh làm nồi, tiến hành sao trà những búp non này.

Vừa bảo tồn được công hiệu của Ngộ Đạo Thần Trà, đồng thời lại gia nhập sức mạnh hùng vĩ của sơn hà Hồng Hoang, khiến công hiệu của nó có thể tiến thêm một bước tăng cường.

"Meo ô!" Bạch Miêu Miêu một giấc ngủ dậy, từ không gian Thức Hải của Chủ nhân đi ra.

Ngửi thấy hương trà nồng đậm kia, cảm ngộ Thiên Địa Chí Lý, Đại Đạo Chân Lý ẩn chứa bên trong, lập tức trợn to đôi mắt đen láy như đá quý của y.

"Chủ nhân, cái này, đây là Cực Phẩm Ngộ Đạo Linh Căn Ngộ Đạo Thần Trà Thụ trong truyền thuyết sao?" Nhìn thấy chu Trà Thụ tản phát Đạo vận vô cùng trong Động Thiên, y lập tức biết lai lịch chân chính của chu Linh Căn này, kinh hãi đến mức dùng đôi chân mềm mại phía trước ôm chặt lấy cổ Chủ nhân. 'Mình mới ngủ bao lâu chứ?

Sao lại bỏ lỡ quá trình Chủ nhân có được chu Cực Phẩm Ngộ Đạo Linh Căn này rồi?' "Miêu Miêu, lại đây, chúng ta cùng phẩm thưởng Ngộ Đạo Thần Trà trong truyền thuyết này!" Tô Thần lại lần nữa lấy Sơn Hà Đỉnh làm hồ, tại chỗ lấy một ấm Linh Tuyền đun sôi, sau đó dùng một khối Tiên Thiên Linh Ngọc phôi, chế tạo ra một bộ trà cụ Linh Ngọc Tiên Khí hoàn chỉnh.

Ngô thao tác pha trà, rót trà một cách hành vân lưu thủy.

Hai chén Ngộ Đạo Thần Trà trong suốt thấu lượng, tràn ngập từng sợi Đạo vận màu tím, phân biệt đặt trước mặt Ngô và Bạch Miêu Miêu.

“Hô!” Bạch Miêu Miêu đoan tọa trên ghế Linh Ngọc.

Y học theo Chủ nhân nâng chén trà Tiên Khí lên, trước tiên nhẹ nhàng thổi một hơi, nhìn trà thủy trong suốt thấu lượng trong chén, dùng miệng khẽ nhấp uống.

“Ông!” Trong khoảnh khắc.

Vô cùng Đại Đạo Pháp Tắc ào ạt kéo đến, ẩn chứa Thiên Địa Chí Lý, Đại Đạo Chân Lý, hệt như ‘thể hồ quán đỉnh’ vậy, muốn cường hành chui vào Thức Hải của y.

Trước khoảnh khắc tiến nhập ‘Ngộ Đạo’, y đã uống cạn toàn bộ trà thủy Linh Tuyền trong chén trà Tiên Khí, sau đó từ từ nhắm song nhãn, khoanh chân ngồi, bắt đầu tiêu hóa những Thiên Địa Chí Lý và Đại Đạo Chân Lý này.

Trạng thái của Tô Thần cũng không khác y là mấy.

Sau khi uống cạn Ngộ Đạo Thần Trà, Ngô liền lấy bồ đoàn ra khoanh chân ngồi, hấp nạp Đại Đạo Pháp Tắc Bản Nguyên và Đại Đạo Chí Lý giữa Thiên Địa.

“Hoa!” Ức ức vạn lực lượng Đại Đạo Pháp Tắc ào ạt kéo đến, ngưng tụ thăng hoa thành Đại Đạo Bản Nguyên, quanh thân Tô Thần và Bạch Miêu Miêu, diễn hóa ra đủ loại Đại Đạo Dị Tượng.

Năm ngàn năm thoáng chốc trôi qua.

Khi Bạch Miêu Miêu tĩnh khai song nhãn, y kinh hỉ phát hiện, mình cũng như Chủ nhân, vậy mà ở Thái Ất đỉnh phong đã có thể chưởng khống Pháp Tắc Đại Đạo truyền thừa!

Trước đó y đã thôn phệ luyện hóa hai Đại La cường giả, và tiêu hao một trăm mai Tiên Thiên Ngũ Hành Tinh Tinh.

Nhờ vào lần uống Ngộ Đạo Thần Trà này mà tiến nhập ‘Ngộ Đạo

Chi Cảnh', dùng Thiên Địa Chí Lý, Đại Đạo Chân Lý để ngưng luyện ngũ tạng của bản thân đến cực hạn.

Cuối cùng đã đạt thành thành tựu nghịch thiên là chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc này!

Ngay khi y chuẩn bị báo tin tốt này cho Chủ nhân, thấy Ngô vẫn còn đang chìm đắm trong 'Ngộ Đạo Chi Cảnh', bởi vậy đành phải cứng rắn nhẫn nhịn, để tránh làm gián đoạn cơ duyên ngộ Đạo của Chủ nhân.

Lại năm ngàn năm thoáng chốc trôi qua.

Ngày này.

Tô Thần đắm mình trong Đạo vận Đại Đạo thuần túy, bốn phía thân thể dũng hiện ra sáu Đạo Luân huyền diệu.

Tràn ngập vô tận Thời Không Đại Đạo, Âm Dương Đại Đạo, Sinh Tử Đại Đạo, Ngũ Hành Đại Đạo, hệt như đang diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi hạch tâm nhất của Địa Đạo vậy.

"Oanh!" Khi sáu Đạo Luân với màu sắc khác nhau dung hợp lại, thể nội Tô Thần bùng phát ra khí thế thao thiên, một đạo thần mang luân hồi chói lọi chiếu rọi Chư Thiên Vũ Trụ, động triệt Cửu U!

"Chủ nhân quả không hổ là Chủ nhân nha." "Đột phá Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ vậy mà lại bạo phát ra Đại Đạo Dị Tượng khủng bố như thế, nếu y thật sự chứng Đạo Đại La, có khi nào sẽ dẫn phát sự chú ý của Vô Thượng Đại Đạo hay không?" Bạch Miêu Miêu một đôi mắt to sùng bái nhìn Tô Thần, tràn ngập vẻ kỳ đãi.

"Bá!" Sau khi tĩnh khai song nhãn.

Tô Thần cảm tri rõ ràng được sự chưởng khống của Ngô đối với Pháp Tắc Luân Hồi Đại Đạo lại lên một tầng lầu, đạt tới ba mươi lăm phần trăm.

Các loại Pháp Tắc Đại Đạo như Thời Gian, Không Gian, Âm Dương, Sinh Tử, Ngũ Hành, thì đã đạt tới hai mươi tư phần trăm, đã vượt qua không ít cường giả Đại La sơ kỳ đỉnh phong.

"Meo!" "Chủ nhân, Ngã cũng có thể chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc rồi này!" Bạch Miêu Miêu nhảy lên vai Tô Thần, dùng đầu cọ cọ vào cổ Ngô, báo cáo tin tức tốt này.

"Vậy thì thật quá tốt rồi!" Nghe y đã sớm chưởng khống Thôn Phệ Đại Đạo truyền thừa, Tô Thần tràn đầy kinh hỉ mà xoa xoa đầu y, xoa từ đầu đến tận đuôi.

Cảm thụ thân thể y khẽ run, Ngô mới dừng lại.

"Miêu Miêu, nay ngươi đã có thể chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, tiếp theo đừng vội đột phá Đại La, mà hãy tiếp tục củng cố Đạo Cơ của bản thân.

Đồng thời ngươi còn phải tăng cường cảm ngộ Thiên Địa, hoàn thiện 'Đạo' của chính ngươi!" Nghe kiến nghị của Chủ nhân, Bạch Miêu Miêu liên tục gật đầu.

Tiếp đó.

Tô Thần thu toàn bộ tiểu Động Thiên vào Thức Hải của Ngô, sau đó lại tại Vũ Di Sơn Động Thiên này bố trí Phòng Hộ và Ẩn Nặc Đại Trận, tránh bị người khác cướp tổ chiếm sào.

Sau đó.

Chương 30

Ngô giao ‘Thần Ẩn Châu’ cho Bạch Miêu Miêu, ẩn nặc căn nguyên bản thân, hóa thành một Bạch Hổ bình thường, để y cùng Ngô đi bộ du hành Hồng Hoang.

Kiến Thiên Địa, kiến sơn xuyên hà lưu, kiến vạn vật chúng sinh.

Cuối cùng kiến ‘Đạo’, kiến ‘chính mình’! .....

Bất Chu Sơn.

Kể từ lần trước tranh đoạt danh xưng Bàn Cổ Chính Tông với Thập Nhị Tổ Vu mà thất bại, Tam Thanh nội tâm vẫn luôn nén một cỗ khí, muốn tìm lại danh dự.

Bọn họ hiểu rõ Thập Nhị Tổ Vu đông người thế mạnh, còn Tam Thanh mình lại thiếu Pháp Bảo.

Mấy vạn năm qua.

Ba người thu hoạch ít ỏi.

“Xem ra chúng ta đã bị Thập Nhị Tổ Vu phân chia hết khí vận di trạch của Bàn Cổ, dẫn đến du lịch mấy vạn năm mà không thể có được Pháp Bảo cường lực.” “Muốn giành lại khí vận Bàn Cổ Chính Tông, xem ra chỉ có thể đợi sau khi thính Đạo từ Hỗn Độn Tử Tiêu Cung, mới có hy vọng!” Ngay khi Tam Thanh chuẩn bị trở về Côn Luân.

Trong não hải đột nhiên khẽ chấn động, từng luồng khí tức cơ duyên từ Bất Chu Sơn truyền đến.

Trong khoảnh khắc.

Ba người trong tâm đại hỉ.

“Hưu!” Bọn họ trực tiếp sử dụng thần thông, xuyên việt Thời Không duy độ, đến một bí cảnh ở Bất Chu Sơn, cảm tri được nơi này ẩn chứa một tọa Tiên Thiên Đại Trận cường đại, nội tâm càng thêm kỳ đãi.

“Oanh!” Kiên nhẫn chờ đợi mấy chục năm.

Bảo vật dựng dục ở nơi này cuối cùng cũng triệt để thành thục, Bàng Bạc Tạo Hóa Huyền Quang Bảo Khí trực xung Thương Khung.

Chỉ thấy một tôn liên đài tản phát khí tức Tạo Hóa Thần Thánh vô tận từ từ thăng khởi, Đạo vận Đại Đạo khủng bố tràn ra, khiến người ta tâm thần đại chiến.

“Cái này, cái này vậy mà là Nhị Thập Tứ Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên?!” Nhìn thấy tọa liên đài màu xanh này có hai mươi tư phẩm, Tam Thanh vừa nhìn đã nhận ra lai lịch của nó.

Khi Bàn Cổ Khai Thiên.

Chí Bảo Hỗn Độn Thanh Liên bạn sinh của Người, lại lần nữa dựng dục sáu hạt sen.

Trong đó năm hạt không thành thục, phân biệt diễn hóa thành Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên.

Hạt sen duy nhất thành thục, chính là diễn hóa thành Nhị Thập Tứ Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên trước mắt!

“Oanh!” Đột nhiên.

Thiên Khung bắt đầu ngưng tụ ra vô cùng kiếp vân màu đen, uy áp toàn bộ Thiên Vũ.

Từng luồng lực lượng Thiên Kiếp màu tím tràn ra, dù là Tam

Thanh, cũng cảm thấy tâm kinh nhục khiêu.

"Nhị Thập Tứ Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên này phẩm cấp quá cao, không được Hồng Hoang Thiên Đạo dung thứ, bởi vậy giáng xuống Thiên Phạt Thần Lôi chuẩn bị hủy diệt!" Suy đoán ra tin tức này, Tam Thanh lo lắng như kiến bò chảo nóng.

Khó khăn lắm mới gặp được kiện Chí Bảo này, vậy mà lại không được Thiên Đạo dung thứ, điều này há chẳng phải quá khó chịu sao?

"Ông!" Cảm tri được uy áp của Hồng Hoang Thiên Đạo.

Nhị Thập Tứ Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên khẽ lay động, vung vẩy ra Tạo Hóa Huyền Quang vô tận, dường như muốn trong chốc lát xé rách Hư Không, tiến vào thế giới Hỗn Độn.

Ngay khoảnh khắc này.

Thái Thanh Lão Tử tâm linh khẽ động hướng nó hô lên "hoa sen hồng".

"Hưu!" Tạo Hóa Thanh Liên hơi khựng lại, hoa sen hồng trong nước liền hóa thành một cây biển quải, chủ động bay đến trong tay Thái Thanh Lão Tử, chính là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Bàn Long Quải Trượng!

"Ngó sen trắng!".

Nguyên Thủy cũng tâm linh khẽ động mà hô lên.

"Hưu!" Ngó sen trắng của Tạo Hóa Thanh Liên hóa thành một bính Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Ngọc Như Ý', chủ động bay đến trong tay Nguyên Thủy.

"Lá sen xanh!" Thông Thiên nhìn thấy Tạo Hóa Thanh Liên, tương tự cũng tâm linh khẽ động mà hô lên.

"Hưu!" Lá sen xanh của Tạo Hóa Thanh Liên hóa thành Cực Phẩm

Tiên Thiên Linh Bảo Thanh Bình Kiếm, bay đến trong tay Thông Thiên.

"Hoa!" Khoảnh khắc này.

Nhị Thập Tứ Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên nguyên bản tiêu tán giữa Thiên Địa Hồng Hoang.

Ngay khi Tam Thanh chuẩn bị tiếp tục dò xét nội bộ bảo địa này, mười hai đạo thân ảnh tản phát khí huyết cường thịnh hàng lâm, chính là Thập Nhị Tổ Vu "Tam Thanh, các ngươi dám ở Bất Chu Sơn của Ngã phóng tứ sao?" "Sát!" Không hề do dự.

Thập Nhị Tổ Vu ngang nhiên xuất thủ đối với ba người.

Những năm này.

Bọn họ nhận thức sâu sắc lợi ích của khí vận di trạch của Phụ Thần, bởi vậy liền muốn đánh bại Tam Thanh, giành lấy di trạch của Phụ Thần trên thân bọn họ.

Dù sao song phương trước đó đã sớm đại chiến, tranh phong tương đối, lại sợ gì xé rách mặt mũi?

"Đi thôi!" Thái Thanh Lão Tử không màng tiếp tục tìm kiếm cơ duyên bên trong, thôi động Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, rủ xuống ức ức vạn đạo Hồng Mông Huyền Hoàng Khí, mang theo Nguyên Thủy và Thông Thiên vượt qua Thời Không duy độ mà đi.

Đợi thoát khỏi sự truy sát của Thập Nhị Tổ Vu, ba người nắm chặt Bàn Long Quải Trượng, Ngọc Như Ý, Thanh Bình Kiếm trong tay mình, cùng nhau nhìn nhau mỉm cười.

Đợi sau khi Tam Thanh lập giáo chứng Đạo, ba kiện Pháp Bảo này sẽ trở thành Chứng Đạo Chí Bảo của mỗi người.

Đây cũng là nguyên do của câu ‘Hoa sen trắng ngó sen lá sen xanh, Tam Giáo vốn là một nhà’!

Bất Chu Sơn chính là Thiên Địa Chi Trụ do Bàn Cổ Tích Trụ hóa thành, đã tồn tại từ khi Hồng Hoang đản sinh.

Là Thiên Trụ chống đỡ thế giới, Bất Chu Sơn rộng lớn vô ngần, trước sau tung hoành vô biên vô tế, những đỉnh núi hùng vĩ nhiều như lông trâu, vách đá cheo leo rộng lớn như biển.

Trong núi mây biển mịt mù, Tiên Thiên Linh Khí hóa thành dịch, hà quang màu tím ngày đêm bao quanh.

Từng chu cự thụ tham thiên cùng tường vân so cao thấp, từng chích Thụy Thú Tiên Hạc bay lượn kêu vang, truy đuổi nhảy nhót giữa các vách núi.

Vô số Dao Hoa Kỳ Thảo chen nhau khoe sắc đỏ tươi, Thần Dược Tiên Phôi đứng thẳng tắp, cùng nhau tranh nhau khoe sắc.

Từng dòng thác đổ xuống từ trời, như châu rơi ngọc bàn, cao sơn lưu thủy, tiên âm không ngớt.

Trọn vẹn năm vạn năm.

Tô Thần dẫn Bạch Miêu Miêu một đường đi bộ du hành mà đến, chiêm ngưỡng sơn hà Hồng Hoang, quan sát vạn linh thế gian, dùng Đạo của Thiên Địa chúng sinh, để ấn chứng ‘Đạo’ của bản thân!

“Đây chính là Bất Chu Sơn sao?

Thật cường đại nha!” Bạch Miêu Miêu ở chân núi, ngẩng đầu nhìn Bất Chu Sơn cao không thấy đỉnh, đôi mắt to như đá quý đen láy của y lộ ra vẻ kính sợ vô cùng.

Là Thiên Trụ do Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, dù trải qua vô số kỷ nguyên, nhưng vẫn còn lưu giữ uy áp vô thượng của ‘Người’, khiến

chúng sinh Hồng Hoang từ nội tâm mà sùng kính.

Tô Thần trầm tịch tâm thần, nhìn tọa Thiên Địa Chi Trụ thần thánh vĩ ngạn này, cảm giác được một loại tinh thần và Đạo tâm kiên nhẫn bất khuất, đỉnh Thiên lập Địa.

Một luồng khí tức thân cận nhàn nhạt truyền đến, như huynh trưởng từ ái kiên nghị, đang cổ vũ đệ đệ tập tễnh bước đi ra 'Đạo' của chính mình.

Dưới sự tâm linh khẽ động.

Tô Thần phong ấn Pháp lực, tu vi Nguyên Thần của bản thân, chuẩn bị dùng sức mạnh nhục thân của chính mình, leo núi.

"Meo?" Cảm tri hành vi của Chủ nhân, Bạch Miêu Miêu có chút không hiểu.

Bất Chu Sơn là Thiên Trụ do Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, ẩn chứa uy áp vô thượng, chỉ dựa vào nhục thân mà leo núi, điều này chẳng phải quá lỗ mãng sao?

"Miêu Miêu, Bàn Cổ Đại Thần là Sáng Thế Thần của Hồng Hoang, di trạch lớn nhất Người để lại chính là Thiên Địa Chi Trụ Bất Chu Sơn này." Tô Thần nói, chính sắc nhìn Bạch Miêu Miêu.

"Chúng ta muốn có được sự công nhận của Bàn Cổ Đại Thần, nhất định phải dùng lòng thành kính nhất, chí thành nhất mà leo Bất Chu Sơn!" "Meo!" Thấy Chủ nhân lần đầu tiên lộ ra vẻ trịnh trọng như vậy với mình, Bạch Miêu Miêu khẽ gật đầu, sau đó bắt chước, phong ấn Pháp lực và tu vi Nguyên Thần của mình, theo sau Tô Thần, đi bộ leo núi.

Đối với Tô Thần mà nói, mỗi chúng sinh Hồng Hoang đều có 'lộ' của riêng mình.

Là 'kỳ lộ' hay 'chính lộ' trực đạt Đại Đạo, đều tùy vào vận mệnh

duyên pháp của mỗi người, người ngoài tốt nhất đừng tùy tiện can thiệp, để tránh dính nhân quả.

Nhưng Bạch Miêu Miêu là bạn thân mật nhất của Ngô, Tô Thần đương nhiên sẽ không hề giữ lại mà dẫn đạo y, không thể để y dễ dàng bỏ lỡ mỗi một Đại Đạo cơ duyên.

Một đường leo lên.

Mỗi một bước, đều đi vô cùng kiên định.

Mỗi một bước, nội tâm đều vô cùng kiền thành.

Mỗi một bước, linh hồn đều đang chủ động khế hợp Bất Chu Sơn!

Tô Thần từng bước từng bước đi lên, đều là đang hành hương, đều là đang tìm kiếm 'Đạo' của Bàn Cổ Đại Thần, đều là đang tôi luyện bản thân, đều là đang tẩy lễ linh hồn của bản thân.

Bạch Miêu Miêu theo sau Chủ nhân, lúc mới bắt đầu là bắt chước.

Nhưng cùng với việc trầm tịch tâm thần khế hợp Bất Chu Sơn, mỗi một bước đều bước ra cảm ngộ 'Đạo' của bản thân y.

Không biết đã qua bao lâu.

Cũng không biết đã leo bao nhiêu bước.

Linh hồn Tô Thần dường như đã triệt để dung hợp với Bất Chu Sơn.

Trong Thức Hải có thêm tọa Thiên Địa Chi Trụ thần thánh vĩ ngạn này, không ngừng va chạm vào tâm linh của Ngô.

Trong chốc lát.

Các loại ký ức trước khi xuyên việt hiện lên.

Có tình thân.

Có tình hữu nghị.

Có tình yêu.

Cũng có phẫn nộ và nhiều nỗi bất lực.

Chương 31

"Buông bỏ đi!" "Hài tử, trở về đi!" Trong não hải vang lên âm thanh từ ái quen thuộc kia, từng cảnh tượng hạnh phúc nhất ẩn sâu trong đáy lòng Ngô, dường như muốn kéo Ngô triệt để vào đó.

"Tất cả đều là huyễn tượng!" Ký ức sâu nhất trong đáy lòng bị vén mở, nhưng rất nhanh đã bị Tô Thần thanh tỉnh nhận thức.

"Hoa lạp!" Từng cảnh tượng hạnh phúc ầm ầm phá toái, diễn hóa thành khoảnh khắc gian nan nhất, vô trợ nhất khi Ngô vừa xuyên việt.

Sự xâm thực của Sát Khí.

Chân Linh Nguyên Thần ma diệt.

Nỗi đau đớn đó, đến nay vẫn thấm sâu vào cốt tủy.

Thêm vào ký ức trước đó.

Hỷ, nộ, ai, cụ, ái, ố, dục, thất tình lục dục cùng lúc đến, không tiếng động va chạm tâm thần, trực đạt sâu nhất linh hồn.

"Huyễn tượng nho nhỏ, ngay cả ký ức trước khi xuyên việt cũng không lừa được Ngô, huống hồ là sau khi xuyên việt?" "Oanh!" Trong khoảnh khắc.

Tọa Bất Chu Sơn thần thánh vĩ ngạn, đỉnh Thiên lập Địa trong Thức Hải ầm ầm sụp đổ, biến thành một phương Thiên Địa hoàn toàn mới do Ngô chưởng khống.

Khoảnh khắc này.

Đạo tâm Tô Thần cực hạn thăng hoa, kiên như bàn thạch!

Mỗi người trong tâm đều có một tòa tù lung (Bất Chu Sơn), là do thất tình lục dục tích tụ cả một đời mà thành.

Duy chỉ có phá vỡ Bất Chu Sơn trong đáy lòng, mới có thể thoát khỏi gông cùm, thoát khỏi bản ngã, thăng hoa Đạo tâm!

Lần leo núi này.

Được Bàn Cổ Đại Thần ban tặng dẫn đạo ra tù lung trong đáy lòng, sau đó nhận rõ chân ngã, Đạo tâm cực hạn thăng hoa.

Tuy nói không có được bảo vật đỉnh cấp hoặc tu vi đại tiến, nhưng đây lại là một trường đại cơ duyên chân chính, khiến 'Đại Đạo Chi Lộ' của Ngô sau này càng thêm thuận buồm xuôi gió!

Tô Thần lặng lẽ chú ý một chút Bạch Miêu Miêu phía sau, thấy song nhãn y lệ bà sa, nước mắt giàn giụa, dáng vẻ bi thích ai thương.

Ngô không đi an ủi, cũng không đi can thiệp.

Y có Đạo của riêng y. 'Lộ' phải tự mình đi, tù lung Đạo tâm cũng phải do chính mình phá vỡ!

Tiếp tục một đường leo lên.

Khuôn mặt nhỏ bé ban đầu bi thích ai thương của Bạch Miêu Miêu, song nhãn trở nên càng lúc càng sáng ngời, càng lúc càng kiên định.

"Phụ Hoàng, Mẫu Hậu, Chủ nhân hiện tại yêu thương Ngã nhất, bởi vậy hai vị cứ yên tâm an nghỉ đi!" Bóng hình cha mẹ từ ái trong não hải y, biến thành Tô Thần phong thần tuấn tú, cuối cùng xông phá tù lung sâu thẳm trong nội tâm, thăng hoa Đạo tâm của chính mình.

"Meo!" Sau khi thanh tỉnh lại.

Bạch Miêu Miêu cảm tri được tâm thần mình thông thấu, Chân Linh thuần tịnh, một loại thoải mái không nói nên lời truyền khắp toàn thân.

Y dường như muốn bất cứ lúc nào cũng có thể vượt qua bước

cuối cùng, lấy Ngũ Khí trong ngực thăng hoa thành Tam Hoa trên đỉnh Đại La Đạo Quả.

"Ông!" Bạch Miêu Miêu vội vàng vận chuyển truyền thừa công pháp, chưởng khống Thôn Phệ Đại Đạo Pháp Tắc, áp chế dấu hiệu đột phá.

Y muốn học tập Chủ nhân.

Ở cảnh giới Thái Ất Kim Tiên củng cố Đạo Cơ đến cực hạn, sau đó mới chứng đắc Đại La chưởng khống Đại Đạo, như vậy thành tựu tương lai của y mới càng cao!

"Chúc mừng ngươi, Miêu Miêu!" Sát giác được Bạch Miêu Miêu cũng như Ngô, đã phá vỡ tù lung trong tâm, thăng hoa Đạo tâm, Tô Thần từ nội tâm cảm thấy cao hứng vì y.

"Hi hi." "May mà có Chủ nhân, nếu không Ngã thật không cách nào chống lại sự từ ái dịu dàng của Phụ Hoàng và Mẫu Hậu đâu!" Bạch Miêu Miêu vừa đi vừa chạy theo sau Chủ nhân, nhìn bóng dáng của Ngô, bỗng nhiên cảm thấy thần thánh vĩ ngạn đến thế, lấp lánh phát quang.

Nghe lời y nói.

Tô Thần mỉm cười, sau đó tiếp tục trầm tịch tâm thần, khế hợp Bất Chu Sơn, hướng về đỉnh núi mà leo đi.

Thoáng chốc.

Ba ngàn năm trôi qua nhanh chóng.

Khi leo đến một tọa sơn cốc, Thức Hải Ngô khẽ chấn động, truyền ra một luồng khí tức thân cận nhàn nhạt.

"Nơi này vậy mà ẩn chứa cơ duyên của Ngô sao?" Sát giác được tin tức này, song nhãn Tô Thần chợt sáng rỡ!

Tọa sơn cốc nơi Dao Hoa Kỳ Thảo đua nhau khoe sắc, Tiên Thiên Linh Khí nồng đậm thành dịch này, có không ít Tiên Hạc Thụy Thú đang nghỉ ngơi ở đây, từng dòng suối nhỏ do Linh Tuyền hội tụ chảy qua, tạo thành một bức tranh phong cảnh tuyệt mỹ.

Tô Thần căn cứ cảm ứng, đến phía Đông sơn cốc.

Nơi này có một tọa sơn phong khổng lồ, tản phát từng luồng khí tức Pháp Tắc Tạo Hóa thuần túy.

"Meo!" Bạch Miêu Miêu thấy trạng thái này của Chủ nhân, ý thức được Ngô đã cảm ứng được cơ duyên, bởi vậy từ việc đi bộ leo núi mà khôi phục, hóa thành một đạo lưu quang màu trắng, đậu trên vai Tô Thần.

"Ông!" Khi Tô Thần dùng Pháp Tắc Ngũ Hành Đại Đạo và Âm Dương Đại Đạo dẫn đạo hội tụ vào trong sơn phong, một tọa Tiên Thiên Đại Trận xuất hiện trong tầm mắt Ngô, đồng thời tự động mở ra một đạo thông đạo vầng sáng năng lượng.

Tô Thần tự tin bước vào thông đạo, lập tức tiến nhập vào một tiểu thế giới độc lập thế ngoại đào nguyên.

Phóng nhãn nhìn.

Trong tiểu thế giới tràn ngập vô cùng Pháp Tắc Tạo Hóa Đại Đạo nồng đậm, đồng thời còn tàn tồn từng chút lực lượng Thiên Lôi.

"Ông!" Ở trung ương Động Thiên.

Có một hồ nước rộng mấy ngàn mét vuông, mặt nước gợn sóng lấp lánh, phản chiếu ra ba loại màu sắc vàng, bạc, tím.

"Đây là Đệ Nhất Thần Thủy Tam Quang Thần Thủy của Hồng Hoang sao?" Thấy cảnh tượng này.

Nội tâm Tô Thần đại hỉ.

Tam Quang Thần Thủy là thần thủy do ba loại Tiên Thiên Linh Thủy Nhật Quang, Nguyệt Quang, Tinh Quang dung hợp làm một.

Ba loại thần thủy khác nhau, mỗi loại đều có công hiệu khác nhau.

Nhật Quang Thần Thủy màu vàng: tiêu ma huyết tinh cốt nhục.

Nguyệt Quang Thần Thủy màu bạc: hủ thực Nguyên Thần hồn phách.

Tinh Quang Thần Thủy màu tím: thôn giải Chân Linh thức niệm.

Một khi ba loại thần thủy hợp ba thành một, thì chính là Đệ Nhất Trị Liệu Thánh Dược giữa Thiên Địa, có thể giải trừ mọi loại độc tố, khắc chế mọi loại thương thế được cho là vô phương cứu chữa.

Theo truyền thuyết.

Nữ Oa tạo người, chính là lấy Tam Quang Thần Thủy và Cửu Thiên Tức Nhưỡng làm dược liệu chủ yếu, mới có được sự công nhận của Hồng Hoang Thiên Địa, từ đó giáng xuống công đức chứng Đạo thành Thánh.

Thậm chí đến thời kỳ Tây Du.

Tôn Ngộ Không hất đổ Nhân Sâm Quả Thụ của Trấn Nguyên Đại Tiên, cuối cùng là nhờ Quan Âm dùng một giọt Tam Quang Thần Thủy cứu sống, đủ để nói rõ Tam Quang Thần Thủy này cường đại và trân quý đến mức nào.

Mà trước mắt Tô Thần.

Lại là cả một hồ nước! 'Nếu tính bằng giọt, thì đó phải là một con số khổng lồ đến mức nào?' "Meo ô!" Bạch Miêu Miêu cũng bị hồ nước Tam Quang Thần Thủy trước mắt kinh ngạc, y khẽ kêu một tiếng, đôi chân trước ôm chặt lấy cổ Chủ nhân.

"Ông!" Ngay lúc này.

Từ mặt hồ nước dâng lên một tôn liên đài hư ảnh tàn phá, ở gốc rễ của nó tản phát sinh cơ nồng đậm vô cùng, hiển nhiên là được một đoàn Cửu Thiên Tức Nhưỡng dựng dục!

"Đây là Nhị Thập Tứ Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên sao?" Trong khoảnh khắc.

Tô Thần minh bạch duyên do bên trong.

Nhị Thập Tứ Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên xuất thế không được Thiên Đạo dung thứ, bởi vậy bị buộc phân thành ba kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, sau đó phân biệt bị Tam Thanh đoạt được.

Do đây là hạt sen thành thục duy nhất của Hỗn Độn Thanh Liên hóa thành, ở gốc rễ của nó đã lưu lại sinh cơ cuối cùng, được Cửu Thiên Tức Nhưỡng và Tam Quang Thần Thủy tư nhuận.

Nếu theo đại thế Hồng Hoang bình thường.

Tọa Động Thiên này sẽ bị Nữ Oa đoạt được, y chính là nhờ có được Cửu Thiên Tức Nhưỡng và Tam Quang Thần Thủy, trong tương lai mới thuận lợi sáng tạo Nhân tộc.

Do Ngô là Luân Hồi Tử Liên hóa thành, cùng Tạo Hóa Thanh Liên đồng tông đồng nguyên. 'Nó' cảm niệm được khí tức Bản Nguyên của Ngô, bởi vậy liền chủ động dẫn đạo Ngô đến đây, hy vọng có thể lưu lại hy vọng sinh tồn cuối cùng.

"Vì ngươi đã tín nhiệm Ngô như vậy, Ngô tất định dốc toàn lực bồi dưỡng, hy vọng có thể khiến ngươi sớm ngày tỏa rạng sinh cơ, một lần nữa mọc ra liên đài mới!" "Hoa!" Nghe Tô Thần thừa nặc.

Căn hành cuối cùng của Tạo Hóa Thanh Liên bùng phát Tạo Hóa Huyền Quang vô cùng, ẩn hiện ra dáng vẻ liên đài hai mươi tư phẩm, sau đó ẩn nhập vào Thức Hải của Tô Thần.

Tiếp đó.

Tô Thần dùng thần thông di chuyển toàn bộ Động Thiên vào không gian Thức Hải của Ngô.

Ngô phát hiện Tam Quang Thần Thủy quá nhiều, mà Cửu Thiên Tức Nhưỡng lại hơi ít, liền tiến hành tách ẩm khô, chỉ cần bảo đảm lúc nào cũng có Tam Quang Thần Thủy tư nhuận là được.

"Ông!" Ở đáy hồ, có một viên đá to bằng nắm tay tản phát từng luồng Tiên Thiên Bảo Khí thuần túy, trên đó có ba Đại Đạo Minh Văn ẩn hiện như có như không.

Tam Sinh Thạch!

Đây chính là một trong những bảo vật trọng yếu của Địa Phủ trong tương lai, ai ngờ lại ở cùng Tạo Hóa Thanh Liên.

Tô Thần vô cùng kinh hỉ sử dụng thần thông, thu nó vào Thức Hải tiến hành luyện hóa.

"Vậy mà lại là một kiện Cực Phẩm Vận Mệnh Linh Bảo!" Sau khi luyện hóa.

Tô Thần có được tin tức tường tận về Tam Sinh Thạch.

Kiện bảo vật này có thể chiếu rọi tiền thế, hiện tại, lai thế của sinh linh, đồng thời cũng ẩn chứa một đạo Bản Nguyên Pháp Tắc Vận Mệnh Đại Đạo cường đại.

Nói về công hiệu của nó.

Đặt vào hiện tại có lẽ hơi 'gà mờ'.

Chương 32

Nhưng đợi đến khi Địa Đạo xuất thế, Địa Phủ hoàn thiện, công hiệu mà kiện bảo vật này có thể phát huy, lại phi phàm không thôi!

Chính vì có kiện Tam Sinh Thạch này.

Nữ Oa trong tương lai mới có thể có một tiếng nói nhất định trong Địa Phủ, hơn nữa còn thuận lợi khiến Huynh trưởng Phục Hy tiến nhập Địa Phủ Lục Đạo Luân Hồi chuyển thế làm Nhân Hoàng.

Nếu không, với mối quan hệ giữa Địa Đạo Chi Chủ Hậu Thổ và y, không gây thêm phiền phức cho y đã là không tệ rồi!

Tô Thần tại luyện hóa Tam Sinh Thạch hậu, cảm ngộ Pháp Tắc Vận Mệnh Đại Đạo ẩn chứa bên trong, tiến triển của Ngô vậy mà vô cùng tấn mãnh, chỉ trong mấy chục năm ngắn ngủi đã chưởng khống đến năm phần trăm.

Tốc độ khủng bố như vậy, nếu truyền ra ngoài, tuyệt đối có thể dọa ngốc vô số Đại La!

Nhưng duyên do hạch tâm nhất, Vận Mệnh cũng bị Luân Hồi Đại Đạo bao quát trong đó.

Vận Mệnh là do Sinh Tử Đại Đạo và Âm Dương Đại Đạo cùng với Thời Không Đại Đạo cấu thành, Tô Thần đối với sự chưởng khống mấy loại Pháp Tắc Đại Đạo này đã vượt qua hai mươi phần trăm.

Khi cảm ngộ Vận Mệnh Đại Đạo ẩn chứa trong Tam Sinh Thạch, đương nhiên là sự bán công bội!

"Meo ô!" "Chúc mừng Chủ nhân!" Thấy nụ cười không thể che giấu trên mặt Chủ nhân, Bạch Miêu Miêu từ nội tâm cảm thấy cao

hứng vì Ngô.

Căn hành Tạo Hóa Thanh Liên ẩn chứa sinh cơ, cả một hồ nước Tam Quang Thần Thủy, một đại phiến Cửu Thiên Tức Nhưỡng, lại còn có một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Tam Sinh Thạch!

Cơ duyên lần này, thực sự là quá cường đại rồi!

"Miêu Miêu, Ngô lấy một hồ Tam Quang Thần Thủy giao cho ngươi dự phòng." Tô Thần lấy ra một hồ Linh Khí Tiên Khí được luyện chế từ Tiên Thiên Linh Tinh Ngọc Phôi, đổ đầy một hồ Tam Quang Thần Thủy vào đó, sau đó giao vào tay y.

"Meo!" "Tạ ơn Chủ nhân!" Bạch Miêu Miêu dưới sự hân hỉ, ôm chặt lấy cổ Ngô cố sức cọ cọ lên, dáng vẻ làm nũng mềm mại đáng yêu đó, thật khiến người ta vui vẻ.

Cùng lúc đó.

Nữ Oa đang ở trong thế giới Hỗn Độn tiến về Tử Tiêu Cung, đột nhiên thân hình khựng lại, y khẽ nhíu mi, song mục nhìn về phía thế giới Hồng Hoang.

"Sao vậy, Muội Muội?" Phục Hy thôi động Bản Sinh Linh Bảo Phục Hy Cầm, giúp y chống lại Địa Hỏa Thủy Phong giữa thế giới Hỗn Độn.

"Huynh Trưởng, Ngã cảm giác như đã mất đi một cơ duyên trọng yếu!" Đôi mắt phượng tuyệt mỹ của Nữ Oa lưu quang chuyển động, ẩn chứa từng chút không cam lòng.

"Cơ duyên lớn đến mấy cũng không sánh bằng lần Thánh Nhân giảng Đạo này, tất cả đợi chúng ta thính Đạo xong trở về Hồng Hoang rồi nói." Phục Hy nhẹ giọng an ủi.

"Ân!" Nữ Oa khẽ gật đầu.

Sự đã đến nước này, tiếp tục vướng bận đã không có tác dụng chút nào, ngược lại còn khiến mình tư sinh tâm ma, bất lợi cho tu hành.

Hồng Quân Thánh Nhân giảng đạo.

Đối với toàn bộ Hồng Hoang thế giới mà nói, đây là một thịnh sự hạo đại!

Vô số cao thủ Đại Năng đều đã sớm chuẩn bị từ vạn năm trước, để đến Giới Bích giao tiếp giữa Hồng Hoang tam thập tam thiên ngoại và Hỗn Độn thế giới.

Mọi người đều hiểu rõ.

Thánh nhân giảng đạo là một cơ duyên vô thượng.

Nhưng 'cơ duyên' này không miễn phí, mà phải trả giá 'Đạo' của chính mình!

Những tồn tại có thể an toàn tiến vào Hỗn Độn thế giới để đến Tử Tiêu Cung, chí ít cũng phải là Đại La Chưởng Đạo giả, những vị này đều đã chứng đắc 'Đạo' của riêng mình.

Đến Tử Tiêu Cung nghe đạo, tương đương với việc đặt 'Đạo' của bản thân dưới 'Đạo' của Hồng Quân Thánh Nhân.

Đồng thời còn phải kết hạ nhân quả nghe đạo.

Rốt cuộc, Đạo không truyền khinh, Pháp không bán rẻ.

Ngươi đi nghe đạo, cho dù không bái nhập môn hạ đối phương, cũng phải thừa nhận đối phương có 'ân truyền đạo', loại này tựa như ân tình của nửa thầy hay thầy.

Tất cả Đại La Chứng Đạo giả đều hiểu rõ, lần Thánh nhân giảng đạo này là một dương mưu đường đường chính chính.

Một khi đi, Hồng Quân Thánh Nhân chẳng cần nói gì, chẳng cần

làm gì, vẫn có thể đặt 'Đạo' của một chúng thính đạo giả dưới quyền Ngài, đồng thời còn nhận được ân tình truyền đạo và khí vận do thính đạo giả cung cấp.

Chỉ cần giảng đạo kết thúc, Hồng Quân liền có thể nhẹ nhàng đạt được tôn vị Đạo Tổ giáo hóa Hồng Hoang chúng sinh, đồng thời còn thu được công đức lớn, khí vận lớn của Hồng Hoang thiên địa gia tưởng.

Điều này đối với việc Ngài xá thân hợp Đạo, trở thành Đại ngôn nhân Thiên Đạo trong tương lai, cũng là cực kỳ quan trọng!

Tuy nói rõ ràng đây là dương mưu, nhưng đối với vô số Đại La Chứng Đạo giả, đều phải đến Tử Tiêu Cung nghe đạo.

Bởi vì Hồng Quân là tôn Thánh nhân đầu tiên của Hồng Hoang Khai Thiên!

Chỉ có Ngài mới biết con đường Chứng Đạo thành Thánh sau này đi như thế nào.

Nếu không đến nghe đạo, vậy chỉ có thể trơ mắt nhìn những cường giả đồng thời đại đã đến nghe đạo từng bước một bỏ xa mình phía sau.

Nói không chừng lần sau gặp mặt, còn phải tôn xưng bọn họ là 'tiền bối'!

Không ai nguyện ý chứng kiến cảnh này.

Tất cả Đại La đều là Chưởng Đạo giả Đạo tâm thuần túy, nguyện ý vì 'Đạo' của mình mà trả giá tất cả!

Bên ngoài Tử Tiêu Cung, vô số Đại La cường giả căn cứ cơ duyên cảm ứng, lục tục đến nơi, lặng lẽ chờ đợi ngày Thánh nhân giảng đạo.

Tam Thanh, Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Đông Vương Công, những Đại La đỉnh cấp của Hồng Hoang này đều nhận được vô số ánh mắt chú mục.

Đặc biệt là Đế Tuấn và Thái Nhất.

Thái Dương Cung do hai Ngài xây dựng đã là thế lực lớn nhất đương kim Hồng Hoang thế giới không thể nghi ngờ.

Rất nhiều người trong lòng kiêng kị, cũng có người muốn kết giao.

Đế Tuấn với tư cách Thiên Mệnh Hoàng giả, lại đi 'Vương giả chi đạo', uy nghiêm mà không mất phong độ, trong lúc đàm luận với người khiến người ta như mộc xuân phong, ngấm ngầm khâm phục.

Là Đông Vương Công hóa hình từ luồng Tiên Thiên Thiếu Dương chi khí đầu tiên của Hồng Hoang, Ngài cũng mang mệnh cách Vương giả.

Do mệnh cách của bản thân, thêm vào Thuần Dương chi đạo và Thái Dương chi đạo mà Ngài đang theo hình thành 'Đạo tranh', cho dù trước đó chưa từng gặp Đế Tuấn và Thái Nhất, nhưng ngay lập tức đều hiểu rõ đối phương là đại địch trong Đạo tranh.

"Giờ lành đã đến!" "Mời chư vị Đạo hữu nhập điện!" Từ Tử Tiêu Cung bước ra hai đồng tử thần hồng xỉ bạch, phấn điêu ngọc trác, chính là Hạo Thiên và Dao Trì.

Hai vị này phụng lệnh của Lão gia Hồng Quân, mở cửa Tử Tiêu Cung.

Thấy đồng tử của Hồng Quân Thánh Nhân đều là Đại La cường giả, mọi người trong lòng càng thêm sùng kính, càng không dám phóng tứ.

"Xoạt!" Tất cả Đại La cường giả ào ạt tiến vào.

Khi nhìn thấy sáu bồ đoàn màu tím đặc biệt ở vị trí thượng thủ trong đại điện, ngay lập tức ý thức được rằng nơi đây rất có thể ẩn chứa cơ duyên do Thánh nhân ban tặng.

Do đó, tất cả Đại La cường giả bắt đầu tranh đoạt ngầm.

Tam Thanh chiếm tiên cơ, thực lực lại mạnh nhất, nên đã chiếm ba bồ đoàn bên trái.

Phục Hy là một cuồng ma hộ muội, thấy người khác sắp vượt qua mình, liền dốc sức lực cuối cùng, đẩy muội muội Nữ Oa chiếm một bồ đoàn màu tím.

Trấn Nguyên Tử thấy vậy, làm theo, đưa lão hữu Hồng Vân đến bồ đoàn màu tím thứ năm.

Về phần cái cuối cùng, thì bị Côn Bằng Đạo nhân, người có cực tốc thần thông, chiếm mất.

Trong chớp mắt, sáu bồ đoàn đã bị phân chia.

Những người đến sau, dù biết bên trong ẩn chứa cơ duyên, cũng không dám phóng tứ tại đạo trường của Thánh nhân, chỉ đành tìm bồ đoàn bình thường gần đó mà ngồi.

Ngay lúc đại môn sắp đóng lại, hai đạo nhân y sam lam lũ, phong trần mệt mỏi tiến vào Tử Tiêu Cung.

Chính là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Hai vị nhìn thấy những bồ đoàn màu tím nổi bật ở hàng đầu tiên, ngầm hiểu nhìn nhau một cái, sau đó đến hàng trước nhất, bắt đầu khóc lóc tố khổ và ra sức biểu diễn.

“Ô hô ai tai!” “Sư huynh đệ chúng ta một đường từ Tây Phương bôn ba mà đến, trải qua muôn vàn gian khổ mới tới được Tử Tiêu Cung, nay lại ngay cả một chỗ ngồi cũng không có.

Sau này chúng ta còn làm sao chấn hưng Tây Phương, tạo phúc vạn linh Tây Phương đây?" Tiếp Dẫn hai hàng nhiệt lệ chảy dài.

Phối hợp với gương mặt khổ sở của Ngài, càng thêm bi khổ đáng thương.

Chuẩn Đề một bên cũng phụ họa, thậm chí còn giả vờ muốn đâm đầu chết tại Tử Tiêu Cung để ràng buộc đạo đức, tranh thủ đồng tình.

Hai huynh đệ mục tiêu chỉ có một, đó chính là Hồng Vân, người được mệnh danh là lão hảo nhân của Hồng Hoang.

Quả nhiên, Hồng Vân thấy hai huynh đệ đều nhìn về phía mình, một bộ dáng nếu không nhường chỗ sẽ đâm đầu chết ngay trước đại điện, vừa mới đứng dậy liền bị Tiếp Dẫn nhanh chóng chen lấn ngồi xuống.

Mọi người thấy cảnh này, trong lòng đều khinh thường, âm thầm coi rẻ không thôi.

Nhưng chuyện không liên quan đến mình thì mặc kệ, trừ Trấn Nguyên Tử ra, ai còn sẽ quan tâm Hồng Vân nữa đây?

Côn Bằng một bên thấy hai người kia chuyển ánh mắt về phía mình, lập tức hung hăng trừng lại.

Y đâu phải Hồng Vân, tuyệt đối không thể nhường chỗ.

"Hừ!" "Ngươi cái súc sinh lông vũ, có tư cách gì ngồi cùng hàng với một chúng Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp?" Chuẩn Đề quát mắng Côn Bằng.

"Không sai!" "Súc sinh thấp sinh noãn hóa, căn bản không có tư cách ngồi cùng hàng với chúng ta." Nguyên Thủy vốn coi thường sinh linh thấp sinh noãn hóa, tại chỗ liền phụ họa Chuẩn Đề.

Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên kinh ngạc nhìn Ngài một cái,

không hiểu sao Nguyên Thủy lại vô cớ kết nhân quả trong trường hợp này.

Mà Chuẩn Đề nhận được sự ủng hộ của Nguyên Thủy, trong lòng đại hỉ.

Ngài trực tiếp ra tay kéo Côn Bằng xuống, đồng thời cùng sư huynh Tiếp Dẫn uy áp bức bách đối phương.

Côn Bằng trong lòng vừa tức vừa hận, ngay lúc Ngài chuẩn bị phản kích, một thân ảnh thần thánh vĩ ngạn xuất hiện trong đại điện Tử Tiêu Cung.

"Ông!" Ức ức vạn Đại Đạo Pháp tắc chi lực ùn ùn kéo đến, diễn hóa ra tử khí đông lai ức vạn dặm, thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên đủ loại dị tượng.

Vô số kim đẳng, kim liên, anh lạc, thùy châu kim liên từ tường vân đầy trời bay xuống, ngũ sắc hào quang nhuộm khắp chư thiên, Đại Đạo chi âm vang vọng hoàn vũ!

Một thân ảnh màu tím khoanh chân ngồi trên cửu thải tường vân, toàn thân được vô cùng Đại Đạo bản nguyên bao phủ, trông tựa như Đạo chi bỉ ngạn, Đại Đạo hóa thân.

"Bái kiến Hồng Quân Thánh Nhân!" "Bái kiến Hồng Quân Thánh Nhân!" Tất cả mọi người sau khi hoàn hồn, đều đồng loạt đứng dậy cung kính hành lễ với Hồng Quân.

Ngay lúc Côn Bằng chuẩn bị thỉnh Hồng Quân chủ trì công đạo, Ngài chậm rãi mở miệng.

Chương 33

"Sau này tọa vị cứ như vậy mà ngồi, các ngươi không được tùy ý thay đổi nữa." "Cẩn tuân Thánh nhân pháp chỉ!" "Cẩn tuân Thánh nhân pháp chỉ!" Nghe lời của Hồng Quân, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người mày nở mắt cười, thậm chí còn đắc ý hướng về Côn Bằng đang uất ức phẫn hận mà đưa mắt trào phúng.

Côn Bằng căn bản không dám chất vấn Thánh nhân, chỉ đành hậm hực tìm một bồ đoàn cuối cùng mà ngồi xuống.

"Các ngươi có thể đến Tử Tiêu Cung, đều là bậc có đại khí vận, đại nghị lực.

Bản tọa lần này giảng đạo, hy vọng các ngươi có thể có thu hoạch, sau đó hết sức có thể tạo phúc Hồng Hoang." Ngay lúc Hồng Quân chuẩn bị khai giảng, ánh mắt Ngài hơi ngưng lại, kim khẩu hơi hé.

"Pháp bất truyền Lục Nhĩ!" Tại một ngọn núi ở phía Đông Nam Hồng Hoang, một con khỉ thần tuấn lông vàng đột nhiên gào thét lăn lộn trên mặt đất, đâm gãy từng gốc đại thụ chọc trời.

Đôi mắt vốn trong suốt như pha lê của nó, trong khoảnh khắc trở nên u ám, chỉ đành dựa vào bản năng cuối cùng, liên tục dập đầu khẩn cầu về phía bầu trời.

Tử Tiêu Cung.

Ba nghìn Đại La Chứng Đạo giả, ứng với ba nghìn Đại Đạo.

Hồng Quân thôi động Hỗn Độn Chí Bảo 'Tạo Hóa Ngọc Điệp' tàn khuyết, dẫn dắt lực lượng Thiên Đạo Hồng Hoang, hóa thành 'Đạo vận' tinh thuần nhất, giáng xuống thân các thính đạo giả tại chỗ.

Khi mọi người lựa chọn tiếp nhận và hấp thu những 'Đạo vận' này, chúng bắt đầu từ từ dung hợp với 'Đại Đạo' mà họ đã truyền thừa.

Cuối cùng, từ Đại Đạo Pháp tắc trước đó, biến thành Thiên Đạo Pháp tắc.

Cũng có nghĩa là, từ khoảnh khắc tất cả mọi người đưa ra lựa chọn này trở đi, từ nay về sau, cho dù họ tiếp tục đi con đường cảm ngộ Pháp tắc Chứng Đạo, đột phá Hỗn Nguyên Đại La, cuối cùng cũng không thể siêu thoát Thiên Đạo.

Bởi vì họ đã dung hợp Tam Thiên Thiên Đạo Quy tắc do Thiên Đạo Hồng Hoang cấu kiến!

Thoáng chốc, ba ngàn năm trôi qua.

Lần giảng đạo đầu tiên của Hồng Quân bắt đầu kết thúc.

Lần giảng đạo này, Ngài giảng là Đại La chi đạo.

Từ tu luyện đến chưởng khống Pháp tắc Chứng Đắc Đại La, mỗi một cảnh giới đều vô cùng tường tận, khiến tất cả Đại La cường giả tại chỗ thu lợi không ít.

Rất nhiều người trực tiếp đột phá, tiến vào tiểu cảnh giới tiếp theo.

Mà những tồn tại vốn đã ở Đại La đỉnh phong, đối với Đại Đạo cảm ngộ cũng lên một tầng lầu.

Sau khi tĩnh mở hai mắt, ba nghìn Tử Tiêu Khách đều lộ vẻ hân hỉ.

"Đa tạ Thánh nhân nhân từ giáo hối!" "Đa tạ Lão sư vô tư truyền đạo!" Tất cả mọi người đồng loạt đứng dậy, cung kính trịnh trọng hành lễ với Hồng Quân đang cao tọa trên cửu thải tường vân.

Một số người tâm tư linh hoạt, bắt đầu xưng Ngài là Lão sư, hy

vọng có thể nhờ đó được Thánh nhân chú ý, từ đó có cơ hội bái nhập môn hạ, lấy Thánh nhân làm chỗ dựa.

"Ông!" Tạo Hóa Ngọc Điệp buông xuống từng luồng Thiên Đạo chi lực, phản hồi thành quả của lần giảng đạo này.

Hồng Quân cao tọa trên cửu thải tường vân tĩnh mở hai mắt, đôi mắt thần chứa đựng vô tận Đại Đạo thần mâu, ánh lên một tia hỉ sắc nhàn nhạt.

Tiếp đó, Ngài kim khẩu vừa mở, sắc phong Đông Vương Công làm Thiên Hạ Nam Tiên chi thủ, đồng thời ban xuống Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Long Đầu Quải Trượng; sắc phong Tây Vương Mẫu làm Thiên Hạ Nữ Tiên chi thủ, đồng thời ban xuống Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Tịnh Thủy Bát Vu.

Đông Vương Công thấy mình được Thánh nhân coi trọng, trong lòng chí đắc ý mãn, nhịn không được dâng lên hào tình ngút trời.

Trước đó Ngài còn lo lắng về 'Đạo tranh' với Đế Tuấn và Thái Nhất, nhưng giờ đây xem ra, mình có Thánh nhân chống lưng, đáng lo lắng phải là hai huynh đệ kia.

Giờ khắc này, một chúng cường giả tại chỗ nhìn Đông Vương Công, ánh mắt xét nét, thần sắc lạnh nhạt.

Đồng là Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp, ai mà chẳng là bậc tâm cao khí ngạo, làm sao có thể nhẫn nhịn bị người khác quản chế?

Hồng Quân thấy cảnh này, cũng không mở miệng nhắc nhở.

Muốn đội vương miện, tất phải chịu đựng sức nặng của nó.

Đông Vương Công muốn chấp chưởng Hồng Hoang, cho dù có Thiên Mệnh quyến cố, cũng phải trải qua khảo nghiệm.

Nếu có thể thắng trong 'Đạo tranh' với hai huynh đệ Đế Tuấn

Thái Nhất, vậy thì có hy vọng trở thành Thiên Mệnh nhân vật chính của kỷ nguyên mới.

Không thắng được, thì chỉ có thể bị thay thế!

Tây Vương Mẫu mẫn duệ cảm nhận được sự đối kháng của các cường giả khác đối với Đông Vương Công, trong lòng vô cùng lạnh tĩnh.

Nàng rất rõ ràng.

Hồng Hoang là một thế giới cường giả vi tôn.

Bản thân chỉ có hư danh, nhưng không có thực lực tương xứng, tất nhiên sẽ gặp tai họa lớn.

Do đó, chỉ có cẩn thận tự giữ, không thể vọng tự tôn đại, mới có hy vọng an ổn tiến về phía trước, Chứng Đạo Hỗn Nguyên!

Hồng Quân sau khi ban xuống Pháp bảo, kim khẩu lại mở.

"Lần giảng đạo này kết thúc, một Nguyên Hội sau, Bần tọa sẽ giảng thuật Chứng Đạo Chuẩn Thánh cho các ngươi!" Chuẩn Thánh?

Chẳng phải Hỗn Nguyên Kim Tiên sao?

Mọi người nghe lời của Hồng Quân, đều lộ ra một tia nghi hoặc.

"Hồng Hoang thế giới tổng cộng có ba loại phương thức Chứng Đạo.

Thứ nhất là Dĩ Lực Chứng Đạo, phương thức Chứng Đạo này chiến lực mạnh nhất, lấy việc cảm ngộ bất kỳ Pháp tắc nào trong Tam Thiên Đại Đạo, siêu thoát vĩnh hằng, Chứng Đắc Vô Thượng Đại Đạo Cảnh.

Thứ hai là đi con đường Chứng Đạo 'Trảm Tam Thi' do Bần tọa sáng tạo, lấy việc cảm ngộ Đại Đạo Pháp tắc để trảm xuất Thiện, Ác, Tự Ngã Tam Thi, sau đó ký thác vào Tiên Thiên Linh Bảo, cuối cùng

Tam Thi hợp nhất, có thể Chứng Đạo Hỗn Nguyên!

Do Pháp này là Bản tọa sáng tạo, nên cảnh giới Chuẩn Thánh sau Đại La, chính là do Bản tọa đặt tên.

Thứ ba là Công Đức Chứng Đạo, lấy đại thiện cử, đại công đức tạo phúc Hồng Hoang thiên địa, để Thiên Đạo giáng xuống vô biên công đức, ký thác một tia Chân Linh vào Thiên Đạo, thành tựu Thiên Đạo Thánh nhân, Thiên Đạo bất hủy, bản thân bất diệt!" Hồng Quân tường tận giảng thuật ba loại phương thức Chứng Đạo cho mọi người, giải thích nguyên nhân và lai lịch của cảnh giới Chuẩn Thánh.

"Kính hỏi Thánh nhân, vì sao Ngài không lựa chọn Dĩ Lực Chứng Đạo mạnh nhất?" Thái Nhất đứng dậy, cung kính hành lễ sau đó mở miệng hỏi.

"Dĩ Lực Chứng Đạo quá khó, cho dù mạnh như Bàn Cổ Đại Thần cũng thất bại, do đó Bản tọa đã khai sáng Pháp Chứng Đạo 'Trảm Tam Thi' mới Chứng Đạo Hỗn Nguyên!" Bá!

Mọi người nghe lời của Hồng Quân, trong lòng đều chấn động, sau đó bắt đầu suy nghĩ kỹ lưỡng về phương thức Chứng Đạo mà mình sẽ đi trong tương lai.

Mà Thái Nhất thì ánh mắt kiên định.

"Đạo của Ngô, là Bá Đạo duy Ngô độc tôn, đương nhiên phải đi Dĩ Lực Chứng Đạo mạnh nhất!" Ngay lúc mọi người đang suy nghĩ về việc sẽ đi theo phương thức Chứng Đạo nào trong tương lai, thân ảnh Hồng Quân lặng lẽ rời khỏi Tử Tiêu Cung, khiến tất cả Đại La cường giả tại chỗ đều không hề nhận ra.

Chờ đến khi thấy cửu thải tường vân biến mất, lúc này mới hoàn hồn, liên tục hướng về phía Ngài rời đi mà cung kính hành lễ.

"Cung tống Thánh nhân!" "Cung tống Lão sư!" "Cung tống Lão

sư!" Tiếp đó, ba nghìn Đại La cường giả lục tục rời khỏi Tử Tiêu Cung, bắt đầu trở về Hồng Hoang.

Hơn vạn năm sau, Tam Thanh, Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân những Đại Năng đỉnh cấp này dẫn đầu trở về Hồng Hoang.

"Oanh!" Lúc này, một đạo Tiên Thiên Bảo khí cường thịnh từ Bất Chu Sơn xông thẳng lên trời.

Tất cả mọi người trong lòng cảm ứng, đều thi triển Pháp bảo thần thông, vượt qua thời không duy độ, bay nhanh về phía nơi Tiên Thiên Bảo khí tỏa ra.

Mà Tô Thần sau khi thu hoạch cơ duyên, lại lần nữa phong ấn Pháp lực, Nguyên Thần tu vi của bản thân, dẫn Bạch Miêu Miêu tiếp tục leo Bất Chu Sơn.

"Ông!" Một luồng cơ duyên khí cơ yếu ớt truyền đến.

Khi cảm nhận được Tiên Thiên Bảo khí từ Bất Chu Sơn xông thẳng lên trời, còn có vô số cường giả vượt qua thời không mà đến, y lập tức hiểu rõ duyên do trong đó.

"Lần giảng đạo đầu tiên kết thúc, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Hồ Lô Đằng xuất thế rồi!" Bá!

Tô Thần nhìn lên không trung Bất Chu Sơn, hai mắt lộ ra vẻ vô cùng kiên định. 'Đạo' tranh như thuyền ngược dòng, không tiến thì lùi.

Vì Tiên Thiên Hồ Lô Đằng này có duyên với Ngô, vậy dù thế nào, Ngô cũng phải tranh đoạt một phen với những cường giả đỉnh cấp này!

"Miêu Miêu, ngươi vào không gian Thức Hải của ta trước." Giấu Bạch Miêu Miêu.

Vừa có thể tránh bị hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề phát giác, đồng thời cũng có thể làm một lá bài tẩy.

Trên một ngọn núi trống trải, Tam Thanh, Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân và các cường giả khác đều đứng đối lập từ xa, lặng lẽ chờ đợi Tiên Thiên Hồ Lô Đằng sắp xuất thế.

"Bảo vật này có duyên với Tây Phương ta!" Chuẩn Đề dẫn đầu mở miệng, chuẩn bị chiếm tiên cơ danh phận.

"Hừ!" "Đạo hữu ăn nói vị miễn quá khó coi rồi chăng?

Bảo vật còn chưa xuất thế, ngươi đã nói có duyên với Tây Phương ngươi, đây là đang coi thường Đông Phương ta không có người sao?" Thông Thiên lạnh lùng hừ một tiếng, không khách khí vạch trần tâm tư của Chuẩn Đề.

Trong khoảnh khắc, Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa và các cường giả khác đều đồng loạt nhìn sang, ánh mắt tràn đầy địch ý.

Bảo vật của Đông Phương, sao có thể dung nhẫn bị cướp đến Tây Phương?

Tiếp Dẫn thấy sư huynh đệ mình trở thành mục tiêu của mọi người, liền liên tục xua tay bày tỏ thiện ý.

"Chư vị Đạo hữu, bảo vật hữu duyên giả đắc.

Chúng ta đông đảo người như vậy, để không tổn thương hòa khí, chi bằng cứ để bảo bối tự chọn chủ, thế nào?" Ngài trong lòng rõ ràng, mọi người tại chỗ đều quyết tâm phải có được bảo vật sắp xuất thế, nên đề nghị để bảo vật tự chọn chủ, như vậy sư huynh đệ mình cũng có cơ hội đoạt được.

Lùi một vạn bước mà nói, nếu có người không nguyện ý, chủ động khơi mào đại chiến, với thực lực của hai huynh đệ mình, cũng

có cơ hội từ đó cướp đoạt!

Ngay lúc mọi người đang trầm ngâm suy nghĩ, một thiếu niên thân mặc cẩm tú tử bào phiêu nhiên mà đến.

Y phong thần tuấn tú, khí độ siêu phàm.

Một đôi mắt sáng ngời dường như ẩn chứa tinh thần vũ trụ, khiến người ta khâm phục.

Toàn thân bao phủ vô cùng Đại Đạo Pháp tắc chi lực, diễn hóa ra từng tòa Đạo luân, làm y càng thêm thần thánh vĩ ngạn, uyển như Luân Hồi vĩnh hằng!

Tô Thần?!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sau khi nhìn thấy y, hai mắt đột nhiên co rụt lại.

Hai người đến nay vẫn nhớ rõ, y đã dưới mí mắt của hai huynh đệ mình, cướp đi Cửu Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, bảo vật được thai nghén ở Tây Phương, đây quả là sỉ nhục lớn lao! 'Nhanh như vậy đã đột phá Đại La, chưởng khống Đại Đạo Pháp tắc rồi sao?' Thấy Đại Đạo Pháp tắc chi lực toả ra quanh Tô Thần, hai người trong lòng có chút kinh thán, nhưng rất nhanh nội tâm lập tức chấn động kịch liệt. 'Không phải Đại La, mà là Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ!

Lại có thể ở cảnh giới Thái Ất Kim Tiên mà sớm chưởng khống Đại Đạo Pháp tắc, Tô Thần này chẳng phải quá nghịch thiên rồi sao?' Hai huynh đệ nhìn nhau, đều có thể cảm nhận được sự chấn động và khó tin trong mắt đối phương.

Chương 34

Đồng thời, sự xuất hiện của Tô Thần khiến một chúng cường giả tưởng rằng lại có thêm một Đại La cạnh tranh giả.

Nhưng khi Thần thức cảm ứng được tu vi của y, ngay lập tức trợn trừng hai mắt.

"Thái Ất Kim Tiên?!" Tất cả cường giả đều là những tồn tại đã trải qua phong ba bão táp, Đạo tâm kiên cố như bàn thạch.

Nhưng sau khi nhìn thấy Tô Thần, từng người một gần như phá phòng!

"Một Thái Ất nho nhỏ, cũng dám đến nhúng chàm bảo vật?" Nguyên Thủy hoàn hồn.

Lạnh lùng nhìn Tô Thần, thần sắc tràn đầy khinh thường.

Rồng không ở cùng rắn, hổ không đi cùng chó.

Một Thái Ất Kim Tiên, có tư cách gì tranh đoạt với Đại La cường giả như mình?

"Ông!" Trong khoảnh khắc, Tô Thần thôi động Đại Đạo Công Đức Kim Luân trong Thức Hải của mình, chiếu rọi toàn bộ bầu trời thành một đại dương vàng óng.

Lực lượng Đại Đạo Công Đức khủng bố đó, lại một lần nữa khiến tất cả Đại Năng tại chỗ kinh hãi đến sững sờ!

"Nguyên Thủy Tiền bối, Bần đạo tán đồng lời Tiếp Dẫn Tiền bối, bảo vật hữu duyên giả đắc, chẳng lẽ có người còn muốn dựa vào thực lực mà cướp đoạt cơ duyên của người khác sao?

Nếu điều này truyền ra ngoài, chư vị Tiền bối còn mặt mũi nào

nữa đây?" Tô Thần vẻ mặt đạm tiếu, không kiêu ngạo không tự ti.

Giờ khắc này, theo lời Tô Thần vừa dứt, chúng cường giả đều quay đầu nhìn về phía Tiếp Dẫn, lập tức khiến gương mặt khổ sở của Tiếp Dẫn biến thành như đang táo bón.

Lời mình vừa nói, lại bị ngươi đẩy ra làm bia đỡ đạn?

Sao lại thành ra như ngươi là do ta sai khiến vậy!

Tiếp Dẫn trong lòng điên cuồng than vãn, nhưng lại không dám phủ nhận lời mình vừa nói, chỉ đành âm thầm ghi Tô Thần vào sổ đen.

"Không sai!" "Bảo vật hữu duyên giả đắc!" Trấn Nguyên Tử sau khi thấy Tô Thần, trong lòng cảm thấy khá thân cận.

Hơn nữa Ngài và hảo hữu Hồng Vân hai người có chút thế đơn lực bạc, ngay lập tức lên tiếng phụ họa.

"Thiện!" "Bần đạo cũng cho rằng nên như vậy!" Phục Hy cũng lập tức ủng hộ.

Suy nghĩ của Ngài cũng không khác Trấn Nguyên Tử là bao.

Thực lực mạnh nhất tại chỗ, không nghi ngờ gì là Tam Thanh và thế lực Thái Dương Cung.

Nếu lấy thực lực mà đoạt bảo, làm gì còn đến lượt huynh muội mình?

Trong khoảnh khắc, Phục Hy, Nữ Oa, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, thêm vào một Tô Thần mang Đại Đạo Công Đức Kim Luân, đồng thời chưởng khống Đại Đạo Pháp tắc, bọn họ đã ngầm đạt thành liên minh.

Thêm vào đó còn có vô số Đại La cường giả không ngừng kéo đến, điều này khiến Tam Thanh, Đế Tuấn và những người khác trong lòng rất kiêng kị.

Nói cho cùng, bất kỳ thế lực nào trong số họ đều không thể tuyệt đối áp chế tất cả mọi người.

Nguyên Thủy thấy Tô Thần chỉ trong vài lời đã thay đổi cục diện, trong lòng có chút uất ức phẫn muộn, nhưng lại không dám ra tay với y.

Chưa kể thực lực bản thân Tô Thần không thua kém Đại La, chỉ riêng Đại Đạo Công Đức Kim Luân trên người y đã đủ khiến tất cả mọi người phải e dè.

Trong tình huống chưa thành tử địch, ai nguyện ý liều mình chịu Đại Đạo phản phệ, đi chém giết một Thái Ất Kim Tiên nho nhỏ?

Đế Tuấn và Thái Nhất cũng vậy.

Hai huynh đệ bọn họ chí tại chúa tể Hồng Hoang, quân lâm thiên hạ.

Trong tình huống không thiếu Pháp bảo, không cần thiết phải xé toạc mặt mũi với một chúng cường giả, trở thành chướng ngại trên con đường tương lai của mình.

Nữ Oa một thân bạch sắc cung trang sa quần, ba nghìn sợi tóc xanh theo gió vũ động, toàn thân tản mát ra khí tức thánh khiết điển nhã, ung dung hoa quý, tuyệt mỹ thoát tục.

Nàng dung mạo như ngọc, làn da trắng như tuyết, một đôi mắt phượng đẹp như mực nhuộm tinh thần, đẹp đến mức khiến người ta tâm thần chấn động, không dám nảy sinh ý nghĩ bất kính.

Sau khi thấy Tô Thần xuất hiện.

Việc y ở Thái Ất Kim Tiên đã chưởng khống Đại Đạo Pháp tắc, và sở hữu Đại Đạo Công Đức Kim Luân, thực sự khiến người ta chấn hám.

Nhưng, trong lòng Nàng lại ẩn ẩn sinh ra một tia bài xích.

Cẩn thận suy đoán duyên do trong đó, lại không có chút phản hồi nào.

Tô Thần thấy Nữ Oa nhìn về phía mình, mỉm cười gật đầu đáp lễ, nội tâm thầm kinh thán phong tư khí độ của Nàng, thật sự là nữ thần hoàn mỹ nhất Ngô từng thấy!

Đối với vị Nhân tộc chi mẫu này, Tô Thần trong lòng vẫn khá sùng kính, do đó đã cố gắng hết sức bày tỏ thiện ý.

Nhưng khi thấy một tia bài xích trong đôi mắt đẹp của Nàng, Ngô hơi nhíu mày. 'Chẳng lẽ, vì Ngô đã cắt mất cơ duyên của Nàng, nên bị cảm ứng bài xích?' Nghĩ đến duyên do này, Tô Thần thu hồi ánh mắt.

Cho dù là Tam Sinh Thạch và Tạo Hóa Thanh Liên căn hành, hay Tam Quang Thần Thủy và Cửu Thiên Tức Nhưỡng, những bảo vật này tuyệt đối không thể vì tranh thủ hảo cảm của Nữ Oa mà khoanh tay nhường.

Huống hồ, khi Ngô leo Bất Chu Sơn, là Tạo Hóa Thanh Liên chủ động lựa chọn Ngô.

Đủ để nói rõ Ngô không phải cắt mất cơ duyên của Nàng, mà là phúc duyên của Nàng không bằng Ngô!

Thái Thanh Lão Tử thấy tất cả cường giả vì kiêng kị Tam Thanh mình mà đạt thành liên minh, vô ngữ nhìn nhị đệ của mình một cái.

Nếu không phải Ngài tính cách quá mức cao ngạo, sao lại vô cớ đắc tội người khác?

Tô Thần trước mắt này, rõ ràng căn nguyên tư chất đỉnh cấp, bản nguyên cũng thân cận với Tam Thanh mình.

Nhưng chỉ vì thực lực y không bằng mình, lại bị nhị đệ bài xích,

thật sự là quá bất trí.

Với căn nguyên của Tô Thần và Đại Đạo Công Đức y sở hữu, sớm muộn gì cũng sẽ có một ngày đuổi kịp những Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp như mình, hà tất phải cố ý nhằm vào y?

Huống hồ, Tô Thần ở cảnh giới Thái Ất Kim Tiên đã chưởng khống Đại Đạo Pháp tắc, đồng thời còn ngưng tụ ra Đại Đạo Công Đức Kim Luân.

Thành tựu như thế, toàn bộ Hồng Hoang có thể tìm ra người thứ hai sao?

Nghĩ đến nhị đệ trước đây ở Tử Tiêu Cung, vô cớ ủng hộ Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, mắng Côn Bằng là súc sinh lông vũ, hại y gián tiếp bị cướp chỗ, vô cớ kết hạ nhân quả.

Thái Thanh Lão Tử trong lòng quyết định, sau khi về đạo trường, sẽ nói chuyện thật kỹ với Ngài.

"Thiện!" "Vì chư vị Đạo hữu đều cho rằng bảo vật hữu duyên giả đắc, vậy Tam Thanh ta tự nhiên cũng nhận khả." Thấy Thái Thanh Lão Tử bày tỏ thái độ, Đế Tuấn cũng mở miệng.

"Bần đạo cũng đồng ý lời của Thái Thanh Đạo hữu, bảo vật hữu duyên giả đắc!" Theo hai thế lực mạnh nhất là Tam Thanh và Thái Dương Cung bày tỏ thái độ, bầu không khí vốn có chút căng thẳng trên toàn bộ ngọn núi bắt đầu trở nên hòa hoãn.

Tất cả mọi người đều tự cảm thấy Pháp bảo sắp xuất thế này có duyên với mình, trong lòng đều mong đợi.

Mà cùng lúc đó, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người đến vị trí của Tô Thần, một trước một sau bao vây y.

"Tiểu hữu, trước đây ngươi ở Tu Di Sơn ta, cướp đi Cửu Phẩm Diệt Thế Hắc Liên của sư huynh đệ ta, giờ cũng nên trả lại cho chúng

ta rồi chứ?" Chuẩn Đề vẻ mặt tươi cười giả dối, âm thầm đã khóa chặt khí cơ của y, tùy thời chuẩn bị ra tay.

Thông thường mà nói, chỉ có phần sư huynh đệ mình cướp cơ duyên của người khác, nhưng trước đó lại bị Tô Thần cướp mất cơ duyên của Tây Phương mình, đây chẳng phải đang tát vào mặt mình sao?

"Hai vị Tiền bối, vừa rồi các vị còn nói bảo vật hữu duyên giả đắc, vậy Cửu Phẩm Diệt Thế Hắc Liên rõ ràng là Bần đạo đã có được để tạo phúc Tây Phương.

Các vị nói Ngô cường đoạt cơ duyên, chẳng lẽ Ngô một Thái Ất Kim Tiên nho nhỏ còn có thể cướp từ trong tay hai vị Đại La cường giả sao?

Hoặc là nói, giờ đây các vị trực tiếp muốn lấy mạnh hiếp yếu sao?" Tô Thần không kiêu ngạo không tự ti, tự tin thong dong.

"Ông!" Trong khoảnh khắc, Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên tự động xoay tròn bay ra, hạ xuống dưới chân y.

Sáu tôn Đạo luân do vô tận Luân Hồi Đại Đạo Pháp tắc bản nguyên ngưng tụ, bắt đầu từ từ hợp nhất, bùng phát ra thanh uy ngút trời, chấn nhiếp Thương Khung Hoàn Vũ.

"Xì!" Vô số cường giả thấy cảnh này, không khỏi âm thầm hít một hơi khí lạnh.

Mọi người vốn tưởng rằng, Tô Thần cho dù ở Thái Ất Kim Tiên chưởng khống Đại Đạo Pháp tắc, nhưng đối với việc chưởng khống Đại Đạo Pháp tắc tuyệt đối chỉ là bình thường.

Nhưng ai ngờ, Luân Hồi Đại Đạo mà y chưởng khống, lại đã không thua kém cường giả Đại La trung kỳ!

Bằng vào Bản Mệnh Chí Bảo Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên

của y, cùng với Đại Đạo Công Đức Kim Luân khủng bố này, nhìn khắp tất cả cường giả tại chỗ, cũng không ai dám nói có thể thật sự chém giết y phải không?

Quái lạ thay, y lấy thực lực Thái Ất Kim Tiên, lại dám đến tranh đoạt bảo vật với một chúng Đại La cường giả, hóa ra là có thực lực thật sự!

Bảo vật hữu duyên giả đắc.

Nghe câu nói này, Tiếp Dẫn trong lòng tức đến mức muốn thổ huyết!

Ban đầu Ngài định dùng câu này để mưu tính bảo vật sắp xuất thế, ai ngờ Tô Thần trước tiên dùng câu này đẩy mình đối lập với Tam Thanh và Thái Dương Cung.

Sau đó lại dùng câu này để phản bác sự thật mình đã lấy đi Cửu Phẩm Diệt Thế Hắc Liên.

Nếu sư huynh đệ mình lại cưỡng ép bức bách Tô Thần, đoạt lấy Cửu Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, vậy tất sẽ gây nên sự phẫn nộ của tất cả Đại La cường giả tại chỗ.

Hợp lẽ ra bảo vật được thai nghén ở Tây Phương của các ngươi thì chỉ có thể thuộc về sư huynh đệ các ngươi, còn bảo vật được thai nghén ở Đông Phương của ta thì là 'hữu duyên giả đắc'?

Đâu có đạo lý vô sỉ như vậy!

Quan trọng nhất là, với khả năng chưởng khống Đại Đạo Pháp tắc mà Tô Thần hiện giờ đã thể hiện, cho dù hai sư huynh đệ mình liên thủ, cũng chưa chắc đã có thể một lần diệt sát y.

Huống hồ, y có thể có thành tựu nghịch thiên như vậy, ai có thể đảm bảo chỉ có thực lực bề mặt này chứ?

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi, Tiếp Dẫn trong lòng đã suy nghĩ vô số điều.

Ngài cảm thấy lúc này bức bách Tô Thần thực sự là được ít mất nhiều, không những sẽ gây nên sự phẫn nộ của mọi người, mà còn sẽ triệt để kết hạ nhân quả với y, thật sự là bất trí.

"Tiểu hữu nói đùa rồi, 'bảo vật hữu duyên giả đắc' đương nhiên không sai, sư huynh đệ Ngô tự nhiên cũng sẽ không cường thế hiếp yếu ngươi." "Sư..." Chưa kịp đợi Chuẩn Đề mở miệng, Tiếp Dẫn đã dùng ánh mắt ngăn cản Ngài. 'Sư huynh, vì sao phải bỏ qua Tô Thần này?' Bất đắc dĩ, Chuẩn Đề đành truyền âm Thần thức.

Ngài ban đầu đã lập lời thề trong lòng, nhất định phải cướp lại bảo vật được thai nghén ở Tây Phương của mình, còn phải khiến Tô Thần bồi lễ xin lỗi, sao lại dễ dàng bỏ qua như vậy?

"Sư đệ, giờ đây có nhiều cường giả như vậy tại chỗ, nếu phủ định lời Vi huynh đã nói trước đó, thì tương đương với việc tự vả vào mặt mình, đồng thời còn sẽ đắc tội tất cả Đại Năng Đông Phương.

Quan trọng nhất là, Tô Thần này quá nghịch thiên, đã không còn là con kiến hôi mà sư huynh đệ ta có thể dễ dàng nghiền chết.

Nếu cưỡng ép ra tay, chỉ sẽ cùng y bất tử bất hưu.

Đến lúc đó, đánh rắn không chết tất chịu tai họa, Tây Phương ta e rằng không gánh nổi sự báo thù của y!" Tiếp Dẫn vẫn luôn vô cùng thanh tỉnh, nhãn quang cũng vô cùng trường viễn.

Chương 35

Vì một kiện Cửu Phẩm Diệt Thế Hắc Liên mà chịu sự địch thị của chúng cường giả tại chỗ, đồng thời còn kết hạ Tô Thần kẻ sinh tử đại địch này, thực sự là quá ngu xuẩn.

Lùi một vạn bước mà nói, cho dù có thể giết chết Tô Thần, nhưng Đại Đạo công đức phản phệ trên người y, sư huynh đệ mình có thể chịu đựng được sao?

Hiện giờ đang ở thời kỳ then chốt của Hồng Hoang.

Hồng Quân Thánh nhân giảng đạo, tương lai cực kỳ có khả năng sẽ đón chào Thánh nhân thời đại.

Sư huynh đệ mình vốn có cơ hội Chứng Đạo thành Thánh, nhưng vì giết một Tô Thần, vô cớ bị công đức khí vận của bản thân phản phệ, dẫn đến khó mà Chứng Đạo.

Điều này có đáng không?

Thấy Tô Thần nhẹ nhàng hóa giải nguy cơ, đồng thời trước mặt một chúng cường giả lại vân đạm phong khinh, Thái Thanh Lão Tử, Thông Thiên, Trấn Nguyên Tử, Đế Tuấn và những người khác đều thầm tán thán.

Với tiềm lực nghịch thiên mà y đã thể hiện, chẳng bao lâu nữa, tuyệt đối có thể đuổi kịp mình.

Đến lúc đó, Hồng Hoang lại sẽ có thêm một tôn cường giả Luân Hồi Đại Đạo danh chấn thiên hạ!

"Hoa lạp lạp!" Đột nhiên, Tiên Thiên đại trận trên đỉnh núi từ từ tiêu tán, lộ ra một giàn Hồ Lô Đằng xanh biếc dài mấy vạn trượng, nó lượn lờ trên đỉnh núi, bao quát thiên địa.

Hồ Lô Đằng kết bảy quả hồ lô màu sắc khác nhau, được vô cùng Đại Đạo bản nguyên bao phủ, tản phát nhân uân tử sắc hà quang.

"Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Tiên Thiên Hồ Lô Đằng?" Thấy diện mạo thật sự của Hồ Lô Đằng, tất cả cường giả tại chỗ trong lòng kinh hỉ không thôi.

Một cây Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Thai nghén bảy quả Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo hồ lô.

Vậy mình hẳn là có hy vọng đoạt được một cái chứ?

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai mắt đều nhìn thẳng, bọn họ với tư cách Khí Vận chi tử của Tây Phương, cũng là những kẻ nghèo nổi tiếng, Pháp bảo sử dụng trong tay đều là do bản thể trước khi hóa hình của mình luyện chế.

Một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cũng đủ khiến họ đánh vỡ đầu để tranh đoạt rồi!

Không khí tại hiện trường có chút quỷ dị tĩnh lặng.

Nhiều cường giả hai mắt đỏ rực nhìn Linh Bảo sắp thai nghén thành thục, trong lòng đều bắt đầu mưu tính.

"Ông!" Thái Thanh Lão Tử tế ra Bản Mệnh Chí Bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, buông xuống ức vạn đạo Hồng Mông Huyền Hoàng chi khí, trấn áp Thiên Khung, uy hiếp Hoàn Vũ.

Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng riêng tế ra Ngọc Như Ý và Thanh Bình Kiếm, khí thế ngút trời.

Cùng lúc đó, Thái Nhất tế ra Khai Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, bên ngoài chuông nhật nguyệt tinh thần, địa thủy hỏa phong vờn quanh, bên trong chuông có sơn xuyên đại địa, Hồng Hoang vạn tộc ẩn hiện.

Ngũ sắc hào quang chiếu rọi chư thiên, Hỗn Độn thánh uy chấn nhiếp hoàn vũ!

Thấy cảnh này, tất cả cường giả tâm thần chấn động kịch liệt, không dám nảy sinh tiểu tâm tư khác nữa.

"Oanh!" Theo nhân uân hoa quang của Hồ Lô Đằng bạo trướng, sáu đạo Tiên Thiên Bảo khí xông thẳng lên trời, đại diện cho sáu quả hồ lô phía trước cuối cùng đã thành thục.

Theo nhân uân hoa quang dần dần biến mất, cấm chế Tiên Thiên xung quanh Hồ Lô Đằng cũng bắt đầu từ từ tiêu tán.

"Ba tháp!" Sáu quả Tiên Thiên hồ lô thành thục lần lượt tách khỏi thân chính, chủ động bay về phía chủ nhân hữu duyên với mình.

Thái Thanh Lão Tử dẫn đầu đoạt được một Tử Kim hồ lô, bên trong ẩn chứa một đạo Tiên Thiên Chi Hỏa bản nguyên, có thể dùng để tôi luyện và dưỡng đan dược, đề thăng phẩm cấp đan dược, sau này Ngài chuyên dùng để đựng đan dược.

Nguyên Thủy đoạt được một Thanh sắc hồ lô, bên trong ẩn chứa một đạo Tiên Thiên Ất Mộc Đại Đạo bản nguyên, sau này Ngài dùng để luyện chế thành Trưởng Sinh Quải Trượng, ban cho đệ tử Nam Cực Tiên Ông.

Thông Thiên đoạt được một Tử Hoàng sắc hồ lô, bên trong ẩn chứa Tiên Thiên Thủy Thổ bản nguyên, sau này Thông Thiên dùng để bồi dưỡng hai Thủy Thổ Kỳ Lân, làm thần thú hộ vệ đạo trường.

Thái Nhất đoạt được một Tử Bạch sắc hồ lô, bên trong ẩn chứa một đạo Tiên Thiên Canh Kim bản nguyên, khả dụng để luyện chế Sát Phạt Chí Bảo.

Ngài đã có Hỗn Độn Chung công thủ vẹn toàn, không còn cần Tử Bạch hồ lô này nữa, thế là nhường lại cho huynh trưởng Đế Tuấn.

Đế Tuấn trước khi Vu Yêu Quyết Chiến, sẽ luyện chế quả hồ lô này thành Trảm Tiên Phi Đao, ban cho đệ tử cuối cùng Lục Áp, để đại phóng dị thải trong thời kỳ Phong Thần.

Nữ Oa đoạt được một Hắc sắc hồ lô, bên trong ẩn chứa một đạo Nguyên Thần bản nguyên cường đại, sau này Nàng luyện chế thành Chiêu Yêu Phiên.

Hồng Vân đoạt được một Hồng sắc hồ lô, bên trong ẩn chứa một đạo Thần thức bản nguyên hủ thực cường đại, sau này Ngài dung nhập vào Tán Hồn Sa, luyện chế thành Pháp bảo chiêu bài Cửu Cửu Tán Hồn Hồ Lô.

Sau khi đoạt được Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo hồ lô, bọn họ đều vô cùng hân hỉ, sau đó thu hồi Pháp bảo của riêng mình.

Quả Tiên Thiên hồ lô cuối cùng do ở ngọn Hồ Lô Đằng, dưỡng chất có lẽ không đủ, vẫn chưa có dấu hiệu thành thục.

Mà giờ khắc này, sau khi sáu quả Tiên Thiên hồ lô thành thục, cây Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn này đã tàn úa với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, nhìn một cái là thấy sinh cơ đã cạn kiệt.

"Quả Tiên Thiên hồ lô này đáng tiếc rồi!" Mọi người nhìn về phía Tô Thần, thần sắc lộ ra một tia tiếc nuối.

Bởi vì, quả Tiên Thiên hồ lô cuối cùng này, cơ duyên cảm ứng chính là y!

"Sư huynh, chúng ta có nên cướp quả hồ lô thứ bảy này không?" Chuẩn Đề đôi mắt nhỏ đảo qua đảo lại, tinh quang lấp lánh, truyền âm Thần thức cho sư huynh Tiếp Dẫn.

Theo Ngài thấy, Tam Thanh, Thái Nhất, Nữ Oa, Hồng Vân đều đã có một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên hồ lô, quả còn lại này cũng sẽ không ai ra mặt vì Tô Thần nữa.

Sư huynh đệ mình cướp về, cũng coi như báo thù việc Tô Thần cướp mất bảo vật Tây Phương của mình năm xưa!

"Sư đệ, đừng vội." "Chúng ta âm thầm cổ động các cường giả khác ra tay cướp đoạt, sau đó 'danh chính ngôn thuận' đoạt lại!" Tiếp Dẫn rất rõ ràng, các Đại La cường giả khác đang chờ ở đây không có thu hoạch, trong lòng nhất định cũng vô cùng tiếc nuối như mình, chỉ cần cổ động bọn họ ra tay trước, mình đoạt lại cũng không liên quan gì đến Tô Thần.

Tô Thần thấy Tiên Thiên Hồ Lô Đằng sinh cơ sắp cạn kiệt, quả Tiên Thiên hồ lô thứ bảy không thể thai nghén thành thục, liền định thu nó vào Thức Hải, dùng Tam Quang Thần Thủy tư dưỡng, xem liệu có thể khiến nó hồi sinh hay không.

Mà cùng lúc đó, Tiếp Dẫn âm thầm cổ động Đại La cường giả cũng sắp bắt đầu ra tay.

"Hoa!" Trong khoảnh khắc, một đạo thần thủy ba màu kim, ngân, tử từ Hỗn Độn thiên khung mà đến, thẩm thấu vào rễ của Tiên Thiên Hồ Lô Đằng, bùng phát ra Tạo Hóa Đại Đạo Pháp tắc bản nguyên.

Kèm theo Đại Đạo chi âm vang vọng, thiên hoa loạn trụy địa dũng kim liên, tản mát ra khí tức thần thánh vĩ ngạn.

Cảnh tượng đột ngột này khiến tất cả mọi người tại chỗ kinh ngạc đến ngây người.

"Cái này, đây là Thánh nhân ra tay rồi sao?" Tất cả mọi người dùng ánh mắt kinh hãi nhìn về phía Tô Thần.

Bọn họ không ngờ, Hồng Quân Thánh Nhân lại chủ động ra tay bồi dưỡng Tiên Thiên Hồ Lô Đằng, chỉ vì để Tô Thần đoạt được quả hồ lô thứ bảy đã thành thục!

Vậy y rốt cuộc có quan hệ gì với Thánh nhân?

Khoảnh khắc này, rất nhiều người âm thầm khánh hạnh.

May mà vừa rồi mình không ra tay cướp đoạt y, nếu không với thực lực của Hồng Quân Thánh Nhân, e rằng chỉ một ý niệm đã có thể khiến mình hồn phi phách tán rồi phải không?

Tương tự, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng sợ hãi không thôi.

"Đa tạ Hồng Quân Thánh Nhân!" Tô Thần hai tay ôm quyền, hành lễ với thiên khung.

Y trong lòng rõ ràng dụng ý của Hồng Quân, chính là dùng quả Tiên Thiên hồ lô này, để kết thúc nhân quả Ngài đã tương trợ khi Ngô diệt sát La Hầu năm xưa.

Dị tượng biến mất.

Hồng Quân cũng không hề có chút hồi đáp.

Tất cả mọi người đều có điều minh ngộ, trong lòng cũng càng thêm chấn hám.

Tô Thần lại có thể khiến Hồng Quân Thánh Nhân thiếu nợ nhân quả?

Điều này thật sự là quá khó tin!

"Hoa!" Quả hồ lô thứ bảy hiện màu Hỗn Độn, ẩn chứa bản nguyên Hỗn Độn to lớn, nó chủ động bay về phía Tô Thần, dung nhập vào Thức Hải của y.

Khoảnh khắc tiếp theo, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng sinh cơ hoàn toàn biến mất, từ vẻ tươi tốt um tùm, xanh biếc trước đó, biến thành một dây leo khô héo dài, lá cây theo gió bay tán loạn.

"Oanh long long!" Tô Thần nhìn Nữ Oa một cái, trực tiếp động dụng thần thông, thu toàn bộ đỉnh núi, cùng với thung lũng nơi Hồ Lô Đằng tọa lạc, vào không gian Thức Hải.

Y vốn biết, Hồ Lô Đằng cho dù không có sinh cơ, nhưng thai nghén cây Linh Căn này lại là một vùng Cửu Thiên Tức Nhưỡng to lớn!

Theo hướng đi bình thường của đại thế, Nữ Oa sẽ đoạt được Cửu Thiên Tức Nhưỡng và Hồ Lô Đằng này, sau đó dùng làm nguyên liệu chính quan trọng để tạo người, và làm Tạo Nhân Tiên!

Hiện giờ tất cả Cửu Thiên Tức Nhưỡng đã biết ở Hồng Hoang đều nằm trong tay Ngô, vậy Nữ Oa sau này muốn tạo người Chứng Đạo thành Thánh, e rằng phải thiếu Ngô một đại nhân quả.

Do vừa rồi Hồng Quân ra tay tương trợ Tô Thần, nên tất cả mọi người tại chỗ cho dù biết thổ nhưỡng thai nghén Hồ Lô Đằng là bảo vật, cũng không ai dám ra tay cướp đoạt.

Nữ Oa cũng vậy.

Nàng ẩn ẩn có chút trực giác, cây Hồ Lô Đằng khô héo này cùng với thổ nhưỡng bên dưới, đối với mình hẳn là có tác dụng rất lớn, nhưng giờ lại bị Tô Thần đoạt được.

Thật sự là quá đáng tiếc!

Trong cuộc tranh đoạt Tiên Thiên Hồ Lô lần này, Tô Thần không nghi ngờ gì đã trở thành người thắng lớn nhất.

Không những đoạt được Hỗn Độn Hồ Lô quan trọng nhất, đồng thời còn đoạt được Cửu Thiên Tức Nhưỡng thai nghén Hồ Lô Đằng, điều này có tác dụng cực kỳ quan trọng đối với việc y bố cục Nhân Đạo trong tương lai!

Thậm chí, Tô Thần còn có thể trì hoãn sự đến của Thánh nhân thời đại, giành lấy đủ thời gian quý báu cho bản thân và Địa Đạo!

Nhân tộc xuất thế, Nữ Oa Công Đức Thành Thánh.

Thái Thanh Lão Tử lập giáo truyền đạo trong Nhân tộc, chính thức khai mở lập giáo Chứng Đạo, Thánh nhân thời đại giáng lâm!

Sáu tôn Thánh nhân Chứng Đạo, khiến Thiên Đạo bản nguyên bạo trướng, 'Ngài' đối với việc chưởng khống Hồng Hoang thế giới đạt đến một mức độ không thể hơn được, quyền hành Địa Đạo và Nhân Đạo đều bị áp chế rất nhiều.

Hiện giờ, tất cả Cửu Thiên Tức Nhưỡng đã biết ở Hồng Hoang thế giới đều nằm trong tay Tô Thần.

Nữ Oa muốn tạo người để khai mở Thánh nhân thời đại, tất cả những điều này đều phải hỏi ý nguyện của Tô Thần!

Đương nhiên, sau khi Hồng Quân xá thân hợp Đạo, trở thành Đại ngôn nhân Thiên Đạo.

Đại thế Thiên Đạo bất khả nghịch.

Tô Thần trước khi chưa Chứng Đắc Địa Đạo Thánh nhân, là không cách nào chống lại đại thế Thiên Đạo hùng vĩ, y có thể trì hoãn Thánh nhân thời đại đến một lúc, tuyệt đối không thể trì hoãn cả đời.

Nếu không, Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề minh ngộ duyên do, sẽ cùng Tô Thần trở thành 'Trở Đạo chi cừu' bất tử bất hưu.

Không cần Thiên Đạo thậm chí Hồng Quân ra tay, sáu vị Thánh nhân thiên định kia sẽ không tiếc bất cứ giá nào diệt sát Tô Thần!

Theo suy đoán của Tô Thần, Ngô nhiều nhất có thể trì hoãn một Nguyên Hội.

Vượt quá giới hạn thời gian này, rất có khả năng sẽ khiến Ngô trở thành tử địch của Thiên định Lục Thánh.

Chương 36

Thậm chí còn sẽ trở thành cái gai trong mắt Hồng Quân, Đại ngôn nhân Thiên Đạo!

Thời cơ này, nhất định phải nắm bắt thật tốt.

"Tô Thần Đạo hữu, Bần đạo Trấn Nguyên Tử, có rảnh có thể đến Ngũ Trang Quán của ta, chúng ta cùng nhau phẩm Nhân Sâm Quả cùng luận Đạo, được không?" Cuộc tranh bảo kết thúc.

Trấn Nguyên Tử trong lòng cảm thấy Tô Thần thân cận, liền mỉm cười đến kết giao.

"Được!" "Đa tạ Tiền bối tương yêu!" Tô Thần gật đầu đồng ý.

Trấn Nguyên Tử với tư cách bản nguyên Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Nhân Sâm Quả Thụ và bản nguyên Tiên Thiên Mậu Thổ thai nghén, là một tôn Thánh nhân Địa Đạo khâm định không thể nghi ngờ.

Trong tương lai, Địa Đạo muốn chưởng khống Hồng Hoang đại địa, cũng tất phải thông qua Ngài và Địa Đạo Chí Bảo Địa Thư trong tay Ngài mới được.

"Đạo hữu đừng chiết sát Bần đạo." "Tu vi của ngươi tuy là Thái Ất Kim Tiên, nhưng đã là một 'Chưởng Đạo giả' không thể nghi ngờ, giống như Bần đạo vậy, chúng ta vẫn nên xưng hô Đạo hữu với nhau đi!" Đạo vô tiên hậu, đạt giả vi sư.

Giữa Ngộ Đạo giả và Chưởng Đạo giả là một trời một vực.

Nhưng Tô Thần đối với việc chưởng khống Luân Hồi Đại Đạo đã đạt đến ba mươi lăm phần trăm, không kém một số cường giả Đại La trung kỳ, hai bên đã thật sự có tư cách ngồi mà luận Đạo 'Đạo hữu'!

Do đó, Trấn Nguyên Tử không dám nhận xưng hô 'Tiền bối' này.

“Thiện!” “Vậy thì đã gặp Trấn Nguyên Tử Đạo hữu!” Tô Thần mỉm cười, chủ động hướng về Ngài chắp tay.

“Đã gặp Tô Thần Đạo hữu!” “Đã gặp Tô Thần Đạo hữu!” Hồng Vân cũng đến hành lễ giao hảo.

Ngài và Trấn Nguyên Tử có thể xem là ‘đạo lữ’ tương trợ lẫn nhau trên con đường Chứng Đạo, thấy lão hữu kết giao Tô Thần, đương nhiên cũng không bỏ lỡ cơ hội này.

Sau khi hàn huyên hỏi thăm, Trấn Nguyên Tử tặng Tô Thần ba quả Nhân Sâm Quả.

Chúng có hình dáng giống như hài nhi chưa đầy ba ngày tuổi, tứ chi đầy đủ, ngũ quan hàm chứa, tản phát ra thanh hương vô tận và từng tia Đạo vận.

Nhân Sâm Quả ngửi một cái, liền có thể sống ba trăm sáu mươi tuổi; ăn một quả, không những có thể sống bốn vạn bảy ngàn năm, đồng thời còn có thể tăng thêm Tiên Thiên bản nguyên, đột phá Đại La càng dễ dàng hơn.

“Bần đạo Đế Tuấn, đã gặp Tô Thần Đạo hữu!” Mặc tử kim đế bào, Đế Tuấn khí độ anh vũ bất phàm đến trước mặt Tô Thần, Ngài mỉm cười hướng Tô Thần chắp tay, khiến người ta thụ sủng nhược kinh, như mộc xuân phong.

Với tiềm lực nghịch thiên mà Tô Thần đã thể hiện, một khi đột phá Đại La, dưới cùng cảnh giới tuyệt đối không thua kém nhị đệ Thái Nhất của mình.

Thêm vào đó, y còn có thể khiến Hồng Quân Thánh Nhân thiếu nợ nhân quả, đủ để chứng minh đối phương là một kẻ vô cùng lợi hại.

Nếu có thể kéo Tô Thần vào Thái Dương Cung của mình, tác dụng của y tuyệt đối sẽ vượt xa Quân sư Bạch Trạch!

“Đã gặp Đế Tuấn Đạo hữu!” Nhìn vị Thiên Mệnh Hoàng giả khí độ bất phàm trước mắt này, Tô Thần mỉm cười đáp lễ.

Hàn huyên một lát, Đế Tuấn trực tiếp bắt đầu chiêu mộ.

“Tô Thần Đạo hữu, không biết ngươi có nguyện ý gia nhập Thái Dương Cung của ta không?

Nếu ngươi nguyện ý gia nhập, Bần đạo tại đây hứa hẹn, địa vị của ngươi chỉ dưới hai huynh đệ ta!” Bá!

Nghe lời của Đế Tuấn, một chúng Đại Năng tại chỗ kinh tâm không thôi, đồng thời lại khâm phục khí phách của Đế Tuấn!

Phải biết, Thập Đại Yêu Thần của Thái Dương Cung đều là Đại La cường giả, mà mời Tô Thần gia nhập, lại trực tiếp hứa hẹn cho y địa vị đứng trên một chúng Yêu Thần.

Đây là khí phách đến nhường nào?

Từ đó cũng đủ thấy Đế Tuấn đánh giá cao tương lai của Tô Thần đến nhường nào!

“Đa tạ Đế Tuấn Đạo hữu thanh lại, chẳng qua Bần đạo trong lòng chỉ có Đại Đạo, vả lại đã quen nhàn vân dã hạc, không chịu được ước thúc.

Do đó không muốn gia nhập bất kỳ thế lực nào, kính mong lượng thứ!” Tô Thần rất rõ ràng, Đế Tuấn là Thiên Mệnh Hoàng giả không thể nghi ngờ, cũng là Thiên Mệnh nhân vật chính của Vu Yêu Lượng Kiếp.

Nhưng Ngài lại là quân cờ Thiên Đạo dùng để chế hành Vu tộc, không để Vu tộc trở thành Thiên Mệnh nhân vật chính duy nhất của Hồng Hoang, thức tỉnh ý chí Nhân Đạo.

Nếu không, trong lần đại chiến thứ hai của Vu Yêu, nếu không

phải Đại ngôn nhân Thiên Đạo Hồng Quân ra tay can thiệp, Thập Nhị Tổ Vu tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân, đã sớm diệt tuyệt Yêu tộc rồi!

Nơi đâu còn có Vu Yêu Lượng Kiếp trong tương lai?

"Thiện!" "Nếu đã như vậy, Bần đạo cũng không muốn miễn cưỡng.

Chỉ hy vọng Tô Thần Đạo hữu sau này nếu thay đổi suy nghĩ, có thể xem xét Thái Dương Cung của ta, lời hứa của Bần đạo đối với ngươi, vĩnh viễn không thay đổi!" Đối với việc Tô Thần từ chối, Đế Tuấn trong lòng tràn đầy tiếc nuối, nhưng vẫn biểu hiện đại khí thong dong, khiến người ta khâm phục.

"Đa tạ Đạo hữu!" "Bần đạo nếu thay đổi suy nghĩ, nhất định sẽ xem xét Thái Dương Cung!" Tô Thần mỉm cười đáp lễ.

Trong lòng lại một lần nữa đánh giá cao Đế Tuấn thêm vài phần.

Nếu Ngài không phải quân cờ trong tay Thiên Đạo, hoặc không phải đối mặt với Vu tộc được Bàn Cổ di trạch cuối cùng khâm định, tuyệt đối có hy vọng thực hiện hoài bão trong lòng.

Trở thành Thiên Đế chân chính chúa tể Hồng Hoang!

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cùng với một chúng Đại La cường giả khác, khi thấy Tô Thần được hoan nghênh như vậy, trong lòng đã sớm dập tắt tâm tư giết người cướp bảo.

Chưa kể thực lực bản thân Tô Thần, chỉ riêng việc vừa rồi Hồng Quân Thánh Nhân đích thân ra tay, trợ y đoạt được quả Hỗn Độn hồ lô thứ bảy, đã đủ khiến người ta vô cùng kính sợ rồi.

Tiếp đó, Phục Hy trước khi rời đi, cũng mỉm cười hàn huyên hỏi thăm Tô Thần.

Điều khiến Ngài có chút nghi hoặc là, muội muội Nữ Oa của mình, dường như có chút bài xích đối với thiên kiêu Tô Thần này.

"Huynh trưởng, muội cảm thấy Hồ Lô Đằng này cùng với thổ nhưỡng dưới đất, đối với tương lai của muội có tác dụng rất lớn, đáng tiếc lại bị Tô Thần cắt mất." Chưa kịp đợi Phục Hy mở miệng hỏi duyên do, Nữ Oa đã chủ động giải thích.

"Thì ra là vậy!" "Chẳng qua Tô Thần Đạo hữu có duyên với quả Tiên Thiên hồ lô cuối cùng, thêm vào đó Hồng Quân Thánh Nhân đích thân ra tay trợ y, nên việc y giành được Hồ Lô Đằng và thổ nhưỡng dưới đất này cũng là lẽ đương nhiên." "Muội muội ngươi vẫn là đừng so đo nữa, chẳng qua chỉ là một cành Hồ Lô Đằng khô héo mà thôi, cho dù thổ nhưỡng dưới đất là Cửu Thiên Tức Nhưỡng quý giá nhất Hồng Hoang, đối với chúng ta cũng không có tác dụng quá lớn." Phục Hy không muốn để muội muội mình dễ dàng kết oán với người khác, huống hồ lại là một bậc nghịch thiên như Tô Thần.

"Muội biết rồi!" Nữ Oa khẽ gật đầu, lông mày thanh tú như sơn viễn đại mi vẫn khẽ nhíu lại.

Sau khi cuộc tranh bảo kết thúc, tất cả Đại La cường giả đều lục tục trở về đạo trường của mình, tiêu hóa những gì thu được từ lần Hồng Quân Thánh Nhân giảng đạo này.

Tô Thần, với tư cách Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp hóa hình từ Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, đã để lại ấn tượng vô cùng sâu sắc trong lòng tất cả cường giả.

Có thể khiến Hồng Quân Thánh Nhân thiếu nợ nhân quả.

Ở cảnh giới Thái Ất Kim Tiên đã có thể chưởng khống Đại Đạo Pháp tắc.

Đồng thời còn ngưng tụ ra Đại Đạo Công Đức Kim Luân.

Một tồn tại nghịch thiên như vậy, chỉ cần thuận lợi trưởng thành, tương lai tuyệt đối sẽ là một tồn tại đỉnh cấp danh chấn Hồng Hoang!

Thoáng chốc, năm ngàn năm trôi qua.

Tô Thần phong ấn Pháp lực, Nguyên Thần tu vi của mình, dẫn Bạch Miêu Miêu như phàm nhân vậy, tiếp tục bộ hành leo Thiên Địa chi trụ Bất Chu Sơn.

Theo độ cao leo càng lúc càng cao, uy áp do Bất Chu Sơn tản mát ra cũng càng lúc càng mạnh mẽ.

Điều này đối với Chân Linh, Nguyên Thần, Nhục Thân của Tô Thần và Bạch Miêu Miêu, đều là một cuộc ma luyện và khảo nghiệm vô cùng to lớn.

Nhưng bước chân của Tô Thần chưa từng dừng lại.

Mỗi một bước, đều đi vô cùng kiên định.

Mỗi một bước, tâm thần đều khế hợp với Thiên Địa chi trụ này.

Mỗi một bước, đều cảm tri Bất Chu Sơn.

Theo thời gian trôi đi, Tô Thần cảm tri được nhịp đập của Bất Chu Sơn, cảm nhận được sự vĩ ngạn của nó, cảm nhận được ý chí đỉnh thiên lập địa bất khuất của nó, cảm nhận được sự vô tư phụng hiến của nó vì Hồng Hoang thế giới...

Bất Chu Sơn tuy chưa đản sinh trí tuệ, nhưng nó lại thai nghén ức vạn sinh linh.

Tuy chưa hóa hình, nhưng nó đỉnh thiên lập địa, cung cấp không gian thế giới sinh tồn cho ức vạn sinh linh Hồng Hoang.

Nó là ý chí của Bàn Cổ Đại Thần, chống đỡ Hồng Hoang thiên địa.

Nó là hy vọng của vạn linh Hồng Hoang, ai ai cũng có thể tu luyện

Chứng Đạo siêu thoát.

Nó là luân hồi của Hồng Hoang đại địa, vạn linh đều có kiếp sau, sở hữu vô hạn khả năng.

Tâm thần Tô Thần giao dung với Bất Chu Sơn, cảm thụ sự vĩ ngạn, vô tư, kiên nghị, bất khuất, nhân từ của nó, toàn thân tản phát ra một loại 'Đạo vận' thần mang vô cùng huyền diệu.

Từng bước từng bước đi lên. 'Đạo vận' được gia trì càng lúc càng nhiều, càng lúc càng tinh túy.

Tô Thần lâm vào một loại 'Ngộ Đạo chi cảnh' huyền diệu khó tả, vô số thiên địa chí lý rõ ràng truyền vào Thức Hải, Đại Đạo Pháp tắc dung nhập Nguyên Thần.

"Cát sát!" Không biết từ lúc nào, Nguyên Thần và Pháp lực trong phong ấn của y, lặng lẽ đột phá quan ải, đạt tới Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong.

"Oanh!" Trong khoảnh khắc, vô cùng Luân Hồi Đại Đạo, Thời Không Đại Đạo, Âm Dương Đại Đạo, Sinh Tử Đại Đạo, Vận Mệnh Đại Đạo, Ngũ Hành Đại Đạo cùng nhau ùn ùn bao phủ.

Giờ khắc này, Tô Thần tựa như Bất Chu Sơn thứ hai của Hồng Hoang, đỉnh thiên lập địa, thần thánh vĩ ngạn!

Tuy nhiên tất cả những điều này, y đều không hề hay biết.

Vẫn từng bước từng bước leo lên, tiếp tục giao dung với Bất Chu Sơn, tiếp tục cảm ngộ thiên địa chí lý, Đại Đạo chân lý.

Bạch Miêu Miêu phía sau bị khí thế đột phá của Chủ nhân làm kinh tỉnh.

Nó chấn kinh nhìn Chủ nhân của mình.

Tuy nói Chân thân của Chủ nhân không cao, nhưng trông lại thần

thánh vĩ ngạn đến thế, uyển như Bàn Cổ Đại Thần khai thiên tích địa, đỉnh thiên lập địa vì Hồng Hoang chúng sinh!

Bạch Miêu Miêu dùng một đôi móng vuốt mềm mại thuần trắng bịt miệng mình lại, không để mình kinh hô thành tiếng, để tránh làm phiền cơ duyên không dễ có được này của Chủ nhân.

Lại ba ngàn năm trôi qua.

Một người một hổ bộ hành leo đến đỉnh Bất Chu Sơn.

Uy áp khủng bố, khiến Bạch Miêu Miêu tôn Hồng Hoang Thần Thú này cũng khó mà chống cự.

"Cát sát!" Bạch Hổ Chân thân nứt toác.

Từng tia tiên huyết hồng tươi chảy ra, lặng lẽ nhuộm đỏ bộ lông thuần trắng không tì vết của nó.

Bạch Miêu Miêu tiếp tục cắn răng kiên trì.

Nó biết, trước đó khi leo Bất Chu Sơn, mình đã phá vỡ lồng giam tâm linh, đột phá bản thân, đoạt được chỗ tốt phi phàm.

Chương 37

Nếu có thể leo đến đỉnh Bất Chu Sơn, vậy phần quà có được, tuyệt đối sẽ lớn hơn rất nhiều so với lần trước.

Mỗi một bước, nó đi vô cùng gian nan.

Mỗi một bước, nó đều tiếp tục kiên trì.

Khi Tô Thần từ loại 'Ngộ Đạo chi cảnh' vô cùng độc đáo kia tỉnh lại, lại phát hiện đã không còn thân ảnh của Bạch Miêu Miêu.

Thông qua tia mệnh hồn cảm tri của Bạch Miêu Miêu, mới biết hoàn cảnh hiện tại của nó.

Đối với điều này, Tô Thần cũng không ra tay can thiệp. 'Đường' phải tự mình đi, 'Đạo' phải tự mình tìm.

Cơ duyên Bất Chu Sơn ở ngay đây, có đoạt được hay không, thì xem nghị lực và Đạo tâm của mỗi người.

"Cát sát!" Tô Thần từng bước từng bước leo lên.

Uy áp khủng bố khiến Nhục thân của y khó mà chống chịu, bắt đầu nứt toác từng tấc, tiên huyết từ từ rỉ ra.

Tuy nói bước chân chậm lại, nhưng y chưa từng dừng lại.

"Oanh!" Khi sắp lên đến đỉnh, Nhục thân không thể chịu đựng thêm uy áp ngút trời nữa, đồng loạt tan vỡ.

Tô Thần vận chuyển 《Thần Tượng Trấn Ngục Kính》, hấp nạp tinh túy Đạo vận giữa thiên địa, để trọng tố Đạo Khu.

Lúc này, ức ức vạn tế bào vi lạp trong cơ thể, dưới sự tẩy lễ của tinh túy Đạo vận, dĩ nhiên đã ẩn chứa Đại Đạo Pháp tắc bản nguyên, cuối cùng có tư cách khai tịch thế giới.

Tô Thần không quản.

Mà là tiếp tục phong ấn Pháp lực, Nguyên Thần tu vi của mình, từng bước từng bước leo lên.

Khi tâm linh lại lần nữa khế hợp và giao dung với Bất Chu Sơn, y 'thấy' thế giới Hồng Hoang rộng lớn vô ngần, hải vực vô biên vô tận, Hồng Hoang thế giới mỗi giờ mỗi khắc đều đang khuếch trương.

Thậm chí còn rõ ràng vô cùng cảm nhận được trời ở ngay trên đầu mình, phảng phất có thể chạm tới.

"Bành!" Khi Chân thân của Tô Thần lại một lần nữa không chịu nổi uy áp mà tan vỡ, y cuối cùng cũng bước ra bước cuối cùng lên trên.

"Hưu!" Một luồng tử sắc thần mang bao phủ y.

"Hoa!" Trong khoảnh khắc, Tô Thần cảm giác mình dường như đã tiến vào Hỗn Độn thế giới.

Nơi đây rộng lớn vô ngần, vô biên vô tận.

Không có bầu trời, không có đại địa.

Chỉ có vô tận Địa Hỏa Thủy Phong, Hỗn Độn Ám Lôi.

Tản phát ra khí tức cổ lão, tang thương, hùng hồn, vô biên, vĩ ngạn.

Hoa!

Lúc này, tại trung tâm Hỗn Độn thế giới, có một tôn thanh sắc liên đài từ từ dâng lên, nhẹ nhàng dao động, vô tận Đại Đạo bản nguyên tràn ra, chiếu rọi Hỗn Độn Thương Khung.

"Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên?" Thấy cảnh này, Tô Thần trong lòng đột nhiên chấn động, mơ hồ hiểu ra mình đang ở nơi nào.

Tiếp đó, Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên bùng phát ra vô tận Đại Đạo thần quang, tại trung tâm liên đài của nó, thai nghén một sinh mệnh cường đại, Tam Thiên Đại Đạo bản nguyên hội tụ mà đến.

Khi sinh linh này xuất thế, Hỗn Độn thế giới phảng phất hoàn toàn đình trệ.

Một tôn Đại Đạo chi tử tay cầm Khai Thiên Thần Phủ, đầu đội Tạo Hóa Ngọc Điệp, chân đạp Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên giáng lâm.

Chính là Bàn Cổ Đại Thần!

Ngài du lịch Hỗn Độn thế giới, luận Đạo, chiến đấu với vô số Hỗn Độn Ma Thần.

Hấp nạp người khác 'Đạo', để hoàn thiện 'Đạo' của mình!

Không biết đã qua bao nhiêu kỷ nguyên, Đạo của Bàn Cổ cuối cùng đã hoàn thiện triệt để, Ngài muốn bước ra bước cuối cùng, siêu thoát vĩnh hằng, Chứng Đắc Vô Thượng Đại Đạo Cảnh!

"Hỗn Độn thế giới cố bộ tự phong, tuy có Đại Đạo tồn tại, nhưng Ngô và các Hỗn Độn Ma Thần khác muốn Chứng Đắc Đại Đạo chân chính, lại hy vọng xa vời." "Ngô muốn mở ra gông xiềng thế giới, khai tịch ra một thế giới có thể khiến sinh linh chân chính Chứng Đạo!" Minh ngộ ra 'Đạo' của mình, Bàn Cổ tay cầm Khai Thiên Thần Phủ, chuẩn bị Khai Thiên.

Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần biết Bàn Cổ muốn hủy diệt thế giới sinh tồn của mình, đều lục tục đến ngăn cản.

"Hưu!" Phủ mang xé rách Hỗn Độn.

Vô số Hỗn Độn Ma Thần Chân thân ầm ầm đổ xuống.

Khi Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần toàn bộ bị chém dưới phủ, Bàn Cổ thoáng nhìn về phía thiên tế, một phủ bổ ra.

Oanh long!

Phảng phất từ vô tận Hồng Mông, vô tận Hỗn Độn truyền đến một tiếng cự hưởng ngút trời.

Một phủ này, bổ khai Hỗn Độn, phân chia Vô Cực thành Thái Cực.

Không gian sinh, thời gian tồn!

Bàn Cổ không dừng lại, lại một phủ vung ra.

Âm Dương hiện, thanh trọc phân đôi.

Khí thanh nhẹ nhàng thăng lên Thiên Khung, khí trọc trầm nặng giáng xuống thành Địa.

Phủ thứ ba, Thiên Địa Nhân Tam Tài hiển hóa.

Phủ thứ tư, Địa Hỏa Thủy Phong diễn hóa thành công, sinh cơ hiện ra.

Phủ thứ năm, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Ngũ Hành tuôn trào ra, thế giới mới bắt đầu xuất hiện trật tự mới.

Phủ thứ sáu, Lực lượng Vận Mệnh và Lực lượng Nhân Quả đản sinh.

Phủ thứ bảy, Tô Thần không nhìn rõ, cũng không nhìn thấu, bằng vào Luân Hồi Đại Đạo truyền thừa của bản thân, cảm tri được một tia Luân Hồi chi lực.

Phủ thứ tám.

Phủ thứ chín.

Thế giới mới càng lúc càng rộng lớn, cũng càng lúc càng hoàn

thiện.

Khi Bàn Cổ nhìn thế giới do mình khai tịch ra, trên mặt lộ ra một nụ cười hân hoan.

Mà phương hướng Ngài nhìn, dường như chính là trên người Ngô!

Tiếp đó, Bàn Cổ chia Khai Thiên Thần Phủ thành ba Đại Khai Thiên Chí Bảo: Hỗn Độn Chung, Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ, phân biệt bình định Địa Hỏa Thủy Phong, trấn áp thời không, ổn định thế giới mới.

Tuy nhiên thế giới mới khai tịch, một khi thiếu đi sự chống đỡ, thiên địa sẽ bắt đầu trùng hợp trở lại Hỗn Độn.

Ngài nhìn về phía đại địa dưới chân, giơ hai tay lên, chống đỡ thiên địa.

"Đây chính là 'Đạo' của Ngô!" Chỉ thấy Bàn Cổ Đại Thần vì diễn hóa Hồng Hoang thế giới, đã lấy cột sống hóa thành Thiên Địa chi trụ Bất Chu Sơn, kinh mạch hóa thành Thiên Địa Linh Mạch.

Hô hấp hóa thành mây, song dương (hai mắt) hóa thành mặt trời và mặt trăng, tóc hóa thành tinh thần đầy trời, thân thể hóa thành đại lục, huyết dịch hóa thành sông hồ biển cả, mồ hôi hóa thành mưa móc tưới nhuận vạn vật.

"Hoa!" Theo đủ loại dị tượng biến mất, Tô Thần lặng lẽ nhắm hai mắt lại, cảm ngộ 'Đạo' và tinh thần mà Bàn Cổ Đại Thần truyền lại, cùng với 'Khai Thiên Cửu Thức' mà Ngài truyền thụ!

Bạch Miêu Miêu theo Chủ nhân từng bước leo lên Bất Chu Sơn.

Ban đầu, nàng học Chủ nhân phong ấn pháp lực, tu vi Nguyên thần của bản thân.

Song, theo uy áp Bất Chu Sơn càng lúc càng khủng bố, độ khó leo trèo của nàng càng lúc càng lớn, Chân thân Bạch Hổ cũng vỡ nát hết lần này đến lần khác.

Cuối cùng, nàng không kiên trì nổi, bắt đầu vận chuyển pháp lực, khống chế bản nguyên Đại Đạo pháp tắc trọng tố Chân thân.

"Meo!" "Chủ nhân đâu rồi?" Thông qua Nguyên thần cảm tri, Bạch Miêu Miêu phát hiện mình lại mất đi khí cơ của Chủ nhân.

Sau khoảnh khắc hoảng loạn ngắn ngủi, nàng thông qua hiến tế sợi mệnh hồn kia, biết Tô Thần vô cùng an hảo, dần dần thả lỏng tâm tình.

"Ngã nhất định phải theo kịp bước chân của Chủ nhân, đăng đỉnh Bất Chu Sơn này!" Nàng đôi mắt to như hắc bảo thạch nhìn về phía trời cao, lộ ra vẻ kiên nghị vô cùng.

Từng bước từng bước tiếp tục leo lên.

Uy áp giữa Thiên địa càng lúc càng lớn, phảng phất muốn xé rách nghiền nát nàng.

Bạch Miêu Miêu nhìn qua tuy mềm manh đáng yêu, nhưng thông qua mấy chục vạn năm ở cùng Chủ nhân, đã học được ý chí kiên định bất khuất của Chủ nhân.

Hết lần này đến lần khác Chân thân vỡ nát, Nguyên linh hết lần này đến lần khác trọng tổ, nàng ngẩng đầu nhìn lên Thiên Cực gần ngay gang tấc, cuối cùng bước ra bước cuối cùng.

"Ông!" Khoảnh khắc tiếp theo, một đạo Thần quang màu tím nhạt bao phủ nàng, sau đó đưa Bạch Miêu Miêu vào một 'thế giới' đặc biệt.

Thế giới này hiển nhiên chính là thế giới khi Bàn Cổ Đại Thần khai thiên, Hồng Hoang sơ phân!

Thiên địa sơ khai, thời gian, không gian đản sinh.

Thiên, Địa, Nhân Tam Tài, Địa Hỏa Thủy Phong, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Ngũ Hành.

Vô tận Thiên địa chí lý, Đại Đạo bản nguyên ào ạt dũng mãnh tới Bạch Miêu Miêu, rất nhanh đã khiến nàng tiến vào một loại cảnh giới đặc biệt huyền ảo khó lường.

Không biết đã trải qua bao lâu, có lẽ là mười Nguyên Hội, cũng có lẽ chỉ là một cái chớp mắt.

Bạch Miêu Miêu mở hai mắt, tâm sinh vô hạn cảm ngộ.

Nàng đối với sự cảm ngộ và khống chế pháp tắc 'Thôn Phệ Đại Đạo' truyền thừa, đã đạt đến một cảnh giới hoàn toàn mới.

Ngũ khí trong lồng ngực bản thân cũng được ngưng luyện đến cực hạn, không còn khó có thể áp chế.

"Đây chẳng lẽ là cơ duyên mà Bàn Cổ Đại Thần đặc ý lưu lại cho người đăng đỉnh sao?" Bạch Miêu Miêu nội tâm bỗng nhiên đại ngộ.

Nàng chuẩn bị bế quan chứng đạo Đại La tại đây.

Lúc này, khí tức của Tô Thần truyền tới.

Nàng nhìn thấy Chủ nhân ở xa tận chân trời, nhưng lại gần ngay trước mắt, chỉ thấy Y khoanh chân mà ngồi, hai mắt nhắm nghiền, quanh thân bao phủ vô tận Thiên địa chí lý và Đại Đạo bản nguyên.

Chương 38

Thế là, Bạch Miêu Miêu tĩnh lặng chờ đợi một bên, không vội vàng đột phá Đại La, lo lắng Đại La Thiên kiếp cùng Hóa hình Thiên kiếp sẽ ảnh hưởng đến Chủ nhân.

Người có thể đăng đỉnh Bất Chu Sơn đều là những kẻ có Đại khí vận, Đại cơ duyên, Đại nghị lực.

Trước tiên phải trải qua khảo hạch Bất Chu Sơn, phá vỡ lồng giam Thất tình lục dục của bản thân, thấy được Chân ngã, mới có tư cách tiếp tục leo lên.

Thứ đến là phải chống lại uy áp Bất Chu Sơn, với ý chí kiên định bất khuất, mới có hy vọng đăng đỉnh Bất Chu, tiến vào 'thế giới cơ duyên' đặc biệt này.

Điều đáng nói là, phương thức đăng đỉnh khác nhau, cơ duyên đạt được cũng khác nhau.

Bạch Miêu Miêu cuối cùng là dựa vào nghị lực và thực lực để đăng đỉnh, cho nên chỉ có thể nhận được Thần quang màu tím nhạt gia trì, món quà tặng của Bàn Cổ Đại Thần mà nàng nhận được, cũng chỉ là hình ảnh sau khi khai thiên.

Mà Tô Thần lại dựa vào nghị lực của bản thân, phong ấn tất cả pháp lực và tu vi Nguyên thần.

Cứng rắn đi bộ đăng đỉnh Bất Chu, món quà tặng Bàn Cổ mà Y nhận được, cũng là phong phú nhất.

Y đã chứng kiến sự đản sinh của Bàn Cổ Đại Thần, cũng chứng kiến Y truy cầu Đại Đạo của bản thân, đại chiến với Ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần, hấp thụ 'Đạo' của bọn họ, dung hợp thành 'Đạo' của

chính mình.

Cuối cùng chứng kiến Bàn Cổ khai thiên, thân hóa vạn vật, thành tựu Hồng Hoang!

Từ khi Hồng Hoang đản sinh đến nay, vô số cường giả đã đăng đỉnh Bất Chu Sơn, có Dương Mi, Hồng Quân, Thần Nghịch, La Hầu, Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân vân vân, bọn họ đều nhận được không ít quà tặng của Bàn Cổ.

Nhưng kẻ như Tô Thần này, dựa vào ý chí bản thân, cứng rắn đi bộ đăng đỉnh, lại là cực kỳ hiếm có!

Không phải Dương Mi Đại Tiên và Hồng Quân bọn họ không có nghị lực như Tô Thần, cũng không phải cường độ nhục thân của bọn họ không đủ, mà là khi bọn họ đăng đỉnh, đang ở thời kỳ Hung Thú.

Thời kỳ này Hồng Hoang vừa mới khai tịch mấy kỷ nguyên, là thời khắc uy áp của Bàn Cổ Đại Thần mạnh nhất.

Bọn họ có thể đăng đỉnh, đã là tuấn kiệt đương thế.

Nay Hồng Hoang trải qua Hung Thú Lượng Kiếp, Long Hán Đại Kiếp, Ma Đạo Chi Tranh, uy áp của Bàn Cổ Đại Thần dần dần giảm yếu, Tô Thần dựa vào nghị lực và kiên trì, mới hoàn thành một tráng cử hiếm có này!

Là người đầu tiên đi bộ đăng đỉnh, thu hoạch mà Tô Thần nhận được, cũng là lớn nhất.

Tiếp theo cho dù có người bắt chước Tô Thần đi bộ đăng đỉnh Bất Chu Sơn, cũng chưa chắc có thể đạt được kinh nghiệm trưởng thành và chứng đạo cả đời của Bàn Cổ Đại Thần, khai thiên tích địa cùng với 《Khai Thiên Cửu Thức》!

Có lẽ qua thêm một kỷ nguyên nữa, Vu Yêu Lượng Kiếp kết thúc, cơ duyên đăng đỉnh Bất Chu này sẽ không còn tồn tại.

“Ông!” Tô Thần tắm mình trong Thiên địa chí lý và Đại Đạo chân lý, khí tức toàn thân phát ra càng lúc càng cường thịnh, phảng phất đã đạt đến một cực hạn nào đó.

“Oanh!” Khoảnh khắc đó, vòm trời hỗn độn đặc biệt này đột nhiên dẫn tới vô số Hỗn Độn Thiên Lôi, khiến Bạch Miêu Miêu toàn thân dựng lông, tràn đầy chấn kinh và sợ hãi.

“Chủ nhân đột phá Đại La, đây lại là Hỗn Độn Thiên Lôi ư?” Trong thế giới Hồng Hoang, Thiên kiếp tổng cộng có ba loại, phân biệt là Đại Đạo Chi Kiếp (Hỗn Độn Thiên Lôi), Thiên Phạt Chi Kiếp (Điều Thiên Thần Lôi), Thiên Đạo Chi Kiếp (Tử Tiêu Thần Lôi), tương ứng với Đại Đạo, Thiên địa Hồng Hoang, Thiên Đạo.

Thiên Lôi độ kiếp khác nhau, uy lực cũng khác biệt một trời một vực.

“Chủ nhân, Ngươi nhất định phải thuận lợi vượt qua nha!” Bạch Miêu Miêu thầm cầu nguyện trong nội tâm, sau đó hóa thành một đạo lưu quang bay về không gian khác, để tránh làm phiền Chủ nhân độ kiếp.

“Oanh!” Vô tận bản nguyên Địa Hỏa Thủy Phong Hỗn Độn và lực Thiên Lôi, toàn bộ bị Hỗn Độn Thiên Lôi thu lại, hóa thành Hỗn Độn Thiên Lôi khủng bố vô cùng.

Khí tức hủy diệt tràn ngập cả thế giới.

May mắn thay đây là đỉnh Bất Chu Sơn, là nơi Bàn Cổ Đại Thần lưu lại cơ duyên cho chúng sinh Hồng Hoang, không bị bất kỳ ai cảm tri, bao gồm Thiên Đạo và Thánh Nhân Hồng Quân.

Bằng không nếu bị bọn họ biết được, có lẽ sẽ từ đó giở trò, khiến Tô Thần đột phá thất bại.

Bởi vì, thế giới Hồng Hoang tuyệt đối không thể xuất hiện tồn tại

mà Thiên Đạo không thể khống chế!

Huống hồ, Tô Thần còn là do Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, chí bảo Địa Đạo hóa thành, gánh vác trọng trách hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi.

Vòm trời hỗn độn vốn màu hỗn độn, trở nên tối đen như mực, không nhìn thấy một tia sáng, cũng không cảm tri được một tia lực lượng Đại Đạo pháp tắc tồn tại.

"Oanh!" Khoảnh khắc đó, một đạo Hỗn Độn Thiên Lôi với uy thế hủy Thiên diệt Địa giáng thẳng xuống, xé rách bóng tối thế giới, khiến Địa Hỏa Thủy Phong Hỗn Độn tái diễn, tiêu diệt tất cả!

"Choang!" Hỗn Độn Thiên Lôi khủng bố đánh trúng Tô Thần, trực tiếp đánh nát kết cấu ngưng tụ từ Đại Đạo bản nguyên bao phủ quanh thân Y, sau đó chìm vào trong cơ thể.

"Hít!" Tô Thần tỉnh dậy từ trạng thái cảm ngộ đặc biệt, không kìm được mà rùng mình một cái.

"Ta đây là đang độ Đại Đạo chi kiếp?" Y sao cũng không ngờ tới, mình đang dốc sức tiêu hóa quà tặng của Bàn Cổ Đại Thần, cùng với cảm ngộ và kiểm chứng Đại Đạo của bản thân, ai ngờ lại bị một đạo Hỗn Độn Thiên Lôi đánh tỉnh!

Hỗn Độn Thiên Lôi tuy nói đại biểu cho tịch diệt, nhưng đồng thời lại hàm chứa sự tân sinh.

Tô Thần sau khi tỉnh ngộ, lập tức trầm tịch tâm thần, dốc toàn lực ứng phó với Đại Đạo Chi Kiếp khi bản thân đột phá Đại La.

Thế giới hỗn độn đặc biệt ban đầu, đã sớm trở nên tối đen như mực, không nhìn thấy một tia sáng, chỉ có thể cảm nhận được uy áp Đại Đạo vô tận trên không.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Điện giật sấm rền, những

con rắn điên cuồng vờn quanh.

Toàn bộ lực Hỗn Độn Thiên Lôi ngưng tụ thành ba đạo Đại Đạo Thần Lôi, mang theo uy Đại Đạo hạo hạo đãng đãng, với khí thế hùng vĩ giáng thẳng xuống Tô Thần giữa hư không.

Tô Thần nội tâm rõ ràng, mình đã nhận được quà tặng của Bàn Cổ Đại Thần, và thu hút sự chú tâm của Vô Thượng Đại Đạo.

Chỉ có thông qua khảo hạch của Đại Đạo, mới có hy vọng thực hiện dã vọng trong lòng mình, thành tựu Đại La Đạo Quả mạnh nhất, tạo dựng Đạo cơ mạnh nhất!

Do đó, mấy đạo Hỗn Độn Thiên Lôi ban đầu, Y không hề động dùng chút pháp lực nào, mà là dùng nhục thân của mình cứng rắn chống lại Đại Đạo Chi Kiếp, muốn mượn Đại Đạo Thiên Lôi để rèn giũa nhục thân, thành tựu Đại Đạo Chi Khu!

"Rắc rắc!" Khoảnh khắc đó, nhục thân của Tô Thần, vốn có thể sánh với Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, dưới Hỗn Độn Thiên Lôi, thân thể như đồ sứ bắt đầu rạn nứt, thấm ra từng vệt Tiên huyết đỏ tươi chói mắt.

"Oanh!" Khi một đạo Đại Đạo Thiên Lôi khác giáng xuống, Chân thân đầy vết nứt của Tô Thần ầm ầm vỡ nát, huyết hoa tung tóe.

"Chủ nhân!" Bạch Miêu Miêu đang ở xa tận chân trời nhìn thấy cảnh này, lo lắng nắm chặt đôi móng vuốt nhỏ màu hồng của mình.

"Ông!" Tô Thần điều động Đại Đạo pháp tắc, vận chuyển công pháp, thăng hoa Đại Đạo bản nguyên trọng tố Đạo Khu.

Hàng tỉ tỉ tế bào và phân tử vi hạt trong cơ thể Y sau khi được Đại Đạo Thiên Lôi tôi luyện, lại được Đại Đạo bản nguyên tẩy lễ thăng hoa, Đạo Khu sau khi trọng tố hiển nhiên càng thêm cường đại.

Cùng lúc đó, Ngũ Tạng (tâm, can, tỳ, phế, thận) được Đại Đạo

Thiên Lôi thăng hoa tôi luyện đến cực hạn, bắt đầu xông phá trụ cột Đạo Khu, hướng về Thức Hải, thuế biến thăng hoa thành Tam Hoa trên đỉnh Đại La Đạo Quả.

Nhưng tất cả những điều này, đều bị Tô Thần cứng rắn áp chế.

Trước khi chưa rèn giũa Đạo Khu của bản thân đến cực hạn, nếu cứ thế đột phá Đại La, rất khó thành tựu Đại La Đạo Quả mạnh nhất mà mình mong muốn.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Uy lực Hỗn Độn Thiên Lôi đạo này mạnh hơn đạo trước, uy áp Đại Đạo hàm chứa cũng càng lúc càng mạnh.

Đạo Khu của Tô Thần sau khi trọng tố, dưới sự tẩy lễ của Đại Đạo Thiên Lôi, hết lần này đến lần khác vỡ nát.

Suốt mười hai lần, tinh huyết đỏ tươi ban đầu của Y, dần dần tiến hóa thành huyết dịch bán kim sắc, hàm chứa vô tận Đại Đạo pháp tắc bản nguyên, uyển như bản thể của Đạo vậy.

Cường độ nhục thân cũng từ Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo trước đó thăng hoa lên Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, chỉ còn một bước nữa là đạt đến cấp độ Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

"Thời cơ chung quy đã thành thục!" Khi Tô Thần một lần nữa khống chế Đại Đạo bản nguyên trọng tố Chân thân, hai mắt bùng phát ra một tia tinh mang chói mắt.

"Oanh long long!" Đợi sau khi Đại Đạo Thiên Lôi giáng xuống, Y lấy Đạo Khu của bản thân chủ động nghênh đón.

Đồng thời khống chế tất cả pháp tắc của thế giới hỗn độn này, dũng nhập vào trong cơ thể mình.

"Lấy bản thân Ngô, khai tịch Thiên địa!" Oanh!

Hàng tỉ tỉ đạo Đại Đạo pháp tắc và Đại Đạo Thiên Lôi chìm vào cơ thể, vô tận Đại Đạo huyền quang rực rỡ, chiếu rọi chư Thiên vạn vũ, Bỉ ngạn của Đạo.

Khoảnh khắc này, hàng tỉ tỉ tế bào và vi hạt của Tô Thần, phảng phất xuất hiện một bản thân đỉnh Thiên lập Địa.

Y hai tay hư nắm một cây Khai Thiên Thần Phủ, dưới sự tẩy lễ của Đại Đạo Thiên Kiếp, vung ra thức đầu tiên của 《Khai Thiên Cửu Thức》: Khai Thiên Tích Địa!

Mỗi một tế bào và vi hạt trên thân Y, đã sớm có đủ Đại Đạo bản nguyên.

Tô Thần muốn mượn cơ hội Đại Đạo Thiên Lôi tẩy lễ này, khai tịch ra một tiểu thế giới vi tế trong hàng tỉ tỉ tế bào vi hạt của bản thân.

Thân hóa chủ tể đa duy vũ trụ, khống chế hàng tỉ tỉ vi tiểu thế giới!

Khi khai sáng pháp tu luyện nhục thân, Y trong nội tâm đã sớm có ý tưởng này, và cũng đã luôn nỗ lực vì nó.

Lần này đi bộ đăng đỉnh Bất Chu Sơn, nhận được quà tặng của Bàn Cổ Đại Thần, cùng với 《Khai Thiên Cửu Thức》 mà Y truyền, thêm vào sự gia trì của Đại Đạo Thiên Lôi và hàng tỉ tỉ bản nguyên pháp tắc, cuối cùng đã bước ra bước này.

"Oanh!" Trước khi Đạo Khu của Tô Thần băng toái, bản thân đỉnh Thiên lập Địa trong hàng tỉ tỉ tế bào vi hạt, cuối cùng đã khai tịch ra một phương Thiên địa bằng 《Khai Thiên Cửu Thức》, sau đó bị Đại Đạo Thiên Lôi ầm ầm đánh nát.

"Ông!" Khoảnh khắc này, nhục thân của Tô Thần thăng hoa đến cực hạn Đại Đạo, từ cường độ Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo

trước đó, cuối cùng một lần đột phá đến cấp độ Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Ngay cả khi so sánh với Thập Nhị Tổ Vu chính tông của Bàn Cổ, cũng không hề kém cạnh!

"Cuối cùng cũng thành công!" Hai mắt Tô Thần lộ ra một tia vui mừng, đồng thời cũng hàm chứa một chút mệt mỏi.

Hỗn Độn Thiên Lôi, với vai trò là khảo hạch ý chí của Đại Đạo, mỗi đạo uy lực đều vô cùng khủng bố, là cực hạn mà người độ kiếp có thể chịu đựng.

Có lẽ đã cảm nhận được sự suy yếu của Tô Thần lúc này, Đại Đạo Thiên Lôi dừng lại, ngưng tụ nhiều hơn, mạnh hơn bản nguyên Địa Hỏa Thủy Phong Hỗn Độn và Đại Đạo pháp tắc, chuyển hóa thành Đại Đạo Chi Kiếp càng thêm khủng bố.

"Ông!" Tô Thần điều chỉnh trạng thái bản thân đến đỉnh phong nhất.

Dựa theo Luân Hồi Đại Đạo, Thời Không Đại Đạo, Sinh Tử Đại Đạo, Âm Dương Đại Đạo, Ngũ Hành Đại Đạo, Vận Mệnh Đại Đạo mà bản thân khống chế, diễn hóa thành từng cái Đại Đạo Thần Luân.

Đại Đạo Chi Kiếp vốn là khảo hạch sự cảm ngộ và khống chế Đại Đạo pháp tắc của người độ kiếp, Tô Thần muốn mượn cơ hội này để hoàn thiện thêm Đại Đạo mà mình khống chế!

"Oanh!" "Oanh!" Uy lực Hỗn Độn Thiên Lôi tuy nói nhỏ hơn trước, nhưng uy lực hàm chứa lại càng mạnh.

Vô tận Đại Đạo Thần Lôi ầm ầm giáng xuống.

Đại Đạo Thần Luân mà Tô Thần tự thân khống chế đồng loạt băng toái vỡ nát, bùng phát ra từng đạo Đại Đạo Thần quang rực rỡ, rải rác vô biên Đại Đạo thần vận.

“Tách!” Dưới sự bao phủ của vô tận Đại Đạo thần vận, Tinh Khí Thần trong Thức Hải của Tô Thần, cuối cùng đã phát sinh thuế biến, thăng hoa thành Tam Hoa trên đỉnh Đại La Đạo Quả!

Ba đóa ‘Đạo Hoa’ vàng, bạc, tím từ đỉnh đầu Y bay lên, Đại Đạo thần âm từng trận, rải rác vô biên Đạo vận, hội tụ thành một sợi đường dây Đại Đạo đặc biệt, dung nhập vào hư không.

“Rào rào!” Lúc này, một dòng sông như có như không vang vọng truyền ra, chính là Thời Gian Trường Hà thần bí vĩ ngạn nhất thế giới Hồng Hoang!

Tô Thần nhắm chặt hai mắt.

Y đang ngộ Đạo, Y đang khống Đạo, đồng thời cũng đang chứng Đạo!

“Ông ô!” “Ông ô!” Vô tận bản nguyên Luân Hồi Đại Đạo, bản nguyên Thời Không Đại Đạo, bản nguyên Âm Dương Đại Đạo, bản nguyên Sinh Tử Đại Đạo, bản nguyên Vận Mệnh Đại Đạo, bản nguyên Ngũ Hành Đại Đạo vân vân.

Những Đại Đạo này, lại một lần nữa ngưng tụ ra từng tòa Đại Đạo Thần Luân chí cao vô thượng.

Tiếng động của chúng, vượt xa lần thứ nhất!

Chương 39

"Oanh!" "Oanh!" Từng đạo Hỗn Độn Thiên Lôi giáng thẳng xuống, từng tòa Đại Đạo Thần Luân vỡ nát, diễn hóa vô biên Đạo vận, thăng hoa Đại Đạo bản nguyên, dần dần dung nhập vào trong cơ thể Tô Thần.

"Tách!" Tam Hoa trên đỉnh Đại La Đạo Quả vừa mới thăng hoa, như được vô tận dưỡng chất, trực tiếp từ Nhất phẩm tấn thăng đến Tam phẩm, Ngũ phẩm, Thất phẩm, Cửu phẩm!

Bạch Miêu Miêu nhìn thấy cảnh này, kinh hỉ trợn to hai mắt, đồng thời tràn đầy kỳ vọng nhìn Chủ nhân nhà mình.

Trong thế giới Hồng Hoang, dưới Thiên Đạo Cửu là cực, Thập là viên mãn.

Trong Đại Đạo, Thập Nhị là viên mãn.

Một số Tiên Thiên Thần Thai Thánh cấp cao, khi đột phá Đại La, Tam Hoa trên đỉnh Đại La Đạo Quả đạt đến Cửu phẩm, đã là vui mừng khôn xiết, kích động không kìm được.

Bởi vì Cửu phẩm Đại La Đạo Quả có nghĩa là có hy vọng chứng đạo Hỗn Nguyên, mà Thập phẩm Đại La Đạo Quả thì chỉ cần không vẫn lạc, tương lai nhất định có cơ hội chứng đạo Hỗn Nguyên, trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân.

Còn về Thập Nhị phẩm Đại La Đạo Quả, chỉ tồn tại trong truyền thuyết Hồng Hoang.

Không những siêu thoát sự thăm dò của Thiên Đạo, mà còn chân chính có tư cách vấn đỉnh Đại Đạo, chứng đắc Vô Thượng Đại Đạo Cảnh!

Vậy Chủ nhân có thể đạt được thành tựu nghịch thiên này không?

Bạch Miêu Miêu nội tâm rất mong đợi!

"Rào rào!" Một dòng Thời Gian Trường Hà hạo hạo đãng đãng, vô biên vô tận cuối cùng đã được dẫn dắt ra, mỗi giọt sóng nước bên trong đều hàm chứa một thế giới Hồng Hoang độc đáo.

Vận mệnh của tất cả chúng sinh, đều được ghi chép trong đó.

Chỉ cần Tô Thần trầm tịch Đạo Quả của bản thân, là có thể nhảy ra khỏi dòng Thời Gian Trường Hà này, từ đó về sau đạt được đại tiêu dao, cùng tồn tại với Thiên địa Hồng Hoang.

Nhưng Y vẫn nhắm chặt hai mắt, như thể chưa từng nghe thấy.

Tiếp theo, các loại Đại Đạo mà Tô Thần khống chế, lại một lần nữa ngưng tụ ra Đại Đạo Thần Luân càng thêm thần thánh vĩ ngạn, chuẩn bị nghênh tiếp Đại Đạo Chi Kiếp cuối cùng.

Thiên địa chi kiếp và Thiên Đạo chi kiếp thông thường là bốn mươi chín đạo hoặc tám mươi mốt đạo.

Mà Đại Đạo Chi Kiếp thì chỉ có ba mươi sáu đạo.

Đôi khi không phải số đạo lôi kiếp càng nhiều thì uy lực càng mạnh.

Đại Đạo khởi nguồn từ Nhất, lập từ Tam, thành từ Ngũ, thịnh từ Thất, xử từ Cửu.

Đồng thời lại lấy Thập Nhị làm viên mãn, dưới Tam Luân tự nhiên là ba mươi sáu đạo.

Chỉ có trải qua khảo hạch Đại Đạo Thiên Lôi hoàn chỉnh, mới có thể chân chính 'lập Đạo', thành tựu viên mãn.

"Oanh!" Đạo Hỗn Độn Thiên Lôi thứ ba mươi lăm, một lần nữa đánh nát Đại Đạo Thần Luân mà Tô Thần khống chế, hóa thành bản

nguyên vĩ lực bàng bạc, dung nhập vào Tam Hoa trên đỉnh.

Khiến cấp Cửu phẩm ban đầu trực tiếp tấn thăng thành Thập phẩm, sau đó lại nhanh chóng thăng hoa lên Thập nhất phẩm!

"Chủ nhân, Người cố lên nha!" Bạch Miêu Miêu nắm chặt đôi móng vuốt mềm mại màu hồng, nội tâm âm thầm cổ vũ Chủ nhân nhà mình.

Đạo Quả Đại La của nàng đã đạt đến Thập nhất phẩm, có thể đạt đến Đạo Quả Đại Đạo viên mãn hay không, thì phải xem đạo Đại Đạo Thần Lôi cuối cùng này.

Thành bại ngay trong quyết định này!

"Ông!" Tô Thần trọng tố Đạo Khu, âm thầm điều chỉnh trạng thái bản thân đến đỉnh phong nhất.

Y ngẩng đầu nhìn về phía thế giới hỗn độn tối tăm trùng điệp, kiên nhẫn chờ đợi đạo Hỗn Độn Thiên Lôi cuối cùng giáng xuống.

"Oanh!" Đạo Đại Đạo Thần Lôi cuối cùng hội tụ toàn bộ uy lực lôi phạt, giáng thẳng xuống Tô Thần giữa hư không.

Khoảnh khắc đó, toàn bộ thế giới hỗn độn này dường như hoàn toàn ngừng lại.

Không có một tia pháp tắc nào tồn tại, cũng không có Địa Hỏa Thủy Phong Hỗn Độn, thậm chí ngay cả ý chí mà Bàn Cổ Đại Thần lưu lại, cũng tan biến hết vào khoảnh khắc này.

Chỉ thấy Chân thân của Tô Thần và Đại Đạo Thần Luân ngưng tụ toàn bộ ầm ầm vỡ nát, thậm chí ngay cả Tam Hoa trên đỉnh Đại La Đạo Quả cũng đồng loạt tiêu diệt.

Bạch Miêu Miêu nhìn thấy cảnh này, lông tóc dựng đứng vì căng thẳng, tim phảng phất bị người ta bóp chặt, không thể đập, không thể

thở.

Không biết đã trải qua bao lâu, có lẽ là một khoảnh khắc, cũng có lẽ là mấy kỷ nguyên.

Ba đóa Đạo Hoa vàng, bạc, tím bay lên, bùng phát vô biên Đại Đạo vĩ lực, chiếu rọi chư Thiên, trực đạt Bỉ ngạn của Đạo.

"Rào rào!" "Rào rào!" Lúc này, giữa hư không xuất hiện hai dòng sông hạo hạo đãng đãng, phân biệt là Thời Gian Trường Hà thần thánh vĩ ngạn nhất thế giới Hồng Hoang, và dòng còn lại chính là Vận Mệnh Trường Hà thần bí nhất!

Chỉ thấy một thân ảnh vượt ra khỏi Thời Gian Trường Hà, nhảy vào Vận Mệnh Trường Hà, sau đó lại bay vút ra, hóa thành một đạo Thần quang rực rỡ, chìm vào ba loại Đạo Hoa vàng, bạc, tím.

"Oanh!" Khoảnh khắc tiếp theo, ba loại Đạo Hoa vàng, bạc, tím đồng loạt nở rộ.

Toàn bộ thế giới hỗn độn, đột nhiên dũng hiện vô biên tử khí, Thiên hoa tề trụy, Địa dũng kim liên.

Vô số kim đẳng, kim liên, anh lạc, thùy châu do Đại Đạo bản nguyên hóa thành, uyển như Đại Đạo chi âm nhẹ nhàng tụng xướng, một cảnh dị tượng thịnh đại hạo hãn cùng thế đồng khánh!

Tam Hoa trên đỉnh Đại La Đạo Quả khai Thập Nhị phẩm, cực hạn viên mãn trong Đại Đạo!

Khoảnh khắc này, Tô Thần lại một lần nữa khai sáng kỷ lục tiền cổ vô nhân, thậm chí hậu vô lai giả trong thế giới Hồng Hoang!

"Meo!" Bạch Miêu Miêu vốn đang cực kỳ lo lắng, khi nhìn thấy giữa hư không đột nhiên xuất hiện Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà, kinh ngạc đến nỗi suýt rớt hàm.

Thông thường, sinh linh Hồng Hoang đột phá Đại La sẽ nhảy ra khỏi Thời Gian Trường Hà, ngao du tuế nguyệt trói buộc 'Quá Khứ Thân' của mình.

Cũng có thể thiết lập điểm neo, Chân thân bất hủ, thành tựu Pháp Tướng chí cao, Pháp thân vô lượng.

Tọa khán thế sự biến thiên, thương hải tang điền, cùng tồn tại với Thiên địa Hồng Hoang.

Còn Vận Mệnh Trường Hà thì là siêu thoát 'Tự ngã', vĩnh viễn bất diệt, dung hợp 'Quá Khứ Thân', 'Hiện Tại Thân', 'Tương Lai Thân' tam thân hợp nhất, khống chế Vạn La Thần Tượng, ấn chứng Đại Đạo 'Chân ngã'!

Năng lực như vậy, chỉ có cường giả Hỗn Nguyên Kim Tiên khi siêu thoát Đại Đạo pháp tắc mới có thể dẫn dắt ra.

Nhưng hiện tại, Chủ nhân mới vừa đột phá Đại La, đã có thể dẫn dắt ra Vận Mệnh Trường Hà của Hồng Hoang, chẳng phải điều này nói lên Y đã có tư cách siêu thoát Đại Đạo pháp tắc, nhòm ngó minh ngộ 'Đại Đạo Quy Tắc' sao?

Khoảnh khắc tiếp theo, khi nhìn thấy Tam Hoa trên đỉnh Đại La Đạo Quả của Chủ nhân tấn thăng Thập Nhị phẩm, trở thành người duy nhất khai sáng thế giới Hồng Hoang, Bạch Miêu Miêu nội tâm kích động sùng bái đến mức không thể thêm nữa.

Tự đáy lòng cảm thấy tự hào vì Chủ nhân!

Ban đầu nàng vẫn luôn mong đợi, hy vọng Đạo Quả Đại La của Chủ nhân có thể vượt qua Thập nhất phẩm của Hồng Quân, Thánh Nhân đầu tiên khai thiên Hồng Hoang.

Bây giờ cuối cùng đã đạt được thành tựu này, sự sùng bái và kích động trong nội tâm, thực sự khó mà diễn tả được.

“Chủ nhân quả nhiên là Chủ nhân!” Sau khi hoàn hồn, Bạch Miêu Miêu nội tâm cảm thán thật lâu, bình phục cảm xúc.

Không biết đã trải qua bao lâu.

Tô Thần lững thững mở hai mắt, cảm ngộ Đạo Quả Đại La của mình cùng những gì đạt được khi đột phá, khóe miệng khẽ nhếch lên, lộ ra vẻ vui mừng vô cùng.

Chuyến đi Bất Chu Sơn lần này, thu hoạch thực sự quá viên mãn.

Trong kế hoạch ban đầu của Y, đột phá Đại La sẽ phải đợi đến khi trở về Đạo trường Luân Hồi Sơn của bản thân, dùng công đức kim luân của Đại Đạo bản thân để dẫn xuất sự chú tâm của Đại Đạo, từ đó kích hoạt khảo nghiệm Đại Đạo Chi Kiếp, một lần chứng đắc Đạo Quả Đại La mạnh nhất.

Ai ngờ, mình đi bộ đăng đỉnh Bất Chu Sơn, không những đạt được toàn bộ kinh nghiệm chứng đạo và trưởng thành của Bàn Cổ Đại Thần.

Thậm chí còn được đặc biệt chiếu cố, bằng di trạch cuối cùng, giúp mình chứng đạo Đại La trong thế giới hỗn độn đặc biệt này, thành tựu Đạo cơ hoàn mỹ.

Không những có thể qua mặt Thiên Đạo Hồng Hoang.

Thậm chí sau này ngay cả Thánh Nhân, cũng không thể thăm dò tính toán được chân chính át chủ bài của mình!

“Meo ~ô!” Một đạo bạch sắc thiểm điện phóng về phía Tô Thần, tản ra vẻ sùng bái và vui mừng vô cùng.

“Chủ nhân, Người thật là quá lợi hại!” Bạch Miêu Miêu bám vào vai Y, đưa đôi móng vuốt nhỏ mềm mại ôm chặt cổ Tô Thần.

“Miêu Miêu, cảm ơn ngươi!” Tô Thần tuy nói đang độ ‘Đại Đạo

Chi Kiếp', nhưng tâm thần cũng có thể cảm tri được Bạch Miêu Miêu vẫn luôn lo lắng cho mình, và còn hộ pháp cho mình.

Y ôm chặt Bạch Miêu Miêu, nhẹ nhàng vuốt ve đầu, từ từ kéo dài chữ 'Vương' màu tím kim trên trán.

"Ông!" Một sợi mệnh hồn và thần thức từ Thức Hải của Tô Thần tế ra, chìm vào Thức Hải của nàng, chính là mệnh hồn Bạch Miêu Miêu hiến tế khi nhận Chủ, cùng với cảm ngộ và thể nghiệm khi Tô Thần đột phá Đại La.

"Miêu Miêu, tiếp theo thì xem ngươi!" Y nhẹ nhàng vỗ vỗ đầu nàng, sau đó từ từ buông ra.

"Meo!" "Chủ nhân Người yên tâm đi, Ngã tuyệt đối sẽ không làm Người thất vọng đâu!" Bạch Miêu Miêu lượn lờ giữa không trung, trước tiên tiêu hóa cảm ngộ đột phá Đại La mà Chủ nhân truyền, sau đó từ từ kiểm chứng Đại Đạo pháp tắc mà bản thân khống chế, chuẩn bị cho Hóa hình và đột phá Đại La.

Nàng rất rõ ràng, cơ duyên lần này vạn năm khó gặp.

Phương thế giới hỗn độn đặc biệt do Bàn Cổ Đại Thần ban cho này, trực tiếp câu thông liên tiếp với Vô Thượng Đại Đạo, lấy 'Đại Đạo Chi Kiếp' để Hóa hình.

Nếu thành công, lợi ích có thể đạt được, sẽ là khó mà tưởng tượng được.

"Choang!" Theo Đại Đạo pháp tắc của phương thế giới hỗn độn độc lập ngoài này ào ạt dũng đến, Chân thân vốn chỉ một thước của Bạch Miêu Miêu, dần dần tăng trưởng đến mấy chục vạn trượng.

Hóa thành một Tôn Thôn Thiên Bạch Hổ, phủ khám chủ tể thế giới!

"Ông ô!" "Ông ô!" Vòm trời bắt đầu ngưng tụ Địa Hỏa Thủy

Phong giữa Thiên địa, Hỗn Độn Ám Lôi, dần dần ngưng tụ thành kiếp vân Đại Đạo đen kịt.

Trong nháy mắt, thế giới hỗn độn hạo hãn trở nên tối đen như mực, chỉ còn uy áp Vô Thượng Đại Đạo tồn tại.

"Oanh long long!" Một đạo Hỗn Độn Thiên Lôi to lớn như rắn điên rạch ngang vòm trời, mang theo Thần quang Đại Đạo rực rỡ, trực tiếp oanh kích lên Chân thân của Bạch Miêu Miêu.

"Meo!" Lược hiển thống khổ ngao khiếu thanh hưởng khởi.

Chỉ thấy Chân thân của Bạch Miêu Miêu bốc khói nghi ngút, sau đó dần dần rạn nứt vỡ nát, Tiên huyết đỏ tươi thấm ra, trông vô cùng kinh tâm động phách.

Nàng đang bắt chước Chủ nhân Tô Thần.

Mười hai đạo Hỗn Độn Thiên Lôi phía trước uy lực tương đối yếu, cho nên dùng để tôi luyện nhục thân của bản thân, chuẩn bị cho việc tạo dựng Đạo Khu hoàn mỹ.

Tuy nhiên nàng vẫn có chút đánh giá thấp uy lực của Hỗn Độn Thiên Lôi.

Sau khi đạo thứ mười kết thúc, Chân thân của Bạch Miêu Miêu sau vô số lần oanh toái và trọng tổ, bản nguyên tiêu hao gần hết, khí cơ của bản thân cũng vô cùng suy yếu.

Nhìn thấy cảnh này, Tô Thần có chút đau lòng, cũng rất muốn nhắc nhở nàng vận dụng pháp lực và khống chế Đại Đạo pháp tắc để chống cự.

Nhưng khi nhìn thấy sự kiên nghị bùng phát từ đôi mắt to như hắc bảo thạch của nàng, Y cứng rắn nhịn xuống. 'Con đường' phải tự mình đi, 'Đạo' phải tự mình chứng.

Chương 40

Trước mặt mình, nàng là một chú mèo con mềm manh đáng yêu, thích làm nũng.

Nhưng trên con đường chứng Đạo, nàng là một kẻ cầu Đạo chân chính.

Đạo tâm kiên như bàn thạch!

"Oanh long long!" Sau khi đạo Hỗn Độn Thiên Lôi thứ mười một giáng xuống, Chân thân của Bạch Miêu Miêu kiên trì được một lát, sau đó mới từ từ vỡ vụn như đồ gốm.

Nàng cảm tri được bản nguyên của mình sắp tiêu hao hết, nhận thức sâu sắc được khoảng cách giữa mình và Chủ nhân.

Thế là, đối mặt với đạo Hỗn Độn Thiên Lôi thứ mười hai cực kỳ hiểm ác, nàng cuối cùng đã khống chế Đại Đạo pháp tắc để tiến hành chống cự.

Tiếp theo, Hỗn Độn Thiên Lôi bắt đầu lại ngưng tụ, cũng để lại đủ thời gian phục hồi cho người độ kiếp.

Dù sao, Bạch Miêu Miêu là Thượng Cổ Thần Thú, là huyết mạch hoàng tộc cuối cùng của Bạch Hổ tộc.

Nàng có khí vận phi phàm, bản thân lại không có nghiệp lực.

Đại Đạo có đức hiếu sinh, chung quy sẽ để lại một tia sinh cơ cho người độ kiếp.

Sau khi điều chỉnh trạng thái trở lại đỉnh phong, Bạch Miêu Miêu bắt đầu khống chế Thôn Phệ Đại Đạo, cấu trúc thành một tòa Đại Đạo Thần Luân, nghênh tiếp sự tẩy lễ của Thiên Đạo Thần Lôi, từ đó thăng hoa cảm ngộ và kiểm chứng 'Đạo' của bản thân!

"Tách!" Sau khi đạo Hỗn Độn Thiên Lôi thứ hai mươi tư kết thúc, Ngũ khí trong lồng ngực Bạch Miêu Miêu thăng hoa đến cực hạn, Tinh Khí Thần thuận lợi xông phá cột sống, hội tụ lên não hải thuế biến thành Tam Hoa trên đỉnh Đại La Đạo Quả.

Vô cùng Đạo vận tràn ra.

Tam phẩm, Ngũ phẩm, Thất phẩm, Cửu phẩm!

Ba đóa Đạo Hoa vàng, bạc, tím khẽ lay động, bùng phát vô lượng Đại Đạo thần vận và Thần quang rực rỡ.

Theo đạo Hỗn Độn Thiên Lôi thứ ba mươi giáng xuống, Đạo Quả Đại La của Bạch Miêu Miêu cuối cùng đã đột phá, tấn thăng thành Thập phẩm.

"Oanh!" Khi đạo Hỗn Độn Thiên Lôi cuối cùng giáng xuống, không gian nàng đang ở hóa thành hư vô, phảng phất hoàn toàn tan thành mây khói.

Nếu không phải Tô Thần có thể cảm tri được khí cơ sinh mệnh còn sót lại của nàng, e rằng còn thật sự sẽ cho rằng Bạch Miêu Miêu đã thất bại.

"Rào rào!" Thời Gian Trường Hà Hồng Hoang hiển hóa ra.

Bản nguyên của Bạch Miêu Miêu ẩn vào trong đó, sau đó nhảy vọt lên.

"Ông!" Tam Hoa trên đỉnh Đại La Đạo Quả một lần nữa hiển hiện, bùng phát vô lượng Đại Đạo thần vận, cuối cùng lại một lần nữa đột phá, tấn thăng thành Thập nhất phẩm.

Đạo cơ của nàng, đã đạt đến cấp độ ngang với tàn linh Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế như Dương Mi Đại Tiên, Hồng Quân.

Ngay sau đó, giữa hư không vang lên tiếng Vận Mệnh Trường Hà

Hồng Hoang cuộn trào, tuy nói 'nó' được Bạch Miêu Miêu dẫn dắt ra, nhưng lại không có tư cách nhảy vào trong đó để siêu thoát vận mệnh!

Nhìn thấy cảnh này, Tô Thần nội tâm thở phào nhẹ nhõm thật lâu, tự đáy lòng cảm thấy vui mừng cho Bạch Miêu Miêu.

Theo bản nguyên căn nguyên của nàng, Đạo Quả Đại La có thể đạt đến Thập phẩm đã là cực hạn.

Nhưng do Đạo tâm của bản thân kiên định, lại có cảm ngộ đột phá do chính mình khai sáng, thêm vào việc ở đỉnh Bất Chu Sơn này nhận được quà tặng của Bàn Cổ Đại Thần.

Cho nên mới đột phá cực hạn, đạt đến cùng một cấp độ với các tồn tại cấp cao như Dương Mi Đại Tiên, Tiên Đạo Hồng Quân!

"Ông!" Theo Bạch Miêu Miêu tiêu hóa xong những gì đạt được khi đột phá, Tam Hoa trên đỉnh Đạo Quả Đại La của nàng dần dần chìm vào Thức Hải.

Hư ảnh Thôn Thiên Bạch Hổ giữa không trung theo đó hóa quang bùng nổ, kèm theo từng trận Đại Đạo chi âm, vô số Đại Đạo kim liên và kim vũ rơi xuống.

Từ đó bước ra một cô gái thân mặc váy dài trắng, phấn điêu ngọc trác, hoàn mỹ như một con búp bê sứ.

Nàng trông chừng chỉ khoảng sáu bảy tuổi.

Đôi mắt to như hắc bảo thạch lấp lánh, hàng mi dài khẽ run, trên trán trắng nõn của nàng, có một chữ 'Vương' Đại Đạo minh văn ẩn hiện.

Ba nghìn sợi tóc xanh như thác nước buông dài sau lưng, tản ra khí tức linh động đáng yêu, hoàn mỹ không tì vết.

"Meo!" "Chủ nhân!" Bạch Miêu Miêu sau khi Hóa hình thuận lợi,

trực tiếp phóng về phía Tô Thần.

Nàng có lẽ đã quen làm nũng với Chủ nhân, mỗi lần đều 'meo' một tiếng, thể hiện âm điệu trong trẻo linh động của nàng, như những nốt nhạc Đại Đạo vang vọng.

"Chúc mừng ngươi, Miêu Miêu." Bị nàng ôm chặt cổ, cảm nhận làn da mịn màng mềm mại như có thể thổi bay, cùng với bộ lông mềm mại trước kia dường như có chung cảm giác.

Một tay Y ôm nàng, tay còn lại cứ như trước đây vuốt ve đầu nàng.

Bạch Miêu Miêu khẽ ngẩng đầu, tận hưởng sự âu yếm của Chủ nhân.

Đôi mắt to chớp chớp, từ từ nheo lại, khóe miệng lộ ra nụ cười say đắm, trên mặt cũng tràn ngập niềm vui từ tận đáy lòng.

"Hưu!" "Hưu!" Lúc này, từ trên cao vòm trời hỗn độn đánh ra hai đạo Đại Đạo Thần quang, phân biệt bao phủ Tô Thần và Bạch Miêu Miêu.

"Choang!" Trong chớp mắt, hai Chủ tớ bọn họ đã xuất hiện ở vị trí đăng đỉnh trước đó.

Uy áp khổng lồ ban đầu, cũng tản mát ra khí tức thân cận nhàn nhạt.

"Đa tạ Bàn Cổ Đại Thần!" "Đa tạ Bàn Cổ Đại Thần!" Bạch Miêu Miêu theo Chủ nhân, hai tay ôm quyền, vô cùng trịnh trọng đối với ngọn Bất Chu Sơn đỉnh Thiên lập Địa này hành lễ, cảm niệm 'Người' đã ban tặng vô tư.

"Hóa ra mới chỉ trải qua một khoảnh khắc ngắn ngủi?" Sau khi hành lễ, Tô Thần dùng thần thức cảm niệm thời gian trôi qua ở Hồng Hoang, phát hiện mới chỉ vừa trôi qua một khoảnh khắc.

Nếu không phải mình đã chứng đắc Đại La, e rằng còn sẽ nghi ngờ đây chỉ là một giấc mộng hoàng lương.

Sau khi hoàn hồn, Tô Thần do tâm linh thần diệu mà nhận được phản hồi từ Bất Chu Sơn.

Không gian đặc biệt này, câu thông liên kết với thế giới hỗn độn, gia trì gấp mấy lần Đại Đạo bản nguyên và vĩ lực, mục đích là để thưởng cho tất cả những người đăng đỉnh.

Nhưng do mình và Bạch Miêu Miêu đã độ kiếp chứng đạo Đại La tại đây, tiêu hao quá nhiều Đại Đạo bản nguyên vĩ lực, do đó không gian đặc biệt này chỉ còn lại một suất cuối cùng.

Điều đó có nghĩa là, cho dù sau này có bao nhiêu người đăng đỉnh Bất Chu, nhưng cũng chỉ có người đầu tiên mới có thể nhận được món quà tặng cuối cùng của Bàn Cổ Đại Thần.

Nghĩ đến chuyến đi Bất Chu Sơn lần này, Tô Thần cảm thấy thu hoạch thực sự quá viên mãn.

Tạo ra hai mươi tư phẩm Hóa Thanh Liên căn hành, Cửu Thiên Tức Nhưỡng, một hồ lô Tam Quang Thần Thủy, cực phẩm Vận Mệnh bảo vật Tam Sinh Thạch, Hỗn Độn Hồ Lô, Khô Nuy Hồ Lô Đằng.

Còn đạt được kinh nghiệm trưởng thành và chứng đạo của Bàn Cổ Đại Thần, truyền thừa 《Khai Thiên Cửu Thức》.

Thậm chí còn chứng đắc Đại La trong thế giới hỗn độn đặc biệt mà 'Người' lưu lại, thành tựu Đạo Quả viên mãn Thập Nhị phẩm, trở thành người đầu tiên từ khi Hồng Hoang khai thiên tích địa!

"Nên đi Vu tộc bái phóng Hậu Thổ!" Tô Thần cảm thấy trước khi rời đi, phải gặp gỡ vị chủ nhân Địa Đạo tương lai này, bố cục trước, cùng nhau chung tay thực hiện sứ mệnh của bản thân, kháng hành

Thiên Đạo.

Khi đến nửa sườn núi, một đạo Tiên Thiên Linh Bảo trùng Thiên mà khởi, tản ra khí tức pháp tắc Đại Đạo Thổ chi nồng đậm.

"Chẳng lẽ là Thổ Linh Châu trong Ngũ Hành Châu?" Cảm tri được Thủy Linh Châu trong Thức Hải khẽ rung động, Tô Thần như có điều suy nghĩ, liền bay vút về nơi bảo vật xuất thổ.

Vừa đến thung lũng này, có một Nữ Thần thân mặc váy sa cung trang màu vàng bước ra từ trong đó.

Chỉ thấy nàng lông mày như núi xa, đôi mắt như làn nước thu, mũi ngọc thanh tú và môi đỏ thắm, ba nghìn sợi tóc xanh dài đến eo, cùng nhau bay múa trong gió nhẹ.

Khí chất thánh khiết thanh nhã, ôn hòa rạng rỡ.

Như tạo vật ưu tú nhất của Đại địa, hoàn mỹ đến mức khiến người ta rung động.

"Bạt!" Cảm tri được ánh mắt của Tô Thần, nàng nhìn về phía Y, đôi mắt trong suốt như suối hơi co lại, lộ ra một tia thân cận và tò mò.

"Bần đạo Hậu Thổ, ra mắt hai vị Đạo hữu!" Là do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành, lại là chủ Địa Đạo được Thiên địa công nhận.

Hậu Thổ có thể cảm nhận rõ ràng bản nguyên mà Tô Thần tản ra thân cận với mình, hơn nữa 'Đạo' của Y phảng phất vô cùng khế hợp với mình.

Cho nên, nàng chủ động mở lời hành lễ với Tô Thần.

"Bần đạo Tô Thần, ra mắt Hậu Thổ Đạo hữu!" "Bần đạo Bạch Miêu Miêu, ra mắt Hậu Thổ Đạo hữu!" Nay đã đột phá Đại La, trở thành Chưởng Đạo giả thực sự, hai người đều đã theo kịp Tiên Thiên Thần Thai Thánh cấp cao của Hồng Hoang, có tư cách xưng hô Đạo

hữu với bất kỳ cường giả Đại La nào.

"Tô Thần Đạo hữu, Bần đạo cảm thấy hữu duyên với ngươi, viên Thổ Linh Châu này hình như có cảm ứng với ngươi, không bằng cứ tặng ngươi làm lễ gặp mặt đi!" Hậu Thổ nói rồi, lấy ra một viên châu màu vàng đất to bằng ngón cái, bên trên tản ra từng sợi khí tức pháp tắc Đại Đạo Thổ chi thuần khiết.

Nàng truyền thừa là Đại Đạo Thổ chi, khế hợp với Thổ Linh Châu.

Nhưng do không có Nguyên thần, nên sau khi có được bảo vật này cũng không thể sử dụng.

Vừa hay thấy Tô Thần cũng có duyên với viên châu này, hơn nữa còn tự nhiên thân cận với mình, nên cứ coi như là lễ gặp mặt.

Hậu Thổ ẩn ẩn có một trực giác rằng Tô Thần trước mắt rất quan trọng đối với mình.

Hơn nữa khí cơ trên thân Y, cũng cực kỳ tương tự với Phụ Thần, thậm chí thực lực nhục thân, cũng tuyệt đối không thua kém Tổ Vu như mình!

"Vậy thì đa tạ Hậu Thổ Đạo hữu rồi!" Tô Thần cũng không khách khí, nhận lấy Thổ Linh Châu mà nàng tặng, thu vào Thức Hải, cùng với Thủy Linh Châu cất giữ chung một chỗ.

Khoảnh khắc tiếp theo, Y từ không gian Thức Hải lấy ra hai mươi bốn viên Ngộ Đạo Thần Trà, trang trí trong hộp ngọc Tiên Thiên, động dụng thần thông đưa đến trước mặt nàng.

"Có đi có lại mới toại lòng nhau, Ngộ Đạo Thần Trà này coi như là lễ đáp lại của Bần đạo, mong Hậu Thổ Đạo hữu đừng từ chối!" Vu tộc không có Nguyên thần, không thể sử dụng Tiên Thiên Linh Bảo.

Nhưng bọn họ đều truyền thừa các Đại Đạo pháp tắc khác nhau,

có thể thưởng thức linh căn linh quả để cường đại bản thân.

Tác dụng của Ngộ Đạo Thần Trà đối với bọn họ, chẳng khác nào bảo vật cấp cao!

"Đa tạ Tô Thần Đạo hữu!" Hậu Thổ cũng không khách khí, nhận lấy Ngộ Đạo Thần Trà này rồi lại mở lời mời.

"Nơi này cách bộ lạc của Bần đạo không xa, không biết Đạo hữu có nguyện ý đến hàn xá một chuyến không?" "Thiện!" Tô Thần gật đầu đáp ứng.

Y vốn dĩ muốn tìm Hậu Thổ để bố cục Địa Đạo trước, nay ngẫu nhiên gặp gỡ, đây cũng thực sự là duyên phận.

Bạch Miêu Miêu nhìn thấy Chủ nhân dường như có việc quan trọng muốn nói chuyện với Nữ Thần trước mắt, thế là một lần nữa trở về không gian Thức Hải chuyên thuộc của nàng.

Hậu Thổ nhìn thấy cảnh này, không khỏi ngẩn người.

Nàng đương nhiên nhìn ra căn nguyên tư chất của Bạch Miêu Miêu siêu phàm, ban đầu còn tưởng rằng bọn họ là 'Đạo lữ' tương hỗ phù trì, ai ngờ lại là sủng vật của Tô Thần!

Điều này chẳng phải là quá không thể tưởng tượng sao?

Trong thế giới Hồng Hoang hiện tại, Đạo lữ không chỉ ý chỉ 'quan hệ vợ chồng', mà là chỉ 'bạn lữ' trên con đường chứng Đạo, hai bên trên con đường chứng Đạo cùng nhau dìu dắt.

Không từ bỏ, không bỏ rơi.

Giống như Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân, hai người bọn họ chính là loại quan hệ 'Đạo lữ' này.

Bộ lạc Hậu Thổ.

Chương 41

Một số thành viên Vu tộc vóc dáng to lớn, tướng mạo thô kệch nhưng lại tràn đầy vẻ đẹp hùng tráng, bọn họ khi nhìn thấy Tổ Vu Hậu Thổ dẫn theo một nam tử phong thần tuấn tú trở về, nội tâm khá tò mò.

Vu tộc là một chủng tộc lấy huyết mạch làm sợi dây liên kết cốt lõi.

Sau khi Thập Nhị Tổ Vu xuất thế, bọn họ lấy tinh huyết của bản thân dung nhập vào huyết trì bí cảnh trong Bàn Cổ Đại Điện, sau đó không ngừng thai nghén ra tộc nhân mới.

Trong hơn một Nguyên Hội này, số lượng thành viên Vu tộc nhanh chóng tăng vọt, Thập Nhị Tổ Vu phân biệt lấy tên của bản thân kiến lập bộ lạc, bảo vệ tổ địa Đại Điện.

Đến Đại Điện Hậu Thổ, nơi đây phong cách đơn giản thô kệch, tràn ngập khí tức hoang sơ man rợ.

Tô Thần và Hậu Thổ đối diện mà ngồi.

Nàng phong hoa tuyệt đại, ôn nhu rạng rỡ, mỗi cái nhíu mày, mỗi nụ cười đều khiến Đại địa bốn mùa như xuân, thấm vào tận đáy lòng.

"Đạo hữu có từng đến Tử Tiêu Cung nghe Hồng Quân Thánh Nhân giảng đạo chưa?" Nhìn thấy Tô Thần phong thần tuấn tú, trác nhĩ bất quần, toàn thân phảng phất tản ra một loại khí tức sinh cơ luân hồi Đại địa, điều này khiến Hậu Thổ tự đáy lòng cảm thấy thân cận.

"Không có!" Tô Thần lắc đầu.

"Đây là vì sao?" Nàng thần sắc có chút kinh ngạc.

Tuy nói Vu tộc đi con đường chứng đạo nhục thân, khác với tuyến

đường chứng đạo nguyên thần mà Hồng Quân đi, nhưng cũng không ngăn cản Thập Nhị Tổ Vu nhận thức được đây là một cơ duyên lớn.

Giống như Tam Thanh do Nguyên thần của Phụ Thần hóa thành, hai Đại Kim Ô của Thái Dương Tinh, những Tiên Thiên Thần Thai Thánh cấp cao này, bọn họ đều không thể chống lại loại dụ hoặc này.

Sao Tô Thần lại không hề động lòng?

"Đạo của Y, không thể dạy Ngô!" Cái gì?!

Nghe Tô Thần ngôn giản ý cai giải thích nguyên do, Hậu Thổ không khỏi hai mắt co rút, nội tâm vô cùng chấn hám đồng thời, lại tràn đầy vô cùng thiện cảm.

Bởi vì, Thập Nhị Tổ Vu của mình cũng chưa từng đến nghe đạo.

Đạo của Hồng Quân, cũng không thể dạy Thập Nhị Tổ Vu của mình!

Tô Thần, là do Địa Đạo chí bảo Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên hóa thành, trước mặt chủ Địa Đạo tương lai Hậu Thổ, căn bản không cần phải che giấu.

Huống hồ, Hồng Quân đi con đường Thiên Đạo, sứ mệnh của mình là Địa Đạo.

Đạo của Y, lại làm sao có thể dạy mình?

"Đạo hữu, chúng ta luận đạo một phen, thế nào?" Hậu Thổ dưới sự hân hỉ, liền muốn cùng Tô Thần luận đạo, chia sẻ cảm ngộ truyền thừa Đại Đạo Thổ chi của bản thân cho Y, hy vọng có thể khai ích cho Y.

"Thiện!" "Vậy thì đa tạ Đạo hữu rồi!" Tô Thần rất rõ ràng, Vu tộc không có Nguyên thần, chỉ có thể thông qua nhục thân cùng cảm ngộ truyền thừa Đại Đạo để cường đại bản thân.

Luận đạo với người khác, về cơ bản không có tác dụng gì mấy.

Nàng thấy mình có sự can thiệp vào Đại Đạo Thổ chi, nên muốn chia sẻ cảm ngộ Đại Đạo truyền thừa của nàng cho mình, để mình có thể thụ ích.

Đối với phần thiện ý này, Tô Thần nhìn nàng thật sâu một cái, âm thầm ghi nhớ trong lòng.

"Đại địa chi Đạo, hậu đức tái vật." "Đại địa chi đức, bao dung vạn linh." "Cốc đắc nhất dĩ doanh, vạn vật đắc nhất dĩ sinh." Hậu Thổ khẽ mở môi son, giảng thuật Đại Đạo Đại địa truyền thừa của mình.

Khoảnh khắc đó, mãn Thiên lực lượng pháp tắc Đại Đạo Thổ chi ào ạt dũng đến, diễn hóa ra đủ loại dị tượng.

Có Bất Chu Sơn đỉnh Thiên lập Địa, kiên nghị bất khuất.

Có Đại địa nhân từ, che chở chúng sinh.

Cũng có tấm lòng Đại địa bao la, bao dung tất cả.

Tô Thần âm thầm nhắm chặt hai mắt, cảm ngộ 'Đại Đạo Đại địa' mà Hậu Thổ giảng thuật, nội tâm đối với sự khống chế pháp tắc Đại Đạo Thổ chi dần dần thăng cấp, sau đó phản bổ Ngũ Hành Đại Đạo.

Truyền thừa của Y là Luân Hồi Đại Đạo, tuy nói đối với Ngũ Hành Đại Đạo và Đại Đạo Thổ chi khá tinh thông, nhưng cũng không hình thành 'Đạo tranh' với Hậu Thổ.

Ngược lại còn tương phụ tương thành vì cả hai đều gánh vác sứ mệnh Địa Đạo!

Hậu Thổ kết thúc giảng đạo.

Nhìn thấy Tô Thần nhắm chặt hai mắt cảm ngộ, trên thân tràn ngập vô tận bản nguyên pháp tắc Đại Đạo Thổ chi, trong đôi mắt đẹp lộ ra một tia vui mừng.

Rất lâu sau, Tô Thần tỉnh lại từ cảm ngộ, đối với sự khống chế pháp tắc Ngũ Hành Đại Đạo, hiển nhiên đã đạt đến bốn mươi lăm phần trăm, tăng thêm năm phần trăm.

Từ đó có thể thấy, thu hoạch lần này khi nghe Hậu Thổ giảng thuật cảm ngộ Đại Đạo truyền thừa lớn đến mức nào!

"Tiếp theo đến lượt Bần đạo." Tô Thần mỉm cười khẽ gật đầu với nàng, chậm rãi mở lời.

"Đại Đạo danh Thiên địa chi thủy, hữu danh vạn vật chi mẫu." "Đạo sinh nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật." "Luân Hồi chi Đạo, Thiên hạ vạn vật sinh ư hữu, hữu sinh ư vô!" Theo Tô Thần mở lời giảng đạo, lực lượng pháp tắc Tam Thiên Đại Đạo giữa Thiên địa ào ạt dũng đến, hội tụ thăng hoa thành Đại Đạo bản nguyên.

Tử khí thăng đẳng, kim liên dũng hiện.

Các loại dị tượng tranh nhau hiển hiện trong động phủ, khiến đôi mắt đẹp của Hậu Thổ liên tục tỏa sáng dị sắc.

Nàng ban đầu còn tưởng rằng Tô Thần chỉ là một cường giả Đại La sơ kỳ.

Cho dù khống chế Đại Đạo pháp tắc, nhưng sự cảm ngộ đối với Đại Đạo không sâu.

Nhưng khi nhìn thấy dị tượng Đại Đạo khủng bố như vậy, mới biết mình đã nghĩ sai rồi, hơn nữa còn sai một cách quá đáng!

Đồng thời, nàng cuối cùng cũng hiểu ra, vì sao mình lại cảm thấy thân cận với Y.

Hóa ra Tô Thần là do Luân Hồi Tử Liên, hạt sen được thai nghén từ Hỗn Độn Thanh Liên hóa thành, cùng với Phụ Thần Bàn Cổ cũng coi như là đồng tông đồng nguyên!

Ban đầu, Hậu Thổ nghe Tô Thần giảng đạo, cảm thấy có chút không hiểu.

Dù sao nàng không có Nguyên thần, vô pháp cảm ngộ Đại Đạo pháp tắc ngoài truyền thừa Đại Đạo.

Nhưng rất nhanh, nàng kinh ngạc phát hiện, Luân Hồi chi Đạo mà Tô Thần giảng thuật, hình như vô cùng khế hợp với Đại Đạo Đại địa truyền thừa của mình, có thể mang lại cho mình một số khai phát đặc biệt.

Thậm chí khi Y giảng về Ngũ Hành Đại Đạo tương sinh tương khắc, và dung hợp với Luân Hồi chi Đạo, nội tâm nàng chỉ cảm thấy như nắm được điều gì đó.

"Đạo hữu lại khống chế nhiều loại Đại Đạo pháp tắc như vậy, hơn nữa đối với mỗi loại Đại Đạo pháp tắc cảm ngộ cực sâu, điều này thật sự khiến người ta kinh thán!" Đôi mắt đẹp trong suốt như suối của Hậu Thổ tràn đầy vẻ tán thán.

Nàng nội tâm ẩn ẩn có một trực giác mạnh mẽ rằng, tuy tu vi Nguyên thần của Tô Thần chỉ là Đại La sơ kỳ, nhưng với trình độ khống chế nhiều Đại Đạo pháp tắc như vậy, thực lực chân chính e rằng chưa chắc đã kém mình bao nhiêu.

"Đạo hữu mậu tán rồi." Tô Thần cười, nhận lấy trà thơm mà nàng đưa, đặt bên môi nhẹ nhàng nhấp.

Lần luận đạo này với nàng, mình cũng thụ ích không nhỏ.

Không những sự khống chế đối với Ngũ Hành Đại Đạo lên một tầng cao mới, đồng thời còn kiểm nghiệm sự khống chế Đại Đạo của bản thân sau khi đột phá Đại La, kiểm chứng và phản bổ bản thân.

Tiếp theo, Hậu Thổ dành cho Tô Thần sự đãi ngộ cực kỳ lớn, triệu tập một bữa tiệc lửa trại trong bộ lạc.

Các loại mỹ thực yêu thú, Tiên Thiên Hầu Nhi Tửu, Tiên Thiên Linh Quả vân vân.

Vu tộc tọa trấn Bất Chu Sơn.

Toàn bộ Bất Chu Sơn hầu như đều là phạm vi thế lực của bọn họ, những linh căn Tiên Thiên, khoáng mạch Tiên Thiên được thai nghén, hầu như đều bị Vu tộc chiếm cứ.

Nếu không phải bọn họ vô pháp sử dụng Tiên Thiên Linh Bảo, những Tiên Thiên Linh Bảo hữu duyên với người khác đó, e rằng cũng không thể rơi vào tay đối phương.

Vài ngày sau, hai tráng hán thân hình vạm vỡ, cơ bắp cuồn cuộn, bọn họ mỗi người vác một thi thể yêu thú Đại La, tản ra khí tức cường thịnh và hung sát.

Chính là Đại Vu cấp cao Hậu Nghệ và Khoa Phụ trong bộ lạc Hậu Thổ.

Khi biết Tổ Vu Hậu Thổ đặc biệt vì một người ngoài mà triệu tập tiệc lửa trại, thậm chí còn hiến ra Chân thân yêu thú Đại La mà mình vất vả săn được, nội tâm có chút bất mãn.

"Một tên tiểu bạch kiểm, dựa vào cái gì mà có thể khiến Tổ Vu Hậu Thổ trọng thị như vậy?" Trong mắt hai người bọn họ, Tô Thần phong thần tuấn tú là da thịt mềm yếu, so với sự uy vũ hùng tráng của Vu tộc bọn mình quả thực là khác biệt một trời một vực.

Tính cách thành viên Vu tộc nóng nảy, Khoa Phụ cũng vậy.

Khi nhìn thấy Tô Thần trắng trợn hưởng thụ thành quả săn bắn vất vả của mình, liền đi tới.

"Tô Thần Đạo hữu, Ngô muốn cùng ngươi thiết tha một phen, không biết ngươi có dám không?" Khoa Phụ tính cách tuy nói nóng nảy, nhưng cũng không ngốc.

Hắn biết đối phương là tiểu bạch kiểm được Tổ Vu Hậu Thổ trọng thị, cho nên muốn mượn thiết tha để thăm dò thực lực của Y, tiện thể cho Y một chút đau khổ.

Để Tổ Vu Hậu Thổ nhìn rõ bản chất chỉ là kẻ mạnh mẽ bên ngoài nhưng rỗng tuếch bên trong của tên tiểu bạch kiểm này.

Tô Thần chẳng qua là Đại La sơ kỳ, căn bản không được hắn để vào mắt.

Những năm nay, hắn giết yêu thú Đại La sơ kỳ còn thiếu sao?

"Được thôi!" Nhìn thấy Khoa Phụ uy vũ hùng tráng, cơ bắp cuồn cuộn, có một loại khí chất cuồng dã phóng khoáng, ánh mắt khiêu khích của hắn, cũng vừa hay để mình kiểm chứng thực lực nhục thân hiện tại của bản thân.

"Ngươi ra tay trước đi, miễn cho nói Ngô ức hiếp ngươi!" Đến sân bãi tỷ thí của các Đại Vu bên ngoài, Khoa Phụ tay cầm Vu khí Đào Mộc Trượng, toàn thân bùng phát khí huyết ngút trời, từng sợi pháp tắc lực lượng tràn ra.

Hậu Thổ đứng một bên quan chiến.

Nàng vốn dĩ muốn ngăn cản Khoa Phụ, nhưng nhìn thấy Tô Thần đã đồng ý, liền không mở lời.

Dù sao cũng vừa hay mượn cơ hội này, xem thử thực lực chân chính của Tô Thần!

"Đạo hữu cẩn thận!" Thể hình của Tô Thần so với Khoa Phụ, hiển nhiên vô cùng nhỏ bé.

Nhưng khí huyết mà Y tản ra như tiếng sấm rền vang, uyển như một Tôn Chiến Thần uy áp vạn cổ, bất kỳ ai trước mặt Y, đều không thể xưng tôn.

“Oanh!” Chỉ thấy Y như cơn lốc đứng dậy tiến lên, một quyền đánh về phía Khoa Phụ.

Thiên địa phong vân biến sắc.

Một cỗ cự lực khai Thiên tích Địa kích động ra, không gian xé nát, hư không băng toái nổ tung, nơi đi qua, từng tầng từng tầng bích lũy thời không từng tấc băng liệt, từng tầng sụp đổ.

“Cái này!” Khoa Phụ trợn trừng đôi mắt như chuông đồng, lộ ra vẻ chấn kinh và khó tin.

“Bành!” Hắn vung vẩy Đào Mộc Trượng trong tay, gia trì vô cùng vĩ lực khí huyết nhục thân, muốn chống cự, nhưng cuối cùng lại hóa thành một đạo tàn ảnh, tiêu tán giữa Thiên địa.

Chân thân băng liệt, Tiên huyết tung tóe.

“Hít!” Nhìn thấy cảnh này, Hậu Nghệ vốn dã dượi muốn thử, kinh ngạc đến nỗi chết lặng, điên cuồng hít khí lạnh.

Mà đôi mắt đẹp của Hậu Thổ lại liên tục tỏa sáng dị sắc, một cỗ chiến ý từ đáy lòng bùng lên.

Khoa Phụ, với tư cách là Đại Vu cấp cao, thực lực của hắn tương đương với Đại La sơ kỳ.

Chương 42

Hắn dựa vào thực lực cường đại, cùng với hảo huynh đệ Hậu Nghệ truyền thừa Đại Đạo Tiễn chi phối hợp, đã săn giết mấy chục yêu thú Đại La sơ kỳ.

Đây cũng là chỗ dựa để hắn dám giáo huấn Tô Thần!

Nhưng điều hắn không ngờ tới là, thực lực của Tô Thần vượt xa nhận thức của hắn.

Rõ ràng chỉ là Đại La Kim Tiên sơ kỳ, nhưng lại có chiến lực khủng bố như vậy, mình thậm chí còn không đỡ được một quyền!

Điều khủng bố nhất là, từ đầu đến cuối, Y không hề động dùng pháp bảo, cũng không thao túng Đại Đạo pháp tắc.

Chỉ bằng vĩ lực nhục thân, đã nghiền ép mình thành tro bụi!

Sau khi điều động bản nguyên và Đại Đạo pháp tắc truyền thừa trọng tố Chân thân, sắc mặt Khoa Phụ hơi tái nhợt, đôi mắt to của hắn, trợn tròn như chuông đồng, đầy vẻ khó tin.

"Choang!" Một đạo thân ảnh màu vàng tuyệt đại bay vút tới.

Dưới bầu trời xanh thẳm, gió nhẹ hiu hiu, mát lạnh như nước.

Vô tận ánh trăng và tinh huy đổ xuống, rải rác trên người nàng, như được phủ một lớp tinh quang, càng thêm rực rỡ chói mắt, hoàn mỹ đến mức khiến người ta rung động.

"Đạo hữu, chúng ta luận bàn một phen thế nào?" Hậu Thổ mỉm cười nhìn Tô Thần, chiến ý trong mắt xông thẳng lên trời.

Từ trước đến nay, nàng vẫn luôn cho rằng thực lực nhục thân của Vu tộc mình là vô song thiên hạ, nhưng vừa thấy Tô Thần ra tay, mới

nhận ra Chân thân của Y lại không thua kém mình.

Dưới sự vui mừng muốn thử, Hậu Thổ liền muốn cùng Tô Thần thiết tha một phen, xem thử có thể hấp thụ ưu điểm của đối phương, trở thành viên đá mài trên con đường chứng Đạo của mỗi người hay không!

"Được!" Nhìn thấy chiến ý kiêu ngạo trong mắt nàng, Tô Thần đương nhiên sẽ không từ chối.

Y rất muốn xem, 《Thần Tượng Trấn Ngục Kính》 do mình khai sáng và 《Cửu Chuyển Huyền Công》 của Vu tộc rốt cuộc có khác biệt gì!

Nếu có thể hoàn thiện thêm trong quá trình luận bàn, vậy cũng không kém gì một cơ duyên!

Khoa Phụ vừa nãy còn cảm thấy mất mặt vô cùng, nhưng khi nhìn thấy Tổ Vu Hậu Thổ yêu chiến Tô Thần, nội tâm lập tức thanh thản. 'Quả không hổ là Đạo hữu mà Tổ Vu Hậu Thổ kết giao, thực lực thật sự quá mạnh!' Nếu thất bại trước đối thủ có thực lực tương đương với mình, nội tâm hắn sẽ cực kỳ không phục, thậm chí còn sẽ tìm cớ.

Nhưng nếu bị nghiền ép không chút thương tiếc, vậy Khoa Phụ sẽ tâm phục khẩu phục.

"Đạo hữu, cẩn thận!" Khí huyết bàng bạc của Hậu Thổ rền vang như sấm, khí chất cũng từ Nữ Thần ôn nhu rạng rỡ vừa nãy, chuyển biến thành một Tôn Nữ Chiến Thần chiến ý ngút trời.

Nàng hai tay nắm quyền, khí huyết bàng bạc ngưng tụ thành một dòng trường hà vĩ ngạn, bùng phát cự lực ngút trời kích động ra, khai sơn phá nhạc, không gian từng tầng sụp đổ.

"Oanh!" Một đạo quyền ấn màu vàng đất áp nát hư không, mang theo uy thế tiêu diệt Thiên địa giáng xuống trấn sát về phía Tô Thần.

Tô Thần hai mắt ngưng lại, không né tránh.

Y điều động vĩ lực của các vi tiểu thế giới do hàng tỉ tỉ tế bào của bản thân khai tịch, hội tụ thành một phương đa duy vũ trụ, sau đó nghênh đón lên.

"Oanh long long!" Khoảnh khắc đó, cự lực khí huyết khủng bố và vĩ lực thế giới nhục thân bùng phát, không gian từng tầng sụp đổ nhanh chóng băng liệt, diễn hóa ra từng sợi Địa Hỏa Thủy Phong, dường như muốn tái diễn hỗn độn.

Các dãy núi phía dưới đồng loạt vỡ nát, như bị xé vụn bay tán loạn vào hư vô.

Lấy hai người làm trung tâm, vết nứt Đại địa lan ra như mạng nhện kéo dài đến khe nứt vực sâu, phun ra từng đạo nham tương như hỏa long.

"Lại đến!" Hai người sau khi thăm dò ban đầu, đều cảm nhận được thực lực nhục thân khủng bố của đối phương.

Thế là không còn giữ lại bất kỳ điều gì, chiến ý xông thẳng lên trời.

Quyền chưởng tiếp xúc.

Hai bên đều không điều động Đại Đạo pháp tắc truyền thừa, thuần túy dùng cự lực nhục thân và vĩ lực thế giới nhục thân để thiết tha, quyền quyền đến thịt, uyển như các Vương giả Hung Thú tuyệt thế đang đại chiến điên cuồng.

Toàn bộ vòm trời dũng hiện vô số dị tượng, sau đó bị những trận đại chiến hết lần này đến lần khác mà tiêu diệt.

Khoa Phụ và Hậu Nghệ nhìn mà nhiệt huyết sôi trào, tâm thần hướng về.

Vô số thành viên Vu tộc của bộ lạc Hậu Thổ, khi nhìn thấy Tô Thần và Tổ Vu nhà mình bất phân thắng bại, tự đáy lòng cảm thấy thán phục và kính nể.

Ba tháng sau, Hậu Thổ càng đánh càng dũng mãnh, khí thế càng lúc càng cao ngạo.

Còn các thế giới do hàng tỉ tỉ tế bào vi hạt của Tô Thần khai tịch, sau khi trải qua hết lần này đến lần khác chấn động và tiêu diệt, vĩ lực có thể cung cấp càng lúc càng ít.

Trong lúc đối chiến, Y hồi tưởng lại đủ loại cảm ngộ khi Bàn Cổ Đại Thần khai tịch Hồng Hoang, đối với các vi tiểu thế giới mà mình khai tịch, nhìn ra được rất nhiều điểm chưa đủ.

"Rắc rắc!" Sau một lần đối oanh nữa, nhục thân của Tô Thần xuất hiện từng vết nứt nhỏ, huyết dịch màu vàng nhạt thấm ra, sau đó lại rất nhanh bị Y dùng công pháp hấp thu luyện hóa.

Hóa thành năng lượng vĩ lực của vi tiểu thế giới, nghênh tiếp một vòng chiến đấu mới.

Từ đầu đến cuối, Y đều không điều động Đại Đạo pháp tắc, cũng không sử dụng pháp lực, chỉ bằng nhục thân của bản thân.

Hậu Thổ cũng vậy.

Chân thân Tổ Vu của nàng từng tấc xé nát, 《Cửu Chuyển Huyền Công》 tự động vận chuyển, luyện hóa dung hợp Đại địa trọc khí, thăng hoa Đại Đạo pháp tắc truyền thừa trong cơ thể.

Trận chiến này, hai bên đều chiến đấu sảng khoái, mỗi người đều có thu hoạch.

Nàng thu quyền, đôi mắt đẹp thuần khiết như suối nhìn Tô Thần, đôi mắt càng lúc càng sáng, uyển như những vì sao rực rỡ giữa đêm tối.

“Đạo hữu, nhục thân tu luyện chi pháp của ngươi, Ngã sao lại nhìn thấy bóng dáng Phụ Thần khai thiên tích địa?” Truyền thừa của Vu tộc là pháp tu luyện nhục thân 《Cửu Chuyển Huyền Công》 của Bàn Cổ Đại Thần, lấy việc hấp thụ Thiên địa trọc khí để tôi luyện bản thân, cuối cùng nhục thân chứng đạo Hỗn Nguyên.

Còn pháp tu luyện nhục thân của Tô Thần, lại là lấy hàng tỉ tỉ tế bào vi phân tử của bản thân làm hỗn độn, lấy việc khai tịch vi tiểu thế giới để tăng cường vĩ lực nhục thân.

Vĩ lực bản nguyên của một vi tiểu thế giới, có lẽ còn không bằng một hạt cát Hồng Hoang.

Nhưng một trăm vạn cái, một trăm triệu cái, thậm chí là tỉ tỉ cái thì sao?

Toàn bộ vĩ lực thế giới đều bị Tô Thần khống chế, uy lực bùng phát ra, có thể tưởng tượng được khủng bố đến mức nào!

Điều quan trọng nhất là, chỉ cần Tô Thần hoàn thiện thêm, thăng cấp các vi tiểu thế giới được khai tịch từ những tế bào này, vậy thực lực nhục thân sẽ tăng vọt theo cấp số nhân.

Nếu có thể thăng cấp lên Tiểu Thiên Thế Giới hoặc Đại Thiên Thế Giới, vậy Tô Thần hoàn toàn có thể bằng nhục thân chứng đắc Vô Thượng Đại Đạo Cảnh!

Hậu Thổ nghe Tô Thần nói về phương thức tu luyện nhục thân bằng cách lấy tế bào của bản thân khai tịch Thiên địa, đôi mắt đẹp kinh ngạc liên tục tỏa sáng dị sắc, phảng phất hình bóng của Y hoàn toàn khắc sâu vào đáy lòng nàng.

Hèn chi vừa nãy khi đối chiến, có thể nhìn thấy bóng dáng Phụ Thần trên người Y.

Hóa ra Y đã tự mình khai thiên tích địa!

Nội tâm Hậu Thổ có một trực giác vô cùng mạnh mẽ rằng, hiện tại thực lực nhục thân của mình có lẽ hơi mạnh hơn Y, nhưng một khi Y hoàn thiện thêm, nhục thân mà Tổ Vu mình tự hào, có lẽ sẽ chưa chắc còn là mạnh nhất.

"Đạo hữu, Bần đạo lần này du lịch Bất Chu Sơn, đi bộ leo lên, cuối cùng khi đăng đỉnh đã nhận được quà tặng nhân từ của Bàn Cổ Đại Thần." "Ngươi là chính tông Bàn Cổ, nếu cũng có thể đi bộ đăng đỉnh, có lẽ có thể đạt được di trạch và quà tặng lớn nhất của Bàn Cổ Đại Thần." Tô Thần nghĩ đến suất cuối cùng để đăng đỉnh Bất Chu Sơn, không chút do dự mà tặng cho Hậu Thổ.

Nàng đạt được quà tặng của Bàn Cổ càng mạnh, thì sau này khi Địa Đạo đản sinh, mình và nàng cùng nhau kháng hành Thiên Đạo sẽ càng thêm nhẹ nhàng.

"Đa tạ Đạo hữu!" Nghe Tô Thần trịnh trọng cáo tri, Hậu Thổ nhạy bén cảm tri được cơ duyên này phi phàm.

Thời gian hai bên quen biết không tính là dài, nhưng Tô Thần đối với mình lại không chút giữ lại, ngay cả cơ duyên như vậy cũng nguyện ý vô tư nói cho mình.

Điều này khiến nơi mềm mại nhất sâu trong nội tâm Hậu Thổ, khẽ bị lay động.

Lại lần nữa trở về Hậu Thổ bộ lạc.

Hậu Nghệ, Khoa Phụ cùng vô số Vu tộc thành viên, nhìn Tô Thần ánh mắt tràn đầy kính sợ, không còn thái độ khinh thị "tiểu bạch kiểm" như trước.

Chỉ bằng thực lực nhục thân, đã có thể đối chiến với Hậu Thổ Tổ Vu mà phân cao thấp, đây là thực lực bực nào?

"Đạo hữu, chúng ta cùng nhau đi dạo khắp Hậu Thổ bộ lạc của

nàng, thế nào?" Tô Thần lần này đến Bất Chu Sơn, ngoài việc kết giao Hậu Thổ ra, mục đích lớn nhất chính là xem liệu có thể khiến Vu tộc sớm thức tỉnh Hồng Hoang Nhân Đạo Ý Chí hay không.

Vu tộc với tư cách Bàn Cổ chính tông, thân mang Bàn Cổ di trạch.

Thập Nhị Tổ Vu vào ngày Hồng Quân chứng Đạo thành Thánh lập nên Vu tộc, hẳn là Bàn Cổ di trạch cảm nhận được Thiên Đạo thay đổi, nên muốn mượn cơ hội này để đánh thức Nhân Đạo Ý Chí.

Ngô nếu bố cục cho Vu tộc, khiến Vu tộc thoát khỏi hoang dã, bước vào văn minh, liệu có thể sớm thức tỉnh Nhân Đạo Ý Chí không?

"Tốt!" Hậu Thổ nghe Tô Thần nói xong, gật đầu đồng ý.

Trên đường, từ trung tâm bộ lạc đi bộ ra ngoại vi.

Rất nhiều Vu tộc thành viên cơ bản lấy trời làm chăn, đất làm giường, chỉ có những kẻ thực lực mạnh mẽ mới khai thác động phủ trong núi.

Điều này dẫn đến một số thành viên Vu tộc thực lực yếu kém phải chịu đựng côn trùng cắn, chết vì bệnh độc.

Thậm chí một số hài nhi nam nữ Vu tộc mới sinh cũng yểu mệnh.

Hậu Thổ bản tính ôn nhu từ ái, thấy tộc nhân chịu khổ, đều dùng pháp lực thần thông trị bệnh cứu người, đồng thời còn lưu lại đủ thức ăn cho họ.

"Đạo hữu, Vu tộc của nàng trải qua vô số đời phồn diễn, huyết mạch ngày càng loãng, năng lực thần thông truyền thừa cũng càng yếu đi, cứ kéo dài thế này, nàng còn có thể cứu được bao nhiêu tộc nhân đây?" Tô Thần nhìn Hậu Thổ, chuẩn bị bắt đầu dẫn dắt.

Tuy nói hài nhi Vu tộc yếu nhất, vừa mới sinh ra cũng có thực lực Thiên Tiên cảnh, nhưng côn trùng, độc hạt trong thế giới Hồng Hoang

cũng cực mạnh.

Trong tình huống ngoài trời, bị cắn một cái liền mất mạng.

Cho dù trong tộc có cường giả cứu chữa, nhưng số lượng cường giả so với tất cả tộc nhân vẫn là thiểu số, không thể chăm sóc cho mỗi người.

"Không biết Đạo hữu có nguyện ý chỉ giáo ngô không?" Hậu Thổ hai mắt tràn đầy hy vọng nhìn Tô Thần.

Theo nàng thấy, Tô Thần đã đề ra vấn đề này, hẳn sẽ có biện pháp giải quyết, nếu không y sao có thể vô duyên vô cớ rủ ngô cùng du lịch bộ lạc?

"Đạo hữu, động phủ nàng ở sạch sẽ tinh tươm, côn trùng rắn chuột cực ít, vậy nàng vì sao không dạy họ xây dựng một ngôi nhà thuộc về chính mình?" Tô Thần vừa nói, vừa chỉ tay về phía một cái cây lớn phía trước, trên đó có một tổ chim, cho dù trời mưa cũng không khiến chim non bị ướt, nâng cao đáng kể sức sống.

"Ngô đã hiểu!" Hậu Thổ trong lòng có điều ngộ ra, sau đó đích thân dạy tộc nhân dùng đá xây dựng phòng ốc, tạo một cái "nhà" che mưa chắn gió.

"Oanh long long!" Lúc này, bầu trời vốn âm u mưa dầm ngay lập tức trở nên quang đãng vạn dặm.

Từng đạo tường vân ngưng tụ.

"Hưu!" Một luồng công đức từ trên trời giáng xuống, hóa thành hai phần, lần lượt rơi trên Hậu Thổ và căn nhà đá vừa xây.

Tô Thần thấy cảnh này, khẽ cau mày.

Bởi vì, công đức này thật sự quá ít. 'Vu tộc thừa hưởng Bàn Cổ di trạch, là Thiên mệnh nhân vật chính đương nhiên của kỷ nguyên này,

phát minh nhà cửa sao lại chỉ có chút công đức như vậy?' 'Chẳng lẽ, đây là Thiên Đạo đang giở trò quấy phá?' Nghĩ đến đây, Tô Thần nhìn về phía bầu trời, lông mày càng nhíu chặt.

Chương 43

Mà ngay lúc này, Hậu Thổ lại tràn đầy hoan hỉ trong lòng.

Nàng chẳng qua là nghe Tô Thần chỉ điểm, giúp đỡ tộc nhân phát minh xây dựng phòng ốc, lại đạt được Đại Đạo công đức gia thưởng, điều này thật sự quá đỗi kinh hỉ!

"Đa tạ Đạo hữu!" Hậu Thổ đến trước mặt Tô Thần, vô cùng thành kính bày tỏ lòng cảm tạ, đôi mắt đẹp trong suốt như suối tràn đầy vẻ cảm kích.

"Không cần khách khí." Tô Thần vẫy vẫy tay.

Tiếp theo, để nghiệm chứng suy đoán của mình.

Tô Thần dẫn dắt Hậu Thổ, để nàng dạy các tộc nhân phổ thông toản mộc thủ hỏa, nướng chín thức ăn, xua tan bóng tối và rắn chuột.

Nhưng lần này Đại Đạo công đức đạt được, chỉ nhiều hơn một phần ba so với trước đó.

"Xem ra đúng là Thiên Đạo đang giở trò quấy phá!" Sau khi Hồng Quân chứng Đạo thành Thánh, quyền hành của Hồng Hoang Thiên Đạo lại càng lên một tầng lầu, 'y' cực lực bài xích Vu tộc nhận được ân sủng của Nhân Đạo, Nhân Đạo cũng chỉ có thể mờ mịt tôn sùng.

Dù sao, Nhân Đạo chỉ vạn linh Hồng Hoang, không riêng gì Vu tộc.

Hơn nữa số lượng thành viên Vu tộc, trong toàn bộ vạn linh Hồng Hoang cũng chỉ là một hạt cát giữa biển cả, căn bản không có cách nào đánh thức Nhân Đạo Ý Chí đang bị áp chế.

Mà sở dĩ có thể đạt được Đại Đạo công đức gia thưởng, là bởi vì hiện nay Hồng Quân vẫn chưa xá thân hợp Đạo, Hồng Hoang tạm

thời vẫn chịu sự quản hạt của Đại Đạo.

Toản mộc thủ hỏa, xây dựng phòng ốc, đây là văn minh khai mở, có lợi cho diễn hóa Hồng Hoang, cho nên mới giáng xuống một ít công đức gia thưởng.

"Hưu!" Lúc này, không gian khẽ chấn động.

Một thân ảnh khôi ngô cường tráng xuyên qua hư không mà đến, y hai mắt sáng ngời sắc bén, cơ bắp ẩn chứa, bước đi uy mãnh, khí huyết cường thịnh cuồn cuộn, kiến tạo ra từng sợi xiềng xích pháp tắc không gian, khiến hư không cũng khẽ rung chuyển.

Đây chính là Đế Giang, thủ lĩnh của Thập Nhị Tổ Vu!

"Đại ca!" Thấy huynh trưởng đến, Hậu Thổ liền lập tức giới thiệu Tô Thần với y.

"Kiến quá Đế Giang Đạo hữu!" "Kiến quá Tô Thần Đạo hữu!" Đế Giang biết Hậu Thổ hai lần đạt được Đại Đạo công đức gia thưởng là vì toản mộc thủ hỏa và xây dựng phòng ốc, có tác dụng quan trọng đối với tộc nhân cấp thấp, trong lòng tràn đầy hân hỉ.

Mà tất cả những điều này công thần chủ yếu lại là Tô Thần, trong lòng y càng thêm hảo cảm với y.

Tiếp đó, Chúc Dung, Cộng Công, Chúc Cửu Âm, Huyền Minh cùng các Tổ Vu khác lần lượt đến Hậu Thổ bộ lạc, sau khi thấy Tô Thần phong thần tuấn tú, trác việt bất quần, hơi có chút kinh ngạc. 'Tiểu muội sao lại thân thiết với một tiểu bạch kiểm như vậy?' Chưa đợi Chúc Dung và Cộng Công tìm Tô Thần "thiết tha", Đế Giang liền ra tay giữ chặt bọn họ.

"Tô Thần Đạo hữu là bằng hữu quan trọng nhất của Vu tộc chúng ta, là y đã chỉ điểm tiểu muội toản mộc thủ hỏa và xây dựng phòng ốc, khiến sức sống của tộc nhân phổ thông tăng lên rất nhiều, chúng ta

phải chiêu đãi thật tốt." "Toản mộc thủ hỏa?" "Đây chẳng phải là điều thường thấy nhất sao?

Sao lại có thể thay đổi hoàn cảnh sinh tồn của tộc nhân?" Hỏa chi Tổ Vu Chúc Dung tràn đầy vẻ không hiểu.

Y chưởng khống Đại Đạo pháp tắc chính là Hỏa, có thể nói là tổ tông của trò chơi với lửa, một ngọn lửa nhỏ nhoi, sao lại quan trọng đến vậy đối với tộc nhân, thậm chí còn có thể đạt được Đại Đạo công đức gia thưởng?

"Ngươi mau đi quan sát cho kỹ, chưa hiểu rõ thì đừng quay lại!" Đế Giang một cước đá y bay ra khỏi đại điện, mặt đầy vẻ uất nộ.

Rõ ràng là Hỏa chi Tổ Vu, lại không biết tạo phúc cho tộc nhân, cuối cùng còn nhờ Tô Thần cái kẻ ngoại nhân này chỉ điểm, thật là mất mặt đến tận nhà mẹ đẻ.

Các Tổ Vu khác chưa hiểu rõ sự tình cũng nhao nhao đi quan sát tỉ mỉ.

Biết được sự ra đời của lửa, khiến cho tộc nhân cấp thấp nhất có thể thoát khỏi ngày tháng ăn lông ở da, hơn nữa còn nâng cao đáng kể sức sống, trong lòng họ bỗng nhiên đại ngộ.

Chẳng trách tiểu muội lại có thể đạt được Đại Đạo công đức gia thưởng!

Đồng thời với đó, bọn họ cũng từ tận đáy lòng cảm tạ Tô Thần, công nhận y là bằng hữu chân chính của Vu tộc mình.

Tiếp đó, Tô Thần lại dẫn dắt họ dệt vải may y phục, thuần dưỡng gia súc gia cầm, khiến các thành viên Vu tộc cấp thấp nâng cao đáng kể sức sống, đồng thời cũng cuối cùng sinh ra một tia tượng trưng của văn minh.

Cảm nhận được khí vận Vu tộc mình tăng trưởng nhanh chóng,

Thập Nhị Tổ Vu đối với y cũng ngày càng sùng kính.

Sau khi rời khỏi Hậu Thổ bộ lạc, Tô Thần cuối cùng cũng trở về đạo trường Luân Hồi Sơn của mình.

Nghĩ đến hiện nay Thiên Đạo áp chế Nhân Đạo, trong lòng y nhiều thêm một chút cảm giác cấp bách, bèn bắt đầu bế quan, tiêu hóa những cảm ngộ từ đại chiến với Hậu Thổ, hoàn thiện pháp tu luyện nhục thân.

"Khi xưa Ngô lấy lý niệm của 《Thần Tượng Trấn Ngục Kính》 khai sáng pháp luyện thể, nhưng hiện nay lại đã đi trên con đường lấy ức vạn tế bào bản thân làm vi vũ trụ." "Lại lấy 《Thần Tượng Trấn Ngục Kính》 để đặt tên đã có chút không phù hợp, chi bằng cứ dùng 《Bàn Cổ Sáng Thế Kinh》 vậy." Ngô đã nhận được ban tặng của Bàn Cổ Đại Thần, còn nhận được 《Khai Thiên Cửu Thức》 của 'ngài', đây mới có thể khai thác thế giới trong ức vạn tế bào bản thân.

Lấy tên này, cũng coi như là sự sùng kính và cảm ân đối với 'ngài'.

Luân Hồi Sơn, là nơi 'lập Đạo' do Tô Thần đích thân lựa chọn, dưới sự phản bổ của khí vận bản thân, ngọn núi này từ một gò núi nhỏ bình thường, đã thuế biến thành Trung phẩm động thiên.

Hiện nay, Tô Thần từ Bất Chu Sơn trở về.

Sau khi chứng đắc Đại La, Thập Nhị Phẩm Đạo Quả quán tuyệt Hồng Hoang, trở thành tồn tại viên mãn cực hạn trong Đại Đạo!

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Dưới sự phản bổ lần nữa của căn cơ Đại Đạo và khí vận bản thân, Luân Hồi Sơn vốn nguy nga hùng vĩ, lại một lần nữa tiến hành thuế biến.

Chủ phong điên cuồng khoách trương, thẳng tắp đâm vào trời xanh, vô số kỳ phong tuấn lĩnh mọc lên từ mặt đất, Tiên Thiên Linh

Khí hóa sương thành dịch, từng con suối linh tụ thành sông, từng đóa kỳ hoa dị thảo tranh nhau khoe sắc. ...

Vô số linh dược, thụy thú đều hóa hình, cung kính thành kính hành lễ về phía chủ phong.

Mà các loại chủng tộc, thảo mộc tinh quái vốn thiên di đến Luân Hồi Sơn, cảm nhận được tọa động thiên này thăng cấp thành Cực phẩm động thiên, từng cá thể đều hân hoan như phát cuồng.

"Tiên sư cuối cùng đã trở về!" "Bái tạ Tiên sư ân thu lưu!" "Bái tạ Tiên sư ân tái tạo!" Tất cả Tiên Thiên sinh linh đều rất rõ ràng, sau khi Luân Hồi Sơn thăng cấp thành Cực phẩm động thiên, có thể tiếp tục ở lại nơi đây, đều là phúc khí vô cùng lớn.

Điều quan trọng nhất là, điều này chính thức đại biểu nơi đây trở thành thần sơn nổi danh lừng lẫy của Hồng Hoang, chỉ cần có Tô Thần tồn tại một ngày, bất kỳ cường giả Đại La nào, thế lực chủng tộc nào, tuyệt đối không dám tùy tiện đến đây phóng tứ.

Đó chính là sự chấn nhiếp của một đỉnh cấp Đại thần thông giả!

Thái Dương Cung.

Sau khi từ Bất Chu Sơn tranh bảo trở về.

Đế Tuấn và Thái Nhất liền bắt đầu bố cục xây dựng Yêu tộc, bao quát vạn linh Hồng Hoang, từ đó thức tỉnh Nhân Đạo Ý Chí, trở thành Thiên mệnh chi chủ của kỷ nguyên mới.

Sở dĩ cấp thiết như vậy, là vì áp lực do Đông Vương Công mang lại.

Y với tư cách Nam Tiên chi thủ do Thánh Nhân đích thân định, thân mang thiên mệnh, lại cùng hai huynh đệ mình hình thành 'Thiên mệnh chi tranh' và 'Đạo tranh'!

Một khi tùy ý y kiến lập thế lực, tọa vững vị trí Nam Tiên chi thủ, thì tương lai kẻ thống trị Hồng Hoang chính là Đông Vương Công!

Hai huynh đệ mình chỉ có thể trở thành 'đá lót đường' trên con đường chứng Đạo của y! 'Đạo tranh' và 'Thiên mệnh chi tranh' bất tử bất hưu.

Với tâm tính của Đế Tuấn và Thái Nhất, lại làm sao có thể từ bỏ việc chống cự để mặc người chém giết?

Những năm này, Thái Nhất lấy danh xưng bá đạo uy chấn Hồng Hoang, cưỡng ép thu phục không ít chủng tộc.

Khi số chủng tộc dưới trướng Thái Dương Cung vượt vạn, thành viên siêu quá một trăm ức, bọn họ biết thời cơ kiến lập Yêu tộc cuối cùng đã chín muồi.

Ngày này, ngoài đại điện Thái Dương Cung.

Hương án khổng lồ bày ở trung ương, trên đó trải lụa đỏ, các loại thụy thú tiên hạc lượn vòng múa trên không trung, một vẻ thánh khiết tường hòa.

Thương Dương, Lục Ngô, Khai Minh Thú, Kế Mông, Anh Chiêu, Bạch Trạch, Cùng Kỳ, Lộ Đoan, Khâm Nguyên, Quỷ Xa, Tất Phương, Cửu Anh, Trùng Minh Điểu những Đại La Yêu Thần này lần lượt đứng thành hai hàng.

Phía sau là tộc trưởng vạn tộc, từng người dùng ánh mắt sùng kính kỳ vọng nhìn Đế Tuấn và Thái Nhất bá khí bễ nghễ, uy áp vạn cổ.

"Giờ lành đã đến!" Khi Thái Dương Tinh vận chuyển đến trung ương Hồng Hoang thiên địa, ánh sáng chiếu rọi toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Đế Tuấn và Thái Nhất đến trước hương án, điều động khí vận

bản thân, trịnh trọng hướng trời xanh khởi thệ.

"Thiên Đạo ở trên, hôm nay Ngô Đế Tuấn (Thái Nhất), cảm thấy sâu sắc vạn tộc Hồng Hoang hỗn loạn tàn sát tranh đấu, vì tạo phúc Hồng Hoang, muốn kiến lập một chủng tộc hoàn toàn mới để tiêu trừ hỗn loạn tranh đấu." "Phàm sinh linh hóa sinh từ vạn vật thiên địa Hồng Hoang, không luận phi cầm tẩu thú, thảo mộc tinh quái, lỏa lân mao vũ côn, đều là Yêu tộc của Ngô, thỉnh Thiên Đạo cùng giám chứng!" "Yêu tộc, lập!" "Yêu!" "Yêu!" "Yêu!" Bạch Trạch, Lục Ngô, Thương Dương cùng các tộc trưởng vạn tộc đồng loạt hô to, dùng khí vận chủng tộc bản thân, hội tụ lên trên Đế Tuấn và Thái Nhất.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Trời xanh bắt đầu chấn động kịch liệt.

Tường vân vô biên ngưng tụ, hóa thành một đoàn vạn mẫu kim vân công đức.

Hai đạo Thiên Đạo công đức thô tráng giáng xuống, lần lượt chìm vào trong thân thể Đế Tuấn và Thái Nhất, khiến khí thế của họ bạo trướng, lộ vẻ hỉ sắc.

Công đức còn lại thì hóa thành vô số phần, lần lượt chìm vào trong cơ thể Thập Nhị Yêu Thần và tộc trưởng vạn tộc.

"Ngâm!" Kim long khí vận đang lượn quanh trên đại điện Thái Dương Cung, trong nháy mắt bộc phát ra một tiếng long ngâm vang dội, vang vọng khắp Hồng Hoang thiên địa.

Kim long khí vận vốn chỉ cao hơn trăm trượng, dưới sự gia trì của Thiên Đạo khí vận khổng lồ và khí vận vạn tộc, trực tiếp đột phá gông cùm xiềng xích, bạo trướng đến một ngàn trượng!

"Thiên mệnh sở quy a!" Thấy cảnh này, một số tộc trưởng vốn ôm hận trong lòng hoàn toàn thông suốt, từ tận đáy lòng công nhận mình

là một thành viên của Yêu tộc.

Đông Hải, Tử Phủ Châu.

Đông Vương Công sau khi được Hồng Quân Thánh Nhân sắc phong là Nam Tiên chi thủ thiên hạ, thiên mệnh gia thân, khí vận bạo trướng, nhận được không ít cường giả Đại La thổi phồng và lấy lòng.

Y cũng không vì thế mà tự đại, trái lại vô cùng lãnh tĩnh.

Với tư cách đỉnh cấp Tiên Thiên Thần Thai Thánh thân mang Thiên mệnh vương giả mệnh cách, Đông Vương Công cũng là một 'người cầu Đạo' với đạo tâm kiên định, thâm hiểu tình cảnh hiện tại của mình.

Để có thể trở thành Nam Tiên chi thủ danh xứng với thực, thắng được 'Đạo tranh' với hai huynh đệ Đế Tuấn Thái Nhất, y trở về Tử Phủ Châu sau đó, liền bắt đầu tổ kiến thế lực, bồi dưỡng hệ thống của mình.

Do Tử Phủ Châu nằm ở Đông Hải, thế lực lớn nhất đương nhiên thuộc về Long tộc, y từng đích thân đến Đông Hải Long Cung, hy vọng có thể nhận được sự ủng hộ của Long tộc, nhưng lại bị Ngao Quảng không chút do dự cự tuyệt.

Long tộc vừa mới rút khỏi vũ đài lịch sử trong Lượng Kiếp, lại làm sao có thể dễ dàng can thiệp vào tranh đấu thế lực?

Đông Vương Công đành phải lùi bước cầu cái thứ yếu, lôi kéo những thủy tộc Đông Hải đã rút khỏi Long tộc: Ngạc Long tộc, Giao Ngư tộc, Cá Voi Sát Thủ tộc, Cuồng Sa tộc, Tam Nhãn Hải Sư tộc vân vân.

Trong vài vạn năm ngắn ngủi, Tử Phủ Châu trở thành đại thế lực danh chấn Đông Hải.

Tuy nhiên còn chưa đợi Đông Vương Công cảm thấy hân hỉ, y đã

nghe được Đế Tuấn, Thái Nhất chiêu cáo thiên địa, kiến lập Yêu tộc, hơn nữa còn đạt được Thiên Đạo công nhận và công đức gia thưởng.

"Đế Tuấn, Thái Nhất!" Đôi mắt tử kim của y bộc phát ra ý chí chiến đấu ngút trời và vẻ băng lãnh.

Bất Chu Sơn, Bàn Cổ đại điện.

Thập Nhị Tổ Vu tề tụ một đường, hướng tất cả bộ lạc đẩy mạnh những phát minh do Tô Thần dẫn dắt: kích đá lấy lửa, dùng đá khối xây dựng phòng ốc, da thú dệt y phục, thuần dưỡng gia súc gia cầm.

Lúc này, bọn họ nghe được Đế Tuấn Thái Nhất kiến lập Yêu tộc, đem vạn linh Hồng Hoang toàn bộ bao quát vào, thậm chí còn đạt được Thiên Đạo công nhận, trong nháy mắt khiến Thập Nhị Tổ Vu tức đến mức nhảy dựng lên.

"Đám súc sinh lông vũ này, khẩu khí thật sự lớn!" "Kiến lập một cái Yêu tộc, lại dám bao quát vạn linh Hồng Hoang, điều này đặt Vu tộc chúng ta vào đâu?" Hỏa chi Tổ Vu Chúc Dung tính cách nóng nảy, toàn thân bộc phát ra ngọn lửa ngút trời, như muốn thiêu cháy trời xanh.

"Đại ca, Yêu tộc ý đồ thống nhất vạn linh Hồng Hoang, từ đó thức tỉnh Nhân Đạo Ý Chí, trở thành Thiên mệnh nhân vật chính duy nhất của Hồng Hoang, Vu tộc chúng ta quyết không thể nhẫn nhịn!" Trí nang của Vu tộc Chúc Cửu Âm nghiêm mặt nhìn Đế Giang.

Chương 44

Tất cả mọi người đều rất rõ ràng, Vu tộc mình với tư cách Bàn Cổ chính tông, thân mang sự phù hộ của di trạch Phụ Thần, từ khi lập tộc đã đạt được sự công nhận của Hồng Hoang Nhân Đạo, là nhân vật chính của kỷ nguyên mới.

Hiện tại Yêu tộc kiến lập, tất nhiên phải tranh đoạt thân phận Thiên mệnh nhân vật chính duy nhất với Vu tộc mình.

Nếu không diệt Yêu tộc, khí vận nhân Đạo của Vu tộc mình chẳng phải sẽ bị đối phương cướp mất sao?

"Giết sạch đám súc sinh lông vũ kia!" "Sát!" "Sát!" Tất cả Tổ Vu đều tính cách hiếu chiến.

Khi thấy lợi ích của mình bị cướp đoạt, tuyệt đối sẽ không dung thứ cho Yêu tộc trưởng thành.

Thế là, Thập Nhị Tổ Vu đích thân dẫn dắt tất cả Đại Vu đỉnh cấp của Vu tộc, hiên ngang sát hướng Thái Dương Cung.

Cuộc đại chiến Vu Yêu lần thứ nhất liền bùng nổ.

"Báo!" "Khải bẩm bệ hạ, Thập Nhị Tổ Vu đích thân dẫn vô số Đại Vu, đang tập sát hướng Thái Dương Cung của chúng ta!" Ngay khi Đế Tuấn nhất tâm chỉnh hợp thế lực Yêu tộc, đột nhiên nghe được thám tử cấp báo, không khỏi ngẩn ra.

Từ khi Vu tộc ra đời, bọn họ vẫn luôn tọa trấn Bất Chu Sơn, coi yêu thú thiên hạ là lương thực.

Không ít cường giả Đại La đi tìm bảo vật và thành viên Thái Dương Cung, đều đã vẫn lạc dưới tay thành viên Vu tộc.

Thái Nhất từng muốn đòi lại công đạo cho thuộc hạ, nhưng bị Đế

Tuấn ngăn cản.

Bởi vì y suy đoán Thập Nhị Tổ Vu cực kỳ khó dây vào, trước khi không có nắm chắc tuyệt đối, tốt nhất vẫn là đừng trêu chọc đại địch Vu tộc này, để tránh ảnh hưởng đại nghiệp.

Nhưng ai ngờ, mình đã nhẫn nhịn thoái nhượng đến thế, vừa mới kiến lập Yêu tộc, đám man di Vu tộc này đã sát lên Thái Dương Cung, đây là đang coi Yêu tộc mình là đá lót đường sao?

"Kích cổ, chỉnh quân!" "Truyền lệnh chỉ của bản Đế, đối với man di Vu tộc sát vô xá!" "Cẩn tuân pháp chỉ của bệ hạ!" Thấy truyền chỉ quan rời đi, Đế Tuấn 'đằng' một tiếng từ ngai vàng đứng dậy, chiến ý ngút trời.

Y rất rõ ràng, trận chiến này liên quan đến tộc vận của Yêu tộc mình, cũng là mấu chốt để Yêu tộc mình có thể trở thành Thiên mệnh chi chủ Hồng Hoang, một khi thất bại, thì vạn sự đều tan!

"Ông!" Lúc này, Thái Nhất trong lúc bế quan xé nát hư không, đến đại điện.

Y vốn muốn mượn công đức khí vận lập Yêu tộc lần này, một lần đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, ai ngờ lại cảm ứng được Vu tộc sát lên Thái Dương Cung.

"Đại ca, hôm nay chúng ta sẽ diệt Vu tộc này, đạp trên xương cốt bọn họ, thành tựu bá nghiệp nhất thống Hồng Hoang của Yêu tộc chúng ta!" Đôi mắt vàng của Thái Nhất bắn ra tinh mang ngút trời, bễ nghễ vạn cổ!

"Đông!" "Đông!" "Đông!" Theo tiếng trống hiệu tập hợp của Yêu tộc vang lên, ức vạn Yêu tộc từ các phương hướng khác nhau hội tụ mà đến, từ một đám chấm đen trong nháy mắt diễn biến thành quân đội chỉnh tề thống nhất.

Yêu tộc cự nhân thân thể khổng lồ trần trụi thượng thân, cầm chùy như núi, hung hăng gõ lên mặt trống.

Tiếng trống như sấm sét, tựa hồ thiên địa băng liệt!

"Truyền pháp chỉ của bệ hạ, đối với man di Vu tộc sát vô xá!" "Kết trận!" "Bị chiến!" Từng hàng thành viên các chủng tộc khác nhau, theo hiệu lệnh quân kỳ, lần lượt tế xuất pháp bảo trong tay, kết trận ở các vị trí khác nhau, nghênh chiến Vu tộc.

Các Đại La Yêu Thần chiếm giữ trung tâm đại trận, nghiêm chỉnh chờ đợi.

"Bá!" "Bá!" Khi thấy thân ảnh uy nghiêm lãnh tuấn, bá khí bễ nghễ của Đế Tuấn và Thái Nhất, từng người khí thế trực xung vân tiêu.

"Giết sạch man di Vu tộc!" "Giết sạch man di Vu tộc!" Thấy cảnh này, Đế Tuấn hài lòng gật đầu.

Mấy vạn năm nay, tâm huyết của y không hề uổng phí!

Dưới tinh không vô tận.

Ánh sáng Thái Dương Tinh chiếu rọi Hồng Hoang thiên địa, dường như nhuộm toàn bộ tinh không một tầng màu vàng nhạt.

So với sự chỉnh tề thống nhất của đại quân Yêu tộc, đại quân Vu tộc thì hơi có vẻ vội vàng, nhìn không có chút trận hình nào đáng nói.

Nhưng Thập Nhị Tổ Vu thân tiên sĩ tốt, giống như mũi nhọn của trường mâu phá trận, nghiền nát tất cả kẻ địch.

Phía sau họ là các Đại Vu đỉnh cấp, từng người khí huyết ngút trời, sát khí nhấn chìm trời xanh vũ trụ.

Cuối cùng, hai quân hội chiến.

Nhìn đại quân Yêu tộc nghiêm chỉnh chờ đợi, Thập Nhị Tổ Vu

không hề do dự, dẫn đầu xông lên.

"Súc sinh lông vũ, chịu chết!" "Súc sinh lông vũ, chịu chết!" Không Gian Tổ Vu Đế Giang thôi động Vu khí Đế Giang Chi Dực, phá vỡ bích lũy thời không, vô cùng địa hỏa thủy phong từ trời xanh phun trào mà ra.

Hỏa chi Tổ Vu Chúc Dung cùng Thủy chi Tổ Vu Cộng Công, lần lượt chưởng khống Đại Đạo pháp tắc truyền thừa của bản thân, dẫn dắt thủy hỏa thiêu đốt nhấn chìm đại quân Yêu tộc.

"Oanh!" Trong khoảnh khắc ngắn ngủi, lớp trận pháp phòng ngự đầu tiên của Yêu tộc đã bị công phá, vô số tinh nhuệ như bị gặt lúa mà rơi xuống, máu tươi rải khắp thiên địa, như mưa máu.

"Ông!" Lúc này, một tiếng chuông vang vọng khắp thế giới Hồng Hoang.

Chỉ thấy một nam tử thân mặc tử kim đế bào từ Thái Dương Tinh vượt qua thời không mà đến, y đội Hỗn Độn Chung trên đầu, tản mát ra ức vạn đạo Hồng Mông huyền hoàng chi khí.

Bên ngoài chuông nhật nguyệt tinh thần, địa thủy hỏa phong vờn quanh, bên trong chuông có sơn xuyên đại địa, vạn tộc Hồng Hoang ẩn hiện trong đó.

Ngũ sắc hào quang chiếu rọi chư thiên, Hỗn Độn thánh uy chấn nhiếp vũ trụ!

"Sát!" Thái Nhất không nói lời thừa thãi nào, trực tiếp sát hướng Đế Giang ở tiền tuyến nhất.

"Súc sinh lông vũ, chịu chết!" Chúc Dung, Cộng Công, Huyền Minh, Nhục Thú cảm nhận được khí thế ngút trời của Thái Nhất, cùng với vĩ lực bộc phát từ Khai Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, trong nháy mắt bao vây mà đến.

Tính cách họ tuy nói hiếu chiến, nhưng đều không phải hạng lỗ mãng tự đại.

Thái Nhất danh chấn Hồng Hoang, xưng là cường giả Đại La mạnh nhất.

Lại có Khai Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, nếu không liên thủ nhằm vào, lại làm sao có thể triệt để diệt tuyệt Yêu tộc?

"Sát!" Đế Tuấn tế xuất bạn sinh chí bảo Hà Đồ Lạc Thư, cuốn sạch trời xanh.

Y lo lắng nhị đệ Thái Nhất bị Thập Nhị Tổ Vu vây sát, liền lao ra ngay lập tức.

Lục Ngô, Khai Minh Thú, Cửu Anh, Quỷ Xa cùng các Đại La Yêu Thần khác liên tục kéo đến, giúp hai vị Yêu Đế chia sẻ áp lực.

Quân sư Bạch Trạch tọa trấn trung tâm, điều động chỉ huy tinh nhuệ Yêu tộc bày trận nghênh địch.

Tầng mây cuồn cuộn, tinh kỳ bay lượn.

Cuộc đại chiến lần thứ nhất giữa Vu Yêu hai tộc, hình thành một cỗ máy xay thịt trên chiến trường.

Trời xanh băng liệt, thời không hỗn loạn, không gian vỡ nát, từng mảng hắc động lần lượt diễn hóa mà ra, như đang thôn phệ trời xanh, tái diễn địa hỏa thủy phong.

Thái Nhất một mình đối chiến ngũ Đại Tổ Vu, Đế Tuấn nghênh chiến Hậu Thổ và Cường Lương, năm Tổ Vu còn lại đối chiến với mười Đại Yêu Thần.

Binh đối binh, tướng đối tướng.

Nếu để bất kỳ một Tổ Vu nào sát hướng Thái Dương Tinh, tất nhiên sẽ mang lại tai nạn thảm trọng cho thành viên Yêu tộc!

Vu tộc cũng như vậy.

Mưa máu vô tận từ trên trời giáng xuống, thi thể thành viên Yêu tộc và Vu tộc chất chồng thành núi.

Thập Nhị Tổ Vu cảm nhận được sự cường đại của Yêu tộc, Yêu tộc đồng dạng cũng cảm nhận được sự khủng bố của Vu tộc!

Theo thời gian trôi đi, tình thế chiến trường càng lúc càng khốc liệt.

Nhưng Yêu tộc chiếm cứ tiên cơ phòng thủ, thêm vào Thái Dương Tinh lại là sân nhà, Đế Tuấn và Thái Nhất hai vị Thái Dương Tinh chủ này có thể điều động vĩ lực Thái Dương nghênh địch.

Dần dần, công thế của Vu tộc yếu đi.

"Súc sinh lông vũ, chịu chết!" Đế Giang nhân lúc Huyền Minh ghìm chân Thái Nhất, sử dụng không gian Đại Đạo thần thông xuyên toa, sát nhập vào phúc địa Yêu tộc, trực tiếp phá vỡ hai tòa đại trận phòng thủ, khiến vô số tinh nhuệ Yêu tộc hóa thành bụi phấn.

"Đế Giang, ngươi đáng chết!" Thấy cảnh này, đôi mắt vàng của Thái Nhất đỏ rực, điên cuồng thôi động Hỗn Độn Chung, khiến bốn Tổ Vu Chúc Dung, Cộng Công, Huyền Minh, Nhục Thú áp lực tăng gấp bội, Tổ Vu chân thân từng tấc từng tấc nứt ra.

Máu tươi ân hồng rỉ ra, khiến họ lần lượt khôi phục Tổ Vu chân thân của bản thân. 'Nhị đệ, chúng ta liên thủ thôi động Thái Dương Tinh, một lần diệt tuyệt Thập Nhị Tổ Vu!' Đế Tuấn thấy vậy, thôi động Hà Đồ Lạc Thư cuốn sạch trời xanh, câu thông liên kết vĩ lực Thái Dương Tinh, chuẩn bị dùng cả Thái Dương Tinh, thiêu đốt Vu tộc đến tận diệt.

Đây là lá bài tẩy cuối cùng của họ, cũng là mượn công đức khí vận bản thân thôi động, bất đắc dĩ tuyệt đối không dễ dàng động

dụng.

"Ông!" Theo Đế Tuấn và Thái Nhất với thân phận Thái Dương Tinh chủ, tiêu hao công đức khí vận bản thân dẫn động Thái Dương Tinh, toàn bộ thế giới Hồng Hoang bộc phát ra vô biên Thái Dương thần mang.

Thái Dương thần hỏa vô tận thiêu đốt trời xanh, nhấn chìm trời đất.

"Đại ca, đi!" Thấy cảnh này, Huyền Minh điên cuồng chưởng khống pháp tắc Vũ và phối hợp với Cộng Công, giữa không trung dẫn đạo ra một đại dương mênh mông, tranh thủ một đường sinh cơ cho tộc nhân.

"Hai súc sinh lông vũ kia, các ngươi hãy chờ đó cho ngô!" Đế Giang cứng rắn chống đỡ Thái Dương chân hỏa, phun ra một ngụm tinh huyết, sau đó xé nát không gian, dùng pháp tắc tốc độ không gian xuyên toa đến bên cạnh tộc nhân, mang theo Hình Thiên, Tương Liễu, Xi Vưu cùng các Đại Vu đỉnh cấp khác rời đi.

Trở về tổ địa Bất Chu Sơn.

Nghĩ đến lần này công đánh Yêu tộc mà sát vũ trở về, tất cả Tổ Vu mặt trầm như nước.

Nói cho cùng, thực lực của họ vẫn không đủ để nghiền ép Yêu tộc.

Lúc này, Hậu Thổ nhớ tới cơ duyên mà Tô Thần đã đề cập với mình, bèn hướng các Tổ Vu nói.

"Chư vị huynh trưởng, Huyền Minh tỷ tỷ, Tô Thần Đạo hữu từng nói, y đăng đỉnh Bất Chu Sơn đã nhận được ban tặng của Phụ Thần, chi bằng chúng ta cũng phỏng theo y để đạt được cơ duyên Phụ Thần lưu lại, thế nào?" "Đợi chúng ta đột phá Đệ Bát Chuyển (Hỗn Nguyên

Kim Tiên), rồi lại sát hướng Thái Dương Tinh, một lần diệt sạch Yêu tộc!" Sau khi đại chiến Vu Yêu lần thứ nhất kết thúc.

Tất cả thế lực Hồng Hoang cùng các cường giả đỉnh cấp, đều sâu sắc nhận thức được thực lực cường đại giữa hai tộc, từng người trong lòng tràn đầy kiêng kị.

Bàn Cổ chính tông, Thập Nhị Tổ Vu nhục thân cận như vô địch!

Thái Nhất bá đạo tuyệt luân lấy một địch năm!

Thái Dương Tinh chủ, Thiên mệnh hoàng giả Đế Tuấn có thể chưởng khống vĩ lực Thái Dương Tinh!

Có thể dự kiến là, nếu để Vu Yêu nhị tộc tiếp tục trưởng thành, bọn họ tuyệt đối có tư cách vấn đỉnh Thiên mệnh nhân vật chính của kỷ nguyên này!

Tử Phủ Châu, Thuần Dương Đại Điện.

Đông Vương Công dùng thần thông quan chiến, thấy Vu Yêu nhị tộc lưỡng bại câu thương, đôi mắt tử kim của y sáng đến lạ.

"Quả nhiên thiên mệnh ở ngô!" "Thế lực Yêu tộc có lớn đến mấy, họ cũng có tử địch Vu tộc, ngô hoàn toàn có thể lợi dụng mâu thuẫn giữa Vu Yêu nhị tộc, để tranh thủ đủ thời gian phát triển." "Đợi ngô thật sự tọa vững vị trí Nam Tiên chi thủ Hồng Hoang, rồi liên hợp Vu tộc diệt sạch Yêu tộc, tru sát Đế Tuấn và Thái Nhất, từ đó thắng 'Đạo tranh', Đại Đạo đáng chờ mong!" Theo y thấy, Đế Tuấn và Thái Nhất là 'Đạo tranh tử địch' bất tử bất hưu của mình.

Nếu Hồng Quân Thánh Nhân tương lai tọa bích thượng quan, với thế lực mà hai huynh đệ họ bố cục kiến lập từ trước, thắng toán của mình cực thấp.

Nhưng hiện nay, Bàn Cổ chính tông Vu tộc trở thành tử địch của Yêu tộc, thì có thể tranh thủ đủ thời gian phát triển cho mình.

Một khi mình trưởng thành, hoàn toàn có thể liên hợp Vu tộc diệt sát Yêu tộc, thắng ‘Đạo tranh’ quân lâm thiên hạ!

Luân Hồi Sơn.

Chương 45

Tô Thần bế quan hoàn thiện 《Bàn Cổ Sáng Thế Kinh》 do mình sáng tạo, lấy ức vạn tế bào bản thân làm bản nguyên thế giới, sau đó dùng 《Khai Thiên Cửu Thức》 khai tịch thiên địa.

Mỗi một vi tiểu thế giới, đều có một luồng linh thức của mình hóa thân thành Bàn Cổ đỉnh thiên lập địa, diễn hóa thế giới.

Theo từng lần thử nghiệm, Tô Thần đối với 《Khai Thiên Cửu Thức》 truyền thừa của Bàn Cổ Đại Thần càng ngày càng thông thạo, cảm ngộ về khai tịch thiên địa, diễn hóa thế giới cũng càng ngày càng sâu sắc.

"Bá!" Mở mắt ra, cảm ứng được dị tượng Thái Dương Tinh.

Tô Thần ngẩng đầu nhìn về phía trời xanh, dùng thần thông quan chiến.

Thấy Thái Nhất bá đạo tuyệt luân, Thập Nhị Tổ Vu nhục thân vô địch, hai mắt khẽ ngưng lại.

"Kỷ nguyên mới đã kéo màn khai mạc rồi!" Y rất rõ ràng, cuộc đại chiến Vu Yêu lần thứ nhất chính thức tuyên cáo kỷ nguyên Vu Yêu giáng lâm, tiếp theo đó là Vu Yêu tranh bá, Lục Thánh chứng Đạo, Thiên Đạo chúa tể Hồng Hoang.

Thời gian còn lại cho Ngô, đã không còn nhiều nữa!

Tô Thần không tiếp tục chú ý đến đại chiến Vu Yêu, mà là trầm tịch tâm thần, bắt đầu tiếp tục tiềm tâm bế quan.

"Ông!" Vô cùng Đại Đạo pháp tắc chi lực cuồn cuộn kéo đến, tề tụ vây quanh thân thể Tô Thần, từ từ thăng hoa thành Đại Đạo bản nguyên, diễn hóa thành sáu tọa 'Đạo Luân' tản mát vô cùng luân hồi

Đại Đạo pháp tắc.

"Hoa lạp lạp!" Khi sáu tọa Đạo Luân từ từ hợp nhất, một dòng Thời Gian Trường Hà xa xưa u u, mênh mông cuồn cuộn từ đỉnh đầu trào ra.

Ngẫu nhiên dâng lên một đạo sóng nước, đều ghi chép lại một đời của vạn linh Hồng Hoang, tản mát ra khí tức thần thánh cổ phác.

"Hoa lạp!" Tô Thần nhìn dòng Thời Gian Trường Hà thần thánh vĩ ngạn này, chưởng khống vĩ lực Đại Đạo bản nguyên của bản thân, trong nháy mắt nhảy vào, trong dòng Thời Gian Trường Hà mênh mông cuồn cuộn này dấy lên một giọt nước, rất nhanh biến mất không thấy tăm hơi.

Sau khi chứng Đạo Đại La, do đã thành tựu Thập Nhị Phẩm Đạo Quả viên mãn cực hạn trong Đại Đạo, Tô Thần ngoài việc nhảy ra khỏi Thời Gian Trường Hà, còn nhảy ra khỏi Vận Mệnh Trường Hà.

Y có thể ngược dòng Thời Gian Trường Hà thu thúc 'quá khứ tuyến' của mình, ngăn cản kẻ địch dùng nhân quả chi lực, tiến vào Thời Gian Trường Hà để mạt sát 'quá khứ thân' của mình.

Một khi 'quá khứ thân' bị diệt, thì mình chẳng khác nào bình không gốc, đạo cơ sẽ bị tổn hại nghiêm trọng, từ đó ảnh hưởng đến bản thân mình!

Bởi vậy, để có được đạo đồ của mình, Tô Thần tất yếu thu thúc 'quá khứ tuyến' của mình, hơn nữa còn phải định ra một 'neo điểm' trong Thời Gian Trường Hà.

Có 'neo điểm' này tồn tại, sau này mình cho dù tranh hùng với Thiên Định Thánh Nhân gặp hiểm hoặc vẫn lạc, cũng có thể tùy thời tùy địa mượn 'neo điểm' phục sinh trọng sinh trở lại!

"Oanh ~ô!" "Hoa lạp lạp!" Thời Gian Trường Hà với tư cách một

trong hai dòng sông thần bí vĩ ngạn nhất của thế giới Hồng Hoang, 'nó' không chỉ ghi chép sự biến thiên thế sự Hồng Hoang, còn ghi lại một đời của tất cả sinh linh, vĩ lực thiên địa ẩn chứa thật sự quá đỗi khổng lồ.

Cho dù Tô Thần đã thành tựu Thập Nhị Phẩm Đạo Quả, nhưng trong dòng Thời Gian Trường Hà này, vẫn nhỏ bé như một giọt nước.

May mắn là y đã ngưng tụ Đại Đạo công đức kim luân, được Đại Đạo thanh lại phù hộ.

Một đường ngược dòng thời gian tuyến của mình mà đi lên, phảng phất như đang tua lại ghi chép cuộc đời mình.

Có bế quan tu luyện.

Có hóa hiểm thành an.

Có thu hoạch hỉ duyệt.

Có bố cục tương lai.

Tuy nhiên, điều khiến Tô Thần ấn tượng sâu sắc nhất, không hề nghi ngờ chính là khoảng thời gian mình vừa xuyên việt đến.

Mỗi ngày không chỉ phải chịu nỗi khổ bị sát khí xâm thực, còn phải lo lắng nguy cơ bản nguyên tiêu tan mất mạng.

"Ân?" Ngay khi Tô Thần thu thúc 'quá khứ tuyến' của mình, đột nhiên cảm thấy hình như mình thiếu mất ký ức 'neo điểm' quan trọng nhất.

Nếu không bổ toàn, không chỉ đạo tâm có khuyết, đồng thời không thể khiến 'quá khứ thân', 'hiện tại thân', 'tương lai thân' tam thân hợp nhất, thậm chí cũng không thể ấn chứng Đại Đạo 'chân ngã'.

"Đây là vì Ngô xuyên việt sao?" Nghĩ đến đây, Tô Thần chưởng khống vĩ lực Đại Đạo bản nguyên truyền thừa của bản thân, từ trong

Thời Gian Trường Hà nhảy ra.

“Thế giới Hồng Hoang và thế giới Địa Cầu không phải cùng một chiều không gian, Ngô nên làm thế nào để bổ toàn ký ức quá khứ đây?” Suy tư hồi lâu, đột nhiên cảm ứng được vi tiểu thế giới đã khai tịch trong tế bào của mình, hai mắt bỗng nhiên sáng lên.

“Vì Địa Cầu không nằm trong chiều không gian của thế giới đại thiên đỉnh cấp Hồng Hoang này, vậy Ngô hoàn toàn có thể sáng tạo một thế giới, để tái diễn ‘kinh lịch’ của Ngô trên Địa Cầu!” Nói làm liền làm.

Tô Thần dùng một vi tiểu thế giới đã khai tịch trong tế bào của mình, dựa theo ký ức cấu kiến ra một phương Ngân Hà hệ, và Địa Cầu chính là tinh cầu sinh mệnh đó.

Dưới một niệm, Tô Thần như tạo vật chủ vậy, khôi phục lại tất cả mọi thứ trên Địa Cầu thuở ban đầu.

Đích thân chứng kiến ‘mình’ ra đời, sau đó chập chững học đi, chạy nhảy đi lại.

Cha mẹ quan tâm, thầy cô giáo dưỡng.

Bước vào xã hội, phát hiện mình nhỏ bé đến thế, chỉ có thể thông qua mạng lưới để tìm kiếm con người thật của mình.

Không biết đã qua bao lâu, Tô Thần cười mãi, rồi phát hiện mình đã cười ra nước mắt.

“Hoa lạp lạp!” Khoảnh khắc này, đạo tâm của y cuối cùng cũng viên mãn, khí thế bản thân điên cuồng bạo trướng, tất cả bản nguyên hội tụ thành một tọa Đại Đạo thần luân khủng bố, tản mát ra khí tức xa xưa vĩ ngạn.

Thời Gian Trường Hà tự động được dẫn đạo ra.

Tô Thần lại một lần nữa ngược dòng trường hà, vô cùng thuận lợi thu thúc 'quá khứ tuyến' của mình, sau đó định ra 'neo điểm' vào khoảnh khắc đăng đỉnh Bất Chu Sơn.

Tương lai cho dù có người muốn chém giết quá khứ thân của mình, nhưng chỉ cần Bàn Cổ Đại Thần di trạch tồn tại, 'neo điểm' này của mình sẽ vĩnh viễn tồn tại!

"Ông!" Tiếp theo, Tô Thần lại tiếp tục cố gắng, lấy vĩ lực bản nguyên của bản thân, dẫn đạo ra một dòng Vận Mệnh Trường Hà thần bí vĩ ngạn nhất khác của thế giới Hồng Hoang.

Vận mệnh khó lường, sóng gió quỷ dị.

Y vô cùng kiên định nhảy vào trong Vận Mệnh Trường Hà, lấy 'neo điểm' đã định của mình, tạo dựng 'quá khứ thân' của mình, ngược dòng Vận Mệnh Trường Hà, siêu thoát mà lên!

Không biết đã qua bao lâu, Vận Mệnh Trường Hà từ từ ẩn nấp vào hư không, toàn bộ con người Tô Thần tản mát ra một loại khí tức thần thánh vĩ ngạn, siêu thoát bỉ ngạn.

Năm vạn năm sau, Tô Thần từ đại điện bế quan bước ra.

Lần bế quan này, không chỉ hoàn thiện pháp tu luyện nhục thân 《Bàn Cổ Sáng Thế Kinh》, khiến thực lực nhục thân của mình lại lên một tầng lầu.

Đồng thời còn ngược dòng Thời Gian Trường Hà, thu thúc 'quá khứ tuyến' của mình, khiến đạo tâm bản thân triệt để viên mãn!

Điều quan trọng nhất là, mình còn tiến vào trong Vận Mệnh Trường Hà ngược dòng mà lên, lấy 'neo điểm' đã định trong 'quá khứ tuyến' của bản thân, tạo dựng 'quá khứ thân' của mình, tiếp xúc được 'Đại Đạo Quy Tắc'!

Phải biết, đột phá Đại La có thể chưởng khống Đại Đạo pháp tắc,

mà chỉ khi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, mới có tư cách cảm ứng 'Đại Đạo Quy Tắc' để đi đến siêu thoát, chứng Đạo vĩnh hằng! 'Đại Đạo pháp tắc' và 'Đại Đạo Quy Tắc', chỉ một chữ khác biệt, nhưng lại là trời vực.

Tô Thần có thể ở cảnh giới Đại La sớm cảm ứng 'Đại Đạo Quy Tắc', đại biểu y không chỉ đã đuổi kịp các đỉnh cấp Tiên Thiên Thần Thai Thánh Hồng Hoang, đồng thời thể ngộ về 'Đại Đạo', còn có phần vượt trội!

Một bước nhanh, bước bước nhanh.

Tô Thần bố cục vô số Nguyên Hội, kiên định muốn đặt nền đạo cơ mạnh nhất cho mình, hiện nay cuối cùng cũng coi như có thành quả!

"Kiến quá Lão gia!" Thấy Tô Thần xuất quan, Nguyên Nhất đang thủ ở ngoài vội vàng chạy đến.

Mấy vạn năm nay, hắn vẫn luôn giúp chủ nhân thủ hộ Luân Hồi Sơn, hiện nay đã thuận lợi đột phá đến Kim Tiên đỉnh phong, cách đột phá Thái Ất cũng chỉ còn một bước.

"Thiện!" Tô Thần khẽ gật đầu, từ thức hải tế xuất năm mươi viên Tiên Thiên Ngũ Hành Tinh Tinh (mỗi loại mười viên), sau đó đưa đến trước mặt hắn.

"Nguyên Nhất, hiện nay ngươi sắp đột phá Thái Ất, Tiên Thiên Ngũ Hành Tinh Tinh này trợ lực ngưng luyện ngũ tạng, thăng hoa ngũ khí trong ngực, củng cố đạo cơ." "Đa tạ Lão gia!" Nguyên Nhất hớn hở, nhận lấy sau liền lắc đầu nghênh ngang ca hát, như một con chim bách linh.

"Chủ nhân, người cuối cùng cũng xuất quan rồi!" Không lâu sau đó, Bạch Miêu Miêu phấn điêu ngọc trác mềm mại đáng yêu bay nhào

đến, trước khi ôm lấy cổ Tô Thần, nàng đã vứt con rắn nhỏ vàng óng trong tay ra.

"Ân?" Thấy con rắn nhỏ vàng óng đang ủy khuất nằm trên đất, Tô Thần hơi ngẩn ra.

Đây chẳng phải là Tứ Trảo Kim Long dòng chính của Long tộc sao?!

"Ngao Thăng bái kiến Lão gia!" Rắn nhỏ vô cùng sợ hãi nhìn Bạch Miêu Miêu một cái, sau đó mới đứng thẳng thân thể, cung kính hành lễ với Tô Thần.

Rất hiển nhiên, nỗi kính sợ của nó đối với Bạch Miêu Miêu còn vượt xa Lão gia Tô Thần.

Tâm niệm vừa động, Tô Thần liền hiểu rõ duyên do trong đó.

Ngao Thăng là hậu duệ của Đại La Kim Long mà mình đã cứu trong Long Hán Đại Kiếp, trước đó vẫn luôn ném nó vào không gian Luân Hồi Tử Liên dùng bản nguyên tư dưỡng.

Lần trước trở về đạo trường, bản nguyên của nó được bổ toàn, Tô Thần liền giao nó cho Bạch Miêu Miêu trông coi, sau đó mình bế quan.

Ba vạn năm trước, Ngao Thăng cuối cùng cũng phá kén mà ra, trở thành một con Tứ Trảo Kim Long Kim Tiên trung kỳ.

Bạch Miêu Miêu chiếu theo phân phó của chủ nhân, tiến hành 'quan chiếu' vô tư đối với nó.

Trong mấy vạn năm này, Ngao Thăng bị Bạch Miêu Miêu nắn bóp thành các hình dạng khác nhau, đôi khi còn thường xuyên mượn danh 'giáo đạo' để 'quan chiếu', thật sự khiến nó muốn khóc mà không có lệ, khổ không tả xiết.

Thấy ánh mắt ủy khuất rưng rưng của nó, Tô Thần cười vuốt vuốt đầu Bạch Miêu Miêu.

Bạch Miêu Miêu với tư cách huyết mạch hoàng tộc cuối cùng của Bạch Hổ nhất tộc, đối với Long tộc lại có thù hận nhân quả cực lớn.

Mà Ngao Thăng với tư cách dòng chính Long tộc, không bị nàng thiên nộ diệt sát đã là nể mặt mình rồi.

Huống hồ, nó bình thường cũng chỉ chịu một chút trêu đùa của Bạch Miêu Miêu mà thôi, lại không có nguy hiểm gì.

Hơn nữa, có thể được một Tôn Đại La cường giả đích thân rèn giũa, cũng là cơ duyên mà rất nhiều người cầu cũng không được!

"Ngao Thăng, ngày trước Ngô nhận ủy thác của mẫu thân ngươi, phù hộ ngươi thuận lợi ra đời, hiện nay Ngô cũng coi như đã thuận lợi hoàn thành ủy thác, tiếp theo ngươi là trở về Long tộc, hay có tính toán khác?" Tô Thần nhìn Ngao Thăng, thản nhiên mở lời.

"Phốc thông!" Nghe lời y nói, Ngao Thăng trực tiếp quỳ xuống đất.

"Lão gia, ngài đừng đuổi Ngô đi a, Ngô không muốn về Long tộc, chỉ muốn đi theo bên cạnh ngài!" Nói xong, nó tế xuất một luồng mệnh hồn, vận dụng thần thông cung kính đưa đến trước mặt Tô Thần.

Ngao Thăng tuy nói mới hóa hình ba vạn năm, nhưng nó lại là quả trứng rồng theo Tô Thần sớm nhất, đích thân chứng kiến Tô Thần từ một Kim Tiên nho nhỏ chứng Đạo Đại La, trở thành cường giả đỉnh cấp Hồng Hoang.

Huống chi, Chủ nhân là đỉnh cấp Tiên Thiên Thần Thai Thánh Hồng Hoang, thân mang khí vận phi phàm, hơn nữa còn sớm ngưng tụ Đại Đạo công đức kim luân, thành tựu tương lai tuyệt đối không thể

lường trước.

Nếu trở về Long tộc, không chỉ không có chỗ đứng cho mình, thậm chí vĩnh viễn không có cách nào tiêu trừ Lượng Kiếp nghiệp lực trên người!

"Thiện!" "Nếu ngươi thành tâm muốn đi theo bản tọa, vậy sau này ngươi hãy làm tọa kỵ của bản tọa đi!" Đối với Long tộc, Tô Thần ấn tượng không tồi.

Hơn nữa Ngao Thăng này lại là do mình đích thân bồi dưỡng bản nguyên, thay đổi vận mệnh, nhận về làm tọa kỵ cho mình, cũng vừa khéo thích hợp.

"Ngao Thăng bái kiến Lão gia!" Nghe chủ nhân nguyện ý nhận mình, Ngao Thăng kích động liên tục dập đầu hành lễ.

"Thiện!" Tô Thần khẽ gật đầu, một luồng ấn ký đánh vào thức hải của nó.

"Ông!" Một phần khí vận gia trì lên người Ngao Thăng, giúp nó hóa giải một phần Lượng Kiếp nghiệp lực, gông cùm cảnh giới ban đầu cũng bắt đầu có phần nới lỏng.

Chương 46

"Đa tạ Lão gia!" Ngao Thăng cảm kích không thôi, trong lòng biết mình đã đưa ra quyết định sáng suốt nhất.

Tô Thần từ thức hải tế xuất một gốc Tiên Thiên linh căn 'Long Hoàng Thảo', đây là linh căn tốt nhất phù hợp với việc tu luyện của Long tộc, có công hiệu tinh thuần huyết mạch, cũng là do mẫu hậu nó khi xưa ủy thác đã tặng.

Hiện nay tặng cho nó, vừa là vật về chủ cũ, đồng thời cũng có thể coi là một phần lễ gặp mặt.

Sau khi an bài tốt Ngao Thăng, Tô Thần nhẹ nhàng ôm Bạch Miêu Miêu.

"Miêu Miêu, hiện nay Ngao Thăng đã trở thành tọa kỵ của Ngô, sau này hãy đối xử với nó tốt hơn một chút." "Meo!" Bạch Miêu Miêu dụi dụi đầu vào cổ chủ nhân, coi như đã đồng ý.

"Ba trăm năm sau, bản tọa sẽ giảng Đạo tại chủ phong Luân Hồi Sơn, kẻ hữu duyên đều có thể đến!" Hiện nay thuận lợi đột phá Đại La, là lúc tiến một bước tổ kiến thế lực của mình, để chuẩn bị cho sự ra đời của Địa Đạo sắp tới.

Bất quá để tiến hành tuyển chọn, Tô Thần đặc biệt bố trí một đại trận khảo hạch tại quảng trường giảng Đạo, chủng tộc hữu duyên với Địa Đạo sẽ được ưu tiên, đồng thời kẻ nghiệp lực quấn thân, lòng dạ bất chính sẽ không thể tiến vào.

Khi các sinh linh trong phạm vi ức vạn dặm nghe được truyền âm của Tô Thần, từng cá thể đều kích động khôn xiết.

Lần giảng Đạo trước vẫn là mấy vạn năm trước.

Rất nhiều sinh linh thụ ích không nhỏ, hoặc là trực tiếp hóa hình, hoặc là tiến thêm một bước.

Hiện nay lại một lần nữa khai giảng, vậy các sinh linh gần Luân Hồi Sơn, tuyệt đối không muốn bỏ lỡ cơ hội đẳng cấp này.

Thiên Mã nhất tộc đến chủ phong Luân Hồi Sơn sớm nhất, hơn nữa chủ động duy trì trật tự, họ với tư cách chủng tộc quy phụ được Tô Thần công nhận, tại Luân Hồi Sơn cũng là chủng tộc có địa vị cao nhất.

Linh Hầu nhất tộc, Tiên Hạc nhất tộc, Loan Điểu nhất tộc, Thực Thiết Thú nhất tộc lần lượt kéo đến.

Trong ba trăm năm ngắn ngủi, số lượng thành viên thuận lợi tiến vào quảng trường nghe Đạo đã vượt quá mười vạn!

Ngay khi Tô Thần chuẩn bị giảng Đạo, một hán tử khôi ngô cường tráng đến Luân Hồi Sơn, y chính là sứ giả do Đông Vương Công phái đến.

"Kiến quá Tô Thần tiền bối!" Trong tình báo của Thuần Dương Cung, Tô Thần là cao thủ Thái Ất Kim Tiên trung kỳ, ai ngờ đối phương lại là cường giả Đại La!

Sát Đồ lập tức thu lại sự tự ngạo trong lòng, cung kính bái yết và đệ giao thiệp giản.

"Lập Tiên Đình điển lễ?" Thấy thiệp giản bạch ngọc nạm vàng, Tô Thần hai mắt khẽ ngưng.

"Hồi tiền bối, cung chủ nhà ngô chuẩn bị ba vạn năm sau tại Tử Phủ Châu kiến lập Tiên Đình, kính xin tiền bối có thể đại giá quang lâm!" "Thiện!" "Bản tọa nhất định sẽ đến quan lễ!" Tô Thần gật đầu đồng ý, muốn đích thân gặp vị Nam Tiên chi thủ thiên hạ này, tiện thể xem có cơ hội bố cục gieo cờ trước hay không.

Sau khi đại chiến Vu Yêu lần thứ nhất kết thúc, Đế Tuấn và Thái Nhất nhận ra Vu tộc tất nhiên sẽ trở thành túc địch của Yêu tộc mình.

Để có thể triệt để áp chế Vu tộc, hai huynh đệ đích thân đến Bất Chu Sơn, mời Phục Hy và Nữ Oa hai vị đỉnh cấp Tiên Thiên Thần Thai Thánh này gia nhập Yêu tộc.

Thậm chí không tiếc đưa ra điều kiện ngang hàng với huynh đệ mình, bình phân khí vận Yêu tộc!

Đạo trường của huynh muội Phục Hy và Nữ Oa tại Bất Chu Sơn, bình thường đã phát sinh không ít ma sát với Tổ Vu, tích lũy một số nhân quả.

Dưới lời mời thành kính của Đế Tuấn, bèn thuận lợi gia nhập Yêu tộc, được tôn xưng là 'Hy Hoàng' và 'Oa Hoàng'.

Nhất thời, thế lực tổng thể của Yêu tộc lại một lần nữa tăng lên.

Để chỉnh hợp vạn tộc Hồng Hoang, thức tỉnh Nhân Đạo Ý Chí, Đế Tuấn phái ra Thập Nhị Yêu Thần, cường giả Đại La, cao thủ Thái Ất dưới trướng, lần lượt hạ giới thu phục các chủng tộc khác, lớn mạnh khí vận Yêu tộc mình.

Đại địa Hồng Hoang phong khởi vân dũng, khắp nơi khói lửa.

Bất luận là mãnh thú, hay thượng cổ phi cầm, thậm chí là thảo mộc tinh quái, bọn họ đều dưới sự thảo phạt của Yêu tộc mà cúi đầu xưng thần.

Đương nhiên, không phải tất cả chủng tộc đều không chịu nổi một kích, rất nhiều chủng tộc thượng cổ truyền thừa lâu đời không nguyện từ bỏ huyết mạch tín ngưỡng của bản thân, đã phát sinh xung đột kịch liệt với Yêu tộc.

Mới bắt đầu là Kim Tiên vẫn lạc, tiếp theo đó là Thái Ất điệp huyết, cuối cùng bộc phát Đại La quyết chiến!

Vô số chủng tộc thượng cổ dưới thế cường đại của Yêu tộc mà diệt vong, hoặc bị đánh đến tàn phế, cuối cùng lựa chọn bỏ chạy hoặc thần phục.

Cũng có vô số cường giả chủng tộc hợp tung liên hoành, cùng nhau kháng cự Yêu tộc.

Trong thời gian này, Đông Vương Công cường thế quật khởi.

Với tư cách Nam Tiên chi thủ do Thánh Nhân khai thiên đệ nhất Hồng Quân đích thân phong, thân mang thiên mệnh.

Vô số cao thủ, chủng tộc bị Yêu tộc truy sát chạy trốn, đều lần lượt chạy về Đông Hải, tìm kiếm sự phù hộ của y, gia nhập Thuần Dương Cung.

Y hợp tung liên hoành.

Một mặt liên lạc với các đại tộc thượng cổ kia kháng cự Yêu tộc, một mặt riêng tư lôi kéo, hứa hẹn tôn trọng huyết mạch tín ngưỡng của các tộc, cùng với lời hứa chia sẻ khí vận.

Ngắn ngủi chưa đến một vạn năm, thế lực dưới trướng Đông Vương Công bạo trướng.

Thành viên dưới trướng Thuần Dương Cung phá trăm ức, một bước trở thành thế lực lớn thứ ba của Hồng Hoang!

Thế lực bạo trướng, Đông Vương Công có vui có lo.

Vui là mình thiên mệnh tại thân, không làm động tác lớn gì, đã thu được nhiều chủng tộc đầu phục như vậy.

Lo là thành viên chủng tộc dưới trướng mình lợi ích khác nhau, tranh đoạt lẫn nhau, rất khó để phát huy hoàn chỉnh tất cả thực lực.

Thế là, Đông Vương Công bắt đầu chỉnh đốn thế lực dưới trướng, từ việc nhất thống Đông Hải.

Tiêu tốn một vạn năm thời gian, Thuần Dương Cung nhất thống Đông Hải, thu thập vô số thiên địa kỳ trân, tiên thiên linh vật, sau đó hướng về phía đông Hồng Hoang mà khoách trương.

Yêu tộc thấy thế lực Thuần Dương Cung bạo trướng, cũng không tranh phong tương đối, mà là lựa chọn im lặng phát triển.

Sau ba vạn năm bình tĩnh, Đông Vương Công thấy thời cơ chín muồi, liền giương cao danh nghĩa Hồng Hoang chính thống, muốn kiến lập Tiên Đình, danh chính ngôn thuận quản hạt Hồng Hoang, thu phục các đại thế lực chủng tộc.

Trong thời gian này, y ba lần đến Tây Côn Luân, bái phỏng Nữ Tiên chi thủ Tây Vương Mẫu.

Tây Vương Mẫu với tư cách Nữ Tiên chi thủ do Hồng Quân đích thân phong, những năm này nàng tương đối kín tiếng, ngoài việc để nữ tiên thiên hạ sau khi đột phá Kim Tiên ghi danh vào danh sách Kim Mẫu ra, thì cực ít hiện thân Hồng Hoang.

Đông Vương Công muốn kiến lập Tiên Đình, tất yếu phải để nàng vị Nữ Tiên chi thủ thiên hạ này cùng tham gia, như vậy mới danh chính ngôn thuận quản hạt quần tiên thiên hạ.

Để thuyết phục Tây Vương Mẫu, y đã trả giá lợi ích cực lớn.

Không chỉ có khí vận Tiên Đình tương lai, đồng thời còn có cơ duyên Phương Trượng Tiên Đảo trong truyền thuyết Bồng Lai Tam Tiên Đảo!

Đương nhiên, chỉ cần có thể thuận lợi kiến lập Tiên Đình, những gì đã bỏ ra này, đều đáng giá.

Đợi tất cả bố cục hoàn thành, Đông Vương Công bèn rộng rãi phát thiệp giản, mời các đỉnh cấp Tiên Thiên Thần Thai Thánh Hồng Hoang, cùng nhiều cường giả đến quan lễ đại điển kiến lập Tiên Đình

của mình!

Tô Thần với tư cách bản nguyên hóa thân từ Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, tuy nói y bình thường khá kín tiếng, nhưng lần trước tại Bất Chu Sơn tranh đoạt linh bảo với một chúng đỉnh cấp Tiên Thiên Thần Thai Thánh, lại chịu Thánh Nhân Hồng Quân kết thúc nhân quả mà danh chấn thiên hạ.

Các cường giả Đại La đỉnh cấp Hồng Hoang đều biết, y tuy nói thực lực chỉ có Thái Ất Kim Tiên trung kỳ, nhưng lại có thể chưởng khống Đại Đạo pháp tắc, thậm chí còn ngưng tụ ra Đại Đạo công đức kim luân.

Đây chính là trường hợp độc nhất vô nhị ở Hồng Hoang!

Điều quan trọng nhất là, y còn khiến Thánh Nhân khai thiên đệ nhất Hồng Hoang Hồng Quân thiếu nhân quả!

Bởi vậy, Đông Vương Công kiến lập Tiên Đình, đương nhiên muốn mời Tô Thần đến quan lễ, xem có thể lôi kéo y vào Tiên Đình của mình không, từ đó tiến một bước đạt được sự chú ý của Hồng Quân Thánh Nhân.

Khi Yêu tộc đại tứ khoách trương.

Thu phục một chủng tộc hoàn toàn mới, tên là Tiên Thiên Linh Nha tộc.

Tiên Thiên Linh Nha tộc phân âm dương, Dương Nha lông vũ đỏ rực, hình dạng nhìn có chút tương tự với Tam Túc Kim Ô, hơn nữa thiên phú xuất chúng, cực được Đế Tuấn trọng thị.

Âm Nha toàn thân đen kịt, cùng Dương tương sinh tương khắc, truyền thừa pháp tắc nguyền rủa và pháp tắc tử vong, toàn thân mang theo khí tức nguyền rủa bất tường nồng đậm, khiến người ta chán ghét.

Cho dù hình dạng của họ có chút tương tự với Tam Túc Kim Ô, cũng khiến Đế Tuấn và Thái Nhất không vui, thậm chí ngay cả các thành viên Yêu tộc khác cũng ghét bỏ.

Bởi vì, họ giản dị chính là tượng trưng của bất tường!

Mỗi lần Yêu tộc xuất động, chỉ cần mang theo Âm Nha, đều sẽ gặp phải các loại tình huống khác nhau, nhẹ thì cao thủ Thái Ất vẫn lạc, nặng thì Đại La điệp huyết.

Điều này kinh động đến Yêu tộc Hy Hoàng Phục Hy.

Dưới sự thôi toán của y, tất cả Yêu tộc cuối cùng cũng hiểu rõ duyên do trong đó, lại là do sự bất tường mà 'Âm Nha' nhất tộc mang lại.

Thế là, Đế Tuấn hạ lệnh trục xuất Âm Nha khỏi Yêu tộc, chỉ bảo lưu Dương Nha.

Yêu Thần Cửu Anh đổ tội ái tử Cửu Thừ vẫn lạc lên đầu Âm Nha, chuẩn bị trảm thảo trừ căn, một là có thể báo thù cho ái tử, hai là còn có thể triệt để thanh trừ bất tường!

Âm Nha nhất tộc đón diệt đỉnh chi tai, số tộc nhân còn lại dưới sự giúp đỡ của Dương Nha liều mạng chạy trốn về các nơi.

Ngày này, số trăm Âm Nha cuối cùng còn sót lại, dưới sự truy sát của trưởng tử Cửu Anh là Cửu Lạc, chạy trốn về hướng Luân Hồi Sơn.

"Chủng tộc bất tường, không xứng sống trên đời!" "Đều đi chôn cùng tam đệ của ta đi!" Cửu Lạc thôi động pháp bảo, khi đuổi kịp Âm Nha nhất tộc thì thần quang chói mắt bộc phát, pháp lực bành trướng cuồn cuộn, trấn sát về phía mấy trăm Âm Nha.

"Oa!" "Oa!" "Oa!" Tiếng nha khiếu thê lương lạnh lẽo khản đặc, tràn đầy âm trầm, khiến người ta dựng tóc gáy, da đầu tê dại.

Họ tứ tán bỏ chạy, nhưng cuối cùng vẫn bị Cửu Lạc đánh giết một mảng lớn, chỉ còn lại hơn chục kẻ hoảng loạn chạy trốn.

"Mặc kệ!" "Chúng ta lâm tử cũng phải kéo một kẻ đệm lưng!" Dưới sự tuyệt vọng, trưởng lão Âm Nha Thái Ất sơ kỳ cầm đầu, hiên ngang xông về phía Cửu Lạc, tranh thủ thời gian sinh tồn cuối cùng cho tộc nhân còn lại.

"Hưu!" Chỉ thấy nó thôi động truyền thừa thần thông, bộc phát ra một con mắt khổng lồ tinh hồng, tất cả Âm Nha lần lượt hành động, đem bản nguyên bản thân dung nhập vào trong con mắt khổng lồ tinh hồng.

"Oanh!" Một đạo bất tường chi quang màu đỏ khủng bố, trấn sát về phía Cửu Lạc.

"Ánh sáng mảy may, cũng dám ở trước mặt bản tọa phóng quang?" Cửu Lạc với tư cách trưởng tử của Yêu Thần Cửu Anh, cực được phụ thân trọng thị, được ban cho một kiện trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hỏa Diễm Phiến, y dùng thần thông thôi động, trong nháy mắt khiến toàn bộ trời xanh biến thành biển lửa.

"Ca sát!" Trong khoảnh khắc, con mắt khổng lồ tinh hồng ngút trời vỡ nát tan biến, trưởng lão Âm Nha Thái Ất và một chúng cao thủ trong tộc thân tử Đạo tiêu.

Tộc nhân còn lại lợi dụng thời gian đã tranh thủ được này, chạy đến Luân Hồi Sơn.

"Khí tức nơi đây tản mát ra lại có chút khế hợp với Âm Nha nhất tộc?" Ban đầu Âm Nha không muốn trêu chọc chủ nhân Luân Hồi Sơn, bởi vì đây vừa nhìn đã là đạo trường của Đại thần thông giả, nếu bị y ghét bỏ, căn bản không có bất kỳ khả năng sống sót nào.

Nhưng khi cảm ứng được khí tức luân hồi của Luân Hồi Sơn khế

hợp với truyền thừa của mình, ôm hy vọng cuối cùng, chạy vào trong đó.

"Một đám vật bất tường đáng chết, hôm nay sẽ triệt để trừ danh các ngươi!" Cửu Lạc đuổi đến Luân Hồi Sơn, cảm ứng được đây là đạo trường của Đại thần thông giả, trong lòng cũng không quá sợ hãi.

Bởi vì y là trưởng tử của Yêu Thần Cửu Anh!

Nhìn khắp toàn bộ thế giới Hồng Hoang, có cường giả Đại La nào dám không nể Yêu tộc mình ba phần bạc diện?

Ngay khi y chuẩn bị ra tay diệt sát mười mấy Âm Nha cuối cùng, một giọng nói uy nghiêm vang lên bên tai y.

"Âm Nha nhất tộc này, bản tọa bảo hộ!" Tô Thần vừa mới giảng Đạo xong, cảm ứng được Âm Nha nhất tộc chạy vào đạo trường của mình, hơn nữa còn có cơ duyên mật thiết không thể tách rời với Địa Đạo, tự nhiên liền ra tay bảo hộ.

Chương 47

"Tiền bối, người muốn đối địch với Yêu tộc của ngô sao?" Cửu Lạc cảm ứng được tu vi của Tô Thần chỉ có Đại La sơ kỳ, trong lòng không cam tâm, lập tức phát ra nghi vấn.

"Bành!" Lời y vừa dứt, một đạo quyền ảnh oanh nát hư không, Cửu Lạc còn chưa kịp thu liễm khí thế kiêu căng, trong nháy mắt vỡ nát nổ tung, máu tươi và thi cốt hóa thành bụi phấn, bay tán loạn giữa thiên địa.

Không ít tinh nhuệ Yêu tộc phía sau thấy cảnh này, từng người hai mắt co rụt lại vì chấn kinh, lộ ra vẻ vô cùng chấn kinh và hoảng sợ.

"Về nói với Đế Tuấn Đạo hữu, Âm Nha nhất tộc này ta Tô Thần bảo hộ!" "Vâng, tiền bối!" Phó thống lĩnh Yêu tộc La Sát sau khi hoàn hồn, hướng về phía chủ phong Luân Hồi Sơn hành một lễ, không nói lời thừa thãi nào, dẫn theo tộc nhân dưới trướng bay nhanh về phía Thái Dương Tinh.

Thái Dương Cung.

Yêu Thần Đại Điện.

Cửu Anh tuần tra tộc nhân dưới trướng, liền trở về đại điện bế quan, hấp nạp Thái Dương Tinh Huy và ức vạn Tinh Thần chi lực để cường đại bản thân.

"Phập!" Đột nhiên.

Y tim thắt lại, sắc mặt trắng bệch ngay tức khắc.

"Nhi tử của ta!" Tâm niệm vừa động.

Cửu Anh liền cảm nhận được trưởng tử Cửu Lạc của mình đã thân vẫn, nội tâm bi thương tột cùng.

“Rốt cuộc là ai đã giết con ta?” “Ngô muốn nghiền ngươi thành vạn đoạn, rút Chân Linh ngươi vĩnh viễn trấn áp Cửu U, ngày đêm chịu nỗi khổ tra tấn!” Dưới cơn bạo nộ.

Toàn bộ đại điện đều bị Đại Đạo Pháp Tắc do y dẫn động mà chấn nát, khiến tất cả Yêu Thần khác đồng loạt chú ý, nhao nhao ngẩng đầu nhìn tới.

“Chuyện gì thế?” “Ngô lại không thể suy tính ra chút tin tức nào về hung thủ?” Khi Cửu Anh điều động Đại Đạo Pháp Tắc, dùng nhân quả tuyến của bản thân để suy tính hung thủ, lại phát hiện không suy tính ra được một chút tin tức hữu dụng nào.

Thế là.

Y đến Yêu Đế Đại Điện, cầu kiến Đế Tuấn.

“Thỉnh Bệ Hạ chủ trì công đạo cho thần!” “Nhi tử của thần, Cửu Lạc, hạ giới vì Yêu tộc ta hiệu mệnh, nhưng ai ngờ lại bị ác nhân mạt sát, ngay cả lão phụ thân như thần cũng không suy tính ra được chút tin tức nào.” Sắc mặt Cửu Anh trắng bệch mà phẫn nộ, ngữ khí bi thống, khiến người ta tiếc nuối.

Cửu Lạc là trưởng tử mà y xem trọng nhất, không chỉ tốn hết tâm huyết bồi dưỡng, đồng thời cũng gửi gắm kỳ vọng lớn nhất của y.

Nay vô cớ vẫn lạc, có thể tưởng tượng được y đã chịu đả kích trọng đại đến mức nào.

“Cái gì?” “Ngay cả ái khanh cũng không suy tính ra hung thủ?” Nghe lời Cửu Anh, Đế Tuấn nội tâm rất kinh ngạc, sau đó lập tức tế xuất Hà Đồ Lạc Thư, xem liệu có thể lợi dụng thân phận Yêu tộc chi chủ để suy tính ra một số tin tức về hung thủ hay không.

Theo y thấy.

Có thể làm được như vậy, tuyệt đối là một Đại Thần Thông Giả.

Thậm chí rất có khả năng là một tôn Hỗn Nguyên Kim Tiên Đại Năng!

"Ong!" Hà Đồ Lạc Thư khẽ chấn động, vô cùng Đại Đạo Đạo Vận tràn ngập tới, hóa thành một Thái Cực Âm Dương Ngư đồ, tỏa ra 'quái tượng' huyền ảo vô cùng.

"Luân Hồi Sơn?" Đế Tuấn là cường giả Đại La đỉnh phong, lại là Yêu tộc chi chủ, lấy nhân quả tuyến của Cửu Lạc, dùng bạn sinh chí bảo Hà Đồ Lạc Thư suy tính ra tin tức trước khi y vẫn lạc.

"Chẳng lẽ việc này có liên quan đến Tô Thần Đạo hữu?" Rất nhanh.

Y cảm nhận được bộ hạ của Cửu Lạc vẫn chưa vẫn lạc, và đang trên đường trở về, thế là y liền nói với Cửu Anh.

"Ái khanh, tinh anh dưới trướng Cửu Lạc vẫn chưa toàn quân bị diệt, đợi bọn họ trở về, tất cả chân tướng sẽ rõ ràng." "Đa tạ Bệ Hạ!" "Ngô muốn xem kẻ nào đã giết ái tử của ngô!" Hai mắt Cửu Anh bắn ra hận ý ngập trời, toàn thân chiến giáp đều vang lên ào ào.

Vài năm sau.

Tinh nhuệ dưới trướng Cửu Anh cuối cùng cũng trở về Thái Dương Cung, theo lệnh Đế Tuấn mà được dẫn thẳng đến Yêu Đế Đại Điện.

"Bái kiến Bệ Hạ, bái kiến Cửu Anh Yêu Thần!" Phó thống lĩnh La Sát sau khi bước vào Yêu Đế Đại Điện, lập tức hành lễ vấn an.

Tiếp theo.

Theo yêu cầu của Đế Tuấn, y đã kể lại chi tiết quá trình Cửu Lạc thân tử đạo tiêu, không thêm thắt chút nào, để tránh đưa đến phán đoán sai lầm cho Bệ Hạ.

“Quả nhiên là Tô Thần!” Nghe La Sát thuật lại xong, đôi kim mâu của Đế Tuấn khẽ co lại, nội tâm có chút kinh thán.

Mới trôi qua vỏn vẹn bảy vạn năm.

Y đã từ Thái Ất Kim Tiên trung kỳ đột phá đến Đại La, tốc độ này cũng quá nhanh rồi phải không?

Điều bất khả tư nghị nhất là.

Tô Thần diệt sát Cửu Lạc, ngay cả phụ thân y là Cửu Anh cũng không suy tính ra hung thủ thật sự, vậy thực lực của y, phải đạt đến trình độ cường đại nào?

“Tô Thần, bản Yêu Thần với ngươi không đội trời chung!” Sau khi biết tin tức chi tiết về hung thủ, Cửu Anh hận không thể lập tức hạ giới chém giết y, rút Chân Linh của Tô Thần vĩnh viễn trấn áp Cửu U điểm thiên đăng.

Nhưng rất nhanh.

Y đã bị Đế Tuấn ngăn lại.

“Ái khanh, tuy nói tu vi của ngươi là Đại La trung kỳ, nhưng xét về thực lực của Tô Thần, ngươi rất có khả năng không phải đối thủ của y!” Đế Tuấn rất rõ ràng.

Tô Thần khi ở Thái Ất Kim Tiên trung kỳ đã dám cùng một đám cường giả đỉnh cấp tranh đoạt bảo vật, hơn nữa khi đó y đối với Đại Đạo Pháp Tắc chưởng khống, không thua Cửu Anh hiện tại.

Vậy khi y đột phá Đại La, đối với Đại Đạo chưởng khống, lại phải đạt đến trình độ nào?

“Phụp!” Cửu Anh sau khi hoàn hồn, trực tiếp quỳ xuống trước Đế Tuấn.

“Thần vì Yêu tộc ta can não đồ địa mười mấy vạn năm, nay ngay

cả ái tử cũng thảm tử dưới tay người khác, khẩn cầu Bệ Hạ chủ trì công đạo cho thần!" Đế Tuấn có chút đau đầu.

Chuyện này nói cho cùng vẫn là lỗi của Cửu Anh, nếu không phải y tư tự phái trưởng tử đi diệt sát Âm Nha nhất tộc để báo thù cho tam tử, thì làm sao lại dẫn đến hậu quả như vậy?

Huống hồ.

Cửu Lạc ỷ vào thân phận của mình, bên ngoài đã quen thói kiêu căng ngạo mạn.

Đối mặt với Đại La cường giả cũng dám xuất ngôn bất tốn, dùng thế lực áp bức, thật sự coi người ta là bùn nặn hay sao?

Nhưng đối mặt với Cửu Anh khẩn cầu khấp huyết, Đế Tuấn cũng không tiện cự tuyệt.

Y chính là nguyên lão của Yêu tộc do mình lập nên, đã lập được công lao hiển hách cho Yêu tộc, nếu không thể chủ trì công đạo cho y, chẳng phải sẽ làm lạnh lòng tất cả mọi người sao?

"Ái khanh, hiện nay là thời kỳ mấu chốt phát triển của Yêu tộc ta, mà Tô Thần kia lại có Đại Đạo Công Đức Kim Luân, hơn nữa còn có thể khiến Hồng Quân Thánh Nhân nợ nhân quả." "Kế sách hiện tại chỉ đành đợi chúng ta nghe xong Thánh Nhân giảng thuật Chuẩn Thánh chi đạo, sau đó sẽ đến chủ trì công đạo cho ngươi, để ngươi có thể đích thân báo thù cho con!" Theo Đế Tuấn thấy.

Hiện tại diệt sát Tô Thần, Yêu tộc của mình căn bản không gánh nổi hậu quả.

Chưa nói đến việc có hay không vì vậy mà đắc tội Thánh Nhân Hồng Quân, chỉ riêng Đại Đạo Công Đức Kim Luân trên người y, cũng đủ để Yêu tộc của mình phải kiêng kỵ.

Cưỡng hành xuất thủ diệt sát, Đại Đạo Khí Vận khủng bố phản

phệ, sẽ khiến sự nghiệp Yêu tộc mình đang phát triển rực rỡ nhanh chóng lao dốc, uổng phí làm lợi cho Đông Vương Công và Vu tộc.

Do đó.

Phương pháp thích hợp nhất, là đợi Hồng Quân Thánh Nhân giảng đạo lần thứ hai, hỏi rõ quan hệ của y với Tô Thần, nếu Hồng Quân Thánh Nhân muốn che chở Tô Thần, vậy nhân quả dù lớn đến mấy, cũng đều phải bỏ xuống.

Nếu Hồng Quân Thánh Nhân không có quan hệ gì với Tô Thần, đợi nghe xong Chuẩn Thánh chi đạo giảng lần thứ hai, rồi sẽ đi đòi lại công đạo cho Cửu Anh, thu phục nhân tâm. .....

Luân Hồi Sơn.

Mười mấy Âm Nha được cứu sau khi hoàn hồn, phát hiện mình đang ở trong một đại điện khí thế đường hoàng, ngồi ở vị trí cao nhất là một thanh niên khí độ bất phàm, phong thần tuấn tú.

"Dạ Oanh bái tạ tiền bối cứu mạng chi ân!" "Bái tạ tiền bối cứu mạng chi ân!" Tất cả Âm Nha sau khi cảm nhận khí thế của Tô Thần, nội tâm biết là y đã cứu Âm Nha nhất tộc của mình, thế là đồng loạt cung kính hành lễ với y, sắc mặt vô cùng cảm kích.

"Các ngươi không cần đa lễ." Tô Thần đạm nhiên phất tay, mỉm cười nhìn bọn họ.

"Tiền bối, ngô đẳng sinh ra bất tường, truyền thừa Trớ Chú và Tử Vong Pháp Tắc, ngài cứu chúng ta, liệu có liên lụy ngài chịu Yêu tộc báo phục?" "Thậm chí hao tổn khí vận của ngài?" Dạ Oanh thẳng thắn thừa nhận với Tô Thần rằng Âm Nha của mình là tộc bất tường, sợ rằng sẽ mang đến tai họa cho y.

Đồng thời.

Nàng nội tâm cũng vô cùng tự ti.

Là một tộc bất tường, đi đến đâu cũng sẽ mang đến tai nạn, Hồng Hoang này đâu còn đất sống cho Âm Nha nhất tộc của mình?

"Vô phương!" Tô Thần đạm nhiên mỉm cười.

"Nguyệt có âm tình viên khuyết, sinh linh cũng phân âm dương." "Âm Nha nhất tộc các ngươi truyền thừa Trớ Chú và Tử Vong Pháp Tắc, bị coi là chủng tộc bất tường, nhưng tồn tại tức hợp lý, chỉ là các ngươi tạm thời vẫn chưa tìm ra phương thức sinh tồn của mình mà thôi." "Bản tọa tu hành Luân Hồi Đại Đạo, cùng Trớ Chú và Tử Vong Pháp Tắc của Âm Nha nhất tộc các ngươi vô cùng khế hợp, sau này các ngươi có thể ở lại Luân Hồi Sơn này sinh sôi nảy nở, cho đến khi thực hiện sứ mệnh của mình!" Nghe Tô Thần nguyện ý lấy khí vận của bản thân che chở Âm Nha nhất tộc của mình, tất cả mọi người kinh hỉ đến mức nước mắt lưng tròng.

Bọn họ lập tức phủ phục quỳ xuống đất, quỳ bái trước Tô Thần.

"Đại Đạo tại thượng, Âm Nha nhất tộc ngô đẳng nguyện vĩnh viễn thị phụng tả hữu Tiền bối, vì Tiền bối can não đồ địa, phó thang đạo hỏa, nếu có vi thệ, thân tử tộc diệt!" Vừa mới trải qua nguy cơ diệt tộc, sự tuyệt vọng khi bị cả thế giới ruồng bỏ đó, đã khắc sâu vào thức hải của mỗi tộc nhân.

Nay có thể nhận được sự che chở vô tư của Tô Thần, bọn họ mới biết thế nào là tuyệt xử phùng sinh.

Có Tô Thần ở đây.

Sau này bọn họ không còn là vô căn chi bình, cũng sẽ không phải là tang môn tinh bị mọi người phỉ báng, mà sẽ thực sự có hy vọng có thể quật khởi trở lại.

"Thiện!" "Các ngươi đã bị trục xuất khỏi Tiên Thiên Linh Nha tộc, vậy hôm nay các ngươi sẽ chính thức cải lập thành Minh Nha nhất

tộc!" Minh Nha tương lai sẽ là sứ giả Địa Ngục, cũng là tượng trưng của tử thần, chỉ cần bọn họ vừa xuất hiện và minh khiếu, tức là đại biểu cho sinh linh sắp tử vong tiến vào Địa Ngục.

Là một phần tử không thể thiếu của Địa Đạo tương lai!

"Đại Đạo tại thượng, hôm nay Âm Nha nhất tộc ngô đẳng chính thức cải lập thành Minh Nha nhất tộc, vĩnh thế hiệu trung Tô Thần Thượng Tiên, khẩn thỉnh Đại Đạo giám chứng!" "Oanh!" Lời thề của Dạ Oanh đã được Đại Đạo nhận khả, và giáng xuống từng luồng công đức khí vận, gia trì lên tất cả thành viên Minh Nha nhất tộc.

Cảm nhận được tất cả những điều này, tất cả thành viên Minh Nha nhất tộc đều kinh hỉ không ngớt.

Bọn họ làm sao cũng không nghĩ tới.

Mình lại còn có cơ hội đạt được Đại Đạo công đức tưởng thưởng vào ngày này!

Sau khi hoàn hồn.

Tất cả mọi người đều hiểu ra điểm mấu chốt, đồng loạt nhìn Tô Thần, lần nữa cung kính hành lễ tạ ơn.

Sau khi thu phục sứ giả Địa Ngục Minh Nha nhất tộc, Tô Thần tâm tình vô cùng tốt.

Y đặc biệt ưu ái Bạch Miêu Miêu, Ngao Thăng, Nguyên Nhất, Mã Càn và Minh Nha nhất tộc, giảng đạo riêng cho bọn họ, từ nông đến sâu giảng thuật cảm ngộ tu luyện và mấu chốt chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc.

Những người này tương lai đều sẽ là nền tảng để ngô hoàn thiện Địa Phủ, Tô Thần tự nhiên hy vọng thực lực của bọn họ càng mạnh càng tốt.

“Tiên Thiên Tổ Khí, hoảng hoảng hốt hốt, yểu yểu minh minh, trong đó có vật, có vật mà phi vật, trong đó có tinh, có tinh mà phi tinh, tự có tự không, như mất như còn.” “Chạm vào mà không thể thấy, cầu tìm mà không thể được, cái lớn không ngoài, bao hàm vạn tượng, cái nhỏ không trong, một sợi cũng không dung.” Khi Tô Thần bắt đầu giảng đạo.

Chương 48

Ức vạn Đại Đạo Pháp Tắc chi lực ào ạt kéo đến, hội tụ thăng hoa thành Đại Đạo Bản Nguyên, ngưng tụ ra từng tôn Đại Đạo Thần Luân huyền ảo vô cùng.

Từng đóa kim liên từ trong Đại Đạo Thần Luân ngưng tụ xuất hiện, diễn hóa ra dị tượng Bàn Cổ khai thiên, thời không lưu chuyển, âm dương sơ phân, vạn vật Luân Hồi, sau đó từ từ chìm vào thức hải của người nghe đạo.

Tất cả mọi người nghe đến si mê ngây ngất, như thể đang tắm mình trong Đại Đạo chân lý, không tự chủ được nhắm hai mắt lại, tiến vào trạng thái đốn ngộ.

Thoáng chốc.

Một nghìn năm vội vã trôi qua.

Mọi người lần lượt tỉnh lại, cảm nhận được thu hoạch của mình sau lần nghe đạo này, từng người lộ vẻ kinh hỉ, liên tục đứng dậy cung kính hành lễ với Tô Thần.

"Đa tạ Lão Gia!" "Bái tạ Sơn Chủ!" "Bái tạ Sơn Chủ!" Nguyên Nhất trực tiếp từ Kim Tiên đột phá đến Thái Ất Kim Tiên, tộc trưởng Minh Nha tộc Dạ Oanh từ Kim Tiên trung kỳ đột phá đến hậu kỳ, các tộc nhân khác cũng đều tiến thêm một bước.

Đối với bọn họ mà nói, thật sự như đang nằm mộng.

Trước đó còn bị Yêu tộc truy sát đến đường cùng, chạy đến Luân Hồi Sơn được Sơn Chủ cứu, không chỉ được trọng hoạch tân sinh, còn có thể lắng nghe Đại Đạo, đây thật là hạnh phúc đến khó tin.

"Thiện!" "Các ngươi hãy tiêu hóa tốt những gì đã lĩnh hội từ buổi

giảng đạo, tranh thủ tiến thêm một bước, sớm ngày chứng đạo!" Tô Thần nhìn ra được.

Với tư chất tiềm lực của mọi người, đều có hy vọng chứng đắc Đại La, chỉ xem bọn họ có nắm giữ được 'đạo' của mình hay không.

"Nguyên Nhất, nay ngươi đã đột phá Thái Ất, tiếp theo đừng bế môn khổ tu nữa, mà hãy ra ngoài đi đây đi đó, xem 'đạo' của vạn linh chúng sinh Hồng Hoang!" "Vâng, Lão Gia!" Nguyên Nhất phấn điêu ngọc trác, môi hồng răng trắng, trông như một nữ đồng không rành thế sự.

Nàng vẫn luôn ở tại Luân Hồi Sơn thị phụng Tô Thần, căn bản chưa từng ra ngoài du lịch.

Thế là.

Tô Thần liền ban cho nàng một kiện trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hỏa Diễm Phiến, đây là vật y đạt được khi chém giết Cửu Lạc trước đó, dùng để hộ thân cho nàng.

"Đa tạ Lão Gia!" Nguyên Nhất sau khi có được một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, nội tâm rất hưng phấn, đồng thời cũng tràn đầy kỳ vọng vào chuyến du lịch sắp tới.

Tiếp theo.

Nàng sắp xếp xong xuôi công việc trong tay, từ biệt Lão Gia, bước lên chuyến Hồng Hoang tầm đạo đầu tiên.

Và có một đạo thân ảnh vẫn luôn đi theo sau nàng, chính là tộc trưởng Thiên Mã tộc Mã Càn, y theo ý Tô Thần, hộ đạo cho Nguyên Nhất, để tránh nàng chưa trưởng thành đã sớm chết yểu.

Đối với người của mình.

Tô Thần vẫn rất để tâm, cố gắng chăm sóc chu toàn. .....

Cùng với việc Luân Hồi Sơn tấn thăng thành cực phẩm Động Thiên Phúc Địa, linh căn 'Luân Hồi Trà Thụ' được thai nghén ở đây cũng tấn thăng thành thượng phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Nhàn rỗi Tô Thần bắt đầu nghiên cứu trà đạo, trau dồi tâm cảnh.

Lấy thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Sơn Hà Đỉnh làm ấm, Tam Quang Thần Thủy làm nước, pha một ấm Luân Hồi Linh Trà.

"Ong!" Từng luồng Đạo Vận tràn ra, phản chiếu ra ba loại màu vàng, bạc, tím, cuối cùng hội tụ thành sáu đoàn Đạo Vận, tựa như Lục Đạo Luân Hồi, tản mát ra vô cùng Đại Đạo chí lý.

Tô Thần nâng chén trà, nhấp một ngụm.

Bản nguyên Luân Hồi Đại Đạo bàng bạc trong thức hải hóa khai, thêm vào năng lượng ẩn chứa trong Tam Quang Thần Thủy, khiến y từ từ chìm vào cảnh giới 'ngộ đạo'.

"Ô!" "Ô!" Giữa trời đất ức vạn Đại Đạo Pháp Tắc chi lực ào ạt kéo đến, đồng loạt vây quanh Tô Thần, diễn hóa thành từng tòa Đạo Luân thần thánh vĩ ngạn.

"Hoa lạp lạp!" Khi tất cả Đạo Luân từ từ dung hợp thành một, Vận Mệnh Trường Hà mênh mông cuồn cuộn đã được dẫn đạo xuất hiện.

Chỉ thấy một đạo thân ảnh không thể nhìn rõ từ trong Vận Mệnh Trường Hà nhảy vọt ra, 'y' có dáng vẻ cực kỳ tương tự Tô Thần, tản mát ra khí tức thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ vĩnh hằng, tựa như đến từ tương lai.

"Ong!" Lại một đạo thân ảnh từ trong Vận Mệnh Trường Hà nhảy ra, chính là 'Quá Khứ Thân' của Tô Thần. 'Bọn họ' cùng Tô Thần ngồi xếp bằng cạnh nhau, một cái tồn tại ở quá khứ, một cái đến từ tương lai, cùng với Tô Thần hiện tại mà tồn tại.

Luân Hồi Linh Trà tự nhiên khế hợp Luân Hồi Đại Đạo của Tô Thần.

Không chỉ có thể tăng cường Chân Linh bản nguyên, đồng thời còn có thể minh ngộ tương lai, Tô Thần sau khi uống Linh Trà, dưới cơ duyên xảo hợp đã dẫn đạo xuất hiện 'Tương Lai Thân' của mình!

"Xoạt!" Khi Vận Mệnh Trường Hà tiêu tán, 'Quá Khứ Thân' và 'Tương Lai Thân' tự động dung hợp với Tô Thần, khiến khí thế toàn thân y bạo trướng điên cuồng.

Ba nghìn năm thoáng chốc trôi qua.

Khi Tô Thần mở mắt ra, trong tinh mâu Luân Hồi huyễn diệt, cuối cùng trở nên bình tĩnh tự nhiên.

"Thật không ngờ, một chén Luân Hồi Linh Trà lại khiến ngô minh ngộ 'Tương Lai Thân', đây thật là thời đến thiên địa giai đồng lực a!" Nếu ngô không thành tựu tối cường Đại La Đạo Quả, phản bổ đạo trường tấn thăng cực phẩm Động Thiên Phúc Địa, thì Luân Hồi Trà Thụ này cũng sẽ không tấn thăng thượng phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Ngô cũng sẽ không sau khi uống mà một lần cảm ngộ 'Tương Lai Thân'.

Mỗi chuyện uống ăn, đều không ngoại lệ!

Sau khi thu liễm tâm thần.

Tô Thần cảm ngộ một chút Luân Hồi Đại Đạo mà mình truyền thừa, đối với sự chưởng khống của y đã đạt đến tám mươi lăm phần trăm, nếu có thể đạt đến một trăm phần trăm.

Vậy ngô có thể sớm ngày chứng đạo siêu thoát, cảm ngộ 'Luân Hồi Quy Tắc'.

"Vừa rồi ngô chỉ là cảm ngộ dẫn đạo xuất hư ảnh 'Tương Lai

Thân', đã có thể cảm thụ được khí tức vô thượng vĩ ngạn, tuyên cổ vĩnh hằng của 'y'." "Nếu khi đối chiến, ngô lợi dụng 'Tương Lai Thân' đi chém giết hiện tại thân hoặc 'Quá Khứ Thân' của địch nhân, có phải sẽ có thể thực hiện lấy yếu thắng mạnh không?" Tô Thần rất rõ ràng.

Ngô tuy nói đã chứng đạo Đại La, nhưng so với một đám đỉnh cấp Tiên Thiên Thần Thai Thánh, thực lực vẫn còn có chênh lệch.

Một khi bọn họ đi Tử Tiêu Cung nghe Chuẩn Thánh chi đạo được giảng lần thứ hai, vậy thế giới Hồng Hoang sẽ nghênh đón thời đại Chuẩn Thánh, khoảng cách giữa ngô và các đỉnh cấp Tiên Thiên Thần Thai Thánh sẽ lại một lần nữa bị kéo giãn.

Do đó.

Để có thể ứng phó tốt hơn với các loại phong hiểm.

Ngoài việc tăng cường tu vi của mình, còn phải tận dụng tốt lá bài tẩy là siêu thoát Vận Mệnh Trường Hà, dẫn đạo 'Tương Lai Thân' nghênh chiến này!

"Ong!" Tô Thần thôi động Ngộ Đạo Châu trong thức hải, để hoàn thiện hơn việc triệu hoán 'Tương Lai Thân' của mình, từ đó thôi diễn ra thủ đoạn sát phạt mạnh hơn.

Lấy bản thân của tương lai, đi chém giết quá khứ của địch nhân!

Vạn năm tuế nguyệt vội vã trôi qua.

Tô Thần dựa vào sự chưởng khống đối với Luân Hồi Đại Đạo, cùng với vị cách siêu thoát Vận Mệnh Trường Hà, cuối cùng cũng có thể tự chủ triệu hoán ra 'Tương Lai Thân' của mình.

Có lá bài tẩy này.

Y tin rằng.

Nếu chiến đấu với cường giả Đại La đỉnh cấp Hồng Hoang, ngô cũng có thực lực chiến mà thắng.

Thậm chí cho dù đối phương là Chuẩn Thánh, cũng chưa chắc đã không thể giao thủ!

Sau khi xuất quan.

Tô Thần lấy Tam Quang Thần Thủy làm nước, lại pha một ấm Luân Hồi Linh Trà, đưa cho Bạch Miêu Miêu đang ngủ gật.

"Meo!" Mở mắt ra, ngửi mùi hương thanh nhã của Luân Hồi Linh Trà, cùng với Luân Hồi Đại Đạo Đạo Vận tinh thuần, đôi mắt to như hắc bảo thạch của Bạch Miêu Miêu bỗng nhiên sáng lên.

Nàng tuy nói đã sớm hóa hình, nhưng ở bên cạnh Tô Thần, vẫn giữ một trái tim trẻ thơ, thường xuyên theo thói quen phát ra tiếng 'meo' lười biếng và mềm mại, để biểu đạt cảm xúc hân hoan trong lòng.

"Chủ nhân, Luân Hồi Linh Trà này thơm quá, còn không thua Ngộ Đạo Thần Trà nữa!" "Miêu Miêu, Luân Hồi Linh Trà có công hiệu độc đáo, không chỉ có thể tăng cường Chân Linh bản nguyên của bản thân, đồng thời còn có thể minh ngộ tương lai, nếu ngươi ngộ tính cơ duyên đủ mạnh, nói không chừng có thể siêu thoát vận mệnh, triệu hoán 'Tương Lai Thân'!" Tô Thần nói, đánh ra một đạo thần thức ấn ký chìm vào thức hải của nàng, bên trong ghi chép kinh nghiệm siêu thoát Vận Mệnh Trường Hà, tạo dựng 'Quá Khứ Thân', triệu hoán 'Tương Lai Thân' của mình.

"Meo!" Sau khi tiêu hóa xong kinh nghiệm và cảm ngộ siêu thoát vận mệnh của Chủ nhân, Bạch Miêu Miêu trợn tròn hai mắt, lộ ra vẻ vô cùng chấn hám.

Dáng vẻ ngốc manh đáng yêu đó, khiến Tô Thần đưa tay lên đầu

nàng cưng chiều xoa một cái.

"Chủ nhân, ngài, ngài đã tạo dựng 'Quá Khứ Thân' và triệu hoán 'Tương Lai Thân' rồi sao?

Vậy đợi ngài Tam Thân Hợp Nhất (ba thân quá khứ, hiện tại, tương lai), chẳng phải là có thể chứng đạo Hỗn Nguyên?" "Làm gì nhanh như vậy!" Tô Thần cười cười, thuận thế ôm nàng vào lòng.

"Ngô ở Thái Ất Kim Tiên đã có thể chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, đột phá Đại La nhảy ra Vận Mệnh Trường Hà, một bước nhanh, bước bước nhanh, hiện tại có thể siêu thoát Vận Mệnh Trường Hà, triệu hoán 'Tương Lai Thân' cũng là chuyện bình thường." "Ngươi khi ở Thái Ất đỉnh phong cũng có thể chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, đi trước tất cả Đại La cường giả một bước, nói không chừng ngươi cũng có thể giống ngô, trước tiên nhảy ra Vận Mệnh Trường Hà." "Và Luân Hồi Linh Trà này, công hiệu lớn nhất chính là có thể giúp người minh ngộ tương lai, đối với ngươi hẳn cũng có sự phụ trợ gia trì nhất định, hy vọng ngươi nắm giữ tốt cơ hội!" "Meo!" Bạch Miêu Miêu trịnh trọng gật đầu, sau đó đổ Luân Hồi Linh Trà trong ấm trà tiên khí vào chén trà, từ từ uống cạn.

"Ong!" Khi nàng nhắm hai mắt lại, ngồi xếp bằng trên bồ đoàn, tiêu hóa cảm ngộ Đại Đạo Đạo Vận ẩn chứa trong Luân Hồi Linh Trà.

Giữa trời đất vô cùng Đại Đạo Pháp Tắc chi lực ào ạt kéo đến, đồng loạt vây quanh nàng, từ từ diễn hóa ra dị tượng Thôn Thiên Bạch Hổ kinh người.

Thấy cảnh này, Tô Thần khẽ gật đầu, sau đó rời khỏi động phủ của nàng.

Tiếp theo.

Tô Thần đến linh thực vật viên, kiểm tra các Tiên Thiên Linh Căn

mà mình đã thu hoạch.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn Ngộ Đạo Thần Trà Thụ, thượng phẩm Tiên Thiên Linh Căn Luân Hồi Trà Thụ, Bỉ Ngạn Hoa và Ngọc Dương Mai, trung phẩm Tiên Thiên Linh Căn Âm Dương Bất Tử Thụ.

Đồng thời.

Còn có một tồn tại đặc biệt nhất, đó chính là Tạo Hóa Thanh Liên Căn Hành.

Sau mấy vạn năm dốc lòng bồi dưỡng, cùng với sự tư dưỡng không ngừng của Cửu Thiên Tức Nhưỡng và Tam Quang Thần Thủy, sinh cơ của nó cuối cùng đã ngừng tiêu tán, bắt đầu từ từ tăng cường.

Có lẽ đợi đến Kỷ Nguyên tiếp theo, Tạo Hóa Thanh Liên Căn Hành này, có thể mọc ra một tôn Tạo Hóa Thanh Liên hoàn toàn mới!

Ngoài những Tiên Thiên Linh Căn này.

Tô Thần còn trồng nhiều Hậu Thiên Linh Căn thu hoạch được vào một khu linh thực vật viên khác, chuẩn bị dùng linh quả để ủ rượu, từ đó thỏa mãn khẩu phúc chi dục của mình.

"Đi xem Linh Tửu ngô ủ từ mười mấy vạn năm trước đã thành công chưa." Đến tầng đáy động phủ, đây là hầm rượu do Tô Thần tự mình khai mở, hội tụ linh mạch của toàn bộ Luân Hồi Sơn, để tư dưỡng Linh Tửu.

Luân Hồi Sinh Tử Quả Tửu, Âm Dương Bất Tử Quả Tửu, Ngọc Dương Mai Tửu, còn có Linh Tửu được ủ từ ba loại Tiên Thiên Linh Quả hỗn hợp lại với nhau.

Thông qua phẩm thưởng.

Tô Thần phát hiện Quả Tửu đơn nhất, công hiệu mạnh hơn một

chút so với việc trực tiếp thưởng thức Linh Quả.

Và Linh Tửu được ủ từ hai loại Linh Quả khác nhau, công hiệu đạt đến hiệu quả một cộng một lớn hơn ba!

Đặc biệt là Linh Tửu được ủ từ Luân Hồi Sinh Tử Quả và Âm Dương Bất Tử Quả, ẩn chứa bản nguyên Luân Hồi, Âm Dương, Sinh Tử Đại Đạo.

Phàm là Tiên Thiên Thần Thai Linh bình thường chỉ cần uống một ngụm nhỏ, là có thể trực tiếp đột phá Kim Tiên, hơn nữa còn sẽ truyền thừa một tia đặc tính bất tử bất diệt, tăng thêm tỷ lệ đột phá Thái Ất trong tương lai.

Chương 49

"Ngô có nên thử thêm vào một ít Ngộ Đạo Thần Trà và Luân Hồi Linh Trà vào đó không, xem liệu có thể dung nhập công hiệu của hai loại Linh Trà đó vào không?" Nói làm liền làm.

Dù sao mười mấy vạn năm qua, ngô đã tích trữ đủ Linh Quả và Linh Trà, đủ để mình tiêu xài!

Một khi thành công.

Nói không chừng có cơ hội ủ ra Linh Tửu giúp người đột phá Thái Ất, thậm chí chứng đắc Đại La!

Tiếp theo.

Tô Thần gần như mỗi ngày ở trong hầm rượu, lấy nhiều loại Linh Quả và Linh Tuyền làm nguyên liệu chính, dựa theo tỷ lệ khác nhau, ủ ra vô số loại Linh Tửu.

Điều đáng nói là.

Có lẽ vì giao thiệp với rượu quá nhiều, dưới cơ duyên xảo hợp đã lĩnh ngộ và chưởng khống Tửu Đạo Pháp Tắc, điều này khiến việc ủ rượu của y như hổ thêm cánh.

Năm nghìn năm sau.

Tô Thần sau vô số lần thử nghiệm, cùng với sự chưởng khống đối với Tửu Đạo Pháp Tắc, cuối cùng cũng nắm giữ được công thức tốt nhất của mấy loại Linh Quả này, đạt được 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu'.

Sinh linh bình thường chỉ cần tư chất đủ, phẩm thưởng một ngụm có thể trực tiếp đột phá Thái Ất Kim Tiên, bất tử, bất hủ, bất diệt!

Và cường giả Thái Ất Kim Tiên trở lên uống, có thể tăng thêm

mười vạn tám nghìn năm pháp lực, đồng thời còn có tỷ suất tiến vào 'Ngộ Đạo Chi Cảnh', cảm ngộ Luân Hồi tương lai.

"Xem ra vẫn còn không gian để tiếp tục đề thăng!" Mục tiêu của Tô Thần là ủ ra Linh Tửu có thể khiến sinh linh đột phá Đại La, giống như cực phẩm Tiên Thiên Linh Quả Hoàng Trung Lý trong tay Tây Vương Mẫu, Cửu Chuyển Kim Đan của Thái Thanh Lão Tử.

Sau khi thu liễm tâm thần.

Tô Thần dùng Tam Quang Thần Thủy thay thế Linh Tuyền, theo tỷ lệ tốt nhất ủ 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu', sau đó chưởng khống Tửu Đạo Pháp Tắc, để Linh Tửu lên men, và không ngừng được Linh Mạch dưới đất tư dưỡng cùng tuế nguyệt tẩy lễ.

Trở về động phủ.

Bạch Miêu Miêu cuối cùng cũng xuất quan, nàng vô cùng hỉ duyệt báo cáo thành quả với Chủ nhân.

"Chủ nhân, ngã đã thành công nghịch chuyển 'Quá Khứ Tuyến' của mình bị Thời Gian Trường Hà ràng buộc, hơn nữa giống như ngài, khi đăng đỉnh Bất Chu Sơn đã định ra 'Miêu Điểm'." "Tương lai cho dù có người có thể diệt sát bản tôn ngã, ngã cũng có thể bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu nhờ 'Miêu Điểm' mà phục sinh trở lại!" "Rất tốt!" Tô Thần vui mừng gật đầu.

Tuy nói Bạch Miêu Miêu tạm thời vẫn chưa thể siêu thoát Vận Mệnh Trường Hà, triệu hoán 'Tương Lai Thân' của mình, nhưng hiện tại đã là một khởi đầu vô cùng tốt.

Đợi đến thời cơ chín muồi, nàng cuối cùng cũng sẽ có một ngày có thể giống như ngô mà siêu thoát vận mệnh, Đại Đạo có thể kỳ vọng!

Tiếp theo.

Tô Thần bắt đầu kiểm kê Pháp Bảo trong tay mình, lập ra thứ tự

ưu tiên để luyện hóa thêm.

Bản Mệnh Chí Bảo Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo: Ngộ Đạo Châu, Tụ Bảo Bồn, Lạc Bảo Kim Tiền, Tam Sinh Thạch, Hỗn Độn Hồ Lô.

Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo: Sơn Hà Đỉnh, Địa Võng, Chỉ Xích (Thiên Nhai), Thổ Linh Châu, Thủy Linh Châu, Lục Khỏa Định Hải Châu, Cửu Phẩm Diệt Thế Hắc Liên.

Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo: Thần Ẩn Châu.

"Không ngờ, ngô lại giàu có đến thế!" Trước khi kiểm kê Pháp Bảo trong tay mình, Tô Thần nội tâm vẫn không có cảm giác gì.

Nhưng sau khi kiểm kê kỹ lưỡng, mới phát hiện mình lại sở hữu nhiều bảo vật đỉnh cấp đến vậy.

Nếu thêm vào Ngộ Đạo Thần Trà Thụ, một trong Thập Đại Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, cùng với Luân Hồi Linh Trà của mình, thượng phẩm Tiên Thiên Linh Căn Bỉ Ngạn Hoa và Ngọc Dương Mai, trung phẩm Tiên Thiên Linh Căn Âm Dương Bất Tử Thụ.

Nhìn khắp cả Hồng Hoang, người có thể vượt qua mình, cũng không đến hai bàn tay phải không?

Nghĩ đến đây.

Tô Thần có chút tự hào, nhưng lại phát hiện mình tuy nói có nhiều bảo vật đỉnh cấp đến vậy, lại không có Pháp Bảo công kích cường đại, rất khó tranh phong với các cường giả đỉnh cấp.

Thế là.

Y nhìn về phía Đông Hải.

"Truyền thuyết, một kiện Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích khác nằm trên Doanh Châu Tiên Đảo." "Vậy

lần này ngô đi tham gia đại điển lập Tiên Đình của Đông Vương Công, có thể nhân cơ hội này mà tìm kiếm Doanh Châu Tiên Đảo thần bí nhất này không?" Bồng Lai Tam Tiên Đảo vốn là một khối Hỗn Độn Nguyên Tinh trong thế giới Hỗn Độn hóa thành, khi Khai Thiên đã vỡ nát thành ba khối, diễn hóa thành ba tòa đỉnh cấp Động Thiên Phúc Địa, được Pháp Bảo ưu ái.

Theo xu hướng đại thế thông thường.

Đông Vương Công sẽ có được Bồng Lai Tiên Đảo, Tây Vương Mẫu có được Phương Trượng Tiên Đảo, nhưng Doanh Châu Tiên Đảo thần bí nhất, lại vẫn chưa từng xuất hiện.

Ngô sở hữu Tụ Bảo Bồn, có thể sử dụng 'Bảo Khí' được Tụ Bảo Bồn tụ tập để tìm kiếm Doanh Châu Tiên Đảo.

Nếu thành công.

Không chỉ có thể có được tòa Tiên Đảo đỉnh cấp này, còn có cơ hội có được Hồng Mông Lượng Thiên Xích công phạt vô song trong truyền thuyết!

Cách đại điển lập Tiên Đình của Đông Vương Công còn một vạn tám nghìn năm.

Tô Thần không vội vàng đi Đông Hải tìm kiếm tung tích Doanh Châu Tiên Đảo, mà chuẩn bị đợi sau khi Hồng Quân giảng đạo lần thứ hai rồi mới đi.

Khi đó Đông Vương Công và một đám Đại Năng Hồng Hoang đều đi Tử Tiêu Cung nghe đạo, nếu ngô thuận lợi tìm thấy Doanh Châu Tiên Đảo, cũng không sợ người khác đến tranh đoạt.

Tiếp theo.

Ngay khi Tô Thần chuẩn bị luyện hóa thêm Ngộ Đạo Châu và Lạc Bảo Kim Tiền, Bạch Miêu Miêu đi tới.

“Chủ nhân, ngã nhớ ngài trước kia từng nói, tu luyện một đạo cần biết lúc giãn lúc căng, có khi phải dừng lại cảm thụ vẻ đẹp xung quanh, để Đạo Tâm của mình càng viên mãn.” “Đã lâu ngã không được nếm món ngon ngài làm rồi!” Bạch Miêu Miêu nói xong, đôi mắt to như hắc bảo thạch đó chớp chớp với Tô Thần, hàng mi dài khẽ run, ánh mắt tràn đầy vẻ kỳ vọng.

“Được!” Thấy dáng vẻ làm nũng đáng yêu của nàng, Tô Thần bước tới ôm nàng lên, sau đó dẫn nàng đến khu nghỉ dưỡng sinh hoạt.

Nơi đây có núi cao suối chảy, hồ nước trong xanh.

Từng khóm kỳ hoa dị thảo nở rộ, bướm linh vũ ngũ sắc bay lượn, cùng với tiếng hót véo von của từng chú Tiên Thiên Thanh Loan Thần Điểu, khiến người ta tâm khoáng thần di.

“Tiểu Ngao Thăng, lại đây giúp ngã một tay!” Bạch Miêu Miêu chỉ huy tiểu kim long Ngao Thăng, bảo y giúp xử lý thực tài.

Từ sau lần Tô Thần nói chuyện đó, nàng ngày thường tuy thỉnh thoảng vẫn trêu chọc y, nhưng thái độ so với trước kia đã tốt hơn vô số lần, khiến Ngao Thăng được sủng ái mà như kinh sợ.

Do đó.

Đối với mệnh lệnh của Bạch Miêu Miêu, Ngao Thăng đều kiên định không đổi mà chấp hành.

Ngũ Thải Phượng Hoàng, Mặc Ngọc Kỳ Lân, Tiên Thiên Ngao Hà, vân vân.

Những thứ này đều là Tô Thần trước kia thu thập được trong Long Hán Đại Kiếp, sau này phần lớn đều giao cho Bạch Miêu Miêu, để rèn luyện tài nấu nướng của nàng.

Điều đáng nói là.

Trong nguyên liệu còn có Kim Long Chân Thân, nhưng những thứ này là do Bạch Miêu Miêu tự mình xử lý, tránh gây khó chịu cho Ngao Thăng.

Long Cân, Long Lân, Kỳ Lân Cốt, Phượng Hoàng Vũ, vân vân, được làm sạch, những thứ này đều là dược liệu luyện khí đỉnh cấp, đều được Bạch Miêu Miêu xử lý tốt rồi giao cho Chủ nhân Tô Thần.

Sau khi bận rộn xong.

Bạch Miêu Miêu cùng Chủ nhân đến phòng bếp, cùng nhau nấu nướng chế tác các món ngon.

Đối với nàng mà nói.

Có thể cùng Chủ nhân nấu nướng món ngon, là một loại hưởng thụ thư thái tâm linh, thế là khẽ ngân nga, phát ra các loại âm phù mỹ diệu.

Ngao Thăng thấy cảnh này, nội tâm ghen tị không thôi.

Y cũng muốn nấu nướng món ngon cho Chủ nhân, từ đó được Chủ nhân khen ngợi, nhưng hiện tại chỉ có Bạch Miêu Miêu và Nguyên Nhất mới có tư cách này.

"Y nha hắc hắc yêu!" Bạch Miêu Miêu chưởng khống Tam Muội Chân Hỏa, vui vẻ ngân nga.

Tô Thần tâm tình vui vẻ, liền nghĩ đến chế tác một số nhạc khí để nàng phát huy, như vậy sẽ càng êm tai hơn một chút.

Đợi sau khi hưởng thụ món ngon xong.

Lợi dụng Long Cân và Kỳ Lân Cốt tích trữ trước đó, Tô Thần bắt đầu chế tác một cây Cổ Tranh.

Dựa theo ký ức của mình.

Y đã dùng nửa sợi Thái Ất Long Cân và vài khúc Thái Ất Kỳ Lân

Cốt, lại lấy cành khô của Tiên Thiên Hồ Lô Đằng làm khung chính, cuối cùng đã thuận lợi chế tác ra một cây Hậu Thiên Cổ Tranh dài năm xích, rộng một xích.

"Oanh long long!" Ngay khi Tô Thần hoàn thành công đoạn cuối cùng, thiên khung bắt đầu ngưng tụ ra từng đoàn công đức tường vân màu vàng, hóa thành hai đoàn lần lượt chìm vào Cổ Tranh và thể nội Tô Thần.

Thấy cảnh này.

Bạch Miêu Miêu và Ngao Thăng đứng một bên kinh ngẩn, trợn tròn mắt nhìn Chủ nhân của mình.

Tùy ý làm một cây Cổ Tranh, lại có thể đạt được Đại Đạo công đức gia thưởng, điều này cũng quá bất khả tư nghị rồi phải không?

"Thật không ngờ, ngô vô ý mà hoàn thiện Âm Luật chi đạo của Hồng Hoang, còn đạt được Đại Đạo công đức gia thưởng!" Sau khi hoàn hồn.

Tô Thần lộ ra một tia kinh hỉ.

Cây Cổ Tranh mình vừa làm trước mắt, dưới sự tẩy lễ của Đại Đạo công đức, đã thuế biến thành một kiện hạ phẩm công đức Linh Bảo, nếu có thể phụ trợ Âm Luật Đại Đạo, có thể trở thành một kiện sát phạt Bảo Khí.

"Miêu Miêu lại đây, ngô dạy ngươi cách đàn Cổ Tranh." Theo Tô Thần thấy.

Bạch Miêu Miêu là một cô gái mềm mại đáng yêu, nàng thích ngân nga và âm luật, vừa hay có thể kết hợp với Cổ Tranh, trở thành một Tiên Nữ âm nhạc cổ điển.

"Âm phù tổng cộng có năm cái, lần lượt là: Cung, Thương, Giác, Trưng, Vũ." Ngay khi Tô Thần đang dạy Bạch Miêu Miêu, thiên

khung lại một lần nữa ngưng tụ ra công đức kim vân, quy mô của nó lại còn lớn gấp mười lần so với trước đó!

"Ong!" Tắm mình dưới công đức kim vũ, Tô Thần càng trở nên thần thánh vĩ ngạn hơn.

Khi dị tượng tiêu thất.

Tô Thần kinh hỉ phát hiện, mình lại thuận lợi chưởng khống Âm Luật Đại Đạo.

"Thì ra ngô đã lấy năm âm phù mà hoàn thiện hơn Âm Luật Đại Đạo, từ đó nhận được sự nhận khả thật sự của 'nó'!" Trong thế giới Hồng Hoang.

Âm Luật Đại Đạo tương đối lạnh nhạt, các Tiên Thiên Thần Thai Thánh được công nhận có Phục Hy, Đại Lữ.

Phục Hy cảm thấy tiền đồ của Âm Luật Đại Đạo bình thường, thế là chuyên tâm nghiên cứu thôi diễn chi đạo của mình, xem bạn sinh Linh Bảo Phục Hy Cầm cũng chỉ như một kiện Pháp Bảo để sử dụng.

Còn về Đại Lữ, bạn sinh Linh Bảo của y là Hồng Chung, căn bản không cách nào hoàn thiện âm phù.

Chương 50

Hiện tại Tô Thần đã dùng ngũ âm 'Cung Thương Giác Trưng Vũ' để thừa tải Âm Luật Đại Đạo, khiến Âm Luật Đại Đạo có thể thật sự triển hiện ra, một lần trở thành người được Âm Luật Đại Đạo công nhận!

"Vì ngô phát minh Cổ Tranh có thể đạt được Đại Đạo gia thưởng, hơn nữa còn nhận được sự công nhận của Âm Luật Đại Đạo, vậy ngô phát minh Tứ Nghệ khác, có thể lại đạt được gia thưởng không?" Sau khi giao một số khúc phổ Cổ Tranh cho Bạch Miêu Miêu, Tô Thần liền bắt đầu hành động mới.

Tiếp theo.

Tô Thần lấy một đoạn cành khô Tiên Thiên Hồ Lô Đằng, mài ra một Kỳ Bàn, trên đó khắc mười chín đường thẳng ngang dọc, tổng cộng có ba trăm sáu mươi mốt giao điểm.

Lại lấy Tiên Thiên Mặc Ngọc và Tiên Thiên Bạch Ngọc, mài ra mỗi loại một trăm tám mươi quân cờ đen trắng.

"Oanh long long!" Khoảnh khắc.

Thiên khung lại một lần nữa ngưng tụ ra công đức kim vân khổng lồ, quy mô của nó thậm chí còn lớn hơn gấp mười lần so với 'Ngũ Âm' mà Tô Thần sáng tạo tổng kết ra!

Hai đạo công đức kim trụ lần lượt giáng xuống Tô Thần và Vây Kỳ, trực tiếp khiến Vây Kỳ thuế biến thành thượng phẩm công đức Linh Bảo, tràn ngập vô cùng Đạo Vận và Pháp Tắc chí lý.

Tô Thần thu Đại Đạo công đức đã đạt được vào thức hải, nhìn thấy Vây Kỳ đang thuế biến trước mắt, lộ ra một tia vẻ mặt bừng

tỉnh.

"Thì ra Vây Kỳ ẩn chứa thiên địa chi đạo, còn ẩn chứa Âm Dương và Sinh Tử, trách không được lần này lại giáng xuống nhiều Đại Đạo công đức gia thưởng đến thế." Thiên là bàn cờ, quân trắng là sao, địa tái ngang dọc, quân đen là đất.

Tổng cộng 361 giao điểm, mà quân trắng và quân đen mỗi loại một trăm tám mươi quân cờ, điểm giao cuối cùng còn lại, thì ẩn dụ cho 'nhất' đã ẩn mình trong Đại Đạo!

Cờ đen trắng đại biểu cho Âm Dương, đồng thời cũng đại biểu cho Sinh Tử, tượng trưng cho trời đất phân Âm Dương, vạn linh có Sinh Tử.

"Chủ nhân, ngài là Đại Đạo chi tử phải không?" Bạch Miêu Miêu từ phòng đàn bước ra, thấy cảnh tượng trước mắt, cả người suýt chút nữa hóa đá.

Tùy tay chế tác Cổ Tranh, đạt được Đại Đạo công đức gia thưởng.

Tổng kết âm phù, cũng đạt được Đại Đạo công đức gia thưởng.

Hiện tại tùy ý chế tác Vây Kỳ, lại còn đạt được Đại Đạo công đức gia thưởng gấp mười lần!

Kết hợp với các loại thành tựu nghịch thiên trước đó, đây không phải Đại Đạo chi tử, thì sẽ là gì?

Tiểu kim long Ngao Thăng đang nằm phục trên đất một bên, sau khi nghe lời Bạch Miêu Miêu, vô cùng tán thành gật đầu, nội tâm tràn đầy chấn hám và sùng bái.

Phát minh Cầm và Kỳ trong Tứ Nghệ, Tô Thần đã đạt được hải lượng Đại Đạo công đức gia thưởng.

Tiếp theo.

Y một hơi làm xong.

Cả Thư và Họa cũng đều được y nghiên cứu ra.

Thậm chí để hoàn thiện thư họa, y còn đặc biệt phát minh Văn Phòng Tứ Bảo bút mực giấy nghiên, lại một lần nữa đạt được tưởng thưởng Đại Đạo công đức khổng lồ.

Toàn bộ Luân Hồi Sơn.

Công đức kim vân phảng phất chưa từng ngừng lại.

Gần như mỗi một khoảng thời gian, lại giáng xuống công đức.

Điều này khiến các cao thủ cường giả gần đó, nội tâm chấn kinh đến mức gần như tê dại!

Thì ra công đức mà mình hằng mơ ước, lại dễ dàng đạt được đến thế?

"Oanh!" Khi Tô Thần hấp thu Đại Đạo công đức tưởng thưởng lần cuối cùng, khí thế toàn thân y nhanh chóng bạo trướng, đương nhiên từ Đại La sơ kỳ đột phá đến Đại La trung kỳ.

"Chúc mừng Chủ nhân!" "Chúc mừng Lão Gia!" Bạch Miêu Miêu và Ngao Thăng cảm nhận được khí thế đột phá của y, từ trong chấn hám hoàn hồn lại, sau đó đồng thanh chúc mừng.

"Thiện!" Tô Thần mở mắt ra, tiêu hóa những gì đạt được sau đột phá, lộ ra một tia vẻ mặt hỉ sắc.

Sự chưởng khống của ngô đối với Đại Đạo Pháp Tắc truyền thừa, vẫn luôn vượt xa cùng đẳng cảnh giới, nhưng do pháp lực chưa đạt đến cảnh giới viên mãn, cho nên mới chưa đột phá.

Lần này đạt được nhiều Đại Đạo công đức gia thưởng đến thế, khiến ngô không cần bế quan khổ luyện pháp lực, đã thuận lợi đột phá bình chướng cảnh giới. 'Hiện tại ngô cùng các Thiên Định Thánh

Nhân Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bọn họ khoảng cách càng ngày càng nhỏ rồi!' Tô Thần rất rõ ràng.

Trước khi Hồng Quân giảng đạo lần thứ hai, tất cả đỉnh cấp Tiên Thiên Thần Thai Thánh gần như đều kẹt ở cảnh giới Đại La.

Với thực lực như bây giờ của ngô.

Thêm vào lá bài tẩy là siêu thoát Vận Mệnh Trường Hà trước, triệu hoán 'Tương Lai Thân'.

Ngay cả khi gặp Lục Thánh Thiên Định trong tương lai, cũng hoàn toàn có nắm chắc có thể chiến mà thắng!

Sau khi đứng dậy.

Tô Thần đi đến trước mặt Bạch Miêu Miêu, vươn tay xoa xoa đầu nàng.

"Đại Đạo tam thiên, thù đồ đồng quy." "Miêu Miêu, vạn linh Hồng Hoang đều có đạo, Cầm Kỳ Thư Họa cũng là đạo, có thời gian ngươi có thể tham ngộ nhiều, dùng vạn đạo để ấn chứng Đại Đạo của bản thân!" "Vâng!" Bạch Miêu Miêu khẽ gật đầu.

Khi nàng vừa đi theo Tô Thần, Chủ nhân mới chỉ là Kim Tiên nhỏ bé, còn nàng là Thái Ất Kim Tiên.

Nhưng hiện nay.

Chủ nhân không chỉ thành tựu tối cường Đại La Đạo Quả, còn trong vỏn vẹn mấy vạn năm đã đột phá đến Đại La trung kỳ, đã bỏ xa mình lại phía sau.

Nếu mình không nỗ lực, sau này làm sao còn đuổi kịp bước chân của Chủ nhân?

"Chủ nhân, ngã muốn học 'Kỳ Đạo'!" "Được!" Tô Thần lấy ra Kỳ Bàn do mình chế tạo, trên đó tản mát ra vô cùng Đạo Vận và công đức

chi lực.

Dưới sự tẩy lễ của Đại Đạo công đức, ván cờ này đã thuế biến tấn thăng thành một kiện thượng phẩm công đức Linh Bảo, hơn nữa còn là một kiện công đức Linh Bảo công phòng kiêm bị.

Kỳ Bàn có thể dùng để phòng ngự, còn quân cờ đen trắng thì dùng để giết địch, uy lực của nó có thể sánh ngang với một số cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo bình thường!

Là Đại La Chưởng Đạo Giả.

Năng lực học tập của Bạch Miêu Miêu cực mạnh, chỉ trong một niệm đã hiểu rõ quy tắc Vây Kỳ.

Khi nàng cùng Chủ nhân đối dịch, được Tô Thần dẫn đạo, lấy Đại Đạo Pháp Tắc do bản thân chưởng khống mà tiến hành đối sát, rèn luyện Nguyên Thần và Đại Đạo của bản thân.

Khoảnh khắc.

Cả vùng thiên khung tràn ngập sát phạt chi khí khủng bố, các loại Đại Đạo Pháp Tắc đối chọi, diễn hóa thành đủ loại dị tượng kinh hoàng.

Tiểu kim long Ngao Thăng nằm một bên sợ hãi run rẩy, không chịu nổi khí thế khủng bố này liền trực tiếp bỏ chạy.

Toàn bộ Kỳ Bàn, phảng phất hóa thành một phương thế ngoại thế giới độc lập.

Bạch Miêu Miêu chấp chưởng quân trắng, Thôn Phệ thiên địa.

Tô Thần chấp chưởng quân đen, chưởng khống Đại Địa Luân Hồi, hậu đức tải vật.

Năm nghìn năm thoáng chốc trôi qua.

Sự tranh đấu giữa Thôn Phệ Đại Đạo và Luân Hồi Đại Đạo kết

thúc, dị tượng Đại Đạo bắt đầu từ từ tiêu thất.

Bạch Miêu Miêu buông quân cờ trong tay, cả người chìm vào một trạng thái ngộ đạo huyền ảo vô cùng.

Thấy cảnh này.

Tô Thần vui mừng mỉm cười. .....

Vạn năm tuế nguyệt sau.

Ngày đại điển lập Tiên Đình của Đông Vương Công sắp đến.

Do Nguyên Nhất ra ngoài du lịch vẫn chưa trở về, Tô Thần để tránh đạo trường xảy ra ý ngoại, thế là bảo Bạch Miêu Miêu tọa trấn Luân Hồi Sơn.

Ngao Thăng với cước lực này cuối cùng cũng có đất dụng võ, y hóa thành một con Kim Long vạn trượng, chở Chủ nhân bay về phía Tiên Đình.

Đông Hải.

Nước xanh trời biếc, gió hiu hiu thổi.

Trên một tòa Tiên Đảo rộng lớn vô biên, Tiên Thiên Linh Khí hóa thành sương mù.

Mây bốc hơi, khí tiên bao quanh.

Vạn đạo kim quang cuộn hồng nghê, ngàn tia thụy khí phun tử vụ.

Từng cây cự thụ cao ngút trời xanh tốt rực rỡ, từng khóm hoa cỏ kỳ lạ tranh nhau khoe sắc, từng con tiên hạc thú lành bay lượn kêu vang, từng mảnh linh hồ giăng khắp nơi.

Từng tòa cung điện kim bích huy hoàng nối liền thành quần, lầu vàng điện bạc, quỳnh lâu ngọc vũ, đình đài gác lầu vô số.

Thần tiêu giáng quyết, vân giai dao đài.

Vô số Tiên Binh thân mặc chiến giáp màu bạc tuần tra qua lại giữa các cung điện, cũng có các Tiên Nữ thân tư diệu mạn đón khách tấu nhạc, cung nghênh các lộ tân khách đến quan lễ.

Đây chính là đại bản doanh của Tiên Đình, Bồng Lai Tiên Đảo!

Hơn hai vạn năm trước, Đông Vương Công nhờ cơ duyên của bản thân, tìm được tòa Bồng Lai Tiên Đảo trong truyền thuyết này, dùng đại pháp lực, đại thần thông dời Tử Phủ Châu thiên tới.

Y không chỉ thu hoạch vô số Tiên Thiên Linh Bảo và Linh Căn trên Tiên Đảo, đồng thời còn khiến danh vọng của bản thân càng lên một tầng cao mới.

Không ít chủng tộc và cường giả tin chắc y có thiên mệnh nơi thân, chủ động gia nhập Thuần Dương Cung, vì việc kiến lập Tiên Đình mà thêm gạch lát ngói, kỳ vọng trở thành nguyên lão, cùng hưởng Tiên Đình khí vận.

"Nam Hải Linh Mộc Công đến cung hạ, tặng một đôi tiên hoa, mười quả linh quả!" "Thiên Huyền Đạo Nhân đến cung hạ, tặng một hồ Tiên Thiên Ngọc Tủy Dịch!" "Uyển Hà Tiên Tử đến cung hạ, tặng một hồ Triêu Hà Vũ Lộ Hoàn!" Có lão đạo tóc bạc cưỡi hạc mà đến, có tiên tử ôn uyển cưỡi mây đạp vũ, có cường giả ngồi kỳ lân thải phượng, cũng có đại kinh đầu trọc đạp sóng mà xuất hiện.

Tiếng ti nghi xướng hát, tiếng chúng tiên hoan nghênh.

Vạn tiên Hồng Hoang tề tụ Tiên Đình, vô cùng náo nhiệt.

Mỗi một vị tiên nhân đến tham gia quan lễ, đều do ti nghi chuyên môn mời vào các điện tọa lạc.

Vô số tiên tử thân tư diệu mạn lập tức dâng lên quỳnh tương ngọc dịch, bưng đến linh quả hương mính, khiến tất cả tân khách đều cảm thấy bội thụ lễ ngộ, vinh hạnh vô cùng.

Cùng với thời gian từ từ trôi đi, ngày lập Tiên Đình càng ngày càng gần.

Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà, Côn Bằng, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và các cường giả đỉnh cấp khác lần lượt đến, khiến Đông Vương Công đích thân hiện thân ra nghênh tiếp.

Chương 51

Lúc này.

Một con Kim Long tứ trảo cưỡi mây đạp vũ bay tới, hấp dẫn sự chú ý của vô số cao thủ cường giả.

Cần biết.

Tiên Đình tọa lạc ở Đông Hải.

Mà Đông Hải lại là đại bản doanh của Long tộc siêu cấp bá chủ Hồng Hoang, cưỡi một huyết mạch hệ Long tộc mà đến, thật sự quá mức bắt mắt.

"Luân Hồi Sơn Chủ nhân Tô Thần đến cung hạ, tặng hai quả Luân Hồi Sinh Tử Quả, hai quả Âm Dương Bất Tử Quả!" Tô Thần?!

Thấy đạo thân ảnh phong thần tuấn tú, siêu phàm thoát tục trên Kim Long, tất cả Đại La cường giả có mặt không khỏi ngẩn người.

Đặc biệt là bốn người Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

Bọn họ còn nhớ rõ.

Ban đầu khi tranh đoạt Tiên Thiên Hồ Lô ở Bất Chu Sơn, Tô Thần chẳng qua chỉ là Thái Ất Kim Tiên trung kỳ.

Mới trôi qua chưa đầy mười vạn năm, y lại đã trực tiếp đột phá một đại cảnh giới, đạt đến Đại La Kim Tiên trung kỳ rồi sao?

Cần biết.

Y khi đó đã có thể chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, vậy hiện tại đột phá Đại La, đối với Đại Đạo Pháp Tắc chưởng khống, lại đạt đến cảnh giới nào?

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người nhìn nhau một cái, nội tâm đều nhìn ra sự chấn hám trong mắt sư huynh (sư đệ).

"Sư đệ, Tô Thần tích lũy dày mà bùng phát mạnh, một hơi trùng thiên, hiện tại đã sớm không phải lũ kiến hôi mà chúng ta ban đầu có thể tùy tay bóp chết!" Còn nhớ rõ khi ban đầu lần đầu tiên gặp Tô Thần thì.

Y trước là cẩn trọng, đối đãi sư huynh đệ mình bằng cách kính xưng tiền bối, sau dưới sự bức bách thu đồ của sư đệ, vô cùng quả quyết thôi động Đại Đạo Công Đức Kim Luân.

Lúc đó.

Tiếp Dẫn đã nhìn ra, tương lai của Tô Thần tất sẽ không thể lường được.

Nếu cùng y là địch, tuyệt đối phải không tiếc bất cứ giá nào, giết chết y trong nôi.

Nhưng ai ngờ được.

Vỏn vẹn hơn hai mươi vạn năm, y không chỉ nhanh chóng trưởng thành, hơn nữa còn trưởng thành đến mức cường đại như vậy?

Sau khi tiến vào Bồng Lai Tiên Đảo, Tô Thần mẫn duệ cảm nhận được trong Tiên Thiên Linh Khí nồng đậm này, còn ẩn chứa một tia Hỗn Độn Linh Khí. 'Không hổ là Động Thiên Phúc Địa đỉnh cấp nhất Hồng Hoang!' Nội tâm cảm thán một tiếng, lập tức có một vị Đại La cường giả nghênh lên, mỉm cười hành lễ mời Tô Thần đến Chủ Điện.

Tọa kỵ Ngao Thăng thì do một Nữ Tiên cảnh Kim Tiên dẫn đến Thiên Điện.

Chưa kịp an tọa.

Đã có tiên đồng lực sĩ dâng lên Quỳnh Tương Ngọc Dịch, Linh

Quả Hương Mính.

Toàn bộ quá trình, lễ số chu đáo, khiến người đến cảm thấy như về nhà.

Lúc này.

Một đạo thân ảnh phong tư thướt tha, ung dung điển nhã, thanh lãnh hoa quý của Nữ Thần từ chủ vị đi đến, chính là Tây Vương Mẫu, người đứng đầu Nữ Tiên thiên hạ.

"Bần đạo Tây Vương Mẫu, bái kiến Tô Thần Đạo hữu!" Người chưa đến, tiếng đã truyền.

Tô Thần tuy nói được mời đến Tiên Đình Chủ Điện, nhưng do tu vi chỉ có Đại La trung kỳ, cho nên vị trí được sắp xếp chỉ tương đối ở phía trước.

Vị trí trung tâm thật sự, thì là để dành cho đỉnh cấp Tiên Thiên Thần Thai Thánh, cường giả Đại La đỉnh phong của Hồng Hoang.

Tây Vương Mẫu là một trong những Chủ nhân của Tiên Đình.

Lại là người đứng đầu Nữ Tiên thiên hạ do Hồng Quân Thánh Nhân đích thân phong.

Nay lại hạ mình hạ quý chủ động đến chào hỏi Tô Thần, lập tức gây chú ý cho không ít cường giả có mặt.

Ai nấy đều biết.

Thế giới Hồng Hoang là một thế giới cường giả vi tôn.

Khoảng cách giữa Đại La và Đại La, cũng là trời vực khác biệt!

Tô Thần chẳng qua chỉ là Đại La trung kỳ, rốt cuộc có đức có tài gì mà có thể khiến Vương Mẫu Tiên Đình đối đãi trịnh trọng đến thế?

"Bái kiến Tây Vương Mẫu Đạo hữu!" Thấy Tây Vương Mẫu

điển nhã ung dung, thanh lãnh hoa quý, Tô Thần nội tâm thầm tán thán, sau đó mỉm cười đáp lễ.

"Đạo hữu, điển lễ lần này có chút vội vàng, nếu có chỗ nào chiêu đãi không chu đáo, còn xin lượng thứ!" Tuy nói Tô Thần danh tiếng không hiển hách, cũng không phải một trong Tam Thiên Tử Tiêu Khách.

Nhưng trong mắt Tây Vương Mẫu, y là một Đạo hữu đáng để chủ động kết giao!

Bất kể là khi ở Thái Ất Kim Tiên đã có thể chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, hay là ngưng tụ ra Đại Đạo Công Đức Kim Luân, thậm chí còn có thể khiến Thánh Nhân Hồng Quân nợ nhân quả.

Nhân vật lợi hại như vậy, há có thể xem thường?

"Đạo hữu khách khí rồi." "Tiên Đình đại khí khôi hoằng, lễ số chu đáo, sao lại có chỗ thất lễ?" Ngay khi lời Tô Thần vừa dứt.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đang ngồi ở bàn chính đi tới, nhiệt tình mở lời hàn huyên.

"Chúc mừng Đạo hữu chứng đạo Đại La, lần gặp gỡ này, ngươi hẳn sẽ không để bần đạo đợi không gần mười vạn năm nữa chứ?" "Đạo hữu nói đùa rồi." "Bần đạo tục sự triền thân, có thời gian nhất định sẽ đến Ngũ Trang Quán bái phỏng!" Tô Thần lúc này mới nhớ ra.

Sau khi tranh đoạt Pháp Bảo ở Bất Chu Sơn, Trấn Nguyên Tử vì muốn đề huề mình, đã mời mình đến Ngũ Trang Quán cùng luận đạo.

"Vậy thì cứ quyết định như vậy đi!" Trấn Nguyên Tử cười cười, tiếp tục hàn huyên với Tô Thần.

Lúc này.

Đông Vương Công đã chiêu đãi xong Minh Hà và Côn Bằng, thong

thả bước tới.

Y thân mặc một bộ đế bào màu xích kim, đầu đội quan miện xích kim, khí độ uy nghiêm tôn quý, khí vũ hiên ngang, phong thái vương giả ập đến, khiến người ta tâm phục.

"Bái kiến Tô Thần Đạo hữu!" Khóe miệng Đông Vương Công mỉm cười, dáng vẻ thân cận lễ hiền hạ sĩ.

"Bái kiến Đông Vương Công Đạo hữu!" Tô Thần mỉm cười đáp lễ.

Phong thái của y so với Đế Tuấn mỗi người một vẻ, đều là vương giả thiên mệnh.

"Tô Thần Đạo hữu, hiện nay Tiên Đình của ngô sắp được kiến lập, không biết ngươi có nguyện ý gia nhập Tiên Đình của ngô không?" "Bản đế tại đây hứa hẹn, nếu Đạo hữu nguyện ý cùng nhau kiến lập đại nghiệp, bản đế nguyện phong Đạo hữu làm một trong Tứ Đế Tiên Đình, địa vị chỉ dưới bản đế và Vương Mẫu!" Đông Vương Công đã sớm nghe danh Tô Thần, cũng biết Hồng Quân Thánh Nhân từng nợ y nhân quả.

Do đó.

Y muốn lôi kéo Tô Thần vào Tiên Đình của mình, lấy đó để biểu lộ thiện ý với Hồng Quân Thánh Nhân, từ đó đạt được sự ủng hộ hơn nữa của Thánh Nhân.

Xoạt!

Nghe lời Đông Vương Công xong.

Toàn bộ Tiên Đình Chủ Điện tĩnh lặng, nhiều Đại La cường giả dùng ánh mắt khó tin, dò xét, hiếu kỳ, kiêng kỵ đánh giá Tô Thần.

Tô Thần này, rốt cuộc có chỗ nào nghịch thiên, mà lại có thể khiến

Tiên Đế và Vương Mẫu coi trọng đến thế?

"Đa tạ Đạo hữu hậu ái, chẳng qua bần đạo đã quen nhàn tản, không chịu được ước thúc, cho nên việc gia nhập Tiên Đình vẫn là thôi đi!" "Nếu Đạo hữu không muốn, vậy bản đế cũng không cưỡng cầu." "Tương lai nếu có thay đổi suy nghĩ, đại môn Tiên Đình của ngô sẽ vĩnh viễn rộng mở vì Đạo hữu!" Đông Vương Công rất rõ ràng.

Tất cả Đại La cường giả đều là 'cầu đạo giả' kiên định, đã đưa ra quyết định, tuyệt đối sẽ không dễ dàng thay đổi suy nghĩ của mình, để tránh làm 'Đạo Tâm' của bản thân vấy bẩn.

Tô Thần muốn làm một tán tu tự do, vậy cứ để y đi, chỉ cần không gia nhập Yêu tộc mà là địch với Tiên Đình của mình thì tốt.

Giờ khắc này.

Một đám Đại La cường giả thông qua suy tính và hỏi thăm, cuối cùng cũng hiểu rõ vì sao Tô Thần lại được Tiên Đế Vương Mẫu coi trọng đến thế, đồng thời nội tâm đối với y càng thêm hiếu kỳ.

Tô Thần cảm nhận được ánh mắt của Minh Hà và Côn Bằng, khẽ gật đầu ý chào.

Minh Hà môi hồng răng trắng, dung mạo tuấn mỹ, mặc một bộ đạo y màu huyết sắc, thật khó tưởng tượng y là tuyệt thế ngoan nhân hung danh hiển hách bên ngoài.

Còn Côn Bằng dung mạo âm trầm, đôi mắt tam giác ngược khiến người ta ấn tượng sâu sắc.

Là Đại La Chưởng Đạo Giả, mỗi một người phong thái độc nhất vô nhị, cử thế vô song, xa không phải cao thủ Thái Ất có thể sánh bằng.

"Thái Âm Tinh Chủ Hi Hòa, Thường Hi hai vị Nữ Thần đến cung hạ, tặng hai vò Nguyệt Quế Giai Nhưỡng!" "Bàn Cổ Chính Tông Tam

Thanh Đạo Nhân đến cung hạ, tặng một hồ Lục Chuyển Kim Đan, hai khối Tiên Thiên Đồng Mẫu!" Tây Vương Mẫu và Đông Vương Công khẽ gật đầu ý chào Tô Thần, sau đó lập tức đi đến chỗ nghênh khách, đích thân nghênh tiếp hai vị Thái Âm Tinh Chủ và Bàn Cổ Chính Tông Tam Thanh.

Khi Hi Hòa và Thường Hi bước vào Tiên Đình Chủ Điện, lập tức khiến đại điện kim bích huy hoàng khí tượng vạn thiên tối sầm lại.

Chỉ thấy hai tỷ muội như một đôi song tuyệt thế, thanh lãnh tuyệt thế, phong hoa tuyệt đại, sự hoàn mỹ khiến người ta tâm thần chấn động.

Tỷ tỷ Hi Hòa khí chất hơi trầm ổn, hàn huyên ý chào với một đám Nữ Tiên hỏi thăm.

Còn muội muội Thường Hi thì hơi hoạt bát, khóe miệng đôi khi khẽ nhếch lên, khoảnh khắc như đàm hoa nở rộ, đẹp không sao tả xiết.

Có lẽ là cảm ứng được ánh mắt của Tô Thần, hai tỷ muội khẽ gật đầu, sau đó an tọa ở chủ vị trong đại điện.

Ngay sau đó Tam Thanh Đạo Nhân theo lời mời của Đông Vương Công bước vào đại điện, ba người khí tràng phi phàm, khí vận nồng đậm gia trì trên thân, khiến người ta cảm thán.

"Bái kiến ba vị Đạo hữu!" "Bái kiến ba vị Đạo hữu!" Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân mỉm cười tiến lên vấn an.

Tam Thanh đáp lễ hàn huyên, khi thấy Tô Thần, hai mắt đều khẽ ngừng lại.

"Bái kiến ba vị Đạo hữu!" Thấy bọn họ nhìn về phía mình, Tô Thần khẽ gật đầu ý chào.

"Tô Thần Đạo hữu quả nhiên khí vận phi phàm, vỏn vẹn mười

vạn năm đã chứng đạo Đại La, hẳn là không lâu nữa sẽ có thể vượt qua ngô đẳng!" Thái Thanh Lão Tử mỉm cười đáp lễ, sắc mặt hữu thiện, cũng không vì thân phận Bàn Cổ Chính Tông mà tự ngạo.

Nguyên Thủy nội tâm vô cùng chấn hám.

Y làm sao cũng không nghĩ tới, Tô Thần lại trong mười vạn năm đột phá một đại cảnh giới, từ Thái Ất Kim Tiên trung kỳ đột phá đến Đại La trung kỳ.

Tốc độ như vậy, thật sự là khó có thể tưởng tượng!

"Đạo hữu hữu lễ rồi!" Hoàn hồn lại, Nguyên Thủy đáp lễ.

Lúc này.

Chương 52

Y nội tâm có chút ngại ngùng, nhưng sắc mặt không hề biến đổi.

Ban đầu ở Bất Chu Sơn thì.

Y với tính cách cao ngạo tin vào 'rồng không ở chung với rắn, hổ không đi cùng chó', cho rằng Tô Thần không có tư cách xưng Đạo hữu với mình.

Ai ngờ được chỉ vỏn vẹn mười vạn năm trôi qua.

Y đã cường thế chứng đạo Đại La, hơn nữa còn đột phá đến Đại La trung kỳ, cùng mình đồng là Chưởng Đạo Giả.

Khiến mình không thể không đáp lễ bằng cách xưng 'Đạo hữu'!

"Bái kiến Tô Thần Đạo hữu!" Thông Thiên mỉm cười đáp lễ, hai mắt y sáng rõ, như thể ẩn chứa một phương kiếm đạo thế giới.

Lúc này y nội tâm cũng kinh thán Tô Thần cường thế quật khởi, thâm biết với căn nguyên tiềm lực của đối phương, cùng với việc ở cảnh giới Thái Ất đã chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc.

Thành tựu tương lai, tuyệt đối không kém gì mình!

"Ngâm!" "Thương thương!" Ngay lúc này.

Một tiếng Long Ngâm trong trẻo và bốn tiếng Phượng Hoàng minh khiếu thanh thúy vang vọng khắp trời đất.

Tất cả Đại La cường giả ngẩng đầu nhìn lên thiên khung, thấy một con Thái Ất Hồng Long và bốn con Thái Ất Phượng Hoàng mỗi con kéo một giá Thần Niệm, sau đó năm tôn Đại La cường giả từ trong đó bước ra.

"Thái Dương Cung?" Thấy Thái Dương Cung phái ra một tôn Yêu

Hoàng, bốn vị Yêu Thần đến quan lễ, hơn nữa còn làm ra trận trượng lớn đến thế, tất cả mọi người nội tâm không kìm được thầm kinh thán.

Đông Vương Công sắc mặt tối sầm.

Y dù biết người của Thái Dương Cung đến không có ý tốt, nhưng cũng không tiện lúc này nổi giận.

Phục Hy, Bạch Trạch, Thương Dương, Lục Ngô, Cửu Anh lần lượt bước vào đại điện, khi thấy Tô Thần, hai mắt Cửu Anh bỗng nhiên co rút lại, lộ ra vẻ lạnh lẽo vô cùng.

"Ừm?" Cảm nhận được ánh mắt cừu hận của y, Tô Thần tâm niệm vừa động, ngay lập tức suy tính ra duyên do trong đó.

Đông Vương Công lập Tiên Đình.

Đối với toàn bộ Yêu tộc mà nói, đây sẽ là một đại địch sinh tử trong 'Đạo tranh' và 'Thiên Mệnh chi tranh'.

Đế Tuấn bận rộn chỉnh hợp Yêu tộc, bồi dưỡng thế lực.

Thái Nhất bận rộn bế quan, chuẩn bị dùng khí vận Yêu tộc đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Mà Nữ Oa thì không thích phân tranh, bởi vậy chỉ đành phái Phục Hy làm đại diện, đến tham gia đại điển lập Tiên Đình của Đông Vương Công.

Một là có thể mượn điều này để chấn nhiếp các Đại La tán tu Hồng Hoang.

Hai là có thể nhân cơ hội dò xét hư thực Tiên Đình, đợi khi tương lai tranh đoạt Thiên Mệnh với Tiên Đình, cũng có thể ứng đối tốt hơn.

Điều đáng nhắc tới là, Đế Tuấn vốn không định phái Cửu Anh đến, nhưng không chịu nổi y khẩn cầu khóc lóc.

Thế là Đế Tuấn dặn dò Phục Hy, nếu Cửu Anh nhất định muốn báo thù giết con với Tô Thần, có thể hơi giúp một hai, nhưng tuyệt đối không được kéo Yêu tộc xuống nước.

Dù sao, Tô Thần thân mang đại công đức, đại khí vận, hơn nữa còn ngưng tụ được Đại Đạo Công Đức Kim Luân.

Cửu Anh lấy mối thù giết con để kết thúc nhân quả với y, sẽ không phản phệ đến Yêu tộc của mình.

Nếu như Yêu tộc của mình ra tay diệt sát Tô Thần, thì dưới sự phản phệ của Đại Đạo khí vận, hậu quả tuyệt đối không phải huynh đệ mình có thể chấp nhận!

Phục Hy sau khi tiến vào Tiên Đình chủ điện, được mời đến bàn chủ.

Nguyên Thủy khẽ nhíu mày, trong lòng có chút không vui.

Y vốn khinh thường lũ thấp sinh noãn hóa lông vảy súc sinh, giờ đây Yêu tộc vậy mà còn dám đi sau Tam Thanh bọn họ, đây là không coi ba huynh đệ mình ra gì sao?

Thái Thanh Lão Tử cảm nhận được tâm tư của y, khẽ lắc đầu với y.

Ngày nay Hồng Hoang phong khởi vân dũng.

Yêu tộc, Vu tộc, Tiên Đình ba đại thế lực cường thế quật khởi.

Không cần thiết phải chấp nhặt những chuyện nhỏ nhặt, kẻo một khi bất cẩn, bị vô duyên vô cớ kéo vào tranh chấp giữa các đại thế lực.

Đông Vương Công thấy bàn chủ còn lại mấy chỗ trống, vốn định mời Tô Thần đến, nhưng sau khi cảm nhận thần thái của Nguyên Thủy, lập tức dập tắt ý nghĩ này.

Nguyên Thủy tính cách cao ngạo, tự thị rất cao.

Vạn nhất y cho rằng tu vi Tô Thần chỉ có Đại La trung kỳ, không xứng ngồi cùng bàn với y thì sao?

Đại điển lập Tiên Đình đường đường nếu xảy ra sự cố, vậy thì thật đáng chê cười.

"Cát thời đã đến!" Tiên Thiên Thiếu Dương khí trực xông thẳng lên vòm trời, khắp trời tử khí đông lai, tường vân từng đóa, một cảnh tượng thái bình, tường hòa của trời đất.

Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu nương nương ngừng giao đàm với các Đại La cường giả, từ vị trí chủ vị đứng dậy, trước tiên tiến hành hàn huyên cảm tạ đơn giản với tất cả tân khách, trực tiếp tế ra pháp bảo do Hồng Quân Thánh Nhân ban tặng.

Hưu!

Ong!

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Long Đầu Quải Trượng và Tịnh Thủy Bát cùng bùng phát ra ức vạn đạo Đại Đạo Pháp Tắc, mang theo khí vận mệnh cách của bản thân chúng câu thông liên kết trời đất.

Nam Tiên Kim Sách và Nữ Tiên Kim Sách từ tay Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu nương nương chậm rãi bay lên không, dưới bản nguyên Đại Đạo Pháp Tắc khủng bố dần dần dung hợp.

Dưới sự chứng kiến của tất cả cường giả cao thủ, Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu nương nương trên chủ vị Tiên Đình, trịnh trọng mở miệng.

"Thiên Đạo ở trên, hôm nay Ngô Đông Vương Công (Tây Vương Mẫu nương nương) phụng mệnh Thánh Nhân, quản lý quần tiên nam nữ thiên hạ Hồng Hoang, xác lập trật tự, chấp chưởng âm dương, vì tạo phúc Hồng Hoang, đặc biệt kiến lập Tiên Đình, mong Thiên Đạo

chứng giám!" Oanh long long!

Khi hai người lấy khí vận mệnh cách bản thân thể với Thiên Đạo, lập tức nhận được hồi ứng của Thiên Đạo, thừa nhận Tiên Đình là chính thống chi vị của Hồng Hoang.

Trong khoảnh khắc, tử khí đông lai ức vạn dặm, hà quang vạn đạo nhuộm chư thiên.

Vô số Công Đức Kim Vân ngưng tụ mà đến, kèm theo từng trận tiên âm, diễn hóa thành dị tượng phổ thiên đồng khánh, thiên hoa loạn trụy địa dũng kim liên.

Oanh!

Oanh!

Một đoàn vạn mẫu Thiên Đạo Công Đức giáng xuống, nhuộm chiếu toàn bộ Tiên Đình thành biển vàng.

Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu nương nương mỗi người được ba tầng rưỡi, ba tầng còn lại thì rơi xuống trên thân các Tiên Đình chúng tiên, khiến tất cả thành viên Tiên Đình hỉ khí dương dương.

Ong!

Hai bản Kim Sách quản lý quần tiên nam nữ thiên hạ dung làm một thể, sau đó dưới sự tẩy lễ của Thiên Đạo Công Đức, hóa thành hai phương Kim Sắc Ấn Tỷ, phân biệt bay về trong tay hai người.

"Bái kiến Tiên Đế, bái kiến Tây Vương Mẫu nương nương!" Tất cả thành viên Tiên Đình sau khi hoàn hồn, đều đồng loạt cung thân khấu bái về phía Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu nương nương.

Tiếng triều bái vang vọng trời đất, truyền khắp toàn bộ Đông Hải.

“Chúng khanh gia miễn lễ!” Đông Vương Công đại thủ vung lên, một đạo năng lượng nhu hòa nâng các Tiên Đình chúng tiên dậy.

Y ý khí phong phát, nội tâm hào mại, uy nghiêm khí độ lại càng thêm một tầng lầu!

Tất cả các Đại La cường giả đến quan lễ, sau khi nhìn thấy cảnh này, không ít người đều lộ ra vẻ hâm mộ.

Vừa hâm mộ phần thưởng công đức khổng lồ như vậy, lại vừa hâm mộ Tiên Đình được Thiên Đạo thừa nhận, là chính thống của Hồng Hoang hiện nay.

Nhưng đồng thời cũng có không ít cường giả trong lòng tràn đầy kiêng kị.

Phục Hy mắt lạnh đi đôi chút, thần sắc cảnh giác.

Nguyên Thủy trong lòng khẽ hừ một tiếng, mắt lộ vẻ không vui.

Côn Bằng mắt tam giác đảo lộn u ám, lộ vẻ kiêng kị.

Minh Hà quay đầu, nâng chén rượu, trong rượu phản chiếu một thân ảnh sát khí ngút trời.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân thần sắc phức tạp, trầm mặc không nói.

Hi Hòa ánh mắt rơi trên Tây Vương Mẫu nương nương với nụ cười rạng rỡ, ánh mắt thanh lãnh lấp lánh.

Đối với các Tiên Thiên Thần Thai Thánh cấp cao của Hồng Hoang mà nói, việc Tiên Đình kiến lập, không khác nào tự đặt lên đầu mình một gông cùm, sự chán ghét, kiêng kị, bài xích cũng là điều hợp tình hợp lý.

Dù sao, là Đại La Chưởng Đạo Giả, mỗi người đều có ‘Đạo’ của riêng mình, ai lại nguyện ý chịu sự quản hạt của Tiên Đình?

Tô Thần thấy cảnh này, trong lòng cũng không có quá nhiều chống đối, y ngược lại còn hy vọng Tiên Đình có thể chân chính thừa tái mệnh cách, tranh đoạt Thiên Mệnh với Yêu tộc, để tranh thủ thêm thời gian cho mình.

Nhưng y rất rõ, Thiên Đạo Hồng Hoang tuyệt đối sẽ không khoanh tay nhìn Thiên Mệnh chi tranh kéo dài quá lâu.

Lượng Kiếp mới cũng nhất định phải sớm được thúc đẩy, sớm bùng phát.

Chỉ có như vậy, Thiên Đạo mới có thể thao túng Nhân Đạo, áp chế Địa Đạo, chân chính làm chủ Hồng Hoang!

Sau khi thu liễm tâm thần, Tô Thần nhìn Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu nương nương với khí độ uy nghiêm, ý khí phong phát, trong lòng không nhịn được sinh ra một tia nghi hoặc.

"Với Thiên Đạo Công Đức và khí vận Tiên Đình mà hai người bọn họ thu hoạch được, vì sao lại không một lần đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên?

Chẳng lẽ nói, nhất định phải đợi Hồng Quân lần thứ hai giảng đạo, tất cả cường giả cấp cao mới có thể đột phá?" Nghĩ đến suy đoán này, trong lòng Tô Thần ẩn ẩn có thêm vài phần suy tư.

Tiên Đình được Thiên Đạo thừa nhận, chính thức kiến lập.

Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu nương nương thừa hưởng mệnh cách trời đất Hồng Hoang, danh chính ngôn thuận làm chủ Hồng Hoang.

Khi bọn họ trở lại chủ vị ngồi xuống, liền mẫn cảm cảm nhận được ánh mắt của tất cả Tiên Thiên Thần Thai Thánh cấp cao đều có sự biến đổi.

Đối với điều này, hai người trong lòng sớm đã có chuẩn bị.

Kể từ khoảnh khắc được Thiên Đạo thừa nhận, bọn họ ngoài việc là cường giả Đại La đỉnh phong, còn là Tiên Đế và Vương Mẫu chủ tể Hồng Hoang.

Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Minh Hà bọn họ tuy nói cũng là Tiên Thiên Thần Thai Thánh cấp cao, nhưng từ mệnh cách trời đất mà nói, đã hoàn toàn khác biệt rồi.

Tiên Đình là chính thống của Hồng Hoang, danh chính ngôn thuận quản lý quần tiên thiên hạ.

Bọn họ dù thực lực có mạnh đến mấy, khí vận có nồng đến mấy, cũng đều phải trên danh nghĩa chịu sự quản hạt của Tiên Đình.

Chương 53

Rất nhanh, yến tiệc Tiên Đình bắt đầu.

Vô số tiên nga, lực sĩ nối đuôi nhau vào, dâng lên các loại quỳnh tương ngọc dịch, trân tu mỹ vị.

Có Tiên Thiên Linh Quả, kỳ trân trăm vạn năm, thần tủy ngọc dịch, khiến người ta mở rộng tầm mắt, âm thầm kinh thán nội tình Tiên Đình.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân nâng chén rượu, đến vị trí của Tô Thần, hàn huyên kính rượu.

Thấy cảnh này, Cửu Anh ở gần đó không xa hận ý ngút trời, khiến không ít người đều phải quay sang nhìn.

"Đạo hữu, ngươi đây là đắc tội Yêu tộc rồi sao?" Trấn Nguyên Tử thiện ý nhắc nhở.

"Một Cửu Anh, y cũng không đại biểu cho Yêu tộc!" Bần đạo một hơi uống cạn quỳnh tương ngọc dịch trong chén, nhàn nhạt mở miệng.

Thế giới Hồng Hoang, cường giả vi tôn.

Không có thực lực và bối cảnh, bị người ta khi dễ thậm chí tùy ý đánh giết, cũng chỉ có thể nuốt nước mắt vào bụng.

Côn Bằng chính là một ví dụ nổi tiếng.

Mặc dù là Tiên Thiên Thần Thai Thánh cấp cao của Hồng Hoang, nhưng y thế đơn lực bạc, thực lực không mạnh, chỉ có thể trơ mắt nhìn tọa bồ màu tím cơ duyên thành Thánh bị cướp đi.

Thậm chí sau khi Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề được Hồng Quân thu làm đồ đệ, y không dám đòi lại nhân quả từ họ, chỉ dám trút giận lên

Hồng Vân vô tội.

Đối với Tây Phương Nhị Thánh và Nguyên Thủy cùng đồ đệ của họ, y ngay cả một lời oán thán cũng không dám nói!

Sau khi chứng đạo Đại La, bố cục Vu tộc, Tô Thần đã có tư cách ngồi ngang hàng với một đám Tiên Thiên Thần Thai Thánh cấp cao, không cần phải cẩn trọng như trước, thấy cường giả liền dùng 'tiền bối' kính xưng.

Một đứa con trai yêu thần cỏn con, dám uy hiếp Ngô, giết rồi thì giết thôi.

Đế Tuấn nếu dám lấy điều này ra nhắm vào Ngô, thế thì vừa hay mượn cơ hội này để triển hiện thực lực và át chủ bài của Ngô trước vạn linh Hồng Hoang, từ đó hấp nạp thêm nhiều chủng tộc Địa Đạo đến quy phụ!

Sau khi yến tiệc Tiên Đình kết thúc, các Đại La cường giả bắt đầu rời đi.

Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu nương nương bắt đầu tặng lại lễ vật, cảm tạ mọi người đến quan lễ, để biểu đạt thiện ý và chiêu dụ của Tiên Đình mình.

Tô Thần là Tiên Thiên Thần Thai Thánh cấp cao, cường giả Đại La trung kỳ, tự nhiên cũng có hồi lễ.

Điều khiến y có chút bất ngờ là hồi lễ của mình vậy mà có hai phần, trong đó một phần là do Tây Vương Mẫu nương nương tự tay chuẩn bị, hơn nữa còn đặc biệt dùng Diệt Hồn Thạch bao bọc, phòng ngừa người khác tra xét.

Thu hồi lễ vào Thức Hải không gian.

Thấy trong hộp ngọc Tiên Thiên Linh Ngọc bọc bởi Diệt Hồn Thạch, vậy mà lại là một quả linh quả vàng óng, tản mát ra hương

thơm nồng đậm và Đại Đạo Đạo Vận.

Hoa của nó hình dạng giống như hoa sen, quả của nó hình dạng giống như trân châu, trên hoa quả có hai minh văn Đại Đạo 'Hoàng Trung' ẩn hiện.

"Vậy mà lại là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Quả Hoàng Trung Lý?" Tô Thần khẽ có chút kinh ngạc.

Hoàng Trung Lý là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, cây này vạn năm nở hoa một lần, vạn năm kết quả một lần, lại vạn năm nữa mới chín, tròn ba vạn năm mới kết chín quả.

Chỉ cần ngửi một chút hương thơm đạo vận của quả, có thể lập tức đột phá Thiên Tiên, ăn một quả, có thể trực tiếp chứng đạo Đại La, từ đó có thể thấy nó mạnh mẽ đến nhường nào! 'Đạo hữu, quả Hoàng Trung Lý này là linh quả kết ra đợt đầu, công hiệu mạnh nhất, còn xin đạo hữu đừng chê!' Thần thức truyền âm của Tây Vương Mẫu nương nương lập tức vang lên.

Khóe miệng nàng hàm tiếu, điển nhã ung dung, trong đôi mắt đẹp toát ra một tia hòa thiện và thân cận. 'Đa tạ đạo hữu!' Tô Thần khẽ gật đầu tỏ ý, thần thức truyền âm biểu thị cảm tạ.

Hoàng Trung Lý đợt đầu sau khi phục dụng, có thể khiến tu luyện giả đột phá Đại La, hơn nữa Đạo cơ bản thân sẽ không có bất kỳ tổn thương nào.

Các đợt Hoàng Trung Lý sau, tuy nói vẫn có công hiệu giúp người đột phá Đại La, nhưng lại sẽ hao phí hết tiềm lực của tu luyện giả, cả đời sẽ chỉ dừng lại ở Đại La.

Không thể không nói, Tây Vương Mẫu nương nương là một người có tài năng, hành động quả quyết, nhãn quang xuất chúng.

Nàng từ một vài tin tức tình báo, đã đinh ninh thành tựu tương lai

của Tô Thần không thể hạn lượng, sau đó lập tức tặng ra Hoàng Trung Lý đợt đầu, bày tỏ thiện ý với y, sớm kết giao.

Cũng khó trách sau này Tiên Đình diệt vong, Đông Vương Công thân tử, nàng vẫn có thể độc thiện kỳ thân.

Thậm chí sau vài Lượng Kiếp, Tây Vương Mẫu nương nương vẫn luôn hoạt động trong dòng chảy chính của Hồng Hoang, trở thành nữ tiên mạnh nhất dưới Thánh Nhân! 'Đạo hữu khách khí rồi!' Tây Vương Mẫu nương nương hàm tiếu tỏ ý, nhìn tiễn Tô Thần cùng Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân rời đi.

Cùng lúc đó, Cửu Anh nhìn bóng lưng Tô Thần rời đi, quay người nhìn về phía Phục Hy, mặt lộ vẻ khẩn cầu.

"Mối thù giết con không đội trời chung, khẩn cầu Hy Hoàng có thể giúp ta giữ chân Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân!" Vừa nghĩ đến trưởng tử Cửu Lạc mà mình yêu thương nhất, Cửu Anh đau lòng đến nhỏ máu.

"Được!" Thấy đôi mắt đỏ rực của y, Phục Hy nghĩ đến Đế Tuấn dặn dò, thế là gật đầu đáp ứng.

Ngao Thăng sau khi tận hưởng một phen ở Tiên Đình, khôi phục Chân thân Tứ Trảo Kim Long của mình, sau đó ngoan ngoãn chở chủ nhân cùng Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân về Luân Hồi Sơn.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân sau khi cảm nhận được địch ý của Yêu tộc đối với y, liền chủ động đề xuất đến Luân Hồi Sơn bái phỏng, hy vọng có thể mượn điều này để giúp chấn nhiếp Yêu tộc.

Nhưng bọn họ vẫn đánh giá thấp hận ý của Cửu Anh đối với Tô Thần.

Vừa mới bay ra khỏi địa giới Tiên Đình, trong hư không dập dờn từng tầng gợn sóng.

Hưu!

Chỉ thấy một quái thú thân trâu đuôi rồng chín đầu phá không xuất hiện, mỗi cái đầu lâu của nó đều nắm giữ một kiện pháp bảo, hỏa diễm khủng bố tràn ngập trời đất, sát ý trực xông trời cao.

"Tô Thần, ngươi tàn sát con Ngô, mối thù này không đội trời chung, mau nạp mạng đến!" Cửu Anh vừa mở miệng, liền nói ra nhân quả cừu hận của hai bên, tránh Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân cưỡng ép can thiệp, đồng thời cũng sẽ không liên lụy đến toàn bộ Yêu tộc.

Vút!

Phục Hy, Bạch Trạch, Thương Dương, Lục Ngô lần lượt từ hư không bước ra, ánh mắt rơi trên Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân.

"Hai vị đạo hữu, đây là ân oán cừu hận cá nhân của bọn họ, còn xin đừng đa quản nhàn sự!" "Cái này..." Trấn Nguyên Tử có chút do dự.

Y tuy nói cảm thấy thân cận với Tô Thần, hơn nữa cũng muốn giúp y, nhưng Phục Hy công khai biểu thái, y cũng không dám công khai đối địch với toàn bộ Yêu tộc.

Còn về Hồng Vân, y và Tô Thần mới gặp hai lần, không có tích lũy quá nhiều giao tình, trong lòng cũng không muốn quá mức dính vào thị phi, thế là dùng ánh mắt trưng cầu nhìn về phía lão hữu.

Nếu lão hữu Trấn Nguyên Tử kiên định muốn giúp Tô Thần, thì y tự nhiên sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

"Hai vị đạo hữu, tâm ý của các ngươi bần đạo đã nhận, ân oán nhân quả của Ngô với Cửu Anh thậm chí toàn bộ Yêu tộc, cứ để Ngô tự mình xử lý đi!" Chưa đợi bọn họ đưa ra quyết định, Tô Thần đã chủ động mở miệng, cố gắng không để họ khó xử.

Huống hồ, đối với kết quả này, trong lòng Ngô sớm đã có dự liệu.

Thậm chí, Ngô còn muốn nhân cơ hội này triển thị thực lực của mình, để cho nhiều chủng tộc Địa Đạo biết: trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang, Ngô có thể che chở cho bọn họ!

"Đạo hữu cẩn thận!" Nghe thấy lời của Tô Thần, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân liền bay vọt ra khỏi chiến trường.

Lúc này khắc này, các cường giả vừa mới tham gia xong đại điển lập Tiên Đình, sau khi chứng kiến xung đột này, từng người một lập tức nhìn sang.

Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Minh Hà, Côn Bằng, Hi Hòa, Thường Hi cùng các Đại La cường giả khác.

Thậm chí Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu nương nương vừa mới trở thành Tiên Đế chủ tể Hồng Hoang, bọn họ cũng bắt đầu chú ý mật thiết.

Cửu Anh hung danh bên ngoài, tu vi còn hơi mạnh hơn Tô Thần.

Nhưng tất cả cường giả cấp cao trong lòng đều rất rõ, y tuyệt đối không phải đối thủ của Tô Thần!

Hiện tại cứ xem Yêu Hoàng Phục Hy cùng Bạch Trạch, Lục Ngô, Thương Dương bọn họ có ra tay hay không, nếu bọn họ cùng ra tay, Tô Thần lại lấy gì để ứng đối?

Là vẫn lạc, hay là chạy trốn?

"Sát!" Ngay khi Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân rút khỏi chiến trường, Cửu Anh sát ý ngút trời nắm giữ Thiên Địa Pháp Tắc, thôi động chín kiện pháp bảo khác nhau của bản thân, lấy thế hủy thiên diệt địa sát về phía Tô Thần.

Đằng!

Hưu~ô!

Hỏa diễm và thủy hoa khủng bố từ chín cái đầu lâu của y phun ra, nhuộm chiếu toàn bộ phương trời thành màu đỏ và màu lam.

Cuốn sạch trời đất, nhấn chìm vòm trời!

Cửu Anh ngay từ đầu đã khôi phục bản thể của mình, bạo phát ra thực lực mạnh nhất, quyết tâm phải trong thời gian ngắn nhất trấn sát Tô Thần, báo thù cho con.

Nhưng mà khoảnh khắc tiếp theo, ngay khi vô số người kinh hãi vì dị tượng khủng bố này, một tòa Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên phá không xuất hiện, trong nháy mắt bạo phát ra Lục Tôn Đại Đạo Thần Luân, trong khoảnh khắc đã mạnh mẽ trấn sát Cửu Anh khí thế ngút trời.

Bành!

Máu hoa tung tóe.

Chín cái đầu lâu to lớn quái dị vỡ nát.

Chưa đợi tiếng kêu thảm của Cửu Anh truyền ra, Chân Linh bản nguyên của y đã bị Lục Tôn Đại Đạo Thần Luân hợp nhất trấn áp.

Xì!

Thấy cảnh này, dù cho Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cùng những người khác đã sớm dự liệu thắng bại, bọn họ đều bị chấn động mà điên cuồng hít một ngụm Tiên Thiên Linh Khí, thần sắc tràn đầy khó có thể tin được.

Cùng là cường giả Đại La trung kỳ, vậy mà không đỡ nổi một chiêu của Tô Thần?

Thực lực chân chính của y rốt cuộc phải mạnh đến mức nào?!

Dưới bầu tinh không xanh thẳm vô tận, gió nhẹ từ từ, sóng biển bình tĩnh.

Tô Thần một thân đạo bào màu tím, phong thần tuấn tú, uyên đình nhạc lập, uyển như là duy nhất trong tinh không.

Vô số Thái Ất cao thủ, Đại La cường giả khi nhìn thấy thân ảnh này, kinh hãi đến mức lâu lắc không thốt nên lời.

"Tô Thần đạo hữu vậy mà lại mạnh đến thế sao?" Trấn Nguyên Tử mặt đầy vẻ kinh thán.

Mặc dù y sớm đã biết Tô Thần có thể thắng Cửu Anh, nhưng lại chưa từng nghĩ sẽ thắng gọn gàng đến vậy.

Một chiêu, trực tiếp đánh nát Chân thân Cửu Anh, trấn áp Chân Linh bản nguyên của y.

Ngay cả cơ hội để y trọng tố Chân thân, dẫn đạo Trường Hà Thời Gian mượn 'quá khứ thân' trọng sinh cũng không có!

Cũng có nghĩa là, chỉ cần Tô Thần nguyện ý, y bất cứ lúc nào, bất cứ nơi đâu cũng có thể trực tiếp diệt sát Cửu Anh!

Điều này thực sự quá kinh người!

Chương 54

Nếu đổi lại là mình, cho dù có thể đánh bại thậm chí diệt sát Cửu Anh, nhưng ít nhất cũng phải hao phí không ít tâm thần chứ?

Vậy chẳng phải nói, thực lực của Tô Thần đạo hữu, rõ ràng đã vượt qua mình?

Nghĩ đến khả năng này, Trấn Nguyên Tử trong lòng lại một lần nữa kinh hãi không gì sánh được!

Đại điện Tiên Đình.

Đông Vương Công nhìn thân ảnh ngạo nhiên tuyệt thế của Tô Thần, có một khoảnh khắc thất thần, đồng thời cũng tràn đầy tiếc nuối.

"Không ngờ thực lực Tô Thần đạo hữu lại mạnh đến thế, nếu có thể mời y gia nhập Tiên Đình của ta, thì tốt biết bao?" Cùng lúc đó, bên cạnh, Tây Vương Mẫu nương nương ung dung điển nhã, thanh lãnh cao quý, đôi mắt đẹp của nàng dị sắc liên miên, trong mắt phảng phất toàn bộ đều là đạo thân ảnh phong tư tuyệt thế kia.

Khoảnh khắc này, trong lòng nàng rõ ràng, việc mình sớm kết giao với Tô Thần, cực kỳ có khả năng là quyết định sáng suốt nhất trong đại điển lập Tiên Đình lần này!

Côn Bằng thần sắc không còn u ám, đôi mắt tam giác đảo lộn bắn ra thần quang kinh hãi.

Minh Hà răng trắng môi đỏ, hai tay khẽ vuốt hai kiếm Nguyên Đồ, A Tỳ, như thể đang an ủi, cũng như thể đang thì thầm.

Sư huynh đệ Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, hai người nhìn nhau, đều có thể nhìn ra sự chấn động và kinh hãi trong mắt đối phương.

Vẫn còn nhớ lần đầu gặp Tô Thần khi ấy, sư huynh đệ mình là cường giả Đại La, mà y bất quá chỉ là Kim Tiên nhỏ bé.

Tô Thần khi đó cẩn trọng dè dặt, cho dù căn nguyên tư chất không kém sư huynh đệ mình, thậm chí còn hóa hình sớm hơn mình, y vẫn dùng 'tiền bối' kính xưng.

Giờ đây, y đã trưởng thành đến mức ngay cả sư huynh đệ mình cũng cần phải kính sợ sao?

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trong lòng thập phần rõ ràng.

Mình tuy nói là cường giả Đại La đỉnh phong, muốn đánh bại Đại La trung kỳ Cửu Anh không khó, nhưng tuyệt đối không làm được nhẹ nhàng như y!

Khoảnh khắc này, Chuẩn Đề đột nhiên nghĩ đến khi xưa cưỡng ép bức bách thu Tô Thần làm đồ đệ, may mà y kịp thời thôi động Đại Đạo Công Đức Kim Luân, mình mới không làm ra chuyện quá đáng với y.

Trong lòng y đột nhiên có chút may mắn.

May mà mình khi xưa không quá đáng, nếu không với thực lực và tiềm lực khủng bố của Tô Thần, đợi khi y đột phá đến cảnh giới ngang bằng với mình, thì ngay cả sư huynh đệ mình liên thủ, cũng chưa chắc đã đánh lại y?

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên ba người mắt lộ tinh quang, chăm chú nhìn Tô Thần, phảng phất muốn nhìn thấu y hoàn toàn.

Ai ngờ được, Tô Thần mười vạn năm trước chỉ là Thái Ất trung kỳ, vậy mà đã trưởng thành đến trình độ thực lực ngang bằng với mình?

Điều đáng sợ nhất là, y hiện tại mới là Đại La trung kỳ!

Nếu đợi y đột phá Đại La đỉnh phong, với tu vi cảnh giới ngang bằng với mình, thì Tam Thanh mình chẳng phải cũng chưa chắc là đối thủ của y?

"Thực lực thật đáng sợ!

Luân Hồi Đại Đạo thật mạnh mẽ!" Thái Thanh Lão Tử đã nhìn ra điểm mấu chốt.

Tô Thần đối với sự nắm giữ Đại Đạo Pháp Tắc, mức độ pháp lực hùng hậu, tuyệt đối không thua Đại La đỉnh phong là mình!

Đồng thời, Luân Hồi Đại Đạo uy lực phi phàm, ẩn chứa Pháp Tắc Đại Đạo Thời Gian, Không Gian, Âm Dương, Sinh Tử, Vận Mệnh cùng Ngũ Hành.

Những Pháp Tắc Đại Đạo này, rất nhiều đều là tồn tại xếp trong top mười của Tam Thiên Đại Đạo!

Dưới sự nghiền ép của đa trọng Đại Đạo Pháp Tắc, một Cửu Anh nhỏ bé, sao lại là đối thủ của Tô Thần?

"Tô Thần này, thật sự đáng sợ!" Nguyên Thủy trong lòng kinh thán.

Lần đầu tiên gặp Tô Thần ở Bất Chu Sơn, từ ban đầu coi thường, đến đại điển lập Tiên Đình miễn cưỡng thừa nhận, hiện giờ vô cùng coi trọng và thán phục.

Tâm cảnh này biến hóa liên tục.

Tuy nói y trong lòng vô cùng cao ngạo, nhưng y cũng là một 'cầu đạo giả' kiên định, tuyệt đối không dễ dàng cuồng vọng tự đại.

Tô Thần có thể ở Đại La Kim Tiên trung kỳ đã ngang bằng với mình, đủ để chứng minh thực lực và tiềm lực khủng bố của y.

"Nếu có thể mượn cơ hội này để quan sát 'Đạo' của y, để chứng

thực ‘Đạo’ của mình, tất nhiên sẽ đại hữu ích cho mình!

Bây giờ cứ xem y có thể chống đỡ được áp lực của Yêu tộc hay không!” Thông Thiên trong lòng rất hiếu kỳ.

Tô Thần mạnh mẽ trấn sát Cửu Anh, hơn nữa còn giam cầm trấn áp Chân Linh bản nguyên của y, ngay cả việc phục sinh cũng không làm được.

Vậy y tiếp theo nên ứng đối như thế nào với Đại La đỉnh phong Phục Hy, cùng với ba vị Đại La cường giả khác là Bạch Trạch, Lục Ngô và Thương Dương đây?

Quan trọng nhất là, thực lực Yêu tộc không chỉ có bấy nhiêu.

Còn có Thái Nhất, cường giả mạnh nhất Đại La!

Nếu y ra tay, Tô Thần một mình cô thân, lấy gì để ứng phó?

Hưu!

Ong!

Ô!

Ngay khi các cường giả chấn động, thân ảnh Phục Hy, Bạch Trạch, Lục Ngô, Thương Dương đồng loạt động, phân biệt tế ra pháp bảo của mình, lấy bốn phương vị bao vây Tô Thần.

Khoảnh khắc này, trên mặt bọn họ đều tràn đầy sự ngưng trọng.

Tô Thần có thể một chiêu trấn sát Đại La trung kỳ Cửu Anh, thực lực chân chính tuyệt đối sẽ không kém hơn Đại La đỉnh phong Hy Hoàng!

Nếu không đưa Cửu Anh về Thái Dương Cung, Phục Hy lại làm sao ăn nói với Đế Tuấn?

Trấn Nguyên Tử thấy Tô Thần bị bao vây, rất muốn đến giúp đỡ,

nhưng bị Tô Thần vẫy tay ngăn lại.

Xung đột giữa Ngô và Yêu tộc, hiện tại còn chưa cần thiết kéo y vào.

Huống hồ, một Phục Hy, ba Đại La trung kỳ yêu thần, vẫn không thể làm gì được Ngô!

"Tô Thần đạo hữu, oan gia nên giải không nên kết, có thể nể mặt bần đạo, tha cho Cửu Anh đạo hữu một con đường sống không?" Phục Hy thấy Tô Thần ngăn cản Trấn Nguyên Tử đến giúp, trong lòng càng thêm ngưng trọng.

Điều này nói rõ, Yêu Hoàng mình cùng ba đại yêu thần này, vẫn chưa có thực lực uy hiếp được y!

Vậy thực lực chân chính của y phải mạnh đến mức nào?

"Phục Hy đạo hữu, mặt mũi của ngươi thật lớn!

Vừa rồi Cửu Anh muốn cùng Ngô bất tử bất hưu, sao lại không thấy ngươi đến nói 'oan gia nên giải không nên kết' chứ?" Tô Thần nhàn nhạt cười một tiếng, sắc mặt bình tĩnh.

"Muốn Ngô tha cho Cửu Anh, có thể, nhưng ngươi phải bảo Đế Tuấn đạo hữu tự mình đến!" Đối với vị huynh trưởng Thánh Nhân tương lai, Thiên Hoàng Nhân tộc này, Tô Thần cũng không quá khách khí.

Tuy nói Ngô không muốn đối địch với Yêu tộc, nhưng chân chính có thể đại biểu Yêu tộc, chỉ có Đế Tuấn và Thái Nhất!

Chỉ có hai huynh đệ bọn họ tự mình đến, và đưa ra đủ thành ý, Ngô mới tha cho Cửu Anh.

Nếu không, Cửu Anh này đừng nói đến việc trọng tố Chân thân phục sinh, ngay cả cơ hội Luân Hồi chuyển thế cũng không cho y!

Đối với địch nhân, Tô Thần tuyệt sẽ không có chút lòng nhân từ nào.

Còn về việc có vì thế mà đối địch với toàn bộ Yêu tộc hay không, Tô Thần một chút cũng không lo lắng.

Y tin rằng Đế Tuấn là một Thiên Mệnh Hoàng Giả chân chính, biết cách đưa ra lựa chọn sáng suốt giữa thể diện Yêu tộc và đại nghiệp quân lâm Hồng Hoang.

Dù cho lùi một vạn bước mà nói, nếu Yêu tộc thật sự muốn đối địch với Ngô, thì Ngô sẽ liên hợp tung hoành, thúc đẩy Vu tộc và Tiên Đình kết minh, sớm diệt vong Yêu tộc.

Dù sao Đông Vương Công và Đế Tuấn Thái Nhất có Thiên Mệnh chi tranh, Thiên Đạo cũng chỉ phù trì kẻ thắng lợi cuối cùng làm nhân vật chính của Lượng Kiếp kỷ nguyên mới.

Đến lúc đó, nói không chừng Vu Yêu Lượng Kiếp sẽ bị Thiên Đạo sửa thành Tiên Vu Lượng Kiếp!

Phục Hy là Tiên Thiên Thần Thai Thánh cấp cao, cường giả Đại La đỉnh phong, Hy Hoàng của Yêu tộc, y có sự kiêu ngạo của riêng mình.

Ban đầu y vốn nghĩ Tô Thần là một tán tu, chắc sẽ không dễ dàng đối địch với Yêu tộc của mình.

Ai ngờ, y vậy mà không coi Yêu Hoàng mình ra gì!

Thậm chí còn muốn Đế Tuấn tự mình đến, bỏ ra đủ điều kiện, mới có tư cách cứu Cửu Anh về!

Điều này cũng quá cuồng vọng rồi đi?

"Đạo hữu, ngươi đây là muốn đối địch với Yêu tộc của ta sao?" Phục Hy cố gắng hết sức áp chế lửa giận trong lòng, để bản thân bình

tĩnh lại, tránh tạo thành cục diện không thể khống chế.

Dù sao, Yêu tộc hiện nay đang ở trong thời kỳ phát triển then chốt.

Tô Thần đã triển hiện thực lực mạnh mẽ của y, thêm vào việc ngưng tụ Đại Đạo Công Đức Kim Luân, nếu thật sự trở thành tử địch, đối với Yêu tộc của mình cũng không phải chuyện tốt.

Bởi vậy, Phục Hy lựa chọn dùng 'thế' để dẫn dắt.

Y tin Tô Thần cũng là một người thông minh, tuyệt đối sẽ không đưa ra quyết định không sáng suốt.

"Phục Hy đạo hữu, ngươi trước đây còn nói với Trấn Nguyên Tử đạo hữu rằng, đây là ân oán cá nhân giữa Ngô và Cửu Anh, bây giờ lại muốn lấy thế áp người sao?" Trên khuôn mặt bình tĩnh của Tô Thần lộ ra một nụ cười lạnh.

"Nếu ngươi cảm thấy Ngô mềm yếu dễ bị ức hiếp, thì ngươi đã tính toán sai lầm rồi!

Có đối địch hay không, Phục Hy đạo hữu ngươi nói không tính, nhưng ngươi có thể đi hỏi Đế Tuấn đạo hữu, xem y có nguyện ý đối địch với Ngô không!" Bá!

Nghe thấy bá khí ẩn chứa trong lời nói của Tô Thần, lập tức khiến tất cả các cường giả có mặt đều kinh hãi.

Hóa ra, Tô Thần đã mạnh mẽ đến mức độ này rồi sao?

Ngay cả Đế Tuấn cũng không dám dễ dàng đối địch với y sao?

Cái này… Điều này cũng quá không thể tưởng tượng nổi rồi đi!

Nhìn thân ảnh phong thần tuấn tú, uyên đình nhạc lập của y, tất cả cường giả vô cùng tâm phục, không khỏi tự chủ mà nảy sinh một loại tâm cảnh 'đại trượng phu phải như thế này'.

Tây Vương Mẫu nương nương, Hi Hòa, Thường Hi ba vị nữ thần

danh chấn Hồng Hoang này, ánh mắt của các nàng lấp lánh, đôi mắt đẹp nhìn thẳng vào Tô Thần, phảng phất muốn khắc sâu thân ảnh này vào tận đáy lòng.

Khoảnh khắc này, Phục Hy trầm mặc.

Thấy chiến ý ngút trời của Lục Ngô và Thương Dương, y khẽ lắc đầu.

Lần này y đại biểu Yêu tộc đến tham gia đại điển quan lễ lập Tiên Đình, Đế Tuấn đã nói rõ với y, Cửu Anh nếu cưỡng ép muốn kết thúc nhân quả với Tô Thần, có thể hơi giúp một hai, nhưng tuyệt đối không được dễ dàng đối địch với y.

Chương 55

Hiện tại Yêu tộc phúc bối thụ địch, trước có Vu tộc Bàn Cổ chính tông mạnh mẽ, sau có Tiên Đình chính thống trời đất được Thiên Đạo Hồng Hoang thừa nhận.

Tử chiến với Tô Thần tán tu này, trước hết không nói sẽ phải trả cái giá lớn đến mức nào, chỉ riêng Đại Đạo Công Đức Kim Luân mà y tự thân ngưng tụ, đã đủ khiến người ta vô cùng kiêng kị.

Giết y, sẽ phải gánh chịu phản phệ khí vận Đại Đạo khủng bố, tất nhiên sẽ dẫn đến Yêu tộc của mình sa sút ngàn trượng.

Nếu không giết được y, Tô Thần dưới sự tuyệt vọng đầu dựa vào Tiên Đình, chẳng phải là vô ích đưa cho địch nhân một tôn siêu cấp cường giả đại công đức, đại khí vận sao?

"Tô Thần đạo hữu, Yêu tộc của ta không muốn vô cớ thụ địch, nhưng cũng sẽ không khoanh tay nhìn Yêu thần Cửu Anh vô ích vẫn lạc.

Ngươi ta đánh một trận, nếu bần đạo thắng, ngươi tha cho Cửu Anh một đường, nếu ngươi thắng, thì bần đạo sẽ trở về Thái Dương Tinh, chuyển cáo điều kiện của ngươi cho Đế Tuấn đạo hữu, thế nào?" Phục Hy không muốn lấy đông hiếp ít, tránh để Yêu tộc của mình thêm một tôn đại địch, bởi vậy chỉ đành lựa chọn đánh một trận, dùng thắng thua để quyết định vận mệnh Cửu Anh.

Làm như vậy cũng có thể cho tất cả thành viên Yêu tộc một lời giải thích!

"Được!" Tô Thần gật đầu đáp ứng.

Vút!

Trong khoảnh khắc, đạo bào màu xanh trên thân Phục Hy hóa thành một bộ chiến giáp thanh huyền, Bổn Mệnh Linh Bảo Phục Hy Cầm tế ra, tản mát ra chiến ý và khí thế ngút trời.

"Tô Thần đạo hữu, ngươi phải cẩn thận đấy!" Khi lời y vừa dứt, vô cùng lực lượng Âm Luật Pháp Tắc xông đến.

Tranh tranh!

Thương thương!

Phục Hy gảy dây đàn, điều động lực lượng Đại Đạo Pháp Tắc, diễn hóa thành từng đạo âm ba khủng bố, khiến không gian từng tầng sụp đổ.

Địa hỏa thủy phong vô tận tràn ra, nhấn chìm trời đất.

Bá!

Đối mặt với công kích Âm Luật Thần Thông của Phục Hy, Tô Thần trực tiếp tế ra 'Luân Hồi Cổ Tranh' do chính mình tự tay làm.

Y muốn mượn cơ hội này để cùng Phục Hy so tài Âm Luật Đại Đạo, xem có thể khiến mình tiến thêm một tầng lầu hay không.

Ong!

Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên khẽ lay động, tản mát ra Luân Hồi Thần Quang rực rỡ vô cùng, chặn đứng Âm Luật Thần Thông của Phục Hy.

Cung!

Thương!

Giác!

Trưng!

Vũ!

Theo Ngũ Âm được Tô Thần dùng Luân Hồi Cổ Tranh gảy ra, mang theo từng tia lực lượng Đại Đạo Công Đức, Âm Luật Đại Đạo Pháp Tắc giữa trời đất phong vân biến sắc.

Âm Luật Đại Đạo vô cùng diễn hóa thành dị tượng khủng bố cắt đoạn thời không, phá nát âm dương, trời đất sơ phân, đồng loạt trấn sát về phía Phục Hy.

Thương!

Oanh!

Âm Luật Đại Đạo và Âm Luật Đại Đạo va chạm.

Toàn bộ phương trời đất thời không từng tầng sụp đổ, từng mảnh hắc động khổng lồ như thể đang thôn phệ trời đất.

Dưới Đông Hải cuộn lên ức vạn trượng sóng lớn, che trời lấp nhật.

Nhưng trong khoảnh khắc ngắn ngủi, đều toàn bộ bốc hơi thành hư vô, chỉ còn lại từng tòa cầu vồng đang chứng minh độ cao mà nước biển đã đạt tới.

Lúc này khắc này, tất cả cường giả quan chiến đều ngẩn người.

Tô Thần truyền thừa không phải Luân Hồi Đại Đạo Pháp Tắc sao?

Sao lại còn tinh thông Âm Luật Đại Đạo, thậm chí còn dám lấy ra đối chiến với Phục Hy?

Đây chẳng phải múa rìu qua mắt thợ sao!

Bổn Mệnh Linh Bảo của Phục Hy chính là Phục Hy Cầm, từ khoảnh khắc đản sinh linh thức, đã truyền thừa Âm Luật Đại Đạo, tu luyện cảm ngộ vô số Nguyên Hội.

Làm sao có thể là điều người khác có thể sánh bằng?

Nhưng cảnh tượng tiếp theo, suýt chút nữa đã lật đổ nhận thức của tất cả các cường giả.

Âm Luật Đại Đạo do Phục Hy nắm giữ rõ ràng mạnh hơn Tô Thần, nhưng lực lượng Âm Luật Đại Đạo Pháp Tắc do y dẫn đạo, vậy mà lại chủ động hướng về phía Tô Thần, thậm chí từ căn bản đã bị áp chế.

Chuyện này là thế nào?

Tranh!

Ong!

Đôi mắt Phục Hy càng ngày càng sáng, dấy lên vô cùng đấu chí và hưng phấn.

Y toàn lực thôi động Bổn Mệnh Linh Bảo Phục Hy Cầm của mình, dẫn động Âm Luật Đại Đạo Pháp Tắc giữa trời đất, dựa theo âm phù Tô Thần vừa gảy mà tiến hành phản kích.

Ban đầu y vốn nghĩ, mình là Tiên Thiên Thần Thai Thánh có tạo nghệ Âm Luật cao nhất thế giới Hồng Hoang.

Nhưng trong trận chiến này với Tô Thần, y mới hiểu ra, hóa ra đối phương sớm đã quy nạp tổng kết ra âm phù hiển hóa Âm Luật Đại Đạo.

Không chỉ được Đại Đạo Công Đức gia tưởng, còn được Âm Luật Đại Đạo thừa nhận.

Đây cũng là lý do vì sao mình rõ ràng nắm giữ Âm Luật Đại Đạo Pháp Tắc mạnh hơn Tô Thần, nhưng lại bị y áp chế.

Phục Hy trong lòng hiểu rõ, Tô Thần từ bỏ truyền thừa Luân Hồi Đại Đạo mà đại chiến với mình, là muốn cùng mình luận bàn Âm Luật Đại Đạo.

Sau khi cảm nhận được y tổng kết quy nạp Ngũ Âm ‘cung thương giác trưng vũ’, Phục Hy thật sự thán phục từ tận đáy lòng.

Đạo không phân trước sau, người đạt được trước thì làm thầy.

Với cống hiến của Tô Thần đối với Âm Luật Đại Đạo, hơn nữa còn vô tư triển hiện ra, tấm lòng như vậy, thực sự khiến người ta khâm phục!

“Tô Thần đạo hữu, ngươi phải cẩn thận rồi!” Thấy mình trên Âm Luật Đại Đạo không thể thắng Tô Thần, Phục Hy quả quyết tế ra một cây trường thương màu đen, dẫn đạo ra Trường Hà Thời Gian Hồng Hoang.

Hoa lạp lạp!

Trường Hà Thời Gian mênh mông cuồn cuộn được dẫn đạo ra, tản mát ra khí tức tuyên cổ chí thượng, thần thánh vĩ ngạn.

Rất rõ ràng, Phục Hy muốn dựa vào ưu thế tu vi cảnh giới, dẫn Tô Thần vào trong Trường Hà Thời Gian, từ đó tiến hành áp chế, thậm chí đánh bại y.

Pháp Tắc Đại Đạo mà y truyền thừa ngoài Âm Luật Đại Đạo ra, còn có Thôi Diễn Đại Đạo.

Thôi Diễn Đại Đạo liên quan đến Vận Mệnh, Nhân Quả, Tương Lai.

Cũng có nghĩa là, Phục Hy có thể liệu địch tại tiên, tiên thiên lập vào thế bất bại!

Vút!

Không có bất kỳ do dự nào, Tô Thần thu hồi Công Đức Linh Bảo Luân Hồi Cổ Tranh, nhảy vào trong Trường Hà Thời Gian, cùng Phục Hy bác sát.

Sở dĩ vừa rồi hướng Phục Hy cùng các cường giả khác truyền bá ‘Ngũ Âm’, là vì tương lai người sử dụng ‘Ngũ Âm’ càng nhiều, người khai sáng như Ngô sẽ nhận được lợi ích càng lớn!

Oanh!

Sóng lớn vô tận trong Trường Hà Thời Gian thôn phệ Tô Thần và Phục Hy, triển hiện ra từng cảnh tượng không thuộc về thời đại này.

Có Bất Chu Sơn, có Thái Dương Tinh, cũng có Luân Hồi Sơn!

Phảng phất mỗi Phục Hy và Tô Thần trong cùng thời không đều đang đại chiến.

Phục Hy kinh hãi phát hiện, Tô Thần vậy mà sớm đã thu thúc ‘quá khứ tuyến’ của mình, không thể tìm thấy ‘quá khứ thân’ yếu ớt của y từ trong Trường Hà Thời Gian!

Không biết qua bao lâu, khi Yêu Thần Bạch Trạch quan chiến thấy Hy Hoàng bắt đầu rơi vào hạ phong, liền lập tức sử dụng thần thông, báo cáo chi tiết tình hình lần này cho Đế Tuấn.

Oanh!

Theo Trường Hà Thời Gian bạo phát ra thần quang rực rỡ, Phục Hy đại chiến bên trong bị hất văng ra ngoài.

“Ta thua rồi!” Thần sắc y có chút mệt mỏi, ánh mắt không có bất cam, mà là tâm phục khẩu phục.

“Đạo hữu, thừa nhượng rồi!” Tô Thần nhảy ra khỏi Trường Hà Thời Gian, thân hình sừng sững đứng đó, như một trụ trời khó có thể vượt qua!

Và ngay lúc này, hai đạo khí tức khủng bố từ ngoài vòm trời truyền đến.

Thái Dương Tinh, Đông Hoàng Đại Điện.

Sau khi mời Phục Hy và Nữ Oa gia nhập Yêu tộc, Đế Tuấn và Thái Nhất để xác định quyền chủ tể, sắc phong Thái Nhất là Đông Hoàng, Phục Hy là Hy Hoàng, Nữ Oa là Oa Hoàng.

Bốn người tuy nói ngồi ngang hàng, bình phân khí vận Yêu tộc.

Nhưng Yêu tộc là do Đế Tuấn và Thái Nhất kiến lập, quyền nói chuyện và quyền chủ tể chân chính, đều nằm trong tay Đế Tuấn!

Đương nhiên, tất cả điều này cũng là vì Thái Nhất cố ý nhường quyền mà dẫn đến.

Y đi con đường bá đạo duy ngã độc tôn, Đế Tuấn đi con đường vương đạo quân lâm thiên hạ.

Hai huynh đệ nương tựa lẫn nhau, không thể thiếu một.

Kể từ sau lần đầu tiên Vu Yêu Đại Chiến, Thái Nhất phần lớn thời gian đều tiềm tâm bế quan, nỗ lực vì đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, bởi vì chỉ có thực lực tuyệt đối, mới có thể thực hiện hoài bão trong lòng hai huynh đệ.

Một ngày nọ, y toàn lực điều động khí vận bản thân và Pháp Tắc Đại Đạo truyền thừa, muốn lại một lần nữa trùng kích bước cuối cùng.

Bá!

Thái Nhất tĩnh khai đôi mắt.

Đôi mắt thần màu đỏ vàng đó bắn ra một tia kim quang mặt trời, cuối cùng chậm rãi biến mất bình tĩnh.

Chương 56

"Vẫn là thất bại rồi!

Vì sao Ngô thủy chung vẫn không đột phá được nút thắt cuối cùng này chứ?" Hít sâu một hơi, Thái Nhất từ đại điện bế quan bước ra.

Y trong lòng hiểu rõ, tiếp tục khổ tu đã không còn tác dụng quá lớn.

Chỉ có ra ngoài lịch luyện tâm cảnh, mài giũa 'đạo tâm', hoặc đến Tử Tiêu Cung nghe Thánh Nhân giảng đạo lần thứ hai, mới có cơ hội phá vỡ nút thắt.

Đến đại điện Yêu tộc, vừa chuẩn bị hàn huyên với đại ca Đế Tuấn, lại thấy sắc mặt y đột nhiên biến đổi.

"Đại ca, có chuyện gì sao?" "Nhị đệ, Hy Hoàng dẫn đội đi tham gia đại điển lập Tiên Đình, Cửu Anh chấp ý muốn báo thù cho con, nhưng lại bị Tô Thần một chiêu trấn sát, Chân Linh bản nguyên của y đều bị giam cầm." Đế Tuấn bình tĩnh nói ra tin tức do Bạch Trạch truyền về.

"Hy Hoàng ra tay đối chiến với Tô Thần, nhưng y lại không thể làm gì được Tô Thần, thậm chí còn rơi vào hạ phong." Bá!

Nghe thấy Cửu Anh bị Tô Thần trấn sát, Chân Linh bản nguyên đều bị giam cầm, Thái Nhất đôi mắt nhìn về phía Đông Hải, bạo phát ra khí thế ngút trời.

Cửu Anh là thuộc hạ do y tự tay thu phục, tuy nói khi đó bị mình giáo huấn tàn nhẫn nhất, nhưng sau khi y gia nhập Yêu tộc, cũng là người trung thành nhất với Yêu tộc của mình.

Mười mấy vạn năm qua, Cửu Anh lại càng lập hạ công lao hiển

hách!

"Theo tin tức Bạch Trạch truyền về, Tô Thần đã nói, muốn y tha cho Cửu Anh, chỉ có Trẫm tự mình đến mới được.

Thậm chí y còn nói với Hy Hoàng, hỏi Trẫm Đế Tuấn, có nguyện ý đối địch với y không!" Đế Tuấn nói xong, trong lòng tràn đầy chấn động.

Y làm sao cũng không ngờ, Tô Thần sau khi chứng đạo Đại La, thực lực vậy mà bạo tăng đến trình độ đáng sợ như vậy.

Một chiêu trấn sát Yêu Thần Cửu Anh cùng cảnh giới, hơn nữa còn lấy Đại La trung kỳ đối chiến Đại La đỉnh phong Hy Hoàng, thậm chí còn chiếm thượng phong, điều này cũng quá nghịch thiên rồi!

"Tô Thần này, vậy mà dám kiêu trương đến vậy, thật sự cho rằng Trẫm không dám giết y sao?" Thái Nhất bá khí ngút trời, một thân tử kim đế bào phần phật, dọa đến các tiên nga cung nữ thị phụng xung quanh run rẩy, quỳ rạp xuống đất.

"Nhị đệ, Tô Thần này đã khác xưa, không phải Thái Ất cao thủ khiêm tốn ở Bất Chu Sơn năm xưa, mà là một Đại La Chưởng Đạo Giả chân chính đã trưởng thành!

Vi huynh khi xưa sớm đã nhìn ra sự bất phàm của y, thậm chí còn đích thân chiêu dụ, nhưng ai ngờ tốc độ tiến bộ của y lại nhanh đến thế!

Chỉ trong vỏn vẹn mười vạn năm, đã trực tiếp đột phá một đại cảnh giới, từ Thái Ất trung kỳ đột phá đến Đại La trung kỳ, thậm chí còn có thể áp chế Đại La đỉnh phong Hy Hoàng!" Đế Tuấn nói rồi, đi đến bên cạnh Thái Nhất.

"Ngày nay Yêu tộc ta phúc bối thụ địch, trước có Vu tộc bất tử bất hưu, sau có Tiên Đình hổ thị đam đam.

Nếu cưỡng ép diệt sát Tô Thần sở hữu Đại Đạo Công Đức Kim Luân, thì dưới sự phản phệ của Đại Đạo khí vận, Yêu tộc ta tất sẽ trở thành đá lót đường của Vu tộc hoặc Tiên Đình!

Huống hồ, với thực lực mà y đã triển hiện ra, chúng ta thật sự có thể triệt để diệt sát y sao?

Vạn nhất y thoát thân, thì hậu quả sẽ càng nghiêm trọng hơn!

Tô Thần cũng chính vì nhìn ra điểm này, mới hỏi Trẫm có nguyện ý đối địch với y không.

Đương nhiên, y cũng đủ lý trí, đồng dạng cũng không nguyện ý đối địch với Yêu tộc của Trẫm, chỉ là đánh nát Chân thân Cửu Anh, chứ không thật sự diệt sát Cửu Anh!" Dù không đích thân lâm chiến trường, Đế Tuấn nhờ tin tức Bạch Trạch truyền về, chỉ bằng vài lời đã nói ra giới hạn và tính toán của hai bên.

Có thể thấy Thiên Mệnh Hoàng Giả này trí tuệ đến nhường nào!

"Đại ca, đệ biết phải làm gì rồi!" Thái Nhất khẽ gật đầu, sau đó tế ra Khai Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, lấy năng lực trấn áp thời không xuyên toa duy độ, cùng Đế Tuấn hướng về phía Đông Hải mà đi.

Khi Tô Thần và Phục Hy phân ra thắng bại, vô số Đại Năng chú ý lại một lần nữa kinh thán.

Rất nhiều người ban đầu vốn cho rằng, đã đánh giá đủ cao thực lực của Tô Thần, nhưng ai ngờ vẫn còn đánh giá quá thấp!

Phải biết rằng, Phục Hy là cường giả Đại La lão bài danh chấn Hồng Hoang, bất kể là Tiếp Dẫn hay Minh Hà, thậm chí là Đông Vương Công, cũng không dám nói có thể dễ dàng thắng y.

Mà Tô Thần thì sao?

Y bất quá là Đại La trung kỳ, lại chính diện đánh bại Đại La đỉnh phong Phục Hy, hơn nữa còn khiến y thua tâm phục khẩu phục, đây là mạnh mẽ đến mức nào?

Ong!

Trên vòm trời cao khẽ rung động ra từng đạo gợn sóng.

Ngũ sắc hào quang chiếu rọi chư thiên, Hỗn Độn Thánh Uy truyền khắp vòm trời vũ trụ.

Thấy cảnh này, các cường giả vừa rồi còn vô cùng chấn động, từng người một lập tức kích động, mong chờ có thể tiếp tục xem náo nhiệt, đồng thời muốn xem Tô Thần có đủ tư cách kháng hành Đại La đệ nhất nhân hay không?

Đông Vương Công trong lòng sớm đã chuẩn bị tốt.

Nếu Yêu tộc dám ra tay tàn nhẫn với Tô Thần, thì mình sẽ lập tức đến viện trợ, tranh thủ kéo vị cường giả siêu phàm này vào trong Tiên Đình của mình.

"Bái kiến Bệ Hạ, bái kiến Đông Hoàng!" Bạch Trạch, Lục Ngô, Thương Dương sau khi nhìn thấy Đế Tuấn và Thái Nhất giáng lâm, đôi mắt lộ ra vẻ sùng bái.

"Đế Tuấn đạo hữu, Ngô đã phụ kỳ vọng của ngươi." Phục Hy mặt lộ vẻ áy náy.

Lần này dẫn đội tham gia đại điển lập Tiên Đình, cuối cùng lại rơi vào kết cục như vậy, khiến uy nghiêm Yêu tộc của mình bị tổn hại, y đương nhiên phải chịu trách nhiệm chính.

"Hy Hoàng không cần tự trách, lần này là Trẫm bảo ngươi đến, hơn nữa ngươi lại không làm mất uy danh Yêu tộc của Trẫm, vậy sao có thể trách ngươi?" Đế Tuấn tươi cười hòa nhã, ánh mắt thành thật, khí độ phi phàm, khiến Phục Hy nhất thời tâm phục.

Sau khi hàn huyên, y quay người nhìn về phía Tô Thần giữa không trung, nụ cười không hề giảm.

"Bái kiến Tô Thần đạo hữu, từ biệt ngày trước, phong thái đạo hữu lại còn hơn cả trước đây, thật sự khiến người ta vui mừng." "Bái kiến Đế Tuấn đạo hữu!" Tô Thần khẽ khiêm thân, đáp lễ.

Không thể không thừa nhận, phong độ, tâm hung, khí tràng của Đế Tuấn thật sự khiến người ta thán phục, cũng không hổ là Thiên Mệnh Hoàng Giả.

Rõ ràng Yêu tộc và Tô Thần đều đã sắp triệt để xé rách mặt, nhưng y vẫn vân đạm phong khinh, triệt để nắm giữ cục diện trong tay mình.

Hưu!

Y từ trong Thức Hải tế ra một cái hồ lô màu tím trắng, chính là cái mà Thái Nhất khi xưa ở Bất Chu Sơn đã có được, sử dụng thần thông đưa đến trước mặt Tô Thần.

"Tô Thần đạo hữu, Yêu tộc của Trẫm vô ý đối địch với ngươi, cái Tiên Thiên Hồ Lô này, cứ coi như là bồi lễ đi." "Thiện!

Bần đạo cũng vô ý đối địch với Yêu tộc của đạo hữu!" Tô Thần nhận lấy hồ lô màu tím trắng, sau đó thôi động Luân Hồi Tử Liên, phóng thích Chân Linh Cửu Anh bị trấn áp giam cầm ra ngoài.

Một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, đổi lấy một Đại La Yêu Thần, hơn nữa còn không triệt để xé rách mặt với Yêu tộc, bất kể nói thế nào cũng là lời rồi.

Huống hồ, Hỗn Độn Hồ Lô thứ bảy mà Ngô có được, nếu có thể tập hợp đủ các hồ lô khác, sẽ phát huy ra tác dụng khổng lồ khó có thể tưởng tượng!

"Bệ Hạ, Đông Hoàng, ta..." Cửu Anh sau khi trọng tố Chân thân,

biết Đế Tuấn dùng một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đổi lấy tính mạng mình, y hổ thẹn đến đỏ cả mắt.

"Cửu Anh, chuyện này không trách ngươi." Đế Tuấn đại độ vung tay, thậm chí còn đích thân tiến lên vỗ vỗ vai y.

"Báo thù cho con, thiên kinh địa nghĩa!

Phải trách chỉ có thể trách con trai ngươi Cửu Lạc không hiểu chuyện, cậy uy Yêu tộc của Trẫm, lấy thân sâu kiến uy hiếp Đại La Chưởng Đạo Giả." "Bệ Hạ!" Nghe thấy Đế Tuấn nhẹ nhàng an ủi, không hề trách cứ mình, Cửu Anh hận không thể dâng tính mạng mình để cống hiến cho Yêu tộc.

Phục Hy, Bạch Trạch, Lục Ngô, Thương Dương cùng những người khác thấy vậy, từng người một trong lòng cũng không nhịn được bị xúc động.

Có một Yêu Đế quan tâm đến thuộc hạ như vậy, ai lại không nguyện ý bán mạng cho y?

Thái Nhất đôi mắt vàng lạnh lùng nhìn về phía Tô Thần, bá khí lẫm liệt.

"Tô Thần đạo hữu, ngươi giết Nhị Lang Yêu tộc của Trẫm trước, Trẫm là Đông Hoàng của Yêu tộc, tất phải vì bọn họ đòi lại một công đạo.

Trẫm cũng không nguyện ý khi dễ ngươi, chỉ cần ngươi có thể đỡ được mười chiêu, nhân quả giữa ngươi và Yêu tộc của Trẫm sẽ tiêu tan hết!" Vào lần đầu tiên Vu Yêu Đại Chiến, Thái Nhất một mình địch lại Ngũ Đại Tổ Vu, chiến tích huy hoàng như vậy, được tất cả các Đại La cường giả tâm phục khẩu phục mà tôn làm cường giả mạnh nhất Đại La.

Ngay cả Tam Thanh với tính cách cao ngạo, cũng không dám nói

có thể thắng Thái Nhất.

Y mặc tử kim đế bào, đầu đội Khai Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, ức vạn đạo ngũ sắc hào quang rủ xuống, khiến y được tôn vinh như duy nhất vĩnh hằng giữa trời đất!

Hưu!

Một bình đan dược tản mát ra Tiên Thiên Bảo Khí nồng đậm được y đưa đến trước mặt Tô Thần.

"Tô Thần, Bản Hoàng đợi ngươi điều chỉnh trạng thái đến đỉnh phong!" Thái Nhất tính cách bá đạo cao ngạo.

Biết Tô Thần vừa mới phân ra thắng bại với Phục Hy, pháp lực nguyên thần tiêu hao cực lớn, thế là lấy ra đan dược quý báu của bản thân, để y mau chóng khôi phục.

Theo y thấy, như vậy mới là sự tôn trọng lớn nhất đối với đối thủ!

Tô Thần hữu thủ khẽ vẫy, đan dược quay về đường cũ.

Y lấy ra một vò 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu' do mình tự ủ, mở nắp vò niêm phong, nâng lên ngửa đầu uống cạn.

Ong!

Pháp Tắc Tửu Đạo nồng đậm cùng các loại Tiên Thiên Linh Quả, Ngộ Đạo Thần Trà, Luân Hồi Linh Trà hương thơm thanh khiết tràn ngập.

Trong khoảnh khắc, các loại Pháp Tắc Đại Đạo khác nhau xông đến, nhanh chóng vây lấy Tô Thần, sau lưng y diễn hóa ra các loại dị tượng.

Thấy cảnh này, tất cả mọi người trong lòng âm thầm kinh thán.

Linh quả có thể bổ sung pháp lực, thậm chí khiến người ta đột phá tu vi thì rất nhiều, nhưng linh tửu có thể dẫn đạo các loại bản nguyên

Pháp Tắc Đại Đạo khác nhau gia trì, thì lại cực kỳ ít nghe thấy.

"Sư huynh, ngươi nói Tô Thần này có thể đỡ được mười chiêu của Thái Nhất không?" Chuẩn Đề nhìn Tô Thần, đôi mắt tràn đầy chấn động và hâm mộ.

Chấn động vì y mạnh mẽ, lại hâm mộ y giàu có.

"Chắc không vấn đề gì!

Tô Thần ngay cả Phục Hy còn có thể đánh bại, vậy sao lại không đỡ nổi mười chiêu của Thái Nhất?" Tiếp Dẫn rất rõ.

Hai bên bọn họ đều không nguyện ý trở thành tử địch, Thái Nhất chẳng qua là mượn cơ hội này để chấn nhiếp quần hùng thiên hạ, đồng thời vì Cửu Anh ra mặt mà thôi.

Nếu có thể giết chết Tô Thần mà không cần phải trả cái giá quá lớn, Đế Tuấn lại làm sao lại dễ nói chuyện như vậy, hơn nữa còn bồi thường ra một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo?

Đương nhiên, mười chiêu của Thái Nhất cũng không dễ đỡ đến vậy.

Tô Thần tất phải trả một cái giá nhất định, mới có thể thuận lợi kết thúc nhân quả với Yêu tộc.

Ong!

Theo dị tượng Đại Đạo giữa trời đất dần dần tiêu thất, trạng thái của Tô Thần cũng điều chỉnh đến đỉnh phong nhất.

Đế Tuấn, Phục Hy, Cửu Anh cùng các cường giả khác rất ăn ý rời khỏi phương thiên vũ này, để lại chiến trường cho Thái Nhất và Tô Thần.

Hai người xa xa đối lập, khí thế điên cuồng dâng cao.

Vùng biển mênh mông vô ngần phía dưới, dưới sự đối chọi của

khí thế hai bên, cuộn lên từng đợt sóng lớn như núi.

Chương 57

Với thế bài sơn đảo hải gào thét gầm rống mà oanh kích vào nhau, bạo phát ra từng trận tiếng sấm.

Bá!

Tô Thần tế ra Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hỗn Độn Hồ Lô, Bổn Mệnh Chí Bảo Luân Hồi Tử Liên khẽ lay động, bạo phát ra Tử Sắc Luân Hồi Chi Quang rực rỡ, hóa thành sáu tòa Đại Đạo Thần Luân, bao phủ xung quanh y che chở.

Ong!

Thái Nhất đầu đội Khai Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung điên cuồng bạo trướng, tản mát ra ức vạn đạo Hồng Mông Huyền Hoàng Chi Khí, bên ngoài chuông nhật nguyệt tinh thần, địa thủy hỏa phong vờn quanh.

Trong khoảnh khắc, toàn bộ phương trời thời không phảng phất bị triệt để trấn áp, thời gian như thể tĩnh lặng.

"Sát!" Bốn mắt nhìn nhau.

Hai bên đều nhìn thấy chiến ý ngút trời trong mắt đối phương, không có bất kỳ lời nói thừa thãi nào, trực tiếp nắm giữ Đại Đạo truyền thừa của bản thân, dẫn động Thiên Địa vĩ lực, oanh sát xuống.

Đại âm hi thanh.

Tất cả cường giả quan chiến chỉ thấy vòm trời nhanh chóng sụp đổ, vô cùng địa hỏa thủy phong từ vòm trời vỡ nát phun ra, như thể đang diễn lại Hỗn Độn, hư vô quy nhất.

Vùng biển Đông Hải sâu không thấy đáy phía dưới, sóng biển ngút trời hóa thành hư vô, lộ ra đáy biển màu nâu xanh, sau đó dung nham

cuồng bạo như hỏa long phun ra.

Tinh hà lưu chuyển, vũ trụ tịch diệt.

Ô!

Luân Hồi Tử Liên khẽ rung động, sáu tòa Đại Đạo Thần Luân vờn quanh thân thể Tô Thần ầm ầm vỡ nát.

"Thật mạnh!" Tô Thần ổn định thân hình, đôi mắt nhìn về phía Thái Nhất, thần sắc ngưng trọng, chiến ý càng thêm cao ngạo.

Xuyên việt lâu như vậy, Thái Nhất là cường giả mạnh nhất mà Ngô từng thấy.

Y đối với sự nắm giữ Thái Dương Đại Đạo, đã đạt đến cực hạn Đại La, thậm chí y còn nắm giữ Thời Gian Đại Đạo và Không Gian Đại Đạo!

Điều đáng sợ hơn là, Khai Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung do Thái Nhất nắm giữ, với uy trấn áp 'Hồng Mông Thế Giới', lực chuyển đổi 'Chư Thiên Thời Không', năng lực luyện hóa 'Địa Thủy Hỏa Phong', có thể đạt được công phòng toàn diện, không hề có điểm yếu!

Ngô tuy nói đã bổ toàn Luân Hồi Tử Liên đến Thập Nhị Phẩm, thậm chí còn dùng Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hỗn Độn Hồ Lô đối chiến, nhưng so với Khai Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, chênh lệch thực sự quá rõ ràng.

Đương nhiên, Tô Thần cũng không phải không có át chủ bài.

Bất kể là triệu hoán 'tương lai thân', hay sử dụng 'Lạc Bảo Kim Tiền' để xuất kỳ bất ý, đều có nắm chắc có thể chế ngự Thái Nhất bá khí vô địch, thậm chí đánh thắng y.

Bất quá hiện tại tạm thời vẫn chưa cần.

Đại chiến hai bên chỉ là kết thúc nhân quả, không phải sinh tử chi

chiến, không cần thiết xuất hết át chủ bài.

Một khi át chủ bài bại lộ, tương lai Ngô muốn mưu đồ hoàn thiện Địa Đạo, thì người khác sẽ gia tăng phòng bị, tâm huyết và tinh lực bỏ ra cũng sẽ tăng lên gấp bội.

Lúc này khắc này, vô số cường giả quan chiến khi nhìn thấy sự va chạm giữa Đại Đạo và Đại Đạo, sự đối oanh giữa Pháp Bảo và Pháp Bảo, từng người một đều kinh hãi không gì sánh được.

Bọn họ vừa chấn động vì Thái Nhất bá đạo tuyệt luân, lại vừa chấn động vì Đại Đạo mà Tô Thần nắm giữ ở Đại La trung kỳ, khiến mỗi người đều thu hoạch không nhỏ.

Hoa lạp lạp!

Sau vài chiêu, Thái Nhất dùng Hỗn Độn Chung dẫn đạo ra Trường Hà Thời Gian Hồng Hoang, mênh mông cuồn cuộn, thôn phệ vòm trời.

Mỗi một đóa sóng hoa đều tản mát ra khí tức tuyên cổ vĩ ngạn, mỗi một giọt nước sông đều ẩn chứa quỹ tích tồn tại một đời của vạn linh Hồng Hoang.

Bá!

Trong khoảnh khắc, vô số Thái Nhất đến từ các thời không quá khứ khác nhau, từ Trường Hà Thời Gian xuất hiện, ngưng tụ thành một thân ảnh bá khí vĩ ngạn, chính là 'quá khứ thân' của y!

Hưu!

Tô Thần không có bất kỳ do dự nào, từ trong Trường Hà Thời Gian triệu hoán ra 'quá khứ thân' của mình, cùng Thái Nhất lần nữa đại chiến.

Thái Dương Tinh, Bất Chu Sơn, Tu Di Sơn, Vũ Di Sơn, ngoài Tam Thập Tam Thiên.

Mỗi một thời không quá khứ khác nhau, hai bên từng để lại dấu vết, đều có thân ảnh hai người đại chiến, từ từng đóa sóng hoa Trường Hà Thời Gian diễn dịch ra.

Tất cả cường giả quan chiến đều rất rõ.

Đại chiến của bọn họ nhìn có vẻ không có động tĩnh gì, nhưng lại ẩn chứa phong hiểm vô cùng đáng sợ.

Bất kỳ 'quá khứ tuyến' và 'quá khứ thân' nào vẫn lạc, đều sẽ khiến bản nguyên bản thân bị thương, thậm chí là trực tiếp bỏ mạng trong Trường Hà Thời Gian!

Bành!

Ngũ sắc hào quang chiếu rọi chư thiên, Hỗn Độn Thánh Uy chấn nhiếp vũ trụ.

Thái Nhất hóa hình tức Đại La, 'quá khứ tuyến' mạnh hơn 'quá khứ tuyến' của Tô Thần quá nhiều.

Trực tiếp dùng Hỗn Độn Chung trấn áp uy 'Hồng Mông Thế Giới' và năng lực luyện hóa 'Địa Thủy Hỏa Phong', oanh Tô Thần từ trong Trường Hà Thời Gian ra.

Ca sát ca sát!

Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên phát ra tiếng rung khẽ, nhục thân của y sánh ngang Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cũng rỉ ra huyết dịch màu vàng nhạt.

Ong!

Theo công pháp vận chuyển, bản nguyên Đại Đạo Pháp Tắc giữa trời đất dũng nhập thể nội, cùng nhau luyện hóa hấp thu huyết dịch màu vàng nhạt trên bề mặt.

"Chiêu cuối cùng!" Thái Nhất bá đạo tuyệt luân, đôi mắt thần màu

vàng xuyên suốt cửu thiên thập địa.

Hoa lạp lạp!

Trong khoảnh khắc, lại một dòng sông thần thánh vĩ ngạn được y dẫn đạo ra, chính là Trường Hà Vận Mệnh bí ẩn nhất thế giới Hồng Hoang!

Xì!

Thấy cảnh này, tất cả cường giả quan chiến từng người một đều âm thầm hít vào khí lạnh, dùng ánh mắt khó có thể tin được nhìn về phía Thái Nhất.

Y rõ ràng còn chưa đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, vậy mà đã có thể dẫn đạo ra Trường Hà Vận Mệnh Hồng Hoang?

Cái này… Đây chính là thực lực chân chính của Đại La đệ nhất nhân sao?

Oanh!

Trường Hà Vận Mệnh khủng bố trong nháy mắt thôn phệ hai người, Thái Nhất bằng vào Khai Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, dùng lực chuyển đổi 'Chư Thiên Thời Không', nghịch dòng mà lên!

Vút!

Khi thân ảnh của y trở lại trời đất Hồng Hoang, khí thế uy áp vạn cổ đó, khiến tất cả cường giả đều phải tâm phục.

Lúc này khắc này, Tô Thần bị Trường Hà Vận Mệnh thôn phệ, y cố ý 'giãy giụa' một lát, sau đó nắm giữ Luân Hồi Đại Đạo, từ trong Trường Hà Vận Mệnh một mình nhảy ra.

Thái Nhất sâu sắc nhìn y một cái, vô cùng quả quyết đến bên cạnh đại ca Đế Tuấn, thôi động Hỗn Độn Chung vượt qua duy độ thời không, hướng về phía Thái Dương Tinh mà đi.

“Nhị đệ, nếu ngươi toàn lực ra tay, có thể triệt để chém giết Tô Thần không?” Thông qua trận chiến này, Đế Tuấn biết thực lực nhị đệ lại tiến thêm vài phần, không khỏi cảm thấy vui mừng vì điều đó.

“Đại ca, tuy nói đệ còn có át chủ bài chưa động dụng, nhưng đệ có thể cảm giác được Tô Thần cũng như vậy, trước khi chưa đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, đệ căn bản không giết được y!” Thái Nhất thần sắc có chút ngưng trọng.

Trận chiến này tuy nói mình chiếm thượng phong, nhưng tu vi của mình lại là Đại La đỉnh phong, hơn nữa còn sở hữu Khai Thiên Chí Bảo như Hỗn Độn Chung.

Mà Tô Thần thì sao?

Y bất quá chỉ là Đại La trung kỳ, pháp bảo y dùng cũng chỉ là hai kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo mà thôi!

Nếu đợi y đột phá Đại La đỉnh phong, thì Đại La đệ nhất nhân là mình, chẳng phải phải cung tay nhường lại?

Khoảnh khắc này, khi Đế Tuấn và Phục Hy nghe thấy lời của Thái Nhất, thần sắc đều kinh hãi.

Bọn họ đều không ngờ, trận chiến này đều khủng bố như vậy, Tô Thần vậy mà còn giấu át chủ bài.

Vậy thực lực của y, rốt cuộc phải mạnh mẽ đến mức nào?

Một khi đợi Tô Thần đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, thì chẳng phải ngoài Thánh Nhân ra, sẽ không còn địch thủ?

Hít sâu một hơi, Đế Tuấn đôi mắt nhìn về phía vị trí của Tô Thần, trong lòng có chút may mắn, đồng thời cũng có chút ngưng trọng.

May mà Tô Thần là một tán tu.

Nếu y kiến lập thế lực, hoặc gia nhập Tiên Đình, thì sẽ trở thành

Thiên Mệnh chi địch lớn nhất đối với việc mình quân lâm thiên hạ chứ?

Đại chiến hạ màn.

Tất cả cường giả quan chiến, nhìn Tô Thần từ Vận Mệnh Trường Hà nhảy ra, từng người nội tâm chấn kinh đến gần như tê dại.

Thái Nhất là người đứng đầu Đại La, có thể nghịch chuyển Vận Mệnh Trường Hà, đa số người còn có thể lý giải.

Nhưng Tô Thần thì sao?

Y mới đột phá Đại La được bao lâu?

Ở Đại La trung kỳ, lại có thể từ Vận Mệnh Trường Hà nhảy ra!

Chẳng phải điều này nói rõ, sự cảm ngộ và khống chế Đại Đạo Pháp Tắc của y đã sắp đạt đến tầng thứ Hỗn Nguyên Kim Tiên sao?

Phải biết rằng.

Mười vạn năm trước.

Ở Bất Chu Sơn, Tô Thần chỉ là Thái Ất Kim Tiên mà thôi!

Tốc độ quật khởi nghịch thiên như vậy, nhìn khắp cả Hồng Hoang thế giới, quả thực là xưa nay chưa từng có, thậm chí có thể nói là về sau cũng không ai sánh bằng! "Thì ra, ta vẫn còn quá xem thường Tô Thần!" Tiếp Dẫn hoàn hồn, nhìn sư đệ bộ dạng cứng họng, lặng lẽ cúi đầu.

Vốn dĩ y cho rằng.

Trận chiến giữa Tô Thần và Thái Nhất.

Ít nhất cũng phải trả giá cực lớn, mới có thể đỡ được mười chiêu của đối phương, kết thúc nhân quả.

Chương 58

Nhưng nào ngờ.

Tô Thần tuy bị Thái Nhất áp chế, song vẫn ung dung tự tại, nhẹ nhàng như mây.

Điều này đủ chứng minh thực lực của y đã vượt xa mình!

Cùng một thời đại với bậc nghịch thiên như y, chẳng phải tất cả các Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp đều bi ai sao? .....

Đông Vương Công đầy mặt kinh hãi, nội tâm tràn ngập tiếc nuối.

Nếu Yêu tộc và Tô Thần không tử chiến bất tận, chẳng phải Tiên Đình của y có thể danh chính ngôn thuận ra tay, lôi y về phe Tiên Đình, trở thành tả phụ hữu bật cho mình sao?

Tây Vương Mẫu nhìn Tô Thần, đôi mắt đẹp thần quang lấp lánh.

Minh Hà siết chặt hai kiếm Nguyên Đồ A Tỳ trong tay, nội tâm bừng lên vô cùng ý chí chiến đấu.

Đôi mắt tam giác đảo ngược của Côn Bằng bỗng nhiên co rụt, dường như muốn dung hợp toàn bộ 'Đạo' của trận đại chiến vừa rồi vào 'Đạo' của mình.

Hai chị em Thái Âm Tinh Chủ Hi Hòa và Thường Hi, đôi mắt đẹp lạnh lẽo lưu quang, nhìn bóng dáng Tô Thần, nội tâm kinh ngạc chấn động.

Tam Thanh trầm mặc không nói.

Sau khi liếc nhìn Tô Thần, bèn hướng về đạo trường Côn Luân của mình mà đi. "Hồng Hoang thế giới phong vân nổi dậy, bậc nghịch thiên xuất hiện không ngừng." "Trước có bá đạo hoàng giả Thái Nhất,

nay lại có Luân Hồi Tô Thần, Tam Thanh chúng ta là Bàn Cổ chính tông, nếu không nỗ lực nữa, e rằng sẽ bị bọn họ hoàn toàn bỏ lại phía sau." Nguyên Thủy vẫn luôn cho rằng.

Sau khi Tô Thần chứng đạo Đại La, cho dù đánh bại Phục Hy ở đỉnh phong Đại La, thực lực của y nhiều nhất cũng chỉ ngang ngửa mình.

Nhưng khi tận mắt chứng kiến y và Thái Nhất một trận chiến kinh thế này.

Y mới hiểu ra.

Mình đã quá xem thường Tô Thần, dường như chưa từng thật sự xem trọng đối phương.

Đối phương tuy chỉ ở Đại La trung kỳ.

Nhưng sự cảm ngộ và khống chế Đại Đạo của y đã hoàn toàn bỏ xa mình!

Nếu cứ mãi kiêu ngạo tự đại, xem thường anh hùng thiên hạ, e rằng sẽ có một ngày phải trả giá đắt vì điều này! ..... "Tô Thần đạo hữu, người thật sự quá lợi hại!" Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đến trước mặt Tô Thần, đầy mặt khâm phục tán thán nhìn y. "Ngao!" Tọa kỵ Tứ Trảo Kim Long Ngao Thăng rống lên một tiếng, nhe nanh múa vuốt bộ dáng vô cùng tự hào, rồi ngoan ngoãn bay xuống dưới chủ nhân, dùng thân thể chở y.

Là 'long đản' sớm nhất đi theo chủ nhân, nó thấu hiểu chủ nhân có nội tình khủng bố đến mức nào.

Với tu vi Đại La trung kỳ, đối chiến với Đông Hoàng Thái Nhất, người đứng đầu Đại La Hồng Hoang, mà không hề bị yếu thế.

Nhìn khắp Hồng Hoang thế giới, ngoài chủ nhân của mình ra còn ai có thể làm được? "Hai vị đạo hữu quá khen." Tô Thần khẽ mỉm

cười, rồi mời bọn họ cùng đến đạo trường Luân Hồi Sơn của mình.

Lần xung đột với Yêu tộc này, tuy nói bọn họ không thực sự ra tay, nhưng ít nhất cũng có tấm lòng đó.

Hơn nữa, Trấn Nguyên Tử sở hữu chí bảo Địa Thư bẩm sinh, là bảo vật then chốt để Địa Đạo nắm giữ quyền hành Hồng Hoang, thân cận thêm một chút cũng thuận tiện cho việc bố cục tương lai.

Đối với lời mời của Tô Thần.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân tự nhiên cảm thấy vô cùng vinh hạnh.

Sau trận chiến này.

Tô Thần định sẵn sẽ vang danh Hồng Hoang, kẻ muốn kết giao với y ắt sẽ nhiều như cá qua sông.

Huống chi.

Sự cảm ngộ và khống chế Đại Đạo Pháp Tắc của y đã đi trước hai người, nếu có thể luận đạo cùng Tô Thần, chắc chắn sẽ khiến hai người thu được lợi ích không nhỏ.

Dọc đường cười nói.

Ngao Thăng bay nhanh lại vững, rất nhanh đã đến địa giới Luân Hồi Sơn.

Nhìn thấy Luân Hồi Sơn nguy nga hùng vĩ, khí thế bàng bạc, Tiên Thiên Linh Khí nồng đậm, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lại một trận kinh thán, quả không hổ là động thiên phúc địa đỉnh cấp. "Hưu!" Ngao Thăng vừa mới đáp xuống đạo trường Luân Hồi Sơn, một bóng dáng màu vàng phá không mà đến.

Chỉ thấy một bình Linh Tửu tỏa ra hương thơm ngát vô tận được đưa đến trước mặt ba người Tô Thần, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân.

"Bành!" "Bành!" "Bành!" Bóng dáng màu vàng kia mạnh mẽ dập đầu.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân sớm đã nghiêng người né tránh, không dám kết hạ nhân quả này.

Bởi vì bọn họ đã nhìn ra thân phận của bóng dáng màu vàng kia, chính là Lục Nhĩ Mi Hầu từng bị Hồng Quân Thánh Nhân đích thân trừng phạt 'pháp bất truyền Lục Nhĩ'! "Ngươi con khỉ đất này, lần trước ta đã tha cho ngươi một mạng, sao còn dám đến quấy rầy?" Bạch Miêu Miêu phấn điêu ngọc trác, vốn lòng đầy hoan hỉ đến đón chủ nhân, lại thấy con khỉ đất màu vàng này chặn đường, sắc mặt khẽ trầm xuống.

Hơn mười vạn năm trước.

Lục Nhĩ Mi Hầu muốn nghe Hồng Quân Thánh Nhân giảng đạo, bèn dùng bản mệnh thần thông của mình là 'thiện linh âm, năng sát lý, tri tiền, hậu, vạn vật giai minh' để nghe lén.

Là vị Thánh Nhân khai thiên đệ nhất, cử chỉ của Lục Nhĩ sao có thể qua mặt được Hồng Quân?

Thế là, trước khi giảng bài, Thánh Nhân kim khẩu vừa mở: "Pháp bất truyền Lục Nhĩ!" Pháp chỉ khủng bố của Thánh Nhân như sấm sét, khiến thần trí nó hủy hoại, chỉ có thể tồn tại bằng bản năng, rồi may mắn đến Luân Hồi Sơn vài trăm năm trước.

Linh Hầu nhất tộc thấy nó có chút thiên phú, bèn thu nhận, cho nó ủ Tiên Thiên Hầu Nhi Tửu, chuẩn bị dâng lên sơn chủ Tô Thần, báo đáp ân giảng đạo thụ nghiệp chi ân.

Vài chục năm trước.

Lục Nhĩ Mi Hầu nhờ bản mệnh thần thông, đến chủ phong Luân Hồi Sơn, gặp được Bạch Miêu Miêu đang đàn tấu, bèn trực tiếp quỳ sụp xuống đất, muốn bái Bạch Miêu Miêu làm sư.

Bạch Miêu Miêu là Đại La cường giả, tâm niệm vừa động liền biết nhân quả của nó với Hồng Quân Thánh Nhân, không dám tự ý làm chủ, bèn huấn giới nó một trận, rồi đưa nó về Linh Hầu nhất tộc.

Ai ngờ, tâm cầu đạo của Lục Nhĩ Mi Hầu kiên định đến vậy, dưới sự cảm ứng của bản mệnh thần thông, biết Tô Thần đã trở về, bèn lấy ra Tiên Thiên Hầu Nhi Tửu mình ủ, muốn bái sư cầu đạo ba người. "Chủ nhân, người có muốn ta đuổi con khỉ đất này đi không?" Bạch Miêu Miêu ôm lấy Tô Thần, sau khi nũng nịu một hồi, liền định đuổi Lục Nhĩ Mi Hầu ra khỏi Luân Hồi Sơn, để chủ nhân không khó xử. "Không cần." Tô Thần cười niết niết khuôn mặt bầu bĩnh của nàng, ý bảo nàng hãy chào hỏi Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân trước. "Kiến quá đạo hữu!" "Kiến quá đạo hữu!" Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân sao cũng không ngờ, tiểu cô nương phấn điêu ngọc trác trước mắt, lại là một tôn Đại La chưởng đạo giả.

Điều khó tin nhất là.

Nàng còn xưng hô Tô Thần là 'chủ nhân'! "Hai vị đạo hữu hữu lễ rồi!" Bạch Miêu Miêu ngẩng đầu ưỡn ngực, bộ dạng kiêu ngạo không thôi.

Đây là lần đầu tiên nàng được các Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp Hồng Hoang công nhận, hơn nữa còn xưng hô đạo hữu, điều này thật sự khiến nàng vô cùng hoan hỉ. "Tô Thần đạo hữu, tư chất của Lục Nhĩ Mi Hầu này tuy tốt, nhưng nó lại có nhân quả với Hồng Quân Thánh Nhân, người cần thận trọng." Trấn Nguyên Tử thấy Tô Thần dường như định giữ Lục Nhĩ Mi Hầu lại, bèn chủ động nhắc nhở một câu. "Vô phương!" "Nó có thể đến Luân Hồi Sơn của ngô, cũng coi như có duyên với ngô, huống hồ ngô vừa rồi đã nhận Tiên Thiên Hầu Nhi Tửu nó dâng tặng." Tô Thần mỉm cười, ngẩng đầu nhìn lên Hỗn Độn thiên khung. "Hồng Quân Thánh Nhân dung bẩm, Lục Nhĩ Mi Hầu có duyên với tại hạ, mong Thánh Nhân không chấp

tiểu nhân quá." Nói xong.

Một luồng đạo vận thần mang từ ngón trỏ tay phải của Tô Thần bắn ra, chìm vào thức hải của Lục Nhĩ Mi Hầu.

Dần dần.

Lục Nhĩ Mi Hầu vốn ngơ ngác, mình đầy bùn đất, đôi mắt trở nên trong sáng minh bạch, hai hàng lệ trong suốt lặng lẽ chảy xuống. "Phốc thông!" Lục Nhĩ Mi Hầu trực tiếp ngũ thể đầu địa quỳ bái trước Tô Thần. "Bái tạ tiền bối đại ân!" Giờ khắc này.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân chứng kiến cảnh tượng này, nội tâm không khỏi tràn ngập cảm thán.

Quả không hổ là tồn tại có thể khiến Hồng Quân Thánh Nhân thiếu nhân quả, chỉ trong cử thủ đầu túc đã thay đổi vận mệnh thê thảm của Lục Nhĩ Mi Hầu này.

Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân tọa lạc trên cửu thải tường vân, đầu đội Tạo Hóa Ngọc Điệp, buông xuống vô cùng Đại Đạo bản nguyên, từng sợi từng sợi sức mạnh quy tắc tuôn trào, uyển như tồn tại duy nhất từ thuở hồng hoang.

Y chậm rãi mở đôi mắt, đôi thần mâu thâm thúy lại chiếu rọi vô tận Đại Đạo, xuyên thấu chư thiên vạn vũ, khám phá trùng trùng không gian, rơi xuống Luân Hồi Sơn tại Hồng Hoang.

Khi nhìn thấy bóng dáng phong thần tuấn tú của Tô Thần, y lại lần nữa lặng lẽ nhắm mắt.

Là Thánh Nhân khai thiên đệ nhất của Hồng Hoang, cũng là tồn tại vô thượng đầu tiên chấp chưởng Đại Đạo quy tắc, y cũng là một

'chứng đạo giả' mang trong mình đại khí phách, đại tâm hung, đại nghị lực.

Lục Nhĩ Mi Hầu đối với y mà nói, bất quá chỉ là một sinh linh bình phàm trong vô số chúng sinh Hồng Hoang mà thôi.

Nếu không phải vì nó dựa vào bản mệnh thần thông nghe lén y giảng đạo, Hồng Quân cũng sẽ không quá chú ý.

Sở dĩ trừng phạt.

Là vì tất cả cầu đạo giả đều trải qua thiên tân vạn khổ mới đến được Tử Tiêu Cung, nếu ngươi dựa vào thần thông mà dễ dàng nghe lén, thì vừa không tôn trọng Thánh Nhân là ta, vừa không công bằng với tất cả cầu đạo giả.

Do đó.

Hồng Quân mới nhẹ trừng phạt mà răn đe.

Đối với việc Tô Thần điểm tỉnh Lục Nhĩ Mi Hầu, và chuẩn bị truyền đạo cho nó, y căn bản không hề để tâm. .....

Luân Hồi Sơn.

Tô Thần sau khi thấy ánh mắt khâm phục của Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân, căn bản không để ý.

Chương 59

Hồng Quân là Thánh Nhân khai thiên đệ nhất, là người có đại nghị lực, đại tâm hung, đại khí phách, tuyệt đối không thể là kẻ tâm hung hẹp hòi.

Bằng không.

Y sao có thể được Hồng Hoang Thiên Đạo khâm tuyển?

Hơn nữa.

Cho dù việc truyền đạo tại Tử Tiêu Cung có tính toán.

Nhưng đó đều là dương mưu đường đường chính chính, kẻ nào nguyện ý mắc câu mới đến nghe đạo, lại từng cưỡng ép ai?

Huống chi.

Với hành vi mạo phạm của Lục Nhĩ Mi Hầu, nếu Hồng Quân thật sự muốn trừng phạt, trong chớp mắt đã có thể khiến nó tan thành tro bụi, hà tất phải tốn công tốn sức?

Tô Thần chính là minh bạch điểm này, mới nguyện ý cho Lục Nhĩ Mi Hầu một cơ hội.

Dù sao.

Nó cũng coi như có duyên với Địa Đạo, là do tàn dư của Hỗn Độn Ma Viên hóa thành.

Không phải trời, không phải đất, không phải thần, không phải người, không phải quỷ, cũng không phải trần trụi, không phải có vảy, không phải có lông, không phải có cánh, không phải côn trùng, nếu nó dung nhập vào Địa Đạo, cũng có thể giúp hoàn thiện Địa Phủ thêm một bước. "Lục Nhĩ, niệm ngươi thành tâm hướng đạo, lại có duyên

với bản tọa, ngươi hãy nhập Luân Hồi Sơn của ngô, làm một linh căn đồng tử hầu cận.

Nếu có thể thông qua khảo nghiệm của bản tọa, sẽ truyền cho ngươi chân chính tu luyện chi pháp." Tô Thần nói xong, một luồng thần thức đánh vào thức hải của Lục Nhĩ Mi Hầu, bên trong hàm chứa năm tầng đầu của 《Thần Tượng Trấn Ngục Kính》 mà mình đã sáng tạo trước đó, tối cao có thể tu luyện đến cảnh giới Kim Tiên. "Lục Nhĩ bái tạ lão gia tái tạo chi ân!" "Bành!" Lục Nhĩ Mi Hầu lại một lần nữa quỳ lạy sát đất, trán đã rịn ra từng vệt máu.

Kể từ khi bị Hồng Quân Thánh Nhân trừng phạt, nó đã mười vạn năm sống trong ngơ ngác, cứ như một con khỉ thân xác không hồn, nhờ bản mệnh thần thông mà tránh được vô số kiếp nạn.

Nó cũng từng gặp nhiều đại thần thông giả, muốn bái sư cầu đạo, nhưng sau khi biết nó có nhân quả với Hồng Quân Thánh Nhân, tất cả mọi người đều tránh như tránh rắn rết, sợ liên lụy đến mình.

Duy chỉ có Tô Thần, mới nguyện ý mạo hiểm đắc tội Thánh Nhân, ra tay thay đổi vận mệnh của nó.

Ân lớn nhường này, vạn thế khó trả.

Lục Nhĩ Mi Hầu sao có thể bỏ lỡ cơ hội này? "Thiện!" Tô Thần thấy ý cảm ân trong mắt nó, khẽ gật đầu.

Nếu chiếu theo đại thế Hồng Hoang bình thường, cuộc đời Lục Nhĩ Mi Hầu sẽ vô cùng thê thảm.

Là một trong Hỗn Thế Tứ Hầu hóa từ tàn dư của Hỗn Độn Ma Viên, nó là kẻ ra đời sớm nhất.

Chẳng qua vì làm trò tiểu thông minh, dùng bản mệnh thần thông nghe lén Hồng Quân giảng đạo, nên mới bị Hồng Quân Thánh Nhân trừng phạt, truyền xuống câu 'pháp bất truyền Lục Nhĩ' pháp chỉ.

Từ lúc Hồng Quân giảng đạo, đến Vu Yêu Lượng Kiếp, mãi đến khi Phong Thần Lượng Kiếp kết thúc, nó mới dần dần khôi phục thần trí.

Do pháp chỉ trừng phạt của Hồng Quân Thánh Nhân, không ai dám mạo hiểm đắc tội Thánh Nhân mà truyền đạo cho nó, mãi đến thời kỳ Tây Du, Linh Minh Thạch Hầu (Tôn Ngộ Không) ra đời.

Nó nhờ bản mệnh thần thông, đi theo ẩn mình sau Tôn Ngộ Không, cùng bái nhập dưới trướng Bồ Đề Lão Tổ.

Bồ Đề Lão Tổ là thiện thi của Chuẩn Đề, y vì muốn bố cục chín chín tám mươi mốt nạn Tây Du, cố ý giả vờ không nhìn ra, cùng dạy dỗ truyền thụ bản lĩnh, từ đó kết hạ nhân quả.

Đợi đến khi Tây Du Lượng Kiếp bùng nổ, Lục Nhĩ Mi Hầu lấy nhân quả nhập kiếp, trở thành thế tử quỷ trong Chân Giả Mỹ Hầu Vương!

Nay nó may mắn gặp được Tô Thần, hơn nữa còn được thu làm đồng tử, vận mệnh thê thảm trong tương lai của nó, cũng hoàn toàn bắt đầu được viết lại từ giờ khắc này. .....

Bước vào Luân Hồi Đại Điện.

Tuy nói dọc đường không có cung nga thị nữ cầm bảo khí cung nghênh, nhưng Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân vẫn cảm thấy chấn động.

Tường làm bằng linh tinh bạch ngọc, cột làm bằng Tiên Thiên Canh Kim, từng luồng Tiên Thiên Linh Khí nồng đậm hóa lỏng, từng đạo Đại Đạo Pháp Tắc chi lực tinh thuần tràn ngập.

Bọn họ không ngờ đạo trường của Tô Thần lại khí phái đến vậy!

Do đồng tử duy nhất Nguyên Nhất chưa du lịch trở về, nên Bạch Miêu Miêu đã tiếp nhận trọng trách này, bắt đầu chuẩn bị Quỳnh

Tương Ngọc Dịch và Ngộ Đạo Thần Trà cho hai vị đạo hữu.

Khi hai người thấy Bạch Miêu Miêu dùng Tam Quang Thần Thủy để pha trà, cả người suýt hóa đá.

Đây chính là thần thủy đệ nhất Hồng Hoang, bảo vật ngay cả Chuẩn Thánh đại năng cũng vô cùng thèm muốn, ngươi lại dùng để pha trà sao?

Chẳng phải quá phí của trời sao?!

Trấn Nguyên Tử trừng lớn đôi mắt, y nhìn Tô Thần, có chút muốn nói lại thôi.

Y là bản nguyên của Tiên Thiên Linh Căn Nhân Sâm Quả Thụ cực phẩm, và cũng là hóa thân của bản nguyên Tiên Thiên Mậu Thổ, thứ y thiếu nhất chính là thần thủy đỉnh cấp Hồng Hoang.

Bằng không, đến Tây Du Lượng Kiếp, Tôn Ngộ Không đẩy đổ Nhân Sâm Quả Thụ của y, còn cần phải dựa vào một Quan Âm bé nhỏ để cứu sống Nhân Sâm Quả Thụ sao.

Rất nhanh.

Khi Tam Quang Thần Thủy đã đun sôi.

Bạch Miêu Miêu từ Tiên Thiên Ngọc Tủy Hạp lấy ra bốn búp Ngộ Đạo Thần Trà toàn thân xanh biếc trong suốt, tỏa ra hương thơm ngát và đạo vận vô cùng, đem chúng pha vào Tam Quang Thần Thủy. "Hấp!" "Tê!" Hai tiếng hít ngược khí lạnh vang lên.

Chỉ thấy Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân trừng lớn mắt nhìn Bạch Miêu Miêu, rồi lại nhìn Tô Thần.

Bọn họ cuối cùng cũng hiểu.

Vì sao đối phương lại nỡ dùng thần thủy đệ nhất Hồng Hoang để pha trà.

Hóa ra đó là Ngộ Đạo Thần Trà được ươm dưỡng từ Ngộ Đạo Linh Căn đỉnh cấp nhất Hồng Hoang!

Trấn Nguyên Tử tuy cũng sở hữu một cây Tiên Thiên Linh Căn cực phẩm, nhưng công hiệu của Nhân Sâm Quả so với Ngộ Đạo Thần Trà, đối với cường giả trên Đại La mà nói, chênh lệch thực sự quá lớn, quá lớn.

Nhân Sâm Quả có thể tăng cường bản nguyên, và khiến người ta trường sinh bất lão.

Điều này không mang lại lợi ích lớn cho cường giả Đại La.

Thế còn Ngộ Đạo Thần Trà thì sao?

Đây là Ngộ Đạo Linh Căn đỉnh cấp, có thể trợ giúp người ta tiến nhập vào 'ngộ đạo chi cảnh' trong truyền thuyết, một buổi có thể sánh bằng mười vạn năm khổ tu, ngay cả Chuẩn Thánh đại năng, thậm chí là Thánh Nhân chí cao vô thượng, đều được lợi ích lớn.

Có thể tưởng tượng được sự chênh lệch lớn đến mức nào. "Bần đạo thật sự được mở mang tầm mắt rồi!" "Bần đạo cũng vậy!" Sau khi hoàn hồn, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân liên tục cảm thán. "Hai vị đạo hữu, xin mời!" Nhìn thấy thần sắc chấn động của bọn họ, Tô Thần khẽ mỉm cười, tùy tức đưa tay ra hiệu, mời hai người thưởng trà. "Đa tạ đạo hữu thịnh tình khoản đãi." Khi Trấn Nguyên Tử hành lễ, Hồng Vân bên cạnh lại có chút sốt ruột, bưng chén trà tiên khí, bắt đầu nhấp nhẹ. "Ông!" Theo sự lan tỏa của đạo vận bản nguyên hàm chứa trong Ngộ Đạo Thần Trà, Hồng Vân là người đầu tiên nhắm mắt, bắt đầu ngồi khoanh chân, chuyên tâm cảm ngộ, tiến nhập vào 'ngộ đạo chi cảnh'.

Trấn Nguyên Tử bên cạnh thấy vậy, nội tâm tràn ngập hân hỉ và kỳ vọng, bèn uống cạn Ngộ Đạo Thần Trà một hơi.

Nhìn thấy hai người lần lượt tiến nhập vào 'ngộ đạo chi cảnh', Tô Thần khẽ mỉm cười, bắt đầu chậm rãi phẩm trà.

Công dụng của Ngộ Đạo Thần Trà tuy nói vô cùng cường đại, nhưng công hiệu lại dần dần suy giảm.

Tô Thần lần này đại chiến với Phục Hy, Thái Nhất thu hoạch không nhỏ, sau khi uống Ngộ Đạo Thần Trà, liền bắt đầu lâm vào 'ngộ đạo chi cảnh', đồng thời thôi động Ngộ Đạo Châu, tiêu hóa những gì thu được lần này. "Hoa lạp lạp!" Trong bế quan đại điện.

Một Vận Mệnh Trường Hà thần thánh vĩ ngạn, vĩnh tồn từ thuở hồng hoang, được dẫn dắt ra ngoài.

Khắp người Tô Thần bao quanh ba mươi sáu tôn Đại Đạo thần luân.

Mỗi một tôn thần luân, đều hàm chứa những Đại Đạo Pháp Tắc khác nhau như luân hồi, thời gian, không gian, vận mệnh, âm dương, sinh tử, ngũ hành, nhân quả, âm luật, tửu đạo, trà đạo. "Hoa!" Chỉ thấy Vận Mệnh Trường Hà cuồn cuộn từ trên trời giáng xuống, khoảnh khắc nuốt chửng Tô Thần.

Tô Thần dường như không hề hay biết.

Chỉ mình y ngao du trong Vận Mệnh Trường Hà, trôi nổi theo sóng.

Thỉnh thoảng một giọt nước bắn lên, từ đó phản chiếu vận mệnh của chúng sinh Hồng Hoang, có Bạch Miêu Miêu, Nguyên Nhất, Mã Càn, Ngao Thăng, Lục Nhĩ...

Không biết đã trôi qua bao lâu.

Ba mươi sáu tôn Đại Đạo thần luân bắt đầu dần dần dung hợp lẫn nhau, cuối cùng hợp thành sáu tôn cuối cùng, bùng phát ra uy lực kinh người vô cùng.

Đại Đạo Pháp Tắc khủng bố dần dần thăng hoa, từng luồng quy tắc trật tự hiển hiện. "Hoa lạp lạp!" Trong khoảnh khắc.

Chỉ thấy Thời Gian Trường Hà cuồn cuộn tuôn ra, dần dần giao hội, dung hợp với Vận Mệnh Trường Hà. "Bá!" "Bá!" Hai bóng người xuất hiện bên cạnh Tô Thần.

Một bóng giống Tô Thần y hệt, chỉ là khí thế trông yếu hơn một chút.

Bóng còn lại thì tràn đầy mơ hồ, không nhìn rõ chân thật, chỉ có thể thấy 'thân hình' của y vô cùng tương tự Tô Thần, tỏa ra khí tức thần thánh vĩ ngạn, chí cao vô thượng.

Đây chính là 'quá khứ thân' và 'tương lai thân' của Tô Thần! "Ông!" Theo sự ngưng tụ của sáu tôn Đại Đạo thần luân mà trật tự Đại Đạo quy tắc ngày càng mạnh mẽ, bóng dáng 'tương lai thân' cũng ngày càng ngưng luyện, khí thế tỏa ra cũng ngày càng khủng bố.

Dần dần.

Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà dần trở nên bình tĩnh, rồi từ từ biến mất. "Bá!" Tô Thần mở mắt, đôi đồng tử bắn ra một luồng Đại Đạo quy tắc rực rỡ, rồi rất nhanh trở lại bình tĩnh, trở nên nội liễm tự nhiên.

Cảm nhận được thu hoạch từ lần bế quan này, khóe môi y không kìm được khẽ cong lên, lộ ra một nụ cười hân hoan. "Khống chế Luân Hồi Đại Đạo đã đạt chín mươi phần trăm." "Sáu loại Đại Đạo là thời gian, không gian, vận mệnh, âm dương, sinh tử, ngũ hành thì đều đạt năm mươi lăm phần trăm." "Thậm chí còn nhân đó mà cảm ngộ và khống chế được nhân quả và tạo hóa." "Thu hoạch từ lần bế quan này, thật sự quá đỗi mừng rỡ!" Tô Thần cảm thấy.

Chương 60

Nếu đối chiến hoặc luận đạo với nhiều Đại La chưởng đạo giả đỉnh cấp khác nhau, thì mình cực kỳ có khả năng sẽ cảm ngộ và khống chế truyền thừa Luân Hồi Đại Đạo đến viên mãn.

Đến lúc đó.

Mình sẽ càng thuận lợi hơn trong việc cảm ngộ Đại Đạo quy tắc, minh ngộ Đại Đạo chân lý, thậm chí chế định pháp tắc hoàn toàn mới!

Sau khi xuất quan.

Bạch Miêu Miêu, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân đã đến đón.

Lần này, sau khi uống Ngộ Đạo Thần Trà, bọn họ đã nâng cao mấy tầng trong việc khống chế truyền thừa Đại Đạo của mình, tiết kiệm được mấy vạn năm bế quan khổ tu. "Đa tạ đạo hữu!" Trấn Nguyên Tử từ tận đáy lòng cảm tạ và thân cận. "Đạo hữu khách khí rồi, thuở ban đầu chúng ta gặp mặt lần đầu, người chẳng phải cũng tùy ý tặng ngô ba quả Nhân Sâm Quả sao?" Tô Thần mỉm cười, dẫn bọn họ trở lại đại điện, chuẩn bị bắt đầu tương hỗ luận đạo. "Vậy để ta bắt đầu trước." Hồng Vân là người đầu tiên mở lời, giảng thuật 'vân đạo pháp tắc' mà y truyền thừa. "Đại Đạo ba ngàn, vân đạo vô hình." "Phiêu diêu vô thường, thế gian là cương." Theo lời Hồng Vân mở miệng, vô cùng vân đạo pháp tắc chi lực trong thiên địa ùn ùn kéo đến, diễn hóa ra đủ loại Đại Đạo dị tượng bên cạnh y.

Hồng Vân nhiệt tình lương thiện, hắc vân lạnh lùng áp thành, bạch vân tiêu dao nhàn nhã, kim vân công đức nhân từ...

Tô Thần và Bạch Miêu Miêu lần đầu tiên nghe Hồng Vân giảng thuật truyền thừa Đại Đạo pháp tắc của y, dùng 'Đạo' của y để ấn chứng 'Đạo' của mình, loại bỏ tạp chất, giữ lại tinh hoa, nội tâm thu

hoạch không ít.

Một nghìn năm sau.

Hồng Vân dừng giảng đạo, Trấn Nguyên Tử chỉnh lý đạo bào, rồi khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu giảng đạo. "Đại Địa chi Đạo, hậu đức tải vật." "Đại Địa chi nhân, bao dung vạn linh." Trấn Nguyên Tử truyền thừa là thổ chi Đại Đạo và mộc chi Đại Đạo, tương sinh lẫn nhau, vừa khéo tránh được 'đạo tranh' với Hậu Thổ.

Sau khi y mở miệng giảng đạo, vô cùng thổ chi pháp tắc và mộc chi pháp tắc chi lực ùn ùn kéo đến.

Diễn hóa ra dị tượng Đại Địa phục tô, hậu đức tải vật, dưỡng dục vạn linh.

Tô Thần và Bạch Miêu Miêu nỗ lực hấp nạp 'Đạo' của y, ấn chứng dung hợp 'Đạo' của mình, chủ tớ hai người lại một lần nữa thu được lợi ích không nhỏ. "Giờ đến lượt ta!" Trấn Nguyên Tử giảng xong, Bạch Miêu Miêu chủ động xin ra.

Nàng tế ra một tấm bồ đoàn màu trắng dệt bằng linh thảo, khoanh đôi chân dài trắng nõn ngồi lên, cẩn trọng chỉnh lý chiếc sa quần trắng của mình, rồi nghiêm chỉnh ngồi giảng.

Tô Thần thấy cảnh tượng đáng yêu này của nàng, khẽ mỉm cười thấu hiểu.

Y đương nhiên biết, đây là lần đầu tiên Bạch Miêu Miêu luận đạo với các Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp khác, nên nàng muốn thể hiện trạng thái hoàn mỹ nhất. "Đại Đạo vô danh, Đại Đạo vô thanh." "Thôn Phệ chi Đạo, khởi nguồn từ bao dung." Bạch Miêu Miêu trầm tĩnh tâm thần, giảng thuật Thôn Phệ Đại Đạo mà nàng truyền thừa, phía sau nàng dần dần diễn hóa ra một con Thôn Phệ Thiên Địa Bạch Hổ.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân vừa mới cảm ngộ tiêu hóa tinh hoa giảng đạo của nàng, đột nhiên cảm ứng được con Thôn Phệ Thiên Địa Bạch Hổ này, toàn thân bỗng nhiên chấn động. "Tê!" Hai người ngầm hít khí lạnh.

Nhìn nhau một cái, đều thấy đôi mắt hóa đá của đối phương. "Thật không ngờ, Bạch đạo hữu lại là Thượng Cổ Thần Thú Bạch Hổ Hoàng Giả!" Khoảnh khắc này.

Hai người bọn họ cuối cùng cũng hiểu, vì sao Bạch Miêu Miêu lại xưng hô Tô Thần là chủ nhân, hóa ra thân phận lai lịch thật sự của nàng lại cường đại đến thế!

Nghĩ đến một tồn tại như vậy còn chủ động nhận Tô Thần làm chủ, bọn họ đồng loạt quay đầu nhìn sang, nội tâm vô cùng chấn động và ngưỡng mộ.

Sau khi Bạch Miêu Miêu giảng đạo kết thúc, nàng dùng ánh mắt cầu khen thưởng nhìn về phía Tô Thần. 'Chủ nhân, ta tiến bộ lớn chứ?' Tô Thần mỉm cười, tiến lên khẽ xoa đầu nàng, sau đó chỉnh lý đạo bào, khoanh chân ngồi xuống bồ đoàn. "Đại Đạo danh khởi thủy của thiên địa, hữu danh là mẹ của vạn vật." "Đạo sinh nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật." "Luân Hồi Chi Đạo, vạn vật thiên hạ sinh từ hữu, hữu sinh từ vô!" "Ông ~ ô!" Theo lời Tô Thần vừa mở miệng, Đại Đạo Pháp Tắc chi lực cuồn cuộn trong thiên địa ùn ùn kéo đến, vây quanh phủ phục quanh thân thể y.

Chứng kiến cảnh tượng này, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân nội tâm kinh ngạc.

Nhưng tiếp theo đó.

Khi thấy những pháp tắc chi lực này tự động ngưng tụ thành từng tòa Đại Đạo thần luân, diễn hóa ra dị tượng khai thiên tích địa, âm dương sơ phân, thời không luân hồi.

Lại một lần nữa chấn kinh đến hóa đá!

Tuy nói sớm đã biết mình và Tô Thần có sự chênh lệch, nhưng chưa từng nghĩ sự chênh lệch giữa hai bên lại lớn đến như vậy!

Điều này khiến bọn họ cảm thấy dường như đang lắng nghe Hồng Quân Thánh Nhân giảng đạo vậy.

Cùng lúc đó.

Bạch Miêu Miêu cũng liên tục tỏa ra dị sắc kinh hỉ.

Nàng cảm nhận được từng luồng 'sức mạnh quy tắc', hiển nhiên chủ nhân lần bế quan này, thu hoạch cực lớn!

Dần dần.

Ba người trầm tĩnh tâm thần, tiêu hóa nội dung giảng đạo của Tô Thần, hấp nạp 'Đạo' của y để ấn chứng 'Đạo' của mình, loại bỏ tạp chất, giữ lại tinh hoa, tiến thêm một bước.

Một nghìn năm sau.

Luận đạo hoàn toàn kết thúc.

Người thu được lợi ích lớn nhất, không nghi ngờ gì chính là ba người Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Bạch Miêu Miêu. "Đạo hữu, nay Thánh Nhân sắp bắt đầu giảng đạo lần thứ hai, người có nguyện cùng chúng ta đi không?" Lần này uống Ngộ Đạo Thần Trà và tương hỗ luận đạo, tổng cộng hao phí vạn năm tuế nguyệt, cách lần giảng đạo thứ hai của Hồng Quân chỉ còn hơn một vạn năm.

Trấn Nguyên Tử muốn mời Tô Thần và Bạch Miêu Miêu cùng đến Tử Tiêu Cung, để tránh bỏ lỡ cơ duyên này.

Bởi vì.

Ba nghìn Tử Tiêu Khách nghe đạo lần thứ nhất, không ít đã vẫn lạc.

Với năng lực và công đức khí vận của Tô Thần, hoàn toàn có thể chiếm được một vị trí trong số các danh ngạch trống. "Đa tạ đạo hữu hảo ý, bất quá ngô có 'Đạo' của riêng ngô!" Thấy Tô Thần nghiêm khắc từ chối, Trấn Nguyên Tử không khuyên thêm nữa.

Nội tâm y ngược lại tràn ngập khâm phục.

Có thể cự tuyệt sức hấp dẫn của cơ duyên như vậy, kiên định không đổi đi 'Đạo' của riêng mình, 'đạo tâm' kiên nghị nhường này, thật sự khiến người ta phải thán phục.

Tô Thần sớm đã rõ.

Hồng Quân giảng đạo, là một tràng dương mưu đường đường chính chính.

Cho dù ẩn chứa cơ duyên phi phàm, thậm chí là thành thánh chi pháp, đều phải trả giá tương ứng mới có thể đạt được.

Và cái giá này.

Là đặt 'Đạo' của bản thân dưới 'Đạo' của Hồng Quân.

Đồng thời còn phải thừa nhận 'truyền đạo chi ân', lấy mệnh cách Tiên Thiên Thần Thai Thánh của mình, vì y cung cấp khí vận giáo hóa chúng sinh Hồng Hoang.

Đợi đến khi y ba lần giảng đạo kết thúc.

Hồng Quân lấy tiên đạo lập 'Huyền Môn', thu Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề sáu tôn Thánh Nhân thiên định làm đệ tử, đồng thời cũng được tất cả thính đạo giả tôn xưng là 'Đạo Tổ'!

Đợi Tam Thanh lập Nhân, Xiển, Tiệt giáo, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập Tây Phương giáo chứng đạo thành Thánh, Tiên đạo Huyền Môn triệt để đại xương.

Hệ thống tu luyện của Hồng Hoang thế giới sẽ lấy 'tiên đạo' làm

chủ, còn 'Đạo' của vạn linh Hồng Hoang khác, thì sẽ dần dần phai nhạt khỏi dòng chính, thậm chí bị giáng xuống thành bàng môn tả đạo.

Theo Tô Thần mà nói. 'Đạo' của mình, là độc nhất vô nhị, chí cao vô thượng.

Không hề kém hơn 'Đạo' của bất kỳ ai!

Do đó.

Cho dù biết rõ Hồng Quân giảng đạo là một tràng đại cơ duyên phi phàm, y cũng sẽ không bẻ cong 'Đạo' của mình! "Đạo hữu, ta có thể dùng mười quả Nhân Sâm Quả để đổi vài búp Ngộ Đạo Thần Trà của người không?" Trước khi rời đi, Trấn Nguyên Tử đưa ra thỉnh cầu trao đổi vật.

Y đã đoán ra được, Ngộ Đạo Linh Căn đỉnh cấp trong truyền thuyết nằm trong tay Tô Thần, nếu có thể đổi được nhiều Ngộ Đạo Thần Trà hơn, thì đối với việc tu luyện trong tương lai của y, sẽ có lợi ích lớn. "Đạo hữu khách khí rồi, vài búp Ngộ Đạo Thần Trà, ngô tặng người là được." Nói xong, Tô Thần lấy ra hai mươi búp Ngộ Đạo Thần Trà và hai bình mười lít Tam Quang Thần Thủy, dùng thần thông chia ra đưa đến trước mặt hai người.

Đối với Trấn Nguyên Tử.

Tô Thần nội tâm vẫn rất xem trọng.

Tương lai nếu Địa Đạo đản sinh, y sẽ là một trong những minh hữu đắc lực của mình.

Thực lực y càng mạnh, trợ lực cho mình sẽ càng lớn! "Đa tạ đạo hữu!" Thấy Tô Thần vừa ra tay đã rộng rãi đến thế, ngay cả thần thủy đệ nhất Hồng Hoang cũng nỡ tặng, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân nội tâm cảm kích không thôi.

Tiếp theo đó.

Ngoài việc tặng hai mươi quả Nhân Sâm Quả, y còn tặng vài trăm tinh tinh Tiên Thiên Mậu Thổ và tinh tinh Tiên Thiên Ất Mộc, trợ giúp Tô Thần bồi dưỡng thế lực của mình.

Hồng Vân thì tặng không ít thiên tài địa bảo, trong đó có rất nhiều dược liệu luyện khí quý giá. "Hai vị đạo hữu, trước khi rời đi bần đạo sẽ tặng các người một phần lễ vật nữa, hy vọng các người có thể quảng bá nhiều." Tô Thần lấy ra hai bộ cờ vây, phân biệt trao vào tay bọn họ.

Khi hai người biết được quy tắc cờ vây, lập tức nhìn ra công dụng to lớn ẩn chứa trong cờ vây.

Không chỉ có thể dùng để giao lưu luận đạo, đồng thời còn có thể tiến thêm một bước cảm ngộ quy tắc vận hành của thiên địa, quả thực là một bảo vật luận đạo tuyệt vời! "Đạo hữu đại tài, bần đạo thán phục!" Trấn Nguyên Tử vô cùng thành kính hướng Tô Thần chắp tay hành lễ, từ tận đáy lòng cảm thấy khâm phục.

Y rất rõ.

Cờ vây do Tô Thần sáng tạo ẩn chứa thiên địa quy tắc, đồng thời còn có thể luận đạo, một khi truyền bá ra, chắc chắn sẽ được vô số cường giả và tu sĩ phổ thông truy phủng.

Đến lúc đó.

Chương 61

Kẻ sáng tạo ra nó sẽ không ngừng thu hoạch được khí vận tương ứng.

Tụ cát thành tháp, tích ít thành nhiều.

Đợi mười vạn, thậm chí trăm vạn năm sau, Tô Thần sẽ thu hoạch được khí vận khổng lồ đến mức nào?

Trấn Nguyên Tử nghĩ thôi đã thấy ngưỡng mộ, đồng thời cũng kinh thán khả năng bố cục của Tô Thần.

Thảo xà hôi tuyến, phục mạch ngàn dặm.

Hiện tại có lẽ còn chưa cảm thấy gì, nhưng đợi đến khi Tô Thần thu lưới trong tương lai, y nhất định sẽ khiến tất cả các cường giả đỉnh cấp cùng thời đại phải kinh thán chứ?

Trấn Nguyên Tử nội tâm vô cùng tin chắc, nếu tương lai còn có người có thể chứng đạo thành Thánh, thì nhất định sẽ có tên Tô Thần!

.....

Theo ngày Hồng Quân giảng đạo lần thứ hai đến gần, phân tranh trong Hồng Hoang thế giới bắt đầu dần dần lắng xuống, tất cả cường giả đỉnh cấp đều chuẩn bị cho việc nghe đạo.

Tô Thần không vội vã đi Đông Hải, mà ở đạo trường của mình tu thân dưỡng tính.

Ủ rượu, uống trà, gảy đàn, thưởng thức món ngon, cùng Bạch Miêu Miêu chơi cờ vây, cuộc sống trôi qua an nhàn tự tại.

Một ngày nọ.

Chính lúc Tô Thần đang nằm trên chiếc ghế dài tự tay mình làm,

lắng nghe Bạch Miêu Miêu đàn tấu khúc nhạc.

Một thần điểu thân khoác lục vũ kim linh, khoe bụng trắng nõn tròn đầy, sau lưng có đôi cánh màu vàng hạt dẻ bay đến Luân Hồi Sơn.

Trên mặt nó luôn hiện vẻ vui mừng, một tay nắm chuông biên bằng đồng xanh vàng, một tay cầm dùi đồng nhỏ nhắn.

Vừa nhấc tay, vừa gõ, chuông biên bằng đồng trong tay linh quang tràn ra, nhạc thanh vang lên khắp nơi, "nhạc" hóa thành vật thể, vầng sáng phù hoa. "Ngô là Nhạc Thần Đại Lữ, không biết đạo hữu đang đàn tấu âm luật gì?" Thần điểu hóa thành một thiếu nữ thân mặc lục y kim linh, nàng đầy vẻ tò mò nhìn về phía Bạch Miêu Miêu, đôi mắt linh động tràn đầy ý thân cận.

Thực ra ngay từ khi nàng đến Luân Hồi Sơn, Tô Thần và Bạch Miêu Miêu đã phát giác, hơn nữa còn suy tính ra thân phận thật sự của nàng, là Tiên Thiên Thần Thai Thánh âm luật Nhạc Thần Đại Lữ!

Bởi vì Tô Thần đã tổng kết âm luật Đại Đạo ngũ âm bằng 'cung, thương, giác, trừng, vũ', khiến Nhạc Thần Đại Lữ Tiên Thiên Thần Thai Thánh cảm ứng được, không tự chủ mà bị hấp dẫn đến. "Ngươi chính là Nhạc Thần Đại Lữ?

Tiếng chuông ngươi vừa gõ thật hay!" Bạch Miêu Miêu dừng lại, mời nàng vào cung nghỉ ngơi thư giãn. "Kiến quá hai vị tiền bối!" Đại Lữ lúc này mới cảm nhận được Tô Thần và Bạch Miêu Miêu đều là Đại La cường giả, bèn cung kính hành một lễ.

Nàng tuy nói là Tiên Thiên Thần Thai Thánh âm luật, nhưng căn nguyên của nàng không bằng Phục Hy, tu vi hiện tại là Thái Ất hậu kỳ. "Vô nhu đa lễ!" Tô Thần hờ hững phất tay, dùng ánh mắt tò mò đánh giá Nhạc Thần này.

Hồng Chung Đại Lữ.

Chính là nói đến vị Tiên Thiên Lạc Thần này.

Linh bảo bẩm sinh là Hồng Chung và Âm Chùy, mỗi ngày bầu bạn với nhạc, mỗi khi dùng Âm Chùy gõ vào Hồng Chung, sẽ phát ra đủ loại âm phù mỹ diệu, đồng thời còn hiển hiện vẻ trang nghiêm, cao siêu. "Tiền bối, không biết vãn bối có thể học hỏi âm luật chi đạo từ ngài không?" Là Tiên Thiên Lạc Thần, cả đời Đại Lữ truy cầu chính là âm luật Đại Đạo.

Nàng biết Tô Thần đã tự sáng tạo ngũ âm tổng kết âm luật âm phù, không hề do dự, trực tiếp quỳ xuống cầu học. "Thiện!" Tô Thần khẽ gật đầu, tế ra Luân Hồi Cổ Tranh, hạ phẩm công đức linh bảo do mình tự tay làm, đưa đến trước mặt nàng. "Từ hôm nay trở đi, ngươi là ngoại môn đại đệ tử của bản tọa, kiện Luân Hồi Cổ Tranh này, cứ coi như là lễ ra mắt vi sư tặng ngươi!" "Đệ tử bái tạ lão sư!" Đại Lữ nội tâm hoan hỉ không thôi, kích động dùng Âm Chùy gõ vào Hồng Chung trong tay, truyền ra âm phù mỹ diệu cao vút, hân hoan.

Đối với Tô Thần mà nói.

Âm luật Đại Đạo cũng như Đạo của y, đều cần được quảng bá.

Sinh linh nhận thức và sử dụng càng nhiều, thì người sáng tạo ra nó sẽ thu được khí vận càng khổng lồ.

Đại Lữ là Tiên Thiên Lạc Thần, sinh ra từ âm luật, tính cách kiên định hướng đạo, lại có tấm lòng thơ trẻ thuần chân, là lựa chọn duy nhất thích hợp nhất để phát dương quang đại âm luật! "Chủ nhân, người thu nàng làm ngoại môn đệ tử, vậy nàng nên gọi ta là gì?" Bạch Miêu Miêu có chút hưng phấn, đây là đệ tử đầu tiên chủ nhân thu nhận, vậy chẳng phải mình cũng chính thức được làm trưởng bối sao? "Tùy nàng!" Tô Thần thấy ánh mắt hưng phấn của nàng, cười xoa xoa đầu nàng. "Gọi cô cô?" "Không được, gọi ta già quá rồi!" "Hay là gọi

ta tỷ tỷ đi, như vậy vừa thân thiết, lại không gọi ta già, ừm, cứ vậy mà quyết định!" Bạch Miêu Miêu đến trước mặt Đại Lữ, định ra cách xưng hô với nàng. "Kiến quá Miêu Miêu tỷ tỷ!" "Ừm!" "Ngoan thật, ta tặng ngươi một món quà ra mắt!" Giờ khắc này.

Khi Tô Thần nhìn thấy bộ dạng đáng yêu như tiểu đại nhân của Bạch Miêu Miêu, không khỏi bật cười.

Bất Chu Sơn.

Sau khi Vu Yêu đại chiến lần thứ nhất kết thúc.

Vu tộc mang theo sát khí mà trở về.

Hậu Thổ nghĩ đến lời Tô Thần nhắc nhở về cơ duyên ban đầu, bèn nói cho tất cả Tổ Vu, cùng nhau phong ấn thực lực nhục thân, đi bộ trèo Bất Chu Sơn.

Là Bàn Cổ chính tông.

Mười hai Tổ Vu tự nhiên được Bất Chu Sơn thân cận.

Hơn nữa bọn họ đều là 'cầu đạo giả' kiên định, rất dễ dàng phá vỡ 'đạo tâm tù lung' của bản thân, được Bất Chu Sơn công nhận, tiến thêm một bước leo lên.

Vạn năm sau.

Mười hai Tổ Vu đều có thu hoạch.

Do Hậu Thổ truyền thừa Đại Địa chi Đạo, hơn nữa tính cách ôn nhu nhân ái, càng phù hợp với sự nhân từ của Bất Chu Sơn khi chống đỡ thiên địa tạo phúc Hồng Hoang.

Do đó.

Tốc độ leo núi của nàng là nhanh nhất.

Khi sắp sửa lên đến đỉnh, Hậu Thổ đã trải qua trùng trùng khảo

nghiệm, Tổ Vu chân thân từng tấc từng tấc rạn nứt, cuối cùng thuận lợi lên đỉnh, tiến nhập vào không gian đặc biệt do Bàn Cổ đại thần để lại.

Nàng 'tận mắt chứng kiến' Phụ Thần đản sinh, quật khởi, chứng đạo, khai thiên, thân hóa Hồng Hoang, ban cho tất cả sinh linh hy vọng chứng đắc Đại Đạo chân chính. "Hưu!" Vào khoảnh khắc cuối cùng.

Một luồng năng lượng quang vựng nhu hòa chìm vào thức hải của Hậu Thổ, chính là công pháp chứng đạo hoàn chỉnh 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 của Bàn Cổ đại thần, cũng là món quà cuối cùng khi không gian đặc biệt này sắp tiêu tán. "Oanh!" Phúc chí tâm linh.

Hậu Thổ thuận lợi đột phá đến Bát Chuyển (Hỗn Nguyên Kim Tiên), trở thành người đầu tiên trong số rất nhiều Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp!

Cùng lúc đó.

Đế Giang, Chúc Dung, Huyền Minh, Cộng Công và mười một Tổ Vu khác, bọn họ cũng thu được lợi ích vô cùng trong quá trình leo núi, tuy nói không tiến thêm một bước, nhưng đạo cơ lại càng thêm vững chắc. "Hoa!" Theo sự tiêu tán hoàn toàn của không gian đặc biệt ẩn chứa trong Bất Chu Sơn, mười một Tổ Vu cuối cùng cũng thuận lợi lên đỉnh. "Tiểu muội?!" "Muội, muội đột phá Bát Chuyển sao?" Thấy Hậu Thổ sắc mặt nhân ái từ bi, toàn thân tỏa ra khí thế vô cùng, tất cả Tổ Vu nội tâm vô cùng chấn kinh và hoan hỉ. "Chư vị huynh trưởng, Huyền Minh tỷ tỷ." Hậu Thổ mở mắt, ánh mắt ôn nhu, khí độ thăng hoa, càng thêm thánh khiết điển nhã, ôn nhu minh mị. "Ta được Phụ Thần ban tặng, nay sẽ truyền thụ 《Hồng Mông Cửu Chuyển》, 《Khai Thiên Cửu Thức》 cùng với lá bài tẩy 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' mà Phụ Thần lưu lại cho Vu tộc ta, cho các huynh!" Nàng nói xong.

Mười một đạo chân linh lạc ấn đánh vào thức hải của các Tổ Vu khác, chính là những món quà Phụ Thần ban tặng mà nàng thu được khi lên đỉnh lần này.

Điều đáng nói là.

Truyền thừa 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' đến từ sâu trong bản nguyên chân linh của Tổ Vu, chỉ khi tu luyện công pháp 《Cửu Chuyển Huyền Công》 đột phá Bát Chuyển, mới có thể chân chính kích hoạt. "Quá tốt rồi, điều này thật sự quá tốt rồi!" Đế Giang sau khi tiêu hóa xong những món quà Phụ Thần ban tặng mà Hậu Thổ truyền, cả người không ngừng tỏ vẻ hân hoan. 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 là chứng đạo chi pháp của Phụ Thần, bọn họ vì không có nguyên thần, duy chỉ có đợi đến khi nhục thân chứng đạo, mới có hy vọng tu luyện.

Còn 《Khai Thiên Cửu Thức》 thì là khai thiên thần thông mạnh nhất của Phụ Thần, ẩn chứa uy lực và vĩ lực khó có thể tưởng tượng.

Mạnh mẽ nhất.

Không gì hơn lá bài tẩy chân chính của Vu tộc mình là 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận'.

Một khi được tổ kiến.

Có thể trực tiếp triệu hoán Phụ Thần chân thân, đối chiến Thánh Nhân!

Cũng tức là.

Từ bây giờ.

Ngay cả khi đối mặt với Hồng Quân, Thánh Nhân khai thiên đệ nhất của Hồng Hoang, Vu tộc mình đều có lá bài tẩy để chống lại! "Đại ca, chúng ta lập tức tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', để tiểu muội chủ trận triệu hoán Phụ Thần chân thân, trước hết

tiêu diệt hoàn toàn đám súc sinh lông vũ kia của Yêu tộc!" Chúc Dung hoàn hồn, lập tức hò hét muốn tiêu diệt Yêu tộc.

Y vẫn nhớ phong thái bá đạo vô song của Thái Nhất, có thể nói là đại địch của Vu tộc mình suốt đời. "Không được!" Hậu Thổ trực tiếp mở miệng từ chối. "Phụ Thần khai tích Hồng Hoang, dùng thân mình diễn hóa vạn vật vạn linh, là để vạn linh đều có cơ hội chứng đắc Đại Đạo chân chính." "Đế Tuấn và Thái Nhất là Thái Dương Tinh Chủ được sinh ra từ mắt trái của Phụ Thần, bọn họ cũng coi như là tử dân của Phụ Thần.

Nếu chúng ta phát động đại chiến, diệt sạch Yêu tộc, cực kỳ có khả năng sẽ khiến toàn bộ Thái Dương Tinh tan rã!" "Đến lúc đó, Hồng Hoang không còn Thái Dương Tinh, vạn linh sẽ khó thấy ánh sáng, nghiệp lực khủng bố sẽ phản phệ lên Vu tộc ta.

Kết cục như vậy, có phải là điều Phụ Thần muốn thấy không?" Nghe xong lời của tiểu muội, tất cả Tổ Vu đều trầm mặc.

Đế Giang có một trực giác rất mạnh mẽ, một khi tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' triệu hoán Phụ Thần chân thân để tái chiến, cũng chưa chắc có thể thực sự diệt sạch Yêu tộc.

Bởi vì.

Thái Dương Tinh là Hồng Hoang đế tinh hóa từ mắt trái của Phụ Thần, mang lại quang minh và hy vọng cho vạn linh Hồng Hoang, từ khai thiên đến nay đã ngưng tụ vô cùng công đức khí vận khổng lồ.

Lại sao có thể tan vỡ trong đại chiến được?

Chương 62

Hơn nữa còn có một tôn Thánh Nhân Hồng Quân.

Y sẽ để Vu tộc mình hoàn toàn diệt sạch Yêu tộc sao? "Nghe tiểu muội!" Đế Giang một chùy định âm. "Chúng ta trước hết hãy nỗ lực tu luyện, tranh thủ sớm ngày nhục thân chứng đạo, đến lúc đó, bất kể là đám súc sinh lông vũ kia của Yêu tộc, hay là Thánh Nhân Hồng Quân, bọn họ đều không thể cản bước Vu tộc ta!" "Vâng, đại ca!" Trở về tổ địa đại điện.

Hậu Thổ nghĩ đến lần này nhờ Tô Thần nhắc nhở, mới có thể thuận lợi nhận được những món quà Phụ Thần để lại tại Bất Chu Sơn, nội tâm tràn ngập cảm kích.

Nàng quay đầu nhìn về hướng Luân Hồi Sơn, đôi mắt đẹp trong sáng minh bạch, dường như xuyên qua trùng trùng bích lũy, vượt qua trùng trùng không gian. "Có cơ hội nhất định phải tự mình đến Luân Hồi Sơn, để bày tỏ lòng biết ơn với Tô Thần." .....

Thái Dương Tinh.

Yêu tộc đại điện.

Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa sắp sửa đến Hỗn Độn Tử Tiêu Cung nghe đạo, để phòng ngừa Vu tộc thừa cơ mà xâm nhập, bèn bố trí đa trọng trận pháp.

Thậm chí dùng khí vận công đức của Thái Dương Tinh Chủ mình để dẫn dắt Thái Dương Tinh phòng ngự, một khi Vu tộc công kích Yêu tộc, cũng sẽ tranh thủ đủ thời gian để mình quay về.

Rất nhanh.

Vô số Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp lần lượt bay đến

Hồng Hoang Tam Thập Tam Thiên, xuyên qua 'giới bích', tiến nhập Hỗn Độn, căn cứ cảm ứng mà đến Tử Tiêu Cung.

Do trong một Nguyên Hội này, có một số Tử Tiêu Khách vẫn lạc, nên đã thêm một số gương mặt mới.

Trong đó có một người dung mạo thanh kỳ, hình dung tinh quái, hương phong tập tập, chính là Nhiên Đăng Đạo Nhân hóa từ Linh Cữu Đăng.

Có lẽ vì tất cả các Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp đều đã được Hồng Quân công nhận khi nghe đạo lần thứ nhất, nên lần thứ hai đến Tử Tiêu Cung hao phí thời gian ít hơn rất nhiều so với lần thứ nhất.

Tam Thanh, Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Minh Hà, Côn Bằng, Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu cùng các Tiên Thiên Thần Thai Thánh khác đều thuận lợi đến Tử Tiêu Cung, ngồi vào vị trí cũ của mình.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đến Tử Tiêu Cung, phát hiện cách Thánh Nhân giảng đạo lần thứ hai vẫn còn vài nghìn năm.

Rất nhiều cường giả đang nói chuyện nhỏ, tương hỗ luận đạo.

Đông Vương Công thì đang ra sức lôi kéo các Tử Tiêu Khách nghe đạo khác, hết sức đề phòng hai huynh đệ Đế Tuấn và Thái Nhất.

Chứng kiến cảnh tượng này.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân nghĩ đến Tô Thần đã nhờ mình giúp quảng bá kỳ đạo của y, bèn lấy ra bàn cờ vây mà y tặng, bắt đầu quảng bá tại Tử Tiêu Cung, chuẩn bị hạ cờ. "Di?" "Hai vị đạo hữu, các người đây là gì?" Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân có nhân duyên không tệ trong số các cường giả, thấy bọn họ lấy ra cờ vây, và truyền thụ quy tắc kỳ đạo, tất cả mọi người đều mắt sáng lên.

Cờ vây ẩn chứa thiên địa chí lý, lại có thể dùng đánh cờ để luận đạo, có thể nói là con đường tốt để tu luyện ngộ đạo.

Do đó.

Không ít Đại La cường giả mượn lúc Hồng Quân chưa giảng đạo, bắt đầu đối dịch với hảo hữu, vừa hay nhân cơ hội tương hỗ ấn chứng 'Đạo' của đôi bên. "Tô Thần đạo hữu thật sự là một thần nhân, không những sáng tạo tổng kết ra ngũ âm, còn sáng tạo ra 'cờ vây' ẩn chứa thiên địa chí lý, quả thực là phúc âm luận đạo của chúng ta, những đại thần thông giả!" Phục Hy sau khi suy tính ra cờ vây là do Tô Thần sáng tạo, liên tục cảm thán, từ tận đáy lòng khâm phục.

Nữ Oa bên cạnh đôi mắt đẹp lấp lánh, nội tâm nàng sinh ra một sự hiếu kỳ mạnh mẽ đối với y.

Lần đầu tiên thấy Tô Thần ở Bất Chu Sơn, y bất quá chỉ là Thái Ất trung kỳ nhỏ nhoi, nhưng chỉ sau vạn năm ngắn ngủi, y đã trực tiếp đột phá đến Đại La trung kỳ.

Không những chính diện đánh bại huynh trưởng, thậm chí còn khiến huynh trưởng phải đề cao như vậy, điều này chẳng phải quá khó tin sao?

Nàng biết sự kiêu ngạo trong nội tâm huynh trưởng mình, người có thể khiến y tâm phục như vậy, ngoài Đế Tuấn và Thái Nhất ra, thì chỉ có Tô Thần.

Cảm giác được nội tâm mình ẩn ẩn bài xích y, Nữ Oa ngược lại càng thêm hiếu kỳ.

Cùng lúc đó.

Hồng Quân đang nhắm mắt đả tọa chuẩn bị giảng đạo, y cảm nhận được cảnh tượng trong Tử Tiêu Cung giờ khắc này, hàng lông mày không kìm được khẽ cau lại.

Tô Thần này.

Sáng tạo cờ vây còn quảng bá đến cả Tử Tiêu Cung của ta sao?

Luân Hồi Sơn.

Tô Thần và Bạch Miêu Miêu vừa thưởng thức Tiên Thiên Hầu Nhi Tửu do Lục Nhĩ Mi Hầu tử, vừa lắng nghe Đại Lữ đàn tấu và gõ những âm phù mỹ diệu, nội tâm vô cùng thư thái.

Khi cảm nhận được khí vận của kỳ đạo không ngừng gia trì đến, y lập tức hiểu rằng Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân, hai vị đại sứ quảng bá kia đã thành công rồi.

Quảng bá cờ vây tại đạo trường của Thánh Nhân, hành động này e rằng cũng không ai sánh bằng.

Tô Thần cũng không lo lắng việc làm này sẽ khiến Hồng Quân phản cảm, thậm chí là nhằm vào mình.

Bởi vì cờ vây ẩn chứa thiên địa chí lý, đạo âm dương và sinh tử, đối với việc diễn hóa hoàn thiện Hồng Hoang, có lợi ích không nhỏ.

Hồng Quân là đại ngôn nhân Thiên Đạo khâm định, y cũng là một trong những người hưởng lợi, sao có thể phản đối? "Đã đến lúc đi Đông Hải tranh đoạt rồi!" Từ trên ghế dài đứng dậy, Tô Thần nhìn về phía Đông Hải. "Chủ nhân, người muốn ra ngoài du lịch sao?

Ta cũng muốn đi cùng!" Cảm giác được tâm tư của Tô Thần, Bạch Miêu Miêu lập tức chạy đến, đôi cánh tay trắng như ngó sen ôm lấy y nũng nịu không chịu buông. "Được!" Tô Thần cười cúi người xuống, ôm nàng vào vòng tay mình.

Luân Hồi Sơn có rất nhiều đại trận phòng hộ do mình bố trí, hơn nữa còn có Đại Lữ ở Thái Ất hậu kỳ trấn thủ, cho dù có vấn đề xảy ra, cũng có thể kiên trì đến khi mình trở về. "Lão gia, ta là tọa kỵ của ngài, có thể đi cùng ngài không?" Ngao Thăng thấy Tô Thần dường

như đã quên mất mình, lập tức bò đến thể hiện sự tồn tại. "Đợi đến khi nào ngươi đột phá Thái Ất, tiến hóa thành Ngũ Trảo Kim Long rồi hãy nói." Tô Thần khẽ phất tay, từ chối lòng trung thành của Ngao Thăng.

Nó ra đời đã gần mười vạn năm, lại thêm một phần nhỏ khí vận của mình gia trì, mà mới vừa đột phá Kim Tiên hậu kỳ, có thể thấy nghiệp lực của nó nồng đậm đến mức nào. "Lão gia, ta nhất định sẽ nỗ lực!" Có mục tiêu, ý chí chiến đấu của Ngao Thăng dâng cao. "Con trùng bé bỏng, nhớ kỹ phải trông chừng đạo trường cho lão gia cẩn thận.

Nếu ta trở về phát hiện có sơ suất gì, xem ta có lột da ngươi không!" Nghe lời Bạch Miêu Miêu nói.

Ngao Thăng rụt cổ lại, lăn lộn bò trốn ra sau lão gia.

Kẻ nó sợ nhất.

Không nghi ngờ gì chính là mỹ thiếu nữ phấn điêu ngọc trác, mềm mại đáng yêu trước mắt này.

Mà toàn bộ Luân Hồi Sơn.

Cũng chỉ có lão gia mới có thể khiến vị mỹ thiếu nữ này vui vẻ, rồi tha cho mạng nhỏ của nó.

Thấy cảnh tượng này.

Tô Thần mỉm cười, không quản đến.

Bạch Miêu Miêu rất có chừng mực, cho dù thật sự giáo huấn Ngao Thăng, thì cũng là nó đáng đời.

Sắp xếp mọi việc xong xuôi.

Tô Thần dẫn Bạch Miêu Miêu, lên đường đến Đông Hải tìm bảo vật. .....

Bồng Lai Tiên Đảo là đại bản doanh của Tiên Đình.

Đông Vương Công tuy nói đã đến Tử Tiêu Cung nghe đạo, nhưng y vẫn sắp xếp không ít Đại La cường giả ở lại trấn thủ Tiên Đình, để ứng phó với các sự kiện đột xuất.

Tô Thần để tránh bị người khác phát giác, thôi động 'Thần Ẩn Châu', ẩn mình cùng Bạch Miêu Miêu trong hư không. "Chủ nhân, người muốn tìm Doanh Châu Tiên Đảo thần bí nhất trong Bồng Lai Tam Tiên Đảo sao?" Cảm nhận được hành vi của chủ nhân, Bạch Miêu Miêu rất nhanh đã đoán ra ý đồ của y. "Ừm." Tô Thần khẽ gật đầu.

Y cẩn thận tìm kiếm trong phạm vi gần Bồng Lai Tiên Đảo và Phương Trượng Tiên Đảo, đồng thời tránh né những tướng sĩ tuần tra của Tiên Đình. "Chủ nhân, Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu sau khi có được Bồng Lai Tiên Đảo và Phương Trượng Tiên Đảo, đều không tìm thấy Doanh Châu Tiên Đảo thần bí nhất." "Chúng ta cứ thế này tìm kiếm vô mục đích, chẳng phải sẽ lãng phí thời gian vô ích sao?" Tại Vũ Di Sơn.

Bạch Miêu Miêu chỉ biết Tô Thần đã có được Ngộ Đạo Linh Căn Ngộ Đạo Thần Trà đỉnh cấp, chứ không biết y đã sớm có Tụ Bảo Bồn và Lạc Bảo Kim Tiền.

Bởi vậy nàng lo lắng chủ nhân sẽ công cốc mà về. "Ngô có cái này!" Tô Thần xoa xoa đầu nàng, từ thức hải không gian lấy ra Tụ Bảo Bồn lấp lánh kim quang.

Tụ Bảo Bồn cần một Nguyên Hội mới có thể tụ tập được một đạo 'bảo khí'.

Nếu thời gian tích lũy càng lâu, thì uy năng của đạo 'bảo khí' này sẽ càng mạnh, cấp bậc bảo vật có thể tìm thấy cũng sẽ càng cao.

Kể từ khi bảo bối này ra đời, chưa từng động dụng 'bảo khí' này.

Đây cũng là lý do vì sao Tô Thần lại tự tin có thể tìm thấy Bồng Lai Tiên Đảo. "Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Tụ Bảo Bồn?" Khi Bạch Miêu Miêu trầm tĩnh tâm thần cảm nhận thông tin và công hiệu của bảo vật này, không khỏi há hốc miệng, lộ ra vẻ vô cùng chấn động và kinh hỉ.

Tô Thần mỉm cười, rồi thôi động Tụ Bảo Bồn, sử dụng 'bảo khí' đã tụ tập. "Ông!" Một đạo bảo khí màu vàng cực kỳ rực rỡ từ Tụ Bảo Bồn phát ra, rồi khoảnh khắc biến mất.

May mắn là đạo 'bảo khí' này chỉ có chủ nhân là Tô Thần mới có thể cảm ứng được, bằng không nếu để cường giả Tiên Đình biết được, thì e rằng sẽ sinh ra biến cố. "Hưu!" Tô Thần khẩn trương theo sát đạo bảo khí màu vàng, chờ đợi 'nó' phản hồi vị trí bảo vật cho mình.

Trên mặt biển Đông Hải rộng lớn vô bờ.

Từng luồng không gian gợn sóng nhẹ nhàng dao động, kèm theo từng đợt sóng biển dời núi lấp biển, cơ bản không ai có thể phát giác được điều bất thường.

Cuối cùng.

Chương 63

Bảo khí màu vàng dừng lại bên một tảng đá ngầm, bùng phát ra tia sáng rực rỡ cuối cùng. "Doanh Châu Tiên Đảo sẽ ở đây sao?" Bạch Miêu Miêu nhìn qua một cái, chỉ thấy nơi này là một vùng đá ngầm, bên trên có đủ loại đàn cá thủy tộc sinh sống, không cảm nhận được một chút khí tức động thiên phúc địa đỉnh cấp nào.

Cùng lúc đó.

Tô Thần cảm nhận được phía trước có một luồng bản nguyên khí tức thân cận nhàn nhạt truyền đến. "Miêu Miêu, ngươi hộ pháp cho ngô, ngô xem có phá được đại trận ẩn nấp phòng hộ của Doanh Châu Tiên Đảo không!" "Vâng, chủ nhân!" Bạch Miêu Miêu nghe lời chủ nhân phân phó, lập tức tỏa ra một luồng uy áp, khiến đàn cá thủy tộc xung quanh tứ tán bỏ chạy, đồng thời cảnh giác các sinh linh khác đột nhiên xông vào vùng biển này.

Tô Thần đến nơi bảo khí cuối cùng biến mất, bắt đầu dùng chân linh bản nguyên của mình, cảm ứng năng lượng của đại trận ẩn nấp phòng hộ khu vực này. "Ông!" Điều khiến y kinh hỉ là.

Mình vừa mới tế ra chân linh bản nguyên cảm ứng, liền thuận lợi nhận được phản hồi của trận pháp. 'Chẳng lẽ, tòa Doanh Châu Tiên Đảo này có duyên với ngô?' Nghĩ đến đây.

Tô Thần nội tâm tràn ngập hân hỉ.

Sau khi cảm ứng được đại trận ẩn nấp phòng hộ, Tô Thần dùng Âm Dương Đại Đạo và Ngũ Hành Đại Đạo mà mình nắm giữ, chuẩn bị phá giải trận pháp.

Thậm chí để vạn phần chắc chắn, y còn tế ra một phần Đại Đạo công đức! "Hoa!" Một đạo đường hầm năng lượng quang vựng hiện

lên giữa không trung, khóa chặt Tô Thần.

Khi sắp sửa truyền tống, Tô Thần dẫn theo Bạch Miêu Miêu, cùng nhau tiến vào đường hầm năng lượng này. "Bá!" "Bá!" Thời Không Đại Đạo vô cùng cường đại, còn ẩn chứa từng luồng sức mạnh quy tắc chí cao vô thượng, khiến Tô Thần và Bạch Miêu Miêu như xuyên qua một thế giới ngoại giới độc lập. "Ông!" Vừa mới hoàn hồn.

Hỗn Độn linh khí nồng đậm vô cùng ập vào mũi.

Tô Thần và Bạch Miêu Miêu cảm nhận rõ ràng, tòa Doanh Châu Tiên Đảo này tràn ngập Hỗn Độn linh khí hầu như đã hóa thành dịch. 'Đạo vận' Đại Đạo hàm chứa trong linh khí, dường như đang tự động chui vào trong cơ thể mình.

Phóng tầm mắt nhìn.

Chỉ thấy nơi đây là một thế giới nằm trong hư không, bị vô cùng Đại Đạo bản nguyên và thế giới vĩ lực bao vây, tỏa ra từng tia khí tức hỗn độn bản nguyên vô song. "Tê!" "Đây chính là Doanh Châu Tiên Đảo thần bí nhất trong truyền thuyết sao?" Bạch Miêu Miêu nhìn xuống phía dưới những dải linh căn và Hỗn Độn linh tinh rộng lớn, không khỏi hoàn toàn ngây người.

Bên trong Doanh Châu Tiên Đảo.

Toàn bộ thiên vũ phủ một sắc hỗn độn huyền hoàng, hàng trăm vạn vì tinh thần hỗn độn lóe sáng, chiếu rọi từng luồng huyền hoàng chi quang.

Mặt đất thì là một mảnh đại lục trọn vẹn.

Vô số ngọn núi cao chọc trời lại do Hỗn Độn Linh Tinh biến hóa thành, tỏa ra linh khí hỗn độn nồng đậm.

Núi non trùng điệp, mây biển cuồn cuộn, ánh sáng rực rỡ vạn trượng, suối chảy uốn lượn chín khúc.

Từng gốc cự thụ chọc trời cao vút tận mây, từng khóm Tiên Thiên Linh Căn, quỳnh hoa dược thảo thi nhau khoe sắc, từng hồ Tiên Thiên Linh Hồ tinh la mật bố.

Kim quang vạn đạo cuộn hồng nghê, thụy khí ngàn điều phun tử vụ.

Quả là một tòa Bồng Lai Tiên Đảo độc lập thế ngoại, không hổ là động thiên phúc địa đỉnh cấp nhất Hồng Hoang!

Tô Thần mặt nở nụ cười hân hoan, dắt Bạch Miêu Miêu, đi đến trung tâm nhất của tiên đảo.

"Ong!" Chỉ thấy một khối Hỗn Độn Nguyên Tinh hình bán nguyệt lơ lửng giữa không trung, bên trên dường như được khắc ấn một Đại Đạo Minh Văn chữ 'Địa', tỏa ra thần thánh vĩ ngạn, ấn ký Đại Đạo vĩnh hằng từ thuở tuyên cổ.

"Bá!" Tô Thần vươn tay vẫy một cái, sau đó thu khối Hỗn Độn Nguyên Tinh hình bán nguyệt này vào thức hải, vận dụng chân linh bản nguyên luyện hóa nó.

Y có một trực giác mãnh liệt, rằng mình sở dĩ có thể được đại trận phòng hộ ẩn nấp của Doanh Châu Tiên Đảo chủ động hút vào, chính là vì khối Hỗn Độn Nguyên Tinh hình bán nguyệt này.

"Oanh long long!" Trong khoảnh khắc.

Toàn bộ Bồng Lai Tiên Đảo đều khẽ rung động, các tinh thần hỗn độn trên bầu trời cũng quang mang đại thịnh.

"Thì ra Doanh Châu Tiên Đảo này lại thuộc về 'Địa Đạo' tượng trưng cho Tam Tài Thiên Địa Nhân, trách không được đại trận phòng hộ ẩn nấp lại chủ động hút ta vào!" Sau khi luyện hóa khối Hỗn Độn Nguyên Tinh hình bán nguyệt được khắc ấn Đại Đạo Minh Văn chữ 'Địa', Tô Thần thuận lợi trở thành chủ nhân chân chính của Doanh

Châu Tiên Đảo.

Đồng thời y cũng cuối cùng đã hiểu rõ nguồn gốc của Tam Tiên Đảo Bồng Lai.

Khi Bàn Cổ Đại Thần khai thiên, khối Hỗn Độn Nguyên Tinh này ẩn chứa bản nguyên hỗn độn hùng vĩ, đã bị 'Người' cố ý phá vỡ thành ba khối, diễn hóa thành Tam Tiên Đảo Bồng Lai, nhằm hoàn thiện Tam Tài Thiên Địa Nhân.

Bồng Lai Tiên Đảo có quy mô lớn nhất, tượng trưng cho 'Thiên'.

Phương Trượng Tiên Đảo có quy mô thứ hai, tượng trưng cho 'Nhân'.

Doanh Châu Tiên Đảo có quy mô nhỏ nhất, nhưng lại là khối tinh hoa nhất trong Hỗn Độn Nguyên Tinh, chịu trách nhiệm thừa 'Thiên' khải 'Nhân', vạn tượng canh tân, tượng trưng cho 'Địa'!

Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu được Thiên Mệnh chiếu cố, thuận lợi đoạt được Bồng Lai Tiên Đảo và Phương Trượng Tiên Đảo tượng trưng cho 'Thiên Mệnh' và 'Nhân Mệnh'.

Dù sao, Nhân Đạo chỉ Hồng Hoang vạn linh.

Tiên Đình được Thiên Đạo công nhận là chính thống của Hồng Hoang, bọn họ tự nhiên có tư cách trở thành người được Thiên Đạo chỉ định để thức tỉnh ý chí Nhân Đạo.

Còn Doanh Châu Tiên Đảo đại diện cho 'Địa Mệnh'.

Chỉ có Địa Đạo Chi Chủ hoặc Địa Đạo Khâm Định Thánh Nhân mới có tư cách được nó công nhận.

Hậu Thổ không có Nguyên Thần, lại từ tương lai chưa tới Đông Hải, mà Trấn Nguyên Tử lại đi Tử Tiêu Cung nghe đạo, đặt 'đạo vị' của mình dưới Thiên Đạo Hồng Quân, tự nhiên không thể được

Doanh Châu Tiên Đảo công nhận.

Còn Tô Thần, y là do bản nguyên Luân Hồi Tử Liên – Địa Đạo Chí Bảo biến hóa thành, chính là một trong những Địa Đạo Khâm Định Chúa Tể.

Thêm vào đó, việc y sử dụng 'Tụ Bảo Bồn' thuận lợi tìm được Doanh Châu Tiên Đảo này, việc được công nhận cũng là lẽ thường tình.

"Chúc mừng chủ nhân!" Bạch Miêu Miêu cảm nhận toàn bộ Bồng Lai Tiên Đảo đều đang khẽ hoan hô, lập tức hiểu rằng sau khi chủ nhân luyện hóa khối Hỗn Độn Nguyên Tinh hình bán nguyệt kia, đã trở thành chủ nhân chân chính của tiên đảo.

"Đi thôi, Miêu Miêu, chúng ta đi tầm bảo!" Y xoa xoa mái tóc đen nhánh óng mượt của nàng, kéo cánh tay trắng nõn của nàng, trực tiếp hạ xuống tổ mạch trung tâm của tiên đảo.

Vị trí tổ mạch trung tâm của tiên đảo là một thung lũng được bốn ngọn núi cao ngất bao quanh, khi Tô Thần và Bạch Miêu Miêu hạ xuống, lập tức cảm nhận được ức vạn đạo Hồng Mông Huyền Hoàng Chi Khí vô cùng lạnh lẽo.

Chỉ thấy luồng Hồng Mông Huyền Hoàng Chi Khí khủng bố này, đã cắt nát toàn bộ không gian thành vô số hắc động nhỏ li ti, tỏa ra từng luồng bản nguyên địa hỏa thủy phong.

"Đây…" "Đây là Hồng Mông Lượng Thiên Xích – Công Đức Chí Bảo trong truyền thuyết sao?!" Khi Bạch Miêu Miêu nhìn thấy một cây thước màu hỗn độn huyền hoàng nằm giữa vô số Hồng Mông Huyền Hoàng Chi Khí, nàng kinh hỉ thốt lên.

Cần biết rằng, thế giới Hồng Hoang tổng cộng chỉ có hai kiện Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo.

Tương ứng là do một tầng khai thiên công đức biến hóa thành.

Trong đó một kiện là Bàn Cổ Chính Tông, chí bảo bản mệnh của Thái Thanh Lão Tử – thủ lĩnh Tam Thanh; kiện còn lại chính là Hồng Mông Lượng Thiên Xích trước mắt này.

Hai kiện Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo này, một kiện chủ phòng ngự, một kiện chủ sát phạt, và đặc biệt là sát nhân bất triêm nhân quả.

Chủ nhân là do bản nguyên Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên biến hóa thành, chí bảo bản mệnh của y chính là chủ phòng ngự.

Hiện tại nếu đoạt được kiện Công Đức Chí Bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích sát phạt vô song, bất triêm nhân quả này, thì chiến lực của y sẽ bạo trướng vô số lần!

Lúc này khắc, Tô Thần sau khi nhìn thấy cây Hồng Mông Lượng Thiên Xích này, nội tâm cũng vô cùng kích động.

Mình có nhiều Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm như vậy, nhưng thiếu nhất chính là một kiện chí bảo thuộc tính công kích, nếu có thể đoạt được Hồng Mông Lượng Thiên Xích sát phạt vô song bất triêm nhân quả này, thì điểm yếu của mình sẽ được bù đắp triệt để.

Nếu lại lần nữa đối đầu với Thái Nhất bá đạo tuyệt luân, trong trường hợp không dùng đến át chủ bài, y cũng có cơ hội chiến thắng!

"Ong!" Để đề phòng bất trắc, Tô Thần tế xuất bản mệnh chí bảo Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, trực tiếp trấn áp toàn bộ thiên khung thung lũng.

Đột nhiên, trong thung lũng kim mang đại thịnh, vô số đạo Hồng Mông Huyền Hoàng Chi Khí tỏa ra.

"Hưu ô!" "Hưu ô!" Có lẽ cảm nhận được có người xâm nhập, cây Hồng Mông Lượng Thiên Xích dài ba thước khẽ rung động, từng luồng kim quang tự động bùng phát, tỏa ra ức ức vạn đạo Hồng Mông

Huyền Hoàng Cương Phong lạnh lẽo.

Nó dường như muốn cắt nát tất cả những kẻ xâm nhập thành mảnh vụn, tiêu diệt hư vô, khiến chúng triệt để thân tử đạo tiêu!

Bạch Miêu Miêu thấy cảnh này, bàn tay nhỏ bé trắng nõn điều khiển chí bảo Bạch Hổ Hoàng Ấn, luôn sẵn sàng hỗ trợ chủ nhân trấn áp Hồng Mông Lượng Thiên Xích này, tuyệt đối không thể để nó độn nhập hư không!

Nhưng rất nhanh, Hồng Mông Lượng Thiên Xích vừa rồi còn phản kháng vô cùng kịch liệt, đã chủ động thu liễm tất cả khí thế hủy diệt, lộ ra khí tức vô cùng thân cận và vui vẻ.

"Hưu!" Chỉ thấy một tàn ảnh vàng óng bay đến trước mặt Tô Thần, chính là Hồng Mông Lượng Thiên Xích, nó dường như đang chủ động yêu cầu nhận chủ vậy.

Chí bảo hữu linh.

Tô Thần là Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp của Hồng Hoang, ngưng tụ Đại Đạo Công Đức Kim Luân, lại là chủ nhân của Doanh Châu Tiên Đảo, đương nhiên được Hồng Mông Lượng Thiên Xích yêu quý.

Cảm nhận được khí tức nó chủ động cầu nhận chủ, Tô Thần mặt nở nụ cười hân hoan vô cùng, trực tiếp thôi động chân linh bản nguyên, thu nó vào thức hải luyện hóa.

"Chúc mừng chủ nhân!" Bạch Miêu Miêu từ tận đáy lòng vui mừng cho chủ nhân.

Vốn tưởng rằng thu phục kiện Công Đức Chí Bảo đỉnh cấp này sẽ gặp nhiều sóng gió, ai ngờ đối phương lại chủ động nhận chủ, chuyện này thật quá thuận lợi rồi.

"Miêu Miêu, ngươi đi xem trong thung lũng này có bảo vật nào

khác hoặc dược liệu đỉnh cấp không, ta trước tiên luyện hóa Hồng Mông Lượng Thiên Xích này." "Ừm!" Bạch Miêu Miêu đi đến thung lũng nơi Hồng Mông Lượng Thiên Xích lúc trước tọa lạc, tại vị trí tổ mạch trung tâm phát hiện một mạch Hồng Mông Canh Kim khoáng mạch, tỏa ra Huyền Hoàng Chi Khí vô tận.

Điều này khiến nàng kinh hỉ đến không khép được miệng!

Cần biết rằng, Hồng Mông Canh Kim là dược liệu luyện khí đỉnh cấp nhất trong thế giới hỗn độn, rất nhiều Hỗn Độn Ma Thần đều dùng nó để luyện chế Hỗn Độn Linh Bảo, ai ngờ ở đây lại có nguyên một mạch khoáng mạch!

Phát tài rồi.

Phát tài rồi!

Sau khi luyện hóa tầng Công Đức Cấm Chế đầu tiên của Hồng Mông Lượng Thiên Xích, Tô Thần biết được kiện chí bảo này không chỉ có thể trấn áp khí vận, mà còn sát nhân bất triêm nhân quả, không nhiễm nghiệp lực.

Điều khủng bố nhất là nó còn có thể trực tiếp công kích làm tổn thương chân linh bản nguyên của đối thủ!

Một khi triệt để luyện hóa Công Đức Cấm Chế của kiện chí bảo này, sẽ có thể phát huy ra uy lực vô song chân chính, dùng Hồng Mông đo lường thiên địa, uy áp toàn bộ Hồng Hoang!

"Thì ra đây mới là nguồn gốc chân chính của 'Hồng Mông Lượng Thiên Xích'!" Tô Thần mặt lộ vẻ hân hoan vô cùng, dưỡng Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong chân linh bản nguyên, luyện hóa nó mọi lúc mọi nơi.

"Chủ nhân, ta tìm thấy một mạch Hồng Mông Canh Kim khoáng mạch!" Bạch Miêu Miêu bay tới, vô cùng kích động và hưng phấn báo

cáo tin tức tốt này cho Tô Thần.

"Hồng Mông Canh Kim?" Nghe nàng báo cáo, Tô Thần hai mắt sáng lên.

Chương 64

Tiếp theo, hai người hợp lực, khai quật toàn bộ mạch Hồng Mông Canh Kim khoáng mạch này, thu được một núi có quy mô sánh ngang Luân Hồi Sơn, với chất lượng cao đến hàng chục vạn ức tấn.

"Hồng Mông Canh Kim là dược liệu chính mà Hỗn Độn Ma Thần dùng để luyện khí, na ta có thể lấy nó làm chủ tài, luyện chế ra một thanh chí bảo sánh ngang Khai Thiên Thần Phủ không?" Tô Thần đã khai sáng 《Bàn Cổ Sáng Thế Kinh》, lại được truyền thừa 《Khai Thiên Cửu Thức》 của Bàn Cổ Đại Thần, nếu có thể luyện chế một thanh Khai Thiên Thần Phủ, dù là dùng để tu luyện hay giết địch, đều có thể phát huy tối đa thực lực chân chính của mình!

Nghĩ đến đây, y thu tất cả Hồng Mông Canh Kim khoáng mạch vào không gian thức hải, đợi thời cơ thích hợp sau này sẽ luyện chế Khai Thiên Thần Phủ trong tâm trí mình.

"Miêu Miêu, chúng ta đi xem tổ mạch phía Đông." Tại tổ mạch trung tâm đã thu được Hồng Mông Lượng Thiên Xích và một mạch Hồng Mông Canh Kim khoáng mạch, nội tâm Tô Thần đại hảo, đồng thời kỳ vọng có thể có thêm nhiều thu hoạch hơn nữa.

Rất nhanh, hai người bay đến tổ mạch phía Đông của Doanh Châu Tiên Đảo.

Nhìn từ trên không xuống, đập vào mắt là một hồ nước lấp lánh sóng biếc, nước hồ phản chiếu ánh sáng ba màu vàng, bạc, tím.

"Lại là cả một hồ Tam Quang Thần Thủy?!" Thấy ánh sáng ba màu vàng bạc tím, Bạch Miêu Miêu hơi mở to hai mắt, nội tâm tràn ngập kích động.

Lần trước khi cùng chủ nhân du lịch Bất Chu Sơn, đã phát hiện cả

một hồ Tam Quang Thần Thủy ở vùng đất quý giá nơi thai nghén Tạo Hóa Thanh Liên.

Hiện tại lại phát hiện cả một hồ ở tổ mạch phía Đông của Doanh Châu Tiên Đảo này, hơn nữa quy mô của nó gấp mấy chục, mấy trăm lần so với lần trước, vậy nó phải ẩn chứa bao nhiêu Tam Quang Thần Thủy với số lượng thiên văn đây?

"Hoa!" Ngay khi Bạch Miêu Miêu còn đang chấn động, có ba luồng năng lượng quầng sáng màu trắng sữa nhanh chóng lan tỏa, bao phủ toàn bộ mặt hồ như mây mù, tỏa ra Đạo Vận Huyền Quang vô tận, như mộng như huyễn.

"Ong!" Từ từ, chỉ thấy giữa hồ nước, ba tòa đài sen màu trắng từ từ bay lên, Thần Vận Đại Đạo màu trắng khủng bố lan tỏa, phối hợp với thần quang vàng, bạc, tím phản chiếu từ Tam Quang Thần Thủy, hiện ra vô cùng thần thánh thuần khiết.

Tô Thần và Bạch Miêu Miêu cảm nhận rõ ràng, khi hít vào Đạo Vận năng lượng màu trắng, không chỉ có thể khiến tâm thần mình yên tĩnh, thậm chí dường như còn gột rửa mọi ô uế và sát khí trên thế gian.

Rất nhanh, ba tòa đài sen hoàn toàn bay lên khỏi mặt hồ, bùng phát thần mang rực rỡ vô biên, gột rửa tất cả sát khí và ô uế chi khí trên thế gian.

Một tòa đài sen màu trắng có Thập Nhị Phẩm.

Một tòa đài sen màu trắng có Lục Phẩm.

Một tòa đài sen màu trắng có Tam Phẩm.

Đài sen Tam Phẩm và đài sen Lục Phẩm bao quanh đài sen màu trắng Thập Nhị Phẩm, hệt như những đứa trẻ đi theo phía sau mẹ mình.

“Ba tòa Tịnh Thế Bạch Liên?!” Bạch Miêu Miêu vừa kinh vừa hỉ.

Nàng không ngờ rằng, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên trong truyền thuyết cũng ở trên Doanh Châu Tiên Đảo, hơn nữa còn thai nghén ra hai tòa đài sen phẩm cấp khác nhau, điều này thật khiến người ta kinh hỉ quá đỗi!

“Hoa!” Chưa kịp đợi hai người có hành động gì, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên khẽ lay động, hóa thành một đạo quang mang màu trắng bay đến trước mặt Tô Thần.

“Ong!” Tô Thần thu nó vào thức hải, dùng chân linh bản nguyên tiến hành luyện hóa.

“Thì ra Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên cũng thuộc về Địa Đạo Bảo Vật, công hiệu và chức năng của nó là tịnh hóa sát khí và oán niệm của vong hồn Địa Phủ.” “Còn Lục Phẩm Bạch Liên và Tam Phẩm Bạch Liên này, thì là do nó hấp thu quá nhiều năng lượng Tam Quang Thần Thủy mà thai nghén ra, mục đích là hy vọng có thể đản sinh linh thức, từ đó hóa hình xuất thế, để cầu chứng đạo.” “Ta là do Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên biến hóa thành, cùng tông đồng nguyên với Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, thêm vào đó lại là người được Địa Đạo chỉ định để hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi, vì vậy nó mới chủ động nhận chủ!” Trong thiết tưởng của Tô Thần, một khi Địa Đạo hiện thế, thì chí bảo bản mệnh Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên của mình sẽ gánh vác trọng trách hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi, không thể dễ dàng sử dụng.

Hiện tại có được Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên này, vừa vặn có thể dùng làm bổ sung.

“Ong!” Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên trong thức hải của Tô Thần khẽ rung động, dường như đang thỉnh cầu y đi điểm hóa hai ‘đứa con’ mà nó thai nghén, ban cho chúng một tia sinh cơ.

“Ta hướng ngươi hứa hẹn, nếu chúng có thể thuận lợi đản sinh linh thức, ta nhất định sẽ dốc hết toàn lực bồi dưỡng!” Tô Thần cảm nhận được suy nghĩ của ‘nó’, trịnh trọng hứa hẹn.

Nhưng nội tâm y cũng rất rõ ràng, hai tòa đài sen này muốn đản sinh linh thức, thực sự là quá khó khăn.

Hơn nữa, căn nguyên của chúng cũng sẽ bị hạn chế, cao nhất sẽ không vượt quá Cửu Phẩm, chứ đừng nói đến việc đạt được phẩm cấp Thập Nhị Phẩm của bản thể.

“Hoa!” Được Tô Thần hứa hẹn, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên khẽ lay động, một đạo thần mang màu trắng rực rỡ nhập vào thức hải của y, Tiên Thiên Cấm Chế trong nháy mắt đã chủ động dung hợp hai mươi lăm đạo!

Cảm giác được tin tức này, khóe miệng Tô Thần khẽ cong lên, lộ ra một tia hân hoan.

Y rất rõ, sở dĩ có thể nhanh chóng dung hợp Tiên Thiên Cấm Chế như vậy, nguyên nhân chủ yếu là Tịnh Thế Bạch Liên cùng tông đồng nguyên với mình, và ý chí cuối cùng của nó nguyện ý dung hợp với mình.

“Hoa lạp lạp!” Tô Thần sử dụng thần thông, thu cả hồ Tam Quang Thần Thủy rộng lớn vô bờ này vào không gian thức hải, chuẩn bị mang hai tòa Tịnh Thế Bạch Liên này về Luân Hồi Sơn dốc lòng bồi dưỡng.

Nếu chúng thăng cấp lên Cửu Phẩm mà vẫn không thể thuận lợi đản sinh linh thức, thì mình đành phải lựa chọn thôn phệ bản nguyên của chúng để cường đại Luân Hồi Tử Liên của mình.

Dù sao, các Tiên Thiên Liên Đài cùng tông đồng nguyên, có thể dung hợp lẫn nhau.

Một khi bản nguyên đột phá chất cốc, thì có thể thăng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo, công hiệu mà nó phát huy ra sẽ mạnh gấp mấy lần, mấy chục lần so với trước đây!

Cơ hội như vậy, Tô Thần không thể bỏ lỡ!

Tiếp theo, Bạch Miêu Miêu ở tổ mạch phía Nam phát hiện một gốc Tiên Thiên Linh Căn Thượng Phẩm 'Hồn Tủy Lưu Ly Thảo', hình dáng trong suốt như lưu ly đen. 'Hồn Tủy Lưu Ly Quả' mà nó thai nghén, bảy ngàn năm nở hoa một lần, bảy ngàn năm kết quả một lần, bảy ngàn năm chín một lần, cần trọn hai vạn mốt ngàn năm mới có thể thu hoạch ba mươi sáu quả.

Công hiệu của nó có thể dùng để dưỡng thần hồn, tăng cường lực thần hồn, đồng thời còn có một phần công hiệu tẩy tịnh nghiệp lực, thuộc về Địa Đạo Linh Căn.

"Quả 'Hồn Tủy Lưu Ly Quả' mà gốc linh căn này thai nghén, có thể cho con ba ba nhỏ kia dùng!" Sau khi biết được tác dụng của 'Hồn Tủy Lưu Ly Thảo', Bạch Miêu Miêu lần đầu tiên nghĩ đến Ngao Thăng.

Nàng bình thường tuy thích trêu chọc nó, nhưng khi có lợi ích, cũng sẽ lần đầu tiên nghĩ đến nó.

Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

Cùng với việc Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân thuận lợi quảng bá 'Vi Kỳ', Tam Thanh, Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Minh Hà, Côn Bằng và các cường giả khác đều bắt đầu tự mình thực hành.

Dù sao, Vi Kỳ ẩn chứa thiên địa chí lý, Đại Đạo Âm Dương Sinh Tử, đối với tất cả những người chứng đạo mà nói đều có lợi ích lớn.

Thêm vào đó, mọi người trong Tử Tiêu Cung hoặc bế quan tọa

thiền, hoặc dùng thần thức giao lưu luận đạo lẫn nhau, dùng 'Kỳ Đạo' cảm ngộ thiên địa chí lý, luận đạo lẫn nhau cũng càng tiện lợi.

Từng cường giả đỉnh cấp thôi động Linh Bảo trong tay mình, hóa thành một 'kỳ bàn', theo quy tắc Vi Kỳ, hai người đối dịch.

Không lâu sau, toàn bộ Tử Tiêu Cung đều tràn ngập các loại Đại Đạo Pháp Tắc, thi nhau bác dịch, thí sát, luận đạo, thăng hoa.

Có kim qua thiết mã.

Có vạn tượng canh tân.

Có tử khí đông lai.

Có tranh phong tương đối.

Cũng có ngươi chết ta sống!

Các loại dị tượng, kinh động đến cả đồng tử Hạo Thiên và Dao Trì ngồi dưới Hồng Quân cũng bắt đầu tò mò, sau đó họ cũng bị đồng hóa, bắt đầu đối dịch ở một bên.

Theo thời gian cận kề, tất cả mọi người đều dừng lại.

Nghĩ đến những cảm ngộ về Thiên Địa Đại Đạo trong lần đối dịch này, cũng như thu hoạch khi luận đạo với đạo hữu, tất cả Đại La Chưởng Đạo Giả đều cảm thấy thu hoạch không nhỏ.

"Giờ lành đã đến!" Hạo Thiên và Dao Trì theo lời lão gia dặn dò, đóng cửa Tử Tiêu Cung.

Tam Thiên Tử Tiêu Khách chỉnh tề ngồi ngay ngắn, kiên nhẫn chờ đợi Hồng Quân Thánh Nhân giảng đạo lần thứ hai.

"Hoa!" Lúc này, một bóng người cổ phác gầy gò cao tọa trên Cửu Thải Tường Vân, toàn thân tỏa ra khí tức thần thánh vĩ ngạn, chí cao vô thượng, hệt như duy nhất trên thế gian!

“Bái kiến Thánh Nhân!” “Bái kiến Lão Sư!” “Bái kiến Đạo Tổ!” Một số người có tâm tư linh hoạt, không chỉ xưng ‘Lão Sư’, thậm chí còn gọi Hồng Quân bằng danh ‘Hồng Hoang Đạo Tổ’, chỉ hy vọng có thể để lại ấn tượng tốt trước mặt Thánh Nhân.

Đối với điều này, sắc mặt Hồng Quân không chút dao động.

“Ong!” Y tế xuất Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn khuyết – Hỗn Độn Chí Bảo, âm thầm câu thông Thiên Đạo Hồng Hoang, giáng xuống ức ức vạn đạo ‘Sức Mạnh Quy Tắc của Thiên Đạo’.

Trong đại điện tràn vào bản nguyên Đạo Vận vô cùng của Đại Đạo Quy Tắc, hóa thành vô lượng tường vân, tử khí đông lai ức vạn dặm, hà quang vạn đạo nhuộm chư thiên.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Tinh hà lưu chuyển, vũ trụ luân hồi.

Các loại dị tượng phân trình hiển hóa mà ra, khiến tất cả những người nghe đạo tại chỗ đều tâm trì mục huyễn.

“Có vật hỗn thành, sinh trước thiên địa.

Tịch hề liêu hề, độc lập mà bất cải.

Chu hành mà bất đãi, có thể vi thiên địa mẫu.” Hồng Quân không nói lời thừa thãi, trực tiếp khai giảng.

Trong đại điện tràn ngập tử khí vô cùng, ẩn chứa bản nguyên Đại Đạo vô thượng và quy tắc Thiên Đạo, từ gần đến xa lan tỏa lên tất cả những người nghe đạo.

Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề ngồi hàng đầu, nhận được sự gia trì là nhiều nhất và lớn nhất.

Họ nhanh chóng nhắm mắt, toàn lực cảm ngộ ‘Đạo’ mà Hồng Quân giảng, từ từ ấn chứng Đại Đạo Pháp Tắc truyền thừa của mình,

toàn thân tỏa ra khí tức Đại Đạo huyền chi hựu huyền.

Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Côn Bằng, Minh Hà, Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu và các Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp khác lần lượt ngồi hàng thứ hai, thứ ba.

Sự gia trì Đạo Vận Đại Đạo và Sức Mạnh Quy Tắc của Thiên Đạo mà họ nhận được, càng về sau thì càng giảm dần.

Rất nhiều người nghe đến mê mẩn, nhiều người thì gãi tai gãi đầu, vẻ mặt mơ màng.

Hồng Quân trước khi kết thúc giảng đạo, cũng thuận thế truyền 《Trảm Tam Thi》 chi pháp do mình khai sáng cho tất cả những người nghe đạo, để họ tự mình quyết định 'Chứng Đạo Chi Lộ' sẽ đi trong tương lai.

Thái Thanh Lão Tử cảm ngộ và nắm giữ Đan Đạo Pháp Tắc truyền thừa của mình đến cảnh giới viên mãn, thuận lợi dẫn động Trường Hà Vận Mệnh, từ đó cảm nhận được Đại Đạo Quy Tắc.

Đột phá cận kề, nhưng lại như cách một tầng thiên tiệm.

Y chỉ do dự trong chốc lát, lựa chọn từ bỏ 《Cửu Chuyển Nguyên Công》 truyền thừa của mình, chuyển sang tu luyện 《Trảm Tam Thi》 chi pháp do Hồng Quân khai sáng.

"Ong!" Sức Mạnh Quy Tắc của Thiên Đạo vô biên gia trì mà đến.

"Trảm!" Cùng với tiếng khẽ quát của y, một đạo nhân từ bi thiện mục, đầu tóc bạc phơ được trảm ra từ thức hải.

"Hoa lạp lạp!" Trường Hà Vận Mệnh cuộn lên sóng lớn vô biên, nuốt chửng Thái Thanh Lão Tử.

Y nghịch dòng Trường Hà Vận Mệnh, nhảy vọt ra ngoài.

“Kiến qua bản tôn!” Thiện Thi mỉm cười hướng về Thái Thanh Lão Tử hành lễ.

“Không cần đa lễ, ngươi và ta vốn là nhất thể.” “Từ nay về sau, ngươi là Thái Thượng Lão Quân!” Thái Thanh Lão Tử mặt nở nụ cười hân hoan vô cùng, với tư cách là người đầu tiên trong Tam Thiên Tử Tiêu Khách trảm thi đột phá Chuẩn Thánh, nội tâm y hào tình vạn trượng.

Chuẩn Thánh và Hỗn Nguyên Kim Tiên đồng cảnh, tuy rằng cách xưng hô khác nhau, chiến lực khác nhau, nhưng cảnh giới lại nhất trí.

Hỗn Nguyên giả, nguyên khí chưa phân, hỗn độn hợp nhất, là khởi thủy của nguyên khí!

Hỗn Nguyên bao la vạn vật, không gì không có; Hỗn Nguyên không phải tạp loạn vô chương, mà là một loại diễn biến hỗn hóa có trật tự.

Hỗn Nguyên là lý, là đạo, là Đại Đạo của thiên địa, minh bạch Sức Mạnh Quy Tắc của Đại Đạo, vạn vật vốn Hỗn Nguyên, cái lớn không ngoài, cái nhỏ không trong.

Chương 65

Đại La tuy nói đã thoát khỏi Trường Hà Thời Gian, là người chứng đạo, nhưng so với Chuẩn Thánh, còn thiếu 'ý Hỗn Nguyên' và 'Sức Mạnh Quy Tắc', đây là sự khác biệt về chất và lượng!

Trong thế giới Hồng Hoang, cường giả Đại La có thể xưng là Đại Thần Thông Giả, còn Chuẩn Thánh (Hỗn Nguyên Kim Tiên) thì xưng là Đại Năng, nghĩa là rộng lớn vô lượng, không gì không thể!

"Chúc mừng Thái Thanh đạo hữu!" "Chúc mừng Thái Thanh đạo hữu thuận lợi trảm thi, thành tựu Chuẩn Thánh, Đại Đạo khả kỳ!" "Chúc mừng Thái Thanh đạo hữu thuận lợi trảm thi, thành tựu Chuẩn Thánh, Đại Đạo khả kỳ!" Một số cường giả Đại La phía sau tận mắt chứng kiến Thái Thanh Lão Tử trảm thi đột phá Chuẩn Thánh, từng người một ngưỡng mộ vô cùng, sau đó liên tục đứng dậy hành lễ chúc mừng.

Tiếp theo, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng dẫn động Trường Hà Vận Mệnh, thuận lợi trảm ra Thiện Thi, trở thành vị khách thứ hai của Tử Tiêu Cung đột phá Chuẩn Thánh.

Thông Thiên, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bốn người cũng lần lượt trảm thi đột phá Chuẩn Thánh, trực tiếp khởi xướng một làn sóng chuyển sang tu luyện 《Trảm Tam Thi》 chi pháp chứng đạo trong toàn bộ Tử Tiêu Cung.

Đế Tuấn, Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu, Phục Hy, Minh Hà, Côn Bằng – những Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp, người mang đại khí vận, cũng lần lượt chuyển sang tu luyện 《Trảm Tam Thi》 chi pháp chứng đạo, thuận lợi trảm thi đột phá Chuẩn Thánh.

Đến đây, thế giới Hồng Hoang chính thức đón chào thời đại

Chuẩn Thánh!

Một đại thế thực sự hùng vĩ, cũng chính thức kéo màn!

Cùng lúc đó, không ít người nhìn về phía Thái Nhất bên cạnh Đế Tuấn, nội tâm tràn đầy tò mò.

Y là Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp, thân mang đại công đức, đại khí vận, hơn nữa có Khai Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung bản mệnh, phúc duyên của y có thể nói là quán tuyệt Hồng Hoang!

Với danh tiếng đệ nhất cường giả Đại La của Thái Nhất, muốn trảm thi đột phá Chuẩn Thánh, đáng lẽ phải là chuyện dễ như trở bàn tay?

Nhưng vì sao y đến bây giờ vẫn chưa thể đột phá?

Đế Tuấn không thúc giục, cũng không đánh thức Thái Nhất đang bế mục tọa thiền.

Y biết nhị đệ kiên trì 'đạo' của mình, y muốn đi con đường lấy lực chứng đạo mạnh nhất, tuyệt đối sẽ không dễ dàng chuyển sang tu luyện 《Trảm Tam Thi》 chi pháp chứng đạo.

"Hoa lạp lạp!" Đột nhiên, Trường Hà Vận Mệnh thần thánh vĩ ngạn, vĩnh hằng từ thuở tuyên cổ lại lần nữa được dẫn động ra, bùng phát uy lực ngập trời, trực tiếp nuốt chửng Thái Nhất.

Y đầu đội Hỗn Độn Chung, nghịch dòng Trường Hà Vận Mệnh mà lên, bóng hình bá khí vĩ ngạn đó, khiến tất cả mọi người có mặt đều phải trầm trồ khen ngợi.

Rất nhanh, Trường Hà Thời Gian cũng bị y dẫn động ra.

Hai dòng sông thần bí và cường đại nhất bắt đầu giao thoa, bóng hình Thái Nhất luôn đứng trên đỉnh sóng, phủ khám vạn cổ, bễ nghễ thiên hạ!

“Oanh!” Một luồng khí thế khủng bố vô cùng càn quét toàn bộ Tử Tiêu Cung.

Ngay cả các Đại Năng vừa trảm thi đột phá Chuẩn Thánh, cũng đều cảm thấy kinh ngạc.

Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Đông Vương Công, Phục Hy, bọn họ đồng loạt nhìn về phía bóng hình Thái Nhất, ánh mắt có sự kiêng kỵ, khâm phục, trầm trồ và tán thán.

Hồng Quân cao tọa trên Cửu Thải Tường Vân thấy cảnh này, trên khuôn mặt cổ tỉnh vô ba lộ ra một tia thưởng thức nhàn nhạt.

Doanh Châu Tiên Đảo.

Phải mất hàng ngàn năm, Tô Thần và Bạch Miêu Miêu cuối cùng đã thu hoạch toàn bộ Tiên Thiên Linh Bảo, Tiên Thiên Linh Căn và thiên tài địa bảo ẩn chứa trên tiên đảo này.

Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo: Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo: Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên.

Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo: Câu Hồn Tác và Đả Hồn Tiên.

Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo: Âm Dương Tử Thụ Tiên Y, Lục Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, Lạc Phách Tán.

Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo: Tam Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, Dẫn Hồn Châm, Hoàng Tuyền Ấn.

Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Căn: Hồn Tủy Lưu Ly Thảo.

Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Căn: Tam Diệp Hoàng Minh, Tử Cực Phệ Hồn Lan.

Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Căn: U Lan Thảo, Địa Nguyên Quả

Thụ.

Thấy những thu hoạch đầy ắp này, nội tâm Tô Thần vô cùng sảng khoái.

Về sau khi Địa Đạo xuất thế, những bảo vật thuộc tính Địa Đạo này sẽ càng hoàn thiện Địa Phủ U Minh, đối kháng Thiên Đạo cũng sẽ gia tăng không ít nội tình.

"Chủ nhân, trên tiên đảo còn có chín mạch Tiên Thiên Canh Kim, Đồng Mẫu, Tử Kim, Vẫn Thiết khoáng mạch, nếu khai quật toàn bộ ra, e rằng còn cần hàng vạn năm." Bạch Miêu Miêu đếm ngón tay, hân hoan báo cáo thành quả mình phát hiện cho Tô Thần.

"Những cái đó đợi sau hãy nói, việc khẩn cấp quan trọng nhất bây giờ, chính là tiêu hóa những thu hoạch lần này!" Tô Thần rất rõ, sau khi Hồng Quân giảng đạo lần thứ hai kết thúc, Hồng Hoang sẽ bước vào thời đại Chuẩn Thánh.

Nhưng nếu không thể chuyển hóa những thu hoạch này thành thực lực, thì dù mình có át chủ bài, cuối cùng vẫn sẽ bị những cường giả đỉnh cấp kia kéo giãn khoảng cách.

Tiếp theo, Tô Thần tại tổ mạch trung tâm tiên đảo, thao túng bản nguyên Hỗn Độn Nguyên Tinh, kiến tạo ra một đại điện hùng vĩ tráng lệ, và dẫn dắt tất cả linh khí tổ mạch tụ tập về.

Xong xuôi mọi việc, Tô Thần tế xuất bồ đoàn tự tay mình làm, sau đó khoanh chân ngồi lên, vận chuyển công pháp truyền thừa 《Luân Hồi Đạo Kinh》, rèn luyện pháp lực và Nguyên Thần của mình.

Sau khi đột phá đến Đại La, muốn tiến thêm một bước, ngoài việc cảm ngộ và nắm giữ Đại Đạo Pháp Tắc, Nguyên Thần và pháp lực của bản thân cũng phải đạt đến cảnh giới tương ứng mới có thể thuận lợi đột phá.

Tô Thần cảm ngộ và nắm giữ Đại Đạo Pháp Tắc, đã vượt xa cảnh giới hiện tại của y.

Y muốn đột phá đến cảnh giới tiếp theo, chỉ cần rèn luyện pháp lực và Nguyên Thần của mình, là có thể dễ dàng đột phá.

"Ong!" Khi Tô Thần thôi động Tam Hoa đỉnh Đại La Đạo Quả của mình, toàn bộ đại điện bế quan đều được chiếu sáng thành một biển vàng tím.

Lực lượng Đại Đạo Pháp Tắc giữa thiên địa ùn ùn kéo đến, vây quanh thân thể y, như đồng thị tại bồ bặc triều bái.

Cùng lúc đó, linh khí hỗn độn của tổ mạch tiên đảo bị cấp tốc hút đến, nồng đậm đến mức hóa thành sương mù rồi hóa thành dịch, biến thành từng luồng khí lưu hỗn độn huyền hoàng xoáy tròn dũng mãnh lao về phía Tô Thần, nhập vào Tam Hoa đỉnh đầu y.

Chất lượng linh khí hỗn độn mạnh hơn linh khí tiên thiên vô số lần, điều quan trọng nhất là trong đó còn xen lẫn một tia Sức Mạnh Quy Tắc của Đại Đạo.

Dã chích hữu Bồng Lai Tiên Đảo hoàn bảo trì trứ Hỗn Độn Nguyên Tinh bản nguyên, tài hội hữu như thử tinh thuần Hỗn Độn linh khí.

"Ô!" "Ô!" "Ô!" Lực lượng Đại Đạo Pháp Tắc vô tận dưới sự tẩy lễ của ba đóa đạo hoa, thăng hoa thành bản nguyên Đại Đạo tinh thuần, cùng với 'Sức Mạnh Quy Tắc' ẩn chứa trong linh khí hỗn độn, hóa thành năng lượng tinh thuần, nhập vào ba đóa đạo hoa.

"Ong!" Tử khí vô biên đông lai, lan tỏa chư thiên hoàn vũ.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Ức vạn vạn điều Đại Đạo Quy Tắc rực rỡ phổ tả thiên địa chí lý, rải rắc Đạo Vận vô biên, diễn dịch Đạo Pháp Tự Nhiên vạn vật luân

hồi.

Các loại dị tượng Đại Đạo phân trình mà ra, cuối cùng diễn hóa thành từng tòa Đại Đạo Thần Luân thần thánh vĩ ngạn, xoay quanh thân thể Tô Thần.

"Hoa!" Chỉ thấy Tam Hoa đỉnh Đại La Đạo Quả của Tô Thần đồng loạt nở rộ, bùng phát uy lực bản nguyên khủng bố, dung nhập bản nguyên Đại Đạo hùng vĩ và linh khí hỗn độn vào đó.

Các Đại Đạo Thần Luân xoay quanh hư không, khai thủy mạn mạn tương dung, diễn hóa xuất khai thiên tích địa, âm dương sơ phân, tiệt đoạn thời không, vũ trụ luân hồi đẳng khủng bố dị tượng. …Hồng Hoang tu luyện không tính năm tháng.

Vạn năm tuế nguyệt thoắt cái trôi qua.

Khi mấy tòa Đại Đạo Thần Luân lơ lửng giữa không trung từ từ hợp nhất, càng tôn lên vẻ thần thánh vĩ ngạn, vĩnh hằng từ thuở tuyên cổ của Tô Thần, ba đóa đạo hoa bùng phát chí lý Đại Đạo cực hạn rực rỡ, từng luồng Sức Mạnh Quy Tắc dung nhập hư không, dẫn động ra một dòng Trường Hà Thời Gian mênh mông cuồn cuộn, thần bí vĩ ngạn.

"Oanh!" Ba loại Sức Mạnh Quy Tắc màu vàng, bạc, tím khác nhau dung hợp, lao vào Trường Hà Thời Gian, hựu nhất thứ khiên dẫn xuất lánh ngoại nhất điều vô biên vĩ ngạn đích Trường Hà Vận Mệnh.

"Hoa lạp lạp!" "Hoa lạp lạp!" Trường Hà Thời Gian và Trường Hà Vận Mệnh đan xen, từ từ nuốt chửng Tô Thần.

Chỉ thấy một 'tương lai thân' từ thân thể y xuất ra, nghịch dòng sóng mà lên, sừng sững trên đỉnh cự lãng, phủ khám thiên địa.

Từ đầu đến cuối, bản thể Tô Thần ngồi khoanh chân trên bồ đoàn, nhắm nghiền hai mắt.

Bất tri đạo quá khứ liễu đa cửu.

Dữ tha nhất mô nhất dạng đích ‘quá khứ thân’ tại Trường Hà Thời Gian trung hiển hóa nhi xuất, tại thiên địa chí lý dữ đại đạo luân hồi giao chức hạ. ‘Tương lai thân’ chủ động dung hợp với ‘quá khứ thân’.

“Oanh!” Trong khoảnh khắc, bản thể Tô Thần bùng phát khí thế ngập trời, vô số dị tượng Đại Đạo đồng loạt vỡ nát, hóa thành Đạo Vận tinh thuần phủ phục quanh thân thể y.

“Hưu!” Y mở choàng hai mắt, nghị nhiên quyết nhiên lao vào Trường Hà Thời Gian và Trường Hà Vận Mệnh.

Khi ‘hiện tại thân’ cùng ‘tương lai thân’ và ‘quá khứ thân’ nhìn nhau, ba bóng hình chiếu rọi lẫn nhau, bắt đầu dần dần dung hợp.

“Hoa lạp lạp!” Trường Hà Thời Gian và Trường Hà Vận Mệnh không ngừng tuôn chảy, từng đóa sóng hoa chiếu rọi cuộc đời của vạn linh Hồng Hoang, sau đó chìm vào trường hà, đi theo quỹ tích vận mệnh đã định.

Còn Tô Thần, trong cự lãng này bị thôn phệ, bị nhấn chìm, bị chìm xuống đáy sông.

Nhưng bóng hình y chưa từng ngừng bước, vẫn luôn nghịch dòng mà lên, tiếp tục leo trèo, cuối cùng sừng sững trên đỉnh sóng!

“Ong!” Một luồng thần quang thần thánh vĩ ngạn, vô biên vô tế, thương khung quảng quảng, đại địa du du bùng phát ra.

Chỉ thấy thiên địa Hồng Hoang trong Trường Hà Thời Gian và Trường Hà Vận Mệnh đều đang kịch liệt rung động.

Các loại dị tượng lần lượt phù hiện ra, tinh hà lưu chuyển, vũ trụ tịch diệt, thế giới luân hồi.

Trong sự chiếu rọi của nhiều dị tượng, cuối cùng hiện hóa ra một bóng hình thần thánh vĩ ngạn.

Khóe miệng Tô Thần khẽ cong lên, đôi mắt sáng rực kỳ lạ, tựa như tia sáng đầu tiên khai thiên tích địa chiếu rọi thiên địa!

"Cuối cùng cũng cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc truyền thừa đến cảnh giới viên mãn!" Lần bế quan này, thu hoạch lớn nhất không phải là thuận lợi đột phá đến Đại La Hậu Kỳ, mà là cảm ngộ và nắm giữ Đại Đạo Pháp Tắc truyền thừa của mình đến cảnh giới viên mãn, và thuận lợi cảm ngộ Sức Mạnh Quy Tắc Luân Hồi.

Có thể nói, đây là một bước tiến mang tính biểu tượng. 'Quá khứ thân' của mình không những được tăng cường thêm một bước, thậm chí ngay cả 'tương lai thân' cũng ngày càng ngưng luyện, lực chiến đấu khi triệu hoán ra cũng sẽ bạo trướng theo cấp số nhân!

"Hiện nay ta đã cảm ngộ và nắm giữ Luân Hồi Đại Đạo đến cảnh giới viên mãn, tiếp theo là lúc tiếp tục dấn thân vào hành trình 'chứng đạo', cảm ngộ Đại Đạo Quy Tắc, để chứng đắc Hỗn Nguyên!" Sau khi xác định phương hướng phát triển tương lai, Tô Thần kết thúc bế quan.

Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

Sau khi giảng đạo lần thứ hai kết thúc, tất cả Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp hầu như đều thuận lợi trảm thi đột phá Chuẩn Thánh, duy chỉ có Thái Nhất kiên định đi con 'đạo' của mình, đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên.

"Lần giảng đạo này kết thúc, một Nguyên Hội sau, Bản Tọa sẽ khai giảng Thánh Nhân chi đạo!" Hồng Quân cao tọa trên Cửu Thải Tường Vân, đôi mắt cổ phác dường như xuyên qua trùng trùng không gian, nhìn về phía Đại Điện Bàn Cổ ở Bất Chu Sơn, lộ ra một tia ý vị thâm trường.

“Đa tạ Lão Sư vô tư truyền đạo!” “Đa tạ Lão Sư vô tư truyền đạo!” “Đa tạ Đạo Tổ vô tư truyền đạo!” Tam Thiên Tử Tiêu Khách đồng loạt đứng dậy, cung kính hành lễ tạ ơn Hồng Quân.

Ngay khi Hồng Quân chuẩn bị rời đi, Đế Tuấn tiến lên cung kính hành lễ.

“Kính hỏi Lão Sư, Tô Thần và ngài có còn nhân quả không?” “Bá!” Tam Thanh, Đông Vương Công, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và các Đại Năng khác nghe vấn đề của Đế Tuấn, từng người một đều nghiêng tai lắng nghe, nội tâm tò mò.

Tô Thần trong vỏn vẹn mười mấy vạn năm đã quật khởi mạnh mẽ, rất nhiều người ngoài việc kiêng kỵ y ngưng tụ Đại Đạo Công Đức Kim Luân, điều quan trọng nhất còn là việc Hồng Quân đã đích thân ra tay kết thúc nhân quả ở Bất Chu Sơn lúc trước.

Do đó, tất cả Đại Năng đều kiêng kỵ y, sợ rằng sẽ vì thế mà liên lụy đến Hồng Quân.

Chương 66

"Bản Tọa khi xưa tranh đạo với Ma Tổ La Hầu, Tô Thần đã phá hủy 'Ma Đạo Hiến Tế Cấp Thủ Đại Trận' do Ma Tộc bố trí, đã đóng góp nhất định vào việc Bản Tọa giành chiến thắng trong Đạo Tranh." "Lần trước ở Bất Chu Sơn, Bản Tọa và y đã triệt để kết thúc nhân quả!" Hồng Quân biết suy nghĩ trong lòng một chúng cường giả, bèn mở lời nói rõ nguyên do, không muốn vì Tô Thần mà ảnh hưởng đến đại thế Hồng Hoang trong tương lai.

"Đa tạ Lão Sư giải hoặc!" Đế Tuấn trịnh trọng hành lễ.

Lúc này khắc, tất cả Đại Năng nội tâm đều thầm thở phào nhẹ nhõm.

Vì Hồng Quân Thánh Nhân và Tô Thần không còn nhân quả liên lụy nữa, nên sau này không cần phải kiêng kỵ nữa, tránh ảnh hưởng đến phán đoán của mình.

Sau khi đột phá Chuẩn Thánh, tất cả Đại Năng nội tâm đều rất rõ, giữa Đại La và Chuẩn Thánh có sự khác biệt một trời một vực.

Tô Thần dù có nghịch thiên đến đâu, cũng chỉ là một Đại La Chưởng Đạo Giả bé nhỏ mà thôi, căn bản không thể uy hiếp đến 'Chuẩn Thánh Đại Năng' đã thoát khỏi Trường Hà Vận Mệnh, minh ngộ Đại Đạo Quy Tắc!

"Cung tiễn Lão Sư!" "Cung tiễn Đạo Tổ!" "Cung tiễn Đạo Tổ!" Cùng với việc bóng hình Hồng Quân biến mất khỏi Tử Tiêu Cung, tất cả cường giả đều bắt đầu hoạt động.

Đông Vương Công và Đế Tuấn bận rộn lôi kéo cường giả, một số Đại La thì hướng về các Chuẩn Thánh Đại Năng thỉnh giáo cảm ngộ đột phá, hy vọng cũng có thể bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh. …

Doanh Châu Tiên Đảo.

Sau khi Tô Thần xuất quan, cảm nhận Bạch Miêu Miêu vẫn đang bế quan, hơn nữa còn đang ở giai đoạn đột phá quan trọng, y bèn tính toán đợi nàng xuất quan xong sẽ du lịch Hồng Hoang.

Trong khoảng thời gian này, Tô Thần không tiếc hao phí một phần Đại Đạo Công Đức, dùng để luyện hóa Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Khi Công Đức Cấm Chế của kiện chí bảo này được luyện hóa ba mươi sáu đạo, Tô Thần đã nắm giữ một tia chân lý bản nguyên 'Hồng Mông Lượng Thiên' của nó.

"Đã đến lúc lợi dụng sáu khỏa Định Hải Châu rồi!" Định Hải Châu ẩn chứa một phần bản nguyên thế giới hỗn độn, có thể khai tịch ra một phương Tiểu Thiên Thế Giới, dùng để trữ tồn pháp lực hoặc dùng uy lực thế giới giết địch.

Trước đây do không có công phạt chí bảo, nên Tô Thần dù có được 《Khai Thiên Cửu Thức》 của Bàn Cổ Đại Thần, cũng chưa vội hành động.

Hiện nay sau khi có được Hồng Mông Lượng Thiên Xích, tự nhiên không còn bất kỳ lo lắng nào nữa.

Dù sao, Nhiên Đăng với Càn Khôn Xích còn có thể thuận lợi khai tịch ra một phương Trung Thiên Thế Giới.

Mình với Công Đức Chí Bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích và 《Khai Thiên Cửu Thức》, tổng không thể thất bại được chứ?

Điều chỉnh trạng thái bản thân đến đỉnh phong, Tô Thần tế xuất một khỏa Định Hải Châu.

"Ong!" Định Hải Châu chỉ to bằng nắm tay, toàn thân trong suốt ngọc nhuận, bề mặt tỏa ra một tầng thủy quang nhân uân, phản chiếu

vô số đạo quang mang mộng huyễn.

"Hưu!" Tô Thần tay cầm Hồng Mông Lượng Thiên Xích, tiến vào bên trong Định Hải Châu.

Trong khoảnh khắc, Tô Thần chỉ cảm thấy mình đã tiến vào một phương Tiểu Hỗn Độn Thế Giới độc lập thế ngoại, bản nguyên hỗn độn, địa hỏa thủy phong ẩn chứa bên trong cực kỳ ổn định.

Nhưng vì y tiến vào, dẫn đến bản nguyên hỗn độn và địa hỏa thủy phong bắt đầu mất cân bằng, sau đó dẫn đến cuồng bạo hỗn độn cương phong và hỗn độn ám lôi.

Tô Thần nguy nhiên bất động, mặc cho bản nguyên hỗn độn trong Định Hải Châu diễn hóa các loại phong bạo tấn công, đồng thời trầm tịch tâm thần, tỉ mỉ cảm ngộ chân lý bản nguyên hỗn độn, dung hợp với Đại Đạo của mình, ấn chứng Đại Đạo của mình.

"Ong!" Chỉ thấy sáu tòa Đại Đạo Thần Luân từ thân thể Tô Thần tỏa ra, phát ra Đại Đạo Pháp Tắc và Sức Mạnh Quy Tắc khác nhau, dung hợp với bản nguyên toàn bộ thế giới hỗn độn.

"Hưu!" Một đạo thần mang hỗn độn mang theo uy khai thiên tích địa, trong nháy mắt xé toạc bản nguyên hỗn độn.

Tất cả lĩnh ngộ về Đại Đạo Quy Tắc đều dung nhập vào 《Khai Thiên Cửu Thức》, sau đó Tô Thần vung vẩy Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay.

"Khai Thiên!" "Oanh!" Trong sát na, bản nguyên hỗn độn cuồng hô hải khiếu, nuốt chửng hoàn vũ.

Một tia sáng rực rỡ cực hạn bùng phát.

Không Gian Đại Đạo hiện.

Thời Gian Đại Đạo tồn!

Thanh khí và trọc khí bùng phát từ bản nguyên hỗn độn.

"Hưu!" Lại là một đạo thần mang hỗn độn lướt qua, nuốt chửng uy lực bản nguyên hỗn độn cuồng bạo kia.

"Tích Địa!" Chỉ thấy thanh khí thăng lên diễn hóa thành 'Thiên', trọc khí hạ xuống diễn hóa thành 'Địa', Đại Đạo Âm Dương dũng hiện ra!

Tô Thần nắm chặt Hồng Mông Lượng Thiên Xích, nhắm mắt cảm ngộ những gì vừa thu được từ khai thiên tích địa, ấn chứng với cảnh tượng khi Bàn Cổ Đại Thần khai tịch Hồng Hoang, tiêu hóa chân chính truyền thừa của 'Người'.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Uy lực thế giới vừa mới đản sinh trong Định Hải Châu, đang rung động điên cuồng, nuốt chửng Tô Thần và tất cả Đại Đạo Pháp Tắc cùng Sức Mạnh Quy Tắc.

Nhưng tất cả những điều này, Tô Thần đều không thấy, toàn tâm toàn ý cảm ngộ tiêu hóa truyền thừa khai thiên của Bàn Cổ Đại Thần.

Dù sao, bản nguyên thế giới hỗn độn trong Định Hải Châu không nhiều, dù có cuồng bạo đến đâu, cũng không làm gì được Tô Thần – người sáng thế này.

Không biết đã qua bao lâu, khi thiên địa của phương Tiểu Thiên Thế Giới này bắt đầu dung hợp, trở lại hỗn độn, thì lại phát hiện người sáng thế Tô Thần đỉnh thiên lập địa ở giữa.

"Ô!" "Ô!" Cương phong và Huyền Hoàng Chi Khí vô tận hoành hành.

Trọc khí đại địa và thanh khí bầu trời dung hợp, dường như muốn tái diễn địa hỏa thủy phong.

"Bá!" Tô Thần mở choàng hai mắt.

Trong khoảnh khắc, toàn bộ phương thế giới bừng sáng, bùng phát hoa quang rực rỡ.

"Hưu!" "Hưu!" 《Khai Thiên Cửu Thức》 thức thứ ba, thức thứ tư lần lượt được trảm ra bằng Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Âm dương hóa ngũ hành, ngũ hành hóa vạn vật!

Thiên địa vừa mới muốn dung hợp, lại một lần nữa bị phân tách, đản sinh âm dương ngũ hành, làm nổi bật sinh cơ thế giới.

"Hưu!" "Hưu!" "Hưu!" Khai Thiên thức thứ năm, thức thứ sáu, thức thứ bảy lần lượt trảm ra.

Bầu trời bốc cao, đại địa chìm xuống.

Lực lượng Luân Hồi và lực lượng Vận Mệnh xuất hiện, Đại Đạo Nhân Quả và Đại Đạo Hủy Diệt cùng tồn tại.

Từng luồng bản nguyên hỗn độn diễn hóa thành núi non sông suối, linh mạch linh hồ, tầng mây ráng trời… Tô Thần thấy cảnh này, những nghi hoặc trước đây về 《Khai Thiên Cửu Thức》 bỗng nhiên sáng tỏ.

"Hưu!" "Hưu!" Cùng với việc thức thứ tám và thức thứ chín thuận lợi trảm ra, từng luồng Tạo Hóa Huyền Quang nhập vào thiên địa, khí tức sinh mệnh bắt đầu đản sinh.

"Oanh!" Khoảnh khắc tiếp theo, Tô Thần từ thức hải lấy ra một phần Hồng Mông Canh Kim luyện chế thành trụ chống trời, mô phỏng việc Bất Chu Sơn của Hồng Hoang chống đỡ thiên địa, và dùng ý chí của người tạo vật cùng uy lực thiên địa vô tận gia trì lên đó.

"Cuối cùng cũng thành công rồi!" Nhìn thấy Tiểu Thiên Thế Giới do chính tay mình khai tịch, khóe miệng Tô Thần nở nụ cười hân hoan vô cùng.

Có kinh nghiệm thành công lần đầu tiên, việc khai tịch Tiểu Thiên Thế Giới cho năm khỏa Định Hải Châu tiếp theo vô cùng thuận lợi.

"Ong!" Khi bản nguyên thế giới hỗn độn ẩn chứa trong sáu khỏa Định Hải Châu, toàn bộ đã khai tịch ra một phương Tiểu Thiên Thế Giới, chúng tự động cảm ứng liên kết với nhau, hình thành một viên bàn gồm sáu khỏa châu tử.

Tô Thần cảm nhận rõ ràng sự nắm giữ của mình đối với sáu phương Tiểu Thiên Thế Giới, đồng thời cũng cảm nhận được, từng luồng khai thiên uy lực gia trì lên Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Sáu Tiểu Thiên Thế Giới được khai tịch từ sáu Định Hải Châu, có thể dùng để suy diễn tiến trình thế giới, đồng thời cũng có thể dùng để trữ tồn pháp lực, thậm chí là điều động uy lực thế giới để phòng ngự hoặc giết địch.

Đối với Tô Thần mà nói, những công hiệu này vừa vặn giải quyết khuyết điểm pháp lực không đủ khi y vượt giai tác chiến.

Vì sự nắm giữ Đại Đạo của mình và cảm ngộ về 'Đại Đạo Quy Tắc', không thua kém Chuẩn Thánh Đại Năng, nhưng về cường độ pháp lực, vẫn còn kém một chút.

Có sáu Tiểu Thiên Thế Giới này trữ tồn pháp lực, cộng thêm sự chồng chất của Thập Nhị Phẩm Đại La Đạo Quả của bản thân, thì dù đối diện chính diện với Chuẩn Thánh Đại Năng, cũng không hề thua kém!

"Chủ nhân, ta cuối cùng cũng đột phá Đại La Trung Kỳ rồi!" Bước ra khỏi đại điện bế quan, Bạch Miêu Miêu phi nhanh đến ôm chầm lấy Tô Thần, báo cáo tin vui này cho y.

"Ồ?" "Chủ nhân người cũng đột phá rồi sao?" Nàng vừa vùi đầu vào cổ y, đột nhiên cảm nhận được khí tức của y mạnh hơn trước rất

nhiều, nội tâm trong nháy mắt sửng sốt, rất nhanh sau đó lại càng thêm kinh hỉ.

Vốn tưởng rằng mình có thể đuổi kịp chủ nhân, hiện tại chủ nhân cũng trở nên mạnh hơn.

Thật quá tốt rồi!

"Ừm!" "Miêu Miêu, ngươi phải tiếp tục cố gắng nha!" Tô Thần cười xoa xoa mái tóc đen nhánh óng mượt của nàng, ôm nàng cùng nhau đi ra ngoài đại điện.

Cảm nhận thời gian một chút, phát hiện mình khai tịch sáu khỏa Định Hải Châu, cảm ngộ tiêu hóa 《Khai Thiên Cửu Thức》 của Bàn Cổ Đại Thần, tổng cộng đã tiêu tốn hai vạn năm thời gian.

Do đó, Tô Thần bố trí một phen trên Doanh Châu Tiên Đảo, thôi động bí thược (khối Hỗn Độn Nguyên Tinh hình bán nguyệt) đã luyện hóa trong thức hải, gia cường đại trận phòng hộ liễm tức, rồi rời khỏi tiên đảo.

Lần nữa xuất hiện trên mặt biển Đông Hải, cảm nhận linh khí tiên thiên giữa thiên địa, hai người đều có chút không thích ứng.

"Chúng ta về nhà!" Kéo bàn tay nhỏ bé trắng nõn mềm mại của Bạch Miêu Miêu, Tô Thần thôi động thần thông, xuyên không gian hướng về Luân Hồi Sơn mà đi.

Doanh Châu Tiên Đảo này tuy nói là động thiên phúc địa đỉnh cấp Hồng Hoang, thậm chí còn ngụ ý rằng nó là 'Địa Đạo' – một trong ba chủ tể Thiên Địa Nhân Tam Tài, nhưng lại không phải là nơi chứng đạo phù hợp với Đại Đạo của bản thân y.

Tạm thời cứ xem nó như một tiên đảo nghỉ dưỡng, đợi có thời gian rảnh sẽ quay lại du ngoạn hoặc bế quan.

"Hoa!" Ngay khi Tô Thần vượt qua chiều không gian, rời khỏi

Đông Hải, một luồng năng lượng cường đại vô cùng đã chặn đứng không gian.

Từ hư không hiện thân ra, y nhìn thấy Đông Vương Công thân mặc đế bào xích kim, đội đế quan miện lưu, anh tư bột phát, hào tình vạn trượng, y dùng ánh mắt dò xét nhìn mình.

"Kiến qua Tiên Đế!" So với lần trước, khí thế của Đông Vương Công đã cường thịnh hơn rất nhiều.

Hơn nữa, trên người y còn tỏa ra sát khí và bá khí nồng đậm, tiết lộ một ý chí quân lâm thiên hạ, không phục thì chết, vô cùng bá đạo.

"Tô Thần đạo hữu?" "Ngươi đến Đông Hải Tiên Đình của ta, chẳng lẽ đã thay đổi chủ ý muốn gia nhập Tiên Đình của ta?" Đông Vương Công mặt lộ một nụ cười, khí độ trong nháy mắt trở nên ôn hòa, khiến người ta như tắm trong gió xuân.

"Bản Đế lời hứa trước đây vĩnh viễn có hiệu lực, nếu đạo hữu gia nhập Tiên Đình của ta, có thể làm Bắc Nguyên Đại Đế của Tiên Đình ta!" Tô Thần khẽ lắc đầu.

"Đa tạ Tiên Đế hậu ái, Bần đạo dẫn theo muội muội du lịch Đông Hải, nay chuẩn bị phản hồi đạo trường." "Ừm?" Lúc này, một Chuẩn Thánh Đại Năng bên cạnh Đông Vương Công hai mắt đột nhiên co rút lại, ánh mắt y đột nhiên khóa chặt vào Bạch Miêu Miêu mềm mại đáng yêu.

Uy áp khủng bố trong nháy mắt càn quét thiên địa, khiến toàn bộ bầu trời dường như tĩnh lặng.

Y chính là Đông Cực Đại Đế Thiên Lang Lão Tổ của Tiên Đình, cũng là một trong Tam Thiên Tử Tiêu Khách, Đại Đạo Pháp Tắc truyền thừa của y chính là Thôn Phệ Đại Đạo!

Vì gia nhập Tiên Đình, nhờ khí vận Tiên Đình mà ba ngàn năm

trước thuận lợi trảm thi đột phá Chuẩn Thánh.

Hiện tại nhìn thấy Bạch Miêu Miêu truyền thừa Thôn Phệ Đại Đạo, hình thành 'Đạo Tranh' với chính mình, thêm vào đó Tô Thần chỉ là một Đại La Hậu Kỳ bé nhỏ, lại dám không nể mặt Tiên Đế như vậy.

Thiên Lang Lão Tổ chuẩn bị mượn cơ hội này, vừa giáo huấn Tô Thần, vừa bóp chết 'Đạo Tranh Chi Địch' ngay từ trong trứng nước, để Tô Thần biết cái gì gọi là chính thống chúa tể Hồng Hoang!

"Ong!" Tô Thần trực tiếp thôi động Đại Đạo Công Đức Kim Luân của mình.

Kim quang khủng bố chiếu rọi chư thiên, khí vận hùng vĩ trong nháy mắt phá tan sự áp chế thần thông của y, khiến toàn bộ thiên địa thời không vận chuyển bình thường trở lại.

"Tiên Đế, đây chính là cách hành sự của Tiên Đình các ngươi sao?" Tô Thần nhìn Đông Vương Công, cũng không thèm để Thiên Lang Lão Tổ vào mắt.

Đồng thời, nội tâm y sớm đã chuẩn bị sẵn phương án tồi tệ nhất.

Lúc này, nội tâm Đông Vương Công cũng vô cùng chấn động.

Chương 67

Tuy nói sớm đã nghe danh Tô Thần ngưng tụ ra Đại Đạo Công Đức Kim Luân, nhưng y đây là lần đầu tiên tận mắt nhìn thấy.

Điều quan trọng nhất là y phát hiện Tô Thần trong vỏn vẹn hơn bốn vạn năm, lại đột phá thêm một tiểu cảnh giới, tốc độ tu luyện khủng bố như vậy, thực sự có chút khiến người ta kinh hãi.

"Ta Tiên Đình hành sự, còn đến lượt ngươi ra mặt chỉ trích sao?" Ngay khi Thiên Lang Lão Tổ chuẩn bị tiến thêm một bước, đã bị Đông Vương Công vẫy tay ngăn lại.

Nói cho cùng, y và Tô Thần không có ân oán, cũng không muốn trở thành kẻ thù sống chết.

Giết đối phương không những không có lợi ích gì cho Tiên Đình của mình, ngược lại còn phải chịu phản phệ khí vận Đại Đạo khủng bố, thực sự là được ít mất nhiều.

"Tô Thần đạo hữu, Đông Hải là nơi Tiên Đình ta tọa lạc, Đông Cực Đại Đế vừa nãy cũng chẳng qua là duy trì uy nghiêm của Tiên Đình ta mà thôi." Ngữ khí của Đông Vương Công vẫn khá khách khí.

Ánh mắt y lướt qua Tô Thần và Bạch Miêu Miêu, nội tâm khá tiếc nuối.

Nếu có thể kéo họ vào Tiên Đình của mình, thì tốt biết mấy?

"Thiện!" "Đã là hiểu lầm, vậy Bần đạo cũng sẽ không tính toán nữa!" Tô Thần khẽ gật đầu chào, chuẩn bị cáo từ rời đi.

Nhưng khi Thiên Lang Lão Tổ nghe lời Tô Thần nói, nội tâm chỉ cảm thấy lửa giận bốc cao ba trượng.

Một Đại La bé nhỏ, lại dám nói không tính toán với mình?

Ai cho ngươi tư cách đó?!

Thật sự nghĩ có Đại Đạo Công Đức Kim Luân là kim bài miễn tử sao?

Dù không giết được ngươi, chẳng lẽ còn không thể trấn áp sao?

"Thật là chuyện cười lớn, ngươi một Đại La, có tư cách gì dám nói không tính toán với Bản Đế?

Chẳng lẽ không để Bản Đế vào mắt?" Thiên Lang Lão Tổ chặn trước mặt Tô Thần, thần sắc bá khí mà âm chí.

Đông Vương Công sắc mặt không vui, vừa có chút tức giận Tô Thần không nể mặt, lại vừa bực tức Thiên Lang Lão Tổ kiệt ngao bất tuần, không xem tiên quy của Tiên Đình ra gì.

"Hết lần này đến lần khác sủa càn trước mặt ta, thật sự nghĩ dựa vào Tiên Đình là có thể làm càn sao?" "Hay là nói, ngươi một Chuẩn Thánh, chú định có thể nghiền ép ta một Đại La?" Tô Thần cười lạnh.

Dựa vào thần thông Thôn Phệ Đại Đạo mà Thiên Lang Lão Tổ sử dụng, y đã hiểu ra mấu chốt.

Để đảm bảo an toàn, Tô Thần tế xuất một khỏa Định Hải Châu, cho Bạch Miêu Miêu tiến vào Tiểu Thiên Thế Giới vừa khai tịch của mình.

Hôm nay nếu không cho Thiên Lang Lão Tổ này một bài học, e rằng tất cả các Chuẩn Thánh đều sẽ cho rằng mình yếu đuối dễ ức hiếp, tùy tiện nắm giữ.

Thậm chí ngay cả muội muội thân cận nhất của mình, cũng không bảo hộ được!

"Lớn mật!" "Đại La bé nhỏ, lại dám bất kính Bản Đế, thật là tìm chết!" Thiên Lang Lão Tổ nghe Tô Thần mắng mình sủa càn, chẳng

phải là đang so sánh y với chó sao?

Dưới cơn giận dữ, y lại một lần nữa điều khiển thần thông Đại Đạo, trấn áp phương thiên khung này.

"Hưu!" Tây Vương Mẫu trên Phương Trượng Tiên Đảo cảm nhận được dị thường, lập tức tỉnh lại từ bế quan, sau đó xuyên qua chiều không gian mà hạ xuống.

"Kiến qua Tây Vương Mẫu đạo hữu!" "Kiến qua Tô Thần đạo hữu!" Sau khi suy tính rõ ngọn nguồn sự việc, Tây Vương Mẫu liền chuẩn bị hòa hoãn không khí, hy vọng hai người có thể hóa thù thành bạn.

"Tây Vương Mẫu Nương Nương, Tô Thần này quá mức phóng tứ, nhược bất cấp y nhất cá giáo huấn, mặt mũi của Đông Cực Đại Đế Tiên Đình ta ở đâu?

Mặt mũi của Chuẩn Thánh Đại Năng lại tồn tại ở đâu?" Khí thế của Thiên Lang Lão Tổ ngập trời, ngay cả mặt mũi của Tây Vương Mẫu cũng không chịu nể.

Thiên Lang Lão Tổ trông có vẻ thô kệch lỗ mãng, ngông nghênh bất tuần, nhưng đó chỉ là vẻ bề ngoài của y.

Là một tôn Đại năng Chuẩn Thánh đang trên con đường siêu thoát, sao y có thể là kẻ tầm thường?

Mục đích thực sự của y là muốn nhân cơ hội này chém giết Bạch Miêu Miêu – 'đạo tranh chi địch', thôn phệ khí vận của nàng, đồng thời mượn cơ hội này dương oai với Tiên Đình, trở thành Đông Cực Đại Đế danh chính ngôn thuận.

Suy cho cùng, với căn nguyên tư chất của Bạch Miêu Miêu, thành tựu tương lai của nàng chắc chắn sẽ vượt trên y.

Nếu để nàng trưởng thành, y rất có khả năng sẽ trở thành ma luyện

thạch chứng đạo của nàng!

Còn một điểm mấu chốt khác, Thiên Lang Lão Tổ vừa mới gia nhập Tiên Đình.

Các tộc trưởng và Đại La cường giả dưới trướng đều bằng mặt nhưng không bằng lòng.

Lần này, y muốn nhân cơ hội chém giết Bạch Miêu Miêu – 'đạo tranh chi địch', trấn áp Tô Thần để dương oai với Tiên Đình, dùng điều này để sát kê cảnh hầu những kẻ thuộc hạ kia!

Tây Vương Mẫu thấy Thiên Lang Lão Tổ cố chấp nhắm vào Tô Thần, nàng cũng nhìn ra mấu chốt trong đó, bèn dùng ánh mắt dò hỏi nhìn về phía Đông Vương Công.

Nàng tuy nói quý là Tiên Đình Tây Vương Mẫu, là nhị bả thủ đương nhiên không thể thiếu.

Nhưng ban đầu trước khi thành lập Tiên Đình, Tây Vương Mẫu đã cùng Đông Vương Công phân chia rõ khí vận và quyền chủ tể.

Nàng chỉ phụ trách dung nhập quyền lợi vị nữ tiên đứng đầu thiên hạ của mình vào Tiên Đình, hưởng khí vận Vương Mẫu của Tiên Đình, còn tất cả quyền chủ tể của Tiên Đình đều nằm trong tay Đông Vương Công.

Đối với Tô Thần, Tây Vương Mẫu vô cùng coi trọng.

Đại La trung kỳ đã có thể chiến thắng Đại La đỉnh phong Phục Hy, lại còn ngưng tụ được Đại Đạo Công Đức Kim Luân, chỉ cần cho y đủ thời gian, chắc chắn y có thể trưởng thành thành một tôn đại thụ che trời.

Do đó, nàng không muốn Tiên Đình đắc tội một tồn tại có tiềm lực vô hạn như vậy.

Nhưng Đông Vương Công mới là chủ tể chân chính của Tiên Đình, mọi việc vẫn phải để y quyết định.

Lúc này, Đông Vương Công trong lòng có chút khó xử.

Tiên Đình đang ở thời kỳ phát triển nhanh chóng, không cần thiết phải không ngừng đối đầu với Tô Thần – kẻ có đại công đức, để tránh bị khí vận Đại Đạo phản phệ.

Nhưng Thiên Lang Lão Tổ lại là tôn Đại năng Chuẩn Thánh thứ ba của Tiên Đình mình, cũng phải giữ thể diện cho y.

Y muốn chém giết Bạch Miêu Miêu – 'đạo tranh chi địch', nếu Ngô ngăn cản, chẳng phải sẽ trở thành 'trở đạo chi cừu' sao?

Vậy sau này còn ai nguyện ý đầu dựa Tiên Đình, vì Ngô hiệu mệnh? "Đã là tranh giành thể diện, vậy các ngươi cứ giao đấu một trận, đừng làm tổn thương hòa khí!" Đông Vương Công lộ ra nụ cười ôn hòa, tựa như ánh dương ấm áp, khiến người ta như đắm mình trong gió xuân, nhưng Tô Thần lại mẫn tuệ cảm nhận được sự lạnh lẽo ẩn chứa trong đó.

Rất hiển nhiên, y đã chọn Thiên Lang Lão Tổ giữa một thuộc hạ đắc lực và một tán tu!

Nếu Tô Thần biết khéo léo buông bỏ, thì hãy hiến ra muội muội Bạch Miêu Miêu, để Thiên Lang Lão Tổ chém giết 'đạo tranh chi địch', thôn phệ khí vận của nàng, như vậy còn có đường xoay chuyển.

Đồng thời cũng sẽ không liên lụy đến Tiên Đình của mình.

Nếu y cố chấp che chở Bạch Miêu Miêu, muốn không ngừng đối đầu với Thiên Lang Lão Tổ, thì mọi chuyện đều do tự y gây ra.

Đương nhiên, Đông Vương Công còn có dụng ý sâu xa hơn.

Y nhân cơ hội này mai phục một nước cờ thu phục Tô Thần.

Đợi đến khi y bị Thiên Lang Lão Tổ diệt sát, Tô Thần sẽ nhận ra mình mới là cứu tinh duy nhất của y.

Đến lúc đó, thiên kiêu Tô Thần với thiên tư tung hoành, công đức bao la này sẽ cam tâm tình nguyện gia nhập Tiên Đình, vì mình hiệu mệnh.

Với thù hận giữa y và Thiên Lang Lão Tổ, Tô Thần nhất định sẽ vô điều kiện đầu dựa mình, đồng thời cũng sẽ cùng đối phương hình thành sự chế hành, thuận tiện cho mình chấp chưởng Tiên Đình tốt hơn! "Đã Tiên Đế nói vậy, thì bần đạo tự nhiên tuân theo." Ngay khoảnh khắc y cất lời, Tô Thần đã nhìn thấu toan tính trong lòng Đông Vương Công.

Y rất rõ, nếu không thể chính diện chống lại Thiên Lang Lão Tổ này, mình chẳng những không bảo vệ được Bạch Miêu Miêu, thậm chí cả tính mạng của mình cũng sẽ bị đối phương thao túng trong tay. 'Tô Thần đạo hữu, ý đồ của Tiên Đế hẳn là ngươi cũng rõ.

Nếu ngươi thật sự không muốn, đến lúc đó bần đạo sẽ cản y lại, tranh thủ cơ hội chạy thoát cho ngươi!' Tây Vương Mẫu vô cùng coi trọng Tô Thần, muốn kết thêm thiện duyên với y, nên dùng thần thức truyền âm biểu đạt thiện ý.

Đương nhiên, tất cả điều này đều có tiền đề là Tô Thần đáng để nàng ra tay.

Nếu y không chống đỡ nổi Đại năng Chuẩn Thánh Thiên Lang Lão Tổ, thì mọi chuyện đều vô nghĩa.

Nếu chống đỡ được, đó cũng chỉ là cẩm thượng thiêm hoa mà thôi! 'Vậy đa tạ đạo hữu!' Nghe thấy Tây Vương Mẫu truyền âm, Tô Thần cũng truyền âm biểu thị cảm tạ. "Ông!" Bản mệnh chí bảo Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên lập tức xuất hiện dưới chân Tô Thần, bùng phát luân hồi Đại Đạo tử quang ngập trời, chiếu rọi Cửu Thiên

Thập Địa, ánh chiếu chư thiên vạn vũ.

Sáu tòa luân hồi Đại Đạo thần luân tản mát khí tức thần thánh vĩ ngạn hiển hóa ra, phía sau Tô Thần diễn hóa dị tượng khai thiên tích địa, vũ trụ luân hồi kinh khủng. "Bá!" Thấy cảnh này, Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu đồng loạt co rút hai mắt, trong lòng tràn ngập chấn hám.

Mới chỉ hơn bốn vạn năm không gặp, Tô Thần chẳng những đột phá đến Đại La hậu kỳ, mà việc chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc cũng đã lên một tầng lầu mới.

Điều không thể tưởng tượng nổi nhất là, y dường như cũng đã chạm tới tầng thứ 'Đại Đạo Quy Tắc'. "Hưu!" Một hồ lô màu Hỗn Độn Huyền Hoàng xuất hiện trong tay Tô Thần, rủ xuống ức ức vạn đạo khí Hỗn Độn Huyền Hoàng, dìm chết thời không, nghiền nát vũ trụ!

Sở dĩ không tế xuất Hồng Mông Lượng Thiên Xích, là vì Tô Thần đang giữ lại con át chủ bài này để đề phòng Đông Vương Công!

Suy cho cùng, mình là một tán tu, còn bọn họ lại là một phe.

Nếu cục diện chiến đấu đến thời khắc gay cấn, Đông Vương Công mà ra tay đánh lén mình, vậy mình sẽ dùng Hồng Mông Lượng Thiên Xích, cho y một sự kinh hỉ lớn! "Sát!" Thiên Lang Lão Tổ tế xuất một cây huyết sắc Đại Kích, huyết sắc Pháp Tắc ngập trời thôn phệ thiên địa.

Y thấy Tô Thần sử dụng ra hai kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, hai mắt lóe lên một tia đỏ rực như máu, vô cùng khát máu, vô cùng tham lam.

Từ khi Hồng Quân truyền xuống pháp chứng đạo 《Trảm Tam Thi》, muốn Trảm Thi đột phá Chuẩn Thánh, nhất định phải có một

kiện Linh Bảo Tiên Thiên ẩn chứa Đại Đạo Pháp Tắc làm vật tái thể.

Phẩm cấp Linh Bảo Tiên Thiên càng cao, thực lực Trảm Thi càng mạnh.

Y chỉ có một kiện Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng Tô Thần lại có đến hai kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, sao y có thể không đỏ mắt chứ? "Oanh long long!" Đại Đạo Pháp Tắc và Đại Đạo Pháp Tắc va chạm.

Thần thông và Thần thông đối oanh.

Chỉ thấy cả bầu trời như tấm vải màu xanh thẳm bị xé rách nhanh chóng, hắc động kinh khủng thôn phệ thiên địa, diễn lại Hỗn Độn địa hỏa thủy phong.

Phía dưới hải vực, sóng lớn va đập ầm ầm như sấm rền, trong nháy mắt bốc hơi thành hư vô, lộ ra từng vết nứt sâu thẳm như thiên uyên dưới đáy.

Từng luồng Hỏa Long dung nham kinh khủng vọt lên trời, tựa như mạt thế giáng lâm mà dìm chết chư thiên. "Hoa lạp lạp!" "Hoa lạp lạp!" Hai dòng hà lưu thần bí vĩ ngạn, cổ xưa vô cùng được dẫn xuất ra, chính là Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà của Hồng Hoang.

Chương 68

Thiên Lang Lão Tổ từ trong Thời Gian Trường Hà triệu hoán ra một con Thôn Thiên Cự Lang màu nâu, chính là 'Quá Khứ Thân' của y, nghịch dòng Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà, muốn giết chết 'Quá Khứ Tuyến' của Tô Thần. "Ông!" Đại Đạo Pháp Tắc kinh khủng ẩn chứa từng tia 'sức mạnh quy tắc' chí cao vô thượng, dìm chết thời không chư thiên, ma diệt quỹ tích Vận Mệnh Trường Hà! "Bá!" Tô Thần quả quyết triệu hoán ra 'Quá Khứ Thân' của mình, cùng con Thôn Thiên Cự Lang kia đại chiến.

Trong khoảnh khắc, ở những thời không khác nhau trong quá khứ, những cảnh tượng khác nhau, đều ánh chiếu dấu vết sinh tử chém giết của hai người.

Tiên Đình, Thiên Lang Nguyên, Luân Hồi Sơn, Bất Chu Sơn, Tam Thập Tam Thiên Ngoại!

Tuy nhiên, đây mới chỉ là bắt đầu.

Trong Vận Mệnh Trường Hà, Thiên Lang Lão Tổ muốn mượn ưu thế nhảy ra khỏi Vận Mệnh Trường Hà, dùng 'sức mạnh quy tắc' chí cao vô thượng để mạt sát Tô Thần.

Nhưng y kinh khủng phát hiện, Tô Thần lại cũng có thể cảm ngộ chưởng khống 'sức mạnh quy tắc', thậm chí đã sớm vượt y mà nhảy ra khỏi Vận Mệnh Trường Hà. "Cái này, cái này không thể nào!" Thiên Lang Lão Tổ vừa kinh vừa sợ.

Tô Thần rõ ràng mới là Đại La hậu kỳ, sao có thể sớm nhảy ra khỏi Vận Mệnh Trường Hà?

Thậm chí y còn cảm ngộ chưởng khống 'sức mạnh quy tắc', đây chẳng phải là tiêu chí chỉ Chuẩn Thánh (Hỗn Nguyên Kim Tiên) mới

có sao? "Luân Hồi Sinh Tử Chi Quang!" Trong sát na, 'Quá Khứ Thân' của Tô Thần chưởng khống Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hỗn Độn Hồ Lô, 'Hiện Tại Thân' chưởng khống Thượng Phẩm Công Đức Linh Bảo Vây Kỳ, bùng phát luân hồi Đại Đạo 'sức mạnh quy tắc' ngập trời. "Hưu!" Thời Gian Trường Hà nơi 'Quá Khứ Thân' tọa trấn dường như hoàn toàn ngưng trệ.

Một tia luân hồi chi quang rực rỡ chấp chưởng sinh tử, chém giết Thôn Thiên Cự Lang ở những thời không khác nhau. "Phốc!" Trong Vận Mệnh Trường Hà, Thiên Lang Lão Tổ phun ra một ngụm tinh huyết, thần sắc với tốc độ mắt thường có thể thấy được suy yếu hẳn.

Khi Tô Thần đột phá Đại La hậu kỳ, Ngô đã nghịch dòng Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà để thu thúc 'Quá Khứ Tuyến' của mình, cố định 'Quá Khứ Thân' của mình ở sau khi đột phá.

Còn Thiên Lang Lão Tổ, y mới vừa Trảm Thi đột phá Chuẩn Thánh, rất nhiều 'Quá Khứ Tuyến' mấu chốt căn bản không thể kịp thời thu thúc, dẫn đến thực lực 'Quá Khứ Thân' của y vẫn dừng lại ở Đại La đỉnh phong.

Lúc này, Tam Thanh, Đế Tuấn, Thái Nhất, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cùng các Đại năng khác, khi cảm nhận được 'Quá Khứ Tuyến' của mình dao động trong Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà, lập tức bắt đầu bấm ngón tay tính toán.

Biết được là Thiên Lang Lão Tổ – người có giao thiệp tạm thời với mình – đang đại chiến với Tô Thần, họ lập tức động dụng thần thông, ánh chiếu tình huống chiến trường. "Cái Tô Thần này, lại đột phá rồi sao?" Thấy Tô Thần trong vỏn vẹn hơn bốn vạn năm đã đột phá đến Đại La hậu kỳ, tất cả các Đại năng đều không khỏi thầm kinh ngạc trong lòng.

Y không đến Tử Tiêu Cung nghe đạo mà còn đột phá nhanh như

vậy, thật sự là không thể tưởng tượng nổi!

Thái Nhất một cặp kim mâu động xuyên mọi rào cản thời không, ánh mắt rơi trên người Tô Thần.

Đối với sự tiến bộ của Tô Thần, y trong lòng không quá kinh ngạc.

Bởi vì sự cảm ngộ và chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc của Tô Thần đã sớm vượt qua cảnh giới hiện tại, chỉ cần mài giũa pháp lực và nguyên thần, là có thể thuận kỳ tự nhiên đột phá. "Nhị đệ, Tô Thần khi giao chiến với đệ năm xưa, y có phải đã có thể cảm ngộ chưởng khống 'sức mạnh quy tắc' rồi không?" Đối với việc 'Quá Khứ Thân' của Thiên Lang Lão Tổ bị chém giết, Đế Tuấn trong lòng không quá bất ngờ.

Điều khiến y thực sự hiếu kỳ là, Tô Thần hiện tại, việc chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc thậm chí 'Đại Đạo Quy Tắc' rốt cuộc đã đạt đến cảnh giới nào?

Nghe thấy lời của đại ca, Thái Nhất gật đầu. "Một bước nhanh, bước bước nhanh." "Tô Thần ở Thái Ất Kim Tiên đã có thể chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, sau khi chứng đạo Đại La lại cảm ngộ 'sức mạnh quy tắc' siêu thoát Vận Mệnh Trường Hà, đây cũng không kỳ quái." "Thiên Lang Lão Tổ này tuy nói Trảm Thi đột phá Chuẩn Thánh, có thể cảm ngộ 'Đại Đạo Quy Tắc' siêu thoát vận mệnh, nhưng việc chưởng khống 'sức mạnh quy tắc' của y căn bản không thể sánh bằng Tô Thần!" "Nếu thực sự không ngừng đối đầu, Thiên Lang Lão Tổ cho dù nguyên thần và pháp lực mạnh hơn Tô Thần, cũng chưa chắc đã thắng được y!" Thái Nhất trong lòng rất rõ.

Đến cảnh giới Đại La thậm chí là Chuẩn Thánh, cái thực sự so tài là việc chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, và sự cảm ngộ siêu thoát đối với 'Đại Đạo Quy Tắc'.

Thiên Lang Lão Tổ tuy nói thực lực cảnh giới mạnh hơn Tô Thần,

nhưng chân chính chiến lực mà y có thể bùng phát, chưa chắc đã hơn Tô Thần.

Huống hồ, từ đầu đến cuối, Tô Thần vẫn chưa động dụng con át chủ bài thực sự của mình!

Thái Nhất rất muốn tự mình xem xem, con át chủ bài mà y vẫn luôn giấu, có thể mang lại cho mình sự kinh hỉ gì? "Xem ra Đông Vương Công này lại thất toán rồi!" Nghe thấy lời của nhị đệ, Đế Tuấn an lòng.

Sau khi suy tính ra ngọn nguồn sự việc, y còn lo lắng thiên kiêu tuyệt thế Tô Thần này sẽ bị Đông Vương Công thu phục, như vậy tuyệt đối sẽ trở thành mối họa lớn trong lòng Yêu tộc của mình.

Hiện tại thì hay rồi.

Đông Vương Công chẳng những không thu phục được, trái lại còn bị đối phương căm ghét, đúng là tự dời đá đập chân mình! .....Trong Vận Mệnh Trường Hà.

Thiên Lang Lão Tổ cảm nhận 'Quá Khứ Thân' bị giết, chân linh bản nguyên không ngừng trôi đi, y vung vẩy huyết sắc Đại Kích trong tay. "Ông!" Vô tận thôn phệ Đại Đạo và Hỗn Nguyên vĩ lực cấp Chuẩn Thánh gia trì tới, hóa thành một tôn huyết sắc Ngân Lang thôn phệ thiên địa. "Cự Lang Thôn Thiên!" Vận Mệnh Trường Hà gào thét.

Thời không vạn vũ bị dìm chết.

Hỗn Nguyên vĩ lực kinh khủng gia trì 'thôn phệ sức mạnh quy tắc', thôn phệ 'Hiện Tại Thân' và 'Quá Khứ Thân' của Tô Thần. "Ông!" Sáu tôn Đại Đạo thần luân lơ lửng quanh cơ thể Tô Thần phát ra từng trận ai minh, ngay sau đó ầm ầm vỡ nát.

Luân Hồi Tử Liên bùng phát tử sắc luân hồi Đại Đạo thần mang ngập trời, vững vàng che chở Tô Thần.

Thượng Phẩm Công Đức Linh Bảo 'Vây Kỳ', hóa thành một phương thiên vũ, cách tuyệt 'thôn phệ sức mạnh quy tắc' và Hỗn Nguyên vĩ lực.

Thừa lúc bệnh, lấy mạng ngươi!

Đối mặt với Thiên Lang Lão Tổ bản nguyên bị thương, Tô Thần tế xuất Vây Kỳ một trăm tám mươi quân cờ đen và một trăm tám mươi quân cờ trắng, diễn hóa âm dương, chưởng khống sinh tử, mang theo Đại Đạo vĩ lực vô biên trấn sát xuống. "Hoa lạp lạp!" Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà bùng phát vĩ lực ngập trời, cuồn cuộn chảy về phía trước.

Chiến trường của Tô Thần và Thiên Lang Lão Tổ ánh chiếu ở quá khứ, hiện tại, tương lai.

Đại Đạo và Đại Đạo va chạm.

Sức mạnh quy tắc và sức mạnh quy tắc giác lượng.

Pháp bảo và pháp bảo đối oanh.

Những thời không Hồng Hoang khác nhau, đều diễn hóa ra cảnh tượng kinh khủng hủy thiên diệt địa, bầu trời vỡ nát.

Thiên Lang Lão Tổ tuy nói cảnh giới pháp lực mạnh hơn Tô Thần, nhưng pháp bảo và sự cảm ngộ Đại Đạo Quy Tắc của y lại kém xa Tô Thần.

Hơn nữa, ngay từ đầu 'Quá Khứ Thân' của y đã bị Tô Thần chém giết, dẫn đến chân linh bản nguyên bị thương, y dần dần bắt đầu rơi vào hạ phong. "Hưu!" Thiên Lang Lão Tổ không cam lòng dẫn xuất 'Thiện Thi' của mình, chuẩn bị đánh lén Tô Thần trong Vận Mệnh Trường Hà.

Tuy nhiên, ngay khoảnh khắc 'Thiện Thi' của y vừa nhảy vào Vận Mệnh Trường Hà, 'Quá Khứ Thân' của Tô Thần chưởng khống Hỗn

Độn Hồ Lô và Tiên Thiên Canh Kim Hồ Lô (Trảm Tiên Phi Đao).

Hỗn Độn bản nguyên vĩ lực kinh khủng và Tiên Thiên Canh Kim phong mang, trong nháy mắt dìm chết 'Thiện Thi' của Thiên Lang Lão Tổ. "Ngao ~ ô!" Một tiếng sói tru thê lương vô cùng vang vọng chư thiên vạn vũ, vô tận tiên huyết phiêu tán trong Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà. "Oanh!" Còn chưa đợi Thiên Lang Lão Tổ nói lời cay nghiệt, kỳ bàn hóa thành một phương thiên vũ lập tức bao phủ và trấn áp y, một trăm tám mươi quân cờ đen và một trăm tám mươi quân cờ trắng hóa thành một thanh Âm Dương Sinh Tử Kiếm, trong khoảnh khắc chém giết y! "Tê!" Thấy cảnh này, Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu không khỏi hít sâu một hơi khí lạnh.

Bọn họ làm sao cũng không ngờ, chiến lực của Tô Thần lại kinh khủng đến vậy, ngay cả Đại năng Chuẩn Thánh cũng có thể dễ dàng chém giết!

Tuy nói Thiên Lang Lão Tổ vừa Trảm Thi đột phá Chuẩn Thánh, nhưng cũng là một tôn Đại năng Chuẩn Thánh đó a! "Tiên Đế, trợ ta trấn sát Tô Thần!" Dưới cơn bạo nộ, Thiên Lang Lão Tổ trực tiếp bắt đầu thỉnh Đông Vương Công ra tay, chuẩn bị trấn sát Tô Thần báo thù rửa hận.

Tuy nhiên, ngay khi Đông Vương Công đang suy tư, từ trong hắc động trên bầu trời bước ra một thân ảnh khí huyết ngập trời.

Chỉ thấy nàng một thân váy sa cung trang màu vàng, thánh khiết điển nhã, tuyệt đại phong hoa, một đôi mắt đẹp ôn nhuận như suối bùng phát sát ý ngập trời. "Oanh!" Không có bất kỳ lời lẽ nào, nàng một quyền trấn sát về phía Thiên Lang Lão Tổ trong Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà.

Trong khoảnh khắc, thiên địa phong vân biến sắc, nhật nguyệt vô quang, càn khôn đảo chuyển, dường như chỉ còn lại thân ảnh tuyệt thế

vô song của nàng. "Hoa!" Vô tận thời không và vận mệnh vĩ lực giao thoa vỡ nát.

Chân linh bản nguyên của Thiên Lang Lão Tổ, trong nháy mắt dung hóa thành hư vô. "Tê!" Vô số cường giả Đại năng quan chiến, sau khi thấy cảnh này, kinh hãi đến mức hít lạnh khí, trong mắt dường như chỉ còn lại thân ảnh nữ thần phong hoa tuyệt đại này.

Tổ Vu Hậu Thổ?

Nàng sao lại nhúng tay vào xung đột giữa Tô Thần và Tiên Đình?!

Tất cả các cường giả Đại năng sau khi hồi thần lại, từng người một đều tràn ngập bất giải trong lòng.

Còn hai huynh đệ Đế Tuấn và Thái Nhất, thì lại đầy vẻ ngưng trọng và kiêng kỵ!

Sinh linh Hồng Hoang sau khi đột phá Đại La, sẽ nhảy ra khỏi Thời Gian Trường Hà, chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc thần la vạn tượng, siêu thoát địa thủy hỏa phong, ngũ hành âm dương, tiêu dao vĩnh hằng, cùng thiên địa cộng tồn.

Đột phá Chuẩn Thánh, thì có thể nhảy ra khỏi Vận Mệnh Trường Hà, hé nhìn Hỗn Nguyên chi bí, vạn vật đều hư, phớt lờ Đại La Pháp Tắc, cảm ngộ Đại Đạo Quy Tắc.

Siêu thoát vận mệnh, niệm động chư thiên, minh ngộ quá khứ tương lai, nhìn thấu 'Đạo chi Bỉ Ngạn', một niệm vạn vũ sinh, ý thức bất hủ, chân linh bất diệt, vĩnh hằng tiêu dao tự tại!

Tuy nhiên, một tồn tại Đại năng Chuẩn Thánh cường đại đến vậy, lại bị Hậu Thổ một quyền oanh sát.

Chẳng những dìm diệt chân linh bản nguyên của y, mà còn xóa bỏ toàn bộ 'Quá Khứ Tuyến' và 'Tương Lai Tuyến' của y, sống sờ sờ xóa sạch mọi dấu vết tồn tại của y.

Dường như thế giới Hồng Hoang, chưa từng xuất hiện sinh linh tên là Thiên Lang Lão Tổ vậy.

Chỉ những Đại năng có thực lực đạt đến Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh), cảm ngộ Đại Đạo Quy Tắc, siêu thoát 'Đạo chi Bỉ Ngạn' và có giao thiệp với y, mới ghi nhớ dấu ấn tồn tại của y. "Hậu Thổ!" Đông Vương Công phẫn nộ ngập trời.

Đại Đạo Pháp Tắc chi lực kinh khủng càn quét bầu trời, khiến hải vực phía dưới dâng lên sóng lớn ngập trời, xông thẳng lên mây xanh.

Ngay trước mặt y – Tiên Đế Hồng Hoang – lại trực tiếp chém giết Đông Cực Đại Đế của Tiên Đình, điều này quả thực là đạp lên mặt y mà giẫm mạnh!

Điều này sao có thể nhẫn nhịn?

Phải biết, trong hai vạn năm qua, y vì thu phục các chủng tộc và tán tu ở phía đông Hồng Hoang, không tiếc thân chinh, mạnh mẽ chém giết vô số cao thủ chấn nhiếp thiên hạ.

Chương 69

Hiện tại Tiên Đình vừa mới bồi dưỡng ra một tôn Đại năng Chuẩn Thánh, lại bị Tô Thần và Hậu Thổ triệt để mạt sát, điều này chẳng khác nào đang rút cạn lương thực của Tiên Đình!

Y tật hận Tô Thần, nhưng càng thù hận Hậu Thổ!

Tô Thần bằng thực lực chẳng qua chỉ chém giết 'Thiện Thi' và chân thân của Đông Cực Đại Đế, còn Hậu Thổ lại trực tiếp mạt sát toàn bộ chân linh của y, từ ý nghĩa chân chính khiến Thiên Lang Lão Tổ thân tử đạo tiêu! "Đông Vương Công, nếu Tiên Đình ngươi dám động đến một sợi lông của Tô Thần đạo hữu, Vu tộc ta không ngại đạp phá Tiên Đình, chém giết Tiên Đế!" Hậu Thổ một thân váy sa cung trang màu vàng bay phấp phới trong gió, dưới ánh nắng và sóng biển chiếu rọi khúc xạ, toàn thân nàng như được phủ một lớp thần quang thất thải.

Đôi mắt nàng trong trẻo như suối, khí chất ôn nhuận điển nhã, thánh khiết nhu hòa, căn bản không thể nhìn ra vừa rồi chính nàng đã tự tay chém giết một tôn Đại năng Chuẩn Thánh! "Hoa!" Tô Thần từ trong Vận Mệnh Trường Hà nhảy vọt ra, thu thúc 'Quá Khứ Thân' của mình, đi tới trước mặt Hậu Thổ. "Kiến quá Hậu Thổ đạo hữu!" "Tô Thần đạo hữu hữu lễ rồi!" Hậu Thổ mỉm cười đáp lễ, ánh mắt lấp lánh, ẩn chứa một tia ý cười vui mừng. "Thiện ý của đạo hữu bần đạo xin ghi nhận, Thiên Lang Lão Tổ này và Tiên Đình, vẫn chưa có tư cách khiến bần đạo phải e dè!" Lúc này cho dù Đông Vương Công đã mặt đen như than, chìm trong bạo nộ, Tô Thần cũng không hề nể mặt y chút nào.

Từ đầu đến cuối, đối thủ mà mình thực sự để ý chính là y!

Hơn nữa, mình đã sớm chuẩn bị át chủ bài để cho y một sự kinh hỉ, chỉ là Hậu Thổ kịp thời xuất hiện, khiến mình chưa thật sự động dụng át chủ bài mà thôi. "Ngươi, các ngươi!" Đông Vương Công sau khi nghe lời uy hiếp của Hậu Thổ và lời khinh thường của Tô Thần, hai mắt phẫn nộ bùng phát hai đạo thần mang đỏ vàng.

Nhưng cuối cùng, lửa giận ngập trời vẫn bị y cứng rắn áp chế xuống.

Nói cho cùng, y là một Thiên Mệnh Vương Giả, cũng là một 'chứng đạo giả' có Đạo Tâm kiên định.

Trước mặt thực lực tuyệt đối, bất kỳ phẫn nộ nào cũng chỉ khiến mình trông như một tên hề mà thôi!

Nếu sớm biết Tô Thần và Tổ Vu Hậu Thổ có quan hệ thân mật đến vậy, mình sao lại thả mặc Thiên Lang Lão Tổ đi nhắm vào Tô Thần?

Thậm chí còn muốn nhân cơ hội này thu phục y làm tay phải tay trái?

Lúc này, Tây Vương Mẫu ung dung điển nhã, thanh lãnh cao quý, thướt tha hướng Hậu Thổ hành một lễ. "Kiến quá Hậu Thổ đạo hữu." Nàng cũng không ngờ, thực lực của Tô Thần lại cường đại đến vậy, đối với sự cảm ngộ Đại Đạo Quy Tắc, thậm chí còn trên cả mình!

Điều không thể tưởng tượng nổi nhất là, Tổ Vu Hậu Thổ vì y mà không tiếc dấy lên quyết chiến giữa hai đại thế lực, lớn tiếng tuyên bố đạp bằng Tiên Đình, chém giết Tiên Đế!

Điều này quả thực là không thèm để Thiên Đạo ý chí, pháp chỉ của Hồng Quân Thánh Nhân vào mắt!

Sau khi hồi thần lại, Tây Vương Mẫu trong lòng vô cùng khánh hạnh.

May mà nàng đã sớm truyền âm ngầm ý tốt với Tô Thần, nếu không Vu tộc thực sự nhắm vào Tiên Đình, vị Tiên Đình Vương Mẫu như mình e rằng kết cục cũng sẽ không tốt đẹp gì.

Đối mặt với lời chào hỏi thiện ý của Tây Vương Mẫu, Hậu Thổ nhẹ nhàng gật đầu đáp lại, sau đó ánh mắt nhìn về phía Tô Thần.

Ý nàng rất rõ, có nên nhân cơ hội này trảm thảo trừ căn, trực tiếp diệt Tiên Đình luôn không!

Đông Vương Công chẳng qua mới là Chuẩn Thánh sơ kỳ, với nàng và Tô Thần liên thủ, đối phương cho dù trốn đến chân trời góc biển, cũng có thể giết đến hồn phi phách tán.

Tô Thần nhìn ra ý trong mắt nàng, khẽ lắc đầu.

Đông Vương Công hiện nay có Thiên Mệnh tại thân, chém giết y sẽ phải chịu Thiên Đạo Khí Vận phản phệ.

Điều quan trọng nhất là, mình và Hậu Thổ với tư cách là chủ tể được Địa Đạo chấp thuận, không cần thiết phải xen vào 'Thiên Mệnh chi tranh' trong bố cục của Thiên Đạo, cứ phát triển ổn định, kiên nhẫn chờ đến khi Địa Đạo xuất thế là được.

Đột nhiên, Đông Vương Công chỉ cảm thấy toàn thân lạnh lẽo.

Y dùng ánh mắt kinh nghi nhìn về phía Hậu Thổ và Tô Thần, không khỏi toát ra một tia hàn ý.

Trực giác mách bảo y, ngay vừa rồi, mình dường như đã đi một vòng từ Quỷ Môn Quan trở về!

Hậu Thổ vừa rồi không phải nói suông, mà là thực sự muốn giết mình – vị Tiên Đế này!

May mà Tô Thần không đồng ý, nếu không mình cho dù có Thiên Mệnh tại thân, không chết cũng phải lột da sao?

Sau khi tỉnh táo lại, Đông Vương Công hồi tưởng toàn bộ sự kiện, trong lòng không khỏi mắng nhiếc Thiên Lang Lão Tổ đã vẫn lạc.

Nếu không phải y muốn lấy lớn hiếp nhỏ, sớm diệt sát Bạch Miêu Miêu – 'đạo tranh chi địch', thì làm sao có thể đi đến đối lập với Tô Thần?

Tô Thần y có cựu oán với Yêu tộc, lại có giao tình thân mật với Vu tộc, hoàn toàn là đối tượng có thể tranh thủ hợp tác.

Hiện tại thì hay rồi, chẳng những đã đắc tội y, còn vì thế mà chọc giận Vu tộc, tương lai muốn liên hợp Vu tộc để phúc diệt Yêu tộc, e rằng không dễ dàng như vậy nữa. "Tây Vương Mẫu đạo hữu, cáo từ!" Tô Thần thu chiến lợi phẩm xuống, chắp tay với Tây Vương Mẫu, sau đó dẫn Hậu Thổ cùng nhau đi về Luân Hồi Sơn đạo tràng của mình.

Côn Luân.

Thái Thanh Cung.

Tam Thanh chứng kiến đại chiến này kết thúc, trong lòng chấn hám đồng thời lại vô cùng bất giải.

Tô Thần từ khi nào lại giao hảo với Vu tộc rồi?

Điều càng khiến bọn họ ăn ngủ không yên là, với chiến lực mà Hậu Thổ vừa bùng phát, cho dù là Thái Thanh Lão Tử đứng đầu Tam Thanh, cũng không dám nói có thể chia năm sẻ bảy với nàng.

Mà nàng lại là người nhỏ tuổi nhất trong Thập Nhị Tổ Vu, chẳng phải điều này đại biểu cho mười một tôn Tổ Vu còn lại đều đã đột phá Đệ Bát Chuyển rồi sao?

Vậy Tam Thanh chúng ta còn tranh đoạt danh hiệu Bàn Cổ Chính Tông với Vu tộc bằng cách nào đây?

Thái Thanh Lão Tử thấy ánh mắt ngưng trọng của Nguyên Thủy và Thông Thiên, nghiêm sắc mở lời. "Nhị đệ, Tam đệ, Thập Nhị Tổ Vu mạnh ở chỗ đông người thế chúng, đợi chúng ta nghe lão sư giảng thuật đạo Thánh Nhân lần thứ ba, sau khi chứng đạo thành Thánh, sẽ cho bọn họ một bài học sâu sắc!" "Đại huynh nói cực kỳ đúng!" Nguyên Thủy và Thông Thiên ăn ý gật đầu.

Trước khi chứng đạo thành Thánh, vẫn là đừng đi trêu chọc Thập Nhị Tổ Vu.

Thái Dương Tinh.

Yêu tộc Đại Điện.

Thái Nhất sau khi thấy Hậu Thổ ra tay, hai mắt bùng phát chiến ý ngập trời. "Nhị đệ, Hậu Thổ xem ra đã đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, nếu để đệ giao chiến với nàng, có thể chiến mà thắng chăng?" "Trẫm chỉ có bảy phần nắm chắc!" Nghe thấy Thái Nhất đáp lời, Đế Tuấn trong lòng rúng động.

Một Hậu Thổ đã cường đại đến vậy, vậy Thập Nhị Tổ Vu liên thủ, Yêu tộc mình lấy gì chống lại?

Nghĩ đến đây, y nhìn về phía Hồng Hoang tinh không, ánh mắt bắt đầu kiên định. 'Tiếp theo phải bất chấp mọi giá, trong thời gian ngắn nhất bố trí ra 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận', chỉ có như vậy, mới có tư cách vấn đỉnh Hồng Hoang, quân lâm thiên hạ!' Sau khi đột phá Chuẩn Thánh, Đế Tuấn đã tiến thêm một bước luyện hóa bản mệnh chí bảo Hà Đồ Lạc Thư của mình, từ đó đắc được trận pháp cấp Hỗn Nguyên 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận'.

Điều kiện bố trí cực kỳ hà khắc, cần phải thu thập ức ức vạn tinh thần chi lực để luyện chế ba trăm sáu mươi lăm mặt tinh thần phiên, đồng thời lấy ba trăm sáu mươi tôn Đại La cường giả làm chủ trận, câu thông dẫn dắt lực lượng Thái Dương Thái Âm.

Còn cần mười hai vạn chín ngàn sáu trăm cao thủ Thái Ất phụ trận, mới có thể triệt để phát huy ra. "Nhị đệ, tiếp theo đệ và Hy Hoàng xuống giới tiếp tục thu phục vạn tộc Hồng Hoang, vi huynh thì tiến vào Hồng Hoang tinh không thu thập tinh thần chi lực!" "Được!" Nghe thấy đại ca sắp xếp, Thái Nhất gật đầu đáp ứng.

Luân Hồi Sơn.

Tô Thần cùng Hậu Thổ liền quyết trở về.

Một người khoác đạo bào tím, phong thần tuấn tú; một người khoác váy sa cung trang vàng, tuyệt đại phong hoa, tựa như một cặp bích nhân tuyệt thế trời sinh đất tạo. "Tranh!" "Đông!" "Ông!" Một khúc cầm âm du dương vui tươi cùng tiếng chuông vang lên.

Lúc thì cao vút như núi non, lúc thì vui mừng như thì thầm, lúc thì khoan khoái như nước chảy, lúc thì bình lặng như đồng bằng, lúc thì hùng tráng như tiếng sấm rền, lúc thì uyển chuyển du dương, lúc thì duy mỹ như cầu vồng.

Chỉ thấy mây trên trời dưới sự dẫn dắt của cầm âm và tiếng chuông, diễn hóa ra các loại họa quyển duy mỹ vui tươi: có bách điểu triều phượng, có vạn hoa thịnh khai tranh kỳ đấu diễm, có tinh không hạo hãn, có nước chảy róc rách, có phổ thiên đồng khánh, có vạn mã bôn đằng...

Nghe thấy âm nhạc vui tươi mỹ diệu này, nhìn thấy họa quyển duy mỹ trên không trung này, khiến người ta tâm khoáng thần di, tâm tình thư sướng. "Hoa!" Đại trận thủ hộ mở ra.

Tiên nhạc từng trận, hà quang vạn trượng.

Tường vân vạn đóa, thụy thải ngàn tầng.

Chủ phong Luân Hồi Sơn chân chính vén màn che, từng tòa cung điện nguy nga hùng vĩ sừng sững giữa mây mù chủ phong.

Tinh linh ngọc tủy lưu ly làm ngói, Tiên Thiên Canh Kim và ngọc thạch quý báu làm cột, quỳnh lâu ngọc vũ liên miên liên tiếp, tiên điện dao đài san sát.

Đinh vàng cửa ngọc, cầu vồng bắc cầu, chim quý múa cửa son.

Hậu Thổ nhìn một trận tâm trì mục huyễn.

Nàng không ngờ, đạo tràng của Tô Thần lại khôi hoằng đại khí, duy mỹ hùng vĩ đến vậy. "Đệ tử bái kiến Lão Sư!" "Kiến quá Lão Gia!" "Kiến quá Lão Gia!" Đại Lữ cất Hồng Chung và Cổ Tranh đi, dẫn Nguyên Nhất và Ngao Thăng cung kính đón ở lối vào.

Điều đáng nói là, Nguyên Nhất đã du lịch gần tám vạn năm, sau khi đột phá Thái Ất trung kỳ mới trở về. "Kiến quá Hậu Thổ tiền bối!" "Kiến quá Hậu Thổ tiền bối!" Dưới ý của Tô Thần, mọi người cung kính hành lễ với Hậu Thổ. "Tô Thần đạo hữu, đồ đệ và đồng tử này của ngươi tư chất đều phi phàm, đáng được mong đợi đạt đến Đại La." Hậu Thổ ánh mắt rơi trên người Đại Lữ, biết âm nhạc vui tươi du dương vừa rồi chính là do y tấu diễn mà ra, bèn tặng một kiện Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo làm lễ gặp mặt.

Nguyên Nhất và Ngao Thăng cũng mỗi người có được một món, lần lượt là một kiện Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo và Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Thấy Hậu Thổ ra tay hào phóng như vậy, những tiểu gia hỏa này vui mừng hớn hở.

Tô Thần nhân cơ hội dẫn Bạch Miêu Miêu trong Định Hải Châu ra, sau đó đưa bản nguyên khí vận còn lại sau khi Thiên Lang Lão Tổ vẫn lạc đến trước mặt nàng.

Thiên Lang Lão Tổ truyền thừa cũng là thôn phệ Đại Đạo, cùng Bạch Miêu Miêu là 'đạo tranh chi địch', nếu thôn phệ bản nguyên khí

vận của y, có thể tăng thêm khí vận và tỉ lệ chứng đắc Đại Đạo của nàng. "Chủ nhân!" Bạch Miêu Miêu sau khi ra, liền trực tiếp nhào vào người Tô Thần, một đôi tay trắng nõn như ngó sen ôm chặt lấy cổ y.

Trong lòng nàng có chút áy náy, đồng thời cũng thầm oán trách mình quá yếu, lần này đã cản trở chủ nhân.

Nếu mình đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên, chắc sẽ không còn ai dám lấy mình ra uy hiếp chủ nhân nữa đúng không? "Miêu Miêu!" Tô Thần xoa xoa mái tóc đen của nàng, cảm nhận tâm cảnh của nàng, dịu giọng an ủi. "Ngươi từ trước đến nay không phải là gánh nặng của Ngô, mà là phúc tinh của Ngô, cũng là muội muội Ngô yêu thương nhất, biết không?" "Ân!" Nghe thấy lời của chủ nhân, Bạch Miêu Miêu trong lòng y nhẹ nhàng gật đầu. "Đa tạ Hậu Thổ đạo hữu!" Sau khi thôn phệ xong bản nguyên khí vận của Thiên Lang Lão Tổ, Bạch Miêu Miêu cũng đã hiểu rõ ngọn ngành sự việc, từ tận đáy lòng biểu đạt lòng biết ơn với Hậu Thổ ở một bên.

Chương 70

"Miêu Miêu ngươi không cần khách khí, đã ngươi là muội muội của Tô Thần đạo hữu, sau này cứ gọi ta là tỷ tỷ là được!" Hậu Thổ điển nhã ôn nhu.

Nàng lấy ra một phần bánh ngọt tinh tế ngon miệng đưa đến trước mặt Bạch Miêu Miêu, được làm từ vô số Tiên Thiên linh quả linh hoa, tản phát hương thơm nồng nàn và Đại Đạo đạo vận. "Tạ tạ Hậu Thổ tỷ tỷ." Bạch Miêu Miêu nhìn Hậu Thổ một cái, lại nhìn chủ nhân của mình một cái, rồi mới nhận lấy.

Đến khu giải trí thư giãn, Bạch Miêu Miêu, Nguyên Nhất, Ngao Thăng đang chuẩn bị mỹ thực, Đại Lữ thì bắt đầu tấu nhạc, đồng tử ủ rượu Lục Nhĩ tiến đến dâng lên thành quả những năm qua của y. "Đạo hữu, nếm thử 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu' do Ngô tự tay ủ!" Hậu Thổ thấy rượu trong chén tiên khí lại phản chiếu ra ba màu vàng, bạc, tím, lại còn tản phát ra vô cùng nồng đậm nhiều loại Đại Đạo đạo vận.

Khiến người ta vừa ngửi, liền như đắm mình trong Đại Đạo chí lý. "Hảo tửu!" Sau khi sảng khoái uống một chén, Hậu Thổ nhắm mắt tinh tế cảm ngộ tiêu hóa. "Ông!" Đại Đạo Pháp Tắc bàng bạc ào ạt kéo đến, diễn hóa ra các loại dị tượng khai thiên tích địa, vũ trụ luân hồi, đại địa tái sinh vạn vật.

Thấy cảnh này, Tô Thần mỉm cười trong lòng.

Rất hiển nhiên, Hậu Thổ đã nghe lời kiến nghị của mình, đi bộ đăng đỉnh Bất Chu Sơn, đắc được truyền thừa và ban tặng của Bàn Cổ Đại Thần, thực lực nhờ đó mới đột phi mãnh tiến.

Đối với cục diện như vậy, Tô Thần trong lòng tự nhiên vô cùng

vui mừng.

Nàng với tư cách là Địa Đạo chi chủ tương lai, lại là Tổ Vu của Vu tộc, thực lực càng mạnh, thì càng có thể giúp mình san sẻ áp lực nhiều hơn!

Theo đó Hậu Thổ tỉnh lại, Tô Thần bày ra một ván cờ trước mặt nàng. "Vây Kỳ?" "Có ý tứ!" Nàng rất nhanh đã biết rõ quy tắc chi tiết, dùng ánh mắt kinh ngạc khâm phục nhìn Tô Thần một cái.

Sau đó, hai người bắt đầu đối dịch.

Tô Thần chấp trắng, Hậu Thổ chấp đen. "Ông!" Trong khoảnh khắc, kỳ bàn dường như hóa thành một phương thế giới độc lập bên ngoài thế tục, chỉ còn lại Tô Thần và Hậu Thổ đang so tài.

Quân cờ trắng đại biểu cho trời, quân cờ đen đại biểu cho đất.

Ẩn chứa thiên địa chí lý, âm dương sinh tử.

Hai người so tài, không hề tranh phong tương đối, sinh tử chém giết, mà là lấy Đại Đạo Pháp Tắc truyền thừa của bản thân để ấn chứng lẫn nhau, hòa hợp với nhau.

Trong ngươi có ta, trong ta có ngươi.

Hậu Thổ sau khi đột phá Đệ Bát Chuyển (Hỗn Nguyên Kim Tiên), đối với Địa Đạo Pháp Tắc truyền thừa của bản thân đã đạt đến cảnh giới viên mãn, đồng thời còn thuận lợi cảm ngộ Địa Đạo Quy Tắc.

Nàng mơ hồ minh ngộ ra sứ mệnh tương lai của mình.

Thông qua việc cùng Tô Thần ấn chứng Đại Đạo Quy Tắc của đối phương, sứ mệnh trong thức hải của nàng ngày càng rõ ràng. "Hoa ~!" Theo cục cờ kết thúc, thế giới độc lập nơi hai bên tâm thần vừa tĩnh lặng, ấn chứng Đại Đạo Quy Tắc của đối phương từ từ biến mất. "Đạo hữu, Vu tộc Ngô với tư cách là Bàn Cổ Chính Tông, là Thiên

Mệnh chi chủ của Hồng Hoang hiện nay, hiện tại lại có át chủ bài xưng bá thiên hạ, nhất thống Hồng Hoang." "Nhưng Ngô thủy chung cảm thấy có khuyết điểm, có nguy cơ." "Không biết đạo hữu có thể chỉ giáo Ngô chăng?" Hậu Thổ thần sắc ngưng trọng, đôi mắt đẹp ôn nhuận như suối nhìn về phía Tô Thần, toàn bộ là vẻ thỉnh giáo.

Trong lòng nàng có một loại trực giác mãnh liệt, rằng cả Hồng Hoang này có thể thực sự giúp mình, thậm chí chỉ điểm mê tân cho mình, chỉ có Tô Thần trước mắt này! "Đạo hữu, Vu tộc của ngươi thành cũng bởi Bàn Cổ Chính Tông, bại cũng bởi Bàn Cổ Chính Tông." "Tuy nói các ngươi là nhân vật chính Thiên Mệnh của Hồng Hoang, nhưng Vu tộc các ngươi đối với vạn linh toàn bộ Hồng Hoang mà nói, chẳng qua chỉ là một hạt cát trong biển cả." "Các ngươi tín phụng là huyết mạch, không thể thực sự bao dung vạn linh Hồng Hoang, tự nhiên cũng không thể trở thành Thiên Mệnh nhân vật chính duy nhất!" Tô Thần nói xong, ngẩng đầu nhìn thoáng qua Hỗn Độn thiên khung. "Hơn nữa, hiện tại có vị tồn tại kia, Vu tộc các ngươi cho dù có át chủ bài nhất thống thiên hạ, người ta cũng sẽ không ngồi yên không quản." Năm xưa ở Bất Chu Sơn, Tô Thần đã nhìn ra khuyết điểm của Vu tộc.

Bọn họ lấy huyết mạch làm tôn, căn bản sẽ không tiếp nhận thành viên chủng tộc khác.

Cho dù mình có dẫn đạo bọn họ khai sinh một số nền văn minh, nhưng do đặc tính chủng tộc, Vu tộc căn bản không thể tiếp tục sáng tạo, cũng không thể dẫn dắt vạn tộc Hồng Hoang, đi đến đỉnh phong. "Ngô minh bạch rồi!" Hậu Thổ thần sắc có chút không cam lòng.

Nàng đương nhiên biết đạo lý Tô Thần nói, cũng biết kẻ chủ tể Hồng Hoang hiện nay, chính là vị Thánh Nhân đầu tiên khai thiên Hồng Quân!

Vu tộc cho dù có 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', cũng chưa chắc đã chống lại được y. "Đạo hữu, vậy Vu tộc Ngô tương lai ở đâu?" Hậu Thổ đứng dậy, trịnh trọng hành một lễ với Tô Thần.

Tô Thần nghiêm sắc nhìn nàng, chắp tay đáp lễ. "Đạo hữu, tương lai của Vu tộc ngươi ở trên người ngươi, đồng dạng cũng ở trên người Ngô!" Với sự chưởng khống Hồng Hoang của Thiên Đạo hiện nay, Tô Thần tự nhiên không thể tiết lộ quá nhiều cho Hậu Thổ, nếu không sẽ trực tiếp gây ra cảnh giác của Thiên Đạo.

Tương lai của Vu tộc, là ở Địa Đạo.

Chỉ khi Hậu Thổ trở thành Địa Đạo chi chủ, mình trở thành Lục Đạo Luân Hồi chi chủ, mới có tư cách chống lại Thiên Đạo!

Ba ngàn năm thoáng chốc trôi qua.

Hậu Thổ rất thích ở lại Luân Hồi Sơn.

Nơi đây có Bạch Miêu Miêu đáng yêu mềm mại, có âm nhạc mỹ diệu nhất thế gian, có các loại rượu ngon tuyệt đỉnh, có Ngộ Đạo Thần Trà và Luân Hồi Linh Trà cao cấp.

Quan trọng nhất là, nơi đây có Tô Thần – người có 'đạo' khế hợp với mình!

Nếu không có sứ mệnh của bản thân và gánh nặng tương lai của tộc nhân, Hậu Thổ rất muốn mãi mãi ở lại nơi đây. ...

Trước khi rời đi, Tô Thần đích thân tiễn nàng ra khỏi Luân Hồi Sơn, và từ không gian thức hải lấy ra ức vạn tấn Hồng Mông Canh Kim, sáu mươi chén Ngộ Đạo Thần Trà, mười hai vò Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu tự tay ủ, thành tâm đưa đến tay Hậu Thổ.

Vu tộc không có nguyên thần, nên không thể sử dụng Tiên Thiên Linh Bảo.

Nhưng lại có thể dùng thiên tài địa bảo để luyện chế 'Vu Khí', lấy tinh huyết bản thân và Pháp Tắc truyền thừa để uẩn dưỡng, cực đại trình độ tăng cường chiến lực của mình.

Hồng Mông Canh Kim là dược liệu luyện chế Hỗn Độn Linh Bảo, nếu Hậu Thổ dùng để luyện chế 'Vu Khí', tuyệt đối có thể phát huy công hiệu vô song.

Tiễn quân thiên lý, rồi cũng có lúc chia ly.

Tô Thần nhìn bóng dáng phong tư tuyệt thế, điển nhã ôn nhu kia, mỉm cười dừng lại. "Sự biệt ly lúc này là để tương phùng tốt đẹp hơn, kỳ đãi lần sau có thể lại cùng đạo hữu tụ họp!" Hậu Thổ quay người lại.

Đôi mắt trong trẻo như suối, minh mị ôn nhu của nàng nhìn Tô Thần, tựa như ẩn chứa từng tia sáng rực rỡ bất diệt. "Đạo hữu, kỳ đãi lần sau lại gặp ngươi!" Nàng mỉm cười gật đầu.

Ráng mây nhuộm bầu trời, tiên hoa từng đóa nở rộ.

Khoảnh khắc này, nụ cười của Hậu Thổ dường như đã khắc sâu vào lòng mình.

Nhìn bóng lưng nàng rời đi, Tô Thần tâm trạng có chút hụt hẫng.

Lúc này, Đại Lữ tấu khúc 《Tống Biệt》 du dương truyền đến, càng thêm mấy phần tình tự ly biệt.

Trở về Luân Hồi Sơn.

Tô Thần đi tới Linh Thú Viên.

Ngô đem tất cả linh căn thu hoạch được ở Doanh Châu Tiên Đảo phân chia thành các khu vực khác nhau để bồi dưỡng.

Khi đến khu vực bồi dục rễ Tạo Hóa Thanh Liên, Tô Thần tế xuất hai tòa Tịnh Thế Bạch Liên, cắm rễ vào Tam Quang Thần Thủy và

Cửu Thiên Tức Nhưỡng.

Tất cả liên đài đều do Hỗn Độn Thanh Liên dựng dục, cùng tông đồng nguyên với nhau.

Hiện tại đem Tịnh Thế Bạch Liên và rễ Tạo Hóa Thanh Liên đặt vào cùng một khu vực bồi dục, có lẽ có thể kích phát ra càng nhiều bản nguyên, thúc tiến sự sinh trưởng của cả hai. "Ông!" Hai tôn Tịnh Thế Bạch Liên nhẹ nhàng lay động, tản ra từng tia bạch quang Tịnh Thế, chìm vào trong rễ Tạo Hóa Thanh Liên, phát ra từng tia hà quang rực rỡ.

Thấy cảnh này, Tô Thần biết suy đoán của mình là đúng.

Chắc chắn không bao lâu nữa, rễ Tạo Hóa Thanh Liên sẽ thực sự mọc lại ra liên đài mới. "Lục Nhĩ bái kiến Lão Gia!" Sau khi đi ra khỏi Linh Thú Viên, Lục Nhĩ thần tuấn bất phàm cung kính tiến lên hành lễ.

Y với tư cách là tàn khu của Hỗn Độn Ma Viên biến hóa, tư chất siêu phàm.

Trong vỏn vẹn mấy vạn năm, y đã từ Chân Tiên đột phá đến Kim Tiên trung kỳ, khí huyết ngập trời, tựa như thượng cổ ma thần tái hiện. 《Thần Tượng Trấn Ngục Kính》 là đỉnh cấp luyện thể chi pháp do Tô Thần sáng tạo, đồng thời còn dung hợp pháp tu luyện nguyên thần vô thượng 《Bất Diệt Kinh》.

Đối với Lục Nhĩ Mi Hầu mà nói, thực sự là quá khế hợp với bản thân rồi. "Hưu!" Một tia thần thức ấn ký đánh vào thức hải của y, chính là pháp tu luyện hậu tục của 《Thần Tượng Trấn Ngục Kính》. "Lục Nhĩ, những năm qua ngươi cần cù siêng năng, đã thông qua khảo hạch của bản tọa, hôm nay sẽ truyền thụ công pháp hoàn chỉnh cho ngươi, hy vọng ngươi đừng làm mất uy danh của bản tọa." "Ghi nhớ: Dục tốc bất đạt.

Nhất định phải trước khi đạt Đại La đặt vững Đạo Cơ của bản thân, tương lai mới thực sự có hy vọng Đại Đạo!" "Phốc thông." Lục Nhĩ trực tiếp quỳ gối phủ phục xuống đất. "Đa tạ Lão Gia tái tạo chi ân!" "Thiện!" Thấy sự thành tâm từ tận đáy lòng trong ánh mắt y, Tô Thần nhẹ nhàng gật đầu. "Tiếp theo bản tọa sẽ giảng đạo, ngươi có thể cùng đến nghe!" Trước khi Địa Đạo xuất thế, mình nhất định phải bồi dưỡng đủ thế lực, trong thời gian ngắn nhất hoàn thiện Địa Phủ, khiến Địa Phủ chân chính vận chuyển, tự nhiên không thể thiếu tâm phúc.

Lục Nhĩ, Nguyên Nhất cùng Minh Nha nhất tộc và Thiên Mã nhất tộc, đều là những nhân tuyển được mình coi trọng.

Điều đáng nói là, Thiên Mã nhất tộc trải qua mười mấy vạn năm phồn dục, hiện nay đã trở thành chủng tộc lớn nhất gần Luân Hồi Sơn, thành viên phá ức.

Minh Nha nhất tộc thì từ mấy chục con trước đó, đã phồn diễn đến hàng vạn con, đã có dấu hiệu hưng thịnh.

Khi Tô Thần tuyên bố giảng đạo, toàn bộ quảng trường giảng đạo đã có hàng ức thành viên tiến vào.

Thiên Mã nhất tộc, Minh Nha nhất tộc, Thanh Loan nhất tộc, Linh Hầu nhất tộc, Bạch Hạc nhất tộc, Tam Nhãn Độc Mục tộc, v.v.

Rất nhiều chủng tộc có duyên với Địa Đạo và các tán tu, đều thuận lợi thông qua khảo hạch trận pháp, tiến vào quảng trường giảng đạo, thực sự có tư cách lắng nghe Tô Thần giảng đạo.

Sau khi giảng đạo kết thúc, các tộc và vô số tán tu đã xuất hiện không ít thiên tài.

Những nhân viên này được giao cho Mã Càn và Dạ Oanh quản lý, chuẩn bị cho sự vận chuyển của Địa Phủ trong tương lai.

Tiếp theo, Tô Thần lại chuyên môn vì Đại Lữ, Nguyên Nhất, Mã Càn, Dạ Oanh, Lục Nhĩ, Ngao Thăng mà mở lớp nhỏ, tường tận giảng thuật các cảm ngộ trước khi đột phá Đại La và phương pháp đặt vững Đạo Cơ.

Còn về Bạch Miêu Miêu, nàng sau khi thôn phệ bản nguyên khí vận của Thiên Lang Lão Tổ, liền vẫn luôn trong bế quan.

Chương 71

Ngay khi Tô Thần đang bồi dưỡng thế lực, thế giới Hồng Hoang cũng phong khởi vân dũng.

Đông Hoàng Thái Nhất và Hy Hoàng Phục Hy của Yêu tộc đích thân hạ giới, thu phục vạn tộc Hồng Hoang, biên nhập vào Yêu tộc của mình.

Vô số chủng tộc hoặc là đào vong, hoặc là thần phục, hoặc là bị diệt tộc.

Nhiều liên minh do các viễn cổ đại tộc tổ thành, dưới sự bá đạo cường thế của Thái Nhất, liền như băng tuyết tan rã, sau đó lần lượt chạy trốn về Bắc Vực hoang lương và Đông Hải.

Mười vạn năm trước, các viễn cổ đại tộc sở dĩ có thể kháng cự Yêu tộc, là vì dưới trướng bọn họ đều có Đại La cường giả.

Nhưng theo Hồng Quân lần thứ hai giảng đạo kết thúc, Thái Nhất đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, Phục Hy Trảm Thi đột phá Chuẩn Thánh, những Đại La chưởng đạo giả kia không còn tư cách kháng cự nữa.

Một số chủng tộc chạy đến Luân Hồi Sơn, muốn tìm cầu sự che chở của Luân Hồi Sơn chủ Tô Thần, điều này khiến tinh nhuệ dưới trướng Thái Nhất không thể không dừng bước.

Hạ tràng của trưởng tử Yêu Thần Cửu Anh là Cửu Lạc vẫn còn đó, ai dám đi trêu chọc tôn tồn tại này? "Khải bẩm Đông Hoàng bệ hạ, rất nhiều tàn binh bại tướng của các chủng tộc đã chạy trốn đến Luân Hồi Sơn!" Thái Nhất nghe thấy thuộc hạ báo cáo, khẽ nhíu mày.

Đối với một tán tu như Tô Thần, y tự nhiên sẽ không quá để ý.

Nhưng y lại có quan hệ thân mật với Vu tộc, điều này khiến mình không thể không thận trọng.

Một khi vì trêu chọc Tô Thần mà dẫn đến Vu Yêu nhị tộc lại khai chiến, cục diện này không phải là điều mình muốn thấy. "Dừng giá ở Luân Hồi Sơn!" Suy tư một lát, Thái Nhất hạ lệnh, để chín con giao long kéo Đông Hoàng Đế Niện do Thái Dương Thần Kim chế tạo, hùng vĩ hướng về Luân Hồi Sơn. "Tô Thần đạo hữu có ở đó không?

Bần đạo đến bái phỏng!" Đến Luân Hồi Sơn, Thái Nhất không bày ra giá của mình, từ trên Đông Hoàng Đế Niện bước xuống, đích thân đến trước sơn môn cầu kiến. "Thái Nhất đạo hữu giáng lâm, thật khiến hàn xá bần đạo bừng sáng!" Tô Thần đích thân ra nghênh đón.

Đối với Thái Nhất danh chấn Hồng Hoang, Tô Thần trong lòng khá là thưởng thức.

Trận đại chiến lần trước, hai bên đều có giữ lại.

Nhưng theo y đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, Tô Thần có lẽ có thể miễn cưỡng chống lại, nhưng muốn thực sự đánh bại y, đã là tuyệt vô khả năng.

Suy cho cùng, Hỗn Nguyên Kim Tiên và Đại La Kim Tiên, vẫn cách nhau một cái hào rãnh thiên tiệm.

Mình cho dù có thể sớm cảm ngộ Đại Đạo Quy Tắc, nhưng cảnh giới và pháp lực của hai bên không phải cùng một tầng thứ. "Cửu văn Tô Thần đạo hữu khai sáng kỳ đạo, không biết chúng ta có thể đối dịch một phen chăng?" Thái Nhất thấy Tô Thần lấy 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu' ra chiêu đãi mình, trong lòng khá lấy làm vinh hạnh, đồng thời cũng chân chính hiểu rõ nội tình của y mạnh đến mức nào. "Thiện!" Tô Thần lấy kỳ bàn ra, cùng Thái Nhất đối dịch.

Thái Nhất chấp trắng, đại biểu Thiên Đạo.

Tô Thần chấp đen, đại biểu Địa Đạo.

Hai người lấy Đại Đạo Pháp Tắc và 'sức mạnh quy tắc' mà bản thân chưởng khống, dung nhập vào kỳ đạo, chém giết đến tối tăm không mặt trời, Hỗn Độn vô quang. "Oanh!" Cuối cùng, thế giới do kỳ bàn diễn hóa không chịu nổi sự sát phạt của hai người, ầm ầm vỡ nát. "Đa tạ Tô Thần đạo hữu!" Thái Nhất đứng dậy, trịnh trọng hành một lễ với Tô Thần.

Lần đối dịch này, khiến y thụ ích không nhỏ, đồng thời tiến thêm một bước minh ngộ thiên địa chí lý. "Thái Nhất đạo hữu khách khí rồi, bần đạo cùng ngươi đối dịch, cũng là thụ ích không nhỏ." Tô Thần mỉm cười đáp lễ.

Không thể không nói, Thái Nhất tuy rằng đi con đường bá đạo duy ngã độc tôn, nhưng 'Đạo Tâm' của y lại vô cùng kiên định bao dung.

Lấy 'vạn đạo' chứng 'kỷ đạo'!

Phương thức chứng đạo như vậy, có chút tương tự với Tô Thần. "Bá!" Chỉ thấy Thái Nhất từ không gian thức hải tế xuất Tang Châm Thần Nguyên (Thái Dương Thần Nguyên) do Phù Tang Thần Thụ sản sinh, cùng vô số Thái Dương bản nguyên tinh túy, đặt bên cạnh kỳ bàn. "Tô Thần đạo hữu, bần đạo có thể đổi lấy một ít Ngộ Đạo Thần Trà với ngươi không?" "Tự nhiên có thể!" Đối với Tô Thần mà nói, Thái Dương Thần Nguyên và Thái Dương bản nguyên tinh túy do Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Phù Tang Thụ ở Thái Dương Tinh dựng dục, đều là đỉnh cấp thiên tài địa bảo mà mình cần.

Dùng Ngộ Đạo Thần Trà để giao hoán với y, hai bên cũng là cùng có lợi. "Đạo hữu, cáo từ!" Sau khi đổi được mười chén Ngộ Đạo Thần Trà, Thái Nhất tâm mãn ý túc rời đi. "Đông Hoàng bệ hạ, thái độ của Luân Hồi Sơn chủ này là thế nào?" Trở về đại điện tạm thời, tinh nhuệ dưới trướng không hiểu hỏi. "Từ nay về sau, Tô Thần đạo hữu

sẽ không quản chuyện Yêu tộc ta khuếch trương, những kẻ có thể tiến vào Luân Hồi Sơn, Yêu tộc ta không cần phải đuổi tận giết tuyệt nữa!" Tuy nói y không mở miệng nói ra duyên cớ chân chính của việc mình bái phỏng, nhưng khi hai người đối dịch, y đã hiểu rõ giới hạn của Tô Thần.

Y sẽ không quản chuyện Yêu tộc khuếch trương.

Nhưng Yêu tộc cũng đừng hòng ở Luân Hồi Sơn phóng túng!

Đây là sự ăn ý giữa hai bên.

Nghĩ đến việc đối dịch luận đạo vừa rồi, Thái Nhất trong lòng từ đáy lòng khâm phục sự cảm ngộ Đại Đạo Quy Tắc của Tô Thần.

Đồng thời, y trong lòng cũng có một loại cảm giác về 'Đạo hữu' chân chính.

Theo Hồng Quân chứng đạo thành Thánh, hai lần giảng đạo truyền xuống pháp 《Trảm Tam Thi》.

Tất cả Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp Hồng Hoang đều đi con đường 《Trảm Tam Thi》 chứng đạo, bao gồm Tam Thanh do nguyên thần Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, thậm chí là đại ca của mình.

Nhưng duy chỉ có Tô Thần, là người đầu tiên y gặp kiên trì đi con đường cảm ngộ Đại Đạo 'Dĩ Lực Chứng Đạo'.

Hai bên đều đang hấp nạp 'Đạo' của vạn linh, để ấn chứng tự ngã Đại Đạo!

Có thể dự kiến rằng, sau khi Hồng Quân Thánh Nhân kết thúc giảng đạo lần thứ ba, những Tiên Thiên Thần Thai Thánh kiên trì đi tự ngã Đại Đạo sẽ ngày càng ít đi.

Nhưng may mắn thay có Tô Thần, đạo của Ngô không cô độc!

Đối với Thái Nhất mà nói, trong tình huống không trở thành tử

địch với Tô Thần, hai bên kiên trì Đạo của riêng mình, đều là 'Đạo hữu' đáng khâm phục.

Điều quan trọng nhất là, sự kiên trì đối với 'Đạo' của Tô Thần còn trên cả mình.

Y ngay cả giảng đạo của Hồng Quân Thánh Nhân cũng không muốn đi.

Có thể thấy trong lòng đối phương kiêu ngạo đến mức nào, đối với 'Đạo' của mình lại là sự xích thành và kiên thủ đến mức nào, từ điểm này mà nói, Thái Nhất cũng tự nhận không bằng.

Mỗi bông hoa nở hai đóa, mỗi đóa biểu một cành.

Khi Thái Nhất, Phục Hy đích thân hạ giới thu phục vạn tộc Hồng Hoang, Đông Vương Công, chúa tể Tiên Đình chính thống của Hồng Hoang, cũng chẳng hề dừng bước.

Y trước tiên thu phục toàn bộ Thủy tộc ở Đông Hải trừ Long tộc ra, sau đó mượn danh nghĩa Tiên Đình chính thống, mạnh mẽ thu phục vô số đại tộc viễn cổ cùng Đại La tán tu.

Chẳng mấy chốc, toàn bộ phía Đông Hồng Hoang đã bị Tiên Đình sáp nhập vào phạm vi thế lực.

Vô số tán tu hoặc chủng tộc không cam nguyện thần phục Tiên Đình mà đánh mất tự do, sau khi nghe được sự tích của chủ nhân Luân Hồi Sơn, đều lũ lượt kéo đến tìm kiếm sự che chở.

Song, họ kinh ngạc phát hiện, dẫu đã đến Luân Hồi Sơn trong truyền thuyết, nếu không có duyên phận thì căn bản không thể bước vào một bước.

Tất thảy điều này, dĩ nhiên là do Tô Thần ra tay.

Y không muốn vô duyên vô cớ can dự vào ‘Thiên Mệnh Chi Tranh’

giữa Yêu tộc và Tiên Đình, bèn lấy thân phận chủ nhân Luân Hồi Sơn mà thiết lập khảo hạch, duy chỉ có những sinh linh hoặc chủng tộc có duyên với Địa Đạo mới có thể tiến vào.

Khi đã tiến vào, Mã Càn và Dạ Oanh sẽ đứng ra giáo huấn quy tắc cho tất cả mọi người, đồng thời cũng sẽ phân phối lãnh địa tương ứng, để chúng nhân tu luyện hoặc chủng tộc nghỉ ngơi. *** Vạn năm tuế nguyệt thoắt cái trôi qua.

Sinh linh Địa Đạo tiến vào Luân Hồi Sơn ngày càng nhiều.

Tô Thần, ngoài việc luyện khí, cũng sẽ dành thời gian giảng đạo cho tất cả mọi người, tăng cường thêm nữa thực lực của các chủng tộc sinh linh Địa Đạo, chuẩn bị cho việc hoàn thiện Địa Phủ trong tương lai.

Đáng để nhắc tới là, trong vạn năm tuế nguyệt này, trải qua vô số lần nghiên cứu và thử nghiệm, trình độ luyện khí của Tô Thần cuối cùng cũng đạt đến cảnh giới đăng đường nhập thất, và thuận lợi chưởng khống pháp tắc luyện khí.

Vô số kiện Hậu Thiên Linh Bảo đã được luyện chế ra, sau đó hoặc là bị tái nhập lò, hoặc là được ban tặng cho những người thân cận bên cạnh y.

"Đã đến lúc tiếp tục du lịch Hồng Hoang, hấp nạp 'Đạo' của vạn linh để ấn chứng 'Kỷ Đạo' của bản thân!" Sau khi sắp xếp xong, Tô Thần bèn đạp lên cuộc hành trình du lịch Hồng Hoang.

Y một đường hướng Nam mà đi.

Y phong ấn pháp lực bản thân, dùng phương thức bộ hành để đo đạc Hồng Hoang, tựa như một khổ hạnh giả, luôn luôn trên đường.

Ngắm non sông núi suối, địa thế khác biệt, quan sát vạn tượng khí hậu của đại địa.

Chiêm ngưỡng phong vũ lôi điện, vạn thú sinh tồn, cảm nhận hậu đức tái vật của đại địa.

Quan sát hoa cỏ cây cối, cây xanh lá vàng, thấu hiểu tuế nguyệt khô vinh của đại địa.

Có bầy kiến ôm đoàn, đồng lòng hiệp lực gặm ăn voi lớn.

Có tình yêu sâu đậm của cặp rắn độc, vì cứu con mà khóc huyết chiến đấu.

Có huynh đệ đâm chém lẫn nhau, vì bảo vật mà phản mục thành thù.

Từng chuyện từng chuyện, từng việc từng việc.

Tô Thần từ một thanh niên tuấn dật, biến thành một khổ hạnh giả tang thương, tuế nguyệt lưu lại vô số dấu vết trên thân y, 'Đạo' của vạn linh cũng được y âm thầm ghi nhớ trong tâm.

Y vẫn luôn hành tẩu, vẫn luôn minh Đạo!

Trong khoảng thời gian này, có Yêu thú muốn lấy y làm thức ăn để no bụng, song theo khí thế Đại La của y tán phát ra, chẳng mấy chốc đã không còn sinh linh nào dám đến mạo phạm.

Không ít cao thủ ở phía Nam Hồng Hoang đều biết, có một tôn chưởng Đạo giả đang bộ hành du lịch để minh 'Đạo', ngộ 'Đạo', từng người một đều dâng lên lòng khâm phục.

Lại hai vạn năm thoắt cái trôi qua.

Tô Thần du lịch đến gần Bất Tử Hỏa Sơn, lãnh địa của Phượng tộc.

Tiên Đình của Đông Vương Công, cũng vừa vặn khuếch trương đến đây.

Những năm này, theo y chinh chiến khắp nơi thu phục các tộc, Sát

khí ẩn chứa trên thân y khiến người ta kinh hồn bạt vía, khí vận cũng cấp tốc tăng lên, nhưng kèm theo đó, cũng có Nghiệp lực khổng lồ quấn thân.

Hơn một vạn năm trước, Đông Vương Công đã tiến thêm một bước luyện hóa Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Long Đầu Quải Trượng do Hồng Quân ban tặng, thuận lợi có được một tòa trận pháp cấp Hỗn Nguyên là 'Vạn Tiên Đại Trận'!

Chương 72

Điều này khiến y vui mừng khôn xiết, dùng thủ đoạn càng thêm bá đạo tàn khốc để thu phục thế lực, chỉ vì muốn mau chóng bố trí trận pháp ra.

Y tin tưởng, có lá bài tẩy này, nhất định có thể thuận lợi chiến thắng 'Thiên Mệnh Chi Tranh' với Đế Tuấn!

Ngày này, Đông Vương Công mạnh mẽ thu phục Loan Điểu tộc, tộc phụ thuộc của Phượng tộc, đồng thời dùng Sát khí ngút trời trảm xuất 'Ác Thi' của chính mình, trở thành tồn tại đầu tiên trong số các Đại Năng đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ.

"Ha ha!" Y sảng khoái cười lớn, có một loại cảm giác thiên hạ duy ngã độc tôn.

Ngay khi y dẫn theo tinh nhuệ Loan Điểu tộc trở về Tiên Đình, y đã nhìn thấy Tô Thần tựa như một khổ hạnh giả.

"Vụt!" Đôi mắt Đông Vương Công co rụt lại, khí thế lạnh lẽo, cả bầu trời dường như hoàn toàn tĩnh lặng.

Bước chân Tô Thần vẫn luôn không ngừng.

Dù cảm nhận được khí thế sắc bén như đao của y trên không trung, y cũng chỉ khẽ gật đầu, tiếp tục bộ hành lữ trình.

"Tiên Đế, Tô Thần này dám bất kính ngài, có nên trực tiếp diệt sát y không?" Cường giả Đại La dưới trướng biết Tô Thần từng có ân oán với Tiên Đình, bèn trực tiếp mở miệng đề nghị.

Đông Vương Công trầm tư một lát, khẽ lắc đầu.

"Ban sư hồi Tiên Đình!" Y không vì ân oán mà mất đi lý trí, cũng không vì bản thân đã trảm xuất Ác Thi mà tự đại.

Đối thủ chân chính của Tiên Đình không phải Tô Thần, một tán tu đơn lẻ, mà là Yêu tộc!

Dù hiện tại có năng lực diệt sát Tô Thần, nhưng hậu quả sẽ là phải gánh chịu phản phệ khí vận Đại Đạo khổng lồ của y, cùng với sự cừu hận của toàn bộ Vu tộc.

Chỉ có đợi đến khi chiến thắng 'Thiên Mệnh Chi Tranh', đánh bại Vu tộc, chân chính thống nhất Hồng Hoang, mới có thể rảnh tay đối phó Tô Thần.

"Cẩn tuân pháp chỉ của Tiên Đế!" Tất cả tinh nhuệ Tiên Đình sau khi nghe pháp chỉ của Đông Vương Công, lập tức chỉnh quân hướng về Tiên Đình mà đi.

Giờ phút này, đối với lần chạm mặt Đông Vương Công này, Tô Thần căn bản không hề để tâm.

Y rất rõ ràng, Đông Vương Công là một người thật sự thông minh, cũng là một Thiên Mệnh Vương giả có hùng tài đại lược, sẽ không vì đại nghiệp của bản thân mà đưa ra bất kỳ quyết định nào không sáng suốt.

Nhưng đáng tiếc là, dù y có hùng tài đại lược đến đâu, cũng đã định trước phải bại dưới tay Đế Tuấn và Thái Nhất.

Không phải y cứng rắn tự phụ, cũng không phải y tự đại vô não, mà là nội tình của Tiên Đình kém Yêu tộc quá nhiều, quá nhiều.

Tuy Tiên Đình dưới trướng có vô số cường giả, nhưng tất cả mọi người đều âm thầm tranh quyền đoạt lợi, để chia phần khí vận Tiên Đình nhiều hơn.

Đồng thời, cường giả chân chính của toàn bộ Tiên Đình, chỉ có một mình Đông Vương Công.

Ngược lại nhìn Yêu tộc, dưới trướng cường giả vô số.

Chỉ riêng Đại Năng Chuẩn Thánh đã có bốn tôn là Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa.

Hơn nữa, Đế Tuấn và Thái Nhất bổ trợ lẫn nhau, một người hy sinh thời gian tu luyện, chuyên tâm chỉnh đốn thế lực nội bộ, đoàn kết Yêu tộc thành một khối.

Một người chuyên tâm tu luyện, trở thành cường giả đứng đầu dưới Thánh Nhân.

Nội tình Đông Vương Công không đủ, dù có lá bài tẩy 'Vạn Tiên Đại Trận' này, nhưng dựa vào đâu để thắng Yêu tộc cũng có 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận'? *** Lại vạn năm tuế nguyệt thoắt cái trôi qua.

Tô Thần một đường hướng Nam, đi qua vô số núi lửa và sông ngòi, nhìn thấy đủ loại dị tượng kinh kỳ: nào là biển hồng tuyết, núi linh đảo ngược, núi non sương mù, thác nước chảy ngược, hồ cát đỏ, đồi núi hoang lương.

Chiêm ngưỡng thiên địa mà hiểu cái lớn, quan sát vạn vật mà biết cái phồn thịnh.

Trong quá trình du lịch, Tô Thần không chỉ nhìn thấy 'Đạo' của vạn linh, mà còn nhìn thấy 'Đạo' của núi sông, hoa cỏ cây cối. 'Đạo' của vạn linh và vạn vật, đều dung nhập vào 'Đạo' của y, từ đó minh ngộ nhìn thiên địa vạn vật mà hiểu cái nhỏ bé của bản thân, lại minh ngộ bản thân mà biết cái vĩ đại của chính mình.

Một loại 'Đạo vận' huyền ảo khó lường lan tỏa đến, bao phủ chặt chẽ lấy Tô Thần, hóa thành từng sợi từng sợi quy tắc sức mạnh, dần dần được hấp thu.

Bất tri bất giác, Tô Thần đã bước vào một sơn cốc bán nguyệt đặc thù, bên trong tràn ngập Tiên Thiên linh hỏa nồng đậm, tựa như đã

tiến vào một thế giới đại dương đỏ rực.

Có một quả trứng khổng lồ tán phát sinh mệnh lực vô cùng cường thịnh lơ lửng giữa biển lửa, tựa như một hoàng giả sắp Niết Bàn Trọng Sinh.

Bất Tử Hỏa Sơn.

Đại điện tổ địa Phượng tộc.

Kể từ sau khi Long Hán Đại Kiếp kết thúc, Nguyên Phượng vì muốn lưu lại một đường sinh cơ cho tộc nhân, đã chọn thân vẫn vĩnh viễn trấn giữ Bất Tử Hỏa Sơn, tạo phúc cho Hồng Hoang.

Bào muội của nàng là Kim Phượng tiếp nhận trọng trách tộc trưởng.

Ngày thường, Kim Phượng vẫn luôn trấn áp hỏa sát chi khí ở đáy núi lửa, cực ít can dự vào phân tranh Hồng Hoang.

Hơn một vạn năm trước, Đông Vương Công, chúa tể Tiên Đình, đã đến phía Nam Hồng Hoang, mạnh mẽ thu phục Loan Điểu tộc, thậm chí còn nhăm nhe đến Phượng tộc, bức Kim Phượng không thể không hiện thân.

Là một Đại Năng Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, nàng thấu hiểu rằng thời đại Tiên Thiên Tam Tộc của mình đã sớm qua đi.

Cũng biết tân kỷ nguyên đã sớm mở ra.

Đại thế mới đã được thôi động, thậm chí Lượng Kiếp mới cũng đang ủ mưu.

Tiên Đình thừa hưởng ý chí Thiên Đạo, được Thánh Nhân đích thân định vị, chính là chúa tể chính thống không thể nghi ngờ của Hồng Hoang.

Đối mặt với sự lôi kéo của Tiên Đế Đông Vương Công, Kim

Phượng vô cùng quả quyết từ chối.

Vô số Nguyên Hội qua đi, nàng tuy nói là trầm mặc ẩn mình không hỏi thế sự, nhưng lại vẫn luôn quan tâm đến đại thế Hồng Hoang.

Khi Thập Nhị Tổ Vu chính tông Bàn Cổ kiến lập Vu tộc, đã thừa hưởng Thiên Mệnh, là một trong những nhân vật chính của tân kỷ nguyên.

Huynh đệ Đế Tuấn, Thái Nhất kiến lập Yêu tộc bao quát vạn tộc thiên hạ, được thiên địa Hồng Hoang công nhận, có tư cách thống ngự Hồng Hoang, là chúa tể thiên địa nhân Đạo.

Tiên Đình tuy là chính thống Hồng Hoang, nhưng phải chiến thắng 'Thiên Mệnh Chi Tranh' với Đế Tuấn, Thái Nhất, mới có thể chân chính chúa tể Hồng Hoang, quân lâm thiên hạ!

Ba đại thế lực này cực kỳ giống Tiên Thiên Tam Tộc thời kỳ Long Hán Đại Kiếp, lại thêm có tôn Thiên Đạo Thánh Nhân Hồng Quân này, Kim Phượng làm sao có thể đặt tương lai của Phượng tộc lên người Đông Vương Công được chứ?

Sau khi uyển chuyển từ chối Đông Vương Công, nàng đang chuẩn bị đi xem huyết mạch mà huynh trưởng lưu lại, thì đột nhiên cảm nhận được Tô Thần đang du lịch ở Bất Tử Hỏa Sơn.

Chứng kiến y trong lúc du lịch lại tiến vào 'Ngộ Đạo Chi Cảnh', hơn nữa bằng cảnh giới Đại La đã có thể dẫn động quy tắc Đại Đạo giữa thiên địa bao phủ, trực tiếp khiến nàng chấn động đến há hốc mồm!

"Y chính là Tô Thần?!" Nghĩ đến đủ loại tráng cử trước đây của y, cùng với việc tận mắt chứng kiến thiên phú khủng bố và Đạo tâm kiên định, Kim Phượng lập tức ý thức được, một tôn Thánh Nhân tương lai đang quật khởi!

Phải biết rằng, với tư cách một Đại Năng viễn cổ cùng thời với Hồng Quân, Kim Phượng đã gặp vô số thiên kiêu.

Việc có thể ngưng tụ ra Kim Luân Đại Đạo Công Đức ngay ở cảnh giới Kim Tiên, và lại có thể cảm ngộ quy tắc Đại Đạo chém giết Chuẩn Thánh ở cảnh giới Đại La, những tráng cử như vậy, toàn bộ Hồng Hoang đều là tiền cổ vô nhân, thậm chí hậu vô lai giả!

Ngay cả Hồng Quân, Thánh Nhân đầu tiên khai thiên của Hồng Hoang, khi xưa cũng xa xa không làm được như Tô Thần.

"Tuyên Nhi, kỳ ngộ của con đã đến rồi!

Nếu con có thể bái nhập dưới trướng Tô Thần đạo hữu, tương lai sẽ tiền đồ vô lượng, thậm chí Đại Đạo có thể đạt được!" Không hề do dự, Kim Phượng lập tức chỉ điểm điệt nhi Khổng Tuyên còn chưa xuất thế, hy vọng nó có thể tranh thủ được cơ hội này.

"Cô cô, con biết rồi!" Khổng Tuyên đang dựng dục cảm ứng được vị trí của Tô Thần, dùng bản nguyên của bản thân mở ra cấm chế của sơn cốc bán nguyệt, hy vọng có thể dẫn dắt Tô Thần đến.

"Khổng Tuyên bái kiến tiền bối!" Theo Tô Thần đang trong trạng thái ngộ Đạo tỉnh lại, Khổng Tuyên, vẫn là một quả trứng phượng hoàng, vô cùng cung kính hành lễ với y.

"Vù!" Trứng khổng lồ khẽ chuyển động.

Biển lửa phía dưới ngưng tụ ra một thiếu niên anh vũ bất phàm, trịnh trọng thành kính cung kính hành lễ.

"Là ngươi đã dẫn ta đến?" Nghe thấy cái tên Khổng Tuyên, Tô Thần đương nhiên không hề xa lạ.

Y là thái tử Phượng tộc, cũng là cường giả đứng đầu dưới Thánh Nhân đại phóng dị sắc thời kỳ Phong Thần!

Ngay cả khi đối chiến Chuẩn Đề Thánh Nhân, cũng không hề yếu thế chút nào, bằng bản mệnh thần thông Ngũ Sắc Thần Quang, mạnh mẽ giam cầm Thánh Nhân trong mấy hơi thở.

Từ đó có thể thấy tiềm lực của y khủng bố đến mức nào!

"Tiền bối dung bẩm.

Cô cô vãn bối nói ngài là kỳ ngộ lớn nhất của con, bởi vậy con muốn bái nhập môn hạ tiền bối!" Khổng Tuyên không dám có bất kỳ che giấu nào.

"Ong!" Lúc này, trong sơn cốc bán nguyệt, không gian dâng lên từng đợt gợn sóng, một nữ thần ung dung điển nhã, hoa quý lạnh lùng từ trong đó bước ra.

Nàng thân mặc một bộ trường quần màu đỏ, khắp thân bao phủ bản nguyên Hỏa Chi Đại Đạo vô cùng, tựa như Hỏa Chi Hoàng Hậu, chính là tộc trưởng Phượng tộc Kim Phượng!

"Bần đạo Kim Phượng, kiến quá Tô Thần đạo hữu!" "Kiến quá Kim Phượng đạo hữu!" Thấy thiện ý trong đôi mắt nàng, Tô Thần mỉm cười đáp lễ.

"Đạo hữu, bần đạo đích xác đã chỉ điểm điệt nhi Khổng Tuyên, nhưng tuyệt đối không có ý đồ tính kế đạo hữu, kính xin minh xét!" Kim Phượng không muốn điệt nhi bỏ lỡ cơ hội này, bèn đích thân hiện thân giải thích.

"Thiện!" "Tuy nói ta bị chủ động dẫn đến đây, nhưng có thể tiến vào nơi này, cũng coi như có chút duyên phận với Khổng Tuyên!" Tô Thần khẽ gật đầu.

Trong một niệm, y đã suy tính ra ngọn nguồn sự việc.

Đối với điều này, nội tâm y không hề có chút kháng cự nào.

Cơ duyên đến, chỉ cần không phải dùng thủ đoạn lừa gạt, nỗ lực tranh thủ cũng không có gì sai.

"Đạo hữu, nếu Tuyên Nhi có phúc duyên bái nhập dưới trướng ngài, Phượng tộc của ta nguyện ý trả bất cứ cái giá nào!" Kim Phượng nghe Tô Thần nói có duyên với Khổng Tuyên, lập tức thừa thắng xông lên, hy vọng có thể khiến điệt nhi thuận lợi bái sư, dù phải trả cái giá lớn đến đâu cũng cam lòng.

Dù sao, với tiềm lực và nội tình Tô Thần đã thể hiện, chỉ cần y không vẫn lạc, tương lai tất nhiên sẽ chứng Đạo thành Thánh.

Nếu Khổng Tuyên có thể bái nhập dưới trướng y, không những có thể nhận được sự che chở của y, đồng thời còn có khí vận gia trì.

Đến lúc đó, y với tư cách đệ tử Thánh Nhân, không những có thể tẩy sạch Nghiệp lực bản thân, đồng thời còn có thể được Thánh Nhân chỉ điểm hộ Đạo, toàn bộ Phượng tộc của mình cũng có thể lấy đó làm chỗ dựa!

Nghe lời hứa của Kim Phượng, Tô Thần không hề động lòng, mà nghiêm túc suy tính vì sao mình lại có 'duyên' với Khổng Tuyên.

Một lát sau, y suy tính ra nguyên nhân chân chính.

Ban đầu, khi y cải biến Âm Nha tộc thành Minh Nha tộc, Tiên Thiên khế hợp với Địa Đạo của mình, thì Khổng Tuyên còn chưa xuất thế, lại có cơ hội trở thành Minh Phượng đầu tiên của Địa Đạo!

Cũng chính vì vậy, bản thân y trong lúc ngộ Đạo mới bị nó chủ động hấp dẫn mà đến.

"Kim Phượng đạo hữu, Khổng Tuyên muốn bái nhập dưới trướng bần đạo, không những phải triệt để đoạn tuyệt quan hệ với Phượng tộc, đồng thời còn sẽ bị bần đạo Nghịch Sinh Chuyển Tử." "Trong khoảng thời gian này, nó cực kỳ có khả năng sẽ thực sự vẫn lạc, các

ngươi đã nghĩ kỹ chưa?" Vụt!

Nghe Tô Thần nói nghiêm trọng đến vậy, Kim Phượng trầm mặc.

Khổng Tuyên là huyết mạch được huynh trưởng Niết Bàn dựng dục, cũng là hy vọng tương lai của Phượng tộc, vì muốn bái nhập dưới trướng Tô Thần mà phải hy sinh lớn đến vậy, có đáng không?

Chương 73

"Con nguyện ý!" Khổng Tuyên còn chưa xuất thế vô cùng quả quyết đưa ra lựa chọn.

Nó có một loại trực giác mạnh mẽ, nếu bỏ lỡ cơ hội này, bản thân nó cực kỳ có khả năng sẽ hối hận cả đời!

"Vì Tuyên Nhi đã đưa ra quyết định, ta đây làm cô cô, dĩ nhiên là tôn trọng lựa chọn của nó!" Lúc này, Kim Phượng nghĩ đến căn nguyên xuất thân của Tô Thần, có chút minh bạch vì sao y lại muốn điệt nhi Nghịch Sinh Chuyển Tử rồi mới chịu thu đồ, điều này tất nhiên có liên quan đến con đường chứng Đạo của y!

"Đại Đạo tại thượng, Ngô Kim Phượng lấy danh nghĩa tộc trưởng Phượng tộc, đoạn tuyệt tất cả nhân quả giữa Khổng Tuyên và Phượng tộc của ta, từ nay về sau, tất cả những gì nó làm, đều không liên quan đến Phượng tộc của ta!" Ong!

Theo Kim Phượng lập thệ hướng Đại Đạo, một luồng Đạo vận huyền ảo khó lường nhập vào quả trứng phượng hoàng khổng lồ.

Nghiệp lực và khí vận của Khổng Tuyên bản thân, đang giảm đi với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

"Thiện!" Thấy cảnh này, Tô Thần khẽ gật đầu.

"Khổng Tuyên, từ nay về sau, ngươi sẽ do bản tọa đích thân ôn dưỡng, nếu ngươi có thể thuận lợi Nghịch Sinh Chuyển Tử, có thể trở thành khai sơn đại đệ tử của bản tọa!" "Vù!" Bản mệnh chí bảo Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên khẽ lay động, ngưng tụ ra sáu tòa Đại Đạo Thần Luân, tán phát sinh tử huyền quang vô cùng đánh vào quả trứng khổng lồ.

Sau đó, y thu toàn bộ sơn cốc bán nguyệt vào không gian Luân Hồi, để nó được Luân Hồi Sinh Tử Đại Đạo ôn dưỡng mọi lúc mọi nơi.

"Đa tạ đạo hữu!" Đích thân cảm thụ Luân Hồi Đại Đạo mà Tô Thần truyền thừa, Kim Phượng kinh tâm không thôi.

Y rõ ràng chỉ ở Đại La hậu kỳ, nhưng đối với sự cảm ngộ và chưởng khống quy tắc Đại Đạo, lại không hề kém cạnh một Đại Năng viễn cổ như mình!

Điều này thật quá khủng bố đi!

Một khi y đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, chẳng phải có cơ hội trực tiếp chưởng khống quy tắc Đại Đạo, thậm chí chứng Đạo Hỗn Nguyên sao?

Giờ phút này, Kim Phượng phát hiện trước đây mình vẫn còn đánh giá thấp Tô Thần, điệt nhi có thể bái nhập môn hạ y, có lẽ là quyết định sáng suốt nhất mà mình từng làm!

"Vụt!" Khoảnh khắc kế tiếp, nàng từ không gian Thức Hải tế xuất một viên Hỏa Linh Châu toàn thân đỏ rực, cùng với một cây Ngô Đồng Thụ Tiên Thiên linh căn thượng phẩm thuộc tính âm, dùng thần thông đưa đến trước mặt Tô Thần.

"Kính xin đạo hữu có thể chiếu cố Tuyên Nhi nhiều hơn!" Tuy nói nàng vừa rồi tuyên bố đoạn tuyệt tất cả nhân quả giữa Khổng Tuyên và Phượng tộc, nhưng Khổng Tuyên là huyết mạch chí thân của nàng, điểm này vĩnh viễn không thể thay đổi.

Kim Phượng đương nhiên hy vọng điệt nhi tương lai có thể tốt hơn.

"Đạo hữu cứ yên tâm, chỉ cần Khổng Tuyên có thể vượt qua khảo nghiệm Nghịch Sinh Chuyển Tử, nó với tư cách khai sơn đại đệ tử, bần đạo há lại có thể không để tâm?!" Nhân quả sư đồ sánh ngang

phụ tử, cùng vinh cùng tổn, Tô Thần đương nhiên sẽ không đối đãi qua loa.

Nghe Tô Thần hứa hẹn, Kim Phượng an tâm bèn lần nữa tạ ơn.

Sau khi hàn huyên, nàng liền hành lễ cáo từ, không làm phiền Tô Thần tiếp tục cuộc hành trình bộ hành đo đạc Hồng Hoang.

"Đạo hữu chờ một lát!" Tô Thần nói, từ không gian Thức Hải lấy ra một vò 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu' cùng mười viên 'Hồn Tủy Lưu Ly Quả', dùng thần thông đưa đến trước mặt nàng, xem như hồi lễ. 'Hồn Tủy Lưu Ly Quả' có thể giúp nàng tẩy sạch hai ngàn năm Nghiệp lực, 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu' có thể giúp nàng ngộ Đạo, có thể nói là vô giá chi bảo.

Khi Kim Phượng trở về đại điện tổ địa, sau khi kiểm tra hồi lễ của Tô Thần, nội tâm nàng lại một lần nữa chấn động mạnh.

"Thật không ngờ, nội tình của Tô Thần đạo hữu lại cường đại đến thế!" Nàng nhìn về phía vị trí Tô Thần, đôi mắt phượng tràn đầy khâm phục và hân hoan.

Tuyên Nhi có thể bái nhập dưới trướng y, thật sự là điều may mắn nhất trong đời điệt nhi! *** Tô Thần nhìn viên Hỏa Linh Châu trong tay mình, khóe miệng lộ ra một nụ cười chờ mong.

Bản thân y đã có được ba viên linh châu, nếu thu thập đủ Ngũ Hành Châu hoàn chỉnh, sẽ có công hiệu ẩn giấu gì đây?

Nội tâm y tràn đầy kỳ vọng.

Tiếp theo, Tô Thần thu Hỏa Linh Châu và Ngô Đồng Thụ Tiên Thiên linh căn thượng phẩm vào Thức Hải.

Khi đánh nhập thần thức ấn ký, y phát hiện cây Ngô Đồng Thụ này thuộc tính âm, công hiệu của nó có thể giúp sinh linh Địa Đạo ngưng luyện và đề thuần bản nguyên, nội tâm y không khỏi vui mừng.

“Chuyến đi Bất Tử Hỏa Sơn lần này, quả nhiên là thu hoạch đầy đủ a!” Đầu tiên là khiến Khổng Tuyên, cường giả đứng đầu dưới Thánh Nhân tương lai, Nghịch Sinh Chuyển Tử, trở thành Minh Phượng đầu tiên của Địa Đạo; nay lại có được Hỏa Linh Châu và Ngô Đồng Thụ thuộc tính âm.

Thu hoạch như vậy, thật sự là quá viên mãn!

Thu lại nụ cười, Tô Thần tiếp tục hướng Nam.

Với Đạo tâm kiền thành kiên định, hấp nạp Đạo của vạn linh vạn vật Hồng Hoang, để ấn chứng Đại Đạo của chính mình!

Thế giới Hồng Hoang phong khởi vân dũng.

Từ khi Đông Vương Công trảm xuất Ác Thi, đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ, y đã trở thành Đại Năng đỉnh cấp đầu tiên trong Tam Thiên Tử Tiêu Khách trảm xuất Thiện Ác nhị thi.

Trong nhất thời, thế lực Tiên Đình cấp tốc bùng nổ.

Vô số đại chủng tộc viễn cổ lũ lượt gia nhập Tiên Đình, các cường giả Đại La, Thái Ất cao thủ tán tu cũng không còn phản kháng, chọn lựa gia nhập Tiên Đình.

Đông Vương Công thừa cơ truyền xuống pháp chứng Đạo 《Trảm Tam Thi》 do Hồng Quân sáng lập, dùng khí vận Tiên Đình và Tiên Thiên Linh Bảo, đích thân bồi dưỡng ra hai tôn Đại Năng Chuẩn Thánh.

“Ngâm~ngang!” Khi hai tôn Đại Năng Chuẩn Thánh trảm thi đột phá, Kim Long khí vận lượn lờ trên đại điện Tiên Đình điên cuồng bùng nổ, từ hai ngàn trượng ban đầu, trực tiếp đột phá đến ba ngàn ba trăm trượng, khí vận chính thức vượt qua Yêu tộc.

Đông Vương Công hào tình vạn trượng.

Y hạ lệnh tất cả cường giả Tiên Đình xuất động, khuếch trương.

Có Kim Tiên cao thủ nhập Tứ Hải, thu thập thiên địa kỳ trân; có Thái Ất cao thủ nhập Hồng Hoang Đại Lục, chiếm cứ linh mạch, thu vét linh căn linh bảo; có Đại La cường giả đích thân dẫn đại quân công thành bạt trại, mạnh mẽ thu phục các đại thế lực, thu hoạch vô số linh bảo kỳ trân.

Trong khoảng thời gian này, Yêu tộc đang khuếch trương bị áp chế, phát sinh vô số trận đại chiến với Tiên Đình.

Nhưng do Tiên Đình là chính thống Hồng Hoang, chiếm cứ Tiên Thiên đại nghĩa, lại thêm Yêu tộc phải đề phòng Vu tộc chính tông Bàn Cổ, nên Yêu tộc không thể không lùi bước.

Trong vỏn vẹn hơn một vạn năm, Tiên Đình chiếm cứ Tứ Hải Hồng Hoang, đồng thời từ phía Đông Hồng Hoang mà phóng xạ ra, chiếm cứ một phần tám lãnh địa của toàn bộ đại lục.

Số lượng thành viên dưới trướng y, từ vạn ức ban đầu nhanh chóng bùng nổ lên đến vài trăm vạn ức!

Cho đến ngày nay, Đông Vương Công đã trở thành Tiên Đế Hồng Hoang không thể nghi ngờ, Tứ Hải tiên đảo không ai không thần phục, ức vạn sinh linh không ai không kính sợ.

Ngay cả Long tộc, bá chủ siêu cấp Hồng Hoang từng một thời, cũng phái Đông Hải Long Vương Ngao Quảng đích thân đến bày tỏ thiện chí, tôn xưng Đông Vương Công là Tiên Đế!

"Đại thế tại ta, ta tức Thiên Mệnh!" Đông Vương Công ngẩng đầu nhìn về Thái Dương Tinh trên không trung Hồng Hoang, đôi mắt bắn ra đấu chí ngút trời.

Y nội tâm quyết định, đợi đến khi chỉnh hợp thế lực dưới trướng, bố trí ra 'Vạn Tiên Đại Trận', lúc đó sẽ một cử đạp bình Thái Dương

Cung, tiêu diệt Yêu tộc, chém Đế Tuấn và Thái Nhất dưới kiếm! *** Thái Dương Tinh.

Đại điện Yêu tộc.

Trong Thái Dương Cung hùng vĩ tráng lệ, kim bích huy hoàng, hai nam tử vĩ ngạn thân mặc đế bào tử kim đối mặt nhau mà ngồi.

Một người đầu đội đế quan miện lưu, một người tóc dài búi cao, chính là Đế Tuấn và Thái Nhất.

Cả hai lúc này khí độ càng thêm uy nghiêm trầm ổn, giữa mỗi cử chỉ hành động, đều lộ ra khí tức chí tôn chí quý.

"Đại ca, Đông Vương Công này ngày càng kiêu ngạo, nhiều lần nhằm vào Yêu tộc của ta, chi bằng để đệ đích thân suất đại quân, đạp bình Đông Hải, tiêu diệt Tiên Đình!" Kim đồng Thái Nhất co rụt lại, bắn ra sắc thái bá khí khinh thường vạn cổ.

Trong mắt y, dù Đông Vương Công đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ, cũng chẳng đáng lo ngại chút nào.

Bởi vì, y đi con đường dĩ lực chứng Đạo, chiến lực là mạnh nhất.

Sau khi tiêu hóa thu hoạch từ luận Đạo với Tô Thần, lại uống vài lần Ngộ Đạo Thần Trà, sự cảm ngộ đối với quy tắc Thái Dương Đại Đạo truyền thừa càng thêm sâu sắc.

Hiện giờ đã chạm đến tầng thứ năm, khoảng cách đến đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ cũng ngày càng gần.

Y tự tin, nếu sinh tử chiến đấu với Đông Vương Công, kẻ thắng nhất định là mình!

"Kẻ không mưu vạn thế, không đủ mưu nhất thời; kẻ không mưu toàn cục, không đủ mưu một vùng." "Tiên Đình thừa hưởng Thiên Mệnh, là chính thống Hồng Hoang đương thời, chúng ta chỉ cần nhìn

nó xây lầu cao, nhìn nó yến tiệc tân khách, cuối cùng nhìn nó lầu đổ tháp nghiêng!" Khóe miệng Đế Tuấn khẽ nhếch lên, lộ ra một nụ cười tự tin, y nhìn về phía Đông Hải, lại nhìn về phía Bất Chu Sơn.

"Hiện tại điều chúng ta cần làm là phát triển một cách khiêm tốn, tranh thủ mau chóng bố trí ra 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận', còn về phân tranh ở Hồng Hoang Đại Lục, cứ giao cho Tiên Đình và Vu tộc là được!" Nghe lời đại ca, Thái Nhất lập tức hiểu ra, sau đó tán thành gật đầu.

Mười vạn năm trước, Yêu tộc của mình và Vu tộc bùng phát đại chiến lần thứ nhất, thâm sâu cảm nhận được sự cường đại của Thập Nhị Tổ Vu.

Mấy năm nay, duy có Hậu Thổ lần nữa ra tay, một quyền oanh sát Thiên Lang Lão Tổ Chuẩn Thánh sơ kỳ, có thể thấy thực lực Tổ Vu khủng bố đến mức nào.

Vu tộc không kính trời, không kính đất, chỉ tôn Phụ Thần Bàn Cổ.

Nay Tiên Đình cường thế quật khởi, vừa khéo có thể chuyển dời mâu thuẫn, để chúng nó duật bạng tương tranh, Yêu tộc của mình ngư ông đắc lợi. *** Phân tranh và tính toán trong thế giới Hồng Hoang, không hề ảnh hưởng đến Tô Thần.

Y vẫn luôn trên đường du lịch.

Ngắm một chặng sơn thủy, quan sát một trận mưa sấm.

Bước qua một ngọn đồi, vượt qua một dòng sông.

Nhìn thấy bóng đêm, nhìn thấy ánh trăng, nhìn thấy bình minh, nhìn thấy vạn vật chúng sinh.

Y nhìn thấy vô số sinh linh Hồng Hoang kỳ dặc: có Lục Nhĩ Tam Nhãn Tam Mục tộc toàn thân đen kịt, có Tuyết Lang tộc lấy linh ngọc trắng tinh làm thức ăn, có Quán Đầu tộc thân người có cánh miệng

chim, có Linh Hồ tộc thông tuệ giảo hoạt tuấn tú lông mày.

Rất nhiều chủng tộc, đều là những chủng tộc từng chưa từng thấy qua, hoặc sắp tiêu vong trong Lượng Kiếp.

Tô Thần sau khi trưng cầu được sự đồng ý của họ, sẽ dẫn dắt hàng trăm tộc nhân tiến vào thế giới y khai tịch trong Định Hải Châu, bảo tồn huyết mạch của các chủng tộc này tiếp nối.

Có lẽ tương lai đợi đến khi Lượng Kiếp kết thúc, những chủng tộc này tái hiện Hồng Hoang, sẽ không khiến vạn linh nhân Đạo bị tổn thương.

Ngày này, Tô Thần đến một ngọn núi xoắn ốc, từng sợi khí tức hỏa diễm phun phát ra.

"Ân?" Trong một sơn cốc, y nhìn thấy một mảng lớn linh thảo vô căn lơ lửng, tán phát sinh cơ nồng đậm, một đạo cơ duyên như có như không từ dưới đất tán phát ra.

"Ngọn núi xoắn ốc này, núi lửa dưới đất có cơ duyên của ta sao?" Tô Thần giải trừ phong ấn pháp lực, một niệm xuyên qua đáy núi, cảm nhận được một tòa Tiên Thiên phòng hộ đại trận thuộc tính hỏa.

"Vụt!" Sau khi phá vỡ trận pháp phòng hộ, một luồng hỏa diễm màu tím nồng đậm ập đến, ngay cả Tô Thần là Đại La chưởng Đạo giả, cũng có chút kinh hãi trước lực sát thương khủng bố này.

Đập vào mắt là một động hỏa diễm đặc thù, chỉ thấy một đài đèn với chủ thể hình hoa sen, xung quanh là cánh sen màu tím, lơ lửng giữa không trung.

Từng sợi hỏa diễm màu tím, chính là do đài đèn này tán phát ra.

"Địa Đăng?" Thông qua cảm nhận hỏa diễm, Tô Thần một ánh mắt đã nhận ra lai lịch chân chính của pháp bảo này.

Địa Đăng trong thế giới Hồng Hoang tương lai còn có một cái tên, đó chính là Bát Cảnh Cung Đăng do Thái Thanh Thánh Nhân dùng để giảng Đạo chiếu sáng.

Trong đèn có một đoàn "hỏa diễm màu tím", tên là "Phần Thiên Tử Hỏa".

Ngọn lửa này nằm trong top ba Thập Đại Thiên Hỏa của Hồng Hoang, uy lực vô cùng, có năng lực Phần Thiên Chử Hải!

Chương 74

"Thì ra là thế!" Sau khi nghĩ rõ duyên do của cảm ứng cơ duyên, Tô Thần giơ tay khẽ vẫy, Địa Đăng liền tự động rơi vào lòng bàn tay y.

Thế giới Hồng Hoang có Thiên, Địa, Nhân Tam Đăng.

Lần lượt là Thiên Đăng (Ngọc Hư Lưu Ly Đăng), trong đèn ẩn chứa một đoàn "hỏa diễm màu vàng kim", tên là "Vạn Linh Cổ Dực", ngọn lửa này có năng lực thăm dò vạn linh, tương lai sẽ được Ngọc Thanh Nguyên Thủy có được.

Địa Đăng chính là tòa đèn trong tay y đây, trong đèn ẩn chứa một đoàn "hỏa diễm màu tím", tên là "Phần Thiên Tử Hỏa".

Nhân Đăng (Linh Cữu Đăng), trong đèn ẩn chứa một đoàn "hỏa diễm màu xám", tên là "U Minh Quỷ Hỏa".

Ngọn lửa này có thể trực thông U Minh, có năng lực hiển hiện cảnh tượng cả đời của người đã khuất (sinh linh đã chết).

Nhiên Đăng Đạo Nhân chính là bản nguyên Linh Cữu Đăng hóa hình, bản mệnh chí bảo của y cũng chính là Nhân Đăng.

Thiên Địa Nhân Tam Đăng đều là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng do hiện tại Địa Đạo còn chưa xuất thế, nên 'U Minh Quỷ Hỏa' ẩn chứa trong Nhân Đăng không thể trực thông U Minh.

Bởi vậy phẩm cấp Nhân Đăng tạm thời chỉ là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Côn Luân.

Thái Thanh Cung.

Thái Thanh Lão Tử đang bế mục đả tọa tĩnh lặng mở ra đôi mắt.

Đôi thần mâu cổ phác du nhiên lại ánh chiếu vô tận Đại Đạo, dường như có thể xuyên qua trùng trùng bích lũy, vượt qua trùng trùng không gian, nhìn về hướng Bất Tử Hỏa Sơn.

"Cơ duyên thuộc về ta lại biến mất rồi sao?" Thái Thanh Lão Tử bấm ngón tay tính toán, phát hiện không thể suy tính ra được chút tin tức hữu dụng nào.

"Thôi vậy!" "Vì cơ duyên này có thể bị người khác có được, vậy chứng tỏ đối phương có phúc duyên thích hợp hơn với 'cơ duyên' này!" Y truyền thừa là Đan Đạo pháp tắc.

Tính cách thanh tĩnh vô vi.

Thượng thiện nhược thủy, vô vi nhi vô sở bất vi!

Một kiện pháp bảo cơ duyên, căn bản không thể lay động Đạo tâm vô vi của y.

Khoảnh khắc kế tiếp, ánh mắt Thái Thanh Lão Tử nhìn về phía Đông Hải.

Suốt mấy vạn năm qua, tuy nói y đều ở Côn Luân bế quan tu luyện, cảm ngộ những gì đạt được từ Trảm Thi đột phá, nhưng cũng vẫn luôn quan tâm đến đại thế Hồng Hoang.

Hiện tại Tiên Đình cực kỳ cường thế.

Đông Vương Công trở thành Đại Năng Chuẩn Thánh trung kỳ đầu tiên trảm xuất Ác Thi trong số nhiều Tiên Thiên Thần Thai đỉnh cấp, điều này tự nhiên khiến y cảm thấy một chút cấp bách.

Là chính tông Bàn Cổ, thủ lĩnh Tam Thanh, cũng là Đại Năng Chuẩn Thánh đầu tiên trảm thi đột phá trong Tam Thiên Tử Tiêu Khách, tính cách Thái Thanh Lão Tử cũng vô cùng cao ngạo.

Trước có Thập Nhị Tổ Vu, sau có Đông Vương Công.

Y tự nhận Tam Thanh của mình sẽ không thua kém bất cứ ai!

"Sở dĩ Đông Vương Công có thể trảm xuất Ác Thi, là vì y vì sự khuếch trương của Tiên Đình mà đại sát lục, phóng đại 'ác niệm' trong nội tâm y." "Vậy ta nên làm thế nào để trảm xuất 'Ác Thi' của chính mình, đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ đây?" Sau khi thu lại ánh mắt, Thái Thanh Lão Tử nhắm đôi mắt lại, bắt đầu cảm ngộ quy tắc Đại Đạo truyền thừa, vận chuyển pháp 《Trảm Tam Thi》, suy diễn duyên pháp trảm thi của mình.

Thiên, Địa, Nhân Tam Đăng tương ứng với ba vị chúa tể Tam Tài Thiên, Địa, Nhân của Hồng Hoang.

Mỗi một đèn đều có diệu dụng đặc thù, có thể hoàn thiện Thiên Đạo, Địa Đạo, Nhân Đạo.

Theo đại thế Hồng Hoang bình thường, Thái Thanh Lão Tử sau khi có được Địa Đăng, y sẽ trực tiếp dùng nó làm Bát Cảnh Cung Đăng dùng để giảng Đạo chiếu sáng, điều này chẳng khác nào bạo điễn thiên vật.

Hiện tại, Tô Thần du lịch mà đến.

Với tư cách chúa tể Luân Hồi Địa Đạo, Địa Đăng liền cảm ứng ngay lập tức, sau đó chủ động phóng thích khí cơ, thuận lợi nhận chủ.

Sau khi luyện hóa Địa Đăng, Tô Thần có được 'Phần Thiên Tử Hỏa' ẩn chứa trong đó.

Cảm nhận được năng lượng khủng bố của hỏa diễm màu tím, ẩn chứa từng luồng bản nguyên Địa Đạo.

Nếu không phải bản thân y là chủ nhân Luân Hồi Địa Đạo, e rằng còn khó có thể phát giác ra.

“Vụt!” Khoảnh khắc kế tiếp, Tô Thần đưa ‘Phần Thiên Tử Hỏa’ vào Luân Hồi Tử Liên của mình, khiến Khổng Tuyên Nghịch Sinh Chuyển Tử phải chịu khảo nghiệm của hỏa diễm, dùng bản nguyên Địa Đạo gia tốc, để nó nghịch chuyển thành Minh Phượng Địa Đạo.

Phượng Hoàng Niết Bàn, Dục Hỏa Trọng Sinh.

Minh Phượng dùng địa hỏa Nghịch Sinh Chuyển Tử, không nghi ngờ gì là khế hợp nhất với Khổng Tuyên, khiến tỷ lệ thành công của nó tăng lên đến chín thành!

“Đa tạ Lão Sư!” Cảm nhận được ‘Phần Thiên Tử Hỏa’ được gia trì bởi bản nguyên Địa Đạo ẩn chứa trong đó, Khổng Tuyên đang Nghịch Sinh Chuyển Tử nội tâm đại hỉ, nó đã chính thức nhìn thấy ánh sáng hy vọng.

Nhiều nhất một Nguyên Hội, bản thân nó có thể Nghịch Sinh Chuyển Tử thành công!

“Thiện!” “Ngươi đã bái nhập dưới trướng vi sư, vi sư cũng nhất định sẽ dốc hết toàn lực trợ ngươi thành Đạo!” Tô Thần mỉm cười gật đầu.

Chuyến bộ hành du lịch phía Nam Hồng Hoang lần này sắp kết thúc, thu hoạch của bản thân y cũng vô cùng viên mãn.

Trước đây, bản thân y vẫn luôn dùng Tam Muội Chân Hỏa của mình để luyện hóa Tiên Thiên Canh Kim, Đồng Mẫu, từ đó luyện chế Hậu Thiên Linh Bảo, tăng thêm kinh nghiệm luyện khí.

Hiện tại bản thân y đã thuận lợi chưởng khống ‘Luyện Khí Đại Đạo’, có tư cách chính thức luyện chế ‘Khai Thiên Thần Phủ’, nhưng Tam Muội Chân Hỏa của y lại không thể dung hóa ‘Hồng Mông Canh Kim’.

Hiện tại thì tốt rồi.

Có ‘Phần Thiên Tử Hỏa’ ẩn chứa trong Địa Đăng, nan đề này đã được giải quyết.

Vậy bản thân y muốn luyện chế ra ‘Khai Thiên Thần Phủ’ khai tịch thiên địa, thì lại dễ dàng hơn rất nhiều. *** Ba ngàn năm sau, Tô Thần bộ hành lữ hành đến tận cùng phía Nam Hồng Hoang, nhìn thấy Nam Hải sóng cuộn hung dũng, vô biên vô hạn.

Khoảnh khắc này, y nhắm đôi mắt lại, cảm ngộ những gì đạt được từ việc chiêm ngưỡng ‘Đạo’ của vạn linh vạn vật chúng sinh trong chuyến đi này, khắp thân tán phát một loại Đại Đạo thần vận huyền ảo khó lường.

“Ong!” Ức vạn tế bào trong cơ thể khai tịch vi trần thế giới cùng nhau cộng minh, diễn hóa ra từng tôn Đại Đạo Thần Luân, cấu kiến từng sợi quy tắc ‘Đại Đạo Luân Hồi’ thần thánh vĩ ngạn, chí cao vô thượng.

Sự cảm ngộ và chưởng khống nhiều loại pháp tắc Đại Đạo như thời gian, không gian, âm dương, sinh tử, vận mệnh, ngũ hành, luyện khí, âm luật, kỳ Đạo đều đột phá mạnh mẽ.

Điều khiến Tô Thần kinh hỉ là, dưới phúc chí tâm linh của mình, y đã dùng Đại Đạo Âm Dương, Sinh Tử, Vận Mệnh mà cảm ngộ và chưởng khống Tạo Hóa Đại Đạo.

Tiến thêm một bước khiến mình minh ngộ chân lý của ba loại Đại Đạo này.

Sự chưởng khống Đại Đạo Âm Dương, Sinh Tử, Vận Mệnh đã đạt đến chín mươi lăm phần trăm, chỉ còn một bước nữa là đến cảnh giới viên mãn!

Tô Thần nội tâm có một ý nghĩ: nếu có thể cảm ngộ và chưởng khống toàn bộ Đại Đạo mà mình đang chưởng khống đến một trăm

phần trăm, tiến tới thuận lợi cảm ngộ ‘quy tắc Đại Đạo’ tương ứng, thì khi đó lại đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, nội tình và chiến lực sẽ khủng bố đến mức nào?

Nghĩ đến đây, Tô Thần thu liễm tâm thần, không còn cưỡng cầu đột phá, mọi chuyện thuận theo tự nhiên.

“Nay ta đã bộ hành du lịch Tây bộ, Đông bộ, Nam bộ Hồng Hoang, hiện tại một mạch sẽ kết thúc chuyến du lịch Bắc bộ Hồng Hoang cuối cùng!” Sau khi hoàn hồn, Tô Thần nhìn Hồng Hoang Đại Lục và hải vực vẫn đang không ngừng khuếch trương, đôi mắt nhìn về phía Bắc bộ, ánh mắt ẩn chứa vô cùng cảm xúc phức tạp.

Có truy ức.

Có võng nhiên.

Có hoài niệm.

Dần dần, khóe miệng Tô Thần khẽ nhếch lên, lộ ra nụ cười phát ra từ nội tâm.

“Đi!” Y thu liễm pháp lực bản thân, một bước ngàn trượng, bộ hành hướng về nơi mình từng đản sinh.

Trở lại chốn cũ, tâm thái của Tô Thần từ một ‘cầu Đạo giả’ trước đây, đã biến thành một ‘ức Đạo giả’, trên mặt y vẫn luôn treo một nụ cười nhàn nhạt.

Nhìn thấy núi sông suối, nhìn thấy hoang mạc thảo nguyên, nhìn thấy đầm lầy tuyết vực, nhìn thấy vạn linh chúng sinh.

Có Hãn Hải Thương Minh, Loan Thắng Côn Nhạc, Chung Hoa Thần Tú, Nguyệt Dương Diệu Huy, Dao Quang La Huyễn, Thủy Lam Yên Hà, Vân Nghê Hồng Uyên, Lạc Thế Tinh Hà.

Có đủ loại chủng tộc hình dạng khác nhau.

Thậm chí, Tô Thần còn gặp phải một số Hung Thú thể hình khổng lồ, mặt mũi dữ tợn, chúng không sợ hãi, cảm nhận được khí tức của y liền trực tiếp xông đến hủy diệt.

"À." Nghĩ đến mình từng diệt sát vô số Hung Thú ở Bắc Vực, tích lũy công đức khổng lồ.

Lần nữa nhìn thấy chúng, nội tâm y đột nhiên cảm thấy rất thân thiết.

"Ong!" Tô Thần khẽ cười, thôi động bản nguyên của mình, mô phỏng ra khí tức bản nguyên của 'Thần Nghịch', hoàng của Hung Thú.

Thao tác này, đã mấy chục vạn năm y không làm.

Nay trở lại Bắc Vực, lần nữa làm ra vẫn thuần thục như vậy.

"U ô!" "U ô!" Hàng vạn hàng nghìn Hung Thú cảm nhận được khí tức bản nguyên của hoàng tộc, lập tức phủ phục quỳ xuống đất, vây quanh y.

Tô Thần tế xuất sáu viên Định Hải Châu, sau đó thu toàn bộ chúng vào tiểu thiên thế giới do mình khai tịch.

Mấy vạn năm nay y đã thu vô số chủng tộc vào tiểu thiên thế giới, chúng trải qua không ngừng sinh sôi nảy nở, hoàn thiện vạn linh của tiểu thiên thế giới.

Thu nhận Hung Thú tộc, ngoài việc là để phỏng theo hoàn thiện Hồng Hoang, điều quan trọng nhất là dùng điều này để tôi luyện các chủng tộc kia.

Vạn vật có âm dương, sinh tử vận mệnh giao chức.

Vạn linh luân hồi, nhất ẩm nhất trác, mới có thể chân chính hoàn thiện 'Đạo' mà mình theo đuổi!

Bắc Vực Hồng Hoang chướng khí mịt mùng, đầm lầy khắp nơi.

Các loại hoang mạc núi lửa, băng vực tuyết nguyên.

Dù trải qua mấy chục vạn năm dưỡng sức, vẫn chưa phục hồi được một phần mười so với phía Đông Hồng Hoang, nơi mắt nhìn đến, sinh linh cực kỳ ít ỏi.

Nhưng dù nơi đây vô cùng hoang lương, Tô Thần vẫn có một loại thân cận phát ra từ nội tâm.

Bởi vì, y đã từ nơi này bước ra, cũng từ nơi này bắt đầu quật khởi!

Trở lại chốn cũ, Tô Thần bộ hành đến Thiên Uyên nơi mình từng chiến đấu với Hung Thú, đến Bích Ba Đàm nơi từng có được cơ duyên, đến hung địa hủy diệt 'Ma Đạo Hiến Tế Đại Trận'.

Hai vạn năm thoắt cái trôi qua.

Tô Thần trên đường gặp không ít sinh linh bản địa Bắc Vực, cũng gặp không ít chủng tộc chạy nạn đến đây, bị người chặn đường cầu xin bái sư, cũng bị những kẻ hung ác mắt lóe hung quang cướp bóc.

Vô duyên chớ cưỡng cầu, hữu oán tất ra tay.

Tô Thần trong tình huống giữ vững bản tâm mà tùy tính hành sự, Đạo tâm càng thêm chất phác thuần túy.

Chương 75

Ngày này, y bộ hành du lịch đến một sơn cốc chướng khí đầy rẫy, chính giữa có một khu Ngũ Hành Pha Địa, một dòng thác nước chảy ngược lên trên, phía dưới lại là một hồ đá hóa thạch.

"Vụt!" "Hoa!" "Xùy!" Mười linh thể đặc thù từ thác nước, hồ đá hóa thạch, sơn động Pha Địa bay vọt đến, tán phát Âm khí và Quỷ khí nồng đậm, khiến người ta có chút rợn người.

"Tiên Thiên Linh Quỷ?" Tô Thần nhìn mười linh thể do Tiên Thiên Âm khí và Quỷ khí ngưng kết này, đôi mắt lộ ra một chút kinh ngạc.

Tiên Thiên Linh Quỷ, chính là do Tiên Thiên Âm khí và Quỷ khí hóa thành dưới sự trùng hợp đặc biệt.

Số lượng của chúng vô cùng hiếm có, so với Tiên Thiên Thần Thai linh, đơn giản là ức vạn không có một.

Bản thân y du lịch Hồng Hoang mấy chục vạn năm, đi qua ngàn núi vạn sông, tam sơn ngũ nhạc, đây vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy, từ đó có thể thấy chúng hiếm có đến mức nào.

Phải biết rằng, hiện tại Địa Đạo Hồng Hoang còn chưa xuất thế.

Sinh linh bình thường dù có vẫn lạc, tàn hồn và tàn phách hoặc là tan thành mây khói, hoặc là may mắn lang thang đến Huyết Hải, miễn cưỡng bảo tồn được một luồng hồn lực.

Tiên Thiên Linh Quỷ có thể đản sinh, đã định trước là có duyên với Địa Đạo.

"Di?" "Tu vi của Tiên Thiên Linh Quỷ này sao lại yếu ớt đến vậy?" Tô Thần hơi có chút kinh ngạc.

Y phát hiện tu vi của mười con Tiên Thiên Linh Quỷ này chỉ ở

Thiên Tiên, thậm chí sau khi mình chủ động lộ ra khí thế, chúng lại còn không sợ hãi mà vây lên.

Ban đầu y cho rằng Tiên Thiên Linh Quỷ này bị chướng khí và Sát khí xâm thực, dẫn đến mất đi thần trí.

Khi cảm nhận được Quỷ Hồn Vực Sâu ở thác nước chảy ngược lên trên, y mới biết sự việc không đơn giản như bề ngoài.

"Ong!" Khoảnh khắc kế tiếp, Tô Thần hữu thủ khẽ vẫy.

Pháp lực bàng bạc tuôn ra, chưởng khống lực lượng pháp tắc Đại Đạo giữa thiên địa, trấn áp thời không toàn bộ sơn cốc.

"Kiệt kiệt!" "Kiệt kiệt!" Mười linh quỷ không thể động đậy.

Đôi mắt vốn trống rỗng dần dần hóa đỏ, tựa như một vầng hỏa diễm.

Dần dần, thiên địa tối tăm.

Một vệt nguyệt huy lạnh lẽo chiếu xuống, phủ lên toàn bộ sơn cốc một lớp tinh huy màu bạc.

"U!" Trong khoảnh khắc, Quỷ Hồn Vực Sâu ở thác nước chảy ngược bùng phát ra Quỷ khí ngút trời.

Âm phong từng trận.

Toàn bộ sơn cốc lại một lần nữa tối tăm, biến thành thế giới của Âm khí và Quỷ khí.

"Vù!" Chỉ thấy một sinh linh hình dạng kỳ vĩ cổ quái, chân hổ rồng, mày rắn mắt giao, xuyên qua mà đến.

"Ngao!" "Lạc chi lạc chi." "U ô!" Nó xuyên qua vào trong sơn cốc, trực tiếp lao về phía mười con Tiên Thiên Linh Quỷ kia, bắt đầu cắn xé nuốt chửng, không lãng phí một chút Tiên Thiên Âm khí và Quỷ khí nào.

“Kiệt~ô!” “Kiệt~ô!” Mười con Tiên Thiên Linh Quỷ không biết phản kháng, chỉ biết phát ra từng trận ai minh, lập tức bị nuốt chửng.

“Vù!” Sau khi nuốt chửng mười con Tiên Thiên Linh Quỷ, sinh linh chân hổ rồng, mày rắn mắt giao đó sản xuất ra một đống thổ những màu đen hạt dẻ, tán phát từng luồng khí tức bản nguyên Địa Đạo.

Thấy cảnh này, Tô Thần mỉm cười.

“Ong!” Khi y chủ động lộ ra khí cơ, sinh linh chân hổ rồng, mày rắn mắt giao đó ngây ngốc nhìn qua, sau đó trực tiếp phốc thông quỳ rạp xuống đất.

“Đông đông đông!” Nó trực tiếp dập ba cái đầu vang dội, mới dám ngẩng đầu dùng ánh mắt vô cùng khẩn cầu nhìn Tô Thần.

“Khẩn thỉnh tiền bối thu ta làm đồ đệ!” Một giọng nói có chút thê lương khàn khàn vang lên.

Rất hiển nhiên, nó đã cảm nhận được Tô Thần có duyên với mình, chỉ có nắm giữ được, mới có cơ hội hóa hình đắc Đạo.

“Thiện!” “Ngươi với tư cách Quỷ Mẫu Hồng Hoang, cũng coi như có duyên với bản tọa.” Tô Thần khẽ gật đầu, ngón trỏ hữu thủ khẽ điểm.

Một luồng thần thức lạc ấn nhập vào Thức Hải của nó.

“Khi nào đắc Đạo hóa hình, hãy đến Luân Hồi Sơn tìm bản tọa!” “Bái tạ Lão Sư!” Có được pháp tu luyện và truyền thừa ấn ký do Tô Thần truyền thụ, Quỷ Mẫu vô cùng trịnh trọng lần nữa dập đầu hành lễ.

“Sau này tuyệt đối đừng để bản năng khống chế bản thân nữa, không được nuốt chửng Tiên Thiên Linh Quỷ do chính mình sinh ra nữa!” “Cẩn tuân pháp chỉ của Lão Sư!” Quỷ Mẫu là vạn quỷ chi mẫu,

có thể sinh ra Thiên, Địa, Quỷ.

Mỗi ngày khi mặt trời mới mọc, nó có thể sinh ra mười con Tiên Thiên Linh Quỷ, khi màn đêm buông xuống, nó lại nuốt chửng những Tiên Thiên Linh Quỷ do chính mình sinh ra.

Tất cả những điều này đều do bản năng của nó dẫn đến.

Không hợp với luân thường nhân Đạo.

Bởi vậy Tô Thần mới đặc biệt cảnh báo nó.

Đương nhiên, nếu theo đại thế Hồng Hoang bình thường, sau khi Địa Đạo đản sinh, tôn vạn quỷ chi mẫu này sẽ thừa hưởng sứ mệnh, nhanh chóng quật khởi.

Nuốt chửng Quỷ hồn Sát khí giữa thiên địa, sản xuất ra Tiên Thiên linh vật ẩn chứa bản nguyên thiên địa.

Đợi đến khi Vu Yêu Lượng Kiếp kết thúc, Quỷ Mẫu sẽ trở thành một tôn Đại Năng Địa Đạo lừng danh, hiệp trợ Hậu Thổ, chủ nhân Địa Đạo, quản lý Quỷ Đạo Địa Phủ.

Tô Thần với tư cách chủ nhân Luân Hồi Địa Đạo, sứ mệnh bản thân y chính là hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi.

Trong đó một Đạo chính là 'Ngạ Quỷ Đạo', mà nó chính là Đạo chủ khế hợp nhất với 'Ngạ Quỷ Đạo'.

Chuyến du lịch Bắc Vực Hồng Hoang lần này, và việc tiến vào Quỷ Hồn Vực Sâu đặc thù này, cũng là do 'cơ duyên' của nó dẫn dắt.

Quỷ Mẫu hiện tại thực lực chỉ có Huyền Tiên sơ kỳ, còn chưa hóa hình.

Tô Thần để bồi dưỡng nó, ngoài việc tặng ra một số Tiên Thiên Linh Quả Địa Đạo, còn tặng một kiện Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Dẫn Hồn Châm làm lễ ra mắt.

Điều này khiến Quỷ Mẫu cảm kích vô cùng.

"Lão Sư, đệ tử không có gì để hiếu kính ngài, đoàn Tiên Thiên Quỷ Thổ này, xin xem như chút tâm ý của đệ tử." Quỷ Mẫu cung kính đưa thổ những màu đen hạt dẻ do mình sản xuất đến trước mặt Tô Thần.

"Thiện!" "Coi như ngươi có lòng rồi!" Tiên Thiên Quỷ Thổ ẩn chứa một luồng bản nguyên Địa Đạo, có ích cho việc hoàn thiện Địa Đạo sau này.

Tô Thần thu hạ liễu tâm ý của nó, sau đó bắt đầu đích thân giảng Đạo cho nó.

"Đại Đạo của Đại Địa, tại nhân tại đức." "Hậu đức tái vật, ôn dưỡng vạn linh." "Âm Dương Sinh Tử, Luân Hồi Chi Đạo." Theo y chậm rãi mở lời, đủ loại lực lượng pháp tắc Đại Đạo cùng nhau tuôn đến, tràn ngập toàn bộ Quỷ Hồn Vực Sâu, dẫn dắt ra lực lượng Quỷ hồn tinh thuần, gia trì lên thân Quỷ Mẫu.

Cảm nhận bản nguyên của nó đang tăng trưởng, đồng thời tự động đề thuần ngưng luyện, Tô Thần không khỏi âm thầm gật đầu.

Quả không hổ là vạn quỷ chi mẫu, tiềm lực căn nguyên này thật sự quá cường đại! *** Tiên Đình đại tứ khuếch trương.

Yêu tộc có vẻ 'tiết tiết bại thối'.

Lãnh địa từng chiếm cứ trước đây, Yêu tộc 'không đánh tự tan', còn chưa đợi đại quân Tiên Đình kéo đến, Yêu tộc đã 'bỏ thành mà chạy'.

Nhiều đại tộc Hồng Hoang, các cao thủ cường giả tán tu, đều lũ lượt chủ động quy phục Tiên Đình.

Trong nhất thời, danh vọng và thế lực Tiên Đình, lại một lần nữa leo lên đỉnh phong mới!

Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Minh Hà, Côn Bằng, Trấn Nguyên Tử cùng các Đại Năng đỉnh cấp Hồng Hoang khác, họ nhìn thấy Tiên Đình như mặt trời ban trưa, từng người một không nhịn được nhìn về phía Thái Dương Tinh.

Tất cả mọi người đều rất rõ ràng, Đế Tuấn, Thái Nhất với tư cách Thiên Mệnh Hoàng giả, Đông Vương Công với tư cách Thiên Mệnh Vương giả, giữa họ có 'Thiên Mệnh Chi Tranh' và 'Đạo Tranh' giành giật sống chết.

Với tính cách của huynh đệ họ, tuyệt đối không thể cam chịu nhận thua.

Rất hiển nhiên, Yêu tộc có bố cục sâu sắc hơn.

Nghĩ đến đây, tất cả cường giả đều không tự chủ được nhìn về Bất Chu Sơn, thiên trụ Hồng Hoang, nội tâm lập tức bừng tỉnh.

Vu tộc với tư cách chính tông Bàn Cổ, ngay từ khi kiến lập đã được thiên địa Hồng Hoang công nhận, là một trong những nhân vật chính Thiên Mệnh của tân kỷ nguyên.

Họ chiếm cứ thiên trụ Hồng Hoang phú nhiêu nhất.

Và lấy Bất Chu Sơn làm căn cơ, Thập Nhị Tổ Vu lấy danh nghĩa bộ lạc khuếch trương ra bên ngoài, nằm ở vị trí trung tâm nhất của Hồng Hoang.

Tiên Đình muốn chân chính trở thành chúa tể Hồng Hoang, ngoài việc phải chiến thắng 'Thiên Mệnh Chi Tranh' với Đế Tuấn, Thái Nhất, còn phải đánh bại Vu tộc!

Hiện tại, Yêu tộc tạm thời rút khỏi phân tranh ở Hồng Hoang Đại Lục, chọn lui về thủ giữ Hồng Hoang Tinh Không.

Lãnh địa thế lực bị bỏ trống đó, tất nhiên sẽ dẫn đến tranh đoạt giữa Vu tộc và Tiên Đình.

“Thật là một chiêu ‘khu lang thôn hổ’ kế!” Tất cả các Đại Năng cường giả đỉnh cấp đều nhìn ra được tính toán của Yêu tộc.

Ngay cả Đông Vương Công, y cũng nhìn ra được dương mưu của Đế Tuấn.

Nhưng y không có lựa chọn!

Dương mưu sở dĩ được gọi là dương mưu, chính là vì ngươi biết rõ có tính toán, nhưng cũng không thể không làm theo bố cục của đối phương.

Với thực lực Tiên Đình hiện tại, căn bản không thể tiêu diệt Yêu tộc hoặc Vu tộc.

Chỉ có tranh đoạt tài nguyên Hồng Hoang, khuếch đại khí vận Tiên Đình, tranh thủ trong thời gian ngắn nhất bố trí ra ‘Vạn Tiên Đại Trận’, mới có thể chân chính có thực lực diệt tuyệt Yêu tộc, chiến thắng ‘Thiên Mệnh Chi Tranh’, rồi tiến tới đánh bại Vu tộc, chúa tể Hồng Hoang! *** Bất Chu Sơn.

Bàn Cổ Đại Điện.

Đế Giang, Cú Mang, Huyền Minh ba tôn Tổ Vu, sau khi có được truyền thừa Phụ Thần do tiểu muội truyền thụ, trải qua mấy vạn năm bế quan, cuối cùng cũng thuận lợi đột phá Đệ bát chuyển, thực lực sánh ngang Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Chúc Dung, Cộng Công, Cường Lương, Xa Bỉ Thi cùng tám danh Tổ Vu khác, họ vẫn kẹt giữa Đệ thất chuyển và Đệ bát chuyển, muốn đột phá vẫn cần một khế cơ.

Lần trước Tô Thần đến bộ lạc Hậu Thổ, đã mang lại sự đổi mới văn minh nhất định cho Vu tộc.

Nhưng do Vu tộc lấy huyết mạch làm chủ, càng coi trọng việc huyết mạch truyền thừa cường đại tộc nhân, bởi vậy cần Tổ Vu, Đại

Vu đỉnh cấp không ngừng dùng tinh huyết bản thân rót vào 'Bí Cảnh Huyết Trì', để từ đó dựng dục ra nhiều tộc nhân cường đại hơn.

Mỗi lần hiến tế tinh huyết, đều cần lượng lớn năng lượng để bổ sung.

Yêu thú Đại La, Tiên Thiên Linh Quả đỉnh cấp, liền trở thành thực tài bổ sung tốt nhất cho các Tổ Vu.

Theo Yêu tộc rút về thủ Thái Dương Tinh, lại thêm Vu tộc hung danh lẫy lừng, những Yêu thú Đại La kia đều tự động tránh xa Bất Chu Sơn, hoặc cẩn thận tìm kiếm bảo vật.

Một khi thấy không ổn, liền nhanh chóng chưởng khống thần thông Đại Đạo đào tẩu.

Vu tộc ở Bất Chu Sơn ngày càng khó có được Yêu thú Đại La, bởi vậy đành phải ra ngoài săn bắn, cũng vừa hay mượn cơ hội này tôi luyện tộc nhân dưới trướng.

Chương 76

Ngày này, Đại Vu đỉnh cấp Hình Thiên dẫn tộc nhân ra ngoài săn bắn.

Họ một đường hướng Đông.

Khi đến một ngọn núi tên là Tử Linh Sơn, cảm nhận được một đạo Tiên Thiên bảo khí nồng đậm xông thẳng lên trời.

"Có Tiên Thiên Linh Căn xuất thế rồi!" Ngửi thấy mùi hương quả Tiên Thiên nồng đậm trong không khí, Hình Thiên và tất cả tộc nhân đều cảm nhận được năng lượng Tiên Thiên cường thịnh đó.

"Vù!" Không hề do dự, Hình Thiên sử dụng thần thông truyền thừa, giáng lâm đến linh mạch sơn cốc nơi Tiên Thiên Linh Căn xuất thế.

Mà giờ phút này, sơn cốc linh mạch này đã sớm có ba tôn cường giả Đại La canh giữ, rất hiển nhiên là đã sớm phát giác ra cây Tiên Thiên Linh Căn này sắp xuất thế.

"Vu tộc của ta vì Phụ Thần trấn giữ đại địa, tất cả Tiên Thiên Linh Căn đều là chúc phúc của Phụ Thần đối với Vu tộc ta." "Các ngươi dám nhăm nhe linh căn Vu tộc của ta, là cho rằng 'Can Thích' của ta không sắc bén sao?" Hình Thiên giương cao vu khí Can Thích trong tay, tán phát uy áp ngút trời.

Nếu chỉ là một tôn cường giả Đại La, y tuyệt đối sẽ không nói bất cứ lời thừa thãi nào, trực tiếp chém giết coi như lương thực bổ sung năng lượng bản nguyên.

Nhưng trước mắt lại có đến ba tôn.

Y muốn dùng sức một mình diệt sát ba tôn Đại La, căn bản là

không thể!

"Vu tộc thật bá đạo!" Ba Sát nhìn Hình Thiên bá đạo ngang ngược, hùng vĩ dương cương, đôi mắt chợt co rụt lại, lãnh ý ngút trời tán phát ra, khiến toàn bộ thực vật linh của ngọn núi đều rung rinh muốn đổ, thậm chí cắt vụn bay lượn.

Y là thiếu tộc trưởng Ba Dao tộc, phụ thân Ba Vũ của y là tâm phúc tuyệt đối đi theo Đông Vương Công sớm nhất, cũng là Nam Cực Đại Đế Tiên Đình hiện nay.

Là một tôn Đại Năng Chuẩn Thánh danh chấn Hồng Hoang!

Cây Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Căn này, Ba Sát đã tĩnh tâm chờ đợi mấy chục năm, hiện tại Hình Thiên vừa xuất hiện, liền muốn bá đạo cướp đoạt, y làm sao có thể khoanh tay nhường đi?

Ngày thường chỉ có Tiên Đình của họ diệu võ dương oai, hôm nay ngược lại bị người khác ức hiếp.

Ngay cả Tiên Đế Đông Vương Công đã từng hạ lệnh, không thể tùy tiện phát sinh xung đột với Vu tộc, nhưng y với tính cách cao ngạo cũng không cam nguyện trắng tay chịu đựng ác khí này, từ đó dẫn đến 'Đạo tâm' bản thân bị bụi bẩn.

"Sát!" Hình Thiên không nói bất cứ lời thừa thãi nào, vung vẩy Can Thích trong tay, trực tiếp chém giết về phía Ba Sát có thực lực mạnh nhất.

"Vù!" Một đạo phong mang chém diệt thời không.

Ba Sát còn chưa kịp phòng ngự, chân thân lập tức bị chém nứt.

Tiên huyết đỏ tươi hóa thành một làn sóng máu, phun tung tóe giữa không trung, dưới ánh nắng chiếu rọi, trông thật chói mắt.

"Man tử Vu tộc, chịu chết!" Hai tôn Đại La Tiên Đình khác thấy

con trai Nam Cực Đại Đế bị thương, đều lũ lượt tế xuất pháp bảo trong tay, trấn sát về phía Hình Thiên bá đạo cương mãnh.

Ba Sát sau khi trọng tố chân thân, giận đến đôi mắt đỏ bừng.

Y tế xuất Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo do phụ thân ban tặng, cùng hai danh Đại La đạo hữu Tiên Đình, cùng nhau trấn sát Hình Thiên.

Thiên khung chiến động.

Đại địa bi minh.

Từng mảng không gian cùng nhau băng vỡ, diễn hóa ra hắc động và Hỗn Độn Địa Hỏa Thủy Phong khủng bố.

Đáy đất nứt toác, nham tương như vô số hỏa long trực trùng trời xanh.

Thành viên Vu tộc thấy Hình Thiên bị vây công, không hề do dự, vung vẩy vu khí trong tay, trấn sát về phía ba tôn cường giả Đại La Tiên Đình.

Nhưng thực lực cao nhất của họ chỉ tương đương Thái Ất Kim Tiên, oanh sát Đại La chẳng khác nào tự tìm đường chết.

Trong vỏn vẹn một lát, hơn trăm tộc nhân do Hình Thiên dẫn theo lập tức bị Ba Sát một chiêu tiêu diệt.

"Chết!" Thấy tộc nhân thân tử, Hình Thiên đôi mắt đỏ rực, khí thế điên cuồng bùng nổ, tựa như một tôn Sát Thần, liều mạng đối đầu.

Nhưng thực lực y dù có mạnh đến đâu, cũng không phải Tổ Vu.

Dưới sự vây công của ba tôn Đại La, chẳng mấy chốc y đã đổ máu trời xanh, chân thân vỡ nát.

Khi Phong Bá, Xí Vưu nghe tin vội vàng đến chi viện, Hình Thiên đã gần như hơi tàn.

Ba Sát vô cùng quả quyết thu đi Tiên Thiên Linh Căn vừa xuất thế, dẫn theo hai tôn Đại La Tiên Đình rút lui.

"Tiên Đình dám giết nhị lang Vu tộc của ta?

Hôm nay ta sẽ đạp bình Tiên Đình của ngươi!" Đế Giang sau khi nhìn thấy bộ dạng thê thảm của Hình Thiên, giận đến lửa bốc tam trượng, chuẩn bị trực tiếp đích thân suất đại quân Vu tộc, đạp diệt Tiên Đình!

Đối với y mà nói, Đông Vương Công Tiên Đình thừa hưởng Thiên Mệnh, là Thánh Nhân Hồng Quân đích thân phong thì có làm sao?

Vu tộc của mình không kính trời, không kính đất.

Bất kỳ kẻ nào dám giết nhị lang Vu tộc của mình, đều nhất loạt đạp diệt lật đổ!

"Đại ca, bình tĩnh!" Nghe thấy tiếng tụ tướng cổ vang lên, trí nang của Vu tộc là Chúc Cửu Âm đến đại điện tổ địa, sau đó ngay lập tức khuyên giải.

"Hiện tại Tiên Đình thừa hưởng Thiên Mệnh, là chính thống Hồng Hoang, giữa họ và Yêu tộc có 'Thiên Mệnh Chi Tranh' không thể giải quyết, nếu chúng ta quyết chiến với Tiên Đình, chỉ sẽ làm lợi cho đám súc sinh lông vũ kia." "Chẳng lẽ muốn Vu tộc của ta cam chịu nuốt xuống ác khí này, ngồi nhìn nhị lang bị giết sao?" Đế Giang vô cùng phẫn muộn, hận không thể trực tiếp tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán ra chân thân Phụ Thần, chém giết tất cả những yêu ma quỷ quái cản trở Vu tộc mình.

"Đương nhiên không phải!" "Đại ca, chúng ta tất yếu phải cho Tiên Đình một bài học sâu sắc, sau đó để chúng nó lại đi chó cắn chó với Yêu tộc, tranh thủ đủ thời gian chứng Đạo cho chúng ta!" "Đợi đến khi tất cả Tổ Vu của chúng ta toàn bộ đột phá Đệ bát chuyển, lại

tổ kiến đại trận triệu hoán ra chân thân Phụ Thần, có lẽ sẽ không còn kiêng kỵ Thánh Nhân Hồng Quân kia nữa!" Chúc Cửu Âm rất rõ ràng, uy hiếp lớn nhất của Vu tộc mình không phải Yêu tộc, cũng không phải Tiên Đình, mà là Thánh Nhân Hồng Quân, Thánh Nhân đầu tiên khai thiên!

Y thừa hưởng ý chí Thiên Đạo, là đại ngôn nhân do Thiên Đạo đích thân định.

Tuyệt đối không cho phép Vu tộc mình thống nhất Hồng Hoang, trở thành nhân vật chính Thiên Mệnh duy nhất của Hồng Hoang, rồi tiến tới thức tỉnh ý chí Nhân Đạo, chưởng khống quyền hành Nhân Đạo.

Chỉ khi tất cả Tổ Vu đột phá Đệ bát chuyển, tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán ra chân thân Phụ Thần, mới có cơ hội chém giết tảng đá cản đường này!

"Được!" "Vậy thì trước tiên cho Đông Vương Công một bài học!" Đế Giang dẫn theo tiểu muội Hậu Thổ, nhị đệ Cú Mang, tam đệ Chúc Dung, ngũ đệ Cộng Công, lục muội Huyền Minh, cùng nhau hãn nhiên sát hướng Tiên Đình.

Một đường quét ngang về phía Đông.

Tất cả thế lực Tiên Đình đều bị nhổ tận gốc.

Vô số cường giả Đại La thân tử đạo tiêu, Thái Ất cao thủ đổ máu mệnh vong.

Mắt thấy thế phát triển của Tiên Đình mình đang tốt đẹp, ai ngờ lại chọc phải đám man tử bá đạo Vu tộc này, nội tâm Đông Vương Công giận đến bùng nổ như sấm sét.

Dưới lời thỉnh cầu của chúng cường giả dưới trướng, y đích thân suất tất cả Đại Năng Chuẩn Thánh Tiên Đình, cùng nhau sát hướng

sáu đại Tổ Vu, bảo vệ căn cơ Tiên Đình.

Tiên Đình có bốn tôn Đại Năng Chuẩn Thánh: Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu, Ba Vũ, Linh Mộc Công.

Đại La chưởng Đạo giả càng có đến mấy chục người!

Tất cả cường giả đỉnh cấp toàn bộ xuất động, đối quyết với sáu đại Tổ Vu, mở ra trận quyết chiến khủng bố nhất trong tân kỷ nguyên.

Càn Khôn điên đảo, thiên địa thất sắc, trời xanh lật úp, hư không run rẩy, vũ trụ phá diệt, Trường Hà Thời Gian và Trường Hà Vận Mệnh hỗn loạn.

Từng luồng Khí Lượng Kiếp lặng lẽ sinh ra.

Đông Vương Công dù là Đại Năng Chuẩn Thánh trung kỳ đã trảm xuất Thiện Ác nhị thi, nhưng đối mặt với Hậu Thổ phong hoa tuyệt đại, uy áp vạn cổ, cũng chỉ có thể bị áp chế.

Còn ba tôn Đại Năng Chuẩn Thánh Tây Vương Mẫu, Ba Vũ, Linh Mộc Công, đại chiến với ba tôn Tổ Vu cấp độ Hỗn Nguyên Kim Tiên là Đế Giang, Cú Mang, Nhục Thu, thì lại rơi vào thế hạ phong tuyệt đối.

Nếu không có Tiên Thiên Linh Bảo cường lực chống đỡ, họ căn bản không phải đối thủ của các Tổ Vu vô địch nhục thân.

Còn về Đại La dưới trướng Tiên Đình, dù số lượng gấp mấy lần các Tổ Vu, cũng bị Chúc Dung và Cộng Công mạnh mẽ chém giết mấy tôn Đại La chưởng Đạo giả.

Trận chiến này, tất cả cường giả Hồng Hoang đều thâm khắc nhận thức được sự bá đạo của Vu tộc, cùng với thực lực cường thế tuyệt luân.

Còn trong lòng các Đại Năng đỉnh cấp như Tam Thanh, Đế Tuấn,

Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa, Minh Hà, lại nhìn thấy dấu hiệu Lượng Kiếp chính thức thôi động.

Kỷ nguyên mới, Lượng Kiếp mới, đã bắt đầu!

Tại thế giới Hồng Hoang.

Đại La được xưng là Chưởng Đạo Giả, thoát ly khỏi Trường Hà Thời Gian.

Chân linh bất diệt, cùng tồn tại với Thiên Địa.

Ý thức bất hủ, vĩnh hằng muôn thuở.

Đại La cường giả tuy rằng thực lực và chiến lực vô cùng cường đại, nhưng đối với toàn bộ thế giới Hồng Hoang mà nói, tính phá hoại gây ra không đáng nhắc đến.

Dù có đánh vỡ một phương trời, hắc động dẫn ra Địa Hỏa Thủy Phong Hỗn Độn, nhưng dưới quy tắc vận chuyển của bản thân Thiên Địa Hồng Hoang, rất nhanh sẽ có thể phục nguyên.

Giống như một vết thương ngoài da của cơ thể người, dù có chảy máu, chỉ trong vài giờ sẽ kết vảy, sau đó lành lặn.

Do đó, bất kỳ một Lượng Kiếp nào, cũng không phải Đại La Chưởng Đạo Giả có tư cách có thể thôi động.

Nhưng Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh) thì khác.

Là những 'Đại năng giả' siêu thoát Trường Hà Thời Gian, thoát ly Trường Hà Vận Mệnh, có thể cảm ngộ dẫn dắt quy tắc Đại Đạo, Y có thể chạm tới bờ bên kia của "Đạo", coi thường Đại La pháp tắc, vạn vật giai hư.

Đại chiến cấp bậc này, động một cái là dẫn tới Trường Hà Thời Gian và Trường Hà Vận Mệnh của Hồng Hoang hỗn loạn, nhân quả vận mệnh tiêu vong, có thể gây ra những vết thương khó lành cho

Hồng Hoang.

Giống như vết thương nghiêm trọng do Hung Thú Lượng Kiếp gây ra cho Bắc Vực Hồng Hoang, vết thương phá diệt do Ma Đạo Chi Tranh gây ra cho Tây Phương Hồng Hoang, dù đã qua mấy kỷ nguyên, cũng không thể khôi phục.

Vu tộc với tư cách là một trong những Thiên Mệnh Nhân Vật Chính của Hồng Hoang, Tiên Đình với tư cách là chính thống của Hồng Hoang, cả hai bên đều thừa hưởng Thiên Mệnh Hồng Hoang, có tư cách trở thành nhân vật chính của Lượng Kiếp mới.

Giờ đây, đại chiến cấp bậc Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh) nổ ra, dưới sự tranh đoạt Thiên Mệnh Hồng Hoang, đã thúc đẩy Lượng Kiếp mới bắt đầu nhen nhóm.

Thái Dương Tinh.

Yêu Tộc Đại Điện.

Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy đang mật thiết chú ý đến đại chiến giữa Tiên Đình và Vu tộc.

Đông Vương Công cường thế vô địch.

Hậu Thổ phong hoa tuyệt đại, uy áp vạn cổ.

Chiến lực của bọn họ khiến tất cả các Đại năng cường giả tại chỗ đều cảm thấy kinh hãi.

"Đây chính là thực lực Chuẩn Thánh trung kỳ sao?" Đế Tuấn hai mắt co lại, sắc mặt ngưng trọng.

Y rất rõ ràng.

Với thực lực của Ngô hiện tại, dù có Hà Đồ Lạc Thư chí bảo, nhưng đối mặt với Đông Vương Công đã trảm ra Nhị Thi, căn bản không có chút phần thắng nào.

Chương 77

Thái Nhất đôi kim mâu chăm chú nhìn Hậu Thổ.

Y không ngờ.

Đối phương đột phá Đệ Bát Chuyển, thực lực tương đương Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, nhưng chiến đấu lực bùng nổ ra lại cường đại đến thế, nếu Nàng triệt để trưởng thành, chẳng phải sẽ là địch thủ cả đời của Ngô sao?

Trong mắt Thái Nhất.

Từ đầu đến cuối, Y chưa từng đặt Đông Vương Công vào lòng.

Kẻ địch chân chính của Yêu tộc Ngô, không phải Tiên Đình nhỏ bé, mà là Vu tộc bá đạo tuyệt luân!

Đông Vương Công dù đã trảm ra Thiện Ác Nhị Thi, đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ, nhưng với thực lực và át chủ bài của Thái Nhất, chỉ cần tiến hành sinh tử bác sát, người thắng chắc chắn là Ngô!

Đây chính là sự tự tin của kẻ đi con đường Dĩ Lực Chứng Đạo mạnh nhất!

Còn về Tây Vương Mẫu Mẫu, Ba Vũ, Linh Mộc Công ba Chuẩn Thánh này, trực tiếp giao cho Đại ca, Hy Hoàng và Oa Hoàng, là có thể bắt gọn bọn họ.

Đương nhiên.

Nội tâm Thái Nhất cũng rất rõ ràng.

Sau khi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh), siêu thoát Trường Hà Thời Gian, thoát ly Trường Hà Vận Mệnh, đánh bại thì dễ, nhưng muốn thật sự diệt sát, thì thật sự quá khó khăn.

Do đó.

Chỉ có đợi đến khi Yêu tộc Ngô có thể bày ra 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' rồi mới đạp phá Tiên Đình, phúc diệt Vu tộc, thống nhất Hồng Hoang, quân lâm Thiên Hạ!

Sau khi chiến tranh giữa Tiên Đình và Vu tộc kết thúc.

Tất cả các cường giả đỉnh cấp của Hồng Hoang một lần nữa cảm nhận được sự bá đạo và cường thế của Vu tộc, đồng thời còn ghi nhớ nữ thần Hậu Thổ phong hoa tuyệt đại, uy áp vạn cổ kia.

Với thực lực Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, lại cứng rắn kháng cự Tiên Đế Đông Vương Công Chuẩn Thánh trung kỳ, thực lực này thật sự quá khủng bố!

Quan trọng nhất là.

Vu tộc có Thập Nhị Tổ Vu!

Nếu bọn họ toàn bộ đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, thậm chí Nhục Thân Thành Thánh.

Thì toàn bộ thế giới Hồng Hoang, còn ai sẽ là đối thủ của bọn họ?

Bắc Vực Hồng Hoang.

Tô Thần đang đi bộ lữ hành, cảm nhận được Vận Mệnh Chi Lực của Ngô, tại Trường Hà Thời Gian và Trường Hà Vận Mệnh hỗn loạn giao chức, không khỏi nhìn về phía chiến trường Tiên Đình và Vu tộc.

Nhìn thấy Tiên Đình tổn binh chiết tướng, ưu thế chiếm được trước đó bị đánh trở về nguyên hình, đối với điều này Ngô trong lòng cũng không có bất kỳ sự bất ngờ nào.

Nếu Vu tộc không đề phòng Thánh Nhân Hồng Quân, e rằng đã sớm tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán ra

Bàn Cổ Chân Thân, đạp phá Tiên Đình, diệt tuyệt Yêu tộc rồi!

Tô Thần thu hồi ánh mắt, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời xanh biếc không vết, như thể xuyên qua trùng trùng không gian và thời gian đa chiều.

"Lượng Kiếp mới đã bắt đầu nhen nhóm, đợi sau khi lần giảng đạo thứ ba kết thúc, Hồng Hoang sẽ đón một thời đại vàng son càng thêm đặc sắc và rực rỡ." "Đến lúc đó, Ngô liệu có thể trở thành một trong những nhân vật chính của thời đại vàng son này không?" Nghĩ đến đây.

Khóe miệng Tô Thần khẽ cong lên, lộ ra một nụ cười tự tin.

Ngay sau đó.

Y tiếp tục đi bộ về phía bắc.

Ba nghìn năm sau.

Tô Thần đến động phủ nơi Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên được thai nghén.

Sau mấy kỷ nguyên khôi phục, cộng thêm linh mạch đã được Ngô sơ lý trước đó, cái hố lớn này đã bắt đầu có chút dáng dấp phúc địa.

Không bị chướng khí sát khí xâm thực, Tiên Thiên linh khí nồng đậm.

Tô Thần tế xuất bản mệnh chí bảo Luân Hồi Tử Liên của Ngô, thúc đẩy bằng truyền thừa Đại Đạo pháp tắc.

"Oong!" Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên khẽ lay động, bùng phát ra Đại Đạo đạo vận Luân Hồi ngút trời, dẫn dắt các Đại Đạo pháp tắc giữa Thiên Địa ùn ùn kéo đến.

Từ từ.

Sáu tôn Đại Đạo Thần Luân hiện hóa ra, uy áp khắp trời đất vũ

trụ.

Vô số cao thủ cường giả Bắc Vực cảm nhận được khí tức khủng bố này, từng người từng người kinh hãi nhìn về phía Tô Thần đang ở.

"Bắc Vực hoang lương như vậy, sao lại có một tôn siêu cấp cường giả như thế?" Rất nhanh.

Sáu tôn Đại Đạo Thần Luân từ từ hợp nhất.

"Hoa lạp lạp!" "Hoa lạp lạp!" Trong hư không.

Hai Trường Hà tối cao vô thượng, thần thánh vĩ ngạn là Trường Hà Thời Gian và Trường Hà Vận Mệnh được dẫn dắt xuất hiện.

Từng đợt sóng cuộn trào khắp trời đất, hàm chứa chúng sinh vũ trụ.

Tô Thần 'thấy' cảnh tượng thời Hung Thú Lượng Kiếp, vô số hung thú gào thét ở Bắc Vực, thôn sát Tiên Thiên Thần Thai linh.

"Ô ô!" Từng luồng sức mạnh quy tắc Đại Đạo tối cao vô thượng, từ từ từ trên bầu trời truyền ra từ tôn Đại Đạo Thần Luân Luân Hồi kia.

"Hưu!" "Hưu!" "Hưu!" Ba luồng năng lượng bản nguyên tinh thuần từ các hướng khác nhau bắn tới, như chim én về tổ, nhập vào trong Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên.

Những bản nguyên này.

Chính là bản nguyên Luân Hồi Tử Liên từng bị Hung Thú Chi Hoàng Thần Nghịch đánh nát.

Tô Thần trở về nơi Luân Hồi Tử Liên đản sinh, dùng truyền thừa Luân Hồi Đại Đạo mà Ngô nắm giữ, cảm ngộ dẫn dắt ra sức mạnh quy tắc Đại Đạo, triệu hồi toàn bộ bản nguyên còn sót lại ở Bắc Vực.

"Oong!" Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên bùng phát ra thần

mang tím ngút trời, chiếu rọi chư Thiên Vũ Trụ.

Vô biên tử khí từ phương đông mà đến, kéo dài hàng ức vạn công lý.

Khắp trời đầy ráng chiều, hào quang vạn trượng, thiên hoa rơi xuống, kim liên nở rộ.

Bắc Vực hoang lương trong phạm vi ức vạn công lý, tất cả chướng khí sát khí đều bị thanh trừ, tràn ngập Tiên Thiên linh khí vô cùng tinh thuần.

"Oanh long long!" Một ngọn núi nguy nga từ thiên khanh mọc lên, mang theo Luân Hồi đạo vận khổng lồ, đang mở rộng kịch liệt.

Tô Thần nhắm mắt tiêu hóa bản nguyên Luân Hồi vừa được triệu hồi, toàn thân lẳng lặng đứng trên Đại Đạo Thần Luân, như một chủ tể vũ trụ, chủ của Luân Hồi Đại Đạo nắm giữ vạn vật!

Năm nghìn năm sau.

Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên khẽ lay động, tự động trở về thức hải Tô Thần.

Tuy rằng đã triệu hồi toàn bộ bản nguyên từng còn sót lại, nhưng cuối cùng vẫn không phá vỡ chất cốc, vượt quá Thập Nhị Phẩm, trở thành Tiên Thiên Chí Bảo.

Khí thế của Tô Thần cũng đang điên cuồng tăng vọt, các Đại Đạo quy tắc khủng bố cũng ngày càng thăng hoa và ngưng luyện.

"Bá!" Mở hai mắt sau đó.

Cảm nhận được những gì Ngô thu được lần này, khóe miệng Tô Thần lộ ra nụ cười hân hỉ.

Nhìn ngọn núi sừng sững mọc lên này, Y điều động Đại Đạo pháp tắc, kiến tạo ra một 'Luân Hồi Đạo Tràng' khí thế khôi hoành, nguy

nga hùng vĩ.

Dù sao đây cũng là bảo địa thai nghén Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, cũng là một trong những Tổ Mạch của Bắc Vực Hồng Hoang.

Dù từng bị phá nát trong Hung Thú Lượng Kiếp, sau khi sơ lý, vẫn có tư cách trở thành một động thiên phúc địa thượng đẳng.

Tiếp theo.

Tô Thần bố trí trận pháp phòng hộ tại 'Luân Hồi Đạo Tràng', đồng thời cũng để lại một số cơ duyên.

Người hữu duyên nếu đạt được, có thể dựa vào tín vật ấn ký mà đến Luân Hồi Sơn!

Sau đó.

Y tiếp tục đi về phía bắc.

Ngắm nhìn Thiên Địa, ngắm nhìn núi sông hồ, ngắm nhìn hoang mạc đầm lầy, ngắm nhìn vạn linh vạn vật, dùng 'Đạo' của Thiên Địa vạn vật, để ấn chứng Đại 'Đạo' của tự Ngô.

Ngày này.

Khi bước chân Tô Thần đạp đến tận cùng Bắc Vực, nhìn thấy Bắc Hải băng phong trải dài vô tận, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện dị tượng tử khí đông lai ức vạn lý, hào quang vạn đạo nhuộm chư thiên.

"Oong!" Từng luồng khí vận đặc biệt giữa Thiên Địa gia trì đến.

Tô Thần im lặng nhắm hai mắt, cảm thụ Thiên Địa Hồng Hoang ban tặng.

Ngô đã đi bộ du lịch Hồng Hoang mấy kỷ nguyên, dùng hai chân đo lường Đại Lục Hồng Hoang, trở thành 'Đại Địa Hành Giả' chân chính đầu tiên.

Thiên Địa cảm ứng, giáng xuống khí vận ban thưởng.

Sau này nếu có người noi theo Tô Thần đi bộ lữ hành Hồng Hoang, hấp thu đạo của vạn linh để ấn chứng Đại Đạo của tự mình, sẽ liên tục được cung cấp khí vận 'Đại Địa Hành Giả'.

"Oanh!" Ba nghìn năm sau.

Một khí thế khủng bố từ trong cơ thể Tô Thần bùng phát ra.

Trong khoảnh khắc.

Vùng băng hải tuyết nguyên trải dài vô tận phía trước bắt đầu nứt ra từng tấc, đột nhiên cuộn trào sóng thần khổng lồ, một cái đầu lâu như ngọn núi từ đáy biển bay lên.

"Chúc mừng Đạo hữu tiến thêm một bước, Đại Đạo khả kỳ!" Hai con mắt như tinh cầu nhìn về phía Tô Thần, tràn đầy hân hỉ và chúc mừng.

"Huyền Quy Đạo hữu!" Mở hai mắt.

Nhìn thấy Huyền Quy Bắc Hải mênh mông vô bờ trước mặt, trên mặt Tô Thần lộ ra nụ cười vui vẻ từ tận đáy lòng.

Lần đầu tiên gặp gỡ.

Ngô đã bế quan trong động phủ trên thân thể Y, được tặng một 'Thủy Linh Châu'.

Chương 78

Lúc đó Ngô vô cùng yếu ớt, nhưng Y đối với Ngô vẫn luôn xưng 'Đạo hữu', chưa từng có ý khinh thường Ngô.

Tình nghĩa này.

Tô Thần luôn ghi nhớ trong lòng.

"Hôm nay đột phá Đại La đỉnh phong, lại trùng phùng Đạo hữu, thật là song hỷ lâm môn!" "Đạo hữu, Ngô mời Y uống 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu' do Ngô tự tay ủ!" Tô Thần hóa thân thành ức vạn trượng, che trời che đất, bay đến trước mặt Huyền Quy, miễn cưỡng ngang bằng với cái đầu lâu của Y.

"Bá!" Hai hũ 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu' được mở nắp, Tô Thần dùng thần thông đưa một hũ đến trước mặt Huyền Quy.

"Hảo tửu!" Ngửi thấy hương thơm nồng nàn của Trà Ngộ Đạo và Linh Trà Luân Hồi, cùng với đạo vận tinh túy Đại Đạo khác nhau của các loại Tiên Thiên linh quả, Huyền Quy tán thán một tiếng.

Y gật đầu với Tô Thần, một hơi nuốt chửng hũ 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu' này vào miệng.

Tuy rằng một hũ rượu so với thân thể Y chỉ là một hạt bụi, nhưng năng lượng và công hiệu khổng lồ ẩn chứa trong đó, lại khiến các Chuẩn Thánh Đại năng cũng vô cùng thèm muốn.

"Oong!" Huyền Quy trực tiếp tiến vào 'Ngộ Đạo Chi Cảnh', lực lượng Đại Đạo pháp tắc khủng bố ùn ùn kéo đến.

Toàn bộ hải vực.

Như thể trở thành đại dương Đại Đạo!

Mười vạn năm thời gian trôi qua.

Huyền Quy tỉnh lại từ Ngộ Đạo, cảm kích gật đầu hành lễ.

“Đa tạ Đạo hữu!” “Đạo hữu khách khí rồi, một hũ linh tửu, hà tất phải để ý?” Nói xong.

Hai người nhìn nhau cười.

Mấy kỷ nguyên trước.

Tô Thần đột phá Kim Tiên trên người Huyền Quy, lúc đó Y đã là tồn tại Đại La đỉnh phong.

Nay gặp lại.

Y lại tận mắt chứng kiến Tô Thần đột phá Đại La đỉnh phong, mà bản thân Y vẫn là Đại La đỉnh phong.

Khoảng cách giữa hai người, lập tức được san bằng.

Xưng hô ‘Đạo hữu’, cũng là danh xứng với thực.

“Hoa!” Tô Thần tay phải nhẹ nhàng vung lên.

Tường vân tím và kim liên giữa Thiên Địa, hóa thành một tòa thiên cung khôi hoành.

“Đạo hữu, mấy kỷ nguyên chưa gặp, chúng ta tương hỗ luận đạo một trận, thế nào?” Đối với Bắc Hải Huyền Quy.

Tô Thần cảm thấy thân cận từ tận đáy lòng.

Nghĩ đến vận mệnh bi thảm tương lai của Y, tự nhiên muốn giúp Y một tay, xem liệu có thể thông qua luận đạo, để tìm kiếm phương pháp hóa hình cho Y hay không.

“Hảo!” Bắc Hải Huyền Quy khẽ gật đầu, khuấy động từng trận gió lớn.

“Vậy thì để Bần đạo nói trước vậy!” Y liếc nhìn ức vạn Thủy

Tộc trong hải vực phía sau, liền chính thức mở lời.

"Đại Đạo Tam Thiên, Hỗn Nguyên Vô Lượng." "Thủy lợi vạn vật mà bất tranh, địa uẩn vạn linh mà bất hiển." "Ở chỗ vạn linh vạn vật sở hỉ ố, cố kỷ vu Đạo." Theo Bắc Hải Huyền Quy mở lời giảng đạo, âm thanh như chuông hồng chung, truyền khắp toàn bộ hải vực.

Trong khoảnh khắc.

Ức vạn Đại Đạo pháp tắc của Thủy, Đại Đạo pháp tắc của Thổ ùn ùn kéo đến, hiện hóa ra đủ loại dị tượng Thủy Thổ tương dung, Địa tái vạn vật.

Nghe nội dung giảng đạo của Y, Tô Thần cuối cùng cũng hiểu vì sao Y lại quên hóa hình do ngủ quên.

Tính cách này quả thực quá bình hòa, có một loại lý niệm Đại Đạo bất tranh vi tranh.

Có lẽ là do đại chiến Tiên Đình và Vu tộc trước đó, khiến Thiên Địa sinh ra khí Lượng Kiếp kỷ nguyên mới, Bắc Hải Huyền Quy dự cảm được một tia nguy cơ.

Thế là khi giảng đạo đã truyền đạo cho tất cả sinh linh Thủy Tộc ở Bắc Hải, cố gắng để lại hạt giống hy vọng.

Sau khi Huyền Quy giảng đạo kết thúc.

Tô Thần trầm tĩnh tâm thần, tiêu hóa Đại Đạo Thủy, Thổ mà Y đã giảng, từ đó ấn chứng 'Đạo' của tự Ngô.

"Tiếp theo đến lượt Bần đạo." "Đại Đạo danh Thiên Địa chi thủy, hữu danh vạn vật chi mẫu." "Đạo sinh nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật." "Luân Hồi Chi Đạo, thiên hạ vạn vật sinh ư hữu, hữu sinh ư vô!" Tô Thần vận chuyển thần thông, truyền nội dung giảng đạo của Ngô đến tất cả sinh linh 'hữu duyên' ở Bắc Vực, coi như là hồi quỹ nhân quả hóa hình và quật khởi của Ngô ở Bắc

Vực.

"Oong!" Ức vạn lực lượng Đại Đạo pháp tắc thăng hoa thành Đại Đạo đạo vận, ngưng tụ ra từng tôn Đại Đạo Thần Luân của các Đại Đạo pháp tắc khác nhau, tràn ngập Thiên Địa chí lý, Đại Đạo chân lý.

Tử khí đông lai ức vạn lý, hào quang vạn đạo nhuộm chư thiên.

Từng đóa kim liên ngưng tụ từ Đại Đạo Thần Luân, cùng với từng câu Đại Đạo chi âm mà Tô Thần giảng, bay về phía Bắc Vực Hồng Hoang.

Có núi non mọc lên.

Có chướng khí bốc hơi tiêu tan.

Có sinh linh hóa hình đắc đạo.

Có vật chất bùng phát sinh trưởng.

Vô số thành viên Thủy Tộc ở Bắc Hải nhảy khỏi mặt nước, trình diễn cảnh tượng thiên lôi hóa hình tụ tập.

Từng sinh linh một thuận lợi hóa hình, trịnh trọng hành lễ về phía Tô Thần và Huyền Quy.

Lúc này khắc này.

Huyền Quy nhìn thấy các dị tượng Đại Đạo do Tô Thần giảng đạo gây ra, kinh ngạc đến nỗi đôi mắt như tinh cầu của Y hóa đá.

Tuy rằng trước đó đã tận mắt chứng kiến khí thế khủng bố khi Ngô đột phá, biết đối phương kiểm soát Đại Đạo đã vượt qua mình, nhưng làm sao cũng không ngờ.

Tô Thần không những là một Đại La Chưởng Đạo Giả, mà còn là một Đại năng có thể cảm ngộ dẫn dắt quy tắc Đại Đạo!

Hồi tưởng lại cảnh tượng Ngô đột phá Kim Tiên trên người mình

ngày xưa, Huyền Quy cảm thấy như mới hôm qua.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Ngày Hồng Quân giảng đạo lần thứ ba sắp đến.

Tiên Đình.

Đông Vương Công sau khi sắp xếp tương ứng, liền dẫn theo tinh nhuệ dưới trướng hướng về Tử Tiêu Cung Hỗn Độn mà đi.

Y rất rõ ràng.

Lần này Đạo Tổ giảng là 'Thánh Nhân Chi Đạo', liên quan đến chìa khóa Chứng Đạo Thành Thánh, dù thế nào cũng không thể bỏ lỡ cơ hội này.

Thái Dương Tinh.

Yêu Tộc Đại Điện.

Đế Tuấn dừng luyện chế Tinh Thần Phiên, dùng quyền hạn chủ Thái Dương Tinh bố trí Đại Trận phòng hộ, sau đó dẫn theo Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa và các cường giả khác đến Tử Tiêu Cung Hỗn Độn.

Tam Thanh, Minh Hà, Côn Bằng, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề những Đại năng đỉnh cấp này, đều lần lượt bay về phía ngoài Ba Mươi Ba Thiên, đến Tử Tiêu Cung nghe Thánh Nhân Hồng Quân giảng đạo lần cuối cùng.

Tất cả các cường giả đỉnh cấp đều rất rõ ràng.

Lần giảng đạo đầu tiên của Hồng Quân là 'Đại La Chi Đạo', lần thứ hai là 'Chuẩn Thánh Chi Đạo', nội dung giảng đạo lần thứ ba là 'Thánh Nhân Chi Đạo'.

Nếu muốn Chứng Đạo Thành Thánh, trở thành Thánh Nhân tối cao vô thượng, cơ hội này tuyệt đối không thể bỏ lỡ!

Bất Chu Sơn.

Bàn Cổ Đại Điện.

Trí Tuệ Chi Thần Vu Tộc Chúc Cửu Âm triệu tập tất cả Tổ Vu.

"Đại ca, Tiểu muội, Hồng Quân lần thứ hai đã giảng 'Chuẩn Thánh Chi Đạo', Hồng Hoang chính thức mở ra thời đại Chuẩn Thánh, giờ đây Y sắp giảng 'Thánh Nhân Chi Đạo', chúng ta có nên đi không?" Sức mạnh của Thánh Nhân, có thể nhìn thấy từ dị tượng Thiên Địa khi Hồng Quân Chứng Đạo ngày xưa.

Cũng chính vì vậy.

Thập Nhị Tổ Vu sau khi có được át chủ bài Bàn Cổ Di Lưu 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', đã không lập tức phúc diệt Yêu tộc, đạp nát Tiên Đình.

Nếu sau khi Hồng Quân giảng đạo lần thứ ba kết thúc, 'Thời đại Thánh Nhân' mở ra, thì ưu thế mà Vu tộc chiếm giữ sẽ bị san bằng trong chớp mắt.

Thậm chí còn phải đối mặt với sự báo thù của Yêu tộc và Tiên Đình.

Đến lúc đó.

Tương lai Vu tộc của chúng ta sẽ ở đâu?

Lúc này khắc này.

Đế Giang sau khi nghe đề nghị của Chúc Cửu Âm, thần sắc có chút lay động.

Y với tư cách là tộc trưởng Vu tộc, nhất định phải chịu trách nhiệm vì tộc nhân.

Nếu lần giảng đạo thứ ba bước vào 'Thời đại Thánh Nhân', mà Ngô lại không biết nắm giữ cơ hội này, thì đối với toàn bộ Vu tộc mà

nói, chẳng phải là tội nhân lớn nhất sao?

"Một Hồng Quân nhỏ bé, cớ gì bắt Vu tộc Ngô phải đến nghe đạo?" "Đúng vậy!" "Vu tộc Ngô không kính Thiên, không kính Địa, chỉ tôn Phụ Thần, hà tất phải đặt 'Đạo' của bản thân dưới Tiên Đạo của Hồng Quân đó?" Chúc Dung và Cộng Công tính tình nóng nảy lập tức đứng dậy phản bác.

Thậm chí ngay cả Huyền Minh vốn rất ít khi biểu thái, cũng từ chối.

Chúc Cửu Âm và Đế Giang nhìn về phía Tiểu muội Hậu Thổ.

"Tiểu muội, ý kiến của nàng thì sao?" Từ khi Hậu Thổ đi bộ leo đỉnh Bất Chu Sơn, có được truyền thừa của Phụ Thần, tất cả những sự việc trọng đại của Vu tộc, đều phải tôn trọng ý kiến của Nàng.

Hiện tại phát sinh sự phân kỳ lớn như vậy, tự nhiên giao quyền quyết sách cho Nàng.

"Không đi!" Hậu Thổ khẽ lắc đầu, khóe môi khẽ mở.

Thái độ của Nàng vô cùng kiên định.

"Đạo của Vu tộc Ngô ở Phụ Thần, Hồng Quân đó chẳng qua là Ma Thần Tiên Đạo chuyển thế bại trận dưới tay Phụ Thần, có tư cách gì mà bảo Vu tộc chúng ta đi nghe đạo?" "Huống hồ, chúng ta đã có phương pháp Chứng Đạo của Phụ Thần, làm sao có thể đi chuyển tu Tiên Đạo của Hồng Quân được chứ?" "Tiểu muội nói đúng!" "Chúng ta có phương pháp Chứng Đạo của Phụ Thần, căn bản không cần đi nghe Tiên Đạo của Hồng Quân!" "Nếu Chứng Đạo Thành Thánh dễ dàng như vậy, thì từ vô số kỷ nguyên Phụ Thần khai tịch Hồng Hoang đến nay, làm sao có thể chỉ có một mình Hồng Quân Chứng Đạo Thành Thánh?" Theo Hậu Thổ biểu thái, ý kiến của tất cả Tổ Vu lập tức thống nhất.

Chương 79

Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Vô số Tử Tiêu Khách lần lượt đến, tìm chỗ bồ đoàn của mình an tọa.

Trong kỷ nguyên này, có một số Tử Tiêu Khách vẫn lạc, nên những bồ đoàn trống, bắt đầu có những thính đạo giả mới.

Theo thời gian dần trôi, ngày giảng đạo càng lúc càng gần.

Một số người nhạy bén nhận ra, vẫn còn mười hai bồ đoàn trống.

Lúc này khắc này.

Hồng Quân đang bế mục đả tọa ở hậu điện từ từ mở hai mắt, Y nhìn về phía Bất Chu Sơn, khẽ cau mày.

"Lần này giảng 'Thánh Nhân Chi Đạo', sao mười hai Tổ Vu này lại có thể nhẫn nhịn được sự dụ hoặc mà không đến?" Sau khi giảng đạo lần thứ hai kết thúc.

Y đặc biệt truyền âm đến Bất Chu Sơn, tuyên bố lần thứ ba sẽ giảng 'Thánh Nhân Chi Đạo', mục đích chính là để hấp dẫn Thập Nhị Tổ Vu chính tông Bàn Cổ đến.

Đồng thời cũng tiện trong lúc giảng đạo, phối hợp Thiên Đạo kiểm soát Hậu Thổ, bố cục Địa Đạo thêm một bước.

Nhưng ai ngờ.

Hậu Thổ tính cách nhân ái lại không đến.

Điều này quả là tính toán sai!

“Cũng đành vậy!” “Một chút biến số nhỏ, căn bản không thể thay đổi đại cục.” Hồng Quân thu hồi ánh mắt, vươn ngón trỏ tay phải khẽ chỉ.

Rất nhanh.

Mười hai tôn Đại La Chưởng Đạo Giả vượt qua giới bích Hồng Hoang, xuyên qua hư không Hỗn Độn, thuận lợi đến Tử Tiêu Cung, bổ sung đủ số ba nghìn Tử Tiêu Khách.

“Giờ lành đã đến!” Hạo Thiên và Dao Trì đặt quân cờ trong tay xuống, đứng dậy đóng cửa lớn Tử Tiêu Cung, tĩnh chờ Lão gia giáng lâm giảng đạo.

Từ khi bị Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân truyền vào Tử Tiêu Cung.

Cuộc sống khô khan vô vị của hai huynh muội đã có thêm rất nhiều niềm vui, đánh cờ không chỉ có thể giải buồn, đồng thời còn có thể cảm ngộ Thiên Địa, Âm Dương sinh tử.

Điều này giúp thực lực của bọn họ cũng ổn định thăng tiến, cách việc trảm thi đột phá Chuẩn Thánh, cũng chỉ còn một bước.

“Hoa!” Ngay khi ba nghìn Tử Tiêu Khách đang chỉnh tề ngồi nghiêm chỉnh, một bóng người tọa thiền trên cửu thải tường vân, quanh thân rũ xuống vô cùng Thiên Địa chí lý, Đại Đạo quy tắc.

Y giống như ‘Đạo’ vĩnh hằng muôn thuở!

“Bái kiến Đạo Tổ!” “Bái kiến Đạo Tổ!” “Bái kiến Lão sư!” Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Đế Tuấn những Đại năng cường giả này đều đồng loạt đứng dậy, cung kính hành lễ về phía bóng người này.

“Đạo đại, Thiên đại, Địa đại, Linh diệc đại.

Vực trung hữu Tứ Đại, vạn linh cư kỳ nhất yên." "Dưới Đại Đạo, Thiên Địa là cương, tất cả tồn tại đều là Đạo.

Cho nên cái gọi là Đại Đạo vô xử bất tại, Đạo diệc vô xử bất tại." "Đại Diễn chi số năm mươi, kỳ dụng bốn mươi chín.

Chia làm hai để tượng Lưỡng Nghi, treo một để tượng Tam Tài, gạt đi bốn để tượng Tứ Thời, quy về thẻ để tượng Nhuận; năm năm nhuận hai lần, nên lại gạt rồi sau đó treo." Đối mặt với ba nghìn Tử Tiêu Khách cung kính hành lễ, Hồng Quân chỉ khẽ gật đầu, sau đó tế xuất tàn phá Hỗn Độn Chí Bảo Tạo Hóa Ngọc Điệp, câu thông liên kết Thiên Đạo, trực tiếp bắt đầu giảng đạo.

"Oong!" Trong khoảnh khắc.

Trong đại điện hiện ra vô cùng Đại Đạo quy tắc và Thiên Đạo chi lực, diễn hóa ra đủ loại dị tượng khai thiên tích địa, vạn vật luân hồi, vũ trụ tịch diệt, vận mệnh nhân quả khủng bố.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Tử khí đông lai ức vạn lý, hào quang vạn đạo nhuộm chư thiên.

Từng đóa tiên hoa trong suốt nở rộ, mang theo đạo vận Đại Đạo và sức mạnh quy tắc tinh thuần, từ gần đến xa, nhập vào thức hải của tất cả Tử Tiêu Khách.

Lúc đầu.

Mọi người nghe mê mẩn.

Nhưng rất nhanh các Đại La Chưởng Đạo Giả phía sau đã phát hiện, nội dung Hồng Quân giảng giống như Thiên Thư, dù có liều mạng ghi nhớ hay cảm ngộ, nhưng trong não hải vẫn trống rỗng.

Vô số người gãi tai bứt tóc, thần tình sốt ruột.

Chỉ những Đại năng đã đột phá Chuẩn Thánh, mới có thể nghe

hiểu một số nội dung giảng đạo của Hồng Quân.

Nhưng rất nhanh.

Côn Bằng, Hồng Vân, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, Phục Hy, Đế Tuấn, Thái Nhất.

Những Đại năng đỉnh cấp này, bắt đầu cau mày.

Sáu người Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề ở hàng đầu nhận được sự gia trì nhiều nhất, nên có thể tiếp tục lắng nghe Đại Đạo, cảm ngộ 'Thánh Nhân Chi Đạo'.

Thoáng chốc.

Ba nghìn năm thời gian nhanh chóng trôi qua.

Theo Hồng Quân ngừng giảng đạo, Tạo Hóa Ngọc Điệp trên đỉnh đầu tự động thu về thức hải, các dị tượng tràn ngập trong Tử Tiêu Cung bắt đầu từ từ biến mất.

Tất cả mọi người ngay lập tức tỉnh ngộ, dùng ánh mắt vô cùng khẩn cầu nhìn về phía Hồng Quân, hy vọng Y có thể giảng một số 'Thánh Nhân Chi Đạo' mà mình có thể hiểu được.

"Tất cả đều là duyên pháp của mỗi người, các ngươi không thể cưỡng cầu!" Nhìn thấy ánh mắt khẩn cầu của mọi người, Hồng Quân nhàn nhạt mở lời, đôi mắt cổ xưa không có chút tình cảm dao động nào.

Giảng đạo lần thứ nhất ba nghìn năm.

Giảng đạo lần thứ hai ba nghìn năm.

Giảng đạo lần thứ ba ba nghìn năm.

Ba lần giảng đạo tổng cộng chín nghìn năm, đây là Thiên Đạo đã định, Hồng Quân tự nhiên sẽ không tự ý thay đổi.

Còn về việc tất cả Tử Tiêu Khách tại chỗ có thể lĩnh ngộ được bao nhiêu, hoàn toàn phụ thuộc vào tư chất và cơ duyên cá nhân.

Lúc này.

Mọi người sau khi nghe Thánh Nhân pháp chỉ.

Từng người không dám mở lời khẩn cầu nữa, chỉ có trong lòng âm thầm thở dài, thần sắc tràn đầy tiếc nuối.

"Ba lần giảng đạo kết thúc, sứ mệnh giáo hóa chúng sinh Hồng Hoang của Ngô đã hoàn thành, đến lúc đó Ngô sẽ xả thân hợp Đạo, trở thành Đại Ngôn Nhân của Thiên Đạo." "Đến lúc đó, Thiên Đạo là Hồng Quân, nhưng Hồng Quân lại không phải Thiên Đạo!" Hồng Quân nói xong, nhìn về phía mọi người, tiếp tục mở lời.

"Đại Đạo năm mươi, Thiên diễn bốn chín, nhân độn kỳ nhất, vạn sự đều có một tuyến sinh cơ." "Để tạo phúc Hồng Hoang, môn hạ của Ngô muốn thêm vài đệ tử, thay Ngô giáo hóa chúng sinh!" Bá!

Nghe Hồng Quân nói xong, tất cả Tử Tiêu Khách thần sắc lập tức kích động.

Từng đôi mắt dùng ánh mắt vô cùng khát cầu nhìn về phía Y, kỳ vọng có thể được Hồng Quân nhìn trúng, sau đó có thể bái nhập môn hạ Thánh Nhân!

Đối mặt với ánh mắt khát cầu của mọi người, Hồng Quân không hề để ý, trực tiếp nhìn về phía Tam Thanh ở hàng đầu.

"Ba người các ngươi là do Nguyên Thần Bàn Cổ hóa thành, là chính tông Bàn Cổ, khả nhập Huyền Môn của Ngô!" "Thái Thanh là Đại đệ tử, Nguyên Thủy là Nhị đệ tử, Thông Thiên là Tam đệ tử!" Nghe thấy mình được Thánh Nhân Hồng Quân thu làm thân truyền đệ tử, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên ba người dù tâm tính có bình tĩnh đến mấy, cũng không nhịn được lộ ra vẻ vô cùng kích

động.

"Đệ tử bái kiến Lão sư!" "Đệ tử bái kiến Lão sư!" "Đệ tử bái kiến Lão sư!" Nhìn thấy Tam Thanh cung kính bái sư hành lễ, trên mặt Hồng Quân vốn không gợn sóng lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

"Thiện!" Y tặng khai thiên chí bảo Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên cho Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy, Tứ Kiếm Tru Tiên phi tứ Thánh bất khả phá và Tru Tiên Kiếm Trận Đồ thì tặng cho Thông Thiên.

Cảnh tượng này.

Khiến tất cả Tử Tiêu Khách đều đỏ mắt ghen tị.

Tiếp theo.

Hồng Quân lại thu Nữ Oa làm thân truyền đệ tử, và ban xuống cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hồng Tú Cầu và Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thấy vậy.

Bắt đầu khóc lóc cầu xin Hồng Quân, hy vọng có thể bái nhập Huyền Môn.

"Các ngươi là Thiên Vận Chi Tử của Tây Phương, thân mang đại nghị lực, đại trí tuệ, đại tạo hóa." "Ngô năm xưa tranh Đạo với Ma Chủ La Hầu, La Hầu không cam thất bại, tự bạo tất cả linh mạch dẫn đến chúng sinh Tây Phương đồ thán." "Chuyện này tuy không phải do Ngô làm, nhưng cũng có liên quan đến Ngô, giờ đây liền thu hai người các ngươi làm Ký Danh Đệ Tử, hy vọng các ngươi có thể tạo phúc Tây Phương!" Sau khi thu nhận Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người làm Ký Danh Đệ Tử, Hồng Quân lần lượt ban xuống cực phẩm Tiên Thiên Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên và Gia Trì Thần Xử.

Kết thúc việc thu đồ.

Hồng Quân lấy ra bảy đạo Hồng Mông Tử Khí chí bảo thành Thánh, trong đó sáu đạo lần lượt ban cho sáu đệ tử môn hạ, đạo cuối cùng thì ban cho Hồng Vân, người được mệnh danh là Lão Hảo Nhân của Hồng Hoang.

Nhìn thấy cảnh này.

Đôi mắt tam giác lộn ngược của Côn Bằng bùng phát ra oán hận ngút trời.

Y đâu còn không nhìn ra, sáu bồ đoàn màu tím ở hàng đầu, đại diện cho sáu cơ duyên Thánh Nhân Thiên Định, đáng tiếc đã bị hai kẻ vô sỉ Tây Phương kia cướp mất.

Nhưng giờ đây.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã bái nhập môn hạ Thánh Nhân, hơn nữa còn là Thánh Nhân Thiên Định, Y đâu dám đi gây phiền phức cho bọn họ?

Do đó.

Côn Bằng chỉ có thể trút mọi sự phẫn nộ lên Hồng Vân.

Nếu không phải Y nhường chỗ, thì làm sao lại hại mình mất đi cơ duyên thành Thánh?

Hồng Mông Tử Khí phân phát xong, Hồng Quân để lại một chút hy vọng cho mọi người, đem những trân tàng cả đời của mình đặt tại Phân Bảo Nham, tất cả Tử Tiêu Khách đều tự nương tựa cơ duyên mà đạt được.

Tam Thanh thu hoạch nhiều nhất, Nữ Oa thứ nhì.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Đế Tuấn, Thái Nhất, Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu Mẫu, Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng, Minh Hà những Đại năng đỉnh cấp này, đều có sở đắc.

Ngay cả Nhiên Đăng, người chỉ đến Tử Tiêu Cung nghe đạo lần thứ hai, Y cũng thu hoạch được một kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Càn Khôn Xích!

Khi mọi người đã thu hoạch cơ duyên xong, những Tiên Thiên Linh Bảo còn lại trên Phân Bảo Nham bay về thế giới Hồng Hoang.

Có người vui có người buồn.

Người thất lạc nhất không ai khác ngoài Đông Vương Công.

Chương 80

Y vốn tưởng mình được Hồng Quân coi trọng, lại là chính thống Hồng Hoang, ai ngờ ngay cả tư cách làm một Ký Danh Đệ Tử cũng không có.

Và khi Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn thấy vẻ mặt thất vọng của Y, trên mặt lộ ra nụ cười đầy ẩn ý.

Ba lần giảng đạo kết thúc.

Cửa lớn Tử Tiêu Cung triệt để đóng lại.

Sau này trừ 'hữu duyên giả' ra, dù là Tam Thanh, Nữ Oa bốn thân truyền đệ tử này, chỉ cần Hồng Quân không muốn gặp, bất kỳ ai cũng không thể tìm thấy Tử Tiêu Cung nữa.

Cảm nhận được tất cả Tử Tiêu Khách đều lần lượt trở về Hồng Hoang, mà Phân Bảo Nham còn sót lại lại không ai hỏi thăm, đôi mắt cổ xưa của Hồng Quân không khỏi lộ ra một tia buồn cười.

"Cũng đành vậy!" "Đã không ai có duyên với ngươi, vậy ngươi từ đâu đến, cứ đi về đó vậy!" Hồng Quân tay phải nhẹ nhàng vung lên.

Phân Bảo Nham to lớn như ngọn núi này, xuyên qua không gian đa chiều Hỗn Độn, đi vào trong thế giới Hồng Hoang.

Phân Bảo Nham vốn là một khối Hỗn Độn Nguyên Tinh hóa thành.

Từ giá trị mà nói.

Còn vượt qua một số cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đỉnh cấp!

Trong thời kỳ Hung Thú Lượng Kiếp, khi Hồng Quân du lịch Tây Hải Hồng Hoang, đã có được khối Hỗn Độn Nguyên Tinh này, sau đó Y vẫn luôn cất giữ cho đến nay.

Do Hỗn Độn Nguyên Tinh ẩn chứa bản nguyên thế giới Hỗn Độn tinh thuần, có thể nuôi dưỡng Pháp Bảo linh căn, Y liền đem những Tiên Thiên Linh Bảo thu thập được ngày thường đặt lên trên đó.

Giờ đây Hồng Quân đã kết thúc ba lần giảng đạo.

Sứ mệnh của Y cũng đã hoàn thành.

Nhiệm vụ tiếp theo là toàn lực xả thân hợp Đạo, trở thành Đại Ngôn Nhân của Thiên Đạo Hồng Hoang.

Khối Hỗn Độn Nguyên Tinh này trở về Hồng Hoang, cũng có lợi cho việc tăng cường bản nguyên thế giới Hồng Hoang, giúp thế giới Hồng Hoang mở rộng nhanh hơn.

Đông Hải.

Tiên Đình Bảo Điện.

Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu Mẫu, Ba Vũ, Linh Mộc Công và các tồn tại cốt lõi khác tề tựu.

"Giờ đây Đạo Tổ giảng đạo đã kết thúc, cục diện Hồng Hoang đại biến, bất tri các vị hữu hà biện pháp lạp long đệ tử Thánh Nhân, củng cố địa vị Tiên Đình của Ngô không?" Đông Vương Công nói xong, ánh mắt rơi vào Tây Vương Mẫu Mẫu dung tục điển nhã, thanh lãnh hoa quý.

Y biết.

Tây Vương Mẫu Mẫu khéo léo, giỏi giang, quan hệ với một số Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp đều khá tốt.

Giờ đây kẻ thù Yêu tộc có Thánh Nhân thân truyền đệ tử Nữ Oa, khiến Tiên Đình không thể không kiêng kỵ.

Nếu không thể lôi kéo các đệ tử Thánh Nhân khác, thì tương lai khi tranh giành 'Thiên Mệnh' với Yêu tộc, Tiên Đình của Ngô sẽ rơi

vào thế bị động.

"Tiên Đế, thiếp với Tam Thanh, Nữ Oa Đạo hữu quan hệ vẫn ổn, không bằng để thiếp đứng ra tổ chức 'Bách Quả Thịnh Hội', mời họ đến phẩm giám Hoàng Trung Lý, thế nào?" Trong thế giới Hồng Hoang.

Số lượng nữ tiên so với nam tiên thật sự quá ít.

Cộng thêm việc Tây Vương Mẫu Mẫu khi làm thủ lĩnh nữ tiên Thiên Hạ, không những không bày ra thái độ cao ngạo, ngược lại còn chủ động giao hảo với tất cả nữ tiên, khiến nhiều nữ tiên có ấn tượng khá tốt với Nàng.

"Hảo!" Nghe Tây Vương Mẫu Mẫu nói sẽ lấy cực phẩm Tiên Thiên Linh Quả Hoàng Trung Lý ra để tổ chức 'Bách Quả Thịnh Hội', Đông Vương Công trong lòng một trận đau nhói.

Tiên Đình trong trận chiến với Vu tộc, đã tổn thất không ít tinh nhuệ, dẫn đến thời gian bố trí 'Vạn Tiên Đại Trận' bị trì hoãn.

Một quả Hoàng Trung Lý có thể bồi dưỡng ra một tôn Đại La cường giả.

Mà Hoàng Trung Lý lại cần trọn ba vạn năm, mới kết ra chín quả.

Lần tổ chức 'Bách Quả Thịnh Hội' này.

Ít nhất phải tiêu hao hơn hai mươi quả Hoàng Trung Lý, đối với Tiên Đình thì đó chính là hai mươi Đại La cường giả, làm sao có thể không đau nhói?

Nhưng Đông Vương Công trong lòng cũng rất rõ ràng.

Không nỡ bỏ con thì không bắt được sói.

Hiện tại đang ở thời kỳ then chốt của 'Thiên Mệnh Chi Tranh', phải lôi kéo đa số, được Đạo giúp đỡ nhiều, tương lai mới có thể

đánh bại Yêu tộc và Vu tộc, thật sự quân lâm Thiên Hạ.

"Vương Mẫu, lần 'Bách Quả Thịnh Hội' này cũng có thể tổ chức hội luận đạo giao lưu, đến lúc đó Bản Đế sẽ giảng thuật kinh nghiệm trảm ra Ác Thi, đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ cho tất cả các Đạo hữu đến tham dự." "Tiên Đế anh minh!" Tây Vương Mẫu Mẫu thi thi nhiên hành một lễ.

Không thể không thừa nhận.

Đông Vương Công với tư cách là Thiên Mệnh Vương Giả, Y thừa hưởng khí vận Thiên Địa Hồng Hoang, là một người có khí vận lớn, tấm lòng lớn, cục diện lớn và nhãn quang nhìn xa trông rộng.

Biết bỏ thì mới có được.

Nếu không gặp phải Đế Tuấn và Thái Nhất, những hoàng giả của 'Thiên Mệnh Chi Tranh'.

Kỷ nguyên này.

Dưới sự dẫn dắt của Y, Tiên Đình sẽ là nhân vật chính Thiên Địa không thể tranh cãi!

Thái Dương Tinh.

Yêu Đế Đại Điện.

Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy ba người ngồi đối diện nhau.

Bốn phía có những tiên nữ cung nga thân tư diệu mạn, khuynh quốc khuynh thành đang múa, các loại quỳnh tương ngọc dịch và linh quả quý giá đều bày trên bàn.

Phục Hy lấy ra một tấm thiệp mời bằng xích kim, đưa đến trước mặt Đế Tuấn.

Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn thấy tấm thiệp mời 'Bách Quả Thịnh Hội' của Tiên Đình này, hai huynh đệ trên mặt đều lộ ra nụ cười

khinh thường.

"Đông Vương Công này, muốn dùng chút ân huệ nhỏ này để lôi kéo đệ tử Thánh Nhân sao?" "Thật là si tâm vọng tưởng!" Bọn họ liếc mắt đã nhìn ra dụng ý thật sự của Đông Vương Công, trong lòng khinh bỉ.

Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề sáu đệ tử Thánh Nhân này, họ đều là Thánh Nhân Thiên Định được Đạo Tổ Hồng Quân sắc phong, làm sao có thể bị Đông Vương Công lôi kéo?

"Yêu Đế, hoặc hứa Đông Vương Công muốn mượn 'Bách Quả Thịnh Hội' để thăm dò thái độ của muội muội thiếp, muốn muội muội đừng can thiệp vào 'Thiên Mệnh Chi Tranh' giữa Yêu tộc và Tiên Đình của chúng ta!" "Hy Hoàng huynh cứ yên tâm." "'Thiên Mệnh Chi Tranh' và 'Đạo Tranh' giữa Bản Đế và Đông Vương Công, tuyệt đối sẽ không kéo Oa Hoàng muội xuống nước, tất cả đều do tâm ý của Oa Hoàng mà quyết định!" Đế Tuấn hào sảng vung tay, trực tiếp biểu minh sự tôn trọng đối với Nữ Oa.

Sau khi Đạo Tổ Hồng Quân giảng đạo lần thứ ba kết thúc, Y đã thôi toán ra Đông Vương Công chỉ thừa hưởng khí vận Thiên Địa ba kỷ nguyên.

Muốn tiến thêm một bước, trở thành Tiên Đế chân chính chủ tể Hồng Hoang, nhất định phải đánh bại hai huynh đệ Ngô, giành chiến thắng 'Thiên Mệnh Chi Tranh'.

Tương tự như vậy.

Hai huynh đệ Ngô cũng vậy.

Hiện tại Tiên Đình đã thành lập gần hai kỷ nguyên, thời gian Thiên Mệnh còn lại của Đông Vương Công chỉ còn mười mấy vạn năm.

Đợi đến khi thời gian Thiên Mệnh còn lại kết thúc, đó chính là lúc

hai huynh đệ Ngô đạp phá Tiên Đình, diệt sát địch nhân Thiên Mệnh Đông Vương Công!

Bắc Hải hải vực.

Tô Thần và Huyền Quy sau khi luận đạo kết thúc, cả hai đều thu lợi không nhỏ.

Trước khi chia tay.

Tô Thần tặng mười viên Ngộ Đạo Thần Trà và một trăm thăng Tam Quang Thần Thủy, cùng với 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu' do Ngô tự tay ủ.

Y đã cố gắng hết sức, hy vọng giúp Huyền Quy hóa hình thay đổi vận mệnh bi thảm.

Còn về kết quả cuối cùng ra sao, tất cả sẽ tùy thuộc vào tạo hóa của bản thân Y.

"Tô Thần Đạo hữu, hẹn lần sau gặp lại!" Huyền Quy tiễn Tô Thần rời đi, trong lòng vạn phần cảm khái.

Tiểu Kim Tiên đột phá trên người Y ngày xưa, giờ đây đã trưởng thành thành một đại thụ che trời, Y thậm chí đã có khả năng thay đổi vận mệnh của chính mình! 'Xem ra, mình phải nhanh chóng tu luyện hóa hình, như vậy mới không phụ tấm lòng của Tô Thần Đạo hữu!' Cùng lúc đó.

Tô Thần vừa rời khỏi Bắc Hải.

Đang định trở về Đạo Tràng Luân Hồi Sơn, chìa khóa bí mật 'Địa' trong thức hải của Dinh Châu Tiên Đảo khẽ rung động.

"Ừm?" "Tây Phương có cơ duyên với Dinh Châu Tiên Đảo sao?" Căn cứ vào cảm ứng.

Tô Thần vượt qua không gian đa chiều, bay về phía Tây Hải.

Dưới một vùng biển rộng lớn mênh mông, trời xanh biếc, Y nhìn thấy một ngọn núi từ giữa biển mà đến, trực tiếp chìm vào biển.

Điều đáng ngạc nhiên là, một ngọn núi khổng lồ như vậy, lại không hề khuấy động chút sóng nào!

"Hoa!" Chưa kịp đợi các cao thủ gần đó phản ứng.

Tô Thần trực tiếp thôi động thần thông, nâng ngọn núi vừa chìm xuống đáy biển lên, trực tiếp thu vào thức hải dùng bản nguyên Chân Linh để luyện hóa.

"Hoá ra là Phân Bảo Nham?" Cảm nhận được khí tức các loại Tiên Thiên Linh Bảo còn sót lại trên đó, Tô Thần không khỏi ngẩn ra.

Y ngẩng đầu nhìn lên bầu trời Hỗn Độn, trong lòng có thêm nhiều nghi hoặc.

Đây là bảo vật cất giữ linh bảo linh căn của Hồng Quân, sao lại trở về Hồng Hoang?

Rất nhanh.

Tô Thần đã hiểu rõ nguyên nhân.

Cũng biết vì sao chìa khóa bí mật 'Địa' đạo văn Đại Đạo của Dinh Châu Tiên Đảo trong thức hải lại chủ động nhắc nhở, vì Phân Bảo Nham này là một khối nhỏ của Hỗn Độn Nguyên Tinh!

Trong lòng Y có một trực giác mãnh liệt.

Nếu có thể dung hợp Bồng Lai Tam Tiên Đảo với Phân Bảo Nham này, nói không chừng có thể có được một cơ duyên to lớn khó lường!

Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân nhìn thấy mình vừa ném Phân Bảo Nham vào Hồng

Hoang, ai ngờ lại bị Tô Thần có được, đôi mắt cổ xưa của Y không khỏi lộ ra một tia kinh ngạc.

Chương 81

Ngay sau đó.

Y bấm ngón tay tính toán.

"Thì ra là vậy!" Biết được Tô Thần đã có được 'Dinh Châu Tiên Đảo' thần bí nhất trong Bồng Lai Tam Tiên Đảo, và Phân Bảo Nham mà mình có được thuộc cùng một khối Hỗn Độn Nguyên Tinh, nên mới có cơ duyên như vậy.

Ánh mắt Hồng Quân rơi vào Tô Thần, khẽ gật đầu.

"Không hổ là Luân Hồi Chi Chủ do Địa Đạo sắc phong, phần lớn khí vận Địa Đạo, đều bị Y chiếm giữ!" Hiện tại.

Hồng Quân sắp xả thân hợp Đạo, trở thành Đại Ngôn Nhân của Thiên Đạo.

Y đối với đại thế Thiên Định của thế giới Hồng Hoang cũng nhìn rất rõ.

Tô Thần là do Luân Hồi Tử Liên hóa thành, là Luân Hồi Chi Chủ Lục Đạo do Địa Đạo sắc phong, một khi hóa hình thuận lợi, sẽ thừa hưởng khí vận Địa Đạo.

Địa Đạo phụ trách luân hồi của vạn linh, thừa 'Thiên' khai 'Nhân', là tồn tại quan trọng nhất trong Thiên, Địa, Nhân Tam Tài của Hồng Hoang.

Nhưng do một số nguyên nhân đặc biệt, Địa Đạo vẫn đang thai nghén, phải đợi đến trước khi Lượng Kiếp triệt để bùng phát, mới thật sự xuất thế.

Hậu Thổ với tư cách là Địa Đạo Chi Chủ, Nàng không có Nguyên Thần, không thể cảm ứng bảo vật hữu duyên với Địa Đạo.

Mà Trấn Nguyên Tử với tư cách là Thánh Nhân do Địa Đạo sắc phong, nhưng Y lại vì đến Tử Tiêu Cung nghe đạo, đặt 'Đạo' của bản thân dưới Thiên Đạo, rất khó lại được khí vận Địa Đạo công nhận.

Chỉ có Tô Thần.

Y vẫn luôn kiên trì 'kỷ đạo', không bao giờ bị bất kỳ dụ hoặc nào mê hoặc, nên mới được Địa Đạo gia trì phần lớn khí vận.

Hồng Quân nhận ra tầm quan trọng của Tô Thần đối với Địa Đạo, cũng không có ý định đàn áp hoặc tiêu diệt.

Vì việc hoàn thiện luân hồi Địa Đạo, điều này có lợi cho toàn bộ thế giới Hồng Hoang, Y cũng sẽ là một trong những người hưởng lợi.

Thứ hai, với sự kiêu ngạo và tấm lòng của Hồng Quân, Y còn chưa đến mức ra tay với một kẻ nhỏ bé chưa trưởng thành, kẻ có thể làm địch thủ của Y, ít nhất cũng phải là tồn tại như La Hầu!

Huống hồ.

Y hiện tại sắp trở thành Đại Ngôn Nhân của Thiên Đạo, nhìn khắp toàn bộ thế giới Hồng Hoang, kẻ có thể làm địch thủ của Y, không có một ai!

Ngay cả Hậu Thổ, Địa Đạo Chi Chủ tương lai, cũng chỉ có tư cách làm quân cờ của Y!

"Bá!" Một nam tử uy nghiêm mặc long bào màu vàng, đội mũ miện Long Vương từ mặt nước xuyên qua mà ra, chính là Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận.

"Kiến qua Tô Thần Đạo hữu!" "Mấy chục vạn năm không gặp, phong thái Đạo hữu còn hơn cả trước đây, thật là khiến người ta hân hỉ!" Trên mặt Ngao Nhuận lộ ra vẻ vui mừng từ tận đáy lòng.

Những năm qua.

Y tuy rằng vẫn luôn bế quan ở Tây Hải, nhưng cũng mật thiết chú ý đến đại thế Hồng Hoang.

Đối với đại danh Tô Thần, đó chính là như sấm bên tai!

Trong vỏn vẹn mấy chục vạn năm.

Y quật khởi như sao chổi, từ một Kim Tiên nhỏ bé ban đầu, trưởng thành thành một tôn Đại La Chưởng Đạo Giả.

Tốc độ tu luyện khủng bố như vậy, nhìn khắp toàn bộ thế giới Hồng Hoang, cũng là hiếm có khó tìm.

Điều khiến người ta khó tin nhất là.

Y lại có thể dùng thực lực Đại La hậu kỳ, cường thế chém giết Đại năng Chuẩn Thánh!

Chiến tích hiển hách như vậy, quả thực có thể tái nhập sử sách Hồng Hoang.

Vẫn còn nhớ ngày xưa khi Ngô dùng thần thông quan chiến, tận mắt chứng kiến cảnh tượng này đã gây ra chấn động khủng bố đến mức nào, quả thực là kinh ngạc đến mức trợn mắt há hốc mồm như hóa đá.

"Kiến qua Ngao Nhuận Đạo hữu!" Tô Thần nhìn thấy nụ cười thân cận từ tận đáy lòng của Ngao Nhuận, mỉm cười đáp lễ.

Hồi tưởng lại những ngày sơ lý địa mạch bị phá nát ở Tây Phương ngày xưa, Tô Thần nghĩ đến Bạch Miêu Miêu, liền không nhịn được nhìn về phía Luân Hồi Sơn.

Ngày xưa cùng Bạch Miêu Miêu đi du lịch sơ lý địa mạch bị phá nát ở Tây Phương, thu hoạch công đức ban thưởng ở biên giới Tây Hải, sau khi bị Ngao Nhuận phát hiện liền được mời vào Tây Hải Long Cung.

May mắn thay đã nhận được Ngũ Hành Tinh Tinh Tiên Thiên mà Y tặng, giúp Ngô tôi luyện ngũ tạng thăng hoa Ngũ Khí trong lồng ngực, ít nhất cũng tiết kiệm được mấy vạn năm thời gian.

Tấm lòng này, Tô Thần luôn ghi nhớ trong lòng.

"Có thể trùng phùng Đạo hữu lần nữa, thật sự là niềm vui lớn, mong Đạo hữu đến Long Cung Tây Hải của Ngô tự sự chuyện cũ, thế nào?" Ngao Nhuận nhìn thấy nụ cười thân cận hữu thiện của Tô Thần, trong lòng ấm áp.

Y giờ đây dù đã kim phi tích bỉ, nhưng vẫn giữ được tấm lòng thành thật và hữu thiện đó, tuyệt đối sẽ không vì thực lực thay đổi mà xem thường 'cố nhân' ngày xưa.

"Thiện!" "Vậy thì làm phiền Đạo hữu rồi!" Tô Thần khẽ gật đầu, đồng ý.

Bước vào đáy biển.

Ngao Nhuận thân thiết hàn huyên với Tô Thần, thái độ nhiệt thành nhưng không siểm nịnh, khiến người ta như được tắm trong gió xuân.

Và khi bước vào Long Cung.

Quy Thừa Tướng đến mở đường lại một lần nữa nhìn thấy Tô Thần, kinh ngạc đến mức suýt hóa đá, dưới sự nhắc nhở của Ngao Nhuận mới hoàn hồn, dùng thái độ vô cùng cung kính đi phía trước mở đường.

"Kiến qua Tô Thần Đạo hữu!" "Kiến qua Tô Thần Tiền bối!" "Kiến qua Tô Thần Thượng Tiên!" Vương Hậu tự mình dẫn theo Ngao Phong, Ngao Vũ, Ngao Liệt đón ở ngoài Long Cung, phía sau là hai hàng long nữ thân tư diệu mạn, huyết mạch thuần chính.

Họ tay cầm cung đăng, rắc linh hoa, dáng vẻ đón tiếp long trọng.

Rất nhiều long nữ đã từng gặp Tô Thần lần trước, giờ đây lại một lần nữa nhìn thấy, chỉ cảm thấy Y quanh thân bao phủ vô cùng Đại Đạo đạo vận, uyển nhược thiên địa duy nhất.

Ngay cả Long Vương Đại La trung kỳ, bên cạnh Y cũng ảm đạm mất sắc.

Tất cả long nữ lập tức hiểu ra, Tô Thần ngày xưa chỉ có cảnh giới Kim Tiên, giờ đây đã là một tôn Đại La Chưởng Đạo Giả!

"Kiến qua Đạo hữu!" Tô Thần mỉm cười đáp lễ Vương Hậu.

Nhìn thấy rất nhiều long nữ gần như hóa đá phía sau, khẽ gật đầu chào.

Vương Hậu nhìn thấy thái độ thân thiết của Y, biết Y tấm lòng rộng lớn, khá nhớ tình xưa, thế là liền dập tắt ý định giáo huấn những long nữ thất lễ kia.

Bước vào Long Cung Đại Điện, Ngao Nhuận không ngồi ở vị trí chủ tọa, mà ngồi bên cạnh Tô Thần đích thân tiếp đãi.

Vương Hậu tự mình phân phó thị nữ tộc Long Thái Ất Kim Tiên pha trà, sau đó ngồi đối diện, ngẫu nhiên mỉm cười hàn huyên.

Uống một chén linh trà và hàn huyên xong.

Tô Thần nhìn thấy Tiểu Bạch Long Ngao Liệt thần sắc câu cẩn trong đại điện, cười lấy ra mười lăm quả Hồn Tủy Lưu Ly Quả từ không gian thức hải, lần lượt tặng cho Ngao Phong, Ngao Vũ, Ngao Liệt.

"Đa tạ Tiền bối!" "Đa tạ Tiền bối!" Lần nữa nhận được lễ vật do Tô Thần tặng, ba huynh đệ đều rất vui, đặc biệt là Ngao Liệt, đối với Tô Thần là cảm kích từ tận đáy lòng.

Tô Thần mỉm cười nhìn Y một cái, nhàn nhạt xua tay.

Sau đó, Y lại lấy ra hai mươi viên Ngộ Đạo Thần Trà và hai trăm thăng Tam Quang Thần Thủy từ không gian thức hải, tặng cho Ngao Nhuận và Vương Hậu làm lễ vật bái phỏng.

"Sư!" "Cái này, cái này là Ngộ Đạo Thần Trà sao?" Nhìn thấy những lá trà trong hộp ngọc trong suốt tinh oánh, lục ý dạng nhiên, tán phát ra đạo vận Đại Đạo vô cùng, dù là với tâm tính của Ngao Nhuận, cũng không nhịn được chấn động kịch liệt.

Và Vương Hậu hoa quý ung dung, điển nhã đoan trang bên cạnh, cũng chấn động đến nỗi hoa dung thất sắc.

"Đạo hữu, cái này thật sự quá quý trọng rồi!" Nhìn thấy Ngộ Đạo Thần Trà và Tam Quang Thần Thủy trước mặt mình, Ngao Nhuận cường hành để mình trấn tĩnh lại, tràn đầy cảm khái nhìn về phía Tô Thần.

"Một chút tấm lòng, Đạo hữu không cần để ý." Tô Thần khẽ xua tay.

Từ trước đến nay.

Y luôn là người có thù tất báo, có ân tất trả.

Khi Ngô còn yếu ớt, Ngao Nhuận đối xử với Ngô vô cùng lễ độ, thậm chí còn tặng Ngũ Hành Tinh Tinh Tiên Thiên mà Ngô thiếu nhất, giảm thiểu rất nhiều thời gian Ngô tìm kiếm.

Tấm lòng này, Tô Thần luôn ghi nhớ trong lòng.

Giờ đây trùng phùng, trong điều kiện có thể, hồi đáp một chút, đó cũng là lẽ đương nhiên.

"Vậy thì đa tạ Đạo hữu rồi!" Nhìn thấy ánh mắt đạm nhiên của Tô Thần, Ngao Nhuận không từ chối nữa, nén lại tâm trạng kích động, thu Ngộ Đạo Thần Trà và Tam Quang Thần Thủy vào không gian thức hải.

Y trong lòng đã đoán ra, Tô Thần đã có được truyền thuyết về Ngộ Đạo Thần Trà Thụ, linh căn Ngộ Đạo đỉnh cấp.

Tiếp theo.

Sau khi thưởng thức trân tu mỹ vị, quỳnh tương ngọc dịch trong Long Cung, Tô Thần liền chủ động đề nghị luận đạo.

"Thiện!" Nghe Tô Thần chủ động đề nghị luận đạo, Ngao Nhuận hiểu ra đối phương đang chiếu cố mình, cũng giống như lần trước vợ chồng mình chiếu cố Y vậy.

Sau khi luận đạo kết thúc.

Vợ chồng Ngao Nhuận trong lòng một lần nữa chấn động không sao tả xiết.

Họ trong lòng cuối cùng cũng hiểu ra, vì sao Tô Thần có thể dùng Đại La hậu kỳ chém giết Chuẩn Thánh, hóa ra là đã có thể cảm ngộ dẫn dắt 'Đại Đạo quy tắc'!

Nghĩ đến Tô Thần khi còn là Kim Tiên đã có thể cảm ngộ Đại Đạo pháp tắc, trong lòng Y cũng cuối cùng có thể lý giải.

Một bước nhanh, các bước đều nhanh.

Khi Kim Tiên đã có thể cảm ngộ Đại Đạo pháp tắc, đột phá Thái Ất kiểm soát Đại Đạo pháp tắc, đột phá Đại La cảm ngộ 'Đại Đạo quy tắc', cũng không trách Y lại tạo ra chiến tích nghịch thiên như vậy.

Trước khi rời đi.

Tô Thần lại tặng hai hũ 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu' do tự tay mình ủ, sau đó vẫy tay chào tạm biệt.

Vợ chồng Ngao Nhuận cũng tặng lại vô số Thiên Tài Địa Bảo, những thứ này có lẽ đối với Tô Thần không có tác dụng lớn, nhưng

đối với việc Y bồi dưỡng thế lực dưới trướng lại cực kỳ hữu dụng.

Đích thân tiễn Y ra khỏi Tây Hải, vợ chồng họ mới cẩn thận kiểm tra những lễ vật Tô Thần tặng lần này, khi biết Hồn Tủy Lưu Ly Quả có thể thanh tẩy Nghiệp Lực.

Và 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu' được ủ từ Linh Trà Luân Hồi, Ngộ Đạo Thần Trà Thụ, Hồn Tủy Lưu Ly Quả, Ngọc Dương Mai, Tam Quang Thần Thủy và các Thiên Tài Địa Bảo đỉnh cấp khác, trong lòng tràn đầy cảm khái.

"Ngày xưa giao hảo Tô Thần Đạo hữu, thật là quyết định sáng suốt nhất trong đời Ngô!" "Bệ hạ anh minh!" Vương Hậu vô cùng tán thành gật đầu.

Ngày xưa trong lòng Nàng vẫn còn có chút không muốn, nhưng giờ đây nhìn lại, mình quả thật là phu nhân chi kiến, nhãn quang ngắn hạn, nhưng may mắn là mình đã không nghi ngờ quyết định của Bệ hạ.

Tiếp theo.

Chương 82

Họ gọi Ngao Phong, Ngao Vũ, Ngao Liệt đến.

"Ngày xưa Bản Cung bảo các con giữ gìn cẩn thận 'Luân Hồi Sinh Tử Quả' do Tô Thần Đạo hữu tặng, các con có dùng không?" "Hồi Mẫu Hậu, hài nhi vẫn luôn giữ lại." "Hồi Mẫu Hậu, hài nhi cũng vẫn luôn giữ lại." "Thiện!" Nghe thấy các con đều giữ lại, Vương Hậu hài lòng gật đầu.

"Các con phải nhớ lời Bản Cung đã nói ngày xưa, 'Luân Hồi Sinh Tử Quả' do Tô Thần Đạo hữu tặng, tương lai cực kỳ có khả năng sẽ trở thành lá bùa hộ mệnh của các con, có biết không?" "Cẩn tuân Mẫu Hậu pháp chỉ!" "Cẩn tuân Mẫu Hậu pháp chỉ!" Trước đây ba huynh đệ họ có lẽ sẽ không nghĩ như vậy, nhưng lần này tận mắt chứng kiến Tô Thần trong vỏn vẹn mấy chục vạn năm Chứng Đạo Đại La, hơn nữa thực lực còn mạnh hơn Phụ Vương, trong lòng đã hoàn toàn chấp nhận câu nói này.

Đặc biệt là Tiểu Bạch Long Ngao Liệt.

Y ngày xưa do huyết mạch cấp thấp, ở trong Long Cung cực kỳ không được coi trọng, nhưng nhờ Tô Thần tiền bối thanh lại, dẫn đến đãi ngộ của Y trong mấy chục vạn năm này cực kỳ tốt.

Giờ đây thực lực, cũng đã đột phá từ Chân Tiên trung kỳ trước đó đến Huyền Tiên hậu kỳ hiện tại.

Ngao Liệt nhìn về phía Tô Thần rời đi, vô cùng trịnh trọng cung kính hành một lễ, cảm ơn quý nhân này đã giúp đỡ mình.

Linh Thú Sơn tọa lạc tại trung đông bộ Hồng Hoang.

Chủ mạch núi có màu đen xám, như lưỡi kiếm bén nhọn đâm

thẳng lên trời xanh.

Giữa núi, mây mù bao la, quanh năm linh khí đen xám vờn quanh, tản mát một loại tử vong chi khí nhàn nhạt, khiến vô số tiên hạc và chúng sinh phải tránh xa.

"Oa!

Oa!" Từng đàn quạ đen bay lượn, phát ra tiếng kêu chói tai, sắc nhọn.

Chúng tha các loại thịt thối, an cư lạc nghiệp trên đỉnh núi chính, bao quanh một tòa đại điện khí thế hùng vĩ.

Trong đại điện, một đạo nhân vận đạo phục màu xám tro, búi tóc đôi, dung mạo thanh kỳ, hình dung tinh quái, chính là chủ nhân Linh Thú Sơn – Nhiên Đăng!

Y đang cầm một tấm thiếp màu đỏ vàng, chính là thiếp mời "Bách Quả Thịnh Hội" của Tiên Đình.

"Tiên Đế Đông Vương Công sẽ giảng giải cảm ngộ Trảm Thi tại 'Bách Quả Thịnh Hội' ư?

Vậy thì lần này Bần đạo tuyệt đối không thể bỏ lỡ!" Là bản nguyên của Linh Cữu Đăng hóa thành, Nhiên Đăng mãi đến lần Hồng Quân thứ hai giảng đạo mới có cơ hội đến Tử Tiêu Cung.

Lúc đó y chỉ ở cảnh giới Đại La trung kỳ, mà nội dung Hồng Quân giảng lần thứ hai là "Đạo Chuẩn Thánh", y nghe có chút mơ hồ khó hiểu, đối với nhiều châm ngôn Đại Đạo đều không thể lý giải.

May mắn thay, Hồng Quân giảng đạo là một cơ duyên đối với tất cả Tử Tiêu Khách, tuy y không hiểu nhiều về "Đạo Chuẩn Thánh", nhưng cũng nhờ đó mà thuận lợi đột phá lên Đại La hậu kỳ.

Sau khi lần giảng đạo thứ ba kết thúc, y lại thuận lợi đột phá lên

Đại La đỉnh phong, cách Trảm Thi đột phá Chuẩn Thánh chỉ còn một bước.

Điều khiến Nhiên Đăng mừng rỡ nhất là, y đạt được Càn Khôn Xích, Chí Bảo bạn sinh của Càn Khôn Lão Tổ trên Phân Bảo Nham, cùng với Tử Kim Bát Vu, Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, có thể nói là thu hoạch đầy đủ.

Thêm vào đó, Linh Cữu Đăng, Bản Mệnh Chí Bảo của y, sự giàu có của y đã vượt qua cả Côn Bằng Lão Tổ, một Đại Năng Chuẩn Thánh!

"Đã đến lúc tới Tiên Đình, tham gia Bách Quả Thịnh Hội!" Hai nghìn năm sau, Nhiên Đăng tỉnh lại từ bế quan.

Chuẩn bị kỹ càng một phen, sau khi bố trí đại trận phòng hộ tại đạo trường, y liền cưỡi tọa kỵ Mai Hoa Lộc, phi nhanh về hướng Tiên Đình Đông Hải.

Thẳng tiến về đông. (Một mạch hướng đông.) Khi đi ngang qua một hồ linh bích lam, Nhiên Đăng cảm nhận được lục đạo Tiên Thiên bảo khí tràn ngập.

"Dị?

Hồ linh này vậy mà lại thai nghén sáu kiện Tiên Thiên Linh Bảo?

Hơn nữa còn có duyên với Ngô?" Nhiên Đăng từ tọa kỵ nhảy xuống, phiêu nhiên hạ xuống trên hồ linh.

Lúc này, y nhìn thấy một thân ảnh phong thần tuấn tú, trác nhĩ bất quần, vừa thu vào tay sáu viên châu trắng toát, toàn thân trong suốt, tản mát vô tận Tiên Thiên bảo khí.

"Lớn mật!

Dám cướp cơ duyên của Bản tọa?

Chết đi!" Không chút do dự, Nhiên Đăng trực tiếp tế xuất cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Càn Khôn Xích, khống chế thiên địa pháp tắc, dùng sức mạnh hủy thiên diệt địa chém xuống thân ảnh màu tím kia.

"Vút!" Giữa thiên địa phong vân biến sắc, mũi nhọn của Càn Khôn Xích chém ra, dường như xé đôi thiên địa, vô tận sức mạnh thời không vặn vẹo nứt vỡ.

"Ong!" Y đồng thời còn tế xuất Linh Cữu Đăng, Bản Mệnh Chí Bảo của mình, U Minh Quỷ Hỏa khủng bố phần thiêu trời xanh, đánh lén về phía đối phương.

Trong mắt Nhiên Đăng, nam tử vận đạo bào màu tím trước mắt, tu vi tối đa không quá Đại La.

Y còn không phải Tử Tiêu Khách, lại làm sao có thể là đối thủ của mình?

Bởi vậy, việc giết người cướp bảo đối với y mà nói, đó là chuyện quá đỗi quen thuộc... .....

Khi Tô Thần từ Tây Hải trở về, thông qua Định Hải Châu cảm ứng được cơ duyên trong Linh Thúy Hồ, bèn hiện thân phá giải đại trận phòng hộ trong Linh Thúy Hồ.

Vừa mới thu hoạch được sáu viên Định Hải Châu khác, ai ngờ lại bị một đạo nhân vận đạo bào xám đen, mặt mũi cổ quái đánh lén.

"Nhiên Đăng?" Nhìn thấy đối phương ra tay, Tô Thần tức khắc biết thân phận của y, hai mắt hơi ngưng lại.

Theo căn nguyên của y mà nói, Nhiên Đăng là do Linh Cữu Đăng hóa thành, chưởng khống U Minh Quỷ Hỏa, là một Sứ giả Địa Đạo không thể nghi ngờ.

Nhưng bản tính của y thực sự có chút quá vô sỉ.

Đầu tiên là lấy thân phận đồng môn Tử Tiêu Khách, cầu xin bái nhập môn hạ Xiển Giáo của Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nể tình cùng là Tử Tiêu Khách, sắc phong y làm Phó Giáo chủ Xiển Giáo, ban cho đãi ngộ và quyền hành cực cao.

Nhưng Nhiên Đăng thì sao?

Ỷ vào thân phận Phó Giáo chủ Xiển Giáo, hoành hành ngang ngược trong thế giới Hồng Hoang, ức hiếp kẻ yếu.

Thậm chí đến khi Phong Thần kết thúc, còn dẫn theo bốn đệ tử chân truyền của Xiển Giáo là Từ Hàng, Văn Thù, Cụ Lưu Tôn, Phổ Hiền, cùng nhau phản bội sang Tây Phương Giáo.

Loại người hai lòng này, bị tất cả cường giả Đại Năng thầm giễu cợt là "Hồng Hoang Đệ Tam Vô Sỉ Chi Nhân".

Tô Thần, với tư cách Luân Hồi Chi Chủ được Địa Đạo khâm định, sau khi có được Địa Đăng, từng nghĩ sẽ tìm cơ hội sau này thu phục Nhiên Đăng, giáo huấn y một phen thật tốt, để y làm sứ giả của Địa Đạo và Nhân Đạo.

Nhưng ai ngờ, còn chưa kịp tìm y, vậy mà lại bị y giết người cướp bảo!

"Ong!" Trong khoảnh khắc, Bản Mệnh Chí Bảo Luân Hồi Tử Liên được thôi động, bùng phát Luân Hồi Đại Đạo sắc tím ngập trời, rũ xuống ức vạn Luân Hồi chi lực, bảo vệ bản thân Ngô vững chắc.

"Oanh!"Mũi nhọn của Càn Khôn Xích đối đầu với Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, căn bản không hề gây ra chút sóng gió nào.

Tiếp theo đó là "U Minh Quỷ Hỏa", ngọn lửa xám đen phần thiêu trời xanh, chiếu rọi ra một thông đạo U Minh, trên đó dường như ghi lại dấu vết Tô Thần từng tồn tại trong Hồng Hoang.

“Hít một hơi lạnh!

Lại là Tô Thần ư?” Khi Nhiên Đăng nhìn thấy Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, lập tức nhận ra thân phận của Tô Thần, cả người không khỏi da đầu tê dại.

“Vút!” Không chút do dự, y trực tiếp chưởng khống Đại Đạo pháp tắc, chuẩn bị vượt qua thời không đào tẩu.

Tuy rằng đây là lần đầu tiên Nhiên Đăng gặp Tô Thần, nhưng y đối với đại danh của Tô Thần đã như sấm bên tai.

Ban đầu y cho rằng đối phương chỉ là một Đại La bình thường, giết người cướp bảo cũng không ai đứng ra che chở y, ai ngờ lại đá phải tấm sắt!

“Sát!” Tô Thần sau khi hoàn hồn, trực tiếp chưởng khống Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, dẫn dắt vô số Đại Đạo pháp tắc giữa thiên địa, ngưng tụ ra sáu tôn Đại Đạo Thần Luân.

“Vút!” Trong khoảnh khắc, chỉ thấy sáu tôn Đại Đạo Thần Luân hợp nhất, bùng phát ra một tia thần quang rực rỡ.

“Luân Hồi Sinh Tử Chi Quang!” Lúc này, Nhiên Đăng đã quyết đoán vượt qua thời không đào tẩu, nhưng y vẫn cảm nhận được một luồng sát phạt chi ý sắc bén đến cực điểm, trực tiếp khóa chặt bản nguyên vận mệnh của y, khiến y cứng đờ giữa hư không.

Loại sát phạt chi ý này thực sự quá khủng bố, đã trực tiếp xuyên thủng Trường Hà thời gian, xuyên thấu tất cả chư thiên vạn giới thời không, khóa chặt tất cả dấu vết tồn tại của y!

“Không!” Một nỗi sợ hãi tột cùng dâng lên trong lòng Nhiên Đăng, y rất muốn trực tiếp tự bạo bản thể chân thân, để lại ‘quá khứ thân’ trong Trường Hà thời gian.

Như vậy, y vẫn còn hy vọng mượn ‘quá khứ thân’ để định vị

điểm phục sinh mà trở lại.

Nhưng, tất cả đã quá muộn!

Từ khoảnh khắc Nhiên Đăng ra tay giết người cướp bảo Tô Thần, vận mệnh của y đã được định đoạt.

"Hoa lạp lạp!" Chỉ thấy Trường Hà của thế giới Hồng Hoang hạo hạo đãng đãng ẩn hiện, trong một đợt sóng ghi lại ấn ký và 'quá khứ thân' cả đời của Nhiên Đăng.

"Oanh!" Trong nháy mắt, một tia thần mang cực kỳ rực rỡ, xóa sổ toàn bộ dấu vết và bản nguyên Chân Linh của Nhiên Đăng trong làn sóng đó.

"Ong!" Tô Thần từ hư không, lấy được một đoàn bản nguyên 'U Minh Quỷ Hỏa', cùng với tất cả trân tàng cả đời của Nhiên Đăng: Càn Khôn Xích, Linh Cữu Đăng, Tử Kim Bát Vu, vân vân.

"Nhiên Đăng là bản nguyên của Linh Cữu Đăng hóa thành, hẳn là vẫn còn sứ mệnh khác, Ngô sẽ đến đạo trường Linh Thú Sơn của y xem sao." Thu dọn chiến lợi phẩm xong, Tô Thần câu cấm tọa kỵ Mai Hoa Lộc của y trở về.

Có được tọa độ chi tiết của Linh Thú Sơn, Ngô liền động dụng Đại Đạo Thần Thông vượt qua thời không duy độ, giáng lâm xuống Linh Thú Sơn.

Cảm nhận được quỷ khí và tử khí nồng đậm đó, hai mắt Tô Thần hơi sáng lên.

"Linh Thú Sơn này, sau này có thể cho Quỷ Mẫu làm đạo trường!" Đến đạo trường Linh Thú Cung của Nhiên Đăng, nhìn thấy nơi đây còn bố trí đại trận phòng hộ mạnh mẽ, Tô Thần dùng bản nguyên Mai Hoa Lộc, tọa kỵ của Nhiên Đăng làm dẫn, phối hợp với bản nguyên U Minh Quỷ Hỏa, rất nhanh đã phá vỡ đại trận.

“Hoa!” Đại trận phá vỡ, đập vào mắt là một động phủ hùng vĩ tráng lệ, cửa lớn thạch động và tường vách đều do thần kim đặc biệt màu xám trắng tạo thành.

“Oa!

Oa!” Từng hàng quạ bay qua, mang theo quỷ khí và tử khí nồng đậm.

“Thượng tiên, mời!” Mai Hoa Lộc, với tư cách tọa kỵ của Nhiên Đăng, cũng là thị giả duy nhất của y, rất am hiểu về Linh Thú Cung.

Sau khi bị Tô Thần dùng Đại Đạo Thần Thông xóa đi cấm chế của Nhiên Đăng trong thức hải, liền cam tâm tình nguyện trung thành với Tô Thần, kể chi tiết tất cả những gì liên quan đến Linh Thú Sơn.

Bước vào Linh Thú Cung, bên trong toàn màu xám trắng, tràn ngập quỷ khí và tử khí càng nồng đậm hơn, khiến người ta có chút không thoải mái.

Trong cung điện vô cùng rộng lớn.

Trung tâm có một tòa thạch quan khổng lồ, toàn thân không đen không xám, không trắng, chất liệu của nó ngay cả Tô Thần cũng không nhìn ra.

“Thượng tiên, tòa thạch quan này phi thường đặc thù, Nhiên Đăng thường xuyên tại đây đả tọa tu luyện, có một ngày tiểu nô từng thấy y định khai khải thạch quan, nhưng lại bị dọa đến kinh hoàng thất thố.

Cũng chính lần đó, tiểu nô ngẫu nhiên hấp thụ một đạo linh khí đặc thù, tu vi từ Chân Tiên đột phá đến Huyền Tiên, nhưng vì mạo hiểm xông vào, bị Nhiên Đăng giáo huấn nặng nề, khiến Chân Linh bị cấm cố, vĩnh viễn không cách nào hóa hình.” Mai Hoa Lộc không có hảo cảm gì với Nhiên Đăng, vừa nhắc đến chuyện này, ngữ khí không khỏi ẩn chứa một tia cừu hận.

Một đạo linh khí đặc thù lại khiến Chân Tiên Mai Hoa Lộc đột phá đến Huyền Tiên?

Hai mắt Tô Thần lộ ra một tia hứng thú.

Chương 83

Ngô đến trước tòa thạch quan này, cẩn thận đánh giá.

Quy mô thạch quan không lớn, rộng khoảng một trăm trượng, cao khoảng ba trăm trượng, dài khoảng một nghìn trượng, căn bản không nhìn ra chút đặc thù nào.

"Chẳng lẽ, đây là Táng Thiên Quan trong truyền thuyết?" Nghĩ đến lai lịch của Nhiên Đăng, cùng với quỷ khí và tử khí tràn ngập Linh Thú Sơn, trong đầu Tô Thần không khỏi nảy ra ý nghĩ này.

Để xác minh, Ngô cẩn thận tế xuất một luồng Thần Thức Ấn Ký, xem liệu có thể đánh vào trong đó, luyện hóa nó hay không.

Nhưng rất nhanh, Tô Thần phát hiện điều này căn bản không thể luyện hóa, không thu được chút tin tức hữu ích nào.

"Vút!" Tiếp theo, Ngô thôi động Càn Khôn Xích, muốn tiếp tục dò xét, phát hiện ngay cả khi sử dụng cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cũng không thể phá hủy thạch quan.

"Xem ra lai lịch của tòa thạch quan này phi thường bất phàm, cho dù không phải Táng Thiên Quan trong truyền thuyết, thì tuyệt đối cũng là một bảo vật không thể tưởng tượng nổi!" Tô Thần dừng lại, trực tiếp hóa thân thành một người khổng lồ, phủ thị tòa thạch quan này.

Ngô đưa hai tay ra, muốn nhấc nắp thạch quan, nhưng khi hai tay vừa đặt lên nắp, giác quan thứ sáu truyền đến cảnh báo nguy cơ.

"Bên trong tòa thạch quan này, rốt cuộc là tồn tại gì?" Hai mắt Tô Thần co rút, nội tâm kinh nghi bất định.

Cầu nguyệt phiếu!!

Cầu nguyệt phiếu!!!

Một nghìn năm thoắt cái trôi qua.

Những năm này, Tô Thần vẫn luôn nghiên cứu tòa thạch quan đặc biệt này, thậm chí còn động dụng cả Hồng Mông Lượng Thiên Xích, Chí Bảo đẳng cấp này, nhưng vẫn không để lại chút dấu vết nào trên nắp quan tài.

"Xem ra, tòa thạch quan này cực kỳ có khả năng là Táng Thiên Quan trong truyền thuyết, mà bên trong được chôn cất, cũng cực kỳ có khả năng là Đại Thần đầu tiên vẫn lạc trong Hồng Hoang!" Thu lại Hồng Mông Lượng Thiên Xích, ánh mắt Tô Thần nhìn về phía Bất Chu Sơn.

Thế giới Hồng Hoang đã để lại quá nhiều quá nhiều ẩn bí.

Với thực lực hiện tại của mình, căn bản không có tư cách chạm đến nhiều hơn, có lẽ đợi đến khi chứng đạo Hỗn Nguyên, mới có thể thực sự nhìn rõ một vài điều.

Tiếp theo, Tô Thần bố trí siêu cường phòng ngự cách tuyệt đại trận tại Linh Thú Sơn, và để Huyền Tiên trung kỳ Mai Hoa Lộc làm một Thủ Sơn Thần Thú.

Đợi đến khi thời cơ thích hợp trong tương lai, sẽ quay lại tìm hiểu ẩn bí của thạch quan.

Sau đó, Ngô nhìn về phía đạo trường Luân Hồi Sơn của mình, rồi sử dụng Đại Đạo Thần Thông, vượt qua thời không duy độ mà đi.

.....

Luân Hồi Sơn.

Bạch Miêu Miêu buồn chán cùng Đại Lữ phối hợp đàn tấu vài khúc nhạc, liền bắt đầu đi trêu chọc Ngao Thăng.

"Thằng nhóc rồng con, hơn mười vạn năm rồi vẫn chưa đột phá Thái Ất Kim Tiên, thật làm chủ nhân mất mặt!" Bạch Miêu Miêu đánh

nhẹ vào đầu Ngao Thăng một cái, khiến hắn mắt đầy sao vàng, nội tâm muốn khóc. 'Lão gia, lúc nào Ngài mới trở về vậy, tiểu nô nhớ Ngài quá!' Những năm này, từ khi Bạch Miêu Miêu xuất quan, cuộc sống của hắn thực sự là tối tăm mù mịt!

"Bộp!" Đúng lúc này, một quả cây đen xanh biếc rơi trúng đầu hắn, chính là Hồn Tủy Lưu Ly Quả, Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Quả.

"Thằng nhóc rồng con, mau đi bế quan, nếu xuất quan mà vẫn chưa đột phá Thái Ất Kim Tiên, xem Ngô không lột da ngươi!" Với nội tình của Chủ nhân, muốn bồi dưỡng Ngao Thăng mang huyết mạch Kim Long thuần chính đến Thái Ất Kim Tiên, việc này thực sự quá dễ dàng.

Chẳng cần nói đến Hoàng Trung Lý trong tay Chủ nhân, chỉ cần một chén 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu' do Ngài ủ, cũng có thể trực tiếp khiến Ngao Thăng đột phá Thái Ất Kim Tiên.

Nhưng Bạch Miêu Miêu vẫn luôn không dùng.

Bởi vì nếu kích thích tăng trưởng cưỡng ép, sẽ khiến Ngao Thăng mất đi tiềm lực, thành tựu cả đời tối đa chỉ dừng lại ở Đại La.

Mà từ thời kỳ yếu ớt đã tự mình chống đỡ Đạo Cơ, từng bước một, thành tựu tương lai mới không thể lường được.

"Hắc hắc!" "Đa tạ Miêu Miêu tỷ!" Ngao Thăng nhặt quả Hồn Tủy Lưu Ly Quả lăn trên đất, lập tức cười tủm tỉm lấy lòng Bạch Miêu Miêu, rồi vội vàng chạy về động phủ của mình bế quan.

Hắn cũng rất rõ.

Tuy rằng ngày thường Bạch Miêu Miêu thường xuyên trêu chọc mình, nhưng phần lớn vẫn là nghĩ cho mình, thậm chí loại Hồn Tủy Lưu Ly Quả có thể thanh trừ nghiệp lực này, cũng chưa bao giờ thiếu.

Có thể được một cường giả Đại La mài giũa, đây chính là cơ duyên mà bao nhiêu người cầu còn không được!

"Phụt!" Ngay khi Bạch Miêu Miêu nhìn Ngao Thăng rời đi, đột nhiên cảm nhận được một luồng năng lượng quen thuộc, không khỏi nhìn về phía bầu trời.

"Chủ nhân trở về!" Rất nhanh, Đại Lữ bắt đầu ca múa.

Một bên gõ Bản Mệnh Linh Bảo Hồng Chung của mình, một bên đàn cổ tranh do Lão sư tặng, các loại âm phù mỹ diệu truyền khắp bốn phương.

Trên chủ phong Luân Hồi Sơn, tiên hạc thanh loan, từng đôi bay múa.

Từng đám mây lành, từng đám ngưng tụ thành từng gương mặt cười, từ trên không trung phản chiếu ra cầu vồng bảy sắc rực rỡ mộng ảo.

"Phụt!" Ngao Thăng, người còn chưa kịp về động phủ bế quan, trực tiếp cấp tốc quay trở lại.

"Lão gia về rồi?

Cung nghênh Lão gia!" Ngao Thăng hớn hở với gương mặt rồng, hai mắt lộ ra niềm vui sướng từ tận nội tâm.

"Ong!" Trên không trung gợn lên từng đợt gợn sóng, một thân ảnh phong thần tuấn tú, trác nhĩ bất quần vận đạo bào tím hạ xuống trước đại điện Luân Hồi Sơn.

"Chủ nhân!" "Kính chào Lão sư!" "Bái kiến Lão gia!" "Bái kiến Lão gia!" Bạch Miêu Miêu hóa thành một đạo bạch quang, trực tiếp lao vào lòng Tô Thần, đôi cánh tay mềm mại mịn màng ôm chặt lấy cổ Ngô.

Đại Lữ, Nguyên Nhất, Ngao Thăng, Lục Nhĩ, Dạ Oanh và những người khác cũng lần lượt đến cung kính hoan nghênh, trên mặt nở nụ cười vui sướng vô tận.

"Tiểu gia hỏa, những năm này xem ra ngươi đều chăm chỉ tu luyện, sắp đột phá Đại La hậu kỳ rồi, không tệ!" Một tay ôm Bạch Miêu Miêu, một tay nhẹ nhàng vuốt mái tóc đen óng mượt của nàng, giống như động tác vuốt mèo ngày trước khi nàng chưa hóa hình.

"Hi hi!" Nghe được Chủ nhân khen ngợi, Bạch Miêu Miêu hơi ngẩng đầu, lộ ra vẻ hưởng thụ vô cùng.

Sau đó, Tô Thần ôm Bạch Miêu Miêu trở lại đại điện, kiểm tra tiến triển tu vi của Đại Lữ, đại đệ tử ngoại môn, đồng tử Nguyên Nhất, Lục Nhĩ, rồi hài lòng gật đầu.

"Lão sư, đệ tử cũng muốn được như Ngài, ra ngoài du lịch, chiêm ngưỡng 'Đạo' của vạn linh vạn vật, lắng nghe âm thanh của vạn linh vạn vật, tìm kiếm cơ duyên chứng đắc Đại La!" Đại Lữ trước khi bái sư đã ở Thái Ất hậu kỳ, nay vẫn kẹt ở Thái Ất đỉnh phong, nên muốn noi gương Lão sư, ra ngoài du lịch tìm kiếm cơ duyên.

"Thiện!" Tô Thần gật đầu.

Sau đó tặng ra hai quả Nhân Sâm Quả, bảo hắn phối hợp với Tiên Thiên Ngũ Hành Tinh Tinh, vừa tôi luyện ngũ tạng của bản thân, vừa tăng cường bản nguyên của bản thân.

"Đa tạ Lão sư!" Nghe thấy thỉnh cầu của mình được chấp thuận, hơn nữa Lão sư còn ban cho cực phẩm Tiên Thiên Linh Quả, Đại Lữ vô cùng vui vẻ.

"Phải rồi, Chủ nhân." "Hơn một vạn năm trước, Tiên Đình phái sứ giả mời Ngài đến tham gia 'Bách Quả Thịnh Hội', nay còn sáu nghìn năm nữa." Bạch Miêu Miêu nói, lấy ra một tấm thiếp mời màu tím

nhạt, khác với những tấm thiếp mời đỏ vàng khác, đây là thiếp mời do Tây Vương Mẫu tự thân dùng thần thức lạc ấn.

Tô Thần nhẹ nhàng gật đầu, cất kỹ thiếp mời.

Ngô rất rõ dụng ý của Tây Vương Mẫu khi gửi tấm thiếp mời đặc biệt này, chẳng qua là muốn mượn cơ hội này để hòa giải xung đột với Tiên Đình lần trước.

Nghĩ đến thiện ý nàng từng thể hiện với mình, Tô Thần quyết định nể mặt nàng, tiện thể mượn cơ hội này lắng nghe các Đại Năng Chuẩn Thánh luận đạo.

Tiếp theo, Tô Thần tự mình chỉ điểm mọi người một phen, rồi trở về động phủ bế quan của mình, tiêu hóa thu hoạch từ chuyến du lịch và việc chém giết Nhiên Đăng lần này.

Trước tiên Ngô dung nhập bản nguyên Nhiên Đăng vào Linh Cữu Đăng (Nhân Đăng), sau đó đặc biệt khai phá một động phủ nghịch sinh chuyển tử, di chuyển đại đệ tử Khổng Tuyên (dạng trứng) và cây Ngô Đồng thuộc tính Âm vào trong đó.

Đồng thời dùng 'U Minh Quỷ Hỏa' ẩn chứa trong Linh Cữu Đăng và 'Phần Thiên Tử Hỏa' ẩn chứa trong Địa Đăng, cùng nhau trợ giúp nó phá xác hóa hình.

Khi nhìn thấy sáu viên Định Hải Châu mình thu hoạch được, Ngô suy nghĩ về công dụng của chúng.

Tiếp tục khai phá thế giới, hay dùng làm hạt giống thế giới?

Suy nghĩ một lát, Tô Thần quyết định giữ lại trước, đợi gom đủ ba mươi sáu viên hoàn chỉnh, rồi quyết định sau cũng không muộn.

"Hai mươi bốn viên còn lại hiện đang trong tay Thông Thiên, xem có cơ hội nào có thể trao đổi với y không." Tất cả bố cục đã sắp xếp ổn thỏa.

Tô Thần bắt đầu kiểm kê tất cả Tiên Thiên Linh Bảo và Linh Căn mình đang sở hữu.

Bản Mệnh Chí Bảo: Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên.

Công Đức Chí Bảo: Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo: Ngộ Đạo Châu, Tụ Bảo Bồn, Lạc Bảo Kim Tiền, Tam Sinh Thạch, Hỗn Độn Hồ Lô, Tiên Thiên Canh Kim Hồ Lô (Trảm Tiên Phi Đao), Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, Địa Đăng, Càn Khôn Xích.

Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo: Sơn Hà Đỉnh, Địa Võng, Chỉ Xích (Thiên Nhai), Hỏa Linh Châu, Thổ Linh Châu, Thủy Linh Châu, mười hai viên Định Hải Châu, Cửu Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, Câu Hồn Tác và Đả Hồn Tiên, Linh Cữu Đăng (Nhân Đăng), Huyết Sắc Đại Kích (có được khi chém giết Thiên Lang Lão Tổ).

Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo: Âm Dương Tử Thụ Tiên Y, Lục Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, Lạc Phách Tán, Tử Kim Bát Vu.

Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo: Thần Ẩn Châu, Tam Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, Hoàng Tuyền Ấn.

Cực phẩm Linh Căn: Ngộ Đạo Thần Trà Thụ.

Linh Căn đặc thù: Tạo Hóa Thanh Liên (tàn).

Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Căn: Luân Hồi Trà Thụ (có thể thăng cấp), Hồn Tủy Lưu Ly Thảo, Bỉ Ngạn Hoa, Ngọc Dương Mai, Ngô Đồng Thụ thuộc tính Âm.

Trung phẩm Tiên Thiên Linh Căn: Âm Dương Bất Tử Thụ, Tam Diệp Hoàng Minh, Tử Cực Phệ Hồn Lan.

Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Căn: U Lan Thảo, Địa Nguyên Quả Thụ.

Đỉnh cấp Động Thiên Phúc Địa: Doanh Châu Tiên Đảo.

Đỉnh cấp Thiên Tài Địa Bảo: Hồng Mông Canh Kim ức vạn tấn, Cửu Thiên Tức Nhưỡng, Tam Quang Thần Thủy (hai hồ bạc hạo hãn).

Kiểm kê xong tất cả nội tình của bản thân, khóe miệng Tô Thần nở nụ cười hân hoan.

Với tất cả Linh Bảo và Linh Căn hiện có của mình, trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang tuyệt đối có thể lọt vào top ba, ngay cả so với Thánh Nhân Thiên Định là Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy và những người khác, cũng tuyệt không kém cạnh, thậm chí còn có phần vượt trội.

Có lẽ người duy nhất không bằng, hẳn là chỉ có Hồng Quân Đạo Tổ, vị Thánh Nhân khai thiên lập địa đầu tiên của Hồng Hoang!

Phương Trượng Tiên Đảo.

Trên mặt biển mênh mông vô bờ, sóng xanh cuộn trào, gió lành hiu hiu.

Mây bốc hơi khí, tiên khí lượn lờ.

Từng quần thể cung điện kim bích huy hoàng, khí thế hùng vĩ tọa lạc trên tiên đảo, kim khuyết ngân loan, quỳnh lâu ngọc vũ nối liền thành từng dải, đình đài lầu các vô số.

Từng cây cổ thụ cao chọc trời che lấp nhật nguyệt, từng đóa dao thảo kỳ hoa thi nhau khoe sắc, từng hồ Tiên Thiên linh hồ mật bố thành quần, từng đàn tiên hạc thụy thú bay cao nô đùa.

Nắng chiếu rừng cây, muôn vạn dải hồng vụ quấn quanh, gió sinh âm rồng gầm, phượng loan không ngừng, từng lớp từng lớp sinh khí lành, trùng trùng điệp điệp tuần hoàn.

Kim quang vạn đạo cuộn hồng nghê, thụy khí ngàn dải phun tử vụ.

Chương 84

Thần Tiêu hạ quyết, vân giai dao đài.

Phóng mắt nhìn, không một nơi nào không chung linh dục tú, không một nơi nào không mỹ lệ tuyệt trần.

Trên tiên đảo, vô số tiên tử tư thái yểu điệu, khí độ phi phàm thổi sáo gảy đàn, uyển chuyển múa lượn.

Lần 'Bách Quả Thịnh Hội' này, do Tây Vương Mẫu phát động, số lượng thành viên Tiên Đình tham gia cực ít, những người được mời đến tham gia, ít nhất cũng là một tôn Đại La Chưởng Đạo giả.

Có người cưỡi mây đạp gió mà đến, có người ngồi xe giao long, phượng liễn.

Có Đại La một bước vượt không gian, cũng có cường giả cưỡi sóng mà ra.

Theo thời gian trôi qua, toàn bộ Phương Trượng Tiên Đảo bắt đầu trở nên náo nhiệt.

"Đông Hải Long Vương tiền lai cung hạ, dâng mười quả linh quả, hai cặp tiên hoa!" "Ngu Sơn Chi Chủ tiền lai cung hạ, dâng hai quả linh quả, một khối Tiên Thiên Tinh Tinh!" Theo sự đến của các khách quý, tiếng hô xướng nghi.

Lập tức có tiên nữ Đại La khí độ phi phàm, khuynh quốc khuynh thành ra nghênh đón, nhiệt tình mời các khách quý vào Vương Mẫu chủ điện, sau đó có tiên nữ cung nga dâng lên quỳnh tương ngọc dịch, mỹ thực trân tu.

Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, với tư cách láng giềng của Tiên Đình, mỗi lần Tiên Đình tổ chức hoạt động trọng đại, đều đại

diện Long Tộc đích thân đến.

Những năm này, càng ngày càng nhiều Thủy Tộc thoát ly Long Tộc, gia nhập Tiên Đình.

Ngao Quảng không hề có ý kiến gì, ngược lại còn ủng hộ những tộc nhân từng là thuộc hạ này.

Từ sau Long Hán Đại Kiếp, Long Tộc nghiệp lực quấn thân, vô số Thiên Kiêu mấy Nguyên Hội đều khó mà tiến bộ, huyết mạch sinh sôi cực kỳ gian nan.

Bọn họ thoát ly Long Tộc, gia nhập Tiên Đình, dùng khí vận Tiên Đình tẩy tịnh nghiệp lực bản thân, đây cũng là một lối thoát.

Sau khi ngồi xuống, hắn bắt đầu nhìn quanh đại điện, dường như đang tìm kiếm thân ảnh một người nào đó.

"Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân cùng nhau tiền lai cung hạ, dâng hai quả Nhân Sâm Quả, hai cặp tiên hoa!" Theo Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân, hai tôn Đại Năng Chuẩn Thánh này, được Tây Vương Mẫu đích thân nghênh vào đại điện, chính thức kéo màn 'Bách Quả Thịnh Hội'.

"Luân Hồi Sơn Chi Chủ Tô Thần, Bạch Miêu Miêu huynh muội tiền lai cung hạ, dâng mười quả Thượng phẩm Linh Quả!" Tô Thần nắm tay mềm mại của Bạch Miêu Miêu, một bước vượt tinh không, mỗi bước sinh liên, giáng lâm tại Phương Trượng Tiên Đảo.

"Phụt!" Nghe thấy Tô Thần đến, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân vừa mới ngồi xuống, lập tức đứng dậy.

Mà Đông Hải Long Vương Ngao Quảng vẫn luôn chờ đợi, cũng quay đầu nhìn ra ngoài đại điện.

Suốt mấy chục vạn năm nay, Tô Thần danh chấn thiên hạ, lập nên nhiều kỳ tích nghịch thiên.

Dù y không phải Chuẩn Thánh (Hỗn Nguyên Kim Tiên), nhưng cũng không có bất kỳ Đại Năng Chuẩn Thánh nào dám coi thường y.

Ngao Quảng và y không có giao tình, nhưng lần trước Tam đệ Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận đến bái kiến Lão Tổ Tông, dâng Ngộ Đạo Thần Trà và nhắc đến giao tình với Tô Thần, đã được Lão Tổ Tông khen ngợi hết lời.

Rất rõ ràng, trong lòng Lão Tổ Tông Trúc Long, tương lai của Tô Thần không thể lường được, tuyệt đối không thua Tam Thanh Đạo Nhân, Bàn Cổ Chính Tông.

Quan trọng nhất là, y luôn kiên trì 'Đạo' của riêng mình, không như Tam Thanh mà đến Tử Tiêu Cung nghe đạo, để 'Đạo' của bản thân dưới Tiên Đạo Hồng Quân.

Ngao Quảng rất ngưỡng mộ Tam đệ Ngao Nhuận của mình, nên muốn nhân cơ hội 'Bách Quả Thịnh Hội' lần này của Tiên Đình, hy vọng có thể kết giao với Tô Thần một phen.

Ngay cả việc dùng bảo vật của Đông Hải Long Tộc để đổi Ngộ Đạo Thần Trà, thậm chí là Hồn Tủy Lưu Ly Quả có thể trừ bỏ nghiệp lực, đối với mình mà nói đều là đại lợi.

"Kính chào Tô Thần Đạo hữu, kính chào Bạch Miêu Miêu Đạo hữu!" "Kính chào Tô Thần Đạo hữu, kính chào Bạch Miêu Miêu Đạo hữu!" Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu liền kề nhau đến nghênh đón, trên mặt nở nụ cười thành kính thân thiết, khiến người ta như đắm mình trong gió xuân.

"Kính chào hai vị Đạo hữu!" "Kính chào hai vị Đạo hữu!" Tô Thần mỉm cười chắp tay đáp lễ, Bạch Miêu Miêu làm theo, phong thái lạc lạc đại phương.

"Mời!" Đông Vương Công nhiệt tình mời, đưa hai người vào chủ

điện.

Đến trước chủ vị, Tô Thần nhìn thấy Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân, mỉm cười hàn huyên.

"Hai vị Đạo hữu, mời thượng tọa!" Tây Vương Mẫu uyển chuyển bước đến, dung tục mà tao nhã, thanh lãnh cao quý, mời Tô Thần và Bạch Miêu Miêu ngồi vào chủ vị.

"Đạo hữu, Ngô cùng xá muội ngồi chủ tọa, sẽ không khiến người khác không vui chăng?" Tô Thần nội tâm rõ ràng.

Giữa Chuẩn Thánh và Đại La Kim Tiên có sự khác biệt một trời một vực.

Tuy rằng vẫn nể tình cũ mà xưng hô 'Đạo hữu', nhưng 'Đạo' giữa hai bên đã là một trời một vực.

Một người có thể cảm ngộ và dẫn dắt 'quy tắc Đại Đạo', chưởng khống 'Hỗn Nguyên chi lực', một người thì mới chỉ là 'chưởng khống pháp tắc'.

Rồng không sống với rắn, hổ không đi với chó.

Những Đại Năng Chuẩn Thánh tính cách cao ngạo kia, liệu có chấp nhận ngồi cùng bàn với huynh muội mình không?

"Đạo hữu nói đùa rồi, thực lực của Ngài hữu mục cộng đổ (có mắt đều thấy), hoàn toàn có tư cách ngồi chủ vị!" Đông Vương Công cười nhẹ, đồng thời còn khẽ gật đầu chào Bạch Miêu Miêu, nhìn y khí độ phi phàm, hòa nhã thân thiện, khiến người ta có hảo cảm.

Y rất rõ ràng.

Tô Thần tuy chỉ là Đại La Kim Tiên, nhưng y ở Đại La hậu kỳ đã có thể hoàn thành kỳ tích nghịch thiên chém giết Chuẩn Thánh, ngồi chủ tọa ai cũng không có ý kiến.

Vị Đại Năng Chuẩn Thánh nào sẽ coi y là Đại La bình thường mà đối đãi?

Huống chi, y có quan hệ mật thiết với Vu Tộc, có thể khiến Tổ Vu Hậu Thổ tùy thời phát động quyết chiến, bất kỳ đại thế lực đỉnh cấp nào, ai lại dám xem thường?

Còn về Bạch Miêu Miêu, nàng là muội muội của Tô Thần, vì lần xung đột trước với Tiên Đình, vừa hay mượn cơ hội này để xóa bỏ hiểu lầm.

Nghĩ đến lần trước vì tiểu mỹ nữ phấn điêu ngọc trác, mềm mại đáng yêu này mà xảy ra xung đột, dẫn đến Thiên Lang Lão Tổ, Đông Cực Đại Đế của Tiên Đình thân vẫn.

Mà bản thân y còn phải chủ động ra mặt hòa giải quan hệ, nội tâm Đông Vương Công ngũ vị tạp trần.

"Tô Thần Đạo hữu, Tiên Đế nói đúng, với thực lực của Ngài, làm sao có thể không có tư cách ngồi chủ vị?

Chúng ta vừa hay ngồi cùng nhau vui vẻ trò chuyện." "Đúng vậy!

Đúng vậy!" Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân nghe Đông Vương Công nói xong, lập tức phụ họa, và mời Tô Thần cùng Bạch Miêu Miêu ngồi cùng hai người họ.

"Thiện!" "Vậy thì cứ theo an bài của Đạo hữu vậy!" Tô Thần nhẹ nhàng gật đầu, nắm tay mềm mại của Bạch Miêu Miêu cùng Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân ngồi xuống.

Ngao Quảng vẫn luôn chờ đợi muốn kết giao với y, nhìn thấy cảnh này, đành phải nén tâm tư, lát nữa tìm cơ hội.

Tiếp theo, Bắc Minh Chi Chủ Côn Bằng, Huyết Hải Chi Chủ Minh Hà, Thái Âm Tinh Chủ Hi Hòa, Thường Hi tỷ muội, Tây Phương khí vận chi tử, Thiên Đạo Thánh Nhân tương lai Tiếp Dẫn,

Chuẩn Đề lần lượt bước đến.

Yêu Tộc Hy Hoàng, Thiên Định Thánh Nhân Nữ Oa huynh muội, Bàn Cổ Chính Tông Thiên Định Thánh Nhân Tam Thanh cũng lần lượt tề tựu.

Khi những Đại Năng đỉnh cấp này đến, lập tức gây ra không ít chấn động, khiến vô số Đại La Chưởng Đạo giả đều ngưỡng mộ chủ động vấn an.

Đến chủ tọa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Tam Thanh nhìn thấy Tô Thần và Bạch Miêu Miêu, hai mắt hơi ngưng lại, thần sắc không hề thay đổi, rồi đáp lễ chào hỏi mọi người.

"Kính chào chư vị Đạo hữu!" "Chư vị Đạo hữu hữu lễ!" Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề sáu người, với tư cách đệ tử của Đạo Tổ, là Thiên Định Thánh Nhân được Đạo Tổ khâm định, địa vị tối cao, lần lượt ngồi bên cạnh Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu.

"Tô Thần Đạo hữu, lại gặp mặt rồi!" Phục Hy chủ động đến bên cạnh Tô Thần mỉm cười hàn huyên, thái độ rất là thân cận.

"Đạo hữu hữu lễ!" Tô Thần đứng dậy, mỉm cười chắp tay hoàn lễ.

Bạch Miêu Miêu bên cạnh nhìn thấy Chủ nhân mình được chào đón như vậy, tất cả Thánh nhân Tiên Thiên Thần Thai đỉnh cấp, Thiên Định Thánh Nhân đều tôn trọng và đãi ngộ y như thế.

Thậm chí còn khiến mình cũng được những Đại Năng đỉnh cấp này tôn trọng, nội tâm nàng không khỏi tràn đầy tự hào và sùng bái. 'Chủ nhân quả nhiên là Chủ nhân!' Lúc này, Nữ Oa bên cạnh nhìn thấy huynh trưởng mình thân cận với Tô Thần như vậy, đôi mắt phượng đẹp đẽ tò mò đánh giá Tô Thần, dường như muốn nhìn thấu

y.

Cảm nhận được ánh mắt của Nữ Oa, Tô Thần quay đầu lại, khẽ gật đầu chào hỏi.

"Kính chào Tô Thần Đạo hữu!" Nữ Oa nhẹ nhàng gật đầu, hàn huyên vấn an.

Nội tâm nàng có một trực giác mạnh mẽ, rằng sở dĩ trước đây mình lại bài xích y, có lẽ là vì y đã cướp mất cơ duyên vốn thuộc về mình.

Từ đó cũng đủ chứng minh, phúc duyên của Tô Thần còn xa hơn mình, nếu không thì dựa vào đâu mà cướp được?

"Nữ Oa Đạo hữu hữu lễ!" Tô Thần nhìn Nữ Oa thánh khiết điển nhã, dung tục hoa quý, khuynh thành tuyệt thế, nội tâm thầm tán thán.

Theo đại thế Hồng Hoang, nàng lẽ ra có cơ hội trở thành Nhân Đạo Chi Chủ.

Nhưng vì bái nhập môn hạ Hồng Quân, trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, tự nhiên đã lỡ mất cơ duyên Nhân Đạo Chi Chủ.

Đương nhiên, Tô Thần nội tâm cũng rõ ràng.

Tất cả điều này là ý chí của Thiên Đạo.

Từ bố cục của mình tại Vu Tộc đã có thể nhìn ra, Nhân Đạo tuy rằng đã sớm đản sinh, nhưng chưa từng giác tỉnh ý chí, vẫn luôn bị Thiên Đạo chưởng khống.

Bất kỳ chủng tộc nào muốn được ý chí Nhân Đạo chiếu cố, đều là Thiên Đạo định đoạt.

Nữ Oa sáng tạo 'Nhân Tộc', chứng đạo thành Thánh, tất cả điều này cũng là bố cục của Thiên Đạo.

Với tư cách Thánh Mẫu Nhân Tộc, Thiên Đạo Thánh Nhân, càng

dễ chưởng khống ‘Nhân Đạo’, thêm vào một Thái Thanh Lão Tử lập Nhân Giáo, đó chẳng phải là bảo hiểm kép sao.

Sau khi Nhân Đạo giác tỉnh ý chí, tự nhiên không muốn cam chịu bị thao túng, Phong Thần Lượng Kiếp tương lai, chính là nhắm vào ‘Nhân Đạo’.

Trong mắt Tô Thần, trước khi Nhân Tộc đản sinh, mình bố cục trước cho Nữ Oa, thông qua nàng để đạt được sự công nhận của ‘Nhân Đạo’.

Tương lai tranh đoạt với Thiên Đạo, có thể liên thủ với Nhân Đạo, sẽ càng thuận lợi hơn.

“Tô Thần Đạo hữu, nghe huynh trưởng nói Ngài có tạo nghệ cực cao trong Âm Luật Đại Đạo, đã tổng kết ra ngũ âm ‘cung, thương, giác, trưng, vũ’, không biết Bần đạo có thể có diễm phúc, đích thân được nghe Ngài đàn tấu một khúc?” Nữ Oa với đôi mắt phượng đẹp đẽ nhìn về phía Tô Thần, mỉm cười nhẹ nhàng, phối hợp với dung nhan thánh khiết điển nhã, hoàn mỹ vô tì vết, tuyệt thế vô song của nàng, thực sự khiến người ta rung động.

Nhưng đối với Tô Thần mà nói, tuyệt sắc trước mặt có thể thưởng thức, nhưng tuyệt đối sẽ không mất trí.

“Vậy Đạo hữu có tài nghệ nào để Bần đạo chiêm ngưỡng chăng?” Nghe lời y nói, Nữ Oa hơi sững sờ.

Muốn nghe đối phương đàn khúc, mình lại phải trình diễn tài nghệ trước sao?

Nàng nghiêm túc suy nghĩ một chút, dường như mình ngoài tu luyện ra, không có sở trường đặc biệt nào khác.

“Thế này đi, Nữ Oa Đạo hữu, nếu nàng cảm thấy hứng thú, đợi sau ‘Bách Quả Thịnh Hội’ đến đạo trường của Bần đạo, Bần đạo đàn

cầm, nàng cao ca một khúc, như thế nào?" "Đề nghị này hay!" Chưa đợi Nữ Oa trả lời, Phục Hy đã lên tiếng khen ngợi.

Giao lưu Âm Luật Đại Đạo cùng nhau mới có ý nghĩa, không những có thể bồi dưỡng tình cảm, còn có thể tăng tiến tâm cảnh.

Đương nhiên quan trọng nhất là, Phục Hy cũng muốn nghe muội muội mình trổ tài ca hát, tiện thể thưởng thức Ngộ Đạo Thần Trà của Tô Thần!

"Được thôi." Nữ Oa thấy huynh trưởng mình đã nói như vậy, liền gật đầu đồng ý.

Cầu nguyệt phiếu, Tiểu Hổ Miêu bái tạ!

ORZ Đông Vương Công nhìn thấy Tô Thần cùng Phục Hy, Nữ Oa huynh muội nói cười phong sinh, thậm chí còn khiến Thiên Đạo Thánh Nhân tương lai này trổ tài ca hát, nội tâm không khỏi thầm khâm phục.

Chương 85

Rõ ràng trước đó đã suýt xé toạc mặt với Yêu Tộc, nhưng lại dựa vào mị lực nhân cách của bản thân mà cứng rắn thu phục Phục Hy.

Ngay cả hai huynh đệ Đế Tuấn, Thái Nhất tâm cao khí ngạo, cũng đối với y mà ưu ái, hết sức tôn trọng.

Thậm chí ngay cả Tổ Vu Hậu Thổ, cũng nguyện ý vì y mà đối địch với toàn bộ Tiên Đình của mình.

Mị lực nhân cách này, có thể nói là quán tuyệt Hồng Hoang!

Nghĩ đến đây, Đông Vương Công nội tâm thở dài một hơi, nếu y có được sự giúp đỡ của Tô Thần, hà cớ gì đại nghiệp không thành?. .....

Sau khi tất cả khách quý đã tề tựu, Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu tổ chức một buổi diễn thuyết đơn giản, hoan nghênh tất cả Đại Năng cường giả đến tham gia 'Bách Quả Thịnh Hội', sau đó lập tức hạ lệnh cho cung nga, lực sĩ, dâng lên quỳnh tương ngọc dịch và linh quả đỉnh cấp.

Từng quả 'Hoàng Trung Lý' tản mát vô tận Đại Đạo Đạo Vận được dâng lên chủ tọa, khiến tất cả Đại Năng có mặt nội tâm thầm kinh thán.

Một quả Hoàng Trung Lý, có thể khiến người ta đột phá Đại La Kim Tiên.

Loại Tiên Thiên Linh Căn đỉnh cấp như vậy, Hồng Hoang chỉ có một cây này!

Thái Thanh Lão Tử rất hân hỷ.

Y muốn dùng 'Hoàng Trung Lý' này làm nguyên liệu chính, xem

liệu có thể luyện chế ra ‘Cửu Chuyển Kim Đan’ hay không, để Đại Đạo của bản thân tiến thêm một bước.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thì ánh mắt đầy nhiệt vọng.

Khi linh quả được dâng lên, nhẹ nhàng gật đầu với Tây Vương Mẫu, liền thu lấy quả ‘Hoàng Trung Lý’ trước mặt.

Tây Phương vốn nổi danh nghèo khó.

Hai sư huynh đệ bọn họ trên Phân Bảo Nham đạt được không ít Tiên Thiên Linh Bảo, điều này mới tạm thời giải tỏa được phần nào cảnh khốn khó.

Nhưng vẫn cần nhiều Thiên Tài Địa Bảo, Linh Căn đỉnh cấp hơn để bồi dưỡng Thiên Kiêu Tây Phương, thực hiện sứ mệnh tạo phúc Tây Phương.

Các Đại Năng khác nhìn thấy Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đều đã thu ‘Hoàng Trung Lý’ vào, liền làm theo, đều cất kỹ Hoàng Trung Lý trước mặt mình.

Hoàng Trung Lý đối với tất cả Đại Năng đỉnh cấp mà nói, cùng lắm chỉ là thỏa mãn khẩu phúc mà thôi.

Nhưng nếu dùng vào mục đích khác, có lẽ có thể phát huy công hiệu không ngờ tới.

Bạch Miêu Miêu nhìn quả Hoàng Trung Lý vàng óng ánh, tản mát vô tận Đại Đạo Đạo Vận trước mắt, thần sắc tràn đầy ý động, nhưng thấy các Đại Năng khác đều đã thu lại, liền không nỡ ăn.

“Miêu Miêu, muốn ăn thì cứ ăn đi.” Tô Thần cười nhẹ vuốt đầu nàng, đưa quả Hoàng Trung Lý trước mặt mình đến bên miệng nàng.

“Đa tạ Chủ nhân!” Bạch Miêu Miêu há miệng nuốt vào, cảm nhận được hương thơm Đại Đạo nồng đậm, cùng vị ngọt lịm tràn đầy

khoang miệng, không kìm được khẽ lim dim hai mắt, lộ ra một tia say đắm.

Nữ Oa nhìn thấy cảnh tượng ấm áp này, ánh mắt nhìn Tô Thần thêm vài phần sáng rỡ.

Còn các Đại Năng Chuẩn Thánh khác thì hơi tò mò.

Tô Thần rõ ràng nói Bạch Miêu Miêu là muội muội của y, vậy nàng vừa rồi sao lại xưng hô 'Chủ nhân' với y?

Tiếp theo, mọi người chén chú chén anh, cụng ly đổi chén.

Toàn bộ đại điện Vương Mẫu vô cùng náo nhiệt, tràn ngập đủ loại tiếng cười thân thiện.

Các tiên tử tư thái yểu điệu, thanh lãnh vô tì vết uyển chuyển múa lượn ở trung tâm đại điện, cung nga lực sĩ qua lại không ngừng, dâng lên đủ loại trân tu mỹ vị, tiên tửu tuyệt thế.

Khi 'Bách Quả Thịnh Hội' hạ màn, tất cả mọi người nghiêm chỉnh nhìn về phía chủ tọa, chờ đợi chính hí lên sân khấu.

Đông Vương Công từ chủ vị đứng dậy.

"Chư vị Đạo hữu, 'Bách Quả Thịnh Hội' lần này ngoài việc phẩm thưởng linh quả ra, còn hy vọng có thể cho tất cả Đạo hữu một cơ hội luận đạo giao lưu." "Bản Đế với tư cách Tiên Đình Chi Chủ, may mắn tiên phong chém ra thiện ác nhị thi, vậy hôm nay cứ để Bản Đế giảng giải tâm đắc Trảm Thi một chút, hy vọng có thể khai mở cho tất cả Đạo hữu!" Thái độ của Đông Vương Công khiêm tốn, lòng dạ rộng lớn, khí độ phi phàm, một vẻ hùng tài đại lược. 'Bách Quả Thịnh Hội' lần này, y chuẩn bị vô tư chia sẻ tâm đắc Trảm Thi, hy vọng có thể kết thiện duyên với các Đại Năng, tiện thể thiết lập chính thống Hồng Hoang cho Tiên Đình của mình.

Đồng thời cũng mượn cơ hội này, thu hút tất cả Đại La Chưởng

Đạo giả gia nhập Tiên Đình.

Dù sao, trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang, chỉ có một mình y chém ra thiện ác nhị thi, là đệ nhất nhân Chuẩn Thánh danh xứng với thực hiện tại.

Hơn nữa, Tiên Đình là chính thống Hồng Hoang, nội tình hùng hậu.

Có khí vận, có Tiên Thiên Linh Bảo, có đủ sức hấp dẫn, có thể khiến những Đại La tán tu không đường đột phá chủ động gia nhập.

"Ong!" Theo Đông Vương Công cất lời giảng giải những gì mình thu được khi tu luyện đột phá, toàn bộ đại điện tràn ngập Thiếu Dương Đại Đạo vô tận, diễn hóa ra đủ loại dị tượng kinh người.

Y còn nhân cơ hội này, truyền thụ 《Trảm Tam Thi》 chi pháp cho tất cả cường giả Đại La, cao thủ Tiên Đình, thay Đạo Tổ Hồng Quân giành lấy một phần giáo hóa khí vận.

Tô Thần và Bạch Miêu Miêu sau này sẽ đi con đường cảm ngộ Đại Đạo pháp tắc chứng đạo Hỗn Nguyên, tuy rằng sẽ không đi 《Trảm Tam Thi》 chứng đạo chi pháp, nhưng cũng nhân cơ hội này tìm hiểu kỹ càng một phen, hấp thụ ưu điểm của nó, để dung hợp và ấn chứng 'Kỷ Đạo' của bản thân.

Tiếp theo, khi Đông Vương Công giảng giải việc mình chém ra ác thi, một đạo nhân áo đen từ trong thân thể y xuất hiện, tản mát sát khí và thị sát khí nồng đậm.

Từng màn kim qua thiết mã, thi sơn huyết hải.

Tất cả mọi người lúc này mới biết, Đông Vương Công có thể chém ra ác thi, rốt cuộc đã chém giết bao nhiêu sinh linh đối địch, cũng không trách trên thân y lại có nghiệp lực nồng đậm đến thế.

Nếu không phải y thân là Tiên Đế, được khí vận to lớn gia thân,

chỉ riêng nghiệp lực nồng đậm này, cũng đã khiến y khó mà tiến bộ, thậm chí thường xuyên gặp thiên khiển. ‘Chẳng lẽ, muốn chém ra ác thi, nhất định phải như Đông Vương Công mà đại sát lục, phóng đại ác niệm trong nội tâm, dùng đại nghị lực mà chém ra sao?’ Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Phục Hy và những người khác nhìn ra được điểm mấu chốt trong đó, rồi suy tư.

Trong 《Trảm Tam Thi》 chứng đạo chi pháp, Đại La muốn đột phá Chuẩn Thánh, cần chưởng khống một loại Đại Đạo pháp tắc đến cảnh giới viên mãn.

Khi có thể cảm ngộ ‘quy tắc Đại Đạo’, minh ngộ thiện niệm, ác niệm, chấp niệm tam niệm của bản thân, dùng Tiên Thiên Đại Đạo pháp tắc ẩn chứa trong Tiên Thiên Linh Bảo làm tái thể, chém ra một niệm làm thi.

Nói thì khá đơn giản.

Nhưng thực sự thao tác, nhất định phải minh ngộ chân lý thiện niệm, ác niệm, chấp niệm của bản thân, mới có thể chém ra thành công.

Đây cũng là lý do tại sao đã trải qua hơn một Nguyên Hội, ngay cả Tam Thanh, Nữ Oa, Minh Hà, Đế Tuấn, Trấn Nguyên Tử, những Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp này, cũng chưa chém ra được ác thi.

“Phụt!” Khi Đông Vương Công giảng giải kinh nghiệm đột phá kết thúc, dị tượng trong đại điện cũng bắt đầu từ từ biến mất.

Tất cả Đại Năng Chuẩn Thánh có mặt đều có thu hoạch, tự động chắp tay hành lễ bày tỏ lòng cảm tạ với Đông Vương Công.

Mà các cường giả Đại La trong đại điện, từng người một đều được lợi không nhỏ, tìm ra được mấu chốt để Trảm Thi đột phá Chuẩn Thánh, từ tận nội tâm đứng dậy hành lễ.

“Đa tạ Tiên Đế!” “Đa tạ Tiên Đế vô tư truyền thụ!” “Ngô nguyện gia nhập Tiên Đình, xin Tiên Đế thu lưu!” Không hề nghi ngờ, lòng dạ và khí phách của Đông Vương Công lần này đã thu phục không ít tán tu, sau đó cam tâm tình nguyện gia nhập Tiên Đình, làm tiền khu cho y.

“Ha ha!” “Tiên Đình có được sự gia nhập của chư vị Đạo hữu, thực sự là vinh hạnh của Bản Đế.” “Bản Đế tự đương tuân theo pháp chỉ của Đạo Tổ, cùng các ngươi tạo phúc Hồng Hoang, cùng chứng Đại Đạo!” Đông Vương Công lộ ra vẻ hào sảng và hân hỷ.

Có nhiều cường giả Đại La gia nhập như vậy, mục đích của ‘Bách Quả Thịnh Hội’ lần này cũng đã đạt được.

“Chư vị Đạo hữu, lần này có được cơ hội khó khăn, chi bằng chúng ta cùng nhau tế xuất Đại Đạo Khánh Vân của bản thân, cùng nhau ấn chứng giao lưu các cảm ngộ Đại Đạo của mỗi người, như thế nào?” Thái Thanh Lão Tử đứng dậy, chủ động đề nghị.

Dùng Đại Đạo Khánh Vân của bản thân để ấn chứng và giao lưu các cảm ngộ Đại Đạo của mỗi người, điều này vẫn có sự khác biệt lớn so với luận đạo thực sự, sẽ không để người khác biết được nội tình chân chính của mình, thích hợp cho nhiều loại Đại Đạo tương hỗ ấn chứng giao lưu.

“Hay!” “Có thể giao lưu với tất cả Đạo hữu, thực sự là vinh hạnh của Bần đạo.” “Đúng vậy!

Đúng vậy, đề nghị của Thái Thanh Đạo hữu cực kỳ hay!” Tất cả Đại Năng đều đồng ý.

Điều này khiến không ít cường giả Đại La cảm thấy vô cùng vinh dự.

Có tư cách tại chỗ cảm ngộ Đại Đạo truyền thừa của tất cả Đại Năng, đối với bản thân có lợi ích cực lớn.

“Vậy thì cứ để Bần đạo bắt đầu đi!” Thái Thanh Lão Tử nói xong, thôi động tế xuất Đại Đạo Khánh Vân của mình, là một viên kim đan như mặt trời rực lửa, tản mát vô tận Đan Đạo pháp tắc Đạo Vận nồng đậm.

“Đằng!” “Hoa!” Tiếp theo, Nguyên Thủy, Thông Thiên lần lượt thôi động tế xuất Đại Đạo Khánh Vân của mình, chiếu rọi trên không trung đại điện, tản mát ra ‘Khí Đạo quy tắc’ chi lực và ‘Kiếm Đạo quy tắc’ chi lực nồng đậm.

Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu, Nữ Oa, Phục Hy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Thường Hi, Hi Hòa, những Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp này, lần lượt tế xuất Đại Đạo Khánh Vân của mình, giao thoa cùng các Đại Năng.

Trong khoảnh khắc, tử khí đông lai ức vạn dặm, hà quang vạn đạo nhuộm chư thiên.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Các loại Đại Đạo dị tượng tuần tự hiển hóa mà ra, khiến vô số người kinh thán không ngớt.

Đồng thời, khi các Đại Năng cảm ngộ Đạo truyền thừa của các Đại Năng Chuẩn Thánh khác, ánh mắt không khỏi nhìn về phía Tô Thần, lộ ra một tia tò mò và mong chờ.

Trong lòng bọn họ đều rất rõ.

Truyền thừa của Tô Thần là ‘Luân Hồi Đại Đạo’, và ở Đại La hậu kỳ đã có thể cảm ngộ và dẫn dắt ‘quy tắc sức mạnh’, vậy Luân Hồi Đại Đạo của y, ẩn chứa bao nhiêu thần bí đây?

“Ong!” Khoảnh khắc tiếp theo, Tô Thần thôi động tế xuất Đại Đạo Khánh Vân của mình, là một tôn Đại Đạo Thần Luân màu tím, tản mát vô biên Luân Hồi Đại Đạo chi lực, ngưng tụ ra từng luồng

‘quy tắc’ chí cao vô thượng.

Nhìn thấy cảnh này, tất cả mọi người thầm kinh hãi.

Bởi vì, ‘quy tắc sức mạnh’ mà Tô Thần cảm ngộ được, đã không kém cạnh Chuẩn Thánh của bản thân họ!

Bạch Miêu Miêu nhìn thấy Chủ nhân tế xuất Đại Đạo Khánh Vân, cũng nhanh chóng làm theo, Đại Đạo Khánh Vân của nàng là một con Thôn Thiên Bạch Hổ, tản mát Thôn Phệ Đại Đạo chí cường vô địch.

“Phụt!” Nhìn thấy cảnh này, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai sư huynh đệ đột nhiên co rút đồng tử.

Bọn họ cuối cùng cũng nhìn rõ nội tình của Bạch Miêu Miêu, lại là Bạch Hổ Hoàng giả, Thần Thú thượng cổ của Tây Phương mình!

Khoảnh khắc này, nội tâm hai người gần như ứa máu.

Phải biết rằng, với tư cách Thần Thú Tây Phương, Bạch Miêu Miêu bẩm sinh mang khí vận phi phàm.

Tương lai nếu hai sư huynh đệ bọn họ muốn chấn hưng Tây Phương, nàng sẽ là một trợ lực cực lớn.

Nhưng giờ đây, Bạch Miêu Miêu đã nhận Tô Thần làm chủ rồi! ‘Chẳng lẽ, khi lần đầu tiên gặp Tô Thần, sở dĩ mình cảm thấy mất đi một cơ duyên quan trọng, chính là Thần Thú Bạch Hổ trước mắt này ư?’ Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người nhìn nhau, ánh mắt tràn đầy sự không cam lòng và hối hận nồng đậm.

Nếu biết trước như vậy, ban đầu nói gì cũng phải cướp Thần Thú Bạch Hổ về.

Giờ thì hay rồi, Tô Thần đã hoàn toàn trưởng thành, thực lực không kém cạnh sư huynh đệ bọn họ, thậm chí y còn có Vu Tộc làm chỗ dựa, ai dám tùy tiện manh động?

Chưa kể, Bạch Miêu Miêu giờ đã là một cường giả Đại La trung kỳ, nàng có suy nghĩ của riêng mình, bất kỳ ai cũng không thể dễ dàng thay đổi.

"Ong!" Các Đại Năng Chuẩn Thánh, Đại La Chưởng Đạo giả, Đại Đạo Khánh Vân giao thoa lẫn nhau, bùng phát ra vô số Đại Đạo Thần Quang, diễn hóa ra vô số dị tượng khủng bố.

Khai thiên tích địa.

Chương 86

Âm Dương sơ phân.

Đan Đạo vô cực.

Kiếm Đạo thương khung.

Lục Đạo Luân Hồi.

Tạo Hóa vô lượng.

Tô Thần cảm ngộ Đại Đạo Tạo Hóa của Nữ Oa, cùng với những gì mình chưởng khống tương hỗ ấn chứng, đối với cảm ngộ Tạo Hóa Đại Đạo cấp tốc tăng vọt.

Đan Đạo của Thái Thanh Lão Tử, Khí Đạo của Nguyên Thủy, Kiếm Đạo của Thông Thiên, Sát Lục Chi Đạo của Minh Hà, Mộng Chi Đại Đạo của Tiếp Dẫn, Bồ Đề Ngộ Đạo của Chuẩn Đề...

Thu hoạch lần này, thực sự là quá lớn, quá lớn rồi.

Tương tự, các cường giả Đại Năng đỉnh cấp khác, sau khi cảm nhận được Luân Hồi Đại Đạo của Tô Thần, từng người một cũng chấn động kinh hãi, được lợi không nhỏ.

Đánh thưởng và tăng chương, cảm ơn tất cả các Đại Lão đã ủng hộ, lần nữa cầu nguyệt phiếu!~ Ba nghìn năm thoắt cái trôi qua.

Giao lưu luận đạo kết thúc.

Các loại Đại Đạo dị tượng trình hiện trong đại điện Vương Mẫu bắt đầu từ từ biến mất.

"Hống!" Chỉ thấy Đại Đạo Khánh Vân 'Thôn Thiên Bạch Hổ' của Bạch Miêu Miêu, bùng phát tiếng hổ gầm Đại Đạo khủng bố, khiến tất cả Đại Năng Chuẩn Thánh, cường giả Đại La có mặt nội tâm đều

chấn động. ‘Không hổ là Bạch Hổ Hoàng giả, Thần Thú thượng cổ, tiềm lực này thực sự khủng bố!’ Bạch Miêu Miêu một hơi đột phá Đại La hậu kỳ.

Thôn Phệ Đại Đạo khủng bố tràn ngập toàn bộ đại điện, thậm chí còn ẩn ẩn dẫn xuất một luồng ‘quy tắc sức mạnh’ thần thánh vĩ ngạn!

Tất cả mọi người không khỏi nhìn về phía Tô Thần, từng ánh mắt tràn đầy sự ngưỡng mộ.

Chủ nhân nghịch thiên như vậy, sủng vật cũng đồng dạng như vậy!

Trước đó Tô Thần giới thiệu Bạch Miêu Miêu là muội muội của y, nhưng nàng lại xưng hô Tô Thần là Chủ nhân, tất cả Đại Năng sau khi nhìn rõ nội tình chân chính của Bạch Miêu Miêu, lúc này mới hiểu rõ nguyên do trong đó.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người nhìn thấy tiềm lực khủng bố của Bạch Miêu Miêu, nội tâm càng thêm ứa máu.

Vốn dĩ là Thánh Thú hộ mệnh của Tây Phương mình, giờ lại đi theo Tô Thần, hại hai sư huynh đệ bọn họ lại bỏ lỡ một trợ lực cực lớn.

Cho dù nội tâm có bi thống không cam lòng đến mấy, hai sư huynh đệ bọn họ cũng không dám xé toạc mặt với Tô Thần, càng không dám cường đoạt Bạch Miêu Miêu về Tây Phương.

“Chúc mừng Bạch Đạo hữu!” “Chúc mừng Bạch Đạo hữu!” Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân hướng về phía Bạch Miêu Miêu cung hạ.

“Chúc mừng Bạch Đạo hữu!” Nữ Oa mỉm cười nhìn tới, ánh mắt dừng lại trên người Tô Thần và Bạch Miêu Miêu.

“Đa tạ chư vị!” “Nếu không có cơ hội được giao lưu luận đạo với chư vị Đạo hữu, Bần đạo cũng tuyệt đối sẽ không đột phá dễ dàng

như vậy!" Bạch Miêu Miêu mỉm cười gật đầu đáp lễ, bày tỏ lòng cảm tạ với tất cả Đại Năng có mặt.

Nàng nhìn như phấn điêu ngọc trác, mềm mại đáng yêu, giống như một tiểu thị đồng, tiểu cô nương, nhưng cử chỉ lạc lạc đại phương, khiến người ta có hảo cảm.

Trong toàn bộ đại điện Vương Mẫu, số cường giả Đại La đột phá có đến gần mười người, có thể thấy thu hoạch từ cuộc luận đạo giao lưu lần này lớn đến mức nào.

Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Minh Hà và các Đại Năng Chuẩn Thánh khác.

Bọn họ thông qua cảm ngộ 'Đạo' truyền thừa của người khác, từng người một cũng được lợi không nhỏ, đặc biệt là đối với 'Luân Hồi Đại Đạo' của Tô Thần tràn đầy tán thán.

Luân Hồi Đại Đạo ẩn chứa thời gian, không gian, vận mệnh, âm dương, sinh tử, ngũ hành, vân vân, cho dù chỉ cảm ngộ được phần lông da, đối với việc ấn chứng Đại Đạo của bọn họ cũng vô cùng có lợi.

"Lần 'Bách Quả Thịnh Hội' này viên mãn kết thúc, Bản Đế (Bần đạo) tại đây cảm tạ chư vị Đạo hữu!" Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu hướng về phía mọi người hành lễ bày tỏ lòng cảm tạ.

"Cảm tạ hai vị Đạo hữu!" "Cảm tạ hai vị Đạo hữu!" "Cảm tạ Tiên Đế, cảm tạ Tây Vương Mẫu Nương Nương!" Tất cả khách quý cũng đáp lễ bày tỏ lòng cảm tạ với hai vị chủ nhân.

Bất kể là việc Đông Vương Công vô tư truyền thụ kinh nghiệm Trảm Thi đột phá, hay việc các cường giả Đại Năng có mặt cùng nhau luận đạo giao lưu, cơ hội này đều do Tiên Đình cung cấp.

Cả về tình và về lý, tất cả khách quý đều phải chịu ân tình.

“Chư vị Đạo hữu, đến đây từ biệt!” “Thiện!” “Lần sau gặp lại!” Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Minh Hà và những người khác từ biệt xong, rời khỏi Phương Trượng Tiên Đảo, liền sử dụng thần thông vượt qua thời không duy độ mà đi.

“Bần đạo Ngao Quảng, kính chào Tô Thần Đạo hữu, kính chào Bạch Miêu Miêu Đạo hữu!” Ngao Quảng vẫn luôn chờ đợi đã lâu, cuối cùng cũng tìm được cơ hội, đợi được hai người sắp rời đi tại cửa đại điện.

“Kính chào Ngao Quảng Đạo hữu!” Tô Thần đáp lễ, dùng ánh mắt hơi tò mò nhìn hắn.

Mình chỉ có tình cũ với Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận, với Đông Hải Long Vương này lại không hề có chút giao tình nào.

“Tô Thần Đạo hữu, Tam đệ từng kể về Ngài với tiểu long, nên tiểu long đặc biệt đến chào hỏi.” Ngao Quảng không trực tiếp mời, mà là trước tiên làm quen rồi từ từ tính sau.

“Thiện!” Tô Thần nhẹ nhàng gật đầu chào hỏi, hàn huyên vài câu, liền nắm tay nhỏ của Bạch Miêu Miêu bước ra khỏi đại điện.

Phục Hy, Nữ Oa, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân bốn người nhìn thấy y đi ra, liền chào Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu, cùng Tô Thần rời khỏi Đông Hải.

Bọn họ trước đó đã hẹn nhau đến Luân Hồi Sơn, để Tô Thần đàn tấu, Nữ Oa cao ca.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đương nhiên không muốn bỏ lỡ cơ hội này.

Đương nhiên, quan trọng hơn là, Hồng Vân cảm thấy Côn Bằng quá cực đoan, không muốn xảy ra xung đột với y.

Từ khi hắn có được Hồng Mông Tử Khí, Chí Bảo thành Thánh

cuối cùng, có vô số người đều thầm để ý, Côn Bằng cũng coi hắn là cừu địch, đổ lỗi việc mất đi cơ duyên thành Thánh cho việc hắn nhường chỗ ngồi. .....

Luân Hồi Sơn.

Tô Thần, Bạch Miêu Miêu, Phục Hy, Nữ Oa, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân sáu người vừa nói cười vừa giáng lâm.

Từng luồng cầm âm và tiếng chuông mỹ diệu, hoan khoái vang lên.

Tiếng chuông và cầm âm giao thoa, lúc cao vút như núi non, lúc vui tươi như thủ thỉ, lúc sảng khoái như nước chảy, lúc bình lặng như đồng bằng, lúc hùng tráng như thiên lôi cuộn trào, lúc uyển chuyển du dương, lúc duy mỹ như cầu vồng.

Từng luồng Âm Luật Đại Đạo dưới sự dẫn dắt của cầm âm và tiếng chuông, diễn hóa ra từng bức họa cuộn duy mỹ hoan khoái.

Có trăm chim về tổ, có vạn hoa đua nở, khoe sắc tranh tài, có tinh không hạo hãn, có nước chảy róc rách, có khắp trời cùng vui, có vạn ngựa phi nhanh...

Nữ Oa nghe thấy âm luật mỹ diệu này, nhìn thấy bức họa cuộn duy mỹ hiển hóa trên không trung, đôi mắt phượng đẹp đẽ đột nhiên sáng bừng.

Phục Hy nhắm hai mắt, cảm ngộ Âm Luật Đại Đạo khác biệt này, khóe miệng hơi nhếch lên, lộ ra vẻ say đắm thưởng thức.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lần thứ hai đến đạo trường của Tô Thần, bọn họ kinh hãi phát hiện, âm luật mỹ diệu này khiến người ta tâm tình thư thái, thậm chí bất chợt say đắm đắm mình dưới Đại Đạo Âm Phù.

Thực sự quá đỗi hưởng thụ!

“Hoa!” Đại trận phòng hộ khai mở.

Tiên nhạc từng trận, hà quang vạn trượng.

Kim quang vạn đạo cuộn hồng nghê, thụy khí ngàn dải phun tử vụ.

Chỉ thấy Luân Hồi Sơn tường vân liên miên thành biển, linh khí nồng đậm thành mưa, từng tòa cung điện nguy nga hùng vĩ sừng sững giữa mây mù trên chủ phong.

Linh tinh ngọc tủy lưu ly làm ngói, Tiên Thiên Canh Kim và ngọc bảo thạch làm cột, quỳnh lâu ngọc vũ nối liền trùng điệp, tiên điện dao đài san sát.

Đinh vàng ngọc quý, cầu vồng bắc cầu, chim quý múa quanh cửa lớn.

Ngay cả với tâm tính của Phục Hy và Nữ Oa, khi lần đầu tiên nhìn thấy Luân Hồi Sơn này, cũng không khỏi thầm kinh thán.

Một đạo trường Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp thật là tuyệt diệu!

“Kính chào Lão sư!” “Kính chào Lão gia!” “Kính chào Lão gia!” Đại Lữ, Nguyên Nhất, Ngao Thăng ba người cung kính nghênh đón ở cửa đại điện.

Đáng nói là, Ngao Thăng hơn một nghìn năm trước đã thuận lợi đột phá Thái Ất Kim Tiên, tiến hóa thành Ngũ Trảo Kim Long, đồng thời cũng hóa hình thành một tiểu chính thái thần hồng xỉ bạch (môi đỏ răng trắng) chừng năm sáu tuổi.

Hắn cố ý làm vậy theo hình dáng ngoại hình của Bạch Miêu Miêu.

Nội tâm hắn nghĩ mình nhỏ hơn nàng, vị cô nãi nãi này sau này hẳn sẽ đối tốt với mình hơn chăng?

“Tô Thần Đạo hữu, vị Tiên Thiên Thần Thai Thánh Âm Luật này là đệ tử của Ngài ư?” Ánh mắt Phục Hy dừng lại trên người Đại Lữ, tràn đầy vẻ kinh thán và thưởng thức.

“Cũng đúng.” “Trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang, chỉ có Ngài mới có tư cách giáo đạo cho hắn Âm Luật Đại Đạo chân chính!” Vừa rồi nghe Đại Lữ dùng Hồng Chung cổ tranh đàn tấu khúc nhạc, Phục Hy sâu sắc biết tiềm lực của hắn trong Âm Luật Đại Đạo khủng bố đến mức nào.

Nếu mình không chuyển sang tu luyện Đại Đạo thôi diễn, có lẽ vẫn có thể chỉ điểm Đại Lữ trong Âm Luật Đại Đạo.

Nhưng bây giờ, toàn bộ Hồng Hoang chỉ có Tô Thần, mới có tư cách này.

“Kính chào chư vị Tiền bối!” “Kính chào chư vị Tiền bối!” Đại Lữ, Nguyên Nhất, Ngao Thăng cung kính hành lễ với mọi người.

Tiếp theo, Tô Thần dẫn mọi người đến khu vực nghỉ dưỡng, giải trí với phong cảnh tú lệ, y sơn bàng thủy.

Nguyên Nhất và Ngao Thăng lập tức dâng lên đủ loại Tiên Thiên Linh Quả, quỳnh tương ngọc dịch.

Đại Lữ ngồi khoanh chân trên cầu vồng mộng ảo, gõ Hồng Chung, đàn cổ tranh, các loại âm phù mỹ diệu từng tiếng lọt vào tai, khiến người ta tâm khoáng thần di.

“Lão gia, Tiên Thiên Hầu Nhi Tửu Ngài muốn đã đến!” Lục Nhĩ Mi Hầu dẫn theo một bạch viên, cung kính dâng lên vài vò mỹ tửu.

Bạch viên tên là Bạch Thương (Shang), là Thiên Kiêu tuyệt thế sinh ra sau mấy chục vạn năm của tộc Bạch Viên.

Hắn truyền thừa là Tửu Chi Đại Đạo, từ khi đản sinh đã được Bạch Miêu Miêu tận tâm điều giáo, sau đó theo Lục Nhĩ chăm sóc

Linh Căn, làm quen với thuộc tính linh quả, để ủ các loại linh tửu cho Tô Thần.

"Phụt!" Khi Phục Hy và Nữ Oa nhìn thấy Lục Nhĩ, hai mắt hơi co rút.

Bọn họ làm sao cũng không ngờ, Lục Nhĩ bị Sư tôn (Đạo Tổ) tự mình giáng pháp chỉ trừng phạt, vậy mà lại được Tô Thần thu làm đồng tử, việc này chẳng phải quá to gan sao?

"Chư vị Đạo hữu, chúng ta tiên phong cạn vài chén rượu nhỏ, rồi hãy nghe Bần đạo đàn tấu khúc nhạc, như thế nào?" "Thiện!" Phục Hy, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân nhẹ nhàng gật đầu.

Nữ Oa ánh mắt vẫn nhìn Tô Thần, nội tâm có chút không tự nhiên.

Bởi vì, Tô Thần đàn nhạc, mình chẳng phải phải cao ca một khúc sao?

Quan trọng là mình không biết hát!

"Rượu ngon!" Uống một chén Tiên Thiên Hầu Nhi Tửu xong, Phục Hy trực tiếp khen ngợi.

"Phục Hy Đạo hữu, Tiên Thiên Hầu Nhi Tửu này tuy ngon, nhưng so với 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu' do Tô Thần Đạo hữu ủ, sự chênh lệch thực sự quá lớn." Hồng Vân đã từng uống 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu', đến tận bây giờ vẫn còn nhớ như in.

"Ồ?" Ánh mắt Phục Hy dừng lại trên người Tô Thần, hơi có chút không hiểu.

Chương 87

Với khí độ mà y thể hiện, chẳng lẽ ngay cả một vò rượu cũng không nỡ cho huynh muội mình uống sao?

"Đạo hữu, 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu' những năm này đã được Ngô tiêu hao hết, những vò vừa mới ủ vẫn chưa thực sự thành thục." "Thì ra là vậy!" Nghe lời Tô Thần nói, Phục Hy nhẹ nhàng gật đầu, nội tâm càng thêm để ý đến 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu' của Tô Thần.

Hắn từng được Đông Hoàng Thái Nhất tặng một viên Ngộ Đạo Thần Trà, chính là xuất từ tay Tô Thần.

Mà 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu' này, chắc hẳn Ngộ Đạo Thần Trà là một trong những nguyên liệu chính chăng?

Trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang, dùng Linh Căn Ngộ Đạo đỉnh cấp để ủ rượu, khắp thiên hạ cũng chỉ có một mình Tô Thần mà thôi!

Cạn chén xong, không khí mọi người đang nồng đậm.

Tô Thần một bước vọt lên giữa không trung, lấy ra một cây cổ tranh tự chế, Đại Lữ thì lấy ra một cây tỳ bà, gõ Hồng Chung phối hợp với Lão sư đàn tấu.

Khúc nhạc này là 《Đại Địa Khúc》 do Tô Thần tự mình sáng tác.

Nó dung hợp Luân Hồi Đại Đạo và Đại Địa Chi Đạo, có thể khiến vạn linh Hồng Hoang cảm ngộ sự nhân ái vô tư, hậu đức tải vật của Đại Địa.

"Tranh!" "Đông!" "Ong!" Theo từng âm phù mỹ diệu được đàn tấu ra, trên toàn bộ Luân Hồi Sơn diễn hóa ra dị tượng hùng vĩ: Bàn Cổ thân hóa vạn vật, Lục Đạo Luân Hồi, hậu đức tải vật.

Phục Hy, Nữ Oa, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân nhẹ nhàng nhắm

hai mắt, cảm ngộ sự nhân ái vô tư, dưỡng dục vạn linh, hậu đức tải vật của Đại Địa Chi Đạo lúc này.

Đồng thời, núi sông, hoa cỏ, tre đá đều cùng cộng chấn cộng minh, tề tựu hoan hô.

"Nữ Oa Đạo hữu, sao không cao ca một khúc?" Nghe Tô Thần dùng Âm Luật Chi Đạo truyền âm, Nữ Oa dường như bị dẫn dắt đến thế giới Âm Luật Đại Đạo, không kìm được một bước vọt lên.

Nàng như một Thánh Mẫu thánh khiết nhân ái, điển nhã nhu hòa, tản mát vô tận ôn nhu và từ ái.

"Y!" "Yêu!" "Ô!" Dưới sự dẫn dắt của các âm phù, Nữ Oa quên đi sự thẹn thùng và lo lắng trong nội tâm, trình diễn giọng hát hoàn mỹ của mình, khiến người ta hoàn toàn chìm đắm trong thế giới Âm Luật Đại Đạo.

Phục Hy khẽ mở hai mắt, nhìn thấy thân ảnh muội muội phong tư tuyệt thế, hoàn mỹ vô tì vết giữa không trung, nội tâm đột nhiên có một cảm giác tương phản cực kỳ mạnh mẽ.

Đây thực sự là muội muội một lòng hướng Đạo khổ tu của mình sao?

Nữ Oa từ khi đản sinh linh thức đến nay, thường xuyên luận đạo cùng huynh trưởng Phục Hy, đối với Âm Luật Đại Đạo mà y truyền thừa có thể nói là vô cùng thấu hiểu.

Tô Thần tự mình đàn tấu 《Đại Địa Khúc》.

Âm Luật thần linh Đại Lữ dùng hồng chung, tỳ bà làm nhạc đệm, lấy Âm Luật Đại Đạo diễn hóa ra Đại Địa Chi Đạo với tình yêu thương nhân ái vô tư, đức dày nâng vạn vật, khiến Nữ Oa cảm ngộ rất sâu.

Nàng, với tư cách là Nhân tộc Thánh Mẫu trong tương lai, cũng có

một trái tim nhân ái.

Vì lẽ đó, dưới sự dẫn dắt của Tô Thần, nàng cất cao giọng hát, dung nhập Tạo Hóa Đại Đạo của bản thân vào khúc 《Đại Địa Khúc》 này.

Trong khoảnh khắc, toàn bộ thiên địa cuồn cuộn dũng mãnh tới vô vàn pháp tắc chi lực của Tạo Hóa Đại Đạo, cùng với Luân Hồi Đại Đạo và Đại Địa Chi Đạo dung nhập vào nhau, diễn hóa ra một thiên địa dị tượng càng thêm chấn động.

Một vị nữ thần nhân ái vô song tạo hóa vạn vật, một vị Luân Hồi Chi Chủ chưởng khống luân hồi sinh tử của vạn linh, cùng nhau khai sáng một thế giới tràn đầy hy vọng.

"Tranh!" Phục Hy bay vút lên, tế xuất bạn sinh chí bảo Phục Hy Cầm, lấy Âm Luật Đại Đạo và Thôi Diễn Đại Đạo của bản thân, đệm tấu cho 《Đại Địa Khúc》 của Tô Thần, dung nhập vào đó.

Các dị tượng giữa thiên địa ngày càng nhiều, thế giới được kiến tạo cũng ngày càng hoàn thiện.

Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân từ từ nhắm mắt, cảm ngộ Đại Địa Chi Đạo, rơi vào 'Ngộ Đạo Chi Cảnh'.

Bạch Miêu Miêu, Nguyên Nhất, Ngao Thăng, Lục Nhĩ, Dạ Oanh buông bỏ mọi việc trong tay, lần lượt khoanh chân ngồi xuống, cảm ngộ cơ duyên hiếm có lúc này.

Khi Tô Thần cảm nhận Nữ Oa đã dung nhập Tạo Hóa Đại Đạo của bản thân vào 《Đại Địa Khúc》 của mình, y đặc biệt dẫn dắt nàng tạo hóa vạn linh, mở đường cho việc sáng tạo Nhân tộc trong tương lai.

Với tư cách là Nhân tộc Thánh Mẫu, Nữ Oa có tư cách trở thành Nhân Đạo Chi Chủ.

Nhưng vì Thiên Đạo chưởng khống Nhân Đạo, nhất định phải để nàng thành Thiên Đạo Thánh Nhân, mới có thể sáng tạo Nhân tộc để thức tỉnh ý chí Nhân Đạo.

Trong khoảng thời gian này, vẫn còn rất nhiều dư địa để thao tác bố cục.

Chỉ cần Nữ Oa không cam chịu sự thao túng của Thiên Đạo, nàng hoàn toàn có thể liên hợp Địa Đạo phản kháng, tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị, để trở thành Nhân Đạo Chi Chủ.

Đương nhiên, muốn đạt được kết cục như vậy, thực sự là quá khó khăn.

Với sự chưởng khống của Thiên Đạo đối với thế giới Hồng Hoang, cộng thêm Hồng Quân, vị Huyền Môn Chi Tổ này, muốn thoát khỏi hai đạo ràng buộc đó, nhất định phải bố cục chu đáo mới có một tia hy vọng.

Trong đó điểm mấu chốt nhất, chính là 'Nhân tộc' trong tương lai, kẻ sẽ bẩm thụ khí vận Nhân Đạo, thức tỉnh ý chí Nhân Đạo!

Tô Thần, với tư cách là Địa Đạo Luân Hồi Chi Chủ, chưởng khống luân hồi sinh tử của vạn linh, đồng thời còn sở hữu Cửu Thiên Tức Nhưỡng và Tam Quang Thần Thủy để tạo nhân!

Chỉ cần Nữ Oa toàn lực phối hợp, dựa vào những lá bài tẩy của Tô Thần cùng với bố cục nhìn xa trông rộng đối với đại thế, hoàn toàn có thể nắm bắt tia hy vọng này!

Ba trăm năm thoáng chốc trôi qua.

Khi các dị tượng giữa thiên địa dần dần tiêu biến, âm phù cũng chậm rãi tiêu tán.

Nữ Oa rơi vào một loại 'Ngộ Đạo Chi Cảnh' huyền diệu khôn cùng, toàn thân nàng bao phủ bởi đạo vận của Tạo Hóa Đại Đạo vô

cùng tinh thuần.

Những hình ảnh Hồng Hoang vạn tộc mà nàng từng thấy, tuần hoàn hiện ra trong não hải.

Lúc này khắc này, Nữ Oa phúc chí tâm linh, cảm thấy Hồng Hoang vạn linh vạn tộc này, dường như thiếu đi một tộc cực kỳ quan trọng.

Mà sứ mệnh của nàng, chính là nằm ở trên tộc đó!

"Bạt!" Thoáng chốc, nàng mở bừng hai mắt.

Đôi mắt phượng đẹp đẽ sáng lạ thường, phản chiếu dị tượng của vạn vật vạn linh.

Sau khi cùng Tô Thần diễn hóa thế giới hy vọng hoàn toàn mới này, nội tâm nàng có một trực giác vô cùng mãnh liệt, rằng chỉ có hợp tác với y, mới có thể thực sự tạo ra thế giới tràn đầy hy vọng này! 'Đạo của ta, lại có liên quan đến Tô Thần ư?' Nữ Oa nhìn về phía Tô Thần giữa không trung, thấy y bị thất thải tường vân bao phủ, toàn thân phảng phất như được phủ một tầng đại đạo kim quang, khắc sâu vào đáy lòng.

"Thật là một khúc 《Đại Địa Khúc》 tuyệt diệu, hiếm có mấy khi nghe được trên thế gian này!" Phục Hy thu lại bạn sinh Linh Bảo Phục Hy Cầm của mình, nhìn muội muội cười cảm thán.

Thông qua lần dung nhập này, y đối với sự cảm ngộ đại địa tiến thêm một tầng, đối với sự chưởng khống Âm Luật Đại Đạo cũng tinh tiến vô số phần.

Cũng vậy, người thụ ích sâu sắc nhất, không ai khác ngoài Trấn Nguyên Tử, người sở hữu bạn sinh chí bảo Địa Thư.

Y là Địa Đạo Khâm Định Thánh Nhân, do bản nguyên Nhân Sâm Quả và Tiên Thiên Mậu Thổ hóa thành, cũng là tồn tại then chốt chưởng khống Hồng Hoang đại địa trong tương lai!

Thông qua cảm ngộ 《Đại Địa Khúc》, y không những đối với truyền thừa đại đạo của bản thân tiến thêm một tầng, đồng thời còn ẩn ẩn cảm ngộ ra sứ mệnh của mình.

"Đa tạ chư vị đạo hữu!" Trấn Nguyên Tử từ tận đáy lòng hướng về Tô Thần, Nữ Oa, Phục Hy, Đại Lữ đang ở giữa không trung mà hành một lễ.

Đại Lữ vội vàng nghiêng người, cung kính đáp lễ.

Y tuy nói là Tiên Thiên Thần Thai Thánh, nhưng do chưa đột phá Đại La Kim Tiên, chưa trở thành Chưởng Đạo Giả, căn bản không thể chịu nổi một vị Chuẩn Thánh Đại Năng hành lễ.

Nếu không, sẽ chiết tổn khí vận của bản thân y.

"Là ngô mạo muội rồi." Trấn Nguyên Tử thấy vậy, từ thức hải không gian tế xuất một quả Nhân Sâm Quả đời đầu, cùng một đoàn Tiên Thiên Mậu Thổ tinh hoa, dùng thần thông đưa đến trước mặt Đại Lữ.

Nhân Sâm Quả đời đầu có thể tăng cường đại phúc độ bản nguyên của người dùng, hiện giờ y chỉ còn chưa tới hai mươi quả, mỗi quả đều vô cùng trân quý.

"Đa tạ tiền bối!" Nhận được một quả Nhân Sâm Quả đời đầu, nội tâm Đại Lữ tràn đầy hoan hỉ.

Y rất rõ ràng, chỉ cần mình phục dụng, thêm vào thiên tài địa bảo mà Lão sư tặng, đợi đến khi đột phá Đại La, nhất định có thể củng cố đạo cơ của mình đến cực hạn!

Lúc này khắc này, Tô Thần nhìn thấy ánh mắt sâu sắc của Nữ Oa, biết rằng sự dẫn dắt của mình cuối cùng cũng bắt đầu đâm rễ nảy mầm.

Chỉ cần Nữ Oa tương lai Tạo Nhân Thành Thánh, nàng nhất định

sẽ minh ngộ sứ mệnh của bản thân, đến lúc đó liệu nàng còn cam tâm làm một Thiên Đạo Thánh Nhân nữa không?

"Chư vị đạo hữu, xin mời phẩm trà." Bạch Miêu Miêu tỉnh ngộ sau đó, theo lời phân phó của Chủ nhân, dùng Sơn Hà Đỉnh đun sôi Tam Quang Thần Thủy, rồi chế Ngộ Đạo Thần Trà với sơn hà vĩ lực chứa trong đó.

Phục Hy và Nữ Oa chứng kiến cảnh này, hai mắt lóe lên một tia chấn động mãnh liệt.

Dùng thần thủy đệ nhất Hồng Hoang để pha trà, e rằng cũng chỉ có y mới có đại thủ bút như vậy mà thôi?

"Mời!" Bạch Miêu Miêu châm đầy sáu chén Ngộ Đạo Thần Trà, lần lượt mời Chủ nhân, Phục Hy, Nữ Oa, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân thưởng thức.

"Đa tạ đạo hữu thịnh tình khoản đãi!" Phục Hy mỉm cười hành lễ với Tô Thần.

Y rất rõ ràng, tất cả mọi người vừa cảm ngộ Đại Địa Chi Đạo hàm chứa trong 《Đại Địa Khúc》, lại uống Ngộ Đạo Thần Trà này để cảm ngộ và tiêu hóa đại đạo, có thể phát huy công hiệu đến tối đa.

"Đạo hữu khách khí rồi!" Tô Thần nhẹ nhàng phất tay, nâng chén trà tiên khí lên gật đầu ra hiệu.

Phục Hy, Nữ Oa, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân đều là những Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp đáng kết giao, đối với bố cục tương lai của Tô Thần cũng có tác dụng cực kỳ quan trọng, không cần phải keo kiệt với họ.

"Ong!" Khi Phục Hy và Nữ Oa uống Ngộ Đạo Thần Trà xong, liền trực tiếp tiến vào 'Ngộ Đạo Chi Cảnh', vô cùng pháp tắc chi lực của đại đạo cuồn cuộn dũng mãnh tới, ôm chặt lấy hai huynh muội họ.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đã uống nhiều lần, lần này công hiệu tự nhiên không bằng lần đầu, nhưng cũng đồng dạng tiến vào 'Ngộ Đạo Chi Cảnh', cảm ngộ thiên địa chí lý, tiêu hóa những gì đã luận đạo mà thu được.

Tô Thần nâng chén trà tiên khí trong tay, nhìn trà thủy tỏa ra kim, ngân, tử ba màu sương mù, tản mát hương thơm nồng nàn, ngửi một chút cũng khiến tâm hồn thư thái.

"Ong!" Uống cạn linh trà trong chén, Tô Thần lặng lẽ tiêu hóa năng lượng và 'đạo vận' tỏa ra từ Tam Quang Thần Thủy và Ngộ Đạo Thần Trà.

Nhắm mắt lại.

Dưới sự gia trì của đạo vận ngộ đạo khổng lồ, y thuận lợi tiến vào 'Ngộ Đạo Chi Cảnh'.

Tô Thần toàn lực cảm ngộ các quy tắc truyền thừa đại đạo của đông đảo Đại Năng cường giả khi mình tham gia 'Bách Quả Thịnh Hội' ở Tiên Đình.

Đan Đạo, Khí Đạo, Kiếm Đạo, Trận Đạo, Sát Lục Chi Đạo, Tạo Hóa Đại Đạo, vân vân.

Trong khoảnh khắc, vô cùng đạo vận và pháp tắc đại đạo khổng lồ tràn ngập, diễn hóa thành các loại dị tượng phía sau Tô Thần.

Thông qua hấp thụ 'đạo' của các Đại Năng khác, để ấn chứng 'đạo' của bản thân, khiến y đối với sự chưởng khống Luân Hồi Đại Đạo, Thời Gian Đại Đạo, Không Gian Đại Đạo, Âm Dương Đại Đạo đạt đến một cảnh giới hoàn toàn mới.

Ba ngàn năm thoáng chốc trôi qua.

Tô Thần là người đầu tiên tỉnh ngộ.

Thấy Phục Hy, Nữ Oa, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Bạch Miêu Miêu đều đang trong ‘ngộ đạo’, bèn lặng lẽ rời khỏi khu nghỉ ngơi của khách.

Đến khu Tiên Thiên Linh Thực Vật, Tô Thần thấy gốc Tạo Hóa Thanh Liên tỏa ra sinh cơ ngày càng nồng đậm, một chồi non màu xanh biếc từ từ mọc ra, được vô vàn đạo vận tạo hóa bao bọc.

Hai tòa Tịnh Thế Bạch Liên bên cạnh khẽ lay động, khi thổ nạp những đạo vận tạo hóa này, cũng đồng thời phản bổ bản nguyên cho chồi non của gốc Tạo Hóa Thanh Liên.

“Ong!” Tô Thần chưởng khống pháp tắc Tạo Hóa Đại Đạo, dẫn dắt lực lượng Tạo Hóa Đại Đạo giữa thiên địa cuồn cuộn dũng mãnh tới, lại dùng ‘sinh’ của Sinh Tử Chi Đạo, toàn bộ gia trì lên chồi non của gốc Tạo Hóa Thanh Liên.

Chương 88

"Hoa!" Một luồng sinh cơ tạo hóa cường thịnh từ chồi non phát tán ra.

Chân lý Tạo Hóa Đại Đạo mênh mông dũng nhập vào thức hải của Tô Thần, giúp y tiến thêm một bước chưởng khống Tạo Hóa Đại Đạo và Sinh Tử Đại Đạo.

Tô Thần cũng không ngờ rằng, mình chẳng qua chỉ là bổ sung bản nguyên sinh cơ cho chồi non của Tạo Hóa Thanh Liên, ai ngờ còn nhận được 'nàng' ban tặng, quả không hổ danh là chí bảo đỉnh cấp khiến Thiên Đạo cũng phải ghen ghét! 'Nếu ta đặt Cửu Phẩm Diệt Thế Hắc Liên vào đây để ủ dưỡng, liệu có thể thúc đẩy 'chúng' sinh trưởng thêm một bước không?' Nghĩ đến đây, Tô Thần từ thức hải không gian tế xuất Cửu Phẩm Diệt Thế Hắc Liên bản nguyên thiếu hụt, dùng năng lượng của Tam Quang Thần Thủy và Cửu Thiên Tức Nhưỡng để bồi dưỡng.

"Ô!" Không lâu sau, Diệt Thế Hắc Liên hấp thụ đạo vận tạo hóa tỏa ra từ Tạo Hóa Thanh Liên, đài sen u ám đầy vết nứt, cuối cùng cũng xuất hiện từng tia sáng mờ nhạt.

Tòa Diệt Thế Hắc Liên này là do La Hầu ủ dưỡng ở Tây Phương Tổ Mạch, cũng hàm chứa bản nguyên của Hỗn Độn Thanh Liên, Tô Thần vốn muốn thông qua nó để tìm kiếm 'Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên'.

Nhưng du lịch Hồng Hoang mấy chục vạn năm, y đều chưa từng cảm ứng được khí tức của bảo vật này.

Giờ dùng nó để bồi dưỡng Tạo Hóa Thanh Liên và Tịnh Thế Bạch Liên, khiến bản nguyên của chúng tương hỗ phản bổ, cũng coi như

vật tận kỳ dụng. ... ...

Khi Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Phục Hy, Nữ Oa lần lượt tỉnh lại từ ngộ đạo, cảm nhận được sự chưởng khống truyền thừa đại đạo của mình tiến thêm một tầng.

Thậm chí sự cảm ngộ đối với quy tắc đại đạo cũng tăng trưởng một đoạn lớn, nội tâm tràn đầy hân hỉ.

Sau khi đột phá Chuẩn Thánh (Hỗn Nguyên Kim Tiên), cảm ngộ quy tắc đại đạo đạt bốn thành, có thể đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ.

Cảm ngộ đạt bảy thành, có thể đột phá hậu kỳ.

Cảm ngộ đạt chín thành, có thể đột phá đỉnh phong.

Khi cảm ngộ quy tắc đại đạo đạt đến cảnh giới viên mãn, là có thể thực sự siêu thoát vận mệnh, xung kích chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, thành tựu Thánh Nhân quả vị!

Hiện giờ, sự cảm ngộ quy tắc đại đạo của bản thân họ đều đã vượt quá bốn thành, chỉ cần có thể trảm ra thêm một thi, là có thể thuận lợi đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ.

"Chúc mừng chư vị đạo hữu tiến thêm một bước, đại đạo khả kỳ!" Tô Thần cười đi tới, hướng mọi người đạo hạ.

"Điều này còn phải nhờ đạo hữu!" "Không sai!" "Đa tạ đạo hữu ban tặng!" Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Phục Hy mỉm cười đáp lễ.

Nội tâm họ đều rất rõ ràng, nếu không phải Tô Thần trước đó đàn tấu 《Đại Địa Khúc》, khiến họ minh ngộ thiên địa chí lý.

Rồi lại dùng Ngộ Đạo Thần Trà để mọi người 'ngộ đạo', làm sao có thể tiến bộ nhanh như vậy?

"Đạo hữu, chi bằng chúng ta luận đạo một phen thực sự, như thế nào?" "Thiện!" Nghe Phục Hy chủ động đề nghị, Trấn Nguyên Tử lập

tức phụ họa.

Y biết Phục Hy muốn truyền thụ cho Tô Thần một số kinh nghiệm cảm ngộ khi đột phá Chuẩn Thánh, đối với điều này đương nhiên y giơ hai tay tán thành.

Tiếp đó, sáu người bắt đầu luận đạo thực sự.

Triển hiện hoàn chỉnh truyền thừa đại đạo của bản thân, để người nghe có thể hấp thụ tinh túy đại đạo của mình.

Điều này cũng chỉ là lễ ngộ mà những 'đạo hữu' thực sự công nhận mới có.

Nếu là kẻ địch, sau khi hiểu rõ chân lý truyền thừa đại đạo của ngươi mà nhắm vào trước, nhất định sẽ khiến bản thân rơi vào bị động, rồi chiến lực giảm sút lớn.

Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Phục Hy, Nữ Oa lần lượt giảng thuật truyền thừa đại đạo của mình, đồng thời còn có những cảm ngộ của họ sau khi đột phá Chuẩn Thánh.

"Tiếp theo đến lượt Bần đạo!" Tô Thần khoanh chân ngồi trên bồ đoàn, khẽ gật đầu ra hiệu với mọi người xong, liền lập tức mở lời.

"Ong!" Khi y giảng đạo, ức ức vạn pháp tắc chi lực của đại đạo cuồn cuộn dũng mãnh tới.

Có luân hồi, thời gian, không gian, vận mệnh, sinh tử, âm dương, ngũ hành, tạo hóa, nhân quả, vân vân.

Cảm nhận được cảnh này, mọi người kinh ngạc đến ngây người.

Nữ Oa không sao ngờ được, Luân Hồi Đại Đạo mà Tô Thần truyền thừa, lại bao hàm nhiều loại pháp tắc đại đạo như vậy, thậm chí ngay cả Tạo Hóa Đại Đạo của mình, cũng nằm trong đó!

Càng chấn kinh hơn, không ai khác ngoài Trấn Nguyên Tử và

Hồng Vân.

Lần đầu tiên họ đến Luân Hồi Sơn, đã từng luận đạo với Tô Thần, biết rằng Luân Hồi Đại Đạo của y cường đại.

Nhưng ai ngờ rằng, mới chỉ trôi qua mười mấy vạn năm, Tô Thần không những đã đột phá Đại La đỉnh phong, mà còn chưởng khống nhiều pháp tắc đại đạo hơn, đây là muốn bao quát tất cả pháp tắc đại đạo vào trong đó ư?

Thoáng chốc, họ nghĩ đến 'Lực Chi Đại Đạo' của Bàn Cổ Đại Thần! 'Lực Chi Đại Đạo' bao hàm tất cả sức mạnh, là tổng cương của Tam Thiên Đại Đạo, 'Luân Hồi Đại Đạo' của Tô Thần đạo hữu, cũng sẽ không đến mức này chứ?

Cùng với việc Tô Thần giảng đạo ngày càng sâu, Nữ Oa càng kinh ngạc hơn khi phát hiện, sự cảm ngộ và chưởng khống quy tắc đại đạo của y, lại không thua kém mình, thậm chí còn ẩn ẩn vượt qua!

Điều này, thực sự là không thể nghĩ bàn!

Sau khi hoàn hồn, nàng nghĩ đến chiến tích Tô Thần chém giết Thiên Lang Lão Tổ, nội tâm chợt tỉnh ngộ.

Tiếp đó, khi Tô Thần giảng thuật 'đạo' của mình trong tương lai, Nữ Oa đắm chìm trong đó, đôi mắt phượng đẹp đẽ lấp lánh dị sắc liên tục.

Nàng cuối cùng cũng hiểu vì sao Tô Thần ngay cả việc nghe Lão sư giảng đạo cũng không muốn đi, hóa ra 'Đạo Tâm' của y lại kiên nghị và kiên định đến thế!

Ngay cả khi là đệ tử thân truyền của Đạo Tổ, thậm chí là cơ duyên thành thánh, cũng không thể khiến 'đạo' của bản thân nằm dưới 'đạo' của bất kỳ ai!

Nghĩ đến đây, Nữ Oa không khỏi nảy sinh lòng khâm phục và tự ti

rằng mình không bằng.

Trước đây nàng còn tự mãn vì trở thành đệ tử thân truyền của Đạo Tổ, là Thiên Định Thánh Nhân trong tương lai, nhưng lại hoàn toàn không nhận ra 'Đạo Tâm' của mình đã bắt đầu 'phủ bụi'.

Cùng lúc đó, Phục Hy, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân khi nghe Tô Thần giảng đạo, cảm nhận Đạo Tâm kiên nghị của y, nội tâm cũng bắt đầu tự tỉnh.

Tô Thần cảm nhận được cảnh này, ánh mắt dừng lại trên Nữ Oa thánh khiết, thanh nhã, ung dung cao quý, lộ ra một tia hân hoan.

Nữ Oa biết tự tỉnh, chứng tỏ Đạo Tâm của nàng vẫn chưa thực sự phủ bụi.

Đợi đến khi tương lai nàng chứng đạo thành thánh, biết được sứ mệnh thực sự của mình, tuyệt đối sẽ không cam nguyện trầm luân.

Đến lúc đó, bố cục của y sẽ bắt đầu thu lưới, Nhân Đạo lấy nàng và Nhân tộc làm hạt nhân, cùng nhau phản kháng Thiên Đạo, cuối cùng thực hiện mục tiêu trong nội tâm!

Luận đạo kết thúc.

Tô Thần, Bạch Miêu Miêu, Phục Hy, Nữ Oa, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân nhắm mắt tiêu hóa những gì thu được của mỗi người, hấp thụ 'đạo' của họ để ấn chứng 'đạo' của bản thân.

Trấn Nguyên Tử lần này thu hoạch cực lớn.

Y vốn là Địa Đạo Khâm Định Thánh Nhân, truyền thừa là Thổ Chi Đại Đạo và Mộc Chi Đại Đạo.

Trước hết là nghe Tô Thần đàn tấu 《Đại Địa Khúc》, lắng nghe cảm ngộ đại địa chí lý, sau đó lại dung nhập Tạo Hóa Đại Đạo của Nữ Oa, cảm ngộ đại địa đức dày nâng vạn vật, ủ dưỡng vạn linh.

Sau khi tiêu hóa triệt để những gì thu được lần này, nội tâm y lờ mờ hiểu ra rằng ‘đạo’ của mình dường như đã đi sai đường.

“Bạt!” Trấn Nguyên Tử ngẩng đầu nhìn về phía Hỗn Độn thiên khung, rồi lại quay đầu nhìn về phía Tô Thần, đứng dậy trịnh trọng hành một lễ với y.

“Đạo hữu, ‘đạo’ của ngô dường như đã lạc lối, khẩn cầu đạo hữu có thể chỉ giáo cho ngô!” Nội tâm y có một trực giác mãnh liệt.

Bây giờ có thể giúp đỡ mình, chỉ có Tô Thần trước mắt!

Lúc này, mọi người khi chứng kiến Trấn Nguyên Tử với tư thái như vậy, nội tâm không khỏi kinh ngạc.

Với tư cách là một Chuẩn Thánh Đại Năng đường đường chính chính, một Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp của Hồng Hoang, đối với ‘đạo’ của bản thân là vô cùng kiên định và độc nhất vô nhị, vậy mà bây giờ y lại bắt đầu nghi ngờ ‘đạo’ của mình sao?

Quan trọng nhất là, Trấn Nguyên Tử còn thỉnh giáo Tô Thần, mà y đến bây giờ vẫn chưa đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên!

“Đạo hữu, từ khoảnh khắc ngươi nghi ngờ ‘đạo’ của mình này, chứng tỏ ngươi đã bắt đầu tự phủ định bản thân, đồng thời cũng đang tìm kiếm ‘đạo’ chính xác trong nội tâm.” Đối mặt với thỉnh cầu của Trấn Nguyên Tử, Tô Thần nghiêm sắc nhìn y, trực diện ánh mắt y, phảng phất như có thể nhìn rõ mọi bàng hoàng và phủ định trong nội tâm y.

“Ngươi hãy suy nghĩ kỹ, đạo hữu ngươi cảm thấy ‘đạo’ của mình, là từ khi nào bắt đầu đi lên ‘lạc lối’ vậy?” “Ta hiểu rồi!” Trấn Nguyên Tử vừa rồi còn chỉ là nghi ngờ, nhưng thông qua hai câu nói dẫn dắt này của Tô Thần, lập tức minh bạch mình đã đi lên ‘kỳ đạo’ từ khi nào.

Đó chính là khi y đến Tử Tiêu Cung nghe Đạo Tổ Hồng Quân giảng đạo, đặt 'đạo' của bản thân dưới Tiên Đạo của y!

Với tư cách là Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp, mỗi người đều truyền thừa 'đạo' của riêng mình.

Đó là độc nhất vô nhị, là chí cao vô thượng!

Không thấp hơn 'đạo' của bất kỳ ai!

Mà bản thân y vì muốn trở nên mạnh hơn, đã chọn đến nghe Hồng Quân giảng đạo, làm nhục 'Đạo Tâm' của mình!

Lúc này, Phục Hy, Nữ Oa, Hồng Vân khi nghe thấy sự giao lưu về 'đạo' của họ, nội tâm như có điều suy nghĩ, bởi vì bản thân họ cũng giống Trấn Nguyên Tử.

Đạo vô cao thấp, đạt giả vi sư.

Chọn đi nghe đạo không sai, nhưng không nên từ bỏ 'đạo' của mình, mà đi theo 'đạo' của người khác!

"Không biết đạo hữu có thể chỉ giáo cho ngô không?" Trấn Nguyên Tử đối với Tô Thần một lần nữa cung kính hành lễ.

Tô Thần nhẹ nhàng xua tay, làm động tác chắp tay đáp lễ.

"Đạo hữu, có thể tế xuất bạn sinh chí bảo của ngươi không?" "Hoa!" Nghe thấy lời y nói, Trấn Nguyên Tử tế xuất bạn sinh chí bảo Địa Thư của mình.

"Ong!" Trong khoảnh khắc, chỉ thấy một bảo vật hình dạng sách xuất hiện trước mặt mọi người, tỏa ra Địa Mạch Vĩ Lực vô cùng nồng đậm, đạo vận nhân uân lan tỏa, phù hiện dị tượng kinh khủng của sơn xuyên hà lưu Hồng Hoang.

Tô Thần nhìn rõ ràng, 'trang sách' của bảo vật như một lớp màng mỏng, chính là do Đại Địa Thai Mô hoàn chỉnh cấu thành.

“Hoa hoa!” Địa Thư từ từ mở ra, biến thành một tấm bản đồ Hồng Hoang thu nhỏ, vô cùng sơn mạch hà lưu vĩ lực cuồn cuộn dũng mãnh tới, thậm chí ngay cả Sơn Hà Đỉnh trong thức hải của Tô Thần cũng khẽ cộng chấn.

Sơn xuyên hà lưu vĩ lực ngưng tụ ra từng màn dị tượng đại địa kinh khủng.

Có xuân về hoa nở, trăm chim hót vang.

Có trăm hoa đua sắc, phồn diễn sinh tức.

Có trái cây trĩu cành, trăm thú vui mừng.

Có tuyết hoa bay lả tả, sinh linh đông miên.

Lúc này khắc này, mọi người khi nhìn thấy dị tượng Địa Thư, ai nấy đều thầm tán thán trong lòng.

Địa Thư do Đại Địa Thai Mô hóa thành, đây chính là độc nhất vô nhị của Hồng Hoang!

“Đạo hữu, nhìn thấy bạn sinh chí bảo Địa Thư của ngươi, bây giờ có cảm ngộ mới gì không?” Tô Thần mỉm cười chỉ vào các loại dị tượng tỏa ra từ Địa Thư, dẫn dắt Trấn Nguyên Tử minh ngộ sứ mệnh của bản thân, sửa chữa ‘đạo’ của mình.

Chương 89

Khi nghe thấy lời nói đầy ý vị thâm trường của y, Trấn Nguyên Tử bắt đầu suy tư sâu sắc.

Liên tưởng đến trước đó vì cảm ngộ Luân Hồi Đại Đạo của Tô Thần và Tạo Hóa Đại Đạo của Nữ Oa diễn hóa vạn linh vạn vật, bản thân y mới nhận ra 'đạo' của mình đã đi sai đường.

Thoáng chốc, hai mắt Trấn Nguyên Tử sáng rực!

"Đạo hữu, ngươi là nói 'đạo' của ta ở đây sao?" Y chỉ vào bạn sinh chí bảo Địa Thư của mình, hai mắt ngày càng sáng, vô cùng 'Địa Đạo Quy Tắc' gia trì lên trên, tỏa ra Địa Mạch Vĩ Lực ngập trời.

"Chúc mừng đạo hữu 'minh đạo'!" Tô Thần thấy y cuối cùng cũng minh ngộ sứ mệnh và đại đạo của bản thân, trên mặt lộ ra nụ cười hân hoan.

Với tư cách là Địa Đạo Luân Hồi Chi Chủ, y tự nhiên hy vọng minh hữu của mình càng nhiều càng tốt.

Nếu vậy, tương lai đối mặt với Thiên Đạo cường thế, cùng với Huyền Môn Thánh Nhân, cũng có người giúp mình san sẻ áp lực, để bản thân có thể ung dung bố cục hơn.

"Bạt!" Vừa rồi Trấn Nguyên Tử vì minh ngộ mà đi sai 'đạo' nên tâm cảnh bị kìm hãm.

Giờ đây khi minh ngộ ra 'đạo' thực sự của mình, Đạo Tâm phá kén hóa bướm, tâm cảnh tiến thêm một tầng nữa!

Thậm chí ngay cả 'Đạo Tâm' phủ bụi trước đó vì đến Tử Tiêu Cung nghe đạo, cũng một lần nữa tỏa rạng thần quang!

Phục Hy, Nữ Oa, Hồng Vân cảm nhận được sự biến hóa của y,

hai mắt không khỏi lộ ra vẻ khâm phục và chấn kinh vô cùng.

Khâm phục Đạo Tâm của y có thể phá kén hóa bướm, chấn hám là Tô Thần chỉ bằng vài lời đã giúp Trấn Nguyên Tử minh ngộ ra 'đạo' thực sự của mình.

Năng lực như vậy, thực sự là quá khó tin!

Cần biết rằng, Tô Thần mới chỉ là Đại La đỉnh phong thôi!

Một cường giả Đại La, lại có thể chỉ điểm Chuẩn Thánh Đại Năng minh ngộ sứ mệnh và đại đạo thực sự của bản thân, năng lực như vậy, e rằng chỉ có Thánh Nhân mới có được?

"Đạo hữu, đã 'đạo' của ngô ở Hồng Hoang đại địa, nhưng ngô hiện giờ đã cải tu pháp chứng đạo 《Trảm Tam Thi》 của Đạo Tổ, tương lai còn có thể thuận lợi thành đạo không?" Trấn Nguyên Tử nhìn về phía Tô Thần, lộ ra vẻ kỳ vọng.

Theo y thấy, Tô Thần đã có thể chỉ điểm mình minh ngộ sứ mệnh, đi trên đại đạo thực sự, vậy chắc hẳn có cách giúp mình giải quyết vấn đề này chứ?

"Hồng Quân Thánh Nhân khai sáng pháp chứng đạo 《Trảm Tam Thi》, đã chứng thực có thể chứng đạo Hỗn Nguyên, nhưng liệu có thể thực sự chứng đắc Đại Đạo, thì chỉ có thể xem cơ duyên của đạo hữu mà thôi." Tô Thần đương nhiên sẽ không đi hủy hoại Hồng Quân, vị Khai Thiên Đệ Nhất Thánh Nhân.

Y lấy đại nghị lực, đại tâm hung khai sáng pháp chứng đạo 《Trảm Tam Thi》, đối với Hồng Hoang vạn linh mà nói, là một con đường tắt có thể chứng đạo Hỗn Nguyên.

Chẳng qua pháp 《Trảm Tam Thi》 thích hợp cho Thiên Đạo thần linh, nhưng lại không thích hợp cho Địa Đạo Khâm Định Thánh Nhân.

Quan trọng nhất là, một khi từ bỏ pháp truyền thừa của mình, cải

tu pháp 《Trảm Tam Thi》, tức là tương đương với việc đặt 'đạo' của bản thân dưới Tiên Đạo.

Cho dù có thể chứng đạo Hỗn Nguyên, tương lai muốn chứng đắc Đại Đạo thực sự, về cơ bản là không có bất kỳ khả năng nào.

Học ta thì sống, giống ta thì chết!

Đi theo con đường chứng đạo 《Trảm Tam Thi》, tương đương với việc khiến đại đạo của bản thân phủ bụi, đồng thời còn không ngừng cung cấp khí vận cho người khai sáng, vậy thì còn cơ hội nào để chứng đắc Đại Đạo thực sự nữa?

Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân ngự tọa trên cửu thải tường vân, đầu đội một luân Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phá, buông xuống vô vàn quy tắc đại đạo, thiên địa chí lý, câu thông liên kết Thiên Đạo Hồng Hoang.

Toàn thân y tỏa ra khí tức thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ vĩnh hằng, uyển như Đại Đạo duy nhất!

"Bạt!" Cảm niệm được Tô Thần và Trấn Nguyên Tử đang bàn luận về mình, y thong thả mở mắt.

Đôi mắt cổ phác đó xuyên qua trùng trùng bích lũy, động xuyên trùng trùng không gian, dừng lại ở Luân Hồi Sơn.

Đến cảnh giới như y, sinh linh hễ nhắc đến và nghị luận về y, chỉ trong một niệm là có thể minh bạch mọi chuyện từ đầu đến cuối.

Sở dĩ y tỉnh lại từ bế quan, là vì Tô Thần là Địa Đạo Luân Hồi Chi Chủ, Trấn Nguyên Tử là Địa Đạo Khâm Định Thánh Nhân.

Thiên Đạo muốn chúa tể Hồng Hoang, tuyệt đối không thể để thế lực Địa Đạo bành trướng quá lớn, tránh gây ra những yếu tố bất lợi

khác.

“Di?” “Trấn Nguyên Tử này lại đã minh ngộ sứ mệnh của bản thân, thậm chí không muốn đi theo con đường chứng đạo 《Trảm Tam Thi》 nữa sao?” Trên khuôn mặt cổ kính không chút gợn sóng của Hồng Quân lộ ra một tia cười nhạt, phảng phất như đang nhìn một lũ kiến hôi phản kháng vậy.

Ban đầu y truyền đạo Hồng Hoang, ba lần giảng đạo giáo hóa chúng sinh.

Đây là một dương mưu đường đường chính chính.

Tất cả những người đến nghe đạo, tự nhiên đều biết mình sẽ phải trả giá điều gì.

Thậm chí y truyền xuống pháp chứng đạo 《Trảm Tam Thi》, cũng chưa từng bức bách bất kỳ người nghe đạo nào, tất cả đều do họ tự quyết định con đường tương lai.

Hiện giờ, Trấn Nguyên Tử, vị Địa Đạo Khâm Định Thánh Nhân này, đã đi theo pháp chứng đạo 《Trảm Tam Thi》 đột phá Chuẩn Thánh, bây giờ lại còn muốn thay đổi phương thức chứng đạo, thật là si nhân thuyết mộng!

Sau khi hiểu rõ nguyên do, Hồng Quân thu lại ánh mắt, không còn chú ý nữa, bắt đầu toàn lực xá thân hợp đạo. ...

Sau khi nghe Tô Thần nói xong, nội tâm Trấn Nguyên Tử có một trực giác mãnh liệt.

Sứ mệnh của mình đã ở trên Hồng Hoang đại địa, vậy thì muốn đi theo pháp 《Trảm Tam Thi》 để chứng đạo thành thánh, cũng như cảnh trong gương, trăng trong nước mà thôi.

Nhìn thấy được, nhưng không chạm tới được.

Dù sao, không có chí bảo thành thánh Hồng Mông Tử Khí, lại không có Thiên Đạo Thánh Nhân mệnh cách, lấy gì để chứng đạo thành thánh?

"Đạo hữu không cần khí nỗi, nói không chừng sau này sẽ có cơ duyên đấy?" Cảm nhận tâm cảnh của Trấn Nguyên Tử, Tô Thần mỉm cười an ủi.

Y với tư cách là Địa Đạo Khâm Định Thánh Nhân muốn chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, căn bản không có bất kỳ khả năng nào, nhưng nếu muốn chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân, thì không gian thao tác lại quá lớn.

Bản thân y với tư cách là Địa Đạo Luân Hồi Chi Chủ, đợi Địa Đạo xuất thế, sẽ chưởng khống luân hồi chuyển thế của vạn linh Hồng Hoang.

Đến lúc đó, hoàn toàn có thể để Trấn Nguyên Tử đầu thai chuyển thế, đi lại trên đại đạo thực sự của mình!

Giống như Phục Hy vậy, y đã vẫn lạc trong Vu Yêu Lượng Kiếp, chỉ còn một sợi tàn linh đầu thai chuyển thế thành Nhân tộc, chứng đắc vị Nhân Tộc Thiên Hoàng, chưởng khống một phần quyền hành Nhân Đạo.

Đương nhiên, trước khi đầu thai chuyển thế, nhất định phải kết thúc nhân quả truyền đạo với Hồng Quân.

Nghĩ đến thao tác này, ánh mắt Tô Thần nhìn về phía Nữ Oa, thần sắc hơi có chút ý động.

Nếu Nữ Oa sau khi chứng đạo thành thánh, minh ngộ sứ mệnh và trách nhiệm của bản thân, cam nguyện tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị, rồi thông qua luân hồi chuyển thế trở thành Nhân Đạo Chi Chủ, cách này có được không?

Khoảnh khắc tiếp theo, Tô Thần nhìn về phía Hỗn Độn thiên khung, ánh mắt kiên nghị.

Thao tác này đương nhiên không có bất kỳ vấn đề gì, nhưng trở ngại lớn nhất chính là Hồng Quân, Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân!

Y là Lão sư truyền đạo của Nữ Oa, nhân quả ràng buộc cực sâu, lại là Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân, làm sao có thể cho phép Nữ Oa tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị?

Huống chi, Nhân Đạo cũng sẽ vì thế mà thoát khỏi sự chưởng khống của Thiên Đạo!

"Tô Thần đạo hữu, ngươi vừa rồi nhìn ta như vậy, chẳng lẽ là muốn chỉ điểm ta đi trên 'đạo' của mình sao?" Nữ Oa thấy Tô Thần trước nhìn mình, rồi lại nhìn về phía Hỗn Độn thiên khung, cho rằng y chuẩn bị chỉ điểm mình đi lại trên đại đạo của bản thân, nội tâm có chút ý động.

Trước đó cùng Tô Thần dung hợp đại đạo của nhau, diễn hóa thiên địa vạn vật, nàng lờ mờ minh ngộ ra một số sứ mệnh của mình.

Quan trọng nhất là, Tô Thần vừa nói rất đúng.

Học ta thì sống, giống ta thì chết!

Đi trên con đường chứng đạo 《Trảm Tam Thi》 của Lão sư, tương lai cho dù có thể chứng đạo thành thánh, nhưng liệu có thể chứng đắc cảnh giới Vô Thượng Đại Đạo Siêu Thoát Vĩnh Hằng, chúa tể hoàn vũ không?

Với tư cách là một Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp chưởng khống truyền thừa đại đạo, mỗi người đều vô cùng kiêu ngạo, đồng thời đối với đại đạo của bản thân vô cùng kiên định.

Mục tiêu cuối cùng của tất cả mọi người, chính là chứng đắc Đại Đạo thực sự, bao gồm cả Lão sư Hồng Quân, cũng là như vậy.

Nếu có cơ hội có thể đi lại trên đại đạo của mình, thì nội tâm Nữ Oa đương nhiên nguyện ý!

"Đạo hữu nói đùa rồi, Bần đạo đâu có tư cách chỉ điểm 'đạo' của ngươi!" Nghe thấy lời Nữ Oa nói, Tô Thần mỉm cười xua tay.

Bản thân y chỉ điểm Địa Đạo Khâm Định Thánh Nhân Trấn Nguyên Tử minh ngộ sứ mệnh của bản thân, dù là Thiên Đạo, hay là Hồng Quân, họ cho dù có biết cũng sẽ không can dự.

Bởi vì đây có thể coi là trách nhiệm của y.

Nhưng nếu chỉ điểm Nữ Oa không đi theo con đường Thiên Đạo Thánh Nhân, mà cải sang Nhân Đạo Chi Chủ, thì không nói Hồng Quân, ngay cả Thiên Đạo cũng sẽ không buông tha y.

Quan trọng nhất là, trước khi Địa Đạo xuất thế, bản thân y căn bản không có thực lực để thay đổi 'đạo' của họ!

Cho nên, Tô Thần hiện tại chỉ có thể âm thầm bố cục gieo cờ.

Đợi đến khi Địa Đạo xuất thế, bản thân y chưởng khống Lục Đạo Luân Hồi, sẽ có tư cách làm kỳ thủ, cùng Hồng Quân thậm chí Thiên Đạo bác dịch!

"Ong!" Ngay khi mọi người đang nói chuyện, thiên khung đột nhiên bắt đầu ngưng tụ kiếp vân khổng lồ.

Đen kịt khiến người ta cảm thấy vô cùng nặng nề.

"Lại là Hóa Hình Thiên Kiếp của Khổng Tuyên, thật là trùng hợp!" Trong một niệm, Tô Thần đã hiểu rõ nguyên do.

Khổng Tuyên sau nhiều Nguyên Hội thai nghén, lại thêm việc y nghịch sinh chuyển tử, dùng 'Phạm Thiên Tử Hỏa' và 'U Minh Quỷ Hỏa' giúp y đề thuần bản nguyên, rút ngắn đáng kể thời gian hóa hình.

"Ầm ầm!" "Ầm ầm!" Điều khiến mọi người bất ngờ là, Hóa Hình

Thiên Kiếp này lại không phải Tử Tiêu Thần Lôi, mà là Điều Thiên Thần Lôi.

"Đạo hữu thật là vận may, lại thu được đệ tử giỏi như vậy!" Trấn Nguyên Tử, Nữ Oa, Phục Hy, Hồng Vân chỉ trong một niệm đã minh bạch nguyên do, lập tức hướng Tô Thần đạo hạ.

Sau bảy lần bảy bốn mươi chín đạo Điều Thiên Thần Lôi, kiếp vân tan đi, lại bắt đầu ngưng tụ Công Đức Kim Vân khổng lồ.

"Bạt!" Một đạo Công Đức Kim Vân rộng hàng trăm mẫu đổ xuống Khổng Tuyên.

Vô biên tử khí lan tỏa, thiên hoa loạn trụy địa dũng kim liên.

Giống như đang cung hạ sự đản sinh của con Minh Phượng đầu tiên giữa thiên địa!

"Đệ tử Khổng Tuyên, bái kiến Lão sư!" Không lâu sau, một nam tử uy nghiêm mặc đạo bào màu minh sắc đi đến khu nghỉ ngơi của khách, cung kính hành lễ với Tô Thần.

"Thiện!" Tô Thần khẽ gật đầu, trên mặt lộ ra vẻ tán thưởng.

Khổng Tuyên biết lợi dụng Hóa Hình Thiên Kiếp, củng cố đạo cơ của bản thân, và cũng không lợi dụng công đức để đề thăng thực lực của mình, từ điểm này mà nói, nhãn quang của y cũng vô cùng xa trông rộng. ...

Bất Tử Hỏa Sơn.

Chương 90

Trong một tòa hỏa hải.

Kim Phượng, tộc trưởng Phượng tộc cảm nhận được một luồng khí vận gia trì, ánh mắt lập tức nhìn về phía Luân Hồi Sơn, lộ ra vẻ kinh hỉ vô cùng.

"Tuyên nhi cuối cùng cũng hóa hình!" Nàng thôi toán ra Khổng Tuyên nghịch sinh chuyển tử thành công, trở thành con Minh Phượng đầu tiên của Hồng Hoang.

Thiên địa Hồng Hoang có cảm ứng, giáng xuống công đức khổng lồ để khen thưởng, ngay cả bản thân nàng cũng nhận được không ít trợ lực.

"Có thể để Tuyên nhi bái nhập môn hạ Tô Thần đạo hữu, thực sự là quyết định minh trí nhất của ta!" Kim Phượng cười rất vui vẻ, vành mắt từ từ đỏ lên.

Nàng thu lại ánh mắt, nhìn về phía hỏa hải khổng lồ dưới lòng đất.

"Huynh trưởng, huynh yên tâm đi, Tuyên nhi sẽ không làm mất uy danh của huynh, cũng sẽ không phụ lòng kỳ vọng của huynh và Đại tẩu!" Với tư cách là con Minh Phượng đầu tiên của thế giới Hồng Hoang, Khổng Tuyên vừa hóa hình đã là Đại La.

Đại La Đạo Quả trên đỉnh Tam Hoa Khai Cửu Phẩm, là cực số của thiên địa, tương lai chứng đạo Hỗn Nguyên có hy vọng!

"Kiến quá Miêu Miêu tỷ tỷ!" "Kiến quá chư vị tiền bối!" Khổng Tuyên lần lượt cung kính hành lễ với Bạch Miêu Miêu, Trấn Nguyên Tử, Nữ Oa, Phục Hy, Hồng Vân.

“Ừm!” Bạch Miêu Miêu khẽ gật đầu, đôi mắt to như hắc bảo thạch lấp lánh lộ ra một tia không vui.

Thể hình của nàng trông như một cô bé sáu, bảy tuổi, còn Khổng Tuyên lại là một thanh niên nổi bật, uy vũ bất phàm, đứng cùng nhau chẳng phải là không hợp sao?

Nghĩ đến đây, nàng cảm thấy Ngao Thăng vẫn hiểu chuyện, biết sau khi hóa hình thì khống chế thể hình nhỏ hơn mình. ‘Lại là Nguyên Phượng chi tử?’ Phục Hy, Nữ Oa, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân khi nhìn ra chân chính gốc gác của Khổng Tuyên, nội tâm không khỏi lần nữa kinh thán, đồng thời cũng nảy sinh sự hiếu kỳ nồng đậm.

Nguyên Phượng chi tử vốn là Thái tử Phượng tộc, nay lại trở thành con Minh Phượng đầu tiên của thế giới Hồng Hoang, Tô Thần đạo hữu đã làm cách nào?

“Chúc mừng Tô Thần đạo hữu đắc được đệ tử giỏi như vậy!” “Chúc mừng Tô Thần đạo hữu đắc được đệ tử giỏi như vậy!” Sau khi một lần nữa đạo hạ với Tô Thần, bốn người họ lần lượt gửi một phần kiến diện lễ, dùng thần thông đưa đến trước mặt Khổng Tuyên.

Sau khi được Lão sư gật đầu ra hiệu, Khổng Tuyên thu nhận.

“Đa tạ chư vị tiền bối!” Tiếp đó, Phục Hy và Nữ Oa trước tiên đề nghị cáo từ.

Họ tham gia ‘Bách Quả Thịnh Hội’ ở Tiên Đình, lại luận đạo và cảm ngộ ở chỗ Tô Thần gần vạn năm, đã đến lúc quay về Yêu tộc xử lý công việc của mình.

Trước khi rời đi, Tô Thần mỗi người tặng mười miếng Ngộ Đạo Thần Trà, cùng hai bình ‘Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu’ mà mình vừa ủ.

Theo y thấy, Nữ Oa và Phục Hy trong tương lai rất có khả năng trở thành minh hữu của mình.

Tặng một số lễ vật, giúp họ trở nên mạnh hơn, cũng thuận tiện cho việc bố cục của y trong tương lai.

"Đa tạ đạo hữu!" "Đa tạ đạo hữu!" Thấy Tô Thần hào phóng như vậy, hai huynh muội Phục Hy và Nữ Oa cũng vô cùng cảm kích.

Trước khi rời đi, họ nhìn Tô Thần thật sâu một cái, thầm ghi nhớ phần tình nghĩa này trong lòng, tương lai nếu có cơ hội, nhất định sẽ đền đáp.

"Đạo hữu, tiếp theo ngô sẽ du lịch Hồng Hoang, học theo ngươi đi bộ trượng lượng Hồng Hoang đại địa, bước qua từng ngọn núi sông, hoang mạc tuyết nguyên!" Trấn Nguyên Tử sau khi minh ngộ ra sứ mệnh của bản thân, quyết định dùng đôi chân của mình đi khắp núi sông Hồng Hoang, thắp sáng mỗi một ký hiệu trên Địa Thư.

"Vậy thì chúc đạo hữu một đường thuận buồm xuôi gió!" Tô Thần mỉm cười hành lễ từ biệt.

Vị Địa Đạo Khâm Định Thánh Nhân này du lịch Hồng Hoang, sẽ không ngừng cung cấp khí vận 'Đại Địa Hành Giả' cho y, đối với y mà nói cũng là một điều tốt!

Lúc này khắc này, Hồng Vân có chút chần chừ.

Y và Trấn Nguyên Tử là một đôi đạo lữ chí giao, bây giờ Trấn Nguyên Tử muốn du lịch Hồng Hoang, còn y thì muốn bế quan tu luyện.

Nhưng lại lo lắng các thế lực khác hoặc Côn Bằng đến cướp đoạt 'Hồng Mông Tử Khí' của mình, thế là nghĩ đi nghĩ lại, y quyết định cùng lão hữu du lịch Hồng Hoang, như vậy an toàn cũng được đảm bảo hơn. ...

"Ba trăm năm sau, Bản tọa sẽ giảng đạo tại quảng trường chủ phong Luân Hồi Sơn, hữu duyên giả đều có thể đến!" Sau khi tiễn biệt

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân, Tô Thần nhìn về phía tất cả sinh linh trên địa mạch Luân Hồi Sơn của mình, chuẩn bị giảng đạo thêm một lần nữa để bồi dưỡng thế lực Địa Đạo.

Trong khoảnh khắc, Luân Hồi Sơn một lần nữa trở nên náo nhiệt.

Thiên Mã tộc, Minh Nha tộc, Bạch Viên tộc, Thanh Loan tộc, Tam Nhãn Độc Mục tộc, vân vân, họ lập tức đi về phía quảng trường chủ phong, hy vọng có thể chiếm được một vị trí tốt để nghe đạo.

"Tiểu Khổng Tuyên, ngươi rất không ngoan nha, sau khi hóa hình lại còn dám cao lớn hơn ta, thật là không lớn không nhỏ!" Tô Thần quay về khu nghỉ ngơi của khách, thấy Bạch Miêu Miêu xinh xắn như búp bê đang dạy dỗ Khổng Tuyên nổi bật, liền trực tiếp cốc cho y một cái thật mạnh.

Điều này khiến Khổng Tuyên vừa hóa hình đắc đạo đau đến nghiến răng nghiến lợi.

"Miêu Miêu tỷ tỷ nói đúng, tiểu Khổng Tuyên ngươi không lớn không nhỏ!" Ngao Thăng biến thành một kẻ bợ đỡ trung thực, cũng dám đối diện Khổng Tuyên mà quát mắng.

Về địa vị thân phận mà nói, y chẳng qua là vật cưỡi của Tô Thần, tu vi mới Thái Ất sơ kỳ.

Còn Khổng Tuyên là Khai Sơn Đại Đệ Tử của Tô Thần, hóa hình tức Đại La, thân phận thực lực một trời một vực.

"Bạt!" Khổng Tuyên bị Bạch Miêu Miêu quát mắng, nhất định phải ngoan ngoãn chịu đựng.

Nhưng ngươi, một con Ngũ Trảo Kim Long Thái Ất bé nhỏ, cũng dám ngang ngược với ta sao?

Long tộc và Phượng tộc vốn là kẻ tử địch vì Long Hán Đại Kiếp, y với tư cách là Khai Sơn Đại Đệ Tử của Tô Thần, lại làm sao có thể

chiều chuộng Ngao Thăng?

"Miêu Miêu tỷ, tiểu Khổng Tuyên trông rất không phục, còn dám trừng mắt với tỷ!" Chưa đợi Khổng Tuyên phát tác, Ngao Thăng đã bắt đầu mách lẻo với Bạch Miêu Miêu, dáng vẻ như một kẻ bợ đỡ trung thành.

Y rất tinh minh.

Địa vị thân phận của Khổng Tuyên cho dù có cao đến đâu, chẳng lẽ còn có thể cao hơn muội muội Bạch Miêu Miêu của Lão gia sao?

Chỉ cần ôm chặt đùi nàng, quản ngươi là Phượng tộc Thái tử gì, là con Minh Phượng đầu tiên của Hồng Hoang gì, cũng đều phải quỳ xuống cho ta!

"Băng!" Bạch Miêu Miêu đưa tay phải ra, ngón trỏ và ngón giữa cong lại, dùng thần thông kéo dài đến đỉnh đầu Khổng Tuyên, lại một lần nữa cốc cho y một cái thật đau.

Lúc này khắc này, nội tâm Khổng Tuyên chỉ muốn khóc.

Đánh không lại, chạy không dám.

Lão sư, ngài khi nào mới trở về vậy?

"Còn dám hung hăng, không cho ngươi một chút thể diện xem sao, ta thấy ngươi là không biết cái gì gọi là quy tắc!" Bạch Miêu Miêu chắp hai tay sau lưng, dáng vẻ như một tiểu đại nhân quát mắng, trông vô cùng lanh lợi đáng yêu.

Nàng sở dĩ nhắm vào Khổng Tuyên, ngoài việc lập quy tắc ra, còn là vì trong Hung Thú Đại Kiếp, Phượng tộc cũng từng nhắm vào Bạch Hổ nhất tộc.

Khổng Tuyên với tư cách là Nguyên Phượng chi tử, đương nhiên phải trả cái nhân quả này!

“Miêu Miêu tỷ, đệ sai rồi!” Khổng Tuyên không dám có bất kỳ tâm tư nào, cung cung kính kính nhận lỗi, sau đó thầm ghi Ngao Thăng, kẻ bợ đỡ này, vào sổ nhỏ trong lòng.

“Ừm, nhụ tử khả giáo!” Bạch Miêu Miêu từ thức hải không gian lấy ra mười quả Hắc Thúy Hồn Tủy Lưu Ly Quả, cùng mười miếng Ngộ Đạo Thần Trà và một trăm thăng Tam Quang Thần Thủy, vận dụng thần thông đưa đến trước mặt y.

“Những thứ này coi như là kiến diện lễ tặng ngươi, sau này hãy tu luyện thật tốt, đừng làm mất uy danh của Chủ nhân!” Sau khi đột phá Đại La, quan trọng nhất là ngộ đạo và chưởng đạo, uống Ngộ Đạo Thần Trà là thời cơ tốt nhất, Bạch Miêu Miêu cũng sẽ không keo kiệt với Khổng Tuyên.

“Đa tạ Miêu Miêu tỷ!” Nhìn thấy kiến diện lễ trước mắt, Khổng Tuyên cung cung kính kính cất giữ, làm ra một biểu cảm ngoan ngoãn.

Tô Thần thấy cảnh này, cười rồi quay về đại điện.

Y biết, có Bạch Miêu Miêu, Khổng Tuyên, Ngao Thăng ba vị hoàng giả Thượng Cổ Tam Tộc này, tương lai nơi đây sẽ vô cùng náo nhiệt.

“Kiến quá Đại Sư Huynh!” “Kiến quá Đại Sư Huynh!” Đại Lữ, Nguyên Nhất, Lục Nhĩ Mi Hầu thấy Bạch Miêu Miêu đã lập ra quy tắc, liền đến hành lễ với Khổng Tuyên.

Chân Truyền Đệ Tử và Ngoại Môn Đệ Tử là không giống nhau, cho dù Đại Lữ bái nhập môn hạ Tô Thần trước, y cũng phải xưng hô là Đại Sư Huynh.

Y truyền thừa là Âm Luật Đại Đạo của Lão sư, còn Khổng Tuyên truyền thừa là y bát Địa Đạo của Lão sư!

“Chư vị sư đệ sư muội hữu lễ rồi!” Đối mặt với lời chào hỏi của

họ, Khổng Tuyên lập tức thay đổi thái độ, mỉm cười đáp lễ từng người.

Cao quý mà khiêm hòa, uy nghiêm mà không mất đi sự thân cận, khí độ của Đại Sư Huynh thể hiện rõ ràng.

Từ khi Tiên Đình tổ chức 'Bách Quả Thịnh Hội', tất cả Chuẩn Thánh Đại Năng đều nhận được kinh nghiệm vô tư chia sẻ về việc trảm ra 'Ác Thi' của Đông Vương Công.

Ngoài việc cảm ngộ 'quy tắc đại đạo' mà bản thân truyền thừa, điều quan trọng nhất là nhận thức chính xác 'ác' của mình!

Con người có thất tình lục dục, thiện ác tự ngã.

Nhận rõ bản thân, mới có thể tiến thêm một bước 'ngộ đạo', 'minh đạo', 'chứng đạo'!

Minh Hà truyền thừa Sát Lục Đại Đạo, lấy hung sát mà nổi danh Hồng Hoang.

Y đột phá Chuẩn Thánh, kẻ đầu tiên trảm ra chính là 'Ác Thi'!

Sau khi từ Tiên Đình trở về, Minh Hà du lịch Hồng Hoang, quan ngộ sự 'lương thiện' của chúng sinh, tình cảm hiểm độc, nghĩa huynh đệ, báo ân không hối tiếc.

Suốt chặng đường từ đông sang tây, y nhìn thấy sự 'thiện' của vạn linh, cũng nhìn thấy sự 'ác' của vạn linh, nội tâm có thêm vô số cảm xúc.

Trọn vẹn hai vạn năm tháng, Minh Hà một lần nữa trở về đạo trường Huyết Hải của mình.

Nhìn thấy vô số vong hồn tàn linh bị Huyết Hải hấp dẫn mà đến, chúng gào thét, tru lên, khóc lóc, giãy giụa, nguyền rủa, từng cảnh từng cảnh.

“Vong hồn tàn linh lưu lại trong Huyết Hải của ngô cũng là một sự tra tấn, hôm nay Bản lão tổ sẽ cho các ngươi một sự giải thoát!” “Xuy!” “Xuy!” Minh Hà tế xuất Nguyên Đồ A Tỳ nhị kiếm của mình, dùng đại đạo thần thông thôi động Nghiệp Hỏa Hồng Liên, bao phủ toàn bộ Huyết Hải.

“Ong!” Trong khoảnh khắc, vô số vong hồn tàn linh bị kiếm khí và Nghiệp Hỏa Hồng Liên tiêu diệt.

Trước khi những tàn linh đó bị tiêu trừ, Minh Hà nhìn thấy từng khuôn mặt tươi cười, như thể được giải thoát, cũng như thể đang cảm kích.

Khoảnh khắc này, y minh bạch câu nói ‘sát sinh vì hộ sinh, trảm nghiệp phi trảm nhân’ với thiện niệm.

“Trảm!” Khi y khoanh chân ngồi trên Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, một lần nữa mở mắt sau đó khẽ quát một tiếng.

“Xuy!” Chỉ thấy một thanh niên thần hồng xỉ bạch, mặc đạo bào trắng hiện hóa ra, mỉm cười hành lễ với y.

“Kiến quá Bản tôn!” “Thiện!” “Ngươi ta vốn là một thể, không cần khách khí!” Minh Hà mỉm cười đáp lễ, sau đó thu y về bản thể, quay về đạo trường của mình, nhắm mắt tiêu hóa những gì thu được từ lần đột phá này.

Nội tâm y ẩn ẩn có một trực giác, rằng ‘đạo’ tương lai của mình, rất có khả năng nằm trên ức ức vạn vong hồn tàn linh ở Huyết Hải. ...

Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Côn Bằng những Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp này, sau khi tiêu hóa những gì thu được từ sự giao lưu trong ‘Bách Quả Thịnh Hội’ lần này.

Để có thể tiến thêm một bước, họ đã chọn du lịch Hồng Hoang, xem liệu có thể tìm kiếm được cơ duyên đột phá nào không.

Khi đi bộ du lịch, họ quan sát vạn linh Hồng Hoang, nội tâm có thêm không ít cảm xúc.

Đồng thời, tất cả mọi người đều nhạy bén nhận ra, mình du lịch Hồng Hoang, lại còn có từng luồng khí vận không rõ nguồn gốc sinh ra.

Cẩn thận thôi toán phát hiện, hóa ra từng luồng khí vận này, là cung cấp cho 'Đại Địa Hành Giả' Tô Thần của Hồng Hoang!

Chương 91

"Thật không ngờ, Tô Thần lại sớm đã hoàn thành tráng cử đi bộ trượng lượng Hồng Hoang, và nhận được sự khen thưởng 'Đại Địa Hành Giả' được thiên địa công nhận!" "Thảo nào y có thể cảm ngộ quy tắc đại đạo ở cảnh giới Đại La, thậm chí cường thế chém giết Chuẩn Thánh!" Thái Thanh Lão Tử nhìn về phía Luân Hồi Sơn, mặt đầy vẻ khâm phục.

Thế giới Hồng Hoang lục địa mênh mông vô tận, không bờ không bến.

Một Thái Ất Kim Tiên bình thường cho dù sử dụng thần thông phi hành xuyên toa, cả đời cũng khó mà hoàn thành việc tuần thị Hồng Hoang, huống chi là đi bộ du hành trượng lượng Hồng Hoang.

Mà Tô Thần lại trong vòng mấy chục vạn năm ngắn ngủi, đã đi bộ khắp bốn phương đông nam tây bắc của Hồng Hoang, có thể thấy đây là nghị lực phi thường đến mức nào.

Cũng thảo nào y hậu tích bạc phát, tốc độ đột phá nhanh đến thế, một chút cũng không kém cạnh việc tự mình nghe Hồng Quân Thánh Nhân giảng đạo!

"Đại huynh, Tô Thần này thật là lợi hại." Thông Thiên dừng bước, nhìn về phía Thái Thanh Lão Tử.

"Y trong thời kỳ Long Hán Đại Kiếp đã khiến Lão sư thiếu nợ nhân quả, đồng thời còn khai sáng ra 'kỳ đạo', quy nạp tổng kết 'Âm Luật Đại Đạo'.

Thậm chí còn đi bộ khắp Hồng Hoang, nhận được danh hiệu 'Đại Địa Hành Giả'.

Sau này tất cả những người sử dụng cờ để luận đạo đối dịch, những người đi bộ du lịch Hồng Hoang, những người đàn tấu ngũ âm ‘cung, thương, giác, thủy, vũ’, đều sẽ không ngừng cung cấp khí vận cho y.

Cứ như vậy lâu dài, y dựa vào những khí vận này, có thể nằm ngửa đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, thậm chí chứng đạo Hỗn Nguyên!” Nghe lời của Đại huynh và Tam đệ, Nguyên Thủy với nội tâm vô cùng kiêu ngạo gật đầu, từ tận đáy lòng lộ ra một tia khâm phục.

Có thể kiên trì ‘đạo’ của mình, ngay cả Thánh Nhân giảng đạo cũng không muốn đi nghe, đồng thời còn có thể sáng tạo ra nhiều cử chỉ hoàn thiện thiên địa Hồng Hoang như vậy.

Phần nghị lực và nhãn quang này, thực sự có thể xưng là đệ nhất Hồng Hoang!

“Nhị đệ, Tam đệ, tuy nói Tô Thần đạo hữu này vô cùng lợi hại, nhưng chúng ta với tư cách là Bàn Cổ chính tông, cũng không cần phải tự ti.

Chúng ta là Thiên Định Thánh Nhân, tương lai sớm muộn gì cũng có ngày chứng đạo thành thánh, chúa tể Hồng Hoang, vậy thì hà tất phải sợ hãi bất kỳ ai?” “Đại huynh nói rất đúng!” Tam Thanh với tư cách là Bàn Cổ chính tông, lại là Thiên Định Thánh Nhân, nội tâm vô cùng kiêu ngạo, tuyệt đối sẽ không thừa nhận mình yếu hơn người khác!

Cùng lúc đó, hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, một bên du lịch, một bên thu hoạch linh thảo linh căn ở phía đông Hồng Hoang, họ cũng cảm nhận được việc mình du lịch Hồng Hoang, sẽ không ngừng cung cấp khí vận cho Tô Thần.

“Tô Thần này, sao làm gì cũng đều có liên quan đến y vậy?” Nội

tâm Chuẩn Đề có chút khí phẫn.

Y cướp đi Tây Phương Thánh Thú Bạch Hổ của mình, mình du lịch, hạ cờ luận đạo đối dịch, lại còn phải cung cấp khí vận cho y, điều này thật quá khiến người ta không cam tâm!

Vừa nghĩ đến đây, nội tâm Chuẩn Đề liền có chút không cân bằng.

"Sư đệ, thiết mạc vì tật hận mà làm loạn Đạo Tâm của mình." Tiếp Dẫn nhìn thấy sự tật hận trên mặt y, đạm nhiên mở lời.

"Tô Thần khai sáng 'kỳ đạo', tổng kết âm luật ngũ âm, điều này có thể tiến thêm một bước hoàn thiện Hồng Hoang, khiến thiên địa Hồng Hoang và vạn linh đều thụ ích.

Y lại nhờ đại nghị lực hoàn thành chuyến đi bộ Hồng Hoang, nhận được sự công nhận của thiên địa là 'Đại Địa Hành Giả', tất cả những điều này đều là y nên có được.

Tuy nói y đã chặn ngang Tây Phương Thánh Thú Bạch Hổ của chúng ta, thậm chí có chút ân oán cũ với huynh đệ chúng ta, nhưng chúng ta không thể bị tật hận che mờ hai mắt.

Phải nhìn thấy ưu điểm của y, hấp thụ 'đạo' của y, để hoàn thiện và ấn chứng 'đạo' của mình, đợi đến khi chúng ta tương lai chứng đạo thành thánh, còn cần phải để ý đến con lũ kiến hôi bé nhỏ này sao?" Nghe sư huynh răn dạy, linh đài Chuẩn Đề lập tức thanh minh.

"Sư huynh nói rất đúng, sư đệ đã thụ giáo!" Chuẩn Đề bắt đầu trực diện nội tâm của mình, bắt đầu phản tư.

Y biết, mình sở dĩ tật hận Tô Thần, là vì từ lần gặp mặt đầu tiên, y đã từ chối mình thu đồ, đồng thời còn cướp đi Cửu Phẩm Diệt Thế Hắc Liên ở Tây Phương Tổ Mạch của mình.

Thậm chí còn chặn ngang cướp đi Tây Phương Thánh Thú Bạch Hổ của mình!!

Điều này đối với y, người muốn tạo phúc cho Tây Phương, thực sự là quá không cam tâm.

Đặc biệt là y tận mắt chứng kiến Tô Thần từng bước trưởng thành, từ một lũ kiến hôi Kim Tiên ban đầu, trưởng thành đến mức ngay cả huynh đệ mình cũng phải kiêng kỵ.

Từ sự coi thường trước đây, đến hiện tại ngang hàng thậm chí là ngưỡng mộ, khiến y, người vốn có ân oán cũ với Tô Thần, làm sao có thể chấp nhận?

Sau khi phản tư, Chuẩn Đề rất nhanh nhận rõ nội tâm của mình, áp chế thậm chí bài trừ tất cả những cảm xúc tiêu cực.

Một lần nữa trở thành một Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp với nội tâm kiêu ngạo, Đạo Tâm kiên định, một lòng muốn tạo phúc cho Tây Phương.

Tại Hồng Hoang.

Sau 'Bách Quả Thịnh Hội' của Tiên Đình, Đông Vương Công đã dùng đại khí phách, đại tâm hung mà chiết phục không ít Đại La tán tu, khiến thế lực Tiên Đình càng thêm bạo trướng.

Y thấu hiểu nội tâm mình rằng, bản thân chỉ bẩm thụ Thiên Mệnh trong ba Nguyên Hội.

Giờ đây chỉ còn lại vài vạn năm.

Nếu không thể giành chiến thắng trong 'Thiên Mệnh Chi Tranh' với Đế Tuấn, Thái Nhất, thì bản thân Y sẽ trở thành đá lót đường chứng đạo của đối phương!

Cùng với thời gian trôi đi, Đông Vương Công chỉnh đốn thế lực dưới trướng, bắt đầu một đợt luyện binh mạt mã mới, chinh phạt vạn tộc Hồng Hoang, chuẩn bị bố trí 'Vạn Tiên Đại Trận'.

Đồng thời, Đế Tuấn, Thái Nhất huynh đệ đích thân suất quân hạ giới, tránh lãnh địa thế lực Vu Tộc, thảo phạt vạn tộc, ngầm thư kích Tiên Đình khuếch trương.

Nhất thời, khói lửa Hồng Hoang nổi lên khắp nơi, Lượng Kiếp chi lực lặng lẽ thai nghén.

Vô số viễn cổ đại tộc hoặc quy phục Tiên Đình, hoặc bị Yêu Tộc thu phục, hoặc bỏ tổ địa bảo toàn hỏa chủng mà bỏ chạy, hoặc thân tử tộc diệt.

Bàng Ngưu Tộc, một trong các viễn cổ chủng tộc, sở hữu truyền thừa thiên phú thần thông có thể dẫn dắt vong linh, bị không ít chủng tộc coi là chủng tộc bất tường, ngày thường đều độc lai độc vãng.

Nhưng cùng với Tiên Đình và Yêu Tộc đại tứ luyện binh mạt mã, chủng tộc bất tường này của bọn họ cũng bị nhắm tới.

Để sinh tồn, tộc trưởng Bàng Ngưu Tộc đã để con trai mình dẫn theo tộc nhân thiên kiêu bỏ chạy, những người khác thì chia thành hai nhóm, lần lượt gia nhập Tiên Đình và Yêu Tộc.

Thế nhưng ai ngờ, bởi vì sự bất tường của mình mà bọn họ đều bị coi là pháo hôi, chỉ còn Nguu Sát dẫn theo tinh anh trong tộc, vô số kẻ chạy thoát thì phân tán khắp nơi.

Một chủng tộc nhỏ bé bất tường như vậy, Tiên Đình và Yêu Tộc đều không coi ra gì.

Dù có phái người chặn giết, nhưng lực độ cũng cực kỳ hữu hạn.

Một ngày nọ, Nguu Sát dẫn theo chưa đến ba trăm tộc nhân còn sót lại, chạy đến địa giới Đông Nam Hồng Hoang, Y lờ mờ cảm nhận được một luồng dẫn dắt, hướng về Luân Hồi Sơn mà chạy trốn.

Suốt đường đi, bọn họ thấy không ít chủng tộc cùng tán tu cao thủ chạy về phía Luân Hồi Sơn, thậm chí trong đó không thiếu những Kim

Tiên, thậm chí Thái Ất Kim Tiên cao thủ.

Sau khi hỏi thăm mới biết được, hướng Đông Nam có một Tôn đỉnh cấp Tiên Thiên Thần Thai Thánh là Chủ Luân Hồi Sơn, Y không hề sợ Tiên Đình và Yêu Tộc, chỉ cần có thể tiến vào địa giới Luân Hồi Sơn, thì sẽ thực sự an toàn.

Biết được tin tức này, Nguu Sát dẫn dắt thiên tài trong tộc, dốc sức chạy về phía Luân Hồi Sơn.

Hơn một ngàn năm sau, bọn họ cuối cùng cũng đến được Luân Hồi Sơn trong truyền thuyết.

Nhưng nơi đây trông bình thường vô kỳ, ngoại trừ có không ít cao thủ bồ bặc quỳ lạy khẩn cầu ở phía trước, căn bản không có gì đặc biệt.

"Vị đạo hữu này, xin hỏi đây có thật là Luân Hồi Sơn không?" "Không sai!" "Đạo hữu cũng là để tránh phân tranh của Tiên Đình và Yêu Tộc phải không?" "Chủ Luân Hồi Sơn đã bố trí một Trận Pháp Khảo Hạch ở đây, chỉ có người vượt qua mới có thể thực sự tiến vào, bằng không dù là Thái Ất cao thủ, thậm chí là Đại La Chưởng Đạo Giả, cũng đừng hòng tiến vào!" Một tinh anh tộc Lưỡng Đầu Tam Mục giải thích với Nguu Sát, Y đã bái cầu ở đây hơn năm trăm năm, nhưng vẫn không thể vượt qua khảo hạch trận pháp này, nội tâm tràn đầy tiếc nuối.

"Đa tạ đạo hữu!" Nguu Sát ôm quyền hành lễ với Y xong, liền dẫn tất cả tộc nhân đi tới.

Nội tâm Y có một trực giác mạnh mẽ, bản thân nhất định có thể vượt qua khảo hạch của Chủ Luân Hồi Sơn!

"Bá!" Chỉ thấy Nguu Sát dẫn theo hai trăm chín mươi hai tộc nhân đi tới, một luồng quang thúc màu tím khổng lồ bao trùm bọn họ, trong

khoảnh khắc đã rời khỏi phiến địa giới này.

"Thì ra, đây mới là Hữu Duyên Giả!" Tinh anh tộc Lưỡng Đầu Tam Mục tận mắt chứng kiến cảnh này, hai mắt tràn đầy vẻ tiện mộ, sau đó quay đầu dẫn theo tộc nhân còn lại rời đi.

Vô duyên thì chớ cưỡng cầu.

Hồng Hoang rộng lớn, cuối cùng cũng sẽ có đất sống cho tộc Lưỡng Đầu Tam Mục của mình.

Khi Nguu Sát mở mắt trở lại, Y phát hiện mình dường như đã tiến vào một thế ngoại thế giới độc lập, chỉ thấy một ngọn Thần Sơn bất hủ nguy nga hùng vĩ thẳng tắp cắm vào tận trời xanh.

Nơi đây Tiên Thiên Linh Khí nồng đậm hóa sương, kỳ phong tuấn lĩnh nhiều như lông trâu, giữa núi mây lành vạn đóa, ráng lành ngàn tầng.

Kỳ hoa dị thảo thành phiến, các loại linh căn xanh tươi sắc tím tươi hồng, giữa vách núi tiên hạc thụy thú quanh quẩn kêu vang, Tiên Thiên Linh Hồ rải rác khắp nơi, khí vận nồng hậu, chung linh dục tú.

Thật là một Động Thiên Phúc Địa đỉnh cấp!

Tất cả thành viên Bàng Ngưu Tộc đều ngây ngốc nhìn.

"Bá!" Lúc này, mấy chục nam tử áo trắng tay cầm vũ khí giáng lâm, bọn họ phiêu dật tuấn tú, trên trán có một điểm sừng nhọn hình âm dương ngư, trông thần bí mà cường đại.

"Nguu Sát bái kiến chư vị tiền bối!" Tuy nói đồng là Kim Tiên, nhưng Nguu Sát chút nào cũng không dám phóng tứ, cung kính hành lễ vấn an.

"Kỳ Duyên bọn ngươi đã đến được Luân Hồi Sơn, chứng tỏ có duyên với Lão Gia, theo Ngô đi thôi!" Được dẫn đến một đại điện

không khoáng phiếu miểu, bọn họ bị một Thái Ất cao thủ khảo hạch lần nữa, rồi lại được dẫn đến một địa điểm mới.

"Tính ra bọn ngươi vận khí tốt, Lão Gia sắp giảng đạo, cứ để Ngô đích thân dẫn các ngươi đến quảng trường của Chủ Phong đi!" "Đa tạ tiền bối!" Tất cả thành viên Bàng Ngưu Tộc nội tâm thấp thỏm, tràn đầy kinh hỉ và kỳ vọng, đồng thời cũng xen lẫn một tia bất an.

Đến Chủ Phong Luân Hồi Sơn, nhìn thấy cung điện nguy nga tráng lệ, linh tinh ngọc tủy lưu ly làm ngói, Tiên Thiên Canh Kim và bảo ngọc thạch làm cột, quỳnh lâu ngọc vũ, đình đài thủy tạ liên miên chập chùng, nội tâm càng thêm chấn hám.

Bước vào quảng trường, Nguu Sát thấy ức vạn sinh linh, có vô số thành viên của các chủng tộc khác nhau, hơn nữa rất nhiều đều tản mát khí tức khiến Y cảm thấy thân cận.

Đồng thời, Mã Càn, tộc trưởng Thiên Mã Tộc quản lý trật tự, sau khi cảm tri được Nguu Sát, Y có một trực giác mạnh mẽ rằng đối phương hẳn sẽ tương phụ tương thành với Thiên Mã Nhất Tộc của mình.

Thế là, Mã Càn trực tiếp để Bàng Ngưu Nhất Tộc đến hàng ghế đầu, và hỏi cặn kẽ lai lịch của họ.

Biết được thiên phú thần thông của Bàng Ngưu Nhất Tộc có thể dẫn dắt vong linh, Mã Càn nội tâm đã minh ngộ.

Chẳng bao lâu, Khổng Tuyên uy nghiêm lạnh tuấn, trác nhĩ bất quần, Đại Lữ mặc lục y vẻ mặt hỉ khí dương dương, Nguyên Nhất, Lục Nhĩ Mi Hầu cùng Ngao Thăng kéo lê mặt đến.

Ngao Thăng không có Bạch Miêu Miêu che chở, bị Khổng Tuyên bắt được lỗi, bị bạo một cái bản lật đau đến mức nước mắt chảy ra.

Giờ đây cứ như một tiểu chính thái mất hồn vậy.

“Bá!” Khi thân ảnh Tô Thần giáng lâm tại đại điện giảng đạo, Đạo Vận vô biên tràn ra, diễn hóa ra đủ loại Luân Hồi dị tượng, khiến tất cả sinh linh đều chấn hám không thôi.

“Bái kiến Lão Gia!” “Bái kiến Sơn Chủ!” “Bái kiến Sơn Chủ!” Tô Thần không hề phí lời, trực tiếp bắt đầu giảng đạo.

Suốt mấy chục vạn năm qua, những sinh linh có duyên với Địa Đạo của Ngô càng ngày càng nhiều, trải qua sinh sôi nảy nở, số lượng đã đột phá ngưỡng năm mươi ức.

Đợi Địa Phủ kiến lập, bọn họ sẽ trở thành thành viên thần chức của Địa Phủ, có thể trong thời gian ngắn nhất dựng xây tốt khung thần chức Địa Phủ, khiến Địa Phủ vận chuyển.

Tô Thần giảng giải tu luyện chi đạo từ cạn đến sâu, từ Thiên Tiên đến Kim Tiên, từ Thái Ất đến Đại La.

Đối với tất cả sinh linh mà nói, lần giảng đạo này chẳng khác nào cơ duyên ngàn vàng, không những có thể đắc được pháp tu luyện, đồng thời còn có thể minh ngộ chân lý tu hành, thực sự là quá đỗi kinh hỉ.

Sau khi giảng đạo kết thúc, Tô Thần gọi Nguyên Nhất đến.

“Bàng Ngưu Nhất Tộc và Thiên Mã Nhất Tộc các ngươi tự truyền thừa Địa Đạo sứ mệnh, tương phụ tương thành, có thể hảo hảo tài bồi một phen!” Ngay khoảnh khắc bọn họ tiến vào Luân Hồi Sơn, Tô Thần đã cảm tri được.

Ngô du lịch Hồng Hoang bao nhiêu năm nay, đều chưa gặp được Ngưu Đầu Nhất Tộc của Địa Phủ, ai ngờ giờ đây lại tự động tìm đến, đây đúng là một ý ngoại chi hỉ.

Sau khi giảng đạo kết thúc, Đại Lữ và Mã Càn xin từ biệt Tô Thần.

Bọn họ mắc kẹt ở Thái Ất đỉnh phong đã gần mười vạn năm, chuẩn bị du lịch Hồng Hoang, lắng nghe âm thanh vạn linh vạn vật, quan ma hấp nạp 'Đạo' của vạn linh vạn vật, tìm kiếm khế cơ đột phá Đại La.

Chương 92

Tô Thần đã lưu lại một đạo ấn ký trên người hai người, rồi ban cho một ít Ngộ Đạo Thần Trà và Tam Quang Thần Thủy, sau đó tiễn họ rời đi.

Lần gặp lại tiếp theo, hai người bọn họ rất có thể đã trở thành Đại La Chưởng Đạo Giả thoát khỏi Trường Hà thời gian!

Trở lại đại điện, Tô Thần bắt đầu bế quan, chuẩn bị lấy Luân Hồi Đại Đạo truyền thừa của bản thân làm chủ, dốc toàn lực cảm ngộ Thời Gian, Không Gian, Âm Dương, Sinh Tử, Vận Mệnh, Ngũ Hành, Tạo Hóa, Nhân Quả và các Đại Đạo Pháp Tắc khác.

"Ông!" Bản mệnh chí bảo Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên tự động hiện ra, nâng Tô Thần nhẹ nhàng dao duệ giữa không trung đại điện, ức ức vạn Đại Đạo Pháp Tắc chi lực tề tề phong ủng mà đến.

"Hưu ô!

Hưu ô!

Hưu ô!" Vô cùng vô tận Đại Đạo Pháp Tắc chi lực ủng thốc quanh thân thể Tô Thần, dưới sự dẫn dắt của 'Luân Hồi Sức Mạnh Quy Tắc' của Y, ngưng tụ ra vô số tòa Đại Đạo Thần Luân thần thánh vĩ ngạn.

Từng tòa Đại Đạo Thần Luân tản mát khí tức chí cao vô thượng, tuyên cổ vĩnh hằng.

Từng luồng 'Sức Mạnh Quy Tắc' thùy lạc, từ từ chìm vào thức hải Tô Thần.

"Hoa lạp lạp!

Hoa lạp lạp!" Hai con Trường Hà thần thánh vĩ ngạn, chí cao vô

thượng là Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà được dẫn dắt hiện ra, dấy lên từng đợt sóng lớn như núi hô biển gào.

Mỗi một đóa sóng hoa đều ẩn chứa quỹ tích vận mệnh một đời của ức ức vạn sinh linh Hồng Hoang.

“Oanh!” Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà giao chức, chỉ thấy một đạo nam tử tử y phong thần tuấn tú, bá khí vô song từ hư không đạp sóng mà ra, đây chính là 'Quá Khứ Thân' của Tô Thần!

“Hưu!” Khoảnh khắc gian, lại một đạo thân ảnh màu tím từ điểm cuối của Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà thừa sóng mà đến, 'Y' khoanh tay sau lưng, toàn thân tản mát một loại khí tức 'tuyên cổ', 'vĩ ngạn', 'chí cao'.

Nhìn lướt qua, thân ảnh của 'Y' có chút mơ hồ, dường như đang quay lưng về phía chúng sinh, thủy chung không thể nhìn rõ được.

“Ông!” 'Tương Lai Thân' và 'Quá Khứ Thân' chỉnh tề nhất quán dung nhập vào bản thể Tô Thần, từng luồng 'Sức Mạnh Quy Tắc' chí cao vô thượng từ thân Y tản mát ra.

Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên nhẹ nhàng dao duệ, từng tôn Đại Đạo Thần Luân quanh thân thể Y, bùng phát ra vô cùng thần quang Đại Đạo rực rỡ.

Thoáng chốc, ba vạn năm tuế nguyệt trôi qua.

Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà sớm đã ẩn mình vào hư vô, còn vô số tôn Đại Đạo Thần Luân này, thì bắt đầu từ từ dung hợp.

Ba ngàn tôn.

Một ngàn tôn.

Năm trăm tôn.

Một trăm tôn.

Hai mươi tôn.

Sáu tôn!

Sáu tôn Đại Đạo Thần Luân sau khi dung hợp tản mát khí thế càng ngày càng bàng đại, càng ngày càng chí cao vô thượng, dường như muốn triệt để thôn phệ bản thể Tô Thần!

"Oanh!

Oanh!

Oanh!" Sáu tôn Đại Đạo vang lên ầm ầm thấu triệt, chúng từ từ ngừng dung hợp, bắt đầu từ từ xoay chuyển, rồi càng lúc càng nhanh, hệt như Lục Đạo Luân Hồi.

Cuối cùng, tất cả Đại Đạo Thần Luân dường như liên kết thành một Đại Đạo viên hoàn, đem thân ảnh Tô Thần, vững vàng quấn lấy.

"Hoa!" 'Quá Khứ Thân' và 'Tương Lai Thân' dung nhập vào Đại Đạo viên hoàn.

Từ từ, Đại Đạo viên hoàn bắt đầu tĩnh lại, khôi phục lại thành sáu tôn Đại Đạo Thần Luân.

"Bá!" Tô Thần mở mắt.

Sáu tôn Đại Đạo Thần Luân nhẹ nhàng chuyển động, dường như chìm vào trong hai mắt Y.

Chỉ thấy đôi mắt Y rực rỡ như tinh tú, trở nên thâm thúy minh lượng, toát lên một tia thần thái tuyên cổ vĩnh hằng, khiến người ta như đang tắm mình trong Đại Đạo thần quang.

"Đại La viên mãn!" Cảm ngộ được cảnh giới của bản thân lúc

này, khóe miệng Tô Thần khẽ cong lên, lộ ra một nụ cười hân hỉ.

Lần bế quan này, không những triệt để tiêu hóa những gì đạt được từ 'Bách Quả Thịnh Hội' cùng với việc luận đạo với Phục Hy, Nữ Oa, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân.

Đồng thời còn đem các Đại Đạo Pháp Tắc Thời Gian, Không Gian, Âm Dương, Vận Mệnh, Ngũ Hành cảm ngộ chưởng khống đến viên mãn.

Thậm chí còn có thể dẫn dắt ra những 'Đại Đạo Quy Tắc' khác biệt!

Điều đó cũng có nghĩa là, Tô Thần bất cứ lúc nào cũng có thể bước ra bước cuối cùng, đạp nhập Hỗn Nguyên Kim Tiên, chưởng khống Hỗn Nguyên chi lực, trở thành một 'Đại Năng Giả' danh phó kỳ thực!

Nhưng Y cũng không vội đột phá.

Nguyên nhân chủ yếu là 'pháp lực' chưa đủ viên mãn, đồng thời Tô Thần còn muốn đem càng nhiều chủng Đại Đạo mà bản thân chưởng khống, cảm ngộ chưởng khống đến cực hạn.

Một khi chính thức đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, thì bản thân Y nói không chừng có thể hoàn thành hợp nhất 'Tương Lai Thân', 'Hiện Tại Thân', 'Quá Khứ Thân', có vọng chưởng khống 'Sức Mạnh Quy Tắc'.

Điều này đối với việc tương lai chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mà nói, ích lợi thực sự là quá nhiều quá nhiều.

Một bước nhanh thì bước nào cũng nhanh!

Tô Thần, người thụ ích, đương nhiên biết lợi ích trong đó lớn đến nhường nào!

Sau khi xuất quan, Tô Thần thấy Bạch Miêu Miêu lại đang huấn xích Khổng Tuyên và Ngao Thăng.

"Hai ngươi một chút cũng không làm Ngô tỉnh tâm, một đứa thì chỉ biết ỷ mạnh hiếp yếu, một đứa thì chỉ biết khiêu khích cáo trạng!" "Băng!

Băng!" Bạch Miêu Miêu như một tiểu đại nhân huấn xích, sau đó đưa tay phải ra, dùng thần thông hóa dài, mạnh mẽ cho Khổng Tuyên và Ngao Thăng một cái bạo lật.

Hai người đều đau đến nhếch mép.

Nhưng nhìn thấy thần thái đối phương, lại vội vàng nhịn xuống.

Ngao Thăng thậm chí còn làm mặt quỷ với Khổng Tuyên, một vẻ đắc ý dương dương tự đắc cùng quy ư tận.

Kể từ khi Khổng Tuyên hóa hình, Y cậy có Bạch Miêu Miêu che chở, hết lần này đến lần khác khiêu khích Khổng Tuyên, bị Khổng Tuyên lặng lẽ ghi vào sổ nhỏ trong lòng.

Chỉ cần Bạch Miêu Miêu không có ở đây, Khổng Tuyên sẽ với thân phận Đại sư huynh, vạch lỗi của Ngao Thăng.

Một khi phạm lỗi, nhẹ thì một cái bạo lật, nặng thì nhấc lên đánh!

Hai người yêu nhau ghét nhau, có khi nhìn Bạch Miêu Miêu còn thấy buồn cười.

Tộc Bạch Hổ của Ngô có thù với Long Tộc, với Phượng Tộc cũng vậy, ai ngờ hai tộc Long Phượng kia cũng là tử đối đầu.

Nhưng điều này lại hay.

Địa vị của Ngô cao nhất, thực lực lại mạnh nhất.

Mỗi lần đều lợi dụng sự bất hòa của hai người, công bằng công chính huấn xích đánh đập!

“Chủ nhân!” Bạch Miêu Miêu cảm tri được khí tức Tô Thần, trực tiếp hóa thành một đạo bạch quang, lao vào lòng Tô Thần, sau đó ôm chặt lấy cổ Y, dùng đầu mình dụi dụi.

“Bái kiến Lão sư!” “Bái kiến Lão Gia!” Khổng Tuyên thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần có Lão sư ở đây, Miêu Miêu tỷ sẽ không quá thiên vị cái tên tiểu ba trùng này, cũng sẽ không luôn đánh đập mình.

Còn Ngao Thăng thì phát huy tinh thần cẩu thối tử một cách chính xác, rúc vào bên cạnh Tô Thần, dùng nắm tay nhỏ xoa bóp đấm bóp cẳng chân cho Tô Thần.

“Lão Gia bế quan vất vả rồi.” Y vừa xoa bóp, vừa nịnh nọt Tô Thần.

“Thôi được.” “Lát nữa Ngô sẽ giảng đạo khai tiểu táo cho các ngươi, sau đó tất cả đều đi bế quan tu luyện cho Ngô!” Có bọn họ ở đây, Luân Hồi Sơn của Ngô tuy nói náo nhiệt, cũng có nhiều tiếng cười nói huyên náo.

Nhưng thực lực mới là chỗ dựa lớn nhất.

Giờ đây Lượng Kiếp mới đã bắt đầu thai nghén, Địa Đạo cũng sắp xuất thế, bọn họ nếu thực lực quá yếu, cũng khó đương đại nhiệm.

Tô Thần chuẩn bị giảng đạo khai tiểu táo cho người thân cận, Lục Nhĩ Mi Hầu và Bạch Thương đang bế quan bị Bạch Miêu Miêu gọi tỉnh, sau đó lập tức chạy đến.

“Bái kiến Lão Gia!” “Bái kiến Lão Gia!” Lục Nhĩ Mi Hầu một thân kim sắc chiến y, trông thần tuấn bá khí.

Bạch Thương thì một thân đạo bào trắng, đầu đeo một chiếc trâm ngọc linh thiêng buộc tóc bạc, trông tiên phong đạo cốt, trác tuyệt siêu nhiên.

Y, là thiên kiêu tuyệt thế của Bạch Viên Nhất Tộc, truyền thừa Pháp Tắc Tửu Đạo, ngày thường đều cùng Lục Nhĩ chăm sóc tất cả linh căn, quen thuộc thuộc tính linh quả.

Rượu Tiên Thiên Hầu Nhi Tửu do Y ủ, rất được mọi người yêu thích.

Tô Thần cũng công nhận thiên phú của Y, chuẩn bị đại lực tài bồi, để Y sau này có thể phát huy toàn bộ thiên phú của mình trên 'Tửu Đạo'.

Đồng thời, Nguyên Nhất dẫn theo một tiểu nữ oa đầu hổ đầu não hổ, trên trán nàng mọc hai xúc giác nhọn màu đen, từng luồng Vong Linh Đại Đạo từ đó tản mát ra.

"Lão Gia, nàng là thiên kiêu tuyệt thế vừa mới đản sinh của Bàng Ngưu Tộc, hình như có duyên với Ngô, cố ý dẫn nàng đến gặp Người!" Kể từ khi Bàng Ngưu Tộc tiến vào Luân Hồi Sơn, Nguyên Nhất theo ý Tô Thần, chăm sóc bọn họ vô cùng tận.

Thiên Mã Nhất Tộc đặc biệt cho bọn họ nhập vào cùng một phiến lãnh địa, tương phụ tương thành, số lượng thành viên tăng trưởng cực nhanh, từ ban đầu chưa đến ba trăm người, tăng trưởng đến nay đã mấy vạn người.

Tiểu nữ oa đầu hổ đầu não hổ trước mắt này, chính là thiên kiêu tuyệt thế ứng vận mà sinh giống như Nguyên Nhất.

"Thiện!" Tô Thần nhìn tiểu nữ oa đầu hổ đầu não hổ, trán mọc hai sừng trâu nhọn, nội tâm cảm thấy nàng khá đáng yêu.

"Kỳ Duyên ngươi là thiên kiêu ứng vận mà sinh của Bàng Ngưu Tộc, vậy từ nay về sau ngươi hãy giống như Nguyên Nhất làm đồng tử của Bản Tọa." "Sau này ngươi cứ gọi là Nguyên Nhị đi!" Từ trước đến nay, Ngô chỉ có Nguyên Nhất là thị đồng, Y lần trước ra ngoài du

lịch tám vạn năm đều không có người thị phụng.

Giờ đây vừa hay có Nguyên Nhị, đủ đôi hai người, còn có thể tương phụ tương thành, cùng nhau thành tựu.

"Nguyên Nhị bái tạ Lão Gia tứ danh!" Sau khi các thành viên đã đến đông đủ, Tô Thần bắt đầu giảng đạo.

"Đại Đạo danh Thiên Địa chi thủy, hữu danh vạn vật chi mẫu." "Đạo sinh nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật." "Luân Hồi chi đạo, thiên hạ vạn vật sinh ư hữu, hữu sinh ư vô!" Khi Tô Thần vừa khai khẩu, ức ức vạn Đại Đạo Pháp Tắc chi lực từ trời đất dũng tới, cùng với Tiên Thiên Linh Khí tinh thuần trong đại điện, hội tụ thăng hoa thành Đại Đạo Bản Nguyên.

Tử khí thăng đằng, kim liên đóa đóa.

Thiên hoa loạn trụy, Đạo Vận tràn ngập.

Từng màn dị tượng chấn hám bắt đầu hiển hóa ra, sau đó hóa thành từng đóa kim liên, chìm vào thức hải của tất cả thính đạo giả.

Bạch Miêu Miêu, Khổng Tuyên, Nguyên Nhất, Nguyên Nhị, Lục Nhĩ, Bạch Thương, Dạ Oanh, bọn họ lặng lẽ nhắm hai mắt, tiêu hóa cảm ngộ 'Đạo' mà Tô Thần đã giảng, khí thế từ từ dẩu thăng.

Chương 93

Một ngàn năm thoáng chốc trôi qua.

Khi Tô Thần giảng đạo kết thúc, Y mẫn duệ sát giác đến Khí Vận của bản thân dường như đã tăng trưởng đến một ngưỡng cửa, đang thôi động mình tiến thêm một bước nữa, đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên.

"Bá!" Tô Thần mục quang nhìn về phía Đông Hồng Hoang, khóe miệng lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Kể từ khi 'Cờ Vây' từ Tử Tiêu Cung phát dương, trở thành một trong những phương thức luận đạo giao lưu của các Tiên Thiên Thần Thai Linh Hồng Hoang, không ngừng cung cấp Khí Vận cho Y.

Cộng thêm vô số đỉnh cấp Tiên Thiên Thần Thai Thánh, Chuẩn Thánh Đại Năng du lịch Hồng Hoang, tăng thêm Khí Vận cho 'Đại Địa Hành Giả' là Y.

Cùng với những người yêu thích âm luật sử dụng 'cung, thương, giác, trưng, vũ' ngũ âm đàn tấu, lại không ngừng cung cấp tăng thêm Khí Vận.

Tụ ít thành nhiều, đống cát thành tháp.

Trong vỏn vẹn mười mấy vạn năm qua, Khí Vận tích lũy đã đạt đến một lượng cực kỳ bàng đại, bất cứ lúc nào cũng có thể chủ động thúc đẩy Y đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên!

Đương nhiên, đây cũng là bởi vì sự cảm ngộ của Y đối với Đại Đạo Quy Tắc, sớm đã vượt qua các Hỗn Nguyên Kim Tiên Đại Năng phổ thông!

Áp chế dấu hiệu đột phá, Tô Thần không tiếp tục bế quan khổ tu,

mà là nghỉ ngơi thư giãn.

Tu luyện chi đạo, có lúc căng, có lúc chùng.

Đôi khi dừng lại cảm nhận cái đẹp bên cạnh, tra xét 'Đạo' của vạn linh vạn vật, có tác dụng cực kỳ lớn đối với Đạo Tâm của mình.

Thưởng thức một phen trân tu mỹ thực, lại uống đủ loại Tiên Thiên Hầu Nhi Tửu.

Sau khi nghỉ ngơi thỏa thích đủ thời gian, Tô Thần đến Luyện Khí Đại Điện, bắt đầu luyện chế 'Khai Thiên Thần Phủ' trong lòng mình.

"Đằng!

Đằng!" Tô Thần lấy Sơn Hà Đỉnh làm lò, sau đó tế xuất Địa Đăng và Nhân Đăng, chưởng khống 'Phần Thiên Tử Hỏa' và 'U Minh Quỷ Hỏa' tiến hành làm nóng lò.

Trước tiên lấy Tiên Thiên Canh Kim và Tiên Thiên Đồng Mẫu làm chủ tài, làm quen với thuộc tính của hai loại hỏa diễm.

"Ông!" Sơn Hà Đỉnh dưới sự nung đốt của hai loại hỏa diễm, sơn hà vĩ lực bàng bạc tràn ra, từ từ làm tan chảy Tiên Thiên Canh Kim và Tiên Thiên Đồng Mẫu trong lò.

Là khí tài luyện khí đỉnh cấp Hồng Hoang, Tiên Thiên Canh Kim và Tiên Thiên Đồng Mẫu đều ẩn chứa Pháp Tắc chi lực khác nhau.

Sau khi tan chảy, Tô Thần dùng Pháp Tắc Khí Đạo loại bỏ Tiên Thiên chi khí tạp loạn bất kham, cùng với Pháp Tắc chi lực ẩn chứa trong khí tài, rồi trải qua rèn đúc lặp đi lặp lại, khiến vĩ lực dược liệu càng tăng thêm một tầng.

Nhưng rất nhanh đã xuất hiện vấn đề.

Lần đầu tiên dùng 'Phần Thiên Tử Hỏa' và 'U Minh Quỷ Hỏa' luyện khí, hai loại hỏa diễm này tương xung, dẫn đến vĩ lực ẩn chứa

trong dược liệu không nhất quán, căn bản không thể luyện chế ra Pháp Bảo hoàn chỉnh.

"'Phần Thiên Tử Hỏa' là do Địa Đăng ẩn chứa, tương ứng với Địa Đạo, 'U Minh Quỷ Hỏa' là do Nhân Đăng ẩn chứa, tương ứng với Nhân Đạo." "Vậy Ngô chi bằng lấy bản nguyên Địa Đạo Luân Hồi Chi Chủ tương lai của mình tương dung, xem thử có thể lấy 'Địa' mà khai 'Nhân' được không." Trải qua vô số lần thử nghiệm, Tô Thần cuối cùng đã tìm được phương thức dung hợp chính xác, lấy vĩ lực tự thân của hai loại hỏa diễm, gia trì vĩ lực sơn hà của Sơn Hà Đỉnh, toàn bộ dung nhập vào khí tài.

Kiện Hậu Thiên Chí Bảo đầu tiên đã được luyện chế thuận lợi.

Nó có hình dạng như búa.

Trên lưng búa có một Minh Văn Đại Đạo chữ 'Sơn'.

Vô cùng sơn hà vĩ lực và canh kim uy lực từ búa tản mát ra, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể trảm phá hư không.

"Vậy cứ gọi ngươi là Khai Sơn Phủ đi!" Sau khi thu nó vào không gian thức hải, Tô Thần lấy ra Hồng Mông Canh Kim đã chuẩn bị từ lâu, dùng Sơn Hà Đỉnh bao phủ, rồi dùng hai loại thiên hỏa dung hóa.

Hồng Mông Canh Kim toàn thân tản mát từng tia Hồng Mông chi khí, dưới sự gia trì của canh kim, thời không đều bị xé rách thành từng đạo vết nứt hư vô.

Từng tia Địa Hỏa Thủy Phong bản nguyên tràn ra, xâm thực Tiên Thiên Linh Khí.

"Hoa!" Tô Thần vung tay phải.

Cả phương trời xanh đều bị trực tiếp trấn áp.

Y chuyên tâm rèn đúc Pháp Bảo mà nội tâm mình mong muốn,

tuyệt đối không cho phép xuất hiện bất kỳ sai sót nào.

Cùng với thời gian trôi đi, dưới sự giao dung của 'Phần Thiên Tử Hỏa' và 'U Minh Quỷ Hỏa', Địa Đạo vĩ lực cùng Khí Vận bản thân dung hợp, từ từ tinh hóa số ức vạn tấn Hồng Mông Canh Kim tài liệu.

Hồng Mông chi khí bàng bạc và Huyền Hoàng chi khí bị áp súc trong Sơn Hà Đỉnh.

Tô Thần dùng Pháp Tắc Khí Đạo rèn đúc, lại dùng các Đại Đạo Quy Tắc mà bản thân chưởng khống luyện hóa, một thanh rìu cổ phác bắt đầu từ từ dung hợp.

Nhìn thanh rìu này, Tô Thần tâm hữu sở cảm, sau đó thôi động bản nguyên, tế xuất một giọt tinh huyết tâm đầu dung nhập vào trong đó.

“Hoa!” Quang mang giữa trời đất đại thịnh.

Hồng Mông chi khí khủng bố và Huyền Hoàng chi khí được tinh huyết tâm đầu tương dung, triệt để bị thanh rìu cổ phác này hấp thu.

Khoảnh khắc tiếp theo, ức ức vạn Đại Đạo Pháp Tắc bản nguyên phong ủng mà đến.

Tô Thần dùng các Đại Đạo Sức Mạnh Quy Tắc mà bản thân chưởng khống, ngưng tụ ra từng tôn Đại Đạo Thần Luân thần thánh vĩ ngạn, đối với thanh rìu này tôi luyện rèn đúc hết lần này đến lần khác.

“Tư tư!

Tư tư!” Bên trong thanh rìu vô cùng quy tắc thần liên đang va chạm, đang cấu tạo Sức Mạnh Quy Tắc, bùng phát ra từng đạo Đại Đạo Thần Liên, xung kích thời không thiên khung.

Không biết đã trôi qua bao lâu, một thanh rìu dài hơn hai thước huyền phù trước mặt Tô Thần, tản mát từng tia Hồng Mông Huyền

Hoàng chi khí, giống như có ý thức vậy mà vô cùng thân cận với Y.

"Bá!" Tô Thần mở tay phải.

Thanh rìu chủ động lao vào tay Y, một cảm giác thân cận nguyên tự huyết mạch từ nhiên mà sinh.

Sở dĩ lại như vậy, là bởi vì một giọt tinh huyết tâm đầu của Tô Thần!

"Từ hôm nay trở đi, ngươi cứ gọi là 'Sáng Thế Thần Phủ'!" Bàn Cổ Đại Thần có Khai Thiên Thần Phủ, vậy thì Ngô có Sáng Thế Thần Phủ!

"Hưu!" Một luồng phủ mang từ Sáng Thế Thần Phủ tản mát ra, tức khắc chém phá thiên khung mà Tô Thần đã trấn áp.

Hư không băng tháp, thời không yên diệt!

Thấy cảnh này, Tô Thần hai mắt lộ ra vô cùng kinh hỉ.

Tuy nói phẩm cấp Sáng Thế Thần Phủ là Hậu Thiên Chí Bảo, nhưng nó lại sở hữu vô cùng cường đại tính trưởng thành, từ uy lực mà nói, không thua một số đỉnh cấp Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

"Tiếp theo đã đến lúc để ngươi thực sự phát huy uy lực sáng thế rồi!" Tô Thần khẽ cười, từ thức hải tế xuất một cái Hỗn Độn Sắc Hồ Lô, chính là sản phẩm do Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Hồ Lô Đẳng thai nghén, nó ẩn chứa bản nguyên Hỗn Độn bàng đại.

Từ trước đến nay, Ngô đều chưa thực sự động dụng qua cái Hỗn Độn Hồ Lô này.

Giờ đây luyện chế ra Sáng Thế Thần Phủ, thì cứ dùng Hỗn Độn Hồ Lô để khai thiên sáng thế, lấy bản nguyên Thiên Địa và vĩ lực ẩn chứa của tân thế giới, uẩn dưỡng Sáng Thế Thần Phủ!

"Hoa!" Tô Thần điều chỉnh trạng thái tiến vào bên trong Hỗn Độn

Hồ Lô.

Bản nguyên thế giới Hỗn Độn Địa Hỏa Thủy Phong khủng bố tập kích đến, xen lẫn Hỗn Độn Cương Phong và Hỗn Độn Ám Lôi, dường như muốn hủy diệt tất cả kẻ xâm nhập.

Là Hỗn Độn Hồ Lô quan trọng nhất trong bảy Tiên Thiên Hồ Lô, nếu Tô Thần thôi động sử dụng, dù là cường giả cấp bậc Đại La Kim Tiên bị hấp nhập, cũng sẽ bị cứng nhắc yên diệt thân tử đạo tiêu.

Là chủ nhân của bảo vật, Tô Thần sau khi thích ứng bản nguyên Hỗn Độn ẩn chứa bên trong, liền bắt đầu chưởng khống Sáng Thế Thần Phủ, vận chuyển 《Khai Thiên Cửu Thức》, chuẩn bị khai thiên!

"Hưu!" Một đạo phủ mang lóe lên.

Vô cùng Hồng Mông Huyền Hoàng chi khí tràn ra.

"Oanh long long!" Cả thế giới Hỗn Độn đều đang điên cuồng chấn động, dẫn phát bản nguyên cuồng hô hải khiếu, thôn phệ hoàn vũ.

Một tia quang lượng cực hạn rực rỡ bùng phát ra.

Giữa trời đất xuất hiện một khe nứt.

Không Gian đản sinh.

Thời Gian dũng hiện!

Thanh khí bàng bạc và trọc khí từ bản nguyên Hỗn Độn bạo phát ra.

"Hưu!" Tô Thần vung vẩy Sáng Thế Thần Phủ, chém về phía bản nguyên Hỗn Độn cuồng bạo kia, tức khắc đem nó yên diệt.

Trời đất bắt đầu đản sinh thế giới vĩ lực, được Tô Thần toàn bộ gia trì lên Sáng Thế Thần Phủ trong tay mình.

Cùng với một rìu nữa vung ra, thanh khí thăng lên diễn hóa thành ‘Thiên’, trọc khí hạ trầm diễn hóa thành ‘Địa’, Âm Dương Ngũ Hành diễn hóa mà đến!

Trước đó Tô Thần đã khai tịch sáu Tiểu Thiên Thế Giới trong sáu khỏa Định Hải Châu, tiêu hóa truyền thừa 《Khai Thiên Cửu Thức》 của Bàn Cổ Đại Thần.

Giờ đây lại sử dụng, sự cảm ngộ trong lòng càng ngày càng nhiều.

Nói về bản nguyên ẩn chứa trong Hỗn Độn Hồ Lô, thì nó vượt xa sáu khỏa Định Hải Châu quá nhiều, độ khó khai tịch Thiên Địa tự nhiên cũng bạo trướng theo cấp số nhân.

“Hưu!

Hưu!

Hưu!” Khai Thiên Cửu Thức lần lượt chém ra.

Âm Dương diễn Ngũ Hành, Ngũ Hành hóa vạn vật.

Vận Mệnh Đại Đạo, Nhân Quả Đại Đạo lần lượt bắt đầu hiển hóa ra.

Tô Thần chưởng khống dẫn dắt các Đại Đạo Pháp Tắc Thời Gian, Không Gian, Âm Dương, Ngũ Hành, ổn định phương tân khai tịch thế giới này, và dùng Tạo Hóa Đại Đạo gia tốc diễn hóa vạn linh vạn vật.

“Ô!” Vô biên Đại Đạo cảm ngộ cùng thế giới vĩ lực gia trì mà đến.

Tô Thần lập Sáng Thế Thần Phủ tại trung tâm Thiên Địa, tạm thời làm trụ chống trời, dùng bản nguyên vĩ lực của phương Trung Thiên Thế Giới này uẩn dưỡng, hy vọng có thể trợ nó đột phá chất cốc, tiến hóa đến cấp độ Khai Thiên Thần Phủ cùng cấp bậc với Bàn Cổ Đại Thần!

Sau khi sắp xếp mọi việc xong xuôi, Y lặng lẽ nhắm hai mắt, tiêu

hóa những gì đạt được từ lần khai tịch thế giới này.

"Ông!" Vô cùng Đại Đạo Quy Tắc và thế giới vĩ lực lần lượt gia trì mà đến, làm nổi bật Y như một Tạo Vật Chủ chân chính.

Thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ vĩnh tồn!

Thế giới Hỗn Độn Hồ Lô.

Sáng Thế Thần Phủ như Thiên Trụ một bàn đỉnh thiên lập địa.

Thanh khí thăng lên thành Thiên, từng hạt bản nguyên Hỗn Độn ngưng tụ thành tinh, hóa thành ức ức vạn tinh thần.

Chương 94

Trong đó hai bản nguyên tinh thể lớn nhất, dưới sự diễn hóa của Âm Dương Đại Đạo, lần lượt là Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh rực rỡ nhất, tượng trưng cho Thiên Địa Âm Dương.

Trọc khí hạ trầm thành Địa.

Vô số Địa Hỏa Thủy Phong hạ xuống, cùng bản nguyên thế giới tương dung, cấu kiến thành một khối đại lục hoàn chỉnh.

Phần bản nguyên thủy dư thừa bao quanh đại lục, từ từ diễn hóa ra hải dương, những dãy núi nhô ra thì diễn hóa thành các loại đảo tự.

Từng đạo bản nguyên phong, hóa thành ức ức vạn tường vân và ô vân, cùng với lực lượng Hỗn Độn Ám Lôi trước kia tương dung, từ đó đản sinh ra lôi điện.

Bản nguyên thế giới Hỗn Độn tinh thuần hội tụ kéo dài, chìm sâu vào lòng đất, hóa thành linh mạch thế giới.

Tân thế giới đản sinh, ẩn chứa vô cùng Thiên Địa vĩ lực và Đại Đạo bản nguyên, dưới sự dẫn dắt của Tô Thần, lần lượt gia trì lên Sáng Thế Thần Phủ trụ chống trời.

Nhưng Thiên Địa Ý Chí và bản nguyên 'Đại Đạo Quy Tắc' chí cao vô thượng, thì toàn bộ dung nhập vào thức hải của Sáng Thế Thần Tô Thần.

“Ông!” Cùng với Thiên Địa Ý Chí và bản nguyên 'Đại Đạo Quy Tắc' dung nhập vào thức hải Tô Thần, bản mệnh chí bảo Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên tự động hiển hóa ra.

Thần mang màu tím ngập trời dẫn dắt 'Luân Hồi Đại Đạo Quy Tắc', thùy lạc ức vạn vạn điều Đại Đạo Thần Liên rực rỡ, phổ tả

Thiên Địa chí lý, diễn dịch Đạo Pháp Tự Nhiên Luân Hồi!

"Oanh!

Oanh!" Sáu tòa Đại Đạo Thần Luân thần thánh vĩ ngạn ngưng tụ hiển hóa ra, khiên dẫn ức ức vạn tinh thần chi lực của trời đất, bùng phát ra vô cùng tinh huy, chiếu sáng cả thế giới!

Hạo đãng vô ngân, thương khung quảng quảng, các loại tinh quang thần huy thùy lạc Đại Đạo chí lý, huy sái vô biên Đạo Vận, kích đãng hạo hãn Càn Khôn!

"Oanh long!" Đại Địa đột nhiên chấn động.

Vô biên Đại Địa vĩ lực dũng động, sơn hà biến động, thiên cơ vận chuyển, diễn hóa tinh không vũ trụ thế giới, diễn dịch sơn xuyên hà lưu Thiên Địa chí lý!

"Ô!

Ô!

Ô!" Sáu tòa Luân Hồi Đại Đạo Thần Luân dưới sự dẫn dắt có ý thức của Tô Thần, từ từ dung nhập vào lòng đất, trở thành bản nguyên cấu kiến Địa Đạo Luân Hồi.

Từ từ, Thiên Địa khôi phục bình tĩnh.

Dưới sự vận chuyển của Luân Hồi, Thời Gian, Không Gian, Vận Mệnh, Âm Dương, Ngũ Hành, Tạo Hóa, Nhân Quả và các Đại Đạo khác, từng luồng sinh cơ bắt đầu hiển hiện.

Đồng thời, 'Sức Mạnh Quy Tắc Đại Đạo' ngưng tụ trên toàn thân Tô Thần càng ngày càng nhiều, càng ngày càng tinh túy.

Toàn thân Y tản mát khí thế, cũng càng ngày càng tuyên cổ vĩ ngạn, chí cao vô thượng!

"Bá!" Khi Y mở mắt trở lại, nhìn thấy thế giới do chính tay mình

khai tịch ra, khóe miệng khẽ cong lên, lộ ra một nụ cười nhân ái hân hỉ.

Triệt để tiêu hóa Thiên Địa Ý Chí và vô số chủng 'Sức Mạnh Quy Tắc Đại Đạo' của thế giới này, khiến Y tiến thêm một bước minh bạch Thiên Địa chí lý, Đại Đạo chân lý.

Y biết rằng, nếu không phải bản thân là Tạo Vật Chủ của phương thế giới này, với sự chưởng khống Đại Đạo Quy Tắc và cảm ngộ Thiên Địa chí lý của mình hiện giờ, Y sớm đã đột phá chất cốc, thực sự đạp nhập Hỗn Nguyên!

Nhưng Tô Thần cảm thấy vẫn chưa đủ.

Trước khi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, phải tăng thêm nội tình của mình, tranh thủ một lần chưởng khống Sức Mạnh Quy Tắc, triệt để minh ngộ Hỗn Nguyên chi bí!

Khoảnh khắc tiếp theo, Y từ thức hải lấy ra Tiên Thiên Canh Kim Hồ Lô.

"Hoa!" Khi Tiên Thiên Canh Kim Hồ Lô xuất hiện, phương thế giới này bắt đầu từ từ chấn động, dường như tràn đầy khát cầu, muốn đem nó dung nhập vào Thiên Địa.

Là bảo vật cực phẩm do Tiên Thiên Hồ Lô Đẳng thai nghén, mỗi một cái đều ẩn chứa bản nguyên Hỗn Độn khác nhau, nếu có thể tập hợp toàn bộ, có thể khiến thế giới Hỗn Độn Hồ Lô thăng cấp thành Đại Thiên Thế Giới!

Tiểu Thiên Thế Giới có thể bồi dưỡng Đại La Chưởng Đạo Giả.

Trung Thiên Thế Giới có thể bồi dưỡng Hỗn Nguyên Kim Tiên Đại Năng Giả.

Đại Thiên Thế Giới thì có cơ hội bồi dưỡng Hỗn Nguyên Chứng Đạo Giả!

Điều đó cũng có nghĩa là, một khi thế giới Hồ Lô thăng cấp Đại Thiên Thế Giới, thì Tô Thần có thể tại phương thế giới này chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Đương nhiên, muốn chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, có khả năng sẽ hủy diệt triệt để phương Đại Thiên Thế Giới này, đồng thời tỷ lệ thành công cũng chỉ có chưa đến hai phần mười!

Duy chỉ có những Đại Thiên Thế Giới đỉnh cấp như Hồng Hoang, chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La mới vững vàng ổn định, không có bất kỳ phong hiểm nào!

"Hưu!" Tô Thần thôi động Tiên Thiên Canh Kim Hồ Lô, dẫn dắt bản nguyên Hỗn Độn ẩn chứa trong hồ lô ra.

Tổn thất một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, để đổi lấy bản nguyên phương thế giới hồ lô này tăng thêm thậm chí thăng cấp, dù nói thế nào đi nữa cũng là có lợi.

"Hoa!" Chỉ thấy bản nguyên Hỗn Độn Canh Kim ẩn chứa trong Tiên Thiên Canh Kim Hồ Lô, không ngừng bị Tô Thần dẫn dắt từ miệng hồ lô mà ra, giống như một con sông Hồng Mông Huyền Hoàng sắc vậy.

Hỗn Độn Canh Kim chi khí vô tận tràn ra, dễ dàng xé nát bức tường thời không của phương thế giới này, cắt ra từng đạo hắc động hư vô xám mờ.

Từng luồng Địa Hỏa Thủy Phong từ hắc động hư vô tản mát ra, giống như muốn trọng quy Hỗn Độn.

"Ông!" Tô Thần, vị Tạo Vật Chủ này, khẽ vung tay phải.

Đại Đạo Quy Tắc và Thiên Địa Ý Chí khủng bố tức khắc dẹp yên những hắc động hư vô này, sau đó giúp cả thế giới thôn phệ bản nguyên của Tiên Thiên Canh Kim Hồ Lô.

“Ô!

Ô!” Cùng với thế giới ẩn chứa trong hồ lô thôn phệ bản nguyên ẩn chứa trong Tiên Thiên Canh Kim Hồ Lô, cả Thiên Địa Ý Chí đều đang đồng loạt hoan hô.

Cả phương Thiên Địa đang khuếch trương với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Thiên khung đang thăng cao.

Ức ức vạn tinh thần đang bạo trướng, huy sái vô biên tinh huy quang mang.

Tầng mây giữa trời đất đang cấp tốc tăng trưởng, ngũ sắc tường vân, thất thải tường vân hoán phát vô biên nhân uẩn thần quang.

Tử khí đông lai ức vạn lý, hà quang vạn đạo nhiễm chư thiên!

Từng đạo bản nguyên diễn hóa thành từng đóa kim liên, chìm vào đại địa hải dương.

Sơn xuyên hà lưu bạt địa nhi khởi.

Từng tòa sơn nhạc thẳng tắp cắm vào thương khung hoàn vũ, từng con hà lưu khuếch trương, hội tụ nhập hải.

Lục địa vốn hoang lương, bắt đầu xuất hiện những đốm xanh lác đác, sau đó nhanh chóng sinh sản, từng thân cây cổ thụ cao vút trời xanh bạt địa nhi khởi.

Từng đóa dao thảo kỳ hoa tranh nhau khoe sắc!

Thế giới xuất hiện sinh cơ, từng cá thể sinh mệnh bắt đầu thai nghén.

Ở cực điểm của Thiên khung, vô số lôi đình hỗn độn sắc lóe lên, từng khối tinh vân hỗn độn vỡ nát, bùng nổ, từ Vô Cực diễn hóa Thái Cực, Thái Cực phân hóa thành Âm Dương, Âm Dương diễn hóa Ngũ

Hành.

Địa Hỏa Thủy Phong dũng động, thanh trọc lưỡng khí tự phân!

Cùng với thời gian trôi đi, những nguyên tố này từ từ bị thế giới dung hóa, trở thành bản nguyên tinh thuần, trợ thế giới tăng trưởng nhanh hơn, vạn linh vạn vật tiến thêm một bước diễn hóa thai nghén.

"Ô!" Một luồng bi minh từ Tiên Thiên Canh Kim Hồ Lô tản mát ra, sau đó nhanh chóng ảm đạm thu nhỏ, trở thành một cái hồ lô tử bạch sắc cổ phác vô kỳ.

Tuy nói bản nguyên ẩn chứa và Đại Đạo Pháp Tắc truyền thừa của nó đều bị thôn phệ, nhưng bản thân nó vẫn là một kiện dược liệu đỉnh cấp.

Tô Thần thu nó vào thức hải, sau đó với thân phận Tạo Vật Chủ chưởng khống các chủng Đại Đạo, tiến thêm một bước diễn hóa, hoàn thiện tân thế giới này.

Thế giới do Hỗn Độn Hồ Lô khai tịch tuy nói chưa thăng cấp, nhưng sau khi thôn phệ bản nguyên Tiên Thiên Canh Kim Hồ Lô, bản nguyên thế giới bạo trướng, Thiên Địa vĩ lực ẩn chứa đã tăng gấp mấy lần.

"Ông!" Vô cùng Thiên Địa Ý Chí và Đại Đạo Quy Tắc bắt đầu phản bộ Y, vị Sáng Thế Thần này, làm nổi bật Y càng thêm thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ chí thượng.

Tiếp theo, ba tôn Đại Đạo Thần Luân do Thiên Địa Ý Chí và Đại Đạo Quy Tắc ngưng tụ diễn hóa ra, hóa thành một trạng thái Vô Cực, từ từ dung nhập vào thể nội Tô Thần.

Không biết đã trôi qua bao lâu, khí thế Tô Thần càng ngày càng cường đại, càng ngày càng thần thánh vĩ ngạn.

"Không thể áp chế được nữa!" Mở mắt trở lại, Y không hề do dự,

trực tiếp rời khỏi thế giới Hỗn Độn Hồ Lô.

"Hưu!" Vừa mới xuất hiện tại đại điện bế quan, còn chưa kịp bế mục tiêu hóa cảm ngộ.

"Hoa lạp lạp!

Hoa lạp lạp!" Hai con Trường Hà thần thánh vĩ ngạn, chí cao vô thượng là Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà tự động hiển hóa ra, hội tụ từng đợt sóng hạo hạo đãng đãng, trực tiếp đem Tô Thần nhấn chìm.

Mỗi một đạo sóng hoa, ẩn chứa quỹ tích vận mệnh tồn tại của chúng sinh Hồng Hoang.

Mỗi một giọt nước, đều là một đời của vân vân chúng sinh!

Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà tồn tại trong hư không quá khứ tương lai, lại dường như tồn tại trong hiện thế.

Hai con Trường Hà thần bí vĩ ngạn giao chức hội tụ, đem Tô Thần thôn một.

"Hưu!" Một đạo thân ảnh đạp sóng mà đến, ngật lập trên đỉnh sóng triều, phủ khám vạn cổ, bễ nghễ thiên hạ, đây chính là 'Quá Khứ Thân' của Tô Thần.

Chỉ thấy sau lưng 'Y' hiển hóa ra vô cùng tràng cảnh.

Có Hồng Hoang Bắc Vực, cùng hung thú tác chiến.

Có Hồng Hoang Tây Bộ, sơ lý địa mạch hỏa sơn.

Có Hồng Hoang Nam Bộ, du lịch sơn nhạc chiểu trạch.

Có Hồng Hoang Thiên Trụ, ngật lập đỉnh Bất Chu Sơn!

"Hoa!" Lại một đạo thân ảnh màu tím từ điểm cuối của Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà nghịch lưu mà lên, 'Y' tuyên cổ

vĩnh hằng, thần thánh vĩ ngạn, nhất cử nhất động giai là 'Đạo'!

Khác với lần trước, 'Tương Lai Thân' càng ngày càng ngưng luyện, tuy vẫn không thể nhìn rõ được, nhưng hình thể luân khuếch của 'Y', gần như nhất trí với Tô Thần.

Dù quay lưng về phía chúng sinh, cũng uy áp vạn cổ!

“Bá!” 'Quá Khứ Thân' và 'Tương Lai Thân' lần lượt đứng trước và sau Tô Thần, hiện ra vô số tràng cảnh chấn hám.

Có khai thiên tích địa.

Có nghịch chuyển tương lai.

Có luân hồi sinh tử!

Chương 95

"Ông!" Ba tôn Đại Đạo Thần Luân hiển hóa ra, mỗi tôn giống như một phương thế giới Đại Đạo, ẩn chứa khí tức thần thánh tuyên cổ, chí cao vô thượng Chúa Tể.

Tồn tại trong quá khứ, tồn tại trong hiện tại, tồn tại trong tương lai!

Tô Thần khép chặt hai mắt, khoanh chân ngồi trên hư không.

Đối với vô số dị tượng và ba tôn Đại Đạo Thần Luân dường như không hề có chút sát giác.

Y chưởng khống Luân Hồi Đại Đạo truyền thừa của mình, cùng với các Đại Đạo Thời Gian, Không Gian, Âm Dương, Sinh Tử, Vận Mệnh, Ngũ Hành, Tạo Hóa, Nhân Quả mà bản thân cảm ngộ mới chưởng khống...

Mỗi một chủng Đại Đạo Pháp Tắc cực hạn thăng hoa, tiến hóa thuế biến thành từng luồng Sức Mạnh Quy Tắc, quấn quanh bản thân Y.

"Oanh!" Sát na gian, Y chủ động để 'Quá Khứ Thân' và 'Tương Lai Thân' dung nhập vào thể nội mình, bùng phát ra quy tắc vĩ lực thao thiên, chiếu rọi chư thiên hoàn vũ, động triệt quá khứ tương lai.

"Hoa lạp lạp!

Hoa lạp lạp!" Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà dấy lên sóng lớn thao thiên, thôn một Thiên Địa, dường như trở thành một thế giới hải dương trường hà.

Nhưng hai con Trường Hà thần bí thần thánh này, sau khi từ từ bình tĩnh lại, lại ủng thốc Tô Thần trên đỉnh sóng triều, mặc cho Y

phủ khám vạn cổ, bễ nghễ thiên hạ!

Hỗn Nguyên Kim Tiên, thành!

Hỗn Nguyên chi lực khủng bố và vận mệnh siêu thoát chi lực gia trì mà đến, bồ bặc dưới chân Tô Thần.

Tất cả Đại La Pháp Tắc đều có thể vô thị, vạn bàn giai hư, không còn cách nào đối với mình tạo thành chút ảnh hưởng nào.

Siêu thoát Thời Gian Vận Mệnh Trường Hà, đạt đến bờ bên kia của "Đạo", dẫn dắt chấp chưởng Hỗn Nguyên Quy Tắc, gia trì năng lực Tạo Vật Chủ khai thiên tích địa, kiến quá khứ tương lai, thông tích vạn sự vạn vật, minh ngộ bản nguyên của 'Đạo'!

Trong thế giới Hồng Hoang, Tiên Đình và Yêu Tộc vì tranh đoạt Thiên Mệnh, xung đột lẫn nhau ngày càng kịch liệt.

Vu Tộc, với tư cách là một trong những nhân vật chính Thiên Mệnh của kỷ nguyên mới, bọn họ cũng hiểu rằng một khi Thiên Mệnh Chi Tranh hạ màn, thì kẻ thắng sẽ trở thành đại địch sinh tử của mình.

Thế là, sau khi Thập Nhị Tổ Vu toàn bộ đột phá Đệ Bát Chuyển, do Chúc Dung, Cộng Công, Cường Lương và mấy vị Tổ Vu đích thân suất đại quân, quét sạch thế lực Yêu Tộc và Tiên Đình gần Bất Chu Sơn, khiến bọn họ tổn binh chiết tướng.

Yêu Tộc mạnh thì nhắm vào Yêu Tộc.

Tiên Đình xương cuồng thì trực tiếp dùng đại bổng giáo huấn.

Tổng thể mà nói, Yêu Tộc và Tiên Đình duy trì sự cân bằng tương đối, tuyệt đối không để bất kỳ thế lực nào có ưu thế áp đảo!

Các tầng lớp cao cấp của Tiên Đình và Yêu Tộc đều nhìn ra Vu Tộc đang tọa sơn quan hổ đấu, nhưng bọn họ không có bất kỳ biện pháp nào, chỉ có thể tránh Bất Chu Sơn, tranh đoạt lãnh địa thế lực ở

các khu vực khác.

Còn về việc hai bên liên minh diệt Vu Tộc ư?

Điều đó căn bản là không thể!

Với tư cách là địch của 'Đạo Tranh' và địch của 'Thiên Mệnh', căn bản không có chút cơ sở liên minh nào!

Khuyết điểm của Vu Tộc ai cũng có thể nhìn ra.

Tuy nói thực lực bọn họ cường đại, nhưng bởi vì bị hạn chế bởi huyết mạch, dù có đánh chiếm lãnh địa, cũng không có đủ thành viên để củng cố thành quả.

Tính toán đầy đủ, thành viên Vu Tộc hiện giờ, vẫn chưa đột phá mười vạn ức!

Ngược lại là Yêu Tộc và Tiên Đình, bọn họ đều phái sứ giả, hy vọng có thể liên minh với Vu Tộc, dẫn cường viên diệt đối phương.

Nhưng kết cục của những sứ giả này, toàn bộ đều trở thành vong hồn dưới quyền trượng của Vu Tộc...

Trong lúc ba thế lực minh tranh ám đấu, tất cả các đỉnh cấp Tiên Thiên Thần Thai Thánh Hồng Hoang hoặc đang bế quan, hoặc đang du lịch, tìm kiếm cơ duyên đột phá.

Tam Thanh tự Đông sang Tây, một đường du lịch mà đến.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề thì du lịch Đại Lục Đông Phương trù phú, thu vét linh căn linh thảo, cường hành độ hóa Tiên Thiên Thần Thai Linh, một mạch đóng gói mang về Tây Phương của mình.

Tiên Thiên Thần Thai Linh Đông Phương phổ thông, đến Tây Phương bần tích thì đều thuộc cấp bậc thiên tài tồn tại.

Đối với nhiều người mà nói, hai sư huynh đệ bọn họ là tổ hợp hai người vô sỉ nhất Hồng Hoang.

Nhưng đối với sinh linh Tây Phương mà nói, bọn họ lại là đại cứu tinh chân chính!

Suốt mấy Nguyên Hội qua, bọn họ không từ gian khổ sơ lý địa mạch Tây Phương bị tổn hại, dùng đại nghị lực, đại thần thông khôi phục địa mạo.

Dù phải mang tiếng xấu, cũng cường hành từ Đông Phương thu vét di thực linh thảo linh căn, khiến Tây Phương một lần nữa hoán phát sinh cơ, tăng thêm nồng độ Tiên Thiên Linh Khí.

Xứng đáng là Khí Vận Chi Tử Tây Phương!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai sư huynh đệ bị người khác phỉ báng, nhưng lại được tất cả thần linh Tây Phương sùng kính!

Tám vạn năm thoáng chốc trôi qua.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên bọn họ tự Đông sang Tây, sau đó từ Tây sang Bắc.

Sau khi minh ngộ ra then chốt của việc trảm xuất 'Ác Thi', Tam Thanh tại Hồng Hoang Bắc Vực tự mình phân biệt, lựa chọn chém giết hung thú tàn tồn cùng hung sát chi bối, để phóng đại ác niệm nội tâm.

Làm như vậy không những có thể đạt được gia tưởng công đức khí vận Thiên Địa, đồng thời còn có thể minh ngộ ác niệm nội tâm sâu sắc hơn, có thể nói là nhất cử lưỡng đắc.

Thái Thanh Lão Tử suất tiên trảm xuất Ác Thi, đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ.

Nguyên Thủy và Thông Thiên cảm tri được sau, hướng về phía đại huynh sở tại hành lễ cúi đầu.

Tiếp theo, hai người bọn họ đặc biệt tìm kiếm hung thú và hung

sát chi bối có sát khí nồng đậm để chém giết, hy vọng có thể sớm ngày trảm thi đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ.

Một ngày nọ, Nguyên Thủy đến một sơn cốc tràn đầy chướng khí, Y thấy một Ngũ Hành Pha Địa, có một con thác nước lại chảy ngược lên, tản mát khí tức quỷ dị và vong hồn nồng đậm.

Khí tức bất tường như vậy, khiến Y không khỏi nhíu mày.

"Kiệt kiệt!" "Kiệt kiệt!" Năm con Tiên Thiên Linh Quỷ cảm tri được có người xâm nhập, lập tức hiện hóa ra, bao vây lấy Y.

"Vong linh quỷ vật, không xứng tồn tại trên đời, chết cho Bản Tọa!" Nguyên Thủy thôi động một thanh hậu Thiên Bảo Đao do chính tay mình luyện chế, dùng thực lực nhục thân bác sát, một đao một con Tiên Thiên Linh Quỷ, từ từ cảm ngộ cái ác của sát lục này.

"Ô!" Năm con Tiên Thiên Linh Quỷ bi ai thét lên, ngã xuống dưới bảo đao của Y.

Khi nhìn thấy bộ dạng tuyệt vọng không cam lòng của chúng trước khi yên diệt, Nguyên Thủy kết hợp tâm đắc du lịch mấy vạn năm của mình, cuối cùng cũng bắt đầu minh ngộ.

"Trảm!" Cùng với một tiếng quát khẽ của Y, một đạo đạo nhân áo đen từ thể nội Y trảm xuất, toàn thân tản mát hung sát chi khí cường thịnh, khiến người ta kinh sợ.

"Ha ha!" Cuối cùng cũng đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ, nội tâm Nguyên Thủy tràn đầy sướng khoái.

"Di?" "Hồ hóa đá trên thác nước này lại còn ẩn giấu một tôn Cự Quỷ?" Nguyên Thủy còn chưa kịp tiêu hóa cảm ngộ đột phá, cảm tri được Khí Cơ Quỷ Mẫu, trực tiếp vươn tay hư không một trảo, đã đem nàng cứng nhắc từ Quỷ Mẫu Sào Huyệt bắt ra.

"Thượng tiên tha mạng!" Quỷ Mẫu vừa mới hóa hình không lâu.

Các Tiên Thiên Linh Quỷ phụ cận khi cảm tri được Khí Cơ của nàng, liền chủ động đến đầu dựa.

Nhưng ai ngờ, nàng còn chưa kịp đến Luân Hồi Sơn bái kiến Lão Sư, đã gặp phải Nguyên Thủy ác ý đại phát.

Trong lúc khẩn cấp, Quỷ Mẫu chỉ có thể thôi động ấn ký Lão Sư lưu lại trong thức hải mình, hy vọng có thể bảo toàn tiểu mệnh.

"Vạn Quỷ Chi Mẫu?" Nguyên Thủy một mắt nhìn ra căn nguyên lai lịch của Quỷ Mẫu, đối với quỷ khí nàng tản mát khắp thân tràn đầy chán ghét.

"Chết đi!" Đối mặt với lời cầu xin tha thứ của nàng, Y căn bản không hề để ý.

"Ông!" Khoảnh khắc gian, thần mang màu tím khủng bố từ thức hải Quỷ Mẫu bùng phát ra, hóa thành một đạo vầng sáng năng lượng, chặn đứng Nguyên Thủy trong chốc lát.

"Hưu!" Trong sơn cốc dấy lên từng tia không gian liên y.

Một đạo thân ảnh bá khí bễ nghễ, phong thần tuấn tú đạp trên Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà mà đến!

"Lấy mạnh hiếp yếu, liên lụy vô cô, Nguyên Thủy, ngươi thật sự coi Bản Tọa là bùn đúc hay sao?" Sau khi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, Tô Thần trước tiên là thu thúc 'Quá Khứ Thân' của mình, sau đó toàn lực tiêu hóa cảm ngộ đột phá, chưởng khống quy tắc vĩ lực Đại Đạo và Hỗn Nguyên chi lực.

Ai ngờ mới qua vỏn vẹn ba ngàn năm, ấn ký lưu lại trong thức hải đệ tử Quỷ Mẫu bùng phát, tức khắc minh bạch duyên do, Y liền lấy 'Quá Khứ Thân' dẫn động Thời Gian Trường Hà, nghịch tố thời không, giáng lâm tại vực sâu Quỷ Mẫu.

Trước tiên ngăn cản Nguyên Thủy, rồi chờ Chân Thân giáng lâm!

“Tô Thần, đây là đệ tử của ngươi?” Hung sát ác khí tản mát trên người Nguyên Thủy bắt đầu từ từ thu liễm, hai mắt dần dần khôi phục thanh minh.

Vừa mới trảm xuất Ác Thi, bản tính của Y là do 'ác' chủ đạo, giảng cứu là khoái ý ân cừu, nói giết là giết, căn bản không hề đi sâu tìm hiểu lai lịch Quỷ Mẫu.

Giờ đây 'Quá Khứ Thân' của Tô Thần nghịch tố Thời Gian Trường Hà giáng lâm, Y trong một khoảnh khắc đã minh bạch mọi chuyện đầu đuôi.

Đối với điều này, Nguyên Thủy nội tâm cũng không cảm thấy có gì.

Dù sao cũng chưa thực sự diệt sát đệ tử của Y.

Huống hồ, bản thân là Bàn Cổ chính tông, Thánh Nhân Thiên Định tương lai, dù có thật sự giết một Quỷ Mẫu bất tường, Tô Thần lại có thể làm gì?

“Đệ tử bái kiến Lão Sư!” Thấy Tô Thần xuất hiện, Quỷ Mẫu dài dài thở phào nhẹ nhõm, tiểu mệnh đang treo lơ lửng cuối cùng cũng được bảo toàn.

“Bá!

Bá!” Đồng thời, Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên cảm giác được Nguyên Thủy trảm thi đột phá, lại cùng Tô Thần phát sinh xung đột, thế là vượt qua duy độ thời không giáng lâm mà đến.

“Chúc mừng Nhị huynh trảm thi đột phá!” “Chúc mừng Nhị đệ!” Bọn họ trước tiên hướng về Nguyên Thủy cúi đầu xong, mục quang mới nhìn về 'Quá Khứ Thân' của Tô Thần.

“Ân?” Lúc này, khi nhìn thấy 'Quá Khứ Thân' của Tô Thần, hai người hai mắt chợt co rụt lại, lộ ra một tia kinh hãi.

Mới có bao lâu?

Y vậy mà đã từ Đại La đỉnh phong đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên?

Thậm chí, Y còn sớm đã thu thúc 'Quá Khứ Thân' của mình, ngay cả 'Quá Khứ Thân' cũng là Hỗn Nguyên Kim Tiên?

Điều này...

điều này chẳng phải quá khó tin hay sao?!

Tuy nói bọn họ sớm đã có chuẩn bị trong lòng, với căn nguyên Khí Vận của Tô Thần, tất nhiên sẽ đuổi kịp những Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp như bọn họ, nhưng chưa từng nghĩ ngày này lại đến nhanh đến vậy!

“Tô Thần đạo hữu, chuyện này xem như hiểu lầm, ái đồ của ngươi cũng không có gì đáng ngại lớn, Bần Đạo nguyện ý bồi thường một bình Lục Chuyển Kim Đan, cứ thế mà bỏ qua được không?” Thái Thanh Lão Tử sau khi thôi toán ra đầu đuôi sự tình, cũng biết là nhị đệ của mình lý khuy.

Y thấu hiểu tính cách cao ngạo của nhị đệ.

Mà tính cách Tô Thần thì bá khí cương nghị, tuyệt đối sẽ không để người khác khi dễ.

Chương 96

Do đó, đành phải do Y xuất diện, để hòa hoãn quan hệ hai bên, tránh mâu thuẫn mở rộng.

Tô Thần ở Đại La hậu kỳ đã có thể cưỡng thế chém giết Chuẩn Thánh Đại Năng, giờ đây đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, có thể tưởng tượng được thực lực khủng bố đến mức nào.

Dù là mình, một Chuẩn Thánh trung kỳ, cũng không có nắm chắc có thể thắng được Y!

"Thái Thanh đạo hữu, tất cả vẫn là đợi Bản Tôn đến rồi hãy nói." 'Quá Khứ Thân' hộ Quỷ Mẫu phía sau, lạnh lùng nhìn về phía Nguyên Thủy, chờ đợi Bản Tôn giáng lâm.

Thực lực mới là chỗ dựa lớn nhất.

Nếu không có thực lực, Tô Thần sẽ lựa chọn cứng nhắc nhẫn nhịn ngụm ác khí này, chờ đợi tương lai mạnh lên rồi mới cùng Nguyên Thủy kết thúc nhân quả.

Giống như lúc đầu ở Bất Chu Sơn.

Bản thân có duyên với cái Hỗn Độn Hồ Lô cuối cùng, mà Nguyên Thủy tính cách cao ngạo lại lạnh lùng xích Ngô là 'Thái Ất Lâu Nghĩ', không xứng tranh đoạt Tiên Thiên Hồ Lô, Ngô cũng chỉ có thể làm như không nghe thấy.

Người ta coi thường mình, đó là sự thật.

Nhưng thực lực của mình quả thật không bằng người ta, cũng là sự thật!

Giờ đây, bản thân có thực lực không sợ bất kỳ Chuẩn Thánh Đại Năng nào, lại cần gì phải rụt rè?

Dám tùy ý chém giết thân truyền đệ tử của Ngô, nếu không bắt Y phải trả cái giá đắt, sau này Ngô lại làm sao có thể trở thành Địa Đạo Luân Hồi Chi Chủ, thống suất Địa Đạo vạn linh?!

"Hanh!" Nguyên Thủy thấy Tô Thần không muốn dễ dàng bỏ qua, khinh thường hừ một tiếng.

Trong mắt Y, tuy nói Tô Thần thực lực rất mạnh, thậm chí sau khi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên thực lực không thua mình, nhưng mình lại là Bàn Cổ chính tông, Thánh Nhân Thiên Định tương lai!

Nếu Tô Thần không muốn bỏ qua nhân quả, thì cứ xem ai thực lực mạnh hơn!

"Hoa!" Chẳng bao lâu, trên đỉnh sơn cốc thiên khung dấy lên từng tầng liên y, chỉ thấy một đạo thân ảnh tử sắc bá khí vĩ ngạn xuyên việt duy độ thời không, nghịch tố Thời Gian Trường Hà mà đến.

"Bá!" Thấy Bản Tôn giáng lâm, 'Quá Khứ Thân' thân hình thoảng qua, dung nhập vào bản thể.

"Bái kiến Lão Sư!" Quỷ Mẫu một thân minh y trắng muốt, toàn thân bị vô cùng quỷ khí và vong hồn chi khí bao phủ, trông tràn đầy cảm giác tương phản.

Nàng trông như một nữ sinh mười lăm mười sáu tuổi, mái tóc đen dài bay phấp phới, gương mặt cười hoàn mỹ vô hà tản mát ý lạnh vô tận.

Đôi mắt sáng ngời ẩn chứa một phương Minh Giới, viền mắt đen đậm như Minh Giới Nữ Hoàng, khiến người ta nhớ mãi không quên.

"Bái kiến Tô Thần đạo hữu!" "Bái kiến Tô Thần đạo hữu!" Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên thấy Bản Tôn Tô Thần giáng lâm, mỉm cười tiến lên vấn an.

Công bằng mà nói, đối với Tô Thần bọn họ vẫn rất thán phục.

Trong tình huống bản nguyên bị trọng thương gian nan hóa hình, từng bước một, dựa vào nhãn quang trác viễn và Đạo Tâm kiên nghị, từ từ đuổi kịp tất cả các đỉnh cấp Tiên Thiên Thần Thai Thánh.

Phần nghị lực và Đạo Tâm này, thực sự là khiến người ta khâm phục.

Tam Thanh với tư cách Bàn Cổ chính tông, Thiên định Thánh Nhân, mỗi người đều sở hữu tính cách vô cùng kiêu ngạo.

Khác với sự kiêu ngạo nội liễm của Đại huynh, sự kiêu ngạo của Nguyên Thủy đã ngấm sâu vào cốt tủy, hơn nữa còn là loại chẳng thèm che giấu.

Tại Tử Tiêu Cung, hai huynh đệ Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề tranh giành chỗ ngồi của Côn Bằng.

Chính bởi họ đã nói Côn Bằng là súc sinh lông mỏng, nên Nguyên Thủy, với tính cách kiêu ngạo của mình, đã lên tiếng đồng tình, trực tiếp biểu thị sự khinh thường đối với những sinh linh sinh ra từ ẩm ướt, trứng nước, lông chim sừng thú.

Y không những công kích Côn Bằng, mà thậm chí còn gián tiếp công kích hai vị Thiên Mệnh Hoàng Giả Đế Tuấn và Thái Nhất, cùng vô số Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp.

Tại Bất Chu Sơn, tất cả Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp đều nhìn ra căn nguyên lai lịch của Tô Thần, biết y ở cảnh giới Thái Ất Kim Tiên đã có thể chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, rất nhiều người đều từ tận đáy lòng thừa nhận y có tư cách xưng hô lẫn nhau một tiếng ‘đạo hữu’.

Nhưng Nguyên Thủy, với tính cách kiêu ngạo không che giấu của y, lại khác.

Y cho rằng rồng không ở cùng rắn, hổ không đi cùng chó, Tô Thần

chỉ là một con sâu cái kiến Thái Ất Kim Tiên nho nhỏ, có tư cách gì mà cùng Bàn Cổ chính tông như mình xưng hô đạo hữu?

Hiện giờ, Tô Thần đã chính thức đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, bắt kịp một chúng Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp.

Y trong lòng có lý yếu, khi thấy Tô Thần giáng lâm.

Không những không như Đại ca và Tam đệ chào hỏi Tô Thần, hòa giải mâu thuẫn.

Mà ngược lại, y kiêu ngạo ngẩng cao đầu, thể hiện loại tính cách kiêu ngạo coi thường tất cả, không thèm để ý đến cực hạn!

"Kiến quá hai vị Đạo hữu!" Tô Thần mỉm cười gật đầu đáp lễ, chắp tay hoàn lễ.

Khi y quay đầu lại, ánh mắt nhìn về phía Nguyên Thủy.

Bốn mắt giao nhau.

Cả phương thiên khung dường như hoàn toàn ngưng đọng, vô cùng Đại Đạo Pháp Tắc chi lực trong hư không va chạm, tiêu diệt, diễn hóa ra đủ loại dị tượng khủng bố.

"Tô Thần Đạo hữu, việc này có chút hiểu lầm, Nhị đệ y lầm tưởng đệ tử của ngươi là hung sát ác quỷ, bởi vậy mới ra tay, nhưng may mắn là cũng không tạo thành bất kỳ thương hại nào cho y!" "Để biểu thị xin lỗi, Bần đạo nguyện lấy ra một hồ Lục Chuyển Kim Đan làm vật bồi thường, như thế nào?" Thái Thanh Lão Tử tính cách tuy nói cũng vô cùng kiêu ngạo, nhưng y lại là một người nội liễm, biết giảng đạo lý.

Nếu Tô Thần thực lực không bằng Nhị đệ.

Thì chuyện hiểu lầm này căn bản không cần y giải thích, càng đừng nói là xin lỗi y.

Nhưng hiện giờ.

Tô Thần đã đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Dựa theo khí thế y vừa rồi phát tán ra, hiển nhiên không thua Chuẩn Thánh trung kỳ như mình.

Y không muốn để Nhị đệ và Tô Thần trở thành kẻ địch, bởi vậy hòa giải mới là thượng sách!

"Thái Thanh Đạo hữu, nếu không phải Bần đạo đã lưu lại thủ đoạn bảo hộ trên người đệ tử, e rằng trước đó Nguyên Thủy đã mạt sát y rồi chăng?" "Huống hồ, y trước đó vô duyên vô cớ chém giết năm con Tiên Thiên Linh Quỷ dưới trướng ái đồ của Ngô, ngươi lẽ nào lại cho rằng một hồ Lục Chuyển Kim Đan nho nhỏ này có thể dễ dàng xí xóa qua sao?" Khóe miệng Tô Thần nở một nụ cười nhàn nhạt, nụ cười nhìn có vẻ hiền hòa, nhưng lại khiến Tam Thanh cảm thấy lạnh thấu xương.

"Tô Thần, Bần đạo làm việc không cần giải thích với người khác." "Ân oán việc này, ngươi cứ ra chiêu, chúng ta tới kết thúc nhân quả!" Nguyên Thủy nhìn Tô Thần, đôi mắt ẩn chứa vẻ kiêu ngạo kiên cường, y kiên quyết không nguyện cúi đầu trước bất kỳ ai, cũng không nguyện để Đại huynh mình phải bồi lễ xin lỗi.

"Nhị đệ, ngươi..." Thái Thanh Lão Tử trong lòng đầy vô ngữ.

Oan gia nên hóa giải, không nên kết.

Hiện giờ Tô Thần đâu còn là con sâu cái kiến có thể tùy tay nghiền ép lúc trước, y đã bắt kịp tất cả Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp, là một tôn Hỗn Nguyên Đại Năng Giả!

Với thực lực của y, ngay cả mình cũng không dám nói là thắng được, huống hồ ngươi mới vừa Trảm Thi đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ?

Một khi vì thế mà kết thù hận sâu đậm, chẳng phải là đang tự mình dựng lên một siêu cấp đại địch sao?

Có thể dự kiến.

Đợi Tô Thần đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, với con đường Dĩ Lực Chứng Đạo mạnh nhất mà y đang đi, dưới cùng cảnh giới, ai dám nói là đối thủ của y?

Hơn nữa.

Y cùng Hậu Thổ Tổ Vu giao hảo thân thiết.

Trước khi mình Chứng Đạo thành Thánh, y hoàn toàn có thể liên thủ với Mười Hai Tổ Vu, bất cứ lúc nào nghiền ép Tam Thanh mình!

Thật sự cứ nghĩ Bàn Cổ chính tông, đệ tử truyền thừa của Thánh Nhân, Thánh Nhân Thiên Định tương lai là có thể làm theo ý muốn sao?

"Đại ca, Ngô biết hảo ý của ngươi, nhưng Ngô có sự kiên trì trong kiêu ngạo của Ngô!" Nguyên Thủy nhìn Thái Thanh Lão Tử, kiên định lắc đầu.

Từ sau khi tại 'Bách Quả Thịnh Hội' giao lưu luận đạo với Tô Thần, nội tâm Nguyên Thủy chưa từng khinh thị coi thường y, hơn nữa còn vô cùng coi trọng.

Y không phải là kẻ cuồng vọng tự đại, cũng biết tác hại của việc kết thù địch.

Nhưng y không muốn bẻ gãy sự kiêu ngạo trong lòng mình!

Tam Thanh mình.

Mới là mạnh nhất!

"Đại huynh, Nhị huynh có sự kiên trì của y, chúng ta vẫn nên tôn trọng lựa chọn của y thôi!" Thông Thiên nhìn Thái Thanh Lão Tử, khẽ

lắc đầu.

"Nhìn mặt Thái Thanh Đạo hữu và Thông Thiên Đạo hữu, Nguyên Thủy ngươi chỉ cần đỡ ba chiêu của Bần đạo, nhân quả việc này sẽ được kết thúc." "Nếu không đỡ được trọn vẹn ba chiêu, vậy thì đem Tiên Thiên Hồ Lô cực phẩm mà ngươi đã có làm vật bồi lễ!" Vút!

Nghe lời Tô Thần nói.

Ba huynh đệ không khỏi ngẩn người.

Họ làm sao cũng không nghĩ tới, Tô Thần lại bá khí kiêu ngạo đến mức này?

Đỡ ba chiêu của y?

Đây là coi thường mình (Nhị đệ) đến mức nào chứ?!

Phải biết.

Y mới Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, còn mình thì là Đại Năng Chuẩn Thánh đã Trảm xuất Thiện Ác nhị thi!

Nhưng Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên trong lòng đều rõ, đã Tô Thần dám nói như vậy, thì y nhất định có thực lực tương xứng, nếu không lấy gì mà kiêu ngạo đến vậy?

Nghĩ đến Nhị đệ (Nhị huynh) mà ngay cả ba chiêu của y cũng không đỡ được, chẳng phải là nói cho dù Tam Thanh mình liên thủ, cũng chưa chắc là đối thủ của y sao? 'Rít!' Nghĩ đến khả năng này.

Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên trong lòng thầm hít một hơi khí lạnh, tràn đầy sự chấn động khó tin.

"Tốt!" Nguyên Thủy tức giận đến cực điểm bật cười.

Y làm sao cũng không nghĩ tới, con sâu cái kiến từng bị mình khinh thường, nay lại trưởng thành đến mức khủng bố như vậy, thậm chí còn tuyên bố mình không đỡ nổi trọn vẹn ba chiêu của y?

Thật là trò cười!

Ngô đường đường Bàn Cổ chính tông, đệ tử truyền thừa của Thánh Nhân, Thánh Nhân Thiên Định tương lai, sao lại sợ một Hỗn Nguyên Kim Tiên vừa đột phá như ngươi?

"Ông!" Nguyên Thủy trước tiên tế ra đỉnh cấp phòng ngự chí bảo Chư Thiên Khánh Vân.

Chỉ thấy trong Khánh Vân, Hồng Mông thế giới ẩn hiện trong đó, nhật nguyệt tinh thần phổ chiếu khắp nơi.

Trong Khánh Vân, ngũ sắc hào quang nhuộm khắp chư thiên, bát âm tiên nhạc vang vọng hoàn vũ.

Ngoài Khánh Vân, vô số kim đằng, kim liên, anh lạc, thùy châu từ trong Khánh Vân bay khắp trời rơi xuống, như nước chảy róc rách không ngừng, liên miên bất tuyệt.

Chương 97

Với tư cách là chính khí Hạo Nhiên trong ngực Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, Chư Thiên Khánh Vân vốn dĩ nên là Tiên Thiên Chí Bảo.

Nhưng do bị hung thú sát khí xâm thực.

Khi Hồng Quân có được, kiện Chí Bảo này đã thoái hóa thành Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm.

Nhưng dù vậy.

Lực phòng ngự của Chư Thiên Khánh Vân vẫn vượt qua một số Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm đỉnh cấp!

Nguyên Thủy do được lão sư Hồng Quân ban cho Bàn Cổ Phiên, nên y dốc hết tâm tư luyện hóa kiện Khai Thiên Chí Bảo công kích đệ nhất này.

Còn kiện Chư Thiên Khánh Vân có được tại Phân Bảo Nham, thì chỉ luyện hóa hơn chục trọng Tiên Thiên Cấm Chế, không thể phát huy ra toàn bộ uy năng.

"Hưu!" Kế tiếp.

Nguyên Thủy tế ra át chủ bài lớn nhất của mình là Khai Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên!

Bàn Cổ Phiên có uy năng xé rách Hồng Mông Hỗn Độn, sức mạnh phá nát thời không chư thiên, diễn dịch Đạo Tạo Hóa vô cực, công dụng thống ngự vạn pháp áo nghĩa, khả năng khai tịch thiên địa hoàn vũ.

Đồng thời có thể thao khống uy năng thiên địa, công phạt, tạo hóa càng là đệ nhất Hồng Hoang!

Y đầu đội Chư Thiên Khánh Vân, tay cầm Khai Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên, lạnh lùng nhìn về phía Tô Thần đang đối lập giữa không trung.

Trong lòng Nguyên Thủy không tin.

Với nhiều át chủ bài như vậy trong tay, ngươi một Tô Thần vừa đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, lấy gì để Ngô đỡ được ba chiêu?

"Ông!" Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên tự động hiện ra dưới chân Tô Thần, y khẽ rung, rủ xuống ức vạn đạo luân hồi tử sắc thần mang, bảo hộ chủ nhân nghiêm ngặt chặt chẽ.

"Hưu!" Khoảnh khắc kế tiếp.

Một cây thước màu hồng mông huyền hoàng xuất hiện trong tay Tô Thần.

Vút!

Thấy cây thước màu hồng mông huyền hoàng trong tay y, đôi mắt của Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên ba người đều đồng loạt co rút lại, lộ ra vẻ chấn động vô cùng.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích?!

Trong thức hải của Thái Thanh Lão Tử, Tiên Thiên Chí Bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp cộng sinh khẽ chấn động, phát tán ra từng tia từng sợi khí tức thân cận.

Với tư cách là hai kiện Công Đức Chí Bảo duy nhất trong Thiên Địa Hồng Hoang, chúng đều do một tầng khai thiên công đức hóa thành.

Một cái chủ phòng ngự, một cái chủ sát phạt.

Y từng nghĩ lợi dụng bản mệnh chí bảo của mình để tìm kiếm Hồng Mông Lượng Thiên Xích, tập hợp đủ hai kiện Đại Đạo Công

Đức Chí Bảo công thủ vẹn toàn.

Ai ngờ đã sớm bị Tô Thần có được!.....

Tiên Đình.

Đông Vương Công đang chỉnh đốn thế lực dưới trướng, chuẩn bị bố trí 'Vạn Tiên Đại Trận'.

Khi y cảm nhận được mình trong Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà bị dẫn động, bèn búng tay một cái tính toán, ánh mắt không tự chủ nhìn về phía Bắc Vực Hồng Hoang.

"Tô Thần và Tam Thanh đối đầu rồi sao?" Thông qua thần thông nhìn thấy cảnh này, trong lòng y tràn đầy kinh ngạc.

Rất nhanh.

Khi y nhìn thấy Tô Thần tế ra Hồng Mông Lượng Thiên Xích, cả người y trong nháy mắt há hốc mồm, lộ ra vẻ kinh hãi khó tin.

"Hồng Mông Lượng Thiên Xích vậy mà lại ở trong tay Tô Thần?" "Chẳng lẽ nói, y đã có được Doanh Châu Tiên Đảo trong truyền thuyết!" Thần sắc Đông Vương Công biến đổi, kinh nghi bất định.

Trong thoáng chốc.

Y nghĩ đến lần xung đột với Tô Thần ở Đông Hải, rất có khả năng Tô Thần đã nhân lúc mình đi Tử Tiêu Cung nghe đạo, sau đó tìm được Doanh Châu Tiên Đảo!

Mà khi y đối chiến Thiên Lang Lão Tổ, y vẫn luôn không động dụng kiện Chí Bảo này, rất có khả năng là để phòng bị mình!

"Quái lạ thay ta lúc đó có chút tâm thần bất định, ban đầu còn tưởng là do Hậu Thổ đến, ai ngờ Tô Thần đã sớm có ý định đối phó với ta!" Sau khi hoàn hồn.

Đông Vương Công có chút tức giận, nhưng đồng thời cũng có chút

e sợ.

Tức giận là Tô Thần đã nhân lúc mình đi Tử Tiêu Cung, cướp đi Doanh Châu Tiên Đảo mà mình nhất định phải có, e sợ là nếu Tô Thần ra tay nhằm vào mình.

E rằng lúc đó y đã liên thủ với Mười Hai Tổ Vu, triệt để đạp bằng Tiên Đình của mình rồi chăng?

Với tư cách Tiên Đế Chính Thống Hồng Hoang.

Đông Vương Công ngay khi có được Bồng Lai Tiên Đảo, trong lòng đã có cảm ngộ, đó là nếu có thể tập hợp đủ ba tòa Tiên Đảo, nói không chừng có thể có được một cơ duyên khó tưởng tượng.

Nhưng ai ngờ.

Cơ duyên Doanh Châu Tiên Đảo này lại bị Tô Thần có được!

"Để Nguyên Thủy đỡ ba chiêu của y, Tô Thần hiện giờ đã trưởng thành đến mức khủng bố như vậy rồi sao?" Đông Vương Công vừa nãy còn đang nghĩ cách làm sao để lấy được Doanh Châu Tiên Đảo từ tay Tô Thần, nhưng khi nghe được cuộc đối thoại giữa họ, cả người y suýt nữa thì sợ ngây người.

Đường đường Bàn Cổ chính tông, đệ tử truyền thừa của Thánh Nhân, Thánh Nhân Thiên Định tương lai, y lại cho rằng không đỡ nổi ba chiêu?

Đây là tự đại, hay là tự tin?

Thái Dương Tinh.

Đông Hoàng Đại Điện.

Thái Nhất bế quan ba vạn năm, một lần đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, Đế Tuấn, Phục Hy, Nữ Oa cùng Thập Đại Yêu Thần tự mình đến chúc mừng.

Y vô tư giảng thuật những gì mình có được khi đột phá cho mọi người.

Nhưng đúng lúc này. 'Tuyến quá khứ' của Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà, lại ẩn ẩn bị dẫn động.

"Vút!" Đế Tuấn vung tay.

Hà Đồ Lạc Thư hiển hóa ra, phát tán Đại Đạo vĩ lực ngập trời.

Một mặt thủy kính lơ lửng giữa không trung Đại Điện, chiếu rọi cảnh tượng trong Quỷ Mẫu Vực Sâu ở Bắc Vực Hồng Hoang.

"Lại là Tô Thần Đạo hữu?" Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa, bốn tôn Đại Năng Chuẩn Thánh đã nhảy ra khỏi Thời Gian Trường Hà, siêu thoát Vận Mệnh Trường Hà, không khỏi đồng loạt lộ ra một tia kinh ngạc.

Tô Thần trước nay vẫn độc lai độc vãng, trừ việc giao hảo quá thân với Tổ Vu Hậu Thổ, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, căn bản không can dự vào phân tranh giữa các thế lực lớn ở Hồng Hoang.

Tam Thanh với tư cách Bàn Cổ chính tông, đệ tử truyền thừa của Đạo Tổ, Thánh Nhân Thiên Định tương lai, thân phận địa vị siêu nhiên, họ cũng không bao giờ can dự vào tranh đấu của các thế lực khác.

Họ đều là Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp tán tu, sao lại đối đầu nhau?

"Rít!" Khắc này.

Khi họ hiểu rõ đầu đuôi sự việc, và nghe thấy Tô Thần nói ra việc để Nguyên Thủy đỡ ba chiêu để kết thúc nhân quả, trong nháy mắt đôi mắt họ mở to.

"Tốc độ đột phá của Tô Thần này thật sự quá nhanh, mới chỉ hơn

tám vạn năm ngắn ngủi, vậy mà đã từ Đại La đỉnh phong đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên, thậm chí còn dám khiêu chiến Tam Thanh!" Phục Hy hít sâu một hơi Tiên Thiên Linh Khí, nội tâm cuồng chấn không gì hơn được.

Nghĩ đến lần đầu tiên gặp Tô Thần, y bất quá chỉ là Thái Ất hậu kỳ, với một chúng Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp còn kém một đại cảnh giới trở lên.

Ai ngờ mới chỉ mấy chục vạn năm ngắn ngủi, Tô Thần lại dùng tốc độ tấn mãnh như vậy đuổi kịp!

Hiện tại còn dám trước mặt Tam Thanh, trực tiếp để Nguyên Thủy đỡ ba chiêu của y?

Chẳng phải là nói.

Nguyên Thủy Chuẩn Thánh trung kỳ, căn bản không được y để vào mắt, thậm chí còn không đỡ được ba chiêu của y?!

Điều này...

điều này cũng quá khủng bố rồi đi!

Phục Hy và muội muội nhìn nhau, trong mắt lộ ra vẻ chấn động vô cùng.

Họ nhớ lại từng luận đạo với Tô Thần ở Luân Hồi Sơn, tự mình cảm nhận được y ở cảnh giới Đại La, đã có thể cảm ngộ dẫn đạo Đại Đạo quy tắc.

Vậy y đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, chẳng phải là có thể chấp chưởng Đại Đạo quy tắc, sánh ngang với người Chứng Đạo Hỗn Nguyên sao?

Một bước nhanh.

Bước nào cũng nhanh!

Tô Thần ở Thái Ất Kim Tiên đã có thể chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, Đại La Kim Tiên có thể cảm ngộ dẫn đạo Đại Đạo quy tắc, vậy sau khi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, chấp chưởng Đại Đạo quy tắc này cũng không có gì kỳ lạ.

Cũng trách không được y bá khí đến vậy, dám để Nguyên Thủy đỡ ba chiêu của y để kết thúc nhân quả!

"Nhị đệ, hiện giờ ngươi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, ngươi trong ba chiêu có thể đánh bại Nguyên Thủy không?" Đế Tuấn ánh mắt nhìn về phía Thái Nhất đang bùng phát chiến ý ngút trời, muốn thông qua thực lực của y để xác định chiến lực chân chính của Tô Thần.

"Trong ba chiêu không dám nói, nhưng trong năm chiêu, Ngô nhất định có thể đánh bại Nguyên Thủy!" Thái Nhất đi con đường cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc Dĩ Lực Chứng Đạo mạnh nhất, nhờ vào bản mệnh chí bảo Hỗn Độn Chung, ngoài việc chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc truyền thừa của bản thân, còn chưởng khống Đại Đạo Thời Gian và Đại Đạo Không Gian.

Nếu Nguyên Thủy không có Chư Thiên Khánh Vân kiện phòng ngự chí bảo này, y tự tin trong ba chiêu có thể đánh bại y.

Nghe lời Nhị đệ nói, Đế Tuấn khẽ gật đầu.

Y tuy nói vô cùng chấn động trước thực lực khủng bố của Tô Thần, nhưng cũng biết Tô Thần vẫn luôn dẫn đầu từng bước, ở cảnh giới Đại La đã có thể chém giết Đại Năng Chuẩn Thánh.

Vậy hiện giờ đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, chiến lực tuyệt đối không phải Đại Năng Chuẩn Thánh bình thường có thể sánh được.

"Vậy chúng ta hãy xem Tô Thần Đạo hữu dạy dỗ Nguyên Thủy này như thế nào!" Sau khi hoàn hồn, khóe miệng Đế Tuấn lộ ra một

tia hí hước, mang ý vị hả hê.

Thuở sơ Nguyên Thủy tự cho mình là Bàn Cổ chính tông.

Tại Tử Tiêu Cung lại dám trước mặt huynh đệ mình, công kích những kẻ lông chim sừng thú là súc sinh lông mỏng, chẳng phải là đang chỉ cây dâu mà mắng cây hòe, cố ý mắng huynh đệ mình sao?

Nếu không phải kiêng kỵ thân phận Tam Thanh cùng đại nghiệp của bản thân, Đế Tuấn rất có khả năng sẽ cùng Nhị đệ mình ra tay, dạy dỗ Nguyên Thủy kiêu ngạo tự đại này.

Theo Tam lần giảng đạo kết thúc.

Chương 98

Nguyên Thủy được Đạo Tổ Hồng Quân thu làm đệ tử truyền thừa, và đã định ra quả vị Thiên Đạo Thánh Nhân, khiến Đế Tuấn và Thái Nhất không thể không quên đi hận ý trước đó.

Hiện giờ.

Sau khi Tô Thần đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, người đầu tiên y đối đầu chính là Nguyên Thủy.

Y không ngại thân phận Bàn Cổ chính tông, đệ tử truyền thừa của Thánh Nhân, Thánh Nhân Thiên Định tương lai của đối phương, cố chấp muốn Nguyên Thủy đỡ ba chiêu của y mới chịu kết thúc nhân quả.

Hai huynh đệ Đế Tuấn và Thái Nhất, tự nhiên là mong Nguyên Thủy kết cục càng thê thảm càng tốt!

Đồng thời.

Trong lòng họ cũng không khỏi dâng lên một sự kính trọng đối với Tô Thần.

Cả Hồng Hoang thế giới.

Dám không nể mặt đệ tử truyền thừa của Đạo Tổ, Thánh Nhân Thiên Định tương lai, Tam Thanh Bàn Cổ chính tông như vậy, cũng chỉ có một mình Tô Thần mà thôi!.....

Đông Bộ Hồng Hoang.

Trong một ngọn núi động thiên phúc địa nào đó.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã thu thập không ít linh thảo linh căn, bắt đi rất nhiều thụy thú thần linh, trong đó không thiếu Tiên Thiên Linh

Căn hạ phẩm, điều này khiến hai huynh đệ họ trong lòng mừng thầm.

"Ô?" "Sao 'tuyến quá khứ' của hai huynh đệ chúng ta lại bị dẫn động?" Tiếp Dẫn búng tay tính toán, ánh mắt nhìn về phía Bắc Vực Hồng Hoang.

"Tô Thần đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên?

Thậm chí còn yêu cầu Nhị sư huynh đỡ ba chiêu của y để kết thúc nhân quả?!" "Hiện giờ, y đã trưởng thành đến mức khủng bố như vậy rồi sao?" Hai huynh đệ nhìn nhau, đều lộ ra vẻ chấn động sâu sắc và khó tin.

Phải biết.

Hiện giờ họ mới Chuẩn Thánh sơ kỳ mà thôi!

Còn Tô Thần thì sao?

Lần đầu tiên gặp gỡ, y bất quá chỉ là một con sâu cái kiến Kim Tiên, cách hai huynh đệ mình hai đại cảnh giới.

Hiện tại vậy mà lại đuổi kịp nhanh như vậy?

Điều càng không thể tin được là.

Sau khi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, y dám không nể mặt Tam Thanh sư huynh chút nào, trực tiếp khiêu chiến Nhị sư huynh!

Điều này cũng quá bá khí kiêu ngạo rồi đi?

Hiện giờ trong Hồng Hoang thế giới.

Ai mà không biết Tam Thanh sư huynh là đệ tử truyền thừa của Đạo Tổ, Thánh Nhân Thiên Định tương lai?

Dám không nể mặt họ như vậy, chẳng lẽ không sợ ba vị sư huynh sau khi Chứng Đạo thành Thánh sẽ tìm y gây phiền phức sao?

Hay nói cách khác.

Tô Thần có đủ tự tin, có thể Chứng Đạo thành Thánh trước ba vị sư huynh sao?!

Nghĩ đến khả năng này.

Hai huynh đệ trong lòng đột nhiên kinh hãi!

"Sư huynh, huynh nói lúc chúng ta gặp Tô Thần lần đầu, nếu liều mình chịu Đại Đạo Công Đức Khí Vận phản phệ, cũng phải thu y làm đệ tử, thì sẽ tốt biết bao?" Chuẩn Đề ngữ khí đầy chua chát, đôi mắt ẩn chứa ý hối hận nồng đậm.

Sớm biết Tô Thần nghịch thiên như vậy, lúc đó đâu còn quản gì Đại Đạo Công Đức Khí Vận phản phệ?

Dù có cường hành độ hóa thu làm đệ tử, cũng là kiếm lời lớn a!

Nghe lời y nói.

Tiếp Dẫn khẽ lắc đầu.

"Sư đệ, Tô Thần với tư cách Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp, y lúc trước đã có thể khiến lão sư thiếu một phần nhân quả, thậm chí sớm đã ngưng tụ Đại Đạo Công Đức Kim Luân, lẽ nào lại không có át chủ bài trong tay?" "Nếu chúng ta cường hành thu đồ, nhiều nhất cũng chỉ khiến y động dụng át chủ bài mà thôi, ngược lại còn vì thế mà trở thành tử địch với y, thực sự là không sáng suốt." "Hiện giờ y đã trưởng thành, thậm chí trở thành một tồn tại mà hai huynh đệ chúng ta đều cần phải ngưỡng vọng, chúng ta nhất định phải điều chỉnh tốt tâm thái, đừng nghĩ về quá khứ nữa, để tránh ảnh hưởng đến đạo tâm của bản thân!" "Vâng!" "Sư huynh!" Chuẩn Đề khẽ gật đầu, biểu thị đã tiếp thu.

Sau khi khôi phục đạo tâm bình tĩnh, y tò mò nhìn về phía Bắc Vực Hồng Hoang.

"Sư huynh, huynh nói Nhị sư huynh có đỡ được ba chiêu của Tô

Thần không?" "Ngô cũng không biết." Tiếp Dẫn lắc đầu, y nhìn về phía Bắc Vực Hồng Hoang, trên gương mặt khổ sở lộ ra một tia tò mò.

"Hiện tại chúng ta hãy chú ý kỹ đi, rất nhanh sẽ biết kết quả thôi!".....

Bất Chu Sơn.

Hậu Thổ Đại Điện.

Hậu Thổ vừa tuần thị bộ lạc trở về, cảm nhận được xung đột giữa Tô Thần và Tam Thanh, liền lập tức vận dụng thần thông dẫn động Thời Gian Trường Hà, chiếu rọi chiến trường.

"Tô Thần Đạo hữu đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên?" Đúng lúc nàng chuẩn bị vượt qua không gian thời gian chiều, nghịch dòng Thời Gian Trường Hà đến Bắc Vực Hồng Hoang, thì dừng lại.

Biết y thuận lợi đột phá, Hậu Thổ từ tận đáy lòng cảm thấy vui mừng cho y.

Nàng trong lòng rõ ràng.

Tô Thần ở cảnh giới Đại La đã có thể chém giết Đại Năng Chuẩn Thánh, hiện giờ đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, vậy đối phó Nguyên Thủy nho nhỏ, tuyệt đối là không có bất kỳ vấn đề gì!

Hiện tại chỉ xem Nguyên Thủy có đỡ được ba chiêu của y không!.....

Bắc Vực Hồng Hoang.

Ngay trước khi Tô Thần và Nguyên Thủy đối quyết.

Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên Giáo Chủ đều tế ra pháp bảo của bản thân, trấn áp cả phương thiên vũ, để ngăn cản đại chiến của hai người hủy diệt ức vạn sinh linh Bắc Vực, tránh việc nghiệp lực

quấn thân.

"Đại huynh, huynh nói Nhị huynh có thể thuận lợi đỡ được ba chiêu của Tô Thần Đạo hữu không?" Thông Thiên lấy Tru Tiên Kiếm Trận Đồ trấn áp thiên vũ, dùng thần thức truyền âm hỏi.

Từ trước đến nay.

Y vẫn chưa từng tận mắt thấy Tô Thần ra tay, chỉ biết những việc lớn y đã làm.

Hiện giờ vừa đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, lại dám tự tin nói ra việc để Nhị huynh đỡ ba chiêu của y, điều này cũng quá kiêu ngạo rồi đi?

Phải biết.

Nhị huynh là Đại Năng Chuẩn Thánh lão làng.

Hiện giờ càng là đã Trảm xuất Ác Thi, đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ.

Về cảnh giới mà nói.

Thậm chí còn cao hơn Tô Thần một chút!

"Tam đệ, thực lực Tô Thần Đạo hữu sâu không lường được, ngay cả Vi huynh cũng không dám nói là có thể thật sự kháng cự." "Bất quá theo Vi huynh thấy, thực lực của y cho dù có mạnh đến mấy, Nhị đệ cũng không đến mức không đỡ nổi ba chiêu, có lẽ đây chỉ là phương thức Tô Thần Đạo hữu dùng để kết thúc nhân quả." "Y vừa bày tỏ thái độ, lại vừa giữ thể diện cho cả hai bên!" Trong mắt Thái Thanh Lão Tử.

Tam Thanh mình đồng khí liên chi.

Với tư cách Bàn Cổ chính tông, đệ tử truyền thừa của Đạo Tổ, Thánh Nhân Thiên Định tương lai, khắp thiên hạ, có mấy ai nguyện ý

kết thù hận nhân quả với mình?

Lần này quả thật là Nhị đệ có lỗi trước, nhưng đệ tử của Tô Thần cũng không có gì đáng ngại lớn.

Y bất quá là mượn cơ hội này, triển hiện thực lực sau khi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên của mình, lấy đó để chấn nhiếp Hồng Hoang.

"Đại huynh nói có lý." Nghe thần thức truyền âm của Đại huynh, Thông Thiên gật đầu thừa nhận, nhưng lông mày lại khẽ cau lại chưa giãn.

Bởi vì.

Y nhìn Tô Thần, cảm nhận được khí thế sắc bén đó.

Trong lòng y có một trực giác mãnh liệt.

Người ta đã nói ra lời để Nhị huynh đỡ ba chiêu, e rằng không đơn giản như Đại huynh nói đâu!

Thông Thiên quay đầu nhìn về phía Nguyên Thủy đầu đội Chư Thiên Khánh Vân, tay cầm Bàn Cổ Phiên. 'Nhị huynh.

Y rốt cuộc có thể thuận lợi đỡ được ba chiêu của Tô Thần không?' Lúc này.

Tô Thần kiên nhẫn chờ đợi Nguyên Thủy điều chỉnh khí thế của bản thân lên đến đỉnh phong nhất, tránh để y sau này tìm cớ cho thất bại của mình.

Đã y kiêu ngạo như vậy.

Vậy thì từ nơi kiêu ngạo nhất của y mà đánh bại y, đem 'đạo tâm' của y giẫm nát vào bụi trần.

Cũng mượn cơ hội này hướng Thiên Địa Hồng Hoang, phát ra tiếng nói Đại Đạo của riêng mình!

“Vút!” Hai người bốn mắt nhìn nhau.

Vô cùng Đại Đạo Pháp Tắc và Quy Tắc Sức Mạnh đang va chạm.

Trong khoảnh khắc.

Thời không tiêu diệt.

Từng luồng khí nhận khủng bố xé nát thương khung hoàn vũ.

Từng mảng lớn hắc động hư không hiển hóa ra, dâng trào vô cùng Địa Hỏa Thủy Phong, tái diễn thế giới Hỗn Độn.

“Hưu!” “Hưu!” Tô Thần nắm chặt Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay, Nguyên Thủy nắm chặt Bàn Cổ Phiên trong tay, trong nháy mắt cùng lúc chém xuống đối phương.

Bàn Cổ Phiên bùng phát Khai Thiên vĩ lực kiên cường, phát ra ức vạn đạo Khai Thiên khí nhận, tiêu diệt thời không, xuyên thủng gia nguyên, khóa chặt tất cả quỹ tích tồn tại của Tô Thần.

“Khai Thiên!” “Tịch Địa!” Hồng Mông Lượng Thiên Xích kịch liệt phóng đại, hóa thành một cây thước màu hồng mông huyền hoàng đo lường thiên địa, gia trì vĩ lực khai thiên tịch địa, chém diệt thời không!

“Hoa lạp lạp!” “Hoa lạp lạp!” Hai dòng Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà thần thánh vĩ ngạn, chí cao vô thượng, lần lượt hiển hóa trên đỉnh đầu Tô Thần và Nguyên Thủy, bùng phát vĩ lực ngút trời, tồn tại ở quá khứ, hiện tại, tương lai.

Vô tận Khai Thiên khí nhận gia trì Đại Đạo Pháp Tắc đi vào Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà, muốn cưỡng ép mạt sát Tô Thần.

Chương 99

Nhưng tất cả mọi người kinh khủng phát hiện.

Đại Đạo Pháp Tắc mà Nguyên Thủy chưởng khống vậy mà lại bị Tô Thần coi thường!

Chỉ có những 'Quy Tắc Sức Mạnh Đại Đạo' mà y dẫn đạo mới nhấn chìm Thời Gian Trường Hà, đối sát với 'tuyến quá khứ' của Tô Thần.

Nhưng rất nhanh.

Vô số Đại Năng Cường Giả đang mật thiết quan chiến.

Họ nhìn thấy một đạo hồng mông tử mang chói mắt, mang theo uy lực khai thiên tịch địa.

Trực tiếp xuyên thủng chư thiên gia nguyên, xuyên qua Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà, khóa chặt tất cả vết tích tồn tại của Nguyên Thủy!

"Không!" Một loại đại khủng bố từ đáy lòng Nguyên Thủy dâng trào.

Y điên cuồng thúc đẩy Chư Thiên Khánh Vân trên đỉnh đầu, vô số kim đẳng, kim liên, anh lạc, thùy châu bùng phát ra thần mang kim sắc và Đại Đạo vĩ lực ngút trời, từ trong Khánh Vân rơi xuống khắp trời, bảo hộ y vững chắc.

Có lẽ chỉ như vậy.

Mới có thể tăng thêm một chút cảm giác được bảo vệ trong lòng y.

Nhưng tiếp theo.

Quy Tắc Sức Mạnh vĩ ngạn vĩnh hằng, thần thánh chí thượng

xuyên thủng mọi phòng ngự.

"Bành!" Chỉ thấy chân thân của Nguyên Thủy trong nháy mắt nổ tung, vô số tiên huyết bùng phát sau đó, còn chưa kịp hiện ra màu đỏ tươi, đã hóa thành tro bụi tiêu diệt.

"Hoa!" "Oanh!" Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà giao nhau va chạm, cuốn lên ức vạn cự lãng ngút trời, che khuất trời đất.

Tất cả mọi người nhìn thấy rõ ràng.

Nguyên Thủy ở Ngọc Hư Cung Côn Luân.

Nguyên Thủy ở Bất Chu Sơn.

Nguyên Thủy ở Tam Thập Tam Thiên Ngoại.

Nguyên Thủy ở Tiên Đình Đông Hải.

Nguyên Thủy ở Tây Phương Đại Lục.

Nguyên Thủy khí phách hừng hực.

Nguyên Thủy vui mừng đột phá. .....

Những vết tích 'tuyến quá khứ' của y, dâng trào trong sóng lớn, sau đó bị một đạo hồng mông tử mang chói mắt tiêu diệt mạt sát!

"Nhị đệ!" "Nhị huynh!" Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên không hề do dự.

Thúc đẩy Thái Cực Đồ và Tru Tiên Kiếm Trận đang trấn áp cả phương thiên vũ, dẫn đạo Quy Tắc Sức Mạnh chí cao vô thượng, bảo hộ 'Nguyên Thủy' trong Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà.

"Hưu!" Đồng thời.

Thái Cực Đồ điên cuồng bạo trướng, quanh thân hà quang vạn

đạo, thụy thải ngàn điều, ngoài đồ án "Đại Đạo Sấm Ngôn" vờn quanh trên đó, trong đồ án "Thiên Đạo Phù Lục" ẩn hiện trong đó.

Ngũ sắc hào quang chiếu rọi sơn hà đại địa, cửu thải thụy khí chấn nhiếp chư thiên hoàn vũ!

Một đạo bạch ngọc kim kiều từ trong đồ án âm dương ngư bùng phát ra, trực tiếp rơi trên Chân Linh bản nguyên của Nguyên Thủy, bảo hộ y vững chắc, chống đỡ đạo hồng mông tử mang khủng bố kia.

Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà bạo động.

Đánh thức tất cả những cường giả từng có giao thiệp với Tô Thần và Nguyên Thủy.

Minh Hà, Côn Bằng, Hi Hòa, Thường Hi, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Đế Giang, Chúc Dung, Cộng Công, họ từng người một chấn động nhìn về phía Bắc Vực Hồng Hoang.

Nhìn thấy thân ảnh màu tím bá khí ngút trời, uy áp vạn cổ, từng người một trong lòng chấn động đến há hốc mồm, như hóa đá!

Thì ra, Tô Thần Đạo hữu đã cường đại đến mức này rồi sao?!

Đồng thời.

Vốn dĩ đang mật thiết quan chiến Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa, Đông Vương Công, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Hậu Thổ, khi nhìn thấy Nguyên Thủy vậy mà ngay cả một chiêu cũng không đỡ nổi, từng người một thần sắc kinh ngạc khác nhau.

Có người há hốc mồm, kinh ngạc đến không nói nên lời.

Có người trợn mắt há mồm, trạng thái như hóa đá.

Có người đôi mắt đẹp rực rỡ liên tục, sâu sắc khắc ghi thân ảnh vĩ ngạn bá khí đó.....

Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân tọa thiền trên cửu thải tường vân, y đầu đội Tạo Hóa Ngọc Điệp, rủ xuống ức vạn đạo Đại Đạo Pháp Tắc bản nguyên và Quy Tắc Sức Mạnh, dung hợp với Thiên Đạo chi lực.

"Vút!" Đột nhiên.

Y từ từ mở đôi mắt.

Đôi mắt cổ phác đó xuyên qua trùng trùng không gian, vượt qua không gian thời gian chiều, rơi vào Quỷ Mẫu Vực Sâu ở Bắc Vực Hồng Hoang, nhìn thấy thân ảnh bá khí siêu nhiên của Tô Thần, đôi mắt khẽ ngưng lại.

"Tô Thần này, sau khi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên lại có thể sơ bộ chưởng khống Đại Đạo quy tắc, siêu thoát thời gian vận mệnh, khuy thị bản nguyên của 'Đạo', vạn vật đều không." "Điều này đã sơ bộ sở hữu năng lực của Hỗn Nguyên Đại La, nếu y thuận lợi Chứng Đạo Địa Đạo Thánh Nhân, liệu có ảnh hưởng đến bố cục Thiên Đạo không?" Thân phận Hồng Quân đã lặng lẽ thay đổi.

Trước đây y là Thánh Nhân Khai Thiên đệ nhất Hồng Hoang, sở hữu đại nghị lực, đại khí phách, đại tâm hung.

Nhưng theo mấy vạn năm xả thân hợp Thiên Đạo, y dần dần bị ý chí Thiên Đạo ảnh hưởng, điều đầu tiên nghĩ đến là Tô Thần liệu có ảnh hưởng đến đại thế Thiên Đạo.

Một tia lạnh ý lặng lẽ từ đôi mắt y lộ ra, nhưng rất nhanh đã khôi phục bình tĩnh.

Tô Thần với tư cách Địa Đạo Luân Hồi Chi Chủ, bỉnh thừa đại nửa Địa Đạo khí vận, gánh vác sứ mệnh quan trọng của Lục Đạo Luân Hồi vạn linh Hồng Hoang.

Y triển lộ thiên phú và năng lực siêu phàm.

Điều này cũng thực sự là bình thường!

Chỉ cần y không nghịch cải đại thế Thiên Định Hồng Hoang, cường hành chém giết Thánh Nhân Thiên Định Nguyên Thủy, thì Hồng Quân với tư cách người làm lão sư, cũng sẽ không ra tay can dự.....

Bắc Vực Hồng Hoang.

Dưới bầu trời xanh thẳm không vết.

Một nửa hư không là hắc động, phun trào vô cùng Địa Hỏa Thủy Phong, như muốn thôn thiên phệ địa, còn một nửa thì mây trắng từng đám, tường hòa tĩnh mịch.

Hai dòng Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà thần thánh vĩ ngạn cuồn cuộn giao nhau, tồn tại ở quá khứ, ẩn hiện ở tương lai.

Tô Thần chân đạp Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, tay cầm Hồng Mông Lượng Thiên Xích, bá khí mà siêu nhiên.

Thấy chân thân Nguyên Thủy băng diệt. 'Thân quá khứ' bị cưỡng ép xóa bỏ.

Chư Thiên Khánh Vân rủ xuống kim đẳng, kim liên, anh lạc, thùy châu bùng phát từng trận ai minh, y như không nghe thấy.

"Ân?" Đúng lúc y chuẩn bị chất vấn Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên, đột nhiên cảm giác một luồng mát lạnh không tên, sau đó không tự chủ nhìn về phía hỗn độn thiên khung.

"Ngay cả Hồng Quân cũng bị kinh động rồi sao?" Từ lúc bắt đầu.

Tô Thần chỉ muốn đòi lại công đạo cho đồ đệ Quỷ Mẫu, giẫm đạp lên sự kiêu ngạo của Nguyên Thủy, để phát ra tiếng nói Đại Đạo của mình.

Chưa từng nghĩ đến việc thật sự chém giết Nguyên Thủy.

Cũng biết mình căn bản không thể chém giết y!

Bởi vì.

Nguyên Thủy là Bàn Cổ chính tông, đệ tử truyền thừa của Hồng Quân, cũng là Thánh Nhân Thiên Định tương lai! 'Đạo' của y là 'xiển' thuật thiên lý, tôn sùng 'Thiên Đạo'!

Bởi vậy mới lấy việc lập 'Xiển Giáo' Chứng Đạo thành Thánh.

Từ một góc độ nào đó mà nói.

Nguyên Thủy là chó săn trung thành của Thiên Đạo, tín ngưỡng 'Thiên' lớn hơn tất cả, những quy tắc và đại thế 'y' chế định, vạn linh Hồng Hoang chỉ có thể tuân thủ, không thể có bất kỳ sự phản kháng hay nghịch ý nào.

Còn 'Đạo' của Thông Thiên thì là 'tiệt thủ Đại Đạo trung độn khứ đích nhất, khiến tất cả sinh linh Hồng Hoang đều có hy vọng thành đạo', bởi vậy mới lập 'Tiệt Giáo' Chứng Đạo thành Thánh.

Họ tuy là huynh đệ, nhưng vì 'Đạo' bất đồng, phản mục cũng chỉ là sớm muộn.

Phong Thần Lượng Kiếp tương lai.

Cũng vì 'Đạo' của mỗi người đã định sẵn kết cục.

Thiên Đạo tất nhiên sẽ thiên vị tông chỉ Xiển Giáo tuân theo mình, lại làm sao có thể để 'Tiệt Giáo' 'không tuân theo đại thế thiên định, tiệt thủ biến số' thắng lợi trong Lượng Kiếp?

Lần này giẫm đạp lên Nguyên Thủy kiêu ngạo để phát ra tiếng nói Đại Đạo của mình, Tô Thần cũng có tâm tư bố cục trước Phong Thần Lượng Kiếp.

Nếu 'đạo tâm' của Nguyên Thủy lần này bị tước đi ánh sáng, bao

phủ bụi trần, thì tương lai muốn Chứng Đạo thành Thánh, nhất định sẽ chậm hơn Thông Thiên mấy vạn, thậm chí mấy chục vạn năm!

Đến lúc đó.

Thực lực Thông Thiên tất nhiên sẽ mạnh hơn y, Phong Thần Lượng Kiếp cũng sẽ tràn ngập nhiều biến số hơn.

Điều quan trọng nhất là.

Xiển Giáo càng sinh ra muộn.

Sự áp chế của Thiên Đạo đối với Hồng Hoang sẽ càng giảm bớt, điều này có lợi cho mình bố cục Hồng Hoang, đột phá sự trấn áp của Thiên Đạo đối với Địa Đạo và Nhân Đạo.

"Ông!" Dưới sự bảo hộ toàn lực của Thái Thanh Lão Tử, bản nguyên 'thân hiện tại' của Nguyên Thủy vẫn hoàn hảo không tổn hại.

Chương 100

Y lấy Chân Linh bản nguyên trọng tố chân thân sau đó, sắc mặt hơi tái nhợt, đôi mắt bắn ra sự phẫn nộ và không cam lòng ngút trời.

Nhưng dù nội tâm Nguyên Thủy có thù hận Tô Thần đến mấy.

Thì cũng đã khiến tất cả mọi người nhìn rõ sự xấu hổ và sợ hãi trong lòng y.

Thực lực mới là át chủ bài lớn nhất.

Xưa kia y cậy vào thân phận Bàn Cổ chính tông, có thể tùy ý công kích người khác là súc sinh lông mỏng, thậm chí coi thường tất cả những tồn tại yếu hơn mình.

Nhưng hiện giờ.

Tô Thần, kẻ từng bị y coi là sâu cái kiến, đã một chiêu miểu sát y!

Đem tất cả sự kiêu ngạo và thân phận tôn quý của y, giẫm nát tàn nhẫn dưới bùn đất!

"Vút!" Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên sau khi ổn định Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà, lần lượt đứng bên trái phải Nguyên Thủy, thần sắc ngưng trọng nhìn về phía Tô Thần.

Họ vốn tưởng.

Tô Thần mượn cơ hội này để triển lộ thực lực của mình, đồng thời cho cả hai bên một bậc thang để xuống.

Nhưng ai ngờ.

Người ta vậy mà thật sự muốn giết phế Nhị đệ (Nhị huynh)!

Nếu không phải họ liên thủ, Nhị đệ lần này không những sẽ bị mạt sát 'thân quá khứ', thậm chí ngay cả Chân Linh bản nguyên của

bản thân cũng sẽ bị tiêu diệt đại nửa chăng?

Đến lúc đó.

Đừng nói Chứng Đạo thành Thánh, ngay cả việc ổn định Chuẩn Thánh trung kỳ, cũng khó có thể làm được.

"Hai vị Đạo hữu, vừa nãy không phải đã nói Nguyên Thủy đỡ ba chiêu của Bần đạo để kết thúc nhân quả, sao các ngươi lại còn xen vào?" Tô Thần trên mặt nở nụ cười hiền hòa, nhìn có vẻ rất thiện lương, khiến người ta như đắm mình trong gió xuân.

Nhưng vừa nghĩ đến thủ đoạn sấm sét của y vừa nãy, liền khiến Thái Thanh Lão Tử tâm kinh đảm hàn!

"Tô Thần Đạo hữu, thực lực của ngươi khiến Tam Thanh Ngô cam bái hạ phong." "Lần này quả thật là Nhị đệ Ngô lý yếu, y không đỡ được ba chiêu của ngươi, nguyện bồi lễ xin lỗi!" Thái Thanh Lão Tử vừa nói, vừa quay đầu ra hiệu cho Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy tiếp tục kiêu ngạo ngẩng cao đầu, nhưng 'đạo tâm' kiêu ngạo của y, đã tứ phân ngũ liệt, sớm đã phủ bụi.

"Hưu!" Một cái hồ lô màu xanh từ trong thức hải y tế ra, dùng thần thông đưa đến trước mặt Tô Thần.

"Nguyên Thủy Đạo hữu, trước đó chúng ta đã nói rõ, ngươi không đỡ được chiêu thứ ba của Ngô, mới lấy Tiên Thiên Hồ Lô này làm vật bồi lễ, nhưng ngươi hiện tại vậy mà ngay cả một chiêu của Ngô cũng không đỡ được!" Tô Thần nắm chặt hồ lô màu xanh trong lòng bàn tay, khẽ lắc đầu.

Vút!

Nghe lời y nói.

Sắc mặt Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên khẽ biến.

Đây là giết người tru tâm, hay là tống tiền tống vật?

Còn thân hình Nguyên Thủy giữa không trung lại khẽ run rẩy, y không còn kiêu ngạo ngẩng cao đầu nữa, mà nắm chặt Bàn Cổ Phiên trong tay, lạnh lùng nhìn về phía Tô Thần.

"Vậy ngươi muốn gì?" "Ba chiêu, ba kiện Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm!" Tô Thần cũng nắm chặt Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay mình.

"Bằng không ngươi lại đỡ Ngô hai chiêu nữa, nhân quả việc này coi như kết thúc, nhưng Thái Thanh Đạo hữu và Thông Thiên Đạo hữu, không thể can dự nữa!" Nói xong.

Y nhìn về phía Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên, mặt lộ nụ cười hiền hòa, nhưng ánh mắt lại hơi lạnh.

Thái độ Tô Thần rất rõ ràng.

Lần đầu tiên họ ra tay bảo hộ Nguyên Thủy, dùng một kiện Tiên Thiên Hồ Lô cực phẩm làm vật bồi lễ thì coi như xong, nếu tiếp theo còn can thiệp, thì đừng trách mình không nể tình!

Tam Thanh thì sao?

Hồng Mông Lượng Thiên Xích của mình đâu phải không giết được!

Khắc này.

Thấy ánh mắt lạnh nhạt của Tô Thần, Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên trong lòng có chút phẫn uất và ấm ức, nhưng lại không còn cách nào khác.

Thực lực không bằng người, lại không chiếm lý.

Họ nếu cầu cứu lão sư Hồng Quân, cho dù có thể cưỡng ép giải quyết ân oán lần này, nhưng cũng chỉ khiến Tam Thanh mất hết thể

diện, trở thành trò cười cho chúng sinh Hồng Hoang.

Với thực lực Tô Thần vừa thể hiện.

Ngay cả Tam Thanh mình liên thủ, cũng chưa chắc đỡ nổi Tô Thần.

Điều quan trọng nhất là.

Mình kéo người trợ giúp, lẽ nào Tô Thần không thể tìm người giúp sao?

Y nếu gọi Mười Hai Tổ Vu đến, thì thể diện Bàn Cổ chính tông của mình không những sẽ mất hết, thậm chí khí vận Bàn Cổ di trạch, cũng sẽ bị Vu Tộc cướp đi!

Đối mặt với Tô Thần bá đạo cường thế, Nguyên Thủy nội tâm xấu hổ phẫn uất muốn chết, khuôn mặt vốn hơi tái nhợt giờ đỏ bừng.

Một kiện Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm làm vật bồi lễ còn chưa đủ?

Lại muốn ba kiện?!

Điều này đơn giản là thừa nước đục thả câu!

Nhưng điều này cũng không thể trách người ta, ai bảo mình lý yếu?

Huống hồ.

Thuở sơ chính mình chủ động để Tô Thần ra chiêu để kết thúc nhân quả, hiện tại ngay cả một chiêu của đối phương cũng không đỡ nổi, chỉ có thể nói thực lực của mình quá yếu!

"Hưu!" "Hưu!" Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên thấy sắc mặt phẫn hận vô lại của Nhị đệ (Nhị huynh), liền ăn ý từ trong thức hải của mình lần lượt tế ra một kiện Tiên Thiên Hồ Lô cực phẩm, dùng thần thông đưa đến trước mặt Tô Thần.

Nếu còn giằng co.

Nhị đệ (Nhị huynh) nói không chừng sẽ đạo tâm băng liệt, thậm chí còn phải đỡ thêm hai chiêu còn lại của Tô Thần.

Chi bằng chủ động lấy ra hai kiện Tiên Thiên Hồ Lô cực phẩm bồi lễ.

Dù sao ba huynh đệ mình sau khi bái nhập môn hạ lão sư, tại Phân Bảo Nham đã có được đủ Tiên Thiên Linh Bảo, cũng không thiếu kiện này.

"Đa tạ hai vị Đạo hữu thành nhân chi mỹ!" Tô Thần thu hai cái Tiên Thiên Hồ Lô cực phẩm sau đó, từ trong không gian thức hải lấy ra hai vò 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu', đồng thời trước mặt họ mở nắp.

"Đây là 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu' do Bần đạo ủ, ủ bằng Tam Quang Thần Thủy và Luân Hồi Linh Trà, Ngộ Đạo Thần Trà cùng nhiều loại Tiên Thiên Linh Quả đỉnh cấp khác." Nói xong.

Y dùng thần thông đưa đến trước mặt Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên.

"Đa tạ Tô Thần Đạo hữu!" Ngửi thấy hương rượu nồng đậm của 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu', cảm nhận được đạo vận tinh thuần đó, cho dù họ là Đại Năng Chuẩn Thánh, đều có một loại cảm giác tẩy rửa chân linh ngộ đạo.

Chỉ xét về giá trị.

Một vò 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu', đối với công hiệu tác dụng của Chuẩn Thánh, đã không thua một kiện Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm bình thường.

Bởi vì.

Họ không thiếu pháp bảo.

Cái thiếu là tăng cường cảm ngộ về Thiên Địa Chí Lý, Đại Đạo Chân Lý!

Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên giúp Nguyên Thủy bồi thường một kiện Tiên Thiên Hồ Lô, được Tô Thần tặng lại một vò 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu', trong lòng họ có một loại kinh hỉ ngoài ý muốn.

Từ lúc đầu kiếm bạt nỗ trương, đến hiện tại là tặng lễ hồi kính.

Trong lòng họ không khỏi khâm phục tấm lòng và khí phách của Tô Thần!

"Thông Thiên Đạo hữu, Bần đạo có một việc muốn nhờ." Sau khi hòa hoãn không khí.

Tô Thần mỉm cười nhìn về phía Thông Thiên, chuẩn bị giao hoán hai mươi tư viên Định Hải Châu với y, để triệt để tập hợp đủ ba mươi sáu viên Định Hải Châu.

"Đạo hữu xin cứ nói!" "Bần đạo nguyện dùng hai vò 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu', cùng ba mươi lá Ngộ Đạo Thần Trà, giao hoán hai mươi tư viên Định Hải Châu với Đạo hữu, không biết có được không?" Tô Thần nói xong.

Từ trong không gian thức hải lại một lần nữa lấy ra hai vò 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu', đồng thời còn có ba mươi lá Ngộ Đạo Thần Trà tinh oánh dịch thấu, màu xanh biếc đầy sức sống đưa đến trước mặt Thông Thiên.

Vút!

Thấy nhiều Ngộ Đạo Thần Trà như vậy, trong lòng Tam Thanh lập tức khẳng định, một cây Ngộ Đạo Linh Căn duy nhất trong Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn cực phẩm, tuyệt đối chính là ở trong tay Tô Thần.

Điều này khiến họ không khỏi tiện mộ phúc duyên của y.

Thông Thiên có chút bất ngờ.

Y không nghĩ tới.

Hai mươi tư viên Định Hải Châu mà mình có được tại Phân Bảo Nham, vậy mà lại bị Tô Thần biết.

Phải biết.

Y đâu có đi Tử Tiêu Cung nghe đạo a!

"Tô Thần Đạo hữu, ngươi đã sớm có được mười hai viên Định Hải Châu khác rồi sao?" Thông Thiên chưởng khống hai mươi tư viên Định Hải Châu trong thức hải, phát hiện từ trên người Tô Thần phát tán ra từng tia từng sợi ý thân cận, lập tức hiểu ra.

"Không sai!" "Bần đạo muốn tập hợp đủ ba mươi sáu viên Định Hải Châu, xem liệu có ẩn giấu công hiệu gì không!" Tô Thần cũng không che giấu.

Đến thực lực như y, nếu nói dối để lừa gạt, chỉ làm nhục thân phận của bản thân.

Hơn nữa y trong lòng cũng rất rõ.

Thông Thiên hiện tại không biết công hiệu chân chính của hai mươi tư viên Định Hải Châu, nếu không tương lai cũng sẽ không tùy ý ban cho đại đệ tử ngoại môn Triệu Công Minh.

Mãi đến khi rơi vào tay Nhiên Đăng sau đó, y dùng Càn Khôn Xích khai tịch hai mươi tư chư thiên, mới phát huy công hiệu uy năng chân chính của hai mươi tư viên Định Hải Châu.

Thông Thiên tại Phân Bảo Nham đã có được rất nhiều Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm, vẫn luôn cất trong không gian thức hải nhàn rỗi.

Y nghe yêu cầu của Tô Thần sau đó.

Chương 101

Cố ý luyện hóa một trọng Tiên Thiên Cấm Chế của Định Hải Châu, phát hiện Định Hải Châu chỉ có uy năng định hải ngự thủy, thông qua phát tán ngũ sắc hào quang để huyễn hoặc linh thức ngũ cảm của địch.

Hai mươi tư viên Định Hải Châu, cũng chỉ tương đương với một kiện Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm bình thường mà thôi.

Tô Thần nguyện ý dùng hai vò 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu', cùng ba mươi lá Ngộ Đạo Thần Trà để giao hoán với mình, không nghi ngờ gì là mình có lợi.

"Thiện!" "Đã Đạo hữu muốn tập hợp đủ ba mươi sáu viên Định Hải Châu, xem có ẩn giấu công hiệu gì không, vậy Bần đạo sẽ thành nhân chi mỹ!" Thông Thiên thu hồi thần thức luyện hóa Định Hải Châu, sau đó dùng thần thông đưa đến trước mặt Tô Thần.

Nhìn hai mươi tư viên Định Hải Châu phát tán quang huy, Tô Thần cười thu chúng vào thức hải, sau đó hướng về phía Thông Thiên chắp tay biểu thị cảm tạ.

"Đa tạ Đạo hữu thành nhân chi mỹ!" "Tô Thần Đạo hữu không cần khách khí, Bần đạo có được 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu' và Ngộ Đạo Thần Trà, công hiệu tác dụng của chúng còn vượt xa một kiện Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm bình thường!" Thông Thiên tài đại khí thô.

Y tại Phân Bảo Nham đã có được mấy chục kiện Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm, cộng thêm các loại pháp bảo có được khi du lịch Hồng Hoang bình thường.

Định Hải Châu uy năng bình thường này, căn bản không được y

để trong lòng.

"Tô Thần Đạo hữu, cáo từ!" Thái Thanh Lão Tử thấy họ giao hoán kết thúc, bèn mỉm cười gật đầu đáp lễ cáo từ.

Xung đột lần này tuy nói khiến Tam Thanh mình mất một kiện Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm, nhưng cũng khiến Tam Thanh mình cảnh tỉnh, thế giới Hồng Hoang thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân.

Sau này nếu vẫn còn tự cho mình là Bàn Cổ chính tông, Thánh Nhân Thiên Định tương lai, coi thường quần hùng Hồng Hoang, chỉ sẽ khiến mình vấp ngã lớn hơn!

"Ba vị Đạo hữu, hạ thứ tái hội!" Tô Thần hoàn lễ đáp biệt.

Khi thấy vẻ mặt chán nản phẫn hận của Nguyên Thủy trước khi rời đi, y trong lòng không chút để ý.....

Côn Luân.

Thái Thanh Cung.

Sau khi Tam Thanh trở về.

Thông Thiên đưa một vò 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu' cho Nhị huynh Nguyên Thủy, chia sẻ với y loại rượu ngon ngộ đạo đỉnh cấp được ủ từ thiên tài địa bảo, Tiên Thiên Linh Quả đỉnh cấp này.

"Đa tạ Đại huynh, đa tạ Tam đệ!" Nguyên Thủy trịnh trọng hành lễ tạ ơn hai người.

Y rất rõ.

Nếu không có Đại huynh và Tam đệ ở đây, nhân quả của mình với Tô Thần lần này, tuyệt đối sẽ phải chịu một cú vấp ngã lớn!

"Nhị đệ, Tam Thanh chúng ta vốn là một thể, cần gì khách khí?" Thái Thanh Lão Tử nhàn nhạt vung tay, không để việc này trong lòng.

“Đại huynh nói đúng, ba huynh đệ chúng ta vốn là đồng khí liên chi, đồng tiến đồng thoái!” Thông Thiên mỉm cười nhìn Nguyên Thủy, tình cảm chân thành.

Kế tiếp.

Thái Thanh Lão Tử thấy Nguyên Thủy vẫn còn vẻ mặt âm u, chưa thoát khỏi thất bại lần này, bèn nghiêm mặt mở lời.

“Nhị đệ, Vi huynh cho rằng thất bại lần này đối với chúng ta mà nói, ngược lại lại là một chuyện tốt.” “Chúng ta với tư cách là nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, bỉnh thừa khí vận Bàn Cổ di trạch, vẫn luôn thuận buồm xuôi gió, căn bản chưa từng gặp phải bất kỳ trở ngại nào đáng kể.” “Lần này Tô Thần Đạo hữu khiến Vi huynh nhận thức sâu sắc: nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên!” “Chỉ có không ngừng tăng cường thực lực của bản thân, Tam Thanh chúng ta mới có thể thật sự đứng vững trên đỉnh Hồng Hoang, không sợ bất kỳ uy hiếp và khiêu chiến nào!” Thế giới Hồng Hoang, thực lực vi tôn.

Chỉ cần biến phẫn hận thành động lực, tranh thủ sớm ngày Chứng Đạo thành Thánh, thì chút trở ngại nhỏ này, lại đáng là gì?

Đợi đến khi ba huynh đệ mình Chứng Đạo thành Thánh.

Tô Thần cho dù có mạnh mẽ đến mấy, nghịch thiên đến mấy, chẳng phải cũng chỉ là một con sâu cái kiến sao?

“Đại huynh, huynh nói Tô Thần này sao lại khủng bố như vậy, rõ ràng mới đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, Ngô vậy mà ngay cả một chiêu của y cũng không đỡ được?” Đối với lời an ủi của Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy không mấy nghe lọt, trong đầu toàn là chiêu khủng bố của Tô Thần.

Mang theo thế Khai Thiên Tịch Địa, như muốn chém diệt tất cả dấu vết của mình, căn bản không cách nào chống đỡ!

“Nhị đệ, một bước nhanh, bước nào cũng nhanh.” “Tô Thần ở Thái Ất Kim Tiên đã có thể chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, Đại La Kim Tiên đã có thể cảm ngộ dẫn đạo Đại Đạo quy tắc, hiện giờ đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, đối với việc dẫn đạo chưởng khống Đại Đạo quy tắc, đương nhiên cũng vượt xa chúng ta.” Thái Thanh Lão Tử nhìn ra sự phẫn hận của y đối với Tô Thần, cùng một tia sợ hãi ẩn sâu trong lòng, bèn ôn nhu an ủi.

“Chúng ta với tư cách là Bàn Cổ chính tông, Thánh Nhân Thiên Định tương lai, sớm muộn gì cũng có một ngày sẽ Chứng Đạo thành Thánh, Tô Thần có mạnh đến mấy, đối với chúng ta cũng chỉ là một con sâu cái kiến!” “Vậy nếu y cũng Chứng Đạo thành Thánh thì sao?” Nghĩ đến sự nghịch thiên của Tô Thần, vậy nếu y Chứng Đạo thành Thánh, mình chẳng phải sẽ vĩnh viễn bị y bỏ lại phía sau sao?

“Nhị đệ!” “Tô Thần đi con đường Dĩ Lực Chứng Đạo mạnh nhất cũng là khó nhất, thuở sơ ngay cả Bàn Cổ Đại Thần cũng thất bại.” “Ngay cả người kinh tài tuyệt diễm như lão sư, y cũng phải đi đường khác, khai sáng pháp Chứng Đạo ‘Trảm Tam Thi’, Tô Thần lại có tư cách gì mà so sánh với lão sư và Bàn Cổ Đại Thần?” Nghe lời Đại huynh nói, Nguyên Thủy và Thông Thiên gật đầu thừa nhận.

Chính vì cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc Dĩ Lực Chứng Đạo quá khó, nên họ mới lựa chọn đi con đường Chứng Đạo ‘Trảm Tam Thi’.

Nếu thật sự dễ dàng Chứng Đạo như vậy.

Vậy thì vô số kỷ nguyên trong Hồng Hoang, sao lại không có một ai thành công?.....

Theo phân tranh giữa Tô Thần và Nguyên Thủy hạ màn.

Tất cả Đại Năng đỉnh cấp Hồng Hoang tận mắt chứng kiến: ngay cả mạnh mẽ như Tam Thanh, cũng không thể không bồi thường ba kiện Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm để kết thúc nhân quả!

Nghĩ đến thực lực khủng bố của Tô Thần, tất cả cường giả từng người một trong lòng tràn đầy chấn động và kính sợ.

Tiên Đình và Yêu Tộc đều ngay lập tức đưa ra quyết định, trước khi thật sự quân lâm thiên hạ, tuyệt đối không thể dễ dàng đi trêu chọc Tô Thần.

Hậu Thổ nhìn thân ảnh Tô Thần, đôi mắt đẹp trong suốt như suối lấp lánh, bùng phát ra thần thái vô biên.

Trong lòng nàng có một trực giác mạnh mẽ.

Tô Thần càng cường đại, 'Đạo' tương lai của mình sẽ càng ổn định!

Đồng thời.

Tô Thần dời cả tòa Quỷ Mẫu Vực Sâu, đưa Quỷ Mẫu trở về đạo trường của mình.

"Chủ nhân!" Bạch Miêu Miêu ngay lập tức đến đón, lao vào lòng y.

Nàng thông qua 'thân quá khứ' có giao thiệp với Chủ nhân trong Thời Gian Trường Hà, đã biết được xung đột giữa Chủ nhân và Nguyên Thủy.

Tận mắt chứng kiến Chủ nhân một chiêu miểu sát Bàn Cổ chính tông, Thánh Nhân Thiên Định tương lai Nguyên Thủy, trong lòng nàng có thể nói là sùng bái không gì hơn được.

"Kiến quá Miêu Miêu tỷ tỷ!" Dưới sự ra hiệu của Tô Thần, Quỷ Mẫu cung kính hành lễ với Bạch Miêu Miêu, đôi mắt sáng ngời lộ ra từng tia tò mò.

"Không sai!" "Sau này Ngô sẽ che chở cho ngươi!" Bạch Miêu Miêu đối với nữ hoàng Minh Giới mang theo đôi mắt đen đậm bao

phủ bởi quỷ khí và vong hồn chi khí trước mặt này, ngay lập tức tràn đầy thiện cảm, sau đó tặng ra một phần lễ gặp mặt hậu hĩnh.

Bước vào Đại Điện chủ phong.

Khổng Tuyên, Ngao Thăng, Nguyên Nhất, Nguyên Nhị lần lượt đến vấn an.

Nhìn thấy Quỷ Mẫu một thân y phục trắng tinh, toàn thân bị vô cùng quỷ khí và vong hồn chi khí bao phủ, Khổng Tuyên, Nguyên Nhất, Nguyên Nhị, Dạ Oanh cảm thấy rất thân cận.

Dặn dò một phen.

Tô Thần trước tiên dời Quỷ Mẫu Vực Sâu đến ngọn núi lân cận với Minh Nha Nhất Tộc, đợi nàng Chứng Đạo Đại La sau đó, sẽ để nàng đi trấn thủ Linh Thứu Sơn.

Kế tiếp.

Tô Thần đến Đại Điện bế quan, tiêu hóa những gì mình có được lần này.

"Ông!" Khi ba mươi sáu viên Định Hải Châu được tập hợp lại một chỗ, lập tức tự động hình thành một vòng tròn, phát tán ra ngũ sắc hào quang nồng đậm, khiến người ta tâm thần mục huyễn.

Trong đó sáu viên Định Hải Châu đã được Tô Thần khai tịch tiểu thiên thế giới, chúng như cột trụ chính, phát tán ra từng tia từng sợi thế giới vĩ lực và Hỗn Độn thế giới bản nguyên.

"Hoa!" Theo ba mươi viên Định Hải Châu khác xoay chuyển càng lúc càng nhanh, ngũ sắc hào quang và Hỗn Độn thế giới bản nguyên bùng phát ra càng lúc càng nồng đậm, ẩn ước chiếu rọi ra sáu phương thế giới cường đại.

"Chẳng lẽ nói, phải đem ba mươi sáu viên Định Hải Châu toàn bộ

khai tịch ra tiểu thiên thế giới, sau đó triệt để dung hợp chúng, mới có thể có được công hiệu ẩn giấu chân chính?" Nghĩ đến đây.

Tô Thần trước tiên lấy ra 'Sáng Thế Thần Phủ' trong Hỗn Độn Hồ Lô, sau đó đem các chủng tộc sinh linh khác nhau trong sáu viên Định Hải Châu, toàn bộ thiên di vào trong đó.

Tiếp theo.

Y đem ba mươi viên Định Hải Châu còn lại, với bản nguyên thế giới ẩn chứa của chúng, toàn bộ khai tịch ra một phương tiểu thiên thế giới.

"Ông!" Vẫn chưa đợi Tô Thần tiến hành bước kế tiếp.

Ba mươi sáu viên Định Hải Châu bắt đầu tự động xoay chuyển, bùng phát ra một cỗ lực hút đặc biệt, từ từ dung hợp.

Lúc này.

Từng tia từng sợi Hỗn Độn chi khí bao quanh cả Đại Điện, phát tán ra uy áp Đại Đạo quy tắc vô cùng cường đại, khiến Tô Thần cũng có một tia tâm quý.

Y nhìn ba mươi sáu viên Định Hải Châu đang từ từ dung hợp này, cảm nhận được Hỗn Độn chi khí và Đại Đạo quy tắc này, trong đầu không khỏi nảy ra một suy nghĩ.

Chẳng lẽ nói, ba mươi sáu viên Định Hải Châu này là 'Hỗn Độn Châu' trong truyền thuyết Hỗn Độn Chí Bảo?

Tại Hỗn Độn Ma Thần thời đại, Hỗn Độn thế giới tổng cộng có thập đại Hỗn Độn Chí Bảo.

Trong đó, thần bí nhất chính là Hỗn Độn Châu!

Hỗn Độn Châu được dự đoán là cái đã ẩn trốn đi trong Đại Đạo.

Nếu đoạt được bảo vật này, ắt sẽ có cơ hội chứng đắc Đại Đạo

chân chính!

Bàn Cổ Đại Thần du lịch khắp Hỗn Độn thế giới, luận đạo và giao chiến cùng vô số Hỗn Độn Ma Thần, cũng vì muốn đoạt được Chí Bảo này, gia tăng tỉ suất chứng đắc Đại Đạo chân chính.

Nhưng Hỗn Độn Châu từ trước đến nay chỉ tồn tại trong truyền thuyết, chưa từng bị bất kỳ Hỗn Độn Ma Thần nào đoạt được!

Sau khi Bàn Cổ khai tích Hồng Hoang, có truyền thuyết rằng Hỗn Độn Châu đã ẩn nhập Hồng Hoang, không chịu nổi uy áp khai thiên, liền cùng Khai Thiên Thần Phủ, Hỗn Độn Thanh Liên, Tạo Hóa Ngọc Điệp mà vỡ vụn, diễn hóa thành vô số Tiên Thiên Linh Bảo dạng 'châu tử'.

Cũng có truyền thuyết Hỗn Độn Châu vẫn còn tồn tại trong Hỗn Độn thế giới, chưa từng bị bất kỳ sinh linh nào phát hiện.

Sau khi Tô Thần đoạt được ba mươi sáu viên Định Hải Châu hoàn chỉnh, y đã dùng Hỗn Độn bản nguyên ẩn chứa trong chúng để khai tích một Tiểu Thiên thế giới, tận mắt chứng kiến chúng dung hợp vào nhau.

Khi cảm thụ Hỗn Độn chi khí tỏa ra, cùng Đại Đạo quy tắc thần thánh vĩ ngạn, Tô Thần lập tức nghĩ đến Hỗn Độn Châu trong truyền thuyết.

Đương nhiên, Hỗn Độn Châu là một Hỗn Độn Chí Bảo, dẫu có vỡ vụn trong quá trình khai thiên, cũng tuyệt không chỉ là ba mươi sáu viên Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Định Hải Châu.

Rất có khả năng nó đã vỡ thành vô số mảnh như Tạo Hóa Ngọc Điệp, trong đó ba mươi sáu mảnh nhỏ đã chìm vào hải vực Hồng Hoang, rồi diễn hóa thành ba mươi sáu viên Định Hải Châu.

“Đợi chúng triệt để dung hợp, hẳn sẽ nghiệm chứng được suy

đoán của Ngô!" Tô Thần nhìn ba mươi sáu viên Định Hải Châu đang lơ lửng giữa không trung, chậm rãi dung hợp, nội tâm tràn ngập kỳ vọng.

Tiếp đó, y đem tất cả Tiên Thiên Hồ Lô mà Tam Thanh đã bồi lễ ra.

Hồ Lô Tử Kim ẩn chứa một đạo Tiên Thiên chi Hỏa bản nguyên.

Hồ Lô Thanh Sắc ẩn chứa một đạo Tiên Thiên Ất Mộc bản nguyên.

Hồ Lô Tử Hoàng Sắc ẩn chứa một đạo Tiên Thiên Thủy Thổ bản nguyên.

Chương 102

Ba Tiên Thiên Hồ Lô nhẹ nhàng luân chuyển trong Đại Điện, mỗi cái đều tỏa ra khí tức Đại Đạo bản nguyên khác nhau, thân cận lẫn nhau.

Tiên Thiên Hồ Lô Đẳng tổng cộng dựng dục bảy Cực Phẩm Tiên Thiên Hồ Lô.

Ngô đã đoạt được Hỗn Độn Hồ Lô mạnh nhất, nay lại từ tay Tam Thanh mỗi vị đoạt được một cái, cộng thêm Tiên Thiên Canh Kim Hồ Lô (Trảm Tiên Phi Đao) mà Đế Tuấn đã bồi lễ, vậy là đã có năm cái.

Nếu có thể tề tập Cửu Cửu Tán Hồn Hồ Lô của Hồng Vân và Hắc Sắc Hồ Lô (Chiêu Yêu Phiên) của Nữ Oa, rồi thôn phệ bản nguyên của sáu Hồ Lô còn lại.

Thì thế giới mà Hỗn Độn Hồ Lô trong tay Ngô khai tích ra, bản nguyên sẽ tăng vọt hơn nữa, thậm chí có hy vọng thăng cấp thành Đại Thiên thế giới!

Đến lúc đó, liệu Ngô có thể dùng Đại Thiên thế giới ẩn chứa trong Hỗn Độn Hồ Lô mà dùng lực chứng đạo Hỗn Nguyên chăng?

"Bá!" Tô Thần tế xuất Hỗn Độn Hồ Lô.

"Ô!" "Ô!" "Ô!" Hồ Lô Tử Kim, Hồ Lô Thanh Sắc, Hồ Lô Tử Hoàng Sắc chủ động nương theo đến, nhẹ nhàng xoay tròn quanh Hỗn Độn Hồ Lô, tỏa ra khí tức thân cận.

Y liếc nhìn ba mươi sáu viên Định Hải Châu đang dung hợp, rồi lập tức tiến vào Trung Thiên thế giới mà Hỗn Độn Hồ Lô đã khai tích.

Phương Trung Thiên thế giới này có dòng chảy thời gian so với Hồng Hoang là 100:1.

Khi Tô Thần dời vạn tộc sinh linh trong thế giới Định Hải Châu về đây, phương thế giới này trở nên vô cùng náo nhiệt phồn hoa, diễn hóa ra tân Hung Thú nhất tộc và Hồng Hoang vạn tộc.

Cường giả mạnh nhất trong các chủng tộc này, hiện tại thực lực chỉ ở Kim Tiên Đỉnh Phong.

Tô Thần không quản đến tranh chấp của các chủng tộc này, mà đến nơi sâu thẳm trong Thiên Khung, dùng Sáng Thế Thần Phủ làm trụ cột chống đỡ thiên địa, hấp nạp vĩ lực và bản nguyên của phương thế giới này.

Tiếp đó, y lại dùng năng lực Sáng Thế Thần, thôn phệ Tiên Thiên Thủy Thổ bản nguyên của Hồ Lô Tử Hoàng Sắc.

"Bành!" Khi miệng Hồ Lô được mở ra, Tiên Thiên Thủy Thổ bản nguyên không ngừng được dẫn ra, sau đó bị phương thế giới này thôn phệ, hóa thành Thủy Thổ bản nguyên mênh mông dung nhập vào.

"Ông!" Cả phương thế giới khẽ rung động.

Theo Tiên Thiên Thủy Thổ bản nguyên được thôn phệ càng nhiều, chỉ thấy khoảng cách giữa trời và đất càng ngày càng cao.

Những ngọn núi vốn hùng vĩ uy nga bỗng chốc tăng trưởng cực nhanh, trở thành từng dãy núi khổng lồ chống trời, từng gốc cây cổ thụ vươn thẳng lên trời, từng linh căn dao hoa tranh nhau xuất hiện.

Đại lục đất đai đang mở rộng, sông ngòi biển cả cũng tăng trưởng cấp tốc.

Từng đám tường vân tỏa ra thần quang ngũ sắc, từng đợt sóng lớn che trời lấp đất, mênh mông cuồn cuộn.

Tất cả Hung Thú và vạn tộc sinh linh trong thế giới, khi cảm nhận được sự biến hóa của thế giới, đều ngừng lại, từng cá thể cùng nhau nhìn về phía Thiên Khung, trợn mắt há mồm.

Chúng có thể cảm nhận rõ ràng phương thế giới này đang cấp tốc mở rộng, là sinh linh của phương thế giới này, tất cả đều thụ ích không nhỏ.

"Bái tạ Sáng Thế Thần!" "Bái tạ Sáng Thế Thần!" Tất cả sinh linh sau khi hoàn hồn, đều đồng loạt cung kính bái lạy về phía Thiên Khung.

"Về sau, giới này sẽ được đặt tên là 'Huyền Hoàng Thế Giới'!" Thiên địa huyền hoàng, vũ trụ hồng hoang.

Bởi Hỗn Độn Hồ Lô này được dựng dục trong thế giới Hồng Hoang, lại được khai tích bằng bản nguyên của thế giới Hỗn Độn, nên đặt tên là 'Huyền Hoàng Thế Giới' cũng xem như một mạch tương thừa.

Sau khi Tiên Thiên Thủy Thổ bản nguyên ẩn chứa trong Hồ Lô Tử Hoàng Sắc bị thôn phệ, bản nguyên Huyền Hoàng Thế Giới tăng vọt một phần ba.

Vô số tộc trưởng vạn tộc bị kẹt ở Kim Tiên Đỉnh Phong, đều đồng loạt đột phá lên Thái Ất Kim Tiên.

Tiếp đó, Tô Thần dẫn Tiên Thiên Mộc chi bản nguyên ẩn chứa trong Hồ Lô Thanh Sắc ra, để Huyền Hoàng Thế Giới chậm rãi thôn phệ dung hợp, sau đó lại thôn phệ Tiên Thiên Hỏa chi bản nguyên của Hồ Lô Tử Kim.

Hao phí trọn vẹn mười Nguyên Hội, Huyền Hoàng Thế Giới mới triệt để thôn phệ hết bản nguyên ẩn chứa trong ba Tiên Thiên Hồ Lô!

"Ông!" Theo bản nguyên Huyền Hoàng Thế Giới tăng vọt, vĩ lực bản nguyên và ý chí thế giới mà nó phản hồi càng thêm to lớn, khiến Tô Thần không tự chủ được mà nhắm chặt hai mắt, tỉ mỉ cảm ngộ.

Không biết đã qua bao lâu, Tô Thần vẫn đang bế quan ngộ đạo.

Linh khí mà y hô hấp, hóa thành tường vân và lôi đình trong Huyền Hoàng Thế Giới.

Còn Sáng Thế Thần Phủ vẫn luôn chống trời dựng đất, theo bản nguyên Huyền Hoàng Thế Giới tăng trưởng, cũng cấp tốc thăng lên, ý chí thiên địa phản hồi cũng càng ngày càng nhiều.

Từng đạo Thiên Địa Đại Đạo Thần Liên gia trì trên Sáng Thế Thần Phủ, tựa như thần diệu Đại Đạo Thần Văn, ẩn chứa Thiên Địa chí lý, Đại Đạo chân lý.

"Bá!" Sau khi mở mắt, Tô Thần cảm nhận được thu hoạch vĩ đại lần này, khóe miệng không khỏi khẽ nhếch lên, lộ ra một tia vui mừng.

Nội tâm y có một trực giác mạnh mẽ, Huyền Hoàng Thế Giới mà mình khai tích ra, sẽ trở thành chìa khóa quan trọng để mình chứng đạo trong tương lai!

Nếu có thể hoàn thiện 'nó' và thăng cấp thành Đại Thiên thế giới, thì khả năng chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên ít nhất đạt chín thành!

Nếu có thể thăng cấp lên Đại Thiên thế giới đỉnh cấp như Hồng Hoang, thì Đại Đạo có vọng!

Từ Huyền Hoàng Thế Giới đi ra, Tô Thần cảm nhận một chút dòng chảy thời gian, bên trong đã trôi qua mười mấy Nguyên Hội, nhưng ở Hồng Hoang mới chỉ hơn một vạn năm ngắn ngủi.

"Hưu!" Lúc này, một viên châu tử cổ phác màu lam nhạt trên không Đại Điện chủ động bay về phía y, tỏa ra Đại Đạo quy tắc và bản nguyên vĩ lực khủng bố.

Chính là bảo châu do ba mươi sáu viên Định Hải Châu dung hợp thành một thể.

“Ông!” Tô Thần thu nó vào Thức Hải, tiến thêm một bước luyện hóa.

Khi biết được thông tin chân chính của bảo vật này, y lộ ra một tia kinh hỉ và chợt hiểu ra.

“Quả nhiên là tàn phiến Hỗn Độn Châu!” Ba mươi sáu viên Định Hải Châu là do một phần ba tàn phiến của Hỗn Độn Châu hóa thành, mỗi viên đều ẩn chứa một phần bản nguyên thế giới Hỗn Độn.

Trước khi vỡ vụn, những tàn phiến này bị quy tắc ‘Thủy’ trong ‘Địa Hỏa Thủy Phong’ dung hợp, nên lại được gia trì thêm Thủy chi pháp tắc, về sau diễn hóa thành Định Hải Châu.

Sau khi Định Hải Châu thành hình, muốn nghịch phản thành ‘Hỗn Độn Châu’, tất phải gom đủ ba mươi sáu viên hoàn chỉnh.

Sau đó, khai tích thế giới trong mỗi viên Định Hải Châu, khiến tất cả bản nguyên thế giới hợp nhất, nghịch phản Hỗn Độn!

Mỗi bước muốn thực thi đều vô cùng khó khăn.

Nhưng may mắn thay, Tô Thần sau mấy Nguyên Hội nỗ lực, cuối cùng đã gom đủ ba mươi sáu viên Định Hải Châu hoàn chỉnh, rồi lại dùng 《Khai Thiên Cửu Thức》 khai tích ra Tiểu Thiên thế giới.

Giờ đây, y đã khiến ba mươi sáu viên Định Hải Châu triệt để dung hợp, nghịch phản Hỗn Độn, đoạt được ‘Hỗn Độn Châu’ trong truyền thuyết!

Bởi vì chỉ đoạt được một phần ba tàn phiến của ‘Hỗn Độn Châu’, nên ‘Hỗn Độn Châu’ trong tay Ngô phẩm cấp chỉ là Tiên Thiên Chí Bảo.

Nó có công hiệu che giấu thiên cơ, trấn áp khí vận, và mang theo vĩ lực của một phương thế giới Hỗn Độn để trấn áp kẻ địch.

“Ông!” Tô Thần trầm tĩnh tâm thần, tiến vào nội bộ Hỗn Độn Châu.

“Oanh!” “Ô!” Địa Hỏa Thủy Phong to lớn cùng Hỗn Độn bản nguyên nháy mắt ập đến, mang theo từng đạo Hỗn Độn Ám Lôi và Hỗn Độn Cương Phong khủng bố, tựa hồ muốn hủy diệt kẻ xâm nhập.

Tô Thần đứng giữa Hỗn Độn bản nguyên, nguy nhiên bất động.

Mặc cho Địa Hỏa Thủy Phong cùng Hỗn Độn Ám Lôi khủng bố này tấn công, cũng không thể làm tổn thương Ngô dù chỉ một chút.

Là chủ nhân của Hỗn Độn Châu, lại đích thân dung hợp ‘nó’ lại, cho dù bản nguyên Hỗn Độn ẩn chứa bên trong có khủng bố đến đâu, cũng sẽ không làm tổn thương Ngô.

Ngay lúc này, Tô Thần cảm nhận bản nguyên thế giới Hỗn Độn to lớn này, nội tâm tràn ngập hân hỉ và cảm khái.

Ngô đã dùng ba mươi sáu viên Định Hải Châu khai tích ba mươi sáu phương Tiểu Thiên thế giới, nay chúng toàn bộ dung hợp, nghịch phản Hỗn Độn, bản nguyên thế giới Hỗn Độn ẩn chứa trong đó đã tăng trưởng một đoạn lớn.

“Nếu Ngô để Huyền Hoàng Thế Giới thôn phệ bản nguyên thế giới Hỗn Độn của ‘Hỗn Độn Châu’, rồi trọng tân khai thiên tích địa, liệu nó có thăng cấp thành một phương Đại Thiên thế giới chăng?” Tô Thần vô cùng động lòng.

Nếu Huyền Hoàng Thế Giới thăng cấp thành Đại Thiên thế giới, thì Ngô sẽ có cơ hội chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, trở thành một tôn Chấp Chưởng Quy Tắc giả, minh ngộ bản nguyên của ‘Đạo’, thông suốt vạn sự vạn vật, tuổi tháng nhân quả không vướng thân, vô quá khứ tương lai, vô thủy vô chung!

Nhưng rất nhanh, Tô Thần đã gạt bỏ ý nghĩ này.

Bởi vì, thực lực hiện tại của Ngô chỉ ở Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, nếu cưỡng ép Huyền Hoàng Thế Giới thôn phệ bản nguyên Hỗn Độn Châu, sẽ chỉ lãng phí cơ hội này một cách vô ích.

Nếu Ngô dùng 'Huyền Hoàng Thế Giới' chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, khi trở về Hồng Hoang, rất có khả năng sẽ bị Hồng Hoang Thiên Đạo bài xích, thậm chí bị Hồng Quân nhằm vào.

Đến lúc đó, Ngô nói không chừng sẽ bị 'đuổi' khỏi thế giới Hồng Hoang.

Chỉ khi thực lực vượt qua Hồng Quân, thậm chí là Hồng Hoang Thiên Đạo, mới có tư cách trở về Hồng Hoang.

Bởi vậy, để giữ ổn thỏa, trước tiên Ngô sẽ nâng cao thực lực bản thân đến Hỗn Nguyên Kim Tiên Viên Mãn, sau đó đợi Địa Đạo đản sinh, Ngô sẽ với thân phận Địa Đạo Luân Hồi Chi Chủ chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La, thì ý chí Thiên Địa Hồng Hoang sẽ không còn nhằm vào nữa.

Sau khi xuất quan, Bạch Miêu Miêu dẫn theo Quỷ Mẫu đến, phía sau là Ngao Thăng, tên 'chân chó' này.

Từ khi Quỷ Mẫu được Tô Thần đưa về Luân Hồi Sơn, Ngao Thăng phát hiện địa vị mình lại một lần nữa hạ thấp.

Để không bị đào thải, cũng như đối kháng với kẻ thù không đội trời chung Khổng Tuyên, y càng ra sức nịnh bợ Bạch Miêu Miêu, mỗi ngày hầu hạ vô cùng chu đáo.

"Chủ nhân!" Bạch Miêu Miêu hóa thành một đạo thiểm điện trắng, từ rất xa đã lao vào lòng Tô Thần.

Đôi tay nhỏ nhắn mềm mại ôm chặt lấy cổ y, rồi dùng sức cọ cọ lên trên, y hệt như lúc chưa hóa hình.

Tô Thần cười, ôm chặt lấy nàng.

Bàn tay phải nhẹ nhàng vuốt ve đầu nàng, thấy vẻ mặt say mê đó, y liền dùng tay véo mũi nàng.

"Đệ tử kiến quá Lão Sư!" "Bái kiến Lão Gia!" Quỷ Mẫu và Ngao Thăng cung kính tiến lên hành lễ vấn an.

"Ừm." Tô Thần khẽ gật đầu, đưa tay phải nhẹ nhàng vuốt ve cái đầu tròn của Quỷ Mẫu.

"Sau này không cần khách sáo, cứ giữ bản tính tự nhiên là được." Tính cách của Quỷ Mẫu quá cẩn trọng, dù đã ở cùng Bạch Miêu Miêu hơn vạn năm, nhưng vẫn chưa thay đổi, điều này có lẽ liên quan đến những gì nàng đã trải qua trước đây.

Là Lão Sư của nàng, Tô Thần đương nhiên muốn tận lực giúp nàng.

"Vâng, Lão Sư!" Cảm nhận được sự yêu thương của Lão Sư dành cho mình, Quỷ Mẫu khẽ mỉm cười, vẻ băng lãnh trên khuôn mặt tươi cười đó nháy mắt tan chảy như tuyết.

Cùng với đôi mắt sáng rực và cặp đồng tử đen láy sâu thẳm, nàng toát lên vẻ hoạt bát của một thiếu nữ.

Do Địa Đạo chưa xuất thế, nên sau khi hóa hình, thực lực của nàng chỉ ở Kim Tiên trung kỳ, sau hơn vạn năm tu luyện, giờ đây đã thuận lợi đột phá đến Kim Tiên hậu kỳ.

Tô Thần dẫn họ đến khu vực nghỉ ngơi chim hót hoa thơm.

Bạch Miêu Miêu kéo Quỷ Mẫu cùng nhau tấu nhạc, phối hợp ăn ý, còn Ngao Thăng thì đóng vai đầu bếp, nấu đủ loại mỹ thực.

Nhìn bầu trời xanh biếc, nghe âm nhạc du dương, thưởng thức đủ loại mỹ vị, Tô Thần nằm trên ghế dài tắm nắng, nội tâm cảm thấy vô

cùng khoái ý.

Thời gian nhàn hạ, Tô Thần dành riêng cho Quỷ Mẫu 'bài tập nhỏ', thỉnh thoảng cùng Bạch Miêu Miêu đối dịch, đánh đàn, nhìn nàng trêu chọc Ngao Thăng, nội tâm cảm thấy bình an, vui vẻ và khoái ý.

Vài trăm năm sau, Khổng Tuyên và Lục Nhĩ Mi Hầu lần lượt xuất quan, rồi đến bái kiến.

"Lão Sư, đệ tử bế quan cảm thấy bình cảnh, nên muốn đi du lịch một phen, xem xét Hồng Hoang chúng sinh, vạn linh vạn vật, hấp nạp 'Đạo' của họ để chứng thực 'Đạo' của chính mình!" Y hóa hình tức Đại La, bị kẹt ở Đại La sơ kỳ đã hơn mười vạn năm, nên muốn ra ngoài du lịch, tìm kiếm một phen cơ duyên thuộc về mình.

Chương 103

"Hiện giờ thời cơ chưa thích hợp, đợi một thời gian nữa các ngươi hẵng đi du lịch!" Tô Thần nhìn về phía Thiên Khung, khẽ lắc đầu từ chối.

Thiên mệnh ba Nguyên Hội mà Đông Vương Công thừa hưởng đã kết thúc, tiếp theo chính là Tiên Đình và Yêu Tộc tranh đoạt 'Thiên Mệnh'.

Chỉ có kẻ thắng cuộc mới có tư cách trở thành nhân vật chính Thiên Mệnh của kỷ nguyên mới, chúa tể Hồng Hoang! .....

Tiên Đình.

Sau mấy chục vạn năm phát triển thần tốc, Tiên Đình có sáu tôn Chuẩn Thánh Đại Năng, hơn ba trăm Đại La Chưởng Đạo giả, Thái Ất cao thủ càng đạt đến mấy vạn!

Nhưng để bố trí thành công 'Vạn Tiên Đại Trận', vẫn còn thiếu rất nhiều. 'Vạn Tiên Đại Trận' cần một ngàn hai trăm chín mươi sáu Đại La Kim Tiên chủ trận, phối hợp Thiên Can Địa Chi, điều động vĩ lực Thiên Địa và Vạn Tiên Đại Đạo chi lực, mới có thể phát huy ra chiến lực Hỗn Nguyên cấp chân chính.

Giờ đây, thời gian Thiên Mệnh mà Đông Vương Công thừa hưởng đã kết thúc.

Cảm nhận khí vận và tôn vị bản thân bắt đầu hạ thấp, y nhìn về phía Thái Dương Tinh, hai mắt lóe lên một tia quyết nhiên.

Để hoàn thiện 'Vạn Tiên Đại Trận', y quyết định dùng mười Thái Ất Kim Tiên cao thủ làm Đại La bố trận.

Chỉ có như vậy, mới có thể thuận lợi đánh bại Đế Tuấn, Thái

Nhất, giành chiến thắng trong ‘Đạo tranh’ và ‘Thiên Mệnh chi tranh’.

Đông Vương Công nội tâm rất rõ ràng.

Yêu Tộc chiếm cứ Hồng Hoang Tinh Không, tốc độ phát triển còn mạnh hơn Tiên Đình của mình.

Hơn nữa, Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy liên tiếp đột phá, ưu thế của Tiên Đình càng ngày càng ít.

Nếu cứ tiếp tục kéo dài, thì mình chỉ có thể bị ‘nước ấm luộc ếch’, trở thành đá lót đường cho đối phương!

Thái Dương Tinh.

Yêu Đế Đại Điện.

Suốt mấy chục vạn năm qua, Yêu Tộc vẫn luôn minh tranh ám đấu với Tiên Đình, tranh đoạt thế lực Hồng Hoang, khí vận vạn tộc.

Từ trước đến nay, Tiên Đình thừa hưởng Thiên Địa khí vận, trên phương diện tranh đoạt thế lực ở Hồng Hoang Đại Lục, trừ Vu Tộc ra, vẫn có phần lấn át Yêu Tộc.

Nhưng theo thời gian Thiên Mệnh ba Nguyên Hội kết thúc, Yêu Tộc bắt đầu thổi lên tiếng kèn phản công, bắt đầu công thành bạt trại, đối đầu gay gắt với Tiên Đình.

“Báo!” “Khải bẩm Bệ Hạ, Đông Hoàng, theo tin tức thám tử truyền về, trong khoảng thời gian này, Tiên Đình bắt đầu điều binh khiển tướng rầm rộ, phản hồi Đông Hải đại bản doanh.

Nghe nói Tiên Đế Đông Vương Công muốn tổ kiến một tọa Hỗn Nguyên Trận Pháp, diệt sạch Yêu Tộc Ngô!” Trí Nang Yêu Tộc, Bạch Trạch, đích thân đến Yêu Đế Đại Điện, khẩn cấp hồi báo cho Đế Tuấn và Thái Nhất.

Bá!

Nghe nói Đông Vương Công chuẩn bị tổ kiến một tọa Hỗn Nguyên Đại Trận, Đế Tuấn và Thái Nhất nháy mắt đứng dậy khỏi đế ỷ, nội tâm tràn ngập kinh ngạc.

Nhưng rất nhanh, họ đã bình tĩnh lại.

Huynh đệ Ngô là Thiên Mệnh Hoàng giả, từ bản sinh Chí Bảo Hà Đồ Lạc Thư mà đoạt được trận pháp 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận'.

Đông Vương Công là Thiên Mệnh Vương giả, thừa hưởng Thiên Địa khí vận, lập Tiên Đình là chính thống Hồng Hoang, được Thiên Mệnh ba Nguyên Hội gia trì, cũng có Hỗn Nguyên cấp Đại Trận, đây cũng là lẽ thường tình.

"Đại ca, nay thời gian Thiên Mệnh gia trì của Đông Vương Công đã kết thúc, chi bằng để Ngô đích thân suất lĩnh đại quân, đạp phá Tiên Đình, chém giết Tiên Đế." "Một lần hành động đoạt lấy 'Đạo tranh' và 'Thiên Mệnh chi tranh'!" Thái Nhất khoác bộ đế bào Tử Kim, khí thôn vạn lý, bá khí thao thiên!

Huynh đệ hai người họ từ mấy chục vạn năm trước đã bố cục để diệt Tiên Đình, nay biết Đông Vương Công tổ kiến Hỗn Nguyên Đại Trận, đương nhiên sẽ không cho y cơ hội này!

"Kích cổ!" "Chỉnh quân!" Đế Tuấn nhìn về phía Bạch Trạch, ban bố mệnh lệnh quyết chiến.

"Cẩn tuân Bệ Hạ Pháp Chỉ!" "Đông!" "Đông!" "Đông!" Không lâu sau, tám tôn cự nhân thân thể to lớn, mỗi người một vẻ trần truồng thượng thân, cầm chùy trống tựa như núi non khổng lồ, hung hăng gõ vào mặt trống của Tụ Tướng Cổ.

Âm thanh tựa như lôi đình, như trời sập đất nứt.

Tụ Tướng Cổ của Yêu Tộc tổng cộng có tám mặt, phân biệt đặt ở bốn phương Đông, Nam, Tây, Bắc, trống vang ba hồi, thì vạn tiên Yêu

Tộc tề tụ.

Tinh kỳ phấp phới, mây biển cuồn cuộn.

Từng hàng quân đội chỉnh tề do Yêu Thần thống ngự kéo đến.

Bạch Trạch, Cửu Anh, Thương Dương, Lục Ngô, Khai Minh Thú, Kế Mông, Anh Chiêu, Cùng Kỳ, Lộ Đoan, Khâm Nguyên, Quỷ Xa, Tất Phương, Trùng Minh Điểu, mười hai vị Đại La Yêu Thần đích thân suất lĩnh đại quân hộ vệ kéo đến.

"Bái kiến Bệ Hạ, bái kiến Đông Hoàng!" "Bái kiến Bệ Hạ, bái kiến Đông Hoàng!" Hàng trăm triệu vạn Yêu Tộc tinh nhuệ đồng loạt triều bái Đế Tuấn và Thái Nhất, âm thanh chấn động Thiên Khung vũ trụ.

"Bá!" Lúc này, Phục Hy và Nữ Oa đang bế quan bị tiếng Tụ Tướng Cổ đánh thức, liền từ Đạo Tràng Bất Chu Sơn vượt qua thời không duy độ, đến Yêu Tộc Đại Điện.

"Hy Hoàng, Oa Hoàng." "Kiến quá Yêu Đế, kiến quá Đông Hoàng!" Sau khi hành lễ và hàn huyên, Đế Tuấn phất tay ý bảo huynh muội họ ngồi xuống.

"Hy Hoàng, Oa Hoàng, Tiên Đình đang chuẩn bị tổ kiến Hỗn Nguyên Đại Trận để khai chiến quyết định cuối cùng, nhằm giành lấy Thiên Mệnh chi tranh.

Bản Đế dự định phát động quyết chiến sớm hơn, đạp phá Tiên Đình, chém giết Đông Vương Công!

Bản Đế biết Oa Hoàng quý là đệ tử thân truyền của Đạo Tổ, không thể dễ dàng can dự vào tranh chấp thế lực, bởi vậy xin Hy Hoàng và Oa Hoàng giúp tọa trấn Thái Dương Cung là được!" Yêu Tộc hiện tại vẫn không thể tổ kiến 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận'.

Nhưng Đế Tuấn lại có thể dựa vào ba trăm sáu mươi lăm mặt

Tinh Thần Phiên đã luyện chế, gia trì vĩ lực của hàng trăm triệu vạn tinh thần Hồng Hoang cho nhị đệ mình để giết địch.

Bởi vậy, chỉ cần khai chiến trước khi Tiên Đình bố trí được 'Vạn Tiên Đại Trận', tuyệt đối có thể một lần đạp phá Tiên Đình!

"Yêu Đế xin cứ yên tâm, có Bản Hoàng tại đây, Thái Dương Cung tuyệt đối sẽ không có bất kỳ vấn đề gì!" Phục Hy nhận lấy trọng trách, tọa trấn đại bản doanh của Yêu Tộc.

Còn Nữ Oa thì kiên định đứng bên cạnh huynh trưởng, biểu rõ thái độ.

"Thiện!" "Có Hy Hoàng và Oa Hoàng ở đây, Bản Đế đương nhiên yên tâm!" Đế Tuấn mặt lộ vẻ mỉm cười, khẽ gật đầu.

Y khoác bộ đế bào Tử Kim, đầu đội Đế Quan Miện Lưu, cả người toát ra một thứ bá khí đế vương không thể diễn tả.

"Nhị đệ, trận chiến này dựa vào ngươi!" "Tốt!" Thái Nhất tế xuất bản sinh Chí Bảo Hỗn Độn Chung.

Tiếng chuông cuồn cuộn, vũ trụ hùng vĩ, thiên địa thất sắc, càn khôn rung chuyển.

Tất cả tinh nhuệ Yêu Tộc tập trung lại, nhìn tôn Chí Bảo Khai Thiên vô thượng này, từng người một tâm thần sùng kính, phấn chấn không thôi.

"Ông!" Chỉ thấy Hỗn Độn Chung cấp tốc tăng vọt, bao trùm toàn bộ Yêu Tộc Đại Điện, rũ xuống hàng trăm triệu vạn Hồng Mông Huyền Hoàng chi khí, gia trì bao phủ hàng trăm triệu vạn tinh nhuệ.

Ngay lập tức, Thái Nhất chưởng khống Hỗn Độn Chung, dùng uy năng trấn áp "Hồng Mông Thế Giới", năng lực vặn chuyển "Chư Thiên Thời Không", hướng về phía Tiên Đình Đông Hải vượt qua thời không duy độ mà đi.

Binh quý thần tốc, tuyệt đối không thể cho Tiên Đình quá nhiều thời gian phản ứng.

Một khi đợi chúng bố trí được 'Vạn Tiên Đại Trận', thì Yêu Tộc Ngô muốn giành chiến thắng trong 'Thiên Mệnh chi tranh' sẽ khó khăn rồi. .....

Đông Hải.

Tiên Đình Đại Điện.

Đông Vương Công đang mật thiết quan tâm đến động tĩnh của Yêu Tộc, nghe cấp dưới hồi báo Yêu Tộc điều binh khiển tướng, chuẩn bị khai chiến quyết định, nội tâm y không hề bất ngờ.

"Truyền Pháp Chỉ của Bản Đế, tất cả Đại La, Thái Ất Kim Tiên cao thủ lập tức vào vị trí bố trận!" "Cẩn tuân Tiên Đế Pháp Chỉ!" "Cẩn tuân Tiên Đế Pháp Chỉ!" Theo truyền lệnh quan truyền Pháp Chỉ của Tiên Đế khắp Tứ Hải Bát Hoang, hàng trăm triệu vạn đại quân Tiên Đình cấp tốc hành động, tất cả Đại La Chưởng Đạo giả và Thái Ất cao thủ đều tụ hội về Tiên Đình, bố trí trận pháp theo sơ đồ 'Vạn Tiên Đại Trận'.

Động thái của Yêu Tộc và Tiên Đình đương nhiên không thể giấu được tất cả các Đại Năng đỉnh cấp Hồng Hoang.

Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân đều đồng loạt vận dụng thần thông, chiếu rọi cảnh tượng Đông Hải, chờ đợi hai bên khai chiến.

Cùng lúc đó, Bất Chu Sơn.

Vu Tộc Đại Điện.

Đế Giang triệu tập tất cả Tổ Vu, thương nghị đối sách.

"Hiện giờ Yêu Tộc và Tiên Đình sắp khai chiến quyết định cuối

cùng, chúng ta Vu Tộc có nên nhân cơ hội này, chém giết tất cả bọn họ không?" Tất cả Tổ Vu đều rất rõ ràng.

Một khi 'Thiên Mệnh chi tranh' giữa Yêu Tộc và Tiên Đình hạ màn, thì kẻ thắng cuộc tất nhiên sẽ trở thành đại địch sinh tử của Vu Tộc Ngô.

Bởi vậy, Đế Giang muốn bóp chết mọi nguy hiểm trong trứng nước.

Nhân lúc họ quyết chiến, tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán chân thân Phụ Thần, một lần đạp phá Tiên Đình, chém giết Đế Tuấn và Thái Nhất!

"Bá!" Nghe thấy đề nghị của Đại ca, ánh mắt mọi người đều nhìn về phía Hậu Thổ.

Thế nhưng, chưa đợi Hậu Thổ mở miệng, từng luồng ý chí Thiên Đạo chí cao vô thượng hiển hóa ra.

Trong nháy mắt, sắc mặt mười hai Tổ Vu bỗng nhiên biến đổi.

"Oanh!" Đế Giang một quyền đánh nát án đài trong Đại Điện, y ngẩng đầu nhìn về phía Thiên Khung, khí thế trực xung vân tiêu, trảm thiên diệt địa.

"Dám uy hiếp Vu Tộc Ngô ư?" "Đại ca, bình tĩnh!" Chúc Cửu Âm, Huyền Minh, Hậu Thổ vội vàng an ủi Đế Giang.

"Hiện giờ Vu Tộc Ngô tuy có thủ đoạn chém giết mọi kẻ địch, nhưng đối mặt với Thiên Đạo chúa tể Hồng Hoang, cùng với Thánh Nhân khai thiên đệ nhất Hồng Quân, căn bản không có chút phần thắng nào.

Chi bằng đợi chúng ta tu luyện 《Cửu Chuyển Huyền Công》 đến Nhục Thân thành Thánh, rồi chuyển tu công pháp chứng đạo Phụ Thần 《Hồng Mông Cửu Chuyển》, nói không chừng có thể chân

chính phục sinh Phụ Thần!

Đến lúc đó, mặc kệ Hồng Quân Thánh Nhân đệ nhất gì, Thiên Đạo chúa tể gì, một phủ chém giết tất cả!" .....

Đông Hải.

Gần Bồng Lai Tiên Đảo.

Ngay lúc Tiên Đình đang gấp rút bố trí 'Vạn Tiên Đại Trận', Thái Nhất chưởng khống Hỗn Độn Chung, dẫn theo một nhóm tinh nhuệ vượt qua thời không duy độ, giáng lâm.

"Ông!" Ngũ sắc hào quang chiếu rọi chư thiên, Hỗn Độn thánh uy trấn nhiếp vũ trụ!

Đế Tuấn cùng mười hai tôn Đại La Yêu Thần, mấy trăm triệu Yêu Tộc cường giả tinh nhuệ, lần lượt hiển hóa ra từ thời không ẩn chứa trong Hỗn Độn Chung, uy áp Đông Hải.

"Địch tập!" Tất cả cường giả Tiên Đình lập tức khởi động đại trận hộ thủ.

"Lại đến nhanh như vậy ư?" Đông Vương Công ngồi cao trên Tiên Đế ỷ, nhìn Thái Nhất bá khí ngút trời, uy áp vạn cổ, hai mắt bỗng nhiên co rụt lại.

Từ lúc Yêu Tộc đánh trống Tụ Tướng Cổ, y đã nhận được hồi báo từ thám tử, và đã dốc toàn lực tổ chức bố trận, ai ngờ Đế Tuấn và Thái Nhất lại là chiêu hư trương thanh thế.

Trực tiếp dùng Hỗn Độn Chung dẫn theo tinh nhuệ dưới trướng mà giết đến.

Chương 104

Chẳng lẽ không sợ đại quân Tiên Đình của mình sẽ diệt sạch bọn họ sao?

Không thể không nói, Đế Tuấn và Thái Nhất đủ quả quyết, cũng đủ bá khí, đồng thời cũng đủ tự tin!

Họ tự tin chỉ dựa vào mấy trăm triệu vạn tinh nhuệ Yêu Tộc mà muốn diệt sạch Tiên Đình vạn ức của mình ư?

Thật là kẻ si nói mộng!

"Bố trận phòng ngự." "Tranh thủ trong thời gian ngắn nhất tổ kiến 'Vạn Tiên Đại Trận' cho Bản Tiên Đế!" Đông Vương Công chưởng khống khí vận Tiên Đình, khởi động đại trận hộ vệ tự động của Bồng Lai Tiên Đảo.

Y thân mặc chiến giáp Xích Kim, tay cầm Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thuần Dương Kiếm và Long Đầu Quải Trượng, đối lập từ xa với Đế Tuấn, Thái Nhất và những người khác.

"Cẩn tuân Tiên Đế Pháp Chỉ!" "Cẩn tuân Tiên Đế Pháp Chỉ!" Ba Vũ, Linh Mộc Công, Thạch Khai, Khuông Kình bốn tôn Tiên Đình Đại Đế trấn thủ Tứ Cực Tiên Đình, cùng Tây Vương Mẫu dốc toàn lực tổ kiến 'Vạn Tiên Đại Trận'.

"Sát!" Thái Nhất thôi động Hỗn Độn Chung, dẫn xuất Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà, chuẩn bị chém giết 'quá khứ tuyến' của Đông Vương Công trước, trọng thương bản nguyên của y.

"Hoa lạp lạp!" "Hoa lạp lạp!" Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà thần thánh vĩ ngạn cuồn cuộn giao nhau, chiếu rọi chư thiên vũ trụ, hiện lên quỹ tích sinh mệnh vận mệnh của vạn linh Hồng

Hoang.

"Sát!" Đông Vương Công thôi động bản sinh Chí Bảo Thuần Dương Kiếm, đạp nhập Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà, chưởng khống 'quá khứ thân', đối chiến với Thái Nhất.

Trong vô số thời không khác nhau, Bất Chu Sơn, Thái Dương Tinh, Côn Luân Tổ Mạch, Tam Thập Tam Thiên Ngoại, các thời không đều là chiến trường của họ, toàn lực chém giết.

Tu vi chân chính của Đông Vương Công tuy nói mạnh hơn Thái Nhất, nhưng y đi con đường chứng đạo 《Trảm Tam Thi》, không thể sánh với Thái Nhất đi con đường cảm ngộ Đại Đạo pháp tắc dùng lực chứng đạo.

Tu vi mạnh hơn một bậc, nhưng chiến lực lại yếu hơn mấy chục lần!

Thấy cảnh này, tất cả các Đại Năng quan chiến nội tâm đều rõ ràng.

Nếu không có gì ngoài ý muốn, lần 'Thiên Mệnh chi tranh' giữa Tiên Đình và Yêu Tộc này, rất có khả năng sẽ kết thúc bằng sự bại vong của Tiên Đình.

"Tiên Đế!" "Tiên Đế!" Thấy Đông Vương Công rơi vào hạ phong, Linh Mộc Công, Ba Vũ không chút do dự, trực tiếp thôi động Tiên Thiên Linh Bảo, gia nhập chiến trường.

"Tây Vương Mẫu Nương Nương, Thạch Khai, Khuông Kình, tất cả nhờ cậy vào các ngươi!" Họ đều rất rõ ràng.

Yêu Tộc đến hung hãn, Thái Nhất bá đạo tuyệt luân.

Chỉ có chân chính tổ kiến được 'Vạn Tiên Đại Trận', mới có thể đánh bại Yêu Tộc!

“Hai vị Đạo hữu xin cứ yên tâm, chúng ta tuyệt đối sẽ không để Tiên Đế thất vọng!” Lòng dạ và khí độ của Đông Vương Công đã khiến tất cả cường giả Tiên Đình phải quy phục.

Tuy nói giữa họ có tranh chấp lợi ích và khí vận, nhưng vào thời khắc sinh tử tồn vong này, đương nhiên sẽ vứt bỏ mọi tranh chấp, toàn lực giết địch!

Hai tôn Chuẩn Thánh Đại Năng gia nhập chiến trường, nháy mắt đánh Đông Hải Thiên Khung trời sập đất nứt, nước biển điên cuồng đổ xuống.

Dưới đáy biển, từng khe nứt khủng bố phun trào từng đạo Hỏa Long dung nham, đốt cháy Thiên Vũ, hủy diệt Hư Vô.

Thiên Không vỡ nát, hắc động thôn phệ Thiên Khung.

Địa Hỏa Thủy Phong diễn lại Hỗn Độn, một cảnh tượng tận thế đang đến.

Đối mặt với Đông Vương Công Chuẩn Thánh trung kỳ, cùng với hai tôn Đại Năng Chuẩn Thánh sơ kỳ, Thái Nhất chưởng khống Khai Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, vẫn chiếm cứ tuyệt đối thượng phong.

Nhìn thấy thân ảnh bá đạo tuyệt luân, uy áp vạn cổ của y, không ít Đại Năng đang quan chiến không tự chủ được mà nhìn về phía Luân Hồi Sơn.

Nếu so sánh Thái Nhất với Tô Thần Đạo hữu, ai sẽ mạnh hơn?

Rất nhanh, tất cả mọi người nội tâm đều có kết quả.

Tô Thần một chiêu có thể miểu sát Bàn Cổ chính tông, Thánh Nhân thiên định tương lai Nguyên Thủy.

Hiện tại, Thái Nhất lại không làm được điểm này!

“Tây Vương Mẫu Nương Nương, nhờ cậy vào nàng!” Thạch Khai, Khuông Kình hai tôn Chuẩn Thánh Đại Năng này, chủ động gia nhập chiến trường, giúp Đông Vương Công san sẻ áp lực, sau đó liên thủ chém giết Thái Nhất.

Đế Tuấn thấy cảnh này, căn bản không có ý định xuất thủ.

Y tế xuất ba trăm sáu mươi lăm mặt Tinh Thần Phiên, hạ lệnh cho mười hai Yêu Thần cùng hàng trăm triệu vạn tinh nhuệ Yêu Tộc chấp chưởng, lại với thân phận Thái Dương Tinh Chủ, câu thông và liên kết với vĩ lực của hàng trăm triệu vạn tinh thần.

“Ông!” Ngay lúc này, ‘Vạn Tiên Đại Trận’ của Tiên Đình dưới sự thao trì toàn lực của Tây Vương Mẫu, cuối cùng cũng miễn cưỡng được bố trí ra.

Cả thế giới Hồng Hoang đều khẽ rung động.

Vĩ lực Hỗn Nguyên khủng bố và quy tắc sức mạnh Đại Đạo tràn ngập.

“Ha ha!” “Thái Nhất, lần này xem ngươi chết thế nào!” Đế Quan Miện Lưu của Đông Vương Công không biết đã rơi từ lúc nào, y tóc dài xõa vai, lộ ra nụ cười vô cùng hân hỉ.

“Hoa!” Vô tận vĩ lực Vạn Tiên toàn bộ gia trì đến, khiến khí thế của y điên cuồng tăng vọt.

Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Chuẩn Thánh Đỉnh Phong!

Ngay lúc này, sắc mặt tất cả mọi người đều biến đổi.

Các Đại Năng quan chiến đều không ngờ, Đông Vương Công lại còn có quân bài tẩy này!

“Hưu!” Chỉ thấy y chưởng khống bản sinh Chí Bảo Thuần Dương

Kiếm, điều động vĩ lực Vạn Tiên Đại Trận khóa chặt Thái Nhất trong Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà.

Một luồng kiếm khí hồng mang cực hạn chói lọi chiếu rọi Thiên Vũ, chém rách thời không, hủy diệt tương lai.

"Ông!" Hỗn Độn Chung quang mang đại thịnh.

Hàng trăm triệu vạn Hồng Mông Huyền Hoàng chi khí rũ xuống, bảo hộ chặt chẽ Thái Nhất.

"Phốc!" Thái Nhất phun ra một ngụm tiên huyết màu vàng nhạt, thân thể lùi mạnh hàng trăm triệu vạn dặm, mặc cho Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà thôn một.

"Nhị đệ!" Thấy cảnh này, tim Đế Tuấn không khỏi thắt lại.

Y toàn lực dẫn đạo vĩ lực Thái Dương Tinh, câu thông liên kết ba trăm sáu mươi lăm mặt Tinh Thần Phiên, dẫn đạo hàng trăm triệu vạn tinh thần Hồng Hoang rải xuống tinh huy.

"Đại ca, Ngô không sao!" "Đông Vương Công này, vẫn chưa giết được Ngô!" Chỉ thấy Thái Nhất đạp lên sóng lớn của Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà mà nghịch dòng đi lên, sừng sững trên đỉnh sóng, uy áp vạn cổ!

Ngay lúc này, Đông Vương Công khi cảm nhận được hành vi của Đế Tuấn, cùng với tinh thần chi lực khủng bố đó, nội tâm lập tức hiểu ra, huynh đệ hai người họ cũng có Hỗn Nguyên Đại Trận làm quân bài tẩy!

Ngay khi y chuẩn bị đi tiêu diệt Đế Tuấn, diệt sạch hàng trăm triệu vạn tinh nhuệ Yêu Tộc, Thái Nhất bá đạo cường thế thôi động Hỗn Độn Chung, chắn trước mặt y.

"Ông!" Không lâu sau, Thiên Khung Hồng Hoang nháy mắt bùng phát hàng trăm triệu vạn đạo tinh thần quang huy, chiếu rọi cả thế giới

Hồng Hoang như một thế giới biển tinh quang.

Hà Đồ Lạc Thư vung vẩy, tất cả tinh thần chi lực đều gia trì lên Thái Nhất.

Trong khoảnh khắc, khí thế Thái Nhất điên cuồng tăng vọt.

Y là một trong các Thái Dương Tinh Chủ, dưới sự gia trì của 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận', dùng vĩ lực của hàng trăm triệu vạn tinh thần cường đại bản thân.

"Sát!" Tiếp đó, cục diện trở nên nghiêng hẳn về một phía.

Thái Nhất được 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' gia trì, chiến lực vượt xa Đông Hoàng Thái Nhất, sau khi mỗi bên oanh tạc mấy chục chiêu, 'Vạn Tiên Đại Trận' tàn khuyết không toàn nháy mắt vỡ nát.

Còn Thái Nhất càng chiến càng dũng mãnh, trước tiên cường thế chém giết 'quá khứ thân' của Đông Vương Công, trọng thương bản nguyên của y.

Sau đó chém giết Tiên Đình Đại Đế Ba Vũ.

Theo phòng hộ đại trận của Bồng Lai Tiên Đảo bị công phá, Đế Tuấn đích thân suất lĩnh đại quân Yêu Tộc giết thẳng vào Tiên Đình.

"Tiên Đế, Ngô đi đây!" Linh Mộc Công trong tuyệt vọng đã tự bạo, hy vọng có thể tranh thủ một tia cơ may chiến thắng cho Đông Vương Công.

Oanh long long!

Oanh long long!

Một tôn Chuẩn Thánh Đại Năng tự bạo, đánh gãy Thời Gian Trường Hà giữa hư không, ngay cả Đông Hải phía dưới cũng suýt nữa bị hủy diệt hoàn toàn.

"Ông!" Lúc này, một con Cửu Trảo Kim Long uy áp vạn cổ hiển

hóa ra, chặn lại năng lượng tự bạo khủng bố này, tránh cho Đông Hải bị hủy diệt triệt để, chính là Lão Tổ Tông Long Tộc Chúc Long!

"Ngô không cam tâm a!" Thấy tâm phúc dưới trướng tự bạo mà vẫn không thể trọng thương Thái Nhất, Đông Vương Công tóc tai bù xù gào thét.

Lúc này y, đã là vương giả mạt lộ.

Đối mặt với Thái Nhất bá đạo tuyệt luân, được hàng trăm triệu vạn tinh thần vĩ lực gia trì, Đông Vương Công không từ bỏ.

Y nắm chặt Thuần Dương Kiếm và Long Đầu Quải Trượng trong tay, một lần rồi một lần nữa sát về phía Thái Nhất.

"Oanh!" Theo 'quá khứ thân' của Đông Vương Công bị chém giết, Thiện Thi và Ác Thi bị diệt, 'hiện tại thân' trọng thương hấp hối.

Vào khắc cuối cùng, y không cam tâm mà tự bạo, hy vọng có thể đồng quy vu tận với Thái Nhất.

Thế nhưng Thái Nhất có Hỗn Độn Chung, lại được hàng trăm triệu vạn tinh thần vĩ lực gia trì, y tự bạo dù có khủng bố đến đâu, cũng chỉ có thể làm y bị thương, căn bản không thể tổn thương bản nguyên của y.

"Ông!" Thái Nhất nhìn khí vận bản nguyên mà Đông Vương Công để lại sau khi tự bạo, trực tiếp thu thập lại, dùng thần thông đưa đến trước mặt đại huynh Đế Tuấn.

Giành chiến thắng trong 'Đạo tranh' và 'Thiên Mệnh chi tranh', thế giới Hồng Hoang tiếp theo, sắp chào đón thời đại thuộc về Yêu Tộc Ngô!

"Tây Vương Mẫu, chịu chết đi!" Đế Tuấn sau khi thôn phệ khí vận bản nguyên của Đông Vương Công, khí thế lại một lần nữa tăng vọt, y toàn lực truy sát Tây Vương Mẫu của Tiên Đình, triệt để chém

tận gốc.

“Hưu!” Lúc này, một thân ảnh màu tím siêu nhiên mà đến.

Đế Tuấn, Thái Nhất và các tinh nhuệ Yêu Tộc khác đều dừng lại, nhíu mày nhìn thân ảnh bá khí vĩ ngạn, phong thần tuấn tú đó.

“Hai vị Đạo hữu, Tiên Đình đã bị diệt, Đạo hữu Tây Vương Mẫu này mệnh bất cai tuyệt!” Tô Thần đang mật thiết quan chiến giáng lâm tại Đông Hải, hai tay y có thêm hai kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, phân biệt là Thuần Dương Kiếm và Long Đầu Quải Trượng.

Đồng thời, một luồng tàn hồn của Đông Vương Công cũng bị y chưởng khống trong tay.

Theo diễn biến đại thế thông thường, khi Yêu Tộc diệt Tiên Đình, Tam Thanh sẽ ra mặt cầu tình cho Tây Vương Mẫu.

Thông Thiên sẽ đoạt được Long Đầu Quải Trượng, cũng đoạt được sơ đồ trận pháp ‘Vạn Tiên Đại Trận’ ẩn chứa trong đó; Thái Thanh Lão Tử sẽ đoạt được một luồng tàn hồn của Đông Vương Công, tương lai sẽ chuyển thế thành Đông Hoa Đại Đế, rồi lại luân hồi chuyển thế thành Lữ Động Tân, bái nhập môn hạ Nhân Giáo, trở thành một trong Bát Tiên.

Nhưng bây giờ, Tô Thần đã xuất thủ!

“Hai vị Đạo hữu, Tô Thần Đạo hữu nói cực kỳ phải, Tiên Đình đã bị diệt, Đạo hữu Tây Vương Mẫu mệnh bất cai tuyệt!” “Không sai, Đạo hữu Tây Vương Mẫu mệnh bất cai tuyệt, còn xin hai vị Đạo hữu hạ thủ lưu tình!” “Đạo hữu Tây Vương Mẫu mệnh bất cai tuyệt, còn xin hai vị Đạo hữu hạ thủ lưu tình!” Thân ảnh Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên xuất hiện tại Đông Hải.

Nhiều Đại Năng đỉnh cấp từng nhận ân tình của Tây Vương Mẫu thấy vậy, đều lên tiếng thanh viện.

Thái Nhất khẽ nhíu mày, ánh mắt nhìn về phía Tô Thần.

Chương 105

"Tô Thần Đạo hữu, đã ngươi muốn cứu Tây Vương Mẫu, vậy ngươi tiếp Ngô một chiêu, thế nào?" "Thiện!" Lúc này, Tô Thần cũng nhìn ra dụng ý của Thái Nhất, y muốn tặng ân cứu mạng này cho mình, để Tây Vương Mẫu khắc ghi ân tình của mình.

"Oanh!" Thái Nhất chưởng khống Hỗn Độn Chung, toàn lực oanh ra một kích.

Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà khủng bố điên cuồng va chạm và giao nhau, triển hiện thân ảnh bá đạo tuyệt luân của Thái Nhất, giao chiến với Tô Thần ở các thời không khác nhau.

Tô Thần thôi động Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, hàng trăm triệu vạn đạo Luân Hồi Tử Khí rũ xuống, nhẹ nhàng dễ dàng đỡ lấy một chiêu của y.

Tây Vương Mẫu đang tuyệt vọng cùng cực thấy cảnh này, một đôi mắt đẹp nhìn chằm chằm thân ảnh bá khí vĩ ngạn của Tô Thần, nội tâm dâng lên lòng biết ơn vô hạn.

Đông Vương Công tự bạo thân vẫn.

Vạn Tiên Đại Trận thất bại, hàng trăm triệu vạn thành viên Tiên Đình bị ảnh hưởng, thân tử đạo tiêu.

Bốn tôn Đại Đế của Tiên Đình là Linh Mộc Công, Ba Vũ, Thạch Khai, Khuông Kình, hoặc đã tự bạo trước đó, hoặc bị Thái Nhất và Đế Tuấn lần lượt chém giết.

Chuẩn Thánh điệp huyết, Đại La mệnh tang.

Sát khí ngút trời tràn ngập cả Đông Hải, Bồng Lai Tiên Đảo trở thành cấm khu của tất cả Thủy Tộc Đông Hải.

Một số Đại La cường giả và Thái Ất cao thủ nhân lúc hỗn loạn vượt qua thời không duy độ mà trốn thoát, một số không kịp chạy thì quỳ xuống xin hàng, hy vọng có thể giữ lại một con đường sống.

Tiên Đình với hơn trăm triệu ức thành viên, cứ thế mà sụp đổ!

Huynh đệ Đế Tuấn, Thái Nhất chỉ mang theo mấy trăm triệu tinh nhuệ, đối mặt với những Đại La cường giả, Thái Ất cao thủ nhân lúc hỗn loạn chạy trốn kia, cũng không thể ngăn chặn được quá nhiều.

Họ cấp tốc tiến vào trung tâm Tiên Đình, kiểm soát Đại Điện Tàng Bảo và khu vực Tiên Thiên Linh Thức Vật.

Do Đông Vương Công tự bạo, cộng thêm không ít Đại La Chưởng Đạo giả nhân lúc hỗn loạn cướp bóc, số Thiên Tài Địa Bảo và Tiên Thiên Linh Căn còn lại không đủ một phần mười so với trước.

Nhưng dù vậy, Yêu Tộc vẫn thu hoạch lớn!

Đế Tuấn sau khi thôn phệ khí vận bản nguyên của Đông Vương Công, dựa vào cảm ngộ sát lục trong trận chiến này, một lần chém ra 'Ác Thi', đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ.

Theo từng đợt đại quân Yêu Tộc không ngừng giáng lâm, toàn bộ khu vực Tiên Đình đều bị phong tỏa, tiến hành tìm kiếm thảm khốc.

Những Thái Ất, Kim Tiên cao thủ quỳ xuống xin hàng, cùng với nhân viên may mắn sống sót của Hồng Hoang vạn tộc, đều lần lượt bị thu biên.

Tiếp đó, tinh nhuệ Yêu Tộc từ Đông Hải tiến vào Hồng Hoang Đại Lục, chiếm lĩnh các thế lực mà Tiên Đình từng chiếm giữ.

Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn Bồng Lai Tiên Đảo và ba mươi sáu đảo Đông Hải đã thành phế tích, không tiếp tục mở rộng, để tránh đối đầu với Long Tộc.

Trước đó, Chúc Long Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ đích thân xuất thủ, uy thế khủng bố đó, ngay cả Thái Nhất bá đạo tuyệt luân cũng vô cùng kinh hãi.

Trong tình huống đã giành chiến thắng 'Đạo tranh' và 'Thiên Mệnh chi tranh', không cần thiết phải rước thêm đại địch.

Hơn nữa, từ đầu đến cuối, Long Tộc chưa từng gia nhập Tiên Đình, cũng chưa từng là kẻ địch của Yêu Tộc! .....

Tây Vương Mẫu bình thường đối xử tốt với mọi người, khéo léo xử thế, có quan hệ không tệ với không ít Đại Năng đỉnh cấp.

Hơn nữa, nàng không can dự sâu vào Tiên Đình, chỉ hưởng thụ khí vận, nhường tất cả quyền thế cho Đông Vương Công.

Bởi vậy, lần này Tiên Đình bị diệt, dưới sự ra mặt của Tô Thần cùng với sự thanh viện của Thái Thanh Lão Tử, Thông Thiên, nàng đã thuận lợi vượt qua kiếp nạn này, thậm chí Đạo Tràng Phương Trượng Tiên Đảo cũng được bảo vệ rất tốt.

Đế Tuấn và Thái Nhất nể mặt mọi người, cũng không làm ra hành vi cưỡng đoạt.

"Đa tạ Tô Thần Đạo hữu ân cứu mạng!" Tây Vương Mẫu thấy Tô Thần đỡ được một chiêu của Thái Nhất, cảm giác sống sót sau tai ương đó, khiến nàng nội tâm vô cùng cảm kích.

"Đạo hữu không cần khách khí, nàng và Tiên Đình nhân quả vướng bận không sâu, hơn nữa Bần Đạo cũng có duyên cớ với nàng, thuận tay mà làm, không cần đặt nặng trong lòng!" Tô Thần nhàn nhạt phất tay, thần sắc vân đạm phong khinh.

Tây Vương Mẫu thấy vậy, nội tâm càng thêm cảm kích.

Nàng hoàn hồn sau đó, hướng về phía Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên đang đứng, cung kính hành lễ cảm tạ.

“Đa tạ chư vị Đạo hữu đã ra tay giúp đỡ!” “Đạo hữu không cần khách khí, lần này chủ yếu là nhờ Tô Thần Đạo hữu!” “Không sai, không có Tô Thần Đạo hữu, Thái Nhất chưa chắc đã nể mặt chúng ta!” Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên không dám nhận công, lần này thanh viện Tây Vương Mẫu, bất quá chỉ là cố giao tình cũ mà thôi.

Nhưng nội tâm họ lại ẩn ẩn có một trực giác, lần ‘Thiên Mệnh chi tranh’ giữa Tiên Đình và Yêu Tộc này, mình dường như đã bỏ lỡ một vài thứ gì đó?

Sau khi cáo biệt, họ quay về Đạo Tràng Côn Luân, nội tâm âm thầm suy toán, phát hiện thứ đã bỏ lỡ, chính là Thuần Dương Kiếm và Long Đầu Quải Trượng của Đông Vương Công!

“Đắc chi Ngô hạnh, thất chi Ngô mệnh.” Hai người sau khi suy toán ra duyên do, rất nhanh đã điều chỉnh lại tâm thái.

Lần này là Tô Thần ra tay, mới cứu được Tây Vương Mẫu, y đoạt được Thuần Dương Kiếm và Long Đầu Quải Trượng của Đông Vương Công, cũng là lẽ đương nhiên. .....

Phương Trượng Tiên Đảo.

Đại Điện Tây Vương Mẫu.

Đông Vương Công và Linh Mộc Công tự bạo cũng lan đến đây, vô số Đại Điện nguy nga vàng son đều vỡ nát, núi non và đỉnh phong bị chấn đứt.

Linh khí trên Tiên Đảo, so với trước đây rõ ràng đã hạ thấp một cấp.

Vô số nữ thần Đại La phong hoa tuyệt đại, hoa quý vô song mặt mày kinh hoảng thất thố, sau khi thấy Tô Thần và Tây Vương Mẫu trở về, mới thả lỏng tâm trạng.

Ban đầu, khi Tây Vương Mẫu quý là thủ lĩnh nữ tiên thiên hạ, có

không ít nữ tiên đến quy phục.

Khi lập Tiên Đình, vì Tây Vương Mẫu không muốn can dự quá nhiều, nên một số nữ tiên Đại La quy phục nàng cũng không gia nhập Tiên Đình, chỉ ở Phương Trượng Tiên Đảo làm một nữ tiên tự do tiêu dao.

Hiện tại Tiên Đình đột nhiên bị diệt, họ cũng suýt nữa bị liên lụy.

May mắn Tô Thần ra mặt cứu Tây Vương Mẫu, kéo theo họ cũng thoát được một kiếp.

Bởi vậy, những nữ tiên Đại La này nhìn ánh mắt Tô Thần, cũng tràn ngập cảm kích.

"Đa tạ Đạo hữu ân cứu mạng!" Tây Vương Mẫu cùng Tô Thần ngồi đối diện, nàng lại một lần nữa đứng dậy, cung kính hành lễ tạ ơn Tô Thần.

"Đạo hữu không cần quá đặt nặng trong lòng." Tô Thần nhàn nhạt phất tay, mời nàng ngồi xuống.

Rất nhanh, các nữ tiên Đại La dâng lên Quỳnh Tương Ngọc Dịch và Tiên Thiên Linh Quả.

Mặc cho bên ngoài Tiên Đảo phong vân biến ảo, tiếng sát phạt nổi lên bốn phía, nhưng nơi đây lại an bình tường hòa.

"Đại ân của Đạo hữu, Bần Đạo vô dĩ báo đáp, nay có một cây Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Hoàng Trung Lý, nguyện ý tặng cho Đạo hữu, thế nào?" Tây Vương Mẫu sau khi ngồi lại, nghiêm nghị nhìn về phía Tô Thần, mặt đầy vẻ thành khẩn.

Cây Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Hoàng Trung Lý này, nếu không có thực lực bảo hộ, rất có khả năng sẽ trở thành một đạo phù chú đòi mạng.

Vừa trải qua kiếp nạn sinh tử, nàng nội tâm càng thêm minh ngộ điểm này.

Bởi vậy, nàng muốn dùng cây Tiên Thiên Linh Căn này để báo đáp ân tình của Tô Thần.

"Không biết tiếp theo Đạo hữu có tính toán gì?" Tô Thần không trả lời trực tiếp, mà hỏi kế hoạch tương lai của Tây Vương Mẫu.

"Bần Đạo chuẩn bị trở về Tây Côn Luân ẩn cư, không còn can dự vào thế sự Hồng Hoang, tránh việc vô cớ bị liên lụy vào tranh chấp của các đại thế lực." Tây Vương Mẫu nội tâm rõ ràng.

Yêu Tộc đã thuận lợi giành chiến thắng 'Thiên Mệnh chi tranh', sắp trở thành nhân vật chính Thiên Mệnh của Hồng Hoang.

Nhưng điều họ phải đối mặt, là Vu Tộc càng thêm cường thế.

Nếu không biết hành sự khiêm tốn, thì liệu lần tới ai sẽ lại cứu mình nữa?

"Thiện!" Tô Thần khẽ gật đầu.

Tây Vương Mẫu vẫn luôn điềm tĩnh, lại khéo léo xử thế, hiểu đạo minh triết bảo thân, nên vẫn luôn hoạt động trong dòng chảy chính của Hồng Hoang, không còn gây oán thù với bất kỳ thế lực nào, tự nhiên cũng không có ai dễ dàng đến trêu chọc.

"Thật không giấu gì, Bần Đạo đã đoạt được 'Doanh Châu Tiên Đảo' trong Bồng Lai Tam Tiên Đảo, nên muốn gom đủ ba tòa Tiên Đảo, xem liệu có cơ duyên ẩn tàng nào chăng!" Tô Thần nhìn về phía Tây Vương Mẫu, thẳng thắn nói ra mưu đồ của mình.

"Bá!" Tiếp đó, y lấy ra ba vò 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu' cùng ba mươi chén Ngộ Đạo Thần Trà, đặt lên bàn ngọc tủy linh tiên thiên đối diện.

“Đạo hữu thật là có phúc duyên!” Tây Vương Mẫu tán thán một tiếng, trên khuôn mặt hoàn mỹ không tì vết không có quá nhiều biến động.

Bởi vì ban đầu khi Tô Thần lấy ra Hồng Mông Lượng Thiên Xích, nàng và Đông Vương Công đã đoán rằng y đã đoạt được tòa ‘Doanh Châu Tiên Đảo’ thần bí nhất này.

“Ngô và Đông Vương Công khi xưa đoạt được Bồng Lai Tiên Đảo và Phương Trượng Tiên Đảo, từng hao tốn vô số tâm huyết tìm kiếm ‘Doanh Châu Tiên Đảo’, ai ngờ cơ duyên này lại thuộc về Đạo hữu!

Đã như vậy, Bần Đạo đương nhiên nguyện ý thành nhân chi mỹ, cùng tặng Phương Trượng Tiên Đảo và Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Hoàng Trung Lý cho Đạo hữu!” So với ân cứu mạng, một tòa Phương Trượng Tiên Đảo phẩm cấp đã hạ thấp đã không còn đáng là gì.

Hơn nữa, nàng còn có Đạo Tràng Tây Côn Luân sau khi hóa hình, nơi đó còn hơn cả Phương Trượng Tiên Đảo hiện tại mấy phần.

“Đã Đạo hữu thịnh tình như vậy, vậy Bần Đạo xin được cung kính không từ chối.” “Bần Đạo ở đây xin hứa, sau này Đạo hữu nếu có điều cầu, Bần Đạo nhất định sẽ dốc toàn lực tương trợ Đạo hữu!” Tây Vương Mẫu tặng lễ hậu hĩnh như vậy, Tô Thần đương nhiên không keo kiệt, trực tiếp hứa hạ một nhân quả.

“Đa tạ Đạo hữu!” Nghe Tô Thần trực tiếp hứa hạ một nhân quả, đôi mắt đẹp của Tây Vương Mẫu sáng lên, lộ ra vẻ vô cùng hân hỉ.

Phải biết rằng, với thực lực mà y đã thể hiện hiện nay, ngay cả Chuẩn Thánh trung kỳ Nguyên Thủy cũng bị một chiêu miểu sát.

Điều này đủ để chứng minh thực lực của hắn khủng bố đến

nhường nào!

Có nhân quả này, sau này dù có gặp nguy hiểm, những kẻ địch kia cũng đều phải cân nhắc đến hậu quả khi đắc tội Tô Thần!

Quan trọng nhất là, với tiềm lực nghịch thiên mà Tô Thần đã thể hiện, chỉ cần bất vẫn lạc, tương lai y nhất định sẽ chứng đạo thành Thánh.

Đến lúc đó, một nhân quả của y, lại càng thêm quý giá vô cùng!

Đôi mắt đẹp của Tây Vương Mẫu nhìn sâu vào Tô Thần, nội tâm tràn ngập cảm kích và thán phục.

Khi mình kết giao với y, thường chỉ là cẩm thượng thiêm hoa.

Nhưng y đối với mình thì sao?

Lại là tuyết trung tống thán, mạo hiểm đắc tội Yêu Tộc để cứu mạng mình.

Nay còn nguyện ý hứa hạ một nhân quả, để mình yên tâm!

Bậc người có đại khí phách, đại tâm hung, đại nhân nghĩa như vậy, sao lại không khiến người ta khâm phục?

Sau khi đàm phán xong, hai người mỉm cười nâng chén đối ẩm.

Tiếp đó, Tô Thần lại cùng nàng đối dịch luận đạo, kiên nhẫn chờ đợi Yêu Tộc thu gom Tiên Đình, dọn đi tất cả Thiên Tài Địa Bảo còn sót lại ở Bồng Lai Tiên Đảo.

Bồng Lai Tiên Đảo trước kia là động thiên phúc địa đỉnh cấp.

Chương 106

Nhưng theo chủ nhân Đông Vương Công tự bạo, tòa Tiên Đảo này trở thành một mảnh phế tích, không có bất kỳ cường giả nào thèm để mắt tới, đây vừa vặn trở thành thời cơ để mình 'nhặt lộc'.

Ba ngàn năm sau, Yêu Tộc kết thúc việc thu gom kiểm kê.

Sau khi diệt Tiên Đình, họ trở thành người thắng lớn nhất.

Khi Đế Tuấn và Thái Nhất đắc ý mãn nguyện suất lĩnh đại quân phản hồi Thái Dương Tinh, tiêu hóa những gì đã thu hoạch được lần này, Tô Thần liền phiêu nhiên xuất hiện từ Phương Trượng Tiên Đảo.

Lúc này, một số thành viên Thủy Tộc lên Phương Trượng Tiên Đảo, xem nơi đây còn có bảo vật nào do Tiên Đình để lại không, nhưng khi nhìn thấy cảnh tượng hoang tàn khắp nơi, họ đều lắc đầu rồi rời đi.

"Tô Thần Đạo hữu, cáo từ!" Tây Vương Mẫu kiểm kê xong pháp bảo linh căn của mình, dẫn theo một nhóm nữ tiên trở về Tây Côn Luân.

Nàng đã sớm trao 'mật thất' của Phương Trượng Tiảo Đảo cùng Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Hoàng Trung Lý toàn bộ cho Tô Thần, hiện tại rời đi cũng là một thân nhẹ nhõm.

"Tây Vương Mẫu Đạo hữu, lần sau tái hội!" Sau khi hồi lễ cáo biệt, Tô Thần sử dụng Đại Đạo Thần Thông, cưỡng ép dung hợp Bồng Lai Tiên Đảo và Phương Trượng Tiên Đảo vốn đã thành phế tích.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Mặt biển nổi lên sóng thần khổng lồ, dẫn đắc vô số cường giả âm thầm chú mục.

Đế Tuấn và Thái Nhất vừa trở về Thái Dương Tinh, họ tâm hữu sở cảm mà đồng loạt nhìn về phía Đông Hải, thấy thân ảnh bá khí vĩ ngạn của Tô Thần, nội tâm sửng sốt.

Bồng Lai Tiên Đảo, Phương Trượng Tiên Đảo?

Chẳng lẽ nói, Tô Thần y đã sớm đoạt được Doanh Châu Tiên Đảo trong truyền thuyết?

"Ngô sao lại có cảm giác, lần diệt Tiên Đình này, là đang làm công cho Tô Thần vậy?" Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn nhau, nội tâm dâng lên một trực giác mạnh mẽ.

Côn Luân, Thái Thanh Cung.

Thông Thiên sau khi dùng một chén Ngộ Đạo Thần Trà, dựa vào cảm ngộ từ chuyến du lịch Hồng Hoang trước đó, đã thuận lợi trảm xuất Ác Thi, đột phá Chuẩn Thánh Trung Kỳ.

Y đến đạo trường của đại huynh, cùng hai vị huynh trưởng luận đạo, giao lưu những điều đạt được sau khi đột phá.

Khi cảm nhận được Yêu tộc vừa rời khỏi Đông Hải, Tô Thần dung hợp Phương Trượng Tiên Đảo và Bồng Lai Tiên Đảo.

Điều này trước đây khiến nhiều người khó hiểu, nhưng vào khắc này, họ bỗng nhiên minh ngộ.

"Nguyên lai Tô Thần đã sớm có được 'Doanh Châu Tiên Đảo' trong truyền thuyết, Hồng Mông Lượng Thiên Xích là Công Đức Chí Bảo trong tay y, cũng chính là do 'Doanh Châu Tiên Đảo' mà có được." "Lần này Yêu tộc diệt vong Tiên Đình, e rằng y đã sớm bắt đầu bố cục rồi." "Chờ Đông Vương Công vừa chết, sau đó y xuất hiện cứu Tây Vương Mẫu, mượn ân cứu mạng, để trao đổi lấy Phương Trượng Tiên Đảo, một mẻ thu hoạch hai tọa Tiên Đảo!" "Tiếp theo, e rằng y sẽ dung hợp Bồng Lai Tam Tiên Đảo, để có được

cơ duyên ẩn chứa trong khối Hỗn Độn Nguyên Tinh này?" Thái Thanh Lão Tử nhìn về phía Đông Hải, hai mắt hơi co lại, lộ ra một tia khâm phục.

Lấy Tiên Đình và Yêu tộc làm quân cờ, bố cục mấy chục vạn năm.

Nay một sớm thu lưới, y trở thành kẻ thắng lợi lớn nhất!

Tầm nhìn bố cục và khí phách này, quả thực là đứng đầu Hồng Hoang!

Quan trọng nhất là, Tô Thần khởi kinh lôi ở nơi vô thanh.

Chỉ khi bụi trần lắng xuống, y mới có thể nhìn rõ bố cục của y.

Đồng thời, bố cục của y đều là thuận thế mà dẫn đạo.

Không hề tính kế ai, cũng không hề làm hại ai.

Đường đường chính chính.

Ngay cả Đế Tuấn và Thái Nhất, những người bị y lấy làm quân cờ bố cục, cũng không cách nào chỉ trích.

Yêu tộc diệt vong Tiên Đình, Đông Vương Công tự bạo thân vẫn, kéo theo Bồng Lai Tiên Đảo cũng trở thành phế tích.

Bọn họ thu thập xong bảo vật cất giữ của Tiên Đình, không thèm để mắt đến Bồng Lai Tiên Đảo như phế tích, đó là lý do Tô Thần nhặt được mối hời, thì có tư cách gì mà chỉ trích Tô Thần?

"Đại huynh, Tô Thần đạo hữu cho dù dung hợp Bồng Lai Tam Tiên Đảo, khôi phục khối Hỗn Độn Nguyên Tinh hoàn chỉnh, nhưng cơ duyên bên trong đã sớm bị thu đi rồi, làm sao có thể còn có cơ duyên mới được?" Thông Thiên có chút không hiểu.

Theo y thấy, Bồng Lai Tam Tiên Đảo trùng tân dung hợp thành một khối Hỗn Độn Nguyên Tinh hoàn chỉnh, nhiều nhất cũng chỉ

được một tòa động thiên phúc địa đỉnh cấp mà thôi, không phát huy được giá trị quá lớn.

"Tam đệ, ngươi quá xem thường bố cục của Tô Thần đạo hữu rồi!" Thái Thanh Lão Tử thu hồi ánh mắt, nghiêm sắc nhìn y.

"Vi huynh có thể khẳng định, Tô Thần đạo hữu từ khi có được 'Doanh Châu Tiên Đảo' là đã bắt đầu bố cục Bồng Lai Tam Tiên Đảo." "Hỗn Độn Hồ Lô y có được trước đây, bên trong hẳn là ẩn chứa một phần Hỗn Độn Thế Giới Bản Nguyên, sau đó y dùng Hồng Mông Lượng Thiên Xích khai tích ra một phương thế giới, như vậy mới có thể gia trì Khai Thiên Tích Địa Vĩ Lực." Bá!

Nghe đại huynh nói xong, Nguyên Thủy, người vẫn luôn trầm mặc, hai mắt đột nhiên co lại, lộ ra vẻ bừng tỉnh.

Y nhớ lại chiêu chí cường mà Tô Thần đã thi triển với mình.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích ngoài việc gia trì Thần Thánh Chí Cường Đại Đạo Quy Tắc, còn gia trì Khai Thiên Tích Địa Vĩ Lực, đó là lý do y không thể chống đỡ!

"Nguyên lai là thế!" "Thảo nào chiêu đó của Tô Thần đạo hữu lại mạnh đến vậy!" "Hơn nữa còn chỉ định muốn nhị huynh dùng Tiên Thiên Hồ Lô bồi lễ, nguyên lai là vì tăng cường Hỗn Độn Hồ Lô Thế Giới Bản Nguyên!" Khắc này, Tam Thanh triệt để minh ngộ.

Tô Thần tập hợp đủ Tiên Thiên Hồ Lô, chính là vì tăng thêm Hỗn Độn Hồ Lô Bản Nguyên, từ đó khiến thế giới khai tích ra được tấn thăng.

Nay y lại có được Bồng Lai Tam Tiên Đảo.

Chỉ cần triệt để dung hợp, có được khối Hỗn Độn Nguyên Tinh hoàn chỉnh kia.

Cho dù bên trong không ẩn chứa cơ duyên, nhưng khối Hỗn Độn

Nguyên Tinh này lại ẩn chứa vô cùng to lớn Hỗn Độn Bản Nguyên, nếu dung nhập vào thế giới Hỗn Độn Hồ Lô, chẳng phải là có thể tấn thăng thành một phương Đại Thiên Thế Giới sao?

Sở hữu một phương Đại Thiên Thế Giới, tức là có tư cách mô phỏng Bàn Cổ Đại Thần khai tích thiên địa chứng đạo Hỗn Nguyên!

Một khi thành công, thì cho dù mình chứng đạo thành Thánh, chẳng phải cũng không thể làm gì y sao?

"Tê!" Nguyên Thủy thầm hít một ngụm khí lạnh.

Trong lòng tràn đầy không cam lòng, nhưng lại không kìm được sinh ra một tia chấn hám và khâm phục.

Thảo xà hôi tuyến, phục mạch thiên lý.

Bố cục của Tô Thần này, thực sự quá đáng sợ!

Rất nhiều người đi một bước nhìn ba bước, đã là tồn tại đỉnh cấp.

Còn Tô Thần thì sao?

Y đi một bước, lại nhìn thấy mấy chục bước trong tương lai!

Từ khi có được Hỗn Độn Hồ Lô ở Bất Chu Sơn, e rằng y đã bắt đầu bố cục Bồng Lai Tam Tiên Đảo, sau đó từng bước thực thi.

Cuối cùng, mượn 'tranh đoạt Thiên Mệnh' giữa Tiên Đình và Yêu tộc, khiến Đế Tuấn và Thái Nhất làm công cho y, thuận lợi thu lưới!

Tầm nhìn sâu xa và khả năng bố cục như vậy, chẳng phải quá kinh khủng sao? .....

Đông Hải, Thiên Uyên Đại Liệt Phùng dưới đáy biển.

Nơi đây không có một tia sáng, không có một luồng linh khí, chỉ có nghiệp lực và sát khí vô tận.

Một con Tử Kim Thần Long trải dài ức vạn công lý đang cuộn

mình dưới đáy Thiên Uyên, nghiệp lực kinh khủng chính là từ thân y phát ra.

Khi cảm nhận được động tĩnh do Bồng Lai Tiên Đảo và Phương Trượng Tiên Đảo dung hợp gây ra, Chúc Long tĩnh mở hai mắt, chiếu sáng toàn bộ đáy Thiên Uyên như ban ngày.

"Thật không ngờ, bọ ngựa bắt ve sầu, chim sẻ núp phía sau, đại doanh gia chân chính lại là Tô Thần đạo hữu, khả năng bố cục này, quả thực khiến người ta chấn hám!" Chúc Long nhìn bóng dáng Tô Thần, lướt qua một tia khâm phục.

Yêu tộc hao phí tâm huyết mới thắng được 'Thiên Mệnh Chi Tranh', nhưng lại là đang làm công cho Tô Thần.

Quan trọng nhất là, Yêu tộc tiếp theo phải đối phó là Vu tộc.

Còn Tô Thần thì sao?

Y sau khi có được lợi ích, lại không gặp bất kỳ nguy hiểm nào!

Nghĩ đến việc y một đường nghịch thiên quật khởi.

Ngoài căn nguyên phi phàm ra, quan trọng nhất chính là tầm nhìn vượt trội và khả năng bố cục kinh khủng này!

Có thể dự kiến, chỉ cần y không vẫn lạc, tương lai tất nhiên sẽ chứng đạo Hỗn Nguyên.

Nghĩ đến đây, Chúc Long chuẩn bị đợi y thuận lợi dung hợp Bồng Lai Tam Tiên Đảo, rồi thân tự đến bái phỏng vị 'lân cư' này! .....

"Chủ nhân, ngã đến trợ Người một tay!" Bạch Miêu Miêu từ Luân Hồi Sơn vượt qua không thời gian mà đến.

Thuở ban đầu, nàng cùng Chủ nhân tìm 'Doanh Châu Tiên Đảo', nay Chủ nhân chuẩn bị dung hợp Bồng Lai Tam Tiên Đảo, đương nhiên nàng cũng phải đến giúp đỡ.

“Miêu Miêu, ngươi giúp Ngô khu tán Thủy Tộc Đông Hải ở vùng biển này là được!” Ba tọa Tiên Đảo cách nhau ức vạn công lý, và cắm rễ dưới đáy biển.

Cường hành dung hợp chúng, tất nhiên sẽ liên lụy đến sinh linh trong vùng biển này.

Để không tạo thành nghiệp lực vô tội, Ngô liền để Bạch Miêu Miêu ra tay giúp những sinh linh không kịp rời đi.

Còn về việc dung hợp Bồng Lai Tam Tiên Đảo có dẫn tới cường giả tranh đoạt hay không, Tô Thần một chút cũng không lo lắng.

Toàn bộ Hồng Hoang thế giới, trừ Hồng Quân Thánh Nhân thân đến, vẫn chưa có cường giả nào có thể từ tay Ngô giành đi cơ duyên!

“Ông!” Khi Bồng Lai Tiên Đảo và Phương Trượng Tiên Đảo được Tô Thần dùng Đại Thần Thông, Đại Pháp Lực kéo lại gần Doanh Châu Tiên Đảo, Tô Thần chưởng khống Doanh Châu Tiên Đảo Phòng Hộ Đại Trận, bao trùm toàn bộ hải vực.

Trong nháy mắt, khí tức hai tọa Tiên Đảo lập tức biến mất khỏi Đông Hải.

Những cường giả đại năng đang mật thiết chú ý đều không cảm ứng được.

Mặt biển phong bình lãng tĩnh, nhưng bên trong Doanh Châu Tiên Đảo lại nổi lên từng đợt sóng thần ngút trời, che lấp trời mây.

Tô Thần chưởng khống ‘chìa khóa’ của Phương Trượng Tiên Đảo và Doanh Châu Tiên Đảo, khiến chúng thuận lợi dung hợp, sau đó dùng Đại Đạo Thần Thông luyện hóa Doanh Châu Tiên Đảo, cường hành dung hợp ba tọa Tiên Đảo.

“Hoa!” Vô số Hỗn Độn Địa Hỏa Thủy Phong bùng phát.

Từng luồng Cương Phong và Ám Lôi kinh khủng cuốn quét thiên vũ, tiêu diệt thời không.

Doanh Châu Tiên Đảo là một phương đảo tự độc lập thế ngoại, các tinh thần do Hỗn Độn Nguyên Tinh bên trong hóa thành, đồng loạt rơi xuống, dung hợp với ba tọa Tiên Đảo.

Phương không gian này dường như đã trở về Hỗn Độn, chỉ còn Tô Thần và Bạch Miêu Miêu tồn tại.

Vạn năm tháng thoắt cái trôi qua.

Bồng Lai Tiên Đảo vốn dĩ như phế tích, dưới sự kích hoạt của hai tọa Tiên Đảo kia, bùng phát ra Hỗn Độn Bản Nguyên vô cùng tinh thuần.

Chương 107

Khi ba tọa Tiên Đảo dung hợp, một khối Hỗn Độn Nguyên Tinh hoàn chỉnh bắt đầu xuất hiện.

Nhưng ở chính giữa, có một chỗ khuyết như ngọn núi.

"Hưu!" Tô Thần tế xuất Phân Bảo Nham đã chuẩn bị từ lâu, dung nhập vào chỗ khuyết này.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Ba tọa Tiên Đảo bắt đầu chấn động kịch liệt.

Hỗn Độn Nguyên Tinh sau khi dung hợp bùng phát ra Hỗn Độn Bản Nguyên vô biên và Đại Đạo Quy Tắc Vĩ Lực, khiến Bạch Miêu Miêu bên cạnh sợ hãi vội vàng nắm chặt cánh tay Chủ nhân.

"Hoa!" Không lâu sau, Hỗn Độn Hà Quang vô tận chiếu rọi Chư Thiên Hoàn Vũ.

Tử Khí Đông Lai ức vạn lý, hà quang vạn đạo nhuộm Chư Thiên.

Hỗn Độn Linh Khí hóa sương thành dịch, ngưng tụ thành từng đóa Kim Liên, sau đó từng cánh rơi xuống.

"Ông!" Lúc này, 'Hỗn Độn Châu' trong thức hải Tô Thần khẽ chấn động.

"Chẳng lẽ, phần còn lại của Hỗn Độn Châu ẩn giấu trong Hỗn Độn Nguyên Tinh?" "Chỉ khi Bồng Lai Tam Tiên Đảo và Phân Bảo Nham triệt để dung hợp, đồng thời dùng các tàn phiến Hỗn Độn Châu khác để dẫn dắt, 'nó' mới có thể tái kiến thiên nhật?" Tô Thần trong lòng đại hỉ, vội vàng tế xuất tàn phiến 'Hỗn Độn Châu' trong thức hải, sau đó thôi động.

"Hoa!" Một tia Hỗn Độn Thần Mang cực kỳ rực rỡ từ đáy Hỗn

Độn Nguyên Tinh dâng lên.

Chỉ thấy trong Thần Mang có một viên châu tử màu thổ hoàng to bằng nắm tay, nó tản mát ra Đại Đạo Quy Tắc Bản Nguyên vô cùng nồng đậm, Thần Thánh Vĩ Ngạn, Chí Cao Vô Thượng!

"Hưu!" Tàn phiến Hỗn Độn Châu trong tay Tô Thần, hóa thành một đạo Hỗn Độn Lưu Quang, trực tiếp chủ động dung nhập vào chủ thể 'Hỗn Độn Châu' này.

"Chủ nhân, đây, đây chính là 'Hỗn Độn Châu' trong truyền thuyết được dự đoán là đạo trung độn đi sao?" Bạch Miêu Miêu cảm nhận được khí thế kinh khủng của Hỗn Độn Châu, trong lòng lập tức hiểu rõ thân phận chân chính của nó, vô cùng kích động vì Chủ nhân mà vui mừng.

"Không sai!

Đây chính là Hỗn Độn Chí Bảo thần bí nhất 'Hỗn Độn Châu'!" Tô Thần cười xoa đầu nàng.

Lúc có được Doanh Châu Tiên Đảo, trong lòng y có một trực giác mãnh liệt, một khi dung hợp Bồng Lai Tam Tiên Đảo, sẽ có được một cơ duyên khó thể tưởng tượng.

Nay cơ duyên này, đã chứng thực chính là Hỗn Độn Châu!

Để có được Hỗn Độn Châu, điều kiện vô cùng hà khắc.

Trước tiên phải có được Bồng Lai Tam Tiên Đảo, sau đó lại có được Phân Bảo Nham của Hồng Quân Thánh Nhân, dung hợp đủ Hỗn Độn Nguyên Tinh hoàn chỉnh.

Quan trọng nhất là, nhất định phải có được tàn phiến Hỗn Độn Châu, mới có thể chân chính dẫn dắt 'Hỗn Độn Châu' trong Hỗn Độn Nguyên Tinh xuất hiện.

Nếu không, cho dù ngươi có được Bồng Lai Tam Tiên Đảo và Phân Bảo Nham, dung hợp Hỗn Độn Nguyên Tinh hoàn chỉnh, nhưng ngươi cũng không thể phát hiện vị trí chi tiết của Hỗn Độn Châu.

Tô Thần nhờ cơ duyên xảo hợp mà tập hợp đủ ba mươi sáu viên Định Hải Châu, mỗi viên tự khai tích ra một phương thế giới, khiến chúng nghịch phản Hỗn Độn, dung hợp thành Hỗn Độn Châu tàn phiến.

Như vậy mới chân chính thành công!

Bồng Lai Tam Tiên Đảo và Phân Bảo Nham triệt để dung hợp thành một khối Hỗn Độn Nguyên Tinh hoàn chỉnh, những ngọn núi ban đầu hóa thành Hỗn Độn Bản Nguyên tinh oánh.

Sông ngòi hóa thành hồ nước do Hỗn Độn Linh Khí ngưng tụ.

Linh Căn Dao Thảo cắm rễ trên Nguyên Tinh, có cái trong quá trình dung hợp đã trực tiếp tiến hóa, trở thành Tiên Thiên Linh Căn phẩm cấp cao hơn, có cái thì bị Hỗn Độn Nguyên Tinh đồng hóa.

Hoàng Trung Lý, cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn mà Tây Vương Mẫu tặng Tô Thần, trong quá trình dung hợp ba tọa Tiên Đảo, được Hỗn Độn Bản Nguyên bàng bạc gia trì, trực tiếp khai hoa kết quả.

Hoa có hình dạng giống sen, quả có hình dạng giống hạt châu, hoa và quả được từng sợi Hồng Mông Chi Khí vờn quanh, tản mát ra đạo vận huyền chi hựu huyền và Sức Mạnh Quy Tắc.

Trên hoa quả, có hai chữ Đại Đạo Minh Văn "Hoàng Trung".

Bạch Miêu Miêu hiếu kỳ đến linh thực vật viên nơi Hoàng Trung Lý, lại gần ngửi một hơi Hỗn Độn Linh Khí ẩn chứa Hồng Mông Chi Khí.

Toàn thân nàng đột nhiên cứng lại, khuôn mặt hồng hào phấn điêu ngọc trác nhanh chóng đỏ bừng, như thể say rượu vậy.

“Miêu Miêu!” Thân hình Tô Thần nhoáng lên, trực tiếp đến bên cạnh nàng, vươn tay đỡ lấy vai nàng.

“Chủ nhân, ngã, ngã cần ngồi thiền tiêu hóa một chút!” Bạch Miêu Miêu nhìn Tô Thần một cái, liền trực tiếp ngồi khoanh chân giữa không trung, vận chuyển truyền thừa công pháp, tiêu hóa linh khí ẩn chứa Hồng Mông Chi Khí vừa hấp nhập.

Lúc này, ánh mắt Tô Thần rơi vào cây Hoàng Trung Lý, quan sát thấy thể hình của nó không hề tăng trưởng, ngược lại còn thu nhỏ đi một phần ba, từ cao mấy chục trượng trước đây, biến thành chỉ còn bảy tám trượng.

Chín cành cây mỗi cành kết một quả ‘Hoàng Trung Lý’, tản mát ra từng sợi Hồng Mông Chi Khí và Đại Đạo Quy Tắc.

Hấp nhập một hơi, pháp lực bàng bạc và Đại Đạo Quy Tắc dũng nhập thể nội.

Ngay cả Tô Thần hiện nay đã đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên, cũng cần chủ động vận chuyển công pháp luyện hóa, nếu không sẽ như Bạch Miêu Miêu mà ‘túy linh’.

“Tương truyền Thập Đại Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Hồng Hoang là do Hỗn Độn Cực Phẩm Linh Căn hóa thành, do trong quá trình khai thiên bị phân liệt, chỉ còn chủ thể chịu đựng uy áp, thoái hóa thành Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn.” “Hoàng Trung Lý vốn dĩ cắm rễ trên khối Hỗn Độn Nguyên Tinh này, khi khai thiên Hỗn Độn Nguyên Tinh vỡ nát, mảnh vỡ nơi nó tọa lạc diễn hóa thành Phương Trượng Tiên Đảo.” “Nay Ngô dung hợp Bồng Lai Tam Tiên Đảo và Phân Bảo Nham thành Hỗn Độn Nguyên Tinh, Hoàng Trung Lý được Hỗn Độn Nguyên Tinh Bản Nguyên vô cùng phản bộ và Đại Đạo Quy Tắc gia trì, thuế biến tấn thăng thành Bán Bộ Hỗn Độn Linh Căn rồi!” Tô Thần cảm nhận một chút thần thức ấn ký mình để lại trên Hoàng

Trung Lý, lập tức minh ngộ ra nguyên do.

Đối với điều này, trong lòng y tràn đầy kinh hỉ.

Hoàng Trung Lý sau khi thuế biến tấn thăng, một Nguyên Hội khai hoa, một Nguyên Hội kết quả, một Nguyên Hội thành thục.

Cần trọn vẹn ba Nguyên Hội, mới có thể có được chín quả 'Hoàng Trung Lý' thành thục!

Ngửi một hơi, hấp nhập Hồng Mông Chi Khí và Đại Đạo Quy Tắc ẩn chứa, có thể tăng thêm một Nguyên Hội pháp lực, lập tức đột phá Kim Tiên, thành tựu bất hủ.

Nếu phẩm thường một quả 'Hoàng Trung Lý', có thể trực tiếp đột phá Đại La Kim Tiên, trở thành một Chưởng Đạo Giả, hơn nữa căn cơ sẽ không bị tổn hại chút nào, giống như 'Hoàng Trung Lý' đợt quả đầu tiên.

Đồng thời còn có một lợi ích ẩn giấu, đó chính là 'Quy Tắc Bản Nguyên' ẩn chứa trong Hoàng Trung Lý, có thể giúp người ta cảm ngộ Đại Đạo Quy Tắc nhanh hơn và dễ dàng hơn, đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên!

"Công hiệu của Bán Bộ Hỗn Độn Linh Căn 'Hoàng Trung Lý' đã mạnh mẽ như vậy, nếu Ngô khôi phục nó thành Hỗn Độn Linh Căn 'Hồng Mông Hoàng Trung Lý', thì công hiệu của nó sẽ nghịch thiên đến mức nào?" Khóe miệng Tô Thần nở nụ cười rạng rỡ, trong lòng đồng thời tràn đầy kỳ vọng.

Sau khi hoàn hồn, y nhìn thấy thổ nhưỡng ở linh thực vật viên nơi Hoàng Trung Lý dường như có chút khác biệt, tản mát ra từng sợi Hồng Mông Chi Khí.

Thổ nhưỡng tinh oánh, từng luồng Sức Mạnh Quy Tắc huyền chi hựu huyền, Thần Thánh Vĩ Ngạn tản mát ra.

Tô Thần lần theo dấu vết tiến về phía trước.

Ở đáy một Hồ Nước Hỗn Độn Linh, cũng là trung tâm giao hội của ba tọa Tiên Đảo dung hợp, y tìm thấy một vùng rộng lớn thổ những màu tím tụ tập Hồng Mông Tử Khí.

"Nguyên lai là Hỗn Độn Tức Nhưỡng!" Hỗn Độn Tức Nhưỡng là Hồng Hoang đệ nhất thần thổ, cũng là chìa khóa để nuôi dưỡng Hỗn Độn Linh Căn.

Hỗn Độn Chí Bảo Hỗn Độn Thanh Liên bạn sinh của Bàn Cổ Đại Thần chính là do Hỗn Độn Tức Nhưỡng nuôi dưỡng, tuy nói là Hỗn Độn Chí Bảo, nhưng cũng có thể nói là Hỗn Độn Linh Căn.

Hỗn Độn Thanh Liên còn gọi là Sáng Thế Thanh Liên, Bàn Cổ Đại Thần do 'nó' dựng dục mà ra.

Thậm chí Tô Thần, cũng do 'nó' dựng dục!

Sau khi Bàn Cổ khai thiên, Hỗn Độn Tức Nhưỡng rơi vào Hồng Hoang, cùng với những Hỗn Độn Linh Căn kia thoái hóa thành Cửu Thiên Tức Nhưỡng.

Cùng với việc Bồng Lai Tam Tiên Đảo dung hợp nghịch phản về Hỗn Độn Nguyên Tinh ban đầu, Hỗn Độn Tức Nhưỡng vốn dĩ tồn tại cũng bắt đầu chân chính hiện ra bản nguyên.

Hồ Nước Hỗn Độn Linh trước mắt, diện tích có mấy trăm vạn km vuông.

Mà Hỗn Độn Tức Nhưỡng ẩn chứa dưới đáy hồ, tổng cộng đều vượt quá Cửu Thiên Tức Nhưỡng trong tay Tô Thần, dù là dùng để luyện khí, hay để bồi dưỡng linh thực vật, thậm chí là dùng để tạo người, đều dư dả!

"Nếu Ngô dùng Hỗn Độn Tức Nhưỡng để nuôi dưỡng 'Ngộ Đạo Thần Trà Thụ', thì liệu có thể khiến phẩm cấp 'Ngộ Đạo Thần Trà

Thụ' tiến thêm một tầng nữa, trở thành Bán Bộ Hỗn Độn Linh Căn không?" Tô Thần trong lòng tràn đầy kỳ vọng.

Do mình đã dùng quá nhiều 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu' và 'Ngộ Đạo Thần Trà', tái phẩm thường công hiệu của chúng đã trở nên vi hồ thậm vi.

Nếu nâng cấp 'Ngộ Đạo Thần Trà Thụ', thì công hiệu của nó sẽ tiến thêm một tầng, có thể nhanh hơn giúp mình cảm ngộ Đại Đạo Quy Tắc, thậm chí chứng đạo Hỗn Nguyên!

Tương tự, còn có rễ Tạo Hóa Thanh Liên.

Nó đã thuận lợi mọc ra một cây non.

Dùng Hỗn Độn Tức Nhưỡng bồi dục, không chỉ có thể gia tốc Tạo Hóa Thanh Liên trưởng thành, đồng thời còn có thể tiến thêm một bước nâng cao phẩm cấp của nó, nói không chừng có cơ hội có thể trùng tân bồi dục ra một tôn Nhị Thập Tứ Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên!

Nếu Tạo Hóa Thanh Liên lại dựng dục liên tử, sau đó thuận lợi đản sinh linh thức, thì chẳng phải mình sẽ có vô số 'tử điệt bối' tiềm lực vô hạn sao?

Nghĩ thôi cũng khiến người ta kỳ vọng!

"Hoa!" Tô Thần vận dụng thần thông.

Từ đáy Hồ Nước Hỗn Độn Linh, y thu toàn bộ Hỗn Độn Tức Nhưỡng vào không gian thức hải của mình, một hạt thổ nhưỡng cũng không lãng phí.

Ước tính sơ bộ, vùng Hỗn Độn Tức Nhưỡng này, có mấy chục vạn ức tấn!

Y gia trì một phần vào rễ cây Hoàng Trung Lý, và tưới mấy ngàn cân Tam Quang Thần Thủy, Tô Thần bắt đầu suy nghĩ làm thế nào để

lợi dụng khối Hỗn Độn Nguyên Tinh này.

"Là giữ lại bồi dưỡng Tiên Thiên Linh Căn, hay để 'Huyền Hoàng Thế Giới' thôn phệ bản nguyên ẩn chứa trong nó, sau đó tấn thăng thành Đại Thiên Thế Giới?" Suy tư một lát, Tô Thần quyết định chờ thêm một chút.

Thực lực hiện tại của mình chỉ là Hỗn Nguyên Kim Tiên Sơ Kỳ, đợi khi đột phá đến cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên Viên Mãn, Ngô sẽ quyết định có thôn phệ khối Hỗn Độn Nguyên Tinh này hay không!

Nếu mình đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên Viên Mãn sớm hơn, mà Địa Đạo chưa xuất thế, thì có thể trực tiếp thôn phệ, thử sức mô phỏng Bàn Cổ Đại Thần, khai tích một phương Đại Thiên Thế Giới để chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La.

Đợi sau khi Địa Đạo xuất thế, Ngô sẽ từ phương Đại Thiên Thế Giới này bước ra, trực tiếp với thực lực Hỗn Nguyên Đại La, kiến tạo Lục Đạo Luân Hồi, trở thành Luân Hồi Đạo Chủ chân chính!

"Hoa!" Ngay khi Tô Thần chuẩn bị khối Hỗn Độn Nguyên Tinh này, 'Hỗn Độn Châu' đang dung hợp bùng phát ra Đại Đạo Thần Mang vô biên.

Từng sợi Hồng Mông Chi Khí tràn ngập thương khung hoàn vũ, Đại Đạo Quy Tắc Bản Nguyên Thần Thánh Vĩ Ngạn, diễn hóa ra vô số dị tượng kinh khủng.

Hồng Mông sơ khai, Đại Đạo đản sinh.

Tam Thiên Đại Đạo, Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần.

Hỗn Độn Ma Thần tranh đạo, một đóa Thanh Liên trấn áp Hỗn Độn.

Một thân ảnh đỉnh thiên lập địa uy áp Hỗn Độn Chư Thiên, tay cầm Khai Thiên Thần Phủ, chân đạp Hỗn Độn Thanh Liên, đầu đội

Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Thân ảnh ‘y’, tựa như cực hạn của ‘Đạo’!

Khi ‘y’ vung vẩy Khai Thiên Thần Phủ, chém mở Hỗn Độn, chém giết Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, khai tích Hồng Hoang.

Cuối cùng, một viên Hỗn Độn Châu mang ‘Bản Nguyên Chi Đạo’, cũng chịu sự công kích vô sai biệt của Khai Thiên Phủ Mang kinh khủng này, sau đó vỡ nát độn nhập Hồng Hoang.

Một khối chủ thể chìm vào tinh hạch Hỗn Độn Nguyên Tinh tinh thuần nhất.

Dị tượng dần dần tiêu thất.

Một viên châu tử màu hồng mông huyền hoàng to bằng nắm tay bay về phía Tô Thần, tản mát ra từng sợi Đại Đạo Quy Tắc tinh thuần và Hồng Mông Chi Khí.

Tô Thần vươn tay vẫy một cái, thu nó vào thức hải, thôi động Chân Linh Bản Nguyên tiến thêm một bước luyện hóa.

Chương 108

Dị tượng vừa rồi của 'Hỗn Độn Châu' chính là mọi thứ 'nó' ghi lại trong Hỗn Độn Thế Giới, rất nhiều điều trùng khớp với những gì Tô Thần đã trải qua khi có được truyền thừa Bàn Cổ Đại Thần từ Bất Chu Sơn.

Bạch Miêu Miêu đang bế quan bị dị tượng kinh khủng này làm cho giật mình.

Nàng trừng lớn đôi mắt đen như bảo thạch, lộ ra vẻ chấn hám và sùng bái vô cùng.

"Ông!" Khi Tô Thần luyện hóa 'Hỗn Độn Châu' mang theo Hỗn Độn Cấm Chế, Đại Đạo Quy Tắc Bản Nguyên mà 'nó' mang theo đã nhập vào thức hải của mình.

Trong khoảnh khắc, Bản Mệnh Chí Bảo Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên tự động dẫn dắt mà ra.

Lục Tôn Đại Đạo Thần Luân lập tức xuất hiện, tản mát ra khí tức Thần Thánh Vĩ Ngạn, Tuyên Cổ Vĩnh Hằng vô thượng.

Cùng với việc Tô Thần tiêu hóa cảm ngộ Đại Đạo Quy Tắc Bản Nguyên do 'Hỗn Độn Châu' mang theo, Lục Tôn Đại Đạo Thần Luân mỗi cái bùng phát ra một đạo Đại Đạo Thần Quang rực rỡ.

"Hoa!" Ức ức vạn đạo Hỗn Độn Tinh Hà rực rỡ vô cùng, Hạo Đãng Hỗn Độn Tinh Thần vẩy rải vô tận Đại Đạo Thần Quang, diễn hóa ra vạn thiên Hỗn Độn, vô lượng Chư Thiên, sâm la vạn tượng.

Từng tầng Đại Đạo Quang Vựng tản mát Đại Đạo Chí Lý, Bản Nguyên Chân Lý.

Bạch Miêu Miêu bên cạnh vẫn giữ vẻ chấn hám ngây dại, mặc

cho những Đại Đạo Bản Nguyên này nhập vào thức hải của mình.

Không biết đã trôi qua bao lâu, Tô Thần tĩnh mở hai mắt, khóe miệng lộ ra nụ cười kinh hỉ vô cùng.

Chủ thể 'Hỗn Độn Châu' mà mình có được trong khối Hỗn Độn Nguyên Tinh này, sau khi dung hợp với tàn phiến 'Hỗn Độn Châu' do ba mươi sáu viên Định Hải Châu dung hợp mà thành. 'Hỗn Độn Châu' tuy còn thiếu mười phần trăm, nhưng 'Đại Đạo Bản Nguyên Quy Tắc' mà nó sở hữu lại là hoàn chỉnh!

Cũng có nghĩa là, sau này Tô Thần cho dù gặp phải Thánh Nhân thư sát, cũng có thể thông qua việc độn nhập vào 'Hỗn Độn Châu' để bảo mệnh.

Nếu triệt để cảm ngộ chưởng khống đạo 'Đại Đạo Bản Nguyên Quy Tắc' hoàn chỉnh này, thì y có tư cách cấu kiến 'Đại Đạo Quy Tắc' do mình chế định, từ đó chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La!

"Nay cuối cùng cũng xem như có một quân bài tẩy chân chính mạnh mẽ rồi!" Sau khi tiêu hóa hoàn toàn công hiệu của 'Hỗn Độn Châu', Tô Thần trong lòng hoàn toàn thở phào một hơi.

Y rất rõ, mình là do Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên hóa thành, thân mang vị cách Lục Đạo Chi Chủ của Địa Đạo, sứ mệnh là hoàn thiện Địa Phủ Lục Đạo Luân Hồi, làm lớn mạnh Địa Đạo.

Trong đại thế Hồng Hoang do Thiên Đạo chế định, Địa Đạo và Nhân Đạo chỉ có thể trở thành quân cờ mà 'nó' (Thiên Đạo) chưởng khống Hồng Hoang.

Nếu mình muốn thực hiện sứ mệnh, nhất định phải dẫn dắt Địa Đạo và Nhân Đạo phản kháng.

Có thể dự kiến, trước khi Địa Đạo chưa đản sinh, mình nhất định phải đối đầu với Thiên Đạo Lục Thánh thậm chí là Đại Ngôn Nhân

Thiên Đạo Hồng Quân.

Trong tình huống chưa chứng đạo Hỗn Nguyên, muốn cứng rắn đối kháng với nhiều Thánh Nhân như vậy, thực sự quá khó khăn.

Nhưng nay, có quân bài tẩy 'Hỗn Độn Châu' này, mình trước khi Địa Đạo chưa đản sinh, có thể bố cục càng thêm thong dong, cũng không cần lo lắng sẽ có nguy hiểm tính mạng nữa!

"Chúc mừng Chủ nhân!" Bạch Miêu Miêu nhìn thấy nụ cười từ nội tâm của Tô Thần, trực tiếp bay bổ nhào đến, đôi cánh tay như củ sen trắng nõn ôm chặt lấy cổ y.

Toàn bộ Hồng Hoang thế giới, nàng là người bầu bạn với Tô Thần lâu nhất.

Bạch Miêu Miêu rất rõ sứ mệnh mà Chủ nhân gánh vác, cũng biết y đang chịu áp lực vô cùng to lớn.

Thiên Đạo đã sớm đản sinh ý chí, hơn nữa còn có Hồng Quân, vị Thánh Nhân đầu tiên khai thiên, làm Đại Ngôn Nhân.

Sau ba lần truyền đạo của y, toàn bộ Hồng Hoang thế giới, có thể nói chỉ còn tiếng nói của Huyền Môn của Đại Ngôn Nhân Thiên Đạo Hồng Quân.

Mà Địa Đạo đến nay vẫn đang dựng dục.

Có thể tưởng tượng Chủ nhân muốn thực hiện sứ mệnh, phải chịu áp lực lớn đến mức nào.

Vì vậy, khi nhìn thấy nụ cười từ nội tâm của Chủ nhân, Bạch Miêu Miêu cũng từ nội tâm mà vui mừng cho y.

Có được 'Hỗn Độn Châu' trong truyền thuyết được gọi là 'đại đạo trung độn đi', Chủ nhân cuối cùng không cần phải cẩn trọng như trước đây, gánh vác áp lực khổng lồ nữa!

“Miêu Miêu, chúng ta cùng đi sưu tầm những cơ duyên khác ẩn chứa trong khối Hỗn Độn Nguyên Tinh này!” Tô Thần một tay nâng Bạch Miêu Miêu, một tay khẽ xoa đầu nàng, dựa vào cảm ứng của ‘chìa khóa’ trong thức hải, đến khu vực phía đông nhất.

Bồng Lai Tam Tiên Đảo và Phân Bảo Nham dung hợp nghịch phản thành Hỗn Độn Nguyên Tinh, Hỗn Độn Bản Nguyên ẩn chứa bên trong chân chính hiện rõ, rất nhiều thiên tài địa bảo trong Hỗn Độn Thế Giới, cũng tồn tại trong đó.

Đến chỗ Hỗn Độn Nguyên Tinh nồng đậm nhất ở phía đông, Tô Thần và Bạch Miêu Miêu nhìn thấy một cái giếng miệng vài mét vuông, tản mát ra Hỗn Độn Nhân Uân Thần Mang như mộng tự huyễn, lực lượng Đại Đạo Bản Nguyên vô cùng tản mát ra.

Từng luồng Đại Đạo Sức Mạnh Quy Tắc Thần Thánh Vĩ Ngạn tràn ngập, khiến người ta chấn hám.

“Ông!” Chỉ thấy trên mặt nước trôi nổi từng sợi Hồng Mông Chi Khí, trông vô cùng thần diệu.

“Chủ nhân, ngã sao lại cảm thấy Tử Khí tản mát trên mặt nước này, giống như Hồng Mông Tử Khí, Chí Bảo Thành Thánh mà Hồng Quân Thánh Nhân ban phát vậy?” Bạch Miêu Miêu rất là kinh ngạc.

Những Hồng Mông Tử Khí này không chỉ ẩn chứa Đạo Chi Bản Nguyên tinh thuần, còn ẩn chứa Chí Cao Vô Thượng Đại Đạo Quy Tắc Bản Nguyên.

“Hẳn là không phải Thành Thánh Chí Bảo Hồng Mông Tử Khí.” Tô Thần khẽ lắc đầu.

Tuy y chưa từng thấy Thành Thánh Chí Bảo Hồng Mông Tử Khí, nhưng dựa vào bản nguyên tản mát ra từ những Tử Khí này mà xem, muốn luyện hóa chứng đạo Hỗn Nguyên, thực sự khó có thể làm

được.

Khắc tiếp theo, Tô Thần vận dụng thần thông, từ mặt nước hút lấy một giọt nước màu Hỗn Độn Nhân Uân, tế xuất một luồng thần thức để luyện hóa điều tra.

"Đây lại là Hỗn Độn Tinh Tuyền, Hỗn Độn Đệ Nhất Thần Thủy trong truyền thuyết sao?" Dựa vào tin tức phản hồi từ thức hải, Tô Thần biết được những giọt nước ẩn chứa Đại Đạo Quy Tắc Bản Nguyên này, chính là Hỗn Độn Đệ Nhất Thần Thủy trong truyền thuyết!

Hỗn Độn Tinh Tuyền có thể ngưng luyện Chân Linh Bản Nguyên của tu luyện giả, đồng thời còn có thể tu phục 'Đại Đạo Sang Thương'.

Nếu tu luyện giả bị địch nhân trọng thương Chân Linh Bản Nguyên, có thể phục dụng luyện hóa 'Hỗn Độn Tinh Tuyền' này để tu bổ Đạo Cơ, bổ toàn Bản Nguyên.

Cần biết rằng, tu luyện giả một khi Chân Linh Bản Nguyên bị thương, Đạo Cơ tổn hại, cơ bản có thể tuyên bố 'Đạo Đồ' triệt để đoạn tuyệt.

Mà Hỗn Độn Tinh Tuyền này có thể bổ toàn Chân Linh Bản Nguyên, tu phục Đạo Cơ, có thể tưởng tượng công hiệu này nghịch thiên đến mức nào, đơn giản là Chí Bảo mà vô số người mơ ước cầu được!

"Hoa!" Ngay khi Tô Thần trong lòng vô cùng kinh hỉ, một đạo uy áp kinh khủng quét ngang thiên địa.

"Bản Tọa cuối cùng cũng có hy vọng tái kiến thiên nhật!" Chỉ thấy một ngón tay khổng lồ từ Hồ Nước Hỗn Độn Linh không xa dâng lên, hóa thành một tôn 'Đạo' chi Chân Thân uy áp vạn cổ.

Chính là một đoạn tàn chi ngón tay của Thời Gian Ma Thần!

"Hưu!" Ngay lập tức, Tô Thần thu Bạch Miêu Miêu vào 'Huyền Hoàng Thế Giới' trong Hỗn Độn Hồ Lô, Bản Mệnh Chí Bảo Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên tự động hiển hóa mà ra.

Thời Gian Ma Thần tôn hiệu là 'Thời Thần', cùng với Không Gian Ma Thần 'Dương Mi' có thể nói là huynh đệ chí thân tương phụ tương thành, kết hợp lại, chính là Thời Không Đại Đạo!

Trong bảng xếp hạng Tam Thiên Đại Đạo, Lực Chi Đại Đạo xếp thứ nhất, Thời Gian Đại Đạo xếp thứ hai.

Thuở ban đầu Bàn Cổ khai tích Hồng Hoang muốn chứng Đại Đạo, Thời Thần là Hỗn Độn Ma Thần phản kháng kịch liệt nhất.

Chính vì sự cường đại của y, nên mới có vô số Hỗn Độn Ma Thần đi theo cùng phản kháng, gây ra sự cản trở cực lớn cho Bàn Cổ Đại Thần khai thiên.

Cũng chính vì vậy, Thời Thần đã nhận được sự 'chăm sóc' đặc biệt từ Bàn Cổ Đại Thần.

Dưới Khai Thiên Thần Phủ, Thời Thần vô ích phản kháng, cuối cùng tan biến, thân tử đạo tiêu.

Chân Khu của Hỗn Độn Ma Thần thì được Bàn Cổ Đại Thần dùng làm 'dưỡng chất', tăng cường Thế Giới Bản Nguyên, diễn hóa Hồng Hoang.

Nhưng may mắn là, một đoạn ngón trỏ của Thời Thần, khi rơi vào Hồng Hoang, đã dung hợp với mảnh vỡ Hỗn Độn Nguyên Tinh, và được một luồng 'Hỗn Độn Tinh Tuyền' tư dưỡng.

Sau khi dung nhập Hồng Hoang, mảnh vỡ Hỗn Độn Nguyên Tinh bao bọc đoạn ngón trỏ này, hóa thành Bồng Lai Tiên Đảo, ngón tay cũng bị Hồng Hoang Thiên Địa Bản Nguyên Vĩ Lực phong ấn.

Trải qua vô số kỷ nguyên xâm thực và diễn hóa, một luồng linh thức được tư dưỡng từ đoạn ngón tay của Thời Thần, nhưng dưới sự tẩy lễ của ý chí Hồng Hoang Thiên Địa và tuế nguyệt, dần dần tiêu tán.

Cùng với việc Tô Thần dung hợp Bồng Lai Tam Tiên Đảo và Phân Bảo Nham, khiến khối Hỗn Độn Nguyên Tinh này nghịch phản bản nguyên, phong ấn gia trì trên ngón tay Thời Thần cũng theo đó mà tiêu tán.

Hỗn Độn Tinh Tuyền mà Hỗn Độn Linh Tinh Bản Nguyên mang theo cũng diễn hóa mà ra.

Đoạn ngón tay này hấp thụ năng lượng bản nguyên từ Hỗn Độn Tinh Tuyền tản phát, từ từ phục hồi.

Ý thức sắp tiêu diệt cũng tái sinh cơ.

Nếu Tô Thần không đến miệng giếng Hỗn Độn Tinh Tuyền, ý thức tàn tồn của Thời Thần có lẽ sẽ không hiện thân, 'y' sẽ đợi đến khi phục hồi thêm một bước rồi mới tính toán.

Nhưng thấy Tô Thần đã biết về Hỗn Độn Tinh Tuyền, và chuẩn bị mang đi, Thời Thần đành phải lựa chọn thôn phệ bản nguyên của Tô Thần, đoạt xá đạo cơ của y để trọng sinh!

"Oanh!" Đại Đạo Quy Tắc Thời Gian kinh khủng trùng kích, khiến Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên chấn động kịch liệt.

Chỉ thấy ý thức tàn tồn của Thời Thần chưởng khống nửa đoạn ngón trỏ, hóa thành một tôn Thời Gian Ma Thần uy áp vạn cổ, chấp chưởng Đại Đạo Quy Tắc, trạng thái bá khí bễ nghễ, như vĩnh hằng.

"Khu khu lâu nghĩ, cũng dám phản kháng?" "Ngươi có thể được Bản Tọa coi trọng để đoạt xá trọng sinh, cũng là vinh hạnh vô thượng của ngươi!" Hư ảnh Thời Thần huyễn hóa ra Bản Mệnh Chí Bảo

‘Thời Gian Bảo Luân’ của ‘y’, dùng Chí Cao Vô Thượng Đại Đạo Quy Tắc Thời Gian, tiêu diệt về phía Tô Thần.

“Ô!” Trong khoảnh khắc, Tô Thần chỉ cảm thấy ‘thân hiện tại’ của mình đang thời gian tuế nguyệt điên cuồng đảo ngược, thực lực cũng điên cuồng giảm sút.

Từ Hỗn Độn Nguyên Tinh, đến Phương Trượng Tiên Đảo, rồi đến Luân Hồi Sơn.

Cho đến ‘thân quá khứ’ mà mình đã định vị ở Bất Chu Sơn, thậm chí trở về trạng thái khi mình vừa xuyên việt chưa hóa hình.

“Oanh!” Khắc tiếp theo, Tô Thần một quyền đánh tan dị tượng trước mắt.

“Khu khu huyễn giác, cũng muốn lừa gạt Bản Tọa?” Y lạnh lùng nhìn về phía tàn ảnh Thời Gian Ma Thần bễ nghễ vạn cổ, khóe miệng lộ ra một tia cười khẩy khinh thường.

“Thời Thần, nếu là ý thức bản nguyên tự thân của ngươi, có lẽ Bản Tọa còn kiêng kỵ ba phần, nhưng ngươi bất quá là dựa vào ‘Hỗn Độn Tinh Tuyền’ mà tư dưỡng ra linh thức, thì tính là gì?” “Muốn dùng Đại Đạo Quy Tắc Thời Gian tạo ra huyễn cảnh thời gian trôi chảy, để Bản Tọa tự mình lừa mình, hầu cho ngươi thừa hư mà nhập, ngươi cho rằng Bản Tọa sẽ ngu xuẩn đến vậy sao?” Khối Hỗn Độn Nguyên Tinh này tuy ở trong một thế giới độc lập thế ngoại, nhưng vẫn tồn tại trong Hồng Hoang.

Ý chí Thiên Địa của Hồng Hoang thế giới tuyệt đối không cho phép Hỗn Độn Ma Thần tồn tại.

Linh thức đản sinh từ một đoạn ngón trỏ của Thời Gian Ma Thần, không những phải chịu sự áp chế của ý chí Thiên Địa, đồng thời còn bị Thiên Đạo nhắm vào.

Một khi ‘y’ thoát ra khỏi đại trận cách tuyệt của Hỗn Độn Nguyên Tinh, sẽ bị Đại Ngôn Nhân Thiên Đạo Hồng Quân cảm ứng được, sau đó không tiếc bất cứ giá nào mà oanh sát.

Do đó, ‘y’ mới nghĩ đến việc thôn phệ bản nguyên của Tô Thần, đoạt xá đạo cơ của y, rồi mượn Hỗn Độn Tinh Tuyền khôi phục Chân Linh, trùng tố Đạo Cơ.

“Trước mặt Ngô mà cũng dám tự xưng Bản Tọa, chịu chết đi!” Thời Thần bị Tô Thần vạch trần hư thực, có chút thẹn quá hóa giận, sau đó toàn lực chưởng khống Đại Đạo Quy Tắc Thời Gian Vĩ Lực, tiêu diệt Chân Linh của y.

“Hoa lạp lạp!” “Hoa lạp lạp!” Đại Đạo Quy Tắc Thời Gian kinh khủng khóa chặt bản nguyên của Tô Thần, dẫn dắt Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà trong Hồng Hoang thế giới, từ căn nguyên mà xóa sổ ý thức Chân Linh của y.

Nhưng rất nhanh, uy áp Hồng Hoang Thiên Địa gia trì mà đến, khiến thân ảnh Thời Gian Ma Thần do đoạn ngón trỏ này cấu kiến trở nên hư ảo mờ nhạt.

“Bàn Cổ đáng chết, chết rồi mà còn nhắm vào Ngô!” Thời Thần không cam lòng rống lên.

“Ông!” Tô Thần thôi động Bản Mệnh Chí Bảo Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, chưởng khống Đại Đạo Quy Tắc Vĩ Lực trong thiên địa, cấu kiến ra Lục Tôn Đại Đạo Thần Luân.

“Luân Hồi Chi Quang!” Trong khoảnh khắc, Lục Tôn Đại Đạo Thần Luân hợp nhất, bùng phát ra một tia Đại Đạo Thần Mang cực kỳ rực rỡ.

Luân Hồi, Thời Gian, Không Gian, Vận Mệnh, Âm Dương, Sinh Tử, Ngũ Hành và các Đại Đạo Quy Tắc Vĩ Lực khác, toàn bộ gia trì

trên ‘Luân Hồi Chi Quang’.

“Không!” Thời Gian Ma Thần kinh khủng phát hiện, bản nguyên ý thức của mình lại bị khóa chặt, xuyên suốt Hỗn Độn Hồng Hoang Chư Thiên Gia Nguyên, bị trực tiếp xóa bỏ từ căn nguyên.

Chương 109

‘Y’ vốn dĩ cho rằng, mình sở hữu một đoạn Bản Thể Chân Thân, linh thức đản sinh ít nhất cũng có chiến lực Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Lại dựa vào sự chưởng khống truyền thừa Đại Đạo Thời Gian của ‘y’, diệt sát đoạt xá một Tô Thần bé nhỏ, thực sự là nhẹ nhàng dễ dàng.

Nhưng ai ngờ được, Tô Thần lại chưởng khống nhiều loại Đại Đạo Quy Tắc đến vậy!

“Oanh!” Khói tan mây tản.

Một đoạn ngón trỏ của Thời Gian Ma Thần dài mấy vạn trượng rơi từ trên không trung xuống, nặng nề rơi vào Hồ Nước Linh trên bề mặt Hỗn Độn Nguyên Tinh, bắn tung ra một đợt sóng thần khổng lồ.

“Bá!” Tô Thần trực tiếp vận dụng Đại Đạo Thần Thông, trước tiên thả Bạch Miêu Miêu từ ‘Huyền Hoàng Thế Giới’ trong Hỗn Độn Hồ Lô ra, sau đó thu đoạn ngón tay của Thời Gian Ma Thần này vào trong đó.

Trong Huyền Hoàng Thế Giới, mình là Sáng Thế Thần, không sợ bất kỳ nguy hiểm nào.

Cho dù còn tàn lưu linh thức Thời Thần, bất cứ lúc nào cũng có thể tiêu diệt nó. ‘Nó’ bị ý chí Thiên Địa Hồng Hoang nhắm vào, chiến lực chân chính có thể phát huy ra đại khái nằm giữa Hỗn Nguyên Kim Tiên Sơ Kỳ và Trung Kỳ, lấy gì để chống lại mình?

“Chủ nhân, đây chính là Hỗn Độn Ma Thần trong truyền thuyết sao?” “Thật kinh khủng!” Bạch Miêu Miêu khẽ vỗ ngực, vẻ mặt sợ hãi.

Nghĩ đến tồn tại như vậy cũng bị Chủ nhân chém giết, trên mặt nàng lại không kìm được lộ ra vẻ sùng bái và tự hào vô cùng.

"Miêu Miêu, đây chẳng qua chỉ là linh thức đản sinh từ một đoạn ngón trỏ mà thôi, so với Hỗn Độn Ma Thần chân chính còn kém xa lắm." Tô Thần nói.

Y nắm lấy bàn tay nhỏ bé của nàng đến Hồ Nước Linh nơi tàn khu Thời Gian Ma Thần, nhìn thấy dưới đáy hồ có một tia màu lục y khẽ lay động.

"Hoa lạp!" Vươn tay vẫy một cái.

Nước Hỗn Độn Linh trong hồ tách ra tiêu tán, lộ ra một cây non dài nửa mét, tản mát ra Hỗn Độn Huyền Hoàng Chi Khí nồng đậm, cùng với lực lượng Đại Đạo Bản Nguyên kinh khủng.

"Đây là Hỗn Độn Linh Căn Thông Thiên Kiến Mộc trong truyền thuyết sao?" Cảm nhận được Đại Đạo Vĩ Lực vô biên, Tô Thần hai mắt khẽ co lại, lộ ra vẻ kinh hỉ vô cùng.

Thông Thiên Kiến Mộc là Hỗn Độn Linh Căn, gánh vác việc câu thông Hỗn Độn Thiên Địa, trở thành trụ cột chống trời.

Nó sở hữu tiềm năng đủ lớn.

Một khi tiến hóa, có thể phản bộ Hỗn Độn Thế Giới, cung cấp bản nguyên trợ giúp Hỗn Độn Thế Giới tấn thăng.

Sau khi Bàn Cổ khai thiên, Thông Thiên Kiến Mộc vỡ nát thành vô số mảnh, có cái hóa thành Tiên Thiên Linh Bảo hệ mộc, có cái bảo tồn sinh cơ, thoái hóa thành Tiên Thiên Linh Căn.

Cây Thông Thiên Kiến Mộc trước mắt Tô Thần, trong Hỗn Độn Nguyên Tinh đã hấp thụ không ít Hỗn Độn Tinh Tuyền, bảo lưu phần lớn bản nguyên, sau đó mọc lại một cây non, là cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

“Ngô sẽ di thực cây non Thông Thiên Kiến Mộc này vào ‘Huyền Hoàng Thế Giới’, để nó đảm nhiệm vai trò Thiên Địa Chi Trụ trong ‘Huyền Hoàng Thế Giới’.” “Đợi nó tiến hóa thành Bán Bộ Hỗn Độn Linh Căn, sẽ phản bộ bản nguyên giúp ‘Huyền Hoàng Thế Giới’ tấn thăng!” Nghĩ đến đây, Tô Thần không vội di thực Thông Thiên Kiến Mộc.

Trước tiên đến miệng giếng ‘Hỗn Độn Tinh Tuyền’.

Bạch Miêu Miêu rất hiếu kỳ công hiệu của ‘Hỗn Độn Tinh Tuyền’, khi nàng dùng thần thông lấy được nửa chén nhỏ và dùng thần thức chìm đắm luyện hóa, sau khi biết được công hiệu, hai mắt nàng lập tức trừng lớn.

“Đây chính là Hỗn Độn Đệ Nhất Thần Thủy trong truyền thuyết sao?

Công hiệu quả thực quá kinh khủng!” Nàng vốn dĩ cho rằng công hiệu của Tam Quang Thần Thủy đã đủ mạnh, ai ngờ so với Hỗn Độn Tinh Tuyền, chênh lệch quả thực như trời vực!

“Miêu Miêu, nay ngươi đã cảm ngộ chưởng khống truyền thừa Đại Đạo Pháp Tắc đến cảnh giới viên mãn, tiếp theo chính là cảm ngộ Sức Mạnh Quy Tắc.” “Mà Hỗn Độn Tinh Tuyền này có thể giúp ngươi ngưng luyện Chân Linh Bản Nguyên, hơn nữa còn ẩn chứa ‘Đại Đạo Quy Tắc Bản Nguyên’, nếu ngươi dùng nó để tu luyện, tuyệt đối có thể ở cảnh giới Đại La cảm ngộ Sức Mạnh Quy Tắc.” “Một khi ngươi thuận lợi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, sẽ có cơ hội chưởng khống một phần Sức Mạnh Quy Tắc, minh ngộ Đạo Chi Bản Nguyên, thấy quá khứ tương lai, nhân quả bất triêm thân, vô thủy vô chung!” Một bước nhanh, mọi bước đều nhanh.

Tô Thần đương nhiên hy vọng Bạch Miêu Miêu cũng có thể như mình.

Điều này đối với việc nàng chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La trong tương lai, sẽ có lợi ích vô cùng lớn.

Miệng giếng Hỗn Độn Tinh Tuyền chỉ có vài mét vuông, nhưng độ sâu lại có mấy chục vạn trượng, tổng cộng tất cả Hỗn Độn Tinh Tuyền, ít nhất cũng có mấy chục vạn ức tấn.

Để an toàn, Tô Thần trực tiếp vận dụng thần thông, thu toàn bộ Hỗn Độn Tinh Tuyền vào không gian thức hải, đồng thời chia sẻ cho Bạch Miêu Miêu một vạn tấn, trợ nàng tu luyện.

Tiếp theo, Tô Thần di thực cây non Thông Thiên Kiến Mộc vào 'Huyền Hoàng Thế Giới' mình khai tích.

"Ông!" Vừa tiến vào 'Huyền Hoàng Thế Giới' trong Hỗn Độn Hồ Lô, quy tắc thời gian kinh khủng ập đến, chính là do một đoạn ngón trỏ tay phải của Thời Gian Ma Thần tản phát ra.

Ý thức của 'y' tuy đã bị Tô Thần xóa sổ, nhưng Đại Đạo Quy Tắc Vĩ Lực ẩn chứa trong tàn khu, vẫn vô cùng mạnh mẽ.

Nếu không phải Tô Thần đã để lại đủ hậu thủ trong 'Huyền Hoàng Thế Giới', e rằng chỉ bằng Đại Đạo Quy Tắc Thời Gian Vĩ Lực kinh khủng này, đã có thể trùng kích 'Huyền Hoàng Thế Giới' vỡ nát, trở về Hỗn Độn.

Ức ức vạn Hung Thú, vạn tộc thành viên đều run rẩy.

Khi cảm nhận được Tô Thần trở về, đồng loạt cung kính triều bái về phía thiên khung.

"Bái kiến Sáng Thế Thần!" "Bái kiến Sáng Thế Thần!" Trải qua vô số Nguyên Hội diễn hóa, Hung Thú nhất tộc đã đản sinh một Siêu Cấp Hoàng Giả, Hồng Hoang vạn tộc cũng được phân chia thành Phi Cầm, Tẩu Thú, Lân Giáp Thủy Tộc.

Giống như thời kỳ ủ mầm Hung Thú Lượng Kiếp của Hồng

Hoang thế giới.

Do Tô Thần chưa triệt để cấu kiến hoàn thiện Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc trong 'Huyền Hoàng Thế Giới', nên thực lực của tất cả cường giả, cao nhất vẫn chỉ là Thái Ất Kim Tiên Sơ Kỳ.

Tô Thần không quản tình hình vạn tộc trong 'Huyền Hoàng Thế Giới', mà đến trung tâm thiên địa, bên cạnh Sáng Thế Thần Phủ, trồng Thông Thiên Kiến Mộc.

Để an toàn, y dung nhập một phần Hỗn Độn Tức Nhưỡng vào lòng đất, rồi di thực Thông Thiên Kiến Mộc, thậm chí còn tưới mấy trăm thăng Hỗn Độn Tinh Tuyền!

"Ông!" Hỗn Độn Chi Khí vô tận và Quy Tắc Bản Nguyên tràn ngập.

Một luồng sinh cơ cường thịnh từ cây non Thông Thiên Kiến Mộc tản phát ra, từng sợi Hồng Mông Tử Khí tràn ngập thương khung hoàn vũ, diễn hóa ra đủ loại dị tượng kinh người.

"Hoa!" Tô Thần với năng lực của Sáng Thế Thần, dung nhập một phần Thiên Địa Bản Nguyên của 'Huyền Hoàng Thế Giới' vào cây non Thông Thiên Kiến Mộc, chúng tương phụ tương thành.

Thiên Địa Bản Nguyên giúp cây non Thông Thiên Kiến Mộc trưởng thành, đợi nó tiến hóa thành Bán Bộ Hỗn Độn Linh Căn, sẽ phản bộ 'Huyền Hoàng Thế Giới' để tấn thăng.

"Bá!" Chỉ thấy cây non Thông Thiên Kiến Mộc dưới sự gia trì của bản nguyên 'Huyền Hoàng Thế Giới', cùng với năng lượng do Hỗn Độn Tức Nhưỡng và Hỗn Độn Tinh Tuyền cung cấp, trong nháy mắt đã mọc ra một chồi non xanh biếc.

Hỗn Mông Huyền Hoàng Chi Khí vô cùng nhân uân tràn ngập, từng luồng Sức Mạnh Quy Tắc ngưng tụ mà ra.

Tô Thần cảm nhận rõ ràng, Sinh Mệnh Đại Đạo và Mộc Chi Đại Đạo của 'Huyền Hoàng Thế Giới' chân chính hoàn thiện, rất nhiều sinh linh truyền thừa Sinh Mệnh Đại Đạo và Mộc Chi Đại Đạo liên tiếp đột phá.

Cảm nhận được cảnh này, khóe miệng Tô Thần khẽ cong lên, lộ ra một tia hân hỉ.

Tiếp theo, y đến chỗ sâu thẳm của thiên khung, nhìn thấy đoạn ngón trỏ tàn khu Thời Gian Ma Thần bị ý chí thế giới bản nguyên trấn áp, trực tiếp thu nó vào thức hải, chuẩn bị giải tích 'Thời Gian Đại Đạo' ẩn chứa trong đó.

Tất cả Chân Thân của Hỗn Độn Ma Thần đều do 'Đại Đạo Bản Nguyên' cấu thành.

Bàn Cổ sau khi chém giết Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, dù biết 'bọn họ' có thể tàn lưu ý chí thậm chí linh thức, nhưng vẫn dung nhập Chân Thân Hỗn Độn Ma Thần của 'bọn họ' vào Hồng Hoang.

Chính là để Chân Thân Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần hoàn thiện Tam Thiên Đại Đạo, từ đó khiến Hồng Hoang trở thành một thế giới đại thiên đỉnh cấp (thế giới vĩnh hằng) có hy vọng chân chính!

Việc 'y' chủ động thân vẫn diễn hóa Hồng Hoang, chưa hẳn không có nguyên nhân là để hoàn thiện 'Lực Chi Đại Đạo' của Hồng Hoang.

"Ông!" Tô Thần vừa thu tàn khu ngón trỏ Thời Gian Ma Thần vào thức hải, Đại Đạo Quy Tắc Thời Gian Vĩ Lực Thần Thánh Vĩ Ngạn, Tuyên Cổ Vĩnh Hằng vô tận ập đến.

Nếu không phải bản thân có thể chưởng khống Sức Mạnh Quy Tắc, thậm chí còn dùng ý chí Thiên Địa của 'Huyền Hoàng Thế Giới' trấn áp, e rằng trong khoảnh khắc ngắn ngủi này, Tô Thần đã thần trí

băng hội!

Sau khi thích ứng, Tô Thần vận chuyển truyền thừa công pháp, chưởng khống Luân Hồi Đại Đạo, giải tích cấu thành 'Thời Gian Đại Đạo' trong đoạn tàn khu ngón trỏ Thời Gian Ma Thần này.

"Ô!" "Ô!" "Ô!" Thức hải Tô Thần dũng hiện vô số tôn Đại Đạo Thần Luân, mỗi tôn đều tản mát ra 'Sức Mạnh Quy Tắc' Thần Thánh Vĩ Ngạn, thôn phệ đoạn tàn khu ngón trỏ Thời Gian Ma Thần này.

Không biết đã trôi qua bao lâu, Hỗn Độn Bản Nguyên Thời Gian vô tận dung nhập vào thức hải Tô Thần.

Một tôn Thời Gian Đại Đạo Thần Luân, tự động ngưng tụ ra từ sau lưng y, tản mát ra Hồng Mông Huyền Hoàng Tử Khí, từng luồng quy tắc thời gian ngưng tụ tràn ngập.

"Bá!" Tô Thần tĩnh mở hai mắt.

Nhìn tôn Thời Gian Đại Đạo Thần Luân Thần Thánh Vĩ Ngạn này, y dùng Sáng Thế Thần Vĩ Lực của 'Huyền Hoàng Thế Giới', thế giới dung nhập với Thiên Địa Bản Nguyên.

"Oanh!" "Hoa lạp lạp!" Trong chớp mắt, Thời Gian Đại Đạo Thần Luân ầm ầm vỡ nát, diễn hóa ra một Thời Gian Trường Hà Thần Thánh Vĩ Ngạn, Chí Cao Vô Thượng, bôn lưu trong quá khứ, hiện tại, tương lai của 'Huyền Hoàng Thế Giới'.

Chứng kiến cảnh này, Tô Thần hân hỉ mỉm cười.

"Nay Ngô đã kiến tạo ra Thời Gian Trường Hà trong 'Huyền Hoàng Thế Giới', tiếp theo chỉ cần chế định hoàn thiện Tam Thiên Đại Đạo, rồi trùng tố Vận Mệnh Trường Hà, thì 'Huyền Hoàng Thế Giới' sẽ chân chính viên mãn!" "Đến lúc đó, chỉ cần đủ bản nguyên thế giới, 'Huyền Hoàng Thế Giới' sẽ có thể thuận lợi tấn thăng Đại Thiên Thế Giới, Ngô cũng có thể nhân thử mà chứng đạo Hỗn Nguyên

Đại La!" Mười Nguyên Hội thoắt cái trôi qua.

Tô Thần trong 'Huyền Hoàng Thế Giới' đã triệt để luyện hóa tàn khu ngón trỏ Thời Gian Ma Thần, minh tích 'Thời Gian Đại Đạo', chưởng khống quy tắc thời gian.

Đồng thời dùng Đại Đạo Bản Nguyên Vĩ Lực ẩn chứa trong tàn khu ngón trỏ Thời Gian Ma Thần, kiến tạo ra Thời Gian Trường Hà của 'Huyền Hoàng Thế Giới'.

Đồng thời, Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc cũng được Tô Thần cấu kiến chế định mà ra. 'Huyền Hoàng Thế Giới' tiến thêm một bước hoàn thiện.

Là Sáng Thế Thần, Tô Thần không thể đột phá trong 'Huyền Hoàng Thế Giới', nhưng sự chưởng khống và cảm ngộ của y đối với Thời Gian Đại Đạo đã tiến thêm mấy tầng, gần như có thể sánh ngang với Luân Hồi Đại Đạo truyền thừa của mình.

Đồng thời khi cấu kiến chế định 'Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc' trong 'Huyền Hoàng Thế Giới', y còn tiến thêm một bước tăng tiến cảm ngộ đối với Tam Thiên Đại Đạo.

Thời Gian, Không Gian, Vận Mệnh, Âm Dương, Sinh Tử, Ngũ Hành, Tạo Hóa, Nhân Quả và các Đại Đạo khác, y một lần có thể chưởng khống 'Đại Đạo Quy Tắc' tương ứng!

Cảnh giới tuy nói không đột phá, nhưng chiến lực của y lại tăng vọt theo cấp số nhân!

Trước khi rời đi, Tô Thần nhìn thoáng qua 'Huyền Hoàng Thế Giới' mà mình đích thân khai tích và hoàn thiện, phủ khám ức ức vạn sinh linh chủng tộc, đa trọng vũ trụ tinh hệ, trong lòng tràn đầy cảm giác thành tựu.

Trở lại không gian Hỗn Độn Nguyên Tinh, thời gian mới trôi qua

hơn một vạn năm. (Cấp bậc của Huyền Hoàng Thế Giới thấp, nên tỷ lệ thời gian trôi qua so với Hồng Hoang thế giới là một trăm so với một.) "Chủ nhân!" Thấy Tô Thần từ 'Huyền Hoàng Thế Giới' trở về, Bạch Miêu Miêu kinh hỉ chạy đến.

Trong khoảng thời gian này, nàng vẫn luôn bế quan tu luyện gần linh thực vật viên.

Nàng không đi sưu tầm bảo vật ở các khu vực khác, tránh gặp phải tình huống nguy hiểm như trước.

Nếu các khu vực khác còn tàn lưu tàn khu Hỗn Độn Ma Thần, thì với thực lực hiện tại của nàng, căn bản không thể đối phó.

"Miêu Miêu, chúng ta đi dạo các khu vực khác, xem có thể thu hoạch được một ít tàn khu Hỗn Độn Ma Thần và tàn phiến Hỗn Độn Linh Bảo hay không." Một đoạn ngón trỏ tàn khu Thời Gian Ma Thần, đã khiến mình chưởng khống Đại Đạo Quy Tắc Thời Gian tiến thêm mấy tầng, hơn nữa còn kiến tạo ra Thời Gian Trường Hà trong 'Huyền Hoàng Thế Giới'.

Nếu lại có được một đoạn tàn khu Vận Mệnh Ma Thần, thì mình có thể kiến tạo ra 'Vận Mệnh Trường Hà' trong 'Huyền Hoàng Thế Giới'.

Chân Khu của Hỗn Độn Ma Thần đều do Đại Đạo Bản Nguyên tinh thuần cấu kiến mà thành, đối với tất cả tu đạo giả mà nói, đều là một đại cơ duyên!

Bồng Lai Tam Tiên Đảo mênh mông vô bờ, nhưng sau khi dung hợp thành Hỗn Độn Nguyên Tinh, diện tích của nó thu nhỏ đi mấy nghìn lần, chỉ bằng một phần ba diện tích 'Doanh Châu Tiên Đảo' trước đây.

Nhưng cho dù vậy, nó vẫn là một tồn tại độc lập rộng lớn vô bờ

bến.

Tô Thần dẫn Bạch Miêu Miêu từ đông sang tây, từ nam đến bắc, mất hơn một ngàn năm, tuần tra khắp toàn bộ khối Hỗn Độn Nguyên Tinh.

Ngoài việc có được một khối tàn phiến 'Thời Gian Bảo Luân' là chí bảo bạn sinh của Thời Gian Ma Thần, còn lại thì là các loại khoáng mạch luyện khí đỉnh cấp như Hồng Mông Canh Kim, Hồng Mông Bí Ngân.

Chương 110

Còn về tàn khu Hỗn Độn Ma Thần và tàn chi Hỗn Độn Linh Căn, thì không còn phát hiện thêm nữa.

"Chủ nhân, Người định xử trí khối Hỗn Độn Nguyên Tinh này như thế nào?" "Là để nó nhàn rỗi ở Đông Hải như trước, hay là chuẩn bị dời nó về Luân Hồi Sơn?" Bạch Miêu Miêu tay cầm một khối Hồng Mông Hoàng Kim Tinh, trong tay biến thành đủ loại hình dạng, nàng hiếu kỳ nhìn Tô Thần.

"Ngô trước tiên thử xem có thể thu khối Hỗn Độn Nguyên Tinh này vào 'Huyền Hoàng Thế Giới' hay không, nếu không được thì dời về Luân Hồi Sơn." Giá trị của khối Hỗn Độn Nguyên Tinh này đối với Tô Thần mà nói, liên quan đến việc chứng đạo Hỗn Nguyên, giá trị của nó không thua một kiện Hỗn Độn Linh Bảo đỉnh cấp.

Nếu tiếp tục lưu lại ở Đông Hải, đợi đến khi thời đại Thánh Nhân đến, nói không chừng các Thánh Nhân cao cao tại thượng cũng không kìm được sẽ dùng thủ đoạn cường hành cướp đoạt, khi đó sẽ sinh ra sóng gió không cần thiết, tạo thành tranh chấp không đáng có.

Tốt nhất là mình hãy cất giữ cẩn thận, dẹp bỏ mọi niệm tưởng của kẻ khác!

"Miêu Miêu, ngươi đến đại trận phòng hộ hộ pháp cho Ngô, tránh liên lụy vô tội sinh linh." "Vâng, Chủ nhân." Bạch Miêu Miêu hóa thành một đạo lưu quang, xuất hiện ở Đông Hải.

Nàng chưởng khống Đại Đạo Thần Thông, khu tán Thủy Tộc Đông Hải xung quanh, biến vùng biển phương viên ức ức vạn công lý thành một cấm khu.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Khi Tô Thần chuẩn bị thu

khối Hỗn Độn Nguyên Tinh này vào 'Huyền Hoàng Thế Giới', mặt biển nổi lên sóng thần ngút trời ức ức vạn trượng, che lấp trời mây.

Nhưng hải vực bên ngoài lại phong bình lãng tĩnh, không nghe thấy một chút âm thanh nào.

"Di?" "Đại Đạo Bản Nguyên Vĩ Lực ẩn chứa trong Hỗn Độn Nguyên Tinh, còn vượt xa 'Huyền Hoàng Thế Giới', ngay cả Ngô với thân phận Chủ nhân, cũng khó mà thu vào trong đó!" Tô Thần khẽ cau mày, bắt đầu suy nghĩ đối sách.

"Nếu đã như vậy, Ngô sẽ dùng Đại Đạo Quy Tắc phong ấn bản nguyên của nó, xem có thể thu vào 'Huyền Hoàng Thế Giới' hay không." "Hoa!" Tô Thần thôi động 'chìa khóa' trong thức hải, kích hoạt toàn bộ khối Hỗn Độn Nguyên Tinh, sau đó điều động thiên địa ức ức vạn Đại Đạo Quy Tắc để phong ấn nó.

Lại lần nữa mở 'Huyền Hoàng Thế Giới', ý chí thế giới bàng bạc và Thiên Địa Vĩ Lực, dưới sự gia trì của Sáng Thế Thần Tô Thần, từ từ thu khối Hỗn Độn Nguyên Tinh đã phong ấn vào trong.

"Hô!" Tiêu tốn trọn vẹn ba ngàn năm.

Tô Thần cuối cùng cũng thu khối Hỗn Độn Nguyên Tinh hoàn chỉnh vào 'Huyền Hoàng Thế Giới', đại trận phòng hộ lưu lại ở vùng biển này, cũng dần dần tiêu thất.

"Chúc mừng Chủ nhân!" Bạch Miêu Miêu thấy bóng dáng Tô Thần hiển hóa mà ra, mà Hỗn Độn Nguyên Tinh phía sau lại biến mất, lập tức biết Chủ nhân đã thuận lợi thành công.

"Bá!" Đúng lúc này, một thân ảnh thanh sắc gầy gò từ đáy biển vượt qua không thời gian mà đến.

Bạch Miêu Miêu nắm chặt cánh tay Tô Thần, mái tóc đen mượt bắt đầu bay múa theo gió, toàn thân nàng tản mát ra một luồng chiến ý

và đích ý ngút trời.

“Bần đạo Chúc Long, kiến quá Tô Thần đạo hữu!” Chúc Long thân hình gầy gò, trên trán mọc hai cái sừng rồng màu tử kim, ngưng tụ Đại Đạo Bản Nguyên mạnh mẽ, nhưng lại gia trì nghiệp lực to lớn.

Toàn thân y trông bình thường, nhưng lại uyển như ‘Đạo’ chi duy nhất!

“Kiến quá Chúc Long đạo hữu!” Tô Thần trước tiên khẽ vỗ vai Bạch Miêu Miêu an ủi, sau đó mới đáp lễ.

Y biết rằng, Bạch Hổ nhất tộc và Long tộc đã tranh phong đối đầu từ thời Hung Thú.

Cha mẹ Bạch Miêu Miêu tuy vẫn lạc trong tay Hung Thú Chi Hoàng Thần Nghịch, nhưng Long Vương và Chúc Long trước mắt này, chưa hẳn không phải là kẻ chủ mưu phía sau.

“Bạch đạo hữu, bất kể ngươi có tin hay không, nhưng cái chết của cha mẹ ngươi, không có bất kỳ liên quan nào đến Bần đạo!” Chúc Long đã sớm nhìn ra gốc gác của Bạch Miêu Miêu.

Thấy nàng và Tô Thần có mối quan hệ thân mật không kẽ hở như vậy, y vẫn chọn chủ động đến kết giao.

“Hừ!” “Sớm muộn gì cũng có một ngày, ngã sẽ tìm Long tộc các ngươi đòi lại công đạo!” Bạch Miêu Miêu nắm chặt nắm đấm hồng, đôi mắt đen như bảo thạch bùng phát ra chiến ý ngút trời.

Lúc này, nàng không còn vẻ mềm mại đáng yêu như trước, mà là một tôn Nữ Chiến Thần bá khí lạnh lẽo!

“Thiện!” “Vậy Bần đạo sẽ đợi Bạch đạo hữu đến đòi lại công đạo cho cha mẹ!” Chúc Long khẽ gật đầu, vẻ mặt ôn hòa, bởi vì cái chết của cha mẹ nàng, quả thực có liên quan đến đại ca của mình.

Đồng thời cũng không vì Bạch Miêu Miêu ghi hận mà sinh ra ý nghĩ muốn bóp chết cường địch trong trứng nước.

Đương nhiên, y cũng không làm được.

Có Tô Thần ở đó, nếu mình dám ra tay với Bạch Miêu Miêu, thì Tô Thần nhất định sẽ không chết không nghỉ với mình!

Mình đến đây là để kết giao với Tô Thần, không phải để kết thù.

"Bá!" Chúc Long từ không gian thức hải tế xuất một cây linh căn toàn thân màu đen tuyền, cao khoảng chín trượng, mỗi trượng một tán hoa, lá cây màu minh hoàng, tản mát ra từng sợi Minh Đạo Pháp Tắc.

"Tô Thần đạo hữu, đây là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Căn 'Cửu U Hoàng Tuyền Thụ', bảy ngàn năm khai hoa một lần, bảy ngàn năm kết quả một lần, bảy ngàn năm thành thục một lần." "Cần trọn vẹn hai vạn ba ngàn năm, mới kết ra chín quả 'Cửu U Hoàng Tuyền Quả', công hiệu của nó ẩn chứa Minh Đạo Pháp Tắc, lại có thể thông U Hoàng Tuyền, hẳn là có tác dụng với ngươi!" Y suy toán ra Tô Thần có liên quan đến Địa Đạo chưa xuất thế của Hồng Hoang, vì vậy đã tốn tâm thần từ bảo khố Long Cung, tìm ra một cây Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Căn quý giá, làm lễ vật gặp mặt lần này.

"Đa tạ đạo hữu!" Tô Thần vừa nhìn thấy 'Cửu U Hoàng Tuyền Thụ', đã biết đó là Địa Đạo Linh Căn, có tác dụng cực lớn đối với việc hoàn thiện Hoàng Tuyền Lộ của Địa Phủ, vì vậy trực tiếp nhận lấy.

"Bá!" Khắc tiếp theo, Tô Thần từ không gian thức hải lấy ra mười chén Ngộ Đạo Thần Trà, cùng với mười quả 'Hồn Tủy Lưu Ly Quả' có thể tẩy sạch nghiệp lực, làm lễ vật đáp lễ.

"Đa tạ đạo hữu!" Chúc Long và Tô Thần hàn huyên một lát, liền trực tiếp cáo từ rời đi.

Y lần này đến đây, chính là muốn kết giao với Tô Thần, nay đã chủ động biểu đạt thiện ý, Tô Thần cũng nhận lấy và đáp lễ, mục đích cũng đã đạt được.

Tiễn Chúc Long rời đi, Tô Thần ôm Bạch Miêu Miêu vào lòng, tay phải khẽ xoa đầu nàng.

"Miêu Miêu, ngươi không cần đặt quá nhiều áp lực cho mình, Ngô tin rằng sớm muộn gì cũng có một ngày, ngươi có thể chân chính đòi lại công đạo cho cha mẹ mình!" "Ừm!" Bạch Miêu Miêu khẽ gật đầu, dụi dụi vào lòng Tô Thần.

Tiếp theo, ngay khi Tô Thần chuẩn bị dẫn Bạch Miêu Miêu trở về Luân Hồi Sơn, Tụ Bảo Bồn trong thức hải khẽ chấn động.

"Tất cả Tiên Thiên Thần Thai Thánh mang Tài Thần Mệnh Cách đều xuất hiện?" Tụ Bảo Bồn là Chí Bảo Tài Đạo, ẩn chứa một đạo 'Tiên Thiên Giao Dịch Đại Đạo', chỉ khi tất cả Tiên Thiên Thần Thai Thánh mang Tài Thần Mệnh Cách xuất hiện, nó mới chủ động nhắc nhở.

"Bá!" Tô Thần nắm tay Bạch Miêu Miêu, dựa vào lời nhắc nhở của Tụ Bảo Bồn, vượt qua không thời gian, hạ lâm xuống một hòn đảo nhỏ ẩn chứa Tiên Thiên Đại Trận.

Lúc này, một nam tử thân hình khôi ngô, tướng mạo anh tuấn vừa độ qua Hóa Hình Thiên Kiếp, còn chưa kịp mừng rỡ, đã cảm nhận được Tô Thần và Bạch Miêu Miêu hạ lâm, vì vậy y lập tức tiến lên cung kính hành lễ.

"Triệu Công Minh bái kiến hai vị tiền bối!" "Thiện!

Ngươi cũng xem như có duyên với Bản Tọa, đợi khi thời cơ thành thục, hãy đến Luân Hồi Sơn tìm Bản Tọa!" Tô Thần nói, đánh vào Triệu Công Minh một đạo thần thức ấn ký.

Sau đó ban tặng một kiện Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Âm Dương Tử Thụ Tiên Y và bốn quả Nhân Sâm Quả, xem như lễ vật gặp mặt cho y.

"Đa tạ tiền bối!" Triệu Công Minh sao cũng không ngờ, mình vừa hóa hình đã gặp phải chuyện tốt như vậy, không những có tiền bối coi trọng mình, còn tặng một kiện Tiên Thiên Linh Bảo và bốn quả Nhân Sâm Quả.

Thật là quá may mắn!

Tô Thần khẽ gật đầu, sau đó nắm lấy bàn tay mềm mại của Bạch Miêu Miêu vượt qua không thời gian, hướng về Luân Hồi Sơn mà đi.

Sở dĩ không lập tức thu Triệu Công Minh, là vì y còn có ba người nghĩa muội nổi danh là Tam Tiêu, cũng có duyên với Địa Đạo của mình.

Hiện nay Tam Tiêu trên Tử Chi Đảo chưa hóa hình, đợi khi các nàng kết bái xong, sẽ đến Luân Hồi Sơn bái sư là được.

Yêu tộc tiêu diệt Tiên Đình.

Đế Tuấn cùng Thái Nhất giành thắng lợi trong 'Đạo Tranh' và 'Thiên Mệnh Chi Tranh'.

Sau khi thôn phệ bản nguyên khí vận đại đạo của Đông Vương Công, thu nạp hàng ức vạn thành viên Tiên Đình vạn tộc, khí vận Yêu tộc bạo trướng, Đế Tuấn cùng Thái Nhất cũng lên cao một tầng nữa.

Tuy nói chưa đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, nhưng đã nhìn thấy ánh sáng.

Phục Hy cùng Nữ Oa, với tư cách Yêu Hoàng của Yêu tộc, địa vị ngang hàng với Đế Tuấn, cùng hưởng khí vận Yêu tộc.

Họ cũng đã lần lượt trảm ra Ác Thi, nhất cử đột phá Chuẩn Thánh

trung kỳ cách đây năm ngàn năm.

Tại Thái Dương Tinh, Yêu Đế Đại Điện.

Đế Tuấn cùng Thái Nhất chỉnh hợp thế lực Tiên Đình vạn tộc vừa thu nạp, kim long khí vận đang quanh quẩn tại Yêu tộc Đại Điện nhất cử đột phá vạn trượng, chân chính được Hồng Hoang Thiên Địa công nhận, trở thành một trong những nhân vật chính của kỷ nguyên mới!

Khi họ bế quan tiêu hóa những gì thu được từ thắng lợi trong 'Đạo Tranh' và 'Thiên Mệnh Chi Tranh', hai vị vô cùng ăn ý nhìn về hướng Bất Chu Sơn, trên mặt đồng loạt lộ ra nụ cười hân hoan.

"Thời đại thuộc về Yêu tộc ta, cuối cùng cũng đã đến!" Căn cứ vào cảm ứng cơ duyên, hai huynh đệ đến không trung Bất Chu Sơn.

"Hoa!" Bầu trời Hồng Hoang vốn trong sáng thuần khiết, trong nháy mắt hiện hóa ra một chiếc thang dài thông thiên.

"Ha ha!" "Thiên Mệnh thuộc về ta!" "Yêu tộc ta đương chúa tể Hồng Hoang, quân lâm thiên hạ!" Đế Tuấn thân mặc Tử Kim Đế Bào, đầu đội Đế Quan Miện Lưu, nhìn chiếc thang dài thông thiên trước mắt, nội tâm dâng trào hào tình vạn trượng.

"Đại ca, chúng ta đi!" Thái Nhất cũng thân mặc Tử Kim Đế Bào, nhưng không đội Đế Quan Miện Lưu, mái tóc đen vàng xõa vai, một đôi Thần Mâu đỏ vàng nhìn xuống Hồng Hoang, khí phách và tự tin không tả xiết.

Thần Tiêu Hàng Quyết, Vân Giai Dao Đài.

Hai huynh đệ men theo thiên thê một đường thẳng lên, mây lành bồng bềnh ôm trọn.

Tử Khí Đông Lai ức vạn dặm, Hà Quang vạn đạo nhuộm khắp chư thiên.

Kim Liên từng đóa, tề tựu nở rộ, hóa thành vô lượng kim sắc quang vựng, chiếu sáng Thương Khung Hoàn Vũ.

Dọc theo Vân Giai Dao Đài thiên thê mà đi lên, hai huynh đệ cảm giác như trở về nơi chứng đạo của mình, một cảm giác thân thiết tự đáy lòng dâng trào.

"Hoa!" Khi tiến vào trong đó, họ phát hiện đây là một Đại Thiên Thế Giới rộng lớn vô ngần, bên trong tràn ngập Tiên Thiên Linh Khí vô cùng nồng đậm, từng sợi Đại Đạo Pháp Tắc chi lực lan tỏa.

Các quần cung vàng ngọc huy hoàng liên miên trong tường vân, Quỳnh Lâu Ngọc Vũ liên thành phiến, Đình Đài Lâu Các vô số.

Tiên Thiên Lưu Ly Ngõa Ngọc Trụ huy hoàng chói mắt, Thúy Lục Ngọc Thụ Linh Căn lay động duyên dáng.

Dao Thảo Kỳ Hoa đua nhau khoe sắc, sặc sỡ mỹ lệ không sao tả xiết.

Sắc mặt Đế Tuấn kinh hỉ không thôi.

Y vội vàng xuyên qua bầu trời cao hơn.

Đệ nhị trọng thiên.

Đệ tam trọng thiên.

Đệ thập trọng thiên.

Đệ tam thập trọng thiên!

Khi đến Đệ Tam Thập Tam Thiên, y nhìn thấy Sùng Thiên Môn khí thế khôi hoành sừng sững, trầm mặc, được làm từ lưu ly, sáng chói, trang trí bằng bảo ngọc.

Kim quang vạn đạo cuộn hồng nghê, thụy khí ngàn điều phun tử vụ.

Phóng mắt nhìn, vô số cung điện nguy nga hùng vĩ trùng trùng điệp điệp, Quỳnh Lâu Ngọc Vũ vô số, tường vân vạn đóa, thụy thái ngàn tầng, khiến người ta tự đáy lòng kính sợ.

Bước vào Sùng Thiên Môn, Đế Tuấn cùng Thái Nhất cảm nhận Đệ Tam Thập Tam Thiên, nội tâm hào tình vạn trượng, rồi sải bước đi tới trung tâm chủ tể Lăng Tiêu Bảo Điện!

Chín chín tám mốt cột Bàn Long Cự Trụ chống đỡ Thương Khung Hoàn Vũ, cùng nhau bảo vệ Bảo Điện.

Một Thiên Đế Ngọc Tỷ vàng rực treo cao giữa Lăng Tiêu Bảo Điện, có một Thiên Đế Y tử kim ngự trên Bàn Long Cự Trụ, nhìn xuống chúng sinh Hồng Hoang!

"Ha ha!" "Đại ca, huynh đệ chúng ta mới là người được Thiên Mệnh chọn!" Thái Nhất phóng tiếng cười lớn, khí phách hào sảng và sảng khoái không tả xiết.

Y nhẹ nhàng chậm bước, ra hiệu cho Đại ca Đế Tuấn, ý rằng hãy để y ngồi lên Thiên Đế Y, nắm giữ Thiên Đế Ngọc Tỷ, trở thành Thiên Đế chúa tể Hồng Hoang, quân lâm thiên hạ!

Chương 111

"Hưu!" Đế Tuấn không khách khí.

Tay phải khẽ vẫy, Thiên Đế Ngọc Tỷ vàng rực chủ động bay vào thức hải y, bùng phát kim sắc Thần Mang ngút trời, tỏa ra Thiên Đế uy áp khủng bố.

"Nhị đệ, Thiên Đế Y chúng ta cùng ngồi!" Y quay người kéo tay phải Thái Nhất, cùng nhau ngồi xuống Thiên Đế Y chính giữa.

"Từ hôm nay trở đi, huynh đệ ta là Thiên Đế Hồng Hoang, phụng Thiên Địa ý chí, chúa tể Hồng Hoang, quân lâm thiên hạ!" "Hoa!" Khi lời Đế Tuấn vừa dứt.

Toàn bộ Đệ Tam Thập Tam Thiên hoa quang bạo trướng, chín chín tám mốt cột Bàn Long Cự Trụ trong Lăng Tiêu Bảo Điện như "sống" lại, đồng loạt phát ra tiếng long ngâm vang dội khắp chư thiên!

Bầu trời Hồng Hoang vốn có vẻ tịch liêu hoang vu bỗng chốc tinh quang rực rỡ, linh khí đại thịnh, vô số ức vạn tinh thần trên không trung, tỏa vô số tinh huy xuống Hồng Hoang Đại Địa.

Vô số Đại Năng đỉnh cấp Hồng Hoang, Đại La Chưởng Đạo Giả, Thái Ất Cao Thủ cảm nhận được Hà Quang trên bầu trời, cùng tiếng long ngâm vang dội kia, ai nấy đều tâm hữu cảm ngộ.

"Yêu tộc được Thiên Mệnh ưu ái, là nhân vật chính của kỷ nguyên mới, thời đại mới đã đến!" Đế Tuấn đi theo 'Vương Đạo' quân lâm thiên hạ, Thái Nhất đi theo 'Bá Đạo' duy ngã độc tôn.

Hai huynh đệ nương tựa vào nhau mà thành.

Về vị Thiên Đế Hồng Hoang này, Thái Nhất không hề do dự, trực tiếp nhường cho Đại ca mình, giúp y nhanh chóng thành tựu Vương

Đạo.

Đợi đến khi thật sự chúa tể Hồng Hoang, quân lâm thiên hạ, 'Đạo' của Đại ca Đế Tuấn sẽ thuận lợi chứng đạo.

Còn y thì tiếp tục đi theo 'Bá Đạo', dọn dẹp mọi thần linh không phục trên con đường quân lâm thiên hạ của huynh trưởng.

"Đại ca, huynh định bây giờ cáo thị Hồng Hoang, chủ động gia miện thành Thiên Đế, hay tổ chức một Đại Điển lập Thiên Đình?" Từ khoảnh khắc Đế Tuấn luyện hóa Thiên Đế Ngọc Tỷ, y đã được Hồng Hoang Thiên Địa ý chí công nhận là Thiên Đế chúa tể Hồng Hoang.

Chỉ cần cáo thị Hồng Hoang, là có thể được Thiên Đế Vị Cách gia miện.

Khi ấy.

Khí vận Hồng Hoang Thiên Địa sẽ gia trì, thật sự quân lâm thiên hạ!

"Nhị đệ, trực tiếp cáo thị Hồng Hoang gia miện Thiên Đế e rằng có chút quá sơ sài, chi bằng tổ chức một Đại Điển lập Thiên Đình, để chúng sinh Hồng Hoang đến cung hạ." "Làm như vậy không những có thể tuyên cáo uy nghiêm của Yêu tộc ta, đồng thời còn có thể tiến thêm một bước được Thiên Địa ý chí công nhận!" Đế Tuấn khẽ gật đầu, khí độ uy nghiêm, đắc chí mãn nguyện.

"À phải rồi." "Chúng ta còn cần đề phòng Vu tộc, tranh thủ nhanh chóng bố trí 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận', tránh việc họ gây rối tại Đại Điển lập Thiên Đình của chúng ta!" Trong mắt Đế Tuấn.

Y đã được Hồng Hoang Thiên Địa công nhận, trở thành Thiên Đế chúa tể Hồng Hoang, quân lâm thiên hạ.

Lại có 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' làm át chủ bài, dù Thập Nhị Tổ Vu có mạnh đến đâu, cũng không phải đối thủ của Yêu tộc y.

Đợi sau khi Đại Điển lập Thiên Đình kết thúc, tiếp theo sẽ là bố cục đối phó Vu tộc.

Hoặc thần phục.

Hoặc, chết!

"Đại ca cứ yên tâm, Yêu tộc ta sau khi thôn tính Tiên Đình, số lượng Đại La Chưởng Đạo Giả đã vượt quá ba trăm vị, dù còn thiếu vài chục vị, hoàn toàn có thể dùng trăm lần Thái Ất Cao Thủ thay thế." "Vu tộc nếu dám phóng tứ tại Đại Điển lập Thiên Đình của Yêu tộc ta, vậy thì trực tiếp chém giết Thập Nhị Tổ Vu, diệt sạch Vu tộc!" Thái Nhất khí phách ngạo nghễ, khí thôn vạn cổ!

Tiếp theo.

Hai huynh đệ trở về Thái Dương Tinh, thương nghị với Phục Hy, quyết định một vạn năm sau, sẽ tổ chức Đại Điển lập Thiên Đình tại Thiên Đình Đệ Tam Thập Tam Thiên.

Vô số Thỉnh Giản do sứ giả chuyên trách, hướng về các Động Thiên Phúc Địa khắp Hồng Hoang mà đi, giao đến tay tất cả Đại Năng đỉnh cấp, Đại La Chưởng Đạo Giả.

Tô Thần dắt tay Bạch Miêu Miêu trở về Luân Hồi Sơn.

"Cung nghênh Lão Gia cùng Miêu Miêu tỷ hồi gia!" "Cung nghênh Lão Gia cùng Miêu Miêu tỷ hồi gia!" Ngao Thăng, Nguyên Nhất, Nguyên Nhị cảm nhận được khí tức của hai người, trực tiếp ra ngoài sơn môn cung kính đón.

"Ừm?" Tô Thần nhìn thấy sơn môn rộng mở, cùng một khí tức quen thuộc, nội tâm có chút hiếu kỳ.

"Khải bẩm Lão Gia, ba trăm năm trước, Phục Hy tiền bối đã đến bái phỏng, do ngài chưa về, nên y vẫn luôn chờ ở khu Hưu Nhàn." Nguyên Nhất chủ động bẩm báo nguyên do.

“Thiện!” Tô Thần khẽ gật đầu.

Khu Hưu Nhàn cùng chủ phong Luân Hồi Sơn được cách ly, bất kỳ ai muốn xâm nhập đều sẽ bị Đại Trận phòng hộ phản kích và sát lục.

Y cũng sẽ biết ngay lập tức, rồi về kịp trong thời gian ngắn nhất.

Gần mười vạn năm qua.

Tô Thần đã cải tiến Đại Trận phòng hộ đạo trường cùng Đại Trận trấn thủ của mình vô số lần, dù là cường giả cấp Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh) xâm nhập, cũng đủ sức cầm cự cho y về kịp.

Đến khu Hưu Nhàn.

Phục Hy cảm nhận được Tô Thần trở về, lập tức đứng dậy.

“Kiến quá Tô Thần Đạo hữu!” “Kiến quá Phục Hy Đạo hữu!” Sau khi hàn huyên.

Phục Hy mỉm cười nói rõ ý đồ.

“Đạo hữu, lần này bần đạo đến là để gửi Thỉnh Giản.

Bảy ngàn bảy trăm năm sau, Yêu tộc ta sẽ tổ chức Đại Điển lập Thiên Đình tại Thiên Đình Đệ Tam Thập Tam Thiên, xin Đạo hữu có thể đến quan lễ!” Nói xong.

Y từ trong ống tay áo lấy ra một Thỉnh Giản bằng tử ngọc khảm vàng, nhiệt tình dùng hai tay trao cho Tô Thần.

“Thiện!” “Bần đạo đến lúc đó nhất định sẽ đến!” Tô Thần nội tâm không hề bất ngờ.

Yêu tộc sau khi giành chiến thắng trong ‘Đạo Tranh’ và ‘Thiên Mệnh Chi Tranh’ sẽ nhận được Đệ Tam Thập Tam Thiên, nhập chủ Thiên Đình, danh chính ngôn thuận chúa tể Hồng Hoang, quân lâm thiên hạ.

Tiếp theo.

Sẽ bùng nổ Vu Yêu Đại Chiến lần thứ hai.

Cũng là lần đầu tiên Hồng Quân xuất thủ can thiệp đại thế Hồng Hoang sau khi chứng đạo thành Thánh, từ đó truyền lại câu 'Thánh Nhân chi hạ giai lâu nghĩ' (dưới Thánh Nhân đều là côn trùng) của Thiên Đạo.

Chỉ có điều.

Qua sự bố cục của y, Hồng Quân còn có thể dễ dàng phá nát 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân sao?

Tô Thần nhìn về Hỗn Độn Thiên Khung, lộ ra một tia hiếu kỳ.

"Tô Thần Đạo hữu, lần này bần đạo sở dĩ đợi ở đây, ngoài việc muốn hàn huyên với ngài." "Còn có là xá muội ở Bất Chu Sơn đã tìm được một cây Tiên Thiên Linh Căn trung phẩm 'Vong Xuyên U Minh Thảo', nàng cảm thấy có duyên với ngài, nên nhờ bần đạo đích thân chuyển đến ngài!" Phục Hy nói xong, từ không gian thức hải tế ra một cây 'Vong Xuyên U Minh Thảo' cao hai thước.

Cây Tiên Thiên Linh Căn này có hình dạng như cỏ, lá màu minh hoàng, bên trên ẩn chứa từng sợi Luân Hồi Đạo Vận, từng đóa U Minh Chi Hoa màu sắc khác nhau.

Quả 'Vong Xuyên U Minh Quả' nó thai nghén có thịt màu xanh lục, như hình trạng luân hồi, tỏa ra hương thơm thấm đẫm lòng người.

"Đa tạ hai vị Đạo hữu!" Khi nhìn thấy 'Vong Xuyên U Minh Thảo', Tô Thần ngay lập tức biết nó có duyên với Luân Hồi Chi Đạo của y, và còn là Linh Căn chủ chốt trấn áp Vong Xuyên Hà của Địa Phủ trong tương lai.

Tô Thần mời Phục Hy cùng ngồi vào bàn Tiên Thiên Linh Ngọc Tủy, rồi giao 'Vong Xuyên U Minh Thảo' cho Nguyên Nhất, bảo y chuyển cho Đồng Tử Lục Nhĩ trồng ở khu Linh Thực Vật.

Bạch Miêu Miêu đã dùng Tam Quang Thần Thủy pha một ấm Ngộ Đạo Thần Trà, đích thân mang lên.

Hàn huyên xong.

Phục Hy liền đi thẳng vào vấn đề.

"Đạo hữu, Yêu tộc ta phụng Thiên Mệnh, sắp chúa tể Hồng Hoang, mà Vu tộc không kính trời, không kính đất, thực sự quá ngạo mạn, không được Thiên Địa ưa thích." "Tương lai nếu Yêu tộc ta và Vu tộc tranh đấu, không biết Đạo hữu có ý định gì?" Phục Hy lần này đích thân đến gửi Thỉnh Giản, ngoài việc hàn huyên cũ, còn muốn biết thái độ của Tô Thần.

Y cùng Tổ Vu Hậu Thổ có mối quan hệ thân thiết, nếu Thiên đạo giúp đỡ Vu tộc, thì đó không phải là điều Yêu tộc y muốn thấy.

Dù sao.

Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa đều rất bội phục Tô Thần, không muốn có thêm một đại địch như vậy.

Khi tiêu diệt Tiên Đình trước đó.

Có rất nhiều cường giả đã tôn xưng Thái Nhất là cường giả số một dưới Thánh Nhân.

Nhưng với Tô Thần là biểu tượng ở phía trước, vị trí 'cường giả số một dưới Thánh Nhân' này e rằng không đúng với thực tế, khó mà khiến người khác tin phục.

"Đạo hữu, bần đạo cùng Vu tộc có mối quan hệ quả thực không tệ, nhưng 'Thiên Mệnh Chi Tranh' giữa Yêu tộc cùng Vu tộc của các

ngươi, bần đạo sẽ không can thiệp quá nhiều.” Tô Thần nội tâm rõ ràng.

Yêu tộc bây giờ vẫn chưa biết Vu tộc có át chủ bài là ‘Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận’, nếu không tuyệt đối không dám nảy ý đối phó Vu tộc.

Đương nhiên.

Yêu tộc muốn thực sự chúa tể Hồng Hoang, quân lâm thiên hạ, trở thành nhân vật chính Thiên Mệnh duy nhất của Hồng Hoang, thì tất nhiên không thể tránh khỏi Vu tộc.

Duy hữu chiến thắng trong ‘Thiên Mệnh Chi Tranh’ với Vu tộc.

Đế Tuấn, Thái Nhất họ mới có tư cách thức tỉnh Nhân Đạo Ý Chí, chứng đạo thành Nhân Đạo Thánh Nhân.

Nhưng rất tiếc.

Từ đầu đến cuối, hai huynh đệ họ đều là Thiên Đạo Kỳ Tử!

“Thiện!” “Có lời của Đạo hữu, bần đạo cũng cuối cùng đã yên tâm.” Nghe được câu trả lời khẳng định của Tô Thần, Phục Hy thở phào nhẹ nhõm, rồi nâng chén trà tiên khí ra hiệu với y, lấy trà thay rượu uống cạn một hơi.

“Ông!” Phục Hy uống Ngộ Đạo Thần Trà xong, bắt đầu từ từ nhắm mắt.

Vô số ức vạn Đại Đạo Pháp Tắc chi lực cuồn cuộn kéo đến, linh khí bàng bạc nồng đậm gia trì, hóa thành vô lượng tường vân, bao trùm hư không bốn phía, khiến y trông như thần thánh.

Nhìn cảnh này.

Tô Thần khẽ mỉm cười, biết đây là biểu hiện của sự tin tưởng y dành cho mình.

Nếu không, sao lại dám cảm ngộ Đại Đạo trước mặt y?

Tranh thủ lúc y đang ngộ đạo, Tô Thần đến khu Linh Thực Vật chủ phong Luân Hồi Sơn, cấy ghép cây Bán Bộ Hỗn Độn Linh Căn Hoàng Trung Lý đã thuế biến thăng cấp.

Đồng thời.

Để Luân Hồi Linh Trà, Ngộ Đạo Thần Trà, Tạo Hóa Thanh Liên thuế biến thăng cấp.

Y lấy ra mấy trăm tấn Hỗn Độn Tức Nhưỡng từ không gian thức hải, rải đều trên mỗi khu Linh Thực Vật, rồi đích thân tưới Hỗn Độn Đệ Nhất Thần Thủy.

"Ông!" Bản nguyên sinh mệnh Hỗn Độn bàng bạc tuôn trào, từng sợi sức mạnh quy tắc tinh thuần ào ạt dung nhập vào các Linh Căn, cộng thêm Tô Thần dẫn dắt bằng quy tắc Tạo Hóa Đại Đạo.

Mấy cây Linh Căn bùng phát sinh cơ bản nguyên nồng đậm.

"Hoa!" Ngay lúc này.

Chương 112

Khu vực của Tạo Hóa Thanh Liên, Tịnh Thế Bạch Liên, Diệt Thế Hắc Liên bùng nổ một tia hà quang trắng rực rỡ.

Chỉ thấy Tịnh Thế Bạch Liên lục phẩm ban đầu, sau mấy chục vạn năm ấp ủ, cuối cùng đã thăng cấp thành cửu phẩm.

Nhưng có chút tiếc nuối là.

Cây Cửu Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên này, dù được Tô Thần không ngừng dùng Tạo Hóa Đại Đạo ấp ủ, vẫn không thể sinh ra Linh Thức.

"Cũng được!" "Nếu ngươi không thể sinh ra 'Linh Thức', vậy đành phải để ngươi làm chất dinh dưỡng cho Luân Hồi Tử Liên, giúp nó đột phá chất cốc, tiến thêm một bước!" Tô Thần thu hồi Cửu Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, nhập vào thức hải, dung hợp với Bản Mệnh Chí Bảo Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên của mình.

"Ông!" Theo Luân Hồi Tử Liên không ngừng thôn phệ bản nguyên của Cửu Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên.

Bản thân Tô Thần cũng nhận được vô số lợi ích, liền trực tiếp đến Đại Điện bế quan tiêu hóa.

Sáu Luân Hồi Đại Đạo Thần Luân hiện ra trên người y, bùng phát sức mạnh quy tắc Đại Đạo ngút trời, chiếu rọi ra cảnh tượng Địa Phủ, Luân Hồi khủng bố.

"Oanh!" Khi Luân Hồi Tử Liên thôn phệ chín thành năm bản nguyên Tịnh Thế Bạch Liên, một tia thần quang Đại Đạo tử sắc rực rỡ cực hạn từ trời cao bùng phát, tỏa ra uy lực bản nguyên Luân Hồi khủng bố.

Khoảnh khắc này.

Bản Mệnh Chí Bảo Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên phá vỡ chất cốc, thăng cấp thành Thập Tứ Phẩm, trở thành Tiên Thiên Chí Bảo!

Bản Mệnh Chí Bảo Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên thăng cấp thành Thập Tứ Phẩm, bản thân Tô Thần cũng được lợi không nhỏ.

Không chỉ việc nắm giữ Đại Đạo truyền thừa tiến thêm một bước, đồng thời y còn cảm ngộ được Tịnh Thế Đại Đạo ẩn chứa trong Tịnh Thế Bạch Liên, và Diệt Thế Đại Đạo quy tắc ẩn chứa trong Diệt Thế Hắc Liên!

Khi mở mắt.

Nhìn Bản Mệnh Chí Bảo đang khẽ lay động, bùng phát thần mang Đại Đạo luân hồi tử sắc rực rỡ vô cùng, khóe miệng Tô Thần nở nụ cười vui vẻ.

Đồng thời.

Cây Cửu Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên ở bên cạnh chỉ còn lại một nửa phế nguyên, bên ngoài hoa quang ảm đạm, phủ đầy vết nứt, dường như có thể vỡ vụn bất cứ lúc nào.

"Ông!" Tô Thần đưa tay ra hiệu, đỡ nó vào lòng bàn tay.

Rồi đến vườn Linh Thực Vật, đặt nó vào khu vực ấp ủ trước đây, liên kết với mẫu thể Tịnh Thế Bạch Liên, Tạo Hóa Thanh Liên, Diệt Thế Hắc Liên, để bản nguyên chúng tương hỗ phản bổ, cùng nhau trưởng thành.

"Hoa!" Từ không gian thức hải lấy ra một trăm thăng Hỗn Độn Tinh Tuyền, tưới dọc theo rễ 'nó', giúp nó sớm ngày khôi phục bản nguyên.

Sau khi thôn phệ bản nguyên Cửu Phẩm Diệt Thế Hắc Liên và Cửu Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, dù dùng Hỗn Độn Tinh Tuyền khôi

phục bản nguyên chúng, Luân Hồi Tử Liên cũng không thể thôn phệ thêm.

Việc tiếp tục ấp ủ.

Là Tô Thần chuẩn bị dùng để trao đổi với Minh Hà hoặc Tiếp Dẫn, đổi lấy Nghiệp Hỏa Hồng Liên và Công Đức Kim Liên cùng phẩm cấp.

Nếu vậy.

Luân Hồi Tử Liên thôn phệ bản nguyên Nghiệp Hỏa Hồng Liên và Công Đức Kim Liên, sẽ càng tiến thêm một tầng nữa!

"Di?" Ngay lúc này.

Tô Thần cảm nhận được cây Tam Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên kia lại sinh ra từng sợi ý thức, tốc độ hấp thụ Hỗn Độn Tinh Tuyền rõ ràng nhanh hơn trước rất nhiều.

"Xem ra ta đã không phụ 'ngươi' kỳ vọng!" Nhìn Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, Tô Thần khẽ mỉm cười.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Cũng chỉ có y mới có đại thủ bút như vậy.

Dù là Hỗn Độn Tức Nhưỡng hay Hỗn Độn Tinh Tuyền, đều là chí bảo mà vô số Hỗn Độn Ma Thần mơ ước cầu mà không được, nhưng bây giờ y lại dùng để bồi dưỡng liên đài.

Điều này nếu để Hồng Quân biết, tuyệt đối sẽ ghen tị đỏ mắt không thôi!

Cần biết rằng.

Hồng Quân từng là Tiên Đạo Ma Thần.

Trong Khai Thiên Đại Kiếp, bị Bàn Cổ chém giết, chỉ còn một sợi

tàn linh đầu nhập Hồng Hoang, dung hợp với một Tiên Thiên Khúc Thiện, mới có thể tái sinh.

Y trải qua vô số Nguyên Hội khổ tu, thành là Thánh Nhân khai thiên đầu tiên của Hồng Hoang.

Nhưng bản nguyên Tiên Đạo Ma Thần của y, đến nay vẫn chưa khôi phục.

Suốt vô số Nguyên Hội này.

Hồng Quân vẫn luôn tìm kiếm Hỗn Độn Tinh Tuyền trong Hỗn Độn, vì muốn khôi phục bản nguyên Tiên Đạo Ma Thần của mình, nhưng lại không có bất kỳ thu hoạch nào.

Nếu biết Tô Thần lãng phí Hỗn Độn Đệ Nhất Thần Thủy mà y khổ cầu không được như vậy, thì y nói không chừng sẽ nảy sinh ý định giết người cướp bảo.

Đến khu Hưu Nhàn.

Phục Hy tỉnh lại từ 'Ngộ Đạo'.

Y đã nhiều lần uống Ngộ Đạo Thần Trà, hiệu quả bắt đầu giảm dần, lần ngộ đạo này chỉ kéo dài vài trăm năm.

"Đạo hữu, chúng ta cùng đối dịch luận đạo một ván, thế nào?" Phục Hy tiêu hóa những gì thu được từ ngộ đạo, mỉm cười nhìn Tô Thần.

"Thiện!" Tô Thần lấy ra quân cờ bằng Thượng Phẩm Công Đức Linh Bảo, cùng y đối dịch.

Phục Hy chấp trắng, Tô Thần chấp đen.

Khoảnh khắc.

Hai người dùng 'Đạo' của bản thân kiến tạo ra một thế giới độc lập riêng biệt.

Thôi diễn ‘Đạo Tranh’ giữa Thôi Diễn Đại Đạo và Luân Hồi Đại Đạo.

Kim qua thiết mã, sát khí tung hoành.

Toàn bộ thế giới do bàn cờ diễn hóa ra, trở thành cuộc tư sát và va chạm giữa hai loại Đại Đạo, lúc thì ngươi chết ta sống, lúc thì nương tựa vào nhau mà thành.

Phục Hy lấy Thôi Diễn Đại Đạo tiên liệu địch, nhưng bị Tô Thần dùng một lực áp đảo, không có sức phản kháng.

Một ngàn năm sau.

Thế giới bàn cờ cuối cùng không chịu nổi, trực tiếp sụp đổ tiêu tán.

“Vẫn là Đạo hữu kỳ cao một bậc.” Phục Hy nhận thua, sắc mặt lộ vẻ bội phục.

Y có một trực giác mạnh mẽ, dù y đã dốc toàn lực, nhưng Tô Thần vẫn nhàn nhã tự tại, chưa dùng hết sức, có thể tưởng tượng được thực lực của y kinh khủng đến mức nào.

Thảo nào khi xưa y có thể một chiêu miểu sát Nguyên Thủy Chuẩn Thánh trung kỳ!

“Đạo hữu nhường rồi.” Tô Thần cười cười, đáp lễ.

Tiếp theo.

Phục Hy chuẩn bị cáo từ.

Y là Hy Hoàng của Yêu tộc, gánh vác trọng trách.

Hiện nay Yêu tộc sắp lập Thiên Đình, có rất nhiều việc đang chờ y.

Tô Thần lấy ra hai mươi viên Ngộ Đạo Thần Trà và hai trăm thăng

Tam Quang Thần Thủy, nhờ y chuyển cho Nữ Oa, coi như đáp lại tình nghĩa nàng đã tặng 'Vong Xuyên U Minh Thảo'.

Bất Chu Sơn.

Bàn Cổ Đại Điện.

Đế Tuấn và Thái Nhất có được Đệ Tam Thập Tam Thiên, sắp lập Thiên Đình tại Đệ Tam Thập Tam Thiên.

Tin tức này đương nhiên không thể giấu được Vu tộc.

Biết được Thiên Đình lại dám lập trên Bất Chu Sơn, các Tổ Vu tính cách nóng nảy lập tức không nhịn được.

"Đại ca, đám súc sinh lông vũ này được đắc chí càng thêm càn rỡ, dám xây Thiên Đình trên xương sống Phụ Thần, đơn giản là đang diệu võ giương oai trên đầu Vu tộc ta!" "Vô luận như hà, chúng ta đều không thể nhịn, trực tiếp đạp phá Thiên Đình, diệt sạch Yêu tộc!" Tổ Vu Chúc Dung tính cách nóng nảy toàn thân bùng phát hỏa diễm ngút trời, kêu gào tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', đạp phá Thiên Đình, diệt sạch Yêu tộc.

"Tam ca nói đúng, trước đây chúng ta e ngại Hồng Quân nên nhịn, bây giờ Yêu tộc được đằng chân lân đằng đầu, dám lập Thiên Đình trên xương sống Phụ Thần, đơn giản là đang miệt thị Phụ Thần!" "Không sai, đạp phá Tiên Đình, diệt sạch súc sinh lông vũ!" "Đạp phá Tiên Đình, diệt sạch súc sinh lông vũ!" Trừ Hậu Thổ, tất cả các Tổ Vu đều nghĩa phẫn điền ưng, muốn đạp phá Thiên Đình, bảo vệ uy nghiêm Phụ Thần.

"Tiểu muội, muội nghĩ sao?" Đế Giang nhìn về phía Hậu Thổ, đôi mắt to như chuông đồng ẩn chứa chiến ý và nộ hỏa ngút trời.

"Đại ca, Yêu tộc miệt thị Phụ Thần, vậy chúng ta tất phải không tiếc bất cứ giá nào để bảo vệ uy nghiêm Phụ Thần!" Hậu Thổ rất rõ

ràng.

Yêu tộc lập Thiên Đình trên xương sống Phụ Thần đã chạm đến nghịch lân của chính tông Bàn Cổ.

Dù có Hồng Quân là Thánh Nhân khai thiên đầu tiên ở đó thì sao?

Cùng lắm thì đánh một trận.

Xem là Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân mạnh hơn, hay y là Thánh Nhân khai thiên đầu tiên của Hồng Hoang thắng một bậc!

Sợ hãi không tiến, chẳng phải làm nhục 'Đạo' của tất cả các huynh trưởng sao?

"Tốt!" "Vậy chúng ta bây giờ lập tức tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân, trực tiếp đạp phá Thiên Đình, diệt sạch Yêu tộc!" "Tiểu muội, muội đã đột phá Bát Chuyển trung kỳ, tiếp theo sẽ do muội chủ trì trận pháp, nắm giữ Bàn Cổ Chân Thân!" Đế Giang bắt đầu bố cục.

Rồi hạ lệnh cho tất cả Đại Vu đỉnh cấp của Vu tộc.

Đợi sau khi họ đạp phá Thiên Đình, chém giết Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa, thì những tinh nhuệ này sẽ dẫn đại quân tiêu diệt các thành viên Yêu tộc còn lại.

Một trận chiến sẽ triệt để xóa sổ Yêu tộc khỏi Hồng Hoang!

"Vu!" "Vu!" "Vu!" Thập Nhị Tổ Vu đồng loạt khôi phục chân thân, hóa thành mười hai Tổ Vu thân thể ức vạn trượng, rồi vận chuyển công pháp truyền thừa của mình, tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận'.

"Oanh!" Không lâu sau.

Một thân ảnh chống trời đạp đất xuất hiện ở Bất Chu Sơn, tỏa ra

uy áp ngút trời, khiến toàn bộ thế giới Hồng Hoang chấn động kịch liệt.

"Ông ô!" "Ông ô!" Theo sự xuất hiện của thân ảnh này, tất cả núi sông, ao đầm biển cả, linh mạch mây tầng của thế giới Hồng Hoang đều cùng cộng chấn, phảng phất như đang hoan hô triều thánh.

Vô số ức vạn tinh thần Hồng Hoang dường như bị thắp sáng ngay lập tức, bùng phát thần mang tinh huy rực rỡ, tất cả đều hướng về thân ảnh chống trời đạp đất này triều bái.

Thái Dương Tinh, Thái Âm Tinh ầm ầm lưu chuyển.

Chương 113

Thần Huy Thái Dương và Nguyệt Huy Thái Âm vô tận tuôn đổ xuống, như thực chất, hóa thành hai nhãn cầu dung nhập vào thân ảnh này.

Giờ khắc này.

Tất cả sinh linh Hồng Hoang đều bị kinh động.

Ngay cả Đại Năng đỉnh cấp đang bế quan, hay yêu thú đang săn mồi, đều đồng loạt mở mắt, nhìn về Bất Chu Sơn, cung kính hành lễ với thân ảnh vĩ ngạn này.

Côn Luân.

Tam Thanh vô cùng chấn hám nhìn thân ảnh chống trời đạp đất này, cảm nhận được một tiếng triệu hoán vô cùng mạnh mẽ.

"Đây, đây là Bàn Cổ Đại Thần Chân Thân?" "Thật không ngờ, Vu tộc lại còn có át chủ bài này!" Tam Thanh nhìn nhau, nội tâm cuồng chấn.

Vu tộc là chính tông Bàn Cổ, lại có át chủ bài kinh khủng như vậy.

Vậy Tam Thanh mình cũng là chính tông Bàn Cổ, sao lại không có át chủ bài nào?

Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Đế Tuấn, Thái Nhất sau khi dời toàn bộ Yêu tộc lên Đệ Tam Thập Tam Thiên, liền dốc toàn lực chuẩn bị Đại Điển lập Thiên Đình.

Nhưng ai ngờ.

Thập Nhị Tổ Vu lại có át chủ bài kinh khủng đến thế!

Nhìn thân ảnh chống trời đạp đất, uy áp vạn cổ từ Bất Chu Sơn phía dưới, vô số tinh nhuệ Yêu tộc sắc mặt đại biến, hoảng sợ bất an.

"Bố Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!" Thái Nhất quát lớn một tiếng, pháp chỉ truyền khắp Đệ Tam Thập Tam Thiên, khiến tất cả tinh nhuệ Yêu tộc đang kinh hãi hoảng sợ đều hoàn hồn.

Y rất rõ ràng.

Vu tộc đến thế hung hãn.

Nếu không thể chống lại trận chiến này, Yêu tộc y sẽ bị Vu tộc tiêu diệt triệt để!

"Bá!" "Bá!" Vô số cường giả Đại La Yêu tộc tay cầm Tinh Thần Phiên, theo phương vị của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, dùng bản thân Đại Đạo chưởng khống để thôi động.

Khoảnh khắc.

Vô số ức vạn Thái Cổ Tinh Thần Hồng Hoang dường như bị thắp sáng triệt để, bùng phát tinh thần vĩ lực rực rỡ vô cùng, tỏa ra khí tức u viễn tuyên cổ, ngưng tụ gia trì bằng trận pháp.

Đế Tuấn tay cầm Hà Đồ Lạc Thư, với thân phận chủ nhân Thái Dương Tinh, câu thông và dẫn dắt Thái Dương Tinh, đồng thời dẫn động Thái Âm Tinh, gia trì tinh thần vĩ lực Thái Dương Thái Âm vô biên, hội tụ vào trung tâm đại trận.

"Nhị đệ, trông cậy vào ngươi!" Giờ khắc này.

Thái Nhất dưới sự gia trì của tinh thần chi lực vô tận, khí thế điên cuồng bạo trướng.

Y đội khai thiên chí bảo Hỗn Độn Chung trên đầu.

Tiếng chuông hạo đãng, vũ trụ hoàng hoàng, thiên địa thất sắc, càn khôn động dao.

Vô tận Hồng Mông Huyền Hoàng chi khí rủ xuống, ngũ sắc hào quang chiếu rọi chư thiên, Hỗn Độn Thánh Uy chấn nhiếp Hoàn Vũ!

Vô số Đại Năng đỉnh cấp khi nhìn thấy Thái Nhất khí phách ngạo nghễ, uy áp vạn cổ, hai mắt không khỏi thất thần.

Khi tiêu diệt Tiên Đình trước đó.

Đế Tuấn đã dùng ba trăm sáu mươi lăm Tinh Thần Phiên cùng vô số tinh nhuệ tổ kiến 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận'.

Ai ngờ trong mấy vạn năm ngắn ngủi này, y đã hoàn thiện trận pháp đó hơn nữa.

Với khí thế kinh khủng mà Thái Nhất tỏa ra, y đủ tư cách đối chiến Thánh Nhân rồi chứ?

"Đông!" "Đông!" Thiên Khung đang chấn động, Đại Địa đang hoan hô.

Hậu Thổ nắm giữ Bàn Cổ Đại Thần Chân Thân, chống trời đạp đất, chân đạp Bất Chu Sơn, đầu che phủ Thương Khung Hoàn Vũ!

"Hy Hoàng, Oa Hoàng, các ngươi toàn lực xuất thủ, bảo vệ tinh nhuệ chủ trận của Yêu tộc ta!" Thấy Bàn Cổ Chân Thân uy áp Thiên Đình Đệ Tam Thập Tam Thiên, Đế Tuấn toàn lực chưởng khống Hà Đồ Lạc Thư, chủ đạo Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

"Bệ hạ cứ yên tâm!" Phục Hy kiên quyết xông vào trung tâm đại trận, tế ra Bản Mệnh Chí Bảo Phục Hy Cầm của mình, bảo vệ tất cả tinh nhuệ Yêu tộc.

Nữ Oa liếc nhìn Bàn Cổ Chân Thân, sau đó kiên quyết xông đến một bên khác của đại trận, thôi động Sơn Hà Xã Tắc Đồ bảo vệ các tinh anh Yêu tộc khác.

Thân là Yêu Hoàng, hưởng dụng khí vận Yêu tộc, vậy đương

nhiên phải làm tròn chức trách của mình!

"Dám làm nhục Phụ Thần, chịu chết!" Hậu Thổ nắm giữ Bàn Cổ Đại Thần Chân Thân, lập tức mở mắt, tựa như hai vầng Thái Dương Tinh, bắn thẳng lên trời!

"Hưu!" Chỉ thấy Bàn Cổ Đại Thần Chân Thân hai tay hư nắm một cây Khai Thiên Thần Phủ, với thế khai thiên tích địa, chém xuống Thiên Đình Đệ Tam Thập Tam Thiên.

Trông có vẻ chậm chạp vô cùng, nhưng thực tế lại trấn áp Trường Hà Thời Gian và Trường Hà Vận Mệnh, không cho bất kỳ ai cơ hội nhảy vọt thời không vận mệnh!

"Ông!" Thái Nhất gia trì tinh thần vĩ lực vô tận, điên cuồng thôi động Hỗn Độn Chung, hóa thành một thế giới độc lập, bảo vệ toàn bộ Thiên Đình Đệ Tam Thập Tam Thiên.

Giờ khắc này của Thái Nhất, khí thế y ngút trời, như một Chiến Thần bá đạo tuyệt luân vô địch.

Uy áp vạn cổ!

Khiến vô số sinh linh Hồng Hoang đang quan chiến, đồng loạt không khỏi nảy sinh tâm ý đỉnh lễ mô bái.

"Oanh long long!" Trong khoảnh khắc ngắn ngủi.

Dưới một nhát búa này.

Toàn bộ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận ầm ầm sụp đổ tan nát, chân thân Đế Tuấn chủ trận tạc liệt.

Hỗn Độn Chung ai minh.

Thái Nhất bá đạo tuyệt luân phun ra một ngụm tinh huyết vàng nhạt, sắc mặt suy sụp với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

"Chẳng lẽ trời muốn diệt Yêu tộc ta sao?!" Thái Nhất không cam

lòng nhìn về Hỗn Độn Thiên Khung, nội tâm bùng cháy nỗi bất cam ngút trời.

Yêu tộc không có ba trăm sáu mươi lăm Đại La Chưởng Đạo Giả, dẫn đến uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận không thể phát huy hết, ngay cả một nhát búa của Bàn Cổ Chân Thân cũng không chịu nổi.

Giờ khắc này.

Tất cả quan chiến giả nhìn thấy cảnh này, ai nấy đều kinh hãi, tràn đầy sự khó tin.

Thái Nhất, người được gia trì bởi Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận có thể chiến Thánh Nhân, lại không chịu nổi một nhát búa sao?

Chẳng lẽ nói.

Hồng Hoang sắp nghênh đón thời đại Vu tộc sao?

"Dừng tay!" Một giọng nói chí cao vô thượng, băng lãnh uy nghiêm, ngay lập tức truyền khắp toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

"Là Đạo Tổ!" "Lão Sư!" Giờ khắc này.

Đế Tuấn cùng Thái Nhất vốn vô cùng tuyệt vọng hai mắt dâng lên sắc hy vọng vô hạn.

Họ không ngờ Đạo Tổ lại can thiệp vào cuộc chiến Vu Yêu lần này.

Đây có phải vì Nữ Oa Hoàng là đệ tử thân truyền của y không?

"Hồng Quân, ngài là Thánh Nhân đầu tiên của Hồng Hoang, có phải muốn thiên vị Yêu tộc không?" Thấy Hồng Quân quả nhiên xuất thủ thiên vị, Đế Giang nội tâm căm phẫn không thôi.

"Hiện nay Lượng Kiếp quyết chiến sắp đến, hai tộc Vu Yêu các ngươi không được vọng tự khai chiến, kẻo gây họa cho thương sinh!"

“Hừ!” “Bớt nói nhảm, Hồng Quân lão già, chịu chết đi!” Thấy Hồng Quân rõ ràng thiên vị như vậy, tất cả các Tổ Vu đều vô cùng phẫn nộ, ào ạt thúc giục tiểu muội Hậu Thổ nắm giữ Bàn Cổ Chân Thân chém giết Hồng Quân.

Ngay lúc này.

Một bàn tay kim sắc Thượng Thương khổng lồ từ Hỗn Độn bay đến, trấn áp Thời Không Hoàn Vũ, Trường Hà Vận Mệnh, uy nghiêm như trấn áp vạn cổ.

“Không kính Thiên Đạo, không kính Bản Tọa, đương trừng phạt!” “Hưu!” Hậu Thổ nắm giữ Bàn Cổ Chân Thân, điều động vĩ lực Hồng Hoang Thiên Địa, hai tay hư nắm một cây Khai Thiên Thần Phủ, như khi xưa khai tịch Hồng Hoang, chém xuống bàn tay kim sắc Thượng Thương khổng lồ kia.

“Khai Thiên Tích Địa!” “Oanh!” Đại Âm Hi Thanh, Đại Tượng Vô Hình.

Chỉ thấy một đạo Phủ Mang kinh khủng khai tịch thiên địa, trực tiếp chém đứt bàn tay kim sắc Thượng Thương khổng lồ kia, hóa thành điểm điểm kim sắc tinh mang rải rác trên đất.

“Đáng chết!” Hồng Quân quát lớn một tiếng, ẩn chứa nộ hỏa ngút trời, khiến toàn bộ thế giới Hồng Hoang chấn động điên cuồng.

“Oanh!” Khoảnh khắc tiếp theo.

Chân thân y xuyên qua Hỗn Độn Thời Không, giáng lâm trên Hồng Hoang Thiên Khung, hai tay đồng loạt vung lên, điều động vĩ lực Thiên Đạo vô biên, trấn sát về phía Bàn Cổ Chân Thân.

“Rắc!” Ngay lập tức.

Thập Nhị Tổ Vu không thể miễn cưỡng duy trì thêm, Bàn Cổ Chân Thân ầm ầm phá toái, chân thân các Tổ Vu lần lượt tản lạc gần Bất

Chu Sơn.

"Từ nay về sau, Yêu quản Thiên, Vu quản Địa, trong một trăm Nguyên Hội không được khai chiến!" "Kẻ nào dám không tôn Pháp Chỉ của Bản Tọa, giết không tha!" Hồng Quân hai mắt băng lãnh nhìn Thập Nhị Tổ Vu đang ngã trên đất không dậy nổi, cuối cùng ánh mắt dừng lại trên người Hậu Thổ vừa nắm giữ Bàn Cổ Chân Thân. 'Hậu Thổ đã nhận được truyền thừa hoàn chỉnh của Bàn Cổ sao?

Nếu không, sao lại biết Khai Thiên Cửu Thức?' Y nhạy bén nhận ra.

Từ khi Hậu Thổ không đến nghe y giảng đạo lần thứ ba, đại thế Hồng Hoang do Thiên Đạo định ra đã bắt đầu xuất hiện sai lệch.

Vì vậy.

Hồng Quân bắt đầu điều động Thiên Đạo chi lực tiến hành thôi toán.

Nhưng rất nhanh.

Y khó hiểu phát hiện, dù y điều động bản nguyên Thiên Đạo thôi toán tất cả các thành viên liên quan đến Hậu Thổ, cũng không thể thôi toán ra được bất kỳ tin tức hữu ích nào.

Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân mặt mày âm trầm trở về đạo trường, khiến Hạo Thiên và Dao Trì đang đối dịch cờ sắc mặt tái nhợt, chưa đợi phân thắng thua đã vội vàng đứng dậy cung kính hành lễ.

"Đệ tử bái kiến Lão Gia!" "Đệ tử bái kiến Lão Gia!" Hồng Quân như không nghe thấy, đi thẳng về hậu điện.

Chương 114

Hạo Thiên cùng Dao Trì nhìn nhau, thần sắc tràn đầy khó hiểu.

Từ khi Lão Gia chứng đạo thành Thánh đến nay, khả tằng vị kiến y như thử động nộ quá ni!

Họ nhạy bén nhận ra.

Tay phải Lão Gia dường như xuất hiện một đường huyết tuyến kim sắc, bên trên còn lưu lại 'Đạo Thương' nồng đậm.

Sau khi hoàn hồn.

Hai người nội tâm càng khó tin.

Rốt cuộc tồn tại nào, lại có thể làm Lão Gia bị thương?

Trong Đại Điện bế quan.

Hồng Quân cao ngồi trên tường vân cửu thải.

Y nhìn đường huyết tuyến kim sắc trên tay phải mình, vết chém của Khai Thiên Phủ lưu lại trên đó, khiến y không khỏi nhớ lại cảnh Bàn Cổ một nhát phủ chém giết mình.

Khi đó.

Bàn Cổ thực sự mạnh đến mức khiến người ta tuyệt vọng.

Vốn tưởng 'y' đã triệt để vẫn lạc.

Ai ngờ Thập Nhị Tổ Vu tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán ra hư ảnh chân thân của 'y', lại một lần nữa giáng cho y trọng thương.

"Thật đáng chết!" "Xem ra thời gian ta hợp đạo lại phải trì hoãn nữa rồi!" Hồng Quân tế ra Hỗn Độn Chí Bảo tàn phá Tạo Hóa Ngọc

Điệp, câu thông kết nối bản nguyên Thiên Đạo.

"Ông!" Khoảnh khắc.

Vô tận Thiên Đạo chi lực rủ xuống, gia trì vĩ lực Đại Đạo vô biên, thăng hoa thành bản nguyên của Đạo, dung nhập vào thể nội Hồng Quân, từng chút một tu phục 'Đạo Thương' trên tay phải.

Côn Luân.

Thái Thanh Cung.

Tam Thanh chứng kiến Vu Yêu Đại Chiến lần thứ hai kết thúc, Lão Sư đích thân ra trận, phản bị Bàn Cổ Chân Thân do Thập Nhị Tổ Vu nắm giữ một nhát phủ chém đứt bàn tay Thượng Thương.

Thậm chí y buộc phải đích thân giáng lâm, mới có thể đánh tan Bàn Cổ Chân Thân do 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' triệu hoán.

Trận chiến này.

Những tin tức bại lộ thực sự quá nhiều.

Định sẵn sẽ lại ghi vào sử sách Hồng Hoang.

"Đại huynh, huynh nói Lão Sư vì sao lại can thiệp vào cuộc chiến Vu Yêu?

Chẳng lẽ thật sự là vì sợ làm loạn chúng sinh Hồng Hoang sao?" Thông Thiên lộ vẻ khó hiểu.

Khi Thiên Đình của Yêu tộc sắp bị hủy diệt, y đột nhiên xuất thủ chỉ qua, sự thiên vị này thực sự quá rõ ràng.

"Vi huynh cũng không rõ." "Điều này hoặc có lẽ liên quan đến đại thế do Thiên Đạo định ra, nên Lão Sư mới xuất diện thiên vị Yêu tộc chăng!" Thái Thanh Lão Tử khẽ lắc đầu, nói ra suy đoán trong lòng mình.

Đôi mắt cổ phác của y sáng lên, nhìn thân ảnh Lão Sư biến mất, cùng Bất Chu Sơn sừng sững chống trời đạp đất, nội tâm càng lúc càng nhiều suy đoán.

"Không tôn Thiên Đạo, không kính Lão Sư, Vu tộc đáng đời có kết cục như vậy!" Nguyên Thủy khẽ hừ một tiếng, hai mắt nhìn bóng lưng Lão Sư rời đi, lộ vẻ khao khát cháy bỏng.

Thì ra.

Thánh Nhân cường đại đến thế!

Dù là Thái Nhất có thể chiến Thánh Nhân, hay Bàn Cổ Chân Thân do Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán, trước mặt Thánh Nhân thật sự, đều là gà đất chó sành!

Nội tâm y mong chờ mình sớm ngày chứng đạo thành Thánh.

Đến lúc đó.

Tô Thần há sẽ là đối thủ của y?

"Đại huynh, Nhị huynh, Thập Nhị Tổ Vu là chính tông Bàn Cổ, họ đã có át chủ bài 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' do Bàn Cổ Đại Thần để lại." "Chúng ta là do Nguyên Thần Bàn Cổ hóa thành, nói theo lý mà nói thì càng thân cận hơn, vì sao Bàn Cổ Đại Thần lại không để lại át chủ bài nào cho chúng ta?" Thông Thiên nội tâm rất khó hiểu.

Xét về mối quan hệ thân sơ.

Thập Nhị Tổ Vu chỉ là do một giọt tinh huyết của Bàn Cổ Đại Thần thai nghén, làm sao sánh được với Nguyên Thần hóa thành?

Vậy Tam Thanh mình sao lại không có át chủ bài tương ứng?

"Tam đệ, khi Vu Yêu Đại Chiến lần thứ nhất, Thập Nhị Tổ Vu thượng vị đắc đáo 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' này, nếu

không họ đã sớm triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân, diệt sạch Yêu tộc rồi." "Bây giờ Vu Yêu Đại Chiến lần thứ hai, họ sở hữu át chủ bài này, ứng cai thị 《Cửu Chuyển Huyền Công》 đột phá Bát Chuyển mới có được." "Còn chúng ta đã từ bỏ 'Cửu Chuyển Nguyên Công' truyền thừa, chuyển sang tu luyện pháp chứng đạo 'Trảm Tam Thi' của Lão Sư để đột phá Chuẩn Thánh, có lẽ có liên quan đến điều này!" Thái Thanh Lão Tử ẩn ẩn có chút hối hận.

Là chính tông Bàn Cổ, sở hữu công pháp truyền thừa của Bàn Cổ, lại đi theo 'Đạo' Trảm Tam Thi của Hồng Quân, đây có lẽ chính là nguyên nhân Tam Thanh mình không có được át chủ bài thật sự.

Một khi tu luyện 'Cửu Chuyển Nguyên Công' đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, thì những át chủ bài mà Tam Thanh mình sở hữu, vị tất sẽ tốn sắc với 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' của Thập Nhị Tổ Vu!

Rất nhanh.

Thái Thanh Lão Tử liền gạt bỏ suy nghĩ hối hận khỏi đầu.

Vì đã đưa ra lựa chọn.

Thì chỉ có kiên định không lay chuyển đi theo 'Đạo' của mình!

Giờ khắc này.

Thông Thiên nghe được suy đoán của Đại huynh, nội tâm cũng có chút hối hận về lựa chọn ban đầu của mình.

Nhưng sự việc đã đến nước này.

Hối hận đã không còn tác dụng gì.

Chỉ có tiếp tục kiên trì 'Kỷ Đạo', mới có thể thật sự chứng đạo Hỗn Nguyên!

Bất Chu Sơn.

Bàn Cổ Đại Điện.

Thập Nhị Tổ Vu sắc mặt suy sụp, ai nấy đều phẫn hận bất bình.

"Hồng Quân đáng chết này, hưởng di trạch của Phụ Thần ta mới chứng đạo thành Thánh, bây giờ lại dám nhắm vào chính tông Bàn Cổ chúng ta, thật đáng chết a!" "Chư vị huynh trưởng, thế giới Hồng Hoang, thực lực vi tôn." "Hồng Quân ỷ vào thực lực cường đại mà nhắm vào Vu tộc ta, vậy chúng ta hãy biến thù hận thành sức mạnh, nỗ lực tu luyện, tranh thủ sớm ngày nhục thân thành Thánh, rồi triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân để kết thúc nhân quả với Hồng Quân!" Hậu Thổ đôi mắt đẹp nhìn về Thiên Khung, bắn ra chiến ý ngút trời.

Khi xưa đi bộ đăng đỉnh Bất Chu Sơn, đã nhận được toàn bộ truyền thừa và ban tặng của Phụ Thần.

Bây giờ tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', đích thân nắm giữ Bàn Cổ Chân Thân, khiến nàng nội tâm có thêm nhiều cảm ngộ, và cũng mơ hồ hiểu rõ sứ mệnh của mình.

Nghĩ đến đây.

Nàng quay đầu nhìn về Luân Hồi Sơn, ánh mắt xuyên qua trùng trùng không gian, vượt qua trùng trùng bích lũy, phảng phất như nhìn thấy thân ảnh tử sắc phong thần tuấn tú kia. 'Tô Thần Đạo hữu, không biết sự bố cục của ngài, bây giờ đã đến bước nào rồi?' Luân Hồi Sơn.

Khi Thập Nhị Tổ Vu tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân, Tô Thần đã toàn thần chú ý.

Y đã sớm biết kết quả của Vu Yêu Đại Chiến lần thứ hai.

Nhưng có chút khác biệt là.

Hồng Quân lần đầu tiên ra tay can thiệp Vu Yêu Lượng Kiếp, thiên vị Yêu tộc, lại bị Bàn Cổ Chân Thân do Hậu Thổ nắm giữ một

nhát phủ chém đứt bàn tay Thượng Thương.

Buộc y phải đích thân giáng lâm Hồng Hoang.

Từ trận chiến này có thể thấy.

Hồng Quân tuy nói vô cùng cường đại, nhưng cũng không phải mạnh đến mức khiến người ta tuyệt vọng!

Một khi Thập Nhị Tổ Vu toàn bộ nhục thân thành Thánh, rồi tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân, thì Hồng Quân có lẽ chưa chắc đã chống đỡ được!

Khoảnh khắc này.

Tô Thần dường như có cảm ứng trong lòng, phảng phất như nhìn thấy ánh mắt Hậu Thổ nhìn về phía mình, liền khẽ gật đầu đáp lễ.

Qua sự bố cục của y.

Vu Yêu Đại Chiến lần thứ hai tuy kết quả giống nhau, nhưng quá trình lại không giống nhau.

Rất hiển nhiên.

Đại thế do Thiên Đạo định ra, cũng không phải là không thể thay đổi!

May mắn thay y đã có được Hỗn Độn Châu 'Độn Khứ Đích Nhất', có thể bình ổn Thiên Cơ thôi toán, nếu không với thân phận Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân của Hồng Quân, cực hữu khả năng sẽ thôi toán ra y mới là người đứng sau thao túng thật sự!

Sau khi thu liễm tâm thần.

Tô Thần nhìn về Hỗn Độn Thiên Khung, ánh mắt thâm thúy.

Vu Yêu Đại Chiến lần thứ hai kết thúc.

Tiếp theo sẽ là Nữ Oa tạo Nhân thành Thánh, Tam Thanh, Tiếp

Dẫn, Chuẩn Đề lập giáo thành Thánh.

Đến lúc đó.

Sự chưởng khống của Thiên Đạo đối với thế giới Hồng Hoang, sẽ đạt đến sự cường thịnh chưa từng có.

Mà Địa Đạo sẽ thai nghén xuất thế sau thời cơ này.

Là Luân Hồi Đạo Chủ của Địa Đạo, đến lúc đó y sẽ đối đầu trực diện với Thiên Đạo Thánh Nhân.

Đối dịch với Hồng Quân, tranh đại thế với Thiên Đạo!

Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Chương 115

Bàn Cổ Chân Thân do 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' của Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán quá bá đạo tuyệt luân, na phạ chỉ là khinh phiêu phiêu một phủ, cũng khiến 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' ầm ầm phá toái.

Chân thân Đế Tuấn tạc liệt, Thái Nhất điệp huyết lăng tiêu.

Phục Hy cùng Nữ Oa cũng tề tề thụ sang, khóe miệng lưu xuất một tia ân hồng huyết tích.

Theo Đạo Tổ Hồng Quân xuất thủ, Đệ Nhị Thứ Vu Yêu Đại Chiến lạc mạc, Đế Tuấn trọng tố chân thân, khôi phục liễu tha na thiên mệnh hoàng giả khí độ.

"Bệ hạ, thử chiến ngã yêu tộc vẫn lạc Đại La Chưởng Đạo Giả năm mươi hai danh, Thái Ất Kim Tiên cao thủ tám thiên tứ bách danh, Kim Tiên dĩ cập kỳ tha tộc nhân vô số!" Thính đáo hạ chúc hối báo, Đế Tuấn tâm đô tại tích huyết.

"Truyền lệnh hạ khứ, gia bội phủ tuất vi ngã Thiên Đình phó xuất tính mệnh thân nhân, tịnh toàn lực chửng cứu thụ thương tộc nhân!" "Cẩn tuân Bệ hạ pháp chỉ!" Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận tác vi hỗn nguyên cấp trận pháp, do vu yêu tộc vô pháp thấu tề hoàn chỉnh đích tam bách lục thập ngũ tôn Đại La Chưởng Đạo Giả, đạo trí sở phát huy xuất uy lực bất đáo ngũ phân chi nhất.

Yêu tộc bản tựu khuyết Đại La Chưởng Đạo Giả, như kim hựu vẫn lạc liễu năm mươi hai danh, khả tưởng nhi tri thị hà đẳng trọng sang.

"Đại ca, Đạo Tổ trạm tại ngã Thiên Đình giá nhất biên." "Giá nhất bách Nguyên Hội nội, ngã yêu tộc định năng tổ kiến xuất chân chính

‘Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận’, đồng thời Oa Hoàng dã năng tất nhiên năng chứng đạo thành Thánh.” “Đáo na thì, Vu tộc nã thập yêu dữ ngã Thiên Đình tranh?” Thái Nhất bá khí bễ nghễ, khí thôn vạn cổ.

Na phạ tại giá nhất chiến thụ sang, tha đô thị việt chiến việt dũng, kiên định hướng tiền!

“Đông Hoàng thuyết đích đối, Đạo Tổ trạm tại ngã yêu tộc giá biên, đại thế tại ngã yêu tộc!” Phục Hy cùng Nữ Oa lai đáo Lăng Tiêu Bảo Điện, mục quang kiên nghị tự tín.

“Thiện!” Đế Tuấn khinh khinh điểm đầu.

“Tiếp hạ lai toàn lực chuẩn bị lập Thiên Đình đại điển, chiêu cáo Hồng Hoang chúng sinh, Thiên Đạo đại thế tại ngã Yêu tộc Thiên Đình!” Năm ngàn năm thoắt cái đã qua.

Ngày Đại Điển lập Thiên Đình của Yêu tộc càng lúc càng gần.

Một đạo nhân trẻ tuổi tuấn dật, đầu đội Thượng Thanh Phù Dung Quan, thân mặc Đại Hồng Bạch Hạc Giáng Tiêu Y, khí chất sái thoát bất kỵ, đến trước Luân Hồi Sơn.

“Hoa!” Dưới sự phân phó của Tô Thần.

Nguyên Nhất, Nguyên Nhị mở rộng Đại Trận hộ sơn, nghênh tiếp quý khách.

Tiên nhạc trận trận, hà quang vạn trượng.

Kim quang vạn đạo cuộn hồng nghê, thụy khí ngàn điều phun tử vụ.

Khi Thông Thiên kiến đáo nguy nga hùng vĩ của Luân Hồi Sơn, nhiêu thị dĩ tha đích tâm cảnh, đô nhẫn bất trụ khinh khinh nhất chấn.

“Kiến quá Thông Thiên Đạo hữu!” Phong thần tuấn tú một thân tử y của Tô Thần phiêu nhiên mà đến, mỉm cười tiến lên nghênh đón.

“Kiến quá Tô Thần Đạo hữu!” Thông Thiên thu liễm tâm thần, làm một lễ chắp tay đáp lễ.

“Mời!” Tô Thần đưa tay phải ra, làm tư thế mời, mời Thông Thiên đến khu Hưu Nhàn tiếp khách.

Hai hàng tiên tử do tiên hạc thụy thú hóa thành, tay cầm các loại nhạc khí thổi kéo đàn hát, dẫn dắt tường vân giữa thiên địa diễn hóa ra các loại dị tượng.

Linh Căn kỳ hoa, vạn trượng linh bộc có thể thấy khắp nơi, khiến lòng người sảng khoái.

Bạch Miêu Miêu đã dùng Sơn Hà Đỉnh làm lò, đun sôi một ấm Luân Hồi Linh Trà pha với Tam Quang Thần Thủy, rồi đích thân rót và mang lên cho Tô Thần và Thông Thiên mỗi người một chén.

Luân Hồi Linh Trà là Tiên Thiên Linh Căn mang khí vận Luân Hồi Sơn, theo sự thăng cấp của Tô Thần mà tiến hóa, nay đã thăng cấp thành Bán Bộ Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Sở dĩ không dùng Ngộ Đạo Thần Trà để đãi khách, là vì Tô Thần muốn dùng công hiệu của Luân Hồi Linh Trà, xem có thể khiến Thông Thiên minh ngộ quá khứ tương lai hay không, từ đó dẫn dắt thế cục, bố cục tương lai. ‘Đạo’ mà y đang đi, là vì vạn linh tiệt thủ Thiên Đạo một tuyến sinh cơ, cùng mục tiêu của mình tương khế hợp.

Nếu có thể.

Tô Thần đương nhiên muốn sách phản Thông Thiên Thánh Nhân Thiên Đạo này, để làm minh hữu của mình!

Án chiếu Thiên Đạo sở chế định đích Hồng Hoang đại thế, Vu Yêu Lượng Kiếp châm đối đích thị Vu tộc, đồng thời dã thị Địa Đạo, yếu bất nhiên Hồng Quân dã bất hội thân tự xuất thủ lạp thiên giá.

Tương lai đích Phong Thần Lượng Kiếp, châm đối đích thị Tam

Thanh, dã thị Nhân Đạo.

Lượng Kiếp kết thúc hậu, Nhân Hoàng tự xưng Thiên Tử, vị cách do cửu cửu chí tôn hàng vi cửu ngũ chí tôn, tái dã một hữu phản kháng tránh trát tư cách.

Xảo hợp đích thị.

Vô luận thị Vu Yêu Lượng Kiếp dĩ cập thị Phong Thần Lượng Kiếp, châm đối đích đô thị Bàn Cổ chính tông.

Tô Thần bất đắc bất hoài nghi, Thiên Đạo trừ liễu đả áp Địa Đạo cùng Nhân Đạo dĩ ngoại, hoàn hữu tựu thị tại đả áp Bàn Cổ chính tông!

Chi sở dĩ như thử.

Thị bất thị đam tâm hữu nhất thiên, Bàn Cổ hội tá trứ Vu tộc cùng Tam Thanh phục sinh quy lai ni?

Thử thì thử khắc.

Thông Thiên tại kiến đáo Tô Thần cánh nhiên dĩ Tam Quang Thần Thủy lai phao trà, nội tâm bất do đắc kinh thán tha đích đại thủ bút, đồng thời dã hữu nhất ti vinh hạnh.

Tất cánh.

Năng nhượng tha như thử trịnh trọng chiêu đãi, túc hĩ khán xuất đối chính mình lễ ngộ.

"Đạo hữu, thỉnh ẩm nhất bôi ngã Luân Hồi Sơn độc hữu đích Luân Hồi Linh Trà!" Một đẳng Thông Thiên khai khẩu, Tô Thần cử khởi trà bôi vi tiếu hướng tha kỳ ý.

"Thiện!" Thông Thiên khinh khinh điểm đầu, đoan khởi diện tiền đích tiên khí trà bôi, khinh khinh xuyết ẩm, nhiên hậu mạn mạn nhất ẩm nhi tẫn.

“Ông!” Tùy trứ Luân Hồi Linh Trà nhập khẩu, bàng bạc Luân Hồi Đại Đạo bản nguyên tại tha thức hải trung hóa khai, tái gia thượng Tam Quang Thần Thủy uẩn hàm đích năng lượng, nhượng Thông Thiên bất do tự chủ đích bế thượng song nhãn, cảm ngộ Luân Hồi Đại Đạo chân lý.

“Ô!” “Ô!” Khoảnh khắc.

Thiên Địa gian ức ức vạn Đại Đạo Pháp Tắc chi lực phong ủng nhi lai, ngưng tụ thăng hoa thành Đại Đạo quy tắc, tương Thông Thiên ủng thốc tại trung tâm, diễn hóa xuất nhất bính Đại Đạo Thần Kiếm.

“Hoa lạp lạp!” “Hoa lạp lạp!” Đương Đại Đạo Thần Kiếm việt lai việt ngưng luyện thì, thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ vĩnh hằng thời gian trường hà cùng vận mệnh trường hà bị dẫn đạo nhi xuất.

Chích kiến Thông Thiên ‘Quá Khứ Thân’ nghịch tố thời không trường hà, dữ vận mệnh trường hà trung đích chính mình giao chức giao hối, phù hiện xuất tha tằng kinh đích quỹ tích.

Tại Côn Luân Sơn bế quan.

Dữ Đại huynh Nhị huynh luận đạo.

Tại Bất Chu Sơn dữ Thập Nhị Tổ Vu tranh đấu.

Đắc bảo đột phá hỉ duyệt.

“Bá!” Hựu nhất đạo thân ảnh tự vận mệnh trường hà trung dược xuất, chính thị Thông Thiên ‘Tương Lai Thân’. ‘Tương Lai Thân’ khán bất thái chân thiết, tán phát trứ tuyên cổ vĩ ngạn đích khí tức.

Khẩn tiếp trứ.

Thông Thiên Thiện Thi cùng Ác Thi tự động hiển hóa nhi xuất, dữ ‘Quá Khứ Thân’, ‘Tương Lai Thân’ mạn mạn tương dung.

“Oanh!” Nhất đạo vô cùng cường thịnh khí thế bạo phát khai lai, thời gian trường hà cùng vận mệnh trường hà ẩn một vu hư không, sở hữu đích dị tượng dã tùy chi tiêu tán.

“Bá!” Thông Thiên du du tỉnh khai liễu song nhãn.

Nhất song nhãn tình thôi xán đoạt mục, như đồng lưỡng bính Đại Đạo Chi Kiếm động triệt chư thiên hoàn vũ, minh ngộ quá khứ tương lai.

“Đa tạ Đạo hữu!” Thông Thiên khởi thân, trịnh trọng hướng Tô Thần hành liễu nhất lễ.

Giá nhất thứ đích thu hoạch đối vu tha nhi ngôn, thực tại thị thái đại liễu.

Thông qua ẩm dụng ‘Luân Hồi Linh Trà’, cảm ngộ Luân Hồi, minh ngộ quá khứ tương lai, bất đãn nhượng tha thực lực canh tiến nhất bộ, đồng thời hoàn ẩn ước khán đáo liễu tương lai nhất giác.

Kết hợp thử tiền Đại huynh sở thuyết chính mình Tam Thanh bản cai dã hữu Bàn Cổ lưu hạ cơ duyên, tha chung vu xác định chính mình ‘Đạo’ tẩu thác liễu!

Bàn Cổ Đại Thần đỉnh thiên lập địa, bách chiết bất não.

Na phạ hữu ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần trở đạo, đô thị ngộ thần sát thần, ngộ ma sát ma.

Thậm chí vi liễu năng cú thành công, bất tích chủ động thân vẫn diễn hóa Hồng Hoang, chích vi thực hiện chính mình sở truy cầu đích ‘Đạo’.

Nhi chính mình ni?

Tác vi Bàn Cổ chính tông, phi đãn một hữu kiên trì ‘Kỷ Đạo’, phản nhi hoàn khứ bái Bàn Cổ thủ hạ bại tương Tiên Đạo Ma Thần Hồng

Quân vi sư, thực tại thị nhục một giá cá thân phận.

Dã quái bất đắc vô pháp đắc đáo Bàn Cổ lưu cấp chính mình Tam Thanh chân chính để bài!

Thông Thiên ẩm dụng Luân Hồi Linh Trà, nghịch tố trường hà thời gian minh ngộ 'quá khứ', truy diễn trường hà vận mệnh cảm ngộ 'tương lai'. 'Tương lai thân' cùng 'Hiện tại thân' và 'Quá khứ thân' dung hợp, nhìn thấy một góc tương lai, minh ngộ ra 'Đạo' mà mình đã lựa chọn đang đi về đâu.

"Ầm!" Khí thế của Y tăng vọt cấp tốc, vô cùng Đại Đạo sức mạnh quy tắc ngưng tụ thành một thanh Đại Đạo Thần Kiếm, trảm diệt tuyên cổ vĩnh hằng, yên diệt vận mệnh tương lai.

"Rắc!" Trong khoảnh khắc.

Thanh kiếm áp vạn cổ Đại Đạo Thần Kiếm này ầm ầm vỡ nát.

Khí thế Thông Thiên giảm sút cấp tốc. 'Đạo' và 'Đạo' va chạm, tín niệm sụp đổ lan tràn.

Y lặng lẽ nhắm hai mắt lại, không bận tâm đến cảnh giới của mình, mà là âm thầm cảm ngộ 'Đạo tâm' của mình.

"Vút!" Trong khoảnh khắc.

Thông Thiên dường như trở lại khoảnh khắc linh thức của mình vừa đản sinh.

Với tư cách là Nguyên Thần do Đại Thần Bàn Cổ hóa thành, thừa hưởng khí vận Hồng Hoang Thiên Địa, di trạch của Bàn Cổ, 'chính mình' là kiêu ngạo.

Y lập chí muốn chứng đắc Vô Thượng Đại Đạo, siêu thoát vĩnh hằng, siêu việt Phụ thần Bàn Cổ!

Sau khi hóa hình, tuy nói hóa hình tức Đại La, là Vô Thượng

Chưởng Đạo Giả, nhưng thế giới Hồng Hoang cường giả quá đỗi nhiều, vô số Hỗn Nguyên Kim Tiên Đại Năng khơi dậy Lượng Kiếp và 'Đạo Tranh'.

Điều này khiến 'chính mình' ý thức được, tuy là chính tông Bàn Cổ, nhưng Tam Thanh mình không phải mạnh nhất.

Tại Bất Chu Sơn tranh đấu với Thập Nhị Tổ Vu, bị đánh bại tháo chạy, trong lòng dấy lên khát vọng về thực lực.

Bế quan Cửu Cửu (chín chín) không cách nào đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, tâm trạng sốt ruột tự nhiên sinh ra.

Đệ nhất Thánh Nhân khai thiên Hồng Quân sắp giảng Đạo.

Chương 116

Minh bạch rằng nếu đi nghe giảng Đạo sẽ khiến 'Đạo' của mình nằm dưới Đạo của Y, nhưng vì muốn trở nên mạnh hơn, vì muốn lần sau đánh bại Thập Nhị Tổ Vu, giành thắng lợi trong trận 'chính tông Bàn Cổ' chi tranh, Tam Thanh 'chính mình' đều đến Tử Tiêu Cung nghe giảng Đạo.

"Thì ra, 'Đạo tâm' của Ngô, từ khoảnh khắc quyết định đến Tử Tiêu Cung nghe giảng Đạo, đã bị 'mông trần'." Từng cảnh tượng, từng sự việc xưa cũ lướt qua, Thông Thiên ngũ vị tạp trần.

Sự kiêu ngạo của Ngô, chẳng qua là không cam chịu thất bại mà thôi!

Vì muốn mạnh hơn, không tiếc đặt 'Đạo' của mình dưới Hồng Quân, không tiếc chiết nhục thân phận chính tông Bàn Cổ của mình, bái bại tướng dưới tay Phụ thần Bàn Cổ – Hồng Quân làm sư phụ!

"Ngô nên làm sao để khôi phục lại kiêu ngạo của mình, gây dựng lại 'Đạo tâm' của mình đây?" Thông Thiên trong lòng mê mang.

Công bằng mà nói, Sư phụ Hồng Quân đối với Ngô phi thường không tệ.

Y không ép buộc bất kỳ người nghe giảng Đạo nào, đối với Tam Thanh Ngô cũng có ưu ái riêng, không chỉ thu làm chân truyền đệ tử, mà còn ban tặng Tru Tiên Tứ Kiếm cùng Chí Bảo thành Thánh Hồng Mông Tử Khí.

Nhưng Ngô chính là vì đi đến Tử Tiêu Cung nghe giảng Đạo, bái Y làm sư phụ, mới dẫn đến 'Đạo tâm' mông trần.

Huống chi, bây giờ bái nhập Huyền Môn đã là sự thật đã định,

‘chính mình’ nên làm sao khôi phục lại ‘bản ngã’?

“Oanh!” “Băng!” Toàn thân Thông Thiên tản mát kiếm Đạo sức mạnh quy tắc vô cùng lăng liệt.

Ngưng tụ thành Đại Đạo Thần Kiếm, rồi lại trong khoảnh khắc ngắn ngủi băng hội tiêu tán.

Lặp đi lặp lại vô số lần.

Toàn bộ bầu trời khu vực giải trí đều bị kiếm Đạo sức mạnh quy tắc của Y xuyên thủng hư không, yên diệt gia nguyên, vô tận Địa Hỏa Thủy Phong chi lực trút xuống.

Tất cả sinh linh của Luân Hồi Sơn đều sợ hãi run rẩy trước dị tượng đáng sợ này.

Những tiên nữ bị Đại Lữ dạy dỗ tấu nhạc ca hát, từng người một đều trốn ra phía sau Tô Thần.

“Ông!” Để không ảnh hưởng Thông Thiên ‘minh ngộ chính mình’, Tô Thần tế xuất Bản Mệnh Chí Bảo Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên, trong vô hình trấn áp toàn bộ phương Thiên khung, che chở tất cả sinh linh Luân Hồi Sơn.

Y lặng lẽ bưng chén trà tiên khí, khóe miệng lộ ra nụ cười hân hỉ nhàn nhạt, sau đó một hơi uống cạn.

Đối với mình mà nói, Thông Thiên là một minh hữu có thể tranh thủ.

Y là Thiên Đạo Thánh Nhân, nếu tương lai phản kháng Thiên Đạo, cho dù không thể gây ra tổn thương thực chất cho Thiên Đạo, nhưng đối với uy nghiêm của Thiên Đạo, thì lại mang tính chất lật đổ!

Quan trọng nhất là, sau khi Thông Thiên giác tỉnh, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy còn xa sao?

Một khi Tam Thanh minh ngộ bản ngã, không muốn bị Hồng Quân và Thiên Đạo trói buộc 'Đạo tâm', tất nhiên sẽ nghĩ mọi cách để trọng chứng chân chính Đại Đạo.

Đến lúc đó, mình lại lấy thế dẫn Đạo, Tam Thanh nói không chừng đều sẽ trở thành minh hữu của mình! . .....

Một ngàn năm trôi qua nhanh chóng.

Thông Thiên sắc mặt có chút mệt mỏi, bởi vì Y không biết phải làm sao mới có thể tái tạo 'Đạo tâm' của mình.

Sau khi mở mắt ra, nhìn Tô Thần khí định thần nhàn, đạm nhiên uống trà, trái tim hỗn loạn của Y cũng bất giác dần dần bình tĩnh trở lại.

Nghĩ đến Tô Thần vẫn luôn kiên trì 'kỷ Đạo' (Đạo của riêng mình), không bị giảng Đạo cơ duyên của Lão Sư dụ hoặc, Y từ tận đáy lòng nảy sinh một tia khâm phục.

Trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang, trong số các Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp, chỉ có Tô Thần và Thập Nhị Tổ Vu không đến Tử Tiêu Cung nghe giảng Đạo.

Mà trong Tam Thiên Tử Tiêu Khách, cũng chỉ có Thái Nhất một người kiên trì đi 'kỷ Đạo'!

Từ phương diện này mà nói, Tam Thanh mình không bằng Tô Thần và Thập Nhị Tổ Vu, cũng không bằng Thái Nhất!

"Đạo hữu, Ngô đến Tử Tiêu Cung nghe Lão Sư giảng Đạo, dẫn đến 'Đạo tâm' của mình mông trần, không biết tương lai 'Đại Đạo' nên đi thế nào, không biết Đạo hữu có thể chỉ giáo Ngô chăng?" Thông Thiên thành kính hướng Tô Thần thỉnh giáo.

Bởi vì, Y kiên trì 'kỷ Đạo', từ trước đến nay không đến Tử Tiêu Cung nghe giảng Đạo, nói không chừng có thể từ góc độ của người

ngoài cuộc, chỉ điểm Ngô những điều còn vướng mắc.

"Thông Thiên Đạo hữu, 'Đại Đạo' vẫn luôn ở dưới chân ngươi, nên đi thế nào, hoàn toàn quyết định bởi chính ngươi, chứ không phải bị người khác chi phối!" Tô Thần đặt chén trà tiên khí trong tay xuống, mỉm cười nhìn về phía Thông Thiên.

"Vút!" Sau khi nghe Tô Thần nói, đôi mắt có chút mê mang của Thông Thiên dần dần ngưng tụ ra một tia sáng rực rỡ. 'Đạo của mình, chỉ có thể do mình đi, Đại Đạo ngay dưới chân, chỉ xem mình có thể tiếp tục kiên trì 'kỷ Đạo' hay không!' "Đa tạ Đạo hữu!" Thông Thiên trịnh trọng hướng Tô Thần hành một lễ, cảm ơn ơn chỉ điểm của Y.

"Đạo hữu khách khí rồi." Tô Thần nhàn nhạt phất tay, cũng không để trong lòng.

Tiếp theo, Thông Thiên thu liễm tâm thần sau, chủ động nói rõ mục đích đến.

"Đạo hữu, lần này bần đạo đến đây, là muốn trao đổi Long Đầu Quải Trượng của Đông Vương Công với ngươi, đồng thời cũng muốn tham ngộ 'Vạn Tiên Đại Trận'!" Những năm này, khi Thông Thiên nghiên cứu Tru Tiên Kiếm Trận, trong lòng có cảm ngộ, bèn đến Luân Hồi Sơn bái phỏng.

"Tự nhiên có thể!" 'Vạn Tiên Đại Trận' trận đồ mình đã sớm có được, Long Đầu Quải Trượng kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo này cũng không có giá trị quá lớn.

Nếu như trao đổi với Thông Thiên Hỗn Nguyên Kim Đấu và Kim Giao Tiễn, cũng có thể giúp Tam Tiêu sớm có được Chí Bảo chứng Đạo.

Phải biết rằng, Hỗn Nguyên Kim Đấu là tịnh dũng (chậu dùng để rửa ráy sau khi sinh) của nhân gian, sinh linh được thai nghén đản

sinh, đều từ kiện Chí Bảo này hóa sinh.

Cũng chính vì kiện Chí Bảo này, Tam Tiêu sau Phong Thần được phong là 'Cảm Ứng Tùy Thế Tiên Cô', phụ trách việc trẻ con đản sinh và đưa tiễn.

Trước đây Thần Tài Triệu Công Minh đản sinh, sở dĩ Tô Thần không lập tức thu Y làm đồ đệ, chính là để Y dẫn Tam Tiêu đã hóa hình cùng đến.

Tam Tiêu chấp chưởng sự hóa sinh của Địa Đạo sinh linh, đồng thời lại có thể khống chế một phần quyền hành khí vận Nhân Đạo, điều này đối với bố cục Nhân Đạo của mình, cũng có trợ lực rất lớn.

"Vút!" Thông Thiên từ không gian thức hải tế xuất Hỗn Nguyên Kim Đấu và Kim Giao Tiễn, trực tiếp trao cho Tô Thần.

Đối với Y mà nói, dùng hai kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đổi lấy Long Đầu Quải Trượng, cùng với trận pháp cấp Hỗn Nguyên 'Vạn Tiên Đại Trận', thực sự là đại hoạch lợi ích.

Trong lòng Y có chút không đành lòng, đặc biệt truyền lại 'Tru Tiên Kiếm Trận' cho Tô Thần, hy vọng có thể khai phá cho Y trên trận Đạo.

Tru Tiên Kiếm Trận cần Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Kiếm Trận Đồ mới có thể bố trí, Tô Thần dù có được 'Tru Tiên Kiếm Trận', cũng không cách nào bố trí được.

Tiêu hóa xong 'Tru Tiên Kiếm Trận' do Thông Thiên truyền lại, Tô Thần khẽ mỉm cười.

Lần trao đổi này, mình không chỉ có được Hỗn Nguyên Kim Đấu vô cùng quan trọng đối với Địa Đạo và Nhân Đạo, mà còn có được 'Tru Tiên Kiếm Trận' nổi tiếng, thực sự là thu hoạch phong phú.

Quan trọng nhất là, sự tín nhiệm của Thông Thiên đối với mình, đã

đạt đến một độ cao đáng kể.

Sau này mình lấy đại thế dẫn Đạo, chiêu phản Y trở thành minh hữu của mình, dùng tôn vị Thiên Đạo Thánh Nhân để đối phó Thiên Đạo, vậy thì sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Đến lúc đó, Tô Thần rất muốn xem, sắc mặt của đại ngôn nhân Thiên Đạo Hồng Quân sẽ là dạng gì.

Cảm tạ 【Một Trận Mộng Phi Vũ】đả thưởng 500 điểm!

Theo ngày Đại Điển Lập Thiên Đình càng ngày càng gần, vô số Đại La Chưởng Đạo Giả, Tiên Thiên Thần Thai Thánh Chuẩn Thánh Đại Năng hữu danh hữu tính của Hồng Hoang, từng người một rời khỏi động phủ của mình, hướng tới Ba Mươi Ba Thiên trên Bất Chu Sơn mà đi.

Thiên Đình tầng Thiên thứ nhất có bốn tòa Thiên Môn Đông, Nam, Tây, Bắc, ứng với bốn phương vị Đông Nam Tây Bắc của Hồng Hoang.

Trong đó, khách quan lễ vào qua Đông Thiên Môn và Nam Thiên Môn là đông nhất.

Bước vào Thiên Đình tầng Thiên thứ nhất, tiên khí lượn lờ, hà quang vạn trượng.

Từng luồng tinh thuần tinh thần quang huy rải xuống, linh khí tiên thiên nồng đậm hóa thành sương dịch.

Phóng tầm mắt nhìn ra xa, quần thể cung điện vàng son rực rỡ nối tiếp nhau trong tường vân, quỳnh lâu ngọc vũ thành từng mảng, thủy tạ đình đài, lầu các ngọc vũ vô số.

Ngói lưu ly tiên thiên lấp lánh chói mắt, tinh thần thần kim lấp lánh tỏa sáng.

Vô số cổ thụ xanh tươi vươn cao, linh căn dao thảo đua nhau khoe sắc, tiên hạc thú lành bay lượn nô đùa, thiên hà linh hồ dày đặc thành đàn, linh hoa muôn màu muôn vẻ duyên dáng kiều diễm, tranh kỳ đấu diễm, đẹp không sao tả xiết.

Thần tiêu hàng quyết, vân giai dao đài.

Vô số Thiên Binh Thiên Tướng qua lại tuần tra.

Vô số tiên tử cung nga yểu điệu tấu các loại nhạc khí, các loại âm phù du dương lan truyền khắp thiên vũ, khiến người ta tâm khoáng thần di, mãi không thể hồi thần.

Nơi nào chạm mắt cũng đều đẹp đẽ tuyệt luân, nơi nào cũng tụ khí linh tú.

Điều khiến người ta chấn hám là, đây mới chỉ là Thiên Đình tầng Thiên thứ nhất!

Mà toàn bộ Yêu Tộc Thiên Đình, lại có đến ba mươi ba tầng Thiên!

Một số khách đến tham gia Đại Điển Lập Thiên Đình bị cung nga lực sĩ đánh thức, cung kính mời đến tầng Thiên thứ ba mươi ba, mỗi khi leo cao thêm một tầng Thiên, trong lòng lại càng thêm chấn hám một phần.

Khi đến tầng Thiên thứ ba mươi ba, tất cả khách mời đều nhìn thấy kim quang vạn đạo cuộn hồng nghê, thụy khí thiên điều phun tử vụ.

Bên ngoài Sùng Thiên Môn, màu xanh biếc trầm lắng, được tạo nên từ lưu ly; rực rỡ sáng ngời, được trang trí bằng bảo ngọc.

Bên trong có mấy cột ngọc linh tiên thiên khổng lồ, trên cột quấn quanh rồng đỏ vảy vàng rực rỡ, lại có mấy cây cầu dài, trên cầu uốn lượn phượng hoàng đơn đỉnh lông vũ bay lượn trên không.

Hai bên có hàng chục Đại La Chưởng Đạo Giả Trấn Thiên Nguyên Soái, từng vị là trụ cột vững chắc, cầm cờ phất mao, xung quanh liệt kê hàng chục thần nhân áo giáp vàng, từng vị chấp kích Huyền Tiên, cầm đao trượng kiếm.

Hai hàng tiên tử thân tư yểu điệu, phong tư vô song đứng một bên, từng người một ánh mắt lộ ý cười, nhìn về phía tất cả khách đến tham gia quan lễ.

"Phỉ Thúy Sơn chi chủ tiền lai cung hạ, dâng lên Tiên Thiên Phỉ Thúy một đôi, Tiên Thiên Linh Quả mười quả!" "Mai Nguyên Tiên Tử tiền lai cung hạ, dâng lên Tiên Thiên Linh Quả mười quả, Tiên Thiên Linh Ngọc một đôi!" "Đông Hải Long Vương Ngao Quảng tiền lai cung hạ, dâng lên Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Căn một cây, Tiên Thiên Canh Kim mười vạn tấn!" Ba mươi ba Thiên, bên ngoài Sùng Thiên Môn, tiếng xướng hát của ti nghi vang lên.

Tất cả khách mời đều bất giác nhìn sang, sau đó được tiên tử và Đại La Chưởng Đạo Giả chuyên trách đón tiếp mời vào Lăng Tiêu Bảo Điện, an tọa theo thân phận tu vi của mình.

"Bắc Minh chi chủ Côn Bằng Lão Tổ tiền lai cung hạ, dâng Bắc Minh Huyền Băng Quả mười quả!" Theo thời gian trôi qua, các Chuẩn Thánh Đại Năng lũ lượt đến Ba Mươi Ba Thiên, tham gia Đại Điển Lập Thiên Đình.

Đế Tuấn, Phục Hy đích thân ra mặt nghênh tiếp.

"Kiến quá Côn Bằng Đạo hữu!" "Kiến quá Đế Tuấn Đạo hữu, kiến quá Phục Hy Đạo hữu!" Côn Bằng một đôi mắt tam giác đảo ngược trông rất âm chí, nhưng khi đối mặt với Đế Tuấn và Phục Hy, lại bất giác lộ ra một nụ cười hòa thiện.

Trong mấy chục vạn năm này, Đế Tuấn và Đông Vương Công từng không chỉ một lần đích thân đến Bắc Minh chi địa, thành kính

mời Y gia nhập Yêu Tộc (Tiên Đình), nhưng đều bị Côn Bằng từ chối.

Y không muốn can dự vào phân tranh thế lực, tránh để bị cuốn vào Lượng Kiếp.

Theo Yêu Tộc giành thắng lợi trong 'Thiên Mệnh Chi Tranh' với Tiên Đình, nay sắp trở thành Chúa Tể Hồng Hoang Thiên Đế, sự kiên nhẫn của Đế Tuấn đối với Y cũng dần giảm đi.

Nếu Côn Bằng vẫn không thức thời, thì đợi đến khi Yêu Tộc Thiên Đình chỉnh đốn thế lực, nhất định sẽ thảo phạt Bắc Minh chi địa, để cảnh cáo noi gương!

"Trấn Nguyên Đại Tiên, Hồng Vân Lão Tổ tiền lai cung hạ, dâng Nhân Sâm Quả bốn quả, Tiên Thiên Linh Ngọc hai đôi!" Khi Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân được Phục Hy mời vào Lăng Tiêu Bảo Điện, đôi mắt âm chí của Côn Bằng đột nhiên co rụt lại.

Y mẫn duệ nhận thấy, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đều đã đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ, tu vi không hề kém mình một chút nào.

Thậm chí khí thế của Trấn Nguyên Tử, còn ẩn ẩn mạnh hơn mình mấy phần!

Chương 117

Vậy mình muốn cướp đoạt Hồng Mông Tử Khí trên người Hồng Vân, chẳng phải là không còn hy vọng sao?

Kể từ khi biết bồ đoàn màu tím đại diện cho cơ duyên thành Thánh, trong lòng Côn Bằng liền có một 'tâm kết'.

Y không dám đi tìm Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề để cường đoạt chỗ ngồi của mình, cũng không dám đi tìm Nguyên Thủy để thanh toán, chỉ có thể đổ lỗi cho Hồng Vân.

Nếu không phải Hồng Vân nhường chỗ, thì sao có thể khiến mình bỏ lỡ cơ duyên thành Thánh?

Mấy chục vạn năm qua, Côn Bằng vẫn luôn thôi toán chú ý đến tung tích của Hồng Vân, phát hiện Y và Trấn Nguyên Tử hình bóng không rời, cùng nhau du lịch Hồng Hoang Đại Lục, đặt chân qua ức vạn núi non sông suối, sa mạc đầm lầy.

Cho dù muốn kết thúc nhân quả, cướp đi Chí Bảo thành Thánh Hồng Mông Tử Khí trên người Y, căn bản cũng không thể làm được.

Lúc này, Đế Tuấn mẫn duệ nhận thấy ánh mắt phẫn muộn bất cam của Côn Bằng, khóe miệng khẽ nhếch lên, lộ ra một nụ cười tự tin.

"Huyết Hải chi chủ Minh Hà Lão Tổ tiền lai cung hạ, dâng Huyết Ngọc Thần Quả hai quả!" Minh Hà một thân huyết y, môi hồng răng trắng, dưới sự dẫn dắt của Phục Hy bước vào Lăng Tiêu Bảo Điện, trong nháy mắt khiến tất cả mọi người đều cảm thấy nhiệt độ hạ xuống mấy phần, bất giác nhìn sang.

"Thiên Hạ Nữ Tiên chi thủ Tây Vương Mẫu tiền lai cung hạ, dâng

Hoàng Trung Lý hai quả!" Dung tục, thanh lãnh cao quý, thân tư phong du Tây Vương Mẫu được Nữ Oa dẫn vào Lăng Tiêu Bảo Điện, sau đó chủ động mỉm cười hàn huyên với các Đại Năng cường giả.

Tuyệt nhiên không thấy vẻ u buồn sau khi Tiên Đình bị diệt.

Lần này đến tham gia Đại Điển Lập Thiên Đình, ngoài việc nhân cơ hội cùng các Đạo hữu ôn chuyện, quan trọng nhất là muốn cùng Tô Thần hàn huyên một lần nữa, củng cố tình phân.

Y nhìn quanh một vòng, thấy Tô Thần chưa đến, Tây Vương Mẫu liền trước tiên cùng Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Nữ Oa trò chuyện.

"Thái Âm Tinh Chủ Hi Hòa và Thường Hi Tiên Tử tiền lai cung hạ, dâng Quế Hoa Nhưỡng hai vò, Thái Âm Bản Nguyên Tinh Túy mười phần!" Thanh lãnh tuyệt tiên, phong hoa tuyệt đại hai vị Thái Âm Tinh Chủ bước vào Lăng Tiêu Bảo Điện, toàn bộ đại điện dường như vì thế mà tối sầm lại, chỉ còn lại phong tư vô thượng của các nàng.

Trong số các Tiên Thiên Thần Thai Thánh nữ giới đỉnh cấp, Hậu Thổ, Nữ Oa, Tây Vương Mẫu, Hi Hòa, Thường Hi dung mạo khí độ hoàn mỹ đến cực hạn, mỗi người một vẻ đặc sắc.

Nhưng nếu xét về khí chất 'thanh lãnh tuyệt tiên', Hi Hòa và Thường Hi độc chiếm ngôi đầu!

"Chính tông Bàn Cổ Thông Thiên tiền lai cung hạ, dâng Tiên Thiên Linh Quả mười quả, Tiên Thiên Canh Kim Kiếm Phôi một đạo!" "Luân Hồi Sơn chi chủ Tô Thần tiền lai cung hạ, dâng Ngộ Đạo Thần Trà và Luân Hồi Linh Trà mỗi loại hai mươi mai!" Vút!

Khi Tô Thần và Thông Thiên cùng liên mệ mà đến, Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa bốn Chuẩn Thánh Đại Năng đồng loạt đến tầng Thiên thứ nhất để nghênh đón.

Theo bước vào Lăng Tiêu Bảo Điện khoảnh khắc đó, Ngao Quảng, Trấn Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu, Hi Hòa, Thường Hi cùng tất cả các cường giả Đại Năng đều đồng loạt nhìn sang, từng người một lộ ra vẻ thiện ý thân cận và tò mò.

Đặc biệt là Thường Hi, đôi mắt sáng như sao của nàng nhìn về phía Tô Thần, lộ ra một tia thần thái linh động, kết hợp với khí chất thanh lãnh tuyệt tiên của bản thân, nói không nên lời phong hoa tuyệt đại. (Vừa mới xong việc trở về, viết xong chương này liền đăng, buổi tối nhất định còn có thêm chương, cảm ơn các vị đại lão đã ủng hộ nguyệt phiếu!

Chỉ còn mấy chục phiếu nữa là vào top 10 rồi, chúng ta xông lên!!!) Tô Thần xưa nay độc lai độc vãng.

Dù là Đạo Tổ Hồng Quân giảng Đạo, hay Tiên Đình kiến lập, thậm chí Bách Quả Thịnh Hội, Y hoặc là trực tiếp không đi, hoặc là một mình cô thân.

Tuy nói Y không phải Tử Tiêu Khách, cũng không phải Thiên Đạo Thánh Nhân do Đạo Tổ phê chuẩn, nhưng những hành động vĩ đại Y đã tạo ra, quả thực là độc nhất vô nhị trong toàn bộ Hồng Hoang!

Ở cảnh giới Kim Tiên đã ngưng tụ ra Đại Đạo Công Đức Kim Luân.

Cảnh giới Thái Ất Kim Tiên đã có thể chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc.

Đại La Kim Tiên mạnh mẽ chém giết Chuẩn Thánh Đại Năng.

Sau khi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, càng là một chiêu miểu sát chính tông Bàn Cổ, Thiên Đạo Thánh Nhân Ngọc Thanh Nguyên Thủy!

Từng sự việc, từng việc một.

Tên tuổi của Y đã uy chấn toàn bộ Hồng Hoang.

Ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất của Yêu Tộc đại phóng dị thải trong sự kiện Tiên Đình bị diệt, so với Y cũng kém hơn mấy phần, không xứng với mỹ danh đệ nhất cường giả dưới Thánh Nhân!

Ngày nay, Y lại cùng Thượng Thanh Thông Thiên liên mệ mà đến, điều này khiến tất cả mọi người trong lòng tràn đầy sự kinh ngạc. 'Chuyện gì vậy, Tô Thần trước đây không phải có oán với Ngọc Thanh Nguyên Thủy sao, vì sao Thông Thiên không cùng hai vị huynh trưởng đến, ngược lại lại đi cùng Tô Thần?' 'Chẳng lẽ Thượng Thanh Thông Thiên và hai vị huynh trưởng đã xuất hiện dị lộ?' Ngay khi mọi người đang âm thầm suy đoán, Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân ba người chủ động tiến lên, trên mặt lộ ra nụ cười thân thiết.

"Kiến quá Tô Thần Đạo hữu!" "Kiến quá Tô Thần Đạo hữu!" Tô Thần mỉm cười làm một cái kê thủ hoàn lễ.

"Kiến quá chư vị Đạo hữu!" Y từng người một gật đầu tỏ ý, ánh mắt dừng lại trên người Trấn Nguyên Tử.

Thấy khí thế của Y cường thịnh hơn trước vô số lần, tản mát từng luồng Địa Đạo quy tắc vĩ lực nồng đậm, Tô Thần không khỏi lộ ra nụ cười hân úy.

Trấn Nguyên Tử theo sự dẫn dắt và chỉ điểm của mình, trong mười mấy vạn năm qua vẫn luôn đi bộ du lịch Hồng Hoang, đặt chân qua vạn thủy thiên sơn.

Thắp sáng tất cả các địa mạch tiết điểm trên Chí Bảo bản sinh 'Địa Thư', mơ hồ minh ngộ được Đạo của mình ở đâu.

Đến bàn chủ, Côn Bằng và Minh Hà cũng lần lượt đứng dậy hàn huyên hành lễ.

Đến cảnh giới Chuẩn Thánh, tất cả mọi người từ Chưởng Đạo Giả biến thành 'Quy Tắc Chứng Đạo Giả' siêu thoát vận mệnh, không chỉ tiến thêm một bước minh ngộ 'Đạo' của bản thân, đồng thời còn có thể cảm ngộ tương lai.

Trong trường hợp không có 'Đạo Tranh' và ân oán, đối với những tồn tại cùng đẳng cấp, mọi người đều tương đối hòa thiện, tuyệt đối sẽ không dễ dàng gây ra tranh chấp.

Tô Thần cũng từng người một mỉm cười đáp lễ.

"Tô Thần Đạo hữu, Ngô đã nghe danh 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu' của ngươi từ lâu, không biết 'Nguyệt Quế Giai Nhưỡng' này của Ngô có thể trao đổi với ngươi một vò chăng?" Hi Hòa thanh lãnh tuyệt trần, phong hoa tuyệt đại.

Nàng chỉ lộ ra một nụ cười nhàn nhạt đã khiến toàn bộ Lăng Tiêu Bảo Điện bách hoa thịnh khai, có thể thấy khí độ phong hoa của nàng.

"Tự nhiên có thể!" Tô Thần mỉm cười, từ thức hải tế xuất một vò 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu', đưa đến trước mặt Hi Hòa.

Y rất rõ ràng, Hi Hòa trông có vẻ thanh lãnh tuyệt tiên, dường như một tiên tử tuyệt thế thanh tâm quả dục, nhưng nàng cũng có dã tâm của riêng mình.

Khi Tiên Đình được thành lập và 'Bách Quả Thịnh Hội', nàng thấy Tây Vương Mẫu vạn chúng chú mục, ánh mắt lóe lên một tia đố kỵ khiến người ta nhớ mãi không quên.

Rất hiển nhiên, Hi Hòa với tư cách là Thái Âm Tinh Chủ, cũng muốn trở thành một nữ thần vạn chúng chú mục, quân lâm Hồng Hoang!

Ngược lại là muội muội Thường Hi, nàng vẫn luôn giữ vững Đạo tâm kiên định, không hề đố kỵ ai, cũng không chủ động trêu chọc ai.

Chỉ khi ở trước mặt tỷ tỷ quen thuộc mới lộ ra vẻ tinh nghịch linh động.

"Đa tạ Đạo hữu!" Hi Hòa nhận lấy 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu' sau, nhẹ nhàng thi một lễ, nghi thái lạc lạc đại phương, phối hợp khí độ phong phạm độc hữu của mình, khiến người ta chú mục.

Lần này nàng chủ động đề nghị trao đổi giai nhưỡng, chẳng qua là mượn cớ muốn cùng Tô Thần kéo gần thêm một chút tình giao mà thôi.

Hai lần trước gặp nhau ở Tiên Đình, Tô Thần tuy nói đã triển lộ tài năng, nhưng vẫn có không ít chênh lệch với các Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp.

Nhưng theo Y lần trước miểu sát Thiên Đạo Thánh Nhân Ngọc Thanh Nguyên Thủy, toàn bộ thế giới Hồng Hoang không có bất kỳ ai dám coi thường Y nữa.

Từ việc Y xuất hiện cứu Tây Vương Mẫu, Đế Tuấn và Thái Nhất khoát tay đã đủ để thấy rõ.

Đối với tính cách trọng tình trọng nghĩa của Tô Thần, dù là Hi Hòa, hay muội muội Thường Hi, trong lòng đều rất tán thưởng.

Kết giao với Y, trước tiên không nói sẽ đạt được lợi ích gì, nhưng tuyệt đối sẽ không có bất kỳ hại gì!

"Phương Tây Đại Năng Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề tiền lai cung hạ, dâng lên Bồ Đề Tử sáu quả, Tiên Thiên Linh Ngọc hai đôi!" "Chính tông Bàn Cổ Thái Thanh Lão Tử, Ngọc Thanh Nguyên Thủy tiền lai cung hạ, dâng lên Cửu Chuyển Kim Đan hai viên!" Ngay khi các Đại Năng chủ động hàn huyên với Tô Thần, sự đến của Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy đã phá vỡ cục diện, nhiều cường giả Đại Năng chủ động đứng dậy nghênh đón.

Phải biết rằng, các Y là đệ tử môn hạ Đạo Tổ, tương lai Thiên Đạo Thánh Nhân!

Khi Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa bốn người đích thân nghênh đón các Y vào Lăng Tiêu Bảo Điện, ánh mắt Nguyên Thủy lập tức dừng lại trên người Tô Thần.

"Vút!" Trường diện có một khoảnh khắc tĩnh lặng.

Tuy nói mọi người không cảm nhận được bất kỳ khí thế và sát ý nào, nhưng vẫn bất giác cảm thấy một tia lạnh lẽo.

"Kiến quá chư vị Đạo hữu!" Thái Thanh Lão Tử mỉm cười gật đầu tỏ ý với các Đại Năng đỉnh tiêm, thái độ hòa thiện, khiến người ta như đắm mình trong gió xuân.

"Kiến quá chư vị Đạo hữu!" "Kiến quá chư vị Đạo hữu!" Các Đại Năng có mặt cũng lập tức đáp lễ vấn an. 'Tam đệ, Ngô sao lại cảm thấy khí thế của đệ yếu đi nhiều, có phải ở Luân Hồi Sơn đã chịu thất bại không?' Thái Thanh Lão Tử sau khi an tọa, thần thức truyền âm hỏi thăm Thông Thiên với vẻ quan tâm.

Trong lòng Y có rất nhiều điều không hiểu.

Nếu thực sự ở Luân Hồi Sơn chịu thất bại, thì sao lại cùng Tô Thần tham gia Đại Điển Lập Thiên Đình? 'Đại huynh, đệ không sao, chuyến đi Luân Hồi Sơn này đệ thụ ích cực đại!' Thông Thiên sắc mặt nghiêm túc nhìn về phía Đại huynh.

"Ồ?" Lúc này, Nguyên Thủy mẫn duệ nhận ra, Tam đệ Thông Thiên tuy nói khí thế yếu đi nhiều, nhưng Đạo tâm của Y dường như đã trải qua một cuộc thuế biến, trở nên vô cùng rực rỡ, khiến người ta kinh tâm. 'Tam đệ, Đạo tâm của đệ sao vậy?' Tam Thanh thần thức câu thông giao lưu. 'Nhị huynh, còn nhớ cuộc đại chiến Vu Yêu lần thứ hai không?

Khi đó Đại huynh đã nói, sở dĩ Tam Thanh chúng ta không có được chân chính truyền thừa của Phụ thần Bàn Cổ, rất có thể là vì chúng ta đã từ bỏ 'Đạo' của chính mình.' 'Đệ ở Luân Hồi Sơn đã ẩm dụng một ly 'Luân Hồi Linh Trà', cảm ngộ 'quá khứ' và 'tương lai', bây giờ có thể xác định Đại huynh nói là đúng.' 'Dưới sự chỉ điểm của Tô Thần Đạo hữu, đệ đã trọng lập 'Đạo tâm', kiên trì đi 'Đạo' của chính mình!' Đối với hai vị huynh trưởng, Thông Thiên không hề giữ lại chút nào.

Nghe Y truyền âm xong, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy trong lòng đột nhiên kinh hãi, lộ ra vẻ khó tin. 'Luân Hồi Linh Trà' của Tô Thần lại có công hiệu như vậy?

Thậm chí Y còn có thể chỉ điểm Tam đệ trọng lập 'Đạo tâm'?

Điều này chẳng phải quá mức bất khả tư nghị sao?!

Hai người ngầm hiểu quay đầu nhìn Tô Thần bên cạnh, thấy Y đang cùng mọi người mỉm cười hàn huyên, dáng vẻ vạn chúng chú mục được mọi người truy phủng. 'Đại huynh, Nhị huynh, Tô Thần Đạo hữu đã tặng đệ không ít 'Luân Hồi Linh Trà', đợi về Côn Luân sau, hai huynh cũng có thể cùng nhau phẩm thường cảm ngộ một chút!' Thông Thiên tổng cộng có được mười mai 'Luân Hồi Linh Trà' và hai mươi thăng Tam Quang Thần Thủy, Y chuẩn bị vô tư chia sẻ cho hai vị huynh trưởng của mình.

Mà đây cũng chính là kết quả mà Tô Thần muốn đạt được!

Đợi Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy minh ngộ 'quá khứ' và 'tương lai', liệu các Y có từ bỏ 'Trảm Tam Thi' chứng Đạo hiện tại đang đi, mà quay lại đi 'Đạo' của chính mình không?

Một khi thực sự như vậy, thì Hồng Quân và Thiên Đạo có lẽ sẽ phải đau đầu rồi! (Thêm chương cầu nguyệt phiếu, Tiểu Hổ Miêu bái tạ chư vị đại lão đã ủng hộ orz) Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa

với tư cách là Yêu Đế và Yêu Hoàng của Yêu Tộc, ngày Đại Điển Lập Thiên Đình hôm nay, các Y là chủ nhân, có rất nhiều việc phải lo liệu.

Nay tất cả Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp đã tề tựu, theo lý mà nói là nên bắt tay chuẩn bị chiêu cáo Hồng Hoang, kiến lập Thiên Đình.

Nhưng các Y không lập tức hành động, mà nhìn về phía Hỗn Độn Thiên Khung, dường như đang chờ đợi vị tồn tại vô thượng kia đến.

"Vút!" "Vút!" Không lâu sau đó, hai đồng tử phấn điêu ngọc trác, môi hồng răng trắng xuất hiện tại Ba Mươi Ba Thiên, chính là hai vị đồng tử dưới trướng Hồng Quân: Hạo Thiên và Dao Trì.

Đế Tuấn mặt lộ vẻ hỉ sắc, lập tức cùng Thái Nhất đến nghênh tiếp.

"Kiến quá hai vị Đạo hữu!" "Kiến quá hai vị Đạo hữu!" Hạo Thiên và Dao Trì tuy nói chỉ là hai đồng tử nhỏ bé, nhưng các Y hiện tại đại diện cho Hồng Quân, vì vậy thái độ của Đế Tuấn vô cùng nhiệt thành và thân cận.

"Kiến quá Thiên Đế, kiến quá Thái Nhất Đạo hữu!" "Kiến quá Thiên Đế, kiến quá Thái Nhất Đạo hữu!" Hạo Thiên và Dao Trì mỉm cười đáp lễ, dâng lên đại lễ do Lão Gia Hồng Quân giao phó.

Chương 118

"Hai vị Đạo hữu, xin mời!" Dưới sự nhiệt tình nghênh đón của Đế Tuấn, khi Hạo Thiên và Dao Trì bước vào Lăng Tiêu Bảo Điện, lập tức thu hút sự chú ý của tất cả mọi người.

Đến bàn chủ, hai người mỉm cười hành lễ với Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

"Kiến quá chư vị Sư huynh, kiến quá Nữ Oa Sư tỷ!" "Kiến quá Hạo Thiên Sư đệ, Dao Trì Sư muội!" "Kiến quá Hạo Thiên Sư đệ, Dao Trì Sư muội!" Mọi người lần lượt đáp lễ.

Tuy nói hai người các Y chỉ là đồng tử dưới trướng Lão Sư, nhưng các Y đã phụng sự Lão Sư vô số Nguyên Hội, thời gian ở cùng Lão Sư vượt xa những gì mình có thể so sánh.

Hơn nữa, Hạo Thiên và Dao Trì lần này lại đại diện Lão Sư đến quan lễ, vì vậy Tam Thanh và những người khác căn bản không hề có bất kỳ tâm ý coi thường nào.

Huống chi, xét về thực lực, các Y đều là Chuẩn Thánh Đại Năng, có tư cách cùng mình ngang hàng an tọa.

Sau khi hàn huyên với nhau, ánh mắt Hạo Thiên và Dao Trì nhìn về phía Tô Thần, lộ ra vẻ tò mò và tán thán.

Trong mấy chục vạn năm nay, các Y tuy nói không tiến vào thế giới Hồng Hoang, nhưng đối với danh tiếng của Tô Thần đã kính ngưỡng từ lâu.

Mỗi lần đối dịch 'cờ vây', chính là do Y phát minh ra!

"Kiến quá Tô Thần Đạo hữu!" "Kiến quá Tô Thần Đạo hữu!" Hạo Thiên và Dao Trì mỉm cười hành lễ vấn an.

“Kiến quá hai vị Đạo hữu!” Tô Thần mỉm cười gật đầu tỏ ý.

Ai cũng không nghĩ tới, hai đồng tử phấn điêu ngọc trác, môi hồng răng trắng Hạo Thiên và Dao Trì trước mắt này, tương lai sẽ trở thành Chúa Tể Hồng Hoang Thiên Đế và Vương Mẫu!

Đại Điển Lập Thiên Đình lần này, tuy nói Đạo Tổ Hồng Quân không đích thân đến, nhưng Y lại phái hai đồng tử dưới trướng là Hạo Thiên và Dao Trì làm đại diện, đủ để chứng minh thái độ của Y.

Lúc trước Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu kiến lập Tiên Đình, cũng từng đến Tử Tiêu Cung thỉnh Hồng Quân, nhưng lại không có bất kỳ hồi đáp nào.

Tất cả các cường giả Đại Năng có mặt trong lòng đều rõ ràng, tiếp theo sẽ nghênh đón thời đại Yêu Tộc Thiên Đình Chúa Tể Hồng Hoang.

Đế Tuấn sau khi tỏ ý với các khách mời, cùng Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa bốn người đứng trước Ngọc Án Thiên Đế trong Lăng Tiêu Bảo Điện.

“Ông!” Đế Tuấn tế xuất Thiên Đế Ấn Tỉ, nhìn về phía Thiên Khung chính thức hành lễ khởi thệ.

“Thiên Đạo tại thượng, hôm nay Yêu Tộc chi chủ Đế Tuấn Ngô thuận ứng Hồng Hoang đại thế, tại Ba Mươi Ba Thiên kiến lập Thiên Đình, thống ngự Chu Thiên Tinh Thần.

Giết càn khôn canh thế, sơ âm dương tạo hóa, phụ trách nhật nguyệt canh thế, ti vạn vật sinh trưởng, tạo phúc Hồng Hoang Thiên Địa, tạo phúc vạn linh chúng sinh, vọng Thiên Đạo giám chi!” “Oanh long long!” Theo Đế Tuấn chưởng khống Thiên Đế Ấn Tỉ hướng Thiên Đạo lập thệ, bầu trời ngoài Ba Mươi Ba Thiên phong khởi vân dũng, tường vân công đức màu vàng bao trùm toàn bộ Ba Mươi Ba

Thiên.

Lôi đình dũng động, vô số công đức giáng xuống.

Đế Tuấn chính thức được Thiên Đạo công nhận, là Chúa Tể Hồng Hoang Thiên Đế, số công đức thu được nhiều nhất, chiếm một phần ba tổng số.

Kế đến là Thái Nhất, Phục Hy và Nữ Oa, ba người các Y cùng chiếm một phần ba.

Một phần ba còn lại, thì giáng xuống tất cả tinh nhuệ hạch tâm của Yêu Tộc cùng toàn bộ Ba Mươi Ba Thiên.

Công đức khổng lồ như vậy, so với khi Đông Vương Công kiến lập Tiên Đình trước đây, nhiều hơn gấp mười lần!

Các Đại Năng cường giả có mặt quan lễ, từng người một đều ánh mắt nóng bỏng đố kỵ không thôi.

"Oanh!" "Oanh!" Hai luồng khí thế từ Đế Tuấn và Thái Nhất tản mát ra, các Y sau khi tiêu hóa khí vận và công đức khổng lồ này, một cử đột phá đến Chuẩn Thánh (Hỗn Nguyên Kim Tiên) hậu kỳ!

Pháp 'Trảm Tam Thi' sau khi chém ra Thiện Thi và Ác Thi, sẽ đột phá đến Chuẩn Thánh trung kỳ, nhưng nếu muốn đột phá đến Chuẩn Thánh hậu kỳ, thì lại không có hạn chế phải chém ra 'Tự Ngã Thi'.

Rất nhiều Đại Năng có mặt mới vừa chém thi đột phá Chuẩn Thánh, hoặc vừa đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ, thấy Đế Tuấn và Thái Nhất trực tiếp đột phá, trong lòng tràn đầy đố kỵ.

"Ngâm!" Ngay sau đó, Kim Long khí vận ngự trị trên Lăng Tiêu Bảo Điện bộc phát ra một tiếng long ngâm liệu lượng, từ quy mô hơn một vạn trượng trước đây bạo trướng đến ba vạn trượng!

"Nha!" "Nha!" Trong hoảng hốt, mọi người dường như nhìn thấy

hai con Tam Túc Kim Ô uy áp toàn bộ Hồng Hoang, quân lâm thiên hạ đang xoay quanh bay lượn, khí thế đáng sợ đó, khiến tất cả Đại Năng đỉnh cấp có mặt trong lòng đột nhiên kinh hãi.

Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề sắc mặt ngưng trọng.

Minh Hà một thân huyết y, đôi mắt sáng ngời bùng phát ra hai đạo kiếm mang thao thiên, dường như chém diệt tinh thần vũ trụ, chư thiên hoàn vũ.

Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân im lặng không nói, thần sắc thẩm thị.

Hi Hòa một đôi mắt đẹp bùng phát ra một tia dị thải kinh người.

Côn Bằng thần sắc phức tạp, sắc mặt âm tình bất định.

Còn Tô Thần, Y thì mỉm cười đạm nhiên, thần thái không hề biến hóa.

Thiên Đình Chúa Tể Hồng Hoang, là một trong các nhân vật chính của kỷ nguyên mới, cũng là quân cờ được Thiên Đạo ủng hộ để đối phó Vu Tộc.

Chỉ là có chút đáng tiếc cho Thiên Mệnh Hoàng Giả Đế Tuấn, cùng với bá đạo tuyệt luân, uy áp vạn cổ Thái Nhất!

"Từ ngày hôm nay, Trẫm chính là Hồng Hoang Thiên Đế!" Đế Tuấn mở đôi mắt vàng rực, không kịp tiêu hóa những gì đạt được sau đột phá, Thiên Đế Pháp Chỉ truyền khắp Hồng Hoang.

"Bái kiến Thiên Đế!" "Ngô đẳng bái kiến Thiên Đế!" "Ngô đẳng bái kiến Thiên Đế!" Tiếng hô núi lở biển gầm chấn động trời đất.

Tất cả thành viên Yêu Tộc thần tình kích động, ánh mắt sùng bái.

Còn các Đại Năng đỉnh cấp đến quan lễ sau khi hồi thần, từng người một sắc mặt khó coi.

Dù sao, Thiên Đình Chúa Tể Hồng Hoang, là Chí Tôn Tam Giới,

tất cả sinh linh Hồng Hoang đều phải chịu sự quản chế của Y, ai lại muốn trên đầu mình lại đè nặng một ngọn núi lớn?

Phải biết rằng, Đế Tuấn không phải Đông Vương Công.

Yêu Tộc của Y dưới trướng nhân tài tề tựu.

Thái Nhất bá đạo tuyệt luân, Phục Hy thôi toán vô song, Nữ Oa Thiên Đạo Thánh Nhân.

Huống chi Thập Nhị Yêu Thần từng người một thiên tư trác tuyệt, năng lực phi phàm!

Cộng thêm trận pháp cấp Hỗn Nguyên 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận', ngay cả Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng chưa chắc dám đối đầu với khí thế của Y.

Thiên Đình là chính thống Hồng Hoang được Thiên Đạo công nhận, nội hàm chi cường, công đức chi hậu, khí vận chi nồng, thanh uy chi đại, quả thực là xưa nay chưa từng có!

Dù là Tiên Đình của Đông Vương Công gần đây ảm đạm thất bại, thân tử Đạo tiêu, hay Triều Đại Hung Thú của Thần Nghịch trong Hung Thú Lượng Kiếp.

Thậm chí là ba tộc Long, Phượng, Kỳ Lân tranh bá của Tiên Thiên Tam Tộc, quyền hành thế lực của các Y, đều không bằng một phần mười Thiên Đình!

Tương lai Thiên Đình thống ngự Hồng Hoang, nếu ra chỉ dụ cho mình, chẳng phải mình cũng phải nghe theo hiệu lệnh sao?

Cảm tạ 【Bán Hảo Bán Phôi】, 【Thư Hữu 20170731210435459】mỗi người đả thưởng 500 điểm, Tiểu Hổ Miêu bái tạ!

Tiếp tục cầu nguyệt phiếu ủng hộ!!!

Bất Chu Sơn, Bàn Cổ Đại Điện.

Kể từ khi Thập Nhị Tổ Vu lần đầu tiên bố trí đại trận, triệu hoán chân thân Phụ Thần, một chiêu chém phá 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' của Thiên Đình, một nhát phủ chém diệt 'Thượng Thương Chi Thủ' của Hồng Quân, Thập Nhị Tổ Vu cũng đều bị thương không nhẹ.

Ngày nay, Yêu Tộc kiến lập Thiên Đình, được ý chí Thiên Đạo công nhận, gia tưởng lượng lớn công đức.

Hai con Tam Túc Kim Ô đáng sợ xoay quanh bay lượn trên Hồng Hoang Thiên Địa, uy áp Thiên Địa, quân lâm thiên hạ.

"Oanh!" Thập Nhị Tổ Vu đang bế quan đồng loạt kinh tỉnh, từng người một đôi mắt bùng ra hai đạo hồng mang nhìn về phía Thiên Khung, động triệt cửu thiên thập địa.

"Đế Tuấn ngươi đáng chết!" "Súc sinh lông vũ nhỏ bé, có tư cách gì thống ngự Hồng Hoang?" Tiếng gào thét kinh thiên động địa của Đế Giang, Chúc Dung, Cộng Công đồng loạt chấn động Hồng Hoang thiên vũ.

"Ngâm!" Sau khi Đế Giang xuất quan, thôi động Kim Long khí vận chưởng khống Vu Tộc, thanh uy bao trùm khí thế Kim Ô của ba tộc, chiêu cáo Hồng Hoang.

"Thế giới Hồng Hoang do Phụ Thần khai tịch, chỉ có Vu Tộc chính tông Bàn Cổ Ngô mới có tư cách thống ngự, Thiên Đạo công nhận, Vu Tộc Ngô không nhận!" "Vu!" "Vu!" "Vu!" Chúc Dung, Cộng Công, Chúc Cửu Âm, Huyền Minh, Hậu Thổ cùng tất cả Tổ Vu nhìn về phía Thiên Khung, đồng loạt gầm thét.

Tổ Vu không kính Thiên, không kính Địa, chỉ tôn Phụ Thần Bàn Cổ.

Thiên Đạo Thánh Nhân Hồng Quân thiên vị Yêu Tộc, thậm chí Thiên Đạo cũng công nhận Đế Tuấn là Chúa Tể Hồng Hoang Thiên Đế, nhưng trong lòng tất cả Vu Tộc nhân, Hồng Hoang chỉ có thể do chính tông Bàn Cổ mình thống ngự!

"Oanh!" Địa Đạo trọc khí và sát khí thao thiên, bị khí vận Vu Tộc bao trùm.

Trụ cột Hồng Hoang Thiên Địa là Bất Chu Sơn, bùng phát ra một luồng khí tức thương lương cổ lão lại chí cao vô thượng, trong nháy mắt cuốn khắp toàn bộ Hồng Hoang Thiên Địa.

Vô số phi cầm tẩu thú, thủy tộc hải vực từng người một thần sắc kinh khủng, run rẩy không ngừng, quỳ lạy cung kính về hướng Bất Chu Sơn.

Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử cùng các Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp, tất cả mọi người sau khi nghe Pháp Chỉ chiêu cáo Hồng Hoang của Đế Giang, đồng loạt nhìn về phía Bất Chu Sơn.

"Minh ngoan bất linh!" Đế Tuấn đứng cao trên Ngọc Án Thiên Đế, Y lạnh lùng nhìn xuống Bất Chu Sơn, đối với sự phản kháng của Vu Tộc, lộ ra một tia bất tiết.

"Trẫm là Hồng Hoang Thiên Đế được ý chí Thiên Đạo Hồng Hoang công nhận, Vu Tộc cậy vào di trạch của Đại Thần Bàn Cổ mà không kính Thiên, không kính Địa.

Sớm muộn gì các ngươi cũng sẽ tiêu hao hết di trạch của Bàn Cổ, đến lúc đó chính là lúc Vu Tộc các ngươi thân tử tộc diệt, chịu Thiên Khiển!" Lần đại chiến Vu Yêu trước, chân thân Bàn Cổ được triệu hoán bởi 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' của Vu Tộc, mạnh đến mức khiến người ta tuyệt vọng.

Ngay cả chỉ là một hư ảnh, ngay cả không phải chân thân, ngay cả uy lực không bằng một ức vạn phần của Bàn Cổ thật sự!

Nhưng Bàn Cổ chính là Bàn Cổ! 'Người' là Sáng Thế Thần khai tịch Hồng Hoang!

Yêu Tộc mình, ngay cả một chiêu của Y cũng không thể đỡ được, đã trực tiếp thất bại.

Nhưng, cho dù Vu Tộc có lá bài tẩy như vậy, nhưng Đạo Tổ Hồng Quân, Chúa Tể Hồng Hoang Thiên Đạo đều đứng về phía mình.

Vu Tộc các ngươi, lấy gì chống cự?

Đợi Yêu Tộc Thiên Đình mình triệt để hoàn thiện 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận', Thiên Đạo Thánh Nhân Oa Hoàng chứng Đạo thành Thánh, muốn diệt Vu Tộc, chẳng phải dễ như trở bàn tay sao?

Đế Tuấn một thân tử kim đế bào, đầu đội Thiên Đế quan miện, phủ kham Hồng Hoang Thiên Địa chúng sinh, nói không nên lời ý khí phong phát, khí thế nuốt chửng càn khôn.

Các Đại Năng cường giả có mặt sau khi nghe lời Y nói, từng người một khẽ gật đầu, lộ ra vẻ công nhận.

Vu Tộc tuy mạnh, nhưng bất quá chỉ là cậy vào di trạch của Đại Thần Bàn Cổ mà thôi.

Đạo Tổ Hồng Quân và Thiên Đạo đều đứng về phía Yêu Tộc Thiên Đình, các Y lấy gì để đối kháng?

Một khi Nữ Oa chứng Đạo thành Thánh, thì cán cân chiến thắng sẽ triệt để nghiêng về Yêu Tộc Thiên Đình.

Tiếp theo, vô số tiên tử thân tư yểu điệu, khí chất trác tuyệt trong đại điện ~ương ca múa.

Cung nga lực sĩ qua lại trong đại điện, dâng lên các loại Tiên Thiên

Linh Quả đỉnh cấp và quỳnh tương ngọc dịch.

Thái Dương Phù Tang Thần Quả, Cửu Thiên Tinh Thần Quả, Tinh Thần Ngọc Tủy Dịch, Chúng Tinh Linh Chi Hoa, v.v.

Tất cả Tiên Thiên Linh Quả và quỳnh tương ngọc dịch quý giá nhất đều được dâng lên bàn chủ.

Chương 119

"Chúc mừng hai vị Đạo hữu!" Tô Thần nâng chén hướng Đế Tuấn và Thái Nhất tỏ ý.

Lần tương tụ này, lần tiếp theo rất có thể đã là vĩnh biệt.

Đế Tuấn và Thái Nhất với tư cách là Thiên Mệnh Hoàng Giả, thân mang đại tâm hung, đại cách cục, đại khí vận, đại nghị lực, ngay cả Tô Thần, cũng từ đáy lòng khâm phục.

Nhưng rất đáng tiếc, hai huynh đệ các Y chỉ là quân cờ được Thiên Đạo đẩy ra để kích hoạt Lượng Kiếp của Vu Tộc.

Đông Vương Công thua trong 'Đạo Tranh' và 'Thiên Mệnh Chi Tranh', Y còn có thể lưu lại một tia tàn hồn chuyển thế, nhưng hai huynh đệ các Y thua trong 'Thiên Mệnh Chi Tranh', đó chính là thân tử Đạo tiêu thật sự!

Thực ra, với mệnh cách của Đế Tuấn và Thái Nhất, các Y cũng có cơ hội trở thành Nhân Đạo Chi Chủ.

Trong Lượng Kiếp thống nhất Hồng Hoang, lấy khí vận vạn tộc giác tỉnh ý chí Nhân Đạo, trùng phá gông xiềng, chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La, gia trì ý chí Thiên Mệnh Nhân Đạo.

Nhưng Thiên Đạo sẽ không cho các Y cơ hội này.

Chỉ có để các Y và Vu Tộc đồng quy vu tận trong Lượng Kiếp, mới là kết cục cuối cùng!

"Đa tạ Tô Thần Đạo hữu!" Đế Tuấn và Thái Nhất mỉm cười nâng chén đáp lại, ý khí phong phát.

Các Y thấy ánh mắt Tô Thần dường như có chút khác lạ, nhưng rất nhanh đã bị các khách mời khác mời rượu, không kịp nghĩ nhiều

liền đi ứng phó.

Phục Hy, Nữ Oa huynh muội cũng được tất cả khách mời kính rượu.

Các Y với tư cách là hai trong Tứ Hoàng của Yêu Tộc Thiên Đình, Nữ Oa lại là chân truyền đệ tử của Đạo Tổ, tương lai Thiên Đạo Thánh Nhân, sự hoan nghênh nhận được không hề thua kém Đế Tuấn và Thái Nhất.

Lúc này, Hi Hòa thấy Nữ Oa thánh khiết điển nhã, dung tục hoa quý được tôn trọng và hoan nghênh như vậy, đôi mắt đẹp thanh lãnh như suối của nàng lóe lên mấy tia sáng.

Từ sau khi đại chiến Vu Yêu lần thứ hai kết thúc, Hồng Quân thành Thánh lần đầu tiên ra tay ở Hồng Hoang.

Sức mạnh của Thánh Nhân thấm sâu vào lòng người, thậm chí còn truyền ra một câu 'Thánh Nhân chi hạ giai lâu nghĩ' (dưới Thánh Nhân đều là kiến cỏ) châm ngôn của Thiên Đạo.

Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề năm vị khách mời này, tương lai Thiên Đạo Thánh Nhân cực kỳ được hoan nghênh, rất nhiều Đại Năng đều tranh nhau nâng chén kính rượu vấn an, hy vọng có thể kéo gần quan hệ, kết tình giao với các Y.

Tô Thần cùng Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa uống một chén tiên thiên linh tửu xong, nghĩ đến vận mệnh tương lai của những Thiên Kiêu tuyệt thế này, trong lòng có chút ý hưng lan san.

Thời gian tuyến càng về sau, các Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp cùng thời đại với mình sẽ càng ngày càng ít.

Cao xử bất thắng hàn (ở trên cao không thể thắng được lạnh lẽo)!

"Tô Thần Đạo hữu, Ngô kính ngươi một chén, cảm ơn 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu' của ngươi!" Thanh lãnh tuyệt trần, phong hoa tuyệt

đại, huệ chất lan tâm Thường Hi nhìn thấy ánh mắt của Y, dường như nhận ra tâm tư của Y, khẽ mở môi ngọc, nâng chén ra hiệu.

Nàng và Tô Thần mấy lần gặp nhau, đều chỉ là giao hảo xã giao.

Bình thường ở Quảng Hàn Cung, nghe tỷ tỷ bình phẩm các Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp của Hồng Hoang, chỉ có Tô Thần là tồn tại khiến tỷ tỷ vô cùng chấn kinh.

Vì vậy, Thường Hi đối với Y tự nhiên cũng quan tâm nhiều hơn một chút.

Toàn bộ Lăng Tiêu Bảo Điện cao bằng mãn tọa, thần môn như thị, nhưng dường như chỉ có một mình Tô Thần độc lập tuyệt thế, ý hưng lan san, điều này khiến nàng có chút không hiểu.

Với tâm hung của Y, tuyệt đối sẽ không đố kỵ Đế Tuấn và Thái Nhất, nhưng vì sao vẫn lộ ra vẻ tiếc nuối?

"Thường Hi Tiên Tử khách khí rồi!" Tô Thần mỉm cười nâng chén đáp lại, sau đó một hơi uống cạn linh tửu trong chén.

Lễ điển lập Thiên Đình kết thúc, đông đảo Đại Năng cường giả lũ lượt cáo từ rời đi.

Tô Thần từ Thiên Đình Ba Mươi Ba Thiên phủ khám toàn bộ thế giới Hồng Hoang, ánh mắt theo đó trở nên kiên nghị, chuẩn bị tiếp tục đạp lên lữ đồ, nỗ lực vì chứng Đạo!

"Tô Thần Đạo hữu, có rảnh có nguyện đến Ngũ Trang Quán của Ngô một chuyến không?" Rời Thiên Đình Ba Mươi Ba Thiên, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đuổi kịp Tô Thần, nhiệt tình mời Y đến Đạo Trường của mình ôn chuyện luận Đạo, để Đại Đạo của bản thân có thể tiến thêm một bước.

Các Y du lịch Hồng Hoang mười mấy vạn năm, thu hoạch cực đại.

Cũng muốn chia sẻ cảm ngộ du lịch của bản thân với Tô Thần, xem liệu có ích gì cho Y không.

"Hai vị Đạo hữu, hiện nay Hồng Hoang đại thế khó lường, bần đạo chuẩn bị tiếp tục du lịch Hồng Hoang, tăng trưởng thực lực, để ứng phó nguy cơ tương lai.

Vì vậy, chuyến đi Ngũ Trang Quán, xin để lần sau vậy!" Tô Thần mỉm cười phất tay từ chối.

"Thiện!" "Vậy bần đạo hai người vừa hay trở về Đạo Trường bế quan, tiêu hóa những gì đạt được trong chuyến du lịch, mong chờ lần sau có thể cùng Đạo hữu tiếp tục luận Đạo!" Trấn Nguyên Tử không tiếp tục cưỡng cầu, sau khi tặng một số Tiên Thiên Ngũ Hành Tinh Tinh mà mình có được trong quá trình du lịch, liền hành lễ cáo từ.

Y biết Tô Thần đã thu hai chân truyền đệ tử và một ký danh đệ tử, hơn nữa còn đang ở Luân Hồi Sơn bồi dưỡng vô số chủng tộc có liên quan đến Địa Đạo.

Nhìn qua là đang bồi dưỡng thế lực, chuẩn bị cho tương lai.

Trấn Nguyên Tử, người có 'duyên' với Địa Đạo, cũng sẵn lòng cung cấp một số ủng hộ không đáng kể cho Y.

"Đa tạ Đạo hữu!" Nhận lấy hàng trăm khối Tiên Thiên Ngũ Hành Tinh Tinh đủ loại thuộc tính, Tô Thần hành lễ cảm tạ, sau đó hướng về phía Bất Chu Sơn bên dưới mà bay đi. .....

Thiên Đế Điện.

Đông đảo khách mời cáo từ sau, Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy đơn độc giữ Côn Bằng lại, còn Nữ Oa thì trở về Đạo Trường của mình, bế quan tiêu hóa công đức Thiên Đạo có được từ việc lập Thiên Đình trước đó.

Bốn người đối diện mà ngồi.

Các tiên tử yểu điệu múa hát được Phục Hy ra hiệu rời đi, toàn bộ Thiên Đế Điện chỉ còn lại bốn người các Y.

Linh hương thoang thoảng.

Trên Ngọc Án bày biện các loại linh quả và quỳnh tương ngọc dịch.

Nhưng tâm tư của mọi người đều không đặt vào những thứ này, mà là vào việc sắp sửa đàm luận.

Côn Bằng khoanh chân mà ngồi.

Y biết dụng ý của Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy giữ mình lại, trong lòng cũng có một tia ý động, nếu không cũng sẽ không dừng lại.

Bất quá ai mở lời trước, điều này lại liên quan đến lợi ích tương lai của bản thân Y!

"Côn Bằng Đạo hữu, ngươi với tư cách là Bắc Minh chi chủ, là Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp của Hồng Hoang, thân mang đại khí vận, đại phúc nguyên, hữu duyên với Yêu Tộc Thiên Đình của Ngô." "Cũng chính vì vậy, bần đạo trước đây đã ba lần bảy lượt mời Đạo hữu gia nhập Yêu Tộc Ngô, cùng mưu đại nghiệp!" Đế Tuấn nhìn ra suy nghĩ của Côn Bằng, đại khí phất tay.

"Hiện nay Yêu Tộc Ngô đã đắc Thiên Mệnh, được Thiên Đạo và Đạo Tổ ưu ái, là chính thống của Hồng Hoang, thống ngự Thiên Địa, vì vậy Trẫm một lần nữa thành kính mời Đạo hữu gia nhập Yêu Tộc Thiên Đình của Ngô." "Nếu Đạo hữu đồng ý, Trẫm nguyện sắc phong Đạo hữu làm Yêu Sư của Thiên Đình Ngô, địa vị chỉ dưới Trẫm và ba vị Yêu Hoàng." "Trẫm cũng rõ ân oán nhân quả giữa Đạo hữu và Hồng Vân, Trẫm tại đây hứa hẹn: sau này sẽ toàn lực tương trợ Đạo hữu đối phó Hồng Vân, thậm chí tranh đoạt Chí Bảo thành Thánh Hồng Mông Tử Khí!" Vút!

Nghe Đế Tuấn không chỉ hứa hẹn cho mình địa vị cao, thậm chí còn hứa hẹn đối phó Hồng Vân, Côn Bằng trong lòng một trận ý động, đôi mắt tam giác đảo ngược lập tức sáng lên.

"Thiên Đế, nếu đoạt được Chí Bảo thành Thánh Hồng Mông Tử Khí trong tay Hồng Vân, là thuộc về ngài hay thuộc về bần đạo?" Ám ảnh của Y chính là cơ duyên thành Thánh, nếu Hồng Mông Tử Khí của Hồng Vân không liên quan gì đến mình, chẳng phải là làm áo cưới cho Thiên Đình vô ích sao?

"Ai nấy dựa vào bản lĩnh của mình!" "Nếu Đạo hữu có được Hồng Mông Chi Khí, Trẫm tuyệt đối sẽ không ra tay tranh đoạt!" Hiện tại tất cả mọi người chỉ từ miệng Đạo Tổ Hồng Quân biết Hồng Mông Tử Khí là Chí Bảo thành Thánh, chứ không biết tác dụng thật sự của nó.

Theo Đế Tuấn mà nói, vì Đạo Tổ Hồng Quân có thể dùng 'Trảm Tam Thi' chứng Đạo thành Thánh, thì mình tất nhiên cũng có thể.

Hồng Mông Tử Khí tuy nói vô cùng trân quý, nếu sau khi Côn Bằng gia nhập Thiên Đình mà đạt được, cũng không cần thiết phải tranh đoạt với cấp dưới.

"Thiện!" Nghe Đế Tuấn hứa hẹn xong, Côn Bằng trịnh trọng đứng dậy, hướng Đế Tuấn hành lễ.

"Thừa mông Thiên Đế hậu ái, thần nguyện gia nhập Yêu Tộc, gia nhập Thiên Đình, vì Bệ Hạ hiệu mệnh!" "Thiện!" Thấy Côn Bằng kiệt ngao bất tuần cuối cùng cũng bị mình thu phục, Đế Tuấn trong lòng tràn đầy cảm giác thành tựu, Y lập tức chưởng khống Thiên Đế Ấn Tỉ, ban hành Pháp Chỉ.

"Trẫm lấy thân phận Hồng Hoang Thiên Đế, Yêu Tộc chi chủ, sắc phong Côn Bằng làm Yêu Sư của Yêu Tộc Thiên Đình Ngô, hưởng quyền hành khí vận của Yêu Tộc Thiên Đình Ngô!" "Vút!" Theo Pháp

Chỉ của Đế Tuấn hạ xuống, từ Thiên Đế Ấn Tỉ ngưng tụ ra một Kim Long khí vận dài mấy chục trượng, trực tiếp nhập vào thể nội Côn Bằng.

"Đa tạ Bệ Hạ!" Cảm nhận khí vận bản thân tăng trưởng, Côn Bằng cuối cùng cũng lộ ra một nụ cười hỉ sắc.

"Chúc mừng Yêu Sư!" "Chúc mừng Bệ Hạ, chúc mừng Yêu Sư!" Thái Nhất và Phục Hy hướng Côn Bằng chắp tay, ánh mắt nhìn Y hiển nhiên thân cận hơn rất nhiều. .....

Bất Chu Sơn.

Tô Thần trở lại chốn cũ.

Lần trước là đi bộ leo từ phía Đông Nam, lần này thì leo từ phía chính Đông.

Nhìn ngọn Bất Chu Sơn đỉnh thiên lập địa, nguy nga hùng vĩ, hạo hãn vô ngần này, Tô Thần mẫn duệ cảm tri được uy áp của 'nó' không mạnh bằng lần trước.

Rất hiển nhiên, sau khi Hậu Thổ có được phần cơ duyên cuối cùng để leo đỉnh, cơ duyên do ý chí Đại Thần Bàn Cổ lưu lại tiêu tán, uy áp của 'nó' cũng theo đó giảm yếu.

Với tư cách là Thiên Trụ của Hồng Hoang, cơ duyên mà Bất Chu Sơn ẩn chứa trong thế giới Hồng Hoang là độc nhất vô nhị, ngay cả Tổ Mạch Hồng Hoang Côn Luân, cũng kém xa.

Rất nhiều Kim Tiên Thái Ất cao thủ, Đại La Chưởng Đạo Giả, Chuẩn Thánh Đại Năng, đều ở đây thu hoạch được cơ duyên thuộc về mình.

Tô Thần trở lại Bất Chu Sơn, không như lần trước đi bộ leo trèo, mà dùng thần thông xuyên toa, cảm ứng cơ duyên của bản thân.

Mấy chục năm sau, tại một khu rừng rậm cây cổ thụ vươn cao, Tô Thần cảm ứng được vị trí của cơ duyên, nhận thấy một Tiên Thiên Đại Trận.

"Vút!" Cảm ứng được Tô Thần đến, Tiên Thiên Đại Trận này khẽ chấn động, từng luồng tiên thiên bảo khí tinh thuần hướng về bốn phương tám hướng mà đi. 'Chẳng lẽ, nơi đây ẩn chứa không chỉ một cơ duyên, 'người hữu duyên' không chỉ có mình ta sao?' Cảm tri được tiên thiên bảo khí hướng về các phương hướng khác mà xông lên trời, Tô Thần khẽ ngưng đôi mắt. 'Đã vậy, vậy thì Ngô kiên nhẫn đợi thời cơ chín muồi, xem còn có ai là 'người hữu duyên'!' "Vút!" "Vút!" Mấy năm sau, bốn đạo thân ảnh lần lượt giáng xuống bầu trời, chính là Tam Thanh và Minh Hà.

"Tô Thần?" Mọi người thấy Tô Thần đã sớm đợi ở trên không rừng rậm, không khỏi có chút bất ngờ.

"Kiến quá Tô Thần Đạo hữu!" Thông Thiên có quan hệ thân cận nhất với Y, bèn chủ động tiến lên hành lễ vấn an.

"Kiến quá chư vị Đạo hữu!" Tô Thần mỉm cười đáp lễ.

Sau khi thấy Tam Thanh và Minh Hà đến, lập tức hiểu được cơ duyên mà Tiên Thiên Đại Trận trong khu rừng rậm này ẩn chứa là gì.

Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ!

Vô Cực sinh Thái Cực, Thái Cực sinh Lưỡng Nghi, Lưỡng Nghi sinh Tứ Tượng.

Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ tổng cộng thai nghén bốn kiện Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, lần lượt là quạt Ba Tiêu thuộc tính Địa, Hỏa, Thủy, Phong.

Thái Thanh Lão Tử có được quạt Ba Tiêu thuộc tính Hỏa, dùng để quạt lửa cho lò luyện đan.

Minh Hà Lão Tổ có được quạt Ba Tiêu thuộc tính Phong, sau này tặng cho A Tu La Thiết Phiến Công Chúa, trong Tây Du Lượng Kiếp giúp Đường Tăng vượt qua kiếp nạn Hỏa Diệm Sơn.

Bản thân mình với tư cách là Địa Đạo Luân Hồi Chi Chủ, có duyên với mình, hẳn là quạt Ba Tiêu thuộc tính 'Địa'.

Điều khiến Tô Thần có chút tò mò là, Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ với tư cách là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Căn, lại có thể thai nghén bốn kiện Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, điều này thực sự có chút khó tin.

Xem ra trong đó, hẳn còn ẩn giấu cơ duyên khác.

Chương 120

Minh Hà một thân huyết y, sát khí thẳng xông vân tiêu.

Y sau khi giáng lâm liền im lặng không nói, âm thầm thu liễm khí thế của mình.

Dù là trước mặt Tam Thanh hay Tô Thần, đều không cần thiết phải triển lộ khí thế của bản thân, tránh cho vẻ kiêu ngạo lấn át người khác, vô cớ khiến người ta chán ghét.

"Kể từ khi nơi đây ẩn chứa bảo vật, vậy chúng ta ai nấy dựa vào cơ duyên của mình, thế nào?" Thái Thanh Lão Tử hòa thiện mỉm cười.

Y sau khi tham gia Đại Điển Lập Thiên Đình chuẩn bị du lịch Bất Chu Sơn, ai ngờ lại bị cơ duyên cảm ứng, bèn dẫn Nhị đệ và Tam đệ cùng đến.

"Bần đạo không ý kiến!" Minh Hà môi hồng răng trắng nắm chặt Nguyên Đồ A Tỳ nhị kiếm trong tay, gật đầu đồng ý.

Những người khác thì nhìn về phía Tô Thần, bởi vì cơ duyên lần này là do Y phát hiện trước, hơn nữa thực lực của Y, khiến tất cả mọi người có mặt đều vô cùng kiêng kị.

"Thiện!" Tô Thần gật đầu.

"Bảo vật có duyên với Đạo hữu, mọi người ai nấy dựa vào cơ duyên mà lấy đi, những thứ còn lại đều thuộc về bần đạo, những 'người vô duyên' khác, không nên cưỡng cầu!" Nói xong, Tô Thần nhìn Nguyên Thủy một cái.

Vì đã biết nơi đây ẩn chứa Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ, thì cơ duyên ẩn giấu mình dù thế nào cũng không để người khác cướp mất.

"Tốt!" "Vì là Tô Thần Đạo hữu phát hiện trước, vậy lý lẽ nên như

vậy!" Lời Tô Thần tuy nói có chút bá đạo, nhưng cũng không quá đáng.

Bảo vật có 'duyên' với mình có thể lấy đi, 'vô duyên' thì đừng cưỡng cầu, những thứ còn lại mới thuộc về Y.

"Vút!" Tiên Thiên Đại Trận trong rừng rậm quang hoa bạo trướng, sau đó ầm ầm tiêu tán.

Trong khoảnh khắc, từng luồng Hỗn Độn Linh Khí tản mát ra, diễn hóa ra dị tượng Nhất Khí Sinh Thái Cực, Thái Cực Sinh Lưỡng Nghi, Lưỡng Nghi Sinh Tứ Tượng.

Vô cùng Địa Hỏa Thủy Phong Đại Đạo Bản Nguyên lan tràn ra.

Chỉ thấy một cây Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ cao chín mươi chín trượng đứng sừng sững giữa đại trận, mọc ra bốn phiến Ba Tiêu Diệp khổng lồ, Hỗn Độn Linh Khí Địa Hỏa Thủy Phong nồng đậm chính là từ bốn phiến lá này tản mát ra.

"Hưu!" Một đạo hồng mang lóe lên, chỉ thấy Tiên Thiên Quạt Ba Tiêu tự động rơi xuống, thuộc tính Hỏa hướng về phía Thái Thanh Lão Tử mà bắn tới.

Cái thuộc tính Phong thì chủ động hướng về phía Minh Hà mà bắn tới.

Còn quạt Ba Tiêu thuộc tính Địa còn lại, thì bị Tô Thần dùng thần thông chế ngự, khiến nó tạm thời dừng lại trên chủ thể Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ.

Còn phiến thuộc tính Thủy cuối cùng, thì vô duyên với tất cả mọi người, an an tĩnh tĩnh trong gió khẽ lay động.

Mọi người thấy cảnh này, biết cơ duyên đã định đoạt.

Một cây Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Căn, bốn kiện Thượng

Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Dù là đối với Tam Thanh, hay đối với Minh Hà mà nói, cũng không phải 'cơ duyên' quá lớn.

Ngay khi các Y chuẩn bị đề nghị cáo từ thì, ánh mắt Tô Thần nhìn về phía Minh Hà và Thái Thanh Lão Tử.

"Hai vị Đạo hữu, bần đạo muốn thu thập đủ bốn phiến quạt Ba Tiêu Địa Hỏa Thủy Phong, nguyện dùng một vò 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu' trao đổi, không biết có thể chăng?" Vút!

Nghe lời Tô Thần nói, Thái Thanh Lão Tử và Minh Hà đôi mắt sáng lên.

Phải biết rằng, 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu' của Tô Thần danh chấn Hồng Hoang, không chỉ được ủ bằng Tam Quang Thần Thủy, mà nguyên liệu chính của nó còn có 'Ngộ Đạo Thần Trà' và 'Luân Hồi Linh Trà' cùng nhiều linh tài đỉnh cấp khác.

Xét về giá trị, một vò 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu' đã không thua một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Đặc biệt đối với Tam Thanh và Minh Hà mà nói, giá trị của nó còn cao hơn một bậc.

Bởi vì các Y không thiếu Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cái các Y thiếu là sự cảm ngộ và thăng hoa Đại Đạo!

"Tốt!" Minh Hà tiếc lời như vàng, trực tiếp trao quạt Ba Tiêu thuộc tính Phong đến trước mặt Tô Thần.

"Bần đạo cũng nguyện thành toàn mỹ ý của người." Thái Thanh Lão Tử mỉm cười dùng thần thông, cũng trao quạt Ba Tiêu thuộc tính Hỏa trong tay đến trước mặt Tô Thần.

Y vừa mới kiểm tra qua Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo quạt

Ba Tiêu, cũng không có gì quá đặc biệt.

Tô Thần dù có thu thập đủ bốn phiến quạt Ba Tiêu Địa Hỏa Thủy Phong, nhiều nhất cũng chỉ có được một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo mà thôi, căn bản không thể sánh bằng một vò 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu'.

"Vậy thì đa tạ hai vị Đạo hữu đã thành toàn mỹ ý của Ngô!" Tô Thần khẽ gật đầu tỏ ý, mỉm cười làm một cái kê thủ tạ lễ.

Trong lòng Y có một dự cảm mãnh liệt, thu thập đủ bốn phiến quạt Ba Tiêu Địa Hỏa Thủy Phong cùng chủ thể Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ, mới có thể có được cơ duyên chân chính ẩn chứa ở nơi đây!

"Đạo hữu, cáo từ!" "Tô Thần Đạo hữu, có rảnh có thể đến Côn Luân của Ngô làm khách!" Mọi người lần lượt hành lễ cáo biệt.

Thông Thiên còn đặc biệt mời Tô Thần lần sau có rảnh đến Bích Du Cung ở Côn Luân làm khách, để tận tình chủ chi nghị. (Có đại lão phản ánh chương 2000 chữ hơi ngắn, sau này Tiểu Hổ Miêu cố gắng đảm bảo trên 3000 chữ, thế nào?

Thêm chương cầu nguyệt phiếu, xông lên top 10 nguyệt phiếu sách mới!!!

Xin các vị đại lão!!!) Với năng lực của Tô Thần, khi cảm ứng được Tiên Thiên Đại Trận trong rừng rậm này, y dễ dàng thu được Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Ba Tiêu Thụ, từ đó có được bốn chiếc Quạt Ba Tiêu mang thuộc tính Địa, Hỏa, Thủy, Phong.

Nhưng y không làm vậy.

Thứ nhất là vì Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ chưa hoàn toàn thành thục.

Thứ hai, cưỡng đoạt cơ duyên của người khác sẽ sinh ra ân oán nhân quả.

Lòng tham không đáy chỉ khiến sự việc phản tác dụng.

Ví như trước đây, việc y cắt ngang cơ duyên vốn thuộc về Nữ Oa là Tạo Hóa Thanh Liên Căn Hành, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Tam Sinh Thạch, cùng với Địa Đăng của Thái Thanh Lão Tử.

Những bảo vật này tự động quy thuận y, hiển hóa khí cơ hấp dẫn y là bởi bản thân y và bảo vật có sự "khế hợp", "phúc duyên" mạnh hơn.

Nhưng dù vậy, Nữ Oa khi cảm nhận được "cơ duyên" vốn thuộc về nàng biến mất, lần đầu gặp mặt y đã bất giác sinh ra "ác cảm".

Nếu y thực sự cưỡng đoạt, dưới sự ràng buộc của nhân quả, nàng đối với y sẽ không chỉ là một tia ác cảm, mà là sự địch ý trần trụi!

Dùng hai vò "Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu" để đổi lấy hai chiếc Tiên Thiên Quạt Ba Tiêu, tiêu trừ nhân quả tranh chấp.

Sau đó lại thu thập đủ bốn chiếc Quạt Ba Tiêu thuộc Địa, Hỏa, Thủy, Phong, có thể khai thác sâu hơn cơ duyên ẩn tàng trong Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ.

Đối với Tô Thần, điều này thật sự quá hời!

"Ông!" Tô Thần chưởng khống Đại Đạo Thần Thông, trực tiếp trấn áp phong tỏa cả vòm trời rừng rậm, kiên nhẫn chờ đợi chiếc lá Ba Tiêu thuộc tính 'Thủy' cuối cùng thành thục.

Ba trăm năm thoắt cái đã trôi qua.

Sau khi Tiên Thiên Ba Tiêu Diệp thuộc tính 'Thủy' hoàn toàn thành thục, nó tự động rời khỏi Ba Tiêu Thụ, rồi lơ lửng giữa không trung, tản mát ra Hỗn Độn 'Thủy' Chi Bản Nguyên nồng đậm.

Chiếc lá Ba Tiêu này không có "hữu duyên nhân" được định sẵn, tự nhiên thuộc về Tô Thần, người đã kiên nhẫn chờ đợi nó thành thục.

“Hoa ~ ô!” Đúng lúc này, Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ vốn cao chín mươi chín trượng bắt đầu khô héo dần, sinh cơ dần tiêu tán.

Rõ ràng, tình huống của nó có phần tương tự với Tiên Thiên Hồ Lô Đằng.

Sau khi thai nghén ra bốn kiện Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Quạt Ba Tiêu thuộc Địa, Hỏa, Thủy, Phong, tiềm năng sinh cơ sắp cạn kiệt, không thể tiếp tục duy trì sự sống.

“Hưu!” Tô Thần không chút do dự.

Y từ Thức Hải Không Gian tế ra một trăm thăng Hỗn Độn Tinh Tuyền, tưới xuống gốc Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ.

Nơi đây ẩn chứa Hỗn Độn Địa Hỏa Thủy Phong Bản Nguyên vô cùng nồng đậm, dùng Hỗn Độn Đệ Nhất Thần Thủy để tư dưỡng sinh cơ bản nguyên của nó là hy vọng lớn nhất.

“Cô đông cô đông!” Từng bọt khí Hỗn Độn Hồng Mông Huyền Hoàng màu sắc sinh ra, tựa như một người sắp chết khát đang uống nước từng ngụm lớn.

“Ông!” Từng tia Hồng Mông Nhân Uân Hà Quang bốc lên.

Toàn bộ cổ thụ cao ngất trong rừng rậm đều tham lam tranh đoạt những Linh Khí này.

Tô Thần mẫn cảm nhận thấy, sinh cơ của Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ bắt đầu dần hồi phục, hơn nữa còn ngày càng cường thịnh.

“Hoa!” Khoảnh khắc tiếp theo, Tô Thần thu bốn chiếc Quạt Ba Tiêu thuộc Địa, Hỏa, Thủy, Phong lại để luyện hóa, xem chúng có thể hòa hợp với nhau, trở thành một kiện bảo vật ẩn chứa Hỗn Độn Bản Nguyên thuộc tính hay không.

“Quả nhiên có thể!” Bốn chiếc Quạt Ba Tiêu Địa, Hỏa, Thủy,

Phong trong Thức Hải khi luyện hóa, tự hút lẫn nhau, xích lại gần nhau, điều này khiến Tô Thần lộ vẻ vui mừng.

Kế tiếp, y không trực tiếp dung hợp chúng.

Mà sau khi luyện hóa một trọng Tiên Thiên Cấm Chế, lại lần nữa tế chúng ra, vây quanh Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ, dùng Địa Hỏa Thủy Phong Bản Nguyên ẩn chứa trong bản thân pháp bảo để kích phát Ba Tiêu Thụ, từ đó tìm kiếm cơ duyên ẩn tàng.

Khi Tô Thần vừa dùng Hỗn Độn Tinh Tuyền tưới vào gốc Ba Tiêu Thụ, y mẫn cảm nhận thấy lớp đất bên dưới là Cửu Thiên Tức Nhưỡng, điều này càng khiến y hứng thú.

"Oanh!" Bốn chiếc Quạt Ba Tiêu tản phát Địa Hỏa Thủy Phong Bản Nguyên nồng đậm, từ từ dung hợp nghịch chuyển thành Hỗn Độn Bản Nguyên, vây quanh chủ thể Ba Tiêu Thụ.

Chỉ thấy một thông đạo huyền chi hựu huyền, tản phát Hỗn Độn Bản Nguyên xuất hiện giữa không trung trên Ba Tiêu Thụ, vừa tồn tại ở hiện tại, lại phảng phất xuyên qua quá khứ tương lai. 'Ồ?' Thấy cảnh tượng này, Tô Thần hai mắt hơi co lại, trong lòng càng thêm hiếu kỳ.

Y có nhiều suy đoán, nhưng muốn nghiệm chứng, vẫn cần phải tự mình xác nhận.

"Bá!" Khoảnh khắc, Tô Thần bước chân vào thông đạo tản phát Hỗn Độn Bản Nguyên này, rồi bị một luồng Hỗn Độn Năng Lượng cường đại bao bọc, truyền tống đến một phương độc lập thế ngoại không gian.

"Tư tư!" "Oanh long!" Chỉ thấy từng luồng Hỗn Độn Ám Lôi Chi Lực ngưng tụ, oanh nát vô cùng Hỗn Độn Bản Nguyên, sản sinh Địa, Hỏa, Thủy, Phong khổng lồ.

Nhất khí sinh Thái Cực.

Thái Cực sinh Lưỡng Nghi.

Lưỡng Nghi sinh Tứ Tượng.

Các loại dị tượng diễn hóa, huyền chi hựu huyền, ẩn chứa vô cùng Đại Đạo Chí Lý, thế giới luân hồi.

Tô Thần tâm có điều ngộ, nhưng y không dám trực tiếp bế quan tiêu hóa ở không gian xa lạ này, mà vô cùng cảnh giác dò xét tình hình xung quanh, ứng phó với rủi ro có thể đột phát bất cứ lúc nào.

"Ô!" Từng luồng Hỗn Độn Cương Phong và Hỗn Độn Ám Lôi không theo quy tắc nào ập tới Tô Thần, cảm giác xé rách kinh khủng và năng lượng hủy diệt khiến y cũng phải thấy e dè.

Tô Thần khẽ nhíu mày.

"Hỗn Độn Cương Phong và Hỗn Độn Ám Lôi ẩn chứa trong Hỗn Độn Thế Giới cũng không kinh khủng đến vậy, vì sao phương không gian độc lập đặc thù này, ẩn chứa trong Bất Chu Sơn, lại có sức hủy diệt Hỗn Độn cường đại đến thế?" Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ sinh trưởng ở Bất Chu Sơn.

Dù có truyền tống y đến phiến không gian đặc thù này, cũng sẽ không cách Bất Chu Sơn quá xa.

Ngày xưa Bàn Cổ Đại Thần khi khai tịch Hồng Hoang trong Hỗn Độn, tuyệt đối không thể dung nhẫn một không gian hủy diệt Hỗn Độn cường đại đến vậy tồn tại.

Chương 121

"Chẳng lẽ nói..." "Không gian độc lập đặc thù này, là tàn khu của một Hỗn Độn Ma Thần nào đó?!" Khoảnh khắc, Tô Thần Linh Quang Nhất Thiểm, nghĩ đến khả năng này, và lập tức xác định.

Bởi vì chỉ có vậy mới hợp lý!

"Không hay rồi!" "Ta vừa dùng Hỗn Độn Tinh Tuyền tưới Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ, vậy chẳng phải sẽ tư dưỡng tàn khu Hỗn Độn Ma Thần này, khiến 'y' khôi phục Chân Linh Bản Nguyên, thậm chí đản sinh ý thức sao?" Kẻ có thể khiến Bàn Cổ Đại Thần tự mình trấn áp dưới Bất Chu Sơn, trong Hỗn Độn Thế Giới tuyệt đối là tồn tại hàng đầu, thậm chí lừng danh lẫy lừng.

Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ và tàn khu Hỗn Độn Ma Thần tương hỗ liên quan, mà mình vừa tưới Hỗn Độn Tinh Tuyền, vạn nhất khiến 'y' đản sinh linh thức hoặc khôi phục Chân Linh Bản Nguyên, vậy thì xong đời rồi!

Thuở trước khi nghịch phản Hỗn Độn Nguyên Tinh ở Bồng Lai Tam Tiên Đảo, linh thức đản sinh từ một đoạn tàn khu ngón tay của Thời Gian Ma Thần đã kinh khủng đến vậy.

Mà nhìn quy mô tàn khu Hỗn Độn Ma Thần này, ít nhất cũng là một bàn tay hoàn chỉnh, thậm chí là toàn bộ lồng ngực!

"Hưu!" Không chút do dự, Tô Thần trực tiếp tế ra Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích, dùng 《Khai Thiên Cửu Thức》 chém phá phương không gian Hỗn Độn độc lập thế ngoại đặc thù này.

"Hoa!" Hỗn Độn tách ra.

Âm Dương sơ phân.

Không gian tồn tại, thời gian đản sinh.

Một luồng sáng xuất hiện.

Tô Thần vận dụng thần thông xuyên toa thời gian duy độ, một lần nữa xuất hiện tại Bất Chu Sơn.

"Hô!" Y hít sâu một hơi.

Ánh mắt nhìn về vị trí Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ, phát hiện khoảng cách từ đây chỉ có ba ngàn vạn ức công lý.

Một bước vượt qua Hư Không, Tô Thần lại lần nữa trở về phiến rừng rậm kia, nhìn thấy bốn chiếc Quạt Ba Tiêu vẫn tiếp tục vây quanh Ba Tiêu Thụ, tản phát Hỗn Độn Bản Nguyên nồng đậm.

"Dưới ngọn núi này ẩn chứa, hẳn là tàn khu của Hỗn Độn Ma Thần 'Hỗn Độn', năng lượng tàn khu của 'y' đã tư dưỡng Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ, sau đó sinh ra bốn chiếc Quạt Ba Tiêu Địa, Hỏa, Thủy, Phong." "Theo Hồng Hoang Đại Thế thông thường, tàn khu Hỗn Độn Ma Thần bị Bàn Cổ Đại Thần trấn áp dưới cột sống, từ từ hóa thành năng lượng tinh thuần diễn hóa thế giới Hồng Hoang, cấu trúc quy tắc 'Hỗn Độn Đại Đạo'." "Nhưng ta trước đó đã dùng Hỗn Độn Tinh Tuyền tưới Ba Tiêu Thụ, điều này sẽ tạo ra một số biến số, một khi để tàn khu Hỗn Độn Ma Thần đản sinh linh thức, thì rất có thể sẽ tạo ra một tồn tại đáng sợ!" Tô Thần trong lòng cũng rất rõ.

Đây là Bất Chu Sơn nơi uy áp Hồng Hoang Thiên Địa mạnh nhất, xác suất này cực thấp, nhưng vẫn phải đề phòng.

Để cho ổn thỏa, Tô Thần quyết định luyện hóa tàn khu Hỗn Độn Ma Thần, thu bản nguyên của nó vào "Huyền Hoàng Thế Giới" do y khai tịch, từ đó giúp "Huyền Hoàng Thế Giới" tấn thăng!

"Hoa lạp lạp!" Rừng rậm nơi Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ sinh trưởng

bị Tô Thần dùng Thần Thông di chuyển toàn bộ, lộ ra một phần Cửu Thiên Tức Nhưỡng tản phát sinh cơ nồng đậm và bản nguyên bàng bạc.

Sau khi cẩn thận khám xét từng tấc đất, xác nhận không có bất kỳ ẩn họa nào, y mới thu nó vào Thức Hải Không Gian.

Dưới Cửu Thiên Tức Nhưỡng là một khối Hỗn Độn Nguyên Thạch khổng lồ và vô số Hỗn Độn Linh Tinh.

Những thứ này đều do năng lượng của tàn khu Hỗn Độn Ma Thần 'Hỗn Độn' hóa thành.

Hỗn Độn Ma Thần từ khi sinh ra đã truyền thừa 'Hỗn Độn Đại Đạo', bao hàm Địa, Hỏa, Thủy, Phong, Thời Gian, Không Gian, Âm Dương, Ngũ Hành, v.v.

Trong Hỗn Độn Thế Giới, y cũng là tồn tại xếp trong top mười về thực lực.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Tô Thần trước tiên dùng uy áp xua tan tất cả sinh linh trong khu vực sơn mạch này, sau đó dùng Hồng Mông Lượng Thiên Xích, phân cắt tàn khu Hỗn Độn Ma Thần 'Hỗn Độn' ở phía dưới.

Xác nhận những tàn khu này không đản sinh linh thức, y mới thu chúng vào "Huyền Hoàng Thế Giới" do mình khai tịch.

Toàn bộ khối tàn khu Hỗn Độn Ma Thần 'Hỗn Độn' này, rộng đến nghìn ức vạn trượng, trông như một cánh tay khổng lồ!

"Ồ?" "Mảnh vỡ này sao trông giống một chân một tai của đỉnh vậy?" Dưới cánh tay, Tô Thần nhìn thấy một mảnh vỡ đỉnh khổng lồ, mang hình trạng một tai một chân, tản phát Hỗn Độn Bản Nguyên và Hỗn Độn Đại Đạo vô cùng nồng đậm.

Hẳn đây chính là Cực Phẩm Hỗn Độn Linh Bảo "Hỗn Độn Đỉnh"

bạn sinh của Hỗn Độn Ma Thần ‘Hỗn Độn’!

“Bá!” Tô Thần trực tiếp vận dụng Thần Thông, thu mảnh vỡ Hỗn Độn Đỉnh khổng lồ này vào Thức Hải, chuẩn bị dùng Chân Linh Bản Nguyên luyện hóa nó.

“Ô!” Khoảnh khắc, Hỗn Độn Đại Đạo vĩ lực bàng bạc trực tiếp thôn phệ bản nguyên của Tô Thần.

Y dường như tiến vào Hỗn Độn Thế Giới.

Không có ánh sáng, không có thời gian không gian, chỉ có vô tận Hỗn Độn Chi Khí và Ám Lôi Cương Phong.

“Ngô nãi Hỗn Độn!” Một thân ảnh tuyên cổ, vĩ ngạn, chí cao, thần thánh xuất hiện, uyển như cực hạn của “Đạo”, uy áp toàn bộ Hỗn Độn Thế Giới. ‘Y’ đang trưởng thành. ‘Y’ đang ngộ Đạo. ‘Y’ đang du lịch.

Cùng vô số Hỗn Độn Ma Thần đại chiến tỷ thí, cùng luận Đại Đạo.

Cho đến một ngày, ‘y’ gặp một Hỗn Độn Ma Thần đỉnh thiên lập địa, tên là Bàn Cổ! ‘Y’ đại chiến với Bàn Cổ, cùng Bàn Cổ tương tri tương giao, du lịch Hỗn Độn.

Nhưng theo thời gian trôi đi, “Đạo” của hai bên bất đồng mà trở mặt.

Bàn Cổ khai thiên dục chứng Đại Đạo, muốn tạo ra một thế giới hoàn toàn mới cho tất cả sinh linh, để tất cả sinh linh có thể chứng đắc Đại Đạo chân chính. ‘Y’ ngay lập tức ngăn cản.

Đại chiến với Bàn Cổ ba nghìn hiệp, cuối cùng gục ngã dưới Khai Thiên Thần Phủ!

Một đoạn Chân Thân của ‘y’ được Bàn Cổ giữ lại, cuối cùng lưu

tồn trong Bất Chu Sơn hóa thành cột sống.

"Đạo của Ngô vĩnh tồn, Ngô còn sẽ trở lại!" Bên tai Tô Thần, dường như vẫn vang vọng tiếng cuồng hống bất cam của Đại Đạo này.

Hỗn Độn Đỉnh là chí bảo bạn sinh của Hỗn Độn Ma Thần 'Hỗn Độn', ẩn chứa ý chí tàn tồn của 'y'.

Nếu không phải Tô Thần thực lực đủ cường đại, e rằng sẽ bị ý chí tàn tồn này hủy diệt ngay lập tức, rồi thực sự thân tử đạo tiêu.

Sau khi tĩnh khai hai mắt, khóe miệng Tô Thần khẽ cong lên, lộ ra một tia vui mừng.

Hỗn Độn Đỉnh ngoài việc ẩn chứa ý chí của Hỗn Độn Ma Thần 'Hỗn Độn', đồng thời còn ẩn chứa Hỗn Độn Đại Đạo Bản Nguyên, một khi triệt để luyện hóa, sẽ đạt được lợi ích khó có thể tưởng tượng.

Quan trọng nhất là, Hỗn Độn Đỉnh là Cực Phẩm Hỗn Độn Linh Bảo, dù chỉ còn một phần ba, nhưng công hiệu của nó lại vô cùng kinh khủng.

Công thủ vẹn toàn, bao trùm Hỗn Độn.

Bất kỳ Địa, Hỏa, Thủy, Phong, Thời Gian, Không Gian, Âm Dương, Ngũ Hành, Vận Mệnh, Nhân Quả, Sinh Tử, Luân Hồi nào, đều có thể quy phản Hỗn Độn, trọng phản Tứ Tượng Lưỡng Nghi, Thái Cực Vô Cực.

Đồng thời, nếu đưa pháp bảo hoặc Linh Căn vào Hỗn Độn Đỉnh để uẩn dưỡng, Hỗn Độn Bản Nguyên vĩ lực ẩn chứa trong đó có thể giúp pháp bảo Linh Căn tấn thăng phẩm cấp.

Ví dụ: Hỗn Độn Đỉnh là Cực Phẩm Hỗn Độn Linh Bảo, thì tối cao có thể giúp pháp bảo Linh Căn tấn thăng thành Thượng Phẩm Hỗn

Độn Linh Bảo.

Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Ba Tiêu Thụ chính là nhờ được một phần Hỗn Độn Bản Nguyên uẩn dưỡng, phẩm cấp của nó đã tấn thăng thành Bán Bộ Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn, cho nên mới có thể thai nghén ra bốn kiện Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Quạt Ba Tiêu thuộc Địa, Hỏa, Thủy, Phong.

"Hưu!" Đúng lúc Tô Thần chuẩn bị tiến vào "Huyền Hoàng Thế Giới" để luyện hóa tàn khu Hỗn Độn Ma Thần 'Hỗn Độn', trên Thiên Khung Không Gian xuất hiện từng gợn sóng, một nữ thần băng sơn vượt qua thời không mà ra, chính là Tổ Vu Huyền Minh.

Chỉ thấy nàng khoác trên mình bộ cung trang tiên y màu trắng rộng rãi, từng sợi đai lưng màu vàng hoàng không minh bó quanh eo, đơn giản mà khắc họa rõ vóc dáng hoàn mỹ linh lung của nàng.

Nơi cần thon thì thon, nơi cần nở thì nở, thêm một phân thì béo, bớt một phân thì gầy.

Ba nghìn sợi tóc xanh bay trong gió, kết hợp với khuôn mặt tuyệt mỹ vô hà của nàng, quả thực đẹp đến rung động lòng người.

Cộng thêm khí chất nữ thần băng sơn toát ra từ nội tại, quả thực như hai loại khí chất băng và hỏa hòa quyện vào nhau, khiến người ta khao khát mà không thể chạm tới.

Tựa như một tuyệt thế trân phẩm hoàn mỹ nhất thế gian, nhất cử nhất động, một nhíu mày một nụ cười đều có thể dễ dàng cuốn hút toàn bộ tâm thần của người khác.

"Kính chào Tô Thần Đạo hữu!" Huyền Minh vốn định từ Tổ Địa trở về bộ lạc, nào ngờ cảm nhận được động tĩnh cực lớn ở nơi đây, liền vượt qua thời không duy độ mà tới.

Sau khi thấy Tô Thần, nàng liền mỉm cười chủ động tiến lên hành

một lễ.

Lần trước ở bộ lạc của tiểu muội, nàng đã quen biết y.

Những phát minh do y dẫn dắt đã giúp đời sống của tộc nhân cấp dưới cải thiện rất nhiều, từ đó khiến Vu Tộc khí vận của nàng đại tăng, điều này khiến tất cả Tổ Vu vô cùng khâm phục.

"Kính chào Huyền Minh Đạo hữu!" Tô Thần mỉm cười đáp lễ.

Y mẫn cảm nhận ra trên người Huyền Minh vẫn còn "Đạo Thương".

Chắc hẳn là do lần Vu Yêu Đại Chiến thứ hai trước đó, khi Thập Nhị Tổ Vu tổ kiến "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân chém Hồng Quân, mà bị Hồng Quân nổi giận ra tay.

"Hậu Thổ Đạo hữu có khỏe không?" Sau khi hàn huyên một lát, Tô Thần liền chủ động nhắc đến Hậu Thổ.

Nàng là Địa Đạo Chi Chủ, từng giúp y mạnh mẽ chém giết Tiên Đình Thiên Lang Lão Tổ, phần "tình nghĩa" này y đều khắc ghi trong lòng.

"Khi Thiên Đình kiến lập, Thập Nhị Tổ Vu chúng ta tề tựu tại Tổ Địa, điều động Khí Vận của bản thân phản đối Thiên Đình, phản đối Thiên Đạo, nay tiểu muội ấy hẳn đã trở về bộ lạc của mình rồi!" Trong lòng Huyền Minh, Tô Thần là bằng hữu được Vu Tộc nàng thực sự "công nhận".

Y lại không phải môn đồ hay tay sai của Hồng Quân, đương nhiên nàng thành tâm đối đãi.

"Vậy Ngô đây sẽ đi bái phỏng Hậu Thổ Đạo hữu, không biết Huyền Minh Đạo hữu có thể cùng đi chăng?" Tô Thần và Huyền Minh bất quá chỉ là bằng hữu xã giao.

Nếu đột nhiên lấy Hỗn Độn Tinh Tuyền ra giúp nàng trị liệu "Đạo Thương", nói không chừng còn gây ra tác dụng ngược, vì vậy y dứt khoát đi bái phỏng Hậu Thổ.

Để nàng chuyển giao Hỗn Độn Tinh Tuyền cho tất cả Tổ Vu.

Dù sao, Vu Tộc đối với Địa Đạo mà nói, là minh hữu vô cùng quan trọng.

Tô Thần cũng hy vọng Vu Tộc có thể ngày càng cường đại, như vậy phần lớn sự chú ý của Thiên Đạo và Hồng Quân sẽ đổ dồn lên Vu Tộc, giúp y tranh thủ đủ thời gian phát triển.

"Thiện!" "Vậy hoan nghênh Đạo hữu đến Vu Tộc ta làm khách!" Huyền Minh khẽ gật đầu, chấp thuận. ...

Bộ lạc Hậu Thổ.

Hậu Thổ vừa từ Tổ Địa Đại Điện trở về.

Ngay khi nàng chuẩn bị tiếp tục bế quan, trị liệu "Đạo Thương", đột nhiên trong lòng có cảm ứng, bất giác nhìn về phía Thiên Khung.

Vu Yêu Đại Chiến lần thứ hai là do nàng chưởng khống Phụ Thần Chân Thân chém nát bàn tay Thượng Thương của Hồng Quân, vì vậy nàng bị Hồng Quân "chăm sóc" đặc biệt, "Đạo Thương" phải chịu cũng là nghiêm trọng nhất.

Tuy nói Tô Thần đã tặng nàng không ít Tam Quang Thần Thủy, nhưng với "Đạo Thương" do Đại Đạo Quy Tắc và Thiên Đạo Vĩ Lực mà Hồng Quân chưởng khống gây ra, công hiệu của Tam Quang Thần Thủy rất nhỏ.

"Ông!" "Hưu!" Cùng với Thiên Khung Không Gian xuất hiện từng gợn sóng, hai thân ảnh liên tiếp giáng lâm xuống bộ lạc Hậu Thổ.

"Huyền Minh tỷ tỷ?" "Tô Thần Đạo hữu!" Hậu Thổ thấy Tô Thần

và Huyền Minh cùng giáng lâm, không khỏi có chút bất ngờ.

Chương 122

"Kính chào Hậu Thổ Đạo hữu!" Nhìn Hậu Thổ trong bộ cung trang tiên y màu vàng minh hoàng, nàng thánh khiết, điển nhã, ôn hòa và tươi tắn, trên mặt Tô Thần lộ ra một nụ cười thân cận phát ra từ nội tâm.

"Tiểu muội, khi ta trở về bộ lạc, cảm nhận được động tĩnh cường liệt ở Bất Chu Sơn, khi tuần tra mới phát hiện là do Tô Thần Đạo hữu gây ra." "Y muốn đến bái phỏng muội, nên ta liền cùng đi!" Huyền Minh cười đi đến bên cạnh Hậu Thổ.

Hai tỷ muội họ đứng cạnh nhau, một người là nữ thần băng sơn, một người là nữ thần ôn nhu, trông như một cặp song châu tuyệt thế.

"Đạo hữu, mời!" Hậu Thổ mỉm cười mời Tô Thần tiến vào Hậu Thổ Đại Điện của mình.

Sắc sáng rỡ giữa đôi mày và khóe miệng khẽ cong lên của nàng, biểu lộ tâm trạng vui vẻ hân hoan.

Bước vào đại điện, Tô Thần phát hiện nơi này đã được cố ý cải tạo.

Tiên Thiên Canh Kim làm cột, Tiên Thiên Linh Tinh làm ngói lưu ly, từng khóm Tiên Thiên Dao Thảo Kỳ Hoa ở hai bên tranh nhau khoe sắc, tràn ngập các loại hương thơm trong lành, khiến người ta cảm thấy vô cùng ấm áp.

Hoàn toàn khác biệt với phong cách thô sơ cổ phác trước đây.

"Ồ, tiểu muội, đạo trường của muội sao lại thay đổi nhiều đến vậy?" Huyền Minh sau khi bước vào đại điện, cũng có chút kinh ngạc trước sự thay đổi này.

“Ta thấy không ít đạo trường của cường giả khí thế khôi hoành, đại khí đường hoàng, nên vài vạn năm trước tự mình cải tạo một phen, Huyền Minh tỷ tỷ, hiệu quả không tệ chứ?” Hậu Thổ nói xong, cố ý nhìn Tô Thần một cái, rõ ràng là nàng cũng đã học hỏi chút kinh nghiệm từ Luân Hồi Sơn.

“Ừm, ta về cũng sẽ cải tạo thật tốt Huyền Minh Đại Điện của ta!” Ngay khi Hậu Thổ sai người đi hái Linh Quả, Khoa Phụ và Hậu Nghệ uy vũ hùng tráng, hào mại dương cương đến, dâng lên Linh Quả và Tiên Thiên Hầu Nhi Tửu mà họ trân tàng.

Thuở ban đầu Tô Thần lần đầu đến bộ lạc Hậu Thổ, bị Khoa Phụ coi là tiểu bạch kiểm, còn cố ý khiêu khích, nào ngờ lại bị thực lực của Tô Thần cứng rắn khuất phục.

Thêm vào đó, Tô Thần lại dẫn dắt Vu Tộc phát minh các loại, khiến năng lực sinh tồn của tộc nhân yếu kém được nâng cao rất nhiều, điều này khiến họ từ nội tâm sùng kính.

“Đến mà không đi thì phi lễ vậy, hai vị Đạo hữu cũng nếm thử ‘Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu’ của Bần đạo đi.” Khi Khoa Phụ và Hậu Nghệ cáo từ, Tô Thần mỉm cười tặng hai vò “Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu”, coi như cảm tạ thịnh tình của họ đối với mình.

“Vậy thì đa tạ Tô Thần Đạo hữu!” Khoa Phụ đã sớm nghe danh tiếng lớn của “Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu”, trong lòng vui mừng không ngớt.

Hắn rất rõ, với thực lực của Tô Thần, từ lâu đã vượt xa sức tưởng tượng của hắn.

Nhưng y hiện tại vẫn bình đẳng đối đãi với mình, đủ để nói lên tấm lòng của đối phương.

“Tô Thần Đạo hữu, chúng ta lại lần nữa luận Đạo một phen, thế

nào?" Hậu Thổ mỉm cười nhìn Tô Thần.

Nàng đã đột phá Đệ Bát Chuyển Trung Kỳ, thêm vào việc từng tự mình thao khống Bàn Cổ Chân Thân chém gãy bàn tay Thượng Thương của Hồng Quân, nên muốn chia sẻ cảm ngộ của mình với y.

"Đạo" của hai người tương lai sẽ là nhất trí, Hậu Thổ tự nhiên hy vọng Tô Thần có thể ngày càng cường đại hơn.

Một khi y Chứng Đạo Hỗn Nguyên, thì tương lai Vu Tộc cũng có thể có thêm một cường lực viện thủ.

Lần nữa đối đầu Hồng Quân, nói không chừng có thể giúp mình một phần sức lực.

"Tốt!" Nghe Hậu Thổ chủ động đề nghị luận Đạo, Tô Thần lập tức hiểu ý nàng, mỉm cười gật đầu đồng ý.

"Đại Địa Chi Đạo, tại nhân tại đức." "Đại Địa chi nhân, hậu đức tải vật." Hậu Thổ khẽ mở môi, trước tiên giảng thuật Đại Địa Chi Đạo truyền thừa của mình.

"Ông!" Khoảnh khắc, Đại Đạo Pháp Tắc Chi Lực của thổ chi ngập trời tề tựu phong ủng mà đến, ngưng tụ thăng hoa thành Đại Đạo Quy Tắc, tản phát khí tức tuyên cổ vĩ ngạn, thần thánh nhân từ.

Từng màn dị tượng kinh người diễn hóa ra.

Bất Chu Sơn đỉnh thiên lập địa, tạo phúc Hồng Hoang chúng sinh.

Đại Địa nhân từ, uẩn dưỡng vạn vật vạn linh.

Lòng Đại Địa khoan quảng, bao dung tất cả.

Nhưng rất nhanh, dị tượng bắt đầu dần biến hóa.

Có một vị sáng thế thần đỉnh thiên lập địa khai thiên tích địa.

Có một vị sáng thế thần nhân ái vô song hóa thân vạn vật.

Tô Thần lẳng lặng nhắm hai mắt, cảm ngộ "Đạo" mà Hậu Thổ giảng, cùng với sự vô tư chia sẻ cảm ngộ về Phụ Thần Đại Đạo của nàng, sức mạnh quy tắc Luân Hồi Đại Đạo mà bản thân y tản phát từ từ dung hợp với nàng.

Cùng lúc đó, Huyền Minh một bên do không có Nguyên Thần, không thể cảm ngộ "Đạo" của tiểu muội, nhưng khi thấy Phụ Thần dị tượng mà tiểu muội diễn hóa, cũng liền lặng lẽ nhắm hai mắt.

Nàng là do Bàn Cổ Tinh Huyết thai nghén, truyền thừa Vũ Chi Pháp Tắc, đồng thời cũng nhận được 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 mà tiểu muội truyền, cùng với kinh nghiệm một đời của Phụ Thần.

Khi cảm ngộ Phụ Thần dị tượng, bản thân nàng cũng có thể thu lợi không nhỏ.

Khi Hậu Thổ giảng Đạo kết thúc, nàng cảm nhận được "Luân Hồi Đại Đạo Quy Tắc" mà Tô Thần tản phát dung hợp với "Thổ Chi Đại Đạo Quy Tắc" của mình, đôi mắt đẹp lộ ra một tia sắc thái kỳ lạ.

"Tiếp theo đến lượt Bần đạo." Tô Thần tĩnh khai hai mắt, nhìn đôi song châu tuyệt thế trước mặt, mỉm cười mở lời.

"Đại Đạo danh Thiên Địa chi thủy, hữu danh Vạn Vật chi mẫu." "Vô Cực sinh Thái Cực, Thái Cực sinh Lưỡng Nghi, Lưỡng Nghi sinh Tứ Tượng." "Luân Hồi Chi Đạo, thiên hạ vạn vật sinh ra từ có, có sinh ra từ không!" Cùng với Tô Thần mở lời giảng Đạo, toàn bộ đại điện tràn ngập Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc Chi Lực, ngưng tụ thăng hoa ra các loại Đại Đạo Quy Tắc khác nhau, hiển hóa ra Tam Thiên Tôn Đại Đạo Thần Luân, lần lượt vây quanh thân thể y.

Thấy cảnh tượng này, hai mắt Hậu Thổ và Huyền Minh đột nhiên co lại, trong lòng tràn ngập chấn động.

Họ không ngờ, Tô Thần đối với Đại Đạo cảm ngộ và chưởng

khống, lại đạt đến mức độ như vậy, đây đã là có thể chưởng khống Đại Đạo Quy Tắc, Chứng Đạo Hỗn Nguyên rồi sao?

Huyền Minh không có Nguyên Thần, không nghe hiểu nội dung giảng Đạo của Tô Thần, chỉ có thể thông qua một Thủy Chi Đại Đạo Quy Tắc Thần Luân trong số đó, để ấn chứng với Đại Đạo Pháp Tắc truyền thừa của mình.

Còn Đại Đạo Thổ Chi của Hậu Thổ lại có thể dung hợp với Luân Hồi Đại Đạo, vì vậy nàng lặng lẽ nhắm hai mắt, cảm ngộ "Đạo" của Tô Thần!

Tiếp đó, trong não hải của họ hiện lên một thân ảnh vĩ ngạn đỉnh thiên lập địa.

"Đây, đây là Phụ Thần sao?!" Hậu Thổ và Huyền Minh chấn kinh tĩnh khai hai mắt, dùng ánh mắt khó tin nhìn về phía Tô Thần.

"Chẳng lẽ nói, Tô Thần Đạo hữu cũng đã nhận được Phụ Thần truyền thừa sao?" Huyền Minh kinh ngạc nhìn Hậu Thổ.

"Huyền Minh tỷ tỷ, sở dĩ muội có thể nhận được Phụ Thần truyền thừa hoàn chỉnh, là nhờ Tô Thần Đạo hữu đã nhắc nhở!" Thì ra là vậy!

Nghe tiểu muội truyền âm, Huyền Minh lộ vẻ chợt hiểu, đối với Tô Thần cũng càng thêm thân cận.

Tô Thần là do Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên Bản Nguyên hóa thành, cùng tông đồng nguyên với Phụ Thần, y lại nhận được Phụ Thần truyền thừa, có thể coi là 'người nhà'!

Rất nhanh, tất cả Đại Đạo Thần Luân dần dung hợp, diễn hóa ra một tồn tại vô thượng đỉnh thiên lập địa, uy áp vạn cổ. 'Y' tay cầm Khai Thiên Thần Phủ, khai thiên tích địa.

Đản sinh thời không, Âm Dương Ngũ Hành, Nhân Quả Vận

Mệnh.

Tam Thiên Đại Đạo Quy Tắc diễn hóa ra Tam Thiên Tôn Hỗn Độn Ma Thần đến can nhiễu, nhưng đều bị thân ảnh đỉnh thiên lập địa này dùng phủ chém giết.

"Thì ra, đây mới là 《Khai Thiên Cửu Thức》 chân chính!" Đôi mắt đẹp của Hậu Thổ dị thải liên liên.

Nàng tuy nói đã nhận được Phụ Thần truyền thừa hoàn chỉnh, cũng biết 《Khai Thiên Cửu Thức》, nhưng nàng lại chưa từng thực sự khai thiên tích địa sáng tạo thế giới.

Còn Tô Thần với ba mươi sáu viên Định Hải Châu, Hỗn Độn Hồ Lô, có vô số lần kinh nghiệm khai tịch thế giới, đối với 《Khai Thiên Cửu Thức》 cảm ngộ, tự nhiên phải vượt xa nàng.

Hậu Thổ và Huyền Minh có thể thông qua việc quan sát Phụ Thần ảnh tượng do Tô Thần giảng Đạo dẫn dắt ra, để tiến thêm một bước tiêu hóa truyền thừa của bản thân, cùng với 《Khai Thiên Cửu Thức》 này.

Đối với họ mà nói, lần luận Đạo này, thu hoạch thực sự lớn đến khó mà tưởng tượng!

Cần biết rằng, Tô Thần không chỉ nhận được kinh nghiệm trưởng thành cả đời của Bàn Cổ, đồng thời còn từ góc nhìn thứ ba của Hỗn Độn Ma Thần 'Hỗn Độn', quan sát được Đại Đạo vô thượng của 'y'.

Tuy nói không thể trực tiếp đề thăng thực lực của mình, nhưng nếu dùng để "minh Đạo", "ngộ Đạo", "chứng Đạo", thì sẽ là một ngọn Đại Đạo Minh Đăng chói lọi!

Tô Thần vô tư chia sẻ những gì mình cảm ngộ được cho Hậu Thổ và Huyền Minh, giúp họ tiêu hóa Phụ Thần truyền thừa, minh ngộ "Kỷ Đạo".

Điều này đối với việc "Chứng Đạo Hỗn Nguyên" của họ trong tương lai, sẽ có trợ lực vô cùng to lớn!

Huyền Minh tĩnh khai hai mắt, đôi mắt ẩm ướt nhìn về phía Tô Thần, tràn đầy vẻ kính phục và tán thán.

"Tiếp theo đến lượt ta." Nàng bắt đầu giảng thuật Vũ Chi Đại Đạo truyền thừa của mình.

Vũ Chi Đại Đạo lấy "Thủy" làm chủ, đồng thời còn có thể lấy nước hóa băng, đây cũng là nguyên nhân vì sao khí chất của nàng giống như nữ thần băng sơn.

Tô Thần sau khi nghe nàng giảng Đạo xong, trong lòng cũng thu hoạch không nhỏ, đối với "Thủy Chi Đại Đạo" cảm ngộ và chưởng khống, cũng tiến thêm một bước.

Luận Đạo kết thúc.

Tô Thần từ Thức Hải Không Gian tế ra hai chiếc tiên khí ngọc bình, lần lượt chứa hai nghìn thăng và một trăm thăng Hỗn Độn Tinh Tuyền, sau đó dùng Thần Thông đưa đến trước mặt Hậu Thổ và Huyền Minh.

"Hai vị Đạo hữu, Hỗn Độn Tinh Tuyền này hẳn có thể trị liệu 'Đạo Thương' của các ngươi, chỉ có điều các ngươi tuyệt đối không được tùy tiện truyền ra ngoài, nếu không sẽ dẫn đến kẻ khác sát nhân đoạt bảo!" Tô Thần nói, ngẩng đầu nhìn lên Hỗn Độn Thiên Khung.

"Hỗn Độn Tinh Tuyền?" Sắc mặt Huyền Minh không hiểu, còn Hậu Thổ thì mặt đầy chấn động, nàng ngây người nhìn Tô Thần, không ngờ y lại sở hữu Hỗn Độn Đệ Nhất Thần Thủy này.

Cũng trách không được y phải đặc biệt dặn dò mình không được tùy tiện truyền ra, nếu bị Hồng Quân kia biết được, tuyệt đối sẽ không tiếc thủ đoạn cướp đoạt!

“Ba!” Huyền Minh mở tiên khí ngọc bình, nhìn thấy Hồng Mông Chi Khí nhân uân, Quy Tắc Bản Nguyên nồng đậm tràn ngập.

Trong lòng nàng tràn đầy chấn động và kỳ vọng, sau đó tế ra một luồng Thần Thức chìm đắm luyện hóa, khi biết được công hiệu chi tiết của Hỗn Độn Tinh Tuyền.

Vị nữ thần băng sơn vốn đoan trang, trong khoảnh khắc biến thành một nữ thần hoàn mỹ yêu kiều, gần như hóa đá!

Côn Luân.

Bích Du Cung.

Thái Thanh Lão Tử sau khi tham gia Lập Thiên Đình Đại Điển, tại Bất Chu Sơn cảm ứng được cơ duyên, có được chiếc Tiên Thiên Quạt Ba Tiêu thuộc tính Hỏa, đã trao đổi với Tô Thần một vò “Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu”, cảm thấy thu hoạch đầy đủ.

Sau khi trở về, nghĩ đến sự thay đổi của Tam đệ sau chuyến đi Luân Hồi Sơn này, liền kéo Nhị đệ Nguyên Thủy, cùng đến Bích Du Cung.

“Kính chào Đại huynh, Nhị huynh!” Thông Thiên vừa tự tay dùng Tiên Thiên Linh Tinh chế tác ra một bộ trà cụ, sau đó lấy Cửu Long Đỉnh và Tam Quang Thần Thủy ra, chuẩn bị đun sôi để pha “Luân Hồi Linh Trà”.

“Tam đệ, đệ không khỏi quá xa xỉ rồi sao?” “Hồng Hoang Đệ Nhất Thần Thủy này, đệ lại định dùng để pha trà sao?!” Nguyên Thủy thấy cảnh này, trợn tròn hai mắt, trong lòng tràn đầy ghen tị.

Hắn có một kiện pháp bảo tên là “Bát Bảo Lưu Ly Bình”, mỗi vạn năm có thể uẩn dưỡng ra một giọt Tam Quang Thần Thủy, bình thường coi như bảo bối vô cùng.

Ai ngờ, Tam đệ nhà mình lại dùng Hồng Hoang Đệ Nhất Thần

Thủy để pha trà!

Nếu để "Bát Bảo Lưu Ly Bình" uẩn dưỡng, phải mất bao nhiêu kỷ nguyên mới tích được một ấm đây?

"Đại huynh, Nhị huynh." "Lần này ta đến Luân Hồi Sơn giao hoán Bàn Long Quải Trượng với Tô Thần Đạo hữu, chúng ta đàm luận rất vui vẻ, y đã tặng ta không ít Tam Quang Thần Thủy và Luân Hồi Linh Trà." "Lần này ta sẽ dùng Hồng Hoang Đệ Nhất Thần Thủy này để pha 'Luân Hồi Linh Trà', xem có thể giúp hai vị 'minh Đạo' được không!" Thông Thiên đối với hai vị huynh trưởng, là kính trọng và tôn sùng phát ra từ nội tâm.

Sau khi nhận được Tam Quang Thần Thủy và Luân Hồi Linh Trà do Tô Thần tặng, y đã vô tư chia sẻ ngay lập tức.

"Tô Thần này, thật sự là đại khí và hào phóng!" Thái Thanh Lão Tử cảm khái một tiếng, ánh mắt nghiêm nghị nhìn Thông Thiên.

"Tam đệ, đệ trước đó đến Luân Hồi Sơn, có phải đã uống 'Luân Hồi Linh Trà' này, nên mới khiến tu vi bản thân hạ xuống không?" "Không sai!" Thông Thiên gật đầu, sau đó dùng ánh mắt vô cùng kiên định nhìn về phía Đại huynh và Nhị huynh.

Chương 123

"Đại huynh, Nhị huynh, Ngô thông qua việc uống 'Luân Hồi Linh Trà', cảm ngộ Sinh Tử Luân Hồi, minh ngộ 'quá khứ tương lai', mới biết 'Đạo' của Ngô đã đi nhầm đường, khiến 'Đạo Tâm' bản thân bị bụi trần che lấp!" "Chính là minh ngộ ra điểm này, mới khiến Ngô trong sự bồi hồi phủ định không ngừng mà Đạo Tâm tan vỡ, cuối cùng vẫn phải nhờ Tô Thần Đạo hữu chỉ điểm, mới trùng tố lại 'Đạo Tâm'!" Cái gì?!

Nghe Thông Thiên nói xong, hai mắt Nguyên Thủy đột nhiên co lại, thần sắc lộ ra vẻ khó tin.

Tam Thanh bọn họ là Bàn Cổ chính tông, đệ tử thân truyền của Đạo Tổ, Thánh Nhân thiên định trong tương lai, Tô Thần bất quá chỉ là Hỗn Nguyên Kim Tiên Sơ Kỳ, có tư cách gì chỉ điểm Tam đệ?

Quan trọng nhất là, "Đạo" của Tam đệ, khi nào lại đi nhầm đường?

"Thì ra là vậy!" Sắc mặt Thái Thanh Lão Tử điềm tĩnh như thường, y nhìn về hướng Luân Hồi Sơn, lộ ra một tia khâm phục.

"Tô Thần Đạo hữu này không hổ là bậc đại phúc duyên, đại nghị lực, đại tâm hung, đối với Đại Đạo cảm ngộ, cũng xa trên Tam Thanh chúng ta!" Khi Vu Yêu Đại Chiến lần thứ hai, Thái Thanh Lão Tử thấy Thập Nhị Tổ Vu tổ kiến "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân, y đã có điều cảm ngộ.

Ai ngờ Tam đệ bất quá chỉ đến Luân Hồi Sơn một chuyến, uống "Luân Hồi Linh Trà" của Tô Thần.

Thông qua cảm ngộ Sinh Tử Luân Hồi, minh ngộ quá khứ tương lai, biết "Đạo" của mình đã đi nhầm đường, sau đó lại trọng lập "Đạo

Tâm" của mình.

Không thể không nói, công hiệu của "Luân Hồi Linh Trà" này, quả thực quá đỗi cường đại.

Mà Tô Thần đối với "Đại Đạo" cảm ngộ, cũng khiến người ta kinh thán!

"Đại huynh, chẳng lẽ huynh đã sớm biết 'Đạo Tâm' của huynh cũng bị bụi trần che lấp?" Nghe Thái Thanh Lão Tử nói xong, Nguyên Thủy quay đầu nhìn y, trong lòng tràn đầy không hiểu và mê mang.

Sao Đại huynh và Tam đệ đều biết "Đạo" của họ đã đi nhầm đường, mà mình vì sao lại không thể cảm nhận ra, chẳng lẽ là do mình quá kém cỏi?

"Nhị đệ, đệ còn nhớ thuở ban đầu chúng ta chú ý đến Vu Yêu Đại Chiến lần thứ hai không?" "Tam đệ từng hỏi vi huynh, Tam Thanh chúng ta là do Bàn Cổ Nguyên Thần hóa thành, theo lý thì quan hệ còn thân thiết hơn Thập Nhị Tổ Vu, vì sao lại không có át chủ bài như vậy?" Thái Thanh Lão Tử nhìn Nguyên Thủy, chỉ thấy hắn đờ đẫn gật đầu nghi hoặc, liền tiếp tục mở lời.

"Đây là bởi vì chúng ta đã đi nhầm 'Đạo'!" "Chúng ta là do Bàn Cổ Nguyên Thần hóa thành, lẽ ra phải kế thừa ý chí và Đại Đạo của Bàn Cổ, hành sự đỉnh thiên lập địa, bách chiết bất nạo, nhưng lại đi đến Tử Tiêu Cung nghe Lão Sư giảng Đạo!" Thuở ban đầu khi Hồng Quân Chứng Đạo Thành Thánh, truyền xuống pháp chỉ muốn giảng Đạo ở Hỗn Độn Tử Tiêu Cung, Tam Thanh nhận được cảm ứng cơ duyên cường liệt.

Cho nên, dù biết rõ mình đi nghe Đạo, sẽ khiến "Đạo" của bản thân nằm dưới Tiên Đạo của Hồng Quân, họ vẫn kiên quyết đến Tử Tiêu Cung.

Thậm chí sau khi ba lần nghe Đạo kết thúc, còn bái Hồng Quân, bại tướng dưới tay Phụ Thần Bàn Cổ, làm sư phụ!

Còn Thập Nhị Tổ Vu thì sao?

Họ là do Bàn Cổ Tinh Huyết hóa thành, kiên trì tín niệm của Phụ Thần, từ bỏ việc uốn cong cột sống của mình, cũng không đi Tử Tiêu Cung nghe Thánh Nhân giảng Đạo.

Xét về sự kiên trì "Đạo Tâm", Tam Thanh chúng ta xa kém Thập Nhị Tổ Vu!

Giờ khắc này, sau khi nghe xong lời của Đại huynh, Nguyên Thủy rơi vào trầm tư sâu sắc.

Sự kiêu ngạo của hắn đã ăn sâu vào cốt tủy, hơn nữa còn là loại không hề che giấu.

Nay dưới sự khai Đạo của Đại huynh và Tam đệ, Tam Thanh bọn họ là Bàn Cổ chính tông, sự kiên trì "Đạo Tâm" lại không bằng Thập Nhị Tổ Vu, điều này sao có thể chấp nhận được?

"Hoa!" Đúng lúc này, Thông Thiên dùng Cửu Long Đỉnh đun sôi Tam Quang Thần Thủy, sau đó lấy ra hai lá "Luân Hồi Linh Trà" xanh biếc, tinh oánh dịch thấu, hiện ra sáu trạng thái luân hồi vi tiểu, đặt vào tiên khí trà bôi.

Y pha trà linh hoạt như nước chảy mây trôi, sau đó đưa đến trước mặt Đại huynh và Nhị huynh.

"Đại huynh, Nhị huynh, mời dùng trà!" "Ông!" Cảm nhận được hương thơm trong lành nồng đậm, cùng với tinh túy Luân Hồi Đại Đạo Bản Nguyên bàng bạc, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy khẽ gật đầu, nâng tiên khí trà bôi lên, nhẹ nhàng nhấp uống.

Nguyên Thủy rất muốn xem thử, "Luân Hồi Linh Trà" của Tô Thần này rốt cuộc có công hiệu nghịch thiên gì, mà lại có thể khiến

“Đạo Tâm” vốn bị bụi trần che lấp của Tam đệ, trùng lập lại “Đạo”!

“Hoa!” Cùng với việc hắn nhẹ nhàng nhấp một ngụm, tinh túy Luân Hồi Đại Đạo Bản Nguyên bàng bạc và năng lượng Tam Quang Thần Thủy, bùng phát trong khoang miệng hắn, khiến Nguyên Thủy bất giác nhắm hai mắt.

Khoảnh khắc, ức vạn Đại Đạo Pháp Tắc Chi Lực phong ủng mà đến, ngưng tụ thăng hoa thành một “Khí Đỉnh”, tản phát khí tức thần thánh vĩ ngạn, chí cao vô thượng.

Đây chính là “Khí Chi Đại Đạo” mà Nguyên Thủy truyền thừa!

Còn một bên khác, Thái Thanh Lão Tử sau khi uống Luân Hồi Linh Trà, y nhắm mắt cảm ngộ, Đại Đạo Pháp Tắc Chi Lực quanh thân ngưng tụ thăng hoa ra một trạng thái “Đan”.

Tựa như quả trứng Hỗn Độn, từ từ diễn hóa tượng Âm Dương Thái Cực.

Đây chính là “Đan Chi Đại Đạo” mà Thái Thanh Lão Tử truyền thừa!

“Hoa lạp lạp!” “Hoa lạp lạp!” “Khí Đỉnh” và “Đan” thuận lợi dẫn ra Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà thần bí vĩ ngạn nhất của Hồng Hoang Thế Giới, thân ảnh hai người họ ẩn hiện trong đó.

Thông Thiên thấy cảnh này, khóe miệng khẽ cong lên, lộ ra một tia sắc thái kỳ vọng.

Y đương nhiên hy vọng Đại huynh và Nhị huynh có thể minh ngộ “Kỷ Đạo”, sau đó Tam Thanh bọn họ cùng nhau tìm cách làm thế nào để đi lại “Đại Đạo” của bản thân.

“Oanh!” Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà cuồn cuộn giao thoa, tồn tại ở ‘quá khứ’ và ‘tương lai’.

“Quá Khứ Thân” của Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy từ đáy trường hà một đường leo lên, sừng sững trên đỉnh sóng.

Mỗi một đợt sóng đều ghi lại những quá khứ mà họ từng trải qua.

Có niềm vui khi hóa hình ở Côn Luân.

Ba huynh đệ luận Đạo hào hùng.

Tranh đấu với Thập Nhị Tổ Vu ở Bất Chu Sơn.

Khí khái chỉ điểm Hồng Hoang chúng sinh khi du lịch.

Phi trì ngoài Tam Thập Tam Thiên, v.v.

Thông Thiên ngẫu nhiên liếc nhìn, thấy từng cảnh tượng quen thuộc, trong lòng cảm ngộ không ít.

Y tùy ý từ Thức Hải lấy ra một vò linh tửu tự mình ủ, sau đó rót đầy một chén cho mình, rồi ngửa đầu uống cạn.

Linh tửu từ khóe môi y chảy xuống, cho đến cổ, y vẫn không hề hay biết.

“Nếu như thuở ban đầu Tam Thanh chúng ta không đi Tử Tiêu Cung nghe Đạo, thì sẽ có kết quả như thế nào?” Thông Thiên ánh mắt nhìn về Bất Chu Sơn, rồi lại nhìn về Luân Hồi Sơn.

Nếu không đi Tử Tiêu Cung nghe Đạo, thì Tam Thanh mình hẳn cũng sẽ như Tô Thần, đi con đường cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc lấy lực Chứng Đạo, sẽ kiên trì lý niệm Đại Đạo của Bàn Cổ Phụ Thần.

Đỉnh thiên lập địa, bách chiết bất nạo!

Nhưng đáng tiếc, không có nếu như!

“Hoa lạp lạp!” Không lâu sau, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy, những người đã đột phá Chuẩn Thánh, cảm ngộ Đại Đạo Quy Tắc siêu thoát vận mệnh, họ thuận lợi từ Vận Mệnh Trường Hà dẫn

dắt ra "Tương Lai Thân" của mình.

"Tương Lai Thân" nhìn không rõ ràng, nhưng thân hình tương tự hai người họ, tản phát từng luồng khí tức tuyên cổ vĩnh hằng, chí cao vô thượng.

"Bá!" "Bá!" "Quá Khứ Thân" và "Tương Lai Thân" đồng loạt nhập vào bản thể hai người, khoảnh khắc bùng phát ra Đan Đạo Quy Tắc vĩ lực và Khí Đạo Quy Tắc vĩ lực kinh khủng.

Một "Đan" tuyên cổ vĩnh hằng diễn hóa Thái Cực Âm Dương.

Một "Khí Đỉnh" thần thánh vĩ ngạn bao trùm thương khung hoàn vũ, chí cao vô thượng!

Không biết đã qua bao lâu, "Đan" và "Khí Đỉnh" khí thế ngày càng cường đại, sau đó ầm ầm vỡ nát, rồi lại thăng hoa ngưng tụ.

Thấy cảnh này, Thông Thiên không hề lạ lẫm, vì y cũng từng trải qua!

"Bá!" Khi Nguyên Thủy tĩnh khai hai mắt, sắc mặt hắn có chút tái nhợt, khí thế rõ ràng yếu đi không ít so với trước.

"Sao lại thế này?" Dù có tấm gương Tam đệ ở phía trước, nhưng khi biết "Đạo Tâm" của mình bị bụi trần che lấp, trong lòng Nguyên Thủy vẫn tràn đầy bất cam.

"Đi Tử Tiêu Cung nghe Đạo, bái nhập môn hạ Lão Sư, chẳng lẽ thực sự sai rồi sao?" "Đạo" của hắn là xiển thuật Thiên lý, tôn sùng Thiên Đạo.

Nhưng vì làm nhục "Đạo" của Bàn Cổ chính tông bản thân, dẫn đến "Đạo Tâm" bị bụi trần che lấp.

Tương lai dù có thể Chứng Đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng muốn Chứng Đắc Đại Đạo chân chính, lại khó như lên trời!

Cùng lúc đó, Thái Thanh Lão Tử một bên từ từ tĩnh khai hai mắt, "Đan" huyền diệu như trứng gà Hỗn Độn lơ lửng trên đỉnh đầu y, bắt đầu trùng tố.

"Đạo" của y là thượng thiện nhược thủy, vô vi nhi vô sở bất vi!

Khi minh ngộ quá khứ tương lai, y rất nhanh đã trùng lập "Đạo Tâm", kiên định "Kỷ Đạo", đây cũng là nguyên do vì sao y có thể trở thành người đứng đầu Tam Thanh!

"Đại huynh, Tam đệ, sau này 'Đạo' của chúng ta nên đi như thế nào?" Nguyên Thủy nhìn về phía Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên, thần sắc mơ hồ.

"Nhị huynh, 'Đạo' ngay dưới chân chúng ta, chỉ cần chúng ta kiên thủ 'Kỷ Đạo', trước tiên dùng phép 《Trảm Tam Thi》 Chứng Đạo Hỗn Nguyên, chờ Tam Thi hợp nhất xong, rồi lại đi lại 'Đại Đạo' của bản thân!" "Không sai!" Thái Thanh Lão Tử khẽ gật đầu.

"Hiện nay chúng ta đã chém ra Thiện Ác nhị thi, không còn đường lùi nào để nói, duy chỉ có Tam Thi hợp nhất Chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La, rồi kiên định đi Đại Đạo của bản thân!" Bất Chu Sơn.

Hậu Thổ Đại Điện.

Huyền Minh sau khi biết công hiệu của "Hỗn Độn Tinh Tuyền", trong lòng chấn động vô cùng.

Nàng hoàn hồn lại, dùng đôi mắt đào hoa ẩm ướt hàng mi sâu sắc nhìn Tô Thần một cái, sau đó đứng dậy trịnh trọng hành một lễ với y.

"Đa tạ Đạo hữu!" Hỗn Độn Tinh Tuyền là Hỗn Độn Đệ Nhất Thần Thủy, ngay cả Đạo Tổ Hồng Quân cũng mơ ước cầu mong.

Hiện tại Tô Thần lại dễ dàng tặng cho mình để trị liệu "Đạo Thương", có thể thấy tấm lòng của y rộng lượng đến mức nào!

Phần "tình nghĩa" này, Huyền Minh khắc ghi trong lòng.

"Đạo hữu khách khí rồi, các ngươi cũng từng đối đãi Ngô vô cùng thành tâm, thậm chí Hậu Thổ Đạo hữu còn vì Ngô chém giết đại địch, một ít Hỗn Độn Tinh Tuyền này, tính là gì đâu!" Tô Thần hờ hững phất tay, cũng không quá đặt nặng trong lòng.

Bản thân y là Địa Đạo Luân Hồi Chi Chủ, Hậu Thổ là Địa Đạo Chi Chủ, đương nhiên phải cùng Vu Tộc tương trợ lẫn nhau, cùng kháng hành Thiên Đạo, tranh thủ chúa tể vận mệnh của bản thân.

Giờ khắc này, Hậu Thổ sau khi nghe lời Tô Thần nói, đôi mắt đẹp tươi tắn như suối nước trực tiếp nhìn y, phảng phất khắc sâu hình bóng y.

"Đạo hữu, lần trước Ngô đột phá Đệ Bát Chuyển Trung Kỳ, khi chấp chưởng Phụ Thần Chân Thân muốn chém diệt Thiên Đình, mơ hồ cảm ngộ được một loại triệu hoán kỳ diệu, dường như có liên quan đến Luân Hồi Đại Đạo của huynh." "Đây là chuyện gì vậy?" Lần trước ở Luân Hồi Sơn, Tô Thần đã từng tiết lộ cho nàng một số sự việc liên quan đến Địa Đạo, giúp nàng hiểu rõ "Đạo" của mình và "Đạo" của Tô Thần tương phụ tương thành.

Hậu Thổ khi chấp chưởng Bàn Cổ Chân Thân, mơ hồ minh ngộ một số sứ mệnh Đại Đạo của bản thân, hơn nữa còn liên quan đến luân hồi, điều này đối với Tô Thần mà nói, thực sự là một tin tức tốt!

"Hậu Thổ Đạo hữu, đã vậy nàng chấp chưởng Bàn Cổ Đại Thần Chân Thân lại có cảm ngộ như thế, vậy thì Thập Nhị Tổ Vu các ngươi bình thường có thể thường xuyên tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', tiến thêm một bước minh ngộ 'Đại Đạo' tương lai của bản thân." "Đồng thời, các ngươi còn có thể luân phiên chưởng khống Bàn Cổ Đại Thần Chân Thân, xem có thể khiến tất cả mọi người, đều tiến thêm một bước minh ngộ 'Đại Đạo' của mình

hay không!" Là Bàn Cổ chính tông do Bàn Cổ Tinh Huyết thai nghén, bất kỳ ai chấp chưởng Bàn Cổ Chân Thân, đều có cơ hội cảm ngộ "Đạo" của Bàn Cổ Đại Thần.

Vậy thì nhân cơ hội này, để tất cả Tổ Vu luân phiên chấp chưởng, làm rõ "Đại Đạo" tương lai của bản thân, sau này muốn Nhục Thân Chứng Đạo sẽ dễ dàng hơn vô số lần!

Quan trọng nhất là, Thập Nhị Tổ Vu tổ kiến "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân, có thể dẫn động sơn xuyên hà lưu, hải dương hoang mạc của Hồng Hoang, thậm chí là tinh không Hồng Hoang, vạn ngàn tinh đấu.

Điều này đối với việc Tô Thần quan sát ngộ Đạo, cũng có trợ ích cực lớn.

Sau khi nghe lời kiến nghị của Tô Thần, hai mắt Hậu Thổ và Huyền Minh đột nhiên sáng rỡ.

Trước đây họ vẫn luôn không tổ kiến "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", là lo lắng át chủ bài bị lộ, rồi dẫn đến sự cảnh giác của Yêu Tộc và Hồng Quân.

Hiện tại dù sao át chủ bài đã công bố, hà cớ gì không nhân cơ hội này mà rèn luyện thông thạo hơn, chưởng khống Phụ Thần Chân Thân, quan sát Phụ Thần Đại Đạo, để minh xác Đại Đạo tương lai của mình chứ?

"Đa tạ Đạo hữu!" Một câu nói của Tô Thần đã chỉ rõ mấu chốt Chứng Đạo của họ.

Chương 124

Điều này khiến Huyền Minh và Hậu Thổ trong lòng khâm phục không ngớt.

"Hai vị Đạo hữu không cần khách khí." Tô Thần hờ hững phất tay, sau đó chuẩn bị cáo từ.

Chuyến đi Bất Chu Sơn này thu hoạch rất lớn, không chỉ có được Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ cùng với bốn chiếc Quạt Ba Tiêu, còn có được tàn khu cánh tay phải của Hỗn Độn Ma Thần 'Hỗn Độn', cùng với một phần ba chí bảo bạn sinh "Càn Khôn Đỉnh" của 'y'.

Quan trọng nhất là, thông qua luận Đạo giao lưu với Hậu Thổ, y đã bắt đầu dần minh ngộ ra 'sứ mệnh' và 'Đạo' tương lai của mình, sau này y có thể ung dung hơn.

Nếu y là Địa Đạo Chi Chủ này sớm bổ toàn Địa Đạo, thì tương lai kháng hành Thiên Đạo sẽ càng dễ dàng hơn!

"Đạo hữu, Ngô đây có một kiện Tiên Thiên Linh Bảo 'Hoàng Tuyền Đồ', hẳn là có ích cho huynh!" Trước khi rời đi, Hậu Thổ lấy ra một kiện 'Hoàng Tuyền Đồ' rộng một xích, dài ba xích, trên đó có một đồ án dòng sông thần diệu, tản phát từng luồng Luân Hồi Đại Đạo khí tức.

Đây là vật nàng thu được trước đó ở Bất Chu Sơn, nay vừa lúc tặng cho Tô Thần.

"Bảo vật này đối với Bần đạo quả thật có ích!" Tô Thần không khách khí với Hậu Thổ, trực tiếp vươn tay nhận lấy Hoàng Tuyền Đồ.

Hiện tại Hoàng Tuyền Đồ là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, sau khi Địa Đạo xuất thế sẽ tấn thăng thành Cực Phẩm Tiên Thiên

Linh Bảo, dùng để diễn hóa Địa Phủ Hoàng Tuyền.

Nếu kết hợp với Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Căn "Cửu U Hoàng Tuyền Thụ" mà y có được, sẽ phát huy ra Địa Đạo vĩ lực khó có thể tưởng tượng.

Tiễn Tô Thần rời đi.

Hậu Thổ nhìn bóng lưng y khuất dần, hồi lâu vẫn chưa hoàn hồn.

Huyền Minh thấy cảnh này, như có điều suy nghĩ. ...

Bất Chu Sơn.

Bàn Cổ Đại Điện.

Chúc Dung, Cộng Công vừa bế quan tu phục "Đạo Thương", liền bị truyền âm đánh thức, sau đó không thể không một lần nữa đến Tổ Địa Đại Điện.

"Chuyện gì vậy?" "Đây chẳng phải vừa mới cùng nhau thương nghị xong sao, sao lại triệu tập tất cả mọi người nữa?" Vừa bước vào đại điện, Cộng Công liền bắt đầu oán trách.

"Ngũ ca, có chuyện tốt mà huynh không muốn, vậy thì huynh có thể trở về bộ lạc của huynh tiếp tục bế quan!" Hậu Thổ khẽ cười trêu chọc.

"Chuyện tốt gì?" Nghe lời nàng nói, tất cả Tổ Vu hai mắt sáng rỡ.

"Bá!" Hậu Thổ từ Thức Hải Không Gian tế ra mười bình ngọc bằng Tiên Thiên Linh Tinh, bên trong lần lượt chứa một trăm thăng Hỗn Độn Tinh Tuyền.

Nàng dùng Thần Thông đưa đến trước mặt mười vị huynh trưởng, sau đó nghiêm sắc cảnh cáo.

"Đây là Hỗn Độn Đệ Nhất Thần Thủy, không những có thể tu phục Chân Linh Bản Nguyên, đồng thời còn có thể tu phục 'Đạo Cơ

Sang Thương', chư vị huynh trưởng sau này tuyệt đối không được tùy tiện tiết lộ ra ngoài, nếu không nói không chừng sẽ bị kẻ khác sát nhân đoạt bảo!" Hậu Thổ nói, ngẩng đầu nhìn lên Hỗn Độn Thiên Khung, đồng thời dùng tay chỉ chỉ, ý là đề phòng Hồng Quân.

Bàn Cổ Đại Điện là do đầu lâu Bàn Cổ hóa thành, có tác dụng bình định Thiên Đạo cảm ứng, nghị sự ở đây, căn bản không sợ Thiên Đạo và Hồng Quân biết được.

"Tê!" "Hỗn Độn Tinh Tuyền?" "Lại có công hiệu như thế này, cái này, cái này không khỏi quá mức nghịch thiên rồi sao!" Tất cả Tổ Vu đều âm thầm hít một hơi khí lạnh.

Chúc Dung và Cộng Công vội vàng nhận lấy ngọc bình, mở nắp, nhìn thấy Hỗn Độn Tinh Tuyền bên trong tản phát Hồng Mông Chi Khí và Quy Tắc Bản Nguyên, lập tức trầm tĩnh Chân Linh luyện hóa xem xét.

Sau khi xác nhận công hiệu của Hỗn Độn Tinh Tuyền, hai người suýt chút nữa hóa đá!

Thấy cảnh này, Đế Giang, người làm Đại ca, cũng không nhịn được, bắt đầu xem xét.

"Tiểu muội, muội làm sao có được Hỗn Độn Tinh Tuyền này?" Nàng vẻ mặt đầy kinh hỉ.

Có Hỗn Độn Tinh Tuyền này, muốn tu phục "Đạo Thương" của bản thân thì không cần bế quan khổ tu nữa, thậm chí còn có thể giúp Đại Đạo của mình tiến thêm một bước!

Có thể nói là Hỗn Độn Đệ Nhất Thần Thủy xứng đáng!

Cũng trách không được tiểu muội sẽ đặc biệt nhắc nhở, đề phòng Hồng Quân, kẻ là tàn linh Tiên Đạo Ma Thần chuyển thế, cướp đoạt.

"Đây là do Tô Thần Đạo hữu tặng." Chưa đợi Hậu Thổ mở lời,

Huyền Minh đã trực tiếp nói toạc sự thật.

"Tô Thần Đạo hữu thật có ý tứ, ân tình đối với Vu Tộc chúng ta, ta đã ghi nhớ!" Tính cách của Thập Nhị Tổ Vu nóng nảy, thẳng thắn, có thù tất báo, có ân tất trả, tương lai nếu Tô Thần có bất kỳ nhu cầu nào, họ nhất định sẽ dốc toàn lực giúp đỡ!

"À đúng rồi, Đại ca." "Lần trước do muội chưởng khống Phụ Thần Chân Thân, muội đã tiến thêm một bước minh ngộ ra sứ mệnh và 'Đạo' của mình, vì vậy Tô Thần Đạo hữu đã kiến nghị chúng ta luân phiên chưởng khống Phụ Thần Chân Thân, điều này đối với 'Đạo đồ' của chúng ta có tác dụng cực lớn!" "Kiến nghị này hay!" Nghe xong lời của tiểu muội, Chúc Cửu Âm, trí nang của Vu Tộc, lập tức tán thành.

Trước đây là lo lắng át chủ bài "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" này sẽ bị Yêu Tộc và Hồng Quân biết được, nhưng hiện tại đã sớm bại lộ, không cần phải lo lắng nữa.

Thông qua chưởng khống Phụ Thần Chân Thân, quan sát cảm ngộ "Đạo" của 'y', điều này đối với tất cả Tổ Vu mà nói, đều là một cơ duyên to lớn!

"Tốt!" "Vậy chúng ta trước tiên dùng Hỗn Độn Tinh Tuyền tu phục 'Đạo Thương' của bản thân, sau đó lại tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán Phụ Thần Chân Thân, dọa chết đám biển mao súc sinh kia!" "Đại ca nói đúng, chúng ta triệu hoán Phụ Thần Chân Thân ra, ngoài việc dọa chết đám biển mao súc sinh kia ra, còn có thể khiến Hồng Hoang chúng sinh khắc ghi: Hồng Hoang này là do Phụ Thần khai tịch mà ra, Hồng Quân y, bất quá chỉ là nhờ di trạch của Phụ Thần mới Chứng Đạo Thành Thánh mà thôi!" "Không sai!" "Phụ Thần mới là sáng thế thần Hồng Hoang, Hồng Quân y, y bất quá chỉ là bại tướng dưới tay Phụ Thần, có tư cách gì làm Hồng Hoang

Đạo Tổ?" Các Tổ Vu ngươi một lời ta một câu, thần thái tràn đầy kích động và hưng phấn.

Một nghìn năm sau.

Thập Nhị Tổ Vu thông qua luyện hóa Hỗn Độn Tinh Tuyền dễ dàng tu phục "Đạo Thương" trên người mình, sau đó thông qua thương nghị, bắt đầu tổ kiến Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

"Bá!" Họ lần lượt hiển hóa Tổ Vu Chân Thân của mình, sau đó dựa theo huyết mạch bản thân, vận chuyển 《Cửu Chuyển Huyền Công》, tổ trận theo các phương vị khác nhau.

"Oanh!" Không lâu sau, một thân ảnh đỉnh thiên lập địa một lần nữa xuất hiện tại Bất Chu Sơn, khí tức chí cao vô thượng, thần thánh vĩnh hằng kia, trong khoảnh khắc càn quét toàn bộ Hồng Hoang Thế Giới.

Ức vạn Thái Cổ Tinh Thần trên Hồng Hoang Thiên Khung trong khoảnh khắc được thắp sáng, bùng phát thần huy vô tận chiếu rọi xuống, như đang đỉnh lễ mô bái thân ảnh kia.

Hồng Hoang Đại Lục.

Tất cả sơn xuyên hà lưu, hoang mạc đầm lầy, hải vực đảo tự đều đồng loạt cộng chấn, bùng phát Địa Mạch vĩ lực ngút trời, như đang hoan hô, như đang triều thánh!

Lúc này khắc này, tất cả Hồng Hoang sinh linh đều bị kinh động, nhìn thân ảnh vĩ ngạn đỉnh thiên lập địa kia, đều cảm nhận được một loại triệu hoán thân thiết đến từ huyết mạch.

Tam Thanh, Đế Tuấn, Thái Nhất, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, Phục Hy, Nữ Oa, cùng các Tiên Thiên Thần Thai cấp đỉnh khác đều bị kinh tỉnh từ bế quan, lẳng lặng nhìn thân ảnh thần thánh vĩ ngạn này.

"Thập Nhị Tổ Vu không tuân Pháp Chỉ của Đạo Tổ (Lão Sư), lại

muốn khai khởi đại chiến sao?" "Chuẩn bị bày Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!" Đế Tuấn, Thái Nhất trong khoảnh khắc hồi ức lại cảnh tượng cường đại đến tuyệt vọng vạn năm trước, không chút do dự, hạ lệnh bày trận.

"Ông!" Thái Nhất thôi động chí bảo bạn sinh Hỗn Độn Chung, nhanh chóng khuếch đại.

Ngay lập tức buông xuống ức vạn đạo Hồng Mông Huyền Hoàng Chi Khí, che chở Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên! ...

Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân đang toàn lực bế quan lại một lần nữa bị kinh tỉnh, khi cảm nhận được tình hình trong Hồng Hoang Thế Giới, hai mắt y không khỏi lộ ra một tia sắc thái ngạc nhiên.

"Thập Nhị Tổ Vu này, chẳng lẽ thực sự cho rằng Bản tọa không dám giết các ngươi sao?" Hai mắt y lóe lên một tia ngoan lệ.

Vu Yêu Đại Chiến lần thứ hai vừa mới kết thúc, Pháp Chỉ của mình giáng xuống lại bị xem thường đến vậy, thậm chí bị chà đạp?

Thực sự cho rằng dựa vào Bàn Cổ Di Trạch là có thể làm theo ý muốn sao?

Côn Luân, Bích Du Cung.

Thái Thanh Lão Tử cùng Nguyên Thủy sau khi uống 'Luân Hồi Linh Trà', thông qua cảm ngộ quá khứ cùng tương lai, thuận lợi ngộ đạo, phá đạo, minh đạo, khiến 'Đạo Tâm' phủ bụi của bản thân rạng rỡ, đồng thời định ra con đường chứng đạo 《Trảm Tam Thi》.

Đợi Tam Thi hợp nhất chứng đạo Hỗn Nguyên, sau đó mới đi 'Đại Đạo' của chính mình.

“Oanh!” Theo Thập Nhị Tổ Vu tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân, cả tòa Tổ Mạch Côn Luân đồng loạt chấn động.

Kim quang vạn trượng cuộn hồng nghê, hà quang vạn trượng nhuộm chư thiên.

Đại Đạo chi âm trận trận vang lên, kim liên đóa đóa nở rộ, thiên hoa bay lả tả.

Ức vạn sinh linh Côn Luân, hoa cỏ cây cối, núi non trúc đá, đều cung kính triều bái đạo thân ảnh đỉnh thiên lập địa tại Bất Chu Sơn kia.

“Ông!” Một loại triệu hoán vô cùng mạnh mẽ hiện lên trong thức hải Tam Thanh.

So với lần đầu Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân còn mạnh mẽ hơn.

“Đại huynh, nhị huynh, hai huynh nói nếu chúng ta tuân theo lời triệu hoán Bàn Cổ Phụ Thần Chân Thân, Tam Thanh hợp nhất, có khi nào khiến Bàn Cổ Phụ Thần trọng sinh trở về không?” Thông Thiên ánh mắt nhìn về Thái Thanh Lão Tử cùng Nguyên Thủy, trong mắt lộ ra vẻ ý động.

Y trong lòng mơ hồ có một loại suy đoán.

Vu tộc đã dùng 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' tương dung, triệu hoán ra Bàn Cổ Phụ Thần Chân Thân, vậy Tam Thanh chúng ta với thân phận nguyên thần Bàn Cổ Phụ Thần sở hóa, có thể nào trọng tố nguyên thần Bàn Cổ không?

Một khi Bàn Cổ Chân Thân cùng nguyên thần Bàn Cổ tương dung, vậy Bàn Cổ Phụ Thần muốn trọng sinh trở về, hẳn là nhẹ nhàng không chút khó khăn đi?

Nghe Tam đệ nói xong, Thái Thanh Lão Tử cùng Nguyên Thủy đều lộ ra một tia suy tư.

Trong thế giới Hồng Hoang, Kim Tiên đã bất hủ, cho dù là một giọt tiên huyết, một sợi tóc, đều có thể trọng sinh trở về.

Sau khi chứng đạo Đại La Kim Tiên, nhảy ra khỏi dòng sông thời gian, thu thúc 'tuyến quá khứ' của bản thân, ngưng tụ 'thân quá khứ' định ra tọa độ, cho dù chân thân bị giết, cũng có thể mượn 'thân quá khứ' trọng sinh trở về.

Đến cảnh giới như Bàn Cổ, y muốn trọng sinh trở về, hẳn là dễ như trở bàn tay đi?

"Tam đệ, Bàn Cổ muốn chứng là Vô Thượng Đại Đạo Cảnh, y trong Hỗn Độn khai tích ra Hồng Hoang, một 'bán bộ vĩnh hằng đại thế giới' (đại thiên thế giới đỉnh cấp) này." "Để theo đuổi 'Đạo' của mình, triệt để hoàn thiện Hồng Hoang, y lựa chọn thân vẫn diễn hóa vạn vật Hồng Hoang." "Có thể nói, Hồng Hoang ngày nay, chính là Bàn Cổ!" "Tam Thanh chúng ta hợp nhất, dung hợp với hư ảnh Bàn Cổ Chân Thân được Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán, nhiều nhất cũng chỉ có thể khiến Bàn Cổ tái hiện, không cách nào thực sự phục sinh!" Thái Thanh Lão Tử nói ra suy đoán trong lòng mình.

Cùng lúc đó, Tam Thanh bọn họ đột nhiên cảm nhận được một trận chấn nộ khó hiểu, không khỏi đồng loạt nhìn về phía ngoài Tam Thập Tam Thiên, lộ ra một tia bừng tỉnh.

Lão sư… y lại muốn ra tay với Thập Nhị Tổ Vu sao?!. .....

Vô Tận Huyết Hải.

Sóng máu ngập trời, nhuộm cả bầu trời thành sắc đỏ thẫm.

Ức vạn vong hồn oán linh nương tựa trên sóng máu, đồng loạt hướng về đạo thân ảnh đỉnh thiên lập địa, thần thánh vĩ ngạn tại Bất

Chu Sơn mà gào thét triều bái.

Trong Minh Hà Đại Điện, Minh Hà một thân huyết y, môi đỏ răng trắng, hai tay cầm Nguyên Đồ A Tỳ nhị kiếm, y thần tình trang nghiêm nhìn về Bất Chu Sơn, nhìn đạo thân ảnh đỉnh thiên lập địa kia, cảm nhận được từng tia ý chí triệu hoán.

Huyết Hải là do ô huyết vùng eo Bàn Cổ hóa thành, Minh Hà là Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp được thai nghén từ vùng eo, cũng xứng với thân phận 'hậu duệ Bàn Cổ'.

Khi y cảm nhận được thiên địa Hồng Hoang đều đồng loạt chấn động, vĩ lực địa mạch vô tận bùng phát ra, mơ hồ minh ngộ ra 'Đạo' của bản thân chính là tại đại địa Hồng Hoang.

Cùng lúc đó, Tô Thần đang tiếp tục du lịch tại Bất Chu Sơn, khi cận kề thấy được tôn thân ảnh đỉnh thiên lập địa, chí cao vĩnh hằng này, không khỏi tự nhiên nảy sinh một tia tâm ý thân cận và sùng kính.

Vĩ lực địa mạch bàng bạc bùng phát ra, khiến Tô Thần có thể trực quan hơn cảm ngộ 'Địa Đạo'.

“Bá!” Ngô ánh mắt rời khỏi Bàn Cổ Chân Thân, nhìn về hướng Huyết Hải, trong đầu không nhịn được nảy ra một ý nghĩ kinh người.

Chương 125

"Trước khi Địa Đạo đản sinh, ngô có thể nào trước tiên khai tịch Lục Đạo Luân Hồi, hoàn thiện Địa Đạo không?" "Như vậy, Hậu Thổ cũng không cần xả thân hóa Luân Hồi thành Địa Đạo Chi Chủ!" Theo đại thế Hồng Hoang nguyên bản, Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên không thể thuận lợi hóa hình, dẫn đến thiếu khuyết Luân Hồi Đạo Chủ Lục Đạo.

Địa Đạo Chi Chủ Hậu Thổ vì để bổ sung Địa Đạo, lựa chọn xả thân hóa Luân Hồi, điều này mới khiến Địa Đạo thuận lợi xuất thế.

Nhưng ngày nay, ngô đã dĩ bản nguyên Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên thuận lợi hóa hình, với sự chưởng khống Luân Hồi Đại Đạo của ngô hiện nay, chỉ cần tìm được nơi cốt lõi nhất của Địa Đạo, hoàn toàn có thể khai tịch Lục Đạo, tạo dựng Luân Hồi!

"Có cơ hội nhất định phải tự mình đến Huyết Hải tranh giành một phen, xem thử có thể cảm ứng được nơi Luân Hồi Địa Đạo không!" Tô Thần rất rõ ràng.

Ngô hiện tại mới là Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ.

Cho dù có thể ở đáy Huyết Hải cảm ứng được vị trí then chốt của Luân Hồi Địa Đạo, nhưng muốn thuận lợi khai tịch Lục Đạo, tạo dựng Luân Hồi, thực lực tối thiểu cũng phải đột phá tới Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong.

Chỉ có chấp chưởng quy tắc Luân Hồi Đại Đạo, minh ngộ bản nguyên của Đạo, thấu triệt vạn sự vạn vật, thấy rõ quá khứ tương lai, chưởng khống vận mệnh vô lượng chúng sinh, mới có cơ hội chân chính thành công! .....

"Hưu ~ Ông!" "Hưu ~ Ông!" Trong nháy mắt, trên vòm trời Hồng

Hoang, ức vạn Thái Cổ Tinh Thần đồng loạt được thắp sáng, bùng phát ra tinh thần quang huy ngập trời, hóa thành tinh thuần tinh thần chi lực, tụ về Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên.

Thái Dương Tinh quang mang đại thịnh, Thái Dương Thần Quang rực rỡ chiếu rọi Cửu Thiên Thập Địa Hồng Hoang.

Thái Âm Tinh nguyệt quang bùng phát mạnh mẽ, nguyệt huy thanh lãnh rải xuống.

"Đông!" Thái Nhất ở trung tâm 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận', được ức vạn tinh thần chi lực gia trì, khí thế cả người bùng phát điên cuồng, Hỗn Độn Chung rủ xuống ức vạn đạo Hồng Mông Huyền Hoàng Chi Khí, vững vàng che chở Thiên Đình.

Hỗn Độn Chung khổng lồ uyển như một thế giới ngoại giới độc lập, bên ngoài thân chung nhật nguyệt tinh thần, địa thủy hỏa phong bao quanh, bên trong thân chung có sơn xuyên đại địa, vạn tộc Hồng Hoang ẩn hiện trong đó.

Ngũ sắc hào quang chiếu rọi chư thiên, Hỗn Độn Thánh Uy chấn nhiếp hoàn vũ!

"Nhị đệ, Vu tộc không tuân Đạo Tổ pháp chỉ, lại một lần nữa khai mở quyết chiến, chỉ cần chúng ta có thể kiên trì một lát, Đạo Tổ sẽ tự mình xuất thủ, chém giết Thập Nhị Tổ Vu!" "Đến lúc đó, Thiên Đình Yêu tộc chúng ta sẽ không còn trở ngại, chân chính thống nhất Hồng Hoang, quân lâm thiên hạ!" Đế Tuấn chấp chưởng Hà Đồ Lạc Thư, một thân tử kim đế bào phần phật lay động, toát ra khí thế đế vương bá đạo và phong thái không thể tả.

Lần này Vu tộc công nhiên ngỗ nghịch Đạo Tổ pháp chỉ, khai mở quyết chiến.

Đối với Thiên Đình Yêu tộc của trẫm vừa là nguy cơ, nhưng đồng

thời cũng hàm chứa cơ duyên!

Với kim khẩu ngọc ngôn của Đạo Tổ Hồng Quân, y đã ban bố pháp chỉ chiêu cáo Hồng Hoang, vậy kẻ nào dám ngỗ nghịch y, tất nhiên sẽ thân tử đạo tiêu, sát vô xá!

"Đại ca yên tâm, đệ tuyệt đối sẽ không để Vu tộc hủy diệt Thiên Đình!" Thái Nhất cặp đồng tử xích kim bùng phát ra hai đạo thần mang kim sắc, bễ nghễ vạn cổ, bá đạo tuyệt luân, tự tin vô cùng!

"Oanh!" Khoảnh khắc, một tôn thân ảnh đỉnh thiên lập địa phủ khám chúng sinh thiên địa Hồng Hoang, một cái đầu khổng lồ bễ nghễ Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên, Thái Dương Tinh cùng Thái Âm Tinh tinh quang nguyệt huy toàn bộ tụ về, uyển như thắp sáng hai con mắt.

Cho dù đây chỉ là một đạo hư ảnh.

Cho dù 'y' chỉ là Bàn Cổ Chân Thân giả được Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán mà ra.

Cho dù 'y' thực lực uy áp không bằng một phần ức vạn của Bàn Cổ Đại Thần chân chính.

Nhưng, Bàn Cổ chính là Bàn Cổ! 'Y' là Thái Cổ Đại Thần đệ nhất Hỗn Độn! 'Y' là Sáng Thế Thần Hồng Hoang!

Chỉ cần một tia uy áp, đã khiến chúng sinh Hồng Hoang đỉnh lễ mô bái, ức vạn sơn xuyên hà lưu phủ phục cộng chấn.

Thái Nhất chấp chưởng 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận', tụ tập ức vạn tinh thần chi lực như lâm đại địch.

"Ông!" Hỗn Độn Chung khẽ chấn động, phảng phất muốn hóa thành Khai Thiên Thần Phủ quay về trong tay chủ nhân của nó!

"Hồng Hoang là do Phụ Thần khai tịch, một đám súc sinh lông vũ

có tư cách gì thống ngự Hồng Hoang?" Đế Giang chưởng khống Bàn Cổ Chân Thân, phủ khám Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên, ánh mắt rơi trên Thái Nhất cùng Đế Tuấn, nội tâm tràn ngập phẫn nộ và khinh thường.

Y rõ ràng cảm nhận được một tia đại khủng bố từ Hỗn Độn mà đến.

Rất hiển nhiên, Khai Thiên Đệ Nhất Thánh Nhân Hồng Quân đã cho rằng Vu tộc mình lại khai mở quyết chiến, chuẩn bị lại một lần nữa xuất thủ tương trợ Yêu tộc, sau đó hủy diệt Vu tộc mình.

"Hừ!" Đế Giang lạnh hừ một tiếng, hai mắt nhìn về Hỗn Độn. 'Hồng Quân lão nhi, ngươi đợi đó.' 'Đợi đến khi Thập Nhị Tổ Vu ta nhục thân chứng đạo, chính là lúc trảm ngươi dưới phủ!' Y mặc mặc cảm ngộ 'Đạo' hàm chứa trong 'Phụ Thần Chân Thân', sau đó thao túng Bàn Cổ Chân Thân, một phủ chém về phía Hỗn Độn Thiên Khung ngoài Tam Thập Tam Thiên.

"Hưu!" Một đạo phủ mang xuyên thủng thời không, yên diệt Luân Hồi.

"Oanh!" Khoảnh khắc, trong thế giới Hỗn Độn, địa hỏa thủy phong, hỗn độn phế thạch trong khoảnh khắc bị chém thành hai nửa, bùng nổ ra không gian khổng lồ, sản sinh từng luồng sức mạnh thời gian.

"Di?" "Đây là chuyện gì?" "Vu tộc không phải muốn lại một lần nữa khai chiến hủy diệt Thiên Đình Yêu tộc sao, sao lại chém về phía thế giới Hỗn Độn, chẳng lẽ là muốn nhằm vào Đạo Tổ Hồng Quân?" "Đây không phải mất trí sao?!" Các thành viên Yêu tộc như lâm đại địch, cùng với vô số đại năng cường giả đang chú ý sát sao, nhìn đạo thân ảnh uy áp vạn cổ kia, từng người từng người trong lòng tràn ngập kinh ngạc và sửng sốt.

Chỉ có Tô Thần mới biết rõ nguyên do chân chính trong đó, ngô khẽ cười sau đó tiếp tục cảm ngộ thiên địa cộng chấn cùng vĩ lực địa mạch bàng bạc do Bàn Cổ Chân Thân dẫn phát. .....

Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân sau khi nhìn thấy hành vi của Đế Giang, cả người cũng không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Y vốn tưởng rằng Thập Nhị Tổ Vu tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân, là không tuân pháp chỉ của mình, lại một lần nữa khai mở quyết chiến Vu Yêu.

Ai ngờ bọn họ tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân, là đang cảm ngộ 'Bàn Cổ Đại Đạo'!

Điều này thật đúng là ngoài sức tưởng tượng!

Bàn Cổ là Sáng Thế Thần Hồng Hoang. 'Y' chủ động thân vẫn diễn hóa vạn vật, có thể nói cả thế giới Hồng Hoang đều là 'Đạo' của 'y'.

Thập Nhị Tổ Vu tổ kiến đại trận, triệu hoán ra Chân Thân của 'y', dùng để cảm ngộ Đạo của Bàn Cổ, điều này bất kể đối với Thập Nhị Tổ Vu, hay đối với chúng sinh Hồng Hoang khác, đều là một cơ duyên.

“Vu tộc có cao nhân a!” Hồng Quân vừa cảm thán, lại khẽ nhíu mày.

Với cách thức của Thập Nhị Tổ Vu, chỉ cần bọn họ không trong vòng một trăm Nguyên Hội phát động quyết chiến lượng kiếp, thì y cũng không thể tùy ý xuất thủ can thiệp.

Huống hồ, bọn họ lại không phá hoại Hồng Hoang, hơn nữa còn mang lại cơ duyên cho chúng sinh Hồng Hoang, y lại lấy lý do gì để ngăn cản?

Điều quan trọng nhất là, từ khoảnh khắc này trở đi, Vu tộc đã triệt để thoát khỏi bố cục của y cùng Thiên Đạo, một khi bọn họ chân chính cảm ngộ tiêu hóa 'Bàn Cổ Đại Đạo', vậy tương lai nhục thân chứng đạo, cũng tuyệt đối không phải là không thể!

Thập Nhị Tổ Vu đột phá đệ Bát Chuyển, tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân, đã có thể trảm diệt Thượng Thương Chi Thủ của y.

Một khi bọn họ đột phá đệ Cửu Chuyển, nhục thân chứng đạo, vậy với thực lực của y, cho dù có thể chặn lại, cũng tất phải trả một cái giá cực lớn đi?

Đồng thời, Vu Yêu Lượng Kiếp do Thiên Đạo thôi động, còn có thể đi theo đại thế đã định không?

Lúc này khắc này, Hồng Quân cảm thấy có chút đau đầu.

"Rốt cuộc là ai đang mưu tính cho Vu tộc?" Y hồi phục tinh thần sau đó, một đôi mắt xuyên qua trùng trùng không gian, vượt qua trùng trùng bích lũy, rơi trên Trí Nang Vu tộc Chúc Cửu Âm, tức khắc khẽ lắc đầu.

Chúc Cửu Âm tuy nói chưởng khống truyền thừa Đại Đạo Thời Gian, nhưng y tuyệt đối không nghĩ ra được cách này.

"Ông!" Để giải khai nghi hoặc trong lòng, Hồng Quân điều động vĩ lực bản nguyên Thiên Đạo, tra xét quá khứ Hồng Hoang.

Y phát hiện, là sau khi Hậu Thổ cùng Huyền Minh trở về Tổ Địa Bất Chu Sơn, Thập Nhị Tổ Vu liền bắt đầu tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân.

"Thế mà là Hậu Thổ?" Nghĩ đến Hậu Thổ là Địa Đạo Chi Chủ do ý chí Bàn Cổ ấn định, Hồng Quân trong lòng lập tức rõ ràng.

"Hưu!" Khoảnh khắc tiếp theo, vĩ lực bản nguyên Thiên Đạo vô

tận rủ xuống, nhập vào thức hải Hồng Quân.

"Cũng được." "Cho dù Hậu Thổ nghĩ ra cách này, nhưng Tổ Vu chưa chắc đều có thể nhục thân chứng đạo." "Huống hồ, Địa Đạo phải đợi đến sau khi Thiên Đạo Lục Thánh chứng đạo mới xuất thế, nàng cho dù có thể trở thành biến số, Thiên Đạo cũng có đủ bài tẩy để đối phó." "Một khi nàng trở thành Địa Đạo Chi Chủ, sẽ không thể tự mình xuất thủ can thiệp Vu Yêu Lượng Kiếp, Thập Nhị Tổ Vu tự đi mất một, còn lại có thể gây sóng gió gì?" Mục đích chân chính Thiên Đạo thôi động Vu Yêu Lượng Kiếp là để nhằm vào Vu tộc, đồng thời cũng để áp chế Địa Đạo.

Đợi lượng kiếp kết thúc, Vu tộc rút khỏi vũ đài lịch sử Hồng Hoang, cho dù Hậu Thổ là Địa Đạo Chi Chủ, nhưng dưới sự trấn áp cường thế của Thiên Đạo, cũng không có tư cách phản kháng.

"Ông!" Hồng Quân mặc mặc nhắm hai mắt, bắt đầu dẫn đạo vĩ lực bản nguyên Thiên Đạo, loại bỏ vết 'Đạo Thương' trên tay phải.
.....

Một nghìn năm sau.

Đế Giang chưởng khống 'Phụ Thần Chân Thân', đối với thế giới Hỗn Độn chém ra chín phủ, cảm ngộ tiêu hóa 'Phụ Thần Đại Đạo', nội tâm thụ ích không nhỏ.

Chúc Dung, Cộng Công, Chúc Cửu Âm, Huyền Minh cùng các Tổ Vu khác, bọn họ cũng đang cận kề cảm ngộ 'Phụ Thần Đại Đạo', đối với 'Đại Đạo' bản thân truyền thừa, tăng ích càng lúc càng mạnh.

Theo Bàn Cổ Chân Thân tự động tiêu tán, Thiên Đình Yêu tộc cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa bọn họ đều nhìn ra dụng ý của Vu tộc, trong lòng vừa có chút may mắn, đồng thời lại có chút tiếc

nuối.

May mắn là Thập Nhị Tổ Vu không dám ngỗ nghịch pháp chỉ của Đạo Tổ (Lão sư), không khai mở quyết chiến lượng kiếp.

Tiếc nuối là bọn họ không thực sự ra tay.

Một khi ra tay, Đạo Tổ (Lão sư) sẽ dùng thủ đoạn sắt máu trấn áp, sát vô xá Thập Nhị Tổ Vu.

Đến lúc đó, đại địch của Thiên Đình Yêu tộc mình sẽ toàn bộ được thanh trừ, không còn chướng ngại cản trở Yêu tộc mình thống nhất Hồng Hoang, quân lâm thiên hạ.

"Oanh long long!" Năm nghìn năm sau, Thập Nhị Tổ Vu lại một lần nữa tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', thuận lợi triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân.

Hồng Hoang thiên khung ức vạn tinh thần, sơn xuyên hà lưu, hoang mạc chiểu trạch, lực lượng tứ hải lại một lần nữa đồng loạt chấn động, ức vạn sinh linh đồng loạt hướng về đạo thân ảnh đỉnh thiên lập địa, tuyên cổ vĩ ngạn tại Bất Chu Sơn mà phủ phục triều bái.

"Vu tộc lại đến rồi!" "Bố Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!" Đế Tuấn cùng Thái Nhất vừa bế quan không lâu, cảm tri được tình huống này sau đó, lập tức bắt đầu động viên, bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận ứng phó.

Bọn họ không dám đánh cược Vu tộc là hư hoảng nhất thương.

Một khi thực sự động thủ nhằm vào Thiên Đình Yêu tộc mình, thì dưới một phủ kia, cả Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên của mình đều sẽ triệt để băng diệt!

Lần này chưởng khống Bàn Cổ Chân Thân là Huyền Minh.

Nàng đối với thế giới Hỗn Độn chém ra mấy phủ, tiêu hóa cảm

ngộ 'Phụ Thần Đại Đạo', quen thuộc 《Khai Thiên Cửu Thức》, sau đó lại một lần nữa thuận lợi tiêu tán.

Lại năm nghìn năm sau, Bàn Cổ Chân Thân tái hiện Hồng Hoang.

Tất cả các đại năng cường giả đỉnh cấp đều đã bắt đầu thích nghi, nhưng Thiên Đình Yêu tộc lại không thể không lại một lần nữa như lâm đại địch.

"Cái lũ man tử Vu tộc này, không hoàn không dứt!" Các cường giả Yêu tộc vừa bế quan không lâu, lại không thể không xuất quan nghênh địch, từng người từng người chửi bới không ngớt, gần như sụp đổ. .....

Mỗi lần Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán một lần 'Bàn Cổ Chân Thân', Thiên Đình Yêu tộc đều phải luống cuống tay chân một lần, như lâm đại địch.

Nhưng đối với ức vạn sinh linh Hồng Hoang mà nói, mỗi lần 'Bàn Cổ Chân Thân' hàng lâm xuất hiện tại thế giới Hồng Hoang, 'y' đỉnh thiên lập địa, ban phúc thế giới, khiến tất cả sinh linh đều có thể cảm ngộ vô thượng ý chí cùng 'Đại Đạo' của 'Sáng Thế Thần'.

Chương 126

Điều này đối với vạn linh Hồng Hoang mà nói, cũng là một cơ duyên hiếm có.

Do đó, mỗi lần Thập Nhị Tổ Vu tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán ra 'Bàn Cổ Chân Thân', đều khiến khí vận Vu tộc tăng trưởng, được vạn linh sùng kính.

Đồng thời, trong lòng vạn linh, Vu tộc mới là 'Bàn Cổ Chính Tông' chân chính!

Tam Thanh tuy nói tự xưng 'Bàn Cổ Chính Tông', nhưng bọn họ chỉ có hư danh, cũng không thể giống Thập Nhị Tổ Vu mà triệu hoán ra 'Sáng Thế Thần Bàn Cổ', cũng không có tạo phúc vạn linh Hồng Hoang.

Theo thời gian trôi đi, phúc trạch khí vận 'Bàn Cổ Chính Tông' gia trì cho Vu tộc càng lúc càng nhiều.

Phúc trạch khí vận 'Bàn Cổ Chính Tông' trên người Tam Thanh, thì lại từ từ giảm thiểu theo đó.

Côn Luân, Thái Thanh Cung.

Nguyên Thủy cùng Thông Thiên cảm tri được khí vận thuộc về bản thân giảm thiểu, trong lòng suy tính liền minh bạch nguyên do trong đó, thế là đến đạo trường của Đại huynh, thương nghị đối sách.

"Đại huynh, nhị huynh, Tam Thanh chúng ta là nguyên thần Bàn Cổ sở hóa, quan hệ thân cận hơn nhiều so với Thập Nhị Tổ Vu, nhưng hiện tại phúc trạch khí vận 'Bàn Cổ Chính Tông' đang dần bị bọn họ cướp đi, việc này nên làm thế nào cho tốt đây?" Mấy năm nay, Tam Thanh thông qua quan sát và cảm ngộ 'Bàn Cổ Chân Thân', bản

thân cũng thụ ích không nhỏ, đối với Đại Đạo bản thân truyền thừa, cảm ngộ cũng càng lúc càng sâu sắc.

Nhưng vừa nghĩ đến phúc trạch khí vận 'Bàn Cổ Chính Tông' vốn thuộc về mình bị Vu tộc cướp đi, điều này khiến Nguyên Thủy uất muộn không thôi.

"Nhị đệ, Thập Nhị Tổ Vu cứ cách năm nghìn năm lại tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân để tăng cường ảnh hưởng lực của Vu tộc." "Sơn xuyên hà lưu, ức vạn tinh thần, thủy vực tứ hải Hồng Hoang đều đồng loạt chấn động, bùng phát ức vạn tinh thần quang huy, vĩ lực địa mạch, có thể khiến tất cả sinh linh Hồng Hoang thụ ích." "Tam Thanh chúng ta tuy nói là nguyên thần Bàn Cổ sở hóa, nhưng hiện tại không cách nào ảnh hưởng đến cả thế giới Hồng Hoang như Thập Nhị Tổ Vu a!" Thái Thanh Lão Tử trong lòng cũng tràn ngập vô vàn bất đắc dĩ.

Bàn Cổ là Sáng Thế Thần Hồng Hoang, phúc trạch khí vận 'Bàn Cổ Chính Tông' vô cùng quan trọng, Vu tộc cướp đi khí vận của bọn họ, đơn giản là đang tát vào mặt Tam Thanh.

Nhưng đáng giận là Tam Thanh chúng mình căn bản không có bất kỳ biện pháp nào với bọn họ!

Nếu là đi Bất Chu Sơn đòi lại công đạo, nhẹ thì bị đánh một trận, nặng thì chân thân bị giết tan, thậm chí triệt để bị phế bỏ đều có khả năng.

"Đại huynh, nhị huynh, chúng ta là nguyên thần Bàn Cổ sở hóa, có nên thử một chút như Thập Nhị Tổ Vu mà tương dung tương hòa, xem thử có thể khiến nguyên thần Bàn Cổ tái hiện Hồng Hoang không?" Thông Thiên nghiêm túc nhìn về Thái Thanh Lão Tử cùng Nguyên Thủy, đưa ra đề nghị của mình.

Ý nghĩ này y đã có từ sớm, nhưng lần trước khi thảo luận ở Bích

Du Cung, Đại huynh khá cố kỵ, cho nên không nói ra.

Hiện tại phúc trạch khí vận 'Bàn Cổ Chính Tông' thuộc về Tam Thanh mình đang dần bị cướp đi, vì 'Đạo' tương lai của mình, nói gì cũng phải thử một lần.

“Tam đệ, Tam Thanh chúng ta không có được truyền thừa trận pháp như Thập Nhị Tổ Vu, làm sao tương dung tương hòa, khiến nguyên thần Bàn Cổ tái hiện Hồng Hoang đây?” Nghe đề nghị của Thông Thiên, Nguyên Thủy trong lòng cũng khá động lòng.

Bàn Cổ là Sáng Thế Thần Hồng Hoang.

Thực lực của 'y' không cần nói nhiều, chỉ bằng hư ảnh Chân Thân do Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán, đã có thể khiến vạn linh Hồng Hoang cảm ngộ 'Đại Đạo'.

Mà Thập Nhị Tổ Vu lại có thể chưởng khống 'hư ảnh Chân Thân' này, trực tiếp cảm ngộ 'Bàn Cổ Đại Đạo', có thể tưởng tượng được thụ ích lớn đến mức nào.

Nếu cứ theo xu thế này, e rằng còn chưa đợi đến khi Tam Thanh mình chứng đạo Hỗn Nguyên, Thập Nhị Tổ Vu đã sớm nhục thân thành thánh trước.

Đến lúc đó, chẳng phải Tam Thanh mình sẽ vĩnh viễn thấp hơn Thập Nhị Tổ Vu một bậc sao?

“Nhị huynh, tuy nói chúng ta không có được truyền thừa trận pháp dung hợp nguyên thần Bàn Cổ, nhưng có thể mượn hư ảnh Bàn Cổ Chân Thân được 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' triệu hoán, để Tam Thanh chúng ta tương dung tương hòa.” “Mỗi lần Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân, đối với Tam Thanh chúng ta đều có một sức hút triệu hoán mạnh mẽ, lần tiếp theo chúng ta cứ không cần phản kháng, trực tiếp mượn cỗ lực triệu hoán này để thử

nghiệm, thế nào?" "Đề nghị của Tam đệ không tồi!" Nguyên Thủy khẽ gật đầu biểu thị tán đồng.

Tam Thanh chúng ta là Bàn Cổ Chính Tông, cho dù thử nghiệm thất bại, cũng coi như tích lũy kinh nghiệm.

"Thiện!" "Vậy thì cứ theo lời Tam đệ mà thử nghiệm!" Thái Thanh Lão Tử khẽ vuốt râu bạc của mình, gật đầu đồng ý. .....

Năm nghìn năm sau, Thập Nhị Tổ Vu lại một lần nữa tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', thuận lợi triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân, dẫn đến cả Hồng Hoang thiên khung ức vạn tinh thần đồng loạt tỏa sáng rực rỡ, rải xuống dương quang tinh huy.

Sơn xuyên hà lưu, hoang mạc chiểu trạch, thủy vực tứ hải, đều đồng loạt chấn động, bùng phát ra vĩ lực địa đạo vô biên.

"Lũ man tử Vu tộc này lại đến làm trò rồi!" Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa, Côn Bằng đều sắp kiệt sức tinh thần.

Vừa mới bế quan khó khăn lắm, ai ngờ Thập Nhị Tổ Vu lại đang tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân, thường xuyên như vậy, đơn giản là không cho người ta thời gian bế quan!

Tuy nói bọn họ đều biết Vu tộc là đang mượn 'Bàn Cổ Chân Thân' để cảm ngộ Đại Đạo bản thân, chứ không thực sự khai mở quyết chiến.

Nhưng vạn nhất thì sao?

Một khi bọn họ tận dụng việc này để làm tê liệt Thiên Đình Yêu tộc mình, sau đó mượn việc chưởng khống Bàn Cổ Chân Thân, một phủ chém diệt Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên của mình, chẳng phải sẽ triệt để thân tử đạo tiêu sao?

"Bệ hạ, việc này..." Phục Hy cùng Côn Bằng mặt đầy bất đắc dĩ.

“Vậy thế này đi, lần này chúng ta trước tiên ứng phó một chút, nếu như Vu tộc vẫn là mượn 'Bàn Cổ Chân Thân' để cảm ngộ Đại Đạo truyền thừa bản thân, vậy lần sau sẽ không còn như lâm đại địch nữa.” “Do trẫm tự mình tọa trấn Thiên Đình, Nhị đệ ngươi đi Thái Dương Tinh bế quan, Hy Hoàng cùng Oa Hoàng các ngươi về đạo trường Bất Chu Sơn của mình bế quan.” “Còn về Yêu Sư, vậy thì trước tiên làm phiền ngươi tạm thời thống soái Yêu Sư Cung, cùng 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' ma hợp một chút!” Đế Tuấn đặt sinh tử của bản thân ra ngoài thân.

Cho dù Thập Nhị Tổ Vu thừa cơ Thiên Đình của mình không tổ chức phản kháng, một phủ giết chết mình, nhưng có Nhị đệ cùng Hy Hoàng và Oa Hoàng ở đó, Yêu tộc của mình vẫn sẽ Đông Sơn tái khởi!

Đến lúc đó, Hồng Quân nổi giận, cũng sẽ triệt để diệt Vu tộc!

“Đại ca!” Nghe Đế Tuấn sắp xếp, Thái Nhất ngay lập tức không đồng ý, nhưng bị y phất tay ngăn lại.

“Nhị đệ, tất cả đều có Vi huynh gánh vác!” “Chỉ có nhanh chóng đề thăng thực lực bản thân, chứng đạo thành thánh, tương lai mới có thể thắng Vu tộc trong lượng kiếp, Yêu tộc của ta mới có thể chân chính thống nhất Hồng Hoang, quân lâm thiên hạ!” Trong mắt Đế Tuấn, cho dù bản thân vẫn lạc, nhưng Thập Nhị Tổ Vu cũng sẽ bị chôn cùng.

Nhị đệ còn sống, chí hướng của mình cũng sẽ chân chính thực hiện!

“Bệ hạ yên tâm, thần nhất định sẽ không phụ kỳ vọng của Người!” Phục Hy khẽ gật đầu, bắt đầu hạ lệnh bố trận.

Nữ Oa cặp mắt phượng nhìn sâu Đế Tuấn một cái, lộ ra một tia khâm phục.

Đây mới là Hoàng giả thiên mệnh chân chính! .....

Lần này chưởng khống Bàn Cổ Chân Thân là Chúc Dung.

Y phủ khám Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên, nhìn Đế Tuấn, Thái Nhất cùng bọn họ thần sắc lo lắng, hoảng loạn, phẫn nộ, khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh.

"Lũ súc sinh lông vũ, chịu chết!" Một tiếng bạo hát, truyền khắp cả thế giới Hồng Hoang.

"Hóa ra, Vu tộc trước đây đều là hư trương thanh thế, mục đích là để làm tê liệt Thiên Đình Yêu tộc, sau đó thực sự dùng một phủ chém giết bọn họ sao?" Ngay khi tất cả mọi người cho rằng Thập Nhị Tổ Vu sẽ làm trái pháp chỉ của Đạo Tổ, chuẩn bị hủy diệt Thiên Đình Yêu tộc, chỉ thấy Chúc Dung chưởng khống Bàn Cổ Chân Thân vờ chém một phủ.

"Hưu!" Một phủ khai thiên tích địa yên diệt thời không thương khung, chém về thế giới Hỗn Độn ngoài Tam Thập Tam Thiên.

"Ha ha!" Nhìn thấy Thái Nhất toàn lực thôi động Hỗn Độn Chung phòng ngự, Đế Tuấn nghiến răng chưởng khống 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận', Phục Hy cùng Nữ Oa mặt lộ vẻ lo lắng, Chúc Dung không khỏi sảng khoái cười lớn!

"Lũ man tử Vu tộc!" "Chúng ta bị lừa rồi!" Đế Tuấn thở phào nhẹ nhõm, sau lưng ứa ra một tia mồ hôi lạnh, không biết là sợ hãi hay may mắn.

"Ha ha!" "Chúc Dung, lần sau đệ cũng phải như huynh vậy, hung hăng dọa một trận lũ súc sinh lông vũ này!" Cộng Công sau khi nhìn thấy thần sắc của Đế Tuấn cùng Thái Nhất, cũng lớn tiếng cười, sau đó chuẩn bị lần tới cũng như y dọa một trận Thiên Đình Yêu tộc.

"Ngũ ca, lần đầu dọa có thể có tác dụng, nhưng lần sau thì chưa

chắc.” Hậu Thổ khóe miệng lộ ra một tia vui vẻ nhàn nhạt.

Mấy vạn năm nay, mọi người thông qua luân phiên chưởng khống Phụ Thần Chân Thân, cảm ngộ 'Phụ Thần Đại Đạo' cùng quen thuộc 《Khai Thiên Cửu Thức》, tất cả Tổ Vu đều thụ ích không nhỏ.

Đại ca Đế Giang cùng Huyền Minh tỷ tỷ đều một lần đột phá đến đệ Bát Chuyển trung kỳ, uy lực triệu hoán Phụ Thần Chân Thân cũng càng lúc càng mạnh. .....

Côn Luân, Thái Thanh Cung.

Khi Thập Nhị Tổ Vu lại một lần nữa tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân, Tam Thanh lại một lần nữa cảm nhận được sự triệu hoán mãnh liệt.

“Đại huynh, nhị huynh, chúng ta đừng phản kháng, lấy Bàn Cổ Chân Thân làm dẫn, xem thử có thể khiến Tam Thanh chúng ta dung hợp, khiến nguyên thần Bàn Cổ tái hiện Hồng Hoang không.” “Được!” Nghe Thông Thiên nói xong, Thái Thanh Lão Tử cùng Nguyên Thủy khép chặt hai mắt, buông lỏng tâm thần.

“Ông!” “Ông!” Tam Thanh thôi động công pháp truyền thừa bản thân 《Cửu Chuyển Nguyên Công》, căn cứ vào triệu hoán của Bàn Cổ Chân Thân, bắt đầu chủ động tiến hành tương dung.

Chỉ thấy ba đạo thanh khí nguyên thần tán phát khí vận cùng uy áp mạnh mẽ vút lên trời cao, sau đó hướng về đạo thân ảnh đỉnh thiên lập địa tại Bất Chu Sơn kia mà đi.

“Di?” “Cái này, đây là Tam Thanh?” Không ít đại năng cường giả đang chú ý sát sao, nhìn ba đạo thanh khí vô cùng mạnh mẽ này sau đó, đồng loạt ngẩn người.

“Đại ca, Tam Thanh muốn dung hợp nguyên thần Phụ Thần, có nên trực tiếp giết bọn họ không?” Chúc Dung chưởng khống Phụ

Thần Chân Thân, cảm tri được tình huống Tam Thanh sau đó, định ra tay chém giết Tam Thanh, để tránh làm ô danh uy danh Phụ Thần.

Là 'Bàn Cổ Chính Tông' đường đường, thế mà lại đi bái bại tướng dưới tay Phụ Thần làm sư, thật đúng là quá làm mất mặt Phụ Thần.

"Tam ca, trước đừng vội ra tay, xem thử tình huống tiếp theo." Còn chưa đợi Đế Giang phát ngôn, Hậu Thổ liền vội vàng ngăn cản.

"Ông!" Ngay lúc này, một đạo kim quang mang theo uy thế trấn áp thiên địa, trong nháy mắt chấn tán ba đạo thanh khí này, tất cả mọi người kinh ngạc nhìn về phía bầu trời, lộ ra vẻ khó tin.

Chuyện gì thế này?

Đạo Tổ (Lão sư) y sao lại ra tay? .....

Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

Từ khi Thập Nhị Tổ Vu sau đại chiến Vu Yêu lần thứ hai lại tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán ra 'Bàn Cổ Chân Thân' để cảm ngộ tu luyện, Hồng Quân liền không còn quá chú ý nữa.

Mục tiêu của y bây giờ, chính là nhanh chóng xả thân hợp Đạo, bổ sung khiếm khuyết của Thiên Đạo, trở thành người phát ngôn của Thiên Đạo.

Ai ngờ, Thập Nhị Tổ Vu thường xuyên triệu hoán 'Bàn Cổ Chân Thân', dẫn tới vạn linh kính ngưỡng tôn sùng, đồng thời tự nội tâm nhận định Vu tộc là 'Bàn Cổ Chính Tông'.

Mà 'Bàn Cổ Chính Tông' khác là Tam Thanh lại không thể nhẫn nhịn, bắt đầu thử nghiệm mượn Bàn Cổ Chân Thân dung hợp nguyên thần Bàn Cổ, điều này khiến Hồng Quân không thể chấp nhận được!

Cần biết, Tam Thanh lại là nhân vật then chốt Thiên Đạo chưởng

khống Hồng Hoang, cũng là đệ tử then chốt Huyền Môn Hồng Quân truyền Đạo.

Nếu để bọn họ dung hợp nguyên thần Bàn Cổ, trước tiên không nói nguyên thần Bàn Cổ cùng Bàn Cổ Chân Thân tương dung, có khi nào khiến Bàn Cổ trọng sinh trở về không.

Vạn nhất bọn họ thức tỉnh bài tẩy Bàn Cổ lưu lại, đối với đại thế Hồng Hoang do Thiên Đạo chế định có những hậu quả khó lường!

Sau Vu Yêu Lượng Kiếp chính là Phong Thần Lượng Kiếp.

Mà Tam Thanh bọn họ, lại là nhân vật chính then chốt của lượng kiếp tiếp theo!

Điều quan trọng nhất là, hiện tại Tam Thanh chưa chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, không chịu sự chưởng khống của Thiên Đạo, tràn ngập vô vàn biến số.

Nếu bọn họ sau này cứ cố chấp đi con đường Tam Thi hợp nhất chứng đạo Hỗn Nguyên, không đi con đường lập giáo công đức thành thánh, thì còn để Thiên Đạo làm sao chưởng khống bọn họ, tiến thêm một bước chúa tể Hồng Hoang?

Địa Đạo cũng sắp xuất thế, với quyền năng của 'Địa Đạo', có tư cách cùng Thiên Đạo phân đình kháng lễ.

Một bước không cẩn thận, hậu quả mang lại đó là khó lường!

"Rốt cuộc là ai đang chỉ điểm Thập Nhị Tổ Vu?" Hồng Quân tĩnh khai hai mắt sau đó, ánh mắt rơi trên Thập Nhị Tổ Vu đang tổ kiến Bàn Cổ Chân Thân, lộ ra một tia không hiểu cùng uất nộ.

Theo đại thế Thiên Đạo cùng bố cục của mình, khi lần thứ ba giảng Đạo, Địa Đạo Chi Chủ Hậu Thổ tương lai sẽ đến Tử Tiêu Cung nghe Đạo, sau đó bị Thiên Đạo đặt cờ, chuẩn bị cho việc chưởng khống Địa Đạo tương lai.

Nhưng ai ngờ, Hậu Thổ lại không đến.

Chương 127

Cũng chính từ lúc này, Hồng Hoang đã bắt đầu từng bước sai lệch khỏi đại thế do Thiên Đạo chế định.

Thập Nhị Tổ Vu vốn lấy Phụ Thần làm tín ngưỡng, thế mà lại tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân, lại đặc biệt dùng để ngộ đạo tu luyện!

Điều này thật đúng là quá mức không thể tưởng tượng.

Bọn họ triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân ngộ đạo tu luyện cũng được, thế mà còn làm cho Tam Thanh được Thiên Đạo xem trọng nghiêng về, lựa chọn dung hợp nguyên thần Bàn Cổ!

Cho nên, Hồng Quân không thể không ra tay, ngăn cản Tam Thanh, đồng thời mang bọn họ đến Tử Tiêu Cung.

"Bá!" "Bá!" Khi Tam Thanh hồi phục tinh thần sau đó, phát hiện bản thân lại đang ở Tử Tiêu Cung.

Nhìn thấy vị lão đạo ngồi cao trên Cửu Thải Tường Vân, trên người tán phát vĩ lực bản nguyên Đại Đạo Quy Tắc vô cùng, như 'duy nhất' vĩnh hằng thời viễn cổ, Tam Thanh vội vàng tiến lên hành lễ.

"Đệ tử bái kiến Lão sư!" "Đệ tử bái kiến Lão sư!" "Không cần đa lễ!" Hồng Quân nhàn nhạt phất tay, một tia thần mang Cửu Sắc ôn hòa nâng bọn họ lên.

Y bước chân đạp nhẹ, đứng đối diện ba người.

Con ngươi cổ xưa vĩnh hằng nghiêm túc nhìn thẳng Tam Thanh, phảng phất muốn nhìn thấu bí mật sâu thẳm trong lòng bọn họ.

"Vi sư biết rõ suy nghĩ trong lòng các ngươi, nhưng nếu các ngươi trọng tố nguyên thần Bàn Cổ cùng Bàn Cổ Chân Thân, nói không

chừng sẽ dẫn phát hậu quả khó lường." "Nếu Bàn Cổ phục sinh trở về, trực tiếp đem các ngươi triệt để dung hóa, các ngươi có cam tâm tình nguyện không?" Bá!

Nghe Hồng Quân nói xong, trong lòng Tam Thanh chấn động.

Quả thực, Tam Thanh mình là nguyên thần Bàn Cổ sở hóa.

Bàn Cổ một khi phục sinh trở về, thì tất nhiên sẽ trọng tố nguyên thần, triệt để xóa bỏ ý chí của mình, cục diện như vậy, liệu Tam Thanh mình có nguyện ý nhìn thấy không?

"Lão sư, người nói Bàn Cổ Đại Thần không thực sự vẫn lạc, mà là có cơ hội có thể phục sinh trở về sao?" Thái Thanh Lão Tử cung kính nhìn Hồng Quân, đưa ra nghi vấn trong lòng.

"Ban đầu Bàn Cổ khai thiên vì chứng Đại Đạo, y vì để thành công, lựa chọn chủ động thân vẫn diễn hóa Hồng Hoang, triệt để hoàn thiện 'Đại Đạo' của mình." "Từ một góc độ nào đó mà nói, thế giới Hồng Hoang chính là Đạo Quả Đại Đạo của y!" "Một khi y phục sinh trở về, ngoài việc các ngươi sẽ bị xóa bỏ ý thức, cả thế giới Hồng Hoang đều sẽ gặp đại kiếp, đây có phải là điều các ngươi nguyện ý nhìn thấy không?" Hồng Quân ngữ khí không nhanh không chậm, bình thản hỏi.

Nguyên Thủy khẽ lắc đầu.

Thông Thiên thì trong đầu có không ít nghi hoặc.

"Xin hỏi Lão sư, Bàn Cổ Phụ Thần chứng đắc Đại Đạo chân chính rốt cuộc là thành công, hay là thất bại?" "Nếu y thành công rồi, sẽ chân chính siêu thoát vĩnh hằng, Đạo ghi 'y', 'y' ghi Đạo, bất diệt bất hủ, chiếu rọi chư thiên hoàn vũ, lại sao có thể xóa bỏ ý chí Tam Thanh chúng ta, hủy diệt Hồng Hoang chứ?" Sau khi đột phá Chuẩn Thánh, tất cả Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp tiến thêm một bước minh ngộ truyền thừa bản thân, biết rõ tồn tại Vô Thượng Đại Đạo Cảnh

chân chính là gì.

Lão sư Hồng Quân trước mắt, y là Khai Thiên Đệ Nhất Thánh Nhân, nhưng cũng chỉ là cường giả Hỗn Nguyên Đại La mà thôi, không phải tồn tại Vô Thượng Đại Đạo chân chính.

"Vừa rồi Vi sư đã nói, Bàn Cổ vừa có thể nói là thành công, cũng có thể nói là thất bại, thế giới Hồng Hoang này chỉ là Đạo Quả của y mà thôi." "Một khi đạt thành điều kiện phục sinh của y, thì y sẽ luyện hóa thế giới Hồng Hoang làm Đạo Quả Đại Đạo." "Lúc đó, tất cả sinh linh tồn tại trong thế giới Hồng Hoang, đều sẽ bị triệt để ma diệt, Vi sư có lẽ còn có thể thoát khỏi một kiếp, nhưng sinh linh chưa chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, thì không có tư cách tồn tại!" Hồng Quân ánh mắt nhìn về Thông Thiên, bình tĩnh trực thị hai mắt y, như một lão đạo cổ xưa, không có chút khí thế nào, cũng không có chút áp lực nào.

"Lão sư, đệ tử minh bạch rồi!" "Đa tạ Lão sư giải hoặc!" "Đa tạ Lão sư giải hoặc!" Tam Thanh đồng loạt hướng về Hồng Quân hành lễ.

"Thiện!" "Vi sư biết các ngươi muốn dung hợp nguyên thần Bàn Cổ, là vì muốn tranh giành phúc trạch khí vận 'Bàn Cổ Chính Tông' với Vu tộc, cũng muốn tiến thêm một bước đạt được truyền thừa Bàn Cổ." "Nhưng các ngươi không nên dung hợp khi Vu tộc triệu hoán ra 'Bàn Cổ Chân Thân', để tránh dẫn phát hậu quả khó lường!" Hồng Quân biết Tam Thanh trong lòng khẳng định còn rất nhiều nghi hoặc, thế là dùng sách lược thà ngăn còn hơn sơ, chứ không cấm Tam Thanh dung hợp nguyên thần Bàn Cổ.

Bởi vì y biết, chỉ cần Tam Thanh không dung hợp tại Bàn Cổ Chân Thân, thì không cách nào chân chính dung hợp ra nguyên thần Bàn Cổ!

"Vâng, Lão sư!" Tam Thanh lại một lần nữa cung kính hành lễ.

"Thiện!" "Các ngươi trở về Hồng Hoang đi, tranh thủ sớm ngày

chứng đạo thành thánh, như vậy Vu tộc sẽ không còn tư cách cùng các ngươi tranh giành phúc trạch khí vận 'Bàn Cổ Chính Tông' nữa!" Hồng Quân khẽ phất tay, ý bảo Tam Thanh có thể rời đi.

"Lão sư, đệ tử cáo từ!" "Đệ tử cáo từ!" Tam Thanh hành lễ cáo từ, sau đó bước ra Tử Tiêu Cung, trở về đạo trường Côn Luân Hồng Hoang.

Trở về Thái Thanh Cung, nghĩ đến lần này Lão sư tự mình ra tay, cùng với mật tân Hồng Hoang y đã nói, tổng cảm thấy có chỗ nào đó không đúng.

"Đại huynh, huynh nói Lão sư nói là thật hay giả?" Thông Thiên nhíu mày nhìn về Thái Thanh Lão Tử.

"Tam đệ, Vi huynh cũng không biết." "So với Lão sư, thực lực chúng ta vẫn còn quá yếu, căn bản không thể nhìn rõ ẩn bí chân chính của Hồng Hoang, cũng không biết Bàn Cổ Đại Thần có thực sự vẫn lạc không!" Thái Thanh Lão Tử khẽ lắc đầu.

"Đại huynh, Tam đệ, đệ nghĩ Lão sư hẳn sẽ không lừa gạt chúng ta." "Bàn Cổ Đại Thần khai tịch Hồng Hoang là vì chứng đắc Đại Đạo, không tiếc chủ động thân vẫn diễn hóa Hồng Hoang, mục đích là để hoàn thiện thành tựu 'Đạo Quả Đại Đạo' của mình." "Nếu Tam Thanh chúng ta dung hợp nguyên thần Bàn Cổ, sau đó dung nhập vào Bàn Cổ Chân Thân do Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán, quả thực sẽ mang lại quá nhiều quá nhiều biến số khó lường." "Đến lúc đó cho dù là Lão sư, nói không chừng cũng sẽ bất lực!" Nguyên Thủy tôn sùng Thiên Đạo, kính trọng Lão sư Hồng Quân, không nghi ngờ có âm mưu gì.

"Đã như vậy, vậy chúng ta hãy thử lại lần nữa, xem thử Tam Thanh chúng ta không mượn 'Bàn Cổ Chân Thân' do Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán, có thể dung hợp ra 'nguyên thần Bàn Cổ' không, từ đó đạt được truyền thừa chân chính của Bàn Cổ Đại Thần!" "Được!" Dưới

đề nghị của Thái Thanh Lão Tử, Tam Thanh bắt đầu buông lỏng tâm thần, toàn lực vận chuyển công pháp truyền thừa 《Cửu Chuyển Nguyên Công》, hóa thành ba đạo thanh khí nguyên thần, chuẩn bị bắt đầu tương dung.

"Ông!" Ba đạo nguyên thần thanh khí thăng lên bầu trời.

Dưới sự khống chế có ý thức của bọn họ, bắt đầu từ từ tương dung.

Mới đầu, Tam Thanh tương dung tương hòa, khí thế bùng phát càng lúc càng mạnh mẽ, từng tia bản nguyên Vô Thượng Đại Đạo huyền diệu vô cùng từ bọn họ tán phát ra.

Nhưng theo thời gian trôi đi, Tam Thanh phát hiện căn bản không cách nào chân chính dung hợp, càng đừng nói là trọng tụ nguyên thần Bàn Cổ!

"Bá!" Tam Thanh tách ra sau đó, trở về Thái Thanh Cung.

"Không lẽ nào, chúng ta là nguyên thần Bàn Cổ sở hóa, sao lại không cách nào dung hợp thành nguyên thần Bàn Cổ chứ?" "Chẳng lẽ phải có trận pháp như 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' mới được sao?" Thái Thanh Lão Tử khẽ nhíu mày.

"Chẳng lẽ nói, là do chúng ta không kiên trì 'kỷ Đạo', cải tu pháp chứng đạo 《Trảm Tam Thi》 của Lão sư." "Điều này dẫn đến Tam Thanh chúng ta không cách nào đạt được truyền thừa chân chính của Bàn Cổ, cũng không cách nào chân chính dung hợp ra nguyên thần Bàn Cổ sao?" Nghe lời Đại huynh, Nguyên Thủy cùng Thông Thiên khẽ gật đầu.

Không có trận pháp phụ trợ phối hợp, Tam Thanh mình muốn dung hợp nguyên thần Bàn Cổ quả thực không thể làm được, trừ phi như trước đây bị Bàn Cổ Chân Thân chủ động hấp dẫn, mới có cơ hội

thành công.

Nhưng một khi làm như vậy, nói không chừng sẽ như Lão sư Hồng Quân dự đoán, Bàn Cổ Đại Thần sẽ chân chính phục sinh trở về.

Tam Thanh mình không những sẽ bị triệt để xóa bỏ linh trí, thậm chí còn sẽ mang đến đại nạn cực lớn cho cả thế giới Hồng Hoang!

Trở về Bích Du Cung, Thông Thiên cố gắng hồi tưởng trạng thái khi Tam Thanh mình bị Bàn Cổ Chân Thân triệu hoán hấp dẫn, sắp dung hợp, cùng việc Lão sư Hồng Quân tự mình xuất thủ ngăn cản, trong đầu nảy sinh một tia nghi hoặc.

"Lão sư xuất thủ ngăn cản chúng ta dung hợp nguyên thần Bàn Cổ, có thật sự là lo lắng triệu hoán Bàn Cổ phục sinh sao?" Cùng lúc đó, Hồng Quân sau khi nhìn thấy Tam Thanh thử nghiệm dung hợp nguyên thần Bàn Cổ, cuối cùng lại thất bại, con ngươi cổ xưa lộ ra một tia sáng nhàn nhạt.

Tam Thanh là Thiên Đạo Thánh Nhân được Thiên Đạo trọng điểm chú ý, cũng là then chốt chúa tể Hồng Hoang tương lai, tuyệt đối không thể xảy ra bất kỳ bất ngờ nào.

Một khi để bọn họ đạt được bài tẩy truyền thừa Bàn Cổ lưu lại, nói không chừng có thể minh ngộ ra sứ mệnh chân chính của bản thân, điều đó Thiên Đạo lại không muốn nhìn thấy.

Dù sao, ngay cả Hậu Thổ được tinh huyết thai nghén, nàng còn có thể được ý chí Bàn Cổ ấn định là Địa Đạo Chi Chủ.

Vậy Tam Thanh là nguyên thần Bàn Cổ sở hóa, lại sao có thể không có sứ mệnh riêng của bản thân? .....

Bất Chu Sơn, Vu tộc Đại Điện.

Thập Nhị Tổ Vu tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận',

triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân, dĩ truyền thừa bản thân cảm ngộ 'Bàn Cổ Đại Đạo', sau đó bế quan tiêu hóa.

Lần này, do hành động của Tam Thanh cùng Hồng Quân, khiến Thập Nhị Tổ Vu mẫn cảm sát giác được một tia không đúng, thế là tụ tập lại cùng nhau thương lượng thảo luận.

"Đại ca, Tam Thanh là nguyên thần Phụ Thần sở hóa, lần này bọn họ dường như bị Phụ Thần Chân Thân triệu hoán, sau đó tiến hành dung hợp, vì sao lại bị Hồng Quân ngăn cản?" Chúc Dung nội tâm tràn ngập không hiểu.

Lần này là do y thao khống 'Phụ Thần Chân Thân', khi nhìn thấy Tam Thanh bị triệu hoán dung hợp mà đến, có thể rõ ràng cảm nhận được sự vui vẻ của 'Phụ Thần Chân Thân'.

Nhưng ngay khi Tam Thanh sắp dung hợp nguyên thần Phụ Thần thành công, thế mà lại bị Hồng Quân ra tay ngăn cản.

Điều này, có phải đang ẩn giấu âm mưu nhằm vào Phụ Thần không?

Lúc này, các Tổ Vu sau khi nghe Chúc Dung nói xong, từng người từng người đều khẽ nhíu mày.

Tuy nói Vu tộc mình cùng Tam Thanh không hợp nhau, nhưng bọn họ là nguyên thần Phụ Thần sở hóa, tự nhiên thân cận, là 'Phụ Thần Chính Tông' một mạch tương truyền!

Hồng Quân ngăn cản Tam Thanh trọng tụ nguyên thần Phụ Thần, không cho bọn họ dung hợp vào Phụ Thần Chân Thân, chẳng lẽ là lo lắng mình cùng Tam Thanh sẽ phục sinh Phụ Thần sao?

"Hồng Quân lão nhi hành động này nhìn qua là không có ý tốt, y là bại tướng dưới tay Phụ Thần, cho nên hết lần này đến lần khác nhằm vào 'Bàn Cổ Chính Tông' của chúng ta." "Lần này ngăn cản Tam

Thanh trọng tụ nguyên thần Phụ Thần cùng Phụ Thần Chân Thân tương dung, hẳn là đang đề phòng Phụ Thần phục sinh, sau đó uy hiếp đến y!" Trong mắt Đế Giang.

Hiện tại thế giới Hồng Hoang Hồng Quân độc đại, y chiếm đoạt quyền chúa tể Hồng Hoang của Phụ Thần, cho nên mới hết lần này đến lần khác nhằm vào 'Bàn Cổ Chính Tông' của mình.

Tam Thanh là nguyên thần Phụ Thần sở hóa, một khi dung hợp với Phụ Thần Chân Thân do Thập Nhị Tổ Vu mình triệu hoán, cực kỳ có khả năng sẽ phục sinh Phụ Thần!

Một khi Phụ Thần phục sinh, thì Hồng Quân lão nhi kia há còn có thể ngồi yên?

"Đại ca, Phụ Thần khai tịch Hồng Hoang vì chứng Đại Đạo, sau đó lựa chọn chủ động thân vẫn hoàn thiện Hồng Hoang, chúng ta triệu hoán Phụ Thần Chân Thân cùng Tam Thanh tương dung, thật sự có thể phục sinh Phụ Thần sao?" Trong lòng tất cả Tổ Vu, Phụ Thần là tín ngưỡng duy nhất của mình.

Nếu có thể chân chính phục sinh Phụ Thần, thì cho dù phải trả bất kỳ giá nào, cũng phải không tiếc tất cả mà làm!

"Ngô cũng không rõ!" Đế Giang khẽ lắc đầu, ánh mắt nhìn về Côn Luân.

"Nếu có cơ hội, chúng ta nhất định phải thử một chút với Tam Thanh!" "Đại ca, lần này bỏ lỡ cơ hội, e rằng lần sau sẽ khó, Hồng Quân lão nhi đã ngăn cản Tam Thanh, thậm chí còn mang bọn họ trở về Tử Tiêu Cung." "Tuyệt đối sẽ không dễ dàng để Tam Thanh dung hợp nguyên thần Phụ Thần, khiến Phụ Thần phục sinh trở về!" Chúc Cửu Âm ánh mắt thâm thúy, Đại Đạo Thời Gian vô tận từ hai mắt tán phát ra, uyển như có thể nhìn thấy tương lai.

“Vậy chúng ta hãy nỗ lực tu luyện, tranh thủ sớm ngày nhục thân thành thánh, sau đó lại tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán ra Phụ Thần Chân Thân.” “Hồng Quân lão nhi nếu dám ngăn cản nữa, trực tiếp một phủ chém chết y!” Thế giới Hồng Hoang, thực lực chí thượng.

Nếu Vu tộc mình có đủ thực lực, ai còn dám nhằm vào Vu tộc mình? .....

Bất Chu Sơn.

Tô Thần mấy lần cận kề quan sát Bàn Cổ Chân Thân, cảm ngộ 'Bàn Cổ Đại Đạo', nội tâm thụ ích không nhỏ.

Lần này nhìn thấy Tam Thanh thế mà lại mưu đồ dung hợp nguyên thần Bàn Cổ, bị Hồng Quân ngăn cản, khóe miệng ngô không khỏi lộ ra một nụ cười hàm ý.

Hồng Quân sợ hãi rồi!

Dưới bố cục của mình, Tam Thanh đã uống 'Luân Hồi Linh Trà', minh ngộ quá khứ tương lai, biết rõ 'Đạo Tâm' của bản thân phủ bụi, nguyên nhân then chốt chính là đi Tử Tiêu Cung nghe Đạo bái sư, làm ô danh 'Đạo' của bản thân!

Cũng chính vì vậy, bọn họ không cách nào đạt được bài tẩy truyền thừa Bàn Cổ lưu lại cho mình!

Sau khi 'minh đạo', Tam Thanh vì để thay đổi, trọng đi Đại Đạo, lựa chọn mượn Bàn Cổ Chân Thân do Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán, để dung hợp nguyên thần Bàn Cổ, từ đó đạt được bài tẩy truyền thừa thuộc về bản thân.

Nhưng ai ngờ, bọn họ vừa mới thử nghiệm, đã bị Hồng Quân cường hành ngăn cản, thậm chí còn mang đến Tử Tiêu Cung.

Với sự hiểu biết của Tô Thần về Tam Thanh, cho dù Hồng Quân

có thể tìm ra lý do thuyết phục bọn họ, nhưng tuyệt đối sẽ để lại một cái gai trong lòng Tam Thanh bọn họ.

Chỉ cần mình tương lai bố cục thích đáng, khuếch đại cái gai này trong lòng bọn họ, bọn họ sớm muộn gì cũng sẽ lại một lần nữa thử nghiệm, thậm chí minh ngộ ra bố cục của Thiên Đạo cùng Hồng Quân!

Đương nhiên, thời cơ này nhất định phải là trước khi Tam Thanh chứng đạo thành thánh.

Nếu như bọn họ chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân sau đó mới minh ngộ, thì tất cả sẽ quá muộn!

Hiện tại Tam Thanh, bọn họ là Bàn Cổ Chính Tông, chỉ có điều bái nhập môn hạ Hồng Quân đi pháp chứng đạo 《Trảm Tam Thi》 mà thôi, vẫn còn đủ cơ hội quay đầu.

Một khi chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, chân linh ký tồn trong Thiên Đạo, thì chỉ có thể thành thật đi theo đại thế Thiên Đạo đã định, làm một 'quân cờ' thi hành!

Tại Bất Chu Sơn thu hoạch một gốc hạ phẩm Tiên Thiên Linh Căn cùng hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo sau đó, Tô Thần liền chuẩn bị trở về đạo trường của mình bế quan tiêu hóa.

Một đường hướng đông mà đi, khi vượt qua thời không duy độ, đột nhiên tâm có sở ngộ, thế là hàng lâm xuống một tòa sơn mạch liên miên khởi phục, tùy theo cảm ứng, bộ hành về phía trước.

"Uông uông!" "Uông ô!" Đến một khe núi sâu, Tô Thần nhìn thấy một bầy Hắc Khuyển khổng lồ.

Chương 128

Bọn chúng tam đầu lục mắt, đầu lớn như cự thạch, sáu con mắt như chuông đồng khổng lồ, trông cực kỳ kinh hãi.

Từng luồng vong hồn, tàn linh phiêu phù trên khe núi sâu, bọn chúng há to cái miệng như chậu máu, trực tiếp nuốt chửng như vậy, sau đó tán phát ra ánh sáng mờ nhạt.

"Uông ô!" Tam đầu khuyển cảm tri được khí tức của Tô Thần, từng con từng con phủ phục quỳ xuống đất, ánh mắt lộ ra vẻ kính sợ cùng thân cận.

Bọn chúng đều chưa hóa hình, thực lực ngay cả 'Tiên' cũng không phải.

Chỉ có thể dựa vào bản năng, nuốt chửng vong linh cùng tàn hồn phiêu phù đến.

"Thiện!" "Tộc tam đầu Ác Khuyển các ngươi cũng coi như có duyên với bản tọa, hôm nay liền mang các ngươi về Luân Hồi Sơn, cùng Minh Nha tộc, Thiên Mã tộc, Bàng Ngưu tộc sinh sống đi." Trong Địa Ngục nên có tộc Ác Cẩu, khi vong hồn tiến vào Địa Phủ, kẻ có nghiệp lực sát khí thâm hậu, phải qua cửa Ác Cẩu Lĩnh này, mà bọn chúng chính là Ác Khuyển trấn thủ Địa Ngục Ác Cẩu Lĩnh!

Một đường tiếp tục hướng đông.

Tô Thần đi ngang qua một ngọn núi khắp nơi đều là cây đào, vạn lý đào hoa nở rộ, uyển như trở thành biển hồng phấn.

Nhưng ngọn Đào Sơn này hơi có chút khác biệt.

Khi đào hoa nở rộ, từng luồng âm khí cùng tàn hồn thế mà lại tự động bị hấp dẫn mà đến.

Không ít sinh linh đều nhao nhao rời đi, không muốn ở lại đây.

Tô Thần tiếp tục lên núi.

Khi đạt đến đỉnh núi, nhìn thấy vô số cây đào cao chót vót, trong từng đóa đào hoa màu hồng phấn, đều có từng luồng tàn linh vong hồn nương tựa trên đó.

Vô số cây đào này, bao quanh một cây đào bình thường cao hơn một trượng, phía trên kết không ít đào tử, có chỗ đã bắt đầu chuyển hồng, tán phát ra một mùi hương u tĩnh đặc biệt.

Tại đỉnh cây đào, có một con kim kê thần dị, nhật xuất báo hiệu.

Một đầu đông bắc của cây đào này, có một nhánh cây cong hình vòm, ngọn cây cong xuống tận mặt đất, giống như một cánh cổng tự nhiên, bên trong sâu thẳm vô cùng, tán phát ra từng trận âm phong khí tức.

"Vị Đạo hữu này, tuyệt đối đừng đến gần cây này!" Lúc này, hai đạo thân ảnh khôi ngô hàng lâm đến đỉnh núi, sau đó ngăn cản thân ảnh Tô Thần, bọn họ mặc ban lan chiến giáp, diện mạo uy nghiêm, tư thái thần võ, tay cầm chiến kích kim sắc, trông tương đối uy vũ bất phàm.

"Đạo hữu, cây đào này tuy nói không phải Tiên Thiên Linh Căn, nhưng lại có thể ngưng tụ triệu hoán vong hồn tàn linh Hồng Hoang, nếu không cẩn thận đến gần, nói không chừng sẽ bị vong hồn tàn linh nuốt chửng." Thần Đồ mặt xanh ngắt, hai mắt mở to, hai lông mày hướng lên trời, cằm râu rậm, miệng như một đường chỉ sắt, đầy thiện ý cảnh báo.

Do Tô Thần bộ hành leo núi mà đến, cũng không lộ ra khí thế, cho nên bọn họ tưởng ngô cùng huynh đệ mình giống nhau, là một tán tu bình thường.

“Thiện!” Tô Thần khẽ gật đầu, hàm tiếu nhìn bọn họ huynh đệ.

“Nơi này tuy nói nguy hiểm, nhưng bản tọa cũng không sợ.” Khoảnh khắc tiếp theo, Tô Thần hướng về Quỷ Môn được cây đào bao quanh mà bước vào, đồng thời tỉ mỉ cảm tri Quỷ Môn Quan có thực sự hình thành không.

“Ông!” Lực lượng quỷ hồn nồng đậm cùng oán khí vong hồn từ bên trong tán phát ra, muốn trực tiếp nuốt chửng kẻ xâm nhập, nhưng theo Linh Thụ Đào Chi khẽ lay động, những lực lượng quỷ hồn cùng oán khí vong hồn này trong khoảnh khắc tan rã, đây cũng chính là nguồn gốc tương lai Đào Mộc khắc chế quỷ hồn.

Từng luồng khí tức bản nguyên Địa Đạo từ bên trong Quỷ Môn Quan tán phát ra, cùng Luân Hồi Đại Đạo của bản thân từ từ tương dung, tự động thăng hoa ngưng tụ thành từng tôn Đại Đạo Thần Luân.

“Bá!” Thần Đồ cùng Uất Lũy cảm tri được khí thế Tô Thần tán phát ra, không khỏi trừng lớn hai mắt.

“Tiền, tiền bối?” Vốn tưởng Tô Thần cùng huynh đệ hai người mình giống nhau là tán tu bình thường, ai ngờ khí thế y lộ ra thế mà lại đạo vận thiên thành, uyển như Đạo chi duy nhất!

Đây tối thiểu cũng là một tôn cường giả Đại La Chưởng Đạo rồi đi?

“Chỉ Đào Sơn Quỷ Môn Quan đã có sơ hình, nói rõ Địa Đạo thai nghén vô cùng nhanh, đợi đến khi Địa Phủ đản sinh, nơi đây sẽ trở thành một trong những cửa vào Địa Phủ Quỷ Môn Quan phía đông Hồng Hoang!” Cảm tri được tin tức tường tận của nơi đây, Tô Thần khóe miệng khẽ nhếch lên, lộ ra một nụ cười hân hỉ.

Địa Đạo tuy nói còn đang trong quá trình thai nghén, nhưng có thể từ Chỉ Đào Sơn Quỷ Môn Quan này nhìn ra một hai, sẽ không mất quá

lâu, Địa Phủ liền có thể chân chính xuất thế rồi!

"Thần Đồ bái kiến Tiền bối!" "Uất Lũy bái kiến Tiền bối!" Bọn họ nhìn thấy Tô Thần xoay người, lập tức cung kính tiến lên chủ động hành lễ.

"Thiện!" "Hai ngươi cũng coi như có duyên với bản tọa, có nguyện bái nhập môn hạ bản tọa không?" Thần Đồ cùng Uất Lũy là Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp của Địa Đạo, cũng là thủ lĩnh Ngũ Phương Quỷ Đế tương lai!

Bọn họ hiện tại sở dĩ tu vi bình thường, chỉ có cảnh giới Chân Tiên, hoàn toàn là vì Địa Đạo chưa đản sinh mà thôi.

"Nguyện ý!" "Đệ tử nguyện ý!" Hai huynh đệ có thể rõ ràng cảm nhận được khí tức Tô Thần tán phát ra có thể thân cận với bản nguyên của mình, thế là lập tức quỳ xuống đất, cung kính hành lễ.

"Đệ tử Thần Đồ, bái kiến Lão sư!" "Đệ tử Uất Lũy, bái kiến Lão sư!" "Thiện!" "Từ nay về sau, các ngươi là chân truyền đệ tử môn hạ bản tọa, xếp thứ ba, thứ tư!" Tô Thần nhàn nhạt phất tay, một đạo năng lượng quang vựng ôn hòa nâng bọn họ lên.

"Hưu!" Khoảnh khắc tiếp theo, hai đạo thần thức ấn ký đánh vào thức hải bọn họ, chính là 《Minh Đạo Chân Kinh》 do Tô Thần tự mình sáng tạo, phù hợp với tất cả Địa Đạo Tiên Thiên Thần Thai Thánh.

"Đệ tử đa tạ Lão sư!" Tiêu hóa 《Minh Đạo Chân Kinh》 trong thức hải sau đó, Thần Đồ cùng Uất Lũy lộ ra vẻ vô cùng kinh hỉ.

Bọn họ tại ngọn Chỉ Đào Sơn này hóa hình, ngày thường căn bản không gặp qua cao thủ nào ra hồn, chỉ có thể dựa vào một chút truyền thừa trong thức hải, từ từ hấp nạp thiên địa linh khí cùng ánh sáng mờ nhạt do cây đào này tán phát mà tu luyện.

Ngày nay gặp được Lão sư Tô Thần, cuối cùng cũng có thể thay đổi vận mệnh rồi.

Luân Hồi Sơn.

Tô Thần dẫn Thần Đồ, U Lũy trở về.

Đại trận thủ hộ toàn bộ mở ra, Tiên Thiên linh khí tinh thuần tràn ngập tỏa ra.

Tiên nhạc du dương từng trận, tường vân từng đóa lững lờ trôi.

Từng tòa Thiên Cung nguy nga tráng lệ sừng sững giữa tiên sơn vân vụ, với Tiên Thiên Canh Kim làm cột trụ, Tiên Thiên Linh Tinh làm ngói, ngọc thạch điểm xuyết.

Quỳnh lâu ngọc vũ liên miên trùng điệp, tiên điện dao đài san sát, thác bạc trắng xóa đổ thẳng xuống từ đỉnh núi, đỉnh vàng mái ngọc, cầu vồng bắc kim kiều, Thụy thú Tiên hạc cùng bay lượn.

Vẻ đại khí đường hoàng ấy không sao tả xiết, sự tráng lệ chói mắt ấy không sao nói hết.

Thần Đồ, U Lũy vốn là tán tu, đi theo sau Lão sư, chứng kiến cảnh này hoàn toàn ngây người.

Lão sư của mình, rốt cuộc Người là tồn tại bậc nào?

Người lại sở hữu động thiên phúc địa đỉnh cấp đến vậy, dù là Tổ Mạch Côn Luân trong truyền thuyết, e rằng cũng không hề kém cạnh chút nào chứ? "Chủ nhân!" Bạch Miêu Miêu hóa thành một đạo bạch quang, trực tiếp nhào vào lòng Tô Thần, đôi cánh tay ngọc trắng muốt như sương tuyết của nàng ôm chặt lấy cổ Chủ nhân.

Sau đó nàng dùng đầu cọ mạnh vào lòng Tô Thần, cứ như mọi khi.

Mềm mại, thơm tho. "Miêu Miêu." Tô Thần khẽ cười xoa đầu nàng.

Chuyến đi Tam Thập Tam Thiên tham gia Lập Thiên Đình Đại Điển này, rồi lại du lịch Bất Chu Sơn mấy vạn năm, dường như đã rất lâu rồi Người chưa được ôm nàng thật kỹ.

Một đạo kim quang vụt tới, chính là Ngao Thăng với hai xúc giác vàng óng trên đầu. "Lão gia, ta nhớ Người lắm!" Y ôm lấy bắp chân Tô Thần, ra vẻ trung thực khuyển cẩu.

Những năm gần đây, Khổng Tuyên ra ngoài du lịch, chỉ còn y và Bạch Miêu Miêu, thiếu đi nhiều cảnh "tương ái tương sát," ngược lại y có chút hoài niệm những ngày Khổng Tuyên ở đây. "Đệ tử bái kiến Lão sư!" "Kiến quá Lão gia!" "Kiến quá Lão gia!" Quỷ Mẫu, Nguyên Nhất, Nguyên Nhị, Lục Nhĩ Mi Hầu, Bạch Thương cùng nhau cung kính tiến tới đón. "Thiện!" Tô Thần khẽ gật đầu, hất Ngao Thăng đang ôm bắp chân Người ra, rồi giới thiệu với mọi người. "Đây là chân truyền đệ tử mới thu của Bản tọa, tên là Thần Đồ, U Lũy.

Nguyên Nhất, ngươi hãy dẫn hai vị Sư huynh này đi an trí cho tốt, còn có ba đầu khuyển tộc này nữa." Vừa nói, Tô Thần từ 'Huyền Hoàng Thế Giới' mang ba đầu khuyển tộc trở lại Hồng Hoang, giao cho y xử lý. "Vâng, Lão gia!" Nguyên Nhất là đồng tử theo Tô Thần sớm nhất, cũng là người đích thân chứng kiến Luân Hồi Sơn từ một động thiên phúc địa bình thường thăng cấp thành động thiên phúc địa đỉnh cấp.

Có y ở đây, mọi việc Tô Thần giao phó đều có thể xử lý ổn thỏa. "Hai vị Sư huynh, mời." Thần Đồ, U Lũy tuy chỉ có cảnh giới Chân Tiên, nhưng họ là chân truyền đệ tử của Lão gia, thành tựu tương lai tất sẽ phi phàm.

Nguyên Nhất dù giờ đã là cao thủ Thái Ất, vẫn vô cùng tôn trọng họ.

Y là tuyệt thế Thiên Kiêu ứng vận mà sinh của Thiên Mã tộc, cảm

nhận rõ ràng bản nguyên của hai vị Sư huynh và mình có sự thân cận tự nhiên.

Hơn nữa, ba đầu ác khuyển tộc trước mắt này cũng vô cùng khế hợp với Thiên Mã tộc của y.

Ôm Bạch Miêu Miêu, Người dẫn đệ tử Quỷ Mẫu trở về đại điện.

Ngao Thăng, tên cẩu thối trung thực ấy, cũng hấp tấp theo sát phía sau.

Đồng thời, Nguyên Nhất sau khi an bài động phủ cho hai vị Sư huynh Thần Đồ, U Lũy, liền dẫn ba đầu ác khuyển tộc đến địa vực nơi Thiên Mã tộc và Bàng Ngưu tộc cư ngụ.

Y truyền năm tầng đầu tiên của 《Minh Đạo Chân Kinh》, rồi giao phó cho tinh anh trong tộc chăm sóc tốt ba đầu ác khuyển tộc, sau đó trở về Luân Hồi Chủ Phong.

Tô Thần dắt tay mềm mại của Bạch Miêu Miêu, tuần tra khu linh thực của Người.

Người phát hiện rễ của Tạo Hóa Thanh Liên, Tịnh Thế Bạch Liên, Diệt Thế Hắc Liên dưới sự tư dưỡng của Hỗn Độn Tinh Tuyền, sinh trưởng và khôi phục cực nhanh.

Ban đầu rễ Tạo Hóa Thanh Liên chỉ là một mầm non nhỏ, nay đã mọc ra một thân chính cao hơn nửa mét, được vô số Đạo vận Tạo Hóa bao bọc, tỏa ra khí tức Hồng Mông nhân uân. "Xoẹt!" Đúng lúc này, Tô Thần tế xuất 'Hỗn Độn Đỉnh' tàn phá, buông xuống vô cùng 'Hỗn Độn Đại Đạo Bản Nguyên', bao trùm toàn bộ khu linh thực vật. "Chủ nhân, đây là gì?" Nhìn thấy 'Hỗn Độn Đỉnh' trước mắt chỉ có một tai một chân, thần sắc Bạch Miêu Miêu tràn đầy kinh ngạc. "Miêu Miêu, đây là chí bảo bạn sinh của 'Hỗn Độn' Ma Thần, 'Hỗn Độn Đỉnh', sở hữu vĩ lực khó có thể tưởng tượng, có thể dùng để đề thăng

phẩm cấp Pháp bảo Linh căn, xúc tiến Linh căn sinh trưởng." "Chủ nhân Người thật là quá lợi hại!" Bạch Miêu Miêu ngẩng đầu, đôi mắt to như hắc bảo thạch tràn ngập vẻ sùng bái.

Chỉ là đi tham gia Lập Thiên Đình Đại Điển thôi, mà Người lại có thể đạt được chí bảo bạn sinh của 'Hỗn Độn' Ma Thần, phúc duyên như vậy, toàn bộ Hồng Hoang Thế Giới e rằng chỉ có Chủ nhân Người mà thôi!

Tiếp theo, Tô Thần trồng Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ vào khu linh thực vật, rải lên một phần Hỗn Độn Tức Nhưỡng, rồi tưới một trăm thăng Hỗn Độn Tinh Tuyền.

Người lờ mờ có một dự cảm, một khi Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ này thăng cấp thành cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, thì thứ nó dựng dục ra sẽ không còn là quạt Ba Tiêu ngũ hành Địa Hỏa Thủy Phong nữa, mà là cực phẩm Tiên Thiên Linh Quả Ba Tiêu.

Đến lúc đó, Ba Tiêu này sẽ có công hiệu như thế nào đây?

Tuần tra xong các loại Tiên Thiên Linh Căn mình thu thập được, nội tâm Tô Thần tràn đầy cảm giác thành tựu.

Tiếp theo, Tô Thần một lần nữa tiến hành giảng đạo tại quảng trường Luân Hồi Sơn Chủ Phong, bồi dưỡng thế lực Địa Đạo chủng tộc, chuẩn bị cho sự vận hành của Địa Phủ sắp đản sinh.

Tam đầu ác khuyển tộc có không ít tộc nhân đương trường hóa hình, trở thành những ác hán ác bà ba đầu sáu mắt, dung mạo trông cực kỳ đáng sợ.

Bạch Miêu Miêu rất không thích tộc ba đầu ác khuyển này, Tô Thần cũng không cưỡng ép thay đổi cảm quan của nàng, thế là Người một mình đến lãnh địa của tộc ba đầu ác khuyển. "Các ngươi có duyên với Địa Đạo, từ nay về sau có thể đổi thành Địa Ngục Tam Đầu Ác

Khuyển tộc!" "Đa tạ Lão gia tứ danh!" Rất nhanh, tộc ba đầu ác khuyển lập lời thề với Đại Đạo, đổi thành Địa Ngục Tam Đầu Ác Khuyển tộc, đạt được một phần nhỏ Đại Đạo Công Đức gia tưởng, điều này khiến không ít chủng tộc hâm mộ không thôi.

Họ đều rất rõ ràng, toàn bộ Luân Hồi Sơn, tộc duy nhất được Sơn Chủ đích thân tứ danh (ban tên) là Minh Nha tộc, đủ thấy tiềm lực tương lai của Địa Ngục Tam Đầu Ác Khuyển tộc này.

Sau khi Tô Thần trở về Chủ Phong, rất nhiều tộc trưởng đại chủng tộc đích thân đến bái phỏng kết giao, khiến tộc trưởng Địa Ngục Tam Đầu Ác Khuyển tộc vinh hạnh không thôi.

May mắn thay Mã Càn kịp thời đến giúp, nên không tạo ra quá nhiều nhân quả ràng buộc với các chủng tộc.

Chương 129

Ngay khi Tô Thần chuẩn bị giảng đạo "khai tiểu táo" (mở lớp riêng) cho các đệ tử, một trận chuông vang du dương dễ nghe vang lên, đồng thời còn có từng trận tiếng đàn cầm. "Đại Lữ về rồi." Đôi mắt Bạch Miêu Miêu sáng lên.

Đại Lữ vì tìm kiếm cơ duyên đột phá Đại La đã ra ngoài du lịch mười mấy vạn năm, nay cuối cùng cũng trở về, điều này khiến nàng vô cùng vui vẻ.

Cần biết rằng, Đại Lữ là Tiên Thiên Thần Thai kỳ Âm Nhạc, có thể tấu ra âm nhạc mỹ diệu, khiến người ta khi nhàn rỗi có thể tận hưởng và thư giãn. "Ể?

Đại Lữ sao lại còn dẫn một người nửa rồng nửa không rồng, nửa trâu nửa không trâu về vậy?" Đại Lữ trở về đại điện Luân Hồi Sơn Chủ Phong, cung kính hành lễ với Tô Thần. "Đệ tử bái kiến Lão sư!" "Kiến quá Miêu Miêu tỷ tỷ!" Lúc này, Đại Lữ đã thuận lợi đột phá Đại La Kim Tiên, Đại La Đạo Quả trên đỉnh Tam Hoa nở tám phẩm, khí chất càng thêm thân hòa, mỗi cử chỉ, mỗi nét cười đều tràn ngập khí tức âm luật.

Nàng khoác y phục xanh ngọc kim linh, để lộ vòng eo thon trắng muốt, đôi mắt linh động trông vô cùng hân hoan vui vẻ, khiến người ta nhìn vào cũng không tự chủ được mà vui lây. "Không tệ!" Tô Thần mỉm cười nhìn nàng, khẽ gật đầu.

Bạch Miêu Miêu thì đi đến bên cạnh nàng, kéo tay nàng hỏi han đủ thứ, ra vẻ trưởng bối nhỏ quan tâm. "Khải bẩm Lão sư, đệ tử lần này ra ngoài du lịch, đã kết giao một vị Âm Luật Đạo hữu, nhờ sự giúp đỡ của y mà đệ tử mới thuận lợi đột phá Đại La." "Vậy thì dẫn y vào đi!"

Đối với vị đại đệ tử ngoại môn này, Tô Thần vẫn muốn nể mặt vài phần.

Rất nhanh, một nam tử thân hình khôi ngô, trên trán mọc hai chiếc sừng long ngưu màu vàng kim, trông ôn thuận khiêm tốn được dẫn vào đại điện, sau đó cung kính hành lễ với Tô Thần. "Tù Ngưu bái kiến Tiền bối!" Y cung kính quỳ gối bái lạy Tô Thần, khiến Ngao Thăng bên cạnh cảm nhận được một sự thân cận nguyên từ huyết mạch. "Tù Ngưu một đời yêu thích âm luật, đã nghe danh Tiền bối từ lâu, do đó muốn bái nhập môn hạ Tiền bối, khẩn cầu Tiền bối thu nhận!" "Ngươi và ta không có duyên sư đồ!" Tô Thần thản nhiên vung tay, một đạo năng lượng nhu hòa nâng y dậy.

Sau khi Người khai sáng tổng kết ra ngũ âm Cung, Thương, Giác, Chủy, Vũ, Người được Âm Luật Đại Đạo ưu ái, rất nhiều Thần Âm Luật đều muốn thân cận với Người.

Đại Lữ bái sư cũng là vì lẽ đó.

Tù Ngưu là con trai thứ trưởng của Long Vương, tính cách khiêm tốn ôn thuận, nhưng ràng buộc với Long tộc quá sâu, Tô Thần cũng không muốn dùng khí vận của mình để giúp y giảm bớt nghiệp lực lượng kiếp của bản thân. "Ngươi kết giao với Đại Lữ, cùng nhau tham thảo Âm Luật Đại Đạo, Bản tọa cũng không phản đối." Cửu tử của Long Vương khi Nhân tộc quật khởi sẽ bị Đại Vũ rút tinh huyết nhục thân luyện chế Cửu Đỉnh trấn áp Cửu Châu, Long tộc từ đó trở thành đồ đằng của Nhân tộc.

Tô Thần tuy từ chối thu đồ, nhưng không từ chối y kết giao với Đại Lữ, tương lai nói không chừng cũng sẽ thông qua y để bố cục cho Nhân tộc Tam Hoàng Ngũ Đế, cũng xem như là "lạc tử" (đặt quân cờ) trước. "Đa tạ Tiền bối!" Tù Ngưu bị từ chối cũng không tự ti.

Y tin rằng dựa vào sự thành tâm của mình, nhất định có thể làm

Tô Thần cảm động.

Tiếp theo, Đại Lữ dẫn Tù Ngưu đến đại điện trên sơn phong mình ở để chiêu đãi, sau đó liền vội vã quay về Luân Hồi Đại Điện, chuẩn bị nghe Lão sư giảng đạo.

Quỷ Mẫu, Thần Đồ, U Lũy ba vị chân truyền đệ tử ngồi hàng đầu.

Đại Lữ, Ngao Thăng, Nguyên Nhất, Nguyên Nhị, Lục Nhĩ Mi Hầu, Bạch Thương, Dạ Oanh ngồi hàng thứ hai.

Còn về Bạch Miêu Miêu, nàng thì ngồi bên cạnh Tô Thần! "Đại Đạo là thủy nguyên của Thiên Địa, lại là mẫu thân của vạn vật." "Vô Cực sinh Thái Cực, Thái Cực sinh Lưỡng Nghi." "Luân Hồi chi Đạo, vạn vật trong thiên hạ sinh từ hữu, hữu sinh từ vô!" Cùng với Tô Thần cất tiếng giảng đạo, lực lượng Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc cùng nhau dâng trào, ngưng tụ thăng hoa thành từng luồng Đại Đạo Quy Tắc chí cao vô thượng, diễn hóa ra rất nhiều dị tượng.

Hồng Mông đản sinh Hỗn Độn.

Khai Thiên Tích Địa.

Vạn vật Luân Hồi.

Tất cả mọi người đều nghe say sưa như si như dại, cùng nhau nhắm mắt lại, tiến vào 'Ngộ Đạo Chi Cảnh'. "Ông!" Cùng với Tô Thần giảng đạo từ nông đến sâu, tiêu hóa cảm ngộ, ấn chứng những gì đạt được, từng luồng Đại Đạo Quy Tắc chí cao vô thượng ngưng tụ thành Tam Thiên Đại Đạo Thần Luân, tỏa ra khí tức Đại Đạo tuyên cổ chí thượng, thần thánh vĩnh hằng.

Thân ảnh Người được Tam Thiên Đại Đạo Thần Luân vây quanh, uyển như 'Đạo' duy nhất!

Giảng đạo kết thúc.

Nhìn những người vẫn đang chìm đắm trong 'Ngộ Đạo Chi Cảnh', Tô Thần để lại một câu pháp chỉ, liền đến bế quan đại điện của mình, tiêu hóa những gì Người đã đạt được trong chuyến đi này.

Năm ngàn năm sau, Tô Thần thuận lợi tiêu hóa cảm ngộ, sau đó thôi động Hỗn Độn Hồ Lô, tiến vào 'Huyền Hoàng Thế Giới'. "Ông~ô!

Ông~ô!" Ý chí Thiên Địa của Huyền Hoàng Thế Giới gia trì mà đến.

Thời Gian Trường Hà cuồn cuộn trong hư không, cuộn lên từng đợt sóng lớn vạn trượng, mỗi giọt nước đều ẩn chứa quỹ tích một đời vạn linh của 'Huyền Hoàng Thế Giới'. "Bái kiến Sáng Thế Thần!" "Bái kiến Sáng Thế Thần!" Một số cường giả đột phá Đại La, khi cảm nhận được Tô Thần giáng lâm, cùng nhau cung kính hướng về thiên khung triều bái.

Lần trước trên Hỗn Độn Nguyên Tinh, Người đạt được một đoạn tàn khu ngón tay của Thời Gian Ma Thần, sau khi luyện hóa đã cấu kiến ra Thời Gian Trường Hà trong 'Huyền Hoàng Thế Giới'.

Sau đó Người dùng Đại Đạo mình nắm giữ, hoàn thiện Tam Thiên Đại Đạo.

Tộc trưởng Hung Thú tộc, Lân Giáp tộc, Phi Cầm tộc, Tẩu Thú tộc đều cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc do Tô Thần cấu kiến, thêm vào khí vận chủng tộc của bản thân, một lần chứng Đạo Đại La.

Nhảy ra khỏi Thời Gian Trường Hà, cùng 'Huyền Hoàng Thế Giới' bất hủ cộng tồn!

Bốn tộc trưởng này là nhờ cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc do Tô Thần chế định mà đột phá, họ là cường giả Đại La trong 'Huyền Hoàng Thế Giới'.

Nhưng so với cường giả Đại La chân chính của Hồng Hoang Thế

Giới, sự chênh lệch tựa như trời vực.

Dù sao đi nữa, Hồng Hoang Thế Giới là Đại Thiên Thế Giới đỉnh cấp, cũng là Bán Bộ Vĩnh Hằng Thế Giới, Tam Thiên Đại Đạo chân chính ở đó không phải là thứ mà Trung Thiên Thế Giới 'Huyền Hoàng Thế Giới' có thể sánh bằng.

Tô Thần không quản 'Huyền Hoàng Thế Giới' vận chuyển bình thường, mà đến sâu thẳm thiên khung, tìm những tàn khu chân thân của 'Hỗn Độn' Ma Thần bị cắt xẻ phong ấn. 'Hỗn Độn' Ma Thần ẩn chứa Hỗn Độn Đại Đạo, cũng có thể nói là khởi nguyên của tất cả 'Đạo', nếu có thể luyện hóa triệt để, ích lợi đối với Người là không cần nói cũng rõ. "Xoẹt!" Cùng với Tô Thần giải khai một đoạn phong ấn tàn khu 'Hỗn Độn' Ma Thần, uy áp khủng bố quét sạch toàn bộ 'Huyền Hoàng Thế Giới', khiến bức tường thế giới lập tức nổ tung.

Khoảnh khắc ấy, vô cùng Địa Hỏa Thủy Phong phun trào ra, như muốn tái diễn Hỗn Độn.

Tô Thần kịp thời ra tay trấn áp, tránh cho uy áp khủng bố này truyền đến đại lục, mang lại tai nạn hủy diệt cho vạn linh chúng sinh của 'Huyền Hoàng Thế Giới'. "Ông!" Tiếp theo, Tô Thần thu đoạn tàn khu chân thân 'Hỗn Độn' Ma Thần này vào thức hải, dùng Chân Linh Bản Nguyên của mình tiến hành luyện hóa, cảm ngộ Hỗn Độn Đại Đạo Bản Nguyên mà nó ẩn chứa.

Từ từ, chỉ thấy vô cùng Địa Hỏa Thủy Phong phát tán ra từ cơ thể Người, toàn bộ thân Người phảng phất trở thành một vùng Hỗn Độn.

Vô Cực sinh Thái Cực.

Thái Cực sinh Lưỡng Nghi.

Lưỡng Nghi sinh Tứ Tượng.

Địa Hỏa Thủy Phong bắt đầu diễn hóa.

Thời Gian, Không Gian, Vận Mệnh, Nhân Quả, Tạo Hóa, Hủy Diệt, Âm Dương, Ngũ Hành, cùng các Đại Đạo khác lần lượt hiện ra, ngưng tụ thành từng luồng Đại Đạo Quy Tắc chí cao vô thượng.

Không biết đã qua bao lâu, Tô Thần thuận lợi luyện hóa khối tàn khu chân thân 'Hỗn Độn' Ma Thần đầu tiên.

Người tuy không thể đột phá trong 'Huyền Hoàng Thế Giới', nhưng Đại Đạo Quy Tắc Bản Nguyên mà Người ngưng tụ ngày càng cường thịnh.

Khối thứ hai.

Khối thứ ba.

Khối thứ mười.

Khối thứ một trăm!

Tô Thần phát hiện, với thực lực hiện tại của mình, sự nắm giữ các loại Đại Đạo Quy Tắc đã đạt đến cực hạn.

Nếu tiếp tục luyện hóa tàn khu chân thân 'Hỗn Độn' Ma Thần, rất có khả năng sẽ trực tiếp đột phá, làm nổ tung 'Huyền Hoàng Thế Giới', thậm chí khiến nó trở về Hỗn Độn! "Đã như vậy, vậy thì dùng bản nguyên tàn khu chân thân 'Hỗn Độn' Ma Thần còn lại để đề thăng 'Huyền Hoàng Thế Giới'!" Người ban đầu đạt được một đoạn tàn khu ngón tay của Thời Gian Ma Thần, còn tàn khu 'Hỗn Độn' Ma Thần đạt được tại Bất Chu Sơn lại là cả một cánh tay.

Bất luận là quy mô hay bản nguyên Đại Đạo ẩn chứa, ít nhất cũng gấp mấy trăm lần!

Một đoạn tàn khu ngón tay nhỏ bé đã có thể khiến Người cấu tạo ra 'Thời Gian Trường Hà' trong 'Huyền Hoàng Thế Giới', vậy thì với bản nguyên Hỗn Độn to lớn như vậy, việc muốn tiến một bước tạo ra 'Vận Mệnh Trường Hà' hẳn là dễ như trở bàn tay. "Ông!" Cùng với

tàn khu 'Hỗn Độn' Ma Thần bị Tô Thần luyện hóa, chuyển hóa thành bản nguyên Hỗn Độn bàng bạc, sau đó được Người điều động nắm giữ, dung nhập vào 'Huyền Hoàng Thế Giới'.

Tất cả sinh linh của 'Huyền Hoàng Thế Giới' cảm nhận rõ ràng, Thiên Địa đang cấp tốc mở rộng, Đại Đạo Pháp Tắc ngày càng huyền diệu, ngày càng thâm ảo.

Phần thứ nhất.

Phần thứ mười.

Phần thứ một trăm.

Phần thứ hai trăm.

Sau khi 'Huyền Hoàng Thế Giới' hấp thụ đủ Hỗn Độn Bản Nguyên, nó đã mở rộng đến cực hạn của Trung Thiên Thế Giới, tất cả sinh linh đều cảm nhận được một sự áp chế nặng nề.

Nếu không thể tiến thêm một bước, thì 'Huyền Hoàng Thế Giới' sẽ khó có thể dung nạp những bản nguyên Hỗn Độn này, sẽ tái diễn Địa Hỏa Thủy Phong, trở về Hỗn Độn. "Đã đến lúc!" Tô Thần mở mắt, khóe miệng lộ ra một nụ cười mong đợi nhàn nhạt. "Ô!

Ô!" Chỉ thấy Người lấy thân phận Sáng Thế Thần của 'Huyền Hoàng Thế Giới', điều động toàn bộ vĩ lực của thế giới, dẫn Hỗn Độn Bản Nguyên của 'Hỗn Độn' Ma Thần ra, dùng Vận Mệnh Đại Đạo Quy Tắc gia trì vào đó. "Hoa lạp lạp!" Thời Gian Trường Hà trong 'Huyền Hoàng Thế Giới' trực tiếp hiển hóa ra, cuồn cuộn như sôi trào.

Không biết đã qua bao lâu, vô cùng Hỗn Độn Bản Nguyên được Vận Mệnh Đại Đạo Quy Tắc dẫn dắt, dung nhập vào hư không của 'Huyền Hoàng Thế Giới', diễn hóa thành một 'Vận Mệnh Trường Hà' mênh mông cuồn cuộn! "Oanh long long!" Khoảnh khắc ấy, trên thiên khung bắt đầu xuất hiện vô số đạo Hỗn Độn Thần Lôi. 'Huyền Hoàng

Thế Giới' phảng phất đột phá gông cùm xiềng xích, tiến hóa hướng 'Đại Thiên Thế Giới' cấp bậc cao hơn!

Tô Thần không hề do dự.

Người chỉ để lại một khối nhỏ tàn khu chân thân 'Hỗn Độn' Ma Thần, còn lại toàn bộ luyện hóa, hóa thành bản nguyên Hỗn Độn Thế Giới tinh thuần, giúp 'Huyền Hoàng Thế Giới' thăng cấp nhanh hơn! "Ông!" Không biết đã qua bao lâu, 'Huyền Hoàng Thế Giới' thuận lợi thăng cấp thành một phương Đại Thiên Thế Giới, vĩ lực Thiên Địa bàng bạc, ý chí cùng nhau gia trì mà đến.

Chương 130

Sáng Thế Thần Phủ chống đỡ Thiên Địa tự động cấu kiến ra vô cùng Đại Đạo Quy Tắc.

Hỗn Độn Linh Căn Kiếm Mộc ở trung tâm Thiên Địa cũng bắt đầu phát triển mạnh mẽ! "Bá!" Tô Thần mở mắt.

Người nhìn 'Huyền Hoàng Thế Giới' một cái, sau đó không hề do dự, trực tiếp trở về Hồng Hoang Thế Giới. "Ông ô!" Vừa trở về bế quan đại điện, lực lượng Tam Thiên Đại Đạo bàng bạc cùng nhau dâng trào, thăng hoa ngưng tụ thành Đại Đạo Quy Tắc Bản Nguyên chí cao vô thượng.

Tô Thần thần niệm khẽ động, phát hiện mình lại ở 'Huyền Hoàng Thế Giới' hơn một trăm Nguyên Hội, mà Hồng Hoang Thế Giới thì đã trôi qua hơn một Nguyên Hội!

Người tiêu hóa ý chí bản nguyên mà Thiên Địa của 'Huyền Hoàng Thế Giới' phản hồi, sau đó dựa vào Hỗn Độn Đại Đạo Bản Nguyên mà mình đã luyện hóa trước đó, ấn chứng Luân Hồi Đại Đạo truyền thừa của bản thân. "Hoa lạp lạp!" Không lâu sau, Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà trong Hồng Hoang Thế Giới tự động hiển hóa ra, hóa thành những con sóng lớn cuồn cuộn, lao nhanh giao thoa.

Một 'Tương Lai Thân' tuyên cổ vĩnh hằng, uy áp vạn cổ sừng sững trên đỉnh sóng, 'y' chủ động triệu hoán 'Quá Khứ Thân' trong Thời Gian Trường Hà, sau đó cùng nhau dung nhập vào bản thể Tô Thần. "Oanh!" Một đạo khí tức cường thịnh vô cùng lập tức quét sạch Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà, vô cùng Đại Đạo Sức Mạnh Quy Tắc cùng nhau dập dờn dâng trào.

Tô Thần phủ khám vạn linh chúng sinh trong hai dòng sông thần thánh, thấu suốt bản nguyên của Đạo, thấu rõ vạn sự vạn vật, thấy chính mình, thấy quá khứ tương lai!

Giờ khắc này, toàn thân Tô Thần tỏa ra một loại khí tức thần thánh vĩnh hằng, tuyên cổ chí thượng.

Người tồn tại ở hiện tại.

Tồn tại ở quá khứ.

Đến từ tương lai! "Hoa!" Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà cuồn cuộn giao thoa, sau đó lập tức từ không trung đổ xuống, nuốt chửng Tô Thần, rồi triệt để ẩn mình biến mất trong hư không.

Tô Thần mở mắt, ánh mắt phảng phất chạm đến 'Bỉ Ngạn của Đạo', tất cả chí lý Thiên Địa, chân lý Đại Đạo đều vô cùng rõ ràng trong mắt Người. "Cuối cùng cũng đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ!" Khóe miệng Tô Thần khẽ cong lên, lộ ra một nét vui mừng.

Luyện hóa tàn khu chân thân 'Hỗn Độn' Ma Thần không chỉ giúp Người tiến thêm một bước trong việc nắm giữ các Đại Đạo như Không Gian, Vận Mệnh, Nhân Quả, Âm Dương, Ngũ Hành, Tạo Hóa, Hủy Diệt, mà đồng thời còn khiến 'Huyền Hoàng Thế Giới' thăng cấp thành Đại Thiên Thế Giới.

Trong quá trình thăng cấp, ý chí Thiên Địa của 'Huyền Hoàng Thế Giới' phản hồi mới là điều then chốt nhất, giúp Người chấp chưởng thêm Đại Đạo Quy Tắc, chế định Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc mạnh hơn!

Với tư cách Sáng Thế Thần của 'Huyền Hoàng Thế Giới', Người có thể một niệm sinh diệt chư thiên vạn vũ, tất cả thế giới, cấu kiến Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc hoàn toàn mới.

Người còn có thể một niệm trọng khai Thiên Địa Huyền Hoàng, khiến Vô Lượng Lượng Kiếp giáng lâm sớm, đưa tất cả thời không vận mệnh, không gian vũ trụ về Hỗn Độn, tất cả trở về con số không để bắt đầu lại! "Bá!" Sau khi tiêu hóa những gì đạt được từ đột phá, Tô Thần một lần nữa trở về 'Huyền Hoàng Thế Giới', cảm thụ phương thế giới này thăng cấp Đại Thiên Thế Giới, nội tâm Người có thêm vô số cảm ngộ.

Nếu chờ đến khi mình đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, để 'Huyền Hoàng Thế Giới' trở về Hỗn Độn, sau đó mượn bản nguyên thế giới để Khai Thiên Tích Địa.

Nuốt chửng tất cả bản nguyên thế giới, có ba mươi phần trăm tỷ lệ có thể trực tiếp chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La.

Nhưng Tô Thần sẽ không "sát kê thủ noãn" (giết gà lấy trứng), "kiệt trạch nhi ngư" (bắt cá cạn nước). 'Huyền Hoàng Thế Giới' liên quan đến con đường chứng được Đại Đạo chân chính của Người trong tương lai, chứ không phải dùng nó một cách đơn giản để đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên. "Ô!" Sáng Thế Thần Phủ cảm nhận được Chủ nhân giáng lâm, phát ra cộng chấn đặc thù, như đang hoan hô nhảy nhót, như đang báo cáo rằng nó đã thuận lợi thăng cấp.

Tô Thần khẽ cười, đưa tay nhẹ vuốt lưng 'nó'.

Là chí bảo do chính Người tự tay luyện chế, ẩn chứa một giọt tinh huyết tâm đầu của Người, nó đã hấp thụ quá nhiều ý chí Thiên Địa và bản nguyên vĩ lực của 'Huyền Hoàng Thế Giới'.

Giờ đây, cùng với 'Huyền Hoàng Thế Giới' thăng cấp, điều đó cũng là lẽ đương nhiên.

Tiếp theo chỉ cần đợi đến khi Kiếm Mộc thông thiên thuận lợi trưởng thành, thì nó sẽ có thể đồng hành cùng Người chinh chiến giết địch!

Tô Thần có một dự cảm, thời gian này sẽ không quá dài, có lẽ sắp đến rồi. "Ông!" Tiếp theo, Tô Thần dùng Đại Đạo Quy Tắc mình nắm giữ, trong 'Huyền Hoàng Thế Giới' một lần nữa cấu kiến Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc hoàn chỉnh, và từng bước dung hợp Đại Đạo Quy Tắc Bản Nguyên.

Nếu vậy, sinh linh trong 'Huyền Hoàng Thế Giới' sau khi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, có thể tiến thêm một bước cảm ngộ 'Đại Đạo Quy Tắc'.

Một điều đáng nói là, sau khi 'Huyền Hoàng Thế Giới' thăng cấp Đại Thiên Thế Giới, cộng thêm Tô Thần triệt để hoàn thiện 'Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc' và dung nhập 'Đại Đạo Quy Tắc Bản Nguyên', tỷ lệ thời gian trôi qua so với Hồng Hoang Thế Giới đã đạt tới mười so với một.

Nâng cao gấp mười lần!

Trở về Hồng Hoang Thế Giới, Người phát hiện thời gian đã trôi qua mười hai ngàn năm.

Lần bế quan này, Người đã hao phí trọn vẹn mười bốn vạn năm, có thể nói là lần bế quan lâu nhất của mình. "Chủ nhân!" "Người cuối cùng cũng xuất quan rồi!" Khi Tô Thần bước ra khỏi bế quan đại điện, Bạch Miêu Miêu cảm nhận được khí tức của Người, trực tiếp bay nhào tới, ôm chặt lấy Người không chịu buông tay.

Những năm gần đây, nàng đã thuận lợi đột phá đến Đại La đỉnh phong.

Hơn mười ngàn năm trước, khi cảm nhận được khí tức khủng bố truyền ra từ bế quan đại điện của Chủ nhân, nàng đã biết lần bế quan này Chủ nhân có thu hoạch cực lớn, nên vẫn luôn kiên nhẫn chờ đợi. "Không tệ nha, Miêu Miêu, ngươi hiện giờ đã đột phá đến Đại La đỉnh phong!" Tô Thần nhẹ vuốt đầu nàng, cười khen ngợi. "Hì hì." Bạch

Miêu Miêu ngẩng đầu, mỉm cười ngọt ngào với Người.

Hàm răng trắng muốt và đôi mắt to như hắc bảo thạch dưới ánh sáng chiếu rọi, hiện lên long lanh lấp lánh, tươi tắn động lòng người.

Hàng mi dài đen nhánh như những chiếc quạt nhỏ, chớp chớp. "Chủ nhân, khi chúng ta mới gặp nhau, rõ ràng thực lực của ta mạnh hơn Người, nhưng giờ Người đã vượt qua ta rất nhiều rồi." Bạch Miêu Miêu vừa cười vừa bĩu môi, khiến Tô Thần khẽ gõ nhẹ vào chiếc mũi nhỏ của nàng.

Nàng biết, hiện giờ Hồng Hoang đã sớm tiến vào thời đại Chuẩn Thánh.

Nếu không đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, thì sẽ không thể sát cánh chiến đấu cùng Chủ nhân, thậm chí còn trở thành gánh nặng cho Người. "Miêu Miêu ngươi không cần vội, từng bước một, tranh thủ tích lũy rồi bùng phát.

Ta một đường cũng chẳng phải như vậy mà đi qua sao?" Tô Thần nói xong, từ không gian thức hải lấy ra khối tàn khu 'Hỗn Độn' Ma Thần cuối cùng, lơ lửng giữa không trung, tỏa ra uy áp khủng bố. "Chủ nhân, đây lại là tàn khu Hỗn Độn Ma Thần sao?" "Ừm." "Miêu Miêu, đây là tàn khu 'Hỗn Độn' Ma Thần, ẩn chứa Hỗn Độn Đại Đạo Bản Nguyên tinh thuần, ngươi hãy thu 'nó' vào thức hải tiến hành luyện hóa, đối với việc ngươi cảm ngộ Đại Đạo Quy Tắc sớm sẽ có tác dụng rất lớn!" Tô Thần không phải là không muốn để lại thêm cho Bạch Miêu Miêu, mà là với cảnh giới hiện tại của nàng, căn bản không thể tiêu hóa được. "Tạ tạ Chủ nhân!" Bạch Miêu Miêu thu tàn khu 'Hỗn Độn' Ma Thần vào thức hải, kinh hỉ phát hiện trên đó ẩn chứa phong ấn do Chủ nhân bố trí, nàng cũng có thể tùy thời giải khai.

Tô Thần mỉm cười, sau đó ôm nàng đến khu giải trí. "Kiến quá Lão sư!" "Bái kiến Lão gia!" "Kiến quá Tiền bối!" Khổng Tuyên, Đại

Lữ, Ngao Thăng, Tù Ngưu và những người khác lần lượt tiến lên hành lễ.

Một điều đáng nói là, Khổng Tuyên đã thuận lợi đột phá Đại La Kim Tiên trung kỳ, ba vạn năm trước trở về Luân Hồi Sơn, lại cùng Ngao Thăng "tương ái tương sát", đồng thời còn liên lụy đến Tù Ngưu.

Tù Ngưu là con trai thứ trưởng của Long Vương, có quan hệ thân cận tự nhiên với Ngao Thăng, đương nhiên sẽ bị Khổng Tuyên nhắm vào.

Bạch Miêu Miêu cũng tương tự nhắm vào Tù Ngưu, nhưng nể mặt Đại Lữ nên chỉ thỉnh thoảng ra tay đánh nhẹ một cái mà thôi.

Bởi vậy, ngày thường Tù Ngưu ngoài việc cùng Đại Lữ tham thảo âm luật, thì rất khiêm tốn, không bao giờ xen vào tranh chấp của bọn họ. "Thiện!" Tô Thần khẽ gật đầu, tán thưởng nhìn Khổng Tuyên một cái, sau đó nằm xuống chiếc ghế dựa mình tự tay làm, ngắm nhìn thác nước bạc đổ xuống trước mắt, thổi làn gió nhẹ, nội tâm vô cùng thư thái.

Ngao Thăng, tên cẩu thối tử thức thời ấy, bắt đầu chuẩn bị nấu nướng mỹ thực, Nguyên Nhất thì pha chế các loại quỳnh tương ngọc dịch, Nguyên Nhị bưng lên các loại linh quả. "Tiền bối, vãn bối hôm nay cùng Đại Lữ Đạo hữu cộng tấu một khúc, khẩn cầu Tiền bối điểm bình." Tù Ngưu lấy ra Tù Ngưu Cầm do mình tự tay làm, dưới tường vân bắt đầu tấu nhạc.

Đại Lữ thì lấy ra Hồng Chung linh bảo bạn sinh của mình, dùng chùy âm gõ, phát ra các loại âm phù huyền diệu hòa cùng tiếng đàn, rất nhanh thu hút các loại Tiên Hạc Thụy Thú cùng bay lượn.

Cao sơn lưu thủy.

Tường vân hội tụ.

Vạn lưu nhập hải.

Cát tinh hỉ khánh.

Từng màn dị tượng do Âm Luật Đại Đạo diễn hóa ra liên tục xuất hiện, khiến tất cả mọi người có mặt nghe mà như si như dại, suýt nữa quên mất mình còn đang nấu nướng mỹ thực.

Tô Thần nhắm mắt, tựa vào ghế dựa, một tay ôm Bạch Miêu Miêu, khẽ đung đưa theo tiết tấu âm phù, ra vẻ thư thái an nhiên. "Không tệ!" Một khúc nhạc kết thúc.

Tô Thần mở mắt, tán thưởng nhìn Đại Lữ và Tù Ngưu.

Họ đều có cảm ngộ sâu sắc về Âm Luật Đại Đạo, hơn nữa cùng nhau chung sống và tham thảo mấy chục vạn năm, đã hình thành sự ăn ý tự nhiên, mỗi âm phù phối hợp đều tuyệt diệu đến mức không chê vào đâu được, đúng là một yến tiệc âm luật thịnh soạn! "Đa tạ Lão sư khoa tưởng!" "Đa tạ Tiền bối khoa tán!" Đại Lữ và Tù Ngưu cùng nhau hành lễ với Tô Thần, ánh mắt lộ vẻ hân hoan.

Được Lão sư (Tiền bối) khen ngợi, đây quả là một vinh dự hiếm có! "Bá!" Lúc này, Tô Thần từ ghế dựa đứng dậy.

Người vung tay ra hiệu, từ không gian thức hải lấy ra vô số khí tài, sau đó chế tác ra một cây đàn dương cầm. "Hôm nay vi sư lại sáng tạo vài âm phù, hy vọng có thể giúp các ngươi tiến thêm một bước hoàn thiện Âm Luật Đại Đạo." Nói xong, Tô Thần ngồi bên dương cầm, tấu lên thất âm (bảy nốt) Đồ, Rê, Mi, Fa, Sol, La, Si. "Ông!" Từng luồng khí vận gia trì lên thân Người.

Chính là sự gia tưởng khí vận khi khai sáng và tổng kết thất âm luật.

Lần này chỉ là bổ sung và hoàn thiện, không giống như lần đầu

tiên khai sáng và tổng kết 'Cung, Thương, Giác, Chủy, Vũ' mà đạt được Đại Đạo Công Đức gia tưởng.

Từ đó đủ để nói rõ, ngũ âm mang tính khai sáng và tổng kết đại diện hơn so với thất âm. "Đa tạ Lão sư!" "Đa tạ Tiền bối!" Đạt được thất âm do Tô Thần hoàn thiện, đôi mắt Đại Lữ và Tù Ngưu sáng lên.

Tô Thần phẩy tay, nghiêm mặt nhìn họ. "Vạn linh vạn vật đều có âm thanh của 'chúng', các ngươi có thể đi nhiều nơi bên ngoài thế giới du lịch, lắng nghe âm thanh của vạn linh vạn vật, sau đó tự mình quy nạp tổng kết." "Rồi sẽ có một ngày, các ngươi sẽ có được điều gì đó trên Âm Luật Đại Đạo!" Sau khi chỉ điểm họ, Tô Thần bắt đầu tự tay nấu nướng mỹ thực, Bạch Miêu Miêu thì ở bên cạnh phụ giúp, cứ như trở về khoảng thời gian ban đầu chỉ có hai người họ.

Đến cảnh giới của Tô Thần, mỗi lời nói có thể là 'Đạo', mỗi cử chỉ hành động cũng có thể là 'Đạo'.

Bế quan mười mấy vạn năm.

Người muốn chậm lại, tĩnh lặng cảm ngộ những điều tốt đẹp xung quanh, cùng những người bên cạnh tận hưởng nhiều hơn, nếu không cùng với sự tăng trưởng thực lực, 'cao xứ bất thắng hàn' (ở nơi cao lạnh lẽo không chịu nổi).

Chương 131

Muốn lại hưởng thụ những ngày tháng bình yên như vậy, e rằng sẽ không dễ dàng nữa. "Lão gia, đệ tử những năm gần đây đã ủ rất nhiều loại linh tửu khác nhau, khẩn thỉnh Lão gia phẩm giám." Bạch Thương và Lục Nhĩ Mi Hầu cùng nhau tiến đến, lấy ra rất nhiều Tiên Thiên Linh Tửu mới ủ, mỗi loại đều rót một chén, đặt trên bàn ngọc.

Những năm gần đây, nàng vẫn luôn chìm đắm trong Tửu Đạo.

Còn Lục Nhĩ Mi Hầu ngoài việc chăm sóc linh căn ra, thì chỉ có nỗ lực tu luyện, hiện giờ đều đã đột phá đến Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ, cách chứng Đạo Đại La cũng chỉ còn hai bước nữa. "Thiện!" Tô Thần giao móng Kỳ Lân nướng trong tay cho Bạch Miêu Miêu, sau đó thưởng thức Tiên Thiên Linh Tửu do Bạch Thương ủ.

Cảnh giới của nàng tuy thấp, nhưng đã truyền thừa Tửu Đạo Pháp Tắc, Linh Tửu ủ ra có các loại tư vị khác nhau, khiến người ta hồi vị vô cùng. "Hiện giờ Hồng Hoang Thế Giới tương đối bình an tường hòa, tranh chấp không nhiều, các ngươi có thể ra ngoài đi dạo nhiều hơn, tận mắt thấy 'Đạo' của vạn linh vạn vật, để ấn chứng 'Đạo' của chính mình!" Sinh linh sau khi đột phá Thái Ất Kim Tiên, có thể cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc giữa Thiên Địa.

Nếu cứ mãi bế quan khổ tu, công hiệu không lớn.

Chỉ có du lịch Hồng Hoang, hấp nạp 'Đạo' của vạn linh vạn vật, mới có cơ hội tiến thêm một bước, đột phá Đại La, nhảy ra khỏi Thời Gian Trường Hà, tiêu dao bất hủ!

Ba vạn năm thời gian vội vã trôi qua.

Tô Thần dẫn Bạch Miêu Miêu, hưởng thụ một đoạn thời gian an nhàn thư thái.

Ngày thường thì chơi cờ, vẽ tranh, đánh đàn, thưởng thức mỹ tửu giai hào, thỉnh thoảng chỉ điểm đệ tử môn hạ tu luyện, giảng đạo cho sinh linh Luân Hồi Sơn.

Ngày tháng trôi qua thật phong phú và tiêu dao.

Trong mười mấy vạn năm này, Hồng Hoang Thế Giới tương đối bình tĩnh.

Vu tộc gần như cứ năm ngàn năm lại tổ kiến một lần 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân, điều này đã khiến tất cả sinh linh đều quen thuộc.

Ngay cả Yêu tộc Thiên Đình cũng không còn coi là lâm đại địch nữa, thậm chí cũng không hề phòng bị.

Vẫn cứ phát triển như bình thường.

Đế Tuấn, Thái Nhất là Thiên Mệnh Hoàng Giả do Thái Dương Tinh dựng dục, huynh đệ bọn họ thậm chí còn mượn 'Bàn Cổ Chân Thân' để quan sát cảm ngộ.

Dù sao đi nữa, ức vạn tinh thần trên thiên khung Hồng Hoang, rất nhiều đều là tóc và đôi mắt của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, toàn bộ đều ẩn chứa 'Bàn Cổ Đại Đạo'.

Trong khoảng thời gian này, ngay cả đối thủ cũng đang cảm ngộ 'Bàn Cổ Đại Đạo'.

Khí vận của Vu tộc có thể nói là đang bạo trướng điên cuồng, một bước vượt qua Yêu tộc Thiên Đình, Kim Long Khí Vận ngưng tụ đã bạo trướng đến mười vạn trượng!

Thế nhân hễ nhắc đến 'Bàn Cổ Chính Tông', điều đầu tiên nghĩ đến chính là Vu tộc.

Còn Tam Thanh, cái gọi là 'Bàn Cổ Chính Tông' ấy, khí vận Bàn

Cổ di trạch mà họ hưởng thụ đều bị Vu tộc cướp đi phần lớn, chỉ có thể trơ mắt nhìn.

Vô năng vi lực, cũng vô khả nại hà!

Một điều đáng nói là, khí vận Vu tộc bạo trướng, tốc độ sinh ra thành viên trong tộc cũng theo đó mà tăng vọt.

Cộng thêm Đạo Tổ Hồng Quân trước đó đã ban bố pháp chỉ: 'Yêu quản Thiên, Vu quản Địa.' Vu tộc đã trở thành siêu cấp bá chủ của Hồng Hoang Đại Lục, xứng đáng không ai tranh giành.

Họ lấy Bất Chu Sơn làm tổ địa, hướng về bốn phương tám hướng mà bành trướng ra bên ngoài.

Ức vạn chủng tộc hoặc là trở thành khẩu lương của Vu tộc, hoặc là chạy trốn đến địa giới xa hơn, hoặc là gia nhập Yêu tộc Thiên Đình, chịu người sai khiến.

May mắn thay Hồng Hoang Thế Giới vẫn luôn mở rộng, thêm vào đó đại lục và hải dương đủ rộng lớn, với số lượng thành viên Vu tộc tăng thêm, căn bản không thể chiếm cứ tất cả lãnh địa.

Vu tộc nhìn như mặt trời ban trưa, nhưng thực tế lại như lửa cháy dầu sôi.

Lấy vạn tộc Hồng Hoang làm khẩu lương, nghiệp lực gánh chịu có thể nói là như sóng lớn ngập trời.

May mắn thay Hậu Thổ nhớ lại chỉ điểm trước đó của Tô Thần, khiến tộc nhân tầng dưới nuôi dưỡng gia súc, đồng thời gia tăng lực độ bồi dưỡng Đại Vu đỉnh cấp và Đại Vu.

Còn đối với tầng trung gian dân số đông đảo, thì để họ an tâm tu luyện, không cần thiết phải tiêu hao tinh huyết của bản thân để dựng dục tộc nhân, cũng không cần thôn phệ chủng tộc khác bổ sung tinh huyết bản thân.

Cách này tuy không thể trị tận gốc, nhưng có thể một mức độ nhất định làm giảm nhẹ nghiệp lực và sát lục.

Với khí vận bàng bạc mà Vu tộc sở hữu, căn bản không cần lo lắng nghiệp lực phản phệ! "Đã đến lúc đi đến Huyết Hải, tra xét tình hình dựng dục Lục Đạo Luân Hồi Địa Phủ rồi!" Tô Thần ngắm nhìn cảnh tuyết đẹp đẽ ở khu giải trí, duỗi dài một cái, từ ghế dựa đứng dậy. "Chủ nhân, Người nếm thử móng rồng nướng và cánh phượng của ta đi!" Bạch Miêu Miêu bưng mỹ thực đi tới, vẻ mặt hân hoan.

Trong khoảng thời gian này, Khổng Tuyên, Lục Nhĩ, Đại Lữ, Quỷ Mẫu, Nguyên Nhất, Ngao Thăng liên tiếp ra ngoài du lịch, bởi vậy Luân Hồi Sơn vắng vẻ đi không ít, chỉ còn Bạch Miêu Miêu và Tô Thần ở cùng nhau. "Ừm!" "Không tệ, Miêu Miêu thủ nghệ của ngươi ngày càng tốt!" Tô Thần nếm thử món móng rồng nướng và cánh phượng do nàng chế biến, giơ ngón cái lên khen ngợi.

Dưới sự tích lũy ngày qua tháng lại, Bạch Miêu Miêu bất tri bất giác đã nắm giữ 'Trù Đạo', mỹ thực nàng nấu ra khiến Tô Thần khen ngợi không ngớt. "Hì hì!" Được Chủ nhân khen ngợi, Bạch Miêu Miêu mỉm cười ngọt ngào, đôi mắt to như hắc bảo thạch của nàng gần như cong thành hình vầng trăng khuyết.

Tiếp theo, Tô Thần cùng Bạch Miêu Miêu chơi đùa một lúc, thậm chí còn phong ấn tất cả pháp lực tu vi, như hai người bình thường đánh trận tuyết, chơi vui vẻ không ngớt. "Nếu có thể vĩnh viễn như vậy, thì tốt biết bao!" Sau khi chơi đùa, Bạch Miêu Miêu nằm trong lòng Tô Thần, cười hì hì cảm khái.

Nàng biết, Chủ nhân có sứ mệnh của Người.

Tuy nói sau vô số Nguyên Hội bố cục và nỗ lực của Chủ nhân, Người đã có thể thở phào thư giãn một chút, nhưng thời gian này tuyệt đối không thể quá lâu.

Bởi vì, đối thủ của Người, cực kỳ có khả năng là Đạo Tổ Hồng Quân, vị Thánh Nhân khai thiên đệ nhất! "Miêu Miêu, tiếp theo ngươi hãy bế quan luyện hóa tàn khu chân thân 'Hỗn Độn' Ma Thần mà ta đã cho ngươi trước đó, tranh thủ sớm ngày cảm ngộ 'Đại Đạo Quy Tắc'." "Có như vậy, sau khi ngươi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, mới có đủ nội tình để xung kích chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La!" Tô Thần nội tâm rất rõ ràng.

Thời gian còn lại cho Người đã không còn nhiều.

Chờ Hồng Quân dung hợp Thiên Đạo, trở thành Đại Ngôn Nhân của Thiên Đạo, thì sau này Hồng Hoang Thế Giới sẽ tràn ngập và vận hành bởi Tam Thiên Thiên Đạo Pháp Tắc.

Đại Đạo chân chính sẽ ẩn mình vào Hỗn Độn, Thiên Đạo chân chính chúa tể Hồng Hoang.

Nếu không thể kịp thời đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, dựa vào Đại Đạo truyền thừa của mình mà muốn đột phá, thì tỷ lệ đó thực sự quá mong manh. "Chủ nhân, Người hãy yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không khiến Người thất vọng!" Bạch Miêu Miêu siết chặt nắm tay hồng, đấu chí hừng hực.

Tiếp theo, nàng bắt đầu quay về đại điện của mình bế quan.

Tô Thần thì một lần nữa đến khu linh thực vật, chuẩn bị dùng bản nguyên tu bổ tư dưỡng Cửu Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên đã hoàn thành, để trao đổi lấy Nghiệp Hỏa Hồng Liên cùng phẩm cấp với Minh Hà. "Ể?

Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên này lại dựng dục ra một tôn Tam Phẩm Bạch Liên nữa sao?" Mười bảy vạn năm không đến.

Tam Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên đã đản sinh linh thức trước đó đã thăng cấp thành Lục Phẩm, còn Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên

thì lại một lần nữa dựng dục ra một tôn Tam Phẩm Bạch Liên.

Tô Thần vốn muốn mượn Hỗn Độn Tinh Tuyền tư dưỡng Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, xem thử có thể giúp nó đột phá gông cùm xiềng xích, thăng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo hay không.

Hiện giờ xem ra là không thể làm được. "Ông!" Lục Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên đã đản sinh linh thức khẽ lay động, tỏa ra từng luồng bạch quang thanh tịnh, tiết lộ cảm xúc hoan hỉ và thân cận. "Tiểu gia hỏa, tranh thủ sớm ngày hóa hình!" Tô Thần mỉm cười, sau đó lại tưới ba ngàn thăng Hỗn Độn Tinh Tuyền vào khu linh thực vật.

Trong toàn bộ Hồng Hoang Thế Giới, người có thể dùng Hỗn Độn Đệ Nhất Thần Thủy để nuôi dưỡng linh căn, trừ Tô Thần ra, thì không thể tìm thấy người thứ hai.

Nếu để Hồng Quân biết, tuyệt đối sẽ ghen tị đỏ mắt đến cực điểm, thậm chí trực tiếp ra tay cướp đoạt.

Dù sao đi nữa, y là tàn linh Tiên Đạo Ma Thần chuyển thế.

Đối với Hỗn Độn Tinh Tuyền có thể tu phục Đạo cơ, khôi phục Chân Linh Bản Nguyên, y vô cùng khát cầu, ở Hỗn Độn Thế Giới khổ sở tìm kiếm mấy chục vạn năm cũng không tìm thấy một giọt.

Có thể tưởng tượng sức hấp dẫn của Hỗn Độn Tinh Tuyền đối với y lớn đến mức nào.

Còn Tô Thần thì sao?

Lại trực tiếp dùng để tưới tiêu bồi dưỡng linh căn, điều này đơn giản chính là "bạo điễn thiên vật" (phá hoại của trời)!

Vô Tận Huyết Hải.

Minh Hà Đại Điện.

Ức vạn vong hồn tàn linh gào thét bi ai trên không Huyết Hải, biến

phạm vi ức vạn công lý thành một 'cấm khu' tuyệt đối.

Không một sinh linh nào nguyện ý bước vào dù chỉ một bước!

Giờ khắc này, Minh Hà đang bế quan đột nhiên mở mắt, ánh mắt nhìn về hướng đông nam, lộ ra một nét tò mò. "Tô Thần?" "Y đến Huyết Hải của ta ý muốn làm gì?" Mười mấy vạn năm qua, Minh Hà thông qua cảm ngộ 'Bàn Cổ Chân Thân', bản thân Người thu được lợi ích không nhỏ, tuy nói không tiến thêm một bước đột phá, nhưng cảm ngộ đối với Đại Đạo Quy Tắc đã đạt đến một cảnh giới hoàn toàn mới.

Một điều đáng nói là, y cũng đã uống 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu' trao đổi với Tô Thần, tiến thêm một bước minh ngộ ra 'Đạo' của mình.

Năm vạn năm trước, Minh Hà đã hao phí đại tinh lực, luyện hóa toàn bộ Huyết Hải.

Mỗi giọt Huyết Thần Tử đều ẩn chứa bản nguyên của y, toàn bộ đều trở thành phân thân của y.

Có thể nói, Huyết Hải không khô, Minh Hà bất tử!

Toàn bộ Hồng Hoang Thế Giới, trừ Thánh Nhân chí cao vô thượng ra, không còn ai có thể chân chính tiêu diệt y! "Hoa!" Khoảnh khắc ấy, trong Huyết Hải hiện ra một thông đạo khổng lồ, những vong linh tàn hồn khóc than ai oán xung quanh đều lập tức tiêu tán.

Sức mạnh quy tắc vô tận tràn ngập tỏa ra, trên thiên khung ngưng tụ ra từng đóa tường vân.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Đại Đạo Chi Âm từng trận.

Tử khí đông lai ức vạn lý, hà quang vạn đạo nhuộm chư thiên!

Thân ảnh Tô Thần từ chân trời xa xôi mà đến, từng đợt sóng lớn màu đỏ như dãy núi từ mặt đất gào thét dâng lên.

Với thế bài sơn đảo hải gào thét cuồn cuộn đổ về trung tâm Huyết Hải. "Kiến quá Tô Thần Đạo hữu!" Minh Hà vận huyết y, thần hồng xỉ bạch sừng sững ở trung tâm Huyết Hải, dù sóng máu cuộn trào hung dũng, cũng lập tức hóa thành tĩnh lặng.

Chương 132

Ánh mắt y thâm thúy, đôi mắt sáng ngời, tựa như ẩn chứa hai thanh Sát Lục Thần Kiếm. "Kiến quá Minh Hà Đạo hữu!" Tô Thần khẽ bước một bước, phảng phất vượt qua vô tận thời không duy độ, từ rìa Huyết Hải đến trung tâm Huyết Hải.

Người mỉm cười gật đầu ra ý với Minh Hà, đáp lễ vấn an. "Lần này đến quấy rầy, còn mong Đạo hữu đừng trách." "Đạo hữu nói đùa rồi, Người đại giá quang lâm, khiến Huyết Hải của ta rạng rỡ, mời!" Minh Hà mỉm cười đưa tay phải ra, làm tư thế mời.

Tiến vào thông đạo, đến đáy Huyết Hải.

Một tòa cung điện nguy nga hùng vĩ hiện ra trước mắt, lấy Tiên Thiên Huyết Ngọc làm trụ, huyết lưu ly làm ngói, san hô huyết sắc làm điểm xuyết, tỏa ra khí tức hung sát cổ phác.

Minh Hà đã quen với việc độc lai độc vãng.

Hơn nữa, ngày thường y đi theo 'Sát Lục Chi Đạo', căn bản không có bằng hữu giao hảo nào.

Dù ở đạo trường của mình, y cũng quen một mình, không bao giờ thu nhận đệ tử hay điểm hóa đồng tử gì cả.

Bước vào đại điện.

Bên trong ẩn chứa Tiên Thiên Linh Khí tinh thuần, đồng thời còn có từng luồng Sát Lục Đại Đạo Quy Tắc.

Tô Thần cảm nhận rõ ràng, một cỗ thân cận nguyên từ bản nguyên truyền đến.

Huyết Hải là do ô huyết của Bàn Cổ tế đái hóa thành, mà dưới rốn mắt của Bàn Cổ lại kết nối với Địa Đạo Minh Giới! "Một chút lễ vật

nhỏ không thành kính ý, còn mong Đạo hữu vui lòng nhận." Người lấy ra hai hộp ngọc làm từ Tiên Thiên Linh Tinh và một bình ngọc, bên trong lần lượt chứa mười lá 'Ngộ Đạo Thần Trà' và mười lá 'Luân Hồi Linh Trà'.

Trong bình ngọc là một trăm thăng Tam Quang Thần Thủy.

Đối với Tô Thần mà nói, Minh Hà cũng là một trong những Thánh Nhân Địa Đạo được Thiên Địa công nhận, là minh hữu tự nhiên của Người.

Tặng một ít lễ vật để tăng cường thực lực của y, cũng có lợi cho bố cục tương lai. "Đạo hữu, Người đây là?" Minh Hà mở hộp ngọc và bình ngọc, kiểm tra lễ vật Tô Thần tặng, thần sắc tuy nói không có biến hóa gì, nhưng đôi mắt y lại hơi co lại.

Thật là đại thủ bút!

Dù cẩn thận y cũng không có cảm giác vui mừng gì, ngược lại có một loại tâm thái "vô công bất thụ lộc" (không có công lao thì không nhận bổng lộc).

Mình và Tô Thần không hề có giao tình, dựa vào cái gì mà có thể gánh chịu trọng lễ như vậy? "Đạo hữu, Người có biết 'Địa Đạo' không?" Ngay trước khi Tô Thần nói, Người đã âm thầm thôi động 'Hỗn Độn Châu' trong thức hải. "Ông!" Một cỗ bản nguyên Đại Đạo huyền diệu lại càng huyền diệu lan tỏa ra, lập tức bao trùm toàn bộ đại điện. "Đây, đây là?" Cảm nhận được cỗ bản nguyên Đại Đạo cổ phác vĩ ngạn, chí cao huyền diệu này, dù với tâm tính của Minh Hà cũng không nhịn được mà đôi mắt đột nhiên co lại, lộ ra vẻ vô cùng chấn hám.

Y làm sao cũng không nghĩ tới, Tô Thần lại đạt được 'Hỗn Độn Châu' trong truyền thuyết 'Đại Đạo trung độn khứ đích nhất' (một trong những thứ Đại Đạo ẩn đi)!

Chẳng trách Người có thể trong vòng mấy chục vạn năm ngắn ngủi mạnh mẽ quật khởi, từ một Thái Ất Kim Tiên nhỏ bé thuở ban đầu, vượt qua rất nhiều Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp!

Sau khi hít một hơi thật sâu, Minh Hà cưỡng ép bản thân bình tĩnh lại.

Y rất rõ ràng, đã Tô Thần dám trước mặt mình sử dụng 'Hỗn Độn Châu' che đậy thiên cơ, thì chuyện Người sắp nói nhất định liên quan đến đại sự chứng Đạo của cả hai.

Nếu không, nếu mình tiết lộ tin tức này ra ngoài, nói không chừng Đạo Tổ Hồng Quân cũng sẽ ra tay với Người!

Minh Hà vô cùng ngưng trọng nhìn Tô Thần.

Y làm sao cũng không thể nghĩ thông, mình và Người không hề có giao tình, tại sao Người lại tin tưởng mình đến mức như vậy?

Liên tưởng đến câu hỏi Người vừa hỏi, nội tâm Minh Hà như có điều suy nghĩ. "Đạo hữu, Người là nói Đạo của Người ở 'Địa Đạo', Đạo của ta, cũng đồng dạng ở 'Địa Đạo'?" Hồng Hoang Thế Giới do 'Thiên Địa Nhân' Tam Tài chúa tể, tất cả Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp sau khi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh) đều sẽ rõ ràng.

Thiên Đạo phụ trách chế định đại thế Hồng Hoang.

Địa Đạo phụ trách vạn linh Luân Hồi chuyển thế.

Nhân Đạo phụ trách diễn hóa vạn linh. 'Thiên Địa Nhân' Tam Tài chúa tể mỗi bên giữ chức vụ của mình, cùng nhau tiến lên, dẫn dắt Hồng Hoang thăng cấp thành Vĩnh Hằng Đại Thế Giới, khiến vạn linh đều có cơ hội chứng được Đại Đạo chân chính.

Hiện giờ, Thiên Đạo đã sớm xuất thế, và đã công nhận Đạo Tổ Hồng Quân là Đại Ngôn Nhân của Thiên Đạo.

Nhân Đạo cũng đồng dạng đã sớm xuất thế.

Nhưng do mấy kỷ nguyên lượng kiếp đều không thể chọn ra nhân vật chính Thiên Mệnh chân chính, nên cho đến nay vẫn chưa xuất hiện Nhân Đạo Thánh Nhân, càng đừng nói đến Đại Ngôn Nhân của Nhân Đạo.

Còn về Địa Đạo, 'nó' từ khi Hồng Hoang khai tịch, cho đến bây giờ vẫn đang trong quá trình dựng dục, chưa xuất thế. "Thiện!" Tô Thần nghe lời Minh Hà nói, khẽ gật đầu. "Bần đạo là do Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên hóa thành, là Luân Hồi Đạo Chủ được Địa Đạo công nhận, còn Đạo hữu là Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp do Huyết Hải dựng dục, gánh vác trách nhiệm chưởng quản U Minh Địa Phủ, phán xét trừng phạt nghiệp lực chuyển thế của vạn linh." Trong ba kiện chí bảo bạn sinh của Minh Hà, Nguyên Đồ A Tỳ nhị kiếm giết người không dính nhân quả, Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên thiêu đốt mọi nghiệp lực.

Cứ theo suy đoán của Tô Thần về đại thế Địa Đạo, y là Phong Đô Đại Đế được Địa Đạo công nhận, chấp chưởng U Minh Địa Phủ.

Còn vị Thánh Nhân Địa Đạo được công nhận khác là Trấn Nguyên Tử, thì y là Thiên Tề Nhân Thánh Đại Đế, chưởng quản sơn xuyên hà lưu Hồng Hoang và Thập Bát Tầng Địa Ngục.

Tất cả Sơn Thần Hà Thần, đều phải thông qua Địa Thư sách phong, mới có thể điều động vĩ lực Địa Mạch.

Hiện giờ, quyền hành của Hồng Hoang Đại Lục nằm trong tay Vu tộc.

Nếu đợi đến khi Vu Yêu Lượng Kiếp kết thúc, Thiên Đế Hạo Thiên nhậm chức mới, y sẽ dưới sự phù trì của Hồng Quân, từ từ thu gom quyền hành Địa Đạo, nắm giữ quyền sắc phong chức vị Sơn Xuyên Hà Lưu.

Trấn Nguyên Tử và Minh Hà là Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp của Hồng Hoang, căn nguyên tư chất của họ có lẽ kém hơn Tam Thanh một chút, nhưng nếu so với Nữ Oa và Tiếp Dẫn Chuẩn Đề thì không hề kém cạnh chút nào.

Chính vì họ là Thánh Nhân được Địa Đạo công nhận, nên họ căn bản không có bất kỳ cơ hội nào chứng được Thiên Đạo Thánh Nhân.

Đến sau này, Trấn Nguyên Tử dù là Địa Tiên Chi Tổ, được Nhân tộc, chủng tộc Thiên Mệnh của Hồng Hoang, đại lượng hương hỏa cúng phụng, chẳng phải vẫn luôn trì trệ không thể chứng Đạo sao?

Còn về Minh Hà, y chỉ có thể thu mình ở Huyết Hải, không dám ngóc đầu lên ở Hồng Hoang. "Hoa lạp lạp!" Ngay khi Tô Thần vừa nói xong, Minh Hà đang suy tư nghiêm túc, toàn bộ Huyết Hải bắt đầu khẽ chấn động, sóng máu ngập trời gào thét dâng lên.

Ức vạn vong hồn tàn linh của Hồng Hoang bị Huyết Hải hấp dẫn mà đến, cùng với những vong hồn vốn có ở đó quấn quýt gào thét bi ai, phát ra vô số âm thanh ai oán và cầu nguyện.

Sơn xuyên hà lưu, thủy vực hải dương, ức vạn tinh thần của Hồng Hoang cùng nhau cộng chấn, hướng về thân ảnh đỉnh thiên lập địa ở Bất Chu Sơn mà hoan hô triều bái. "Ông!" Từng luồng vĩ lực Địa Mạch chí cao vô thượng, thần thánh vĩ ngạn, từ đáy Huyết Hải phát tán ra.

Đôi mắt Tô Thần sáng lên.

Người lờ mờ cảm nhận được ý chí triệu hoán của Địa Đạo.

Lần trước ở Quỷ Môn Quan Chỉ Đào Sơn, Người đã nhận ra Địa Đạo bản nguyên vô cùng cường thịnh, sắp dựng dục xuất thế.

Hiện giờ ở Minh Hà Đại Điện trong Huyết Hải, khoảng cách gần hơn để cảm nhận U Minh Địa Phủ phía dưới, Người có thể cảm tri

Địa Đạo bản nguyên rõ ràng hơn. 'Nếu ta dùng Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên dung nhập vào Địa Đạo Luân Hồi, chẳng phải có thể tiến thêm một bước bổ sung Lục Đạo Luân Hồi, từ đó san sẻ bản nguyên Luân Hồi khi Hậu Thổ hóa Luân Hồi sao?' Nghĩ đến đây, Tô Thần càng kiên định muốn thâm nhập đáy Huyết Hải, đích thân xem xét tình hình dựng dục Địa Đạo.

Đồng thời, Minh Hà khi cảm nhận được Địa Đạo bản nguyên phát tán ra, Chân Linh bản nguyên của y phát ra sự thân cận từ nội tâm, lại kết hợp với chỉ điểm vừa rồi của Tô Thần, niềm tin vào lời Người nói đã đạt bảy tám phần. "Đạo hữu, ta thật sự chỉ có thể chứng được Địa Đạo Thánh Nhân, không thể chứng được Thiên Đạo Thánh Nhân sao?" Nhìn thấy Minh Hà vẫn còn thái độ bán tín bán nghi, Tô Thần từ không gian thức hải tế xuất Sơn Hà Đỉnh, dùng Phấn Thiên Tử Hỏa đun sôi Tam Quang Thần Thủy, pha một chén 'Luân Hồi Linh Trà', đưa đến trước mặt y. "Đạo hữu, hãy dùng trà." Người biết, trong lòng Minh Hà vẫn còn nghi ngại, nói thêm nữa cũng chưa chắc đã xóa bỏ hoàn toàn.

Chi bằng để y uống 'Luân Hồi Linh Trà', cảm ngộ Luân Hồi, dùng quá khứ tương lai của bản thân để minh ngộ 'Đạo' của mình!

Ngửi mùi hương thanh thoát nồng đậm của Luân Hồi Linh Trà, cùng với từng luồng tinh túy bản nguyên Luân Hồi Đại Đạo mà nó phát tán, Minh Hà bưng chén trà Tiên khí lên, gật đầu tạ ơn. "Đa tạ Đạo hữu!" Nếu ở nơi khác, Minh Hà còn sẽ lo lắng Tô Thần sẽ bất lợi với mình.

Nhưng ở đạo trường hóa hình của mình, y có thể vô cụ mọi uy hiếp! "Cổ đông!" Đưa chén trà Tiên khí đến bên môi khẽ nhấp một ngụm, cảm nhận tinh túy bản nguyên Luân Hồi Đại Đạo bàng bạc bùng nổ trong khoang miệng, Minh Hà không chút do dự uống cạn một hơi. "Ông!" Y mặc niệm nhắm mắt, bắt đầu tiêu hóa năng lượng

của Luân Hồi Linh Trà và Tam Quang Thần Thủy. "Hoa lạp lạp!" Không lâu sau, hai dòng Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ chí cao hiển hóa ra, cuồn cuộn giao thoa.

Mỗi một đợt sóng, đều ẩn chứa quỹ tích tồn tại của Minh Hà.

Tu luyện ở Huyết Hải.

Sát lục tranh đấu với kẻ địch.

Đạt được bảo vật đột phá vui mừng.

Tầm bảo ở Bất Chu Sơn.

Ngoài Tam Thập Tam Thiên...

Một đạo thân ảnh tỏa ra khí tức chí cao vô thượng, tuyên cổ vĩnh hằng từ trong Vận Mệnh Trường Hà đạp sóng mà đến, 'y' có dung mạo không thể nhìn rõ.

Thể hình và khí thế cực kỳ tương tự với Minh Hà, chính là 'Tương Lai Thân' của y! "Oanh!" 'Quá Khứ Thân' và 'Tương Lai Thân' của Minh Hà cùng dung hợp vào bản thể, bùng phát ra khí tức Sát Lục Đại Đạo ngập trời, khiến Tô Thần bên cạnh cũng lờ mờ có chút tâm kinh.

Khi Người Trảm Thi đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ, từng triệu hoán 'Tương Lai Thân' và 'Hiện Tại Thân' dung hợp, cảm ngộ đối với Đại Đạo truyền thừa thăng tiến cực nhanh.

Hiện giờ 'Quá Khứ Thân', 'Hiện Tại Thân', 'Tương Lai Thân' tam thân dung hợp, thể nghiệm Luân Hồi, cảm ngộ quá khứ và tương lai, khí thế của y từ từ tăng vọt. "Hưu!" "Hưu!" Nguyên Đồ A Tỳ nhị kiếm tự động hiển hóa ra, tỏa ra Sát Lục Kiếm Khí ngập trời, cắt nát bức tường không gian đại điện thành vô số mảnh vỡ hư không.

Từng luồng Địa Hỏa Thủy Phong và Hắc Động Hư Không lan tràn

ra.

Do Tô Thần vẫn luôn thôi động 'Hỗn Độn Châu' bình ổn thiên cơ, dù không cố ý trấn áp, những Địa Hỏa Thủy Phong và Hắc Động vừa xuất hiện này đều lập tức tiêu tán. "Hưu ô!" Một thanh Sát Lục Đại Đạo Thần Kiếm lơ lửng trên đỉnh đầu Minh Hà, chính là do Sát Lục Đại Đạo Quy Tắc truyền thừa của bản thân y cấu thành, tỏa ra Sát Lục Chi Khí ngập trời, dìm chết thương khung vạn vũ.

Thậm chí ngay cả Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà cũng cuồn cuộn dâng trào, sóng lớn ngập trời.

Chương 133

"Oanh!" Khoảnh khắc tiếp theo, thanh Sát Lục Đại Đạo Thần Kiếm này ầm ầm vỡ nát, sau đó lại một lần nữa từ từ trùng tổ.

Nhìn thấy cảnh này, Tô Thần không hề xa lạ.

Bởi vì năm xưa Thông Thiên khi uống Luân Hồi Linh Trà, thể nghiệm Luân Hồi, cảm ngộ quá khứ tương lai, đã minh ngộ ra 'đạo tâm' của mình bị che phủ, làm nhục 'Đạo' của Bàn Cổ Chính Tông của bản thân.

Minh Hà tuy nói không bái nhập môn hạ Hồng Quân, nhưng y từ khoảnh khắc đến Tử Tiêu Cung nghe Đạo, đã đặt 'Đạo' của bản thân dưới 'Tiên Đạo'.

Hơn nữa, hiện giờ y đã đi trên con đường chứng Đạo bằng 《Trảm Tam Thi》, có thực chất sư đồ với Hồng Quân, điểm này dù thế nào cũng không thể thay đổi.

Một ngàn năm sau, Minh Hà trùng tố Sát Lục Đại Đạo Thần Kiếm của mình, từ từ mở mắt.

Y thực ra ngay từ lần đầu tiên dung hợp 'Tương Lai Thân' của mình, đã biết 'đạo tâm' của mình bị che phủ, nhưng y không có cách nào giải quyết.

Từ khoảnh khắc ban đầu y lựa chọn đến Tử Tiêu Cung nghe Đạo, kết cục này đã định sẵn.

Y chỉ có thể tiếp tục đi trên con đường chứng Đạo bằng 《Trảm Tam Thi》, hy vọng sau khi Tam Thi hợp nhất chứng Đạo Hỗn Nguyên, sẽ lại một lần nữa đi trên 'Đạo' của mình.

Hiện giờ, thông qua cảm ngộ 'Quá Khứ Thân' và 'Tương Lai Thân'

dung hợp, thêm vào chỉ điểm trước đó của Tô Thần, y đã xác định 'Đạo' của mình chính là ở Địa Đạo.

Muốn triệt để giải quyết 'đạo tâm' bị che phủ, cùng với nhân quả nợ Hồng Quân khi nghe Đạo, chỉ có thể thông qua Địa Đạo! "Đạo hữu, đã Đạo của ta ở Địa Đạo, vậy ta hiện giờ đi con đường chứng Đạo bằng 《Trảm Tam Thi》, liệu có cơ hội chứng Đạo Hỗn Nguyên, thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân không?" Minh Hà mở mắt, ánh mắt nhìn Tô Thần có thêm vài phần thân cận và kính trọng.

Tô Thần không nguyện làm nhục 'Đạo' của mình, đối mặt với cám dỗ cơ duyên như Đạo Tổ Hồng Quân giảng Đạo, vẫn kiên định đạo tâm, không đi nghe Đạo.

Người từng bước một, từ từ đuổi kịp tất cả Tiên Thiên Thần Thai Thánh, sau đó vượt qua.

Từ đó đủ để thấy, 'đạo tâm' của Tô Thần kiên định đến mức nào! "Khó!" Nghe lời Minh Hà thỉnh giáo, Tô Thần khẽ lắc đầu. "Hồng Quân sắp trở thành Đại Ngôn Nhân của Thiên Đạo, vậy Pháp chứng Đạo 《Trảm Tam Thi》 do y sáng tạo cũng sẽ trở thành pháp tu luyện của Thiên Đạo." "Đạo hữu muốn Tam Thi hợp nhất chứng Đạo Hỗn Nguyên, rồi lại thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân, cơ bản không có bất kỳ cơ hội nào!" Cứ theo đại thế Hồng Hoang bình thường, Địa Đạo trừ Hậu Thổ ra, căn bản không có một tôn Địa Đạo Thánh Nhân nào, đủ thấy sự áp chế của Thiên Đạo đối với Địa Đạo mạnh mẽ đến mức nào. 'Nó' làm sao có thể cho phép Minh Hà Tam Thi hợp nhất, rồi lại thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân?

Chẳng phải đó là đang bồi dưỡng đối thủ cho Địa Đạo? "Còn thỉnh Đạo hữu chỉ giáo ta!" Minh Hà trịnh trọng đứng dậy, hướng Tô Thần hành một lễ.

Y nội tâm minh bạch, đã Tô Thần tiết lộ nhiều 'thiên cơ' như vậy

cho mình, tuyệt đối có phương pháp để giải quyết vấn đề cho mình, nếu không Người đến Huyết Hải của mình làm gì? "Đạo hữu, hiện tại thời cơ chưa thành thục, chỉ có đợi đến khi Địa Đạo xuất thế, mới có cơ hội!" Tô Thần rất rõ ràng.

Thánh Nhân được Địa Đạo công nhận Trấn Nguyên Tử và Minh Hà, đều là một trong những quân cờ của Thiên Đạo và Hồng Quân bố trí, mục đích chính là để áp chế và kiềm chế Địa Đạo.

Nếu họ không thể chứng được Địa Đạo Thánh Nhân, thì Địa Đạo vĩnh viễn cũng không thể chống lại Thiên Đạo.

Nhân Đạo cũng vậy.

Nhân tộc trở thành nhân vật chính Thiên Mệnh duy nhất của Hồng Hoang, thức tỉnh ý chí Nhân Đạo.

Trước hết có Nhân tộc Thánh Mẫu Nữ Oa, một tôn Thiên Đạo Thánh Nhân chưởng khống, sau đó có Thiên Đạo Thánh Nhân Thái Thanh Lão Tử lập Nhân Giáo, Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc dù có tư cách chứng Đạo, đều bị giam cầm ở Hỏa Vân Động vĩnh viễn không xuất thế.

Thậm chí đến Phong Thần Lượng Kiếp, Thiên Đạo vì muốn tiến thêm một bước, trực tiếp để Nhân Hoàng tự xưng Thiên Tử, vị cách từ Cửu Cửu Chí Tôn ngang hàng với Thiên Đế giáng xuống thành Cửu Ngũ Chí Tôn!

Địa Đạo và Nhân Đạo bị Thiên Đạo triệt để áp chế chưởng khống, Tam Tài chúa tể Thiên Địa Nhân của Hồng Hoang cũng mất đi sự cân bằng, tương lai dần dần suy tàn, đó cũng là điều tất nhiên. "Đạo hữu!" "Lần này Bần đạo đến đây, ngoài việc cùng Người thương nghị về Địa Đạo ra, còn là hy vọng có thể trao đổi lấy Nghiệp Hỏa Hồng Liên cùng phẩm cấp với Người." Tô Thần nói xong, lấy ra Cửu Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên đã chuẩn bị từ lâu. "Tự vô bất khả!" (Tự nhiên không

có gì là không thể!) Nhìn thấy Cửu Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, nội tâm Minh Hà hơi kinh ngạc, lập tức hiểu ra Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên cũng đang trong tay Người.

Y từ không gian thức hải tế xuất một tòa Cửu Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, dùng thần thông đưa đến trước mặt Tô Thần. "Ông!" Sau khi trao đổi, Tô Thần trực tiếp trước mặt y, tế xuất Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên, từng chút từng chút thôn phệ bản nguyên của Cửu Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên này.

Chứng kiến Tô Thần có nhiều chí bảo như vậy, thậm chí ngay cả Hỗn Độn Châu, chí bảo Hỗn Độn trong truyền thuyết cũng ở trong tay Người, nội tâm Minh Hà tràn đầy hâm mộ. "Hoa!" Mấy trăm năm sau, hoa quang của Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên bạo trướng, vô cùng Luân Hồi Đại Đạo bản nguyên bùng phát ra.

Chỉ thấy nó khẽ lay động, phẩm cấp đột phá đến Thập Ngũ Phẩm, Thập Lục Phẩm.

Tuy nói vẫn là Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng Tiên Thiên cấm chế mà nó ẩn chứa đã đạt đến bốn mươi chín đạo, là cực hạn trong Tiên Thiên Chí Bảo, tương đương với Tam Đại Khai Thiên Chí Bảo.

Khóe miệng Tô Thần khẽ cong lên, lộ ra một nét hân hỉ. "Chúc mừng Đạo hữu!" Chứng kiến cảnh này, nội tâm Minh Hà cũng tràn đầy kỳ vọng.

Y muốn xem thử Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên của mình sau khi thôn phệ Cửu Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, có thể đột phá gông cùm xiềng xích, một lần thăng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo hay không.

Nếu vậy, lá bài tẩy trong tay mình sẽ càng nhiều hơn! "Đạo hữu, tiếp theo Bần đạo chuẩn bị tiềm nhập đáy Huyết Hải, xem xét tình trạng dựng dục của Địa Đạo.

Nếu xuất hiện dị thường, còn thỉnh Đạo hữu giúp đỡ hộ pháp!" "Cái gì?!" "Địa Phủ ngay dưới Huyết Hải của mình sao?" Nghe lời Tô Thần nói, nội tâm Minh Hà chấn động lớn.

Nhưng rất nhanh, y dựa vào cảm ứng trước đó, lập tức minh bạch. "Đạo hữu xin cứ yên tâm, Bần đạo tuyệt không khiến Người thất vọng!" Minh Hà trịnh trọng hứa hẹn. 'Đạo' của y ở Địa Đạo, cũng ở trên thân Tô Thần, vậy làm sao y có thể dung nhẫn xuất hiện một chút ngoài ý muốn?

Tô Thần khẽ gật đầu, sau đó chưởng khống Đại Đạo thần thông, từ đáy Huyết Hải xuyên qua hướng sâu hơn bên trong.

Suốt đường xuyên qua, huyết sát chi khí vô tận ập đến.

Từng luồng uy áp, khiến Tô Thần cũng có chút tâm quý.

May mắn thay Người là Luân Hồi Chi Chủ được Địa Đạo công nhận, tiến vào đáy Huyết Hải trước để tìm kiếm Địa Phủ, nên không bị ý chí Địa Đạo bài xích và nhắm vào. "Ông!" Không biết đã qua bao lâu, Tô Thần nhìn thấy một phương thế giới không có bất kỳ sắc màu nào, bị một tầng 'Cách Mô Thế Giới' vô cùng cường đại ngăn chặn, tỏa ra khí tức chí cao vô thượng, tuyên cổ vĩ ngạn. "Đây chính là Địa Phủ sao?" Đại chương cầu phiếu!

Hôm nay vạn chữ bạo phát dâng lên!

Gia canh cầu chư vị đại lão ủng hộ!!!

Địa Phủ là một tồn tại độc lập với bầu trời và lục địa Hồng Hoang, quy mô thế giới của nó bằng tổng diện tích lục địa và hải dương Hồng Hoang.

Thế giới Hồng Hoang tăng trưởng, Địa Phủ (Minh Giới) cũng không ngừng tăng trưởng.

Hiện nay, Địa Đạo vẫn còn đang thai nghén, Địa Phủ (Minh Giới)

cũng chưa thể chân chính xuất thế.

Điều này khiến vạn linh Hồng Hoang sau khi vẫn lạc, những tàn hồn may mắn sống sót, vạn linh đều không có nơi để Luân Hồi chuyển thế, hoặc là bị tu luyện giả chém giết tận diệt.

Cực kỳ thiểu số may mắn tồn tại sẽ bị hấp dẫn đến Huyết Hải, hoặc bị dẫn tới gần Quỷ Môn Quan.

Trước khi Địa Đạo chân chính xuất thế, những vong hồn đã tích lũy vô số Kỷ Nguyên này có kết cục cực kỳ thê thảm, có kẻ thân tử đạo tiêu, triệt để diệt vong, chỉ có cực kỳ thiểu số may mắn tồn tại, vẫn luôn khổ sở chờ đợi Minh Giới (Địa Phủ) xuất thế.

Tô Thần tại Chỉ Đào Sơn Quỷ Môn Quan nhìn thấy vô số vong hồn tàn linh, cũng như ở Huyết Hải này, cảm tri được vô cùng vô tận vong hồn tàn linh.

Y là Địa Đạo Luân Hồi Đạo Chủ, rất muốn Địa Đạo sớm thai nghén xuất thế.

Một là có thể cấp cho ức ức vạn vong hồn tàn linh này một nơi quy túc cùng hy vọng chuyển thế, hai là có thể mượn Địa Đạo để kháng hành Thiên Đạo, tiến thêm một bước hoàn thiện thế giới Hồng Hoang.

Hiện nay, khi tới Địa Phủ Minh Giới, nhìn thấy Địa Đạo vẫn còn đang thai nghén trước mắt, Tô Thần thôi động bản nguyên của mình, muốn tiến vào Minh Giới để tra xét tình hình chi tiết.

"Vụt!" Một đạo vầng sáng năng lượng nhu hòa chợt lóe qua.

Vĩ lực Địa Đạo bàng bạc đã ngăn cản Tô Thần.

"Đây là chuyện gì?" "Không nên như vậy!" Tô Thần khẽ nhíu mày.

Ngô là Địa Đạo Luân Hồi Đạo Chủ, dù cho 'nó' vẫn đang thai nghén, cũng không đến nỗi bài xích Ngô chứ?

"Ong!" Lúc này, một luồng năng lượng nhu hòa hội tụ, sau đó chìm vào thức hải của Tô Thần.

"Thì ra là thế!" Tiêu hóa xong tin tức Địa Đạo truyền tới, Tô Thần ngẩng đầu nhìn lên Hỗn Độn Thiên Khung, thần sắc tràn đầy ngưng trọng.

Hiện nay Thiên Đạo chúa tể Hồng Hoang.

Để không cho Địa Đạo và Nhân Đạo tranh đoạt quyền hành của 'nó', 'nó' không chỉ thao khống Nhân Đạo, đồng thời còn âm thầm bố cục giám sát Địa Đạo.

Dựa theo đại thế bình thường, Địa Đạo sau khi hấp nạp đủ lượng bản nguyên thế giới Hồng Hoang, sẽ chân chính xuất thế vào thời kỳ Long Hán Đại Kiếp.

Nhưng theo bố cục thao khống của Thiên Đạo, hạn chế Địa Đạo hấp nạp bản nguyên thế giới Hồng Hoang, nên Địa Đạo phải trì hoãn đến tận một Kỷ Nguyên mới có thể xuất thế. 'Nó' bố cục thôi động Vu Yêu Lượng Kiếp, bề ngoài nhắm vào Vu tộc Bàn Cổ chính tông, nhưng mục tiêu chân chính là nhắm vào Địa Đạo!

Nếu Tô Thần cưỡng hành tiến vào 'Minh Giới', tuy sẽ không bị Địa Đạo kháng cự, nhưng sẽ ngay lập tức bị hậu thủ Thiên Đạo lưu lại phát giác.

Đến lúc đó, Tô Thần sẽ gặp nguy hiểm!

Với năng lực hiện nay của y, căn bản không thể kháng hành vị Thánh Nhân khai thiên đệ nhất Hồng Quân!

"Nếu là Địa Đạo Chi Chủ Hậu Thổ, nàng có lẽ không có cách nào tiến vào Minh Giới bị Thiên Đạo giám sát, nhưng đối với Ngô mà nói,

thủ đoạn Thiên Đạo lưu lại, hoàn toàn có thể che giấu!" Khóe miệng Tô Thần khẽ nhếch lên, lộ ra một nụ cười tự tin.

"Ong!" Khoảnh khắc kế tiếp, một viên châu phát ra vô cùng khí Hồng Mông Huyền Hoàng Tử từ thức hải huyền phù ra, buông xuống ức ức vạn đạo bản nguyên Đại Đạo chí cao vô thượng, kiên cố che chở Tô Thần.

Từ khi đến Huyết Hải, Tô Thần đã chuẩn bị đầy đủ.

Thậm chí để tránh bị Hồng Quân và Thiên Đạo cảm tri, y đều dùng Hỗn Độn Châu che giấu thiên cơ cảm ứng, đảm bảo không xảy ra bất kỳ vấn đề nào.

Hiện nay, Ngô thôi động Hỗn Độn Châu được mệnh danh là 'Đạo Trung Độn Nhất', căn bản không sợ thủ đoạn giám sát Thiên Đạo lưu lại.

Hỗn Độn Châu đôi khi ngay cả Đại Đạo cũng có thể che giấu cảm ứng.

Một Thiên Đạo Hồng Hoang nhỏ bé, có tư cách gì mà so sánh với Đại Đạo?

"Ong ~ ô!" Trong khoảnh khắc, Địa Đạo sau khi cảm tri được bản nguyên Đại Đạo mà Hỗn Độn Châu phát ra, liền lộ ra những tia cảm xúc vô cùng hoan duyệt hân hỉ. 'Nó' đã đợi khoảnh khắc này quá lâu rồi.

Chương 134

Hiện nay Tô Thần cuối cùng đã có thể tránh được Thiên Đạo, tiến vào Minh Giới để giúp 'nó' hoàn thiện Địa Đạo thêm một bước!

"Vụt!" Cùng với việc Tô Thần chưởng khống Hỗn Độn Châu, lấy vĩ lực bản nguyên Đại Đạo của Hỗn Độn Châu, đồng thời dưới sự phối hợp của Địa Đạo, đã mở ra một thông đạo sâu thẳm u ám, để Tô Thần thuận lợi tiến vào trong đó.

Tiến vào Minh Giới.

Nơi đây không có ánh sáng, cũng không có bóng tối, tất cả đều xám mịt mù.

Bên trong tràn ngập vĩ lực Địa Đạo và khí tức bản nguyên nồng đậm, các loại Đại Đạo Pháp Tắc đang giao chức, diễn hóa ra rất nhiều cảnh tượng chấn động lòng người.

Tô Thần tại trung ương Minh Giới, nhìn thấy một tòa đại điện nguy nga hùng vĩ, tựa như trục trung tâm chúa tể tất cả.

Tiếp theo, y nhìn thấy vô số thông đạo Quỷ Môn Quan đang dần dần hình thành, nối liền với Đại Lục Hồng Hoang.

Một vực sâu khổng lồ, không hề có gợn sóng, hẳn là Hoàng Tuyền Hà trong tương lai.

Tô Thần rất muốn lưu lại Hoàng Tuyền Đồ, Hoàng Tuyền Ấn và những Địa Đạo bảo vật này ở đây, giúp Địa Đạo hoàn thiện Minh Giới, tăng thêm bản nguyên của nó, nhưng lại bị 'nó' cảnh báo.

Rất rõ ràng, thủ đoạn Thiên Đạo lưu lại trong Minh Giới không hề tầm thường.

Để không bại lộ bản thân, Tô Thần theo Địa Đạo dẫn dắt, đến

không gian hạt nhân.

"Ong!" "Ong!" "Ong!" Sáu tòa Luân Hồi Đại Đạo Thần Luân sơ hình phát ra vô cùng thần quang huyền phù giữa không trung.

Các Đại Đạo quy tắc như Thời Gian, Không Gian, Âm Dương, Sinh Tử, Vận Mệnh, Nhân Quả, Ngũ Hành, Tạo Hóa, Hủy Diệt tràn ngập trong đó, lộ ra khí tức chí cao vô thượng, Luân Hồi vĩnh hằng.

Khi Tô Thần đến, sáu tòa Đại Đạo Thần Luân này đồng loạt cộng chấn, như đang hoan hô, như đang hỉ duyệt.

Một cảm giác thân cận nguyên tự từ sâu thẳm bản nguyên tự nhiên mà sinh.

"Vụt!" Tô Thần không hề do dự, tế xuất bản mệnh chí bảo Thập Lục Phẩm Luân Hồi Tử Liên của mình, chuẩn bị dùng bản nguyên mà nó ẩn chứa, để triệt để hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi của Minh Giới.

Nơi đây là một trong những nơi hạt nhân nhất của Địa Đạo, dù Thiên Đạo có vươn tay dài đến đâu, cũng không thể bố trí đến đây.

"Vụt!" Thập Lục Phẩm Luân Hồi Tử Liên khẽ lay động, bùng phát ra đạo thần mang tử sắc Đại Đạo ngập trời.

Vô cùng bản nguyên Luân Hồi Đại Đạo khuynh tả ra, dung nhập vào sáu tòa Đại Đạo Thần Luân này của Địa Phủ.

Ngô là bản nguyên của Luân Hồi Tử Liên sở hóa, sứ mệnh là hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi, chưởng khống Luân Hồi vạn linh Hồng Hoang, hiện nay đem bản nguyên Thập Lục Phẩm Luân Hồi Tử Liên dung hợp vào trong đó, cũng coi như là chân chính quy túc!

"Ong!" Sáu tòa Luân Hồi Đại Đạo Thần Luân bùng phát ra vô biên Đại Đạo thần mang, dường như muốn xuyên thủng toàn bộ Minh Giới, tiến tới hoàn thiện Địa Đạo, nhưng đã bị Tô Thần dùng Hỗn Độn Châu áp chế.

Thiên Đạo đã để lại rất nhiều thủ đoạn giám sát trong Minh Giới, nếu lúc này tiết lộ khí cơ, chẳng phải là đang chủ động bại lộ sao?

Một khi bị 'nó' phát giác, vậy Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân Hồng Quân sẽ ra tay với Ngô!

Tuy nói Ngô có Hỗn Độn Châu làm át chủ bài có thể bảo toàn tiểu mệnh, nhưng trước khi Địa Đạo xuất thế, sẽ vĩnh viễn không thể đặt chân vào Hồng Hoang thêm một bước.

"Ong!" Ngay lúc này, Địa Đạo truyền ra một luồng tin tức, bảo Ngô nhanh chóng rời khỏi Minh Giới, Thiên Đạo đã phát giác bản nguyên Địa Đạo xuất hiện dị thường, nếu tiếp tục ở lại, rất có khả năng sẽ bại lộ bản thân.

"Vụt!" Tô Thần trực tiếp từ thức hải tế xuất ức vạn tấn Hỗn Độn Tinh Thạch, dung nhập vào chỗ hạt nhân của Lục Đạo Luân Hồi, hy vọng có thể tăng thêm một chút bản nguyên chi lực cho Địa Đạo.

Nếu vậy, dù có Thiên Đạo hạn chế, Địa Đạo cũng có thể thai nghén xuất thế sớm hơn!

"Vù!" Sau khi làm xong tất cả, Tô Thần đỉnh Hỗn Độn Châu, hóa thành một đạo Hồng Mông lưu quang, trong nháy mắt rời khỏi Minh Giới, trở về Minh Hà Đại Điện.

"Đạo hữu, ngươi đã tiến vào Địa Đạo Minh Giới rồi ư?" Minh Hà thấy Tô Thần, quan tâm mở lời hỏi.

Y tọa trấn Huyết Hải, nhưng không cảm tri được bất kỳ dị thường nào.

"Minh Hà Đạo hữu, sở dĩ Địa Đạo vẫn luôn chưa thể xuất thế, là bởi Thiên Đạo đã áp chế 'nó', ngăn cản 'nó' hấp nạp bản nguyên thế giới Hồng Hoang." "Căn cứ bần đạo suy đoán, không cần mấy chục Nguyên Hội nữa, Địa Đạo sẽ chân chính xuất thế!" "Đến lúc đó, vấn

đề ngươi đi 《Trảm Tam Thi》 không thể chứng đạo sẽ chân chính được giải quyết, đến khi đó hãy lấy Địa Đạo chứng đạo Hỗn Nguyên, thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân!" Cách Tô Thần đối với Minh Hà giống như Trấn Nguyên Tử.

Chờ sau khi Ngô trở thành Luân Hồi Đạo Chủ, sẽ để y tiên thường hết nhân quả nghe đạo của Hồng Quân, sau đó thông qua Lục Đạo Luân Hồi chuyển thế, hợp nhất bản nguyên Trảm Thi.

Sau khi chuyển thế, y có thể tiếp tục đi 'Đạo' của mình, đồng thời mượn khí vận công đức Địa Đạo chứng đạo Hỗn Nguyên, trở thành cánh tay trái phải của Ngô để kháng hành Thiên Đạo.

"Đa tạ Đạo hữu!" Nghe lời Tô Thần nói, nội tâm Minh Hà tràn đầy cảm kích.

Khi Trảm Thi đột phá Chuẩn Thánh, y đã phát giác 'Đạo Tâm' của mình bị vẩn đục, muốn dùng 《Trảm Tam Thi》 chứng đạo Hỗn Nguyên là chuyện khó như lên trời.

May mắn thay, hiện nay có Tô Thần, đã tìm ra cách giải quyết cho y.

Hiện tại cứ an tâm chờ Địa Đạo đản sinh, sau đó nghe theo an bài của Tô Thần, thực hiện sứ mệnh của mình!

"Đạo hữu khách khí rồi." Tô Thần phẩy tay, không hề nhận công.

"Ngươi và Ngô là Thánh Nhân Địa Đạo khâm định, nên tương trợ lẫn nhau, không cần khách khí." Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

Trong hơn một Nguyên Hội này, Hồng Quân mượn vĩ lực bản nguyên Thiên Đạo, cuối cùng đã tu phục được 'Đạo Thương' trên Khai Thiên Thần Phủ ở tay phải.

Ngay khi y đang toàn lực hợp Đạo, vô cùng Thiên Đạo chi lực từ Tạo Hóa Ngọc Điệp buông xuống.

“Ừm?” Y chậm rãi mở đôi mắt, lộ ra một tia kinh ngạc.

“Địa Đạo có biến, bản nguyên tăng trưởng cấp tốc?” Đôi mắt cổ phác tang thương của Hồng Quân vượt qua trùng trùng không gian, xuyên qua trùng trùng bích lũy, nhìn về hướng Huyết Hải, lộ ra sắc thái hiếu kỳ.

Với bố cục của Thiên Đạo đối với Địa Đạo, ‘nó’ đã áp chế Địa Đạo hấp nạp bản nguyên thế giới Hồng Hoang xuống mức thấp nhất, ít nhất phải chờ đến bảy tám chục Nguyên Hội nữa mới có thể chân chính thai nghén xuất thế.

Vào lúc đó, Thiên Đạo Lục Thánh sẽ cùng nhau chứng đạo, quyền hành Thiên Đạo hưng thịnh.

Dù Hậu Thổ có trở thành Địa Đạo Chi Chủ, cũng không thể tạo nên chút sóng gió nào, chứ đừng nói đến việc phản kháng Thiên Đạo.

Nhưng hiện nay, bản nguyên Địa Đạo lại tăng trưởng một đoạn lớn một cách vô cớ, khiến thời gian ‘nó’ đản sinh xuất thế bị đẩy sớm hơn, điều này đã ảnh hưởng đến bố cục đại thế của Thiên Đạo.

Một khi Địa Đạo xuất thế trước khi Thiên Đạo Lục Thánh chứng đạo, thì sẽ tràn ngập vô cùng biến số.

“Vụt!” Tạo Hóa Ngọc Điệp buông xuống vô cùng bản nguyên Đại Đạo, phối hợp với vĩ lực ý chí Thiên Đạo tiến hành thôi diễn, nhưng lại phát hiện căn bản không thể thôi toán ra bất kỳ tin tức hữu dụng nào.

Ngay cả hậu thủ Thiên Đạo lưu lại trong Minh Giới, cũng không hề có chút phản hồi nào.

“Không nên như vậy!” “Bản nguyên Địa Đạo đột nhiên tăng trưởng một đoạn lớn, sao lại không thể thôi toán ra chút duyên do nào chứ?

Chẳng lẽ Địa Đạo trước đây vẫn luôn ngụy trang?" "'Nó' có thủ đoạn xuyên phá năng lượng hạn chế của Thiên Đạo sao?" Nghĩ đến đây, Hồng Quân bắt đầu điều động vĩ lực Thiên Đạo, gia cường hậu thủ Thiên Đạo lưu lại trong Địa Đạo Minh Giới, kiểm tra sơ hở, tuyệt đối không cho phép Địa Đạo xuất thế sớm!

Năm ngàn năm sau, Tô Thần từ Huyết Hải bước ra.

Chuyến đi Huyết Hải lần này không chỉ lôi kéo được Minh Hà, một minh hữu, đồng thời còn chân chính tiến vào Địa Phủ Minh Giới, dùng bản mệnh chí bảo Thập Lục Phẩm Luân Hồi Tử Liên của mình, tiến thêm một bước hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi.

Có thể dự kiến, với tốc độ hấp thu năng lượng bản nguyên Hồng Hoang của Địa Đạo, dù 'nó' bị Thiên Đạo bố cục áp chế, chí ít cũng sẽ xuất thế sớm hơn mười Nguyên Hội!

Lại thêm tất cả dược liệu (Cửu Thiên Tức Nhưỡng, Tam Quang Thần Thủy) để Nữ Oa tạo người đều ở chỗ Ngô, có thể cực đại trì hoãn sự đến của thời đại Thánh Nhân.

Thời gian có thể tranh thủ được trong khoảng này, là mười mấy Nguyên Hội.

Thời gian dài như vậy, đủ để Ngô chứng đạo Hỗn Nguyên, bố cục giáng tử, tranh hùng với Thiên Đạo Thánh Nhân, đối dịch với Thiên Đạo Hồng Quân.

"Ngô đã đi bộ du lịch toàn bộ Đại Lục Hồng Hoang, được Thiên Địa Hồng Hoang nhận khả làm 'Đại Địa Hành Giả' đầu tiên, tiếp theo sẽ là phiếm chu hải dương." "Quan sát Thủy tộc Hồng Hoang và 'Đạo' của hải dương, để ấn chứng 'Đạo' của Ngô, từ đó đạt được xưng hiệu 'Hải Dương Hành Giả'!" Ánh mắt Tô Thần nhìn về phía Nam phương, một niệm vượt qua thời không duy độ, tiêu tốn vài ngày để đến biên duyên Nam Hải.

Y liếc nhìn thấy bên bờ biển có một rừng trúc rậm rạp, từng thân cây to lớn như cột đình, Tô Thần tùy tay chặt một cây, chẻ đôi ra, đơn giản làm một chiếc bè trúc.

"Vụt!" Bè trúc vào biển.

Một đạo thân ảnh tử sắc cao quý phiêu miểu theo sóng mà tiến hành.

Nam Hải rộng lớn vô ngần, sóng đào hung dũng.

Từng đợt sóng lớn như núi từ phía chân trời xa xăm xám đen, với thế bài sơn đảo hải gào thét, rít gào nuốt chửng chiếc bè trúc nhỏ bé này.

"Oanh!" Sóng lớn ngập trời.

Chiếc bè trúc này trôi theo sóng, thủy chung vẫn nổi trên mặt nước, và vẫn tiếp tục tiến về phía trước.

Đạo thân ảnh cao quý phiêu miểu kia, y đang quan sát 'Đạo' của sóng biển, và dùng 'Đạo' của mình chủ động dung nhập vào sóng biển, mặc cho 'nó' tự nhiên mà làm.

Khi thì gió lặng sóng yên, khi thì sóng đào hung dũng, khi thì quỷ dị vô thường, khi thì sóng cồn biển cuộn!

Có Thủy tộc sinh linh bị sóng biển trùng kích, vẫn lạc dưới sóng lớn.

Cũng có sinh linh bị địch nhân truy đuổi, may mắn bị sóng lớn ngăn cản, hạnh vận thoát thân.

Mặt trời lên mặt trăng lặn, quang âm lưu chuyển.

Vạn năm tuế nguyệt vội vàng trôi qua.

Bước chân của Tô Thần chưa từng dừng nghỉ, thỉnh thoảng gặp một số hòn đảo kỳ dị, y sẽ lên đảo đi bộ du lãm, quan sát các loại hình

thái tập tính của Thủy tộc.

Có Thiên Huyễn Vũ Điệp thiện biến vạn hóa, ấu thể là thất thải dũng, cần liên tục thuế biến bảy lần, mới có thể hóa kén thành vũ điệp.

Đây là Viễn Cổ Di Tộc sau khi Hồng Hoang khai thiên, chỉ tồn tại ở Nam Hải, sau khi hóa kén thành vũ điệp, sẽ thuế biến thành Hồ Vũ Điệp khổng lồ thất thải.

Nhìn từ xa, hình dạng biến hóa vạn thiên, tựa như nhìn thấy giấc mộng thất thải.

Có Tam Sắc San Hô Mân, hình dạng như Giao, hai cánh như san hô mộng huyễn, hiện ra ba màu vàng bạc tím, có thể bùng phát lôi điện, oanh minh lưu chuyển, giết địch ngoài vạn dặm.

Có 'Thận' điều khiển thuật vân vũ, hình dạng như huyễn thải cáp dũng, tương tự với thân mềm sò biển, giữa lúc nuốt nhả hà khí có thể bố hạ hải thị thận lâu, mê hoặc con mồi, thậm chí là săn giết địch nhân.

Đối với những chủng tộc kỳ đặc này, thậm chí những Thủy tộc sắp tiêu thất diệt vong, Tô Thần đều sẽ sau khi chinh đắc sự đồng ý của chúng, thu chúng vào 'Huyền Hoàng Thế Giới' do Ngô khai tịch.

Ngoài việc phong phú chủng tộc vạn linh của 'Huyền Hoàng Thế Giới', còn là chờ sau khi Vu Yêu thậm chí Phong Thần Lượng Kiếp qua đi, sẽ lại để những chủng tộc này trọng hiện Hồng Hoang.

Đến lúc đó, Ngô cũng sẽ đạt được Nhân Đạo ý chí gia tưởng, đối với việc bố cục Nhân Đạo trong tương lai cũng đại hữu ích lợi!

Trong vạn năm tuế nguyệt này, Tô Thần vẫn luôn cảm ngộ 'Đạo' của hải dương, đồng thời cũng quan sát Thủy tộc hải dương.

Trong lúc đó, y từng gặp Giao Nhân tộc hữu thiện, Thiết Ngư tộc

tư sát ngay khi gặp mặt, Mỹ Nhân Ngư tộc nhiệt tình hiếu khách.

Đối với những chủng tộc dám khiêu hấn, giết!

Thủy tộc có ý đồ bất hảo, giết!

Đồng thời đối với những Thủy tộc đối đãi hữu thiện, không tiếc để lại một số cơ duyên, coi như là hồi tặng.

Dần dần, các chủng tộc đỉnh cấp Nam Hải đều biết có một Đại Năng đang du lịch, lũ lượt đến kết giao vấn hảo.

Chương 135

Có Đại La tộc trưởng đích thân đến bái phỏng, thậm chí Nam Hải Long Vương Ngao Khâm cung kính thỉnh cầu, chỉ hy vọng có thể mời Tô Thần đến Long Cung của mình làm khách, đã là rồng đến nhà tôm.

Nhưng khi bọn họ cảm tri được khí tức của Tô Thần, liền lập tức từ bỏ ý định này.

Vô duyên chớ cưỡng cầu!

Tô Thần đang 'tầm đạo', 'hành đạo', 'quan đạo', 'tri đạo', 'ngộ đạo', 'chưởng đạo', mạo nhiên quấy nhiễu chỉ sẽ khiến người khác phản cảm.

Nói không chừng vì vậy mà gây ra 'trở đạo' cho y.

Đến lúc đó, đó sẽ là 'kẻ địch trở đạo', ngay cả lão tổ tông Chúc Long, cũng chưa chắc cứu được mình!

Lại hai vạn năm tuế nguyệt vội vàng trôi qua.

Y đi một đường từ Nam hướng Tây.

Một ngày nọ, tại một nơi ánh sáng mặt trời không thể chiếu tới, có một hòn đảo băng xuyên quanh năm, Tô Thần hứng thú cảm động, đặt chân lên hòn đảo băng xuyên này.

Hòn đảo nhỏ diện tích không lớn, ước chừng vài ngàn vạn cây số vuông.

Tô Thần một bước ngàn trượng, đi bộ lữ hành.

"Vụt!" Bầu trời vốn xám mịt mù, rải xuống vô cùng nguyệt chi hoa huy, trong khoảnh khắc tựa như thắp sáng toàn bộ hòn đảo nhỏ, lấp lánh sinh huy trên mặt biển bao la vô ngần.

Tiên thiên linh khí của hòn đảo băng xuyên bình thường, trên đảo không thấy thực vật linh dược nào ra hồn, chỉ có các loại núi tuyết, băng phong sừng sững, hiển đắc cô tịch tịch liêu.

Rất rõ ràng, ngay cả vạn thiên Thủy tộc Nam Hải, đều không thèm nhìn tới hòn đảo này, không muốn đến nghỉ ngơi.

Vài ngày sau, Tô Thần cuối cùng cũng phát hiện một quần thể lý ngư trong một suối nước nóng trên đảo, toàn thân chúng phát ra Thái Âm nguyệt hoa chi lực nồng đậm, hẳn là do tích lũy ngày tháng hấp nạp Thái Âm tinh huy mà thành.

Hai bên suối nước nóng, có một quần thể ngọc thiềm đang nô đùa, khi thì nhảy vào suối nước nóng, bơi lội.

Ngọc thiềm và lý ngư?

Thấy cảnh này, Tô Thần đôi mắt khẽ rụt lại, sau đó bắt đầu sử dụng Đại Đạo thần thông, rút bản nguyên từ một con ngọc thiềm và một con lý ngư, tiến hành thôi toán.

Ban đầu y cứ nghĩ lý ngư và ngọc thiềm đều phát ra Thái Âm nguyệt hoa chi lực, là vì tích lũy ngày tháng hấp nạp Thái Âm tinh huy mà thành.

Nhưng qua kiểm tra bằng Đại Đạo thần thông, là vì bản thân chúng đã ẩn chứa Thái Âm chi lực cực kỳ bạc nhược!

"Tất cả sinh linh có Thái Âm chi lực thông thường chỉ tồn tại ở Thái Âm Tinh, sao lại có thể vô cớ xuất hiện trên hòn đảo băng xuyên vô danh này của Nam Hải chứ?" Tô Thần có một trực giác mãnh liệt.

Hòn đảo băng xuyên trông có vẻ bình thường dưới chân này, tuyệt đối không đơn giản như vẻ bề ngoài.

"Vụt!" Y từ trên thân ngọc thiềm và Thái Âm lý ngư rút ra một phần bản nguyên Thái Âm, sau đó dùng thần thông thôi diễn, và dùng

‘Âm Chi Đại Đạo’ trong ‘Âm Dương Đại Đạo’ mà Ngô chưởng khống để cảm ứng.

“Ong!” Sau khi hao phí một phen công phu, một hình ảnh trăng tàn phù hiện ra, dưới ánh chiếu của nguyệt chi hoa huy, hiện lên càng lúc càng ngưng thực.

Một đạo thông đạo màu bạc như có như không phù hiện, nối liền đáy suối nước nóng.

Tô Thần không hề do dự, trực tiếp tiến vào trong thông đạo màu bạc này.

“Vụt!” Một không gian kỳ dị xuất hiện trong tầm mắt.

Chỉ thấy dưới một vầng trăng tàn, có một cây thực vật linh dược toàn thân trắng như ngọc, cành lá tinh oánh trong suốt, tựa như cực phẩm dương chi mỹ ngọc thế gian ngạo nhiên sừng sững.

Phát ra từng luồng thanh hương kỳ đặc cùng từng luồng Thái Âm Đại Đạo chi lực.

“Nguyệt Quế Thụ?” Thấy cây linh thực vật này, đôi mắt Tô Thần khẽ sáng lên, lộ ra một tia khó tin.

Phải biết, Nguyệt Quế Thụ chính là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, chỉ tồn tại ở Thái Âm Tinh, sao lại có thể ở trên hòn đảo nhỏ vô danh này của Nam Hải chứ?

Thái Âm Tinh, Quảng Hàn Cung.

Thiên Đế Hồng Hoang Đế Tuấn lần thứ hai đến.

Từ khi có được ‘Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận’, y biết rằng chìa khóa bố trí đại trận là Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh, nên vẫn luôn thúc đẩy mối quan hệ với Thái Âm Tinh Chủ Hi Hòa và Thường Hi.

Y hy vọng hai vị Thái Âm Nữ Thần có thể chấp chưởng quyền hành Thái Âm Tinh, toàn lực trợ y thống ngự ức vạn tinh thần Hồng Hoang, bố trí 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận'.

Nhưng Hi Hòa và Thường Hi vẫn luôn không đồng ý.

Thái Âm Tinh là mắt phải của Bàn Cổ Đại Thần sở hóa, từ khi Hồng Hoang đản sinh đến nay, đã rải vô biên nguyệt chi hoa huy trợ ức ức vạn sinh linh tu luyện, tích lũy vô cùng công đức và khí vận to lớn.

Là Thái Âm Tinh Chủ, nếu nghe mệnh Thái Dương Tinh Chủ Đế Tuấn, chỉ sẽ tổn hại khí vận và mệnh cách của bản thân, thậm chí còn sẽ chịu Thái Âm Tinh bài xích, dẫn đến khí vận thực lực bản thân hạ hàng, khó có thể chứng đạo.

Đây cũng là duyên do chủ yếu Hi Hòa vẫn luôn chưa đáp ứng.

Sau khi Đế Tuấn xuất quan, lần thứ hai đến.

Y hứa hẹn trọng lợi, các loại Thiên Tài Địa Bảo, Đỉnh cấp Tiên Thiên Linh Bảo tùy ý lựa chọn.

Nhưng việc này quan hệ đến đại sự chứng đạo của hai tỷ muội mình, Hi Hòa và Thường Hi sao có thể đáp ứng?

Bất đắc dĩ, thân là Thiên Đế Đế Tuấn chỉ có thể hậm hực mà về.

Y có một dự cảm mãnh liệt, sự bất quá tam.

Nếu lần thứ ba vẫn không thể thuyết phục được Hi Hòa và Thường Hi, thì muốn bố trí 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' điều động Thái Âm Tinh chi lực, cơ bản không còn hy vọng nào.

Sau khi Hi Hòa và Thường Hi tiễn Đế Tuấn rời đi, vừa chuẩn bị tiềm tâm bế quan, đột nhiên tâm có sở cảm, không hẹn mà cùng nhìn về hướng Nam Hải Hồng Hoang.

“Khí tức của Vọng Thư tỷ tỷ?” “Vù!” “Vù!” Hai người nhìn nhau một cái, trong nháy mắt tế xuất bản mệnh linh bảo của mình, chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc thần thông, vượt qua thời không duy độ hướng về Nam Hải Hồng Hoang mà đi.

Vọng Thư là tàn linh của Nguyệt Chi Ma Thần chuyển thế, là Thái Âm Tinh Chủ đời thứ nhất.

Trong thời kỳ Hung Thú Lượng Kiếp, nàng từng kiến lập Thái Âm Thần Triều, với thân phận nữ tử quân lâm thiên hạ.

Nhưng do nàng quá nổi bật, hơn nữa là chủ lực quân kháng cự Hung Thú Hoàng Triều, bị Hung Thú Chi Hoàng Thần Nghịch trọng điểm đả kích nhằm vào, cuối cùng mệnh tang dưới Thí Thần Thương.

Trước khi vẫn lạc, Vọng Thư cảm ứng được Thái Âm Tinh đã thai nghén Hi Hòa và Thường Hi, vì vậy đã để lại một số truyền thừa và giáo đạo, khiến Hi Hòa và Thường Hi vẫn luôn ghi nhớ đến nay.

Hiện nay cảm ứng được khí tức của Vọng Thư, hai tỷ muội các nàng kích động nghĩ rằng nàng vẫn còn tàn linh hoặc tàn hồn may mắn tồn tại.

Toàn lực vượt qua thời không duy độ.

Vài tháng sau, hai tỷ muội các nàng cuối cùng đã giáng lâm đến hòn đảo băng xuyên bình thường này ở Nam Hải.

“Ong!” Với Thái Âm Đại Đạo mà bản thân truyền thừa, Hi Hòa dẫn dắt thông đạo dưới đáy suối nước nóng, mang theo muội muội Thường Hi trực tiếp xuyên toa tiến vào.

Nhưng rất nhanh, khi hai tỷ muội các nàng nhìn thấy đạo thân ảnh tử sắc tôn quý, phong thần tuấn tú kia, không khỏi đồng loạt ngẩn người.

“Tô Thần Đạo hữu?” Từ sau khi tham gia Yêu Tộc Lập Thiên

Đình Đại Điển, hai tỷ muội các nàng đã không còn gặp lại Tô Thần, cũng chưa từng nghe nói về sự tích của y.

Ai ngờ lần trùng phùng này, lại có liên quan đến Vọng Thư tỷ tỷ?

Quan trọng nhất là, Tô Thần đã đến trước một bước tại nơi Vọng Thư tỷ tỷ chân chính vẫn lạc, và đã đạt được toàn bộ di sản mà nàng để lại.

Nếu là người khác, hai tỷ muội các nàng còn sẽ nghĩ cách để đối phương giao ra những gì đã đạt được.

Nhưng đối mặt với Tô Thần, vậy chỉ có thể nghĩ cách trao đổi với y, điều này còn phải xem y có nguyện ý hay không!

"Kiến quá hai vị Đạo hữu!" Nhìn thấy hai vị Thái Âm Nữ Thần thanh lãnh tuyệt tiên, phong hoa tuyệt đại, nội tâm Tô Thần không hề bất ngờ.

Vì sớm trước khi các nàng giáng lâm, Ngô đã cảm tri được khí tức của các nàng.

"Tô Thần Đạo hữu, Vọng Thư tỷ tỷ liệu có tàn hồn hoặc tàn linh nào may mắn tồn tại không?" Đôi mắt thanh lãnh linh động của Hi Hòa, tràn đầy hy vọng nhìn y.

Tô Thần khẽ lắc đầu.

"Bần đạo ở đây chỉ nhìn thấy Nguyệt Quế Thụ phân chi, cùng với việc đạt được một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Thái Âm Bảo Luân' và 'Nguyệt Khuê', chứ không hề cảm tri được tàn hồn hoặc tàn linh của Vọng Thư Nữ Thần." Trước đó Tô Thần còn hiếu kỳ nơi đây vì sao lại có Nguyệt Quế Thụ, sau khi biết đây là nơi Vọng Thư chân chính vẫn lạc mới chợt hiểu ra.

Vọng Thư là Nguyệt Chi Ma Thần, cũng là Thái Âm Tinh Chủ đời thứ nhất.

Trước khi vẫn lạc, nàng đã dùng Đại Đạo thần thông phong ấn nơi này, chờ đợi Hi Hòa và Thường Hi đến.

Nhưng theo thời gian trôi đi, phong ấn Đại Đạo thần thông bắt đầu dần dần tiêu thất, tiết lộ từng tia Thái Âm bản nguyên, thai nghén ra Thái Âm cẩm lý và Thái Âm ngọc thiềm ở nơi đây.

Ngay lúc này, Thường Hi sau khi nghe Tô Thần trả lời, khuôn mặt cười hoàn mỹ không tì vết đầy vẻ thất vọng và tiếc nuối.

"Đạo hữu, hẳn là ngươi cũng biết mối quan hệ giữa Vọng Thư tỷ tỷ và tỷ muội chúng ta, vì vậy di bảo của nàng xin Đạo hữu có thể trao đổi với tỷ muội chúng ta." Hi Hòa nói.

Nàng từ trong không gian thức hải tế xuất vô số 'Thái Âm Bản Nguyên Tinh Túy', quế hoa, quế hoa nhưỡng do Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn Nguyệt Quế Thụ sản sinh, v.v...

"Hy vọng Đạo hữu có thể thành toàn mỹ ý." Thường Hi cũng từ thức hải lấy ra tất cả trân tàng của mình, dùng ánh mắt kỳ vọng nhìn Tô Thần.

"Vụt!" Tô Thần trực tiếp động dụng thần thông, thu toàn bộ 'Thái Âm Bản Nguyên Tinh Túy', nguyệt quế hoa mà các nàng trình ra, sau đó đưa Thái Âm Bảo Luân đến trước mặt Thường Hi.

"Thái Âm Bảo Luân bần đạo có thể trao đổi với các ngươi, nhưng Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Nguyệt Khuê' này, bần đạo tạm thời giữ lại." "Hơn nữa, giá trị Thiên Tài Địa Bảo các ngươi trao đổi không bằng Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Thái Âm Bảo Luân' này, cần phải thiếu bần đạo một nhân quả!" Tô Thần không hề vì tuyệt thế mỹ sắc này mà động dao đạo tâm, mà là mượn cơ hội này bố cục Thái Âm Tinh.

Phẩm cấp của 'Nguyệt Khuê' tuy nói chỉ là Thượng phẩm Tiên

Thiên Linh Bảo, không thể dùng để công kích và phòng ngự, nhưng lại có thể trực tiếp cảm ngộ Thái Âm Đại Đạo, cũng là một trong những chí bảo chưởng khống điều động Thái Âm Tinh!

"Đa tạ Đạo hữu!" Hi Hòa và Thường Hi nhìn Tô Thần một cái thật sâu, cảm tạ y đã trao đổi, đồng thời cũng nguyện ý thiếu y một nhân quả.

Tuy nói bảo vật 'Nguyệt Khuê' này tạm thời chưa được trao đổi, nhưng không có nghĩa là sau này sẽ không có cơ hội.

Tô Thần mỉm cười hồi lễ.

"Hai vị Đạo hữu không cần khách khí." Tiếp theo, Hi Hòa và Thường Hi thần sắc túc nhiên đến nơi Vọng Thư vẫn lạc, thành kính hành lễ, chuẩn bị dời toàn bộ không gian này đến Thái Âm Tinh.

Tô Thần lưu lại Nguyệt Quế Thụ phân chi, xem thử có thể di thực đến Luân Hồi Sơn của Ngô không.

Chờ sau này Địa Đạo xuất thế, dùng cây Nguyệt Quế Thụ này để thay thế Địa Đạo linh căn thuộc tính Thái Âm Minh.

"Tô Thần Đạo hữu, có thời gian có thể đến Thái Âm Tinh của Ngô làm khách, bần đạo tỷ muội nhất định quét tháp tương nghênh!" Trước khi rời đi, Hi Hòa mỉm cười hướng Tô Thần gật đầu ra ý.

"Thiện!" "Có cơ hội bần đạo nhất định sẽ đến quấy rầy!" Thông qua Thái Âm ngọc thiềm và Thái Âm cẩm lý, Tô Thần đã phát hiện ra nơi Thái Âm Tinh Chủ đời thứ nhất Vọng Thư vẫn lạc, đồng thời có được Nguyệt Quế phân chi được tử khí và oán khí của nàng uẩn dưỡng sau khi vẫn lạc.

Tô Thần có một trực giác mãnh liệt, nếu đem tử khí và oán khí mà 'nó' ẩn chứa thăng hoa minh hóa, sẽ có tỷ lệ cực lớn để đạt được một cây Minh Âm Nguyệt Quế hoàn toàn mới!

Sau này dùng để diễn hóa Thái Âm Tinh trong Minh Giới, sẽ phát huy tác dụng cực lớn.

Nghĩ đến đây, Tô Thần thu hơn trăm cặp Thái Âm ngọc thiềm và Thái Âm cẩm lý cùng với Nguyệt Quế phân chi lại một chỗ (những cái khác thì bị Hi Hòa và Thường Hi mang về Thái Âm Tinh).

Chương 136

Tiếp theo, y điều khiển chiếc bè trúc nhỏ của mình tiếp tục từ Nam hướng Tây, quan sát 'Đạo' của hải dương, nhìn vạn thiên Thủy tộc chúng sinh.

Khi đi qua một nơi Phổ Đà Sơn ở Nam Hải, Tô Thần đã phát hiện một tòa Tiên Thiên Đại Trận tự nhiên, bên trong thai nghén một Tiên Thiên Thần Thai Linh có căn nguyên xuất chúng.

"Từ Hàng bái kiến tiền bối!" Một luồng thần thức ấn ký chậm rãi vang lên.

Tiên Thiên Thần Thai Linh Từ Hàng được Phổ Đà Sơn thai nghén, y cảm tri được Tô Thần là một tôn Đại Năng Hỗn Nguyên Kim Tiên, vì vậy chủ động triển lộ khí cơ, hy vọng có thể bái nhập dưới trướng y.

Tô Thần chỉ khẽ gật đầu, liền thu hồi ánh mắt, điều khiển chiếc bè trúc này tiếp tục tiến về phía trước.

Phổ Đà Sơn, Từ Hàng Nam Hải.

Tuy nói y có căn nguyên tư chất xuất chúng, nhưng muốn bái Ngô làm sư, vẫn không có tư cách này.

Dựa theo đại thế bình thường, Từ Hàng sau khi hóa hình, sẽ bái nhập dưới môn hạ Nguyên Thủy của Xiển Giáo.

Đến khi Phong Thần Lượng Kiếp kết thúc, y sẽ cùng Phó Giáo Chủ Nhiên Đăng cùng nhau bỏ trốn đến Tây Phương Giáo.

Để kết thúc nhân quả với Xiển Giáo, y lựa chọn chuyển thế đầu thai, nhưng lại vì sai sót không rõ mà chuyển thế thành thân nữ nhi, trở thành Quan Âm của Tây Phương Giáo!

Dưới bố cục của Tây Phương Nhị Thánh, Phật Giáo nhập chủ Minh Giới, đoạt đi đại bộ phận chức quyền của Địa Đạo, Địa Tạng trấn thủ Thập Bát Tầng Địa Ngục, phát ra Thiên Đạo thệ ngôn 'Địa Ngục bất không, thệ bất thành Phật'.

Từ Hàng chuyển thế thành Quan Âm thì đoạt đi quyền chuyển thế hóa sinh của Địa Đạo, có thể chưởng khống sinh linh chuyển thế đầu thai, được vô số Nhân Tộc kính ngưỡng hương hỏa cúng phụng, lại còn xưng là 'Tống Tử Quan Âm'.

Hiện nay, Địa Đạo dưới bố cục của Ngô, trọng nhiệm chuyển thế hóa sinh đã khâm định cho Tam Tiêu.

Sau khi Từ Hàng chuyển thế thành Quan Âm, nếu y dám đoạt quyền hành Địa Đạo, căn bản không cần Ngô động thủ, Tam Tiêu đều sẽ đoạt lấy y!

Tây Phương, Tu Di Sơn.

Sau nỗ lực của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trong vài Nguyên Hội, Tây Phương vốn nhiều hoang mạc núi lửa, bắt đầu xuất hiện nhiều lục châu.

Vô số linh thực vật, hậu thiên linh căn được trồng tại linh mạch phế tích cũ, dần dần tu phục địa mạch tổn hại, đồng thời cũng đề thuần toàn bộ thiên địa linh khí Tây Phương.

Những năm gần đây, Tây Phương bắt đầu dũng hiện một số thiên kiêu chân chính: Đại Thế Chí, Di Lặc, Dược Sư Lưu Ly.

Những thiên kiêu này đều được Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thu nhập môn hạ tận tâm giáo đạo.

Một ngày nọ, sau khi hai huynh đệ giảng đạo cho đệ tử kết thúc, đến Bát Bảo Công Đức Trì.

Tiếp Dẫn nhìn Thập Nhị Phẩm Kim Liên trong trì, cảm tri được

sinh cơ ‘nó’ phát ra, đôi mắt cổ phác minh lượng kia lộ ra một tia kỳ vọng.

“Không cần quá lâu, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên này sẽ có thể thai nghén ra một đài sen mới!” Nước Bát Bảo Công Đức Trì lấy công đức của y làm cơ sở, thu thập vô số Thiên Tài Địa Bảo uẩn dưỡng Tiên Thiên Linh Bảo, nước công đức trì được thai nghén vô cùng trân quý.

Công hiệu của nó cũng không kém Tam Quang Thần Thủy, thần thủy đệ nhất Hồng Hoang, là bao.

“Sư huynh, nhân tài Tây Phương của chúng ta vẫn còn quá ít, không bằng lại đi Tây Hải thu thập một số Long tộc ‘hữu duyên’ thuần chính?

Để tề tựu chân chính Thiên Long Bát Bộ cung cấp khí vận cho Tây Phương của chúng ta.” Đôi mắt nhỏ của Chuẩn Đề sáng lên, y nhìn về hướng Tây Hải, thần sắc tràn đầy ý động.

Những năm gần đây, do bọn họ e ngại lão tổ tông Long tộc Chúc Long, nên các thành viên Thiên Long Bát Bộ được độ hóa, đại bộ phận đều là loại Giao Long.

Nhưng cùng với việc hai huynh đệ đột phá Chuẩn Thánh Trung Kỳ, gan của bọn họ càng lúc càng lớn, sự e ngại đối với Chúc Long cũng càng lúc càng giảm.

Hai huynh đệ họ quả quyết.

Bản thân là khí vận chi tử Tây Phương, ký danh đệ tử Đạo Tổ Hồng Quân, Thánh Nhân thiên định trong tương lai, Chúc Long dù thực lực có hơi mạnh hơn mình, cũng tuyệt đối không dám xé rách mặt với hai huynh đệ mình.

Vì vậy, bọn họ lấy khẩu hiệu ‘người hữu duyên’, cưỡng hành độ

hóa không ít thành viên Long tộc Tây Hải, khiến Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận chỉ có thể nuốt xuống cái thiệt thòi này.

Ngao Nhuận nhẫn nhượng, không những không khiến bọn họ thấy tốt mà dừng, ngược lại bọn họ lại càng được voi đòi tiên.

Lần này, Chuẩn Đề nhắm vào là Kim Long của Long tộc chính hệ!

Trong mắt y, ban đầu Tô Thần chẳng qua chỉ là Đại La Kim Tiên, đã có Kim Long của Long tộc chính hệ làm tọa kỵ.

"Vậy mình là Thánh Nhân Thiên Đạo tương lai, thu vài con Kim Long tổ kiến Thiên Long Bát Bộ, thỉnh thoảng dùng làm tọa kỵ sai khiến, điều này hẳn là vinh hạnh của Long tộc chứ?" "Thiện!" "Long tộc hữu duyên với Thiên Long Bát Bộ Tây Phương của chúng ta!" Nghe đề nghị của sư đệ, Tiếp Dẫn khẽ gật đầu.

"Nhưng sư đệ ngươi phải nhớ, một khi tìm được Long tộc hữu duyên với Tây Phương của chúng ta, nhất định phải để chúng 'tự động' thoái xuất Long tộc, tránh để nghiệp lực của bản thân chuyển di sang hai huynh đệ chúng ta." "Sư huynh yên tâm!" Sau khi được sư huynh Tiếp Dẫn đồng ý, Chuẩn Đề liền hướng về Tây Hải lân cận mà đi.

Một đường vượt qua thời không duy độ, Chuẩn Đề rất nhanh đã đến Tây Hải.

Y tán khai thần thức tế tế cảm ứng, phát hiện không có Kim Long của Long tộc chính hệ hoạt động, rất có khả năng đang bế quan trong Long Cung, hoặc ở các hải vực khác.

Vì vậy Chuẩn Đề lấy Tây Hải Long Cung làm trung tâm, một đường hướng Nam sưu tầm.

Trong khoảng thời gian này, y cưỡng hành độ hóa vài con Hồng Long và Bạch Long, nhưng với Kim Long của Long tộc chính hệ mà y

muốn, lại vẫn không thấy.

"Đã như vậy, vậy bản tọa phải dùng chút thủ đoạn!" Chuẩn Đề tìm một hòn đảo nhỏ bình thường, với thực lực Chuẩn Thánh Đại Năng, bố trí một tòa trận pháp, dẫn đạo Đại Đạo quy tắc gia trì lên đó, ngụy trang thành Tiên Thiên Đại Trận.

Sau đó độ hóa một số lính tôm tướng cua, để chúng truyền đi tin tức.

Không lâu sau, rất nhiều thành viên Long tộc đều lũ lượt đến tìm bảo.

Nhưng đại bộ phận đến đều là các Thủy tộc Tây Hải, trong đó không thiếu các cao thủ Thái Ất Kim Tiên thậm chí Đại La.

Nhưng những người này căn bản không phải mục tiêu của Chuẩn Đề, y đều khiến bọn họ thất vọng trở về.

Tây Hải Long Cung.

Rất nhiều lính tôm tướng cua, thậm chí Quy Thừa Tướng đều nghe nói trên một hòn đảo có 'cơ duyên', chờ đợi người hữu duyên đến thu hoạch.

Một ngày nọ, tiểu Bạch Long Ngao Liệt xuất quan.

Sau vài chục vạn năm tu luyện, lại thêm sự bồi dưỡng trọng điểm của phụ hoàng mẫu hậu, y đã thuận lợi đột phá đến Kim Tiên Trung Kỳ, trở thành một tiểu cao thủ.

Là Tam Thái Tử Tây Hải Long Cung, Ngao Liệt do huyết mạch bản thân cực thấp, ban đầu y cực kỳ không được sủng ái trong Long Cung.

Nhưng may mắn thay, vài chục vạn năm trước đã gặp Tô Thần.

Tô Thần khá ưu ái y, thậm chí còn đặc biệt nhắc nhở Ngao Nhuận,

khiến thân phận địa vị của y lập tức được nâng cao, ngang bằng với Đại Thái Tử, Nhị Thái Tử có huyết mạch Kim Long.

Tô Thần lần thứ hai đến Tây Hải làm khách, lại tặng không ít Thanh Tẩy Nghiệp Lực Hồn Tủy Lưu Ly Quả, điều này khiến vô số người tiện mộ không thôi.

Cùng với thời gian trôi đi, đại danh Tô Thần sớm đã chấn động Hồng Hoang, ngay cả lão tổ tông cũng vô cùng suy tôn y.

Thậm chí Đại Bá (Ngao Quảng) đặc biệt đến Tây Hải, thỉnh phụ vương (Ngao Nhuận) từ đó làm cầu nối, hy vọng có thể thiết lập quan hệ với Tô Thần Thượng Tiên.

Nhưng phụ vương căn bản không dám đáp ứng.

Y và Tô Thần Thượng Tiên tuy nói quen biết khi còn nhỏ bé, có chút giao tình không nhỏ, nhưng nhân tình dùng một lần sẽ ít đi một lần, nhất định phải dùng vào thời khắc then chốt.

Ngao Liệt ghi nhớ rõ lời phụ vương nói: phải bảo quản tốt Luân Hồi Sinh Tử Quả mà Tô Thần Thượng Tiên lần đầu tặng, thứ này cực kỳ có khả năng sẽ trở thành phù bảo mệnh của mình!

"Tam đệ, nghe nói Tây Hải của chúng ta có một hòn đảo vô danh ẩn chứa cơ duyên phi phàm, ngay cả không ít cường giả Đại La cũng thất vọng trở về, ba huynh đệ chúng ta có nên cùng đi xem thử không?" "Nói không chừng cơ duyên này là đặc biệt để lại cho huynh đệ chúng ta!" Đại Thái Tử Ngao Phong và Nhị Thái Tử Ngao Vũ biết Ngao Liệt xuất quan, liền thân thiết đến thăm hỏi.

Trước đây bọn họ có lẽ tự cho rằng huyết mạch cao quý, nội tâm coi thường tiểu Bạch Long Ngao Liệt có huyết mạch sơ cấp, nhưng cùng với việc Tô Thần Thượng Tiên lần đầu đến Tây Hải làm khách, tâm tư này đã sớm bị vứt bỏ triệt để.

Rốt cuộc, Tam đệ chính là tồn tại duy nhất được Tô Thần Thượng Tiên ưu ái mà!

Từ đó về sau, Đại ca Ngao Phong và Nhị ca Ngao Vũ cố ý tu phục tình huynh đệ, lại thêm việc cùng nhau chung sống vài chục vạn năm, hiện nay đã sớm không khác gì huynh đệ ruột thịt.

"Tam đệ, ngươi đang lo lắng nguy cơ sao?" Nhị Thái Tử Ngao Vũ cười đến vỗ vỗ vai Ngao Liệt.

"Tây Hải chính là lãnh địa của Long tộc ta, ai dám đến đây phóng tứ?" "Huống hồ, cơ duyên này đã xuất hiện ở Tây Hải của ta, vậy người hữu duyên tương ứng hẳn là Long tộc của ta, nếu chúng ta không lấy, chẳng phải là phụ lòng hảo ý của thượng thiên sao?" "Vì hai vị huynh trưởng đều đã nói như vậy, vậy huynh đệ chúng ta cùng đi xem thử đi!" Ngao Liệt cũng không nghi ngờ gì khác.

Long tộc của mình tuy nói đã rút khỏi vũ đài lịch sử Hồng Hoang, nhưng vẫn là bá chủ hải dương, ai lại dám làm loạn ở Tây Hải?

Vì vậy, ba huynh đệ chuẩn bị cáo tri phụ vương và mẫu hậu một tiếng, nhưng lại biết các ngài hiện đang bế quan, vì vậy chỉ cáo tri vài vị trưởng lão, liền hướng về hòn đảo nơi có cơ duyên mà đi.

"Cuối cùng cũng đến rồi!" Chuẩn Đề đã chờ đợi từ lâu, khi nhìn thấy Ngao Phong, Ngao Vũ, Ngao Liệt ba người thân mặc xích kim long bào, khóe miệng không khỏi khẽ nhếch lên, lộ ra sắc thái hân hỉ.

"Ể?" "Gia hỏa này huyết mạch chẳng qua là Bạch Long cấp thấp nhất, nhưng vì sao y lại thân mặc Thái Tử Long Bào?" Ánh mắt Chuẩn Đề rơi xuống Ngao Liệt yếu nhất, tâm niệm vừa động liền hiểu rõ duyên do trong đó.

"Là một Bạch Long có huyết mạch thấp nhất, trong tình huống gánh vác nghiệp lực lại còn có thể tu luyện đến Kim Tiên, xem ra tiểu

Bạch Long này không hề tầm thường!" Nội tâm y quyết định, ba vị Thái Tử Tây Hải này 'hữu duyên' với Tây Phương của mình, hợp lẽ ra phải là thành viên Thiên Long Bát Bộ!

Trong mắt Chuẩn Đề, Ngao Phong, Ngao Vũ, Ngao Liệt ba người là con của Tây Hải Long Vương, miễn cưỡng có tư cách trở thành thống lĩnh Thiên Long Bát Bộ Tây Phương của y.

Nếu có thể tiến thêm một bước trở thành tọa kỵ của mình và sư huynh, đó cũng là vinh hạnh vô thượng của bọn họ.

Còn về việc này có đắc tội Long tộc hay không, đó phải hỏi Long tộc có dám đối địch với hai huynh đệ mình không!

Vì mấy con rồng chỉ có ba, thậm chí bốn, năm phần huyết mạch mà đối địch với hai tôn Thiên Đạo Thánh Nhân tương lai, Chúc Long có dám không!

"Các ngươi hữu duyên với Tây Phương của ta!" Ánh mắt Chuẩn Đề rơi xuống Ngao Phong và Ngao Vũ có thực lực mạnh nhất.

"Ong!" Vô hình Đại Đạo quy tắc vĩ lực được dẫn đạo ra, tôn y lên như thần thánh, tựa như Chúa Cứu Thế giáng lâm, khiến Ngao Phong và Ngao Vũ không tự chủ được mà phủ phục quỳ xuống.

Là Đại Năng Chuẩn Thánh Trung Kỳ, dùng Đại Đạo thần thông 'độ hóa' Ngao Phong và Ngao Vũ chỉ ở Thái Ất Kim Tiên Sơ Kỳ, việc này thực sự quá đơn giản.

Nếu không phải lo lắng bọn họ không chịu nổi vĩ lực quy tắc, sẽ làm tổn thương thần hồn, Chuẩn Đề hoàn toàn có thể trong một khoảnh khắc cưỡng hành độ hóa bọn họ.

"Tây Hải Long Cung của ta có giao tình cũ với Tô Thần Thượng Tiên, kính xin tiền bối giơ cao quý thủ!" Tiểu Bạch Long Ngao Liệt hồi thần lại, trong nháy mắt tế xuất 'Luân Hồi Sinh Tử Quả' đã trân

tàng vài chục vạn năm trong không gian thức hải, sau đó huyền phù giữa không trung.

Quả 'Luân Hồi Sinh Tử Quả' này là linh quả được Tiên Thiên Linh Căn Thượng Phẩm Bỉ Ngạn Hoa thai nghén đợt đầu, dù đã qua vài chục vạn năm, vẫn căng mọng tự nhiên, quang trạch minh lượng.

Từng sợi khí tức Luân Hồi Đại Đạo lưu chuyển trên bề mặt quả thực, phát ra thanh hương nhàn nhạt, đồng thời lại có một nỗi biệt ly thương cảm hoa nở lá rụng vĩnh viễn không gặp lại.

"Ừm?" Do tiểu Bạch Long Ngao Liệt có thực lực huyết mạch yếu nhất, nên Chuẩn Đề không quá chú ý đến y.

Khi nghe y nói ra cái tên 'Tô Thần', trong não hải không tự chủ được mà phù hiện ra đạo thân ảnh tử sắc cao quý, phong thần như ngọc, bá khí bễ nghễ kia.

Những năm gần đây, bọn họ giao tiếp với Tô Thần cực kỳ ít.

Trừ việc gặp qua tại 'Lập Tiên Đình Đại Điển', 'Bách Quả Thịnh Hội', 'Lập Thiên Đình Đại Điển' ra, thì không còn gặp lại thân ảnh của y, cũng không nghe được tin tức của y.

Ai ngờ, mình đã tốn không ít tâm tư dẫn dụ ba huynh đệ bọn họ đến, lại dám lấy Tô Thần ra uy hiếp mình, điều này khiến nội tâm Chuẩn Đề có chút nổi giận.

Sở dĩ như vậy, là vì Tô Thần là một tồn tại mà mình tận mắt chứng kiến quật khởi, hơn nữa còn suýt nữa đã được thu nhập môn tường của mình.

Đáng tiếc Tô Thần kia không biết thức thời, không những cướp đi Cửu Phẩm Diệt Thế Hắc Liên được thai nghén ở Tu Di Sơn đạo tràng của mình, thậm chí vài lần không nể mặt hai huynh đệ mình.

Nhưng Chuẩn Đề dù nội tâm có nổi giận, cũng không thể không e

ngại uy danh ‘Tô Thần’ này.

Chương 137

Y hơi dừng lại một chút, dùng thần thông thôi toán nhân quả của Ngao Liệt với y, biết được Tô Thần quả thật có chút giao thiệp với Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận.

Nhưng với Ngao Phong, Ngao Vũ, Ngao Liệt trước mắt, lại không có chút nhân quả nào!

"Hanh!" "Kéo da hổ làm cờ lớn, ngươi tưởng lấy cái tên Tô Thần ra là có thể hù dọa được bản tọa sao?" "Chưa nói ngươi không có chút nhân quả nào với y, dù có nhân quả, bản tọa cũng không sợ!" Là ký danh đệ tử Đạo Tổ, Thánh Nhân thiên định tương lai.

Nếu bị một tiểu Bạch Long nhỏ bé hô ra cái tên 'Tô Thần' mà đã sợ hãi, vậy sau khi truyền ra ngoài, mặt mũi của mình để ở đâu?

"Bộp!" Ngay lúc này, tiểu Bạch Long Ngao Liệt khi thấy Chuẩn Đề nổi giận, không còn duy trì được thần thông pháp lực, 'Luân Hồi Sinh Tử Quả' huyền phù giữa không trung trực tiếp rơi xuống vũng nước trên mặt đất, đồng thời bắn ra bọt nước, cũng bị không ít bùn đất bao phủ.

Toàn thân y đều ngây ngốc.

Vẫn luôn, phụ vương nói với y rằng, phải bảo tồn tốt quả 'Luân Hồi Sinh Tử Quả' này, nói không chừng trong tương lai một ngày nào đó sẽ trở thành phù cứu mạng của y.

Hiện nay đã kiên trì vài chục vạn năm, sau khi đối mặt với nguy hiểm lại phát hiện không có chút tác dụng nào sao?

Không!

Sẽ không!

Nhớ lại lần trước ở Long Cung gặp Tô Thần Thượng Tiên thì, nụ cười hòa nhã cùng ánh mắt thân cận y nhìn mình, tiểu Bạch Long tuyệt đối không tin phụ vương sẽ lừa dối mình.

"Vụt!" Y vươn tay chộp một cái, nắm chặt 'Luân Hồi Sinh Tử Quả' dính không ít bùn đất trong vũng nước vào tay, trong nội tâm mặc mặc kêu gào.

"Tô Thần Thượng Tiên, cứu mạng a!" Tiểu Bạch Long y tu vi tuy thấp, nhưng là Tam Thái Tử Tây Hải Long Cung, lại được phụ vương Ngao Nhuận coi trọng, kiến thức của y không hề kém.

Đạo nhân áo vải mắt nhỏ trước mắt này, hẳn là Chuẩn Đề, người được phụ vương nói là kẻ vô sỉ đệ nhất Hồng Hoang.

Trước đây đã âm thầm tống tiền Tây Hải Long Cung của mình vài lần, thậm chí còn cưỡng hành độ hóa Long tộc Tây Hải của mình đến Tu Di Sơn, hiện tại cuối cùng đã vươn ma trảo đến chính hệ Long tộc của mình!

Dùng huyết mạch thần thông cầu trợ phụ vương căn bản không có tác dụng nào, chỉ có thể ký thác tất cả hy vọng vào 'Luân Hồi Sinh Tử Quả' đã bảo tồn vài chục vạn năm.

Kỳ vọng Tô Thần Thượng Tiên có thể nhìn vào tình cảm năm xưa, cứu ba huynh đệ mình một mạng!

Tây Hải Long Cung, Ngao Nhuận đang bế quan đột nhiên kinh tỉnh.

"Vụt!" Y căn cứ huyết mạch cảm ứng, đôi mắt nhìn về hướng Ngao Liệt đang ở, lộ ra một tia phẫn nộ và lo lắng.

"Ai dám ở Tây Hải làm hại nhi tử của ta?" Thì ra ngay vừa rồi, tiểu Bạch Long khi nắm chặt 'Luân Hồi Sinh Tử Quả' mặc mặc cầu cứu Tô Thần, cũng đã dẫn động thần thức ấn ký mà y lưu lại trên

người Ngao Liệt.

"Vụt!" Trong khoảnh khắc, Ngao Nhuận chưởng khống Đại Đạo thần thông, xuyên toa duy độ hướng về hoang đảo mà đi. 'Lại là Chuẩn Đề vô sỉ này!' Sau khi xuyên toa giáng lâm, Ngao Nhuận cảm tri được khí tức Chuẩn Đề phát ra, nội tâm tức giận đến bốc hỏa.

Phải biết, từ khi hai huynh đệ bọn họ quật khởi, đã coi Tây Hải Long Cung của mình như hậu hoa viên của bọn họ, động một chút là uy hiếp tống tiền bóc lột.

Thậm chí còn lấy danh nghĩa 'trao đổi lễ vật'!

Phỉ nhổ!

Lấy vài cây tạp thảo không biết từ đâu vơ vét được, mà đòi trao đổi với Tiên Thiên Linh San Hô của Tây Hải Long Cung mình sao?

Đơn giản là cường đạo, thổ phỉ!

Nhưng không có cách nào.

Thực lực không bằng người, thì chỉ có thể nhịn.

Ngay cả Ngao Nhuận đi đến Đông Hải Tổ Địa, cầu kiến lão tổ tông Chúc Long, lão nhân gia đó cũng nói đều lấy nhẫn nhượng làm chủ, từ bỏ một số bảo vật không quá giá trị để đổi lấy sự phát triển an ổn.

Ai bảo hai huynh đệ bọn họ là ký danh đệ tử Đạo Tổ Hồng Quân, Thánh Nhân Thiên Đạo tương lai chứ?

Long tộc không thể đắc tội nổi!

Nhưng hiện nay, những gì Chuẩn Đề đã làm đã chạm đến nghịch lân của Ngao Nhuận!

Y hiện tại chỉ có ba đứa con trai bảo bối này, tất cả đều bị Chuẩn Đề thiết kế giam cầm, chuẩn bị cưỡng hành độ hóa, điều này chẳng

phải là muốn mạng già của y sao?

Huống hồ, Tam nhi tử Ngao Liệt còn là tồn tại được Tô Thần Đạo hữu xem trọng nhất, cũng là nhi tử có tiềm lực nhất của mình!

"Chuẩn Đề tiền bối, kính xin giơ cao quý thủ, bỏ qua cho nhi tử của ta!" Tuy nói phẫn nộ, nhưng Ngao Nhuận không hề triệt để mất đi lý trí.

Dù y hóa hình sớm hơn Chuẩn Đề vô số Nguyên Hội, đồng thời còn là một tôn Đại La Chưởng Đạo Giả, nhưng trước mặt Chuẩn Thánh Trung Kỳ Chuẩn Đề, đều phải dùng 'tiền bối' kính xưng.

Thậm chí Chuẩn Đề tính toán cưỡng hành độ hóa nhi tử của mình, y cũng không thể không cúi đầu cầu xin.

Bởi vì, không có thực lực và chỗ dựa tương xứng.

Phẫn nộ vô năng, chỉ sẽ mang đến sự sỉ nhục nghiêm trọng hoặc tai họa sát thân!

"Ngao Nhuận, ba nhi tử của ngươi có thể hữu duyên với bản tọa, đó cũng là vinh hạnh vô thượng của bọn họ, đồng dạng cũng là vinh hạnh của ngươi." "Hiện nay bản tọa không tiếc tân khổ đích thân đến ban cho bọn họ 'cơ duyên', ngươi là phụ vương, chẳng lẽ không nên biểu thị chút gì sao?" "Phải biết, đã vào Tây Phương của ta, thì không dễ ra đâu!" Đối với việc Ngao Nhuận đến, Chuẩn Đề không hề để trong lòng.

Ngược lại còn lấy ba nhi tử Ngao Phong, Ngao Vũ, Ngao Liệt làm con tin, và nhân cơ hội tống tiền một khoản.

Không thể không nói, thủ đoạn của Chuẩn Đề này thực sự đủ 'ác', cũng đủ vô sỉ!

"Chuẩn Đề tiền bối, ngươi thật sự muốn bức Long tộc của ta vào chỗ chết sao?" Ngao Nhuận tức giận đến toàn thân run rẩy.

Hai sợi râu rồng hóa thành hồ tu của y kịch liệt vươn lên, khóe miệng co giật mạnh, hai tay nắm chặt thành quyền, móng tay đã hằn sâu vào lòng bàn tay, từng giọt máu chảy ra mà y cũng không hề hay biết.

Y làm sao cũng không ngờ, con người còn có thể vô sỉ đến mức này!

Thiết kế bắt nhi tử của mình cưỡng hành độ hóa, mình đích thân đến đòi người, y không những không tự biết mình lý lẽ yếu kém, ngược lại còn lấy con tin uy hiếp, bức bách mình cống nạp trân tàng của Tây Hải Long Cung.

Thật sự coi Long tộc của mình là lũ kiến hôi có thể tùy tiện khi nhục nghiền nát sao?

"Ngao Nhuận, bản tọa là Thánh Nhân Thiên Đạo tương lai do lão sư khâm định, hữu duyên với ba nhi tử của ngươi, đó là vinh hạnh vô thượng của Tây Hải Long tộc ngươi." "Ban phúc duyên cho Long tộc ngươi mà ngươi không nắm bắt được, còn nói bản tọa là đang bức bách Long tộc ngươi, ngươi đây là đang vu miệt bản tọa sao?" Ong!

Cùng với lời nói của Chuẩn Đề vừa dứt, sức mạnh Đại Đạo quy tắc bàng bạc được y dẫn đạo đến, trong nháy mắt áp chế Ngao Nhuận đến thần hồn đều run rẩy, một loại bóng đen tử vong giáng lâm.

Ngao Nhuận không thể động đậy.

Không thể chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc nhảy ra Trường Hà Thời Gian, chứ đừng nói đến việc phản kháng và bỏ trốn.

Trước mặt Chuẩn Đề, y tựa như một con kiến hôi có thể tùy tay nghiền chết!

Nếu không phải e ngại Chúc Long, cùng với khí vận công đức mà Ngao Nhuận, vị Tây Hải Long Vương này, bản thân sở hữu, y đâu cần

phải phí nhiều lời như vậy?

"Vù!" Ngay tại khắc Ngao Nhuận vô cùng tuyệt vọng, một đạo liên y từ trên không trung Thiên Khung xuất hiện, sau đó từ từ nứt ra, từ đó bước ra một đạo thân ảnh tử sắc phong thần như ngọc, tuyệt đại vô song.

"Vụt!" Uy áp của Chuẩn Đề trong nháy mắt tan chảy như tuyết.

Ngao Nhuận sau khi nhìn thấy đạo thân ảnh tử sắc này, trong nháy mắt mắt đỏ hoe, nội tâm kích động chấn động đến khó tả.

"Kiến quá Tô Thần Đạo hữu!" Môi y run rẩy, tựa hồ có ngàn lời vạn ngữ muốn nói, nhưng cuối cùng chỉ là một câu vấn hảo, hệt như lần đầu tương kiến năm xưa.

"Tô Thần?" "Tô Thần tiền bối!" Đôi mắt nhỏ đầy trí tuệ ma lực của Chuẩn Đề đột nhiên co rụt lại.

Tiểu Bạch Long Ngao Liệt nắm chặt 'Luân Hồi Sinh Tử Quả' trong tay, kích động đến không thể tả!

Trong lòng y, phụ vương là một bia phong vĩ ngạn.

Nhưng vừa rồi, Ngao Liệt nội tâm sâu sắc nhận thức được, phụ vương mà mình sùng bái kính ngưỡng, y không phải tồn tại vô sở bất năng, cũng không phải nghiêm phụ uy nghiêm lạnh lùng.

Trước mặt thực lực cường đại, y cũng cần phải khúm núm cúi đầu, ủy khuất cầu xin!

Tuy nói điều này rất không phù hợp với hình tượng y vẫn có từ trước đến nay.

Nhưng trong lòng Ngao Liệt, phụ vương lại càng thêm thân thiện và vĩ đại!

Y là vì mình, vì Đại ca, vì Nhị ca mà từ bỏ tự tôn nội tâm, trước

mặt mình hướng Chuẩn Đề khúm núm cúi đầu, ủy khuất cầu xin.

Một phụ vương như vậy, sao lại không thân thiện, sao lại không vĩ đại chứ?

"Kiến quá Ngao Nhuận Đạo hữu!" Tô Thần từ Nam hướng Tây, du lịch gần mười vạn năm.

Sau khi tiến vào Tây Hải, cảm ứng được tiểu Bạch Long Ngao Liệt cầu cứu, tâm niệm vừa động, liền vượt qua thời không duy độ giáng lâm đến hoang đảo này ở Tây Hải.

"Tô Thần Đạo hữu, ngươi thật sự muốn can thiệp vào nhân quả giữa bần đạo và Tây Hải Long tộc sao?" Chuẩn Đề thần sắc tràn đầy đề phòng nhìn Tô Thần, đồng thời âm thầm động dụng thần thông, triệu hoán sư huynh đến viện trợ.

Tuy nói chưa từng thật sự xé rách mặt với Tô Thần, nhưng y rất rõ tính cách bá đạo cường thế của Tô Thần.

"Chuẩn Đề, ngươi rõ biết Tây Hải Long tộc có giao tình cũ với bần đạo, còn lớn tiếng nói không để bần đạo vào mắt, đã như vậy, thì nhân quả giữa ngươi và ta hôm nay hãy triệt để kết thúc!" Đối với Tô Thần mà nói, trong Tam Thanh, Thái Thanh và Thông Thiên còn có khả năng lôi kéo cải tạo.

Nhưng Tây Phương Nhị Thánh vô sỉ này, bọn họ chính là kẻ địch không hơn không kém.

Tương lai hai huynh đệ bọn họ sẽ lập Tây Phương Giáo chứng đạo thành Thánh, hơn nữa giáo nghĩa lại có rất nhiều điểm trùng lặp với Địa Đạo, dùng chuyển thế Luân Hồi để dụ dỗ tín chúng.

Khiến những tín chúng làm ác nhiều lần, nội tâm có tội lỗi, thông qua tín ngưỡng Tây Phương Giáo (Phật Giáo), cung cấp đại lượng tín ngưỡng chi lực và khí vận.

Vốn dĩ những sinh linh làm ác nhiều lần này, đáng lẽ phải dựa theo nghiệp lực bản thân mà tiến vào Thập Bát Tầng Địa Ngục trừng phạt, cho đến khi tẩy tịnh nghiệp lực mới có thể đầu thai.

Nhưng Tây Phương Giáo (Phật Giáo) chưởng khống quyền hành Địa Đạo, trực tiếp công khai thao tác, khiến tín đồ làm ác nhiều lần chuyển thế thành nhà đại phú đại quý để tiến hành tuyên dương.

Từ đó hấp dẫn càng nhiều, tín đồ càng ưu tú.

Nếu vậy, Tây Phương Giáo (Phật Giáo) sẽ có nguồn tín ngưỡng chi lực và khí vận không ngừng, chờ đến sau Tây Du, sẽ một bước trở thành thế lực lớn nhất Hồng Hoang, không có một nào khác!

Đối với kẻ địch tiềm tàng trong tương lai, Tô Thần tuyệt đối sẽ không có chút lòng từ tay mềm nào.

Huống hồ, ban đầu Ngô du lịch Tây Phương, giúp Tây Phương sơ lý địa mạch, bị Chuẩn Đề uy áp cưỡng bách thu đồ, món nợ này vẫn chưa tính với y đâu!

"Vù!" Ngay lúc này, Thiên Khung xuất hiện một đạo liên y, thân ảnh Tiếp Dẫn từ đó xuyên toa mà ra.

"Sư huynh!" Thấy sư huynh đến, Chuẩn Đề âm thầm thở phào một hơi.

Tiếp Dẫn khẽ gật đầu với y, sau đó nhìn về Tô Thần.

"Kiến quá Tô Thần Đạo hữu!" Y sớm đã hiểu rõ ngọn ngành sự việc, cũng không ngờ Tô Thần lại vì Tây Hải Long tộc mà ra mặt.

"Tiếp Dẫn Đạo hữu hữu lễ rồi!" Tô Thần chấp tay hồi lễ.

Trong Tây Phương nhị nhân tổ, Tiếp Dẫn mới là hạt nhân chân chính.

Chương 138

Y thân mang đại nghị lực, đại tâm hung, đại khí phách, đại trí tuệ, cứng rắn khôi phục Tây Phương đã sa sút đến đỉnh thịnh, thậm chí khiến môn hạ Tây Phương Giáo (Phật Giáo) một bước trở thành tồn tại thế lực mạnh nhất Hồng Hoang!

Toán kế và bố cục của y, có thể tinh chuẩn nắm bắt mỗi một cơ hội, ngay cả Thái Thanh Lão Tử, thủ lĩnh Tam Thanh, cũng phải cam bái hạ phong.

Vô số Nguyên Hội này, hai huynh đệ bọn họ mang tiếng xấu, nhưng từ trước đến nay không hề lay động.

Kiên trì với thái độ vô sỉ lớn tiếng vơ vét Thiên Tài Địa Bảo phương Đông, sau đó tạo phúc Tây Phương.

Đối với những người khác mà nói, hai huynh đệ bọn họ là kẻ vô sỉ đệ nhất, đệ nhị Hồng Hoang, là hạng người bị người người khinh thường, âm thầm chửi rủa.

Nhưng đối với tất cả sinh linh Tây Phương mà nói, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề là Chúa Cứu Thế không hơn không kém, không có hai huynh đệ bọn họ, thì không có tương lai của Tây Phương.

Cũng giống như một số kẻ tội ác đầy rẫy, cũng có những điểm sáng của riêng họ.

"Tô Thần Đạo hữu, nhân quả giữa sư đệ và Tây Hải Long tộc, có thể xem vào mặt mũi của ngươi mà bỏ qua, sau đó cứ thế mà thôi, như thế nào?" Tiếp Dẫn sắc mặt tật khổ, nhưng đôi mắt lại sáng lạ thường, tựa hồ ẩn chứa vô cùng chí lý và trí tuệ Đại Đạo.

Y đặc biệt nhấn mạnh đây là nhân quả giữa sư đệ và Long tộc,

không liên quan đến Tô Thần.

Nếu y cưỡng hành can thiệp, thì có chút không nói đạo lý.

Đến lúc đó, hai huynh đệ mình dù không phải đối thủ của y, cũng có thể danh chính ngôn thuận cầu cứu lão sư Hồng Quân.

Lần trước Tô Thần một chiêu miểu sát Nhị sư huynh Nguyên Thủy, cảnh tượng đó đã khắc sâu trong lòng y.

Trước khi chưa chứng đạo thành Thánh, Tiếp Dẫn thật sự không muốn đối địch với Tô Thần.

Phải biết, ban đầu Tô Thần chẳng qua chỉ là Hỗn Nguyên Kim Tiên Sơ Kỳ, đã có thể một chiêu miểu sát Nhị sư huynh Nguyên Thủy Chuẩn Thánh Trung Kỳ.

Hiện nay y đã đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên Trung Kỳ, hai huynh đệ mình dù liên thủ, cũng chưa chắc là đối thủ của người ta đâu!

Tạm thời nhận thua, dù sao cũng tốt hơn là phải trả giá đắt!

Đợi sau này hai huynh đệ mình chứng đạo thành Thánh, cũng không phải là không có cơ hội đòi lại thể diện.

"Tiếp Dẫn Đạo hữu, công phu điên đảo hắc bạch của ngươi quả là lô hỏa thuần thanh a!" Tô Thần mỉm cười nhìn Tiếp Dẫn, lộ ra một tia lạnh ý.

"Chuẩn Đề tính kế muốn cưỡng hành độ hóa ba vị Long Thái Tử có giao tình cũ với bần đạo, thậm chí khi Ngao Liệt chủ động trình bày tình huống, còn lớn tiếng nói không để bần đạo vào mắt." "Thêm vào đó, mấy Nguyên Hội trước, bần đạo vì Tây Phương sơ lý địa mạch, Chuẩn Đề y cưỡng hành bức bách bần đạo bái sư, thậm chí uy hiếp không hề che giấu, Đạo hữu đích thân ở đó sẽ không quên chứ?" "Là một Đại Năng Chuẩn Thánh đường đường, lại làm ra chuyện hạ

tác như vậy, Đạo hữu thân là sư huynh không những không quản giáo, ngược lại còn điên đảo hắc bạch biện hộ cho y, thật sự khiến người ta khinh bỉ!" Đối với Tây Phương Nhị Thánh tương lai này, người khác có lẽ còn sẽ e ngại thân phận của bọn họ, sẽ không dám chỉ trích trực diện thậm chí xé toạc màn che giấu của bọn họ.

Nhưng Tô Thần thì sẽ không chiều chuộng bọn họ.

Ký danh đệ tử Đạo Tổ Hồng Quân, Thánh Nhân Thiên Đạo tương lai thì sao?

Ngô ngay cả Nguyên Thủy, đệ tử thân truyền Hồng Quân, Bàn Cổ chính tông, Thánh Nhân Thiên Đạo tương lai còn từng đánh tan, còn cần phải e ngại hai kẻ vô sỉ này sao?

"Vụt!" Nghe Tô Thần trực diện thống xích, trực tiếp xé toạc màn che giấu của hai sư huynh đệ bọn họ, không hề để thân phận của bọn họ vào mắt, dù là với tâm tính của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, cũng có chút tức giận đến mất mặt.

Mà Ngao Nhuận một bên lại mãn tâm sảng khoái, hận không thể cùng Tô Thần đối ẩm ba vạn chén!

Ngao Liệt vẫn luôn duy trì trạng thái thanh tỉnh, nhìn đạo thân ảnh cao quý bá khí của Tô Thần, đôi mắt sáng ngời lấp lánh sắc thái chấn hám và sùng bái vô cùng.

Đại trượng phu nên là như vậy!

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang, không e ngại Đạo Tổ Hồng Quân, không sợ Thánh Nhân Thiên Đạo tương lai báo phục, cũng chỉ có Tô Thần tiền bối mà thôi!

"Tô Thần, ngươi!" Bị y trực diện thống xích hạ tác, Chuẩn Đề không áp chế được nội tâm tức giận đến mất mặt, khí thế bỗng tăng vọt, như muốn đấu một trận với y, nhưng đã bị sư huynh vẫy tay ngăn

lại.

"Vậy Đạo hữu rốt cuộc ý muốn gì?" Tiếp Dẫn khôi phục thần sắc bình đạm, ánh mắt bình tĩnh nhìn Tô Thần.

"Trước tiên để Chuẩn Đề khôi phục Ngao Phong và Ngao Vũ, sau đó lại tiếp bần đạo một chiêu, từ đó về sau, nhân quả hai bên đều thanh toán, như thế nào?" Nội tâm Tô Thần rõ ràng.

Chuẩn Đề là khí vận chi tử Tây Phương, Thánh Nhân Thiên Đạo tương lai, Hồng Quân tuyệt đối không cho phép Ngô quá phận, nên chỉ có thể mượn cơ hội kết thúc nhân quả này, sát thương một chút bản nguyên và duệ khí của bọn họ.

Như vậy có thể trì hoãn thời gian bọn họ chứng đạo thành Thánh trong tương lai, từ đó có thể tranh thủ được nhiều cơ hội hơn cho Ngô, cho Địa Đạo!

"Thực lực của Đạo hữu mạnh mẽ, sớm đã danh động Hồng Hoang, như vậy khi dễ sư đệ, có phải là quá không để Huyền Môn của ta vào mắt không?" Tiếp Dẫn thâm tri thực lực khủng bố của Tô Thần, lập tức đưa ra chỗ dựa để chấn nhiếp.

"Một chiêu kết thúc nhân quả, cái này còn gọi là khi dễ sao?

Nếu việc này để Hồng Quân Thánh Nhân nghe thấy, không biết y sẽ nghĩ thế nào." Tô Thần mỉm cười.

Muốn lấy Đạo Tổ Hồng Quân ra để chấn nhiếp Ngô, vậy thì để ngươi tự rước họa vào thân.

Là đệ tử môn hạ Thánh Nhân, Thánh Nhân Thiên Đạo tương lai, tiếp không nổi một chiêu của Ngô ở cùng cảnh giới, còn có mặt mũi nào mà đi mách Hồng Quân?

Huống hồ, Chuẩn Đề vốn đã lý lẽ yếu kém trước!

“Tiếp Dẫn Đạo hữu, ngươi nếu lo lắng Chuẩn Đề không tiếp nổi một chiêu của bần đạo, vậy hai huynh đệ các ngươi cùng ra tay, như thế nào?” Sát nhân tru tâm.

Sau khi trào phúng Tiếp Dẫn xong, Tô Thần vô cùng ‘đại độ’ để y giúp đỡ sư đệ Chuẩn Đề, vừa hay một chiêu đánh tan hai huynh đệ bọn họ, trì hoãn thời gian hai người chứng đạo thành Thánh!

“Được!” Thấy nụ cười trên mặt Tô Thần, đôi mắt Tiếp Dẫn ngưng lại, nội tâm phù hiện ra một tia nguy cơ nhàn nhạt.

Nhưng sự đã đến nước này, y tuyệt đối không thể để sư đệ Chuẩn Đề một mình tiếp Tô Thần một chiêu, vạn nhất tổn thương đến Đạo Cơ bản nguyên, vậy tương lai muốn chứng đạo thành Thánh e rằng khó như lên trời!

Tiếp theo, Tiếp Dẫn để Chuẩn Đề trước tiên khôi phục thần trí Ngao Phong và Ngao Vũ, sau đó từ Bát Bảo Công Đức Trì triệu đến Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, dùng Đại Đạo thần thông của bản thân thôi động, vững vàng che chở hai huynh đệ mình.

“Ong!” Chuẩn Đề thôi động ‘Thất Bảo Diệu Thụ’ của mình, buông xuống ức ức vạn đạo thần mang thất thải, hóa thành một tôn Đại Đạo bảo bình, bao phủ trên không trung Thiên Khung.

Ngao Nhuận thấy cảnh này, lập tức mang ba nhi tử độn tẩu ngoài ức ức vạn cây số, sợ rằng vì mình mà khiến Tô Thần không thể phát huy toàn bộ thực lực.

“Vù!” Một luồng Hồng Mông công đức kim mang chợt lóe, trong tay Tô Thần xuất hiện một cây thước màu Hồng Mông Huyền Hoàng dài ba thước, phát ra khí nhận sắc bén và vĩ lực Khai Thiên nhàn nhạt.

“Hai vị Đạo hữu, một chiêu qua đi, nhân quả giữa ngươi và ta sẽ tận tiêu!” Ong!

Trong khoảnh khắc, Hồng Mông Lượng Thiên Xích điên cuồng bạo trướng, hóa thành một cây cự xích đo lường Thiên Địa, khí Hồng Mông Huyền Hoàng khủng bố ùn ùn gia trì đến, mang theo thế khai thiên tích địa, chấn nhiếp Thương Khung Hoàn Vũ.

"Sư đệ, toàn lực xuất thủ!" Tiếp Dẫn quay đầu nhìn sư đệ Chuẩn Đề phía sau một cái, dùng toàn bộ pháp lực dẫn đạo vĩ lực bản nguyên Đại Đạo quy tắc của bản thân, thôi động Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên dưới tọa.

"Vụt!" Công đức kim mang bạo trướng, chiếu rọi chư thiên hoàn vũ, động triệt Cửu Thiên Thập Địa.

Khoảnh khắc này, tất cả Đại Năng đỉnh cấp trong thế giới Hồng Hoang đều bị chấn động, sau đó mở mắt nhìn về phía Tây Hải.

"Hoá ra là Tô Thần và nhị nhân tổ vô sỉ kia sao?" Sau khi một niệm thôi toán ra duyên do trong đó, tất cả Đại Năng cường giả đỉnh cấp liền lập tức mật thiết quan tâm.

Bọn họ rất muốn xem, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vô sỉ này, rốt cuộc có thể chống đỡ được một chiêu của Tô Thần không?

"Hoa lạp lạp!" "Hoa lạp lạp!" Trường Hà Thời Gian và Trường Hà Vận Mệnh thần thánh vĩ ngạn, chí cao vô thượng, bị bản nguyên Đại Đạo quy tắc của ba người dẫn đạo ra, hóa thành dòng sông cuồn cuộn, tồn tại trong quá khứ, hiện tại, và tương lai!

"Vù!" Chỉ thấy Tô Thần chưởng khống Hồng Mông Lượng Thiên Xích, nhẹ nhàng phiêu dật, chậm rãi hướng về hướng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề mà chém xuống.

"Oanh!" Trường Hà Thời Gian và Trường Hà Vận Mệnh trong nháy mắt dâng lên sóng lớn ngập trời, điên cuồng lao nhanh và giao chức, dường như diễn hóa thành dòng sông diệt thế, che trời lấp nhật.

Chỉ thấy vô số đạo thân ảnh bỗng nhiên hiển hiện trong hư không, chính là 'Quá Khứ Thân' và 'Tương Lai Thân' của Tô Thần. 'Bọn họ' men theo Trường Hà Thời Gian và Trường Hà Vận Mệnh, chém giết 'quá khứ tuyến' và 'tương lai thân' của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!

Tây Phương Tu Di Sơn, Thiên Trụ Bất Chu Sơn, Đông Hải Tiên Đình, ngoài Tam Thập Tam Thiên.

Từng cảnh tượng tồn tại ở tuyến thời gian quá khứ, đều phù hiện thân ảnh ba người tư sát.

"Không!" Khi thấy Tô Thần nhẹ nhàng phiêu dật, chậm rãi vung ra một thước kia, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề kinh khủng phát hiện, tất cả 'quá khứ tuyến' của mình đều bị khóa định, quán xuyên chư thiên và gia nguyên.

Ban đầu bọn họ cứ nghĩ, nương tựa thực lực Chuẩn Thánh Trung Kỳ của mình, lại thêm Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên phòng ngự vô song, hẳn là có thể chống đỡ được một chiêu của Tô Thần.

Nhưng, hai huynh đệ họ vẫn còn đánh giá quá thấp thực lực chân chính của Tô Thần!

Khi y còn ở Hỗn Nguyên Kim Tiên Sơ Kỳ, một chiêu đã miểu sát tất cả Khai Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên, Chư Thiên Khánh Vân do Hạo Nhiên Chính Khí trong lòng Bàn Cổ Đại Thần hóa thành.

Thậm chí Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên cùng ra tay, mới đỡ được chiêu sát phạt chí cường kia cho Nguyên Thủy.

Hiện nay Tô Thần đã đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên Trung Kỳ.

Bọn họ muốn dựa vào Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên mà đỡ được, thực sự là si tâm vọng tưởng!

Phải biết, sau khi Tô Thần đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, đã có

thể sơ bộ chưởng khống vĩ lực Đại Đạo quy tắc, điều này đã chạm đến lãnh địa Hỗn Nguyên Đại La rồi.

Dưới Hỗn Nguyên đều là kiến hôi.

Bọn họ dựa vào Trảm Thi đột phá Chuẩn Thánh, nào có tư cách chống đỡ một chiêu?

"Oanh!" "Oanh!" Hai tiếng nổ vang kịch liệt vang lên.

Chỉ thấy Đạo Khu hoàn mỹ, thần thánh cường đại của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, trong nháy mắt nổ tung, bắn ra vô cùng huyết mạt, sau đó lại trong nháy mắt yên diệt vào hư vô. 'Quá khứ tuyến' và 'tương lai thân' của hai người, bị đạo thân ảnh thần thánh vĩ ngạn, chí cao vô thượng kia sát diệt một lần rồi lại một lần.

Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân đang bế mục đả tọa, luyện hóa bản nguyên Thiên Đạo, đột nhiên mở đôi mắt, trong não hải dường như vẫn còn vang vọng lời nói 'lão sư cứu mạng'.

"Vụt!" Đôi mắt y xuyên qua trùng trùng không gian, vượt qua trùng trùng bích lũy, nhìn đến Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Khi nhìn thấy chân thân hai người nổ tung, huyết nhục thi cốt đều yên diệt vào hư vô, lông mày y trong nháy mắt nhíu lại.

"Tô Thần này, thực sự là một ẩn họa!" Hồng Quân không hề có bất kỳ tình tự ba động nào vì đệ tử môn hạ bị sát, mà là vì Tô Thần chưởng khống vĩ lực Hỗn Nguyên Đại Đạo quy tắc mà tâm kinh.

Y một niệm chi hạ đã có thể biết quá khứ tương lai.

Tất cả duyên do của cuộc tranh chấp này, đều ở trên thân hai 'đồ đệ ngoan' Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề của mình.

Là Thánh Nhân khai thiên đệ nhất, Đạo Tổ Huyền Môn Hồng

Hoang.

Khí lượng của y cũng tuyệt đối không đến nỗi không thể chấp nhận đệ tử của mình bị khi dễ.

Huống hồ Chuẩn Đề vốn đã lý lẽ yếu kém trước!

Hồng Quân có chút chấn kinh là thực lực khủng bố của Tô Thần.

Y là Địa Đạo khâm định Luân Hồi Đạo Chủ, ở Hỗn Nguyên Kim Tiên đã cường đại như vậy, nếu một khi chứng đạo thành Thánh, vậy Thiên Đạo Thánh Nhân môn hạ của mình chẳng phải sẽ vĩnh viễn bị y dẫm dưới chân sao?

Vạn nhất vì vậy mà ảnh hưởng đến đại thế Thiên Đạo, chẳng phải là một phiền phức sao?

"Địa Đạo hiện nay sắp thai nghén xuất thế, mà đại bộ phận khí vận lại ở trên thân Tô Thần.

Chương 139

Ta nếu ra tay, tất nhiên sẽ dẫn đến Địa Đạo điên cuồng phản phệ." Ánh mắt Hồng Quân lấp lánh, cân nhắc lợi hại.

"Thiên Đạo để ý và muốn nhắm vào là Địa Đạo Chi Chủ Hậu Thổ, còn Tô Thần là Luân Hồi Đạo Chủ, y dù chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, cũng không có tư cách làm đối thủ của Thiên Đạo." "Huống hồ, thế giới Hồng Hoang cần Lục Đạo Luân Hồi, cũng cần tôn Luân Hồi Đạo Chủ này của y!" "Chờ bản tọa dung hợp Thiên Đạo, trở thành Đại Ngôn Nhân Thiên Đạo, chưởng khống quyền hành Thiên Đạo, Tô Thần này dù có cường đại đến đâu, nghịch thiên đến đâu, cũng không thể tạo nên chút sóng gió nào trong tay bản tọa!" Thu hồi ánh mắt, Hồng Quân liền mặc mặc nhắm đôi mắt, không còn quan tâm nữa.

Tô Thần lần này ra tay với Tiếp Dẫn Chuẩn Đề còn lưu lại đường lui, trong tình huống không chạm đến điểm mấu chốt của mình và Thiên Đạo, không cần thiết phải ra tay.

Thiên đình, Lăng Tiêu Bảo Điện.

Đế Tuấn triệu khai Thiên đình triều hội, thương nghị sự phát triển tương lai của Yêu tộc cùng việc bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Sau hơn mười vạn năm nỗ lực, Yêu tộc đã tập hợp đủ ba trăm sáu mươi lăm Đại La Chưởng Đạo cường giả, đủ điều kiện để bố trí được Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận chân chính cấp Hỗn Nguyên!

Thái Nhất, Phục Hy, Côn Bằng đều xuất quan đến tham gia triều hội.

Duy chỉ có Nữ Oa vẫn còn bế quan, không màng thế sự Yêu tộc Thiên đình.

Chính lúc mọi người đang thương định rằng hai ngàn năm sau, khi Vu tộc một lần nữa tổ kiến Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân để bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận nhằm đối phó... thì Thời gian trường hà và Vận mệnh trường hà bạo động đã kinh động tất cả Chuẩn Thánh đại năng và Đại La Chưởng Đạo giả.

"Là Tô Thần!" "Còn có Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!" Những cường giả từng có giao thiệp với y, lập tức thông qua "quá khứ tuyến" của mình trong Thời gian trường hà, minh ngộ ra chân tướng.

"Bá!" Đế Tuấn vung tay phải.

Dẫn dắt Đại Đạo quy tắc chiếu rọi tình hình chi tiết lên toàn bộ Lăng Tiêu Bảo Điện, khiến tất cả cường giả Thiên đình, tinh nhuệ Yêu tộc đều thấy rõ.

"Tê!" "Một chiêu miểu sát hai tôn Chuẩn Thánh đại năng, Tô Thần Thượng tiên đây, thực lực này chẳng phải quá khủng bố sao?" "Bọn y là đệ tử ký danh của Đạo Tổ, là Thiên Đạo Thánh Nhân tương lai đó!" "Chẳng lẽ Tô Thần Thượng tiên không sợ Đạo Tổ trách phạt sao?" Rất nhiều cường giả Yêu tộc vừa đột phá Đại La sau khi chứng kiến cảnh này, kinh hãi liên tục hít khí lạnh, cả người như hóa đá.

Còn những đại năng Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh) như Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Côn Bằng, Bạch Trạch, hoặc các Đại La Chưởng Đạo giả lão luyện.

Nội tâm bọn họ tuy có chút chấn động, nhưng đối với kết cục này căn bản không hề bất ngờ.

Bởi vì, từ mười vạn năm trước, Tô Thần đã từng hoàn thành kỳ tích tương tự.

Khi ấy, y một chiêu miểu sát đệ tử thân truyền của Đạo Tổ, Thiên

Đạo Thánh Nhân tương lai Nguyên Thủy!

Nay y đã thuận lợi đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, với thực lực của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, lại làm sao đỡ nổi một chiêu của Tô Thần?

"Hai kẻ vô sỉ này, quả là đáng đời!" Côn Bằng thấy Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề chân thân tan nát, huyết nhục hóa thành hư vô, thậm chí ngay cả "tương lai thân" và "quá khứ thân" cũng đều bị giết sạch, nội tâm sướng khoái vô ngần.

Thuở trước khi Đạo Tổ giảng đạo ở Tử Tiêu Cung, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã cưỡng đoạt bồ đoàn màu tím của y, khiến y bỏ lỡ cơ duyên thành Thánh, Côn Bằng từng ngày đêm không ngừng nghĩ đến việc báo thù.

Nhưng vì Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã bái nhập môn hạ Thánh Nhân, lại được Đạo Tổ Hồng Quân đích thân định làm Thiên Đạo Thánh Nhân tương lai.

Y chỉ đành nuốt hận, chuyển nhân quả này sang cho lão hảo nhân Hồng Vân.

Giờ đây, tận mắt chứng kiến hai đại cừu nhân này có kết cục thê thảm, có thể tưởng tượng Côn Bằng nội tâm sướng khoái đến nhường nào!

Y hận không thể ca múa tưng bừng, thậm chí đích thân tại hiện trường kính Tô Thần ba nghìn chén rượu!

Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy nghe lời Côn Bằng nói, quay đầu nhìn y một cái, thấy thái độ kích động sướng khoái đó, âm thầm gật đầu.

Mấy năm nay, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ở phương Đông đã cướp đoạt thiên tài địa bảo một cách trắng trợn, thậm chí không bỏ qua cả

Yêu thú non, toàn bộ bắt đi về phương Tây.

Nhưng vì kiêng dè thân phận của hai y, thêm nữa sự việc cũng không quá lớn, nên mọi người đành mắt nhắm mắt mở cho qua.

Nay chứng kiến hai kẻ vô sỉ này có kết cục thê thảm như vậy, nội tâm bọn họ đương nhiên là hả hê, mừng thầm không thôi.

"Nhị đệ, với thực lực hiện giờ của đệ, liệu có thể một chiêu miểu sát hai đạo hữu kia như Tô Thần đạo hữu không?" Đế Tuấn sợ làm suy giảm sĩ khí dưới trướng Thiên đình, nên cố ý thần thức truyền âm hỏi, để từ đó dự đoán chiến lực chân chính của Tô Thần.

"Đại ca, ngô tuy đã đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, nhưng muốn một chiêu miểu sát hai tôn Chuẩn Thánh trung kỳ đại năng thì căn bản không làm được!" "Nếu là đơn độc đối chiến đánh giết một tôn Chuẩn Thánh trung kỳ đại năng, ít nhất cũng phải ba chiêu!" Chuẩn Thánh đại năng là tồn tại đã thoát khỏi Thời gian trường hà, siêu thoát Vận mệnh trường hà, thấu hiểu Hỗn Nguyên vĩ lực, muốn chân chính mạt sát y thật sự quá đỗi khó khăn.

Chỉ có dùng thực lực tuyệt đối, trong khoảnh khắc ngắn ngủi, từ Thời gian trường hà và Vận mệnh trường hà mà cứng rắn mạt sát "quá khứ thân", "hiện tại thân" và "tương lai thân" của y, mới có thể thành công.

Bằng không nếu bị y tìm được cơ hội, bất cứ lúc nào y cũng có thể dựa vào "quá khứ tuyến" và Thời gian trường hà để chạy trốn.

Ngay cả khi chém giết được "hiện tại thân", y cũng có thể bất cứ lúc nào dựa vào "quá khứ thân" đã định sẵn mà phục sinh trở lại.

"Cũng may, Tô Thần đạo hữu không phải kẻ địch của Yêu tộc Thiên đình ngô!" Nghe nhị đệ trả lời xong, Đế Tuấn âm thầm tự nhủ.

Thuở trước vì trưởng tử Cửu Lạc của Yêu thần Cửu Anh bị sát,

dẫn đến Cửu Anh và Tô Thần kết nhân quả, suýt chút nữa kéo Yêu tộc của mình vào.

May mắn ngô và nhị đệ đủ lý trí, không ỷ vào đông người mà sinh tử đối đầu với y.

Bằng không nếu kết tử cừu, với thực lực khủng bố hiện giờ của y, thêm vào quan hệ với Tổ Vu Hậu Thổ, Yêu tộc Thiên đình của ngô e rằng sẽ ăn ngủ không yên!

"Bá!" Nghe đại ca thần thức truyền âm, cặp thần mâu xích kim của Thái Nhất nhìn bóng dáng Tô Thần, bùng phát đấu chí ngút trời!

"Tô Thần đạo hữu, sớm muộn gì bản hoàng cũng sẽ đuổi kịp ngươi, rồi siêu việt ngươi!" .....

Côn Luân.

Thái Thanh Cung.

Tam Thanh những năm qua, thông qua cảm ngộ "Bàn Cổ Đại Đạo" ẩn chứa trong Bàn Cổ Chân Thân, tất cả đều thu được lợi ích không nhỏ.

Bọn họ cứ cách một khoảng thời gian lại tụ họp trao đổi những gì cảm ngộ được, cùng nhau ấn chứng đại đạo, tiến bộ cực nhanh, đều sắp chạm đến bình cảnh đột phá.

Khi cuộc trao đổi kết thúc, cảm nhận được Thời gian trường hà và Vận mệnh trường hà bạo động, ba người đồng loạt co rút đồng tử, ánh mắt nhìn về Tây Hải.

Nhìn thấy kết cục thê thảm của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, Tam Thanh nội tâm có chút chấn động, nhưng cũng không bất ngờ.

Bọn họ đã từng đích thân cảm nhận chiến đấu lực sát phạt khủng bố của Tô Thần, ngay cả nhị đệ (nhị huynh của Thông Thiên) cũng bị

y một chiêu miểu sát, giờ y đã đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, hai người kia lại làm sao đỡ nổi?

"Tô Thần này, tốc độ đột phá quả là nhanh!" Sắc mặt Nguyên Thủy có chút khó chịu, nhìn thấy kết cục thê thảm của hai sư đệ Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, y hồi tưởng lại chính mình từng chật vật như vậy.

"Nhị đệ, Tô Thần đạo hữu là Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp không thua gì Tam Thanh ngô, thân mang đại công đức, đại khí vận, y từng bước một vững chắc, tích lũy dày rồi mới phát ra." "Có thể trong vỏn vẹn hơn một Nguyên Hội lại lần nữa đột phá, đây cũng là điều rất bình thường!" Thái Thanh Lão Tử quay đầu nhìn về phía Nguyên Thủy, lộ ra một tia khuyến khích.

"Chúng ta hãy lấy việc siêu việt y làm mục tiêu, tranh thủ sớm ngày tam thi hợp nhất, chứng đạo Hỗn Nguyên, như vậy sẽ có thể đi lại "kỷ đạo", trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân chí cao vô thượng!" "Đến lúc đó, Tô Thần đạo hữu dù có cường đại đến đâu, nghịch thiên đến mấy, y không phải Thánh Nhân, lại có tư cách gì mà so sánh với Tam Thanh ngô?" Nghe lời đại huynh nói xong, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều bùng lên đấu chí hùng hồn. .....

Bất Chu Sơn.

Vu tộc.

Hậu Thổ, Huyền Minh thông qua thần thông, tận mắt chứng kiến phong thái vô thượng bá khí bễ nghễ, uy áp vạn cổ của Tô Thần, đôi mắt đẹp tràn ngập dị sắc.

"Có Tô Thần đạo hữu ở đây, sứ mệnh Phụ Thần lưu lại cho ngô, muốn hoàn thành e rằng dễ dàng hơn nhiều rồi!" Lần trước Tô Thần tiến vào Địa Đạo Minh Giới, lấy bản mệnh chí bảo Thập Lục Phẩm Luân Hồi Tử Liên của mình dung nhập vào địa đạo luân hồi, cực đại tăng trưởng bản nguyên địa đạo.

Là Địa đạo chi chủ, Hậu Thổ trong lòng có cảm ứng.

Nàng có một trực giác mạnh mẽ, sở dĩ có cảm ứng như vậy, tuyệt đối là do Tô Thần bố cục mà thành!

Cùng lúc đó, Đông Hải, Long tộc tổ địa.

Trong một khe nứt vực sâu dưới đáy biển tối tăm không thấy trời đất, bị nghiệp lực bàng bạc bao phủ, Chúc Long mở ra đôi long nhãn to như tinh cầu của y.

Trong khoảnh khắc, cả thiên uyên sáng như ban ngày.

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề!" Đôi mắt Chúc Long ẩn chứa lửa giận, sau đó trong một niệm đã khôi phục "Đạo Thân" của mình, dẫn dắt Đại Đạo quy tắc vĩ lực, vượt qua không gian thời không mà đi về Tây Hải.

.....

Tây Hải.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích đo lường thiên địa, khai thiên vĩ lực uy áp Hồng Hoang.

Chân linh bản nguyên của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lơ lửng giữa không trung, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên đang liên tục than khóc, nhưng vẫn rủ xuống ức vạn kim mang công đức bao phủ hai sư huynh đệ y.

Lúc này, Tô Thần chỉ cần một lần nữa vung Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay, sẽ có cơ hội chân chính triệt để mạt trừ Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề khỏi thế giới Hồng Hoang!

"Ông!" Hai y chưởng khống Đại Đạo bản nguyên, tái tạo chân thân, sắc mặt trắng bệch yếu ớt.

"Nhân quả đã kết thúc!" Hai y nhìn Tô Thần một cái, không có bất kỳ lời đe dọa ác độc nào, mà là âm thầm chữa trị vết thương, chuẩn bị

sau khi chứng đạo thành Thánh trong tương lai sẽ quay lại tìm Tô Thần để báo thù!

"Hưu!" Ngay lúc này, thiên khung gợn lên những gợn sóng nhàn nhạt.

Một bóng dáng gầy gò cổ phác từ hư không xuất hiện, trên trán có hai long giác nhỏ màu tím vàng, tản mát ra thời gian đại đạo quy tắc vĩ lực khủng bố vô cùng.

"Lão tổ tông!" Bốn cha con Ngao Nhuận đang hóa đá, khi nhìn thấy bóng dáng đó, lập tức hoàn hồn, thần sắc tràn đầy kích động.

Thì ra lão tổ tông không hề từ bỏ bọn ta!

"Hai đạo hữu, ngươi và Tô Thần đạo hữu nhân quả đã kết thúc, nhưng còn nhân quả với Long tộc ngô thì sao?" Từng sợi thời gian đại đạo quy tắc khủng bố bao phủ xuống, trong khoảnh khắc đã phong tỏa cả vùng thiên khung.

"Chúc Long đạo hữu, ngươi muốn thế nào?" Tiếp Dẫn không ngờ, Chúc Long vốn luôn giữ thái độ khiêm tốn nhẫn nhịn, lại dám gây khó dễ cho hai sư huynh đệ y?

Chẳng lẽ y không sợ mình sau khi chứng đạo thành Thánh sẽ báo thù sao?

Huống hồ, lão sư của y vẫn còn đang chú ý đó thôi!

Nếu không, với thực lực của Tô Thần, làm sao có thể chỉ diệt sát "quá khứ thân" và "tương lai thân" của mình?

"Đơn giản!" "Hai đạo hữu cứ đỡ ngô một chiêu là được!" Chúc Long nhìn Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, tế ra linh bảo bản sinh Hỗn Độn Thiên Long Kích của mình.

"Hưu!" Hỗn Độn Thiên Long Kích vừa xuất, kích mang khủng bố

khuấy động quy tắc vĩ lực, cắt xé thiên khung thành từng vết nứt khủng khiếp.

Từ sau Long Hán Đại Kiếp, Long tộc đã rút khỏi vũ đài lịch sử Hồng Hoang, luôn giữ thái độ khiêm tốn nhẫn nhịn, không bao giờ can dự vào bất kỳ cuộc tranh chấp thế lực nào.

Đối với sự chèn ép của một số thế lực, y cũng cố gắng nhẫn nhượng là chính.

Nhưng Chúc Long sau khi nhìn thấy Tô Thần ra mặt vì Long tộc của mình, mạnh mẽ chém giết Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, y thân là lão tổ tông Long tộc cũng phải xuất hiện phô diễn một chút.

Bằng không, Long tộc của mình e rằng sẽ thực sự bị người khác coi là kẻ có thể tùy ý bắt nạt!

"Được!" Nghe Chúc Long học theo Tô Thần, chuẩn bị dùng một chiêu để kết thúc nhân quả với hai sư huynh đệ y, Tiếp Dẫn gật đầu đồng ý.

"Ông!" Y một lần nữa thôi động Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, che chở hai sư huynh đệ y.

Chuẩn Đề thì điên cuồng thôi động Thất Bảo Diệu Thụ, bùng phát thất thải thần quang, hóa thành một Đại Đạo bảo bình lơ lửng giữa không trung.

"Hưu!" Chỉ thấy Chúc Long đột nhiên vung tay phải.

Chương 140

Đại Đạo quy tắc vĩ lực bàng bạc đổ xuống, dẫn dắt Thời gian trường hà và Vận mệnh trường hà mênh mông.

Thời gian dường như đang điên cuồng lùi lại.

"Quá khứ thân" mà Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vừa mới ngưng tụ, khí tức ngày càng yếu ớt, cuối cùng oanh nhiên tan vỡ.

"Phốc!" Hai sư huynh đệ mỗi người phun ra một ngụm tinh huyết, chân thân đồng loạt rạn nứt, từng vệt máu tươi rỉ ra, trông vô cùng đáng sợ.

"Ông!" Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên và Thất Bảo Diệu Thụ bùng phát thần mang vô biên, Đại Đạo bản nguyên vĩ lực tinh thuần trong khoảnh khắc đã tu phục vết thương của bản thân.

"Hai đạo hữu, cáo từ!" Sau khi hồi phục đôi chút, Tiếp Dẫn chỉnh sắc nhìn về phía Tô Thần và Chúc Long, giữ vững phong thái của bản thân.

"Hai đạo hữu, ta mong ngươi ghi nhớ lần này, nếu còn có lần sau, thì bần đạo e rằng phải dẫn ngươi đi gặp Hồng Quân Thánh Nhân!" Nghe lời Chúc Long nói, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề mặt đen sầm âm thầm gật đầu.

Nội tâm bọn y cũng rất rõ.

Lần này Chúc Long đã nương tay.

Hơn nữa nghe lời y nói, dường như có giao tình với lão sư (Đạo Tổ)?

Đại chiến hạ màn.

Vô số đại năng đỉnh cấp, Đại La Chưởng Đạo giả đang mật thiết chú ý đều có chút bất ngờ.

Bọn họ không ngờ, Long tộc vốn đã rút khỏi vũ đài lịch sử Hồng Hoang, nội tình lại cường đại đến vậy!

Thiên đình, Lăng Tiêu Bảo Điện.

Đế Tuấn trước đó đã thương nghị với Thái Nhất, đợi sau khi thuận lợi bố trí được Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, rồi sẽ nương theo uy thế của đại cục, cưỡng bức thu phục Long tộc.

Nhưng sau khi tận mắt chứng kiến thực lực của Chúc Long, cùng với những lời y đã cáo giới Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, Đế Tuấn quyết định tạm thời hoãn lại.

Long tộc có lão tổ tông Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ Chúc Long, đồng thời còn có Long Mẫu thần bí, ai mà biết được sau Long Hán Đại Kiếp bọn họ còn bảo tồn bao nhiêu thực lực?

Một khi khai chiến với Long tộc, dẫn đến cả hai bên đều bị thương nặng, vậy thì chỉ làm lợi cho tử địch Vu tộc mà thôi!

Cùng lúc đó, đôi thần mâu xích kim của Thái Nhất nhìn sâu vào bóng dáng Chúc Long, thần sắc có chút ngưng trọng, đồng thời cũng có nhiều vẻ khó hiểu.

"Thực lực hiện tại của bản hoàng không bằng Tô Thần đạo hữu, đó là vì y ngay khi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên đã có thể chưởng khống Đại Đạo quy tắc vĩ lực." "Nhưng Chúc Long này cũng chỉ là Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, chiến lực của y vì sao lại khủng bố đến vậy?

Thậm chí ngay cả bản hoàng cũng có cảm giác bất an trong lòng?" Từ trước đến nay, Thái Nhất luôn vô cùng kiêu ngạo tự tin, đối với "Đạo" của mình cực kỳ kiên định.

Khi nghe Đạo Tổ giảng đạo ở Tử Tiêu Cung, các Tử Tiêu khách khác đều chọn đi theo pháp chứng đạo Trảm Tam Thi của Đạo Tổ Hồng Quân, duy chỉ có y một mình kiên trì "kỷ đạo", đi con đường dĩ lực chứng đạo mạnh nhất.

Nhưng giờ đây, sau khi thấy Chúc Long cũng ở Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ xuất thủ, y mơ hồ nhận ra một điều gì đó không ổn.

Bởi vì, Chúc Long cũng có thực lực một chiêu miểu sát Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ở Chuẩn Thánh trung kỳ, chỉ là vì nể mặt Đạo Tổ mà không thật sự ra tay hạ sát mà thôi.

Tuy rằng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trước tiên bị Tô Thần chém giết, dẫn đến việc bọn y phải hao phí bản nguyên để tái tạo "quá khứ thân" và "tương lai thân", thực lực bản thân chỉ còn lại một phần trăm.

Nhưng bọn y vẫn là Chuẩn Thánh trung kỳ đại năng!

Lại còn có những pháp bảo đỉnh cấp phòng ngự như Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên và Thất Bảo Diệu Thụ!

Chúc Long còn có thể một chiêu miểu sát, chiến lực này phải cường đại đến mức nào?

"Đây là vì Chúc Long truyền thừa Đại Đạo pháp tắc là Thời gian đại đạo sao?" Nghĩ đến đây, Thái Nhất khẽ lắc đầu.

Uy lực của các Đại Đạo quy tắc khác nhau có chút chênh lệch, nhưng tuyệt đối không đến mức thiên sai địa biệt!

Bản hoàng đồng là cường giả Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, lại có Khai Thiên Chí Bảo như Hỗn Độn Chung bản sinh, chiến lực tuyệt đối sẽ không kém cạnh Chúc Long.

Nhưng vì sao với y vẫn còn có chênh lệch rõ ràng chứ?

Nghĩ đến đây, Thái Nhất gọi một tiếng với đại ca Đế Tuấn, rồi

trực tiếp quay về Đông Hoàng Đại Điện.

Y lấy ra "Luân Hồi Linh Trà" mà Tô Thần đã tặng lần trước khi tham gia đại điển lập Thiên đình, sau đó dùng Tam Quang Thần Thủy quý hiếm để bắt đầu pha.

"Ông!" Tam Quang Thần Thủy sau khi đun sôi bốc hơi nghi ngút, kết hợp với thần mang ba màu vàng, bạc, tím của bản thân, trên ngọc án tản ra vẻ huyền ảo mộng ảo vô cùng.

Đại Đạo pháp tắc chi lực bàng bạc ào ạt kéo đến, ngưng tụ hiển hóa ra các loại Đại Đạo dị tượng.

Thái Nhất lấy ra một lá "Luân Hồi Linh Trà", rồi đặt vào đó.

"Hoa!" Từng làn hương thơm độc đáo lan tỏa.

Cùng với việc "Luân Hồi Linh Trà" được pha, những chồi non bung nở, từng tia bản nguyên Luân Hồi Đại Đạo quy tắc tràn ngập, khiến người ta tâm khoáng thần di, tắm mình trong chân lý Luân Hồi Đại Đạo.

Đổ linh trà vào chén trà trắng bằng Tiên thiên linh ngọc chế thành Tiên khí, Thái Nhất nâng lên khẽ nhấp môi.

Bản nguyên Luân Hồi Đại Đạo quy tắc nồng đậm và năng lượng Tam Quang Thần Thủy bùng phát trong khoang miệng, khiến y không kìm được nhắm mắt lại, tỉ mỉ cảm ngộ.

"Hoa lạp lạp!" "Hoa lạp lạp!" Khi y uống cạn chén "Luân Hồi Linh Trà", trên đỉnh đầu tự động dẫn dắt ra hai Thời gian trường hà và Vận mệnh trường hà thần thánh vĩ đại, chí cao vô thượng.

Một vầng mặt trời vĩnh hằng treo lơ lửng trên hai dòng sông.

"Oa!" Chỉ thấy một con Tam Túc Kim Ô ngược dòng Thời gian trường hà lướt sóng mà lên, sừng sững trên đỉnh sóng.

Một thân ảnh thần thánh vĩ đại, uy áp vạn cổ, từ Vận mệnh trường hà ngưng tụ mà ra, chính là "tương lai thân" của Thái Nhất.

"Oanh!" Thời gian trường hà và Vận mệnh trường hà giao thoa cuộn chảy.

Tam Túc Kim Ô diễn hóa thành "quá khứ thân" của Thái Nhất, cùng với "tương lai thân" hợp nhất vào bản thể của y.

Vận mệnh luân hồi, tử vong giao thoa.

Thái Nhất đã nhìn thấy "quá khứ tuyến" của mình.

Có lúc y hóa hình tại Thái Dương Tinh.

Có lúc y bá đạo tuyệt luân trấn giết địch nhân.

Có lúc y ý khí phong phát khi kiến lập Yêu tộc.

Cũng có lúc y lập Thiên đình, khí thế nuốt chửng hoàn vũ.

Từng cảnh tượng, từng việc.

Y chìm đắm vào "minh đạo" của chính mình.

Không biết đã qua bao lâu, Thái Nhất mở mắt, đôi thần mâu xích kim bùng phát ra dị tượng ngút trời, có mặt trời lơ lửng giữa không, có kim ô sải cánh, khi dị tượng biến mất.

Y nhìn về phía Hỗn Độn Thiên khung, khóe miệng lộ ra một nụ cười khổ.

"Thì ra là vậy!" Thuở trước khi đi Tử Tiêu Cung nghe Đạo Tổ giảng đạo, y biết sẽ đặt "Đạo" của mình dưới Tiên Đạo của Hồng Quân, nhưng vẫn kiên định đưa ra lựa chọn.

Theo Thái Nhất thấy, Hồng Quân là Thánh Nhân đầu tiên khai thiên, y giảng đạo là một cơ duyên vô thượng.

Nếu có thể học hỏi "Đạo" của y để ấn chứng và hoàn thiện "Đạo"

của mình, tất nhiên sẽ tiến bộ lớn.

Sự thực cũng là như vậy, bản hoàng ở Tử Tiêu Cung kiên trì "kỷ đạo", dựa vào cảm ngộ Thái Dương Đại Đạo đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, có thể dẫn dắt cảm ngộ Đại Đạo quy tắc, nắm giữ Hỗn Nguyên chi lực.

Nhưng ai ngờ, cái mà bản hoàng cảm ngộ, lại là Thiên Đạo quy tắc do Thiên Đạo dung hợp Đại Đạo mà chế định!

Tuy nói vẫn có thể tiếp tục cảm ngộ và dẫn dắt Đại Đạo quy tắc, nhưng so với Đại Đạo quy tắc chân chính, vẫn có một sự khác biệt nhất định.

Đây cũng là lý do vì sao sau khi bản hoàng đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, chiến lực lại không bằng Chúc Long cùng cảnh giới!

"Đạo Tổ và Thiên Đạo, đây là biến tất cả Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp của Hồng Hoang thành quân cờ cả rồi!" Y cuối cùng cũng hiểu rõ, vì sao Tô Thần rõ ràng có thực lực đi Tử Tiêu Cung nghe Đạo Tổ giảng đạo, nhưng lại luôn không đi, y hẳn đã sớm nhìn ra cái giá phải trả khi đến Tử Tiêu Cung nghe đạo rồi?

Đại La cường giả của Tiên Thiên Tam Tộc, Thập Nhị Tổ Vu, bọn họ cũng như vậy.

Nghĩ đến đây, Thái Nhất nội tâm càng thêm khâm phục Tô Thần.

"Bá!" Khoảnh khắc sau, y trực tiếp đứng dậy khỏi bồ đoàn, sau khi truyền âm cho đại ca Đế Tuấn, liền trực tiếp bay về phía Thái Dương Tinh.

Thái Dương Tinh là do Bàn Cổ Đại Thần tả nhãn hóa thành, ẩn chứa Thái Dương Đại Đạo chân chính, bản hoàng với thân phận Thái Dương Tinh chủ tiến vào hạch tâm, cảm ngộ Thái Dương Đại Đạo chân chính.

Như vậy sẽ có cơ hội loại bỏ Thiên Đạo quy tắc do Thiên Đạo dung hợp Đại Đạo mà chế định, từ đó thoát khỏi thân phận quân cờ! .....

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Đại Điện.

Sau khi hai sư huynh đệ trở về.

Tiếp Dẫn lập tức đặt Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên vào Bát Bảo Công Đức Trì để dưỡng, đồng thời trấn áp khí vận, cũng hy vọng nước Bát Bảo Công Đức Trì sẽ tư dưỡng chí bảo này.

"Tô Thần đáng chết này!" Chuẩn Đề nội tâm lửa giận ngút trời, hận không thể xé y ra vạn mảnh.

Chuyện của ngô và Tây Hải Long Cung, y lại xen vào không đâu, thậm chí còn chém giết hai sư huynh đệ ngô, uổng công tổn hao vô số Nguyên Hội pháp lực và bản nguyên.

Muốn chứng đạo thành Thánh, e rằng càng thêm xa vời vô kỳ.

"Sư đệ, đừng nóng nảy, đừng tức giận!" Tiếp Dẫn ngữ khí ôn hòa, không hề lộ ra một tia phẫn nộ hay hận ý nào.

"Chuyện này là hai sư huynh đệ ta có lỗi, y kết thúc nhân quả với chúng ta cũng là danh chính ngôn thuận." "Chỉ có thể trách chúng ta thực lực quá thấp, kỹ năng không bằng người!" "Nếu chúng ta đã chứng đạo thành Thánh, Tô Thần nào có gan kết thúc nhân quả với chúng ta?" Nghe lời sư huynh nói, Chuẩn Đề khẽ gật đầu, nhưng nội tâm vẫn có chút phẫn uất bất bình.

"Sớm biết như vậy, khi chúng ta lần đầu gặp Tô Thần thì đã nên triệt để bóp chết y trong trứng nước!" "Sư đệ, bây giờ nói gì cũng vô dụng, không bằng chúng ta biến thù hận thành động lực, tranh thủ sớm ngày luyện hóa Hồng Mông Tử Khí chứng đạo thành Thánh."

“Đến lúc đó, Tô Thần cũng chỉ là một con lâu nghĩ có thể tùy ý bóp chết mà thôi!” Đôi mắt cổ phác sáng rõ của Tiếp Dẫn lóe lên một tia hàn quang, rất nhanh đã biến mất. .....

Tây Hải.

Long Cung Đại Điện.

Tô Thần và Chúc Long ngồi đối diện, Ngao Nhuận ngồi bên cạnh, còn vương hậu của y thì đích thân dâng trà đưa nước, dâng lên các loại Tiên thiên linh quả và quỳnh tương ngọc dịch.

Ba người liên quan là Ngao Phong, Ngao Vũ, Ngao Liệt thì ngồi ở ngọc trác phía sau, nhìn bóng dáng Tô Thần và lão tổ tông, nội tâm tràn đầy sùng kính và cảm kích.

Bọn họ rất rõ ràng, lần này nếu không phải Tô Thần tiền bối ra tay, thì ba huynh đệ mình e rằng đã trở thành khôi lỗi của phương Tây rồi!

Chương 141

"Đa tạ đạo hữu đã trượng nghĩa xuất thủ vì Long tộc ngô, bần đạo kính ngươi một chén!" Rót đầy linh tửu xong, Chúc Long chủ động nâng chén hướng Tô Thần ra hiệu.

"Đạo hữu khách khí rồi." "Bần đạo cùng Ngao Nhuận đạo hữu quen biết từ khi còn bé, nếu không phải y năm xưa tặng bần đạo đủ lượng Tiên Thiên Ngũ Hành Tinh Tinh, bần đạo đã không thể quật khởi nhanh như vậy!" Mặc dù lần trước ngô đến, lễ vật tặng có giá trị gấp vô số lần Tiên Thiên Ngũ Hành Tinh Tinh, nhưng tình nghĩa thì không thể đo đếm bằng lễ vật được.

Không có Tiên Thiên Ngũ Hành Tinh Tinh do Ngao Nhuận tặng, ngô chí ít phải tốn thêm vài vạn năm mới có thể thu thập đủ.

Mà thời điểm đó lại đang ở vào điểm thời gian vô cùng then chốt, mới có thể khiến ngô một bước nhanh, bước bước nhanh, cuối cùng đuổi kịp tất cả Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp, rồi siêu việt bọn họ!

"Đa tạ đạo hữu!" "Đa tạ đạo hữu!" Ngao Nhuận và vương hậu nội tâm vô cùng kích động, sắc mặt đỏ bừng nâng chén rượu đến trước mặt Tô Thần kính rượu bày tỏ lòng biết ơn.

Nội tâm bọn họ tràn đầy cảm khái.

Ai ngờ một Kim Tiên nhỏ bé năm xưa chủ động kết giao, nay đã trở thành tồn tại đỉnh cấp nhất thế giới Hồng Hoang, ngay cả lão tổ tông cũng kém xa.

Thậm chí, y còn chủ động tặng vô số thiên tài địa bảo, Ngộ Đạo Thần Trà, lại còn thay đổi vận mệnh thê thảm của Tây Hải Long tộc mình!

“Hai đạo hữu không cần khách khí.” Tô Thần đứng dậy, uống cạn linh tửu trong chén.

Sau khi hàn huyên một lát, một nữ thần dung mạo ung dung cao quý, đại khí điển nhã xuyên qua hư không mà đến, bên cạnh có một nam tử thân mặc tử kim long bào, khí độ tôn quý uy nghiêm.

“Bái kiến Long Mẫu, bái kiến Thái Tử!” “Bái kiến Long Mẫu, bái kiến Thái Tử!” Ngao Nhuận và vương hậu đích thân ra đón, cung kính hành lễ.

Bước vào đại điện, hai người thấy Tô Thần xong, đều lộ ra nụ cười hữu thiện cung kính.

“Bần đạo kiến qua Tô Thần đạo hữu!” “Tại hạ Ngao Càn, bái kiến Tô Thần tiền bối!” “Đạo hữu hữu lễ rồi!” Tô Thần mỉm cười đứng dậy đáp lễ, mơ hồ đoán ra dụng ý của bọn họ.

“Đạo hữu, bần đạo biết “Đạo” của ngươi ở “Địa đạo”, đồng thời còn thu Khổng Tuyên con trai của Nguyên Phượng làm đồ đệ, khiến y nghịch sinh chuyển tử thành Minh Phượng.” “Đứa con bất tài Ngao Càn này của ngô, liệu có vinh hạnh được bái nhập tọa hạ đạo hữu, trở thành một đầu Minh Long có thể hoàn thiện Địa đạo không?” “Phốc thông!” Ngao Càn đợi mẫu hậu nói xong, lập tức quỳ hai gối xuống đất, chuẩn bị bái sư.

Nhưng y phát hiện, mình bị một đạo sức mạnh vô hình giữ chặt, căn bản không thể quỳ xuống hành lễ.

Chúc Long truyền thừa là Thời gian đại đạo, khi Tô Thần cường thế quật khởi, y đã âm thầm chú ý.

Nguyên Thủy là Bàn Cổ chính tông, đệ tử thân truyền của Hồng Quân, Thiên Đạo Thánh Nhân tương lai bị Tô Thần một chiêu miểu sát, Chúc Long vẫn luôn mật thiết chú ý cuối cùng cũng không nhịn

được, bắt đầu động dụng bản mệnh thần thông thôi diễn tương lai Hồng Hoang.

Thông qua dẫn dắt và chưởng khống Thời gian đại đạo quy tắc, dùng bản mệnh thần thông nhìn trộm một góc tương lai của Thời gian trường hà Hồng Hoang, y "thấy" một bóng dáng màu tím chí cao tôn quý phủ thị Hồng Hoang.

Tuy nói nhìn không được chân thực lắm, nhưng Chúc Long vô cùng xác định đó chính là Tô Thần!

Hàng mấy chục vạn năm nay, y thông qua chú ý và suy tính, xác nhận "Đạo" của Tô Thần ở Địa đạo, thậm chí cực kỳ có khả năng là Địa đạo Luân Hồi đạo chủ trong truyền thuyết.

Thêm vào đó, Kim Phượng tộc trưởng Phượng tộc vốn là tử đối đầu, lại đem con trai của huynh trưởng Nguyên Phượng là Khổng Tuyên đưa đến dưới trướng Tô Thần làm đồ đệ.

Không những đã thoát ly Phượng tộc, cắt đứt tất cả nhân quả với Phượng tộc, lại còn nghịch sinh chuyển tử thành Minh Phượng đầu tiên giữa thiên địa!

Liên tưởng đến một góc tương lai mà y phải trả giá cực lớn mới nhìn thấy trước đó, Chúc Long vô cùng quả quyết tìm đến đại tẩu Long Mẫu, hy vọng có thể để cháu trai Ngao Càn bái nhập tọa hạ Tô Thần.

Chỉ có như vậy, Long tộc của mình mới có cơ hội thay đổi vận mệnh, sẽ không bị tử đối đầu Phượng tộc bỏ xa triệt để phía sau.

Lần này vừa vặn thừa dịp Tô Thần ra tay tương trợ Long tộc của mình, nắm chắc cơ hội này!

Long vương và Long Mẫu tổng cộng có hai con trai một con gái, trong đó thứ tử đã vẫn lạc trong thời kỳ Long Hán Đại Kiếp, trưởng

tử Ngao Càn có thể nói là gánh vác hy vọng của cả Long tộc.

Còn về chín thứ tử Tù Ngưu, Nhai Tí, Trào Phong, Bồ Lao, Toan Nghê, Bí Hý, Bệ Ngạn, Phụ Hý, Ly Vẫn thì là do Long vương và các Tiên Thiên Thần Thai Thánh khác sinh ra, căn bản không thể gánh vác kỳ vọng của cả Long tộc.

"Bá!" Khi Chúc Long, Long Mẫu thấy cháu (con) Ngao Càn muốn quỳ xuống bái Tô Thần làm sư, nhưng lại phát hiện không thể quỳ xuống được, thần sắc lập tức tràn đầy tiếc nuối.

Long tộc mình thậm chí nguyện ý gả con trai duy nhất của Long vương ra, mà vẫn không có tư cách bái nhập môn hạ Tô Thần, trở thành một Minh Long có thể diễn hóa và hoàn thiện Địa đạo ư?

"Đạo hữu, lệnh lang với bần đạo vô duyên, thiết đừng cưỡng cầu!" Tô Thần mỉm cười nhìn Long Mẫu, thần sắc hòa nhã, nhưng trong lời nói lại lộ ra thái độ không thể nghi ngờ.

"Thôi vậy!" "Vô duyên không cưỡng cầu." Long Mẫu thản nhiên vung tay, bảo con trai Ngao Càn đứng dậy.

Nàng rất rõ ràng, Tô Thần vì Ngao Nhuận nên mới có chút giao tình với Long tộc mình, nếu nàng không biết điều mà để con trai cưỡng ép bái sư, không những sẽ triệt để tiêu tan chút tình nghĩa cuối cùng, mà nói không chừng còn sẽ bị y ghét bỏ.

"Bá!" Long Mẫu từ thức hải không gian tế ra một Tiên thiên linh căn, tản mát ra tử khí đen đậm nồng nặc, bảy nụ hoa màu xám đen đang hé nở, từng sợi tử vong pháp tắc bao trùm lên đó.

"Đạo hữu, Tiên thiên linh căn trung phẩm "Ác Ma Chi Hoa" này có duyên với Địa đạo, hôm nay bần đạo xin làm người lớn thành toàn, giúp ngươi tiến thêm một bước hoàn thiện Địa đạo!" Từ khi biết Tô Thần sẽ là Luân Hồi đạo chủ tương lai, Chúc Long và Long Mẫu đã

lục soát tất cả kho báu tổ địa, mới tìm được Ác Ma Chi Hoa có liên quan đến Địa đạo này, hy vọng có thể kết thiện duyên với y.

"Thiện!" "Vậy thì đa tạ đạo hữu!" Tô Thần không khách khí với Long Mẫu, trực tiếp nhận lấy Ác Ma Chi Hoa ẩn chứa tử vong pháp tắc này, thu vào thức hải không gian.

Tiếp theo, y hồi tặng mười lá Ngộ Đạo Thần Trà và hai mươi quả Hồn Tủy Lưu Ly Quả, coi như cảm tạ Long Mẫu đã làm người lớn thành toàn.

Sau những khúc mắc này, Tây Hải Long Cung một lần nữa trở lại sự náo nhiệt hòa bình.

Vô số Long nữ huyết mạch thuần chính đang ca múa, trong đó có vài người là những Long nữ lần đầu tiên tiếp đãi Tô Thần.

Bọn họ làm sao cũng không ngờ, Tô Thần Thượng tiên mỗi lần đến thì càng bài tràng lớn hơn, hiện giờ ngay cả lão tổ tông và Long Mẫu cũng phải cung kính y như vậy.

Điều này đơn giản là quá khó tin!

Nghĩ đến mình cũng coi như là người tận mắt chứng kiến y quật khởi, những Long nữ này không kìm được dâng lên một tia tự hào.

Đến cuối bữa tiệc, ánh mắt Tô Thần dừng lại trên tiểu bạch long Ngao Liệt, không kìm được lộ ra một tia thân cận và vẻ thú vị.

Lần đầu tiên gặp y, căn cứ vào đại thế Hồng Hoang tương lai, ngô biết Ngao Liệt hẳn gánh vác một sứ mệnh nào đó, nên mới bị Long tộc đẩy ra để chia sẻ công đức Tây Du.

Lần thứ hai gặp Ngao Liệt, tuy nói y có chút tiến bộ, nhưng vì ngô vẫn chưa đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, cũng chưa tiến vào Địa Đạo Minh Giới, nên tạm thời vẫn chưa nhìn ra sứ mệnh của y.

Cho đến lần này, sau khi ngô tiến vào Địa Đạo Minh Giới, được Địa đạo ý chí khai sáng, cuối cùng cũng nhìn ra sứ mệnh chân chính của tiểu bạch long.

Y lại có tư cách trở thành Địa Phủ vong hồn siêu độ giả!

Cũng tức là, tiểu bạch long Ngao Liệt có thể thay thế Địa Tạng, có thể siêu độ vong linh chuyển thế!

Nhưng vì y là Long tộc, thêm vào Địa Tạng đã sớm tiến vào Địa Phủ chấp chưởng quyền hành, tiểu bạch long dù có tư cách này, cũng chú định không thể thực hiện được.

Vì vậy, y sau Tây Du đã bị Phật môn chưởng khống, sắc phong làm Bát Bộ Quảng Lực Thiên Long Bồ Tát!

Tại Khổng Tuyên nghịch sinh chuyển tử thành Minh Phượng đầu tiên giữa thiên địa, Tô Thần vốn định để tọa kỵ Ngao Thăng nghịch sinh chuyển tử, trở thành Minh Long đầu tiên Hồng Hoang, từ đó hoàn thiện Địa đạo.

Nhưng nay sau khi nhìn ra tiểu bạch long có liên quan đến Địa đạo, lại còn có thể siêu độ vong hồn, liền nảy sinh ý định để y làm Minh Long của Địa Phủ.

Giờ khắc này, Chúc Long nhìn thấy ánh mắt thân cận của Tô Thần, lập tức truyền âm cho Ngao Nhuận.

"Ngao Nhuận, tam tử Ngao Liệt của ngươi được Tô Thần đạo hữu coi trọng, có cơ hội bái nhập tọa hạ y, sao còn không nắm chắc cơ hội này?" Nghe truyền âm của lão tổ tông, Ngao Nhuận thân thể chấn động, vội vàng đứng dậy đi đến ngọc trác phía sau, kéo tiểu bạch long Ngao Liệt đứng dậy.

Điều này khiến những người có mặt đều có chút ngây người.

"Tô Thần đạo hữu, từ lần đầu tiên ngươi đến Tây Hải Long Cung

ngô, ngô đã cảm thấy tiểu nhi (Ngao Liệt) có duyên với ngươi, không biết liệu có vinh hạnh để y bái nhập tọa hạ ngươi không?" "Bá!" Ngao Liệt dưới sự cáo giới thần thức truyền âm của lão cha, lập tức quỳ xuống trước mặt Tô Thần.

"Đệ tử bái tạ đại ân cứu mạng của tiền bối, Ngao Liệt nguyện thị phụng tiền bối tả hữu an tiền mã hậu!" "Thiện!" Tô Thần khẽ gật đầu, vung tay phải liền nâng y dậy.

"Ngươi cũng coi như có duyên với bản tọa, từ nay về sau, ngươi chính là đệ tử chân truyền thứ năm của môn hạ bản tọa, sau này hành tẩu Hồng Hoang, thiết không được làm mất uy danh của bản tọa!" Nói đoạn, từ thức hải tế ra một kiện thượng phẩm Tiên thiên linh bảo Độ Hồn Châu mà y đã đạt được ở Bất Chu Sơn, ban cho tiểu bạch long Ngao Liệt làm lễ gặp mặt.

"Đệ tử bái tạ lão sư!" Tiểu bạch long mặt đầy vẻ vui mừng, cung cung kính kính khái đầu hành bái sư lễ.

Trong thế giới Hồng Hoang, thu đồ đệ không phải chuyện đùa.

Quan hệ sư đồ còn mật thiết hơn quan hệ quân thần, cấp trên cấp dưới, cũng càng thêm khí vận tương liên.

Lão sư thực lực cường đại, đồ đệ được lợi, có thể tu hành thuận lợi, ít tai ương khó khăn.

Đồ đệ sau khi trưởng thành, thì sẽ phản bộ lão sư, trợ lão sư đạo đồ bình thản, thậm chí tiến thêm một bước.

Nếu đệ tử làm ác nhiều việc, sẽ làm tổn thất khí vận công đức của lão sư.

Giữa hai bên có thể nói là cùng vinh thì cùng vinh, cùng tổn thì cùng tổn.

Ngay lúc này, Long Mẫu nhìn thấy trưởng tử của mình muốn bái

Tô Thần làm sư không được chấp nhận, ngược lại là tiểu nhi tử Ngao Liệt có huyết mạch thấp nhất của Ngao Nhuận lại được coi trọng, điều này thật khiến người ta tiếc nuối.

Ngao Càn siết chặt long quyền, tràn đầy ghen tị nhìn về phía Ngao Liệt.

Y thân là Thái Tử Long tộc, từ trước đến nay đều được quần tinh củng nguyệt, thuận buồm xuôi gió, ai ngờ hôm nay bái sư lại bị từ chối, ngược lại để Ngao Liệt bái sư thành công, điều này khiến y có chút khó chấp nhận.

Còn Ngao Phong, Ngao Vũ thậm chí là vương hậu Tây Hải Long Cung, sau khi thấy Ngao Liệt thuận lợi bái sư, từ tận đáy lòng đều cảm thấy vui mừng cho tiểu bạch long.

Từ nay về sau, Tây Hải Long Cung của mình cuối cùng lại có thêm một đại dựa sơn cường lực không thua kém!

Thu nhận tiểu bạch long Ngao Liệt làm đồ đệ, Tô Thần không dừng bước, tiếp tục du lịch biển Hồng Hoang.

Khác với trước đây, Ngô ngồi trên một chiếc thuyền lá, bên cạnh có thêm một tiểu bạch long tùy tùng.

Suốt đường từ tây hướng bắc, luôn trên đường.

Ba vạn năm sau, Tô Thần tiến vào một vùng biển ảo mộng nhân uân, từng nữ tiên dung mạo xinh đẹp, dáng người thướt tha duyên dáng, khí chất khác nhau đều cung kính hành lễ với y.

Có người thanh lãnh thoát tục.

Có người mày rủ động lòng.

Có người ngực nở mông đầy.

Có người cực độ dụ hoặc.

Đây chính là Mộng Mị Nhân Ngư tộc cực kỳ nổi tiếng ở Tây Hải.

Sở dĩ bọn họ có thể nổi danh khắp Tây Hải, không phải vì tu vi của bản thân, mà là vì tư sắc xuất chúng, tiếng tăm diễm lệ vang xa, vô số Thái Ất Kim Tiên cao thủ, thậm chí Đại La Chưởng Đạo giả, đều là khách nhập mạc của bọn họ!

"Kiến qua tiền bối!" "Kiến qua Tam Thái Tử!" Mộng Yêu Yêu thủ lĩnh Mộng Mị Nhân Ngư Tây Hải dẫn đầu khom người một cái, cung kính hành lễ với Tô Thần.

"Ngươi dẫn dụ bản tọa đến đây, ý đồ gì?" Tô Thần không hề nổi giận, y bất quá chỉ là Kim Tiên hậu kỳ nho nhỏ, có thể dùng thần thông dụ hoặc sắc dục truyền thừa để hấp dẫn ngô đến, không phải vì thần thông của y mạnh, mà là vì có sự dẫn dắt từ "Đạo" mà ngô đang du lịch.

Sắc Dục Đại Đạo.

Ngô du lịch biển gần mười vạn năm, đây là lần đầu tiên gặp!

Thế giới Hồng Hoang, vạn tộc san sát, kẻ thích nghi sinh tồn.

Mỗi một chủng tộc đều có "Đạo" truyền thừa của mỗi chủng tộc, Mộng Mị Nhân Ngư tộc này lấy sắc dục làm kế sinh nhai, nương tựa cường giả, làm hài lòng lòng người.

Là tồn tại được rất nhiều sinh linh có tính cách dâm dật vô cùng yêu thích.

Ví như Tây Hải Long vương Ngao Nhuận, y cũng lén lút nạp một tiểu thiếp Mộng Mị Nhân Ngư tộc nuôi ở bên ngoài, vương hậu đều mắt nhắm mắt mở, chỉ cần không mang về Long Cung, coi như không biết.

Chương 142

"Khải bẩm tiền bối, vãn bối đối đại danh của ngài như sấm bên tai, nguyện hiến tế một sợi mệnh hồn, cầu tiền bối thu lưu!" Mộng Yêu Yêu sắc mặt trắng bệch, một sợi chân linh mệnh hồn được tế ra, rồi lơ lửng trước mặt Tô Thần.

Vài vạn năm trước, Tô Thần một chiêu miểu sát Thiên Đạo Thánh Nhân tương lai Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, đã sớm được truyền bá rộng rãi khắp Tây Hải, Mộng Yêu Yêu đương nhiên cũng không ngoại lệ.

Nàng ban đầu không biết thân phận của Tô Thần, nhưng sau khi cảm nhận được Tam Thái Tử tiểu bạch long, mới liên hợp tất cả tinh anh trong tộc, thôi động bản mệnh thần thông "dẫn dụ" để y đến.

"Kính xin tiền bối yên tâm, Mộng Mị Nhân Ngư tộc ta tuy nói bên ngoài có chút thanh danh không tốt, nhưng chúng ta chưa từng chủ động hại người, hơn nữa vãn bối vẫn luôn được trưởng bối trong tộc hết lòng che chở, chưa từng có bất kỳ tiếp xúc nào với người khác!" Nương tựa cường giả là đạo sinh tồn của Mộng Mị Nhân Ngư tộc, Mộng Yêu Yêu là thiên kiêu trong tộc, cực kỳ được các trưởng bối bảo hộ và đặt nhiều kỳ vọng.

Nhưng hơn năm ngàn năm trước, có một Đại La Chương Ngư đã cưỡng ép nạp tộc trưởng Mộng Mị Nhân Ngư tộc làm phi, nên gánh nặng trong tộc liền đổ dồn lên vai Mộng Yêu Yêu.

Nay có thể may mắn gặp được Tô Thần danh chấn Hồng Hoang, Mộng Yêu Yêu đương nhiên muốn nỗ lực thử một lần.

Một khi thành công, mình nói không chừng có thể một bước lên trời, an nguy của tất cả thành viên trong tộc cũng sẽ thực sự được bảo đảm.

Đương nhiên, nàng cũng có tự biết mình.

Tô Thần tiền bối là tồn tại vô thượng như vậy, làm sao có thể bị mỹ sắc và sắc dục dụ hoặc?

Chỉ mong có thể làm một tỳ nữ dâng trà đưa nước, thế là đủ rồi.

Thấy Mộng Yêu Yêu vừa gặp mặt đã dâng ra một sợi chân linh mệnh hồn, tiểu bạch long cũng không kìm được cảm thán khí phách và quả đoán của nàng.

Cần biết, vô số sinh linh Hồng Hoang vì "Đạo" của bản thân mà tính cách kiên định, hướng về tự do.

Có khi thà chết, cũng không muốn để vận mệnh của mình bị người khác thao túng.

Với ảnh hưởng lực của Mộng Mị Nhân Ngư tộc ở Tây Hải, thêm vào năng lực độc nhất vô nhị của bản thân, Mộng Yêu Yêu muốn trở thành phi tử hoặc thiếp thất của một Đại La cường giả, sống những ngày tiêu dao hưởng thụ, thật sự là dễ như trở bàn tay.

Nhưng nàng vì tương lai của tộc nhân, lại chọn hiến chân linh mệnh hồn cho lão sư, khí phách và tấm lòng này, thật sự khiến người ta khâm phục.

Ngay lúc này, đối với việc Mộng Yêu Yêu hiến chân linh mệnh hồn cầu xin che chở, Tô Thần không hề để tâm, y khẽ nhíu mày, âm thầm suy tính vì sao mình lại có "giao tập" với Mộng Mị Nhân Ngư tộc.

Đến cảnh giới như ngô, cho dù phong ấn nguyên thần pháp lực để du lịch, nhưng cũng không phải Kim Tiên nho nhỏ dùng thần thông là có thể dẫn dụ đến.

Trong đó, tất phải có "duyên do"!

“Thì ra là vậy!” Một lát sau, Tô Thần đã suy tính ra duyên do trong đó.

Địa đạo có Địa ngục.

Mà Địa ngục thì có phán quan thẩm phán tội ác kiếp trước của sinh linh.

Mộng Mị Nhân Ngư tộc truyền thừa là Sắc Dục Đại Đạo, có thể hoàn thiện Địa ngục Thất Tông Tội: kiêu ngạo, đố kỵ, phẫn nộ, lười biếng, tham lam, phàm ăn và sắc dục!

Một khi triệt để hoàn thiện Địa ngục Thất Tông Tội và thẩm phán liên quan, không những có thể tiến thêm một bước bổ sung Địa đạo, đồng thời còn có thể đạt được Hồng Hoang thiên địa gia thưởng.

“Hoa!” Ngay lúc này, thiên khung gợn lên những gợn sóng nhàn nhạt.

Một lão giả đầu to thân mặc mặc sắc đạo y xé rách hư không hiện ra, trực tiếp dùng Đại Đạo thần thông trấn áp và bao phủ cả vùng biển này.

Đầu y rất lớn, có ba đầu bốn chân, trông như một con quái vật chương ngư, trên người tản ra nghiệp lực và sát khí nồng đậm.

Do Tô Thần du lịch cố ý phong ấn nguyên thần và pháp lực, nên con Đại La Chương Ngư này không hề nhận ra thân phận của y, chỉ coi tiểu bạch long là tùy tùng.

“Mộng Yêu Yêu, Mộng Mị Nhân Ngư tộc ngươi nếu muốn sống, ngoan ngoãn đến hầu hạ bản tọa!” Mắt Chương Ngư dừng trên Mộng Yêu Yêu, lộ ra dâm tà chi quang.

“Tộc trưởng đâu?” Mộng Yêu Yêu thấy y đến, điều đầu tiên không phải sợ hãi, mà là lo lắng cho tộc trưởng Mộng Vũ từng yêu thương nàng.

“Hầu hạ bản tọa không tận tâm, bị ta nuốt rồi!” Chương Ngư sau khi chán ghét tộc trưởng Mộng Mị Nhân Ngư tộc Mộng Vũ, liền trực tiếp nuốt chửng nàng, sau đó từ tàn hồn của nàng mà biết được trong tộc còn có một thiên kiêu chân chính là Mộng Yêu Yêu.

Thế là y đặc ý đến.

Khi nhìn thấy Mộng Yêu Yêu có khí độ khả yêu mị, khả thanh lãnh, khả yêu nhiêu, khả nữ vương, khả sở sở động nhân, Chương Ngư nội tâm vô cùng mãn ý.

Đây đơn giản là nữ yêu tinh trăm biến, muốn nàng lấy thần thái khí chất gì để hầu hạ mình, nàng đều có thể tự nhiên chuyển hóa, căn bản không phải giả tạo!

Hơn nữa nàng còn giữ gìn nguyên âm quý giá nhất!

Vớ được báu vật rồi!

“Tam Thái Tử, đây là ân oán giữa bần đạo và Mộng Mị Nhân Ngư tộc, xin ngươi đừng can thiệp quá nhiều, Long vương đại nhân hẳn rất nhớ Thái Tử, nên xin hãy về Long Cung đi!” Chương Ngư thấy ánh mắt Mộng Yêu Yêu vẫn luôn nhìn về phía tiểu bạch long, vì muốn tránh ngoại sinh chi, y “khách khí” bảo y rời đi.

Y từng có vài lần gặp mặt với Tây Hải Long vương Ngao Nhuận, biết Long tộc hiện nay khiêm tốn, sẽ không dễ dàng kết thù, nên cũng không sợ tiểu bạch long ra mặt vì Mộng Yêu Yêu.

Cướp đi một thành viên Mộng Mị Nhân Ngư tộc, Ngao Nhuận lại làm sao có thể đến tìm phiền phức cho mình?

“Phiền phức!” Tô Thần giơ tay vung lên.

“Ông!” Vùng biển bị Chương Ngư trấn áp này trong khoảnh khắc tan chảy như tuyết, từng sợi quy tắc sức mạnh chí cao vô thượng, khóa chặt mọi dấu vết tồn tại của y, xuyên thủng cội nguồn.

Chỉ thấy Chương Ngư há cái miệng lớn màu xanh đen, ngay cả tiếng kêu cuối cùng cũng không kịp phát ra, rồi trực tiếp như phong hóa, trong khoảnh khắc đã tan biến giữa thiên địa.

"Quá khứ thân" mà y đã thoát khỏi Vận mệnh trường hà và các "mốc điểm" phục sinh đã định, cũng trong khoảnh khắc này đồng loạt bị diệt sạch.

"Dị?" "Ngô sao lại cảm giác như vừa quên một người vậy?" Ngao Nhuận đang ở bên ngoài ôn tồn với thiếp thất Mộng Mị Nhân Ngư tộc, đột nhiên phát hiện mình dường như đã quên mất điều gì đó, nhưng nghĩ mãi không ra.

Y ngồi thẳng người, trong khoảnh khắc ý thức được có tồn tại chí cao vô thượng nào đó, đã trực tiếp mạt sát một tồn tại từng có giao thiệp với mình.

Ngay cả Đại La Kim Tiên như mình, những ký ức có liên quan đến y cũng bị cứng rắn mạt trừ!

Cùng lúc đó, Mộng Yêu Yêu và mấy trăm Mộng Mị Nhân Ngư tộc còn lại với phong tư khác nhau chứng kiến cảnh này, từng người trừng lớn đôi mắt đẹp, cả người gần như hoàn toàn hóa ngây dại vì sợ hãi.

Đại La Chưởng Đạo giả đường đường, lại không chịu nổi một đòn như vậy sao?

"Bá!" Sau khi hoàn hồn, Mộng Yêu Yêu vành mắt đỏ hoe, trực tiếp quỳ bái trên mặt nước hướng về Tô Thần.

"Đa tạ tiền bối!" Tộc trưởng đối xử với nàng như con gái ruột.

Vừa nghe tin dữ của nàng, Mộng Yêu Yêu lòng như dao cắt, ai ngờ kẻ thù Chương Ngư trong nháy mắt đã bị Tô Thần chém giết, nội tâm nàng cảm kích không thể tả.

Nếu tiền bối nguyện ý, nàng nguyện ý dâng hiến tất cả của mình!

"Đa tạ tiền bối!" "Đa tạ tiền bối!" Các Mộng Mị Nhân Ngư tộc khác sau khi hoàn hồn, đồng loạt cùng Mộng Yêu Yêu quỳ trên mặt nước hành lễ hướng về Tô Thần, cảm ân y đã báo thù cho tộc trưởng.

Tô Thần thản nhiên vung tay, ánh mắt dừng lại trên mấy kiện pháp bảo đang lơ lửng giữa không trung.

Trong số đó, có một kiện Tiên thiên linh bảo trông như gương đã thu hút sự chú ý của y, thế là y vươn tay một chiêu, liền thu bảo vật này vào tay.

Chiếu Nghiệt Kính (Sắc Nghiệp Kính)!

Kiện Tiên thiên linh bảo này vốn là chí bảo truyền thừa "Sắc Nghiệp Kính" của Mộng Mị Nhân Ngư tộc, có thể phát huy uy lực Sắc Dục Đại Đạo truyền thừa của bản thân mạnh hơn.

Nhưng khi rơi vào tay Tô Thần, y lập tức hiểu rõ công dụng chân chính của bảo vật này.

Đó chính là Địa đạo bảo vật Chiếu Nghiệt Kính hoặc gọi là Chiếu Nghiệp Kính, là bảo vật then chốt để hoàn thiện Địa đạo.

Địa đạo xuất thế, Địa Phủ hoàn thiện.

Phán quan sẽ dùng Chiếu Nghiệt Kính kiểm tra tội nghiệt và nghiệp lực lúc sinh thời của vong linh, rồi chế định hình phạt tương ứng, ném vào các tầng Địa ngục khác nhau để chịu khốc hình.

"Mộng Mị Nhân Ngư tộc ngươi cũng coi như có duyên với bản tọa, Mộng Yêu Yêu ngươi có thể dẫn tộc nhân đến Luân Hồi Sơn, khi đó sẽ có người đến tiếp ứng các ngươi." "Còn về tộc nhân còn lại của ngươi ở Tây Hải, bản tọa sẽ để Ngao Nhuận đạo hữu chiếu cố một phen!" Tô Thần khẽ vung tay phải, nâng Mộng Yêu Yêu và tất cả Mộng Mị Nhân Ngư tộc dậy.

“Đa tạ lão gia!” Mộng Yêu Yêu lập tức lên tiếng, cung kính hành lễ.

“Thiện!” Tô Thần khẽ gật đầu, sau đó vung tay phải, ban Chiếu Nghiệt Kính này cho Mộng Yêu Yêu, hy vọng nàng sau này có thể gánh vác sứ mệnh, hoàn thiện Địa ngục Thất Tông Tội, thẩm phán tội ác.

Mộng Yêu Yêu thu hồi chí bảo truyền thừa của tộc mình, một lần nữa cung kính khái đầu hành lễ với Tô Thần.

Tiếp theo, Tô Thần tiếp tục kiểm tra “chiến lợi phẩm” vừa thu hoạch được của mình, một kiện trung phẩm Tiên thiên linh bảo Vân Thải Tiên Y, hạ phẩm Tiên thiên linh căn Hắc Nguyên Liên cùng vô số thiên tài địa bảo.

Điều khiến y một lần nữa cảm thấy hứng thú, chính là khóm Hắc Nguyên Liên này!

Hắc Nguyên Liên thuộc về Địa đạo linh căn, củ sen mà nó thai nghén có thể tư dưỡng thần hồn, đồng thời còn có thể hấp nạp sát khí và oán lực của vong hồn Địa đạo.

Tác dụng của liên tử thì là có thể tư dưỡng và tinh thuần bản nguyên của sinh linh Địa đạo.

Hiện tại phẩm cấp tuy nói là hạ phẩm, một khi Địa đạo xuất thế thậm chí hoàn thiện, thì Hắc Nguyên Liên này sẽ tự động tấn thăng đến trung phẩm thậm chí là thượng phẩm!

Tây Hải.

Một chiếc thuyền lá hướng phương Bắc mà đi, bên cạnh có một tiểu bạch long tùy tùng đuổi sóng mà tiến, âm thầm quán ngộ “Đạo” của đại dương Hồng Hoang.

Thấy vạn linh chúng sinh, minh “Đạo” trong nội tâm.

Ngao Liệt sau khi bái nhập tọa hạ Tô Thần, đã lập thệ với Đại Đạo rằng sẽ rời khỏi Long tộc và được Đại Đạo nhận khả.

Tô Thần đã khiến y nghịch sinh chuyển tử, trở thành Minh Long đầu tiên của thế giới Hồng Hoang.

Để đảm bảo thành công, chuyến đi biển này y đặc biệt mang Ngao Liệt theo bên mình.

Để y đích thân cảm ngộ Hồng Hoang thiên địa, cùng với chí lý ẩn chứa trong đại dương.

"Lộ" phải tự mình đi, "Đạo" phải tự mình tìm.

Là lão sư, ngô chỉ có thể là một người dẫn đường!

Tây Hải mênh mông rộng lớn, có vô số đảo như núi non.

Vô số chủng tộc kỳ lạ ở đây thai nghén sinh sôi nảy nở, bọn họ giữ lại tập tính thô kệch cổ xưa hoặc tranh hùng đấu ác, tin tưởng nhược nhục cường thực.

Suốt đường đi, Tô Thần gặp không ít kẻ khiêu khích, cũng chứng kiến vô số chủng tộc đại chiến.

Có Hổ sa tộc săn bắt Lam kình thân hình to lớn như núi non, có Hải ưng và Hùng cừu sinh tử đại chiến, có Ban hổ và Cự viên bất tử bất hưu.

Máu tươi nhuộm đỏ mặt biển, sát khí lan tràn thương khung.

Đối mặt với kẻ khiêu khích, giết!

Đối với những chủng tộc tranh hùng đấu ngoan này, Tô Thần thì lại khá hứng thú thu một phần vào "Huyền Hoàng thế giới", hoàn thiện vạn linh chủng tộc của "Huyền Hoàng thế giới".

Năm vạn năm trôi qua nhanh chóng.

Một người một thuyền một bạch long xuyên qua Tây Hải, đến Bắc Hải Hồng Hoang.

Chương 143

Nếu nói Tây Hải thô kệch, còn giữ lại sự man hoang của thời kỳ viễn cổ, thì Bắc Hải lại là băng lạnh và tịch liêu.

Nước biển lạnh buốt thấu xương, băng sơn liên miên, hải phong lạnh lẽo âm hàn như dao.

Tiểu bạch long Ngao Liệt dù là một Kim Tiên trung kỳ tiểu cao thủ, nhưng sau khi tiến vào Bắc Hải, vẫn không kìm được rùng mình.

May mắn y thể phách cường đại, năng lực thích ứng cực mạnh, rất nhanh đã theo kịp bước chân lão sư, tiếp tục tiến lên.

Càng đi về phía bắc, càng băng lạnh âm hàn.

Mới đầu vẫn là thủy thiên nhất sắc, nhưng theo thời gian trôi đi, thiên địa rất nhanh biến thành trắng xóa, tuyết lớn bay lả tả, như thể đã tiến vào một thế giới băng thiên tuyết địa.

Tô Thần đã đến Bắc Hải vài lần, nhưng những khu vực đã đến đều là vùng biển giáp với bắc bộ đại lục.

Còn lần này là xuyên qua từ Tây Hải đến, cách bắc bộ lục địa một khoảng quá xa.

"Hoa!" Trong khoảnh khắc, một băng sơn vốn bất động, khi cảm nhận được Tô Thần và tiểu bạch long đến, lập tức há ra cái miệng khổng lồ như thiên uyên nuốt chửng xuống.

Tiểu bạch long kinh hãi đến dựng tóc gáy, y không ngờ băng sơn này lại là một tôn Tuyết Nhung viễn cổ, giữa lúc nuốt chửng còn mang theo từng sợi Đại Đạo pháp tắc chi lực.

"Bành!" Còn chưa kịp nghiền nát, thân thể khổng lồ như băng sơn của y đã oanh nhiên vỡ nát.

“Oanh ~ lạp!” “Oanh ~ lạp!” Vô số Tuyết Nhung như băng sơn, khi cảm nhận được kết cục của đồng tộc, cùng với khí thế mà Tô Thần tản mát ra, lập tức động dụng thần thông, biến mất vào thiên tế mênh mông.

Tuyết Nhung tộc tính cách vừa hung hãn lại lười biếng, bình thường cứ trôi nổi trên mặt biển mà ngủ, như đông miên vậy, mặc cho tuyết trắng mênh mông giữa thiên địa bao phủ lên bản thân.

Kết hợp với bộ lông màu trắng của bản thân, căn bản không thể nhìn ra được.

Khi bọn họ phá vỡ sự yên tĩnh của vùng biển này, vô số Tuyết Hùng, Tuyết Sư và Tuyết Ngưu tộc đều lộ chân thân, rũ bỏ những khối băng và tuyết trắng trên người.

Không thể chạy thoát, chỉ đành phục trên mặt biển cầu xin tha thứ, hy vọng Tô Thần có thể tha cho bọn họ một mạng.

“Dị?” Khi ánh mắt Tô Thần dừng lại trên một con Tuyết Hùng, y phát hiện y lại là do nguyên tố tuyết thai nghén mà sinh ra, trừ một đôi đồng tử ra, toàn thân trên dưới đều do tuyết cấu thành.

Tuy nói bọn họ chỉ có Huyền Tiên cảnh giới, nhưng lại sở hữu đặc tính bất hủ Kim Tiên.

Ngay cả khi chân thân bị đánh nát, nhưng chỉ cần có một khối nguyên tố tuyết hoàn chỉnh, là có thể tụ lại chân thân, tương tự như bất tử bất diệt.

“Thật có chút thú vị!” Đại thiên thế giới, không gì không có.

Tô Thần vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Tiên thiên sinh linh do pháp tắc nguyên tố thai nghén mà sinh ra, điều này khiến y nảy sinh không ít cảm hứng.

Nếu ngô muốn sáng tạo một chủng tộc hoàn toàn mới, liệu có thể

như Tuyết Hùng mà dùng nguyên tố Đại Đạo pháp tắc chi lực của bản thân để cấu trúc không?

Thế là, y vung tay liền thu mấy chục con Tuyết Hùng cùng băng sơn dưới chân bọn họ, đồng loạt đưa vào "Huyền Hoàng thế giới", đặt tại vùng biển phía bắc.

Thậm chí để bọn họ có thể thích nghi, còn cố ý dùng năng lực sáng thế thần, sáng tạo ra môi trường giống như Bắc Hải Hồng Hoang.
.....

Tám vạn năm tháng trôi qua nhanh chóng.

Trong điều kiện Tô Thần không cố ý thu liễm khí thế, suốt lộ trình du lịch này không còn gặp bất kỳ sinh linh chủng tộc nào tập sát, khiêu khích nữa.

Ngày này, Yêu Sư Côn Bằng đang bế mục đả tọa trong đạo trường, trong khoảnh khắc mở mắt.

"Tô Thần?" "Y đến Bắc Minh Cực Địa của ta, ý đồ gì?" Bắc Minh nằm ở Bắc Hải, nhưng lại là một thế ngoại thế giới độc lập.

Vùng biển này tràn ngập Bắc Minh chi thủy, một giọt cũng có thể khiến sinh linh Thiên Tiên cảnh giới đóng băng, rồi hồn phi phách tán, thân tử đạo tiêu.

Là Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp được thai nghén từ Minh Cực Địa, y tổng cộng có hai loại hình thái, ở trong nước là Côn, đến không trung là Bằng.

Bất kể là ở thủy vực hay trên không trung, Côn Bằng đều sở hữu thiên hạ cực tốc.

Đây cũng là lý do vì sao năm xưa ở Tử Tiêu Cung, y có thể vượt qua các cường giả như Đế Tuấn và Thái Nhất, đoạt được một bồ đoàn màu tím.

“Đại khai Yêu Sư Cung, cung nghênh quý khách!” Suy nghĩ một lát, Côn Bằng hạ lệnh cho đồng tử mở rộng chính môn Yêu Sư Cung, hoan nghênh Tô Thần đến.

Ta và Tô Thần vốn không có giao tình, vài lần gặp mặt chỉ là điểm đầu chi giao mà thôi.

Nhưng nay y đích thân đến Bắc Minh, ta thân là Bắc Minh chi chủ nếu không chiêu đãi tử tế một phen, không những là khinh thường đối phương, mà còn là làm nhục thân phận của chính mình.

“Kiến qua Tô Thần đạo hữu!” Khi Côn Bằng xuất hiện trên không Bắc Minh, nhìn thấy Tô Thần một thân tử y hoa lệ, cả người tản ra khí tức chí tôn và phiêu miểu, Đại Đạo bản nguyên vô cùng vây quanh thân thể y, tôn lên như thể “Đạo” là duy nhất.

“Kiến qua Côn Bằng đạo hữu!” Tô Thần tỉnh lại từ việc du lịch ngộ đạo, nhìn thấy đôi mắt hình tam giác ngược của Côn Bằng lộ ra vẻ nhiệt tình, trong khoảnh khắc đã hiểu rõ tâm tư của y.

Đã đến thì an.

Ngô du lịch Bắc Minh Cực Địa, tuy nói không hề có ý định quấy rầy y, nhưng y lại không nghĩ như vậy, dùng lễ nghi cao nhất đến nghênh tiếp.

“Kiến qua Côn Bằng tiền bối!” Ngao Liệt nhìn thấy ánh mắt lão sư, khôi phục bản thể, cung kính hành lễ với Côn Bằng.

“Bá!” Khi Côn Bằng nhìn thấy tiểu bạch long, đôi mắt khẽ co rút.

Y mẫn cảm nhận thấy, trên người Ngao Liệt tràn ngập tử khí vô cùng, lại còn có từng sợi Minh Đạo quy tắc vĩ lực khủng bố, điều này dường như có chút khế hợp với Bắc Minh của y.

Trong khoảnh khắc, Côn Bằng căn cứ vào căn nguyên của Tô Thần, lập tức xác định “Đạo” của y là ở trên Địa đạo chưa xuất thế,

đồng thời những nghi hoặc trong lòng trước đó cũng thoáng nhiên khai lãng.

"Đồ đệ của đạo hữu quả nhiên căn nguyên phi phàm!" Y tán thán một tiếng, làm ra vẻ mời.

"Mời!" Để lại chiếc thuyền lá ở chỗ cũ, Tô Thần dẫn tiểu bạch long đến Yêu Sư Cung khôi hoằng đại khí, lưu quang luân chuyển, toàn thân tản phát ra từng sợi Đại Đạo pháp tắc khí tức.

Rõ ràng, toàn bộ Yêu Sư Cung là do một kiện thượng phẩm Tiên thiên linh bảo cường đại hóa thành.

Hai hàng tiên tử dáng người diệu mạn, khí độ phi phàm, tay cầm cung đăng làm từ Tiên thiên linh ngọc và Bắc Minh chi tinh, từng người một làm ra vẻ cung nghênh, khiến người đến cảm thấy như về nhà.

Trước đây Côn Bằng không biết đến việc bài trí gì cả, nhưng sau khi y gia nhập Yêu tộc Thiên đình, được sắc phong làm Yêu Sư, liền bắt đầu trang hoàng đạo trường của mình, bồi dưỡng đồng tử tiên nga.

Bước vào Yêu Sư Cung, Tiên thiên linh khí vô cùng nồng đậm xen lẫn từng tia pháp tắc tinh túy, hít một hơi khiến người ta tinh thần chấn động, Đại Đạo pháp tắc đồng loạt kéo đến, khiến người ta kinh thán.

Yêu Sư Cung tuy là thượng phẩm Tiên thiên linh bảo, nhưng công hiệu có thể phát huy trong việc tu luyện, đều vượt qua một số cực phẩm Tiên thiên linh bảo.

Bước vào đại điện, bên trong kim bích huy hoàng, bảy bảy bốn mươi chín cột bàn long khổng lồ chống đỡ đại điện, vô số Hỗn Độn linh tinh và Tiên thiên linh thực vật tô điểm, càng thêm nguy nga đại

khí.

"Mạo muội quấy rầy, kính xin đạo hữu đừng trách!" Tô Thần lấy ra hai hộp ngọc hạp làm từ Tiên thiên linh tinh ngọc tủy, bên trong mỗi hộp đặt năm lá Ngộ Đạo Thần Trà và Luân Hồi Linh Trà.

Côn Bằng nhìn thấy Ngộ Đạo Thần Trà và Luân Hồi Linh Trà này, đôi mắt không kìm được đột nhiên sáng bừng lên, rồi lập tức vươn hai tay trịnh trọng nhận lấy.

"Đa tạ đạo hữu!" Y cũng từng nổi danh là nghèo, mãi đến sau khi gia nhập Yêu tộc Thiên đình, mới trở nên hào phóng.

Lần trước Tô Thần tham gia đại điển lập Thiên đình, tặng Ngộ Đạo Thần Trà, Đế Tuấn để chúc mừng y gia nhập Yêu tộc, đã cho y phẩm thưởng một chén.

Đối với công hiệu của Ngộ Đạo Thần Trà, y thật sự thèm nhỏ dãi không thôi.

Giờ đây Tô Thần du lịch đến Bắc Minh của mình, lại còn tặng một trọng lễ như vậy, thật sự khiến người ta quá đỗi kinh hỉ.

Ngay lập tức, Côn Bằng đã nảy sinh vô hạn hảo cảm với y!

Thấy đôi mắt hình tam giác ngược của Côn Bằng lộ ra vẻ kinh hỉ, cùng với thái độ vô cùng thân thiết đối với mình, Tô Thần không kìm được khẽ mỉm cười trong lòng.

Hiện tại "tài đạo" vẫn chưa được lưu truyền rộng rãi, đợi đến khi chân chính hưng thịnh, thì có thể tuyệt đối dùng câu "kiến tiền nhãn khai" để hình dung thần thái lúc này của y.

Tiếp theo, Côn Bằng để đáp lễ Tô Thần, cố nén nỗi đau mà lấy ra những vật trân tàng nhiều năm của mình.

Các loại linh quả đỉnh cấp, quỳnh tương ngọc dịch bày đầy ngọc

án, thậm chí ngay cả tiểu bạch long Ngao Liệt ngồi riêng một bàn, cũng được đãi ngộ tương tự.

"Đạo hữu, chúng ta cùng luận Đạo một phen, thế nào?" Sau khi thưởng thức món ngon, Côn Bằng chủ động đề nghị luận Đạo.

Từ lần trước Tô Thần một chiêu miểu sát Tây Phương Nhị Thánh, mỹ dự "Thánh Nhân chi hạ đệ nhất cường giả" đã không chút huyền niệm nào rơi vào người Tô Thần.

Ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất bá đạo tuyệt luân của Yêu tộc Thiên đình, cũng không thể không cam tâm chịu kém.

Ban đầu, xưng hô "Thánh Nhân chi hạ đệ nhất cường giả" này là dành cho y, nhưng theo Tô Thần hai lần xuất thủ, mạnh mẽ miểu sát Thiên Đạo Thánh Nhân tương lai Nguyên Thủy, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn sau đó.

Đối với xưng hô này, Thái Nhất cũng chỉ cảm thấy xấu hổ.

Do đó, Côn Bằng muốn luận Đạo với cường giả như Tô Thần, hy vọng có thể hấp nạp "Đạo" của y, để ấn chứng và cường đại bản thân.

"Thiện!" "Ký nhiên đạo hữu có nhã hứng này, vậy bần đạo tự nhiên sẽ phụng bồi!" Tô Thần khẽ gật đầu, trực tiếp đồng ý.

Y là Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp được thai nghén từ Bắc Minh chi địa, truyền thừa tuy nói là Tốc Độ Đại Đạo, nhưng đồng thời cũng truyền thừa một phần Thủy Minh Đại Đạo.

Xét từ điểm này, Côn Bằng và Địa đạo Minh giới, vẫn có một chút uyên nguyên.

Nếu có thể hấp nạp "Đạo" của y, để giúp ngô hoàn thiện Địa đạo Minh giới, vậy Tô Thần đương nhiên là nguyện ý.

Tô Thần cùng Yêu tộc tuy có ma sát, nhưng ân oán nhân quả đã sớm kết thúc.

Huống hồ Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa cũng cực kỳ tôn sùng, thậm chí khâm phục y, Yêu Sư Côn Bằng muốn kết giao với y, tự nhiên không có bất kỳ gánh nặng nào. "Ông!" Khi Côn Bằng giảng đạo, vô tận Đại Đạo Pháp Tắc chi lực tề tụ phong dũng mà đến, ngưng tụ thăng hoa thành Đại Đạo Bản Nguyên, kiến tạo nên từng sợi Đại Đạo Quy Tắc chí cao vô thượng, thần thánh vĩ ngạn.

Vô số Đại Đạo Dị Tượng liên tục hiển hóa.

Có Bắc Minh chi Côn, Bằng trình vạn dặm.

Có Đại Đạo cấp tốc, như thời gian tĩnh chỉ.

Có băng phong thiên địa, minh hóa vạn vật.

Có thời không xuyên toa, vũ trụ luân hồi.

Tô Thần từ từ nhắm hai mắt, lặng lẽ cảm ngộ "đạo" của y, cùng với Đại Đạo truyền thừa của chính mình tương hỗ ấn chứng.

Tiểu Bạch Long ở một bên thì như đang nghe thiên thư, nhưng Đại Đạo Bản Nguyên do Côn Bằng giảng đạo ngưng tụ, đối với y mà nói cũng coi như một trường cơ duyên không tồi.

Y cuối cùng cũng thả lỏng tâm thần, hồi tưởng lại những gì mình đã thấy, đã nghe trong mấy chục vạn năm theo Lão sư du lịch, quán "đạo" của đại hải, kiến "đạo" của vạn linh chúng sinh, cuối cùng minh ngộ tự thân.

Côn Bằng giảng đạo kết thúc.

Tô Thần cũng u u tỉnh khai hai mắt. "Tiếp theo là Bần đạo!" Gật đầu ra hiệu xong, Tô Thần liền từ từ mở miệng.

Chương 144

"Thiên địa hữu luân hồi, đại địa vạn vật sinh." "Đạo sinh nhất, nhất sinh nhị, tam sinh vạn vật." Theo Tô Thần mở miệng giảng đạo, lấy Đại Đạo truyền thừa của tự thân kiến tạo nên sáu tôn Đại Đạo Thần Luân thần thánh vĩ ngạn, bùng phát ra vô biên Đại Đạo thần quang.

Côn Bằng nhìn thấy cảnh này, cả người suýt chút nữa ngây dại.

Y biết Tô Thần thực lực phi thường cường đại, là cường giả số một dưới Thánh Nhân được công nhận.

Nhưng làm sao cũng không ngờ, y đối với sự chưởng khống Đại Đạo, vậy mà đã đạt đến trình độ như ngày nay!

Bản thân y sau khi đột phá Chuẩn Thánh, mới vừa hiểu được cảm ngộ "Đại Đạo Quy Tắc", dẫn dắt "Đại Đạo Quy Tắc".

Còn y thì sao?

Lại có thể sơ bộ chưởng khống "Đại Đạo Quy Tắc"!

Chẳng trách y có thể một chiêu miểu sát Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, những Thánh Nhân Thiên Đạo tương lai, hóa ra sự chưởng khống "Đại Đạo" của hai bên căn bản không cùng một cấp bậc!

Cảm ngộ Đại Đạo Bản Nguyên của Luân Hồi Đại Đạo Quy Tắc thần thánh vĩ ngạn do Tô Thần giảng đạo mà tán phát ra, Côn Bằng cũng cảm ngộ được rất nhiều, thu được lợi ích không nhỏ.

Giảng đạo kết thúc.

Côn Bằng tĩnh khai hai mắt, lộ ra một tia khâm phục và than thở từ nội tâm. "Đạo hữu không hổ là 'cường giả số một dưới Thánh Nhân',

đối với sự chưởng khống Đại Đạo, Ngô đẳng cũng xa xa không kịp!" "Đạo hữu quá lời rồi!" Tô Thần cười nhẹ.

Y không ngờ bọn họ lại gán danh hiệu 'cường giả số một dưới Thánh Nhân' cho mình.

Sau một hồi hàn huyên, Tô Thần liền cáo từ.

Côn Bằng ân cần tiễn đưa thầy trò bọn y ra khỏi Yêu Sư Cung, đồng thời tặng hai bình "Nhất Nguyên Trọng Thủy" làm quà đáp lễ.

Nhất Nguyên Trọng Thủy thuộc một trong Thập Đại Thần Thủy Hồng Hoang, ẩn chứa vô cùng vĩ lực, một giọt nặng đến mấy trăm vạn tấn, dùng để luyện thể và tu luyện, có hiệu quả đặc biệt.

Còn có thể trực tiếp luyện hóa thành pháp lực, khiến pháp lực tự thân hùng hồn tinh kỳ, cường nhận vô thất, có thế thao thao cuồn cuộn bát thiên.

Trọng tân đăng lên trúc phàm, Ngao Liệt cũng khôi phục chân thân, hóa thành một Tiểu Bạch Long dài mấy vạn trượng, theo bước chân Lão sư, lấy thân mình đo đạc tiếp tục ngao du đại hải.

Hai ngàn năm luận đạo này, y tuy nói không hề đột phá, nhưng đối với "đạo" của mình lại càng thêm rõ ràng, trên người Minh khí "nghịch sinh chuyển tử" cũng càng ngày càng nồng đậm.

Côn Bằng lặng lẽ quan sát bọn y phiếm chu đo đạc hải vực Hồng Hoang, nội tâm càng thêm khâm phục.

Vài Nguyên Hội trước, y vì Trảm Thi đột phá Chuẩn Thánh, đã đi bộ du lịch Hồng Hoang, kiến "đạo" của thiên địa, kiến "đạo" của vạn linh chúng sinh.

Sau khi đột phá mới mẫn duệ cảm tri được, việc mình du lịch Hồng Hoang vậy mà lại liên tục sản sinh từng tia khí vận, sau đó cung cấp cho "Đại Địa Hành Giả" Tô Thần, người đầu tiên của Hồng

Hoang!

Lúc đó Côn Bằng mới biết, Tô Thần sở dĩ có thể nhanh chóng đuổi kịp mình, thậm chí vượt qua mình, đã phải bỏ ra nỗ lực đến mức nào.

Cũng từ mặt bên chứng thực đạo tâm của y "kiên nghị" đến mức nào!

Giờ đây, y ngự một chiếc trúc phàm đi bộ du lịch hải vực Hồng Hoang, ngoài việc cảm ngộ "đạo" của đại hải, hẳn là còn muốn đạt được sự công nhận của thiên địa, trở thành "Hải Dương Hành Giả" chứ?

Một khi thuận lợi đạt thành thành tựu này, thì về sau chúng sinh Hồng Hoang, bất luận là du lịch đại lục Hồng Hoang hay du lịch hải dương, đều sẽ cung cấp khí vận cho y, người đầu tiên này.

Tuy mỗi người cung cấp khí vận cực ít ỏi, nhưng sinh linh Hồng Hoang há lại không hạo hãn?

Trong tình huống tích tiểu thành đại, chất cát thành tháp, y tương lai muốn Chứng Đạo Hỗn Nguyên, hẳn cũng là nhẹ nhàng dễ dàng chứ?

Nghĩ đến đây, Côn Bằng nội tâm càng thêm khâm phục!

Có thể nghĩ đến là một chuyện, nhưng có thể làm được, lại khó như lên trời!

Cả thế giới Hồng Hoang ức vạn sinh linh, Vô số Thần Thai Tiên Thiên đỉnh cấp, nhưng có ai nguyện ý tĩnh tâm lại, như một khổ hạnh giả đi bộ đo đạc Hồng Hoang, đo đạc hải dương?

Lại năm vạn năm thời gian thoắt cái trôi qua.

Tô Thần ngự trúc phàm xuyên qua Bắc Minh chi địa, hoành quán Bắc Hải, từ từ hướng Đông mà đi.

Khi tiến vào Đông Hải, khí tức băng lãnh tịch liêu nguyên bản bắt đầu từ từ biến mất, thay vào đó là huệ phong hòa sướng, trời xanh mây trắng, vạn vật phục tô.

Nếu nói Nam Hải là táo nhiệt, Tây Hải là thô kệch man hoang, Bắc Hải là băng lãnh tịch liêu, thì Đông Hải chính là khí tượng vạn thiên, triều khí bừng bừng, ẩn chứa vô hạn hy vọng.

Tô Thần lặng lẽ cảm ngộ thiên địa biến hóa, quán "đạo" của hải dương, ngộ "đạo" của chính mình!

Lấy tự tâm dung thiên địa chi đạo, lấy đạo tâm lại dung Đại Đạo.

Tâm đầy thì đạo gần, tâm khuyết thì đạo xa.

Từng luồng "Đạo Vận" huyền diệu từ trên người y tán phát ra, Tiểu Bạch Long Ngao Liệt đi theo y du lịch suốt chặng đường đã ngay lập tức cảm nhận được, sau đó nhìn Lão sư với thân ảnh phảng phất như hòa vào thiên địa.

Thật vĩ ngạn, thật trạng nhược vĩnh hằng!

Ngay lúc này, ở nơi cực sâu trong Đông Hải, Chúc Long và Long Mẫu đang trấn áp Thiên Uyên chợt tâm có sở cảm, không hẹn mà cùng nhìn về phía Bắc, nhìn thấy thân ảnh vĩ ngạn vĩnh hằng kia của Tô Thần. "Không hổ là Tô Thần Đạo hữu, đi bộ du lịch đo đạc hải dương mấy Nguyên Hội, chỉ vì truy cầu 'đạo' của chính mình, nghị lực này, Ngô cũng không bằng!" Là bá chủ hải dương, Chúc Long cùng Hồng Quân là Đại Năng viễn cổ cùng thời kỳ, nhưng y lại chưa từng nghĩ đến việc đi bộ du lịch hải dương Hồng Hoang, quán thiên địa, quán hải dương, quán "đạo" của vạn tộc để ấn chứng "kỷ đạo" của mình. "Ngao Nhuận sinh được một đứa con trai tốt a, nếu như khi xưa Cần nhi có thể bái nhập môn hạ Tô Thần thì hay biết mấy?" Long Mẫu ánh mắt chuyển đến Tiểu Bạch Long theo Tô Thần suốt chặng đường, đôi mắt ung dung minh mị kia tràn đầy vẻ hâm mộ.

Tuy nói mấy chục vạn năm nay, tu vi của Tiểu Bạch Long Ngao Liệt không tăng thêm gì.

Nhưng y một đường truy tùy Tô Thần, chân thân du lịch Tây Hải và Bắc Hải, cận cự ly cảm ngộ "đạo" của Lão sư, quán hải dương, quán "đạo" của vạn linh chúng sinh.

Đợi khi y tiêu hóa được những gì thu hoạch được từ đoạn du lịch này, thực lực nhất định sẽ đột phi mãnh tiến, thậm chí Chứng Đạo Đại La cũng có hy vọng!

Đông Hải, Tử Chi Đảo.

Triệu Công Minh cùng ba vị nghĩa muội kết bái đang thưởng thức linh quả trên đảo, cùng với những loại mỹ tửu mà y đã cất giữ mấy chục vạn năm nay. "Ba vị nghĩa muội, mấy Nguyên Hội trước, Vi huynh từng gặp một tôn cường giả đỉnh cấp, y từng tặng Ngô bốn quả cực phẩm Tiên Thiên Linh Quả Nhân Sâm Quả." "Hôm nay Vi huynh sẽ lấy ra chia sẻ cùng các muội!" Sau khi gặp Tam Tiêu, Triệu Công Minh mơ hồ có một loại trực giác mãnh liệt, "duyên phận" mà vị tiền bối kia nói khi xưa hẳn là sắp đến rồi. "Oa, đây chính là Nhân Sâm Quả trong truyền thuyết sao?" "Quả nhiên như truyền thuyết, giống hệt đứa trẻ chưa đầy ba chiều, tứ chi đầy đủ, ngũ quan hàm bị!" Tam Tiêu nhìn thấy Nhân Sâm Quả trước mắt, nội tâm tràn đầy kinh thán, có chút không dám ăn. "Đại huynh, cường giả mà huynh gặp được là Trấn Nguyên Tử Đại Tiên sao?" "Không phải!" Triệu Công Minh lắc đầu. "Vị tiền bối mà Vi huynh gặp gỡ hẳn là còn cường đại hơn Trấn Nguyên Đại Tiên trong truyền thuyết!" "Cường đại hơn Trấn Nguyên Đại Tiên sao?

Chẳng lẽ là Tam Thanh tiền bối trong truyền thuyết?

Hoặc là Tô Thần Thượng Tiên, người được xưng là 'cường giả số một dưới Thánh Nhân'?" Vân Tiêu là đại tỷ, khí chất điển nhã tri tính,

trông như một Ngự Tỷ nữ thần, toàn thân tán phát khí tức ôn nhu hiền thục.

Ba tỷ muội các nàng hóa hình mới vẻn vẹn mấy vạn năm, thông qua truyền thừa của tự thân và giao lưu với các Đạo hữu lân cận, miễn cưỡng biết được một số đại sự Hồng Hoang cùng danh hào của các Đại Thần Thông Giả. "Hẳn là 'Tô Thần Thượng Tiên'!" Triệu Công Minh hồi tưởng lại dáng vẻ của Tô Thần khi lần đầu gặp y, cực kỳ trùng hợp với Tô Thần Thượng Tiên, 'cường giả số một dưới Thánh Nhân' trong truyền thuyết Hồng Hoang.

Dù sao, cả thế giới Hồng Hoang, người mặc một bộ Tử Y Đạo Bào tôn quý, trừ Tô Thần ra, thì không còn ai nổi danh Hồng Hoang nữa. "Oa!" "Đại huynh, thật không ngờ huynh lại có thể gặp được Tô Thần Thượng Tiên, hơn nữa còn có thể nhận được Pháp Bảo và Nhân Sâm Quả y ban cho, vậy sao huynh không bái y làm sư phụ a?" Quỳnh Tiêu thanh thuần điềm mỹ, đôi mắt linh động đáng yêu, nàng tràn đầy kinh thán hâm mộ nhìn về phía Triệu Công Minh, cả người tựa như thải hà trên Cửu Tiêu Vân Thải, nguyên khí mười phần. "Chính phải, chính phải." "Nếu Đại huynh có thể bái nhập tọa hạ Tô Thần Thượng Tiên, vậy chúng ta theo huynh cũng có thể hưởng phúc rồi, hơn nữa còn không có bất kỳ ai dám khi dễ chúng ta!" Bích Tiêu là tiểu muội nhỏ nhất trong Tam Tiêu, nàng trông chỉ chừng mười hai, mười ba tuổi, vô cùng tinh linh đáng yêu, đôi mắt linh động xuất thải, tựa như một tinh linh nữ thần hoàn mỹ vô hà.

Các nàng đều rất rõ ràng.

Thế giới Hồng Hoang là một thế giới cường giả vi tôn.

Không có thực lực và bối cảnh, bị người ta khi nhục cũng chỉ có thể nuốt đắng nuốt cay!

Do đó, nếu Đại huynh có thể bái nhập tọa hạ Tô Thần, thì ba tỷ

muội các nàng cũng coi như có một chỗ dựa, về sau ở Đông Hải, dù người khác muốn khi dễ các nàng, cũng phải cân nhắc kỹ lưỡng. "Vi huynh khi đó cũng muốn a, chỉ bất quá Tô Thần tiền bối nói đợi thời cơ thành thục, rồi mới bảo Ngô đến Luân Hồi Sơn." Ngay khi lời nói của Triệu Công Minh vừa dứt, thức hải của y đột nhiên khẽ chấn động.

Tam Tiêu dừng lại, sau đó theo hướng ánh mắt của y nhìn, thấy một thân ảnh Tử Sắc tôn quý vô thượng, y đang cưỡi một chiếc trúc phàm, theo những đợt sóng lớn xô đẩy, ngật lập trên đỉnh triều. "Thật là tư thái tiêu sái a!" "Thật là phong tư siêu phàm!" Ngay khi Bích Tiêu và Quỳnh Tiêu thầm kinh thán, Vân Tiêu cảm nhận được từng luồng khí tức thân cận huyền chi lại huyền, sau đó nhìn về phía Triệu Công Minh. "Huynh trưởng, vị này không phải chính là Tô Thần Thượng Tiên, 'cường giả số một dưới Thánh Nhân' trong truyền thuyết chứ?" Từ sau khi Đại Chiến Vu Yêu lần thứ hai kết thúc, mấy chục vạn năm nay, thế giới Hồng Hoang tương đối yên bình.

Vu tộc từ chỗ ban đầu cứ năm ngàn năm một lần tổ kiến "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" triệu hoán Bàn Cổ chân thân, đã thay đổi thành hai vạn năm một lần.

Yêu tộc Thiên Đình ngoài việc chưởng quản ức vạn tinh thần Hồng Hoang tinh không, thỉnh thoảng phái binh hạ giới thu phục vạn tộc Hồng Hoang, hoàn toàn không khởi phân tranh với Vu tộc.

Trong mấy chục vạn năm này, Tô Thần tuy nói vô cùng khiêm tốn, cực ít xuất hiện ở các trường hợp lớn.

Nhưng việc y một chiêu miểu sát Nguyên Thủy, Bàn Cổ chính tông, một chiêu miểu sát hai tôn Thánh Nhân Thiên Đạo tương lai là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, những sự tích này được vô số Chuẩn Thánh Đại Năng, Đại La Cường Giả tôn sùng truyền tụng.

Huống hồ "Kỳ Đạo", "Âm Luật Đại Đạo" cũng được truyền bá rộng rãi trong thế giới Hồng Hoang.

Đại danh của y đã sớm vang động Hồng Hoang, trở thành đối tượng sùng kính và sùng bái của vô số tu luyện giả!

Tam Tiêu khi nhìn thấy thân ảnh Tử Sắc chí thượng tôn quý ngật lập trên đỉnh triều, trong não hải ngay lập tức nghĩ đến cái tên Tô Thần.

Ngay lúc này, Triệu Công Minh đang chuẩn bị mời ba vị nghĩa muội thưởng thức Nhân Sâm Quả, sau khi nghe lời của Vân Tiêu, cả người tâm thần chợt chấn động, sau đó lập tức động dụng Thần Thông Thuật Pháp, thanh khiết chỉnh lý y quan của tự thân. "Ba vị nghĩa muội, Tô Thần tiền bối cuối cùng cũng đến rồi, các muội mau theo Ngô cùng đi hành lễ bái kiến." Y nội tâm có một loại trực giác mãnh liệt, dẫn theo ba vị nghĩa muội bái kiến Tô Thần, tuyệt đối có thể nắm bắt được "duyên phận" lần này. "Bá!" Tam Tiêu không kịp thưởng thức Nhân Sâm Quả.

Các nàng làm theo Triệu Công Minh, sử dụng Thần Thông Thuật Pháp thanh khiết chỉnh đốn y phục và nghi thái, sau đó theo sau Triệu Công Minh, dùng tâm thái gần như triều thánh mà phi trì đến vị trí của Tô Thần. "Hoa!" Sóng lớn ngập trời.

Chiếc trúc phàm mà Tô Thần cưỡi vẫn luôn vững vàng, Tiểu Bạch Long đi theo bên cạnh cũng mặc cho sóng lớn trùng kích, tiếp tục đi về phía trước. "Triệu Công Minh bái kiến tiền bối!" Triệu Công Minh thân hình khôi ngô, thần thái cung kính, nhìn thấy Tô Thần xong, lập tức hạ xuống mặt nước, cung kính hành lễ với Tô Thần. "Vân Tiêu bái kiến Tô Thần Thượng Tiên!" "Quỳnh Tiêu (Bích Tiêu) bái kiến Tô Thần Thượng Tiên!" Tam Tiêu đứng phía sau huynh trưởng, nhìn thân ảnh phong thần như ngọc, bá khí vĩ ngạn của Tô Thần, cung kính

hành lễ. "Thiện!" "Các ngươi vô nhu đa lễ!" Tô Thần từ trong chuyến du lịch 'ngộ đạo' tỉnh lại.

Y mỉm cười nhìn Triệu Công Minh anh tuấn khôi ngô, cùng Tam Tiêu phong hoa tuyệt đại, phong tư mỗi người một vẻ, khóe miệng khẽ nhếch lên, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Ngay lúc này, Tam Tiêu nội tâm không khỏi khẩn trương bất an.

Các nàng chỉ cảm thấy đôi mắt sáng ngời của Tô Thần phảng phất có thể động xuyên mọi hư vọng, nhìn thấu quá khứ và tương lai, khiến các nàng có một cảm giác được trọng thị và thân cận.

Đối với Tam Tiêu nổi danh Hồng Hoang trong thời kỳ Phong Thần, Tô Thần đã sớm định ra sư đồ duyên phận.

Chương 145

Giờ đây tận mắt nhìn thấy dáng vẻ thơ ngây của các nàng, cái khí chất điển nhã, thanh thuần, tinh linh đó, không khỏi phải than thở về phong tư của các nàng. "Nơi đây cách Đạo trường của các ngươi không xa, có nguyện ý thỉnh Bản tọa ghé chân nghỉ ngơi chút chứ?" Nghe lời Tô Thần, Tam Tiêu đều có chút ngẩn người. "Nguyện ý!" "Tiền bối xin mời!" Bích Tiêu tính cách thẳng thắn nhất tiên hồi thần lại, vội vàng mời Tô Thần đến Đạo trường "Tử Chi Đảo" của mình làm khách.

Vân Tiêu và Quỳnh Tiêu sau khi hồi thần lại, nhìn nhau một cái, đều thấy được sự kinh hỉ trong mắt tỷ tỷ (muội muội).

Các nàng nội tâm rất rõ ràng.

Tô Thần bình dị gần gũi như vậy, hơn nữa còn chủ động đề xuất đến Đạo trường của mình, cộng thêm khí tức thân cận từ trên người y tán phát ra khiến các nàng cảm nhận sâu sắc, nội tâm đều hiểu rằng "cơ duyên" thuộc về mình đã xuất hiện!

Tiểu Bạch Long khôi phục chân thân, cùng Lão sư cùng bước lên Tử Chi Đảo.

Nhìn thấy trên đảo quần sơn điệp thúy, tường vân liên miên thành biển, hà quang vạn trượng, vạn năm lão thụ xanh biếc, linh căn dao thảo tranh huy, Tiên Thiên Linh Hồ mật bố, không khỏi thầm than thở.

Đến chủ phong Tử Chi Đảo, Nhân Sâm Quả mà bọn họ tụ hội trước đó vẫn còn, chén rượu linh quả cũng bày tán loạn trên ngọc trác.

Tam Tiêu sắc mặt ửng hồng, vội vàng chỉnh lý linh quả và chén rượu trên ngọc trác. "Tiền bối, xin mời thượng tọa!" Vân Tiêu chủ động mời Tô Thần ngồi vào chủ vị, có thể bao quát toàn bộ Tử Chi

Đảo, đồng thời còn có thể ngắm cảnh Đông Hải. "Thiện!" Tô Thần không từ chối, trực tiếp ngồi vào chủ vị.

Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu một người vội vàng rót rượu, một người đưa phần Nhân Sâm Quả thuộc về mình đến trước mặt y.

Dù sao, thứ có giá trị nhất của bốn huynh muội các nàng chính là Nhân Sâm Quả này.

Nhưng các nàng quên mất.

Bốn quả Nhân Sâm Quả này chính là do Tô Thần ban tặng cho Triệu Công Minh khi xưa!

Tô Thần nâng chén rượu làm từ Hồng Ngọc Linh Tinh, ánh mắt đặt trên người Triệu Công Minh, y sau mấy chục vạn năm tu luyện, đã thuận lợi đột phá đến Thái Ất Kim Tiên.

Còn về Tam Tiêu, các nàng vừa hóa hình không lâu, giờ chỉ là Kim Tiên trung kỳ.

Từ đó cũng đủ thấy được tình cảnh của Tán Tu.

Không có Lão sư và cơ duyên, việc tu luyện sẽ gian nan đến mức nào. "Bá!" Triệu Công Minh hồi tưởng lại cảnh tượng khi lần đầu gặp Tô Thần, khi đó mình vừa hóa hình, chính là lúc ý khí phong phát, giờ đây đã qua mấy chục vạn năm, mới gian nan đột phá Thái Ất Kim Tiên.

Y nhìn thần thái ôn hòa thân cận của Tô Thần, trực tiếp "phốc thông" một tiếng quỳ xuống hành lễ. "Tiền bối, đệ tử nhất tâm hướng đạo, khẩn thỉnh tiền bối thu Ngô vi đồ!" Tam Tiêu thấy huynh trưởng như vậy, từng người một ăn ý cung kính quỳ xuống hành lễ với Tô Thần. "Tiền bối tại thượng, đệ tử thành tâm hướng đạo, khẩn thỉnh tiền bối thu Ngô vi đồ!" "Tiền bối tại thượng, đệ tử thành tâm hướng đạo, khẩn thỉnh tiền bối thu Ngô vi đồ!" Các nàng nội tâm rất rõ ràng.

Tuy nói mình có thể cảm giác được sự thân cận với Tô Thần Thượng Tiên, nhưng nếu không kịp thời nắm bắt cơ hội này, rất có khả năng sẽ cứ thế mà bỏ lỡ. "Thiện!" "Các ngươi cùng Bản tọa có duyên, nhưng muốn bái nhập môn hạ Bản tọa, cần cẩn ký đồng môn đoàn kết hữu thiện, đối đãi kẻ địch không thể mềm lòng, nếu không kẻ bị hại chính là tính mạng của mình!" Triệu Công Minh và Tam Tiêu phẩm tính lương thiện.

Chỉ có điều một người không đủ trầm ổn, đồng thời cũng không đủ quả đoán, đối đãi kẻ địch của Lượng Kiếp đều cố kỵ tình nghĩa Huyền Môn, hành sự do dự quả đoán, dẫn đến trong Phong Thần Lượng Kiếp thân tử đạo tiêu.

Do đó, trước khi thu các nàng làm đồ đệ, Tô Thần tất yếu phải trịnh trọng cáo giới, khiến các nàng khắc cốt ghi tâm. "Bái kiến Lão sư!" "Đệ tử nhất định sẽ cẩn ký Pháp Chỉ của Lão sư, đoàn kết hữu thiện đối đãi đồng môn, đối đãi kẻ địch tuyệt đối không mềm lòng!" Bốn người cùng nhau cung kính hành bái sư chi lễ với Tô Thần. "Thiện!" "Từ nay về sau, Triệu Công Minh là đệ tử Chân Truyền thứ sáu dưới môn hạ Bản tọa, Vân Tiêu thứ bảy, Quỳnh Tiêu thứ tám, Bích Tiêu thứ chín!" Sau khi thụ lễ, nhân quả sư đồ chính thức kết thành, danh ngạch đệ tử Chân Truyền tọa hạ đã đạt đến cửu chi cực số dưới Thiên Đạo.

Về sau nếu tiếp tục thu đồ, sẽ vượt quá cửu chi cực số của Thiên Đạo, khí vận và công đức cũng sẽ càng sâu sắc ràng buộc, đồng thời có tư cách dùng Đại Đạo của tự thân khai tông lập phái.

Tô Thần hữu thủ nhàn nhạt vung lên, nâng tất cả bọn họ dậy. "Đây là Ngũ sư huynh Ngao Liệt của các ngươi!" "Kiến qua Ngũ sư huynh!" "Kiến qua Ngũ sư huynh!" Triệu Công Minh và Tam Tiêu nhìn về phía Tiểu Bạch Long, cung kính tiến lên hành lễ. "Chư vị sư đệ sư muội, Vi huynh hữu lễ rồi!" Ngao Liệt mỉm cười hồi lễ.

Tiếp theo, Tô Thần tế xuất mấy kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, ban Càn Khôn Xích cho Triệu Công Minh, Hỗn Nguyên Kim Đấu cho Vân Tiêu, Kim Giao Tiễn cho Quỳnh Tiêu, còn Hỗn Độn Quạt Ba Tiêu và Vân Thải Tiên Y thì ban cho Bích Tiêu.

Điều đáng nói là, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hỗn Độn Quạt Ba Tiêu này, là do bốn kiện Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Địa, Hỏa, Thủy, Phong Quạt Ba Tiêu dung hợp tiến hóa mà thành, uy lực đạt đến cực hạn của Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Một phiến chi hạ có thể diễn hóa Địa Hỏa Thủy Phong, đồng thời còn có thể dùng để phòng ngự, công hiệu vô cùng cường đại! "Đệ tử bái tạ Lão sư!" "Đệ tử bái tạ Lão sư!" Triệu Công Minh và Tam Tiêu kinh hỉ không thôi.

Các nàng làm sao cũng không ngờ, sau khi bái sư vậy mà lại có thể nhận được một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, điều này thật sự quá đỗi vui mừng.

Đây chính là lợi ích khi bái nhập tọa hạ cường giả sao?

Ngay lúc này, Ngao Liệt nhìn thấy bốn vị sư đệ sư muội mỗi người đều nhận được một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, trong mắt xẹt qua một tia hâm mộ, nhưng tuyệt nhiên không có chút ghen tỵ nào.

Bởi vì y mấy chục vạn năm nay theo Lão sư du lịch hải vực Hồng Hoang, chỉ bằng những lời giáo đạo trực tiếp tận tai, đã đủ để khiến mình thụ ích trọn đời. "Các ngươi cùng Ngô một đồng du lịch hải vực Hồng Hoang, đợi sau khi chuyến đi này kết thúc, rồi sẽ đưa các ngươi về Luân Hồi Sơn!" Sau khi thu bốn người bọn họ làm đồ đệ, Tô Thần định tự mình giáo đạo chỉ điểm, mài giũa tâm tính. "Cẩn tuân Pháp Chỉ của Lão sư!" "Cẩn tuân Pháp Chỉ của Lão sư!" Triệu Công Minh và Tam Tiêu chuẩn bị một phen, sau đó mỗi người tự chế tác một chiếc

trúc phàm, theo bước chân Tô Thần, đi bộ du hành Đông Hải.

Cảm ngộ "đạo" của thiên địa hải dương, quán "đạo" của vạn linh thủy tộc chúng sinh, để ấn chứng tìm kiếm "đạo" của chính mình.

Trong năm đệ tử, Triệu Công Minh với mệnh cách Tài Thần có thực lực mạnh nhất, y đã có thể cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc chi lực giữa thiên địa.

Tiểu Bạch Long Ngao Liệt, Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu bốn người là Kim Tiên, có thể cảm tri Đại Đạo Pháp Tắc vận hành giữa thiên địa cùng Thiên Địa Chí Lý.

Du lịch Hồng Hoang, quán thiên địa, quán vạn vật, quán vạn linh, điều này đối với "đạo" tương lai của bọn họ mà nói, có vô cùng lợi ích to lớn.

Một đường tiếp tục hướng Đông.

Tám vạn năm tuế nguyệt thoắt cái trôi qua.

Trải qua Tô Thần trực tiếp giáo đạo, lại thêm những sự kiện gặp phải suốt chặng đường, tính cách của Triệu Công Minh và Tam Tiêu trở nên sát phạt quả đoán.

Đối với những chủng tộc sinh linh chặn đường tập sát, giết!

Kẻ không có ý tốt, giết!

Tuy nói tính cách trở nên sát phạt quả đoán, nhưng cũng không hủy diệt lương thiện của mình.

Trong phạm vi năng lực, và trong tình huống không có phong hiểm, bọn họ đều nguyện ý cùng người kết thiện, thậm chí là trợ nhân vi nhạc.

Xuyên qua Đông Hải, một lần nữa trở về Nam Hải.

Tô Thần cảm tri được sự táo nhiệt và bôn phóng của Nam Hải.

Khi trở về khu rừng trúc cự độ quen thuộc kia, thiên địa giữa nhẹ nhàng chấn động. "Ông!" Một đạo khí vận bàng bạc từ thiên địa gia trì mà đến, nhập vào đỉnh đầu Tô Thần, công nhận y là "Hải Dương Hành Giả" đầu tiên của Hồng Hoang.

Tô Thần lặng lẽ nhắm hai mắt.

Cảm ngộ sự ban tặng khí vận thiên địa trong khoảnh khắc này. "Ô!" "Ô!" Sáu tôn Luân Hồi Đại Đạo Thần Luân tự phía sau y ngưng tụ mà xuất, tán phát ra khí tức chí cao vô thượng, thần thánh vĩ ngạn, uyển nhược Lục Đạo Luân Hồi của thiên địa.

Trong khoảnh khắc, tử khí đông lai ức vạn dặm, hà quang vạn đạo nhuộm chư thiên.

Đại Đạo chi âm từng trận, thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Nhìn thấy cảnh này, Triệu Công Minh, Tam Tiêu bốn người chấn hám đến ngây người.

Đây chính là thực lực của Lão sư sao?

Chẳng trách y được tất cả Đại Năng đỉnh cấp Hồng Hoang kính xưng là 'cường giả số một dưới Thánh Nhân', thậm chí ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất của Yêu tộc Thiên Đình cũng tâm duyệt thành phục!

Luân Hồi Sơn.

Một Nguyên Hội trước.

Bạch Miêu Miêu luyện hóa khối tàn khu Hỗn Độn Ma Thần mà Tô Thần ban tặng, thuận lợi đột phá đến cảnh giới Đại La Viên Mãn, cách Hỗn Nguyên Kim Tiên chỉ còn một bước.

Đồng thời, nàng còn thuận lợi đi trước một bước, cảm ngộ Thôn Phệ Đại Đạo truyền thừa của tự thân đến cực hạn, có thể cảm ngộ và dẫn dắt Đại Đạo Quy Tắc, coi như có trước tất cả năng lực của 'Hỗn

Nguyên Kim Tiên'.

Một bước nhanh, bước bước nhanh.

Một khi nàng thuận lợi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, dù không thể như Chủ nhân Tô Thần mà tiến thêm một bước chưởng khống Đại Đạo Quy Tắc, nhưng đối với sự cảm ngộ và chưởng khống Đại Đạo Quy Tắc, nhất định sẽ vượt xa những người cùng cảnh giới!

Gần bốn mươi vạn năm nay, Khổng Tuyên xuất ngoại du lịch hai lần trở về, thuận lợi đột phá đến Đại La hậu kỳ.

Quỷ Mẫu sau khi đột phá Thái Ất Kim Tiên, xuất ngoại du lịch một lần, giờ đã đột phá đến Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ.

Thần Đồ và Uất Lũy hai huynh đệ này, bọn họ bình nhật thụ giáo đạo của Bạch Miêu Miêu và Khổng Tuyên, vừa mới đột phá đến Thái Ất Kim Tiên.

Ngoại môn thủ đồ Đại Lữ, y nhất tâm trầm tịch trên Âm Luật Đại Đạo, đối với tu luyện cũng không quá nhiệt trung, nhưng cho dù như vậy, y giờ đây cũng thuận lợi đột phá đến Đại La hậu kỳ.

Đồng tử Nguyên Nhất tọa hạ, y kẹt ở Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong, cách đột phá Đại La chỉ còn một bước.

Sở dĩ chưa đột phá, là vì Bạch Miêu Miêu giáo đạo, hy vọng y có thể ở cảnh giới Thái Ất Kim Tiên củng cố Đạo Cơ đến cực hạn, như vậy khi đột phá, phẩm cấp Tam Hoa trên Đại La Đạo Quả mới càng cao!

Nguyên Nhị thì đột phá đến Thái Ất Kim Tiên trung kỳ.

Cẩu thối tử Ngao Thăng, dưới sự cung cấp liên tục của Hồn Tủy Lưu Ly Quả, lại thêm được Lão gia Tô Thần công đức khí vận phản bộ, nghiệp lực của tự thân càng ngày càng mỏng, cũng thuận lợi đột phá đến Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ.

Lục Nhĩ Mi Hầu tư chất căn nguyên xuất chúng, y tu luyện 《Thần Tượng Trấn Ngục Kính》 do Tô Thần sáng tạo, giờ đây đã đột phá đến cảnh giới Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong, cách Đại La cũng chỉ còn một bước.

Nhuỡng Tửu Đồng Tử Bạch Thương lười biếng nhất, cho dù Tô Thần và Bạch Miêu Miêu từng đề nghị y xuất ngoại du lịch, nhưng y nhất tâm dốc sức vào "Tửu Đạo".

Mấy chục vạn năm nay, y căn bản không hề bước chân ra khỏi Luân Hồi Sơn một bước!

Y chuyên tâm nghiên cứu "Nhuỡng Tửu chi Đạo", dựa vào việc thưởng thức các loại linh tửu tự tay mình ủ, giờ đây thuận lợi đột phá đến Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ.

Sở dĩ nhanh như vậy, thuần túy là Tô Thần thấy y có thiên phú trong "Tửu Đạo", nên để Bạch Miêu Miêu có thể vô hạn chế cung cấp các loại Tiên Thiên Linh Quả đỉnh cấp cho y thử nghiệm.

Như Nhân Sâm Quả, Luân Hồi Sinh Tử Quả, Ngộ Đạo Thần Trà, Luân Hồi Linh Trà, Âm Dương Bất Tử Quả, Ngọc Dương Mai, Địa Nguyên Quả, Vong Xuyên U Minh Quả, Tam Diệp Hoàng Minh Quả, Tử Cực Phệ Hồn Lan Quả, vân vân.

Chương 146

Thậm chí ngay cả một quả "Hoàng Trung Lý" có thể trực tiếp đột phá Đại La Kim Tiên, cũng bị y dùng để ủ rượu.

May mà Bạch Thương biết tu luyện cần phải củng cố Đạo Cơ, cho nên đối với Tiên Thiên Linh Tửu ủ từ Hoàng Trung Lý, y tuyệt đối không dám đụng vào.

Mỗi lần ủ ra, đều sẽ nhờ Lão gia Tô Thần hoặc Bạch Miêu Miêu thưởng thức rồi cho ý kiến, sau đó mới tiến hành cải thiện. "Thật nhàm chán a!" "Chủ nhân khi nào mới trở về đây?" Bạch Miêu Miêu lười biếng nằm trên ghế tựa do Chủ nhân tự tay chế tác, đôi mắt lớn như bảo thạch đen nhìn về phía những đóa tường vân trên bầu trời, không có tiêu cự, vẻ mặt vô thần. "Miêu Miêu tỷ, Ngã vừa nghe Khổng Tuyên sau lưng nói xấu tỷ!" Ngao Thăng rón rén thân mình, "hưu" một tiếng đã bay tới, vội vàng cáo trạng với nàng để biểu trung tâm. "Kêu Khổng Tuyên đến đây cho Ngô!" "Thị!" Ngao Thăng lập tức ưỡn ngực, hăm hở chạy đến Đạo trường của Khổng Tuyên. "Khổng Tuyên, Miêu Miêu tỷ tỷ gọi ngươi!" Y nhìn thấy Khổng Tuyên xong, vẻ mặt đắc ý. "Đông!" Khoảnh khắc sau đó, Khổng Tuyên trực tiếp cho y một cái bạo kích, đau đến Ngao Thăng nhe răng trợn mắt, mắt bốc kim tinh. "Đúng là tiểu nhân chỉ biết cáo trạng!" Y nghiến răng trừng Khổng Tuyên một cái, sau đó dẫn theo hai vị sư đệ Thần Đồ và Uất Lũy cùng đến khu giải trí. "Miêu Miêu tỷ, Khổng Tuyên nó bắt nạt Ngã!" Vừa đến khu giải trí, Ngao Thăng đã đỏ mắt. "Ngã vừa đi gọi nó, nó suýt chút nữa đập nát đầu Ngã rồi, tỷ phải giải oan cho Ngã a!" "Đông!" Bạch Miêu Miêu hữu thủ nắm quyền, ngón giữa thò ra, dùng Thần Thông kéo dài, trực tiếp cho Khổng Tuyên một cái bạo kích. "Tiểu Khổng Tuyên, ngươi tưởng ngươi đột phá Đại La hậu kỳ

là Ngô không quản được ngươi sao?

Không những sau lưng nói xấu Ngô, vậy mà còn dám lén lút giáo huấn Ngao Thăng, còn có ra dáng một Đại sư huynh hay không?" Khổng Tuyên đau đến nhe răng trợn mắt, mắt bốc kim tinh.

Y cho dù đã đột phá đến Đại La hậu kỳ, nhưng trước mặt Bạch Miêu Miêu, tự nhiên bị áp chế, căn bản không có bất kỳ tâm phản kháng nào. "Miêu Miêu tỷ, Ngã đâu có nói xấu tỷ, Ngã là cùng hai vị sư đệ thảo luận tỷ rất nhớ Lão sư, những năm nay đều nhờ giáo đạo của tỷ." "Cái tên nịnh hót này, chỉ biết cáo trạng, Ngã không giáo huấn nó thì giáo huấn ai?" "Đại sư huynh nói đúng, chúng ta đích xác không nói xấu Miêu Miêu tỷ!" Thần Đồ và Uất Lũy lập tức làm chứng cho Khổng Tuyên. "Bá!" Khi Bạch Miêu Miêu quay đầu lại, Ngao Thăng vội vàng làm ra vẻ mặt nịnh nọt tươi cười. "Miêu Miêu tỷ, Ngã chỉ nghe thấy bọn họ thảo luận nâm." "Đông!" Lời y vừa dứt, Bạch Miêu Miêu trực tiếp gõ một cái lên trán y, lập tức một cục u sưng lên trên trán y, đối xứng hoàn hảo với hai bên sừng rồng, liền thành một khối.

Ngao Thăng khóc cũng không dám khóc, một vẻ mặt ủy khuất.

Những năm nay, y và Khổng Tuyên tương ái tương sát.

Chỉ cần tìm được cơ hội, y sẽ cáo trạng với Bạch Miêu Miêu.

Còn Khổng Tuyên chỉ cần tìm được lỗi sai của y, sẽ trực tiếp lấy thân phận Đại sư huynh ra giáo huấn, mỗi lần khiến y uất ức đau đớn đến mức muốn phun máu.

Có bọn họ ở đây, cho dù Tô Thần ở ngoài vẫn luôn du lịch, cả Luân Hồi Sơn vẫn luôn náo nhiệt. "Miêu Miêu tỷ tỷ, Ngã đã chế tác cho tỷ một chén Linh Quả Trà, tỷ uống một chén cho tiêu khí." Lúc này, Mộng Yêu Yêu thân tư a na, khí độ phong hoa tuyệt đại đi đến trước mặt Bạch Miêu Miêu, cung kính dâng lên một chén Linh Quả Trà.

Nàng dẫn tộc nhân đến Luân Hồi Sơn, được Bạch Miêu Miêu an bài làm thị nữ.

Các tộc nhân khác thì theo Đại Lữ học Âm Luật, hoặc học vũ đạo, hoặc triển ca hầu.

Mộng Mị Nhân Ngư tộc thiên sinh truyền thừa Sắc Dục Đại Đạo, đối với việc dụ hoặc nam nhân, đó là nhất đẳng nhất đỉnh tiêm, cả thế giới Hồng Hoang cũng chỉ có Thanh Khâu Hồ tộc mới có thể sánh ngang.

Luân Hồi Sơn nhiều đệ tử (đồng tử) như vậy, nếu có thể thuận lợi chống cự được sự dụ hoặc của các nàng, mới coi như chân chính thông qua khảo nghiệm của Bạch Miêu Miêu. "Hưu!" Ngay khi Bạch Miêu Miêu vừa chuẩn bị uống chén Linh Quả Trà này, nàng đột nhiên hóa thành một đạo lưu quang, bay về phía chân núi chủ phong Luân Hồi Sơn. "Lão gia trở về!" Ngao Thăng vừa nãy còn đáng thương hề hề, khoảnh khắc biến thành kinh hỉ dị thường. "Lão sư cuối cùng cũng trở về!" Khổng Tuyên, Thần Đồ, Uất Lũy cùng Mộng Yêu Yêu có mặt tại đó, từng người một đôi mắt bừng lên ánh sáng chói lọi, cùng nhau bay về phía sơn môn. "Ông!" Khi Hộ Sơn Đại Trận đại khai, trên thiên khung xuất hiện từng điểm gợn sóng.

Chỉ thấy thân ảnh Tô Thần tự hư không thiên khung xuyên toa mà ra, hạ xuống chân núi Luân Hồi Sơn. "Chủ nhân!" Bạch Miêu Miêu trực tiếp phi phác mà đến, ôm chặt lấy cổ Tô Thần, làm sao cũng không chịu buông tay.

Lần này là lần bọn họ xa cách lâu nhất.

Trọn vẹn hơn ba mươi sáu vạn năm! "Miêu Miêu." Tô Thần cưng chiều ôm chặt nàng, hữu thủ dùng lực xoa xoa đầu nàng, hệt như khi xưa. "Lão gia, Ngã rất nhớ Người a!" Ngao Thăng xông tới, ôm chặt lấy bắp chân Tô Thần. "Đệ tử kiến qua Lão sư!" "Đệ tử kiến qua Lão

gia!" "Đệ tử kiến qua Lão gia!" Khổng Tuyên, Thần Đồ, Uất Lũy, Mộng Yêu Yêu bọn họ khẩn theo sau.

Tiếp theo là Quỷ Mẫu, Đại Lữ, Nguyên Nhất, Nguyên Nhị, Lục Nhĩ, Bạch Thương, Dạ Oanh và những người khác đến, từng người một cung kính hành lễ, trong ánh mắt lộ ra vẻ hân hỉ và nhẹ nhõm.

Mấy Nguyên Hội nay, tuy nói Luân Hồi Sơn không có bất kỳ phong ba nào, nhưng chỉ có Lão sư (Lão gia) ở đây, mới có thể khiến tất cả mọi người chân chính an ổn.

Sau khi ôm Bạch Miêu Miêu hồi lâu, Tô Thần mới giới thiệu Tiểu Bạch Long Ngao Liệt, Triệu Công Minh và Tam Tiêu cho mọi người. "Kiến qua Miêu Miêu tỷ tỷ!" "Kiến qua Miêu Miêu tỷ tỷ!" Mọi người nhìn thấy thái độ của Lão sư đối với Bạch Miêu Miêu, liền biết mối quan hệ của nàng với Lão sư phi thường, từng người một tất cung tất kính hành lễ vấn an nàng. "Ân!" Bạch Miêu Miêu khẽ gật đầu.

Khi nhìn thấy Tiểu Bạch Long Ngao Liệt, ánh mắt nàng hơi có chút bài xích, nhưng khi ánh mắt chuyển đến Bích Tiêu tinh linh đáng yêu, nàng lộ ra một tia vui thích.

Bởi vì dáng vẻ của nàng chỉ khoảng sáu bảy tuổi, nên nàng khá thích những người tương tự mình. "Ngươi tên Bích Tiêu sao?" "Sau này Ngô che chở cho ngươi!" "Tạ tạ Miêu Miêu tỷ tỷ!" Bích Tiêu vui vẻ không thôi, đôi mắt to như tinh linh híp lại thành trăng lưỡi liềm, trông vô cùng đáng yêu.

Ngay khi mọi người trở về Đại Điện, Ngao Thăng đã sớm kéo Tiểu Bạch Long Ngao Liệt, Triệu Công Minh và Tam Tiêu lại.

Y là huyết mạch rồng hệ, lại là thú cưỡi của Tô Thần, tự nhiên được Tiểu Bạch Long thân cận.

Còn Khổng Tuyên khi cảm tri được Minh khí nồng đậm trên

người Tiểu Bạch Long, biết y là "Minh Long" được Lão sư diễn hóa Địa Đạo, do đó cũng không có tâm châm chọc.

Y là Đại sư huynh, cũng là đệ tử được Tô Thần khí trọng nhất, tâm hung độ lượng khoan quảng.

Nếu không phải Ngao Thăng cẩu thối tử này nhiều lần châm chọc mình, và thường xuyên cáo trạng với Miêu Miêu tỷ tỷ, Khổng Tuyên cũng sẽ không cố ý nhắm vào y.

Đến Đại Điện.

Tô Thần tìm hiểu một phen tình hình gần đây của Luân Hồi Sơn trong những năm này, cùng với tình hình phát triển của các chủng tộc phụ thuộc mình, hài lòng gật đầu.

Thiên Mã nhất tộc sau khi quy phục mình, tộc trưởng Mã Càn của họ vào mười lăm vạn năm trước, cuối cùng cũng đột phá đến cảnh giới Đại La Kim Tiên, trở thành Đại La Chưởng Đạo giả duy nhất trong số nhiều chủng tộc.

Còn về nhiều đệ tử như vậy, cũng nhờ Bạch Miêu Miêu giáo đạo, không để bọn họ mù quáng đột phá Đại La, mà là ổn định vững chắc, tiếp tục củng cố Đạo Cơ.

Sau khi hiểu rõ mọi tình huống, Tô Thần từ không gian thức hải tế xuất "Thái Âm Bản Nguyên Tinh Túy" và "Thái Dương Bản Nguyên Tinh Túy", lần lượt ban cho một đám đệ tử Thái Ất Kim Tiên của mình. "Thái Dương Bản Nguyên Tinh Túy" là do Thái Nhất lần trước đến thăm ban tặng, cùng với quà đáp lễ khi mình tham gia Đại Điển lập Thiên Đình, phân lượng chỉ có hai mươi phần, vừa đủ cho tất cả mọi người.

Còn về "Thái Âm Bản Nguyên Tinh Túy" là do Hi Hòa và Thường Hi lần trước trao đổi với mình bằng di bảo "Thái Âm Bảo Luân", có

đến hơn năm trăm phần.

Tô Thần để một đám đệ tử Thái Ất Kim Tiên dùng "Tiên Thiên Ngũ Hành Tinh Tinh" rèn luyện ngũ tạng của tự thân, ngưng luyện thăng hoa ngũ khí trong lồng ngực.

Sau đó lại dùng "Thái Dương Bản Nguyên Tinh Túy" và "Thái Âm Bản Nguyên Tinh Túy" âm dương hỗ tế, xem thử có thể tiến thêm một bước thăng hoa hay không.

Nếu thành công, thì một đám đệ tử đồng tử tọa hạ của mình, trước khi đột phá Đại La Kim Tiên, Đạo Cơ sẽ càng thêm vững chắc, có hy vọng tăng thêm phẩm cấp Tam Hoa trên Đại La Đạo Quả. "Một ngàn năm sau, Bản tọa sẽ giảng đạo tại quảng trường chủ phong Luân Hồi Sơn, hữu duyên giả đều có thể đến!" Sau khi hiểu rõ sự tăng trưởng thế lực Đạo trường của mình những năm nay, Tô Thần vận chuyển thần thông, truyền âm đến bốn phương tám hướng.

Khác với trước đây, những lần giảng đạo trước của y chỉ nhắm vào sinh linh của Luân Hồi Sơn.

Còn lần này thì mở rộng ra toàn bộ khu vực Đông Nam Hồng Hoang, tất cả sinh linh có duyên với Địa Đạo đều có thể đến nghe y giảng đạo.

Bởi vì Địa Đạo sắp sửa dựng dục xuất thế.

Không có đủ nhân tài tinh anh, không thể chân chính vận hành Địa Phủ và Minh Giới.

Cần biết rằng, quy mô của Minh Giới là tổng hòa của đại lục Hồng Hoang và hải dương, một thế giới hạo hãn quảng mậu như vậy, chỉ dựa vào mấy trăm ức sinh linh của Luân Hồi Sơn, làm sao có thể chân chính hoàn thiện được?

Ngay lúc này, Thiên Mã nhất tộc, Bàng Ngưu nhất tộc, Minh Nha

nhất tộc, Địa Ngục Tam Đầu Ác Khuyển nhất tộc, Mộng Mị Nhân Ngư tộc, Thiên Huyễn Vũ Điệp nhất tộc, v.v., những sinh linh đang tồn tại trong địa giới Luân Hồi Sơn, tất cả đều sau khi nghe được Pháp Chỉ của Tô Thần, từng người một thần sắc tràn đầy kích động và hân hỉ, sau đó cùng nhau hướng về quảng trường chủ phong Luân Hồi Sơn mà đi. "Lão gia trở về!" "Sơn chủ cuối cùng cũng trở về!" "Quá tốt rồi, Lão gia lại giảng đạo!" Cùng lúc đó, bên ngoài Luân Hồi Sơn, trong phạm vi ức vạn công lý, vô số sinh linh cũng nghe được Pháp Chỉ của Tô Thần, từng người một mang theo lòng sùng kính và kỳ vọng, lũ lượt bay đến Luân Hồi Sơn.

Ai cũng biết, Sơn chủ Luân Hồi Sơn Tô Thần Thượng Tiên chính là 'cường giả số một dưới Thánh Nhân' được Hồng Hoang công nhận, y lần đầu tiên công khai giảng đạo, đối với tất cả sinh linh mà nói đều là một trường đại cơ duyên.

Nếu có may mắn có thể bái nhập môn hạ y, thì trong cả thế giới Hồng Hoang, trừ đệ tử tọa hạ Đạo Tổ Hồng Quân ra, thì đó chính là sự tồn tại có 'bài diện' nhất.

Bất luận là Yêu tộc Thiên Đình, thậm chí là bá chủ lục địa Vu tộc, đều phải nể mặt đệ tử môn hạ y ba phần.

Đồng thời còn có một nguyên nhân quan trọng nhất.

Tô Thần Thượng Tiên là một sự tồn tại cực kỳ hộ đoản.

Từng vì đệ tử môn hạ Quỷ Mẫu, một chiêu miểu sát Nguyên Thủy Ngọc Thanh, Bàn Cổ chính tông, Thánh Nhân Thiên Đạo tương lai.

Một Lão sư yêu quý đệ tử như vậy, ai mà không muốn bái nhập môn hạ y?

Đến Linh Thực Vật khu.

Tô Thần gieo trồng các linh căn mình thu hoạch được trong những

năm du lịch, dựa theo thuộc tính khác nhau của chúng.

Khi thấy Tạo Hóa Thanh Liên Căn Hành dưới sự bồi dưỡng của Hỗn Độn Tinh Tuyền và Hỗn Độn Tức Nhưỡng, hao phí trọn vẹn mấy chục vạn năm thời gian, cuối cùng đã trưởng thành một tôn Thanh Sắc Liên Đài cao hơn ba xích.

Thân thể nó toàn bộ có màu xanh lục, di mạn từng tia Hồng Mông chi khí, tán phát ra vô cùng sinh cơ nồng đậm cùng Tạo Hóa Đại Đạo Quy Tắc Bản Nguyên chí cao vô thượng. "Ông!" Một tòa Cửu Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên khi cảm tri được Tô Thần đến, nó khẽ lay động, lộ ra khí tức thân cận và hoan hỉ. "Tiểu gia hỏa, xem ra không cần quá lâu, ngươi cũng có thể thuận lợi hóa hình!" Tòa Tịnh Thế Bạch Liên này dưới sự bồi dưỡng không tiếc chi phí của mình, cuối cùng đã đản sinh linh thức, từ Tam Phẩm ban đầu, thăng cấp đến Cửu Phẩm như ngày nay.

Do mẫu thể là Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, bản nguyên của tự thân đã đạt đến cực hạn trưởng thành.

Duy chỉ có thuận lợi hóa hình, mới có cơ hội trùng phá chất cốc, Đại Đạo hữu vọng.

Tiếp theo, Tô Thần đặt Cửu Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên trước đây trao đổi với Minh Hà vào gần Bạch Liên, sau đó tưới năm trăm thăng Hỗn Độn Tinh Tuyền, giúp chúng tương phụ tương thành.

Điều đáng nói là, Cửu Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên này cũng như Cửu Phẩm Diệt Thế Hắc Liên ban đầu, sau khi bị Luân Hồi Tử Liên thôn phệ bản nguyên, giờ đây chỉ còn lại một luồng bản nguyên cuối cùng. "Ô!" Nghiệp Hỏa Hồng Liên hấp nạp năng lượng ẩn chứa trong Hỗn Độn Tinh Tuyền và Hỗn Độn Tức Nhưỡng, bản thể đầy vết nứt bắt đầu từ từ tu phục, bừng lên từng luồng sinh cơ.

Chương 147

"Ông!" Khi bản nguyên sinh cơ của Nghiệp Hỏa Hồng Liên bừng lên, Tạo Hóa Thanh Liên, Tịnh Thế Bạch Liên, Diệt Thế Hắc Liên đều cùng nhau cộng chấn, bản nguyên của mỗi loại bắt đầu tự động dẫn dắt, hấp nạp bản nguyên của đối phương để tương hỗ trưởng thành.

Nhìn thấy cảnh này, khóe miệng Tô Thần khẽ nhếch lên, lộ ra một nụ cười chờ mong.

Nếu không phải những liên đài này cùng tông cùng nguyên với mình, và còn có thể tương phụ tương thành, y tuyệt đối sẽ không hao phí đại giới lớn như vậy mà dốc lòng bồi dưỡng. "Hiện tại vẫn còn thiếu một tôn Công Đức Kim Liên!" Tô Thần ánh mắt nhìn về phía Tây Phương, nụ cười trên mặt càng ngày càng sáng.

Một ngàn năm thoắt cái trôi qua.

Trong khoảng thời gian này, Tô Thần chuyên tâm bầu bạn với Bạch Miêu Miêu, có lúc cùng nhau đối dịch, cùng nhau nấu nướng mỹ thực, thậm chí cùng nhau đàn tấu Âm Luật, bù đắp lại tất cả tình yêu thương thiếu sót trong những năm qua đối với nàng. "Hi hi!" "Ngã thật sự quá vui rồi!" Bạch Miêu Miêu hưởng thụ tình yêu thương của Chủ nhân, khuôn mặt cười hoàn mỹ vô hà nở rộ như hoa, đôi mắt lớn như bảo thạch đen cũng toát ra thần thái hỉ duyệt.

Ngày giảng đạo đã định đã đến.

Tô Thần ôm nàng, trực tiếp xuất hiện tại Đại Điện quảng trường chủ phong. "Đệ tử kiến qua Lão sư!" "Đệ tử bái kiến Lão gia!" "Bái kiến Tô Thần Thượng Tiên!" "Bái kiến Tô Thần Thượng Tiên!" Tất cả thính đạo giả đã đợi từ lâu, sau khi nhìn thấy Tô Thần ôm Bạch Miêu Miêu xuất hiện, từng người một lập tức đứng dậy, cung kính

hành lễ. "Thiện!" "Các ngươi có thể đến Luân Hồi Sơn của Ngô, đều là những người hữu duyên với Bản tọa." Tô Thần cao tọa trên Cửu Thải Tường Vân, y để Bạch Miêu Miêu ngồi bên cạnh mình, ánh mắt bao quát ức vạn chủng tộc sinh linh khác nhau trong Đại Điện, nghiêm nghị mở miệng. "Hy vọng các ngươi có thể nắm bắt cơ hội lần này, tranh thủ sớm ngày thành đạo!" Lần này đã thông tri toàn bộ vạn linh chủng tộc của địa giới Đông Nam, hầu như tất cả sinh linh hữu duyên với Địa Đạo đều đã đến.

Có La Sát nhất tộc, Cổ Trùng nhất tộc, Tham Lang nhất tộc, Linh Thể nhất tộc, v.v.

Tô Thần chuẩn bị mượn cơ hội giảng đạo lần này, truyền thụ 《Minh Đạo Chân Kinh》 cho tất cả sinh linh chủng tộc Địa Đạo, để bọn họ trước khi Địa Đạo xuất thế có thể tu luyện trước, giác tỉnh thuộc tính và sứ mệnh của tự thân.

Như vậy, sau khi Địa Đạo Minh Giới xuất thế, để những chủng tộc này thiên di đến Địa Phủ, bọn họ cũng có thể thích ứng ngay lập tức, và còn có thể khiến Địa Phủ vận hành trong thời gian ngắn nhất. "Đại Địa chi Đạo, hậu đức tái vật." "Thiên Địa Luân Hồi, vạn linh chi hưng." Tô Thần không nói nhiều lời vô ích, trực tiếp mở miệng giảng đạo, sâu sắc mà dễ hiểu giảng thuật sự nhân từ và sứ mệnh của 'Địa Đạo', cùng với tầm quan trọng của nó đối với thế giới Hồng Hoang. "Ông~ô!" "Ông~ô!" Ức vạn Đại Đạo Pháp Tắc cùng nhau phong dũng mà đến, tự động ngưng tụ thăng hoa thành bảy bảy bốn mươi chín tôn Đại Đạo Thần Luân, tán phát ra vô biên Địa Đạo vĩ lực.

Tất cả thính đạo giả nhìn thấy cảnh này, từng người một nội tâm chấn hám không thôi. "Hưu!" "Hưu!" Dưới sự thao khống của Tô Thần, bảy bảy bốn mươi chín tôn Đại Đạo Thần Luân này rủ xuống từng tia Địa Đạo vĩ lực, nhập vào tất cả sinh linh chủng tộc Địa Đạo có mặt tại đó. "Ông!" Tất cả sinh linh cùng nhau nhắm hai mắt, cảm

thụ sự nhân từ và vĩ ngạn của Địa Đạo, huyết mạch và sứ mệnh của tự thân cũng bắt đầu từ từ được thức tỉnh.

Khi Tô Thần truyền thụ 《Minh Đạo Chân Kinh》 xong, tất cả thính đạo giả không tự chủ được bắt đầu tu luyện.

Điều đáng nói là, 《Minh Đạo Chân Kinh》 và công pháp truyền thừa của sinh linh chủng tộc Địa Đạo không hề xung đột, chỉ là giúp những sinh linh này sớm giác tỉnh huyết mạch và sứ mệnh của tự thân, đồng thời còn có thể gia trì Địa Đạo khí vận.

Như vậy, tuy nói Địa Đạo khí vận trên người Tô Thần sẽ bị chia sẻ, nhưng Địa Đạo khí vận tổng thể lại đang tăng trưởng, điều này đối với Địa Đạo Bản Nguyên là một loại phản bộ hữu hiệu.

Thời đại Thánh Nhân sắp đến.

Chỉ có để Địa Đạo xuất thế càng sớm càng tốt, mới có thể kháng hành Thiên Đạo cường đại vô thất.

Sự được mất nhất thời, Tô Thần căn bản không đặt trong lòng.

Ba nghìn năm giảng đạo thoắt cái trôi qua.

Khi Tô Thần dừng lại, tất cả sinh linh chủng tộc Địa Đạo vẫn còn chìm đắm trong 'đốn ngộ'.

Bọn họ toàn lực tiêu hóa những gì thu hoạch được từ lần giảng đạo này, vận chuyển 《Minh Đạo Chân Kinh》, cùng với các sinh linh chủng tộc Địa Đạo khác tương phụ tương thành.

Ví dụ như Thiên Mã nhất tộc và Bàng Ngưu nhất tộc.

Bọn họ tương lai sẽ là Ngưu Đầu Mã Diện của Địa Phủ, "đạo" của nhau tương phụ tương thành, cùng nhau tu luyện còn sẽ được sự bán công bội.

Sau khi giảng đạo kết thúc, Tô Thần dẫn Bạch Miêu Miêu trực

tiếp trở về Đại Điện.

Những sinh linh chủng tộc hữu duyên với Địa Đạo này, sẽ do tộc trưởng Mã Càn của Thiên Mã nhất tộc quản lý, bọn họ nguyện ý gia nhập Luân Hồi Sơn thì gia nhập, không nguyện ý cũng sẽ không miễn cưỡng.

Tiếp theo, chín danh đệ tử Chân Truyền, ngoại môn thủ đồ Đại Lữ, Ngao Thăng, Nguyên Nhất, Nguyên Nhị, Lục Nhĩ, Bạch Thương, Dạ Oanh, Mộng Yêu Yêu tất cả đều nhận được truyền âm của Tô Thần, bèn lũ lượt đến chủ điện. "Đệ tử kiến qua Lão sư!" "Đệ tử kiến qua Lão gia!" Mọi người nhìn thấy Tô Thần xong, cùng nhau cung kính tiến lên hành lễ. "Vô nhu đa lễ." Tô Thần nhàn nhạt vung tay, nghiêm nghị nhìn mọi người. "Lần này Vi sư chuẩn bị riêng cho các ngươi một khóa bồi dưỡng đặc biệt, hy vọng các ngươi có thể sớm ngày Chứng Đạo Đại La." Nói rồi, ánh mắt y đặt trên người Khổng Tuyên. "Tuyên nhi, giờ đây ngươi đã đột phá đến Đại La hậu kỳ, Vi sư hy vọng ngươi có thể nhanh chóng đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, tranh thủ sớm ngày cảm ngộ và dẫn dắt 'Đại Đạo Quy Tắc' chân chính!" Hồng Quân sắp sửa xả thân hợp đạo trở thành Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân.

Đến lúc đó, Đại Đạo sẽ thoái ẩn Hỗn Độn, Thiên Đạo chúa tể Hồng Hoang.

Tam Thiên Đại Đạo vận hành trong thế giới Hồng Hoang sẽ do Thiên Đạo kiến tạo và chế định, cho dù đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, chiến lực cũng không thể sánh bằng Hỗn Nguyên Kim Tiên chân chính.

Ví như Thái Nhất và Chúc Long.

Bọn họ cùng là Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, nhưng vì Thái Nhất từng đến Tử Tiêu Cung nghe đạo, là dựa vào việc cảm ngộ "Thiên

Đạo Quy Tắc" do Thiên Đạo chế định mà đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Cho dù có Hỗn Độn Chung đẳng cấp Khai Thiên Chí Bảo, nhưng trong sinh tử đại chiến ở cùng cảnh giới, y cũng không thể đánh bại Chúc Long, người dựa vào cảm ngộ và dẫn dắt "Đại Đạo Quy Tắc" chân chính. "Kính xin Lão sư yên tâm, đệ tử nhất định không phụ kỳ vọng của Người!" Khổng Tuyên nghiêm nghị nhìn Lão sư, đôi mắt bùng cháy vô cùng đấu chí. "Thiện!" Tô Thần khẽ gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Bạch Miêu Miêu, lộ ra một tia hân úy.

Với năng lực hiện tại của Bạch Miêu Miêu, nàng đã có thể sớm cảm ngộ và dẫn dắt Đại Đạo Quy Tắc, muốn đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, cũng chỉ thiếu một khế cơ, do đó không cần lo lắng. "Hồng Mông diễn Hỗn Độn, Hỗn Độn dựng Đại Đạo." "Đại Đạo vi thiên địa chi thủy, hựu vi vạn vật chi mẫu." "Đạo sinh nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật." Với sự chưởng khống 'Đại Đạo Quy Tắc' của Tô Thần như ngày nay, y đã xúc cập đến lãnh địa Hỗn Nguyên Đại La, đối với khởi nguyên và chân lý của Đại Đạo, y có những kiến giải thuộc về chính mình.

Y kim khẩu vừa khai, sức mạnh quy tắc Đại Đạo thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ vĩnh hằng cùng nhau rủ xuống, nhập vào thức hải của tất cả mọi người trong Đại Điện.

Trong khoảnh khắc, vô số dị tượng khủng bố cùng nhau diễn hóa.

Hồng Mông diễn Hỗn Độn.

Khai Thiên Tích Địa.

Vạn vật luân hồi.

Các loại dị tượng do "Đại Đạo Sức Mạnh Quy Tắc" ngưng tụ thành kim liên diễn hóa mà ra, khiến Bạch Miêu Miêu ở một bên trừng

mắt há hốc mồm.

Nàng làm sao cũng không ngờ, Chủ nhân đối với sự chưởng khống và chế định Đại Đạo Quy Tắc, vậy mà đã đạt đến trình độ như vậy, điều này quả thực quá mức bất khả tư nghị!

Cùng lúc đó, tất cả đệ tử, đồng tử, thị nữ đều lần lượt nhắm hai mắt, tiến vào 'Ngộ Đạo Chi Cảnh', lấy Đại Đạo truyền thừa của tự thân, cảm ngộ ra những Đại Đạo Chí Lý khác nhau.

Khổng Tuyên là Minh Phượng, truyền thừa Ngũ Sắc Thần Quang.

Quỷ Mẫu là Vạn Quỷ Chi Mẫu, truyền thừa là Quỷ Đạo.

Tiểu Bạch Long Ngao Liệt được vô cùng Sinh Tử Đại Đạo Quy Tắc gia trì, sắp sửa hoàn thành bước cuối cùng "nghịch sinh chuyển tử", trở thành Minh Long đầu tiên của Hồng Hoang.

Triệu Công Minh là Tài Thần khâm định, cảm ngộ là Tài Đạo Chí Lý.

Tam Tiêu truyền thừa là Luân Hồi Hóa Sinh Chi Đạo, cảm ngộ là vạn linh luân hồi, hy vọng vĩnh hằng.

Mộng Yêu Yêu truyền thừa là Sắc Dục Đại Đạo, nàng cảm ngộ là Sắc Dục thiên biến vạn hóa, chính là dục vọng, chiến thắng dục vọng, thành tựu 'kỷ đạo'!

Còn về Bạch Miêu Miêu, nàng truyền thừa là 'Thôn Phệ Đại Đạo', giờ đây đã có thể cảm ngộ 'Thôn Phệ Đại Đạo Quy Tắc', nhưng sau khi nghe Chủ nhân Tô Thần giảng đạo, phản bộ ấn chứng tự thân, khí thế bắt đầu từ từ dâng cao.

Ba ngàn năm thoắt cái trôi qua.

Tô Thần dựa vào kinh nghiệm tu luyện cùng cảm ngộ đột phá của bản thân, từ cạn đến sâu đã giảng giải con đường từ Chân Tiên đột

phá đến Đại La, đồng thời tường tận nói rõ cảm ngộ của mỗi cảnh giới.

Chân Tiên: Minh ngộ lẽ trời đất, bỏ giả giữ thật, tự thân thành Đạo.

Huyền Tiên: Hiểu rõ trời đất có 'Đạo', thăng hoa tự thân, có thể minh ngộ chân nghĩa trời đất, kết hoa tàng kỷ nguyên.

Kim Tiên: Có thể cảm tri vận chuyển trời đất, đại 'Đạo' chí lý, hái được Đạo quả bất hủ.

Thái Ất Kim Tiên: Pháp tắc nhập Đạo, có thể cảm ngộ cấu thành thế giới Hồng Hoang, minh ngộ Đại Đạo pháp tắc vĩ lực, dùng 'Đạo' cường đại bản thân, cuối cùng bất hủ bất diệt, trường sinh bất lão.

Đại La Kim Tiên: Nhảy ra khỏi Thời gian trường hà, thu thúc 'Quá khứ tuyến' ngưng tụ 'Quá khứ thân', chưởng khống Đại Đạo pháp tắc, tuyên cổ bất diệt.

Hỗn Nguyên Kim Tiên: Siêu thoát Vận mệnh trường hà, cực hạn thăng hoa, hé thấy Huyền bí Hỗn Nguyên, vạn vật đều hư vô, vô thị Đại La pháp tắc, cảm ngộ dẫn đạo Đại Đạo quy tắc, nhìn thấy tương lai!

Một chúng đệ tử, đồng tử, thị nữ nghe giảng Đạo, trong đó tu vi kém nhất cũng có cảnh giới Kim Tiên.

Dưới sự giảng Đạo vô cùng tỉ mỉ, thâm nhập thiển xuất của Lão sư (Lão gia), từng người một cảm ngộ về 'Đạo' đều đột phá mạnh mẽ.

Cùng lúc đó.

Tô Thần thông qua việc giảng Đạo cho họ, đã tiêu hóa các loại cảm ngộ của bản thân khi du lịch hải dương trước đó.

Ôn cố tri tân, phản bộ ấn chứng 'kỷ Đạo'. 'Đạo tâm' của Y ngày càng thuần tịnh, việc chưởng khống Đại Đạo quy tắc cùng Hỗn Nguyên vĩ lực cũng tiến thêm một tầng.

Giảng Đạo kết thúc.

Thấy Bạch Miêu Miêu, Khổng Tuyên, Tiểu Bạch Long, Tam Tiêu đều đang trong trạng thái 'ngộ Đạo', Y liền để lại một câu truyền âm rồi đi đến đại điện bế quan.

Người tỉnh lại đầu tiên là Bạch Miêu Miêu.

Trong đầu Nàng vang lên truyền âm của Tô Thần, đôi mắt to như hắc bảo thạch nhìn về phía đại điện bế quan của Chủ nhân một cái, sau đó quay về Đạo trường của mình.

"Lần này, ngã tranh thủ một hơi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên!" Kế đó.

Khổng Tuyên cùng Đại Lữ tỉnh lại.

Bọn họ là Đại La chưởng Đạo giả, lần này nghe Lão sư giảng giải vô cùng tỉ mỉ về cảm ngộ chưởng khống Đại Đạo pháp tắc, tuy rằng chưa trực tiếp đột phá, nhưng đã có thể thấy được ánh rạng đông.

Ngay khi họ rời khỏi đại điện, trong đầu vang lên truyền âm của Bạch Miêu Miêu.

"Kiến qua Miêu Miêu tỷ tỷ!" "Kiến qua Miêu Miêu tỷ tỷ!" Đến Bạch Hổ đại điện, hai người thấy Bạch Miêu Miêu khoanh chân ngồi giữa không trung, quanh thân tản ra bản nguyên thôn phệ Đại Đạo nồng đậm vô cùng, liền lập tức cung kính hành lễ.

"Bá!" "Bá!" Hai quả Hoàng Trung Lý (được thai nghén sau khi Linh căn thăng cấp), hai bình Tam Quang Thần Thủy (mỗi bình một vạn thăng), hai mươi chén Ngộ Đạo Thần Trà cùng Luân Hồi Linh Trà lần lượt lơ lửng trước mặt họ.

“Tưởng rằng các ngươi cũng biết sứ mệnh của Chủ nhân là tại 'Địa Đạo', giờ đây Địa Đạo sắp sửa thai nghén xuất thế, mà Thiên Đạo thì đang chưởng khống mọi quyền hành Hồng Hoang.” “Tiếp theo các ngươi hãy tranh thủ sớm ngày đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, để tương lai có thể san sẻ gánh nặng cùng Chủ nhân!” Là người thân cận nhất của Tô Thần, Bạch Miêu Miêu vô cùng rõ ràng gánh nặng trên vai Chủ nhân lớn đến mức nào.

Chương 148

Nếu không phải hiểu rõ điểm này, khi trước Nàng đã sớm quấn lấy Chủ nhân cùng du lịch hải dương rồi!

"Miêu Miêu tỷ tỷ cứ yên tâm, chúng ta tuyệt đối sẽ không phụ lòng kỳ vọng của Người cùng Lão sư!" Khổng Tuyên cùng Đại Lữ thu hết Hoàng Trung Lý, Tam Quang Thần Thủy, Ngộ Đạo Thần Trà cùng Luân Hồi Linh Trà trước mặt, trịnh trọng bày tỏ thái độ.

Những năm gần đây.

Bạch Miêu Miêu vẫn luôn không cho phép họ dùng Ngộ Đạo Thần Trà cùng Luân Hồi Linh Trà, là bởi vì những linh trà này càng dùng muộn thì tác dụng phát huy càng lớn.

Nhưng giờ đây.

Hồng Quân sắp sửa xá thân hợp Đạo, trở thành người đại ngôn của Thiên Đạo.

Đến lúc đó Đại Đạo sẽ thoái ẩn vào Hỗn Độn, muốn cảm ngộ Đại Đạo chân chính để đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, độ khó sẽ tăng lên không chỉ gấp mười!

Chỉ có nắm bắt thời gian cuối cùng này, tranh thủ sớm ngày đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, mới có thể trợ giúp Chủ nhân trong đại thế Thiên Đạo chủ tể Hồng Hoang tương lai!

Trong đại điện bế quan.

Tô Thần nhắm hai mắt, khoanh chân tọa trên bồ đoàn.

Ức vạn Đại Đạo pháp tắc chi lực thăng hoa ngưng tụ thành Đại Đạo bản nguyên, cùng bàng bạc khí vận tề tề gia trì trên thân Y, tản ra từng luồng khí tức thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ du du.

Hạo đãng vô ngân, thương khung quảng quảng, đại địa du du, khoảnh khắc đạo khí tức này xuất hiện.

Trên hư không hiện ra hai dòng Thời gian trường hà cùng Vận mệnh trường hà cuồn cuộn.

Tinh hà lưu chuyển, vũ trụ tịch diệt.

Khai thiên tích địa, vạn vật luân hồi.

Các loại dị tượng hiện ra trong hai dòng trường hà thần thánh vĩ ngạn, va chạm, giao thoa.

"Ông ~ ô!" "Ông ~ ô!" Bảy lần bảy bốn mươi chín tôn Đại Đạo thần luân hiện hóa quanh thân Tô Thần, rủ xuống ức vạn vạn điều quy tắc sức mạnh thần thánh vĩ ngạn.

Khoảnh khắc.

Thời gian trường hà cùng Vận mệnh trường hà lại một lần nữa giao thoa điên cuồng, diễn hóa ra Thái Cổ Tinh Không Hồng Hoang.

Từng đạo Thái Cổ tinh hà huy hoàng vô cùng, tinh thần Bắc Đẩu hạo đãng tản ra quang huy vô tận.

Các loại Hỗn Độn lưu quang khủng bố cùng Đại Đạo quy tắc ngưng tụ, phác họa ra thiên địa chí lý, Đại Đạo chân lý!

"Hoa!" Một đạo thân ảnh thần thánh vĩ ngạn, uy áp vạn cổ từ trong Hỗn Độn tinh hà huy hoàng nghịch dòng mà lên.

Tuy rằng nhìn không rõ ràng, nhưng hình thể cùng khí tức tuyên cổ vĩnh hằng kia, chính là 'Tương lai thân' của Tô Thần!

"Hưu!" Chỉ thấy 'Y' vươn tay phải, trong nháy mắt quán xuyên Thời gian trường hà thần thánh vĩ ngạn, lập tức thu thúc 'Quá khứ tuyến', ngưng tụ lại 'Quá khứ thân'! 'Quá khứ thân' cùng 'Tương lai thân' xa xa đối vọng.

Một loại 'Đạo' huyền chi hựu huyền lan tràn ra, khiến bốn mươi chín tôn Đại Đạo thần luân cùng nhau chấn động, hơn nữa chuyển động càng lúc càng nhanh.

"Ông!" Bàng bạc Đại Đạo quy tắc vĩ lực rủ xuống trên 'Quá khứ thân' cùng 'Tương lai thân', tôn lên vẻ thần bí, tuyên cổ, vĩ ngạn của chúng.

"Oanh!" Khoảnh khắc kế tiếp.

Chỉ thấy 'Tương lai thân' cùng 'Quá khứ thân' vô cùng ăn ý nhìn về phía hiện tại thân, sau đó quá khứ, hiện tại, tương lai dung làm một thể.

Bốn mươi chín tôn Đại Đạo thần luân lơ lửng quanh thân Tô Thần ầm ầm lưu chuyển, bùng phát ra Đại Đạo quy tắc vĩ lực ngập trời.

Thời gian trường hà cùng Vận mệnh trường hà điên cuồng cuồn cuộn về phía trước, dấy lên sóng lớn ngập trời, mỗi một giọt bọt sóng đều phản chiếu quỹ tích vận chuyển cùng vận mệnh tương lai của chúng sinh Hồng Hoang.

Từ từ.

Đại Đạo thần luân bắt đầu dần dần dung hợp.

Khí thế của Tô Thần cũng ngày càng mạnh, càng hư huyễn.

Y phảng phất tồn tại ở quá khứ, lại dường như đến từ tương lai.

Một Nguyên Hội thời gian thoắt cái trôi qua.

Khi bốn mươi chín tôn Đại Đạo thần luân dung hợp thành sáu tôn, từ thân Y bùng phát ra một đạo khí tức vô cùng vĩ ngạn, trực tiếp quán xuyên gia nguyên, một lần nữa dẫn đạo ra Thời gian trường hà cùng Vận mệnh trường hà.

"Hoa lạp lạp!" "Hoa lạp lạp!" Thời gian trường hà cùng Vận

mệnh trường hà cuồn cuộn giao thoa, ôm lấy Tô Thần bao quanh, muốn thôn phệ lại phát hiện căn bản đã không thể làm được!

"Bá!" Tô Thần từ từ mở hai mắt.

Đôi mắt sáng như chứa đựng vũ trụ kia trở nên vô cùng bình đạm như thường, tựa hồ như một người bình thường, không nhìn ra bất kỳ chỗ nào nổi bật sáng chói.

"Ông!" Sáu tôn Đại Đạo thần luân nhập vào thể nội, Thời gian trường hà cùng Vận mệnh trường hà trong hư không từ từ biến mất, khóe môi Y khẽ nhếch lên, lộ ra một tia mừng rỡ.

"Cuối cùng cũng đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, cách mục tiêu lại gần thêm một bước!" Giờ đây ở thế giới Hồng Hoang.

Trong một chúng đỉnh cấp Tiên Thiên Thần Thai Thánh, chỉ có Đế Tuấn, Thái Nhất nương tựa khí vận Thiên Đình đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh) hậu kỳ.

Tam Thanh, Phục Hy, Nữ Oa, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Côn Bằng, Minh Hà, bọn họ mới chỉ đột phá đến Chuẩn Thánh trung kỳ hơn ba Nguyên Hội trước.

Ngô hậu tích bạc phát, từng bước một vững chắc, trước tiên đã đuổi kịp những đỉnh cấp Tiên Thiên Thần Thai Thánh này, sau đó cuối cùng lại vượt qua bọn họ!

"Hô!" Thở ra một hơi trọc khí dài, Tô Thần ngẩng đầu nhìn về phía Hỗn Độn thiên khung, đôi mắt sáng sủa lộ ra một tia thần thái đấu chí.

Ngay khi Y chuẩn bị kết thúc bế quan đi ra ngoài, đột nhiên cảm tri thấy 'Huyền Hoàng Thế Giới' khẽ chấn động, liền trầm tịch tâm thần, tiến vào 'Huyền Hoàng Thế Giới'.

Lần trước tại 'Huyền Hoàng Thế Giới' đã thôn phệ vô cùng bản

nguyên Hỗn Độn Ma Thần, đồng thời tạo ra Vận mệnh trường hà, thuận lợi thăng cấp nó thành Đại Thiên Thế Giới.

Sinh linh trong 'Huyền Hoàng Thế Giới' lần lượt bắt đầu đột phá.

Đại La Kim Tiên.

Hỗn Nguyên Kim Tiên!

Tộc trưởng Hung Thú tộc Hoàng Thiên, Tộc trưởng Thủy Tộc Cầu Long, Tộc trưởng Tẩu Thú tộc Địa Lân, Tộc trưởng Phi Cầm tộc Huyền Phượng, vì tranh đoạt khí vận chủ tể của 'Huyền Hoàng Thế Giới', giữa bọn họ đã dấy lên Lượng Kiếp đại chiến.

Bước vào 'Huyền Hoàng Thế Giới' thấy Lượng Kiếp bùng phát, cực kỳ tương tự với 'Hung Thú Lượng Kiếp' trong thế giới Hồng Hoang, điều này khiến Tô Thần lộ ra một tia hiếu kỳ.

"Hung Thú Lượng Kiếp là Lượng Kiếp đầu tiên của thiên địa, cũng là lần đầu tiên thế giới chủ động thúc đẩy tu chỉnh đại thế, mục đích là để Thiên, Địa, Nhân tam tài chủ tể tương phụ tương thành." "Huyền Hoàng Thế Giới như vậy, thì thế giới Hồng Hoang cũng nên như vậy!" Tô Thần là Sáng Thế Thần của 'Huyền Hoàng Thế Giới', ngoại trừ việc hoàn thiện thế giới thăng cấp, căn bản chưa từng ra tay can dự sự phát triển của vạn linh thế giới.

Vô số Nguyên Hội qua đi, Huyền Hoàng Thế Giới phát triển đến cực hạn, Thiên, Địa, Nhân tam tài chủ tể lần lượt đản sinh, bắt đầu diễn hóa thúc đẩy Lượng Kiếp, tiến một bước hoàn thiện thế giới.

Cùng với Lượng Kiếp kết thúc, Tiên Thiên tam tộc trong 'Huyền Hoàng Thế Giới' giành chiến thắng, khí vận của họ đều tăng mạnh, được thiên địa ý chí ban thưởng.

Thực lực của các tộc trưởng Tiên Thiên tam tộc cũng đột phá mạnh mẽ.

Tô Thần, vị Sáng Thế Thần này, mẫn cảm nhận thấy, tuy rằng 'Huyền Hoàng Thế Giới' bùng phát Lượng Kiếp đầu tiên, thế giới phải chịu chấn động, nhưng bản nguyên thế giới lại càng hùng hậu thuần tịnh hơn.

Rất hiển nhiên.

Lượng Kiếp lần này tựa như 'Huyền Hoàng Thế Giới' chủ động tự đào thải độc tố, tích lũy năng lượng bản nguyên cho lần thăng cấp tiếp theo.

"'Huyền Hoàng Thế Giới' không có loại Hỗn Độn Ma Thần, vậy sau khi Tiên Thiên tam tộc bùng phát Lượng Kiếp, ai mới có thể giành chiến thắng Lượng Kiếp, trở thành nhân vật chính chân chính đây?" Ánh mắt Tô Thần rơi trên ba vị tộc trưởng, lộ ra một tia thần sắc chơi đùa.

Y chuẩn bị lấy 'Huyền Hoàng Thế Giới' làm vật thí nghiệm, xem có thể thông qua quá trình tự động phát triển của thế giới này mà mang lại cho bản thân một vài khai sáng hay không.

Về sau nếu đối lập với Thiên Đạo, cũng có thể rõ ràng hơn mà hiểu được thủ đoạn cùng át chủ bài của 'Nó'!

Kế đó.

Tô Thần kiểm tra Sáng Thế Thần Phủ cùng Thông Thiên Kiến Mộc, chúng thụ bản nguyên 'Huyền Hoàng Thế Giới' phản bổ, trưởng thành cực nhanh.

Tưởng rằng chỉ cần thêm một Kỷ Nguyên thời gian nữa, Thông Thiên Kiến Mộc này sẽ có thể thay thế Sáng Thế Thần Phủ, đảm đương trụ cột mới của thiên địa.

Trở về từ 'Huyền Hoàng Thế Giới'.

Tô Thần bước ra khỏi đại điện bế quan, thấy Khổng Tuyên đang

giải đáp nghi hoặc cho một chúng sư đệ sư muội, truyền thụ những gì mình đạt được khi đột phá, điều này khiến Y không khỏi khẽ gật đầu.

"Đệ tử kiến qua Lão sư!" "Đệ tử bái kiến Lão sư!" "Đệ tử bái kiến Lão gia!" Thấy Lão sư (Lão gia) bước tới, tất cả đệ tử đều cung kính tiến lên hành lễ.

Từ lần trước Tô Thần đã 'khai tiểu táo' (dạy riêng) cho họ, giảng giải kinh nghiệm ngộ Đạo cùng những gì đạt được khi đột phá một cách thâm nhập thiển xuất, vô cùng tỉ mỉ, trong mười mấy vạn năm qua, từng người một đều có tiến bộ cực kỳ rõ ràng.

Khổng Tuyên thuận lợi đột phá đến Đại La đỉnh phong.

Quỷ Mẫu đột phá đến Thái Ất viên mãn, cách Đại La chỉ một bước.

Thần Đồ, Uất Lũy, Triệu Công Minh đột phá đến Thái Ất đỉnh phong.

Ngao Liệt mười hai vạn năm trước đã thuận lợi nghịch sinh chuyển tử, trở thành 'Minh Long' đầu tiên của thế giới Hồng Hoang, nhận được ban thưởng khí vận công đức của thiên địa.

Giờ đây y đã thuận lợi đột phá đến Thái Ất Kim Tiên.

Vân Tiêu là đại tỷ, nàng một vạn năm trước đã thuận lợi đột phá Thái Ất Kim Tiên.

Quỳnh Tiêu cùng Bích Tiêu thì đột phá đến cảnh giới Kim Tiên viên mãn.

Đại Lữ, thủ đồ ngoại môn, Đạo của nàng là Âm Luật Đại Đạo, trước đó sau khi nhận được lời chúc phúc của Bạch Miêu Miêu, đã ra ngoài du lịch, lắng nghe âm thanh của vạn linh thiên địa Hồng Hoang, để hoàn thiện và ấn chứng Đại Đạo của mình.

Lục Nhĩ Mi Hầu tư chất căn nguyên phi phàm, lại đi con đường Nguyên Thần và nhục thân song chứng Đạo, tu luyện 《Thần Tượng Trấn Ngục Kính》 đã sớm đột phá đến Thái Ất viên mãn.

Giờ đây đã lại một lần nữa ra ngoài du lịch, tìm kiếm cơ duyên chứng Đạo Đại La.

Nguyên Nhất là đồng tử đầu tiên của Tô Thần, y cũng đột phá đến cảnh giới Thái Ất viên mãn, giờ đây vẫn đang bế quan.

Nguyên Nhị là đồng tử thứ hai, giờ đây y đã đột phá đến Thái Ất trung kỳ.

Dạ Oanh là tộc trưởng tộc Minh Nha, tử thần địa ngục, hiện tại cũng đã đột phá đến Thái Ất viên mãn, cách Đại La cũng chỉ một bước.

Mộng Yêu Yêu là thị nữ Bạch Miêu Miêu đã định cho Tô Thần, nàng truyền thừa là Sắc Dục Đại Đạo, bình thường sẽ tu luyện với đủ loại khí chất khác nhau.

Có Nữ vương cao lãnh.

Có Tuyệt tiên thanh lãnh.

Có cô gái nhà bên.

Chương 149

Có Yêu cơ vũ mị.

Có Nữ thần yêu nhiêu.

Có mỹ nhân ngư mộng mị.

Bởi vì Tô Thần đã đặc biệt dặn dò, tất cả những người bên cạnh mình đều phải từng bước một, ở mỗi cảnh giới phải củng cố Đạo cơ của bản thân đến cực hạn.

Cho nên dù Luân Hồi Sơn có vô số thiên tài địa bảo, thậm chí Ngộ Đạo Linh căn, những đệ tử cùng đồng tử này đều dựa vào sự cố gắng tu luyện của chính mình, tuyệt đối sẽ không vì đột phá mà dễ dàng mạo hiểm.

“Thiện!” Thấy một chúng đệ tử đồng tử sống hòa thuận thân thiện, Tô Thần khẽ gật đầu.

“Các ngươi có thể ra ngoài đi lại nhiều hơn, xem nhiều hơn về sơn xuyên hà lưu cùng 'Đạo' của vạn linh chúng sinh ở Hồng Hoang thiên địa, để cảm ngộ và ấn chứng 'Đạo' của chính mình.” “Nếu gặp được chủng tộc sinh linh có duyên với Địa Đạo của Ngô, cũng có thể mang họ về Luân Hồi Sơn!” Giờ đây có thể nói là khoảng thời gian bình ổn an định nhất của thế giới Hồng Hoang.

Ngô đã để lại một ấn ký thần thức trong thức hải của mỗi người, bọn họ ra ngoài du lịch dù gặp nguy hiểm, cũng sẽ không đến mức thân tử Đạo tiêu.

Huống chi.

Thanh danh của Ngô ở đây rõ ràng.

Chỉ cần họ không cố ý đi đắc tội đỉnh cấp cường giả, ai lại dám

mạo hiểm đắc tội Ngô để mưu tính tiểu bối?

"Vâng, Lão sư!" "Cẩn tuân Lão gia pháp chỉ!" Một chúng nghe lời Tô Thần nói xong, từng người một lộ ra vẻ mong đợi.

Luân Hồi Sơn tuy rộng lớn mênh mông, nhưng họ đã ở đây mấy chục vạn năm, sớm đã quen thuộc, đương nhiên muốn nhìn thấy thế giới bên ngoài.

"Thiện!" Tô Thần khẽ gật đầu, cảm ứng một chút Bạch Miêu Miêu.

Phát hiện Nàng vẫn đang bế quan, Y liền đi đến khu nghỉ ngơi.

"Lão gia, thỉnh uống quả trà Yêu Yêu mới pha chế!" Mộng Yêu Yêu mặc một bộ cung trang sa quần trắng, khí chất thuần khiết thân thiện, khiến người ta thưởng tâm duyệt mục.

Trước mặt Tô Thần.

Nàng luôn ghi nhớ thân phận thị nữ của mình, tuyệt đối sẽ không có bất kỳ ý dẫn dụ nào.

"Thiện!" Tô Thần khẽ gật đầu.

Trực tiếp nằm dựa trên chiếc ghế trường kỷ do chính Y làm, nửa híp mắt tận hưởng.

Không thể không nói.

Mộng Yêu Yêu có tâm tư độc đáo trong việc hầu hạ người khác.

Trong lúc nàng vẫy tay, các tiên tử tộc Mộng Mị Nhân Ngư với tư thái duyên dáng, khí chất phi phàm bắt đầu hiến vũ, có người thì tấu đủ loại âm luật, khiến người ta từ nội tâm mà thả lỏng và thư thái.

Những năm gần đây.

Tộc nhân của nàng đã theo Đại Lữ, đại sư tỷ ngoại môn, học âm

luật, đồng thời với thiên phú độc đáo của tộc Mộng Mị Nhân Ngư, tự mình thiết kế và sáng tạo đủ loại tiên nhạc tiên vũ, chỉ vì muốn Lão gia có thể thả lỏng.

Khẽ nhấp một ngụm quả trà, hai mắt Tô Thần hơi sáng lên.

Mộng Yêu Yêu đã dùng các loại Tiên Thiên linh quả cùng Ngộ Đạo Thần Trà, Luân Hồi Linh Trà làm nguyên liệu chính, pha chế ra các loại quả trà công hiệu phi phàm, hương vị độc đáo.

Vừa giữ được vị ngọt thơm của các loại Tiên Thiên linh quả, lại dung hợp được hương thơm thanh tĩnh sâu xa của Ngộ Đạo Thần Trà cùng Luân Hồi Linh Trà.

"Không tồi!" Mở mắt nhìn về phía Mộng Yêu Yêu, Tô Thần tán thán một tiếng.

"Tạ Lão gia khoa tưởng!" Mộng Yêu Yêu sau khi nhận được lời khen của Tô Thần, lộ ra nụ cười vui vẻ từ nội tâm, đôi mắt đẹp linh động thuần tịnh cong lại như vành trăng khuyết.

Trong lòng nàng tràn đầy cảm giác thành tựu, đồng thời hạ quyết tâm sau này sẽ pha chế nhiều quả trà ngon hơn nữa cho Lão gia, để báo đáp ân tình của Lão gia.

"Thiện!" Tô Thần khẽ gật đầu, sau đó nhắm hai mắt lại, an tĩnh nằm trên ghế trường kỷ.

Ánh nắng hòa dịu.

Gió nhẹ lay động.

Lắng nghe các loại âm luật mỹ diệu, hơn mười vị tiên tử mộng mị tư thái duyên dáng tận tình hiến vũ, Y từ từ nhắm mắt lại, tiến vào giấc ngủ.

Vô số Nguyên Hội qua đi.

Tô Thần vẫn luôn du lịch, vẫn luôn mưu tính bố cục, ứng phó Thiên Đạo áp chế sắp đến, tinh thần vẫn luôn căng thẳng cao độ, cực hiếm khi có lúc thật sự thả lỏng.

Trước đây có Bạch Miêu Miêu ở bên, hưởng thụ mỹ thực nàng tự tay làm, nghe Nguyên Nhất cùng Nguyên Nhị tấu các loại khúc nhạc, còn có thể hiếm hoi được thả lỏng một lần.

Giờ đây có Mộng Yêu Yêu tự tay pha chế quả trà, thêm vào đó là mọi thứ nàng đã tinh tâm chuẩn bị cùng tộc nhân, khiến Tô Thần có thể tạm thời buông bỏ tâm thần, nghỉ ngơi.

Đương nhiên.

Nguyên nhân quan trọng nhất, vẫn là bởi vì Luân Hồi Sơn đã thật sự đi vào quỹ đạo.

Ngô đã đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, có đủ thực lực cùng át chủ bài, để ứng phó với Thánh Nhân thời đại sắp đến, có thể vô sợ những phong hiểm khác!

Mộng Yêu Yêu thấy Lão gia nhắm mắt lại, nghe hơi thở dài của Y, chiếc ghế trường kỷ dưới thân Y dao động theo một quy luật đặc biệt.

Nàng không quấy rầy, an tĩnh đứng một bên.

Cùng lúc đó.

Bạch Miêu Miêu bế quan hơn một Nguyên Hội cuối cùng cũng xuất quan.

Nàng trông tuy như một tiểu la lỵ sáu bảy tuổi hoàn mỹ, nhưng trên thân lại tản ra một loại uy áp thôn thiên phệ địa, khiến Khổng Tuyên cũng có chút khó thở.

“Chúc mừng Miêu Miêu tỷ tỷ tiến thêm một bước, Đại Đạo khả

kỳ!" Sau khi hoàn hồn, Khổng Tuyên cung kính tiến lên hành lễ.

"Ân!" Bạch Miêu Miêu khẽ hừ một tiếng, lông mày hơi nhíu.

"Ngã còn chưa đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, nói không chừng ngày nào đó sẽ bị ngươi vượt qua đấy!" Nàng cảm tri được Khổng Tuyên đã đột phá đến Đại La đỉnh phong, trong lòng đã có chút cảm giác nguy cơ.

Bình thường đều là nàng giáo huấn Khổng Tuyên, vạn nhất tương lai hắn đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên trước mình, vậy uy nghiêm của mình ở đâu?

Nghe lời Bạch Miêu Miêu nói, hai mắt Khổng Tuyên co rụt lại, lộ ra vẻ khó tin.

Trên thân Nàng đã ngưng tụ ra Đại Đạo quy tắc vĩ lực chí cao vô thượng, vậy mà vẫn chưa đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên ư?

"Tiểu Khổng Tuyên, khi ngươi đột phá Đại La viên mãn, hãy xem xem có thể dẫn đạo ra Vận mệnh trường hà hay không, từ đó mà sớm cảm ngộ Đại Đạo quy tắc." Bạch Miêu Miêu thấy ánh mắt chấn động của hắn, liền nhắc nhở một câu.

"Đa tạ Miêu Miêu tỷ chỉ điểm!" Lời Khổng Tuyên vừa dứt, chỉ thấy Bạch Miêu Miêu đã hóa thành một đạo bạch quang, bay về phía khu nghỉ ngơi.

"Bá!" Nàng đến khu nghỉ ngơi, trực tiếp bay nhào vào lòng Tô Thần.

"Lạc chi lạc chi." Chiếc ghế trường kỷ rung lắc một trận, phát ra tiếng kêu thanh thúy.

"Di?" "Chủ nhân, Người vừa nãy ngủ rồi sao?" Hồi tưởng lại trạng thái của Tô Thần vừa nãy, Bạch Miêu Miêu có chút ngạc nhiên, đồng thời cũng có chút áy náy.

Nàng rất rõ ràng.

Ở thế giới Hồng Hoang, Tiên Thiên Thần Thai Linh Căn căn bản không cần ngủ, càng đừng nói đến tồn tại đẳng cấp như Chủ nhân.

Chỉ khi gánh vác áp lực cực lớn, tinh thần luôn căng thẳng, đến lúc vô cùng thả lỏng mới tiến vào trạng thái ngủ để thư giãn tâm thần, giống như một hai lần trước Chủ nhân ở bên cạnh mình.

"Ân!" Tô Thần khẽ gật đầu, thấy ánh mắt áy náy của Bạch Miêu Miêu, liền ôm Nàng vào lòng, cằm tựa lên đầu nhỏ của Nàng.

"Ngô đã ngủ mấy canh giờ rồi, hay là Ngô ôm nễ ngủ tiếp một lát nhé?" Khoảnh khắc này.

Nghe thấy giọng nói cưng chiều dịu dàng của Chủ nhân, Bạch Miêu Miêu khẽ gật đầu.

Nàng co người lại nằm trong lòng Tô Thần, im lặng nhắm đôi mắt to như hắc bảo thạch, hàng mi cong như cánh quạt nhỏ chớp chớp.

"Nào, trước tiên uống một ngụm quả trà Yêu Yêu pha chế." Tô Thần cầm quả trà Mộng Yêu Yêu đã pha xong, đưa đến bên môi Nàng.

"Chủ nhân tốt nhất!" Uống xong.

Bạch Miêu Miêu mở mắt ngọt ngào cười với Tô Thần, sau đó tiếp tục co mình trong lòng Y, bắt đầu nhắm mắt nghỉ ngơi.

Tô Thần dựa theo vài khúc nhạc của tộc Mộng Mị Nhân Ngư tấu, vừa khẽ ngân nga, vừa dùng tay phải nhẹ nhàng vỗ lưng Nàng, hệt như đang dỗ trẻ con ngủ vậy.

Không lâu sau.

Một tiếng thở dài đều đặn vang lên.

Bạch Miêu Miêu an nhiên ngủ say trong lòng Y, khuôn mặt nhỏ hoàn mỹ không tì vết, làn da trắng ngần như ngọc có thể thổi bay mà

vỡ, trông thật ngọt ngào đáng yêu.

Từ những cảm xúc của nàng vừa nãy, Tô Thần mơ hồ đoán ra trong lòng nàng có chút sốt ruột.

Khi Y mới gặp nàng, thực lực nàng còn trên Y.

Nhưng bây giờ thì sao.

Tất cả đỉnh cấp Tiên Thiên Thần Thai Thánh đều đã sớm đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh), bản thân Y cũng đã đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, còn nàng thì lại kẹt ở Đại La viên mãn mấy chục vạn năm.

Tô Thần rất rõ ràng.

Tính cách Bạch Miêu Miêu cũng vô cùng kiêu ngạo.

Nàng không muốn làm một gánh nặng vô dụng, mà muốn trở thành trợ lực chân chính của Y!

Thoáng cái.

Mấy tháng thời gian thoắt cái trôi qua.

Tô Thần ôm nàng, nằm trên ghế trường kỷ khẽ đung đưa, trong miệng thỉnh thoảng ngân nga vài khúc nhạc thư giãn giúp ngủ ngon, để nàng có thể ngủ say hơn, thật sự thả lỏng tâm thần.

"Ngô!" Sau giấc ngủ.

Bạch Miêu Miêu vươn vai uốn mình, hai tay ôm lấy cổ Tô Thần.

"Hi hi, Chủ nhân Người thật là tốt quá!" Ngay lúc này.

Trong hư không, nàng đã dẫn đạo ra hai dòng sông thần thánh vĩ ngạn, chí cao vô thượng, chính là Thời gian trường hà cùng Vận mệnh trường hà.

"Hoa lạp lạp!" "Hoa lạp lạp!" Thời gian trường hà cùng Vận

mệnh trường hà thần thánh vĩ ngạn, chí cao vô thượng từ hư không hiện ra, tản ra khí tức tuyên cổ du du, bao trùm vĩnh hằng.

Chương 150

Khí thế toàn thân Bạch Miêu Miêu bùng nổ.

Nàng rõ ràng đang được Tô Thần ôm trong lòng, nhưng lại có một loại cảm giác hư huyễn đến từ quá khứ tương lai, khiến người ta cảm thấy cực kỳ không chân thực.

“Bá!” “Bá!” Khổng Tuyên, Ngao Thăng, Quỷ Mẫu, Đại Lữ, Nguyên Nhất, Nguyên Nhị bọn họ bị thanh uy khủng bố này đánh thức, dù đang bế quan cũng lập tức đến khu nghỉ ngơi.

“Tốt quá rồi, Miêu Miêu tỷ tỷ sắp đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên!” Ngao Thăng, cẩu thối tử thứ nhất, tràn đầy hoan hỉ, y đắc ý nhìn về phía Khổng Tuyên, ánh mắt dường như ẩn chứa một tia khiêu khích.

Còn Khổng Tuyên thì đối với ánh mắt của y như không nghe thấy, hai mắt chăm chú nhìn dòng Vận mệnh trường hà thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ chí thượng trong hư không, bùng phát ra một tia ngũ sắc thần quang kinh người.

Hắn giờ đây đã là Đại La đỉnh phong, cách đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng chỉ một bước.

Có thể cận kề chứng kiến Bạch Miêu Miêu đột phá, cảm ngộ sự vĩ ngạn cùng thần diệu của Vận mệnh trường hà, điều này đối với việc hắn 'thành Đạo' tương lai có trợ lực cực lớn.

“Bá!” Một đạo tiểu la lỵ mềm mại đáng yêu, hoàn mỹ khả nhân từ Thời gian trường hà nghịch dòng mà đến, chính là 'Quá khứ thân' của Bạch Miêu Miêu.

Nàng nhìn 'Hiện tại thân', ánh mắt từ từ rơi trên thân Tô Thần.

“Chủ nhân!” Nàng mở miệng thông qua các chư thiên thứ nguyên khác nhau, thân mật gọi Tô Thần.

“Miêu Miêu!” Tô Thần đưa tay xoa xoa đầu 'Hiện tại thân' của Bạch Miêu Miêu, đối với 'Quá khứ thân' của nàng gật đầu đáp lại, đầy vẻ cưng chiều.

Y đã thấy cảnh mình cùng Bạch Miêu Miêu lần đầu gặp gỡ.

Cũng thấy cảnh Bạch Miêu Miêu ngây thơ đáng yêu làm nũng với mình.

Đồng thời còn thấy cảnh nàng cùng mình kề vai chiến đấu, không rời không bỏ.

Khoảnh khắc này.

Tô Thần ôm chặt Bạch Miêu Miêu, trong lòng dâng lên vô hạn cảm xúc.

Gặp được nàng, Ngô may mắn biết nhường nào?

“Oanh!” Lúc này.

Một đạo thân ảnh tuyên cổ vĩnh hằng, thôn phệ vạn cổ nghịch dòng Vận mệnh trường hà, cuối cùng ngất lập trên đỉnh sóng. 'Nàng' dù không nhìn rõ dung mạo, nhưng dựa vào hình thể, Tô Thần trong thời gian đầu tiên đã biết đó là 'Tương lai thân' của Bạch Miêu Miêu.

“Chủ nhân!” Chỉ thấy 'Nàng' khẽ mở môi, âm thanh Đại Đạo du du, tựa như đến từ tuyên cổ tương lai.

“Miêu Miêu!” Tô Thần khẽ gật đầu, mặt lộ vẻ mỉm cười.

Y buông 'Hiện tại thân' của Bạch Miêu Miêu ra, sau đó dẫn một chúng đệ tử (đồng tử) rời khỏi khu nghỉ ngơi, để nàng có thể không chút cố kỵ mà ứng đối sự đột phá sắp tới.

“Oanh!” Thời gian trường hà cùng Vận mệnh trường hà cuồn cuộn

giao thoa, mỗi một đóa bọt sóng đều ghi lại một đời của vạn linh ở thời không khác nhau, vận mệnh khác nhau trong Hồng Hoang.

Một tôn Bạch Hổ hư ảnh hiện hóa trên thiên khung, bàn cứ thiên địa, phủ khám chúng sinh, thôn thiên phệ địa!

“Bá!” “Bá!” 'Quá khứ thân' cùng 'Tương lai thân' tề tề nhập vào thể nội Bạch Miêu Miêu, mặc cho Thời gian trường hà cùng Vận mệnh trường hà trên hư không đỉnh đầu cuồn cuộn giao thoa.

Từng luồng Đại Đạo sức mạnh quy tắc chí cao vô thượng rủ xuống, làm thân ảnh nàng càng thêm thánh khiết, cao quý, chí thượng.

Khổng Tuyên cùng Đại Lữ im lặng nhắm hai mắt, cảm ngộ Đại Đạo quy tắc thần thánh vĩ ngạn, chí cao vô thượng này.

Quỷ Mẫu, Triệu Công Minh, Vân Tiêu cùng những người khác thì ghi nhớ thật kỹ khoảnh khắc này.

Tu vi của họ chỉ có Thái Ất Kim Tiên, còn chưa thể chưởng khống Đại Đạo pháp tắc, càng không cần nói đến cảm ngộ Đại Đạo quy tắc chí cao vô thượng.

Nhưng dù vậy.

Tận mắt chứng kiến Bạch Miêu Miêu đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, cận kề cảm thụ 'quy tắc vĩ lực' thăng hoa ngưng tụ của Đại Đạo bản nguyên, đối với tương lai của họ cũng là đại hữu ích lợi.

“Hống!” Tôn Bạch Hổ hư ảnh bàn cứ trong hư không, ngẩng cao đầu lớn, tiếng hổ gầm uy chấn thiên khung vũ trụ, chư thiên gia nguyên.

Thời gian trường hà cùng Vận mệnh trường hà do Bạch Miêu Miêu dẫn đạo ra cùng nhau chấn động, dấy lên sóng lớn ngập trời che khuất mặt trời.

Cuồn cuộn.

Va chạm.

Giao thoa.

Hội tụ!

Tinh hà lưu chuyển, vũ trụ tịch diệt.

Thương khung quảng quảng, đại địa du du.

Thiên khung băng diệt, thế giới luân hồi.

Cùng với dị tượng dần dần biến mất, Bạch Hổ chân thân bàn cứ thiên địa, thôn phệ hoàn vũ cũng dần dần biến mất.

Trên thân Bạch Miêu Miêu vẫn luôn tản ra một loại Đại Đạo quy tắc vĩ lực huyền chi hựu huyền, chí cao thần thánh.

"Bá!" Khi nàng từ từ mở hai mắt.

Đôi mắt đẹp như hắc bảo thạch kia phảng phất phản chiếu hai dòng sông, một tôn Bạch Hổ thôn thiên phệ địa ẩn hiện.

"Ngã cuối cùng cũng đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên!" Khoảnh khắc kế tiếp.

Nàng kinh hỉ nhảy lên, trực tiếp nhào về phía Tô Thần.

Trên khuôn mặt cười hoàn mỹ không tì vết, lộ ra nụ cười vô cùng say đắm lòng người.

"Chúc mừng nễ, Miêu Miêu!" Tô Thần ôm chặt nàng, đưa tay phải cưng chiều xoa xoa đầu nhỏ của nàng.

"Chúc mừng Miêu Miêu tỷ tỷ!" "Chúc mừng Miêu Miêu tỷ tỷ!" Một chúng đệ tử (đồng tử) đồng loạt hành lễ chúc mừng nàng.

Đặc biệt là Ngao Thăng, tên cẩu thối tử này, muốn nhảy lên ôm lấy chân nhỏ của nàng, lại bị một cước đá bay, nhưng y không hề để

ý, ngược lại còn cảm thấy vô cùng tự hào.

Dù sao.

Cả Luân Hồi Sơn, người có thể được Miêu Miêu tỷ tự mình đá, ngoài y ra, ai còn có đãi ngộ này?

"Chủ nhân, ngã chuẩn bị quay về bế quan, tiêu hóa cảm ngộ đột phá lần này." Bạch Miêu Miêu ngọt ngào cười với Tô Thần.

"Tốt!" Tô Thần khẽ gật đầu, tay phải nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc đen dài của nàng.

Sau khi tiễn nàng rời đi, Tô Thần quay đầu nhìn về phía một chúng đệ tử của mình.

"Các ngươi giờ đây đang ở thời kỳ then chốt, đã đến lúc ra ngoài du lịch một phen, cảm ngộ 'Đạo' của thiên địa, 'Đạo' của sơn xuyên hà lưu, 'Đạo' của vạn linh chúng sinh." "Kiến thiên địa, kiến chúng sinh, cuối cùng kiến được chân ngã!" "Cẩn tuân Lão sư pháp chỉ!" "Cẩn tuân Lão sư pháp chỉ!" Khổng Tuyên, Quỷ Mẫu, Đại Lữ, Nguyên Nhất cùng những người khác nghe Lão sư (Lão gia) chỉ điểm, từng người một cung kính hành lễ, sau đó cáo từ Tô Thần.

Không lâu sau.

Luân Hồi Sơn vốn náo nhiệt bắt đầu vắng lặng.

Đông Nam Hồng Hoang.

Trong một sơn cốc chướng khí đầy rẫy.

Lục Nhĩ Mi Hầu mặc kim sắc giáp trụ, thần tuấn uy vũ, cẩn thận dò xét bốn phía, sau đó dựa vào cảm ứng cơ duyên mà trèo lên.

Ba vạn năm trước.

Sau khi tiêu hóa những gì Lão gia giảng Đạo, y lại một lần nữa ra ngoài du lịch, tìm kiếm cơ duyên chứng Đạo Đại La.

Lục Nhĩ phỏng theo Lão gia Tô Thần.

Suốt đường bộ hành du lịch.

Quan Đạo của thiên địa, kiến vạn linh chúng sinh, cuối cùng đắc kiến 'tự ngã'.

Trong khoảng thời gian này.

Y đã thu hoạch một vài cơ duyên nhỏ, cũng từng đại chiến thiết tha với đối thủ cùng đẳng cấp, bằng thực lực nhục thân cường hãn vô địch mà nghiền ép đối phương.

Ngay khi Lục Nhĩ chuẩn bị tiếp tục du lịch về phía đông nam, đột nhiên tâm có sở cảm, trực tiếp đi về phía sơn cốc chướng khí đầy rẫy này.

Y có một trực giác mãnh liệt.

Trong sơn cốc này có một 'cơ duyên' thuộc về mình!

"Ông!" Đi bộ leo lên đến lưng chừng vách núi dựng đứng, y cảm tri được một Tiên Thiên đại trận mạnh mẽ bao phủ, sau đó một đạo hấp lực mạnh mẽ hút y vào trong trận pháp.

Khoảnh khắc.

Y bước vào một thế giới chim hót hoa hương, nơi đây Tiên Thiên linh khí nồng đậm, tràn ngập 'Chiến chi pháp tắc' vô cùng mạnh mẽ.

"Oanh!" Ngay khi Lục Nhĩ Mi Hầu chuẩn bị thu hồi cơ duyên của mình, một đạo Đại Đạo thần thông cường hãn vô cùng trấn áp thiên vũ, kim, ngân, tử tam sắc xâm nhập đến, tản ra từng luồng quy tắc vĩ lực chí cao vô thượng.

Trong chớp mắt ngắn ngủi.

Tiên Thiên đại trận này đã bị phá hủy.

Chỉ thấy một lão giả mặc đạo bào đen kim sắc ngất lập giữa không trung, quanh thân bị vô cùng Đại Đạo đạo vận bao phủ, tựa như 'Đạo' chi duy nhất.

Y không nói bất kỳ lời vô nghĩa nào.

Cũng không có bất kỳ cử chỉ nào thừa.

"Hưu!" "Hưu!" "Hưu!" Kim, ngân, tử tam sắc thần mang vừa phá trận lập tức diễn biến thành chí độc thế gian, đốt cháy thiên vũ, yên diệt thương khung.

"Hoa!" Kim sắc giáp trụ trên thân Lục Nhĩ Mi Hầu tự động phòng ngự, bùng phát ra thần mang kim sắc vô biên.

"Di?" "Lại còn có một kiện Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Bản tọa lại kiếm được rồi!" Khi thấy đại kích huyết sắc Lục Nhĩ tế ra, trên mặt Bàn Vương lộ ra một tia cười mừng rỡ.

Nơi đây là Bàn Vương Sơn Mạch.

Cũng là địa bàn của y.

Lục Nhĩ Mi Hầu sau khi cảm ứng được cơ duyên, đã bị y phát giác, sau đó y vẫn luôn kiên nhẫn dùng thần thức chú ý.

Chương 151

Cho đến khi y thuận lợi phát hiện Tiên Thiên đại trận này, mới ra tay.

"Hoa!" Lục Nhĩ Mi Hầu dưới sự trấn áp của Đại Đạo quy tắc khủng bố, dù khí huyết ngập trời, thậm chí có Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cũng không thể động đậy chút nào.

Ngay khi kim, ngân, tử tam sắc độc khí sắp yên diệt y, trong thức hải đột nhiên bùng phát ra một đạo Đại Đạo thần quang rực rỡ.

"Bá!" Chỉ thấy một đạo thân ảnh tử sắc cao quý, uy áp vạn cổ hiện hóa ra, chính là Tô Thần!

"Lục Nhĩ bái kiến Lão gia!" Thấy Tô Thần xuất hiện, Lục Nhĩ đang không thể động đậy cuối cùng cũng khôi phục tự nhiên, cung kính hướng về phía Y triều bái.

"Sự đã đến nước này, không thể giữ các ngươi lại!" Hai mắt Bàn Vương lấp lánh, cuối cùng bùng ra một đạo quang mang ngoan lệ quả quyết.

Y là Hỗn Nguyên Kim Tiên Đại năng, tuy rằng chưa từng tận mắt thấy Tô Thần, nhưng cũng đã nghe qua đại danh của Y, biết đối phương là người có thù tất báo, thực lực cường đại.

Thân ảnh trước mắt này, bất quá chỉ là một luồng thần thức ấn ký hóa thành mà thôi.

Chỉ cần trong thời gian ngắn nhất mạt sát y, không những có thể đạt được cơ duyên ẩn chứa nơi đây, mà còn có thể dùng bản mệnh thần thông yên diệt nhân quả, bất kỳ ai cũng không thể biết là do mình làm.

“Hưu!” Một chiếc cự phiên tản ra kim, ngân, tử tam sắc hiện ra giữa không trung, bùng phát 'Độc Đạo quy tắc' thần thánh vĩ ngạn, yên diệt thương khung vũ trụ.

“Đạo hữu quả nhiên là ngoan độc!” Ấn ký thần thức của Tô Thần chưởng khống bản nguyên, một đạo 'Quá khứ thân' bá khí vĩ ngạn giáng lâm.

“Oanh!” Thời gian trường hà điên cuồng chấn động.

Độc khí kim, ngân, tử khắp trời bao phủ thiên vũ, trong nháy mắt yên diệt Thời gian trường hà, diễn hóa ra từng luồng địa hỏa thủy phong.

“Cường giả đệ nhất dưới Thánh Nhân, Đạo hữu quả nhiên danh bất hư truyền!” Sau một kích.

Bàn Vương lập tức đoạt lấy một cây trường côn đen thai nghén ở nơi đây, sau đó dẫn đạo ra Thời gian trường hà, chuẩn bị xuyên qua quá khứ tương lai, đào thoát khỏi nơi này.

Một luồng ấn ký thần thức triệu hoán ra 'Quá khứ thân' đã cường đại như vậy, có thể tưởng tượng được thực lực đối phương khủng bố đến mức nào!

Trong lòng y vô cùng tự tin.

Dù không phải đối thủ của Tô Thần, nhưng với bản lĩnh chạy trốn của mình, tự nhiên là thừa sức.

Hồng Hoang rộng lớn.

Bản thân y là Hỗn Nguyên Kim Tiên Đại năng, nơi nào mà không thể đi?

“Hưu!” Ngay khoảnh khắc này.

Thời gian trường hà y dẫn đạo bùng phát ra một tia Đại Đạo thần

quang rực rỡ, một đạo thân ảnh bá khí vĩ ngạn, uy áp vạn cổ nghịch dòng Thời gian trường hà mà đến.

"Đạo hữu, vô cớ diệt sát đồng tử của Bản tọa, còn muốn cứ thế mà đi, đã hỏi qua Bản tọa chưa?" Tô Thần mặc một bộ tử y chí tôn, phong thần như ngọc, uy áp vạn cổ.

Khóe môi Y lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, đôi mắt cổ phác minh lượng, không tản ra bất kỳ khí thế nào, nhưng lại là duy nhất trong cả phương thiên địa này!

Bàn Vương còn gọi là Bàn Hồ (Hù), là một đoạn xương ngón chân của Bàn Cổ hóa thành, khi thai nghén đã hấp thụ tinh khí thần tàn tồn của Độc Đạo Ma Thần, cho nên bản thể hóa thành một con Long Khuyển cực độc.

Điều đáng nói là.

Bàn Cổ Đại Thần khi ở Hỗn Độn Thế Giới, có nhiều hình dạng Đạo thể khác nhau.

Có hình 'long', có hình 'phượng', cũng có hình 'kỳ lân'.

Cho đến khi 'Người' xác định Đại Đạo tương lai của bản thân, Đạo thể mới cố định là 'nhân thể'.

Tất cả Tiên Thiên Thần Thai Linh cần phải độ qua hóa hình thiên kiếp, mới có thể có 'Đạo thể' giống như 'nhân'.

Bàn Vương là đỉnh cấp Tiên Thiên Thần Thai Thánh, vào Hung Thú Đại Kiếp đã thuận lợi hóa hình, y tự xưng là hậu duệ của Bàn Cổ, lấy 'Bàn' làm họ, lấy 'Vương' làm tên, chủ tu Độc chi Đại Đạo, tự sáng 'Cổ Đạo'.

Nhiều cổ tộc ở địa giới Đông Nam đa số đều có liên quan đến y.

Tô Thần khi lập Đạo trường ở Luân Hồi Sơn, đã từng nghe qua

đại danh của y.

Nhưng vì nước sông không phạm nước giếng, Y cũng sẽ không chủ động đi trêu chọc Bàn Vương.

Mấy Nguyên Hội trước.

Bàn Vương thuận lợi đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên, y đã chuyển hóa ba hoa trên đỉnh Đại La Đạo quả thành kim, ngân, tử độc Đạo chi cơ, đồng thời lấy Đạo quả làm 'Cổ'.

Độc Đạo vừa ra.

Cường giả dưới cùng đẳng cấp, rất khó chống đỡ được thủ đoạn của y.

Giờ phút này.

Bàn Vương thấy Tô Thần từ trong Thời gian trường hà y dẫn đạo ra mà nghịch dòng hiện ra, thần sắc vô cùng ngưng trọng, nội tâm suy tính phương pháp chạy trốn.

Y vô cùng rõ ràng.

Với tính cách bá đạo hộ đoản của Tô Thần, tuyệt đối sẽ không dễ dàng bỏ qua mình.

Đã như vậy.

Thì chi bằng ngay từ đầu đã dùng thủ đoạn mạnh nhất, tìm cơ hội xuyên qua quá khứ và tương lai để chạy trốn.

“Đạo hữu, việc này là hiểu lầm!” Y lập tức chuyển sang một khuôn mặt tươi cười, trông có vẻ vô hại.

Nhưng ngay trong sát na đó.

Độc Đạo quy tắc khủng bố bùng phát ra, đi kèm với Đạo quả Hỗn Nguyên Kim Tiên của y, kim, ngân, tử tam sắc thần mang hội tụ, xé

rách thương khung vũ trụ, dẫn đạo ra Vận mệnh trường hà.

"Hưu!" Độc Vương Phiên bùng phát ra huyền hoàng chướng khí khắp trời, chiếu rọi chư thiên, quán xuyên Thời gian trường hà cùng Vận mệnh trường hà, mang theo thế hủy diệt khóa chặt bản thể Tô Thần.

Khoảnh khắc.

Thiên khung xé rách vỡ vụn, vô tận độc thủy âm hắc sắc giáng xuống, như mưa xối xả trút ngược.

Nhìn kỹ lại.

Thứ âm hắc sắc này không phải độc thủy, mà là từng con 'Đại Đạo Cổ Trùng' ngưng tụ từ Độc Đạo quy tắc và Đạo quả!

"Ông!" Tô Thần vung tay một chiêu, Đại Đạo thần mang bao phủ toàn bộ sơn cốc, che chở Lục Nhĩ.

"Tư tư." Đại Đạo Cổ Trùng cọ xát thần mang, phát ra tiếng tư tư, từng luồng khói đen độc vật kim, ngân, tử bay lên, trong chớp mắt ngắn ngủi đã yên diệt hư không.

Nắm lấy cơ hội này.

Bàn Vương thân hóa ức vạn đạo phân thân, xé rách hư không đào tẩu về các hướng khác nhau.

Có kẻ trực tiếp nhảy vào Thời gian trường hà, lấy 'Quá khứ thân' làm mốc để chạy trốn.

Có kẻ thì độn nhập Vận mệnh trường hà, nhờ 'Tương lai thân' cùng Đại Đạo bản nguyên xuyên qua hư không tương lai.

Mà càng nhiều hơn là ức vạn Đại Đạo Cổ Trùng của y, chạy trốn về phía thiên không, đại địa, hư không, địa để.

Chỉ cần có bất kỳ một kẻ nào thoát khỏi.

Thì Tô Thần dù có chém giết những phân thân cùng bản nguyên khác của y, cũng không thể thật sự triệt để mạt sát mình.

Đến lúc đó.

Bàn Vương tùy thời tùy địa đều có thể bắt đầu lại, sau đó ngấm ngầm tìm cơ hội báo thù.

Tuy rằng ý nghĩ của y rất hay, hơn nữa hành động cũng vô cùng ngoan độc quả quyết, nhưng y vẫn đánh giá thấp thực lực của Tô Thần.

"Hưu!" Một đạo hồng mông tử mang lóe lên.

Chỉ thấy Tô Thần tay cầm một cây thước nhỏ huyền hoàng sắc dài ba thước, chính là Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích!

"Cái này, cái này không thể nào!" Bàn Vương đang xuyên qua Thời gian trường hà cùng Vận mệnh trường hà để chạy trốn, phát ra một tiếng kêu thét kinh khủng vô cùng.

Y khó tin cảm giác được, Thời gian trường hà cùng Vận mệnh trường hà mình dẫn đạo, lại bị Tô Thần cứng rắn trấn áp!

Lúc này y.

Giống như một con cá trong rãnh cạn, không thể thoát, không thể nhảy ra, chỉ có thể mặc người xẻ thịt!

"Hừ!" "Ngươi dù có chém giết 'Quá khứ thân' cùng 'Hiện tại thân' của ta thì sao chứ?" "Ta có nhiều Đại Đạo Cổ Trùng cùng phân thân như vậy, chỉ cần có một kẻ thoát được, sinh linh Luân Hồi Sơn của ngươi chỉ cần xuất hiện, ta sẽ khiến chúng cầu sinh không được cầu tử không xong!" Là một Tiên Thiên Thần Thai Thánh sống sót từ thời thượng cổ, Bàn Vương không chỉ ngoan độc với mình, mà còn ngoan độc hơn với kẻ địch!

Y biết mình không phải đối thủ của Tô Thần.

Nhưng Luân Hồi Sơn có nhiều chủng tộc Địa Đạo như vậy, còn có đệ tử cùng đồng tử dưới trướng Y nữa chứ?

Một khi thoát được, thì sẽ phải khiến Tô Thần biết thế nào là hối hận!

Tô Thần không nói bất kỳ lời vô nghĩa nào, bàng bạc pháp lực gia trì dẫn đạo Đại Đạo quy tắc vĩ lực, quán chú vào Hồng Mông Lượng Thiên Xích, khiến nó điên cuồng bùng nổ.

Một đạo tử sắc xích tử hồng mông đo lường thiên địa, quán xuyên chư thiên gia nguyên, khóa chặt mọi dấu vết tồn tại của Bàn Vương, cùng với Tương lai thân của y.

"Xuy!" Một thước chém xuống.

Trong đồng tử của Bàn Vương, cái bóng của Hồng Mông Lượng Thiên Xích không ngừng phóng đại.

"Không!" Y kinh khủng phát hiện. 'Quá khứ tuyến' cùng điểm mốc của mình toàn bộ đều bị nhắm đến, tất cả nhân quả, vận mệnh liên quan đến mình đều bị khóa chặt.

Giờ phút này.

Bàn Vương muốn tự bạo Đạo quả Hỗn Nguyên Kim Tiên, hy vọng có thể lấy đó để tranh thủ một tia sinh cơ cho phân thân, Đại Đạo Cổ Trùng của mình.

Tuy nhiên tất cả đã quá muộn.

"Hưu!" Một đạo hồng mông huyền hoàng tử mang bùng phát, quán xuyên chư thiên gia nguyên, động triệt Thời gian trường hà cùng Vận mệnh trường hà, cứng rắn triệt để xóa bỏ mọi dấu vết tồn tại của y!

"Hoa lạp lạp!" "Hoa lạp lạp!" Thời gian trường hà cùng Vận

mệnh trường hà do y dẫn đạo ra cuồn cuộn giao thoa, bọt sóng ẩn chứa bản nguyên cùng vận mệnh của y, trong chớp mắt ngắn ngủi đã trở lại dòng sông.

Không còn nhìn thấy một chút dấu vết tồn tại nào của y nữa.

Phảng phất như từ đầu đến cuối, cả thế giới Hồng Hoang chưa từng xuất hiện vị Tiên Thiên Thần Thai Thánh Bàn Vương này!

Chương 152

“Oanh!” Cùng lúc đó.

Ức vạn phân thân cùng vô số Đại Đạo Cổ Trùng y đã chạy trốn, vào khoảnh khắc này đồng loạt bạo liệt hủy diệt, hóa thành năng lượng Đại Đạo quy tắc tinh thuần, phản bổ Hồng Hoang thiên địa.

Từng luồng công đức khí vận từ trên trời giáng xuống, chính là ban thưởng của thiên địa vì đã chém giết Bàn Vương.

Vô số Nguyên Hội qua đi.

Bàn Vương vô cớ tàn sát vô số sinh linh, bản thân tích lũy quá nhiều nghiệp lực cùng sát khí, nếu không phải nương tựa vào khí vận hậu duệ Bàn Cổ, y căn bản không thể đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên.

“Ông!” Tô Thần vung tay một chiêu.

Thu lấy Độc Vương Phiên lơ lửng giữa không trung vào tay.

Đồng thời từ trong hư không, đoạt lấy tất cả trân tàng của Bàn Vương.

Một cây trường côn đen thu hút sự chú ý của Tô Thần, trên đó tản ra từng luồng Hỗn Độn Huyền Hoàng chi khí, đồng thời có 'Chiến chi quy tắc' cường đại gia trì.

“Nguyên lai là vậy!” Thần niệm vừa quét qua, Tô Thần đã minh bạch nguyên do sự tình.

Pháp bảo này là mảnh vỡ chủ thể chí bảo bẩm sinh của Chiến Chi Ma Thần hóa thành, tên là 'Hỗn Độn Tùy Tâm Binh', phẩm cấp thuộc về Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Lục Nhĩ Mi Hầu là Chiến Chi Ma Thần tàn khu hóa thành, cho nên

mới có thể cảm ứng được cơ duyên này.

"Bá!" Khoảnh khắc kế tiếp.

Kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Hỗn Độn Tùy Tâm Binh' này, được Y dùng thần thông đưa đến trước mặt Lục Nhĩ Mi Hầu.

"Đệ tử bái tạ Lão gia!" Thấy pháp bảo trước mắt, Lục Nhĩ Mi Hầu mới hoàn hồn.

Nghĩ đến Bàn Vương vừa nãy khiến mình vô cùng tuyệt vọng, thậm chí không thể động đậy, vậy mà lại bị Lão gia một chiêu nhẹ nhàng miểu sát.

Cú sốc này, thật sự quá mức chấn động.

Y im lặng nhìn thân ảnh Tô Thần, nội tâm tràn đầy sùng bái.

"Không cần khách khí, đây vốn là cơ duyên thuộc về ngươi!" Tô Thần nhàn nhạt phẩy tay, cũng không để tâm.

Kế đó.

Tiếp tục kiểm tra trân tàng của Bàn Vương, kinh hỉ phát hiện trong đó có một viên châu tử màu vàng, chính là Kim Linh Châu mà mình tìm kiếm đã lâu!

"Đây quả nhiên là ý ngoại chi hỉ a!" Tô Thần không ngờ rằng, Kim Linh Châu trong Ngũ Hành Châu, lại ở trong tay Bàn Vương!

Sau khi thu nó vào thức hải, cùng Hỏa Linh Châu, Thổ Linh Châu, Thủy Linh Châu cất giữ chung một chỗ, cảm tri được chúng tương hỗ hấp dẫn, nội tâm càng thêm kỳ vọng hiệu quả sau khi tập hợp đủ Ngũ Hành Châu.

Kiểm kê thu hoạch kết thúc.

Bàn Vương tổng cộng có một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Độc Vương Phiên, ba kiện Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo,

Kim Linh Châu, Phệ Hồn Kiếm, Hồn Phách Y.

Ba kiện Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cùng bốn kiện Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, có công có thủ.

Điều đáng nói là.

Phệ Hồn Kiếm, Hồn Phách Y này đều là pháp bảo có duyên với Địa Đạo, chờ đến khi Địa Đạo xuất thế, uy lực chúng có thể phát huy ra sẽ vượt xa Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Quay về sơn cốc.

Tô Thần xóa bỏ ảnh hưởng của Đại Đạo Cổ Trùng của Bàn Vương, sau đó bắt đầu dẫn Lục Nhĩ cùng nhau tra xét sơn cốc phía dưới này, xem còn ẩn chứa cơ duyên gì khác.

Sơn cốc diện tích cực lớn, đủ loại cổ thụ cao ngất trời, Tiên Thiên linh hồ mật bố.

Thu được một cây Trung phẩm Tiên Thiên Linh Căn 'Địa Nguyên Đào', sau đó đi đến trung tâm sơn cốc.

"Lão gia, đệ tử cảm giác dưới đất này dường như có thứ gì đó đang triệu hoán đệ tử." Lục Nhĩ Mi Hầu chỉ vào một chỗ Tiên Thiên linh tinh, thần sắc có chút mong đợi.

Có Lão gia ở đây.

Y đương nhiên không cần lo lắng bất kỳ nguy hiểm nào.

"Cứ hành sự theo trực giác của nễ là được." Cơ duyên ẩn chứa nơi đây thuộc về Lục Nhĩ Mi Hầu, vậy thì cơ duyên ẩn tàng dưới đất đương nhiên cũng sẽ không hại y.

"Hoa!" Lục Nhĩ Mi Hầu vận chuyển thần thông, từ dưới đất đả thông một đường hầm.

Càng đi xuống dưới. 'Chiến Chi Đại Đạo' ẩn chứa càng nồng đậm,

đồng thời còn xen lẫn từng luồng chiến ý cùng sát khí, trực tiếp xông thẳng lên thương khung vũ trụ.

Dọc theo đường hầm đi tới, rất nhanh đã trở nên khoáng đạt sáng sủa.

Chỉ thấy một khối chân thân cao mấy vạn trượng sừng sững trong hư không, kiệt ngao bất khuất, đỉnh thiên lập địa.

"Lục Nhĩ, tiêu hóa truyền thừa thuộc về ngươi đi!" Tô Thần thấy cảnh này, lập tức biết đây là một khối chân thân tàn khu của Hỗn Độn Ma Viên, bởi vì một vài nguyên nhân đặc thù mà không hóa thành bản nguyên tư bổ Hồng Hoang.

"Đa tạ Lão gia!" Lục Nhĩ hoàn hồn, sau khi hành lễ với Tô Thần, thôi động bản nguyên bản thân, cùng khối tàn khu Hỗn Độn Ma Viên này dung hợp.

"Ông!" Một đạo Đạo vận huyền chi hựu huyền lan tràn ra.

Lục Nhĩ Mi Hầu im lặng nhắm hai mắt, tiếp nhận truyền thừa do Hỗn Độn Ma Viên để lại, khí thế bản thân điên cuồng bùng nổ.

Thấy cảnh này.

Tô Thần không đi quấy rầy, mà là vận chuyển thần thông đi đến Đạo trường của Bàn Vương.

Đại bán trân tàng của y đều ở trong không gian thức hải, nhưng những Tiên Thiên Linh Căn thu thập được vô số Nguyên Hội qua, hẳn là được trồng ở Đạo trường của y.

Đạo trường của Bàn Vương hùng vĩ khôi hoằng, có một chân thân Ngũ Trảo Kim Long bị tương khắc trên đại điện, dường như có thể tùy thời tùy địa phục sinh quay lại.

Nhẹ nhàng phá giải đại trận phòng hộ y đã bố trí, tiến vào nội bộ

Đạo trường, thấy từng cây linh căn được trồng trên Ngũ Hành thần thổ.

Xanh tốt tươi tốt.

Tản ra Tiên Thiên linh khí cùng hương thơm linh quả nồng đậm.

Kiểm kê kỹ lưỡng một chút, phát hiện có ba cây Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Căn, năm cây Trung phẩm Tiên Thiên Linh Căn, còn Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Căn lại có đến hai mươi ba cây!

Không hổ là lão cổ đổng sống sót từ Hung Thú Lượng Kiếp cho đến nay, nội tình trân tàng vô cùng cường đại!

Nhưng tất cả những thứ này.

Giờ đây đều đã trở thành chiến lợi phẩm của mình rồi!

Lục Nhĩ Mi Hầu là Hỗn Độn Ma Viên tàn khu hóa thành, truyền thừa y có được tàn khuyết không toàn vẹn, cho nên khi trước mới phải phí hết tâm tư, dùng bản mệnh thần thông lén nghe Hồng Quân giảng Đạo.

May mắn thay y gặp được Tô Thần, từ đó thay đổi vận mệnh.

Không chỉ được Tô Thần khôi phục thần trí, đồng thời còn được truyền thụ pháp tu luyện Nguyên Thần nhục thể vô thượng 《Thần Tượng Trấn Ngục Kính》, Đại Đạo có hy vọng.

Những năm gần đây.

Y luyện hóa Tiên Thiên Ngũ Hành tinh tinh Lão gia ban tặng, tôi luyện ngũ tạng của mình, thăng hoa ngũ khí trong ngực.

Lại dùng tinh túy Thái Dương bản nguyên cùng tinh túy Thái Âm bản nguyên diễn hóa âm dương hỗ tế, khiến Đạo cơ của bản thân tiến thêm một tầng, đạt đến cực hạn Thái Ất Kim Tiên.

Y một đường du lịch mấy vạn năm, quan ngộ 'Đạo' của thiên địa

chúng sinh, tùy thời đều có thể bước ra bước cuối cùng, chứng Đạo Đại La.

Giờ đây.

Lục Nhĩ dưới cảm ứng 'cơ duyên' của bản thân.

Đạt được một đoạn chân thân bản thể Hỗn Độn Ma Viên, y dùng bản nguyên bản thân dung hợp, đạt được công pháp truyền thừa hoàn chỉnh của Hỗn Độn Ma Viên 《Vô Úy Chiến Quyết》.

"Ngã nên tiếp tục tu luyện 《Thần Tượng Trấn Ngục Kính》 do Lão gia truyền, hay là chuyển tu công pháp truyền thừa chân chính của mình 《Vô Úy Chiến Quyết》?" Suy tư một lát.

Lục Nhĩ Mi Hầu lập tức đưa ra quyết định.

"《Thần Tượng Trấn Ngục Kính》 là pháp tu luyện Nguyên Thần cùng nhục thân vô thượng, ngã tu luyện mấy chục vạn năm, đã sớm dung nhập vào linh hồn bản thân, lại sao có thể giữa chừng loạn cải?!" "Huống chi, 《Vô Úy Chiến Quyết》 cũng chưa chắc đã bì kịp 《Thần Tượng Trấn Ngục Kính》 do Lão gia truyền!" "Ông!" Sau khi đưa ra quyết định.

Lục Nhĩ Mi Hầu vận chuyển 《Thần Tượng Trấn Ngục Kính》, dùng bản nguyên bản thân thôn phệ đoạn tàn khu Hỗn Độn Ma Viên này.

"Oanh!" Bản nguyên Hỗn Độn Ma Viên tinh thuần được dung nhập vào thể nội, sau đó trực tiếp hóa thành năng lượng, trợ y phá vỡ chất cốc.

Ức vạn tế bào phân tử nhỏ bé của cơ thể, hóa thành từng tôn Hỗn Độn Ma Viên chiến thiên, chiến địa!

"Hoa lạp lạp!" Khoảnh khắc.

Một dòng Thời gian trường hà thần thánh vĩ ngạn được dẫn đạo ra.

Thân ảnh Lục Nhĩ Mi Hầu từ trong dòng sông nhảy vọt lên, bàng bạc Đại Đạo pháp tắc vĩ lực gia trì trên thân y, một loại khí tức tiêu dao vĩnh hằng lan tràn ra.

Tô Thần thấy cảnh này, lộ ra một tia tán thưởng.

Lục Nhĩ Mi Hầu đã nắm bắt được cơ duyên cuối cùng, ở cảnh giới Thái Ất Kim Tiên viên mãn đã sớm chưởng khống Đại Đạo pháp tắc, điều này đối với 'Đạo' tương lai của y, sẽ có tác dụng vô cùng to lớn.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Thiên khung bắt đầu ngưng tụ ra kiếp vân bàng đại, tản ra uy áp khủng bố, trong nháy mắt khiến cả phương thiên địa biến thành màn đêm, khiến vô số sinh linh đều khó thở.

"Lục Nhĩ, toàn lực độ kiếp, không được phân tâm." "Đa tạ Lão gia!" Dưới truyền âm thần thức của Tô Thần, Lục Nhĩ thu liễm tâm thần, toàn thần quán chú vận chuyển công pháp, dùng nhục thân vĩ lực của mình cứng rắn chống đỡ Đại La thiên kiếp.

Y trước đó nghe Lão gia giảng Đạo, luôn ghi nhớ lời Lão gia nói: thiên kiếp đại biểu cho hủy diệt, đồng thời lại thai nghén tân sinh, nếu dùng mấy đạo thiên kiếp đầu tiên để tôi luyện Đạo khu, sẽ có lợi ích khó mà tưởng tượng được đối với bản thân!

"Oanh long long!" Một đạo thiên kiếp thô trăm mẫu trực tiếp đánh xuống thân Lục Nhĩ Mi Hầu.

"Ông!" Y vận chuyển 《Thần Tượng Trấn Ngục Kính》, hóa thành vô số Hỗn Độn Ma Viên, dùng nhục thân nghênh đón tẩy lễ của thiên kiếp.

Khoảnh khắc.

Thiên lôi tan biến trong khói bụi.

“Ô!” Thiên kiếp cảm ứng được hành vi của y, trong nháy mắt thăng cấp thành Điều Thiên Thần Lôi.

Tô Thần cảm tri được Tử Tiêu Thần Lôi thăng cấp thành Điều Thiên Thần Lôi, sắc tán thưởng trong mắt càng thêm nồng đậm.

Khi trước mình cùng Bạch Miêu Miêu đột phá Đại La, Đại La thiên kiếp chính là Hỗn Độn Thiên Lôi khủng bố nhất, mạnh nhất.

Chương 153

Lục Nhĩ Mi Hầu độ Đại La thiên kiếp, thiên lôi thăng cấp thành Điều Thiên Thần Lôi, điều này đại biểu cho sự công nhận của Hồng Hoang thiên địa đối với y, đủ để chứng minh tiềm lực của y cường đại đến mức nào!

"Oanh long long!" Một đạo lại một đạo Điều Thiên Thần Lôi đánh xuống.

Lục Nhĩ Mi Hầu vận chuyển 《Thần Tượng Trấn Ngục Kính》, chưởng khống Đại Đạo pháp tắc dùng ức vạn tế bào vi tiểu phân tử của bản thân ngưng tụ, tụ thành ức vạn Hỗn Độn Ma Viên, nghênh tiếp tẩy lễ của Điều Thiên Thần Lôi chi lực.

Nương nhờ Thiên Lôi chi lực để cường đại bản thân, khiến Đạo cơ của mình thăng hoa thuế biến.

Sau mười sáu đạo Điều Thiên Thần Lôi.

Ức vạn Hỗn Độn Ma Viên hóa thành tro bụi.

Chỉ còn lại bản nguyên Lục Nhĩ Mi Hầu lơ lửng giữa không trung, tản ra Đại Đạo vĩ lực cùng Thiên Lôi chi lực vô cùng cường thịnh.

Thấy cảnh này.

Tô Thần khẽ gật đầu, hai mắt lộ ra một tia cười tán thưởng.

Lục Nhĩ Mi Hầu sau mấy chục vạn năm được mình giáo đạo bồi dưỡng, Đạo tâm kiên nghị, một chút cũng không thua kém mình khi xưa.

Có thể dự kiến là.

Sau khi y chứng Đạo Đại La, ba hoa trên đỉnh Đại La Đạo quả ít

nhất cũng từ cửu phẩm trở lên!

Kế đó.

Khi Lục Nhĩ Mi Hầu độ qua bảy lần bảy bốn mươi chín đạo Điều Thiên Thần Lôi, bản nguyên Đại Đạo vô biên gia trì đến, trợ y trọng tố chân thân.

Thời gian trường hà lại một lần nữa từ hư không đỉnh đầu hiện hóa ra, phản chiếu 'Quá khứ tuyến' của y ở thời không khác nhau.

Niềm vui hóa hình.

Con đường cầu Đạo gian nan.

Lén nghe Hồng Quân giảng Đạo bị trừng phạt.

Hồn nhiên ngơ ngác du đãng khắp nơi.

Bị khi nhục, bị truy đuổi.

Gặp Tô Thần ở Luân Hồi Sơn.

Niềm vui chân chính đắc Đạo, vân vân.

Thấy 'Quá khứ tuyến' của y, Tô Thần trong lòng có cảm xúc, đồng thời cũng có một loại cảm giác thành tựu.

Khi xưa một con mao hầu.

Đã định vào thời kỳ Tây Du sẽ trở thành con cờ công cụ.

Vận mệnh vì mình mà bị triệt để viết lại!

"Ba!" Ngũ khí trong lồng ngực Lục Nhĩ cực hạn thăng hoa, trực tiếp ngưng tụ thành ba hoa trên đỉnh Đại La Đạo quả.

Ba đóa 'Đạo hoa' kim, ngân, tử trong nháy mắt nở ra ngũ phẩm.

Thất phẩm.

Bát phẩm.

Cửu phẩm!

Khoảnh khắc.

Tử khí đông lai ức vạn dặm, hà quang vạn đạo nhuộm chư thiên.

Bát âm tiên nhạc vang vọng vũ trụ, thiên hoa loạn trụy địa dũng kim liên.

Các loại dị tượng lần lượt hiện ra.

Vô biên Đại Đạo đạo vận cực hạn thăng hoa.

"Oanh!" Trọn vẹn ba trăm năm trôi qua.

Cửu phẩm Đạo hoa dưới sự gia trì của bàng bạc Đại Đạo đạo vận phá vỡ chất cốc, từ cực số cửu phẩm dưới Thiên Đạo, thăng cấp thành Thập phẩm viên mãn cực hạn dưới Thiên Đạo!

"Đệ tử bái tạ Lão gia tài bồi!" Tiêu hóa những gì đạt được khi đột phá, Lục Nhĩ Mi Hầu hướng về phía Tô Thần đang ở, trực tiếp quỳ gối dập đầu.

"Thiện!" "Lục Nhĩ, ngươi có thành tựu như ngày nay, Bản tọa rất vui mừng." Thấy sự cảm kích cùng sùng kính từ nội tâm của y, Tô Thần nhàn nhạt phẩy tay, một đạo năng lượng trắng nhu hòa liền nâng y từ mặt đất lên.

Với tư chất bản thân của Lục Nhĩ, thêm vào mấy chục vạn năm mình giáo đạo bồi dưỡng cùng nhiều thiên tài địa bảo, sau khi đột phá Đại La, Đạo quả hẳn là có thể đuổi kịp đỉnh cấp Tiên Thiên Thần Thai Thánh của Hồng Hoang.

Nhưng lần này cơ duyên y có được khi du lịch, đã dùng bản nguyên Hỗn Độn Ma Viên trợ y phá vỡ chất cốc, ba hoa trên đỉnh Đại La Đạo quả đạt đến Thập phẩm viên mãn dưới Thiên Đạo.

Một chén một miếng, đều là mệnh số.

“Khải bẩm Lão gia, đệ tử khi luyện hóa bản nguyên tàn khu Hỗn Độn Ma Viên, đã đạt được hình ảnh sinh tiền 'của nó' truyền lại, có một đoạn ký ức dường như liên quan đến thế giới Hồng Mông diễn hóa Hỗn Độn.” Lục Nhĩ nói, đánh ra một đạo ấn ký thần thức, dùng thần thông đưa đến trước mặt Tô Thần.

“Nga?” Nghe y nói thế giới Hồng Mông diễn hóa Hỗn Độn, Tô Thần lộ ra một tia hứng thú, sau đó luyện hóa hình ảnh sinh tiền Hỗn Độn Ma Viên y truyền đến.

Chúng sở chu tri.

Hồng Mông diễn Hỗn Độn, Hỗn Độn tồn Đại Đạo.

Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần đều do bản nguyên Tam Thiên Đại Đạo cấu kiến thai nghén mà thành, mục tiêu 'của họ' chính là chứng Đạo Đại Đạo chân chính, bước vào Hồng Mông.

Khi Tô Thần tra xem hình ảnh sinh tiền của Hỗn Độn Ma Viên, 'thấy' 'nó' một lần du lịch Hỗn Độn, tiến vào một phương không gian Hồng Mông đặc thù.

Bên trong xám xịt mông lung, tựa như hư vô, nhưng lại tràn ngập từng luồng tinh túy Hồng Mông cùng Đại Đạo bản nguyên.

Khí tức như vậy, ngay cả Hỗn Độn Ma Viên khi đó cũng vô cùng tâm quý.

Không biết đã qua bao lâu.

Phảng phất là một Kỷ Nguyên, lại phảng phất một khoảnh khắc.

Hỗn Độn Ma Viên từ phương không gian Hồng Mông đặc thù này đi ra, việc chưởng khống 'Chiến Chi Đại Đạo' của bản thân, trực tiếp bùng nổ một đoạn!

“Bá!” Khi Tô Thần tỉ mỉ tra xem đoạn ký ức này của Hỗn Độn Ma

Viên, tự dưng cảm thấy có chút quen thuộc, sau đó trong thức hải linh quang chợt lóe, không tự chủ được nhìn về phía Linh Thứu Sơn.

"Linh Thứu Sơn tồn tại Táng Thiên Quan, lẽ nào có liên quan đến không gian Hồng Mông mà Hỗn Độn Ma Viên đã tiến vào?" Nghĩ đến thông tin mình có được khi nghiên cứu Táng Thiên Quan trước đó, cùng với phương không gian Hồng Mông đặc thù mà Hỗn Độn Ma Viên đã tiến vào, giữa chúng hẳn là có liên quan đặc biệt.

Nghĩ đến đây.

Tô Thần dặn dò Lục Nhĩ Mi Hầu một phen, trực tiếp vượt qua duy độ thời không, đi đến Linh Thứu Sơn.

"Bái kiến Thượng tiên!" Mai Hoa Lộc cảm tri được Tô Thần hàng lâm, lập tức mở ra đại trận thủ hộ, cung nghênh Y đến.

Mấy chục vạn năm qua.

Y từ Huyền Tiên trước đó đã đột phá đến Kim Tiên hậu kỳ.

"Thiện!" Tô Thần khẽ gật đầu, tiện tay ban xuống mấy quả Tiên Thiên linh quả, coi như là ban thưởng cho sự trung thành của y những năm qua.

Linh Thứu Cung tràn ngập quỷ khí cùng tử khí, trông xám trắng tiêu điều.

Sau khi cho Mai Hoa Lộc rời đi, Tô Thần đi thẳng vào đại điện, thấy tòa thạch quan khổng lồ ở trung tâm, toàn thân nó tựa đen không đen, tựa trắng không trắng, tựa xám không xám.

"Giờ đây Ngô đã đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, so với lần trước đã thăng cấp trọn vẹn một đại cảnh giới, có thể dẫn đạo chưởng khống Đại Đạo quy tắc, hẳn là có tư cách đẩy nắp Táng Thiên Quan này chứ?" Tô Thần hít sâu một hơi, trực tiếp hóa thành một tôn cự nhân cao mấy ngàn trượng, phủ khám tòa Táng Thiên

Quan thần bí đặc thù này.

Y trước đó đã có nhiều suy đoán về Táng Thiên Quan này, giờ đây từ Hỗn Độn Ma Viên mà thấy được không gian Hồng Mông, trực giác cho rằng điều này hẳn có sự liên quan.

Nếu có thể vén mở ẩn bí ẩn chứa trong Táng Thiên Quan, hoặc tiến vào không gian Hồng Mông đặc thù kia, mình muốn chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La, hẳn là chuyện dễ như trở bàn tay!

"Để đề phòng vạn nhất, Ngô để lại một luồng bản nguyên ở bên ngoài, dù có xảy ra ý ngoại, chỉ cần có luồng bản nguyên này, cũng có thể tùy thời tùy địa trọng sinh quay lại." "Dù cho đại bán Đạo cơ bản nguyên bị không gian ẩn chứa trong Táng Thiên Quan yên diệt, vẫn có thể dùng Hỗn Độn Tinh Tuyền bổ toàn Đạo cơ." Sau khi chuẩn bị đầy đủ.

Tô Thần hóa thân thành một tôn cự nhân, hai tay phủ lên nắp Táng Thiên Quan, cảm thụ một loại cảm giác lạnh lẽo kỳ dị đặc thù.

Sau đó, Y dẫn đạo chưởng khống Đại Đạo quy tắc vĩ lực vô biên, tề tề gia trì trên hai tay, chuẩn bị đẩy nắp quan tài, tra xem ẩn bí chân chính bên trong Táng Thiên Quan.

"Ông!" Khoảnh khắc.

Thức hải Tô Thần điên cuồng nhảy vọt dị cảnh, một loại đại khủng bố giáng lâm.

"Cứ thử một lần!" Y tự động viên mình, hai tay chưởng khống Đại Đạo quy tắc vĩ lực, từ từ đẩy nắp Táng Thiên Quan.

"Ca sát." Dưới sự kiên trì của Đại Đạo quy tắc vĩ lực, nắp Táng Thiên Quan phát ra tiếng ma sát thanh thúy, một luồng hư vô cùng Hồng Mông linh khí từ trong quan tài tản ra.

"Oanh long!" Sát na.

Tô Thần phảng phất thấy một tôn thân ảnh đỉnh thiên lập địa, vung tay chém đứt sự thăm dò thần thức của mình, sau đó một tia nắp quan tài bị đẩy ra trong nháy mắt phục nguyên.

Vù!

Một luồng phủ mang, mang theo uy năng khai thiên tích địa, trong khoảnh khắc đã chém đứt thần thức của Tô Thần, khiến mặt y tức khắc tái nhợt, chân thân vạn trượng do thần thông hóa ra cũng tức thì tan rã.

Ức!

Tô Thần từ không gian Thức Hải lấy ra một bình Hỗn Độn Tinh Tuyền một trăm thăng, mở nắp bình ngẩng đầu uống cạn.

Ong!

Từng luồng Hồng Mông tử khí nồng đậm và bản nguyên quy tắc Đại Đạo lan tỏa ra, hóa thành đủ loại dị tượng kinh người, sau đó dần dần tiêu thất.

Cái phủ đó, thực sự quá khủng bố.

Nó làm trường hà thời gian và vĩ lực vận mệnh tan biến, khiến thần thức mà Ngô vừa phát ra trong khoảnh khắc đã bị chém diệt.

Thậm chí 'nó' chỉ cần nguyện ý, trong khoảnh khắc đã có thể triệt để chém giết chân thân của Ngô!

Từ khi hóa hình hơn một trăm vạn năm nay, Ngô vẫn là lần đầu tiên gặp phải tình huống khủng bố như vậy.

Hô!

Chương 154

Hít sâu một hơi.

Sắc mặt Tô Thần bắt đầu khôi phục bình thường.

Y nhìn toà Táng Thiên Quan ở giữa đại điện, tuy đã giải khai một số chân tướng, nhưng sự nghi hoặc trong nội tâm lại càng ngày càng nhiều.

"Trong Táng Thiên Quan cực kỳ có khả năng mai táng Bàn Cổ Đại Thần, do Ngô ra tay vén quan tài nên mới chọc giận 'nó', sau đó ra tay chém diệt thần thức của Ngô." "'Nó' niệm tình Ngô và 'nó' đồng tông đồng nguyên, vì vậy chỉ chém diệt thần thức của Ngô để răn đe, nếu không kết cục của Ngô cực kỳ có khả năng là chân thân vẫn mệnh!" Nghĩ đến đây, Tô Thần vọng hướng Bất Chu Sơn.

"Nếu Bàn Cổ Đại Thần bị mai táng trong Táng Thiên Quan này, vậy thân hóa Hồng Hoang, làm trụ cột chống đỡ trời đất Bất Chu Sơn lại là ai?" "Hoặc là nói, Bàn Cổ Đại Thần cũng không thật sự vẫn lạc, bên trong Táng Thiên Quan này chẳng qua chỉ là một hậu thủ mà y lưu lại?" Liên tưởng đến ảnh tượng Hỗn Độn Ma Viên lưu lại khi còn sống, Tô Thần trong lòng có một trực giác mãnh liệt, thế giới Hồng Hoang có lẽ còn có loại 'Hồng Mông không gian' tương tự.

Tiếp theo, Tô Thần không còn đi vén quan tài của Táng Thiên Quan nữa, mà thử dùng bản nguyên Chân Linh phối hợp Đại Đạo quy tắc tiến hành luyện hóa, nhưng phát hiện vẫn không có chút tác dụng nào.

"Nếu Ngô hiện tại còn chưa có tư cách thám trắc ẩn bí của Táng Thiên Quan này, vậy hãy đợi Ngô sau này chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, rồi hãy đến thử lại!" Hít sâu một hơi.

Tô Thần vung hai tay, dẫn đạo Âm Dương Đại Đạo và Ngũ Hành

Đại Đạo bố trí một đại trận ở giữa đại điện này, phòng ngừa sau này có người mạo hiểm xông vào.

Linh Thứu Sơn này vốn dĩ Ngô định cho đệ tử thứ hai Quỷ Mẫu làm đạo tràng, để tránh y tò mò quá mức mà đi thám trắc Táng Thiên Quan, dẫn đến thân tử đạo tiêu. . . . . .

Trở lại Luân Hồi Sơn.

Tô Thần đem tất cả linh căn thu được sau khi chém giết Bàn Vương trồng vào khu linh thực vật, sau đó đến đại điện luyện khí, luyện chế một số pháp bảo phù hợp với bản thân cho đệ tử (đồng tử) môn hạ.

Với sự chưởng khống quy tắc Khí Đạo của Ngô hiện tại, cộng thêm việc sở hữu vô số Tiên Thiên khoáng mạch đỉnh cấp và Hỗn Độn Canh Kim khoáng mạch, luyện chế Hậu Thiên Chí Bảo vẫn là chuyện dễ như trở bàn tay.

Vạn năm tuế nguyệt trôi qua nhanh chóng.

Tô Thần đã luyện chế mấy bộ Hậu Thiên Chí Bảo lấy Hỗn Độn Bí Ngân, Đồng Mẫu, Canh Kim làm vật liệu chính, sau đó đến khu vực nghỉ ngơi.

"Bái kiến Lão gia!" Tuyệt đại phong hoa, Mộng Yêu Yêu thanh thuần khả nhân bưng một chén trà trái cây, tỏa ra hương thơm nồng nàn, khiến lòng người thư thái.

"Thiện!" Tô Thần khẽ gật đầu.

Sau đó đem một bộ Mộng Y Chiến Giáp và Mộng Mị Thần Kiếm mà mình luyện chế ban cho nàng, coi như là khen thưởng sự trung tâm cảnh cảnh của nàng trong những năm qua.

"Đa tạ Lão gia!" Nhìn thấy bộ Hậu Thiên Chí Bảo công phòng đầy đủ lơ lửng trước mặt, tỏa ra đủ loại lưu quang lấp lánh của Đại Đạo

thần văn và uy áp khủng bố, Mộng Yêu Yêu mừng rỡ không thôi.

Hiện tại Luân Hồi Sơn, đồng tử chỉ còn lại Bạch Thương chuyên nghiên cứu 'Tửu Đạo', và Mộng Yêu Yêu luôn chờ đợi hầu hạ Tô Thần.

Tô Thần tĩnh lặng nằm trên ghế dài, nhẹ nhàng thưởng thức trà trái cây do Mộng Yêu Yêu tinh tâm pha chế, lắng nghe các tiên tử tộc Mộng Mị Nhân Ngư tấu nhạc và múa hát, nội tâm vô cùng thư thái.

Mấy trăm năm sau.

Lục Nhĩ Mi Hầu đã tiêu hóa xong thành quả đột phá trở về.

Y theo ý chỉ của Tô Thần, chiếm cứ Bàn Vương Sơn, thành lập một Đạo tràng thuộc về mình, quản hạt sinh linh chủng tộc trong phạm vi ức vạn công lý.

Có thời gian còn truyền đạo cho các chủng tộc này, bồi dưỡng thế lực cho Địa Đạo sắp sửa xuất thế trong tương lai.

"Chủ nhân!" Lúc này.

Bạch Miêu Miêu xuất quan, đến khu vực nghỉ ngơi, trực tiếp nhào vào lòng Tô Thần.

Sau khi nàng đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Nàng đã bế quan hơn một vạn năm, dốc toàn lực tiêu hóa thành quả đột phá, củng cố cảnh giới của bản thân, trở thành một Hỗn Nguyên Kim Tiên Đại năng giả chân chính.

"Miêu Miêu, bây giờ con có thể trực tiếp chưởng khống 'Đại Đạo quy tắc' không?" Tô Thần cưng chiều xoa xoa đầu nàng, sau đó hỏi về thành quả đột phá của nàng.

Khi nàng ở Đại La viên mãn, đã có thể cảm ngộ dẫn đạo Đại Đạo quy tắc, vậy bây giờ đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, hẳn là có cơ hội

giống như Ngô.

"Chủ nhân, trong hơn một vạn năm bế quan này, Ngã đã dẫn đạo trường hà thời gian và trường hà vận mệnh, để 'quá khứ thân' và 'tương lai thân' dung hợp với hiện tại thân." "Đối với cảm ngộ và dẫn đạo Đại Đạo quy tắc tuy có tiến thêm một bước, nhưng muốn như Người trực tiếp chưởng khống quy tắc, chưởng khống Hỗn Nguyên vĩ lực, vẫn không thể làm được." Nghe thấy câu trả lời của nàng, Tô Thần khẽ gật đầu, sau đó lấy ra bàn cờ, chuẩn bị đích thân kiểm nghiệm một chút.

Bạch Miêu Miêu cầm quân trắng, Ngô cầm quân đen.

Ngay tại khoảnh khắc vừa đặt quân cờ, hai người đã dùng 'Đại Đạo quy tắc' của bản thân kiến tạo ra một thế giới 'Kỳ Đạo' độc lập bên ngoài.

Thôn Phệ Đại Đạo và Luân Hồi Đại Đạo giao tranh.

Kim qua thiết mã, sát khí tung hoành.

Trời đất băng vỡ, Kỳ Đạo luân hồi.

Tốn mất tròn ba mươi năm, thế giới 'Kỳ Đạo' luân hồi mấy lần, lúc này mới ầm ầm băng vỡ.

Thông qua trận đối dịch này, Tô Thần có nhận thức sâu sắc về chiến lực của Bạch Miêu Miêu, ngoài việc pháp lực hơi thiếu sót, sự dẫn đạo và chưởng khống Đại Đạo quy tắc của nàng đã không thua kém Chúc Long ở Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ.

Còn về các Chuẩn Thánh Đại năng đột phá bằng con đường《Trảm Tam Thi》, cho dù là Đế Tuấn đã đột phá đến Chuẩn Thánh hậu kỳ, y cũng chưa chắc đã là đối thủ của Bạch Miêu Miêu.

Đây chính là sức mạnh của việc dĩ lực chứng đạo bằng cách cảm ngộ Đại Đạo!

Cũng là thành quả của việc một bước nhanh, bước bước nhanh!

"Ừm?" Ngay khi Tô Thần chuẩn bị dẫn Bạch Miêu Miêu du lịch Hồng Hoang Tinh Không, y đột nhiên cảm nhận được khí tức do Thái Thanh Lão Tử chủ động phát ra.

"Khai mở đại trận, nghênh khách!" Đại trận giữ núi mở rộng, Lục Nhĩ Mi Hầu và Mộng Yêu Yêu đích thân cung nghênh ở cửa núi.

Rất nhanh.

Một lão giả từ mi thiện mục, đạo vận tự nhiên mà thành đã đến Luân Hồi Sơn, chính là Thái Thanh Lão Tử, người đứng đầu Tam Thanh!

Tô Thần và Bạch Miêu Miêu đích thân xuất hiện đón tiếp.

"Bái kiến Tô Thần đạo hữu!" "Bái kiến Bạch đạo hữu!" Thái Thanh Lão Tử nhìn thấy Lục Nhĩ Mi Hầu, ánh mắt khẽ ngưng lại, sau đó lập tức hành lễ vấn an với Tô Thần và Bạch Miêu Miêu.

"Bái kiến Thái Thanh đạo hữu!" "Bái kiến Thái Thanh đạo hữu!" Sau khi tương hỗ hành lễ hỏi han, Tô Thần liền mời y vào đại điện.

Đối với Thái Thanh Lão Tử, trong lòng Ngô vẫn có chút đề phòng.

Dù sao y không phải Thông Thiên, mà là người sau này sẽ lập 'Nhân Giáo' trong Nhân tộc để chứng đạo, có thể coi là một trong những cường địch tiềm ẩn của Ngô!

Ngô sau này muốn dùng Nhân tộc để bố cục Nhân Đạo, vô luận thế nào cũng không thể tránh khỏi y, giáo chủ Nhân Giáo này.

Đi đến đại điện.

Thái Thanh Lão Tử đối với sự khí phái của Luân Hồi Sơn đã sớm nghe danh, nên cũng không lộ ra bất kỳ vẻ dị sắc nào.

"Thái Thanh đạo hữu, xin mời thưởng thức 'Luân Hồi Linh Trà'

độc đáo của Luân Hồi Sơn Ngô!" Mộng Yêu Yêu dùng Tam Quang Thần Thủy pha chế Luân Hồi Linh Trà xong, đưa đến trước mặt Tô Thần, Bạch Miêu Miêu, Thái Thanh Lão Tử, do Tô Thần, vị chủ nhân này, nâng chén ra hiệu mời trà.

"Vậy Bần đạo có phúc rồi." Thái Thanh Lão Tử khẽ gật đầu.

Y đã sớm uống qua Luân Hồi Linh Trà do tam đệ Thông Thiên tặng, hơn nữa còn đích thân cảm ngộ luân hồi, giúp 'đạo' của bản thân tiến thêm một bước.

Không những minh ngộ ra nguyên nhân 'Đạo tâm' của mình bị che mờ, mà còn dùng đại nghị lực trọng tố Đạo tâm, kiên trì 'đạo' của mình.

Xoạt xoạt!

Ba trường hà vận mệnh phân biệt hiển hóa từ hư không đỉnh đầu ba người, Thái Thanh Lão Tử mỉm cười nhìn Tô Thần và Bạch Miêu Miêu, làm ra tư thế mời luận đạo.

Rất nhanh.

Trường hà vận mệnh mà mỗi người triệu hoán ra bắt đầu giao thoa, 'đạo' của 'tương lai thân' mỗi người cũng hòa tan vào nhau.

Ba người im lặng nhắm hai mắt.

Cảm ngộ 'đạo' của mình, hấp thu 'đạo' của người khác.

Một nghìn năm sau.

Ba người từ từ mở mắt.

Đạo tâm vốn tĩnh lặng như giếng cổ của Thái Thanh Lão Tử tràn đầy chấn động.

Y đã sớm biết thực lực của Tô Thần vô cùng cường đại, hơn nữa còn có thể sơ bộ chưởng khống Đại Đạo quy tắc, nhưng điều y không

ngờ tới là sự cảm ngộ và chưởng khống ‘Đại Đạo quy tắc’ của Bạch Miêu Miêu lại còn ở trên mình.

Điều này, chẳng phải quá bất khả tư nghị sao?

Cần phải biết.

Thân phận chân chính của Bạch Miêu Miêu là Thần Thú Bạch Hổ Hoàng tộc thượng cổ, cũng là sủng vật của Tô Thần.

Vậy mình lại không bằng một con sủng vật sao?

Thái Thanh Lão Tử vừa đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ, nội tâm chịu đả kích lớn!

Nhưng rất nhanh.

Y liền thu liễm tâm thần.

Lần luận đạo này đối với Thái Thanh Lão Tử mà nói, thu hoạch cực lớn.

Vô luận là Thôn Phệ Đại Đạo của Bạch Miêu Miêu, hay Luân Hồi Đại Đạo của Tô Thần, khi tương hỗ ấn chứng ‘Đan Đạo’ của y, đều khiến y được vô cùng khai phát.

Tương tự như vậy.

Tô Thần hấp thu ‘Đan Đạo’ của y, ngoài việc luyện đan tiến thêm một tầng lầu, điều quan trọng nhất là cảm ngộ ra ‘đạo nghĩa’ của y là thượng thiện nhược thủy, thủy lợi vạn vật mà bất tranh.

Chương 155

Cũng như Đan Đạo diễn hóa Vô Cực, Vô Cực sinh Thái Cực, Thái Cực sinh Tứ Tượng, Tứ Tượng sinh Bát Quái, Bát Quái sinh vạn vật.

Thái Thanh Lão Tử lúc này, y vẫn chưa thật sự hoàn thiện 'đạo' của mình.

Còn Tô Thần đối với 《Đạo Đức Kinh》 mà y sẽ sáng tạo trong tương lai có thể đọc vanh vách, dưới sự tương hỗ ấn chứng, nếu y tùy ý khai khẩu chỉ điểm, đối với y mà nói đều chẳng khác nào sự khai sáng của Đại Đạo!

"Đạo hữu, thực không dám giấu, lần này Bần đạo đến bái phỏng là muốn cùng Người giao hoán vài quả Hoàng Trung Lý." Sau một hồi hàn huyên.

Thái Thanh Lão Tử trực tiếp nói rõ ý đồ lần này.

Tuy y đã sớm có thể luyện chế ra Cửu Chuyển Kim Đan, nhưng đan phương vẫn còn chút không hoàn mỹ, dẫn đến 'đạo' của mình có chút không viên mãn.

"Bạt!" Tô Thần không từ chối, trực tiếp từ không gian Thức Hải lấy ra hai quả Hoàng Trung Lý, dùng thần thông đưa đến trước mặt y.

Di?

Nhìn thấy Hoàng Trung Lý tỏa ra từng sợi Hồng Mông khí trước mắt, vừa nhìn đã thấy khác với những quả mà Tây Vương Mẫu đã tặng trước đây, y cầm vào tay tỉ mỉ khám sát, nội tâm càng thêm chấn động.

"Đạo hữu thật có thủ đoạn, lại có thể khiến Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn thăng cấp!" Phục dụng Hoàng Trung Lý đã thăng cấp này,

không chỉ có thể trực tiếp đột phá Đại La Kim Tiên, bản nguyên không bị tổn hại, mà còn có thể giúp người ta nhanh hơn và dễ dàng hơn cảm ngộ Đại Đạo quy tắc, đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên!

Giá trị này, đương nhiên không thua một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Hoàng Trung Lý là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, phẩm cấp của nó đã tuyệt Hồng Hoang.

Tô Thần từ tay Tây Vương Mẫu có được cây Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn này, lại còn có thể khiến nó thăng cấp phẩm cấp, điều này quả thực chưa từng nghe thấy!

Có thể tưởng tượng lúc này nội tâm Thái Thanh Lão Tử chấn động đến mức nào!

Y trong lòng có một trực giác mãnh liệt.

Với 'Hoàng Trung Lý' đã thăng cấp phẩm cấp làm vật liệu chính, 'Cửu Chuyển Kim Đan' luyện chế ra không những phẩm cấp sẽ tiến thêm một tầng lầu, mà 'đạo' của mình cũng sẽ càng thêm viên mãn! 'Nên dùng vật gì để giao hoán hai quả 'Hoàng Trung Lý' này với Tô Thần đạo hữu đây?' Thái Thanh Lão Tử suy tư.

Ngay khi y chuẩn bị lấy ra Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Ly Địa Diễm Quang Kỳ và Càn Khôn Đồ, Tô Thần mỉm cười nói.

"Thái Thanh đạo hữu, hai quả 'Hoàng Trung Lý' này của Ngô, có thể đổi lấy 'Ngọc Hư Lưu Ly Đăng' được không?" Ngô đã tập hợp đủ Địa Đăng và Nhân Đăng, vừa lúc nhân cơ hội này giao hoán 'Thiên Đăng' trong tay Nguyên Thủy.

Thiên, Địa, Nhân Tam Đăng hợp nhất.

Lại sẽ có ẩn bí đặc biệt gì đây?

“Đạo hữu đợi chút, Bần đạo hỏi nhị đệ trước đã.” Thái Thanh Lão Tử nói xong, trực tiếp dùng thần thông truyền âm cho Nguyên Thủy.

“Thiện!” Tô Thần khẽ gật đầu.

Y rất rõ.

Hiện tại Tam Thanh là huynh đệ ruột thịt một thể, năm xưa Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên vì muốn giúp Nguyên Thủy, đã không chút do dự mà tặng ra một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Hồ Lô.

Hiện tại Thái Thanh Lão Tử muốn đòi ‘Ngọc Hư Lưu Ly Đăng’ từ Nguyên Thủy, cũng chỉ là chuyện một câu nói.

Ong!

Không lâu sau.

Thiên khung khẽ nổi lên từng trận gợn sóng, một thông đạo thời không hiển hóa tại Luân Hồi Sơn.

Chỉ thấy một chiếc đèn lồng ba chân làm chủ thể, toàn thân tỏa ra từng sợi hỏa diễm màu vàng kim, khiến thời không cũng khẽ rung chuyển, chính là ‘Thiên Đăng’!

Thái Thanh Lão Tử giơ tay vẫy một cái, thu Thiên Đăng vào đại điện, sau đó đưa đến trước mặt Tô Thần.

Thiên Đăng ẩn chứa một đoàn “hỏa diễm màu vàng kim”, tên là “Vạn Linh Cổ Diệc”. ‘Vạn Linh Cổ Diệc’ còn có một tên khác, gọi là ‘Tẩy Nghiệp Kim Hỏa’, không những có khả năng tra xét vạn linh, mà còn có thể giúp sinh linh tẩy sạch nghiệp lực, công hiệu vô cùng!

“Đa tạ đạo hữu!” Tô Thần nhận lấy ‘Thiên Đăng’ xong, mỉm cười hành lễ với Thái Thanh Lão Tử.

Y trong lòng có một trực giác mãnh liệt, việc mình tập hợp đủ Thiên, Địa, Nhân Tam Đăng, đối với ‘đạo’ của mình trong tương lai

sẽ có ích lợi lớn!

"Đạo hữu khách khí rồi, giao dịch công bằng, cần gì phải nói lời tạ ơn?" Trong mắt Thái Thanh Lão Tử.

Một quả 'Hoàng Trung Lý' đã thăng cấp có giá trị tương đương một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, mình vừa nãy còn chuẩn bị dùng Ly Địa Diễm Quang Kỳ và Càn Khôn Đồ để giao hoán với Tô Thần.

Hiện tại chỉ dùng một kiện 'Thiên Đăng', mình cũng đã lời rồi.

"Đạo hữu, Người có từng nghĩ tới, Thập Nhị Tổ Vu là Bàn Cổ chính tông, bọn họ có thể tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân." "Mà các vị Tam Thanh là do Bàn Cổ Nguyên Thần hóa ra, vì sao lại không có thủ đoạn này?" Nghĩ đến việc Tam Thanh trước đây muốn dung hợp Nguyên Thần với 'Bàn Cổ Chân Thân', Tô Thần thử xem có thể kích động Thái Thanh Lão Tử thêm một bước không.

Cho dù không thành công, cũng có thể nhân cơ hội này dò xét suy nghĩ của Thái Thanh Lão Tử, thậm chí gieo một cái gai vào nội tâm y.

"Tô Thần đạo hữu, thực không dám giấu, Tam Thanh chúng ta đã từ bỏ 'đạo' của Bàn Cổ phụ thần, nên không thể có được truyền thừa chân chính mà phụ thần lưu lại cho Tam Thanh chúng ta." Thái Thanh Lão Tử thâm sâu nhìn Tô Thần một cái, như muốn nhìn thấu suy nghĩ của y, sau đó vô cùng thản nhiên nói ra chân nguyên trong đó.

Vì Tô Thần đang dò xét suy nghĩ của mình, vậy tại sao mình lại không thể dò xét suy nghĩ của y?

Những năm qua.

Y đã nhìn ra 'đạo' của Tô Thần nằm ở Địa Đạo, còn 'đạo' của lão sư thì nằm ở Thiên Đạo, vậy giữa hai bên rốt cuộc có hay không một

bố cục và thỏa hiệp sâu xa hơn?

"Vậy thật là có chút tiếc nuối." Tô Thần thâm sâu nhìn Thái Thanh Lão Tử một cái, nội tâm lập tức đưa ra một quyết định.

Thông qua cuộc đối thoại và giao phong vừa rồi.

Y nhìn ra Thái Thanh Lão Tử không đơn giản như mình tưởng tượng, y mượn lời đáp để biểu đạt một vài ý hối hận ẩn giấu, mục đích là để dò xét tâm tư chân chính của mình.

"Đạo hữu, Bần đạo có một món lễ vật có thể tặng cho Tam Thanh các vị, nhưng Tam Thanh các vị phải lập thệ trước Đại Đạo, không thể tiết lộ cho bất kỳ ai, thế nào?" Tô Thần nghiêm túc nhìn Thái Thanh Lão Tử, ngẩng đầu ra hiệu nhìn về phía thiên khung, để phòng bị 'người đó'.

Đắc đạo đa trợ, thất đạo quả trợ.

Vì Tam Thanh đã hiểu rõ nguyên nhân chân chính Đạo tâm mình bị che mờ, hơn nữa còn thử dung hợp Nguyên Thần cùng dung nhập vào Bàn Cổ Chân Thân, vậy hà cớ gì không thử kích động bọn họ?

Cho dù thất bại.

Thì cũng không có bất kỳ tổn thất nào.

"Được!" Nhìn thấy vẻ mặt vô cùng nghiêm túc của Tô Thần, Thái Thanh Lão Tử ý thức được 'lễ vật' này có lẽ không hề tầm thường, thậm chí còn liên quan đến việc chứng đạo của Tam Thanh mình.

Thế là y trịnh trọng nhìn lên thiên khung, lập thệ trước Đại Đạo.

"Đại Đạo ở trên, hôm nay Tô Thần đạo hữu tặng lễ vật cho Tam Thanh chúng ta, Tam Thanh chúng ta tuyệt đối không tiết lộ cho người thứ tư, nếu vi phạm lời thề này, Đạo đồ vô vọng, thiên địa cùng chán ghét!" "Thiện!" Thấy Thái Thanh Lão Tử lập thệ trước Đại Đạo được

công nhận, Tô Thần khẽ gật đầu, sau đó truyền cho y một luồng thần thức, chính là công pháp chứng đạo của Bàn Cổ Đại Thần 《Hồng Mông Cửu Chuyển》!

Điều đáng nói là, Tô Thần chỉ chia sẻ năm tầng đầu.

Y rất muốn xem.

Nếu Tam Thanh tu luyện công pháp chứng đạo của Bàn Cổ Đại Thần, vậy liệu có thể thật sự dung hợp Bàn Cổ Nguyên Thần không?

Một khi thành công.

Thì với tâm tính kiêu ngạo của Tam Thanh, tuyệt đối sẽ không cam tâm làm Thánh Nhân bù nhìn của Thiên Đạo!

Đến lúc đó.

Áp lực của Ngô cũng sẽ giảm đi đáng kể, muốn thực hiện hoài bão trong lòng cũng sẽ dễ dàng hơn.

"Bạt!" Khi Thái Thanh Lão Tử tiêu hóa 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 do Tô Thần truyền đến, dáng vẻ từ mi thiện mục của y, trong khoảnh khắc chấn động đến mức mắt trợn tròn miệng há hốc.

Y vốn dĩ cho rằng, lễ vật mà Tô Thần tặng lần này, nhiều nhất cũng chỉ là giúp Tam Thanh mình thoát khỏi hạn chế của việc 《Trảm Tam Thi》 chứng đạo.

Nào ngờ tới, y lại nhận được công pháp chứng đạo của Bàn Cổ Đại Thần 《Hồng Mông Cửu Chuyển》!

"Đa tạ đạo hữu!" Thái Thanh Lão Tử hoàn hồn lại, đứng dậy trịnh trọng hành lễ với Tô Thần.

"Tam Thanh chúng ta nợ đạo hữu một cái nhân quả, sau này nếu có nhu cầu, nhất định sẽ dốc toàn lực tương trợ!" 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 đối với Tam Thanh mà nói ý nghĩa thực sự quá lớn.

Bọn họ là Bàn Cổ chính tông, nếu có thể tu luyện bộ công pháp này, thì không những có thể trùng tu 'đạo' của mình, mà còn có cơ hội có được truyền thừa chân chính mà Bàn Cổ phụ thần lưu lại cho Tam Thanh mình.

Do đó.

Thái Thanh Lão Tử mới trịnh trọng hứa hẹn một cái nhân quả với Tô Thần như vậy.

"Đạo hữu khách khí rồi!" Tô Thần nhàn nhạt xua tay, trong lòng đánh giá Thái Thanh Lão Tử cao thêm mấy phần.

Y biết rõ mình truyền 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 có động cơ khác, nhưng y vẫn nguyện ý chủ động hứa hẹn một cái nhân quả, ít nhất chứng minh y không phải loại vong ân phụ nghĩa.

Sau một hồi hàn huyên.

Thái Thanh Lão Tử chủ động đề xuất cáo từ.

Trước khi rời đi, Tô Thần lại tặng thêm mười viên Luân Hồi Linh Trà, giúp y cảm ngộ luân hồi, ấn chứng Đại Đạo của bản thân, tiến thêm một bước khuếch đại hạt giống ly gián.

"Đa tạ đạo hữu, Bần đạo cáo từ!" Tô Thần và Bạch Miêu Miêu đích thân tiễn y đến cửa núi, mục tiễn y vượt qua chiều không gian thời không, trở về Đông Côn Luân. . . . . .

Côn Luân.

Thái Thanh Cung.

Chương 156

Thái Thanh Lão Tử vừa trở về, Nguyên Thủy và Thông Thiên đã nhận được truyền âm của y, sớm đã đợi ở đây.

"Đại huynh, có chuyện gì khẩn yếu, lại gấp gáp đến thế?" Thông Thiên đang dốc toàn lực bế quan, chuẩn bị đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ, sau đó bị đại huynh dùng bản mệnh thần thông trực tiếp đánh thức.

Y trong lòng rõ ràng.

Nếu không phải là chuyện trọng đại, đại huynh tuyệt đối sẽ không sốt ruột đến vậy.

"Nhị đệ, Tam đệ, Tô Thần đạo hữu truyền cho vi huynh một bộ công pháp, các đệ trước tiên hãy lập thệ trước Đại Đạo, không được tiết lộ cho bất kỳ ai." Thái Thanh Lão Tử nói, ngẩng đầu nhìn lên thiên khung.

Y rất rõ.

Điều Tô Thần vẫn luôn phòng bị, chính là lão sư Hồng Quân của mình!

"Đại Đạo ở trên, hôm nay công pháp mà Tô Thần đạo hữu truyền, Nguyên Thủy (Thông Thiên) Ngã tuyệt đối không tiết lộ cho người thứ tư, nếu vi phạm lời thề này, Đạo đồ vô vọng, thiên địa cùng chán ghét!" Theo yêu cầu của Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên trịnh trọng lập thệ trước Đại Đạo, sau đó nhận được 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 (năm tầng đầu) do y truyền thụ.

Sít!

Sau khi tiêu hóa tin tức do đại huynh truyền đến, Nguyên Thủy và

Thông Thiên trợn tròn hai mắt, lộ ra vẻ khó tin.

"Đại huynh, Tô Thần truyền cho Tam Thanh chúng ta công pháp chứng đạo của Bàn Cổ Đại Thần, có phải muốn tính kế chúng ta không?" Sau khi hoàn hồn lại.

Nguyên Thủy ngay lập tức nghĩ đến sự kỵ đố và đề phòng.

"Nhị đệ, Tô Thần đạo hữu cho dù muốn tính kế Tam Thanh chúng ta, nhưng công pháp này lại là thật sự, chẳng lẽ đệ không muốn chứng được Đại Đạo chân chính sao?" Thái Thanh Lão Tử khi trở về, trong lòng cũng đã suy nghĩ rất nhiều.

Y biết động cơ của Tô Thần không đơn giản như vậy, rất có khả năng là muốn dùng Tam Thanh mình làm quân cờ, nhưng 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 này lại là công pháp chứng đạo chân chính của Bàn Cổ Đại Thần.

Tam Thanh mình nếu tu luyện 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 này, không những có cơ hội có được truyền thừa chân chính mà Bàn Cổ phụ thần lưu lại cho Tam Thanh mình, mà còn có thể thoát khỏi tệ đoan của việc cải tu 《Trảm Tam Thi》!

Cho dù Tô Thần có tính kế, đó cũng là dương mưu đường đường chính chính!

Vô luận có tu luyện 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 này hay không, hay có thoát khỏi pháp chứng đạo 《Trảm Tam Thi》 hay không, điều này đều do bản thân Tam Thanh mình quyết định.

"Đại huynh, Nhị huynh, chúng ta sở dĩ không thể như Thập Nhị Tổ Vu có được truyền thừa chân chính của Bàn Cổ phụ thần, là vì chúng ta đã không kiên trì 'đạo' của mình." "Bây giờ Tô Thần đạo hữu truyền cho chúng ta công pháp chứng đạo chân chính của Bàn Cổ phụ thần, nếu chúng ta có thể thật sự tu luyện, thì sẽ có cơ hội có

được truyền thừa chân chính của Bàn Cổ!" Thông Thiên sắc mặt có chút kích động, tràn đầy mong đợi.

Từ lần trước Tam Thanh mình dung hợp Nguyên Thần, chuẩn bị dung nhập vào 'Bàn Cổ Chân Thân' do Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán ra thì bị lão sư ngăn cản.

Tuy bề ngoài bị lão sư Hồng Quân thuyết phục, nhưng trong lòng lại có sự nghi ngờ sâu sắc.

Bây giờ thì tốt rồi.

Nếu có thể thuận lợi tu luyện công pháp chứng đạo 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 của Bàn Cổ phụ thần, thì không những có cơ hội giải quyết ẩn họa của việc đi theo pháp chứng đạo 《Trảm Tam Thi》, mà còn có thể có được truyền thừa chính tông của Bàn Cổ!

"Nhị đệ, Ngô và Tam đệ đều chuẩn bị tu luyện công pháp chứng đạo 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 của Bàn Cổ, chẳng lẽ đệ không muốn biết truyền thừa chân chính và sứ mệnh mà Bàn Cổ phụ thần lưu lại cho Tam Thanh chúng ta sao?" Thái Thanh Lão Tử nhìn Nguyên Thủy, sắc mặt tràn đầy chất vấn.

"Ngô…" Nguyên Thủy môi mấp máy, nghĩ đến sự sỉ nhục mà Tô Thần từng mang lại cho mình, và sự quan tâm vô tư của lão sư Hồng Quân dành cho mình, y cuối cùng vẫn tuân theo lựa chọn của nội tâm.

"Đại huynh, Ngô cũng muốn biết truyền thừa chân chính mà Bàn Cổ phụ thần lưu lại cho Tam Thanh chúng ta!" Tùy ý bố cục đặt quân cờ, tổng có một ngày sẽ đơm hoa kết trái khác biệt.

Đối với Tô Thần mà nói.

Tam Thanh không phải là nhân vật then chốt trong bố cục Hồng Hoang của y, việc bọn họ có thể thức tỉnh sứ mệnh hay không, thậm chí trở thành quân chủ lực chống lại Thiên Đạo, điều này không quá

quan trọng.

Điều quan trọng nhất là.

Không thể để Thiên Đạo triệt để thống trị Hồng Hoang, đi theo đại thế do 'nó' định ra mà không sai một ly.

Nếu như vậy.

Thế giới Hồng Hoang nhất định sẽ giống như trước khi Ngô xuyên việt, dần dần thoái hóa, thậm chí trở thành một thế giới không chút hy vọng.

Vu Yêu Lượng Kiếp, Thiên trụ Bất Chu Sơn đoạn, Tiên Thiên linh khí thoái hóa thành Hậu Thiên linh khí.

Phong Thần Lượng Kiếp, Hồng Hoang Đại Lục bị đánh tan vỡ, bốn khối đại lục lớn nhất bị Hồng Quân miễn cưỡng luyện hóa thành Tứ Đại Châu, ngay cả Thánh Nhân cũng không thể dung nạp.

Sau hai lần lượng kiếp, Hồng Hoang triệt để đi về phía suy tàn.

Thậm chí ngay cả một con khỉ Thái Ất nho nhỏ, cũng có thể trở thành nhân vật chính của Tây Du Lượng Kiếp!

Tô Thần là do bản nguyên Luân Hồi Tử Liên hóa ra, gánh vác sứ mệnh của bản thân, y không muốn thấy thế giới Hồng Hoang biến thành một thế giới không chút hy vọng.

Mà là muốn lấy thế giới Hồng Hoang làm căn cơ, giúp mình chứng được Đại Đạo chân chính, siêu thoát vĩnh hằng!

Dẫn Bạch Miêu Miêu trở về đại điện.

Y tế xuất Thiên, Địa, Nhân Tam Đăng, muốn xem ba ngọn thần đăng tượng trưng cho Tam Tài Chúa Tể của trời đất Hồng Hoang này, rốt cuộc có ẩn bí gì.

"Đằng!" "Đằng!" "Đằng!" Thiên Đăng, Địa Đăng, Nhân Đăng tề

tựu.

Vạn Linh Cổ Diệc.

Phần Thiên Tử Hỏa.

U Minh Quỷ Hỏa.

Ba đại thiên hỏa tự động từ Thiên Địa Nhân Tam Đăng bay vút ra, bùng phát một tia đạo vận huyền chi hựu huyền, tràn ngập cả đại điện.

Ong!

Đồng thời.

Thiên Địa Nhân Tam Đăng tự động bùng phát từng luồng thiên địa uy áp, khiến Bạch Miêu Miêu đứng một bên sắc mặt không nhịn được khẽ biến.

Nàng có chút chấn động nhìn ba ngọn linh đăng hình dạng khác nhau này, không ngờ ba kiện linh bảo này đặt cạnh nhau, lại còn có thể tỏa ra thiên địa uy áp, điều này thực sự quá bất khả tư nghị!

Ô!

Ba đại thiên hỏa giao thoa dung hợp lẫn nhau, ngưng tụ ra từng luồng Hồng Mông hỏa diễm, giống như Hồng Mông Thánh Hỏa, mang theo uy năng hủy thiên diệt địa.

Cho dù là Tô Thần, cũng ẩn ẩn có chút kinh hãi!

Tiếp theo.

Tô Thần thử thúc đẩy Thiên Địa Nhân Tam Đăng, xem có thể khiến chúng dung hợp không, giống như ba mươi sáu viên Định Hải Châu năm xưa.

"Ừm?" Rất nhanh.

Y phát hiện mình thúc đẩy ba ngọn linh đăng, căn bản không thể dung hợp.

"Có phải vì Địa Đạo hiện tại chưa xuất thế, nên mới dẫn đến Nhân Đăng (Linh Cứu Đăng) chưa thăng cấp thành Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo sao?" Tô Thần khẽ cau mày, ánh mắt rơi trên Nhân Đăng. . . . . .

Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân cao tọa trên cửu thải tường vân, đỉnh đầu đội một luân tàn khuyết ngọc điệp tinh oánh trong suốt, thai nghén một đoàn Hồng Mông Hỗn Độn chi quang mềm mại.

Từng luồng quang mang chậm rãi chảy xuống, như Hỗn Độn, như Hồng Mông, lại như chí lý trời đất, huyền diệu khó lường.

Toàn thân y tỏa ra một loại khí tức gần như 'hư vô', tồn tại ở hiện tại, lại như ở các thời không khác, như đến từ quá khứ, từ tương lai.

Không có sức mạnh thời gian trôi đi, cũng không có sức mạnh không gian tồn tại.

Ong!

Khi Tạo Hóa Ngọc Điệp khẽ rung động, Hồng Quân từ từ mở cặp mắt cổ xưa, xuyên qua trùng trùng bích lũy, vượt qua trùng trùng không gian, sau đó rơi xuống Luân Hồi Sơn ở Hồng Hoang.

"Tô Thần lại tập hợp đủ Thiên, Địa, Nhân Tam Đăng của Hồng Hoang?" Dưới Thiên Đạo khí cảnh, Hồng Quân lập tức hiểu rõ nguyên do trong đó, lộ ra một tia suy tư.

Thiên Địa Nhân Tam Đăng ẩn chứa một tia bản nguyên Tam Tài Chúa Tể của trời đất, con người Hồng Hoang, đồng thời ẩn chứa

thiên hỏa mang ý nghĩa khác nhau.

Nếu chỉ là một ngọn linh đăng đơn lẻ, thì chỉ có thể phát huy tác dụng của bản thân linh đăng.

Nhưng khi tập hợp đủ ba ngọn linh đăng, sẽ kích hoạt bản nguyên Tam Tài Chúa Tể của trời đất, con người mà linh đăng ẩn chứa, sau đó phát huy tác dụng khó tưởng tượng.

Ba loại thiên hỏa khác nhau, đồng thời cũng sẽ thăng hoa tấn thăng thành 'Hồng Mông Thánh Hỏa'!

"Nguyên Thủy này, sao lại tặng 'Thiên Đăng' cho Tô Thần?" Hồng Quân hoàn hồn lại, ánh mắt nhìn về phía Côn Luân, trong lòng thôi toán nguyên do trong đó. 'Thiên Đăng' ẩn chứa một tia bản nguyên Thiên Đạo, là cơ duyên độc hữu của Nguyên Thủy 'tôn sùng Thiên Đạo, xiển thuật Thiên lý', sao lại rơi vào tay Tô Thần?

Rất nhanh.

Hồng Quân chỉ trong một niệm đã hiểu rõ nguyên do trong đó.

Là đại đồ đệ Thái Thanh Lão Tử của mình, chủ động yêu cầu đi cùng Tô Thần giao hoán 'Hoàng Trung Lý'.

Nghĩ đến đây.

Hồng Quân trong lòng tràn đầy vô ngữ.

Thiên Đăng ẩn chứa một tia bản nguyên Thiên Đạo, lại đem đi đổi lấy hai quả lý tử, điều này cũng quá làm nhục 'Thiên Đăng' rồi!

Nhưng sự việc đã đến nước này.

Chương 157

Giằng co cũng không có chút tác dụng nào, chỉ có thể tìm cách đổi lại Thiên Địa Nhân Tam Đăng, xem có thể thu hồi tia bản nguyên Thiên Đạo mà Thiên Đăng ẩn chứa không.

Xoạt!

Khoảnh khắc tiếp theo.

Hồng Quân trực tiếp từ Thức Hải tế xuất một cái đỉnh cổ xưa, dùng thần thông Thánh Nhân thúc đẩy, xuyên qua vô tận chiều không gian thời không, xuất hiện tại Luân Hồi Sơn.

"Tô Thần tiểu hữu, Bần tọa dùng Tiên Thiên Chí Bảo Càn Khôn Đỉnh này, cùng ngươi giao hoán Thiên Địa Nhân Tam Đăng, thế nào?" Bạt!

Nhìn thấy 'Càn Khôn Đỉnh' đột ngột xuất hiện trên không Luân Hồi Sơn, và giọng nói cổ xưa ung dung của Hồng Quân, hai mắt Tô Thần khẽ co lại, nội tâm lập tức đề phòng.

"Dùng Càn Khôn Đỉnh giao hoán Thiên Địa Nhân Tam Đăng?" Tô Thần không ngờ.

Hồng Quân lại nỡ dùng một kiện Tiên Thiên Chí Bảo Càn Khôn Đỉnh đại hữu tác dụng, để giao hoán Thiên Địa Nhân Tam Đăng với mình.

Cần phải biết.

Càn Khôn Đỉnh này có thể nghịch Hậu Thiên phản Tiên Thiên, hơn nữa còn là chí bảo then chốt để Nữ Oa vá trời sau Vu Yêu Lượng Kiếp, y lại nỡ lấy ra giao hoán?

Trong nháy mắt.

Tô Thần nhạy bén ý thức được.

Tầm quan trọng của Thiên Địa Nhân Tam Đăng, còn xa không đơn giản như mình vừa nhìn thấy!

Nếu không.

Với thân phận của Hồng Quân, y lại sao có thể đích thân mở lời muốn giao hoán với mình?

"Đa tạ Hồng Quân Thánh Nhân sĩ ái, Bần đạo 'đạo' tại Địa Đạo, vì vậy không thể giao hoán Thiên Địa Nhân Tam Đăng với Ngài, còn xin thứ lỗi!" Tô Thần chắp tay hành lễ với thiên khung, thái độ không kiêu ngạo không tự ti.

"Cũng phải!" Giọng nói cổ xưa của Hồng Quân vừa dứt, Càn Khôn Đỉnh lơ lửng giữa không trung Luân Hồi Sơn, cũng tức thì xuyên qua chiều không gian hư không, trở về trong tay y.

Y thâm sâu nhìn Tô Thần một cái, không còn quá chú ý nữa.

"Vậy thì đợi Địa Đạo xuất thế, Nhân Đăng thăng cấp thành Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Thiên Địa Nhân Tam Đăng lại một lần nữa tụ tập, Bản tọa sẽ thu hồi tia bản nguyên Thiên Đạo mà Thiên Đăng ẩn chứa." Đối với Hồng Quân mà nói.

Điều y coi trọng là tia bản nguyên Thiên Đạo mà Thiên Đăng ẩn chứa, nếu có được, có thể giúp mình nhanh hơn xả thân hợp đạo thành công.

Nhưng tất cả tiền đề này, là phải đợi Địa Đạo xuất thế, Nhân Đăng thăng cấp thành Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo mới được.

Lúc đó.

Y tự mình sớm đã xả thân hợp đạo thành công, căn bản không cần dùng.

Sở dĩ muốn giao hoán Thiên Địa Nhân Tam Đăng với Tô Thần, chẳng qua là lo lắng trong tay y có thêm một số biến số mà thôi. . . . . .

Bất Chu Sơn.

Ngọc Quỳnh Tiên Phủ.

Nữ Oa đang bế quan cảm tri được khí tức của Càn Khôn Đỉnh, nội tâm có một trực giác mãnh liệt, kiện chí bảo này có duyên với mình.

"Lão sư muốn dùng Tiên Thiên Chí Bảo Càn Khôn Đỉnh giao hoán Thiên Địa Nhân Tam Đăng với Tô Thần đạo hữu, mà còn bị từ chối?" Thông qua thần thông 'nhìn' thấy lão sư vô công mà quay về, Càn Khôn Đỉnh tiêu thất trong thế giới Hồng Hoang, Nữ Oa trong lòng ẩn ẩn có chút may mắn.

Bởi vì.

Một khi lão sư giao hoán thành công với Tô Thần.

Thì kiện Tiên Thiên Chí Bảo 'Càn Khôn Đỉnh' này sẽ hoàn toàn vô duyên với mình!

"Thiên Địa Nhân Tam Đăng này rốt cuộc là bảo vật gì, lại có thể khiến lão sư khuất tôn hạ mình dùng Càn Khôn Đỉnh để giao hoán?

Thậm chí còn bị Tô Thần đạo hữu vô cùng quả quyết từ chối?" Ánh mắt Nữ Oa rơi trên Luân Hồi Sơn, như muốn nhìn thấy bóng dáng phong thần như ngọc, bá khí vĩ ngạn đó.

Cách lần đàm luận với Tô Thần đã mấy chục vạn năm.

Trong những năm này.

Nữ Oa trong lúc nhàn rỗi, cũng sẽ nhớ lại cảnh tượng luận đạo cùng Tô Thần, được y chỉ điểm, đặc biệt là ký ức về việc y tấu nhạc, mình cất cao giọng hát vẫn còn tươi mới.

Nghĩ đến việc chính mình được Tô Thần chỉ điểm, mới trọng tố Đạo tâm, Nữ Oa liền rất muốn ra ngoài du lịch, lại đến Luân Hồi Sơn một chuyến.

"Bạt!" Muốn đi là đi.

Khi Nữ Oa bước ra khỏi đại điện bế quan, gặp được huynh trưởng Phục Hy.

"Muội muội, muội cuối cùng cũng nỡ xuất quan rồi?" Phục Hy bình nhật đều ở Thiên Đình xử lý công vụ, thỉnh thoảng mới về một lần, muội muội Nữ Oa của y không bế quan thì cũng đang trên đường bế quan.

Hôm nay nàng xuất quan, khiến y có một cảm giác phá thiên hoang.

"Huynh trưởng, Ngô chuẩn bị ra ngoài du lịch một chuyến, tìm kiếm 'đạo' thuộc về chính Ngô!" "Được!" "Vậy muội cứ yên tâm đi du lịch đi, đạo tràng có Ngô trông nom." Đối với quyết định của muội muội, Phục Hy đương nhiên là ủng hộ.

Nữ Oa rời khỏi Bất Chu Sơn, một đường đi bộ về phía đông nam.

Khi đến Luân Hồi Sơn bái phỏng, người đón tiếp nàng là thị nữ Mộng Yêu Yêu của Tô Thần.

"Nữ Oa tiền bối, Lão gia đã đi du lịch rồi." Biết Tô Thần không có ở đạo tràng, Nữ Oa cảm thấy rất tiếc nuối. . . . . .

Côn Luân.

Thái Thanh Cung.

Nguyên Thủy, Thông Thiên sau khi nhận được công pháp chứng đạo 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 của Bàn Cổ do đại huynh truyền, vừa mới thương nghị xong cùng nhau tu luyện, xem có thể có được

truyền thừa chân chính của Bàn Cổ không.

Đột nhiên.

Ba người đồng loạt nhìn về phía Luân Hồi Sơn, lộ ra một tia kinh ngạc.

"Lão sư lại dùng một kiện Tiên Thiên Chí Bảo Càn Khôn Đỉnh giao hoán Thiên, Địa, Nhân Tam Đăng với Tô Thần?" Nghe thấy lão sư hiếm khi nào lại một lần nữa phát ra tiếng nói trong thế giới Hồng Hoang, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên trong lòng đều tràn đầy chấn động.

Cần phải biết.

Từ sau Vu Yêu đại chiến lần thứ hai.

Lão sư chưa từng giáng xuống một đạo pháp chỉ nào trong thế giới Hồng Hoang, càng đừng nói đến việc chủ động giao hoán pháp bảo với người khác!

"Chẳng lẽ, Thiên, Địa, Nhân Tam Đăng này còn ẩn giấu tác dụng đặc biệt nào khác, nên mới khiến lão sư khuất tôn hạ mình, chủ động tìm Tô Thần giao hoán?" Ba người trong khoảnh khắc đã hiểu ra.

"Nhị huynh, Thiên Đăng này rốt cuộc có thần diệu gì?" Thông Thiên nhìn về phía Nguyên Thủy, muốn thăm dò huyền bí của Thiên Địa Nhân Tam Đăng.

"Vi huynh không biết." "Thiên Đăng này chẳng qua chỉ ẩn chứa thiên hỏa 'Vạn Linh Cổ Diệc', có khả năng tra xét vạn linh, còn có thể giúp sinh linh tẩy sạch nghiệp lực mà thôi!" Trong tay Nguyên Thủy có quá nhiều Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, y sau khi có được Thiên Đăng từng đặc biệt nghiên cứu một chút, phát hiện cũng không có tác dụng gì lớn.

Y còn định treo Thiên Đăng lên trên Ngọc Hư Cung, làm một ngọn

‘Ngọc Hư Lưu Ly Đăng’ để chiếu sáng khi giảng đạo!

Do đó.

Khi đại huynh yêu cầu kiện pháp bảo này từ mình, Nguyên Thủy mới không chút do dự mà tặng ra.

“Tô Thần này, quả nhiên có tính toán tốt!” Y hoàn hồn lại, ý thức được công hiệu của Thiên Đăng mà mình từng sở hữu vô cùng lớn, có chút hâm mộ ghen tỵ, thậm chí xen lẫn một tia hối hận nhìn về phía Luân Hồi Sơn.

“Trước là tập hợp đủ bảy Tiên Thiên Hồ Lô, sau đó lại tập hợp đủ Thiên Địa Nhân Tam Đăng, điều này quả thực khiến Tam Thanh chúng ta đều đang làm công cho y!” Bệnh Miêu nhỏ xin cầu nguyệt phiếu đến các vị đại lão!!!

Orz.

Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Từ khi Thiên Đình có thể bố trí ra ‘Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận’ chân chính, tất cả cao tầng Yêu tộc trong lòng đều thở phào nhẹ nhõm, đối với ‘Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận’ của Vu tộc cũng không còn e ngại đến vậy.

Trong mấy chục vạn năm qua.

Yêu tộc thống nhất Hồng Hoang Tinh Vực, thu phục tất cả chủng tộc tinh không, thực lực bản thân tăng vọt điên cuồng.

Do Đạo Tổ Hồng Quân năm xưa từng giáng xuống pháp chỉ: ‘Yêu quản Thiên, Vu quản Địa.’, cộng thêm phần lớn Yêu tộc bản thân đều là chủng tộc tinh không.

Chương 158

Nên có cao tầng bắt đầu đề nghị, dùng 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' chắn ngang tất cả tinh thần chi lực của Hồng Hoang, toàn bộ dùng để bồi dưỡng tinh anh Yêu tộc.

"Bệ hạ, vạn tộc vạn linh trên Hồng Hoang lục địa, hầu như đều dựa vào thổ nạp luyện hóa triêu huy, nguyệt hoa và tinh thần chi lực để tu luyện, nếu chúng ta dùng 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' cưỡng chế ngăn cách tinh thần chi lực của Hồng Hoang." "Vậy vạn tộc vạn linh trên Hồng Hoang lục địa và đại dương, đều sẽ coi Thiên Đình Yêu tộc chúng ta là kẻ thù, xin Bệ hạ tam tư!" Yêu Thần Thương Dương phong thái tuyệt đại, dung mạo khuynh thành đứng ra, trịnh trọng bày tỏ ý kiến với Đế Tuấn.

"Bệ hạ, thần cũng tán đồng kiến nghị của Thương Dương Yêu Thần, xin tam tư!" Lục Ngô, Khai Minh Thú và các Yêu Thần khác đồng loạt bước ra, phụ họa Thương Dương.

Lúc này.

Yêu Thần Cửu Anh đứng ra.

"Bệ hạ, Hồng Hoang lục địa do Vu tộc chưởng khống, chúng ta Yêu tộc dùng 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' độc chiếm tất cả tinh thần chi lực, không những có thể làm suy yếu Vu tộc, mà còn có thể cường đại Yêu tộc chúng ta." "Trong tình huống tiêu diệt địch, tăng cường ta, một khi lượng kiếp bùng phát, Thiên Đình Yêu tộc chúng ta chẳng phải sẽ thắng chắc Vu tộc sao?" "Thần phụ nghị!" "Thần phụ nghị!" "Thần phụ nghị!" Từng hàng cường giả Đại La đồng loạt bước ra, tất cả đều phụ họa kiến nghị của Cửu Anh, âm thanh vang vọng Lăng Tiêu Bảo Điện.

Đế Tuấn nhìn về phía Yêu Sư Côn Bằng, chỉ thấy y tai không nghe việc ngoài, căn bản không đưa ra bất kỳ kiến nghị nào về chuyện này, thế là lại nhìn về phía Yêu tộc trí nang Bạch Trạch.

"Bệ hạ, vì nhiều đồng liêu đều tán đồng việc độc chiếm tinh thần chi lực, vậy chúng ta chi bằng thử hành một vạn năm trước, đến lúc đó hãy xem hiệu quả thế nào?" "Thiện!" "Vậy cứ theo lời ái khanh!" Nghe thấy kiến nghị già dặn ổn trọng của Bạch Trạch, Đế Tuấn gật đầu đáp ứng.

Y đương nhiên nhìn ra lợi và hại của việc độc chiếm tinh thần chi lực của Hồng Hoang, cũng biết một chúng thuộc hạ đều đang dốc hết sức vì Thiên Đình của mình.

Do đó quyết định thử hành trước, xem hiệu quả và hậu quả rồi mới đưa ra quyết định.

Sau khi đại triều hội kết thúc.

Đế Tuấn lấy Hà Đồ Lạc Thư chủ trận, ba trăm sáu mươi lăm cường giả Đại La tay cầm tinh thần phiên, mười hai vạn chín nghìn sáu trăm cao thủ Thái Ất dẫn động tinh thần vĩ lực.

Ong!

Khoảnh khắc.

Thiên khung tinh mang đại thịnh.

Ức vạn tinh thần thái cổ dường như được thắp sáng hoàn toàn, bùng phát tinh huy thần mang thao thiên, đổ xuống lượng lớn năng lượng tinh thần, dung hợp vào đại trận.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận ầm ầm chuyển động, tinh hà rực rỡ, thiên cơ vận chuyển, diễn hóa chí lý lưu chuyển Hồng Hoang Tinh Không, diễn dịch huyền bí Đại Đạo tinh thần Hồng Hoang.

Thái Dương Tinh đại phóng quang lượng, chiếu sáng cả thế giới Hồng Hoang như ban ngày, không nhìn thấy chút bóng tối nào.

Vô số sinh linh lục địa, sinh linh đại dương chưa hóa hình tham luyến thổ nạp tinh thần chi lực, có trực tiếp thuận lợi hóa hình, có trực tiếp đột phá đến cảnh giới tiếp theo.

Nhưng tất cả điều này chỉ kéo dài vỏn vẹn mấy thời thần.

Tất cả tinh thần chi lực đều bị 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' ngăn chặn, không còn tinh thần chi lực nào rắc xuống thế giới Hồng Hoang nữa.

Cảm tri được tất cả điều này.

Tất cả Chuẩn Thánh Đại năng, cường giả Đại La đồng loạt nhìn về phía Thiên Đình. 'Yêu tộc vì tư lợi của riêng mình, lại dám độc chiếm tất cả tinh thần chi lực, điều này là muốn tự tuyệt với Hồng Hoang sao?' Theo thời gian trôi qua.

Vạn tộc vạn linh đều không thể thổ nạp luyện hóa triêu huy, nguyệt hoa và tinh thần chi lực, dẫn đến bản thân không thể tu luyện, vô số oán khí hội tụ, trực xông thiên khung vân tiêu.

Nhưng tất cả điều này.

Thiên Đình Yêu tộc cũng không để tâm. . . . . .

Tô Thần sau khi nghiên cứu ẩn bí của Thiên, Địa, Nhân Tam Đăng.

Xác nhận phải đợi đến khi Địa Đạo xuất thế, Nhân Đăng thăng cấp thành Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, mới có thể chưởng khống một tia bản nguyên vĩ lực Tam Tài Chúa Tể trời, đất, người mà Thiên Địa Nhân Tam Đăng ẩn chứa.

"Vậy thì đợi Địa Đạo xuất thế, rồi hãy nghiên cứu Thiên Địa Nhân Tam Đăng này!" Y trong lòng có một trực giác mãnh liệt.

Nếu có thể nắm giữ tốt tia bản nguyên vĩ lực Tam Tài Chúa Tể mà Thiên, Địa, Nhân Tam Đăng ẩn chứa, có cơ hội có thể phát huy tác dụng khó tưởng tượng!

Bước ra khỏi đại điện.

Nhìn thấy tinh mang đại thịnh giữa trời đất, Thiên Đình bố trí 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận', ngăn chặn tất cả tinh thần chi lực, điều này khiến y không khỏi khẽ cau mày.

"Thiên Đình Yêu tộc vì tư lợi của riêng mình, bất chấp sinh tử của vạn linh Hồng Hoang, quả thực là tự tuyệt với Hồng Hoang!" Tô Thần nhìn về phía thiên khung, nội tâm có chút không hiểu.

Với tâm hùng vĩ của Đế Tuấn, tuyệt đối không đến mức hẹp hòi như vậy, sao lại làm ra chuyện mất hết lương tri như thế?

Thiên Đình là chủ tể chính thống của Hồng Hoang, thống ngự Tam Giới, lại vì tư lợi riêng mà tước đoạt quyền tu luyện tinh thần chi lực của sinh linh lục địa và đại dương Hồng Hoang.

Một Thiên Đình như vậy, còn có tư cách gì để chủ tể Hồng Hoang?

"Cũng phải." "Vậy Ngô bây giờ sẽ lên đường du lịch Hồng Hoang Tinh Không, xem có thể khuyên can Đế Tuấn, để y không đi càng ngày càng xa trên con đường sai lầm!" Tô Thần muốn tập hợp đủ 'Tinh Không Hành Giả', 'Hải Dương Hành Giả', 'Đại Lục Hành Giả'.

Chuyến du lịch tinh không cũng là chuyến đi chân chính cuối cùng.

Tiếp theo là chào đón thời đại Thánh Nhân sắp đến, cũng là lúc Địa Đạo thai nghén xuất thế.

Chỉ khi tích lũy đủ nội hàm, mới thật sự có tư cách tranh hùng với Chư Thánh, đối dịch đặt cờ với Hồng Quân!

Thiên Đình Yêu tộc độc chiếm toàn bộ tinh thần chi lực, đối với vạn linh Địa Đạo cũng không phải là một tin tốt, thậm chí còn sẽ trì hoãn thời gian Địa Đạo xuất thế.

Do đó.

Vô luận là vì bản thân Ngô, hay vì Địa Đạo, đều phải đến Thái Dương Tinh một chuyến.

"Miêu Miêu, chúng ta lên đường du lịch tinh không thôi!" Chuẩn bị mọi thứ xong xuôi.

Tô Thần nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Bạch Miêu Miêu, chặng đầu tiên hướng về Thái Dương Tinh.

"Ừm!" Bạch Miêu Miêu nắm chặt ngón tay Tô Thần, đôi mắt mỹ lệ thuần khiết như bảo thạch đen láy tràn đầy mong đợi và hân hoan. . . . . .

Thái Dương Tinh.

Thang Cốc.

Nơi đây là bảo địa thai nghén Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn Phù Tang Thần Thụ, cũng là sự tồn tại cốt lõi nhất của toàn bộ Thái Dương Tinh.

Kể từ khi minh ngộ ra việc mình đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên là nhờ cảm ngộ quy tắc do Thiên Đạo định ra mà đột phá, Thái Nhất không còn tiếp tục ở lại Thiên Đình, mà đến nơi mình thai nghén hóa hình.

Trong mấy chục vạn năm qua.

Y bế quan chỉ làm một chuyện.

Đó chính là loại bỏ 'Thái Dương Đại Đạo quy tắc' do Thiên Đạo định ra, dốc toàn lực cảm ngộ Thái Dương Tinh và 'Thái Dương Đại

Đạo quy tắc’ truyền thừa của bản thân.

“Tô Thần đạo hữu?” Lúc này.

Thái Nhất đang bế quan cảm tri được khí tức do Tô Thần chủ động phát ra, không khỏi lộ ra một tia bất ngờ.

Đối với Tô Thần.

Thái Nhất là từ nội tâm công nhận và khâm phục, đồng thời lấy y làm mục tiêu, muốn siêu việt y.

Lần trước y đến Luân Hồi Sơn, Tô Thần đã dành cho y sự lễ độ và chiêu đãi cực lớn, vậy lần này Tô Thần đến Thái Dương Tinh của mình, tự nhiên cũng là như vậy.

Thái Dương Tinh là do tả nhãn của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, là đế tinh quan trọng nhất của thế giới Hồng Hoang.

Từ khi khai thiên. ‘Nó’ đã mang lại ánh sáng, mang lại hy vọng cho chúng sinh Hồng Hoang, giúp ức vạn sinh linh thổ nạp triêu huy tu luyện, tích lũy vô số công đức và khí vận.

Cũng chính vì vậy.

Là Đế Tuấn và Thái Nhất, Thánh Đế thai nghén từ Tiên Thiên Thần Thai đỉnh cấp của Thái Dương Tinh, mới gánh vác thiên mệnh hoàng giả, sau đó chân chính quân lâm thiên hạ, chủ tể Hồng Hoang.

Chặng đầu tiên đến Thái Dương Tinh.

Nơi đây dường như là một đại thiên thế giới độc lập bên ngoài, tràn ngập vô tận Thái Dương Thần Hỏa.

Bất kỳ sinh linh nào dưới Kim Tiên thậm chí Thái Ất đến đây, đều sẽ bị thiêu đốt tan biến, tro tàn thành tro bụi.

“Xoạt!” Ngay lúc này.

Một con Tam Túc Kim Ô bay vút lên không, sau đó hóa thành một đạo lưu quang màu vàng kim, rơi xuống trước mặt Tô Thần, chính là Thái Nhất.

Chương 159

"Bái kiến Tô Thần đạo hữu!" "Bái kiến Bạch đạo hữu!" Nhìn thấy Tô Thần đến, Thái Nhất lộ ra vẻ hoan nghênh chân thành.

"Bái kiến Thái Nhất đạo hữu!" Sau khi tương hỗ hành lễ hỏi han, Thái Nhất dẫn Tô Thần và Bạch Miêu Miêu, tiến vào Thang Cốc cốt lõi nhất của Thái Dương Tinh.

Dọc đường đi.

Thái Dương Thần Hỏa hóa thành vô tận linh khí, phục tùng như quỳ lạy cung nghênh.

Khi tiến vào Thang Cốc.

Trong khoảnh khắc như tiến vào một động thiên phúc địa đỉnh cấp độc lập bên ngoài, nơi đây mây tía khánh vân và tường vân bao phủ, hà quang vạn trượng, kim liên nở rộ.

Ở giữa Thang Cốc, có một cây Phù Tang Thần Thụ toàn thân đỏ rực như ngọc.

Cành lá của nó tinh oánh trong suốt, như cực phẩm hỏa ngọc hoàn mỹ nhất thế gian, toàn thân bao quanh vô tận Đại Đạo pháp tắc, tỏa ra khí tức Thái Dương nồng đậm.

"Hai vị đạo hữu, mời!" Dưới Phù Tang Thần Thụ.

Có một bàn ngọc được làm từ Hỗn Độn Linh Tinh.

Hai đồng tử dâng lên đủ loại Tiên Thiên linh quả và quỳnh tương ngọc dịch, nổi bật nhất là mười quả dâu tinh oánh trong suốt đỏ rực như ngọc, tỏa ra đạo vận Thái Dương Đại Đạo nồng đậm.

Một lúc đã lấy ra hai mươi quả dâu do Phù Tang Thần Thụ thai

nghén, có thể thấy sự coi trọng và lễ độ của Thái Nhất đối với Tô Thần.

Ong!

Ngay lúc này.

Thiên khung xuất hiện gợn sóng nhàn nhạt.

Đế Tuấn mặc áo bào tím vàng, đội thiên đế quan miện xuyên không giáng lâm.

Y nghe thấy nhị đệ truyền âm, biết Tô Thần đến bái phỏng, thế là bỏ dở công việc trong tay, đích thân đến đón tiếp.

"Bái kiến Tô Thần đạo hữu!" "Bái kiến Bạch đạo hữu!" "Bái kiến Đế Tuấn đạo hữu!" Sau khi tương hỗ hàn huyên hành lễ, bốn người liền theo thứ tự ngồi xuống.

Tô Thần lấy ra hai hộp trà được làm từ Tiên Thiên Linh Tinh, mỉm cười vung tay đưa đến trước mặt Đế Tuấn và Thái Nhất, bên trong phân biệt là mười viên Ngộ Đạo Thần Trà và Luân Hồi Linh Trà.

Đối với y mà nói.

Đế Tuấn và Thái Nhất không phải là kẻ địch, mà là những tồn tại đáng để lôi kéo tranh thủ.

Bọn họ là thiên mệnh hoàng giả, hiện tại đã đảm nhiệm Thiên Đế chủ tể Hồng Hoang, có tư cách thức tỉnh Nhân Đạo ý chí, trở thành Nhân Đạo Thánh Nhân.

Nếu bọn họ chứng đạo thành công, cũng có thể trở thành quân chủ lực kháng cự Thiên Đạo.

"Đa tạ đạo hữu!" Nhìn thấy Tô Thần vừa ra tay đã là Ngộ Đạo Thần Trà và Luân Hồi Linh Trà, Đế Tuấn và Thái Nhất không khỏi khâm phục khí phách của y.

“Hai vị đạo hữu, chắc hẳn các vị cũng biết ‘đạo’ của Bần đạo nằm ở Địa Đạo, vậy các vị có biết về ‘Nhân Đạo’ không?” Tô Thần khẽ nhấp một ngụm quỳnh tương ngọc dịch, trực tiếp khai môn kiến sơn.

“Bần đạo tự nhiên hiểu rõ.” Đế Tuấn và Thái Nhất khẽ gật đầu.

Khi bọn họ đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh), cảm ngộ Đại Đạo quy tắc, minh ngộ ra trời đất Hồng Hoang có Tam Tài Chúa Tể là trời, đất, người.

Sở dĩ kiến lập Yêu tộc, tranh bá Hồng Hoang, chẳng phải là vì tranh đoạt ‘Nhân Đạo khí vận’ của trời đất, chứng đạo Hỗn Nguyên sao?

Long Hán Đại Kiếp năm xưa Tiên Thiên Tam Tộc tranh bá, cũng tương tự như vậy.

Cuối tháng rồi, bệnh Miêu nhỏ cầu nguyệt phiếu!

ORZ.

Đế Tuấn trước mặt Tô Thần cũng không bày ra cái uy Thiên Đế Hồng Hoang của mình, không tự xưng ‘Trẫm’, cũng không tự xưng ‘Bản Đế’, mà tự xưng là ‘Bần đạo’.

Khi mới kiến lập Yêu tộc, tông chỉ của y chính là kiến lập một tập hợp vạn linh chủng tộc Hồng Hoang, từ đó quân lâm thiên hạ, thống nhất Hồng Hoang.

Sau đó dùng khí vận vạn linh Hồng Hoang để thức tỉnh Nhân Đạo ý chí, chứng đạo Hỗn Nguyên.

“Đạo hữu đã biết ‘đạo’ của mình nằm ở Nhân Đạo, vậy hẳn cũng phải biết Nhân Đạo chính là vạn linh chúng sinh của Hồng Hoang.” “Hiện tại Thiên Đình của các vị ngăn chặn tất cả tinh thần chi lực, khiến vạn linh Hồng Hoang không thể mượn triêu huy, nguyệt hoa và

tinh thần chi lực để tu luyện, cưỡng ép đoạn tuyệt hy vọng của bọn họ, vậy đạo hữu nghĩ các vị còn có thể nhận được sự công nhận của 'Nhân Đạo' sao?" Thiên Đình Yêu tộc dùng 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' độc chiếm tất cả tinh thần chi lực giáng xuống Hồng Hoang, đối với sinh linh trên Kim Tiên không có tác dụng lớn.

Điều thật sự bị ảnh hưởng, là những sinh linh sơ cấp chưa hóa hình và đang hấp thu thiên địa linh khí.

Mà những tồn tại như vậy.

Lại là số lượng đông đảo nhất trong Hồng Hoang!

Đoạn tuyệt đạo đồ của người khác, chẳng khác nào giết cha mẹ.

Thiên Đình tuy trong thời gian ngắn có thể thấy không ít lợi ích, thực lực Yêu tộc dưới trướng sẽ tăng vọt, nhưng oán khí của vạn linh Hồng Hoang, chưa chắc đã là điều bọn họ có thể gánh chịu.

Hiện tại Thiên Đình Yêu tộc thân là chính thống của Hồng Hoang, còn có thể dùng khí vận bản thân để áp chế, nhưng đợi đến khi lượng kiếp bùng phát trong tương lai, cái nhân quả này có thể sẽ dẫn đến chỗ Yêu tộc vạn kiếp bất phục.

Đến lúc đó.

Thiên Đạo chưởng khống lượng kiếp, khiến Thiên Đình Yêu tộc và Vu tộc đồng quy vu tận, Địa Đạo cũng sẽ chịu tổn thất khó tưởng tượng.

Lúc này.

Khi Đế Tuấn và Thái Nhất nghe thấy lời của Tô Thần, hai người đều lộ ra vẻ trầm tư.

"Đa tạ đạo hữu!" Rất nhanh.

Đôi mắt đỏ rực như vàng kim của Đế Tuấn bùng phát một tia

sáng, sau đó trịnh trọng đứng dậy, hành lễ với Tô Thần.

"Bần đạo vẫn quá ích kỷ, thân là Thiên Đế Hồng Hoang, lại chỉ nghĩ đến Yêu tộc của mình, bỏ mặc vạn linh vạn tộc trên Hồng Hoang lục địa và đại dương." "Điều này thực sự hổ thẹn với chúng sinh Hồng Hoang!" Y nói.

Trực tiếp vận chuyển thần thông, triệu hồi Hà Đồ Lạc Thư, và hạ lệnh triệt tiêu 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận', khiến ức vạn tinh thần chi lực một lần nữa rắc xuống Hồng Hoang.

Đồng thời.

Khi Tô Thần và Đế Tuấn bốn mắt nhìn nhau, y nhạy bén cảm tri được một tia 'hắc tuyến' ẩn chứa trong đôi mắt đỏ rực như vàng kim của y.

Đây chính là đặc trưng của Lượng Kiếp Chi Khí biểu hiện ra ngoài!

Rất hiển nhiên.

Cho dù hiện tại cách một trăm Nguyên Hội mà Hồng Quân định ra còn lại hơn chín mươi Nguyên Hội, nhưng y, nhân vật chính của lượng kiếp này, lại đã sớm bị Lượng Kiếp Chi Khí tập kích một cách vô thanh vô tức.

Do đó mới dẫn đến tầm nhìn bản thân bị che mờ, chỉ quan tâm đến lợi ích của Thiên Đình Yêu tộc mình.

Nếu Tô Thần không đoán sai.

Kẻ chủ chốt thao túng đằng sau, nhất định là Thiên Đạo Hồng Hoang!

"Đa tạ Tô Thần đạo hữu nhắc nhở, nếu không Thiên Đình Ngô có thể sẽ rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục!" Thái Nhất cũng trịnh trọng

đứng dậy, nâng chén rượu tiên khí hướng y ra hiệu.

"Hai vị đạo hữu khách khí rồi, Bần đạo cũng chẳng qua chỉ đứng trên góc độ của vạn linh Hồng Hoang mà đưa ra kiến nghị cho đạo hữu mà thôi." Tô Thần mỉm cười nâng chén, nghiêm túc bốn mắt nhìn Thái Nhất.

Y phát hiện. 'Hắc tuyến' đại diện cho Lượng Kiếp Chi Khí trong mắt Thái Nhất cực kỳ yếu ớt, so với Đế Tuấn thì ít hơn rất nhiều, chuyện này là sao?

Hai huynh đệ bọn họ là nhân vật chính tuyệt đối trong Vu Yêu Lượng Kiếp, không lý nào ảnh hưởng của Lượng Kiếp Chi Khí lại không giống nhau!

Tô Thần bất động thanh sắc, tiếp tục hàn huyên với hai người.

Sau ba tuần rượu.

Thái Nhất chủ động mở lời thỉnh giáo Tô Thần.

"Dám hỏi Tô Thần đạo hữu, Người đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên là dựa vào cảm ngộ Đại Đạo pháp tắc, trong đó có ẩn chứa 'quy tắc' do Thiên Đạo định ra không?" Những năm qua.

Thái Nhất vẫn luôn tìm mọi cách loại bỏ 'Đại Đạo quy tắc' do Thiên Đạo định ra, nhưng muốn loại bỏ hoàn toàn, lại phát hiện rất khó làm được.

Hiện tại Tô Thần du lịch Thái Dương Tinh.

Thái Nhất đương nhiên muốn cầu giáo y, vị Hỗn Nguyên Kim Tiên chân chính này!

"Không có!" Tô Thần lắc đầu.

Y đã hiểu vì sao Thái Nhất chịu sự quấy nhiễu của Lượng Kiếp Chi Khí lại ít hơn Đế Tuấn, là vì y đã phát giác thủ đoạn của Hồng

Quân và Thiên Đạo, sau đó dốc toàn lực loại bỏ 'Đại Đạo quy tắc' do Thiên Đạo định ra.

Chính vì vậy, Lượng Kiếp Chi Khí do Vu Yêu Lượng Kiếp mà Thiên Đạo thúc đẩy, ảnh hưởng đến y cũng không lớn đến vậy.

"Đạo hữu, năm xưa Ngô đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, ngoài việc cảm ngộ Đại Đạo truyền thừa của bản thân, còn có 'Thái Dương Đại Đạo quy tắc' do Thiên Đạo định ra." "Không biết đạo hữu có cách nào giúp Ngô loại bỏ 'Thái Dương Đại Đạo quy tắc' do Thiên Đạo định ra này không?" Thông qua mấy lần giao thiệp với Tô Thần, khiến Đế Tuấn và Thái Nhất từ nội tâm công nhận nhân phẩm và tâm hùng vĩ của y.

Do đó.

Thái Nhất muốn cầu trợ Tô Thần, xem y có thể giúp được mình không.

"Bần đạo vô năng vi lực." Tô Thần khẽ lắc đầu, nghiêm túc nhìn Thái Nhất.

Y đương nhiên biết tình cảnh hiện tại của Thái Nhất, cũng biết việc muốn loại bỏ 'Đại Đạo quy tắc' do Thiên Đạo định ra sẽ khó đến mức nào.

Giống như sinh linh trong 'Huyền Hoàng Thế Giới' do Ngô khai tịch, bọn họ là dựa vào Đại Đạo quy tắc do Ngô định ra mới đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Muốn loại bỏ 'Đại Đạo quy tắc' do Ngô định ra, cải tu Đại Đạo quy tắc chân chính, trừ phi Ngô đích thân đồng ý mới được.

Tình trạng hiện tại của Thái Nhất cũng tương tự.

Y muốn thoát khỏi Thiên Đạo, nhưng y là nhân vật chính của Vu Yêu Lượng Kiếp, lại sao có thể?

“Đạo hữu, giải linh hoàn tu hệ linh nhân.” “Nếu thật sự không có cách, đạo hữu có thể thử chưởng khống Thái Dương Tinh, dùng Thái Dương Đại Đạo mà ‘nó’ ẩn chứa, xem có thể loại bỏ ‘Đại Đạo quy tắc’ do Thiên Đạo định ra không.” Thực ra.

Tô Thần không phải không có cách.

Đó chính là khiến Thái Nhất tự phế đạo cơ bản nguyên, thực lực hạ xuống Đại La Kim Tiên, sau đó dùng Hỗn Độn Tinh Tuyền bổ toàn đạo cơ, một lần nữa đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Hoặc là có thể đợi Địa Đạo xuất thế, y luân hồi chuyển thế.

Nhưng hai phương án này, Thái Nhất cũng sẽ không chọn, Ngô cũng sẽ không đi thao tác.

Một khi tiết lộ Hỗn Độn Tinh Tuyền, thì hậu quả đối với Ngô sẽ khó tưởng tượng.

Chương 160

Tô Thần không phải là một Thánh Mẫu.

Y hy vọng Đế Tuấn và Thái Nhất có thể thức tỉnh Nhân Đạo ý chí, giúp mình kháng cự Thiên Đạo, nhưng tuyệt đối sẽ không vì giúp bọn họ, mà khiến bản thân lâm vào hiểm cảnh!

"Đa tạ đạo hữu!" Nghe thấy câu trả lời của Tô Thần, Thái Nhất tuy có chút thất vọng, nhưng không hề tức giận.

Y nội tâm tự tin.

Với thân phận chủ nhân của Thái Dương Tinh, chưởng khống Thái Dương Tinh, cảm ngộ 'Thái Dương Đại Đạo' truyền thừa, tuyệt đối có cơ hội có thể loại bỏ 'Thái Dương quy tắc' do Thiên Đạo định ra!

"Đạo hữu, không biết Người nhìn nhận Vu Yêu nhị tộc và lượng kiếp lần này thế nào?" Thông qua đàm luận sâu sắc, Đế Tuấn đối với thái độ của Tô Thần càng thêm thân cận, cũng muốn nghe xem y, người ngoài cuộc này, có cái nhìn thế nào về Vu Yêu nhị tộc của mình.

Y trong lòng rõ ràng.

Mối quan hệ giữa Tô Thần và Vu tộc còn thân mật hơn với Thiên Đình của mình, nếu không phải vì 'đạo' của y nằm ở Địa Đạo, Đế Tuấn còn thực sự lo lắng y sẽ trở thành kẻ thù của Thiên Đình Yêu tộc mình.

Nghe thấy lời của Đế Tuấn, Tô Thần đặt chén rượu tiên khí trong tay xuống, sau đó khẽ tựa vào ghế ngọc linh tinh màu đỏ.

"Nói thật, Vu tộc thành cũng vì Bàn Cổ chính tông, nhưng bại cũng

vì Bàn Cổ chính tông." "Chính vì bọn họ tín phụng huyết mạch, không bao dung các vạn tộc vạn linh Hồng Hoang khác, nên bọn họ chú định không thể tập hợp khí vận vạn linh Hồng Hoang, thức tỉnh Nhân Đạo ý chí." Vu tộc lấy vạn linh Hồng Hoang làm thức ăn, nếu để bọn họ chủ tể Hồng Hoang, tổng có một ngày vạn linh Hồng Hoang đều sẽ bị thôn phệ cạn kiệt, chỉ còn lại một tộc bọn họ.

Cục diện này, là tất cả Tiên Thiên Thần Thai Thánh, tất cả chủng tộc đều không muốn nhìn thấy.

Cũng chính vì vậy.

Bàn Cổ Đại Thần đã để lại cho Vu tộc một con đường lùi, đó chính là Địa Đạo.

Tổ Vu Hậu Thổ là chủ Địa Đạo, Vu tộc thiên di đến Địa Phủ Minh Giới, tổng sẽ bảo lưu huyết mạch, không làm mất mặt Bàn Cổ.

Điều quan trọng nhất là.

Vu tộc còn có cơ hội thông qua luân hồi chuyển thế toàn bộ Nguyên Thần, điều này có thể loại bỏ khuyết điểm hiếu sát, bạo nộ, lấy vạn tộc làm thức ăn.

Một khi thật sự làm được, Vu tộc trở lại Hồng Hoang, sẽ có tư cách thật sự trở thành chủ nhân của trời đất Hồng Hoang!

"Bạt!" Đế Tuấn và Thái Nhất nghe thấy Tô Thần bình luận về Vu tộc, hai mắt bỗng nhiên sáng lên.

Bọn họ đều không ngờ.

Tô Thần và Vu tộc quan hệ thân cận hơn, nhưng lại không xem trọng Vu tộc đến vậy, vậy Yêu tộc của mình chẳng phải có hy vọng lớn sao?

"Đạo hữu, vậy Yêu tộc của Ngô thì sao?" Nhìn thấy ánh sáng

trong mắt Đế Tuấn, Tô Thần nâng chén rượu trên bàn, khẽ nhấp một ngụm.

"Hai vị đạo hữu khi kiến lập Yêu tộc, đã có đại khí phách, đại tâm hùng và đại dã tâm!" "Các vị có tâm hùng vĩ đủ bao dung, có thể dung nạp vạn tộc Hồng Hoang làm Yêu tộc, điểm này phù hợp với ý chí 'Nhân Đạo', đồng thời cũng có thực lực cường đại, có tư cách vấn đỉnh Hồng Hoang, thức tỉnh Nhân Đạo ý chí." "Nhưng có một điểm, ai có thể đảm bảo các vị không phải là quân cờ trong tay người khác?" Tô Thần nói xong, ý vị thâm trường nhìn Đế Tuấn và Thái Nhất một cái.

Bạt!

Nghe thấy Tô Thần bình luận về Yêu tộc của mình.

Hai huynh đệ bọn họ vừa rồi còn rất hưng phấn, nhưng khi nghe thấy câu cuối cùng 'mình có khả năng là quân cờ của người khác', toàn thân không nhịn được bỗng nhiên chấn động.

Đặc biệt là Thái Nhất!

Năm xưa y khi phát giác 'Đạo tâm' mình bị che mờ, trọng tố 'đạo' của mình xong, đã biết cái giá phải trả khi mình đến Tử Tiêu Cung nghe đạo là gì.

Hiện tại sau mấy chục vạn năm nỗ lực, đều không thể loại bỏ 'Đại Đạo quy tắc' do Thiên Đạo định ra, điều này khiến y đoán rằng đằng sau có phải có một bố cục sâu xa hơn không.

Hiện tại Tô Thần trực tiếp chỉ ra, người chưởng khống cục diện đằng sau cũng đã sắp lộ diện!

Thiên Đình Yêu tộc của mình có thể thật sự chủ tể Hồng Hoang không, hai huynh đệ mình có thể thức tỉnh Nhân Đạo ý chí, chứng đạo Hỗn Nguyên không, tất cả đều phải xem tâm tư của vị đó!

Đế Tuấn nhìn nhị đệ của mình một cái, đều im lặng không nói.

Trong mắt y.

Đạo Tổ Hồng Quân là chỗ dựa vững chắc ủng hộ Yêu tộc của mình.

Nếu không có y.

Thiên Đình Yêu tộc của mình đã sớm bị tiêu diệt hoàn toàn trong Vu Yêu đại chiến lần thứ hai rồi.

Nhưng hiện tại.

Do nhị đệ phát giác ra mình khi ở Tử Tiêu Cung nghe đạo, là dựa vào cảm ngộ 'Đại Đạo quy tắc' do Thiên Đạo định ra mà đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, sau này không thể chứng được Đại Đạo chân chính.

Y trong lòng hiểu rõ, bố cục của Đạo Tổ không đơn giản như tưởng tượng.

Tô Thần thấy cục diện trầm mặc, mỉm cười nhìn Bạch Miêu Miêu mềm mại đáng yêu, ngoan ngoãn ngọt ngào bên cạnh, cầm một quả dâu đưa đến miệng nàng.

Y thực ra đã từng nghĩ, đợi sau khi Địa Đạo xuất thế, để Hậu Thổ thuyết phục Đế Giang, đem toàn bộ Vu tộc di chuyển vào Địa Phủ Minh Giới, như vậy sẽ có cơ hội hóa giải Vu Yêu Lượng Kiếp.

Thiên Đình Yêu tộc chủ tể Hồng Hoang, dùng khí vận vạn linh để thức tỉnh Nhân Đạo ý chí, Đế Tuấn và Thái Nhất chứng được Nhân Đạo Thánh Nhân.

Vu tộc chưởng khống Địa Phủ Minh Giới, hai bên không can thiệp lẫn nhau, Địa Đạo và Nhân Đạo cùng nhau liên thủ chống lại Thiên Đạo, cưỡng ép thay đổi đại thế Hồng Hoang do Thiên Đạo định ra.

Nếu như vậy, Hồng Hoang sẽ dưới bố cục và nỗ lực của mình, thật sự thực hiện được lý niệm trong lòng y.

Cầu nguyệt phiếu, Orz "Hai vị Đạo hữu, cáo từ!" Cạn chén quỳnh tương ngọc dịch trong ly, Tô Thần cùng Bạch Miêu Miêu đứng dậy, cáo từ Đế Tuấn và Thái Nhất.

Y du lịch Hồng Hoang Tinh Không, Thái Dương Tinh là trạm đầu tiên.

Kế đến, vì vạn linh Địa Đạo Hồng Hoang, để Yêu tộc Thiên Đình đừng vì tư tâm mà tự đoạn đường với Hồng Hoang, nay mục đích đều đã đạt được thuận lợi, tự nhiên cũng nên lên đường.

Thông qua lần đàm luận trực tiếp này với Đế Tuấn và Thái Nhất, Tô Thần càng nhìn rõ hơn bố cục của Thiên Đạo đối với Nhân Đạo, đồng thời tùy ý hạ cờ ứng đối, chỉ rõ hai huynh đệ họ, khiến đại thế do Thiên Đạo chế định tràn đầy biến số.

Y tin tưởng, với sự kiêu ngạo của Đế Tuấn và Thái Nhất, họ tuyệt sẽ không cam tâm làm quân cờ cho bất kỳ ai!

"Hai vị Đạo hữu, một lộ thuận phong!" Thấy Tô Thần chuẩn bị lên đường, Đế Tuấn cùng Thái Nhất lập tức đứng dậy, rồi lấy ra hai phần lễ vật đáp lại, lần lượt đưa đến trước mặt Tô Thần và Bạch Miêu Miêu.

"Đa tạ Đạo hữu!" Tô Thần cũng không khách khí, thu lễ vật vào không gian Thức Hải, thong dong bước ra Thang Cốc, tiếp tục nắm tay Bạch Miêu Miêu, mỗi bước nghìn trượng, bộ hành về phía trước.

Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn thấy bóng dáng Tô Thần cùng Bạch Miêu Miêu, lập tức hiểu ra rằng họ đang chuẩn bị du lịch Hồng Hoang Tinh Không, từ đó mà đạt được danh xưng 'Tinh Không Hành Giả'.

Một khi hành trình viên mãn, Tô Thần sẽ trở thành người đầu tiên

trong thế giới Hồng Hoang đạt được các danh xưng 'Đại Địa Hành Giả', 'Hải Dương Hành Giả', 'Tinh Không Hành Giả'.

Đến lúc đó, chúng sinh Hồng Hoang về sau hễ đi du lịch, bất luận là du lịch Hồng Hoang Đại Địa, hay Hồng Hoang Hải Dương, thậm chí là Hồng Hoang Tinh Không, đều sẽ không ngừng cung cấp khí vận cho Y.

Kỳ thực ngay từ khi Tô Thần đạt được danh hiệu 'Đại Địa Hành Giả', Đế Tuấn và Thái Nhất đã từng nghĩ đến việc du lịch Hồng Hoang Tinh Không, trở thành Tiên Thiên Thần Thai Thánh đầu tiên đạt được danh hiệu 'Tinh Không Hành Giả'.

Nhưng nói thì dễ, thực hiện lại quá khó.

Ước tính bảo thủ, du lịch hết Hồng Hoang Tinh Không ít nhất phải mất hai trăm vạn năm.

Mà lúc đó lại là giai đoạn phát triển mấu chốt của Yêu tộc, họ đâu có tinh lực để hoàn thành?

Bao gồm cả hiện tại cũng vậy!

Là Thiên Đế Hồng Hoang (Đông Hoàng), cũng là nhân vật chính của Vu Yêu Lượng Kiếp, làm sao có thể lãng phí nhiều thời gian như vậy để du lịch?

"Tô Thần Đạo hữu, Y mới thật sự là một 'Cầu Đạo Giả'!" Nhìn bóng dáng Tô Thần dần biến mất, Đế Tuấn hoàn hồn, phát ra lời cảm thán từ tận đáy lòng.

"Không sai!" "Đạo Tâm của Tô Thần Đạo hữu thuần túy kiên định, vẫn luôn trên 'Đạo'!" Thái Nhất gật đầu tán thành.

Trở về Thang Cốc, Y nghiêm sắc mặt nhìn Đế Tuấn.

"Đại ca, như lời Tô Thần Đạo hữu vừa nói, 'Đạo' của chúng ta

nằm ở Nhân Đạo, nhưng hai huynh đệ chúng ta lại trở thành quân cờ của vị kia." "Tiếp theo chúng ta nên làm thế nào để thoát khỏi thân phận quân cờ, cũng như ứng phó Lượng Kiếp?" Thái Nhất không nói tên Hồng Quân, mà dùng từ 'vị kia' để thay thế, chính là sợ Y có cảm ứng trong lòng, biết hai huynh đệ mình đang cố gắng phản kháng.

"Nhị đệ, chúng ta đã ở trong ván cờ, thân bất do kỷ." "Hy vọng duy nhất bây giờ là có thể thắng Vu Yêu Lượng Kiếp, từ đó trở thành Thiên Mệnh Chi Chủ duy nhất của Hồng Hoang, tập hợp vạn linh Hồng Hoang cùng khí vận Lượng Kiếp để thức tỉnh ý chí Nhân Đạo, Chứng Đạo Hỗn Nguyên!" "Hoặc có lẽ còn hy vọng có thể giống như 'vị kia', trở thành người phát ngôn Nhân Đạo chí cao vô thượng!" Đế Tuấn dưới sự chỉ điểm của Tô Thần, đã biết mình là quân cờ được Đạo Tổ Hồng Quân nâng đỡ để đối kháng Vu tộc.

Nhưng hiện tại mình căn bản không có cách nào phá ván cờ!

Vì vậy, Y chỉ có thể dốc toàn lực nâng cao thực lực Yêu tộc Thiên Đình, tăng thêm vốn liếng để thắng Lượng Kiếp.

Theo Đế Tuấn, Vu tộc chỉ có 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', còn Yêu tộc Thiên Đình mình có 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận', thêm vào đó Oa Hoàng là Thánh Nhân do Trời định.

Một khi nàng Chứng Đạo Thiên Đạo Thánh Nhân, Vu tộc còn có gì phải sợ?

"Đại ca, sự việc có lẽ không đơn giản như huynh nghĩ." "Nhìn từ kết cục của Long Hán Đại Kiếp, chúng ta thân là quân cờ do 'vị kia' thao túng, làm sao có thể Chứng Đạo Nhân Đạo Thánh Nhân?" "Rất có khả năng sẽ đồng quy vu tận với Vu tộc, giống như Tiên Thiên Tam Tộc vậy!" Đôi mắt Thái Nhất co lại, đôi kim mâu bắn ra thần mang ý chí chiến đấu ngút trời.

"Ta sẽ không để 'Y' thao túng vận mệnh hai huynh đệ ta, sẽ dốc

toàn lực thoát khỏi thân phận quân cờ, đợi sau khi thật sự Chứng Đạo Hỗn Nguyên, sẽ đường đường chính chính thắng Lượng Kiếp!" "Cuối cùng, ta sẽ đi tìm 'Y' để kết thúc nhân quả!" Lúc trước đi đến Tử Tiêu Cung nghe Đạo, đặt 'Đạo' của bản thân dưới Tiên Đạo, điểm này Thái Nhất đã sớm đưa ra lựa chọn, không có gì phải hối hận.

Nhưng 'Y' không nên tính kế mình khi mình đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, dẫn đến việc mình đột phá bằng 'Đại Đạo Quy Tắc' do Thiên Đạo chế định, cắt đứt con đường Đại Đạo chân chính của mình.

Thù cản Đạo, không đội trời chung!

"Tốt!" Nhìn thấy ý chí chiến đấu sục sôi trong mắt Thái Nhất, Đế Tuấn nghiêm túc gật đầu.

"Nhị đệ, đệ cứ yên tâm ở Thái Dương Tinh bế quan, xung kích Chứng Đạo Hỗn Nguyên, mọi việc bên ngoài cứ để vi huynh lo!" Đế Tuấn nguyện ý dùng toàn lực của Thiên Đình để ủng hộ nhị đệ Chứng Đạo, để thay đổi vận mệnh của huynh đệ mình.

Thái Dương Tinh rộng lớn vô bờ, tràn ngập Thái Dương Thần Hỏa và Pháp Tắc Thái Dương Đại Đạo thuần túy, rải rác vô tận ánh sáng tinh huy thần mang chiếu xuống Hồng Hoang, mang đến ánh sáng, mang đến hy vọng cho vạn linh Hồng Hoang.

Tô Thần cùng Bạch Miêu Miêu bộ hành du lịch, cảm ngộ Thái Dương Đại Đạo, đồng thời cũng cảm ngộ sự vĩ đại, nhân từ, bác ái của Thái Dương Tinh.

Suốt mười hai vạn chín nghìn sáu trăm năm, hai người bộ hành khắp Thái Dương Tinh, cảm nhận sâu sắc 'Đạo' mà nó ẩn chứa, giúp Tô Thần và Bạch Miêu Miêu tiến thêm một bước trong 'Đạo' của bản thân.

Vượt qua hư không, nhìn về phía Hồng Hoang Đại Lục, nơi dễ thấy nhất tất nhiên là Thiên Trụ Bất Chu Sơn Hồng Hoang.

Kế đến là Côn Luân Tổ Mạch và Hồng Hoang Hải Vực.

Luân Hồi Sơn to lớn, nếu không dùng thần thông mà nhìn, hầu như nhỏ bé như bụi trần.

Trạm thứ hai đến Kim Tinh.

Nơi đây trú đóng không ít tinh nhuệ Yêu tộc, đồng thời còn có đủ loại cư dân bản địa.

Có tộc Hằng Kim toàn thân như Tiên Thiên Canh Kim, đao thương bất nhập, cũng có tộc Độc Nhãn Thiết Long thân thể ức vạn trượng, ba chân một mắt.

Tô Thần không muốn bất kỳ ai quấy rầy chuyến du hành của mình, chủ động phát tán một luồng khí thế, liền khiến những cao thủ Yêu tộc, cư dân bản địa Kim Tinh kia đều lui bước.

Tất cả cao tầng Yêu tộc sớm đã nhận được Pháp Chỉ của Đế Tuấn, rằng Tô Thần du lịch Tinh Không không phải để tìm kiếm phiền phức cho Yêu tộc Thiên Đình, không cần thiết phải xung đột với Y.

Vì vậy, chỉ cần Tô Thần không tiến vào một số khu vực cốt lõi, những cao tầng Yêu tộc kia sẽ không đến ngăn cản.

Trong quá trình du lịch, có một số tinh nhuệ Yêu tộc ngưỡng mộ đại danh của Tô Thần, thậm chí còn muốn đến bái sư, hoặc chủ động chiêu đãi, nhưng họ lại căn bản không thể đến gần Tô Thần.

Chương 161

Kim Tinh ẩn chứa rất nhiều Thiên Tài Địa Bảo như Tiên Thiên Canh Kim, tinh thiết.

Tô Thần cùng Bạch Miêu Miêu 'cơ duyên xảo hợp' mà tiến vào một thung lũng tràn ngập Canh Kim nồng đậm, và phát hiện một tòa Tiên Thiên Đại Trận cường đại.

"Vãn bối Thái Bạch, bái kiến hai vị tiền bối!" Trong đại trận, có một Tiên Thiên Thần Thai Linh chưa hóa hình cung kính truyền âm hành lễ với Tô Thần, chính là Thái Bạch Kim Tinh đại danh đỉnh đỉnh trong tương lai.

Y không phải là sứ giả Thiên Đình nhu nhược gì, mà là Tiên Thiên Thần Thai Thánh kế thừa Đạo Sát Phạt Tiên Thiên Canh Kim!

Sau khi Vu Yêu Lượng Kiếp kết thúc, Thái Bạch Kim Tinh tiến vào Thiên Đình mới của Hạo Thiên, đảm nhiệm Thiên Đình Võ Thần, quản lý chuyện chiến tranh, chủ sát phạt.

Đồng thời lại truyền ra trong nhân gian câu nói: 'Thái Bạch Kinh Thiên, nãi thiên hạ cách, dân canh vương.' Có thể thấy địa vị của Thái Bạch Kim Tinh là vô cùng tôn sùng.

Tô Thần mỉm cười nhìn Bạch Miêu Miêu.

Sở dĩ có thể tiến vào tòa Tiên Thiên Đại Trận này, thuần túy là do Bạch Miêu Miêu, nàng có mệnh cách Thánh Thú phương Tây, chủ Canh Kim sát phạt, cho nên có chút 'duyên phận' với Thái Bạch Kim Tinh này.

Bạch Miêu Miêu nhìn thấy ánh mắt của chủ nhân, nghiêm mặt nhìn về phía Thái Bạch Kim Tinh vẫn còn đang thai nghén.

“Xem ra ngươi có chút ‘duyên phận’ với Bản tọa, vậy ban cho ngươi một ít cơ duyên vậy!” Nói xong, nàng khuất ngón tay búng một cái, một luồng năng lượng Bản Nguyên Hỗn Độn Canh Kim chìm vào trong Tiên Thiên Đại Trận.

“Đa tạ tiền bối!” Thái Bạch Kim Tinh lập tức vang lên âm thanh vô cùng kích động.

Y làm sao cũng không ngờ, mình lại được Bạch Miêu Miêu ban cho một luồng Bản Nguyên Hỗn Độn Canh Kim, đây đối với mình quả thực là vô giá chi bảo, thật sự quá đỗi kinh hỷ!

“Thiện!” Bạch Miêu Miêu khẽ gật đầu, rồi nắm tay Tô Thần bước ra khỏi thung lũng này.

“Miêu Miêu nhà ta quả thật có phong thái tiền bối!” Tô Thần cười vươn tay xoa xoa đầu nàng, theo làn gió nhẹ thổi qua, ba nghìn sợi tóc xanh của nàng quấn quanh cánh tay Y, cứ như hai người đã gắn liền với nhau.

“Chủ nhân, Y đừng cười ta.” Bạch Miêu Miêu nghiêng đầu làm nũng với Tô Thần.

Ở bên Tô Thần, nàng giống như một tiểu nữ hài chưa lớn, nhưng nếu ở bên ngoài thì nàng lại là một Đại Năng Hỗn Nguyên Kim Tiên thật sự!

“Tốt, tốt, tốt.” Tô Thần nắm tay nàng, tiếp tục bộ hành về phía trước, nội tâm tràn đầy cảm thán.

Tiếp tục du lịch Hồng Hoang Tinh Không.

Mộc Tinh, Thiên Lang Tinh, Thủy Tinh, Thổ Tinh, và cả Minh Vương Tinh.

Không biết đã du lịch bao nhiêu tinh cầu, cũng không biết bao nhiêu năm tháng đã trôi qua, Tô Thần và Bạch Miêu Miêu vẫn luôn

trên đường, cảm ngộ ‘Đạo’ của Hồng Hoang Tinh Không, hấp thụ ‘Đạo’ của vạn linh Tinh Không, để chứng minh ‘Đạo’ của bản thân.

Thế giới Hồng Hoang không có hai chiếc lá giống nhau, tương tự cũng không có hai tinh cầu giống nhau. ‘Đạo’ dù mạnh đến đâu, không phù hợp với bản thân, cũng nhỏ như vi trần. ‘Đạo’ dù nhỏ đến đâu, nếu khế hợp với bản thân, cũng lớn như Bất Chu. ‘Đường’ phải tự mình đi, ‘Đạo’ phải tự mình tìm.

Mình vẫn luôn trên con đường theo đuổi Đạo!

Mười Nguyên Hội sau, Tô Thần và Bạch Miêu Miêu đến một tinh cầu khổng lồ u ám vô quang, như thể tiến vào một thế giới tịch liêu và không chút sinh cơ.

Hai người bộ hành, cảm ngộ ‘Đạo’ của các tinh không khác nhau, kiên định bước chân của mình.

“Đây lại là một đế tinh tử vi tinh khác?” Theo ánh sáng Thái Âm Tinh đại thịnh, khi ánh sáng Thái Dương Tinh bị che khuất, Tô Thần mẫn cảm nhìn thấy một luồng tử khí như có như không, khiến Y lập tức hiểu ra thân phận chân chính của tinh cầu tịch liêu này.

Tử Vi Tinh còn gọi là Nhân Đạo Đế Tinh, chủ Quan Lộc, có công dụng hóa giải tai ách, kéo dài tuổi thọ, chế hóa, tương lai sẽ tượng trưng cho mệnh cách Nhân Hoàng.

Sau khi Vu Yêu Lượng Kiếp kết thúc, Thiên Mệnh Hoàng Giả Đế Tuấn, Thái Nhất đều vẫn lạc.

Thái Dương Tinh vì ‘Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận’ can dự vào Lượng Kiếp, dẫn đến chúng sinh Hồng Hoang lầm than, nên bị nghiệp lực phản phệ vô biên, tổn hại công đức khí vận của chính nó, không còn thai nghén Thiên Mệnh Hoàng Giả mới.

Nhân tộc thức tỉnh ý chí Nhân Đạo, được Hồng Hoang Thiên Đạo

ưu ái, thế là lấy Tử Vi Tinh gia trì mệnh cách đế hoàng, từ đó danh chính ngôn thuận.

"Xem ra ta có thể bố cục sớm một phen." Tô Thần nhìn Tử Vi Tinh hoang lương tịch liêu này, lộ ra một nụ cười nhạt.

Hồng Hoang Tinh Không rộng lớn vô cùng.

Có 'Thủy Tinh' toàn thân thuần thủy xanh biếc.

Có 'Kim Tinh' phủ đầy các loại kim loại.

Cũng có 'Hỏa Tinh' toàn thân như lửa.

Còn có vô số tinh thần Thái Cổ Hồng Hoang, ẩn chứa Hỗn Độn Sát Khí và Bản Nguyên mênh mông, đầy rẫy hung hiểm, nhưng đồng thời lại ẩn chứa vô hạn 'cơ duyên'.

Có tộc Hư Không Thôn Phệ Thú, chuyên môn xuyên qua hư không, nuốt chửng lực lượng Bản Nguyên Tinh Thần.

Có tộc Tiên Thiên Tinh Nghĩ, lấy tinh thần làm tổ, lập nên một tinh hệ sào huyệt rộng lớn vô cùng.

Có tộc Thời Không Liệp Văn, chuyên môn dựa vào việc nuốt chửng sức mạnh Thời Không ẩn cư hư không, săn giết chủng tộc tinh không, không sợ chết.

Cũng có những chủng tộc viễn cổ còn sót lại từ sau Khai Thiên, dựa vào việc ẩn cư ở sâu trong Hồng Hoang Tinh Không để tránh né sát phạt, khiêm tốn phồn diễn sinh sôi.

Mất đúng bốn mươi chín Nguyên Hội, gần sáu trăm bốn mươi vạn năm thời gian.

Tô Thần dẫn Bạch Miêu Miêu từ Thái Dương Tinh bắt đầu, tiến vào Hồng Hoang Tinh Không, bộ hành khắp ức vạn tinh thần, rồi từ sâu trong bầu trời quay trở về.

Trạm cuối cùng là Thái Âm Tinh.

Thái Dương khởi đầu, Thái Âm kết thúc.

Thái Âm Tinh, Quảng Hàn Cung.

Đế Tuấn khoác Xích Kim Đế Bào, đội Thiên Đế Quan Miện, khí độ uy nghiêm hùng vĩ, bá khí nội liễm.

Cờ xí Yêu tộc Thiên Đình lay động.

Vô số tinh nhuệ Yêu tộc dùng Thần Thú Long, Phượng, Kỳ Lân kéo từng rương Thiên Tài Địa Bảo, Tiên Thiên Linh Tinh, hùng vĩ chen chúc trước Quảng Hàn Cung.

Lần này, Y là lần thứ ba đến Thái Âm Tinh bái phỏng hai vị Thái Âm Nữ Thần, cũng là đích thân đến cầu hôn.

Suốt vô số Nguyên Hội qua đi, Đế Tuấn vì muốn 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' càng thêm viên mãn, đồng thời cũng muốn Thái Dương Đại Đạo của bản thân cùng Thái Âm Đại Đạo diễn hóa Hồng Hoang, đạt được sự công nhận của Hồng Hoang Thiên Địa.

Y cuối cùng đã nghĩ ra một cách hoàn hảo, đó chính là cưới hai vị Thái Âm Nữ Thần, dùng Thái Dương Thái Âm diễn hóa Âm Dương Đại Đạo, Chứng Đạo Thiên Hôn!

Như vậy, cả hai bên không chỉ đều có thể đạt được Thiên Địa Công Đức gia thưởng, mà còn thu hoạch khí vận khổng lồ, có thể nói là lưỡng toàn kỳ mỹ.

Điều đáng nói là, Đế Tuấn từng đề nghị với nhị đệ Thái Nhất rằng hai huynh đệ mỗi người cưới một Thái Âm Nữ Thần, chia đều khí vận Thiên Hôn, nhưng đã bị Thái Nhất không chút do dự từ chối.

Thái Nhất chí ở Đại Đạo, không muốn dính vào Âm Dương Đại Đạo hay tình cảm nam nữ.

“Hai vị tiên tử, Trẫm là Thái Dương Tinh Chủ, cũng là Hồng Hoang Thiên Đế, bẩm sinh kế thừa Thái Dương Đại Đạo, mà hai vị tiên tử là Thái Âm Tinh Chủ, bẩm sinh kế thừa Thái Âm Đại Đạo, đều là người có thiên mệnh diễn hóa Âm Dương Đại Đạo của Hồng Hoang.” “Vì vậy Trẫm đặc biệt đến đây cầu hôn, hy vọng có thể cùng hai vị tiên tử kết duyên trăm năm, cùng nhau diễn hóa Âm Dương Đại Đạo, tạo phúc Hồng Hoang!” “Trẫm tại đây cam kết: Sau Thiên Hôn, hai vị tiên tử sẽ quý vi Đế Hậu Thiên Đình của Trẫm, mẫu nghi thiên hạ, cùng Trẫm cai quản Hồng Hoang!” Tiến vào Quảng Hàn Cung, sau khi hàn huyên, Đế Tuấn liền nói thẳng ý đồ.

Lúc này, Hi Hòa khi nghe lời cam kết của Y, đôi mắt lạnh lẽo lóe lên một tia sáng, còn Thường Hi tính cách hơi hoạt bát hơn thì không để tâm lắm.

Nàng có cảm quan không tệ về Đế Tuấn, nhưng chưa từng nghĩ sẽ gả cho Y làm Đế Hậu.

Đương nhiên, nếu tỷ tỷ đồng ý và chấp nhận, nàng cũng sẽ cân nhắc kỹ lưỡng.

“Thành ý của Thiên Đế Bần đạo đã cảm nhận được.” Hi Hòa nghiêm sắc mặt nhìn Đế Tuấn, ánh mắt hơi nhu hòa, pha lẫn một tia tán thưởng.

“Nhưng tỷ muội chúng ta là Thái Âm Tinh Chủ, nếu gả cho Thiên Đế, chẳng phải Thái Âm Tinh sẽ ở dưới Thái Dương Tinh sao?

Vì vậy xin Thiên Đế cấp cho Bần đạo một chút thời gian cân nhắc!” Thái Dương Tinh do mắt trái của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, Thái Âm Tinh do mắt phải của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, xét về vị cách, cả hai đều bình đẳng.

Ngay cả so với vị cách Thiên Đế cai quản Hồng Hoang, cũng không kém.

Kể từ Khai Thiên, Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh đã mang đến ánh sáng và hy vọng cho thế giới Hồng Hoang, cung cấp triều huy và nguyệt hoa cho ức vạn chúng sinh Hồng Hoang, bản thân đã tích lũy vô cùng Công Đức và Khí Vận.

Hi Hòa tuy có dã tâm, nhưng cũng phải cân nhắc lợi ích của bản thân.

"Thiện!" "Vậy Trẫm sẽ tĩnh đợi hai vị tiên tử cân nhắc kỹ lưỡng." Đế Tuấn đặt chén ngọc Tiên Khí trong tay xuống, không thúc giục, cũng không bức bách.

Bởi vì đạt đến cảnh giới của họ, Đạo Tâm đều vô cùng kiên định, trong lòng cũng có sự suy tính riêng, nếu thúc giục và bức bách, chỉ sẽ phản tác dụng.

Người có thể đưa ra quyết định, chỉ có họ mà thôi!

Sau một hồi hàn huyên, Đế Tuấn liền cáo từ.

Hi Hòa và Thường Hi đích thân tiễn Y ra Quảng Hàn Cung, cùng với núi sính lễ chất đống như núi kia.

Có chút thú vị là, Hi Hòa cố ý để lại một khối khăn tay làm từ tơ tằm do Tiên Thiên Linh Tằm nhả ra.

"Vụt!" Ngay lúc này, Đế Tuấn, Hi Hòa, Thường Hi đồng loạt ngẩng đầu, nhìn thấy một thân ảnh phong thái như ngọc, tôn quý bá khí, cùng một tiểu nữ hài mềm mại đáng yêu, phấn điêu ngọc trác.

Chính là Tô Thần và Bạch Miêu Miêu!

"Tô Thần Đạo hữu du lịch Hồng Hoang Tinh Không cuối cùng cũng trở về!" Đế Tuấn có chút bàng hoàng.

Suốt hơn sáu trăm vạn năm qua, Y dường như đã biến mất khỏi thế giới Hồng Hoang.

Nếu không phải Luân Hồi Sơn vẫn còn đó, cùng với các đệ tử dưới trướng Y nổi danh không nhỏ, e rằng người ta còn tưởng Y đã ẩn mình vào Hỗn Độn Thế Giới.

"Tô Thần Đạo hữu?" Thường Hi nhìn Y, ánh mắt lạnh lẽo hơi sáng lên.

"Kiến qua Đế Tuấn Đạo hữu, kiến qua hai vị tiên tử!" "Kiến qua chư vị Đạo hữu!" Tô Thần cùng Bạch Miêu Miêu hạ xuống trước Quảng Hàn Cung, nhìn thấy trận thế như vậy, lập tức hiểu rõ duyên cớ, rồi mỉm cười tiến lên hành lễ.

"Kiến qua Tô Thần Đạo hữu, kiến qua Bạch Đạo hữu!" "Kiến qua Tô Thần Đạo hữu, kiến qua Bạch Đạo hữu!" Đế Tuấn, Hi Hòa, Thường Hi ba người lần lượt đáp lễ.

"Hai vị Đạo hữu, mấy trăm vạn năm không gặp, phong thái còn hơn cả trước đây, thật khiến người ta khâm phục!" Những năm này, Đế Tuấn dưới sự gia trì của khí vận khổng lồ của Yêu tộc Thiên Đình, đã thuận lợi đột phá đến Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Do Tô Thần và Bạch Miêu Miêu vẫn luôn du lịch, chưa bế quan tiêu hóa những gì cảm ngộ được khi du lịch, nên tu vi vẫn như trước.

"Chư vị Đạo hữu, Bần đạo còn có việc cần xử lý, xin cáo biệt tại đây!" Sau khi hàn huyên, Đế Tuấn mỉm cười hành lễ, rồi dẫn một nhóm tinh nhuệ Yêu tộc quay về Thiên Đình.

"Hai vị Đạo hữu, mời!" Đưa tiễn Đế Tuấn rời đi xong, Hi Hòa và Thường Hi nhiệt tình mời Tô Thần vào đạo trường Quảng Hàn Cung của mình.

Thái Âm Tinh lạnh lẽo tịch liêu, phát ra một tầng ánh sáng tinh huy nguyệt hoa màu bạc, Bản Nguyên Thái Âm Đại Đạo mà nó ẩn chứa, có thể khiến thần hồn của tất cả Kim Tiên bình thường tan biến.

Tiến vào Quảng Hàn Cung, Tô Thần nhìn thấy hai hàng tiên tử thanh lãnh tuyệt trần, dáng vẻ yểu điệu tay nâng Thái Âm Linh Tinh cung kính nghênh đón, nhìn kỹ căn nguyên của họ đều là Thái Âm Cẩm Lý và Thái Âm Ngọc Thiềm.

Có một số còn là 'cố nhân' mà Tô Thần từng gặp ở nơi Vọng Thư vẫn lạc khi du lịch Nam Hải.

Chương 162

Quảng Hàn Cung hùng vĩ khí phái, tráng lệ tinh xảo.

Từng hàng tiên cung ẩn mình trong ánh sáng tinh huy nguyệt hoa, đình đài thủy tạ, dao đài linh hồ nối liền thành dải.

Từng đóa mây lành bao phủ, tử khí tràn ngập.

Từng luồng hương quế thanh nhã ập đến, thấm vào tâm tỳ, phảng phất có thể tẩy rửa tất cả Chân Linh và Thần Hồn của con người, khiến Đạo Tâm càng thêm thông suốt và thuần tịnh.

Lần lượt ngồi xuống đại điện, Thường Hi đích thân dâng 'Quế Hoa Nhưỡng' và 'Quế Hoa Cao' do nàng tự tay ủ và làm, đều lấy hoa quế được nuôi dưỡng từ Nguyệt Quế Thụ Tiên Thiên Linh Căn cực phẩm làm nguyên liệu chính, mỗi loại đều vô cùng quý giá.

Tỷ muội họ và Tô Thần gặp mặt không nhiều lần, lần tiếp xúc thực sự duy nhất là ở nơi Vọng Thư vẫn lạc tại Nam Hải.

Đối với Tô Thần, hai tỷ muội trong lòng đều có cảm tình tốt, đồng thời cũng tâm phục những thành tựu mà Y đạt được.

Ngay cả mấy trăm vạn năm không còn hiện thân ở Hồng Hoang, cũng không có bất kỳ ai dám nghi ngờ mỹ danh 'Đệ Nhất Cường Giả dưới Thánh Nhân' của Y!

Thông qua cuộc đối thoại giữa Y và Đế Tuấn vừa rồi, hai tỷ muội biết Tô Thần mấy trăm vạn năm nay đang du lịch Hồng Hoang Tinh Không, mà Thái Âm Tinh của mình là trạm cuối cùng của Y.

"Một chút tấm lòng, xin hai vị tiên tử đừng chê." Ngồi xuống sau, Tô Thần lấy ra hai hộp trà làm từ Tiên Thiên Linh Tinh, mỗi hộp chứa mười viên Ngộ Đạo Thần Trà và Luân Hồi Linh Trà.

Họ là Thái Âm Tinh Chủ, có cố nhân duyên với mình, hơn nữa còn lễ độ như vậy, Tô Thần đương nhiên sẽ không quá keo kiệt.

"Đa tạ Đạo hữu!" Thường Hi nhận lấy hộp ngọc, không thèm nhìn đã cất đi.

Tô Thần cùng Bạch Miêu Miêu thưởng thức 'Quế Hoa Nhưỡng' và 'Quế Hoa Cao', cảm nhận sự tẩy rửa Chân Linh và Thần Hồn của Bản Nguyên Thái Âm, cảm giác thông suốt ấy, không khỏi lặng lẽ nhắm mắt lại.

"Ngon quá!" Bạch Miêu Miêu mở mắt ra, đôi mắt to như đá quý đen lóe lên một tia sáng.

"Đạo hữu thích là được!" Được nàng khen, Thường Hi rất vui.

Nàng cũng vô cùng yêu thích Bạch Miêu Miêu mềm mại đáng yêu, phấn điêu ngọc trác, những lời giao lưu với nàng cũng nhiều hơn không ít.

Hi Hòa thì thanh lãnh tuyệt trần, khẽ gật đầu nói vài câu với Tô Thần.

"Hai vị Đạo hữu, không bằng chúng ta cùng tế xuất Đạo Quả, cùng nhau luận Đạo một phen, thế nào?" Thường Hi chủ động đề nghị.

Nàng có cảm quan rất tốt về Tô Thần, thêm vào đó Y đã sớm nổi danh khắp thiên hạ từ mấy trăm vạn năm trước, đương nhiên nàng cũng muốn cùng Tô Thần luận Đạo giao lưu, xem có thể hấp thụ 'Đạo' của Y để chứng minh bản thân hay không.

"Thiện!" Tô Thần khẽ gật đầu, đồng ý.

"Ong!" "Ong!" Bốn người đều tế xuất Đạo Quả, thể hiện sự nắm giữ và cảm ngộ của bản thân đối với Đại Đạo kế thừa, cùng nhau hội tụ giao lưu, cùng chứng minh Đại Đạo.

Khoảnh khắc, toàn bộ đại điện dị sắc rực rỡ, kim liên nở rộ.

Hào quang vạn đạo nhuộm khắp chư thiên, ngũ âm tiên nhạc vang vọng hoàn vũ.

Đạo Quả của Hi Hòa và Thường Hi ngưng tụ thành một vầng trăng sáng trong, vô cùng Thái Âm Đại Đạo diễn hóa ra đủ loại dị tượng.

Đạo Quả của Bạch Miêu Miêu chiếu rọi ra một Thôn Thiên Bạch Hổ.

Đạo Quả của Tô Thần lại ngưng tụ ra sáu tôn Đại Đạo Thần Luân, như thể đang diễn dịch Khai Thiên Tích Địa, Lục Đạo Luân Hồi.

Cảm nhận được tất cả những điều này, hai người trong lòng chấn động không thôi.

Tỷ muội họ đây là lần đầu tiên đích thân cảm nhận sự nắm giữ Đại Đạo của Tô Thần, mới biết 'Đệ Nhất Cường Giả dưới Thánh Nhân' rốt cuộc đáng sợ đến mức nào!

Sau khi luận Đạo kết thúc, Tô Thần thưởng thức Quế Hoa Nhưỡng, rồi đề nghị cáo từ.

Hi Hòa và Thường Hi đích thân tiễn hai người ra Quảng Hàn Cung, đưa tiễn họ du lịch Thái Âm Tinh trạm cuối cùng này.

"Nghị lực và Đạo Tâm của Tô Thần Đạo hữu, thật sự quá kiên định, trách không được có thể đạt được thành tựu đáng sợ như vậy!" Nhìn Tô Thần bộ hành du lịch Thái Âm Tinh, liên tưởng đến việc Y đã đạt được danh hiệu 'Đại Địa Hành Giả' và 'Hải Dương Hành Giả', hai tỷ muội trong lòng khâm phục không thôi.

Thoắt cái, thời gian một Nguyên Hội vội vàng trôi qua.

Tô Thần từ Quảng Hàn Cung bắt đầu, một đường cảm ngộ Thái Âm Đại Đạo, cảm ngộ sự nhân từ và vĩ đại của Thái Âm Tinh, rồi đi một vòng luân hồi, đến dưới Nguyệt Quế Thụ.

"Ong!" Khí vận Thiên Địa mênh mông cùng nhau gia trì đến, Hồng Hoang Thiên Địa chính thức công nhận Y là 'Tinh Không Hành Giả'.

Tuy nhiên, ngay lúc này, bầu trời khẽ chấn động, Tô Thần mẫn cảm cảm nhận được Pháp Tắc Đại Đạo trong trời đất bắt đầu dần dần trở nên u ám.

Y nhìn về phía Hỗn Độn Thiên Khung, đôi mắt đột nhiên co rút lại.

"Hồng Quân cuối cùng đã xả thân Hợp Đạo thành công!" Đại Đạo năm mươi, Thiên Diễn bốn chín, Nhân Độn số một.

Tô Thần lần này du lịch Hồng Hoang Tinh Không, đạt được danh xưng 'Tinh Không Hành Giả' được Hồng Hoang Thiên Địa công nhận, thêm vào đó là 'Đại Địa Hành Giả' và 'Hải Dương Hành Giả' đã đạt được trước đó.

Y trở thành 'Hồng Hoang Hành Giả' chưa từng có!

Chuyến du lịch lần này kéo dài đúng năm mươi Nguyên Hội, chính là hành động 'Đại Đạo Viên Mãn' của Hồng Hoang Thiên Địa.

Ai từng nghĩ tới, mình vừa mới thành tựu 'Hồng Hoang Hành Giả', Hồng Quân lại vào đúng lúc này xả thân Hợp Đạo thành công.

Đây là trùng hợp, hay là cố ý?

Lúc này, Tô Thần rõ ràng cảm nhận được Pháp Tắc Đại Đạo của thế giới Hồng Hoang trở nên u ám, bản thân Y là Địa Đạo Luân Hồi Chi Chủ, Đại Năng Hỗn Nguyên Kim Tiên nắm giữ Quy Tắc Đại Đạo, cũng ẩn ẩn bị áp chế.

Rất rõ ràng, Hồng Quân xả thân bổ sung Thiên Đạo.

Thiên Đạo vào khoảnh khắc này, sự nắm giữ đối với thế giới Hồng Hoang đã đạt đến cảnh giới mới.

Tiếp theo, Đại Đạo ẩn mình khỏi Hồng Hoang, sau này chúng sinh Hồng Hoang muốn đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh), một là cảm ngộ và dẫn dắt 'Thiên Đạo Quy Tắc' do Thiên Đạo chế định, hai là trực tiếp đi theo pháp môn 'Trảm Tam Thi' của Thiên Đạo.

Thế giới Hồng Hoang bắt đầu thật sự bước vào thời kỳ Thiên Đạo cai quản!

Chắc hẳn không cần quá lâu, Nữ Oa cũng sẽ dưới sứ mệnh Thiên Đạo, nặn đất tạo người Chứng Đạo thành Thánh, dùng Nhân tộc để thức tỉnh ý chí Nhân Đạo, triệt để định đoạt kết cục cuối cùng của Vu Yêu Lượng Kiếp!

Dù sao, Nhân tộc thức tỉnh ý chí Nhân Đạo, được Nhân Đạo công nhận.

Vậy hai nhân vật chính thiên mệnh của kỷ nguyên này là Vu tộc và Yêu tộc, còn có tư cách gì Chứng Đạo Nhân Đạo Thánh Nhân?

"Đại thế mới đã đến rồi." Tô Thần nội tâm cảm thán một tiếng, tay phải nắm chặt tay Bạch Miêu Miêu.

"Cho dù thế giới Hồng Hoang sắp nghênh đón thời khắc đen tối nhất, nhưng ta cũng tuyệt không nhận thua!" Lúc này, Bạch Miêu Miêu cảm nhận được những biến hóa nhỏ nhặt trong thế giới Hồng Hoang, cùng với thần thái vô cùng ngưng trọng của chủ nhân, nàng phản thủ nắm chặt bàn tay Y.

"Chủ nhân, ta sẽ luôn ở bên Y!" Bất luận thế nào, mình cũng sẽ vĩnh viễn ủng hộ chủ nhân, bầu bạn cùng chủ nhân, làm cánh tay đắc lực cho Y!

"Vụt!" Ngay lúc này, một tiên nữ phong hoa tuyệt đại, thanh lãnh

tuyệt trần, đẹp đến mức khiến lòng người rung động từ Quảng Hàn Cung bay đến, chính là Thường Hi, một trong các Thái Âm Tinh Chủ.

Một Nguyên Hội trước, Tô Thần đến Quảng Hàn Cung bái phỏng, tặng mười viên Ngộ Đạo Thần Trà và mười viên Luân Hồi Linh Trà, hai tỷ muội họ chia đều.

Hi Hòa dùng Ngộ Đạo Thần Trà trước, còn nàng thì thưởng thức Luân Hồi Linh Trà trước.

Thường Hi bế quan cảm ngộ Sinh Tử Luân Hồi, 'tương lai thân' chiếu rọi 'hiện tại thân', khiến 'Đạo' của bản thân tiến thêm một tầng, đồng thời cũng như thể nhìn thấy một góc tương lai.

Nàng kiên nhẫn chờ tỷ tỷ xuất quan, rồi cùng nhau giao lưu những gì cảm ngộ được khi bế quan, ai ngờ lại cảm ứng được Tô Thần đã kết thúc chuyến du lịch Thái Âm Tinh, và đã đến bên cạnh Nguyệt Quế Thụ.

Nguyệt Quế Thụ là Tiên Thiên Linh Căn cực phẩm, toàn thân nó trắng như ngọc, thân cây đâm thẳng vào sâu trong bầu trời, như một thang trời.

Cành lá trong suốt sáng lấp lánh, như những viên ngọc Dương Chi mỹ phẩm trần gian cực phẩm, từng đóa hoa quế nở giữa cành lá, quanh thân bao quanh vô cùng Pháp Tắc Đại Đạo, phát ra khí tức Thái Âm nồng đậm.

"Kiến qua hai vị Đạo hữu!" "Kiến qua Thường Hi tiên tử!" "Kiến qua Thường Hi Đạo hữu!" Thường Hi đến trước mặt Tô Thần cùng Bạch Miêu Miêu, ba người mỉm cười hành lễ hỏi han.

"Chúc mừng Đạo hữu du lịch viên mãn thành công!" Nàng đi theo con đường 'Trảm Tam Thi' Chứng Đạo, Hồng Quân vừa mới xả thân Hợp Đạo nên nàng cũng không cảm nhận được điều gì bất thường,

ngược lại rất mẫn tuệ đối với 'Hồng Hoang Hành Giả' được Hồng Hoang Thiên Địa công nhận của Tô Thần.

Đương nhiên, đây cũng là vì trên người Tô Thần ngưng tụ khí vận vô cùng to lớn, khiến người ta muốn bỏ qua cũng khó lòng làm được.

"Đa tạ tiên tử!" Tô Thần mỉm cười đáp tạ.

"Đạo hữu, lần trước sau khi luận Đạo với Y, ta đã thưởng thức 'Luân Hồi Linh Trà' mà Y tặng, thông qua cảm ngộ Sinh Tử Luân Hồi, 'tương lai thân', 'hiện tại thân', 'quá khứ thân' tam thân hợp nhất." "Không chỉ khiến ta cảm ngộ và dẫn dắt Quy Tắc Đại Đạo kế thừa càng thêm viên mãn, mà dường như còn nhìn thấy một góc tương lai, Thái Âm Tinh của ta u ám bi ai." "Không biết Đạo hữu có thể chỉ giáo ta chăng?" Đôi mắt đẹp lạnh lẽo linh động của Thường Hi nhìn thẳng vào Tô Thần, tràn đầy sự chân thành.

Nàng cùng tỷ tỷ Hi Hòa ngày thường vô cùng khiêm tốn, vẫn luôn ẩn cư tại Thái Âm Tinh, rất ít khi ra ngoài du lịch, cũng rất ít khi giao lưu luận Đạo với các Đạo hữu khác.

Tô Thần xem như là Đạo hữu tiếp xúc khá nhiều với nàng.

Thường Hi trong lòng có một trực giác mạnh mẽ.

Với tấm lòng và phẩm hạnh của Tô Thần, thêm vào đó Y còn được Vọng Thư tỷ tỷ công nhận, phát hiện di chỉ vẫn lạc của nàng, Thường Hi tin tưởng Y là một 'Đạo hữu' chân chính đáng tin cậy!

Nhìn thấy sự chân thành khẩn cầu trong đôi mắt đẹp linh động của Thường Hi, Tô Thần đột nhiên nghĩ đến kết cục của nàng.

Nàng cùng tỷ tỷ gả cho Thiên Mệnh Hoàng Giả Đế Tuấn, Chứng Đạo Thiên Hôn, hoàn thiện Âm Dương Đại Đạo Hồng Hoang, trở thành một trong những Đế Hậu của Thiên Đình.

Nhưng Thường Hi không biết vì lý do gì mà vẫn lạc trước Vu Yêu

Lượng Kiếp, chỉ còn một luồng tàn linh được tỷ tỷ Hi Hòa thu lưu.

Sau khi Hậu Nghệ bắn chết chín vị Kim Ô Thái Tử, Hi Hòa vì muốn báo thù Hậu Nghệ, đã dùng luồng vong linh Thường Hi này chuyển thế thành Hằng Nga, khiến nàng kết thành đạo lữ với Hậu Nghệ.

Rồi Hằng Nga Bôn Nguyệt, Hậu Nghệ xông lên Thái Âm Tinh bị Hi Hòa giết chết, vong hồn và nhục thân của Y bị tạo thành Ngô Cương, khiến Y ngày đêm chặt Nguyệt Quế.

Rõ ràng gần ngay trước mắt vợ mình là Hằng Nga, nhưng lại xa tận chân trời, vĩnh viễn không thể thật sự đoàn tụ!

Xét theo sự hiểu biết của Tô Thần về Hi Hòa, nàng tuy có chút dã tâm, nhưng tình tỷ muội giữa hai người vô cùng chân thành.

Vì vậy, Thường Hi vẫn lạc, tuyệt đối không thể là do tỷ tỷ Hi Hòa gây ra!

Giữa hai người có lẽ còn có những bí ẩn khác.

"Đạo hữu, trước đây Đế Tuấn Đạo hữu phô trương rầm rộ đến, có phải là để cầu hôn hai vị tiên tử không?" Nhìn thấy vẻ cầu cứu trong đôi mắt đẹp lạnh lẽo linh động của Thường Hi, Tô Thần quyết định chỉ điểm một phen, đồng thời xem có thể nhân cơ hội này bố cục Địa Đạo 'Minh Nguyệt' hay không!

"Không sai!" "Đế Tuấn Đạo hữu muốn tỷ muội chúng ta cùng gả cho Y, tỷ tỷ có chút dao động, nhưng ta lại không biết nên lựa chọn thế nào." Thường Hi là Thái Âm Tinh Chủ, vị cách của bản thân không hề thua kém Đế Tuấn.

Một khi gả cho Đế Tuấn, vậy thì sẽ khiến bản thân mất đi một phần quyền hành cai quản Thái Âm Tinh.

Thêm vào đó hiện nay lại đang trong Vu Yêu Lượng Kiếp, Yêu tộc

là một trong những nhân vật chính của Lượng Kiếp, nếu mình liên lụy vào, nói không chừng còn sẽ ảnh hưởng đến Thái Âm Tinh.

Nghĩ đến đây, đôi mắt đẹp lạnh lẽo linh động của Thường Hi đột nhiên sáng lên, nàng nghĩ đến cảnh mình khuy nhìn một góc tương lai, Thái Âm Tinh u ám bi ai đó.

Chẳng lẽ điều này có liên quan đến việc gả cho Đế Tuấn?

"Đa tạ Đạo hữu!" Nàng hoàn hồn sau, trịnh trọng hành lễ với Tô Thần.

Tô Thần không ngờ, mình còn chưa mở lời chỉ điểm, Thường Hi đã hiểu ra, điều này thật sự không tốn chút công sức nào.

"Đạo hữu khách khí rồi!" "Đế Tuấn Đạo hữu là Thái Dương Tinh Chủ, lại là Hồng Hoang Thiên Đế, Y kế thừa là Thái Dương Đại Đạo, mà ngươi và Hi Hòa Đạo hữu là Thái Âm Tinh Chủ, kế thừa Thái Âm Đại Đạo." "Nếu giữa các ngươi diễn hóa Âm Dương Đại Đạo, đây sẽ là hành động tạo phúc Hồng Hoang." "Nhưng có một điều, các ngươi là Thái Âm Tinh Chủ, có sứ mệnh và trách nhiệm kế thừa của bản thân, không nhất thiết phải toàn bộ gả cho Đế Tuấn Đạo hữu, tránh để bị Thái Âm Tinh bài xích." Thái Âm Tinh do mắt phải của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, bình đẳng ngang hàng với Thái Dương Tinh.

Chương 163

Nếu hai vị Thái Âm Nữ Thần đều gả cho Thái Dương Tinh Chủ Đế Tuấn, thì tất nhiên sẽ làm tổn hại vị cách của Thái Âm Tinh, bất lợi cho Hồng Hoang.

Âm Dương cân bằng là tốt nhất.

Một khi Âm Dương mất cân bằng, Thái Dương áp chế Thái Âm, tương lai tất sẽ nổi loạn.

"Đa tạ Đạo hữu chỉ điểm, ta biết phải làm thế nào rồi!" Thường Hi cảm kích hành lễ với Tô Thần, lộ ra một nụ cười mỉm nhẹ nhàng.

Trong khoảnh khắc, toàn bộ Nguyệt Quế Thụ dường như cũng khẽ lay động, ánh sáng tinh thần nguyệt quang khắp trời đều mất đi vẻ thần thái, chỉ còn lại nụ cười thoát trần như tiên của nàng.

Làn gió nhẹ thổi qua, ba nghìn sợi tóc xanh bay trong gió, kết hợp với nụ cười của nàng, tạo thành một bức tranh tuyệt đẹp, đẹp không sao tả xiết.

"Đạo hữu khách khí rồi!" Tô Thần mỉm cười khoát tay đáp lễ.

Tuy rằng Thường Hi phong hoa tuyệt đại, thanh lãnh thoát tục, đẹp đến mức khiến lòng người rung động, nhưng đạt đến cảnh giới của Tô Thần, mỹ sắc căn bản không thể lay động 'Đạo Tâm' của Y.

Tiếp theo, Thường Hi bày một án đài ngọc dưới Nguyệt Quế Thụ, lấy Thái Âm Thần Thủy và Thái Âm Linh Trà ra pha, chuẩn bị chiêu đãi Tô Thần và Bạch Miêu Miêu thật tốt, cảm kích Y đã chỉ điểm những điều khó hiểu cho mình.

"Thường Hi Đạo hữu, Nguyệt Quế Thụ này là Tiên Thiên Linh Căn cực phẩm, vì sao các ngươi không bố trí đại trận phòng hộ ở đây?

Nếu bị kẻ ác trộm hái nguyệt quế thì phải làm sao?" Ngồi xuống sau, Bạch Miêu Miêu có chút khó hiểu hỏi.

Nguyệt Quế Thụ là một trong Mười Đại Tiên Thiên Linh Căn cực phẩm, vô cùng quý giá.

Giống như vai trò của Phù Tang Thần Thụ đối với Thái Dương Tinh.

Đế Tuấn và Thái Nhất chuyên môn bố trí các loại Phòng Hộ Đại Trận tại Thang Cốc, Đại La Cường Giả bình thường, thậm chí là Đại Năng Chuẩn Thánh, cũng không thể tiếp cận.

"Bạch Đạo hữu, Nguyệt Quế Thụ này cùng Thái Âm Tinh thai nghén trưởng thành, nó ẩn chứa Bản Nguyên Thái Âm Đại Đạo, duy chỉ có người nắm quyền hành Thái Âm Tinh, mới có thể hái hoa nguyệt quế." "Thì ra là vậy!" Nghe Thường Hi giải thích, Bạch Miêu Miêu mới hiểu rõ bí ẩn trong đó.

"Vậy ra, Bần đạo cũng có thể hái hoa nguyệt quế này?" Tô Thần khẽ cười, lấy ra một khối nguyên tinh màu bạc trong suốt, dài khoảng một tấc, chính là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Nguyệt Khuê'.

"Không sai!" "Đạo hữu sở hữu di bảo 'Nguyệt Khuê' của Vọng Thư tỷ tỷ, có thể đạt được một tầng quyền hành của Thái Âm Tinh, đương nhiên sẽ không bị Nguyệt Quế Thụ này bài xích!" Thường Hi pha trà xong, lần lượt đưa chén trà Tiên Khí đến trước mặt hai người.

Nàng biết Tô Thần chỉ là nói đùa mà thôi.

Với thân phận của Y, thêm vào việc Y đã giúp mình, muốn hoa nguyệt quế thì cứ trực tiếp nói với mình là được, đâu cần phải đến trộm hái?

"Đạo hữu, Bần đạo muốn hỏi một câu, 'Nguyệt Khuê' này đối với Y không có tác dụng lớn, vì sao Y không muốn giao hoán với chúng

ta?" Thường Hi nhìn 'Nguyệt Khuê' trong tay Tô Thần, thần sắc tràn đầy khó hiểu.

Đây là di bảo của Vọng Thư tỷ tỷ, cũng là một trong những chí bảo nắm quyền hành Thái Âm Tinh, đối với mình mà nói ý nghĩa phi phàm.

Nhưng Tô Thần khi trước thà giao hoán Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Thái Âm Bảo Luân', cũng không muốn giao hoán 'Nguyệt Khuê' này.

"'Nguyệt Khuê' đối với Bần đạo tự có tác dụng riêng, Đạo hữu sau này Y sẽ hiểu!" Nghe Tô Thần nói xong, Thường Hi khẽ gật đầu, rồi ra hiệu mời, mời hai người thưởng trà.

Thái Âm Linh Trà phẩm cấp không cao, nhưng lại có một hương vị và công hiệu độc đáo, có thể tẩy rửa Đạo Tâm Chân Linh của bản thân, khiến lòng người sảng khoái.

Khi thưởng trà, ba người nhàn rỗi trò chuyện.

Bạch Miêu Miêu kể cho nàng nghe một số chuyện thú vị trong chuyến du lịch, khiến Thường Hi vô cùng hướng tới.

Nàng vẫn luôn ở Thái Âm Tinh, rất ít khi hạ giới du lịch, biết Hồng Hoang phong phú đến vậy, cũng động lòng muốn đi du lịch.

"Thường Hi Đạo hữu, nếu Y hạ giới du lịch, nhớ đến Luân Hồi Sơn của ta, đến lúc đó ta nhất định sẽ chiêu đãi Y thật tốt, bảo đảm sẽ khiến Y lưu luyến quên lối về!" Bạch Miêu Miêu thông qua tiếp xúc với Thường Hi, rất yêu thích tính cách thanh lãnh linh động, đối đãi chân thành của nàng.

"Được!" "Vậy cứ quyết định vậy nhé!" Thường Hi nhìn Quảng Hàn Cung một cái, khẽ gật đầu.

"Ừm." Bạch Miêu Miêu nheo đôi mắt đen như đá quý, mong chờ

nàng có thể đến Luân Hồi Sơn.

Kết thúc trò chuyện, Tô Thần đứng dậy đề nghị cáo từ.

Hiện nay Hồng Quân đã Hợp Đạo thành công, tiếp theo Hồng Hoang sẽ bước vào một thời đại mới, đã đến lúc phải trở về chuẩn bị thật tốt, để ứng phó sự áp chế của Thiên Đạo.

"Hai vị Đạo hữu xin đợi một chút!" Thường Hi từ không gian Thức Hải lấy ra một trăm viên 'Tinh Túy Bản Nguyên Thái Âm', hai hộp Thái Âm Linh Trà và hai bình Thái Âm Thần Thủy làm quà tặng, đưa đến trước mặt Tô Thần.

"Đa tạ Đạo hữu!" Tô Thần không từ chối, nhận xong liền nắm tay Bạch Miêu Miêu đi về phía Hồng Hoang Đại Lục.

Nhìn bóng lưng Y rời đi, đôi mắt đẹp lạnh lẽo linh động của Thường Hi hơi lấp lánh một tia sáng động lòng người.

Luân Hồi Sơn.

Kim quang vạn đạo cuộn hồng nghê, thụy khí ngàn điều phun tử vụ.

Mây lành vàng nối liền thành biển, Tiên Thiên Linh Khí hóa thành dịch sương.

Một tòa thần sơn bất hủ nguy nga hùng vĩ đâm thẳng vào bầu trời, trước núi này, sau núi kia kéo dài ức vạn công lý, được vô số quần phong nguy nga bao bọc vây quanh.

Quần thể cung điện hùng vĩ đứng sừng sững trong mây núi tiên sơn, lấy Hỗn Độn Canh Kim làm cột, lấy Tiên Thiên Linh Tinh Ngọc Tủy làm tường, ngói lưu ly biếc trong suốt, quỳnh lâu ngọc vũ nối liền trùng điệp, tiên điện dao đài san sát.

Một Kim Long Khí Vận dài mấy nghìn trượng lượn lờ trên đại

điện chủ phong, phát ra sức mạnh khí vận nồng đậm, cùng với từng sợi uy áp Luân Hồi Đại Đạo.

Nhìn phóng tầm mắt ra, mây lành từng đóa, cầu vồng rực rỡ như thác đổ, mây mù bốc hơi bao phủ núi rừng.

Các loại linh căn tươi tốt sum suê, các loại dao thảo xanh biếc ướt át, các sắc kỳ hoa đua nhau khoe sắc.

Vô số tiên hạc trân cầm lượn lờ ríu rít giữa các vách núi, từng thụy thú dị chủng chạy nhảy vút cao.

Trải qua sáu trăm năm mươi vạn năm phát triển, cho dù chủ nhân Tô Thần không ở đây, nhưng các đệ tử dưới trướng Y cùng với các chủng tộc Địa Đạo đã thu trước đó, đều đã bắt đầu thật sự trưởng thành, phản hồi cho Luân Hồi Sơn.

Chân truyền thủ đồ Khổng Tuyên, hơn hai trăm vạn năm trước đã thuận lợi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, và nổi danh hiển hách ở Hồng Hoang.

Ngoại môn thủ đồ Đại Lữ, ba mươi vạn năm trước, đã thuận lợi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên bằng Âm Luật Đại Đạo, trở thành một Âm Luật Thần Thánh thật sự!

Nhị đệ tử Quỷ Mẫu, ba trăm vạn năm trước đã thuận lợi đột phá Đại La, nay đã là Đại La đỉnh phong.

Hai huynh đệ Thần Đồ Úc Lũy xếp thứ ba và thứ tư, nay đã thuận lợi đột phá đến Đại La hậu kỳ.

Ngũ đệ tử Tiểu Bạch Long Ngao Liệt, nay đã đột phá đến Đại La trung kỳ.

Lục đệ tử Triệu Công Minh, Y đã đột phá đến Đại La hậu kỳ.

Thất đệ tử Vân Tiêu, nàng vươn lên sau, nay đã đột phá đến Đại

La hậu kỳ.

Bát đệ tử Quỳnh Tiêu và cửu đệ tử Bích Tiêu, họ thì đột phá đến Đại La trung kỳ.

Trong số các đồng tử (thị nữ), Lục Nhĩ Mi Hầu có thực lực mạnh nhất, nay đã đột phá đến Đại La viên mãn, chỉ còn một bước chân là đến Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Ngao Thăng do nghiệp lực Long tộc của bản thân, hơn một trăm vạn năm trước đột phá Đại La Kim Tiên, nay vẫn là Đại La sơ kỳ.

Nguyên Nhất đột phá đến Đại La hậu kỳ.

Nguyên Nhị đột phá đến Đại La trung kỳ.

Ngay cả gã trạch nam Bạch Thương, vẫn luôn quanh quẩn nấu rượu ở Luân Hồi Sơn, Y cũng sớm đã thuận lợi đột phá Đại La, nay đã là Cường Giả Đại La hậu kỳ.

Còn về thị nữ duy nhất Mộng Yêu Yêu, nàng vừa đột phá Đại La hai mươi vạn năm trước.

Căn nguyên tư chất của họ đều phi phàm, thêm vào đó Tô Thần vị Lão Sư (Lão Gia) này vô tư truyền Đạo, cùng với Luân Hồi Sơn cung cấp Thiên Tài Địa Bảo liên tục.

Nỗ lực tu luyện hơn sáu trăm vạn năm, có được thành tựu như vậy cũng rất bình thường.

"Ai!" "Ta nhớ Lão Gia quá, nhớ Miêu Miêu tỷ quá!" Ngao Thăng nằm úp trên ghế đá, đôi mắt nhìn về phía bầu trời, tràn đầy vẻ hoài niệm.

Những năm này, Tô Thần và Bạch Miêu Miêu không có ở Luân Hồi Sơn, Y chỉ có thể kẹp đuôi làm rồng, căn bản không dám đắc ý trước mặt đại sư huynh Khổng Tuyên, càng đừng nói đến khiêu khích.

Hễ Khổng Tuyên trở về, Y đều sẽ nhân cơ hội đi du lịch, tránh để bị 'chăm sóc' đặc biệt.

"Ta cũng nhớ Lão Gia quá, nhớ Miêu Miêu tỷ tỷ quá!" Nguyên Nhất, Nguyên Nhị sau khi nghe Ngao Thăng nói, gật đầu tán thành.

Hơn sáu trăm vạn năm, thời gian này thật sự quá dài.

Cho dù họ bế quan động một cái là tính bằng vạn năm, thậm chí mười vạn năm, cũng cần mấy trăm hoặc mấy chục lần.

"Ong!" Ngay lúc họ mong mỏi đến mòn mắt, trên không trung hiện lên từng gợn sóng lăn tăn.

"Lão Gia trở về!" "Miêu Miêu tỷ tỷ cũng trở về rồi!" Cảm nhận được khí tức của Tô Thần và Bạch Miêu Miêu, Ngao Thăng, Nguyên Nhất, Nguyên Nhị, Mộng Yêu Yêu như thể 'sống' lại, trực tiếp hưng phấn mở ra Thủ Sơn Đại Trận, chào đón Lão Gia và Miêu Miêu tỷ tỷ trở về.

Đồng thời, Khổng Tuyên, Quỷ Mẫu, Tam Tiêu đều nhìn về phía bầu trời, rồi lập tức vận dụng thần thông, đi về phía sơn môn Luân Hồi Sơn, đứng trước Ngao Thăng và những người khác. 'Hừ!' Ngao Thăng nhìn thấy Khổng Tuyên, liền có chút không phục, nhưng lại không dám thể hiện ra, chỉ dám nghiến răng ken két trong lòng.

"Vụt!" Lúc này, Tô Thần cùng Bạch Miêu Miêu vượt qua chiều không gian thời gian, chân thân hạ xuống Luân Hồi Sơn.

"Đệ tử bái kiến Lão Sư, kiến qua Miêu Miêu tỷ!" "Đệ tử bái kiến Lão Sư, kiến qua Miêu Miêu tỷ!" "Đệ tử bái kiến Lão Gia, kiến qua Miêu Miêu tỷ tỷ!" Tất cả mọi người sau khi nhìn thấy Tô Thần và Bạch Miêu Miêu, lập tức tiến lên cung kính hành lễ, từng người đôi mắt tràn đầy sùng kính và hoài niệm.

"Lão Gia, Miêu Miêu tỷ tỷ, ta nhớ Y!" Ngao Thăng hóa thân thành

chó săn trung thành, là người đầu tiên tiến lên muốn ôm chân Tô Thần, nhưng bị đẩy ra.

"Các ngươi đều rất tốt!" Nhìn thấy họ anh tư bừng bừng, khí thế tự tin ngẩng cao đầu, Tô Thần tán thưởng gật đầu.

Suốt hơn sáu trăm vạn năm du lịch Hồng Hoang Tinh Không, Y cũng không phải là không chú ý đến các đệ tử của mình, thậm chí khi họ gặp nguy hiểm trong quá trình du lịch, Y đều dựa vào dấu ấn mình để lại mà giải quyết nguy nan.

"Ong!" Ngay lúc này, Khí Vận Công Đức khổng lồ của Tô Thần phản hồi cho Luân Hồi Sơn, khiến toàn bộ mạch núi bắt đầu một vòng tăng trưởng mới, địa giới và linh mạch cũng không ngừng mở rộng và tiến hóa.

Tất cả chúng sinh của Luân Hồi Sơn, sau khi cảm nhận được cảnh tượng này, đồng loạt nhìn về phía chủ phong, lộ ra vẻ kinh hỷ vô cùng.

"Lão Gia trở về!" Khoảnh khắc này, ức vạn chúng sinh Địa Đạo, trong lòng dường như cuối cùng đã tìm lại được trụ cột tinh thần của mình!

Trở về chủ điện, Tô Thần ngồi cao trên chủ vị.

Bạch Miêu Miêu ngồi một bên, Ngao Thăng thì khôi phục bản thể, hóa thành một tiểu kim long lượn lờ dưới chân nàng, vẻ ngoan ngoãn lấy lòng khiến người ta không khỏi bật cười.

"Hiện nay Hồng Quân Thánh Nhân Hợp Đạo thành công, chính thức trở thành người phát ngôn của Hồng Hoang Thiên Đạo, sau này thế giới Hồng Hoang sẽ tràn ngập 'Thiên Đạo Quy Tắc' do Thiên Đạo chế định." "Sau này các ngươi tu luyện đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, độ khó cũng sẽ tăng lên vô số lần." "Vì vậy, Vi Sư kiến nghị các

ngươi cảm ngộ ‘Tiên Thiên Linh Bảo’ khế hợp với Đại Đạo kế thừa của bản thân, Pháp Tắc Đại Đạo mà chúng ẩn chứa, không hề có liên quan gì đến Tam Thiên Đại Đạo do Thiên Đạo chế định.” Nghe Tô Thần nói xong, trừ Khổng Tuyên ra, tất cả mọi người đều nhìn nhau.

Họ làm sao cũng không ngờ, Hồng Quân Thánh Nhân Hợp Đạo thành công, lại có thể mang đến biến hóa to lớn như vậy cho thế giới Hồng Hoang.

Chẳng phải là nói, sau này chúng sinh thế giới Hồng Hoang muốn Chứng Đạo Đại Đạo chân chính, sẽ không còn hy vọng nữa sao?

“Lão Sư, theo lời ngài, chẳng lẽ chúng ta sau này sẽ không còn hy vọng đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên nữa sao?” Bích Tiêu tính cách thẳng thắn nhìn Tô Thần.

“Không phải!” Tô Thần khẽ lắc đầu.

“Sau khi Hồng Quân Thánh Nhân Hợp Đạo thành công, Thiên Đạo cai quản Hồng Hoang, Đại Đạo ẩn mình trong Hỗn Độn, ‘Thiên Đạo Quy Tắc’ do Thiên Đạo chế định và ‘Đại Đạo Quy Tắc’ chân chính, chúng có sự khác biệt về bản chất.” “Các ngươi đồng dạng cũng có thể cảm ngộ ‘Thiên Đạo Quy Tắc’ do Thiên Đạo chế định để đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, nhưng muốn Chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La, cần Thiên Đạo cho phép mới được.” Có Hỗn Độn Châu bình ổn Thiên Cơ, Tô Thần nói ra những bí ẩn này cho các đệ tử, cũng không sợ Thiên Đạo và Hồng Quân cảm nhận được.

Chương 164

"Lão Sư, vậy 'Đạo' của đệ tử sau này ở đâu?" Khổng Tuyên nhìn Tô Thần, đôi phượng mâu sáng ngời tràn đầy vẻ cầu chân lý.

Y đã thuận lợi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, có thể cảm ngộ và dẫn dắt 'Đại Đạo Quy Tắc', theo lời Lão Sư, Thiên Đạo cai quản Hồng Hoang, chẳng phải sẽ không còn cơ hội Chứng Đạo Hỗn Nguyên nữa sao?

"'Đạo' của các ngươi, ở Địa Đạo!

Đồng dạng cũng ở trên thân Vi Sư!" Tô Thần từ chủ vị đứng dậy, bá khí hùng vĩ, phát ra sự tự tin ngút trời, khiến tất cả đệ tử có mặt không còn mơ hồ, tràn đầy sự chấn động và sùng bái.

"Hồng Quân Thánh Nhân xả thân bổ sung Thiên Đạo, điều này có lợi cho Hồng Hoang, nhưng đồng dạng cũng hạn chế 'Đạo Đồ' của vạn linh Hồng Hoang, đợi tương lai Địa Đạo xuất thế, Vi Sư sẽ ở Địa Phủ dẫn nhập Tam Thiên Đại Đạo chân chính." "Đến lúc đó, các ngươi cùng tất cả chúng sinh Địa Đạo, đều có thể cảm ngộ Pháp Tắc Đại Đạo chân chính để đột phá, thậm chí Chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La!" Thiên Đạo đã sớm sinh ra linh thức, dẫn đến bản thân có khuyết điểm, nên cần Hồng Quân xả thân bổ sung. 'Nó' vì muốn cai quản Hồng Hoang, đã cách biệt thế giới Hồng Hoang với thế giới Hỗn Độn, từ đó thực hiện Đại Đạo ẩn mình trong Hỗn Độn, như vậy sẽ không có bất kỳ yếu tố nào có thể ảnh hưởng đến địa vị của Thiên Đạo.

Cách biệt thế giới Hỗn Độn, có thể ngăn chặn Hỗn Độn Cương Phong cùng Địa Hỏa Thủy Phong tấn công, tránh để thế giới Hồng Hoang bị tổn thương.

Nhưng lại ảnh hưởng đến việc vạn linh thế giới Hồng Hoang cảm ngộ 'Tam Thiên Đại Đạo' chân chính.

Đương nhiên, do thế giới Hồng Hoang là một bán bộ thế giới vĩnh hằng (Đại Thiên Thế Giới cấp cao nhất), tất cả chúng sinh mạnh nhất cũng chỉ có thể Chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, không thể tiến thêm một bước.

Hành động của Thiên Đạo, là đang hoàn thiện Hồng Hoang, đồng thời cũng là đang che chở vạn linh Hồng Hoang, vì vậy mới có thể đạt được sự công nhận của Hồng Hoang Thiên Địa và ý chí của Bàn Cổ.

Đợi tương lai Địa Đạo sinh ra, Tô Thần sẽ để Hậu Thổ Địa Đạo Chi Chủ liên kết với thế giới Hỗn Độn, khiến Minh Giới Địa Phủ tràn ngập Tam Thiên Đại Đạo chân chính.

Như vậy, sẽ có thể giải quyết khuyết điểm 'Đạo Đồ' của tất cả chúng sinh Địa Đạo bị Thiên Đạo hạn chế.

Lúc này, tất cả đệ tử sau khi nghe Tô Thần nói xong, từng người không còn mơ hồ, đôi mắt bộc phát ra vẻ sùng bái vô hạn.

Dữ Thiên Đạo tranh hùng, cùng Đạo Tổ Hồng Quân đấu tranh, khiến chúng sinh Địa Đạo Hồng Hoang có thể thật sự đắc 'Đạo'.

Khí phách như vậy, cũng chỉ có Lão Sư (Lão Gia) mới có thôi sao?

"Tiếp theo Vi Sư chuẩn bị bế quan tiêu hóa những gì thu được từ chuyến du lịch, nếu có đệ tử khác trở về, bảo họ đừng ra ngoài du lịch nữa, đợi Vi Sư xuất quan rồi nói!" Đại Lữ, Thần Đồ, Úc Lũy, Tiểu Bạch Long, Triệu Công Minh họ đều vẫn còn ở bên ngoài du lịch, Tô Thần chuẩn bị sau khi xuất quan sẽ giảng Đạo cho họ một lần nữa.

Ngoài việc trọng tố 'Đạo Đồ' cho họ, còn có việc bố cục Địa Đạo sâu hơn nữa.

"Cẩn tuân Pháp Chỉ của Lão Sư!" "Cẩn tuân Pháp Chỉ của Lão

Sư!" Một nhóm đệ tử (đồng tử) cung kính lui ra khỏi đại điện.

"Chủ nhân, ta cũng đi bế quan đây!" Bạch Miêu Miêu cười ngọt ngào với Tô Thần, rồi trở về đại điện mình ở, bắt đầu bế quan tiêu hóa những gì thu được từ chuyến du lịch Hồng Hoang Tinh Không lần này.

Tô Thần không lập tức bế quan, mà trước tiên đến khu linh thực vật, kiểm tra tình trạng tất cả các đài sen.

Thấy căn hành của Tạo Hóa Thanh Liên đã hoàn toàn trưởng thành, và đã thai nghén ra một Tam Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên, điều này khiến Tô Thần chờ mong không thôi.

"Bạch Liên bái kiến Lão Sư!" Cửu Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên cảm nhận được Tô Thần đến, khẽ rung rinh, như thể đang cung kính hành lễ với Y.

"Không tệ!" "Hiện nay ngươi đã có thần thức hoàn chỉnh, tiếp theo sẽ đến lúc độ kiếp hóa hình!" Nghe nàng truyền âm bằng thần thức, Tô Thần rất mừng rỡ.

Mình đã tốn vô số Tinh Tuyền Hỗn Độn và tinh lực, cũng xem như không uổng phí!

Côn Luân, Thái Thanh Cung.

Kể từ khi Tam Thanh đạt được công pháp chứng đạo của Bàn Cổ Đại Thần là 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 do Tô Thần truyền thụ, các vị vẫn luôn âm thầm tu luyện, hy vọng có thể đạt được truyền thừa chân chính của riêng mình, rồi sau đó chứng đắc Đại Đạo chân chính. 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 là công pháp chứng đạo song tu nguyên thần và nhục thân, các vị thân là do Nguyên Thần Bàn Cổ hóa thành, tu luyện tự nhiên không gặp bất kỳ hạn chế nào.

Trong mấy trăm vạn năm này.

Tam Thanh thuận lợi tu luyện 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 đến tầng thứ tư, nhục thân và nguyên thần đồng thời đột phá đến cấp độ Hỗn Nguyên Kim Tiên, chiến lực tăng vọt lên gấp mấy chục lần!

Nhưng bởi vì các vị dựa vào pháp chứng đạo 《Trảm Tam Thi》 để đột phá Chuẩn Thánh (Hỗn Nguyên Kim Tiên), nên không thể tiếp tục đi con đường chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La của Bàn Cổ Đại Thần bằng 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 nữa.

Điều này khiến Tam Thanh vô cùng khó chịu, u uất và hối hận khôn nguôi.

Nếu như không có được công pháp truyền thừa chân chính của Bàn Cổ Đại Thần là 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 thì cũng thôi, cùng lắm là tiếp tục đi con đường 《Trảm Tam Thi》 do lão sư Hồng Quân truyền thụ để chứng đạo thành Thánh.

Nhưng giờ đây.

Sau khi tự mình tu luyện 《Hồng Mông Cửu Chuyển》, cảm nhận được sự cường đại của công pháp truyền thừa này, cùng với sự khế hợp tự nhiên với bản thân, ai còn nguyện ý đi con đường chứng đạo 《Trảm Tam Thi》 nữa?

Chẳng phải ban đầu Tô Thần sở dĩ có thể một chiêu miểu sát Nguyên Thủy, là vì y đi con đường dĩ lực chứng đạo, lại còn sớm dẫn đạo chưởng khống Đại Đạo quy tắc?

Giờ đây vừa hay khó khăn lắm mới có được phương pháp để đuổi kịp y, Nguyên Thủy dù thế nào cũng không muốn từ bỏ.

Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên cũng vậy. 《Trảm Tam Thi》 là 'Đạo' của lão sư Hồng Quân, còn 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 mới là 'Đạo' chính tông Bàn Cổ của chính mình!

"Ông!" Khi Hồng Quân xá thân hợp đạo thành công, Đại Đạo thối

ẩn, Thiên Đạo chúa tể Hồng Hoang.

Tam Thanh đang bế quan tu luyện 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 lập tức cảm nhận được từng luồng áp chế nhàn nhạt, sau đó đồng loạt xuất quan, đến Thái Thanh Cung.

"Đại huynh, nhị huynh." "Tam đệ!" Sau khi hành lễ với nhau, ba người đối diện nhau, khoanh chân ngồi trên bồ đoàn màu tím.

"Giờ đây lão sư xá thân hợp đạo thành công, Đại Đạo trong thế giới Hồng Hoang thối ẩn, chẳng lẽ điều này có nghĩa là từ nay về sau chúng ta chỉ có thể đi con đường 《Trảm Tam Thi》 để chứng đạo thành Thánh sao?" Đại Đạo thối ẩn, Thiên Đạo chúa tể Hồng Hoang, điều này đối với các vị Thiên Đạo Thánh Nhân mà nói thì có chút tăng ích.

Nhưng bởi vì hiện giờ Tam Thanh đang tu luyện 《Hồng Mông Cửu Chuyển》, dùng bản nguyên Đại Đạo để tu luyện bản thân, cộng thêm thân phận chính tông Bàn Cổ của mình, đương nhiên có thể mẫn cảm nhận ra Đại Đạo thối ẩn vào Hỗn Độn.

"Ắt hẳn là như vậy!" Thái Thanh Lão Tử với tóc hạc mặt trẻ, lông mày từ bi thiện lành nhìn về phía Hỗn Độn Thiên Khung, lộ ra một vẻ phức tạp.

"Vậy chúng ta chỉ có thể từ bỏ truyền thừa 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 của Phụ Thần sao?" Thông Thiên trong lòng tràn đầy không cam.

"Tam đệ, bởi vì chúng ta đã đi con đường 《Trảm Tam Thi》 của lão sư để đột phá Chuẩn Thánh, nên chỉ khi Tam Thi hợp nhất chứng đạo Hỗn Nguyên, mới có thể tu luyện 《Hồng Mông Cửu Chuyển》." Những năm qua.

Tam Thanh tuy nói có thể tu luyện 《Hồng Mông Cửu Chuyển》,

nhưng đó chẳng qua là vì các vị là do Nguyên Thần Bàn Cổ hóa thành mà thôi.

Phương thức chứng đạo chân chính, vẫn là 《Trảm Tam Thi》 chứng đạo.

Điểm này.

Ngay từ khi Tam Thanh đột phá Chuẩn Thánh, đã định sẵn rồi.

Hiện giờ lão sư Hồng Quân bổ toàn Thiên Đạo, Đại Đạo trong thế giới Hồng Hoang thối ẩn vào Hỗn Độn, những người đi con đường cảm ngộ Đại Đạo pháp tắc dĩ lực chứng đạo như Tô Thần, Thái Nhất.

Các vị ấy muốn tiến vào thế giới Hỗn Độn chứng đạo Hỗn Nguyên, hoặc là dùng truyền thừa Đại Đạo pháp tắc của bản thân, cưỡng chế phá tan xiềng xích Thiên Đạo, chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La!

Nhưng Thiên Đạo là chúa tể Hồng Hoang, một Hỗn Nguyên Kim Tiên nho nhỏ còn muốn phá vỡ xiềng xích Thiên Đạo, há chẳng phải là chuyện viễn vông sao?

"Đại huynh, nhị huynh, hay là Tam Thanh chúng ta vận chuyển 《Hồng Mông Cửu Chuyển》, dùng nguyên thần của bản thân dung hợp lại, xem có thể dung hợp ra nguyên thần Bàn Cổ Phụ Thần không." "Nếu như vậy, chúng ta không những có cơ hội đạt được truyền thừa chân chính mà Bàn Cổ Phụ Thần để lại cho chúng ta, nói không chừng còn có thể tìm ra phương pháp giải quyết chân chính!" Thông Thiên nhìn về phía Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy, hai mắt tràn đầy vẻ muốn thử.

Những năm qua.

Các vị cũng từng có ý nghĩ Tam Thanh nguyên thần dung hợp,

dung hợp triệu hoán nguyên thần Bàn Cổ, nhưng bởi vì lần trước lão sư Hồng Quân đích thân ra tay ngăn cản và cảnh cáo, nên chưa từng thực sự thử.

Tam Thanh trong lòng rất rõ ràng, một khi Tam Thanh chúng mình thật sự dung hợp nguyên thần Bàn Cổ, lão sư Hồng Quân cực kỳ có khả năng sẽ lại ra tay ngăn cản.

Thậm chí còn có thể trừng phạt ba huynh đệ chúng mình!

Giờ đây.

Lão sư Hồng Quân đã xá thân hợp đạo, trở thành Thiên Đạo đại ngôn nhân chân chính.

Đại Đạo trong thế giới Hồng Hoang thối ẩn, khiến ba huynh đệ các vị không còn đường lui, Thông Thiên đành phải nghĩ đến việc liều một phen thử xem sao.

Vạn nhất thành công.

Dù bị lão sư trừng phạt, cũng đáng giá!

"Tam đệ, nào có đơn giản như đệ nghĩ?" Thái Thanh Lão Tử không nhịn được lộ ra một nụ cười khổ nhàn nhạt.

"Thuở xưa Tam Thanh chúng ta lợi dụng Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán ra chân thân Phụ Thần, có cơ hội dung hợp triệu hoán ra nguyên thần Phụ Thần, nhưng lại bị lão sư ngăn cản ngay lập tức." "Giờ đây y đã xá thân hợp đạo, trở thành Thiên Đạo đại ngôn nhân chân chính, e rằng chúng ta vừa mới hành động, sẽ bị y trực tiếp ra tay trừng phạt." Dưới Thánh Nhân đều là lâu nghĩ.

Dù Thập Nhị Tổ Vu tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán ra chân thân Phụ Thần, nhưng trước mặt lão sư y, chẳng phải vẫn bị tùy tiện trấn áp sao?

Tam Thanh chúng mình tuy nói thực lực không kém, nhưng so với lão sư, đơn giản là khác biệt một trời một vực!

Huống chi.

Y giờ đây đã trở thành Thiên Đạo đại ngôn nhân chí cao vô thượng!

"Đại huynh, đã là thế giới Hồng Hoang không được, vậy chúng ta chẳng lẽ không thể đến thế giới Hỗn Độn mà thử sao?" Bá!

Nghe lời Thông Thiên, Nguyên Thủy hai mắt chợt sáng rỡ.

Đúng vậy.

Thế giới Hỗn Độn hàm chứa bản nguyên và vĩ lực Đại Đạo chân chính, hơn nữa lão sư cũng không thể quản được thế giới Hỗn Độn.

Tam Thanh chúng mình tiến vào thế giới Hỗn Độn dung hợp, triệu hoán nguyên thần Phụ Thần, điều này hẳn là sẽ không có vấn đề gì chứ?

"Tam đệ, đệ vẫn còn nghĩ quá đơn giản rồi." Thái Thanh Lão Tử khẽ lắc đầu.

"Đã đệ có thể nghĩ đến điểm này, lẽ nào lão sư y lại không nghĩ tới sao?

Chúng ta là đệ tử của y, với thực lực của y, muốn giám sát chúng ta, thực tại là dễ như trở bàn tay!" "Một khi chúng ta đến thế giới Hỗn Độn, dung hợp triệu hoán nguyên thần Phụ Thần, lão sư sẽ biết ngay lập tức!" Nghe lời của Đại huynh.

Nguyên Thủy và Thông Thiên lập tức nghĩ đến 'Hồng Mông Tử Khí' là chí bảo thành Thánh trong thức hải của mình!

"Chẳng lẽ thật sự không còn chút biện pháp nào sao?" Thông Thiên trong lòng tràn đầy không cam.

Cái cảm giác bị người khác khống chế khắp nơi, bị xem như quân cờ, thực sự là quá uất ức.

Y rất hối hận.

Vì sao ban đầu lại muốn đến Tử Tiêu Cung nghe đạo?

Tuy nói có thể trở thành chí cao vô thượng Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng so với sự tự do chân chính và chứng đắc Đại Đạo chân chính, ai muốn làm cái gì Thiên Đạo Thánh Nhân?

"Vi huynh hiện tại nghĩ không ra chút biện pháp nào." "Hoặc là chỉ có thể đợi sau khi chúng ta Tam Thi hợp nhất chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, rồi mới thử cải tu công pháp chứng đạo 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 của Phụ Thần, may ra mới có cơ hội thực sự đi lại con đường Đại Đạo của bản thân!" Thái Thanh Lão Tử thở dài một tiếng, trong lòng tự an ủi mình, đồng thời cũng an ủi hai vị đệ đệ.

"Đại huynh, nhị huynh." "Ngô chuẩn bị ra ngoài du lịch một chuyến, xem có thể tìm ra phương pháp giải quyết không." Thông Thiên trong lòng vẫn tràn đầy không cam, y muốn du lịch thế giới Hồng Hoang, xem có thể tìm ra cơ duyên chân chính mà Phụ Thần để lại cho Tam Thanh chúng mình không.

Y tin tưởng.

Phụ Thần là sáng thế thần Hồng Hoang, tuyệt đối sẽ không để Tam Thanh chúng mình không thể chứng đắc chân chính Đại Đạo!

Chương 165

.....Bất Chu Sơn, Bàn Cổ Đại Điện.

Mấy trăm vạn năm qua.

Thập Nhị Tổ Vu thường xuyên tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán ra 'chân thân Phụ Thần', đích thân thao khống và cảm thụ 'Đạo' của y ở cự ly gần.

Thực lực của tất cả mọi người đều tiến bộ vượt bậc.

Đại ca Đế Giang đã đột phá đến đỉnh phong Đệ Bát Chuyển (đỉnh phong Hỗn Nguyên Kim Tiên), tiểu muội Hậu Thổ thực lực còn mạnh hơn đại ca Đế Giang, đã đột phá đến cảnh giới Đệ Bát Chuyển viên mãn, chỉ còn cách chứng đạo nhục thân một bước.

Đây đối với tất cả Tổ Vu mà nói, đều là một tin tức phấn chấn lòng người.

Nhưng cùng với việc Hồng Quân xá thân hợp đạo thành công, trở thành Thiên Đạo đại ngôn nhân, Đại Đạo trong thế giới Hồng Hoang thối ẩn, Thiên Đạo chúa tể Hồng Hoang, điều này khiến Thập Nhị Tổ Vu đều chịu một sự áp chế nhất định.

Do đó.

Đế Giang triệu tập tất cả Tổ Vu, nghị sự tại Bàn Cổ Đại Điện do đầu lâu Phụ Thần hóa thành.

"Hồng Quân xá thân hợp đạo thành công, giờ đây chính thức trở thành Thiên Đạo đại ngôn nhân Hồng Hoang, dẫn đến Đại Đạo Hồng Hoang thối ẩn, khiến cho Bàn Cổ chính tông như ta bị áp chế." "Tiếp theo chúng ta muốn nhục thân chứng đạo, e rằng sẽ không dễ dàng như vậy nữa!" Nghe lời của đại ca, tất cả Tổ Vu đều nghĩa phẫn điền

ưng, nhao nhao nhìn về phía Hỗn Độn Thiên Khung.

"Cái lão già Hồng Quân đáng ghét này, cướp đoạt quyền hành của Phụ Thần, lại còn muốn đoạn tuyệt con đường nhục thân chứng đạo của Bàn Cổ chính tông chúng ta, thật đáng chết mà!" "Không sai!" "Đại ca, hay là chúng ta trực tiếp tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', bổ sập Tử Tiêu Cung của y đi!" Xa Bỉ Thi vừa mới đưa ra kiến nghị này, đã bị Chúc Cửu Âm ở bên cạnh trực tiếp gạt sang một bên.

"Thập nhất đệ, Vu tộc chúng ta tuy nói không có nguyên thần, nhưng cũng không đến nỗi không có não chứ?

Hiện giờ chúng ta đều chưa nhục thân thành Thánh, đệ lại muốn bổ giết Hồng Quân, đây chẳng phải là tự tìm đường chết sao?" "Ngô vừa rồi chẳng phải quá khí phẫn rồi sao." Xa Bỉ Thi cười tủm tỉm, sau đó lại ngồi ngay ngắn lại.

Tiếp theo.

Ánh mắt của tất cả mọi người đều nhìn về phía Hậu Thổ.

Ngoại trừ thực lực của nàng là mạnh nhất, điều quan trọng nhất là nàng là Tổ Vu duy nhất từng leo lên đỉnh Bất Chu Sơn, đạt được truyền thừa hoàn chỉnh của Phụ Thần.

"Đại ca, ngô từng nghe Tô Thần đạo hữu nói, 'Đạo' của ngô và y là ở Địa Đạo." "Hồng Quân giờ đây trở thành Thiên Đạo đại ngôn nhân, vậy tương lai Địa Đạo xuất thế, hẳn là sẽ có biện pháp giải quyết mối họa này." Hậu Thổ nói đoạn, ánh mắt nhìn về phía Luân Hồi Sơn.

"Tiếp theo ngô chuẩn bị đến Luân Hồi Sơn bái phỏng Tô Thần đạo hữu, xem y có thể chỉ điểm cho ngô được không." Nghe lời nàng nói, tất cả Tổ Vu đều nhẹ nhàng gật đầu.

Đối với Tô Thần.

Tất cả Tổ Vu đều từ tận đáy lòng công nhận.

Mấy trăm vạn năm trước, y một chiêu đã có thể miểu sát Nguyên Thủy, thậm chí miểu sát Thiên Định Thánh Nhân Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, thực lực như vậy, xứng đáng là 'đệ nhất cường giả dưới Thánh Nhân' không chút nghi ngờ!

Là bằng hữu của Vu tộc mình, cũng là 'đồng đạo' của tiểu muội, các vị ấy đương nhiên hy vọng Tô Thần có thể giúp Vu tộc mình giải quyết cục diện khó khăn hiện tại.

"Tiểu muội, đã muội chuẩn bị đi bái phỏng Tô Thần đạo hữu, vậy hãy mang theo thành ý của Vu tộc ta, đem những Tiên Thiên Linh Bảo không cần đến đó tặng cho y đi!" Đế Giang rộng rãi phất tay, bảo tiểu muội đem tất cả những Tiên Thiên Linh Bảo mà Vu tộc mình đã cất giữ vô số Nguyên Hội nay, toàn bộ tặng cho Tô Thần làm lễ vật.

Dù sao những Tiên Thiên Linh Bảo này đối với Vu tộc mình căn bản không có tác dụng gì, ngay cả tư cách để luyện chế lại thành Vu Khí cũng không có.

Chi bằng chất đống trong Bàn Cổ Đại Điện để phủ bụi, không bằng tặng cho Tô Thần đạo hữu để phát huy tác dụng!

Bất Chu Sơn, Ngọc Quỳnh Tiên Phủ.

Cùng với việc Hồng Quân xá thân bổ toàn Thiên Đạo, trở thành Thiên Đạo đại ngôn nhân, Nữ Oa thân là Thiên Định Thánh Nhân, bản thân cũng nhận được không ít tăng ích và gia trì.

"Ông!" Trong lúc bế quan, nàng tĩnh lặng mở hai mắt, nhìn về phía Thiên Khung.

"Đã đến lúc tìm kiếm cơ duyên chứng đạo thành Thánh của ngô rồi!" Mấy trăm vạn năm qua.

Nàng ngoại trừ từng một lần ra ngoài du lịch, thì vẫn luôn bế quan trong động phủ của mình.

Điều đáng nói là.

Thập Nhị Tổ Vu tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán ra Bàn Cổ chân thân tại Bất Chu Sơn, nàng đã quan sát và cảm ngộ ở cự ly gần, cũng thu được lợi ích cực lớn.

Giờ đây.

Nữ Oa đã đột phá đến Chuẩn Thánh đỉnh phong, bất cứ lúc nào cũng có thể bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh viên mãn.

Rời khỏi Bất Chu Sơn.

Nàng một đường hướng về phía đông Hồng Hoang mà đi.

Chuyến du lịch lần này.

Nữ Oa ngoài việc tìm kiếm cơ duyên chứng đạo thành Thánh, còn muốn tìm kiếm khế cơ để trảm xuất 'Tự Ngã Thi' của mình.

Do đó.

Nàng bắt chước Tô Thần.

Một đường bộ hành.

Cảm ngộ thiên địa Hồng Hoang, quan sát vạn linh chúng sinh.

"Thế giới Hồng Hoang vạn linh chủng tộc vô số, nhưng trong thế giới Hồng Hoang rộng lớn không bờ bến này, dường như vẫn còn hơi quạnh quẽ." Một bước trăm trượng.

Nữ Oa phát hiện rất nhiều núi non bình nguyên đều vắng bóng người, không nhìn thấy quá nhiều sinh linh, nên trong lòng dâng lên chút cảm khái.

Vạn năm tuế nguyệt thoắt cái trôi qua.

Nữ Oa trong lòng có không ít cảm xúc, nhưng vẫn không tìm được khế cơ để trảm xuất 'Tự Ngã Thi' của mình.

"Đến tìm Tô Thần đạo hữu vậy, xem y có thể cho ngô chút khai sáng nào không." Trong lòng Nữ Oa.

Tô Thần là một tồn tại vô cùng đặc biệt.

Chính nhờ sự giúp đỡ của y, nàng mới minh ngộ Đạo Tâm mông trần trước đây, sau đó trọng tố Đạo Tâm.

Vì vậy.

Nàng trong lòng vẫn luôn rất khâm phục đối phương.

Hơn nữa khi ở bên Tô Thần.

Nữ Oa trong lòng cảm thấy rất thư thái, nếu không thì khi đó cũng sẽ không cùng y cất cao tiếng hát, giải phóng chân chính thiên tính của mình.

Chỉ tiếc.

Lần trước nàng du lịch Hồng Hoang đến Luân Hồi Sơn, Tô Thần trùng hợp đã đi du lịch Hồng Hoang tinh không, đạo trí chính mình ăn phải một cái bế môn canh.

Lần này hẳn sẽ không ăn bế môn canh nữa chứ?

Nghĩ đến đây.

Nữ Oa nhìn về hướng đông nam Hồng Hoang, hướng về Luân Hồi Sơn mà bộ hành.

Năm vạn năm thoắt cái trôi qua.

Nàng một đường cảm ngộ thiên địa Hồng Hoang, quan sát vạn linh chúng sinh, một đường bộ hành, cuối cùng đã đến địa giới Luân Hồi Sơn.

“Hoa!” Đại trận hộ sơn đại khai.

Từ bên trong phun trào ra Tiên Thiên Linh Khí tinh thuần vô cùng.

Giữa sơn môn khí thế khôi hoành, đường hoàng đại khí, một nam một nữ bước ra.

Nam nhân mặc đạo y màu đen đỏ, phong thần tuấn tú, trác nhĩ bất quần, khắp thân bao phủ từng luồng vĩ lực Đại Đạo bản nguyên, nhìn qua liền biết là Đại năng Hỗn Nguyên Kim Tiên, chính là thủ đồ Khổng Tuyên của Luân Hồi Sơn!

Nữ tử là một mỹ thiếu nữ mặc lục y kim linh, trên mặt nàng luôn nở nụ cười vui vẻ, khiến người ta vừa nhìn đã dễ dàng nảy sinh hảo cảm.

Trên người nàng tản mát từng luồng quy tắc Đại Đạo âm nhạc, lắng nghe kỹ, dường như có thể nghe thấy những âm phù mỹ diệu nhất thế gian, chính là thủ đồ ngoại môn Đại Lữ!

“Kiến qua Nữ Oa tiền bối!” “Kiến qua Nữ Oa tiền bối!” Khổng Tuyên và Đại Lữ cung kính hành lễ với Nữ Oa.

Dù hiện giờ các vị ấy đều là Đại năng Hỗn Nguyên Kim Tiên, có tư cách xưng ‘Đạo hữu’ với Nữ Oa, nhưng Nữ Oa là Thiên Thai Thần Thánh đỉnh cấp cùng bối với lão sư, tự nhiên phải kính xưng ‘tiền bối’.

Nữ Oa mỉm cười đáp lễ, trong lòng thầm kinh thán.

Tô Thần đạo hữu có phương pháp dạy đạo, giờ đây đệ tử dưới trướng đều đã đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên, năng lực như vậy, quả không hổ danh là ‘đệ nhất cường giả dưới Thánh Nhân’!

“Tô Thần đạo hữu có ở đây không?” Khi nàng du lịch Hồng Hoang, phát hiện bản thân sẽ liên tục cung cấp từng luồng ‘khí vận du lịch’ cho Luân Hồi Sơn, nên có thể xác nhận Tô Thần đã trở về đạo

trường.

“Hồi Nữ Oa tiền bối, gia sư đã du lịch trở về từ hơn sáu vạn năm trước, hiện giờ vẫn đang bế quan.” Nghe Khổng Tuyên đáp lời, Nữ Oa trong lòng có chút thất vọng, nhưng cũng có thể lý giải.

Dù sao sau khi du lịch trở về thì phải bế quan tiêu hóa những gì thu được, điều này cũng là hợp lý.

Ngay khi nàng chuẩn bị rời đi, đột nhiên cảm nhận được một luồng khí tức quen thuộc, thế là tâm tư nàng chợt xoay chuyển.

“Đã như vậy, vậy bần đạo sẽ đợi Tô Thần đạo hữu xuất quan vậy!” “Nữ Oa tiền bối, mời!” Nghe Nữ Oa muốn đợi lão sư xuất quan, Khổng Tuyên và Đại Lữ tự nhiên không dám từ chối, liền nghênh nàng vào Luân Hồi Sơn, chuẩn bị mời đến đại điện đãi khách.

Nhưng Nữ Oa lại đi về phía khu nghỉ ngơi.

Đối với điều này.

Hai người đành phải thay đổi ý nghĩ ban đầu, âm thầm truyền âm cho Mộng Yêu Yêu, bảo nàng chuẩn bị tiếp đãi chu đáo.

Trên đường đi.

Nữ Oa thấy Luân Hồi Sơn so với lần trước không những càng thêm nguy nga hùng vĩ, đại khí bàng bạc, mà khí vận còn nồng đậm hơn, trong lòng không khỏi thầm tán thán.

“Tranh!” “Ông!” “Minh!” Chỉ thấy hai hàng tiên nữ thân tư diệu mạn, khí chất xuất trần, tay cầm các loại nhạc khí khác nhau, tấu lên khúc nhạc hoan ca, chào đón Nữ Oa đến.

Vô số tường vân vàng óng ngưng tụ, tử khí nhuộm thẫm Thiên Khung.

Kim liên đua nở, tiên nhạc du dương.

“Kiến qua Nữ Oa tiền bối!” “Kiến qua Nữ Oa tiền bối!” Nguyên Nhất, Nguyên Nhị, Mộng Yêu Yêu cung kính nghênh Nữ Oa đến khu nghỉ ngơi, sau đó lập tức dâng lên các loại Tiên Thiên Linh Quả và quỳnh tương ngọc dịch.

Thậm chí còn có cả trà trái cây do Mộng Yêu Yêu đích thân pha chế!

“Bá!” Lúc này.

Một nữ thần thánh khiết điển nhã, ôn nhu minh mị từ một đại điện khác bước ra, chính là Tổ Vu Hậu Thổ.

Chương 166

Nàng mặc một bộ sa quần cung trang màu vàng sáng, trên mặt hiện lên một nụ cười nhàn nhạt, có một vẻ đẹp như vạn vật phục sinh, băng tuyết tan chảy, mây mưa tạnh ráo.

"Nữ Oa, Tô Thần đạo hữu đang bế quan, ngươi còn cố chấp đến, đúng là mặt dày thật!" Hậu Thổ vừa mở lời.

Khổng Tuyên, Đại Lữ, Nguyên Nhất, Mộng Yêu Yêu và những người khác không khỏi kinh ngạc.

Các vị ấy làm sao cũng không nghĩ tới.

Hậu Thổ tiền bối và Nữ Oa tiền bối lại không hợp nhau đến vậy, không hề giữ chút phong phạm đại năng nào.

"Hậu Thổ, ngươi có thể đến, bần đạo vì sao lại không thể đến?" Nữ Oa nhìn Hậu Thổ, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, đại khí điển nhã, cao quý ung dung, tựa như thần tiêu giáng quyết, tinh quang vĩnh hằng huy hoàng tráng lệ.

"Ngươi nói ngô mặt dày, ngươi lại có kém gì?" Cả hai đều là nữ thần đỉnh cấp nhất Hồng Hoang, khí độ, dung nhan gần như quán tuyệt Hồng Hoang.

Lần này gặp gỡ tại Luân Hồi Sơn, lại trực tiếp tranh phong đối lập.

Nhưng dù vậy.

Khí độ và tu dưỡng của cả hai đều không hề thất thố chút nào, khiến Mộng Yêu Yêu ở bên cạnh thầm kinh thán và khao khát.

Đạo Sắc Dục mà nàng truyền thừa, phần lớn chính là ngưỡng mộ cường giả, dùng nhiều tư thái phong độ để khiến cường giả hoan lạc,

nên có thể tự do thay đổi các loại phong phạm khí độ.

Sau khi nhìn thấy Nữ Oa và Hậu Thổ, Mộng Yêu Yêu mới biết 'Đạo' của mình vẫn còn quá nông cạn, nếu có được khí chất như các vị ấy, lão gia liệu có nhìn mình nhiều hơn vài lần không nhỉ?

"Hừ!" "Ngô và Tô Thần đạo hữu là 'đồng đạo', Đại Đạo đều ở 'Địa Đạo', còn 'Đạo' của ngươi ở 'Thiên Đạo', ngô đến Luân Hồi Sơn luận đạo là danh chính ngôn thuận." "Ngươi không liên quan gì đến Địa Đạo, lại có tư cách gì mà không mời tự đến khi Tô Thần đạo hữu đang bế quan?" Hậu Thổ là Tổ Vu của Vu tộc, Nữ Oa là Oa Hoàng của Yêu tộc, cũng là đệ tử chân truyền của Hồng Quân, cả hai từ bản chất đã là đối thủ thậm chí là kẻ địch.

Bởi vậy.

Các nàng vừa gặp mặt căn bản sẽ không nói chuyện gì về tình đồng đạo, mà là thế như nước với lửa!

Nếu không phải đây là đạo trường của Tô Thần, e rằng hai người không chỉ tranh cãi bằng lời nói, nói không chừng sẽ trực tiếp đại chiến một trận, phân cao thấp rồi mới nói.

"Đại Đạo tam thiên, Đạo đồ đồng quy." "Tất cả mọi người đều là đồng đạo, cũng là đạo hữu, huống chi ngô và Tô Thần đạo hữu quan hệ không tệ, đến bái phỏng có gì là không được?" "Ngươi lại không phải chủ nhân Luân Hồi Sơn, có tư cách gì mà cấm bần đạo?" Đối với Hậu Thổ.

Nữ Oa trong lòng cũng chứa không ít lửa giận.

Thuở xưa nàng và huynh trưởng hóa hình tại Bất Chu Sơn, bình thường khi du lịch thì bị Tổ Vu ỷ đông người mà ức hiếp, rất nhiều cơ duyên đều bị các vị ấy cưỡng ép cướp mất.

Nếu không phải vậy.

Chính mình và huynh trưởng lại làm sao có thể gia nhập Yêu tộc?

Giờ đây lại làm sao có thể bị cuốn vào Vu Yêu Lượng Kiếp?

"Hai vị tiền bối, xin mời phẩm thưởng trà trái cây sư muội sáng tạo pha chế, đây là dùng mấy loại Tiên Thiên Linh Quả đỉnh cấp cùng Ngộ Đạo Thần Trà và Luân Hồi Linh Trà chế thành, hương vị độc đáo không gì sánh bằng." "Cũng chính là sư muội sáng tạo, khiến nó được thiên địa công nhận, gia tăng khí vận." Khổng Tuyên không muốn hai người tiếp tục tranh phong đối lập, thế là chủ động đứng ra bưng hai chén trà trái cây khác nhau, cung kính đưa đến trước mặt Hậu Thổ và Nữ Oa.

"Vậy bần đạo nếm thử một chút." Nghe Khổng Tuyên giới thiệu, Nữ Oa đôi mắt phượng đẹp đẽ khẽ sáng lên.

Hậu Thổ cũng không còn châm chọc Nữ Oa nữa, nói gì thì nói mình cũng là tiền bối, cãi nhau với Nữ Oa trước mặt nhiều tiểu bối như vậy, quả thật làm mất đi thân phận của bản thân.

Nàng đã đến Luân Hồi Sơn từ hơn năm vạn năm trước, vẫn luôn kiên nhẫn chờ đợi Tô Thần xuất quan, trong khoảng thời gian này đã có quan hệ rất tốt với các đệ tử và đồng tử.

Khi Nữ Oa uống trà trái cây do Mộng Yêu Yêu dùng Luân Hồi Linh Trà pha chế, trong lòng không khỏi thầm tán thán.

"Ông!" Cùng với bản nguyên Luân Hồi Đại Đạo bàng bạc bùng phát, cộng thêm năng lượng hàm chứa trong nhiều loại Tiên Thiên Linh Quả đỉnh cấp, khiến nàng không tự chủ mà nhắm hai mắt lại, bắt đầu cảm ngộ những gì thu được trong chuyến du lịch những năm qua.

"Hoa lạp lạp!" "Hoa lạp lạp!" Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ vĩnh hằng được nàng dẫn dắt

xuất hiện, quy tắc Tạo Hóa Đại Đạo vô biên lan tỏa ra.

Chỉ thấy một tôn thần luân Tạo Hóa Đại Đạo từ đỉnh đầu nàng ngưng tụ xuất hiện, từng đóa Tạo Hóa Kim Liên tồn tại ở các chiều không gian thời gian khác nhau, từ từ hạ xuống.

"Bá!" Một nữ thần thánh khiết điển nhã, ung dung hoa quý từ trong Thời Gian Trường Hà nghịch dòng mà lên, 'nàng' đứng sừng sững trên đỉnh sóng, phủ khám chúng sinh thiên địa Hồng Hoang, chính là 'Quá Khứ Thân' của Nữ Oa.

"Hưu!" Không lâu sau.

Lại một bóng dáng thánh khiết điển nhã, uy áp vạn cổ từ trong Vận Mệnh Trường Hà nghịch dòng mà đến, dù không nhìn rõ dung nhan của 'nàng', nhưng căn cứ vào khí chất và thể hình, đều có thể đoán ra 'nàng' là 'Tương Lai Thân' của Nữ Oa!

Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà cuồn cuộn giao chức, từng đóa sóng nước hiện ra những cảnh tượng thiên địa Hồng Hoang ở các không gian thời gian khác nhau.

Có hóa hình ở Bất Chu Sơn.

Có bế quan tu luyện.

Có ngoài Tam Thập Tam Thiên.

Có Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên Đình.

"Oanh!" Khi 'Quá Khứ Thân' và 'Tương Lai Thân' của Nữ Oa chủ động dung nhập vào 'Hiện Tại Thân', khí thế ngập trời bùng phát từ trên người nàng.

Thần luân Tạo Hóa Đại Đạo oanh minh huy hoàng, diễn hóa ra một tôn nữ thần Đại Đạo uy áp vạn cổ, trong một niệm tạo hóa vạn vật, chưởng khống thiên địa hoàn vũ.

Chứng kiến cảnh này.

Khổng Tuyên và những người khác trong lòng chấn hám không thôi, sau đó cùng nhau cảm ngộ cơ duyên khó có được này.

Hậu Thổ đôi mắt đẹp khẽ ngưng lại, thần sắc có chút ngưng trọng.

Nữ Oa này.

Đối với truyền thừa Tạo Hóa Đại Đạo cảm ngộ cường đại đến vậy, với Hồng Mông Tử Khí là chí bảo thành Thánh mà nàng sở hữu, e rằng sẽ không mất quá lâu để chứng đạo thành Thánh rồi?

Đến lúc đó.

Chẳng phải Vu tộc mình lại có thêm một đại địch sao?

Đại điện bế quan.

Tô Thần du lịch Hồng Hoang tinh không trở về, bắt đầu dốc toàn lực bế quan, tiêu hóa những gì mình đã cảm ngộ được trong chuyến du lịch.

Hàng ức vạn pháp tắc Đại Đạo lực cuồn cuộn đổ về, ngưng tụ thăng hoa thành bản nguyên Đại Đạo, cùng tụ lại quanh Tô Thần, khiến y trông như chúa tể vĩnh hằng của Đại Đạo.

"Ông!" "Ông!" "Ông!" Sáu tôn thần luân Đại Đạo đồng loạt hiển hóa xuất hiện, lơ lửng sau lưng Tô Thần, rủ xuống vô cùng 'Luân Hồi Đại Đạo quy tắc', chiếu rọi chư thiên hoàn vũ.

"Hoa lạp lạp!" Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ vĩnh hằng được dẫn dắt xuất hiện, chúng cuồn cuộn giao chức vào nhau, cuối cùng diễn hóa thành một tôn 'Vô Cực' Đạo Luân. 'Quá Khứ Thân' và 'Tương Lai Thân' của Tô Thần nghịch dòng sông mà đến, trong nháy mắt khiến tòa 'Vô Cực' Đạo

Luân này biến thành ‘Thái Cực’ Đạo Luân.

Giống như Vô Cực sinh Thái Cực vậy.

Từng màn hình ảnh lóe qua.

Có cảnh trên Thái Dương Tinh cùng Đế Tuấn, Thái Nhất nấu rượu luận Vu Yêu.

Có cảnh nắm tay nhỏ của Bạch Miêu Miêu bộ hành du lịch tinh không.

Có cảnh cảm ngộ sự vĩ ngạn, rộng lớn không bờ bến của tinh không.

Có cảnh trên Thái Âm Tinh cùng Thường Hi đối ẩm. ‘Quá Khứ Tuyến’ từng chút một được thu thúc, ngưng tụ dung hợp vào ‘Quá Khứ Thân’, khiến khí thế của nó điên cuồng bạo trướng.

Và ‘Thái Cực’ Đạo Luân do Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà giao chức diễn hóa, bắt đầu dần dần biến thành lưỡng nghi tứ tượng, giống như vũ trụ luân hồi, vạn vật đản sinh.

“Bá!” ‘Quá Khứ Thân’ và ‘Tương Lai Thân’ nhập vào thể nội Tô Thần, một màn hình ảnh tương lai hiển hóa xuất hiện.

Thiên địa băng toái.

Vạn linh khấp huyết.

Tựa như tận thế thế giới đang đến.

“Đây là kết cục của Vu Yêu Lượng Kiếp tương lai sao?” Tô Thần cảm ngộ khi hé thấy một góc tương lai này, lông mày không nhịn được khẽ nhíu.

Chính mình đã sớm bố cục nhiều như vậy, chẳng lẽ vẫn không thể thay đổi kết cục Lượng Kiếp?

Thậm chí không thể chúa tể vận mệnh của bản thân?

“Oanh!” Trong khoảnh khắc.

Sáu tôn thần luân Đại Đạo lơ lửng sau lưng y điên cuồng chuyển động, vĩ lực Đại Đạo quy tắc vô biên bùng phát ra, sau đó bắt đầu dần dần dung hợp.

Sáu tôn thần luân Đại Đạo hợp nhất sau, dường như diễn biến thành một ‘thế giới Hỗn Độn’ đặc biệt.

Từng tôn ‘Hỗn Độn Ma Thần’ chí cao vô thượng, thần thánh vĩ ngạn từ đó hiển hóa xuất hiện.

“Bá!” Thân ảnh Tô Thần đản sinh. ‘Y’ tay cầm Sáng Thế Thần Phủ, dục khai tịch thế giới.

Tam thiên Hỗn Độn Ma Thần cùng nhau gào thét đến ngăn cản, nhưng bị ‘y’ từng người một chém dưới Sáng Thế Thần Phủ.

Khai thiên tích địa.

Hoàn thiện thế giới.

Diễn hóa luân hồi.

Vạn linh đản sinh!

“Oanh!” Cùng với bản thể Tô Thần bùng phát ra một luồng khí thế khủng bố, hàng ức vạn vĩ lực ‘Đại Đạo quy tắc’ diễn hóa ra tinh hà lưu chuyển, vũ trụ tịch diệt, phổ tả thiên địa chí lý, kích đãng càn khôn bao la!

Từ từ.

Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà giao chức diễn hóa lưỡng nghi tứ tượng, bắt đầu dần dần phân giải, tái diễn hóa thành hai điều Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà thần thánh vĩ ngạn, chí cao vô thượng.

Còn thế giới do sáu tôn thần luân Đại Đạo hợp nhất diễn hóa, tắc là hóa thành từng luồng bản nguyên Đại Đạo, cùng nhập vào thể nội Tô Thần, khiến y trở nên chí cao vô thượng, thần thánh vĩnh hằng!

Cùng với dị tượng dần dần biến mất, khí thế của Tô Thần lại càng ngày càng cường thịnh.

Sau khi đột phá đỉnh phong Hỗn Nguyên Kim Tiên, khí thế của y vẫn không ngừng lại, tiếp tục tăng vọt.

"Bá!" Không biết đã qua bao lâu.

Khi y tĩnh lặng mở hai mắt, đôi mắt đó huy hoàng như Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh.

Chương 167

Chiếu rọi chư thiên, chấp chưởng hoàn vũ!

Đãn tối chung.

Đôi mắt Tô Thần bắt đầu dần dần trở nên cổ phác minh lượng, không nhìn ra một tia kỳ dị và kinh diễm nào.

Chỉ có cường giả Hỗn Nguyên chân chính, mới có thể nhìn ra Đại Đạo chân lý và thiên địa chí lý hàm chứa trong đôi mắt đó!

"Đã đến lúc mưu tính chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La!" Thuận lợi đột phá đến đỉnh phong Hỗn Nguyên Kim Tiên, chỉ còn cách chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La trong gang tấc, nhất định phải mưu tính kỹ càng phương thức chứng đạo.

Chỉ có thành công chân chính, mới có cơ hội chúa tể vận mệnh bản thân, thực hiện hoài bão trong lòng.

Cái góc tương lai mà Tô Thần đã thấy thông qua 'Tương Lai Thân' khi tu luyện trước đây, y cũng không quá để tâm.

Đại thế tương lai cũng không phải là bất biến.

Thiên Đạo cũng không phải chưởng khống tất cả!

Nghĩ đến đây.

Tô Thần quyết định tiến vào 'Huyền Hoàng thế giới' do chính mình khai tịch, xem phương thiên địa tự nhiên diễn hóa này, có thể mang lại cho mình chút khai sáng nào cho việc chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La không.

Tiến vào trong 'Huyền Hoàng thế giới'.

Tô Thần mẫn duệ cảm nhận được, phương thế giới này đã bắt

đầu tự động tăng trưởng.

"Di?" "Tiên Thiên Tam Tộc này đã bùng phát Lượng Kiếp, tịnh thả án chiếu các tự sứ mệnh, phân biệt chưởng khống diễn hóa thiên, địa, nhân tam đạo liễu mạ?" Là sáng thế thần.

Tô Thần trong một niệm đã biết tất cả những gì đã xảy ra trong 'Huyền Hoàng thế giới'.

Tộc trưởng Lân Giáp Nhất Tộc Cầu Long, tộc trưởng Tẩu Thú Nhất Tộc Địa Lân, tộc trưởng Phi Cầm Nhất Tộc Huyền Phượng, các vị ấy bùng phát Đại Kiếp đại chiến hậu, khai thủy tuyển trạch hỗ tương hợp tác.

Cầu Long diễn hóa Nhân Đạo, Địa Lân diễn hóa Địa Đạo, Huyền Phượng tắc là diễn hóa Thiên Đạo.

Thiên Địa Nhân Tam Tài chúa tể song hành, tương phụ tương thành với nhau.

"Có chút thú vị." Nhìn thấy 'Huyền Hoàng thế giới' tràn đầy hy vọng này, Tô Thần khóe miệng khẽ cong lên, lộ ra một vẻ tán thưởng.

Tiếp theo.

Tô Thần trở về đại điện bế quan.

Thần niệm khẽ động, y xác nhận thời gian bế quan lần này của mình là hơn mười ba vạn sáu ngàn năm.

"Ân?" "Hậu Thổ đạo hữu và Nữ Oa đạo hữu sao lại ở đạo trường của ngô?" Cảm nhận được khí tức của hai người, Tô Thần khẽ nhíu mày.

Thế là.

Y chậm rãi bước ra khỏi đại điện bế quan, đến khu nghỉ ngơi.

"Đệ tử bái kiến lão sư!" "Đệ tử bái kiến lão gia!" Khổng Tuyên,

Quỷ Mẫu, Đại Lữ, Ngao Thăng, Nguyên Nhất và những người khác cảm nhận được Tô Thần xuất quan, từng người một lập tức tiến đến cung kính hành lễ, thần sắc tràn đầy tư niệm và sùng kính.

Kể từ khi Tô Thần du lịch Hồng Hoang tinh không trở về lần trước, những đệ tử khác đang du lịch bên ngoài sau khi lần lượt quay về, thì kiên nhẫn chờ đợi y xuất quan.

"Kiến qua Tô Thần đạo hữu!" "Kiến qua Tô Thần đạo hữu!" Hậu Thổ và Nữ Oa thấy Tô Thần cuối cùng cũng xuất quan, tiến lên mỉm cười hành lễ.

"Kiến qua Hậu Thổ đạo hữu, kiến qua Nữ Oa đạo hữu!" Tô Thần hàm tiếu gật đầu đáp lại, từng người một hoàn lễ.

Những năm qua.

Hậu Thổ và Nữ Oa ở đây thỉnh thoảng tranh phong đối lập, phần lớn thời gian đều tự mình đả tọa tu luyện, kiên nhẫn chờ đợi Tô Thần xuất quan.

Điều đáng nói là.

Nữ Oa trong khoảng thời gian này đã thuận lợi đột phá đến Chuẩn Thánh viên mãn, chỉ còn cách chứng đạo thành Thánh một bước.

Tiếp theo.

Tô Thần mời các nàng phân biệt ngồi xuống bàn án ngọc.

Phía trước là một biển hoa, thú lành tiên hạc cùng nhau bay lượn, bên trái là một hồ nước xanh biếc, gió nhẹ từ từ, vô số cá bơi lội vui đùa.

Bên phải thì là chủ phong Luân Hồi Sơn, nguy nga hùng vĩ, tường vân từng đóa.

Phía sau có một thác nước bạc chảy xuống, hơi nước bao phủ ánh

sáng rực rỡ chiếu rọi bầu trời, cầu vồng mộng ảo bắc ngang, đẹp không tả xiết.

Nguyên Nhất, Nguyên Nhị, Ngao Thăng nấu nướng mỹ thực, chế tác điểm tâm.

Mộng Yêu Yêu thì pha chế trà trái cây.

Đại Lữ ở bán không trung đạn tấu cổ tranh, lưỡng liệt mộng mị nhân ngư tộc tiên tử phiên phiên khởi vũ, vô số tường vân hội tụ đến, hiển hóa vạn thiên thú lành.

Các nàng lượn vòng nhảy múa giữa thiên địa, chương hiển hoan thiên hỉ địa, phổ thiên đồng khánh chi dị tượng.

"Nữ Oa đạo hữu lần này đến đây, không biết có gì chỉ giáo?" Tô Thần ra hiệu nhẹ nhàng uống linh trà, mỉm cười nhìn về phía Nữ Oa thánh khiết điển nhã, hoa quý phong hoa.

"Đạo hữu, lần này bần đạo đến đây là muốn thỉnh giáo người một phen về 'Đạo' tương lai của ngô nên đi thế nào, đồng thời lại mơ hồ có một loại trực giác, 'Đạo' của ngô hình như có liên quan đến người." Nữ Oa không hề giấu giếm.

Nàng cũng đã nhìn ra, Tô Thần trực tiếp mở lời hỏi mình, không đi quản Hậu Thổ, thoạt nhìn thì có vẻ là khá tôn trọng mình, nhưng trên thực tế lại rõ ràng thân cận với Hậu Thổ nhiều hơn.

Dù sao.

Chỉ khi đối đãi với người thân cận hơn, mới càng tùy ý.

Đúng lúc này.

Tô Thần sau khi nghe lời Nữ Oa nói, lập tức hiểu rõ ý tứ của nàng.

Y cũng biết Thiên Đạo đã bắt đầu thôi động đại thế Hồng Hoang,

để nàng sáng tạo Nhân Tộc, chứng đạo thành Thánh, từ đó mở ra thời đại Thánh Nhân giáng lâm.

Bởi vì Cửu Thiên Tức Nhưỡng và Tam Quang Thần Thủy mà nàng dùng để nặn đất tạo người, hiện tại đều nằm trong tay mình, nên nàng mới cảm thấy 'Đạo' của nàng có liên quan đến mình.

"Đạo hữu, giờ đây người đã đột phá đến Chuẩn Thánh viên mãn, chỉ còn cách chứng đạo Hỗn Nguyên một bước, nhưng người hiện tại vẫn chưa trảm xuất 'Tự Ngã Thi', vì vậy có chút lo lắng và mê mang, đúng không?" "Đúng!" Nữ Oa nhẹ nhàng gật đầu, ba ngàn sợi tóc xanh theo gió khẽ lay động, kết hợp với dung nhan tuyệt mỹ của nàng, mang một vẻ đẹp như nữ thần trích tiên, cảm giác một ánh nhìn vạn năm.

Đôi mắt phượng đẹp đẽ của nàng nhìn sâu vào Tô Thần, cảm thấy đối phương dường như có thể biết tất cả suy nghĩ của mình, khiến người ta từ tận đáy lòng cảm thấy thân cận và tín nhiệm.

"Đạo hữu, ngô nghe nói Hồng Quân Thánh Nhân từng nói, chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La tổng cộng có ba loại phương thức, lần lượt là cảm ngộ Đại Đạo pháp tắc dĩ lực chứng đạo, Trảm Tam Thi chứng đạo, và lấy đại thiện cử tạo phúc Hồng Hoang công đức chứng đạo!" "Người hiện tại đang đi con đường 《Trảm Tam Thi》 chứng đạo do Hồng Quân Thánh Nhân khai sáng, nhưng vì mãi vẫn chưa thể trảm xuất 'Tự Ngã Thi', không cách nào thực sự Tam Thi hợp nhất." Sau khi Hồng Quân ba lần giảng đạo kết thúc, pháp 《Trảm Tam Thi》 được truyền bá rộng rãi trong Hồng Hoang, Tô Thần khi chém giết Nhiên Đăng thì cũng đắc đáo liễu giá bộ công pháp.

Y từng nghiên cứu qua, nội tâm cũng khâm phục Hồng Quân đã mở ra con đường khác, tạo ra một phương pháp chứng đạo mới.

Hiện giờ Nữ Oa mãi vẫn chưa thể trảm xuất 'Tự Ngã Thi', thậm

chí Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề các vị ấy cũng đều dựa vào lập giáo công đức thành Thánh.

Điều này khiến Tô Thần có chút nghi ngờ liệu pháp 《Trảm Tam Thi》 có phải có khuyết điểm, chỉ có thể cho người khai sáng nó dùng pháp này để chứng đạo Hỗn Nguyên?

Nếu không thì với căn nguyên tư chất và tài tình tuyệt diễm của Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề các vị ấy, không lý nào lại không thể Tam Thi hợp nhất!

"Đạo hữu, bần đạo cấp người kiến nghị là hãy du lịch Hồng Hoang nhiều hơn, cảm ngộ Đại Đạo thiên địa, quan sát 'Đạo' của vạn linh chúng sinh, để ấn chứng 'Đạo' của chính mình." "Hoặc là người sẽ đột nhiên minh ngộ ra tự ngã, rồi thuận lợi trảm xuất 'Tự Ngã Thi', sau đó Tam Thi hợp nhất, thuận lợi chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La!" Tô Thần hiện tại sẽ không đưa Cửu Thiên Tức Nhưỡng và Tam Quang Thần Thủy cho Nữ Oa, mà là để nàng du lịch Hồng Hoang, cảm ngộ 'Đạo' của chính mình, đi con đường Trảm Tam Thi chứng đạo.

Một khi nàng đi con đường nặn đất tạo người công đức thành Thánh, chính thức khai mở thời đại Thánh Nhân, thì thời gian còn lại cho mình và Địa Đạo sẽ càng ngày càng ít đi.

"Đa tạ đạo hữu!" Nghe Tô Thần vô tư đưa ra kiến nghị cho mình, Nữ Oa trong lòng tràn đầy cảm kích, đồng thời cũng có thêm rất nhiều niềm tin vào 'Đạo' tương lai của mình.

"Đạo hữu khách khí rồi." Tô Thần mỉm cười đáp lễ, sau đó nâng chén trà lên hướng nàng gật đầu đáp lại.

Tiếp theo.

Nữ Oa nhận thấy Hậu Thổ và Tô Thần có việc cần thương nghị,

sau khi uống cạn linh trà trong chén, liền đứng dậy cáo từ.

Trước khi nàng rời đi.

Tô Thần lại tặng nàng mười viên Ngộ Đạo Thần Trà và Luân Hồi Linh Trà, cùng với một trăm thăng Tam Quang Thần Thủy, hy vọng có thể giúp nàng nhanh chóng cảm ngộ tự ngã, kiên định đi con đường Trảm Tam Thi chứng đạo Hỗn Nguyên, như vậy có thể trì hoãn thời đại Thánh Nhân giáng lâm.

Nữ Oa thấy Tô Thần đối với mình lại rộng rãi như vậy, trong lòng không khỏi tràn đầy cảm kích.

Đích thân tiễn Nữ Oa ra khỏi Luân Hồi Sơn, nàng dừng lại một chút, quay người nhìn về phía Tô Thần.

"Đạo hữu, có rảnh hãy đến Ngọc Quỳnh Tiên Phủ của ngô làm khách, bần đạo nhất định sẽ quét tháp nghênh đón." "Được!" Nhìn thấy sự thành chí trong đôi mắt phượng đẹp đẽ của Nữ Oa, Tô Thần mỉm cười gật đầu đồng ý.

Lần gặp tới.

Rất có khả năng là nàng đã minh ngộ ra cơ duyên chứng đạo, muốn xin mình Cửu Thiên Tức Nhưỡng và Tam Quang Thần Thủy cần thiết để nặn đất tạo người.

Tô Thần chỉ hy vọng nàng có thể kiên trì đi con đường 《Trảm Tam Thi》 chứng đạo, việc nặn đất tạo người có thể trì hoãn một chút càng tốt.

Trở lại khu nghỉ ngơi.

Hậu Thổ mỉm cười nhìn về phía Tô Thần, sau đó từ không gian thức hải tế ra mấy chục kiện Tiên Thiên Linh Bảo, từng kiện một tản ra Tiên Thiên Linh Khí nồng đậm và thần quang Đại Đạo.

Khiến một chúng đệ tử có mặt tại đó kinh thán không thôi.

"Đạo hữu, những Tiên Thiên Linh Bảo này đối với Vu tộc ngô vô dụng, vừa hay tặng cho người dùng để cảm ngộ Đại Đạo, hoàn thiện 'Đạo' của bản thân!" Giờ đây Hồng Quân đã thuận lợi xá thân hợp đạo thành công, trở thành Thiên Đạo đại ngôn nhân.

Đại Đạo thối ẩn vào Hỗn Độn, Thiên Đạo sắp chế định tam thiên 'quy tắc Thiên Đạo' tràn ngập Hồng Hoang.

Đại La hoặc Hỗn Nguyên Kim Tiên bình thường muốn kiên trì đi con đường cảm ngộ pháp tắc Đại Đạo, thì chỉ có thể cảm ngộ pháp tắc Đại Đạo hàm chứa trong Tiên Thiên Linh Bảo.

"Thiện!" "Vậy thì đa tạ đạo hữu!" Tô Thần cũng không khách khí với Hậu Thổ, dù sao mình và nàng là đồng minh tự nhiên, hơn nữa nàng là Địa Đạo chi chủ, cũng cần bồi dưỡng Địa Đạo Tiên Thiên Thần Thai Linh.

Thế là y tâm thần khẽ động, thần thức quét qua bảy mươi tám kiện Tiên Thiên Linh Bảo phẩm cấp khác nhau này, trong đó có bảy kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Mười lăm kiện Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, hai mươi ba kiện Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, ba mươi ba kiện Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

"Hưu!" Lúc này.

Trong thức hải của mình, Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Chỉ Xích khẽ chấn động, sau đó chủ động bị một pháp bảo hình dáng sơn hà hấp dẫn lại, bùng phát ra thần mang Đại Đạo không gian cường thịnh.

"Thì ra pháp bảo này chính là Thiên Nhai!" Chỉ Xích và Thiên Nhai từ từ dung hợp, thăng cấp thành một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh

Bảo.

Đúng lúc này.

Chứng kiến cảnh tượng trước mắt, Tô Thần khóe miệng khẽ cong lên, lộ ra một vẻ hoài niệm.

Chính vì mình đã có được Chỉ Xích, mới có đủ tự tin bố cục Long Hán Đại Kiếp và Ma Đạo Chi Tranh, thậm chí có một lần còn thoát chết dưới tay một cường giả Đại La Ma Tộc.

Chương 168

Hậu Thổ thấy Tô Thần hiếm khi lộ ra vẻ hoài niệm, nhớ lại những gì Ngao Thăng và Bạch Miêu Miêu đã kể cho mình về kinh nghiệm của y.

Khi đó.

Tô Thần vì thực lực quá yếu, dù sinh ra hóa hình sớm hơn một chúng Tiên Thiên Thần Thai Thánh, nhưng đều được kính xưng là tiền bối.

Khi đối mặt với khó khăn trắc trở, y vẫn luôn khiêm tốn ẩn nhẫn, từng bước một dũng mãnh tiến lên, cuối cùng mới tạo dựng nên uy danh lừng lẫy 'đệ nhất cường giả dưới Thánh Nhân'.

Hậu Thổ không ngờ y từng chịu đựng bao nhiêu khổ nạn, gặp phải bao nhiêu trắc trở ở thời kỳ yếu kém.

Ngay khi Hậu Thổ muốn nói gì đó với Tô Thần, Tô Thần đã thu tất cả Tiên Thiên Linh Bảo vào không gian thức hải, sau đó quay đầu nghiêm sắc mặt nhìn nàng.

Nhìn thấy ánh mắt xót xa và ôn nhu của nàng, Tô Thần trong lòng khẽ chấn động.

"Đạo hữu, người đây là?" Hậu Thổ hoàn hồn lại, trên khuôn mặt tươi cười hoàn mỹ không tì vết lộ ra nụ cười ôn nhu, kết hợp với đôi mắt thuần khiết của nàng, dường như có thể thấm vào tâm tỳ, đi thẳng vào linh hồn.

"Đạo hữu, những năm qua đa tạ người!" Chính mình gặp khó khăn, còn có thể tìm đến các ca ca và Huyền Minh tỷ tỷ để dựa dẫm, thậm chí còn có thể tìm Tô Thần cầu cứu.

Nhưng còn y?

Y gặp khó khăn, lại có thể tìm ai?

Vô số Nguyên Hội qua, Tô Thần vẫn luôn âm thầm bố cục Địa Đạo, mình dường như chưa từng thực sự giúp được y, thật có lỗi với cái danh xưng 'đồng đạo' a.

"Đạo hữu khách khí rồi, ngô cũng có sứ mệnh và trách nhiệm của ngô!" Tô Thần mỉm cười.

Y ra hiệu Mộng Yêu Yêu rót đầy linh tửu cho mình, nâng chén với nàng.

Hậu Thổ dưới sự nhắc nhở của mình, biết 'Đạo' của nàng ở Địa Đạo, nhưng cho đến nay vẫn chưa thức tỉnh sứ mệnh 'Địa Đạo chi chủ' của bản thân.

Mình là 'Luân Hồi Đạo Chủ' của Địa Đạo, bố cục Địa Đạo sớm, vừa là vì nàng, đồng thời cũng là vì chính mình, thậm chí cũng là vì vạn linh chúng sinh của Địa Đạo.

Huống chi.

Hậu Thổ nàng vẫn luôn là trợ lực của mình.

Từ thời kỳ Tiên Đình của Đông Vương Công, đã luôn âm thầm ủng hộ mình ở phía sau.

Giờ đây còn không tiếc lấy ra bảo vật Vu tộc trân tàng hàng ngàn vạn năm, đem tất cả Tiên Thiên Linh Bảo giao cho mình, đủ để chứng minh sự tín nhiệm và ủng hộ của nàng đối với mình.

"Chén này, ngô kính đạo hữu!" Hậu Thổ nâng chén, chủ động khẽ chạm vào chén của Tô Thần, tùy hậu dương khởi na quang khiết như ngọc đích bột cảnh, trực tiếp nhất ẩm nhi tẫn.

Sau khi đặt chén rượu xuống.

Hai người nhìn nhau, ngầm hiểu mà mỉm cười.

Một loại ăn ý cùng những cảm xúc khác bao trùm trong lòng hai người.

"Đạo hữu, giờ đây Hồng Quân xá thân hợp đạo thành công, chính thức trở thành Thiên Đạo đại ngôn nhân, Đại Đạo trong thế giới Hồng Hoang thối ẩn, khiến Vu tộc ngô chịu một sự áp chế nhất định." "Thậm chí Tổ Vu chúng ta muốn nhục thân chứng đạo, độ khó đều tăng lên vô số lần, không biết đạo hữu có lương sách nào không?" Hậu Thổ hàm tiếu nhìn về phía Tô Thần, miệng nhỏ khẽ mở, trong ánh mắt tràn đầy nhu hòa và tín nhiệm.

"Đạo hữu, phương pháp giải quyết ở 'Địa Đạo', đồng thời cũng ở trên người nàng và ngô." Tô Thần trực tiếp chỉ rõ.

"Vậy 'Địa Đạo' khi nào mới được dựng dục xuất thế?" Thấy ánh mắt Hậu Thổ tràn đầy khát khao cầu tri, Tô Thần quyết định đưa nàng tiến vào Địa Phủ Minh Giới, để nàng - vị Địa Đạo chi chủ tương lai - triệt để thức tỉnh sứ mệnh của bản thân.

Địa Đạo ra đời sớm một ngày, mình chúa tể vận mệnh bản thân, cải biến đại thế Hồng Hoang sẽ có thêm một phần tự tin.

"Đạo hữu, ngô đưa nàng đích thân đi Địa Phủ xem một chút!" A?

Nghe lời Tô Thần nói.

Hậu Thổ không khỏi ngây người.

Địa Đạo hiện giờ vẫn chưa được dựng dục xuất thế, mà đã có thể tiến vào Địa Phủ sao? .....

Sắp xếp ổn thỏa sự việc ở đạo trường của mình.

Tô Thần dẫn Hậu Thổ trực tiếp vượt qua chiều không gian mà đi đến Huyết Hải.

Khi đến không phận trên Huyết Hải.

Hậu Thổ thấy hàng ức vạn vong linh tàn hồn đang ai oán, bi thương, tính cách ôn nhu nhân từ của nàng sinh ra cảm xúc, mơ hồ minh ngộ ra sứ mệnh của bản thân ở đó.

"Hoa!" Lúc này.

Trong Huyết Hải mở ra một thông đạo thời không, một thanh niên áo máu bước ra, y môi đỏ răng trắng, sát khí ngập trời, lưng đeo Nguyên Đồ A Tỳ nhị kiếm, chính là chủ nhân Huyết Hải Minh Hà!

"Kiến qua Tô Thần đạo hữu!" "Kiến qua Hậu Thổ đạo hữu!" Kể từ khi Tô Thần chỉ rõ 'Đạo' của y ở Địa Đạo mấy trăm vạn năm trước, Minh Hà vẫn luôn cảm ngộ Huyết Hải, muốn tìm ra sứ mệnh và cơ duyên của mình.

Nhưng bởi vì Địa Đạo tịnh không có đản sinh, y thu hoạch rất ít.

"Kiến qua Minh Hà đạo hữu!" "Kiến qua Minh Hà đạo hữu!" Sau khi hành lễ chào hỏi lẫn nhau, hai người được Minh Hà mời vào đại điện đạo trường.

Giống như lần trước.

Trong đại điện của Minh Hà khôi hoành đại khí, cổ phác thiên thành.

Y không thu nhận bất kỳ đồng tử nào.

Đích thân dâng lên quỳnh tương ngọc dịch và linh trà pha sẵn, khí độ phong phạm đầy đủ, thành ý tràn đầy.

"Ông!" Tô Thần tiếp tục thôi động Hỗn Độn Châu, bình ổn mọi thiên cơ.

Hậu Thổ cảm nhận được vĩ lực Đại Đạo bản nguyên mà Hỗn Độn Châu tản phát, cùng với quy tắc bản nguyên hàm chứa trong

Hồng Mông Tử Khí khủng bố kia, lập tức hiểu rõ chân chính nội tình của kiện chí bảo này.

"Thật không ngờ, kiện chí bảo Hỗn Độn trong truyền thuyết này lại ở trong tay đạo hữu, đáng mừng đáng sợ!" Nàng từ tận đáy lòng cảm thấy vui sướng.

Bởi vì Hỗn Độn Châu là một trong những thứ Đại Đạo độn đi, ngay cả Phụ Thần Bàn Cổ cũng luôn muốn tìm mà không được.

Tô Thần có được kiện chí bảo này, vậy sau này đối kháng với Thiên Đạo sẽ càng có nhiều phần thắng hơn.

"Đạo hữu, lần này hai vị đến đây, là vì Địa Đạo sắp xuất thế sao?" Minh Hà nhìn về phía Tô Thần, thần sắc có chút kích động.

Địa Đạo một khi xuất thế, chẳng phải mình sẽ có cơ hội chứng đạo Hỗn Nguyên sao?

"Bần đạo lần này cùng Hậu Thổ đạo hữu đến đây, đích xác là vì Địa Đạo, nhưng Địa Đạo khi nào xuất thế, điều này còn phải xem 'nó' đã dựng dục hoàn chỉnh hay chưa." Tô Thần nâng chén rượu tiên khí lên, khẽ chạm chén với y, sau đó nhẹ nhàng uống một ngụm.

"Không biết sứ mệnh của Hậu Thổ đạo hữu trong Địa Đạo là gì?" Minh Hà vọng hướng liễu Hậu Thổ, kiểm thượng lưu lộ xuất nhất mạt thân cận chi ý.

Y là Tiên Thiên Thần Thai Thánh được dựng dục từ ô huyết mà Bàn Cổ mang theo, cũng có thể được coi là hậu duệ Bàn Cổ, nên tự nhiên thân cận với Tổ Vu được dựng dục từ tinh huyết Bàn Cổ.

Giờ đây biết 'Đạo' của Hậu Thổ cũng ở Địa Đạo, điều này càng khiến y cảm thấy thân cận hơn.

"Hậu Thổ đạo hữu nàng là Địa Đạo chi chủ tương lai!" Bá!

Nghe lời Tô Thần nói.

Hậu Thổ và Minh Hà thần sắc chợt chấn động mạnh, tràn đầy vẻ chấn hám.

Địa Đạo chi chủ?

Chưởng khống quyền hành của một Đạo, điều này chẳng phải quá bất khả tư nghị sao!

Ngay cả bản thân Hậu Thổ, trong tình huống chưa thức tỉnh sứ mệnh của mình, cũng có chút khó mà tin được.

Cần biết rằng.

Hồng Quân là Thánh Nhân khai thiên đệ nhất Hồng Hoang, y cũng chỉ có thể làm Thiên Đạo đại ngôn nhân.

Mà Địa Đạo chi chủ chân chính, địa vị này lại mạnh hơn Thiên Đạo đại ngôn nhân quá nhiều!

Dù sao.

Một đại ngôn nhân, lại có tư cách gì mà so sánh với Đạo Chủ chúa tể Thiên Địa Nhân Tam Tài chân chính?

Đợi khi các vị ấy hoàn hồn lại, Tô Thần đặt chén rượu tiên khí trong tay xuống.

"Đạo hữu, tiếp theo bần đạo muốn đưa Hậu Thổ đạo hữu tiến vào Minh Giới Địa Phủ, để nàng giác tỉnh sứ mệnh của mình, xem có thể khiến Địa Đạo xuất thế sớm hơn không!" Lần trước mình tiến vào Địa Phủ, đem bản mệnh chí bảo Thập Lục Phẩm Luân Hồi Tử Liên dung nhập vào Địa Phủ, giúp hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi.

Lần này đến.

Tô Thần đái trứ Hậu Thổ tiến nhập Địa Phủ, khán khán tha giá tôn Địa Đạo chi chủ giác tỉnh sứ mệnh hậu, hội bất hội hoa đáo canh đa

đích bạn pháp hoàn thiện Địa Đạo bản nguyên.

Chích yếu năng nhượng Địa Đạo tẫn tảo xuất thế, na phạ nhượng chính mình phó xuất nhất định đích đại giới, Tô Thần đô nguyện ý!

"Chúc hai vị đạo hữu một đường thuận phong!" Minh Hà đứng dậy đích thân tiễn.

Y trong lòng mong chờ Địa Đạo sớm ngày xuất thế, như vậy mình có thể thức tỉnh sứ mệnh, dùng Địa Đạo chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La!

"Hưu ~ô!" Tô Thần thôi động Hỗn Độn Châu, dẫn Hậu Thổ một đường hướng về phía đáy Huyết Hải mà đi.

Càng đi sâu xuống đáy, huyết sát chi khí càng khủng bố, khí tức thân cận từ Địa Đạo truyền đến đồng thời cũng càng mạnh mẽ, điều này khiến Hậu Thổ rất kích động, nhưng đồng thời cũng mơ hồ xen lẫn một tia bất an.

Hai người tựa sát vào nhau, Tô Thần có thể cảm nhận được tâm tư của nàng, thế là mỉm cười nhìn về phía Hậu Thổ.

"Yên tâm, tất cả có ngô đây!" "Ân!" Nhìn thấy nụ cười tự tin và hòa nhã của Tô Thần, Hậu Thổ nhẹ nhàng gật đầu, trong lòng an ổn.

Không lâu sau.

Hai người nhìn thấy một thế giới không có bất kỳ sắc thái nào, một tầng 'cách mô thế giới' vô cùng cường đại đang ngăn cản, tản phát ra khí tức thân cận chí cao vô thượng, tuyên cổ vĩ ngạn.

"Đây chính là Địa Đạo Minh Giới sao?" Đúng lúc này.

Đôi mắt đẹp nhu hòa thuần tịnh của Hậu Thổ bùng phát ra ánh sáng vô biên, bản nguyên Đại Đạo khủng bố từ thân thể nàng lan tỏa ra, dường như bất cứ lúc nào cũng muốn triệt để dung hợp với Địa

Đạo vậy.

"Ông!" Hai đạo quầng sáng năng lượng nhu hòa từ 'cách mô Minh Giới' của Địa Đạo đổ xuống, hàm chứa vĩ lực Địa Đạo bàng bạc, nhập vào đỉnh đầu Tô Thần và Hậu Thổ.

Một luồng ý chí vui sướng hân hoan truyền đến.

Khi Tô Thần lần đầu tiên tiến vào Địa Phủ, ý chí Địa Đạo lo lắng y bị Thiên Đạo phát giác, còn từng đặc biệt ngăn cản.

Nhưng sau khi cảm ứng được 'Hỗn Độn Châu' có thể bình ổn mọi thiên cơ của y, liền thuận lợi để y tiến vào Địa Phủ Minh Giới, sau đó đến được Lục Đạo Luân Hồi cốt lõi nhất của Địa Đạo.

Chương 169

Cùng với việc Tô Thần dung nhập bản mệnh chí bảo Thập Lục Phẩm Luân Hồi Tử Liên vào lục đạo luân hồi, tiến thêm một bước bổ toàn bản nguyên Địa Đạo.

Hơn sáu trăm vạn năm qua.

Dù có Thiên Đạo áp chế.

Địa Đạo vẫn không ngừng hấp nạp vĩ lực bản nguyên phản bổ từ thế giới Hồng Hoang, và đang lớn mạnh, dựng dục.

"Hưu!" "Hưu!" Chỉ thấy quang mang lóe lên.

Thân ảnh Tô Thần và Hậu Thổ liền bị tự động hấp nhập vào Địa Đạo (Minh Giới).

Đúng lúc này.

Hậu Thổ rơi vào một loại 'Minh Đạo' đặc biệt.

Nàng khép chặt hai mắt, bản thân lơ lửng giữa không trung Địa Phủ, khắp người tản ra từng luồng vĩ lực Địa Đạo chí cao vô thượng.

Trong Địa Phủ (Minh Giới) hoàn toàn không có ánh sáng này.

Lúc này nàng tựa như ánh sáng duy nhất, trở thành toàn bộ hy vọng của Địa Đạo!

"Ông!" Tô Thần không đưa nàng đến chỗ cốt lõi của Địa Đạo, mà là tiếp tục thôi động 'Hỗn Độn Châu', rủ xuống hàng ức vạn Hồng Mông Huyền Hoàng Tử Khí, xen lẫn từng luồng bản nguyên Đại Đạo, dung nhập vào thức hải Hậu Thổ.

Ngoài việc bình ổn các thủ đoạn giám sát mà Thiên Đạo để lại trong Địa Đạo, còn giúp nàng tiến thêm một bước cảm ngộ bản

nguyên Đại Đạo, như vậy có thể chứng đạo nhanh hơn!

"Bá!" Không biết đã qua bao lâu.

Hậu Thổ từ từ tĩnh lặng mở hai mắt, đôi mắt ôn nhu minh lượng của nàng dường như hàm chứa thiên địa vũ trụ, thế giới luân hồi, sau đó rất nhanh liền khôi phục như ban đầu.

"Thì ra Địa Đạo là đường lui cuối cùng Phụ Thần để lại cho Vu tộc ngô!" Sau khi minh ngộ sứ mệnh của bản thân, nàng vô cùng sùng kính nhìn về hướng Bất Chu Sơn.

Sau đó.

Nàng quay đầu nhìn về phía Tô Thần, trong đôi mắt đẹp dường như hàm chứa ngàn vạn lời muốn nói.

"Đạo hữu, may mắn thay tất cả đều có người!" Hậu Thổ rất rõ ràng.

Nếu không có Tô Thần vẫn luôn âm thầm bố cục, chỉ điểm mình bộ hành leo lên đỉnh Bất Chu Sơn, đạt được truyền thừa chân chính của Phụ Thần, mình cực kỳ có khả năng sẽ vì tương lai Vu tộc, mà lựa chọn đến Tử Tiêu Cung nghe đạo.

Đến lúc đó.

Dù mình được Phụ Thần ngự định làm Địa Đạo chi chủ, nhưng cũng sẽ trở thành quân cờ bị Thiên Đạo và Hồng Quân thao túng, cả đời sẽ bị cấm cố trong Địa Phủ, không còn sự tự do chân chính.

Giờ đây.

Tô Thần y lại dẫn mình sớm tiến vào Địa Phủ, giác tỉnh sứ mệnh của bản thân, giúp mình biết được cơ duyên chứng đạo tương lai.

Tại thành vi Địa Đạo chi chủ hậu, bất hội bị Thiên Đạo cấm cố, tòng nhi hữu năng lực chửng cứu chỉnh cá Vu tộc!

Nhìn thấy ánh mắt vô cùng cảm động của Hậu Thổ, Tô Thần lộ ra một nụ cười nhẹ nhõm.

Nàng giờ đây đã thức tỉnh sứ mệnh của bản thân, và được ý chí Địa Đạo chủ động dung hợp, vậy gánh nặng trên người mình có thể nhẹ đi rất nhiều.

Đợi Hậu Thổ xá thân hợp đạo, thuận lợi trở thành Địa Đạo chi chủ, mình có thể yên tâm mưu tính chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La!

"Nàng và ngô, hà tất phải nói lời tạ?" Lúc này.

Khi nhìn thấy nụ cười hòa nhã ôn nhu của Tô Thần, Hậu Thổ tràn đầy nhu tình và cảm động, ngay khi nàng chuẩn bị chủ động bày tỏ tâm ý với đối phương.

Chỉ thấy Tô Thần tiến lên một bước, nắm lấy cổ tay trắng ngần như ngọc của nàng, rồi phản thủ mười ngón đan cài.

"Bá!" Trong nháy mắt.

Trên khuôn mặt tươi cười hoàn mỹ không tì vết của Hậu Thổ hiện lên một vệt hồng vận, đôi mắt đẹp ôn nhu minh mị mơ màng, nhu tình và vui sướng tràn ngập lòng nàng không sao che giấu được.

Nàng nắm chặt tay Tô Thần, khẽ tựa vào vai y, bàn tay mềm mại khác chủ động vòng lấy eo Tô Thần.

Ngửi mùi khí tức trên người tình lang, cảm nhận nhịp tim của y, Hậu Thổ trong lòng càng thêm vui vẻ an ổn.

"Tô Thần, có thể gặp được người, ngô thật sự rất may mắn!" Cảm nhận làn da mềm mại trắng nõn đến mức có thể thổi bay trong vòng tay nữ thần, cùng với hương thơm cơ thể thấm vào lòng người của nàng, nghe những lời tình tứ say đắm mà nàng nói, Tô Thần nội tâm hào tình vạn trượng.

Mấy trăm vạn năm trước.

Khi Đông Cực Đại Đế Thiên Lang lão tổ dưới trướng Đông Vương Công nhắm vào mình, khoảnh khắc Hậu Thổ bá khí xuất hiện, Tô Thần đã hiểu rõ tâm ý của nàng đối với mình.

Tương tự như vậy.

Y cũng hiểu rõ tâm ý của mình đối với Hậu Thổ.

Những năm qua.

Tô Thần vẫn luôn giữ thái độ thuận theo tự nhiên, dốc toàn lực bố cục tương lai, tăng cường thực lực của mình, không quá nghĩ đến chuyện tình cảm nam nữ.

Nhưng giờ đây.

Hậu Thổ đã thức tỉnh sứ mệnh của mình, có thể gánh vác phần lớn áp lực cho mình.

Nàng lại công khai bộc lộ tình ý đối với mình, vậy đương nhiên không cần cố ý áp chế song phương tình cảm, mọi chuyện cứ giữ sơ tâm, cùng nhau sánh bước, không ly không bỏ là được.

"Có nàng, ngô đồng dạng cũng rất may mắn." Tô Thần cười nhạt, tay trái dùng sức ôm chặt eo nàng, khiến hai người dán sát vào nhau hơn.

Cảm nhận làn da trắng nõn có thể thổi bay của nàng, cùng với cơ thể căng thẳng khắp người, thậm chí là nhiệt độ tăng cao của toàn thân, điều này khiến Tô Thần không nhịn được khẽ cười bên tai nàng.

Xác định quan hệ, ôn tồn một phen.

Tô Thần nắm chặt bàn tay mềm mại của nàng.

"Đi, chúng ta đi đến chỗ cốt lõi của Địa Phủ xem sao." "Ông!" Hỗn Độn Châu tiếp tục rủ xuống hàng ức vạn Hồng Mông Huyền

Hoàng Tử Khí, đồng thời bình ổn cảm ứng thiên cơ, cũng đang né tránh các thủ đoạn giám sát mà Thiên Đạo để lại trong Địa Đạo (Minh Giới).

Một đường phi trì.

Hai người nhìn thấy cung điện Địa Phủ sừng sững ở trung tâm Minh Giới, giờ đây đã hiển hiện càng thêm nguy nga hùng vĩ và hoàn thiện.

Quỷ Môn Quan, Cầu Nại Hà, Vong Xuyên Hà, Diêm La Điện, Phong Đô Đại Điện, Thập Bát Trọng Địa Ngục v.v..., những nơi này đều đã bắt đầu có hình dạng sơ khai.

Nhìn tất cả những điều này, trong lòng Hậu Thổ dâng lên vô số cảm ngộ.

Đến nơi cốt lõi nhất của Địa Phủ là Lục Đạo Luân Hồi.

"Hoa!" Một tầng quầng sáng năng lượng nhu hòa hút hai người vào trong, đập vào mắt là sáu tôn thần luân Đại Đạo, tản phát ra thần quang Đại Đạo rực rỡ.

Quy tắc Đại Đạo thời gian, không gian, vận mệnh, sinh tử, âm dương, nhân quả, ngũ hành v.v... lan tỏa.

Mỗi một tôn thần luân Đại Đạo, dường như đều thông liên kết với một Đại Thiên thế giới khác nhau.

"Ông!" Cảm thụ đáo Tô Thần cân Hậu Thổ tiền lai, lục tôn Đại Đạo thần luân khinh khinh chấn động, tượng thị tại hoan hô, tượng thị tại tước dược.

"Hưu ~ô!" Lúc này.

Từng luồng luân hồi tử mang bắn ra.

Mang theo bản nguyên Luân Hồi Đại Đạo vô cùng, cùng nhập vào

thức hải Tô Thần.

Rất hiển nhiên.

Đây là sự phản bổ từ bản mệnh chí bảo Thập Lục Phẩm Luân Hồi Tử Liên của y.

Nó đã triệt để dung nhập vào Lục Đạo Luân Hồi, dùng bản nguyên của bản thân thúc đẩy Lục Đạo Luân Hồi hoàn thiện, một khi thành công, cực kỳ có khả năng sẽ trở thành một kiện chí bảo vô thượng!

"Tô Thần, 'Đạo' và sứ mệnh của người là Lục Đạo Luân Hồi của Địa Phủ, vậy ngô nên làm thế nào để hoàn thiện Địa Đạo, thực sự trở thành Địa Đạo chi chủ đây?" Hậu Thổ nhìn sáu tôn thần luân Đại Đạo trước mắt, cảm nhận lực luân hồi vô biên cùng bản nguyên quy tắc Đại Đạo vô số, nội tâm bất do đắc trầm tư khởi lai.

Nàng tuy nói đã minh ngộ sứ mệnh của mình, biết mình cần hoàn thiện Địa Đạo để trở thành Địa Đạo chi chủ.

Nhưng quá trình này, nàng lại không có suy nghĩ chi tiết.

"Hậu Thổ, điều này cần nàng tự mình cảm ngộ." Tô Thần khẽ ôm nàng một cái, để nàng khoanh chân ngồi dưới sáu tôn thần luân Đại Đạo, cảm ngộ Lục Đạo Luân Hồi.

Dựa theo đại thế Hồng Hoang bình thường.

Do Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên khi hóa hình đã vẫn lạc dưới Thần Nghịch Thí Thần Thương, dẫn đến Địa Đạo khuyết thiếu Luân Hồi Đạo Chủ, còn Hậu Thổ thì xá thân hóa luân hồi để bổ toàn Địa Đạo.

Giờ nay.

Mình thân là bản nguyên của Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên hóa thành, và sớm đã dung nhập Thập Lục Phẩm Luân Hồi Tử Liên

vào Lục Đạo Luân Hồi này, phản bổ bản nguyên Lục Đạo Luân Hồi, trợ kỳ tảo nhật thành hình.

Vậy cơ duyên 'thành đạo' của Hậu Thổ lại ở đâu đây?

Tô Thần nhìn Hậu Thổ đang nhắm mắt cảm ngộ Đại Đạo, chỉ thấy khắp người nàng tản ra khí tức thánh khiết điển nhã, thần thánh vĩ ngạn, khiến người ta không thể sinh ra một chút nào ý niệm tiết độc.

Khí độ phong hoa của nàng, hoàn mỹ đến mức khiến người ta tâm thần chấn động.

Tô Thần lộ ra một nụ cười tự hào nhàn nhạt, bởi vì nữ thần Địa Đạo chi chủ Hậu Thổ danh chấn Hồng Hoang, chí cao vô thượng này, nàng giờ đây đã tình định với mình.

Thu hồi ánh mắt, Tô Thần ngẩng đầu nhìn về phía Hỗn Độn Thiên Khung, nghĩ đến Hồng Quân xá thân hợp Thiên Đạo trở thành Thiên Đạo đại ngôn nhân, lại liên tưởng đến Hậu Thổ xá thân hóa luân hồi, nội tâm y mơ hồ có chút minh ngộ.

"Chẳng lẽ nói, trong thế giới Hồng Hoang Thiên Đạo và Địa Đạo đều có tàn khuyết, cần 'người' đặc định mới có thể bổ toàn?" Ngay lúc này.

Khắp người Hậu Thổ bùng phát ra một luồng khí tức tuyên cổ vĩ ngạn, từng luồng vĩ lực quy tắc Luân Hồi Đại Đạo chí cao vô thượng quét sạch toàn bộ khu vực Lục Đạo Luân Hồi.

"Ông!" Ý chí Địa Đạo nhập vào thức hải Tô Thần, bắt đầu tiến hành che giấu.

Nếu động tĩnh tạo ra quá lớn, nhất định sẽ kinh động đến thủ đoạn giám sát mà Thiên Đạo dự lưu lại trong Địa Đạo (Minh Giới). 'Nó' nếu biết mình và Hậu Thổ tiến vào Địa Phủ, và đã hoàn thiện Địa

Đạo, nhất định sẽ dùng biện pháp để trấn áp mình.

Đến lúc đó.

Mình và Hậu Thổ trong Địa Đạo có lẽ có thể tự vệ, nhưng vạn linh Địa Đạo trong Luân Hồi Sơn cùng toàn bộ Vu tộc, có thể sẽ phải chịu tai họa vô vọng.

"Hoa!" Không chút do dự nào.

Chương 170

Tô Thần dĩ tự thân sở chưởng khống đích ‘Đại Đạo quy tắc’, điều động tất cả pháp lực để dẫn dắt tam thiên Đại Đạo hàm chứa trong Địa Đạo Minh Giới, toàn bộ gia trì lên người Hậu Thổ.

“Ô!” Hàng ức vạn Hồng Mông Huyền Hoàng Tử Khí từ Hỗn Độn Châu rủ xuống, kết hợp với bản nguyên Đại Đạo vô cùng cùng nhập vào thể nội Hậu Thổ, diễn hóa ra các loại dị tượng kinh người.

Khai thiên tích địa.

Vũ trụ sơ khai.

Diễn hóa vạn linh.

Vạn vật luân hồi!

“Hoa lạp lạp!” Khoảnh khắc tiếp theo.

Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ vĩnh hằng được Hậu Thổ dẫn dắt hiển hóa xuất hiện, ‘chúng’ tồn tại ở hiện tại, nhưng lại đến từ tương lai.

Chứng kiến cảnh này.

Tô Thần không nhịn được lộ ra một vẻ kinh hỉ.

Y nhìn thân ảnh thánh khiết điển nhã, ôn nhu minh mị của Hậu Thổ, rất muốn tiến lên ôm nàng vào lòng, cùng nàng chia sẻ tin tức tốt này.

Địa Đạo (Minh Giới) hiện giờ vẫn đang dựng dục, Hậu Thổ nàng có thể dẫn dắt Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà xuất hiện, có thể giúp Địa Đạo tiến thêm một bước hoàn thiện.

Tức là.

Từ khoảnh khắc này trở đi.

Tất cả sinh linh Địa Đạo (Minh Giới), đều sẽ được Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà ghi lại.

Đây là một sự đột phá vĩ đại từ không đến có!

"Hưu ô!" Ý chí Địa Đạo đang điên cuồng che giấu.

Dù ở đây không có thủ đoạn giám sát Thiên Đạo dự lưu, dù Tô Thần có Hỗn Độn Châu bình ổn thiên cơ, nhưng sự biến hóa của Địa Đạo lại không thể qua mặt Thiên Đạo!

Một khi Thiên Đạo thôi toán ra Tô Thần và Hậu Thổ sớm hoàn thiện Địa Đạo (Minh Giới), thì đối với hai người bọn họ, sẽ đón nhận sự trả thù điên cuồng của Thiên Đạo!

Trong Hỗn Độn, tại Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân cao tọa trên Cửu Thải Tường Vân, người đầu đội Vô Cực Quan, sắc mặt không bi không hỉ, bình đạm cổ phác, chẳng hề lộ ra chút tình tự ba động nào.

Một luân Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn khuyết nổi lên trên đỉnh đầu y, buông xuống vô cùng Tử Sắc Khánh Vân, phát tán một cỗ quang mang huyền ảo, tựa Hỗn Độn, tựa Hồng Mông, lại như Đại Đạo chân lý, Thiên Địa chí lý, huyền diệu vô cùng.

"Ông!" Tạo Hóa Ngọc Điệp khẽ chấn động, phát tán từng luồng ý chí chí cao vô thượng, thần thánh vĩ ngạn Thiên Đạo.

"Bá!" Trong khoảnh khắc.

Hồng Quân tĩnh khai hai mắt, ánh mắt nhìn thẳng về phía Địa Phủ.

Đôi đồng tử đen trắng đan xen của y cổ phác băng lãnh, không hề lộ ra chút tình cảm nào, uyển như máy móc, hoàn toàn khác biệt so với trước kia.

Trước khi xá thân hợp đạo, cho dù Hồng Quân có đạm nhiên bình hòa đến mấy, đôi mắt vẫn luôn mang theo một tia tình tự, cũng sẽ ẩn chứa Thiên Địa chí lý, Đại Đạo chi quang.

Nhưng giờ đây.

Sau khi y trở thành Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân, đã triệt để bỏ đi tình cảm, tựa như một chương trình máy móc, khiến người ta không cảm nhận được chút "thân cận" hay "ấm áp" nào.

"Bản nguyên Địa Đạo lại tăng trưởng, đây là muốn xuất thế sớm sao?" Thần tình và ánh mắt Hồng Quân không chút biến hóa, y điều khiển Tạo Hóa Ngọc Điệp, thôi động Thiên Đạo chi lực để thôi toán, muốn biết duyên do biến hóa của Địa Đạo.

"Không có bất kỳ dị thường nào?

Làm sao có thể?" Dựa theo các thủ đoạn giám trắc trong Địa Đạo (Minh Giới), không thôi toán ra được bất kỳ tin tức hữu dụng nào.

"Xem ra đã đến lúc để Nữ Oa chứng đạo thành Thánh, tăng thêm bản nguyên Thiên Đạo, áp chế Địa Đạo và Nhân Đạo, đưa tất cả các biến số trở lại quỹ đạo ban đầu!" Hồng Quân dựa vào cảm ứng, ánh mắt đặt trên Nữ Oa đang bộ hành du lịch Hồng Hoang ở Bất Tử Hỏa Sơn phương Nam, không hề có tình tự nào, chỉ có từng luồng quang mang vĩnh hằng tuyên cổ lấp lánh.

"Hưu ~ ông!" Từng luồng Thiên Đạo bản nguyên chi lực huyền chi hựu huyền, lặng lẽ nhập vào thức hải của Nữ Oa, khiến nàng không tự chủ dừng bước, nhìn về phía Bất Tử Hỏa Sơn ít sinh linh này.

"Thế giới Hồng Hoang hạo hãn vô cùng, nhưng chủng tộc vạn linh thực sự quá ít, lẽ nào 'Đạo' của ta chính là khiến Hồng Hoang phồn vinh, tràn đầy hy vọng sao?" Oanh!

Khi minh ngộ ra điểm này, Hồng Mông Tử Khí trong thức hải nàng dị thường hoạt dược, chỉ trong khoảnh khắc đã được luyện hóa một phần ba.

Toàn thân Nữ Oa phát ra khí tức chí cao vô thượng, chúa tể vĩnh hằng.

Trong khoảnh khắc.

Kim Phượng, tộc trưởng Phượng Tộc đang trấn áp Bất Tử Hỏa Sơn dưới đất, đột nhiên chấn động mãnh liệt, kinh hãi nhìn về phía thân ảnh thánh khiết điển nhã, chí cao vô thượng của Nữ Oa.

"Nữ Oa đạo hữu đây là muốn chứng đạo Hỗn Nguyên?" Nghĩ đến đây.

Nàng không chút do dự, trực tiếp để trưởng lão trong tộc 'Kim Ninh' đi đầu nhập, sớm trở thành trợ lực cho một vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân chí cao vô thượng.

Điều này đối với Phượng Tộc bọn họ, sẽ là một cơ duyên và chỗ dựa khó có được!

"Công đức chứng đạo?" Cảm nhận Hồng Mông Tử Khí, chí bảo thành Thánh trong thức hải đang được luyện hóa, Nữ Oa khẽ nhíu mày, đôi đan phượng mỹ mâu lộ ra một tia nghi hoặc.

Lão sư Hồng Quân từng nói: Cảm ngộ Đại Đạo pháp tắc dĩ lực chứng đạo là mạnh nhất, thứ hai là đi con đường 《Trảm Tam Thi》 chứng đạo, sau đó mới là công đức chứng đạo!

Trước kia tại Luân Hồi Sơn.

Tô Thần đạo hữu cũng từng chỉ điểm tự mình, khuyên tự mình đi theo con đường 《Trảm Tam Thi》 chứng đạo của lão sư Hồng Quân.

Đợi sau khi Tam Thi hợp nhất chứng đạo Hỗn Nguyên, rồi lại đi con đường cảm ngộ truyền thừa 'Tạo Hóa Đại Đạo' của chính mình, chứng đắc Đại Đạo siêu thoát vĩnh hằng, chúa tể tất cả!

"Kiến quá Nữ Oa đạo hữu!" Một nữ tử diễm lệ, khí độ lãnh diễm xuất hiện trước mặt Nữ Oa, chính là trưởng lão Phượng Tộc Kim Ninh.

"Nương nương chính là Thánh Nhân Thiên Định, thiếp muốn thỉnh cầu được làm trợ lực cho Người, kính xin Nương nương ứng thuận!" Sau khi hàn huyên.

Kim Ninh trực tiếp nói rõ ý đồ, chủ động xin làm tọa kỵ của Nữ Oa, hiến tế một luồng mệnh hồn của mình.

"Thiện!" "Từ nay về sau, vậy do ngươi làm tọa kỵ của Bản tọa đi!" Nữ Oa âm thầm thôi toán một phen, ánh mắt nhìn về phía Kim Phượng đang trấn áp Bất Tử Hỏa Sơn, sau đó thu lấy mệnh hồn của Kim Ninh.

Phượng Tộc cũng xem như có duyên với nàng.

Nếu Kim Phượng tộc trưởng này làm tọa kỵ của mình, sẽ có duyên phận sâu hơn so với Kim Ninh, một Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Bất quá nàng không hề hay biết.

Bởi vì Tô Thần xuất hiện, Kim Phượng đã để điệt nhi Khổng Tuyên bái nhập dưới trướng Tô Thần, đã có đủ nội tình để ứng phó đại thế Hồng Hoang tương lai.

Dù sao.

Với tư chất và thành tựu nghịch thiên của Tô Thần, một khi y chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, các Thiên Đạo Thánh Nhân bình thường chưa chắc đã là đối thủ của y.

Cho nên Kim Phượng chưa từng nghĩ đến việc đích thân làm tọa kỵ cho Nữ Oa. .....

Địa Phủ.

Tại trung tâm Lục Đạo Luân Hồi.

Ý chí Địa Đạo đang điên cuồng dâng trào, kinh động Hậu Thổ đang cảm ngộ Luân Hồi Đại Đạo.

"Tô Thần, đây là?" Nàng khẽ nhíu mày, ánh mắt nhìn về phía người yêu.

"Nàng đã thức tỉnh sứ mệnh của tự thân, lấy thân phận Địa Đạo Chi Chủ trong Minh Giới mà dẫn dắt ra Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà, khiến bản nguyên Minh Giới đại trướng." "Đồng thời Minh Giới cũng chính thức đủ tư cách đản sinh Tiên Thiên Thần Thai Thánh, tất cả sinh linh Địa Đạo, cũng sẽ vì thế mà thụ ích!" Tô Thần hàm tiếu nhìn nàng.

Thấy Hậu Thổ đi tới bên cạnh mình, y trực tiếp dùng lực ôm nàng vào lòng, cùng nàng chia sẻ niềm vui trong khoảnh khắc này.

"Ngô." Hậu Thổ được Tô Thần ôm vào lòng, nàng vòng tay ôm lấy eo y, cằm trơn như ngọc tựa vào vai tình lang, cùng nhau cảm nhận niềm vui và sự kích động trong khoảnh khắc này.

Nội tâm nàng vô cùng vui vẻ.

Từ trước đến nay.

Đều là Tô Thần âm thầm bố cục Địa Đạo, lặng lẽ giúp đỡ mình.

Giờ đây mình cuối cùng cũng có năng lực giúp đỡ tình lang, thật là tốt quá!

Ôn tồn hồi lâu.

Cảm nhận ý chí Địa Đạo đang điên cuồng dâng trào, nội tâm Hậu

Thổ không khỏi có chút lo lắng.

Trong Minh Giới, cho dù Địa Đạo chưa kịp dựng dục xuất thế, nàng cũng có đủ nội tình để tự vệ.

Nhưng một đám huynh trưởng và Huyền Minh tỷ tỷ, cùng với tất cả tộc nhân trong thế giới Hồng Hoang, có lẽ sẽ không chịu đựng được sự áp chế của Thiên Đạo.

"Tô Thần, bây giờ thiếp nên làm gì?" Nàng buông lỏng vòng tay khỏi eo tình lang, đôi mắt ôn nhu minh mị nhìn về phía Tô Thần.

"Để không gây ra sự cảnh giác và hoài nghi của Thiên Đạo, tiếp theo chúng ta hãy trở về Hồng Hoang trước, sau đó tìm cơ hội tiến vào Địa Đạo (Minh Giới), bổ toàn bản nguyên Địa Đạo hơn nữa!" "Đợi sau khi sắp xếp đủ mọi thứ, sẽ không sợ Thiên Đạo áp chế nữa!" Nội tâm Tô Thần rất rõ ràng.

Ngô và Hậu Thổ đều có vướng bận trong thế giới Hồng Hoang, hiện tại chưa thể chính diện vạch mặt với Hồng Quân, chỉ có thể tiếp tục phát triển một cách khiêm tốn, mới có thể tích lũy đủ nội tình để kháng hành Thiên Đạo!

"Được!" Hậu Thổ khẽ gật đầu.

Nàng chuẩn bị sau khi về lại thế giới Hồng Hoang, trước tiên sẽ về Vu Tộc báo tin tốt này cho các huynh trưởng, đồng thời để lại hậu thủ, tránh vì mình trở thành Địa Đạo Chi Chủ mà không thể tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận'.

"Ông!" Tô Thần thôi động Hỗn Độn Châu.

Hàng tỷ vạn luồng Hồng Mông Huyền Hoàng Tử Khí buông xuống, bình định tất cả cảm ứng thiên cơ.

Hậu Thổ thì sớm đã điều khiển một phần Địa Đạo vĩ lực, cùng Tô Thần bước ra khỏi Minh Giới, trở về thế giới Hồng Hoang.

“Chúc mừng hai vị đạo hữu!” Trở về Huyết Hải.

Minh Hà thấy Tô Thần và Hậu Thổ tay trong tay trở về, trên mặt nàng tràn đầy vui vẻ, không khác gì nữ thần vừa rơi vào ái hà.

Bởi vậy.

Nàng lập tức hiểu ra.

Tô Thần và Hậu Thổ đã tình định chung thân, thậm chí đã trở thành ‘đạo lữ’ chân chính!

Chương 171

"Đa tạ đạo hữu!" Tô Thần đại đại phương phương nắm tay Hậu Thổ ngồi xuống.

"Kính hỏi đạo hữu, hiện giờ Địa Đạo (Minh Giới) tình hình thế nào?

Trước đó bần đạo cảm giác được một luồng hấp dẫn và triệu hoán mãnh liệt." Minh Hà châm đầy ba chén linh trà, trong đó hai chén tự tay đưa đến trước mặt Tô Thần và Hậu Thổ.

"Bần đạo vừa rồi bế quan tại Lục Đạo Luân Hồi của Địa Phủ, thuận lợi dẫn dắt ra Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà, dự kiến khoảng mười đến hai mươi Nguyên Hội nữa, Địa Đạo sẽ chân chính xuất thế!" "Thật là tốt quá!" Nghe được tin tức xác thực từ Hậu Thổ, Địa Đạo Chi Chủ tương lai, thần sắc Minh Hà có chút rộn ràng, nội tâm tràn đầy kỳ vọng.

Sau đó.

Minh Hà nhìn về phía Tô Thần.

"Kính hỏi Tô Thần đạo hữu, bần đạo đi theo con đường 《Trảm Tam Thi》 do Hồng Quân Thánh Nhân sáng tạo, người hiện giờ đã chính thức trở thành Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân." "Mà 'Đạo' của bần đạo lại nằm trong Địa Đạo, liệu tương lai chứng đạo có xung đột với Thiên Đạo không?" Suốt mấy trăm vạn năm nay.

Nàng vẫn luôn cảm ngộ tự thân, muốn trảm ra 'Tự Ngã Thi' để Tam Thi hợp nhất, nhưng đến nay vẫn chưa có chút manh mối nào.

Giờ đây thấy Địa Đạo sắp xuất thế.

Nếu mình không thể giải quyết vấn đề này, Thiên Đạo và Địa Đạo

xung đột, chẳng phải mình sẽ vĩnh viễn không thể chứng đạo Hỗn Nguyên sao?

"Đạo hữu cứ yên tâm." "Ngươi và Hồng Quân Thánh Nhân tuy có nhân quả nghe đạo, nhưng nhân quả giữa đôi bên không sâu sắc, tương lai chỉ cần ngươi hoàn trả nhân quả xong, bần đạo sẽ lấy thân phận Luân Hồi Đạo Chủ trợ ngươi đầu thai chuyển thế, bổ toàn bản nguyên." "Như vậy ngươi sẽ có thể lấy thân phận Địa Đạo 'Phong Đô Đại Đế' mà chứng đạo lại!" Minh Hà là Phong Đô Đại Đế được Địa Đạo khâm định, nàng và Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân chỉ có nhân quả nghe đạo, chỉ cần trả giá nhất định là có thể kết thúc.

Cho dù trong lúc kết thúc nhân quả có mất đi một phần bản nguyên, mình cũng có nội tình trợ nàng bổ toàn, sẽ không ảnh hưởng đến 'Đạo Đồ' tương lai của nàng.

"Đa tạ Tô Thần đạo hữu!" Nghe Tô Thần đã sớm có sắp xếp hoàn chỉnh cho mình, tâm thần Minh Hà không khỏi thả lỏng.

"Đạo hữu khách khí rồi!" Sau khi hàn huyên.

Minh Hà đề nghị ba người tương hỗ luận đạo, được Hậu Thổ đồng ý.

Thế là ba người mỗi người tế xuất đạo quả của tự thân, tương hỗ giao lưu pháp tắc Đại Đạo truyền thừa của mình, hấp nạp 'Đạo' của đối phương để ấn chứng 'Đạo' của mình!

Luận đạo kết thúc.

Tô Thần và Hậu Thổ nắm tay cáo từ.

Khi ra khỏi Huyết Hải, nàng rõ ràng có chút không muốn chia xa khỏi tình lang.

Mặc dù Hậu Thổ là tuyệt thế nữ thần lừng danh Hồng Hoang, Đạo Tâm vô cùng kiên định, nhưng nàng đã sớm tình hệ Tô Thần, giờ

đây đang là lúc tình cảm ngọt ngào, làm sao nỡ chia xa?

Lúc này.

Thấy ánh mắt ôn nhu minh mị của nàng lộ ra vẻ không nỡ đó, nội tâm Tô Thần hơi động, dừng lại giữa không trung, hai tay ôm chặt lấy eo nàng để nàng kề sát vào mình.

Sau đó y rút một tay ra, nâng khuôn mặt cười hoàn mỹ vô hà của nàng, mặc cho ba ngàn sợi tóc xanh vũ động theo gió, từ từ cúi người xuống.

Hậu Thổ hai tay ôm chặt lấy eo tình lang, khẽ ngẩng đầu, lặng lẽ nhắm hai mắt lại.

"Anh nịnh!" Trong khoảnh khắc này.

Tường Vân tràn ngập trời xanh hội tụ, Hà Quang vô biên dũng hiện, dưới chân hai người dựng lên một cầu vồng.

Kim Liên từng đóa, đạo âm từng trận.

Hội tụ thành cảnh tiên hạc uyên ương song túc song tê, một khung cảnh mỹ miều không thể tả, ngọt ngào tốt đẹp.

Nụ hôn này.

Phảng phất địa lão thiên hoang.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang, chỉ còn lại đôi tình nhân này.

Thái Âm Tinh.

Quảng Hàn Cung.

Từ sau lần trước Bạch Miêu Miêu kể cho Thường Hi nghe về nhiều chuyện thú vị trong chuyến du lịch, nội tâm nàng cũng vô cùng khao khát, định vào Hồng Hoang du lịch một phen.

Cảm ngộ 'Đạo' của Thiên Địa Hồng Hoang, quan sát 'Đạo' của

vạn linh chúng sinh, để ấn chứng ‘Kỷ Đạo’.

Kiên nhẫn đợi đến khi tỷ tỷ Hi Hòa xuất quan.

Thường Hi cùng tỷ tỷ tương hỗ giao lưu những điều cảm ngộ được trong lúc bế quan.

Chưa kịp mở lời muốn đi du lịch bên ngoài, Hi Hòa đã nghiêm sắc nhìn sang.

“Muội muội, muội nghĩ thế nào về việc Thiên Đế cầu thân tỷ muội chúng ta?” Thấy thần sắc nghiêm túc của tỷ tỷ, Thường Hi suy nghĩ một chút, lúc này mới chậm rãi mở lời.

“Tỷ tỷ, Thiên Đế Đế Tuấn là một Thiên Mệnh Hoàng Giả hùng tài đại lược, từ khi thành lập Yêu Tộc đến nay, trở thành Thiên Đế chúa tể Hồng Hoang, đủ để chứng minh sự ưu tú của y.” “Nhưng Yêu Tộc đã sớm can dự vào Lượng Kiếp, và trở thành một trong các nhân vật chính của Vu Yêu Lượng Kiếp, thêm vào đó chủ vị cách của Thái Âm Tinh chúng ta cũng không hề thua kém Thiên Đế, bởi vậy thiếp không thể gả cho y!” Thường Hi nói đến Vu Yêu Lượng Kiếp, cố ý nhấn mạnh vài phần ngữ khí.

Nàng biết tỷ tỷ có chút động lòng với thân phận Đế Hậu mẫu nghi thiên hạ, cho nên mượn Vu Yêu Lượng Kiếp để nhắc nhở tỷ tỷ, hy vọng nàng có thể cân nhắc thận trọng.

“Muội muội muội cân nhắc rất toàn diện, ta rất vui mừng.” Hi Hòa khẽ gật đầu, lộ vẻ tán thưởng.

Sở dĩ nàng không trực tiếp đáp ứng lời cầu thân của Đế Tuấn, cũng là vì lo ngại những điều này.

Cơ duyên ‘Thiên Hôn’ và mẫu nghi thiên hạ tuy nói là phong quang vô hạn, nhưng đồng thời cũng ẩn chứa nguy hiểm khó lường.

Một bước sơ sẩy, rất có khả năng sẽ vẫn lạc trong Lượng Kiếp.

“Tỷ tỷ, thiếp chuẩn bị tiến vào thế giới Hồng Hoang du lịch một phen, xem thử có thể cảm ngộ được cơ duyên đột phá hay không.” “Được!” Hiện giờ thế giới Hồng Hoang tương đối an ổn, thêm vào đó muội muội lại là Đại Năng Chuẩn Thánh trung kỳ, du lịch Hồng Hoang cũng có đủ thực lực tự vệ.

Sau khi được tỷ tỷ đồng ý.

Thường Hi trước tiên chuẩn bị kỹ càng một phen, sau đó cáo từ tỷ tỷ, bay nhanh về phía Hồng Hoang Đại Lục.

Trạm đầu tiên nàng đến là Bất Chu Sơn, trụ trời của Hồng Hoang, sau khi thu hoạch được vài cơ duyên, liền bộ hành về phía Luân Hồi Sơn.

Mấy vạn năm vội vã trôi qua.

Thường Hi noi theo Tô Thần và Bạch Miêu Miêu, một đường bộ hành du lịch, cảm ngộ ‘Đạo’ của Thiên Địa vạn linh, ấn chứng ‘Đại Đạo’ của tự ngã, trong một lần đốn ngộ đã thuận lợi đột phá lên Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Khi đến Luân Hồi Sơn.

Bạch Miêu Miêu đã sớm đích thân ra nghênh đón trước sơn môn.

“Kiến quá Thường Hi đạo hữu!” “Kiến quá Bạch đạo hữu!” Thấy Thường Hi.

Bạch Miêu Miêu rất vui vẻ, bởi vì nàng là người hẹn đến tìm mình, thế là thân mật nắm lấy bàn tay thon dài như phôi ngọc của Thường Hi.

Đúng lúc nàng chuẩn bị dắt Thường Hi vào Luân Hồi Sơn thì đột nhiên cảm tri được khí tức của Chủ nhân, đôi mắt đen như bảo thạch chợt sáng bừng.

“Chủ nhân cuối cùng cũng đã trở về!” Bá!

Tô Thần từ hư không xuyên toa xuất hiện, hạ xuống trước mặt hai người.

“Kiến quá Tô Thần đạo hữu!” Thấy Tô Thần phong thần như ngọc, cao quý vĩ ngạn, khuôn mặt cười thanh lãnh tuyệt tiên, hoàn mỹ vô hà của Thường Hi lộ ra một tia mỉm cười.

Tựa như một vệt nguyệt sắc thanh huy chiếu xuống hồ sen, lan tỏa từng vòng gợn sóng, đẹp đến rung động lòng người.

“Kiến quá Thường Hi đạo hữu!” Tô Thần mỉm cười đáp lễ, sau đó ôm Bạch Miêu Miêu đang nhảy bổ tới, rồi làm động tác mời nàng.

“Đạo hữu, mời!” Bước vào bên trong Luân Hồi Sơn.

Kim quang vạn đạo cuộn hồng nghê, thụy khí ngàn vạn phun tử vụ.

Chỉ thấy Luân Hồi Sơn tường vân liên miên thành biển, linh khí nồng đậm thành mưa, từng tòa cung điện nguy nga hùng vĩ sừng sững trong mây mù của chủ phong.

Linh Tinh Ngọc Tủy, lưu ly làm ngói, Hỗn Độn Canh Kim và Tiên Thiên bảo ngọc làm cột, quỳnh lâu ngọc vũ liên miên trập trùng, tiên điện dao đài san sát.

Kim đỉnh treo ngọc hộ, cầu vồng bắc qua, trân cầm múa trước cửa.

Cho dù là Thường Hi với tính cách thanh lãnh, sau khi nhìn thấy cảnh tượng hùng vĩ như vậy, nội tâm cũng không khỏi có chút kinh thán.

“Thường Hi đạo hữu, trước kia tại Thái Âm Tinh thiếp từng nói, đợi người đến Luân Hồi Sơn, thiếp sẽ đích thân xuống bếp mời người

nếm thử tài nghệ của thiếp, bây giờ cuối cùng cũng có cơ hội rồi.” Đến khu nghỉ ngơi.

Bạch Miêu Miêu tự cáo phấn dũng, lấy ra Long Can Phượng Tủy Kỳ Lân Chưởng, đồng thời còn xin Chủ nhân Hóa Thiên Tử Hỏa, chuẩn bị dùng để nấu nướng mỹ thực.

Ngao Thăng, Nguyên Nhị đứng một bên phụ giúp, xử lý nguyên liệu và gia vị.

Mộng Yêu Yêu thì dâng lên trà trái cây do chính mình pha chế.

Đại Lữ nghe tin Lão Sư trở về, lại có khách quý đến thăm, liền tế xuất Hồng Chung và Cổ Tranh của mình, cùng với hảo hữu Tù Ngưu đồng tấu đàn khúc.

Tù Ngưu đàn cầm, Đại Lữ gõ chuông, thỉnh thoảng phối hợp thêm tỳ bà, nhị hồ và các nhạc khí khác.

Tiếng chuông và tiếng đàn giao thoa, lúc thì cao kháng như sơn nhạc, lúc thì vui vẻ như tiếng thì thầm, lúc thì hoan sướng như nước chảy, lúc thì bình hòa như đồng nội, lúc thì kích động như sấm sét rền vang, lúc thì uyển chuyển du dương, lúc thì duy mỹ như cầu vồng.

Từng luồng Đại Đạo quy tắc âm luật và pháp tắc Đại Đạo âm luật dưới sự dẫn dắt phối hợp của tiếng cầm và tiếng chuông, Tường Vân tràn ngập trời xanh ngưng tụ, Kim Liên từng đóa, diễn hóa ra từng bức họa cuộn duy mỹ hùng vĩ.

Có cảnh Thiên Địa sơ khai, có phổ thiên đồng khánh, có vạn điểu tề minh, có trăm hoa tranh diễm, có hạo hãn tinh không, có vạn vật luân hồi, có sinh cơ bừng bừng, có thác bạc phi xuống. ....

Thường Hi vẫn là lần đầu tiên nghe được âm phù mỹ diệu như vậy, toàn thân tâm thần mê say, tình bất tự cấm nhắm đôi mắt đẹp, cảm ngộ vẻ đẹp của Đại Đạo âm luật.

Không thể không nói.

Đại Lữ sau khi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, đối với sự nắm giữ Đại Đạo âm luật, đã đạt đến đỉnh phong.

Y có thể dẫn dắt điều khiển quy tắc Đại Đạo âm luật dung hợp với Thiên Địa chí lý, có thể khiến tất cả thính giả khi lắng nghe âm phù Đại Đạo, còn có thể cảm ngộ 'Đạo' của tự thân.

Cho dù là Thường Hi ở Chuẩn Thánh hậu kỳ, trong lúc hưởng thụ, cũng vẫn thu được lợi ích không nhỏ!

Tô Thần tán thưởng nhìn Đại Lữ một cái.

Y là Tiên Thiên Thần Thai Thánh của âm luật, hiện giờ tạo nghệ trên Đại Đạo âm luật, đã không kém gì mình, vị Lão Sư này.

Đương nhiên.

Thuật có chuyên công.

Mấy trăm vạn năm nay, chủ yếu tâm tư của Tô Thần đều đặt vào việc đề thăng thực lực của mình và bố cục Địa Đạo, đối với Đại Đạo âm luật tự nhiên không còn coi trọng như vậy nữa.

Chương 172

"Ân?" Ngay khi y nhàn nhã uống một ngụm trà trái cây do Mộng Yêu Yêu pha chế, ánh mắt nhìn về phía sơn môn, lộ ra một tia tò mò nhàn nhạt.

Bình thường rất ít người đến bái phỏng mình.

Sao dạo này lại liên tiếp có người đến Luân Hồi Sơn vậy?

"Bá!" Thân hình chợt lóe.

Tô Thần đã ra đến ngoài sơn môn, thấy một thanh niên mặc đạo bào màu xanh, khí chất tiêu sái phóng khoáng, đôi kiếm mi lộ ra kiếm ý sát phạt khủng bố, chính là Thượng Thanh Thông Thiên.

"Kiến quá Tô Thần đạo hữu!" Thấy Tô Thần chủ động đến nghênh đón, Thông Thiên mỉm cười làm một cái kê thủ hành lễ.

Y từ Côn Luân hạ xuống, du lịch mấy chục vạn năm, vẫn không tìm ra cách giải quyết việc Tam Thanh chứng đạo của mình, thế là liền đến Luân Hồi Sơn, chuẩn bị thỉnh giáo Tô Thần.

Dù sao.

Tô Thần đi con đường cảm ngộ Đại Đạo pháp tắc dĩ lực chứng đạo, hơn nữa công pháp truyền thừa của Phụ Thần 《Hồng Mông Cửu Chuyển》, cũng là do y truyền cho Đại huynh.

Nếu ngay cả y cũng không có cách giải quyết nan đề chứng đạo Tam Thanh của mình, vậy thì chỉ có thể thành thật tuân theo sự khống chế của lão sư Hồng Quân, đi con đường 《Trảm Tam Thi》 chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La.

"Kiến quá Thông Thiên đạo hữu!" Sau khi hàn huyên.

Tô Thần mời y đến khu nghỉ ngơi.

Khi Thông Thiên nghe thấy âm luật do Đại Lữ tấu lên, quanh thân y phảng phất được bao phủ bởi tỷ tỷ vạn thanh Tiên Kiếm Đại Đạo, kiếm lăng hư không, diệt đi Thương Khung Vũ Trụ.

Cảm tri được khí thế khủng bố này, Tô Thần lập tức hiểu ra y đã sớm sửa tu 《Hồng Mông Cửu Chuyển》, đối với ý đồ của y lần này, cũng đã đoán ra được tám chín phần.

"Đạo hữu cao túc quả nhiên phi phàm!" Hoàn hồn lại.

Thông Thiên thu liễm khí thế của mình, tràn đầy tán thán.

Lấy 'Đại Đạo quy tắc âm luật' dẫn dắt 'Đại Đạo quy tắc kiếm đạo' của mình, hơn nữa còn có thể khiến người ta cảm ngộ Thiên Địa chí lý ẩn chứa trong Đại Đạo âm luật.

Có thể thấy Đại Lữ đã nắm giữ Đại Đạo quy tắc đến trình độ nào.

"Đạo hữu quá lời rồi!" Tô Thần mỉm cười xua xua tay, sau đó hai người đến khu nghỉ ngơi.

Khi Thông Thiên nhìn thấy Thái Âm Nữ Thần Thường Hi thanh lãnh tuyệt tiên, phong hoa tuyệt đại, không khỏi lộ ra một tia dị sắc.

Cần biết rằng.

Thường Hi là trạch nữ thanh lãnh nổi tiếng Hồng Hoang.

Trừ Tây Vương Mẫu mẫu có vài phần giao tình với nàng, nàng chưa từng xuất hiện ở Hồng Hoang.

Ai ngờ lại gặp nàng ở Luân Hồi Sơn.

Quan trọng nhất là.

Lúc này Thường Hi đang hoàn toàn không phòng bị nhắm mắt cảm nhận Đại Đạo âm luật, tư thái du dương di nhiên đó, khiến Thông

Thiên suýt nữa còn tưởng mình nhận nhầm người.

Từ đó đủ thấy, vị chủ nhân Thái Âm Tinh Thường Hi này tin tưởng Tô Thần đến mức nào!

"Kiến quá Thông Thiên đạo hữu!" Thường Hi cảm tri được Thông Thiên đang chú mục nhìn mình, lập tức mở đôi mắt đẹp, sắc mặt thanh lãnh đứng dậy hành lễ.

"Kiến quá Thường Hi đạo hữu!" Thông Thiên mỉm cười đáp lễ, đối với vẻ thanh lãnh xa cách vạn dặm của nàng cũng không để ý.

"Thông Thiên đạo hữu ngươi cũng đã đến rồi sao?

Thường thử món Phượng Dực và Kỳ Lân Chưởng do thiếp đích thân nướng!" Bạch Miêu Miêu bưng những món mỹ thực thơm lừng bay khắp nơi, đưa đến trước mặt Tô Thần, Thường Hi và Thông Thiên.

"Đa tạ Bạch đạo hữu!" Cảm nhận được hương vị thơm ngon của những nguyên liệu này, cùng với từng luồng quy tắc sức mạnh ẩn chứa bên trong, khiến người ta không khỏi thèm ăn.

Vô số Nguyên Hội nay.

Bạch Miêu Miêu vô sư tự thông lĩnh ngộ Đại Đạo mỹ thực, đối với việc nấu nướng mỹ thực có thể nói là tổ sư gia cấp bậc tồn tại.

Bất cứ nguyên liệu nào đến tay nàng, đều có thể hóa hủ hủ thành thần kỳ, khiến người ta khẩu xỉ sinh tân, đại khoái đóa di.

"Oa." "Bạch muội muội, tài nấu nướng của muội thật là tuyệt vời, không chỉ có thể thỏa mãn khẩu phúc chi dục, thậm chí còn có một loại cảm giác có thể thôn phệ Thiên Địa chí lý và Đại Đạo chân lý." Thường Hi với tính cách thanh lãnh sau khi nếm thử một miếng Phượng Dực, đôi mắt đẹp bùng phát một tia nguyệt chi hoa huy rực rỡ, môi đỏ khẽ mở, hai má hơi phồng lên, đáng yêu vô cùng.

Nghĩ đến phong thái khí độ nguyên bản của nàng, cảm giác tương phản mạnh mẽ này khiến người ta khó mà tin được.

"Hi hi." "Thường Hi tỷ tỷ người thích thì cứ ăn nhiều một chút!" Hai người khi ở Thái Âm Tinh đã khá hợp tính.

Thêm vào đó tính cách của Bạch Miêu Miêu lại thẳng thắn đáng yêu, dáng vẻ lại như một cô bé sáu bảy tuổi, khiến Thường Hi từ tận đáy lòng thân cận và yêu thích, thế là liền dùng cách xưng hô thân mật hơn.

Đại Đạo âm luật và 'Trù Đạo' đều là Đại Đạo thiên về loại phụ trợ, đều có thể giúp người cầu đạo cảm ngộ Thiên Địa chí lý và Đại Đạo chân lý.

Tô Thần bình thường hưởng thụ mỹ thực do Bạch Miêu Miêu nấu nướng, lắng nghe khúc nhạc do Đại Lữ tấu lên, đối với 'Đạo' của mình cũng tăng ích không nhỏ.

"Đạo hữu, lần này bần đạo đến đây có việc muốn thỉnh giáo." Sau khi phẩm thường mỹ thực và trà trái cây, Thông Thiên chủ động nói rõ ý đồ.

"Đạo hữu xin cứ nói!" Tô Thần dẫn y một mình đến đại điện đạo trường của mình, sau đó thôi động trận pháp cách tuyệt thiên cơ, tránh cho y có hậu cố chi ưu.

"Đạo hữu trước kia đã truyền cho Đại huynh công pháp chứng đạo của Phụ Thần 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 là công pháp phù hợp nhất với Tam Thanh chúng ta, nhưng do chúng ta đã đi theo con đường 《Trảm Tam Thi》 của Lão sư, không thể lại dùng 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 để chứng đạo Hỗn Nguyên nữa." Thông Thiên nói, từ bồ đoàn đứng dậy, vô cùng trịnh trọng hành một lễ về phía Tô Thần.

“Nếu như đạo hữu có thể giúp Tam Thanh chúng ta giải quyết nan đề chứng đạo, Tam Thanh chúng ta từ nay về sau sẽ mãi mãi ghi nhớ ân tình này của đạo hữu, tương lai chỉ cần đạo hữu một tiếng hạ lệnh, cho dù là lên núi đao xuống biển lửa cũng không từ!” Thấy Thông Thiên vẻ mặt thành chí, Tô Thần mỉm cười nhàn nhạt, ngẩng đầu nhìn về phía Hỗn Độn Thiên Khung.

Hiện giờ Hồng Quân đã xá thân hợp đạo, chính thức trở thành Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân.

Thiên Đạo đã nắm giữ thế giới Hồng Hoang đến một cảnh giới mới, mình bố cục Tam Thanh lâu như vậy, cuối cùng cũng có thể bắt đầu thu lưới.

Lấy ba đệ tử chân truyền của Hồng Quân làm quân cờ, để đối phó Thiên Đạo!

Đến lúc đó y nếu biết ba đệ tử giỏi này liên hợp lại phản đối mình, lại sẽ có biểu tình thế nào đây?

Cầu nguyệt phiếu!!!

Trong đại điện.

Tiên Thiên linh quang bao phủ, lưu quang dật chuyển.

Thông Thiên đứng trước mặt Tô Thần, thần sắc tràn đầy thành chí và khẩn cầu.

Y rất rõ ràng.

Tô Thần truyền công pháp chứng đạo của Bàn Cổ Phụ Thần 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 cho Tam Thanh mình, chưa chắc đã không có ý đồ muốn mình sửa tu pháp chứng đạo để đối kháng Lão Sư.

Dù sao.

Lão Sư là Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân, mà 'Đạo' của Tô Thần lại ở Địa Đạo!

Đương nhiên.

Nhân phẩm và tấm lòng của Tô Thần, khiến Thông Thiên từ tận đáy lòng công nhận và khâm phục.

Cho dù y có tâm tư mượn Tam Thanh mình để đối chọi với Lão Sư, nhưng y chưa từng hãm hại mình, những 'điểm tốt' đã cho đều là thực chất, đường đường chính chính.

Bất kể là 'Ngộ Đạo Thần Trà', hay 'Luân Hồi Linh Trà', thậm chí là công pháp chứng đạo của Phụ Thần 《Hồng Mông Cửu Chuyển》, những thứ này đều mang lại lợi ích lớn cho Tam Thanh mình.

Còn việc lựa chọn thế nào, đó đều là quyết định mà Tam Thanh mình đã cân nhắc kỹ lưỡng, không liên quan đến người khác!

"Thông Thiên đạo hữu, do Tam Thanh ngươi tiên phong đi con đường 《Trảm Tam Thi》 đột phá Chuẩn Thánh, lộ tuyến chứng đạo đã sớm được định sẵn, bần đạo cũng đành bó tay." Tô Thần phất tay một cái, triệu ra một án đài làm từ Hỗn Độn Linh Tinh, sau đó từ không gian thức hải tế xuất một vò 'Tiên Thiên Hầu Nhi Tửu', rót đầy hai chén.

Khi thấy thần sắc Thông Thiên vô cùng thất vọng, y đưa một chén đến trước mặt y, sau đó nâng chén ra hiệu.

"Mặc dù bần đạo đành bó tay, nhưng đạo hữu lại có thể đi tìm một 'Bàn Cổ Chính Tông' khác!" Bá!

Thông Thiên vừa mới nâng chén rượu tiên khí lên miệng, chuẩn bị dùng rượu ý để giải tỏa sự tiếc nuối và thất vọng trong lòng, nhưng khi nghe những lời tiếp theo của Tô Thần, đôi mắt không khỏi chợt sáng.

Cầu trợ Vu Tộc?

Ý nghĩ này y chưa từng nghĩ tới.

Bởi vì từ vô số Nguyên Hội trước, hai bên từng vì tranh giành danh hiệu 'Bàn Cổ Chính Tông' mà đại chiến, có thể nói là như nước với lửa.

Nhị huynh còn từng nói.

Đợi sau khi Tam Thanh mình chứng đạo thành Thánh, sẽ dạy dỗ Thập Nhị Tổ Vu một trận thật tốt, để bọn họ biết ai mới là 'Bàn Cổ Chính Tông' chân chính.

Nhưng giờ đây.

Hy vọng giải quyết lộ tuyến chứng đạo của Tam Thanh mình, lại nằm trên người Thập Nhị Tổ Vu sao?

"Tô Thần đạo hữu, ngươi nghĩ vẫn còn quá đơn giản, mặc dù Tam Thanh chúng ta có thể mượn Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán 'Bàn Cổ Chân Thân' dung hợp Nguyên Thần, nhưng Lão Sư y tuyệt đối không cho phép." "Lần trước chúng ta suýt nữa thành công, nhưng lại bị Lão Sư ngăn cản, y nói chúng ta làm như vậy, rất có khả năng sẽ phục sinh Bàn Cổ Phụ Thần, sau đó ma diệt chính mình!" Thông Thiên hiểu ý tưởng của Tô Thần, nhưng y lại cho rằng điều này không thể làm được.

Bởi vì Lão Sư tuyệt đối sẽ không để Tam Thanh mình trọng tụ Bàn Cổ Nguyên Thần và 'Bàn Cổ Chân Thân' dung hợp, thậm chí Đại huynh và Nhị huynh cũng không dám vì thế mà mạo hiểm.

"Thông Thiên đạo hữu, bần đạo không phải muốn các ngươi cùng Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán ra 'Bàn Cổ Chân Thân' dung hợp, mà là muốn các ngươi Tam Thanh tiến vào Bàn Cổ Đại Điện dung hợp Nguyên Thần, xem thử liệu có thể khiến Bàn Cổ Nguyên Thần trọng

hiện Hồng Hoang hay không!" "Thập Nhị Tổ Vu bọn họ có 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' làm nội tình, mà các ngươi đã tu luyện công pháp chứng đạo của Bàn Cổ 《Hồng Mông Cửu Chuyển》." "Một khi Nguyên Thần Tam Thanh các ngươi dung hợp, cực kỳ có khả năng sẽ đạt được truyền thừa chân chính mà Bàn Cổ Đại Thần để lại cho các ngươi!" "Đến lúc đó, nan đề chứng đạo của các ngươi, nói không chừng cũng sẽ nghênh nhận mà giải!" Bàn Cổ Đại Điện là do đầu lâu của Bàn Cổ hóa thành, là trấn tộc chi bảo của Vu Tộc, trừ việc ẩn chứa Bàn Cổ chi tâm, còn có thể bình định sự rình mò và thôi toán của Thiên Đạo.

Vu Tộc do không có Nguyên Thần, cho nên vẫn luôn coi Bàn Cổ Đại Điện là chí bảo trấn áp khí vận và tu luyện, chưa từng chân chính khai quật công dụng chân chính của tòa đại điện này.

Tô Thần để Tam Thanh đến Bất Chu Sơn, tiến vào Bàn Cổ Đại Điện rồi dung hợp Nguyên Thần, như vậy Thiên Đạo và Hồng Quân cũng không thể chân chính cảm ứng được.

Đương nhiên.

Y còn có một cách khác.

Đó là sử dụng Hỗn Độn Châu trong tay mình, giúp Tam Thanh bình định cảm ứng thiên cơ, để bọn họ thử dung hợp Bàn Cổ Nguyên Thần, từ đó đạt được truyền thừa chân chính của mình.

Nhưng làm vậy sẽ bại lộ nội tình của mình, Tô Thần tuyệt đối sẽ không vì một nhân quả với Tam Thanh mà đưa bản thân vào hiểm cảnh!

Một khi tin tức về Hỗn Độn Châu của mình bị lộ ra.

Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề sau khi chứng đạo thành Thánh không chỉ sẽ kiêng kỵ mình, thậm chí ngay cả Hồng Quân, cũng có

khả năng sẽ ra tay sát nhân đoạt bảo!

"Bàn Cổ Đại Điện?" Nghe Tô Thần nói xong, đôi mắt Thông Thiên có chút nghi hoặc.

Y từng nghe nói Bàn Cổ Đại Điện là do đầu lâu của Bàn Cổ Phụ Thần hóa thành, là chí bảo vô thượng trấn áp khí vận của Vu Tộc, nhưng công hiệu cụ thể thì lại không hiểu rõ.

"Đúng!" "Bàn Cổ Đại Điện là do đầu lâu của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, có thể bình định tất cả cảm ứng thiên cơ, Tam Thanh các ngươi ở bên trong dung hợp Bàn Cổ Nguyên Thần, cũng sẽ không bị 'vị kia' cảm ứng và giám trắc được!" Tô Thần ngẩng đầu nhìn về phía Hỗn Độn Thiên Khung, không nói ra tên 'Hồng Quân', tránh cho y tâm sinh cảm ứng.

Chương 173

Cái gì?!

Nghe được công hiệu của Bàn Cổ Đại Điện.

Đôi mắt Thông Thiên đột nhiên co rút, lộ ra vẻ kinh hãi vô cùng!

Từ trước đến nay.

Y chỉ nghe nói trong Bàn Cổ Đại Điện cực kỳ có khả năng tồn tại Bàn Cổ tâm tạng, Vu Tộc cũng vì năng lượng ẩn chứa trong Bàn Cổ tâm tạng mà không ngừng sinh ra.

Nhưng ai ngờ công hiệu của Bàn Cổ Đại Điện lại khủng bố đến mức này!

Vậy vì sao Bàn Cổ Phụ Thần lại không để lại nội tình như vậy cho Tam Thanh mình chứ?

Hít sâu một hơi.

Thông Thiên cố gắng ép mình bình tĩnh lại, suy nghĩ về tính khả thi của đề nghị Tô Thần.

"Đạo hữu, Tam Thanh chúng ta và Thập Nhị Tổ Vu như nước với lửa, bọn họ có thể đồng ý cho chúng ta tiến vào đại điện của Phụ Thần để dung hợp Nguyên Thần của Phụ Thần không?" "Do bần đạo bảo đảm, tự nhiên không vấn đề gì!" Tô Thần mỉm cười nhàn nhạt, đưa chén ngọc tiên khí trong tay lên miệng, sau đó uống cạn hết giai nhưỡng trong chén, một vẻ tự tin và thong dong không thể tả.

"Tam Thanh các ngươi là Bàn Cổ Chính Tông, Thập Nhị Tổ Vu cũng là Bàn Cổ Chính Tông, kỳ thực các ngươi không cần thiết phải đối đầu như kẻ địch, mà có thể trở thành minh hữu kề vai sát cánh!" Tam Thanh và Vu Tộc, cho dù là từ huyết mạch hay truyền thừa, đều

xứng đáng là ‘Bàn Cổ Chính Tông’.

Tô Thần tin tưởng.

Kể từ khi Bàn Cổ di chí khâm định Hậu Thổ làm Địa Đạo Chi Chủ, thì Tam Thanh nhất định cũng có sứ mệnh tương ứng.

Chỉ là vì bọn họ đã từ bỏ ‘Đạo’ của mình, bái Hồng Quân làm sư, cho nên mới dẫn đến truyền thừa và sứ mệnh được Bàn Cổ Phụ Thần khâm định biến mất.

Mình thông qua bố cục, để Tam Thanh tu luyện công pháp chứng đạo của Bàn Cổ Đại Thần 《Hồng Mông Cửu Chuyển》, có cơ hội dung hợp Bàn Cổ Nguyên Thần.

Một khi bọn họ minh ngộ ra truyền thừa và sứ mệnh của mình, nhất định sẽ không cam tâm làm con cờ của Hồng Quân và Thiên Đạo.

Đến lúc đó.

Mình lại thôi động bọn họ liên thủ với Vu Tộc.

Bàn Cổ Chân Thân dung hợp Bàn Cổ Nguyên Thần, cho dù không thể khiến Bàn Cổ Đại Thần chân chính phục sinh trở lại, nhưng cũng tuyệt đối có thực lực uy hiếp đến địa vị của Thiên Đạo.

Bởi vì.

Bàn Cổ Đại Thần mới là sáng thế thần của Hồng Hoang!

Lúc này khắc này.

Thông Thiên thấy Tô Thần tự tin như vậy, hơn nữa lại nguyện ý làm người bảo đảm cho Tam Thanh mình, nội tâm y tràn đầy ý động.

Đồng thời.

Y cũng vô cùng tán thành những lời Tô Thần nói.

Tam Thanh mình là do Nguyên Thần của Bàn Cổ Phụ Thần hóa

thành, là 'Bàn Cổ Chính Tông' xứng đáng.

Thập Nhị Tổ Vu là do tinh huyết của Bàn Cổ Phụ Thần dựng dục, hơn nữa có đầu lâu Bàn Cổ và tâm tạng Bàn Cổ làm nội tình, cũng là 'Bàn Cổ Chính Tông' chân chính.

Hai đại 'Bàn Cổ Chính Tông' không nên tương hỗ địch thị, như nước với lửa, mà nên kề vai sát cánh, cùng nhau vì Phụ Thần mà quản lý tốt toàn bộ thế giới Hồng Hoang!

"Đạo hữu, bần đạo đây sẽ trở về thuyết phục hai vị huynh trưởng." Thông Thiên đặt chén ngọc tiên khí trong tay xuống, chuẩn bị đứng dậy cáo từ.

"Thiện!" Tô Thần khẽ gật đầu.

"Nhưng ba vị đạo hữu phải ghi nhớ kỹ, tuyệt đối không được để 'vị kia' biết, tốt nhất là lấy danh nghĩa du lịch Bất Chu Sơn tìm bảo vật mà đi, như vậy cũng sẽ không bị 'vị kia' phòng phạm!" Nói xong.

Tô Thần giao lưu một số trận pháp cách tuyệt thiên cơ cho Thông Thiên, trợ bọn họ một tay.

"Đa tạ đạo hữu!" Thông Thiên lặng lẽ gật đầu, khắc ghi ân tình này vào lòng.

Tiếp đó.

Y cáo từ Tô Thần, trực tiếp trở về Côn Luân.

Một ngàn năm sau.

Thông Thiên dựa theo trận pháp cách tuyệt thiên cơ do Tô Thần truyền thụ, đã thuận lợi bố trí xong một tòa trong Bích Du Cung, sau đó gọi Đại huynh và Nhị huynh đến.

"Tam đệ, ngươi nói có chuyện trọng đại cần thương lượng với chúng ta, là đại sự gì?" Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy đến Bích

Du Cung, thấy y khởi động đại trận cách tuyệt thiên cơ, đôi mắt khẽ ngưng, trong khoảnh khắc ý thức được chuyện sắp thương nghị là phi thường.

"Đại huynh, Nhị huynh." Thông Thiên trước tiên hành một lễ về phía hai vị huynh trưởng, sau đó mời bọn họ ngồi xuống, và đích thân rót đầy một chén Tiên Thiên Linh Trà đưa đến trước mặt.

"Lần này tiểu đệ ra ngoài du lịch mười mấy vạn năm, sau khi được Tô Thần đạo hữu chỉ điểm, đã tìm ra cách giải quyết việc Tam Thanh chúng ta không thể dùng 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 để chứng đạo." Bá!

Nghe Thông Thiên nói, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy đều đôi mắt chợt sáng.

Bọn họ sau khi sửa tu 《Hồng Mông Cửu Chuyển》, thực lực nhục thân và Nguyên Thần đã bạo trướng với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Ở cùng cảnh giới.

Dễ dàng nghiền ép Đại Năng Chuẩn Thánh của 《Trảm Tam Thi》!

Bởi vậy.

Tam Thanh vô cùng hy vọng có thể đi theo con đường chứng đạo Hỗn Nguyên 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 của Bàn Cổ Phụ Thần.

Dù sao.

Sau khi đích thân trải nghiệm sức mạnh của bản thân.

Ai còn nguyện ý làm một kẻ yếu đuối mặc người xẻ thịt?

"Tam đệ, làm thế nào mới có thể tiếp tục tu luyện 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 để chứng đạo Hỗn Nguyên?" Ngay cả Thái Thanh Lão

Tử với tâm cảnh vô vi, lúc này cũng có chút không còn đạm định.

Y sắp đột phá Chuẩn Thánh đỉnh phong, nếu như không giải quyết nan đề này, thì chỉ có thể đi con đường 《Trảm Tam Thi》 chứng đạo Hỗn Nguyên.

"Tô Thần đạo hữu đã đồng ý làm người bảo đảm cho Tam Thanh chúng ta, để chúng ta tiến vào Bàn Cổ Đại Điện của Vu Tộc dung hợp Nguyên Thần của Phụ Thần, từ đó đạt được truyền thừa và cơ duyên thuộc về Tam Thanh chúng ta!" "Một khi thành công, chúng ta sẽ có cơ hội thoát khỏi 《Trảm Tam Thi》, sửa tu công pháp chứng đạo 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 của Bàn Cổ Phụ Thần!" Nghe xong lời của Tam đệ.

Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy nhìn nhau một cái, lộ ra một tia kinh hỉ.

Bọn họ đều rất rõ ràng.

Với tính cách của Tô Thần, kể từ khi y đồng ý làm người bảo đảm cho Tam Thanh mình, thì tuyệt đối có sự nắm chắc trong việc dung hợp Nguyên Thần của Phụ Thần trong Bàn Cổ Đại Điện.

Chỉ là sau đó liệu có bị Lão Sư trừng phạt không?

"Đại huynh, Nhị huynh, theo lời Tô Thần đạo hữu nói, Bàn Cổ Đại Điện là do đầu lâu của Phụ Thần hóa thành, có thể bình định thiên cơ và thôi toán, không cần lo lắng 'vị kia' sẽ sát giác!" Nhận ra sự lo lắng của hai người, Thông Thiên lại mở lời giải thích tường tận.

"Tốt!" "Vậy Tam Thanh chúng ta sẽ đi thử một phen!" Trong mắt Thái Thanh Lão Tử.

Bất kể việc này thành hay bại, đều phải thử một lần.

Nếu thành công, thì sẽ tu luyện công pháp chứng đạo 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 của Phụ Thần.

Nếu thất bại, thì sẽ từ bỏ tất cả vọng tưởng, đợi sau khi Tam Thi hợp nhất chứng đạo Hỗn Nguyên, rồi mới có tính toán khác!

Bất Chu Sơn.

Bàn Cổ Đại Điện.

Đế Giang, Chúc Dung, Cộng Công, Huyền Minh và các Tổ Vu khác nghe tin Tiểu muội triệu tập tất cả huynh đệ tỷ muội thương nghị đại sự, từng người từ bế quan tỉnh lại.

Khi đến đại điện.

Thấy Tiểu muội dung quang hoán phát, thiển tiếu ngâm ngâm, một bộ dáng tâm tình cực tốt.

"Tiểu muội, có chuyện tốt gì mà muội cười vui vẻ như vậy, chia sẻ với các ca ca đi, để chúng ta cùng vui." Đế Giang đại mã kim đao ngồi trên chủ vị, cười ha ha nhìn Tiểu muội nhà mình.

"Đúng vậy." "Từ lúc mới vào đại điện, nụ cười của Tiểu muội vẫn không ngừng, mau chia sẻ với các ca ca đi." Chúc Dung, Cộng Công cười phụ họa.

Bọn họ nhận ra.

Tiểu muội vui vẻ như vậy, thì lần triệu tập tất cả Tổ Vu đến thương nghị này, nhất định là để tuyên bố tin tốt có lợi cho Vu Tộc mình.

"Chư vị huynh trưởng, Huyền Minh tỷ tỷ." Hậu Thổ từ không gian thức hải lấy ra vài vò Tiên Thiên Linh Tửu do tình lang ủ, sau đó rót đầy từng bát lớn, dùng thần thông đưa đến trước mặt bọn họ.

Sở dĩ nàng vui vẻ như vậy, đương nhiên là vì cùng người yêu hai bên tình nguyện.

Bất quá chuyện này lại không tiện chia sẻ với các huynh trưởng,

cho nên chỉ có thể chuyển chủ đề.

"Lần này thiếp ra ngoài du lịch, cùng Tô Thần đạo hữu tiến vào Địa Đạo (Minh Giới), thức tỉnh sứ mệnh truyền thừa của Phụ Thần, thiếp là Địa Đạo Chi Chủ!" Bá!

Nghe lời Hậu Thổ nói.

Một đám Tổ Vu vừa nâng bát Tiên Thiên Linh Tửu lên miệng trong khoảnh khắc đều ngớ người ra, kinh hãi trừng lớn đôi mắt to như chuông đồng của mình, tràn đầy kinh hỉ.

"Tiểu muội, muội nói thật chứ?" "Tốt quá!" "Thật là tốt quá!" "Tiểu muội lại là Địa Đạo Chi Chủ do Phụ Thần khâm định, thế này thì Vu Tộc chúng ta không cần lo lắng lão thất phu Hồng Quân nữa!" Tất cả Tổ Vu sau khi hoàn hồn lại, từng người đều kinh hỉ vô cùng, nội tâm vô cùng sảng khoái.

Phảng phất như một tảng đá lớn đè nặng trong lòng mình đã hoàn toàn được dỡ bỏ!

Từ sau lần Đại chiến Vu Yêu thứ hai, Hồng Quân công nhiên thiên vị Yêu Tộc, một chiêu chấn tán 'Phụ Thần Chân Thân' do Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán.

Điều này khiến tất cả Tổ Vu không thể không kiềm chế tính cách nóng nảy của mình, không dám lại phát động Vu Yêu quyết chiến, để tránh Hồng Quân lại ra tay thiên vị Yêu Tộc, trấn sát Tổ Vu mình.

Suốt vô số Nguyên Hội nay.

Do pháp chỉ của Hồng Quân ban bố, khiến tất cả Tổ Vu đều cảm thấy uất ức không thôi.

Mắt trừng trừng nhìn đám súc sinh lông vũ Yêu Tộc kia tổ kiến 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận', đối kháng với Vu Tộc mình, còn tự lập Thiên Đế, xưng bá chúa tể Hồng Hoang.

Nếu không phải kiêng kỵ Hồng Quân, ngày Đế Tuấn lập Thiên Đình đại điển kia, đã bị Vu Tộc mình trảm dưới 'Phụ Thần Chân Thân', đâu còn tư cách đối kháng với Vu Tộc mình chứ?

Bây giờ thì tốt rồi.

Tiểu muội đã thành công thức tỉnh ý chí Phụ Thần, sắp trở thành Địa Đạo Chi Chủ.

Với thực lực và quyền hành Địa Đạo Chi Chủ của nàng, thì sau này Vu Tộc mình còn cần gì phải kiêng kỵ lão thất phu Hồng Quân đó nữa?

Chương 174

Đám súc sinh lông vũ Yêu Tộc kia chẳng phải tùy ý mình xẻ thịt sao?

Một khi Vu Tộc mình phúc diệt Thiên Đình, sẽ có thể kẹp theo đại thế đường hoàng thống nhất Hồng Hoang, trở thành Thiên Mệnh Chi Chủ duy nhất của thế giới Hồng Hoang, từ đó thức tỉnh ý chí Nhân Đạo!

Đến lúc đó.

Tiểu muội là Địa Đạo Chi Chủ, Vu Tộc mình lại thức tỉnh ý chí Nhân Đạo, lão già Hồng Quân, Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân kia, Vu Tộc mình đều muốn đánh tan y!

"Đại ca, Huyền Minh tỷ tỷ, đại sự như thế này thiếp sao có thể nói bừa?" "Hiện giờ Địa Đạo đang trong quá trình dựng dục, ước chừng cần mười đến hai mươi Nguyên Hội nữa là có thể chân chính xuất thế, đến lúc đó thiếp sẽ xá thân dung hợp Địa Đạo, trở thành Địa Đạo Chi Chủ." Hậu Thổ nói, nghiêm sắc nhìn về phía chúng Tổ Vu.

"Đến lúc đó, thiếp là Địa Đạo Chi Chủ, không thể lại làm Tổ Vu, cho nên cần dùng tinh huyết của thiếp, bồi dưỡng ra một Tổ Vu mới, để nội tình 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' của Vu Tộc mình sẽ không bị khuyết." Trước khi chia tay với người yêu.

Tình lang đã nói với nàng một số đại thế tương lai, cần phải chuẩn bị trước.

Hậu Thổ đương nhiên không hy vọng bi kịch giáng xuống Vu Tộc mình, sẽ cố gắng hết sức để che chở các huynh trưởng và tất cả tộc nhân.

“Tiểu muội, chuyện này muội không cần lo lắng, trong Bàn Cổ Đại Điện có huyết trì bí cảnh, với tinh huyết của muội, nhất định sẽ bồi dưỡng ra một Tổ Vu mới.” Đế Giang nghe Hậu Thổ nói muốn xá thân hợp Địa Đạo, sau khi trở thành Địa Đạo Chi Chủ thì không thể lại làm Tổ Vu, y cũng bày tỏ sự lý giải.

Tiểu muội lại không vẫn lạc.

Hơn nữa lại là chỗ dựa lớn nhất của Vu Tộc mình, đâu cần phải lo lắng chứ?

“Đại ca nói đúng, có tinh huyết của Tiểu muội, thêm vào đó nội tình của Vu Tộc chúng ta, bồi dưỡng lại một Tổ Vu mới căn bản không khó.” “Đúng vậy!” “Đợi đến khi Lượng Kiếp quyết chiến, có Tiểu muội là Địa Đạo Chi Chủ, thêm vào ‘Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận’ của Vu Tộc chúng ta, cho dù Nữ Oa kia chứng đạo thành Thánh, thì có tư cách gì mà đối kháng với Vu Tộc chúng ta?” “Không sai!” “Vu Tộc chúng ta là Bàn Cổ Chính Tông, đương nhiên phải vì Phụ Thần mà quản lý tốt thế giới Hồng Hoang, đợi sau khi thống nhất Hồng Hoang, sẽ có thể trở thành Thiên Mệnh Chi Chủ duy nhất của Hồng Hoang.” “Đến lúc đó, Vu Tộc chúng ta sẽ có thể dùng khí vận của mình thức tỉnh ý chí Nhân Đạo, rồi dùng khí vận Nhân Đạo chứng đạo nhục thân, sau đó sẽ có thể tu luyện công pháp chứng đạo 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 của Phụ Thần, từ đó chứng đắc Đại Đạo chân chính!” “Lúc đó, lão thất phu Hồng Quân kia chẳng phải tùy ý Vu Tộc chúng ta xẻ thịt sao?” Tất cả Tổ Vu đều rất phấn khích, phảng phất thấy cảnh mình nhục thân chứng đạo, hợp lực đánh tan Hồng Quân kia, trong mắt đều lộ ra vẻ khao khát vô cùng.

Hậu Thổ thấy cảnh này, nội tâm vui mừng nhưng lại có chút lo lắng.

“Đại ca, thế giới Hồng Hoang là do Phụ Thần khai tịch, vì mục

đích để lại hy vọng chứng đắc Đại Đạo cho vạn linh, một khi Vu Tộc chúng ta thống nhất Hồng Hoang, thì huynh nghĩ Hồng Hoang tương lai sẽ như thế nào?" Tình lang từng nói.

Vu Tộc mình thành cũng vì Bàn Cổ Chính Tông, nhưng bại cũng vì Bàn Cổ Chính Tông.

Một khi Vu Tộc thống nhất Hồng Hoang, với đặc tính của Vu Tộc mình là chỉ nhận huyết mạch, coi vạn tộc là huyết thực, thì đó sẽ là một tai nạn cho vạn linh khác.

Đợi đến khi thế giới Hồng Hoang chỉ còn lại một tộc Vu Tộc, thì Hồng Hoang có phải sẽ triệt để đi đến diệt vong không?

Đây có phải là điều Phụ Thần muốn thấy không?

Đối với vấn đề này.

Hậu Thổ đã nghĩ ra cách giải quyết.

Đó là để Vu Tộc mình chuyển vào Địa Phủ (Minh Giới), để lại Hồng Hoang cho vạn tộc vạn linh.

Như vậy.

Hồng Hoang mới là thế giới tràn đầy hy vọng mà Phụ Thần mong muốn!

"Tiểu muội, muội muốn nói là sau khi Vu Tộc chúng ta thống nhất Hồng Hoang, vạn tộc vạn linh đều sẽ trở thành huyết thực của chúng ta, điều này không giống với kỳ vọng của Phụ Thần, đúng không?" Đế Giang nghe ra ý trong lời Hậu Thổ, lộ ra một tia trầm tư.

Vu Tộc mình được xây dựng dựa trên huyết mạch Phụ Thần, không kính Thiên, không kính Địa, chỉ tôn Phụ Thần Bàn Cổ.

Quản lý Hồng Hoang vì Phụ Thần, cũng là sứ mệnh của tất cả thành viên Vu Tộc.

Nhưng sau khi chân chính thống nhất Hồng Hoang, liệu còn không gian sinh tồn cho các chủng tộc khác không?

"Đại ca, kể từ khi Phụ Thần khâm định thiếp làm Địa Đạo Chi Chủ của Hồng Hoang, vậy có phải có nghĩa là để Vu Tộc chúng ta tiến vào Địa Đạo, chúa tể Địa Đạo không?" "Nếu vậy, Hồng Hoang mà Phụ Thần kỳ vọng cũng sẽ chân chính được thực hiện!" "Không được!" Lời Hậu Thổ vừa nói xong, còn chưa đợi Đại ca Đế Giang mở lời, Cộng Công với tính cách nóng nảy đã trực tiếp phản đối.

"Hồng Hoang là Hồng Hoang do Phụ Thần khai tịch, chúng ta là hậu duệ của Phụ Thần, đương nhiên phải vì Người mà quản lý tốt thế giới này, vậy sao có thể từ bỏ tổ địa, chuyển vào Địa Phủ (Minh Giới)?" "Thiếp đồng ý với lời Ngũ ca nói, thế giới Hồng Hoang đương nhiên phải do hậu duệ của Phụ Thần chúng ta quản lý." "Thiếp cũng đồng ý." Đế Giang nghe nhiều Tổ Vu bày tỏ ý kiến của mình, lông mày càng nhíu chặt hơn.

Y đương nhiên có thể nhìn ra tệ đoan sau khi Vu Tộc mình thống nhất Hồng Hoang, cũng biết lợi ích trong đề nghị của Tiểu muội.

Nhưng mình là tộc trưởng của Vu Tộc, đương nhiên phải đứng trên góc độ của tộc nhân mà cân nhắc.

"Tiểu muội, mọi việc hãy đợi đến khi muội trở thành Địa Đạo Chi Chủ rồi, chúng ta hãy tường tận bàn bạc lại, dù sao chúng ta là hậu duệ của Phụ Thần, mục tiêu của tất cả mọi người đều là vì Phụ Thần mà quản lý tốt thế giới Hồng Hoang!" "Được!" Nghe lời Đại ca nói, Hậu Thổ khẽ gật đầu. .....

Ba ngàn năm sau.

Hậu Thổ nghe được thần thức truyền âm của người yêu, biết y chuẩn bị để Tam Thanh dung hợp Nguyên Thần của Phụ Thần trong Bàn Cổ Đại Điện, để Tam Thanh cùng nhau kháng hành Thiên Đạo,

nàng lập tức đồng ý.

"Đại ca, hiện giờ Hồng Quân đã xá thân hợp đạo thành công, trở thành Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân chân chính, Đại Đạo của thế giới Hồng Hoang ẩn lui, các Tổ Vu chúng ta cũng bị quy tắc Thiên Đạo áp chế." "Bởi vậy, Tô Thần đạo hữu đã thuyết phục Tam Thanh, để bọn họ tiến vào Bàn Cổ Đại Điện dung hợp Nguyên Thần của Phụ Thần, sau đó liên hợp bọn họ cùng nhau kháng hành Thiên Đạo, tạo phúc Hồng Hoang!" Đến đại điện của Đại ca, Hậu Thổ trực tiếp nói rõ duyên do.

"Được!" Đế Giang nghe là đề nghị của Tô Thần, lập tức đồng ý.

Y tuy nói cùng Tam Thanh như nước với lửa, nhưng bọn họ dù sao cũng là do Nguyên Thần của Phụ Thần hóa thành, một khi bọn họ dung hợp Nguyên Thần của Phụ Thần, thì sẽ có cơ hội khiến Phụ Thần trọng sinh trở lại.

Điều này đối với tất cả Vu Tộc mà nói, đều là đại sự tốt đẹp mong mỏi từ lâu!

Cùng lúc đó.

Thông Thiên sau khi nghe được thần thức truyền âm của Tô Thần, liền để hai vị huynh trưởng công nhiên hiện thân trong thế giới Hồng Hoang, đường đường chính chính đi về phía Bất Chu Sơn.

Không ít Đại Năng Chuẩn Thánh, cường giả Đại La thấy Tam Thanh du lịch Bất Chu Sơn, tìm kiếm cơ duyên, không ai nghĩ nhiều.

Dù sao.

Bất Chu Sơn là trụ trời Hồng Hoang do tích trụ của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, cơ duyên ẩn chứa quan tuyệt Hồng Hoang, đến đây du lịch tìm kiếm cơ duyên, thực sự là quá bình thường.

Tam Thanh một đường quanh co, cố ý để lại thần thức ấn ký của

mình ở các nơi khác, khi đến gần tổ địa Vu Tộc thì lập tức thu liễm tất cả khí cơ của mình.

Rất nhanh.

Bọn họ thấy Hậu Thổ thánh khiết điển nhã, ôn nhu minh mị.

"Kiến quá Hậu Thổ đạo hữu!" Thông Thiên chủ động mở lời hành lễ.

Lần này là nhờ Vu Tộc giúp Tam Thanh mình dung hợp Nguyên Thần của Phụ Thần, từ đó đạt được truyền thừa chân chính của mình, đương nhiên phải chủ động một chút.

"Kiến quá Hậu Thổ đạo hữu!" "Kiến quá Hậu Thổ đạo hữu!" Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy theo thứ tự hành lễ về phía Hậu Thổ.

Nội tâm bọn họ dù kiêu ngạo đến mấy, cũng phân rõ được sự tình nhẹ nặng cấp bách.

Lần này nếu không phải Tô Thần bảo đảm, bọn họ đâu có tư cách tiến vào Bàn Cổ Đại Điện?

"Ba vị đạo hữu hữu lễ rồi, xin mời theo thiếp!" Rất nhanh.

Khi đến gần Bàn Cổ Đại Điện, thấy tòa đại điện nguy nga hùng vĩ, tựa như đang phủ khám Thiên Địa chúng sinh, một cỗ khí tức thân cận nguyên tự bản nguyên truyền đến.

"Hưu!" Ngay lúc này.

Thân ảnh Tô Thần cũng từ Luân Hồi Sơn xuyên toa vô tận thời không duy độ mà đến.

Tiểu hổ miêu cầu nguyệt phiếu!!!

Orz Bàn Cổ Đại Điện tọa lạc tại đỉnh quần sơn, được mười hai ngọn núi hùng vĩ hàm chứa vận vị Đại Đạo vô cùng củng vệ, chính là

do đầu lâu Bàn Cổ hóa thành.

Một kim long khí vận dài vạn trượng lượn lờ phủ phục bên ngoài đại điện, uyển như đang triều thánh. 'Nó' tựa như đứng sừng sững chống trời, bao quát Hồng Hoang, thụ vạn đạo đỉnh lễ mô bái!

Tam Thanh nhìn tòa Bàn Cổ Đại Điện nguy nga hùng vĩ bao quát thiên địa này, bản nguyên chân linh của bản thân đều cùng nhau chấn động, phảng phất như muốn từ từ dung hợp tiến vào.

"Bá!" Ba người ngầm hiểu nhìn nhau, rồi thần sắc túc nhiên ngưng trọng đối với đại điện hành lễ.

"Bái kiến Phụ thần!" "Bái kiến Phụ thần!" "Ông!" Ngay sau khi Tam Thanh hành lễ.

Kim long khí vận bên ngoài đại điện phân ra một tiểu kim long khí vận dài mấy chục trượng, phân biệt chui vào trong thể nội của họ.

Tất cả những điều này, tự nhiên là do Hậu Thổ thi triển.

Tam Thanh cho dù đồng là 'Bàn Cổ chính tông', nhưng nếu không có khí vận Vu tộc gia trì, cũng chưa chắc có thể thật sự tiến vào đại điện Phụ thần.

"Ông!" Ngay khi Hậu Thổ chuẩn bị dẫn ba người họ bước vào đại điện, bầu trời nổi lên gợn sóng nhàn nhạt, một thân ảnh tử sắc phong thần như ngọc, vĩ ngạn tôn quý giáng lâm mà ra.

"Tô Lang!" Đôi mắt Hậu Thổ sáng lên, lập tức tiến lên nghênh đón.

"Hậu Thổ!" Nhìn thấy đôi mắt đẹp nhu hòa sáng ngời của nàng tràn đầy tư niệm và vui sướng, Tô Thần chủ động nắm lấy tay mềm mại của nàng, đồng thời tựa sát vào nàng.

Cảm nhận được sự dịu dàng và săn sóc của tình lang, trên mặt

Hậu Thổ nở nụ cười ngọt ngào, như đóa mẫu đơn vừa hé nụ, hoa quý minh mị, đẹp đến tuyệt luân.

Tam Thanh sau khi nhìn thấy cảnh tượng này, không khỏi khẽ sững sờ, sau đó lộ ra vẻ chợt hiểu.

Chẳng trách trước đây Tô Thần lại tự tin như vậy có thể bảo đảm cho ba huynh đệ mình, hóa ra đã kết làm đạo lữ với Tổ Vu Hậu Thổ rồi!

"Chúc mừng hai vị đạo hữu!" "Chúc mừng Tô Thần đạo hữu, chúc mừng Hậu Thổ đạo hữu!" Thông Thiên và Thái Thanh Lão Tử thành kính tiến lên một bước hành lễ.

"Chúc mừng hai vị đạo hữu!" Nguyên Thủy thấy vậy, y cũng theo đó tiến lên một bước, hướng về hai người hành lễ.

Mặc dù trong lòng y vẫn còn nhớ nỗi sỉ nhục khi Tô Thần một chiêu miểu sát mình, nhưng lúc đó là để kết thúc nhân quả song phương, thực lực không bằng người thì cũng chỉ có thể nhận.

Huống chi, lần này nhờ có Tô Thần đứng ra bảo đảm, nếu không ba huynh đệ mình làm gì có cơ hội đến Bàn Cổ Đại Điện?

Càng không nói đến việc thử Nguyên Thần hợp nhất, tìm lại truyền thừa chân chính thuộc về mình, cũng như giải quyết phương pháp chứng đạo Hỗn Nguyên!

"Đa tạ ba vị đạo hữu!" "Đa tạ ba vị đạo hữu!" Tô Thần và Hậu Thổ lần lượt hoàn lễ.

Ánh mắt y rơi vào Tam Thanh.

"Ba vị đạo hữu, để đảm bảo an toàn, các ngươi tốt nhất nên chuyển Hồng Mông Tử Khí chí bảo thành thánh trong thức hải, chuyển sang thân thiện thi của mình, để thiện thi tiếp tục du lịch Bất Chu Sơn!" Tô Thần trong lòng có suy đoán.

Hồng Mông Tử Khí mà Hồng Quân ban tặng thực chất là bản nguyên Thiên Đạo, sau khi luyện hóa có thể chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng đồng thời cũng là một thủ đoạn để giám sát Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

Hiện tại Tam Thanh chưa luyện hóa Hồng Mông Tử Khí của riêng mình, để họ chuyển sang thiện thi, không những có thể làm tê liệt Thiên Đạo và Hồng Quân, mà còn có thể khiến họ yên tâm.

Dù sao, thiện thi là một phần bản nguyên của bản thân họ.

Nếu Tam Thanh gặp nguy hiểm trong Bàn Cổ Đại Điện, cũng có thể để thiện thi cầu cứu lão sư!

"Vẫn là đạo hữu cân nhắc chu đáo!" Thái Thanh Lão Tử lộ ra một tia khâm phục, một lần nữa hướng Tô Thần hành lễ.

Hành động này của Tô Thần không những có thể khiến Tam Thanh yên tâm, mà đồng thời còn điểm tỉnh cho họ rằng 'Hồng Mông Tử Khí' này rất có khả năng là thủ đoạn giám thị của Thiên Đạo.

Nếu thật sự như vậy, vậy thì nhất định phải hảo hảo cân nhắc dụng ý của lão sư khi ban tặng 'Hồng Mông Tử Khí' này!

Chương 175

"Bá!" Thái Thanh Lão Tử là người đầu tiên triệu hoán thiện thi 'Thái Thượng Lão Quân' của mình, sau khi chuyển Hồng Mông Tử Khí vào thức hải thiện thi, liền để thiện thi thay mình du lịch Bất Chu Sơn.

Nguyên Thủy và Thông Thiên thấy vậy, đều lần lượt chuyển Hồng Mông Tử Khí của mình vào thiện thi, sau đó để thiện thi tiếp tục du lịch Bất Chu Sơn.

"Ba vị đạo hữu, mời!" Hậu Thổ mời Tam Thanh tiến vào đại điện Phụ thần, sau đó nắm chặt tay Tô Thần, chia sẻ khí vận Vu tộc mà nàng hưởng cho y.

"Bá!" Khi bước vào đại điện.

Tô Thần phảng phất cảm nhận được một ánh mắt thẩm thị, thân cận, hân hỉ.

Thật sự tiến vào bên trong đại điện, trong khoảnh khắc như bước vào một thế giới đại thiên độc lập bên ngoài, nơi đây tràn ngập Tam Thiên Đại Đạo chân chính, tản ra khí tức tuyên cổ, vĩ ngạn, thần thánh, từ ái.

Nhìn một cái.

Chính giữa đại điện có một pho tượng người khổng lồ chống trời lập đất, chính là tượng đá Bàn Cổ.

Bên trái là huyết trì bí cảnh cốt lõi nhất của Vu tộc, tản ra sinh cơ nồng đậm, vô số thành viên Vu tộc không ngừng từ đây mà thai nghén sinh ra, tương truyền tâm Bàn Cổ chính là ở trong đó.

Bên phải thì xám xịt, nhìn không rõ ràng lắm, từng luồng sát khí

truyền đến.

Đồng thời.

Khi Tam Thanh bước vào Bàn Cổ Đại Điện.

Họ có một cảm giác thân cận như trở về trong vòng tay mẹ, xuất phát từ sâu thẳm bản nguyên chân linh.

"Ông!" Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên cảm nhận được một tiếng triệu hoán mãnh liệt, sau đó bản nguyên chân linh cùng nhau chấn động, một hư ảnh vĩ ngạn chống trời lập đất, uy áp vạn cổ, từ ái chúng sinh từ từ hiện ra.

"Tiểu muội, Tô Thần đạo hữu, hai người?" Đế Giang nhìn thấy tiểu muội và Tô Thần tay trong tay sánh bước đến, nụ cười hạnh phúc trên mặt nàng còn ngọt ngào, xinh đẹp hơn lúc trước!

Trước đây y còn tưởng tiểu muội vui mừng vì đã thức tỉnh là Địa Đạo Chi Chủ do Phụ thần ấn định.

Nhưng bây giờ xem ra, rõ ràng là hai người tình đầu ý hợp mà!

"Kiến quá Đế Giang đạo hữu!" Tô Thần nắm chặt tay mềm mại của Hậu Thổ, mỉm cười hành lễ.

Thế nhưng ngay lúc này, y nhìn thấy Tam Thanh lần lượt bước vào đại điện, trên đỉnh đầu họ hiện lên thân ảnh vĩ ngạn, tâm thần không khỏi lần nữa kịch liệt chấn động.

Chúc Dung, Cộng Công, Huyền Minh đang bế quan trong đại điện lần lượt tỉnh dậy.

Khi tất cả Tổ Vu đều bước ra, sự chú ý của họ không đặt lên Tô Thần và tiểu muội, mà là lên hư ảnh Phụ thần hiện ra trên đỉnh đầu Tam Thanh!

"Tam Thanh này, không hổ là do Nguyên Thần Phụ thần hóa thành,

vừa mới tiến vào Bàn Cổ Đại Điện, vậy mà có thể tự động hiển hóa hư ảnh Phụ thần, khế hợp với toàn bộ đại điện." Đế Giang cảm thán một tiếng, thu lại địch ý đối với Tam Thanh.

Dù nói thế nào đi nữa, họ cũng là do Nguyên Thần Phụ thần hóa thành.

Cho dù tự tổn vị cách Phụ thần, bái nhập môn hạ Hồng Quân, nhưng cũng xứng đáng là 'Bàn Cổ chính tông'!

"Thái!" "Tam Thanh, dám xông vào Bàn Cổ Đại Điện của ta, mau chết đi!" Ngay khi Chúc Dung hoàn hồn, điều động Hỏa Chi Đại Đạo truyền thừa, chuẩn bị tiêu diệt Tam Thanh thì trực tiếp bị đại ca Đế Giang ngăn lại, sau đó truyền âm giải thích rõ duyên cớ.

Khi tiểu muội Hậu Thổ nói chuyện này với y, các Tổ Vu khác hoặc đang bế quan, hoặc ở trong các bộ lạc của mình, cho nên không được thông báo trước.

Do đó, khi nhìn thấy Tam Thanh xông vào Bàn Cổ Đại Điện của mình, sự phẫn nộ cũng là điều hợp lý.

"Cái gì?!" "Để Tam Thanh dung hợp Nguyên Thần Phụ thần trong Bàn Cổ Đại Điện của ta, sau đó liên hợp họ cùng nhau phản kháng Thiên Đạo Hồng Quân?" Nghe được truyền âm của đại ca Đế Giang, tất cả Tổ Vu có mặt đều sững sờ, sau đó lần lượt suy nghĩ.

"Đây là chủ ý của muội phu và tiểu muội!" Bá!

Nghe đại ca hô lên hai chữ 'muội phu' này, Chúc Dung, Cộng Công, Huyền Minh, Chúc Cửu Âm và những người khác đều đồng loạt chuyển ánh mắt từ Tam Thanh sang Tô Thần và tiểu muội nhà mình.

Nhìn thấy hai người tay trong tay, tiểu muội với vẻ mặt hạnh phúc ngọt ngào, lúc này mới chợt hiểu ra!

“Ha ha, thật là quá tốt rồi!” “Vừa rồi ta còn đang nghĩ Hồng Hoang thế giới có ai có thể xứng với tiểu muội, hóa ra là Tô Thần đạo hữu, vậy thì tốt quá rồi!” “Không sai!” “Cả Hồng Hoang thế giới, cũng chỉ có Tô Thần đạo hữu mới có thể xứng với tiểu muội của chúng ta!” Tất cả Tổ Vu mặt mày cười rạng rỡ.

Ngay cả Chúc Dung và Cộng Công có tính cách nóng nảy nhất, họ cũng vô cùng tán thành Tô Thần.

Dù sao, Tô Thần là do bản nguyên Luân Hồi Tử Liên hóa thành, cũng coi như đồng tông đồng nguyên với Phụ thần, hơn nữa với những chiến công nghịch thiên mà y đã lập.

Ai mà không phục?

Càng không cần nói đến những năm gần đây, chính vì Tô Thần vô tư giúp đỡ, Vu tộc mình mới có được truyền thừa chân chính của Phụ thần, thậm chí còn mượn ‘Hỗn Độn Tinh Tuyền’ để khôi phục đạo thương.

“Chúc mừng tiểu muội, chúc mừng muội phu!” Huyền Minh khí độ thanh lãnh nhưng lại sở hữu một đôi mắt đào hoa, là người đầu tiên tiến lên, nàng mỉm cười nhìn Tô Thần và Hậu Thổ, trong đôi mắt đẹp lộ ra từng tia sáng.

“Cảm ơn Huyền Minh tỷ tỷ!” “Đa tạ đạo hữu!” Ngay khi Tô Thần cảm tạ, đại lạt bá Cộng Công cất tiếng cười lớn.

“Ha ha.” “Sau này chúng ta đều là người một nhà rồi!” Trong mắt tất cả Tổ Vu.

Với căn nguyên tư chất của muội phu mình, tương lai chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La tất nhiên là nhẹ nhàng.

Đến lúc đó, có y và muội muội giúp đỡ, Vu tộc mình muốn vấn đỉnh Hồng Hoang, chẳng phải cũng nhẹ nhàng sao?

Đối với sự nhiệt tình của tất cả các đại cữu ca, Tô Thần đều mỉm cười hoàn lễ.

Y rất rõ ràng.

Tính cách của các Tổ Vu nóng nảy, trực tiếp, thẳng thắn, một khi đã nhận mình làm muội phu, đó chính là muội phu cả đời.

Mình chỉ có thể dốc hết sức mình, để thay đổi vận mệnh bi thảm trong tương lai của họ, điều này cũng không phụ Hậu Thổ, đạo lữ mà mình đã công nhận, cũng không phụ họ gọi mình một tiếng 'muội phu'!

"Kiến quá chư vị đạo hữu!" "Kiến quá chư vị đạo hữu!" Tam Thanh bị tiếng ồn ào của họ ảnh hưởng, từ cảm ứng đặc biệt kia mà thanh tỉnh lại, sau đó tiến lên hướng về các Tổ Vu mỉm cười hành lễ.

Lần này là do họ yêu cầu mười hai Tổ Vu mượn Bàn Cổ Đại Điện để dung hợp Nguyên Thần, đương nhiên phải thu lại tính cách kiêu ngạo của mình, không còn tranh phong đối đầu với họ nữa.

"Tam Thanh, vì muội phu đã bảo đảm cho các ngươi, cho phép các ngươi ở trong Bàn Cổ Đại Điện của Phụ thần ta để trùng tụ Nguyên Thần Phụ thần, Vu tộc ta đương nhiên sẽ không còn nhắm vào các ngươi nữa." "Chỉ hy vọng các ngươi có thể thật sự dung hợp Nguyên Thần Phụ thần, thức tỉnh sứ mệnh mà Phụ thần đã ấn định cho các ngươi, tuyệt đối đừng phụ sự kỳ vọng của Phụ thần, cũng đừng làm nhục danh xưng 'Phụ thần chính tông' này!" Có Tô Thần làm người bảo đảm, Đế Giang từ tận đáy lòng thành khẩn nói ra những lời này với Tam Thanh.

Nói cho cùng, ân oán nhân quả mà họ đã kết lúc trước, chẳng qua là vì tranh giành danh hiệu 'Phụ thần chính tông', chứ không phải là kẻ thù sinh tử thật sự, mà là Bàn Cổ chính tông đồng tông đồng nguyên!

“Đa tạ đạo hữu!” “Tam Thanh ta nhất định sẽ ghi nhớ lời khuyên của đạo hữu, sau này tuyệt không làm nhục ‘Phụ thần chính tông’!” Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên ba người thần sắc túc nhiên thành kính, nghiêm túc hành lễ với tất cả Tổ Vu.

Bàn Cổ Đại Điện là một ‘thế giới đặc biệt’ độc lập bên ngoài thế giới.

Cho dù Hồng Quân đã bổ sung Thiên Đạo, chính thức trở thành người phát ngôn của Thiên Đạo, Đại Đạo ẩn mình trong Hồng Hoang, ba ngàn ‘Thiên Đạo quy tắc’ duy trì vận chuyển của Hồng Hoang.

Nhưng nơi đây tràn ngập, vẫn là ‘Tam Thiên Đại Đạo quy tắc’ chân chính!

Ở giữa đại điện.

Mười hai Tổ Vu đã dựng một pho tượng đá Bàn Cổ cao chót vót, mỗi lần đều cung kính thành kính hành lễ.

“Bái kiến Phụ thần!” “Bái kiến Phụ thần!” “Bái kiến Phụ thần!” Tam Thanh đi đến trước tượng đá, vô cùng cung kính thành kính hành lễ.

“Ông!” Lúc này.

Tượng đá Bàn Cổ khẽ chấn động, từng luồng thần quang tử sắc nhu hòa tản ra, khiến Tam Thanh, mười hai Tổ Vu cảm thấy vô cùng thân cận, sau đó không tự chủ được mà nhắm mắt lại.

Còn Tô Thần thì đôi mắt co rụt, y cảm nhận được một khí tức quen thuộc.

“Ý chí Đại Thần Bàn Cổ?” Nhớ lại việc mình đi bộ lên đỉnh Bất Chu Sơn, tiến vào thế giới đặc biệt kia, đã nhận được truyền thừa Bàn Cổ và 《Khai Thiên Cửu Thức》, sau đó chứng đạo Đại La, đỉnh tam hoa khai mười hai phẩm.

Mà tượng đá Bàn Cổ trong Bàn Cổ Đại Điện này, lại cũng hàm chứa ý chí Bàn Cổ?

"Ông!" Tô Thần lặng lẽ nhắm mắt lại, hấp thu ý chí Bàn Cổ tản ra từ tượng đá.

Trong khoảnh khắc.

Y phảng phất tiến vào thế giới Hỗn Độn.

Nơi đây không có thời gian, không có không gian, cũng không có bất kỳ sinh linh nào khác, chỉ có một mình y.

"Hoa!" Không biết đã qua bao lâu.

Một thân ảnh vĩ ngạn chống trời lập đất, uy áp vạn cổ, chiếu rọi cổ kim tương lai xuất hiện trên bầu trời, 'Người' bao quát thế giới Hỗn Độn này, đôi mắt nhìn thẳng vào Tô Thần.

Đôi mắt 'Người' hàm chứa sự thân cận và khích lệ, đồng thời còn có một tia hân úy.

"Hưu!" Khoảnh khắc tiếp theo.

Cả thế giới Hỗn Độn trời xoay đất chuyển, thân ảnh vĩ ngạn chống trời lập đất, uy áp vạn cổ này từ từ dung hợp với thế giới Hỗn Độn, hóa thành một đạo thần quang Đại Đạo chui vào thức hải Tô Thần.

Mở mắt ra.

Tô Thần phát hiện thời gian chỉ mới trôi qua trong tích tắc, nhưng lại có cảm giác như đã trải qua luân hồi thế giới.

"Đây là dấu ấn Đại Thần Bàn Cổ để lại cho ta sao?" Cảm nhận được dấu ấn ngưng tụ từ đạo thần quang Đại Đạo trong thức hải, Tô Thần dùng bản nguyên chân linh của mình để dung hợp, xem liệu có thể luyện hóa được không.

“Bá!” “Bá!” Lúc này.

Mười hai Tổ Vu và Tam Thanh đồng loạt mở mắt ra.

Ánh mắt họ tràn đầy kinh hỉ, đồng thời cũng xen lẫn một tia phức tạp.

Bởi vì, họ cũng đã nhận được ý chí Bàn Cổ, bắt đầu động tất ‘Người’ đã bố cục trong thế giới Hồng Hoang.

“Ba vị đạo hữu, vì các ngươi đều đã được Đại Thần Bàn Cổ công nhận, vậy thì hãy nhanh chóng thử dung hợp tại đây, xem liệu có thể trùng tụ Nguyên Thần Bàn Cổ, từ đó tìm được cách giải quyết vấn đề chứng đạo hiện tại không!” Tô Thần biết ân oán giữa Tam Thanh và Vu tộc vẫn chưa thật sự tiêu trừ, nên y đóng vai trò người trung gian, để họ nhanh chóng dung hợp trùng tụ Nguyên Thần Bàn Cổ.

“Hảo!” “Tất cả đa tạ đạo hữu!” Thái Thanh Lão Tử nghiêm sắc nhìn Tô Thần, trong mắt tràn đầy cảm kích.

Lần này đến Bất Chu Sơn, tiến vào Bàn Cổ Đại Điện, cho dù không thể dung hợp Nguyên Thần Bàn Cổ, không nhận được truyền thừa của Tam Thanh mình, nhưng ít nhất cũng nhận được dấu ấn Phụ thần.

Điều này đối với ‘Bàn Cổ chính tông’ mình mà nói, đều là một cơ duyên hiếm có!

“Các ngươi cứ trực tiếp thử dung hợp tại trung tâm đại điện này đi!” Đế Giang nhìn Tam Thanh, ánh mắt đã nhu hòa hơn rất nhiều so với trước.

Toàn bộ Bàn Cổ Đại Điện chính là một thế giới độc lập bên ngoài, Tam Thanh dung hợp triệu hoán Nguyên Thần Bàn Cổ ở đây, căn bản không có bất kỳ vấn đề gì.

Điều quan trọng nhất là, nơi đây là do đầu lâu Bàn Cổ hóa thành.

Đế Giang rất muốn xem, Tam Thanh dung hợp triệu hoán Nguyên Thần Phụ thần, liệu có thể dẫn dắt ra tâm Phụ thần trong huyết trì bí cảnh, từ đó thật sự phục sinh Phụ thần không!

"Nhị đệ, Tam đệ, chúng ta bắt đầu thôi!" Thái Thanh Lão Tử nghe lời Đế Giang, khẽ gật đầu, y nhìn Thông Thiên và Nguyên Thủy, toàn lực vận chuyển 《Hồng Mông Cửu Chuyển》, kích phát khí vận Bàn Cổ chính tông của bản thân.

"Ông!" "Ông!" Chỉ trong chốc lát.

Chương 176

Trên người Tam Thanh bùng phát ra uy lực Đại Đạo khủng bố.

Một hư ảnh vĩ ngạn chống trời lập đất, bá khí hiện ra từ phía sau họ, từ từ nuốt chửng họ.

Dần dần, chỉ thấy Thái Thanh Lão Tử hóa thành một đoàn thần quang Đại Đạo màu vàng kim, Nguyên Thủy hóa thành một đoàn thần quang Đại Đạo màu tím, Thông Thiên hóa thành một đoàn thần quang Đại Đạo màu bạc.

"Ông ~ ô!" Ba đoàn thần quang Đại Đạo kim, bạc, tím bắt đầu từ từ hội tụ.

Tam Thiên Đại Đạo quy tắc đồng loạt đổ về, tản ra khí tức tuyên cổ vĩnh hằng, từ từ bao vây họ.

Đồng thời.

Mười hai Tổ Vu vẫn luôn mật thiết chú ý cảm nhận được một lực hấp dẫn mãnh liệt.

"Đại ca, chúng ta có nên tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán ra chân thân Phụ thần để trợ giúp họ một tay không?" Chúc Dung rất muốn thử xem, mười hai Tổ Vu mình triệu hoán ra chân thân Phụ thần, để Tam Thanh dung hợp Nguyên Thần, liệu có thể thật sự phục sinh Phụ thần không?

"Không cần!" "Tam Thanh lo lắng chúng ta triệu hoán ra chân thân Phụ thần, sẽ hoàn toàn tiêu diệt họ." Đế Giang khẽ lắc đầu, ánh mắt nhìn về phía Tô Thần.

"Muội phu đã hứa với họ, chúng ta không thể để muội phu thất tín!" "Hoa!" Ngay khi lời Đế Giang vừa dứt.

Ba đoàn thần quang Đại Đạo kim, bạc, tím hội tụ, bùng phát ra một đạo quang mang tuyên cổ du du, toàn bộ Bàn Cổ Đại Điện đều khẽ chấn động.

Pho tượng đá Bàn Cổ ở trung ương phía trên cũng tản ra quang mang Đại Đạo nồng đậm.

Lúc này.

Tam Thiên Đại Đạo quy tắc ngưng tụ lại như bị áp chế, bao quanh đoàn thần quang Đại Đạo kim, bạc, tím này.

"Ô!" Chỉ thấy đoàn thần quang Đại Đạo này từ từ hóa thành một sáng thế thanh liên, sau đó hiển hóa ra một thân ảnh vĩ ngạn chống trời lập đất, uy áp vạn cổ.

"Phụ thần!" "Phụ thần!" Nhìn thấy đạo hư ảnh này.

Mười hai Tổ Vu mặt mày mừng rỡ không thôi.

"Đông!" "Đông!" "Đông!" Đồng thời.

Toàn bộ đại điện vang lên một đạo đại đạo chi âm trầm muộn, mang theo một làn điệu đặc biệt, khiến người ta không tự chủ được mà nhìn về phía bên trái.

"Đây, đây là tâm Bàn Cổ!" Tất cả Tổ Vu kinh hỉ đến không thể tả.

Họ không ngờ rằng, sau khi Tam Thanh dung hợp Nguyên Thần Phụ thần, quả nhiên có thể dẫn ra tâm Phụ thần!

Chỉ thấy một trái tim vàng kim như ngọn núi từ huyết trì bí cảnh bên trái hiện ra, được vô số Đại Đạo quy tắc bao bọc, tản ra khí tức vô thượng tuyên cổ vĩ ngạn. 'Nó' chấn động theo một quy luật đặc biệt, có sự liên kết vô cùng đặc biệt với hư ảnh Nguyên Thần Bàn Cổ mà Tam Thanh dung hợp triệu hoán ra.

Mười hai Tổ Vu cung kính hành lễ với tâm Phụ thần.

Trong vô số Nguyên Hội qua.

Nếu không có tâm Phụ thần cung cấp năng lượng, Vu tộc mình tuyệt đối không thể thai nghén ra nhiều tộc nhân như vậy, càng không nói đến việc trở thành bá chủ Hồng Hoang, thống trị đại địa.

Đồng thời.

Tam Thanh vận chuyển công pháp chứng đạo Phụ thần 《Hồng Mông Cửu Chuyển》, kích hoạt dấu ấn Phụ thần vừa mới có được, thuận lợi dung hợp Nguyên Thần Bàn Cổ.

Thái Thanh Lão Tử với tư cách là người đứng đầu Tam Thanh, lần đầu tiên chưởng khống Nguyên Thần Bàn Cổ.

Y nhìn mười hai Tổ Vu, nhìn Tô Thần, lại nhìn về phía tâm Phụ thần bị Tam Thanh mình dẫn dắt ra, kiên cường nhịn xúc động, không dung hợp trái tim Phụ thần này.

"Thì ra, sứ mệnh Phụ thần để lại cho ta là 'Nhân Đạo'!" Thái Thanh Lão Tử nhìn về phía bầu trời Hỗn Độn, nội tâm tràn đầy phức tạp.

"Sứ mệnh Phụ thần để lại cho ta là 'Thiên Đạo'!" Nguyên Thủy cũng thức tỉnh truyền thừa Bàn Cổ của bản thân, biết 'Đạo' của mình là Thiên Đạo.

"Sứ mệnh Phụ thần để lại cho ta là 'Đại Đạo'!" 'Đạo' của Thông Thiên là tiệt thủ một trong những cái độn đi trong Đại Đạo, để vạn linh đều có hy vọng chứng đắc Đại Đạo chân chính.

Tam Thanh thông qua việc thuận lợi dung hợp Nguyên Thần Phụ thần, đã nhận được 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 hoàn chỉnh, cũng như Hỗn Nguyên Tam Tài Đại Trận, đồng thời còn thức tỉnh sứ mệnh và truyền thừa của riêng mình.

Nhưng trong lòng họ lại tràn đầy bất đắc dĩ.

Bởi vì, Thiên Đạo đã sớm sinh ra ý chí, và ấn định lão sư Hồng Quân làm người phát ngôn, 'Nó' bây giờ thật sự thống trị Hồng Hoang, Tam Thiên 'Thiên Đạo quy tắc' do 'Nó' chế định tràn ngập toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Còn về Nhân Đạo, tuy nói ý chí vạn linh chính là Nhân Đạo.

Nhưng từ khai thiên đến nay, chưa từng có bất kỳ chủng tộc nào trở thành nhân vật chính thiên mệnh duy nhất, cũng không thể thức tỉnh ý chí Nhân Đạo. 'Đạo' của Thái Thanh Lão Tử dù có là Nhân Đạo, Thiên Đạo cũng sẽ không để cơ duyên này lại cho y!

Còn Thông Thiên, y muốn chứng đắc 'Đại Đạo' chân chính, nhất định phải sửa lại pháp môn chứng đạo 《Trảm Tam Thi》, đi lại con đường 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La!

"Đông!" "Đông!" "Đông!" Tâm Bàn Cổ chấn động theo một làn điệu đặc biệt, bao trùm vô số Đại Đạo quy tắc, phảng phất đến từ quá khứ và tương lai, bao quát hai Bàn Cổ chính tông và Tô Thần. 'Nó' bắt đầu từ từ thu nhỏ lại, nhưng uy áp phát ra lại càng ngày càng mạnh mẽ.

Tô Thần nhìn trái tim Bàn Cổ màu vàng kim này, cảm nhận ý chí Đại Đạo vô thượng mà 'Nó' hàm chứa, dấu ấn Bàn Cổ trong thức hải y khẽ chấn động.

"Ông!" "Ông!" Sáu tôn Đại Đạo thần luân tự động ngưng tụ ra từ phía sau y, tản ra uy áp ngập trời, buông xuống từng tia uy lực Đại Đạo quy tắc.

Một khí tức khủng bố và huyền chi hựu huyền từ trên người y tản ra.

"Tô Lang!" Nhìn thấy cảnh tượng này.

Hậu Thổ tràn đầy kinh hỉ.

Còn Tam Thanh đã dung hợp Nguyên Thần Bàn Cổ, trong lòng cũng vô cùng chấn động.

Họ không ngờ rằng, thực lực Tô Thần lại đã trưởng thành đến mức đáng sợ như vậy, e rằng một chân cũng đã đặt vào Hỗn Nguyên Đại La rồi đi?

"Nhanh chóng bố trận, triệu hoán chân thân Phụ thần!" Đế Giang hoàn hồn, trực tiếp truyền đạt mệnh lệnh cho tất cả Tổ Vu.

Y không phải muốn Tam Thanh triệu hoán Nguyên Thần Phụ thần dung nhập vào chân thân Phụ thần, mà là xem liệu tâm Phụ thần có thể dung hợp vào chân thân Phụ thần, để Phụ thần thật sự phục sinh không!

"Oanh!" "Oanh!" Nghe mệnh lệnh của đại ca.

Tất cả Tổ Vu đều khôi phục chân thân Tổ Vu của mình, sau đó vận chuyển công pháp truyền thừa 《Cửu Chuyển Huyền Công》, dùng bí pháp đặc biệt tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận'!

"Đại huynh!" "Mười hai Tổ Vu này sẽ không phải là trở mặt, muốn chúng ta dung nhập Nguyên Thần Phụ thần vào chân thân Phụ thần mà họ triệu hoán ra chứ?" Nguyên Thủy có chút lo lắng.

Lão sư Hồng Quân từng nói, một khi Nguyên Thần Phụ thần dung nhập vào chân thân Phụ thần, rất có khả năng sẽ khiến Phụ thần thật sự dung hợp, thậm chí còn có thể hoàn toàn tiêu diệt Tam Thanh mình.

Nơi đây là đầu lâu Phụ thần, lại có tâm Phụ thần, thêm vào chân thân Phụ thần và Nguyên Thần Phụ thần, muốn phục sinh Phụ thần thật sự quá dễ dàng!

"Nhị đệ không cần lo lắng." "Mười hai Tổ Vu triệu hoán chân thân Phụ thần hẳn là muốn dung hợp tâm Phụ thần, họ muốn thử cách này

để phục sinh Phụ thần." "Còn về việc cưỡng ép chúng ta dung nhập Nguyên Thần Phụ thần vào chân thân Phụ thần, họ vẫn chưa làm được!" Tam Thanh sau khi dung hợp Nguyên Thần Bàn Cổ, đã có chiến lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cho dù đối đầu với chân thân Phụ thần do mười hai Tổ Vu triệu hoán, cũng không hề e ngại.

Thái Thanh Lão Tử rất muốn thử dung nhập Nguyên Thần Phụ thần vào chân thân Phụ thần, nhưng lại lo lắng lời lão sư Hồng Quân nói là thật.

Sau khi thức tỉnh truyền thừa và sứ mệnh của Tam Thanh mình.

Y biết lão sư Hồng Quân thu Tam Thanh mình làm đồ đệ tất nhiên còn có dụng ý khác, những lời nói của y cũng chưa chắc là thật, nhưng Thái Thanh Lão Tử không dám mạo hiểm khinh suất.

Trong Bàn Cổ Đại Điện.

Tam Thanh dung hợp Nguyên Thần Bàn Cổ, dẫn dắt triệu hoán ra tâm Bàn Cổ.

Mười hai Tổ Vu tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán ra chân thân Bàn Cổ.

"Ông!" Một thân ảnh vĩ ngạn chống trời lập đất, uy áp vạn cổ, chiếu rọi cổ kim tương lai đứng sừng sững giữa đại điện, ức ức vạn Đại Đạo quy tắc đồng loạt đổ về gia trì.

"Đại huynh!" Nguyên Thủy và Thông Thiên cảm nhận được một lực hấp dẫn mãnh liệt, phảng phất như bất cứ lúc nào cũng có thể chủ động dung hợp vào chân thân vĩ ngạn chống trời lập đất, uy áp vạn cổ này.

"Nhị đệ, Tam đệ, các ngươi không cần lo lắng." "Có huynh chưởng khống Nguyên Thần Phụ thần, tuyệt đối sẽ không xảy ra bất kỳ bất ngờ nào!" Nhìn mười hai Tổ Vu triệu hoán ra chân thân Phụ

thần, Thái Thanh Lão Tử không khỏi kinh ngạc.

Vốn dĩ y nghĩ Tam Thanh mình dung hợp Nguyên Thần Phụ thần, đã có thực lực có thể chiến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, ai ngờ chân thân Phụ thần do mười hai Tổ Vu triệu hoán còn mạnh hơn!

May mắn thay họ không cưỡng ép Nguyên Thần Phụ thần dung hợp chân thân, nếu không Tam Thanh mình trong Bàn Cổ Đại Điện này, cũng không có thủ đoạn kháng cự quá lớn.

"Đông!" "Đông!" "Đông!" Tâm Bàn Cổ vẫn chấn động theo tần suất đặc biệt, Đại Đạo quy tắc trong toàn bộ đại điện vạn đạo tranh minh, sau đó ngưng tụ ra từng luồng Hồng Mông Tử Khí.

"Vu!" "Vu!" Đế Giang chưởng khống chân thân Bàn Cổ, dẫn dắt tâm Bàn Cổ dung hợp với chân thân.

Vô số Hồng Mông Tử Khí đồng loạt gia trì.

"Ô!" Tâm Bàn Cổ khẽ chấn động, sau đó chủ động dung nhập vào chân thân Bàn Cổ.

"Hoa!" Trong khoảnh khắc.

Ức ức vạn thần quang Đại Đạo bùng phát ra.

Toàn bộ Bàn Cổ Đại Điện đều kịch liệt chấn động, huyết trì bí cảnh nổi lên sóng huyết ngập trời, từng Đại Vu đang thai nghén trong đó lập tức bổ sung bản nguyên, sau đó đồng loạt xuất thế.

Bên phải đại điện.

Trọc khí ngập trời với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường chủ động dung nhập vào chân thân Bàn Cổ, để lộ ra không gian xám xịt.

Không gian xám xịt đặc biệt này, phảng phất tồn tại trong các thời không khác nhau.

“Đây là cái gì?” Thái Thanh Lão Tử toàn lực chống lại lực hấp dẫn của chân thân Bàn Cổ, khi y nhìn thấy không gian đặc biệt này, bị uy lực quy tắc tản ra từ đó chấn kinh.

Y làm sao cũng không ngờ rằng.

Trong Bàn Cổ Đại Điện lại còn có một không gian đặc biệt như vậy tồn tại.

Có phải là thế giới Hồng Mông vĩ đại trong truyền thuyết đang thai nghén Đại Đạo không?

Mà đồng thời.

Tô Thần đang bế mục tiêu hóa dấu ấn Bàn Cổ trong thức hải cũng bị chấn tỉnh, sáu tôn Đại Đạo thần luân phía sau y buông xuống từng luồng Đại Đạo quy tắc, bao bọc che chở y.

Nhìn thấy mười hai Tổ Vu tổ kiến ‘Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận’, triệu hoán ra chân thân Bàn Cổ, sau đó dung hợp với tâm Bàn Cổ, y phảng phất nhìn thấy Đại Thần Bàn Cổ thật sự phục sinh!

Phong tư vô địch tuyên cổ vĩ ngạn, chống trời lập đất, không khác gì Đại Thần Bàn Cổ trong ấn tượng.

Ngay khi Tô Thần chuẩn bị cảm ngộ chân lý Đại Đạo hàm chứa trong chân thân Bàn Cổ và tâm Bàn Cổ ở cự ly gần, đột nhiên cảm nhận được từng luồng khí tức đặc biệt từ bên phải truyền đến.

Chương 177

"Đây là không gian Hồng Mông hay không gian Hư Vô?" Cảm nhận được một tia Hồng Mông chi khí và Hư Vô chi khí, đôi mắt Tô Thần bỗng nhiên co rụt lại.

Y lập tức nghĩ đến Táng Thiên Quan trong Linh Thứu Sơn!

Lúc trước mình dùng Đại Đạo thần thông vén một góc Táng Thiên Quan, cảm nhận được một luồng linh khí hư vô và Hồng Mông, sau đó bị hư ảnh Bàn Cổ chém đứt thần thức dò xét.

Hiện tại lại nhìn thấy không gian đặc biệt này trong Bàn Cổ Đại Điện do đầu lâu Bàn Cổ hóa thành.

"Chẳng lẽ, Táng Thiên Quan và Bàn Cổ Đại Điện có liên thông?" Táng Thiên Quan rất có khả năng chôn giấu Bàn Cổ, nhưng đầu lâu 'Người' lại diễn hóa thành Bàn Cổ Đại Điện, chống đỡ trụ cột diễn hóa thiên địa Hồng Hoang là Bất Chu Sơn.

Giữa những điều này, rốt cuộc hàm chứa bí mật gì?

Tô Thần thu hồi ánh mắt, trực tiếp nhìn về phía chân thân Bàn Cổ và tâm Bàn Cổ, đồng thời lại nhìn về phía Nguyên Thần Bàn Cổ mà Tam Thanh đã dung hợp.

Sau khi quan sát kỹ lưỡng phát hiện. 'Chân thân Bàn Cổ' mà mười hai Tổ Vu triệu hoán bằng 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', chỉ là một hư ảnh do giả ngưng chân, chứ không phải chân thân Bàn Cổ thật sự.

Còn Nguyên Thần Bàn Cổ mà Tam Thanh dung hợp, khí thế của 'Nó' yếu hơn rất nhiều so với 'chân thân Bàn Cổ' mà mười hai Tổ Vu triệu hoán.

“Không nên như vậy!” “Nguyên Thần Bàn Cổ hóa thành Tam Thanh, sao sau khi dung hợp lại, ngay cả một phần vạn thực lực của Đại Thần Bàn Cổ chân chính cũng không phát huy ra được chứ?” “Chẳng lẽ, Tam Thanh chỉ là do một luồng Nguyên Thần của Đại Thần Bàn Cổ hóa thành?” Tô Thần rất rõ ràng.

Điều quan trọng nhất của người tu luyện chính là bản nguyên chân linh và Nguyên Thần.

Nếu Tam Thanh thật sự là do Nguyên Thần hoàn chỉnh của Đại Thần Bàn Cổ hóa thành, một khi dung hợp Nguyên Thần Bàn Cổ, ít nhất có thể phát huy ra một phần ba thực lực của Bàn Cổ.

Nhưng hiện tại, Nguyên Thần Bàn Cổ mà Tam Thanh dung hợp, nhiều nhất chỉ tương đương với một tôn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Căn bản không có chút nào đáng để so sánh!

“Hoa!” Tâm Bàn Cổ vàng kim dẫn dắt từng luồng Hồng Mông Tử Khí từ bên phải, thăng hoa Đại Đạo quy tắc ngưng tụ, hóa thành bản nguyên Đại Đạo quy tắc tinh thuần.

Mười hai Tổ Vu, Tam Thanh, Tô Thần đều tắm mình dưới Hồng Mông Tử Khí và bản nguyên Đại Đạo quy tắc này, dấu ấn Bàn Cổ trong thức hải dần dần được luyện hóa, khí thế cũng từ từ tăng vọt.....

Bất Chu Sơn.

Khi mười hai Tổ Vu tổ kiến ‘Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận’, triệu hoán ra chân thân Bàn Cổ, ‘Nó’ dung hợp với tâm Bàn Cổ.

Mặc dù tất cả những điều này đều diễn ra trong Bàn Cổ Đại Điện.

Nhưng toàn bộ thế giới Hồng Hoang đều bắt đầu cùng nhau chấn động.

Tất cả sơn xuyên hà lưu, tinh thần thái cổ, hải vực đảo tự trong Hồng Hoang đều cùng nhau chấn động, như đang hoan hô nhảy múa, như đang cung nghênh sáng thế thần Bàn Cổ trở về.

Tinh mang giữa thiên địa đại thịnh, tiên thiên linh khí như mưa.

Ức ức vạn sinh linh đều cung kính phủ phục hành lễ về phía Bất Chu Sơn.

Còn vô số Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh) Đại Năng, Đại La chưởng đạo giả thì trong lòng dâng lên sự sùng kính, nhưng lại không nhịn được sinh ra một tia nghi hoặc.

"Mười hai Tổ Vu lần này tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', sao lại không thấy triệu hoán ra chân thân Bàn Cổ?" Trong vô số Nguyên Hội qua.

Tất cả Đại Năng và cường giả đều đã quen với việc mười hai Tổ Vu triệu hoán chân thân Bàn Cổ, tất cả mọi người đều có thể thông qua quan ngộ chân thân Bàn Cổ mà cảm ngộ Đại Đạo của bản thân.

Nhưng hiện tại, có thể cảm nhận được khí thế của Đại Thần Bàn Cổ, nhưng lại không nhìn thấy chân thân Bàn Cổ, đây vẫn là lần đầu tiên!

Thái Dương Tinh.

Thang Cốc.

Đông Hoàng Thái Nhất sau mấy trăm vạn năm tiềm tâm bế quan, với thân phận Thái Dương Tinh Chủ của mình, y điều động bản nguyên Thái Dương, loại bỏ 'Thiên Đạo quy tắc' trong bản nguyên của mình.

Hiện nay đã đạt được hiệu quả rõ rệt, đã loại bỏ hơn chín tầng 'Thiên Đạo quy tắc'.

Y cũng nhân đó thuận lợi đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, chiến lực của bản thân so với trước đây, cũng bùng nổ vô số lần!

"Hoa!" Khoảnh khắc này.

Thái Dương Tinh bị dẫn dắt, bùng phát ra Thái Dương Đại Đạo và Thái Dương Chân Hỏa ngập trời.

"Ô!" Chỉ thấy một con Tam Túc Kim Ô từ hạt nhân Thái Dương Tinh bay lên không, hóa thành một vầng mặt trời, ngang trời Hồng Hoang thiên địa, chính là Thái Nhất đã xuất quan!

Y cảm ứng được sự dẫn dắt của Đại Thần Bàn Cổ, dùng thân phận Thái Dương Tinh Chủ của mình dung nhập vào Thái Dương Tinh, chuẩn bị mượn ý chí Đại Thần Bàn Cổ, một lần loại bỏ hoàn toàn 'Thiên Đạo quy tắc' trong bản nguyên của mình.

"Đằng!" Tinh huy Thái Dương ngập trời bùng nổ, hội tụ với lực lượng Nguyệt Hoa Thái Âm, sau đó đồng loạt rải xuống Hồng Hoang, trợ giúp vạn linh tu luyện hóa hình đột phá.

"Vẫn còn thiếu một chút cuối cùng!" Cảm ngộ ý chí Đại Thần Bàn Cổ, đôi mắt xích kim thần mâu của Thái Nhất lộ ra vẻ kinh hỉ.....

Sự chấn động trong thế giới Hồng Hoang, không gây ra quá nhiều sự chú ý, bởi vì những năm gần đây tất cả cường giả đều đã quen với cử chỉ của Vu tộc.

Ngay cả Hồng Quân, người phát ngôn của Thiên Đạo Hồng Hoang, cũng vậy.

Mười hai Tổ Vu trong Bàn Cổ Đại Điện, tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' triệu hoán ra chân thân Bàn Cổ, để tâm Bàn Cổ dung hợp với bản thân.

Họ cảm nhận được 'Đạo' của Phụ thần ở cự ly gần, cũng như

‘Đạo Tâm’ kiên định vô tiền khoáng hậu, chống trời lập đất của Người.

Tam Thanh cũng được hưởng lợi không nhỏ.

Họ không những thuận lợi dung hợp Nguyên Thần Bàn Cổ, nhận được truyền thừa và át chủ bài của riêng mình, mà còn cảm ngộ chân thân Bàn Cổ và tâm Bàn Cổ ở cự ly gần, ‘Đại Đạo’ truyền thừa của bản thân cũng tăng trưởng rất nhanh.

Còn về Tô Thần, y là do Luân Hồi Tử Liên, đồng tông đồng nguyên với Bàn Cổ hóa thành, lần đầu tiên tiến vào Bàn Cổ Đại Điện, cảm ngộ Nguyên Thần Bàn Cổ, chân thân Bàn Cổ, tâm Bàn Cổ, đầu lâu Bàn Cổ ở cự ly gần.

Không những nhận được dấu ấn Đại Thần Bàn Cổ, đồng thời còn biết được Bàn Cổ Đại Điện hàm chứa không gian Hồng Mông Hư Vô mới, rất có khả năng liên thông với Táng Thiên Quan.

Nếu có thể giải khai những ẩn bí hàm chứa trong Táng Thiên Quan và Bàn Cổ Đại Điện, vậy thì mình muốn chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, hẳn là nhẹ nhàng!

Nhưng rất tiếc.

Lần trước vén một góc Táng Thiên Quan, đã bị ý chí Đại Thần Bàn Cổ chém đứt Nguyên Thần dò xét.

Nghĩ đến đây.

Đôi mắt Tô Thần bỗng nhiên sáng lên.

Y nhìn chân thân Bàn Cổ, Nguyên Thần Bàn Cổ và tâm Bàn Cổ ở ngay trước mắt, quyết định đích thân thăm dò không gian Hồng Mông Hư Vô trong Bàn Cổ Đại Điện này.

Dù sao, cho dù là mười hai Tổ Vu, hay Tam Thanh.

Họ đều sẽ không chủ động ra tay với mình.

Nếu không gian Hồng Mông Hư Vô ở bên phải đại điện còn hàm chứa ý chí Đại Thần Bàn Cổ, vậy thì liệu có bị họ dẫn dắt không?

Như vậy.

Mình sẽ không cần phải lo lắng bất kỳ rủi ro nào nữa.

"Hoa!" Để đảm bảo an toàn.

Tô Thần vẫn phân ra một phần bản nguyên của mình.

Cho dù bản thể bị thương, cũng có thể mượn Hỗn Độn Tinh Tuyền để bổ sung bản nguyên chân linh và đạo cơ.

"Hậu Thổ, Ngô chuẩn bị đi xem không gian Hồng Mông bên phải đại điện." Tô Thần trước tiên truyền âm cho Hậu Thổ, sau đó đứng dậy đi đến bên phải đại điện, tế xuất một luồng thần thức dò xét sự thần bí của không gian Hồng Mông Hư Vô đặc biệt này.

"Ông!" Từng luồng Hồng Mông Tử Khí và lực lượng hư vô kỳ lạ gia trì.

Khi thần thức Tô Thần dung nhập vào đó.

Rất nhanh.

Y phát hiện mình như tiến vào một thế giới có cấp độ cao hơn thế giới Hỗn Độn.

Bản nguyên Đại Đạo quy tắc hàm chứa nơi đây, trong khoảnh khắc ngắn ngủi đã tiêu diệt luồng thần thức này của y.

"Ô!" Hành động của Tô Thần, đã kinh động chân thân Bàn Cổ do mười hai Tổ Vu triệu hoán, và Nguyên Thần Bàn Cổ mà Tam Thanh dung hợp.

Họ ẩn ẩn nhận được một mệnh lệnh, đó chính là phải đi ngăn cản

Tô Thần.

"Tô Lang, chàng cẩn thận!" Hậu Thổ nhận thấy điều bất ổn, lập tức truyền âm thần thức cho tình lang.

Lúc này.

Tam Thanh, mười hai Tổ Vu đồng loạt nhìn Tô Thần, trong lòng tràn đầy tò mò.

Không gian hư vô bên phải Bàn Cổ Đại Điện rốt cuộc là tồn tại gì?

Tô Thần lại vì sao cố chấp muốn thăm dò?

Điều quan trọng nhất là.

Mình lại làm sao nhận được mệnh lệnh, đi ngăn cản Tô Thần?

Chẳng lẽ đây là ảnh hưởng của ý chí Phụ thần sao?

Bên phải Bàn Cổ Đại Điện hàm chứa trọc khí và sát khí ngập trời, mười hai Tổ Vu bình thường đều mượn trọc khí và sát khí để tôi luyện nhục thân, cường hóa Đại Đạo truyền thừa của bản thân.

Hậu Thổ từng tò mò không gian này hàm chứa huyền bí gì, nhưng với thực lực của nàng, căn bản không thể thật sự tiến vào trong đó.

Hiện nay.

Sau khi Tam Thanh dung hợp Nguyên Thần Bàn Cổ, dẫn dắt ra tâm Bàn Cổ.

Để phục sinh Phụ thần, Đế Giang đã ra lệnh cho tất cả Tổ Vu tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán ra 'chân thân Bàn Cổ'.

Mười hai Tổ Vu là do mười hai giọt tinh huyết Bàn Cổ và trọc khí thiên địa Hồng Hoang thai nghén. 'Chân thân Bàn Cổ' mà họ triệu

hoán ra, đã hấp thụ toàn bộ trọc khí và sát khí trong không gian Hồng Mông Hư Vô bên phải, thuận lợi khiến tâm Bàn Cổ chủ động dung hợp.

Điều này vừa hay đã cho Tô Thần cơ hội thăm dò không gian Hồng Mông Hư Vô trong Bàn Cổ Đại Điện.

"Muội phu, ngươi muốn làm gì?" Đế Giang chưởng khống chân thân Bàn Cổ, ảnh hưởng mà y phải chịu là lớn nhất, thậm chí ngay cả tâm Bàn Cổ đã dung hợp cũng tản ra ý chí ngăn cản.

"Đế Giang đạo hữu, Ngô muốn biết bên trong này rốt cuộc hàm chứa điều gì!" Tô Thần vừa nói, vừa tế xuất một nửa nhỏ bản nguyên chân linh, chuẩn bị chính thức bước vào không gian Hồng Mông Hư Vô này.

Chương 178

Y đã tính đến trường hợp xấu nhất.

Cho dù mất đi một nửa nhỏ bản nguyên chân linh này, cũng nhất định phải thăm dò ẩn bí hàm chứa trong không gian Hồng Mông Hư Vô, từ đó thu thập bố cục chân chính của Đại Thần Bàn Cổ trong thế giới Hồng Hoang!

Táng Thiên Quan.

Đầu lâu Bàn Cổ.

Và không gian Hồng Mông Hư Vô mà Hỗn Độn Ma Viên đã tiến vào trong thế giới Hỗn Độn.

Rốt cuộc điều này hàm chứa bí mật gì?!

"Hảo!" "Muội phu, Ngô sẽ toàn lực trợ giúp ngươi!" Đế Giang chưởng khống chân thân Bàn Cổ, điều động uy lực thiên địa và năng lượng tâm Bàn Cổ, toàn lực chống lại mệnh lệnh xuất phát từ sâu thẳm bản nguyên chân linh.

Y rất rõ ràng.

Việc có thể khiến muội phu mình chấp nhất như vậy, nhất định là vô cùng quan trọng.

Hơn nữa, y chính mình cũng rất tò mò.

Không gian Hồng Mông Hư Vô bên phải Bàn Cổ Đại Điện rốt cuộc hàm chứa điều gì, có phải Phụ thần chưa từng vẫn lạc, 'Người' vẫn luôn tồn tại ở nơi đây không?

Đồng thời.

Thái Thanh Lão Tử điên cuồng vận chuyển 《Hồng Mông Cửu

Chuyển》, chưởng khống Nguyên Thần Bàn Cổ chống lại mệnh lệnh trong thức hải, tranh thủ đủ thời gian cho Tô Thần.

"Đại huynh, không gian bên phải Bàn Cổ Đại Điện rốt cuộc là tồn tại gì?

Lại có thể tản ra Hồng Mông Tử Khí và năng lượng đặc biệt tinh thuần như vậy?" Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng vô cùng tò mò.

Họ vốn dĩ nghĩ rằng.

Sau khi chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La trong thế giới Hồng Hoang thì đã chí cao vô thượng, vô sở bất tri, vô sở bất năng.

Nhưng bây giờ xem ra.

Mình nghĩ thật sự quá đơn giản rồi.

Bàn Cổ Phụ thần rốt cuộc có vẫn lạc hay không?

Tam Thanh mình dung hợp Nguyên Thần Bàn Cổ, vì sao thực lực lại yếu ớt đến vậy?

Không gian Hồng Mông Hư Vô bên phải Bàn Cổ Đại Điện, rốt cuộc lại là tồn tại gì?

Lại còn Hồng Quân, Ma Thần Tiên Đạo chuyển thế, y vì sao không đi 'Đại Đạo' chân chính, mà lại chủ động xả thân bổ sung Thiên Đạo, trở thành người phát ngôn của Thiên Đạo Hồng Hoang?

"Nhị đệ, Tam đệ, vi huynh cũng không biết không gian bên phải Bàn Cổ Đại Điện rốt cuộc là tồn tại gì." "Chỉ là căn cứ vào Hồng Mông Tử Khí tinh thuần và năng lượng đặc biệt tản ra từ bên trong mà xem, rất có khả năng là một tồn tại có tầng thứ bản nguyên cao hơn thế giới Hỗn Độn!" Thái Thanh Lão Tử chưởng khống Nguyên Thần Bàn Cổ, âm thầm truyền âm trả lời Nguyên Thủy và Thông Thiên.

“Đại huynh, ta có chút tò mò, chúng ta đã thật sự dung hợp Nguyên Thần Phụ thần, nhưng vì sao thực lực lại yếu ớt như vậy?

Ngay cả một phần ức vạn của ‘Người’ cũng không có!” “Lại còn Phụ thần thật sự vẫn lạc rồi sao?” Thông Thiên sau khi nhận được truyền thừa của riêng mình, khắc sâu biết Đại Thần Bàn Cổ cường đại đến mức nào.

Do đó, y rất không hiểu.

Vì sao Tam Thanh mình sau khi dung hợp Nguyên Thần Phụ thần, thực lực chưởng khống lại yếu ớt như vậy, còn không bằng cả những Hỗn Độn Ma Thần mà ‘Người’ đã chém giết!

“Tam đệ, điều này có lẽ liên quan đến thực lực của chúng ta.” “Thực lực của chúng ta chỉ ở cảnh giới Chuẩn Thánh, cho nên sau khi dung hợp Nguyên Thần Phụ thần chỉ có thể phát huy ra thực lực cấp bậc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.” “Còn về việc Phụ thần có thật sự vẫn lạc hay không, vi huynh có một suy đoán.” “Đó chính là ‘Người’ chưa từng thật sự vẫn lạc, mà là đang hạ một ván cờ lớn tiếp theo!” Thái Thanh Lão Tử sau khi thức tỉnh truyền thừa của bản thân, hiểu biết về Bàn Cổ Phụ thần càng nhiều, cộng thêm có chân thân Bàn Cổ, tâm Bàn Cổ, đầu lâu Bàn Cổ (Bàn Cổ Đại Điện) ở đó, cho nên mới đưa ra suy đoán này.

Nếu có cơ hội, y cũng rất muốn giống như Tô Thần, tiến vào không gian Hồng Mông Hư Vô bên phải đại điện để xem, từ đó thu thập thêm nhiều manh mối.

“Nhị đệ, Tam đệ, chúng ta chưởng khống Nguyên Thần Phụ thần, cũng tiến vào không gian đặc biệt này để xem một chút, thế nào?” “Hảo!” Nghe lời đề nghị của đại huynh, Nguyên Thủy và Thông Thiên lập tức bày tỏ sự ủng hộ.

Thế là.

Thái Thanh Lão Tử lập tức truyền âm cho Đế Giang, nói ra tâm tư muốn tiến vào không gian Hồng Mông Hư Vô này để thăm dò, hy vọng có thể nhận được sự cho phép của y.

Lúc này.

Đế Giang cũng động lòng.

Y đương nhiên cũng có thể nhìn ra sự đặc biệt của không gian Hồng Mông Hư Vô này, cũng muốn biết Phụ thần có tồn tại bên trong đó không?

"Vậy được!" "Hôm nay hai Bàn Cổ chính tông chúng ta, sẽ cùng nhau thăm dò không gian đặc biệt này!" "Ông!" Trong khoảnh khắc.

Đế Giang thao túng chân thân Bàn Cổ, Thái Thanh Lão Tử thao túng Nguyên Thần Bàn Cổ, chuẩn bị bước vào không gian Hồng Mông Hư Vô bên phải này, thăm dò ẩn bí hàm chứa bên trong.

"Hoa!" Ngay lúc này.

Tâm Bàn Cổ bùng phát ra thần quang Hồng Mông ngập trời, ức ức vạn uy lực Đại Đạo quy tắc diễn hóa ra những hình ảnh khủng bố.

Một sáng thế thanh liên bay lên, thai nghén ra một nam tử chống trời lập đất, 'Người' tay cầm Khai Thiên Thần Phủ, đầu đội Tạo Hóa Ngọc Điệp, chân đạp Sáng Thế Thanh Liên, chính là Bàn Cổ!

Nhìn thấy cảnh tượng này.

Tam Thanh, mười hai Tổ Vu đều dừng lại, bắt đầu mật thiết chú ý.

Tiếp theo.

Bàn Cổ du lịch thế giới Hỗn Độn, luận đạo với nhiều Hỗn Độn Ma Thần.

Trong khoảng thời gian này, 'Người' đã nhận được một số cơ

duyên, thậm chí tiến vào một số không gian kỳ lạ.

Nhưng do đây là hình ảnh chiếu rọi, Tam Thanh và mười hai Tổ Vu cũng không thể nhìn rõ ràng lắm, chỉ cảm thấy có liên quan đến không gian Hồng Mông Hư Vô bên phải đại điện.

Cùng với sự trôi qua của thời gian.

Bàn Cổ vì chứng 'Đại Đạo', đã khai tịch Hồng Hoang trong thế giới Hỗn Độn.

Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần đều đến ngăn cản.

Nhưng tất cả đều ngã xuống dưới Khai Thiên Thần Phủ, trở thành chất dinh dưỡng để hoàn thiện thế giới Hồng Hoang.

Khai thiên tích địa.

Chủ động thân vẫn diễn hóa hoàn thiện Hồng Hoang.

Vạn linh đản sinh.

Tràn đầy hy vọng!

Nhìn thấy quỹ tích cả đời của Phụ thần, mười hai Tổ Vu tâm triều bành phái, sùng kính không thôi.

Đây chính là Phụ thần của mình!

Còn Tam Thanh thì trong lòng sinh nghi hoặc.

Vì sao Bàn Cổ Phụ thần không chứng đắc Đại Đạo trong thế giới Hỗn Độn, lại cứ cố chấp khai tịch Hồng Hoang để chứng đắc Đại Đạo chứ?

Ngay khi họ đang quan sát hình ảnh quỹ tích cả đời của Phụ thần.

Tô Thần đã sớm bắt đầu hành động.

Y để một nửa nhỏ bản nguyên chân linh của mình, điều động Đại Đạo Luân Hồi truyền thừa của bản thân, dùng sáu tôn Đại Đạo thần

luân chưởng khống Hồng Mông Tử Khí và Đại Đạo quy tắc, từ từ dung nhập vào đó.

"Ô!" Chỉ thấy không gian Hồng Mông Hư Vô nổi lên gợn sóng nhàn nhạt, sau đó Tô Thần thuận lợi tiến vào trong đó.

Trong khoảnh khắc.

Vô số Hồng Mông Tử Khí tinh thuần và cường thịnh đổ về.

Lại còn uy lực Đại Đạo quy tắc chí cao vô thượng, như đang thẩm thị và khảo nghiệm.

"Ông!" Tô Thần chưởng khống sáu tôn Đại Đạo thần luân, dần dần hợp nhất.

Quang luân Đại Đạo Luân Hồi khủng bố chiếu rọi chư thiên, diễn hóa vạn đạo luân hồi.

"Hoa!" Ngay lúc này.

Toàn bộ Bàn Cổ Đại Điện đều khẽ chấn động.

Vô số Hồng Mông Tử Khí và năng lượng hư vô phun trào ra, kinh tỉnh Tam Thanh và mười hai Tổ Vu đang cảm ngộ quỹ tích Phụ thần.

"Đại ca, chúng ta bắt đầu thôi!" Hậu Thổ muốn trợ giúp tình lang, thế là nhắc nhở Đế Giang nhanh chóng tiến vào không gian Hồng Mông Hư Vô bên phải, để san sẻ áp lực cho y.

Nếu y ở đó quá lâu.

Nói không chừng chân thân Phụ thần và tâm Phụ thần nan khó có thể chống lại mệnh lệnh của bản nguyên.

"Hảo!" Đế Giang chưởng khống chân thân Phụ thần, với tư thế chống trời lập đất, tự tin bước vào không gian Hồng Mông Hư Vô.

Tam Thanh chưởng khống Nguyên Thần Phụ thần theo sát phía

sau.

"Hoa!" Cùng với chân thân Bàn Cổ, tâm Bàn Cổ, Nguyên Thần Bàn Cổ lần lượt tiến vào không gian Hồng Mông Hư Vô này, một cỗ uy lực đặc biệt bắt đầu dung hợp họ.

"Không tốt!" Thái Thanh Lão Tử rất muốn kháng cự.

Nhưng y kinh khủng phát hiện, mình lại không có chút nào năng lực phản kháng.

"Ông!" Trong khoảnh khắc.

Nguyên Thần Bàn Cổ dung nhập vào chân thân Bàn Cổ.

Toàn bộ không gian Hồng Mông Hư Vô cùng nhau chấn động, ức ức vạn Hồng Mông Tử Khí và hư vô uy lực đồng loạt gia trì, tản ra từng tia khí tức hoan hô.

Tô Thần trong khoảnh khắc này áp lực giảm đáng kể.

Y phảng phất tồn tại trong các chiều không gian thời không khác nhau, không nhìn thấy chân thân Bàn Cổ và Nguyên Thần Bàn Cổ dung hợp, nhưng lại có một cảm ứng trực giác mạnh mẽ.

"Nơi đây rốt cuộc hàm chứa điều gì?" Tô Thần toàn lực phi trì về phía trước, nhưng lại cảm giác mình như sa vào đầm lầy, khó đi từng bước.

Toàn bộ không gian Hồng Mông Hư Vô, chỉ còn lại Hồng Mông Tử Khí tinh thuần và uy lực Đại Đạo quy tắc, cùng với năng lượng hư vô đặc biệt kia.

"Ông!" Thần luân Đại Đạo Luân Hồi bùng phát thần quang Đại Đạo ngập trời, chiếu rọi chư thiên, luân hồi vạn đạo.

Chương 179

Nhưng cho dù như vậy.

Vẫn không thể nhìn rõ bất kỳ 'lộ' nào, cũng không nhìn thấy chút sinh linh nào, cũng không cảm nhận được thời gian, không gian thậm chí là bản nguyên thế giới.

Tô Thần không hoang mang, cũng không sợ hãi.

Y từng bước tiến về phía trước.

Mục tiêu kiên định.

Không bao giờ dừng bước.

Luôn tiến về phía trước, luôn trên 'lộ'!

Không biết đã qua bao lâu.

Như đã trải qua vô số kỷ nguyên, vô số lần Đại Đạo luân hồi, cuối cùng cũng nhìn thấy một vệt sáng phía trước, nơi đó tràn ngập vẻ đẹp mộng ảo, thần thánh vĩ ngạn, chí cao vĩnh hằng, uyển như điểm khởi đầu của Đại Đạo.

Ngay lúc này.

Một hư ảnh chống trời lập đất, uy áp vạn cổ hiện ra trước mặt Tô Thần, chính là sáng thế thần Bàn Cổ của Hồng Hoang.

"Trở về đi!" "Hiện tại ngươi vẫn còn quá yếu ớt, đợi khi thật sự có thực lực rồi, Ngô sẽ ở đây đợi ngươi!" "Đến lúc đó, tất cả nghi hoặc trong lòng ngươi đều sẽ có lời giải đáp!" Giọng nói của 'Người' tràn đầy sự tán thưởng và từ ái, đồng thời còn xen lẫn một chút hân úy.

"Hoa!" Ngay khi lời Bàn Cổ vừa dứt.

Phía sau ‘Người’ đột nhiên hiện ra vô biên vô tận ‘Đại Đạo Thần Ma’, từng vị chúa tể vũ trụ, chưởng khống tất cả, phảng phất một ánh mắt là có thể tiêu diệt mình.

Trong khoảnh khắc.

Tô Thần đã hiểu rõ mọi chuyện.

Hóa ra mình sở dĩ có thể đi đến đây, là vì Đại Thần Bàn Cổ vẫn luôn âm thầm bảo vệ mình, vì mình chống lại những Đại Đạo Thần Ma này!

“Oanh!” Ngay trước khi Bàn Cổ bị những Đại Đạo Thần Ma này nuốt chửng.

Tay phải ‘Người’ khẽ vẫy một cái, một năng lượng cường đại bao bọc Tô Thần, sau đó thời không nghịch chuyển, trong khoảnh khắc trở về thời điểm mình vừa bước vào không gian Hồng Mông Hư Vô này.

Chân thân Bàn Cổ, tâm Bàn Cổ, Nguyên Thần Bàn Cổ cưỡng chế dung hợp trong không gian Hồng Mông Hư Vô này, toàn bộ không gian đều cùng nhau chấn động.

“Ông!” Vô số Hồng Mông Tử Khí tinh thuần và uy lực Đại Đạo quy tắc gia trì, chiếu rọi hoàn vũ chư thiên, xuyên qua quá khứ và tương lai.

“Hoa!” Khoảnh khắc này.

Đế Giang chưởng khống chân thân Bàn Cổ phảng phất nhìn thấy một góc tương lai.

Thiên sụp địa lún.

Tận thế giáng lâm.

Kim Ô huyết nhuộm.

Tiểu muội hai hàng huyết lệ chảy xuôi.

Lại còn một nụ cười quỷ dị ẩn giấu trong bóng tối!

"Cái này, cái này không phải là thật!" Đế Giang cố gắng lắc đầu.

Y không thể tưởng tượng nổi.

Tiểu muội với tư cách là Địa Đạo Chi Chủ do Phụ thần ấn định, lại có muội phu nghịch thiên giúp đỡ, Vu tộc mình có nhiều át chủ bài như vậy, sao lại có thể diễn biến thành ra như thế này chứ?

"Đại ca, ngươi làm sao vậy?" Cảm nhận được sự bất thường của y, tất cả Tổ Vu từ cảm ngộ đặc biệt mà hoàn hồn, vội vàng quan tâm hỏi thăm.

"Ngô không sao!" Ngay khi y chuẩn bị toàn lực chưởng khống chân thân Phụ thần.

Nguyên Thần Bàn Cổ mà Tam Thanh chưởng khống chiếm cứ vị trí trung tâm, chuẩn bị bắt đầu tranh đoạt quyền chưởng khống 'Bàn Cổ'.

"Thái Thanh, ta đã cho ngươi mặt mũi rồi phải không?" Đế Giang quát lớn một tiếng, hai tay hư không nắm chặt Khai Thiên Thần Phủ, vô tận Đại Đạo quy tắc diễn hóa thành khai thiên khí nhận, xé rách thương khung vũ trụ, tiêu diệt Hồng Mông Tử Khí.

"Đế Giang, Tam Thanh ta với tư cách là Nguyên Thần Phụ thần, dựa vào cái gì mà không thể chưởng khống chân thân Phụ thần?" Thái Thanh Lão Tử rất rõ ràng.

Không gian Hồng Mông Hư Vô đặc biệt này hàm chứa cơ duyên khó có thể tưởng tượng, nếu có thể chấp chưởng chân thân Bàn Cổ, tuyệt đối có thể thu được lợi ích khó có thể tưởng tượng.

Việc Đế Giang mất tập trung vừa rồi chính là một minh chứng rõ

ràng!

Do đó.

Y không muốn từ bỏ cơ hội này.

"Hừ!" "Chỉ dựa vào không gian Hồng Mông đặc biệt này tồn tại trong Bàn Cổ Đại Điện của ta!" "Chỉ dựa vào chân thân Phụ thần là do mười hai Tổ Vu ta triệu hoán ra!" "Chỉ dựa vào tâm Phụ thần ở trong Vu tộc ta!" "Chỉ dựa vào Tam Thanh các ngươi có thể dung hợp Nguyên Thần Phụ thần là nhờ có mười hai Tổ Vu ta giúp đỡ!" "Thế nào?" "Còn đủ không?!" Nghe lời Đế Giang.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên đều im lặng.

"Vậy thì để ngươi chưởng khống chân thân Phụ thần, tất cả những gì ngươi lĩnh ngộ sẽ cùng chia sẻ với Tam Thanh chúng ta, thế nào?" Bất đắc dĩ.

Thái Thanh Lão Tử chỉ có thể áp dụng phương pháp thỏa hiệp này.

"Hành!" Đế Giang nể mặt Phụ thần, không quá dây dưa với Tam Thanh, sau đó chia sẻ một phần quyền hạn cho Nguyên Thần Phụ thần mà họ đã dung hợp.

"Ô!" Dưới sự chiếu rọi của uy lực Đại Đạo vô tận xuyên qua quá khứ và tương lai, Tam Thanh cũng nhìn thấy một góc tương lai.

Thông Thiên bố trí Tru Tiên Kiếm Trận, chiến ý ngập trời.

Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy đứng cạnh nhau, lơ lửng giữa không trung, cau mày không nói gì.

"Đây chẳng lẽ là chuyện sẽ xảy ra trong tương lai sao?" Tuy nói chỉ là một góc tương lai mờ ảo, nhưng cũng nhìn ra Tam Thanh mình hình như đang đối lập!

Làm sao có thể?

Tam Thanh mình từ khi sinh ra ý thức, đã là huynh đệ chí thân.

Trong vô số Nguyên Hội qua.

Cùng nhau tác chiến, cùng tiến cùng lùi.

Sao có thể đối lập chứ?

"Đại huynh." Giọng Thông Thiên có chút trầm thấp, có chút khó tin.

Y luôn kính trọng hai vị huynh trưởng, hơn nữa Đại huynh cũng đối với mình cực kỳ thành kính và yêu thương, làm sao có thể cùng nhị huynh đối phó mình chứ?

"Tam đệ, cái góc tương lai mà chúng ta nhìn thấy này, chưa chắc đã là thật!" "Đúng!" "Tam Thanh ta cùng tiến cùng lùi, sao có thể đồng thất thao qua, huynh đệ tương tàn?" Nguyên Thủy cũng lên tiếng phụ họa.

Y không tin cảnh tượng này sẽ xảy ra!

Cùng với Đế Giang tiếp tục thao túng chân thân Bàn Cổ thám hiểm tiến lên, cảm giác hư vô đó, khiến mười hai Tổ Vu, Tam Thanh đều cảm thấy vô cùng mộng ảo, một chút cũng không chân thật.

Không biết đã qua bao lâu.

"Không tốt!" Lúc này.

Nguy cơ khủng bố truyền đến.

"Oanh!" Trong khoảnh khắc.

Họ phảng phất đang trải nghiệm cái chết, thậm chí ngay cả tâm Bàn Cổ cũng phát ra từng trận bi minh.

Nhưng rất nhanh.

Một đạo thần quang Đại Đạo rực rỡ bao phủ.

Thời không phảng phất đang luân hồi đảo ngược nhanh chóng, tất cả họ đều trở về khoảnh khắc vừa bước vào không gian hư vô đó.

"Bá!" Tam Thanh, mười hai Tổ Vu trong lòng đều đổ mồ hôi lạnh.

Nỗi kinh hoàng của cái chết giáng lâm, thật sự quá khiến người ta sợ hãi.

"Không gian Hồng Mông Hư Vô đặc biệt này, bên trong rốt cuộc hàm chứa tồn tại gì?" "Lại có thể ngay lập tức miểu sát tất cả sự tồn tại hợp nhất của Nguyên Thần Phụ thần, chân thân Phụ thần, tâm Phụ thần sao?" Hoàn hồn lại.

Tất cả mọi người đều cảm giác như vừa trải qua một giấc mơ.

Nhưng đến cảnh giới của họ, làm sao có thể không phân biệt được đâu là mơ đâu là thực?

"Bá!" Lúc này.

Tam Thanh, mười hai Tổ Vu phát hiện.

Tô Thần không biết từ lúc nào cũng đã trở về khoảnh khắc vừa bước vào đây!

"Tô Lang, chàng không sao chứ?" Hậu Thổ ngay lập tức truyền âm cho tình lang.

"Ngô không sao!" Tô Thần bước ra từ không gian Hồng Mông Hư Vô này, trong đầu phảng phất vẫn còn vang vọng cuộc đối thoại giữa Đại Thần Bàn Cổ và mình.

Y trong lòng có rất nhiều suy đoán, nhưng lại không có thực lực để chứng thực.

Có lẽ chỉ khi thực lực đạt đến cảnh giới của Đại Thần Bàn Cổ, mới có thể đích thân bước vào không gian thế giới đặc biệt kia, để biết thân phận chân chính của những Đại Đạo Ma Thần đó đi!

“Hoa!” Đồng thời.

Tam Thanh thao túng Nguyên Thần Bàn Cổ, chủ động tách rời khỏi chân thân Bàn Cổ.

Nhìn thấy tất cả diễn ra thuận lợi như vậy, trong lòng họ không khỏi có chút bất ngờ.

“Lão sư Hồng Quân y đang lừa chúng ta?” “Hoặc nói, tất cả những lời y nói trước đây đều là suy đoán?” Nhớ lại lúc Tam Thanh mình lần đầu tiên mượn chân thân Bàn Cổ để dung hợp, lão sư Hồng Quân đích thân ra tay ngăn cản, và mang ba huynh đệ mình đến Tử Tiêu Cung.

Y nói Tam Thanh mình một khi dung hợp Nguyên Thần Bàn Cổ, và dung hợp với chân thân Bàn Cổ do mười hai Tổ Vu triệu hoán, có khả năng sẽ thật sự phục sinh Bàn Cổ, sau đó hoàn toàn tiêu diệt mình.

Bây giờ xem ra.

Những lời y nói đó, tất cả đều là suy đoán thậm chí là cố ý hù dọa!

Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên đang nghi ngờ động cơ của lão sư Hồng Quân.

Chương 180

Còn Nguyên Thủy thì lại cho rằng lão sư y không hiểu về 'Bàn Cổ chính tông' mình, do đó những lời y nói đều chỉ là suy đoán, cũng là từ tận đáy lòng vì Tam Thanh mình mà tốt.

Dù sao.

Lão sư y ngay cả Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và Tru Tiên Kiếm Trận cũng cam lòng ban tặng, thì làm sao có thể hại mình chứ?

"Oanh!" Trở về Bàn Cổ Đại Điện.

Thái Thanh Lão Tử chưởng khống 'Hỗn Nguyên Tam Tài Đại Trận', chủ động khiến Tam Thanh mình tách ra, sau đó hóa thành chân thân và đáp xuống dưới tượng đá Bàn Cổ.

Lần này đến Bàn Cổ Đại Điện, dùng 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 thuận lợi khiến Tam Thanh mình dung hợp, nhận được truyền thừa và át chủ bài của riêng mình.

Cộng thêm dấu ấn Phụ thần mà tượng đá Bàn Cổ ban tặng, và những gì đã thấy, đã nghe trong không gian Hồng Mông Hư Vô, thu hoạch thật sự quá lớn, quá lớn rồi.

"Đa tạ Tô Thần đạo hữu, đa tạ chư vị đạo hữu!" Thái Thanh Lão Tử dẫn đầu hành lễ với Tô Thần và mười hai Tổ Vu (chân thân Bàn Cổ).

"Đa tạ Tô Thần đạo hữu, đa tạ chư vị đạo hữu!" Nguyên Thủy, Thông Thiên theo sát phía sau hành lễ cảm tạ.

"Lần này Tam Thanh ta thiếu chư vị đạo hữu một nhân quả, tương lai nếu có cơ hội, nhất định sẽ toàn lực báo đáp!" Thái Thanh Lão Tử với tư cách là người đứng đầu Tam Thanh, vô cùng chân

thành thẳng thắn hứa hẹn nhân quả, khắc ghi ân tình lần này trong lòng.

"Thiện!" "Tính các ngươi vẫn còn có lương tâm." Đế Giang chưởng khống chân thân Bàn Cổ, khẽ gật đầu, sau đó để Tô Thần đưa Tam Thanh ra khỏi đại điện.

Y lo lắng một khi rút 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', tâm Phụ thần sẽ trở về huyết trì bí cảnh, vô pháp tái cảm ngộ 'Nó' nhân ái dữ vĩ ngạn.

Tam Thanh trước khi rời đi, trịnh trọng hành lễ với tượng đá Bàn Cổ.

"Ông!" Khi Tô Thần đưa họ ra khỏi đại điện, ba kim long khí vận Vu tộc trong thể nội họ bị thu hồi.

"Tô Thần đạo hữu, ân tình của ngươi Tam Thanh ta khắc ghi trong lòng, lần sau gặp lại!" Thái Thanh Lão Tử mỉm cười hướng Tô Thần hành lễ.

"Đạo hữu, lần sau ngươi đến Côn Luân của ta, ta nhất định sẽ quét tháp nghênh đón." Thông Thiên mỉm cười nhìn Tô Thần, nhiệt tình mời.

"Chư vị đạo hữu, một lộ thuận phong!" Tô Thần mỉm cười hoàn lễ.

Đối với Nguyên Thủy với vẻ mặt có chút lạnh lùng và ngượng nghịu, y cũng không để tâm.

Y khép môi lại, trước khi rời đi cuối cùng vẫn mở lời.

"Tô Thần đạo hữu, tương lai nếu bần đạo muốn hoàn trả nhân quả, xin cứ việc nói ra!" Tiễn Tam Thanh rời khỏi tổ địa Vu tộc, khóe miệng Tô Thần lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Hy vọng họ có thể vì bố cục của mình mà thay đổi, trở thành những người tạo phúc Hồng Hoang, kế thừa và thực thi di chí của Đại Thần Bàn Cổ!

Hồng Hoang không phải là Hồng Hoang của một người.

Mà là Hồng Hoang tràn đầy hy vọng của toàn bộ vạn linh và Đại Thần Bàn Cổ!

Trở lại Bàn Cổ Đại Điện. 'Chân thân Bàn Cổ' do mười hai Tổ Vu triệu hoán tản ra khí thế Đại Đạo khủng bố. 'Nó' dưới sự gia trì dung hợp của tâm Bàn Cổ, Đại Đạo quy tắc ngưng tụ cực kỳ tinh thuần, khiến người ta vừa nhìn đã như đang tắm mình trong chân lý Đại Đạo.

Vô số trọc khí, sát khí và Hồng Mông Tử Khí từ không gian bên phải gia trì.

"Muội phu, Ngô trợ giúp ngươi cảm ngộ Đại Đạo Phụ thần!" Đế Giang chưởng khống chân thân Bàn Cổ, đánh ra một đạo thần quang Đại Đạo bao phủ xuống Tô Thần.

Do mười hai Tổ Vu không có Nguyên Thần, họ chỉ có thể thông qua việc quan ngộ chân thân Phụ thần ở cự ly gần để cảm ngộ Đại Đạo, cho nên cũng chia sẻ cơ hội này cho Tô Thần.

Tô Thần hành lễ, sau đó ngồi xếp bằng bên cạnh chân thân Bàn Cổ, cảm ngộ 'Đạo' của Đại Thần Bàn Cổ ở cự ly gần, cũng như 'Đạo' hàm chứa trong vô số Đại Đạo quy tắc và Hồng Mông Tử Khí!

"Ông!" Dấu ấn Bàn Cổ trong thức hải y điên cuồng hoạt động.

Ức ức vạn Đại Đạo quy tắc đồng loạt đổ về, khiến Tô Thần tự động ngưng tụ hiển hóa ra sáu tôn Luân Hồi Đại Đạo thần luân, dẫn dắt vô số Hồng Mông Tử Khí tinh thuần và năng lượng hư vô chui vào trong thể nội.

"Ô!" "Ô!" Sáu tôn Đại Đạo thần luân bắt đầu dần dần dung hợp.

‘Đạo’ hàm chứa trong dấu ấn Bàn Cổ trong thức hải được Tô Thần lặng lẽ cảm ngộ và hấp thu, để chứng thực ‘Đạo’ của mình, khiến nó càng thêm thần thánh vĩ ngạn.

Lúc ban đầu.

Tô Thần bên cạnh chân thân Bàn Cổ nhỏ bé như con kiến, nhưng cùng với ‘Đạo’ của bản thân y bùng phát ra, có một cảm giác tương đắc ích chương.

“Oanh!” Cùng với sáu tôn Đại Đạo thần luân hợp nhất, dấu ấn Bàn Cổ trong thức hải bị triệt để tiêu hóa, trong thể nội Tô Thần bùng phát ra một cỗ khí thế thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ vĩnh hằng.

Khoảnh khắc này.

Y thuận lợi đột phá chất cốc, tiến vào cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, đối với việc chưởng khống Đại Đạo quy tắc, cũng đạt đến một cảnh giới hoàn toàn mới!

“Chúc mừng muội phu!” “Chúc mừng Tô Lang!” Đế Giang, Hậu Thổ và những người khác cảm nhận được khí thế khủng bố của Tô Thần sau khi đột phá, ngay cả chân thân Phụ thần mà họ chưởng khống cũng bị ảnh hưởng đôi chút, trong lòng không khỏi chấn động không thôi.

Đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn.

Tô Thần từ dẫn đạo kiêm chưởng khống “Đại Đạo Quy Tắc”, đến chấp chưởng “Đại Đạo Quy Tắc”, lại một lần nữa tiến thêm một bước then chốt.

Hiện tại, y đã sở hữu năng lực của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, một niệm sinh diệt chư thiên vạn vũ, chưởng đạo quy tắc, minh ngộ “Đạo chi Bản Nguyên”, thông tích vạn sự vạn vật, kiến quá khứ tương lai, tuế nguyệt nhân quả bất triêm thân, vô thủy vô chung.

Chính bởi sự thăng hoa bản nguyên của "Đại Đạo Quy Tắc" do đột phá mang lại, mới dẫn đến "Bàn Cổ Chân Thân" do Thập Nhị Tổ Vu chưởng khống cũng bị liên đới.

"Muội phu quả nhiên là muội phu." "Đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, đã có thể sánh ngang Hỗn Nguyên Đại La!" "Vậy chờ khi muội phu chân chính đột phá Hỗn Nguyên Đại La, sẽ khủng bố đến mức nào?" Đế Giang, Chúc Dung, Cộng Công cùng các Tổ Vu khác, ai nấy đều tỉnh lại từ việc quan ngộ "Đạo" của Phụ Thần, nội tâm tràn đầy chấn hám và kinh thán.

Hậu Thổ nghe huynh trưởng mình kinh thán tình lang, nội tâm vô cùng tự hào.

Nàng nhìn thân ảnh bá khí vĩ ngạn của tình lang, đôi mắt tràn ngập thâm tình và sùng bái.

"Đa tạ chư vị Đạo hữu!" Tô Thần đứng dậy, mỉm cười hướng một chúng Tổ Vu hành lễ tạ ơn.

Trước đó, nếu không phải Đế Giang vô tư chia sẻ "Đạo" của Bàn Cổ Đại Thần với Ngô, Ngô tuyệt đối không thể nhanh chóng luyện hóa thức hải trung "Bàn Cổ Ấn Ký", rồi đột phá như vậy.

"Đều là người một nhà, hà tất phải nói lời tạ?" Hàn huyên quá hậu.

Đế Giang tiếp tục chưởng khống "Phụ Thần Chân Thân", để tất cả Tổ Vu cận cự ly cảm ngộ trái tim Phụ Thần và "Đạo" của Phụ Thần.

Tô Thần thì bế mục cảm ngộ và tiêu hóa những gì đạt được sau đột phá.

"Ông!

Ông!" Tam Thiên Đại Đạo Quy Tắc tề tề phong ủng mà đến,

ngưng tụ thành ba ngàn tôn Đại Đạo Thần Luân vĩ ngạn, huyền phù quanh thân y, như đang cung vệ và thần phục.

"Đông!

Đông!

Đông!" Trái tim Bàn Cổ nhảy lên theo một vận luật đặc thù.

"Bàn Cổ Chân Thân" mà Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán dường như phục sinh, đỉnh thiên lập địa, bễ nghễ vạn cổ!

Một đạo hư ảnh nhạt nhòa phủ khám Tam Thiên Đại Đạo Thần Luân mà Tô Thần ngưng tụ, sau đó nhập vào "Bàn Cổ Chân Thân", trong nháy mắt bùng phát một luồng Đại Đạo Thần Quang rực rỡ.

"Hoa!" Thập Nhị Tổ Vu tắm mình trong Đại Đạo Thần Quang ấy, tề tề tiến vào "Ngộ Đạo Chi Cảnh".

Đồng thời.

Cả Hồng Hoang thế giới rung chuyển dữ dội.

Ức vạn Thái Cổ Tinh Thần, Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh như được thắp sáng, bùng phát tinh quang rực rỡ ngút trời.

Sơn xuyên hà lưu, hải dương đảo tự, Linh Mạch Động Thiên của Hồng Hoang đồng loạt chấn động, dũng hiện Địa Mạch vĩ lực vô biên, như đang hoan hô reo vui, như đang triều thánh sùng bái.

Thiên Cơ vận chuyển, sơn hà biến động.

Diễn hóa Hồng Hoang tinh không lưu chuyển chí lý, sơn xuyên hà lưu diễn dịch huyền bí tẩu hướng.

Trong một thoáng chốc.

Hồng Hoang thế giới bạo trướng điên cuồng, Tiên Thiên Linh Khí nồng đậm tuôn trào, thiên địa chí lý đột hiển, Đại Đạo Pháp Tắc minh

tích.

Vô số sinh linh đồng loạt Hóa Hình, thậm chí trực tiếp đột phá đến cảnh giới tiếp theo.

"Bái kiến Bàn Cổ Đại Thần!" "Bái tạ Bàn Cổ Đại Thần!" "Bái tạ Bàn Cổ Đại Thần!" Vô số sinh linh sau khi hoàn hồn, tề tề nhìn về hướng Bất Chu Sơn, cung kính hành lễ.

Tam Thanh vừa trở về Côn Luân.

Vừa định bế quan tiêu hóa những gì thu được ở Bất Chu Sơn lần này, đột nhiên cảm tri thiên địa chấn động, tinh mang đại thịnh, một lực hút mạnh mẽ bao phủ lấy thân mình.

Bọn họ đồng loạt nhìn về phía Bàn Cổ Đại Điện, đôi mắt lộ vẻ hiếu kỳ.

"Thập Nhị Tổ Vu lại gây ra động tĩnh khủng bố như vậy, chẳng lẽ lại có được cơ duyên Phụ Thần?" Giờ khắc này.

Nội tâm bọn họ không khỏi có chút hối hận.

Nếu biết sớm như vậy.

Đáng lẽ không nên nhanh chóng triệt tiêu "Phụ Thần Nguyên Thần".

Mà nên tiếp tục dung hợp với Phụ Thần Chân Thân, trái tim Phụ Thần, như vậy mới có thể cảm ngộ "Đạo" của Phụ Thần sâu sắc hơn, thu được nhiều cơ duyên hơn mà "Người" để lại cho Bàn Cổ Chính Tông!

Vạn năm tuế nguyệt thoắt cái trôi qua.

Tô Thần tiêu hóa những gì mình đột phá đạt được, đối với việc chấp chưởng "Đại Đạo Quy Tắc" có cảm ngộ sâu sắc hơn.

Từ biệt Hậu Thổ và một chúng Tổ Vu, y từ Bàn Cổ Đại Điện đi

ra, định trước khi Địa Đạo đản sinh, sẽ thu nhận thêm nhiều Địa Đạo Tiên Thiên Thần Thai Thánh về dưới trướng, chuẩn bị cho việc y chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La.

Là Địa Đạo Luân Hồi Chi Chủ.

Tô Thần giờ đây đã có thể chấp chưởng "Đại Đạo Quy Tắc", kiến quá khứ tương lai.

Muốn tìm kiếm Địa Đạo Tiên Thiên Thần Thai Thánh, cũng không quá khó khăn.

Một đường du lịch hướng đông.

Đến Thái Sơn thì y thấy giữa hai ngọn núi cự phong có một cảnh giới tử vong, vô số vong hồn và tàn phách vô ý thức bay lượn mà đến.

Nơi cảnh giới tử vong này có một dòng sông, dưới đáy sông vô số suối phun trào nước sông màu vàng, kéo dài uốn lượn, dài đến tám ngàn vạn công lý, không hoa không lá, cát vàng khắp nơi.

Chương 181

Một nữ tử tóc bạc trắng, thân hình còng cọc, bên bờ sông dựng một cái "nồi" đặc biệt.

Lấy khổ tân làm củi, lấy bát loại lệ làm dẫn, phân biệt là "một giọt sinh lệ, hai lượng lão lệ, ba phần khổ lệ, bốn chén hối lệ, năm tấc tương tư lệ, sáu chén bệnh trung lệ, bảy thước biệt ly lệ, vị thứ tám chính là một giọt thương tâm lệ của Mạnh Bà." Ròng rã bảy bảy bốn nghìn chín trăm năm, mới nấu ra một nồi "Mạnh Bà Thang", hương thơm kỳ dị có thể thông cửu tiêu.

Vô số vong hồn tàn phách này chính là bị hương thơm kỳ dị này hấp dẫn mà đến.

"Quên đi quá khứ, không phải là quên đi nỗi đau quá khứ, mà là giải tỏa nỗi đau trong lòng." "Có một số ký ức không thể quên, nhưng uống qua một bát Mạnh Bà Thang, cũng có thể hóa giải nỗi khổ trong đó." "Bởi vì quên đi, những điều tốt đẹp trên thế gian mới càng thêm rực rỡ." Nàng từ trong nồi múc ra một bát Mạnh Bà Thang, vừa nói những lời này, vừa đưa đến trước mặt những vong hồn tàn phách đang nương theo mà đến, trên mặt toát ra vẻ từ tường và nhân ái.

Từng vong hồn tàn phách sau khi uống Mạnh Bà Thang của nàng, từ bạo táo trở nên an ninh, hướng nàng thi một lễ rồi tiếp tục tiến về phía dòng sông này.

Chỉ đáng tiếc.

Giờ đây Địa Đạo chưa đản sinh.

Những vong linh tàn hồn này dù đã uống Mạnh Bà Thang của nàng, cũng không thể tiến vào Địa Phủ, chỉ có thể tụ tập ngày càng nhiều.

“Bá!” Tô Thần im lặng quan sát năm nghìn năm, lúc này mới hiện thân.

Cảm tri được khí thế mà y phát ra.

Mạnh Bà dừng việc múc thang, dùng thần thông chia toàn bộ Mạnh Bà Thang trong nồi cho mỗi vong linh tàn hồn, sau đó đến trước mặt Tô Thần, cung kính hành lễ.

“Mạnh Bà bái kiến Tiền bối!” Nàng Hóa Hình ba mươi ba Nguyên Hội trước tại đây.

Nhìn thấy những vong hồn tàn linh kia, nàng liền minh ngộ sứ mệnh của mình, vẫn luôn ở Hoàng Tuyền Hà này nấu Mạnh Bà Thang.

Giờ đây.

Nàng cuối cùng cũng đã đợi được Tô Thần!

“Mạnh Bà, ngươi và Bản Tọa hữu duyên, có nguyện bái dưới môn hạ Bản Tọa?” Giờ khắc này.

Khi nghe Tô Thần nói xong.

Mạnh Bà ngẩng đầu lên, đôi mắt trong suốt như suối nguồn tràn đầy kinh hỉ, trực tiếp phủ phục quỳ xuống.

“Đệ tử Mạnh Bà, bái kiến Lão Sư!” “Thiện!” Sau khi nhận lễ bái sư của nàng, đại biểu cho nhân quả sư đồ chính thức hình thành.

“Bản Tọa danh Tô Thần, từ nay về sau ngươi là Chân Truyền Đệ Tử thứ mười của Ngô.” Tô Thần nói xong.

Từ không gian thức hải tế xuất một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo “Tam Sinh Thạch”, sau đó dùng thần thông đưa đến trước mặt nàng.

Cầu Nại Hà, Tam Sinh Thạch, đây là Chí Bảo vận mệnh Địa Đạo

tương phụ tương thành.

"Đệ tử đa tạ Lão Sư!" Nghe đến cái tên Tô Thần, toàn thân Mạnh Bà đột nhiên chấn động.

Trong mấy trăm vạn năm qua.

Nàng dù không đi ra khỏi địa giới Thái Sơn.

Nhưng cũng đã nghe danh lừng lẫy của Lão Sư, đối với việc có thể bái nhập môn hạ y, nội tâm chỉ cảm thấy vô cùng vinh hạnh và kinh hỉ, còn về kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Tam Sinh Thạch" kia, ngược lại cũng không còn chấn hám đến vậy.

"Hưu!" Tô Thần khuất chỉ một cái, truyền "Minh Đạo Chân Kinh" cùng một đạo ấn ký vào thức hải nàng.

Bởi vì hiện giờ Địa Đạo chưa đản sinh.

Nàng dù là Địa Đạo Đỉnh Cấp Tiên Thiên Thần Thai Thánh, tu vi cũng chỉ Kim Tiên đỉnh phong.

Nơi đây là Hoàng Tuyền Hà nơi nàng Hóa Hình, mỗi ngày nấu Mạnh Bà Thang, giao thiệp với ức vạn vong hồn tàn linh, quan ma cảm ngộ cả đời của bọn họ, mới là phương thức tu luyện thích hợp nhất.

"Vì ngươi đã bái nhập môn hạ vi sư, hôm nay vi sư sẽ tự mình giảng đạo cho ngươi." Tô Thần không định đưa Mạnh Bà về Luân Hồi Sơn, vì vậy tự mình giảng đạo, tự mình giáo đạo cho nàng.

"Đại Địa Chi Đạo, Hậu Đức Tái Vật." "Thiên Địa hữu luân hồi, vạn linh tồn hi vọng." Theo y bắt đầu giảng đạo, ức vạn Đại Đạo Pháp Tắc chi lực giữa thiên địa đồng loạt phong ủng mà đến, diễn hóa ra vô số dị tượng khủng bố.

Tử khí đông lai ức vạn lý, hà quang vạn đạo nhiễm chư thiên.

Bát âm tiên nhạc vang vọng hoàn vũ, thiên hoa loạn trụy địa dũng kim liên.

Vô số vong hồn tàn linh đồng loạt dừng lại, bọn họ dù đã không còn ý thức, nhưng khi nhìn thấy thân ảnh Tô Thần, vẫn không tự chủ được mà cung kính hành lễ.

Tô Thần không giảng những "Đạo" thâm áo.

Mà là dựa theo cảnh giới của Mạnh Bà, giảng giải những cảm ngộ từ cảnh giới Thiên Tiên đến Đại La một cách sâu sắc mà dễ hiểu.

Nàng tắm mình trong Đại Đạo Đạo Vận, cả người tiến vào "Ngộ Đạo Chi Cảnh", khí thế của bản thân tăng vọt với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Ba nghìn năm thoắt cái trôi qua.

Ngay khi Mạnh Bà chuẩn bị một hơi đột phá Thái Ất Kim Tiên, Tô Thần vẫy tay ngăn nàng lại.

"Cảnh giới hiện tại của ngươi thích hợp nhất để củng cố Đạo Cơ, không cần vội vã đột phá." "Đợi đến khi không thể áp chế được nữa, đột phá cũng không muộn!" Một khi Địa Đạo xuất thế.

Với mệnh cách Địa Đạo Tiên Thiên Thần Thai Thánh của Mạnh Bà, có cơ hội trực tiếp chứng đạo Đại La.

Vì vậy.

Tô Thần hy vọng nàng có thể trong thời gian ngắn nhất, củng cố Đạo Cơ của bản thân đến cực hạn, tương lai Đại Đạo mới có hy vọng.

"Đệ tử đa tạ Lão Sư giáo đạo!" Mạnh Bà cung kính đứng dậy hành một lễ.

"Thiện!" Tô Thần khẽ gật đầu, sau đó căn dặn vài câu và ban cho

một số thiên tài địa bảo rồi tiếp tục đi về hướng đông nam.

Khi đi ngang U Đô Sơn.

Một vị Tiên Thiên Thần Thai linh có đầu hổ thân trâu, mọc ba mắt, vung vẩy một đôi sừng nhọn đã chặn Tô Thần lại.

"Thổ Bá bái kiến Tiền bối!" Y trực tiếp dùng đại lễ bái sư quỳ xuống khấu đầu, khiến cả mặt đất vang lên tiếng "đông đông".

"Danh ngạch Chân Truyền Đệ Tử cuối cùng của Bản Tọa thuộc về ngươi!" Tô Thần nhìn Thổ Bá, trên mặt lộ một nụ cười nhạt.

Trong Đại Đạo, Thập Nhị là viên mãn.

Sau khi Ngô thu Mạnh Bà, chỉ còn lại một danh ngạch Chân Truyền Đệ Tử.

Mà Thổ Bá có thể gặp Ngô, đây cũng là "duyên phận" của y.

Thổ Bá là Địa Đạo Tiên Thiên Thần Thai Thánh, sứ mệnh là Hộ Vệ Giả của Địa Đạo.

Hiện giờ y chưa Hóa Hình, nhưng đã có thực lực Kim Tiên hậu kỳ.

"Đệ tử Thổ Bá, bái kiến Lão Sư!" Khi y nghe Tô Thần nói xong, kinh hỉ khôn cùng, lại một lần nữa khiến mặt đất vang lên tiếng "đông đông" khi khấu đầu.

"Thiện!" "Ngươi hãy theo Ngô về Luân Hồi Sơn ba!" Tô Thần nhẹ nhàng vẫy tay phải, một đạo thất thải tường vân nâng y từ mặt đất lên, trực tiếp bay về phía đạo trường.

Chuyến xuất hành lần này.

Không chỉ đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, còn đối thoại với Bàn Cổ trong không gian Hồng Mông Hư Vô, biết thêm nhiều ẩn bí, cũng hiểu rõ hơn nhiều trách nhiệm.

Số lượng Chân Truyền Đệ Tử dưới môn hạ cũng đạt đủ số viên mãn.

Tiếp theo là đối phó với Nữ Oa tạo nhân chứng đạo thành Thánh, và thời đại Chư Thánh sắp đến.

Trở về Luân Hồi Sơn.

Một chúng đệ tử, đồng tử, thị nữ đứng thành hai hàng, cung kính nghênh đón.

"Đệ tử kiến quá Lão Sư!" "Đệ tử kiến quá Lão Sư!" "Đệ tử kiến quá Lão Gia!" Tô Thần khẽ gật đầu, dẫn Thổ Bá đi vào đạo trường của mình.

"Khải bẩm Lão Gia, Miêu Miêu tỷ cùng Thường Hi tiên tử ra ngoài du lịch, đặc biệt bảo con bẩm báo với ngài một tiếng." Ngao Thăng sau khi hành lễ, trực tiếp vượt qua Khổng Tuyên mà bẩm báo với Tô Thần.

Bạch Miêu Miêu lần trước ở Thái Âm Tinh sau khi quen biết Thường Hi thì rất hợp duyên, lần này Thường Hi hạ giới, Bạch Miêu Miêu liền dẫn nàng đi trải nghiệm các loại mỹ cảnh phong tình khác nhau.

Đối với điều này.

Tô Thần đương nhiên tán đồng.

Chỉ cần Miêu Miêu vui vẻ, đi đâu du ngoạn cũng không thành vấn đề.

Tiếp theo.

Tô Thần bắt đầu giảng đạo cho tất cả sinh linh trên Luân Hồi Sơn.

Cửu Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên ấp ủ mấy trăm vạn năm cuối cùng cũng thuận lợi vượt qua Hóa Hình Thiên Kiếp, đạo hiệu là "Bạch

Liên", trở thành Chân Truyền Đệ Tử cuối cùng dưới tọa hạ Tô Thần.

Nàng vừa Hóa Hình đã ở Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ, Bản Nguyên Đạo Cơ vô cùng vững chắc.

"Đệ tử Bạch Liên, bái kiến Lão Sư!" Chỉ thấy nàng một thân váy lụa trắng, áo vạt bay bay, ba ngàn thanh ti bay múa theo gió, toát ra khí tức tịnh thế linh động, hoàn mỹ vô hà.

"Thiện!" Tô Thần mỉm cười gật đầu, sau đó ban cho nàng mẫu thể Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên.

Thậm chí để tăng cường Đạo Cơ của nàng hơn nữa, còn cho nàng nuốt chửng toàn bộ Cửu Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, Cửu Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên và chín cành phí nguyên, sau đó lại đưa trở lại Liên Trì để dưỡng dục bằng Hỗn Độn Tinh Tuyền.

"Tuyệt quá rồi, con cuối cùng cũng có một tiểu sư muội rồi!" Bích Tiêu nhìn thấy Bạch Liên tịnh thế linh động, nội tâm tràn đầy hoan hỉ, trực tiếp chia sẻ linh quả mình yêu thích nhất cho nàng.

Khổng Tuyên, Quỷ Mẫu, Thần Đồ, Uất Lũy, Tiểu Bạch Long, Vân Tiêu, Bích Tiêu cùng những người khác cũng lần lượt tặng một phần lễ gặp mặt cho tiểu sư muội Bạch Liên này.

Nhìn thấy các sư huynh muội của họ hòa thuận yêu thương, Tô Thần mỉm cười an ủi.

Năm Nguyên Hội thời gian thoắt cái trôi qua.

Trong khoảng thời gian này.

Tô Thần ngoài việc bế quan cảm ngộ chấp chưởng "Đại Đạo Quy Tắc", thỉnh thoảng còn giảng đạo cho một chúng đệ tử dưới môn hạ.

Điều đáng nói là.

Khi y du lịch "Ba Trủng Sơn", đã thu nhận Triệu Văn Hòa và

Vương Chân Nhân, những người sẽ là Tây Phương Quỷ Đế tương lai.

Ở "La Phong Sơn" thu nhận Trương Hành và Dương Vân, những người sẽ là Bắc Phương Quỷ Đế tương lai, ở "La Phù Sơn" thu nhận Đỗ Tử Nhân, người sẽ là Nam Phương Quỷ Đế tương lai, ở "Bão Độc Sơn" thu nhận Chu Khất và Kê Khang, những người sẽ là Trung Ương Quỷ Đế tương lai.

Đến đây.

Ngũ Phương Quỷ Đế của Địa Phủ đều đã được thu nhận về dưới trướng, chỉ chờ Địa Đạo xuất thế, bọn họ sẽ có thể thực hiện sứ mệnh của bản thân.

Chương 182

Bất Chu Sơn.

Ngọc Quỳnh Tiên Phủ.

Nữ Oa du lịch Hồng Hoang mấy chục vạn năm, mơ hồ cảm ngộ được cơ duyên chứng đạo của mình.

Nhưng nàng dựa theo kiến nghị của Tô Thần, kiên trì đi theo pháp "Trảm Tam Thi" chứng đạo, toàn lực cảm ngộ tự ngã, chuẩn bị trảm xuất "Tự Ngã Thi" tam thi hợp nhất chứng đạo Hỗn Nguyên.

Nhưng muốn trảm xuất "Tự Ngã Thi" thật sự quá khó, quá khó.

"Ông!" Ngay khi Nữ Oa chuẩn bị tiếp tục bế quan cảm ngộ tự ngã, Chí Bảo Hồng Mông Tử Khí trong thức hải nàng khẽ chấn động.

"Chẳng lẽ, ta chỉ có thể tìm ra cơ duyên chứng đạo của mình, mới có cơ hội trảm xuất 'Tự Ngã Thi'?" Nghĩ đến đây.

Nữ Oa dựa vào những gì mình thu được sau mấy chục vạn năm du lịch, bắt đầu cảm ngộ cơ duyên chứng đạo.

Ba vạn năm tuế nguyệt thoắt cái trôi qua.

Nàng bước ra khỏi đạo trường của mình, nhìn thấy phương viên ức vạn công lý hoang vu không người, sinh linh thưa thớt, cảm ngộ trong lòng càng ngày càng mãnh liệt.

"Đạo" của ta là Tạo Hóa Đại Đạo, hà tất không sáng tạo ra một số chủng tộc mới để hoàn thiện Hồng Hoang đây?" Tiếp theo.

Nữ Oa bắt đầu hành động.

Nàng dùng Ngũ Hành Thần Thổ cùng Sinh Mệnh Tinh Tuyền, nặn ra "Mã, Ngưu, Dương, Trư, Cẩu, Kê" Lục Súc, sau đó lại dùng Tạo

Hóa Đại Đạo phú dư sinh mệnh cho chúng.

"Oanh long long!" Thiên khung bắt đầu khẽ chấn động.

Bầu trời xanh trong vạn lý ban đầu lập tức ngưng tụ một đoàn công đức kim vân rộng mấy chục mẫu, sau đó giáng xuống một đạo Thiên Đạo Công Đức thô như vòi nước nhập vào thể nội Nữ Oa.

"Ông!" Chí Bảo Hồng Mông Tử Khí trong thức hải tự động luyện hóa một phần cực nhỏ, Nữ Oa hồn thân tán phát trứ một chủng khí tức thánh khiết điển nhã, tuyên cổ vĩnh hằng.

"Đạo" của ta, hóa ra ở đây!" Nữ Oa khẽ nhếch khóe môi, trên khuôn mặt thánh khiết cao quý, hoàn mỹ vô hà hiện lên một nụ cười, đẹp đến mức khiến người ta tâm chiến, đồng thời cũng khiến người ta không sinh ra một tia một hào tâm niệm tiết độc.

Ngay khi nàng chuẩn bị bế quan luyện hóa Thiên Đạo Công Đức vừa mới đạt được, xem liệu có thể một hơi trảm xuất "Tự Ngã Thi" hay không, thì Chí Bảo Hồng Mông Tử Khí trong thức hải lại một lần nữa khẽ động.

"Vật phẩm then chốt mà ta cần để chứng đạo, hóa ra lại nằm trong tay Tô Thần Đạo hữu?" Ánh mắt Nữ Oa nhìn về Luân Hồi Sơn, đôi đan phượng mỹ mâu hơi ngưng lại.

"Bá!" Nàng dẫn đạo chưởng khống "Đại Đạo Quy Tắc", một niệm vượt qua thời không duy độ, hướng về Luân Hồi Sơn mà đi.

Tô Thần đang hưởng thụ mỹ thực do Bạch Miêu Miêu và Thường Hi tự tay làm, khi cảm tri được khí tức của Nữ Oa, không khỏi nhìn về Hỗn Độn Thiên Khung.

"Ngày này cuối cùng cũng phải đến rồi sao?" Y rất rõ.

Trải qua bố cục trước đó của mình, Nữ Oa đã trì hoãn được không ít thời gian tạo nhân thành Thánh.

Nhưng hiện tại.

Thiên Đạo có chút không thể nhẫn nhịn, bắt đầu chủ động ra tay sửa lại Hồng Hoang đại thế.

Một khi Nữ Oa chứng đạo, mở ra thời đại Thiên Đạo Thánh Nhân.

Thì sự chưởng khống của Thiên Đạo đối với Hồng Hoang thế giới sẽ đạt đến mức độ không gì sánh được.

Đến lúc đó.

Hồng Hoang nhìn có vẻ hoa đoàn cẩm thốc, hưng thịnh phồn vinh, nhưng lại là ánh sáng rực rỡ cuối cùng!

"Bá!" Tô Thần thu hồi ánh mắt, đôi mắt bình tĩnh đạm nhiên của y trong nháy mắt bùng phát một tia đấu chí kinh người.

Bố cục vô số Nguyên Hội của mình.

Đã đến lúc thổi vang hiệu lệnh, đối địch với Thiên Đạo, tranh hùng với Thánh Nhân!

Sau khi sắp xếp một chút.

Tô Thần tự mình ra ngoài sơn môn, hoan nghênh Nữ Oa đến.

"Ông!" Thiên khung xuất hiện gợn sóng nhạt nhòa, một thân ảnh trắng thánh khiết điển nhã, ung dung hoa quý xuất hiện.

"Kiến quá Tô Thần Đạo hữu!" Khóe môi Nữ Oa nở nụ cười nhạt, một đôi đan phượng mỹ mâu lộ ra tia thân cận.

"Kiến quá Nữ Oa Đạo hữu!" Tô Thần mỉm cười đáp lễ.

Y mẫn duệ nhận thấy, khí thế mà Nữ Oa tỏa ra càng ngày càng chí cao vô thượng, cực kỳ có khả năng đã luyện hóa một phần Hồng Mông Tử Khí, dính dáng đến một tia Thiên Đạo Thánh Nhân vị cách.

"Thỉnh!" Theo Tô Thần đưa tay mời, Nữ Oa cảm tri được khí thế

mà y chủ động lộ ra, vô số "Đại Đạo Quy Tắc" vĩ lực đồng loạt ủng thốc mà đến, khiến nàng càng thêm thần thánh vĩ ngạn, chí cao vĩnh hằng.

Đôi mắt nàng đột nhiên co rút lại, lộ ra một tia chấn hám khôn cùng.

"Chúc mừng Đạo hữu!" Với cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, sở hữu năng lực của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cả Hồng Hoang thế giới cũng chỉ có một mình Tô Thần!

Ban đầu Nữ Oa tưởng rằng mình cảm ngộ được cơ duyên chứng đạo, có hy vọng trở thành vị Hỗn Nguyên Đại La thứ hai sau Lão Sư, ai ngờ Tô Thần đã sớm đi trước mình một bước!

Dù mình có chứng đạo thành Thánh, cũng chưa chắc đã thật sự thắng được y nhỉ?

Tô Thần khẽ gật đầu bày tỏ sự cảm tạ.

Đôi khi đến lúc cần phô diễn cơ bắp thì nhất định phải phô diễn cơ bắp, nếu không lấy gì chấn nhiếp tiểu nhân?

Huống chi là đối địch với Hồng Quân, tranh phong với Thiên Đạo Thánh Nhân!

Nữ Oa lần này đến cầu xin vật phẩm then chốt để tạo nhân, nhất định phải giữ thái độ cho đúng mực, đừng trước mặt mình mà bày ra cái vẻ tương lai Thiên Đạo Thánh Nhân phổ!

Đến khu nghỉ ngơi.

Nàng thấy Thái Âm Tinh Chủ Thường Hi cũng ở đó, hơn nữa còn cùng Bạch Miêu Miêu tự tay nấu mỹ thực, dáng vẻ bận rộn mà vui vẻ, nội tâm không khỏi cảm thấy đầy rẫy sự tương phản.

Đây thật sự là Thái Âm Nữ Thần thanh lãnh tuyệt tiên, phong hoa

tuyệt đại ư?

"Kiến quá Nữ Oa Đạo hữu!" "Kiến quá Nữ Oa Đạo hữu!" Bạch Miêu Miêu và Thường Hi tự tay bưng những món mỹ thực hương khí xông vào mũi, ngưng tụ "Trù Đạo" Bản Nguyên nồng đậm, bày biện trên bàn ngọc làm từ Tiên Thiên Linh Ngọc.

"Kiến quá lưỡng vị Đạo hữu!" Nữ Oa hàm tiếu gật đầu đáp lễ.

Nàng và Thường Hi quen biết nhau tại yến tiệc của Tây Vương Mẫu, có chút giao tình nhưng không nhiều.

"Đạo hữu thường nhất thường 'Trù Đạo' của Ngã và Thường Hi tỷ tỷ!" Đối với Nữ Oa.

Bạch Miêu Miêu vẫn rất nhiệt tình.

"Hảo!" Nữ Oa nếm thử mỹ thực do bọn họ tự tay làm, đôi đan phượng mỹ mâu đột nhiên sáng lên, đôi môi đầy đặn hồng nhuận dính nước canh trong vắt, dưới ánh dương quang chiếu rọi trông thật sáng chói.

Đến cảnh giới của nàng.

Dù là trân tu tuyệt thế, sơn hào hải vị đến mấy, cũng chỉ là phù vân qua mắt, không thể khiến đạo tâm nàng gợn sóng dù chỉ một ly.

Nhưng món ăn trước mắt lại không giống vậy.

Mỹ thực được gia trì "Trù Đạo Quy Tắc", không chỉ có thể phản bộ Đại Đạo của bản thân, đồng thời còn có thể khiến mình chân chính trải nghiệm cái đẹp của mỹ thực, điều này thật sự cực kỳ hiếm có.

"Lưỡng vị Đạo hữu quả nhiên là phi phàm quá!" Nữ Oa nghiêm túc nhìn Bạch Miêu Miêu và Thường Hi một cái, nhẫn không trụ tâm sinh khâm phục.

Trong tất cả các Đại Đạo truyền thừa của riêng mình, lại còn kiêm

tu phụ trợ "Trù Đạo", điều này thật sự hiếm có.

"Hi hi." "Ngã lập chí muốn vì Chủ nhân làm ra mỹ thực ngon nhất thiên hạ!" Nghe Nữ Oa khen ngợi, Bạch Miêu Miêu ưỡn ngực, vẻ mặt kiêu ngạo tự hào.

Tô Thần thấy có chút thú vị, đưa ngón trỏ tay phải, nhẹ nhàng quẹt vào chóp mũi ngọc của nàng.

Tiếp theo.

Sau khi lại phẩm thưởng trà quả do Mộng Yêu Yêu tự tay pha chế, Nữ Oa liền chủ động nói rõ ý đồ.

"Tô Thần Đạo hữu, thực không dám giấu, lần này Bần Đạo đến đây, là muốn đổi Cửu Thiên Tức Nhưỡng và Tam Quang Thần Thủy với ngươi, hai vật phẩm này là then chốt chứng đạo của Bần Đạo!" Sau khi Tô Thần chủ động phô diễn thực lực của mình, Nữ Oa không lôi Thiên Đạo ra để chấn nhiếp, tránh gây hiểu lầm.

"Chúc mừng Đạo hữu!" Tô Thần mỉm cười nói, Bạch Miêu Miêu và Thường Hi thì tràn đầy chấn hám và kinh ngạc.

Nàng nhanh như vậy đã muốn chứng đạo thành Thánh ư?

Nghĩ đến đây.

Bạch Miêu Miêu có chút quan thiết nhìn về phía Chủ nhân.

"Bá!" Chỉ thấy Tô Thần từ không gian thức hải lấy ra ba vạn thăng Tam Quang Thần Thủy, dùng bình ngọc tiên khí đựng lại, đưa đến trước mặt Nữ Oa.

"Đa tạ Đạo hữu!" Nữ Oa nhận lấy xong, trực tiếp từ thức hải tế xuất một cái hồ lô màu đen, đưa đến trước mặt Tô Thần.

Nàng sớm đã biết Tô Thần đang sưu tập bảy cái Tiên Thiên Hồ Lô, cũng vẫn luôn chờ y đến đổi với mình, ai ngờ mấy trăm vạn năm

qua, ngược lại lại là mình chủ động đưa đến tận cửa.

Chẳng lẽ.

Tất cả những điều này đều đã nằm trong dự liệu của y?

Rất nhanh.

Nữ Oa nội tâm âm thầm lắc đầu.

Cơ duyên chứng đạo của mình, Tô Thần làm sao có thể biết được?

"Nữ Oa Đạo hữu, thỉnh tùy Ngô lai!" Tô Thần thu lấy hồ lô màu đen xong, bảy cái Tiên Thiên Hồ Lô chỉ còn lại hồ lô Cửu Cửu Tán Hồn của Hồng Vân là chưa có được.

Y dẫn Nữ Oa đến khu linh thực vật phía ngoài.

"Đạo hữu, Bần Đạo đã trồng vô số Tiên Thiên Linh Căn trong Cửu Thiên Tức Nhưỡng, mà chúng đang ở giai đoạn then chốt của sự thuế biến, không biết Đạo hữu có thể chờ thêm một Nguyên Hội nữa không?" Trực tiếp cự tuyệt rất có khả năng sẽ khiến Nữ Oa phản cảm.

Khiến nàng tự mình "chứng kiến" sự quan trọng của Cửu Thiên Tức Nhưỡng đối với mình, Nữ Oa cũng không tiện cưỡng cầu.

Dù sao.

Tô Thần chỉ yêu cầu nàng chờ thêm một Nguyên Hội, chứ không phải không muốn đổi vật phẩm then chốt chứng đạo với nàng.

"Đa tạ Đạo hữu, vậy Bần Đạo sẽ chờ thêm vậy." Nữ Oa không muốn làm khó người khác.

Huống chi thời gian một Nguyên Hội mà Tô Thần định ra, cũng vừa khéo là giới hạn Thiên Đạo có thể dung nhẫn.

Chương 183

"Thiện!" Tô Thần khẽ gật đầu, dẫn nàng đến đại điện của mình, tự tay pha một ấm Ngộ Đạo Thần Trà, rót đầy một chén đưa đến trước mặt Nữ Oa.

"Đạo hữu, ngươi là chuẩn bị tẩu công đức chứng đạo?" Trong đại điện đã bố trí trận pháp cách tuyệt Thiên Cơ, cũng tiện để thăm dò ý nghĩ thật sự của nàng, từ đó lấy nàng để bố cục Nhân Đạo tương lai.

"Nội tâm ta là muốn đi theo pháp "Trảm Tam Thi" chứng đạo Hỗn Nguyên, nhưng Thiên Cơ chỉ dẫn ta nên sớm thực hiện trách nhiệm của bản thân, sớm ngày chứng đạo thành Thánh, tạo phúc Hồng Hoang." Nữ Oa và Tô Thần đối diện nhau mà ngồi.

Nàng không hề giấu diếm, vô cùng thẳng thắn nói ra ý nghĩ của mình với y.

Từ trước đến nay.

Tô Thần đối với nàng vô cùng chân thành, hơn nữa còn cực kỳ đại khí và hào phóng, ân tình đó, Nữ Oa vẫn luôn ghi tạc trong lòng.

Nghe nàng nói xong, Tô Thần khẽ gật đầu, sau đó đánh ra một đạo Thần Thức Ấn Ký, huyền phù trước mặt nàng.

"Đạo hữu, những năm qua, Ngô cũng đã quan ma cảm ngộ pháp "Trảm Tam Thi" của Hồng Quân Thánh Nhân, có không ít tâm đắc, hy vọng năng đối nhĩ hữu sở khải phát." Pháp "Trảm Tam Thi" của Hồng Quân, là do y truyền ra sau khi vừa chứng đạo thành Thánh.

Có lẽ hợp với bản thân y, nhưng lại không hợp với Tam Thanh, Nữ Oa, Minh Hà và bọn họ.

Vô số Nguyên Hội qua.

Bọn họ không một ai trảm xuất "Tự Ngã Thi" chính là minh chứng.

Vì vậy.

Tô Thần trong mấy Nguyên Hội này, dùng "Ngộ Đạo Châu" thôi diễn pháp "Trảm Tam Thi", từ đó cải thiện một số khuyết điểm, hy vọng có thể trợ Nữ Oa tam thi hợp nhất.

Nếu vậy.

Sau này lấy nàng để bố cục Nhân Đạo, thậm chí sách phản nàng, cũng sẽ dễ dàng hơn.

"Bá!" Khi Nữ Oa tiêu hóa pháp "Trảm Tam Thi" hàm chứa trong thần thức của Tô Thần, đôi mắt chấn hám của nàng đột nhiên co rút lại, dùng ánh mắt khó tin nhìn về phía Tô Thần.

Nàng làm sao cũng không ngờ.

Tô Thần lại khủng bố đến mức này, không đi theo pháp "Trảm Tam Thi" lại còn có thể cải thiện nó?

Điều này.

Điều này cũng quá nghịch thiên rồi chứ?!

Chẳng lẽ.

Y là chuyên môn vì mình mà đặc ý làm?

Nghĩ đến đây.

Phương tâm Nữ Oa đột nhiên chấn động, một vệt hồng vận hiện lên trên khuôn mặt thánh khiết vô hà của nàng.

"Đạo hữu, pháp "Trảm Tam Thi" này ngươi là người đầu tiên truyền cấp Ngã đích ma?" "Ân!" Tô Thần gật đầu.

Bản thân Ngô sau khi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, đã

có thể chấp chưởng "Đại Đạo Quy Tắc", minh ngộ quá khứ tương lai.

Lại được Bàn Cổ Đại Thần truyền thừa "Hồng Mông Cửu Chuyển" và "Khai Thiên Cửu Thức" hoàn chỉnh, cộng thêm "Ngộ Đạo Châu" tương trợ, cải thiện một bộ công pháp cấp Hỗn Nguyên vẫn là có thể làm được.

"Bá!" Nghe Tô Thần nói xong, phương tâm Nữ Oa đột nhiên chấn động, dùng ánh mắt muốn nói lại thôi nhìn y một cái.

Ân?

Thấy đôi đan phượng mỹ mâu của nàng hàm chứa vẻ cảm động, nội tâm Tô Thần không khỏi "lạc đăng" một tiếng.

Nữ Oa nàng sẽ không hiểu lầm chứ?

Bản thân Ngô thật sự chỉ muốn giúp nàng giải quyết việc không thể trảm xuất "Tự Ngã Thi", sau đó phù trì nàng làm Nhân Đạo Chi Chủ thôi mà!

Nữ Oa rời đi.

Trước khi ra đi, nàng mỉm cười nhẹ nhàng, ôn tình mạch mạch nhìn Tô Thần một cái.

Thiên ngôn vạn ngữ hàm chứa trong đôi đan phượng mỹ mâu khiến y có chút khó chống đỡ, chỉ có thể đáp lại bằng một nụ cười tiễn biệt.

Trở về Bất Chu Sơn.

Nữ Oa bắt đầu tu luyện "Trảm Tam Thi" đã được Tô Thần cải lương.

Vừa vận chuyển công pháp, nàng liền không tự chủ được mà nhớ đến nụ cười của Tô Thần, cùng những điểm điểm tích tích từ khi

quen biết y, nội tâm dâng lên một cảm giác ngọt ngào.

"Ông!" Lúc này.

Hồng Mông Tử Khí trong thức hải nàng khẽ chấn động.

Đại Đạo Pháp Tắc giữa thiên địa đồng loạt phong ủng mà đến, dưới sự vận chuyển của công pháp tự động hội tụ thăng hoa thành "Đại Đạo Quy Tắc", chiếu rọi thân ảnh Nữ Oa qua quá khứ tương lai.

"Hoa lạp lạp!" "Hoa lạp lạp!" Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà được dẫn đạo mà ra.

Hai dòng sông thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ vĩnh hằng cuộn chảy giao chức, "Quá Khứ Thân" và "Tương Lai Thân" ngược dòng mà lên, sừng sững trên đỉnh sóng triều, sau đó nhập vào bản thể.

"Bá!" "Bá!" Thiện Thi và Ác Thi của Nữ Oa tự động hiển hóa mà ra, mỗi vị chưởng khống vĩ lực "Đại Đạo Quy Tắc", hóa thành phí nguyên dung nhập vào bản thể.

Giờ khắc này.

Nàng cảm nhận rõ ràng sự dẫn đạo và chưởng khống "Đại Đạo Quy Tắc" của mình đang tăng lên, bản nguyên của mình cũng không ngừng ngưng luyện.

So với trước đây.

Không chỉ tốc độ tu luyện tăng lên, ngay cả cảm ngộ của mình đối với "Đạo" cũng đang tăng.

Cảm nhận được tất cả những điều này.

Nội tâm Nữ Oa tràn đầy hân hỉ, dù giờ khắc này nàng nhắm mắt tu luyện, nhưng khóe môi vẫn nở nụ cười vui vẻ.

Sau khi Tô Thần lại một lần nữa giảng đạo cho các đệ tử dưới môn hạ.

Y sắp xếp Quỷ Mẫu đến Linh Thứu Sơn tọa trấn, sắp xếp Thần Đồ và Uất Lũy tọa trấn Chỉ Đào Sơn.

Khổng Tuyên là Thân Truyền Thủ Đồ, y đã sớm đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên, vì vậy y liền ban cho Khổng Tuyên Vũ Di Sơn, một Động Thiên Phúc Địa đỉnh cấp, để y tọa trấn.

Tiếp theo.

Tô Thần bắt đầu đi đến Huyết Hải, trước tiên truyền pháp "Trảm Tam Thi" đã cải lương cho Minh Hà, sau đó thôi động "Hỗn Độn Châu", lại một lần nữa tiến vào Địa Đạo (Minh Giới).

Y muốn giao lưu với Địa Đạo ý chí, có được một thời gian xác định, để tiện cho mình bố cục.

Nữ Oa sắp chứng đạo thành Thánh.

Nàng bị y cứng nhắc trì hoãn một Nguyên Hội, mình nhất định phải nắm bắt tốt khoảng thời gian này.

"Ông!" Hỗn Độn Châu thùy lạc ức ức vạn Hồng Mông Huyền Hoàng Khí, tương Tô Thần lao lao tí hộ, cách tuyệt nhất thiết Thiên Cơ cảm ứng.

Đương xuyên quá huyết hải để bộ, khán đáo đáo Địa Đạo (Minh Giới) cách mô.

Vô cùng thân thiết đích khí tức truyền liễu quá lai.

"Ông ~ ô!" Thuận lợi tiến nhập kỳ trung.

Địa Đạo ý chí trực tiếp lung tráo nhi hạ.

Tô Thần thanh tích cảm thụ đáo Địa Đạo bản nguyên, bỉ khởi thượng nhất thứ lai tăng trưởng nhất đại tiệt.

Phong Đô Đại Đế Điện, Diêm La Điện, Thập Bát Tầng Địa Ngục, Chuyển Sinh Trì, Hoàng Tuyền Lộ, v.v.

Những nút then chốt của Địa Phủ này bắt đầu hoàn thiện thành hình.

Đến trung tâm nhất của Địa Đạo là Lục Đạo Luân Hồi, Địa Phủ vốn hoang lương tịch liêu bị bóng tối bao phủ trong nháy mắt xuất hiện vô số Đại Đạo Thần Quang, sáu tôn Đại Đạo Thần Luân bùng phát Vô Biên Đại Đạo Đạo Vận, bao phủ lấy Tô Thần.

"Ô!" Một lũ lũ Hồng Mông Tử Khí gia trì nhi lai, mạn mạn hiển hóa xuất nhất luân tử sắc liên đài hư ảnh.

Tô Thần một hữu tiếp thụ Lục Đạo Luân Hồi Bản Nguyên phản bộ, nhi thị nhượng 'nàng' kế tục hoàn thiện Địa Đạo, trợ Địa Đạo tảo nhật đản sinh Hóa Hình.

Tiếp theo.

Y tá trợ Luân Hồi Đạo Chủ vị cách, cân Địa Đạo ý chí giao lưu.

"Địa Đạo xuất thế tại Hậu Thổ thân thượng, đồng thời dã tại Nhân Đạo thân thượng?" Đắc đáo giá cá tin tức, Tô Thần song nhãn mãnh nhiên nhất súc, nhiên hậu lưu lộ xuất hoảng nhiên chi sắc.

"Nguyên lai như thử!" Thiên Địa Nhân Tam Đạo vốn dĩ là tương phụ tương thành.

Thiên Đạo phụ trách chế định Hồng Hoang đại thế, Nhân Đạo phụ trách diễn hóa vạn linh, Địa Đạo tắc thị phụ trách vạn linh luân hồi chuyển thế, khả vị thị khuyết nhất bất khả.

Đãn do vu Nhân Đạo tại Thiên Đạo áp chế chưởng khống hạ, nhất trực một hữu giác trục xuất duy nhất đích Thiên Mệnh Nhân Vật Chính, đạo trí Nhân Đạo vô pháp giác tỉnh ý chí, nhượng Địa Đạo khuyết thất liễu chuyển thế 'Nhân Gian Đạo' quan kiện!

Như kim Vu Yêu nhị tộc khí vận bàng đại, nhất cá vi Bàn Cổ Chính Tông, nhất cá vi Thiên Địa Chi Chủ, tùy thời đô năng giác tỉnh

Nhân Đạo ý chí.

Thiên Đạo tái kế tục áp chế, tối chung cực hữu khả năng hội đạo trí Nhân Đạo phản phệ.

Sở dĩ. 'nàng' khâm định Nữ Oa tạo nhân, dĩ Nhân Tộc lai giác tỉnh Nhân Đạo ý chí.

Nhân vi Nhân Tộc thiên nhiên khế hợp Bàn Cổ 'Đạo Thể', năng đối ứng Nhân Đạo, nhi thả túc cú sàn nhược, phương tiện Thiên Đạo chưởng khống.

Khả tưởng nhi tri.

Nhất đán Nữ Oa tạo nhân, dĩ Nhân Tộc giác tỉnh Nhân Đạo ý chí, Vu Yêu nhị tộc tương hội thị hà đẳng đích chấn nộ!

Tha môn hiên khởi Lượng Kiếp chích vi tranh đoạt Hồng Hoang duy nhất Thiên Mệnh Nhân Vật Chính, tiến nhi giác tỉnh Nhân Đạo ý chí, đãn thùy tằng tưởng nhất cá sàn nhược đích 'Nhân Tộc', cánh nhiên năng khinh khinh tùng tùng đắc đáo tha môn tưởng yếu đích nhất thiết.

Giá dã thị tương lai Nhân Tộc tao ngộ hạo kiếp đích chủ yếu nguyên nhân!

Yêu Tộc đồ sát Nhân Tộc, trừu thủ vong hồn luyện chế 'Đồ Vu Kiếm', Vu Tộc dĩ Nhân Tộc huyết nhục tinh khí luyện chế 'Luyện Yêu Hồ', hà thường bất thị dĩ thử hướng Thiên Đạo phản kháng?

Đãn ngận khả tích.

Chương 184

Vu Yêu nhị tộc thực lực tuy thuyết cú cường, đãn tại Thiên Đạo Hồng Quân nhãn trung khước thị cân lâu nghĩ vô dị.

Tha môn đồ sát Nhân Tộc, luyện chế 'Đồ Vu Kiếm' cân 'Luyện Yêu Hồ', tối chung bất quá thị thành vi Nhân Tộc trưởng thành ma lệ thạch nhi dĩ, phản nhi hoàn nhân thử tao thụ bàng đại nghiệp lực phản phệ, tịnh thả thụ Nhân Đạo ý chí sở ác.

Vu Yêu Lượng Kiếp kết cục, dã thị nhân thử nhi mai hạ phục bút.

Giá nhất thiết.

Cực hữu khả năng thị Thiên Đạo hoặc giả Hồng Quân tác vi mạc hậu hắc thủ, tại ám trung thôi ba trợ lan, vi đích tựu thị đạt thành tha môn mục tiêu.

"Án chiếu Bàn Cổ Đại Thần an bài, như quả Vu Tộc thành vi Hồng Hoang Thiên Mệnh Nhân Vật Chính, na yêu tương hội do Thái Thanh Lão Tử thành vi Nhân Đạo Đại Ngôn Nhân." "Đãn hiện tại Thiên Đạo chúa tể Hồng Hoang dĩ cập Nhân Đạo, 'nàng' an bài Nữ Oa sáng tạo Nhân Tộc giác tỉnh 'Nhân Đạo ý chí', na Nữ Oa tựu sở hữu thành vi Nhân Đạo Đại Ngôn Nhân tư cách." Thông qua Địa Đạo đề tỉnh, Tô Thần căn cứ nguyên bản Hồng Hoang đại thế, thôi toán xuất liễu Thiên Đạo bố cục.

"Bất tri Thái Thanh Lão Tử tại giác tỉnh chính mình sứ mệnh dữ truyền thừa hậu, tha hoàn hội bất hội án chiếu Thiên Đạo an bài, chích cam tâm thành vi nhất cá Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân cân Nhân Giáo Giáo Chủ ni?" Tô Thần tại Lục Đạo Luân Hồi xử vọng hướng liễu Côn Luân, nhãn thần hữu ta hảo kỳ.

Tại tha khán lai.

Tam Thanh chi trung Thái Thanh Lão Tử cân Thông Thiên Giáo Chủ đô thị năng cú tranh thủ đáo đích 'Minh Hữu'.

Chí vu Nguyên Thủy.

Tha 'Đạo' thị Thiên Đạo.

Na phạ một hữu thành vi Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân, tha kim hậu đô hội tôn sùng Thiên Đạo, xiển thuật thiên lý duy hộ Thiên Đạo.

Chính mình tác vi Địa Đạo Luân Hồi Đạo Chủ, tự nhiên bất hội cam nguyện thụ Thiên Đạo chưởng khống, bỉ thử chi gian dã tất nhiên hội thành vi đối thủ!

Ra khỏi Địa Phủ.

Tô Thần hướng về Vạn Thọ Sơn mà đi.

Vô số Nguyên Hội trước, Trấn Nguyên Tử đã từng mời Ngô đến đạo trường của y làm khách, nhưng bởi vì Ngô vẫn luôn bận rộn bố cục Hồng Hoang, nỗ lực đề thăng thực lực của mình, giờ đây cuối cùng cũng rút được thời gian đến.

Giờ khắc này.

Trấn Nguyên Tử đang bế quan, sau khi cảm tri được khí tức của Tô Thần, trên mặt lộ vẻ kinh hỉ.

"Thanh Phong Minh Nguyệt, mau mau mở đại trận giữ núi, cung nghênh quý khách!" Hoa!

Khi hai đồng tử mở đại trận giữ núi, Tiên Thiên Linh Khí tinh thuần phun trào mà ra, hiển lộ ra một Ngũ Trang Quán khí thế khôi hoành, đại khí bàng bạc.

Núi cao tuấn cực, đại thế tranh vanh.

Gốc nối mạch Côn Luân, đỉnh chạm đến trời cao!

Nắng chiếu rừng xanh, mây tía tầng tầng, sương hồng lượn lờ trong rừng, trong đó có tiên hạc vỗ cánh, thụy thú u minh, thật là một phong thái đạo đức nguy nguy, một trạch uyên thần tiên mạc mạc!

Trấn Nguyên Tử đích thân đến trước sơn môn chờ đợi, khiến hai đồng tử Thanh Phong Minh Nguyệt nội tâm chấn hám và hiếu kỳ không ngớt.

Rốt cuộc là tồn tại dạng gì, mà có thể khiến Lão Sư trịnh trọng nghênh đón như vậy?

"Bá!" Lúc này.

Thiên khung nổi lên gợn sóng nhạt nhòa.

Một đạo bá khí vĩ ngạn, cực tử tôn quý thân ảnh giáng lâm mà đến.

"Kiến quá Tô Thần Đạo hữu!" "Kiến quá Trấn Nguyên Tử Đạo hữu!" Sau khi tương hỗ hành lễ và hàn huyên, Trấn Nguyên Tử mãn kiểm vi tiếu.

"Khả bả Đạo hữu đẳng lai liễu!" Giờ khắc này.

Thanh Phong Minh Nguyệt đứng bên cạnh nghe Lão Sư xưng hô, nội tâm đại vi chấn hám, vẻ mặt hoảng nhiên.

Thì ra là Tiền bối Tô Thần, "đệ nhất cường giả dưới Thánh Nhân" đến thăm, trách gì Lão Sư lại trịnh trọng như vậy!

"Hồng Vân Đạo hữu một cân Đạo hữu nhất khởi ma?" Vừa đi vào trong quán, hai người vừa hàn huyên.

"Những năm qua, Ngô vẫn luôn du lịch sơn xuyên hà lưu của Hồng Hoang, hoàn thiện 'Đạo' của mình, Hồng Vân Đạo hữu thì đang bế quan ở đạo trường Hỏa Vân Cung của y." Kể từ khi biết "Đạo" của mình nằm trên Địa Thư chí bảo bẩm sinh, Trấn Nguyên Tử không

phải đang trên đường du lịch sơn xuyên thì cũng đang trên đường du lịch hà lưu.

Ban đầu Hồng Vân vẫn luôn bầu bạn.

Nhưng theo thời gian dài như vậy, y cũng không chịu nổi, cần phải bế quan đề thăng thực lực của mình.

Đến trong đại điện.

Hai người tuần tự ngồi xuống, trên bàn bày đầy nhân sâm quả giống như trẻ con chưa đầy ba tuổi, tứ chi đầy đủ, ngũ quan hàm bị.

"Đạo hữu, Địa Đạo tương hội tại thập cá Nguyên Hội nội xuất thế, nhĩ khả dĩ đề tiền tố hảo chuẩn bị liễu!" Bá!

Nghe Tô Thần nói xong, nội tâm Trấn Nguyên Tử tràn đầy kinh hỉ.

Kể từ khi biết mình là Địa Đạo khâm định Thánh Nhân, y vẫn luôn chờ đợi ngày này.

Giờ đây ngày này cuối cùng cũng sắp đến rồi!

Vạn Thọ Sơn tọa lạc ở tây nam Hồng Hoang.

Khi Ma Đạo Chi Tranh, Ma Tổ La Hầu dẫn nổ toàn bộ linh mạch phương Tây, Vạn Thọ Sơn do vị trí địa lý nên không bị ảnh hưởng gì.

Đến Phong Thần Lượng Kiếp tương lai.

Thông Thiên Giáo Chủ bày ra Tru Tiên Kiếm Trận và Vạn Tiên Đại Trận, không cam chịu thất bại chuẩn bị luyện lại Địa Hỏa Thủy Phong, đánh tan nát Hồng Hoang, diễn hóa thành Tứ Đại Châu, Ngũ Trang Quán Vạn Thọ Sơn thì thuộc về Tây Ngưu Hạ Châu.

Sư đồ Đường Tăng đi Tây Thiên lấy kinh, nơi đây liền trở thành nơi tất yếu phải đi qua.

Tô Thần lần đầu tiên đến đây.

Nghĩ đến Trấn Nguyên Tử khi Tây Du Lượng Kiếp, bị Tây Phương Nhị Thánh bức bách, không chỉ phải cùng Phật Giáo diễn kịch, đồng thời còn phải kết bái huynh đệ dị tính với một con hầu lông lá tầm thường, đơn giản là bắt nạt y, một người trung thực đến chết.

Là một Đỉnh Cấp Tiên Thiên Thần Thai Thánh đường đường, một trong Tam Thiên Tử Tiêu Khách, Tổ Địa Tiên, cùng thế hệ với Tam Thanh, Nữ Oa, Tây Phương Nhị Thánh, lại bị bức bách kết bái với một con hầu đá tầm thường, điều này quả thật quá mức uất ức!

Nhưng giờ đây.

Có mình ra tay, Trấn Nguyên Tử sẽ không còn luân lạc đến kết cục thê thảm uất ức như vậy nữa.

Sau khi phẩm thưởng Nhân Sâm Quả.

Tô Thần truyền pháp "Trảm Tam Thi" đã cải lương của mình cho Trấn Nguyên Tử.

"Đạo hữu, như quả nhĩ thực tại vô pháp tam thi hợp nhất, na tựu chích hữu xá khí thiện ác nhị thi bản nguyên, tá trợ Địa Phủ Lục Đạo Luân Hồi chuyển thế bổ toàn bản nguyên, trọng chứng Đại Đạo của bản thân!" Giờ khắc này.

Khi Trấn Nguyên Tử tiêu hóa pháp "Trảm Tam Thi" do Tô Thần sáng tạo xong, nội tâm chấn hám khôn cùng.

Y làm sao cũng không ngờ.

Tô Thần đi con đường cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc lấy lực chứng đạo, lại có thể hiểu rõ pháp "Trảm Tam Thi" của Hồng Quân Thánh Nhân đến mức này, hơn nữa còn có thực lực cải lương nó, điều này quả thật quá mức nghịch thiên rồi chứ?

"Đạo hữu, Ngã nhất định sẽ toàn lực dĩ phó!" Hoàn hồn lại, Trấn Nguyên Tử trịnh trọng bày tỏ thái độ với Tô Thần.

Y nội tâm cũng rất rõ.

Hiện nay Hồng Quân đã trở thành Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân, pháp "Trảm Tam Thi" này liền có thể trở thành pháp chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, mình là Địa Đạo khâm định Thánh Nhân, chưa chắc đã thật sự tam thi hợp nhất.

Đến cuối cùng.

E rằng vẫn phải làm phiền Tô Thần Đạo hữu, trợ mình Lục Đạo Luân Hồi chuyển thế!

"Thiện!" Tô Thần khẽ gật đầu, sau đó đứng dậy cáo từ.

Trước khi rời đi.

Thấy hai đồng tử Thanh Phong Minh Nguyệt đang cung kính hầu hạ bên cạnh, y liền tiện tay tặng một số lễ vật, điều này khiến hai người họ kinh hỉ không ngớt.

Một Nguyên Hội thời gian thoắt cái trôi qua.

Nữ Oa lại một lần nữa đến Luân Hồi Sơn, nhận được sự nhiệt tình nghênh đón của Tô Thần.

Những năm này.

Nàng tu luyện "Trảm Tam Thi" đã được Tô Thần cải lương, đối với Đại Đạo của bản thân lĩnh ngộ càng lên một tầng lầu, đồng thời cũng tiến thêm một bước luyện hóa một phần nhỏ Hồng Mông Tử Khí.

Nếu không phải chịu ảnh hưởng của Thiên Đạo ý chí, Nữ Oa e rằng thật sự sẽ tiếp tục kiên trì đi theo pháp Trảm Tam Thi chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La.

"Bá!" Tô Thần đưa cho Nữ Oa Cửu Thiên Tức Nhưỡng cần thiết để tạo nhân từ đất sét, và còn ban tặng thêm một cành Tiên Thiên Hồ

Lô Đằng.

"Chúc Đạo hữu tảo chứng Đại Đạo!" "Đa tạ Đạo hữu!" Nữ Oa mỉm cười nhẹ nhàng.

Đôi đan phượng mỹ mâu của nàng nhìn Tô Thần, khuôn mặt thánh khiết hoàn mỹ vô hà hồng nhuận sáng bóng, tựa như mỹ ngọc tuyệt thế, hoàn mỹ đích lệnh nhân tâm chiến.

"Đạo hữu chi tình Bần Đạo lao ký tâm gian, hy vọng hữu triêu nhất nhật năng dữ Đạo hữu cộng chứng Đại Đạo!" Trước khi rời đi.

Nữ Oa nhìn Tô Thần thật sâu một cái, sau đó hướng về phía Đông Hải mà đi.

"Chủ nhân, Nữ Oa Đạo hữu nàng ấy muốn chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân sao?" Nhìn bóng lưng nàng rời đi, Bạch Miêu Miêu nội tâm hữu ta di hám.

Tha đối Nữ Oa ấn tượng dã phi thường hảo.

Khả nàng nhược thị nhất đán chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, na tất nhiên hội trạm đáo Chủ nhân đối lập diện.

"Miêu Miêu, mỗi cá nhân đô hữu mỗi cá nhân 'Đạo', chúng ta yếu tôn trọng tha môn đích tuyển trạch!" Tô Thần cười xoa xoa đầu nàng, quay người trở lại bế quan đại điện.

Căn cứ theo thôi toán của y.

Chờ Nữ Oa tạo nhân thành Thánh, Nhân Tộc giác tỉnh Nhân Đạo ý chí, Địa Đạo cũng sẽ vì thế mà được phản bộ, thời cơ Hậu Thổ xá thân bổ toàn Bản Nguyên Địa Đạo cũng sẽ chân chính thành thục.

Một khi Địa Đạo xuất thế.

Vậy thì mình sẽ thực hiện trách nhiệm của bản thân, hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi.

Đến lúc đó.

Là trước tiên chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân, hay trước tiên chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên?

Chương 185

Tư khảo một lát.

Nội tâm Tô Thần rất nhanh đã đưa ra quyết định.

Trước tiên chứng Hỗn Nguyên Đại La, sau đó dung hợp Địa Đạo Luân Hồi Đạo Chủ Quả Vị!

Nữ Oa một đường hướng đông mà đi.

Kiến thiên địa, kiến sơn xuyên hà lưu, kiến vạn vật chúng sinh, cuối cùng minh ngộ được sứ mệnh của mình.

Đến bờ Đông Hải.

Nơi đây là một bình nguyên vô tận, không có dã thú cường đại tồn tại.

Nàng dừng lại, nội tâm có một trực giác mãnh liệt.

"Thử xứ đương vi Bản Cung chứng đạo chi địa!" "Hoa!" Vô số Cửu Thiên Tức Nhưỡng và Tam Quang Thần Thủy tràn ra khắp trời, Nữ Oa dĩ Tô Thần sở tống đích na nhất căn Tiên Thiên Hồ Lô Đằng giảo phan, hóa thành liễu nhất đoàn thấp nhuận đích nê thổ, tán phát trứ cường thịnh đích nhân uẩn năng lượng quang vựng.

"Ân?" "Nan đạo thuyết, Tô Thần Đạo hữu y tảo tựu dĩ kinh tri đạo chính mình đích chứng đạo quan kiện liễu?" Nữ Oa huy vũ trứ thủ trung đích Tiên Thiên Hồ Lô Đằng, giác đắc vô cùng thuận thủ, tha đột nhiên tưởng khởi giá thị Tô Thần đặc ý sở tống.

Đương thì chính mình hoàn một tại ý, đẳng đáo chân chính sử dụng hậu, tài tri đạo giá thị tạo nhân sở dụng đích 'Tạo Nhân Tiên'!

"Bá!" Đôi mắt nàng nhìn về Luân Hồi Sơn, lưu lộ xuất nhất mạt

thâm thâm đích hảo kỳ chi sắc.

Ký nhiên Tô Thần tảo dĩ tri đạo chính mình chứng đạo thành Thánh quan kiện, na tha thượng thứ một hữu tương Cửu Thiên Tức Nhưỡng giao cấp chính mình, thị bất thị cố ý nhi vi ni?

Đãn tha giá dạng tố đích mục đích cứu cánh thị thập yêu?

Thử khắc.

Nữ Oa nội tâm hữu nhất chủng cường liệt đích trực giác, Tô Thần tri đạo ngận đa ẩn bí, đãn tha một hữu cáo tố chính mình!

"Dã bãi!" "Đẳng Ngã chứng đạo thành Thánh đột phá chi hậu, minh ngộ quá khứ tương lai, sở hữu ẩn bí đối Ngã dã tựu nhất thanh nhị sở liễu!" Thu liễm tâm thần.

Nữ Oa kế tục huy vũ trứ Tạo Nhân Tiên, niết xuất nhất cá cá 'nê nhân'.

Đệ nhất cá cân đệ nhị cá 'nê nhân', tha hạ ý thức đích dĩ chính mình cân Tô Thần vi mô bản, niết xuất lai hữu cửu thành tương tự.

Tùy trứ tam thiên 'nê nhân' niết tạo hoàn thành hậu, sở hữu đích Cửu Thiên Tức Nhưỡng dã toàn bộ háo quang.

"Ông!" Tiếp hạ lai.

Nữ Oa điều động chính mình sở truyền thừa 'Tạo Hóa Đại Đạo', hóa vi bàng bạc 'Tạo Hóa Sinh Mệnh Chi Lực', toàn bộ chú nhập đáo giá ta 'nê nhân' chi trung.

"Oanh long long!" Thiên khung khai thủy cự chấn.

Nguyên bản ức vạn lý tình không khai thủy ngưng tụ thành kim sắc vân hải.

"Hoa!" Chích kiến tam thiên 'nê nhân' toàn bộ bị phú dư sinh mệnh, tề tề tĩnh khai song nhãn, dụng sùng kính ái đái đích nhãn thần

vọng hướng liễu cấp dư chính mình sinh mệnh đích Nữ Oa.

Na lưỡng cá cân Nữ Oa cân Tô Thần hữu cửu phân tương tự đích nê nhân, tại phú dư sinh mệnh na nhất khắc, ngoại mạo lập tức tự động cải biến, cận cận chích hữu lưỡng tam phân tương tự.

Giá thị nhân vi Tô Thần cân Nữ Oa tự thân Tiên Thiên Thần Thai Thánh vị cách, phổ thông đích Nhân Tộc căn bản vô pháp thừa đam đắc liễu giá dạng đích nhân quả.

"Nhĩ môn thị do Bản Cung sáng tạo nhi xuất, nhi thả nhất đản sinh tựu sở hữu dữ Bàn Cổ Đại Thần nhất dạng Tiên Thiên Đạo Thể, na tựu mệnh danh vi 'Nhân Tộc' ba!" Thức hải trung thành Thánh Chí Bảo Hồng Mông Tử Khí tại phong cuồng khiêu dược, Nữ Oa phúc chí tâm linh hạ, tương chính mình thân thủ sở sang chủng tộc mệnh danh vi Nhân Tộc!

"Bái kiến Ngã Nhân Tộc Thánh Mẫu!" "Bái kiến Ngã Nhân Tộc Thánh Mẫu!" Sở hữu Nhân Tộc tề tề hướng trứ Nữ Oa cung kính hành lễ, cảm tạ tha đích tạo hóa tứ mệnh chi ân.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Khoảnh khắc gian.

Thiên địa gian phong cuồng chấn động.

Cương cương ngưng tụ xuất đích công đức kim vân hải thuấn gian bạo trướng liễu số gấp mười, kim áp áp vân tầng dữ khủng bố đích Thiên Đạo ý chí, thuấn gian kinh tỉnh liễu chỉnh cá Hồng Hoang thế giới.

"Bá!" Mạn thiên công đức đối trứ Nữ Oa hàng lạc nhi hạ, chích kiến tha khí thế dĩ nhục nhãn khả kiến đích tốc độ bạo trướng trứ.

"Oanh!" Thiên địa mãnh nhiên nhất chấn.

Tượng thị trùng phá liễu nhất thiết thúc phược, trực tiếp liên tiếp thiên địa.

“Ông!” Nhất tọa thần thánh vĩ ngạn, chí cao vô thượng Thiên Đạo Kim Kiều tòng Tam Thập Tam Thiên ngoại nhi lai, trực đạt Đông Hải chi tân, thuấn gian xuất hiện tại Nữ Oa đích cước hạ, tương tha sấn thác đích việt phát thần thánh uy nghiêm.

Hạ nhất khắc.

Chỉnh cá Hồng Hoang thế giới thiên khung ngưng tụ xuất bàng đại kim sắc khánh vân.

Thất thải hà quang tuyển nhiễm chư thiên, Đại Đạo Tiên Nhạc hưởng triệt hoàn vũ!

Mạn thiên kim sắc khánh vân ngưng tụ thành đóa đóa kim liên, bạn tùy trứ trận trận Đại Đạo Tiên Nhạc, khai thủy mạn mạn tòng thiên nhi hàng, đương một nhập đáo sơn xuyên hà lưu, vạn linh vạn vật chi trung, hóa thành liễu tinh thuần đích bản nguyên.

Hồng Hoang thế giới phảng phật thành vi kim sắc dữ Đại Đạo Tiên Nhạc hải dương, nhượng sở hữu sinh linh tình bất tự cấm đích bế thượng song nhãn, cảm ngộ trứ thiên địa chí lý dữ Đại Đạo chân lý.

Thiên địa gian đích sơn xuyên hà lưu tại cấp kịch bạo trướng, vạn vật vạn linh tề tề hoan hô, hữu trực tiếp Hóa Hình, hữu trực tiếp đột phá hạ nhất cá cảnh giới.

Tô Thần, Tam Thanh, Đế Tuấn, Thái Nhất, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Đế Giang, Hậu Thổ, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử đẳng sở hữu Đỉnh Cấp Đại Năng môn tề tề vọng hướng Đông Hải.

Khán trứ na nhất đạo thánh khiết điển nhã, chí cao vô thượng thân ảnh, nhất cá cá tâm tư các dị.

“Nhân Đạo chung quy dĩ Nhân Tộc giác tỉnh ý chí, na Địa Đạo ni?” Tô Thần chủy giác khinh khinh thượng dương, chuyển đầu vọng

hướng Địa Phủ Minh Giới phương hướng.

Bất Chu Sơn.

Bàn Cổ Đại Điện.

Những năm qua.

Thập Nhị Tổ Vu vẫn luôn bế quan tiêu hóa những gì thu được từ sự dung hợp giữa Phụ Thần Chân Thân và trái tim Phụ Thần.

Điều đáng nói là.

Khi trái tim Bàn Cổ từ Bí Cảnh Huyết Trì quay về, đã để lại một giọt "Bàn Cổ Tinh Huyết" cho Thập Nhị Tổ Vu, có lẽ "Người" đã nhìn thấy hình ảnh tương lai, đặc ý dùng để bồi dưỡng một tôn Tổ Vu mới.

"Cai tử!" "Nữ Oa chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, cánh nhiên dĩ 'Nhân Tộc' giác tỉnh liễu Nhân Đạo ý chí, giá chẩm yêu khả năng?!" Đế Giang hồi quá thần lai hậu, na song đồng linh bàn đích đại nhãn tình biến đắc thông hồng, bính phát xuất thao thiên phẫn nộ.

"Đại ca, chúng ta tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán Phụ Thần Chân Thân, trảm liễu Nữ Oa, diệt tuyệt cương cương đản sinh đích Nhân Tộc!" "Nhân Tộc, bọn chúng dã phối thành vi Nhân Đạo Chi Chủ?" "Bất thác!" "Ngã Vu Tộc thị Phụ Thần hậu duệ, tài thị Hồng Hoang chân chính Nhân Đạo Chi Chủ!" Chúc Dung, Cộng Công, Cường Lương, Xa Bỉ Thi đẳng Tổ Vu môn nhất cá cá nộ hỏa trùng thiên, trực tiếp khiếu hiêu trứ tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', chém giết Nữ Oa, diệt tuyệt Nhân Tộc!

Tác vi Bàn Cổ Chính Tông, Phụ Thần hậu duệ, tha môn lập chí yếu vi Phụ Thần quản lý hảo Hồng Hoang thế giới.

Thùy tằng tưởng Nữ Oa cương cương sáng tạo đích Nhân Tộc cánh nhiên giác tỉnh liễu Nhân Đạo ý chí, tịnh thả hoàn bị Hồng Hoang

thiên địa sở nhận khả, giá tương chính mình Phụ Thần hậu duệ trí vu hà địa?

"Đại ca, chư vị huynh trưởng, các ngươi hãy bình tĩnh một chút!" Nội tâm Hậu Thổ tuy thuyết phẫn nộ, đãn tha nhưng thị bảo trì liễu lý trí.

"Nữ Oa sáng tạo Nhân Tộc, giác tỉnh Nhân Đạo ý chí, giá chân chính mạc hậu thôi thủ thị na Thiên Đạo Hồng Quân!" "Tự Hồng Hoang khai tịch dĩ lai, Thiên Đạo tựu nhất trực chưởng khống trứ Nhân Đạo, 'nàng' tòng bất nhượng Hồng Hoang thiên địa xuất hiện duy nhất đích Thiên Mệnh Nhân Vật Chính, vi đích tựu thị đam tâm Nhân Đạo ý chí giác tỉnh." "Như kim Ngã Vu Tộc cường thế, Thiên Đạo vi liễu canh hảo đích chưởng khống Nhân Đạo, sở dĩ phù trì nhất cá sàn nhược đích Nhân Tộc lai giác tỉnh Nhân Đạo ý chí, chúng ta nhược thị đối Nữ Oa dĩ cập Nhân Tộc xuất thủ, chích hội trứ Thiên Đạo Hồng Quân quỷ kế!" "Tha bất đán khả dĩ danh chính ngôn thuận năng xuất thủ trấn sát Ngã Đẳng, thậm chí Ngã Vu Tộc hoàn nhân thử đắc tội Nhân Đạo ý chí!" Nghe xong lời của tiểu muội.

Sở hữu Tổ Vu nhất cá cá giảo nha thiết xỉ đích vọng hướng Thiên Khung, bính xạ xuất thao thiên đích hận ý.

"Tiểu muội, na chúng ta kim hậu cai chẩm yêu bạn?" Đế Giang khán hướng liễu Hậu Thổ.

"Nhất thiết đẳng Ngã thành vi Địa Đạo Chi Chủ tái thuyết!" "Đẳng Ngã thành vi Địa Đạo Chi Chủ, tựu hữu tư cách cân Thiên Đạo Hồng Quân bài thủ oản, đồng thời hoàn năng hữu cơ hội doanh hạ Vu Yêu Lượng Kiếp, tái dĩ Hoàng Hoàng Đại Thế thành vi Hồng Hoang thiên địa duy nhất Nhân Vật Chính." "Đáo na thì, Nhân Tộc tựu toán suất tiên giác tỉnh Nhân Đạo ý chí, bị Nhân Đạo nhận khả, đãn tại chúng ta Vu Tộc chúa tể Hồng Hoang thiên địa hạ, chiếu dạng năng

thành vi duy nhất Thiên Mệnh Nhân Vật Chính!" Án chiếu Hậu Thổ tưởng pháp, tha bản lai thị đả toán nhượng Vu Tộc thối cư Địa Đạo (Minh Giới), giá đồng dạng dã thị tại vi Phụ Thần quản lý Hồng Hoang.

Đãn sở hữu huynh trưởng dĩ cập tộc nhân đô bất chi trì.

Như kim.

Thiên Đạo trực tiếp xuất thủ công nhiên đả áp chính mình Vu Tộc, dĩ tha na kiên nhận bất khuất đích tính cách, đô nan dĩ dung nhẫn.

Đại bất liêu cân Thiên Đạo đấu nhất đấu!

Hữu tình lang tương trợ, chính mình hựu chẩm yêu khả năng hội thâu?

"Chúc mừng Nữ Oa Nương Nương chứng đạo thành Thánh, hạ hỉ Nữ Oa Nương Nương chứng đạo thành Thánh!" "Chúc mừng Nữ Oa Nương Nương chứng đạo thành Thánh, hạ hỉ Nữ Oa Nương Nương chứng đạo thành Thánh!" Sau khi vạn linh Hồng Hoang hoàn hồn, nhìn về đạo ảnh thanh khiết điển nhã, ung dung hoa quý nơi Đông Hải chi tân, đều tề tề cung kính bái phục hành lễ.

Nữ Oa sáng tạo Nhân tộc, giác tỉnh ý chí Nhân Đạo, chứng đạo thành Thánh.

Đây đối với toàn bộ Hồng Hoang đều là đại công đức, đại thiện cử.

Vạn linh Hồng Hoang tắm mình dưới Thiên Đạo công đức khánh vân, cảm ngộ thiên địa chí lý, Đại Đạo chân lý, từng cá thể đều hân hoan cổ vũ.

Công đức tràn ngập trời xanh tổng cộng chia làm bốn phần.

Nữ Oa đắc được sáu thành rưỡi.

Ba ngàn Tiên Thiên Nhân tộc hai thành.

Tạo Nhân Tiên đắc được một thành, trực tiếp thuế biến tấn thăng thành Thượng phẩm Công Đức Linh Bảo.

Tô Thần đề cung Cửu Thiên Tức Nhưỡng cùng Tam Quang Thần Thủy dùng để tạo nhân, hoạch đắc nửa thành Thiên Đạo công đức còn lại.

Với tư cách là Địa Đạo Luân Hồi Đạo Chủ tương lai, Thiên Đạo công đức đối với Y cũng không có tác dụng quá lớn, bèn thu thập lại tính sau này nghiên cứu, hoặc dùng để luyện hóa pháp bảo cấm chế.

Ngay tại thời khắc này.

Nữ Oa đã lấy Thiên Đạo công đức bàng bạc luyện hóa Hồng Mông Tử Khí trong thức hải, một sợi Chân Linh dung nhập Thiên Đạo, thuận lợi chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị, đồng thời cũng nhất cử trùng phá chất cốc, chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La.

"Nguyên lai, Ngô vẫn còn cơ hội trở thành Nhân Đạo Đại Ngôn Nhân!" Nàng tịnh khai song nhãn.

Thần sắc trong mắt Nữ Oa có chút phức tạp.

Sau khi chứng đạo thành Thánh.

Nàng minh ngộ Đạo chi bản nguyên, thông suốt vạn sự vạn vật, nhìn thấy quá khứ tương lai, biết rõ chính mình với tư cách Nhân tộc Thánh Mẫu, vốn nên có cơ hội trở thành Nhân Đạo Đại Ngôn Nhân, nhưng nay lại chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân!

"Xoẹt!" Thu hồi ánh mắt, Nữ Oa nhìn về hướng Luân Hồi Sơn, phảng phất nhìn thấy đạo thân ảnh bá khí vĩ ngạn, cực kỳ tôn quý kia.

"Tô Thần Đạo hữu, Ngươi đã sớm biết điểm này rồi, đúng không?" Nàng nội tâm minh bạch.

Tô Thần vẫn luôn dẫn đạo chính mình 《Trảm Tam Thi》 chứng đạo Hỗn Nguyên, thậm chí không tiếc phí vô số tinh lực, tâm huyết để cải lương 《Trảm Tam Thi》 chi pháp cho chính mình.

Chỉ tiếc.

Nhân lực bất địch Thiên Mệnh!

Chương 186

Nàng hít sâu một hơi.

Nghe thấy tiếng vạn linh Hồng Hoang triều bái cung hạ như sơn hô hải khiếu, Nữ Oa chính sắc hoàn lễ vạn linh, đàn khẩu khẽ mở.

"Kim nhật Bản cung chứng đạo thành Thánh, vì tạo phúc vạn linh Hồng Hoang, tại Vạn tải chi hậu sẽ giảng đạo tại 'Oa Hoàng Thiên', hữu duyên giả đều có thể đến!" Sau khi chứng đạo thành Thánh.

Nữ Oa chuẩn bị khai tịch đạo trường của chính mình tại Tam Thập Tam Thiên ngoại.

Nàng tại Đông Hải chi tân mặc mặc thủ hộ Nhân tộc ba ngàn năm, kiến chứng bọn họ phồn diễn sinh tức, sau đó bắt đầu chuẩn bị cho việc giảng đạo.

Côn Luân.

Thái Thanh Cung.

Tam Thanh thấy Nữ Oa tiên vu chính mình chứng đạo thành Thánh, từng vị nội tâm đều có chút phức tạp.

Nguyên Thủy cùng Thông Thiên nhìn về Đại huynh, muốn nói lại thôi.

Lần trước tại Bàn Cổ Đại Điện, ba huynh đệ thuận lợi dung hợp Phụ Thần Nguyên Thần, giác tỉnh truyền thừa cùng sứ mệnh của tự thân, vị 'Nhân Đạo Đại Ngôn Nhân' này vốn nên thuộc về Đại huynh.

Nhưng nay.

Theo Sư muội Nữ Oa tạo nhân thành Thánh, ý chí Nhân Đạo thuận lợi giác tỉnh.

Đại huynh muốn tái thành Nhân Đạo Đại Ngôn Nhân, e rằng khó rồi!

Quan trọng nhất là.

Y với tư cách Huyền Môn thủ đồ, mà Lão sư lại là Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân, liệu có doãn hứa Y trở thành Nhân Đạo Đại Ngôn Nhân chăng?

"Đại huynh, hay là chúng ta tiến nhập Hỗn Độn Thế Giới, tìm kiếm Hỗn Độn Tinh Tuyền, như vậy sẽ có cơ hội trọng tẩu Phụ Thần《Hồng Mông Cửu Chuyển》, huynh cũng có thể có cơ hội lý hành Phụ Thần sứ mệnh, trở thành 'Nhân Đạo Đại Ngôn Nhân'!" Mấy chục vạn năm qua.

Tam Thanh căn cứ Phụ Thần truyền thừa, vẫn luôn tìm kiếm cách giải quyết nan đề chứng đạo.

Biện pháp duy nhất chính là tìm kiếm Hỗn Độn đệ nhất Thần Thủy 'Hỗn Độn Tinh Tuyền', sau đó phế bỏ thiện ác nhị thi, lại lấy 'Hỗn Độn Tinh Tuyền' bổ hồi Đạo cơ bản nguyên của tự thân.

Như vậy sẽ thoát khỏi hạn chế của《Trảm Tam Thi》, đi con đường công pháp chứng đạo《Hồng Mông Cửu Chuyển》khế hợp với Phụ Thần nhất!

Đến lúc đó.

Đại huynh muốn trở thành Nhân Đạo Đại Ngôn Nhân, sẽ có tỷ suất thành công cực đại.

"Khó!" "Hỗn Độn Tinh Tuyền chính là Hỗn Độn Thế Giới đệ nhất Thần Thủy, ngay cả Lão sư khổ tầm vô số Nguyên Hội còn không đắc được, Tam Thanh chúng ta lại làm sao tìm được?" Nghe thấy kiến nghị của Tam đệ, Thái Thanh Lão Tử lắc đầu.

"Nay Nữ Oa Sư muội đã suất tiên chứng đạo thành Thánh, thêm

vào Vu Yêu Lượng Kiếp cũng sắp bạo phát, Tam Thanh chúng ta nếu không thể sớm ngày chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, cực kỳ có khả năng sẽ bị đào thải trong Kỷ Nguyên này!" "Đến lúc đó, lại có tư cách gì tái xưng 'Bàn Cổ Chính Tông'?" Lần trước tại Phụ Thần Đại Điện trung tiến nhập phương Hồng Mông hư vô không gian kia, Thái Thanh Lão Tử nội tâm có chút khẩn bách.

Hồng Hoang Thế Giới có quá nhiều ẩn bí.

Nếu không thể đề thăng thực lực của chính mình, tương lai cực kỳ có khả năng sẽ trở thành quân cờ, thậm chí là pháo hôi!

Bởi vậy.

Y tính toán kế tục đi theo 《Trảm Tam Thi》 chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, đợi sau khi Tam Thi hợp nhất, lại trọng tẩu Phụ Thần công pháp chứng đạo 《Hồng Mông Cửu Chuyển》.

Như vậy chiến lực có thể sẽ yếu hơn cường giả cảm ngộ Đại Đạo pháp tắc dĩ lực chứng đạo, nhưng tương lai tổng sẽ chậm rãi truy kịp.

Không tranh nhất thời cường nhược, mà tranh vạn cổ cao thấp!

Nghe thấy lời của Đại huynh.

Nguyên Thủy cùng Thông Thiên không tái khai khẩu, nội tâm dĩ nhiên cũng đã có quyết định.

Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Đối với Nữ Oa chứng đạo thành Thánh, huynh trưởng Phục Hy vô cùng cuồng hỉ.

Còn Thiên Đế Đế Tuấn thì lại vừa kinh vừa hỉ, nội tâm tràn đầy phức tạp.

Hân hỉ là, Nữ Oa với tư cách Yêu tộc Oa Hoàng, sau khi Nàng chứng đạo thành Thánh sẽ trở thành chỗ dựa hữu lực của Yêu tộc Thiên Đình, có thể toàn lực trợ Yêu tộc Thiên Đình của chính mình giành thắng lợi trong Lượng Kiếp.

Nội tâm phức tạp là, Yêu tộc của chính mình với tư cách Thiên Địa Chúa Tể danh chính ngôn thuận của Hồng Hoang, là một trong những Thiên Mệnh Nhân Vật Chính đáng giá của Kỷ Nguyên này, vốn nên do chính mình giác tỉnh ý chí Nhân Đạo, nhưng lại bị Nhân tộc do Nữ Oa sáng tạo thay thế.

Vậy đây chẳng phải nói rõ, huynh đệ hai người mình chẳng phải sẽ không còn cách nào chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân nữa sao?

"Xoẹt!" Ngay khi Y chuẩn bị truyền âm để Nhị đệ Thái Nhất tiền lai Thiên Đình thương nghị, một đạo thân ảnh bá khí vĩ ngạn, uy áp vạn cổ xuất hiện tại Lăng Tiêu Bảo Điện, dẫn đến vô số cường giả tề tề tiến lên hành lễ.

"Kiến quá Đông Hoàng Bệ Hạ!" "Kiến quá Đông Hoàng Bệ Hạ!" Thái Nhất diện sắc lãnh tuấn, một đôi xích kim Thần mâu ẩn chứa ý bất cam thao thiên.

Y đương nhiên biết Nhân tộc giác tỉnh ý chí Nhân Đạo đại biểu cho điều gì, đây giản trực là triệt để hủy diệt mục tiêu phấn đấu vô số Nguyên Hội của hai huynh đệ mình!

"Thiên Đế, Đông Hoàng Bệ Hạ, Nữ Oa Nương Nương chứng đạo thành Thánh, đây đối với Yêu tộc ta mà nói là một kiện đại hảo sự." Yêu tộc Quân sư Bạch Trạch sát giác được không khí quỷ dị trong đại điện, bèn chủ động đứng ra.

"Nhân tộc tuy nói đã giác tỉnh ý chí Nhân Đạo, nhưng bọn họ vô cùng yếu ớt, căn bản không có tư cách trở thành Thiên Mệnh Nhân Vật Chính duy nhất của Hồng Hoang." "Chỉ cần Yêu tộc Thiên Đình

chúng ta thắng Vu Yêu Lượng Kiếp, sẽ có thể danh chính ngôn thuận trở thành Thiên Mệnh Chi Chủ duy nhất của Hồng Hoang, rồi lấy hoàng hoàng đại thế chúa tể Thiên Địa Hồng Hoang, bỉnh thừa Nhân Đạo khí vận." "Đến lúc đó, Thiên Đế cùng Đông Hoàng sẽ có tư cách trở thành Nhân Đạo Đại Ngôn Nhân!" Nghe thấy lời của Bạch Trạch, tất cả Thiên Đình cao tầng tề tề phụ họa.

"Thiện!" "Chúng khanh gia sở ngôn hữu lý, vì Oa Hoàng hạ, vì Yêu tộc Thiên Đình ta hạ!" "Chúc mừng Nữ Oa Nương Nương, chúc mừng Thiên Đế!" "Chúc mừng Nữ Oa Nương Nương, chúc mừng Thiên Đế!" Tất cả các Thiên Đình cao tầng diện sắc hân hỉ không thôi.

Sau khi thối triều.

Đế Tuấn cùng Thái Nhất đến Thiên Đế Đại Điện, hai huynh đệ mật thiết thương đàm.

"Đại ca, Nhân tộc do Oa Hoàng sáng tạo giác tỉnh ý chí Nhân Đạo đã thành định cục, tiếp theo chúng ta duy có nỗ lực đề thăng chính mình, tăng cường thực lực Thiên Đình của Ngô." "Chờ sau khi thắng Vu Yêu Lượng Kiếp, rồi lấy thân phận Thiên Địa Chi Chủ tranh đoạt quyền chúa tể Nhân Đạo!" Thái Nhất nội tâm rất minh bạch.

Vào thời khắc mấu chốt như thế, Nhân tộc yếu ớt do Nữ Oa sáng tạo vậy mà lại có thể giác tỉnh ý chí Nhân Đạo, phía sau này tất nhiên là thủ bút của 'vị kia'.

Để có thể chúa tể vận mệnh của tự thân, không làm quân cờ, duy có nỗ lực đề thăng thực lực của chính mình, mới là Vương Đạo chân chính!

"Nhị đệ, 'Thiên Đạo Quy Tắc' trong thức hải của đệ khả phủ triệt để khư trừ?" Ngay khoảnh khắc Thái Nhất 'Minh Đạo'.

Hai huynh đệ Y đã biết 'vị kia' lão mưu thâm toán, lấy Tam Thiên

Tử Tiêu Khách làm quân cờ.

Bởi vậy.

Đế Tuấn những năm này, toàn lực tương trợ Thái Nhất khư trừ 'Thiên Đạo Quy Tắc' trong thức hải, vì mục đích không bị Thiên Đạo chưởng khống, có thể chân chính lấy Đại Đạo của tự thân, chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Đến lúc đó.

Nhị đệ sẽ có tư cách chứng đắc Đại Đạo chân chính, sau đó phản bộ chi trì chính mình làm Nhân Đạo Đại Ngôn Nhân!

"Chỉ còn sợi cuối cùng!" Mấy trăm vạn năm qua.

Thái Nhất vẫn luôn tại Thái Dương Tinh nội lấy Thái Dương bản nguyên khư trừ 'Thiên Đạo Quy Tắc', nhưng sợi cuối cùng lại thâm nhập cốt tủy Chân Linh, cực kỳ khó khư trừ.

"Nhị đệ." "Lần này chúng ta tiền vãng Oa Hoàng Cung nghe đạo, xem xem có thể nhờ Oa Hoàng trợ đệ khư trừ sợi 'Thiên Đạo Quy Tắc' cuối cùng chăng!" "Được!" Nghe thấy kiến nghị của Đại ca, Thái Nhất khẽ gật đầu.

Y có một loại dự cảm.

Dù là Nữ Oa Nương Nương, cũng chưa chắc có biện pháp giúp chính mình khư trừ sợi 'Thiên Đạo Quy Tắc' cuối cùng, bởi vì Nàng chứng đắc là Thiên Đạo Thánh Nhân, lại làm sao có thể ngỗ nghịch Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân Lão sư Hồng Quân?

Thật sự có năng lực giúp được chính mình, e rằng chỉ có Tô Thần Đạo hữu thôi chăng?

Nghĩ đến đây.

Thái Nhất chuyển đầu nhìn về Luân Hồi Sơn.

Tây Phương.

Tu Di Sơn.

Mấy trăm vạn năm qua.

Kể từ sau khi bị Tô Thần cùng Chúc Long phân biệt một chiêu miểu sát, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề vẫn luôn tương đối điệu thấp.

Hai huynh đệ Y trừ việc 'du lịch' Đông bộ Hồng Hoang, đại tứ thu lấy các loại Thiên Tài Địa Bảo phổ thông, Tiên Thiên cùng Hậu Thiên Linh Vật ra, thì vẫn luôn bế quan tại đạo trường.

Nay.

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề đã thuận lợi đột phá đến Chuẩn Thánh đỉnh phong, cự ly Chuẩn Thánh viên mãn cũng chỉ còn một bước chi diêu.

"Nữ Oa Sư tỷ suất tiên chứng đạo thành Thánh, xem ra cơ duyên chứng đạo của huynh đệ chúng ta cũng không xa nữa rồi!" Khi nhìn thấy Thiên Địa dị tượng khủng bố lúc Nữ Oa chứng đạo thành Thánh, Chuẩn Đề song nhãn lộ ra sắc thái vô cùng tiện mộ cùng kỳ đãi.

"Thánh Nhân chi hạ giai lâu nghĩ!" "Chờ chúng ta chứng đạo thành Thánh, Tô Thần kia e rằng cũng bất quá là một con lâu nghĩ thôi chăng?" "Đến lúc đó, Y lại lấy gì phản kháng?" Vạn Thọ Sơn.

Ngũ Trang Quán.

Trấn Nguyên Tử kiến chứng Nữ Oa chứng đạo thành Thánh, song nhãn nhìn về Luân Hồi Sơn, lộ ra một tia sắc thái hiếu kỳ.

"Tô Thần Đạo hữu, Thiên Đạo Thánh Nhân thời đại tức tương lai lâm, mà Ngươi lại nên làm sao dẫn dắt Địa Đạo ta kháng hành Thiên Đạo đây?" Đồng thời.

Trong Huyết Hải, Minh Hà tâm sinh cảm ngộ.

“Nữ Oa tạo nhân giác tỉnh ý chí Nhân Đạo chứng đạo thành Thánh, vậy Ngã có phải có thể hiệu phảng Nàng sáng tạo một chủng tộc mới, để chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân chăng?” Nghĩ đến đây.

Minh Hà nhìn về Luân Hồi Sơn, lại nhìn về Bất Chu Sơn.

“Tô Thần Đạo hữu, Hậu Thổ Đạo hữu, bất tri khi nào hai vị mới có thể khiến Địa Đạo chân chính xuất thế?” Luân Hồi Sơn.

Nữ Oa chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, Tô Thần hiển nhiên cảm giác được ‘Thiên Đạo Quy Tắc’ đại hành kỳ đạo trong Hồng Hoang Thế Giới, Thiên Đạo đối với sự chưởng khống Hồng Hoang cũng càng thêm cường đại.

Ngô dù nay đã có thể chấp chưởng ‘Đại Đạo Quy Tắc’, đều ẩn ẩn chịu áp chế.

Y đến Bế Quan Đại Điện.

Tô Thần tiến nhập ‘Huyền Hoàng Thế Giới’ do chính mình khai sáng.

“Ong!” Thiên Địa vĩ lực bàng bạc gia trì mà đến.

“Bái kiến Sáng Thế Thần!” “Bái kiến Sáng Thế Thần!” Cầu Long, Địa Lân, Huyền Phượng tâm hữu sở cảm, tề tề đến Thiên khung thâm xử, cung kính hành lễ đối với thân ảnh Tô Thần.

Sau khi bọn họ trở thành Thiên Địa Nhân Tam Đạo Chúa Tể của ‘Huyền Hoàng Thế Giới’, đối với cảm tri ý chí thế giới cực kỳ mẫn duệ, tự nhiên tại đệ nhất thời gian đắc tri Sáng Thế Thần Tô Thần hàng lâm.

Chương 187

"Vô nhu đa lễ!" Tô Thần đạm đạm phất tay, hàm tiếu nhìn bọn họ.

"Nhĩ đẳng với tư cách Thiên Địa Nhân Tam Tài Chúa Tể của 'Huyền Hoàng Thế Giới', tưởng tất cũng biết nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, 'Huyền Hoàng Thế Giới' bất quá chỉ là một Đại Thiên Thế Giới phổ thông mà thôi." "Muốn trở thành Đại Thiên Thế Giới đỉnh cấp chân chính thậm chí Vĩnh Hằng Thế Giới, tất yếu có đủ nhiều Thế Giới bản nguyên." "Nếu vậy, các ngươi mới có cơ hội chân chính chứng đắc Đại Đạo!" Nghe thấy lời của Tô Thần.

Diện sắc của ba người bọn họ đều lộ ra sắc thái hướng vọng.

"Sáng Thế Thần, khả phủ có thể để 'Huyền Hoàng Thế Giới' câu thông liên tiếp các thế giới khác?" "Nếu vậy chúng ta mới có cơ hội thôn phệ bản nguyên thế giới khác, trợ 'Huyền Hoàng Thế Giới' tấn thăng!" Huyền Phượng chủ động thỉnh anh.

"Hiện tại thời cơ chưa thành thục, thực lực của các ngươi vẫn còn quá yếu!" Tô Thần đạm đạm bãi thủ, cự tuyệt đề nghị của nàng.

Nếu liên tiếp 'Huyền Hoàng Thế Giới' với Hồng Hoang Thế Giới, thì ngay lập tức sẽ bị Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân Hồng Quân sát giác, tâm huyết của Ngô cũng sẽ hủy hoại trong chốc lát.

Nếu liên nhập Hỗn Độn Thế Giới, dẫn nhập Đại Đạo chân chính.

Thì 'Huyền Hoàng Thế Giới' cực kỳ có khả năng sẽ bị Đại Đạo vĩ lực chống bạo, thậm chí còn có phong hiểm bị cường giả khác sát giác.

Bởi vậy.

Tô Thần chuẩn bị sau khi chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim

Tiên, mới tiến hành thường thí.

"Bản tọa chuẩn bị tăng cường 'Huyền Hoàng Thế Giới bản nguyên', các ngươi hãy lui xuống đi!" "Cẩn tuân Sáng Thế Thần pháp chỉ!" "Cẩn tuân Sáng Thế Thần pháp chỉ!" Đắc tri Tô Thần tái một lần tăng gia bản nguyên 'Huyền Hoàng Thế Giới', ba người bọn họ nội tâm tràn đầy kỳ đãi.

"Xoẹt!" Khoảnh khắc kế tiếp.

Tô Thần tế xuất hắc sắc Tiên Thiên Hồ Lô.

Lấy Đại Đạo Thần Thông dung nhập bản nguyên ẩn chứa trong Tiên Thiên Hồ Lô này vào 'Huyền Hoàng Thế Giới'.

"Ô!" Hỗn Độn bản nguyên bàng bạc khuynh tả mà ra. 'Huyền Hoàng Thế Giới' khẽ chấn động, chậm rãi luyện hóa hấp thu những Hỗn Độn bản nguyên này.

Khoảnh khắc.

Thiên Địa sơn xuyên hà lưu lại một lần nữa phong cuồng bạo trướng.

Ức ức vạn sinh linh thanh tích cảm thụ được Thiên Địa chí lý, Đại Đạo chân lý càng thêm thanh tích. 'Đại Đạo Quy Tắc' do Tô Thần thân tự chế định cũng càng thêm hoàn thiện.

Y mặc mặc nhắm song nhãn.

Cảm ngộ phản bộ của Thiên Địa ý chí 'Huyền Hoàng Thế Giới'.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa tại Đông Hải chi tân mặc mặc thủ hộ Nhân tộc ba ngàn năm, Nàng từng nghĩ đến truyền đạo cho Nhân tộc, nhưng lại đắc được kỳ cảnh từ Thiên Đạo ý chí, nên không thể không từ bỏ ý tưởng này.

Nàng trong nháy mắt minh bạch ra.

Thiên Đạo đang phòng bị chính mình, không cho chính mình triệt để chấp chưởng Nhân tộc!

Sau khi khai tịch Oa Hoàng Thiên.

Ngày giảng đạo cũng tùy theo đó mà đến.

Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Đế Tuấn, Thái Nhất, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà, Hồng Vân, Côn Bằng và các Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp khác theo thứ tự tiền lai.

"Kiến quá Nữ Oa Nương Nương!" "Kiến quá Nữ Oa Nương Nương!" Dù Tam Thanh với tư cách Sư huynh, nhưng trước mặt tôn Thiên Đạo Thánh Nhân này của Nàng đều không có tư cách ra vẻ, đều phải tôn xưng.

"Vô nhu đa lễ!" Nữ Oa đạm đạm phất tay, song nhãn nhìn Luân Hồi Sơn, nội tâm có chút di hám.

Nàng vốn tưởng Tô Thần sẽ tiền lai, ai ngờ Y vẫn kiêu ngạo và kiên trì như vậy, ngay cả luận đạo cùng chính mình cũng không nguyện.

Đương nhiên.

Nữ Oa nội tâm cũng minh bạch.

Chính mình với tư cách Thiên Đạo Thánh Nhân, mà Tô Thần với tư cách Địa Đạo Luân Hồi Chi Chủ, lại làm sao có thể đến nghe chính mình giảng đạo?

Thu liễm tâm thần.

Nàng cao tọa trên Thất Sắc Vân Sàng, bắt đầu giảng đạo.

"Thiên Địa chi thủy, Đại Đạo chi sơ." "Tam Thiên Đại Đạo, Tạo Hóa vô lượng." Theo Nữ Oa khai khẩu giảng đạo, ức ức vạn Đại

Đạo pháp tắc tề tề phong ủng mà đến, tự động thăng hoa ngưng tụ ra Đại Đạo bản nguyên, thùy lạc từng sợi Đại Đạo chí lý.

Tất cả mọi người tình bất tự cấm nhắm song nhãn, cảm ngộ 'Tạo Hóa Đại Đạo' mà Nàng giảng thuật, sau đó ấn chứng 'Đạo' của chính mình, tề tề tiến nhập vào 'Ngộ Đạo Chi Cảnh'.

Thoáng chốc.

Ba ngàn năm thời gian thông thông mà qua.

Sau khi Nữ Oa giảng đạo kết thúc.

Phục Hy, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng lưu lại.

Nàng vô tư hướng chúng nhân giảng thuật cảm ngộ chứng đạo cùng những gì đắc được sau đột phá của chính mình, khiến tất cả mọi người đều thụ ích không nhỏ.

Theo Tam Thanh và các nhân khác ly khai.

Toàn bộ Oa Hoàng Cung chỉ còn lại một chúng hạch tâm cao tầng Yêu tộc, Thái Nhất liền đứng ra.

"Nương Nương, khả phủ có thể giúp Ngô bác ly hoặc khư trừ sợi 'Thiên Đạo Quy Tắc' cuối cùng trong thức hải?" "Bản cung vô năng vi lực!" Nữ Oa khẽ lắc đầu.

Thái Nhất đương sơ khi nghe đạo tại Tử Tiêu Cung, dựa vào cảm ngộ 'Thiên Đạo Quy Tắc' đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, nay muốn khư trừ 'Thiên Đạo Quy Tắc', trừ phi Lão sư Hồng Quân thân tự động thủ mới được.

Nữ Oa lúc này.

Nàng đã nhìn ra không ít đại thế Hồng Hoang cùng bố cục của Thiên Đạo.

Nhưng Nàng với tư cách Thiên Đạo Thánh Nhân, căn bản không có tư cách phản kháng!

Bởi vậy.

Nữ Oa nội tâm cũng tràn đầy bất cam!

"Cảm vấn Nương Nương, đương sơ tất cả những người chúng ta tiền vãng Tử Tiêu Cung nghe đạo, có phải chỉ có một con đường là chứng đắc 'Thiên Đạo Thánh Nhân' có thể đi?" Nghe thấy ngay cả vị Thiên Đạo Thánh Nhân này của Nàng cũng không có cách nào giúp Nhị đệ, Đế Tuấn liền tái một lần xác nhận suy đoán trong nội tâm.

"Theo đạo lý là như vậy!" "Lão sư đã trở thành Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân, vậy 《Trảm Tam Thi》 chứng đạo chi pháp cũng sẽ trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân chi pháp!" Nữ Oa rất minh bạch.

Đương sơ Lão sư giảng đạo, nhìn qua là một trường Bát Thiên Cơ Duyên, nhưng tất cả những người nghe đạo đều tất phải trả giá đại giới xứng đáng!

Vô luận là chính mình, hay là Bàn Cổ Chính Tông Tam Thanh, thậm chí là Đế Tuấn cùng Thái Nhất hai danh Thiên Mệnh Hoàng Giả này, đều chỉ có thể đi con đường chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân.

Tương lai muốn chứng đắc Đại Đạo chân chính, e rằng đều tất phải đắc được Thiên Đạo chuẩn hứa mới được!

"Đa tạ Nương Nương!" Thái Nhất trịnh trọng hành một lễ.

Đối với kết quả này, Y đã sớm có dự liệu, bởi vậy cũng không thất vọng.

Tiếp theo Y chuẩn bị tăng cường thực lực Thiên Đình, để bắt đầu Lượng Kiếp mà nỗ lực!

Ba vạn năm thoáng chốc mà qua.

Tô Thần tự ‘Huyền Hoàng Thế Giới’ đi ra, khí thế trên thân càng phát bình đạm nội liễm.

“Ừm?” “Hậu Thổ đến rồi?” Cảm ứng được khí tức của Hậu Thổ.

Y một bước khóa ra, trực tiếp đến chân núi nghênh tiếp.

Ngay tại thời khắc này.

Bạch Miêu Miêu, Khổng Tuyên, Đại Lữ, Quỷ Mẫu, Thần Đồ, Uất Lũy, Tiểu Bạch Long và bọn họ đều đắc được Tô Thần truyền âm, nhao nhao đến ngoài sơn môn tương nghênh.

“Ong!” Thiên khung phiếm khởi gợn sóng nhàn nhạt.

Một đạo thân ảnh thánh khiết điển nhã, phong tư tuyệt thế xuất hiện trước mặt chúng nhân.

“Hậu Thổ!” Tô Thần mỉm cười tiến lên, chủ động nắm chặt nhu đề của nàng.

“Tô Lang!” Trên gương mặt cười hoàn mỹ vô hà của Hậu Thổ phù hiện một vệt hồng vựng nhàn nhạt, đôi mắt đẹp tràn đầy sắc thái ôn nhu cùng điềm mật.

Thấy cảnh này.

Tất cả mọi người đều ngây người!

Bọn họ làm sao cũng không nghĩ tới, Chủ nhân (Lão gia) vậy mà đã có đạo lữ!

“Kiến quá Hậu Thổ tỷ tỷ!” “Đệ tử bái kiến Sư nương!” “Đệ tử bái kiến Sư nương!” Sau khi hoàn hồn.

Chúng nhân cung kính hướng về Hậu Thổ hành lễ.

“Chủ nhân.” Ngay tại thời khắc này.

Bạch Miêu Miêu khép nép.

Thấy dáng vẻ đáng thương của nàng, Tô Thần trực tiếp ôm nàng lên, đồng thời dùng tay xoa xoa đầu nàng.

"Yên tâm đi, Miêu Miêu." "Ngô sẽ không bỏ đệ, đệ vĩnh viễn sẽ là muội muội Ngô yêu thương nhất!" "Vâng!" Nghe thấy lời của Chủ nhân.

Bạch Miêu Miêu triệt để yên lòng, đôi mắt đen láy như bảo thạch khép hờ thành hình trăng lưỡi liềm, cười vô cùng khai tâm.

"Tô Lang, kể từ sau khi Nữ Oa sáng tạo Nhân tộc, Ngô cảm ứng được Địa Đạo bản nguyên đại trướng, 'nàng' có phải đã đến thời cơ xuất thế rồi chăng?" Đến khu nghỉ ngơi.

Hậu Thổ dùng ánh mắt trưng cầu nhìn về Tô Thần.

"Vậy chúng ta thân tự tiền khứ xem xem sẽ biết!" Sau khi sắp xếp sơ qua.

Tô Thần nắm nhu đề của Hậu Thổ, trực tiếp hướng về phương hướng Huyết Hải phi trì mà đi.

"Ong!" Thôi động Hỗn Độn Châu.

Chương 188

Thùy lạc ức ức vạn đạo Hồng Mông Huyền Hoàng khí bình tế cảm ứng thiên cơ, hai người lại một lần nữa thuận lợi tiến nhập vào Địa Phủ (Minh Giới).

Tô Thần kinh hỉ phát hiện.

Địa Phủ vốn ảm đạm vô quang, đã bắt đầu dũng hiện từng sợi quang mang.

Phong Đô Đại Điện.

Diêm La Điện.

Ngũ Phương Quỷ Đế Điện.

Quỷ Môn Quan.

Cầu Nại Hà.

Hoàng Tuyền.

Thập Bát Tầng Địa Ngục, vân vân.

Những trung tâm chủ chốt của Địa Phủ này đã bắt đầu dần dần hoàn thiện, tán phát từng sợi quy tắc vĩ lực.

"Tô Lang, Ngô cảm giác được phía trước có thứ gì đó đang triệu hoán Ngô." Hậu Thổ chỉ vào Bình Tâm Đại Điện nơi Địa Đạo hạch tâm, nắm tay tình lang đi qua.

Ngay tại thời khắc này.

Tọa Bình Tâm Đại Điện này tán phát ý chí Địa Đạo khủng bố.

Khi hai người tiến nhập vào trong, nhìn thấy giữa đại điện huyền phù một bản kim sách tán phát Nhân Đạo vĩ lực vô cùng.

“Đây là Nhân Thư Sổ Sinh Tử?” Tô Thần diện lộ sắc thái kinh hỉ.

Y rất minh bạch.

Sau khi ý chí Nhân Đạo giác tỉnh, sẽ phản bộ Địa Đạo.

Mà Nhân Thư Sổ Sinh Tử này, chính là chí bảo quan trọng để Địa Đạo chưởng khống sinh tử vạn linh Hồng Hoang!

“Ong!” Sổ Sinh Tử xoay quanh Hậu Thổ, tán phát từng sợi kim sắc Đại Đạo Thần mang, ẩn chứa vô cùng Nhân Đạo bản nguyên cùng Thiên Địa bản nguyên.

Do bởi nàng hiện tại chưa trở thành Địa Đạo Chi Chủ chân chính, thêm vào không có Nguyên Thần, nên Hậu Thổ tạm thời không thể chưởng khống kiện chí bảo Sổ Sinh Tử này.

“Xoẹt!” Tô Thần hữu thủ vung lên, trực tiếp chưởng khống kiện chí bảo này vào tay, sau đó thu nhập thức hải.

Với tư cách Địa Đạo Luân Hồi Đạo Chủ, lại là đạo lữ khí vận tương liên của Hậu Thổ, Tô Thần đương nhiên có tư cách chấp chưởng Sổ Sinh Tử.

Tiếp theo.

Hai người nắm tay du lịch toàn bộ Địa Phủ.

Tra xét mỗi một trung tâm chủ chốt, thân tự cảm ngộ Địa Đạo vĩ lực, đồng thời cùng ý chí của ‘nàng’ câu thông giao lưu.

Mười vạn tải tuế nguyệt thông thông mà qua.

Tô Thần cùng Hậu Thổ đến Lục Đạo Luân Hồi hạch tâm nhất của Địa Đạo.

Nàng nhìn sáu tôn Luân Hồi Đại Đạo Thần Luân kia, đôi mắt ôn nhu sáng ngời bỗng nhiên sáng lên.

“Tô Lang, Ngô đã biết nên làm sao hoàn thiện bổ toàn Địa Đạo!” “Tốt!” Nghe thấy lời của nàng.

Tô Thần dùng lực ôm chặt eo nàng, trên mặt lộ ra nụ cười vô cùng hân úy.

Trải qua bố cục vô số Nguyên Hội của chính mình, cuối cùng đã có thể khiến Địa Đạo xuất thế sớm hơn, nghịch cải đại thế do Thiên Đạo Hồng Hoang chế định!

Rời khỏi Địa Phủ.

Hậu Thổ từ biệt tình lang.

Nàng đã giác tỉnh cách hoàn thiện bổ toàn Địa Đạo, chuẩn bị trong thời gian cuối cùng này an bài tốt tộc nhân bộ lạc, cùng với các Tổ Vu mới dựng dục, tránh việc Vu tộc át chủ bài ‘Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận’ khó mà bổ toàn.

Trước tiên trở về Hậu Thổ bộ lạc.

Hậu Thổ triệu tập Hậu Nghệ, Khoa Phụ cùng một chúng Đại Vu đỉnh cấp, giao trọng nhiệm bộ lạc cho Hậu Nghệ tâm tư cẩn mật, hành động quả quyết, sau đó lại đến Phụ Thần Đại Điện tại Tổ địa.

Đế Giang, Chúc Dung, Cộng Công, Huyền Minh, Chúc Cửu Âm, tất cả Tổ Vu nghe thấy truyền âm bản mệnh Thần Thông của nàng, nhao nhao từ bế quan tỉnh lại.

“Chư vị huynh trưởng, Huyền Minh tỷ tỷ, Ngô chuyến này cùng Tô Lang tiến nhập vào Địa Phủ (Minh Giới), cảm ứng được tình huống tường tận của Địa Phủ.” “Do bởi Địa Đạo bất toàn, nên cần Ngô xá thân dung hợp Địa Đạo, bổ toàn bản nguyên, một khi thành công, Ngô sẽ trở thành Địa Đạo Chi Chủ Bình Tâm, không còn là Tổ Vu Hậu Thổ của Vu tộc nữa!” Tất cả Tổ Vu tề tụ Bàn Cổ Đại Điện, Hậu Thổ trực tiếp hướng chúng nhân nói ra tình huống tường tận của

Địa Đạo cùng quy hoạch của chính mình.

"Tiểu muội yên tâm!" "Lần trước Phụ Thần tâm tạng ban cho chúng ta một giọt Phụ Thần Tinh Huyết, thêm vào Tổ Vu Tinh Huyết của tự thân muội lưu lại trước khi xá thân dung hợp Địa Đạo, chúng ta nhất định có thể trọng tân bồi dục ra một tôn Tổ Vu mới." "Át chủ bài Phụ Thần lưu lại cho Vu tộc ta, cũng tuyệt đối sẽ không vì muội trở thành Địa Đạo Chi Chủ mà khuyết thất!" Khi Hậu Thổ đệ nhất thứ tiến nhập Địa Phủ, đã từng nói qua muốn xá thân dung hợp Địa Đạo, tất cả Tổ Vu nội tâm đều đã sớm có chuẩn bị.

Giọt Phụ Thần Tinh Huyết lần trước được ban từ Phụ Thần tâm tạng, do Đế Giang đầu nhập vào Bí Cảnh Huyết Trì, dung nhập ba tầng khí vận Vu tộc, vì mục đích là để xác bảo thành công.

"Tiểu muội, đợi muội thành Địa Đạo Chi Chủ, Ngô xem quần súc sinh lông vũ Yêu tộc kia còn làm sao đắc ý, một Nữ Oa Thiên Đạo Thánh Nhân khu khu, chẳng phải dễ dàng trấn áp?" "Chính là vậy!" "Trong đoạn thời gian này, Yêu tộc bắt đầu xương cuồng lên, vậy mà dám đến Bất Chu Sơn ta làm càn tìm bảo vật!" Nữ Oa chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, khí vận Yêu tộc vì thế mà bạo trướng.

Thêm vào Thái Nhất khư trừ 'Thiên Đạo Quy Tắc' trong thức hải vô vọng, bắt đầu toàn lực chuẩn bị tăng cường thực lực Yêu tộc Thiên Đình, để chuẩn bị cho quyết chiến Lượng Kiếp sắp đến.

Bởi vậy.

Trong đoạn thời gian này.

Hồng Hoang Đại Địa vốn bình tĩnh vô số Nguyên Hội, lại bắt đầu xuất hiện tiêu yên.

"Chư vị huynh trưởng, không cần quá quản Yêu tộc, bọn họ bất quá chỉ là quân cờ của Hồng Quân kia thôi!" Hậu Thổ nói xong, ngẩng

đầu nhìn về thiên khung, phảng phảng xuyên qua Bàn Cổ Đại Điện, vượt qua trọng trọng không gian, xuyên qua trọng trọng bích lũy, trực đạt Hỗn Độn thâm xử.

"Đối thủ chân chính của Vu tộc chúng ta, chính là Thiên Đạo Hồng Quân kia!" Sau khi giác tỉnh sứ mệnh của tự thân cùng chỉ điểm của tình lang, tư duy nàng nhìn nhận Vu Yêu Lượng Kiếp đã bạt cao vô số tầng, có thể thông qua hiện tượng trực tiếp nhìn thấy bản chất của nó.

"Tiểu muội, nay Hồng Quân lợi dụng Nữ Oa sáng tạo Nhân tộc, đã giác tỉnh 'ý chí Nhân Đạo', chỉ cần Vu tộc Ngô thắng Vu Yêu Lượng Kiếp, trở thành Thiên Mệnh Nhân Vật Chính duy nhất của Kỷ Nguyên này." "Thì Nhân tộc dù chịu thanh lại từ ý chí Nhân Đạo, nhưng cũng tất phải nhận khả Vu tộc Ngô là Nhân Đạo Nhân Vật Chính duy nhất, giới thì chúng ta sẽ có thể lấy khí vận Lượng Kiếp cùng khí vận Nhân Đạo, nhất cử trùng phá chất cốc, nhục thân chứng đạo Hỗn Nguyên." "Đến lúc đó, chúng ta không chỉ có thể tu luyện công pháp chứng đạo Phụ Thần 《Hồng Mông Cửu Chuyển》, còn có thể càng tiến một bước trở thành Nhân Đạo Đại Ngôn Nhân, giúp đệ cùng kháng hành Thiên Đạo Hồng Quân!" Vu tộc Trí Nang Chúc Cửu Âm quy hoạch tương lai.

Kể từ lần trước Đế Giang chưởng khống Phụ Thần Chân Thân dung hợp Bàn Cổ Chi Tâm, tại phương hư vô Hồng Mông không gian kia nhìn thấy 'một góc tương lai', sau đó cùng tất cả Tổ Vu cộng hưởng.

Bọn họ đều lập chí cải biến vận mệnh tương lai của Vu tộc chính mình.

Muốn vì Phụ Thần thủ hộ tốt Hồng Hoang.

Tuyệt đối không thể để Tiểu muội khấp huyết lưu lệ!

"Được!" Nghe thấy bố cục của Cửu ca, Hậu Thổ khẽ gật đầu.

“Đại ca, để ổn thỏa khởi kiến, đợi sau khi Địa Đạo đản sinh, hãy để một bộ phận tộc nhân tiến nhập Địa Phủ, trợ Ngô tận khoái hoàn thiện Địa Phủ, đồng thời còn có thể hưởng dụng phản bộ khí vận Địa Đạo.” Tuy nói dưới trướng tình lang có mấy chục vạn ức thành viên chủng tộc Địa Đạo, hơn nữa môn hạ đệ tử đều có Quỷ Mẫu, Mạnh Bà, Ngũ Phương Quỷ Đế, Ngưu Đầu Mã Diện, nhưng muốn để Địa Phủ chân chính vận hành, vẫn còn xa xa không đủ.

Nàng chuẩn bị để một số tộc nhân đảm nhiệm Hắc Bạch Vô Thường của Địa Phủ, cùng với thủ hộ giả và hành hình giả của Thập Bát Tầng Địa Ngục.

Một là có thể phản bộ khí vận Vu tộc, hai là còn có thể bảo lưu hỏa chủng.

“Tiểu muội, đến lúc đó tất cả đều nghe theo an bài của muội là được!” Nhân tộc đã đản sinh hơn mười vạn năm.

Trong đoạn thời gian này.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cùng không ít Đại năng, đều tiền vãng Nhân tộc du lịch, tham tầm vì sao bọn họ có tư cách giác tỉnh ý chí Nhân Đạo, có người muốn thừa cơ truyền đạo tại Nhân tộc, để từ đó hoạch đắc khí vận Nhân tộc cùng hảo cảm của Nữ Oa.

Nhưng ngay khi bọn họ vừa mới nảy sinh ý niệm này, một loại đại khủng cụ trong nháy mắt hàng lâm.

Điều này khiến tất cả Đại năng cường giả đều minh bạch, Nhân tộc không đơn giản như bề ngoài tưởng tượng, bất kỳ ai nếu dám tùy ý can nhiễu Nhân tộc phát triển bình thường, Thiên Phạt sẽ trong nháy mắt oanh Y thành mảnh vụn!

Đồng thời.

Trên không Đông Hải chi tân đột nhiên tinh kỳ dao duệ, tầng mây

phiên cổn.

Một mặt soái kỳ 'Đông Hoàng' cái áp thiên vũ.

Chỉ thấy Thái Nhất thân mặc Xích Kim Đế Bào, một đôi xích kim Thần mâu bá khí bễ nghễ, phía sau là mấy trăm ức Yêu tộc tinh nhuệ, những người lĩnh quân đều là cường giả Yêu tộc Thiên Đình Đại La đỉnh phong.

Y nhìn một cái Nhân tộc tại Đông Hải chi tân phía dưới, tu vi cao nhất bất quá Thiên Tiên.

Bất kỳ một thành viên Yêu tộc Thiên Đình nào do chính mình suất quân, đều có thể triệt để diệt tuyệt Nhân tộc!

Nhưng chính là chủng tộc yếu ớt như vậy, dưới sự Thiên Đạo khâm định, bọn họ đã né tránh hai Thiên Mệnh Nhân Vật Chính của Kỷ Nguyên này là Vu Yêu nhị tộc, thuận lợi giác tỉnh ý chí Nhân Đạo.

Thái Nhất song mâu lóe qua một tia sắc thái bất cam, sau đó kế tục hướng về Đông Hải phi trì mà đi.

"Xoẹt!" Ngay khi Thái Nhất hàng lâm Long tộc Tổ địa.

Chúc Long mặc một bộ thanh y đạo bào tiêu sấu, Long Mẫu ung dung hoa quý, Thanh Long nguy nga lãnh tuấn đã sớm bắt đầu nghiêm trận dĩ đãi.

"Kiến quá Thái Nhất Đạo hữu!" "Kiến quá Thái Nhất Đạo hữu!" Nhìn thấy Thái Nhất bá khí bễ nghễ, uy áp vạn cổ, Chúc Long cùng Long Mẫu mỉm cười hành lễ vấn an, trong nụ cười ẩn chứa từng tia khổ sáp cùng ý bất cam.

Bọn họ tự nhiên biết dụng ý của Thái Nhất khi thân suất đại quân tiền lai.

Với tư cách từng là Siêu cấp Bá chủ của Hồng Hoang Thế Giới,

nay luân lạc đến tình cảnh này, thực sự là có chút thê lương.

"Kiến quá ba vị Đạo hữu!" Thái Nhất gật đầu hồi lễ, ánh mắt rơi trên thân Chúc Long.

"Ký nhiên ba vị Đạo hữu đã sớm chờ đợi Bản Đế ở đây, tưởng tất các ngươi cũng đã sớm đoán ra dụng ý của Bản Đế." "Long tộc các ngươi là thần phục Thiên Đình Ngô, hay là diệt tộc?" "Xoẹt!" Nghe thấy lời bá đạo thao thiên này của Thái Nhất, tất cả mọi người đều nhịn không được song nhãn bỗng nhiên co rụt lại.

"Thái Nhất Đạo hữu, chúng ta tiên thiết tha một phen rồi hãy đàm, như hà?" Chúc Long áp chế nộ ý trong nội tâm, hàm tiếu nhìn về Thái Nhất.

"Được!" Khoảnh khắc.

Thái Nhất liền thôi động Khai Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung.

Chỉ thấy Hỗn Độn Chung tán phát ức ức vạn đạo Hồng Mông Huyền Hoàng khí, bên ngoài chuông Nhật Nguyệt Tinh Thần, Địa Thủy Hỏa Phong hoàn nhiễu trên đó, bên trong chuông có sơn xuyên đại địa, vạn tộc Hồng Hoang ẩn hiện trong đó.

Ngũ sắc hào quang chiếu diệu chư thiên, Hỗn Độn Thánh uy chấn nhiếp hoàn vũ.

Toàn bộ phương thiên vũ bị trong nháy mắt trấn áp, lực lượng "Chư Thiên Thời Không" bị nghịch chuyển, diễn biến công năng "Thiên Đạo Huyền Cơ", luyện hóa "Địa Thủy Hỏa Phong", quán xuyên Gia Nguyên Chư Thiên!

"Vút!" Chúc Long tế xuất Bổn Mệnh Linh Bảo Hỗn Độn Thiên Long Kích của chính mình, vô cùng Thời Gian Đại Đạo quy tắc tề tề gia trì dẫn đạo mà đến, nghịch chuyển thời không, động xuyên quá khứ tương lai.

“Hoa lạp lạp!” “Hoa lạp lạp!” Trường Hà Thời Gian cùng Trường Hà Vận Mệnh bị dẫn đạo mà ra.

Chỉ thấy thân ảnh của hai người tồn tại trong quá khứ, hiển hóa tại tương lai, tại các thời không khác nhau phong cuồng đại chiến.

Chương 189

Mà toàn bộ Đông Hải.

Khí tức hủy diệt khủng bố tịch quyển Thiên Địa.

Vô cùng Địa Hỏa Thủy Phong yên diệt, Thiên khung băng toái diễn hóa hắc động, khiến Long Mẫu cùng Thanh Long hai tôn Đại năng Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ này không thể không xuất thủ trấn áp, để miễn mang đến hủy diệt cho Long tộc Tổ địa.

"Phốc!" Không lâu sau. 'Hiện Tại Thân' của Chúc Long tấc tấc quy liệt, phun ra một ngụm huyết dịch kim sắc nhạt.

Thái Nhất hai tay phụ sau lưng, đỉnh đầu Khai Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, toàn bộ thân người tán phát uy áp vạn cổ, vô địch chi tư bá khí thao thiên.

"Thái Nhất Bệ Hạ, Long tộc Ngô nguyện thần phục Thiên Đình, thậm chí cũng nguyện ý gia nhập Yêu tộc, vì Yêu tộc Thiên Đình đề cung Tứ Hải khí vận, nhưng không nguyện giới nhập Lượng Kiếp, bất tri khả phủ?" Chúc Long trọng tố Chân Thân, chế chỉ sự quan tâm của Đại tẩu cùng Thanh Long.

Thái Nhất cường đại.

Thực sự là có chút vượt ngoài dự liệu của y.

Chính mình Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, vậy mà ngay cả một trăm chiêu của y cũng không tiếp hạ được.

Đây chính là sự khủng bố của tất cả Khai Thiên Chí Bảo sao?

"Có thể!" "Nhưng Long tộc ngươi mỗi Nguyên Hội đều tất phải thượng cung Thiên Tài Địa Bảo chí Thiên Đình!" Thái Nhất gật đầu đáp ứng.

Y không nghĩ tới.

Chúc Long trong tình huống lưng đeo vô cùng Nghiệp Lực, vậy mà vẫn có thể đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, cứng rắn tiếp hạ chín mươi tám chiêu của chính mình, thực lực như vậy quả thực cường đại.

Thêm vào Long Mẫu cùng Thanh Long Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, nếu cường hành thu phục Long tộc, Yêu tộc Thiên Đình của chính mình cũng tất phải trả giá đại giới thảm trọng.

Dù sao.

Sau khi đột phá đến cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh), đã sớm siêu thoát Trường Hà Thời Gian cùng Trường Hà Vận Mệnh, có thể kích bại thậm chí miểu sát 'Hiện Tại Thân', nhưng lại vô pháp chân chính triệt để mạt sát!

Yêu tộc của chính mình muốn không phí một hào đại giới triệt để thu phục Long tộc, vậy chỉ có thể thỉnh động Nữ Oa Nương Nương xuất thủ!

"Được!" Nghe thấy điều kiện của Thái Nhất, Chúc Long gật đầu đáp ứng.

Trả giá một ít đại giới.

Để đổi lấy sinh tồn của Long tộc chính mình, điều này tự nhiên là đáng giá.

Tiếp theo.

Thái Nhất kế tục suất quân tiền vãng Bất Tử Hỏa Sơn ở Nam bộ Hồng Hoang.

Khi nhìn thấy Kim Phượng ung dung hoa quý, đại khí điển nhã, Thái Nhất không có bất kỳ lời phế thoại nào.

“Kim Phượng, Phượng tộc ngươi là thần phục hay là diệt tộc, chọn một trong hai!” Đối với Kim Phượng tu vi chỉ có Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, Thái Nhất tự nhiên sẽ không quá khách khí.

“Thái Nhất Bệ Hạ, lựa chọn của Ngô giống như Long tộc, có thể gia nhập Yêu tộc Thiên Đình, thậm chí thượng cung Thiên Tài Địa Bảo, nhưng không muốn giới nhập Vu Yêu Lượng Kiếp!” Phượng tộc tuy nói tính cách cao ngạo, nhưng trước mặt Thái Nhất bá đạo, căn bản không có tư cách cao ngạo.

Bởi vậy.

Sau khi đắc tri quyết định của Chúc Long, liền lựa chọn hiệu phảng.

“Kim Phượng, Phượng tộc ngươi không có tư cách đãi ngộ như Long tộc!” Hồng Hoang Thế Giới, thực lực vi tôn.

Thái Nhất sở dĩ đồng ý Long tộc bảo trì tính tự chủ nhất định, chính là bởi vì nội tình của bọn họ đủ cường đại.

Nhưng Phượng tộc chỉ có một hai Hỗn Nguyên Kim Tiên, lấy gì cùng chính mình đàm điều kiện?

“Chính bằng điệt nhi của Ngô là thân truyền Đại đệ tử của Tô Thần Đạo hữu, có đủ không?!” “Xoẹt!” Nghe thấy lời của Kim Phượng, Thái Nhất song nhãn bỗng nhiên co rụt lại, sau đó khẽ gật đầu.

“Có thể!” Thái Nhất thân suất đại quân hạ giới, trừ việc thu phục Tiên Thiên Tam Tộc ra, còn chuẩn bị thu phục một chúng Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp Hồng Hoang, để bọn họ bán mệnh cho Yêu tộc Thiên Đình của chính mình.

Chỉ có trước khi Lượng Kiếp bạo phát tận khả năng tăng cường thực lực Yêu tộc Thiên Đình của chính mình, mới có cơ hội chân

chính thắng Lượng Kiếp!

Sau khi thu phục Phượng tộc.

Y một đường hướng về phương hướng Huyết Hải mà đi.

Minh Hà với tư cách Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp Hồng Hoang, không chỉ là siêu cấp Đại năng Chuẩn Thánh đỉnh phong, còn là một tôn ngoan nhân hung danh ở ngoài, nếu có thể thu phục nàng, có thể tiến thêm một bước tăng trưởng thực lực Thiên Đình của chính mình.

Ngay tại thời khắc này.

Minh Hà bế quan toản nghiên 'Tạo Hóa Đại Đạo' đột nhiên tỉnh khai song nhãn, ánh mắt nhìn về phương Nam.

"Yêu tộc Thiên Đình vậy mà muốn khu sử Bản tọa?" "Thật là si tâm vọng tưởng!" "Vút!" Khoảnh khắc.

Minh Hà một bước đạp ra, trực tiếp hàng lâm trên không Huyết Hải.

Nhìn đại quân Yêu tộc đen kịt kia, cùng Thái Nhất bá khí thao thiên đứng đầu, phía sau nàng Nguyên Đồ A Tỳ nhị kiếm liệp liệp tác hưởng, Sát Lục Đại Đạo khủng bố bính phát khai lai, tê liệt thương khung hoàn vũ.

"Ong!" Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên tự động xuất hiện dưới chân nàng, thăng đằng ức ức vạn đạo hồng sắc Thần mang, bảo hộ nàng vững chắc.

"Minh Hà, muốn gia nhập Thiên Đình Ngô, làm một tôn Tứ Cực Đại Đế." "Hoặc là, chết!" Thái Nhất thấy dáng vẻ đấu chí ngang dương của Minh Hà, không có bất kỳ lời phế thoại nào.

Đương nhiên.

Đến cảnh giới bọn họ, cũng không cần phế thoại.

"Thái Nhất, muốn Ngô thần phục, Thiên Đình ngươi còn chưa xứng!" "Vút!" "Vút!" Chỉ thấy Minh Hà một tập huyết y, Nguyên Đồ A Tỳ nhị kiếm trong tay yên diệt thương khung, dáng vẻ vốn thần hồng xỉ bạch trong nháy mắt biến thành sát khí thao thiên, tựa như một tôn Tuyệt Thế Sát Thần hàng lâm.

"Ong!" Khoảnh khắc.

Thái Nhất thôi động Bổn Mệnh Chí Bảo Hỗn Độn Chung.

Chỉ thấy Hỗn Độn Chung thùy lạc ức ức vạn đạo Hồng Mông Huyền Hoàng khí, Thời Không Đại Đạo quy tắc khủng bố bính phát khai lai.

Toàn bộ phương thiên vũ bị trong nháy mắt trấn áp, lực lượng "Chư Thiên Thời Không" bị nghịch chuyển, yên diệt quá khứ tương lai, trấn vĩ lực "Thiên Đạo Huyền Cơ", luyện hóa năng lượng "Địa Thủy Hỏa Phong", quán xuyên Gia Nguyên Chư Thiên.

Ngũ sắc hào quang chiếu diệu chư thiên, Hỗn Độn Thánh uy chấn nhiếp hoàn vũ!

"Ô!" "Ô!" Ức ức vạn tàn linh vong hồn trên không Huyết Hải, trong lúc pháp bảo đối chọi, 'quy tắc' giao chiến khủng bố này, trong khoảnh khắc liền hóa thành hư vô, triệt để tiêu tán giữa Thiên Địa.

Huyết Hải hạo hãn quảng mậu hiên khởi ức ức vạn trượng huyết lãng thao thiên, che trời tế nhật, bao trùm thương khung hoàn vũ thành một thế giới 'huyết'!

Mỗi một giọt 'huyết thủy', đều hóa thành một tôn Minh Hà sát ý thao thiên, lấy các góc độ khác nhau, thời không khác nhau, hướng về Thái Nhất trấn sát mà đi.

"Đằng!" Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên dưới tọa Minh

Hà bính phát ra nghiệp hỏa Hồng Liên thao thiên, phần thiêu thiên vũ.

Nguyên Đồ A Tỳ nhị kiếm tê liệt thương khung, yên diệt quá khứ tương lai.

"Hoa lạp lạp!" "Hoa lạp lạp!" Hai Trường Hà Thời Gian cùng Trường Hà Vận Mệnh bôn đẳng giao chức, oanh chấn tê minh.

Mỗi một giọt lãng hoa đều có thân ảnh Thái Nhất cùng Minh Hà đại chiến.

"Oanh long long!" Thiên khung ầm ầm băng toái.

Trường Hà Thời Gian cùng Trường Hà Vận Mệnh bính phát từng trận ai minh.

Địa Hỏa Thủy Phong tập kích thiên vũ, hắc động bao trùm Huyết Hải, tán phát thế hủy thiên diệt địa.

Ngay tại thời khắc này.

Vô số Đại năng đang quan chiến sau khi thấy cảnh này, từng vị nội tâm chấn hám vô cùng.

Bọn họ chấn kinh trước sự cường đại của Thái Nhất.

Cũng chấn hám trước thủ đoạn của Minh Hà!

Dù bất địch Thái Nhất, cũng có thể nương nhờ toàn bộ Huyết Hải cùng y chu toàn!

"Sát!" Chân Thân cùng ức ức vạn phân thân của Minh Hà, đều bị Thái Nhất trấn sát một lần lại một lần, nhưng nàng lại không có bất kỳ úy kỵ nào, cũng không có chút thối súc nào, lấy 'Sát Lục Chi Đạo' của chính mình trấn sát Thái Nhất!

Sát khí trực trùng vân tiêu, uy chấn chư thiên hoàn vũ.

Trường Hà Thời Gian cùng Trường Hà Vận Mệnh ai minh càng

lúc càng cường liệt, Thiên khung cao không hắc động, bao trùm toàn bộ Huyết Hải, giống như muốn triệt để thôn phệ tất cả mọi người vậy.

Tô Thần vẫn luôn quan chiến.

Thấy chiến lực khủng bố này của Thái Nhất, liền biết y khư trừ 'Thiên Đạo Quy Tắc' trong thức hải tự thân đã có thành tựu, thậm chí còn ẩn ẩn xúc bính đến một tia tư cách chấp chưởng 'Đại Đạo Quy Tắc'.

Không thể không nói. 'Đạo Tâm' cùng tư chất căn nguyên của y, thực sự là quan tuyệt Hồng Hoang.

Nếu không phải thân là quân cờ của Thiên Đạo Hồng Quân, đích xác có tư cách cảm ngộ Đại Đạo pháp tắc, dĩ lực chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Chí ư Minh Hà. 'Đạo Tâm' cùng căn nguyên của nàng tuy nói kham xưng đỉnh cấp Hồng Hoang, nhưng do bởi đi theo 《Trảm Tam Thi》 chứng đạo chi pháp, chiến lực căn bản vô pháp cùng Thái Nhất tương đề tịnh luận.

Nếu không phải vì đặc tính 'Huyết Hải bất khô, Minh Hà bất tử' của tự thân, đã sớm bị Thái Nhất trấn sát vô số lần rồi!

Đương nhiên. 'Sát Lục Chi Đạo' cùng 'Đạo Tâm' kiên nghị của Minh Hà vẫn đáng được xưng tán.

Tương lai nếu thông qua Địa Phủ Lục Đạo Luân Hồi chuyển thế, trọng tẩu con đường cảm ngộ Đại Đạo pháp tắc dĩ lực chứng đạo, tuyệt đối không thua Thái Nhất hiện tại!

"Tô Lang, có cần giúp Minh Hà Đạo hữu một chút không?" Truyền âm của Hậu Thổ vang lên.

Nàng biết Minh Hà thuộc về Địa Đạo khâm định Thánh Nhân, là

minh hữu đắc lực tương lai của chính mình, đương nhiên không muốn thấy nàng bị Thái Nhất khi phụ.

"Thái Nhất hiện tại còn không thể sát được Minh Hà Đạo hữu, chi bằng để nàng lấy đại chiến lần này, để ma luyện 'Sát Lục Chi Đạo' của nàng, như vậy đối với nàng tương lai chứng đạo Hỗn Nguyên, cũng rất có ích." Nghe thấy truyền âm của tình lang, Hậu Thổ liền không tái kiên trì, mà bắt đầu chuẩn bị cho việc xá thân bổ toàn Địa Đạo.

Vạn tải tuế nguyệt thông thông mà qua.

Minh Hà nương nhờ đặc tính Huyết Hải, cùng Thái Nhất đại chiến trực tiếp là cứng đối cứng, Đại Đạo cùng Đại Đạo đối chọi, dù bị Thái Nhất trấn sát một lần lại một lần, đều vẫn kế tục nghênh chiến.

Chương 190

Theo thời gian thôi di, nàng đối với 'Sát Lục Đại Đạo' truyền thừa của tự thân đã gần như viên mãn.

Đồng thời.

Bản nguyên ẩn chứa trong Huyết Hải, cũng đã bị tiêu hao mất một nửa lớn.

Thiên khung trong phạm vi ức ức vạn công lý, đã sớm bị đại chiến của hai người yên diệt băng toái, dẫn đến tự thân bị gia trì vô cùng Nghiệp Lực.

"Vút!" Ngay lúc này.

Một đạo thân ảnh uy áp vạn cổ, bá khí bễ nghễ, cực kỳ tôn quý hàng lâm trên không Huyết Hải, chính là Tô Thần.

Tất cả các Đại năng quan chiến trong nháy mắt ngây người.

Không ngờ Tô Thần vậy mà lại đặc ý vì Minh Hà mà xuất thủ!

"Tô Thần Đạo hữu, Ngươi đây là?" Thái Nhất khẽ nhíu mày.

Y đối với Tô Thần là sự khâm phục cùng nhận khả phát ra từ nội tâm, nếu không thì trước đó tại Bất Tử Hỏa Sơn, sẽ không vì một câu 'điệt nhi là chân truyền Đại đệ tử của Tô Thần Đạo hữu' của Kim Phượng mà nhượng bộ.

"Thái Nhất Đạo hữu, 'Đạo' của Minh Hà Đạo hữu tại Địa Đạo Ngô, cùng Thiên Đình của ngươi vô quan." Sau khi biểu minh thái độ.

Tô Thần bắt đầu truyền âm.

"Đạo hữu có phải bị 'Thiên Đạo Quy Tắc' khốn nhiễu?

Bần đạo có một biện pháp có thể giúp đệ giải quyết nan đề, hãy

đến Luân Hồi Sơn của Bần đạo một chuyến!" Thấy thân ảnh Tô Thần tiêu thất, Thái Nhất thu Hỗn Độn Chung, chính sắc nhìn về Minh Hà.

"Ký nhiên Tô Thần Đạo hữu đã nói vậy, vậy lần này cứ tạm thời dừng lại, Minh Hà Đạo hữu ngươi kim hậu nếu muốn báo phục, tùy thời đến tìm Bản Đế!" Thái Nhất nói xong.

Hạ lệnh để một chúng Thiên Đình tinh nhuệ phản hồi, sau đó hướng về Luân Hồi Sơn mà đi.

Ngay tại thời khắc này.

Nhìn thân ảnh bọn họ ly khứ, Minh Hà nội tâm có chút khánh hạnh.

May nhờ Tô Thần xuất diện, nếu không chính mình trừ việc đào tẩu thì biệt vô tha lộ rồi.

Nghĩ đến thực lực khủng bố này của Thái Nhất, nàng nội tâm quyết định đợi sau khi Địa Đạo xuất thế, lợi dụng Địa Phủ Lục Đạo Luân Hồi chuyển thế, sau đó trọng tẩu con đường cảm ngộ Đại Đạo pháp tắc dĩ lực chứng đạo!

Luân Hồi Sơn.

Trong đại điện.

Tô Thần cùng Thái Nhất tương đối mà tọa, nơi đây bố trí trận pháp bình tế thiên cơ, không sợ bị Thiên Đạo sát giác.

"Đạo hữu, bất tri ngươi có biện pháp gì có thể triệt để khư trừ 'Thiên Đạo Quy Tắc' trong thức hải của Ngô?" Thái Nhất đã nỗ lực hơn bảy trăm vạn năm, vẫn luôn không thể chân chính khư trừ 'Thiên Đạo Quy Tắc' cuối cùng, có thể tưởng tượng được nội tâm y là biết bao tiên ngao cùng vô nại.

Bởi vậy.

Khi tiến nhập Luân Hồi Đại Điện, y ngay cả một ngụm linh trà cũng không kịp uống, liền hướng Tô Thần cầu giáo.

"Thái Nhất Đạo hữu, muốn khư trừ 'Thiên Đạo Quy Tắc' trong thức hải của ngươi, biện pháp đơn giản nhất chính là hoạch thủ Đại Đạo công đức, lấy Đại Đạo vĩ lực cường hành khư trừ!" "Đại Đạo công đức?" Nghe thấy biện pháp của Tô Thần, khóe miệng Thái Nhất nhịn không được lộ ra một tia khổ tiếu.

"Nay 'vị kia' thuận lợi hợp Đạo trở thành Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân, Đại Đạo triệt để từ Hồng Hoang Thế Giới thối ẩn, lại làm sao có thể hoạch đắc Đại Đạo công đức chứ?" Nói xong.

Thái Nhất đoan lên linh trà trên ngọc án, trực tiếp một hơi uống cạn.

"Bần đạo ký nhiên nói có biện pháp, vậy đương nhiên có nhất định nắm chắc, Đạo hữu muốn hoạch đắc Đại Đạo công đức, cơ duyên của y ngay tại 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' của Yêu tộc Thiên Đình ngươi!" Thấy sắc thái thỉnh giáo trên mặt y, Tô Thần kế tục khai khẩu.

"Thái Cổ Tinh Thần Hồng Hoang có thể liên tiếp Tinh Thần vĩ lực của Hỗn Độn Thế Giới, ngươi có thể dùng 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' câu thông liên tiếp Hỗn Độn Thế Giới, đem Hỗn Độn Linh Khí cùng Sát Khí trong Hỗn Độn luyện hóa, sau đó thông qua ức vạn Tinh Thần chuyển hóa thành Hồng Hoang Tiên Thiên Linh Khí." "Trong khoảng thời gian này, Đại Đạo trong Hỗn Độn Thế Giới sẽ cảm ứng được thiện cử của các ngươi, tất nhiên sẽ hàng lạc Đại Đạo công đức gia thưởng, đồng thời các ngươi cũng sẽ vì thế tạo phúc Hồng Hoang, nói không chừng có cơ hội có thể lấy đó chứng đạo Hỗn Nguyên!" Tô Thần cũng không lo lắng Đế Tuấn lấy cơ hội này chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, bởi vì bọn họ đã biết rõ hai huynh đệ mình là quân

cờ trong tay Thiên Đạo, lại làm sao có thể khuất phục?

Hơn nữa với sự hiểu biết của chính mình về Thái Nhất, 'Đạo' của y là Đại Đạo chân chính, chứ không phải Thiên Đạo Thánh Nhân hay Nhân Đạo Thánh Nhân gì cả.

Đương nhiên.

Để phòng vạn nhất.

Tô Thần sẽ để Đế Tuấn và Thái Nhất hai người hướng Đại Đạo lập thệ, mới sẽ nói cho bọn họ biện pháp giải quyết hậu tục.

"Hoàn thỉnh Đạo hữu giáo Ngô!" Thái Nhất nghe thấy kiến nghị của Tô Thần, song nhãn bỗng nhiên sáng lên, sau đó khởi thân trịnh trọng hướng Tô Thần hành lễ.

Y rất minh bạch.

Ký nhiên đối phương biết lấy 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' để luyện hóa Hỗn Độn Linh Khí cùng Sát Khí, sau đó chuyển hóa thành Hồng Hoang Tiên Thiên Linh Khí, tất nhiên có biện pháp giải quyết.

"Đạo hữu, Bần đạo cần huynh đệ hai ngươi hướng Đại Đạo lập thệ, không thể lấy đó chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, đồng thời cũng cần khiếm hạ Bần đạo hai cá nhân quả, như hà?" "Được!" Tiếp theo.

Thái Nhất truyền âm cho Đại ca Đế Tuấn, để y thân tự tiền lai Luân Hồi Sơn.

"Đại Đạo tại thượng, Ngô Đế Tuấn (Thái Nhất), tại đắc được Tô Thần Đạo hữu tương trợ chi hậu, tuyệt bất lấy phương thức này chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, nếu vi thử thệ, Đại Đạo cộng khí chi!" "Ong!" Sau khi đại đạo thệ ngôn của hai người đắc được Đại Đạo nhận khả, Tô Thần liền đem 'Hỗn Độn Sát Khí Luyện Hóa Đề Thuần Đại Trận' do chính mình sáng tạo truyền cho Đế Tuấn.

Tọa trận pháp này là lấy 'Ma Đạo Hiến Tế Cấp Thủ Đại Trận' của Ma Tổ La Hầu tiến hành cải lương, phối hợp 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận', tuyệt đối có thể đem Hỗn Độn Linh Khí cùng Sát Khí tiến hành luyện hóa, sau đó chuyển hóa thành Hồng Hoang Tiên Thiên Linh Khí.

Một khi bọn họ thành công, thì bố cục của chính mình cũng sẽ đạt đến.

Hồng Hoang Thế Giới sẽ không vì Thiên Đạo chế định 'Tam Thiên Thiên Đạo Quy Tắc' mà chịu hạn chế, trái lại vạn linh sẽ vì thế thụ được vô cùng ích lợi, tu luyện sẽ trở nên càng thêm dung dịch.

Như vậy thì.

Nhân Đạo bản nguyên sẽ tăng gia, tiến mà phản bộ Địa Đạo, đồng thời cũng có thể phản bộ toàn bộ Hồng Hoang Thế Giới, khiến Hồng Hoang có cơ hội tấn thăng thành Vĩnh Hằng Đại Thế Giới chân chính!

"Đa tạ Đạo hữu!" Đế Tuấn sau khi tiêu hóa 'Hỗn Độn Sát Khí Luyện Hóa Đề Thuần Đại Trận', mãn kiểm không ngừng lộ ra sắc thái kinh hỉ.

Y làm sao cũng không nghĩ tới, Tô Thần đối với cảm ngộ cùng chưởng khống 'Trận Đạo Quy Tắc' vậy mà lại cường đại như thế, có thể sáng tạo ra trận pháp công hiệu phi phàm đến vậy.

Đồng thời, nội tâm Đế Tuấn cũng tràn đầy hiếu kỳ.

Rõ ràng Tô Thần cùng Vu tộc quan hệ tốt hơn, nhưng vì sao lại vô tư giúp đỡ Thiên Đình của chính mình như vậy?

Trên Thái Dương Tinh, dưới Phù Tang Thụ, Đế Tuấn và Thái Nhất ngồi đối diện nhau.

"Nhị đệ, đệ nói Tô Thần đạo hữu y rõ ràng cùng Tổ Vu Hậu Thổ đồng là Địa Đạo, quan hệ viễn hơn chúng ta vô số bội phần thân mật,

cớ sao vẫn muốn vô tư giúp đỡ Thiên Đình chúng ta đến vậy?

Y rốt cuộc đang bày một ván cờ lớn cỡ nào?" Đế Tuấn tự tay pha một ấm Tiên Thiên Linh Trà, rót đầy hai chén, đoạn nâng một chén lên trầm tư.

Lần đầu tiên gặp Tô Thần là ở Bất Chu Sơn.

Khi ấy, tất cả các Tiên Thiên Thần Thai Thánh cương từ Tử Tiêu Cung lần đầu nghe Đạo trở về, tranh đoạt Cực Phẩm Tiên Thiên Hồ Lô.

Lúc đó, Tô Thần bất quá chỉ là Thái Ất Kim Tiên, không những ngưng tụ được Đại Đạo Công Đức Kim Luân, thậm chí còn có thể khống chế Đại Đạo Pháp Tắc trước thời hạn.

Ngô đã nhìn ra sự bất phàm của y, ra sức lôi kéo Tô Thần gia nhập Yêu tộc, song bị từ chối.

Sau đó, do ân oán giữa Yêu Thần Cửu Anh và y, dẫn đến hai bên đại chiến, y đã dùng Đại La sơ kỳ trực tiếp miểu sát Cửu Anh, đánh bại Đại La đỉnh phong Hy Hoàng.

Ngay cả khi nhị đệ chấp chưởng Hỗn Độn Chung đích thân xuất thủ, cũng không thể thực sự đánh bại y!

Tiếp đó, Tô Thần bắt đầu quật khởi cường thế.

Y đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, một chiêu miểu sát Bàn Cổ Chính Tông, Nguyên Thủy, Thánh Nhân tương lai đã được Thiên Định, chính thức tuyên bố y siêu việt một chúng Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp.

Rồi một chiêu miểu sát đệ tử ký danh của Đạo Tổ, hai vị Tây Phương Thánh Nhân tương lai, trở thành 'Cường giả đệ nhất dưới Thánh Nhân'!

Y không đến Tử Tiêu Cung nghe Đạo, mà một mực truy cầu 'Đạo' của chính mình.

Đầu tiên là đạt được xưng hiệu 'Đại Địa Hành Giả' của Hồng Hoang, rồi 'Hải Dương Hành Giả', cuối cùng hao phí hơn sáu trăm vạn năm, tròn năm mươi Nguyên Hội, hoàn thành du lịch Hồng Hoang Tinh Không, đạt được xưng hiệu 'Tinh Không Hành Giả' của Hồng Hoang. 'Đại Địa Hành Giả', 'Hải Dương Hành Giả', 'Tinh Không Hành Giả' tam hợp nhất, trở thành 'Hồng Hoang Hành Giả' duy nhất được ý chí Thiên Địa Hồng Hoang công nhận!

Đạo tâm như vậy thật đáng khâm phục.

Quan trọng nhất là, tâm hung của Tô Thần cũng vô cùng rộng lớn, dẫu từng có chút ân oán với Yêu tộc của ngô, song hành sự đại khí, ngay cả Ngộ Đạo Thần Trà và Luân Hồi Linh Trà, những chí bảo tu luyện như vậy cũng sẵn lòng tặng đi.

Chính vì Luân Hồi Linh Trà mà y tặng, mới khiến huynh đệ chúng ta minh ngộ 'Đạo tâm' của bản thân đã mông trần, hiểu rõ Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân Hồng Quân đã lấy Tam Thiên Tử Tiêu Khách làm quân cờ.

Đến nay, y vì muốn giúp nhị đệ triệt để trừ khử 'Thiên Đạo Quy Tắc' trong thức hải, lại còn truyền cho ngô 'Hỗn Độn Sát Khí Luyện Hóa Đề Thuần Đại Trận', hòng phối hợp với 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' của Thiên Đình để tạo phúc Hồng Hoang, đoạt lấy Đại Đạo Công Đức.

Tất cả những gì y làm, rốt cuộc là vì điều gì?

"Đại ca, nếu vi đệ không lầm, tất cả những gì Tô Thần đạo hữu làm, ngoại trừ kháng hành Thiên Đạo, còn là để tạo phúc cho toàn bộ Hồng Hoang!" Thông qua thương đàm trước đó, Thái Nhất đã ẩn ước nhìn ra dụng ý của Tô Thần, nội tâm tràn đầy khâm phục.

Giờ đây, Thiên Đạo thế đại.

Vô luận là Nữ Oa Nương Nương, hay Bàn Cổ Chính Tông Tam Thanh, hai vị Tây Phương Thánh Nhân tương lai, thậm chí là huynh đệ hai người Thiên Mệnh Hoàng Giả chúng ta, đều là quân cờ để Thiên Đạo Hồng Quân khống chế Hồng Hoang.

Tự từ khi Hồng Quân thuận lợi trở thành Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân, thế giới Hồng Hoang vận hành theo 'Tam Thiên Thiên Đạo Quy Tắc', điều này đối với những cường giả chí nguyện chứng đắc Chân Chính Đại Đạo mà nói, chẳng khác nào tự đoạn 'Đạo' của mình! 'Đạo' của Tô Thần nằm ở Địa Đạo, hơn nữa y chí nguyện chứng đắc Chân Chính Đại Đạo, đương nhiên phải phản kháng Thiên Đạo.

Y giúp đỡ Thiên Đình của chúng ta, giúp đỡ Vu tộc.

Ngoại trừ kháng hành Thiên Đạo, điều quan trọng nhất là tranh thủ hy vọng chứng đắc Chân Chính 'Đại Đạo' cho vạn linh Hồng Hoang!

"Tô Thần đạo hữu thật đại khí phách, đại tâm hung!" Thông qua lời của nhị đệ, Đế Tuấn cuối cùng đã nhìn rõ bố cục của Tô Thần, không khỏi phát ra tiếng cảm thán khâm phục từ tận đáy lòng.

Y uống cạn chén Linh Trà, đoạn ngước nhìn Hỗn Độn Thiên Khung.

"'Vị kia' xả thân hợp Đạo sau đã là chân chính Chúa Tể không ai sánh kịp của thế giới Hồng Hoang, nhưng cớ sao y lại muốn để Chân Chính Đại Đạo trong thế giới Hồng Hoang thoái ẩn, đoạn tuyệt hy vọng chứng đắc Chân Chính Đại Đạo của vạn linh?" Đế Tuấn có chút không hiểu.

Hồng Quân là Thánh Nhân khai thiên đệ nhất của Hồng Hoang, sau khi xả thân hợp Đạo thành Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân, không một ai có thể thách thức địa vị của y.

Nhưng cớ sao y vẫn làm như vậy?

"Đại ca, 'Vị kia' sở dĩ làm như vậy, vô phi chỉ có hai nguyên nhân.

Hoặc là vì muốn chứng đắc Chân Chính Đại Đạo, hoặc là thân bất do kỷ!" Thái Nhất nội tâm sáng tỏ.

Hồng Quân là tàn linh Tiên Đạo Ma Thần chuyển thế, theo đuổi suốt đời là chứng đắc Chân Chính Đại Đạo, siêu thoát vĩnh hằng, chủ tể tất cả.

Nếu không liên quan đến lợi ích chứng Đạo, tuyệt đối không thể đoạn tuyệt 'lộ' chứng đắc Chân Chính Đại Đạo của vạn linh Hồng Hoang, tự dưng gánh vác nhân quả như vậy.

Chương 191

"Ngô đã biết!" Đế Tuấn khẽ gật đầu, ánh mắt kiên nghị.

"Vô luận y là nguyên nhân nào, huynh đệ chúng ta tuyệt không cam tâm trở thành quân cờ bị y tùy ý thao túng!" "Tiếp theo, vi huynh sẽ nhanh chóng dung nhập 'Hỗn Độn Sát Khí Luyện Hóa Đề Thuần Đại Trận' do Tô Thần đạo hữu truyền thụ, vào 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' của Thiên Đình chúng ta." "Thay đổi vận mệnh của huynh đệ chúng ta, tạo phúc Hồng Hoang!" .....

Bất Chu Sơn.

Hậu Thổ đang bế mục đả tọa, tĩnh khai đôi mắt, khóe miệng hé lộ một nụ cười thánh khiết nhân từ.

"Đã đến lúc rồi!" Nàng trịnh trọng cung kính hành lễ với Thạch Tượng Phụ Thần, đoạn nghị nhiên hướng về phía Huyết Hải.

"Chúng ta hộ tống tiểu muội một đoạn đường!" Đế Giang nhìn bóng lưng nàng rời đi, thần sắc có chút mong chờ, đồng thời lại có chút cảm thương.

Đến Huyết Hải.

Hậu Thổ một lần nữa nhìn thấy ức vạn vong hồn tàn linh đang thống khổ ai hào, toàn thân nàng toát ra một thứ Đạo Vận huyền chi hựu huyền, khí tức nhân ái vô biên quét khắp Thiên Địa.

"Bá!" Bóng hình Tô Thần xuất hiện bên cạnh nàng.

"Tô Lang!" "Hậu Thổ, Ngô sẽ ở bên nàng!" Tô Thần tiến lên nắm chặt tay mềm mại của nàng, một luồng thần thức ấn ký đánh vào thức hải của nàng.

Đây là kế hoạch tương lai của y cho Địa Phủ (Minh Giới), cùng

với siêu độ và chuyển thế của vong hồn, 'Lục Đạo' luân hồi v.v., nội dung vô cùng phong phú và hoàn thiện, bao la vạn tượng.

"Đa tạ chàng, Tô Lang!" Sau khi tiêu hóa tin tức Tô Thần truyền tới, khí thế trên người Hậu Thổ ngày càng cường thịnh, toàn thân nàng tựa như một Chúa Tể siêu thoát chứng Đạo vĩnh hằng, vĩ ngạn nhân từ!

"Hoa lạp!" Minh Hà, thân ảnh y phục huyết y thần hồng xỉ bạch tự Huyết Hải mà ra, y nhìn Hậu Thổ, trịnh trọng hành một lễ.

"Cung chúc Đạo hữu Đại Đạo hữu vọng!" "Hưu!

Hưu!

Hưu!" Đế Giang, Huyền Minh, Cộng Công, Chúc Dung, Chúc Cửu Âm, Nhục Thu cùng mười một Tổ Vu khác lần lượt xuyên toa hư không mà ra.

"Tiểu muội!" "Tiểu muội!" "Chúng ta vĩnh viễn sẽ đợi muội ở Tổ Địa!" Khuôn mặt bọn họ lộ ra vẻ không nỡ và chúc phúc, thậm chí trong mắt còn đong đầy lệ.

"Chư vị huynh trưởng, Huyền Minh tỷ tỷ, muội sẽ không để các huynh tỷ thất vọng!" Hậu Thổ gật đầu với từng huynh trưởng, đoạn ôm lấy Huyền Minh, rồi quay lại vị trí cũ, nhìn về phía Hỗn Độn Thiên Khung, dùng khí vận mệnh cách của bản thân lập thệ với Đại Đạo.

"Đại Đạo tại thượng, Ngô nãi Bàn Cổ hậu duệ Tổ Vu Hậu Thổ, nay nguyện xả thân bổ toàn Địa Đạo, khai tích Địa Phủ U Minh Giới, vì Hồng Hoang vạn linh khai tích nơi quy túc, chốn chuyển thế, hòng bổ toàn Hồng Hoang Thiên Địa, thỉnh Đại Đạo giám chi!" Oanh Long Long!

Khi Hậu Thổ dùng khí vận mệnh cách của bản thân đột phá xiềng

xích của Thiên Đạo, trên Hồng Hoang Thiên Khung tức khắc vang lên Đại Đạo Thần Lôi, khiến lời thề của nàng truyền khắp Hồng Hoang, vang vọng chư Thiên Vũ Trụ.

Trên Huyết Hải.

Hậu Thổ khôi phục Tổ Vu chân thân, thân người đuôi rắn, sau lưng bảy tay, trước ngực hai tay, hai tay nắm Đẳng Xà, thân thể cao đến mười hai vạn trượng, hóa thân thành một 'Bàn Cổ' chống trời đạp đất.

"Oanh!" Khoảnh khắc kế tiếp.

Tổ Vu chân thân của nàng bùng phát ra Đại Đạo Thần Quang ngút trời, ý chí Địa Đạo vô biên được dẫn dắt đến, chiếu rọi chư Thiên, ánh chiếu Thương Khung Vũ Trụ, khiến ức vạn sinh linh Hồng Hoang tận mắt chứng kiến cảnh này.

"Oanh Long Long!

Oanh Long Long!" Bảy lần bảy bốn mươi chín tôn Địa Đạo Thần Luân diễn hóa mà ra, bùng phát Luân Hồi vĩ lực ngút trời.

"Tiểu muội!" "Tiểu muội!" "Hậu Thổ Tổ Vu!" "Hậu Thổ Tổ Vu!" Đế Giang, Chúc Dung, Huyền Minh cùng tất cả thành viên Vu tộc nhìn thấy chân thân Hậu Thổ từ từ diễn hóa thành Địa Đạo Thần Quang, từng người ôm lệ, tràn đầy lưu luyến không rời.

"Ông!

Ông!" Tô Thần chưởng khống truyền thừa Đại Đạo, dùng bản nguyên của bản thân ngưng tụ sáu tôn Luân Hồi Đại Đạo Thần Luân, trợ Hậu Thổ thuận lợi hơn xả thân bổ toàn Địa Đạo, hoàn thiện Địa Phủ Minh Giới.

Hậu Thổ cảm tri được sự lưu luyến của chư vị huynh trưởng, Huyền Minh tỷ tỷ cùng tất cả tộc nhân, quay đầu lại lộ ra một nụ

cười kiên định mà nhân ái.

Bản thân nàng là hậu duệ Phụ Thần. 'Người' khai thiên tích địa, thân hóa Hồng Hoang, nhưng Địa Đạo khuyết thiếu, khiến vạn linh Hồng Hoang không thể chuyển thế luân hồi.

Dung hợp Địa Đạo, bổ toàn Thiên Địa, hoàn thiện Luân Hồi.

Phi chính mình mạc chúc!

"Oanh Long Long!

Oanh Long Long!" Hỗn Độn Thiên Khung giáng xuống Đại Đạo Công Đức ngập trời, cả mảnh Thiên Khung gần như trở thành biển mây vàng công đức.

Hà quang thất sắc bao phủ chư Thiên, Đại Đạo Tiên Nhạc vang vọng vũ trụ!

"Hưu!" Ngay khi Hậu Thổ sắp hóa Đạo, nàng đưa giọt tinh huyết cuối cùng của mình đến trước mặt Đại ca Đế Giang, hy vọng có thể giúp Vu tộc bồi dưỡng một Tổ Vu mới!

"Ông!" Bảy lần bảy bốn mươi chín tôn Địa Đạo Thần Luân từ từ hợp nhất, liên kết toàn bộ Hồng Hoang Thiên Địa, đoạn nhập vào Địa Đạo (Minh Giới).

"Oanh!" Thế giới Hồng Hoang đồng loạt chấn động, một phương thế giới hạo hãn vô cùng, rộng lớn như Hồng Hoang Thiên Địa, đản sinh, đoạn không ngừng khuếch trương, liên kết Hồng Hoang Thiên Địa, Tứ Hải Bát Hoang.

Vô tận hạo hãn, vô tận rộng lớn, vô tận sâu thẳm, vô tận u ám!

Khoảnh khắc, Hồng Hoang Tinh Không quang mang đại thịnh, ức vạn Thái Cổ Tinh Thần đồng loạt cộng chấn, rải xuống vô vàn tinh huy thần mang.

Bất Chu Sơn, trụ cột của Thiên Địa, đồng loạt chấn động, tất cả sơn xuyên hà lưu đồng loạt hoan hô, hải dương hà lưu đồng loạt hoan xướng.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Tất cả sinh linh Hồng Hoang đều cảm nhận rõ ràng Thiên Địa Hồng Hoang đang được hoàn thiện, Tiên Thiên Linh Khí bàng bạc nồng úc, từng tòa sơn nhạc bạt địa mà lên, từng dòng Linh Mạch dũng hiện mà ra.

Tiên Thiên Linh Căn tranh nhau khoe sắc, Tiên Thiên Thần Thai Thánh lần lượt hóa hình.

Vô số sinh linh tắm mình dưới Đại Đạo Kim Liên, có kẻ trực tiếp hóa hình, có kẻ trực tiếp đột phá đến cảnh giới tiếp theo, có kẻ trực tiếp cảm ngộ Thiên Địa Chí Lý. .....

Hậu Thổ xả thân bổ toàn Địa Đạo, khiến Địa Phủ đản sinh xuất thế, hoàn thiện thế giới Hồng Hoang, tất cả sinh linh Hồng Hoang đều là người thụ ích.

"Hậu Thổ Nương Nương từ bi, bái tạ Hậu Thổ Nương Nương!" "Hậu Thổ Nương Nương từ bi, bái tạ Hậu Thổ Nương Nương!" "....." Ức vạn sinh linh Hồng Hoang nhìn về phía bóng hình tàn tồn của Hậu Thổ, từng người quỳ rạp xuống đất, cung kính cảm kích hành lễ từ tận đáy lòng.

Ba mươi ba Thiên Ngoại, Oa Hoàng Cung.

Thánh khiết điển nhã, ung dung hoa quý Nữ Oa nhìn về phía hư ảnh chống trời đạp đất, thần thánh vĩ ngạn trên không Huyết Hải, đứng dậy cung kính hành một lễ.

"Hậu Thổ Nương Nương từ bi!" Nàng là Thiên Đạo Thánh Nhân chí cao vô thượng, xét về thân phận vị cách, vẫn thấp hơn Địa Đạo

Chi Chủ Hậu Thổ không ít.

Tuy từng là đối thủ.

Nhưng Nữ Oa lại bị đại tâm hung, đại thiện cử, đại khí phách của Hậu Thổ thuyết phục, hành lễ từ tận đáy lòng.

Khoảnh khắc kế tiếp.

Đôi mắt phượng tuyệt đẹp của nàng nhìn về phía bóng hình bá khí vĩ ngạn, cực kỳ tôn quý kia, lộ ra một vẻ vô cùng phức tạp.

Nữ Oa không ngờ rằng, quan hệ giữa Tô Thần và Hậu Thổ lại thân mật đến vậy.

Trước khi nàng xả thân bổ toàn Địa Đạo, hai người lại thân mật tay trong tay như một đôi bích nhân, vậy thì mối quan hệ giữa họ, tự nhiên cũng không cần nói thêm.

Thế còn mình thì sao?

Nghĩ đến từng chút từng chút của Tô Thần đối với mình, sự giúp đỡ và quan tâm vô tư, còn có việc y hao phí vô số tâm huyết tinh lực, chỉ để cải lương 《Trảm Tam Thi》 chi pháp cho mình.

Từng cùng y phóng thanh cao ca ở Luân Hồi Sơn.

Luận Đạo cùng nhau.

Cảm mến lẫn nhau.

Vô tư giúp đỡ.

Hình ảnh Tô Thần và mình cứ như từng đoạn từng đoạn lóe qua trước mắt.

"Trảm!" Nữ Oa nhắm mắt, khẽ quát một tiếng, mặc cho hai giọt lệ châu trong suốt, lặng lẽ lăn dài trên khuôn mặt cười hoàn mỹ không tì vết của mình.

“Bá!” Một bóng hình thánh khiết điển nhã, lãnh đạm tự nhiên xuất hiện trước mặt nàng.

“Đã gặp Bản Tôn!” “Từ nay về sau, Đạo hiệu của ngươi là ‘Nữ Hi’!” Nữ Oa mở mắt, đôi mắt vốn chứa đựng vô vàn cảm xúc phức tạp tức khắc trở nên sâu thẳm lạnh lùng, không một chút cảm xúc nào, không thể nhìn ra hỉ nộ ai lạc của nàng.

Thuận lợi trảm xuất ‘Tự Ngã Thi’, thực lực của nàng một bước bạo tăng, từ Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên trực tiếp đột phá đến Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên!

Sau khi tiêu hóa những gì đạt được sau đột phá, nàng cuối cùng nhìn một cái về phía bóng hình bá khí vĩ ngạn, uy áp vạn cổ kia, rồi lặng lẽ nhắm mắt, toàn lực nỗ lực cho Tam Thi hợp nhất! .....

Côn Luân, Thái Thanh Cung.

Hậu Thổ xả thân bổ toàn Địa Đạo đã kinh tỉnh Tam Thanh đang bế quan.

Bọn họ nhìn về phía hư ảnh nhân ái chúng sinh chống trời đạp đất kia, cùng với Thiên Địa Chi Đạo của thế giới Hồng Hoang ngày càng hoàn thiện, cung kính hành lễ từ tận đáy lòng.

“Hậu Thổ Nương Nương từ bi!” “Hậu Thổ Nương Nương từ bi!” Trong Tam Thanh, người nội tâm phức tạp nhất không ai khác chính là Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy.

Bọn họ tận mắt chứng kiến Hậu Thổ xả thân bổ toàn Địa Đạo, trở thành Địa Đạo Chi Chủ, trong lòng ngưỡng mộ khâm phục, đồng thời lại nghĩ đến kỳ vọng của Phụ Thần đối với mình.

Chỉ tiếc rằng, vì bản thân xuất thế hóa hình quá muộn, thêm vào đó Thiên Đạo sớm đã đản sinh ý thức, chủ động lựa chọn lão sư Hồng Quân làm Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân, sứ mệnh của bản thân đương

nhiên không thể đạt thành nữa.

Thái Thanh Lão Tử cũng vậy.

Phụ Thần vốn đã định y là Nhân Đạo Đại Ngôn Nhân.

Nhưng vì Thiên Đạo chủ tể Hồng Hoang, chưởng khống Nhân Đạo, khiến Sư Muội Nữ Oa sáng tạo Nhân tộc để thức tỉnh ý chí Nhân Đạo.

Thêm vào việc y đi con đường Thiên Đạo 《Trảm Tam Thi》 chứng Đạo, muốn thực hiện sứ mệnh của Phụ Thần, thực sự quá khó khăn.

"Đại huynh, huynh có thể cảm ứng được cơ duyên chứng Đạo của mình không?" Hồi phục tinh thần.

Nguyên Thủy nhìn về phía Thái Thanh Lão Tử, chuẩn bị hỏi ý kiến của y.

Vài vạn năm trước, Tam Thanh cùng du Nhân tộc, Hồng Mông Tử Khí chí bảo thành Thánh trong thức hải khẽ nhảy múa, tựa như đang chỉ dẫn bọn họ nhanh chóng chứng Đạo thành Thánh.

"Cơ duyên chứng Đạo của vi huynh nằm ở Nhân tộc!" Thái Thanh Lão Tử nghiêm sắc nhìn về phía Nguyên Thủy và Thông Thiên.

Chương 192

Y thực ra đã có cơ hội chứng Đạo thành Thánh từ vài vạn năm trước, nhưng vì sứ mệnh và truyền thừa của bản thân, nên y dự định trước tiên đi con đường Tam Thi hợp nhất chứng Đạo Hỗn Nguyên, rồi sau đó tu lại công pháp chứng Đạo của Phụ Thần 《Hồng Mông Cửu Chuyển》.

Như vậy, y sẽ có cơ hội thực hiện sứ mệnh, trở thành Nhân Đạo Đại Ngôn Nhân ngang hàng với lão sư Hồng Quân.

"Đại huynh, vậy huynh lựa chọn thế nào?

Là tiên chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, hay kiên trì Tam Thi hợp nhất, rồi tìm cơ hội trở thành Nhân Đạo Đại Ngôn Nhân?" Tam Thanh vốn là một thể.

Trong tình huống đã thức tỉnh sứ mệnh và truyền thừa của bản thân, những đại sự như chứng Đạo thành Thánh, đương nhiên phải thông khí lẫn nhau.

"Vi huynh định đợi thêm." Thái Thanh Lão Tử thu lại ánh mắt, quay sang nhìn Thông Thiên.

"Tam đệ, đệ thì sao?" "Vi đệ cũng chuẩn bị tiếp tục kiên trì, đợi Tam Thi hợp nhất chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La xong, rồi mới cân nhắc có nên trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân hay không!" Thông Thiên ánh mắt kiên nghị.

Bọn họ nội tâm đều rất rõ ràng, một khi chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, muốn thực sự chứng đắc 'Đại Đạo', vậy thì phải hỏi Thiên Đạo có cho phép hay không.

Thiên Đạo Thánh Nhân tuy nói là chí cao vô thượng trong thế giới

Hồng Hoang, nhưng đồng thời cũng là một loại gông cùm xiềng xích.

Tam Thanh đã có được công pháp chứng Đạo chân chính của Phụ Thần, đương nhiên không cam tâm chỉ làm một Thiên Đạo Thánh Nhân!

"Vì Đại huynh và Tam đệ đều chuẩn bị tiếp tục kiên trì, vậy ta cũng giống các huynh đệ, xem thử có thể nhanh chóng trảm xuất 'Tự Ngã Thi' không, rồi Tam Thi hợp nhất chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La!" Ngay khi Tam Thanh vừa đưa ra quyết định, Hồng Mông Tử Khí trong thức hải bất ngờ tự động bị luyện hóa một phần, thâm nhập vào bản nguyên Đạo cơ.

"Cái này!" Thái Thanh Lão Tử nhìn về phía Hỗn Độn Thiên Khung, đôi mắt đột nhiên co rút.

Y đột nhiên nhớ lại lời Tô Thần từng nói khi Tam Thanh tiến vào Bàn Cổ Đại Điện, giờ đây cuối cùng đã được chứng thực, cái gọi là chí bảo thành Thánh 'Hồng Mông Chi Khí' này, quả nhiên là một thủ đoạn giám sát bọn họ!

"Thì ra, chúng ta đều chỉ là quân cờ!" Tam Thanh nhìn nhau, đều thấy sự bất lực và bi lương trong mắt đối phương.

"Đại huynh, Tam đệ, xem ra chúng ta không còn lựa chọn nào khác!" Lúc này, ngay cả Nguyên Thủy, người vốn tôn sùng Thiên Đạo, kính trọng lão sư, nội tâm cũng không kìm được mà nảy sinh một tia nộ ý.

"Ai!" Thái Thanh Lão Tử khẽ thở dài, ánh mắt nhìn về phía Nhân tộc bên bờ Đông Hải, chuẩn bị một lần nữa tiến vào Nhân tộc du lịch, cảm ngộ cơ duyên chứng Đạo của mình.

Chuyện đã đến nước này, phản kháng đã vô ích.

Chỉ có thuận thế mà làm, tích lũy đủ thực lực, mới có thể chờ đợi

thời cơ thay đổi vận mệnh trong tương lai.

Cùng lúc đó, hai luồng kiếm mi bùng phát ra Thiên Đạo Quy Tắc ngút trời của Thông Thiên, y thu lại ánh mắt, không kìm được mà nhìn về phía bóng hình uy áp vạn cổ, bá khí ngút trời cực kỳ tôn quý trên Huyết Hải. 'Tô Thần đạo hữu, hẳn là y đã sớm biết tất cả những điều này rồi nhỉ?' 'Không biết y có cách nào giúp Tam Thanh chúng ta thay đổi vận mệnh không?' .....

Tây Phương, Tu Di Sơn.

"Hậu Thổ Nương Nương từ bi, tạ ơn Nương Nương nhân đức!" "Hậu Thổ Nương Nương từ bi, tạ ơn Nương Nương nhân đức!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn về phía hư ảnh chống trời đạp đất trên Huyết Hải, hai người đồng loạt cung kính hành một lễ.

Hậu Thổ xả thân bổ toàn Địa Đạo, tạo phúc Hồng Hoang Thiên Địa, khiến Linh Mạch Tây Phương một lần nữa hồi sinh, ít nhất đã tiết kiệm cho hai sư huynh đệ bọn họ năm mươi Nguyên Hội khổ công.

Nhân đức như vậy, hai sư huynh đệ bọn họ nội tâm thầm cảm ân.

"Sư huynh, vi đệ cảm giác Địa Phủ tương lai cực kỳ quan trọng đối với chúng ta, phải nghĩ cách bố cục thật tốt, xem thử có thể an bài một bộ phận người tiến vào Địa Phủ, từ đó chưởng khống quyền hành Địa Đạo nhất định." Tuy nói bọn họ chưa chứng Đạo thành Thánh, nhưng lại có thể cảm ứng mãnh liệt được tầm quan trọng của Địa Phủ đối với 'Đạo' của chính mình.

"Sư đệ, hiện tại, Hậu Thổ Nương Nương vừa xả thân dung hợp Địa Đạo, Địa Phủ thực sự xuất thế e rằng còn cần một khoảng thời gian, hai sư huynh đệ chúng ta chỉ có thể nhanh chóng chứng Đạo thành Thánh, mới có thể bố cục Địa Phủ trong tương lai!" Tiếp Dẫn nói, ánh mắt nhìn về phía Tô Thần bá khí vĩ ngạn.

“Hơn nữa, chúng ta phải đề phòng Tô Thần, y là Luân Hồi Đạo Chủ được Địa Đạo khâm định, lại còn kết duyên với Địa Đạo Chi Chủ Hậu Thổ, chúng ta muốn bố cục Địa Đạo, y là một chướng ngại lớn không thể vượt qua.” “Ông!” Đúng lúc này, Hồng Mông Tử Khí trong thức hải của bọn họ bất ngờ tự động luyện hóa một phần ba, khí thế trên người điên cuồng bạo tăng, toát ra một thứ khí tức thần thánh chí thượng.

“Ha ha!” “Sư huynh, cơ duyên chứng Đạo của chúng ta cuối cùng đã xuất hiện!” Cảm tri được tất cả những điều này, Chuẩn Đề không kìm được mà cười lớn, thần tình tràn đầy đắc ý.

“Đợi đến khi chúng ta chứng Đạo thành Thánh, hẳn là Tô Thần vẫn chưa thể chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân, đến lúc đó nếu y dám cản trở chúng ta, vậy thì ân oán cũ mới tính sổ một thể!” .....

Thiên Đình, Lăng Tiêu Bảo Điện.

Tự từ khi có được ‘Hỗn Độn Sát Khí Luyện Hóa Đề Thuần Đại Trận’ do Tô Thần truyền thụ, Đế Tuấn đã toàn lực thôi diễn để dung nhập trận pháp này vào ‘Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận’ của mình.

Mấu chốt của việc bố trận, ngoại trừ ức vạn Thái Cổ Tinh Thần của Hồng Hoang câu thông liên kết Hỗn Độn Tinh Thần, điều quan trọng nhất chính là Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh.

Vì vậy, Đế Tuấn hạ quyết tâm phải chưởng khống Thái Âm Tinh trong tay.

Những năm qua, y vẫn luôn chờ quyết định của Hi Hòa, nhưng nàng tuy thể hiện thiện ý nhất định, song vẫn chưa thể thực sự đưa ra quyết định.

“Xem ra nên thỉnh Nữ Oa Nương Nương giúp làm mai!” Ngay khi Đế Tuấn chuẩn bị đi Oa Hoàng Thiên, nhờ Nữ Oa Nương Nương làm

mai thì Thiên Địa điên cuồng chấn động, Hậu Thổ hướng Đại Đạo lập thệ vang vọng khắp thế giới Hồng Hoang.

"Hậu Thổ này, đây là muốn trở thành Địa Đạo Chi Chủ ư?" Thông qua thần thông nhìn thấy bóng hình nhân từ chống trời đạp đất trên không Huyết Hải, Đế Tuấn đôi mắt đột nhiên co rút, lộ ra vẻ chấn hám vô cùng và cả sự lo lắng.

Trước đó y còn nghĩ đến việc giành chiến thắng trong Vu Yêu Lượng Kiếp, Yêu tộc của y trở thành nhân vật chính duy nhất của kỷ nguyên này.

Đến lúc đó, y sẽ có thể với thân phận Thiên Địa Chi Chủ chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân, thậm chí còn có hy vọng trở thành Nhân Đạo Đại Ngôn Nhân.

Nhưng giờ đây Hậu Thổ đã trở thành Địa Đạo Chi Chủ, nếu nàng can thiệp vào Vu Yêu Lượng Kiếp, Yêu tộc của y dẫu có Nữ Oa Nương Nương trợ giúp, cũng chưa chắc có thể kháng hành Vu tộc được chăng?

Xét cho cùng, vị cách của Địa Đạo Chi Chủ, không phải là thứ mà Thiên Đạo Thánh Nhân có thể sánh bằng!

"Đây là Trời muốn vong Yêu tộc ta ư?" Trong bi phẫn, Đế Tuấn bị khí tức Vu Yêu Lượng Kiếp tập kích, thần sắc tức khắc trở nên hung tợn.

"Bá!" Đúng lúc này, bóng hình Thái Nhất giáng lâm, vung tay giữa khoảng khắc đã dùng 'Thái Dương Đại Đạo Quy Tắc' áp chế khí tức Lượng Kiếp, khiến y khôi phục lại thanh minh.

"Đại ca, cơ hội của chúng ta đã đến!" Cái gì?

Nghe lời nhị đệ, Đế Tuấn không khỏi ngẩn người.

Hậu Thổ trở thành Địa Đạo Chi Chủ, Yêu tộc của y không còn hy

vọng thắng Lượng Kiếp, sao lại nói là cơ hội đến?

"Huynh xem quan hệ giữa Tô Thần đạo hữu và Hậu Thổ Nương Nương đi!

Bọn họ đã kết thành Đạo Lữ rồi!" Bá!

Nghe nhị đệ nhắc nhở, Đế Tuấn đôi mắt khẽ sáng lên.

Đúng vậy.

Nếu Tô Thần đạo hữu đã sớm kết thành Đạo Lữ với Hậu Thổ, vậy y tại sao vẫn tận tâm tận lực giúp đỡ mình?

Chẳng lẽ là muốn liên hợp Thiên Đình Yêu tộc của mình cùng kháng hành Thiên Đạo?

Khoảnh khắc này, Đế Tuấn ẩn ước nhìn rõ bố cục của Tô Thần, đồng thời cũng cuối cùng đã nhìn thấy tia hy vọng!

Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân y phục Vô Cực Đạo Bào, đầu đội Vô Cực Quan, cao tọa trên Cửu Thải Tường Vân, đầu y đội một vầng Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn khuyết không toàn vẹn, rủ xuống ức vạn Đạo Quy Tắc vĩ lực, toát ra khí tức huyền chi hựu huyền.

Y tĩnh khai đôi mắt.

Đôi đồng tử cổ phác mà minh lượng lộ ra một tia xám trắng, không thấy một chút cảm xúc dao động, cũng không cảm nhận được một phần sinh mệnh khí tức.

Không có thời gian, không có không gian.

Không có quá khứ, không có tương lai.

"Bá!" Đôi mắt Hồng Quân vượt qua trùng trùng không gian, xuyên qua trùng trùng bích lũy, trực tiếp rơi trên bóng hình màu vàng tuyệt

đại phong hoa chống trời đạp đất trên không Huyết Hải.

"Hậu Thổ lại sớm hơn mấy chục Nguyên Hội mà bổ toàn Địa Đạo?" Đối với Địa Đạo xuất thế, Hồng Quân nội tâm dẫu có chút chấn kinh, nhưng sắc mặt y vẫn không hề biến hóa, tựa như một cỗ máy.

Lúc này, y với thân phận Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân.

Khi cảm nhận Hậu Thổ bổ toàn Địa Đạo, Thiên Địa thế giới Hồng Hoang càng thêm hoàn thiện, vạn linh bắt đầu tràn đầy hy vọng, Thiên, Địa, Nhân Tam Tài Chúa Tể cùng tồn tại, đối với y mà nói, cũng là thụ ích vô cùng.

Khoảnh khắc kế tiếp.

Ánh mắt Hồng Quân rơi trên Tô Thần ở một bên khác trên không Huyết Hải.

Y đã biết quan hệ giữa Hậu Thổ và Tô Thần, đồng thời cũng thôi toán ra Địa Đạo xuất thế sớm chính là thủ bút của Tô Thần!

"Không hổ là do Luân Hồi Tử Liên cùng tông đồng nguyên với Bàn Cổ hóa thành, trong vỏn vẹn bảy tám mươi Nguyên Hội, lại trưởng thành đến mức đáng sợ như vậy, thậm chí còn lẳng lặng nghịch cải Thiên Định đại thế!" Vô số Nguyên Hội trước đó, Hồng Quân đã chú ý đến Tô Thần, nhưng vẫn luôn không để y vào mắt.

Đối với y mà nói, đối thủ của y ít nhất cũng phải là tồn tại như Ma Tổ La Hầu, một kẻ lầu nghĩ nhỏ bé, lại có tư cách gì làm đối thủ của y?

Ai từng nghĩ đến, mới qua bao lâu?

Y không những đã đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, đồng thời còn chưởng khống 'Đại Đạo Quy Tắc', dùng năng lực Hỗn Nguyên Kim Tiên mà có sức chiến đấu của tất cả Hỗn Nguyên Đại La

Kim Tiên.

Điều bất khả tư nghị nhất là, Tô Thần với thân phận Luân Hồi Đạo Chủ được Địa Đạo khâm định, Thiên Đạo đối với đại thế của Địa Đạo được định ra, lại toàn bộ do y thay đổi!

Thật là liễu bất khởi!

Dẫu Hồng Quân với thân phận Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân, sứ mệnh là phải áp chế Địa Đạo, thậm chí là đánh áp Tô Thần, nhưng khi biết được những thành tựu mà y đạt được trong những năm qua, nội tâm vẫn không kìm được mà tán thán.

"Ân?" Ngay khi Hồng Quân đang chú thị Tô Thần, đột nhiên cảm tri Nữ Oa trảm xuất 'Tự Ngã Thi' đột phá đến Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, không khỏi nhìn về phía Oa Hoàng Cung.

"Lại nhanh như vậy đã trảm xuất 'Tự Ngã Thi' ư?" 《Trảm Tam Thi》 chi pháp là y sáng tạo dựa trên Pháp Tắc Tiên Đạo truyền thừa của bản thân, chỉ khế hợp với bản thân.

Tiên Thiên Thần Thai Thánh truyền thừa Pháp Tắc Đại Đạo khác, muốn trảm xuất Thiện Ác Nhị Thi tương đối dễ dàng, nhưng muốn trảm xuất 'Tự Ngã Thi', ngoại trừ phải nhận rõ tự ngã, còn phải cảm ngộ thất tình lục dục, mới có cơ hội thành công.

Trong dự kỳ của Thiên Đạo, sáu đệ tử Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, chỉ có Thái Thanh Lão Tử, người đi 'Vô Vi Chi Đạo', mới có cơ hội nhất định trảm xuất 'Tự Ngã Thi'.

Ai từng nghĩ đến Nữ Oa vừa chứng Đạo thành Thánh không lâu, lại trở thành tồn tại đầu tiên trảm xuất 'Tự Ngã Thi'.

Điều này thực sự khiến người ta vượt ngoài dự liệu!

"Bá!" Khoảnh khắc kế tiếp.

Hồng Quân ánh mắt nhìn về phía Côn Luân, rồi lại nhìn về phía Tu Di Sơn.

"Nếu Tô Thần nghịch cải Thiên Đạo đối với đại thế của Địa Đạo được định ra, vậy thì hãy để bọn họ sớm chứng Đạo thành Thánh, xem thử y còn có cách nào ngăn cản Thiên Đạo chủ tể Hồng Hoang!" "Ông!" Khi Hồng Quân thu lại ánh mắt, y thôi động Tạo Hóa Ngọc Điệp trên đỉnh đầu, rủ xuống vô vàn Hồng Mông Chi Khí, dưới sự gia trì của ý chí Thiên Đạo chí cao vô thượng, thần thánh vĩ ngạn, hướng về phía Côn Luân và Tu Di Sơn. .....

Vạn Thọ Sơn, Ngũ Trang Quán.

Tự từ lần trước Tô Thần đến thăm, truyền thụ 《Trảm Tam Thi》 chi pháp đã được cải lương cho Trấn Nguyên Tử, y đã luôn bế quan tu luyện, hy vọng có thể trảm xuất 'Tự Ngã Thi' Tam Thi hợp nhất chứng Đạo Hỗn Nguyên.

Nhưng rất tiếc, 'Đạo' của Trấn Nguyên Tử nằm ở Địa Đạo.

Mà Hồng Quân sau khi trở thành Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân, 《Trảm Tam Thi》 chi pháp đã trở thành pháp chứng Đạo Thiên Đạo, y muốn trảm xuất 'Tự Ngã Thi' độ khó, khó hơn Tam Thanh bọn họ không chỉ vạn lần!

Chương 193

"Oanh Long Long!" Ngay khi Trấn Nguyên Tử tiếp tục bế quan, Thiên Khung đột nhiên vang vọng lời thề của Hậu Thổ hướng Đại Đạo, lấy bản thân bổ toàn Địa Đạo, hoàn thiện Thiên Địa Hồng Hoang Pháp Chỉ.

"Hậu Thổ Nương Nương từ bi!" Nhìn về phía bóng hình vĩ ngạn nhân ái chúng sinh chống trời đạp đất trên không Huyết Hải, Trấn Nguyên Tử cung kính đứng dậy hành lễ.

"Ông!" Khoảnh khắc kế tiếp.

Chí bảo bản sinh của y 'Địa Thư' quang hoa bạo tăng.

Địa Đạo vĩ lực vô biên bùng phát mà ra, gia trì về phía hư ảnh màu vàng nhân ái chúng sinh chống trời đạp đất kia.

"Địa Đạo dưới sự xả thân bổ toàn của Hậu Thổ Nương Nương cuối cùng đã xuất thế, vậy cơ hội chứng Đạo của ta có phải sắp xuất hiện rồi không?" Nhìn thấy cảnh tượng chấn hám mà chí bảo bản sinh 'Địa Thư' của mình thể hiện, Trấn Nguyên Tử nội tâm tràn đầy kỳ vọng.

"Tô Thần đạo hữu từng nói, ta là Thánh Nhân được Địa Đạo khâm định, muốn chứng Đạo thành Thánh, tất phải trả hết nhân quả nghe Đạo Tổ Hồng Quân giảng Đạo, sau đó phế trừ bản nguyên Thiện Ác Nhị Thi." "Chỉ có như vậy, mới có thể thuận lợi tiến vào Địa Phủ, để Tô Thần đạo hữu toàn lực trợ giúp ta luân hồi chuyển thế!" "Nhưng ta nên làm thế nào để trả hết nhân quả nghe Đạo Tổ Hồng Quân giảng Đạo đây?" Trấn Nguyên Tử suy tư.

"Có!" Rất nhanh.

Trấn Nguyên Tử đôi mắt sáng lên.

"Ban đầu Đạo Tổ Hồng Quân giảng Đạo, là để giáo hóa chúng sinh Hồng Hoang, ta chỉ là một Tử Tiêu Khách bình thường, muốn trả hết nhân quả nghe Đạo, chỉ cần vì y truyền Đạo Hồng Hoang, giáo hóa vạn linh là được!" Nhân quả nghe Đạo không phải là nhân quả sư đồ thật sự.

Hồng Quân giảng Đạo, là để truyền Đạo Hồng Hoang.

Trấn Nguyên Tử trả hết nhân quả nghe Đạo, vậy thì vì y truyền Đạo vạn linh, sau đó phế trừ Thiện Ác Nhị Thi, nhân quả như vậy tự nhiên cũng kết thúc. .....

Huyết Hải.

Hậu Thổ xả thân bổ toàn Địa Đạo, bản nguyên ẩn chứa trong toàn bộ Huyết Hải bị tự động hấp phụ một phần, trở thành dưỡng phân cho Địa Đạo xuất thế.

"Ô!

Ô!" Ức vạn vong hồn tàn linh dựa vào Huyết Hải, khi cảm tri được sự dẫn dắt của Địa Đạo và hy vọng chuyển thế, dù không có ý thức, cũng đồng loạt quỳ rạp xuống đất hành lễ hướng về phía bóng hình Hậu Thổ.

Cùng lúc đó, Minh Hà, chủ Huyết Hải một bên, cảm ứng được Địa Đạo bản nguyên vĩ lực nồng úc gia trì.

Y lặng lẽ nhắm mắt, cảm ngộ Địa Đạo ban tặng khoảnh khắc này.

"Hậu Thổ Nương Nương từ bi!" Mở mắt ra.

Minh Hà trịnh trọng hướng về phía hư ảnh Hậu Thổ hóa Đạo cung kính hành lễ.

Lúc này, Tô Thần một bên tận mắt chứng kiến Đạo Lữ Hậu Thổ

xả thân bổ toàn Địa Đạo, nhìn nàng từng chút từng chút hóa Đạo, nội tâm tràn đầy lưu luyến không rời, nhưng đồng thời cũng có chút vui mừng.

Đây là 'Đạo' của Hậu Thổ!

Sớm muộn gì cũng có một ngày, nàng sẽ hóa kén thành bướm trùng sinh trở lại!

"Muội phu, tiểu muội ấy khi nào mới có thể trọng tố chân thân phục sinh?" Rất lâu sau.

Đế Giang, Chúc Dung, Huyền Minh cùng các Tổ Vu khác, với ánh mắt đỏ hoe, đi đến trước mặt Tô Thần, dùng ánh mắt tràn đầy hy vọng nhìn y.

"Bất kể bao lâu, Ngô cũng sẽ ở đây chờ nàng phục sinh trở lại!" Tô Thần nghiêm sắc nhìn về phía một chúng Tổ Vu.

"Chư vị Đạo hữu, các huynh có thể về Tổ Địa trước, dùng tinh huyết của Hậu Thổ bồi dưỡng một Tổ Vu mới, đừng phụ kỳ vọng của nàng!" "Không!" "Ta cũng muốn ở đây đợi tiểu muội phục sinh trở lại!" "Ta cũng vậy!" Mười hai Tổ Vu đồng khí liên chi, tình cảm vô cùng sâu đậm.

Vừa tận mắt thấy tiểu muội hóa Đạo mà đi, nỗi thương cảm ấy thực sự khiến người ta đau thấu tâm can.

Nếu không phải đã sớm biết sứ mệnh của tiểu muội, cùng việc nàng sẽ trở thành Địa Đạo Chi Chủ phục sinh trở lại, e rằng Đế Giang bọn họ đã sớm hoàn toàn cuồng bạo, muốn khiến tất cả những kẻ nhắm vào tiểu muội phải trả giá bằng máu!

"Bá!" Đúng lúc này.

Một bóng hình phấn điêu ngọc trác, mềm mại đáng yêu xuyên phá hư không mà đến, chính là Bạch Miêu Miêu.

“Chủ nhân!” “Hậu Thổ tỷ tỷ khi nào phục sinh ạ?” Nàng sắc mặt có chút cảm thương, ôm cánh tay chủ nhân không chịu buông.

Hậu Thổ biết quan hệ thân mật huynh muội giữa tình lang và nàng, vẫn luôn đối xử với Bạch Miêu Miêu cực tốt.

Bạch Miêu Miêu thấy nàng xả thân bổ toàn Địa Đạo, đương nhiên là đến an ủi chủ nhân ngay lập tức, đồng thời cũng chuẩn bị kiên nhẫn chờ đợi Hậu Thổ tỷ tỷ phục sinh.

“Sắp rồi!” Tô Thần ôm nàng, tay phải xoa đầu nàng.

“Đúng rồi, chủ nhân.” “Hậu Thổ tỷ tỷ trước đó xả thân bổ toàn Địa Đạo, Luân Hồi Sơn của chúng ta kịch liệt chấn động, rồi tiếp tục bay lên, Tiên Thiên Linh Khí một lần nữa thuế biến thăng cấp.” “Thậm chí ngay cả vô số Địa Đạo chủng tộc cũng đồng loạt tê minh tiến hóa!” Nghe Bạch Miêu Miêu báo cáo, Tô Thần nội tâm không hề bất ngờ.

Bản thân y là Luân Hồi Đạo Chủ được Địa Đạo khâm định, lại là Đạo Lữ có khí vận tương liên với Hậu Thổ, nàng sắp trở thành Địa Đạo Chi Chủ, đương nhiên sẽ phản bộ cho y.

Mà những Địa Đạo chủng tộc kia, cũng sẽ vì Địa Đạo xuất thế mà bản nguyên đại tăng.

Nghĩ đến đây, Tô Thần lập tức truyền âm cho một chúng đệ tử.

“Sau khi Địa Đạo phản bộ bản nguyên, đừng lập tức đột phá, đợi khi thực sự tiến vào Địa Phủ rồi hãy nói!” “Cẩn tuân Lão Sư Pháp Chỉ!” “Cẩn tuân Lão Sư Pháp Chỉ!” Nhiều đệ tử của y đã chứng đắc Đại La Kim Tiên, nếu bọn họ ở thế giới Hồng Hoang đột phá bằng ‘Thiên Đạo Quy Tắc’, vậy thì tương lai muốn chứng Đạo sẽ phải xem sắc mặt Thiên Đạo.

Điều này đối với Tô Thần, vị lão sư này, là không thể dung nhẫn.

Do đó, y hy vọng một chúng đệ tử sau khi tiến vào Địa Phủ, sẽ đột phá bằng Địa Đạo bản nguyên và Đại Đạo Pháp Tắc chân chính!

Minh Hà đi đến trước mặt Tô Thần, túc nhiên hành một lễ.

"Đã gặp Tô Thần đạo hữu, đã gặp chư vị đạo hữu." "Vừa rồi bần đạo được Địa Đạo bản nguyên ban tặng, minh ngộ sứ mệnh và trách nhiệm của bản thân, không biết Tô Thần đạo hữu có thể chỉ giáo cho ta không?" Tình huống hiện tại của y cũng tương tự Trấn Nguyên Tử.

Cần phải trả hết nhân quả nghe Hồng Quân giảng Đạo, mới có cơ hội chứng Đạo bằng Địa Đạo.

"Đạo hữu, 《Trảm Tam Thi》 hiện nay đã trở thành pháp chứng Đạo Thiên Đạo, sứ mệnh của huynh ở Địa Đạo, đi tiếp con đường 《Trảm Tam Thi》 e rằng không thông." "Do đó, Đạo hữu tiếp theo nên chuẩn bị phế trừ Thiện Ác Nhị Thi, dùng Địa Đạo luân hồi chuyển thế trọng chứng Đại Đạo của bản thân!" Minh Hà là Phong Đô Đại Đế được Địa Đạo công nhận, y nếu sớm đầu thai chuyển thế, thực hiện sứ mệnh của bản thân, cũng có thể chia sẻ gánh nặng cho y không ít.

"Đa tạ Đạo hữu!" Nghe Tô Thần chỉ điểm, Minh Hà nội tâm lập tức đưa ra quyết định.

Đợi Địa Phủ xuất thế, sẽ quả quyết phế trừ Thiện Ác Nhị Thi, trả hết nhân quả nghe Đạo tại Tử Tiêu Cung năm xưa, rồi cầu trợ Tô Thần, giúp y luân hồi chuyển thế, trọng chứng Đại Đạo của bản thân!

Thái Âm Tinh, Quảng Hàn Cung.

Chỉ thấy Thiên Đình tinh kỳ dao duệ, ức vạn tinh nhuệ y phục đại hồng hỉ trang mà đến.

Chín con Kim Long, chín con Phượng Hoàng, chín con Kỳ Lân kéo vô số Thiên Tài Địa Bảo, vô vàn Tiên Thiên Bảo Khí bùng phát mà ra,

chiếu sáng cả Thiên Khung thành biển mây tía khánh vân.

Thiên Đế Đế Tuấn khí vũ hiên ngang, khí thôn Thiên Địa, bá khí vĩ ngạn, đôi mắt xích kim thần mâu lộ ra vẻ chí tại tất đắc.

"Hoa!" Đúng lúc này.

Thiên Khung màu bạc đột nhiên ngưng tụ mây lành từng đóa.

Kim quang vạn đạo cuồn cuộn cầu vồng, hà quang vạn đạo nhuộm chư Thiên.

Đại Đạo chi âm trận trận, kim liên từng đóa, thiên hoa loạn trụy.

Một bóng hình thánh khiết điển nhã, ung dung hoa quý, thần thánh chí thượng giáng lâm, Thiên Địa gian dường như vì đó mà tối sầm.

Hai vị Thái Âm Nữ Thần thanh lãnh tuyệt tiên, phong hoa tuyệt đại cung kính tiến lên.

"Đã gặp Nữ Oa Nương Nương, đã gặp Thiên Đế!" "Đã gặp Nữ Oa Nương Nương, đã gặp Thiên Đế!" Lúc này.

Hi Hòa khi thấy Nữ Oa giáng lâm và Thiên Đình với đại trận trượng như vậy, khóe miệng lộ ra vẻ hân hỉ nhàn nhạt.

"Đã gặp hai vị Đạo hữu!" "Đã gặp hai vị Tiên Tử!" Đối mặt với Nữ Oa hồi lễ, Hi Hòa và Thường Hi vội vàng né người.

Bọn họ là chủ Thái Âm Tinh, chưởng khống quyền hành Thái Âm Tinh, trong Hồng Hoang vị cách khá cao, nhưng vì chưa chứng Đạo Hỗn Nguyên, vẫn không dám nhận lễ của Thiên Đạo Thánh Nhân Nữ Oa.

Nếu không biết tốt xấu mà nhận lễ, chỉ sẽ làm tổn thất khí vận của bản thân vô ích.

Vô phúc tiêu thụ, chính là đạo lý này.

“Nương Nương người quá khách khí rồi!” Chuẩn Thánh và Thánh Nhân chỉ cách biệt một chữ, nhưng vị cách lại là khác biệt trời vực.

Thiên Đạo Thánh Nhân chấp chưởng quyền hành Hồng Hoang Thiên Địa.

Một niệm sinh diệt chư Thiên Vũ Trụ, minh ngộ bản nguyên của Đạo, thông suốt vạn sự vạn vật, thấy quá khứ tương lai, chưởng khống vận mệnh vô lượng chúng sinh, thống trị Càn Khôn Vũ Trụ, tuế nguyệt nhân quả bất triêm thân, vô quá khứ tương lai, vô thủy vô chung.

Còn Chuẩn Thánh (Hỗn Nguyên Kim Tiên) ư?

Bất quá chỉ là lầu nghĩ mà thôi!

Lúc này.

Khi Nữ Oa thấy sắc mặt Hi Hòa có chút hoảng sợ, đôi mắt phượng bình tĩnh lãnh đạm lộ ra một vẻ thất vọng mơ hồ.

Đạo hữu từng bình đẳng giao thiệp, giờ đây lại trở thành tồn tại ngưỡng vọng kính sợ mình.

Thật là cao xử bất thắng hàn!

Tiến vào Quảng Hàn Cung.

Thường Hi nhận ý chỉ của tỷ tỷ, tự tay dâng lên Quế Hoa Nhượng và Quế Hoa Cao, rồi tĩnh tĩnh ngồi một bên.

Đối với dụng ý Nữ Oa Nương Nương và Đế Tuấn đến, nàng nội tâm đã sớm sáng tỏ.

“Hai vị Đạo hữu, Âm Dương Đại Đạo nãi Thiên Địa Đại Đạo, Thiên Đế chấp chưởng Thái Dương Đại Đạo, là Thái Dương Tinh Chủ, mà hai vị Đạo hữu chấp chưởng Thái Âm Đại Đạo, nãi là lựa chọn không hai để diễn hóa Âm Dương Đại Đạo.” “Thiên Đế ngưỡng

mộ hai vị Đạo hữu đã lâu, thậm chí từng ba lần đích thân lên Thái Âm Tinh cầu thân, bản cung lần này đến, là được y thuyết phục đến làm mai." Sau khi nếm một ngụm Quế Hoa Nhượng, Nữ Oa liền trực tiếp nói rõ ý đồ.

Nàng là Oa Hoàng của Yêu tộc, hưởng khí vận Thiên Đình Yêu tộc, nhưng ngày thường cực ít có cống hiến cho Yêu tộc.

Thêm vào đó Hồng Tú Cầu trong tay là chí bảo nhân duyên, cần chứng đắc Thiên, Địa, Nhân Tam Hôn mới có thể thực sự viên mãn, nên đối với thỉnh cầu làm mai của Đế Tuấn, căn bản không thể từ chối.

Đương nhiên.

Với thân phận Nữ Oa, nàng tuyệt đối sẽ không bức bách.

Chỉ giảng rõ thành ý của Đế Tuấn và tầm quan trọng của Thiên Hôn đối với thế giới Hồng Hoang, mọi quyết định và lựa chọn đều nằm trong tay Hi Hòa và Thường Hi.

Đến cảnh giới như bọn họ, Đạo tâm đều vô cùng kiên định, chứng Thiên Hôn được mất, trong lòng tự có cân nhắc.

"Trẫm đối với sự ngưỡng mộ và thành ý của hai vị Tiên Tử, chúng sinh Hồng Hoang đều biết, nếu hai vị Tiên Tử nguyện ý cùng Trẫm cộng chứng Thiên Hôn, diễn hóa Âm Dương Đại Đạo tạo phúc Hồng Hoang, đều là mẫu nghi Thiên Hạ Đế Hậu của Thiên Đình ta!" Đế Tuấn đặt chén rượu tiên khí trong tay xuống, đứng dậy nghiêm sắc nhìn về phía Hi Hòa và Thường Hi.

"Thành ý của Thiên Đế bần đạo tự nhiên nhìn thấy, giờ đây lại thỉnh động Nữ Oa Nương Nương đến làm mai, bần đạo vì tạo phúc Hồng Hoang, nguyện ý cùng Thiên Đế hỉ kết liên lý, cộng chứng Thiên Hôn!" Hi Hòa mặt lộ nụ cười nhàn nhạt, trực tiếp đáp ứng lời

cầu hôn của Đế Tuấn.

Chương 194

Thánh Nhân đích thân làm mai, Thiên Đế ba lần cầu thân, đãi ngộ như vậy cả Hồng Hoang còn ai có được?

Quan trọng nhất là, Thái Âm và Thái Dương cùng diễn Âm Dương Đại Đạo là Thiên Mệnh!

Còn về việc giới nhập Vu Yêu Lượng Kiếp.

Hi Hòa cho rằng với nội tình hiện tại của Yêu tộc, thêm vào sự ủng hộ của Thánh Nhân Nữ Oa Nương Nương, dẫu kết cục có tệ đến đâu, ít nhất cũng là một Mẫu Nghi Thiên Hạ Đế Hậu.

"Bá!" Khoảnh khắc kế tiếp.

Đế Tuấn và Nữ Oa đồng loạt nhìn về phía Thường Hi một bên.

"Đa tạ Nữ Oa Nương Nương và Thiên Đế rủ lòng, vì tỷ tỷ đã nguyện ý gả cho Thiên Đế, vậy bần đạo đương sẽ tiếp tục chấp chưởng Thái Âm Tinh, tiếp tục tạo phúc vạn linh Hồng Hoang!" Thường Hi đón lấy ánh mắt của bọn họ, vô cùng quả đoán từ chối lời cầu hôn của Đế Tuấn.

Nàng trước đó từng thảo luận chuyện này với Tô Thần, và đã nhận được kiến nghị của Tô Thần.

Thái Âm Tinh Chủ và Thái Dương Tinh Chủ bình đẳng ngang hàng, một khi toàn bộ gả cho Đế Tuấn, thì tương đương với việc tự mình đặt vị cách dưới Thái Dương Tinh.

Hai tỷ muội nàng không những sẽ toàn bộ giới nhập Vu Yêu Lượng Kiếp, mà còn vì tự tổn vị cách mà chịu Thái Âm Tinh bài xích, không còn cách nào triệt để chưởng khống quyền hành Thái Âm Tinh nữa.

Nghe Thường Hi vô cùng quả đoán từ chối, Nữ Oa quay sang nhìn Đế Tuấn.

"Thiện!" "Nếu Thường Hi Tiên Tử không nguyện, vậy Trẫm tự nhiên cũng sẽ không cường cầu!" Đối với Đế Tuấn mà nói.

Y cầu hôn hai vị Thái Âm Tinh Chủ là để hoàn thiện Âm Dương Đại Đạo của Hồng Hoang, chứng đắc Thiên Hôn đoạt được công đức gia tưởng, đồng thời cũng để tiến thêm một bước chưởng khống Thái Âm Tinh, bố trí 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận'.

Hi Hòa là tỷ tỷ, nàng gả cho mình, dẫu bản thân sẽ mất đi một phần vị cách Thái Âm Tinh Chủ, nhưng vẫn có thể để muội muội Thường Hi dốc sức tương trợ.

"Vậy bản cung sẽ chúc Thiên Đế và Đế Hậu hỉ kết liên lý, cộng chứng Thiên Hôn!" Nữ Oa khẽ gật đầu, mỉm cười hướng Hi Hòa trí ý.

"Đa tạ Nương Nương!" "Đa tạ Nương Nương!" Đế Tuấn và Hi Hòa nâng chén rượu tiên khí, kính rượu Nữ Oa tạ ơn.

Đối với quyết định của muội muội, Hi Hòa nội tâm đã sớm minh bạch, cũng biết nàng làm vậy là tốt cho mình, cho Thái Âm Tinh.

Cả Yêu tộc Thiên Đình, chỉ cần một vị Đế Hậu, mà cả Thái Âm Tinh, không thể thiếu một Thái Âm Tinh Chủ chân chính chấp chưởng quyền hành!

"Ba vạn năm sau, Trẫm sẽ cử hành một 'Thiên Hôn Thịnh Yến' long trọng tại Thiên Đình, đến lúc đó sẽ mời tất cả cường giả đại năng Hồng Hoang đến quan lễ!" Đế Tuấn ý khí phong phát, định ra ngày Thiên Hôn. .....

Mười hai nghìn chín trăm sáu mươi năm trôi qua nhanh chóng.

"Oanh Long!" Trên không Huyết Hải.

Mây tía khánh vân ngập trời đồng loạt hội tụ, hà quang vạn đạo, Đại Đạo chi âm trận trận.

Đại Đạo Công Đức Kim Vân đổ xuống ào ạt, hạo hạo đãng đãng, vô biên vô tế.

Trong đó bảy phần rưỡi nhập vào Địa Phủ, hai phần nhập vào Địa Đạo hạch tâm, phần nửa còn lại thì rơi vào người Tô Thần.

"Bá!" Đúng lúc này.

Một bóng hình thánh khiết điển nhã, ôn nhu minh mị tự Địa Đạo hạch tâm bước ra.

Nàng thân mặc một bộ y phục màu vàng minh hoàng, thân tư diệu mạn, hoàn mỹ không tì vết, lông mày như núi xa, môi như ráng hồng, làn da như ngọc trắng nõn, hội tụ linh tú của Thiên Địa, tinh hoa của Đại Địa, toát ra khí tức thánh khiết nhân từ, ôn nhu từ ái.

Vô vàn Địa Đạo bản nguyên và Đại Đạo Quy Tắc vây quanh thân thể nàng, toát ra khí chất thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ vĩnh hằng, đại địa hậu trọng, bác đại nhân từ, luân hồi thần bí, ung dung hoa quý.

Nàng, chính là Tổ Vu Hậu Thổ xả thân bổ toàn Địa Đạo, nay là Địa Đạo Chi Chủ Bình Tâm!

Sau khi xả thân bổ toàn Địa Đạo bản nguyên, Đại Đạo Công Đức gia tưởng và ý chí Địa Đạo phản bộ, khiến nàng trọng tố đạo khu hoàn mỹ, thực lực đột phi mãnh tiến, trở thành tồn tại chí cường trên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Với tư cách Địa Đạo Chi Chủ, vị cách của nàng còn cao hơn Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân Hồng Quân.

Xét về thực lực, ở Địa Phủ (Minh Giới), dù Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân Hồng Quân đích thân giáng lâm, nàng cũng có thực lực áp chế Hồng Quân, tệ nhất cũng là ngang sức.

Nếu tiến vào thế giới Hồng Hoang, chịu ảnh hưởng của ý chí Thiên Địa, thực lực của nàng chỉ có Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, có thể mạnh hơn Nữ Oa Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên hiện tại một chút.

Còn Hồng Quân là Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân, y nếu tiến vào thế giới Hồng Hoang, sẽ bị ý chí Thiên Địa chưởng khống, không thể làm bất kỳ hành động nào trái với Thiên Địa đại thế.

Đây cũng là nguyên nhân chính vì sao y không còn tiến vào thế giới Hồng Hoang, cũng là sự khác biệt chân chính giữa Đại Ngôn Nhân và Địa Đạo Chi Chủ!

"Bá!" Khi bóng hình nàng xuất hiện ở Hồng Hoang Thiên Địa, dường như đã hấp dẫn tất cả ánh sáng trong Thiên Địa, chỉ còn lại bóng hình thánh khiết điển nhã, ôn nhu minh mị của nàng.

"Tiểu muội!" "Tiểu muội!" Đế Giang, Chúc Dung, Huyền Minh cùng các Tổ Vu khác khổ đợi mười hai nghìn năm hơn, cuối cùng cũng đợi được nàng trọng tố đạo khu, sắc mặt hân hỉ như điên, nội tâm kinh hỉ không sao kể xiết, vội vàng xông đến trước mặt nàng.

Nàng mỉm cười với một chúng Tổ Vu, đoạn ngẩng đầu nhìn lên Thiên Khung, môi khẽ mở, chưởng khống ý chí Địa Đạo cáo thị Hồng Hoang Thiên Địa.

"Từ nay về sau, Hồng Hoang không còn Tổ Vu Hậu Thổ, chỉ có Địa Đạo Bình Tâm!" Oanh Long!

Khi pháp chỉ của nàng hạ xuống.

Ức vạn sinh linh Hồng Hoang đồng loạt nhìn về phía Huyết Hải, dường như thấy bóng hình thánh khiết nhân từ, ôn nhu từ ái của nàng, rồi đồng loạt trịnh trọng cung kính hành lễ.

"Bái kiến Bình Tâm Nương Nương!" "Bái kiến Bình Tâm Nương Nương!" "Đã gặp Bình Tâm Nương Nương!" Lần này.

Ngay cả Đế Giang cùng mười một Tổ Vu và toàn bộ Vu tộc, bọn họ đều tâm phục khẩu phục tiến lên hành lễ với bóng hình Bình Tâm.

Vu tộc không kính Thiên, không kính Địa, chỉ tôn Phụ Thần Bàn Cổ.

Nhưng giờ đây, bọn họ còn kính bái Địa Đạo Chi Chủ Bình Tâm!

Đối với lời nàng vừa nói, tất cả Tổ Vu và thành viên Vu tộc căn bản không để tâm.

Vu tộc của họ tuy nói là duy hệ bằng huyết mạch Phụ Thần, nhưng đồng thời cũng bằng 'Vu Tâm' có thể chống trời đạp đất, tạo phúc Hồng Hoang của Phụ Thần!

Bình Tâm dẫu không còn phục danh Tổ Vu Hậu Thổ, nhưng nàng vĩnh viễn là Bàn Cổ Chính Tông, vẫn là 'Bình Tâm (Hậu Thổ) Nương Nương' được Vu tộc của họ công nhận!

Sau khi hồi phục tinh thần.

Đế Giang cùng các Tổ Vu khác sắc mặt hân hỉ như điên, đồng thời cũng lộ ra sự tự hào sâu sắc.

Tiểu muội của họ giờ đây đã chính thức trở thành Địa Đạo Chi Chủ, Yêu tộc dù có Thiên Đạo Thánh Nhân Nữ Oa làm chỗ dựa, thậm chí còn có Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân Hồng Quân, Vu tộc của họ cũng không hề sợ hãi!

Có tiểu muội và muội phu ở đây, ai còn phải lo lắng đám súc sinh lông vũ kia?

"Tô Lang!" Bình Tâm sau khi hàn huyên trí ý với tất cả huynh trưởng, Huyền Minh tỷ tỷ quan tâm đến mình, nàng liền uyển chuyển bước đến trước mặt Tô Thần, trong đôi mắt đẹp ôn nhu minh lượng ấy, tất cả đều ánh chiếu bóng hình bá khí vĩ ngạn, phong thần như ngọc của Tô Thần.

“Bình Tâm!” Lúc này.

Tô Thần tiến lên chủ động nắm lấy tay mềm mại của nàng, khóe miệng lộ ra một tia hân hỉ và nhẹ nhõm từ tận đáy lòng.

Tô Thần quanh thân bao bọc ức vạn Luân Hồi Đại Đạo bản nguyên, thân mặc một bộ cực tử Đạo y, tôn quý mà thần bí, y cùng Bình Tâm sánh vai đứng cạnh nhau, uyển nhược một đôi tuyệt thế bích nhân.

“Đã gặp Bình Tâm Nương Nương!” Một bên, Bạch Miêu Miêu phấn điêu ngọc trác, mềm mại đáng yêu, khi thấy Bình Tâm thánh khiết điển nhã, ôn nhu minh mị, vô cớ cảm thấy có một loại câu thúc, dường như bất cứ lúc nào cũng muốn quy phục trầm tĩnh dưới lòng nhân ái của nàng.

“Miêu Miêu, ngươi không cần khách khí.” “Ngươi là muội muội của Tô Lang, cứ xưng hô ta là tỷ tỷ như trước là được.” Bình Tâm mỉm cười nhìn Bạch Miêu Miêu, đoạn đưa tay chỉ vào mi tâm của nàng, một luồng năng lượng ý chí Địa Đạo nhu hòa nhập vào thức hải của nàng.

Với tư cách Địa Đạo Chi Chủ, vị cách của nàng trong thế giới Hồng Hoang chỉ đứng sau Sáng Thế Thần Bàn Cổ.

Luồng ý chí Địa Đạo này, ngoại trừ có thể phù hộ Bạch Miêu Miêu, còn là giấy thông hành của nàng khi vào Địa Đạo sau này.

“Đa tạ Bình Tâm tỷ tỷ!” Lần nữa mở mắt, Bạch Miêu Miêu đối với sự câu thúc của Bình Tâm đã giảm đi rất nhiều, ngược lại cảm thấy vô cùng thân thiết.

“Bá!” Đúng lúc này.

Một bóng hình bá khí vĩ ngạn, bễ nghễ vạn cổ giáng lâm trên không Huyết Hải, y thân mặc một bộ xích kim Đế bào, quanh thân bao

phủ vô vàn 'Thái Dương Đại Đạo Quy Tắc', tựa như một vầng liệt nhật chiếu rọi Thiên Địa, chính là Đông Hoàng Thái Nhất của Thiên Đình Yêu tộc!

"Bái kiến Bình Tâm Nương Nương!" "Đã gặp Tô Thần đạo hữu!" Thái Nhất thấy Bình Tâm thánh khiết nhân ái, cung kính tiến lên hành một lễ, đoạn đi đến trước mặt Tô Thần.

Mười tám nghìn năm sau, Đại ca Đế Tuấn sẽ cử hành Thiên Hôn tại Lăng Tiêu Bảo Điện Thiên Đình, y đích thân đến để đưa thiếp mời, thành ý mời Tô Thần đến Thiên Đình uống một chén hỉ tửu.

Tự từ khi biết quan hệ Đạo Lữ giữa y và Hậu Thổ (Bình Tâm), hai huynh đệ họ đã thực sự nhìn ra bố cục của Tô Thần đối với Hồng Hoang, cũng biết đây là hy vọng duy nhất để bản thân chứng đắc Đại Đạo!

Do đó, đối với khí phách, tâm hung, cục diện của Tô Thần, bọn họ đều từ tận đáy lòng khâm phục và tán thán.

Nếu có thể thỉnh được y và Bình Tâm Nương Nương đến tham gia Thiên Hôn của mình, Đế Tuấn cho rằng đó là một loại vinh dự!

"Đã gặp Thái Nhất đạo hữu!" Sau khi hàn huyên, Tô Thần nhận lấy hai tấm hỉ thiếp màu đỏ lớn mà y đưa đến.

"Tô Thần đạo hữu, Bình Tâm Nương Nương, huynh trưởng của ngô sắp đại hôn, khẩn thỉnh hai vị rủ lòng đến Thiên Đình uống một chén hỉ tửu!" "Bần đạo đến lúc đó nhất định sẽ đến!" "Nhưng Bình Tâm với tư cách Địa Đạo Chi Chủ, thêm vào đó Địa Phủ giờ đây vừa đản sinh xuất thế, có rất nhiều sự vật cần xử lý, nên sẽ không đến Thiên Đình." Tô Thần cười đáp quyết định.

Đế Tuấn tuy quý là Hồng Hoang Thiên Đế, cũng là một trong những nhân vật quan trọng trong bố cục phản kháng Thiên Đạo của y,

nhưng hôn lễ của y vẫn không có tư cách để Bình Tâm đích thân đến chứng kiến.

"Tốt!" "Vậy bần đạo và huynh trưởng đến lúc đó sẽ cung nghênh Đạo hữu đến!" Thái Nhất mỉm cười đáp lễ, thấy ánh mắt dò xét và không mấy thiện chí của Đế Giang cùng các Tổ Vu khác, y mỉm cười chủ động làm một thủ thế kê thủ, đoạn quay người rời đi.

"Ân?" "Thái Nhất này là sao?" "Trông y có vẻ không giống trước kia!" "Đúng!" "Y trước đây kiêu ngạo tự đại vô cùng, giờ sao lại có vẻ khiêm tốn vậy?" Đối với sự biến hóa của Thái Nhất, tất cả Tổ Vu nội tâm đều có chút ngạc nhiên.

Phải biết rằng.

Thái Nhất bá đạo bễ nghễ, kiêu ngạo lạnh lùng.

Y là tồn tại duy nhất trong Tam Thiên Tử Tiêu Khách kiên trì đi con đường cảm ngộ Pháp Tắc Đại Đạo lấy lực chứng Đạo, từng một mình đối chiến sáu Tổ Vu mà không hề yếu thế.

Ngay cả Đế Giang, cũng không thể không thừa nhận thực lực và 'Đạo tâm' kiên nghị của y!

"Chư vị huynh trưởng, Huyền Minh tỷ tỷ, theo muội đến Địa Phủ!" Bình Tâm một tay nắm tay phải của tình lang, một tay khác khẽ vung.

"Ông!" Một con đường hầm năng lượng thông vào Địa Phủ hiển hóa mà ra.

"Hoa!

Hoa!" Mọi người lần lượt bước vào đường hầm năng lượng, tiến vào một cung điện cổ phác vĩnh hằng, nguy nga hùng vĩ, chính là một trong những trung tâm và chúa tể cao nhất của Địa Phủ, Bình Tâm Đại Điện!

“Đại ca, Thái Nhất và Đế Tuấn không phải tử địch của Vu tộc chúng ta, mà là có cơ hội trở thành minh hữu của chúng ta!” Lần lượt ngồi xuống.

Bình Tâm nhìn về phía Đế Giang cùng những người khác, nghiêm sắc giải thích bố cục của tình lang đối với thế giới Hồng Hoang.

Trong Địa Phủ này, những thủ đoạn giám sát mà Thiên Đạo từng để lại đều đã bị nàng từng bước nhổ bỏ, căn bản không sợ bị ‘y’ dòm ngó nghe lén.

Tô Thần lấy Sơn Hà Đỉnh làm lò, lấy Tam Quang Thần Thủy làm suối, đích thân pha một ấm Linh Trà, rót cho tất cả mọi người có mặt mỗi người một chén.

Chương 195

"Chư vị Đạo hữu, tiếp theo Thiên Đình sẽ tổ kiến 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' hoàn toàn mới, luyện hóa Hỗn Độn Linh Khí và Sát Khí để chuyển hóa thành Tiên Thiên Linh Khí, tạo phúc vạn linh Hồng Hoang." "Vu tộc là hậu duệ Bàn Cổ, giờ đây Bình Tâm lại trở thành Địa Đạo Chi Chủ, vậy trọng tâm tương lai có thể đặt vào Địa Phủ, tạo phúc Địa Đạo (Minh Giới), tạo phúc vạn linh Hồng Hoang!" "Đợi khi Ngô hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi, sẽ dùng Luân Hồi chuyển thế phối hợp với Huyết Trì của Vu tộc bí cảnh, xem thử có thể khiến thành viên Vu tộc bồi dưỡng được tất cả tộc nhân có Nguyên Thần chân chính." "Đến lúc đó, thành viên Vu tộc sẽ có thể tu luyện công pháp chứng Đạo chân chính của Bàn Cổ Đại Thần 《Hồng Mông Cửu Chuyển》, rồi tiến thêm một bước để thủ hộ tốt toàn bộ thế giới Hồng Hoang!" Tô Thần biết sự kiên trì của các Tổ Vu, cũng biết bọn họ sẽ không từ bỏ Tổ Địa đại lục, nên y đã dùng kế sách vòng vèo, để bọn họ từ từ điều chỉnh trọng tâm sang Địa Phủ.

Thế giới Hồng Hoang đủ lớn, dung chứa được Vu tộc và Yêu tộc.

Chỉ cần hai siêu cấp chủng tộc liên thủ cùng tiến, nhất định có thể nghịch cải kết cục Vu Yêu Lượng Kiếp do Thiên Đạo định ra, rồi cùng nhau dẫn dắt vạn linh Hồng Hoang, tấn thăng thế giới Hồng Hoang!

Đến lúc đó.

Vạn linh Hồng Hoang đều có hy vọng chứng đắc Chân Chính Đại Đạo, và bản thân y cũng sẽ có tư cách một lần nữa tiến vào không gian Hồng Mông Hư Vô, tìm tòi thêm nhiều ẩn bí và chân tướng của thế giới Hồng Hoang.

“Tiểu muội, muội phu, ta nghe lời hai người!” “Đúng!” “Chúng ta đều nghe lời hai người!” Nghe hai người quy hoạch cho Vu tộc của mình, cùng việc giúp đỡ tộc nhân của mình thông qua luân hồi chuyển thế có được Nguyên Thần hoàn chỉnh, tất cả Tổ Vu đương nhiên là giơ hai tay tán thành. .....

Vài trăm năm sau.

Đế Giang, Chúc Dung, Cộng Công, Huyền Minh cùng mười một Tổ Vu khác từ Địa Phủ bước ra, bọn họ sử dụng Đại Đạo Thần Thông quay về Tổ Địa, bắt đầu tuyển chọn tộc nhân đưa vào Địa Phủ, hòng giúp tiểu muội và muội phu nhanh chóng vận hành Địa Phủ.

Tô Thần, Bình Tâm và Bạch Miêu Miêu thì đến Lục Đạo Luân Hồi cốt lõi nhất của Địa Phủ, chuẩn bị trước tiên tìm hiểu và hoàn thiện cơ duyên chứng Đạo của mình.

“Ông!

Ông!

Ông!” Sáu tôn Đại Đạo Thần Luân bùng phát ra Đại Đạo vĩ lực ngút trời.

Vô vàn thời gian, không gian, vận mệnh, tạo hóa, sinh tử, âm dương, ngũ hành cùng các bản nguyên ‘Đại Đạo Quy Tắc’ rủ xuống, diễn hóa ra từng cảnh tượng chấn hám.

Thời Không Luân Hồi.

Vận Mệnh Vô Thường.

Tạo Hóa Vô Lượng.

Luân Hồi Chuyển Thế, Vạn Linh Hy Vọng!

“Hoa!” Đúng lúc này.

Một bánh xe tròn màu tía tự hạch tâm Lục Đạo Luân Hồi hiển hóa

mà ra, mang theo khí tức hoan hô và tước dược, trực tiếp bay đến trước mặt Tô Thần.

"Hưu!" Tô Thần chủ động thu nó vào thức hải, tức khắc luyện hóa chưởng khống chí bảo này.

Lục Đạo Luân Hồi Bàn!

Là do bản mệnh chí bảo Thập Lục Phẩm Luân Hồi Tử Liên của y cùng bản nguyên Địa Đạo bàng bạc hóa thành, có thể chưởng khống Lục Đạo Luân Hồi của Địa Phủ, câu thông liên kết Địa Đạo vĩ lực.

Cũng có nghĩa là, giờ đây Tô Thần dẫu chưa trở thành Địa Đạo Thánh Nhân, nhưng sau khi chưởng khống Lục Đạo Luân Hồi Bàn này, bất cứ lúc nào, bất cứ nơi đâu cũng có thể câu thông liên kết Địa Đạo, điều động Địa Đạo vĩ lực giết địch!

"Chúc mừng Tô Lang!" "Chúc mừng Chủ nhân!" Cảm thụ được ý chí Địa Đạo thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ vĩnh hằng toát ra từ người Tô Thần, đôi mắt to như hắc bảo thạch của Bạch Miêu Miêu trợn tròn, tràn đầy chấn hám và hân hỉ.

Chủ nhân còn chưa thành Thánh, đã có năng lực của Thánh Nhân rồi sao?

"Hoa!" Khoảnh khắc kế tiếp.

Tô Thần đưa toàn bộ nửa phần Đại Đạo Công Đức mà mình có được trước đó, đánh vào Lục Đạo Luân Hồi, tiếp tục bổ toàn bản nguyên của nó, hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi.

"Ông!" Cùng với lượng lớn Đại Đạo Công Đức rót vào, sáu tòa Đại Đạo Thần Luân bùng phát ra vô vàn Đại Đạo bản nguyên vĩ lực, rủ xuống từng sợi Hồng Mông Tử Khí, tựa như đang hoan hô tước dược.

"Tô Lang, trong Lục Đạo Luân Hồi muội chỉ hoàn thiện được Địa

Ngục Đạo và Ngạ Quỷ Đạo, bốn đạo còn lại thì cần chàng, vị Luân Hồi Đạo Chủ này khâm định, đây cũng liên quan đến đạo đồ chứng Đạo của chàng!" Trong Lục Đạo, Địa Ngục Đạo và Ác Quỷ Đạo đều tồn tại trong Địa Phủ.

Hậu Thổ khi xả thân bổ toàn Địa Đạo, đã hoàn thiện hai đạo này, bốn đạo còn lại thì do Tô Thần khâm định.

"Ân!" Tô Thần nắm chặt tay mềm mại của Bình Tâm, khẽ gật đầu.

Trước khi Địa Đạo chưa xuất thế, y đã biết sứ mệnh của mình.

Giờ đây sau khi có được Lục Đạo Luân Hồi Bàn, y càng hiểu rõ hơn sứ mệnh và khế cơ chứng Đạo của mình.

Lục Đạo: phân thành Tam Thiện Đạo và Tam Ác Đạo.

Tam Thiện Đạo gồm: Thiên Thần Đạo, Nhân Gian Đạo, Tu La Đạo.

Tam Ác Đạo gồm: Địa Ngục Đạo, Ngạ Quỷ Đạo, Súc Sinh Đạo.

Vạn linh Hồng Hoang luân hồi, là tiến hành trong Lục Đạo giữa Thiên, Địa, Nhân, chuyển thế luân hồi, phải xem thiện ác của sinh linh, rồi tiến vào Thiện Đạo hay Ác Đạo khác nhau.

Thiện Đạo có thể hưởng phúc báo, Ác Đạo thì là trừng phạt.

Thiên Thần Đạo: Chuyển thế vào đạo này có thể tu luyện thành Thần, không những thọ mệnh vô ưu, đồng thời còn có cơ hội tiếp tục tu luyện chứng đắc Chân Chính Đại Đạo.

Nhân Gian Đạo: Nhân gian thì thuộc về Hồng Hoang Đại Lục và Tinh Không, chuyển thế thành vạn linh Hồng Hoang, có hạn chế về thọ mệnh, đồng thời cũng có cơ hội đạp lên đạo đồ tu luyện, đắc Đạo thành Tiên!

Tu La Đạo: Thuộc về phạm trù Địa Đạo, sinh linh sau khi chuyển thế thân hình, thọ mệnh, hưởng thụ đều có hạn chế, tùy theo loại hình, mỗi loại khác nhau, đồng dạng có cơ hội đạp lên đạo đồ tu luyện, tiêu dao bất diệt.

Súc Sinh Đạo: Đạo này bao hàm rất rộng, phân thành thai sinh và noãn sinh, phàm tất cả phi cầm tẩu thú, thủy lục không hành, lớn như trâu, ngựa, lợn, dê, nhỏ đến côn trùng, kiến, bướm đêm, đều thuộc về đạo này.

Sinh linh chuyển thế vào đạo này thọ mệnh hữu hạn, cực khó đạp lên đạo đồ tu luyện, cả đời luân làm sinh súc, làm huyết thực của vạn linh.

Ngạ Quỷ Đạo: Tồn tại trong Minh Giới, kẻ chuyển thế vì nghiệp lực nhân duyên, không nghe thấy tên nước, thấy nước đều như máu đặc, khó có thức ăn no bụng, thường chịu đói khát đáng sợ.

Địa Ngục Đạo: Đồng tồn tại trong Minh Giới, kẻ chuyển thế cần phải chịu khổ luyện ngục, tổng cộng phân thành tám Đại Nhiệt Địa Ngục, tám Đại Hàn Địa Ngục, Cận Biên Địa Ngục và Cô Độc Địa Ngục bốn đại bộ phận.

Sinh linh đạo này sẽ tương tàn sát lẫn nhau, nhưng lại không chết đi, chỉ có thể niên mãn tháng ngày mà chịu đựng sự thống khổ không ngừng bị sát hại, hoặc thất khiếu bốc khói, hoặc bị chi giải, hoặc bị thả vào dung đồng nấu chín đến da tróc thịt nát.

Đây đều là những cảnh tượng thảm khốc được huyễn hóa khi nghiệp lực ác nghiệp của quá khứ thành thục, khổ không tả xiết, chỉ khi nghiệp lực ác nghiệp tẩy sạch, mới có cơ hội rời khỏi đạo này, là đạo thống khổ nhất trong Lục Đạo.

Tô Thần với tư cách Lục Đạo Luân Hồi Đạo Chủ, nhất định phải triệt để hoàn thiện Lục Đạo, 'Đạo' của bản thân mới viên mãn công

thành.

Luân Hồi Sơn.

Tô Thần, Bình Tâm, Bạch Miêu Miêu ba người giáng lâm trở về.

Ức vạn chủng tộc Địa Đạo, hàng trăm vạn ức sinh linh Địa Đạo đồng loạt cảm nhận trong tâm, nhìn về ba người họ, rồi cùng nhau cung kính hành lễ.

"Bái kiến Bình Tâm Nương Nương!" "Bái kiến Lão gia (Sơn chủ)!" "Bái kiến Bạch Tiên tử!" Địa Đạo đản sinh, ức vạn ức sinh linh Địa Đạo được phản bổ bản nguyên Địa Đạo, có kẻ trực tiếp thức tỉnh sứ mệnh, tu vi thực lực bạo tăng; có kẻ thì thức tỉnh bản mệnh thần thông và công pháp.

Thiên Mã nhất tộc, Bàng Ngưu nhất tộc, Minh Nha nhất tộc, Địa Ngục Tam Đầu Khuyển nhất tộc, Thận nhất tộc, Kim Kê nhất tộc, vân vân.

Những chủng tộc này đều thức tỉnh sứ mệnh, tộc trưởng của họ trực tiếp đột phá Đại La Kim Tiên, nhảy ra khỏi trường hà thời gian, tiêu dao bất hủ.

"Đệ tử bái kiến Lão sư, bái kiến Sư nương!" Khổng Tuyên, Quỷ Mẫu, Thần Đồ, Uất Lũy, Tiểu Bạch Long, Triệu Công Minh, Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, Mạnh Bà, Thổ Bá, Bạch Liên (mười hai Chân truyền đệ tử).

Đại Lữ, Triệu Văn Hòa, Vương Chân Nhân, Trương Hành, Dương Vân, Đỗ Tử Nhân, Chu Khất, Kê Khang (tám ký danh đệ tử).

Nguyên Nhất, Nguyên Nhị, Lục Nhĩ Mi Hầu, Bạch Thương (đồng tử).

Thị nữ Mộng Yêu Yêu cùng tọa kỵ Ngao Thăng.

Một đám đệ tử và đồng tử đứng thành hai hàng, cung kính hành lễ với Tô Thần và Bình Tâm.

Một điều đáng nói là, khi Hậu Thổ xả thân bổ toàn Địa Đạo, Tô Thần đã truyền lệnh cho tất cả đệ tử áp chế bản nguyên phản bổ mà mình nhận được, tạm thời chưa đột phá.

Mạnh Bà được Đại sư huynh Khổng Tuyên tự mình đón về Luân Hồi Sơn, mang theo cả Hoàng Tuyền đó.

Những năm qua, Mạnh Bà dù đã áp chế bản nguyên của mình, nhưng vẫn đột phá đến Thái Ất Kim Tiên trung kỳ.

"Các ngươi hãy theo Sư nương vào Địa Phủ hành chức trách, trước tiên xây dựng cấu trúc Địa Phủ, sau đó mau chóng khiến Địa Phủ vận chuyển, để vạn linh vong hồn Hồng Hoang có thể tiến vào Minh Giới, có hy vọng chuyển thế đầu thai!" Tô Thần nhìn về phía các đệ tử, trực tiếp hạ lệnh.

Hiện tại Địa Đạo chính thức xuất thế, vận chuyển sớm một phần thì cũng sớm tích lũy bản nguyên nội tình một chút, tương lai khi tranh đấu chống lại sự áp chế của Thiên Đạo, cũng sẽ càng có cơ sở.

"Cẩn tuân Lão sư pháp chỉ!" Thần Đồ và Uất Lũy làm Đông Phương Quỷ Đế, quản lý "Đào Chỉ Sơn" thông "Quỷ Môn Quan".

Triệu Văn Hòa và Vương Chân Nhân làm Tây Phương Quỷ Đế, quản lý "Ba Trủng Sơn" thông "Quỷ Môn Quan".

Trương Hành và Dương Vân làm Bắc Phương Quỷ Đế, quản lý "La Phong Sơn" thông "Quỷ Môn Quan".

Đỗ Tử Nhân làm Nam Phương Quỷ Đế, quản lý "La Phù Sơn" thông "Quỷ Môn Quan".

Chu Khất và Kê Khang làm Trung Ương Quỷ Đế, quản lý "Bão Độc Sơn" thông "Quỷ Môn Quan".

Mười Điện Diêm La tạm khuyết.

Mười một người họ tạm thời thẩm phán vong hồn tàn linh, kẻ nào tội nghiệt nghiệp lực thâm trọng thì trực tiếp chuyển thế vào Ngạ Quỷ Đạo và Địa Ngục Đạo.

Thổ Bá làm người bảo hộ Địa Phủ, do y cùng Đại sư huynh Khổng Tuyên, Ngũ sư huynh Ngao Liệt ba người tọa trấn Địa Phủ, tùy thời chuẩn bị điều độ.

Vì hiện nay Lục Đạo Luân Hồi chỉ mới hoàn thiện Ngạ Quỷ Đạo và Địa Ngục Đạo, Tam Tiêu đang chấp chưởng sự hóa sinh của sinh linh Địa Đạo tạm thời không thể hành sứ mệnh, nên Tô Thần để ba chị em họ cùng Triệu Công Minh trước tiên định ra Mười Tám Tầng Địa Ngục.

Mạnh Bà và Bạch Liên thì hành sứ mệnh của mình, lần lượt nấu Mạnh Bà Thang và siêu độ vong linh.

"Vút!" Bình Tâm vung tay phải đánh ra một lối thông đạo Địa Phủ, dẫn dắt các đệ tử trở về Địa Phủ.

Tiếp theo, Tô Thần trước tiên đến khu thực vật linh, thu thập tất cả linh căn Địa Đạo, sau đó trên quảng trường chủ phong, khai mở mười lối thông đạo Địa Phủ, để vạn linh Địa Đạo tràn vào Địa Phủ.

Trải qua vô số nguyên hội nỗ lực bố cục của y, số lượng vạn linh Địa Đạo đã vượt quá ngàn ức triệu.

Đợi sau khi chúng tiến vào Địa Phủ (Minh Giới), sẽ toàn bộ thức tỉnh sứ mệnh của mình.

"Vút!" Khoảnh khắc kế tiếp, Tô Thần chỉ trong một niệm đã đến trên không Huyết Hải, khai mở một Quỷ Môn Quan, có thể khiến ức vạn vong hồn bám víu trên Huyết Hải đều có thể thông qua Quỷ Môn Quan tiến vào Địa Phủ.

“Ô...!” Ức vạn vong hồn cảm nhận được sự dẫn dắt của Quỷ Môn Quan, mặc dù chúng không có ý thức, nhưng có thể cảm nhận được mình đã có hy vọng đầu thai chuyển thế, thế là từng cái từng cái hướng về phương hướng Tô Thần đang đứng, quỳ lạy cung kính hành lễ.

“Hy vọng các ngươi sớm ngày đầu thai chuyển thế!” Nhìn thấy cử chỉ của những vong hồn này, Tô Thần vung tay phải, đưa tất cả chúng vào Quỷ Môn Quan, đồng thời còn gia trì thêm một tia ấn ký Địa Đạo. (Tương đương với giấy thông hành, sau khi tiến vào Địa Phủ sẽ không bị ức hiếp.) Theo quy hoạch thông thường của Địa Phủ, trước Quỷ Môn Quan, còn có miếu Sơn Thần và miếu Thổ Địa, do Sơn Thần và Thổ Địa xóa bỏ hộ khẩu dương gian của người chết, sau đó phát phóng ‘lộ dẫn’, chứng minh đủ tư cách tiến vào Quỷ Môn Quan.

Nhưng vì Trấn Nguyên Tử chưa chứng Đạo thành Thánh, không thể sắc phong Sơn Thần Hà Thần, thêm vào đó Địa Phủ vừa mới đản sinh, nên tạm thời bỏ qua những tiểu trình tự này cũng không có vấn đề gì.

“Vút!” Tiến vào Quỷ Môn Quan.

Nơi đây là một thế giới Đại Thiên độc lập bên ngoài, tạm thời do Khổng Tuyên, Ngao Liệt, Thổ Bá tọa trấn, đồng thời còn có Minh Nha nhất tộc, Thiên Mã nhất tộc, Bàng Ngưu nhất tộc chưởng khống.

Chương 196

"Đệ tử bái kiến Lão sư!" "Bái kiến Lão gia!" Cảm nhận được Tô Thần đến, Khổng Tuyên, Ngao Liệt, Thổ Bá, Mã Càn, Dạ Oanh và những người khác lập tức tiến lên cung kính hành lễ.

"Tốt!" Tô Thần khẽ gật đầu.

"Bản tọa chuẩn bị tự mình đi một chuyến Âm Phủ Địa Phủ, xem có chỗ nào cần hoàn thiện, nếu các ngươi có suy nghĩ hay kiến nghị gì, có thể kịp thời cáo tri Bản tọa!" "Vâng, Lão sư!" "Cẩn tuân Lão gia pháp chỉ!" Quỷ Môn Quan là trạm đầu tiên của Địa Phủ, việc tra xét tất cả quỷ hồn vô cùng nghiêm ngặt, mục đích là để ngăn chặn các sinh linh khác trà trộn qua cửa, tiến vào Địa Phủ gây rối.

Trạm thứ hai là Hoàng Tuyền Lộ.

Hoàng Tuyền Lộ có một dòng 'Hoàng Tuyền' dài dằng dặc, kéo dài vô tận, thông đến Minh Giới Địa Phủ.

"Xoẹt!" Tô Thần đem linh căn Địa Đạo Bỉ Ngạn Hoa trồng bên bờ Hoàng Tuyền, trong khoảnh khắc hoa nở rộ, thai nghén ra vô số linh quả, sau đó quả thực tự động bay về phía bờ Hoàng Tuyền Lộ, bắt đầu mọc ra vô số Bỉ Ngạn Hoa (những hoa mọc ra sau này là linh căn Địa Đạo hậu thiên).

Hoa nở hoa tàn vĩnh viễn không gặp nhau, cũng như sinh linh sống chết không gặp nhau.

Trạm thứ ba là Vọng Hương Đài.

Vong linh có thể dừng lại ở đây một lát, nhìn về cố hương, hồi ức lại cuộc đời mình.

Trạm thứ tư là Ác Cẩu Lĩnh.

Kẻ nào sinh thời làm ác nhiều, đi qua nơi này, sẽ bị Địa Ngục Tam Đầu Khuyển nhất tộc cắn xé, để trừng phạt.

Trạm thứ năm là Kim Kê Sơn.

Ngọn núi này như trèo từ lưng gà lên mào gà, vô cùng gian nan, kẻ nào làm ác nhiều, sẽ bị Kim Kê nhất tộc dùng móng vuốt sắc bén và mỏ nhọn mổ xé linh hồn, khiến chúng đau đớn không muốn sống.

Trạm thứ sáu là Dã Quỷ Giới (Dã Quỷ Thôn).

Tất cả quỷ hồn vong linh đều tụ tập ở đây, chờ đợi thẩm phán và đầu thai chuyển thế, tạm thời do Bàng Ngưu nhất tộc trấn thủ.

Trạm thứ bảy là Mê Hồn Điện.

Trong điện có một hồ suối, nước suối có tác dụng mê hồn, tất cả quỷ đến đây đều phải uống nước mê hồn, sau đó tiến vào Âm Phủ Địa Phủ để nhận thẩm phán sẽ càng thuận lợi hơn.

Trạm thứ tám là Phong Đô Thành. (Nơi làm việc của Ngũ Phương Quỷ Đế, Thập Điện Diêm La.) "Bái kiến Lão sư!" Ngũ Phương Quỷ Đế (Thần Đồ, Uất Lũy, Triệu Văn Hòa, Vương Chân Nhân, Trương Hành, Dương Vân, Đỗ Tử Nhân, Chu Khất, Kê Khang) cảm nhận được Lão sư giáng lâm, cùng nhau tiến lên cung kính hành lễ.

"Các ngươi đã quen thuộc với việc thẩm phán vong hồn chưa?" Tô Thần mỉm cười nhìn họ.

"Hồi Lão sư, vong hồn thực sự quá nhiều, đệ tử thực sự có chút phân thân vô thuật!" Thần Đồ lộ ra một nụ cười khổ với Tô Thần.

Họ chỉ có chín người, mà vong hồn lại động một chút là ức vạn, làm sao mà bận xuể?

"Vậy Vi sư sẽ giúp các ngươi một tay!" Tô Thần nói xong, tế xuất 'Chiếu Nghiệt Kính' treo cao trên Phong Đô Thành, chiếu rọi khắp

hoàn vũ.

Tất cả vong hồn sau khi đi vào, đều sẽ hiển thị công đức thiện cử, tội nghiệt nghiệp lực cả đời mình, thuận tiện cho phán quan định tội cho vong hồn.

Họ là Ngũ Phương Quỷ Đế, cũng có thể sử dụng thần thông thân hóa ức vạn, căn cứ vào công đức thiện cử, tội nghiệt nghiệp lực hiển thị mà trực tiếp tuyên phán, hiệu suất có thể nói là tăng lên ức vạn lần.

"Đa tạ Lão sư!" "Đệ tử đa tạ Lão sư!" Nhìn thấy Chiếu Nghiệt Kính này, chín người họ cuối cùng cũng cảm thấy nhẹ nhõm không ít.

Tô Thần cười phẩy tay, đi đến trạm tiếp theo.

Trạm thứ chín là Mười Tám Tầng Địa Ngục.

Sau khi Ngũ Phương Quỷ Đế và Thập Điện Diêm La tuyên phán vong hồn tàn linh, phán quan căn cứ vào tội nghiệt nghiệp lực của vong hồn, đưa chúng vào các địa ngục khác nhau để trừng phạt.

Chỉ khi tội nghiệt nghiệp lực bị trừng phạt sạch sẽ, mới có cơ hội đầu thai chuyển thế.

Trạm thứ mười là Cung Dưỡng Các.

Đây là nơi vong hồn nhận tiền giấy mà người thân ở dương gian đốt cho.

Trạm thứ mười một là Liên Hoa Đài.

Do đệ tử chân truyền Bạch Liên tọa trấn, y độ hóa vong linh tại đây.

Trạm thứ mười hai là Vong Xuyên Hà.

Nơi đây do đệ tử chân truyền Mạnh Bà tọa trấn, nàng sẽ nấu Mạnh Bà Thang, còn gọi là Vong Ưu Tán và Vong Tình Thủy, uống xong sẽ quên sạch kiếp trước kiếp này.

Người mình thương nhớ, người mình căm hận, kiếp sau đều sẽ thành người xa lạ.

Đồng thời, Mạnh Bà cũng chưởng khống Tam Sinh Thạch, có thể chiếu rọi ba kiếp trước, hiện tại, tương lai của vong hồn.

Nếu có thể đánh động Mạnh Bà, nàng có quyền hạn nhất định để thay đổi sự đầu thai chuyển thế của vong hồn.

"Đệ tử bái kiến Lão sư!" Mạnh Bà thấy Tô Thần đến, không bận tâm đến Mạnh Bà Thang đang nấu bên bờ sông, cung kính tiến lên hành lễ.

Tô Thần khẽ gật đầu.

Nghĩ đến tương lai những đôi uyên ương sẽ để lại đủ loại truyền thuyết ở Vong Xuyên Hà và Mạnh Bà Thang, y liền lưu lại cho hữu tình nhân một tuyến sinh cơ.

"Mạnh Bà, sau này nếu có những kẻ vô tội nghiệt, vô nghiệp lực, chí tình chí tính, nếu họ có thể kiên trì chịu khổ chờ đợi người yêu, có thể tùy tình hình mà cho phép hữu tình nhân có thể viên mãn ở kiếp sau." "Đệ tử cẩn tuân Lão sư pháp chỉ!" Sứ mệnh của Mạnh Bà chính là nấu Mạnh Bà Thang, xóa sạch tất cả ký ức kiếp trước của vong hồn.

Vì Lão sư đã dặn dò như vậy, nàng đương nhiên sẽ tùy tình hình mà chiếu cố hữu tình nhân trong tương lai.

Đến trạm cuối cùng là Hoàn Hồn Nhai, phía trên có một cây cầu, do đó cũng gọi là 'Cầu Nại Hà'.

Qua Cầu Nại Hà rồi, một đi không trở lại.

Cầu chia làm ba tầng, tầng trên màu đỏ, tầng giữa màu huyền hoàng, tầng dưới cùng màu đen.

Càng xuống tầng dưới càng chật hẹp và vô cùng hung hiểm.

Sinh thời làm việc thiện thì đi tầng trên, người thiện ác nửa vời thì đi tầng giữa, người làm ác thì đi tầng dưới.

Sau khi đi qua Cầu Nại Hà, sẽ tiến vào Lục Đạo Luân Hồi, căn cứ vào công đức thiện cử, tội nghiệt nghiệp lực của bản thân lúc sinh thời, lần lượt chuyển thế vào Thiên Thần Đạo, Nhân Gian Đạo, Tu La Đạo, Địa Ngục Đạo, Ngạ Quỷ Đạo, Súc Sinh Đạo.

Vì hiện tại Địa Phủ chỉ mới hoàn thiện Ngạ Quỷ Đạo và Địa Ngục Đạo, những vong hồn có công đức thiện cử lúc sinh thời, sẽ tạm trú ở Cung Dưỡng Các, đợi sau khi Tô Thần thật sự hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi, mới chuyển thế đền bù.

"Ông!" Khi Tô Thần đi hết tất cả các trạm chuyển thế của vong hồn, một tia cảm ngộ hiện lên trong tâm, bản nguyên Địa Đạo tinh thuần gia trì đến.

Địa Phủ.

Lục Đạo Luân Hồi.

Khi Tô Thần tiêu hóa phản bổ bản nguyên Địa Đạo, 'Nhân Đăng' trong thức hải đột nhiên quang hoa bạo trướng, vô tận 'U Minh Quỷ Hỏa' tràn ra, chiếu rọi cảnh tượng kiếp trước của ức vạn vong hồn.

Hung Thú Lượng Kiếp xé nát.

Long Hán Đại Kiếp giãy giụa.

Sự khủng bố của vạn thú tranh giành.

Ức vạn sinh linh ma diệt!

Những vong hồn này, khi còn sống, từng kẻ đều dính vô số tội nghiệt và nghiệp lực, sau đó lần lượt tiến vào 'Ngạ Quỷ Đạo' và 'Địa Ngục Đạo'.

“Vút!” Tô Thần tế xuất Nhân Đăng, cảm nhận được một tia ‘Nhân Đạo bản nguyên’ chí cao vô thượng mà nó phát ra, nhìn ‘Nhân Gian Đạo’ trong Lục Đạo Luân Hồi còn chưa hoàn thiện, lộ ra một nụ cười nhạt.

“Xoẹt!” Khoảnh khắc kế tiếp, thần quang Nhân Đăng bạo trướng, quy tắc U Minh Đại Đạo cùng nhau ngưng tụ dung nhập vào đó, nó từ Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo trực tiếp thăng cấp thành Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

“Ngô biết nên làm thế nào để thực sự sử dụng Thiên, Địa, Nhân Tam Đăng rồi!” Nhìn Lục Đạo Luân Hồi còn chưa bổ toàn, khóe miệng Tô Thần khẽ cong lên, lộ ra một nụ cười vui mừng.

Trước đây, khi thu thập đủ bộ Thiên, Địa, Nhân Tam Đăng, Ngô chỉ nghĩ đến việc dung hợp ba đèn, xem liệu có thể đạt được một kiện Tiên Thiên Chí Bảo hay không.

Nhưng sau khi biết trong Thiên, Địa, Nhân Tam Đăng, mỗi cái đều ẩn chứa một tia bản nguyên Thiên, Địa, Nhân Tam Đạo chúa tể Tam Tài Hồng Hoang, y cuối cùng đã nghĩ ra cách để lợi dụng hoàn hảo ba đèn này.

Chúng liên quan đến việc y hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi, cũng liên quan đến việc y chứng đắc chìa khóa của Lục Đạo Luân Hồi Đạo Chủ!

“Rào rào!” Đồng thời, trong thức hải, Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hoàng Tuyền Đồ cũng đang rào rào chuyển động, nó trong khoảng thời gian này đã hấp nạp vô số bản nguyên Địa Đạo, đã đạt đến điều kiện tấn thăng.

“Vậy Bản tọa sẽ giúp ngươi một tay!” Tô Thần ngón trỏ tay phải cong lại búng một cái, trực tiếp dung nhập Hoàng Tuyền Đồ vào Hoàng Tuyền của Địa Phủ, do ‘nó’ trấn áp Hoàng Tuyền Địa Phủ.

Tiếp theo, y đem Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Căn ‘Hồn Tủy Lưu Ly Thảo’ trồng ở Cung Dưỡng Các, ‘Cửu U Hoàng Tuyền Thụ’ thì trồng ở Hoàng Tuyền Lộ.

Đồng thời dung nhập Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Địa Đạo ‘Hoàng Tuyền Ấn’ vào Hoàng Tuyền, tăng cường thêm bản nguyên Địa Đạo, đồng thời cũng có thể tự động phòng phạm kẻ xâm nhập vào Địa Phủ gây rối.

Trung phẩm Tiên Thiên Linh Căn ‘Vong Xuyên U Minh Thảo’ trồng ở Vong Xuyên Hà, ‘Ác Ma Chi Hoa’, ‘Âm Dương Bất Tử Thụ’, ‘Tam Diệp Hoàng Minh’, ‘Tử Cực Phệ Hồn Lan’ bốn cây Trung phẩm Tiên Thiên Linh Căn Địa Đạo này, cùng với Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Căn ‘U Lan Thảo’ và ‘Địa Nguyên Quả Thụ’, đều được trồng trong Địa Phủ.

Tiên Thiên Linh Căn làm tăng bản nguyên Địa Đạo, chúng đồng thời cũng sẽ nhận được phản bổ của Địa Đạo, cung cấp điều kiện cho việc tấn thăng trong tương lai.

“Vút!” “Vút!” Sau khi tất cả linh căn Địa Đạo đã di thực xong, tộc trưởng Thiên Mã nhất tộc Mã Càn, tộc trưởng Bàng Ngưu nhất tộc Ngưu Sát đến trước mặt Tô Thần, cung kính hành lễ.

“Bái kiến Lão gia!” Tô Thần khẽ gật đầu, tay phải khẽ vung, hai kiện Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo ‘Câu Hồn Tác’ và ‘Đả Hồn Tiên’ lần lượt rơi xuống trước mặt Mã Càn và Ngưu Sát.

“Các ngươi chưởng quản Ngưu Đầu Mã Diện Địa Phủ, hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo này sẽ tứ cho các ngươi.

Nếu gặp phải vong hồn thực lực cường đại, trực tiếp dùng pháp bảo này ra tay đối phó!” “Đa tạ Lão gia!” Hai người sao cũng không ngờ, mình ngay cả đồng tử cũng không phải, lại có thể được Lão gia ban cho một kiện Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, điều này thực

sự quá đỗi kinh hỉ.

"Tốt!" Tô Thần nhàn nhạt phẩy tay.

"Các ngươi nếu tích lũy đủ Âm Đức, không những có hy vọng khiến kiện linh bảo này tấn thăng thành Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, đồng thời các ngươi còn có cơ hội đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, Đại Đạo có thể kỳ vọng!" Họ là tộc trưởng Thiên Mã nhất tộc và Bàng Ngưu nhất tộc, chưởng quản Ngưu Đầu Mã Diện Địa Phủ, hai kiện pháp bảo này là thích hợp nhất với sứ mệnh của mỗi người họ.

Với tư chất của Mã Càn và Ngưu Sát, việc họ có thể đột phá đến Đại La Kim Tiên đã là cực hạn rồi.

Nhưng vì Địa Đạo vừa mới đản sinh, Địa Phủ vừa mới vận chuyển, họ chưởng khống Ngưu Đầu Mã Diện cùng 'Câu Hồn Tác' và 'Đả Hồn Tiên', chỉ cần công tác xuất sắc, có thể tích lũy Âm Đức Địa Đạo.

Theo thời gian tích lũy, bản nguyên Địa Đạo phản bổ, họ tự nhiên có thể dựa vào Âm Đức khổng lồ mà đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên!

"Tiểu muội, muội phu, ta mang người đến cho hai người đây!" Ngay lúc này, Đế Giang, Chúc Dung, Cộng Công ba Tổ Vu dẫn theo một trăm vạn ức thành viên Vu tộc, cuồn cuộn hùng vĩ đến Địa Phủ.

"Xoẹt!" Họ thông qua đường hầm thời không Địa Phủ do Bình Tâm thiết lập, thuận lợi tiến vào trong Địa Phủ.

"Bình Tâm, những thành viên Vu tộc này tạm thời có thể làm Hắc Bạch Vô Thường của Địa Phủ, đồng thời nàng cũng có thể bắt tay bồi dưỡng Thập Điện Diêm La và phán quan, để Vu tộc tích lũy Âm Đức khí vận Địa Đạo." Trong số một trăm vạn ức thành viên Vu tộc mà Đế Giang mang đến, phần lớn là Vu Tướng (Kim Tiên) trở xuống, chỉ có

một số ít Vu Soái (Thái Ất Kim Tiên) và vài Đại Vu (Đại La sơ kỳ).

Đại Vu có thể làm phán quan Địa Phủ, Vu Soái có thể đảm nhiệm thống lĩnh Hắc Bạch Vô Thường, còn thành viên dưới Vu Tướng thì đảm nhiệm Hắc Bạch Vô Thường.

Người thật sự có thể đảm nhiệm Thập Điện Diêm La, ít nhất phải là Đại Vu đỉnh cấp (Đại La đỉnh phong)!

Chương 197

Trong kế hoạch của Tô Thần, Thập Điện Diêm La cần phải có Nguyên Thần hoàn chỉnh.

Vị trí quan trọng này tạm thời lưu lại cho Vu tộc, xem liệu có thể thông qua việc để thành viên Vu tộc chuyển thế bổ toàn Nguyên Thần, sau đó lại đản sinh qua Bí Cảnh Huyết Trì của Vu tộc hay không.

"Được!" "Mọi việc đều theo sắp xếp của Tô Lang!" Bình Tâm trong khoảng thời gian này, vẫn luôn toàn lực thúc đẩy Địa Đạo (Minh Giới) câu thông liên kết Hỗn Độn, dẫn nhập Tam Thiên Đại Đạo chân chính.

Địa Phủ do Tô Thần toàn quyền chưởng quản.

"Đế Giang đạo hữu, Bần đạo biết tính cách Vu tộc thẳng thắn nóng nảy, nhưng việc Địa Phủ liên quan đến quyền hành Tam Giới Hồng Hoang, nên một số quy tắc và thiết luật, bất cứ ai cũng không thể vi phạm." "Vì vậy, Bần đạo nói trước những lời không hay, nếu tương lai có người Vu tộc nào vi phạm, thì nhất định phải chịu sự trừng phạt xứng đáng!" Đế Giang nhìn thấy thần sắc vô cùng trịnh trọng và nghiêm túc của Tô Thần, nghiêm túc gật đầu.

"Muội phu cứ yên tâm, ta biết việc nhẹ việc nặng.

Nếu các Vu tộc nhị lang của ta vi phạm quy tắc Địa Phủ, tất cả đều sẽ bị xử phạt theo quy chương thiết luật, chúng ta tuyệt không oán ngôn!" Tất cả Tổ Vu đều rất rõ ràng.

Địa Đạo là đường lui mà Phụ Thần để lại cho Vu tộc của mình, nếu không tuân thủ quy định, bừa bãi phá hoại Địa Phủ, thì chỉ hại tiểu muội, hại cả Vu tộc của mình.

“Tốt!” Tô Thần khẽ gật đầu.

“Đạo hữu, vậy chúng ta cùng quay về Vu tộc Tổ Địa một chuyến, Bần đạo muốn thử xem liệu có thể giúp Vu tộc đầu thai chuyển thế, dùng Lục Đạo Luân Hồi bổ toàn Nguyên Thần hoàn chỉnh cho họ hay không!” “Được!” Nghe muội phu có cách giúp Vu tộc của mình giải quyết nỗi khó khăn không có Nguyên Thần, tất cả Tổ Vu trong lòng không khỏi mong đợi. .....

Bất Chu Sơn.

Bàn Cổ Đại Điện.

Sau khi Tô Thần, Bình Tâm, Đế Giang, Chúc Dung, Cộng Công trở về, tất cả Vu tộc đều lộ ra nụ cười kích động, hân hoan trên mặt.

“Tiểu muội, ta đã chọn hai Đại Vu đỉnh cấp, lần lượt là Hậu Nghệ của bộ lạc Hậu Thổ của nàng và Hình Thiên của bộ lạc Đế Giang của ta, do họ luyện hóa hấp thu năng lượng tinh huyết của nàng, tiến vào Bí Cảnh Huyết Trì để đột phá.” Đến bên cạnh Bí Cảnh Huyết Trì.

Sinh mệnh khí tức ngập trời cùng những tia trọc khí địa mạch tràn ra, từng đợt thành viên Vu tộc không ngừng đản sinh từ nơi này.

Cả Bí Cảnh Huyết Trì, giống như một hồ sinh sản độc lập bên ngoài thế giới, quy mô so với Huyết Hải cũng không hề kém cạnh.

“À đúng rồi tiểu muội, lần trước chúng ta từ trái tim Phụ Thần nhận được một giọt tinh huyết Phụ Thần, ta đã dung hợp với ba tầng khí vận Vu tộc, toàn lực trợ ‘nó’ thai nghén, giờ đây đã cảm ứng được một tia sinh cơ!” “Quá tốt rồi!” Nghe lời của Đại ca Đế Giang, Bình Tâm cuối cùng cũng yên lòng.

Trước đây nàng lo lắng vì mình xả thân bổ toàn Địa Đạo mà thiếu mất một Tổ Vu, dẫn đến lá bài tẩy ‘Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận’ của Vu tộc khó mà bổ sung đầy đủ.

Giờ thì tốt rồi.

Tinh huyết của mình dùng để bồi dưỡng Hậu Nghệ và Hình Thiên.

Tinh huyết Phụ Thần ban từ trái tim Phụ Thần cũng thuận lợi thai nghén ra một Tổ Vu mới, không cần lo lắng Vu tộc không thể tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán chân thân Phụ Thần nữa!

"Đế Giang đạo hữu, huynh có thể chưởng khống 'Bí Cảnh Huyết Trì' hay không, rồi chia sẻ quyền năng chuyển sinh thai nghén sinh mệnh của nó với Ngô?

Hay nói thẳng là trực tiếp phân cho Ngô một phần trăm hoặc một phần nghìn quyền hạn?" Tô Thần với tư cách Địa Phủ Lục Đạo Luân Hồi Đạo Chủ, chuẩn bị hoàn thiện 'Nhân Gian Đạo', đồng thời cũng giúp Vu tộc giải quyết vấn đề khó khăn là luân hồi chuyển thế bổ toàn Nguyên Thần.

Hiện tại điều mấu chốt nhất, chính là 'Bí Cảnh Huyết Trì' trước mắt!

Chỉ khi có được quyền hạn chưởng khống 'Bí Cảnh Huyết Trì', Tô Thần mới có thể dùng Luân Hồi Đại Đạo để vong hồn tiến vào đây, sau đó thông qua 'Bí Cảnh Huyết Trì' thai nghén đản sinh Vu tộc mới. 'Nhân Gian Đạo' tương ứng với Nhân Đạo.

Trong kỷ nguyên này, Vu tộc và Yêu tộc là hai nhân vật chính thiên mệnh lớn, còn 'Nhân tộc' do Nữ Oa sáng tạo đã thức tỉnh Nhân Đạo ý chí.

Vì thế, muốn hoàn thiện 'Nhân Gian Đạo', cần phải có được một phần khí vận của Vu tộc, Yêu tộc, Nhân tộc, từ đó nhận được sự công nhận của Nhân Đạo, hoàn thiện 'Nhân Gian Đạo'.

"Muội phu, ta tuy là tộc trưởng Vu tộc, có thể cảm ứng được 'Bí

Cảnh Huyết Trì' này, nhưng lại không thể thật sự chưởng khống." Lúc này, Đế Giang nghe lời Tô Thần xong, trong lòng cảm thấy đau đầu.

Chuyện này liên quan đến tương lai của Vu tộc mình, nhưng muội phu không thể chưởng khống một phần quyền hạn chuyển sinh của 'Bí Cảnh Huyết Trì', vậy thì khó mà giúp tộc nhân bổ toàn Nguyên Thần được.

"Đại ca, 'Bí Cảnh Huyết Trì' chủ tể quyền cực hữu khả năng tại phụ thần tâm tạng chi thượng, chúng ta thường thí nhất hạ tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán xuất phụ thần chân thân, khán khán năng bất năng tương 'tha 'khiên dẫn nhi xuất. " Vu tộc Trí Nang Chúc Cửu Âm nghiêm mặt mở lời.

"Nhưng hiện tại tiểu muội không thể cùng chúng ta bố trận được!" Đạo khu của Bình Tâm được trùng tố bằng công đức Đại Đạo và bản nguyên Địa Đạo, dù có tất cả khí vận Vu tộc, nhưng lại không có Bàn Cổ huyết mạch, không thể tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận'.

"Trước tiên hãy để Cửu Phượng thử xem sao!" Cửu Phượng là em gái của Tổ Vu Cường Lương, vì một giọt tinh huyết chỉ có thể thai nghén ra một Tổ Vu, nên nàng không thể thành tựu chân thân Tổ Vu.

Nhưng may mắn là, Cửu Phượng không bị trọc khí xâm nhập quá nhiều, nàng có hơn nửa Nguyên Thần.

Ngày thường, Đế Giang cực kỳ coi trọng Cửu Phượng, thậm chí còn coi nàng là tộc trưởng tương lai để bồi dưỡng.

Vì huyết mạch của nàng tương đồng với huynh trưởng Cường Lương, nên không thể luyện hóa hấp thu tinh huyết của Hậu Thổ.

Nhưng những năm qua, huynh trưởng Cường Lương đã dùng tinh huyết của mình phản bổ cho Cửu Phượng, nàng tuy nói vẫn là Đại Vu đỉnh cấp, nhưng chiến lực thực sự lại có thể sánh ngang với Đại năng Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ!

Cửu Phượng đích chân thân thị nhất đầu cửu đầu bạch phượng, tha thân xuyên nhất tập bạch sắc cung trang sa quần, khí độ ung dung điển nhã, hoa quý lãnh diễm, bị huynh trưởng Cường Lương đái tiến Phụ Thần Đại Điện, khán đáo Tô Thần cân Bình Tâm chi hậu, lập tức thượng lai cung kính hành lễ.

"Bái kiến Bình Tâm Nương Nương!" "Bái kiến chư vị Tổ Vu!" "Bái kiến Tô Thần Tiền bối!" Ở bên ngoài, nàng có thể là nữ thần tuyệt đại phong hoa, nhưng khi tiến vào Bàn Cổ Đại Điện, đứng cùng Huyền Minh và Bình Tâm, nàng liền tỏ ra vô cùng cẩn trọng.

Theo diễn biến thông thường, sau khi Vu Yêu Lượng Kiếp kết thúc, Vu tộc can dự vào cuộc tranh giành Nhân Hoàng tương lai.

Tộc trưởng tân nhiệm Hình Thiên để duy trì uy nghiêm của Vu tộc, tự mình sát lên Thiên Đình, tạo nên uy danh hiển hách.

Hình Thiên múa can qua, ý chí mãnh liệt như thường!

Thiên Đế Hạo Thiên lúc bấy giờ, đều bị Hình Thiên bức phải lộ ra vô số lá bài tẩy, liều mình tự tổn bản nguyên mới chém giết được y.

Đây cũng là lý do vì sao 'y' (Ngọc Hoàng Đại Đế) tương lai sẽ chuyển thế vô số lần.

Chính là muốn thông qua luân hồi chuyển thế để bổ toàn Chân Linh Bản Nguyên đã tổn thất của mình!

Sau khi Hình Thiên vẫn lạc, Cửu Phượng đảm nhiệm chức tộc trưởng mới của Vu tộc.

Nhân Hoàng Chuyên Húc theo kiến nghị của Lão sư Nam Cực

Tiên Ông, vì muốn tính kế Vu tộc, đã cưới Cửu Phượng để hai tộc Nhân – Vu hòa bình, và sắc phong Cửu Phượng làm Nhân Mẫu Thánh Hậu, hai tộc tu sửa mối quan hệ.

Ai ngờ vào đêm đại hôn, Chuyên Húc đã hạ độc Cửu Phượng trong chén rượu giao bôi, và dùng Đằng Không Kiếm chém trọng thương Cửu Phượng.

May mắn thay, Cửu Phượng ngoài nhục thân cường đại ra, còn có tu vi Nguyên Thần.

Nàng liều mạng trốn thoát, Chuyên Húc thì giả truyền lệnh chỉ của Cửu Phượng, dẫn các Đại Vu của Vu tộc đến gặp mặt, tóm gọn toàn bộ Vu tộc.

Cửu Phượng trốn đến hư không, luyện hóa Tam Đại Sát Tinh Sát Phá Lang, thực lực tăng mạnh, sau đó hạ giới tìm Chuyên Húc báo thù, cuối cùng trọng thương Chuyên Húc, cướp đi Đằng Không Kiếm, cả đời chấp niệm vào việc báo thù.

Nghĩ đến vận mệnh bi thảm của nàng trong tương lai, Tô Thần khẽ cười, siết chặt tay ngọc của Bình Tâm.

Y đã nghịch chuyển đại thế Hồng Hoang, Bình Tâm không bị Thiên Đạo cấm cố ở Địa Phủ, Vu tộc dù có suy yếu đến đâu, cũng không đến lượt một đệ tử Xiển Giáo nho nhỏ đến ức hiếp!

"Cửu Phượng muội tử, nhiệm vụ trọng yếu là tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' và triệu hoán chân thân Phụ Thần kế tiếp sẽ giao cho muội!" Do mối quan hệ huynh muội giữa nàng và Cường Lương, các Tổ Vu khác cũng coi nàng như em gái.

"Xin tộc trưởng yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không phụ lòng kỳ vọng của các huynh!" Trước khi vào Bàn Cổ Đại Điện, huynh trưởng Cường Lương đã nói với nàng về tầm quan trọng của việc này, Cửu

Phượng đương nhiên sẽ dốc toàn lực!

Một điều đáng nói là.

Hậu Thổ năm xưa nghe theo kiến nghị của Tô Thần, đi bộ lên đỉnh Bất Chu Sơn, đã nhận được truyền thừa hoàn chỉnh của Phụ Thần Bàn Cổ.

Nàng cũng truyền 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 cho Cửu Phượng, người có phần lớn Nguyên Thần.

Đây cũng là lý do vì sao Cửu Phượng rõ ràng chỉ là Đại Vu đỉnh cấp, nhưng lại có chiến lực Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ!

"Chư vị huynh trưởng, khi tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', nhớ thúc đẩy ấn ký mà tượng đá Phụ Thần ban tặng khi xưa, sau đó chỉ cần duy trì chân thân Phụ Thần là được." Mục đích chính của việc triệu hoán chân thân Phụ Thần lần này, chính là dùng để dẫn dắt trái tim Phụ Thần, từ đó có được một phần quyền chưởng khống 'Bí Cảnh Huyết Trì'.

Vì thế, sau khi tổ kiến đại trận, chỉ cần ổn định lại, là có thể đạt được mục đích.

"Tiểu muội cứ yên tâm, ta sẽ không khiến nàng thất vọng!" Khoảnh khắc kế tiếp, Đế Giang, Nhục Thu, Chúc Dung, Cộng Công, Huyền Minh lần lượt khôi phục chân thân Tổ Vu của mình, hóa thành những Tổ Vu sừng sững chống trời đạp đất, hệt như những tiểu Bàn Cổ.

Cửu Phượng vận chuyển 《Hồng Mông Cửu Chuyển》, khôi phục chân thân Đại Vu đỉnh cấp của mình, dựa theo 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', dung hợp thần thông bản mệnh truyền thừa của bản thân.

"Oanh!" Chỉ thấy một hư ảnh chống trời đạp đất, uy áp vạn cổ

được triệu hoán ra, sau đó trở nên càng lúc càng ngưng thực.

So với lần trước, chân thân Bàn Cổ này yếu hơn rất nhiều lần, đồng thời cũng có một khuyết điểm rõ ràng, đó chính là thực lực của Cửu Phượng quá thấp, thêm vào nguyên nhân huyết mạch, rất dễ trở thành điểm đột phá của kẻ địch để phá trận.

Nhưng may mắn là lần này chỉ để dẫn đạo Bàn Cổ Chi Tâm, nên không cần lo lắng điểm này.

"Ông!" Khi Đế Giang cùng các Tổ Vu khác cùng nhau thúc đẩy ấn ký Bàn Cổ mà Phụ Thần ban tặng, huyết trì vốn bình tĩnh như biển, trong khoảnh khắc dấy lên ức vạn trượng sóng huyết ngập trời.

"Đông!" "Đông!" "Đông!" Chỉ thấy một trái tim vàng rực rộng lớn như hệ thống tinh vân vũ trụ nhảy ra từ trong đó, phát ra khí tức một đi không trở lại, uy áp vạn cổ, rủ xuống từng tia Hồng Mông Huyền Hoàng Khí.

Bàn Cổ Chi Tâm toàn thân bao phủ vô tận uy lực quy tắc Đại Đạo, dường như tồn tại ở hiện tại, nhưng lại phảng phất đến từ quá khứ và tương lai, khiến người ta không thể nào nắm bắt.

Ngay lúc này, Bình Tâm sau khi nhìn thấy Bàn Cổ Chi Tâm, đôi mắt ôn nhu sáng trong của nàng khẽ co lại.

Nàng là Địa Đạo Chi Chủ, chưởng khống ý chí và uy lực Địa Đạo, có thể nhìn thấy xa hơn rất nhiều so với những gì thể hiện bề mặt.

Uy lực ẩn chứa trong trái tim Phụ Thần, đã vượt xa Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên (Thánh Nhân) bình thường! 'Phụ Thần rốt cuộc đang bày ra ván cờ lớn cỡ nào?' Bình Tâm từng giao lưu với tình lang, biết rằng bên phải đại điện thông đến không gian hư vô Hồng Mông, chân thân Phụ Thần rất có thể tồn tại ở trong đó, 'người' chưa thật sự vẫn lạc!

“Xoẹt!” Chỉ thấy kim mang lóe lên, Bàn Cổ Chi Tâm nhanh chóng thu nhỏ lại, sau đó dung nhập vào trong chân thân Bàn Cổ.

“Phụ Thần ở trên, muội phu Tô Thần vì tạo phúc cho Vu tộc của chúng con, muốn thông qua luân hồi chuyển thế Địa Phủ, bổ toàn Nguyên Thần cho thành viên Vu tộc của chúng con, khẩn cầu Phụ Thần chuẩn y!” Đế Giang chưởng khống Bàn Cổ Chân Thân và Bàn Cổ Chi Tâm, trịnh trọng hành lễ với tượng đá Bàn Cổ trong đại điện.

“Đông!” Một tiếng tim đập vang dội vang lên.

“Hưu!” Chỉ thấy trái tim trong chân thân Bàn Cổ bắn ra một tia Hồng Mông Tử Khí tinh thuần, ẩn chứa vô tận uy lực bản nguyên khổng lồ, trực tiếp bắn về phía Tô Thần.

“Ông!” Tô Thần nhìn tia Hồng Mông Tử Khí này, cảm nhận được ý chí Bàn Cổ Đại Thần quen thuộc đó, sau đó thúc đẩy Chân Linh Bản Nguyên, thu nó vào thức hải để luyện hóa.

“Quá tốt rồi!” Nhìn thấy cảnh này, Bình Tâm thánh khiết điển nhã, ôn nhu rạng rỡ bên cạnh lộ ra một nụ cười hân hoan.

“Xoẹt!” Rất nhanh, Đế Giang cảm thấy Cửu Phượng có chút khó khăn duy trì, thế là bắt đầu triệt tiêu đại trận.

Khoảnh khắc sau, Bàn Cổ Chi Tâm ẩn hiện từ chân thân Bàn Cổ.

“Hưu!” ‘Nó’ dừng lại một lát, bắn ra một giọt huyết dịch màu vàng về phía Cửu Phượng, sau đó biến mất vào trong huyết trì.

Tô Thần rõ ràng nhìn thấy sau khi Bàn Cổ Chi Tâm bắn ra một giọt Bàn Cổ tinh huyết, quang hoa của bản thân nó đã ảm đạm đi một chút.

Rất hiển nhiên, bản nguyên và năng lượng ẩn chứa trong Bàn Cổ Chi Tâm là có hạn.

Chương 198

Nếu tiêu hao hết, thì nó sẽ hoàn toàn biến mất, thậm chí độn vào không gian hư vô Hồng Mông ở phía bên phải.

"Thật là quá tốt!" "Chúc mừng Cửu Phượng muội tử!" "Xem ra không bao lâu nữa, Cửu Phượng muội tử cũng có thể tấn thăng thành Tổ Vu!" Lúc này, tất cả Tổ Vu sau khi triệt tiêu đại trận, nhìn thấy thu hoạch lần này, từng người đều kích động hân hoan vô cùng.

Muội phu không những chưởng khống một phần quyền hạn chuyển thế của 'Bí Cảnh Huyết Trì', Cửu Phượng lại còn có được một giọt tinh huyết Phụ Thần, đây quả thực là song hỷ lâm môn!

"Đại ca, trái tim Phụ Thần mỗi lần ban tinh huyết, đều sẽ tiêu hao bản nguyên và năng lượng của 'nó'.

Sau này có thể nghĩ nhiều cách để bổ toàn bản nguyên trong Bí Cảnh Huyết Trì để cung dưỡng 'nó'!" Bình Tâm cũng nhìn ra điểm này, đưa ra kiến nghị với Đế Giang.

"Tiểu muội, ta biết rồi!" Đế Giang nghiêm túc gật đầu.

Trước khi rời khỏi Vu tộc, Tô Thần nghĩ đến Lục Đạo Luân Hồi mà mình sắp hoàn thiện, thế là liền nói một số lý niệm về 'Thiên Thần Đạo', 'Nhân Gian Đạo', 'Súc Sinh Đạo' cho Đế Giang.

Vu tộc là một trong những nhân vật chính thiên mệnh của kỷ nguyên này, vong hồn chuyển thế đến 'Nhân Gian Đạo', có cơ hội có thể trở thành thành viên Vu tộc.

Đến lúc đó, Vu tộc có thể giảm bớt sự ỷ lại vào 'Bí Cảnh Huyết Trì'. .....

Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Ngày đại hỷ của Thiên Đế Đế Tuấn sắp đến, các tân khách đến chúc mừng quan lễ không ngớt.

"Thủ lĩnh nữ tiên thiên hạ Tây Vương Mẫu nương nương đến chúc mừng Thiên Đế đại hỷ, dâng lên một đôi tiên hoa, hai gốc linh căn!" "Ngũ Trang Quán Trấn Nguyên Tử, Hỏa Vân Cung Hồng Vân sánh vai đến chúc mừng Thiên Đế đại hỷ, dâng lên mười quả Nhân Sâm Quả, một đôi Hỏa Vân Tiên Hoa!" Trong đại điện, chín chín tám mốt cây cột rồng khổng lồ như sống động, Long, Phượng, Kỳ Lân Tiên Thiên Tam Tộc lượn lờ khắp Ba Mươi Ba Tầng Thiên Đình, diễn hóa vô tận mây lành rực rỡ.

Tử khí đông lai ức vạn dặm, hà quang vạn đạo nhuộm chư thiên!

Từng tân khách tay cầm thiệp vàng hỷ, nhìn thấy Thiên Đình khí độ càng thêm uy nghiêm này, trong lòng tràn đầy chấn động và kính sợ.

Lần gần nhất Thiên Đình tổ chức đại điển, cũng đã là hơn bảy trăm vạn năm trước.

Trải qua vô số nguyên hội phát triển, Thiên Đình ngày càng đổi mới, thực lực bạo tăng!

Thiên tướng tuần tra thủ vệ, tiên tử yểu điệu múa hát, họ đều là Đại La cường giả chưởng khống Đại Đạo pháp tắc.

"Tây Phương khí vận chi tử Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề sánh vai đến chúc mừng Thiên Đế đại hỷ, dâng lên một đôi tiên hoa, một cặp linh tinh!" "Bàn Cổ chính tông Tam Thanh Đạo Nhân đến chúc mừng Thiên Đế đại hỷ, dâng lên hai viên Cửu Chuyển Kim Đan, một đôi tiên hoa, một cặp Tiên Thiên Uyên Ương Huyết Ngọc!" Cùng với ngày gần đến, các Đại năng đỉnh cấp có danh có họ trong thế giới Hồng Hoang

hầu như đều đã đến.

Thái Nhất đại diện huynh trưởng Đế Tuấn, cùng Hy Hoàng Phục Hy đồng thời ra ngoài Sùng Thiên Môn, nghênh tiếp Tam Thanh và Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề năm vị tương lai Thiên Đạo Thánh Nhân này.

"Vút!" Ngay lúc này, một thân ảnh cực kỳ tôn quý, bá khí bễ nghễ giáng lâm đến Ba Mươi Ba Tầng Thiên Đình.

"Tô Thần đạo hữu đến rồi!" Cảm nhận được khí tức của y, Thái Nhất và Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai người gật đầu chào hỏi xong, liền một lần nữa ra ngoài Sùng Thiên Môn, vô cùng nhiệt tình nghênh tiếp Tô Thần đến.

"Bái kiến Tô Thần đạo hữu!" Thái Nhất và Phục Hy nhìn thấy Tô Thần, tràn đầy mỉm cười thân cận chào hỏi.

"Bái kiến hai vị đạo hữu!" Hàm tiếu gật đầu chào hỏi, Tô Thần dâng lên hạ lễ, sau đó cùng nhau bước vào Lăng Tiêu Bảo Điện, nhìn thấy vô số tân khách đến chúc mừng.

"Bái kiến Tô Thần đạo hữu!" "Bái kiến Tô Thần Tiền bối!" Một số Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp và Đại La Chưởng Đạo Giả, đều đồng loạt đứng dậy, mỉm cười gật đầu hành lễ với y.

Vô số nguyên hội qua đi, Tô Thần đã tạo nên uy danh hiển hách trong thế giới Hồng Hoang, trở thành 'Cường giả số một dưới Thánh Nhân' không ai sánh bằng!

Hiện nay, Địa Đạo xuất thế sớm, quan hệ giữa Địa Đạo Chi Chủ Bình Tâm Nương Nương và y cũng thuận thế công khai, địa vị và thanh uy của y có thể nói là tăng vọt cấp tốc, cho dù so với Thiên Đạo Thánh Nhân Nữ Oa Nương Nương, cũng không hề kém cạnh.

Dù sao, thân phận đạo lữ của Địa Đạo Chi Chủ Bình Tâm Nương Nương thực sự quá đáng sợ!

Lăng Tiêu Bảo Điện tổng cộng chia làm ba khu vực: Đại La Kim Tiên, Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh), và Đại năng đỉnh cấp Hồng Hoang!

Tô Thần được Thái Nhất cung kính mời đến bàn đầu tiên.

Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân và các Đại năng đỉnh cấp khác lần lượt đứng dậy mỉm cười hành lễ.

"Bái kiến Tô Thần đạo hữu!" Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân họ đều từng chịu ân huệ của Tô Thần, từng người một nụ cười chân thành, thần sắc tràn đầy thiện ý.

Còn Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, nụ cười của họ tuy nhìn có vẻ vô cùng thiện ý chân thành, nhưng Tô Thần có thể cảm nhận rõ ràng sự đố kỵ và đề phòng trong ánh mắt hai người.

"Bái kiến chư vị đạo hữu!" Tô Thần mỉm cười đáp lễ.

Hiện nay Địa Đạo xuất thế sớm, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề họ muốn chưởng khống quyền hành Địa Đạo để thực hiện 'Đạo' của mình, thì y chính là một chướng ngại mà họ vĩnh viễn không thể vượt qua.

Họ còn muốn như đại thế nguyên định, thông qua chưởng khống luân hồi chuyển thế Địa Phủ, để Tây Phương Giáo (Phật Giáo) của mình đại xương, điều đó quả thực là si nhân thuyết mộng!

"Ngâm!" "Thu!" "Hống!" Vừa mới ngồi xuống, chỉ thấy chín kim long, chín kim phượng, chín mặc ngọc kỳ lân kéo một cỗ hỷ liễn từ Thái Âm Tinh bay đến.

Hai bên có bảy bảy bốn mươi chín đồng nữ phấn điêu ngọc trác rải hoa.

Hà quang thất sắc nhuộm chư thiên, tiên nhạc Đại Đạo vang vọng khắp hoàn vũ!

Đế Tuấn lần đầu tiên phá lệ mặc đại hồng hỷ bào, y cao ngồi trên hỷ liễn, khóe miệng khẽ cong lên, trên mặt lộ ra vẻ hân hoan và mong đợi.

"Bái kiến Bệ hạ, bái kiến Thiên Hậu!" Đế Tuấn kéo Đại Hồng Tịnh Đế Liên, cùng Hi Hòa đồng thời bước xuống hỷ liễn.

Thanh lãnh tuyệt tiên, tuyệt đại phong hoa Thường Hi thì đứng một bên đưa tiễn tỷ tỷ.

Lúc này, khi Hi Hòa nhìn thấy Thiên Đình có đại bài tràng như vậy, trên khuôn mặt tươi cười hoàn mỹ không tì vết của nàng không khỏi lộ ra một tia hân hoan và sảng khoái!

Nàng còn nhớ rõ khi Tây Vương Mẫu và Đông Vương Công lập Tiên Đình, phong thái tuyệt thế mẫu nghi thiên hạ của nàng đã khiến vô số cao thủ Đại năng phải nghiêng ngả.

Nhưng hiện tại, mình đã trở thành Đế Hậu mẫu nghi thiên hạ chân chính!

"Xoẹt!" Ngay lúc này, trên không trung bay đến một con Kim Sắc Thải Phượng, bản nguyên Đại Đạo vô biên gia trì đến, một thân ảnh tuyệt thế thánh khiết điển nhã, ung dung hoa quý, tuyên cổ vĩnh hằng đứng trên Kim Sắc Thải Phượng.

Tử khí đông lai ức vạn dặm, hà quang vạn đạo nhuộm chư thiên.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Ngũ âm tiên nhạc vang vọng khắp chư thiên hoàn vũ!

Diễn hóa ra dị tượng khai thiên tích địa, tạo hóa vạn linh chấn động.

Chính là Thiên Đạo Thánh Nhân Nữ Oa Nương Nương giáng lâm!

"Bái kiến Nữ Oa Nương Nương!" Ngay cả Tam Thanh ba vị sư

huynh này, sau khi cảm nhận được Nữ Oa giáng lâm, đều lập tức đứng dậy cung kính hành lễ.

"Ông!" Cùng lúc đó, Tô Thần bên cạnh họ toàn thân bùng phát uy lực quy tắc Luân Hồi Đại Đạo ngập trời, vô tận ý chí Địa Đạo hiển hóa ra, làm tôn lên vẻ thần thánh vĩ ngạn, chí cao vô thượng, thần bí tôn quý của y!

Chỉ thấy sáu luân Đại Đạo Thần Luân đồng loạt hiển hóa ra, trấn áp cả Lăng Tiêu Bảo Điện đến mức im phăng phắc.

"Vút!" Vô số Đại năng đỉnh cấp, Đại La cường giả đồng loạt nhìn sang, cảm nhận được khí tức chí cao vô thượng của y, lộ ra vẻ chấn động và kinh hãi vô cùng. 'Tô Thần đạo hữu (Tiền bối) chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân?' 'Cái này, cái này sao lại không có dấu hiệu gì cả!' Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người nhìn nhau, trong lòng tràn đầy khó tin và một tia kinh hãi.

Họ vốn định trước khi Tô Thần chứng Đạo thành Thánh, bày bố Địa Đạo, chưởng khống một phần quyền hạn luân hồi chuyển thế, từ đó hoàn thiện 'Đạo' của mình.

Ai ngờ, Tô Thần lại đã chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân?!

Nếu không phải Nữ Oa Nương Nương lấy thân phận Thiên Đạo Thánh Nhân giáng lâm, vô biên Thiên Đạo ý chí gia trì, e rằng tin tức Tô Thần chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân đã bị che giấu từ lâu rồi phải không?

"Vút!" Khi Nữ Oa giáng lâm.

Cảm nhận được ý chí Địa Đạo chí cao vô thượng mà Tô Thần tự thân phát ra, đôi mắt phượng đẹp đẽ bình đạm tĩnh lặng của nàng cuối cùng cũng lộ ra một tia dị sắc.

Nàng nhìn về phía Tô Thần ở bàn đầu tiên, nghĩ đến những kỷ

niệm từng quen biết với y, và còn vì y mà thuận lợi chém ra 'Tự Ngã Thi', 'Đạo Tâm' vốn trầm tịch đã lâu, vào khoảnh khắc này dấy lên sóng lớn ngập trời!

Nói cho cùng, sau khi chém ra 'Tự Ngã Thi' không phải là không có tự ngã.

Mà là tất cả thất tình lục dục cùng với tất cả cảm xúc của bản thân đều có thể triệt để động tất, từ đó chưởng khống hoàn mỹ.

"Bái kiến Tô Thần đạo hữu!" Nữ Oa khóe miệng hàm tiếu, trên khuôn mặt tươi cười thánh khiết vô hạ lộ ra nụ cười nhàn nhạt, trong khoảnh khắc tựa như mẫu đơn vừa hé nở, hoa quý rạng rỡ, mỹ lệ tuyệt luân, phát ra khí tức khiến người ta muốn thân cận.

Nàng trước đây thực sự quá cao cao tại thượng, khiến tất cả mọi người chỉ có thể ngưỡng vọng.

Còn bây giờ, Nữ Oa trông vẫn chí cao vô thượng, nhưng lại 'chân thực' hơn rất nhiều.

"Bái kiến Nữ Oa đạo hữu!" Tô Thần mỉm cười đáp lễ, sau đó chủ động thu liễm khí thế của bản thân.

Nếu không phải nàng khi giáng lâm tự động phát tán Thiên Đạo ý chí áp chế chúng sinh, y cũng sẽ không chưởng khống Lục Đạo Luân Hồi Bàn điều động ý chí Địa Đạo tiến hành phản kháng.

Dù sao, y hiện tại đại diện cho Địa Đạo!

Tuyệt đối không thể khuất phục dưới Thiên Đạo Thánh Nhân!

Đế Tuấn, Hi Hòa bước vào Lăng Tiêu Bảo Điện, Thường Hi theo sau đưa tiễn nhìn về phía Tô Thần, đôi mắt đẹp thanh lãnh lộ ra vẻ chấn động và thân cận vô cùng.

Nàng không ngờ, Tô Thần lại có thể trong thời gian ngắn như vậy,

đã chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân!

Thông Thiên bên cạnh nghiêm mặt nhìn về phía Tô Thần.

"Đạo hữu, huynh chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân từ khi nào?" Tô Thần khẽ lắc đầu.

"Hiện tại Ngô vẫn chưa chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân, chỉ là vì sứ mệnh của bản thân mà sớm chưởng khống ý chí Địa Đạo, nên mới có được một phần năng lực của Địa Đạo Thánh Nhân mà thôi!" Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề họ là sư huynh đệ đồng môn với Nữ Oa, trước khi chứng Đạo thành Thánh cần phải dùng 'Nữ Oa Nương Nương' để kính xưng, đồng thời cũng không thể chịu nổi lễ đáp trả của Nữ Oa.

Chính là vì Thánh Nhân chưởng khống quyền hành thiên địa, đã không còn cùng một cấp bậc với Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh).

Chịu một lễ đáp trả của Thánh Nhân, chỉ sẽ làm suy tổn khí vận mệnh cách của bản thân.

Tô Thần là Lục Đạo Luân Hồi Đạo Chủ Địa Đạo, cũng là phu quân của Địa Đạo Chi Chủ Bình Tâm Nương Nương, cùng Nữ Oa ngồi ngang hàng, tương hỗ đáp lễ, tự nhiên không có chút vấn đề gì.

"Thì ra là vậy!" Nghe lời Tô Thần xong, mọi người chợt hiểu ra.

Không chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La, nhưng lại có thể sớm chấp chưởng 'quy tắc Đại Đạo', không chứng Đạo thành Thánh, nhưng lại có năng lực của Địa Đạo Thánh Nhân.

Kỳ tích nghịch thiên như vậy, cả thế giới Hồng Hoang cũng chỉ có mình Tô Thần!

"Giờ lành đã đến!" Nữ Oa tế xuất chí bảo Hồng Tú Cầu, đi đến phía trước Lăng Tiêu Bảo Điện.

Tất cả tân khách đứng dậy, nhìn về phía Đế Tuấn và Hi Hòa.

Chỉ thấy hai người họ nắm Đại Hồng Tịnh Đế Liên, đứng đối diện nhau.

Chương 199

"Thiên Địa ở trên, hôm nay Ngô Đế Tuấn chấp chưởng Thái Dương Đại Đạo, vâng theo sứ mệnh, cùng thê tử Hi Hòa cùng chứng Thiên Hôn, diễn hóa Âm Dương Đại Đạo, tạo phúc Hồng Hoang, tạo phúc vạn linh!" "Thiên Địa ở trên, hôm nay Ngô Hi Hòa chấp chưởng Thái Âm Đại Đạo, vâng theo sứ mệnh, cùng phu quân Đế Tuấn cùng chứng Thiên Hôn, diễn hóa Âm Dương Đại Đạo, tạo phúc Hồng Hoang, tạo phúc vạn linh!" Theo đại thế Thiên Đạo đã định, lời thề Thiên Hôn ban đầu là 'Thiên Đạo ở trên', nhưng vì Địa Đạo xuất thế sớm, thêm vào Đế Tuấn biết Thiên Đạo coi huynh đệ mình là quân cờ, nên đã lấy 'Thiên Địa ở trên' để kính xưng lập lời thề.

Như vậy ai cũng không thể bắt bẻ được chút lỗi nào!

"Ông!" Cùng với Đế Tuấn và Hi Hòa hướng Thiên Địa lập lời thề, Nữ Oa thúc đẩy Hồng Tú Cầu, Tô Thần thì thúc đẩy Lục Đạo Luân Hồi Bàn, lấy một tia ý chí Địa Đạo chứng kiến, công nhận Thiên Hôn.

"Ầm ầm!" Khoảnh khắc kế tiếp, bầu trời rung chuyển điên cuồng.

Mây vàng công đức đầy trời bắt đầu ngưng tụ.

Trong đó phần lớn là công đức Thiên Đạo, một phần nhỏ khác là Âm Đức Địa Đạo, đại diện cho sự gia thưởng và công nhận của Địa Đạo đối với Thiên Hôn.

Cột vàng công đức chia làm bốn.

Đế Tuấn và Hi Hòa mỗi người được ba tầng rưỡi.

Chí bảo nhân duyên Hồng Tú Cầu được hai tầng rưỡi, Nữ Oa, người chủ hôn, được nửa tầng.

"Oanh!" Khi Hi Hòa hấp thu công đức Thiên Hôn xong, một hơi

đột phá đến Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Quyền hành Thái Âm Tinh vốn thuộc về nàng, trong đó hai tầng rưỡi chuyển sang cho muội muội Thường Hi.

Thường Hi độc chiếm sáu tầng rưỡi!

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn Nguyệt Quế Thụ thai nghén từ Thái Âm Tinh, chiếm một tầng rưỡi.

Tô Thần chưởng khống Thái Âm Chí Bảo 'Nguyệt Khuê', chiếm được một tầng.

Hi Hòa tuy nói đã tước đoạt vị cách chủ Thái Âm Tinh, nhưng vẫn có thể chiếm giữ một tầng.

"Chúc mừng Thiên Đế, chúc mừng Đế Hậu!" Sau khi Thiên Hôn nhận được sự công nhận của Thiên Địa Hồng Hoang, tất cả Đại năng cường giả đều cảm nhận rõ ràng 'Âm Dương Đại Đạo' càng ngày càng rõ ràng, đồng loạt cung kính hành lễ với hai người.

Tô Thần nhìn về phía Thái Nhất, sau đó lại nhìn về phía Đế Tuấn, khóe miệng lộ ra một tia thích thú mong chờ.

Ban đầu y truyền cho họ 'Hỗn Độn Sát Khí Luyện Hóa Đề Thuần Đại Trận', họ vẫn không có động tĩnh gì cho đến bây giờ, chắc hẳn vẫn luôn chờ đợi một thời cơ.

Thiên Hôn lần này chính là thời cơ tốt nhất!

"Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, khởi!" Quả nhiên, Đế Tuấn sau khi tiếp nhận công đức Thiên Hôn, trực tiếp tế xuất bạn sinh chí bảo Hà Đồ Lạc Thư, lấy thân phận chủ Thái Dương Tinh điều động uy lực Thái Dương Tinh, câu thông liên kết ức vạn Thái Cổ Tinh Thần của Hồng Hoang.

"Xoẹt!" Cùng lúc đó, Thường Hi bên cạnh tiễn đưa nhận được ý

chỉ của tỷ tỷ, lấy vị cách chủ Thái Âm Tinh, điều động uy lực Thái Âm Tinh gia trì lên Hà Đồ Lạc Thư, phối hợp với 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận', thắp sáng Thái Cổ Tinh Thần Hồng Hoang, thuận lợi liên kết Tinh Thần Hỗn Độn trong thế giới Hỗn Độn.

Chuyện gì thế này?

Nhìn thấy cảnh này, tất cả tân khách đến dự tiệc hỷ đều sững sờ.

Họ sao cũng không ngờ, Thiên Đình lại sẽ vào ngày đại hỷ của Thiên Đế khởi động 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận'.

Đây là muốn khai chiến?

Hay là tuyên cáo uy thế với Vu tộc?

"Ông!" Cùng với ba trăm sáu mươi lăm Đại La cường giả của Thiên Đình chưởng khống tinh thần phiên, phối hợp với uy lực Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh, thuận lợi khởi động Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, khiến cả thế giới Hồng Hoang trong khoảnh khắc như ban ngày.

"Vút!" Lúc này, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Trấn Nguyên Tử và các Đại năng đỉnh cấp khác đồng loạt nhìn lên bầu trời, lộ ra vẻ khó tin.

Nữ Oa vừa thu hồi Hồng Tú Cầu, nàng nhìn về phía Đế Tuấn, sau đó lại nhìn về phía Tô Thần thần sắc bình đạm, đôi mắt phượng đẹp đẽ lưu quang dật chuyển, vô cùng tò mò.

Tuy nói không có chứng cứ, nhưng nàng có thể cảm nhận được, sự biến hóa lần này của Thiên Đình, tuyệt đối có liên quan đến Tô Thần!

Thế giới Hồng Hoang.

Bầu trời tinh không đồng loạt chấn động.

Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh bùng phát bản nguyên Thái Dương Đại Đạo và Thái Âm Đại Đạo vô biên, câu thông liên kết ức vạn Thái Cổ Tinh Thần của Hồng Hoang, trong khoảnh khắc ngắn ngủi được thắp sáng, bùng phát ức vạn tinh thần năng lượng, dung hợp với đại trận.

"Oanh!" Khoảnh khắc sau, 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' ầm ầm chuyển động, trời xoay đất chuyển, tinh hà xán lạn, núi sông biến động, diễn hóa ra lý lẽ luân chuyển của tinh không Hồng Hoang, diễn dịch hướng đi huyền bí của Tinh Thần Đại Đạo.

Ức vạn Thái Cổ Tinh Hà xán lạn vô cùng, tinh thần Bắc Đẩu mênh mông phát ra vô tận thần huy Đại Đạo, các loại lưu quang Hỗn Độn khủng bố phổ tả lý lẽ thiên địa, rải rác vô biên Đạo vận, kích động càn khôn bao la.

Thiên địa du du, mênh mông vô vết, vô biên vô tế, thương khung lật đổ.

Trong khoảnh khắc khí tức này xuất hiện, cả thế giới Hồng Hoang đều kịch liệt lay động, các loại dị tượng lần lượt hiển hóa ra.

Tinh hà lưu chuyển, khai thiên tích địa, vũ trụ luân hồi.

Ức vạn sinh linh Hồng Hoang khi cảm nhận được khí thế khủng bố này, đồng loạt nhìn lên bầu trời, lộ ra vẻ kích động kinh hãi!

"Xoẹt!" Tinh mang đại thịnh, động thấu cửu thiên thập địa, chiếu rọi chư thiên hoàn vũ.

"Ông!" Chỉ thấy một thân ảnh uy áp vạn cổ, bá khí bễ nghễ từ Ba Mươi Ba Tầng Thiên Đình vọt thẳng lên trời.

Y đội chí bảo khai thiên Hỗn Độn Chung, dùng uy thế trấn áp "Hồng Mông Thế Giới", lực lượng xoay chuyển "chư thiên thời không", công đức diễn biến "Thiên Đạo huyền cơ", năng lượng luyện

hóa "Địa Thủy Hỏa Phong", trực tiếp xông thẳng vào bầu trời Hồng Hoang.

"Oanh!" Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận khẽ chấn động, như thể thật sự phục hồi.

Uy lực tinh thần ức vạn khủng bố cùng bản nguyên Thái Âm Thái Dương Đại Đạo, dưới sự chưởng khống của Thái Nhất bằng khai thiên chí bảo Hỗn Độn Chung, mạnh mẽ xuyên phá giới bích Hồng Hoang, câu thông liên kết thế giới Hỗn Độn.

"Ô!" "Ô!" "Ô!" Hào quang ngũ sắc chiếu rọi chư thiên, thánh uy Hỗn Độn chấn nhiếp hoàn vũ!

Khí linh Hỗn Độn, sát khí, cương phong trong thế giới Hỗn Độn bị 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' và 'Hỗn Độn Sát Khí Luyện Hóa Đề Thuần Đại Trận' hấp thụ, sau đó dưới sự dẫn dắt của Thái Nhất, tiến vào thế giới Hồng Hoang.

"Đại Đạo ở trên, hôm nay Ngô Thái Nhất (Đế Tuấn), lấy 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' liên kết Tinh Thần Hỗn Độn, luyện hóa sát khí, linh khí, cương phong Hỗn Độn thành Tiên Thiên Linh Khí, tạo phúc Hồng Hoang, tạo phúc vạn linh!" "Ầm ầm!" Khí tức Đại Đạo thần thánh vĩ ngạn, chí cao vô thượng, tuyên cổ vĩnh hằng phục hồi, trong khoảnh khắc ngắn ngủi càn quét khắp cả thế giới Hồng Hoang.

Tử khí đông lai ức vạn dặm, hà quang Đại Đạo nhuộm chư thiên!

Bàng bạc Đại Đạo công đức kim vân ngưng tụ, hóa thành ức vạn đạo, sau đó từ Hỗn Độn giáng xuống.

Đế Tuấn, Thái Nhất là người chủ đạo, nên thu được công đức Đại Đạo nhiều nhất.

Các cao thủ Yêu tộc bố trí 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' và 'Hỗn Độn Sát Khí Luyện Hóa Đề Thuần Đại Trận', mỗi người đều

nhận được một tia công đức Đại Đạo, thậm chí cả hai trận pháp cũng được gia thưởng công đức Đại Đạo.

Còn về Tô Thần, người đã cung cấp 'Hỗn Độn Sát Khí Luyện Hóa Đề Thuần Đại Trận', cũng nhận được một phần nhỏ công đức Đại Đạo!

"Xoẹt!" Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận luyện hóa linh khí, sát khí, cương phong Hỗn Độn, chuyển hóa thành Tiên Thiên Linh Khí trong thế giới Hồng Hoang, sau đó phối hợp với ức vạn tinh thần, lực Thái Dương Tinh Huy Thái Âm Nguyệt Hoa chi lực, đổ tràn xuống Hồng Hoang.

Sinh linh Hồng Hoang cảm nhận rõ ràng vô cùng, độ đậm đặc của Tiên Thiên Linh Khí giữa thiên địa đang tăng lên.

"Bái tạ Thiên Đế, bái tạ Đông Hoàng!" Ức vạn sinh linh nhìn về phía thân ảnh bá đạo bễ nghễ, uy áp vạn cổ trên bầu trời, tề tề cung kính hành lễ, cảm niệm ân đức của họ.

"Ầm ầm!" Bầu trời một lần nữa chấn động.

Ngay khi mây vàng công đức Đại Đạo tiêu tan, Thiên Địa Hồng Hoang lại một lần nữa ngưng tụ mây vàng công đức khổng lồ, sau đó như được rót xuống, dung nhập vào thức hải của Đế Tuấn và Thái Nhất.

Ý chí Thiên Địa chí công.

Đế Tuấn và Thái Nhất tạo phúc Hồng Hoang, tạo phúc vạn linh, lẽ dĩ nhiên phải được gia thưởng công đức.

Lúc này, tất cả tân khách trong Lăng Tiêu Bảo Điện nhìn thấy công đức Đại Đạo và công đức Thiên Địa khổng lồ đó, từng người đều ghen tị vô cùng, trong lòng chấn động há hốc mồm trợn mắt.

Thật là đại thủ bút, đại tráng cử!

Không ngờ Thiên Đình lại có cục diện như vậy, dùng 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' để tạo phúc Thiên Địa Hồng Hoang!

Nữ Oa tận mắt chứng kiến tất cả.

Khi Thái Nhất dung hợp hai tòa đại trận, cưỡng chế liên kết Thái Cổ Tinh Thần của thế giới Hỗn Độn, và dùng khai thiên chí bảo Hỗn Độn Chung luyện hóa năng lượng "Địa Thủy Hỏa Phong", luyện hóa linh khí, sát khí, cương phong Hỗn Độn, sau đó chuyển hóa thành Tiên Thiên Linh Khí truyền vào Hồng Hoang.

Đại Đạo vốn ẩn mình trong thế giới Hồng Hoang, Thiên Đạo kiến tạo 'Tam Thiên Thiên Đạo Quy Tắc' cũng vì thế mà chịu một sự xung kích nhất định, khiến Tam Thiên Đại Đạo chân chính của thế giới Hồng Hoang, được phục hồi.

Nàng nhìn đôi mắt về phía bầu trời Hỗn Độn, phảng phất như nhìn thấy tòa Tử Tiêu Cung nguy nga hùng vĩ kia.

Lão sư Hồng Quân xả thân bổ toàn Thiên Đạo, khiến Đại Đạo của thế giới Hồng Hoang ẩn mình, Thiên Đạo thật sự chủ tể Hồng Hoang.

Ai ngờ Thiên Đình lại dùng 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' mạnh mẽ liên kết Hỗn Độn, khiến lực Đại Đạo hiện lại ở Hồng Hoang.

Nàng vì sao không ngăn cản?

Là không muốn, hay là không thể?

"Vút!" Khoảnh khắc kế tiếp, Nữ Oa quay đầu lại, đôi mắt phượng đẹp đẽ đó nhìn về phía Tô Thần bình tĩnh nhàn nhạt, lộ ra vẻ tò mò và khâm phục sâu sắc.

Tất cả những gì Đế Tuấn và Thái Nhất đã làm, nhất định là bút tích của y!

Vậy bố cục thật sự của Tô Thần là gì đây? .....

Bất Chu Sơn.

Bàn Cổ Đại Điện.

Nhìn thấy tinh không Hồng Hoang xán lạn, thiên địa chấn động, vô biên tinh thần chi lực đổ tràn xuống, Tiên Thiên Linh Khí giữa thiên địa rõ ràng đang tăng lên, tất cả thành viên Vu tộc trong lòng có chút không hiểu.

"Hai cái biển mao súc sinh này sao lại có cục diện như vậy?

Ban đầu chúng không phải dùng 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' cách tuyệt tất cả tinh thần chi lực, khiến chúng sinh Hồng Hoang không thể hấp nạp lực triều huy nguyệt hoa sao?" Cộng Công vẻ mặt tràn đầy khó hiểu.

Là Tổ Vu sinh tồn trên lục địa Hồng Hoang, độ đậm đặc của Tiên Thiên Linh Khí tăng lên, điều này đối với tộc nhân của mình cũng như vạn linh đều là chuyện tốt.

Từ một khía cạnh đơn giản mà nói, Tiên Thiên Linh Vật giữa thiên địa sẽ dễ dàng thai nghén hơn, vạn linh hấp nạp Tiên Thiên Linh Khí và tinh thần chi lực, hóa hình và đột phá, cũng sẽ thuận lợi hơn.

Từ góc độ toàn bộ thế giới Hồng Hoang mà nói, Tiên Thiên Linh Khí tăng lên, vạn linh càng thêm tràn đầy hy vọng, bản nguyên của cả thế giới Hồng Hoang cũng đang tăng lên, sau này muốn tấn thăng thành Vĩnh Hằng Đại Thế Giới, cũng sẽ tràn đầy vô hạn khả năng!

"Ngũ ca, Đế Tuấn và Thái Nhất hai huynh đệ là hoàng giả thiên mệnh của Hồng Hoang, họ cũng có tâm hung vĩ đại, cục diện lớn khó sánh kịp, tạo phúc Hồng Hoang, tạo phúc vạn linh, cũng xứng đáng với vị cách Thiên Đế Hồng Hoang!" "Đương nhiên, sở dĩ họ có thể thành công, ngoài bút tích của muội phu ra, tuyệt đối còn có sự ủng hộ tận lực của tiểu muội!" "Nếu không lão già Hồng Quân kia, sao có thể

để hai người họ được như ý nguyện?" Vu tộc Trí Tuệ Chi Thần Chúc Cửu Âm thu hồi ánh mắt, nghiêm mặt mở lời.

"Không sai!" Đế Giang gật đầu tán thưởng.

"Muội phu từng nói, Đế Tuấn và Thái Nhất hai huynh đệ họ không phải là tử địch của chúng ta, kẻ địch thật sự của chúng ta vẫn là lão già Hồng Quân kia!" "Đại ca, vậy Vu Yêu Lượng Kiếp thì sao?" "Vu tộc của chúng ta muốn thống nhất Hồng Hoang, trở thành nhân vật chính thiên mệnh duy nhất của cơ duyên này, quản lý tốt thế giới Hồng Hoang cho Phụ Thần!" Chúc Dung, Cú Mang và các Tổ Vu khác nhìn về phía Đế Giang.

Ý của họ đều rất rõ ràng.

Chương 200

Yêu tộc Thiên Đình cho dù không phải kẻ địch, nhưng cũng không cho phép họ tranh giành quyền chủ tể Thiên Địa Hồng Hoang với mình.

"Tất cả đều xem sắp xếp của tiểu muội và muội phu!" "Việc cấp bách hiện tại chúng ta nên mau chóng chứng Đạo nhục thân, sau đó tu luyện công pháp chứng Đạo 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 của Phụ Thần, như vậy mới có đủ thực lực giúp tiểu muội và muội phu!" .....

Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân cao tọa trên mây lành chín màu, vẻ mặt vô bi vô hỉ, không có chút tình cảm nào dao động.

Y đội Tạo Hóa Ngọc Điệp trên đầu, rủ xuống từng tia Hồng Mông Huyền Hoàng Khí.

"Ông!" Lực Thiên Đạo vặn vẹo rủ xuống, dung nhập vào thức hải của y.

Đôi mắt trong sáng cổ phác của y vẫn không có bất kỳ dao động cảm xúc nào, uyển như một cỗ máy.

"Vút!" Hồng Quân hai mắt nhìn về phía Thiên Đình, ánh mắt dừng lại trên người Đế Tuấn.

Đối với việc y chứng đắc Thiên Hôn, nhận được công đức Thiên Địa gia thưởng, điều này đã sớm rất rõ ràng.

Nhưng điều khiến y có chút không ngờ là, Đế Tuấn và Thái Nhất lại dùng 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' liên kết Thái Cổ Tinh Thần

Hỗn Độn, luyện hóa linh khí, sát khí, cương phong Hỗn Độn thành Tiên Thiên Linh Khí, tạo phúc Hồng Hoang.

"'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' này lại có vài phần bóng dáng 'Ma Đạo Hiến Tế Cấp Thủ Trận Pháp' của La Hầu." Ánh mắt Hồng Quân dừng lại trên người Tô Thần thần sắc bình tĩnh bên cạnh, vô cùng hiếm thấy lộ ra một tia tình cảm dao động.

Rất hiển nhiên, y trong khoảnh khắc đã biết, Tô Thần mới là kẻ bày bố đằng sau chân chính.

Đế Tuấn, Thái Nhất đều chỉ là quân cờ trong tay y mà thôi!

Đương nhiên, họ cam nguyện làm quân cờ trong tay Tô Thần, là vì có thể thu được đủ nhiều lợi ích!

"Ông!" Uy lực ý chí Địa Đạo hùng vĩ hiển hóa trên bầu trời Hồng Hoang, khiến ánh mắt Hồng Quân không tự chủ mà chuyển sang Địa Phủ, ánh mắt thanh lãnh, tĩnh mịch không gợn sóng.

Trong lòng y rất rõ ràng, Đế Tuấn và Thái Nhất luyện hóa linh khí, sát khí, cương phong Hỗn Độn thành Tiên Thiên Linh Khí, ngoài việc có thể tạo phúc vạn linh Hồng Hoang ra, còn có thể tăng thêm bản nguyên của thế giới Hồng Hoang.

Điều này đối với Thiên Địa Hồng Hoang, cũng có lợi ích vô cùng to lớn.

Với tư cách người phát ngôn của Thiên Đạo, nếu vì tư tâm của mình mà ngăn cản, sẽ ngay lập tức chịu sự phản kháng của ý chí Thiên Địa Hồng Hoang.

Mà Bình Tâm, thân là Địa Đạo Chi Chủ, có thể danh chính ngôn thuận điều động ý chí Thiên Địa Hồng Hoang để phản kích.

Đến lúc đó, mình chỉ sẽ được không bằng mất!

Thu hồi ánh mắt, Hồng Quân một lần nữa dừng lại trên người Tô Thần trong Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên Đình, ánh mắt lại một lần nữa lộ ra một tia tình cảm dao động, trở nên tuyên cổ băng lãnh.

"Thật là không ngờ, Tô Thần từng là con kiến hôi, giờ đây lại có tư cách đối chọi với Bản tọa!" Hồi tưởng lại Long Hán Đại Kiếp, y cùng ba người bạn tốt (Càn Khôn, Dương Mi, Âm Dương) đến Tu Di Sơn thư sát La Hầu, giữa đường gặp Tô Thần phá hủy 'Ma Đạo Hiến Tế Cấp Thủ Trận Pháp' do Ma tộc bố trí.

Lúc đó, Tô Thần bất quá chỉ là con kiến hôi cảnh giới Kim Tiên.

Lúc đó y bị một cao thủ Đại La Ma Đạo truy sát, dựa vào pháp bảo 'Chỉ Xích Thiên Nhai' để đào thoát.

Dương Mi thấy tâm tính và thủ đoạn của y xuất chúng, tiện tay diệt sát cao thủ Đại La Ma Đạo, giúp y một tay.

Ngày nay, Tô Thần lần lượt nghịch chuyển đại thế đã định của Hồng Hoang, lại còn trưởng thành thành người có tư cách đối chọi kỳ thủ với mình.

Thiên tư này, cùng với tốc độ trưởng thành khủng bố, thực sự khiến người ta kinh thán!

Thái Nhất đắm mình trong công đức Đại Đạo.

Cảm thụ sự gia trì cùng thanh lọc từ vĩ lực Đại Đạo, y vô cùng quả quyết điều động một phần công đức Đại Đạo, hướng sâu trong thức hải Chân Linh, nơi có 'Thiên Đạo Quy Tắc' mà diệt trừ.

"Trừ cho Bản đế!" "Ô!" Trong khoảnh khắc.

Công đức Đại Đạo bị Chân Linh bản nguyên luyện hóa, sau đó ma diệt sợi 'Thiên Đạo Quy Tắc' cuối cùng.

"Hô!" Khoảnh khắc này.

Thái Nhất chỉ cảm thấy thần thanh khí sảng, hận không thể ngửa mặt lên trời trường khiếu!

Để trừ bỏ 'Thiên Đạo Quy Tắc' trong thức hải, y đã bế quan tại Thái Dương Tinh hao phí hơn bảy trăm vạn năm, vẫn luôn chậm chạp không thể trừ bỏ sợi 'Thiên Đạo Quy Tắc' cuối cùng.

May mắn thay được Tô Thần chỉ điểm, lại được y truyền thụ 'Hỗn Độn Sát Khí Luyện Hóa Đề Thuần Đại Trận'.

Vào ngày Đại ca Thiên Hôn, đã thuận lợi dung nhập trận pháp vào 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận', sau đó đột phá hạn chế của Thiên Đạo, luyện hóa Hỗn Độn Linh Khí, Sát Khí, Cương Phong thành Tiên Thiên Linh Khí, được Đại Đạo nhận khả và gia trì!

"Vút!" Sau khi hoàn hồn.

Thái Nhất nhìn về phía Tô Thần trong Lăng Tiêu Bảo Điện, nội tâm tràn ngập cảm kích.

Cùng lúc đó.

Sau khi tất cả tân khách trong Lăng Tiêu Bảo Điện hoàn hồn, cảm tri được nồng độ Tiên Thiên Linh Khí giữa trời đất tăng trưởng, Đại Đạo Pháp Tắc càng trở nên rõ ràng, từng người đều vô cùng kinh hỉ.

"Đa tạ Thiên Đế, đa tạ Đông Hoàng!" "Đa tạ Thiên Đế, đa tạ Đông Hoàng!" Vô số Đại La chưởng Đạo giả đồng loạt đứng dậy, cung kính hành lễ về phía Đế Tuấn và Thái Nhất.

Bọn họ nương tựa vào truyền thừa Đại Đạo Pháp Tắc để đột phá Đại La Kim Tiên, tiếp theo nếu đi theo con đường cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc để dĩ lực chứng Đạo, sẽ có cơ hội cảm ngộ dẫn Đạo 'Đại Đạo Quy Tắc' chân chính.

Đến lúc đó.

Chiến lực sẽ vượt xa Chuẩn Thánh Đại Năng đột phá bằng《Trảm Tam Thi》!

"Chư vị vô nhu khách khí, Thiên Đình ta là chính thống Hồng Hoang, tạo phúc thiên địa Hồng Hoang là nghĩa bất dung từ!" Đế Tuấn hào sảng phất tay, lộ ra khí độ Hoàng Giả ngút trời, khiến người người tâm phục.

"Tiếp theo thỉnh đại gia nhập tọa!" Rất nhanh.

Vô số Tiên Tử Cung Nga dáng vẻ yêu kiều, quốc sắc thiên hương qua lại không ngừng, dâng lên các loại Tiên Thiên Linh Quả cùng rượu ngon đỉnh cấp, Hoàng Cân Lực Sĩ bưng lên các món mỹ vị hảo tửu.

"Ong!" "Ong!" Ngay lúc này, năm sợi Thiên Đạo chi lực đặc thù đã chìm vào thức hải của Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai người lập tức lộ vẻ hỉ sắc.

Bởi vì.

Bọn họ vừa mới được Thiên Đạo ý chí khải thị, đã biết cơ duyên chứng Đạo của mình nằm ở đâu!

Mà Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên lại có chút chần chừ.

Bọn họ muốn đi theo con đường Tam Thi Hợp Nhất chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, sau đó dùng công pháp chứng Đạo của Phụ Thần 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 để chứng đắc Đại Đạo chân chính.

Nhưng bây giờ.

Thiên Đạo đã hai lần khải thị.

Chẳng lẽ phải giống như Nữ Oa sư muội, chỉ có thể trước tiên chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, rồi mới Tam Thi Hợp Nhất sao?

“Nữ Oa Nương Nương, thỉnh Người nhập tọa!” Đế Tuấn dắt tân nương tử Hi Hòa, mời Nữ Oa ngồi vào bàn đầu tiên, cùng Tô Thần, Phục Hy, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề những Tiên Thiên Thần Thai Thánh cấp cao này nhập tọa.

“Thiện!” Nữ Oa khẽ gật đầu, môi đào khẽ mở.

Y nguyên bản định sau khi chứng kiến Thiên Hôn của Đế Tuấn sẽ quay về Đạo Trường của mình, nhưng thấy Tô Thần cùng các sư huynh đệ đồng môn, bèn ngồi xuống bên cạnh Tô Thần.

Hương gió thoảng tới.

Nhìn Nữ Oa thanh khiết điển nhã, ung dung hoa quý, Tô Thần mỉm cười gật đầu chào.

“Nữ Oa Đạo hữu, Bần đạo là Địa Đạo Luân Hồi Đạo Chủ, tiếp theo sẽ hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi, trong đó ‘Nhân Gian Đạo’ sẽ liên kết Nhân tộc, ‘Súc Sinh Đạo’ sẽ liên quan đến ‘Lục Súc’ mà nàng đã sáng tạo.” Ban đầu khi Nữ Oa tạo người, bởi vì Tô Thần đã cung cấp Cửu Thiên Tức Nhưỡng và Tam Quang Thần Thủy cùng Tạo Nhân Tiên cần thiết để tạo người, khiến nàng có được một phần công đức khí vận gia trì.

Dù không thông qua sự đồng ý của Nữ Oa, y vẫn có thể lợi dụng một phần Nhân tộc khí vận mà mình hưởng dụng, hoàn thiện ‘Nhân Gian Đạo’ của Địa Phủ.

Quan trọng nhất là.

Nếu Nhân tộc không liên kết ‘Nhân Gian Đạo’, đại biểu Địa Đạo không nhận khả Nhân tộc.

Điều này đối với cả hai bên đều là bất lợi.

Tô Thần chủ động đề nghị với Nữ Oa, chẳng qua là tôn trọng vị Thiên Đạo Thánh Nhân, Nhân tộc Thánh Mẫu này mà thôi.

“Đạo hữu hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi của Địa Phủ, đây là việc tạo phúc Hồng Hoang, Bần đạo thay Nhân tộc trước tiên tạ ơn Đạo hữu!” Nữ Oa nâng chén rượu Tiên Khí, gật đầu chào Tô Thần.

“Nữ Oa Đạo hữu khách khí rồi!” Tô Thần nâng chén rượu khẽ chạm với nàng, sau đó dốc cạn Tiên Thiên Linh Tửu trong chén.

Y đã nhìn ra.

Nữ Oa đã thuận lợi trảm xuất ‘Tự Ngã Thi’, tiếp theo sẽ Tam Thi Hợp Nhất chân chính chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, có cơ hội phế trừ Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị, trở thành Nhân Đạo Đại Ngôn Nhân.

Tất cả những điều này đều cần tiếp tục dẫn Đạo Nữ Oa, khơi gợi ý nghĩ chân chính trong nội tâm nàng!

Điều đáng nói là.

Thiên Đạo Thánh Nhân dùng Hồng Mông Tử Khí, công đức cưỡng ép chứng Đạo thành Thánh, cho dù có thực lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng cũng không thể xem là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chân chính.

Đại Đạo Quy Tắc cùng thiên địa vĩ lực mà bọn họ nắm giữ đều được Thiên Đạo gia trì.

Một khi tiến vào Hỗn Độn thế giới đối chiến với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chân chính, căn bản không phải đối thủ!

Đương nhiên.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trong thế giới Hồng Hoang cũng sẽ chịu sự áp chế mạnh mẽ của thiên địa.

Cũng như Dương Mi Đại Tiên.

Y đã sớm chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La trong Hỗn Độn thế giới,

nhưng vẫn luôn không trở lại Hồng Hoang, chính là vì thực lực sẽ bị thiên địa áp chế, không thể trở thành đối thủ chân chính của Hồng Quân.

"Tô Thần Đạo hữu, vậy Yêu tộc của ta thì sao?" Đế Tuấn không nhịn được mở lời. 'Nhân Gian Đạo' của Địa Phủ chỉ nhận khả Nhân tộc và Vu tộc, nếu bài xích Yêu tộc ra ngoài, điều này đối với toàn bộ Yêu tộc mà nói, chẳng khác nào một đả kích cực lớn.

Bởi vì Yêu tộc cũng cần những đứa trẻ mới sinh, không ngừng cung cấp sức sống và hy vọng!

"Đạo hữu cứ yên tâm, lần này Bần đạo đến Thiên Đình, cũng là vì Đạo hữu, vì toàn bộ Yêu tộc mà đến." Tô Thần mỉm cười nhìn Đế Tuấn.

"Yêu tộc là một trong những nhân vật chính xứng đáng của Kỷ Nguyên này, không có Yêu tộc cũng không thể chân chính hoàn thiện 'Nhân Gian Đạo', bởi vậy thỉnh Đạo hữu giao cho Bần đạo một sợi khí vận." "Đa tạ Đạo hữu!" Nghe Tô Thần nói, Đế Tuấn mỉm cười phất tay, một con Kim Long khí vận dài mấy chục trượng, trực tiếp lơ lửng trước mặt y.

Chương 201

"Vút!" Tô Thần hữu thủ khẽ vẫy, liền luyện hóa con Kim Long khí vận Yêu tộc dài mấy chục trượng này, dung nhập vào 'Nhân Gian Đạo' của Lục Đạo Luân Hồi, thiết lập đường chuyển thế cho vong hồn đến Yêu tộc.

"Ong!" Trong khoảnh khắc.

Hồng Hoang thiên địa khẽ rung chuyển.

Đế Tuấn cùng tất cả cường giả đỉnh cấp đều cảm tri được 'Nhân Gian Đạo' chính thức hoàn thiện, đại biểu vong linh thông qua 'Nhân Gian Đạo', có cơ hội chuyển thế thành Vu tộc, Yêu tộc và Nhân tộc!

"Đạo hữu, Bần đạo lần này đến còn có một thỉnh cầu bất kính, đó chính là cần một sợi Thiên Đế quyền hành ý chí!" Ừm?

Nghe Tô Thần yêu cầu.

Đế Tuấn cùng tất cả cao thủ Đại Năng có mặt không khỏi sững sờ.

Yêu khí vận Yêu tộc để hoàn thiện 'Nhân Gian Đạo' thì có thể lý giải, nhưng muốn một sợi Thiên Đế ý chí và quyền hành, điều này có ý gì?

"Đạo hữu là muốn động dụng nhân quả Bần đạo nợ sao?" Đế Tuấn khẽ trầm ngâm, nghiêm sắc nhìn về phía Tô Thần.

Tuy nói y tạm thời vẫn chưa rõ dụng ý của Tô Thần, nhưng y mơ hồ cảm thấy nhân quả này có liên quan đến việc y muốn hoàn thiện 'Thiên Thần Đạo', thậm chí còn có bố cục khác.

"Chính là vậy!" Đối với Tô Thần mà nói.

Mục đích chính của việc lần này đến tham gia Thiên Hôn, ngoài việc hoàn thiện 'Nhân Gian Đạo', quan trọng nhất chính là Thiên Đế ý chí và quyền hành chính thống Hồng Hoang.

Điều này không chỉ liên quan đến việc mình hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi, đồng thời còn là bố cục tương lai đối với thế giới Hồng Hoang!

Nghiệp vị Thiên Đế của Đế Tuấn, không phải do Thiên Đạo sắc phong, mà là do Hồng Hoang thiên địa ý chí nhận khả.

Một sợi Thiên Đế ý chí và quyền hành, nếu được sử dụng đúng cách, trong tương lai khi đối đầu với Thiên Đạo, có thể phát huy tác dụng khó lường!

"Được!" Nghe Tô Thần muốn dùng nhân quả để đổi lấy một sợi Thiên Đế ý chí và quyền hành của mình, Đế Tuấn gật đầu trực tiếp đáp ứng.

Y tin rằng với nhân phẩm và tấm lòng của Tô Thần, tuyệt đối sẽ không dùng để mưu hại mình.

Dù lùi một vạn bước mà nói, một sợi Thiên Đế ý chí và quyền hành cũng chỉ có thể nhắm vào mình một cách cực kỳ hữu hạn.

"Ong!" Đế Tuấn thôi động Thiên Đế Ngọc Tỷ, tế xuất một sợi Thiên Đế quyền hành màu vàng cùng ý chí của mình gia trì, tản mát uy áp nhàn nhạt, đồng thời cũng xen lẫn một tia Hồng Mông chi khí.

Tô Thần tụ thủ vung lên, thu lấy sợi Thiên Đế ý chí quyền hành này.

Sau khi đạt thành mục đích.

Yến tiệc tiếp theo chủ khách đều vui vẻ.

Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lần lượt đến kính rượu hàn huyên với

Tô Thần, thậm chí cả Thường Hi Tiên Tử với tính cách thanh lãnh không tranh chấp với đời, nàng cũng chủ động đến kính một ly Linh Tửu.

"Đạo hữu, có nguyện đến Oa Hoàng Cung của ta một chuyến?" Trước khi rời đi.

Nữ Oa nhìn về phía Tô Thần, mời y đến Đạo Trường của mình để bàn bạc.

Nàng thông qua bố cục của Tô Thần đối với Đế Tuấn và Thái Nhất, cộng thêm sự giúp đỡ của y đối với mình trong quá khứ, mơ hồ nhìn ra Tô Thần đang bày bố một ván cờ lớn như thế nào.

"Thiện!" Tô Thần khẽ gật đầu, theo Nữ Oa đến Oa Hoàng Cung.

"Đã gặp Nương Nương, đã gặp Tô Thần Tiền Bối!" Một Đồng Tử phấn điêu ngọc trác cung kính hành lễ với hai người, chính là Đồng Tử Linh Châu Tử của Nữ Oa, cũng là Na Tra đại danh đỉnh đỉnh trong tương lai.

Tô Thần tiện tay ban xuống một vài cơ duyên, xem như ban thưởng cho y.

Linh Châu Tử nhìn về phía Nữ Oa, sau khi được cho phép mới nhận lấy, và liên tục tạ ơn Tô Thần.

"Đa tạ Tô Thần Tiền Bối!" Bước vào đại điện.

Nữ Oa nhàn nhạt phất tay, trực tiếp bảo Linh Châu Tử rời đi, chỉ còn lại hai người đối diện nhau mà ngồi.

"Đạo hữu, Bần đạo dựa vào việc sáng tạo Nhân tộc để chứng Đạo thành Thánh, đã thức tỉnh bản thân còn có tư cách trở thành 'Nhân Đạo Đại Ngôn Nhân', điểm này e rằng Người đã sớm biết rồi phải không?" "Không sai!" Nhìn thấy vẻ phức tạp ẩn chứa trong đôi mắt phượng đẹp đẽ của Nữ Oa, Tô Thần gật đầu.

“Đây là Thiên Cơ, Bần đạo lúc đó nếu tiết lộ cho Người, tất nhiên sẽ gặp Thiên Khiển cùng sự nhắm vào của ‘vị kia’, cho nên chỉ có thể thông qua việc dẫn Đạo Đạo hữu.” “Nhưng ai ngờ, nhân lực bất địch thiên mệnh, Đạo hữu vẫn bước lên con đường chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân!” Trong đại điện trở nên yên tĩnh.

Nữ Oa nhìn y thật sâu một cái, đôi mắt phượng vốn bình đạm cổ kính không gợn sóng, giờ đây lộ ra sự dao động kịch liệt của cảm xúc.

“Vậy ta còn có cách nào để vãn hồi?” Khoảnh khắc này.

Nữ Oa không mở lời nói, mà dùng thần thức truyền âm.

“Có!” Tô Thần khẽ gật đầu.

“Chỉ xem Đạo hữu đến lúc đó có đủ phách lực hay không!” Nghe Tô Thần thần thức truyền âm, mắt đẹp của Nữ Oa khẽ sáng lên, nàng mơ hồ đoán ra ý tứ trong lời y.

Tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị, thông qua Địa Phủ Lục Đạo Luân Hồi chuyển thế, trùng tu để chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La sao?

Huyết Hải.

Minh Hà Đại Điện.

Đại Hôn của Thiên Đế Đế Tuấn cũng từng gửi thiệp mừng cho Minh Hà, mời y đến Lăng Tiêu Bảo Điện tham gia hỷ yến.

Nhưng vì Thái Nhất từng muốn cưỡng ép thu phục Minh Hà, đã đại chiến với y, khiến bản nguyên Huyết Hải tổn thất một nửa, đến nay vẫn chưa hồi phục, hai bên vì thế mà kết nhân quả.

Bởi vậy.

Đối với thiệp mừng và yến tiệc của Thiên Đình, Minh Hà thậm chí còn không gặp mặt sứ giả Côn Bằng!

Khi Thiên Đình khởi động ‘Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận’, dung hợp ‘Hỗn Độn Sát Khí Luyện Hóa Đề Thuần Đại Trận’, liên kết với Hỗn Độn Thái Cổ Tinh Thần, chuyển hóa Linh Khí, Sát Khí, Cương Phong trong thế giới Hỗn Độn thành Tiên Thiên Linh Khí.

Cảm tri được nồng độ Tiên Thiên Linh Khí trong thế giới Hồng Hoang tăng lên, Đế Tuấn và Thái Nhất được Đại Đạo công đức bàng bạc gia trì, hai mắt Minh Hà không nhịn được đột nhiên co rút, lóe lên một tia quyết tuyệt.

“Với thực lực hiện tại của Thái Nhất, nếu ta không chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La, vĩnh viễn cũng không có cơ hội tìm y để kết thúc nhân quả!” Khoảnh khắc tiếp theo.

Minh Hà lấy ra Ngũ Hành Thần Thổ và Sinh Mệnh Tinh Tuyền, phỏng theo Nữ Oa tạo nhân, sáng tạo ra một chủng tộc mới.

Nhưng rất đáng tiếc.

Những năm qua y tuy nói có thành tựu trong việc nghiên cứu ‘Tạo Hóa Đại Đạo’, nhưng muốn tạo hóa ban cho sinh mệnh như Nữ Oa thì thực sự không thể làm được.

Sau khi trầm mặc suy tư.

Minh Hà nghĩ đến đặc tính ‘Huyết Thần Tử’ của mình, hai mắt khẽ sáng.

“Nếu ta dùng ‘Huyết Thần Tử’ dung nhập vào những người đất đã nặn ra, sau đó với thân phận Huyết Hải chi chủ phú cho chúng sinh mệnh, có phải sẽ dễ dàng hơn một chút không?” “Vút!” Khi Minh Hà lần nữa dùng Ngũ Hành Thần Thổ và Sinh Mệnh Tinh Tuyền nặn ra ba ngàn người đất, sau đó nắm giữ bản nguyên Huyết Hải, dùng ‘Huyết Thần Tử’ chú nhập vào người đất.

“Ong!” Cảm tri được sinh cơ bàng bạc từ người đất tản ra, Minh

Hà nắm giữ 'Tạo Hóa Đại Đạo' dùng bản nguyên của mình kích hoạt 'Huyết Thần Tử'.

"Vút!" "Vút!" Chỉ thấy ba ngàn người đất này từng người một mở đôi mắt linh động, tản ra sinh cơ vô cùng nồng đậm.

Nam thì dung mạo xấu xí, nữ thì dung mạo phong hoa tuyệt đại, mỹ lệ động lòng người!

"Vì các ngươi là do Bản Tổ sáng tạo ra, vậy hãy mệnh danh là 'A Tu La tộc'!" "Oanh Long Long!" "Oanh Long Long!" Khi Minh Hà tâm có sở cảm, định danh A Tu La tộc do mình sáng tạo, giữa thiên địa điên cuồng rung chuyển, mây vàng công đức đầy trời bắt đầu ngưng tụ lại.

Tử khí đông lai ức vạn dặm, hà quang vạn Đạo nhuộm chư thiên.

Điều có chút ngoài ý liệu là, bầu trời ngưng tụ không phải mây vàng công đức Thiên Đạo, mà là mây vàng âm đức Địa Đạo!

"Vút!" Âm đức Địa Đạo bàng bạc như rót nước, chìm vào thức hải Minh Hà, y không lập tức luyện hóa, mà lặng lẽ tích trữ lại.

"Chúc mừng Đạo hữu!" Tô Thần từ Oa Hoàng Thiên trở về, cảm tri được Minh Hà đã sáng tạo ra 'A Tu La tộc', hoàn thiện A Tu La Đạo, bèn đến Huyết Hải, nói lời chúc mừng với y. 'Lục Đạo' trong Lục Đạo Luân Hồi, trong đó Tam Thiện Đạo thuộc về Thiên, Địa, Nhân. 'Thiên Thần Đạo' tương ứng với Thiên Đạo, 'A Tu La Đạo' tương ứng với Địa Đạo, 'Nhân Gian Đạo' tương ứng với Nhân Đạo.

Đương nhiên.

Tô Thần là Địa Đạo Luân Hồi Đạo Chủ, Địa Đạo tương ứng với cái gì, tất cả đều do y quyết định.

Vì Minh Hà đã thuận lợi sáng tạo ra 'A Tu La tộc', thực hiện sứ mệnh của bản thân, vậy nhận khả làm Địa Đạo cũng không có gì

không thể.

"Đa tạ Tô Thần Đạo hữu!" Minh Hà hấp thu xong tất cả Địa Đạo âm đức, mỉm cười hành lễ với Tô Thần.

Nếu không được Tô Thần chỉ điểm, y e rằng vẫn sẽ một lòng một dạ nghĩ đến Tam Thi Hợp Nhất để chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, mà điều đó lại trái ngược với mệnh cách của mình, cả đời cũng không thể chứng Đạo!

"Đạo hữu, 'A Tu La tộc' do Người sáng tạo Bần đạo sẽ nhận khả làm 'A Tu La Đạo', nhưng 'A Tu La Đạo' tuyệt đối không chỉ có một tộc A Tu La!" A Tu La Đạo đơn nhất đối với Địa Đạo khẳng định bất lợi, bởi vậy Tô Thần quyết định tự mình sáng tạo thêm vài chủng tộc, để hoàn thiện 'A Tu La Đạo' hơn nữa.

"Đạo hữu là Địa Đạo Luân Hồi Đạo Chủ, mọi việc tự nhiên nghe theo Người an bài, Bần đạo tự không có ý kiến!" Minh Hà khẽ gật đầu, nghiêm sắc nhìn về phía Tô Thần.

"Tiếp theo Bần đạo chuẩn bị phế thiện ác nhị thi, thông qua Địa Phủ Luân Hồi chuyển thế, không biết Đạo hữu có thể giúp Bần đạo một tay chăng?" Y đã hạ quyết tâm.

Thông qua Luân Hồi chuyển thế để đi lại Đại Đạo của bản thân!

"Đạo hữu đã trả xong nhân quả nghe Đạo của Hồng Quân Thánh Nhân chưa?" "Ta đã vì sinh linh trong phạm vi ức vạn công lý truyền Đạo ba lần, nhân quả nợ Hồng Quân Thánh Nhân sớm đã trả xong rồi!" "Thiện!" "Vậy thì trước tiên hãy đợi Bần đạo hoàn thiện 'A Tu La Đạo', sau đó sẽ giúp Đạo hữu Luân Hồi chuyển thế!" Bước vào Địa Phủ Lục Đạo Luân Hồi.

Bình Tâm vẫn đang toàn lực câu thông liên kết thế giới Hỗn Độn, tranh thủ dẫn nhập Tam Thiên Đại Đạo hoàn chỉnh vào Địa Phủ Minh

Giới.

Tô Thần nhìn sáu tôn Đại Đạo Thần Luân này, trong đó Địa Ngục Đạo, Ngạ Quỷ Đạo đều đã chân chính hoàn thiện, Súc Sinh Đạo, Nhân Gian Đạo, A Tu La Đạo nhưng vẫn chưa chân chính viên mãn.

"Ong!" Khoảnh khắc tiếp theo.

Tô Thần trước tiên nắm giữ khí vận ba tộc Vu tộc, Yêu tộc, Nhân tộc, dùng Địa Đạo chí bảo Lục Đạo Luân Hồi Bàn dẫn dắt 'Nhân Gian Đạo' trong Lục Đạo Luân Hồi, dung nhập vào đó.

"Oanh!" Hồng Hoang thiên địa khẽ rung chuyển.

Vạn linh đều nhìn về phía Bất Chu Sơn, Thiên Đình và hướng bờ Đông Hải, từng người đều có điều cảm ngộ.

Tiếp theo.

Tô Thần trở về Đạo Trường Luân Hồi Sơn.

"Chủ nhân!" "Đã gặp Lão Gia!" Bạch Miêu Miêu và Mộng Yêu Yêu cảm tri được Tô Thần trở về, hai người trên mặt tràn đầy hỉ sắc.

Những năm qua.

Các đệ tử cùng vạn tộc sinh linh đều tiến vào Địa Phủ Minh Giới, toàn bộ Luân Hồi Sơn đã thanh tĩnh hơn rất nhiều, khiến bọn họ đều có chút không thích ứng.

Chương 202

"Miêu Miêu!" Ôm nàng đến khu giải trí, thưởng thức trà trái cây do Mộng Yêu Yêu tự tay pha chế, y liền nói qua đại khái kế hoạch sắp tới của mình cho hai người họ.

Biết được Chủ nhân (Lão Gia) chuẩn bị tự mình sáng tạo chủng tộc mới, Bạch Miêu Miêu và Mộng Yêu Yêu nội tâm tràn đầy mong đợi.

"Vút!" Tô Thần dùng Tam Quang Thần Thủy và Cửu Thiên Tức Nhưỡng trộn lẫn, dùng một sợi Tiên Thiên Hồ Lô Đằng làm 'Tạo Nhân Tiên', khẽ vung lên liền thành công tạo ra ba ngàn người đất tuấn mỹ phi phàm.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Tô Thần nắm giữ 'Âm Dương Đại Đạo', 'Ngũ Hành Đại Đạo', 'Tạo Hóa Đại Đạo', 'Sinh Tử Đại Đạo', toàn bộ bản nguyên Đại Đạo đều chú nhập vào ba ngàn người đất.

Âm Dương hóa Ngũ Hành, Ngũ Hành sinh vạn vật.

Tạo Hóa vô lượng, nghịch tử chuyển sinh!

"Vút!" Chỉ thấy ba ngàn người đất tuấn mỹ này từng người một mở đôi mắt linh động, thân hình bắt đầu biến đổi theo ý chí thiên địa, tai của chúng trở nên dài hơn, dung mạo càng thêm tuấn mỹ sáng láng.

Khắp toàn thân bao phủ khí tức Đại Tự Nhiên!

"Các ngươi là Đại Địa Tinh Linh, vậy hãy gọi là 'Tộc Elf' đi!" "Oanh Long Long!" "Oanh Long Long!" Theo sau khi Tô Thần mệnh danh, bầu trời bắt đầu rung chuyển, mây vàng âm đức Địa Đạo đầy trời ngưng tụ lại, sau đó trút xuống Tô Thần cùng ba ngàn Tộc Elf.

“Bái kiến Phụ Thần!” “Bái kiến Phụ Thần!” Tộc Elf tuấn mỹ linh động đồng loạt cung kính hành lễ với Tô Thần.

Bọn họ là do Tô Thần tự tay sáng tạo, bởi vậy xưng hô là ‘Phụ Thần’!

“Chủ nhân, vì sao người đất Người nặn ra giống ta, nhưng sau khi có sinh mệnh lại lập tức thay đổi vậy?” Bạch Miêu Miêu chỉ vào một Nữ Tinh Linh chỉ có hai ba phần giống mình, có chút hiếu kỳ hỏi.

“Bởi vì ngươi là Hồng Hoang đỉnh cấp Tiên Thiên Thần Thai Thánh, được Hồng Hoang thiên địa ý chí nhận khả, bất kỳ sinh linh nào cũng không thể mô phỏng ngươi cũng như mệnh danh cùng tên với ngươi, nếu không sẽ phải chịu thiên địa nhân quả phản phệ!” Tô Thần mỉm cười xoa xoa đầu nàng, kiên nhẫn giải thích.

Có một ví dụ rõ ràng nhất, đó chính là Tinh Vệ, con gái của Nhân tộc Địa Hoàng Thần Nông trong tương lai, nàng vốn tên là ‘Nữ Oa’, gần âm với ‘Nữ Oa’ Nhân tộc Thánh Mẫu.

Chính vì vậy, mới phải chịu thiên địa nhân quả phản phệ, cuối cùng đạo trí thân vẫn!

Có thể tưởng tượng được tính duy nhất và đặc thù của Tiên Thiên Thần Thai Thánh trong thế giới Hồng Hoang!

Tiếp theo.

Tô Thần chuẩn bị tiếp tục dùng Cửu Thiên Tức Nhưỡng để sáng tạo Người Lùn tộc và Cự Nhân tộc, nhưng phát hiện Cửu Thiên Tức Nhưỡng còn lại trong Đạo Trường đã không còn nhiều, bèn đổi sang dùng Ngũ Hành Thần Thổ phối hợp Tiên Thiên Âm Dương tinh túy.

Dùng Tiên Thiên Âm Dương chi lực và Tiên Thiên Ngũ Hành chi lực dung hợp, sau đó phối hợp Đại Đạo Quy Tắc để sáng tạo ban cho sinh mệnh.

Có A Tu La tộc, Tộc Elf, Cự Nhân tộc, Người Lùn tộc tương ứng với Địa Đạo 'A Tu La Đạo', cũng có thể tối đa trình độ nâng cao sức hấp dẫn của 'A Tu La Đạo' đối với vạn linh Hồng Hoang.

Sau đó.

Tô Thần để hoàn thiện 'Súc Sinh Đạo' hơn nữa, lại sáng tạo thêm các loài Áp, Nga, Miêu, dung hợp với Lục Súc do Nữ Oa sáng tạo.

Một lần nữa trở lại Lục Đạo Luân Hồi.

Dùng Lục Đạo Luân Hồi Bàn đã được thăng cấp từ bản mệnh chí bảo Luân Hồi Tử Liên, thuận lợi dung nhập vận mệnh khí vận của từng chủng tộc vào đó, chân chính hoàn thiện 'A Tu La Đạo' và 'Súc Sinh Đạo'!

"Ong!" Địa Phủ khẽ rung chuyển.

Lục Đạo Luân Hồi bùng phát ra Địa Đạo vĩ lực vô biên.

Ức vạn vong hồn đang đình lưu tại 'Cung Dưỡng Các' của Địa Phủ cuối cùng cũng có hy vọng chuyển thế, đồng loạt cung kính quỳ lạy về phía Tô Thần.

"Chỉ còn lại 'Thiên Thần Đạo' cuối cùng!" Sứ mệnh của mình chính là hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi của Địa Phủ, hiện tại đã hoàn thiện năm Đạo trong đó, chỉ còn lại 'Thiên Thần Đạo' vẫn chưa chân chính hoàn thiện.

Một khi viên mãn.

Mình liền có thể trực tiếp chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân, trở thành Luân Hồi Đạo Chủ!

"Tô Thần Đạo hữu, ta đã chuẩn bị xong rồi!" Ngay lúc Tô Thần đang mưu tính hoàn thiện 'Thiên Thần Đạo', trong thức hải vang lên truyền âm của Minh Hà, thế là y một niệm liền đến Huyết Hải Minh

Hà Đại Điện.

"Đạo hữu, mọi việc xin phó thác cho Người!" Minh Hà trịnh trọng hành lễ với Tô Thần, sau đó quả quyết tế xuất Tam Đại Bạn Sinh Chí Bảo của mình (Nguyên Đồ A Tỳ nhị kiếm, Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên), cùng rất nhiều trân tàng, đưa đến trước mặt y.

Vô số Nguyên Hội qua.

Phẩm cách, tấm lòng của Tô Thần sớm đã khiến Minh Hà tâm phục khẩu phục.

Nếu không y cũng sẽ không giao tất cả đường lui của mình, thậm chí là tính mạng, vào tay đối phương.

"Đạo hữu cứ yên tâm, Bần đạo nhất định sẽ không phụ lòng tín nhiệm của Người!" Tô Thần nhận lấy rất nhiều bảo vật và trân tàng mà y đưa tới, trịnh trọng hứa hẹn.

Nghe lời hứa của y.

Minh Hà, người có răng trắng môi hồng, lộ ra một nụ cười hiếm thấy, sau đó hai mắt bùng phát ra hai thanh 'Đại Đạo Thần Kiếm' mang sát ý ngút trời!

"Trảm!" Một tiếng khẽ quát.

Hai thanh Đại Đạo Thần Kiếm trực tiếp chém xuống thân thể y.

"Hưu!" "Phốc!" Một ngụm tinh huyết màu vàng nhạt phun ra.

Thiện ác nhị thi của Minh Hà bị y dùng Đại Đạo bản nguyên cưỡng ép trảm diệt, sau đó lại dùng tất cả Chân Linh bản nguyên cùng ý thức của bản thân, bắt đầu nghịch phản bản nguyên của chính mình.

"Đạo hữu, mọi việc xin nhờ Người!" Vào khắc cuối cùng.

Âm thanh của Minh Hà vẫn còn vang vọng trong đại điện.

Nhìn thấy một đoàn bản nguyên Huyết Hải màu vàng nhạt trước mắt, Tô Thần khẽ gật đầu.

Minh Hà là đỉnh cấp Tiên Thiên Thần Thai Thánh của thế giới Hồng Hoang, y tự trảm thiện ác nhị thi, ma diệt bản nguyên nghịch phản của bản thân, tất cả cường giả đỉnh cấp đều tâm có sở cảm, đồng loạt nhìn về phía Huyết Hải.

"Thật là đại khí phách!" Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy lại một lần nữa cùng du Nhân tộc, để chuẩn bị cho việc chứng Đạo của mình.

Sau khi biết hành động của Minh Hà.

Trong nội tâm y không nhịn được nảy ra một ý nghĩ. 'Vì Minh Hà có thể trảm thiện ác nhị thi nghịch phản bản nguyên của bản thân, sau đó trải qua Địa Phủ Lục Đạo Luân Hồi bổ toàn bản nguyên, chuyển thế trùng tu lại Đại Đạo của mình, vậy ta có thể hay không?' "Ong!" Ý nghĩ của Thái Thanh Lão Tử vừa xuất hiện, Hồng Mông Tử Khí chí bảo thành Thánh trong thức hải lại một lần nữa tự động luyện hóa một phần.

Khí tức vĩ ngạn tuyên cổ, siêu thoát vĩnh hằng từ trên người y tản mát ra.

"Chúc mừng Đại Huynh!" Nguyên Thủy không rõ nguyên do, cho rằng y sắp chứng Đạo thành Thánh, mỉm cười nói.

"Ai!" Thái Thanh Lão Tử lộ ra một nụ cười khổ.

Y ngẩng đầu nhìn về phía Hỗn Độn thiên khung, đôi mắt sáng ngời cổ phác lộ ra vẻ vô cùng phức tạp.

Vừa mới nghĩ ra một phương pháp giải quyết chứng Đạo mới, ai ngờ Hồng Mông Tử Khí trong thức hải lại gấp gáp đến thế, rõ ràng là xem mình như một quân cờ không thể phản kháng sao?

“Đại Huynh, Người thế này là sao?” Nhìn thấy nụ cười khổ và tiếng thở dài trên mặt y, Nguyên Thủy có chút không hiểu.

“Nhị Đệ, Tam Thanh ta một bước sai, bước bước sai, chỉ có thể luân làm quân cờ mà thôi!” Từ khi uống ‘Luân Hồi Linh Trà’ do Tô Thần tặng, mình thông qua cảm ngộ Luân Hồi tương lai, minh ngộ ‘Đạo Tâm’ của mình đã bị bụi bẩn che lấp.

Để trùng tố Đạo Tâm.

Đã hao phí vô số Nguyên Hội thời gian.

Thậm chí theo kiến nghị của Tô Thần đi đến Vu tộc Phụ Thần Đại Điện, đã có được truyền thừa và át chủ bài chân chính của Phụ Thần.

Nhưng làm sao được.

Nhân lực bất địch thiên mệnh!

Dù Tam Thanh mình động dụng át chủ bài, tổ kiến ‘Hỗn Nguyên Tam Tài Đại Trận’ triệu hoán Phụ Thần Chân Thân, cũng khó mà nghịch cải vận mệnh quân cờ của bản thân!

“Đại Huynh, đã sự đã đến nước này, vậy chúng ta hãy trước tiên chứng Đạo thành Thánh, đợi Tam Thi Hợp Nhất sau, liền có tư cách tu luyện công pháp chứng Đạo của Phụ Thần 《Hồng Mông Cửu Chuyển》.” “Đến lúc đó, nói không chừng sự tình sẽ có chuyển cơ!” Nguyên Thủy nghe lời Đại Huynh nói, lập tức minh bạch ý tứ của y.

Tam Thanh mình từ khắc đặt chân vào Tử Tiêu Cung, đã định trước phải trở thành quân cờ của Thiên Đạo.

Vì đã không thể thay đổi, vậy hãy tiếp tục đề thăng thực lực của mình.

Đợi khi có cơ hội, sẽ chân chính trọng chưởng vận mệnh của bản thân!

“Cũng chỉ có thể như vậy!” Thái Thanh Lão Tử thu hồi ánh mắt nhìn về phía bờ Đông Hải, lặng lẽ gật đầu.

Cùng lúc đó.

Thông Thiên đang đả tọa tu luyện trong Bích Du Cung, y cảm thụ được Minh Hà tự trảm thiện ác nhị thi, chuẩn bị dùng phương pháp Luân Hồi chuyển thế để trùng tu Đại Đạo của bản thân, hai mắt khẽ sáng lên.

“Nếu ta Luân Hồi chuyển thế, vậy ta còn là ta sao?” Là do Bàn Cổ Nguyên Thần hóa thành, nếu thông qua phương pháp Luân Hồi chuyển thế để trùng tu Đại Đạo của bản thân, vậy mình còn là Thông Thiên chính tông của Bàn Cổ sao?

Sẽ có cha mẹ sao?

Ngay lúc Thông Thiên đang suy tư, Hồng Mông Tử Khí trong thức hải tự động bị luyện hóa một phần, cơ duyên chứng Đạo cũng chân chính hiển hóa ra.

“Ta nhất định có thể tìm được biện pháp!” Thông Thiên ngẩng đầu nhìn về phía Hỗn Độn thiên khung, đôi mắt sáng chói lộ ra Đấu Chí kinh người!

Tây Phương.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sau khi từ Thiên Đình trở về, liền toàn lực chuẩn bị cho việc chứng Đạo thành Thánh của mình.

Khi cảm tri được Tô Thần đã hoàn thiện ‘Nhân Gian Đạo’, ‘Súc Sinh Đạo’ và ‘A Tu La Đạo’, lập tức minh bạch y chỉ còn lại ‘Thiên Thần Đạo’ cuối cùng, sau khi hoàn thiện liền có thể chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân.

“Sư Huynh, nếu Tô Thần chứng Đạo thành Thánh trước chúng ta, vậy chúng ta muốn nắm giữ Địa Đạo quyền hành, phải chăng sẽ không còn hy vọng nữa?” Sắc mặt Chuẩn Đề có chút không cam lòng.

Vô số Nguyên Hội qua.

Hai huynh đệ bọn họ vẫn luôn nỗ lực vì sự phục hưng của Tây Phương.

Nếu không thể nắm giữ quyền hành chuyển thế vong linh của Địa Phủ, vậy muốn đạt được mục tiêu, e rằng sẽ khó khăn!

Một Địa Đạo chi chủ Bình Tâm, đã đủ khiến người ta vô cùng kiêng kỵ.

Lại thêm Tô Thần một đường nghịch thiên quật khởi, huynh đệ mình dù có chứng Đạo thành Thánh, thì làm sao có thể là đối thủ?

“Sư Đệ, tuy nói quyền hành chuyển thế của Địa Phủ đối với chúng ta vô cùng trọng yếu, nhưng chúng ta không chỉ có hai người, phía sau còn có Lão Sư!” Trên gương mặt tật khổ của Tiếp Dẫn lộ ra vẻ tự tin đạm nhiên.

Chương 203

Sau khi biết cơ duyên chứng Đạo của bản thân, lại thêm những hành động của Tô Thần những năm qua, hầu như đều là đối kháng với Thiên Đạo.

Với thủ đoạn của Lão Sư.

Làm sao có thể để Tô Thần thoát khỏi sự khống chế của y?

"Sư Huynh nói đúng!" Sau khi nghe lời Tiếp Dẫn nói, đôi mắt nhỏ của Chuẩn Đề đột nhiên sáng lên, khóe miệng lộ ra vẻ hỉ duyệt nhàn nhạt.

Vạn Thọ Sơn.

Ngũ Trang Quán.

Trấn Nguyên Tử và hảo hữu Hồng Vân đối diện nhau mà ngồi, giao lưu những điều thu được từ chuyến du lịch của mỗi người những năm qua.

"Ong!" Cảm tri được 'Súc Sinh Đạo', 'Nhân Gian Đạo', 'A Tu La Đạo' của Địa Phủ lần lượt được hoàn thiện, Địa Đạo bản nguyên đang cấp tốc tăng trưởng, hai mắt Trấn Nguyên Tử không khỏi sáng lên.

"Đạo hữu, Người đã cảm ngộ ra cơ duyên chứng Đạo của mình rồi sao?" Hồng Vân thấy thần sắc của Trấn Nguyên Tử, không khỏi hiếu kỳ hỏi.

Những năm qua.

Trấn Nguyên Tử vẫn luôn du lịch Hồng Hoang Đại Lục cùng núi sông, hàng trăm vạn năm như một ngày.

Y nắm giữ Địa Thư.

Mỗi khi đến một ngọn núi hay con sông, đều dùng bạn sinh chí bảo Địa Thư để hấp nạp 'Địa Khí'.

Địa Thư hầu như đã được triệt để điểm sáng!

Thông qua lần luận Đạo giao lưu này.

Hồng Vân cảm tri sâu sắc được thực lực của vị 'Đạo hữu' này đáng sợ đến mức nào, đừng nói so với Minh Hà với sát lục ngút trời, thậm chí ngay cả cường giả thứ hai dưới Thánh Nhân là Đông Hoàng Thái Nhất, cũng có tư cách so tài một phen!

Trấn Nguyên Tử lắc lắc đầu.

"Tô Thần Đạo hữu đã sớm nói qua, 'Đạo' của ta nằm ở Địa Đạo, cũng nằm trên bạn sinh chí bảo 'Địa Thư' của mình, nhưng ta lại đi theo pháp chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân bằng 《Trảm Tam Thi》." "Muốn chứng Đạo Hỗn Nguyên, e rằng chỉ có thể đợi Tô Thần Đạo hữu chân chính hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi, thông qua Luân Hồi chuyển thế để trùng tu Đại Đạo, mới có cơ hội thành công!" Ngay khi lời của Trấn Nguyên Tử vừa dứt, y đột nhiên cảm tri được Minh Hà tự trảm thiện ác nhị thi, khí tức ma diệt bản nguyên nghịch phản của bản thân, hai mắt đột nhiên sáng lên.

Y lập tức truyền âm cho Tô Thần, chuẩn bị đến bái phóng.

Nhưng rất nhanh.

Thân ảnh Tô Thần đã giáng lâm tại Vạn Thọ Sơn.

"Bái kiến Tô Thần Tiền Bối!" "Đã gặp Tô Thần Đạo hữu!" "Đã gặp Tô Thần Đạo hữu!" Mở hộ sơn đại trận là hai Đồng Tử Thanh Phong Minh Nguyệt, bọn họ thấy Tô Thần đến, lộ ra sự tôn kính và hỉ duyệt từ tận đáy lòng.

Bởi vì.

Tô Thần Tiền Bối đối với hai huynh đệ mình cực kỳ tốt, ngay cả Hồng Vân sư thúc cũng không bằng.

"Đã gặp hai vị Đạo hữu!" Tô Thần mỉm cười gật đầu đáp lễ với Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân.

Bước vào đại điện.

Thanh Phong Minh Nguyệt lập tức dâng lên Quỳnh Tương Ngọc Dịch và Nhân Sâm Quả.

"Đạo hữu, bây giờ Người vẫn chưa triệt để hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi, mà đã có thể giúp Minh Hà Đạo hữu Luân Hồi chuyển thế rồi sao?" Vừa mới ngồi xuống.

Trấn Nguyên Tử liền mỉm cười mở lời hỏi.

Việc này liên quan đến then chốt chứng Đạo tương lai của y, tự nhiên là vô cùng quan tâm.

"Không sai!" "Bần đạo đã hoàn thiện năm Đạo trong Lục Đạo Luân Hồi, đã có đủ nắm chắc có thể giúp Minh Hà Đạo hữu Luân Hồi chuyển thế, đi lại 'Đạo' của mình!" Tô Thần nói, nghiêm túc nhìn về phía Trấn Nguyên Tử.

"Đạo hữu Người có phải cũng muốn giống như Minh Hà Đạo hữu, chuẩn bị tự phế thiện ác nhị thi, thông qua Luân Hồi chuyển thế để trùng tu 'Kỷ Đạo'?" "Tự nhiên là vậy!" Trấn Nguyên Tử đã chờ ngày này rất lâu rồi.

Y từng khổ tu pháp 《Trảm Tam Thi》 đã được Tô Thần sáng tạo cải tiến, nhưng lại luôn chậm chạp không thể trảm xuất 'Tự Ngã Thi', duy chỉ có thông qua Luân Hồi chuyển thế, mới có cơ hội chứng Đạo Hỗn Nguyên!

“Thiện!” “Vậy Đạo hữu hãy trước tiên chuẩn bị cho việc này, đợi khi chuẩn bị xong, hãy thông tri Bần đạo!” Tô Thần nói xong, mỉm cười nhìn Hồng Vân một cái.

Nếu Trấn Nguyên Tử thông qua Luân Hồi chuyển thế, vậy y sẽ không còn ‘Đạo Lữ’ tương trợ để thủ vọng.

Đến lúc đó.

Hồng Vân đối mặt với sự công kích của Côn Bằng, e rằng sẽ càng khó ứng phó, sớm muộn cũng sẽ rơi vào kết cục thân tử Đạo tiêu.

Đương nhiên.

Theo thiên định đại thế.

Sau khi Hồng Vân vẫn lạc, một sợi tàn linh sẽ chuyển thế thành Liệt Sơn Thị của Nhân tộc, cũng chính là Địa Hoàng Thần Nông.

Điều này đối với y mà nói, cũng xem như là một kết cục có thể chấp nhận!

“Đạo hữu, nếu Bần đạo tương lai Luân Hồi chuyển thế, mà Hồng Vân Đạo hữu lại gặp tình huống nguy hiểm, vẫn xin Đạo hữu có thể ra tay tương trợ!” Trấn Nguyên Tử thấy Tô Thần nhìn Hồng Vân, tự nhiên cũng ý thức được ‘Hồng Mông Tử Khí’ trong tay y là một cái sơn dụ có thể thủ được.

Đợi đến khi Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bọn họ liên tiếp chứng Đạo thành Thánh, Hồng Mông Tử Khí của Hồng Vân liền sẽ trở thành một ‘thôi mệnh phù’.

Nếu không có ai tương trợ, thì làm gì còn đường sống?

“Đa tạ Đạo hữu!” “Đa tạ Đạo hữu!” Nghe Tô Thần hứa hẹn, sắc mặt Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đều vui mừng.

Trở lại Địa Phủ.

Tô Thần dùng Địa Đạo ý chí gia trì Chân Linh bản nguyên của Trấn Nguyên Tử, sau đó thuận lợi đưa y vào Lục Đạo Luân Hồi.

Sau khi thuận lợi hoàn thành tất cả những điều này.

Bầu trời Hồng Hoang bắt đầu điên cuồng chấn động dữ dội.

Mây vàng công đức đầy trời đồng loạt ngưng tụ trên không bờ Đông Hải, một tòa Kim Kiều công đức bạch ngọc từ ngoài tam thập tam thiên trực tiếp đâm xuống, chìm vào dưới chân Thái Thanh Lão Tử, tôn y lên như thần thánh.

"Thiên Đạo tại thượng, hôm nay Ngô Thái Thanh Lão Tử tại trong Nhân tộc truyền lại Đạo thống, lập 'Nhân Giáo' giáo hóa Nhân tộc, tạo phúc Hồng Hoang, mong Thiên Đạo giám chi!" Thiên Đạo công đức bàng bạc như rót nước, trực tiếp chìm vào thức hải Thái Thanh Lão Tử.

Đại Đạo công đức vốn có trong bản thân y, cũng vào khắc này được dẫn dắt ra, sau đó thuận lợi luyện hóa Hồng Mông Tử Khí trong thức hải, ký thác một sợi Chân Linh của bản thân lên Thiên Đạo.

"Oanh Long Long!" "Oanh Long Long!" Bầu trời điên cuồng chấn động dữ dội.

Tử khí đông lai ức vạn dặm, Đại Đạo hà quang nhuộm chư thiên.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Sau khi y thuận lợi chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, giữa thiên địa vang lên từng trận Đại Đạo chi âm, từng đóa kim liên rơi xuống, chìm vào thể nội của tất cả sinh linh Hồng Hoang, khiến bọn họ thuận lợi hóa hình, hoặc bách bệnh tiêu tan, thậm chí trực tiếp đột phá cảnh giới tiếp theo.

Bờ Đông Hải.

Nhân tộc.

Nữ Oa sáng tạo Nhân tộc sau, lặng lẽ bảo hộ ba ngàn năm.

Nhân tộc từ ba ngàn tộc nhân ban đầu, trực tiếp bùng nổ lên năm trăm vạn!

Trải qua mấy vạn năm phồn diễn sinh sôi này, lại thêm Tô Thần thuận lợi hoàn thiện 'Nhân Gian Đạo', khâm định Nhân tộc là một trong những chủng tộc chuyển thế của 'Nhân Gian Đạo', Nhân tộc đã mở rộng đến mấy trăm triệu!

Từ khi Nhân tộc đản sinh.

Không ít đỉnh cấp Đại Năng đều từng đến bờ Đông Hải du lịch, muốn xem chủng tộc đã thức tỉnh Nhân Đạo ý chí rốt cuộc là tồn tại như thế nào.

Rất nhiều Đại Năng cường giả phát hiện.

Nhân tộc vô cùng yếu ớt.

Trạch của Thánh Nhân, chín đời mà diệt!

Trừ mấy trăm vạn Nhân tộc sở hữu Tiên Thiên Đạo Thể ra, Nhân tộc hậu thiên khác không khác gì kiến hôi.

Trong Hồng Hoang, rắn chuột côn trùng, biến đổi khí hậu, thậm chí là gió thổi mưa rơi, đều sẽ khiến những Nhân tộc hậu thiên này dễ dàng mất mạng.

Đôi khi chỉ vài trăm năm ngắn ngủi.

Người tu luyện chẳng qua là chợp mắt một cái.

Nhân tộc đã chết đi hết thế hệ này đến thế hệ khác!

Nếu không phải có công đức khí vận Thánh Nhân bảo hộ, lại thêm lực phồn diễn của Nhân tộc tự thân mạnh mẽ, bọn họ sớm đã bị diệt

tộc triệt để!

Thái Thanh Lão Tử lần đầu du lịch Nhân tộc, đã cảm ứng ra cơ duyên chứng Đạo của mình nằm ở đâu.

Nhưng vì nội tâm y không muốn làm quân cờ của Thiên Đạo, muốn đi theo công pháp chứng Đạo chân chính của Phụ Thần 《Hồng Mông Cửu Chuyển》, cho nên vẫn luôn cưỡng nhẫn không truyền Đạo Nhân tộc, dùng cách đó để chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân.

Chỉ đáng tiếc.

Mặc cho Thái Thanh Lão Tử trầm mặc phản kháng thế nào, y cũng không thể thoát khỏi lòng bàn tay của Thiên Đạo.

Theo kiến nghị của Nhị Đệ Nguyên Thủy, Thái Thanh Lão Tử lựa chọn chấp nhận sự an bài của Thiên Đạo.

Trước tiên lặng lẽ tích trữ thực lực, đợi khi cơ hội đến một ngày nào đó, sẽ trọng chưởng vận mệnh của bản thân!

"Thiên Đạo tại thượng, hôm nay Ngô Thái Thanh Lão Tử tại trong Nhân tộc truyền lại Đạo thống, lập 'Nhân Giáo' giáo hóa Nhân tộc, tạo phúc Hồng Hoang, mong Thiên Đạo giám chi!" Thái Thanh Lão Tử tại Nhân tộc truyền xuống 《Kim Đan Đại Đạo》, đồng thời lập Nhân Giáo Đạo thống.

Sát giác được Hồng Mông Tử Khí trong thức hải bị Thiên Đạo công đức bàng bạc luyện hóa, đột phá mọi trói buộc, ký thác vào Thiên Đạo, thành tựu Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị.

Loại cảm giác chưởng khống tất cả, chúa tể vĩnh hằng đó, lại không khiến nội tâm y có quá nhiều hỉ duyệt!

Thuận lợi chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Thái Thanh Lão Tử tiến thêm một bước giác tỉnh sứ mệnh của mình, đồng thời cũng biết thêm nhiều bí ẩn của thế giới Hồng Hoang.

Bản thân mình lẽ ra có cơ hội trở thành 'Nhân Đạo Đại Ngôn Nhân', thậm chí còn có thể dựa vào công đức Khai Thiên mà mình sở hữu để có được quyền hành thiên địa, nắm giữ cơ duyên do Phụ Thần Bàn Cổ để lại.

Nhưng tất cả những điều này.

Đều đã là trăng trong gương, hoa trong nước, không còn khả năng nữa rồi!

Chương 204

"Chúc mừng Thái Thanh Thánh Nhân chứng Đạo thành Thánh, hạ hỉ Thái Thanh Thánh Nhân chứng Đạo thành Thánh!" "Chúc mừng Thái Thanh Thánh Nhân chứng Đạo thành Thánh, hạ hỉ Thái Thanh Thánh Nhân chứng Đạo thành Thánh!" Ức vạn sinh linh Hồng Hoang đắm mình dưới từng đóa kim liên của Thiên Đạo, sau khi hoàn hồn, đều đồng loạt nhìn về phía thân ảnh vĩ ngạn, tuyên cổ vĩnh hằng của Thái Thanh Lão Tử, đồng loạt quỳ lạy cung kính hành lễ.

Côn Luân.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy cùng Đại Huynh cùng du lịch Nhân tộc, trở về Đạo Trường của bản thân.

Thấy Đại Huynh thuận lợi chứng Đạo thành Thánh, Hồng Mông Tử Khí chí bảo thành Thánh trong thức hải của y đang điên cuồng hoạt động, khế cơ chứng Đạo của bản thân, cũng chính thức hiển hóa.

Y nhìn về phía Hỗn Độn thiên khung, trịnh trọng thề rằng.

"Thiên Đạo tại thượng, Ngô là Ngọc Thanh Nguyên Thủy, vì tạo phúc Hồng Hoang, giáo hóa chúng sinh, đặc biệt lập 'Xiển Giáo', lấy 'Diễn giải thiên lý, tôn sùng Thiên Đạo' làm giáo nghĩa!" "Oanh Long Long!" "Oanh Long Long!" Thiên Đạo công đức bàng bạc như rót nước, trực tiếp chìm vào thức hải Nguyên Thủy.

Một tòa Kim Kiều công đức bạch ngọc của Thiên Đạo từ ngoài tam thập tam thiên trực tiếp đâm xuống, thẳng đến dưới chân Nguyên Thủy tại Côn Luân, tôn y lên thần thánh vĩ ngạn, chí cao vô thượng, uy nghiêm vĩnh hằng!

Là một trong Tam Thanh do Bàn Cổ Nguyên Thần hóa thành, Đại Đạo công đức vốn có trong bản thân y vào khắc này được thuận lợi dẫn dắt ra, sau đó thuận lợi luyện hóa Hồng Mông Tử Khí trong thức hải, ký thác một sợi Chân Linh của bản thân vào Thiên Đạo.

Bầu trời điên cuồng chấn động.

Tử khí đông lai ức vạn dặm, Đại Đạo hà quang nhuộm chư thiên.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Bản nguyên Thiên Đạo vô biên chìm vào thế giới Hồng Hoang, giúp thiên địa Hồng Hoang tiến thêm một bước mở rộng, khiến nồng độ Linh Khí trong thế giới Hồng Hoang tăng trưởng.

Ức vạn sinh linh, thực vật đắm mình dưới từng đóa kim liên của Thiên Đạo, có kẻ thuận lợi dựng dục xuất thế, có kẻ trực tiếp hóa hình, có kẻ trực tiếp đột phá đến cảnh giới tiếp theo!

"Chúc mừng Nguyên Thủy Thánh Nhân chứng Đạo thành Thánh, hạ hỉ Nguyên Thủy Thánh Nhân chứng Đạo thành Thánh!" "Chúc mừng Nguyên Thủy Thánh Nhân chứng Đạo thành Thánh, hạ hỉ Nguyên Thủy Thánh Nhân chứng Đạo thành Thánh!" Ngay lúc này.

Tất cả đỉnh cấp Đại Năng, cường giả Đại La trong thế giới Hồng Hoang, sau khi cảm tri được Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy liên tiếp chứng Đạo thành Thánh, từng người đều chấn hám đến trợn mắt há mồm.

Đây là sắp nghênh đón Thánh Nhân thời đại sao?

Sau khi hoàn hồn.

Vô số người đồng loạt nhìn về phía Côn Luân Bích Du Cung, cũng như Tây Phương Tu Di Sơn, thậm chí còn cả hướng Hỏa Vân Cung.

Ban đầu Đạo Tổ Hồng Quân kết thúc ba lần giảng Đạo, tổng cộng

ban xuống bảy sợi Hồng Mông Tử Khí chí bảo thành Thánh, lần lượt ban cho Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Hồng Vân bảy người.

Hiện tại Thánh Nhân thời đại đã đến, vậy bọn họ có phải đều sẽ chứng Đạo thành Thánh hay không?

Côn Luân.

Bích Du Cung.

Theo Đại Huynh và Nhị Huynh liên tiếp chứng Đạo thành Thánh, Hồng Mông Tử Khí trong thức hải Thông Thiên đang điên cuồng hoạt động, thậm chí tự động bị luyện hóa gần hết, cơ duyên chứng Đạo sớm đã minh ngộ.

"Ngô cự tuyệt!" Thông Thiên nắm chặt hai quyền, ngẩng đầu nhìn về phía Hỗn Độn thiên khung, một đôi kiếm mi bùng phát ra kiếm ý ngút trời, yên diệt thương khung vũ trụ.

Y rất rõ ràng.

Một khi mình chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, sẽ triệt để bị Thiên Đạo thao khống.

Muốn thay đổi vận mệnh của mình nữa, e rằng sẽ khó như lên trời!

Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân cao tọa trên cửu thải tường vân, cảm thụ Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy liên tiếp chứng Đạo thành Thánh, đôi đồng tử cổ phác bình đạm đó không hề có một tia cảm xúc dao động.

Rất nhanh.

Khi y cảm tri được Thông Thiên cự tuyệt chứng đắc Thiên Đạo

Thánh Nhân, hai mắt nhìn về phía Côn Luân, xuyên qua trùng trùng không gian, vượt qua trùng trùng bích lũy, rơi xuống thân Thông Thiên.

"Chẳng qua là kháng tranh vô ích mà thôi!" Hồng Quân chỉ liếc nhìn Thông Thiên một cái, liền thu hồi ánh mắt, không hề có chút cảm xúc dao động nào, hệt như một cỗ máy.

Thiên đình đại thế.

Lại há dung quân cờ phản kháng?

Tây Phương.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thấy Đại Sư Huynh và Nhị Sư Huynh liên tiếp chứng Đạo thành Thánh, Hồng Mông Tử Khí chí bảo thành Thánh trong thức hải của mình, cũng đang điên cuồng hoạt động nhảy múa.

"Sư Huynh, cơ duyên chứng Đạo thuộc về chúng ta đã đến rồi!" Đôi mắt nhỏ của Chuẩn Đề lộ ra vẻ vô cùng kinh hỉ.

"Thiện!" Tiếp Dẫn khẽ gật đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, cùng Sư Đệ Chuẩn Đề ăn ý lập lời thề với Thiên Đạo.

"Thiên Đạo tại thượng, hôm nay Ngô Tiếp Dẫn (Chuẩn Đề), cảm thấy sâu sắc chúng sinh Tây Phương ta tu luyện không dễ, vì tạo phúc Tây Phương, giáo hóa vạn linh, tại Tu Di Sơn lập Tây Phương Giáo!" "Oanh Long Long!" "Oanh Long Long!" Bầu trời lại một lần nữa điên cuồng chấn động dữ dội, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập Tây Phương Giáo được Thiên Đạo nhận khả, giáng xuống đầy trời công đức để gia trì.

Tử khí đông lai ức vạn dặm, hà quang vạn Đạo nhuộm chư thiên!

Hai trụ vàng công đức trực tiếp giáng xuống thân Tiếp Dẫn,

Chuẩn Đề, như thác nước công đức đổ xuống, kèm theo từng trận Đại Đạo chi âm, khiến khí thế của hai người bọn họ tăng vọt với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

"Hưu!" "Hưu!" Trong khoảnh khắc.

Hai tòa Kim Kiều công đức Thiên Đạo từ ngoài tam thập tam thiên mà đến, thẳng đến Tu Di Sơn Tây Phương, tức khắc xuất hiện dưới chân Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, tôn bọn họ lên càng thêm thần thánh vĩ ngạn, chí cao vô thượng.

"Không tốt!" Vào khoảnh khắc then chốt.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề mẫn cảm sát giác được, công đức lập giáo lần này tối đa chỉ có thể chi trì một người chứng Đạo thành Thánh, nhưng hiện tại hai huynh đệ mình đã sớm luyện hóa toàn bộ công đức, vậy phải làm sao đây?

"Nếu Ngô chứng Đạo, kẻ nào rơi vào Địa Ngục Ngạ Quỷ Súc Sinh, sẽ không giữ chính giác." "Nếu Ngô chứng Đạo, sau khi Thiên Nhân thọ chung, kẻ nào lại rơi vào ba ác Đạo, sẽ không giữ chính giác." "Nếu Ngô chứng Đạo, Thiên Nhân không nhất thiết phải có sắc vàng chân kim, sẽ không giữ chính giác." Để có thể thuận lợi chứng Đạo thành Thánh.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người hướng Thiên Đạo phát xuống bốn mươi chín Đạo đại hoành nguyện, 'vay' Thiên Đạo công đức để chứng Đạo!

"Oanh Long Long!" "Oanh Long Long!" Theo sau khi hai huynh đệ phát xuống bốn mươi chín Đạo đại hoành nguyện, bầu trời lại một lần nữa điên cuồng chấn động dữ dội, giáng xuống đầy trời công đức.

"Ong!" "Ong!" Hồng Mông Tử Khí chí bảo thành Thánh trong thức hải của hai người thuận lợi bị luyện hóa, sau đó đột phá mọi trói

buộc, ký thác vào Thiên Đạo, thuận lợi chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị!

"Chúc mừng Tiếp Dẫn Thánh Nhân chứng Đạo thành Thánh, hạ hỉ Tiếp Dẫn Thánh Nhân chứng Đạo thành Thánh!" "Chúc mừng Chuẩn Đề Thánh Nhân chứng Đạo thành Thánh, hạ hỉ Chuẩn Đề Thánh Nhân chứng Đạo thành Thánh!" Vạn linh Hồng Hoang đắm mình dưới từng đóa kim liên của Thiên Đạo, cảm thụ vĩ lực Thánh Nhân Thiên Đạo bàng bạc, cùng Tiên Thiên Linh Khí tăng trưởng cấp tốc, từng người đều cung kính hành lễ về phía chư Thánh, cảm ơn cống hiến của bọn họ.

Cùng lúc đó.

Tất cả các đỉnh cấp Đại Năng đồng loạt nhìn về phía Côn Luân Bích Du Cung, lộ ra vẻ vô cùng khó hiểu.

Ngay cả Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai đệ tử ký danh này cũng đã chứng Đạo thành Thánh, vì sao y, một đệ tử thân truyền của Đạo Tổ, chính tông của Bàn Cổ, lại vẫn chưa chứng Đạo thành Thánh?

Thiên Đình.

Yêu Sư Cung.

Một ngày bốn Thánh, cảnh tượng hùng vĩ như vậy đơn giản là chưa từng có.

Yêu Sư Côn Bằng thấy cảnh tượng chấn hám khi Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bọn họ chứng Đạo thành Thánh, hai mắt lộ ra vẻ vô cùng đố kỵ và khát khao.

"Hồng Vân đáng chết!" Nghĩ đến cơ duyên Thánh Nhân thiên định lẽ ra thuộc về mình, vì Hồng Vân nhường chỗ mà đánh mất, đôi mắt hình tam giác ngược của Côn Bằng, tức khắc bắn ra cừu hận ngút trời.

“Vì cơ duyên thành Thánh của Bản tọa vì ngươi mà đánh mất, vậy ngươi hãy lấy Hồng Mông Tử Khí chí bảo thành Thánh ra mà trả!” Khoảnh khắc tiếp theo.

Côn Bằng kính cẩn đi thẳng đến Thiên Đế Điện, cầu kiến Thiên Đế Đế Tuấn.

Biết được Côn Bằng chuẩn bị tấn công Hồng Vân, cướp đoạt Hồng Mông Tử Khí trong tay y, nội tâm Đế Tuấn cũng tràn đầy ý động.

Y đi theo pháp chứng Đạo 《Trảm Tam Thi》, trừ phi giống Minh Hà tự trảm thiện ác nhị thi, thông qua Địa Phủ Luân Hồi chuyển thế, mới có cơ hội trùng tu Đại Đạo.

Nhưng tất cả những điều này căn bản không thể nào!

Hiện giờ đang trong thời kỳ Vu Yêu Lượng Kiếp, cách một trăm Nguyên Hội do Đạo Tổ Hồng Quân định ra chỉ còn hơn hai mươi Nguyên Hội, làm gì còn thời gian để mình Luân Hồi chuyển thế?

“Yêu Sư, việc tấn công Hồng Vân là trọng đại, chúng ta nhất định phải mưu tính kỹ lưỡng một phen, tranh thủ nhất kích tất thành!” Hôm nay Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề liên tiếp chứng Đạo thành Thánh, vị Thiên Đế của mình cũng chịu thách thức nghiêm trọng, nếu có cơ hội có thể chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, đương nhiên không thể bỏ qua!

Vạn Thọ Sơn.

Ngũ Trang Quán.

Trấn Nguyên Tử đang chuẩn bị cho việc phế thiện ác nhị thi, Luân Hồi chuyển thế.

Khi thấy Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bốn người cùng một ngày chứng Đạo thành Thánh, không khỏi nhìn

về phía hảo hữu Hồng Vân.

"Đạo hữu, Người có cảm ứng được cơ duyên chứng Đạo của mình chưa?" Hồng Vân ngồi trên bồ đoàn, thưởng thức Nhân Sâm Quả thơm ngon, khẽ lắc đầu.

"Từ khi có được Hồng Mông Tử Khí, những năm qua ta vẫn luôn du lịch cảm ngộ cơ duyên chứng Đạo của mình nằm ở đâu." "Dù là chứng kiến Nữ Oa Nương Nương tạo người thành Thánh, cùng Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bốn vị Thánh Nhân lập giáo thành Thánh, đều không có bất kỳ cảm ứng và khải phát nào." Y từng nghĩ đến việc phỏng theo Nữ Oa, sáng tạo một chủng tộc mới để chứng Đạo thành Thánh.

Hoặc phỏng theo Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy bọn họ lập giáo chứng Đạo thành Thánh, nhưng Hồng Mông Tử Khí chí bảo thành Thánh trong thức hải của bản thân không hề có chút cảm ứng, điều này căn bản không thể thực hiện được!

Bởi vậy.

Nội tâm Hồng Vân cũng rất sốt ruột.

"Đạo hữu, hiện giờ Hồng Hoang chính thức tiến vào Thánh Nhân thời đại, Người phải cẩn thận!" Trấn Nguyên Tử nghiêm túc nhìn Hồng Vân, đưa tay chỉ chỉ Thiên Đình tam thập tam thiên.

Ban đầu sau khi Đạo Tổ Hồng Quân kết thúc ba lần giảng Đạo.

Côn Bằng đã từng nhiều lần đến tìm Hồng Vân gây sự, muốn cướp đoạt Hồng Mông Tử Khí chí bảo thành Thánh của y.

Hiện giờ.

Côn Bằng đã trở thành Yêu Sư Thiên Đình.

Nếu y liên hợp Đế Tuấn và những người khác đến cướp đoạt

Hồng Mông Tử Khí, mà mình lại tiến vào Địa Phủ Luân Hồi chuyển thế, vậy Hồng Vân làm sao chống đỡ nổi việc Thiên Đình giết người cướp bảo?

Tuy nói Tô Thần Đạo hữu đã hứa sẽ giúp Hồng Vân một lần, nhưng cũng không thể giúp y cả đời phải không?

"Đạo hữu cứ yên tâm, ta sẽ cẩn thận với Côn Bằng!" Hồng Vân cũng biết tình cảnh hiện tại của mình, y không muốn vì mình mà làm gián đoạn việc Trấn Nguyên Tử Luân Hồi chuyển thế, cho nên quyết định sau này hành sự càng thêm cẩn thận.

Với thực lực Chuẩn Thánh đỉnh phong của mình, có lẽ không địch lại Đế Tuấn và Thái Nhất, nhưng muốn chạy thoát vẫn có đủ nhiều thủ đoạn!

Chương 205

"Thiện!" Thấy Hồng Vân trong lòng đã có tính toán, Trấn Nguyên Tử khẽ gật đầu.

Luân Hồi Sơn.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bốn người cùng một ngày chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân.

Bản nguyên Thiên Đạo bùng nổ, sự khống chế đối với thế giới Hồng Hoang đạt đến một cảnh giới hoàn toàn mới.

Tô Thần là Địa Đạo Luân Hồi Đạo Chủ.

Rõ ràng cảm thụ được Thiên Đạo áp chế mạnh mẽ Địa Đạo.

"Ta nên dùng 'Huyền Hoàng Thế Giới' để chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La, hay dùng việc khai tịch 'Thiên Thần Đạo' để chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên?" Suy nghĩ một lát.

Nội tâm Tô Thần lập tức có quyết định.

Những năm qua.

Mình vẫn luôn chuẩn bị cho việc chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nếu không với mệnh cách Luân Hồi Đạo Chủ của mình, cùng Lục Đạo Luân Hồi Bàn mà mình nắm giữ, chỉ cần hoàn thiện 'Lục Đạo Luân Hồi', liền có thể thuận lợi chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân.

Nhưng mà.

Địa Đạo Thánh Nhân và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, vẫn có sự khác biệt về chất.

Người trước là dựa vào Địa Đạo bản nguyên và âm đức cưỡng ép

đột phá, chỉ có thể xem là 'ngụy' Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nếu là dùng cách cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc để chân chính chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, sau đó bỉnh thừa Địa Đạo bản nguyên, thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân, thì sẽ kết hợp hoàn mỹ Hỗn Nguyên Đại La và Địa Đạo Thánh Nhân.

Vừa có cảnh giới chân chính của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, lại có quả vị Địa Đạo Thánh Nhân.

Hơn nữa, sự ảnh hưởng của Địa Đạo ý chí còn có thể giảm xuống thấp nhất, vô cùng có lợi cho việc mình chứng đắc Đại Đạo trong tương lai!

"Vút!" Trong một niệm.

Tô Thần tiến vào 'Huyền Hoàng Thế Giới' do mình khai tịch.

Nhìn thấy Sáng Thế Thần Phủ chống trời đạp đất, tâm thần tương thông với mình, khóe miệng y lộ ra một nụ cười hỉ duyệt nhàn nhạt.

Trải qua vô số Nguyên Hội được bản nguyên ý chí của 'Huyền Hoàng Thế Giới' phản bổ, phẩm cấp của nó từ Hậu Thiên Chí Bảo nghịch phản thăng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo, ngưng tụ Khai Thiên vĩ lực vô song cùng bản nguyên ý chí của Đại Đạo.

"Bái kiến Sáng Thế Thần!" "Bái kiến Sáng Thế Thần!" Cầu Long, Huyền Phượng, Địa Lân ba Đại Ngôn Nhân của Thiên, Địa, Nhân Tam Đạo cảm tri được khí tức Tô Thần, đồng loạt cung kính hành lễ.

"Tiếp theo Bản Tọa sẽ lấy đi Sáng Thế Thần Phủ, do Thông Thiên Kiến Mộc đảm nhiệm trụ chống trời mới, các ngươi nhớ phải bảo hộ tốt vạn vật vạn linh của 'Huyền Hoàng Thế Giới'!" Vô số Nguyên Hội qua.

Thông Thiên Kiến Mộc được Hỗn Độn Tinh Tuyền cùng bản nguyên 'Huyền Hoàng Thế Giới' phản bổ, đã có tư cách trở thành trụ

chống trời của ‘Huyền Hoàng Thế Giới’.

Tô Thần lấy đi Sáng Thế Thần Phủ, tuy nói sẽ khiến bản nguyên ‘Huyền Hoàng Thế Giới’ hạ xuống, thậm chí còn sẽ mang lại chấn động nhất định cho thiên địa, nhưng có sự chống đỡ của Thông Thiên Kiến Mộc, tuyệt đối sẽ không xuất hiện đại động loạn.

“Cẩn tuân Pháp Chỉ của Sáng Thế Thần!” “Cẩn tuân Pháp Chỉ của Sáng Thế Thần!” Cầu Long, Huyền Phượng, Địa Lân lặng lẽ điều động bản nguyên ý chí của Thiên, Địa, Nhân Tam Đạo, bắt đầu toàn lực duy hộ ‘Huyền Hoàng Thế Giới’.

“Ong!” Khi Tô Thần hữu thủ khẽ vung lên.

Sáng Thế Thần Phủ tỏa rạng ra khí tức vô cùng hỉ duyệt nhảy múa, sau đó từ từ co nhỏ lại, để Thông Thiên Kiến Mộc thay mình chống đỡ thiên địa.

“Oanh ô!” Huyền Hoàng Thế Giới kịch liệt chấn động.

Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà đồng loạt hiển hóa ra, Địa Hỏa Thủy Phong vô biên cùng hắc động hoành hành gào thét, giống như muốn trở về Hỗn Độn vậy.

Ức vạn sinh linh đồng loạt nhìn về phía bầu trời, cảm tri sự biến đổi lớn lao của khắc này, từng người nội tâm đều vô cùng hoảng sợ.

“Hưu!” Khi Thông Thiên Kiến Mộc thay thế Sáng Thế Thần Phủ, trở thành trụ chống trời mới của ‘Huyền Hoàng Thế Giới’, Sáng Thế Thần Phủ hóa thành một chiếc rìu dài bốn xích, toàn thân tản mát ra Đại Đạo bản nguyên vô cùng huyền diệu cùng Khai Thiên vĩ lực.

Nó tản phát ra vẻ vô cùng hoan hỉ nhảy múa, chủ động chìm vào thức hải Tô Thần.

Cảm thụ được cảm xúc hoan hỉ của nó, Tô Thần mỉm cười mở lời.

“Tiếp theo cứ để ngươi chân chính Khai Thiên Tích Địa, trợ ta chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La!” Trở lại thế giới Hồng Hoang.

Tô Thần chuẩn bị đánh thức Bình Tâm đang bế quan, để nàng hộ pháp cho mình, tránh Thiên Đạo ra tay tính kế.

“Tô Thần Đạo hữu, ta đã chuẩn bị xong, vẫn xin Đạo hữu giúp ta một tay!” Nghe Trấn Nguyên Tử truyền âm.

Tô Thần trực tiếp đến Ngũ Trang Quán.

“Đã gặp Đạo hữu!” “Đã gặp Đạo hữu!” Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân thấy Tô Thần giáng lâm, mỉm cười hành lễ.

“Đã gặp hai vị Đạo hữu!” Tô Thần đáp lễ, sau đó theo lời mời nhiệt tình của Trấn Nguyên Tử bước vào đại điện.

“Đạo hữu, từ nay về sau mọi việc của Ngũ Trang Quán ta đều phải làm phiền Người!” Trấn Nguyên Tử trước tiên tế xuất bạn sinh chí bảo ‘Địa Thư’, cùng những trân tàng của mình từ vô số Nguyên Hội qua, trịnh trọng đưa đến trước mặt Tô Thần.

“Đạo hữu cứ yên tâm, Bần đạo nhất định sẽ không khiến Người thất vọng!” Tô Thần thu tất cả trân tàng của y vào không gian thức hải, nhìn đôi mắt có chút phức tạp của y, trịnh trọng hứa hẹn.

Trấn Nguyên Tử khẽ gật đầu, sau đó quát lạnh một tiếng.

“Trảm!” Chỉ thấy thân thể Trấn Nguyên Tử bùng phát ra vô biên Đại Đạo khí thế, hai Đạo bản nguyên trong thân thể y yên diệt.

“Phốc!” Một ngụm tinh huyết màu vàng nhạt phun ra, từng sợi từng sợi chảy xuống khóe miệng.

Tiếp theo.

Trấn Nguyên Tử nắm giữ vĩ lực bản nguyên Đại Đạo, ma diệt ý thức của bản thân nghịch phản Tiên Thiên bản nguyên.

“Ô!” Khoảnh khắc này.

Ngũ Trang Quán đồng loạt chấn động.

Nhân Sâm Quả Thụ cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn bùng phát ra từng sợi tiếng bi minh, như đang khóc lóc, như đang luyến tiếc.

“Lão Gia!” “Lão Gia!” Thanh Phong Minh Nguyệt xông vào đại điện, chứng kiến Lão Gia ma diệt ý thức của bản thân nghịch phản Tiên Thiên bản nguyên, hai mắt chảy ra hai hàng lệ trong.

“Đạo hữu, hy vọng Người sớm ngày Luân Hồi chuyển thế thành công, trùng tu tự ngã Đại Đạo!” Hồng Vân lặng lẽ hành lễ.

“Vút!” Tô Thần thu bản nguyên Trấn Nguyên Tử lại, sau đó nhìn về phía Thanh Phong Minh Nguyệt, vung tay đánh vào hai Đạo thần thức ấn ký.

“Các ngươi cứ yên tâm thủ hộ tốt Đạo Trường cho Trấn Nguyên Tử Đạo hữu, nếu có kẻ nào dám đến làm càn, Bản Tọa tự sẽ xử lý những Ngưu Quỷ Xà Thần không biết tốt xấu đó!” Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn động lòng người.

Trấn Nguyên Tử Luân Hồi chuyển thế, khó mà đảm bảo không có cường giả sinh lòng ác độc đến cướp đoạt.

Thanh Phong Minh Nguyệt có thần thức ấn ký của mình, một khi gặp hiểm, mình cũng sẽ đến xử lý ngay lập tức.

“Cẩn tuân Pháp Chỉ của Tô Thần Tiền Bối!” “Cẩn tuân Pháp Chỉ của Tô Thần Tiền Bối!” Nghe lời Tô Thần nói, nội tâm Thanh Phong Minh Nguyệt triệt để an tĩnh lại.

“Hồng Vân Đạo hữu, Người hãy cẩn thận mọi việc!” Trước khi rời đi, Tô Thần trịnh trọng cáo giới một tiếng.

Không có Trấn Nguyên Tử tương trợ, y nếu bị Côn Bằng nhắm

vào, muốn sống sót e rằng sẽ càng khó.

"Đạo hữu cứ yên tâm, Bần đạo sẽ cẩn thận hành sự!" Hồng Vân trịnh trọng hành lễ, đưa mắt tiễn Tô Thần rời khỏi Ngũ Trang Quán.

Địa Phủ.

Bình Tâm Đại Điện.

Tô Thần dùng Địa Đạo ý chí gia trì Chân Linh bản nguyên của Trấn Nguyên Tử, sau đó thuận lợi đưa y vào Lục Đạo Luân Hồi.

Khi đến Bình Tâm Đại Điện, nhìn thấy Bình Tâm thanh khiết điển nhã, ôn nhu sáng láng cao tọa trên cửu thải tường vân, toàn thân tản mát ra Địa Đạo bản nguyên và Đại Đạo Quy Tắc vô cùng nồng đậm, diễn hóa ra đủ loại dị tượng chấn hám.

Khai Thiên Tích Địa.

Đại Địa hậu đức tái vật.

Thế giới phá toái.

Vạn linh Luân Hồi.

"Vút!" Bình Tâm mở đôi mắt, ánh mắt rơi xuống thân Tô Thần.

"Tô Lang!" Nàng một bước đến bên Tô Thần, chủ động nắm lấy bàn tay y, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, tản mát ra một loại khí tức ôn nhu tĩnh lặng, khiến người ta tâm thần mê mẩn.

"Bình Tâm, hiện giờ Địa Phủ Minh Giới của ta còn cần bao lâu, mới có thể dẫn nhập Tam Thiên Đại Đạo hoàn chỉnh đến?" Mười ngón tay đan xen.

Cảm thụ được độ đàn hồi của làn da ngón tay nàng thon dài như ngọc, Tô Thần thư thái ngồi trên ghế ngọc.

"Đại khái còn cần một Nguyên Hội thời gian!" Những năm qua.

Bình Tâm tuy nói đang bế quan, toàn lực câu thông liên kết Tam Thiên Đại Đạo trong thế giới Hỗn Độn, nhưng cũng có thể cảm tri được Thiên Đạo khống chế thế giới Hồng Hoang và áp chế Địa Đạo.

"Vậy thì cứ đợi đã." "Tiếp theo ta chuẩn bị khai tịch một đại thiên thế giới để làm 'Thiên Thần Đạo', đồng thời hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi, cũng chuẩn bị một mạch chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" Địa Đạo then chốt nhất là Lục Đạo Luân Hồi.

Nếu không sớm hoàn thiện, vậy tương lai sự áp chế của Thiên Đạo sẽ còn nặng nề hơn.

Quan trọng nhất là.

Mình cũng không muốn đợi nữa, phải nhanh chóng chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La, mới có tư cách tranh đấu với các Thiên Đạo Thánh Nhân, đối đầu với Đại Ngôn Nhân Thiên Đạo Hồng Quân!

"Tô Lang, chàng khai tịch một đại thiên thế giới mới để làm 'Thiên Thần Đạo', đây là muốn nắm giữ cả quyền chuyển thế của sinh linh Thiên Đạo trong tay sao?" "Như vậy có thu hút Thiên Đạo nhắm vào không?" Bình Tâm vốn tưởng tình lang chỉ cần có được một sợi Thiên Đế quyền hành, liền có thể thuận lợi dùng tam thập tam thiên của Thiên Đình để thiết lập 'Thiên Thần Đạo', như vậy có thể triệt để hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi của Địa Phủ.

Ai ngờ dã tâm của Tô Thần lại lớn đến mức này, ngay cả quyền hành của Thiên Đạo cũng muốn nắm giữ trong tay!

Trong Lục Đạo Luân Hồi, 'Thiên Thần Đạo' ứng với Thiên Đạo.

Vong hồn muốn chuyển thế vào đạo này, cần phải tạo đại công đức, đại thiện cử khi còn sống, nhận được công đức gia thưởng từ thanh khí Hồng Hoang thiên địa, mới có tư cách chuyển thế đầu thai vào 'Thiên Thần Đạo'.

Một khi thuận lợi chuyển thế, sinh linh của đạo này sẽ được Hồng Hoang thiên địa chúc phúc.

Không những có thể trường sinh, mà còn tu luyện sự bán công bội, dễ dàng đắc đạo hơn sinh linh bình thường!

Như Hồng Vân.

Y ở thế giới Hồng Hoang được xưng là 'lão hiền lành', từng làm vô số việc thiện, công đức đi kèm, được người kính ngưỡng.

Chương 206

Khi y vẫn lạc, một sợi tàn hồn thông qua Lục Đạo Luân Hồi chuyển thế đến 'Thiên Thần Đạo', sau đó được định danh là Nhân tộc Địa Hoàng Thần Nông.

Đương nhiên, trong khoảng thời gian này cũng có không ít tính toán và bố cục.

Chính vì Hồng Vân có phúc báo này, mới có tư cách trở thành một trong Tam Hoàng Nhân tộc Địa Hoàng!

Tô Thần với thân phận Địa Đạo Luân Hồi Đạo Chủ, chấp chưởng Địa Phủ Lục Đạo Luân Hồi.

Theo cách làm thông thường, y hoàn toàn có thể lợi dụng một tia quyền hành Thiên Đế mà Đế Tuấn đã tặng, quy định Tam Thập Tam Thiên của Thiên Đình làm nơi chuyển thế của 'Thiên Thần Đạo', sau đó có thể thuận lợi hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi, chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân.

Nhưng Tô Thần không muốn dâng hiến quyền hành của mình, mà muốn tự mình khai tịch một Đại Thiên Thế Giới định danh là 'Thiên Thần Đạo', ngoài việc hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi, còn muốn lấy đó chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Vì hành động này là khống chế quyền hành thiên địa, thậm chí là hạn chế Thiên Đạo, Thiên Đạo tất nhiên sẽ phẫn nộ.

Đến lúc đó, Thiên Đạo tuyệt đối sẽ ra tay nhắm vào y!

Nhưng Tô Thần căn bản không hề bận tâm.

Bởi vì, quyền hành Lục Đạo Luân Hồi nhất định phải do chính ngô tuyệt đối khống chế, tuyệt đối không cho phép bất kỳ ai nhúng tay

vào!

Ngay cả chủ tể Thiên Đạo Hồng Hoang, cũng không được!

"Bình Tâm, ngô khai tịch một Đại Thiên Thế Giới để hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi, đây là sứ mệnh của ngô, được ý chí Hồng Hoang thiên địa công nhận, cho dù Thiên Đạo có nhắm vào, 'y' cũng không thể thân tự ra tay." "Nhiều nhất là để Thiên Đạo Thánh Nhân đến ngăn cản, nhưng tất cả đều có nàng ở đây!" Tô Thần nói xong, ôm nàng vào lòng.

Thiên Đạo với tư cách là một trong những chủ tể Hồng Hoang thiên địa, nhưng 'y' không thể làm trái ý chí thiên địa.

Cho dù 'y' có để người đại diện Hồng Quân tiến vào thế giới Hồng Hoang, cũng không thể ra tay ngăn cản ngô hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi, nếu không sẽ bị ý chí Hồng Hoang thiên địa phản phệ.

Vì thế, Thiên Đạo nhiều nhất cũng chỉ có thể sai Thiên Đạo Thánh Nhân đến ngăn cản.

Nhưng ngô có Bình Tâm tương trợ, cho dù Thiên Đạo 'y' phái ra Nữ Oa, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng chưa chắc đã cản được ngô!

"Tô Lang chàng yên tâm, có ngô ở đây, ngô nhất định sẽ hộ chàng thuận lợi chứng đạo!" Bình Tâm nhẹ nhàng tựa vào lòng tình lang, đôi mắt đẹp trong sáng đầy vẻ kiên định.

Nàng là Địa Đạo Chi Chủ, có sự khác biệt về bản chất so với người đại diện Thiên Đạo Hồng Quân.

Hồng Quân tiến vào thế giới Hồng Hoang, phải chịu ảnh hưởng của ý chí thiên địa, hành sự chí công, không được làm trái ý chí thiên địa, còn nàng là Địa Đạo Chi Chủ, ngoài việc thực lực bị áp chế, có thể có tư tưởng và hành động của riêng mình.

Đương nhiên, nếu Bình Tâm làm trái ý chí thiên địa, cho dù có thể ra tay thực hiện, cũng nhất định phải trả một cái giá đắt!

Vào giờ phút này, cảm nhận được sự dịu dàng và kiên định của Bình Tâm, Tô Thần dùng lực siết chặt nàng.

"Bình Tâm, may mắn có nàng!" "Tô Lang, trước đây đều là chàng âm thầm ủng hộ ngô, bây giờ cuối cùng cũng đến lượt ngô có thể ủng hộ chàng!" Bình Tâm đặt hai tay lên vai tình lang, vô cùng nghiêm túc nhìn y.

"Ừm!" Tô Thần nhẹ nhàng gật đầu, nhìn đôi mắt dịu dàng thâm tình của nàng, y cúi đầu hôn xuống.

"Anh ~Nịnh!" Bình Tâm lặng lẽ nhắm mắt, hai tay ôm chặt cổ tình lang, tận hưởng khoảnh khắc ngọt ngào và tốt đẹp này. … Ba ngàn năm sau.

Tô Thần điều chỉnh trạng thái của mình đến đỉnh phong.

Y bước ra từ Địa Phủ.

"Chủ nhân!" Bạch Miêu Miêu có một dự cảm mãnh liệt, trực tiếp từ Luân Hồi Sơn vượt qua không gian chiều không gian đến Huyết Hải.

"Miêu Miêu, ngươi trở về giúp ngô trấn giữ đạo trường, xảy ra bất cứ chuyện gì, cũng không được đi ra, biết chưa?" "Chủ nhân ngô!" Bạch Miêu Miêu tiến lên dùng hai tay nắm chặt tay Tô Thần, vẻ mặt đầy lo lắng và không nỡ.

Là người đầu tiên cùng y quật khởi, cho dù chủ nhân không nói với nàng việc sẽ làm tiếp theo, nhưng Bạch Miêu Miêu đã có thể cảm nhận được sự hung hiểm trong đó.

"Miêu Miêu ngươi yên tâm, tất cả vẫn còn có ngô mà!" Một Bình Tâm trong bộ cung trang sa quần màu minh hoàng xuất hiện bên cạnh

hai người, khóe miệng nàng lộ ra nụ cười vô cùng tự tin, tỏa ra khí thế thánh khiết, thanh nhã, đại khí quyết đoán.

Nếu như trước đây nàng là một Địa Đạo Chi Chủ từ ái chúng sinh, quan tâm thiên địa, thì bây giờ Bình Tâm chỉ là một đạo lữ quan tâm tình lang chứng đạo!

Bất kỳ ai nếu dám ngăn cản thậm chí ám toán tình lang chứng đạo, thì nàng sẽ hóa thân thành một sát thần, để những kẻ đó biết thế nào là thủ đoạn sấm sét!

"Được!" "Chủ nhân, Bình Tâm tỷ tỷ, hai người nhất định phải cẩn thận a!" Bạch Miêu Miêu không nỡ nhìn chủ nhân một cái, chủ động ôm y một cái, lập tức quay người trở về Luân Hồi Sơn, sau đó khởi động tất cả đại trận phòng hộ.

"Hoa!" Tô Thần với thân phận Sáng Thế Thần của 'Huyền Hoàng Thế Giới', lấy Hỗn Độn Nguyên Tinh được thăng hoa từ Bồng Lai Tam Tiên Đảo ra từ trong đó, sau đó giải phong ấn Đại Đạo ẩn chứa bên trong.

Khoảnh khắc, khí tức bản nguyên Hỗn Độn mênh mông lập tức truyền vào thế giới Hồng Hoang.

Một số cao thủ đại năng bình thường có lẽ sẽ không để ý, nhưng Thiên Đạo Thánh Nhân cùng Đế Tuấn, Thái Nhất, những Thánh Nhân và Thiên Đế này, đã nhạy bén nhận ra một điều bất thường.

"Tô Thần đạo hữu tự khi có được Bồng Lai Tam Tiên Đảo dung hợp thành Hỗn Độn Nguyên Tinh, vẫn luôn không có hành động nào, hôm nay lại tế ra khối Hỗn Độn Nguyên Tinh này, ý đồ gì?" Đế Tuấn đang chuẩn bị đến Thái Thanh Cung nghe Thái Thanh Thánh Nhân giảng đạo, nhưng khi cảm nhận được khí tức bản nguyên Hỗn Độn truyền vào Hồng Hoang, hai mắt không khỏi nhìn về phía Huyết Hải, lộ ra một tia hiếu kỳ.

Lần này y chuẩn bị dẫn theo nhị đệ, Phục Hy, Côn Bằng, Bạch Trạch cùng các cao tầng cốt lõi khác đến Côn Luân, nếu Hồng Vân cũng đi nghe đạo, thì sẽ nhân cơ hội chặn giết, cướp đoạt Hồng Mông Tử Khí trong tay y.

Những năm qua, tuy y cũng rất muốn thay đổi vận mệnh 'quân cờ' của mình, nhưng do đã đi trên con đường 《Trảm Tam Thi》 này, cộng thêm Lượng Kiếp bùng nổ cũng đã cận kề, Đế Tuấn căn bản không có nhiều lựa chọn.

Nhị đệ Thái Nhất đã thuận lợi thanh trừ 'quy tắc Thiên Đạo' trong thức hải, có hy vọng cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc chứng đạo Hỗn Nguyên, hai huynh đệ đi hai 'đạo' khác nhau, cũng có thể tiến thêm một bước tương phụ tương thành.

"Tô Thần đạo hữu thật là đại khí phách!" Thái Nhất với đôi mắt thần xích kim nhìn Tô Thần, hai mắt lộ ra vẻ kính phục tán thưởng vô cùng.

"Y chuẩn bị noi gương Bàn Cổ Đại Thần, lấy việc khai tịch Đại Thiên Thế Giới để chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La!" Bá!

Mọi người nghe xong lời Thái Nhất, hai mắt chợt sáng rực.

Bàn Cổ Đại Thần khai thiên tích địa, là để chứng đắc Đại Đạo chân chính.

Mà Tô Thần lấy khối Hỗn Độn Nguyên Tinh này khai tịch một Đại Thiên Thế Giới, lấy đó chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, điều này quả thực là lần đầu tiên kể từ khi Hồng Hoang khai thiên tích địa!

Từ trước đến nay, phương thức chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La chủ lưu ở Hồng Hoang tổng cộng có ba loại.

Lần lượt là cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc lấy lực chứng đạo (Dương Mi), 《Trảm Tam Thi》 chứng đạo (Hồng Quân), công đức

chứng đạo (Nữ Oa, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề).

Tô Thần lấy việc khai tịch một Đại Thiên Thế Giới để chứng đạo Hỗn Nguyên, tuy rằng cũng có thể xếp vào phạm trù 'lấy lực chứng đạo', nhưng độ khó của nó e rằng là đứng đầu Hồng Hoang!

Dù sao, khai tịch một Đại Thiên Thế Giới, ngoài việc phải chịu áp lực kinh khủng của thiên địa, còn phải vượt qua khảo hạch của Đại Đạo.

Quan trọng nhất là, Tô Thần khai tịch Đại Thiên Thế Giới trong thế giới Hồng Hoang, y với tư cách là Địa Đạo Luân Hồi Đạo Chủ, Thiên Đạo liệu có cho phép không? … Ngoài Tam Thập Tam Thiên, Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa cảm nhận được Tô Thần chuẩn bị khai tịch một Đại Thiên Thế Giới, lấy đó chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La, đôi mắt phượng đẹp đẽ liên tục lóe lên dị sắc, lộ ra vẻ kinh ngạc và kính phục vô cùng.

"Lấy việc hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi để khai tịch 'Thiên Thần Đạo', từ đó nắm giữ toàn bộ quyền năng chuyển thế luân hồi trong tay, tiến tới chấp chưởng quyền hành thiên địa, thậm chí còn lấy đó chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên." "Đây thật là đại thủ bút, đại khí phách, không hổ là Tô Thần đạo hữu áp đảo đương thời, tuyệt diễm vạn cổ!" Nghĩ đến đây, nàng ngẩng đầu nhìn về phía Hỗn Độn Thiên Khung.

"Không biết Lão Sư y sẽ ứng phó như thế nào đây?" Vào giờ phút này, Nữ Oa đã nhạy bén nhận ra, việc Tô Thần khai tịch Đại Thiên Thế Giới lấy lực chứng đạo lần này, ngoài việc hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi, còn là cuộc tranh đấu giữa Thiên Đạo và Địa Đạo!

Đến lúc đó, chính mình lại phải chọn lựa như thế nào?

“Hô!” Nàng hít một hơi thật sâu, đôi mắt phượng đẹp đẽ lóe lên một tia kiên định. … Côn Luân, Thái Thanh Cung.

Thái Thanh Lão Tử ngồi khoanh chân trên bồ đoàn màu tím.

Y lập Nhân Giáo chứng đạo thành Thánh, sau đó để đền đáp ơn truyền đạo của Lão Sư đối với Huyền Môn rộng lớn, đã định ra sau vạn năm sẽ giảng đạo tại đạo trường, giáo hóa chúng sinh Hồng Hoang.

Ngay khi y đang kiên nhẫn chuẩn bị giảng đạo, cảm nhận được hành động của Tô Thần, không khỏi chợt mở mắt.

“Không hổ là Tô Thần đạo hữu!” Thái Thanh Lão Tử tâm niệm vừa động, đã biết ý đồ của Tô Thần, hai mắt không khỏi lóe lên một tia kính phục và tự thấy không bằng.

Chính mình là thủ lĩnh Tam Thanh do Bàn Cổ Nguyên Thần hóa thành, là Bàn Cổ Chính Tông không thể nghi ngờ.

Lúc đó vì muốn nâng cao thực lực, đã đến Tử Tiêu Cung nghe đạo, cam nguyện đặt ‘đạo’ của mình dưới ‘Tiên Đạo’ của Hồng Quân, làm tổn hại địa vị Bàn Cổ Chính Tông của mình, dẫn đến không thể có được truyền thừa và sứ mệnh chân chính của Phụ Thần.

Sau này dưới sự giúp đỡ của Tô Thần, trước tiên là truyền cho mình công pháp chứng đạo của Tam Thanh Phụ Thần 《Hồng Mông Cửu Chuyển》, sau đó lại đến Đại Điện Phụ Thần Bất Chu Sơn để trọng tụ Phụ Thần Nguyên Thần, có được át chủ bài chân chính ‘Hỗn Nguyên Tam Tài Đại Trận’!

Chỉ đáng tiếc, tất cả đều quá muộn!

Từ khoảnh khắc ba huynh đệ mình đến Tử Tiêu Cung nghe đạo, Tam Thanh đã hoàn toàn trở thành quân cờ trong tay người khác.

Vô số Nguyên Hội này, cho dù ba huynh đệ mình đã tìm mọi cách

để thoát khỏi thân phận quân cờ, nhưng lại không có tác dụng gì.

Bất đắc dĩ, mình chỉ có thể dưới sự khống chế của Thiên Đạo, trước tiên chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, sau đó âm thầm tích lũy thực lực, chờ đợi cơ hội thay đổi vận mệnh trong tương lai.

Còn Tô Thần thì sao?

Y từ đầu đến cuối, đều luôn kiên trì 'đạo' của mình!

Khi còn yếu, chưa bao giờ thử đi đường tắt bái cường giả làm sư, mà luôn âm thầm tích lũy thực lực, ẩn mình.

Khi y đã trưởng thành, cũng chưa bao giờ bẻ cong nguyên tắc của mình, dám đối địch với đệ tử thân truyền của Thánh Nhân, thậm chí miểu sát Thiên Định Thánh Nhân tương lai!

Đến nay, vì muốn chứng đạo Hỗn Nguyên, càng dám tính kế Thiên Đạo!

Khí phách và tâm hung này, thực sự khiến người ta tự thấy không bằng!

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy lập 'Xiển Giáo' chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, sau khi tiêu hóa những gì đạt được khi chứng đạo, liền bắt đầu chuẩn bị giảng đạo, đồng thời thu nhận vài đệ tử để truyền thừa đạo thống của mình.

Giáo nghĩa của y là 'xiển thuật thiên lý, tôn sùng thiên đạo'.

Cho dù bị Thiên Đạo tính kế, thậm chí bị thao túng thành một quân cờ, nhưng oán khí trong nội tâm lại là thấp nhất trong Tam Thanh.

Lúc này, khi y cảm nhận được bản nguyên Hỗn Độn mênh mông truyền vào Hồng Hoang, ánh mắt lập tức rơi vào Tô Thần trên không Huyết Hải.

“Tô Thần này muốn dùng Hỗn Độn Nguyên Tinh được dung hợp thăng hoa từ Bồng Lai Tam Tiên Đảo, để khai tịch ‘Thiên Thần Đạo’, từ đó chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sao?!” Nguyên Thủy hai mắt đột nhiên co rụt, thần sắc lộ ra vẻ kinh hãi và phẫn nộ.

“Thật là gan lớn!” “Đây là giành lấy quyền hành Thiên Đạo, y làm sao dám chứ?!!” Tuy rằng bị Thiên Đạo khống chế trở thành một quân cờ, nhưng ‘đạo’ của y là Thiên Đạo, từ sâu thẳm nội tâm sẽ bảo vệ lợi ích của Thiên Đạo.

Huống chi, Tô Thần từng một chiêu miểu sát mình, khiến mình mất hết thể diện, trở thành trò cười trong lòng chúng sinh Hồng Hoang.

Vì thế, đối với hành động của Tô Thần, Nguyên Thủy phản ứng đầu tiên chính là phẫn nộ.

“Bá!” Ngay khi Nguyên Thủy chuẩn bị ra tay bảo vệ uy nghiêm và lợi ích của Thiên Đạo, y nhìn thấy bóng dáng thánh khiết thanh nhã, đỉnh thiên lập địa, bá khí ngạo nghễ, phong hoa tuyệt đại bên cạnh Tô Thần.

Kiềm chế sự tức giận trong lòng, y hơi nhíu mày, ngẩng đầu nhìn về phía Hỗn Độn Thiên Khung, bắt đầu suy nghĩ sâu xa.

Chương 207

"Lão Sư y sẽ bảo vệ uy nghiêm Thiên Đạo như thế nào?" Nguyên Thủy trong lòng rất rõ ràng, mình vừa mới chứng đạo thành Thánh, nếu một mình đi ngăn cản Tô Thần, nhất định sẽ bị Địa Đạo Chi Chủ Bình Tâm Nương Nương hoàn toàn áp đảo.

Bây giờ chỉ còn cách xem Lão Sư y có đích thân ra tay hay không!

Bích Du Cung.

Thông Thiên ngồi khoanh chân trên bồ đoàn màu tím, tỏa ra khí tức thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ vĩnh hằng, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể bước ra bước cuối cùng, chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân.

Nhưng quanh y bùng phát Tam Thiên Đại Đạo Thần Kiếm, diễn hóa ra dị tượng kinh khủng khai thiên tích địa, vạn vật luân hồi, chính là đang chống lại việc mình chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân.

Những năm qua, kể từ khi Đại Huynh và Nhị Huynh chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, Hồng Mông Tử Khí chí bảo thành Thánh trong thức hải Thông Thiên đã tự động bị luyện hóa chín tầng.

Chỉ cần y chịu lập đạo thống 'Tiệt Giáo' theo Thiên Đạo, là có thể thuận lợi chứng đạo thành Thánh.

Nhưng, Thông Thiên không muốn!

Y không muốn trở thành quân cờ của Thiên Đạo!

Là Bàn Cổ Chính Tông đường đường, bái nhập môn hạ Hồng Quân, đã làm tổn hại đến Phụ Thần Bàn Cổ.

Nay khó khăn lắm mới trọng tố 'đạo tâm' của mình, nếu lại trở thành quân cờ của Thiên Đạo, thì tương lai còn mặt mũi nào gặp Phụ

Thần?

"Ông!" Ngay khi Thông Thiên tiếp tục chống lại việc trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, đột nhiên cảm nhận được bản nguyên Hỗn Độn mênh mông dung nhập thế giới Hồng Hoang, không tự chủ được nhìn về vị trí của Tô Thần.

Tuy rằng y hiện tại chưa chứng đạo thành Thánh, nhưng khi nhìn thấy khí thế kiên định quyết đoán của Tô Thần, cùng với khối Hỗn Độn Nguyên Tinh khổng lồ bên cạnh, lập tức hiểu rõ ý định của y.

"Khai tịch Đại Thiên Thế Giới chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên?!" Thông Thiên hai mắt chợt sáng bừng, trực tiếp đứng dậy từ bồ đoàn màu tím.

Y biết Tô Thần đã có được truyền thừa hoàn chỉnh của Phụ Thần, ngoài công pháp chứng đạo 《Hồng Mông Cửu Chuyển》, còn có 《Khai Thiên Cửu Thức》!

Hơn bảy trăm vạn năm trước, Tô Thần đã có được Bồng Lai Tam Tiên Đảo hoàn chỉnh, và hợp nhất ba tiên đảo.

Nhưng khối Hỗn Độn Nguyên Tinh đã dung hợp này, chưa bao giờ thực sự hiện thế ở Hồng Hoang.

Mãi cho đến hôm nay, y mới để khối Hỗn Độn Nguyên Tinh này xuất hiện trở lại ở Hồng Hoang!

Thông Thiên trong lòng hiểu rõ, ngay từ khi Tô Thần dung hợp Bồng Lai Tam Tiên Đảo có được khối Hỗn Độn Nguyên Tinh này, y đã mưu tính phương thức chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La của mình trong tương lai!

"Tê!" Y thầm hít một hơi khí lạnh.

Nhìn bóng dáng bá khí quyết đoán của Tô Thần, đôi mắt sáng ngời của Thông Thiên tràn đầy chấn động và kính phục!

Luồn lách như rắn bò, mạch ngầm nghìn dặm.

Lúc đó y mới vừa đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, vậy mà đã bố cục phương thức chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La của mình, khả năng bố cục và khống chế kinh khủng này, thực sự quá nghịch thiên! … Phương Tây, Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người lập Tây Phương Giáo, cùng với việc phát bảy mươi bảy bốn mươi chín Đại Hoành Nguyện 'mượn' công đức chứng đạo thành Thánh, Phương Tây bắt đầu thực sự có tư cách phục hưng.

Ngay khi hai người giảng đạo cho các đệ tử của mình, cảm nhận được bản nguyên Hỗn Độn đột nhiên xuất hiện trong thế giới Hồng Hoang, ánh mắt lập tức nhìn về phía không trung Huyết Hải, rơi vào Tô Thần.

Với tư cách là Thiên Đạo Thánh Nhân, bọn họ nắm giữ lực lượng Thiên Đạo, một niệm có thể biết quá khứ tương lai, minh ngộ bản nguyên của đạo, thông suốt vạn sự vạn vật.

Khi nhìn thấy Tô Thần và khối Hỗn Độn Nguyên Tinh này, lập tức hiểu rõ ý định của y.

"Sư huynh, Tô Thần này muốn triệt để đoạn tuyệt quyền hành 'Thiên Thần Đạo' mà Thiên Đạo Thánh Nhân chúng ta khống chế a!" Chuẩn Đề sau khi chứng đạo thành Thánh, khí độ ổn trọng, tâm hung rộng mở hơn vô số lần.

Nhưng khi biết hành động của Tô Thần, vẫn không thể dung nhẫn.

Bởi vì, điều này đã chạm đến 'đáy' của Thiên Đạo! 'Thiên Thần Đạo' tương ứng với Thiên Đạo.

Sinh linh có thể chuyển thế đầu thai vào đạo này, đều là những tồn tại mang đại công đức, được thiên địa che chở.

Bọn họ sẽ là sủng nhi của thế giới Hồng Hoang, bất luận là tu hành hay truyền đạo, đều sẽ đạt được sự bán công bội.

Do 'Thiên Thần Đạo' phải chịu sự khống chế và ảnh hưởng của Thiên Đạo, sinh linh chuyển thế vào đạo này, sẽ tự nhiên thân cận với Thiên Đạo, là một tồn tại không thể bỏ qua để mở rộng ảnh hưởng của Thiên Đạo!

Nhưng bây giờ, Tô Thần chuẩn bị dùng bản nguyên Hỗn Độn ẩn chứa trong Hỗn Độn Nguyên Tinh, để khai tịch một Đại Thiên Thế Giới định danh là 'Thiên Thần Đạo', để chặt đứt sự khống chế của Thiên Đạo đối với 'Thiên Thần Đạo'.

Thậm chí y còn lấy đó để cướp đoạt quyền hành thiên địa!

Theo Đại Thế Thiên Định ban đầu, Địa Phủ nắm giữ Lục Đạo Luân Hồi, để vạn linh sau khi chết căn cứ vào công đức, tội nghiệt, nghiệp lực khi còn sống, sau đó chuyển thế vào các 'đạo' khác nhau. 'Thiên Thần Đạo' chịu sự khống chế của Thiên Đạo (sinh linh chuyển thế tự nhiên thân cận Thiên Đạo). 'A Tu La Đạo' do Địa Đạo khống chế (sinh linh chuyển thế tự nhiên thân cận Địa Đạo). 'Nhân Gian Đạo' do Nhân Đạo khống chế (sinh linh chuyển thế tự nhiên thân cận Nhân Đạo).

Còn về Tam Ác Đạo (Địa Ngục Đạo, Ngạ Quỷ Đạo, Súc Sinh Đạo), thuần túy là dùng để trừng phạt tội nghiệt kiếp trước của sinh linh, tiêu trừ nghiệp lực.

Do Thiên Đạo đối với thế giới Hồng Hoang đã đạt đến cảnh giới hoàn toàn mới, 'y' đã thúc đẩy ý chí Hồng Hoang thiên địa, định ra những kẻ có công đức khí vận dồi dào, toàn bộ chuyển thế vào 'Thiên Thần Đạo', từ đó mở rộng ảnh hưởng của Thiên Đạo.

Nhưng ai ngờ, Tô Thần vì phá cục, trực tiếp mở ra một Đại Thiên Thế Giới để định danh 'Thiên Thần Đạo'.

Từ nguồn gốc xóa bỏ ảnh hưởng của Thiên Đạo đối với 'Thiên Thần Đạo'.

Điều đáng sợ nhất là, sau này nếu y thao túng vong linh chuyển thế, để sinh linh của 'Thiên Thần Đạo' tự nhiên thân cận Địa Đạo, thì theo thời gian trôi qua, sớm muộn gì ảnh hưởng của Địa Đạo cũng sẽ vượt qua Thiên Đạo!

Dù sao, sinh linh thân cận Thiên Đạo là có hạn, còn sinh linh thân cận Địa Đạo lại có thể thông qua 'Thiên Thần Đạo' mà bồi dưỡng không ngừng.

Thế này thì còn sao mà so sánh được?

Vào giờ phút này, Tiếp Dẫn nghe xong lời sư đệ, vẻ mặt đầy ngưng trọng.

Y nghĩ đến trước đây Tô Thần dung hợp Bồng Lai Tam Tiên Đảo, vẫn luôn ẩn giấu đến nay, ngoài việc để chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, còn đang bố cục tính toán lập ra 'Thiên Thần Đạo' khác!

Hèn gì lúc đó y ở Lăng Tiêu Bảo Điện, đặc ý để Đế Tuấn phân cho y một tia quyền hành Thiên Đế, hóa ra đã sớm bố cục xong rồi!

Đế Tuấn là Thiên Đế được ý chí Hồng Hoang thiên địa công nhận, có quyền năng khống chế thiên địa.

Tô Thần dùng một tia ý chí Thiên Đế này, cộng thêm ý chí Địa Đạo của mình, hoàn toàn có thể tránh được Thiên Đạo để định danh 'Thiên Thần Đạo', không cần sự đồng ý và công nhận của Thiên Đạo!

"Thật là một tính toán kinh khủng!" Tiếp Dẫn hít một hơi thật sâu, ngẩng đầu nhìn về phía Hỗn Độn Thiên Khung.

"Nhưng Lão Sư, vị đại diện Thiên Đạo này, làm sao có thể để y như ý nguyện?" Có Địa Đạo Chi Chủ Bình Tâm Nương Nương hộ pháp cho Tô Thần, huynh đệ bọn họ vừa chứng đạo thành Thánh, căn

bản không dám đi ngăn cản, hy vọng duy nhất bây giờ, chính là ký thác vào Lão Sư Hồng Quân!

Chỉ cần Lão Sư có thể ngăn cản Tô Thần khống chế 'Thiên Thần Đạo', sau đó Lục Đạo Luân Hồi vẫn theo Đại Thế Thiên Định ban đầu, thì bọn họ với tư cách là Thiên Đạo Thánh Nhân, sẽ có một quyền hành nhất định ảnh hưởng đến 'Thiên Thần Đạo'.

Sau này nếu muốn thực hiện Đại Hoành Nguyện của mình, 'đền đáp' công đức đã 'mượn' khi chứng đạo, cũng sẽ dễ dàng hơn! … Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân khoanh chân ngồi trên cửu thải tường vân, không cảm nhận được chút nào lực lượng thời gian và không gian, đồng thời cũng không có hiện tại, quá khứ và tương lai.

Y rõ ràng tồn tại trong Tử Tiêu Cung, nhưng lại dường như hoàn toàn hòa nhập với Thiên Đạo.

"Ông!" Một ngọc điệp rực rỡ nhưng không hoàn chỉnh lơ lửng trên đỉnh đầu, rủ xuống từng sợi Hồng Mông Huyền Hoàng Khí, ức ức vạn Đại Đạo Quy Tắc vĩ lực bao phủ bản thân, dường như đang ôm ấp bảo vệ.

"Bá!" Khoảnh khắc này, Hồng Quân từ từ mở mắt.

Đôi mắt cổ phác sáng ngời của y không hề có chút cảm xúc nào, giống như một cỗ máy.

Khi y nhìn về thế giới Hồng Hoang, ánh mắt rơi vào Tô Thần và Bình Tâm, vô cùng hiếm thấy lộ ra một tia lạnh lẽo, khiến Đại Đạo Quy Tắc xung quanh đều chợt sát khí và băng lãnh.

"Khai tịch một Đại Thiên Thế Giới để định danh 'Thiên Thần Đạo'?" "Thật là tính toán cao siêu!" Hồng Quân một mắt nhìn ra mục đích chân chính của Tô Thần và Bình Tâm, cũng biết khối Hỗn Độn

Nguyên Tinh này có liên quan đến mình.

Bảo Vật Phân Bảo Nham mà mình từng có được, chính là 'chìa khóa' để dung hợp Bồng Lai Tam Tiên Đảo.

Nếu mình vẫn giữ Phân Bảo Nham, thì Tô Thần dù có được Bồng Lai Tam Tiên Đảo, cũng không thể hoàn toàn dung hợp chúng, nghịch chuyển thành Hỗn Độn Nguyên Tinh.

Tô Thần muốn khai tịch một Đại Thiên Thế Giới để định danh 'Thiên Thần Đạo', đồng thời chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thì cũng không có cơ hội này!

"Đại Đạo tại thượng, hôm nay ngô Tô Thần muốn khai tịch một Đại Thiên Thế Giới làm 'Thiên Thần Đạo', chỉ vì thực hiện sứ mệnh của bản thân, triệt để hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi!" "Ngô Tô Thần tại đây cam đoan: Trừ phi ý chí Hồng Hoang thiên địa công nhận, tuyệt đối không lấy thân phận Luân Hồi Đạo Chủ can thiệp 'Thiên Thần Đạo', khẩn thỉnh Đại Đạo giám chi!" Ngay khi Hồng Quân dốc toàn lực điều động bản nguyên Thiên Đạo khống chế ý chí Hồng Hoang thiên địa, đột nhiên nghe y lập lời thề với Đại Đạo, hai mắt hơi co lại.

"Chẳng lẽ, Tô Thần đã biết trước ý định của bản tọa?" Nghĩ đến đây, Hồng Quân trong lòng tràn đầy chấn động và ngưng trọng.

Tô Thần chưa chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La, cũng chưa thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân, làm sao có thể hiểu rõ át chủ bài của mình và Thiên Đạo?

Rốt cuộc là trùng hợp, hay là dự tri?

Hồng Quân ba lần giảng đạo giáo hóa chúng sinh Hồng Hoang, có được khí vận truyền đạo vạn linh, và được công nhận là 'Đạo Tổ' chí tôn.

Y mang theo khí vận vạn linh, xả thân bù đắp cho Thiên Đạo, trở thành đại diện của Thiên Đạo Hồng Hoang.

Từ đó, Thiên Đạo không còn khuyết thiếu, sự khống chế đối với thế giới Hồng Hoang cũng đạt đến cảnh giới mới.

Những năm qua, cùng với việc Nữ Oa, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề liên tiếp chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, chính thức mở ra thời đại Thiên Đạo chủ tể Hồng Hoang.

Tô Thần với tư cách là Luân Hồi Đạo Chủ được Địa Đạo định danh, hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi là sứ mệnh của y.

Nhưng y vì phản kháng Thiên Đạo, triệt để khống chế Lục Đạo Luân Hồi, đã chọn cách khai tịch một Đại Thiên Thế Giới để định danh là 'Thiên Thần Đạo', từ đó chặt đứt ảnh hưởng và khống chế của Thiên Đạo đối với 'Thiên Thần Đạo'.

Hơn nữa còn có thể lấy đó để tiến thêm một bước có được quyền hành Hồng Hoang thiên địa!

Điều này đối với Thiên Đạo mà nói, quả thực là khiêu khích, là điều tuyệt đối không thể dung nhẫn!

Ngay khi Hồng Quân chuẩn bị điều động bản nguyên Thiên Đạo, lấy lý do 'Địa Đạo có lòng riêng', cưỡng chế ý chí Hồng Hoang thiên địa công nhận, sau đó phái ác thi đích thân chém giết Tô Thần.

Nhưng ai ngờ, Tô Thần dường như có thể biết trước ý định của mình, đã lập lời thề với Đại Đạo, tuyệt đối không can thiệp 'Thiên Thần Đạo', điều này khiến Hồng Quân vô cùng khó chịu.

Bởi vì, thế giới Hồng Hoang có ý chí thiên địa.

Điều này do Thiên, Địa, Nhân Tam Đạo chủ tể cùng vận hành và công nhận.

Thiên Đạo tuy rằng có thực lực tuyệt đối áp chế Nhân Đạo và Địa Đạo, nhưng ‘y’ không thể cưỡng chế nghịch cải ý chí thiên địa.

Sau khi Đại Đạo công nhận lời thề của Tô Thần, Hồng Quân muốn lấy danh nghĩa ‘Địa Đạo có lòng riêng’, cưỡng chế nghịch cải ý chí thiên địa trấn sát Tô Thần, thì điều đó khó mà làm được.

Chương 208

"Bá!" Đôi mắt cơ giới lạnh lẽo tuyên cổ của Hồng Quân, vượt qua trùng trùng thời không, một lần nữa rơi vào Tô Thần. 'Cho dù bản tọa không thể đích thân ra tay trấn sát ngươi, thì ngươi cũng đừng hòng làm trái ý chí Thiên Đạo!' Khoảnh khắc tiếp theo, trong thức hải của Nữ Oa, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân, đồng loạt vang lên pháp chỉ uy nghiêm lạnh lùng của y.

"Dốc toàn lực ngăn cản Tô Thần, 'Thiên Thần Đạo' nhất định phải được khống chế trong tay Thiên Đạo!" "Cẩn tuân Lão Sư pháp chỉ!" "Cẩn tuân Lão Sư pháp chỉ!" Năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân sau khi nhận được pháp chỉ của Hồng Quân, không tự chủ được nhìn về vị trí của Tô Thần, lộ ra một tia lạnh lẽo.

Đôi mắt phượng của Nữ Oa ban đầu lộ ra vẻ chấn động và kính phục, nhưng sau khi nhận được pháp chỉ của Lão Sư, hai mắt nàng lại xuất hiện hai đạo thần quang Đại Đạo đối kháng.

Một đạo lạnh lẽo vô tình, chí cao vô thượng.

Một đạo khác thì là tạo hóa vô lượng.

Rất rõ ràng, đó là sự đối kháng giữa ý chí Thiên Đạo và ý chí của bản thân.

Nữ Oa trong lòng cảm niệm sự giúp đỡ mà Tô Thần từng dành cho mình, không muốn ám toán y vào thời điểm then chốt chứng đạo này.

Nhưng rất đáng tiếc, ý chí Thiên Đạo chí cao vô thượng.

Ngay khoảnh khắc chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, nàng đã

không còn tư cách làm trái ý chí Thiên Đạo, chỉ kiên trì được ba hơi thở, lập tức trở nên giống như một nữ sát thần lạnh lẽo vô tình!

Cùng lúc đó, tình huống của Thái Thanh Lão Tử cũng tương tự.

Y tín phụng 'Vô Vi Chi Đạo', vô vi mà vô sở bất vi!

Đối với Tô Thần, Thái Thanh Lão Tử chấn động và kính phục, đồng thời cũng tự thấy không bằng.

Y biết đối phương đang hạ một ván cờ lớn, thậm chí cũng muốn dùng dương mưu để tính kế Tam Thanh mình.

Nhưng Tô Thần chưa từng thực sự làm hại mình, ngược lại còn từng giúp đỡ vô số, khiến Tam Thanh mình đều nợ y một nhân quả!

Hôm nay Lão Sư hạ chỉ ám toán y chứng đạo, Thái Thanh Lão Tử trong lòng thực sự không muốn!

Nhưng sau khi chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, y đã không còn tư cách chống lại Thiên Đạo!

Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề ba vị Thánh Nhân này sau khi nhận được pháp chỉ của Lão Sư Hồng Quân, căn bản không có bất kỳ do dự nào, trực tiếp điều động Thiên Đạo vĩ lực, một niệm giáng lâm xuống không trung Huyết Hải.

"Đại huynh, nhị huynh, hai người đây là!" Trong Bích Du Cung, Thông Thiên vừa mới kinh ngạc trước đại thủ bút, đại khí phách, đại tâm hung của Tô Thần, đồng thời cũng được khai sáng con đường chứng đạo của mình.

Ai ngờ Đại Huynh và Nhị Huynh lại muốn đi ám toán Tô Thần!

Điều này chẳng phải quá bất nhân nghĩa sao?

"Tam đệ, vi huynh là Thiên Đạo Thánh Nhân, không thể làm trái ý chí Thiên Đạo!" "Hy vọng đệ có thể trở thành hy vọng của Tam Thanh

chúng ta!" Thái Thanh Lão Tử nhìn Thông Thiên một cái thật sâu, sau đó khống chế Thiên Đạo Chi Lực, vượt qua không gian chiều không gian, lập tức giáng lâm xuống Huyết Hải. … Trên không Huyết Hải.

Tô Thần thân mặc một bộ đạo bào tím hoa lệ, toàn thân tỏa ra khí tức thần thánh vĩ ngạn, chí tôn vĩnh hằng, uy áp vạn cổ.

Để có thể thuận lợi khai tịch một Đại Thiên Thế Giới chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, định danh 'Thiên Thần Đạo' hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi, y đã sớm chuẩn bị vạn toàn.

Lập lời thề với Đại Đạo, không chủ động can thiệp 'Thiên Thần Đạo', là để lôi kéo sự ủng hộ của ý chí Nhân Đạo, từ đó đoạn tuyệt thủ đoạn Thiên Đạo đích thân ra tay nhắm vào mình.

Đáng nói là, 'Thiên Thần Đạo' được Thiên Đạo định danh, sẽ tự nhiên thân cận Thiên Đạo.

Bây giờ Tô Thần tách biệt Thiên Đạo để khai tịch một Đại Thiên Thế Giới, với thân phận Địa Đạo Luân Hồi Đạo Chủ định danh 'Thiên Thần Đạo', vong hồn sau khi chuyển thế vào đạo này, sẽ không tự nhiên thân cận Thiên Đạo, mà là do sinh linh chuyển thế tự mình lựa chọn.

Tức là, Thiên, Địa, Nhân Tam Đạo mỗi đạo có một phần ba xác suất, tuyệt đối sẽ không xuất hiện tình huống một nhà độc đại.

Nhân Đạo bây giờ đã thức tỉnh ý chí.

Có Địa Đạo chủ động tranh thủ lợi ích cho 'nàng', 'nàng' đương nhiên sẽ không bỏ qua!

Trong thiết tưởng của Tô Thần, thế giới Hồng Hoang nên giống như 'Huyền Hoàng Thế Giới' mà y đã khai tịch, tam đạo cùng tồn tại, hỗ trợ lẫn nhau, cùng nhau nâng đỡ, dẫn dắt Hồng Hoang thăng cấp thành thế giới vĩnh hằng.

Như vậy, vạn linh đều có cơ hội chứng đắc Đại Đạo chân chính!

"Bá!" "Bá!" "Bá!" Bóng dáng Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Thái Thanh Lão Tử, Nữ Oa liên tiếp giáng lâm, ý chí Thánh Nhân kinh khủng và vĩ lực Đại Đạo Quy Tắc lập tức càn quét toàn bộ thiên khung.

Khoảnh khắc, dưới sự khống chế ăn ý của bọn họ, phương thiên địa này đã hình thành một không gian ngoại giới độc lập, tuyệt đối sẽ không vì cuộc chiến đấu này mà hủy diệt Hồng Hoang!

"Tô Thần, quay đầu là bờ!" "Chỉ cần ngươi tôn sùng Thiên Đạo, dựa theo Đại Thế Thiên Định mà hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi, bản tọa tuyệt đối không làm khó ngươi!" Nguyên Thủy lạnh lùng nhìn Tô Thần, Bàn Cổ Phiên chí bảo khai thiên trong tay y phát ra tiếng xé gió, vô tận khí nhận khai thiên yên diệt thời không vũ trụ.

"Nhị Sư Huynh nói cực kỳ đúng!" "Tô Thần đạo hữu nếu vẫn cố chấp không chịu nghe lời, thì Thiên Đạo Thánh Nhân chúng ta đành phải giết ngươi thành tro bụi!" Tiếp Dẫn chân đạp Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, ức ức vạn đạo công đức Huyền Hoàng Khí rủ xuống, chiếu rọi khuôn mặt khổ sở của y vài phần từ bi.

Y rất rõ tính cách của Tô Thần.

Bất quá là mượn lời của Nhị Sư Huynh Nguyên Thủy để kích Tô Thần, từ đó chống lại liên thủ ám sát của năm vị Thánh Nhân, rồi đạt thành mục đích của Tây Phương Giáo là nhập chủ Địa Phủ Minh Giới, khống chế một phần quyền hành chuyển thế vong linh.

Tô Thần cười lạnh một tiếng, ánh mắt nhìn về phía Thái Thanh Lão Tử và Nữ Oa.

Thấy bọn họ hai người lộ ra vẻ lãnh đạm vô tình, so với ba người Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, hoàn toàn giống như bị Thiên

Đạo thao túng.

"Bình Tâm, tất cả nhờ nàng!" Tô Thần mỉm cười nhìn Bình Tâm, trực tiếp tiến vào bản nguyên thế giới Hỗn Độn ẩn chứa trong Hỗn Độn Nguyên Tinh.

"Tô Lang yên tâm!" "Có ngô ở đây, bất kỳ ai cũng không thể ngăn cản chàng chứng đạo!" Bình Tâm dịu dàng nhìn bóng dáng tình lang, sau đó quay đầu nhìn về phía năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân, toàn thân nàng tỏa ra khí thế đỉnh thiên lập địa, ngạo nghễ vạn cổ, một đi không trở lại.

Chỉ thấy nàng tùy ý vung tay, một đạo năng lượng dịu dàng bao phủ toàn bộ Huyết Hải.

"Bất kỳ ai nếu dám bước thêm một bước, giết không tha!" Hoa!

Thần quang thiên khung chiếu rọi chư thiên, giống như khai thiên tích địa.

Bình Tâm trong bộ cung trang sa quần màu minh hoàng, thánh khiết cao quý, uy áp vạn cổ, khiến Chuẩn Đề không tự chủ được lùi một bước.

"Đây chính là thực lực của Địa Đạo Chi Chủ sao?" Chuẩn Đề hai mắt đột nhiên co rụt, lộ ra vẻ kinh hãi.

Y tay cầm Thất Bảo Diệu Thụ chí bảo chứng đạo, đỉnh đầu có Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, tỏa ra ức vạn xá lợi hào quang, định tâm tĩnh khí, chư tà tránh xa, vạn pháp bất xâm!

Vốn dĩ cho rằng Bình Tâm là Địa Đạo Chi Chủ, sau khi nàng tiến vào thế giới Hồng Hoang thì thực lực sẽ bị áp chế, ai ngờ thực lực của nàng vẫn kinh khủng và cường đại như vậy! … Bất Chu Sơn, Đại Điện Vu Tộc.

Đế Giang, Chúc Dung, Huyền Minh và các Tổ Vu khác cảm nhận

được Muội Phu sắp chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, từ tận đáy lòng cảm thấy vui mừng cho y.

Nhưng khi thấy Nữ Oa, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề năm vị Thánh Nhân liên thủ tấn công Tiểu Muội, ám toán Muội Phu chứng đạo, từng người đều phẫn nộ không thôi.

"Thái Thanh và Nguyên Thủy này sao lại vô sỉ như vậy?" "Muội Phu trước đây đã dốc toàn lực giúp Tam Thanh bọn họ dung hợp Phụ Thần Nguyên Thần, mới khiến bọn họ có được truyền thừa và át chủ bài chân chính của Phụ Thần, bây giờ lại lấy ơn báo oán sao?" "Đại ca!" "Chúng ta tổ chức 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', triệu hoán chân thân Phụ Thần, trợ giúp muội muội và muội phu một tay!" "Đúng!" "Chúng ta triệu hoán ra chân thân Phụ Thần, trực tiếp đánh cho đám Thánh Nhân không biết tốt xấu này tan tành!" Các Tổ Vu nghĩa phẫn điền ưng, nhao nhao kêu gào muốn tổ chức 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', giúp Tô Thần chứng đạo.

Ngay khi Cường Lương chuẩn bị cưỡng chế đánh thức muội muội Cửu Phượng trong huyết trì bí cảnh, truyền âm của Bình Tâm từ từ vang lên trong đại điện.

"Chư vị huynh trưởng, Huyền Minh tỷ tỷ, năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân nhỏ bé này, vẫn không làm gì được ngô!" "Tô Lang y đã sớm chuẩn bị vạn toàn, đợi y chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên xong, chính là lúc đòi lại nhân quả từ những Thiên Đạo Thánh Nhân này!" Đế Giang, Huyền Minh nghe được truyền âm của tiểu muội nhà mình, lập tức dừng lại, sau đó bắt đầu dốc toàn lực chú ý đến trận đại chiến Thánh Nhân này. … Huyết Hải.

Ngay khi Hậu Thổ bá khí hộ phu, Thái Thanh Lão Tử với thần sắc đạm mạc băng lãnh khẽ quát.

"Ra tay!" Chỉ thấy y tế xuất Thái Cực Đồ chí bảo khai thiên, đỉnh

đầu là Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp chí bảo bản sinh, dùng vĩ lực Thiên Đạo kinh khủng gia trì thúc đẩy.

"Hưu!" Một Bạch Ngọc Kim Kiều Thiên Đạo hiện hóa ra, nối liền với thánh uy Thiên Đạo hùng vĩ, với uy thế bình định địa thủy hỏa phong, chuyển hóa lực lượng âm dương ngũ hành, yên diệt thương khung vũ trụ.

"Sát!" Nữ Oa chân đạp Sơn Hà Xã Tắc Đồ, tay cầm Hồng Tú Cầu chí bảo nhân duyên, với thần sắc băng lãnh sát khí nhằm thẳng vào Bình Tâm mà tấn công.

Cùng lúc đó, Nguyên Thủy vung vẩy Bàn Cổ Phiên chí bảo khai thiên trong tay, gia trì vô tận khí nhận khai thiên và huyền quang tạo hóa, xuyên thủng trường hà thời gian và trường hà vận mệnh, xóa sạch quá khứ tương lai.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai người cũng dốc toàn lực ra tay.

Khoảnh khắc, toàn bộ không gian thời gian thiên khung vỡ vụn, vũ trụ sụp đổ, dường như chỉ còn lại địa hỏa thủy phong vô tận và hắc động hủy diệt.

Trong năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân, Nữ Oa có thực lực mạnh nhất.

Nàng không những thuận lợi trảm ra 'Tự Ngã Thi', mà còn đột phá đến Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên.

Kế đến là Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy.

Bọn họ với tư cách là Bàn Cổ Chính Tông do Bàn Cổ Nguyên Thần hóa thành, mang một tầng công đức khai thiên (công đức Đại Đạo), cộng thêm công đức Thiên Đạo đạt được khi lập giáo, thực lực ổn định ở Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên (sơ kỳ).

Còn Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, hai người bọn họ lập 'Tây Phương

Giáo' chứng đạo thành Thánh.

Công đức Thiên Đạo ban tặng ban đầu chỉ đủ cho một người chứng đạo thành Thánh, do hai người đã đi một con đường khác, phát bảy mươi bảy bốn mươi chín Đại Hoành Nguyện 'mượn' công đức từ Thiên Đạo để thành Thánh.

Vì thế, thực lực của bọn họ cũng là yếu nhất trong chư Thánh!

Năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân vung vẩy các chí bảo trong tay, đồng loạt hướng về khối Hỗn Độn Nguyên Tinh trên không Huyết Hải, mục đích là để ám toán Tô Thần chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, khai tịch một Đại Thiên Thế Giới định danh 'Thiên Thần Đạo'.

"Ông!" Ngay khi Tô Thần vừa tiến vào không gian bản nguyên bên trong Hỗn Độn Nguyên Tinh, Bình Tâm đã thúc đẩy Địa Đạo Thần Luân, trực tiếp bao phủ thiên vũ, vững vàng bảo vệ phương thiên địa này.

Địa Đạo Thần Luân là Địa Đạo Chí Bảo, hình dạng như một vầng huyết nguyệt viên mãn, rủ xuống từng sợi Hồng Mông Tử Khí và vĩ lực Địa Đạo, chí cao mà thần thánh, thần bí mà cường đại.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân gia trì các loại chí bảo khai thiên, tiên thiên linh bảo đỉnh cấp cùng vĩ lực Thiên Đạo đồng loạt tấn công, đều bị Địa Đạo Thần Luân thần bí cường đại đó ngăn cản.

"Nữ Oa sư muội, thực lực của ngươi mạnh nhất, không bằng do ngươi cùng Đại Huynh và hai vị Sư Đệ dốc toàn lực tấn công Bình Tâm, khiến nàng phân thần không thể bảo vệ khối Hỗn Độn Nguyên Tinh này." "Chỉ cần nàng lộ ra dù chỉ một chút sơ hở, ngô có thể trong khoảnh khắc yên diệt Hỗn Độn Nguyên Tinh, chém giết Tô Thần!" Cảm nhận được thực lực cường đại của Bình Tâm cùng sự kinh khủng của Địa Đạo Thần Luân, Nguyên Thủy liền áp dụng sách lược,

lấy việc tấn công Bình Tâm để khiến nàng phân tâm, từ đó đạt được mục đích diệt sát Tô Thần.

Theo y, chỉ cần yên diệt khối Hỗn Độn Nguyên Tinh này, cho dù Tô Thần có nghịch thiên đến mấy, cũng không thể tìm được khối Hỗn Độn Nguyên Tinh thứ hai có thể khai tịch Đại Thiên Thế Giới, 'Thiên Thần Đạo' cũng sẽ được Thiên Đạo khống chế.

"Được!" "Tất cả cứ theo Nhị Đệ (Nhị Sư Huynh) đã nói!" Trong khoảnh khắc ngắn ngủi, năm vị Thánh Nhân đã thay đổi sách lược, khống chế các quy tắc Đại Đạo truyền thừa và Thiên Đạo Chi Lực của mình, thúc đẩy chí bảo nhằm thẳng vào Bình Tâm mà trấn sát.

"Sát!" Bình Tâm đôi mắt đẹp bắn ra hai đạo thần quang Đại Đạo, xuyên thấu gia nguyên chư thiên, xuyên thủng thời không tương lai.

Nàng nhẹ nhàng vung đôi tay ngọc.

Bản nguyên Địa Đạo mênh mông cùng Đại Đạo Quy Tắc được dẫn dắt ra, cấu thành một hư ảnh Sáng Thế Thần Phủ.

"Khai Thiên!" "Tích Địa!" "Hưu!" Cùng với 《Khai Thiên Cửu Thức》 được nàng vận dụng, toàn bộ phương thiên địa dường như hoàn toàn tĩnh lặng.

Thần thông Đại Đạo của Nữ Oa, Thái Thanh Lão Tử và các Thánh Nhân khác cùng với vĩ lực Thiên Đạo, tại khoảnh khắc này đồng loạt vỡ vụn yên diệt, hóa thành vô lượng hư không tiêu yên, nghịch chuyển Hỗn Độn Hồng Mông.

"Không hay rồi!" Thực lực chưa thực sự ổn định của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người sắc mặt đại biến, điên cuồng thúc đẩy Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên và Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, chống lại nhát phủ kinh khủng này.

"Ông!" Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp điên cuồng

bạo trướng, hóa thành một tòa Thần Tháp mười hai tầng thiên địa, rủ xuống ức ức vạn đạo Huyền Hoàng Khí, chống đỡ nhát phủ chí cường khai thiên này.

Thái Thanh Lão Tử cũng đã có được 《Khai Thiên Cửu Thức》, y thâm hiểu thần thông công kích Đại Đạo này kinh khủng đến mức nào.

Chương 209

Phụ Thần Bàn Cổ chỉ một vung tay, đã chém giết ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần.

Bây giờ bị Bình Tâm dùng để đối phó với mình, có một cảm giác luân hồi số mệnh.

"Phốc!" Cho dù có Thái Thanh Lão Tử dùng Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp che chở, nhưng Chuẩn Đề có thực lực yếu nhất vẫn bị ảnh hưởng bởi nhát phủ kinh khủng này, y phun ra một ngụm thánh huyết màu vàng kim, sắc mặt suy yếu đi với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

"Sư đệ!" Thấy cảnh này, Tiếp Dẫn kinh nộ không thôi.

Y không ngờ thực lực của Bình Tâm lại kinh khủng đến vậy.

Năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân, vậy mà không làm gì được Địa Đạo Chi Chủ này.

Sự khác biệt một trọng thiên cảnh giới Hỗn Nguyên, chênh lệch lớn đến vậy sao?

"Chuẩn Đề sư đệ, tiếp theo do ngô dốc toàn lực tấn công Bình Tâm, ngươi thì tìm cơ hội phá hủy yên diệt khối Hỗn Độn Nguyên Tinh này là được!" "Đa tạ Nhị Sư Huynh!" Chuẩn Đề tự biết thực lực yếu, pháp bảo kém, không dám tự tiện kiêu ngạo.

Chỉ cần có thể tìm được sơ hở của Bình Tâm, là có thể đánh nát Hỗn Độn Nguyên Tinh, khiến Tô Thần không thể thuận lợi khai tịch Đại Thiên Thế Giới chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, cũng không thể định danh 'Thiên Thần Đạo'! … Thiên Đình, Lăng Tiêu Bảo Điện.

Tuy rằng năm vị Thánh Nhân đã dùng thần thông cách tuyệt Huyết

Hải, nhưng Đế Tuấn và Thái Nhất vẫn có thể dùng thần thông Đại Đạo quan sát tình hình chiến trường.

Thấy Bình Tâm Nương Nương bá khí ngạo nghễ, đỉnh thiên lập địa, uy áp năm vị Thánh Nhân, từng người đều chấn động vô cùng.

Đại Đạo Quy Tắc và Đại Đạo Quy Tắc va chạm.

Cuộc tranh đấu giữa Địa Đạo và Thiên Đạo.

Thời không băng diệt, vũ trụ sụp đổ, vạn đạo bi minh.

Cho dù chỉ nhìn thấy một đoạn cảnh tượng, cũng có thể cảm nhận được sự hủy diệt và uy áp khiến người ta run rẩy.

"Đây chính là thực lực chân chính của cảnh giới Hỗn Nguyên sao?" Thái Nhất đôi mắt thần xích kim đột nhiên co rụt, lộ ra đấu chí ngút trời.

Y từng khống chế 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận', dùng ức ức vạn lực lượng tinh thần gia trì vào mình, trải nghiệm cảm giác 'Hỗn Nguyên Chi Cảnh' đó.

Nhưng so với Thánh Nhân có thể khống chế gia trì vĩ lực Thiên Đạo, vẫn còn một khoảng cách không nhỏ.

Khoảnh khắc tiếp theo, ánh mắt y nhìn về khối Hỗn Độn Nguyên Tinh đó, lộ ra một tia chờ đợi.

"Tô Thần đạo hữu, hy vọng ngươi có thể thuận lợi chứng đạo thành công!" Đối với Thái Nhất mà nói, Tô Thần vừa là đối tượng kính phục, vừa là mục tiêu truy đuổi.

Những việc làm vĩ đại mà y đã tạo ra, cùng với ý niệm chống lại Thiên Đạo, tạo phúc vạn linh Hồng Hoang, là một tồn tại mà mình khó có thể sánh kịp.

Nếu Tô Thần có thể thuận lợi lấy việc khai tịch một Đại Thiên

Thế Giới chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thì đó không khác gì chỉ ra một phương hướng chứng đạo cho tất cả các thần thai tiên thiên đỉnh cấp!

Một khi thành công, nhất định sẽ mãi mãi được ghi nhớ trong sử sách Hồng Hoang! … Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân thần sắc băng lãnh đạm mạc, thấy Bình Tâm và năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân đối chiến, vậy mà có thể chiếm giữ thế thượng phong tuyệt đối, đôi mắt cơ giới tuyên cổ hơi co lại.

"Ông!" Y thúc đẩy Tạo Hóa Ngọc Điệp, dẫn dắt bản nguyên Thiên Đạo mênh mông giáng xuống năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân.

Đây không phải là đại chiến giữa Bình Tâm và năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân, mà là cuộc tranh đấu giữa Thiên Đạo và Địa Đạo!

"Hoa!" Khi Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Nữ Oa, Tiếp Dẫn bốn vị Thánh Nhân dốc toàn lực tấn công Bình Tâm, đột nhiên cảm nhận được bản nguyên Thiên Đạo mênh mông gia trì, toàn thân không khỏi chợt chấn động.

Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ, Hồng Tú Cầu, Thần Trượng Gia Trì.

Chí bảo khai thiên và tiên thiên linh bảo cực phẩm đỉnh cấp dưới sự thúc đẩy của bản nguyên Thiên Đạo và Đại Đạo Quy Tắc, bùng phát ra Bạch Ngọc Kim Kiều Thiên Đạo kinh khủng và khí nhận khai thiên.

Hào quang ngũ sắc chiếu rọi sơn hà đại địa, thụy khí cửu thải trấn nhiếp chư thiên vũ trụ!

Thời không băng diệt, vũ trụ luân hồi.

Toàn bộ thiên khung dường như trở thành không gian hư vô, chỉ còn lại Địa Đạo Thần Luân vững vàng bảo vệ khối Hỗn Độn Nguyên Tinh tỏa ra Hồng Mông Nhân Uân Khí đó.

Thấy Bình Tâm dường như có chút kiệt sức, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn dốc hết toàn lực công kích.

Cuối cùng, Địa Đạo Thần Luân bị bọn họ xé rách một góc.

"Hưu!" Chuẩn Đề đã chuẩn bị từ lâu, điên cuồng khống chế vĩ lực Thiên Đạo và Đại Đạo Quy Tắc, thúc đẩy Thất Bảo Diệu Thụ chí bảo chứng đạo của mình, vung ra một đạo thần quang Đại Đạo thất sắc kinh khủng chí cực.

Thấy đạo thần quang Đại Đạo thất sắc này sắp yên diệt Hỗn Độn Nguyên Tinh, một viên châu tử cổ phác màu huyền hoàng bay lên trời, bùng phát ra ức ức vạn đạo Hồng Mông Huyền Hoàng Khí, vững vàng bảo vệ Hỗn Độn Nguyên Tinh.

"Đây, đây là Hỗn Độn Chí Bảo 'Hỗn Độn Châu' trong truyền thuyết?" Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề năm vị Thánh Nhân hai mắt đồng loạt đột nhiên co rụt, từng người trên mặt lộ ra các vẻ khác nhau.

Có chấn động, có ghen tỵ, có khó tin, cũng có bừng tỉnh!

Tất cả mọi người làm sao cũng không ngờ, kiện Hỗn Độn Chí Bảo trong truyền thuyết này lại bị Tô Thần có được!

Cùng lúc đó, đôi mắt vẫn luôn theo dõi sát sao của Hồng Quân cũng đột nhiên co rụt.

"Thì ra là vậy!" Khi Tô Thần vừa mới quật khởi, y từng hao phí tâm thần dốc toàn lực thôi toán đối phương.

Nhưng Thiên Đạo hiển thị Tô Thần không có gì đặc biệt.

Hóa ra y có được Hỗn Độn Châu được mệnh danh là 'một trong những thứ ẩn mình của Đại Đạo', có thể bình ổn cảm ứng và thôi toán của Thiên Đạo, hèn gì khiến mình không hề hay biết.

“Thật là một tính toán cao siêu a!” Hồng Quân trong lòng thầm cảm khái một tiếng, mức độ phòng bị đối với Tô Thần lập tức được điều chỉnh lên cao hơn cả Bình Tâm!

Vô số Nguyên Hội này, Tô Thần dựa vào ‘Hỗn Độn Châu’ để thực hiện các loại bố cục và tính toán, giấu kín mình, người đại diện Thiên Đạo này.

Nếu không phải lần này y muốn thuận lợi chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, e rằng còn chưa sử dụng át chủ bài này đâu?

“Hanh!” “Muốn bản tọa ngừng tay, tuyệt đối không thể!” Hồng Quân tiếp tục dốc toàn lực thúc đẩy Tạo Hóa Ngọc Điệp, câu thông liên kết bản nguyên Thiên Đạo, rủ xuống vĩ lực vô cùng gia trì lên năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân, để bọn họ dốc toàn lực công phá phòng ngự của Bình Tâm, phá hủy khối Hỗn Độn Nguyên Tinh này!

“Ông!” Vào giờ phút này, Bình Tâm với tư cách là đạo lữ có khí vận liên kết với Tô Thần, nàng khống chế Hỗn Độn Châu mà tình lang giao cho mình, phối hợp với Địa Đạo Thần Luân chí bảo Địa Đạo, dốc toàn lực chống lại công kích của năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân.

Có Hỗn Độn Châu kiện chí bảo này ở đây, tâm thần nàng có thể nhẹ nhõm hơn rất nhiều.

Đối mặt với công kích không ngừng của năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân, cơ bản đều có thể ứng phó dư sức. … Trong không gian Hỗn Độn Nguyên Tinh.

Tô Thần sau khi đi vào, trực tiếp tế xuất ‘Sáng Thế Thần Phủ’ chí bảo do chính tay mình luyện chế.

“Khai Thiên!” “Tích Địa!” Y hai tay nắm cán phủ, dùng 《Khai Thiên Cửu Thức》 vung xuống.

“Oanh long long!” “Oanh long long!” Bản nguyên Hỗn Độn điên

cuồng chấn động.

Một tia thần quang Đại Đạo rực rỡ cực hạn chém vỡ Hỗn Độn, diễn hóa ra lực lượng thời gian và không gian mênh mông.

"Hưu!" Tô Thần không dừng lại, tiếp tục vung vẩy Sáng Thế Thần Phủ trong tay.

Vận mệnh hiện, nhân quả sinh.

Trọc khí hạ trầm thành địa, thanh khí thăng lên thành thiên.

Âm dương sơ phân, ngũ hành hiển hóa.

Tạo hóa vô lượng, hủy diệt tương bạn.

Một phương Đại Thiên Thế Giới thuận lợi khai tịch mà ra, vô cùng Đại Đạo vĩ lực hiển hóa.

"Hưu!" Một thước đo màu Hồng Mông Huyền Hoàng cực kỳ bạo trướng, với thế lượng thiên Hồng Mông chống đỡ thiên địa.

Tô Thần chuẩn bị định danh phương Đại Thiên Thế Giới vừa khai tịch này là 'Thiên Thần Đạo', tạm thời dùng Hồng Mông Lượng Thiên Xích do một tầng công đức khai thiên diễn hóa làm trụ chống trời là thích hợp nhất.

Có công đức khai thiên trấn áp, lực lượng Thiên Đạo nếu dám xâm nhập, sẽ bị yên diệt ngay lập tức.

"Ông!" Khoảnh khắc tiếp theo, Tô Thần tế xuất Lục Đạo Luân Hồi Bàn, dẫn nhập bản nguyên Địa Đạo.

Hoàn thành tất cả xong, y lại dung nhập ý chí thiên địa của phương thế giới này vào Hồng Hoang, câu thông liên kết Tam Thiên Đại Đạo chân chính trong thế giới Hỗn Độn.

"Oanh!" Khoảnh khắc, ý chí Hồng Hoang thiên địa mênh mông cuồn cuộn đổ vào.

Dưới sự dẫn dắt của 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' của Yêu Tộc, ức ức vạn lực lượng tinh thần Hỗn Độn Thái Cổ cùng Tam Thiên Đại Đạo, cũng được thuận lợi dẫn nhập vào trong đó.

Khoảnh khắc cuối cùng, Tô Thần dung nhập một tia quyền hành Thiên Đế vào 'Thiên Thần Đạo', chân chính hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi.

"Oanh long long!" Thế giới Hồng Hoang điên cuồng chấn động.

Vô cùng Địa Đạo Âm Đức và Đại Đạo Công Đức Kim Vân ngưng tụ.

Tử khí đông lai ức vạn dặm, hà quang vạn đạo nhuộm chư thiên.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Đại Đạo tiên nhạc vang vọng vũ trụ!

Bình Tâm thấy cảnh này, đôi mắt đẹp trong sáng rạng rỡ thần thái kinh hỷ.

Còn Thái Thanh Lão Tử, Nữ Oa, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân trong lòng tràn đầy sự vô lực và thất bại.

Cho dù dưới sự giúp đỡ toàn lực của Lão Sư, năm vị Thánh Nhân Huyền Môn mình dốc hết toàn lực, vẫn không thể ngăn cản Tô Thần khai tịch Đại Thiên Thế Giới định danh 'Thiên Thần Đạo'!

Vào giờ phút này, ánh mắt của toàn bộ vạn linh Hồng Hoang, đều hội tụ về đây.

Liên tưởng đến đại chiến giữa năm vị Thánh Nhân và Địa Đạo Chi Chủ, vô số đại năng đỉnh cấp đều kích động không thôi.

Tô Thần đạo hữu, không, phải là Tô Thần Thánh Nhân, y đã khai sáng ra một phương thức chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên

mới!

Việc làm vĩ đại này, nhất định sẽ mãi mãi được ghi nhớ trong sử sách Hồng Hoang!

Tô Thần lấy Hỗn Độn Nguyên Tinh đã dung hợp sau khi hình thành Bồng Lai Tam Tiên Đảo, thuận lợi khai tích ra một phương Đại Thiên Thế Giới, sau đó khâm định là 'Thiên Thần Đạo' trong Lục Đạo Luân Hồi.

Địa Đạo Bản Nguyên, Tam Thiên Đại Đạo chân chính, Thiên Đế Quyền Hành toàn bộ dung nhập vào đó, 'Thiên Thần Đạo' cuối cùng cũng xem như hoàn thiện triệt để.

Thiên Địa Ý Chí Bản Nguyên cùng Tam Thiên Đại Đạo Bản Nguyên vĩ lực điên cuồng gia trì, khiến Tô Thần được tôn lên như Thần Thánh, trạng thái vĩnh hằng.

Chương 210

"Hoa lạp lạp!" "Hoa lạp lạp!" Trong Hồng Hoang Thế Giới, Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà được dẫn dắt ra, điên cuồng giao hội và bính chàng.

"Bá!" "Bá!" Trong mỗi giọt sóng lớn, thân ảnh Tô Thần tự động được thu thúc 'Quá Khứ Tuyến' ngưng tụ thành 'Quá Khứ Thân', ngật lập trên đỉnh Thời Gian Trường Hà, phủ khám Hồng Hoang chúng sinh.

Cùng lúc đó, một đạo thân ảnh thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ vĩnh hằng, cực kỳ tôn quý, bá khí nghịch dòng Vận Mệnh Trường Hà mà đến, chính là 'Tương Lai Thân' của Tô Thần.

"Hưu!" 'Y' dưới sự gia trì của Tam Thiên Đại Đạo Bản Nguyên và Thiên Địa Bản Nguyên Ý Chí, triệu hoán 'Quá Khứ Thân', cùng lúc nhập vào bản thể Tô Thần, trong khoảnh khắc diễn hóa ra hình ảnh Quá Khứ, Hiện Tại, Tương Lai.

"Oanh ~ ô!" Tam Thiên Đại Đạo Bản Nguyên cùng Thiên Địa Ý Chí Bản Nguyên tề tựu gia trì, khiến Tô Thần được chiếu rọi càng thêm thần thánh và chí cao vô thượng.

Lúc này, Đại Đạo Công Đức Kim Vân và Địa Đạo Âm Đức Kim Vân vẫn ngưng tụ trên không 'Thiên Thần Đạo'.

Không có công đức hàng lạc.

Cũng không tiêu tán.

"Chuyện này là sao?" "Chẳng lẽ Tô Thần Thánh Nhân thất bại?" "Không thể nào!" "Chúng ta rõ ràng có thể cảm ứng được 'Thiên Thần Đạo' đã được Thiên Địa nhận khả, Lục Đạo Luân Hồi cũng đã

được hoàn thiện triệt để, 'Đạo' của Tô Thần Thánh Nhân đã chân chính viên mãn, sao có thể thất bại chứ?" Khi mọi người còn đang kinh nghi, đột nhiên linh quang trong Thức Hải chợt lóe, lộ ra vẻ hoảng nhiên đại ngộ!

"Tô Thần Thánh Nhân từ trước đến nay đi con đường cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc Dĩ Lực Chứng Đạo, y đã dùng Hỗn Độn Nguyên Tinh khai tích ra một phương Đại Thiên Thế Giới, trước hết dùng phương thức này khai thiên chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, sau đó mới thành Địa Đạo Thánh Nhân!" "Thì ra là thế!" "Ngô nói mà, trách không được Đại Đạo Công Đức và Địa Đạo Âm Đức trên trời vẫn chưa hàng lạc, thì ra là đợi y chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trước, sau đó mới hàng lạc công đức trợ y thành Thánh!" "Sách sách." "Có thể khiến Đại Đạo Công Đức phải đợi chờ, cả Hồng Hoang Thế Giới e rằng chỉ có một mình Tô Thần Thánh Nhân thôi nhỉ?" "Đây thật là Hồng Hoang Tuyên Cổ Vị Hữu Chi Tráng Cử a!" Ngay khi vô số đỉnh cấp Đại Năng đang nghị luận, một đạo khí tức chí cao vô thượng, tuyên cổ vĩnh hằng, trong khoảnh khắc quét sạch toàn bộ Hồng Hoang Thiên Địa.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Đại Đạo Công Đức và Địa Đạo Âm Đức đồng loạt chấn động, sau đó đổ ập xuống 'Thiên Thần Đạo'.

Tử khí đông lai ức vạn dặm, Đại Đạo hà quang nhuộm chư thiên.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Đại Đạo chi âm vang vọng thương khung vũ trụ!

"Hưu!" Từ Địa Phủ thăng đẳng ra một tôn Liên Đài cực kỳ tôn quý, trực tiếp đến dưới chân Tô Thần.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, năm tôn Thiên Đạo Thánh Nhân này rõ ràng cảm nhận được, Địa Đạo

Bản Nguyên đang kịch liệt tăng trưởng, Hồng Hoang Thiên Địa cũng đang nhanh chóng khuếch trương.

Ức vạn sinh linh đắm mình trong Địa Đạo Âm Đức khí vận, trăm bệnh tiêu tan, thuận lợi hóa hình, thậm chí trực tiếp đột phá đến cảnh giới tiếp theo!

"Chúc mừng Tô Thần Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh, hạ hỉ Tô Thần Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh!" "Chúc mừng Tô Thần Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh, hạ hỉ Tô Thần Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh!" Hồng Hoang Vạn Linh sau khi hoàn hồn, nhìn thân ảnh thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ vĩnh hằng được 'Thiên Thần Đạo' chiếu rọi, đồng loạt quỳ bái cung kính hành lễ, cảm niệm công lao vô thượng mà y đã cống hiến cho Hồng Hoang Thế Giới.

Hiện giờ, Lục Đạo Luân Hồi đã hoàn thiện triệt để.

Tất cả sinh linh dù sau khi tử vong, đều sẽ có kiếp sau.

Điều này đối với ức vạn sinh linh mà nói, đơn giản là ban tặng hy vọng chân chính!

"Bá!" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề sau khi hoàn hồn, đồng loạt nhìn về phía Đại Sư Huynh Thái Thanh Lão Tử.

Năm tôn Thiên Đạo Thánh Nhân mình đã cản trở Tô Thần chứng đạo thất bại, vậy tiếp theo nên xử lý ra sao?

Thù cản trở đạo, không đội trời chung.

Nhân quả này luôn cần phải kết thúc chứ?

"Nữ Oa Sư Muội, hai vị Sư Đệ, đã thất bại thì chúng ta hãy kiên nhẫn chờ đợi Tô Thần Đạo Hữu kết thúc nhân quả với chúng ta!" Thái Thanh Lão Tử đã khôi phục lý trí chân chính, biểu hiện vô cùng thản nhiên.

Bất cứ chuyện gì, đều phải trả giá.

Dù lần ngăn sát Tô Thần này không phải ý muốn trong lòng mình, thậm chí là Thiên Đạo cưỡng ép mình xuất thủ, nhưng đã làm thì là đã làm, nỗ lực gánh vác hậu quả thất bại là được.

Nghe lời của Đại Sư Huynh, nội tâm ba người Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề tuy có chút lo sợ, nhưng cũng an tĩnh hơn nhiều.

Tô Thần vừa mới chứng đạo thành Thánh, thực lực không mạnh hơn mình quá nhiều.

Dù có thêm Đạo Lữ Bình Tâm Nương Nương, đối với năm tôn Thiên Đạo Thánh Nhân mình nhiều nhất cũng chỉ là áp chế mà thôi, căn bản không thể tạo thành uy hiếp quá lớn.

Mà đôi mắt phượng đẹp đẽ của Nữ Oa lại lộ ra vẻ chấn hám và hiếu kỳ vô cùng.

Căn cứ vào dị tượng Thiên Địa vừa rồi, đây tuyệt đối là do Tô Thần đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên gây ra, chỉ là bị Đại Đạo Công Đức và Địa Đạo Âm Đức che mờ khiến người ta bỏ qua mà thôi.

Nhớ lại khi mình chứng đạo thành Thánh, là dựa vào Thiên Đạo Công Đức luyện hóa Thành Thánh Chí Bảo Hồng Mông Tử Khí, hoàn toàn khác biệt với điều này, trong não hải Nữ Oa không khỏi hiện lên một câu hỏi nghi vấn.

"Vậy Ngô rốt cuộc có phải là 'Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên' chân chính không?" "Hay chỉ là Thiên Đạo Thánh Nhân mà thôi?" … Trong Thiên Thần Đạo.

Đại Đạo Công Đức và Địa Đạo Âm Đức vô biên đổ ập xuống.

Một phần trực tiếp dung nhập vào phương Đại Thiên Thế Giới này, cùng dung hợp với Hồng Hoang Thế Giới Thiên Địa Bản Nguyên,

cùng nhau diễn hóa và dựng dục ra từng gốc Tiên Thiên Linh Căn, từng ngọn núi, dòng sông.

Tiên Thiên Linh Mạch dung nhập vào lòng đất, và đang không ngừng tăng trưởng.

Tiên Thiên Linh Căn và Hậu Thiên Linh Căn, Tiên Thiên Khoáng Mạch và Hậu Thiên Khoáng Mạch dưới sự dung nhập của Đại Đạo Công Đức, đều bắt đầu dựng dục diễn hóa.

Tô Thần nhận được bảy phần Đại Đạo Công Đức và Địa Đạo Âm Đức. 'Thiên Thần Đạo' thì nhận được hai phần rưỡi, toàn bộ dùng để diễn hóa 'Thần Giới' nơi Đại Công Đức Giả chuyển thế.

Nửa phần còn lại thì dung nhập vào Thiên Địa Chi Trụ Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Đối với Đại Đạo Công Đức, Tô Thần toàn bộ thu thập lại.

Còn những Địa Đạo Âm Đức đó, y toàn bộ dung nhập vào Bản Mệnh Chí Bảo 'Lục Đạo Luân Hồi Bàn' của mình.

"Hoa ~ ô!" Khẽ mở hai mắt.

Hai dòng Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà chí cao vô thượng trong Hồng Hoang Thế Giới, trong khoảnh khắc ẩn mình vào hư không.

Đại Đạo Chân Lý và Thiên Địa Chí Lý giữa Thiên Địa, giờ khắc này trong mắt Tô Thần rõ ràng đến thế.

Khi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, mình đã có thể chưởng khống 'Đại Đạo Quy Tắc', minh ngộ Đạo chi bản nguyên, thông hiểu vạn sự vạn vật, nhìn thấy Quá Khứ Tương Lai!

Sau khi chân chính chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, 'Quá Khứ Thân', 'Hiện Tại Thân', 'Tương Lai Thân' của Tô Thần Tam

Thân hợp nhất, tuế nguyệt nhân quả không dính thân, vô quá khứ tương lai, vô thủy vô chung.

Điều khủng bố nhất là Bản Nguyên của y tức là 'Đạo', tồn tại dưới hình thức tuyệt đối.

Không thể dùng vật chất, thuộc tính, tư duy định nghĩa, tồn tại trong quá khứ, lại ở trong tương lai, ở giữa hư thực, nhưng lại tuyên cổ tồn tại, đã chạm tới một tia 'chất' siêu thoát 'Đại Đạo Quy Tắc'!

"Đã đến lúc kết nhân quả với Thiên Đạo Thánh Nhân!" Tô Thần hai mắt nhìn về phía trên Huyết Hải, động xuyên 'Thiên Thần Đạo' thời không bích lũy, ánh mắt rơi trên Thái Thanh Lão Tử, Nữ Oa, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, năm vị Đại Thánh Nhân này.

"Bá!" Bước ra một bước, ức vạn Đại Đạo Bản Nguyên cùng Thiên Địa Ý Chí quỳ bái gia trì, trực tiếp hàng lâm bên cạnh Bình Tâm, sau đó đưa tay nắm chặt bàn tay mềm mại của nàng.

"Bình Tâm!" Không có lời đường mật nào, cũng không có lời cảm kích nào, tất cả đều ở trong hành động.

"Tô Lang!" Lúc này, Bình Tâm sau khi chân chính nhìn thấy tình lang, cảm nhận được Đại Đạo Bản Nguyên cùng Thiên Địa Ý Chí từ y tán phát ra, trên khuôn mặt thánh khiết hoàn mỹ không tì vết, trong khoảnh khắc nở rộ một nụ cười ngọt ngào đầy chấn hám.

"Ông!" Đột nhiên, Tô Thần cảm nhận được Hồng Hoang Thiên Địa Ý Chí hùng vĩ gia trì mà đến.

"Bá!" Y nhìn về phía Hỗn Độn Thiên Khung, khẽ nhíu mày.

"Hồng Hoang Thiên Đạo đang áp chế Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chân chính?" Rất nhanh, Tô Thần nghĩ đến Dương Mi Đại Tiên có ân oán sâu nặng với Hồng Quân.

Tương truyền, y đã chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên từ

sớm trong Hỗn Độn Thế Giới, sở dĩ không tiến vào Hồng Hoang Thế Giới để kết nhân quả với Hồng Quân, chính là vì bị Hồng Hoang Thế Giới Thiên Đạo áp chế.

Hiện giờ mình đã chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tự nhiên cũng phải chịu áp chế của Hồng Hoang Thiên Đạo.

"Ông!" Tô Thần chưởng khống Địa Đạo Ý Chí, gia trì Địa Đạo vĩ lực lên thân, cảm giác áp chế kia liền bị hóa giải phần lớn.

Y vừa là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng là Địa Đạo Thánh Nhân.

Với Địa Đạo Ý Chí Bản Nguyên, tự nhiên cũng có thể hóa giải áp chế của Thiên Đạo.

Đồng thời còn có đặc tính bất tử bất diệt của Địa Đạo Thánh Nhân, cùng với khả năng tùy thời điều động Địa Đạo vĩ lực tác chiến!

Lúc này, ánh mắt Thiên Đạo Ngũ Thánh đồng loạt rơi trên Tô Thần, ánh mắt phức tạp. 'Tô Lang, trước đó khi Nữ Oa giao chiến với thiếp, nàng ấy hình như đã không xuất hết toàn lực!' Bình Tâm biết Thiên Đạo Ngũ Thánh đang chờ Tô Thần kết thúc nhân quả cản trở đạo với họ, nên truyền âm cho tình lang, báo cáo sự bất thường của Nữ Oa.

Nàng là Địa Đạo Chi Chủ.

Sau khi tiến vào Hồng Hoang sẽ chịu áp chế của Thiên Địa Ý Chí, chỉ có thể phát huy ra chiến lực khoảng Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên sơ kỳ.

Mà Nữ Oa là người đầu tiên chứng đạo thành Thánh, cũng là người đầu tiên trong chư Thánh trảm ra 'Tự Ngã Thi', cảnh giới của nàng đã đột phá đến Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, chiến lực vô cùng khủng bố.

Nhưng Bình Tâm đối mặt với Thiên Đạo Ngũ Thánh vẫn luôn thong dong, chính là vì Nữ Oa đã lưu thủ!

Nghe Bình Tâm truyền âm, Tô Thần khẽ gật đầu.

"Trở đạo chi cừu, bất cộng đái thiên." "Năm vị Đạo Hữu đã luôn chờ Bần Đạo, vậy chúng ta một trận chiến triệt để kết thúc nhân quả!" Tô Thần nhìn Bình Tâm một cái, trong khoảnh khắc thúc đẩy Hỗn Độn Chí Bảo 'Hỗn Độn Châu'.

"Ông!" Trong khoảnh khắc, toàn bộ phương thiên vũ bị trấn áp, Thiên Đạo Bản Nguyên chí cao vô thượng cùng Đại Đạo Ý Chí, đều có khoảnh khắc mất liên lạc.

Chỉ thấy Tô Thần vung Sáng Thế Thần Phủ chém ra một phủ.

"Hưu!" Phủ mang vô tận mang theo uy lực khai thiên tích địa, trấn áp Đại Đạo chi lực, yên diệt tất cả thời không vũ trụ, đoạn tuyệt thời không vận mệnh và tương lai.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Chưa kịp đợi tiếng kêu thảm của Chuẩn Đề vang lên, Thiên Khung bắt đầu chấn động điên cuồng.

Chỉ thấy mưa máu đầy trời đổ xuống, Thiên Đạo chi âm khóc huyết bi minh.

Một bức Thánh Nhân vẫn lạc, Thiên Địa đồng bi chấn hám dị tượng xuất hiện trong Hồng Hoang Thế Giới!

Thánh Nhân trong Hồng Hoang Thế Giới là một loại 'Quả Vị'.

Dùng đại thiện cử, đại công đức tạo phúc Hồng Hoang, từ đó được Hồng Hoang Thiên Địa nhận khả, chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân (Địa Đạo Thánh Nhân, Nhân Đạo Thánh Nhân), từ đó tiêu dao Hồng Hoang, bất hủ bất diệt, cùng Thiên Địa cộng tồn!

Chuẩn Đề là Tây Phương Khí Vận Chi Tử, y đã lập 'Tây Phương

Giáo' tạo phúc Tây Phương, giáo hóa chúng sinh chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân.

Thực lực của y là tồn tại yếu nhất trong chư Thánh.

Thêm vào đó, tất cả pháp bảo phòng ngự của y cũng là kém nhất, Tô Thần lựa chọn đối tượng lập uy, không chút nghi ngờ chính là y!

Thù cản trở đạo, không đội trời chung.

Bọn họ đã dám đến ngăn sát mình chứng đạo, vậy tất phải trả giá bằng máu!

"Ông!" 'Hỗn Độn Châu' là Hỗn Độn Chí Bảo, có khả năng trấn áp Hồng Mông Thiên Vũ, bình tế Thiên Cơ.

Chương 211

Tô Thần sau khi chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đối với kiện Chí Bảo này chưởng khống càng lên vô số tầng lầu, đột nhiên thúc đẩy, lấy vĩ lực của một phương Hồng Mông Hỗn Độn Thiên Vũ, trong khoảnh khắc trấn áp thời không, cách tuyệt Thiên Đạo chi lực.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, năm vị Đại Thánh Nhân bọn họ dù đã thúc đẩy pháp bảo phòng ngự ngay lập tức, nhưng vẫn chậm một nhịp.

"Hưu!" Phủ mang cực hạn chém xuyên gia nguyên chư thiên, yên diệt thời không tương lai.

Chỉ thấy Chuẩn Đề đầu đội Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, vung vẩy Thất Bảo Diệu Thụ trong tay, như một tấm gương, trong khoảnh khắc bị chém tan từng tấc, kim sắc thánh huyết vô tận bắn tung tóe.

"Ô!" Lúc này, tiếng bi minh của Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ mới vang lên.

Bề mặt của nó hào quang ảm đạm, xá lợi hào quang hỗn loạn phá diệt, mang lại cảm giác chao đảo như sắp rơi.

"Sư Đệ!" Tiếp Dẫn khuôn mặt khổ sở lộ ra một tia hung dữ, y điên cuồng thúc đẩy Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, rủ xuống vô tận công đức kim quang và Thiên Đạo chi lực che chở Chân Linh của y, để tránh Bản Nguyên bị trọng thương.

Bằng không, dù y là Thiên Đạo Thánh Nhân bất tử bất diệt, suốt đời cũng khó tiến thêm một bước!

"Ông!" "Hoa!" Thái Thanh Lão Tử toàn lực thúc đẩy Bản Sinh Chí

Bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, rủ xuống ức vạn đạo Hồng Mông Huyền Hoàng chi khí che chở Chuẩn Đề, y nhìn thân ảnh bá đạo bễ nghễ, uy áp vạn cổ của Tô Thần, hai mắt lộ ra vẻ kinh hãi.

"Đây chính là sự khủng bố của Dĩ Lực Chứng Đạo sao?" Vừa mới chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, thành Địa Đạo Thánh Nhân, khi đối mặt với năm vị Đại Thiên Đạo Thánh Nhân mình, lại có thể một chiêu miểu sát Sư Đệ Chuẩn Đề, điều này chẳng phải quá nghịch thiên rồi sao?

Dù có sự trợ giúp và trấn nhiếp của Địa Đạo Chi Chủ Bình Tâm Nương Nương, cùng với sự tấn công bất ngờ của Hỗn Độn Chí Bảo Hỗn Độn Châu, nhưng vẫn có thể cảm nhận được thực lực đáng sợ của Tô Thần!

Nguyên Thủy điên cuồng thúc đẩy phòng ngự Chí Bảo Chư Thiên Khánh Vân của mình, thế giới Hồng Mông ẩn hiện bên trong, Nhật Nguyệt Tinh Thần phổ chiếu giữa đó, vững vàng che chở bản thân.

Ngũ sắc hào quang nhuộm chư thiên, bát âm tiên nhạc vang vọng vũ trụ.

Ức vạn Hồng Mông Huyền Hoàng chi khí rủ xuống, vô số kim đẳng, kim liên, anh lạc, thùy châu từ trong Khánh Vân rơi xuống đầy trời, như nước nhỏ trước hiên nhà không ngừng, liên miên bất tuyệt!

Y nhìn Sáng Thế Thần Phủ trong tay Tô Thần, nội tâm kinh hãi vô cùng.

Vừa mới đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đã khủng bố đến thế, lại thêm Hỗn Độn Chí Bảo Hỗn Độn Châu, Địa Đạo Chí Bảo Lục Đạo Luân Hồi Bàn, Công Đức Chí Bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Hiện giờ lại có thêm một kiện sát phạt chí cương chí cường Sáng Thế Thần Phủ!

Sao lại có nhiều pháp bảo khủng bố đến vậy?

Nguyên Thủy nội tâm có một trực giác mạnh mẽ, 'Sáng Thế Thần Phủ' trong tay Tô Thần hẳn tương ứng với 'Khai Thiên Thần Phủ' của Phụ Thần, uy lực của nó tuyệt đối phải vượt qua 'Bàn Cổ Phiên' tấn công đệ nhất trong tay mình!

"Đại Huynh, Nữ Oa Sư Muội." "Chúng ta tất phải toàn lực ứng phó, nếu không chỉ có thể kết cục giống như Chuẩn Đề Sư Đệ!" Nhìn mưa máu đầy trời đổ xuống, cùng tiếng bi minh từng trận của Thiên Đạo, Nguyên Thủy lần đầu tiên truyền âm cho Thái Thanh Lão Tử và Nữ Oa, hy vọng cả hai có thể đồng tâm hiệp lực, đối chiến Tô Thần và Bình Tâm.

Chỉ có như vậy, mới có thể thuận lợi kết thúc ân oán nhân quả này! … Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Côn Bằng và các vị Tiên Thiên Thần Thai Thánh môn vẫn luôn mật thiết quan chiến, khi thấy Tô Thần thuận lợi đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân.

Bước ra khỏi 'Thần Giới' (Thiên Thần Đạo) ngay lập tức, nghênh chiến năm vị Đại Thiên Đạo Thánh Nhân, lại một phủ chém giết Thánh Nhân Chuẩn Đề.

Tất cả mọi người đồng loạt trợn to hai mắt, lộ ra vẻ chấn hám vô cùng và khó tin.

"Tê!" "Đây chính là sự cường đại của Dĩ Lực Chứng Đạo sao?" Thái Nhất sau khi hoàn hồn, nhìn thân ảnh bá khí vĩ ngạn, uy áp vạn

cổ, màu tím kia, đôi mắt thần màu xích kim bùng phát ra vẻ sùng bái hướng tới ngút trời.

Đế Tuấn, Phục Hy, Côn Bằng và những người khác cũng lần lượt hoàn hồn.

Nếu họ không tận mắt thấy dị tượng Thánh Nhân vẫn lạc, Thiên Địa đồng bi khủng bố, căn bản không dám tin cảnh tượng trước mắt là thật!

Kể từ khi Hồng Quân chứng đạo thành Thánh.

Câu 'Thánh Nhân chi hạ giai lâu nghĩ' đã trở thành Đại Đạo châm ngôn.

Nhưng ai từng nghĩ tới, Thiên Đạo Thánh Nhân lại có ngày trở thành lâu nghĩ?

Đồ Thánh!

Từ khi Hồng Hoang khai thiên tích địa đến nay, đây là lần đầu tiên a!

Nhìn thân ảnh vô địch bá khí ngút trời của Tô Thần, tất cả đỉnh cấp Đại Năng có mặt nội tâm đều có một trực giác mạnh mẽ, đó chính là 'Đồ Thánh' mới chỉ vừa bắt đầu! … Bất Chu Sơn.

Bàn Cổ Đại Điện.

Đế Giang, Cộng Công, Huyền Minh và các Tổ Vu khác vẫn luôn lo lắng cho Tiểu Muội và Muội Phu của mình.

Bọn họ thấy Tiểu Muội bị năm vị Đại Thiên Đạo Thánh Nhân vây công, mấy lần đều không nhịn được muốn tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' triệu hoán Chân Thân Phụ Thần để tương trợ.

Nếu không phải Tiểu Muội truyền âm ngăn cản, thêm vào đó Muội

Phu lại động dụng ‘Hỗn Độn Châu’ đẳng cấp để bài, e rằng bọn họ đã không nhịn được rồi.

Theo Muội Phu thuận lợi khai tích ra một phương Đại Thiên Thế Giới, với thân phận Địa Đạo Luân Hồi Đạo Chủ khâm định là ‘Thiên Thần Đạo’, được Hồng Hoang Thiên Địa nhận khả, bọn họ cuối cùng cũng an tâm.

Điều này đã nói lên rằng ‘Đạo’ của Muội Phu đã chân chính viên mãn, chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Ai từng nghĩ tới.

Thiên Đạo Ngũ Thánh lại không chịu rời đi, chờ muốn kết thúc nhân quả với Muội Phu.

Ban đầu mười một vị Đại Tổ Vu lo lắng cho Muội Phu và Tiểu Muội, nhưng khi thấy Muội Phu từ ‘Thần Giới’ bước ra, trực tiếp một phủ chém chết Thiên Đạo Thánh Nhân Chuẩn Đề.

“Ha ha!” “Làm đẹp lắm!” “Tốt!” “Muội Phu huynh thật là quá soái!” Khi thấy dị tượng Thánh Nhân vẫn lạc Thiên Địa đồng bi chấn hám, tất cả Tổ Vu cuối cùng cũng hoàn toàn buông bỏ trái tim đang treo lơ lửng.

“Hiện giờ Muội Phu đã chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đồng thời còn thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân, với thực lực hiện tại của y, cộng thêm Tiểu Muội, hẳn có thể không e ngại Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân Hồng Quân rồi chứ?” Đế Giang nhìn về phía Hỗn Độn Thiên Khung, nhìn mưa máu đầy trời, lộ ra vẻ mặt thư thái.

Thiên Đạo lấy Vu Tộc mình làm quân cờ, thúc đẩy Vu Yêu Lượng Kiếp để suy yếu ảnh hưởng của Phụ Thần đối với Hồng Hoang Thế Giới, từ đó đàn áp Địa Đạo.

Trước đây Tiểu Muội cô thân một mình, không có ai trợ giúp.

Hiện tại Muội Phu thuận lợi chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, thêm vào đó là để bài của Vu Tộc mình, đã có đủ tư cách để phản kháng Thiên Đạo!

Cùng lúc đó, Huyền Minh, nữ thần băng sơn khí chất, đôi mắt đào hoa vũ mị của nàng nhìn sâu vào thân ảnh bá khí vĩ ngạn của Tô Thần, lộ ra vẻ chấn hám và sùng bái.

Vu Tộc mình nhờ y mới có được chân chính truyền thừa của Phụ Thần.

Tiểu Muội cũng nhờ y, mới có thể sớm trở thành Địa Đạo Chi Chủ, và có được tự do chân chính.

Hiện tại Tô Thần thuận lợi chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân, y sẽ trở thành chỗ dựa lớn nhất của Tiểu Muội và Vu Tộc mình! … Chuẩn Đề dưới sự che chở của Thái Thanh Lão Tử và Sư Huynh Tiếp Dẫn, thuận lợi chưởng khống Thiên Đạo vĩ lực trọng tố Thánh Nhân Chân Thân, khuôn mặt y hơi tái nhợt, hai mắt nhìn về phía Tô Thần, thần sắc tràn đầy kinh khủng.

Cảm giác vô lực tuyệt vọng đó lại một lần nữa ập lên Thức Hải, giống như khi bị Tô Thần một chiêu miểu sát lúc trước.

Ban đầu y nghĩ rằng sau khi hai sư huynh đệ mình chứng đạo thành Thánh, đã có đủ tư cách để báo thù Tô Thần.

Nhưng ai ngờ, y chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lại nhanh đến vậy!

Điều khủng bố nhất là, Tô Thần sau khi chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, thực lực vẫn kinh thế tuyệt luân Hồng Hoang, với thực lực cùng cảnh giới, ngay trước mặt năm vị Đại Thiên Đạo Thánh Nhân, lại một lần nữa miểu sát mình!

“Sư Đệ, Tô Thần này bất quá chỉ là ỷ vào uy lực của Hỗn Độn

Chí Bảo và Sáng Thế Thần Phủ mà thôi, chúng ta không cần sợ y!" Tiếp Dẫn nhìn ra sự kinh khủng trong ánh mắt y, liền truyền âm an ủi.

"Sư Huynh, Ngô biết rồi!" Rất nhanh, hai mắt Chuẩn Đề khôi phục sự kiên định, lộ ra khí thế nhất vãng vô tiền.

"Sát!" Y thúc đẩy Chứng Đạo Chí Bảo Thất Bảo Diệu Thụ và Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, hiệp trợ mấy vị Sư Huynh Sư Tỷ cùng nhau vây công Tô Thần và Bình Tâm.

Đại Đạo Quy Tắc và Đại Đạo Quy Tắc va chạm.

Thiên Đạo vĩ lực và Địa Đạo vĩ lực đối oanh.

Thời không yên diệt.

Luân Hồi phá toái.

Thương khung vũ trụ đồng loạt hóa thành hắc động.

Bất đắc dĩ, Tô Thần vì để che chở Huyết Hải và 'Thần Giới' (Thiên Thần Đạo) vừa mới khai tích, dùng Hỗn Độn Châu bảo hộ.

"Hoa!" Khoảnh khắc tiếp theo, y tế ra Bản Mệnh Chí Bảo Lục Đạo Luân Hồi Bàn, ngưng tụ ra sáu tôn Đại Đạo Thần Luân hiện ra dưới chân, vững vàng bảo hộ bản thân, chống lại Khai Thiên Khí Nhận của Bàn Cổ Phiên, Thiên Đạo Kim Kiều của Thái Cực Đồ.

"Tô Lang, thiếp sẽ ngăn Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy và Nữ Oa cho chàng!" Bình Tâm chưởng khống Địa Đạo Đạo Chủ Chí Bảo 'Địa Đạo Thần Luân', Địa Đạo vĩ lực vô biên cùng Địa Mạch chi lực của Hồng Hoang sơn xuyên hà lưu, trong khoảnh khắc trấn áp cách tuyệt công thế của Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy và Nữ Oa.

Tô Thần nắm đúng thời cơ, thao khống Sáng Thế Thần Phủ, lấy vĩ lực Nhân Quả Luân Hồi Đại Đạo, quán xuyên gia nguyên chư thiên, khóa chặt Tiếp Dẫn.

"Hưu!" Một phủ chém xuống.

Tất cả thời không vận mệnh đồng loạt phá toái băng diệt.

Thiên Khung đang chiến đấu, Đại Địa đang bi minh.

Chỉ thấy Thánh Nhân Tiếp Dẫn Chân Thân bị phủ mang cực hạn một chém thành hai, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên bùng phát ra một tiếng bi minh thê thảm, kèm theo tiếng bi minh từng trận của Thiên Đạo vang lên.

Lại một lần nữa Thánh Nhân vẫn lạc, Thiên Địa đồng bi dị tượng hiển hóa mà ra.

Mưa máu đầy trời đổ ập xuống, Thiên Đạo khóc huyết!

"Sư Huynh!" Chuẩn Đề vội vàng chưởng khống Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ che chở Chân Linh Tiếp Dẫn, Thất Bảo Diệu Thụ vung ra vô tận Đại Đạo Thần Quang chống lại phủ mang khai thiên cực hạn.

Nhân cơ hội này, Tô Thần vung Sáng Thế Thần Phủ trong tay, một lần nữa chém xuống Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy.

Bọn họ vốn đã miễn cưỡng chống lại Bình Tâm, Tô Thần đột nhiên tập sát mà đến, tự nhiên không thể ngăn cản.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Chư Thiên Khánh Vân trên đỉnh đầu Nguyên Thủy phát ra một tiếng bi minh, sau đó Chân Thân từng tấc bị chém diệt.

Thái Thanh Lão Tử có Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp phòng ngự vô song, thêm vào đó Nữ Oa Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên thủ vọng tương trợ, Tô Thần và Bình Tâm liên thủ tuy có thể áp chế, nhưng rất khó chém giết.

"Nhị Đệ!" Ngay lúc này, Thái Thanh Lão Tử thúc đẩy Thiên Địa

Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp đi che chở Nguyên Thủy, cuối cùng đã lộ ra sơ hở.

"Hưu!" Phủ mang cực hạn cùng sự trấn áp của Địa Đạo Thần Luân, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp của Thái Thanh Lão Tử bị công phá phòng ngự, Thánh Nhân Chân Thân cũng theo đó yên diệt chém toái.

Nữ Oa thấy cảnh này, đôi mắt phượng đẹp đẽ lộ ra một tia quyết nhiên.

Nàng vung Hồng Tú Cầu trong tay, chủ động tập sát về phía Tô Thần.

Chương 212

"Tô Lang!" Bình Tâm ẩn ước nhìn ra ý đồ của nàng, công thế trong tay cũng chậm lại vài phần.

Tuy nhiên khoảnh khắc tiếp theo, Tô Thần vung Sáng Thế Thần Phủ trong tay, nghênh đón Hồng Tú Cầu của nàng mà chém xuống.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Thiên Khung phá toái, thời không băng diệt.

Hồng Tú Cầu phát ra một tiếng bi minh, chỉ thấy Thánh Nhân Chân Thân thánh khiết điển nhã của Nữ Oa bị chém phá, như gốm sứ hoàn mỹ tinh oánh, sau đó từng tấc huyết ngọc băng liệt.

"Ô!" Mưa máu đầy trời như đổ ập xuống, Thiên Đạo chi âm bi minh vang vọng Hồng Hoang.

Ức vạn sinh linh khi thấy cảnh tượng khủng bố như vậy, không khỏi đồng loạt sợ ngây người.

Tô Thần đồ sát Thiên Đạo Ngũ Thánh như lâu nghĩ, đây chính là thực lực chân chính của y sao? … Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Ngay khi Tô Thần thuận lợi dùng Hỗn Độn Nguyên Tinh khai tích ra một phương Đại Thiên Thế Giới, và dẫn nhập Địa Đạo Bản Nguyên cùng Thiên Đế Quyền Hành, được Hồng Hoang Thiên Địa nhận khả là 'Thiên Thần Đạo'.

Hồng Quân vẫn luôn cao tọa trên Cửu Sắc Tường Vân, khuôn mặt cổ phác đạm nhiên, ánh mắt cơ giới băng lãnh đột nhiên mặt đỏ bừng.

"Phốc!" Một ngụm kim sắc thánh huyết trực tiếp phun ra.

Hồng Quân vừa cổ phác đạm nhiên, ánh mắt cơ giới băng lãnh, đột nhiên như ‘sống’ lại, thêm vài phần khí tức ‘nhân’.

“Tô Thần này, lại ẩn tàng sâu đến vậy!” “Không những sớm đã có được Hỗn Độn Chí Bảo ‘Hỗn Độn Châu’, còn có được Bàn Cổ truyền thừa, hiện giờ lại thuận lợi khai tích ra một phương Đại Thiên Thế Giới, hoàn thiện triệt để Lục Đạo Luân Hồi!” Hồng Quân hai mắt nhìn thân ảnh bá đạo bễ nghễ, uy áp vạn cổ của Tô Thần, đôi mắt cổ phác lóe lên thần thái dị thường.

“Từ khi y quật khởi, Hồng Hoang Thế Giới bắt đầu tràn đầy biến số.” “Đây rốt cuộc là tốt, hay là xấu?” Bá!

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi.

Hồng Quân vừa rồi còn có vài phần khí sắc ‘người sống’, lại một lần nữa trở nên tuyên cổ bình đạm, băng lãnh vô tình, hệt như một cỗ máy.

“Nghịch cải thiên định đại thế, Tô Thần này thật đáng chết a!” Ánh mắt y nhìn Tô Thần, băng lãnh dường như không chút tình cảm nào.

Trước đó Tô Thần hướng Đại Đạo lập thệ: dùng Hỗn Độn Nguyên Tinh khai tích một phương Đại Thiên Thế Giới để khâm định là ‘Thiên Thần Đạo’, và tuyệt đối không lấy thân phận Luân Hồi Đạo Chủ can dự ‘Thiên Thần Đạo’.

Lời thề này được Đại Đạo nhận khả.

Thiên Đạo phái Thái Thanh Lão Tử, Nữ Oa, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, năm vị Đại Thánh Nhân này liên thủ đi ngăn sát, mục đích chính là duy trì đại thế đã định, khiến Tô Thần thất bại, từ đó chưởng khống ‘Thiên Thần Đạo’.

Một khi Tô Thần thất bại, y không những phải chịu phản phệ của

Đại Đạo lời thề, Địa Đạo Bản Nguyên cũng sẽ vì thế mà đại tổn.

Hiện giờ y đã thành công thực hiện Đại Đạo lời thề.

Mà Hồng Quân phái năm vị Đại Thiên Đạo Thánh Nhân đi ngăn sát, điều này tương đương với việc khinh thường Đại Đạo.

Đương nhiên, y cũng sẽ vì thế mà chịu phản phệ của Đại Đạo!

Vừa rồi sở dĩ Hồng Quân có thể khôi phục vài phần trạng thái 'người sống', chính là vì Đại Đạo phản phệ dẫn đến Thiên Đạo Bản Nguyên mất mát, từ đó khiến y có thể tạm thời chưởng khống bản thân.

Dù sao, khi Hồng Quân xá thân hợp Đạo, bổ toàn Thiên Đạo, từ khoảnh khắc đó.

Thiên Đạo vì Hồng Quân, nhưng Hồng Quân không vì Thiên Đạo!

Tiếp theo, thấy Tô Thần và Bình Tâm liên thủ, liên tiếp chém giết Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Nguyên Thủy, Thái Thanh Lão Tử, Nữ Oa, năm tôn Thiên Đạo Thánh Nhân này, dẫn đến Thiên Đạo Bản Nguyên mất mát thêm.

Ánh mắt Hồng Quân băng lãnh, không hề có bất kỳ hành động nào.

Đây là bọn họ và Tô Thần kết thúc nhân quả cản trở đạo, căn bản không thể cưỡng ép can dự.

"Tô Thần này, không hổ là bắt chước Bàn Cổ khai thiên tích địa chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, mạnh đến mức có chút vượt ngoài dự liệu của Bản Tọa!" Thu hồi ánh mắt.

Y nhìn về phía Côn Luân Bích Du Cung.

"Đã đến lúc để Tam Thanh toàn bộ chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân!" "Nếu không với thực lực của Tô Thần, thêm vào đó là Địa Đạo Ý Chí và hậu thủ của Bàn Cổ, Bản Tọa muốn chân chính chúa tể

Hồng Hoang, e rằng không còn dễ dàng như vậy!" … Côn Luân.

Bích Du Cung.

Thông Thiên vẫn luôn mật thiết quan chú khi thấy Thánh Nhân vẫn lạc, Thiên Địa đồng bi, chấn hám đến mức chín lần không nói nên lời.

Y làm sao cũng không nghĩ tới, Tô Thần lại cường đại đến thế, hơn nữa còn có nhiều để bài nghịch thiên như vậy!

Trước hết là để Đạo Lữ Bình Tâm hộ đạo cho y, một mình đối chiến năm vị Đại Thiên Đạo Thánh Nhân, sau đó mới động dụng một để bài khác 'Hỗn Độn Châu', đảm bảo thuận lợi khai tích một phương Đại Thiên Thế Giới chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

"Đã Tô Thần Đạo Hữu sớm có được Hỗn Độn Châu, vậy y vì sao không chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trong Hỗn Độn Châu, hà tất chấp trước vào việc khai tích một phương Đại Thiên Thế Giới khâm định là 'Thiên Thần Đạo' chứ?" "Chẳng lẽ nói, y chỉ vì muốn hoàn thiện sứ mệnh Lục Đạo Luân Hồi của mình?" Thông Thiên nghĩ đến điểm này, nội tâm tràn đầy bất giải.

Theo lẽ thường mà nói, Tô Thần dù muốn nghịch cải thiên định đại thế, tự mình chưởng khống Lục Đạo Luân Hồi.

Hoàn toàn có thể chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trong Hỗn Độn Châu trước, sau đó mới dùng Hỗn Độn Nguyên Tinh khai tích ra một phương Đại Thiên Thế Giới, khâm định là 'Thiên Thần Đạo', từ đó thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân.

Nếu vậy, Thiên Đạo cũng không thể phái Đại Huynh bọn họ đi ngăn sát a!

"Xem ra, bố cục của Tô Thần Đạo Hữu, căn bản không phải ta hiện tại có thể nhìn thấu!" Thông Thiên lộ ra một tia tự trào và khâm phục.

Từ đầu đến cuối, y căn bản không hề hiểu để bài của Tô Thần, cũng không biết bố cục chân chính của y là gì.

Chỉ khi Tô Thần chân chính lật tẩy để bài, đó cũng là lúc đại cục đã định!

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Thiên Khung kịch liệt chấn động, mưa máu đầy trời đổ ập xuống, như Thiên Đạo khóc huyết.

Thánh Nhân vẫn lạc, Thiên Địa đồng bi.

Năm vị Đại Thánh Nhân liên tiếp bị Tô Thần chém giết, Thông Thiên chấn hám đến mức không nói nên lời.

Vừa mới chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân, lại có thể chém giết năm vị Đại Thiên Đạo Thánh Nhân, đây chính là sự khủng bố của Dĩ Lực Chứng Đạo sao?

"Ông!" Đột nhiên, Hồng Mông Tử Khí Thành Thánh Chí Bảo trong Thức Hải điên cuồng hoạt động, bắt đầu tự động luyện hóa.

"Không!" Thông Thiên lập tức hoàn hồn, dùng Bản Nguyên và ý chí của mình điên cuồng chống lại.

Lúc này y, toàn thân tán phát ra khí tức tuyên cổ vĩnh hằng, chúa tể tất cả, chí cao vô thượng.

"Ngô bất nguyện!" Dù tự động đột phá đến Bán Bộ Hỗn Nguyên Cảnh, có thể tùy thời tùy chỗ thành tựu Thiên Đạo Thánh Nhân chí cao vô thượng.

Nhưng Thông Thiên vẫn ngẩng cao đầu, nhìn về phía Hỗn Độn Thiên Khung, phóng ra hai đạo Đại Đạo Thần Kiếm, động xuyên thương khung vũ trụ, thẳng tới sâu thẳm Hỗn Độn… … Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Côn Bằng và các vị Tiên Thiên

Thần Thai Thánh đỉnh cấp khi thấy Tô Thần đồ sát Thánh Nhân như đồ sát chó, mưa máu đầy trời đổ ập xuống, dị tượng Thánh Nhân vẫn lạc Thiên Địa đồng bi không dứt.

Từng người một kinh hãi trợn mắt há hốc mồm, như hóa đá.

"Muội Muội!" Phục Hy cuối cùng thấy Muội Muội Nữ Oa bị Tô Thần một phủ chém xuống, Thánh Nhân Chân Thân từng tấc băng liệt, cảnh tượng thê mỹ đó khiến y không khỏi bi thương đến tột cùng!

"Hy Hoàng!" Mọi người đều hoàn hồn.

"Ngô bất nguyện!" Ngay lúc này, âm thanh bất cam của Thông Thiên vang vọng Hồng Hoang, hai đạo Đại Đạo Thần Kiếm cũng quán xuyên Hồng Hoang Thiên Khung, thẳng tới sâu thẳm Hỗn Độn.

"Đây là?" Thấy cảnh tượng này, Đế Tuấn, Thái Nhất đồng loạt nhíu mày, nhìn về phía Côn Luân.

Bọn họ dường như thấy được thân ảnh bất khuất ngẩng cao đầu kia, như đang tuyên tiết, như đang kháng tranh!

"Thông Thiên Đạo Hữu không muốn chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân?" Thông qua lời y vừa nói.

Mọi người rất nhanh đã hiểu được nguyên do.

Nghĩ đến Thiên Đạo Ngũ Thánh đồng loạt đi ngăn sát Tô Thần Thánh Nhân, ngay cả Nữ Oa Nương Nương từng chịu ơn y cũng nghĩa vô phản cố, hai mắt Đế Tuấn chợt co lại.

"Chẳng lẽ nói, Thông Thiên Đạo Hữu sớm đã biết sau khi chứng đạo thành Thánh sẽ trở thành quân cờ của Thiên Đạo, nên vẫn luôn chống cự sao?" Trước đó Đế Tuấn còn nghĩ đến việc mưu đồ đạo Hồng Mông Tử Khí trên người Hồng Vân, nhưng sự kháng tranh của Thông Thiên khiến nội tâm y không khỏi rùng mình.

Cùng lúc đó, ánh mắt Thái Nhất rời khỏi Thông Thiên, một lần nữa nhìn về phía Tô Thần, nội tâm hiện lên thêm nhiều suy đoán.

"Tô Thần Đạo Hữu tiên chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, sau đó thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân, khoảng thời gian này có phải đang ngăn cản bản thân trở thành quân cờ của Địa Đạo?

Hoặc giả là phòng ngừa bị Địa Đạo ảnh hưởng?" Y hít một hơi thật sâu.

Nội tâm y lập tức quyết định.

Nếu Tô Thần sau khi chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân khai đàn giảng đạo, mình tuyệt đối phải đi nghe đạo ngay lập tức.

Nếu y không giảng đạo, vậy cũng phải đích thân đến bái yết, thỉnh giáo kinh nghiệm chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên của y. … Bất Chu Sơn.

Bàn Cổ Đại Điện.

Đế Giang, Huyền Minh, Chúc Dung và mười một vị Tổ Vu khác thấy Muội Phu mình đồ sát Thánh Nhân như đồ sát chó, từng người một chấn hám kích động đến tột cùng, trợn to hai mắt như chuông đồng.

"Tê!" "Thì ra Muội Phu nghịch thiên đến vậy a!" "Đây chính là sự khác biệt giữa chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên và chứng đạo thành Thánh sao?" "Quá mạnh rồi, Muội Phu thật sự quá mạnh rồi!" Đôi mắt đào hoa của Huyền Minh rực rỡ dị sắc liên tục.

Vừa mới chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La.

Đồ sát Thánh Nhân như đồ sát chó, kỳ tích nghịch thiên như vậy, e rằng cũng chỉ có Muội Phu mới có thể làm được chứ?

Luân Hồi Sơn.

Khi Tô Thần chuẩn bị dùng việc khai tích một phương Đại Thiên Thế Giới để chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Bạch Miêu Miêu đã dự cảm được nguy cơ, nên đã sớm hàng lâm đến trên không Huyết Hải, chuẩn bị chia sẻ gánh nặng cho Chủ Nhân.

Nhưng do kẻ địch lần này thực sự quá cường đại, nàng dù là Đại Năng đỉnh cấp Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, cũng không thể chống lại một chiêu của những Thiên Đạo Thánh Nhân kia.

Vì vậy, để không khiến Chủ Nhân lo lắng, Bạch Miêu Miêu đành phải trở về Luân Hồi Sơn, vì Chủ Nhân thủ hộ Đạo Tràng, trấn nhiếp tiểu nhân.

"Chủ Nhân, Người nhất định sẽ thành công, cố lên a!" Thấy Thiên Đạo Ngũ Thánh đồng loạt hiện thân vây công, Bình Tâm Tỷ Tỷ một mình độc chiến Ngũ Thánh, nàng siết chặt nắm tay phấn nộn, cùng Mộng Yêu Yêu thầm cầu nguyện cho Chủ Nhân.

Khi Tô Thần thuận lợi chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, lấy việc khai tích Đại Thiên Thế Giới khâm định là 'Thiên Thần Đạo', thực hiện sứ mệnh của bản thân, hoàn thiện 'Đạo' của bản thân, trở thành Địa Đạo Luân Hồi Đạo Chủ.

Giờ khắc này, Bạch Miêu Miêu suýt nữa đã vui mừng đến bật khóc!

Tiếp theo, thấy Chủ Nhân bá khí xuất trường, một phủ chém chết Thánh Nhân Chuẩn Đề, sau đó liên tiếp chém giết Thánh Nhân Tiếp Dẫn, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thanh Lão Tử và Nữ Oa Nương Nương.

Chương 213

Đồ sát Thiên Đạo Thánh Nhân như lâu nghĩ!

Cảnh tượng bá khí vĩ ngạn này, khiến Bạch Miêu Miêu trong lòng tiêu tan hết uất khí!

"Chủ Nhân không hổ là Chủ Nhân, Người vĩnh viễn đều vô địch như vậy!" Bạch Miêu Miêu hoàn hồn, đôi mắt to như hắc bảo thạch tràn đầy vẻ chấn hám và sùng bái.

"Ân ân!" "Lão Gia Người chính là vô địch!" Mộng Yêu Yêu dưới sự nhắc nhở của nàng cũng hoàn hồn, trong đôi mắt đẹp tràn đầy sùng bái.

Bạch Miêu Miêu là người sớm nhất đi theo Chủ Nhân, nàng thấu hiểu những năm tháng này Người đã khó khăn đến mức nào.

Từ một Kim Tiên lâu nghĩ ban đầu, gặp Tiếp Dẫn Chuẩn Đề bọn họ đều phải kính xưng 'Tiền bối', thậm chí khi tranh đoạt Tiên Thiên Hồ Lô ở Bất Chu Sơn, còn không dám bộc lộ bản thân.

Theo Người từng bước ổn định tiến lên, dần dần đuổi kịp các vị Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp, sau đó trở thành 'đệ nhất cường giả dưới Thánh Nhân', uy áp tất cả các vị Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp!

Nhưng thời gian này không kéo dài quá lâu, Nữ Oa, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bọn họ liên tiếp chứng đạo thành Thánh, Chủ Nhân với tư cách Địa Đạo Luân Hồi Đạo Chủ, lại gặp phải thử thách mới.

Hiện giờ, Chủ Nhân đã thuận lợi chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, trở thành Địa Đạo Luân Hồi Đạo Chủ, sẽ không cần phải

cúi đầu trước bất kỳ ai nữa!

Thánh Nhân vẫn lạc, Thiên Đạo khóc huyết, Đại Địa đồng bi.

Năm tôn Thiên Đạo Thánh Nhân đều bị Tô Thần liên tiếp chém giết, mưa máu đầy trời như nước sông thiên hà đổ ập xuống, kèm theo tiếng bi minh từng trận của Thiên Đạo, khiến ức vạn sinh linh Hồng Hoang tê dại cả da đầu, trực tiếp sợ ngây người!

Lúc này, Bình Tâm khi nhìn thấy thân ảnh bá đạo vô địch, vĩ ngạn vô song của tình lang, trong đôi mắt đẹp lộ ra vẻ dịu dàng và tự hào vô cùng.

Trước đây nàng còn lo lắng sau khi Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề chứng đạo thành Thánh, Thiên Đạo sẽ hoàn toàn áp chế Địa Đạo của mình, nhưng hiện giờ Tô Thần đã thuận lợi chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, trở thành Địa Đạo Thánh Nhân, không còn mối lo này nữa.

Có y ở đây, còn sợ gì Thiên Đạo?

"Bá!" "Bá!" Nguyên Thủy, Thái Thanh Lão Tử, Nữ Oa ba vị Đại Thánh Nhân lần lượt mượn Thiên Đạo chi lực trọng tố Chân Thân, từng người một dùng ánh mắt chấn hám, khó tin nhìn về phía Tô Thần.

Bọn họ không hề nghĩ tới, thực lực của Tô Thần lại khủng bố đến vậy.

Vừa mới chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân, lại có thể liên tiếp chém giết năm vị Đại Thiên Đạo Thánh Nhân của mình, đây chính là sự khủng bố của Dĩ Lực Chứng Đạo sao?

Nữ Oa đôi mắt phượng đẹp đẽ nhìn Tô Thần một cái, sau đó lại rơi xuống Bình Tâm bên cạnh, ánh mắt phản chiếu một tia phức tạp,

rồi lập tức thu hồi ánh mắt.

"Tô Thần Đạo Hữu, sư mệnh nan vi, nhân quả lần này đã kết thúc chưa?" Thái Thanh Lão Tử thu lại Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, nghiêm nghị nhìn về phía Tô Thần.

Nội tâm y kỳ thực cũng không tình nguyện đến ngăn sát Tô Thần, dù sao cũng từng chịu ân huệ của y, còn nợ một cái nhân quả Thánh Nhân.

Lần ngăn sát này, đã là hành động vong ân phụ nghĩa lòng lang dạ thú.

Nhưng không còn cách nào.

Thiên mệnh khó cãi!

Với tư cách Thiên Đạo Thánh Nhân, y không có tư cách chống lại Thiên Đạo Ý Chí.

"Trở đạo chi cừu nhân quả đã kết thúc!" Tô Thần nhìn về phía Thái Thanh Lão Tử, sau đó lại nhìn về phía Nữ Oa, thừa nhận lần kết thúc nhân quả này.

Y rất rõ ràng, mình và Bình Tâm liên thủ, muốn chân chính đánh bại Thiên Đạo Ngũ Thánh thì tương đối dễ dàng, nhưng muốn chân chính chém giết, căn bản là không thể.

Bọn họ với tư cách Thiên Đạo Thánh Nhân bất tử bất diệt.

Trừ khi Hồng Hoang bị hủy diệt, mới có thể chân chính chém giết bọn họ!

"Thiện!" "Vậy đa tạ Đạo Hữu khoan hồng đại lượng!" Thái Thanh Lão Tử chắp tay chào Tô Thần, sau đó chưởng khống Thiên Đạo chi lực, vượt qua thời không duy độ trở về Thái Thanh Cung.

"Bá!" Nữ Oa chỉ lặng lẽ hành lễ với Tô Thần, sau đó một niệm

dưới trở về Oa Hoàng Cung.

Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề ba người nội tâm tràn đầy phức tạp, nhưng bọn họ cũng biết lần này là mình sai, bị Tô Thần chém giết một lần để kết thúc nhân quả cản trở đạo, đã là đủ khoan dung rồi.

Vì vậy, ba người đều giống như Nữ Oa, sau khi lặng lẽ hành lễ, mỗi người trở về Đạo Tràng của mình.

"Tô Lang!" Bình Tâm đôi mắt đẹp nhìn về phía tình lang, tràn đầy vẻ dịu dàng.

"Bình Tâm, chúng ta về Địa Phủ trước!" Nắm chặt tay mềm mại của nàng, một bước trở về Lục Đạo Luân Hồi.

"Ông!" "Ông!" Thấy sáu tôn Đại Đạo Thần Luân bùng phát ra Địa Đạo Bản Nguyên ngút trời, Đại Đạo Quy Tắc về thời gian, không gian, vận mệnh, tạo hóa, nhân quả, âm dương, sinh tử toàn bộ gia trì mà đến.

Ức vạn vong hồn thông qua Lục Đạo Luân Hồi, chuyển thế đến những 'Đạo' khác nhau (Thiên Thần Đạo, A Tu La Đạo, Nhân Gian Đạo, Địa Ngục Đạo, Ngạ Quỷ Đạo, Súc Sinh Đạo).

"Hoa!" Khi Tô Thần, vị Luân Hồi Đạo Chủ này hàng lâm.

Một đạo Địa Đạo Luân Hồi Bản Nguyên tinh thuần do Lục Đạo Luân Hồi thăng hoa ngưng tụ, trực tiếp dung nhập vào Thức Hải của y, tiến hành phản bộ cho y.

"Oanh!" Luân Hồi Đại Đạo Bản Nguyên bị tự động luyện hóa.

Thân thể Tô Thần bùng phát ra Đại Đạo Quy Tắc khủng bố cùng Siêu Thoát Chi Lực, tự động ngưng tụ ra sáu tôn Đại Đạo Thần Luân vĩ ngạn thần thánh tương tự, sau đó rất nhanh ẩn mình vào trong thân thể.

“Tô Lang, chàng, chàng đã có thể cảm tri được Siêu Thoát Chi Lực?” Bình Tâm cảm nhận được khí thế tình lang tán phát ra, đôi mắt đẹp không khỏi lộ ra vẻ kinh hỉ vô cùng.

Nàng với tư cách Địa Đạo Đạo Chủ, trong Địa Phủ (Minh Giới) tồn tại gần như Sáng Thế Thần, đương nhiên biết Siêu Thoát Chi Lực đại biểu cho việc có tư cách đi đến siêu thoát, sau đó chứng đắc Đại Đạo chân chính!

Tình lang này vừa mới chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, lại có thể sớm cảm tri được ‘Siêu Thoát Chi Lực’, năng lực và thiên phú như vậy, thực sự quá nghịch thiên rồi!

“Không tồi!” “Ngô khi khai tích ‘Thiên Thần Đạo’ xong, chịu Thiên Địa Ý Chí và Bản Nguyên phản bộ, sau đó lại được Hồng Hoang Thiên Địa Ý Chí nhận khả, có thể sớm cảm tri được ‘Siêu Thoát Chi Lực’.” “Đương nhiên, điều này có lẽ cũng liên quan đến việc Ngô ở đỉnh phong Hỗn Nguyên Kim Tiên đã có thể chưởng khống Đại Đạo Quy Tắc!” Một bước nhanh, bước bước nhanh!

Tô Thần từ cảnh giới Kim Tiên đã sớm dẫn trước cùng cảnh giới một bước.

Hiện giờ Dĩ Khai Thiên Tích Địa chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chịu Thiên Địa Ý Chí Bản Nguyên phản bộ, sớm cảm tri ‘Siêu Thoát Chi Lực’ cũng thực sự rất bình thường.

“Tốt quá rồi!” Nghe lời tình lang, Bình Tâm từ tận đáy lòng vì y mà cảm thấy vui mừng.

“À đúng rồi, Tô Lang, chàng thuận lợi chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân, thành tựu Luân Hồi Đạo Chủ xong, Địa Đạo Bản Nguyên cũng kịch liệt tăng trưởng, chắc hẳn không lâu nữa, Địa Phủ (Minh Giới) của thiếp sẽ chân chính phồn vinh xương thịnh.” “Ân!” Tô Thần khẽ gật đầu, sau đó ôm nàng vào lòng.

“Tiếp theo nàng cứ nghỉ ngơi thư giãn một thời gian, tất cả đều có ta giúp nàng gánh vác!” Bình Tâm dựa vào lòng tình lang khẽ gật đầu, tràn đầy vẻ dịu dàng và ngọt ngào.

Không lâu sau, Khổng Tuyên, Quỷ Mẫu, Tiểu Bạch Long và các đệ tử khác lần lượt đến chỗ Lục Đạo Luân Hồi, muốn bái kiến Lão Sư.

Thế là, Tô Thần một niệm dưới chưởng khống Địa Đạo Bản Nguyên, tại bên ngoài Lục Đạo Luân Hồi kiến tạo ra một tòa ‘Đạo Chủ Đại Điện’, xem như trấn thủ Địa Phủ Lục Đạo Luân Hồi.

“Bái kiến Lão Sư, bái kiến Sư Mẫu!” “Bái kiến Lão Sư, bái kiến Sư Mẫu!” Một đám đệ tử thấy thủ đoạn tạo vật chủ như vậy của Lão Sư, không lấy làm kinh ngạc, sau khi tiến vào Đại Điện, cung kính kiền thành hành lễ vấn an Tô Thần và Bình Tâm.

“Không cần đa lễ.” Tô Thần đạm đạm vung tay.

“Chúc mừng Lão Sư chứng đạo Hỗn Nguyên, thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân!” “Chúc mừng Lão Sư chứng đạo Hỗn Nguyên, thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân!” Khổng Tuyên, Quỷ Mẫu, Triệu Công Minh, Tam Tiêu bọn họ từng người một dùng ánh mắt sùng bái vô cùng nhìn về phía Tô Thần, nội tâm đều tràn đầy vẻ hướng tới.

Trước đó bọn họ tuy nói thân ở Địa Phủ (Minh Giới), nhưng cũng có thể dùng Đại Đạo Thần Thông tiến hành quan chiến.

Tận mắt chứng kiến Lão Sư chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, hoàn thiện ‘Thiên Thần Đạo’ thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân, sau đó cường thế chém giết Thiên Đạo Ngũ Thánh, khí thế bá đạo vô địch đó, khắc sâu vào não hải mỗi người.

Với tư cách đệ tử của Tô Thần, bọn họ đương nhiên cũng muốn vô địch như Lão Sư!

“Thiện!” Tô Thần khẽ gật đầu.

“Vạn năm sau Vi Sư sẽ ở Đạo Tràng giảng đạo khai tiểu táo cho các ngươi, còn về việc các ngươi có thể lĩnh ngộ và tiêu hóa cảm ngộ chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La của Vi Sư được bao nhiêu, toàn bộ đều dựa vào tư chất và cơ duyên của bản thân!” Bá!

Nghe lời của Lão Sư xong, tất cả các đệ tử có mặt từng người một hai mắt chợt sáng lên, lộ ra vẻ kinh hỉ vô cùng.

Lão Sư chính là tồn tại đầu tiên trong Hồng Hoang Thế Giới, cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc Dĩ Lực Chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La (Dương Mi là chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La trong Hỗn Độn), y giảng đạo khai tiểu táo cho mình, đây chính là cơ duyên mà vô số người nằm mơ cũng không cầu được! … Luân Hồi Sơn.

Khi Tô Thần trở về, toàn bộ phương Thiên Địa dường như đồng loạt chấn động.

“Chủ Nhân!” “Kiến quá Lão Gia!” Bạch Miêu Miêu cảm tri được khí tức của Tô Thần, trực tiếp bay tới.

Khi cách Tô Thần chỉ vài mét, nàng dừng lại, thần sắc rõ ràng thêm một tia kính sợ.

Bởi vì, Tô Thần với tư cách Địa Đạo Thánh Nhân, trên người ẩn chứa Địa Đạo Ý Chí, Bạch Miêu Miêu dù là Đại Năng đỉnh cấp Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, cũng không dám mạo phạm uy thế Địa Đạo Ý Chí.

“Bá!” Thấy cảnh này, Tô Thần chủ động dang hai tay, ôm nàng vào lòng, sau đó đưa tay véo véo cái mũi xinh xắn của nàng.

“Miêu Miêu!” “Vô luận ta đạt được thành tựu gì, ngươi vẫn là muội muội ta yêu thương nhất, biết chưa?” “Ân!” Cảm nhận được sự thân cận và yêu thương của Chủ Nhân.

Bạch Miêu Miêu dựa vào lòng y, đôi mắt to như hắc bảo thạch híp lại thành hình trăng khuyết, trông thật mềm mại đáng yêu.

Ngao Thăng, Nguyên Nhất, Nguyên Nhị, Mộng Yêu Yêu, Bạch Thương và mấy người khác thấy cảnh này, từng người một nội tâm vừa kính sợ, vừa cảm thấy vô cùng tự hào và thân cận.

"Oanh long long!" Khi Tô Thần trở về Đạo Tràng, dùng khí vận mệnh cách của bản thân dung hợp với Luân Hồi Sơn, toàn bộ Luân Hồi Sơn đều điên cuồng kịch chấn.

Chỉ thấy Luân Hồi Sơn với tốc độ mắt thường có thể thấy được đang kịch liệt tăng trưởng, như thiên trụ đâm thẳng lên thương khung, ngật lập ở phía đông nam Hồng Hoang.

Trong núi, Tiên Thiên Linh Khí thăng hoa, tường vân bao phủ, tử khí lượn lờ.

Đại Đạo Quy Tắc vô cùng đồng loạt đổ dồn đến, chủ động dung nhập vào Luân Hồi Sơn.

Từng gốc Tiên Thiên Linh Căn bắt đầu dựng dục, từng mạch linh khí đỉnh cấp hùng vĩ phun trào linh khí, từng mạch Tiên Thiên Khoáng Mạch lặng lẽ bắt đầu chất biến.

Ức vạn sinh linh Địa Đạo vốn cư trú tại địa giới Luân Hồi Sơn, bọn họ rõ ràng cảm nhận được sự biến hóa của giờ khắc này, đồng loạt nhìn về phía đỉnh núi chính, quỳ bái cung kính hành lễ.

"Bái kiến Sơn Chủ!" "Bái kiến Sơn Chủ!" "Bái kiến Phụ Thần!" Luân Hồi Sơn thăng cấp thành Thánh Nhân Đạo Tràng, những sinh linh này của họ cũng xem như gà chó thăng thiên.

"Phác tốc phác tốc!" Lúc này, Tô Thần cảm tri được 'Luân Hồi Linh Trà' trấn áp khí vận Luân Hồi Sơn, dưới sự phản bộ của khí vận mệnh cách của mình, đã tỏa rạng ra Đại Đạo Thần Mang và Tiên

Thiên Thần Thai Quang vô biên.

Nó cuối cùng đã vượt qua bước cuối cùng, thăng cấp thành Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn!

“Thiện!” Thấy cảnh này, Tô Thần lộ ra một tia mỉm cười.

Y nhớ lại khi mình lần đầu tiên đến Luân Hồi Sơn, nơi đây vẫn chỉ là một gò đất nhỏ không mấy nổi bật.

Chính là có duyên với mình, mới được mình khâm định làm Đạo Tràng.

Trải qua vô số Nguyên Hội nỗ lực, mình cuối cùng đã chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân và Luân Hồi Đạo Chủ, nó cũng cuối cùng đã thăng cấp thành Thánh Nhân Đạo Tràng.

“Chúc mừng Chủ Nhân!” “Chúc mừng Lão Gia!” Bạch Miêu Miêu thấy vẻ mặt cảm khái của Chủ Nhân mình, lập tức nghĩ đến những năm tháng ‘gian khổ phấn đấu’ cùng y, hiện giờ hồi tưởng lại chỉ thấy tràn đầy niềm vui và sự tốt đẹp.

“Chuẩn bị một chút, vạn năm sau Bản Tọa sẽ giảng đạo, có thể thu hoạch được bao nhiêu, thì tùy vào thiên phú và cơ duyên của các ngươi!” Với tư cách đồng tử của mình (thị nữ, cước lực).

Bọn họ hiện giờ đều đã đột phá đến Đại La Kim Tiên, việc khai tiểu táo giảng đạo sắp tới, liệu bọn họ có thể tiêu hóa cảm ngộ chứng đạo của mình hay không, tất cả đều chỉ có thể tự mình xem xét!

Chương 214

Thái Dương Tinh.

Đông Hoàng Đại Điện.

Thái Nhất vẫn luôn mật thiết chú ý Tô Thần.

Khi y cảm tri được Luân Hồi Sơn trực sáp thiên khung, tiến hóa thành đạo trường của Thánh Nhân, y liền minh bạch Tô Thần đã từ Địa Phủ trở về đạo trường.

Do đó, y vận dụng đại đạo thần thông, vượt qua duy độ thời không mà đi.

Y cũng đi theo con đường cảm ngộ đại đạo pháp tắc để dĩ lực chứng đạo.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang, duy chỉ có Tô Thần mới thông suốt con đường chứng đạo này, Thái Nhất đương nhiên muốn thỉnh giáo y!"Bá!" Khi y hạ xuống bên ngoài Luân Hồi Sơn, liền trực tiếp đi bộ về phía sơn môn, thể hiện sự tôn trọng đối với Tô Thần."Hoa!" Sơn môn đại khai.

Người nghênh tiếp y là Khổng Tuyên phong thần tuấn tú, trác việt bất quần."Kiến quá Khổng Tuyên đạo hữu!" Thái Nhất không tự giữ thân phận, chủ động hành lễ với y.

Trước khi Tô Thần chưa chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân, Luân Hồi Đạo Chủ, y còn có thể nhờ vào giao tình đồng bối với Tô Thần mà làm 'tiền bối'.

Nhưng giờ đây, Thái Nhất không dám tiếp tục ngạo mạn nữa!"Kiến quá Thái Nhất tiền bối!" Khổng Tuyên mỉm cười đáp lễ, nhưng vẫn kính xưng 'tiền bối'.

Với thực lực Đại năng Hỗn Nguyên Kim Tiên của y, đương nhiên y có tư cách nhận một tiếng 'đạo hữu' từ Thái Nhất, nhưng Khổng Tuyên không muốn để ngoại giới cho rằng nhất mạch Luân Hồi Sơn của mình cậy thế lấn người.

Khiêm tốn một chút, dù sao cũng không sai!Đúng lúc này, một đạo kiếm ý lăng liệt xé rách thiên khung.

Chỉ thấy một đạo nhân trẻ tuổi tuấn dật, đầu đội Thượng Thanh Phù Dung Quan, thân khoác y phục hồng trắng thêu hạc, khắp người bùng phát kiếm ý sát phạt khủng bố đang đi bộ tới. "Kiến quá Thông Thiên tiền bối!" Khổng Tuyên trước tiên hướng Thái Nhất ý tứ, sau đó mỉm cười tiến lên nghênh đón."Kiến quá đạo hữu!" Thông Thiên khẽ gật đầu, đôi lông mày tựa kiếm của y ngưng tụ kiếm đạo quy tắc nồng đậm, như thể đang diễn hóa cảnh tượng khai thiên tích địa.

Thái Nhất cảm tri khí tức thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ vĩnh hằng mà y toàn thân tán phát, tức khắc minh bạch dụng ý chuyến này của y. "Kiến quá Thông Thiên đạo hữu!" Sau khi hàn huyên, Khổng Tuyên dẫn Thái Nhất và Thông Thiên cùng đến đại điện.Khi cảm tri được sức mạnh khủng bố của đại đạo quy tắc mà Luân Hồi Sơn ngưng tụ, kiến tạo thành từng tôn đại đạo thần luân, chương hiển thiên địa chí lý, đại đạo chân lý, nội tâm cả hai đều chấn hám không thôi.

Sau khi Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, từng vô tư chia sẻ cảm ngộ chứng đạo đột phá cho Thông Thiên.

Nhưng 'Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên' mà họ đột phá, 'đại đạo quy tắc' mà họ chưởng khống, hình như có sự khác biệt về 'chất' với Tô Thần Thánh Nhân, rốt cuộc là chuyện gì đây?"Kiến quá Tô Thần Thánh Nhân!" "Kiến quá Tô Thần Thánh Nhân!" Thái Nhất, Thông Thiên hai người hoàn hồn, cùng cung kính hành lễ hướng Tô Thần.

"Hai vị đạo hữu vô nhu đa lễ!" Tô Thần đạm nhiên phất tay, hai người vội vàng né người, không dám chịu Tô Thần hồi lễ.

Là một Thánh Nhân chí cao vô thượng, y chưởng khống 'đại đạo quy tắc' cùng ý chí quyền hành thiên địa, không phải tồn tại cùng đẳng cấp, chịu hồi lễ của y chỉ tổ tổn hao công đức khí vận bản thân.Chứng kiến cảnh này, nội tâm Tô Thần không khỏi thở dài một tiếng.

Cao xử bất thắng hàn.

Vị trí càng cao, những Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp cùng thời đại với mình sẽ càng ít.

Đến cuối cùng, liệu mình có trở thành cô gia quả nhân không?

Không có ai có thể đối đãi bình đẳng với mình?Rất nhanh, Tô Thần nghĩ đến Bình Tâm và Bạch Miêu Miêu, ánh mắt bình đạm cổ phác chợt lóe lên một tia sáng. "Khải bẩm Thánh Nhân, chuyến này bần đạo đến đây, là muốn thỉnh giáo Thánh Nhân làm thế nào để chân chính chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" Thái Nhất cung kính hành lễ, đôi mắt lộ ra vẻ khâm phục.

Thông qua xưng hô vừa rồi, y biết Tô Thần vẫn không thay đổi, vẫn là vị 'đạo hữu' có tính cách khiêm tốn, hữu thiện, lại có đại nghị lực, đại tâm hung.

Đáng tiếc, mình không thể theo kịp bước chân của y!"Tô Thần Thánh Nhân, chuyến này bần đạo đến đây, là muốn thỉnh giáo Thánh Nhân có biện pháp nào giải quyết khốn cảnh hiện giờ của ta không?" "Thiên Đạo cố ý muốn ta chứng đắc Thánh Nhân, để ta cùng đại huynh nhị huynh vậy, trở thành quân cờ bị 'nó' tùy ý thao túng!" Thông Thiên đứng dậy trịnh trọng hành lễ hướng Tô Thần, đôi tinh mâu lộ ra vẻ thỉnh cầu vô cùng chân thành.Tô Thần nhìn Thái Nhất, rồi lại nhìn Thông Thiên một cái. "Thông Thiên đạo hữu, với tình trạng hiện tại

của ngươi, có hai biện pháp để giải quyết.

Một là tìm được đủ Hỗn Độn Tinh Tuyền, tự phế chân linh bản nguyên, triệt để nhổ bỏ Thiên Đạo Hồng Mông Tử Khí, sau đó dùng Hỗn Độn Tinh Tuyền tu bổ chân linh bản nguyên, trọng tố đạo cơ.

Hai là trước tiên tự phế chân linh bản nguyên, sau đó thông qua Địa Phủ lục đạo luân hồi chuyển thế để bổ toàn!" Vừa nói, Tô Thần ngẩng đầu nhìn lên hỗn độn thiên khung, du du thở dài một hơi. "Biện pháp thứ hai ta có thể giúp ngươi, nhưng 'vị kia' tất nhiên sẽ không chết không ngừng với ta!""Thật sự không còn biện pháp nào sao?" Nghe lời Tô Thần, đôi mắt Thông Thiên tràn đầy bất cam và tuyệt vọng. "Đạo hữu có thể đến hỗn độn thế giới du lịch một chuyến, biết đâu lại tìm được 'hỗn độn đệ nhất thần thủy' trong truyền thuyết thì sao?" "Bá!" Thấy ánh mắt ý vị thâm trường của Tô Thần, đôi mắt Thông Thiên khẽ sáng lên. "Đa tạ Thánh Nhân!" "Thiện!" Tô Thần khẽ gật đầu.Nguyên Nhất, Nguyên Nhị lập tức dâng 'Luân Hồi Linh Trà' được pha từ Tam Quang Thần Thủy. "Hai vị đạo hữu có khẩu phúc rồi, sau khi đạo trường của bản tọa tấn thăng, cây 'Luân Hồi Linh Trà Thụ' này cũng đã chính thức thuế biến tấn thăng thành cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, mời!" "Đa tạ Thánh Nhân!" "Đa tạ Thánh Nhân!" Thái Nhất và Thông Thiên nét mặt vui mừng.

Tô Thần từng tặng không ít Luân Hồi Linh Trà và Ngộ Đạo Thần Trà cho họ, sau vài lần phẩm thưởng, công hiệu của chúng đã sớm suy giảm đến mức bình thường.

Giờ đây 'Luân Hồi Linh Trà' này đã tấn thăng thành cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, vậy linh trà mà mình lần đầu phẩm thưởng, lại sẽ mang đến cho mình những kinh hỉ nào đây?Dưới sự ra hiệu của Tô Thần, hai người nâng chén trà tiên khí, nhìn nước trà ba màu vàng bạc tím trong chén, tỏa ra hà quang nhân uân vô cùng, từng luồng tinh túy đại đạo quy tắc lan tỏa, khiến người ta tâm thần mê túy. "Ông!" Khẽ

nhấp một ngụm, Thông Thiên và Thái Nhất lập tức cảm nhận được, tinh túy đại đạo bản nguyên bàng bạc nổ tung trong khoang miệng mình. "Hoa lạp lạp!" "Hoa lạp lạp!" Thời gian trường hà và vận mệnh trường hà thần bí vĩ ngạn, chí cao vô thượng tự động được dẫn dắt xuất hiện.

Không chút do dự, hai người trực tiếp uống cạn 'Luân Hồi Linh Trà' trong chén trà tiên khí."Hưu!" "Hưu!" Chỉ thấy 'quá khứ thân' và 'tương lai thân' của Thái Nhất và Thông Thiên, phân biệt từ thời gian trường hà và vận mệnh trường hà nghịch lên, sừng sững trên đỉnh sóng, phủ khám thiên địa chúng sinh.

Thân thể mỗi người họ ngưng tụ thành một tôn đại đạo thần luân.

Thông Thiên là một tôn đại đạo thần kiếm, còn Thái Nhất là một vầng liệt nhật bá đạo chí cương! 'Quá khứ thân' và 'hiện tại thân' cùng nhau nhập vào bản thể của họ, tức khắc bùng phát ra đại đạo vĩ lực thao thiên, quán xuyên gia nguyên chư thiên, chiếu rọi thương khung hoàn vũ.Tô Thần chứng kiến cảnh này, khóe miệng lộ ra vẻ chờ đợi nhàn nhạt, sau đó khẽ phẩm thưởng 'Luân Hồi Linh Trà' đã tấn thăng.

Vài ngàn năm sau, Đế Tuấn, Phục Hy, Côn Bằng, Hồng Vân đến Luân Hồi Sơn bái yết.

Sau khi Tô Thần chứng đạo thành Thánh, y không hạ pháp chỉ giảng đạo, nhưng họ lại chủ động đến, hy vọng Tô Thần Thánh Nhân có thể chỉ rõ cho họ một số phương hướng chứng đạo.Khi mọi người được Khổng Tuyên, Đại Lữ nghênh đến đại điện, nhìn thấy trạng thái của Đông Hoàng (nhị đệ) và Thông Thiên, từng người đều chấn hám không thôi.

Giờ phút này, toàn thân Thông Thiên tán phát một loại khí tức chí cao vô thượng, thần thánh vĩnh hằng, phảng phất lúc nào cũng sắp bước ra bước cuối cùng, luyện hóa Hồng Mông Tử Khí chí bảo thành

Thánh trong thức hải để chứng đạo thành Thánh.

Nhưng có một loại luân hồi đại đạo vĩ lực cường đại tuyệt luân đang áp chế y, khiến y mãi không thể bước ra bước cuối cùng!"Đây là?" Mọi người có chút không hiểu.

Với phẩm tính và tâm hung của Tô Thần Thánh Nhân, vì sao lại chủ động áp chế Thông Thiên đạo hữu chứng đạo thành Thánh chứ? "Bá!" Không lâu sau, Thái Nhất và Thông Thiên cùng tỉnh lại. "Đa tạ Thánh Nhân xuất thủ tương trợ!" Thông Thiên đứng dậy, cung kính hành lễ biểu thị cảm tạ Tô Thần.

Lần này dung hợp 'quá khứ thân' và 'tương lai thân', cảm ngộ luân hồi, minh ngộ tương lai, khiến 'đạo' của bản thân y càng thêm viên mãn.

May mắn có Tô Thần Thánh Nhân giúp mình áp chế Thiên Đạo Hồng Mông Tử Khí, nếu không mình bất cứ lúc nào cũng có thể bị thao túng, trực tiếp chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, trở thành quân cờ."Đạo hữu vô nhu đa lễ!" Tô Thần đạm nhiên phất tay, ánh mắt nhìn về phía Đế Tuấn và những người khác. "Ký nhiên chư vị đạo hữu cùng đến đây, vậy hãy nghe bản tọa giảng đạo sau khi chứng đạo vậy!" "Đa tạ Tô Thần Thánh Nhân!" "Đa tạ Tô Thần Thánh Nhân!" Theo thời gian trôi đi, vạn năm tuế nguyệt đã định trước lặng lẽ đến.Bạch Miêu Miêu, Khổng Tuyên, Quỷ Mẫu, Tiểu Bạch Long, Triệu Công Minh, Tam Tiêu, Bạch Liên, Đại Lữ, Ngao Thăng, Lục Nhĩ và những người khác lần lượt đến Luân Hồi Sơn, với tấm lòng kích động thành kính, chuẩn bị nghe Chủ nhân (Lão sư, Lão gia) giảng đạo. "Hỗn Độn sinh Thái Cực, Thái Cực sinh Lưỡng Nghi." "Lưỡng Nghi sinh Tứ Tượng, Tứ Tượng sinh Bát Quái." Tô Thần không nói nhiều lời vô ích, trực tiếp khai khẩu giảng đạo."Ông!" Cùng với y khẽ mở miệng, ức ức vạn đại đạo pháp tắc cùng nhau vây đến.

Sáu tôn đại đạo thần luân ngưng tụ hiển hóa mà ra.

Thời gian, không gian, vận mệnh, nhân quả, âm dương, tạo hóa, hủy diệt, sinh tử, ngũ hành và các đại đạo pháp tắc khác đồng loạt thăng hoa, thuế biến tấn thăng thành đại đạo quy tắc bản nguyên.

Hóa thành từng tôn tiểu hình đại đạo thần luân, nhập vào thức hải trên đỉnh đầu mọi người.Tất cả mọi người đều nhắm chặt đôi mắt, cảm ngộ 'đại đạo quy tắc' tinh túy trong thức hải, đắm chìm vào 'ngộ đạo chi cảnh'.

Từng người họ trên thân tán phát ra đại đạo vĩ lực khác nhau, diễn hóa ra các loại đại đạo dị tượng khác biệt.

Có Tam Túc Kim Ô chấn không triển cánh, Thái Dương Thần Quang chiếu rọi chư thiên.

Có đại đạo thần kiếm quán xuyên hoàn vũ thương khung.

Có Hồng Vân nhuộm màu chư thiên gia nguyên, ánh chiếu hoàn vũ.

Có côn hóa bằng, bay vút trời cao.

Cũng có Thôn Thiên Bạch Hổ, thôn phệ chư thiên gia nguyên.Sau khi Tô Thần giảng đạo kết thúc, những dị tượng khủng bố này vẫn tiếp tục duy trì.

Điều đáng mừng là, Lục Nhĩ Mi Hầu hóa thân thành một tôn Hỗn Độn Ma Viên chiến thiên chiến địa, một lần đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên!

Sau khi y thôn phệ luyện hóa một đoạn tàn khu chân thân của Hỗn Độn Ma Viên, nội tình của bản thân đã sớm tích lũy đủ, lần này hậu tích bạc phát, cuối cùng cũng thuận lợi đột phá.

Ngao Thăng là Kim Long thuần chính, nghiệp lực trên thân y đã

sớm bị 'Tẩy Kim Nghiệp Hỏa' tẩy sạch, nay lại được Lão gia đích thân giảng đạo chỉ điểm, một lần đột phá đến Đại La hậu kỳ.

Quỷ Mẫu, Tam Tiêu, Nguyên Nhất, Nguyên Nhị, Mộng Yêu Yêu và những người khác cũng đều tiến thêm một bước."Cảm vấn Thánh Nhân, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên và Thánh Nhân rốt cuộc có khác biệt gì?" Thái Nhất sau khi tỉnh lại từ 'ngộ đạo chi cảnh', tiêu hóa những gì thu được từ lần nghe đạo này, lại một lần nữa hỏi Tô Thần nỗi nghi hoặc trong lòng."Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên là một loại tu vi cảnh giới, trên đó còn có Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên, sau đó chính là 'Đại Đạo Cảnh' chân chính siêu thoát vĩnh hằng, chúa tể tất cả!" "Còn về Thánh Nhân, đây chẳng qua là 'quả vị' được 'Ý Chí Thiên Địa Hồng Hoang' nhận khả, cần phải có đại công đức, đại thiện cử tạo phúc Hồng Hoang, mới có cơ hội trở thành Thánh Nhân chúa tể Thiên Địa Nhân trong tam đạo!

Ví như bản tọa, sứ mệnh là hoàn thiện Địa Phủ lục đạo luân hồi, để vạn linh Hồng Hoang luân hồi chuyển thế, tất cả đều có hy vọng chân chính chứng đắc đại đạo, lúc này mới thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân quả vị." Tô Thần nói xong, nét mặt nghiêm túc nhìn Thái Nhất, Thông Thiên, Đế Tuấn, Khổng Tuyên và những người khác, vô tư chia sẻ cho họ sự khác biệt giữa Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên và Thánh Nhân, cùng với cảm ngộ chứng đạo của mình."Thánh Nhân cùng Hồng Hoang cộng tồn, bất tử bất diệt, chỉ khi thế giới băng hủy mới có nguy cơ thân tử đạo tiêu.

Còn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên có thể khiến 'quá khứ thân', 'hiện tại thân', 'tương lai thân' tam thân hợp nhất, chưởng đạo quy tắc, không quá khứ tương lai, vô thủy vô chung!

Do Hồng Hoang thế giới chỉ là bán bộ thế giới vĩnh hằng, vì vậy Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tại Hồng Hoang sẽ chịu áp chế, dẫn đến chiến lực bản thân không thể phát huy toàn bộ.

Còn Thánh Nhân có thể điều động thiên địa nhân tam đạo vĩ lực, chiến lực mà họ có thể phát huy tại Hồng Hoang thế giới cũng không hề kém Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!"Nghe Tô Thần tường tận nói rõ sự khác biệt giữa Thánh Nhân và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên như vậy, nội tâm mọi người đều tràn đầy khâm phục.

Cũng chỉ có y mới có tâm hung như thế, có thể hào phóng chỉ điểm mình mà không hề giữ lại!"Cảm vấn Thánh Nhân, đại huynh và nhị huynh của ta chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, họ có phải đã chân chính đột phá 'Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên' rồi không?" Thông Thiên nghĩ đến trước đây Tô Thần một mình chém giết năm tôn Thiên Đạo Thánh Nhân, sự chênh lệch này thật sự quá khủng bố, không khỏi nghi ngờ cảnh giới chân chính của các Thiên Đạo Thánh Nhân."Không có!" Tô Thần khẽ lắc đầu. "Thái Thanh, Nguyên Thủy, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề năm vị đạo hữu này, tuy nói đã chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng cũng chưa chân chính đột phá 'Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên'.

Nói cho cùng, cảnh giới hiện tại của họ chẳng qua là cực hạn của Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Bằng vào Thánh Nhân quả vị chưởng khống Thiên Đạo chi lực, mới có thể chưởng khống đại đạo quy tắc, phát huy ra chiến lực sánh ngang 'Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên' mà thôi.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang chân chính chứng đắc 'Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên', ngoài bản tọa ra, còn có Hồng Quân đạo hữu đã chân chính tam thi hợp nhất!" Với cảnh giới và thực lực của Tô Thần hiện nay, y đã có tư cách có thể ngồi ngang hàng với Hồng Quân mà xưng hô đạo hữu.Đương nhiên, xét về quả vị Thiên Địa Hồng Hoang, Hồng Quân là đại ngôn nhân của Thiên Đạo, còn bản thân mình là Luân Hồi Đạo Chủ của Địa Đạo, mạnh hơn mình một bậc!

Giờ phút này, mọi người nghe xong những mật tân mà Tô Thần nói, nội tâm chợt chấn động mạnh, khiến cả đại điện đều yên tĩnh trong chốc lát.

Họ không ngờ rằng, Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thánh Nhân, Nữ Oa Nương Nương, Tây Phương Nhị Thánh, dù cho đã chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng không phải là 'Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên' chân chính.

Chẳng trách chiến lực của họ lại có sự khác biệt lớn đến thế so với Tô Thần Thánh Nhân!"Cảm vấn Thánh Nhân, sau khi chứng đắc bất kỳ quả vị Thánh Nhân nào, có phải sẽ trở thành quân cờ của tam đạo chúa tể Thiên Địa Nhân không?" Đế Tuấn nhìn Thông Thiên một cái, sau đó đứng dậy cung kính hành lễ hướng Tô Thần, hỏi ra nỗi nghi hoặc trong lòng.

Là Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp của Hồng Hoang, thiên mệnh hoàng giả, nội tâm y vô cùng kiêu ngạo, tuyệt đối không nguyện làm khôi lỗi hay quân cờ của bất kỳ ai."Không nhất định." Tô Thần nhìn Thông Thiên và Đế Tuấn một cái, đạm nhiên mở miệng. "Hồng Hoang thế giới có tam tài chúa tể Thiên Địa Nhân, trong đó Thiên Đạo sớm đã đản sinh ý thức, sau đó khâm định Hồng Quân đạo hữu làm đại ngôn nhân, bổ toàn khuyết hãm của bản thân.

Địa Đạo do Bình Tâm Nương Nương bổ toàn hoàn thiện, còn Nhân Đạo thì do Nữ Oa đạo hữu tạo nhân giác tỉnh ý chí.

Giữa tam đạo có sứ mệnh riêng, tương phụ tương thành, hỗ vi phản bộ, mỗi đạo có lập trường và lợi ích riêng, việc thỉnh thoảng có xung đột cũng là lẽ đương nhiên."Tô Thần nói ẩn ý.

Nhưng tất cả mọi người tại chỗ đều nghe ra tin tức ẩn giấu trong lời nói của y.

Đó chính là Thiên Đạo sớm nhất đản sinh ý thức, muốn chân chính

chúa tể Hồng Hoang, sau đó áp chế Địa Đạo và Nhân Đạo, tranh đoạt quyền hành thiên địa.

Đây mới là chân tướng của sắc lệnh Thiên Đạo trước đây: khiến Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề năm đại Thiên Đạo Thánh Nhân này, ngăn cản Tô Thần chứng đạo!Nghĩ đến việc Tô Thần ngạnh kháng sát phạt của năm đại Thánh Nhân, không những mạnh mẽ chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, mà còn thuận lợi khâm định 'Thiên Thần Đạo' hoàn thiện lục đạo luân hồi, hoàn mỹ thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân, nội tâm mọi người đều tràn đầy khâm phục và thán phục."Cảm vấn Thánh Nhân, trong thế giới Hồng Hoang, ngoài việc giống như người khai tích một phương đại thiên thế giới để chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, liệu có thể dựa vào cảm ngộ đại đạo pháp tắc để chân chính chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La không?" Những năm gần đây, Thái Nhất vẫn luôn tìm kiếm Hỗn Độn Nguyên Tinh, sau đó phỏng theo Tô Thần khai tích đại thiên thế giới để chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La.

Nhưng rất đáng tiếc, Hỗn Độn Nguyên Tinh vô cùng hãn kiến.

Chương 215

Cho dù ngẫu nhiên có thể tìm được vài khối, cũng chỉ có vài chục thậm chí trăm mét khối, bản nguyên thế giới hỗn độn mà chúng ẩn chứa, cũng không đủ một ức ức vạn phần của một phương đại thiên thế giới!

Vậy làm sao có thể dùng phương pháp này để chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đây?"Có thể!" "Nhưng hy vọng vô cùng mong manh!" Tô Thần vô cùng quả đoán đáp lời. "Trước đây bản tọa đã nói, do Hồng Hoang thế giới chỉ là một phương bán bộ thế giới vĩnh hằng, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sẽ chịu áp chế nhất định, hơn nữa Thiên Đạo cực lực thúc đẩy đại đạo thoái ẩn Hồng Hoang, kiến tạo 'tam thiên Thiên Đạo quy tắc' để hoàn thiện Hồng Hoang.

Vì vậy, muốn dựa vào cảm ngộ đại đạo pháp tắc để chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, độ khó có thể nói là ức vạn phần không có lấy một!"Nghe câu trả lời của Tô Thần, Thái Nhất nghiêm túc gật đầu, sau đó đứng dậy hành lễ tạ ơn.

Nội tâm y đã đưa ra quyết định.

Ký nhiên Hồng Hoang thế giới có Thiên Đạo áp chế, vậy mình sẽ tiến vào hỗn độn thế giới, dùng chân chính tam thiên đại đạo để cảm ngộ, từ đó thuận lợi đột phá chất cốc, chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!Hạ một khắc, Hồng Vân đứng dậy, cung kính hành lễ hướng Tô Thần. "Cảm vấn Thánh Nhân, phương thức chứng đạo mà chúng ta đang đi là pháp môn 《Trảm Tam Thi》, mà giờ đây ta mãi không thể trảm xuất 'tự ngã thi', chẳng phải điều này có nghĩa là sau này sẽ không thể chứng đắc 'Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên' sao?" Vừa rồi Tô Thần đã đích thân nói, trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang,

chỉ có y và Đạo Tổ Hồng Quân chứng đạo 'Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên'.

Nữ Oa, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề năm đại Thiên Đạo Thánh Nhân này, chẳng qua cũng chỉ là cực hạn của Hỗn Nguyên Kim Tiên, dựa vào Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị của bản thân, chưởng khống Thiên Đạo chi lực, mới có thể phát huy ra một phần chiến lực của 'Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên'.

Mục tiêu của tất cả Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp Hồng Hoang, cơ bản đều là chứng đắc 'đại đạo' chân chính, Hồng Vân diệc thị như thử.

Vì thế, y dù sở hữu một đạo thành Thánh chí bảo Hồng Mông Tử Khí, nhưng cũng muốn giống như Tô Thần mà chứng đắc 'Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên' chân chính, từ đó thật sự đại đạo khả kỳ!"Pháp môn 《Trảm Tam Thi》 là pháp chứng đạo do Hồng Quân đạo hữu khai sáng, nếu không thể tam thi hợp nhất, quả thực khó có thể chứng đắc 'Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên'.

Nhưng còn một biện pháp khác, đó chính là phỏng theo bản tọa, khai tích một phương đại thiên thế giới, lấy vĩ lực thiên địa bản nguyên của phương đại thiên thế giới này phản bổ bản thân, từ đó chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La." Tô Thần nói xong, ánh mắt dừng lại trên Đế Tuấn, Phục Hy, Côn Bằng, Hồng Vân, họ đều đi theo pháp chứng đạo 《Trảm Tam Thi》, vì thế y muốn chỉ cho họ một con đường sáng.

Không những có thể tạo phúc Hồng Hoang, đồng thời còn có thể trở thành chủ lực quân kháng cự Thiên Đạo."Bản tọa biết, Hỗn Độn Nguyên Tinh ẩn chứa bản nguyên của một phương đại thiên thế giới là thứ có thể gặp nhưng không thể cầu, nhưng chư vị đạo hữu có thể tiến vào hỗn độn thế giới sưu tầm sơ cấp Hỗn Độn Nguyên Tinh.

Với thực lực của chư vị đạo hữu, hoàn toàn có thể trước tiên thuận lợi khai tích một phương trung thiên thế giới, sau đó không ngừng sưu tập hỗn độn bản nguyên, để thế giới mình khai tích tấn thăng.

Đợi đến khi tấn cấp thành đại thiên thế giới, không những có thể nhận được phản bổ từ thiên địa bản nguyên của phương đại thiên thế giới này, mà còn có thể có được gia tưởng công đức thiên địa và ý chí gia trì của thế giới Hồng Hoang!

Đến lúc đó, chư vị đạo hữu dù không trảm xuất 'tự ngã thi', nói không chừng cũng có cơ hội dùng thiên địa ý chí bản nguyên, thuận lợi đột phá chất cốc, chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!"Bá!

Giờ phút này, mọi người sau khi nghe lời Tô Thần, từng người đôi mắt chợt sáng rực, lộ ra vẻ kinh hỉ vô cùng.

Bởi vì kiến nghị của y phi thường khả thi!

Từ hỗn độn thế giới tìm kiếm Hỗn Độn Nguyên Tinh khai tích thế giới, điều này có thể tăng thêm bản nguyên cho thế giới Hồng Hoang, không những có thể nhận được gia tưởng từ thiên địa Hồng Hoang, mà còn có thể trợ lực thế giới Hồng Hoang tấn thăng.

Chỉ cần thuận lợi đưa thế giới mình khai tích tấn thăng thành đại thiên thế giới, với tấm gương Tô Thần Thánh Nhân ở đó, muốn chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chân chính, chẳng phải là thập phần chắc chắn sao?Quan trọng nhất là, mình muốn hay không muốn chứng đạo thành Thánh, tất cả đều nằm trong tầm kiểm soát của mình, không cần lo lắng sẽ giống như Thiên Đạo ngũ Thánh, trở thành quân cờ và khôi lỗi của Thiên Đạo! "Đa tạ Tô Thần Thánh Nhân!" "Đa tạ Tô Thần Thánh Nhân!" Thông Thiên, Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Côn Bằng, Hồng Vân cùng nhau đứng dậy, với vẻ mặt vô cùng thành kính khâm phục và thán phục, cung kính hành lễ hướng Tô Thần

ở giữa đại điện.

Lần này đến nghe đạo thu hoạch thật sự quá lớn, quá lớn.

Không những biết được sự khác biệt chân chính giữa Thánh Nhân và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, mà còn được biết vô số mật tân của Hồng Hoang, thậm chí Tô Thần Thánh Nhân còn chỉ rõ phương hướng chứng đạo cho mình.

May mắn thay mình đã mặt dày đến đây, nếu không rất có khả năng sẽ bỏ lỡ cơ duyên bậc trời này!"Hy vọng chư vị đạo hữu có thể sớm ngày chứng đạo!" Tô Thần mỉm cười phất tay.

Tiếp đó, y sai đệ tử tọa hạ là Khổng Tuyên và Đại Lữ tiễn khách, mỗi người còn tặng hai viên 'Luân Hồi Linh Trà' và 'Ngộ Đạo Thần Trà', giúp họ có thể sớm ngày chứng đạo.

Nếu tất cả Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp đều tiến vào hỗn độn thế giới, sưu tập Hỗn Độn Nguyên Tinh phản hồi Hồng Hoang, rồi phỏng theo mình khai tích thế giới, thì điều này sẽ bổ sung rất lớn bản nguyên cho thế giới Hồng Hoang, từ đó có cơ hội tấn thăng thành thế giới vĩnh hằng chân chính!

Bản thân mình là Địa Đạo Luân Hồi Đạo Chủ, cũng sẽ là một trong những người được hưởng lợi!"Bá!" Khi một đám Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp rời khỏi Luân Hồi Sơn, nhìn thấy lễ vật trong tay mình, nội tâm đều tràn đầy vô hạn sùng kính, cùng nhau xoay người hướng về phía đại điện chủ phong mà cung kính hành lễ. "Tâm hung của Tô Thần Thánh Nhân, ta không bằng được!"Ba ngàn năm vội vã trôi qua.

Tô Thần vô tư hướng Bạch Miêu Miêu, Khổng Tuyên, Đại Lữ, Tam Tiêu và những người khác khai tiểu táo (dạy riêng), đồng thời nhắm vào các cảnh giới khác nhau mà tiến hành giáo đạo khác nhau, hy vọng họ cũng có thể chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên. "Đã

đến lúc tiền vãng hỗn độn thế giới bố cục một phen rồi!" Thấy đã kết thúc, Tô Thần nhìn về phía Côn Luân Bích Du Cung, khóe miệng lộ ra một nụ cười ý vị thâm trường.Trước đây Thông Thiên đã cầu cứu mình.

Ngại vì Thiên Đạo Hồng Mông Tử Khí trong thức hải của y giám sát, không thể đích thân đưa Hỗn Độn Tinh Tuyền cho y, nên đành phải chọn lộ tuyến vòng vèo, để y tự mình tiến vào hỗn độn thế giới 'sưu tầm'!

Đợi đến khi y thuận lợi có được, sẽ có cơ hội tự phế chân linh bản nguyên, xóa bỏ ảnh hưởng của Hồng Mông Tử Khí, sau đó đạp lên con đường chứng đạo chân chính, đóng góp cho thế giới Hồng Hoang, thực hiện sứ mệnh của Bàn Cổ chính tông bản thân y!Còn về Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy và những người khác, họ cũng là đồng đạo được mình công nhận, nếu họ chấp nhận kiến nghị của mình, tiến vào hỗn độn thế giới sưu tầm Hỗn Độn Nguyên Tinh khai tích thế giới, thì đối với Thiên Địa Hồng Hoang mà nói, chẳng khác nào một đại hảo sự.

Cùng với thời đại Thánh Nhân khai mở, thế giới Hồng Hoang trông có vẻ hoa đoàn cẩm thốc, tràn đầy hy vọng, nhưng lại là ánh tà dương cuối cùng và khúc tuyệt xướng.Thánh Nhân bất tử, đại đạo bất chỉ.

Chính là nói thực lực càng mạnh thì chiếm cứ tu hành tài nguyên càng nhiều, tài nguyên tu luyện còn lại cho vạn linh Hồng Hoang sẽ càng ngày càng ít, một khi thế giới Hồng Hoang ngừng mở rộng, nội hao tất nhiên sẽ theo đó mà đến.

Đến lúc đó, Thiên Địa Nhân tam đạo không lý hành sứ mệnh của bản thân, lượng kiếp cũng tất nhiên bạo phát.

Nếu có hỗn độn bản nguyên không ngừng phản bổ Hồng Hoang,

khiến thế giới Hồng Hoang có thể ổn định liên tục mở rộng, cuối cùng tấn thăng thành đại thế giới vĩnh hằng, thì tất cả những ẩn họa này tự nhiên không cần lo lắng nữa.Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Côn Bằng bốn người từ Luân Hồi Sơn đi ra.

Đôi mắt tam giác âm chí của Côn Bằng liếc nhìn Hồng Vân không xa, lập tức theo kịp bước chân mọi người, hướng về Thiên Đình tam thập tam thiên mà đi.

Y tuy nói hận Hồng Vân thấu xương, nhưng cũng không dám vào lúc này mà sát phạt Hồng Vân cướp đoạt Hồng Mông Tử Khí.

Dù sao, đây là đạo trường của Tô Thần Thánh Nhân.

Y vừa mới giảng đạo kết thúc, nếu mình dám sát phạt Hồng Vân cùng nghe đạo, chẳng khác nào chủ động khiêu khích uy nghiêm của y.

Nếu vậy, cho dù Côn Bằng có giao tình nhất định với Tô Thần Thánh Nhân, cũng không thể bảo toàn được tính mạng của mình!Trở về Thiên Đình.

Thái Nhất giao phó một phen với đại ca Đế Tuấn, liền trực tiếp hướng về hỗn độn thế giới mà đi.

Hiện giờ cách thời hạn một trăm Nguyên Hội mà Đạo Tổ Hồng Quân đã định còn hai mươi mốt Nguyên Hội, bản thân y nhất định phải trong khoảng thời gian cuối cùng này chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, mới có cơ hội chân chính chúa tể vận mệnh.Từ khi Thiên Đình bố trí 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' đã được cải tiến, câu thông liên kết hỗn độn tinh thần, luyện hóa hỗn độn linh khí, sát khí, cương phong thành tiên thiên linh khí, sau đó dẫn nhập Hồng Hoang.

Theo thời gian trôi đi, nồng độ tiên thiên linh khí ẩn chứa trong thế giới Hồng Hoang càng ngày càng cao, vạn linh tu luyện hóa hình cũng

càng thêm dễ dàng, bản nguyên thế giới cũng không ngừng tăng trưởng.

Những năm gần đây, khí vận và công đức mà Thiên Đình tích lũy được đều là một con số khổng lồ vô cùng.

Cứ theo xu thế này, có lẽ không cần đến một lượng kiếp thời gian, Thiên Đế Đế Tuấn đã có thể dựa vào gia tưởng công đức khí vận bàng bạc, nhẹ nhàng chứng đạo thành Thánh!Nhưng thời gian mà Đạo Tổ để lại đã không còn nhiều.

Nếu không thể nhanh chóng chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, y cũng không cách nào thay đổi vận mệnh của mình trong lượng kiếp!

Khi Thái Nhất tiến vào hỗn độn thế giới, Đế Tuấn bắt đầu hạ lệnh, cho Thiên Đình Chuẩn Thánh Yêu Thần và các cường giả Đại La, lần lượt tiến vào hỗn độn thế giới thu thập Hỗn Độn Nguyên Tinh, chuẩn bị cho việc khai tích thế giới chứng đạo.Côn Luân.

Thái Thanh Cung.

Thông Thiên sau khi nghe đạo từ Luân Hồi Sơn trở về, liền chia sẻ thu hoạch lần nghe đạo này cho hai vị huynh trưởng, và hoàn chỉnh thuật lại một số mật tân Hồng Hoang thiên địa mà Tô Thần đã nói, cùng với sự khác biệt giữa Thánh Nhân và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên. "Nguyên lai bần đạo vẫn chỉ là một tôn Hỗn Nguyên Kim Tiên, chứ không phải Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chân chính!" Thái Thanh Lão Tử cảm thán một tiếng, ánh mắt tràn đầy phức tạp.

Y tự nhiên sẽ không hoài nghi thuyết pháp của Tô Thần, bởi vì y là tôn thứ hai trong Hồng Hoang chân chính đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đồng thời thành tựu Thánh Nhân quả vị tồn tại."Đại huynh, vậy chúng ta trảm xuất 'tự ngã thi', rồi chân chính tam thi hợp nhất, chẳng phải sẽ có thể như Tô Thần sao?" Nguyên Thủy vừa nghĩ đến

việc Tô Thần năm xưa chém giết năm tôn Thiên Đạo Thánh Nhân của mình, tư thái bá đạo vô địch đó đã khắc sâu vào não hải y.

Giờ đây sau khi biết được sự chênh lệch chân chính giữa mình và y, nội tâm y tràn đầy động lực và hy vọng!"Nhị đệ, theo lời Tô Thần đạo hữu, nếu chúng ta có thể tam thi hợp nhất, thì sẽ chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chân chính, đến lúc đó chiến lực cũng sẽ không thua y quá nhiều.

Quan trọng nhất là, chúng ta có thể đi theo công pháp chứng đạo 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 của Phụ Thần, tương lai hoàn toàn có cơ hội có thể siêu việt y!" Thái Thanh Lão Tử nói xong, ánh mắt nhìn về phía Thông Thiên. "Tam đệ, ngươi tiếp theo có tính toán gì?

Là tiếp tục tìm biện pháp giải quyết nan đề không thể chứng đạo, hay là trước tiên chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, rồi sau đó tam thi hợp nhất chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên?""Đại huynh, ta chuẩn bị tiến vào hỗn độn thế giới, xem xem có thể tìm được Hỗn Độn Tuyền Tinh trong truyền thuyết không!" "Thiện!" "Vậy thì chúc Tam đệ ngươi tâm tưởng sự thành!" Thái Thanh Lão Tử khẽ gật đầu, đánh ra một đạo thần thức ấn ký lên thân Thông Thiên.

Vạn nhất gặp nguy hiểm, y còn có thể nhờ vào thực lực Thiên Đạo Thánh Nhân mà ra tay viện trợ.Tiếp đó, Thông Thiên từ biệt Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy, sau đó trực tiếp bay nhanh ra ngoài tam thập tam thiên.

Vượt qua 'giới bích' của Hồng Hoang, lại một lần nữa tiến vào hỗn độn thế giới.

Y bắt đầu tìm kiếm trong hỗn độn.

Trong các loại hỗn độn phế thạch, hỗn độn tinh thần, phế tích, y không tìm thấy Hỗn Độn Tinh Tuyền mình muốn, trái lại lại thu hoạch được vài khối Hỗn Độn Nguyên Tinh nhỏ.

Không biết đã qua bao lâu, Thông Thiên mơ hồ nhận được một loại dẫn dắt không rõ, đến trước một đám hỗn độn tinh hải."Hưu ~ ô!" "Oanh long long!" Hỗn độn cương phong lăng liệt và hỗn độn ám lôi đột kích đến, trực tiếp đánh khiến tóc Thông Thiên dựng ngược, mặt đen như than. "Nơi này làm sao có thể có hỗn độn ám lôi cường đại như vậy?" Thông Thiên không hề tức giận ngay lập tức, mà trái lại tràn đầy hiếu kỳ.

Vô số năm nay, y đã trải qua quá nhiều nguy cơ, nhưng đây là lần đầu tiên gặp phải hỗn độn ám lôi cường đại như vậy, vì thế nội tâm không khỏi thêm nhiều chờ đợi!"Hưu!" Thông Thiên vận dụng đại đạo thần thông, lấy bản thân ngưng tụ thành một thanh đại đạo thần kiếm, tiến vào phiến hỗn độn tinh hải này.

Đập vào mắt là một phương hỗn độn huyền hoàng không gian đặc thù.

Nơi đây tràn ngập bản nguyên đại đạo tinh thuần, đồng thời còn tán phát và ngưng tụ từng sợi hồng mông huyền hoàng chi khí, khiến người ta tinh thần không khỏi chợt chấn động."Ông!" Một luồng khí tức thân cận đặc thù truyền đến.

Y nhìn 'quang mạc' đặc thù do đại đạo quy tắc ngưng tụ thành trước mắt, đôi mắt khẽ co lại, trực tiếp bước ngang qua. "Bá!" Đột nhiên, Thông Thiên cảm giác mình như tiến vào một phương hỗn độn thế giới đặc thù.

Trước mắt có một đầm nước tỏa ra hồng mông nhân uân tử khí, vô cùng đại đạo quy tắc tinh túy bao phủ, tán phát khí tức khiến người ta vô cùng thần vãng."Đây, đây là Hỗn Độn Tinh Tuyền?" Nhìn thấy một đầm Hỗn Độn Tinh Tuyền nhỏ trước mặt, Thông Thiên suýt nữa mừng đến bật khóc. "Hoa!" Sau khi hoàn hồn, y không chút do dự thu đầm Hỗn Độn Tinh Tuyền nhỏ này vào thức hải không gian, sau đó

luyện hóa một giọt trong đó, sau khi xác nhận, vô cùng kinh hỉ dùng lực phất tay."Oanh!" Khí kình khủng bố gia trì một phần đại đạo vĩ lực, trực tiếp oanh ra một hố đen trong phương không gian đặc thù này, tức thì địa hỏa thủy phong bàng bạc tuôn vào. "Ha ha!" "Điều này thật sự quá tốt rồi!" Thông Thiên sảng khoái cười lớn, sau đó sử dụng đại đạo thần thông tu phục sự phá hoại mình vừa gây ra, khiến phương không gian đặc thù này khôi phục như ban đầu.Tiếp đó, Thông Thiên khoanh chân ngồi trong hỗn độn hư không, toàn lực điều chỉnh trạng thái của bản thân.

Khi trạng thái bản thân khôi phục đến đỉnh phong nhất, y mở đôi mắt ra, đồng tử sáng ngời dường như chiếu rọi ra hai thanh đại đạo thần kiếm, xuyên thủng gia nguyên chư thiên, chiếu rọi quá khứ tương lai. "Đã đến lúc rồi!" Cùng với lời Thông Thiên vừa dứt, vĩ lực kiếm đạo quy tắc khủng bố cùng nhau gia trì đến, hóa thành một thanh đại đạo thần kiếm trảm diệt thiên địa, tán phát thế cương mãnh một đi không trở lại, trực tiếp chém xuống thức hải của y."Hưu!" Đại đạo thần kiếm nhập vào thức hải của Thông Thiên, chỉ thấy toàn thân y chợt run lên. "Phốc!" Một ngụm máu nhạt màu vàng kim trực tiếp phun ra, khí thế suy yếu nhanh chóng với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Đồng thời, một thân ảnh tuyên cổ vĩnh hằng, thần thánh vĩ ngạn hàng lâm đến.

Y thân hình gầy gò, đầu đội Vô Cực Quan, ánh mắt đạm mạc băng lãnh, không cảm tri được chút khí tức nào, uyển như hòa tan cùng hỗn độn hố đen, chính là đại ngôn nhân của Thiên Đạo, Hồng Quân!Thành Thánh chí bảo Hồng Mông Tử Khí là một luồng bản nguyên tinh thuần nhất của Thiên Đạo hóa thành, chỉ cần thuận lợi luyện hóa, là có thể gửi một luồng chân linh của bản thân vào Thiên Đạo, thành tựu Thiên Đạo Thánh Nhân chí cao vô thượng.

Những năm gần đây, dưới sự bố cục và dẫn đạo của Tô Thần, Tam Thanh đã hiểu rõ sứ mệnh của bản thân, cũng biết chân tướng trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân là một quân cờ, Thông Thiên vẫn luôn kiên trì cự tuyệt chứng đạo thành Thánh.

Thiên Đạo dù hai lần ra tay, cũng không cách nào cưỡng hành bức bách Thông Thiên lập giáo chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân.

Bởi vì y là một trong Bàn Cổ chính tông, thân mang một tầng khai thiên công đức phù hộ.Ai ngờ được, lần này Thông Thiên sau khi nghe đạo ở Luân Hồi Sơn liền trực tiếp tiến vào hỗn độn thế giới, sau đó tự trảm chân linh bản nguyên phế trừ Hồng Mông Tử Khí!

Hồng Quân là đại ngôn nhân của Thiên Đạo, liền lập tức kinh tỉnh.

Dưới ý chỉ của Thiên Đạo, y từ đạo trường Tử Tiêu Cung hàng lâm đến."Ngươi đây là hà khổ?" "Trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, thân phận địa vị chí cao vô thượng, đồng dạng cũng có cơ hội chứng đắc đại đạo chân chính!" Hồng Quân nhìn Thông Thiên sắc mặt tái nhợt, khí thế suy yếu, đôi mắt cổ phác đạm mạc cuối cùng cũng lộ ra vài tia cảm xúc phức tạp."Lão sư, ta chỉ muốn chân chính chúa tể vận mệnh của bản thân, không nguyện làm một quân cờ mặc người thao túng!" Thông Thiên nhìn thẳng vào đôi mắt Hồng Quân, lộ ra vẻ kiên nghị vô cùng. "Ai!" "Ngươi có biết, dù là quân cờ, cũng là thứ mà ức ức vạn sinh linh Hồng Hoang mộng mị cầu không được sao?" Hồng Quân khẽ thở dài.

Trên mặt y rõ ràng có thêm rất nhiều sắc thái cảm xúc, khiến Thông Thiên cảm thấy thân cận và quen thuộc. "Ngô nãi Bàn Cổ chính tông, đương chúa tể vận mệnh bản thân, tuyệt không làm một khôi lỗi và quân cờ!" Giờ phút này, Thông Thiên đứng thẳng trong hỗn độn hư không, thân thể ngay thẳng như đại đạo thần kiếm, đỉnh thiên lập địa, một đi không trở lại!Côn Luân.

Thái Thanh Cung.

Khi Thông Thiên tự trảm chân linh bản nguyên, ý đồ xóa bỏ Hồng Mông Tử Khí trong thức hải, đã kinh tỉnh Thái Thanh Lão Tử đang bế quan. "Nhị đệ, Tam đệ gặp nguy hiểm rồi!" Thái Thanh Lão Tử lập tức điều động Thiên Đạo vĩ lực hướng về hỗn độn thế giới mà đi, đồng thời cũng truyền âm cho Nguyên Thủy.

Dựa vào luồng thần thức ấn ký lưu lại trên thân Thông Thiên, y thôi động Thái Cực Đồ xuyên qua trùng trùng hỗn độn không gian bích lũy, hao tốn cực lớn tâm thần, cuối cùng cũng đến được chỗ hỗn độn tinh hải này."Lão sư?" Lúc này, Thái Thanh Lão Tử nhìn thấy Hồng Quân thần tình băng lãnh đạm mạc, uyển như một cỗ máy, đôi mắt không nhịn được chợt co lại.

Chương 216

"Đệ tử kiến quá Lão sư!" Hồng Quân dường như không nghe thấy.

Y thôi động Tạo Hóa Ngọc Điệp, rải ra Thiên Đạo chi lực bàng bạc nhập vào thức hải của Tam đệ sắc mặt suy yếu.

Không lâu sau, Nguyên Thủy vung vẩy Bàn Cổ Phiên toàn lực vội vã đến, sau khi nhìn thấy Lão sư Hồng Quân, liền vội vàng cung kính hành lễ. "Đệ tử kiến quá Lão sư!" Sắc mặt y có phần không hiểu.

Tam đệ gặp nguy hiểm, lẽ nào là được Lão sư cứu?

Nhưng vì sao đại huynh lại vẻ mặt ngưng trọng như vậy?"Các ngươi là huynh trưởng, đương nhiên phải hảo hảo giáo đạo Thông Thiên, tuyệt đối không thể để y lại hồ đồ làm bậy nữa!" "Đem y về Hồng Hoang đi!" Hồng Quân thu Tạo Hóa Ngọc Điệp lại, hữu tay khẽ phất một cái.

Chỉ thấy Thông Thiên thân thể ngay thẳng như đại đạo thần kiếm, y như một món vật phẩm, trực tiếp bị đưa đến trước mặt Thái Thanh Lão Tử."Cẩn tuân Lão sư pháp chỉ!" "Cẩn tuân Lão sư pháp chỉ!" Giờ phút này, hai người nhìn thấy Tam đệ bộ dạng như vậy, từng người nội tâm đều tràn đầy lo lắng.

Nhưng họ lại không dám trực tiếp hỏi Lão sư Hồng Quân.

Thế là chuẩn bị trước tiên trở về Hồng Hoang, đợi Tam đệ tỉnh lại rồi nói sau.Vừa mới trở về thế giới Hồng Hoang, Thông Thiên như thể 'sống' lại. "Tam đệ, ngươi làm sao vậy?" Đối mặt với câu hỏi quan tâm của đại huynh và nhị huynh, Thông Thiên dường như không hề nghe thấy. "Hưu!" Y vận chuyển đại đạo thần thông, tránh thoát vòng tay đại huynh, trực tiếp vượt qua thời không, trở về đạo trường Bích

Du Cung, hướng về thiên khung trịnh trọng thề."Thiên Đạo tại thượng, ngô nãi Thượng Thanh Thông Thiên, thâm cảm chúng sinh Hồng Hoang cầu đạo bất dịch, vì tạo phúc Hồng Hoang, đặc ý vì vạn linh chúng sinh tiệt thủ một trong những cái 'độn' của đại đạo, lập 'Tiệt Giáo', giáo hóa chúng sinh Hồng Hoang!" "Oanh long long!" "Oanh long long!" Cùng với Thông Thiên hướng Thiên Đạo lập thệ, lấy 'tiệt thủ một trong những cái độn của đại đạo' làm giáo nghĩa để lập Tiệt Giáo, lập tức nhận được Thiên Đạo nhận khả, giáng xuống bàng bạc Thiên Đạo công đức gia tưởng.Tử khí đông lai ức vạn lý, hà quang vạn đạo nhuộm chư thiên.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Đại đạo chi âm vang vọng chư thiên hoàn vũ!

Một tòa Thiên Đạo bạch ngọc kim kiều từ ngoài tam thập tam thiên mà đến, trực đạt dưới chân Thông Thiên, khiến y càng thêm thần thánh vĩ ngạn, chí cao vô thượng!

Vạn đóa kim liên khắp trời hàng lạc, nhập vào thế giới Hồng Hoang.

Thực vật nhanh chóng sinh trưởng, phản bổ linh khí tinh thuần.

Vạn linh tiêu hóa những đóa kim liên này, có người thuận lợi hóa hình, trăm bệnh tiêu tan, thậm chí trực tiếp đột phá đến cảnh giới tiếp theo.Tất cả đại năng cường giả Hồng Hoang đều cảm nhận rõ ràng, thế giới Hồng Hoang lại một lần nữa tấn mãnh mở rộng, Thiên Đạo quy tắc càng thêm hoàn thiện, khiến cho các đại đạo pháp tắc chân chính của thế giới hỗn độn mà Thiên Đình dùng 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' liên kết, càng trở nên mờ mịt không rõ. "Chúc mừng Thông Thiên Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh, hạ hỉ Thông Thiên Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh!" "Chúc mừng Thông Thiên Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh, hạ hỉ Thông Thiên Thánh Nhân chứng đạo

thành Thánh!" Sau khi vạn linh hoàn hồn, nhìn thân ảnh thần thánh vĩ ngạn kia trên Côn Luân, cùng nhau quỳ lạy cung kính hành lễ."Chúc mừng Tam đệ!" "Chúc mừng Tam đệ!" Nguyên Thủy thấy Thông Thiên cuối cùng cũng nghĩ thông, dùng phương thức lập đạo thống mà chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, không khỏi cảm thấy vui mừng cho y.

Còn Thái Thanh Lão Tử thì từ đầu đến cuối đều nhíu mày.

Y cực kỳ hiểu tính cách của Tam đệ mình, tuyệt đối không phải người dễ dàng khuất phục, vậy làm sao có thể từ bỏ sự kiên trì của bản thân, lựa chọn lập giáo thành Thánh làm một quân cờ giống như mình chứ?Quan trọng nhất là, từ khoảnh khắc gặp Lão sư, y đã cảm thấy vô cùng quỷ dị.

Tam đệ vì sao lại như một khôi lỗi?

Tất cả chuyện này e rằng không thoát khỏi quan hệ với Lão sư?

Khi hai người đến Bích Du Cung, nhìn thấy Thông Thiên hai mắt đỏ rực, lộ ra vẻ bất cam và bi phẫn thao thiên. "Tam đệ, ngươi đây là?" Nguyên Thủy vô cùng khó hiểu.

Đều đã chứng đạo thành Thánh rồi, sao còn bộ dạng này?"Tam đệ, trước đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" Thái Thanh Lão Tử nghĩ đến những điểm quỷ dị, quan tâm hỏi. "Đại huynh, nhị huynh, ta đã tìm thấy Hỗn Độn Tinh Tuyền, sau đó tự trảm chân linh bản nguyên và Hồng Mông Tử Khí, ai ngờ Lão sư đột nhiên hàng lâm." Thông Thiên hít sâu một hơi, cố gắng áp chế lửa giận trong lòng, khiến đạo tâm của mình bình tĩnh lại."Lúc đầu Lão sư vẫn bình thường, nhưng sau đó y như biến thành người khác, trực tiếp ra tay với ta, dùng Thiên Đạo bản nguyên tu bổ chân linh bản nguyên mà ta đã tự trảm.

Sau đó dùng Thiên Đạo bản nguyên trong thức hải và Hồng Mông Tử Khí còn sót lại thao túng ta, buộc ta lập Tiệt Giáo chứng đắc Thiên

Đạo Thánh Nhân!" Tam Thanh là do Bàn Cổ Nguyên Thần hóa thành, ở thế giới Hồng Hoang chịu Bàn Cổ di trạch phù hộ, là khí vận chi tử đương nhiên.

Nhưng trong hỗn độn thế giới, y lại không có tư cách phản kháng Hồng Quân và Thiên Đạo.Lúc này, khi Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy nghe xong lời Thông Thiên, từng người đều lộ ra vẻ suy tư.

Họ đều đã triệt để minh bạch.

Thiên Đạo đây là muốn Tam Thanh của mình chỉnh tề trở thành quân cờ của 'nó', trong đó tất nhiên có kế hoạch phi phàm, cực kỳ có khả năng là nhằm vào Phụ Thần!Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Đế Tuấn cao tọa trên ngai Thiên Đế, nhìn dị tượng khủng bố Thông Thiên chứng đạo thành Thánh, đôi mắt không nhịn được lộ ra vẻ vô cùng khó hiểu.

Tám vạn năm trước, y cùng Thông Thiên cùng nghe đạo tại Luân Hồi Sơn.

Thông Thiên khi ấy kiên quyết kháng cự trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, nay sao lại đột nhiên thay đổi ý nghĩ vậy chứ?Nghĩ đến đây, Đế Tuấn nhìn về phía hỗn độn thiên khung, phảng phất có thể nhìn thấy thân ảnh của nhị đệ mình.

Giờ đây sáu tôn Thiên Định Thánh Nhân đều đã chứng đạo, Địa Đạo cũng có Bình Tâm Nương Nương và Tô Thần Thánh Nhân, trong thời đại vạn đạo tranh minh đại tranh này, không biết nhị đệ bao giờ mới có thể chân chính chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đây? Luân Hồi Sơn.

Tô Thần cao tọa trên đại đạo tường vân, cảm ngộ và tiêu hóa những gì mình thu được từ đột phá và thành tựu đạo quả Địa Đạo

Thánh Nhân.

Khi cảm tri được Thông Thiên chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, y không khỏi lập tức mở đôi mắt, xuyên qua thời không bích lũy, ánh mắt rơi trên thân Thông Thiên trong Bích Du Cung. "Mềm không được thì chơi cứng, lần này ngươi vẫn thua!" Tô Thần nhìn về phía hỗn độn thiên khung, khóe miệng lộ ra nụ cười nhàn nhạt.Tâm niệm vừa động, y liền suy tính ra ngọn nguồn sự việc.

Bởi vì từ đầu đến cuối, việc Thông Thiên tiến vào hỗn độn thế giới, thuận lợi có được Hỗn Độn Tinh Tuyền, chính mình mới là kẻ thúc đẩy sau màn chân chính!

Thông Thiên sau khi có được 'Hỗn Độn Tinh Tuyền' mà mình đặc biệt để lại cho y, liền tự trảm chân linh bản nguyên và Hồng Mông Tử Khí, ý đồ chặt đứt sự chưởng khống của Thiên Đạo đối với y.Nhưng Hồng Mông Tử Khí vốn là một loại thủ đoạn giám sát.

Hồng Quân dựa vào cảm ứng đối với Hồng Mông Tử Khí, nhẹ nhàng dễ dàng tìm thấy vị trí của Thông Thiên, sau đó ra tay chế chỉ.

Để khôi phục chân linh bản nguyên và Hồng Mông Tử Khí mà Thông Thiên đã mất, Hồng Quân không thể không hao phí bàng bạc Thiên Đạo bản nguyên để tu phục cho y, sau đó lại cưỡng hành chưởng khống Thông Thiên, buộc y lập Tiệt Giáo chứng đạo thành Thánh.Tuy nói Hồng Quân đã thành công đạt được mục đích của mình, nhưng lại phải trả giá cực kỳ lớn.

Trước hết là tiêu hao bàng bạc Thiên Đạo bản nguyên, đồng thời còn chịu phản phệ từ khí vận Bàn Cổ di trạch của Thiên Địa Hồng Hoang.

Dù sao, Thông Thiên là Bàn Cổ chính tông do Bàn Cổ Nguyên Thần hóa thành!

Thao túng y làm khôi lỗi, không trả giá lớn thì làm sao có thể?Quan trọng nhất là, việc Thông Thiên tự trảm chân linh bản nguyên và Hồng Mông Tử Khí, y cũng đã thành công.

Hồng Mông Tử Khí chỉ còn lại một phần ba bao bọc chân linh bản nguyên của y ký tồn tại Thiên Đạo, sau này nếu Thông Thiên muốn tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị, thậm chí phản công Thiên Đạo, thì phản chế mà y phải chịu tuyệt đối sẽ không quá lớn!

Có 'Hỗn Độn Tinh Tuyền' mà mình đặc biệt 'tặng' cho y làm con át chủ bài, với tính cách cao ngạo bất khuất của y, tương lai sớm muộn gì cũng sẽ trở thành trợ thủ đắc lực của mình để đối kháng Thiên Đạo!Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân cao tọa trên cửu thải tường vân, sắc mặt cổ tỉnh vô ba đột nhiên đỏ bừng, sau đó gắng gượng áp chế tinh huyết sắp phun ra, tức khắc lại trở nên tái nhợt.

Thông Thiên cuối cùng cũng chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, Tam Thanh Bàn Cổ Nguyên Thần cuối cùng cũng viên mãn.

Điều này đối với Thiên Đạo mà nói, vốn là một chuyện tốt.

Nhưng do chính y cưỡng hành thao túng Thông Thiên chứng đạo thành Thánh, vì thế đã chịu phản phệ từ khí vận Bàn Cổ di trạch của Thiên Địa Hồng Hoang."Cái tên Tô Thần đáng chết!" Hạ một khắc, Hồng Quân mở đôi mắt ra, đột nhiên trở nên có chút đỏ ngầu và dữ tợn, tán phát lửa giận và băng lãnh thao thiên, khuấy động đại đạo quy tắc trong toàn bộ đại điện, yên diệt thời không hoàn vũ.

Thanh thế đáng sợ, hù dọa Hạo Thiên và Dao Trì đang đánh cờ đối diện không xa run rẩy.Hồng Quân rất rõ.

Tất cả chuyện này kẻ chủ mưu gây họa chính là Tô Thần!

Nếu không phải y tính kế dẫn đạo, khiến Tam Thanh minh ngộ sứ mệnh bản thân, Thông Thiên sao có thể phản kháng kịch liệt đến thế?

Từ Luân Hồi Sơn nghe đạo trở về liền trực tiếp tiền vãng hỗn độn, sau đó tự trảm chân linh bản nguyên và Hồng Mông Tử Khí, suýt chút nữa khiến mình công dã tràng!"Lẽ nào nói..." "Thông Thiên đã tìm thấy Hỗn Độn Tinh Tuyền trong phiến hỗn độn tinh hải kia, nên mới hành động như vậy?" Nghĩ đến đây, đôi mắt Hồng Quân khẽ co lại, lộ ra một tia băng lãnh.

Lúc đó do Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy liên tục chạy đến, y không thể tiếp tục chưởng khống Thông Thiên mà tra xét, bây giờ nghĩ lại cũng nên là như vậy!"Việc Thông Thiên có được Hỗn Độn Tinh Tuyền, liệu có phải là do Tô Thần cố ý bố cục để làm vậy không?" Vô số Nguyên Hội nay, y vẫn luôn tìm kiếm Hỗn Độn Tinh Tuyền trong hỗn độn, nhưng lại không có chút thành quả nào.

Thông Thiên có thể trong vỏn vẹn tám vạn năm mà tìm thấy Hỗn Độn Tinh Tuyền trong truyền thuyết này, điều này chẳng phải quá thuận lợi sao?

Tô Thần đã có được Bồng Lai Tam Tiên Đảo, sau đó nghịch phản thành Hỗn Độn Nguyên Tinh hoàn chỉnh, cực kỳ có khả năng đã có được hỗn độn đệ nhất thần thủy, sau đó cố ý bố cục dẫn đạo Thông Thiên."Thủ đoạn thật khủng bố!" "Tính kế thật lợi hại!" Hồng Quân đôi mắt nhìn về Hồng Hoang, xuyên qua tất cả thời không duy độ bích lũy, rơi xuống Luân Hồi Sơn.

Từ đầu đến cuối, Tô Thần chính là dùng dương mưu để bố cục dẫn đạo Tam Thanh, khiến họ giác tỉnh sứ mệnh và truyền thừa của bản thân, tự phát kháng cự và chống đối việc trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân.

Dù Tam Thanh rõ biết y có tính kế, nhưng cũng cam tâm tình

nguyện nhảy xuống!

Thủ đoạn như vậy, khiến Hồng Quân cũng phải thán phục."Hừ!" "Mặc kệ ngươi tính kế thế nào, mục đích của bản tọa đều đã đạt thành, ngươi lại có thể làm gì ta?

Đợi đến Vu Yêu Lượng Kiếp tiếp theo, chính là lúc Địa Đạo của ngươi bi minh!"Tam Thanh là do Bàn Cổ Nguyên Thần hóa thành, mỗi người thừa hưởng một tầng khai thiên công đức.

Thông Thiên lập 'Tiệt Giáo' chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, dẫn xuất tầng khai thiên công đức này trong thức hải, thuận lợi luyện hóa một phần ba Thiên Đạo Hồng Mông Tử Khí còn sót lại, chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị.

Thiên Đạo sở hữu Tam Thanh Thánh Nhân do Bàn Cổ Nguyên Thần hóa thành, với Bàn Cổ di trạch và khai thiên công đức mà ba người họ hưởng, càng tiến thêm một bước chấp chưởng quyền hành Thiên Địa Hồng Hoang, bản nguyên bạo trướng!Tô Thần là Địa Đạo Thánh Nhân, cảm nhận rõ ràng sự tăng trưởng của Thiên Đạo bản nguyên và áp chế đối với Thiên Địa Hồng Hoang.

Yêu Tộc Thiên Đình dùng 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' câu thông liên kết hỗn độn thái cổ tinh thần, luyện hóa hỗn độn sát khí, cương phong, linh khí thành tiên thiên linh khí dẫn nhập Hồng Hoang, các đại đạo pháp tắc chân chính ẩn chứa cũng bị bài xích thêm một bước.

Hai vạn năm tuế nguyệt vội vã trôi qua.

Tô Thần triệt để tiêu hóa những gì mình thu được từ việc chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La và thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân, sau đó xuất quan đến khu giải trí."Chủ nhân!" Bạch Miêu Miêu cảm tri y xuất quan, liền trực tiếp bay bổ nhào tới, ôm chặt lấy cổ y.

Hơn mười vạn năm qua, nàng đã tiêu hóa nội dung giảng đạo của Tô Thần, một lần đột phá đến đỉnh phong Hỗn Nguyên Kim Tiên, cách việc chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng chỉ còn một bước."Miêu Miêu." Tô Thần ôm nàng đến bên ghế nằm, sau đó khẽ tựa vào đó mà đung đưa. "Kiến quá Lão gia!" Ngao Thăng một đường chạy lúp xúp đến, trên mặt treo nụ cười hân hoan nịnh nọt. "Đi gọi Tứ Bất Tương và những người ngoài sơn môn vào đi!" "Cẩn tuân Lão gia pháp chỉ!"Mười vạn năm nay, tộc trưởng Kỳ Lân tộc Tứ Bất Tương dẫn theo mấy chục tộc nhân đến Luân Hồi Sơn, quỳ lạy cung kính bái yết, thỉnh cầu có thể bái nhập tọa hạ Tô Thần, dù là làm một kẻ chân chạy miễn phí cũng cam lòng.

Để biểu thị thành tâm, Tứ Bất Tương và tộc nhân đã quỳ suốt mười vạn năm ngoài sơn môn!

Ngao Thăng đối với Tứ Bất Tương không có chút hảo cảm nào.

Y là tọa kỵ chân chạy duy nhất của Lão gia, giờ Tứ Bất Tương đến giành chén cơm của y, làm sao y có thể dung nhẫn?

Huống chi trong thời kỳ Long Hán Đại Kiếp, Long Tộc và Kỳ Lân nhất tộc cũng là kẻ thù không đội trời chung!Đến ngoài sơn môn, nhìn mười mấy thành viên Kỳ Lân tộc quỳ như tượng, Ngao Thăng ngẩng cao đầu liếc nhìn một cái. "Vào đi!" "Đa tạ đạo hữu!" Tứ Bất Tương cung kính hành lễ hướng Ngao Thăng.

Quan thất phẩm trước cửa Tể tướng, huống chi là tọa kỵ của Tô Thần Thánh Nhân!

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang, ai mà không biết Tô Thần Thánh Nhân đã dùng sức một mình, chém giết năm tôn Thiên Đạo Thánh Nhân?

Vì vậy, đối với Ngao Thăng tu vi chỉ ở Đại La hậu kỳ, không có bất kỳ thành viên Kỳ Lân tộc nào dám bất kính.Suốt đường đi bộ, tiến

vào sơn môn chân chính, cảm thụ tiên thiên linh khí nồng đậm dịch hóa tại Luân Hồi Sơn, cùng với đại đạo pháp tắc và thiên địa chí lý rõ ràng, tất cả thành viên Kỳ Lân tộc đều chấn hám không thôi. 'Đây chính là đạo trường của Thánh Nhân sao?' Tứ Bất Tương mặt đầy vẻ kính sợ.

Là trưởng tử của thủy Kỳ Lân, y cũng là người đã trải qua Long Hán Đại Kiếp.

Những năm qua, do Kỳ Lân nhất tộc không có cường giả Hỗn Nguyên Kim Tiên tọa trấn, dẫn đến càng ngày càng suy tàn.Đầu tiên là bị Vu Tộc biến thành huyết thực, dẫn đến không thể không từ bỏ tổ địa Bất Chu Sơn, dời đến Côn Luân Kỳ Lân Nhai.

Sau này lại bị Yêu Tộc khi dễ, sau đó cưỡng ép thu biên.

Để tìm một chỗ dựa vững chắc cho tộc nhân, Tứ Bất Tương từng nghĩ đến việc đi làm chân chạy cho Thái Thanh Thánh Nhân hoặc Nguyên Thủy Thánh Nhân, giống như trưởng lão Phượng Tộc Kim Ninh vậy.

Ngẫu nhiên một lần cơ hội, y nghe nói Tô Thần Thánh Nhân đã thu trưởng tử của Nguyên Phượng là Khổng Tuyên làm thủ đồ, Tam Thái Tử Ngao Liệt của Tây Hải Long Vương Long Tộc làm chân truyền đệ tử, tức khắc nhận ra mình cũng cực kỳ có cơ hội có thể bái nhập tọa hạ của y.Kỳ Lân nhất tộc là một trong Tiên Thiên Tam Tộc, lại là thụy thú của Thiên Địa Hồng Hoang, đối với việc Tô Thần Thánh Nhân hoàn thiện Địa Đạo hẳn phải có tác dụng nhất định.

Vì thế, y ôm tấm lòng thành kính lội suối vượt núi, vượt qua duy độ thời không, dẫn theo mấy chục tộc nhân đến bái yết, hy vọng có thể may mắn trở thành đệ tử của Thánh Nhân.

Chương 217

Họ cũng coi như có duyên với Địa Đạo, thuận lợi thông qua khảo nghiệm đại trận ngoài Luân Hồi Sơn, sau đó quỳ lạy suốt mười vạn năm ngoài núi, kiên trì mãi cho đến khi Tô Thần xuất quan!Đến khu giải trí, nhìn thấy Tô Thần một thân tử y hoa quý, toàn thân hòa hợp với thiên địa, Tứ Bất Tương và những người khác lập tức cùng nhau cung kính quỳ lạy hành lễ. "Bái kiến Tô Thần Thánh Nhân!" "Bái kiến Tô Thần Thánh Nhân!" Tô Thần ôm Bạch Miêu Miêu từ ghế nằm đứng dậy, đạm nhiên nhìn về phía Tứ Bất Tương. "Ý đến của các ngươi bản tọa đã biết." "Địa Đạo của ta có Minh Phượng, Minh Long, còn thiếu một trong Tiên Thiên Tam Tộc là Minh Kỳ Lân, các ngươi cũng coi như có duyên với Địa Đạo của ta!"Đến địa vị và cảnh giới như Tô Thần, không cần phải nói vòng vo với mấy tên Đại La lâu nghĩ làm gì. "Các ngươi muốn gia nhập Địa Đạo, cần đoạn tuyệt tất cả nhân quả với Kỳ Lân nhất tộc, có nguyện ý không?" "Nguyện ý!" "Chúng con nguyện ý!" Tứ Bất Tương và những người khác lập tức lại một lần nữa cung kính hành lễ. "Thiện!

Vậy các ngươi hãy xử lý tốt chuyện trong tộc trước, rồi sau đó hướng đại đạo lập thệ."Nghe pháp chỉ của Tô Thần, Tứ Bất Tương vô cùng quả đoán giao lại vị trí tộc trưởng cho Tam đệ Mặc Hiên, sau đó trịnh trọng hướng đại đạo lập thệ, tuyên bố thoái xuất Kỳ Lân nhất tộc, đoạn tuyệt tất cả nhân quả.

Nhìn thấy Tứ Bất Tương quả đoán như vậy, đôi mắt Tô Thần lóe lên một tia tán thưởng.

Theo đại thế thông thường, Tứ Bất Tương vì bảo toàn tộc nhân, sẽ chủ động tiền vãng Ngọc Hư Cung, cầu làm chân chạy cho Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Tuy nhiên tọa kỵ của Nguyên Thủy Thiên Tôn thì nhiều, có Cửu Long Trầm Hương Liễn, cũng có Bạch Hạc, Tứ Bất Tương chẳng qua chỉ là Đại La đỉnh phong, căn bản không mấy được coi trọng.Đến Phong Thần Lượng Kiếp, y trực tiếp bị phái đi làm chân chạy cho Khương Tử Nha.

Y nay mang theo tộc nhân chủ động đến, giúp Địa Phủ hoàn thiện Tiên Thiên Tam Tộc Minh Kỳ Lân nhất tộc, cũng coi như có ích cho Địa Đạo. "Thiện!" "Tiếp theo bản tọa sẽ nghịch sinh chuyển tử cho các ngươi, đợi sau khi trở thành Minh Kỳ Lân chân chính, Tứ Bất Tương có thể nhập tọa hạ bản tọa làm một danh ký danh đệ tử!" "Đệ tử bái tạ Thánh Nhân ân đức!" Được Tô Thần hứa cho, Tứ Bất Tương cảm kích không thôi.

Có thể bái nhập môn hạ Thánh Nhân, dù là một ký danh đệ tử, sau này Kỳ Lân nhất tộc cũng coi như có chỗ dựa.

Nếu có cường giả nào lại muốn bắt tộc nhân làm tọa kỵ, hoặc làm thực tài Kỳ Lân chưởng, Kỳ Lân nhất tộc cũng có thể danh chính ngôn thuận mà phản kháng!Sau một hồi nghỉ ngơi, Tô Thần dẫn Bạch Miêu Miêu đến 'Thiên Thần Đạo', đạo này được Tô Thần mệnh danh là 'Thần Giới'.

Sau mười mấy vạn năm diễn hóa, phương đại thiên thế giới này đã ẩn chứa sinh cơ bừng bừng, không những tiên thiên linh khí nồng đậm, mà còn vận hành chân chính tam thiên đại đạo, so với một số động thiên phúc địa đỉnh cấp, cũng không hề thua kém chút nào.Từng cây tiên thiên linh căn và hậu thiên linh căn phấp phới sinh trưởng.

Từng mạch linh khí thổ nạp linh khí tinh thuần, ẩn chứa thiên địa chí lý.

Từng ngọn núi cao vút nhập vân, trực sáp thiên khung.

Điều đáng chú mục nhất, đương nhiên là trụ cột thiên địa 'Hồng

Mông Lượng Thiên Xích'!

Nó hoán phát ra vô cùng khai thiên chi lực và đại đạo chi uy, ẩn chứa ý chí thiên địa chí cao vô thượng.

Khi cảm tri chủ nhân Tô Thần trở về, nó khẽ chấn động, bùng phát ra từng luồng hồng mông huyền hoàng chi khí tinh thuần, như thể đang hớn hở và vui mừng."Miêu Miêu, từ hôm nay trở đi, ngươi chính là đạo chủ của 'Thiên Thần Đạo'!" Tô Thần nói xong, lấy thân phận Địa Đạo Luân Hồi Đạo Chủ, cùng với thân phận sáng thế thần của phương thế giới này, ban phát quyền hành thiên địa cho Bạch Miêu Miêu. "Ông!" Bàng bạc thế giới bản nguyên và ý chí thiên địa gia trì trên thân Bạch Miêu Miêu, khiến nàng càng thêm thần thánh vĩ ngạn, chí cao vô thượng."Chủ nhân, ta sẽ không để người thất vọng đâu!" Bạch Miêu Miêu mở đôi mắt ra, đôi mắt to như hắc bảo thạch vô cùng trịnh trọng nhìn Tô Thần.

Nàng rất rõ dụng ý của chủ nhân.

Hy vọng có thể lấy thiên địa ý chí bản nguyên của phương đại thiên thế giới này phản bổ cho mình, để bản thân tích lũy thêm nhiều nội tình, tương lai chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng sẽ càng dễ dàng hơn.

Đồng thời, 'Thiên Thần Đạo' cũng là mấu chốt trong cuộc đấu tranh giữa Địa Đạo và Thiên Đạo.

Chủ nhân giao trọng trách như vậy cho mình, cũng chính là khảo nghiệm và tín nhiệm của y đối với mình!"Ừm!" Nhìn Bạch Miêu Miêu vẻ mặt nghiêm túc, mềm mại đáng yêu, Tô Thần mỉm cười vươn tay phải dùng lực xoa xoa đầu nàng.

Trong lòng y, địa vị của Bạch Miêu Miêu là độc nhất vô nhị.

Nàng là người đã đồng hành cùng y trên con đường quật khởi, kể

vai chiến đấu không rời không bỏ, cũng là thân nhân duy nhất mà y công nhận!

Giờ đây mình đã chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, hơn nữa thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân, đương nhiên cũng phải toàn lực trợ giúp nàng tích lũy nội tình, mưu tính sự việc chứng đạo tương lai."Miêu Miêu, ngươi trước tiên hãy làm quen và nhanh chóng chưởng khống Thần Giới (Thiên Thần Đạo), tiếp theo ta sẽ đi hoàn thiện thập nhị địa chi của Địa Đạo." Sau khi giao phó một phen, Tô Thần đến Địa Phủ Luân Hồi Đại Điện.

Dùng Sơn Hà Đỉnh luyện hóa hỗn độn Canh Kim, sau đó đánh nhập mười hai luồng Địa Đạo bản nguyên hòa vào trong đó, luyện chế thành một bản hậu thiên chí bảo dạng đồ quyển."Đến Luân Hồi Đại Điện!" Cùng với pháp chỉ giáng xuống, Khổng Tuyên, Tiểu Bạch Long, Nguyên Nhất, Nguyên Nhị và những người khác lần lượt đến, đồng thời còn có một đám Địa Đạo chủng tộc, ví như: Minh Xà, Minh Dương, Địa Ngục Tam Đầu Khuyển, Minh Hầu v.v... "Bái kiến Lão sư!" "Bái kiến Lão gia!" "Bái kiến Thánh Nhân!" Tô Thần khẽ gật đầu, sau đó thôi động hậu thiên chí bảo Thập Nhị Địa Chi đồ phổ mà mình vừa luyện chế."Hoa!" Thập Nhị Địa Chi đồ phổ từ từ triển khai, uyển như một phương vô cực đại đạo, mỗi ô đều đối ứng với một chủng tộc và thời thần. "Các ngươi tế xuất một luồng bản nguyên, đầu nhập vào Thập Nhị Địa Chi đồ phổ này!" "Cẩn tuân Lão sư pháp chỉ!" "Cẩn tuân Lão gia (Thánh Nhân) pháp chỉ!" Cùng với các tộc trưởng của mười hai chủng tộc như Tiểu Bạch Long, Nguyên Nhất, Nguyên Nhị, Địa Ngục Tam Đầu Khuyển, lần lượt tế xuất một luồng bản nguyên dung nhập vào trong đó, khiến Thập Nhị Địa Chi đại phóng quang thải.Hạ một khắc, Tô Thần chưởng khống Thập Nhị Địa Chi đồ phổ, lấy đại đạo công đức bản thân dẫn dắt đại đạo vĩ lực, trịnh trọng thề: "Đại Đạo tại thượng, ngô nãi Địa Đạo Luân Hồi Đạo

Chủ Tô Thần, vì tạo phúc Hồng Hoang, phụ trợ thiên địa thời tự vận chuyển, hoàn thiện trật tự âm dương u minh của Địa Đạo, đặc biệt phân chia thập nhị địa chi." "Phân biệt là: Tý, Sửu, Dần, Mão, Thìn, Tỵ, Ngọ, Mùi, Thân, Dậu, Tuất, Hợi!" "Đồng thời kiến thập nhị sinh tiêu, lấy thập nhị địa chi đối ứng là: Chuột, Trâu, Hổ, Thỏ, Rồng, Rắn, Ngựa, Dê, Khỉ, Gà, Chó, Lợn, lấy mười hai năm làm một vòng, tuần hoàn không ngừng, luân hồi bất hưu, khẩn thỉnh đại đạo giám chi!""Oanh long long!" "Oanh long long!" Khi Tô Thần kiến lập thập nhị địa chi và thập nhị sinh tiêu, phân chia thiên can địa chi, thiết lập thiên địa thời tự vận chuyển, lập tức nhận được Đại Đạo nhận khả, giáng xuống bàng bạc đại đạo công đức kim vân.

Khoảnh khắc, tử khí đông lai ức vạn lý, hà quang vạn đạo nhuộm chư thiên.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Đại đạo chi âm vang vọng chư thiên hoàn vũ!Tất cả sinh linh Hồng Hoang hầu như đều bị chấn động, cùng nhau nhìn về phía Địa Phủ.

Ngay sau đó, Thiên Đạo Hồng Hoang bắt đầu chấn động, giáng xuống bàng bạc công đức.

Địa Đạo ngưng tụ âm đức kim vân đầy trời, gia tưởng âm đức bàng bạc.

Chứng kiến cảnh này, Thiên Đạo lục Thánh và vô số đại năng đỉnh cấp Hồng Hoang đều sững sờ.

Rốt cuộc là loại tráng cử nào, mà lại có thể khiến Đại Đạo, Thiên Đạo, Địa Đạo cùng nhau gia tưởng? "Hoa!" Khi Đại Đạo công đức, Thiên Đạo công đức, Địa Đạo âm đức đồng loạt giáng xuống, toàn bộ Địa Phủ như được chiếu rọi thành một biển vàng kim.

Thập Nhị Địa Chi Đồ Phổ tắm mình trong công đức.

Mỗi một ấn ký đồ án sinh tiêu đều phát ra ánh sáng công đức nhàn nhạt.

Chúng nhân tại tràng trong lòng có cảm ứng, cùng nhau nhìn về phía thiên khung, trịnh trọng lập thệ. "Đại Đạo tại thượng, Ngô nãi tộc trưởng Minh Thử nhất tộc dưới trướng Tô Thần Đạo Chủ, hôm nay nguyện dùng sức mạnh chủng tộc phụ trợ thiên địa thời tự vận chuyển, hoàn thiện Địa Đạo âm dương U Minh trật tự!" "Đại Đạo tại thượng, Ngô nãi tộc trưởng Bàng Ngưu nhất tộc, đồng tử dưới trướng Tô Thần Đạo Chủ, hôm nay nguyện dùng sức mạnh chủng tộc phụ trợ thiên địa thời tự vận chuyển, hoàn thiện Địa Đạo âm dương U Minh trật tự!" "Đại Đạo tại thượng, Ngô nãi Chân truyền đệ tử Ngao Liệt, tộc trưởng Minh Long nhất tộc dưới trướng Tô Thần Đạo Chủ, hôm nay nguyện dùng sức mạnh chủng tộc phụ trợ thiên địa thời tự vận chuyển, hoàn thiện Địa Đạo âm dương U Minh trật tự!" "....." Theo Thập Nhị Sinh Tiêu lấy mệnh cách cùng khí vận chủng tộc của tự thân mà lập thệ với Đại Đạo, khiến Thập Nhị Địa Chi Đồ Phổ bùng phát ra công đức khí vận vĩ lực bàng bạc, trực tiếp tấn thăng thành Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, sau đó dung nhập vào Địa Phủ (Minh Giới), cùng đại địa hòa làm một.

Ngay sau đó.

Hồng Hoang đại địa được phân chia thành mười hai mạch lạc chi cán, mỗi một mạch lạc chi cán đều được gia trì một bộ phận Địa Đạo bản nguyên cùng Thời Gian Đại Đạo, đồng thời còn ẩn chứa hư ảnh của mỗi một vị Thập Nhị Sinh Tiêu.

Giờ khắc này.

Đại Đạo công đức, Thiên Đạo công đức, Địa Đạo âm đức bàng bạc liên tục giáng xuống.

Tô Thần nhận được một nửa.

Thập Nhị Địa Chi Đồ Phổ nhận được ba phần.

Hai phần còn lại thì do Thập Nhị Sinh Tiêu bình đẳng phân chia.

Các tộc trưởng của các chủng tộc khác nhau như Minh Thử, Minh Thỏ, Minh Xà... sau khi tiến vào Địa Đạo, bản thân đã tích lũy không ít âm đức khí vận, đột phá đến Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong.

Nay dưới sự gia trì của công đức khí vận Đại Đạo bàng bạc này, nhất cử đột phá chất cốc, trở thành Đại La Kim Tiên tiêu dao bất hủ thoát khỏi Trường Hà Thời Gian!

Nguyên Nhất (Minh Mã nhất tộc), Nguyên Nhị (Bàng Ngưu nhất tộc), Ngao Liệt (Minh Long nhất tộc), bọn họ là đệ tử (đồng tử) của Tô Thần, đã sớm đột phá Đại La Kim Tiên.

Lần gia tưởng công đức khí vận này, toàn bộ đều được thu vào thức hải, chờ đợi để sử dụng sau này.

Khổng Tuyên nhìn một chúng sư đệ sư muội, thấy bọn họ được lão sư tự mình chọn làm Thập Nhị Sinh Tiêu, rồi dùng khí vận chủng tộc phụ trợ Thập Nhị Địa Chi để được Đại Đạo công đức gia tưởng, trong lòng y cũng không hề tiện mộ.

Y rất rõ ràng.

Lão sư có sự an bài của lão sư.

Minh Phượng nhất tộc của mình không được chọn, nhất định có sứ mệnh khác quan trọng hơn đang chờ y!

Theo Đại Đạo công đức, Thiên Đạo công đức, Địa Đạo âm đức gia tưởng kết thúc, Thập Nhị Sinh Tiêu Địa Chi Thần Linh quy vị, Thời Gian Đại Đạo của Địa Phủ (Minh Giới) triệt để hoàn thiện, thời tự chi lực diễn hóa.

Tiếp đó.

Địa Đạo bản nguyên điên cuồng bạo trướng, Địa Phủ (Minh Giới) bắt đầu tự động diễn hóa, hoàn thiện Địa Đạo vạn linh cùng Địa Đạo linh căn.

Sơn xuyên hà lưu Hồng Hoang đồng loạt khuếch trương, Tiên Thiên Linh Mạch phá thổ mà ra, cùng với Thiên Can Địa Chi hoàn thiện, khiến bản nguyên thế giới Hồng Hoang tăng trưởng mạnh mẽ, tiến thêm một bước hoàn thiện diễn hóa Thiên Địa chi Đạo.

Sức ảnh hưởng của Địa Đạo, đang tăng trưởng trong thế giới Hồng Hoang với tốc độ có thể thấy rõ bằng mắt thường. .....

Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Đế Tuấn nhìn Đại Đạo công đức, Thiên Đạo công đức, Địa Đạo âm đức bàng bạc kia, hai mắt lộ ra một tia tiện mộ nhàn nhạt, sau đó lập tức động dùng Hà Đồ Lạc Thư để thôi toán. "Hoa!" Khi Hà Đồ Lạc Thư bùng phát ra Đại Đạo quy tắc ngập trời, diễn dịch Thiên Địa chí lý và Đại Đạo chân lý, ức vạn sơn xuyên hà lưu hiển hóa mà ra, khiến hai mắt Đế Tuấn không nhịn được chợt rụt lại, lộ ra vẻ vô cùng kinh hỉ. "Tô Thần Thánh Nhân lập Thập Nhị Thiên Can Địa Chi cùng Thập Nhị Sinh Tiêu, vậy mà có thể khiến Trẫm lĩnh ngộ 'Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận'?" Đồng thời.

Phục Hy, người chuyên tu thôi diễn chi đạo, giờ khắc này cũng chấn hám vô cùng.

Bởi vì Tô Thần sau khi hoàn thiện Thập Nhị Thiên Can Địa Chi, đã khiến thế giới Hồng Hoang thật sự có khái niệm 'Thời Gian Niên Luân', 'Thiên Địa Thập Nhị Điều Mạch Lạc Chi Cán'.

Điều này đối với thôi diễn chi đạo của y mà nói, không khác gì đã

phá khai cánh cửa chứng đạo chân chính! "Đạo sinh nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật." "Thái Cực sinh Lưỡng Nghi, Lưỡng Nghi sinh Tứ Tượng, Tứ Tượng sinh Bát Quái!" "Thập Nhị Thiên Can Địa Chi, Lục Thập Nhất Giáp Tý, nhất Giáp Tý nhất luân hồi!" Phục Hy nhớ lại nội dung giảng đạo của Hồng Quân và Tô Thần sau khi chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, rồi kết hợp với 'Thập Nhị Thiên Can Địa Chi' vừa được Tô Thần hoàn thiện, hai mắt y như âm dương Thái Cực, ẩn chứa vô cùng Thiên Địa chí lý!

Trong Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa đôi mắt phượng đẹp đẽ xuyên qua trùng trùng thời không bích lũy, rơi xuống cửa vào Địa Phủ, phảng phất nhìn thấy đạo thân ảnh cực kỳ tôn quý, bá khí vĩ ngạn, uy áp vạn cổ vô địch kia. "Thiên Đạo vừa mới tập hợp Tam Thanh làm Thiên Đạo Thánh Nhân, chưởng khống một bộ phận quyền hành khí vận của Bàn Cổ, Tô Thần đạo hữu vậy mà đã triệt để hoàn thiện 'Thập Nhị Thiên Can Địa Chi'." "Lấy danh nghĩa tạo phúc Hồng Hoang Thiên Địa, tiến thêm một bước đoạt lấy Thiên Địa quyền hành, đây là cố ý nhằm vào Thiên Đạo sao?" "Thật đúng là khí phách tốt, mưu kế tốt!" Ngay cả thân là Thiên Đạo Thánh Nhân, Nữ Oa trong lòng cũng không khỏi khâm phục khí phách và tâm hùng của Tô Thần, cùng với đạo tâm kiên nghị bất khuất này!

Thiên Đạo vừa mới định đỉnh ưu thế bằng cách lợi dụng Thông Thiên chứng đạo thành Thánh, ai ngờ Tô Thần lại ra tay kinh người, trực tiếp đáp trả, dùng 'Thập Nhị Thiên Can Địa Chi' để tranh đoạt Thiên Địa quyền hành.

Không những được Đại Đạo thừa nhận, thậm chí ngay cả Thiên Đạo cũng không thể không giáng xuống công đức gia tưởng.

Chắc hẳn 'vị kia' giờ phút này đang vô cùng phẫn muộn và uất ức đi?

Nữ Oa nghĩ.

Ngẩng đầu nhìn về phía Hỗn Độn Thiên Khung, đôi mắt phượng đẹp đẽ lộ ra một tia thích thú.

Kể từ lần trước bị 'vị kia' cưỡng ép đi ám sát Tô Thần, rồi kết hợp với thân phận mệnh cách Nhân Đạo Đại Ngôn Nhân của mình, tình cảm của nàng đối với 'vị kia' đã tiêu ma gần hết.

Thế nên.

Đối với việc Tô Thần mạnh mẽ phản kích, thậm chí là trực tiếp "đánh thẳng mặt", nàng tự nhiên là vui vẻ thấy nó thành công.

Nữ Oa trong lòng còn có một loại dã vọng, đó chính là thoát khỏi thân phận 'kỳ tử'.

Nhưng tất cả điều này chỉ có thể dựa vào ngoại lực.

Chương 218

Mà hy vọng lớn nhất, lại ký thác vào Tô Thần.

Nếu có một ngày có thể trả hết nhân quả đã nợ lão sư Hồng Quân, thì có thể tìm cơ hội tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị, rồi thông qua Lục Đạo Luân Hồi của Địa Phủ mà chuyển thế, thực hiện sứ mệnh, trở thành Nhân Đạo Đại Ngôn Nhân! "Ân?" "Huynh trưởng vậy mà đã đột phá rồi?" Thu hồi ánh mắt.

Cảm nhận được huynh trưởng Phục Hy đột phá Chuẩn Thánh viên mãn, Nữ Oa không nhịn được lộ ra một tia kinh hỉ. "Thật không ngờ, Tô Thần đạo hữu hoàn thiện 'Thập Nhị Thiên Can Địa Chi', vậy mà còn có thể giúp huynh trưởng thành đạo, đây thật là ý ngoại chi hỉ!" .....

Côn Luân.

Thái Thanh Cung.

Tam Thanh tề tụ một đường, cùng nhau luận đạo.

Khi cảm nhận được Hồng Hoang Thiên Địa chấn động, Đại Đạo công đức, Thiên Đạo công đức, Địa Đạo âm đức bàng bạc đều gia tưởng cho Tô Thần, ba người không khỏi cùng nhìn về phía Địa Phủ, thần sắc mỗi người một vẻ. "Thập Nhị Thiên Can Địa Chi?" "Đây chẳng phải là đang đoạt lấy Thiên Đạo quyền hành ư?!" Nguyên Thủy tâm niệm vừa động, liền thôi toán ra duyên do sự tình, trong lòng vô cùng tiện mộ đồng thời, lại không nhịn được sinh ra một tia nộ ý.

Là Thiên Đạo Thánh Nhân 'tôn sùng Thiên Đạo, xiển thuật thiên lý', lập trường của y luôn đứng về phía Thiên Đạo.

Tô Thần là Địa Đạo Luân Hồi Đạo Chủ, hoàn thiện 'Thập Nhị Địa

Chi' thì thôi đi, nhưng dựa vào đâu lại còn muốn chế định 'Thiên Địa Thập Nhị Điều Mạch Lạc Chi Cán' và 'Thập Nhị Sinh Tiêu'? "Tô Thần đạo hữu thật là khí phách tốt, mưu kế tốt!" Thái Thanh Lão Tử hai mắt hơi nheo lại, không nhịn được lộ ra một tia khâm phục.

Theo y thôi toán. 'Thập Nhị Thiên Can Địa Chi' và 'Thập Nhị Sinh Tiêu' căn bản chưa đến lúc xuất thế, nhưng Tô Thần lại định ra và hoàn thiện trước, phảng phất có thể dự tri Thiên Địa đại thế.

Không những mạnh mẽ đoạt lấy Thiên Địa quyền hành, còn có thể tiến thêm một bước hoàn thiện thế giới Hồng Hoang.

Khí phách cùng năng lực bố cục tính toán xa xôi như vậy, thật sự khiến người ta phải thán phục!

Trong lòng y không nhịn được có một nghi vấn. 'Tô Thần đạo hữu làm sao mà 'nhìn' thấy tương lai xa xăm như vậy?

Chẳng lẽ là thật sự có thể dự tri sao?' 'Hoặc giả nói đây chính là sự khác biệt về 'chất' giữa 'Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên' và Thiên Đạo Thánh Nhân?' Nghĩ đến đây.

Thái Thanh Lão Tử càng thêm kiên định phải nhanh chóng chém ra 'Tự Ngã Thi', sau đó Tam Thi hợp nhất chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chân chính! .....

Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân cao tọa trên Cửu Thải Tường Vân, nét mặt vô bi vô hỉ, tựa như một pho tượng máy móc, dung hợp với thời không thiên địa, không cảm nhận được một chút hơi thở 'người sống' nào. "Ông!" Trên đỉnh đầu Tạo Hóa Ngọc Điệp rủ xuống từng sợi từng sợi Hồng Mông Huyền Hoàng chi khí, xen lẫn ức vạn đạo Đại Đạo quy tắc bản nguyên tinh thuần, diễn hóa ra đủ loại dị tượng khủng bố xung quanh

thân thể y.

Có luân hồi thời không.

Có hiệu lệnh vạn đạo.

Có chúa tể chư thiên hoàn vũ.

Có yên diệt vạn linh chúng sinh! "Bá!" Khoảnh khắc tiếp theo.

Hồng Quân đột ngột mở hai mắt.

Đôi đồng tử lạnh lẽo đạm bạc, trực tiếp xuyên qua vô cùng thời không bích lũy, nhìn về phía Huyết Hải Hồng Hoang. "Lại là Tô Thần!" Ánh mắt y hiếm thấy lộ ra một tia tinh hồng sắc bén, khiến vô số dị tượng khủng bố xung quanh thân thể trong chốc lát tan biến vào hư vô.

Hạo Thiên và Dao Trì đang ngồi tọa thiền tu luyện không xa, cũng trực tiếp bị dọa tỉnh, run rẩy bần bật. "Dựa theo Thiên Định đại thế, 'Thập Nhị Thiên Can Địa Chi' và 'Thập Nhị Sinh Tiêu' phải chờ đến khi Nhân Tộc định đỉnh, nhân vật chính thiên mệnh của Hồng Hoang mới đản sinh và hoàn thiện, Tô Thần làm sao lại dự tri trước được?" Hồng Quân thần sắc tràn đầy thẩm thị và chất vấn.

Y đã hao phí cái giá cực lớn, mới khiến Thông Thiên chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, lấy thân phận Tam Thanh Bàn Cổ Chính Tông, chưởng khống Bàn Cổ khí vận.

Ai ngờ Tô Thần trong nháy mắt đã chế định 'Thập Nhị Thiên Can Địa Chi', tự mình định ra 'Thập Nhị Sinh Tiêu', tiến thêm một bước hoàn thiện Hồng Hoang Thiên Địa, đoạt lấy Thiên Đạo quyền hành.

Đây quả thực là công khai nhắm vào và "vả mặt" y a!

Điều đáng giận nhất là.

Tô Thần tạo phúc Hồng Hoang, Thiên Đạo còn nhất định phải

giáng xuống công đức gia tưởng, để thể hiện Thiên Địa chí công.

Thiên Đạo vừa mới định đỉnh ưu thế, trong nháy mắt lại bị Tô Thần phá vỡ cục diện.

Nghĩ đến quỹ tích trưởng thành của Tô Thần, trong đó còn có mình tự mình phụ trợ y trưởng thành.

Không chỉ tặng y Hỗn Độn Hồ Lô, còn để y có được 'Phân Bảo Nham', thật sự dung hợp Bồng Lai Tam Tiên Đảo nghịch phản Hỗn Độn Nguyên Tinh, trợ công cho việc khai tịch Thần Giới (Thiên Thần Đạo), chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Hồng Quân trong lòng uất ức phẫn muộn đến cực điểm. "Nếu sớm biết như vậy, Bản Tọa nói gì cũng phải sớm bóp chết Tô Thần trong nôi!" Ai mà ngờ được.

Ban đầu chỉ là một Kim Tiên lâu nghĩ nhỏ bé, hiện tại vậy mà đã trưởng thành thành đối thủ lớn nhất của Thiên Đạo Chúa Tể Hồng Hoang?

Thái Âm Tinh.

Quảng Hàn Cung.

Kể từ khi Đế Tuấn đem 'Hỗn Độn Sát Khí Luyện Hóa Đề Thuần Đại Trận' do Tô Thần truyền lại, hoàn mỹ dung nhập vào 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận', sau đó lấy Thái Dương Tinh, Thái Âm Tinh làm trục của đại trận, câu thông liên tiếp Hỗn Độn Thái Cổ Tinh Thần.

Biến Hỗn Độn linh khí, sát khí, cương phong thành Tiên Thiên linh khí, phối hợp với Đại Đạo pháp tắc chân chính, cùng nhau đạo nhập Hồng Hoang, không chỉ tăng thêm bản nguyên thế giới Hồng Hoang, đồng thời còn khiến Tiên Thiên linh khí của Hồng Hoang Thiên Địa càng thêm nồng đậm.

Suốt mấy chục vạn năm qua.

Thường Hi là Thái Âm Tinh Chủ duy nhất, khí vận công đức Hồng Hoang Thiên Địa mà nàng thu được là một con số vô cùng bàng bạc, nay càng thuận lợi đột phá đến Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Kể từ khi tỷ tỷ Hi Hòa gả cho Thiên Đế Đế Tuấn, Thường Hi liền một mình tọa trấn Thái Âm Tinh.

Nàng nhớ nhất.

Chính là những ngày cùng Bạch Miêu Miêu du lịch và ở Luân Hồi Sơn.

Những năm gần đây.

Cùng với sự quật khởi mạnh mẽ của Tô Thần.

Sau khi chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên và thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân, y đã dùng tư thái bá đạo vô địch, đánh chết năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân, điều này khiến trong lòng nàng tràn đầy chấn hám và sùng bái.

Giờ đây.

Tô Thần chế định 'Thập Nhị Thiên Can Địa Chi', dùng Thái Âm Thái Dương hoàn thiện Hồng Hoang Thiên Địa thời tự, vô ý lại mang đến một khoản trợ ích lớn cho Thái Âm Tinh.

Trong lòng nàng tràn đầy kinh hỉ, đối với Tô Thần cũng ngày càng sùng bái. "Đã lâu không cùng Miêu Miêu làm món ngon rồi!" Đôi mắt thanh lãnh sáng trong của Thường Hi nhìn về phía Luân Hồi Sơn, ánh mắt có chút ý động.

Nàng muốn gặp Bạch Miêu Miêu.

Đồng thời cũng muốn gặp Tô Thần, rồi thành tâm bày tỏ lòng cảm tạ với y. "Hưu!" Sau khi có lý do.

Thường Hi bước ra khỏi Quảng Hàn Cung, hóa thân thành một vị

Thái Âm Nữ Thần đẹp tựa phiên hồng, uyển nhược du long, vượt qua thời không duy độ hướng về Luân Hồi Sơn. .....

Địa Phủ.

Tô Thần lập 'Thập Nhị Thiên Can Địa Chi' hoàn thiện Hồng Hoang Thiên Địa thời tự vận chuyển, thu được Đại Đạo công đức gia tưởng bàng bạc.

Bình Tâm thừa cơ hội này.

Với thân phận Địa Đạo Đạo Chủ, nàng tiến thêm một bước để Minh Giới liên tiếp với Hỗn Độn thế giới, từ đó dẫn nhập Tam Thiên Đại Đạo hoàn chỉnh. "Ông!" Minh Giới khẽ chấn động.

Nàng đã hao phí gần mười vạn năm công phu.

Cuối cùng đã dẫn nhập Tam Thiên Đại Đạo hoàn chỉnh vào Địa Phủ (Minh Giới), khiến Địa Đạo vạn linh đều có thể cảm ngộ Đại Đạo pháp tắc chân chính, từ đó có cơ hội chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên! "Bá!" Một bước đạp ra.

Nàng đến Luân Hồi Đại Điện.

Thấy tình lang đang tắm mình trong Đại Đạo công đức, toàn thân phát ra khí tức thần thánh vĩ ngạn, chí cao vĩnh hằng, khóe môi không nhịn được lộ ra vẻ hân hỉ nhàn nhạt. "Kiến quá Sư Nương!" "Bái kiến Bình Tâm Nương Nương!" "Bái kiến Bình Tâm Nương Nương!" Khổng Tuyên và những người khác thấy nàng xuất hiện trong đại điện, lập tức cùng nhau cúi người hành lễ. "Vô nhu đa lễ." Bình Tâm nhẹ nhàng phất tay, khí độ thánh khiết ung dung, thần thánh điển nhã. "Tô Lang, giờ đây Địa Phủ (Minh Giới) của Ngô đã chính thức liên tiếp với Hỗn Độn thế giới!" Tô Thần mở mắt nghe được tin tức tốt này, chủ động tiến lên nắm chặt tay nàng. "Nàng vất vả rồi, Bình Tâm!" "Không vất vả, đây đều là điều Ngô, với thân phận Địa Đạo chi

Chủ, nên làm." "Nếu không phải chàng vừa rồi nhận được Đại Đạo công đức tưởng lệ, Ngô e rằng còn phải hao phí thêm mấy vạn năm công phu nữa!" Bình Tâm mỉm cười nhàn nhạt với tình lang, tựa như mẫu đơn nở rộ, mỹ hoán tuyệt luân.

Có Tô Thần ở đây.

Nàng làm bất cứ việc gì cũng đều sự bán công bội, căn bản không cần lo lắng Thiên Đạo áp chế cùng tính kế.

Tô Thần mỉm cười, ra hiệu cho một chúng đệ tử cùng Sinh Tiêu Thần Thú, bảo bọn họ trước tiên đi thực hiện sứ mệnh chức trách của mình, toàn bộ đại điện chỉ còn lại hai đồng tử Nguyên Nhất, Nguyên Nhị hầu cận. "Bình Tâm, giờ đây Địa Phủ (Minh Giới) của chúng ta đã liên tiếp với Hỗn Độn thế giới, vận hành cũng là Tam Thiên Đại Đạo chân chính, vậy thì nên hoàn thiện Minh Nguyệt và Minh Nhật." Minh Nguyệt tương ứng với Thái Âm Tinh, Minh Nhật thì tương ứng với Thái Dương Tinh.

Chương 219

Thiếu đi hai tinh thần này, tinh thần Minh Giới căn bản không thể thật sự hoàn thiện.

Điều quan trọng nhất là.

Địa Đạo vạn linh, ngoài việc thổ nạp Thiên Địa linh khí Minh Giới để tu luyện ra, còn cần phải hấp thu tinh mang (tinh thần chi lực) của trăng và sao để tu luyện. "Tô Lang, vậy chàng tiếp theo chuẩn bị hoàn thiện 'Minh Nhật' và 'Minh Nguyệt' như thế nào?" Bình Tâm cũng biết tầm quan trọng của hai tinh thần này đối với Minh Giới. "Ngô chuẩn bị trước tiên hoàn thiện Minh Nguyệt." Nói xong.

Tô Thần nắm tay nàng đến chỗ Lục Đạo Luân Hồi, lấy ra Tiên Thiên Linh Căn 'Nguyệt Quế' kia.

Chu Nguyệt Quế này là khi Vọng Thư vẫn lạc, lấy một tia bản nguyên của tự thân dung hợp với phân chi của Nguyệt Quế Thụ trên Thái Âm Tinh, trải qua vô số nguyên hội Tô Thần uẩn dưỡng, đã thuế biến tấn thăng thành Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Căn. "Bá!" Khoảnh khắc tiếp theo.

Y lại tế xuất một kiện Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Nguyệt Khuê'.

Bảo bối này cũng là vật thu được ở nơi Vọng Thư vẫn lạc, có thể chưởng khống một phần quyền hành của Thái Âm Tinh. "Bình Tâm, tiếp theo Ngô chuẩn bị dùng kiện Thái Âm Tinh chí bảo 'Nguyệt Khuê' này để diễn hóa Địa Đạo Minh Giới 'Minh Nguyệt', đồng thời đem chu Nguyệt Quế Thụ này trồng vào trong đó." "Để có thể thật sự hoàn thiện, Ngô còn sẽ dùng 'Nguyệt Khuê' chưởng khống bản nguyên Thái Âm Tinh, chuyển hóa sang 'Minh Nguyệt', rồi dùng Địa Đạo bản

nguyên cùng Thiên Đạo công đức gia trì, trợ 'nó' thật sự thuế biến tiến hóa." Đại Đạo công đức và Thiên Đạo công đức mà Tô Thần thu được trước đây căn bản chưa từng sử dụng, chính là để dự trữ ứng phó với các tình huống đặc biệt. "Tô Lang, chàng muốn làm vậy, cũng phải được sự đồng ý của Thường Hi đạo hữu chứ?" Bình Tâm biết sự bố trí của tình lang không có vấn đề gì, nhưng mấu chốt của sự việc nằm ở Thái Âm Tinh Chủ!

Nếu Thường Hi không đồng ý, thì không thể chưởng khống quyền hành Thái Âm Tinh Hồng Hoang chuyển hóa sang 'Minh Nguyệt', càng đừng nói đến việc khiến 'Minh Nguyệt' thuế biến tiến hóa thành Thái Âm Tinh chân chính. "Chuyện này đối với Thường Hi đạo hữu mà nói cũng là một chuyện tốt, nàng ngoài việc có thể chưởng khống Thái Âm Tinh ra, còn có thể thu được Địa Đạo âm đức cùng khí vận phản bộ." Tô Thần mỉm cười, thần sắc tràn đầy tự tin.

Thái Âm Tinh là do hữu nhãn của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, từ khi khai tịch Hồng Hoang đến nay, đã tích lũy vô cùng công đức và khí vận bàng bạc.

Thêm vào đó, 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' mới được Yêu Tộc Thiên Đình bố trí, khiến công đức khí vận mà 'nó' gia trì càng lên một tầng lầu, nếu phân chia một ít bản nguyên cho 'Minh Nguyệt', tạo phúc Địa Đạo vạn linh, thì nàng cũng sẽ nhận được gia tưởng Địa Đạo âm đức khí vận.

Đến lúc đó.

Thường Hi là Thái Âm Tinh Chủ, hưởng dụng Thiên Đạo công đức khí vận, Địa Đạo âm đức khí vận, Nhân Đạo đạo đức khí vận.

Tam Đạo hợp nhất.

Nàng tương lai muốn chứng đạo thành Thánh, cũng tràn đầy hy vọng! "Di?" "Thường Hi tiên tử vậy mà lại ở Luân Hồi Sơn của Ngô?

Vậy thì đúng lúc đi tìm nàng đàm đạo!" Thần niệm vừa quét qua.

Tô Thần cảm nhận được Thường Hi đang ở đạo trường của mình, hơn nữa đang cùng Bạch Miêu Miêu cười nói làm món ngon, liền nắm tay Bình Tâm rời khỏi Địa Phủ, trở về Luân Hồi Sơn. "Kiến quá Lão Gia!" "Kiến quá Sư Mẫu!" Ngao Thăng, Mộng Yêu Yêu cảm nhận được Tô Thần cùng Bình Tâm giáng lâm, lập tức tiến đến cung nghênh. "Chủ nhân, Bình Tâm tỷ tỷ, Ngô đang chuẩn bị gọi hai người đây!" Bạch Miêu Miêu thấy hai người, vừa rắc đủ loại gia vị lên món ngon, vừa hân hỉ chào hỏi. "Kiến quá Bình Tâm Nương Nương!" "Kiến quá Tô Thần Thánh Nhân!" Thường Hi thì bỏ xuống vật trong tay, thần sắc cung kính hướng hai người hành lễ. "Thường Hi đạo hữu vô nhu khách khí." Tô Thần nhàn nhạt phất tay, trên mặt lộ ra nụ cười hòa thiện.

Vị Thái Âm Nữ Thần bên ngoài thanh lãnh tuyệt tiên, phong hoa tuyệt đại, giờ đây ở đạo trường của mình lại như một mỹ trù nương quốc sắc thiên hương, điều này thật sự tràn đầy cảm giác tương phản. "Chủ nhân, Thường Hi tỷ tỷ trước đây còn đến Thần Giới (Thiên Thần Đạo) tìm Ngô, nàng ấy biết Ngô là Giới Chủ Thần Giới, còn vẻ mặt bất khả tư nghị nữa chứ!" Bạch Miêu Miêu trước mặt Tô Thần căn bản không giấu được chuyện gì, đắc ý kể với y những chuyện thú vị của nàng.

Tô Thần mỉm cười, ngồi xuống chiếc ghế dựa mình tự tay làm.

Tiếp đó.

Các món ngon do bọn họ tự tay làm được Mộng Yêu Yêu và Ngao Thăng bưng lên. "Ngon!" Tự mình nếm thử một phen, Tô Thần giơ ngón tay cái tán thưởng hai người họ.

Đến cảnh giới như y bây giờ, chỉ có những món ngon được gia trì 'Trù Đạo' mới có thể khiến y có cảm giác khẩu phúc chi dục. 'Trù Đạo'

của Bạch Miêu Miêu và Thường Hi cũng ngày càng cường đại.

Sau khi nghe Tô Thần khen ngợi, đôi mắt đẹp thanh lãnh sáng trong của Thường Hi hơi sáng lên, lộ ra một tia hân hỉ. "Tô Thần Thánh Nhân, Ngô nghe Miêu Miêu muội muội nói, 《Trảm Tam Thi》 chứng đạo cực khó thành công, có thể thử học theo chàng khai tịch thế giới, để bản nguyên Thiên Địa của một phương Đại Thiên thế giới phản bộ, là có thể chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chân chính, đúng không?" Sau khi thưởng thức món ngon, Thường Hi chủ động thỉnh giáo Tô Thần. "Phương pháp này quả thật có khả năng thành công, đạo hữu có thể thử một phen." Tô Thần nói xong.

Đem pháp 《Trảm Tam Thi》 đã được y cải tiến truyền cho nàng, sau đó lại đem ý tưởng của mình về việc cấu kiến Địa Đạo Minh Giới 'Minh Nguyệt', nguyên vẹn kể lại cho Thường Hi nghe.

Trong đó có lợi ích và bất lợi khi phân chia bản nguyên Thái Âm Tinh, cùng với tác dụng đối với Địa Đạo Minh Giới. "Tô Thần Thánh Nhân, Ngô tự nhiên sẽ toàn lực chi trì chàng!" Nghe xong phương án cấu kiến 'Minh Nguyệt' của y, Thường Hi không chút do dự đáp ứng.

Nàng tin rằng.

Với tâm hùng và cách cục của Tô Thần, thêm vào phẩm tính của y, tuyệt đối sẽ không hãm hại nàng. "Vậy thì đa tạ đạo hữu tương trợ rồi!" Thấy Thường Hi tín nhiệm mình đến vậy, Tô Thần chủ động nâng chén hướng nàng bày tỏ ý tạ.

Tiếp đó.

Tô Thần cùng Bình Tâm trở về Địa Phủ.

Trước tiên dùng Địa Đạo bản nguyên luyện hóa 'Nguyệt Khuê', sau đó với thân phận Địa Đạo chi Chủ, đích thân định nó là 'Minh Nguyệt' của Địa Phủ, rồi dung nhập Đại Đạo công đức đã thu được vào đó,

trợ nó diễn hóa.

Cùng lúc đó.

Thường Hi nhận được ý chỉ của Tô Thần, dùng quyền hành Thái Âm Tinh Chủ điều động Thái Âm Tinh, chuyển một bộ phận bản nguyên sang Chí Bảo 'Nguyệt Khuê', trợ nó diễn hóa thành 'Minh Nguyệt'. "Đại Đạo tại thượng, Ngô nãi Địa Đạo chi Chủ Bình Tâm, hôm nay lấy Thái Âm Tinh chí bảo 'Nguyệt Khuê' diễn hóa thành 'Minh Nguyệt' của Minh Giới, dùng Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Căn 'Nguyệt Quế Thụ' gia trì diễn hóa bản nguyên, kính xin Đại Đạo giám chi!" Bình Tâm chưởng khống di bảo Nguyệt Quế Thụ của Vọng Thư, di thực dung hợp vào 'Minh Nguyệt' do Nguyệt Khuê hóa thành. "Ông!" Dưới sự chuyển di bản nguyên bàng bạc của Thái Âm Tinh, cùng với sự gia trì của Địa Đạo bản nguyên, Chí Bảo 'Nguyệt Khuê' chậm rãi diễn hóa thành Địa Đạo 'Minh Nguyệt', cao treo trên Minh Giới Thiên Khung, chiếu rọi Cửu U Thập Địa. "Oanh long long!" "Oanh long long!" Thiên Khung điên cuồng chấn động dữ dội.

Đại Đạo công đức bàng bạc cùng Địa Đạo âm đức giáng xuống, phân biệt rơi xuống 'Minh Nguyệt', Tô Thần và Thường Hi, không chỉ khiến Địa Đạo bản nguyên bạo trướng, đồng thời còn giúp Thường Hi bước ra một bước quan trọng, thuận lợi đột phá đến Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Thiên Đình.

Thiên Đế Cung.

Thiên Hậu Hi Hòa cảm nhận được bản nguyên Thái Âm Tinh bị muội muội truyền vào Địa Phủ, ban đầu trong lòng còn khá bất giải, nhưng khi thấy Kim Vân Địa Đạo âm đức bàng bạc trên thiên khung, lập tức hiểu rõ duyên do trong đó. "Muội muội thật đúng là có vận đạo tốt!" Trong lòng nàng có chút tiện mộ, nhưng rất nhanh đã thu

liễm tâm thần.

Là Thiên Hậu mẫu nghi thiên hạ.

Hi Hòa rất hưởng thụ địa vị và phong quang hiện tại của mình.

Muội muội là Thái Âm Tinh Chủ, giờ đây đi lại rất gần với Tô Thần Thánh Nhân, không tiếc hao phí bản nguyên Thái Âm Tinh giúp y hoàn thiện Địa Đạo 'Minh Nguyệt', đối với mình mà nói cũng là một chuyện tốt.

Bảo không chừng sau này Tô Thần Thánh Nhân còn trở thành muội phu của mình thì sao?

Nếu như vậy.

Với sức ảnh hưởng của Tô Thần Thánh Nhân, thêm vào mối quan hệ của y với Bình Tâm Nương Nương, hoàn toàn có thể hiệp điều quan hệ Vu Yêu hai tộc, từ đó tiêu trừ hai lượng kiếp, không chỉ tạo phúc Hồng Hoang vạn linh, mình còn có thể vững vàng ngồi trên vị trí Thiên Hậu!

Theo thiên khung chấn động dần dần bình tức.

Đế Tuấn, người mặc tử kim đế bào, khí độ trầm ổn, anh minh thần võ, bước vào.

Y nhìn Hi Hòa đang bụng lớn, đôi mắt thần sắc xích kim lộ ra một tia nhu tình hiếm thấy. "Đế Hậu, mười tiểu gia hỏa có ngoan không?

Có khiến nàng không thoải mái không?" Đế Tuấn tiến lên đỡ cánh tay phải của Hi Hòa, thuận thế nắm tay nàng cùng dạo bộ trong Ngự Hoa Viên để tâm sự. "Các tiểu gia hỏa đều rất ngoan!" Hi Hòa tay trái khẽ vuốt bụng mình, trên mặt lộ ra một tia quang huy mẫu tính thánh khiết.

Nàng đã mang thai hơn năm vạn tám ngàn năm, nhưng mười tiểu

Kim Ô trong bụng đến nay vẫn chưa có dấu hiệu đản sinh. "Vậy thì tốt!" Đế Tuấn khẽ gật đầu, sau đó dừng lại.

Ánh mắt y xuyên qua đình đài thủy tạ trước mặt, trực tiếp rơi về phía Luân Hồi Sơn. "Đế Hậu, Tô Thần Thánh Nhân giờ đây đã hoàn thiện Địa Đạo 'Minh Nguyệt', tiếp theo hẳn sẽ bắt tay bố cục hoàn thiện Địa Đạo 'Minh Nhật', Trẫm chuẩn bị để một hài nhi bái nhập dưới trướng y, nàng thấy thế nào?" Cô âm bất sinh, cô dương bất trưởng.

Địa Đạo (Minh Giới) nếu chỉ có Minh Nguyệt, thì Đại Đạo âm dương sẽ mất cân bằng.

Với mối quan hệ giữa Tô Thần và Thiên Đình Yêu Tộc của mình, thêm vào mười Kim Ô đều ẩn chứa bản nguyên Thái Dương, Đế Tuấn có mười phần nắm chắc có thể để một hài nhi của mình bái nhập dưới trướng y.

Nếu như vậy.

Cho dù tương lai Thiên Đạo thao túng Thiên Đình Yêu Tộc của mình làm kỳ tử của lượng kiếp.

Cho dù kết cục có tệ đến đâu.

Mình cũng có thể bảo trụ một huyết mạch! "Mọi việc đều nghe theo an bài của Bệ Hạ!" Đối với việc con cái mình có thể bái nhập dưới trướng Tô Thần Thánh Nhân, Hi Hòa đương nhiên vui vẻ. "Thiện!" "Mọi việc cứ đợi sau khi các hài nhi đản sinh rồi nói!" Đế Tuấn khẽ gật đầu, thuận thế thu hồi ánh mắt. "Bệ Hạ, Nhị Thúc (Thái Nhất) y khi nào mới có thể chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên?" "Nếu mọi việc thuận lợi, Nhị Đệ hẳn có thể chứng đạo Hỗn Nguyên trước khi lượng kiếp bùng nổ!" Giờ khắc này.

Đế Tuấn sau khi thấy hạ tràng của Thông Thiên, trong lòng có chút

cảm giác khẩn bách.

Mấy vạn năm qua.

Các Chuẩn Thánh Đại Năng của Thiên Đình cùng vô số cường giả Đại La đã tiến vào Hỗn Độn, thu thập được không ít Hỗn Độn linh tinh, nếu đem chúng luyện hóa thành Hỗn Độn Nguyên Tinh, thì có tư cách khai tịch ra một phương Trung Thiên thế giới.

Nếu Nhị Đệ Thái Nhất vẫn trì hoãn không thể chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, thì Đế Tuấn chuẩn bị tự mình khai tịch thế giới, học theo phương thức chứng đạo của Tô Thần Thánh Nhân để đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Chương 220

.....

Địa Phủ.

Nhìn 'Minh Nguyệt' cao treo trên thiên khung, nó không ngừng rải xuống tinh huy nguyệt hoa chi lực, tỏa sáng rực rỡ chiếu sáng tinh không.

Cảm nhận được bản nguyên Địa Đạo đột ngột tăng vọt, cùng với tín niệm chi lực của Địa Đạo vạn linh, Tô Thần và Bình Tâm nhìn nhau, lộ ra nụ cười hân hỉ nhàn nhạt.

Trở về Luân Hồi Sơn.

Tô Thần nhìn thấy Thường Hi đã đột phá Chuẩn Thánh đỉnh phong. "Ân?" Đột nhiên.

Y 'nhìn' thấy trên người Thường Hi lộ ra một 'tử tuyến', hai mắt không nhịn được hơi nheo lại.

Trước đây hai bên không có nhân quả quá lớn, nên ngay cả Tô Thần cũng không nhìn ra 'tử tuyến' trên người nàng, giờ đây nàng đã dùng bản nguyên Thái Âm Tinh giúp Địa Đạo hoàn thiện 'Minh Nguyệt', kết hạ nhân quả, lúc này mới có thể nhìn ra. "Với đại thế Hồng Hoang hiện nay, Thường Hi vẫn chưa thoát khỏi tử kiếp sao?" Ban đầu Tô Thần cứ nghĩ.

Dưới sự bố cục của mình, Thường Hi không gả cho Đế Tuấn, trở thành Thái Âm Tinh Chủ duy nhất, hẳn là đã thay đổi vận mệnh, ai ngờ 'tử kiếp' vẫn luôn tồn tại! "Rốt cuộc ai mới là hung thủ thật sự của tử kiếp Thường Hi?" Tô Thần chưởng khống Đại Đạo quy tắc, dùng nhân quả tuyến giữa mình và Thường Hi, hai mắt 'nhìn' xuyên

qua Trường Hà Thời Gian và Trường Hà Vận Mệnh tương lai, nhưng lại phát hiện đó là một đoàn hư vô. "Có chút thú vị!" "Thế giới Hồng Hoang vậy mà còn có Hỗn Nguyên Kim Tiên mà Ngô không thể nhìn thấu!" Với thực lực và Thiên Địa quyền hành quả vị của Tô Thần hiện tại, trừ phi là Thánh Nhân cùng đẳng cấp, nếu không vận mệnh tương lai của một số Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh Đại Năng) bình thường, tuyệt đối không thể thoát khỏi tầm nhìn của mình.

Nhưng ai ngờ.

Hung thủ thật sự của tử kiếp Thường Hi, vậy mà lại là một Hỗn Nguyên Kim Tiên mà mình cũng không nhìn thấu! "Tô Thần Thánh Nhân, chàng đây là?" Thường Hi thấy đôi mắt sáng trong của Tô Thần cứ nhìn mình, không hiểu sao cảm thấy mình hơi căng thẳng. "Không có gì." "Lần này đa tạ đạo hữu toàn lực tương trợ!" Tô Thần cười nhạt, tự mình nhận lấy quả trà Mộng Yêu Yêu dâng lên, đưa đến trước mặt nàng. "Nên làm thôi!" "Tô Thần Thánh Nhân chàng đã từng giúp Ngô nhiều như vậy, hơn nữa lần này Ngô thu hoạch cũng tương tự là rất lớn!" Thường Hi nhận lấy quả trà, tay phải khẽ vuốt mái tóc đen buông xõa trước mặt, lộ ra đôi dái tai tinh oánh viên nhuận, trông có vẻ ửng hồng. "Ông!" Khi nàng đưa tay nhận lấy quả trà Tô Thần đưa, một đạo ấn ký lặng lẽ rơi xuống trên người nàng.

Bình Tâm thấy vậy, lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

Nàng đương nhiên biết duyên do tình lang làm vậy, cũng thông qua nhân quả của Địa Phủ 'Minh Nguyệt', nhìn ra 'tử kiếp' trên người Thường Hi!

Sau khi hàn huyên.

Tô Thần đặc biệt giảng đạo cho mọi người.

Ngay cả Địa Đạo chi Chủ Bình Tâm, nàng cũng lắng nghe chăm chú.

Nàng là Tổ Vu Hậu Thổ xá thân bổ toàn Địa Đạo, là do Đại Đạo cùng Địa Đạo bản nguyên trọng tố chân thân, tuy rằng mượn Địa Đạo bản nguyên có thể phát huy ra chiến lực Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên, nhưng nàng không phải là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chân chính.

Suốt mười mấy vạn năm qua.

Bình Tâm tu luyện là công pháp chứng đạo của Phụ Thần 《Hồng Mông Cửu Chuyển》, cách đột phá đệ thất chuyển (Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên), cũng chỉ còn một bước mà thôi!

Vạn năm tuế nguyệt thoáng chốc trôi qua.

Thường Hi sau khi nghe đạo liền quay về Thái Âm Tinh, tiêu hóa nội dung giảng đạo của Tô Thần cùng những gì mình thu được sau đột phá.

Còn Tô Thần và Bình Tâm thì tiến thêm một bước hoàn thiện Địa Đạo (Minh Giới).

Ngày hôm đó.

Yêu Sư Côn Bằng cảm ngộ ra sứ mệnh của tự thân, sáng tạo ra Tam Thiên Yêu Văn, khiến thế giới Hồng Hoang thật sự có truyền thừa ký tái, thu được Thiên Địa công đức gia tưởng bàng bạc.

Y cũng nhờ đó mà thuận lợi đột phá Chuẩn Thánh viên mãn!

Điều đáng nói là.

Do mỗi chủng tộc Hồng Hoang đều có truyền thừa huyết mạch riêng, thậm chí là truyền thừa thần thức ấn ký, nên sự xuất hiện của Yêu Văn tuy nói có thể hoàn thiện truyền thừa ký tái Hồng Hoang, nhưng tỷ lệ sử dụng không cao.

Vu Tộc, Long Tộc, Phượng Tộc thấy Côn Bằng sáng tạo Yêu Văn

mà thu được Thiên Địa gia tưởng, liền nhao nhao học theo sáng tạo ra 'Vu Văn', 'Long Văn', 'Phượng Văn'. "Ông!" Ngay khi Tô Thần lại một lần nữa trở về Luân Hồi Sơn, tinh tâm chăm sóc Tạo Hóa Thanh Liên đã trưởng thành đến Cửu Phẩm, trong thức hải, Tài Đạo chí bảo 'Lạc Bảo Kim Tiền' và 'Tụ Bảo Bồn' khẽ chấn động. "Di?" "Lại có Tài Đạo chí bảo xuất thế sao?" Tâm niệm vừa động.

Tô Thần ánh mắt nhìn về phía Côn Luân, sau đó một bước bước ra, xuất hiện trên một ngọn núi nào đó thuộc tổ mạch Côn Luân. "Hoa!" Ngón trỏ tay phải y khẽ búng.

Một tòa Tiên Thiên Đại Trận ẩn chứa cấm chế cường đại hiện ra trước mắt, phát ra Tiên Thiên bảo khí nồng đậm.

Giờ khắc này.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ cùng nhau mở hai mắt, ánh mắt rơi trên người Tô Thần. "Tô Thần đạo hữu thật là có phúc duyên tốt!" Cảm nhận được Tiên Thiên bảo khí nồng đậm này, Tam Thanh lập tức đoán ra đây ít nhất cũng là một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, thầm tán thán một tiếng rồi thu hồi ánh mắt.

Đến cảnh giới như bọn họ, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo bình thường cơ bản không có tác dụng quá lớn.

Bảo vật cực phẩm này được thai nghén trong tổ mạch Côn Luân, vừa nhìn đã thấy có duyên với Tô Thần, không cần thiết phải tiếp tục dùng thần thức thăm dò, để tránh gây ra hiểu lầm. "Ô!" Trong thức hải, Tụ Bảo Bồn và Lạc Bảo Kim Tiền ngày càng hoạt dược, thậm chí chủ động phát ra Tài Đạo pháp tắc dung nhập vào Tiên Thiên Đại Trận trước mắt.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Tô Thần chưởng khống hai kiện Tài Đạo chí bảo, nhẹ nhàng dễ dàng dung nhập vào tòa Tiên Thiên Đại Trận này. "Hoa!" Đập vào mắt là một ao vàng kim, quy mô ước chừng mấy chục vạn mét vuông, phát ra kim sắc tài khí vô cùng nồng đậm.

Tại trung tâm ao.

Có một chu Tiên Thiên Linh Căn cao năm trượng, một trượng một hoa cái, tỏa ra năm loại Đại Đạo thần quang màu sắc khác nhau, xào xạc vang lên, phảng phất hội tụ tất cả tài phú của thế giới Hồng Hoang.

Trên Linh Căn Thụ, treo đầy những 'tiền tệ' hình tròn ánh vàng lấp lánh, trông trĩu quả, dưới làn gió nhẹ thổi qua, những 'tiền tệ' hình tròn lay động va chạm, phát ra từng trận tiếng kim thiết va đập thanh thúy. "Ông ông!" Giờ khắc này.

Tụ Bảo Bồn trong thức hải đang ông ông rung động, nó tham lam hấp thu kim sắc tài khí trong không gian này, tựa như một sinh linh sắp chết khát giữa sa mạc, sau đó gặp được một suối nguồn sinh mệnh. "Hóa ra là một kiện Tài Đạo chí bảo khác, 'Dao Tiền Thụ'!" Tô Thần nhìn chu Tiên Thiên Linh Căn kết ra 'tiền tệ' quả thực này, phất tay đánh vào một đạo thần thức nhập vào bản thể, lập tức biết được chân chính nội tình của 'nó'.

Dao Tiền Thụ vừa là một kiện Tài Đạo chí bảo, đồng thời cũng là một chu Tiên Thiên Linh Căn cực phẩm đặc thù.

Quả thực 'tiền tệ' năm màu sắc khác nhau mà nó thai nghén ra, là Ngũ Đức Kim Tiền.

Ngũ Đức Kim Tiền tương ứng với Ngũ Đức của Hồng Hoang, phân biệt là: Thánh Đức, Công Đức, Âm Đức, Đạo Đức, Phúc Đức.

Trong đó Thánh Đức là Thiên Địa công đức, có màu huyền hoàng

tử kim, ẩn chứa một tia Thiên Địa bản nguyên.

Công Đức chính là Thiên Đạo công đức, có màu kim hoàng, ẩn chứa Thiên Đạo công đức chi lực.

Âm Đức chính là Địa Đạo âm đức, có màu hắc kim, ẩn chứa Địa Đạo công đức chi lực.

Đạo Đức chính là Nhân Đạo đạo đức, có màu bạch kim, ẩn chứa Nhân Đạo công đức chi lực.

Phúc Đức thì là khí vận chi đức, có màu hồng kim, ẩn chứa khí vận chi lực.

Giờ khắc này.

Nếu để người ta biết Dao Tiền Thụ vậy mà có thể thai nghén ra 'Ngũ Đức Kim Tiền', tuyệt đối sẽ tiện mộ vô cùng, thậm chí ngay cả Thánh Nhân cũng không thể ngồi yên.

Cần phải biết.

Bất luận là Thiên Địa công đức hay Thiên Đạo công đức, thậm chí là Địa Đạo âm đức, Nhân Đạo đạo đức, khí vận phúc đức, những thứ này đối với Hồng Hoang vạn linh mà nói, đều là tồn tại trong mơ mà cầu.

Công đức khí vận cộng sinh, không chỉ có thể tránh xa tai họa, đồng thời còn có thể được Hồng Hoang Thiên Địa thanh lại tí hữu, mọi việc thuận lợi.

Càng không cần nói đến Thiên Địa công đức có công hiệu càng mạnh mẽ hơn.

Thiên Địa công đức ẩn chứa là Thiên Địa bản nguyên, nếu thu được đủ nhiều, không chỉ có thể chưởng khống Thiên Địa quyền hành, thậm chí còn có thể trở thành khí vận chi tử của Hồng Hoang

Thiên Địa! "Thật không ngờ, Tài Đạo chí bảo 'Dao Tiền Thụ' này lại đặc thù đến vậy, vậy mà có thể kết ra 'Ngũ Đức Kim Tiền'!" Tô Thần nhìn Dao Tiền Thụ tỏa ra năm loại Đại Đạo thần quang khác nhau trước mắt, khóe môi lộ ra nụ cười hân hỉ vô cùng.

Y có một loại trực giác mãnh liệt.

Sau khi tập hợp đủ 'Tài Đạo Tam Bảo' (Dao Tiền Thụ, Tụ Bảo Bồn, Lạc Bảo Kim Tiền), sau này diễn hóa Tài Đạo (Thương Đạo), đối với việc mình tương lai kháng hành Thiên Đạo, dẫn dắt thế giới Hồng Hoang tấn thăng, sẽ phát huy ra tác dụng khó có thể tưởng tượng!

Một khi Tài Đạo (Thương Đạo) chính thức được phổ biến trong thế giới Hồng Hoang, Hồng Hoang vạn linh sau khi nhận ra sự tiện lợi của nó, sẽ không bao giờ vứt bỏ nữa, sau đó đều sẽ trở thành trợ lực cho mình! "Hoa!" Khi Tụ Bảo Bồn hấp nạp đủ kim sắc tài khí, bùng phát ra một đạo kim sắc quang trụ xông thẳng lên trời, sau đó trực tiếp thuế biến tiến hóa thành một phương bảo bồn màu vàng kim.

Trên bồn khắc vân khánh vân thư triển, đáy kim bồn có vân văn linh chi, có đồ văn Ngũ Đức Kim Tiền, ẩn chứa Thiên Địa chí lý, tinh túy Đại Đạo quy tắc của Tài. "Phác tốc phác tốc!" 'Dao Tiền Thụ' đã được Tô Thần đánh vào thần thức ấn ký, từ trung tâm hồ bay lên không, tỏa ra năm loại Đại Đạo thần quang màu sắc khác nhau, cùng với từng trận tiếng 'tiền tệ' lay động va chạm thanh thúy, chìm vào trong Tụ Bảo Bồn. "Oanh!" Ngũ Đức chi khí bàng bạc trực tiếp xông thẳng lên Thương Khung Hoàn Vũ, khiến vô số Đại Năng và Chư Thánh mắt trợn miệng há.

Đặc biệt là Tam Thanh Thánh Nhân, đạo trường vốn dĩ đã ở Côn Luân. "Tô Thần đạo hữu lần này ở Côn Luân của Ngô thu được bảo vật, vậy mà lại là Tài Đạo chí bảo?" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn trụ

Ngũ Đức Kim Tiền bàng bạc này, ngay cả với tâm tính Thiên Đạo Thánh Nhân của y, cũng không nhịn được lộ ra vô cùng tiện mộ cùng một tia tia tật đố.

Y truyền thừa là 'Khí Đạo pháp tắc', thêm vào vô số chí bảo do lão sư Hồng Quân ban tặng, có Bàn Cổ Phiên công kích mạnh nhất, cũng có Chư Thiên Khánh Vân phòng ngự vô song, có thể nói căn bản không thiếu pháp bảo.

Nhưng Tài Đạo chí bảo 'Dao Tiền Thụ' mà Tô Thần thu được ở tổ mạch Côn Luân của mình, nó có thể kết ra 'Ngũ Đức Kim Tiền' a!

Ngũ Đức Kim Tiền tương ứng với 'Thánh Đức, Công Đức, Âm Đức, Đạo Đức, Phúc Đức', loại nào mà không phải là thứ chúng sinh Hồng Hoang nằm mơ cũng muốn có được?

Càng không cần nói đến 'Thánh Đức' quý giá nhất trong số đó, nó ẩn chứa Thiên Địa quyền hành Hồng Hoang, nếu có đủ 'Thánh Đức Kim Tiền', y muốn triệt để chưởng khống Hồng Hoang, cũng là chuyện dễ như trở bàn tay đi? "Chí bảo đẳng cấp này, rõ ràng ở ngay Côn Luân của Ngô, vì sao lại không thuộc về Tam Thanh chúng ta?" Sau khi hoàn hồn.

Chương 221

Sự tật đố trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn ngày càng nặng.

Nếu Tô Thần ở nơi khác có được Tài Đạo chí bảo 'Dao Tiền Thụ' thì thôi đi, mình biết nhiều nhất cũng chỉ là nói một câu chua chát, nhưng y lại có được nó ngay tại tổ mạch Côn Luân, đạo trường của mình!

Có thể nói là có được ngay dưới mí mắt mình!

Tam Thanh mình trấn giữ tổ mạch Côn Luân, nhưng Tài Đạo chí bảo lại bị Tô Thần có được, cảm giác chênh lệch này, làm sao mà không khiến người ta tiện mộ tật đố?

Nếu không phải Tô Thần bản thân thực lực cường đại vô song.

E rằng Nguyên Thủy Thiên Tôn còn không thể kiềm chế được lòng tham đoạt bảo.

Dù sao tổ mạch Côn Luân là đạo trường của Tam Thanh, pháp bảo linh căn xuất thổ cũng 'hữu duyên' với Tam Thanh mình. "Phúc duyên của Tô Thần đạo hữu quả nhiên phi đồng phàm hưởng, y có được Tài Đạo chí bảo 'Dao Tiền Thụ' và 'Tụ Bảo Bồn' này, e rằng sau này sẽ trở thành mấu chốt để diễn hóa Tài Đạo (Thương Đạo)!" Thái Thanh Lão Tử nhìn ngũ đức tài khí xông thẳng lên mây, tâm niệm vừa động liền biết duyên do sự tình, trong lòng đối với phúc duyên của Tô Thần cũng tràn đầy tiện mộ.

Dao Tiền Thụ có thể kết ra Ngũ Đức Kim Tiền tuy nói vô cùng quý giá, nhưng quý giá nhất chính là diễn hóa Tài Đạo (Thương Đạo).

Đợi đến khi tương lai Tài Đạo đại xương.

Tài khí thiên hạ e rằng toàn bộ đều phải hội tụ vào một mình Tô

Thần!

Đến lúc đó.

Thiên Địa quyền hành Hồng Hoang thế giới mà y chưởng khống, cùng với công đức khí vận mà tự thân y sở hữu, lại sẽ đạt đến mức độ khủng bố nào?

Hiện nay thế giới Hồng Hoang.

Tài Đạo (Thương Đạo) không hiển lộ rõ.

Tất cả Tiên Thiên Thần Thai Linh cùng các chủng tộc, cơ bản đều áp dụng nguyên tắc 'dĩ vật dịch vật', Tài Đạo (Thương Đạo) muốn thật sự hưng thịnh lên, vẫn phải rơi vào tay Nhân Tộc!

Nghĩ đến đây.

Ánh mắt Thái Thanh Lão Tử không khỏi nhìn về phía bờ Đông Hải, hai mắt lộ ra một tia thâm thúy. "Đã đến lúc thu một Nhân Tộc làm đệ tử kế thừa đạo thống, bố cục tương lai rồi!" Cùng lúc đó.

Thông Thiên trong Bích Du Cung thấy cảnh này, y dùng ánh mắt tiện mộ nhìn Tô Thần một cái, sau đó hơi suy tư một phen, từ trên Cửu Thải Tường Vân đứng dậy, một bước bước ra đến trước mặt Tô Thần. "Chúc mừng Tô Thần đạo hữu!" Thấy 'Tụ Bảo Bồn' và 'Dao Tiền Thụ' trước mặt tài khí ngập trời, ngũ đức tản mát, Thông Thiên mỉm cười hướng Tô Thần chắp tay hành lễ. "Kiến quá đạo hữu!" Tô Thần mỉm cười đáp lễ. "Hoa!" Y tay phải nhẹ nhàng vẫy, liền thu Tụ Bảo Bồn và Dao Tiền Thụ đã thuế biến tiến hóa vào không gian thức hải, thậm chí ngay cả linh hồ tài khí kim tiền ẩn chứa bên trong ngọn núi trước mắt cũng không bỏ sót. "Đạo hữu, giờ đây người khó khăn lắm mới đến Côn Luân của Bần Đạo, Bần Đạo đương nhiên phải hết lòng chiêu đãi chủ nhà!" Thông Thiên rất nhiệt tình.

Y từng nhiều lần đến Luân Hồi Sơn, mỗi lần Tô Thần đều nhiệt

tình chiêu đãi y, giờ đây đối phương đến Côn Luân của mình, lẽ đương nhiên cũng phải chiêu đãi thật tốt một phen. "Thiện!" "Vậy Bần Đạo xin được làm phiền rồi!" Đạo trường của Tam Thanh tọa lạc trên đỉnh tổ mạch Đông Côn Luân.

Tô Thần cùng Thông Thiên vừa giao đàm, vừa quan lãm phong tư của tổ mạch Côn Luân.

Chỉ thấy từng ngọn núi nguy nga, sừng sững giữa thiên địa như thân thể thần ma, kỳ phong tuấn lĩnh nhiều như lông trâu, Tiên Thiên linh khí nồng đậm thành dịch, vô số kỳ trân, thần dược, tiên phôi đứng thẳng như ngọc.

Trong núi, biển mây mênh mông, suốt ngày khói tía nhân uân bao quanh.

Giữa vách đá huyền nhai, quỳnh thảo dao hoa đua nhau khoe sắc, có Cửu Thiên Ngân Bộc chảy dài xuống, tùng bách trúc xanh mọc thành rừng, vân vụ bốc hơi bao phủ sơn dã, tiên hạc thụy thú lượn lờ trên đỉnh vách đá cùng kêu, sinh cơ bành phái hiển lộ cảnh tượng tiên gia khí phái.

Từng tòa tiên cung kim bích huy hoàng, xếp chồng lên nhau giữa các vách núi, như những tiên đảo trên không trung rải rác dày đặc, thanh khí bành phái cuồn cuộn bay lên, kim quang xán lạn chiếu thẳng lên Đấu Ngưu, phô bày hết khí phái đạo trường của Thánh Nhân Hồng Hoang. 'Không hổ là tổ mạch Côn Luân!' Tô Thần vẫn là lần đầu tiên đến đỉnh Côn Luân, sau khi nhìn thấy đạo trường của Tam Thanh, trong lòng không khỏi thầm tán thán.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Nếu nói Bất Chu Sơn do trụ sở của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, là tổ mạch thứ nhất của Hồng Hoang Thiên Địa chi trụ, thì Côn Luân chính là tổ mạch thứ hai xứng đáng. "Bá!" Thái Thanh Lão Tử, người

mặc một bộ thái cực đạo bào, tóc bạc mặt trẻ thơ, từ đạo trường bước ra, y toàn thân phát ra Thiên Đạo thánh uy vô cùng, hiển hóa Thái Cực Đại Đạo, tự nhiên dung hợp với Hồng Hoang Thiên Địa. "Kiến quá Tô Thần đạo hữu!" Y mỉm cười hướng Tô Thần hàn huyên hành lễ.

Là một trong những chủ nhân, giờ đây Tô Thần đích thân đến Côn Luân, đương nhiên y phải chủ động ra nghênh đón, điều này vừa là tôn trọng y, cũng là tôn trọng chính mình.

Tuy nói y từng thụ sư mệnh ám sát Tô Thần chứng đạo, nhưng đó là tranh chấp giữa Thiên Đạo và Địa Đạo.

Giờ đây hai bên đều là Thánh Nhân Hồng Hoang Thiên Địa, là chúa tể giả xứng đáng, khí lượng tâm hùng đương nhiên không thiếu. "Kiến quá Tô Thần đạo hữu!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng xuất hiện trước mặt Tô Thần, y đội Ngọc Thanh Liên Hoa Quan, mặc kim ti ngọc lũ nghê thường bào, lực lượng Đại Đạo pháp tắc mênh mông phía sau ngưng tụ chu thiên tinh thần, chương hiển Thiên Đạo chí lý.

Tuy nói y cùng Tô Thần nhiều lần kết oán, nhưng là Thiên Đạo Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng có khí lượng và tâm hùng của Thánh Nhân.

Huống hồ.

Tô Thần từng giúp Tam Thanh mình có được chân chính truyền thừa cùng át chủ bài của Phụ Thần, hơn nữa còn nợ y một nhân quả, giờ đây y lần đầu tiên đến đạo trường của Tam Thanh mình, lẽ đương nhiên cũng phải đích thân ra nghênh đón. "Kiến quá hai vị đạo hữu!" Tô Thần mỉm cười đáp lễ.

Tranh chấp giữa Thiên Đạo và Địa Đạo, đã dẫn đến mình và Tam Thanh cũng đi đến mặt đối lập, nhưng dù sao đi nữa, hai bên đều từng là 'đạo hữu' cùng nhau luận đạo trưởng thành!

Đến Bích Du Cung.

Một chúng đệ tử cung kính tiến đến hành lễ. "Đệ tử kiến quá Lão Sư, kiến quá Đại Sư Bá, Nhị Sư Bá." "Kiến quá Luân Hồi Thánh Nhân!" "Kiến quá Luân Hồi Thánh Nhân!" Tô Thần sau khi thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân, chưởng Địa Phủ Lục Đạo Luân Hồi, trở thành Luân Hồi chi Chủ, rất nhiều hậu bối sinh linh không dám trực tiếp hô tên y, nên liền dùng 'Luân Hồi Thánh Nhân' hoặc 'Luân Hồi Đạo Chủ' để kính xưng. "Hoa!" Tô Thần khẽ gật đầu, sau đó tùy tay vung lên.

Bốn phần lễ vật gặp mặt liền rơi xuống trước mặt bốn đại chân truyền đệ tử Tiệt Giáo là Đa Bảo, Kim Linh, Vô Đương, Quy Linh.

Sau khi nhận được sự cho phép của lão sư.

Bốn người cùng nhau cung kính hướng Tô Thần hành lễ. "Đa tạ Luân Hồi Thánh Nhân!" "Đa tạ Luân Hồi Thánh Nhân!" Sau khi tiễn lão sư và Tô Thần tiến vào đại điện, Đa Bảo, Kim Linh bốn người lúc này mới mở ngọc hạp ra, thấy Ngộ Đạo Thần Trà tinh oánh dịch thấu cùng các loại Tiên Thiên linh quả quý giá, hô hấp đều không nhịn được trở nên gấp gáp. "Luân Hồi Thánh Nhân thật sự quá hào phóng, vừa ra tay đã là bảo bối tu luyện quý giá đến vậy!" Đa Bảo thân hình phì nhiêu, hai tai thịt cứ rung rung. "Đại Sư Huynh, nghe nói Luân Hồi Thánh Nhân cùng Đại Sư Bá, Nhị Sư Bá có ân oán, bây giờ sao nhìn lại hòa hợp hữu thiện đến vậy?

Hơn nữa còn hào phóng với đệ tử Tiệt Giáo chúng ta đến thế!" Kim Linh, Vô Đương sau khi hoàn hồn, thần sắc tràn đầy khó hiểu.

Bọn họ trước khi bái nhập Tiệt Giáo, đã là cao thủ cấp bậc Kim Tiên hoặc Thái Ất Kim Tiên, tự nhiên là đã từng nghe nói về việc Thiên Đạo Ngũ Thánh ám sát Tô Thần chứng đạo, ngược lại bị một mình Tô Thần đánh bại toàn bộ sự kiện oai hùng đó. "Ngô cũng không biết, hoặc là Luân Hồi Thánh Nhân có giao tình rất tốt với Lão Sư đi!"

.....

Trong đại điện.

Kể từ khi ở chỗ Tô Thần thưởng thức 'Luân Hồi Linh Trà' và 'Ngộ Đạo Thần Trà' cùng nhiều linh tửu, Thông Thiên trong lúc nhàn rỗi cũng bắt đầu nghiên cứu 'Trà Đạo' và 'Tửu Đạo'.

Côn Luân là tổ mạch lớn thứ hai của Hồng Hoang, tuy nói không có linh trà cấp bậc Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn, nhưng lại có không ít trà thụ linh căn với hương vị khác nhau. "Đạo hữu, thử xem linh trà Côn Luân của Bần Đạo thế nào." Tự mình đun sôi một ấm linh tuyền pha trà, Thông Thiên tuần tự rót cho mọi người mỗi người một chén, sau đó ra hiệu cho Tô Thần.

Tô Thần nâng chén trà tiên khí lên, trước tiên ngửi hương trà, rồi khẽ nhấp một ngụm. "Cam thuần thanh hương, đạo vận thiên thành, hảo trà!" "Ha ha!" Nghe Tô Thần, vị trà đạo tông sư này, khen ngợi, trên khuôn mặt tuấn dật của Thông Thiên lập tức hiện lên nụ cười phát ra từ tận đáy lòng.

Uống cạn một chén trà. "Hưu!" "Hưu!" Thông Thiên trực tiếp lấy Chứng Đạo Chí Bảo Thanh Bình Kiếm làm trận nhãn, trong nháy mắt đã bố trí ra một tòa đại trận cách tuyệt thiên cơ, sau đó chính sắc nhìn về phía Tô Thần, lộ ra vẻ thỉnh giáo. "Đạo hữu, chắc hẳn người đã sớm biết Ngô gặp phải sự tình, không biết có biện pháp nào giúp Ngô thoát khỏi vận mệnh kỳ tử không?" Giờ khắc này.

Thái Thanh Lão Tử cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe Tam Đệ trực bạch thỉnh giáo Tô Thần như vậy, trong lòng không nhịn được chợt giật mình, sau đó cùng nhau nghiêng tai lắng nghe.

Bọn họ tuy là Thiên Đạo Thánh Nhân chí cao vô thượng, nhưng thông qua pháp chỉ của lão sư Hồng Quân trước đó, cùng với những gì Tam Đệ Thông Thiên gặp phải, đã sớm hiểu rõ sự thật mình là kỳ tử

của Thiên Đạo!

Là do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, trong lòng Tam Thanh đều vô cùng cao ngạo, làm sao có thể cam tâm làm một kỳ tử mặc cho người khác thao túng, không thể chưởng khống vận mệnh của tự thân? "Tô Thần đạo hữu, chắc hẳn người đã sớm biết Ngô gặp phải sự tình, không biết có biện pháp nào giúp Ngô thoát khỏi vận mệnh kỳ tử không?" Thông Thiên trong lòng tràn đầy không cam lòng.

Rõ ràng đã tìm được Hỗn Độn Tinh Tuyền, có thể tự phế chân linh bản nguyên chém diệt Thiên Đạo Hồng Mông Tử Khí, ai ngờ lại bị 'lão sư' cưỡng ép thao túng, lập 'Tiệt Giáo' đạo thống chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, trở thành một kỳ tử khôi lỗi. "Thông Thiên đạo hữu, giờ đây người đã chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, muốn thoát khỏi Thiên Đạo chưởng khống, biện pháp duy nhất chính là tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị!" Thấy Tam Thanh có vẻ thành tâm thỉnh giáo, Tô Thần nhàn nhạt mở lời. "Tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị?" "Có 'y' chúa tể Hồng Hoang, chúng ta lại làm sao có thể làm được?" Còn chưa đợi Thông Thiên mở lời, Thái Thanh Lão Tử đã lộ ra một tia khổ tiếu trên mặt.

Sắc mặt Nguyên Thủy bên cạnh thì có chút âm u. 'Đạo' của y là 'tôn sùng Thiên Đạo, xiển thuật thiên lý', nhưng không có nghĩa là trong lòng y cam nguyện làm một kỳ tử khôi lỗi! "Điều đó chưa chắc!" Tô Thần chính sắc nhìn về phía Thái Thanh Lão Tử, đưa tay chỉ vào Hỗn Độn Thiên Khung. "'Y' tuy nói chúa tể Hồng Hoang, nhưng trên 'y' còn có Chúa Tể Vĩnh Hằng Đại Đạo, nếu các ngươi có thể thu được đủ Đại Đạo công đức, hoàn toàn có thể áp chế Thiên Đạo." "Tương lai các ngươi muốn tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị, thậm chí trọng tân tu luyện công pháp chứng đạo của Bàn Cổ Đại Thần 《Hồng Mông Cửu Chuyển》, đó chẳng phải là dễ như trở bàn tay sao?" Đối với Tô Thần mà nói.

Tuy rằng Tam Thanh đã chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng bọn họ vẫn là đối tượng đáng để bố cục lôi kéo.

Sách phản Thiên Đạo Thánh Nhân, khiến Huyền Môn Tam Đại Chân Truyền Đệ Tử phản bội, điều này nếu để Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân Hồng Quân biết được, tuyệt đối sẽ tức đến thổ huyết đi?

Đồng thời.

Đối với việc mình tương lai bố cục Hồng Hoang, dẫn dắt Hồng Hoang tấn thăng thành Vĩnh Hằng Đại Thế Giới, cũng có tác dụng phi đồng nhất ban! "Tô Thần đạo hữu, người nghĩ mỗi người chúng ta đều giống người sao, Đại Đạo công đức nào có dễ dàng thu được đến thế!" Thông Thiên nhìn Tô Thần, trong ngữ khí không khỏi mang theo một tia chua chát.

Tam Thanh mình là do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, thân mang một tầng Khai Thiên công đức (Đại Đạo công đức), khi lập giáo chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân thì bị dẫn dắt ra, sau đó tự động luyện hóa.

Còn Tô Thần thì sao?

Y đã sớm ngưng tụ ra Đại Đạo công đức kim luân.

Chương 222

Hơn nữa sau khi Thiên Đạo chúa tể Hồng Hoang, y đã khai tịch 'Thiên Thần Đạo', hoàn thiện 'Lục Đạo Luân Hồi', chế định 'Thập Nhị Thiên Can Địa Chi', nhiều lần thu được Đại Đạo công đức gia tưởng.

Giờ đây y lại có được 'Dao Tiền Thụ', tương lai hoàn thiện Tài Đạo (Thương Đạo), tất nhiên lại có thể thu được Đại Đạo công đức gia tưởng.

Nhìn thân ảnh phong thần tuấn tú, tuyên cổ vĩ ngạn của y, ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn, người có ân oán khá nặng với y, trong lòng cũng tràn đầy tiện mộ và một tia tia tật đố. "Chư vị đạo hữu, Đại Đạo công đức cũng không khó thu được như các ngươi tưởng tượng." Tô Thần thấy ý tiện mộ trong mắt Tam Thanh, mỉm cười rồi chỉ chỉ vào Hỗn Độn, sau đó lại chỉ chỉ vào mình. "Đạo hữu, ngươi là muốn nói chúng ta học theo người năm xưa khai tịch Đại Thiên thế giới chứng đạo, từ trong Hỗn Độn tìm kiếm Hỗn Độn Nguyên Tinh khai tịch thế giới, từ đó làm lớn mạnh bản nguyên thế giới Hồng Hoang, dùng cách này để thu được Đại Đạo công đức gia tưởng sao?" Thấy thủ thế nhắc nhở của y, hai mắt Thông Thiên chợt sáng lên. "Thiện!" Tô Thần khẽ gật đầu. "Các ngươi là do nguyên thần của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, chính là Bàn Cổ Chính Tông xứng đáng." "Nếu từ thế giới Hỗn Độn tìm kiếm Hỗn Độn Nguyên Tinh, hoặc lợi dụng bản nguyên thế giới Hỗn Độn khai tịch Tiểu Thiên thế giới hoặc Trung Thiên thế giới, sau đó dung nhập vào Hồng Hoang, không chỉ có thể tăng cường bản nguyên thế giới Hồng Hoang, còn có thể tạo phúc vạn linh chúng sinh." "Đại Đạo chí công, tất nhiên sẽ ban thưởng cho các ngươi!" Giờ khắc này.

Thái Thanh Lão Tử cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn bên cạnh tay

nắm chén trà tiên khí, đôi mắt cổ phác đạm nhiên ngày càng sáng lên. "Đa tạ Tô Thần đạo hữu!" "Đa tạ Tô Thần đạo hữu!" Đặt chén trà sứ tiên khí trong tay xuống, Thái Thanh Lão Tử đứng dậy trịnh trọng cùng Thông Thiên cùng nhau hướng Tô Thần cung kính hành lễ.

Đối với tâm hùng của Tô Thần, y trong lòng vô cùng khâm phục và thán phục.

Trước đó mình ám sát y chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng y không những không ghi hận mình, ngược lại còn vô tư truyền thụ biện pháp giải quyết cho Tam Thanh mình.

Khí phách như vậy.

Có thể nói là đệ nhất nhân của toàn bộ thế giới Hồng Hoang rồi! "Đa tạ Tô Thần đạo hữu!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng theo sát phía sau, y trịnh trọng hướng Tô Thần hành lễ bày tỏ cảm kích, trong lòng từ tận đáy lòng khâm phục.

Ngay cả khi 'Đạo' của y và Địa Đạo của Tô Thần là mối quan hệ đối lập, trong lòng y cũng không thể không khâm phục tâm hùng và khí phách của Tô Thần.

Nếu đổi lại là mình.

Lại làm sao có thể 'lấy đức báo oán'? "Ba vị đạo hữu khách khí rồi!" Tô Thần nhàn nhạt phất tay, mặt lộ vẻ mỉm cười.

Thế giới Hồng Hoang là Hồng Hoang của vạn linh chúng sinh, không phải Hồng Hoang của mình cùng Tam Thanh những Thánh Nhân này.

Các thế giới mà bọn họ khai tịch bằng bản nguyên thế giới Hỗn Độn càng nhiều, thì bản nguyên thế giới ẩn chứa tự nhiên cũng càng nhiều, một khi triệt để dung nhập Hồng Hoang, sẽ cực đại tăng trưởng bản nguyên Hồng Hoang.

Đến lúc đó.

Hồng Hoang vạn linh không chỉ sẽ được hưởng lợi, thậm chí còn nhờ đó mà tấn thăng đến Vĩnh Hằng Đại Thế Giới!

Mục tiêu của mình, cũng sẽ thuận lợi đạt thành. .....

Sau khi Tô Thần rời khỏi Côn Luân.

Tam Thanh bắt đầu bận rộn chuẩn bị.

Thái Thanh Lão Tử thu nhận một Nhân Tộc tên Huyền Đô, người có cầu đạo chi tâm kiên nhẫn, ngộ núi bái núi, ngộ nước bái nước, làm thủ đồ đệ tử, không kịp dốc lòng giáo đạo, liền trực tiếp tiến vào Hỗn Độn thế giới tìm kiếm Hỗn Độn Nguyên Tinh.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn đang phiền lòng vì tranh chấp giữa đệ tử môn hạ và đệ tử Tiệt Giáo, trực tiếp nghiêm khắc ước thúc đệ tử xong, cũng tiến vào Hỗn Độn thế giới nỗ lực vì việc khai tịch thế giới tăng cường bản nguyên Hồng Hoang.

Thông Thiên là người tích cực nhất trong Tam Thanh.

Tô Thần vừa mới rời đi.

Y đã bảo Đại đệ tử Đa Bảo quản giáo tốt các sư đệ sư muội, rồi là người đầu tiên tiến vào Hỗn Độn thế giới, tìm kiếm đủ Hỗn Độn Nguyên Tinh để khai tịch thế giới tăng cường bản nguyên Hồng Hoang.

Thoáng một cái.

Ba vạn năm tuế nguyệt đã trôi qua.

Trong khoảng thời gian này.

Thế giới Hồng Hoang tương đối bình tĩnh, Yêu quản Thiên, Vu quản Địa, ma sát giữa hai tộc cũng không nhiều. "Oanh long long!" "Oanh long long!" Đột nhiên.

Chỉ thấy Thiên Khung Tam Thập Tam Thiên đột nhiên bắt đầu ngưng tụ Kim Vân Đại Đạo công đức bàng bạc, vô số cao thủ Đại Năng cùng nhau ngẩng đầu nhìn lên, thấy một thân ảnh thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ vĩnh hằng.

Y như một thanh Đại Đạo thần kiếm, với thế khai thiên tích địa tiến vào Hồng Hoang. "Thông Thiên Thánh Nhân rốt cuộc đã làm gì?

Vậy mà có thể thu được Đại Đạo công đức gia tưởng?" Vô số người tò mò không thôi.

Rất nhanh.

Liền có cường giả Hỗn Nguyên Kim Tiên mẫn duệ cảm nhận được, tốc độ Hồng Hoang Thiên Địa khuếch trương nhanh hơn nữa, hơn nữa độ nồng đậm của Tiên Thiên linh khí cũng hiển nhiên có tăng trưởng. "Oanh long long!" "Oanh long long!" Không lâu sau.

Thiên Khung lại một lần nữa bắt đầu chấn động.

Mọi người thấy Thái Thanh Thánh Nhân và Nguyên Thủy Thánh Nhân đều lần lượt nhận được Đại Đạo công đức gia tưởng, dù cho Đại Đạo công đức thu được không nhiều bằng Tô Thần Thánh Nhân trước đây lập 'Thập Nhị Thiên Can Địa Chi', nhưng đó cũng là Đại Đạo công đức a!

Oa Hoàng Cung.

Cảm nhận được bản nguyên thế giới Hồng Hoang tăng trưởng, cùng với độ nồng đậm của Tiên Thiên linh khí tăng lên, Nữ Oa mở hai mắt, nhìn về phía ba vị sư huynh trên thiên khung cao vút. "Dùng Hỗn Độn bản nguyên khai tịch thế giới, sau đó dung nhập Hồng Hoang sao?" "Ba vị sư huynh vậy mà lại có khí phách như vậy?!" Bá!

Khoảnh khắc tiếp theo.

Đôi mắt phượng đẹp đẽ của Nữ Oa trực tiếp nhìn về phía Luân

Hồi Sơn, lộ ra một tia ý vị thâm trường.

Trước đó huynh trưởng Phục Hy sau khi đột phá Chuẩn Thánh viên mãn, từng đến Oa Hoàng Cung cùng nàng đàm đạo về nội dung giảng đạo của Tô Thần, nói chính là dùng phương thức khai tịch một phương Đại Thiên thế giới, để chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Hiện tại nhìn cử chỉ của Tam Thanh sư huynh, chẳng phải là như vậy sao? "Xem ra ba vị sư huynh muốn thoát khỏi thân phận kỳ tử của Thiên Đạo, lựa chọn tạo phúc Hồng Hoang Thiên Địa để thu được Đại Đạo công đức, chuẩn bị cho việc tương lai áp chế Thiên Đạo chưởng khống!" Nữ Oa nhìn ra chân chính dụng ý của Tam Thanh, trong lòng cũng tràn đầy ý động.

Sứ mệnh chân chính của nàng là trở thành Nhân Đạo Đại Ngôn Nhân Hồng Hoang, nhưng lại bị định làm Thiên Đạo Thánh Nhân, đồng thời còn luân là khôi lỗi và kỳ tử.

Lần trước ám sát Tô Thần chứng đạo, cảm giác vô lực phản kháng kia, khiến nàng cảm thấy vô cùng uất ức và phẫn muộn.

Hiện tại có cơ hội thu được Đại Đạo công đức, nàng đương nhiên rất muốn thử một phen.

Vạn nhất trong lúc khai tịch thế giới, khiến mình thật sự 'Tam Thi hợp nhất', đó chẳng phải là song hỉ lâm môn sao! .....

Tây Phương.

Tu Di Sơn.

Kể từ khi thất bại trong việc ám sát Tô Thần chứng đạo, ngược lại bị y đánh bại, Tây Phương Nhị Thánh luôn thành thật tạo phúc Tây Phương, thỉnh thoảng đến Đại Lục Đông Phương giàu có để "đánh thu phong", thu gom linh căn linh khoáng sản về Tây Phương.

Những năm qua.

Hai sư huynh đệ bọn họ vì thực hiện 'Đại Hoành Nguyện' đã phát khi chứng đạo thành Thánh, trả hết Thiên Đạo công đức, có thể nói đã tốn hết tâm tư tìm kiếm biện pháp giải quyết.

Chỉ đáng tiếc rất nhiều Đại Hoành Nguyện đều cần phải thông qua Địa Đạo mới có thể thực hiện, hai sư huynh đệ bọn họ thật sự là vô năng vi lực.

Có Bình Tâm Nương Nương cùng Tô Thần bá đạo vô địch ở đó, bọn họ làm sao có tư cách nhúng tay vào quyền hành Địa Đạo? "Di?" Ngay khi Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người đang giảng đạo cho đệ tử môn hạ, đột nhiên cảm nhận được Thiên Địa chấn động, Kim Vân Đại Đạo công đức bàng bạc xuất hiện trên Tam Thập Tam Thiên, không khỏi lộ ra một tia hiếu kỳ. "Tam Thanh sư huynh rốt cuộc đã làm gì, vậy mà có thể thu được nhiều Đại Đạo công đức gia tưởng đến vậy?" Thấy Tam Thanh tắm mình trong Kim Vân Đại Đạo công đức, hơn nữa còn thu được gia tưởng Thiên Đạo công đức cùng Địa Đạo âm đức, trong lòng Chuẩn Đề có thể nói là tiện mộ vô cùng.

Nếu mình có thể thu được nhiều công đức như vậy, thì tốt biết bao? "Sư đệ, Tam Thanh sư huynh đang học theo Tô Thần khai tịch thế giới, hơn nữa còn chủ động dung nhập bản nguyên thế giới vào Hồng Hoang, dùng cách này để thu được Đại Đạo công đức gia tưởng!" Tiếp Dẫn hai mắt hơi rụt lại, rất nhanh đã nhìn ra chân chính dụng ý của Tam Thanh. "Bá!" Nghe xong lời sư huynh, hai mắt Chuẩn Đề chợt sáng lên. "Sư huynh, người nói chúng ta có thể học theo Tam Thanh sư huynh, tiến vào Hỗn Độn tìm kiếm bản nguyên khai tịch thế giới, sau đó dung nhập Hồng Hoang không?" "Đương nhiên có thể!" Tiếp Dẫn khẽ gật đầu.

Y sau khi nhìn ra chân chính dụng ý của Tam Thanh, liền đã quyết

định học theo.

Dù sao.

Dùng bản nguyên Hỗn Độn khai tịch thế giới không chỉ có thể thu được Thiên Địa ý chí thừa nhận, còn có thể thu được gia tưởng công đức bàng bạc, chuyện tốt như vậy, thật sự quá thích hợp với hai sư huynh đệ mình!

Chỉ cần có thể trả hết Thiên Đạo công đức đã 'vay', tương lai muốn tiến thêm một bước nữa, đó chẳng phải là dễ như trở bàn tay sao? "Sư huynh, chúng ta đi thôi!" Sau khi sắp xếp sơ qua, hai người vô cùng ăn ý nhìn nhau một cái, trực tiếp chưởng khống Thiên Đạo chi lực tiến vào Hỗn Độn thế giới.

Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Yêu tộc Thiên Đình đang bố trí 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận', liên kết với các Hỗn Độn Thái Cổ Tinh Thần, luyện hóa Hỗn Độn Linh Khí, Sát Khí, Cương Phong thành Tiên Thiên Linh Khí để tạo phúc cho Hồng Hoang.

Sau Thập Đại Yêu Thần, lại có thêm hàng chục cường giả Đại La đỉnh phong liên tiếp Trảm Thi đột phá Chuẩn Thánh.

Trong khoảnh khắc.

Thực lực tổng thể của Yêu tộc Thiên Đình tăng vọt một bước, Khí Vận Kim Long cũng đã đột phá trăm vạn trượng.

Khí vận khổng lồ và đáng sợ như vậy, ngay cả Thiên Đạo Thánh Nhân cũng không dám ra tay nhằm vào Thiên Đình, nếu không sẽ phải chịu phản phệ khí vận khó tưởng tượng nổi.Ngay lúc này đây.

Khi Đế Tuấn chứng kiến Thông Thiên, Thái Thanh Lão Tử,

Nguyên Thủy Thiên Tôn liên tiếp nhận được Đại Đạo công đức gia thưởng, y lập tức nhìn ra nguyên nhân thực sự.

"Ngay cả Tam Thanh Thánh Nhân cũng bắt đầu học theo Tô Thần Thánh Nhân sao?" Sau khi Tô Thần chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân, y từng cùng nhị đệ và những người khác tự mình đến Luân Hồi Sơn nghe đạo, biết rõ việc dùng Hỗn Độn bản nguyên khai tịch Đại Thiên Thế Giới có bao nhiêu lợi ích.

Nay Tam Thanh đều đang học theo Tô Thần Thánh Nhân, điều này khiến Đế Tuấn có chút ngồi không yên.

Chương 223

"Nếu đã như vậy, vậy Trẫm cũng sẽ khai tịch một phương Trung Thiên Thế Giới, xem liệu có thể đạt được Đại Đạo công đức, hé một góc bí ẩn của Hỗn Nguyên Đại La chăng!" Trong mấy chục vạn năm qua.

Vô số Chuẩn Thánh Đại Năng, cường giả Đại La của Thiên Đình đều tiến vào Hỗn Độn Thế Giới thu thập Hỗn Độn Linh Tinh, khiến bảo khố Thiên Đình chất cao như núi.

Sau khi hạ quyết tâm.

Đế Tuấn Chuẩn Thánh viên mãn lập tức bắt đầu hành động.

Y trước hết luyện hóa toàn bộ Hỗn Độn Linh Tinh, dùng 'Thái Dương Đại Đạo' nghịch phản thành Hỗn Độn Nguyên Tinh, sau đó tiến vào Hỗn Độn bản nguyên, thử dùng Đại Đạo thần thông khai tịch thiên địa.

Để tích lũy kinh nghiệm, Đế Tuấn trước tiên dùng một khối Hỗn Độn Nguyên Tinh kích thước bình thường khai tịch Tiểu Thiên Thế Giới.

Do y không có Đại Đạo khai thiên thần thông như 'Khai Thiên Cửu Thức', sau khi thử nghiệm lặp đi lặp lại năm sáu lần, cuối cùng y cũng thuận lợi khai tịch ra một phương Tiểu Thiên Thế Giới. (Tỉ lệ bản nguyên Tiểu Thiên Thế Giới so với Trung Thiên Thế Giới là một so với ba nghìn, Trung Thiên Thế Giới so với Đại Thiên Thế Giới cũng tương tự.) "Oanh long long!" Thiên khung khẽ chấn động.

Đế Tuấn đã thu được một phần Đại Đạo công đức gia thưởng, tuy rằng không nhiều, nhưng rốt cuộc cũng khiến y nhìn thấy hy vọng!

Quan trọng nhất là.

Thông qua khai thiên tích địa, y cũng có sự lý giải sâu sắc hơn về truyền thừa Đại Đạo của mình, tu vi cũng tiến thêm một bước.

Tiếp theo.

Đế Tuấn luyện hóa toàn bộ Hỗn Độn Linh Tinh và Hỗn Độn Nguyên Tinh mà Thiên Đình tích trữ, thuận lợi khai tịch ra một phương Trung Thiên Thế Giới.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Thiên khung lại một lần nữa điên cuồng chấn động.

Kim vân Đại Đạo bàng bạc giáng lâm tại Tam Thập Tam Thiên khung, kèm theo từng trận Đại Đạo chi âm, lập tức hấp dẫn sự chú ý của tất cả các tầng lớp cao nhất của Thiên Đình.

"Trảm!" Dưới sự gia trì của Đại Đạo công đức bàng bạc, cùng với vô số cảm ngộ khi khai thiên tích địa.

Đế Tuấn dựa vào hỉ nộ ái ố, thất tình lục dục, ái hận tình cừu trong suốt cuộc đời mình, một mạch Trảm xuất 'Tự Ngã Thi', trở thành tồn tại thứ hai sau Nữ Oa Trảm xuất Đệ Tam Thi!

Khí thế của y điên cuồng bạo trướng, thiên đế uy nghiêm càn quét Tam Thập Tam Thiên, quán xuyên chư thiên kỷ nguyên!

"Chúc mừng Thiên Đế, hạ hỷ Thiên Đế!" "Chúc mừng Thiên Đế, hạ hỷ Thiên Đế!" Tất cả thành viên Thiên Đình đều nhìn bóng dáng quân lâm thiên hạ, anh minh thần võ của y, từng người một tề tựu tiến lên cung kính hành lễ.

Cùng lúc đó.

Vô số Chuẩn Thánh Đại Năng đỉnh cấp của Hồng Hoang khi cảm nhận được uy nghiêm đáng sợ của Đế Tuấn càn quét thiên địa, ngầm

dùng thần thông thôi toán liền hiểu rõ nguyên do, từng người một nội tâm không khỏi nóng rực.

"Dùng Hỗn Độn bản nguyên khai tịch thế giới không chỉ có thể đạt được Đại Đạo công đức gia thưởng, mà còn có thể Trảm xuất Đệ Tam Thi 'Tự Ngã Thi'!" Tin tức này.

Rất nhanh đã truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang, khiến vô số Đại Năng đỉnh cấp đều bắt đầu hành động.

Ngay cả một số tồn tại viễn cổ cũng không ngoại lệ.

Ví như Long tộc Lão Tổ Tông Chúc Long, Phượng tộc tộc trưởng Kim Phượng và vân vân.

"Bệ hạ, rốt cuộc làm sao mới có thể Trảm xuất 'Tự Ngã Thi'?" Khi Đế Tuấn trở về Thiên Đình, Phục Hy, Côn Bằng, Bạch Trạch và các Tiên Thiên Thần Thái Thánh đỉnh cấp khác đến chúc mừng, đồng thời cũng thỉnh giáo y.

"Kỳ thực Nữ Oa Nương Nương đã nói từ sớm rồi, muốn Trảm xuất 'Tự Ngã Thi', ngoài việc nhận rõ bản ngã của mình, còn phải cảm ngộ thất tình lục dục của bản thân, mới có thể thực sự Trảm xuất 'Tự Ngã Thi'!" Đế Tuấn nói xong, ánh mắt nhìn về Oa Hoàng Cung, sau đó lại nhìn về Luân Hồi Sơn, hai mắt không khỏi lộ ra vẻ hoảng nhiên khó tin.

Thì ra Nữ Oa Nương Nương sở dĩ có thể Trảm xuất Đệ Tam Thi, là vì nàng biết được quan hệ giữa Tô Thần Thánh Nhân và Bình Tâm Nương Nương, từ đó chặt đứt tình tơ của mình đối với Tô Thần Thánh Nhân, rồi một mạch Trảm xuất 'Tự Ngã Thi'!

Đế Tuấn nằm mơ cũng không ngờ tới, giữa Tô Thần Thánh Nhân, Bình Tâm Nương Nương và Nữ Oa Nương Nương ba người, lại còn có ẩn bí như vậy!

“Oanh long long!” “Oanh long long!” Không lâu sau đó.

Nữ Oa dùng một phần Hỗn Độn bản nguyên, thuận lợi khai tịch ra một phương Trung Thiên Thế Giới dung nhập vào Hồng Hoang, đạt được Đại Đạo công đức gia thưởng bàng bạc, toàn bộ Hồng Hoang Thế Giới cũng được mở rộng thêm một bước.

Tiếp theo.

Tây Phương Nhị Thánh cũng lần lượt khai tịch ra một phương Trung Thiên Thế Giới, chủ động dung nhập vào Hồng Hoang tăng cường bản nguyên, mỗi người đều đạt được Đại Đạo công đức gia thưởng bàng bạc.

Tất cả sinh linh Hồng Hoang đối với những phần thưởng Đại Đạo công đức thường xuyên này, hầu như đều đã tê dại rồi! .....

Bất Chu Sơn.

Bàn Cổ Đại Điện.

Kể từ khi Đế Tuấn khai tịch ra một phương Trung Thiên Thế Giới đạt được Đại Đạo công đức gia thưởng, và một mạch Trảm xuất ‘Tự Ngã Thi’, Đế Giang và các Tổ Vu khác cũng không muốn lạc hậu, muốn tiến vào Hỗn Độn để khai tịch thế giới đạt được Đại Đạo công đức.

Nhưng vì các Tổ Vu không có Nguyên Thần, cho dù họ có được truyền thừa ‘Khai Thiên Cửu Thức’ của Phụ Thần, cũng không thể thực sự sử dụng, vì vậy kế hoạch này đành phải gác lại.

Trong mấy vạn năm qua.

Họ vẫn luôn dốc toàn lực bận rộn với một việc, đó là quan tâm đến nhị lang mới sinh của Vu tộc.

Kể từ khi muội phu Tô Thần hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi, y đã

nắm giữ một phần quyền chuyển thế trong Huyết Trì bí cảnh của Vu tộc, và định Vu tộc là một trong 'Nhân Gian Đạo'.

Các thành viên Vu tộc mới sinh đã bắt đầu dần dần có Nguyên Thần, cho dù không phải là hoàn chỉnh, đây cũng là một sự biến đổi về chất.

Ngày hôm đó.

Trong Huyết Trì bí cảnh thuận lợi sinh ra một 'Vu Tướng', y có Nguyên Thần hoàn chỉnh, khiến Đế Giang và các Tổ Vu khác vui mừng khôn xiết, vội vàng truyền âm cho muội muội và muội phu.

Tô Thần cùng Bình Tâm sánh vai đến.

Sau khi cẩn thận kiểm tra tình hình của 'Vu Tướng' này, y lộ ra vẻ hân hỉ nhàn nhạt.

"Vu tộc thông qua Huyết Trì bí cảnh chuyển thế, tuy rằng có khả năng rất lớn sẽ bị Địa Đại Trọc Khí tấn công linh hồn, dẫn đến Nguyên Thần không hoàn chỉnh sau khi chuyển thế, nhưng đồng thời cũng có khả năng không bị Địa Đại Trọc Khí ảnh hưởng." "Điều này đối với tương lai của Vu tộc mà nói, sẽ có tác dụng to lớn khó tưởng tượng nổi!" Một khi Vu tộc có được Nguyên Thần hoàn chỉnh, thì họ có thể thổ nạp Thiên Địa Linh Khí cảm ngộ Đại Đạo pháp tắc mà tu luyện, từ đó thoát khỏi việc săn giết chủng tộc khác để thôn phệ huyết thực.

Hạn chế của Vu tộc cũng sẽ được giải quyết triệt để, có tư cách thực sự trở thành Thiên Mệnh Chi Chủ duy nhất của Hồng Hoang!

Sau khi nghe Tô Thần nói.

Tất cả các Tổ Vu đều hoan hỉ cổ vũ không thôi.

"Đúng rồi muội phu, hiện tại Thiên Đạo Chư Thánh cùng với vô số Đại Năng đều đang dùng Hỗn Độn bản nguyên khai tịch thế giới,

đạt được Đại Đạo công đức gia thưởng, chúng ta Tổ Vu có thể thử không?" Đế Giang nhìn về phía Tô Thần, lộ ra một tia ý cầu xin.

Bởi vì muội phu là tồn tại duy nhất ở Hồng Hoang đã khai tịch Đại Thiên Thế Giới chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, không ai có thể chỉ điểm các Tổ Vu về phương diện này tốt hơn y.

"Chư vị đạo hữu đương nhiên có thể thử, cho dù thất bại cũng không sao, nhưng vạn nhất thành công thì sao?" Tô Thần tự nhiên hy vọng Đế Giang và họ đều có thể thành công.

Nếu vậy.

Thiên Đạo Chư Thánh, Vu tộc, Yêu tộc đồng tâm hiệp lực tạo phúc Hồng Hoang, khiến Hồng Hoang Thế Giới tấn thăng Vĩnh Hằng Đại Thế Giới, thì khi đó ai ai cũng có cơ hội chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thậm chí là chân chính Đại Đạo!

"Tốt!" "Có lời này của muội phu, vậy tiếp theo mười một Tổ Vu chúng ta sẽ toàn bộ tiến vào Hỗn Độn Thế Giới, thu thập Hỗn Độn Linh Tinh để khai tịch thế giới, tạo phúc Hồng Hoang, không phụ sự kỳ vọng của Phụ Thần!" Bàn Cổ Đại Điện có một số Đại Vu đỉnh cấp tọa trấn, lại thêm có muội muội và muội phu, Đế Giang không lo lắng sẽ xảy ra bất ngờ, mà mười một Tổ Vu tự mình tiến vào Hỗn Độn, cho dù gặp nguy hiểm cũng có thể giúp đỡ lẫn nhau! .....

Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân cao tọa trên cửu thải tường vân, một đôi mắt đen trắng xen kẽ cổ phác băng lãnh, xuyên qua vô cùng thời không bích lũy, ánh mắt rơi trên Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Đế Tuấn, Phục Hy, Hồng Vân và những người khác.

Ban đầu Thông Thiên dùng Hỗn Độn bản nguyên khai tịch ra một

phương Trung Thiên Thế Giới, dung nhập vào Hồng Hoang, tăng thêm bản nguyên thế giới, tạo phúc vạn linh Hồng Hoang, đạt được Đại Đạo công đức gia thưởng, Hồng Quân không để ý.

Nhưng theo sau Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Nữ Oa, Đế Tuấn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề họ liên tiếp học theo, ngay cả một con heo cũng có thể nhận ra điều bất thường.

Huống chi Hồng Quân là Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân!

"Tính kế thật ác độc!" Đồng tử cổ phác băng lãnh của Hồng Quân nhìn về Luân Hồi Sơn, lại một lần nữa lộ ra một tia màu tinh hồng.

Tô Thần lấy Thiên Đạo Chư Thánh, Đại Năng đỉnh cấp làm quân cờ, khiến họ dùng cách khai tịch thế giới để đạt được Đại Đạo công đức, từ đó phá giải sự khống chế của Thiên Đạo đối với Hồng Hoang.

Không thể không nói.

Đây là một Dương Mưu không có lời giải!

Ngay cả Thiên Đạo, cũng không thể không giáng công đức gia thưởng cho họ.

Bởi vì.

Họ dùng Hỗn Độn Thế Giới bản nguyên khai tịch một phương Trung Thiên Thế Giới, sau đó chủ động dung nhập vào Hồng Hoang, giúp Hồng Hoang tăng trưởng bản nguyên thế giới, trợ Hồng Hoang tấn thăng Vĩnh Hằng Đại Thế Giới.

Bất kể là bản thân y, hay thậm chí là Thiên Đạo, đều có thể đạt được lợi ích to lớn.

Cho dù biết Tô Thần có âm hiểm tính kế, bản thân y cũng vô năng vô lực, thậm chí không thể phản kháng.

Tình huống như vậy.

Hồng Quân kể từ khi Hồng Hoang khai tịch đến nay, đây vẫn là lần đầu tiên gặp phải!

Một khi Tam Thanh, Nữ Oa họ đạt được đủ Đại Đạo công đức, sau này Thiên Đạo muốn một lần nữa khống chế họ, lấy họ làm quân cờ bố cục Lượng Kiếp, thì điều đó sẽ cực kỳ khó thực hiện.

Nói cho cùng.

Thiên Đạo chủ tể Hồng Hoang, nhưng Đại Đạo chủ tể tất cả!

Dưới ý chí của Đại Đạo công đức, cho dù Thiên Đạo có cường thế đến đâu, cũng không thể thao túng Tam Thanh và Nữ Oa!

"Hừ!" "Tô Thần, ngươi nghĩ dùng phương thức này ly gián Tam Thanh thì Bản Tọa không có cách nào sao?" Thu lại ánh mắt, Hồng Quân lạnh lùng hừ một tiếng, đồng tử tinh hồng bắt đầu khôi phục thành sắc thái cổ phác băng lãnh.

"Ngươi đừng quên, bản nguyên Hồng Hoang Thế Giới tăng trưởng, bản nguyên Thiên Đạo cũng đồng dạng tăng trưởng, tất cả những gì ngươi làm, đều là làm công cho Bản Tọa mà thôi!" "Sẽ có một ngày ngươi sẽ hối hận vì điều này!"Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề sáu vị Thiên Đạo Thánh Nhân.

Họ không phải dùng Hỗn Độn Nguyên Tinh để khai tịch thế giới, mà là dùng Thiên Đạo vĩ lực phối hợp với thực lực bản thân, khai tịch một phần bản nguyên không gian của Hỗn Độn Thế Giới, sau đó dung nhập vào Hồng Hoang Thế Giới.

Làm như vậy không cần tốn nhiều thời gian tìm kiếm Hỗn Độn Linh Tinh (Hỗn Độn Nguyên Tinh), trực tiếp tiến vào Hỗn Độn Thế Giới là có thể thao tác thực hiện, có thể nói là vô cùng tiện lợi.

Điều đáng nói là.

Thiên Đạo Thánh Nhân làm như vậy tuy rằng vô cùng tiện lợi,

thậm chí cũng không có Hỗn Độn Ma Thần đến quấy nhiễu, nhưng lại có Đại Đạo khảo nghiệm.

Thông Thiên sau khi thử nghiệm mấy lần.

Chương 224

Với cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên cực hạn viên mãn của họ, nhiều nhất chỉ có thể khai tịch ra một phương Trung Thiên Thế Giới.

Nếu khai tịch một phương Đại Thiên Thế Giới, Đại Đạo khảo nghiệm sẽ khiến họ không thể chịu đựng được!

"Hoặc là Ngô có thể thử một chút?" Tô Thần nhìn về Tam Thập Tam Thiên khung, nhìn ra điểm mấu chốt khi Lục Thánh Thiên Đạo khai tịch thế giới, hai mắt khẽ sáng lên.

Cần biết rằng.

Bản thân Ngô còn có một phương 'Huyền Hoàng Thế Giới' kia!

Nếu nâng 'Huyền Hoàng Thế Giới' lên đến Bán Bộ Vĩnh Hằng Thế Giới, vậy Ngô có cơ hội đột phá Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên chăng?

Nghĩ đến đây.

Tô Thần cùng Bình Tâm thương nghị một phen.

"Tô Lang, Ngô cũng đi thử một chút, xem có thể dùng việc khai tịch một phương 'Đại Thiên Thế Giới' để đột phá Đệ Thất Chuyển, từ đó thực sự chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên không!" Khi Bình Tâm nghe lời đề nghị của tình lang, đôi mắt đẹp ôn nhu từ ái của nàng không khỏi sáng lên.

Ở Hồng Hoang Thế Giới.

Nàng tuy rằng là Chí Cao Vô Thượng Địa Đạo Chi Chủ.

Nhưng do Tổ Vu Hậu Thổ xả thân bổ toàn Địa Đạo, do Đại Đạo công đức và Địa Đạo bản nguyên trùng tố đạo khu, có thể điều động

toàn bộ Địa Đạo bản nguyên vĩ lực và ý chí, ở trong Địa Đạo (Minh Giới) gần như vô địch.

Nếu ở Hồng Hoang Thế Giới, Bình Tâm do cảnh giới bản thân và Thiên Địa áp chế, cho dù có Địa Đạo bản nguyên gia trì, nhưng cũng chỉ có thể phát huy ra thực lực Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên.

Một khi nàng thực sự chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, rồi dùng thân phận Địa Đạo Chi Chủ xuất hiện ở Hồng Hoang, thì chiến lực có thể phát huy ra, cực kỳ có khả năng sẽ đạt tới Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên thậm chí Thất Trọng Thiên!

Đến lúc đó.

Một khi lại cùng Thiên Đạo tranh phong.

Không cần Tô Thần ra tay.

Bình Tâm cũng có thể dùng sức một mình quét ngang Lục Thánh Thiên Đạo!

"Được!" "Vậy chúng ta cùng nhau đi tới Hỗn Độn Thế Giới!" Tô Thần nắm lấy tay ngọc mềm mại của Bình Tâm, một bước xuyên qua vô tận thời không duy độ, xuất hiện ở trong Hỗn Độn.

"Kiến quá Tô Thần Đạo Hữu!" "Kiến quá Bình Tâm Nương Nương!" Thông Thiên, người đang chuẩn bị khai tịch thế giới lần nữa, cảm ứng được khí tức của họ, liền trực tiếp vượt qua thời không duy độ mà đến, mỉm cười hành lễ.

"Kiến quá Thông Thiên Đạo Hữu!" Sau khi hàn huyên qua lại.

Trên mặt Thông Thiên vẫn luôn nở nụ cười hân hỉ, đôi mắt rực rỡ như Đại Đạo Thần Kiếm của y, cũng bùng phát vô tận hy vọng.

Y là người đầu tiên khai tịch ra một phương Trung Thiên Thế Giới, đạt được phản bộ của Thiên Địa bản nguyên và ý chí, không chỉ

lý giải ‘Khai Thiên Cửu Thức’ tiến thêm một bước, mà cảnh giới của bản thân y cũng đang nới lỏng.

Chắc hẳn không mất quá lâu, cho dù không thể Trảm xuất ‘Tự Ngã Thi’, y cũng có cơ hội thực sự chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

“Bình Tâm Nương Nương, Người cũng chuẩn bị dùng Hỗn Độn Thế Giới khai tịch một phương Đại Thiên Thế Giới, để từ đó chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sao?” Trong Hỗn Độn Thế Giới.

Thông Thiên cũng nhìn ra cảnh giới thực sự của Bình Tâm, lập tức đoán ra dụng ý của nàng.

“Không sai!” Bình Tâm khẽ gật đầu.

“Vậy thì chúc Nương Nương mọi sự thuận lợi, sớm chứng Hỗn Nguyên Đại La!” Thông Thiên làm một lễ kê thủ, sau đó bắt đầu bận rộn với việc khai tịch Trung Thiên Thế Giới mới.

Y tin rằng.

Chỉ cần mình khai tịch đủ nhiều Trung Thiên Thế Giới.

Sẽ có cơ hội dung hợp tất cả Trung Thiên Thế Giới, từ đó tấn thăng thành Đại Thiên Thế Giới, dưới sự phản bộ của Thiên Địa ý chí bản nguyên, thì có thể một mạch chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La! .....

“Bình Tâm, do nàng hiện tại cảnh giới thực sự chỉ là Hỗn Nguyên Kim Tiên, nàng muốn khai tịch Đại Thiên Thế Giới chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, cần phải mượn trợ Địa Đạo chi lực của Hồng Hoang.” “Vì vậy vị trí khai tịch thế giới của nàng, tốt nhất càng gần Hồng Hoang càng tốt, như vậy mượn trợ Địa Đạo bản nguyên vĩ lực sẽ càng nhiều!” Hồng Hoang Thế Giới và Hỗn Độn Thế Giới có ‘Giới Bích’ tồn tại.

Bàn Cổ Đại Thần sau khi khai tịch Hồng Hoang, 'Giới Bích' này chính là để bảo vệ Hồng Hoang Thế Giới, ngăn chặn Hỗn Độn Thế Giới thôn phệ bản nguyên Hồng Hoang, từ đó quay về Hỗn Độn.

Bình Tâm với tư cách là Địa Đạo Chi Chủ của Hồng Hoang, càng ở gần Hồng Hoang thì mượn trợ Địa Đạo bản nguyên vĩ lực càng nhiều, như vậy thực lực có thể thực sự phát huy ra tự nhiên cũng sẽ càng mạnh!

Nàng muốn khai tịch ra một phương Đại Thiên Thế Giới chân chính, đương nhiên cũng sẽ càng thuận lợi!

"Ông!" Tô Thần nói xong.

Liền truyền lại cảm ngộ và kinh nghiệm chứng đạo khi mình khai tịch 'Thiên Thần Đạo' cho Bình Tâm, giúp nàng có thể thuận lợi hơn khi khai tịch Đại Thiên Thế Giới chứng đạo.

"Tô Lang!" Thấy tình lang toàn tâm toàn ý vì mình mà suy nghĩ, đôi mắt đẹp của Bình Tâm hàm chứa vô hạn thâm tình và ôn nhu.

Sau một hồi ân ái.

Hai người đến 'Giới Bích' giao giữa Hỗn Độn Thế Giới và Hồng Hoang Thế Giới.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Đế Tuấn, Côn Bằng, Phục Hy những người quen này sau khi thấy họ đều mỉm cười tiến lên hành lễ hỏi thăm.

"Kiến quá Bình Tâm Nương Nương!" "Kiến quá Tô Thần Đạo Hữu (Thánh Nhân)!" "Chư vị Đạo Hữu hữu lễ rồi!" Sau khi hàn huyên hỏi thăm qua lại.

Mọi người thức thời tìm vị trí khác, dùng Hỗn Độn Thế Giới bản nguyên để khai tịch Trung Thiên Thế Giới.

Các Thiên Đạo Thánh Nhân đều đã nếm được vị ngọt của Đại Đạo công đức, và cảm nhận sâu sắc sự phản bộ của Thiên Địa ý chí bản nguyên khi khai tịch thế giới, căn bản không còn tâm tư tranh đấu gì.

Đế Tuấn, Phục Hy, Côn Bằng thì đang ở trong Hỗn Độn tìm kiếm Hỗn Độn Linh Tinh.

Nếu thực sự không tìm được, sẽ học theo chư Thánh khai tịch 'Tiểu Thiên Thế Giới' để đạt được Đại Đạo công đức, làm vậy sẽ ổn thỏa hơn.

Dù sao.

Họ không phải Thánh Nhân.

Không thể ở trong Hỗn Độn Thế Giới gia trì vĩ lực Thiên Đạo Hồng Hoang (vĩ lực Địa Đạo), cho dù có thể khai tịch ra Trung Thiên Thế Giới, nhưng cũng chưa chắc có thể thông qua Đại Đạo khảo hạch.

"Tô Lang, Ngô đã chuẩn bị xong rồi!" Ba nghìn năm sau.

Bình Tâm ở ngoài Hỗn Độn tại 'Giới Bích', điều động Địa Đạo vĩ lực bàng bạc luyện hóa bản nguyên hàm chứa trong Hỗn Độn Thế Giới, chuẩn bị thử lần đầu tiên khai thiên tích địa.

Nàng có truyền thừa 'Khai Thiên Cửu Thức' của Phụ Thần, lại có toàn bộ kinh nghiệm khai tịch Đại Thiên Thế Giới của tình lang, căn bản không lo lắng sẽ thất bại.

"Bình Tâm, Ngô hộ pháp cho nàng!" Tô Thần giao 'Sáng Thế Thần Phủ' của mình cho nàng, sau đó tế xuất Hỗn Độn Chí Bảo 'Hỗn Độn Châu'.

"Ông!" Chỉ thấy Hỗn Độn Châu mang theo năng lực trấn áp Hồng Mông thiên vũ, thả xuống ức ức vạn đạo Hồng Mông Huyền Hoàng

Khí, trấn áp thời không vũ trụ, ngăn cách thiên cơ tương lai.

Y không quên rằng Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân Hồng Quân đang ở trong Hỗn Độn.

Nếu Hồng Quân ra tay ám sát.

Có 'Hỗn Độn Châu' chí bảo hộ thân, có thể giảm thiểu mọi rủi ro xuống mức thấp nhất!

"Khai Thiên!" Bình Tâm với thân phận đạo lữ chấp chưởng 'Sáng Thế Thần Phủ', nàng điều chỉnh trạng thái bản thân lên đỉnh phong nhất, sau đó khẽ quát một tiếng, hai tay vung vẩy Sáng Thế Thần Phủ, bổ thẳng xuống phương Hỗn Độn Thiên Khung này.

"Hưu!" Ánh phủ cực hạn.

Thần quang Đại Đạo rực rỡ cực hạn!

Chỉ thấy phương Hỗn Độn Thiên Khung bị nàng luyện hóa kia trong khoảnh khắc phân làm hai, tuôn trào Địa Hỏa Thủy Phong đáng sợ, sức mạnh thời gian và Đại Đạo không gian bắt đầu hiển hóa.

"Tích Địa!" Dưới 'Khai Thiên Cửu Thức'.

Phương Hỗn Độn Thiên Khung này bị một nhát chém làm hai.

Thanh khí thăng lên thành trời.

Trọc khí chìm xuống thành đất.

Thời không đản sinh, âm dương hiển hóa.

Vận mệnh dũng hiện, tạo hóa vô lượng.

Âm dương hóa ngũ hành, ngũ hành hóa vạn vật.

"Hát!" Bình Tâm một thân cung trang sa quần màu minh hoàng, nàng tay cầm Sáng Thế Thần Phủ, y sam bay phất phới, toàn thân tản mát khí tức tuyên cổ vĩnh hằng, thần thánh chí thượng.

Nàng với thân phận Địa Đạo Đạo Chủ, điều động Địa Đạo bản nguyên Hồng Hoang, dung hợp với Đại Thiên Thế Giới vừa khai tịch này, từ đó thuận lợi hơn diễn hóa ra thế giới hoàn chỉnh.

Tô Thần thấy nàng thành công khai tịch ra một phương Đại Thiên Thế Giới, trong lúc mừng thay cho nàng, cũng điều chỉnh sự đề phòng lên cao nhất.

"Ông!" Y dốc toàn lực thúc đẩy 'Hỗn Độn Châu', đồng thời trong bóng tối còn khống chế 'Huyền Hoàng Thế Giới'.

Một khi Hồng Quân hoặc người khác đến ám sát, y sẽ ngay lập tức hộ tống Bình Tâm, sau đó phản sát!

Cho dù không địch lại.

Bản thân y cũng có thể đưa Bình Tâm trốn vào 'Hỗn Độn Châu', sau đó khống chế Địa Đạo bản nguyên quay về Hồng Hoang! .....

Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân cao tọa trên cửu thải tường vân.

Y sắc mặt vô hỉ vô bi, tuyên cổ đạm mạc, dường như dung hợp với Hỗn Độn Thế Giới, không thể cảm nhận một chút khí tức 'người sống' nào.

Những năm gần đây.

Cùng với việc Thiên Đạo Chư Thánh liên tiếp khai tịch Trung Thiên Thế Giới dung nhập vào Hồng Hoang.

Bản nguyên Hồng Hoang Thế Giới bạo trướng, đồng thời Địa Đạo bản nguyên vĩ lực cũng đang tăng trưởng kịch liệt.

Điều này đối với Thiên Đạo, đối với y vị Đại Ngôn Nhân này, đều là lợi ích to lớn.

“Bá!” Khoảnh khắc tiếp theo.

Chương 225

Y mở đôi mắt ra, nhìn về 'Giới Bích' giao nhau giữa Hỗn Độn Thế Giới và Hồng Hoang Thế Giới, dường như có thể nhìn thấy bóng dáng Tô Thần và Bình Tâm, đôi mắt cơ giới kia không hề có chút tình tự dao động.

"Lại muốn học theo Bàn Cổ khai tịch thiên địa thực sự chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La sao?" Đôi mắt cơ giới của Hồng Quân lóe lên thần quang Đại Đạo băng lãnh, dường như đang suy tư lợi hại.

Ở trong Hỗn Độn Thế Giới.

Y sẽ không bị Thiên Địa ý chí Hồng Hoang áp chế và ảnh hưởng.

Nếu dốc toàn lực ám sát Bình Tâm và Tô Thần, có một xác suất nhất định có thể thành công.

"Hoa!" Nhìn thấy Đại Đạo vĩ lực mà Hỗn Độn Châu tán phát, cùng với Kim Luân Đại Đạo công đức mà Tô Thần thúc đẩy ra, Hồng Quân suy tư rất lâu, cuối cùng vẫn quyết định từ bỏ.

Không phải y không thể ám sát Bình Tâm chứng đạo Hỗn Nguyên, mà là y không muốn gánh chịu Đại Đạo phản phệ.

Tô Thần với tư cách là tồn tại đầu tiên khai thiên tích địa chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chiến lực của y vô cùng đáng sợ, lại thêm y có Hỗn Độn Chí Bảo 'Hỗn Độn Châu', tiên thiên đứng ở thế bất bại.

Trong tình huống không thể miểu sát y, y hoàn toàn có thể trốn vào 'Hỗn Độn Châu'.

Huống chi còn có một Địa Đạo Chi Chủ Bình Tâm.

Nếu nàng dốc toàn lực đối chiến với y, không màng tiêu hao Địa

Đạo bản nguyên, thì bản thân y cũng sẽ phải chịu phản phệ của Thiên Địa ý chí Hồng Hoang.

"Tô Thần này, đã khiến Hồng Hoang đại thế biến đổi hoàn toàn, nhất định phải nhanh chóng thúc đẩy Vu Yêu Lượng Kiếp để sửa chữa đại thế!" Hồng Quân thu lại ánh mắt, hai mắt nhìn về Hồng Hoang, lộ ra một tia sắc lạnh băng lãnh.

"Ông!" Đầu y đỉnh Tạo Hóa Ngọc Điệp dẫn dắt lực lượng Thiên Đạo bản nguyên chí cao vô thượng, hóa thành ức ức vạn sợi Thiên Đạo Hồng Mông Tử Khí, sau đó tề tựu chìm vào Hồng Hoang.Ba vạn năm tháng vội vã trôi qua.

Bình Tâm sau khi tiêu hóa cảm ngộ và kinh nghiệm khai thiên chứng đạo mà Tô Thần truyền lại, đã thuận lợi khai tịch ra một phương Đại Thiên Thế Giới bằng 'Khai Thiên Cửu Thức'.

Nàng dùng Địa Đạo bản nguyên bàng bạc, diễn hóa thiên địa vạn vật.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Trong khoảnh khắc.

Toàn bộ phương Hỗn Độn Thiên Khung đột nhiên ngưng tụ ra Hỗn Độn Kiếp Vân đáng sợ, tản mát khí tức hủy thiên diệt địa.

"Khảo nghiệm thực sự đã đến!" Thấy cảnh này.

Hai mắt Tô Thần khẽ đọng lại, ánh mắt nhìn về Bình Tâm thánh khiết điển nhã, nhân ái vĩnh hằng, nội tâm tràn đầy tín tâm đối với nàng.

Hỗn Độn Thiên Lôi tương ứng với Đại Đạo Chi Kiếp.

Bình Tâm dùng Hỗn Độn Thế Giới bản nguyên khai tịch Đại Thiên Thế Giới, muốn dùng điều này để chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tất phải trải qua Đại Đạo khảo hạch chân chính trong Hỗn Độn mới có thể thành công!

“Tư tư!” Chỉ thấy một đạo Hỗn Độn Thiên Lôi rộng hàng nghìn mẫu ngưng tụ mà ra, màu Hồng Mông Huyền Hoàng, tản mát khí tức chí cao vô thượng vĩ ngạn, trực tiếp bổ xuống Bình Tâm ở trung tâm thế giới.

“Oanh!” Bình Tâm vận chuyển ‘Hồng Mông Cửu Chuyển’, dùng nhục thân bản thân cứng rắn chống đỡ Hỗn Độn Thiên Lôi.

Đại Đạo Chi Kiếp vừa là hủy diệt, nhưng đồng thời cũng thai nghén sự tân sinh.

Nàng muốn dùng Hỗn Độn Thiên Lôi để tôi luyện nhục thể bản thân, giúp mình thuận lợi đột phá Đệ Thất Chuyển, từ đó chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

“Ông!” Tô Thần thúc đẩy Hỗn Độn Châu, ngưng thần đề phòng.

Nếu Hồng Quân thực sự muốn bất chấp tất cả ám sát Bình Tâm, thì lúc này chính là cơ hội tốt nhất của y!

“Ca sát ca sát!” Chỉ thấy chân thân của Bình Tâm từng tấc từng tấc nứt ra, rịn ra từng giọt từng giọt huyết dịch màu vàng óng tròn trịa.

Tiếp theo.

Hỗn Độn Thiên Lôi đạo sau mạnh hơn đạo trước.

Khí tức hủy thiên diệt địa kia, dường như có thể xuyên qua ‘Giới Bích’ truyền vào Hồng Hoang Thế Giới, khiến vô số sinh linh Hồng Hoang run rẩy.

“Bình Tâm Nương Nương đang độ Đại Đạo Chi Kiếp!” Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề sáu vị Thiên Đạo Thánh Nhân ngay lập tức phát giác.

Khi họ khai tịch Trung Thiên Thế Giới, cũng từng trải qua tẩy lễ của Hỗn Độn Thiên Lôi, nhưng Đại Đạo Thiên Lôi cấp độ đó, căn bản

không gây ra thương tổn quá lớn.

Mà Đại Đạo Chi Kiếp của Bình Tâm Nương Nương, mức độ đáng sợ hiển nhiên gấp mấy nghìn lần của họ.

Rất rõ ràng.

Nàng khai tịch chính là một phương Đại Thiên Thế Giới, muốn trực tiếp chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

"Bá!" "Bá!" Lục Thánh Thiên Đạo, Đế Tuấn, Phục Hy, thậm chí mười một Tổ Vu như Đế Giang đều lần lượt đến phiến Hỗn Độn Thiên Khung này.

Họ muốn quan sát Bình Tâm độ kiếp, để chuẩn bị cho con đường chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La của mình.

"Ông!" Hỗn Độn Châu thả xuống ức ức vạn đạo Hồng Mông Huyền Hoàng Khí.

Uy áp Đại Đạo đáng sợ khiến tâm thần mọi người đột nhiên rụt lại.

Ánh mắt tất cả mọi người đều khẽ co rụt, nhìn về bóng dáng cực kỳ tôn quý, thần thánh vĩ ngạn, bá đạo vô địch kia.

Thái độ của Tô Thần rất rõ ràng.

Bất kỳ ai nếu dám tiến thêm một bước, thì sẽ trực tiếp sát phạt không tha!

Ở Hồng Hoang Thế Giới.

Thiên Đạo Thánh Nhân có thể mượn trợ Thiên Đạo vĩ lực bất tử bất diệt, chu toàn tác chiến với Tô Thần.

Nhưng ở trong Hỗn Độn Thế Giới này.

Vĩ lực Thiên Đạo mà họ có thể gia trì là hữu hạn, mà Tô Thần

không bị Thiên Địa Hồng Hoang áp chế, y với tư cách là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chân chính, chiến lực có thể phát huy đến cực hạn!

Với tất cả các át chủ bài của y, ngay cả Lục Thánh Thiên Đạo cùng lên, cũng chưa chắc chống đỡ nổi một búa của y!

Dù sao.

Sáu vị Thiên Đạo Thánh Nhân họ xét về cảnh giới, bất quá cũng chỉ là Hỗn Nguyên Kim Tiên cực hạn viên mãn mà thôi, căn bản không phải Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chân chính!

"Tiểu muội!" "Muội phu!" Đế Giang, Nhục Thu, Huyền Minh, Chúc Dung lần lượt đến bên cạnh Tô Thần, cùng y đề phòng một đám Thiên Đạo Thánh Nhân và cường giả Yêu tộc Thiên Đình.

"Tô Thần Đạo Hữu chớ hiểu lầm, Bần Đạo và những người khác tuyệt không có ác ý!" Thái Thanh Lão Tử chủ động hành một lễ, lập tức lùi về sau ức ức vạn dặm, để biểu lộ thái độ của mình.

Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Tây Phương Nhị Thánh thấy vậy, đều làm tương tự.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Hỗn Độn Thiên Lôi đáng sợ ầm ầm giáng xuống.

Bóng dáng phong tư xước ước, thánh khiết điển nhã của Bình Tâm dường như bị Đại Đạo Thiên Lôi hoàn toàn nhấn chìm.

Không biết đã qua bao lâu.

Khi ba chín hai mươi bảy đạo Hỗn Độn Thiên Lôi bổ xong, uy áp Đại Đạo đáng sợ kia cuối cùng cũng tan biến.

"Oanh!" Một đạo khí tức thần thánh vĩnh hằng, chí cao vô thượng càn quét toàn bộ phương Hỗn Độn Thiên Khung.

Chỉ thấy bóng dáng thánh khiết điển nhã, nhân ái chúng sinh của

Bình Tâm sừng sững đứng ở trung tâm thế giới, khóe miệng nàng hàm tiếu, dung quang hoán phát, giống như đã trải qua một trận thuế biến thực sự.

"Chúc mừng Bình Tâm Nương Nương!" "Chúc mừng Bình Tâm Nương Nương!" "Chúc mừng Tiểu muội!" "Chúc mừng Tiểu muội!" Lục Thánh Thiên Đạo, Đế Tuấn, Phục Hy và mười một Tổ Vu đồng loạt cung kính cúi đầu trước bóng dáng Bình Tâm.

Họ tận mắt chứng kiến Bình Tâm khai tịch Đại Thiên Thế Giới chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, đối với con đường chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La trong tương lai của bản thân, cũng có những cảm ngộ và thể hội vô cùng sâu sắc.

"Oanh long long!" Tiếp theo.

Bình Tâm chủ động dung nhập 'Đại Thiên Thế Giới' mà mình vừa khai tịch vào Hồng Hoang Thế Giới.

Kim vân Đại Đạo công đức bàng bạc lan tỏa.

Tử khí đông lai ức vạn dặm, hà quang vạn đạo nhuộm chư thiên.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Đại Đạo chi âm vang khắp chư thiên vũ trụ.

Mặc dù chúng sinh Hồng Hoang đã quen với việc chư Thánh khai tịch thiên địa, đạt được Đại Đạo công đức gia thưởng, nhưng lần này chứng kiến Đại Đạo công đức và Thiên Địa dị tượng bàng bạc đến vậy, từng người một đều tề tựu nhìn về Tam Thập Tam Thiên khung, lộ ra vẻ chấn hám vô cùng.

"Ông!" Khi Bình Tâm triệt để dung hợp phương Đại Thiên Thế Giới này với Hồng Hoang Thế Giới, toàn bộ thế giới đều khẽ chấn động.

Tất cả sinh linh cảm nhận rõ ràng.

Từng ngọn núi liên tiếp mọc thẳng lên trời, đâm thẳng vào thiên khung.

Từng gốc linh căn phá đất mà ra, rực rỡ sinh tư.

Từng đường Tiên Thiên Linh Mạch phun trào ra Tiên Thiên Linh Khí tinh thuần.

Vô số Tiên Thiên Linh Bảo từng bị phá nát trong Đại Chiến Lượng Kiếp, lấy một tia Tiên Thiên Linh Quang bất diệt và Đại Đạo pháp tắc của bản thân, bắt đầu từ từ trùng tụ bản nguyên, dần dần tu phục.

"Đa tạ Bình Tâm Nương Nương!" "Bái tạ Bình Tâm Nương Nương!" Rõ ràng cảm nhận được sự biến hóa của Hồng Hoang Thế Giới, ức ức vạn sinh linh hướng về bóng dáng thánh khiết điển nhã kia, đồng loạt quỳ lạy cung kính hành lễ.

"Ừm?" "Lượng Kiếp Sát Khí giữa Hồng Hoang Thiên Địa lại tăng lên nhiều đến vậy sao?" Bình Tâm nhìn về Hỗn Độn Thiên Khung, đôi mắt đẹp không khỏi lộ ra một tia sắc lạnh băng lãnh.

Hiện giờ còn cách thời điểm Hồng Quân định ra một trăm Nguyên Hội mười bảy Nguyên Hội, căn bản chưa đến ngày Lượng Kiếp bạo phát.

Nhưng hiện tại Lượng Kiếp Sát Khí tăng vọt kịch liệt, rất hiển nhiên đây là Thiên Đạo ra tay!

Cùng lúc đó.

Tô Thần sau khi cảm nhận được Bình Tâm đột phá Đệ Thất Chuyển, thuận lợi chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nội tâm cuối cùng cũng thở phào một hơi.

Cùng một đám Tổ Vu quay về Hồng Hoang Thế Giới.

“Bá!” Đột nhiên.

Từng sợi Lượng Kiếp Sát Khí tinh hồng nhỏ bé xâm nhập vào thức hải của Đế Giang, Chúc Dung, Cộng Công và các Tổ Vu khác, đôi mắt to như chuông đồng lộ ra vẻ hung tợn, sát khí trùng thiên.

“Cái lũ súc sinh lông vũ đáng chết!” “Đại ca, chúng ta trực tiếp oanh phá Thiên Đình này đi!” “Ông!” Chưa kịp đợi Tô Thần ra tay, tay phải Bình Tâm khẽ vung, vầng sáng năng lượng thánh khiết nhu hòa chìm vào thức hải của một đám Tổ Vu.

“Chúng ta đây là?” Sau khi thanh tỉnh lại.

Hồi tưởng lại tâm thái bạo ngược vừa rồi, một đám Tổ Vu nội tâm có chút sợ hãi.

Chương 226

"Chư vị huynh trưởng, Huyền Minh tỷ tỷ, Hồng Quân khi phát giác đại thế đã thoát ly khỏi sự khống chế của 'y', bắt đầu dùng Thiên Đạo quyền hành cưỡng chế sửa chữa Hồng Hoang đại thế, để các vị nhanh chóng khởi xướng Lượng Kiếp, từ đó đạt được mục đích của 'y'!" "Đồ vô sỉ!" "Thiên Đạo vô sỉ!" "Hồng Quân đáng chết!" Mười một Tổ Vu từng người một khí phẫn điền ưng, hận không thể trực tiếp giết tới Hỗn Độn Tử Tiêu Cung, xé nát Hồng Quân.

May mắn Tô Thần chưa thu hồi Hỗn Độn Châu, vẫn có thể bình ổn cảm ứng thiên cơ.

Bằng không với những lời bất kính của họ, e rằng sẽ trực tiếp giáng xuống thiên phạt, khiến họ phải hôi đầu thổ kiểm thậm chí chịu phản phệ của Thiên Đạo khí vận!

"Chư vị đạo hữu thận ngôn." "Hiện nay 'y' đã ra chiêu, vậy thì tiếp theo chỉ có nỗ lực đề thăng thực lực của bản thân, mới không bị người khác khống chế!" Tô Thần nội tâm cũng không khỏi nổi lên một cảm giác cấp bách.

Y tuy rằng đã nghịch cải không ít Thiên Định đại thế, nhưng Thiên Đạo vẫn có thể dựa vào quyền hành bản thân, dùng cách thúc đẩy Lượng Kiếp để sửa chữa, cuối cùng đạt thành mục tiêu của 'y'.

Một khi Vu Yêu Lượng Kiếp vẫn như Thiên Định đại thế kia.

Trụ trời Bất Chu Sơn đứt.

Vu tộc diệt vong.

Vậy thì Địa Đạo của y sẽ phải chịu trọng thương!

"Vẫn phải đề thăng thực lực của bản thân mới được!" Tiếp theo.

Tô Thần cùng Bình Tâm thương nghị một phen.

Nàng tọa trấn Địa Phủ, ngăn chặn Vu tộc bị tính kế thêm một bước.

Bản thân y thì trọng hồi Hỗn Độn, dùng Hỗn Độn bản nguyên khai tịch thế giới, dung nhập vào 'Huyền Hoàng Thế Giới' của mình, hy vọng có thể trước khi Lượng Kiếp bạo phát, đột phá đến Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên!

Mười một Tổ Vu sau khi sắp xếp ổn thỏa đại sự trong tộc, đều lần lượt quay về Hỗn Độn, học theo tiểu muội khai tịch thế giới để nhục thân chứng đạo! .....

Để ngăn chặn bị Hồng Quân cảm ứng.

Tô Thần thúc đẩy Hỗn Độn Châu, đi tới chỗ sâu trong Hỗn Độn.

"Hoa!" Đột nhiên.

Một cây dương liễu xanh biếc vạn cổ phá vỡ Hỗn Độn hư không, trực tiếp chặn trước mặt y.

Chỉ thấy cây dương liễu này che trời che nắng, dường như vô sở bất tại.

Mỗi một cành lá đều liên kết với những thời không duy độ khác nhau.

Tồn tại ở quá khứ, lại tồn tại ở tương lai!

"Bá!" Lúc này.

Một đạo đạo nhân thân mặc lục bào hiển hóa mà ra, y diện mục trông có vẻ hòa ái khả thân, hai hàng lông mày màu xanh lá vô cùng nổi bật, dường như vô cùng vô tận, liên kết với chư thiên kỷ nguyên!

"Kiến quá Dương Mi Tiền Bối!" Tô Thần thu liễm tâm thần, chủ động làm một lễ kê thủ.

Khi chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, y từng thu thúc tuyến quá khứ của mình, biết được Dương Mi Đại Tiên từng giúp y một chút lực, bằng không cực kỳ có khả năng sẽ rơi vào hiểm cảnh.

Bản thân y lúc đó cho dù có 'Chỉ Xích' bảo mệnh chí bảo này, nhưng cũng chưa chắc có thể thoát khỏi sự truy sát của cường giả Đại La!

"Đạo Hữu khách khí rồi, trực tiếp xưng hô Đạo hiệu của Bần Đạo là được!" Dương Mi mỉm cười đáp lễ.

Y cũng không ngờ tới.

Tô Thần, người ban đầu thực lực chỉ là Kim Tiên bé nhỏ, nay lại đã chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tốc độ kinh khủng này, thực sự quá chấn hám!

Cần biết rằng.

Bản thân y hiện tại mới chỉ là Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên!

Dương Mi Đại Tiên tuy rằng chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La ở trong Hỗn Độn Thế Giới, nhưng cũng vẫn luôn quan tâm đến xu hướng đại thế trong Hồng Hoang Thế Giới.

Bởi vì kẻ thù của y chính là Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân Hồng Quân của Hồng Hoang!

Đại danh của Tô Thần.

Y đã sớm nghe như sấm bên tai!

Thậm chí đối với vô số kỳ tích nghịch thiên mà y đã tạo ra, càng như trân bảo đếm từng món, tự cảm thấy hổ thẹn không bằng!Khi Ma Đạo Chi Tranh.

Hồng Quân đã dùng Âm Dương, Càn Khôn, Dương Mi ba vị chí giao hảo hữu làm quân cờ.

Y trong tình huống đạt được Hỗn Độn Chí Bảo Tạo Hóa Ngọc Điệp, được Thiên Đạo Hồng Hoang thanh lọc, sớm được dự tuyển làm Đại Ngôn Nhân.

Khi Long Hán Đại Kiếp.

Hồng Quân để ngăn cản La Hầu chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, đồng thời triệt để thanh trừ Hỗn Độn Ma Thần trong Hồng Hoang Thế Giới, y dùng lý do 'Tru Tiên Kiếm Trận' phi tứ thánh bất khả phá, xúi giục Dương Mi, Âm Dương, Càn Khôn ba vị hảo hữu cùng ám sát.

Với năng lực của y lúc đó.

Cộng thêm lá bài tẩy Thiên Đạo dẫn dắt bởi Tạo Hóa Ngọc Điệp, y hoàn toàn có thể phối hợp với Tam Thi của mình công phá Tru Tiên Kiếm Trận, diệt sát Ma Tổ La Hầu.

Nhưng Hồng Quân để đạt được toàn bộ mục tiêu.

Đã dùng ba vị chí giao hảo hữu làm bia đỡ đạn, trở thành bậc thang trên con đường chứng đạo của mình.

Chỉ đáng tiếc.

Hồng Quân vẫn có chút đánh giá thấp thực lực của Dương Mi Đại Tiên.

Khi Ma Tổ La Hầu dùng bản nguyên bản thân dẫn dắt tất cả linh mạch Tây Phương khai khởi tự bạo, buộc y không thể không dùng lá bài tẩy thực sự của mình là Tạo Hóa Ngọc Điệp để tự vệ.

Mà Dương Mi Đại Tiên vào khắc cuối cùng đã minh ngộ được dụng tâm hiểm ác của y, dùng đại giới hao phí bản nguyên thúc đẩy bản mệnh Đại Đạo thần thông không gian, viễn độn đến Hỗn Độn Thế Giới.

Những năm gần đây.

Tuy Dương Mi Đại Tiên ở trong Hỗn Độn.

Nhưng 'quá khứ thân' của y đã để lại dấu vết tồn tại ở Hồng Hoang, vẫn luôn mật thiết quan tâm đến động hướng của Hồng Hoang Thế Giới.

Cùng với việc Hồng Quân Tam Thi hợp nhất chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, sau đó lại thành tựu Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân.

Dương Mi biết mình muốn báo thù cho bản thân và hai vị hảo hữu, hy vọng vô cùng mong manh.

Nhưng điều khiến y không ngờ tới là.

Tô Thần cường thế quật khởi!

Với tư cách một Kim Tiên lâu nhĩ bé nhỏ, y trước hết bố cục Long Hán Đại Kiếp, sau đó lại bố cục Ma Đạo Chi Tranh, tích lũy vô cùng Đại Đạo công đức.

Y có tầm nhìn xa trông rộng, hiểu biết cách bố cục tương lai.

Trong tình trạng bản nguyên bản thân tàn khuyết vẫn có thể nhịn được dụ hoặc, luyện hóa Đại Đạo công đức thành Kim Luân Đại Đạo công đức, từ đó có một 'Hộ Thân Phù' chân chính!

Hồng Quân ban đầu không đặt y một lâu nhĩ này vào mắt, để đền đáp những cống hiến mà Tô Thần đã tạo ra trong Ma Đạo Chi Tranh, thậm chí còn công khai ra tay giúp đỡ y đạt được Tiên Thiên Hồ Lô cực phẩm, tranh thủ cho y đủ thời gian phát triển.

Tranh chấp Tiên Đình và Yêu tộc, bố cục để đạt được Bồng Lai Tam Tiên Đảo.

Tranh chấp Vu tộc và Yêu tộc, đề tiền bố cục Địa Đạo.

Đến khi Nữ Oa tạo người chứng đạo thành Thánh, khai khởi thời đại Thiên Đạo Thánh Nhân, Địa Đạo lại đản sinh trước vô số Nguyên

Hội!

Lúc này.

Hồng Quân dù đã phát giác Tô Thần nghịch cải Thiên Định đại thế của Hồng Hoang, cũng đã vô lực ngăn cản.

Y dùng Hỗn Độn Nguyên Tinh dung hợp từ Bồng Lai Tam Tiên Đảo, khai tịch ra một phương Đại Thiên Thế Giới cường thế chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đồng thời còn với thân phận Lục Đạo Luân Hồi Đạo Chủ, khâm định đó là 'Thiên Thần Đạo', tước đoạt quyền hành Thiên Đạo!

Với tư cách Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân Hồng Quân, y để ám sát Tô Thần chứng đạo, trực tiếp phái ra Thiên Đạo Ngũ Thánh đi ám sát.

Khó ai ngờ tới.

Tô Thần và đạo lữ Bình Tâm Nương Nương hai người liên thủ, một mình quét sạch Thiên Đạo Ngũ Thánh!

Địa Đạo chính thức tuyên cáo quật khởi!

Còn Hồng Quân thì sao?

Y cũng vì ám sát Tô Thần hoàn thiện Đại Đạo thề nguyền mà chịu Đại Đạo phản phệ.

Tiếp theo.

Thủ đoạn bố cục của Tô Thần có thể nói là linh dương quải giác, thần xuất quỷ một.

Y vậy mà dùng Dương Mưu đường đường chính chính ly gián Tam Thanh, khiến Tam Thanh tiến vào Hỗn Độn Thế Giới khai tịch thế giới để đạt được Đại Đạo công đức, từ đó thoát khỏi thân phận quân cờ rối.

Hồng Quân dù biết Dương Mưu của Tô Thần, nhưng lại không có

chút biện pháp nào!

Chư Thánh của Hồng Hoang Thế Giới đã khai khởi thời đại sáng thế.

Theo xu thế này phát triển, không cần một kỷ nguyên, Hồng Hoang sẽ có cơ hội tấn thăng thành Vĩnh Hằng Đại Thế Giới, vạn linh đều có khả năng chứng đắc chân chính Đại Đạo.

Thậm chí Bàn Cổ cũng sẽ vì điều này mà phục sinh quay lại!

Đến lúc đó.

Tâm huyết bố cục vô số Nguyên Hội của Hồng Quân, cũng sẽ hoàn toàn đổ sông đổ bể!

Dương Mi nhìn thấy hy vọng phục thù, vì vậy quả quyết hiện thân ở trong Hỗn Độn, hy vọng có thể kết giao thậm chí liên minh với Tô Thần, cùng đối phó với đối thủ chung (kẻ thù)!

"Tô Thần Đạo Hữu có hứng thú luận đạo một phen không?" Dương Mi mỉm cười nhìn về Tô Thần, hàng lông mày màu xanh lá dài ngoằng giao tiếp liên kết chư thiên thứ nguyên, tản mát bản nguyên quy tắc không gian nồng đậm vô cùng.

"Thiện!" "Có thể luận đạo với Dương Mi Đạo Hữu, cũng là vinh hạnh của Bần Đạo!" Tô Thần khẽ gật đầu đồng ý.

"Hoa!" Khoảnh khắc tiếp theo.

Chỉ thấy tay phải Dương Mi Đại Tiên khẽ vung.

Chương 227

Ức ức vạn cành dương liễu rỗng ruột trong Hỗn Độn Thiên Khung ngưng tụ thành một cung điện nguy nga, vô tận Đại Đạo không gian và khí tức sinh mệnh hiển hóa mà ra.

Tô Thần đứng trong đại điện, dường như thân mình đang ở trong Đại Đạo không gian.

"Vô Cực sinh Thái Cực, Thái Cực sinh Lưỡng Nghi." "Không gian thành, thời gian sinh." Hai người khoanh chân ngồi, lăng lập trong hư không đại điện.

Dương Mi Đại Tiên trực tiếp bắt đầu giảng thuật Đại Đạo không gian mà mình đã truyền thừa.

"Ông!" Ức ức vạn thần liên Đại Đạo không gian rực rỡ vô cùng, quy tắc Đại Đạo thần thánh vĩ ngạn phổ tả thiên địa chí lý, vãi xuống vô biên đạo vận, diễn dịch đạo pháp tự nhiên luân hồi!

Hạo đãng vô ngân, thương khung quảng quảng.

Một tòa thế giới không gian vô cùng đặc thù hiển hóa mà ra, tinh hà lưu chuyển, vạn linh luân hồi, vũ trụ tịch diệt!

Đại Đạo mà Tô Thần truyền thừa là Luân Hồi Đại Đạo, trong đó hàm chứa thời gian, không gian, vận mệnh, sinh tử, âm dương, ngũ hành vân vân.

Sự lý giải và khống chế của y đối với Đại Đạo không gian, có thể nói là độc nhất vô nhị trong toàn bộ Hồng Hoang Thế Giới, ngay cả Thái Nhất có Hỗn Độn Chung chí bảo khai thiên, cũng xa xa không bằng y.

Nhưng hiện nay.

Sau khi luận đạo với Không Gian Ma Thần Dương Mi.

Y mới biết thế nào là 'thời gian vi tôn, không gian vi vương' chân chính!

Khi tiêu hóa xong nội dung giảng đạo của Dương Mi, Tô Thần ngước mắt nhìn y một cái, sau đó sắc mặt nghiêm túc mở lời.

"Đại Đạo vô hình, Đại Âm hi thanh." "Đạo sinh nhất, nhất sinh nhị." "Nhị sinh tam, tam sinh vạn vật!" Khi Tô Thần vừa mở lời, toàn bộ phương đại điện không gian từ ngoài Hỗn Độn Thế Giới dẫn dắt ức ức vạn lực lượng Đại Đạo pháp tắc, sau đó thuế biến tiến hóa thành 'Đại Đạo quy tắc'.

Dương Mi vô cùng chăm chú nghe y giảng đạo, cảm thụ các loại Đại Đạo quy tắc khác nhau diễn hóa ra vô số Đại Đạo dị tượng, chấn hám đến mức líu lưỡi, liên tục kinh thán!

Có khai thiên tích địa.

Có diễn hóa vạn vật.

Có vạn linh luân hồi.

Có vũ trụ tịch diệt.

Duy 'Đạo' vĩnh hằng! 'Tô Thần Đạo Hữu này mới chứng đạo hơn một Nguyên Hội, nay sự cảm ngộ và khống chế đối với Đại Đạo vậy mà đã đạt đến trình độ này, thậm chí đã có thể cảm ứng 'Siêu Thoát Chi Lực', đây chính là sự đáng sợ của việc khai thiên tích địa chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La sao?' Dương Mi sau khi hoàn hồn, dự đoán một chút thực lực và át chủ bài của cả hai bên.

Y phát hiện.

Ngay cả cảnh giới của bản thân y là Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên, cao hơn Tô Thần đến bốn tiểu cảnh giới, nếu cả hai bên dốc

hết át chủ bài thủ đoạn, cũng chưa chắc có thể thực sự thắng được y!

Điều này thực sự quá nghịch thiên!

Cần biết rằng.

Bản thân y chính là tàn linh Không Gian Ma Thần chuyển thế a!

Là tồn tại cùng thời kỳ với Bàn Cổ, con của Đại Đạo.

Còn Tô Thần thì sao?

Y bất quá chỉ là do một hạt sen Hỗn Độn Thanh Liên chưa trưởng thành hóa thành, hơn nữa khi hóa hình chỉ còn chưa đến một phần ức bản nguyên, lại còn chậm hơn mình cả mấy kỷ nguyên mới hóa hình!

Hiện tại y vậy mà đã đuổi kịp mình sao?

Khoảnh khắc này.

Dương Mi dường như nhìn thấy một 'Bàn Cổ' mới đang thực sự quật khởi!

"Thiên tư của Đạo Hữu, thật là khoáng cổ tuyệt kim!" "Ở cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đã cảm tri 'Siêu Thoát Chi Lực', một khi Đạo Hữu đột phá Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên, thì tương lai muốn chứng đắc chân chính Đại Đạo có thể nói là thập nã cửu ổn rồi!" Sau khi hoàn hồn.

Dương Mi đầy vẻ kinh thán nhìn Tô Thần.

Nghe y khen ngợi, Tô Thần khẽ mỉm cười, khiêm tốn nhẹ nhàng xua tay.

"Đạo Hữu mậu tán rồi!" Y nội tâm rất rõ ràng.

Cho dù Đại La Đạo Cơ của mình đã đạt đến cực hạn viên mãn Thập Nhị Phẩm trong Đại Đạo, thậm chí đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảm tri 'Siêu Thoát Chi Lực', nhưng muốn chứng đắc chân

chính Đại Đạo, vẫn không dễ dàng như vậy.

Cần biết rằng.

Ngay cả Bàn Cổ, người được dự đoán là Con của Đại Đạo, 'y' sau khi khai tịch Hồng Hoang cũng không chứng đắc chân chính Đại Đạo, mà là đang bố cục chờ đợi cơ hội trọng sinh quay lại.

Chứng đắc siêu thoát vĩnh hằng, chủ tể tất cả Đại Đạo, sao có thể nhẹ nhàng đơn giản như vậy?

"Bá!" Tô Thần từ không gian thức hải tế xuất Sơn Hà Đỉnh, đun sôi Hỗn Độn Tinh Tuyền.

Khi Dương Mi Đại Tiên thấy cảnh này, hai mắt đột nhiên co rụt.

"Hỗn Độn Tinh Tuyền?" Y nằm mơ cũng không ngờ tới, Tô Thần vậy mà đạt được thứ thần thủy đệ nhất Hỗn Độn trong truyền thuyết này, lại còn dùng nó để pha trà, điều này chẳng phải quá mức bạo điển thiên vật rồi sao?

Vô số Nguyên Hội qua.

Y vẫn luôn tìm kiếm Hỗn Độn Tinh Tuyền trong truyền thuyết này, nhưng đều thu hoạch ít ỏi.

Lần duy nhất có được, lại còn dùng vào việc chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên quan trọng!

"Dương Mi Đạo Hữu, với cảnh giới của ngươi nếu dùng Tam Quang Thần Thủy pha Ngộ Đạo Thần Trà đã không còn tác dụng quá lớn, vì vậy dùng Hỗn Độn Tinh Tuyền này mới là thích hợp nhất!" Tô Thần mỉm cười nhàn nhạt, từ trong hộp ngọc lấy ra hai lá Ngộ Đạo Thần Trà, lần lượt đặt vào chén trà làm từ Hỗn Độn Linh Tinh.

"Hoa!" Khi Hỗn Độn Tinh Tuyền sôi sùng sục rót xuống.

Ngộ Đạo Thần Trà đã sao chế lập tức nở ra lá non, bùng phát

hương thơm Đại Đạo nồng đậm, thấm vào tâm tỳ, khiến người ta như đang tắm mình trong thiên địa chí lý, Đại Đạo chân lý!

"Đạo Hữu quả nhiên là có phúc duyên tốt!" Thấy Tô Thần dùng thần thủy đệ nhất Hỗn Độn để pha Ngộ Đạo Thần Trà Tiên Thiên cực phẩm, Dương Mi lập tức hiểu rõ dụng ý của y, nội tâm thầm tán thán không ngớt.

Rất rõ ràng.

Tô Thần đang báo đáp việc mình đã ra tay viện trợ năm xưa.

Vì vậy mới dùng Hỗn Độn Tinh Tuyền vô cùng quý giá này để pha Ngộ Đạo Thần Trà.

Một là có thể giúp mình khôi phục bản nguyên Đại Đạo cơ của Hỗn Độn Ma Thần, hai là có thể thông qua việc uống Ngộ Đạo Thần Trà để giúp Đại Đạo của mình tiến thêm một bước!

Có ân tất báo, chí tình chí tính.

Cũng khó trách y có thể đi đến ngày hôm nay!

Dương Mi cũng không nghĩ tới, thiện cử tùy tay của mình năm xưa, nay lại khiến Tô Thần báo đáp trịnh trọng đến vậy.

Y lúc đó có bảo mệnh chí bảo 'Chỉ Xích', cho dù mình không ra tay giúp đỡ, thì một cao thủ Ma Đạo Đại La sơ kỳ kia, cũng không thể thực sự truy sát được y.

"Đạo Hữu, xin mời!" Tô Thần nâng chén trà tản mát khí tức hồng mông nhân uân vô tận, mỉm cười hướng Dương Mi gật đầu chào.

"Thiện!" Dương Mi Đại Tiên khẽ gật đầu.

Y nâng chén trà làm từ Hỗn Độn Linh Tinh lên miệng, bắt đầu nhẹ nhàng nhấp.

"Ông!" Cùng với năng lượng bàng bạc của Hỗn Độn Tinh Tuyền

và ‘Đại Đạo tinh túy’ hàm chứa trong Ngộ Đạo Thần Trà, khiến Dương Mi không tự chủ nhắm hai mắt lại, cảm ngộ tiêu hóa những gì đã đạt được.

Khi sắp tiến vào ‘Ngộ Đạo Chi Cảnh’, y liền uống cạn hết tất cả linh trà thần thủy trong chén trà.Thấy Dương Mi ngay trước mặt mình tiến vào ‘Ngộ Đạo Chi Cảnh’, dường như không chút phòng bị, lông mày Tô Thần khẽ nhếch lên, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Y nâng chén trà làm từ Hỗn Độn Linh Tinh lên miệng, ngửi hương thơm thanh khiết nhân uân thấm vào tâm tỳ tỏa ra từ sự kết hợp của Ngộ Đạo Thần Trà và Hỗn Độn Tinh Tuyền, từ từ nhẹ nhàng nhấp uống.

“Ông!” Cảm thụ năng lượng bàng bạc và Đại Đạo tinh túy, Tô Thần lặng lẽ nhắm hai mắt, cảm ngộ những gì đã đạt được trong lần luận đạo với Dương Mi Đại Tiên này.

Ngay lúc này đây.

Dương Mi Đại Tiên dường như hóa thân thành một cây liễu rỗng ruột xanh biếc vạn cổ, ức ức vạn cành cây giao tiếp liên kết với những thời không khác nhau, những thế giới khác nhau, những duy độ kỷ nguyên khác nhau.

Tồn tại ở hiện tại, lại hiện thân ở tương lai!

Kỷ nguyên chư thiên, vô sở bất tại!

Còn xung quanh thân thể Tô Thần thì ngưng tụ ra ba nghìn luân Đại Đạo Thần Luân, chiếu rọi thời không vũ trụ, quán xuyên kỷ nguyên chư thiên, cuối cùng từ từ dung hợp thành sáu luân Đại Đạo Thần Luân.

Tản mát khí tức tuyên cổ du du, chí cao vô thượng, thần thánh vĩnh hằng, bá đạo vô địch!

Hai người rõ ràng đang ‘ngộ đạo’ trong đại điện, cách nhau chưa đầy nửa mét, nhưng lại có một cảm giác đang ở trong những thời không duy độ khác nhau, mặc cho khí thế đáng sợ của đối phương tản mát, ta vẫn nguy nhiên bất động!

Vạn năm tháng vội vã trôi qua.

Sáu luân Đại Đạo Thần Luân đang xoay quanh thân thể Tô Thần chìm vào cơ thể y, sau đó y từ từ mở hai mắt.

Đôi mắt của y trở nên càng thêm cổ phác đạm nhiên, không nhìn ra một chút khí thế và đạo vận nào, chỉ có một cảm giác phản phác quy chân dường như đã thành đạo.

Hỗn Độn Tinh Tuyền pha chế Ngộ Đạo Thần Trà Tô Thần đã nếm qua mấy lần, lần thứ hai sử dụng công hiệu dần dần giảm đi, tự nhiên không thể so với công hiệu tốt như lần đầu tiên Dương Mi Đại Tiên sử dụng.

Lần này sau khi tiêu hóa những gì thu được từ luận đạo, Tô Thần dùng Đại Đạo không gian để ấn chứng Đại Đạo của bản thân, tu vi lại tiến thêm mấy phần.

Sau khi chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Khoảng cách một tiểu cảnh giới của một trọng thiên cũng dường như là thiên tiệm.

Tô Thần có thể sau hơn một Nguyên Hội lại tiến bộ thêm một lần nữa, có thể nói là tiến triển cực kỳ nhanh chóng!

“Phác tốc phác tốc!” Không lâu sau đó.

Cây liễu rỗng ruột tồn tại ở kỷ nguyên chư thiên, tồn tại ở những thời không duy độ khác nhau kia, lúc này bùng phát ra Đại Đạo tinh túy cường thịnh, sau đó từ từ hội tụ hiển hóa ở ‘hiện tại’!

“Đa tạ Đạo Hữu!” Dương Mi mở hai mắt, hai hàng lông mày màu xanh lá dài ngoằng của y vẫy lên vẫy xuống, giống như từ quá khứ tương lai quay về.

“Đạo Hữu khách khí rồi!” Tô Thần mỉm cười đáp lễ.

Tiếp theo.

Dương Mi sắc mặt nghiêm túc nhìn về Tô Thần.

Chương 228

"Đạo Hữu, chắc hẳn ngươi cũng biết nhân quả giữa Bần Đạo và Hồng Quân." "Những năm gần đây Ngô vẫn luôn tìm kiếm cơ hội báo thù kẻ tiểu nhân âm hiểm này, nhưng y sau khi trở thành Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân của Hồng Hoang, Ngô căn bản không có cơ hội!" Nghe Dương Mi Đại Tiên chủ động nói về ân oán giữa y và Hồng Quân, thậm chí còn bày tỏ ý đồ muốn liên minh với mình, ánh mắt Tô Thần sáng lên, chuẩn bị thông qua y để biết được át chủ bài thực sự của Hồng Quân.

Dù sao.

Y và Hồng Quân cùng là tàn linh Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế, cũng là Tiên Thiên Ma Thần quật khởi sau khai thiên, có thể nói là hiểu đối phương nhất.

"Dương Mi Đạo Hữu, không biết ngươi hiểu về Hồng Quân được bao nhiêu?" "Hồng Quân vốn là Tiên Đạo Ma Thần, sau khi Bàn Cổ khai thiên, chỉ còn một đạo tàn linh chuyển thế vào một khúc củi tiên thiên, y là người cực kỳ ẩn nhẫn, hơn nữa bố cục vô cùng xa xăm." "Thủ đoạn quyết đoán, ra tay độc ác, có thể nói là một khi ra tay liền định đỉnh càn khôn!" Dương Mi nội tâm dù cực kỳ cừu hận Hồng Quân, nhưng cũng không vì thế mà chỉ biết mắng chửi phỉ báng, mà là kể cho Tô Thần tình huống chân thực nhất, tránh việc ảnh hưởng đến y khi sau này đối đầu với Hồng Quân.

"Khi Ma Đạo Chi Tranh quyết chiến, Hồng Quân đã lộ ra át chủ bài lớn nhất, y có Hỗn Độn Chí Bảo Tạo Hóa Ngọc Điệp và bí pháp thần thông Trảm Tam Thi." "Hiện nay xả thân hợp đạo thành Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân, thực lực của y hẳn là vô hạn tiếp cận cảnh giới

Thiên Đạo (Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên), thậm chí có khả năng đạt đến cảnh giới Thiên Đạo." "Chỉ có điều có khả năng vì lo lắng sẽ chịu phản phệ của Thiên Địa ý chí Hồng Hoang, cho nên trước đây không dám chủ động ra tay nhằm vào Đạo Hữu và Địa Đạo Chi Chủ Bình Tâm!" Hiện nay thực lực và át chủ bài chân chính của Hồng Quân, Dương Mi cũng không rõ, chỉ là dựa vào sự hiểu biết của mình mà suy đoán.

Nghe xong lời y, Tô Thần khẽ gật đầu, sau đó nghiêm túc nhìn về y.

"Dương Mi Đạo Hữu, khi các ngươi ở trong Hỗn Độn Thế Giới là Hỗn Độn Ma Thần, ngươi có hiểu biết gì về Hồng Quân không?" Dương Mi suy tư một lúc lâu, khẽ lắc đầu.

"Lúc đó Hỗn Độn Ma Thần chia làm ba đại trận doanh, lần lượt là thiện, ác và trung lập, Tiên Đạo truyền thừa của Hồng Quân xếp hạng không quá trăm, 'y' sau khi gia nhập trận doanh Hỗn Độn Ma Thần lương thiện, cũng không có gì quá xuất sắc." Hỗn Độn Thế Giới quá rộng lớn mênh mông.

Ngay cả một kỷ nguyên, cũng chưa chắc có thể gặp được một tôn Hỗn Độn Ma Thần tương tự, Dương Mi không hiểu về Hồng Quân, cũng là điều hợp lý.

"Khi Bàn Cổ khai thiên chuẩn bị chứng đắc Đại Đạo, Ngô từng cùng vô số Hỗn Độn Ma Thần dốc toàn lực ngăn cản, Hồng Quân và vô số Hỗn Độn Ma Thần đoàn kết nhất trí, nhưng lại ngay cả một búa của Bàn Cổ cũng không chống đỡ nổi." Lúc này.

Khi nghe Dương Mi chủ động nói về Bàn Cổ khai thiên.

Tô Thần nghĩ đến những gì mình đã thấy và nghe ở Tang Thiên Quan trên Linh Thứu Sơn, cùng với không gian Hư Vô Hồng Mông ở phía bên phải Bàn Cổ Đại Điện, lại một lần nữa hỏi ra nghi vấn sâu

thẳm trong nội tâm.

"Đạo Hữu, năm xưa Bàn Cổ Đại Thần khai tịch Hồng Hoang, thật sự là vì muốn chứng đắc chân chính Đại Đạo sao?" "Còn nữa, sau khi y khai tịch Hồng Hoang thành công, có thật sự vẫn lạc rồi sao?" Nghe Tô Thần hỏi, Dương Mi khẽ nhíu mày, hai hàng lông mày xanh biếc dài ngoẳng theo đó vẫy động, vô tận vĩ lực quy tắc không gian lan tràn ra, dường như từng gợn sóng chấn động.

"Bần Đạo từng luận đạo với Bàn Cổ trong Hỗn Độn Thế Giới, 'y' là một tồn tại có hướng đạo chi tâm vô cùng kiên định, mục tiêu cả đời đều là truy cầu chứng đắc chân chính Đại Đạo." "Theo Bần Đạo thấy, y khai tịch Hồng Hoang Thế Giới quả thực có khả năng là vì muốn chứng đắc Đại Đạo!" "Còn về việc y có thật sự vẫn lạc hay không, Bần Đạo suy đoán hẳn là không, cực kỳ có khả năng là đang chờ đợi thời cơ trọng sinh quay lại, đến lúc đó chắc hẳn 'Đạo' của Bàn Cổ cũng sẽ viên mãn!" "Vì vậy, Hồng Quân sau khi trở thành Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân, trước hết là thông qua giảng đạo để thao túng Tam Thanh hóa thân từ Nguyên Thần Bàn Cổ, sau đó thúc đẩy Vu Yêu Lượng Kiếp để nhằm vào Vu tộc chính tông của Bàn Cổ." "Chắc hẳn Hồng Quân y chính là cũng hiểu rõ điểm này, mới làm như vậy!" Dương Mi nội tâm rất rõ ràng.

Dưới sự bố cục tính kế của Hồng Quân, Tam Thanh hóa thân từ Nguyên Thần Bàn Cổ sớm đã trở thành bù nhìn và quân cờ của y, còn Thập Nhị Tổ Vu chính tông của Bàn Cổ, cũng đã trở thành nhân vật chính của Vu Yêu Lượng Kiếp.

Hiện nay biến số duy nhất chính là Tô Thần!

Có y ở đây, mới có cơ hội phá cục, từ đó báo thù Hồng Quân!

"Đạo Hữu, ngươi khi ở trong Hỗn Độn Thế Giới và Hồng Hoang Thế Giới, có từng tiến vào không gian 'Hồng Mông Hư Vô' đặc biệt

không?" Tô Thần vừa nói, tay phải khẽ vung.

Chỉ thấy giữa không trung xuất hiện hình ảnh Hỗn Độn Ma Viên đạp vào không gian 'Hồng Mông Hư Vô' đặc biệt, đây chính là ký ức truyền thừa mà Lục Nhĩ Mi Hầu năm xưa đạt được từ một đoạn tàn khu chân thân của Hỗn Độn Ma Viên.

"Có!" Ngay lúc này đây.

Dương Mi nhìn thấy cảnh tượng này, hai mắt lộ ra một tia tinh mang hồi ức.

"Khi Ngô là Không Gian Ma Thần, trong một lần du lịch ngẫu nhiên, đã đạp vào một phương không gian đặc biệt độc lập thế ngoại, cực kỳ tương tự với 'Hư Vô Không Gian' này." "Ban đầu Ngô còn tưởng là gặp phải huyễn cảnh, nhưng không biết làm sao bước ra ngoài, lại phát hiện thực lực của mình không rõ nguyên nhân tăng trưởng một đoạn nhỏ, có thể sánh với mười mấy kỷ nguyên khổ tu." (Một kỷ nguyên tương đương với thời gian một Lượng Kiếp, một Đạo Kỷ tương đương với thời gian một Vô Lượng Lượng Kiếp.) "Ngô từng thử cố gắng lần nữa tiến vào 'Hư Vô Không Gian' này, nhưng lại phát hiện làm sao cũng không gặp được, sau này dần dần cũng từ bỏ, rồi cũng không quá để ý nữa." Nghe xong lời y, Tô Thần nội tâm có chút tiếc nuối.

Vốn dĩ còn muốn thông qua Dương Mi Đại Tiên để giải đáp khúc mắc về 'Hồng Mông Hư Vô Không Gian', hiện tại xem ra y đối với phương diện này cũng không hiểu rõ.

"Dương Mi Đạo Hữu, vậy ngươi có biết Hỗn Độn Thế Giới là làm sao mà diễn hóa ra?

Các ngươi Hỗn Độn Ma Thần lại là làm sao mà đản sinh?" "Hỗn Độn Thế Giới chẳng phải là từ Hồng Mông Thế Giới diễn hóa ra sao?" "Còn về chúng ta Hỗn Độn Ma Thần, thì là do các bản nguyên

Đại Đạo khác nhau đản sinh diễn hóa, mục tiêu cuối cùng đều là vì muốn chứng đắc chân chính Đại Đạo, siêu thoát vĩnh hằng, hồi quy Hồng Mông!" Chứng đắc Đại Đạo, hồi quy Hồng Mông?

Hai mắt Tô Thần khẽ sáng lên.

Lúc này y nội tâm đã có một loại suy đoán, nhưng muốn nghiệm chứng, e rằng chỉ có thông qua Tang Thiên Quan, hoặc không gian 'Hồng Mông Hư Vô' ở phía bên phải Bàn Cổ Đại Điện, mới có cơ hội thử.

Nhưng vừa nghĩ đến lần trước ở không gian 'Hồng Mông Hư Vô' phía bên phải Bàn Cổ Đại Điện gặp phải, ý chí của Bàn Cổ Đại Thần vì để hộ tống bản thân mình, cuối cùng bị vô số Đại Đạo Thần Ma thôn phệ.

Bản thân y nếu lại lần nữa mạo hiểm đi tới, nếu không có Bàn Cổ Đại Thần hộ tống, thì sẽ có kết cục thế nào đây?

Tuy rằng hiện tại đã chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thực lực so với trước kia cường đại hơn vô số lần, nhưng bản thân y so với Bàn Cổ Đại Thần, thực sự là quá yếu nhỏ.

Vì vậy.

Trước tiên tạm thời đè nén ý nghĩ này.

Chờ bản thân y tương lai đột phá cảnh giới Thiên Đạo, hoặc dẫn dắt toàn bộ Hồng Hoang tấn thăng thành Vĩnh Hằng Đại Thế Giới, có lẽ sẽ có tư cách đi giải khai bí ẩn.

"Tô Thần Đạo Hữu, hiện nay Hồng Quân Thiên Đạo thế lớn, lại có Lục Thánh Thiên Đạo làm quân cờ, tuy rằng ngươi đã ra tay khiến Tam Thanh, Nữ Oa dùng việc khai tịch thế giới đạt được Đại Đạo công đức gia thưởng, nhưng Hồng Quân chưa chắc sẽ ngồi yên chờ chết." "Ngươi muốn khiến họ tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị,

sau đó phản công Thiên Đạo, điều này e rằng khó như lên trời!" Dương Mi nhìn về Tô Thần, muốn biết bố cục tiếp theo của y, sau đó dốc hết sức mình giúp đỡ.

"Đường dù khó khăn đến mấy, Ngô cũng phải đi!" "Hồng Quân lấy Lục Thánh Thiên Đạo làm bù nhìn, Vu Yêu nhị tộc làm quân cờ, y cố gắng thực sự chủ tể Hồng Hoang, nhưng cũng phải hỏi Ngô có đồng ý hay không mới được!" Tô Thần mặt lộ nụ cười nhàn nhạt, đôi mắt cổ phác đạm nhiên kia bùng phát ra một tia đấu chí rực rỡ!

"Thiện!" "Đạo Hữu sau này nếu có chỗ nào dùng đến Bần Đạo xin cứ việc mở lời, Ngô và Hồng Quân cũng là kẻ địch sinh tử bất tử bất hưu!" Đối với Dương Mi mà nói.

Bất kể là Bàn Cổ, hay Ma Tổ La Hầu, họ đều bất quá chỉ là kẻ địch 'đạo tranh'.

Bị giết cũng chỉ vì thực lực không bằng người mà thôi.

Nhưng Hồng Quân thì lại khác.

Lợi dụng sự tín nhiệm của mình cùng với hai vị đạo hữu Âm Dương, Càn Khôn, lấy ba người mình làm bậc thang.

Sự phản bội như vậy, thực sự khiến người ta không đội trời chung!

Tô Thần luận đạo cùng Dương Mi Đại Tiên, lắng nghe y giảng thuật bí ẩn Hỗn Độn, thu hoạch phong phú.

Trước khi rời đi, Ngô đã tặng hai hộp linh trà, phân biệt là mười lá 'Ngộ Đạo Thần Trà' cùng mười lá 'Luân Hồi Linh Trà'.

Đồng thời, còn tặng năm trăm thăng Hỗn Độn Tinh Tuyền, giúp Dương Mi Đại Tiên khôi phục thêm một bước Hỗn Độn Ma Thần đạo cơ, nhờ đó thực lực tiến thêm một bước, chuẩn bị cho việc đối đầu Hồng Quân trong tương lai.

Dương Mi Đại Tiên thấy Tô Thần đại thủ bút như vậy, nội tâm chấn động vô cùng.

Y làm sao cũng không nghĩ tới, Tô Thần lại xả đắc đối với mình đến thế, vừa ra tay liền là nhiều Hỗn Độn Tinh Tuyền như vậy, hoàn toàn có thể giúp y khôi phục hơn nửa Hỗn Độn Ma Thần đạo cơ.

Thậm chí, tương lai muốn đột phá Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên (Thiên Đạo Cảnh), cũng sẽ sự bán công bội!

"Đa tạ đạo hữu!" Thu hạ lễ vật, Dương Mi Đại Tiên trịnh trọng hành lễ biểu đạt tạ ý với Tô Thần.

Y nội tâm cũng rất rõ ràng, Tô Thần lần này là hồi báo ân cứu giúp của mình năm xưa.

Tính cách chí tình chí tính, hữu ân tất báo này, quả thực khiến người ta tâm phục khẩu phục!

"Dương Mi đạo hữu, cứ thế biệt quá!" "Hi vọng lần tới chúng ta có thể chung tay đối chiến kẻ địch chung!" Tô Thần hành lễ với Dương Mi, trực tiếp cáo từ.

"Hảo!" Dương Mi Đại Tiên khẽ gật đầu, mục tống Tô Thần tiêu thất trong Hỗn Độn thế giới. .....

Xuyên qua vô tận Hỗn Độn thời không duy độ, Tô Thần thúc đẩy Hỗn Độn Châu bình ổn thiên cơ cảm ứng, đảm bảo hành tung của mình sẽ không bị Hồng Quân cảm tri, tránh ảnh hưởng đến quy hoạch của Ngô.

Đi tới một vùng Hỗn Độn Tinh Hải rộng lớn vô bờ.

Hàng ức vạn Hỗn Độn Phế Thạch cùng Hỗn Độn Tinh Thần tung hoành giao thác, vô tận Hỗn Độn Cương Phong cùng Địa Hỏa Thủy Phong tấn công tới, như muốn diệt sạch tất cả, đồng quy Hỗn Độn.

“Hoa!” Tô Thần dùng pháp lực bản thân chưởng khống Đại Đạo quy tắc vĩ lực, thu toàn bộ những tinh thần ẩn chứa bản nguyên Hỗn Độn thế giới mênh mông vào ‘Huyền Hoàng Thế Giới’.

Ngô sở hữu tổng cộng hai Đại Thiên Thế Giới.

Một dùng để khâm định ‘Thiên Thần Đạo’ trong Lục Đạo Luân Hồi, một thì là cơ sở chứng đạo của Ngô là ‘Huyền Hoàng Thế Giới’!

Giờ phút này, khi hàng ức vạn Hỗn Độn Tinh Thần bị Tô Thần luyện hóa thu vào ‘Huyền Hoàng Thế Giới’, Cầu Long, Huyền Phượng, Địa Lân, ba đại ngôn nhân Thiên Địa Nhân này đều cảm ứng được uy áp khổng lồ kia, không chỉ ẩn chứa khí tức bạo ngược hủy thiên diệt địa, đồng thời còn ẩn chứa ý chí chí cao vô thượng của Sáng Thế Thần.

“Sáng Thế Thần muốn thăng cấp ‘Huyền Hoàng Thế Giới’ của ta!” Cảm tri được tất cả những điều này, ba người bọn họ nội tâm tràn đầy hoan hỉ cùng kỳ vọng.

Từ khi lần trước nghe Sáng Thế Thần nói, cảnh giới của bọn họ là Hỗn Nguyên Thánh Nhân giả dối, một chọc liền vỡ, không thể so với đại năng Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn trong Hồng Hoang thế giới.

Ba đại ngôn nhân đều ý thức được tầm quan trọng của việc tu luyện cảm ngộ pháp tắc Đại Đạo chân chính!

Hiện tại Sáng Thế Thần cho ‘Huyền Hoàng Thế Giới’ đại tứ thôn phệ bản nguyên Hỗn Độn thế giới, giúp ‘Huyền Hoàng Thế Giới’ thăng cấp, như vậy liền có thể dẫn nhập Tam Thiên Đại Đạo chân chính.

Đến lúc đó, bọn họ, với tư cách là ba đại ngôn nhân Thiên Địa Nhân, liền có thể tu luyện cảm ngộ ‘Đại Đạo’ chân chính, nhờ đó có cơ hội chứng đắc cảnh giới Đại Đạo vô thượng siêu thoát vĩnh hằng,

chúa tể tất cả!

"Bái kiến Sáng Thế Thần!" "Bái kiến Sáng Thế Thần!" Tô Thần thu toàn bộ Hỗn Độn Tinh Hải này vào 'Huyền Hoàng Thế Giới', sau đó chuẩn bị dùng thân phận Sáng Thế Thần thôn phệ luyện hóa bản nguyên Hỗn Độn thế giới, giúp 'Huyền Hoàng Thế Giới' tấn thăng.

Thấy ba đại ngôn nhân Thiên Địa Nhân cung kính hành lễ với mình, Tô Thần hữu thủ khuất chỉ nhất đạn, ba đạo năng lượng quang vựng chìm vào thức hải của bọn họ.

"Đây là khai thiên cảm ngộ của Bản tọa, các ngươi hảo sinh tiêu hóa, đợi sau khi chân chính chưởng khống, lại đưa những Hỗn Độn Tinh Thần mà Bản tọa đưa vào luyện hóa, rồi khai tịch một Tiểu Thiên Thế Giới, cống hiến cho 'Huyền Hoàng Thế Giới'!" Có sẵn công cụ nhân, Tô Thần đương nhiên sẽ không từ bỏ bồi dưỡng.

Huống hồ, bọn họ, với tư cách là ba đại ngôn nhân Thiên Địa Nhân của 'Huyền Hoàng Thế Giới', sứ mệnh chính là tạo phúc 'Huyền Hoàng Thế Giới'!

Nếu có thể thuận lợi khai tịch thế giới, điều này đối với 'đạo đồ' tương lai của bọn họ, cũng sẽ có tác dụng không thể tưởng tượng nổi!

"Bái tạ Sáng Thế Thần!" "Bái tạ Sáng Thế Thần!" Nhận được khai thiên cảm ngộ do Tô Thần truyền thụ, Cầu Long, Huyền Phượng, Địa Lân ba người kinh hỉ không thôi, trực tiếp bế mục đả tọa tiêu hóa ở Tam Thập Tam Thiên Khung.

Tiếp theo, Tô Thần luyện hóa những Hỗn Độn Tinh Thần này.

Rồi dùng Sáng Thế Thần Phủ khai tịch ra một Trung Thiên Thế Giới, sau đó chủ động dung nhập bản nguyên thế giới vào 'Huyền Hoàng Thế Giới'.

“Oanh long long!” “Oanh long long!” Sau khi thôn phệ một Trung Thiên Thế Giới, Huyền Hoàng Thế Giới tiến hành khoách trương với tốc độ cực nhanh.

Khoảnh khắc gian, sơn xuyên hà lưu khoách trương hàng ức vạn vạn công lý, Tiên Thiên linh mạch đản sinh kéo dài, từng chu Tiên Thiên linh dược phá thổ mà ra, từng tòa quần phong bạt địa mà khởi, trực sáp thiên khung vân tiêu, từng dòng trường hà khoách trương bôn lưu nhập hải.

Kim Nghê cao huyền, hà quang mãn thiên, từng chú trân cầm dị thú dũng hiện mà ra, từng đóa kỳ hoa dao thảo du nhiên trán phóng.

“Ông!” Bản nguyên vĩ lực cùng ý chí Thiên Địa mênh mông phản bộ mà đến, Tô Thần mặc mặc bế thượng song nhãn, tiêu hóa những gì thu được lần này.

Số vạn tái tuế nguyệt thoảng qua.

Khi Cầu Long, Huyền Phượng, Địa Lân, ba đại ngôn nhân Thiên Địa Nhân tiêu hóa xong những gì thu được, thấy Tô Thần tản mát khí tức tuyên cổ vĩnh hằng, chúa tể tất cả, từng người nội tâm tràn đầy chấn hám cùng sùng bái.

“Các ngươi có thể thử khai tịch một Tiểu Thiên Thế Giới!” Tô Thần tĩnh khai song nhãn, dùng ánh mắt cổ vũ nhìn về phía ba người bọn họ.

“Cẩn tuân Sáng Thế Thần pháp chỉ!” Rất nhanh, ba người trước tiên luyện hóa mấy khối Hỗn Độn Tinh Thần Tô Thần dự lưu, rồi căn cứ vào khai thiên cảm ngộ Tô Thần truyền thụ, phân phân hành động lên.

Tô Thần thì lại một lần nữa trở lại Hỗn Độn thế giới.

Ngô đi tới một vùng Hỗn Độn Tinh Hải khác, trước tiên dùng

‘Hỗn Độn Châu’ trấn áp toàn bộ Hỗn Độn Thiên Vũ, rồi lại dùng Đại Đạo thần thông bản thân, luyện hóa toàn bộ Hỗn Độn Thiên Khung.

“Khai thiên!” “Tịch địa!” Vung vẩy Sáng Thế Thần Phủ trong tay, những Hỗn Độn Thiên Khung bị luyện hóa này nghịch phản thành bản nguyên thế giới tinh thuần, rồi nhất phân vi nhị.

Không gian hiện, thời gian sinh.

Âm dương diễn hóa ngũ hành.

Chương 229

Ngũ hành hóa vạn vật!

Tô Thần đã sớm tích trữ đủ khai thiên kinh nghiệm, một lần nữa khai tịch một Đại Thiên Thế Giới căn bản không có chút khó khăn nào, chỉ cần đề phòng bị Hồng Quân sát giác đột kích mà thôi.

Nhưng may mắn có 'Hỗn Độn Châu', có thể bình ổn thiên cơ cảm ứng, trấn áp Hồng Mông Thiên Vũ, đẩy tất cả nguy cơ xuống mức thấp nhất!

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Cùng với việc Đại Thiên Thế Giới này được khai tịch thuận lợi, Đại Đạo Chi Kiếp chí cao vô thượng lại một lần nữa ngưng tụ, Hỗn Độn Thiên Lôi khủng bố đối Tô Thần trực phách mà xuống.

Tô Thần trước tiên lấy nhục thân ngạnh kháng, dùng Hỗn Độn Thiên Lôi tôi luyện thân thể.

Sau hai mươi bảy đạo Hỗn Độn Thiên Lôi, Tô Thần trong lúc tôi luyện đạo khu của bản thân, còn thuận lợi cảm ngộ 'Lôi Phạt quy tắc', đây quả thực là ý ngoại chi hỉ.

Thuận lợi dung nhập Đại Thiên Thế Giới mà Ngô khai tịch vào 'Huyền Hoàng Thế Giới', bản nguyên 'Huyền Hoàng Thế Giới' nghênh đón một lần bạo trướng chân chính, Tô Thần cũng nhờ đó nhất cử đột phá đến Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên!

"Tốc độ tu luyện như vậy, quả thực là quá nhanh!" Tô Thần nội tâm tràn đầy kinh hỉ.

Ngô một lần lại một lần luyện hóa bản nguyên Hỗn Độn thế giới, rồi khai tịch Đại Thiên Thế Giới dung nhập vào 'Huyền Hoàng Thế

Giới', lấy ý chí Thiên Địa bản nguyên phản bộ bản thân.

Không biết đã trôi qua bao lâu, Ngô xuyên qua Hỗn Độn, tiến vào một vùng Hỗn Độn thế giới rộng lớn vô bờ.

Ý chí Đại Đạo mênh mông áp chế khiến mình tâm kinh đảm chiến, Địa Hỏa Thủy Phong không khống chế được tấn công tới, phảng phất tùy thời tùy chỗ muốn diệt sạch mình.

"Chẳng lẽ nói, ta đã tiến vào một Hỗn Độn thế giới chân chính?" Tô Thần vốn cho rằng Bàn Cổ Đại Thần sau khi dùng Hỗn Độn thế giới khai tịch Hồng Hoang, bản nguyên Hỗn Độn thế giới tàn khuyết không toàn, không còn căn cơ sinh tồn của Hỗn Độn Ma Thần.

Nhưng ai ngờ vùng Hỗn Độn này lại vẫn còn một Hỗn Độn thế giới nguyên thủy!

"Lũ kiến, quỳ xuống cho Bản tọa!" Một tiếng Đại Đạo chi âm vang vọng chư thiên hoàn vũ, chấn động khiến chân linh Tô Thần như tạm thời mất đi ý thức.

Chỉ thấy một đạo thân ảnh Ma Thần phủ khám thiên vũ, uy áp vạn cổ Hỗn Độn hiển hóa mà ra. 'Y' đạo khu phảng phất do bản nguyên Đại Đạo ngưng tụ mà thành, một ngón tay út cũng uyển nhược Bất Chu Sơn vậy mà rộng lớn mênh mông.

So sánh ra, Tô Thần bé nhỏ như hạt bụi.

"Không đúng!" "'Y' không phải Hỗn Độn Ma Thần chân chính!" Trong khoảnh khắc ngắn ngủi, Tô Thần đã hồi phục tinh thần.

Ngô đội Hỗn Độn chí bảo 'Hỗn Độn Châu' trên đầu, tay cầm Sáng Thế Thần Phủ, dùng pháp lực bản thân chưởng khống Đại Đạo quy tắc, toàn lực bổ thẳng một phủ xuống 'y'!

"Trước mặt Bản tọa mà giả thần giả quỷ, quỳ xuống cho Bản tọa!" "Hưu!" Một phủ cực hạn trảm diệt chư thiên hoàn vũ, yên diệt

vận mệnh tương lai.

Chỉ thấy Hỗn Độn thế giới này như tấm gương vỡ tan tành, hiển hóa ra dáng vẻ ban đầu.

Oán khí ngập trời, Hỗn Độn Cương Phong đen tối, Hỗn Độn Hắc Động tàn phá không chịu nổi, Hỗn Độn Ám Lôi đỏ sẫm!

Trong Hắc Động tàn phá kia, có một 'đạo khu' như ngọn núi, tất cả oán khí cùng bản nguyên Đại Đạo, đều do 'y' tản mát mà ra.

"Thì ra là tàn khu 'Hư Vô Ma Thần', khó trách có thể chấn nhiếp dao động tâm thần của ta!" Đại Đạo thần đồng khám phá hư vô, Tô Thần nhất nhãn nhìn ra chân tướng.

"Bá!" Ngô đưa tay nhất chiêu, trực tiếp ngạnh kháng những Hỗn Độn Ám Lôi cùng Hỗn Độn Cương Phong kia, cưỡng ép thu một tiệt chân thân Hư Vô Ma Thần này vào trong 'Hỗn Độn Châu'.

"Hống!" Một tia tàn niệm không cam lòng, bị Tô Thần chưởng khống Hỗn Độn Châu trấn áp ma diệt.

Xác nhận an toàn, Tô Thần thu một tiệt tàn khu Hư Vô Ma Thần này vào thức hải bản thân, bắt đầu tiến hành luyện hóa, cảm ngộ chưởng khống bản nguyên quy tắc 'Hư Vô Đại Đạo' tinh thuần.

Truyền thừa 'Mộng Chi Đại Đạo' của Tiếp Dẫn tu luyện đến cực hạn, có thể khiến sinh linh trực tiếp mộng trung chứng đạo, nghe có vẻ hơi tương tự với 'Hư Vô Đại Đạo', nhưng uy năng của nó lại kém xa. 'Hư Vô Đại Đạo' xếp trong Tam Thiên Đại Đạo đứng top ba mươi, còn 'Mộng Chi Đại Đạo' thì xếp sau một nghìn, từ đó có thể thấy sự chênh lệch lớn giữa chúng.

Thuận lợi luyện hóa một bộ phận tàn khu 'Hư Vô Ma Thần', Tô Thần cảm nhận sâu sắc sự thần diệu cùng cường đại của 'Hư Vô Đại Đạo'.

“Nếu ta dùng thần thông ‘Hư Vô Đại Đạo’ phụ trợ, thiết lập vô số hư thực thông đạo trong Hồng Hoang thế giới, khiến vạn linh có thể tự do thay đổi khí cơ diện mạo của bản thân, chẳng phải liền có thể chân chính hoàn thiện Tài Đạo (Giao Dịch Đại Đạo) sao?” Sau khi có được ba kiện chí bảo Tài Đạo, Tô Thần vẫn luôn quy hoạch làm sao để Tài Đạo (Giao Dịch Đại Đạo) đại hưng.

Ban đầu, Ngô dự định đợi đến khi Vu Yêu Lượng Kiếp kết thúc, Nhân tộc trở thành Thiên Mệnh chi chủ, thương nghiệp hưng khởi, thì đó mới là thời cơ chân chính để Tài Đạo (Giao Dịch Đại Đạo) xuất thế.

Nhưng cùng với việc mình lĩnh ngộ chưởng khống ‘Hư Vô Đại Đạo’, thì liền có cơ hội khiến Tài Đạo (Giao Dịch Đại Đạo) hưng thịnh sớm hơn!

Đế Giang, Chúc Dung, Cộng Công, Huyền Minh cùng mười một tôn Tổ Vu khác sau khi biết mình một lần nữa bị ‘Hồng Quân’ tính kế, lượng kiếp sát khí mênh mông gia trì thân mình, dẫn đến tính cách ngày càng bạo ngược hiếu chiến.

Dưới sự giúp đỡ của tiểu muội, bọn họ tạm thời giữ được thần trí thanh minh, tiến vào Hỗn Độn để tìm Hỗn Độn Nguyên Tinh, nhằm khai tịch một phương Thiên Địa để có được Đại Đạo Công Đức, đồng thời cường đại bản thân, nhục thân chứng đạo!

Một Nguyên Hội thời gian thoảng qua.

Mười một tôn Tổ Vu trong Hỗn Độn tìm kiếm Hỗn Độn Linh Tinh, Hỗn Độn Nguyên Tinh cực kỳ thiếu thốn, nhiều nhất chỉ đủ khai tịch một Tiểu Thiên Thế Giới.

“Đại ca, chi bằng chúng ta học theo tiểu muội cùng Thiên Đạo Lục Thánh, trực tiếp ở ngoài ‘Giới Bích’ gần Hồng Hoang, luyện hóa một phương Hỗn Độn Thiên Khung để khai tịch Trung Thiên Thế Giới!”

Huyền Minh cảm ứng được Tam Thanh một lần nữa khai tịch ra Trung Thiên Thế Giới, liền trực tiếp đề nghị.

"Hảo!" "Chúng ta toàn lực thử một lần!" Đế Giang nội tâm rõ ràng, thời gian còn lại cho Vu tộc của mình đã không còn nhiều.

Nếu không nhanh chóng đề thăng thực lực, thì khi lượng kiếp bùng nổ trong tương lai, cho dù có tiểu muội cùng muội phu tương trợ, mình cũng rất khó chúa tể vận mệnh chân chính của Vu tộc!

Tiếp theo, mười một tôn Tổ Vu liên hợp lại luyện hóa một phương Hỗn Độn Thiên Khung.

"Chư vị huynh đệ tỷ muội, chúng ta cùng nhau liên hợp khai tịch Thiên Địa, thực hiện sứ mệnh của Phụ Thần, tạo phúc Hồng Hoang!" "Vu!" "Vu!" Đế Giang vung vẩy bản mệnh Vu Khí 'Đế Giang Cự Phủ' do chính tay mình chế tạo, đây là tận dụng 'Hỗn Độn Canh Kim' mà Tô Thần ban tặng năm xưa, phối hợp thêm nhiều Thiên Tài Địa Bảo, cùng với tinh huyết bản mệnh của y tẩm dưỡng mà thành.

"Khai thiên!" Chúc Cửu Âm cũng vung vẩy bản mệnh vũ khí của mình, chưởng khống truyền thừa Đại Đạo.

"Tịch địa!" Hai người phân biệt truyền thừa không gian tốc độ và thời gian Đại Đạo, có thể tương phụ tương thành.

"Vu!" Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương chưởng khống truyền thừa Đại Đạo, vung vẩy bản mệnh Vu Khí trong tay, sau khi Đại ca cùng Cửu đệ phân biệt khai tịch ra sức mạnh thời gian cùng không gian trong Hỗn Độn Thiên Khung, y dùng 'Lôi Chi Đại Đạo' tiến một bước khai tịch bản nguyên Hỗn Độn.

"Vu!" Điện Chi Tổ Vu Hấp Tư chưởng khống truyền thừa Đại Đạo, phối hợp Cường Lương, dùng Lôi Điện oanh kích Hỗn Độn Sát Khí, dựng dục sinh cơ.

“Vu!” Phong Chi Tổ Vu Thiên Ngô cùng Thiên Khí Tổ Vu Xa Bỉ Thi phối hợp Lôi Điện, diễn hóa Phong Vân Thiên Khí.

Chúc Dung, Cộng Công, Cú Mang, Nhục Thu thì phụ trách diễn hóa Thủy Hỏa Mộc Kim.

Huyền Minh, với tư cách là Vũ Chi Tổ Vu, dùng Thiên Khí tiến một bước diễn hóa Ngũ Hành Đại Đạo sau khi khai tịch thế giới, tư nhuận Thiên Địa vạn vật, tăng cường sinh cơ thế giới.

Mười một tôn Tổ Vu hỗ trợ lẫn nhau.

Bọn họ đã sớm có được công pháp chứng đạo của Phụ Thần là《Hồng Mông Cửu Chuyển》 cùng 《Khai Thiên Cửu Thức》.

Mặc dù không có nguyên thần nên không thể tu luyện, nhưng có thể dựa vào truyền thừa Đại Đạo bản thân, dùng một phương thức khác để vung ra 《Khai Thiên Cửu Thức》!

Nhưng vì thiếu ‘Thổ Chi Đại Đạo’ của Hậu Thổ, thêm vào khuyết điểm không có nguyên thần của bọn họ, Trung Thiên Thế Giới được khai tịch thiếu đi hậu đức tái vật cùng hi vọng diễn hóa vạn linh.

Bất đắc dĩ, Chúc Dung, Cộng Công, Cú Mang, Nhục Thu bọn họ dùng ngũ hành tương sinh tương khắc, cưỡng ép đản sinh ‘pháp tắc Thổ Chi Đại Đạo’.

Nhìn thế giới hoang lương tịch liêu, phẳng phất tùy thời đều muốn vỡ nát, Đế Giang cùng mười một tôn Tổ Vu nội tâm tràn đầy cảm giác thành tựu.

“Đây là thế giới do chúng ta khai tịch!” “Ông!” Khoảnh khắc tiếp theo, bản nguyên Thiên Địa cùng ý chí Đại Đạo mênh mông gia trì mà đến.

Bọn họ nội tâm đều có cảm ứng, dốc toàn lực truyền Trung Thiên Thế Giới này qua ‘Giới Bích’ vào Hồng Hoang thế giới, nhờ đó tăng

thêm bản nguyên Hồng Hoang thế giới.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Ban đầu mười một tôn Tổ Vu cho rằng là Đại Đạo Công Đức giáng lâm, nhưng ngẩng đầu nhìn, lại là Hỗn Độn Thiên Lôi chí cao vô thượng, từng người sắc mặt không khỏi lộ ra một tia khẩn trương.

"Chư vị huynh đệ tỷ muội, tất cả hãy lấy hết tinh thần, ghi nhớ kinh nghiệm chia sẻ của tiểu muội!" Đế Giang điều chỉnh trạng thái bản thân đến đỉnh phong nhất, toàn lực nghênh tiếp Hỗn Độn Thiên Lôi.

Các Tổ Vu khác phân phân nhớ lại kinh nghiệm 'Đại Đạo Chi Kiếp' của tiểu muội, biết đây là một 'cơ duyên' khó có được, toàn bộ thu liễm tâm thần, chuẩn bị dùng Hỗn Độn Thiên Lôi tôi luyện thân thể.

"Oanh long long!" Hỗn Độn Thiên Lôi khủng bố oanh kích lên từng Tổ Vu.

Bọn họ vận chuyển 《Cửu Chuyển Huyền Công》, dùng nhục thân ngạnh kháng, mượn lực Hỗn Độn Thiên Lôi trùng phá chất cốc, bước ra bước cuối cùng nhục thân chứng đạo Hỗn Nguyên!

Sau mười tám đạo Hỗn Độn Thiên Lôi oanh kích, vì Trung Thiên Thế Giới này tàn khuyết không toàn, nó trực tiếp vỡ nát băng diệt.

"Đáng tiếc!" Đế Giang mặt đầy tiếc nuối.

Cùng với sự tiêu thất của Hỗn Độn Thiên Lôi, bọn họ thuận lợi dung nhập bản nguyên thế giới cuối cùng vào Hồng Hoang thế giới.

"Oanh long long!" Khoảnh khắc tiếp theo, Đại Đạo Công Đức kim vân ngưng tụ mà đến.

Tử khí đông lai ức vạn lý, hà quang vạn đạo nhuộm chư thiên.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Mười một đạo Đại Đạo Công Đức thô tráng đối mười một tôn Tổ Vu tưới xuống, khiến bọn họ càng thêm thần thánh vĩnh hằng, chí cao vô thượng, uyển nhược từng tôn Bàn Cổ đỉnh thiên lập địa, vô tiền khoáng hậu!

"Ha ha!" "Tuy nói chúng ta thất bại, nhưng cũng đồng dạng thành công!" Tắm mình dưới Đại Đạo Công Đức, tất cả Tổ Vu quét sạch nỗi uất ức vừa nãy, tâm tình tràn đầy hoan hỉ.

"Đại ca, chúng ta lại đến!" Huyền Minh khí chất càng thêm băng lãnh thoát tục, đôi mắt hoa đào vũ mị kia toàn là đấu chí!

"Hảo!" Tiếp theo, mười một tôn Tổ Vu phân phân tái lập kinh nghiệm vừa rồi.

Trước tiên luyện hóa một phương Hỗn Độn Thiên Khung, rồi hỗ trợ lẫn nhau khai tịch Thiên Địa.

Cho dù một lần nữa thất bại, nhưng vẫn có thể nhận được Hỗn Độn Thiên Lôi tẩy lễ cùng một nửa bản nguyên Trung Thiên Thế Giới, sau khi chủ động dung nhập Hồng Hoang, lại một lần nữa có được Đại Đạo Công Đức gia tưởng.

Thậm chí Thiên Đạo, Địa Đạo cảm ứng được công tích của bọn họ, phân phân giáng xuống Thiên Đạo Công Đức cùng Địa Đạo Âm Đức gia tưởng. .....

Thiên Đình, Lăng Tiêu Bảo Điện.

Thiên Hậu Hi Hòa mang thai trọn một Nguyên Hội, thuận lợi sinh hạ mười Kim Ô.

Mười Đại Kim Ô Thái Tử sinh ra đã là Đại La, căn nguyên tư chất đều là đỉnh cấp!

Trong thời gian này, Thái Nhất tự Hỗn Độn trở về.

Sau khi mật thiết thương đàm với Đại ca Đế Tuấn, y lại một lần nữa phản hồi Hỗn Độn, tiến hành đột phá cuối cùng.

"Bệ hạ, như nay Tổ Vu đều có thể thuận lợi khai tịch Thiên Địa, có được Đại Đạo Công Đức gia tưởng, Thiên Đình của ta tất phải nhanh chóng đề thăng thực lực, để ứng phó Vu Yêu Lượng Kiếp sắp tới!" Yêu sư Côn Bằng, đôi mắt tam giác đảo ngược kia lóe lên một tia tinh hồng, vừa nhìn đã thấy lượng kiếp sát khí mênh mông quấn thân.

Lần trước Thiên Đạo Hồng Quân xuất thủ, Vu tộc bị gia trì lượng kiếp sát khí khủng bố, đồng là nhân vật chính của lượng kiếp, Thiên Đình Yêu tộc đương nhiên cũng vậy.

"Chẳng hay Yêu sư có cao kiến gì?" Đế Tuấn cao tọa trên Thiên Đế ỷ, ánh mắt nhìn về phía Côn Bằng.

"Bệ hạ như nay đã trảm xuất 'Tam Thi', tiếp theo nên Tam Thi hợp nhất chứng đạo Hỗn Nguyên, nếu có thể chém giết Hồng Vân, có được một đạo Hồng Mông Tử Khí thành thánh chí bảo trên người y, e rằng có thể chứng đạo thuận lợi hơn!" Côn Bằng vẫn luôn không từ bỏ ý định truy sát Hồng Vân đoạt Hồng Mông Tử Khí, nay dưới ảnh hưởng của lượng kiếp sát khí mênh mông, đương nhiên cũng ngày càng âm chí sát lục.

"Yêu sư sở ngôn hữu lý!" Đế Tuấn, với tư cách là Thiên Định nhân vật chính của Vu Yêu Lượng Kiếp, y cũng bị lượng kiếp sát khí ảnh hưởng, thậm chí còn mãnh liệt hơn Côn Bằng.

Chương 230

Những năm nay, y vẫn luôn thử Tam Thi hợp nhất, nhưng lại không tìm được khế cơ.

Nay sau khi sinh hạ mười đứa trẻ Kim Ô, Đế Tuấn cũng muốn vì bọn chúng mà tranh thủ hi vọng.

Nếu có thể chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, cho dù làm một quân cờ cùng khôi lỗi, nhưng ít nhất có năng lực che chở thê nhi!

Theo Thiên Đế pháp chỉ hạ đạt, toàn bộ Thiên Đình đều bắt đầu toàn lực vận chuyển, thôi toán tìm kiếm hành tung của Hồng Vân, rồi chế định phương án truy sát tương ứng.

Ba ngàn năm sau, Đế Tuấn, Côn Bằng, Bạch Trạch, Lục Ngô cùng các cao tầng hạt nhân Thiên Đình khác, lấy Hà Đồ Lạc Thư che chắn thiên cơ, bắt đầu tập sát Hồng Vân trên đường y từ Hỗn Độn phản hồi đạo trường Hỏa Vân Cung!

"Đế Tuấn, Côn Bằng!" Hồng Vân vừa xuất hiện liền bị bọn họ liên thủ trấn áp phong tỏa Thiên Khung, rồi bị Đại Đạo thần thông đột kích thụ thương.

Hai mắt y hơi đỏ sẫm, bùng phát sự không cam lòng ngập trời.

Năm xưa ở Tử Tiêu Cung, nhường chỗ rõ ràng là Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề, vì cớ gì Thiên lại nổi giận với ta?

"Hồng Vân, chịu chết!" Côn Bằng toàn thân tản mát sát khí ngập trời.

"Hoa lạp lạp!" Thời Gian Trường Hà cùng Vận Mệnh Trường Hà bị dẫn đạo mà ra, bọn họ trấn áp tất cả thời không, khiến Hồng Vân không thể mượn Thời Gian Trường Hà cùng Vận Mệnh Trường Hà

đào thoát.

"Ông!" Không chút do dự, Hồng Vân lập tức thúc đẩy một đạo thần thức ấn ký mà Tô Thần đã lưu lại trên người y.

"Hoa!" Khoảnh khắc gian, Thời Gian Trường Hà cùng Vận Mệnh Trường Hà bị trấn áp lỏng hoạt trở lại.

Một đạo thân ảnh màu tím uy áp vạn cổ, bá đạo vô địch từ Hỗn Độn giáng lâm mà đến.

"Kiến quá Tô Thần Thánh Nhân!" "Kiến quá Tô Thần Thánh Nhân!" Đế Tuấn cùng Côn Bằng thấy Tô Thần giáng lâm, thức hải trong nháy mắt thanh minh không ít.

Bọn họ nội tâm cũng hiểu rõ, có Tô Thần che chở, lần này muốn truy sát Hồng Vân căn bản là không thể!

"Bản tọa từng hứa, che chở Hồng Vân đạo hữu một lần!" Tô Thần nói xong, ngẩng đầu nhìn Hỗn Độn Thiên Khung một cái.

Ngô mẫn cảm cảm tri được, trong ba mươi vạn năm qua, bản nguyên Hồng Hoang thế giới tăng trưởng cấp tốc, không ngừng khoách trương, bản nguyên Thiên Đạo cũng đồng dạng tăng trưởng cấp tốc, lẳng lặng vô thanh vô tức đã có thể thao khống Đế Tuấn, nhân vật chính của lượng kiếp này!

"Cẩn tuân Thánh Nhân pháp chỉ!" Đế Tuấn tùy tay nhất huy, thu lại bạn sinh chí bảo Hà Đồ Lạc Thư.

Y đã nghe ra ý tứ trong lời Tô Thần.

Cơ hội cứu mạng của Hồng Vân chỉ có một lần!

"Đế Tuấn đạo hữu, xin đừng quên lời hứa năm xưa ngươi đối với Bản tọa." Tô Thần ánh mắt nhìn về phía Đế Tuấn, hai đạo Đại Đạo thần quang vô hình giúp y trấn áp lượng kiếp sát khí đang gia trì trên

thân.

Bá!

Thức hải Đế Tuấn thanh minh không ít, cung kính hướng Tô Thần hành lễ.

"Thỉnh Tô Thần Thánh Nhân yên tâm, bần đạo tuyệt không dám quên lời hứa ban đầu!" Năm xưa khi ở Luân Hồi Sơn, y cùng nhị đệ Thái Nhất hướng Tô Thần thỉnh giáo con đường chứng đạo, Tô Thần đã truyền xuống 'Hỗn Độn Cương Phong Luyện Hóa Cấp Thủ Đại Trận', dặn y dung nhập trận pháp này vào trong 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận'.

Vô số Nguyên Hội đến nay, Thiên Đình có được khí vận to lớn gia trì, Đế Tuấn cũng nhờ đó thuận lợi trảm xuất 'Tự Ngã Thi'.

Y rõ ràng nhớ lời hứa ban đầu: đó là không thể dùng công đức khí vận có được từ 'Hỗn Độn Cương Phong Luyện Hóa Cấp Thủ Đại Trận' để chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân!

"Thiện!" Tô Thần khẽ gật đầu.

"Đa tạ Thánh Nhân cứu mạng chi ân!" Hồng Vân cung kính hướng Tô Thần hành lễ.

Y rất rõ ràng, lần này nếu không có Tô Thần tương trợ, mình tất nhiên sẽ mệnh tang dưới tay Thiên Đình.

"Hồng Vân đạo hữu, sau này nhớ phải cẩn thận hành sự!" Tô Thần nhìn y một cái, rồi một bước bước ra, trực tiếp trở về đạo trường Luân Hồi Sơn.

Thiên dữ bất thủ, phản thụ kỳ cữu!

Hồng Vân vào khoảnh khắc nhường chỗ, vận mệnh đã sớm định trước.

Thiên Đạo cố chấp muốn Hồng Vân dùng tính mạng để cảnh cáo kẻ nào coi thường ‘y’, mình cứu y được một lần, nhưng không thể cứu y cả đời!

Huống hồ, y tương lai còn có cơ hội chuyển thế thành Nhân tộc Địa Hoàng Thần Nông, đây cũng coi như một cơ duyên khó có được.

“Đa tạ Thánh Nhân!” Mục tống Tô Thần rời đi, Hồng Vân cung kính hành lễ.

Y ẩn ước hiểu được ý tứ trong lời Tô Thần, rồi ngẩng đầu nhìn về phía Hỗn Độn Thiên Khung, ánh mắt hơi ngưng lại. ‘Chính mình năm xưa nhường chỗ, thật sự đã sai rồi sao?’ Thiên Đình, Lăng Tiêu Bảo Điện.

Kế hoạch truy sát được sách họa tinh vi vì Tô Thần Thánh Nhân mà thất bại, Côn Bằng nội tâm có chút không cam lòng, nhưng y nội tâm cũng không dám có chút nào oán hận cùng tật đố.

“Yêu sư, Tô Thần Thánh Nhân đã nói, y chỉ xuất thủ che chở Hồng Vân một lần, tiếp theo nếu tìm được cơ hội, nhất định có thể thuận lợi tập sát Hồng Vân, đoạt được Hồng Mông Tử Khí thành thánh chí bảo trong tay y!” Bạch Trạch thấy sắc mặt y âm u, bèn thiện ý an ủi.

“Điều này ta đương nhiên biết!” Côn Bằng khẽ gật đầu.

Ngay khi y chuẩn bị cáo từ, Đế Tuấn mở miệng.

“Yêu sư, Trẫm truyền cho ngươi khai tịch thế giới cảm ngộ sở đắc, trong khoảng thời gian này ngươi có thể tiến vào Hỗn Độn, xem thử có thể học theo chư vị Thánh Nhân, luyện hóa một bộ phận Hỗn Độn Thiên Khung để khai tịch thế giới không!” “Đa tạ Thiên Đế!” Côn Bằng sau khi có được kinh nghiệm khai tịch thế giới do Đế Tuấn truyền thụ, lòng đầy hoan hỉ bay về phía Hỗn Độn thế giới.

Y cả đời theo đuổi chính là chứng đạo Hỗn Nguyên.

Hiện tại có cơ hội bày ra trước mặt mình, dù thế nào cũng không muốn bỏ lỡ!

Tiếp theo, Đế Tuấn triệu tập Phục Hy, Bạch Trạch, Thương Dương, Lục Ngô cùng các cao tầng hạt nhân khác, truyền toàn bộ khai tịch thế giới cảm ngộ của mình cho mọi người.

Trước đó khi truy sát Hồng Vân, Tô Thần đã giúp y trấn áp lượng kiếp sát khí tấn công trong thức hải.

Sau khi thức hải của y khôi phục thanh minh, y lập tức ý thức được có một bàn tay lớn phía sau đang thúc đẩy mình, khiến mình trở nên bạo ngược sát lục, nhờ đó nhanh chóng khai khởi quyết chiến lượng kiếp.

Đế Tuấn nhân cơ hội này, tranh thủ trong thời gian ngắn nhất đề thăng thực lực Thiên Đình Yêu tộc của mình.

"Đa tạ Thiên Đế!" "Đa tạ Thiên Đế!" Phục Hy, Bạch Trạch và những người khác sau khi có được khai thiên cảm ngộ do Đế Tuấn truyền thụ, đồng loạt cung kính hành lễ.

Trở về Thiên Đế Điện, Đế Tuấn nhìn Hi Hòa với vẻ đoan trang vạn phần, tản mát hào quang mẫu ái, nàng đang giáo đạo mười Kim Ô Thái Tử của mình, khóe miệng không tự chủ hiện lên một nụ cười ôn hòa.

"Kiến quá Phụ hoàng!" "Kiến quá Phụ hoàng!" Mười vị Kim Ô Thái Tử cảm tri được khí tức của y, đồng loạt đi tới cung kính hành lễ.

Thấy bọn họ từng người anh tư bộc phát, thần tuấn bất phàm, Đế Tuấn nhớ lại khoảnh khắc mình cùng nhị đệ vừa hóa hình, nụ cười trên mặt càng thêm từ ái.

“Bệ hạ, hôm nay sao lại có hứng đến giáo đạo bọn trẻ?” Hi Hòa đi đến bên cạnh Đế Tuấn, chủ động nắm chặt tay y.

Nàng đã dùng bản nguyên bản thân để sinh hạ mười Kim Ô Thái Tử, cho dù sau mười mấy vạn năm khôi phục, cũng không thể trở lại đỉnh phong.

“Thiên Hậu, vất vả cho nàng!” Đế Tuấn nhìn Hi Hòa, thần mâu màu vàng kim tràn đầy nhu tình.

Trước kia y chí tại Đại Đạo bản thân, cho dù cưới vợ Hi Hòa, cũng chỉ vì để chứng đắc Thiên Hôn, gián tiếp chưởng khống Thái Âm Tinh hoàn thiện ‘Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận’ mà thôi.

Nhưng cùng với sự đản sinh của mười đứa trẻ, Đế Tuấn ngoài việc tiếp tục theo đuổi Đại Đạo, còn có thê tử cùng bọn trẻ bên cạnh mình.

Tận hưởng một phen thiên luân chi nhạc, Đế Tuấn sau khi thưởng thức xong mỹ thực do bọn trẻ tự tay chế biến, nghiêm sắc nhìn về phía Hi Hòa.

“Thiên Hậu, Tô Thần Thánh Nhân đã phản hồi Hồng Hoang!” Bá!

Nghe Phụ hoàng nói đến ‘Tô Thần Thánh Nhân’, mười đứa trẻ Kim Ô đồng loạt lộ ra vẻ sùng bái cùng hiếu kỳ.

Bọn chúng tuy sinh ra mới mười mấy vạn năm, nhưng đối với đại danh ‘Tô Thần Thánh Nhân’, lại đã sớm như sấm bên tai, ngay cả Phụ hoàng cùng Thúc phụ mà chúng vô cùng sùng bái, cũng kém xa.

“Bệ hạ, chàng định để ai đi bái sư?” Hi Hòa nhìn mười đứa trẻ của mình, nội tâm có chút không nỡ.

Theo cách hành sự của Tô Thần Thánh Nhân, một khi con mình bái nhập tọa hạ của y, tất phải đoạn tuyệt mọi nhân quả quan hệ với Thiên Đình Yêu tộc, đồng thời còn sẽ ‘nghịch sinh chuyển tử’ thành

một ‘Minh Ô’!

“Nào có chúng ta tư cách lựa chọn?” “Chỉ có Tô Thần Thánh Nhân mới có tư cách chọn lựa bọn trẻ!” Đế Tuấn cười cười, nắm chặt tay nàng.

“Cũng phải!” “Có thể bái nhập tọa hạ Tô Thần Thánh Nhân, là phúc duyên mà vô số sinh linh mơ ước, xem thử đứa trẻ nào có được phúc phận này!” Như nay lượng kiếp sát khí giữa Thiên Địa ngày càng khủng bố.

Cho dù là Hi Hòa, hay mười vị Kim Ô Thái Tử, bọn họ vô hình trung đều sẽ bị ảnh hưởng.

Có thể bái nhập tọa hạ Tô Thần Thánh Nhân, cho dù nghịch sinh chuyển tử thành một Minh Ô, nhưng ít nhất có thể đảm bảo sẽ không bị lượng kiếp can nhiễu.

“Ân.” Đế Tuấn khẽ gật đầu, nghiêm sắc nhìn nàng.

“Chúng ta cùng nhau đi đi!” “Hảo!” Sau khi chuẩn bị tinh tế, Đế Tuấn cùng Hi Hòa thân suất cấm vệ quân, dùng nhiều thần thú kéo vô số Thiên Tài Địa Bảo, hướng về phía Luân Hồi Sơn mà đi.

Sở dĩ như vậy, là vì Đế Tuấn đang thể hiện thành ý của mình.

Đồng thời cũng đang chiêu cáo Hồng Hoang, hiển thị sự kính trọng tôn sùng của Thiên Đình đối với Tô Thần Thánh Nhân.

Bằng không với thực lực Chuẩn Thánh viên mãn của y, thu nạp những Thiên Tài Địa Bảo này, chẳng phải chỉ là chuyện trong một niệm sao? .....

Luân Hồi Sơn.

Tô Thần vừa mới trở về.

Bạch Miêu Miêu cảm tri được khí tức của y, lập tức từ Thần Giới

(Thiên Thần Đạo) vượt qua thời không duy độ, rồi trực tiếp lao vào lòng y.

"Chủ nhân!" Sau khi trở thành Thần Giới giới chủ, nàng hành sử quyền chuyển thế 'Thiên Thần Đạo' của Lục Đạo Luân Hồi, cảm ngộ Thiên Địa thế giới vĩ lực, thuận lợi đột phá đến cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, chỉ còn một bước cuối cùng là chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La!

"Miêu Miêu, ngươi lại tiến bộ rồi!" "Không tệ!" Tô Thần khẽ ôm nàng, hữu thủ xoa xoa đầu nàng, mặt đầy vui vẻ.

"Hi hi!" Bạch Miêu Miêu tựa vào lòng Chủ nhân, đôi mắt to như bảo thạch đen tràn đầy vẻ đào túy, uyển nhược như khi chưa hóa hình vậy.

Tiếp theo, nàng đưa tay chế biến mỹ thực cho Tô Thần.

Đại đồ đệ ngoại môn Đại Lữ cùng thứ trưởng tử Long Vương là Tù Ngưu cùng nhau đàn tấu âm luật, Mộng Yêu Yêu cùng tộc nhân hiến vũ.

Tô Thần nằm trên ghế tựa do chính tay mình làm, lắng nghe bọn họ đàn tấu Đại Đạo chi âm, nhìn vũ tư như mộng mị thiên thành của Mộng Yêu Yêu và tộc nhân, nội tâm khoái ý không thôi.

Đáng nói là, Tù Ngưu đến nay vẫn chưa bái nhập môn hạ Tô Thần, nhưng vì mối quan hệ 'đồng đạo' giữa y và Đại Lữ, miễn cưỡng được coi là nửa người của Luân Hồi Sơn, điều này khiến Chúc Long cùng Ngao Quảng hưng phấn không thôi.

Sau khi một khúc hợp tấu kết thúc, Tù Ngưu phát hiện mình đã không thể theo kịp 'Đạo' của Đại Lữ, ánh mắt lóe lên một tia ảm đạm.

Y với tư cách là thứ trưởng tử Long Vương, đã đản sinh từ thời

kỳ Hung Thú Lượng Kiếp.

Nhưng đến nay đã trải qua mấy kỷ nguyên, vì lượng kiếp nghiệp lực bản thân, chậm chạp không thể chân chính đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Chương 231

Còn Đại Lữ thì sao?

Y bái nhập tọa hạ Tô Thần, từ tiên thiên thần thai thánh âm nhạc cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, trực tiếp đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên, cảm ngộ 'Âm Luật quy tắc', Đại Đạo hữu thành.

"Đằng!" Tô Thần hữu thủ khuất chỉ nhất đạn, một tia Tẩy Nghiệp Kim Hỏa tản mát chí cao vô thượng, trực tiếp thiêu đốt dưới thân thể y.

"Bái tạ Tô Thần Thánh Nhân!" Tù Ngưu cường nhẫn thần hồn chỉ khảo tiên ngao, cung kính hướng Tô Thần hành lễ.

Y rất rõ ràng, Tẩy Nghiệp Kim Hỏa có thể giúp mình tẩy tịnh lượng kiếp nghiệp lực trên thân, sau này không chỉ có hi vọng đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, thậm chí Đại Đạo cũng có hi vọng!

"Cứ coi như đây là thù lao cho những năm qua ngươi đàn tấu âm luật cho Bản tọa vậy." Tô Thần đạm đạm nhất bãi thủ.

Tính cách Tù Ngưu ôn hòa, bách chiết bất nao, sở hữu một trái tim thành chí hướng Đạo.

Nếu không phải vì tọa hạ đã có Ngao Liệt cùng Ngao Thăng, mình thật sự có khả năng sẽ thu y làm ký danh đệ tử.

Tiếp theo, Tô Thần sau khi thưởng thức xong mỹ thực do Bạch Miêu Miêu tự tay chế biến, đưa nàng đến khu linh thực vật, kiểm tra tình hình bồi dục Tạo Hóa Thanh Liên.

"Ông!" Chỉ thấy một tôn liên đài Thập Nhị Phẩm huyền phù trên Hỗn Độn Tinh Tuyền, tản mát vô cùng Tạo Hóa Đại Đạo đạo vận, rũ xuống từng tia từng sợi Hồng Mông Huyền Hoàng chi khí, thần dị vô

cùng.

“Chủ nhân, Tạo Hóa Thanh Liên này quả thực là quá phi phàm, nếu có thể dựng dục thành thục, ít nhất cũng là một kiện Tiên Thiên Chí Bảo!” Bạch Miêu Miêu, đôi mắt to như bảo thạch đen, dị thải liên liên, tràn đầy kỳ vọng.

Chu Tạo Hóa Thanh Liên này, là một tiệt căn hành mà nàng cùng Chủ nhân có được ở Bất Chu Sơn, ai ngờ nay lại được bồi dục thành một chu Thập Nhị Phẩm liên đài, thậm chí còn có hi vọng dựng dục đến Thập Lục Phẩm, thậm chí là Nhị Thập Tứ Phẩm!

Thủ đoạn của Chủ nhân quả thực là quá cường đại!

“Ta thì hi vọng nó có thể tiến hóa thành một chu Hỗn Độn Linh Căn.” Tô Thần cười cười, hữu thủ khẽ vung, dẫn đến bản nguyên Đại Đạo quy tắc tinh túy mênh mông, giúp nó tiến một bước tiến hóa.

“Ân?” Ngay khi bọn họ đang kiểm tra Hoàng Trung Lý bán bộ Hỗn Độn Linh Căn, đột nhiên cảm tri được khí tức của Đế Tuấn, bèn liền để Đại Lữ đi nghênh đón.

Hoàng Trung Lý khi Bồng Lai Tam Tiên Đảo dung hợp, đã tấn thăng thành bán bộ Hỗn Độn Linh Căn, linh quả dựng dục ẩn chứa bản nguyên Đại Đạo, không chỉ có thể giúp người trực tiếp đột phá Đại La, mà còn sẽ không tiêu hao bản nguyên tiềm lực.

Sau vô số Nguyên Hội dốc sức bồi dục, Tô Thần phát hiện bản nguyên Hoàng Trung Lý tăng thêm rất nhiều, nhưng chậm chạp không thể chân chính vượt qua bước cuối cùng, nghịch phản khôi phục thành Hỗn Độn Linh Căn.

“Chẳng lẽ nói, Hồng Hoang thế giới không cho phép có Hỗn Độn Linh Căn tồn tại sao?” Tô Thần ngẩng đầu nhìn về phía Thiên Khung, nội tâm như có điều ngộ.

Năm xưa khi Nhị Thập Tứ Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên xuất thế, không được Thiên Đạo dung nạp, bất đắc dĩ phải phân liệt thành ba kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Nay tình trạng của Hoàng Trung Lý, cực kỳ tương tự với Nhị Thập Tứ Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên năm xưa.

Một khi thuế biến tấn thăng, Thiên Đạo sẽ trực tiếp giáng xuống Thiên Phạt.

"Ta sẽ đưa nó vào bản nguyên Hỗn Độn ẩn chứa trong Hỗn Độn Châu để tẩm dưỡng thử, xem thử có thể giúp nó đột phá chất cốc, nghịch phản khôi phục thành Hỗn Độn Linh Căn không!" "Ông!" Khoảnh khắc tiếp theo, Tô Thần thúc đẩy Hỗn Độn Châu, rũ xuống hàng ức ức vạn đạo Hồng Mông Huyền Hoàng chi khí, trực tiếp thu Hoàng Trung Lý cùng Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên vào trong bản nguyên Hỗn Độn.

Trở lại đại điện, Đế Tuấn, Hi Hòa cùng mười Tiểu Kim Ô đều đã đợi rất lâu.

"Kiến quá Tô Thần Thánh Nhân!" "Kiến quá Tô Thần Thánh Nhân!" "Kiến quá Bạch đạo hữu (tiền bối)!" Thấy Tô Thần khí thế đạm nhiên, uyển nhược cùng Đại Đạo tương dung, mọi người cung kính đứng dậy hành lễ.

Mười Tiểu Kim Ô không nén nổi sự sùng kính cùng hiếu kỳ trong lòng, ngẩng đầu nhìn một cái, chỉ cảm thấy phảng phất như nhìn thấy Đại Đạo chí cao vô thượng, tuyên cổ vĩnh hằng!

"Hai vị đạo hữu vô nhu khách khí." Tô Thần đạm đạm nhất bãi thủ, ngồi xuống chủ vị.

Nguyên Nhất, Nguyên Nhị lập tức dâng linh trà cùng các loại Tiên Thiên Linh Quả.

“Cổ đông!” Thấy trước mặt lại có một quả Cực phẩm Tiên Thiên Linh Quả ‘Hoàng Trung Lý’ tản mát vô cùng Đại Đạo thần vận, tràn ngập Hồng Mông Tử Khí, nhị Thái Tử Lục Khôn không nhịn được mà đột nhiên chấn động mạnh, yết hầu lên xuống, tiếng nuốt nước bọt truyền khắp đại điện.

Đế Tuấn cùng Hi Hòa nhìn nhị nhi tử của mình một cái, nội tâm có chút vô ngữ.

Với tư cách là Thái Tử Thiên Đình được mình tận tâm giáo đạo, cũng không phải chưa từng thưởng thức Cực phẩm Tiên Thiên Linh Quả (Phù Tang Tang Thậm cùng Nguyệt Quế), nay sao lại ra bộ dạng này?

Tô Thần thì khẽ cười.

“Ý của các ngươi đến đây Bản tọa đã rõ, Lục Khôn cùng Bản tọa có duyên, vậy cứ để y diễn hóa Minh Nhật của Địa Phủ (Minh Giới) đi!” Bá!

Nghe lời Tô Thần, Đế Tuấn cùng Hi Hòa sắc mặt kinh ngạc, rồi trong nháy mắt tràn đầy vẻ vui mừng.

Bọn họ làm sao cũng không nghĩ tới, người ngốc có phúc ngốc.

Nhị nhi tử có chút tham ăn này của mình lại được Tô Thần Thánh Nhân coi trọng, trở thành người được chọn để diễn hóa Minh Nhật của Địa Phủ (Minh Giới), tương lai có thể nói là Đại Đạo đáng kỳ vọng a!

Các Kim Ô Thái Tử khác sau khi hoàn hồn, nội tâm tràn đầy thất lạc.

Sớm biết có thể bái nhập tọa hạ Tô Thần Thánh Nhân như vậy, mình cũng làm một Tiểu Kim Ô tham ăn!

“Khôn nhi, còn không mau bái sư?” Dưới sự nhắc nhở của Hi

Hòa, Lục Khôn đứng dậy, trịnh trọng quỳ bái hành lễ với Tô Thần.

"Đệ tử Lục Khôn, bái kiến Lão sư!" "Thiện!" Tô Thần khẽ gật đầu, hữu thủ khuất chỉ nhất đạn, một tia thần thức ấn ký nhàn nhạt chìm vào thức hải của y.

"Từ nay về sau, ngươi là ký danh đệ tử tọa hạ của Bản tọa." "Vì ngươi là Thái Tử Thiên Đình, đợi khi thời cơ đến, lại đến tọa hạ của Bản tọa tiếp nhận giáo đạo!" Theo Thiên Định đại thế, tương lai mười Đại Kim Ô Thái Tử sẽ gây họa Hồng Hoang, cuối cùng chín Kim Ô mệnh vong dưới tên của Hậu Nghệ, Tô Thần rất muốn xem sau khi mình thu đồ đệ, liệu đại thế Thiên Đạo còn vận chuyển như vậy nữa không.

Sau khi thu đồ đệ, Tô Thần nhìn về phía Đế Tuấn.

"Đế Tuấn đạo hữu, Bản tọa muốn thiết lập Tài Đạo (Giao Dịch Đại Đạo) ở Hồng Hoang, chẳng hay ngươi có nguyện giúp Bản tọa một tay không?" Yêu tộc là do vạn tộc Hồng Hoang cưỡng ép hợp nhất, tuy nói có tên tộc thống nhất, nhưng nội bộ lại phân liệt thành ức vạn chủng tộc thế lực tranh quyền đoạt lợi cùng tính kế lật đổ.

Ví dụ như tộc Yêu Sư Cung ở Bắc Hải, tộc Bạch Trạch, tộc Thương Dương, tộc Lục Ngô, tộc Linh Hồ, Long tộc, Phượng tộc, Kỳ Lân tộc, v.v.

Bọn họ bề ngoài tự xưng Yêu tộc, nhưng vẫn lấy huyết mạch bản thân làm hệ thống, tranh quyền đoạt lợi với các chủng tộc khác, toàn bộ dựa vào mị lực cùng thực lực tuyệt đối cá nhân của Đế Tuấn và Thái Nhất để trấn áp.

Thiên Đình Yêu tộc, với tư cách là một trong những nhân vật chính tuyệt đối của kỷ nguyên hiện tại, nếu có thể thúc đẩy giao dịch bằng hóa tệ, điều này đối với việc Tô Thần cấu kiến thiết lập Tài Đạo (Giao Dịch Đại Đạo), có tác dụng vô cùng quan trọng!

“Tài Đạo?” Nghe lời Tô Thần, Đế Tuấn hai mắt hơi co lại.

Đến cảnh giới tồn tại như y, sau khi được Tô Thần nhắc nhở, lập tức nhìn ra tầm quan trọng của Tài Đạo.

Tài khả thông thần.

Một khi Tô Thần thiết lập chưởng khống Tài Đạo, thì quyền hành giao dịch của toàn bộ Hồng Hoang thế giới, liền toàn bộ rơi vào tay y!

Đến lúc đó, Đế Tuấn cũng không thể tưởng tượng được quyền phát ngôn của Địa Đạo sẽ bành trướng đến mức nào!

“Bản tọa có một số ý tưởng, không chỉ có lợi cho Thiên Đình, đồng thời còn có lợi cho chúng sinh Hồng Hoang, đạo hữu có thể xem qua.” Tô Thần nói xong, một tia thần thức ấn ký đưa đến trước mặt Đế Tuấn.

“Ông!” Đế Tuấn tiếp nhận tia thần thức ấn ký này, rồi nhanh chóng tiêu hóa nội dung ẩn chứa bên trong, đôi mắt thần kim đỏ sẫm đột nhiên sáng bừng, thần sắc tràn đầy ý động.

Theo quy hoạch của Tô Thần, Thiên Đình phát hành ‘Yêu Tệ’, dùng để gia tưởng quần thần Thiên Đình cùng bổng lộc. ‘Yêu Tệ’ có thể mua hoặc đổi lấy Thiên Tài Địa Bảo, công pháp thần thông, không chỉ có thể kết thúc thời đại lấy vật đổi vật, đồng thời còn có thể giúp tất cả tộc nhân giao dịch tiện lợi hơn.

Quan trọng nhất là, trong kế hoạch tương lai của Tô Thần Thánh Nhân, y sẽ dùng chí bảo Tài Đạo chế tạo một ‘Giao Dịch Thành’, tất cả sinh linh sau khi tiến vào đó, đều có thể đổi lấy ‘tiền tệ’ đặc biệt, để mua những thứ mình muốn.

Bán cũng vậy!

Một khi thật sự thi hành, toàn bộ tài nguyên Hồng Hoang đều có thể được chỉnh hợp, vạn linh sẽ tràn đầy hi vọng!

“Thật là đại khí phách, đại thủ bút!” Sau khi thu liễm tâm thần, Đế Tuấn tràn đầy kinh thán nhìn về phía Tô Thần.

Rất nhanh, y nghĩ đến dụng ý chân chính của Tô Thần khi thiết lập Tài Đạo.

“Tô Thần Thánh Nhân đây là muốn dùng ‘Tài Đạo’ để chưởng khống Nhân Đạo Hồng Hoang, nhờ đó cùng Thiên Đạo bác dịch sao?” Như nay Nhân Đạo do Thiên Đạo chưởng khống, mà Tài Đạo chân chính thụ ích là vạn linh Hồng Hoang.

Một khi đại tứ thôi quảng, Tô Thần liền có thể chưởng khống khí vận vạn linh, cứng rắn xé ra một lỗ hổng từ tay Thiên Đạo, tiến tới chấp chưởng quyền hành Nhân Đạo!

Đế Tuấn nội tâm tràn đầy tiện mộ.

Như nay cũng chỉ có Tô Thần Thánh Nhân có tư cách cùng Thiên Đạo bác dịch, từ tay ‘y’ giành đoạt quyền chúa tể Nhân Đạo.

Mình, Thiên Đế Hồng Hoang được ý chí Thiên Địa thừa nhận, vốn nên có cơ hội trở thành Nhân Đạo Thánh Nhân, nhưng lại vì Thiên Đạo tính kế cùng chưởng khống, dẫn đến chậm chạp không thể chân chính chứng đạo Hỗn Nguyên!

“Tô Thần Thánh Nhân, thôi quảng Tài Đạo có lợi cho Thiên Đình của ta, bần đạo định đương dốc toàn lực!” Đế Tuấn nghiêm sắc nhìn về phía Tô Thần, ánh mắt bùng phát vô cùng kiên định.

Y nội tâm rất rõ ràng, như nay Thiên Đạo chưởng khống Nhân Đạo chúa tể Hồng Hoang, mà ‘Đạo’ của Tô Thần ở Địa Đạo, y muốn liên hợp vạn linh Hồng Hoang cùng nhau chống lại Thiên Đạo, để Nhân Đạo thoát ly chưởng khống của Thiên Đạo.

Thiên, Địa, Nhân Tam Tài chúa tể song hành, như vậy vạn linh chúng sinh mới có hi vọng chân chính!

Mình, với tư cách là Thiên Đế Hồng Hoang, vốn nên thống suất chưởng quản vạn linh Hồng Hoang, có tư cách chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân thậm chí là đại ngôn nhân, nhưng lại bị Thiên Đạo thao khống làm quân cờ của lượng kiếp.

Nếu không kháng tranh một phen, lại làm sao xứng đáng với chính mình?

"Thiện!" Thấy vẻ không cam lòng trong mắt Đế Tuấn, Tô Thần mỉm cười gật đầu.

Tiếp theo, Đế Tuấn cùng thê tử Hi Hòa và một chúng tử tự cáo từ.

Trở lại Thiên Đình, y lập tức triệu tập tất cả trọng thần hạt nhân, thương đàm phát hành 'Yêu Tệ' cùng chế định bổng lộc mới cho quần thần, nhờ đó thôi quảng Tài Đạo.

"Bệ hạ anh minh!" "Bệ hạ anh minh!" Phục Hy, Bạch Trạch, Thương Dương và những người khác sau khi nghe lời Đế Tuấn, từng người mặt đầy kinh thán cùng sùng bái. 'Yêu Tệ' trông có vẻ không khác mấy với 'Công Huân Trị' mà Thiên Đình hiện nay chế định.

Nhưng ảnh hưởng chân chính của nó lại vô cùng sâu xa! 'Công Huân Trị' chỉ được gia tưởng khi lập công lao, số người có được so với ức ức vạn thành viên Yêu tộc, quả thực chỉ là hạt cát trong biển cả.

Sau khi 'Yêu Tệ' phát hành lưu thông, tất cả thành viên Thiên Đình Yêu tộc đều có 'công tư', bọn họ vì muốn có được nhiều tiền tài hơn, mua những công pháp thần thông, Thiên Tài Địa Bảo mình muốn, sẽ càng thêm ra sức để có được hi vọng tấn thăng.

Như vậy có thể kích thích giao dịch ở mức độ lớn nhất, đồng thời còn có thể tránh một số Thiên Tài của chủng tộc thực lực yếu kém bị mai một.

“Đây là kiến nghị của Tô Thần Thánh Nhân.” Đế Tuấn khẽ bãi thủ, không cư công.

“Tương lai Tô Thần Thánh Nhân sẽ kiến tạo một ‘Giao Dịch Thành’ thiết lập Tài Đạo, để vạn linh Hồng Hoang đều có thể tiến vào đó dùng hóa tệ đặc biệt để tiến hành giao dịch, làm được hỗ thông hữu vô.” “Đến lúc đó, Hồng Hoang thế giới sẽ nghênh đón một thời đại hoàng kim chân chính!” Bá!

Nghe lời Đế Tuấn, tất cả trọng thần hạt nhân Thiên Đình Yêu tộc từng người chấn hám không thôi, rồi đồng loạt hướng về phía Luân Hồi Sơn cung kính hành lễ.

“Tô Thần Thánh Nhân nhân đức!” “Tô Thần Thánh Nhân nhân đức!” Bọn họ đương nhiên rõ ràng tác dụng phi phàm sau khi Tài Đạo thiết lập.

Một khi ‘Giao Dịch Thành’ xuất hiện, thì có thể ở mức độ lớn nhất chỉnh hợp tài nguyên vạn linh Hồng Hoang, hỗ trợ lẫn nhau, tài nguyên bổ trợ nhau, cùng nhau chung tay tiến lên! .....

Địa Phủ, Bình Tâm Đại Điện.

Tô Thần vì muốn thiết lập Tài Đạo, chưởng khống khí vận Nhân Đạo.

Chương 232

Ngoài việc để Thiên Đình Yêu tộc thôi quảng, Ngô còn chuẩn bị để Vu tộc phát hành 'Vu Tệ', nhân tuyển tốt nhất để thôi quảng điều này, đương nhiên chính là đạo lữ Bình Tâm của mình.

Nàng, với tư cách là Địa Đạo chi chủ, lại từng là Tổ Vu Hậu Thổ, địa vị trong Vu tộc độc nhất vô nhị.

Do Bình Tâm chế định phát hành 'Vu Tệ', hiệu lệnh tất cả thành viên Vu tộc, sẽ không có bất kỳ thành viên Vu tộc nào phản đối.

"Tô Lang, chàng đây là muốn dùng 'Tài Đạo' để giành lấy quyền hành Nhân Đạo khỏi Thiên Đạo sao?" Nghe xong kế hoạch thiết lập Tài Đạo của tình lang, Bình Tâm đôi mắt đẹp dị thải liên liên.

Nàng đương nhiên nhìn ra tầm quan trọng của 'Tài Đạo' đối với vạn linh Hồng Hoang, cũng biết bản chất của 'tiền tệ' chính là khí vận Nhân Đạo!

Tình lang thiết lập Tài Đạo, chưởng khống quyền phát hành 'tiền tệ', thực tế cũng chính là chưởng khống 'quyền giao dịch' của vạn linh Hồng Hoang.

Khí vận Nhân Đạo khổng lồ này, cho dù là Thiên Đạo, cũng không thể bỏ qua!

"Không tệ!" Tô Thần khẽ gật đầu, tiến lên ôm nàng vào lòng.

"Như nay Thiên Đạo vì muốn cưỡng ép thúc đẩy Vu Yêu Lượng Kiếp bùng nổ, dùng bản nguyên Thiên Đạo chuyển hóa thành lượng kiếp sát khí, để Vu Yêu nhị tộc đi theo đại thế mà 'y' đã định sẵn.

Vu Yêu nhị tộc, với tư cách là nhân vật chính thiên mệnh của kỷ nguyên này, thừa hưởng khí vận Nhân Đạo, tuy nói bị Nhân tộc thức

tỉnh ý chí Nhân Đạo, nhưng hai tộc vẫn có cơ hội chưởng khống ý chí Nhân Đạo, rồi dẫn dắt toàn bộ Nhân Đạo cùng nhau kháng hành Thiên Đạo!" Thiên, Địa, Nhân Tam Tài chúa tể song hành, mới khiến Hồng Hoang thế giới tràn đầy hi vọng.

Bất kỳ một Đạo nào độc đại, chúa tể Hồng Hoang, điều này đối với toàn bộ Hồng Hoang thế giới cùng vạn linh chúng sinh, đều không phải là một chuyện tốt.

Theo đại thế bình thường ban đầu, Thiên Đạo chúa tể Hồng Hoang, lực áp Địa Đạo cùng Nhân Đạo.

Vu Yêu Lượng Kiếp khiến Thiên Tháp Địa Hãm, trụ cột Thiên Địa là Bất Chu Sơn bị đứt đoạn, mang đến tai họa cho vạn linh Hồng Hoang, đồng thời còn khiến Tiên Thiên Linh Khí thoái hóa thành Hậu Thiên Linh Khí.

Phong Thần Lượng Kiếp khiến Hồng Hoang vỡ nát tứ phân ngũ liệt, không chỉ Hậu Thiên Linh Khí tiến một bước thoái hóa, thậm chí ngay cả Hồng Hoang thế giới cũng theo đó thoái hóa, ngay cả Thánh Nhân cũng không thể dung nạp.

Càng đừng nói sinh linh chứng đạo thành thánh, cùng với chứng đắc Đại Đạo chân chính.

Đến Tây Du Lượng Kiếp, một con khỉ cảnh giới Thái Ất Kim Tiên nhỏ bé, cũng có tư cách làm nhân vật chính của lượng kiếp.

Vạn linh muốn đột phá Đại La, đều là một loại hi vọng xa vời khó với tới!

Tô Thần, với tư cách là Địa Đạo Luân Hồi đạo chủ, những người mà y quan tâm đều ở Hồng Hoang thế giới, thậm chí còn muốn chứng đắc tiêu dao vĩnh hằng, chúa tể tất cả Đại Đạo chân chính, đương nhiên sẽ dốc toàn lực ngăn cản Thiên Đạo chúa tể Hồng Hoang!

“Tô Lang, thiếp đây liền tiền vãng Bất Chu Sơn, để Vu tộc của thiếp thôi quảng ‘Tài Đạo’, nhờ đó có được nhiều khả năng hơn!” Hiểu rõ tầm quan trọng của ‘Tài Đạo’ đối với Hồng Hoang, cùng với tính chất then chốt đối với bố cục của tình lang, Bình Tâm không chút do dự, trực tiếp đến tổ địa Bất Chu Sơn.

“Bái kiến Bình Tâm Nương Nương!” “Bái kiến Bình Tâm Nương Nương!” Khoa Phụ, Xi Vưu, Tướng Liễu, Phong Bá, Vũ Sư cùng các Đại Vu đỉnh cấp khác nhận được pháp chỉ của Bình Tâm, toàn bộ đều đến Vu tộc đại điện.

“Ngô chuẩn bị phát hành ‘Vu Tệ’ trong Vu tộc của Ngô, thôi quảng Tài Đạo, các ngươi tất phải toàn lực chi trì!” Bình Tâm nói xong, đối một chúng Đại Vu đỉnh cấp cùng Vu Soái đả nhập một đạo thần thức, để bọn họ hiểu rõ tầm quan trọng của ‘Tài Đạo’ đối với Vu tộc.

“Khoa Phụ, với năng lực của ngươi, có thể khiến bao nhiêu tộc nhân y thực vô ưu, tu luyện hữu thành?” “Ngàn vạn người?” “Không đúng, ít nhất là hàng ức!” Khoa Phụ xếp ngón tay tính toán một chút, vô cùng tự hào trả lời.

“Vậy ngươi có biết thành viên Vu tộc của Ngô có bao nhiêu không?” “Trọn vẹn hàng ức ức vạn triệu!” Bình Tâm nhìn y một cái, nội tâm có chút vô ngữ.

“Đại Vu đỉnh cấp trong tộc Ngô nhiều nhất không quá mấy ngàn, cho dù các ngươi có chết vì kiệt sức, cũng không thể nuôi sống nhiều tộc nhân như vậy!” “Do đó, chỉ có hỗ thông hữu vô, tài nguyên bổ trợ nhau, mới có thể khiến những tộc nhân tầng dưới kia tràn đầy hi vọng!” Đến tầng Đại Vu đỉnh cấp (Đại La đỉnh phong), sớm đã không cần phải lo lắng vì sinh tồn, nhưng những tộc nhân phổ thông thực lực thấp kém kia, cuộc sống lại vô cùng gian nan.

Những năm qua, nếu không phải có tình lang chỉ điểm, khiến tộc nhân kiến tạo nhà đá, dệt y vật, nuôi dưỡng sinh súc, Vu tộc lại làm sao có thể có nhiều tộc nhân như vậy, chiếm cứ nhiều địa bàn đến thế? 'Vu Tệ' phát hành, ngoài việc có thể khiến tộc nhân hỗ thông hữu vô, tài nguyên hỗ trợ lẫn nhau, còn có thể xúc tiến giao lưu giữa mười hai đại bộ lạc, đồng thời còn loại bỏ những kẻ lười biếng, hảo dật ác lao ăn bám.

Đương nhiên, Bình Tâm cũng biết phát hành 'Vu Tệ' rất có khả năng sẽ liên quan đến bóc lột, để tránh tình huống này, nàng đặc ý khâm định những Đại Vu, Vu Soái có nguyên thần hoàn chỉnh làm người quản sự chân chính.

Giao tài nguyên Vu tộc cho bọn họ quản lý, phân phối hợp lý cho tộc nhân, khiến tộc nhân có nhiều hi vọng hơn!

"Đệ tử bái kiến Lão sư!" Triệu Công Minh đầu đội Hỗn Độn Canh Thiết Quan, mặt như than đen, râu rậm xum xuê, một bộ dáng người khôi ngô thô kệch.

Y đi tới Luân Hồi Đại Điện, thấy Tô Thần liền cung kính tiến lên hành lễ.

"Công Minh, nay ngươi tại Địa Phủ đương trị mấy mươi vạn năm, đã đến lúc thực hành sứ mệnh chân chính của mình!" Tô Thần mỉm cười nhìn y, hữu thủ khẽ vung, một tôn Hậu Thiên Chí Bảo 'Tụ Bảo Bồn' liền huyền phù tới trước mặt y.

Chiếc 'Tụ Bảo Bồn' này được luyện chế dựa trên Tài Đạo Chí Bảo 'Tụ Bảo Bồn' nguyên bản, hàm chứa 'Tài Đạo Quy Tắc' mà chính ngô đã tự tay cấu kiến, có thể hấp nạp tài khí thiên địa.

Do Triệu Công Minh vị Tài Thần này sử dụng, tự nhiên là thích hợp nhất!

“Tiếp theo, do ngươi tiến nhập Nhân tộc, thôi quảng Tài Đạo!” “Cẩn tuân Lão sư pháp chỉ!” Tiêu hóa ấn ký thần thức mà Lão sư truyền tới, Triệu Công Minh cuối cùng cũng minh ngộ sứ mệnh của bản thân.

Y cung kính hành lễ xong, liền lui ra khỏi Luân Hồi Đại Điện.

Vô số Nguyên Hội đã trôi qua.

Triệu Công Minh vẫn luôn ở Địa Phủ hiệp trợ các sư huynh sư muội quản lý ức vạn quỷ hồn, nơi nào thiếu nhân thủ thì y tới đó lấp vào, có thể nói là tận tâm tận lực, không từ gian khổ.

Sự cống hiến của y, Tô Thần vẫn luôn ghi nhớ trong lòng.

Lần này quyết định thiết lập ‘Tài Đạo’ trước thời hạn, Triệu Công Minh cũng có thể thực hành sứ mệnh chân chính của mình, từ đó có cơ hội đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, thậm chí chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La!

“Đã đến lúc phát hành ‘Minh Tệ’ tại Địa Phủ, tiến thêm một bước hoàn thiện ‘Tài Đạo’!” Thu lại ánh mắt, Tô Thần triệu gọi Khổng Tuyên, đệ tử chân truyền tọa hạ của mình.

Giao đại khái cương lĩnh cho y xong, liền để y chế định phương án chi tiết.

Kỳ thực, chức trách này vốn nên thuộc về Phong Đô Đại Đế, nhưng do Minh Hà chưa thật sự chuyển thế, nên chỉ đành để Khổng Tuyên tạm thời thay thế.

Tiếp theo, Tô Thần quay trở lại Luân Hồi Sơn.

Y chuẩn bị dốc toàn lực luyện hóa chân thân tàn khu của ‘Hư Vô Ma Thần’, tranh thủ trong thời gian ngắn nhất chưởng khống ‘Hư Vô Quy Tắc’, sau đó kết hợp với Tài Đạo, để vạn linh hỗ thông hữu vô, giao dịch (Tài Đạo) đại xương!

“Hử?” Ngay khi Tô Thần vừa trở lại Luân Hồi Sơn, chuẩn bị bế quan, đột nhiên cảm ứng được một ‘hữu duyên nhân’ đang quỳ bái ngoài sơn môn.

Chỉ thấy một nữ tiên áo xanh cảnh Huyền Tiên cung kính khấu đầu.

“Thánh Nhân tại thượng, tiểu bối Thạch Cơ nhất tâm hướng đạo, khẩn thỉnh Thánh Nhân thùy liên!” Luân Hồi Sơn là đạo trường của Thánh Nhân.

Duy chỉ có sinh linh liên quan đến Địa Đạo hoặc Tiên Thiên Thần Thai Thánh cấp đỉnh mới có tư cách tiến nhập vào trong đó.

Thạch Cơ có thể thông qua khảo hạch trận pháp, đủ để chứng minh nàng có duyên với Địa Đạo.

Bản thể của nàng là một Tiên Thiên Ngoan Thạch, đạo trường tại Bạch Cốt Động trên Khô Lâu Sơn phía đông Hồng Hoang, liền kề với Nhất Khí Tiên Mã Nguyên ưa ăn tim người.

Sau khi hóa hình, do truyền thừa không toàn vẹn, nàng nhất tâm cầu đạo.

Nghe nói Luân Hồi Sơn phía đông nam Hồng Hoang là đạo trường của Luân Hồi Thánh Nhân Tô Thần danh chấn Hồng Hoang, thế là nàng không từ thiên tân vạn khổ, vượt núi băng sông mà tới.

Cho đến nay, nàng đã khấu đầu ngoài sơn môn hơn một ngàn hai trăm năm!

“Hoa!” Lúc này, sơn môn đại khai.

Dưới luồng linh khí bàng bạc nhân uân, hà quang tử khí nồng đậm tuôn trào, chiếu rọi chư thiên.

Thạch Cơ ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một nữ thần phong tư

tuyệt thế, tuyệt đại phong hoa đang đạp hà quang bước ra, điều này khiến nội tâm nàng chấn hám không thôi.

"Bái kiến Thượng Tiên!" Nàng cung kính hành lễ với Mộng Yêu Yêu, không dám có chút mạo phạm.

"Vô nhu đa lễ." Mộng Yêu Yêu mỉm cười hồi lễ, thái độ khả thân, khiến người ta như đắm mình trong gió xuân.

"Phụng Lão gia pháp chỉ, ngươi cùng ngô Luân Hồi Sơn hữu duyên, xin theo ngô tới đây!" Bá!

Nghe xong lời của Mộng Yêu Yêu, Thạch Cơ tâm thần chấn động mạnh, hô hấp cũng trở nên dồn dập.

Nàng không ngờ thành tâm của mình lại thật sự lay động được vị tồn tại vô thượng kia, điều này quả thực quá đỗi kinh hỉ.

Lúc này, không ít sinh linh hữu duyên với Địa Đạo khi thấy cảnh tượng này, từng người một đều ngưỡng mộ nàng vô cùng.

Có thể được Luân Hồi Thánh Nhân thanh lại (chiêu mộ), điều này quả thực là nhất phi trùng thiên (một bước lên mây) a!

Đi bộ vào trong sơn môn.

Cảm nhận được Tiên Thiên Linh Khí tinh thuần vô cùng hóa thành sương mù lỏng, cùng với từng sợi Đại Đạo Chi Lực tinh thuần, Thạch Cơ cảm thấy cảnh giới của mình dường như sắp đột phá bất cứ lúc nào.

Ngẩng đầu nhìn lên, những tòa thiên cung nguy nga tráng lệ sừng sững giữa tiên sơn vân vụ.

Thất thải tường vân liên miên thành biển, thụy thú tiên hạc ríu rít múa ca.

Kim quang vạn đạo cuộn hồng nghê, thụy khí ngàn điều phun tử

vụ.

Có thác bạc từ cửu thiên đổ xuống, các loại linh căn thịnh vượng tươi tốt, các sắc kỳ hoa đua nhau khoe sắc.

Nói không hết vẻ huy hoàng rực rỡ, kể không hết phong phạm khí độ của đạo trường Thánh Nhân!

"Đây chính là đạo trường của Thánh Nhân chân chính sao?" Thạch Cơ bị chấn hám đến ngẩn ngơ hồi lâu, nàng lững thững theo Mộng Yêu Yêu đi tới một tòa đại điện khôi hoằng hùng vĩ, nhìn thấy một thân ảnh vĩ ngạn cổ xưa khoác trường bào màu cực tím tôn quý, bá đạo vô địch, cùng tồn tại với Đại Đạo.

"Phốc thông." Không chút do dự, Thạch Cơ trực tiếp quỳ rạp xuống đất.

"Vãn bối Thạch Cơ, bái kiến Luân Hồi Thánh Nhân!" Tô Thần đầy hứng thú nhìn vị nữ tiên áo xanh này, thấy nàng vẻ mặt non nớt kính sợ, liền lộ ra một nụ cười nhạt.

"Vô nhu đa lễ." Khi y pháp chỉ hạ xuống, một đạo cửu thải tường vân mộng huyễn nâng nàng từ mặt đất dậy.

Theo Đại Thế Hồng Hoang bình thường, sau khi Tam Thanh phân gia, Thông Thiên giáo chủ thiết lập đạo trường tại Kim Ngao Đảo Đông Hải.

Thạch Cơ nhất tâm cầu đạo đến bái sư, thuận lợi trở thành một ngoại môn đệ tử của Tiệt Giáo.

Nàng khác với một đám ngoại môn đệ tử Tiệt Giáo ô yên chướng khí (hỗn tạp), nàng chưa từng loạn sát vô tội, mà là tiềm tâm tu luyện, tích lũy công đức khí vận, là một nữ tiên phúc đức không hơn không kém.

Khi Phong Thần Lượng Kiếp đến, Thạch Cơ khắc ghi lời Thông

Thiên Lão sư căn dặn: ‘Khẩn bế động môn, tĩnh tụng 《Hoàng Đình》 ba hai quyển.’, tuyệt đối không ra ngoài.

Nhưng ai ngờ, dưới Lượng Kiếp, không ai có thể tránh khỏi.

Trước tiên là đồng tử Bích Vân tọa hạ của nàng bị Na Tra dùng Chấn Thiên Tiễn vô cớ bắn chết.

Khi nàng đi lý luận đòi lại công đạo, lại bị Thái Ất Chân Nhân sư đồ Na Tra bắt nạt đến chết.

Có thể nói, nàng là người được phong thần một cách ấm ức nhất trong Phong Thần!

“Đệ tử Thạch Cơ, bái kiến Lão sư!” Thạch Cơ nhìn nụ cười ôn hòa của Tô Thần cuối cùng cũng hoàn hồn, sau đó trực tiếp lần nữa quỳ xuống dập đầu hành bái sư chi lễ.

“Thiện!” “Từ hôm nay trở đi, ngươi là ký danh đệ tử tọa hạ của Bản tọa.” Tô Thần vung tay đánh vào nàng một đạo thần thức ấn ký.

“Là đệ tử môn hạ của Bản tọa, trừ việc cung kính hữu ái đồng môn ra, còn phải hành sự sát phạt quả quyết, tuyệt không được ưu nhu quả đoán, làm tổn hại uy danh của Bản tọa!

Chỉ cần có lý, mọi hậu quả đều do Bản tọa gánh chịu cho ngươi!” “Đệ tử định đương cẩn ký Lão sư giáo huấn!” Thạch Cơ đôi mắt đẹp bắn ra một tia thần thái kinh người, cung thân hành lễ.

Chương 233

"Thiện!" "Tiếp theo do Yêu Yêu sư muội của ngươi giáo đạo cho ngươi, tuyệt đối không được tham đồ tu vi mạo hiểm, phải biết hậu tích bạc phát, đánh vững đạo cơ của bản thân mới là chính đạo!" Tô Thần rất muốn xem, dưới sự dốc lòng giáo đạo của mình, liệu tương lai nàng khi đối mặt lại với kẻ địch số mệnh là Thái Ất Chân Nhân, còn có rơi vào kết cục thê thảm như vậy không?. .....

Triệu Công Minh từ Địa Phủ đến bờ Đông Hải.

Sau khi tiến nhập Nhân tộc, y không trực tiếp truyền đạo mà cẩn thận quan sát.

Nhân tộc tuy nói yếu ớt, nhưng lại sở hữu sức sáng tạo kinh người.

Có nhân tổ 'Toại Nhân Thị' dùng gỗ dùi lửa, có nhân tổ 'Hữu Sào Thị' dùng gỗ xây nhà che mưa gió, cũng có nhân tổ 'Truy Y Thị' dệt y phục.

Theo sau Thái Thanh Lão Tử tại Nhân tộc lập ra đạo thống 'Nhân Giáo', truyền xuống 《Kim Đan Đại Đạo》, cộng thêm vô số Nguyên Hội qua, Thiên Đạo Lục Thánh cùng rất nhiều Tiên Thiên Thần Thai Thánh khai tịch thiên địa tăng thêm bản nguyên thế giới Hồng Hoang.

Tuổi thọ của Nhân tộc cũng tăng lên rất nhiều, sáng tạo ra đủ loại phát minh.

Khi 'Tài Đạo' chưa được thiết lập, các bộ lạc của họ đã biết dùng vỏ sò, tinh thạch làm tiền tệ, sau đó tiến hành giao dịch, tăng cao hiệu suất rất nhiều.

Nhìn 'kim sắc tài khí' nhàn nhạt của Nhân tộc, Triệu Công Minh tế

xuất Hậu Thiên Chí Bảo Tụ Bảo Bồn do Lão sư luyện chế, hấp nạp những 'kim sắc tài khí' này, rồi phản bổ cho Nhân tộc.

"Bái kiến Thượng Tiên!" "Bái kiến Thượng Tiên!" Dưới sự cố ý tiết lộ khí cơ của y, Nhân tộc Tam Tổ liền tới trước mặt y cung kính hành lễ.

Nhân tộc hiện tại tuy nói có Nữ Oa Nương Nương cùng Thái Thanh Thánh Nhân làm chỗ dựa, nhưng thực lực bản thân quả thực quá yếu ớt, thực lực cao nhất Nhân tộc Tam Tổ cũng chỉ mới là Thái Ất hậu kỳ.

Triệu Công Minh là tồn tại Đại La đỉnh phong, quả thực khiến bọn họ cao sơn ngưỡng chỉ (ngưỡng mộ như núi cao)!

"Tam vị Nhân Tổ vô nhu đa lễ." "Bần đạo thụ sư mệnh mà đến, giúp đỡ Nhân tộc hoàn thiện 'Tài Đạo'!" Nghe lời Triệu Công Minh, Nhân tộc Tam Tổ nội tâm vui mừng không thôi.

Dưới sự nhiệt tình mời chào của họ, Triệu Công Minh tạm thời cư trú tại Nhân tộc tổ địa, trước tiên kết giao với một số đại hiền tinh anh của Nhân tộc, tiện cho việc hoàn thiện 'Tài Đạo' của Nhân tộc.

Triệu Công Minh biết đằng sau Nhân tộc là Nữ Oa Nương Nương và Thái Thanh Thánh Nhân, không dám khinh suất can thiệp vào cuộc đấu tranh vi diệu giữa hai vị Thánh Nhân, chỉ dựa theo sư mệnh, chỉ điểm Nhân tộc tăng gia vật chất sinh tồn, sau đó tiến thêm một bước thúc đẩy giao dịch Tài Đạo.

Còn về truyền đạo và tứ hạ (tự ý) truyền thụ pháp tu luyện mới, ranh giới này y căn bản sẽ không chạm vào!

Nhân tộc hiện tại do Thiên Đạo chưởng khống, mà y là đệ tử chân truyền của Địa Đạo Thánh Nhân, một khi truyền đạo thậm chí thu đồ, rất có khả năng sẽ dẫn đến tranh đấu giữa Thiên Đạo và Địa Đạo!.

.....

Côn Luân, Thái Thanh Cung.

Thái Thanh Lão Tử sau khi khai tịch ba Trung Thiên Thế Giới, đã thu được Đại Đạo Công Đức bàng bạc và Hồng Hoang Khí Vận thưởng lệ.

Y một cử đột phá đến Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên.

Ngay khi y trở lại đạo trường tiêu hóa cảm ngộ khai thiên và thành quả đột phá, đột nhiên cảm ứng được sự dị thường của Nhân tộc.

"Bá!" Đôi mắt cổ phác đạm nhiên của y xuyên qua trùng trùng thời không bích lũy, ánh mắt rơi xuống Triệu Công Minh và Nhân tộc Tam Tổ, nhìn thấy kim sắc tài khí bàng bạc tại Nhân tộc tổ địa, đôi mắt khẽ rụt lại.

Bắt đầu bấm tay tính toán, Thái Thanh Lão Tử lại nhìn về phía Thiên Đình của Yêu tộc và Vu tộc trên Bất Chu Sơn.

"Tô Thần Đạo hữu quả là kế hay!" "Tài Đạo một khi xuất hiện, vạn linh Hồng Hoang có thể nhờ đó hưởng lợi, làm được hỗ thông hữu vô, tài nguyên bổ sung cho nhau.

Ngày qua tháng lại, vạn linh chúng sinh sẽ không còn cách nào từ bỏ." "Tô Thần Đạo hữu chưởng khống Tài Đạo Chí Bảo, nắm giữ toàn bộ Tài Đạo Khí Vận trong tay, từ đó gián tiếp chưởng khống Nhân Đạo." "Không biết Lão sư y lại nên ứng phó thế nào?" Nội tâm Thái Thanh Lão Tử rất rõ ràng.

Lão sư đã dùng việc Nữ Oa sư muội sáng tạo Nhân tộc để thức tỉnh ý chí Nhân Đạo, lại để chính mình lập đạo thống Nhân Giáo chưởng khống Nhân Đạo.

Đợi đến khi Vu Yêu Lượng Kiếp kết thúc, Nhân tộc trở thành Thiên Mệnh Nhân Vật Chính duy nhất của Hồng Hoang, hai lớp bảo

hiểm này có thể nói là đã hoàn toàn chưởng khống Nhân Đạo vào tay Thiên Đạo.

Nhưng hiện tại Tô Thần đã dùng 'Tài Đạo' phá cục, Lão sư lấy gì để giải quyết?

Nguyệt phiếu nhân đôi, Tiểu Hổ Miêu bái cầu nguyệt phiếu!

Ngoài Tam Thập Tam Thiên, Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa là vị Thánh Nhân đầu tiên trong chư Thánh chứng đạo thành Thánh, cũng là vị đầu tiên trảm ra 'Tự Ngã Thi', thực lực của nàng trong chư Thánh là đệ nhất không thể nghi ngờ!

Mấy Nguyên Hội qua, theo Tam Thanh được Tô Thần chỉ điểm, khai mở Thánh Nhân Sáng Thế, tạo phúc Hồng Hoang.

Nữ Oa thuận lợi khai tịch bốn Trung Thiên Thế Giới, thu được Đại Đạo Công Đức bàng bạc cùng Hồng Hoang Thiên Địa Khí Vận gia thưởng, thực lực của nàng cũng thuận lợi đột phá đến Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên!

Từ khi trở về từ Hỗn Độn, nàng đã tiềm tâm bế quan tiêu hóa thành quả đột phá và khai thiên sở đắc, mơ hồ minh ngộ ra khế cơ Tam Thi Hợp Nhất.

Đúng lúc Nữ Oa chuẩn bị lần nữa tiến nhập Hỗn Độn khai tịch thế giới, tích lũy đủ Đại Đạo Công Đức để ứng phó tương lai, đột nhiên cảm ứng được Yêu tộc ngưng tụ ra 'kim sắc tài khí' bàng bạc.

"Đế Tuấn đây là đang giúp Tô Thần thôi quảng 'Tài Đạo'?" Tâm niệm vừa động, Nữ Oa liền hiểu rõ sự tình từ đầu đến cuối, đôi mắt không khỏi nhìn về phía Luân Hồi Sơn.

Tiếp theo, khi nàng cảm ứng được Vu tộc và Nhân tộc, lần lượt ngưng tụ ra 'kim sắc tài khí' bàng bạc, đôi mắt phượng đẹp đẽ không khỏi co rút mạnh, dường như xuyên qua trùng trùng thời không bích

lũy, nhìn thấy thân ảnh vĩ ngạn cực tím tôn quý, bá đạo vô địch kia.

Ban đầu, khi Nữ Oa sáng tạo Nhân tộc, dùng đó để thức tỉnh ý chí Nhân Đạo chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, nàng đã nhìn ra Đại Thế Hồng Hoang do Thiên Đạo chế định.

Kỷ nguyên này Vu tộc và Yêu tộc, số phận đã định là vật hy sinh của Lượng Kiếp, để dọn đường cho Nhân tộc trở thành Thiên Mệnh Nhân Vật Chính duy nhất.

Cũng như thời Long Hán Đại Kiếp, Tiên Thiên Tam Tộc khởi xướng đại chiến Lượng Kiếp, nhưng người thắng cuộc cuối cùng lại là Lão sư Hồng Quân!

Vu Yêu nhị tộc, với tư cách là Thiên Địa Nhân Vật Chính không thể nghi ngờ của thế giới Hồng Hoang hiện tại, khi họ thấy Nhân tộc thức tỉnh ý chí Nhân Đạo, đương nhiên không cam tâm trở thành quân cờ vật hy sinh.

Thái Nhất tiến nhập Hỗn Độn, tìm kiếm cơ hội chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La.

Đế Tuấn mô phỏng chư Thánh Sáng Thế, một cử trảm ra 'Tự Ngã Thi', đột phá đến Chuẩn Thánh cực hạn viên mãn, bất cứ lúc nào cũng có cơ hội Tam Thi Hợp Nhất chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Đế Giang và mười một Tổ Vu khác, họ cũng tiến nhập Hỗn Độn Sáng Thế, ý đồ dùng nhục thân chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La!

Hiện tại, dưới sự bố cục của Tô Thần, Đại Thế Hồng Hoang đã có chút lệch khỏi Thiên Đạo Đại Thế.

Nhưng những năm gần đây, Thiên Đạo đã dùng quyền hành của mình, cưỡng chế thúc đẩy Lượng Kiếp, cố gắng khiến Vu Yêu nhị tộc nhanh chóng khởi xướng quyết chiến cuối cùng, một cử định đỉnh

Hồng Hoang, hoàn toàn áp chế Địa Đạo và Nhân Đạo!

Tô Thần để chống lại Thiên Đạo, đã chọn một con đường khác, dùng 'Tài Đạo' để tước đoạt quyền hành Nhân Đạo!

Vu tộc, Yêu tộc đều là Thiên Mệnh Nhân Vật Chính không thể nghi ngờ của kỷ nguyên này.

Nhân tộc thức tỉnh ý chí Nhân Đạo, là Thiên Mệnh Nhân Vật Chính duy nhất của kỷ nguyên tiếp theo.

Giữa ba tộc, đều thừa hưởng quyền hành và khí vận Nhân Đạo bàng bạc vô cùng!

Có thể dự đoán rằng, một khi 'Tài Đạo' được thôi quảng rộng rãi, người hưởng lợi nhiều nhất không ai khác chính là Nhân Đạo!

Và Tô Thần chưởng khống Tài Đạo Chí Bảo, do y thiết lập 'Tài Đạo', Nhân Đạo căn bản không thể tách rời y.

Cho dù có Thiên Đạo chưởng khống, 'nàng' cũng phải thân cận Tô Thần, sau đó chia sẻ khí vận và quyền hành Nhân Đạo tương ứng!

Đây là một Dương Mưu đường đường chính chính!

Đôi mắt phượng đẹp đẽ của Nữ Oa tràn đầy sự khâm phục, đồng thời còn xen lẫn một tia tình ý khó tả, ánh mắt khẽ ảm đạm.

Thu lại ánh mắt, nàng nhìn về phía Hỗn Độn Thiên Khung, ánh mắt khẽ ngưng lại.

"Lão sư, tiếp theo người lại sẽ ứng phó thế nào với cục diện mà Tô Thần đã phá vỡ?" .....

Thiên Đình, Thiên Đế Điện.

Thông Thiên khai sáng ba Trung Thiên Thế Giới và dung nhập vào thế giới Hồng Hoang, thu được Đại Đạo Công Đức bàng bạc và Hồng Hoang Khí Vận gia thưởng.

Y cũng nhờ đó thuận lợi đột phá đến Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên.

Biết được Đế Tuấn trở thành người thứ hai sau Nữ Oa trảm ra 'Tự Ngã Thi', Thông Thiên không trở về đạo trường của mình, mà chọn đến Thiên Đình, cùng Thiên Đế luận đạo một trận.

"Thông Thiên Thánh Nhân, sở dĩ bần đạo có thể trảm ra 'Tự Ngã Thi', phần lớn là nhờ có thê tử Hi Hòa." Sau khi luận đạo kết thúc, Đế Tuấn biết ý đồ của Thông Thiên, liền chủ động chia sẻ kinh nghiệm trảm thi của mình.

"Nga?" Thông Thiên nghe Đế Tuấn chia sẻ kinh nghiệm, đôi kiếm mi khẽ nhướn, lộ ra một tia hiếu kỳ.

"Muốn trảm ra 'Tự Ngã Thi', tất phải nhận rõ bản ngã chân chính của mình, minh ngộ thất tình lục dục của bản thân." "Cũng như Thông Thiên Thánh Nhân, ngài là do Nguyên Thần của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, là Bàn Cổ Chính Tông không thể nghi ngờ, là Tiên Thiên Thần Thai Thánh cấp đỉnh, sở hữu một 'Đạo Tâm' kiên nhẫn chí cực." "Ngài có thể dễ dàng minh ngộ Đại Đạo của bản thân, nhưng lại chưa thể thật sự minh ngộ thất tình lục dục của chính mình, bởi vì ngài chưa từng thể nghiệm qua!" Bá!

Nghe Đế Tuấn chia sẻ mà không hề giữ lại, Thông Thiên nội tâm chấn động mạnh, sau đó lập tức nghĩ đến sư muội Nữ Oa.

"Thì ra là thế!" Y nhớ lại khi Thiên Đạo Ngũ Thánh thư sát Tô Thần chứng đạo, vì sao Nữ Oa sư muội lại hành sự như vậy, hóa ra nàng đã sớm tình định Tô Thần!

Sở dĩ trảm ra 'Tự Ngã Thi', chắc hẳn là vì Tô Thần cùng Bình Tâm kết thành đạo lữ mà ảm đạm thần thương đi?

"Đa tạ Thiên Đế!" Thông Thiên đứng dậy, trịnh trọng hành lễ với

Đế Tuấn.

"Thông Thiên Thánh Nhân khách khí rồi." Đế Tuấn vội vàng nghiêng người, sau đó cung kính hoàn lễ.

Kinh nghiệm trảm 'Tự Ngã Thi', y đã sớm vô tư chia sẻ cho trọng thần Thiên Đình, nay chia sẻ cho Thông Thiên để đổi lấy một ân tình của y, đương nhiên là vô cùng có lợi.

"Di?" Ngay khi Thông Thiên chuẩn bị rời đi, y đột nhiên cảm ứng được 'kim sắc tài khí' bàng bạc của Thiên Đình, đôi mắt không khỏi khẽ ngưng lại.

"Tô Thần Đạo hữu quả là thủ đoạn cao minh!" Tâm niệm vừa động, Thông Thiên liền hiểu rõ sự tình từ đầu đến cuối, tràn đầy tán thán và khâm phục.

Đồng thời, Đế Tuấn cũng cảm ứng được khí vận của Thiên Đình mình tiến thêm một bước tăng trưởng, thiên tài xuất hiện cũng ngày càng nhiều, đối với việc thôi quảng 'Tài Đạo' tự nhiên là càng thêm nỗ lực.

Trở về Bích Du Cung, Thông Thiên nhớ đến lần trước Tô Thần ở Côn Luân của mình đã thu được Tài Đạo Chí Bảo 'Dao Tiền Thụ', 'Ngũ Đức Kim Tiền' mà nó kết quả cần hấp nạp 'kim sắc tài khí' bàng bạc. 'Kim sắc tài khí' sinh ra là nhờ vạn linh thông qua giao dịch tiền tệ.

Yêu tộc ra sức thôi quảng 'Tài Đạo', sản sinh ra 'kim sắc tài khí' bàng bạc vô cùng.

Một khi bị 'Dao Tiền Thụ' hấp nạp, vậy sẽ kết ra bao nhiêu 'Ngũ Đức Kim Tiền'?

"Hoặc chăng, ngô vẫn còn coi thường bố cục của Tô Thần Đạo hữu!" Khi thôi toán ra Vu tộc và Nhân tộc đều đang đại tứ thôi quảng

‘Tài Đạo’, nội tâm Thông Thiên ẩn ẩn có một trực giác mãnh liệt, y ngoài việc dùng ‘Tài Đạo’ để cướp đoạt quyền hành Nhân Đạo ra, e rằng còn có tính toán sâu xa hơn!

“Chẳng lẽ nói, Tô Thần Đạo hữu bố cục ‘Tài Đạo’, không chỉ là từ tay Thiên Đạo cướp đoạt quyền hành Nhân Đạo, mà là mượn cơ hội nghịch cải xu hướng Đại Thế Vu Yêu Lượng Kiếp?” Giờ phút này, đôi mắt Thông Thiên đột nhiên sáng rực!

Sau khi chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, y cũng đã nhìn ra một phần xu hướng Đại Thế Thiên Đạo.

Thiên Đạo vì muốn hoàn toàn chưởng khống Nhân Đạo, đã chọn dùng Nhân tộc thức tỉnh ý chí Nhân Đạo, khâm định là Thiên Mệnh Nhân Vật Chính duy nhất của kỷ nguyên tiếp theo.

Tô Thần với tư cách là Địa Đạo Luân Hồi Đạo Chủ, cùng Bình Tâm Nương Nương kết thành đạo lữ, xét về mối quan hệ thân cận, lý lẽ nên dốc toàn lực tương trợ Vu tộc, giúp Vu tộc định đỉnh Hồng Hoang, trở thành Thiên Mệnh Nhân Vật Chính duy nhất, từ đó chưởng khống Nhân Đạo.

Nhưng những năm gần đây, Tô Thần ngoài việc tương trợ Vu tộc ra, còn giúp đỡ rất nhiều cho Đế Tuấn, Thái Nhất và những người khác.

Rất hiển nhiên, y đang liên hợp Vu Yêu hai Thiên Mệnh Nhân Vật Chính này, cùng nhau đối kháng Thiên Đạo!

Chương 234

Lần thôi quảng 'Tài Đạo' này, chính là mượn thân phận và khí vận của hai Thiên Mệnh Nhân Vật Chính lớn này, tiến thêm một bước chưởng khống quyền hành khí vận Nhân Đạo, đợi tương lai y thiết lập 'Tài Đạo' xong.

Tô Thần liền có thể danh chính ngôn thuận chưởng khống 'tài khí' thiên hạ, khiến Nhân Đạo cam tâm tình nguyện phối hợp ý chí của y!

Một khi Vu Yêu Lượng Kiếp thật sự bùng phát, y có thể dựa vào quyền hành Nhân Đạo chưởng khống, có một tư cách nhất định để nghịch cải xu hướng Đại Thế Lượng Kiếp, khiến bố cục tính toán của Thiên Đạo thất bại!

"Quả là đại khí phách!" "Quả là đại thủ bút!" Thông Thiên nhìn về phía Luân Hồi Sơn, vẻ khâm phục trên mặt càng ngày càng đậm, đôi mắt đồng thời cũng bùng phát ra từng tia hy vọng chi quang.

"Với bố cục của Tô Thần Đạo hữu, Thiên Đạo tất nhiên phải tốn rất nhiều tâm tư để đối phó y." "Đến lúc đó, ngô có cơ hội phế trừ Thiên Đạo Thánh Nhân Quả Vị, dùng Hỗn Độn Tinh Tuyền bổ sung bản nguyên đạo cơ của bản thân, sau đó tái trọng chứng Hỗn Nguyên Đại La không?" .....

Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân cao tọa trên cửu thải tường vân, y đầu đội Vô Cực Quan, sắc mặt không bi không hỉ, không nhìn ra một tia ba động khí tức nào, dường như tồn tại ở quá khứ, lại tồn tại ở tương lai.

"Ông!" Tạo Hóa Ngọc Điệp trên đỉnh đầu rủ xuống ức ức vạn đạo Hồng Mông Tử Khí và Thiên Đạo Chi Lực, diễn hóa ra đủ loại dị tượng khủng bố.

Mấy Nguyên Hội qua, Thiên Đạo chư Thánh cùng rất nhiều Tiên Thiên Thần Thai Thánh khai mở thời đại Sáng Thế, khiến bản nguyên thiên địa Hồng Hoang tăng trưởng kịch liệt, thế giới điên cuồng khuếch trương, bản nguyên Thiên Đạo cũng đồng dạng bạo trướng.

Y mặc mặc cảm ngộ lợi ích sau khi bản nguyên Thiên Đạo tăng trưởng, sau đó chuyển hóa thành thực lực của chính mình, để chuẩn bị xung kích Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên (Thiên Đạo Cảnh).

"Hử?" Lúc này, Hồng Quân cảm ứng được bản nguyên Nhân Đạo Hồng Hoang tăng trưởng kịch liệt, tốc độ của nó vượt xa Thiên Đạo Hồng Hoang, không khỏi tĩnh khai đôi mắt, toàn thân tản mát ra một loại khí tức Vĩnh Hằng của Đạo.

"Tài Đạo?" "Lại là Tô Thần!" Chưởng khống Tạo Hóa Ngọc Điệp, y tâm niệm vừa động liền biết được mấu chốt biến hóa của Nhân Đạo.

Theo Đại Thế Hồng Hoang bình thường, Nhân tộc là chủng tộc thích hợp nhất để khai mở 'Tài Đạo', do đó phải đợi đến sau Vu Yêu Lượng Kiếp, Nhân tộc trở thành Thiên Mệnh Nhân Vật Chính duy nhất, 'Tài Đạo' mới thật sự xuất hiện và xương thịnh lên.

Nhưng hiện tại, Tô Thần đã thu được Tài Đạo Tam Bảo (Tụ Bảo Bồn, Dao Tiền Thụ, Lạc Bảo Kim Tiền), lấy Vu Yêu nhị tộc là Thiên Mệnh Nhân Vật Chính của kỷ nguyên này làm chủ, lại lấy Nhân tộc đã thức tỉnh ý chí Nhân Đạo làm phụ, bắt đầu đại tứ thôi quảng 'Tài Đạo'.

Với tốc độ này, e rằng không bao lâu, y sẽ có thể dùng Tài Đạo Chí Bảo thiết lập 'Tài Đạo', trở thành Tài Đạo Chúa Tể Giả không thể nghi ngờ!

Đến lúc đó, với tầm quan trọng của 'Tài Đạo' đối với Nhân Đạo,

‘nàng’ sẽ không tự chủ mà thân cận Tô Thần, thậm chí là Địa Đạo, điều đó sẽ dần dần thoát khỏi sự chưởng khống của Thiên Đạo.

Điểm này, là bất luận thế nào cũng không thể dung nhẫn!

“Có nên tiệt hồ (cướp giữa đường) Tô Thần, trọng tân luyện chế một kiện Tài Đạo Chí Bảo thiết lập ‘Tài Đạo’ không?” Đôi mắt cổ phác cơ giới của Hồng Quân khẽ ngưng lại.

Y có Tiên Thiên Chí Bảo Càn Khôn Đỉnh, muốn luyện chế một kiện Hậu Thiên Chí Bảo thuộc tính Tài Đạo rồi nghịch phản Tiên Thiên, quả thực là dễ như trở bàn tay.

Nhưng rất nhanh, Hồng Quân đã dập tắt ý nghĩ này.

Không phải y không làm được, mà là Tài Đạo Chí Bảo luyện chế hậu thiên, căn bản không thể so sánh với Tài Đạo Chí Bảo chân chính.

Thiên Đạo dù có thể cấu kiến ‘Tài Đạo Quy Tắc’ hoàn chỉnh dung nhập vào Chí Bảo, dù có thuận lợi tiệt hồ, Tô Thần hoàn toàn có thể bất cứ lúc nào bát loạn phản chính (chấn chỉnh lại), trọng tân thiết lập ‘Tài Đạo’.

Đến lúc đó, uy nghiêm của Thiên Đạo cũng chỉ trở thành một trò cười!

“Hừ!” “Đợi Bản tọa đột phá đến Thiên Đạo Cảnh, xem ngươi Tô Thần còn có tư cách gì chống lại Bản tọa!” Thu lại ánh mắt, đôi mắt Hồng Quân lóe lên một tia lãnh mang, sau đó lần nữa nhắm lại, bắt đầu dốc toàn lực cảm ngộ Đại Đạo Chí Lý và bản nguyên Thiên Đạo, nỗ lực vì sự đột phá Thiên Đạo Cảnh của chính mình!

Tiếp tục bái cầu nguyệt phiếu!

Tiểu Hổ Miêu bái tạ!!!

Muốn thiết lập ‘Tài Đạo’, ngoài việc sở hữu Tài Đạo Chí Bảo, còn

cần khiến Thiên Mệnh Nhân Vật Chính của thế giới Hồng Hoang sử dụng 'tiền tệ' giao dịch, lấy khí vận Nhân Đạo tụ long 'tài khí'.

Dù sao, sự hưng thịnh của Nhân Đạo không thể tách rời 'Tài Đạo'!

Vu tộc và Yêu tộc là Thiên Mệnh Nhân Vật Chính không thể nghi ngờ của kỷ nguyên này, Nhân tộc là chủng tộc thức tỉnh ý chí Nhân Đạo.

Tô Thần thôi quảng giao dịch 'tiền tệ' trong ba tộc này, để đặt nền móng cho việc thiết lập 'Tài Đạo'.

Y không lo lắng Hồng Quân sẽ thiết lập 'Tài Đạo' trước để tiệt hồ mình, bởi vì, Thiên Đạo tuy nói chúa tể Hồng Hoang, nhưng Tô Thần đã sớm ngưng tụ Đại Đạo Công Đức Kim Luân, có thể dựa vào ba kiện Tài Đạo Chí Bảo mà bản thân sở hữu, hướng Đại Đạo lập thệ thiết lập 'Tài Đạo'!

Đại Đạo chí công, chí cao vô thượng.

Hồng Quân dù có chưởng khống ý chí Thiên Đạo để tiệt hồ mình, nhưng cuối cùng cũng chỉ là một trò cười mà thôi!

Dù sao, y không có Tài Đạo Chí Bảo hàm chứa 'Tài Chi Đại Đạo', lấy gì để thiết lập 'Tài Đạo'?

Do đó, Tô Thần sau khi bố cục xong, liền yên tâm đến bế quan đại điện, dốc toàn lực luyện hóa chân thân tàn khu của Hư Vô Ma Thần, tranh thủ trong thời gian ngắn nhất chấp chưởng 'Hư Vô Quy Tắc'.

Đợi thiết lập 'Tài Đạo' xong, y sẽ dùng Tài Đạo Chí Bảo 'Tụ Bảo Bồn' để kiến lập một tòa 'Tài Đạo Thần Tháp', rồi dùng 'Hư Vô Đại Đạo' câu thông liên kết vạn tộc vạn linh Hồng Hoang, khiến các chủng tộc khác nhau, sinh linh có cảnh giới thực lực tương đồng có thể dùng 'tiền tệ' để giao dịch với nhau.

Đến lúc đó, Tài Đạo sẽ thật sự đại xương!

Bản thân y không những có thể từ tay Thiên Đạo tước đoạt quyền hành khí vận Nhân Đạo, Dao Tiền Thụ còn sẽ không ngừng kết ra 'Ngũ Đức Kim Tiền', sau đó tiến thêm một bước chưởng khống ý chí thiên địa Hồng Hoang.

Khi đó, mục tiêu của y là thực hiện, khiến Thiên Địa Nhân Tam Đạo Hồng Hoang tương phụ tương thành, tề khu tịnh tiến, dẫn dắt Hồng Hoang tấn thăng Vĩnh Hằng Đại Thế Giới sẽ càng dễ dàng hơn!. .....

Thông Thiên từ Thiên Đình trở về đạo trường Bích Du Cung.

Bốn vị chân truyền đệ tử môn hạ của y lập tức như tìm được chủ tâm cốt, trực tiếp tới đại điện khóc lóc tố khổ.

"Lão sư, Nhị Sư Bá bắt nạt người quá đáng!" "Đệ tử môn hạ của Xiển Giáo thống xích chúng con là súc sinh 'thấp sinh noãn hóa lông vũ mang sừng', bọn họ không những không kể tình đồng môn, mà còn không coi ngài là Sư Thúc vào mắt!" "Chúng con đi lý luận với Na Quảng Thành Tử, Nam Cực Tiên Ông, sau đó dùng phương thức tỷ thí để kết thúc nhân quả.

Ngay khi họ sắp thất bại, Nhị Sư Bá từ Hỗn Độn trở về." "Ai ngờ Nhị Sư Bá không những không quản giáo, ngược lại còn ra tay giáo huấn chúng con!" "Cầu Lão sư vì chúng con chủ trì công đạo!" "Cầu Lão sư vì chúng con chủ trì công đạo!" Đa Bảo, Kim Linh, Vô Đương, Quy Linh tứ đại đệ tử quỳ thành một hàng.

Ngoài Bích Du Cung, một đám ký danh đệ tử cũng đồng loạt quỳ xuống không dậy, cầu xin Lão sư Thông Thiên chủ trì công đạo cho họ!

Đều là đệ tử tọa hạ của Huyền Môn Thánh Nhân, dựa vào cái gì

mà đệ tử Xiển Giáo lại cao hơn một bậc?

Đệ tử Thánh Nhân Tiệt Giáo chúng con tại sao lại là súc sinh 'thấp sinh noãn hóa lông vũ mang sừng'?

Nghe tất cả đệ tử khóc lóc tố khổ, Thông Thiên đôi kiếm mi khẽ nhướn, tâm niệm vừa động liền lập tức thôi toán ra sự tình từ đầu đến cuối, xác nhận lời của Đa Bảo và các đệ tử là thật.

"Cũng được!" "Kể từ khi Côn Luân không dung nạp Tiệt Giáo của ngô, vậy Bản tọa liền tìm đạo trường khác vậy!" Nội tâm Thông Thiên rõ ràng.

Do 'giáo nghĩa' của Tiệt Giáo mình đối nghịch với 'giáo nghĩa' của Nhị huynh Xiển Giáo, một bên là 'tiệt thủ Thiên Đạo độn đi một phần, tạo phúc vạn linh chúng sinh Hồng Hoang', một bên là 'xiển thuật thiên lý, tôn sùng Thiên Đạo'.

Đệ tử Xiển Giáo và đệ tử Tiệt Giáo phát sinh xung đột, cũng là chuyện bình thường.

Nhưng tính cách của Nhị huynh quả thực quá cao ngạo, căn bản không coi thường sinh linh thấp sinh noãn hóa, thống xích họ là 'biển mao súc sinh' (loài vật lông lá hôi hám).

Và các đệ tử môn hạ của y học theo, từng người một đều coi thường đệ tử Tiệt Giáo của mình, liên tục phát sinh tranh chấp.

Đương nhiên, còn có một nguyên nhân quan trọng, đó là Côn Luân tổ mạch không thể chịu đựng được ba vị Thánh Nhân Quả Vị khí vận.

Thời gian ngắn thì không sao.

Nhưng một khi lâu dài, ngoài việc giáo nghĩa xung đột ra, còn có khí vận Thánh Nhân và tài nguyên xung đột, cuối cùng sẽ càng ngày càng kịch liệt, đến mức khó mà hòa giải được.

Để không làm tổn thương tình nghĩa huynh đệ, Thông Thiên chọn rời khỏi Côn Luân, tìm đạo trường khác.

Đến Thái Thanh Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn Thông Thiên một cái, nội tâm cho rằng y đến để cáo trạng Đại huynh, không khỏi hừ lạnh một tiếng trong lòng.

Đệ tử môn hạ của Tam đệ Tiệt Giáo lương dửu bất tề (trình độ không đều), khiến Côn Luân trở nên ô yên chướng khí (hỗn tạp tạp nham), quả thực khiến y không ưa.

"Đại huynh, Nhị huynh." "Trước đây ngô cùng Thiên Đế luận đạo, sở dĩ y có thể trảm ra 'Tự Ngã Thi', ngoài việc nhận rõ bản ngã ra, còn là cảm ngộ thất tình lục dục của bản thân!" Vô tư chia sẻ kinh nghiệm trảm thi từ Đế Tuấn sở đắc xong, Thông Thiên hướng về Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn hành lễ.

"Côn Luân không thể dung nạp ba vị Thánh Nhân chúng ta, để không làm tình nghĩa huynh đệ chúng ta sinh ra hiềm khích, Tiểu đệ quyết định tìm bảo địa khác để thiết lập đạo thống của bản thân.

Đại huynh, Nhị huynh, Côn Luân này giao lại cho hai vị!" "Tam đệ!" "Tam đệ!" Thấy Thông Thiên không những vô tư chia sẻ kinh nghiệm trảm thi cho mình, mà còn cam nguyện nhường Côn Luân tổ mạch cho mình, nội tâm Nguyên Thủy không khỏi sinh ra một tia hổ thẹn.

"Ý ngô đã quyết, Đại huynh Nhị huynh vô nhu tái khuyến (không cần khuyên nữa)!" Thông Thiên trở về Bích Du Cung, triệu tập một đám đệ tử Tiệt Giáo.

Y chưởng khống Đại Đạo Quy Tắc, dùng Đại Đạo thần thông của bản thân hội tụ thành một thanh Đại Đạo Thần Kiếm.

"Hưu!" Bích Du Cung từ đỉnh Côn Luân tổ mạch một kiếm chém

đứt.

"Oanh long long!" Thông Thiên thác (nâng đỡ) Bích Du Cung, dẫn theo đám đệ tử hạo hạo đãng đãng (đông đảo) của mình, trực tiếp hướng về phía Đông Hải mà đi.

Khi đến Kim Ngao Đảo, thấy hòn đảo này khá hoang lương, nhưng lại khế hợp với 'Đạo' của bản thân, y không chút do dự.

Y thiết lập Bích Du Cung trên đỉnh Kim Ngao Đảo.

"Từ nay về sau, Kim Ngao Đảo chính là đạo trường của Bản tọa!" Theo lời Thông Thiên hạ xuống, y dùng Thánh Nhân Quả Vị và khí vận Bàn Cổ Chính Tông của mình dung nhập vào Kim Ngao Đảo.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Toàn bộ thiên khung chấn động điên cuồng.

Trong khoảnh khắc, chỉ thấy Kim Ngao Đảo hoang lương nhanh chóng khuếch trương ức ức vạn công lý, chủ phong nhổ đất mà dậy, đâm thẳng lên thương khung vũ trụ.

Từng điều Tiên Thiên Linh Mạch chủ động ngưng tụ sinh ra kéo dài, từng gốc Tiên Thiên Linh Căn Linh Dược phá thổ mà ra, từng tòa kỳ phong tuấn lĩnh nhổ đất mà dậy, từng con thụy thú tiên hạc vỗ cánh mà đến.

Tử khí đông lai ức vạn lý, hà quang vạn đạo nhuộm chư thiên.

Có cửu thiên ngân bộc đổ xuống, có sông lớn cuồn cuộn đổ ra biển, nghê hồng cao huyền, thải hà chiếu rọi thương khung vũ trụ, trân cầm dị thú xuất hiện, tiên thiên dao thảo kỳ hoa tranh nhau khoe sắc.

"Vẫn còn thiếu một kiện trấn áp khí vận chí bảo a!" Nhìn đạo trường mới của mình, thân thể Thông Thiên thẳng tắp như Đại Đạo Thần Kiếm. .....

Sau khi Thông Thiên dẫn tất cả đệ tử Tiệt Giáo rời khỏi Côn Luân, Thái Thanh Lão Tử đến Ngọc Hư Cung.

"Nhị đệ, Tam đệ y nói đúng, Côn Luân không thể tải ba vị Thánh Nhân Quả Vị khí vận." "Côn Luân này lưu lại cho ngươi, vi huynh đi đây!" "Đại huynh!" Nhìn bóng lưng Đại huynh rời đi, nội tâm Nguyên Thủy ngũ vị tạp trần (trộn lẫn năm vị, cảm xúc phức tạp).

Thái Thanh Lão Tử ngồi ngược trên tọa kỵ Bản Giác Thanh Ngưu, một tay nâng đạo trường Thái Thanh Cung của mình, dẫn theo đệ tử duy nhất Huyền Đô, một đường hướng về phương Đông mà đi.

Khi đến Thủ Dương Sơn, y liền thiết lập đạo thống của bản thân tại đây.

Nơi này khá gần Nhân tộc.

Có y vị Giáo chủ Nhân Giáo này tại, các sinh linh chủng tộc trong phạm vi ức ức vạn công lý gần đó, căn bản không dám địch lại Nhân tộc, lần lượt thiên tỷ (di cư) đến khu vực khác.

Cho đến nay, Nhân tộc thuận lợi khai tịch ra tổ địa thứ hai, nghênh đón sự phát triển mãnh liệt.

Thoáng cái, một Nguyên Hội thời gian vội vã trôi qua.

Trong mười mấy vạn năm này, Đế Tuấn, Phục Hy, Côn Bằng, Đế Giang và mười một Tổ Vu khác, thường xuyên tiến nhập Hỗn Độn, khai tịch thế giới dung nhập Hồng Hoang, thu được Đại Đạo Công Đức gia thưởng và Hồng Hoang Thiên Địa Khí Vận phản bổ.

Đồng thời, Tô Thần cũng cuối cùng đã luyện hóa chân thân tàn khu của Hư Vô Ma Thần, thuận lợi chưởng khống 'Hư Vô Quy Tắc'.

Chương 235

"Đã đến lúc thiết lập 'Tài Đạo'!" Tĩnh khai đôi mắt, khóe miệng Tô Thần khẽ cong lên, lộ ra một nụ cười đạm nhiên tự tin.

"Hưu!" Trạm đầu tiên, y đến Tam Thập Tam Thiên Thiên Đình.

"Kiến quá Tô Thần Thánh Nhân!" "Kiến quá Tô Thần Thánh Nhân!" "Bái kiến Lão sư!" Đế Tuấn, Phục Hy, Lục Khôn và những người khác cung kính nghênh đón.

"Bá!" Tô Thần tế xuất một kiện Hậu Thiên Chí Bảo 'Tụ Bảo Bồn' do chính tay mình luyện chế, ngoài việc chế định 'Tài Đạo Quy Tắc', còn dung nhập 'Hư Vô Quy Tắc'.

"Lục Khôn, sau này kiện Chí Bảo này do ngươi coi quản!" "Hoa!" Khi Hậu Thiên Chí Bảo 'Tụ Bảo Bồn' vừa xuất hiện, nó liên tục hấp nạp 'kim sắc tài khí' mà Yêu tộc đã thôi quảng 'Tài Đạo' trong mười mấy vạn năm này sản sinh ra.

"Hưu!" "Hưu!" Ba mươi ba hư vô thông đạo chìm vào Tam Thập Tam Thiên Thiên Đình, đảm bảo sinh linh của mỗi trọng thiên đều có tư cách tiến nhập vào 'Tài Đạo Thần Tháp' mà Tô Thần sắp cấu kiến.

Đáng nói là, bất kỳ sinh linh nào tiến nhập 'Tài Đạo Thần Tháp' đều có thể tự nhiên ẩn nấp khí cơ của bản thân, thay đổi hình dáng của bản thân, có thể đảm bảo sẽ không bị người giao dịch nhìn ra thân phận chân chính, khiến an toàn của bản thân được bảo đảm.

Đương nhiên, chúa tể Hồng Hoang Thánh Nhân thì ngoại lệ!

"Cẩn tuân Lão sư pháp chỉ!" Lục Khôn có chút dược dược dục thí (hăm hở muốn thử), nội tâm tràn đầy tự hào. 'Lão sư cuối cùng cũng có nhiệm vụ giao cho mình rồi!' Đế Tuấn, Phục Hy, Côn Bằng và các

Chuẩn Thánh Đại Năng khác nhìn ra sự thần bí của 'Hư Vô Thông Đạo', nội tâm suy đoán ý đồ chân chính của Tô Thần. 'Hiện nay 'Tài Đạo' đã đại hưng ở Thiên Đình, với Tài Đạo Chí Bảo mà Tô Thần Thánh Nhân sở hữu, hoàn toàn có thể thiết lập 'Tài Đạo', vì sao còn phải thiết lập một điểm liên kết ở mỗi trọng thiên của Thiên Đình ngô chứ?' 'Y rốt cuộc đang bố cục một đại cục như thế nào?' Trạm thứ hai, Vu tộc.

Lần nữa dùng Hậu Thiên Chí Bảo 'Tụ Bảo Bồn' do mình luyện chế, thu thập kim sắc tài khí mà Vu tộc sản sinh ra, sau đó dung nhập ba mươi sáu hư vô thông đạo.

Ngoài mười hai bộ lạc của Vu tộc ra, các sinh linh khác trên Bất Chu Sơn đều có thể thông qua những hư vô thông đạo này tiến nhập vào 'Tài Đạo Thần Tháp' để giao dịch.

Trạm thứ ba, Nhân tộc.

Tốn hết tròn mười vạn năm, Tô Thần dựa vào Tiên Thiên Chí Bảo 'Địa Thư' của Trấn Nguyên Tử, phối hợp 'Hư Vô Quy Tắc', cấu kiến ra số trăm vạn ức điều 'hư vô thông đạo' bằng địa mạch trong thế giới Hồng Hoang, chính là để đảm bảo kế hoạch của mình có thể thuận lợi thực thi.

Mọi công tác chuẩn bị đã sẵn sàng.

Tô Thần tế xuất Tài Đạo Chí Bảo chân chính 'Tụ Bảo Bồn', nhìn về phía Hỗn Độn Thiên Khung.

"Oanh!" Một đạo Đại Đạo Công Đức Kim Trụ xông thẳng lên trời, trực tiếp phá vỡ thương khung vũ trụ, thuận lợi câu thông liên kết Đại Đạo Chi Lực trong Hỗn Độn.

"Đại Đạo tại thượng, ngô là Tô Thần, sâu sắc cảm thấy 'Tài Đạo' trong thế giới Hồng Hoang không hiển rõ, giao dịch khó thành, vì tạo

phúc vạn linh Hồng Hoang, đặc biệt dùng Tài Đạo Chí Bảo 'Tụ Bảo Bồn', 'Dao Tiền Thụ' thiết lập 'Tài Đạo', tiến thêm một bước hoàn thiện Hồng Hoang, khẩn cầu Đại Đạo giám chi (ghi nhận)!" "Oanh long long!" "Oanh long long!" Theo Tô Thần hướng Đại Đạo lập thệ, thôi động 'Tụ Bảo Bồn' cùng 'Dao Tiền Thụ', chấp chưởng 'Tài Đạo Quy Tắc', thuận lợi được Đại Đạo thừa nhận, giáng xuống Đại Đạo Công Đức bàng bạc gia thưởng.

Cảm ứng được 'Tụ Bảo Bồn' cùng 'Dao Tiền Thụ' sau khi hấp thu Đại Đạo Công Đức đang thuế biến, Tô Thần chuẩn bị nhất cổ tác khí (làm một mạch).

"Đại Đạo tại thượng, ngô Tô Thần vì hoàn thiện 'Tài Đạo' Hồng Hoang, dùng Tài Đạo Chí Bảo 'Tụ Bảo Bồn' cấu kiến một tòa 'Tài Đạo Thần Tháp', khiến vạn linh Hồng Hoang hỗ thông hữu vô, tài nguyên cộng hưởng!" Tô Thần đem toàn bộ Đại Đạo Công Đức mình thu được, đều đánh nhập vào trong 'Tụ Bảo Bồn', đồng thời dùng 'Tài Đạo Quy Tắc' và 'Hư Vô Quy Tắc' cấu kiến mười hai tầng 'Tài Đạo Thần Tháp'.

"Oanh long long!" Đại Đạo Công Đức bàng bạc một lần nữa giáng xuống, chiếu rọi cả phương thiên khung thành biển vàng kim, tản mát ra khí tức chí cao vô thượng, thần thánh vĩ ngạn.

Tử khí đông lai ức vạn lý, hà quang vạn đạo nhuộm chư thiên.

Tất cả Đại Đạo Công Đức đều bị Tô Thần dung nhập vào trong 'Tụ Bảo Bồn', rất nhanh đã cấu kiến ra một tôn 'Tài Đạo Thần Tháp' lấp lánh kim quang, câu thông liên kết Tứ Hải Bát Hoang, Cửu Thiên Thập Địa của Hồng Hoang.

Đại Đạo Chi Âm từng trận, vang dội chư thiên vũ trụ.

Theo mười hai tầng 'Tài Đạo Thần Tháp' hoàn thiện xong, toàn bộ thế giới Hồng Hoang mạnh mẽ chấn động, dường như có một loại

xiềng xích bị phá vỡ hoàn toàn.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Đại Đạo Công Đức ngập trời đổ xuống, Thiên Đạo Công Đức, Địa Đạo Âm Đức đồng loạt ngưng tụ, trực tiếp hướng về Tô Thần và 'Tài Đạo Thần Tháp' gia thưởng mà đến.

Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề sáu vị Thiên Đạo Thánh Nhân vô cùng chấn hám nhìn cảnh tượng này, đôi mắt không khỏi đồng loạt co rút, lộ ra vô cùng chấn hám và hiếu kỳ.

"Tô Thần Đạo hữu y rốt cuộc đã làm gì?

Lại có thể thu được Đại Đạo Công Đức bàng bạc và Thiên Địa Công Đức gia thưởng như vậy?" "Tác dụng của mười hai tầng 'Tài Đạo Thần Tháp' này là gì?" "Vì sao có thể thu được nhiều công đức như vậy?" Đồng thời, Đế Tuấn, Phục Hy, Côn Bằng và những người khác khi nhìn thấy Đại Đạo Công Đức bàng bạc như vậy, từng người một đều ngưỡng mộ vô cùng.

Nếu mình có thể thu được nhiều Đại Đạo Công Đức như vậy, e rằng đều có tư cách chứng đắc Đại Đạo Thánh Nhân đi?

"Tô Thần Thánh Nhân quả là đại khí phách, đại thủ bút!" "Chẳng trách y trì hoãn không dùng Tài Đạo Chí Bảo thiết lập Tài Đạo, mà lại mưu đồ bố cục mấy mươi vạn năm, là để kiến lập một 'trật tự giao dịch' hoàn thiện cho chúng sinh Hồng Hoang, thiết lập một 'hệ thống Tài Đạo' chân chính!" "Đây mới là Thánh Nhân chân chính tạo phúc vạn linh Hồng Hoang a!" Hoàn hồn xong, Đế Tuấn nhìn 'Tụ Bảo Bồn' hậu thiên trên không Thiên Đình của mình, cùng với hư vô thông đạo ẩn hiện ở mỗi trọng thiên, cuối cùng cũng minh ngộ ra bố cục chân chính của Tô Thần, nội tâm khâm phục không thôi.

Mấy mươi vạn năm nay, Thiên Đình Yêu tộc có 'Yêu Tệ', Vu tộc có 'Vu Tệ', Nhân tộc có 'Tiền Tệ', Long tộc có 'Long Tệ'.

Mỗi chủng tộc đều có tiền tệ khác nhau.

Giao dịch giữa họ chỉ có thể diễn ra trong cùng một tộc.

Sau khi Tô Thần Thánh Nhân thiết lập Tài Đạo, dùng Tài Đạo Chí Bảo 'Tụ Bảo Bồn' cấu kiến 'Tài Đạo Thần Tháp', đồng thời dung nhập 'Hư Vô Quy Tắc', trước tiên là thống nhất hóa tệ giao dịch.

Đồng thời còn có thể khiến vạn linh Hồng Hoang bất cứ lúc nào, bất cứ nơi đâu đều có thể tiến nhập vào 'Tài Đạo Thần Tháp' để mua (bán) những thứ mình muốn.

Không những an toàn được bảo đảm, mà còn có thể khiến vạn linh thật sự tràn đầy hy vọng!

Đại chương bái cầu nguyệt phiếu!

Tiểu Hổ Miêu bái tạ!

Thủ Dương Sơn, Thái Thanh Cung.

Triệu Công Minh thụ Lão sư pháp chỉ, thôi quảng 'Tài Đạo' trong Nhân tộc, dùng Hậu Thiên Chí Bảo 'Tụ Bảo Bồn' hấp nạp 'kim sắc tài khí' sản sinh từ giao dịch.

Khi Tô Thần hướng Đại Đạo lập thệ, dùng Tài Đạo Chí Bảo 'Tụ Bảo Bồn' và 'Dao Tiền Thụ' thiết lập Tài Đạo, đồng thời kiến lập 'Tài Đạo Thần Tháp', mấy trăm hư vô thông đạo đã lưu lại trong Nhân tộc lập tức được kích hoạt.

Thủ Dương Sơn, với tư cách là tổ địa thứ hai của Nhân tộc, trực tiếp sở hữu ba 'hư vô thông đạo', có thể đảm bảo Nhân tộc đều có thể tiến nhập vào trong 'Tài Đạo Thần Tháp'.

Thái Thanh Lão Tử nhìn thiên khung bị Đại Đạo Công Đức chiếu rọi thành biển vàng kim, tận mắt chứng kiến 'Tụ Bảo Bồn' từ một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, trực tiếp thuế biến thăng cấp

thành Tiên Thiên Chí Bảo!

Thậm chí dưới sự gia trì của Đại Đạo Công Đức bàng bạc, còn thăng cấp thành Đại Đạo Công Đức Chí Bảo!

"Tô Thần Đạo hữu quả là đại khí phách!" Thông qua thôi toán từ 'hư vô thông đạo' trên Thủ Dương Sơn, Thái Thanh Lão Tử lập tức nhìn ra tác dụng chân chính của 'Tài Đạo Thần Tháp' này.

Ngoài việc khâm định thống nhất hóa tệ ra, còn định ra Đại Đạo Quy Tắc vạn vật đều có thể giao dịch!

Quan trọng nhất là, 'Tài Đạo Thần Tháp' có thể tập hợp toàn bộ tài phú của thế giới Hồng Hoang, chỉ cần thao tác đúng cách, thậm chí ngay cả Thiên Đạo Thánh Nhân như mình, cũng có khả năng trở thành quân cờ của y!

Dao Tiền Thụ có thể kết ra 'Ngũ Đức Kim Tiền'. 【Thánh Đức Kim Tiền】 là quyền hành thiên địa Hồng Hoang, 【Công Đức Kim Tiền】 là Thiên Đạo Công Đức, 【Âm Đức Kim Tiền】 là Địa Đạo Âm Đức, 【Đạo Đức Kim Tiền】 là Nhân Đạo Đạo Đức, 【Phúc Đức Kim Tiền】 là khí vận chi đức.

Chỉ cần 'Thánh Đức Kim Tiền' đủ, e rằng ngay cả Lão sư vị đại ngôn nhân của Thiên Đạo, cũng sẽ cam nguyện bị y sai khiến đi?

Dù sao, mục tiêu của Lão sư Hồng Quân chính là chúa tể Hồng Hoang, áp chế Địa Đạo và Nhân Đạo.

Y thu được đủ số lượng 'Thánh Đức Kim Tiền', liền có thể trực tiếp chưởng khống quyền hành thiên địa Hồng Hoang, không còn phải lo lắng Địa Đạo phản kháng, vậy làm sao lại cự tuyệt được sự sai khiến của 'Tài Đạo'?

"'Tài Đạo Thần Tháp' xuất hiện, rất có khả năng sẽ lật đổ toàn bộ cục diện Hồng Hoang!" Thu lại ánh mắt, Thái Thanh Lão Tử suy tư.

Tác dụng của 'Tài Đạo' đối với vạn linh Hồng Hoang quả thực quá lớn, mà công hiệu của 'Tài Đạo Thần Tháp' mà Tô Thần Đạo hữu kiến lập, mình cũng chỉ nhìn thấy một góc băng sơn.

Nếu ở trong đó rao bán công pháp, với vạn linh Hồng Hoang được 'Tài Đạo Thần Tháp' liên kết, chẳng phải có thể dễ dàng truyền đạo Hồng Hoang sao?

Nếu phát bố nhu cầu thu thập 'Hỗn Độn Linh Tinh', có thể tập hợp lực lượng vạn linh Hồng Hoang, dễ dàng thu thập đủ Hỗn Độn Linh Tinh.

Đợi sau khi luyện hóa tất cả thành Hỗn Độn Nguyên Tinh, rồi mô phỏng Tô Thần Đạo hữu khai tịch Đại Thiên Thế Giới chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, chắc hẳn cũng không phải là không làm được đi?

Thái Thanh Lão Tử nội tâm quyết định, đợi 'Tài Đạo Thần Tháp' mà Tô Thần kiến lập thật sự hoàn thiện xong, mình nói gì cũng phải đích thân thể nghiệm một phen! .....

Côn Luân, Ngọc Hư Cung.

Từ khi Đại huynh và Tam đệ rời đi, Nguyên Thủy một mình độc chiếm Côn Luân tổ mạch, các đệ tử Xiển Giáo môn hạ cũng đều tiến bộ rất lớn, đệ tử Quảng Thành Tử và Nam Cực Tiên Ông đều có hy vọng xung kích chứng đạo Đại La.

Khi Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn thấy Tô Thần thiết lập 'Tài Đạo', dùng Tài Đạo Chí Bảo 'Tụ Bảo Bồn' và 'Dao Tiền Thụ' cấu kiến 'Tài Đạo Thần Tháp', thu được Đại Đạo Công Đức bàng bạc gia thưởng.

Thậm chí ngay cả Thiên Đạo, cũng không thể không giáng xuống công đức để biểu chương.

"Tô Thần này, là đang cố gắng thay thế Thiên Đạo, hoàn toàn

chưởng khống quyền hành thiên địa Hồng Hoang sao?" Dựa vào 'hư vô thông đạo' trên Côn Luân tổ mạch, Nguyên Thủy thôi toán ra tác dụng khủng bố của 'Tài Đạo' và 'Tài Đạo Thần Tháp', ngay lập tức liền duy hộ quyền lợi của Thiên Đạo.

Y rất rõ ràng, Tô Thần thiết lập 'Tài Đạo', lại chưởng khống tất cả Tài Đạo Chí Bảo.

Y có thể dùng 'Tài Đạo' để bác tước vạn linh Hồng Hoang, thậm chí tước đoạt quyền hành của Thiên Đạo!

Đến lúc đó, vạn linh Hồng Hoang toàn bộ trở thành nô lệ 'kim tiền' của y, thậm chí ngay cả Thiên Đạo Thánh Nhân như mình, cũng rất có khả năng trở thành quân cờ của y.

Thiên Đạo cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn y cướp đoạt quyền hành, thật sự chúa tể Hồng Hoang!

Điểm này, nội tâm Nguyên Thủy Thiên Tôn bất luận thế nào cũng khó mà dung nhẫn! 'Đạo' của y nằm ở Thiên Đạo.

Xiển thuật thiên lý, tôn sùng Thiên Đạo, duy hộ lợi ích của Thiên Đạo.

Thiên Đạo chủ đạo Đại Thế Hồng Hoang, chấp chưởng Hồng Hoang, điều này là thiên kinh địa nghĩa. 'Đạo' của Tô Thần nằm ở Địa Đạo, phụ trách vạn linh luân hồi chuyển thế, có tư cách gì mà tranh đoạt quyền hành chúa tể thế giới Hồng Hoang với Thiên Đạo?

"'Tài Đạo Thần Tháp' và 'hư vô thông đạo' này bất luận thế nào cũng phải toàn bộ phá hủy!" Ngay khi Nguyên Thủy chuẩn bị ra tay, một ý chí khủng bố giáng lâm, khiến sắc mặt y lập tức tái nhợt, sau đó nhìn về phía Hỗn Độn Thiên Khung, lộ ra vẻ khó tin.

"Đại Đạo chí công, sao lại thiên đản (thiên vị) Tô Thần đến mức này?" .....

Đông Hải, Kim Ngao Đảo.

Thông Thiên bàn tọa trên một tôn kiếm liên (hoa sen kiếm), Đại Đạo Pháp Tắc kiếm đạo khủng bố ngưng tụ ra ba ngàn thanh Đại Đạo Thần Kiếm quanh thân y, diễn hóa ra cảnh tượng khai thiên tích địa khủng bố phía sau y.

Cảm ứng được thế giới Hồng Hoang thiên địa chấn động, Đại Đạo Công Đức ngập trời giáng xuống, Thông Thiên tĩnh khai đôi mắt, ánh mắt nhìn về phía trung bộ Hồng Hoang, rơi xuống thân ảnh vĩ ngạn cực tím tôn quý, bá đạo vô địch kia.

"Hư Vô Quy Tắc kết hợp với Tài Đạo Quy Tắc tạo thành 'Tài Đạo Thần Tháp'?" "Tô Thần Đạo hữu đây là muốn dùng nó để chưởng khống vạn linh Hồng Hoang, từ đó tước đoạt quyền hành của Thiên Đạo sao?" Ngay lập tức, y nhìn ra hậu quả của việc 'Tài Đạo' bị Tô Thần hoàn toàn chưởng khống, đồng thời cũng đang thôi toán vì sao 'Tài Đạo Thần Tháp' có thể được Đại Đạo thừa nhận, giáng xuống nhiều Đại Đạo Công Đức đến vậy.

"Thì ra là thế!" "Tô Thần Đạo hữu quả nhiên là đại thủ bút, đại khí phách!" Trong thế giới Hồng Hoang, Tiên Thiên Thần Thai Thánh cấp đỉnh luôn là số ít.

Phần lớn là những sinh linh hậu thiên bình thường, thậm chí còn chưa đạt đến Kim Tiên, những lũ kiến thấp hèn!

Tô Thần dùng Tài Đạo Chí Bảo kiến lập 'Tài Đạo Thần Tháp', có thể mang lại hy vọng chân chính cho vạn linh Hồng Hoang!

Trong 'Tài Đạo Thần Tháp', ngay cả những sinh linh hậu thiên còn chưa phải là 'Tiên', họ có thể dùng 'kim tiền' để mua công pháp tu luyện thậm chí là thiên tài địa bảo, từ đó có cơ hội nghịch cải vận mệnh của bản thân.

Cử chỉ vĩ đại này, có thể thật sự làm được vạn linh Hồng Hoang đều có cơ hội, cuối cùng nhân nhân như long (mỗi người đều như rồng)!

Chương 236

Đây chẳng phải là điều mà Tiệt Giáo của mình vẫn luôn theo đuổi sao?

"Đợi 'Tài Đạo Thần Tháp' thật sự hoàn thiện xong, Bản tọa nhất định phải đích thân đi thể nghiệm, sau đó miễn phí truyền thụ công pháp tu luyện của Tiệt Giáo ngô, khiến vạn linh có thể thật sự bước lên con đường tu luyện, sở hữu vô hạn khả năng!" Giáo nghĩa của Tiệt Giáo là 'tiệt thủ trong Đại Đạo phần bị độn đi, hữu giáo vô loại, khiến vạn linh Hồng Hoang đều có hy vọng chứng đạo!' Những năm qua, Thông Thiên đại khai sơn môn, quảng thu đệ tử, chẳng phải vì muốn mang lại hy vọng tu luyện chứng đạo cho chúng sinh Hồng Hoang sao?

Nhưng sức người có hạn.

Ngay cả Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng không thể lúc nào cũng giáo đạo đệ tử.

Nhưng hiện nay, Tô Thần Đạo hữu thiết lập Tài Đạo, dùng Hư Vô Đại Đạo và Tài Đạo kiến lập 'Tài Đạo Thần Tháp', khiến vạn linh Hồng Hoang đều có thể tiến nhập vào trong đó tiến hành giao dịch, mua công pháp tu luyện thậm chí là những thứ cần thiết cho sinh tồn.

Mình có thể nhân cơ hội này, miễn phí rao bán pháp tu hành của Tiệt Giáo, vậy sẽ sở hữu vô số giáo đồ tín chúng.

Dưới đại lãng đào sa (làn sóng lớn sàng lọc cát), cuối cùng sẽ xuất hiện một số thiên kiêu.

Và những thiên kiêu này sẽ trở thành trụ cột của Tiệt Giáo mình!

Đến lúc đó, Tiệt Giáo của mình còn lo gì không hưng thịnh?

.....

Ngoài Tam Thập Tam Thiên, Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa bàn tọa trên bồ đoàn màu tím, toàn thân tản mát ra Tạo Hóa Đại Đạo Quy Tắc vô cùng nồng đậm.

Xung quanh thân thể nàng, có ba nữ thần với khí chất khác nhau: Từ mi thiện mục (lông mày từ bi, mắt thiện lương), hung thần ác sát (hung thần ác sát), vô ngã vô tâm (không có bản ngã, không có tâm).

Đó chính là Thiện Thi, Ác Thi và Tự Ngã Thi của nàng!

Những năm qua, Nữ Oa dùng cảm ngộ và Đại Đạo Công Đức thu được từ việc khai tịch thế giới, cố gắng xung kích bước cuối cùng 'Tam Thi Hợp Nhất', sau đó thật sự chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

"Vẫn còn thiếu một bước quan trọng nhất!" Tĩnh khai đôi mắt, Nữ Oa khẽ nhíu mày, đôi mắt phượng đẹp đẽ lộ ra một tia suy tư.

Tam Thi được trảm ra từ bản nguyên thiện niệm, ác niệm và 'tự ngã' của bản thân, chỉ khi thật sự Tam Thi Hợp Nhất, mới có thể khiến bản nguyên của bản thân vô khuyết vô cấu, viên mãn đạo thành!

"Xem ra phải tiếp tục tiến nhập Hỗn Độn khai tịch thêm nhiều thế giới, dùng đó để thu được đủ Đại Đạo Công Đức, từ đó thật sự chúa tể vận mệnh của bản thân, bảo hộ huynh trưởng!" Nữ Oa không dám động đến Đại Đạo Công Đức mình thu được, chính là lo lắng lại gặp phải tình huống Lão sư trước đây cưỡng chế mình thư sát Tô Thần.

Cái cảm giác thân bất do kỷ, bị người ta thao túng như con rối và quân cờ đó, quả thực quá đỗi tuyệt vọng và bất cam!

Ngay khi Nữ Oa chuẩn bị sắp động thân, đột nhiên cảm ứng được thiên khung Hồng Hoang chấn động mạnh, Đại Đạo Công Đức ngập trời chiếu rọi thiên khung thành biển vàng kim, từng trận Đại Đạo Chi

Âm và ý chí Đại Đạo vô thượng, kinh động khiến đôi mắt đẹp của nàng dị thải liên liên.

"Tô Thần lập 'Tài Đạo', sáng 'Tài Đạo Thần Tháp'?" Nhìn thân ảnh vĩ ngạn cực tím tôn quý, uy áp vạn cổ kia, đôi mắt phượng đẹp đẽ của nàng có một thoáng thất thần, đồng tử chỉ toàn ánh chiếu Tô Thần.

Theo Đại Đạo Công Đức giáng xuống, Nữ Oa từ từ thu lại ánh mắt, khắc sâu thân ảnh này vào tận đáy lòng, lần nữa khôi phục phong phạm thánh khiết điển nhã, tuyệt đại phong hoa của mình.

"'Tài Đạo' và Nhân Đạo liên quan mật thiết, có thể giúp vạn linh Nhân Đạo hỗ thông hữu vô, tài nguyên cộng hưởng, còn có thể nhanh chóng tăng trưởng bản nguyên Nhân Đạo.

Một khi 'nàng' có ý thức tự ngã, chẳng phải có thể phản kháng Thiên Đạo sao?" "Tô Thần sáng 'Tài Đạo Thần Tháp', dùng 'hư vô thông đạo' khiến vạn linh Hồng Hoang tự nhiên tiến nhập, tài nguyên hoán đổi, đây là gắn kết chặt chẽ khí vận vạn linh lại với nhau, từ đó chấp chưởng quyền hành Nhân Đạo." "Đợi y cùng Thiên Đạo đấu tranh đến cùng đường mạt lộ, vậy ngô có thể nhân cơ hội này một cử phế trừ Thiên Đạo Thánh Nhân Quả Vị, sau đó trọng chứng Hỗn Nguyên Đại La, trở thành đại ngôn nhân của Nhân Đạo không?" Nữ Oa nghĩ đến rất nhiều.

Sự thiết lập của 'Tài Đạo' và sự xuất hiện của 'Tài Đạo Thần Tháp', không những có thể thật sự tạo phúc vạn linh Hồng Hoang, đồng thời còn có thể giúp Nhân Đạo tăng trưởng bản nguyên, thức tỉnh ý thức tự ngã. 'Đạo' của Tô Thần nằm ở Địa Đạo.

Y dù có dựa vào 'Tài Đạo' chưởng khống quyền hành khí vận Nhân Đạo, nhưng y rốt cuộc không thể thật sự chưởng khống Nhân Đạo, bởi vì y là Địa Đạo Luân Hồi Đạo Chủ!

Và bản thân mình vốn có tư cách trở thành đại ngôn nhân của Nhân Đạo, nếu nắm bắt tốt cơ hội, khi Thiên Đạo và Địa Đạo tranh chấp, một cử phế trừ Thiên Đạo Thánh Nhân Quả Vị, không những có thể giáng Thiên Đạo trọng thương, gián tiếp giúp đỡ Tô Thần, còn có cơ hội thật sự trở thành đại ngôn nhân của Nhân Đạo!

Tại Tây Phương, Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề tọa trên bồ đoàn màu tím, tiêu hóa cảm ngộ về khai tịch thiên địa cùng Đại Đạo công đức của mấy mươi vạn năm qua.

Thân thể của hai vị ngưng tụ 'sức mạnh quy tắc' tinh thuần vô cùng, diễn hóa ra từng tôn 'ảnh tượng của Đạo' bi thiên mẫn nhân, từ ái chúng sinh.

Những nhân ảnh do 'đạo vận' ngưng tụ này, thậm chí có vài kẻ là ngốc đầu cùng nhục kế!

Mấy năm qua, hai huynh đệ y nhân tại Hỗn Độn khai tịch Trung Thiên thế giới, dung nhập Hồng Hoang tăng thêm bản nguyên thế giới, đã nhận được không ít Đại Đạo công đức gia thưởng cùng thiên địa khí vận phản bổ.

Tuy nói vẫn chưa một cử đột phá tới Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, song cũng đã hoàn trả không ít công đức khi xưa chứng đạo thành Thánh mà phát đại hoành nguyện, 'vay mượn' từ Thiên Đạo.

Đúng lúc hai người giáo đạo đệ tử môn hạ, đột nhiên cảm tri Hồng Hoang thiên khung chấn động dữ dội, vô biên Đại Đạo kim mang chiếu rọi chư thiên hoàn vũ, song nhãn không khỏi đồng loạt co rụt lại, lộ ra vẻ chấn hám cùng tiện mộ vô cùng.

“Lại là Tô Thần ư?!” Nghe Tô Thần hướng Đại Đạo lập thệ, xác lập 'Tài Đạo' cùng sáng lập 'Tài Đạo Thần Tháp', nội tâm Tiếp Dẫn

cùng Chuẩn Đề tràn đầy hiếu kỳ. ‘Nhiều Đại Đạo công đức như thế, nếu ta có thể đạt được, thì tốt biết bao!’ Chuẩn Đề thu hồi mục quang, bắt đầu sử dụng Đại Đạo thần thông điều động Thiên Đạo chi lực tiến hành thôi toán.

“Tô Thần này, thật là dã tâm đáng sợ!” “Y lập 'Tài Đạo', lại dám mưu toan cướp đoạt nhân đạo quyền hành từ trong tay Thiên Đạo, thậm chí là quyền chủ tể thiên địa Hồng Hoang!” Là Thiên Đạo Thánh Nhân.

Lập trường Tây Phương Nhị Thánh tất nhiên là đứng về phía Thiên Đạo.

Nội tâm Chuẩn Đề vô cùng rõ ràng.

Thiên Đạo sở dĩ có thể áp chế 'Địa Đạo', sở hữu quyền hành chủ tể Hồng Hoang, ngoài việc có vị đại ngôn nhân là lão sư ra, điều quan trọng nhất là 'y' sở hữu ý thức tự ngã.

Vào thời Long Hán Đại Kiếp, đã chưởng khống ý chí nhân đạo quyền hành.

Thông qua bố cục.

Để Nữ Oa sư tỷ sáng tạo Nhân tộc, thức tỉnh nhân đạo ý chí, rồi lại do đại sư huynh lập 'Nhân Giáo' đạo thống, gia tăng hai lớp bảo hiểm quản khống đối với nhân đạo, có thể nói là vạn vô nhất thất!

Nhưng ai từng nghĩ tới.

Tô Thần, với thân phận Địa Đạo Thánh Nhân, trước tiên lấy thân phận Lục Đạo Luân Hồi Đạo Chủ khai tịch 'Thiên Thần Đạo', cứng rắn cướp đoạt Thiên Đạo quyền hành can dự chuyển thế của 'Thiên Thần Đạo'.

Sau này lại dùng dương mưu sách phản Tam Thanh sư huynh, khai mở thời đại Thánh Nhân sáng thế, khiến chính mình huynh đệ đều cam

tâm tình nguyện vì y mà làm công!

Giờ đây.

Y càng là xác lập 'Tài Đạo', cùng sáng lập 'Tài Đạo Thần Tháp' để tạo phúc Hồng Hoang vạn linh, mượn 'Tài Đạo' mà cứng rắn cướp đoạt quyền chủ tể nhân đạo từ trong tay Thiên Đạo!

Điều đáng sợ nhất là.

Trong tay y còn có 'Giao Tiền Thụ', Tài Đạo Chí Bảo kết nối 'Ngũ Đức Kim Tiền'!

Một khi y sở hữu đủ 'Ngũ Đức Kim Tiền', liền có thể nhờ 'Thánh Đức Kim Tiền' mà khinh nhi dịch cử chưởng khống quyền hành thiên địa Hồng Hoang, ngay cả Thiên Đạo cũng vô năng vi lực.

Mà Hồng Hoang vạn linh, thậm chí là Thiên Đạo Thánh Nhân, đều không thể không vì y mà làm công! 'Tài Đạo thông thiên'.

Chưởng khống các 'Đạo' liên quan thực sự là quá nhiều, quá nhiều!

“Sư đệ, ngươi vẫn còn có chút coi thường tâm hung của Tô Thần đạo hữu.” “Nếu Tô Thần đạo hữu thật sự như ngươi nói mà tính kế cùng nhắm vào Thiên Đạo, lời thề của y, làm sao có thể đạt được Đại Đạo nhận khả, hơn nữa còn giáng xuống lượng lớn Đại Đạo công đức gia thưởng như thế?” Tiếp Dẫn thu hồi mục quang, chính sắc nhìn về phía sư đệ Chuẩn Đề, vẻ mặt tật khổ lộ ra sự chấn hám cùng khâm phục phát ra từ nội tâm.

“Từ khi y quật khởi tới nay, bất luận là hoàn thiện 'Lục Đạo Luân Hồi', hay là khai mở thời đại Thánh Nhân sáng thế, đều là thực sự tạo phúc Hồng Hoang thế giới, tạo phúc vạn linh chúng sinh.” “Bằng không, ngươi ta huynh đệ làm sao có thể cam nguyện luân vi kỳ tử, tiến vào Hỗn Độn thế giới khai tịch thế giới?” “Giờ đây Tô Thần đạo

hữu xác lập 'Tài Đạo', hơn nữa dùng Tài Đạo Chí Bảo Tụ Bảo Bồn sáng lập 'Tài Đạo Thần Tháp', mục đích chính là tạo phúc Hồng Hoang vạn linh, khiến vạn linh sở hữu hy vọng chân chính đắc đạo thành tiên, thậm chí thành Thánh!" Tiếp Dẫn rất rõ.

Số lượng nhiều nhất trong Hồng Hoang thế giới, là những hậu thiên sinh linh trông có vẻ không mấy nổi bật kia.

Rất nhiều đều là Yêu thú, ngay cả hóa hình cũng khó lòng làm được.

Bọn chúng là một phần của Hồng Hoang sinh linh, do không có hóa hình, ngay cả tư cách ngưng tụ nhân đạo khí vận cũng không có.

Mà 'Tài Đạo Thần Tháp' này, có thể mang lại hy vọng chân chính cho vạn linh.

Thông qua giao dịch tiền tệ, mua sắm pháp hóa hình tu luyện, rồi sau đó chân chính đạp lên con đường tu luyện, sở hữu khả năng đắc đạo trường sinh thậm chí chứng đạo thành Thánh!

Tương tự. 'Tài Đạo Thần Tháp' này còn có thể tạo phúc Nhân tộc thức tỉnh nhân đạo ý chí.

Đại sư huynh tuy nói đã lập 'Nhân Giáo' đạo thống trong Nhân tộc, hơn nữa truyền xuống 《Kim Đan Đại Đạo》 tu luyện chi pháp, song do pháp này khá coi trọng căn nguyên tư chất, thêm vào hạn chế truyền bá, rất nhiều Nhân tộc hậu thiên phổ thông suốt đời cũng không có tư cách tiếp xúc tới.

Nhưng giờ đây.

Tô Thần đã thiết trí vô số 'Hư Vô Thông Đạo' trong Nhân tộc, đảm bảo tất cả Nhân tộc đều có tư cách tiến vào 'Tài Đạo Thần Tháp', ngay cả Nhân tộc hậu thiên phổ thông, suy nhược nhất, đều có tư cách tiến vào trong đó.

Bọn họ có thể mua 《Kim Đan Đại Đạo》, cũng có thể mua các tu hành chi pháp khác, thậm chí là trường sinh linh quả.

Như vậy thì.

Thọ mệnh Nhân tộc hậu thiên sẽ không chỉ là mấy chục đến trăm năm ngắn ngủi, rồi sau đó có thể chân chính đạp lên tiên đồ, từ đó Đại Đạo có hy vọng!

Theo Đại Thế Thiên Đạo đã định.

Tứ giáo Huyền Môn của chính mình gánh vác trách nhiệm giáo hóa Hồng Hoang chúng sinh, nhưng lại không thể chân chính làm được để vạn linh Hồng Hoang đều có hy vọng chứng đắc Đại Đạo.

Mà Tô Thần đạo hữu lại có thể dùng 'Tài Đạo Thần Tháp' làm được tất cả những điều này.

Có thể tưởng tượng đây là một tráng cử đến nhường nào!

Ngay lúc này đây.

Sau khi nghe sư huynh nói ra bố cục cùng dụng ý chân chính của Tô Thần, dù Chuẩn Đề có oán với y, nhưng vẫn khâm phục khí độ cùng cách cục của y.

Tính theo công tích tạo phúc Hồng Hoang.

Y mới là 'Thánh Nhân' chân chính!

Huynh đệ chính mình bất quá là dựa vào Thiên Đạo Hồng Mông Tử Khí, cùng vị cách khí vận chi tử Tây Phương mà chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân mà thôi!

"Sư đệ, đợi khi 'Tài Đạo Thần Tháp' chính thức khai thông, Tây Phương Giáo của ta bất luận thế nào cũng phải mượn 'Tài Đạo Thần Tháp' tiến hành truyền đạo, cho dù miễn phí bán pháp tu luyện, cũng không hề gì!" Tô Thần đã xác lập 'Tài Đạo', sáng lập 'Tài Đạo Thần

Tháp' tạo phúc Hồng Hoang vạn linh, vậy huynh đệ chính mình liền lấy 'Tài Đạo Thần Tháp' tiến hành truyền đạo, không chỉ có thể truyền bá Tây Phương Giáo của mình, còn có thể ngưng tụ tín đồ.

Nếu vạn linh Hồng Hoang đều tu luyện pháp của Tây Phương Giáo chính mình, hà cớ gì Tây Phương không thể chấn hưng?

"Sư huynh cao kiến!" Song nhãn Chuẩn Đề sáng rực.

Y là khí vận chi tử Tây Phương, vẫn luôn nỗ lực tạo phúc Tây Phương, dù mang tiếng xấu cũng cam tâm tình nguyện.

Giờ đây có thể mượn 'Tài Đạo Thần Tháp' do 'địch nhân' Tô Thần sáng lập để truyền bá Tây Phương Giáo của mình, từ đó khiến Tây Phương hưng thịnh trở lại, đương nhiên là tràn đầy kích động cùng hưng phấn.

"Đúng rồi sư huynh, theo ngu huynh thấy, tiền tệ do 'Tài Đạo Thần Tháp' phát hành này, về sau nhất định sẽ trở thành tiền tệ thống nhất Hồng Hoang, chúng ta có thể thu thập thật nhiều." "Đợi tích trữ đủ 'Kim Tiền', liền có thể dùng để bố cục Địa Phủ, hoàn thiện Tây Phương Giáo của ta, thực hiện bốn mươi chín đạo đại hoành nguyện đã phát ra lúc ban đầu!" Tài có thể thông Thần, cũng có thể sai Quỷ sai Ma.

Chỉ cần có đủ Kim Tiền, Quỷ Thần trong Địa Phủ, chẳng lẽ không vẫn có thể sai khiến được sao?

Chương 237

“Sư đệ sở ngôn chí phải, đợi 'Tài Đạo Thần Tháp' chính thức khai thông, hai huynh đệ ngươi ta sẽ lập tức tiến vào trong đó, rồi sau đó bố cục trước, khiến Tô Thần đạo hữu ngược lại làm công cho chúng ta!” “Thiện!” Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai huynh đệ nhìn nhau cười.

Trong Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân tọa cao trên tường vân cửu thải, hai chân khoanh tròn, đầu đội Tạo Hóa Ngọc Điệp, buông xuống ức vạn đạo Hồng Mông chi khí cùng Thiên Đạo chi lực, thân y tản mát ra một loại khí tức vĩ ngạn tuyên cổ vĩnh hằng, chủ tể tất cả.

Cảm tri Tô Thần lấy Tài Đạo Chí Bảo lập 'Tài Đạo', sắc mặt y không hề dao động, ngay cả mí mắt cũng không nâng lên.

Vì tất cả những điều này y đều đã liệu trước.

Nhưng khi Tô Thần kết hợp 'Hư Vô Quy Tắc' cùng 'Tài Đạo Quy Tắc', dùng Tụ Bảo Bồn sáng lập 'Tài Đạo Thần Tháp', y không khỏi đột nhiên mở to song nhãn, lộ ra một tia sắc tinh hồng băng lãnh.

“Thì ra là thế!” “Chẳng trách Tô Thần vẫn luôn trì hoãn chưa xác lập 'Tài Đạo', hóa ra là đang đợi ngày hôm nay!” Trước đây y còn hiếu kỳ Tô Thần rõ ràng sở hữu ba kiện Tài Đạo Chí Bảo, nhưng vì sao không sớm xác lập 'Tài Đạo', ai từng ngờ dụng ý chân chính của y lại là sáng lập 'Tài Đạo Thần Tháp'!

Bằng dương mưu đại thế hoàng hoàng, dùng 'Tài Đạo Thần Tháp' liên kết Hồng Hoang vạn linh, tạo phúc vạn linh tăng cường bản nguyên nhân đạo, rồi lại danh chính ngôn thuận dùng 'Tài Đạo' chưởng khống quyền hành khí vận nhân đạo.

Cứng rắn cướp đoạt quyền chủ tể nhân đạo từ trong tay Thiên Đạo!

Thật là thủ đoạn ngoan lạt!

Điều quan trọng nhất là. 'Tài Đạo Thần Tháp' không chỉ giao dịch, đồng thời còn có thể dùng để truyền đạo.

Một khi Tô Thần lợi dụng 'Tài Đạo Thần Tháp' để truyền đạo Hồng Hoang vạn linh, thì Huyền Môn đạo thống của chính mình sẽ gặp phiền toái lớn!

Ngay lập tức.

Hồng Quân liền muốn triệt để hủy diệt 'Tài Đạo Thần Tháp' này, bóp chết tất cả uy hiếp trong trứng nước.

Nhưng rất nhanh y liền từ bỏ ý nghĩ này.

Bởi vì đây là Tài Đạo Chí Bảo mà Tô Thần đã lập thệ hướng Đại Đạo và được nhận khả, cũng là một cái then chốt chân chính tạo phúc Hồng Hoang thế giới, tạo phúc vạn linh, nếu hủy diệt nó.

Trước hết không nói Đại Đạo phản phệ, ngay cả ý chí thiên địa Hồng Hoang cùng khí vận vạn linh cũng sẽ không cho phép!

"Xoẹt!" Song nhãn tinh hồng băng lãnh của Hồng Quân xuyên qua trùng trùng thời không bích lũy, rơi xuống thân Tô Thần đang tắm mình trong Đại Đạo công đức.

Y có một loại trực giác mạnh mẽ.

Tô Thần nhất định sẽ dùng 'Tài Đạo Thần Tháp' để truyền đạo, thay thế địa vị chính thống của Huyền Môn chính mình.

Nhưng Đại Đạo chí công.

Đã Đại Đạo nhận khả lời thề của Tô Thần, thì tuyệt đối không cho phép Tô Thần dùng 'Tài Đạo Thần Tháp' để mưu tư, y có thể truyền

đạo, môn hạ chư Thánh cùng đệ tử Huyền Môn của chính mình đều có thể truyền đạo!

Có thể dự kiến.

Đợi 'Tài Đạo Thần Tháp' chân chính vận hành, đây sẽ trở thành chiến trường chính yếu tranh đoạt truyền đạo giữa Huyền Môn và Tô Thần!

Mà Hồng Hoang vạn linh cũng sẽ thu hoạch lợi ích lớn trong cuộc cạnh tranh này.

Tất cả sinh linh đều có cơ hội đạt được tu luyện chi pháp chân chính, rồi sau đó đạp lên tiên đồ chứng đạo thành Thánh!

"Truyền pháp chỉ của Bổn tọa: Vì tạo phúc Hồng Hoang vạn linh, các ngươi cần vô tư truyền đạo, khiến vạn linh đều tu hành pháp 《Trảm Tam Thi》 của ta, từ đó có cơ hội chứng đắc Đại Đạo chân chính!" Đối với Hồng Quân mà nói.

Tô Thần chỉ có 'Tài Đạo Thần Tháp'.

Nhưng y đã sớm chiếm cứ tiên cơ truyền đạo, sau khi chứng đạo thành Thánh, đã ba lần giảng đạo truyền đạo chúng sinh.

Thêm vào môn hạ sáu tôn Thiên Đạo Thánh Nhân cùng nhiều Tử Tiêu Khách, Tô Thần lấy gì để khiêu chiến Huyền Môn đạo thống của chính mình?

"Vì tạo phúc Hồng Hoang vạn linh, các ngươi cần vô tư truyền đạo, khiến vạn linh đều tu hành pháp 《Trảm Tam Thi》 của ta, từ đó có cơ hội chứng đắc Đại Đạo chân chính!" Trong thức hải Tam Thanh, Nữ Oa, Tây Phương Nhị Thánh đồng loạt vang lên đạo pháp chỉ uy nghiêm này.

"Cẩn tuân pháp chỉ của lão sư!" "Cẩn tuân pháp chỉ của lão sư!" Sau khi hồi phục tinh thần.

Thiên Đạo Lục Thánh đồng loạt ngẩng đầu nhìn về phía Hỗn Độn, cung kính hành lễ.

"Tô Thần đạo hữu xác lập 'Tài Đạo', lấy 'Hư Vô Đại Đạo' cùng 'Tài Chi Đại Đạo' sáng lập 'Tài Đạo Thần Tháp', ngay cả lão sư y cũng không ngồi yên được sao?" Từ khi lão sư Hồng Quân trở thành đại ngôn nhân của Thiên Đạo, chỉ hạ đạt pháp chỉ cho chính mình hai lần.

Lần thứ nhất là tập kích Tô Thần khi y khai tịch 'Thiên Thần Đạo' chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La.

Lần thứ hai thì là vì Tô Thần sáng lập 'Tài Đạo Thần Tháp'!

Cả hai lần đều có liên quan tới y.

Có thể tưởng tượng áp lực mà Tô Thần mang lại cho lão sư lớn đến nhường nào!

"Ong!" Theo kim vân Đại Đạo công đức tan đi, một tòa bảo tháp hạo hãn nguy nga, hùng vĩ xuất hiện ở trung bộ Hồng Hoang.

Nó có tổng cộng mười hai tầng, toàn thân màu vàng kim, lấp lánh phát sáng, tản mát ra năm loại Đại Đạo thần mang màu sắc khác nhau.

Tử kim.

Hoàng kim.

Hắc kim.

Bạch kim.

Hồng kim!

Năm màu sắc tương ứng với Ngũ Đức Kim Tiền, phân biệt là: Thánh Đức, Công Đức, Âm Đức, Đạo Đức, Phúc Đức.

Vô cùng 'Tài Đạo Quy Tắc' tràn ngập, kim sắc tài khí chiếu rọi chư thiên hoàn vũ, đồng thời lại dưới sự gia trì của 'Hư Vô Quy Tắc',

toàn bộ 'Tài Đạo Thần Tháp' dường như không tồn tại trong chiều không gian này.

Vừa như ở quá khứ, lại vừa như ở tương lai!

"'Tài Đạo Thần Tháp' cuối cùng cũng vận hành rồi sao?" Ngay lập tức.

Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề sáu tôn Thiên Đạo Thánh Nhân này trong một niệm đã dựa theo 'Hư Vô Thông Đạo' mà tiến vào trong 'Tài Đạo Thần Tháp'.

"Có chọn dùng công đức khí vận của bản thân để đổi lấy 'Hồng Hoang Tệ' không?" Thiên Đạo Thánh Nhân sở hữu Thiên Đạo công đức, nhân đạo đạo đức, và cả khí vận của bản thân.

Bọn họ trước khi tiến vào 'Tài Đạo Thần Tháp', trong não hải đã hiện ra quy tắc đổi lấy chi tiết.

Để nghiên cứu 'Tài Đạo Thần Tháp' cùng áo nghĩa tiền tệ, Thiên Đạo Lục Thánh đã chọn dùng khí vận của bản thân để đổi lấy 100 đồng 'Hồng Hoang Tệ'.

Khi đổi lấy thành công. 100 đồng tiền lấp lánh kim quang xuất hiện trước mặt bọn họ, tản mát ra 'Tài Đạo Quy Tắc' nồng đậm cùng công đức khí vận chi lực, ngay cả bọn họ là Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng không thể dùng Đại Đạo thần thông để phỏng chế.

"Hoa!" Thuận lợi tiến vào 'Tài Đạo Thần Tháp', bọn họ phát hiện mình dường như đã tiến vào một thế ngoại thế giới độc lập, nơi đây uyển nhược mộng huyễn tiên cảnh, các loại quỳnh lâu ngọc vũ, đình đài thủy tạ liên miên chập chùng.

Cửu thiên phi bộc, thất thải tường vân bao phủ.

Các loại Đại Đạo chi âm trận trận, kim liên đóa đóa trán phóng.

“Kiến quá Tam vị sư huynh, kiến quá Nữ Oa sư tỷ!” “Kiến quá Đại huynh (Nhị huynh), kiến quá Nữ Oa sư muội, kiến quá hai vị sư đệ!” “Kiến quá chư vị sư đệ sư muội!” Tam Thanh, Nữ Oa, Tây Phương Nhị Thánh cảm tri được khí tức của nhau, rồi sau đó hội tụ lại một chỗ, lẫn nhau hành lễ.

“'Tài Đạo Thần Tháp' này cái gì cũng không có, làm sao dùng 'Hồng Hoang Tệ' để giao dịch?” Nguyên Thủy khẽ cau mày.

“Xoẹt!” Ngay lúc này.

Một đạo thân ảnh cực kỳ tôn quý, tuyên cổ vĩ ngạn xuất hiện.

“Kiến quá Tô Thần đạo hữu!” “Kiến quá Tô Thần đạo hữu!” “Kiến quá chư vị đạo hữu!” Thấy Tô Thần xuất hiện, mọi người hành lễ vấn an đồng thời, nội tâm cũng tràn đầy hiếu kỳ.

“Chư vị đạo hữu, đây là tầng thứ chín của 'Tài Đạo Thần Tháp', chuyên môn cung cấp nơi giao dịch cho Hồng Hoang Thánh Nhân, để chúc mừng 'Tài Đạo' xác lập, hôm nay bần đạo liền lấy ra một ít trân tàng để bán.” Tô Thần nói xong, hữu thủ nhẹ nhàng vung lên.

Chỉ thấy giữa không trung xuất hiện một hộp trưng bày bảo vật, rồi sau đó đem Ngộ Đạo Thần Trà, Luân Hồi Linh Trà, Hoàng Trung Lý, Hỗn Độn Canh Kim đặt vào trong đó, và đã ghi rõ giá cả tương ứng.

Thông Thiên, Nữ Oa bọn họ đều đã sớm uống qua hai loại linh trà, nên cũng không mấy hứng thú.

Thái Thanh Lão Tử vẫn luôn muốn sáng tạo đan dược mới, nên đối với hai loại linh trà cùng Hoàng Trung Lý cực kỳ ưa chuộng, nhưng khi nhìn thấy giá niêm yết là một vạn Hồng Hoang Tệ, song nhãn y hơi ngưng lại. ‘Thì ra một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo trị giá tương đương hai vạn Hồng Hoang Tệ sao?’ Y từng dùng

'Thiên Đăng' đổi lấy hai quả Hoàng Trung Lý với Tô Thần, nên liền lấy 'Hoàng Trung Lý' làm vật định giá để tính toán.

Khi tính toán với việc dùng khí vận của bản thân đổi lấy 100 đồng Hồng Hoang Tệ, đột nhiên cảm thấy dùng khí vận để đổi không đáng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bọn họ khi nhìn thấy vật phẩm Tô Thần trưng bày để bán, nội tâm vô cùng nóng mắt, nhưng lại không nỡ dùng công đức khí vận của bản thân để đổi lấy 'Hồng Hoang Tệ'.

“Để cung hạ đạo hữu xác lập 'Tài Đạo', vậy bần đạo cũng lấy ra một ít bảo vật để giao dịch vậy!” Thông Thiên tùy ý từ không gian thức hải lấy ra một ít thiên tài địa bảo, rồi sau đó ghi rõ giá bán của mình trên quầy trưng bày.

Đến cảnh giới như bọn họ, căn bản không cần thông qua 'Tài Đạo Thần Tháp' để tiến hành giao dịch, sở dĩ sẽ đi vào, chỉ là vì muốn tìm hiểu chi tiết về 'Tài Đạo Thần Tháp' mà thôi.

Đương nhiên.

Còn có một mục đích quan trọng nhất.

Đó chính là lợi dụng 'Tài Đạo Thần Tháp' để truyền đạo Hồng Hoang vạn linh!

“Kính hỏi Tô Thần đạo hữu, chúng ta Thánh Nhân ở tầng thứ chín của 'Tài Đạo Thần Tháp', vậy những sinh linh tu vi khác có phải ở tầng một đến tầng tám không?” “Vậy chúng ta lại nên làm thế nào để tiến vào các tầng khác bán vật phẩm đây?” Thái Thanh Lão Tử nhìn về phía Tô Thần, đưa ra nghi vấn của mình.

“Chư vị đạo hữu muốn tiến vào các tầng tháp khác của 'Tài Đạo Thần Tháp', cần phải nộp trước mười vạn Hồng Hoang Tệ làm tiền đặt cọc!” Tô Thần nói xong, đem tất cả quy tắc giao dịch của 'Tài Đạo

Thần Tháp' toàn bộ trưng bày cho chư Thánh.

Tầng thứ nhất: Chỉ cho phép sinh linh chưa thành tiên tiến vào.

Tầng thứ hai: Chỉ cho phép sinh linh Thiên Tiên và dưới Thiên Tiên tiến vào.

Tầng thứ ba: Chỉ cho phép sinh linh Chân Tiên và dưới Chân Tiên tiến vào.

Tầng thứ tư: Huyền Tiên.

Tầng thứ năm: Kim Tiên.

Tầng thứ sáu: Thái Ất Kim Tiên.

Tầng thứ bảy: Đại La Kim Tiên.

Tầng thứ tám: Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh).

Chương 238

Tuy nói sinh linh trước khi tiến vào 'Tài Đạo Thần Tháp', có thể lợi dụng vĩ lực ẩn chứa trong 'Hư Vô Thông Đạo' để thu liễm khí cơ của bản thân cùng sửa đổi diện mạo, đảm bảo sẽ không bị người khác nhìn ra thân phận chân chính.

Nhưng để phòng ngừa kẻ thực lực cường đại tiến vào tầng thấp quấy nhiễu giao dịch bình thường, Tô Thần đặc biệt thiết lập 'tiền đặt cọc', một khi xuất hiện vấn đề, sẽ trực tiếp dùng tiền đặt cọc để trừ.

Nếu như gây ra ảnh hưởng quá lớn, tiền đặt cọc không đủ để bù đắp, thì Tô Thần sẽ đích thân truy tìm, cho đến khi phải trả giá đủ mới thôi!

Nếu Hồng Quân đích thân hạ giới, quấy nhiễu giao dịch bình thường của 'Tài Đạo Thần Tháp'.

Thì Tô Thần sẽ lấy thân phận 'Tài Đạo Đạo Chủ' câu thông liên kết Đại Đạo chân chính, khiến Hồng Quân phải chịu Đại Đạo khí vận phản phệ.

“Mười vạn Hồng Hoang Tệ?!” Khi nghe nói tiến vào các tầng tháp sơ cấp khác cần phải chi trả mười vạn Hồng Hoang Tệ, tất cả Thánh Nhân đều không nhịn được mà cau chặt mày, vẻ mặt đau xót.

Nếu một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo trị giá tương đương hai vạn Hồng Hoang Tệ, thì mười vạn Hồng Hoang Tệ sẽ cần đến năm kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, đây không phải là một con số nhỏ!

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề hai tôn Thánh Nhân này liên thủ gom góp, e rằng mới chỉ vừa đủ.

“Kính hỏi Tô Thần đạo hữu, nếu chúng ta dùng công đức khí vận của bản thân đổi lấy Hồng Hoang Tệ, vậy có thể dùng Hồng Hoang Tệ đổi lấy công đức cùng khí vận không?” “Đương nhiên có thể!” Nghe thấy vấn đề của Thái Thanh Lão Tử, Tô Thần khẽ gật đầu.

“Hồng Hoang Tệ vốn dĩ đã ẩn chứa công đức cùng khí vận chi lực, đạo hữu nếu muốn đổi lấy công đức cùng khí vận tương ứng, chỉ cần chi trả một thành phí thủ tục là được!” “Hít!” Nghe nói còn phải trả phí thủ tục cho Tô Thần, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề không khỏi lộ vẻ mặt đau xót.

Một thành phí thủ tục của mười vạn Hồng Hoang Tệ, đó chính là nửa kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo a!

Trong một lần đi một lần về này.

Chính mình thân là Thiên Đạo Thánh Nhân, chẳng phải đang làm công miễn phí cho y sao?

“Đa tạ đạo hữu giải hoặc, vậy bần đạo liền dùng công đức khí vận của bản thân đổi lấy mười vạn Hồng Hoang Tệ để sung làm tiền đặt cọc vậy!” Vì đạo thống của bản thân.

Thái Thanh Lão Tử dù minh biết đang làm công cho Tô Thần, cũng không thể không đưa ra quyết định như vậy.

“Đạo hữu trong 'Tài Đạo Thần Tháp' trực tiếp mở miệng là được, do 'Giao Tiền Thụ' tự động tiến hành đổi lấy với đạo hữu.” Giao Tiền Thụ tương đương với vai trò 'ngân hàng thông minh', thu nhận tiền đặt cọc cùng đổi lấy Hồng Hoang Tệ, thậm chí khai mở quyền hạn tiến vào các tầng khác, căn bản không cần Tô Thần phải bận tâm.

“Ta cũng đổi lấy!” “Bần đạo cũng đổi lấy!” Thông Thiên, Nguyên Thủy, Nữ Oa lần lượt dùng công đức khí vận của bản thân đổi lấy, rồi sau đó biến mất ở tầng thứ chín.

“Sư huynh, hai huynh đệ chúng ta chỉ cần một suất là được.” Chuẩn Đề vẻ mặt đau xót, khó khăn lắm khai tịch thế giới mới đạt được công đức gia thưởng, giờ đây toàn bộ đều phải giao nộp cho Tô Thần làm tiền đặt cọc, thật là quá mức cạn lời.

Nhưng vì tương lai Tây Phương Giáo, bọn họ cũng không thể không làm công nhân cho Tô Thần.

Rất nhanh.

Thiên Đạo Ngũ Thánh trước tiên đi tới tầng thứ nhất, chuẩn bị đem 《Trảm Tam Thi》 cùng công pháp do chính mình sáng tạo tiến hành bán miễn phí, để tăng cường ảnh hưởng lực của Huyền Môn đạo thống chính mình.

“Bái kiến Thánh Nhân!” “Bái kiến Thánh Nhân!” Theo 'Tài Đạo Thần Tháp' chính thức vận hành, ức vạn sinh linh đã sớm không kìm nén được, lần lượt mượn 'Hư Vô Thông Đạo' mà tiến vào, hơn nữa mỗi người đều tự động đổi lấy mười đồng 'Kim Hồn Tệ' bằng khí vận của bản thân. (Tỷ lệ Kim Hồn Tệ với Hồng Hoang Tệ là một đổi một vạn.) Đập vào mắt là một bộ tu hành công pháp, tên là 《Bàn Cổ Cửu Chuyển》.

Bộ công pháp này do Tô Thần dùng 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 tiến hành cải biên, cao nhất có thể chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, giá bán chỉ một đồng Kim Hồn Tệ, tất cả sinh linh đều đã mua sắm.

Thế giới Hồng Hoang do Bàn Cổ Đại Thần khai sáng mà ra, tất cả sinh linh hầu như đều có liên quan đến 'ngài', Yêu thú hóa hình cũng tất phải lấy hình thể 'ngài' làm đạo khu chân thân, mới có cơ hội chân chính chứng đạo thành Thánh. 《Bàn Cổ Cửu Chuyển》 bao hàm pháp tu hành nhục thân cùng nguyên thần, tự nhiên khế hợp sinh linh Hồng Hoang, hơn nữa ngưỡng cửa tu luyện cực thấp.

Đương nhiên.

Ban đầu tu luyện dễ dàng, càng về sau sẽ càng khó, cần có căn nguyên ngộ tính cùng cơ duyên tương ứng mới có cơ hội đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, thậm chí chứng đạo thành Thánh.

Tô Thần vốn muốn xác lập đạo thống của bản thân, lấy đó để đạt được khí vận giáo hóa Hồng Hoang vạn linh chúng sinh.

Nhưng y cảm thấy Hồng Hoang thế giới người người như rồng, người người đều có cơ hội trở thành Bàn Cổ Đại Thần, chứng đắc Đại Đạo chân chính, thế là liền cải lương công pháp chứng đạo của Bàn Cổ Đại Thần.

Lấy đó khiến Hồng Hoang vạn linh chúng sinh ghi nhớ ân đức của Bàn Cổ Đại Thần, đồng thời có cơ hội thực hiện tâm nguyện của Bàn Cổ Đại Thần.

Đương nhiên còn có dụng ý thứ hai.

Đó chính là lấy danh nghĩa Bàn Cổ Đại Thần để áp chế Huyền Môn của Hồng Quân, khiến Hồng Hoang chân chính trăm hoa đua nở, vạn đạo tranh minh!

"Bái kiến Thánh Nhân!" "Bái kiến Thánh Nhân!" Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn năm tôn Thánh Nhân đi tới tầng thứ nhất, ức vạn sinh linh lập tức đồng loạt cúi mình triều bái, nội tâm tràn đầy chấn hám cùng kinh hỉ.

Gần khoảng cách thấy Thánh Nhân, đây vẫn là lần đầu tiên trong đời!

"Ân?" Rất nhanh.

Thiên Đạo Ngũ Thánh mẫn duệ cảm tri được.

Với thực lực Thánh Nhân của chính mình, lại không thể nhìn thấu

căn nguyên chân chính của những sinh linh này. ‘Đây chính là sự đáng sợ của 'Tài Đạo Thần Tháp' sao?’ Giờ khắc này.

Nội tâm tất cả Thánh Nhân không nhịn được mà sinh ra một tia kính sợ.

“Các ngươi không cần đa lễ.” Thái Thanh Lão Tử là đại sư huynh Huyền Môn, đại biểu toàn bộ Huyền Môn hướng vạn linh chúng sinh truyền đạo.

“Bản tọa phụng pháp chỉ của lão sư Hồng Quân Đạo Tổ: Vì tạo phúc Hồng Hoang vạn linh, đặc biệt lấy 'Tài Đạo Thần Tháp' hướng chúng sinh truyền thụ pháp 《Trảm Tam Thi》, giúp vạn linh đều có hy vọng chứng đạo!” Theo pháp chỉ của y hạ xuống.

Pháp 《Trảm Tam Thi》 liền lấy danh nghĩa 'Huyền Môn' mà tiến hành bán.

Do 'Tài Đạo Thần Tháp' quy định, bất kỳ vật phẩm nào cũng đều phải có giá cả, thấp nhất từ một Kim Hồn Tệ khởi điểm, thế là Thái Thanh Lão Tử liền bán với giá một Kim Hồn Tệ.

Đối với toàn bộ Huyền Môn mà nói.

Lão sư Hồng Quân, Thiên Đạo Lục Thánh.

Bọn họ đều cần khí vận cùng công đức giáo hóa Hồng Hoang chúng sinh, như vậy mới có thể trở thành 'Đạo Tổ' danh chính ngôn thuận cùng Thiên Đạo Thánh Nhân!

“Đạo Tổ nhân từ, Ngô đẳng bái tạ Đạo Tổ!” “Đạo Tổ nhân từ, Ngô đẳng bái tạ Đạo Tổ!” Ức vạn sinh linh nhìn thấy pháp chứng đạo thành Thánh 《Trảm Tam Thi》 được bán với giá một Kim Hồn Tệ, từng người một nội tâm hoan hỉ không ngớt, rồi sau đó cung kính hướng về phía Thái Thanh Lão Tử cùng phương hướng Hỗn Độn thiên khung mà trịnh trọng hành lễ.

“Đại sư huynh, Tô Thần này quả nhiên có ý đồ điên phúc Huyền Môn đạo thống của ta!” Ngay lúc này.

Tiếp Dẫn thần sắc ngưng trọng nhìn về phía Thái Thanh Lão Tử truyền âm thần thức.

“《Bàn Cổ Cửu Chuyển》?” Chư Thánh dưới sự nhắc nhở của Tiếp Dẫn, đã nhìn thấy bộ công pháp nổi bật nhất trên giá hàng, rồi sau đó không chút do dự mà mua về.

Thần niệm vừa quét qua.

Bọn họ lập tức nhìn ra dụng tâm chân chính của Tô Thần.

Tam Thanh tâm tư khác biệt, ngũ vị tạp trần.

Nữ Oa thì thờ ơ.

Nội tâm Tiếp Dẫn tràn đầy phẫn nộ cùng lo lắng!

Tam Thanh là Bàn Cổ Chính Tông, một ánh mắt đã nhìn ra bộ 《Bàn Cổ Cửu Chuyển》 này là bản cải biên từ công pháp chứng đạo 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 của Phụ Thần, tuy nói công hiệu của nó đã yếu đi vô số lần, nhưng hạch tâm công pháp vẫn không hề thay đổi.

Điều quan trọng nhất là. 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 chỉ có kẻ sở hữu huyết mạch cùng khí vận Bàn Cổ mới có thể tu luyện.

Mà 《Bàn Cổ Cửu Chuyển》 thì không có hạn chế này, chỉ cần là sinh linh trong Hồng Hoang thế giới, bất luận chủng tộc, bất luận xuất thân, bất luận tư chất, đều có thể tu luyện!

Hồng Hoang là Hồng Hoang do Phụ Thần khai tịch mà ra.

Tất cả sinh linh, đều là tử dân hoặc thậm chí là hậu duệ của 'ngài'.

Sinh linh hóa hình, cần lấy hình thể 'ngài' làm đạo khu, mới có thể chân chính đạp lên con đường tu luyện, có cơ hội chứng đắc Đại Đạo

chân chính! 《Bàn Cổ Cửu Chuyển》 thừa kế di chí của Phụ Thần.

Bất kỳ sinh linh nào khi mới bắt đầu tu luyện sẽ không có bất kỳ hạn chế nào, đợi khi đột phá đến Đệ Tam Chuyển (cảnh giới Chân Tiên) thì bắt đầu cần căn nguyên tư chất cùng ngộ tính.

Hậu thiên sinh linh phổ thông muốn tiến thêm một bước, thì lại cần cơ duyên!

May mắn là Hồng Hoang thế giới vẫn luôn không ngừng mở rộng, sẽ luôn có một vài kẻ may mắn có thể đạt được 'cơ duyên', rồi sau đó có cơ hội thay đổi vận mệnh, chân chính quật khởi!

"Tâm hung của Tô Thần đạo hữu, Ngô không kịp bằng vậy!" Sau khi xem xong 《Bàn Cổ Cửu Chuyển》, Thông Thiên thở dài một tiếng, nội tâm tràn đầy khâm phục cùng khuất phục.

Vốn y cho rằng Tô Thần sẽ lấy thân phận chủ 'Tài Đạo Thần Tháp', để truyền đạo cho tất cả sinh linh Hồng Hoang, từ đó áp chế Huyền Môn đạo thống của chính mình, kéo 'Đạo Tổ' danh hiệu của lão sư xuống khỏi thần đàn.

Nhưng ai từng ngờ.

Tô Thần quả thực đã làm như vậy.

Nhưng y không phải lấy tư lợi cá nhân, mà là lấy danh nghĩa Phụ Thần để tạo phúc Hồng Hoang vạn linh.

Kẻ cuối cùng được lợi.

Ngoài Hồng Hoang vạn linh ra, còn có chính mình 'Bàn Cổ Chính Tông' này!

Nguyên Thủy tính cách cao ngạo, ánh mắt lấp lánh, tràn đầy chấn hám cùng bất ngờ. 'Đạo' của y, là Thiên Đạo.

Thêm vào ân oán giữa y và Tô Thần trước đây, nội tâm vẫn luôn

muốn có thể hoàn trả sỉ nhục trước đó.

Nhưng giờ đây.

Sau khi nhìn thấy khí độ cùng cách cục của Tô Thần, y cũng phát ra từ nội tâm sự khâm phục!

Nội tâm Nguyên Thủy vô cùng rõ ràng.

Với thực lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chân chính của Tô Thần, y muốn sáng tạo ra một bộ công pháp cấp Hỗn Nguyên thực sự là khinh nhi dịch cử, rồi sau đó dựa vào thân phận chủ 'Tài Đạo Thần Tháp', hoàn toàn có thể độc quyền truyền đạo Hồng Hoang.

Đợi đến khi thời cơ tương lai chín muồi.

Y sẽ danh chính ngôn thuận thay thế lão sư, trở thành 'Đạo Tổ' chân chính của Hồng Hoang thế giới!

Nhưng Tô Thần lại không làm như vậy, mà là lấy danh nghĩa Phụ Thần tạo phúc Hồng Hoang.

Tam Thanh chính mình là Bàn Cổ Chính Tông, tạo phúc Hồng Hoang vạn linh vốn dĩ là việc trong phận sự của mình, giờ đây lại bị Tô Thần một mình làm hết, hơn nữa còn đem công lao này đổ lên đầu Phụ Thần, gián tiếp khiến Tam Thanh chính mình được lợi.

Tâm hung như vậy, dù là đối thủ, cũng không thể không khiến người ta thán phục!

Chương 239

"Hoặc là Ngô có thể cho đệ tử môn hạ cũng học bộ 《Bàn Cổ Cửu Chuyển》 này?" Nguyên Thủy thu hồi mục quang, nội tâm bắt đầu suy tính.

Y là Bàn Cổ Chính Tông, có tư cách vì Phụ Thần giáo hóa Hồng Hoang chúng sinh.

Thậm chí còn dùng 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 sáng tạo ra một bộ 《Bát Cửu Huyền Công》, khiến đệ tử môn hạ Ngọc Đỉnh tu hành, nhưng giờ đây so với 《Bàn Cổ Cửu Chuyển》 do Tô Thần cải biên, chênh lệch thực sự là quá lớn!

"Ong!" Ngay lúc Thái Thanh Lão Tử trầm mặc không nói, chân linh trong thức hải của y dâng lên một tia Thiên Đạo chi lực nhàn nhạt, tản mát ra khí tức chí cao vô thượng, chủ tể tất cả.

"Nữ Oa sư muội, Tiếp Dẫn sư đệ, hoặc là chúng ta cần thay đổi sách lược truyền đạo rồi!" Ánh mắt Thái Thanh Lão Tử ngưng lại, trở nên có chút băng lãnh.

Tô Thần dùng 《Bàn Cổ Cửu Chuyển》 để giáo hóa Hồng Hoang vạn linh, khiến chúng sinh đều có cơ hội trở thành Bàn Cổ.

Tuy nói điều này đối với Tam Thanh chính mình có chút trợ ích, nhưng đối với Huyền Môn chính mình lại là một uy hiếp vô cùng đáng sợ.

Là đại đệ tử Huyền Môn.

Y tất phải duy hộ lợi ích của Huyền Môn!

"《Bàn Cổ Cửu Chuyển》 cực kỳ thích hợp hậu thiên sinh linh yếu ớt tu luyện, chúng ta là đệ tử Huyền Môn, cần phải cải lương

công pháp đạo thống của bản thân, phải dễ dàng thích hợp với sinh linh phổ thông hơn cả nó." "Chỉ có như vậy, địa vị Huyền Môn của chúng ta mới không sợ bất kỳ thách thức nào!" "Đại sư huynh nói chí phải!" Tiếp Dẫn gật đầu đồng ý.

Đồng thời.

Thông Thiên có chút kinh ngạc nhìn đại huynh của mình một cái, đột nhiên cảm thấy y dường như đã biến thành một người khác vậy.

Khi ánh mắt tiếp xúc với Nữ Oa sư muội, lập tức nghĩ tới việc ban đầu bọn họ phụng pháp chỉ của lão sư đi ám sát Tô Thần đạo hữu, căn bản không có chút tư cách cự tuyệt nào!

Nghĩ đến đây.

Y càng thêm kiên định kế hoạch trong nội tâm mình!

Tiếp đó.

Thái Thanh Lão Tử, Tiếp Dẫn trước tiên đã lấy đạo thống của bản thân sáng tạo ra một bộ tu luyện công pháp, hơn nữa còn mô phỏng 《Bàn Cổ Cửu Chuyển》 mà chú thích trong công pháp, dường như sợ người tu hành không hiểu vậy.

Hai bộ công pháp 《Kim Đan Quyết》, 《Đại Mộng Kinh》 nhanh chóng lên kệ.

"Các ngươi có thể trước tiên tu luyện 《Kim Đan Quyết》 do Bản tọa sáng tạo, nó cùng pháp 《Trảm Tam Thi》 nhất mạch tương thừa, ngày sau đều có cơ hội cùng Bản tọa chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân!" Trong tầng thứ nhất.

Thái Thanh Lão Tử trực tiếp dùng Thánh Nhân thần thông chiêu cáo, khiến ức vạn sinh linh nhanh chóng tranh mua.

"Can nhiễu giao dịch bình thường, có liên quan đến bức bách,

khấu trừ tiền đặt cọc mười vạn Hồng Hoang Tệ và trục xuất khỏi 'Tài Đạo Thần Tháp'!" Chỉ thấy quang mang lóe lên.

Thân là Thiên Đạo Thánh Nhân Thái Thanh Lão Tử bị trực tiếp trục xuất khỏi 'Tài Đạo Thần Tháp', rồi sau đó một bàn tay vàng kim của thượng thương hướng về phía y trấn áp xuống.

"Phốc!" Thái Thanh Lão Tử ngay cả Thái Cực Đồ cũng không kịp thôi động, trực tiếp phun ra một ngụm thánh huyết màu vàng kim, chân thân tấc tấc nứt toác, rồi sau đó mạnh mẽ nổ tung.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Thiên khung điên cuồng chấn động.

Thiên Đạo chi âm trận trận ai minh, mưa máu đầy trời điên cuồng giáng xuống.

Thánh Nhân vẫn lạc, dị tượng thiên địa đồng bi lại một lần nữa xuất hiện tại Hồng Hoang thế giới.

"Lần này chỉ là một chút trừng phạt nhỏ, nếu có lần sau, sẽ trực tiếp phế bỏ bản nguyên Thánh Nhân của ngươi!" Pháp chỉ bá đạo uy nghiêm của Tô Thần vang vọng khắp thiên địa Hồng Hoang, khiến tất cả Đại Năng đỉnh cấp, Đại La Cường Giả đều trợn mắt há hốc mồm, trạng thái như hóa đá.

Rốt cuộc là chuyện gì? 'Tài Đạo Thần Tháp' này vừa mới khai mở không lâu, Tô Thần Thánh Nhân lại trấn sát Thái Thanh Thánh Nhân?

Đồng thời.

Nội tâm Tiếp Dẫn tràn đầy sợ hãi.

May mắn lần này là do đại sư huynh chủ đạo, bằng không kẻ rơi vào kết cục như vậy chính là mình!

"Tô Thần đạo hữu lại mạnh hơn rồi!" Song nhãn Thông Thiên hơi

co rụt lại, lộ ra một tia chấn hám.

Vừa nãy đại huynh ngay cả pháp bảo cũng không kịp thôi động, tuy nói có nguyên nhân bị ý chí Tài Đạo áp chế, nhưng điều quan trọng nhất vẫn là thực lực bá đạo tuyệt luân của Tô Thần!

Đương nhiên.

Nội tâm Thông Thiên cũng rất rõ ràng.

Đại huynh lần này cũng là tai ương vô vọng.

Y phụng pháp chỉ của lão sư, chịu ý chí của lão sư sai khiến, căn bản không thể phản kháng, vi phạm quy tắc giao dịch của 'Tài Đạo Thần Tháp' rồi sau đó phải chịu trừng phạt, ngay cả lão sư cũng không có cách nào.

"Hai vị sư huynh, Nữ Oa sư tỷ, vi đệ xin đi trước đến các tầng tháp khác truyền đạo!" Tiếp Dẫn để tranh thủ thời gian, đã chọn truyền 《Đại Mộng Kinh》 do chính mình sáng tạo đến mỗi tầng, khiến Hồng Hoang vạn linh đều có thể mua sắm tu luyện, rồi sau đó tráng đại Tây Phương Giáo của mình!

Thông Thiên cùng Nguyên Thủy hai người nhìn nhau một cái, rồi sau đó ăn ý cải lương công pháp đạo thống của bản thân. 《Thượng Thanh Kiếm Quyết》, 《Luyện Khí Chân Kinh》 lần lượt lên kệ.

Nữ Ooa cũng học theo, sáng tạo ra 《Tạo Hóa Kinh》.

Đến tầng thứ hai.

Thông Thiên để giúp đỡ đại huynh, cũng đem 《Kim Đan Quyết》 do y sáng tạo trước đó tiến hành bán, cũng coi như thay y hoàn thành việc lão sư Hồng Quân giao phó.

Đồng thời.

Thái Thanh Lão Tử sau khi thần trí khôi phục thanh minh, điều

động Thiên Đạo chi lực trọng tố Thánh Nhân chân thân.

Y ngẩng đầu nhìn về phía Hỗn Độn thiên khung, song mâu sáng rực lóe lên một tia kháng cự.

Là người đứng đầu Tam Thanh do Bàn Cổ Nguyên Thần sở hóa, y bị Phụ Thần Bàn Cổ khâm định là 'nhân đạo đại ngôn nhân', nhưng vì bái nhập môn hạ Hồng Quân, chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân.

Không chỉ vô duyên với 'Đạo' của bản thân, mà còn vì thế trở thành khôi lỗi cùng kỳ tử của Thiên Đạo.

Trước đó ám sát Tô Thần chứng đạo bị phản sát, thêm vào lần này vi phạm quy tắc giao dịch của 'Tài Đạo Thần Tháp' bị trấn sát, nội tâm y không hề oán hận Tô Thần, mà là bất cam đối với vận mệnh của bản thân!

"Hoặc là, Ngô cũng nên học theo tam đệ, tiến vào Hỗn Độn tìm kiếm Hỗn Độn Tinh Tuyền, để mưu đồ thêm nhiều lối thoát cho chính mình!" Sau khi thu hồi mục quang.

Sắc mặt Thái Thanh Lão Tử trở nên vô cùng kiên nghị.

Y phân phó đệ tử môn hạ Huyền Đô một tiếng, rồi sau đó dứt khoát hướng về thế giới Hỗn Độn mà đi!

Thủ Dương Sơn, Thái Thanh Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Thông Thiên Giáo Chủ sau khi kết thúc truyền đạo trong 'Tài Đạo Thần Tháp', liền đến thăm đại huynh, tiện thể cùng nhau thương nghị làm thế nào bố cục cho Vu Yêu Lượng Kiếp sắp tới.

"Kiến quá Nhị sư thúc, kiến quá Tam sư thúc!" "Lão sư y đã tiền vãng Hỗn Độn, đặc biệt dặn đệ tử coi giữ sơn môn!" Huyền Đô sắc mặt trung hậu, tính cách kiên nghị thấy hai vị sư thúc, lập tức cung kính hành lễ.

“Cũng được!” “Vì đại huynh đã tiền vãng Hỗn Độn, tam đệ có nguyện về Côn Luân cùng vi huynh thương đàm một phen không?” Nguyên Thủy quay đầu nhìn về phía Thông Thiên.

“Được!” Tuy nói 'giáo nghĩa' giữa hai người có chút tương phản, nhưng bọn họ dù sao cũng là huynh đệ chí thân, cũng không vì phân gia mà náo loạn quá mức xa cách.

Đến Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Thông Thiên Giáo Chủ ngồi đối diện nhau.

“Tam đệ, Tô Thần đạo hữu dùng 'Tài Đạo Thần Tháp' truyền đạo vạn linh, khiến Hồng Hoang chúng sinh đều tu luyện 《Bàn Cổ Cửu Chuyển》, điều này cố nhiên đối với Tam Thanh của ta có chút ích lợi, nhưng lại đang đào gốc rễ Huyền Môn đạo thống của ta.” “Vi huynh biết ngươi cùng đại huynh không cam chịu bị Thiên Đạo thao khống, làm một giới khôi lỗi cùng kỳ tử, nhưng lão sư đối với chúng ta lại ân trọng như sơn!” “Nhị huynh, ngươi đây là?” Một đôi kiếm mi của Thông Thiên Giáo Chủ khẽ nhếch lên, lộ ra một tia kiếm ý lẫm nhiên.

Y không ngờ.

Nhị huynh là Bàn Cổ Chính Tông, vậy mà lập trường lại hoàn toàn sai lệch.

Chẳng lẽ y đã quên việc trước đây lão sư cưỡng ép hạ đạt pháp chỉ bức bách Tam Thanh chính mình sao?

Ví dụ của đại huynh trước đây vẫn còn sờ sờ trước mắt!

Điều quan trọng nhất là.

Tô Thần từ trước đến nay vẫn luôn là chân chính tạo phúc Hồng Hoang, là Thánh Nhân Hồng Hoang danh xứng với thực, Tam Thanh Bàn Cổ Chính Tông chính mình so với y, thực sự là hổ thẹn khó nói.

Giờ đây rõ ràng chính mình được lợi, lại còn đi tính kế thậm chí công kích Tô Thần đạo hữu?

Điều này không khỏi quá mức vong ân phụ nghĩa rồi chăng?

"Tam đệ, ngươi hiểu lầm vi huynh rồi." Thấy ánh mắt Thông Thiên, Nguyên Thủy khẽ vẫy tay.

"Vi huynh là muốn nói, nếu Tam Thanh của ta liên hợp lão sư, thậm chí là Tô Thần đạo hữu, có phải có hy vọng có thể diệt trừ ý thức Thiên Đạo, từ đó khiến Thiên Đạo Thánh Nhân của ta thoát khỏi thân phận kỳ tử cùng khôi lỗi không?" Nguyên Thủy tính cách vô cùng cao ngạo.

Đương nhiên cũng không cam tâm làm một kỳ tử cùng khôi lỗi.

Y cho rằng Tam Thanh chính mình sở dĩ luân lạc đến tình cảnh hiện tại, toàn bộ là vì nguyên nhân 'Thiên Đạo hữu tư'.

Nếu có thể diệt trừ ý thức Thiên Đạo, khiến 'y' như Đại Đạo mà công chính vô tư, thì không chỉ có thể chân chính giải phóng Tam Thanh chính mình, đồng thời còn vô cùng có lợi cho 'Đạo' của chính mình!

Giờ khắc này.

Thông Thiên sau khi nghe lời của nhị huynh, song nhãn đột nhiên sáng rực, rồi sau đó lộ ra một nụ cười đầy ý vị thâm trường đối với y.

"Nhị huynh, ngươi thật sự cho rằng Thiên Đạo mới là kẻ thúc đẩy chân chính phía sau sao?" "Đương nhiên!" Nguyên Thủy nghiêm túc gật đầu.

"Lão sư khi kết thúc giảng đạo lần thứ ba từng nói: 'Hồng Quân vì Thiên Đạo, Thiên Đạo không vì Hồng Quân!'" "'Y' có thể là lão sư, cũng có thể là vạn vật vạn linh Hồng Hoang, nhưng lão sư cùng bất kỳ ai cũng không thể trở thành Thiên Đạo!" Thông Thiên thu hồi mục

quang, ngẩng đầu nhìn về phía Hỗn Độn thiên khung.

“Hy vọng là thế!” Lúc này.

Hai đồng tử thần hồng xỉ bạch, phấn điêu ngọc trác dâng lên linh trà.

Nguyên Thủy đích thân châm đầy một chén cho Thông Thiên, dùng thần thông đưa tới trước mặt y.

“Tam đệ, vi huynh có một loại trực giác mạnh mẽ, Tô Thần đạo hữu ban đầu sau khi dùng Hỗn Độn Nguyên Tinh khai tịch 'Thiên Thần Đạo', vẫn luôn đang hạ một ván cờ lớn.” “Lần này y xác lập 'Tài Đạo', lấy 'Hư Vô Đại Đạo' cùng 'Tài Chi Đại Đạo' phối hợp Tụ Bảo Bồn cùng Giao Tiền Thụ sáng lập 'Tài Đạo Thần Tháp', bất quá chỉ là để trải đường mà thôi!” “Nếu đợi đến khi y chân chính thu lưới, nhất định sẽ thực sự chấn hám toàn bộ Hồng Hoang thế giới, thậm chí còn triệt để thay đổi cách cục Hồng Hoang!” “Nga?” Nghe nhị huynh dùng ngữ khí ngưng trọng như vậy mà mở lời, Thông Thiên lộ ra một tia kinh nghi.

Tô Thần đạo hữu đã làm ra nhiều sự kiện thay đổi Đại Thế Hồng Hoang như vậy, chẳng lẽ còn có bố cục càng thêm cường đại sao?

“Tam đệ, vi huynh sở dĩ có trực giác mạnh mẽ này, là vì vi huynh từng đạt được Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Thiên Đăng'!” “Ban đầu đại huynh để hoàn thiện đan phương 'Cửu Chuyển Kim Đan', đã đi hướng Tô Thần xin Hoàng Trung Lý, nhưng y lại điểm danh muốn 'Thiên Đăng' trong tay vi huynh.” “Với bố cục mấy trăm vạn năm của Tô Thần đạo hữu, thêm vào 'Thiên Thần Đạo' cùng 'Tài Đạo Thần Tháp', y sau khi tập hợp đủ Thiên Địa Nhân Tam Đăng, lại vẫn luôn chưa chân chính sử dụng!” “Phải biết, 'Thiên Đăng' lại ẩn chứa một tia Thiên Đạo bản nguyên chân chính!” Nguyên Thủy nói, ánh mắt nhìn về phía Luân Hồi Sơn.

“Năng lực bố cục của Tô Thần đạo hữu, Tam huynh đệ chúng ta đã sớm cảm thụ sâu sắc, y dường như có thể dự tri tương lai, động tất tất cả Đại Thế Hồng Hoang, một khi thu lưới, tất có thể định đoạt đại cục!” “Vi huynh khẳng định 'Thiên Thần Đạo' cùng 'Tài Đạo Thần Tháp' đều là để trải đường, đợi khi tác dụng của Thiên Đăng chân chính xuất hiện, điều đó sẽ gây ra hậu quả không thể tưởng tượng nổi đối với Thiên Đạo.” “Đến lúc đó, Tam Thanh chúng ta có thể liên hợp lão sư, cùng nhau diệt trừ ý thức Thiên Đạo, rồi sau đó chân chính thoát khỏi thân phận khôi lỗi kỳ tử!” Thiên Đình, Lăng Tiêu Bảo Điện.

Theo 'Tài Đạo Thần Tháp' chân chính vận hành.

Chương 240

Đế Tuấn, Phục Hy, Côn Bằng cùng tất cả tồn tại hạch tâm đều đích thân đi trải nghiệm.

Bọn họ đều đã nhìn ra. 'Đạo tranh' đã bắt đầu!

Tô Thần dùng 《Bàn Cổ Cửu Chuyển》 thay thế Huyền Môn 《Trảm Tam Thi》 độc chiếm, để Hồng Hoang chân chính vạn đạo tranh minh, người người đều có cơ hội trở thành Bàn Cổ.

Theo thời gian trôi đi.

Bọn họ kinh hỉ phát hiện Thiên Đình chính mình thu hoạch công đức khí vận càng ngày càng nhiều, sau khi tử tế thôi toán liền biết được nguyên do chân chính, đó chính là 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận'!

Thế giới Hồng Hoang nhiều nhất là những sinh linh phổ thông kia.

Bọn họ thông qua 'Tài Đạo Thần Tháp', người người đều có thể đạt được pháp tu luyện chứng đạo trực tiếp. 《Bàn Cổ Cửu Chuyển》, 《Trảm Tam Thi》, 《Tạo Hóa Kinh》, 《Kim Đan Quyết》, 《Thượng Thanh Kiếm Quyết》, 《Đại Mộng Kinh》 vân vân.

Công pháp tu luyện trước đây mơ mộng khó cầu đều như cải trắng vậy, muốn tu luyện bộ nào là có thể tu luyện bộ đó, hơn nữa còn có đủ loại chú giải chi tiết.

Vì thế.

Vô số Yêu thú thuận lợi hóa hình.

Hậu thiên sinh linh lần lượt đắc đạo thành tiên, không cần lo lắng về thọ mệnh nữa, chân chính sở hữu khả năng vô hạn.

Có thể nói.

Một Đại Thế Hoàng Kim hùng vĩ đã chân chính xuất hiện!

Vạn linh tu luyện là dựa vào 'linh khí'.

Mà Thiên Đình bố trí 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận', liên tiếp Hỗn Độn Thái Cổ Tinh Thần, luyện hóa Hỗn Độn cương phong, sát khí chuyển hóa thành tiên thiên linh khí, rồi sau đó dẫn nhập vào trong Hồng Hoang thế giới.

Từ điểm này mà nói.

Thiên Đình tạo phúc Hồng Hoang vạn linh, công đức vô lượng!

Cho dù những năm này không làm gì cả, cũng có thể nằm hưởng mà thu hoạch công đức khí vận.

"Tô Thần Thánh Nhân rốt cuộc đang làm gì?" "Hồng Hoang vạn linh người người thành tiên, không cần lo lắng về thọ mệnh nữa, vậy Địa Phủ Minh Giới chẳng phải sẽ ngừng hoạt động sao?" Nội tâm Phục Hy tràn đầy bất giải.

Nhân Thư Sổ Sinh Tử do Địa Phủ chưởng khống, giờ đây vạn linh đều có thể đắc đạo thành tiên, không còn lo lắng về thọ mệnh nữa, vậy kiện chí bảo này liền trở thành vật bày trí, không có vong hồn lệ quỷ, sinh linh Minh Giới làm sao bổ sung?

"Hoặc là Tô Thần Thánh Nhân đang thực hiện di nguyện của Bàn Cổ Đại Thần, khiến Hồng Hoang vạn linh đều có cơ hội chứng đắc Đại Đạo!" Đế Tuấn cũng không nhìn rõ bố cục của Tô Thần, nhưng đối với tâm hung cách cục của y, là phát ra từ nội tâm sự khâm phục cùng thán phục.

Xác lập 'Tài Đạo'.

Sáng lập 'Tài Đạo Thần Tháp' chân chính truyền đạo vạn linh.

Hồng Hoang chúng sinh đều là kẻ được lợi, Yêu tộc Thiên Đình của chính mình cũng không ngoại lệ.

Kẻ duy nhất chịu ảnh hưởng, e rằng chính là Địa Phủ Minh Giới!

Đương nhiên.

Hồng Hoang chúng sinh từ 'Tài Đạo Thần Tháp' đạt được tu luyện chi pháp, cho dù đắc đạo thành tiên, cũng không có nghĩa là trường sinh bất tử, vì có tranh chấp chủng tộc địa bàn, cướp đoạt cơ duyên.

Mỗi ngày có sinh linh vẫn lạc, cũng là một con số thiên văn đáng sợ.

So với trước đây, bất quá là ít đi vô số lần mà thôi.

Trong Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân tọa trên bồ đoàn màu tím của đại điện, trước mặt ngọc án có một hồ tiên thiên linh trà tản mát hương thơm thanh nhã nồng đậm, tử khí nhân uân tràn ngập, dường như nhấn chìm toàn bộ thân y.

Hạo Thiên cùng Dao Trì cung kính thị phụng bên cạnh, châm trà dâng tới trước mặt y.

Y nhận lấy linh trà rồi sau đó khẽ vẫy tay, ý bảo hai người lui xuống.

Hai người rời khỏi đại điện trở về Thiên Điện mình ở, cũng không như mọi khi mà hạ ván cờ luận đạo, mà là toàn thần quán chú lưu ý tình huống trong đại điện.

Để tránh lão gia có phân phó mà không thể kịp thời xuất hiện.

Ngay lúc này đây.

Hồng Quân khẽ nhấp một ngụm linh trà, đôi mắt cổ phác đạm nhiên của y nhìn về phía Hồng Hoang, lộ ra một tia trào lộng nhàn nhạt.

Trước đây y còn lo lắng Tô Thần dùng 'Tài Đạo Thần Tháp' truyền đạo, từ đó áp chế Huyền Môn đạo thống của chính mình.

Nhưng theo Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn bọn họ lần lượt truyền xuống tu luyện chi pháp trong 'Tài Đạo Thần Tháp', khí vận Huyền Môn cũng không ngừng tăng trưởng.

"Muốn mưu toan dùng danh nghĩa Bàn Cổ để áp chế Huyền Môn của Bản tọa ư?

Thật là tính kế hay!" "Bất quá 《Bàn Cổ Cửu Chuyển》 tuy nói tiền kỳ dễ tu luyện, nhưng đến sau Đại La, muốn đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, thì không dễ dàng như vậy." "Hồng Hoang sinh linh vì muốn mạnh hơn, cuối cùng vẫn sẽ chọn 《Trảm Tam Thi》 chi đạo của Bản tọa!" Sau khi uống cạn linh trà trong chén, Hồng Quân đặt chén trà xuống.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Thân ảnh y xuất hiện trên tường vân cửu thải phía trên đại điện, dùng Đại Đạo của bản thân thôi động Tạo Hóa Ngọc Điệp, buông xuống vô cùng Hồng Mông Huyền Hoàng chi khí cùng Thiên Đạo vĩ lực, toàn thân tản mát ra khí tức tuyên cổ vĩnh hằng, chủ tể tất cả.

Nội tâm Hồng Quân rõ ràng, tuy nói hiện tại Huyền Môn của chính mình có lực thống trị tuyệt đối đối với Hồng Hoang, nhưng cử chỉ của Tô Thần đã khiến chính mình cảm giác được một tia uy hiếp cùng thách thức.

Nếu là Tô Thần y lập hạ đạo thống, chính mình còn có thể chưởng khống Thiên Đạo để tiến hành nhắm vào.

Nhưng y lại lấy danh nghĩa Bàn Cổ, Thần sáng thế Hồng Hoang, điều này khiến chính mình có chút thúc thủ vô sách.

Một khi sinh linh tu luyện 《Bàn Cổ Cửu Chuyển》 càng ngày

càng nhiều, thì ý chí của Bàn Cổ sẽ dần dần tăng cường, điều này đối với bố cục của chính mình có ẩn họa cực lớn.

Điều quan trọng nhất là.

Bố cục lần này của Tô Thần, khiến y đều sát giác được một tia khí tức không đúng.

Bề mặt là đang lấy danh nghĩa Bàn Cổ tranh đoạt đạo thống với chính mình, nhưng y sẽ còn có mục đích khác chăng?

"Xoẹt!" Hồng Quân mở to song nhãn.

Đôi mắt cổ phác đạm nhiên kia xuyên qua trùng trùng thời không bích lũy, rơi xuống hướng Luân Hồi Sơn cùng Địa Phủ.

Nội tâm y ẩn ẩn cảm thấy có điều không ổn, nhưng thông qua ý chí Thiên Đạo lại làm sao cũng không thôi toán ra được.

Bên bờ Đông Hải, Nhân tộc Tổ Địa. 'Tài Đạo' xác lập.

Triệu Công Minh thân mang mệnh cách Tài Thần một cử đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, trở thành đệ tử thứ tư dưới trướng Tô Thần nhảy thoát khỏi Trường Hà Vận Mệnh, cảm ngộ 'Đại Đạo Quy Tắc'.

Theo 'Tài Đạo Thần Tháp' chính thức vận hành.

Vô số thành viên Nhân tộc dựa theo 'Hư Vô Thông Đạo' tiến vào trong đó, đạt được vô số bản công pháp dễ tu luyện hơn.

Có tu luyện công pháp giản dị của Nhân Giáo 《Kim Đan Quyết》.

Có tu luyện 《Tạo Hóa Kinh》 do Thánh Mẫu truyền.

Có tu luyện 《Bàn Cổ Cửu Chuyển》.

Bàn Cổ Đạo, Đan Đạo, Tạo Hóa Đạo, Kiếm Đạo, Khí Đạo vân vân.

Đến đây.

Nhân tộc tiến vào thời đại toàn dân tu tiên!

Vạn đạo tranh minh, trăm hoa đua nở!

Không còn hạn chế thọ mệnh, thành viên Nhân tộc cấp tốc bùng nổ.

Từ vạn ức Nhân tộc trước đây, trực tiếp bùng nổ đến mấy trăm vạn ức, và ngưng tụ ra một kim long khí vận dài vạn trượng, biểu trưng cho chủng tộc thức tỉnh nhân đạo ý chí cường thịnh!

Do thành viên bùng nổ, địa bàn Nhân tộc trước đây căn bản không thể dung nạp, việc mở rộng tự nhiên cũng là hợp tình hợp lý.

Lấy Đông Hải Chi Tân cùng Thủ Dương Sơn hai tòa tổ địa làm căn cứ địa, hướng về bốn phương tám hướng chinh chiến, cướp đoạt linh mạch cùng tu luyện tư nguyên, tráng đại thực lực chỉnh thể của Nhân tộc chính mình.

Một số chủng tộc hoặc Yêu thú thực lực cường đại, kiêng kỵ Nữ Oa Nương Nương cùng Thái Thanh Thánh Nhân đứng sau Nhân tộc, vì thế khi Nhân tộc mở rộng liền tự động thoái nhượng thiên tỷ.

Nhưng còn rất nhiều chủng tộc Yêu thú phổ thông, khi Nhân tộc tranh đoạt địa bàn cùng tu luyện tư nguyên thì, đã trở thành bàn đạp cho sự quật khởi của Nhân tộc.

Dưới sự tẩy lễ của máu và lửa.

Nhân tộc vì cơ số bản thân khổng lồ, đã dũng hiện ra vô số thiên kiêu, tại mỗi loại 'Đạo' đều đạt được thành tựu phi phàm.

Đột phá Kim Tiên, Đại La có hy vọng!

"Nhân tộc đạp lên vạn tộc Hồng Hoang mà quật khởi, tương lai e rằng phải vì điều này mà trả giá bằng máu!" Một số cường giả cảm

tri được Nhân tộc đã ngưng tụ ra kim long khí vận vạn trượng, trong nội tâm thôi toán ra nguyên do trong đó, không nhịn được mà cất tiếng cảm khái.

Giờ đây nhân vật chính thiên mệnh của Hồng Hoang thế giới chính là Vu tộc cùng Yêu tộc.

Nhân tộc đạp lên ức vạn chủng tộc Hồng Hoang mà quật khởi, bất quá là nhờ vào 'Tài Đạo Thần Tháp' do Tô Thần Thánh Nhân sáng lập tạo phúc Hồng Hoang, cùng Nữ Oa Nương Nương và Thái Thanh Thánh Nhân hai tôn dựa lưng này mà thôi.

Nếu chọc giận Yêu tộc Thiên Đình, người ta tùy tiện phái ra một tôn Chuẩn Thánh Đại Năng, liền có thể triệt để diệt tộc Nhân tộc!

Đồng thời.

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện.

Yêu Thần Bạch Trạch hướng Đế Tuấn báo cáo tình huống Nhân tộc, cùng việc thành viên Yêu tộc của chính mình bị Nhân tộc cướp đoạt địa bàn thậm chí diệt sát.

"Nếu Nhân tộc muốn đạp lên Yêu tộc của ta mà quật khởi, thì cứ phái ra một số tiểu tử thực lực tương đương, lấy Nhân tộc để ma luyện bản thân, xem có thể dũng hiện ra một vài thiên kiêu không!" Nghe Bạch Trạch báo cáo xong, nội tâm Đế Tuấn rất nhanh liền có quyết định.

Đôi mắt thần mâu xích kim của y lộ ra một tia sắc thái chơi đùa nhàn nhạt, rồi sau đó nhìn về phía Bất Chu Sơn!

Là nhân vật chính thiên mệnh của kỷ nguyên này, chính mình vốn dĩ có cơ hội có thể trở thành Nhân Đạo Thánh Nhân, nhưng do Thiên Đạo tính kế, bởi Nữ Oa Nương Nương sáng tạo Nhân tộc thức tỉnh nhân đạo ý chí.

Chương 241

Khiến khí vận nhân đạo của bản thân bị cứng rắn cướp mất một đoạn lớn!

Giờ đây Nhân tộc bắt đầu quật khởi.

Vậy Thiên Đình của chính mình vừa lúc thuận tay đẩy thuyền, lấy danh nghĩa luyện binh, trợ Nhân tộc trưởng thành nhanh hơn, tốt nhất là xuất hiện Đại La Cường Giả cùng Chuẩn Thánh Đại Năng, thì sẽ có hy vọng trở thành nhân vật chính thiên mệnh thứ ba của kỷ nguyên này!

Đến lúc đó.

Cho dù Thiên Đạo thúc đẩy Vu Yêu Lượng Kiếp bùng phát, Nhân tộc tất nhiên cũng sẽ bị kéo vào trong đó.

Tính kế của Thiên Đạo còn có thể như nguyện không?

Theo ức vạn sinh linh tiến vào 'Tài Đạo Thần Tháp', dùng khí vận của bản thân hoặc thiên tài địa bảo ẩn chứa bản nguyên thế giới đổi lấy Kim Hồn Tệ, Hồng Hoang Tệ, Tài Đạo Chí Bảo 'Giao Tiền Thụ' hấp nạp vô số kim sắc tài khí, kết thành con số thiên văn 'Ngũ Đức Kim Tiền'.

Tô Thần không có đem 'Ngũ Đức Kim Tiền' này tiến hành luyện hóa, mà là do 'Giao Tiền Thụ' tích trữ lại, lấy tỷ lệ khác nhau phát hành 'Kim Hồn Tệ', cung cấp cho vạn linh giao dịch.

Nói cho cùng. 'Tài Đạo Thần Tháp' chỉ là một thủ đoạn của chính mình để bố cục Hồng Hoang, cũng không phải công cụ mưu lợi của chính mình.

Một khi chính mình sản sinh tư tâm, thì sẽ phải chịu phản phệ

nghiêm trọng của Tài Đạo!

Trở về Luân Hồi Sơn.

Tô Thần bắt đầu bế quan, toàn lực tiêu hóa những gì đạt được từ việc xác lập 'Tài Đạo' lần này, để nâng cao thực lực, tích trữ át chủ bài cho Vu Yêu Lượng Kiếp sắp bùng phát.

Thoáng chốc.

Năm vạn năm tháng thoắt cái trôi qua.

Hồng Hoang vạn linh nhờ 'Tài Đạo Thần Tháp', 'Kim Hồn Tệ', 'Hồng Hoang Tệ' do Giao Tiền Thụ phát hành đã trở thành tiền tệ thống nhất của Hồng Hoang thế giới, mang đến hy vọng vô hạn cho vạn linh.

Có thiên kiêu chủng tộc yếu ớt đạt được 《Bàn Cổ Cửu Chuyển》 quật khởi mạnh mẽ, trong vỏn vẹn năm vạn năm đã đột phá Thái Ất Kim Tiên!

Có Đại La Cường Giả nhặt được tàn khu Hỗn Độn Ma Thần bị phong ấn, một cử đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên!

Cũng có thế lực chuyên môn tổ kiến thương hành, dùng 'Hồng Hoang Tệ' thỉnh động Chuẩn Thánh Đại Năng, để báo thù cho chính mình!

Điều đáng nói là.

Tuy nói Tô Thần sau khi sáng lập 'Tài Đạo Thần Tháp', đặc biệt cấm chỉ không được tiến hành giao dịch tội ác, bao gồm phát bố nhiệm vụ vân vân, nhưng một số thế lực lại thông qua giao dịch riêng tư để đạt thành mục đích.

Có thiện thì có ác.

Nơi nào có ánh sáng chiếu rọi tất nhiên có bóng tối tồn tại.

Tô Thần cho dù là Thánh Nhân chí cao vô thượng, cũng không thể triệt để ngăn chặn.

Thái Âm Tinh, Quảng Hàn Cung.

Từ khi tỷ tỷ gả cho Thiên Đế Đế Tuấn, Thường Hi trở thành Thái Âm Tinh Chủ duy nhất.

Nàng chưởng khống quyền hành Thái Âm Tinh, trợ Địa Phủ diễn hóa 'Minh Nguyệt', đạt được bàng bạc Địa Đạo Âm Đức gia thưởng, một cử đột phá đến Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Những năm qua.

Theo Tô Thần xác lập 'Tài Đạo', cùng sáng lập 'Tài Đạo Thần Tháp'.

Thường Hi cũng trong lúc nhàn rỗi thông qua 'Hư Vô Thông Đạo', tiến vào trong 'Tài Đạo Thần Tháp', thể nghiệm các loại giao dịch cùng yêu cầu của các sinh linh tu vi khác nhau, nội tâm tràn đầy cảm khái.

"Tô Thần Thánh Nhân thật là đại khí phách, đại tâm hung!" Cảm tri được Hồng Hoang thế giới vì 'Tài Đạo Thần Tháp' do y sáng lập mà tràn đầy hy vọng, dũng hiện ra thịnh cảnh vạn đạo tranh minh chân chính, Thường Hi không khỏi phát ra từ nội tâm cảm khái.

"Nếu chư Thánh cùng vô số đạo hữu đều đã dùng 'Tài Đạo Thần Tháp' truyền đạo, vậy ta cũng thử một phen, xem có thể tìm được một vài thiên kiêu khế hợp với Thái Âm Tinh của ta không!" Một mình ở Thái Âm Tinh, không tránh khỏi có chút quá mức thanh lãnh tịch liêu.

Nếu có thể thu nhận một vài miêu tử tốt để giáo đạo, sau này ở Thái Âm Tinh cũng không đến nỗi nhàm chán như vậy.

Thế là.

Thường Hi đã lấy công pháp truyền thừa của bản thân tiến hành cải biên, sáng tạo ra bộ 《Thái Âm Kinh》 đơn giản dễ học.

Nếu có người tu luyện bộ công pháp này đến đại thành, thì nàng, Thái Âm Tinh Chủ này, sẽ ngay lập tức cảm ứng được, còn về việc có thu đồ đệ hay không, thì tất cả đều tùy vào tâm ý của nàng.

Trở về Thái Âm Tinh.

Thường Hi chuẩn bị bế quan, xem liệu có thể một cử trảm ra 'Tự Ngã Thi', rồi sau đó tam thi hợp nhất chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La.

"Ân?" "Khí tức của Vọng Thư tỷ tỷ?" Ngay lúc nàng vừa điều động Thái Âm Đại Đạo tu luyện, đột nhiên cảm tri được một tia khí tức quen thuộc, rồi sau đó không tự chủ được mà nhìn về phía Hồng Hoang Đại Lục.

"Xoẹt!" Không hề do dự.

Thường Hi trực tiếp vượt qua thời không duy độ, hướng về phía Tây Côn Luân của Hồng Hoang mà bay nhanh đi.

Dựa theo cảm ứng khí cơ.

Nàng hàng lâm xuống một sơn cốc u ám.

Nơi đây bốn phía đều có những ngọn núi khổng lồ cao vút tận trời, uyển nhược như lồng giam lưới lớn, đáy tản mát ra khí tức Thái Âm nồng đậm vô cùng.

Thường Hi mơ hồ cảm tri được một tia nguy cơ.

Nhưng nghĩ đến nơi đây cực kỳ có khả năng ẩn chứa tàn linh vong hồn của Vọng Thư tỷ tỷ, hơn nữa chính mình lại là Chuẩn Thánh đỉnh phong Đại Năng đã nhảy thoát khỏi Trường Hà Vận Mệnh, nàng bất luận thế nào cũng phải thử một phen.

"Ong!" Thường Hi thuận lợi cảm tri được một tọa Tiên Thiên

Trận Pháp ở đáy.

Khí tức của Vọng Thư tỷ tỷ cùng Thái Âm chi lực không ngừng nghỉ kia, đều là từ tòa trận pháp này tản mát ra.

"Hưu!" Nàng tế ra một tia Thái Âm bản nguyên dung nhập vào trong đó, muốn tìm hiểu rốt cuộc.

"Ô!" Một đạo hấp dẫn lực cường đại ập tới.

Thường Hi không kháng cự, trực tiếp tiến vào trong Tiên Thiên Đại Trận ở đáy.

"Oanh!" "Oanh!" Ngay lúc này.

Bốn tòa cự phong sơn nhạc cao vút tận trời bùng phát ra Đại Đạo Quy Tắc vĩ lực đáng sợ, cấu kiến thành một tọa Đại Trận cách tuyệt thế ngoại độc lập.

Mà Thường Hi đã thuận lợi tiến vào nội bộ đại trận.

"Tàn linh của Vọng Thư tỷ tỷ?" Nàng lập tức bị một đạo tàn linh trước mắt hấp dẫn, đôi mắt đẹp thanh lãnh linh động kia đột nhiên sáng rực.

Ngay lúc nàng vừa đưa tay thu lấy tia tàn linh của Vọng Thư này, lập tức cảm tri được thiên địa chấn động, Đại Đạo Quy Tắc vĩ lực đáng sợ cách tuyệt thiên địa, tản mát ra khí tức băng lãnh thị huyết.

"Ong!" Thường Hi ngay lập tức tế xuất bạn sinh linh bảo Thái Âm Thần Kiếm của chính mình, rồi sau đó dùng Đại Đạo thần thông dẫn đạo Trường Hà Thời Gian cùng Trường Hà Vận Mệnh trong Hồng Hoang thế giới, định đào tẩu.

Nội tâm nàng vô cùng rõ ràng.

Đã có người cố ý dùng tàn linh của Vọng Thư tỷ tỷ để tính kế chính mình, vậy đối phương tất nhiên đối với chính mình vô cùng hiểu

rõ, thậm chí thực lực cũng cực kỳ có khả năng ở trên chính mình.

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo.

Đôi mắt đẹp của Thường Hi đột nhiên co rụt lại.

Nàng phát hiện Trường Hà Thời Gian cùng Trường Hà Vận Mệnh dường như bị cứng rắn trấn áp cắt đứt vậy, ngay cả chính mình là Chuẩn Thánh đỉnh phong Đại Năng, cũng không thể cảm ứng dẫn đạo.

"Hống!" "Hống!" Lúc này.

Một nam tử mặt xanh răng nanh già nua, thân mặc Canh Kim chiến y từ trong hư không mà đến.

Toàn thân y tản mát ra một loại tử khí băng lãnh, Đại Đạo Quy Tắc đáng sợ bao phủ bốn phía thân thể y, diễn hóa ra cảnh tượng thế giới phá toái, vũ trụ tịch diệt đáng sợ.

"Giao Thái Âm bản nguyên ra, Bản tọa có thể cho ngươi chết một cách thể diện hơn!" Theo lời y vừa dứt.

Ba kẻ cường giả Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ mặt xanh răng nanh già nua, thân mặc cổ đồng chiến y xuất hiện, bao vây Thường Hi chặt chẽ.

"Thì ra là Cương Thi Thủy Tổ Tương Thần!" Song nhãn Thường Hi đột nhiên co rụt lại, dựa theo khí cơ bản nguyên của đối phương mà thôi toán ra thân phận chân chính của bọn họ.

Cương Thi chính là do tử khí khi Bàn Cổ Đại Thần vẫn lạc mà hóa thành.

Bọn chúng thừa hưởng thiên địa tử khí cùng oán khí mà sinh ra, bất lão bất tử, bất thương bất diệt, quanh quẩn ngoài Lục Đạo, du ly giữa Tam Giới.

Chính vì sự đặc thù của Cương Thi, nếu bọn chúng giữ thái độ khiêm tốn mà ẩn nấp, thì ngay cả Thiên Địa Thánh Nhân chí cao vô thượng, cũng không thể mượn Thiên Địa chi lực mà thôi toán.

Tương Thần là Thủy Tổ chân chính của Hồng Hoang thế giới, y do tử khí của Bàn Cổ cùng một đoạn chỉ cốt mà thai nghén, hơn nữa đã đản sinh vào thời Hung Thú Lượng Kiếp, cùng Dương Mi, Hồng Quân, Vọng Thư là tồn tại đỉnh cấp cùng thời kỳ.

Để có thể chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, y tất phải đạt được đủ Thái Âm bản nguyên, mà Thái Âm Tinh Chủ duy nhất Thường Hi tự nhiên liền trở thành mục tiêu thôn phệ của y!

Trong đại trận không gian cách tuyệt ngăn chặn.

Thường Hi vận bạch sắc cung trang Thái Âm tiên quần, y mệ phiêu phiêu, tay cầm Thái Âm Thần Kiếm, ba ngàn sợi tóc xanh lay động theo gió, uyển nhược một tôn tuyệt thế tiên nữ từ Cửu Thiên giáng trần.

Toàn thân nàng tỏa ra vầng sáng của ánh trăng, như hàng ức vạn vạn điểm sáng tụ hội, rực rỡ chói mắt.

Sau khi ý thức được mình bị tính kế, Thường Hi lập tức dùng bản nguyên Thái Âm chưởng khống Đại Đạo quy tắc, thôi động Thái Âm Thần Kiếm trong tay, trực tiếp chém về phía Tương Thần.

"Hưu!" Một vệt Đại Đạo thần kiếm cực hạn rực rỡ yên diệt thương khung hoàn vũ, trong không gian đặc thù này nhanh chóng lan tỏa, xuyên qua quá khứ tương lai, yên diệt chư thiên gia nguyên.

"Hống!" "Hống!" Hỏa chi Cương Thi Hạn Bạt, Thủy chi Cương Thi Doanh Câu, Thổ chi Cương Thi Hậu Khanh, bọn họ đều do Bàn Cổ tử khí và các loại Đại Đạo Pháp Tắc khác nhau thai nghén, được Tương Thần sai khiến.

Ba tôn Tổ Thi Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, mỗi người tế xuất bản mệnh linh bảo của mình, lao thẳng về phía Thường Hi tấn công.

"Nếu ngươi không thức thời, vậy đừng trách bản tọa xuống tay vô tình!" Tương Thần song nhãn bắn ra tử khí ngập trời, vô cùng Đại Đạo quy tắc phối hợp với Hỗn Độn Canh Kim Chiến Giáp của mình, chặn đứng một kích chí cường của Thường Hi.

Nàng nhe nanh múa vuốt tế xuất pháp bảo của mình, dùng Đại Đạo quy tắc vĩ lực khủng bố ngưng tụ vào bản thân, trạng thái như một tôn Đỉnh Thiên Lập Địa, phủ khám vạn cổ diệt thế giả!

Là một đại năng đỉnh cấp Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, Tương Thần đã quật khởi từ thời Hung Thú Lượng Kiếp.

Khi đó, nàng đã mưu đồ thôn phệ bản nguyên Nguyệt chi Ma Thần Vọng Thư, nhưng do tranh chấp giữa các tàn linh Hỗn Độn Ma Thần, cùng với sự khủng bố của Hung Thú Chi Hoàng Thần Nghịch, Tương Thần chỉ có thể ẩn mình mai phục.

Một tia vong hồn Vọng Thư mà Thường Hi có được trước đây, là do nàng có được khi Vọng Thư bị Thái Dương Ma Thần "áp" cùng với Thương Thiên, Hoàng Thiên, Thanh Thiên vây công.

Đến kỷ nguyên mới.

Chương 242

Tương Thần lại một lần nữa nhắm vào tân Thái Âm Tinh Chủ Hi Hòa và Thường Hi!

Nhưng do Hi Hòa gả cho Thiên Đế Đế Tuấn, trở thành Thiên Hậu mẫu nghi thiên hạ, sau này lại thai nghén ra Thập Đại Kim Ô Thái Tử, nên đã đánh mất quyền hành Thái Âm Tinh Chủ và một phần bản nguyên của mình.

Thường Hi liền trở thành mục tiêu duy nhất của nàng!

Nàng cố ý để Thường Hi trưởng thành, cho đến khi đột phá Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Như vậy, khi thôn phệ bản nguyên Thái Âm của nàng, hiệu quả mới đạt đến viên mãn nhất, giúp mình một lần đột phá, có hy vọng chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Đến lúc đó.

Tương Thần sẽ có tư cách nhận được Bàn Cổ di trạch truyền thừa, trở thành tân chúa tể Hồng Hoang!

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Năm đại năng Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh) đại chiến, khiến cho không gian thời không do trận pháp phong tỏa cấu kiến này băng diệt, chỉ còn lại sự va chạm giữa Đại Đạo với Đại Đạo.

Thương khung phá toái, pháp tắc bi minh.

Chỉ trong một khoảnh khắc ngắn ngủi, Thường Hi đã ở thế tuyệt đối hạ phong.

Rất hiển nhiên.

Nàng, một đại năng Chuẩn Thánh đỉnh phong đi con đường Trảm Tam Thi đột phá, chiến lực chân chính vẫn không bằng ba Tổ Thi Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ Hạn Bạt, Doanh Câu và Hậu Khanh!

Càng không cần nói đến một tôn Thủy Tổ Cương Thi Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong chân chính là Tương Thần!

"Chẳng lẽ Ngô thật sự phải vẫn lạc tại đây sao?" Thường Hi nội tâm tràn đầy bất cam.

Trong nỗi tuyệt vọng bi phẫn, nàng dùng vị cách Thái Âm Tinh Chủ của mình, điều động toàn bộ bản nguyên để kéo dẫn Thái Âm Tinh của Hồng Hoang, ý đồ đột phá đại trận cách tuyệt do Tương Thần bố trí.

Nếu được như vậy.

Nàng sẽ có hy vọng mượn Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà, thậm chí là Thái Âm Tinh để trốn thoát!

"Bản tọa vì chờ ngày này, đã bố cục mấy kỷ nguyên rồi!" "Ngươi cho rằng bản tọa không biết năng lực của ngươi sao?" Tương Thần khóe miệng khẽ nhếch lên, hai chiếc nanh dài tỏa ra tử khí ngập trời, đôi mắt xanh biếc của nàng lộ ra sự trào phúng và khinh thường nồng đậm.

Nhìn Thường Hi chẳng khác nào nhìn một con chuột đang trêu đùa vậy!

Đồng thời.

Long Nguyệt Thành.

Tây Vương Mẫu, người vẫn luôn tiềm tu một cách kín đáo, khi cảm ứng được bốn Đại Đạo quy tắc đặc thù trùng thiên mà lên, không khỏi mở đôi mắt đẹp nhìn qua.

“Di?” “Lại là Thường Hi đạo hữu đến Côn Luân của Ngô, nàng ấy đến tìm cơ duyên sao?” Tây Vương Mẫu và Thường Hi có chút giao tình, rất quen thuộc với khí cơ của nàng.

Những năm qua.

Tự từ Tiên Đình phúc diệt, Tây Vương Mẫu cực ít hiện thân tại Hồng Hoang.

Trừ việc đến dự và tặng lễ khi mấy tôn Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh giảng đạo, những lúc khác nàng cơ bản đều ở tại đạo tràng của mình.

Nhưng dù luôn tiềm tu kín đáo, nàng vẫn mật thiết quan tâm đến Đại thế Hồng Hoang.

Nàng tận mắt chứng kiến Tô Thần khai tịch một phương Đại Thiên Thế Giới được định danh là “Thiên Thần Đạo”, không những tước đoạt quyền chủ tể Thiên Đạo, mà còn một lần chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Tiếp theo lại trực tiếp tạo ra kỳ tích chưa từng có trong sử Hồng Hoang, một ngày chém giết Thiên Đạo Ngũ Thánh!

Điều này làm nàng chấn động đến ngây người, mãi không thể hoàn hồn.

Nghĩ đến từng chút từng chút quen biết với Tô Thần, nội tâm Tây Vương Mẫu cũng có một loại cảm giác vinh dự.

“Chuyện gì thế này?” “Thường Hi đạo hữu đây là gặp phải nguy hiểm sao?” Tây Vương Mẫu vừa thu ánh mắt lại, đột nhiên mẫn duệ cảm tri được sự va chạm của Thái Âm Đại Đạo Pháp Tắc, ẩn ẩn lộ ra một tia bi minh, điều này khiến nội tâm nàng không khỏi giật mình.

“Bản cung đi xem sao!” “Thường Hi đạo hữu có quan hệ khá thân cận với Tô Thần Thánh Nhân, không thể để nàng ấy xảy ra chuyện ở

Tây Côn Luân của Ngô!" Tuy nói nàng không nghĩ sẽ có ai dám bất lợi với Thường Hi tiên tử, nhưng đi xem xét một chút sẽ vững vàng hơn.

Nếu vạn nhất gặp nguy hiểm.

Mình vẫn có thể kịp thời ra tay giúp đỡ, sau đó cầu cứu Tô Thần Thánh Nhân!

"Hưu!" Ngay khi Tây Vương Mẫu vừa vượt qua thời không đến thung lũng của bốn ngọn cự nhạc cắm thẳng vào mây, một thân ảnh chí tôn vô cùng bá đạo, uy áp vạn cổ, giáng lâm… … Đối mặt với sự vây công của Tương Thần và ba đại năng Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ.

Thường Hi đã dùng hết thủ đoạn và át chủ bài, nhưng cũng không thể đột phá đại trận cách tuyệt mà bọn họ đã bố trí.

"Xem ra Ngô thật sự phải mệnh tang nơi đây!" Dưới bầu trời đầy sao bao la.

Thường Hi như một vầng nguyệt hoa tan vỡ, những vết máu ân hồng rải trên chiếc váy lụa trắng tinh của nàng, tỏa ra một cảm giác thanh lãnh cô tịch, Đại Đạo tiêu vong.

Trong não hải, nàng không ngừng hồi tưởng lại cuộc đời mình.

Trong số đó, ký ức nhiều nhất không phải ở Thái Âm Tinh, mà là ở Luân Hồi Sơn!

Bạch Miêu Miêu phấn điêu ngọc trác, tinh nghịch đáng yêu, Tô Thần phong thần tuấn tú, vĩ ngạn vạn cổ. … "Cho bản tọa thôn phệ!" Hạn Bạt, Doanh Câu, Hậu Khanh ba Tổ Thi liên thủ trấn áp Thường Hi, Tương Thần hóa thành một tôn ma thần nanh dài thôn phệ thiên địa, trực tiếp lao xuống cắn Thường Hi.

"Ông!" Khoảnh khắc tiếp theo.

Một tia thần mang màu tím mềm mại từ trên người Thường Hi tỏa ra.

Một thân ảnh màu tím bá đạo vô địch, uy áp vạn cổ xuất hiện trong không gian đặc thù này, chỉ một cái phất tay đã hủy diệt đại trận cách tuyệt mà Tương Thần đã phí hết tâm cơ bố trí.

"Tô Thần?!" Tương Thần song nhãn đột nhiên co rút, lộ ra vẻ kinh hãi vô cùng.

Nàng không ngờ.

Tô Thần lại lưu lại một đạo ấn ký Thánh Nhân trên người Thường Hi, khiến kế hoạch bố cục vô số Nguyên Hội của mình hoàn toàn đổ sông đổ bể!

"Đi!" Không chút do dự nào.

Nàng trực tiếp hạ lệnh cho ba Tổ Thi còn lại mượn Thời Gian Trường Hà đào độn, sau đó dùng thần thông bản mệnh của mình ẩn nấp, hoàn toàn có hy vọng thoát khỏi sự thôi toán và truy sát của Tô Thần!

"Hoa lạp lạp!" Thời Gian Trường Hà thần thánh vĩ ngạn lập tức xuất hiện.

Thế nhưng, ngay khi bốn Tổ Thi bọn họ sắp đào độn, lại phát hiện Thời Gian Trường Hà dường như bị trấn áp và cắt đứt, căn bản không thể mượn "Quá Khứ Thân" của mình để trốn thoát.

"Tô Thần Thánh Nhân?" Thường Hi, người vốn đã tuyệt vọng cực độ, khi thấy chân thân Tô Thần giáng lâm, đôi mắt đẹp thanh lãnh linh động bùng phát ra Đại Đạo thần quang rực rỡ, cảm xúc của nàng dao động dữ dội, dường như chỉ còn lại thân ảnh chí tôn vô cùng bá đạo trước mắt này.

"Kiến quá Tô Thần Thánh Nhân!" Cùng lúc đó.

Tây Vương Mẫu cũng đã hoàn hồn, cung kính hành lễ với Tô Thần.

"Thì ra là Thủy Tổ Cương Thi Tương Thần do Bàn Cổ tử khí và chỉ cốt hóa thành, trách không được trước đây bản tọa không thể thôi toán ra chân chính tử kiếp của Thường Hi!" Tô Thần lộ ra một tia vẻ mặt chơi đùa, sau đó nhìn Thường Hi và Tây Vương Mẫu, khẽ gật đầu đáp lễ.

"Tây Vương Mẫu đạo hữu không cần đa lễ!" Đối với Tây Vương Mẫu.

Tô Thần khá thưởng thức, nội tâm vẫn luôn nhớ mình nợ nàng một Nhân Quả.

Nếu không phải nàng đem Phương Trượng Tiên Đảo và Hoàng Trung Lý tặng cho mình, mình căn bản không thể chân chính dung hợp Bồng Lai Tam Tiên Đảo, càng đừng nói đạt được Hỗn Độn Châu và khai tịch Thiên Thần Đạo!

"Bái kiến Tô Thần Thánh Nhân!" "Bái kiến Tô Thần Thánh Nhân!" Tương Thần thấy chân thân Tô Thần hàng lâm, lập tức biết mình không thể trốn thoát, bèn cùng ba Tổ Thi khác cung kính hành lễ với hắn, thu lại tất cả sự bất cam và oán khí ngập trời trong lòng.

"Thánh Nhân dung bẩm, Ngô không hay biết Ngài và Thường Hi tiên tử có quan hệ, còn mong Thánh Nhân nhân từ, tha cho Ngô đám lần này." "Ân đức của Thánh Nhân, Ngô đám tất sẽ mãi ghi nhớ trong lòng!" Thấy Tương Thần hối hận và cầu xin như thể phát ra từ tận đáy lòng, Tô Thần khóe miệng lộ ra nụ cười nhạt.

"Thường Hi tiên tử là Thái Âm Tinh Chủ, lại từng vì bản tọa mà hoàn thiện Địa Phủ Minh Nguyệt, các ngươi lại dám ý đồ thôn phệ bản nguyên của nàng mưu đồ chứng đạo, vậy các ngươi hãy nhận lấy một Phủ của bản tọa rồi nói sau!" "Hưu!" Lời của Tô Thần vừa dứt.

Sáng Thế Thần Phủ tỏa ra vô cùng Đại Đạo vĩ lực và Khai Thiên khí nhận lập tức chém thẳng xuống, toàn bộ không gian thời không dường như bị chém thành hai nửa, quán xuyên gia nguyên chư thiên, yên diệt quá khứ tương lai.

"Oanh!" Trong khoảnh khắc.

Chân thân của Tương Thần và ba Tổ Thi khác đột nhiên nổ tung, Đại Đạo Pháp Tắc truyền thừa phát ra tiếng bi minh và gầm rú vô tận.

Sau khi chém giết bốn Tổ Thi, Tô Thần mẫn duệ cảm tri được bọn họ không thật sự vẫn lạc, mà là tồn tại ở một trạng thái đặc biệt, hoàn toàn có cơ hội phục sinh chân chính.

"Có chút thú vị!" Vẻ mặt chơi đùa trên mặt Tô Thần càng lúc càng đậm.

Nghĩ đến đặc tính của cương thi là bẩm thừa Bàn Cổ tử khí và oán khí mà sinh, bất lão bất tử, bất thương bất diệt, lảng vảng ngoài Lục Đạo, ngao du trong Tam Giới.

Thêm nữa, Tương Thần lại là một đoạn chỉ cốt của Bàn Cổ hóa thành, nội tâm hắn hiểu rõ muốn chân chính chém giết bọn họ, trừ phi dùng Đại Đạo thần thông từng chút từng chút mài mòn Bàn Cổ tử khí mới có thể làm được.

Trong khi đó.

Thường Hi nhìn thân ảnh vĩ ngạn bá đạo vô địch trước mặt mình, nhớ lại những hình ảnh hiện lên trong não hải khi nàng tuyệt vọng, trái tim mềm yếu bị rung động hoàn toàn.

Đôi mắt đẹp thanh lãnh linh động của nàng, giờ khắc này, tất cả đều ẩn chứa hình bóng của Tô Thần. … Dưới bầu trời sao xanh biếc vô tận, thanh phong từ từ.

Tây Vương Mẫu đứng cạnh Thường Hi, một người khí chất thanh

lãnh tuyệt trần, ung dung cao quý, một người thanh lãnh tuyệt tiên, phong hoa tuyệt đại, uyển nhược một đôi song sinh liên bích.

Họ nhìn thân ảnh chí tôn vô cùng bá đạo, uy áp vạn cổ trước mặt, đôi mắt đẹp tỏa ra thần mang rực rỡ, dường như khắc sâu hình bóng của hắn vào tận đáy lòng.

Bốn ngọn cự nhạc cắm thẳng lên trời, đỉnh núi ngưng tụ từng đám tường vân, chiếu rọi những chiếc lá phong đỏ rực cuộn trào như sóng biển ở phía xa.

Tây Vương Mẫu nhớ đến năm xưa khi Đông Hoàng Thái Nhất của Yêu Tộc phúc diệt Tiên Đình.

Mình cũng như Thường Hi, đồng dạng đối mặt với tuyệt vọng, nếu không phải Tô Thần kịp thời xuất hiện, e rằng đã sớm mệnh tang dưới Hỗn Độn Chung của Thái Nhất rồi.

Hiện giờ.

Tô Thần dù đã trở thành Chí Cao Vô Thượng Địa Đạo Thánh Nhân, hơn nữa còn là tồn tại vô thượng đầu tiên chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bằng Khai Thiên, nhưng vẫn bình dị gần gũi như xưa.

Chỉ tiếc.

Mình đã không còn tư cách xưng hô đạo hữu với hắn!

"Hoa!" "Hoa!" Khi bốn đám tường vân ngưng tụ từ bốn ngọn cự nhạc cắm thẳng lên trời rơi xuống, bốn cương thi mặt xanh nanh dài, thân mặc Hỗn Độn Canh Kim và Thanh Đồng chiến y lại một lần nữa phục sinh.

"Sao có thể?" Tây Vương Mẫu đôi mắt đẹp đột nhiên co rút.

Nàng không ngờ.

Chương 243

Tô Thần Thánh Nhân với thực lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chân chính, phối hợp Sáng Thế Thần Phủ chém giết bốn cương thi Hỗn Nguyên Kim Tiên, vậy mà vẫn không thể chân chính giết chết bọn họ, điều này thật quá khó tin đi?

Cương thi rốt cuộc là tồn tại gì?

"Thánh Nhân nhân từ, khẩn thỉnh tha cho Ngô đám lần này!" Tương Thần sau khi trọng tố chân thân, vẫn ngẩng cao đầu, chỉ chắp tay cung kính hành lễ cầu xin Tô Thần, mang một khí thế Đỉnh Thiên Lập Địa, kiên nghị bất khuất.

"Khẩn thỉnh Thánh Nhân tha cho Ngô đám lần này!" "Khẩn thỉnh Thánh Nhân tha cho Ngô đám lần này!" Hạn Bạt, Doanh Câu, Hậu Khanh ba Tổ Thi trọng tố chân thân, đứng sau Tương Thần đồng loạt hành lễ cầu xin Tô Thần.

Bởi vì toàn bộ thiên địa đã bị Tô Thần dùng Đại Đạo quy tắc tuyệt đối trấn áp, bọn họ dù có đủ loại thần thông bản mệnh bất khả tư nghị, cũng không thể chân chính trốn thoát.

"Bá!" Đúng lúc này.

Một thân ảnh màu trắng vượt qua chiều không gian mà đến, chính là Bạch Miêu Miêu mềm mại đáng yêu, phấn điêu ngọc trác.

"Chủ nhân, tuyệt đối không thể dễ dàng tha cho bọn họ!" Nàng có quan hệ tốt nhất với Thường Hi.

Biết Thường Hi suýt bị Tương Thần thôn phệ thân tử đạo tiêu, làm sao có thể để Chủ nhân dễ dàng tha thứ được?

Vạn nhất sau này bọn chúng tìm cơ hội báo thù, thậm chí lại một

lần nữa ám sát Thường Hi tỷ tỷ thì sao?

"Thường Hi tỷ tỷ, tỷ không sao chứ?" "Ngô không sao!" Thấy sự quan tâm phát ra từ tận đáy lòng của Bạch Miêu Miêu, nội tâm Thường Hi ấm áp, chủ động nắm lấy bàn tay nhỏ bé của nàng.

"Tô Thần Thánh Nhân, tất cả Ngài tự mình xử trí là được, không cần để ý đến suy nghĩ của Ngô." Nàng tận mắt thấy bốn cương thi Tương Thần ngay cả Tô Thần cũng không thể chân chính chém giết, lập tức ý thức được trong đó tất nhiên có ẩn bí phi phàm, nếu đối với Tô Thần hữu dụng, thì hà tất chấp ý muốn chân chính diệt sát chứ?

"Tô Thần Thánh Nhân, Ngô nguyện hiến xuất bản nguyên của mình, chỉ hy vọng Ngài có thể tha cho Ngô đám lần này!" Tương Thần thấy Tô Thần không có ý nới lỏng, bèn thôi động bản nguyên của mình, hiển hóa ra một đoạn chỉ cốt to bằng ngón cái, tỏa ra khí tức chí cao vô thượng, thần thánh vĩnh hằng.

"Ô!" "Ô!" Vô cùng Đại Đạo Pháp Tắc chi lực đồng loạt tụ tập quanh đoạn chỉ cốt này, ngưng tụ ra một thân ảnh Đỉnh Thiên Lập Địa, bễ nghễ vạn cổ mờ ảo, chính là Sáng Thế Thần Bàn Cổ của Hồng Hoang!

Thấy cảnh này.

Tô Thần khẽ cười một tiếng, thần sắc có chút chơi đùa.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Hắn xòe lòng bàn tay phải ra, sau đó năm ngón tay khẽ xoay tròn nắm chặt lại thành quyền.

"Ông!" Bàng bạc "Đại Đạo Quy Tắc Bản Nguyên" và "Địa Đạo Vĩ Lực" đồng loạt bùng phát ra, ngưng tụ thành bốn Đại Đạo Thần Luân chí cao vô thượng, tỏa ra khí tức Sáng Thế.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Trong khoảnh khắc.

Thiên khung chấn động điên cuồng.

Bốn ngọn cự nhạc cắm thẳng lên trời xung quanh như tuyết tan chảy, tường vân tan biến, dãy núi bị đồng loạt hóa thành tiêu yên, hiển lộ ra chân diện mạo của "bọn chúng".

"Hống!" "Hống!" Thấy cảnh này.

Tương Thần, Hạn Bạt, Doanh Câu, Hậu Khanh bốn Tổ Thi song nhãn đột nhiên co rút, hai chiếc nanh máu đáng sợ bùng phát ra tử khí hủy thiên diệt địa, đôi mắt bọn họ như muốn nứt ra, dường như muốn đồng quy vu tận với Tô Thần.

Nhưng rất đáng tiếc.

Trước thực lực tuyệt đối, bất kỳ sự phản kháng nào cũng là vô ích.

"Oanh!" Chưa kịp đợi bọn họ hành động.

Chân thân cương thi khủng bố trực tiếp từng tấc băng liệt, hóa thành hư vô.

"Chủ nhân, đây, đây là?" Bạch Miêu Miêu trừng lớn đôi mắt đen láy như đá quý, cảm nhận uy áp khủng bố truyền đến từ bốn phương tám hướng, lộ ra vẻ khó tin.

"Không sai!" "Đây là bốn đoạn thi thân nhỏ của Bàn Cổ Đại Thần!" Tô Thần khẽ chiêu.

Bốn khối thi thân hình dạng không giống nhau, ước chừng chỉ to bằng nắm tay, lơ lửng trước mặt Tô Thần, tỏa ra tử khí ngập trời, ngưng tụ chân chính "Lực chi quy tắc"!

"Hoa!" Cùng lúc đó.

Đoạn chỉ cốt mà Tương Thần trước đó tế xuất bằng bản nguyên, cũng lơ lửng trước mặt Tô Thần. 'Thì ra là vậy!' 'Trách không được

ngay cả Ngô cũng không thể đột phá phong tỏa đại trận của bốn Tổ Thi, bọn họ lại dùng thi thân của Bàn Cổ Đại Thần làm trận bàn!' Thường Hi lộ ra vẻ mặt bừng tỉnh.

Nàng, một đại năng Chuẩn Thánh đỉnh phong siêu thoát Vận Mệnh Trường Hà, bị bốn Tổ Thi Tương Thần vây khốn bằng trận pháp, không những không thể kéo dẫn ra Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà, thậm chí ngay cả việc điều động quyền hành Thái Âm Tinh cũng không làm được.

Giờ Tô Thần khiến trận bàn khôi phục nguyên mạo, Thường Hi mới biết nguyên nhân chân chính!

Ngay lúc này.

Một thân ảnh thánh khiết điển nhã, ôn nhu minh mị giáng lâm.

"Kiến quá Bình Tâm Nương Nương!" "Kiến quá Bình Tâm Nương Nương!" "Kiến quá Bình Tâm tỷ tỷ!" Bình Tâm đã sớm nhìn ra Thường Hi sẽ có một lần sát kiếp, khi đó còn tận mắt thấy Tô Thần mượn cớ nhận lấy món ăn ngon mà nàng bưng đến, lưu lại một đạo thần thức ấn ký trên người nàng.

Lần này tình lang ra tay cứu giúp Thường Hi, thay đổi kiếp sát thân tử đạo tiêu của nàng, Bình Tâm đương nhiên giữ thái độ tán thành.

Dù sao.

Thường Hi đã giúp Địa Phủ (Minh Giới) diễn hóa Minh Nguyệt, lại là Hồng Hoang Thái Âm Tinh Chủ, nếu thật sự vẫn lạc trong tay Tương Thần, quả thật quá đáng tiếc.

Nhưng điều khiến nàng không ngờ là, Tương Thần lại do tử khí thi thể Phụ Thần và một đoạn chỉ cốt hóa thành, hơn nữa nàng còn thu thập được bốn khối chân thân, điều này khiến Bình Tâm không thể

không tự mình xuất hiện để xem sao.

Nếu có thể tìm thấy nhiều chân thân hơn của Phụ Thần, vậy tương lai chẳng phải có hy vọng chân chính phục sinh Phụ Thần sao?

"Không cần đa lễ." Bình Tâm hạ xuống bên cạnh Tô Thần, khẽ phẩy tay với Thường Hi và Tây Vương Mẫu.

"Tô Lang, bốn đoạn thi thân nhỏ này của Phụ Thần, có cơ hội nào để Phụ Thần chân chính phục sinh không?" "Không thể!" Thấy vẻ mặt đầy kỳ vọng của Bình Tâm, Tô Thần khẽ lắc đầu.

Trong lòng hắn vô cùng đốc định.

Bàn Cổ Đại Thần không hề thật sự vẫn lạc, mà là đang hạ một ván cờ lớn, đợi đến khoảnh khắc bí ẩn được hé lộ, mới thật sự phục sinh trở về!

Tô Thần nắm chặt bàn tay mềm mại của Bình Tâm, giao bốn đoạn thi thân nhỏ và khối chỉ cốt kia vào tay nàng, coi như một vật kỷ niệm và một át chủ bài.

Nếu vận dụng thích đáng.

Vu Tộc có thể phát huy tác dụng khó lường bằng cách này!

Vào giờ khắc này.

Thường Hi ở bên cạnh thấy dáng vẻ thân mật của hai người, đôi mắt thanh lãnh linh động khẽ ảm đạm.

Nỗi buồn trong lòng nàng bị Bạch Miêu Miêu đang nắm tay mẫn duệ cảm tri được, sau đó cố ý nhìn nàng một cái.

"Hoa!" "Hoa!" Bốn Tổ Thi Tương Thần lại một lần nữa phục sinh.

Khác với lần trước, khí thế của bọn họ yếu đi mấy phần, khí hung sát huyết tinh cũng nhạt đi không ít.

“Kiến quá Bình Tâm Nương Nương!” “Khẩn thỉnh Nương Nương xem xét Ngô cũng là một mạch Bàn Cổ, tha cho chúng ta lần này!” Là do Bàn Cổ tử khí và một đoạn chỉ cốt thai nghén mà thành, Tương Thần từ một góc độ nào đó cũng có thể được xem là một mạch Bàn Cổ, nếu không nàng cũng sẽ không có át chủ bài khủng bố như vậy.

“Các ngươi từ đâu tìm được bốn khối chân thân này của Phụ Thần?” “Hồi Nương Nương, đây là Ngô dựa vào huyết mạch của mình, tìm được ở bốn nơi khác nhau, có nơi Bắc Minh, cũng có nơi Bất Chu Sơn.” Tương Thần là một tồn tại đỉnh cấp quật khởi trong Hung Thú Đại Kiếp, mấy kỷ nguyên này vẫn luôn dựa vào huyết mạch của mình để tìm kiếm thi thân Bàn Cổ, vì hy vọng có thể đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

“Vậy ngươi ở bốn nơi đó, có từng gặp phải chuyện gì đặc biệt không?” Tô Thần nghĩ đến “Táng Thiên Quan”, bèn cố ý hỏi Tương Thần, xem có thể từ bốn nơi này tìm được hậu thủ mà Bàn Cổ Đại Thần lưu lại, để hiểu rõ bố cục của “ngài” trong thế giới Hồng Hoang.

“Có!” “Ngô từng ở Bắc Minh tiến vào một không gian đặc biệt, bên trong là hư không vô tận, tỏa ra từng tia Hồng Mông Huyền Hoàng Chi Khí, suýt chút nữa đã vẫn lạc ở đó!” Tương Thần nói, đôi mắt xanh biếc lộ ra vẻ sợ hãi.

“Ngươi hãy nói bốn vị trí đó cho bản tọa!” Hư không vô tận?

Tỏa ra Hồng Mông Huyền Hoàng Chi Khí?

Tô Thần nghĩ đến không gian hư vô đặc thù ở phía phải Đại Điện Bàn Cổ, còn có Táng Thiên Quan ở Linh Thứu Sơn, đôi mắt lộ ra một tia hứng thú.

“Vâng!” Đối mặt với Tô Thần và Bình Tâm.

Tương Thần căn bản không có tư cách phản kháng.

Chi bằng thành thật khai báo tất cả để giành được thiện cảm, tranh thủ có được một tia sinh cơ.

Tuy nói nàng có thần thông bản mệnh cường đại, ngay cả Thánh Nhân cũng không thể diệt sát mình, nhưng Tô Thần Thánh Nhân lại có thể giày vò mình, thậm chí trấn áp và phong ấn!

"Ông!" Một tia thần thức ấn ký được nàng dùng thần thông đưa đến trước mặt Tô Thần, chính là vị trí đặc biệt mà nàng có được một đoạn thi thân Bàn Cổ.

Tô Thần thần niệm lướt qua, lập tức biết bốn điểm vị trí.

"Xét thấy ngươi là một mạch Bàn Cổ, bản tọa sẽ không tốn đại khí lực để cưỡng chế mài mòn bản nguyên của ngươi, bốn Tổ Thi các ngươi hãy tiến vào Địa Phủ (Minh Giới) sám hối tội lỗi." "Đợi đến khi nào tẩy sạch tội nghiệt, bản tọa sẽ phóng thích các ngươi chân chính tự do!" Cương thi bất lão bất tử, bất thương bất diệt, lảng vảng ngoài Lục Đạo, ngao du trong Tam Giới, có thể giúp Địa Đạo hoàn thiện Tử chi Đại Đạo và bản nguyên chi lực.

Tô Thần còn có thể dùng điều này để tiến một bước hoàn thiện "Đạo" của mình!

"Đa tạ Thánh Nhân nhân từ!" Nghe Tô Thần định dùng Đại Đạo thần thông từng chút một mài mòn bản nguyên của mình, bốn Đại Cương Thi Tổ trong lòng tràn đầy sợ hãi.

May mà hắn xem xét mình cũng là một mạch Bàn Cổ, chỉ là cho phép bốn Tổ Thi của mình tiến vào Địa Phủ sám hối tội lỗi, cái mạng nhỏ cuối cùng cũng được bảo toàn.

"Bình Tâm Nương Nương, Tô Thần Thánh Nhân, nơi này rất gần đạo tràng của Bần đạo, còn xin hai vị nể mặt, để Bần đạo làm tròn

bổn phận chủ nhà!" Tây Vương Mẫu thấy Tô Thần đã đánh bốn Tổ Thi vào Địa Phủ (Minh Giới), liền mỉm cười tiến lên nhiệt tình mời.

"Thiện!" "Vậy thì làm phiền đạo hữu rồi!" Thấy ánh mắt chân thành khẩn thiết của nàng, Tô Thần nghĩ đến mình còn nợ nàng một Nhân Quả, bèn gật đầu đồng ý.

"Đa tạ Tô Thần Thánh Nhân!" Tây Vương Mẫu vui mừng khôn xiết.

Tuy nói hiện nay địa vị và quyền hành thiên địa của mình và hắn chênh lệch một trời một vực, nhưng Tô Thần đạo hữu vẫn là người nhớ cố tình, cũng không vì chứng đạo thành Thánh mà cao cao tại thượng.

"Bạch đạo hữu, Thường Hi đạo hữu, mời!" "Đa tạ Tây Vương Mẫu đạo hữu!" Thường Hi nhìn nàng, vô cùng chân thành cảm tạ.

Tuy nói mình được Tô Thần Thánh Nhân cứu, nhưng Tây Vương Mẫu cũng có tấm lòng tương trợ này, chỉ riêng điểm này thôi đã đáng để mình cảm kích.

"Thường Hi đạo hữu khách khí rồi, Bần đạo cũng không giúp được gì." Tây Vương Mẫu dẫn đường phía trước.

Dẫn mọi người đến đỉnh Tây Côn Luân, mở rộng sơn môn, để tất cả nữ tiên dưới trướng cung kính ra nghênh đón.

"Bái kiến Bình Tâm Nương Nương, bái kiến Tô Thần Thánh Nhân!" "Bái kiến Bình Tâm Nương Nương, bái kiến Tô Thần Thánh Nhân!" Hàng trăm vị tiên nữ phong tư trác tuyệt đứng thành hai hàng, cung kính hành lễ với Tô Thần và Bình Tâm.

Một số trong số họ từng là thuộc hạ của Tây Vương Mẫu, một số khác thì không muốn dính líu vào tranh chấp thế lực, chủ động nương tựa vào Tây Vương Mẫu, vị thủ lĩnh nữ tiên trong thiên hạ này.

Bước vào đỉnh Tây Côn Luân.

Đập vào mắt là một tiên đảo khổng lồ lơ lửng, chính là đạo tràng Long Nguyệt Thành của Tây Vương Mẫu.

Tường vân từng đám, hà quang vạn trượng.

Chương 244

Cung khuyết trùng điệp, quỳnh lâu ngọc vũ liên miên thành phiến, Tiên Thiên Linh Căn và dao thảo kỳ hoa tranh nhau khoe sắc, Tiên Thiên Linh Hồ tinh la biến bố, khí vận nồng hậu, chung linh dục tú.

Bước vào đại điện.

Tây Vương Mẫu cung thỉnh Tô Thần ngồi chủ vị, còn mình thì tự tay dâng lên đủ loại linh quả giai nhưỡng.

"Di?" "Rượu Bách Hoa này ngon quá!" Bạch Miêu Miêu uống một chén linh tửu do Tây Vương Mẫu tự tay ủ, đôi mắt to như đá quý đen láy lập tức sáng bừng.

"Đạo hữu nếu thích, Bần đạo tiện sẽ trao đổi tửu phương với ngươi một phen." "Nói đến, Ngô còn là vì 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu' của Tô Thần Thánh Nhân, mới có hứng thú với việc ủ rượu đó!" Tây Vương Mẫu nhìn Bạch Miêu Miêu, lộ ra nụ cười nhạt.

Vẫn còn nhớ lần đầu tiên gặp nàng ở Tiên Đình, nàng bất quá chỉ là Đại La Kim Tiên, giờ đã đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, đã bỏ mình xa tít tắp phía sau!

"Vậy thì đa tạ Tây Vương Mẫu đạo hữu rồi!" Tiếp theo.

Tây Vương Mẫu chia sẻ tửu phương cho Bạch Miêu Miêu, sau đó lại tự tay pha linh trà bằng sinh mệnh tinh tuyền.

Tuy nói nàng trông có vẻ nhiệt tình đại lượng, nhưng thực chất lại cẩn trọng từng li từng tí, đang phụng thừa lấy lòng mình, Tô Thần khẽ nhíu mày.

"Tây Vương Mẫu đạo hữu." "Thánh Nhân xin nói." Tây Vương Mẫu khẽ xoay người, ngẩng đầu nhìn Tô Thần.

“Bản tọa biết đạo hữu từ sau khi Tiên Đình phúc diệt vẫn luôn không muốn can dự vào tranh chấp thế lực, ngày thường đều khiêm tốn cẩn thận, hy vọng giữ mối quan hệ tốt đẹp với các thế lực.” “Nhưng Bần đạo hy vọng đạo hữu đừng quên sơ tâm của mình, tìm lại chân chính bản thân!” Tô Thần nói xong.

Chỉ một cái phất tay, đã đánh một đạo thần thức ấn ký chìm vào thức hải của nàng.

“Ông!” Tây Vương Mẫu toàn thân đột nhiên chấn động.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Bàng bạc Thiếu Âm Đại Đạo quy tắc ngưng tụ lại, hóa thành một Đại Đạo kết kén.

“Hoa lạp!” Theo Đại Đạo kết kén vỡ nát ầm ầm, Tây Vương Mẫu như được tẩy rửa phàm hoa, toàn thân tỏa ra khí chất ung dung hoa quý, lãnh diễm tự tin.

“Đa tạ Tô Thần Thánh Nhân!” Nàng thi thi nhiên hành một lễ với Tô Thần, ánh mắt tràn đầy cảm kích và kiên định.

“Oanh!” Đại Đạo quy tắc khủng bố cuốn tràn ra, Tây Vương Mẫu thuận lợi tìm lại chân ngã, trọng tố “Đạo Tâm”, một lần đột phá, đạt đến Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Tự từ khi Tiên Đình phúc diệt đến nay, vô số Nguyên Hội.

Nàng vẫn luôn sống cẩn thận từng li từng tí, sợ rằng kết oán với bất kỳ thế lực lớn nào mà dẫn đến họa sát thân.

Đạo Tâm cũng vì thế mà bị vẩn đục, tu luyện cũng vô cùng gian nan.

Nếu theo Đại thế Thiên Đạo ban đầu.

Tây Vương Mẫu dù luôn hoạt động ở tầng lớp cao nhất Hồng

Hoang, nhưng không được nhiều thế lực kính trọng.

Sau Phong Thần Lượng Kiếp.

Chu Mục Vương cũng dám lên Tây Côn Luân, thậm chí còn truyền ra một số chuyện diễm văn, khiến uy nghiêm của nàng mất sạch, âm thầm trở thành trò cười của không ít đại năng cường giả.

Tô Thần khi giác sát được "Đạo Tâm" của nàng bị vẩn đục, không muốn thấy nàng mãi cẩn thận như vậy, bèn dùng Đại Đạo châm ngôn giúp nàng trọng tố "Đạo Tâm", kiên định tự ngã.

"Thiện!" Thấy sự biến hóa của nàng, Tô Thần đặt chén trà trong tay xuống, khẽ gật đầu.

"Đạo hữu thiết mạc quên, bản tọa vẫn còn nợ ngươi một Nhân Quả!" Sau khi hàn huyên.

Tô Thần dắt tay Bình Tâm rời Long Nguyệt Thành.

Nhìn bóng dáng hắn rời đi, Tây Vương Mẫu nở nụ cười rạng rỡ, uyển nhược mẫu đơn vừa hé nụ, phong hoa tuyệt đại đẹp không sao tả xiết!

"Cung tiễn Tô Thần Thánh Nhân!" Trước đây nàng chỉ nghĩ đến việc khiêm tốn cẩn thận, không dám giao ác với bất kỳ cường giả nào, thậm chí với Tô Thần, Bình Tâm, Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, những Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp cùng thời kỳ, cũng không dám đối đãi bình đẳng, trực tiếp tự hạ mình một bậc.

Nhưng giờ đây.

Tây Vương Mẫu đã trọng tố "Đạo Tâm", khôi phục lại phong thái tuyệt đại của một Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp.

Là một "cầu đạo giả", nếu ngay cả "Đạo" cũng không dám truy cầu, thì có tư cách gì tự xưng là Tiên Thiên Thần Thai Thánh? 'Tô

Thần đạo hữu, rồi sẽ có một ngày Ngô sẽ đuổi kịp bước chân của ngươi!' … Luân Hồi Sơn.

Khu giải trí.

Tô Thần và Bình Tâm đang đánh cờ vây.

Bạch Miêu Miêu và Thường Hi thì đang nấu nướng món ngon, Cẩu Thối Tử Ngao Thăng thì ở bên cạnh xử lý nguyên liệu thực phẩm, nhớ đến cảnh tượng náo nhiệt ngày xưa, trên mặt tràn đầy nụ cười vui vẻ vô cùng.

Bạch Thương sau khi nhận được tửu phương "Bách Hoa Tửu" từ Bạch Miêu Miêu, lập tức quay về đạo tràng của mình, bắt đầu toàn lực nghiên cứu.

Truyền thừa của nàng là "Tửu chi Đại Đạo".

Mấy Nguyên Hội này trừ việc ủ rượu thì vẫn là ủ rượu, ngay cả bế quan cũng rất ít.

Dựa vào nội tình phi phàm của Luân Hồi Sơn, nàng sau khi thưởng thức linh tửu do mình ủ, giờ đã thuận lợi đột phá đến Đại La đỉnh phong, đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng chỉ là chuyện một sớm một chiều.

"Tô Lang, Ngô thắng rồi!" Bình Tâm đặt quân cờ đen cuối cùng xuống, tạo thành ngũ liên châu, trên mặt lộ ra nụ cười hân hỉ.

Hai người đánh cờ vây lại là cờ ca rô (ngũ tử kỳ)!

Không có gì gọi là đối dịch kỳ đạo, cũng không có gì gọi là luận đạo giao lưu, cứ như người bình thường vậy mà rất nhanh phân ra thắng bại.

"Lại nữa!" Tô Thần uống một ngụm trà trái cây do Mộng Yêu Yêu pha chế, bắt đầu lại.

Vào giờ khắc này.

Thường Hi nhìn hai người họ cười nói vui vẻ, giống như một cặp thần tiên quyến lữ, đôi mắt đẹp không khỏi lóe lên một tia hâm mộ.

"Thường Hi tỷ tỷ, tỷ có phải thích Chủ nhân của Ngô không?" Bá!

Nghe Bạch Miêu Miêu thần thức truyền âm, Thường Hi kinh ngạc đến mức cái vá trong tay cũng rơi xuống.

Khuôn mặt xinh đẹp hoàn hảo của nàng đỏ bừng, thậm chí ngay cả vành tai trong suốt cũng đã đỏ lựng.

"Hi hi!" "Thường Hi tỷ tỷ dáng vẻ thẹn thùng của tỷ thật đáng yêu!" Bạch Miêu Miêu nhặt cái vá trên đất lên, cười hì hì nhìn nàng.

"Miêu Miêu, ngươi, Ngô…." Thường Hi sợ bị Bình Tâm phát hiện tâm tư, cũng dùng thần thức truyền âm giao lưu.

Tự từ khi Đế Tuấn và Hi Hòa chứng đắc Thiên Hôn, Đại Đạo Âm Dương trong thế giới Hồng Hoang ngày càng thịnh vượng, thất tình lục dục của Tiên Thiên Thần Thai Thánh cũng càng thêm phong phú, do đó số người kết thành Đạo Lữ cũng ngày càng nhiều.

"Thường Hi tỷ tỷ, theo Ngô được biết, Nữ Oa Nương Nương cũng thích Chủ nhân nhà Ngô đó!" Bạch Miêu Miêu lại một lần nữa tiết lộ một bí mật riêng tư của một Thánh Nhân nữ.

"A?" Nghe nàng truyền âm, Thường Hi có chút ngẩn người.

Nàng nhớ lại tỷ tỷ Hi Hòa từng chia sẻ kinh nghiệm Trảm 'Tự Ngã Thi' của tỷ phu, nội tâm nàng lập tức minh ngộ.

"Thường Hi tỷ tỷ, Chủ nhân nhà Ngô chí tình chí tính, hắn và Bình Tâm tỷ tỷ đã trải qua rất nhiều chuyện mới thật sự kết thành Đạo Lữ, nếu tỷ muốn gia nhập vào đó, e rằng phải chuẩn bị tinh thần thất bại đó!" Bạch Miêu Miêu là người hiểu rõ tính cách Tô Thần nhất, nàng

nói trước để Thường Hi phòng bị.

"Ngô biết rồi!" Thường Hi khẽ gật đầu, sau đó đặt món ăn đã nấu xong lên bàn, do Ngao Thăng đưa qua.

Sau khi thưởng thức một bữa ăn ngon.

Mọi người ngồi lại cùng nhau phẩm trà linh, đàm luận giao lưu.

"Hiện tại Lượng Kiếp Sát Khí giữa thiên địa ngày càng nồng đậm, Yêu Tộc lại bắt đầu tư sát với Nhân Tộc, Đế Tuấn đây là chuẩn bị phù trì Nhân Tộc, để Nhân Tộc trở thành kẻ địch của Vu Tộc sao?" Bình Tâm nhìn Lượng Kiếp Sát Khí vô biên trên bầu trời, nội tâm tràn đầy cảnh giác.

Mấy vạn năm này.

Yêu Tộc và Nhân Tộc liên tục tư sát, cứ như đang luyện binh vậy.

Nhân Tộc sau khi không thiếu công pháp, thông qua sự tẩy lễ của chiến hỏa, ngày càng xuất hiện nhiều thiên kiêu, Nhân Tộc Tam Tổ cũng vì thế mà thuận lợi chứng đắc Đại La Kim Tiên, nhảy ra khỏi Thời Gian Trường Hà, tiêu dao bất hủ.

"Đế Tuấn đây là muốn kéo Nhân Tộc vào cuộc, khiến Vu Yêu Lượng Kiếp trở nên hỗn loạn hơn một chút." Tô Thần nhìn về phía Thiên Đình, lộ ra nụ cười nhạt.

Không thể không nói.

Chiêu này của Đế Tuấn vô cùng cao minh.

Thiên Đạo thao túng Nhân Đạo, lấy Nhân Tộc thức tỉnh ý chí Nhân Đạo, cưỡng ép chia đi phần lớn Nhân Đạo khí vận, Vu Yêu Nhị Tộc, hai nhân vật chính thiên mệnh này lại trở thành quân cờ của Lượng Kiếp.

Theo sự xuất hiện của "Tài Đạo Thần Tháp".

Bản thân mình và các Thánh đều lần lượt truyền đạo, thậm chí vô số Tiên Thiên Thần Thai Thánh cũng bắt chước, thế giới Hồng Hoang bắt đầu trở nên bách hoa tề phóng, vạn đạo tranh minh.

Nhân Tộc dựa vào "Tài Đạo Thần Tháp" và Nhân Đạo khí vận nhanh chóng quật khởi, bắt đầu trở thành thế lực thứ ba của Hồng Hoang (có Thánh Nhân tọa trấn).

Dưới bố cục đặc biệt của hắn.

Đợi sau mười Nguyên Hội, Hồng Quân định ra thời gian kết thúc, Nhân Tộc tất nhiên sẽ có không ít thiên kiêu đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh), khi đó sẽ có tư cách trở thành nhân vật chính của Lượng Kiếp mới.

Đến lúc đó.

Vu Tộc, Yêu Tộc, Nhân Tộc tam tộc tranh giành, ai mới có thể cười đến cuối cùng?

Thiên Đạo vẫn luôn bố cục chưởng khống, e rằng cũng phải vì thế mà tu chính Đại thế Hồng Hoang chăng?

"Thì ra là vậy!" Bình Tâm khẽ gật đầu.

"Vậy Ngô cũng để Vu Tộc trợ Nhân Tộc một tay, xem Thiên Đạo sẽ ra tay ứng phó thế nào!" Hiện tại lục địa Hồng Hoang do Vu Tộc chưởng khống, Nhân Tộc nhanh chóng quật khởi, trừ việc chiếm đoạt lãnh địa của các Yêu Tộc yếu kém, đồng thời cũng chiếm cứ một số địa bàn của Vu Tộc.

Nhưng do Vu Tộc trọng tâm đặt ở Bất Chu Sơn, đối với các địa vực khác không quá để tâm, thêm nữa Nhân Tộc có Nữ Oa và Thái Thanh Lão Tử tọa trấn, cũng lười đi lý hội.

Thiên Đình.

Thiên Hậu Đại Điện.

Tự từ khi dùng bản nguyên thai nghén sinh hạ Thập Đại Kim Ô Thái Tử, mấy Nguyên Hội này, dù có bàng bạc Thiên Đình khí vận gia trì, thực lực của Hi Hòa vẫn không hề có chút tiến triển nào.

Tô Thần sáng lập "Thập Nhị Thiên Can Địa Chi", khâm định Thập Nhị Sinh Tiêu, điều này đã mang lại cho Hi Hòa rất nhiều khởi phát.

"Thiên Can Địa Chi" quan trọng nhất là Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh.

Nàng, một Thái Âm Tinh Chủ đã từng, lại là Đế Hậu mẫu nghi thiên hạ, từng ẩn cư lâu năm ở Thái Dương Tinh, hiểu rõ nhất về hai hằng tinh này do song nhãn Bàn Cổ Đại Thần hóa thành.

Chương 245

Thế là.

Hi Hòa tiềm tâm nghiên cứu "Thập Nhị Thiên Can Địa Chi" do Tô Thần sáng lập, đồng thời chưởng khống một phần bản nguyên Thái Âm Tinh và Thái Dương Tinh, bắt đầu hoàn thiện chế định "Dương Lịch" và "Âm Lịch" của Hồng Hoang.

"Hoa!" Theo việc nàng dùng hai khối Hỗn Độn Linh Tinh to bằng bàn mài để chế định hoàn thiện "Dương Lịch" và "Âm Lịch", thiên khung bắt đầu ngưng tụ tường vân bàng bạc.

Tử khí đông lai ức vạn lý, hà quang vạn đạo nhuộm chư thiên.

Hi Hòa trên mặt lộ ra nụ cười hân hỉ, sau đó trịnh trọng lập thệ.

"Đại Đạo tại thượng, Ngô nãi Thiên Đình Đế Hậu Hi Hòa, vì tạo phúc vạn linh Hồng Hoang, lấy Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh quang chiếu, đặc biệt chế định 'Dương Lịch' và 'Âm Lịch', sơ lý âm dương, giác tứ thời biến hóa, sát trú dạ canh thế, ti vạn vật sinh trưởng!" "Oanh long long!" "Oanh long long!" Thiên khung chấn động điên cuồng.

Một trụ công đức vàng rực từ Hỗn Độn Thiên Khung giáng xuống, kèm theo từng trận Đại Đạo chi âm, chìm vào thức hải của Hi Hòa.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Thiên Đạo và Địa Đạo đồng loạt hữu cảm, phân biệt giáng xuống Thiên Đạo Công Đức và Địa Đạo Âm Đức để tưởng thưởng.

Theo việc Hi Hòa hấp thu xong thiên địa công đức, khí cơ toàn thân bạo trướng, một lần đột phá, đạt đến Chuẩn Thánh đỉnh phong!

"Chúc mừng Thiên Hậu Nương Nương!" "Chúc mừng Thiên Hậu

Nương Nương!" Quần thần Thiên Đình và đông đảo Yêu Tộc nhìn thân ảnh ung dung hoa quý của nàng, đồng loạt hành lễ hô vang. 'Đa tạ Tô Thần Thánh Nhân sáng lập 'Thập Nhị Thiên Can Địa Chi', nếu không Ngô đâu có cơ duyên như vậy?' Hi Hòa khóe miệng mỉm cười, ánh mắt nhìn về phía Luân Hồi Sơn.

Chế định "Dương Lịch" và "Âm Lịch", tiến một bước hoàn thiện sự biến hóa bốn mùa và sự thay đổi ngày đêm của Hồng Hoang, công đức thu được tuy nói kém xa Tô Thần sáng lập "Thập Nhị Thiên Can Địa Chi", nhưng nàng đã vô cùng mãn túc rồi.

Lúc này.

Đế Tuấn cũng tự mình đến Thiên Hậu Đại Điện, chúc mừng nàng.

"Bệ hạ, chúng ta chuẩn bị hậu lễ đến Luân Hồi Sơn, tạ ơn Tô Thần Thánh Nhân!" Muội muội Thường Hi gặp nguy hiểm, khi đó Hi Hòa đang bế quan, đa tạ Tô Thần Thánh Nhân tương cứu mới bảo toàn được tính mạng, giờ lại dựa vào "Thập Nhị Thiên Can Địa Chi" của hắn mà thuận lợi sáng tạo ra "Dương Lịch" và "Âm Lịch", nhất định phải chuẩn bị thật tốt để đến tạ ơn một phen.

"Khải bẩm Phụ Hoàng, Mẫu Hậu, Lão Sư truyền đến pháp chỉ, lệnh hài nhi đến tọa hạ của ngài để tiếp nhận giáo đạo!" Ngay khi Đế Tuấn và Hi Hòa chuẩn bị đại lễ, nhị nhi tử Lục Khôn đến báo cáo, càng khiến hai người hân hỉ.

Mấy Nguyên Hội trước.

Tuy nói Lục Khôn được Tô Thần Thánh Nhân định là ký danh đệ tử, nhưng vẫn luôn chưa thật sự thu nhập môn tường giáo đạo, khiến nội tâm hai người vẫn luôn có chút bất an.

Giờ cơ hội này cuối cùng đã đến.

Điều này chẳng phải tượng trưng cho mối quan hệ giữa Thiên

Đình và Địa Phủ đã bước thêm một bước mật thiết hơn sao? … Luân Hồi Sơn.

Khi Đế Tuấn và Hi Hòa dẫn nhi tử Lục Khôn đến, vừa khéo thấy muội muội Thường Hi đang bưng một mâm mỹ thực, tự tay đưa đến trước mặt Tô Thần và Bình Tâm. 'Chẳng lẽ Tô Thần Thánh Nhân thật sự muốn trở thành muội phu của chúng ta sao?' Hai người nhìn nhau, lộ ra vẻ kỳ vọng vô cùng.

"Kiến quá Tô Thần Thánh Nhân, kiến quá Bình Tâm Nương Nương!" "Đệ tử bái kiến Lão Sư, bái kiến Sư Mẫu!" Hành lễ xong.

Tô Thần để bọn họ cùng ngồi xuống.

Đế Tuấn lấy ra tạ lễ từ không gian thức hải, Hi Hòa thì đi quan tâm muội muội.

"Đại kiếp gần kề, đạo hữu phải chuẩn bị kỹ càng rồi!" Đối với đống tạ lễ chất cao như núi trước mặt, Tô Thần khẽ phất tay ý bảo thị nữ Mộng Yêu Yêu thu lại, sau đó nghiêm sắc mặt nhìn Đế Tuấn.

Hiện giờ còn mười Nguyên Hội nữa là đến thời gian mà Hồng Quân đã định ra một trăm Nguyên Hội, với Đại thế Hồng Hoang hiện tại, hắn và Thiên Đạo tất nhiên phải tu chính bằng Vu Yêu Lượng Kiếp, từ đó áp chế Địa Đạo.

"Đa tạ Thánh Nhân quan tâm, Bần đạo là chúa tể Thiên Đế Hồng Hoang, tuyệt đối sẽ không dễ dàng làm quân cờ của người khác!" Thông qua kết cục của Nữ Oa, Tam Thanh tứ tôn Thánh Nhân, thêm vào sự nhắc nhở của Tô Thần, Đế Tuấn đã sớm biết bố cục và tính toán của Thiên Đạo, mấy Nguyên Hội này, hắn vẫn luôn nỗ lực để chưởng khống vận mệnh của mình!

"Thiện!" Tô Thần khẽ gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Lục Khôn.

"Lục Khôn, đã con bái nhập môn hạ của bản tọa, gánh vác trọng

trách diễn hóa hoàn thiện Địa Phủ 'Minh Nhật', vậy con nhất định phải chặt đứt tất cả Nhân Quả với Yêu Tộc Thiên Đình!" "Cẩn tuân Lão Sư pháp chỉ!" Lục Khôn cung kính hành lễ, sau đó nghiêm sắc mặt nhìn về phía Hỗn Độn Thiên Khung.

"Đại Đạo tại thượng, Ngô Lục Khôn gánh vác trách nhiệm diễn hóa Địa Phủ 'Minh Nhật', vì tạo phúc vạn linh Địa Đạo, từ hôm nay trở đi, chính thức chặt đứt tất cả Nhân Quả với Yêu Tộc Thiên Đình, không còn là Thái Tử Thiên Đình!" "Ông!" Ý chí Đại Đạo giáng xuống, nhận khả lời thề của Lục Khôn.

Khí vận trên người hắn giảm mạnh với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Sắc mặt Hi Hòa có chút cảm thương, nhưng trong đôi mắt đẹp vẫn ẩn chứa nụ cười kỳ vọng.

Tuy nói Lục Khôn không còn là Thái Tử Yêu Tộc Thiên Đình, nhưng hắn mãi mãi là hài tử của mình!

Điều quan trọng nhất là.

Hiện giờ Lượng Kiếp sắp bùng nổ, hắn phụ trách diễn hóa Địa Phủ "Minh Nhật", sẽ không bị Lượng Kiếp liên lụy, thậm chí tương lai còn có cơ hội chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân!

"Thiện!" Tô Thần đánh một đạo thần thức ấn ký vào người Lục Khôn, cũng không lập tức để hắn "Nghịch Sinh Chuyển Tử" diễn hóa "Minh Nhật", mà là để hắn và phụ mẫu đoàn tụ thật tốt.

Với sự cường thế của Thiên Đạo, thêm vào thủ đoạn của Hồng Quân, đây rất có thể là cơ hội đoàn tụ cuối cùng của phụ tử (mẫu tử) bọn họ. … Theo thời gian trôi đi.

Lượng Kiếp Sát Khí giữa thiên địa Hồng Hoang ngày càng nồng đậm.

Yêu Tộc và Nhân Tộc tranh đấu, Nhân Tộc và Vu Tộc tư sát, huyết tinh sát khí tràn ngập thương khung hoàn vũ.

Điều đáng nói là.

Giữa vạn tộc có tranh đấu, đồng thời cũng có dung hợp.

Nhân Tộc và Vu Tộc kết hợp đã sinh ra Vu Nhân Tộc, vừa có thể phách cường hãn của Vu Tộc, lại có Nguyên Thần hoàn chỉnh, tu luyện "Bàn Cổ Cửu Chuyển" cũng đạt hiệu quả gấp đôi, tiến triển nhanh chóng.

Yêu Tộc và Nhân Tộc kết hợp, cũng sinh ra nhiều chủng tộc hơn.

Như Xà Nhân Tộc, Hồ Nhân Tộc, Lang Nhân Tộc v.v.

Nhân Tộc trải qua sự tẩy lễ của máu và lửa, hơn nữa dưới sự phù trì đặc biệt của Vu Yêu Nhị Tộc, ngày càng xuất hiện nhiều thiên kiêu, cường giả chứng đạo Đại La đã đột phá đến hai chữ số!

Thái Thanh Lão Tử cảm tri được khí vận của mình bạo trướng, nội tâm không những không hân hỉ, ngược lại còn lộ ra nỗi lo lắng nồng đậm.

Theo Đại thế Thiên Định.

Nhân Tộc sẽ trở thành nhân vật chính thiên mệnh duy nhất của Hồng Hoang sau Vu Yêu Nhị Tộc.

Nhưng hiện tại xem ra.

Vu Yêu Lượng Kiếp này lại sắp trở thành tranh bá của Vu, Yêu, Nhân tam tộc?

Vậy hắn, vị Giáo Chủ Nhân Giáo này, chẳng phải cũng sẽ bị động cuốn vào Lượng Kiếp sao?

"Không biết Lão Sư có tính toán gì đây?" Thái Thanh Lão Tử nhìn về phía Hỗn Độn Thiên Khung, khẽ nhíu mày. … Hỗn Độn.

Trong một vùng Hỗn Độn Tinh Hải nào đó.

Thái Nhất ngồi khoanh chân bên trong một tinh hạch ẩn chứa bàng bạc Hỗn Độn Linh Khí, toàn thân tỏa ra Thái Dương Đại Đạo quy tắc khủng bố vô cùng, diễn hóa ra một tôn Tam Túc Kim Ô phủ khám thiên địa, thiêu đốt chư thiên gia nguyên.

"Bá!" Khoảnh khắc tiếp theo.

Hắn mở đôi mắt, một đôi thần mâu xích kim bắn ra Đại Đạo thần quang khủng bố, xuyên thủng Hỗn Độn thương khung.

"Đến lúc rồi!" Thái Nhất khóe miệng lộ ra nụ cười tự tin.

"Bá!" Hắn tế xuất một khối Hỗn Độn Nguyên Tinh khổng lồ vô cùng, sau đó dùng Đại Đạo thần thông luyện hóa vùng Hỗn Độn Tinh Hải này, hoàn toàn dung hợp với nó.

"Đông!" Khai Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung được tế xuất.

Chỉ thấy Hỗn Độn Chung bạo trướng điên cuồng, bao phủ toàn bộ vùng Hỗn Độn Tinh Hải.

Bên ngoài thân chung, nhật nguyệt tinh thần, địa thủy hỏa phong vây quanh, bên trong thân chung có sơn xuyên đại địa, vạn tộc Hồng Hoang ẩn hiện, rủ xuống ức ức vạn đạo Hồng Mông Huyền Hoàng Chi Khí, uyển nhược một phương Đại Thiên Thế Giới chân chính.

Ngũ sắc hào quang chiếu rọi chư thiên, Hỗn Độn Thánh uy trấn nhiếp hoàn vũ!

"Khai Thiên!" "Tích Địa!" Theo tiếng quát lạnh của Thái Nhất.

Hỗn Độn Chung bùng phát ra một đạo Đại Đạo huyền quang khủng bố, chia đôi bản nguyên thế giới ẩn chứa trong Hỗn Độn Nguyên Tinh và toàn bộ Hỗn Độn Tinh Hải, vô cùng Thời Gian Đại Đạo và Không Gian Đại Đạo dũng hiện mà ra.

“Thu!” Một chim Tam Túc Kim Ô uy áp vạn cổ hiển hóa mà ra, phun ra vô cùng Thái Dương Chân Hỏa phối hợp sức mạnh thời không diễn hóa Âm Dương Ngũ Hành.

Mấy Nguyên Hội này.

Thái Nhất đã sớm cảm ngộ “Thái Dương Đại Đạo” truyền thừa của mình đến cảnh giới cực hạn viên mãn.

Đồng thời lại dưới sự khai phát của Tô Thần, khai tịch mấy Tiểu Thiên Thế Giới và Trung Thiên Thế Giới, tích lũy đủ kinh nghiệm, giờ chuẩn bị dùng việc khai tịch Đại Thiên Thế Giới một lần chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

“Oanh!” Theo Đại Thiên Thế Giới được khai tịch mà ra.

Thái Nhất lăng lập trên thiên khung, uyển nhược Tạo Vật Chủ, phủ khám thiên địa vạn vật.

Hắn khẽ nhắm đôi mắt, toàn bộ con người bị “Đại Đạo quy tắc” bao bọc bao phủ, cộng tồn với Đại Đạo, dung hợp với Đại Đạo.

“Quá Khứ Thân” và “Tương Lai Thân” được triệu hoán ra, dung hợp hoàn toàn với Hiện Tại Thân, thông thấu vạn sự vạn vật, thấy quá khứ tương lai, vô quá khứ tương lai, vô thủy vô chung! … Bất Chu Sơn.

Đại Điện Bàn Cổ.

Đế Giang và mười một tôn Tổ Vu khác đã khai tịch hơn trăm Trung Thiên Thế Giới.

Từ lúc bắt đầu tàn khuyết bất toàn, đến sau này dần dần viên mãn, bọn họ dùng “Đạo” của mình hoàn thiện thiên địa, nội tâm cảm ngộ ngày càng viên mãn.

Trong thế giới Hồng Hoang.

Tất cả Tổ Vu đều bị Lượng Kiếp Sát Khí ảnh hưởng, hơn nữa còn chịu sự áp chế của Thiên Đạo.

Sau khi tiến vào Đại Điện Phụ Thần, sự áp chế của Thiên Đạo hoàn toàn biến mất.

Mấy Nguyên Hội này.

Đế Giang đều bế quan trong Đại Điện Phụ Thần, dùng cảm ngộ khai thiên tích địa viên mãn của mình, một lần xông phá Đệ Cửu Chuyển, nhục thân chứng đạo Hỗn Nguyên!

Chương 246

"Ô!" Đại Đạo quy tắc không gian tốc độ khủng bố bao phủ trên người hắn, diễn hóa ra một tôn "Bàn Cổ" Đỉnh Thiên Lập Địa, đại điện bên phải cũng chủ động phun ra bàng bạc Hồng Mông Huyền Hoàng Chi Khí, bùng phát ra bản nguyên tinh túy quy tắc.

"Oanh!" Không biết đã qua bao lâu.

Một khí tức quét ngang thiên địa Hồng Hoang bùng phát ra, toàn bộ Bất Chu Sơn đều khẽ chấn động, tỏa ra uy áp và khí tức nhân hòa vô song.

Trong khoảnh khắc.

Tử khí đông lai ức vạn lý, hà quang vạn đạo nhuộm chư thiên.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Đại Đạo chi âm vang vọng chư thiên gia nguyên.

Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lục Thánh Thiên Đạo, cùng với vô số đại năng đỉnh cấp và cường giả Đại La, tất cả mọi người đồng loạt nhìn về phía Bất Chu Sơn, lộ ra vẻ khó tin.

"Đế Giang nhục thân chứng đạo!" Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Tự từ khi từ Luân Hồi Sơn trở về, Đế Tuấn đã giao đại sự Thiên Đình cho Hi Hòa, Phục Hy, Côn Bằng, Bạch Trạch bọn họ xử lý, còn mình thì quay về Thái Dương Tinh, toàn lực "Tam Thi hợp nhất" xung kích Hỗn Nguyên Đại La.

Những năm qua.

Côn Bằng trừ việc tiến vào Hỗn Độn khai tịch Trung Thiên Thế

Giới, vẫn luôn tìm kiếm cơ hội ám sát Hồng Vân, ý đồ cướp đoạt Hồng Mông Tử Khí trên người hắn.

Nhưng do Hồng Vân lần trước được Tô Thần cứu, đã trở nên vô cùng cảnh giác.

Ngày thường hắn đều thần long thấy đầu không thấy đuôi, ngay cả đạo tràng Hỏa Vân Cung của mình cũng không về, cho nên Côn Bằng cũng bó tay với hắn.

"Đế Giang nhục thân chứng đạo!" Ngay khi trụ trời Hồng Hoang Bất Chu Sơn khẽ chấn động, thiên địa hiển hóa ra dị tượng chấn động, tất cả đại năng Chuẩn Thánh Thiên Đình lập tức thôi toán ra nguyên do, từng người nội tâm có chút ngưng trọng.

Tuy nói dưới bố cục của Tô Thần Thánh Nhân, Yêu Tộc và Vu Tộc đã đạt thành mặc khế, không còn đối đầu sinh tử như trước, nhưng rốt cuộc vẫn là kẻ thù truyền kiếp của Lượng Kiếp này.

Ai cũng muốn đánh bại đối phương, trở thành nhân vật chính thiên mệnh duy nhất của kỷ nguyên này, từ đó có hy vọng chúa tể Hồng Hoang, chấp chưởng quyền hành Nhân Đạo!

Vu Tộc trước tiên có Địa Đạo Chi Chủ Bình Tâm Nương Nương và "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", giờ Đế Giang lại nhục thân chứng đạo thành công, với át chủ bài khủng bố của Vu Tộc, Yêu Tộc Thiên Đình của mình làm sao ứng phó được?

"Ngâm!" Đúng lúc này.

Kim long khí vận đang quấn quanh bên ngoài Lăng Tiêu Bảo Điện phát ra một tiếng long ngâm vang vọng, thấu triệt thế giới Hồng Hoang, sau đó bạo trướng điên cuồng.

"Đông, Đông Hoàng Bệ Hạ chứng đạo?" "Nhị thúc ngài ấy cuối cùng cũng chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La!" "Quá tốt rồi, thật sự quá

tốt rồi!" Là tồn tại cốt lõi của Thiên Đình, dù không có dị tượng chứng đạo hiển hóa, nhưng tất cả mọi người đều có thể thông qua kim long khí vận bạo trướng mà thôi toán ra nguyên do chân chính.

Trái tim đang treo lơ lửng của mọi người, cuối cùng cũng hoàn toàn đặt xuống.

Yêu Tộc Thiên Đình của mình có Nữ Oa Nương Nương và Đông Hoàng Bệ Hạ, hai tôn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên (Thánh Nhân), thêm vào "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" và "Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận", đã có thể vô úy Vu Tộc!

"Thu!" Cùng lúc đó.

Cây Thần Phù Tang cao lớn hùng vĩ như dù che ngang nhiên sừng sững, khí thế dồi dào.

Một chim Kim Ô Thần Điểu vút lên không trung, phủ khám Hồng Hoang, chúa tể thiên địa, Thái Dương thần quang chiếu rọi Cửu Thiên Thập Địa, ánh chiếu chư thiên hoàn vũ!

"Nhị đệ cuối cùng cũng chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" Đế Tuấn sảng khoái cười lớn, lộ ra vẻ hân hỉ vô cùng. … Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lục tôn Thiên Đạo Thánh Nhân vừa thu ánh mắt lại, nghe tiếng kim long khí vận Thiên Đình long ngâm vang vọng Hồng Hoang, thôi toán ra Thái Nhất đã chứng đắc Hỗn Nguyên trong Hỗn Độn, từng người tâm thần chấn động mạnh.

"Thái Nhất cũng đã bước ra bước này sao?" "Hiện giờ Vu Yêu Nhị Tộc đều có cường giả Hỗn Nguyên Đại La, nếu Vu Yêu Lượng Kiếp thật sự bùng nổ, thế giới Hồng Hoang lại sẽ diễn biến thế nào đây?" Trong lục Thánh Thiên Đạo.

Dù là Nữ Oa có thực lực mạnh nhất, nàng cũng không phải Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chân chính, chẳng qua là trong thế giới Hồng

Hoang có thể mượn Thiên Đạo vĩ lực, khiến nàng có chiến lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mà thôi.

Không thể làm được chân chính "chưởng Đạo Pháp Tắc, minh ngộ Đạo chi bản nguyên vô quá khứ tương lai, vô thủy vô chung." Một khi Lượng Kiếp bùng nổ.

Với cảnh giới của Đế Giang và Thái Nhất, bọn họ còn có tuân theo Đại thế Thiên Định mà đồng quy vu tận sao?

Điều quan trọng nhất là.

Vu Yêu Nhị Tộc đã sớm toàn lực phù trì Nhân Tộc.

Bề ngoài nhìn vào.

Bọn họ đều đang nhắm vào áp chế Nhân Tộc, nhưng thực chất là đang trợ Nhân Tộc trưởng thành trong thời gian ngắn nhất, thậm chí đối với các thiên kiêu xuất hiện của Nhân Tộc lại trực tiếp buông tha.

Nếu không.

Yêu Tộc tùy tiện phái ra một tôn đại năng Chuẩn Thánh, Vu Tộc phái ra một tôn Đại Vu đỉnh cấp, Nhân Tộc dù không bị diệt tộc trực tiếp, nhưng cũng sẽ lập tức gặp phải tai họa diệt đỉnh!

Đâu sẽ có được khí thế và nội tình của thế lực thứ ba Hồng Hoang như hiện nay?

"Lão Sư, tiếp theo Ngài lại sẽ tu chính Đại thế Hồng Hoang thế nào đây?" Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đồng loạt nhìn về phía Hỗn Độn Thiên Khung.

Còn Thái Thanh Lão Tử, Nữ Oa, Thông Thiên ba người thì ánh mắt thâm thúy, dường như đang dựa vào Đại thế Hồng Hoang hiện tại để tiến hành bố cục mới! … "Chúc mừng Đại ca nhục thân chứng đạo Hỗn Nguyên!" "Chúc mừng Đại ca nhục thân chứng đạo Hỗn

Nguyên!" "Chúc mừng đạo hữu đột phá cực hạn, nhục thân chứng đạo Hỗn Nguyên!" Tô Thần và Bình Tâm tay trong tay đến Bất Chu Sơn, cùng với một chúng Tổ Vu đồng loạt chúc mừng Đế Giang.

Bình Tâm trước đây vẫn luôn lo lắng Thiên Đạo tính kế Vu Tộc của mình, giờ Đại ca cuối cùng cũng đột phá Đệ Cửu Chuyển, nhục thân chứng đạo Hỗn Nguyên, Vu Tộc cũng cuối cùng có tư cách kháng hành!

"Đa tạ Tiểu muội, muội phu!" Đế Giang sau khi đột phá Đệ Cửu Chuyển, nhục thân không những không còn thô kệch vạm vỡ như trước, ngược lại trở nên nội liễm hơn, toàn thân ngưng tụ "Quy tắc vĩ lực" nồng đậm.

Hắn nghiêm sắc mặt nhìn một chúng Tổ Vu "Chư vị huynh đệ, Huyền Minh muội tử, đột phá Đệ Cửu Chuyển đối với chúng ta Tổ Vu mà nói mới chỉ vừa bước lên con đường chứng đạo, tiếp theo chỉ có tu luyện công pháp chứng đạo Phụ Thần 'Hồng Mông Cửu Chuyển', mới có hy vọng phục sinh Phụ Thần, truy tầm bước chân của 'ngài'!" Chân thân Tổ Vu sau khi Cửu Chuyển chứng đạo Hỗn Nguyên, thức hải sẽ bắt đầu dần dần sinh ra Nguyên Thần, và có tư cách tu luyện "Hồng Mông Cửu Chuyển", đây cũng là nguyên do vì sao Đế Giang lại nói như vậy.

Một khi hắn hoàn toàn bổ toàn Nguyên Thần, và dung hợp hoàn toàn với nhục thân, thì có khả năng bằng sức một mình tái hiện "chân thân Phụ Thần"!

"Đại ca, hiện tại Thái Nhất cũng chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La!" Chúc Cửu Âm cảm tri tiếng long ngâm của kim long khí vận Thiên Đình vang vọng Hồng Hoang, tâm trạng vui mừng trở nên có chút lo lắng.

"Vô phương!" "Thái Nhất là Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp

do Thái Dương Tinh, mắt trái Phụ Thần hóa thành thai nghén, miễn cưỡng cũng có tư cách tự xưng là hậu duệ Phụ Thần, dù Vu Yêu Lượng Kiếp có thật sự bùng nổ, chúng ta cũng sẽ không thật sự trở thành quân cờ bù nhìn của Thiên Đạo!" Thấy Đại ca Đế Giang sau khi nhục thân chứng đạo Hỗn Nguyên đã trở nên trí tuệ hơn vô số lần, Bình Tâm cuối cùng cũng yên lòng. … Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân ngồi khoanh chân trên bồ đoàn màu tím, đỉnh đầu Tạo Hóa Ngọc Điệp bùng phát ra ba ngàn Đại Đạo quy tắc, dần dần dung hợp với bản nguyên Thiên Đạo, khiến hắn càng trở nên chí cao vô thượng, thần thánh vĩnh hằng.

Mấy Nguyên Hội này.

Tô Thần bố cục Hồng Hoang, trong thế giới Hồng Hoang khởi xướng khai tịch thiên địa, làm tăng trưởng cực lớn bản nguyên Hồng Hoang, Thiên Đạo cũng vì thế mà đại thụ lợi ích.

Còn Hồng Quân cách đây hơn năm vạn năm, một lần đột phá, thuận lợi chứng đắc Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên (Thiên Đạo Cảnh)!

Cảm tri được Thái Nhất chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Đế Giang nhục thân chứng đạo Hỗn Nguyên, hắn chậm rãi mở đôi mắt, một đôi đồng tử cơ giới vĩnh cổ xuyên qua trùng trùng bích lũy chiều không gian, nhìn về phía Hồng Hoang.

"Chứng đạo Hỗn Nguyên thì sao?" "Là nhân vật chính của Lượng Kiếp, các ngươi lại làm sao có thể thoát khỏi sự thao túng của bản tọa?" Hồng Quân sắc mặt vô bi vô hỉ, ánh mắt không hề có chút dao động.

Sự chênh lệch giữa Thái Ất Kim Tiên và Đại La Kim Tiên đã như

trời vực, càng không cần nói đến sự chênh lệch giữa Hỗn Nguyên Đại La và Thiên Đạo Cảnh.

Trước thực lực tuyệt đối, bất kỳ sự phản kháng nào cũng là vô ích.

Dù là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng chẳng qua chỉ là một con kiến lớn hơn một chút mà thôi!

Hiện tại điều duy nhất khiến hắn có chút không thể nhìn thấu, chính là Tô Thần, người đã gây ra tất cả biến số ở Hồng Hoang. … Rời khỏi Đại Điện Bàn Cổ.

Tô Thần không quay về đạo tràng, mà dựa theo thông tin mà Tương Thần đã cung cấp trước đó, bắt đầu tìm kiếm không gian hư vô đặc thù, xem có thể thu hoạch cơ duyên từ đó, giải khai một số ẩn bí Hồng Hoang hay không.

Phía phải Đại Điện Bàn Cổ nối liền không gian hư vô Hồng Mông, lần trước mình tiến vào may nhờ có Bàn Cổ Đại Thần che chở, mới không bị những Đại Đạo Thần Ma kia giết chết.

Đây rốt cuộc là huyễn cảnh, hay là tồn tại chân thực?

Tô Thần chuẩn bị đầy đủ, lưu lại đủ hậu thủ, cuối cùng đã đến một cự nhạc hình hõm ở sườn Bất Chu Sơn.

"Ông!" Dù đã trải qua mấy kỷ nguyên thời gian, Tiên Thiên Đại Trận ở đây vẫn còn nguyên vẹn, thậm chí còn tự động tu phục.

Thuận lợi tiến vào bên trong.

Một sơn động hoang vu tịch liêu xuất hiện trước mắt, từ bên trong tỏa ra từng tia Hồng Mông Huyền Hoàng Chi Khí, khiến người ta không khỏi tự chủ mà sinh ra một tia cảnh giác và bất an.

"Bá!" Tô Thần sải bước đi vào, cảm nhận được một luồng hấp

lực cường đại hút mình vào trong.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Hắn đặt chân vào một không gian hư vô đặc thù.

Nơi đây không có Đại Đạo chi lực, không có thời gian, không có không gian, không có linh khí, thậm chí không có chút vật chất nào khác tồn tại, uyển nhược một vùng hư vô.

Dựa theo kinh nghiệm từ lần trước tiến vào không gian hư vô Hồng Mông ở phía phải Đại Điện Bàn Cổ, Tô Thần vẫn luôn đi về phía trước.

Không biết đã qua bao lâu.

Uy áp Đại Đạo khủng bố bắt đầu giáng lâm, từng tia Hồng Mông chi khí lan tỏa, tỏa ra bản nguyên tinh túy vô cùng, khiến tinh thần người ta chấn động.

Tiếp tục đi về phía trước.

Uy áp Đại Đạo ngày càng cường thịnh, Hồng Mông chi khí cũng ngày càng nồng đậm.

"Hoa!" Tô Thần nhìn thấy một thân ảnh vĩ ngạn Đỉnh Thiên Lập Địa, bễ nghễ vạn cổ, "ngài" đang vung vẩy Khai Thiên Thần Phủ trong tay, tư sát với vô số Thần Ma hình thể khác nhau, nhưng tất cả đều là tồn tại chí cường. 'Lại là hình ảnh Bàn Cổ Đại Thần khai tịch Hồng Hoang sao?' Thuở sơ khai bộ hành leo đỉnh Bất Chu Sơn, Tô Thần đã sớm nhận được truyền thừa của Bàn Cổ Đại Thần, và đã xem qua kinh nghiệm chinh chiến, ngộ đạo, khai thiên tích địa của "ngài" cả đời.

Đối với cảnh tượng trước mắt này, tự nhiên không xa lạ gì.

Tiếp theo.

Hình ảnh xoay chuyển.

Bàn Cổ khai tịch thiên địa, chủ động thân vẫn diễn hóa vạn vật vạn linh.

Vô số hung thú sinh ra từ oán niệm tử khí của những Ma Thần kia, từng tôn Tiên Thiên Thần Thai Thánh cũng lần lượt hóa hình mà ra.

Long, Phượng, Kỳ Lân Tiên Thiên Tam Tộc quật khởi.

Chương 247

Lần thứ nhất Hung Thú Lượng Kiếp bùng nổ.

Tam tộc tranh bá, Long Hán Đại Kiếp lại một lần nữa bùng nổ.

Thấy những hình ảnh này, Tô Thần nhíu mày càng lúc càng chặt.

Thời Long Hán Đại Kiếp, mình đã thuận lợi hóa hình, vì sao trong những hình ảnh này không cảm ứng được sự tồn tại của mình?

Ma Đạo Chi Tranh.

La Hầu tự bạo thân vẫn, Hồng Quân trở thành người thắng lớn nhất.

Hồng Quân chứng đạo thành Thánh, Tử Tiêu Cung ba lần giảng đạo.

Từng cảnh tượng, từng sự việc.

Bóng dáng của mình vẫn luôn không xuất hiện.

"Chẳng lẽ nói, hình ảnh ẩn chứa trong không gian hư vô này, là đã sớm được định sẵn, còn mình là một xuyên việt giả, đã cưỡng ép thay đổi những Đại thế đã định này?" "Vậy lần trước ở một không gian hư vô khác, Bàn Cổ Đại Thần mà mình gặp lại là sao?" Ngay khi Tô Thần trong não hải xuất hiện nhiều nghi vấn, màn hình ảnh đột nhiên tối sầm, mấy chục tồn tại vô thượng thân mặc chiến y giáp bạc, uyển nhược thiên binh thiên tướng vậy.

Bọn họ dường như phát hiện ra mình, sau đó vung vẩy vũ khí trong tay.

"Hưu!" Ngay khi Tô Thần hồn vía lên mây, một thân ảnh thánh khiết điển nhã, ôn nhu minh mị xuất hiện, còn những Thiên Thần giáp

bạc vô thượng vừa rồi, lại như tro tàn mà yên tiêu vân tán.

"Bình Tâm?!" Nhìn thân ảnh này, Tô Thần cảm thấy vô cùng quen thuộc, nhưng lại cảm thấy vô cùng xa lạ.

Bởi vì nàng thật sự quá hoàn mỹ, mình nhìn nàng cũng không khỏi tự chủ mà sinh ra tâm trạng nhỏ bé và hổ thẹn, hoàn toàn không có sự bình đẳng và khí vận cộng hưởng giữa Đạo Lữ.

"Tô Lang!" Bình Tâm khóe miệng lộ ra nụ cười nhạt, hoàn mỹ đến mức khiến người ta tâm chiến.

Nàng tuy nói không phát ra âm thanh, nhưng có thể thông qua khẩu ngữ của nàng mà biết ý nghĩa lời nàng nói.

"Hoa!" Khoảnh khắc tiếp theo.

Một đường hầm thời không từ dưới chân Tô Thần bay lên, sau đó mình lại một lần nữa quay về Bất Chu Sơn, dường như trước đó chỉ là một giấc mộng lớn, chưa từng bước vào đó vậy!

"Đây, đây là sao?" "Chẳng lẽ là hình ảnh tương lai?

Hoặc là nói Bình Tâm xuyên qua tương lai giúp đỡ mình?" "Nhưng mình khi đột phá Hỗn Nguyên Đại La, đã sớm thu thúc 'Quá Khứ Thân' và 'Tương Lai Thân', vô quá khứ tương lai, vô thủy vô chung rồi mà!" Tô Thần trong lòng nghi hoặc ngày càng nhiều, nhưng vẫn không tìm ra được manh mối.

"Tô Lang!" Bình Tâm tại Tổ địa Bất Chu Sơn, cùng Đại ca Đế Giang chia sẻ những gì nàng đã đạt được khi chứng đạo.

Sau khi nghe Tô Thần truyền âm thần thức, nàng liền vượt qua chiều không gian mà đến ngọn núi hình ao hồ này.

Ngắm nhìn Bình Tâm thánh khiết điển nhã, ôn nhu minh mị, Tô Thần nhớ đến "nàng" mà y đã gặp trong không gian hư vô trước đó,

trong lòng chợt dâng lên một cảm giác chia lìa mãnh liệt.

Trong thế giới Hồng Hoang, bản thân y và Bình Tâm thực lực không kém cạnh.

Nhưng trong không gian hư vô đặc thù kia, bản thân y trước mặt "nàng" lại yếu ớt như con kiến!

Rất có thể đây là hình ảnh tương lai, Bình Tâm đã chứng được Đại Đạo vô thượng chân chính, siêu thoát vĩnh hằng, làm chủ tất cả, cảm ứng được y gặp nguy hiểm nên hiện thân cứu giúp?

Nhưng những sinh linh Thiên Thần áo bạc, có trang phục tương tự Thiên Binh Thiên Tướng kia lại là chuyện gì?

Để kiểm chứng suy đoán của bản thân, Tô Thần đích thân gọi Bình Tâm đến, hai người cùng nhau tiến vào không gian hư vô đặc thù này, xem thử có thể để Bình Tâm đối thoại với "Bình Tâm" cảnh giới Đại Đạo vô thượng trong tương lai hay không.

Nếu có thể gia trì thực lực "Bình Tâm" cảnh giới Đại Đạo vô thượng trong tương lai, vậy cần gì phải cố kỵ Hồng Quân và Thiên Đạo nữa?

"Tô Lang, chàng sao vậy?" Bình Tâm mẫn cảm nhận thấy tâm trạng Tô Thần hình như không ổn, bèn quan tâm hỏi.

"Không có gì." Tô Thần khẽ lắc đầu, nắm chặt tay nàng.

"Bình Tâm, chúng ta cùng nhau tiến vào không gian hư vô đặc thù này, xem thử có thể tìm được manh mối bố cục mà Bàn Cổ Đại Thần lưu lại ở thế giới Hồng Hoang hay không." "Được!" Bình Tâm khẽ gật đầu.

Nàng cùng Tô Thần bước vào đại trận trước mắt, lập tức nhìn thấy phía trước có một hang núi kỳ lạ.

“Khí tức Phụ Thần!” Sau khi tiến vào hang núi, Bình Tâm nhìn thấy trước mắt lơ lửng một khối ngọc phiến trong suốt tinh oánh, tản ra từng luồng uy áp Bàn Cổ chí cao vô thượng, vô cùng Đại Đạo Pháp tắc vây quanh, chiếu rọi ra dị tượng khai thiên tích địa, thân hóa vạn vật.

Mà thông đạo liên kết không gian hư vô thì lại triệt để biến mất.

“Lại là một mảnh vỡ của Tạo Hóa Ngọc Điệp, chí bảo bạn sinh của Phụ Thần!” Trong lòng Bình Tâm mừng rỡ không thôi.

Nàng vung tay một cái, liền thu mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp trong suốt tinh oánh này vào tay, sau đó đưa đến trước mặt Tô Lang.

“Tô Lang, mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp này ẩn chứa ‘Luân Hồi Đại Đạo’, chắc hẳn là Phụ Thần cố ý lưu lại cho chàng!” Tạo Hóa Ngọc Điệp khi Bàn Cổ khai thiên đã không chịu nổi uy áp Đại Đạo mà vỡ vụn.

Hồng Quân đã có được chủ thể của kiện Hỗn Độn Chí Bảo này.

Vô số kỷ nguyên qua, y vẫn luôn thu thập những mảnh vỡ khác, hy vọng có thể đạt được Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh chân chính, nhưng đến nay cũng chỉ thu thập được tám thành.

Khi Bình Tâm đưa mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp ẩn chứa “Luân Hồi Đại Đạo” cho Tô Lang, thấy y cứ nhìn chằm chằm vào mình, mày hơi nhíu lại, vẻ mặt trầm tư.

“Tô Lang, chàng rốt cuộc sao vậy?” Từ trước đến nay, Tô Lang vẫn luôn là chỗ dựa của nàng.

Thần thái của y hôm nay, nàng vẫn là lần đầu tiên gặp phải!

Tô Thần nhận lấy mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp nàng đưa tới, sau đó trịnh trọng nhìn nàng.

“Bình Tâm, khối mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp ẩn chứa ‘Luân Hồi Đại Đạo’ này không phải do Bàn Cổ Đại Thần lưu lại, mà là nàng lưu lại cho Ngô!” “Ta?” Bình Tâm triệt để sững sờ.

“Trước đây Ngô từng tiến vào hang núi này, bên trong nối liền một không gian hư vô đặc thù, cũng gần giống với phiến không gian hư vô Hồng Mông ở bên phải Bàn Cổ Đại Điện.” “Ngô đã du lịch vô số tuế nguyệt, nhìn thấy hình ảnh Bàn Cổ Đại Thần khai thiên cũng như vận chuyển đại thế Hồng Hoang, cuối cùng bị một đội Thiên Thần áo bạc phát hiện, trước mặt bọn họ, Ngô yếu ớt như con kiến.” “Vào thời khắc mấu chốt, ‘nàng của tương lai’ kịp thời xuất hiện, sau đó đưa Ngô từ thế giới hư vô trở về.” Tô Thần vừa nói, vừa dùng thần thông tái hiện cảnh tượng lúc đó, nhưng y kinh hãi phát hiện, với năng lực của bản thân, lại không thể tái hiện tình hình đã gặp trước đó.

Y trong lòng hiểu rõ, điều này rất có thể là do liên quan đến “tương lai” và Bình Tâm cảnh giới Đại Đạo vô thượng, nên mới như vậy.

“Ta của tương lai?” Bình Tâm cũng có chút sững sờ.

Sau khi nàng trở thành Địa Đạo Chi Chủ, lại dùng cách khai tịch thiên địa mà chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chân chính, đã sớm thu thúc “quá khứ thân” và “tương lai thân”, vô thủy vô chung.

Nào còn có “tương lai thân”?

Đương nhiên, cảnh giới chân chính của nàng rốt cuộc cũng chỉ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, trên đó còn có Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên (Thiên Đạo Cảnh), cùng với cảnh giới Đại Đạo vô thượng chân chính.

Chỉ khi chứng đắc Đại Đạo chân chính, mới có thể siêu thoát vĩnh hằng, làm chủ tất cả!

Với thực lực hiện tại của bản thân, không nhìn thấy tình huống "Đại Đạo Cảnh" trong tương lai, điều này cũng là hợp lý.

"Bình Tâm, vị trí này là Tương Thần, Cương Thi Thủy Tổ, nói cho Ngô, nếu thật sự có mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, lúc đó y làm sao có thể không lấy đi?" Tô Thần vừa nói, trực tiếp thu khối Tạo Hóa Ngọc Điệp ẩn chứa "Luân Hồi Đại Đạo" này vào thức hải.

"Tô Lang chàng nói có lý." "Nếu thật sự là 'ta cảnh giới Đại Đạo vô thượng của tương lai' đưa cho chàng, vậy ta liền triệt để yên tâm rồi." "Một khi ta có thể chứng đắc Đại Đạo chân chính, vậy Vu Yêu Lượng Kiếp do Thiên Đạo hiện tại thúc đẩy, tổng không đến nỗi khiến Vu tộc ta bị diệt tộc, Địa Đạo bị Thiên Đạo triệt để áp chế chứ?" "Nói không chừng Phụ Thần cũng sẽ chứng đắc cảnh giới Đại Đạo vô thượng trong tương lai!" Khóe môi đầy đặn ngọc nhuận của Bình Tâm khẽ cong lên, lộ ra một nụ cười nhạt, phối hợp với phong thái hoàn mỹ vô hà, thánh khiết ung dung của nàng, thực sự đẹp đến lay động lòng người.

Trong mắt nàng, Tô Lang đã gặp được "mình của tương lai", vậy cho dù hiện tại tạm thời bị Thiên Đạo áp chế, thậm chí không có phục sinh Phụ Thần, nhưng tương lai tổng sẽ có cơ hội thay đổi tất cả!

Tô Thần khẽ ôm nàng vào lòng, ngửi mùi hương cơ thể thoang thoảng như hoa lan, trong lòng vẫn luôn cảm thấy có gì đó không đúng.

Một khi "Bình Tâm của tương lai" đã chứng đắc cảnh giới Đại Đạo vô thượng, vậy vì sao không thay đổi hiện tại?

Hay nói cách khác, do tính đặc thù của hiện tại, "nàng của tương lai" chỉ có thể thay đổi trong không gian hư vô đặc thù?

"Đã đến lúc đi thăm dò ba địa điểm khác rồi!" Sau khi giao phó một phen, Tô Thần đến Bắc Minh chi địa.

Bắc Minh chi địa rộng lớn vô cùng, tràn ngập Bắc Minh chi thủy và Bắc Minh huyền băng, tản ra khí lạnh lẽo tịch liêu túc sát.

Dựa theo vị trí mà Tương Thần cung cấp, Tô Thần trên một khối huyền băng đen vàng như núi, thuận lợi cảm ứng được khí tức của một Tiên Thiên Trận pháp.

"Ô!" Tiến vào nội bộ đại trận, y nhìn thấy một thông đạo hư vô lạnh lẽo sâu thẳm.

Tô Thần không chút do dự, kiên quyết bước vào.

"Hoa!" Hắc ám hư không vô tận, không có ánh sáng, không có thời không, không có Đại Đạo Pháp tắc, không có một chút linh khí tồn tại.

Tô Thần đã thích nghi, y một đường tiến lên.

Không biết qua bao lâu, trong không gian hư vô bắt đầu xuất hiện từng tia từng sợi Hồng Mông chi khí, vô cùng tinh túy, hít một hơi vào như đang tắm rửa trong Đại Đạo chân lý, khiến người ta tâm thần chấn động.

Ngay lúc này, y lại nhìn thấy trên bầu trời hiện lên cảnh tượng Bàn Cổ Đại Thần đản sinh: chân đạp Hỗn Độn Thanh Liên, tay cầm Khai Thiên Thần Phủ, đầu đội Tạo Hóa Ngọc Điệp, cùng một chúng Hỗn Độn Ma Thần luận đạo, cuối cùng Đại Đạo thành.

Chuẩn bị khai thiên chứng đắc Đại Đạo chân chính, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần tề tề đến ngăn cản.

Khai thiên tích địa, thân hóa vạn vật, Hung Thú Lượng Kiếp, Long Hán Đại Kiếp, Ma Đạo Chi Tranh.

Cùng với những hình ảnh này dần biến mất, Hồng Mông chi khí tản ra trong phương không gian hư vô này cũng càng ngày càng tinh thuần, Đại Đạo bản nguyên ẩn chứa cũng càng ngày càng hùng vĩ.

Tô Thần tiếp tục tiến lên.

Không biết đi bao xa, cũng không biết qua bao lâu, từng tôn Đại Đạo Thần Ma hình thái không nhất đột nhiên hiện hóa ra, xé rách hướng Tô Thần.

"Hưu!" Y không muốn nhận mệnh, trực tiếp tế ra Sáng Thế Thần Phủ của bản thân, đối chiến chém giết với những Đại Đạo Thần Ma này.

Phủ mang cực hạn động xuyên chư thiên, tiêu diệt từng tôn Thần Ma.

Nhưng cuối cùng, vẫn bị một tôn Thần Ma thôn phệ.

Ngay khi y cho rằng bản thân sắp gặp bất trắc, một vầng Nguyệt Chi Hoa huy rực rỡ chiếu xuống, Đại Đạo Thần Ma trong khoảnh khắc tan biến, sau đó Tô Thần còn chưa kịp nhìn rõ cái gì, đã bị lần nữa đưa trở về.

"Ta lại đột phá đến Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên?" Thu hồi bản nguyên và át chủ bài bản thân lưu lại ở thế giới Hồng Hoang, Tô Thần kinh hỉ phát hiện bản thân trực tiếp đột phá đến Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên!

Nghĩ đến vầng Nguyệt Chi Hoa huy rực rỡ đã thấy trong không gian hư vô trước đó, Tô Thần không khỏi nhìn về phía Thái Âm Tinh, ánh mắt lộ ra vẻ suy tư.

Trong không gian hư vô Hồng Mông bên phải Bàn Cổ Đại Điện, bản thân y gặp Bàn Cổ Đại Thần.

Trong không gian hư vô đặc thù ở Bất Chu Sơn kia, bản thân y gặp Bình Tâm của tương lai.

Vậy lần gặp gỡ ở Bắc Minh chi địa này, phải chăng y đã gặp Thường Hi của tương lai?

“Chẳng lẽ nói, những không gian hư vô đặc thù này, có thể liên kết với thế giới tương lai sao?

Vậy vì sao Ngô lại không thể cảm ứng được ‘mình của tương lai’?” Tô Thần nhớ lại kinh nghiệm của Hỗn Độn Ma Viên và Dương Mi Đại Tiên, bọn họ đều từng tiến vào “không gian hư vô Hồng Mông” đặc thù trong thế giới Hỗn Độn, nhưng không hề chạm đến thế giới tương lai.

Mà nếu dựa theo đại thế Hồng Hoang bình thường, thế giới Hồng Hoang đang dần thoái hóa, cuối cùng ngay cả Thánh Nhân cũng không thể dung nạp.

“Hoặc có lẽ, tất cả biến hóa của thế giới tương lai, toàn bộ là vì bản thân Ngô?” Giờ khắc này, hai mắt Tô Thần khẽ sáng lên.

Chương 248

Bởi vì sự xuất hiện của bản thân, đã nghịch cải thiên định đại thế của Hồng Hoang.

Có lẽ trong tương lai, bản thân y nỗ lực dẫn dắt tất cả Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp của Hồng Hoang, cùng nhau khiến thế giới Hồng Hoang tấn thăng thành thế giới đại vĩnh hằng, từ đó chứng đắc cảnh giới Đại Đạo chân chính.

Bàn Cổ Đại Thần, Bình Tâm, Thường Hi, bọn họ cũng nên chứng đắc cảnh giới Đại Đạo vô thượng trong tương lai?

Nghĩ đến suy đoán này, Tô Thần trong lòng cảm thấy mọi chuyện đều có thể giải thích được.

Đương nhiên, tương lai không thể dự đoán, cũng không thể thay đổi hiện tại.

Chỉ có nỗ lực đề thăng thực lực của bản thân, dựa theo kế hoạch bố cục của bản thân mà đi, mới có thể chân chính nghịch cải đại thế Hồng Hoang, dẫn dắt vạn linh chúng sinh cùng nhau khiến thế giới Hồng Hoang tấn thăng thành thế giới đại vĩnh hằng!

Hiện nay Vu Yêu Lượng Kiếp sắp bùng nổ, vô luận thế nào cũng không thể để Thiên Đạo đại thế thi hành.

Một khi Thiên Trụ Bất Chu Sơn bị triệt để va đứt, vậy tất cả nỗ lực đã làm trước đó, đều sẽ triệt để uổng phí!

"Trước tiên về đạo trường bế quan, luyện hóa mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp 'Luân Hồi Đại Đạo', sau đó tiêu hóa những gì đã đạt được từ lần đột phá và tiến vào không gian hư vô này." "Cố gắng trong thời gian ngắn nhất tiến thêm một bước nữa, như vậy mới có tư cách

kháng hành Hồng Quân, cùng y đối dịch thậm chí là bác sát!" Cảm tạ 【Trình Hiểu Lãng】 đại lão đã thưởng 400 điểm!

Hỗn Độn, trong một phiến tinh hải Hỗn Độn nào đó.

Thái Nhất đã cảm ngộ Đại Đạo Quy Tắc truyền thừa của bản thân đến cực hạn viên mãn, sau đó mô phỏng Tô Thần, dùng cách khai tịch một phương Đại Thiên Thế Giới để chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Khi y thuận lợi vượt qua Đại Đạo Chi Kiếp, toàn thân tràn ngập một loại khí tức thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ vĩnh hằng.

"Ông!" Ngay lúc này, Đại Thiên Thế Giới mà y khai tịch khẽ chấn động, một đạo thông đạo thời không đặc thù hiện hóa ra.

"Cơ duyên?" "Bản Đế vừa chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đã có cơ duyên giáng lâm, quả nhiên là hồng phúc tề thiên!" Khóe môi Thái Nhất khẽ cong lên, lộ ra một nụ cười nhạt xen lẫn kinh hỉ.

"Bá!" Y chưởng khống Hỗn Độn Chung trấn áp thời không vũ trụ, thong thả bước vào thông đạo thời không đặc thù này.

Là Sáng Thế Thần của phương Đại Thiên Thế Giới này, Thái Nhất gần như vô sở bất năng.

Bước vào thông đạo thời không, y lập tức bị một lực hấp dẫn mạnh mẽ hút vào.

"Ông!" Hư vô vô tận và Hồng Mông chi khí tinh thuần tuôn trào đến.

"Đây là nơi nào?" Hít thở Hồng Mông chi khí tinh thuần, như đang nuốt chửng Đại Đạo bản nguyên, khiến bản thân y đối với "Đại Đạo Quy Tắc" chưởng khống lặng lẽ tăng trưởng.

Thái Nhất tiếp tục phi trì tiến lên.

“Hoa!” Đột nhiên, y nhìn thấy trên bầu trời xuất hiện màn ảnh.

Bàn Cổ khai thiên, diễn hóa vạn vật, Hung Thú Đại Kiếp, Long Hán Đại Kiếp, Ma Đạo Chi Tranh.

Cùng với từng cảnh tượng sự kiện trọng đại của Hồng Hoang này hiện ra, trước mắt xuất hiện một thần điện hùng vĩ.

Có vô số Thiên Thần áo bạc và Thiên Tướng áo vàng cung vệ, từng vị Nữ Thần phong hoa tuyệt đại, thân tư diệu mạn đang hiến vũ trên không trung, đẹp đến tuyệt luân.

Hai mắt Thái Nhất bỗng nhiên co rút.

Y mẫn cảm nhận thấy, vô luận là những Thiên Thần áo bạc hay những Nữ Thần hiến vũ này, dựa theo khí tức bọn họ tản ra, bản thân y yếu ớt như một con kiến!

“Đây là huyễn giác?” “Hay là thế giới do cường giả Đại Đạo vô thượng kiến tạo?” Ngay khi y đang âm thầm suy đoán trong lòng, một Cửu Long Thần Liễn lăng không bay lên.

Chín con Kim Long năm móng tản ra khí tức chí cao vô thượng, kéo một cỗ Thần Liễn xuất hiện trên bầu trời, từ từ ngang tầm với Thái Nhất.

“Hoa!” Từ trong Thần Liễn bước ra một nam tử mặc đế bào đỏ vàng, tóc dài xõa vai, “y” trông như duy nhất, tản ra khí tức bá đạo bễ nghễ, làm chủ tất cả.

“Sao có thể như vậy!” Toàn thân Thái Nhất bỗng nhiên chấn động.

Y ngây ngốc nhìn tôn nam tử chí cao vô thượng này, cứ như đang soi gương vậy!

“Một khi Hậu Thổ đã ra tay can thiệp trước, vậy Bản Đế ra tay cũng không tính là phá vỡ quy củ rồi!” Nam tử vĩ ngạn mặc đế bào đỏ

vàng cười nhạt, khẽ chỉ tay về phía Thái Nhất.

"Hoa!" Trong khoảnh khắc, Thái Nhất chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, sau đó trở lại Đại Thiên Thế Giới mà bản thân y khai tịch.

Rất lâu sau, y mới hoàn hồn lại.

"Hậu Thổ ra tay trước?

Không phải Bình Tâm Nương Nương sao?" Nghĩ đến lời vị kia nói, trong lòng Thái Nhất dâng lên vô hạn nghi hoặc.

"Chẳng lẽ nói, ta vừa rồi là tiến vào thế giới tương lai, nhìn thấy ta của tương lai sao?" Tiếp theo, Thái Nhất bế quan cảm ngộ những gì bản thân đã đạt được sau đột phá, đồng thời toàn lực tìm kiếm "Thái Nhất của tương lai" đã tặng cho bản thân.

Nhưng y cảm ngộ rất lâu, cũng không phát hiện điều gì đặc biệt.

"Đã đến lúc phản hồi Hồng Hoang!" Thái Nhất chưởng khống Đại Thiên Thế Giới mà bản thân y sáng tạo, sau đó phi trì về phía thế giới Hồng Hoang.

Đáng nói là, tuy rằng y đã thuận lợi khai tịch thế giới thành công, nhưng thế giới này vẫn chưa hoàn thiện triệt để, chỉ là có được bản nguyên của một phương Đại Thiên Thế Giới mà thôi.

Khi đến "Giới Bích" giao giới giữa Hồng Hoang và Hỗn Độn, Thái Nhất cảm nhận được ý chí thiên địa Hồng Hoang bài xích, Đại Thiên Thế Giới mà y khai tịch ẩn ẩn có dấu hiệu sụp đổ.

Không chút do dự, y với thân phận Sáng Thế Thần, chủ động dung nhập bản nguyên của phương Đại Thiên Thế Giới này vào thế giới Hồng Hoang.

"Bá!" Thuận lợi tiến vào thế giới Hồng Hoang, bầu trời bắt đầu ngưng tụ những áng mây công đức Đại Đạo hùng vĩ vô tận, chiếu rọi

cả chư thiên thành một biển vàng.

"Oanh Long Long!" "Oanh Long Long!" Vô vàn công đức Đại Đạo giáng xuống, kèm theo chân chính Đại Đạo chi âm, khiến Thái Nhất càng thêm thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ vĩnh hằng.

"Đông Hoàng Bệ Hạ đã trở về!" "Chúc mừng Đông Hoàng Bệ Hạ chứng đạo Hỗn Nguyên, hạ hỉ Đông Hoàng Bệ Hạ chứng đạo Hỗn Nguyên!" "Chúc mừng Đông Hoàng Bệ Hạ chứng đạo Hỗn Nguyên, hạ hỉ Đông Hoàng Bệ Hạ chứng đạo Hỗn Nguyên!" Ức ức vạn thành viên Yêu tộc nhìn thấy thân ảnh vô địch thần thánh vĩ ngạn trên bầu trời, từng người lộ ra vẻ vô cùng kích động sùng bái, tề tề cung kính phủ phục hành lễ.

"Hoa!" Chỉ thấy "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" của Thiên Đình hào quang bùng nổ, ức ức vạn tinh thần như được triệt để thắp sáng.

Vô tận Hỗn Độn Sát Khí, Cương Phong bị đại trận luyện hóa, sau đó chuyển hóa thành Tiên Thiên Linh Khí tinh thuần, truyền vào thế giới Hồng Hoang.

Vô số Đại Năng cường giả cảm nhận rõ ràng, bản nguyên thế giới Hồng Hoang đang nhanh chóng tăng trưởng, các loại núi non mọc lên, vạn sông đều đổ ra biển, Tiên Thiên linh thực vật, linh dược phá thổ mà ra.

Có người bách bệnh tiêu tan, có Yêu Thú trực tiếp hóa hình, có sinh linh trực tiếp đột phá!

Ức ức vạn sinh linh cảm niệm ân đức Thái Nhất tạo phúc Hồng Hoang, tề tề nhìn về thân ảnh bá đạo vĩ ngạn của y cung kính hành lễ.

Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề sáu tôn Thiên Đạo Thánh Nhân nhìn thấy phong tư vô địch của Thái Nhất, từng người ánh mắt khác lạ, trong lòng không khỏi thở dài.

Trong thế giới Hồng Hoang, bọn họ là Thiên Đạo Thánh Nhân chí cao vô thượng.

Nhưng trên "Đạo Đồ", lại bất quá chỉ là cực hạn Hỗn Nguyên Kim Tiên mà thôi, ngay cả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng không phải, lại có tư cách gì nói đến việc truy cầu "Đại Đạo" chân chính?.

Sau năm vạn năm trôi qua, Thái Nhất phản hồi Thiên Đình, vô tư chia sẻ cảm ngộ chứng đạo của bản thân với huynh trưởng Đế Tuấn, Phục Hy, Côn Bằng, Bạch Trạch và những người khác, sau đó lại trở về Thái Dương Tinh bố cục một phen.

Xử lý xong mọi việc, y đến Luân Hồi Sơn.

"Bái kiến Nhị Thúc!" Lục Khôn, vừa nghịch sinh chuyển tử diễn hóa "Minh Ô", vâng theo pháp chỉ của Lão sư, đích thân ra nghênh tiếp.

"Có thể bái nhập dưới trướng Tô Thần Đạo Hữu, Khôn nhi con phải học tập thật tốt với y!" Chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La xong, Thái Nhất cũng không tự đại, cũng không coi thường tất cả, đối với Tô Thần y cũng phát ra từ nội tâm sự tôn trọng và cảm kích.

Nếu không phải y vô tư giúp đỡ, bản thân y làm sao có thể chứng đạo Hỗn Nguyên?

"Vâng, Nhị Thúc!" Lục Khôn tuy rằng đã chém đứt tất cả nhân quả với Yêu tộc Thiên Đình, nhưng huyết mạch thân tình giữa y và phụ mẫu, nhị thúc là vĩnh viễn không thể chém đứt.

Đến đại điện, Thái Nhất nhìn Tô Thần đang tọa trên Cửu Thải Tường Vân, chủ động hành lễ.

"Kiến quá Tô Thần Đạo Hữu!" "Thái Nhất Đạo Hữu vô nhu đa lễ, Bần đạo còn chưa kịp chúc mừng ngươi chứng đạo Hỗn Nguyên!" Tô Thần cười nhạt, từ Cửu Thải Tường Vân đi xuống.

Nguyên Nhất, Nguyên Nhị lập tức dâng Tiên Thiên Linh Quả, Mộng Yêu Yêu thì bưng lên hai chén Tiên Thiên Quả Trà.

Hai người đối diện mà ngồi, thưởng thức hương vị quả trà khác nhau, trong lòng Thái Nhất cảm ngộ rất nhiều.

Y mẫn cảm nhận thấy, cho dù bản thân y đã chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng so với Tô Thần Đạo Hữu, vẫn còn kém quá nhiều.

Rất hiển nhiên, "Đạo" của Tô Thần, phải xa vời hơn y!

"Đạo Hữu, hiện nay Ngô và Đế Giang Đạo Hữu đều đã chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, liên hợp Địa Đạo, liệu có tư cách thoát khỏi thân phận quân cờ của bản thân không?" Đặt chén quả trà xuống, Thái Nhất nghiêm nghị nhìn Tô Thần đang ngồi ở vị trí chủ tọa.

Y chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên ở thế giới Hỗn Độn, sau khi phản hồi Hồng Hoang, bị ý chí thiên địa Hồng Hoang áp chế.

Với năng lực của Thái Nhất, hoàn toàn có thể như Dương Mi Đại Tiên, mưu hóa chứng đắc Đại Đạo chân chính trong Hỗn Độn.

Nhưng y có sứ mệnh và sự ràng buộc của bản thân, căn bản không thể nào vứt bỏ thân nhân trong thế giới Hồng Hoang, chọn cách phó mặc vận mệnh của họ.

"Khó!" Nghe lời Thái Nhất nói, Tô Thần khẽ lắc đầu.

"Hiện nay Thiên Đạo thế đại, cho dù Bần đạo đã dốc hết toàn lực nghịch cải thiên đình đại thế, tăng trưởng bản nguyên thế giới Hồng Hoang, nhưng bản nguyên Thiên Đạo cũng đồng dạng đang tăng trưởng cấp kịch." "Muốn phản kháng Thiên Đạo nghịch cải Lượng Kiếp, cho dù chúng ta toàn lực xuất thủ, đều khó lòng làm được!" Thiên Đạo là Chúa Tể mạnh nhất của thế giới Hồng Hoang, bản thân quyền hành chính là chế định đại thế Hồng Hoang, "y" thúc đẩy Vu

Yêu Lượng Kiếp, cũng đã sớm được ý chí thiên địa Hồng Hoang công nhận.

Cho dù Địa Đạo Chi Chủ Bình Tâm, Luân Hồi Đạo Chủ bản thân Ngô, Vu tộc tộc trưởng Đế Giang, Yêu tộc Đông Hoàng Thái Nhất, bốn tôn tồn tại cấp bậc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên liên hợp lại phản kháng, cũng vô pháp nghịch cải Vu Yêu Lượng Kiếp được ý chí Hồng Hoang công nhận.

Cơ hội duy nhất, chính là thuận nước đẩy thuyền, trong Lượng Kiếp chủ đạo vận mệnh chân chính của bản thân!

"Đạo Hữu, hiện nay Thiên Đạo có Đại Ngôn Nhân, Địa Đạo có Bình Tâm Nương Nương, mà Nhân Đạo cũng do Nhân tộc thức tỉnh ý chí, Yêu tộc Ngô và Vu tộc nếu liên hợp lại chấp chưởng Nhân Đạo, ngươi nói có khả năng thay đổi Lượng Kiếp đại thế không?" Thái Nhất sau khi chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, bằng Đại Đạo của bản thân "nhìn" thấy nhiều thứ hơn, trong đó có bố cục của Thiên Đạo đối với Hồng Hoang.

Y là Đông Hoàng Yêu tộc Thiên Đình, chúa tể Thiên Đình và khí vận Yêu tộc, lại là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, hoàn toàn có tư cách trở thành Đại Ngôn Nhân Nhân Đạo, chấp chưởng quyền hành Nhân Đạo.

Một khi thành công, với sự chưởng khống Nhân Đạo của y, phối hợp với Địa Đạo, hoàn toàn có tư cách phản kháng Thiên Đạo!

Suy nghĩ của Thái Nhất tuy hay, nhưng Tô Thần biết điều này căn bản khó lòng thực hiện.

Nhân Đạo có Hồng Quân, Nữ Oa, Thái Thanh Lão Tử ba lớp bảo hiểm, làm sao có thể dễ dàng bị đoạt mất quyền làm chủ?

"Vô luận khó khăn đến đâu, Ngô đều muốn thử!" Thái Nhất nhìn

Tô Thần, một đôi Thần Mâu đỏ vàng bùng phát ra vẻ kiên định vô cùng.

"Thiện!" "Một khi Đạo Hữu có chí hướng như vậy, vậy Bần đạo cùng toàn bộ Địa Đạo, đều sẽ toàn lực chi trì Đạo Hữu!" Đối với Tô Thần mà nói, kế hoạch của Thái Nhất cũng rất có lợi cho bố cục của bản thân y, chi trì y cũng là chi trì bản thân y.

"Đa tạ Đạo Hữu!" Thấy Tô Thần quả quyết đáp ứng, Thái Nhất trực tiếp đứng dậy, trịnh trọng hành lễ với y.

Tiếp theo, hai người đàm luận một phen rồi bắt đầu luận đạo, giao lưu cảm ngộ chứng đạo và những gì đã đạt được của mỗi người.

Luận đạo kết thúc, Thái Nhất trực tiếp đứng dậy cáo từ.

Tô Thần và Lục Khôn trực tiếp tiễn y ra ngoài sơn môn, nhìn bóng dáng vĩ ngạn bễ nghễ của y rời đi, sau đó nhìn về phía Bất Chu Sơn, chuẩn bị cùng Đế Giang phối hợp kế hoạch của y.

Ngoài Ba mươi ba tầng trời, Oa Hoàng Cung.

Thái Nhất sau khi rời Luân Hồi Sơn, trực tiếp đến bái phỏng Nữ Oa.

Chương 249

Nữ Oa là Oa Hoàng Yêu tộc, lại là Nhân tộc Thánh Mẫu, chấp chưởng bảy mươi phần trăm quyền hành Nhân tộc, nếu có thể thuyết phục nàng để Nhân tộc phối hợp kế hoạch của bản thân y, vậy sẽ có cơ hội chấp chưởng quyền hành Nhân Đạo.

Yêu tộc và Vu tộc là nhân vật chính thiên mệnh của kỷ nguyên này, mỗi bên chiếm ba mươi lăm phần trăm khí vận Nhân Đạo.

Nhân tộc là chủng tộc thức tỉnh ý chí Nhân Đạo, thì chiếm hai mươi phần trăm khí vận Nhân Đạo, các chủng tộc vạn linh Hồng Hoang khác thì chiếm mười phần trăm còn lại.

Một khi ba tộc đạt thành nhất trí, vậy sẽ có cơ hội giành lại quyền hành Nhân Đạo từ tay Thiên Đạo!

"Kiến quá Oa Hoàng!" Cảm nhận được Thái Nhất đến, Nữ Oa đích thân ra nghênh tiếp ngoài Oa Hoàng Thiên.

"Kiến quá Thái Nhất Đạo Hữu!" Nhìn Thái Nhất bá đạo bễ nghễ, khí thôn thiên vũ, Nữ Oa cười hàm tiếu đáp lễ.

Hai người là tồn tại hạt nhân nhất của Yêu tộc, Thái Nhất hiện nay thuận lợi chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng đã giảm bớt rất nhiều gánh nặng trên người Nữ Oa, cho dù Lượng Kiếp triệt để bùng nổ, nàng đều có cơ hội thay đổi vận mệnh của huynh trưởng mình.

Bước vào đại điện, đồng tử Linh Châu Tử lập tức dâng các loại linh quả, tọa kỵ Kim Ninh hóa thành một tôn Nữ Thần khí độ ung dung hoa quý, dùng Tam Quang Thần Thủy pha một ấm linh trà, sau đó cung kính hành lễ xong, liền lui ra khỏi đại điện.

“Oa Hoàng, Bản Đế lần này đến là vì Yêu tộc Ngô, đồng thời cũng vì Nhân tộc!” Sau khi hàn huyên một lát, Thái Nhất liền chủ động nói rõ mục đích.

“Vu Yêu Lượng Kiếp sắp bùng nổ, để tránh sinh linh đồ thán, hủy diệt Hồng Hoang, Ngô chuẩn bị liên hợp Vu tộc cùng Nhân tộc, cùng nhau chưởng khống quyền hành khí vận Nhân Đạo, làm chủ vận mệnh bản thân!” Thái Nhất vừa nói, đôi Thần Mâu đỏ vàng nghiêm nghị nhìn Nữ Oa thánh khiết điển nhã trên chủ tọa, hy vọng nàng có thể chi trì bản thân y.

Dù sao, nàng là Oa Hoàng Yêu tộc, lại là người chưởng khống Nhân tộc hiện nay.

Nếu tán thành hành động của bản thân y, vậy muốn đoạt lại quyền hành Nhân Đạo từ tay Thiên Đạo, tỷ lệ thành công ít nhất tăng thêm năm thành!

Chờ bản thân y trở thành Đại Ngôn Nhân Nhân Đạo, lại liên hợp Tô Thần Đạo Hữu cùng Địa Đạo, sẽ có tư cách kháng hành Thiên Đạo, khiến thế giới Hồng Hoang thiên, địa, nhân tam tài chúa tể song hành, từ đó chân chính có vô hạn khả năng.

“Hoa!” Nữ Oa, vừa rồi còn thân cận, sau khi nghe lời Thái Nhất nói, sắc mặt lập tức lạnh xuống, đôi Đan Phượng Mỹ Mâu lộ ra vẻ băng lãnh đạm mạc, như một tôn Nữ Thần máy móc.

“Kim Ninh, tiễn khách!” Bá!

Thái Nhất có chút khó tin nhìn Nữ Oa, chỉ cảm thấy nàng lúc này thật xa lạ.

“Đông Hoàng Bệ Hạ, xin mời!” Kim Ninh phản hồi đại điện, cung kính đứng bên cạnh Thái Nhất làm động tác mời rời đi.

“Cũng đành vậy!” Thái Nhất nhìn Nữ Oa một cái, thong thả bước

ra khỏi đại điện.

Rời Oa Hoàng Cung, y nghe thấy Đế Giang truyền âm thần thức.

Rất hiển nhiên, Đế Giang đã bị Tô Thần thuyết phục, chuẩn bị liên hợp Yêu tộc, Nhân tộc cùng nhau chưởng khống quyền hành Nhân Đạo, cùng Địa Đạo chống lại Thiên Đạo, để thiên, địa, nhân tam tài chúa tể tự hành sứ mệnh của bản thân.

"Đế Giang Đạo Hữu, Oa Hoàng đã cự tuyệt đề nghị của Bần đạo!" "Vậy thì đi tìm Thái Thanh!" Ban đầu Tam Thanh ở Bàn Cổ Đại Điện dung hợp nguyên thần Phụ Thần, đạt được truyền thừa và át chủ bài của Phụ Thần, tất cả đều nhờ Vu tộc bản thân giúp đỡ.

Hiện nay để y trả lại nhân quả, dẫn dắt Nhân tộc liên minh với hai tộc Vu Yêu bản thân, hẳn là sẽ không cự tuyệt chứ?

"Thiện!" "Vậy chúng ta gặp ở Thủ Dương Sơn!" Giao lưu truyền âm thần thức kết thúc, Thái Nhất và Đế Giang vượt qua chiều không gian, giáng lâm xuống Thủ Dương Sơn.

"Hoa!" Đại trận Thủ Dương Sơn hào quang bùng nổ, tử khí đông lai ức vạn dặm, hà quang vạn đạo nhuộm chư thiên.

Thái Thanh Lão Tử dẫn đệ tử Huyền Đô dưới trướng đích thân ra nghênh tiếp.

"Kiến quá Đế Giang Đạo Hữu, kiến quá Thái Nhất Đạo Hữu!" "Kiến quá Thái Thanh Đạo Hữu!" Sau khi hành lễ hàn huyên với nhau, Đế Giang và Thái Nhất được y khách khí mời vào Thái Thanh Cung.

"Thái Thanh, lần này Ngô đến là để ngươi trả lại nhân quả!" Đế Giang và Thái Thanh Lão Tử không có quá nhiều giao tình, sau khi hàn huyên đơn giản liền trực tiếp nói rõ mục đích.

"Ngô muốn ngươi dẫn dắt Nhân tộc liên minh với hai tộc Vu Yêu Ngô, từ đó chưởng khống quyền hành Nhân Đạo, khiến Hồng Hoang

thiên địa nhân tam tài chúa tể song hành, từ đó thực hiện di chí của Phụ Thần!" "Ông!" Ngay khi lời Đế Giang vừa dứt, thần sắc đạm nhiên vô vi của Thái Thanh Lão Tử trở nên lạnh lùng máy móc, bầu không khí tường hòa hữu thiện trong nháy mắt vô cùng băng lãnh túc sát.

"Bản tọa không làm được!" Y trọng trọng đặt chén trà tiên khí trong tay lên ngọc án, phát ra âm thanh giòn tan chói tai.

"Huyền Đô, tiễn khách!" "Thái Thanh, ngươi đây là không muốn trả lại nhân quả đã nợ ngày trước sao?" Thần sắc Đế Giang nghiêm nghị, đôi mắt to như chuông đồng bỗng nhiên trừng lên, vô vàn thời không vũ trụ phảng phất như đang cùng nhau tan vỡ tiêu diệt, khí thế khủng bố quét sạch toàn bộ Thủ Dương Sơn, khiến vô số Nhân tộc run rẩy.

"Bần đạo là Thiên Đạo Thánh Nhân, tuyệt không làm việc nghịch Thiên Đạo!" Thái Thanh Lão Tử kiên quyết đối mặt với ánh mắt Đế Giang, trong mắt bắn ra hai đạo thần quang Đại Đạo, kiến tạo ra một đồ án Thái Cực, trong nháy mắt liền hóa giải khí thế của y vào hư vô.

"Hanh!" Đế Giang đặt chén trà trong tay xuống, đứng dậy rời khỏi Thái Thanh Cung.

Y đã nhìn ra, Thái Thanh Lão Tử dù là nguyên thần Phụ Thần hóa thành, sau khi chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng phải chịu sự thao khống của Thiên Đạo, giống như việc bọn họ năm xưa liên thủ đi chém giết Muội Phu chứng đạo vậy.

"Đế Giang Đạo Hữu, một khi Thiên Đạo đã dùng Oa Hoàng cùng Thái Thanh Đạo Hữu chưởng khống Nhân tộc, từ đó chấp chưởng quyền hành Nhân Đạo, vậy chỉ có thể giành lại khí vận Nhân Đạo thuộc về Nhân tộc!" Thái Nhất thông qua thái độ của Nữ Oa và Thái Thanh Lão Tử, minh ngộ ra Thiên Đạo mới là kẻ chấp cờ chân chính

phía sau, bèn dự định giành lại tất cả khí vận Nhân Đạo của Nhân tộc.

"Được!" Nghe Thái Nhất đề nghị, Đế Giang trực tiếp gật đầu đáp ứng.

Suốt mấy chục vạn năm qua, Nhân tộc khuếch trương cực kỳ nhanh chóng, đều là nhờ Yêu tộc và Vu tộc âm thầm dung túng và phù trì.

Ban đầu lãnh địa Nhân tộc chiếm cứ bất quá chỉ là một góc bãi biển Đông Hải, không có bất kỳ động thiên phúc địa nào, hiện nay khuếch trương đến mức độ này, tất cả đều là nhờ sự phù trì của Yêu tộc và Vu tộc.

Nếu không, với sự yếu ớt của Nhân tộc, bọn họ muốn chiếm cứ nhiều địa bàn như vậy, khống chế vô số núi non sông lớn làm nền tảng, đơn giản là si tâm vọng tưởng!

Một khi Thiên Đạo dùng Nhân tộc chấp chưởng quyền hành Nhân Đạo, vậy cứ để Nhân tộc nôn ra tất cả địa bàn và khí vận Nhân Đạo trước đó!

Sau khi Đế Giang và Thái Nhất rời đi, đôi mắt băng lãnh của Thái Thanh Lão Tử từ từ khôi phục lại sự đạm nhiên thanh minh.

"Nhân tộc hạo kiếp, rốt cuộc cũng không thể tránh khỏi!" Y rất rõ ràng, đề nghị của Đế Giang và Thái Nhất cực kỳ có lợi cho toàn bộ Nhân tộc, cũng có thể chân chính tạo phúc vạn linh Hồng Hoang, tiêu diệt Lượng Kiếp.

Nhưng ý chí Thiên Đạo không cho phép!

Quyền hành Nhân Đạo do Thiên Đạo chưởng khống, làm sao có thể cho phép ba tộc Vu, Yêu, Nhân liên minh hợp nhất, cứng rắn giành lấy quyền làm chủ của "y"?

Dựa theo đại thế Hồng Hoang do Thiên Đạo chế định, Nhân tộc

trong thời kỳ Vu Yêu chỉ là một công cụ thức tỉnh ý chí Nhân Đạo, đồng thời còn phải đóng vai trò "quân cờ" làm suy yếu khí vận Nhân Đạo của Vu tộc và Yêu tộc.

Không chỉ phải chịu đồ sát, thậm chí còn phải bị rút linh hồn, tinh huyết luyện chế thành "Đồ Vu Kiếm" và "Luyện Yêu Hồ"!

Nhưng do Tô Thần cứng rắn nghịch cải đại thế Thiên Đạo Hồng Hoang, dùng "Tài Đạo Thần Tháp" đã sáng lập để tạo phúc vạn linh và Nhân tộc, khiến Nhân tộc mới có cơ hội quật khởi chân chính.

Tầng lớp cao của hai tộc Vu Yêu muốn phản kháng tính toán của Thiên Đạo, chọn cách lôi kéo, phù trì Nhân tộc, mới khiến Nhân tộc có được khí thế như ngày nay.

Nhưng Thiên Đạo căn bản không cho phép Nhân Đạo thoát ly sự chưởng khống của "y".

Đối mặt với kế hoạch của Thái Nhất và Đế Giang, Nữ Oa và Thái Thanh Lão Tử chưởng khống Nhân tộc, đương nhiên là cự tuyệt ngay lập tức!

Có thể dự kiến là, hai tộc Vu Yêu để đạt được mục tiêu, tất nhiên sẽ loại bỏ thế lực thứ ba là Nhân tộc, giành đoạt tất cả khí vận Nhân Đạo của Nhân tộc, sau đó liên hợp lại phản kháng Thiên Đạo!

"Lão Sư, đây chẳng lẽ chính là thủ đoạn Thiên Đạo tu chính đại thế sao?" Đôi mắt Thái Thanh Lão Tử nhìn về Hỗn Độn, lóe lên một tia không cam lòng.

Mà cùng lúc đó, Nữ Oa đang tọa trên bồ đoàn màu tím thì khép chặt đôi mắt, vô vàn "Quy Tắc Tạo Hóa" bao phủ quanh cơ thể nàng, diễn hóa ra các loại hình ảnh chấn động lòng người.

Thiện Thi, Ác Thi, Tự Ngã Thi tự động hiện hóa ra, chủ động dung nhập vào trong "Quy Tắc Tạo Hóa" hùng vĩ này.

“Sắp rồi!” Nàng mở mắt, trong mỹ mâu ẩn chứa một tia khẩn trương.

Côn Luân, Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn luôn bế mục đả tọa đột nhiên mở mắt, y nhìn về Thiên Đình, lại nhìn về Bất Chu Sơn, đôi mắt lộ ra một tia cảm xúc lạnh lùng máy móc.

“Thiên Đạo chúa tể Hồng Hoang, đây là danh chính ngôn thuận, bất kỳ kẻ nào dám phản kháng, đều sẽ trở thành địch của Bản tọa!” “Muội Phu, Nữ Oa và Thái Thanh Lão Tử bị Thiên Đạo thao khống, cho dù Ngô dùng nhân quả bức trả, Thái Thanh Lão Tử cũng cam nguyện làm quân cờ và con rối của Thiên Đạo, căn bản không muốn thay đổi vận mệnh Nhân tộc!” Nghe truyền âm thần thức của Đế Giang, trong lòng Tô Thần không hề bất ngờ.

“Ai!” Y nhìn về phía Đông Hải chi tân, khẽ thở dài một tiếng.

Là một Xuyên Việt Giả Nhân tộc Trái Đất, Tô Thần có tình cảm vô cùng đặc biệt với Nhân tộc.

Tuy rằng bản thân y chưa từng đến Nhân tộc truyền đạo, cũng không thu nhận bất kỳ Nhân tộc nào làm đệ tử, nhưng mỗi lần y nghịch cải đại thế Thiên Đạo, đều có thể khiến Nhân tộc thay đổi vận mệnh, có hy vọng quật khởi chân chính.

Nhưng rất đáng tiếc là, quyền hành Nhân Đạo rốt cuộc vẫn do Thiên Đạo chưởng khống, Nhân tộc cũng bất quá chỉ là một quân cờ khác trong tay “y” mà thôi!

“Thái Nhất và Đế Giang đi tìm Nữ Oa và Thái Thanh Lão Tử, bọn họ đã kinh động Thiên Đạo, tiếp theo hai tộc Vu Yêu muốn liên minh thậm chí là phản kháng, vậy sẽ càng khó khăn hơn!” Tô Thần rất rõ ràng, hai tộc Vu Yêu trong tình huống kinh động Thiên Đạo, còn muốn

phản kháng Thiên Đạo để thay đổi vận mệnh bản thân, hy vọng sẽ càng thêm xa vời.

Nhưng may mắn là bản thân y đã nghịch cải không ít Thiên Đạo đại thế.

Với những át chủ bài bản thân y hiện có, cộng thêm đại thế Hồng Hoang đã biết trước, Thiên Đạo muốn thao khống Tổ Vu va đứt Thiên Trụ Bất Chu Sơn, và dùng cách này để áp chế Địa Đạo, đã là tuyệt vô khả năng!

Còn về Nhân tộc, bọn họ tuy rằng bị Thiên Đạo cưỡng ép tu chính đại thế, trở thành quân cờ làm suy yếu khí vận Nhân Đạo của hai tộc Vu Yêu.

Nhưng có "Tài Đạo Thần Tháp" ở đó, Nhân tộc vô luận thế nào đều có hy vọng quật khởi chân chính!

Thiên Đình, Lăng Tiêu Bảo Điện.

Đế Tuấn, Thái Nhất cao tọa trên đế ỷ, nhìn xuống quần thần Thiên Đình.

Phục Hy, Côn Bằng, Bạch Trạch, Lục Ngô và các tầng lớp cao hạt nhân khác đều đứng trên vị trí giai cấp của bản thân, ức vạn tinh nhuệ Yêu tộc Thiên Đình tề tề cung kính hành lễ với hai người.

"Bái kiến Bệ Hạ, bái kiến Đông Hoàng!" "Kiến quá Bệ Hạ, kiến quá Đông Hoàng!" Còn chưa đầy năm Nguyên Hội nữa là đến thời điểm Đạo Tổ Hồng Quân định ra một trăm Nguyên Hội, ngày Lượng Kiếp bùng nổ cũng càng ngày càng gần, tất cả những tồn tại hạt nhân Thiên Đình trước đây đều lo lắng cho vận mệnh bản thân.

Nhưng cùng với Thái Nhất chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, từng người trong lòng tràn đầy hy vọng.

"Khải bẩm Bệ Hạ, Đông Hoàng, một vạn ba ngàn năm trước, Nhị

Lang Yêu tộc Ngô phụng pháp chỉ của Bệ Hạ, tư sát đối chiến luyện binh với Nhân tộc, phát hiện một tin tức trọng đại có lợi cho Thiên Đình Yêu tộc Ngô." "Đó là khi pháp bảo dính linh hồn Nhân tộc, lại có thể dễ dàng phá vỡ nhục thân cường hãn của Vu tộc, Thần sau khi nghe cấp dưới hội báo, đặc biệt thí nghiệm một phen, xác nhận linh hồn Nhân tộc có hiệu quả đặc biệt đối với nhục thân Vu tộc!" Quân sư Thiên Đình Bạch Trạch đứng ra, hội báo tin tốt này cho mọi người.

Cửu Anh lập tức đứng ra.

"Bệ Hạ, Đông Hoàng, Nhân tộc là đạp lên Yêu tộc Ngô mà quật khởi, một khi bọn họ không chịu phối hợp với Thiên Đình Ngô, vậy cứ đồ sát bọn họ tận diệt, rút linh hồn luyện chế 'Đồ Vu Kiếm'!" "Thần tán đồng!" "Thần phụ nghị!" Đối với Nhân tộc, tất cả tầng lớp cao Yêu tộc đều không có quá nhiều hảo cảm.

Bởi vì sự quật khởi của Nhân tộc là đạp lên xương cốt vô số Nhị Lang Yêu tộc sơ cấp mà đứng lên, cướp đi lãnh địa của Nhị Lang, dùng thi thân của bọn họ làm tư lương.

Nếu không phải Thiên Đế cố ý phù trì Nhân tộc, đồng thời dùng để luyện binh, cộng thêm quan hệ với Nữ Oa Nương Nương, cường giả Yêu tộc đã sớm chém giết Nhân tộc tận diệt rồi!

"Nhị Đệ, Hy Hoàng, hai người xem thế nào?" Thấy quần thần kích phẫn, ánh mắt Đế Tuấn nhìn về Thái Nhất và Phục Hy.

Ban đầu phù trì Nhân tộc quật khởi, là muốn khiến Vu Yêu Lượng Kiếp biến thành tam tộc tranh bá, từ đó phá hoại tính toán của Thiên Đạo.

Nhưng hiện nay Thiên Đạo bắt đầu tu chính đại thế, thông qua chưởng khống Nhân tộc để chấp chưởng quyền hành Nhân Đạo, không chỉ khiến bố cục của Đế Tuấn thất bại, đồng thời còn khiến Nhân tộc cướp đi khí vận Nhân Đạo vốn thuộc về Yêu tộc bản thân.

Hiện nay Nhị Đệ Thái Nhất đã chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chỉ cần có đủ khí vận Nhân Đạo, sẽ có tư cách trở thành Nhân Đạo Thánh Nhân thậm chí là Đại Ngôn Nhân Nhân Đạo.

Trong tình huống Nhân tộc đã cự tuyệt trở thành minh hữu, Thiên Đình đương nhiên không thể tiếp tục dung túng Nhân tộc trưởng thành nữa!

"Bệ Hạ, đã đến lúc phải hạn chế phát triển của Nhân tộc rồi!" Phục Hy trầm ngâm một lát, biểu thị thái độ của bản thân.

Y là Hy Hoàng Yêu tộc, lập trường tự nhiên là đứng về phía Thiên Đình Yêu tộc, còn việc có đồ sát Nhân tộc rút linh hồn luyện chế "Đồ Vu Kiếm" hay không, y trong lòng thì cho rằng không cần thiết.

Thế giới Hồng Hoang, cường giả vi tôn.

Yêu tộc bản thân khi thành lập, cũng là đạp lên thi cốt Tiên Đình và vạn tộc mà đứng lên.

Rút linh hồn sinh linh để luyện chế pháp bảo, thực sự là quá mức tội nghiệt!

Chương 250

"Đại Ca, suy nghĩ của Ngô giống Hy Hoàng, có thể hạn chế phát triển của Nhân tộc, thu hồi khí vận Nhân Đạo, nhưng không cần thiết rút linh hồn Nhân tộc để luyện chế 'Đồ Vu Kiếm'." "Vong hồn tàn linh thuộc về sự quản hạt của Địa Đạo, một khi chúng ta thật sự làm vậy, còn sẽ đắc tội Tô Thần Đạo Hữu!" Thái Nhất trước đây khi luận đạo với Tô Thần từng nói về Nhân tộc, y có thể cảm nhận được sự quan tâm của Tô Thần đối với Nhân tộc, nếu thật sự rút linh hồn Nhân tộc để luyện chế "Đồ Vu Kiếm", tất nhiên sẽ bị y ghét.

Đến lúc đó, Thiên Đình Yêu tộc bản thân muốn liên hợp Vu tộc cùng Địa Đạo để phản kháng Thiên Đạo, từ đó thay đổi vận mệnh bản thân, vậy sẽ khó khăn rồi!

"Thiện!" "Cứ theo kiến nghị của Hy Hoàng mà thi hành!" Đế Tuấn vung tay lớn, trực tiếp định ra phương án đối với Nhân tộc.

"Bệ Hạ anh minh, Hy Hoàng anh minh!" "Bệ Hạ anh minh, Hy Hoàng anh minh!" Côn Bằng, Bạch Trạch lập tức cung thân hành lễ tiếp nhận pháp chỉ, ngay cả Cửu Anh, người đã đề xuất luyện chế "Đồ Vu Kiếm" trước tiên, y cũng không dám kiên trì ý kiến của mình nữa.

Tất cả mọi người đều rất rõ ràng, hiện nay Thiên Đình nhìn có vẻ vô cùng cường đại, nhưng nếu đắc tội Tô Thần Thánh Nhân, vậy một khi Lượng Kiếp bùng nổ, Thiên Đình Yêu tộc bản thân tuyệt đối sẽ rơi vào chốn vạn kiếp bất phục!

Lúc này, Côn Bằng đứng ra.

"Khải bẩm Bệ Hạ, hiện nay Lượng Kiếp sắp bùng nổ, thời gian còn lại cho chúng ta đã không còn nhiều, nhưng chấp niệm của Thần

vẫn luôn chưa thể thực hiện, khẩn cầu Bệ Hạ và Đông Hoàng có thể để Thần và Hồng Vân triệt để kết thúc nhân quả!" "Yêu Sư yên tâm, Trẫm đã thăm dò và suy đoán được quỹ tích hoạt động của Hồng Vân, chờ thời cơ thích hợp, Trẫm sẽ đích thân cùng ngươi hạ giới chém giết Hồng Vân!" "Đa tạ Bệ Hạ!" Côn Bằng nghe pháp chỉ của Đế Tuấn, trong lòng không khỏi nhẹ nhõm.

Y vẫn luôn mưu hóa Hồng Mông Tử Khí, chí bảo thành thánh trên người Hồng Vân, dựa theo ước định khi gia nhập Yêu tộc ban đầu, sau khi diệt sát Hồng Vân, Hồng Mông Tử Khí ai nấy tự bằng thủ đoạn.

Hiện nay Đế Tuấn đích thân xuất mã, mà Đông Hoàng Thái Nhất và Hy Hoàng sẽ không ra tay, vậy tỷ suất bản thân y đạt được liền tăng lên rất nhiều.

Bất Chu Sơn, Vu tộc đại điện.

"Oanh!" Chỉ thấy một thân ảnh khí thế ngút trời xông lên, thân người đuôi rồng, hai tay nắm quyền, tản ra khí thế đỉnh thiên lập địa, nhất vãng vô tiền, khiến toàn bộ Bất Chu Sơn đều khẽ chấn động.

"Ngô là Tổ Vu Đế Huyền, tôn thứ mười ba của Vu tộc!" Trải qua sự thai nghén của khí vận Vu tộc suốt mấy trăm vạn năm, bằng giọt tinh huyết này do Bàn Cổ tâm tạng ban tặng, cuối cùng đã thai nghén ra tôn Tổ Vu thứ mười ba.

"Tuyệt vời quá!" "Thập Tam Đệ cuối cùng cũng xuất thế rồi!" "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc Ngô cuối cùng cũng có thể bổ toàn!" Suốt vô số Nguyên Hội qua, do Tiểu Muội Hậu Thổ xả thân bổ toàn Địa Đạo, trở thành Địa Đạo Đạo Chủ, dẫn đến "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" vẫn luôn có khiếm khuyết.

Hiện nay Lượng Kiếp đã đến gần, tôn Tổ Vu thứ mười ba cuối cùng cũng xuất thế, tất cả mọi người đều không còn lo lắng nữa.

“Đại Ca, theo báo cáo của thống lĩnh bộ lạc, sau khi Nhân tộc tinh huyết tư dưỡng ‘Vu Khí’, khi đối chiến với Yêu tộc có thể phát huy uy lực lớn hơn, chúng ta có nên trong lúc đồ sát Nhân tộc, thu thập tinh huyết của bọn họ để luyện chế ‘Luyện Yêu Hồ’ không?” Tổ Vu Gió Thiên Ngô nhìn Đế Giang, báo cáo tin tức này cho y.

“Không cần thiết!” “Vu tộc Ngô là hậu duệ Phụ Thần, hành sự đường đường chính chính, đỉnh thiên lập địa, nhắm vào Nhân tộc cũng bất quá chỉ vì bọn họ là quân cờ của Thiên Đạo mà thôi!” Đế Giang vung tay lớn, trực tiếp cự tuyệt đề nghị của Thiên Ngô.

Y sau khi nhục thân chứng đạo Hỗn Nguyên, nguyên thần bắt đầu từ từ nghịch sinh trưởng, đã bắt đầu chân chính tu luyện công pháp chứng đạo 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 của Phụ Thần, đương nhiên nhìn ra được những tệ đoan của việc làm này.

Nhân vật chính duy nhất của Nhân Đạo có thể đường đường chính chính giành đoạt bằng cách đạp lên xương cốt vạn tộc, nhưng không cần thiết dùng phương thức rút tinh huyết để luyện chế “tà khí”, tránh bằng không làm suy yếu khí vận của bản thân.

“Hãy để Phong Bá, Vũ Sư mỗi người dẫn một đội tinh anh, giành lại toàn bộ địa bàn mà Nhân tộc đã cướp của Vu tộc Ngô!” “Vâng, Đại Ca!” Là hậu duệ Bàn Cổ, cũng là một trong những nhân vật chính thiên mệnh của kỷ nguyên này, Đế Giang nhục thân chứng đạo là người có cơ hội lớn nhất chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân.

Nhưng do tính toán của Thiên Đạo, cộng thêm khí vận Nhân Đạo phân tán, y cho dù nguyên thần được bổ toàn triệt để, cũng không cách nào chân chính chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân!

Cơ hội duy nhất chính là chưởng khống hơn năm mươi phần trăm khí vận Nhân Đạo, sau đó cưỡng ép dùng nội tình bản thân chưởng khống ý chí Nhân Đạo, dung hợp một tia chân linh của bản thân vào

bản nguyên Nhân Đạo, từ đó chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân.

Nhân tộc cự tuyệt liên minh với hai tộc Vu Yêu, Vu tộc đương nhiên sẽ không tiếp tục dung túng bọn họ trưởng thành, giành đoạt khí vận Nhân Đạo thuộc về bản thân!

Cùng với việc Vu tộc và Yêu tộc ra tay tranh đoạt khí vận Nhân Đạo, Nhân tộc vừa mới quật khởi, lập tức đón nhận tai họa diệt đỉnh.

Ban đầu bọn họ tưởng rằng hai tộc Vu Yêu vẫn như trước, dùng Nhân tộc bản thân để luyện binh, cùng nhau trải qua lễ rửa tội bằng máu và lửa, từ đó khai quật bồi dưỡng thêm nhiều thiên kiêu.

Nhưng tầng lớp cao Nhân tộc rất nhanh phát hiện, hai tộc Vu Yêu bắt đầu ra tay thật sự!

Chuẩn Thánh Đại Năng đích thân dẫn quân, dưới trướng vô số cường giả Đại La.

Đại Vu đỉnh cấp và vô số Đại Vu xuất mã.

Trong khoảnh khắc, Nhân tộc liên tiếp bại lui, Đại La lão tổ đều trong khoảnh khắc vẫn lạc.

Máu tươi nhuộm đỏ đại địa, vô tận vong hồn sát khí tràn ngập bầu trời vũ trụ, khiến Lượng Kiếp sát khí điên cuồng bùng nổ, toàn bộ thế giới Hồng Hoang cũng trở nên áp bức vô cùng, khiến người ta trở nên khát máu điên cuồng.

Núi non sông suối, động thiên phúc địa mà Nhân tộc vốn chiếm cứ, trong vỏn vẹn vạn năm đã toàn bộ bị nôn ra.

Ức ức vạn triệu Nhân tộc, cũng trong hạo kiếp này mà mất mạng chín thành!

Khi tất cả Nhân tộc rút về tổ địa thứ hai là Thủ Dương Sơn, khí huyết bi minh quỳ bái trước tượng đá Thái Thanh Lão Tử và Nữ Oa,

cầu xin Nhân Giáo Giáo Chủ và Nhân tộc Thánh Mẫu có thể ra tay cứu giúp.

Nhưng rất đáng tiếc là, Nhân Giáo Giáo Chủ và Nhân tộc Thánh Mẫu khoanh tay đứng nhìn.

Bởi vì bọn họ chịu sự chưởng khống của ý chí Thiên Đạo, không thể ra tay ngăn cản hạo kiếp này!

Thiên Đạo muốn dùng ức ức vạn triệu sinh mạng Nhân tộc, để làm suy yếu khí vận Nhân Đạo của hai tộc Vu Yêu, như vậy mới có thể khiến bố cục của "y" thuận lợi thi hành.

Nhân tộc Tam Tổ lúc này mới phát hiện, hóa ra trước đây hai tộc Vu Yêu là âm thầm phù trì Nhân tộc bản thân, cố ý nhường ra nhiều núi non sông suối và động thiên phúc địa như vậy, để Nhân tộc bản thân có thể chân chính quật khởi!

Hiện nay vì đàm phán với Thánh Mẫu Nương Nương và Nhân Giáo Giáo Chủ thất bại, mới khiến Nhân tộc bản thân nhận ra sự thật tàn khốc!

Tô Thần cảm nhận được ức ức vạn triệu vong hồn Nhân tộc tiến vào Địa Phủ, cùng với Lượng Kiếp sát khí vô cùng hùng vĩ trên bầu trời Hồng Hoang, trong lòng khẽ thở dài.

Nhân tộc trải qua hạo kiếp này, tương lai vẫn có cơ hội thông qua "Tài Đạo Thần Tháp" mà bản thân y sáng lập để lần nữa quật khởi.

Điều quan trọng nhất là, bố cục âm thầm của bản thân y, cũng trong hạo kiếp này đã thay đổi kết cục thê thảm của Nhân tộc!

Ít nhất bọn họ không bị rút linh hồn luyện chế "Đồ Vu Kiếm", tất cả vong hồn tàn linh sau khi tiến vào Địa Phủ, vẫn có cơ hội đầu thai chuyển thế, có được cơ hội mới!

"Tô Lang, chàng nói Đại Ca và Thái Nhất bọn họ bố cục, có thể

chân chính thành công không?" Bình Tâm cảm nhận được tâm trạng phức tạp của Tô Lang, chủ động nắm lấy tay y, nhẹ giọng hỏi.

Nhân tộc, Yêu tộc, Vu tộc đều có lập trường riêng.

Từ khoảnh khắc Nữ Oa và Thái Thanh Lão Tử bị Thiên Đạo thao khống, hạo kiếp này đã không thể tránh khỏi.

"Hy vọng bọn họ có thể thành công!" Tô Thần buông tay nàng, thuận thế ôm lấy eo Bình Tâm.

Y rất rõ ràng, Nhân tộc hiện tại vẫn là quân cờ trong tay Thiên Đạo, sau khi trải qua hạo kiếp này, ý chí Nhân Đạo sẽ phản kháng, điều này cũng có tác dụng vô cùng quan trọng đối với việc Nhân tộc thay đổi vận mệnh bản thân trong tương lai.

Không phá không lập, Nhân tộc đương tự cường!

Vô Tận Huyết Hải.

Huyết Hải Chi Chủ Minh Hà để chứng đạo thành thánh, thực hiện sứ mệnh bản thân, chọn cách tự chém Thiện Ác Nhị Thi, giao bản nguyên chân linh của bản thân cho Tô Thần, để y trợ giúp bản thân đầu thai chuyển thế, và mượn Lục Đạo Luân Hồi bổ toàn đạo cơ bản nguyên.

Tô Thần với quyền hành Địa Đạo Luân Hồi Đạo Chủ, gia trì khí vận Địa Đạo hùng vĩ cho Minh Hà, trợ giúp nàng đầu thai chuyển thế đến "A Tu La Đạo".

Minh Hà là Huyết Hải Chi Chủ, cũng là Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp, luân hồi chuyển thế không phải bằng phương thức "thai sinh" mà đản sinh, mà là dùng bản nguyên Huyết Hải trọng tân thai nghén.

Hiện nay A Tu La tộc, tạm thời do bốn Đại Ma Vương dưới trướng Minh Hà (Tự Tại Thiên Ba Tuần, Đại Phạn Thiên, Dục Sắc

Thiên, Thấp Bà) chưởng quản.

Đồng thời còn có bốn Đại Ma Tướng (Nhân Đà La, Bì Thấp Nô, Lỗ Thác La, Ma Mẫu), cùng với Thiên Phi Ô Ma và bảy mươi hai A Tu La Công Chúa, Thiết Phiến Công Chúa, vợ của Ngưu Ma Vương tương lai, chính là một trong bảy mươi hai A Tu La Công Chúa.

Đáng nói là, vị Đại Ma Tướng cuối cùng trong bốn Đại Ma Tướng A Tu La ban đầu tên là "Quỷ Mẫu", nhưng tên của nàng trùng với Quỷ Mẫu đệ tử thân truyền dưới trướng Tô Thần, nàng không chịu nổi nhân quả nghiệp lực đồng danh, tên cũng được đổi thành "Ma Mẫu"!

Tại sâu thẳm Huyết Hải, có một Tiên Thiên Đại Trận tản ra khí vận Địa Đạo hùng vĩ, bên trong ẩn chứa một đoàn bản nguyên Đại Đạo vô cùng tinh thuần cùng "tinh túy quy tắc", một tòa Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên ẩn hiện.

Hai thanh Thần Kiếm Đại Đạo quán xuyên thời không chư thiên, tiêu diệt tất cả sát khí nhiễm từ Huyết Hải.

"Hưu ~ Ông!" Lúc này, một nam tử mặt xanh nanh dữ tợn, trên mặt có một sừng dài nhọn hoắt, thân mặc đạo y đen trắng xen kẽ vượt qua chiều không gian mà đến, không chút nào phá hoại phòng ngự của Tiên Thiên Đại Trận này.

Tất cả duyên do này là vì cái sừng nhọn của y tản ra từng tia Hồng Mông chi khí, dường như có thể vô thị chiều không gian, vô thị quy tắc trận pháp vậy.

"Kiệt kiệt!" "Nuốt bản nguyên của ngươi, Bản tọa chính là Huyết Hải Chi Chủ mới!" Nam tử mặt xanh nanh dữ tợn, trên mặt có sừng dài nhọn hoắt này, chính là Văn Đạo Nhân đại danh đỉnh đỉnh trong thời kỳ Phong Thần Lượng Kiếp tương lai!

Y là Huyết Sí Hắc Văn Hồng Mông Hung Thú, khi đại kiếp khai

thiên gặp trọng thương, chỉ còn một đoạn tàn linh bản thể rơi vào Huyết Hải, trải qua vô số Nguyên Hội khôi phục, cuối cùng thuận lợi hóa hình mà ra.

Do Huyết Hải là do ô huyết của Bàn Cổ mang theo mà hóa thành, ẩn chứa ý chí Bàn Cổ Đại Thần.

Trong Huyết Hải lại thai nghén Minh Hà tôn Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp này, Văn Đạo Nhân sau khi hóa hình căn bản không dám trương cuồng, mà là dựa vào thần thông của bản thân, vẫn luôn ẩn mình tu luyện ở Huyết Hải.

Ban đầu Minh Hà luyện hóa toàn bộ Huyết Hải, lấy ức ức vạn phân tử Huyết Hải làm Huyết Thần Tử, đều không hề phát hiện khí tức và tung tích của Văn Đạo Nhân, từ đó có thể thấy thần thông ẩn giấu của y cường đại đến mức nào!

Dựa theo đại thế bình thường, Văn Đạo Nhân vẫn luôn phải chờ đến Phong Thần Lượng Kiếp mới xuất thế tìm kiếm cơ duyên chứng đạo, ai ngờ lại bị Tiếp Dẫn Thánh Nhân trấn áp, sau đó chuẩn bị đưa về Tây Phương cưỡng ép độ hóa.

Lúc đó đang trong cảnh Vạn Tiên Đại Trận bị phá, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề toàn lực tiếp nhận "Hữu Duyên Nhân" của Xiển Giáo, giao Văn Đạo Nhân cho Bạch Liên Đồng Tử dưới trướng trông coi.

Ai ngờ Bạch Liên Đồng Tử mở pháp bảo túi tù cấm Văn Đạo Nhân, y trước tiên thôn phệ Quy Linh Thánh Mẫu đệ tử chân truyền của Xiển Giáo sạch sẽ, lại trở về Tu Di Sơn Tây Phương báo thù, thôn phệ mười hai phẩm Công Đức Kim Liên trấn áp khí vận Tây Phương Giáo ba phẩm, khiến Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai tôn Thánh Nhân tức giận bạo khiêu như sấm, tim đều rỉ máu!

Mười hai phẩm Công Đức Kim Liên phẩm cấp là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, có công hiệu trấn áp khí vận, mà Cửu Phẩm Công

Đức Kim Liên thì chỉ là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, không thể trấn áp khí vận đại giáo Thánh Nhân.

Cho dù Tây Phương Giáo trong Phong Thần Lượng Kiếp thu hoạch vô cùng phong phú, nhưng cũng không thể so sánh với tổn thất như vậy!

Hiện nay, do Tô Thần nghịch cải nhiều Thiên Đạo đại thế, Văn Đạo Nhân nhân lúc Huyết Hải vô chủ, thừa cơ mưu đoạt bản nguyên Huyết Hải, từ đó chưởng khống ý chí Bàn Cổ ẩn chứa trong Huyết Hải, hy vọng có thể dùng cách này để chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

"Ngươi là ai?" "Sao lại tiến vào Huyết Hải của ta?!" Minh Hà sau mấy trăm vạn năm thai nghén, tuy rằng chưa khôi phục ký ức kiếp trước, nhưng đã sớm đản sinh linh thức, sau khi cảm nhận được Văn Đạo Nhân xâm nhập, lập tức chuẩn bị phản kháng.

"Bản tọa là Văn Đạo Nhân!" "Hoa!" Trong khoảnh khắc, chỉ thấy Văn Đạo Nhân hóa thành ức vạn Huyết Sí Hắc Văn Hồng Mông, từng con đều đỉnh sừng nhọn vô cùng Hồng Mông, xé rách châm chích thôn phệ bản nguyên Minh Hà.

Y vì việc này đã mưu hóa vô số Nguyên Hội, đã sớm dùng bản mệnh thần thông phong tỏa toàn bộ phương Huyết Hải, cho dù là Địa Đạo Thánh Nhân Tô Thần, cũng tuyệt đối không thể cảm nhận được!

"Ông!" Khoảnh khắc tiếp theo, chỉ thấy Thần Quang Đại Đạo trấn áp chư thiên vũ trụ.

Một thân ảnh cực kỳ tôn quý, bá đạo vô địch vượt qua thời không giáng lâm xuống.

"Cái này, cái này sao có thể?!" Cảm nhận được khí thế khủng bố của Tô Thần, Văn Đạo Nhân trợn trừng hai mắt, lộ ra vẻ khó tin.

Y vì việc này đã bố cục mưu hóa hơn trăm vạn năm, dùng bản mệnh thần thông của bản thân bình định cảm ứng thiên cơ Địa Đạo, có thể nói là thập nắm cửu chắc, làm sao lại nhanh chóng bị Tô Thần phát hiện như vậy?

Chẳng lẽ nói, từ đầu đến cuối, việc Minh Hà chuyển thế đầu thai đều là một cục diện nhằm vào bản thân y?

"Văn Đạo Nhân, Bản tọa cuối cùng cũng đợi được ngươi rồi!" Khóe môi Tô Thần lộ ra một nụ cười tự tin nhạt, trực tiếp dùng Lục Đạo Luân Hồi Bàn trấn áp ức vạn Huyết Sí Hắc Văn Hồng Mông, sau đó chưởng khống bản nguyên của y thu vào trong đó, đảm bảo sẽ không để sót bất kỳ con nào.

Một khi thoát thoát một con Huyết Sí Hắc Văn Hồng Mông, vậy chỉ cần cho y đủ thời gian phát dục, tương lai vẫn sẽ trưởng thành ra một Văn Đạo Nhân thực lực cường đại, thần thông quảng đại!

"Quả nhiên!" "Tô Thần Thánh Nhân, ngươi làm sao biết sự tồn tại của Bần đạo?" Nghe lời Tô Thần nói, Văn Đạo Nhân không cam tâm hỏi ra nghi hoặc trong lòng.

Y là Huyết Sí Hắc Văn Hồng Mông, dùng bản mệnh thần thông của bản thân ẩn mình trong Huyết Hải vô số kỷ nguyên, cho dù là Hồng Quân thậm chí là Thiên Đạo, đều không thể phát hiện.

Nhưng vì sao Tô Thần lại sớm đã biết rõ về bản thân y?

"Văn Đạo Nhân, ngươi là Hung Thú thời kỳ Hỗn Độn Hồng Mông, nếu không phải ngươi chủ động nhảy ra, Bản tọa cũng thật sự không thể phát hiện ra ngươi, nhưng nếu phải trách thì chỉ có thể trách ngươi đã tính toán tâm tư không nên có lên đầu Địa Đạo Ngô!" Tô Thần đương nhiên sẽ không nói cho y biết bản thân y là một Xuyên Việt Giả, là dựa theo đại thế tương lai đã sớm biết sự tồn tại của y.

“Bần đạo nhận thua!” “Nhưng ta vĩnh viễn sẽ không chết đâu!” Văn Đạo Nhân lộ ra vẻ vô cùng dữ tợn, Đại Đạo Quy Tắc khủng bố đang khẽ chấn động, thời không lưu chuyển, tinh hà tịch diệt.

“Ban đầu Bàn Cổ còn không giết chết Bần đạo, Tô Thần Thánh Nhân ngươi cũng không được!” “Vậy thì thử xem!” Đối với sự phản kháng của y, Tô Thần căn bản không hề để ý.

“Đa tạ Tô Thần Thánh Nhân ân cứu mạng!” Minh Hà đang thai nghén nghe Văn Đạo Nhân xưng hô với y, cung kính tỏ ý cảm tạ Tô Thần.

Chương 251

"Thiện!" "Hy vọng Đạo Hữu có thể sớm hóa hình đắc đạo!" Tô Thần khẽ gật đầu, vung tay giữa không trung đánh vào một đạo bản nguyên Đại Đạo, gia tăng một tầng bảo hiểm cho Minh Hà.

Tiếp theo, y đến Thần Giới (Thiên Thần Đạo).

"Chủ nhân!" Bạch Miêu Miêu cảm nhận được Tô Thần giáng lâm, lập tức hóa thành một đạo bạch quang, trực tiếp phi phác vào người y, sau đó đôi tay trắng như sương tuyết ôm chặt lấy cổ Tô Thần.

"Miêu Miêu, hiện nay con đã đột phá đến cảnh giới đỉnh phong Hỗn Nguyên Kim Tiên, đã đến lúc phải mưu hóa chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La!" Tô Thần nói xong, trực tiếp tế ra Lục Đạo Luân Hồi Bàn, triển khai Huyết Sí Hắc Văn Hồng Mông ra.

Từ khi Bạch Miêu Miêu được bản thân y sắc phong là Thiên Thần Đạo Đạo Chủ, nàng ngoài việc chưởng khống quyền hành chuyển thế của sinh linh Thiên Thần Đạo, còn có thể tuyệt đối chưởng khống ý chí bản nguyên của phương Đại Thiên Thế Giới này.

Vô số Nguyên Hội qua, nàng dùng bản nguyên ý chí thế giới cảm ngộ tu luyện, sau đó thông qua thôn phệ bản nguyên "Huyết Sí Hắc Văn Hồng Mông" (Văn Đạo Nhân), có cơ hội đạt được một tia "Hồng Mông bản nguyên" chân chính.

Một khi thành công, với đạo cơ vô cùng kiên cố của nàng, muốn chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sẽ dễ dàng hơn nhiều!

"Chủ nhân, đây là Hỗn Độn Hung Thú Ma Thần?" Bạch Miêu Miêu nhìn Huyết Sí Hắc Văn Hồng Mông, ẩn ước cảm giác được một tia khí tức Hỗn Độn Hung Thú.

“Không sai!” “Nó là ‘Huyết Sí Hắc Văn Hồng Mông’, ẩn chứa bản nguyên ‘Hồng Mông Hung Thú’ cao cấp hơn Hỗn Độn Hung Thú, con nếu thôn phệ nó, đạt được một tia Hồng Mông bản nguyên chí cao này, tiếp theo muốn chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, sẽ càng dễ dàng hơn!” Văn Đạo Nhân trong Lục Đạo Luân Hồi Bàn lúc thì hóa thành ức vạn Huyết Sí Hắc Văn Hồng Mông, lúc thì hợp nhất thành một tôn tuyệt thế Hồng Mông Hung Thú, nhưng vô luận y chống cự thế nào, đều không thể thoát khỏi sự trấn áp của Tô Thần.

“Cảm ơn Chủ nhân!” Bạch Miêu Miêu ôm chặt lấy cổ Tô Thần, trong lòng tràn đầy cảm kích.

“Giữa ta và con cần gì phải nói cảm ơn?” Tô Thần mỉm cười đưa tay phải xoa nhẹ đầu nàng, sau đó đích thân hộ pháp cho nàng.

Cùng lúc đó, Thiên Đình thông qua bố cục, cộng thêm Thiên Đạo thúc đẩy, hành tung của Hồng Vân cuối cùng cũng bị Côn Bằng triệt để chưởng khống.

Y thấy Nhân tộc bị hai tộc Vu Yêu đồ sát, tính cách thiện lương của Hồng Vân liền bắt đầu ra tay che chở một số Nhân tộc, sau đó rơi vào cái bẫy của Đế Tuấn và Côn Bằng.

“Mệnh của Ngô hết rồi!” Thấy Hà Đồ Lạc Thư và Yêu Sư Cung trấn áp bầu trời, bản thân không thể thoát, hai mắt Hồng Vân lóe lên một tia tuyệt vọng.

Y ngẩng đầu nhìn về bầu trời Hỗn Độn.

“Trời ban không giữ, phản chịu tai ương, đây là vận mệnh của Ngô sao?” Trước khi cái chết đến, trong lòng Hồng Vân dường như có sở ngộ, minh ngộ ra bản thân y cũng bất quá chỉ là quân cờ bị Thiên Đạo thao khống mà thôi.

“Hồng Vân, chịu chết!” Côn Bằng âm chí thúc đẩy Yêu Sư Cung,

dùng uy lực Đại Đạo hoàng hoàng trấn áp xuống.

Đế Tuấn chưởng khống Hà Đồ Lạc Thư, trấn áp thời không vũ trụ, cách tuyệt quá khứ tương lai, đảm bảo Hồng Vân không thể thoát.

Bạch Trạch, Lục Ngô, Cửu Anh và các Yêu Thần khác toàn lực công kích.

Rất nhanh, Hồng Vân đã trọng thương khắp người.

Y nhìn Nhân tộc mà bản thân che chở, lại nhìn về hướng Luân Hồi Sơn, trong mắt lóe lên một tia quyết nhiên.

"Muốn Hồng Mông Tử Khí của Ngô ư?" "Vậy thì các ngươi cứ lấy tính mạng ra mà chôn cùng đi!" Ngay khi Hồng Vân khởi động tự bạo, y cảm nhận được khí tức Đạo Hữu Trấn Nguyên Tử xuất hiện ở Hồng Hoang, vào khoảnh khắc cuối cùng nhìn về Ngũ Trang Quán, trong mắt lóe lên một tia hân úy.

"Oanh Long Long!" "Oanh Long Long!" Một tôn Đại Năng Chuẩn Thánh đỉnh phong khai mở tự bạo, toàn bộ bầu trời cùng nhau tan vỡ tiêu diệt, vô tận Địa Hỏa Thủy Phong và hắc động thời không hiện hóa ra.

"Hưu!" Trong khoảnh khắc, chỉ thấy một hồ lô màu đỏ bay về hướng Luân Hồi Sơn.

Hồng Vân khi tự bạo, vì báo đáp ân tình của Tô Thần ngày trước, đã tặng "Cửu Cửu Tán Hồn Hồ Lô" cho y, giúp y chân chính tập hợp đủ bảy Tiên Thiên Hồ Lô.

Thấy cảnh này, Đế Tuấn, Côn Bằng và những người khác không hề để ý, mà là toàn lực chú ý đến Hồng Mông Tử Khí trong thức hải của y.

Nhưng rất đáng tiếc, Hồng Mông Tử Khí khi Hồng Vân tự bạo đã xuất hiện chốc lát, sau đó độn nhập vào hư không, cho dù Đế Tuấn

dùng Hà Đồ Lạc Thư trấn áp thời không cũng không thể ngăn cản.

"Chí bảo thành thánh Hồng Mông Tử Khí này, cuối cùng vẫn vô duyên với Ngô!" Côn Bằng trong lòng hiểu rõ, người chân chính thao khống Hồng Mông Tử Khí là Đạo Tổ Hồng Quân, y không muốn để bản thân y đạt được, bản thân y căn bản không có bất kỳ cơ hội nào!

"Tất cả đều là Thiên Đạo đã định!" Tô Thần dùng thần thông Đại Đạo thu "Cửu Cửu Tán Hồn Hồ Lô" của Hồng Vân lại, cảm nhận được bên trong vẫn còn sót lại một tia tàn hồn của y, lập tức minh ngộ ra vì sao y có thể chuyển thế thành "Địa Hoàng" Thần Nông của Nhân tộc.

"Hồng Vân Đạo Hữu đáng tiếc quá!" Bạch Miêu Miêu đang chuẩn bị luyện hóa "Huyết Sí Hắc Văn Hồng Mông" cảm thán một tiếng.

Chủ nhân có thể cứu y một lần, nhưng lại không thể cứu y cả đời.

Nhưng may mắn là y còn sót lại một tia tàn hồn, có Chủ nhân, Luân Hồi Đạo Chủ này ở đó, y tương lai vẫn có thể thông qua Lục Đạo Luân Hồi bổ toàn bản nguyên, lần nữa có cơ hội chứng đắc Đại Đạo chân chính!

Tây Phương, Tu Di Sơn.

Từ sau khi thường xuyên khai tịch thế giới trong Hỗn Độn, gia tăng bản nguyên Hồng Hoang, rồi được Đại Đạo công đức gia thưởng điểm ngọt, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề liền một lòng một dạ tiến về Hỗn Độn khai tịch thế giới.

Giống như những lao công mẫu mực, không quản nhọc nhằn, oán thán.

Những năm gần đây, ngoài việc bày bố 'Thần Tháp Tài Đạo' để truyền đạo, cơ bản hai vị ấy không còn nghĩ đến việc bố cục tính kế, hay từ Đông Phương giàu có thu vét thêm bất kỳ lợi lộc nào.

“Hồng Vân rốt cuộc đã vẫn lạc!” Vừa kết thúc việc giảng đạo cho các đệ tử môn hạ, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề cảm nhận được Đế Tuấn, Côn Bằng, Bạch Trạch vây sát Hồng Vân, cuối cùng buộc y phải tự bạo thân vẫn, hai vị không khỏi lộ ra vẻ nhẹ nhõm.

Khi xưa ở Tử Tiêu Cung nghe đạo, nhờ Hồng Vân nhường chỗ, hai huynh đệ họ mới giành được bồ đoàn màu tím, rồi thu hoạch cơ duyên thành Thánh.

Dù cho trong đó có thể có những toan tính khác, nhưng sự giúp đỡ của Hồng Vân đối với hai huynh đệ họ, họ cũng phải thừa nhận!

Nhân quả thành Thánh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề căn bản không cách nào trả hết.

Hiện giờ Hồng Vân tự bạo thân vẫn, thì nhân quả này tự nhiên cũng theo y thân tử đạo tiêu mà tiêu tán!

“Trời ban không giữ, phản chịu tai ương.

Hồng Vân đạo hữu tuy nói là vì việc nhường chỗ năm xưa mà chết, nhưng nguyên do chân chính, e rằng vẫn có liên quan đến Thiên Đạo!” Tiếp Dẫn ngẩng đầu nhìn lên Hỗn Độn Thiên Khung, đôi mắt sáng ngời lộ ra vẻ ý vị thâm trường.

“Sư huynh, không nợ một thân nhẹ.” Chuẩn Đề đáp lời, “Hiện giờ chúng ta không cần phải nghĩ cách trả nhân quả của Hồng Vân nữa, còn việc tranh đoạt chỗ ngồi của Côn Bằng năm xưa, y cũng không dám đến tìm chúng ta để kết nhân quả!” Một là ‘thiện ý’ nhường chỗ, chấp nhận thì tất phải gánh vác tình nghĩa; một là trực tiếp ra tay đoạt lấy, phù hợp với quy tắc ‘cường giả vi tôn’ của Hồng Hoang, có thể không thừa nhận nợ nhân quả của Côn Bằng.

Đương nhiên, Côn Bằng muốn lấy đó đòi lại công đạo, cũng là danh chính ngôn thuận.

Chỉ là với thực lực của hắn, nào có gan dám báo thù hai vị Thánh nhân như họ?

Nghe Chuẩn Đề nói, Tiếp Dẫn khẽ gật đầu.

"Sư đệ, Thiên Đạo đã bắt đầu tu chính đại thế Hồng Hoang, Vu Yêu nhị tộc liên thủ phúc diệt Nhân tộc, hòng cướp đoạt thêm nhân đạo khí vận, từ đó để chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân." "Nhưng họ sẽ không ngờ rằng, Nhân Đạo đến nay vẫn do Thiên Đạo nắm giữ vững chắc, Nhân tộc với tư cách là chủng tộc thức tỉnh ý chí nhân đạo, đại tứ đồ sát chỉ làm tổn hao khí vận của chính mình, thậm chí còn vì thế mà gây ác với Nhân Đạo." "Dù cho Đế Giang cùng Thái Nhất đều đã chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La, nhưng muốn trở thành Nhân Đạo Thánh Nhân, hầu như đều là si tâm vọng tưởng!" "Tiếp theo, chúng ta có thể cẩn thận bày bố mưu tính một phen, xem thử có thể thu hoạch một hai phần lượng kiếp khí vận không, để Tây Phương chúng ta phục hưng nhanh hơn!" Tiếp Dẫn nội tâm vô cùng rõ ràng.

Lượng kiếp là một lần tu chính chủ động của ý chí thế giới Hồng Hoang do Thiên Đạo thúc đẩy, dọn sạch tất cả những gì uy hiếp đến sự tồn tại của thế giới, vừa ẩn chứa nguy cơ khủng bố, nhưng lại hàm chứa kỳ ngộ phi phàm.

Ví như Long Hán Đại Kiếp, Sư phụ Hồng Quân chẳng phải nhờ đó mà trở thành người thắng lớn nhất trong lượng kiếp sao?

"Sư huynh, hiện nay Vu Yêu nhị tộc vô cùng hùng mạnh, hơn nữa Đế Giang cùng Thái Nhất đều là tồn tại cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nếu chúng ta muốn tính kế họ, liệu có phải là được không bù mất không?" Chuẩn Đề băn khoăn.

"Sư đệ, dù họ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng không phải Thiên Địa Thánh Nhân, ngay cả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng sẽ

chịu sự áp chế của ý chí Thiên Địa Hồng Hoang.” Khuôn mặt khổ sở của Tiếp Dẫn lộ ra một nụ cười tự tin nhàn nhạt.

“Huống hồ, với tư cách nhân vật chính của lượng kiếp, Thái Nhất và Đế Giang chắc chắn cũng sẽ bị sát khí lượng kiếp tấn công, còn chúng ta với tư cách Thiên Đạo Thánh Nhân, muốn mưu tính một phen từ trong đó, thu được chút lợi ích, điều này tuyệt đối không quá khó!”
“Tốt!” Chuẩn Đề đáp lời.

“Vậy thì cứ theo lời Sư huynh!” Chuẩn Đề quyết định tạm thời gác lại việc đi Hỗn Độn khai tịch thế giới để thu hoạch công đức, tất cả đợi sau khi Vu Yêu Lượng Kiếp kết thúc rồi tính!

Thiên Đình hao phí công sức diệt sát Hồng Vân.

Không những không thu hoạch được chút nào, mà còn phải chịu phản phệ của khí vận Tiên Thiên Thần Thai, thậm chí ngay cả Yêu Thần Bạch Trạch, Thương Dương, Cửu Anh cũng vì y tự bạo mà bị thương.

Điều này đúng là ‘trúc lam đả thủy nhất trường không’, được không bù mất!

Sau khi trở về Thiên Đình, Đế Tuấn giao việc lớn của Thiên Đình cho Thiên Hậu Hi Hòa và Phục Hy xử lý, còn y thì tuyên bố bế quan, chuẩn bị trong thời gian ngắn nhất Tam Thi Hợp Nhất, Chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Điều đáng nói là y đã để chín Kim Ô Thái Tử ở Thang Cốc của Thái Dương Tinh, giao cho Yêu Sư Côn Bằng giáo đạo, đồng thời bố trí trận pháp, ngăn ngừa bất trắc xảy ra với bọn trẻ.

Thái Nhất tự thân tọa trấn Thiên Đình.

Y bế quan điều động khí vận Yêu tộc Thiên Đình, cố gắng thức tỉnh Nhân Đạo ý chí, từ đó chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân.

Mười vạn năm tháng trôi qua nhanh chóng.

Dưới sự ngấm ngầm đối phó của Yêu tộc và Vu tộc, Nhân tộc bị đuổi về Đông Hải Chi Tân, một phần nhỏ ở lại Thủ Dương Sơn.

Vốn có ức ức vạn triệu thành viên, nay chỉ còn chưa đến nghìn ức, có thể nói là tổn thất thảm trọng.

Nhưng những Nhân tộc còn sống sót, phần lớn đều là tinh anh của Nhân tộc.

Họ trải qua sự tẩy rửa của máu và lửa, từng người một đều trưởng thành thành Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên, thậm chí còn đột phá đến Đại La Kim Tiên, đặt nền móng cho sự quật khởi tương lai.

Hạo kiếp Nhân tộc kết thúc.

Vu Yêu nhị tộc tuy nói nhân cơ hội này thu hồi được một phần Nhân Đạo khí vận nhất định, nhưng cũng vì thế mà tích lũy nghiệp lực khổng lồ.

Ức ức vạn triệu vong hồn Nhân tộc oán khí cùng sát khí lượng kiếp hòa lẫn vào nhau, khiến cả Thiên Địa Hồng Hoang trở nên vô cùng nặng nề, có một cảm giác nặng trĩu như bão tố sắp bùng phát.

Thiên Cơ và Địa Ý đều bị sát khí lượng kiếp che lấp, san bằng.

Ngay cả Thiên Đạo Thánh Nhân và Địa Đạo Thánh Nhân cũng không thể mượn ý chí Thiên Địa để thôi toán đại thế Hồng Hoang, chứ đừng nói đến Chuẩn Thánh Đại Năng và Đại La Cường Giả.

"Thiên Đạo đây là muốn đồ cùng quẫn mà sinh ra kế hèn mạt sao?" Tô Thần cảm nhận được sự biến hóa này, không khỏi ngẩng đầu nhìn lên Thiên Khung, đôi mắt khẽ ngưng đọng.

Ngô rất rõ, ngay cả Địa Đạo Thánh Nhân như Ngô còn không thể dùng ý chí Thiên Địa thôi toán, thì hai nhân vật chính của Vu Yêu

Lượng Kiếp kia, bị sát khí lượng kiếp bao phủ, tình hình họ phải đối mặt chỉ càng tệ hơn.

Rất hiển nhiên, Thiên Đạo đang tu chính đại thế Hồng Hoang, cố gắng khiến Vu Yêu nhị tộc phát động quyết chiến, từ đó đạt được mục đích của 'y'.

Trở về Luân Hồi Sơn, Ngô lấy ra 'Cửu Cửu Tán Hồn Hồ Lô' của Hồng Vân, rồi tiến vào 'Huyền Hoàng Thế Giới', tranh thủ trước khi Vu Yêu Lượng Kiếp bùng phát để thực lực của Ngô tiến thêm một bước.

Có đủ thực lực, mới có tư cách đối phó với tất cả toan tính của Hồng Quân!

"Hoa!" Sau khi tiến vào 'Huyền Hoàng Thế Giới', ý chí bản nguyên Thiên Địa mênh mông ùn ùn gia trì, lặng lẽ nâng cao sự nắm giữ của Ngô đối với Đại Đạo Quy Tắc, cùng với việc cảm ngộ một tia 'Siêu Thoát Chi Lực' kia.

"Bái kiến Sáng Thế Thần!" "Bái kiến Sáng Thế Thần!" Cầu Long, Huyền Phượng, Địa Lân, ba đại ngôn nhân Thiên, Địa, Nhân Tam Đạo, cảm nhận được Tô Thần giáng lâm, liền đồng loạt đến cung kính hành lễ.

Trước đó, Tô Thần đã khai tịch hơn mười Đại Thiên Thế Giới trong Hỗn Độn, đồng thời dung nhập bản nguyên của chúng vào 'Huyền Hoàng Thế Giới', khiến 'Huyền Hoàng Thế Giới' tiến một bước thăng cấp.

Hiện giờ thực lực chân chính của họ đã tương đương với Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn.

Nếu 'Huyền Hoàng Thế Giới' tiến thêm một bước nữa, thì họ hoàn toàn có thể trực tiếp chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

“Hiện giờ bản nguyên ‘Huyền Hoàng Thế Giới’ của Ngô đột nhiên tăng vọt, vạn linh cũng nhờ đó mà được hưởng lợi, nhưng vô số Nguyên Hội qua đã tích tụ quá nhiều sát khí, nhân quả, nghiệp lực.” Tô Thần nói, “Đã đến lúc thúc đẩy một lần lượng kiếp chân chính, thanh trừ và tiêu trừ những sát khí, nhân quả, nghiệp lực này, từ đó thu hồi thêm nhiều bản nguyên thế giới, khiến ‘Huyền Hoàng Thế Giới’ tiến thêm một bước tấn thăng!” Lượng kiếp có thể tu chính ý chí thế giới, đồng thời thanh trừ tất cả nhân quả nghiệp lực tiêu cực, rồi hóa thành bản nguyên tinh thuần phản hồi ‘Huyền Hoàng Thế Giới’, tích lũy cho lần tấn thăng kế tiếp.

“Cẩn tuân Pháp Chỉ của Sáng Thế Thần!” “Cẩn tuân Pháp Chỉ của Sáng Thế Thần!” Dưới sự tự thân xuất thủ can dự của Sáng Thế Thần Tô Thần, Ngô đã dùng Đại Đạo Quy Tắc Thời Không để gia tốc dòng chảy thời gian của ‘Huyền Hoàng Thế Giới’, khiến ba tộc lại một lần nữa dấy lên đại chiến.

Cùng với sự kết thúc của lượng kiếp, ý chí Thiên Địa thanh trừ tất cả nhân quả nghiệp lực tiêu cực, khiến toàn bộ ‘Huyền Hoàng Thế Giới’ một lần nữa tràn đầy sinh cơ.

“Hoa!” Tô Thần tế ra ‘Cửu Cửu Tán Hồn Hồ Lô’, dung nhập bản nguyên của nó vào ‘Huyền Hoàng Thế Giới’.

Tự mình chế định và thúc đẩy lượng kiếp, Ngô nội tâm cảm ngộ không ít, sau đó bắt đầu bế quan cảm ngộ những gì thu được từ lần này.

Chương 252

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Cùng với việc bảy Tiên Thiên Hồ Lô được tập hợp, tất cả bản nguyên thế giới như thể đã xảy ra phản ứng hóa học, trở nên vô cùng tinh thuần và hùng vĩ.

Từng ngọn núi cao vút tận trời mọc lên, Tiên Thiên Linh Mạch được thai nghén sinh ra, phun trào ra Tiên Thiên Linh Khí tinh thuần.

Từng gốc Tiên Thiên Linh Căn phá đất mà trồi lên, kỳ hoa dao thảo đua nhau khoe sắc, trường hà cuồn cuộn đổ ra biển, cầu vồng treo cao, ráng chiều khắp trời, trân cầm dị thú xuất hiện, thác nước chín tầng treo lơ lửng trên không.

Thế giới Hồng Hoang.

Một Nguyên Hội thời gian nhanh chóng trôi qua.

Sát khí lượng kiếp giữa Thiên Địa ngày càng nồng đậm, áp bức đến mức khiến người ta khó thở.

"Ông!" Ngay lúc này, Tây Phương Nhị Thánh, những người vẫn luôn mưu tính Vu Yêu Lượng Kiếp, mở mắt.

Hai vị ấy ngẩng đầu nhìn lên Hỗn Độn Thiên Khung, cung kính hành một lễ, rồi nhìn về phía Thái Dương Tinh, đồng loạt xuất động.

"Hoa!" Trận pháp do Đế Tuấn bố trí ở Thang Cốc lặng lẽ bị phá mở một thông đạo.

Chín Kim Ô Thái Tử đang tu luyện trong Thang Cốc, lập tức trở nên hoạt bát.

"Đại ca, trận pháp Phụ hoàng bố trí xuất hiện một thông đạo, đây là cố ý muốn chúng ta ra ngoài thư giãn sao?" Lão Thất có tính cách hoạt bát phát hiện ra thông đạo trận pháp, lập tức báo cáo với tất cả

huynh đệ, và khuyến khích họ ra ngoài giải trí.

Là Thái Tử của Yêu tộc Thiên Đình, vừa sinh ra đã là Đại La Kim Tiên, nhưng vì chưa trải qua nhiều sự đời, họ vẫn còn rất non nớt, giống hệt như những đứa trẻ hiếu động, thích chơi đùa.

"Hay quá, chúng ta đã hơn mười vạn năm không ra ngoài rồi, nhớ Phụ hoàng và Mẫu hậu quá!" "Đúng đó đúng đó, Thang Cốc này cứ như một cái lồng giam, chúng ta đã chán ngấy rồi!" Các Kim Ô Thái Tử ríu rít, tất cả nhìn về phía Đại ca, mắt lộ vẻ cầu xin.

"Yêu Sư vừa có việc trở về Bắc Hải, chúng ta quay lưng liền trốn ra ngoài du ngoạn, thế này e rằng không hay lắm đâu?" Đại ca Kim Ô tính cách ổn trọng, có uy tín cao nhất trong các huynh đệ, nếu không có y gật đầu, các Kim Ô Thái Tử khác căn bản không dám đi ra ngoài.

"Đại ca, chúng ta đều ở đây tu luyện mười vạn năm rồi, thực sự rất buồn chán.

Hiện giờ Phụ hoàng cố ý mở ra một thông đạo, chính là hy vọng có thể cho chúng ta ra ngoài thư giãn, Đại ca cứ để chúng ta đi đi mà!" Kim Ô Lão Thập giỏi làm nũng nhất, ôm lấy cánh tay Đại ca khẽ lay động.

"Đúng đó đúng đó." "Đại ca, huynh làm ơn đi, cho chúng ta ra ngoài thư giãn một chút, rồi về Thiên Đình thăm Phụ hoàng và Mẫu hậu nữa!" Thấy các đệ đệ thi nhau dùng lời lẽ mềm mỏng cầu xin, lại còn lấy danh nghĩa đi thăm Phụ hoàng Mẫu hậu, Đại ca Kim Ô đành phải đồng ý.

"Nha!" Chín Đại Kim Ô Thái Tử từ Thang Cốc bay ra, vừa lúc mặt trời mọc từ phía Đông.

"Ông!" Đột nhiên, sát khí lượng kiếp vô hình mà hùng vĩ gia trì lên người họ, khiến đôi mắt thần kim xích của chín Đại Kim Ô Thái Tử

trở nên hơi tinh hồng, thần trí không tự chủ bị ảnh hưởng.

"Đằng!" "Đằng!" Họ phun ra Thái Dương Chân Hỏa, bay về phía Bất Chu Sơn.

"Thiên Đình của ta là chính thống Hồng Hoang, phải làm chủ Thiên Địa!

Một lũ man rợ Vu tộc coi Yêu tộc ta là súc sinh lông lá, hôm nay chúng ta sẽ đi đốt vài tên man rợ Vu tộc, để chúng biết thế nào là Thiên Uy!" "Tam ca nói đúng, lũ man rợ Vu tộc không chịu quản giáo, đáng lẽ phải dạy dỗ một trận!" "Nếu chúng ta đốt cháy bộ lạc Vu tộc, Phụ hoàng biết được chắc chắn sẽ khen thưởng chúng ta!" Chín Đại Kim Ô Thái Tử ít kinh nghiệm rèn luyện, mang tâm tính trẻ con, dưới sự tấn công của sát khí lượng kiếp, từng người một phục hồi chân thân Tam Túc Kim Ô, phun ra Thái Dương Chân Hỏa khủng bố.

"Nha!" Ánh sáng Thái Dương Chân Hỏa bao trùm cả Thái Dương Tinh, trên Thiên Khung xuất hiện chín mặt trời, tạo nên kỳ quan chín mặt trời cùng mọc ở Đông Hải!

Trong khoảnh khắc, chỉ thấy mặt nước Đông Hải hạ xuống điên cuồng, cả mặt biển như bị đun sôi hoàn toàn, sóng nhiệt cuồn cuộn, vô số sinh linh Thủy tộc bị nấu chín đỏ hồng, tỏa ra từng trận mùi thịt.

Khi thi thể Thủy tộc nổi lên mặt nước, rất nhanh đã bị Thái Dương Chân Hỏa thiêu rụi, hóa thành tro bụi đen, cùng với sóng nhiệt mà xương cốt cũng không còn!

Chín Đại Kim Ô Thái Tử đều là tồn tại cấp Đại La Kim Tiên, họ triển hiện chân thân Tam Túc Kim Ô phun Thái Dương Chân Hỏa, uy lực bộc phát ra, ngay cả cao thủ cấp Thái Ất Kim Tiên cũng khó có thể chịu đựng.

Ngoài ức ức vạn Thủy tộc ra, ngay cả thành viên Long tộc chỉ cần

không cẩn thận, cũng đều thân tử đạo tiêu.

"Chín Đại Kim Ô Thái Tử hoành hành Đông Hải, đây là đang trừng phạt Long tộc ta sao?" Chúc Long và Long Mẫu ở Đông Hải Thiên Uyên, sau khi phát giác ra tai họa này, điều đầu tiên họ nghĩ đến chính là sự trừng phạt của Thiên Đình, bởi vì Long tộc họ danh nghĩa đã gia nhập Yêu tộc Thiên Đình, nhưng lại không tận trung vì Yêu tộc Thiên Đình.

Nếu là trước kia, Chúc Long còn dám phản kháng.

Nhưng hiện tại, cùng với việc Thái Nhất chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, y không dám tùy tiện xuất thủ, để tránh gây ra hậu quả càng khủng bố hơn!

Tuy nói Long tộc mình có quan hệ tốt với Địa Đạo Thánh Nhân Tô Thần, và con trai của Ngao Nhuận là Ngao Liệt cũng đã bái nhập môn hạ của y, nhưng Ngao Liệt đã sớm cắt đứt nhân quả với Long tộc, hóa thành 'Minh Long' của Địa Đạo.

Thánh Nhân Tô Thần sẽ không dễ dàng vì Long tộc mà đối địch với Thiên Đình!

"Không chứng Hỗn Nguyên, cuối cùng vẫn là kiến hôi!" Chúc Long nắm chặt quyền rồng, nội tâm bùng cháy ý chí chiến đấu ngập trời.

"Nhị thúc, nếu chín Đại Kim Ô Thái Tử này thực sự là để trừng phạt Long tộc ta, nhưng tại sao lại không hề kính trọng đạo thống Thánh Nhân?" Long Mẫu nhìn về phía Kim Ngao Đảo, lông mày không khỏi khẽ nhíu lại.

"Bá!" Một nhóm cao tầng Long tộc đồng loạt nhìn về phía Hỗn Độn Thiên Khung, lộ ra vẻ bừng tỉnh.

"Vị kia đã bắt đầu ra tay rồi!" "Y muốn mượn chín Đại Kim Ô

Thái Tử này để châm ngòi Vu Yêu Lượng Kiếp!" Với sự hiểu biết của Chúc Long về Hồng Quân, y trong khoảnh khắc đã xác định được toan tính trong đó.

Cùng lúc đó, trên Kim Ngao Đảo, các đệ tử môn hạ Tiệt Giáo cũng thảm thiết kêu la.

May mắn có khí vận Thánh Nhân phù hộ, lại thêm đại trận phòng hộ, Thái Dương Chân Hỏa của chín Đại Kim Ô Thái Tử chỉ khiến những đệ tử ký danh thực lực thấp kém của Tiệt Giáo chịu một phen nung nấu, chứ không có nguy hiểm đến tính mạng.

"Ông!" Vẫn chưa đợi các đệ tử chân truyền đi cầu cứu Sư phụ Thông Thiên, đại trận phòng hộ Kim Ngao Đảo đã trực tiếp vận chuyển, bảo vệ tất cả đệ tử môn hạ một cách vô cùng chu toàn.

"Chẳng trách, hóa ra là Thiên Đạo ra tay!" Thông Thiên nhìn chín Kim Ô Thái Tử không biết sống chết kia, vốn định tự mình ra tay trừng phạt một trận, nhưng thức hải trong nháy mắt truyền đến ý chí chí cao vô thượng của Thiên Đạo.

Y lập tức hiểu ra tất cả đều là toan tính của Thiên Đạo, chính là để đặt nền móng cho việc bùng nổ lượng kiếp.

"Nha!" Chín Đại Kim Ô Thái Tử sau khi đùa nghịch một phen ở Đông Hải, liền liên tục bay về phía Bất Chu Sơn.

Khi đi ngang qua Đông Hải Chi Tân, Nhân tộc vừa trải qua hạo kiếp lại một lần nữa đón nhận tai họa diệt vong.

Nhiệt độ đại địa tăng vọt điên cuồng, hoa cỏ cây cối đều tự bốc cháy, sông ngòi cạn khô đồng loạt, bình nguyên trực tiếp biến thành sa mạc, vô số Nhân tộc dù trốn vào hang núi cũng bị nướng cháy mà chết.

Một số Nhân tộc Đại Hiền chuẩn bị ra tay ngăn cản chín Đại Kim

Ô Thái Tử, nhưng lại cảm nhận được uy áp khủng bố một cách khó hiểu, vì vậy đành phải ra tay bảo vệ tộc nhân.

Trong thời gian ngắn ngủi vài ngày, ức ức vạn triệu sinh linh đã bỏ mạng dưới Thái Dương Chân Hỏa của chín Đại Kim Ô, nghiệp lực mênh mông hóa thành cự mãng tinh hồng quấn quanh người họ, từ đó ảnh hưởng đến Yêu tộc Thiên Đình.

Nhưng tất cả điều này không hề bị bất kỳ cao tầng Thiên Đình nào phát giác!

Hậu Thổ Bộ Lạc.

Tuy nói Hậu Thổ đã xả thân bổ toàn Địa Đạo, trở thành Địa Đạo Chi Chủ Bình Tâm, nhưng tộc nhân dưới quyền nàng vẫn lấy tên nàng đặt cho bộ lạc, rồi sau đó lại phân biệt bằng tên Đại Vu.

Bộ lạc do Khoa Phụ tọa trấn ở vòng ngoài cùng.

Khi chín Đại Kim Ô lăng không, phun ra Thái Dương Chân Hỏa đốt cháy bộ lạc, Khoa Phụ không chút do dự điều khiển Vu khí Đào Mộc Trượng của mình, vung về phía các Kim Ô Thái Tử.

"Đồ súc sinh lông lá, chết đi!" Khoa Phụ tuy nói là đỉnh cấp Đại Vu, thực lực phải trên các Kim Ô Thái Tử, nhưng y truyền thừa là Mộc Chi Đại Đạo, hơn nữa không tinh thông thần thông phi hành.

Lúc đầu, các Kim Ô Thái Tử còn e ngại khí thế của y, nhưng khi thấy thần thông phi hành của y vụng về, liền lập tức bắt đầu đùa giỡn.

"Đại ca, chúng ta cùng nhau thiêu chết tên man rợ Vu tộc này đi, Phụ hoàng nếu biết được, nhất định sẽ khen thưởng chúng ta!" "Đúng, chúng ta là Thái Tử Thiên Đình, vậy mà dám gọi chúng ta là súc sinh lông lá, đáng chết!" Trong lúc nói chuyện, mấy Kim Ô Thái Tử liền phun Thái Dương Chân Hỏa về phía Khoa Phụ, phối hợp

tương hỗ, đốt cháy Khoa Phụ kêu gào không ngừng.

Y vung Đào Mộc Trượng, đuổi giết chín Đại Kim Ô.

Trên đường, y uống cạn nước Hoài Hà và Vị Hà, nhưng cuối cùng lại kiệt sức mà chết, thậm chí cả thi cốt cũng bị thiêu rụi hoàn toàn, hóa thành khói đen và tro bụi tiêu tán giữa Thiên Địa.

Cùng lúc đó, hảo hữu của Khoa Phụ là Hậu Nghệ hay tin chín Đại Kim Ô hoành hành bộ lạc, lưng đeo 'Hậu Nghệ Thần Tiễn' vượt qua Thời Không mà đến.

Y từng luyện hóa hấp thu Tinh Huyết của Hậu Thổ, tuy nói không tấn thăng thành Tổ Vu, nhưng cũng đã đạt đến cảnh giới Bán Bộ Tổ Vu (Chuẩn Thánh Sơ Kỳ).

Khi thấy hảo hữu Khoa Phụ bị chín Đại Kim Ô Thái Tử thiêu cháy đến thi cốt cũng không còn, y trực tiếp dùng Đại Đạo Thần Thông khóa chặt một Kim Ô, rồi kéo cung bắn tên.

"Hưu!" Một mũi Thần Tiễn xuyên thủng chiều không gian Thời Không, trực tiếp bắn trúng đầu của Tam Thái Tử.

"Nha!" Tiếng kêu thảm thiết bi ai vang lên.

Thi thể Kim Ô Tam Thái Tử rơi thẳng xuống.

"Tam ca!" "Tam đệ!" Thấy cảnh này, tất cả Kim Ô Thái Tử đều hoảng sợ.

"Hưu!" "Hưu!" Từng mũi Hậu Nghệ Thần Tiễn liên tiếp bay tới, từng con Kim Ô nhuốm máu kêu than.

"Đại ca!" Thập Thái Tử nhỏ nhất Lục Áp thấy cảnh này, sợ hãi hoảng loạn.

"Tiểu Thập!" Đại Thái Tử cảm nhận được Hậu Nghệ lại bắn tên, kiên quyết chắn trước Lục Áp.

“Bành!” Mũi tên trực tiếp xuyên thủng đầu của Đại Thái Tử, máu Kim Ô tiên huyết ngập trời bắn ra, đuôi tên khẽ rung động, vô tận Tiễn Đạo Pháp Tắc xuyên qua Gia Nguyên Chư Thiên, triệt để xóa bỏ ‘Quá Khứ Thân’ của Kim Ô Thái Tử.

“Con của ta!” Khi Kim Ô đầu tiên vẫn lạc, dưới sự cảm ứng huyết mạch, Hi Hòa đang ngồi trên ghế Thiên Hậu kêu lên bi thương một tiếng, thổ ra một ngụm tinh huyết.

Cùng lúc đó, Đế Tuấn và Thái Nhất đang bế quan đều có cảm ứng trong lòng, nhìn về phía Hậu Thổ Bộ Lạc.

“Ông!” Thái Nhất trực tiếp thôi động Hỗn Độn Chung, vượt qua chiều không gian Thời Không, giáng lâm xuống Hậu Thổ Bộ Lạc, bảo vệ Kim Ô Thái Tử cuối cùng.

“Thúc phụ!” Lục Áp run rẩy bần bật.

“Hậu Nghệ!” Dưới ảnh hưởng của sát khí lượng kiếp, Thái Nhất nổi giận ngập trời, đôi mắt thần kim xích xuyên thấu Chư Thiên Gia Nguyên, hủy diệt Thời Không Tương Lai, dường như muốn nghiền nát Hậu Nghệ sống sờ sờ.

“Hưu!” Thân ảnh Đế Giang vượt qua Thời Không mà đến.

“Thái Nhất, ngươi muốn châm ngòi lượng kiếp quyết chiến sao?” Không Gian Đại Đạo khủng bố và Thái Dương Đại Đạo va chạm, khiến Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà đồng loạt bi minh.

“Hanh!” Thần trí Thái Nhất cuối cùng cũng hơi thanh tỉnh, sau đó dẫn theo cháu trai Lục Áp trở về Thiên Đình.

“Vu tộc, Bản Hậu và ngươi không đội trời chung!” Hay tin tám đứa con của mình vẫn lạc dưới mũi tên của Hậu Nghệ, Hi Hòa trạng thái như phát điên.

“Kế sách thật độc ác, âm mưu thật thâm hiểm!” Đế Tuấn ngẩng đầu nhìn lên Hỗn Độn Thiên Khung, đôi mắt thần kim tím bắn ra lửa giận ngập trời.

Y tuy nói bị sát khí lượng kiếp ảnh hưởng thần trí, nhưng vẫn chưa thực sự mất đi lý trí, y chỉ cần liếc mắt đã nhìn ra điểm mấu chốt phía sau.

Với những sai lầm mà chín đứa con mình đã phạm, việc Thiên Đế như y không cảm ứng được cũng thôi đi, nhưng tại sao nhị đệ, một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng không cảm ứng được?

Rất hiển nhiên, có kẻ đã cố ý che giấu Thiên Đình của y!

Kẻ có thể làm được điều này, ngoài vị kia ra, còn có thể là ai?

“Bệ hạ, nhị thúc, hai người hãy báo thù cho các con đi ạ!” Hi Hòa ôm lấy con trai út Lục Áp, lặng lẽ chảy ra hai hàng huyết lệ.

“Đại tẩu xin yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không để kẻ thù được yên ổn!” Thái Nhất tâm niệm vừa động, đã biết được kẻ chủ mưu thực sự đứng sau, nội tâm phát thệ sẽ bắt ‘y’ phải trả giá đắt.

Cùng lúc đó, Đế Giang cũng ý thức được sự việc có gì đó không đúng, liền trực tiếp đến Địa Phủ trao đổi với tiểu muội.

“Tiểu muội, chín Đại Kim Ô Thái Tử hoành hành Hồng Hoang, thiêu chết Khoa Phụ của Hậu Thổ Bộ Lạc, sau đó Hậu Nghệ đã bắn chết tám Kim Ô, đứa cuối cùng được Thái Nhất cứu.” “Cái gì?” Nghe lời Đại ca, Bình Tâm sắc mặt thay đổi.

Nàng ngẩng đầu nhìn lên Hỗn Độn Thiên Khung, đôi mắt đẹp khẽ lạnh đi.

Chương 253

"Thiên Đạo vậy mà cường thế đến thế, ngay cả Địa Đạo của ta cũng có thể che giấu sao?" Khoảng thời gian này, nàng đang sắp xếp Địa Đạo Minh Giới, không chú ý nhiều đến việc của Hồng Hoang, ai ngờ Thiên Đạo đã lặng lẽ che giấu Địa Đạo, rồi dẫn dụ chín Đại Kim Ô Thái Tử, cố gắng châm ngòi Vu Yêu Lượng Kiếp quyết chiến.

"Đại ca, muội sẽ bảo vệ Hậu Nghệ, huynh cũng phải tùy thời ứng phó với toan tính của Thiên Đạo, thậm chí là Vu Yêu quyết chiến sắp tới!" Bình Tâm rất rõ.

Thù giết con, không đội trời chung.

Cho dù Đế Tuấn, Thái Nhất biết kẻ chủ mưu thực sự là Thiên Đạo, nhưng cũng chưa chắc sẽ bỏ qua Hậu Nghệ.

Nàng từng là Tổ Vu Hậu Thổ, Hậu Nghệ là trợ thủ đắc lực của bộ lạc nàng, sao có thể trơ mắt nhìn y bị Yêu tộc báo thù mà chết?

"Tiểu muội muội cứ yên tâm, ta biết rồi." Đế Giang cũng ý thức được Thiên Đạo khủng bố, quyết định trong thời gian ngắn nhất chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân, như vậy mới có tư cách kháng cự!

Một Nguyên Hội thời gian nhanh chóng trôi qua.

Do Đạo Tổ Hồng Quân đã định ra một trăm Nguyên Hội thời gian sắp kết thúc, lượng kiếp quyết chiến sắp đến, Vu Yêu nhị tộc giữa họ bắt đầu thanh tràng một cách vô cùng ăn ý.

Bất kỳ ai không gia nhập Yêu tộc Thiên Đình, giết!

Uy hiếp thế lực Vu tộc, giết!

Ức ức vạn sinh linh chủng tộc hoặc bị buộc gia nhập Yêu tộc, hoặc chạy thoát khỏi phạm vi thế lực của Vu Yêu nhị tộc, hoặc bái

nhập môn hạ Thánh Nhân, tìm kiếm sự che chở của Thánh Nhân.

Cùng với sự trôi đi của thời gian, sát khí lượng kiếp giữa Thiên Địa cũng ngày càng nồng đậm, áp bức đến mức khiến người ta khó thở.

Hi Hòa vì báo thù, nàng dùng công đức của 'Dương Lịch' và 'Âm Lịch' mà mình đã sáng lập, mượn chí bảo nhân duyên 'Hồng Tú Cầu' từ Nữ Oa Nương Nương, để kẻ thù Hậu Nghệ kết duyên với Thái Âm của mình.

Thù giết con, không đội trời chung.

Hi Hòa cho rằng trực tiếp giết Hậu Nghệ thì quá dễ dàng cho y.

Nàng dự định để Hậu Nghệ kết hôn với một nữ thần sở hữu bản nguyên Thái Âm, rồi sau đó khiến phu thê họ vĩnh viễn chia lìa Thiên Nhân, ngày ngày nếm trải nỗi đau xé lòng.

Vừa lúc tàn linh Vọng Thư sắp chuyển thế, Hi Hòa liền cầu xin muội muội Thường Hi để Vọng Thư trở thành 'công cụ nhân' báo thù của mình!

"Tỷ tỷ, Vọng Thư tỷ tỷ từng đối với chúng ta tình sâu nghĩa nặng, chúng ta tuyệt đối không thể tính kế nàng như vậy, nếu tỷ muốn bản nguyên Thái Âm, muội sẽ cho tỷ!" Thường Hi biết tỷ tỷ mình đã trải qua nỗi đau mất con, tính cách đã trở nên vô cùng cố chấp, nhưng nàng tuyệt đối không muốn để thân xác chuyển thế của tàn linh Vọng Thư trở thành 'công cụ nhân' báo thù!

Vì vậy, nàng với tư cách Thái Âm Tinh Chủ, rút ra một tia bản nguyên từ Thái Âm Ngọc Thiềm và Thái Âm Cẩm Lý, giao cho Hi Hòa.

Hi Hòa đem bản nguyên Thái Âm thu được, dung hợp vào cơ thể một cô bé Nhân tộc tên Thường Nga, và sắp đặt để Hậu Nghệ anh

hùng cứu mỹ nhân.

Dưới sự dẫn dắt của 'Nhân Duyên Tuyến', Hậu Nghệ và Thường Nga kết thành vợ chồng, tình yêu sâu đậm.

Một ngày nọ, lợi dụng lúc Hậu Nghệ ra ngoài săn bắn, thiện thi của Hi Hòa hóa thành một bà lão, dùng lời dụ hoặc về thanh xuân vĩnh trú, trường sinh bất lão, tặng cho Thường Nga một viên tiên đan.

Trong cơ thể Thường Nga, do có bản nguyên Thái Âm do Hi Hòa dung nhập, nàng căn bản không thể tu luyện, nên đối với trường sinh bất lão và thanh xuân vĩnh trú, nàng không hề có chút kháng cự nào.

Sau khi uống đan dược, nàng cảm thấy toàn thân nhẹ nhõm, như thể thực sự đắc đạo thành tiên, nhưng nàng dần dần cảm giác được có gì đó không đúng, lại không thể khống chế cơ thể, không tự chủ mà bay về phía Thái Âm Tinh.

Vừa lúc trượng phu Hậu Nghệ săn bắn trở về, nghe tiếng vợ Thường Nga kêu cứu, y kiên quyết lao lên Thiên Khung, theo bóng Thường Nga tiến vào Thái Âm Tinh.

"Hậu Nghệ, Bản Cung muốn ngươi cầu sống không được, cầu chết không xong!" Hi Hòa hiện thân ra.

Lúc này Hậu Nghệ cũng cuối cùng đã tỉnh táo lại, hóa ra tất cả đều là âm mưu của nàng, chẳng trách y thân là Bán Bộ Tổ Vu, lại không thể đuổi kịp một Thường Nga bay lên mặt trăng!

Là một Đại Năng Chuẩn Thánh đỉnh phong, lại nắm giữ quyền hành hai tầng Thái Âm Tinh, Bán Bộ Tổ Vu Hậu Nghệ căn bản không phải đối thủ.

Nàng rút ra một phần thần hồn của Hậu Nghệ, chuẩn bị đánh y vào trong Nguyệt Quế Thụ, khiến y hóa thân thành Ngô Cương, gặp vợ Thường Nga mà không quen biết, ngày ngày chặt cây.

Nguyệt Quế Thụ một ngày không đổ, Ngô Cương vĩnh viễn không thể khôi phục ký ức, cũng không thể rời khỏi Thái Âm Tinh.

Mà Nguyệt Quế Thụ, một Tiên Thiên Linh Căn cực phẩm hòa làm một với Thái Âm Tinh, chỉ có đập nát Thái Âm Tinh, mới có thể thực sự chặt đổ gốc Tiên Thiên Linh Căn cực phẩm này.

Thái Âm Tinh là do mắt phải của Đại Thần Bàn Cổ hóa thành, trong vô số kỷ nguyên qua đã mang lại ánh sáng và ánh nguyệt hoa huy cho chúng sinh Hồng Hoang tu luyện, tích lũy vô cùng khí vận công đức to lớn, ngay cả Thánh Nhân cũng không thể làm được, chứ đừng nói đến Ngô Cương do Hậu Nghệ hóa thân.

"Hi Hòa, ngươi đã vượt quá giới hạn rồi!" Thân ảnh Bình Tâm thánh khiết, trang nhã, ôn nhu rạng rỡ giáng lâm xuống.

Các loại dị tượng hiển hóa ra.

Kim Liên từng đóa, hà quang vạn trượng, Đại Đạo Chi Âm vang vọng từng trận.

"Bái kiến Bình Tâm Nương Nương!" Cảm nhận được Bình Tâm giáng lâm, Thái Âm Tinh Chủ Thường Hi hiện thân, cung kính hành lễ nghênh đón.

Vì mối quan hệ với Tô Thần, nàng và Bình Tâm có quan hệ khá tốt, nhưng vì muốn giúp tỷ tỷ Hi Hòa báo thù, nàng cũng không thể không cung cấp tiện lợi, nội tâm cũng khá áy náy.

"Bình Tâm Nương Nương, Hậu Nghệ đã bắn chết tám hài nhi của ta, giờ lại mạo phạm Thái Âm Tinh của ta, ta trừng phạt y, có gì sai ư?" Hi Hòa với tư cách Thiên Đình Đế Hậu, trước khi một trăm Nguyên Hội do Đạo Tổ định ra đến, đương nhiên không thể chủ động khai chiến với Vu tộc, vì vậy liền mượn danh nghĩa Hậu Nghệ mạo phạm Thái Âm Tinh, như vậy không ai có thể chỉ trích.

“Ngươi đã trừng phạt Hậu Nghệ, nhưng không thể tiếp tục giày vò y như vậy nữa!” Bình Tâm phất tay phải, trực tiếp thu lấy chân thân và phần lớn tàn hồn còn lại của Hậu Nghệ, chuẩn bị đưa y vào Địa Đạo Luân Hồi chuyển thế, hoặc dùng Huyết Trì bí cảnh của Vu tộc để bổ toàn.

Nàng vẫn luôn chuẩn bị cho Vu Yêu quyết chiến sắp tới, vì vậy đã có phần lơ là tình hình của Hậu Nghệ.

Nhưng may mắn là vẫn có thể cứu vãn!

“Cung tiễn Bình Tâm Nương Nương!” Thường Hi nhìn bóng Bình Tâm hành lễ xong, nghiêm sắc mặt nhìn về phía Hi Hòa.

“Tỷ tỷ, hiện giờ tỷ đã coi như báo thù cho tám đứa cháu ngoại rồi, đừng nên tiếp tục cố chấp nữa, kẻo bất lợi cho Đại Đạo của bản thân.” Đối với lời nàng nói, Hi Hòa làm như không nghe.

Nàng dùng thần thông luyện chế chân thân của Ngô Cương, đưa một phần thần hồn đã rút ra từ Hậu Nghệ vào đó, khiến y và người mình yêu gặp nhau mà không quen biết, giày vò suốt đời!

“Ai!” Thấy cảnh này, Thường Hi nội tâm khẽ thở dài.

Nàng nghĩ đến việc Đế Tuấn muốn cưới hai tỷ muội mình, lại còn nhờ Nữ Oa Nương Nương đích thân làm mai, nhưng may mắn nhờ Tô Thần nhắc nhở, nếu không cũng sẽ rơi vào kết cục như tỷ tỷ chăng?

Nghĩ đến đây, Thường Hi nhìn về phía Luân Hồi Sơn, rồi lại nhìn về hướng Bình Tâm rời đi, nội tâm cũng vô cùng phức tạp.

Nàng tâm hệ Tô Thần, nhưng Tô Thần và Bình Tâm lại lưỡng tình tương duyệt.

Trở về Quảng Hàn Cung, nàng sắp xếp cho Thường Nga xong, liền bắt đầu bế quan.

Hồi tưởng lại từng chút một kể từ khi quen biết Tô Thần, và những cảnh tượng ngọt ngào khi y ở bên Bình Tâm, Thường Hi nội tâm kiên quyết quyết định chặt đứt tình tơ.

"Tích tắc!" Lúc này, hai giọt thanh lệ lặng lẽ rơi xuống, đọng trên ngọc bản làm từ Thái Âm Linh Tinh trong đại điện.

"Bá!" Khoảnh khắc kế tiếp, một thân ảnh lạnh lùng vô ngã xuất hiện bên cạnh Thường Hi.

Nàng ta sắc mặt không bi không hỷ, vô ngã vô tình, không cảm nhận được chút dao động tình cảm nào, chính là 'Tự Ngã Thi' mà Thường Hi đã trảm ra!

Luân Hồi Sơn.

Trong đại điện bế quan.

Tô Thần khoanh chân tọa trên Cửu Thải Tường Vân, y cảm ngộ những mảnh vỡ của Tạo Hóa Ngọc Điệp chứa 'Luân Hồi Đại Đạo' trong thức hải, đồng thời tiêu hóa sự phản hồi ý chí Thiên Địa mà y nhận được trong 'Huyền Hoàng Thế Giới'.

Ba Đại Đạo Thần Luân đồng loạt hiển hóa ra, 'Đại Đạo Quy Tắc' tinh thuần rủ xuống, diễn hóa ra đủ loại dị tượng khủng bố chấn động, tôn thêm vẻ y như thể là Đại Đạo duy nhất!

"Ông!" Cùng với việc ba Đại Đạo Thần Luân từ từ hợp nhất, 'Siêu Thoát Chi Lực' tuyên cổ vĩnh hằng, thần thánh vĩ ngạn hiển hóa ra, chìm vào thức hải trên đỉnh đầu Tô Thần.

"Oanh!" Không biết đã qua bao lâu.

Đại Đạo Thần Luân duy nhất lơ lửng trên không trung chấn động ầm ầm, bộc phát ra thần mang rực rỡ, xuyên thấu Chư Thiên Gia Nguyên, chiếu rọi Vũ Trụ Tương Lai!

“Bá!” Tô Thần mở mắt.

Đôi mắt y vốn sáng ngời rực rỡ trở nên cổ phác đạm nhiên, từng luồng Siêu Thoát Chi Lực bao phủ, dường như tồn tại trong các chiều không gian Thời Không khác nhau, trong đa nguyên vũ trụ!

“Cuối cùng cũng đột phá đến Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên!” Khóe miệng Tô Thần khẽ cong lên, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Y dùng bản nguyên Địa Đạo, cảm ứng một lượt đại thế Hồng Hoang hiện nay, rồi lại ngẩng đầu nhìn lên Hỗn Độn Thiên Khung, ánh mắt cổ phác đạm nhiên lộ ra một tia thần mang Đại Đạo rực rỡ.

Đến Đại Điện Luân Hồi Địa Phủ.

Bình Tâm cảm nhận được tình lang xuất quan, lập tức bước tới.

“Tô Lang, chàng lại đột phá rồi?” Trong Địa Phủ, nàng là Địa Đạo Thánh Nhân chí cao vô thượng, lại thêm khí vận liên kết với tình lang, nàng có thể cảm nhận rõ ràng ‘Siêu Thoát Chi Lực’ phát ra từ người y, từ tận đáy lòng lộ ra vẻ hỷ duyệt.

“Ừm!” Tô Thần khẽ gật đầu, tiến lên một bước ôm lấy vòng eo thon gọn của nàng, để nàng cùng ngồi với y.

“Hiện giờ Ngô đã đột phá Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên, và có thể cảm ngộ ‘Siêu Thoát Chi Lực’ từ trước, với át chủ bài của Ngô, dù cho bản thể Hồng Quân đích thân giáng lâm thế giới Hồng Hoang, Ngô cũng có tư cách chiến một trận với y!” “Tuyệt vời quá!” Bình Tâm nghe giọng điệu của tình lang tuy nói nhẹ nhàng như gió thoảng mây trôi, nhưng sự bá khí ẩn chứa trong lời nói vẫn khiến nàng tâm thần mê đắm, đôi mắt đẹp ôn nhu sáng ngời lộ ra vẻ sùng bái từng tia.

“Tô Lang, khoảng thời gian này Đế Tuấn thông qua Lục Khôn đã gửi không ít Tiên Thiên Linh Căn và Thiên Tài Địa Bảo đến Địa Phủ của Ngô, xem ra y đã chuẩn bị sẵn sàng cho trận lượng kiếp quyết

chiến này rồi!" Tô Thần khẽ gật đầu.

"Đế Tuấn và Thái Nhất là Thiên Mệnh Hoàng Giả chân chính, thà chết cũng không muốn làm nhục 'Đạo' của bản thân, cũng không muốn làm một con rối hay quân cờ!" "Bình Tâm, mưu kế của họ chưa chắc đã có thể lừa được Hồng Quân, đợi sau khi lượng kiếp bùng phát, Thiên Đạo Lục Thánh chắc chắn sẽ bị y thao túng, đến lúc đó họ sẽ giao cho nàng!" Nữ Oa, Tam Thanh họ tuy nói đều nợ Ngô một nhân quả.

Nhưng trong trận Vu Yêu quyết chiến lần này, dù nội tâm họ không muốn ra tay với Ngô, thì chắc chắn cũng sẽ giống như lần trước ám kích Ngô chứng đạo vậy, thân bất do kỷ.

Dù sao đi nữa, họ là Thiên Đạo Thánh Nhân!

"Tô Lang chàng cứ yên tâm, Thiên Đạo Lục Thánh không phải Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chân chính, chưa chắc đã làm gì được thiếp!" Bình Tâm nhìn lên Hỗn Độn Thiên Khung, lộ ra vẻ vô cùng tự tin.

Nàng là Địa Đạo Chi Chủ, sau khi tiến vào thế giới Hồng Hoang tuy nói sẽ bị ý chí Thiên Địa áp chế, sức chiến đấu chân chính có thể phát huy ra là giữa Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên và Tứ Trọng Thiên.

Nhưng nàng đi theo công pháp chứng đạo của Phụ Thần 'Hồng Mông Cửu Chuyển', mô phỏng tình lang Tô Thần Khai Thiên chân chính chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, hoàn toàn không phải Thiên Đạo Lục Thánh đạt đến cực hạn Hỗn Nguyên Kim Tiên có thể sánh bằng.

"Tốt!" Tô Thần khẽ ôm Bình Tâm, rồi đặt một nụ hôn lên trán nàng, nội tâm bắt đầu chuẩn bị sẵn sàng nghênh đón lưới lượng kiếp thu lại!

“Tô Lang, Minh Hà và Trấn Nguyên Tử họ khi nào mới có thể hóa hình chân chính?” Bình Tâm nằm trong lòng tình lang, tận hưởng sự dịu dàng của y.

Hiện giờ lượng kiếp sắp bùng phát, nàng không hy vọng hai vị Địa Đạo Khâm Định Thánh Nhân này hóa hình vào thời điểm này, để tránh bị Thiên Đạo tính kế.

“Yên tâm.” Tô Thần đáp.

“Đợi đến khi lượng kiếp kết thúc, đó mới là lúc họ chứng đạo trở lại!” Năm tháng như nước chảy cuồn cuộn không ngừng.

Cùng với việc ngày một trăm Nguyên Hội do Đạo Tổ Hồng Quân định ra càng đến gần, sát khí lượng kiếp giữa Thiên Địa càng lúc càng nồng đậm, đồng thời cũng càng lúc càng khủng bố.

Cả thế giới Hồng Hoang đều bị bao trùm trong sát khí lượng kiếp.

Ban đầu chỉ có Thiên Địa Thánh Nhân cảm nhận được sự áp bức vô cùng, rồi đến các Đại Năng Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh), Đại La Kim Tiên, và tất cả sinh linh Hồng Hoang đều cảm thấy khó thở.

Sát khí lượng kiếp khủng bố ngoài việc ảnh hưởng đến Vu Yêu nhị tộc, hai nhân vật chính Thiên Mệnh này, thì ngay cả các chủng tộc sinh linh khác cũng bị ảnh hưởng, trở nên tàn nhẫn và hiếu sát.

Trong một thời gian, Thiên Địa Hồng Hoang máu chảy thành sông, thi thể chất chồng khắp nơi.

Chương 254

Vô số Tiên Thiên Thần Thai Thánh có phúc đức sâu dày không bị kiếp khí ảnh hưởng, sau khi dự cảm lượng kiếp sắp bùng phát, lập tức đóng chặt động phủ.

Một số chủng tộc viễn cổ hoặc thế lực đại tộc, nhớ đến sự khủng bố của Long Hán Đại Kiếp năm xưa, sợ hãi đóng chặt sơn môn, nghiêm khắc cảnh cáo hậu bối trong tộc, kiên quyết không cho phép họ lại đặt chân vào Hồng Hoang dù chỉ một bước, để tránh vô cớ bị cuốn vào Vu Yêu Lượng Kiếp.

"Oanh!" Khi kỳ hạn một trăm Nguyên Hội cuối cùng đã qua, Thiên Địa Hồng Hoang như thể đã gỡ bỏ một xiềng xích nào đó, sát khí lượng kiếp giữa Thiên Địa càng thêm nồng đậm và khủng bố, ngẩng đầu nhìn lên là có thể thấy kiếp vân tinh hồng, như thể bất cứ lúc nào cũng muốn nuốt chửng Thiên Địa.

"Đông!" "Đông!" "Đông!" Yêu tộc Thiên Đình.

Có mười sáu vị cự nhân thân thể vĩ đại, tất cả đều để trần nửa thân trên, cầm những dùi trống lớn như núi non, hung hăng gõ vào mặt Tụ Tương Cổ.

Âm thanh như sấm sét, tựa hồ Thiên Địa sụp đổ!

Tụ Tương Cổ tổng cộng có tám mặt, lần lượt đặt ở tám phương vị tại Thiên Đình, tương ứng với Tứ Diện Bát Phương, trống vang ba hồi, liền hiệu lệnh ức ức vạn triệu Yêu tộc Thiên Đình tề tụ.

Mây tầng cuồn cuộn, tinh kỳ lay động.

Ức ức vạn triệu Yêu tộc hội tụ, yêu khí khủng bố và sát khí bốc lên nghi ngút, hóa thành mây đen cuồn cuộn, che lấp trời đất.

Cùng lúc đó, Bất Chu Sơn.

Vu tộc cũng tương tự đánh vang Tụ Tương Cổ, hiệu lệnh tất cả thành viên Vu tộc, toàn bộ hướng về tổ địa Bất Chu Sơn tập hợp, từng người một trên người phát ra trọc khí và sát khí, như thể muốn nuốt chửng Thiên Địa.

"Vu Yêu Lượng Kiếp sắp bùng phát rồi!" Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, sáu vị Thiên Đạo Thánh Nhân này nghe tiếng Tụ Tương Cổ của Vu Yêu nhị tộc, đều ý thức được trận quyết chiến thảm liệt sắp bắt đầu.

Rốt cuộc ai mới là người thắng lợi lớn nhất?

"Bá!" Ngay khi Nữ Oa chuẩn bị giáng lâm Thiên Đình, để chuẩn bị cho quyết chiến và bảo hộ huynh trưởng Phục Hy, một ý chí chí cao vô thượng từ Thiên Khung giáng lâm xuống, trực tiếp chìm vào thức hải của nàng.

Trong khoảnh khắc, khí thế thánh khiết, trang nhã, hoa quý ung dung của nàng ban đầu trở nên vô cùng lạnh lùng, tựa như một nữ thần máy móc băng giá.

Cùng lúc đó, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân này, trong thức hải đồng loạt vang lên một Pháp Chỉ chí cao vô thượng.

"Chặn Bình Tâm, phong tỏa Tô Thần!" "Cẩn tuân Pháp Chỉ của Lão Sư!" "Cẩn tuân Pháp Chỉ của Lão Sư!" Sáu vị Thiên Đạo Thánh Nhân đồng loạt cung kính hành một lễ về phía Thiên Khung, rồi điều khiển Đại Đạo Thần Thông, một niệm giáng lâm Huyết Hải và Luân Hồi Sơn.

Do Thông Thiên khi chứng đạo năm xưa đã tự trảm bảy tầng

Hồng Mông Tử Khí, tuy nói y vẫn chịu sự khống chế của Thiên Đạo, nhưng rõ ràng đã có thêm vài phần 'tự ngã'.

"Đáng hận!" Nội tâm y cuồng nộ, nhưng vẫn không thể khống chế ý chí của bản thân.

"Hưu!" "Hưu!" "Hưu!" "Hưu!" Đến Huyết Hải (cửa ra vào Địa Phủ), Thông Thiên Giáo Chủ tế xuất Tru Tiên Tứ Kiếm, phối hợp với Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, nhanh chóng bố trí 'Tru Tiên Kiếm Trận'.

Tru Tiên Kiếm.

Hãm Tiên Kiếm.

Tuyệt Tiên Kiếm.

Lục Tiên Kiếm!

Bốn thanh tiên kiếm bùng phát ra Đại Đạo Quy Tắc kiếm đạo vô biên, hủy diệt Thương Khung Vũ Trụ, phối hợp với sát khí lượng kiếp Thiên Địa, phong tỏa Địa Phủ.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai người lần lượt tế xuất pháp bảo của mình là Mười Hai Phẩm Công Đức Kim Liên và Thất Bảo Diệu Thụ, phát ra ánh kim quang Đại Đạo vô cùng và thần mang thất thải, phối hợp với Tru Tiên Kiếm Trận, phong tỏa Địa Phủ vững chắc.

"Phụng Pháp Chỉ của Lão Sư, Thiên Địa Thánh Nhân không được can dự vào Vu Yêu Lượng Kiếp, Bình Tâm Nương Nương, đắc tội rồi!" Ba người ung dung hành một lễ về phía lối vào Địa Phủ.

"Hanh!" Bình Tâm lạnh lùng hừ một tiếng.

"Hồng Quân nhỏ bé, cũng có thể quản được trên đầu Bản Cung sao?" Đôi mắt nàng ôn nhu sáng ngời bắn ra một tia lạnh lẽo, hủy diệt Thời Không Địa Phủ, trực tiếp phóng về phía Hỗn Độn Thiên Khung.

Nàng không phải là không có cách khác để tiến vào Hồng Hoang,

nhưng một khi rời đi, thì Thông Thiên và Tây Phương Nhị Thánh sẽ nhân cơ hội công kích Địa Phủ Minh Giới, khiến Đạo Quả của nàng bị tổn thương.

Cùng lúc đó, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa lần lượt giáng lâm xuống Luân Hồi Sơn.

"Hoa!" Khai Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ hóa thành đồ án Âm Dương Ngư, trực tiếp trấn áp toàn bộ phương Thiên Khung Vũ Trụ, cắt ngang Thời Không Quá Khứ Tương Lai.

Khoảnh khắc kế tiếp, một tòa Hồng Mông Kim Sắc Bảo Tháp mười hai tầng kịch liệt bạo trướng, phát ra ức ức vạn Hồng Mông Huyền Hoàng Chi Khí, phối hợp với Khai Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ, tiến thêm một bước trấn áp chiều không gian Thời Không, Gia Nguyên Chư Thiên!

"Ông!" Trên đỉnh đầu Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chư Thiên Khánh Vân do Hạo Nhiên Chính Khí trong ngực Phụ Thần Bàn Cổ hóa thành, ức vạn Hồng Mông Kim Đẳng, Kim Liên, Anh Lạc, Thùy Châu từ trong Khánh Vân như mưa rơi xuống khắp trời, như nước nhỏ trước hiên nhà, không ngừng không dứt.

Trong Khánh Vân, một phương thế giới Hồng Mông mênh mông chí cao ẩn hiện, nhật nguyệt tinh thần phổ chiếu khắp nơi.

Hào quang ngũ sắc rực rỡ Chư Thiên, Tiên Nhạc bát âm vang vọng Vũ Trụ!

Y tay cầm Khai Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên, vô cùng khí nhận khai thiên xé nát Thời Không Hỗn Độn, Tạo Hóa Huyền Quang trấn áp Âm Dương Ngũ Hành, Hồng Mông Giới Chướng bao phủ Càn Khôn Hỗn Nguyên hỗn loạn!

Nữ Oa tay cầm Hồng Tú Cầu, chân đạp Sơn Hà Xã Tắc Đồ, thần

sắc băng lãnh túc sát.

"Phụng Pháp Chỉ của Lão Sư: Thiên Địa Thánh Nhân không được can dự vào Vu Yêu Lượng Kiếp, Tô Thần đạo hữu, đắc tội rồi!" Hồng Quân biết Tô Thần có nhiều át chủ bài, chiến lực phi phàm, nên đã phái ra ba vị Thiên Đạo Thánh Nhân có thực lực mạnh nhất, để Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa tập trung đối phó Tô Thần.

"Hồng Quân Thiên Đạo, nhưng không thể quản được 'Địa Đạo' của Ngô!" Tô Thần cảm nhận được sự băng lãnh và túc sát ngập trời này, y trước tiên an ủi một nhóm đệ tử và đồng tử, rồi sau đó sử dụng quyền hành Địa Đạo Luân Hồi Đạo Chủ, đưa họ vào Địa Phủ.

Đồng thời còn có Bạch Miêu Miêu!

Dã tâm của Thiên Đạo sói con đã rõ như ban ngày, chính là muốn dùng Vu Yêu Lượng Kiếp để áp chế Địa Đạo, chỉ có đưa họ vào Địa Phủ, Ngô mới thực sự vô sở cố kỵ!

Lúc này, trên không trung cao vút, ánh mắt Nữ Oa nhìn về phía Tô Thần, bốn mắt nhìn nhau.

Ánh mắt nàng băng lãnh đạm mạc, dường như không có chút cảm xúc nào.

Nhưng Tô Thần có thể cảm nhận rõ ràng nàng đang phản kháng, nội tâm đã có toan tính.

Bất Chu Sơn, Tổ Địa Vu tộc.

Mười Hai Tổ Vu tề tụ một đường.

Vô số Nguyên Hội qua, trừ Đại ca Đế Giang đã nhục thân chứng đạo Hỗn Nguyên, thì ngay cả Huyền Minh có thực lực mạnh nhất cũng chỉ còn kém một bước cuối cùng.

Tổ Vu thứ mười ba là Đế Huyền, y do tinh huyết từ trái tim Bàn Cổ ban cho mà thai nghén, sinh ra muộn nhất.

Dù được gia trì khí vận Vu tộc khổng lồ, đến nay cũng chỉ là Bát Chuyển trung kỳ (Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ), so với các Tổ Vu khác, thực lực có sự đứt gãy rõ rệt, cực kỳ có khả năng trở thành ẩn họa của 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận'.

"Đại ca, chi bằng lại trì hoãn thêm vài Nguyên Hội, để Thập Tam đệ đột phá đến Bát Chuyển hậu kỳ rồi hãy tính?" Chúc Cửu Âm sắc mặt có chút ngưng trọng.

Một khi lượng kiếp quyết chiến khai mở, rất nhiều chuyện sẽ không còn nằm trong tầm kiểm soát của Vu tộc họ nữa, và phần thắng cũng khó mà đoán trước.

"Trì hoãn sao?" Đế Giang ngẩng đầu nhìn lên Thiên Khung, nhìn sát khí lượng kiếp màu đen vàng tinh hồng hùng vĩ kia, đôi mắt lướt qua một tia lạnh lẽo.

"'Y' sao có thể cho chúng ta cơ hội?" "Thiên Đạo Lục Thánh đều đã xuất động, chặn tiểu muội và muội phu rồi, cho dù chúng ta muốn trì hoãn, 'y' cũng có thể thao túng Yêu tộc Thiên Đình phát động quyết chiến trước, chiếm đoạt tiên cơ!" "Cái gì?!" "Thiên Đạo Lục Thánh vậy mà cam tâm làm chó, chặn tiểu muội và muội phu?" "Thật đáng chết mà!" Các Tổ Vu nghe lời Đại ca xong, từng người một phẫn nộ ngút trời, lửa giận bùng cháy.

Đế Giang phất phất tay, ngăn mọi người lại.

"Truyền Pháp Chỉ của Bản Tổ Vu: Các Đại Vu bộ lạc thân suất đại quân, phúc diệt tất cả thành viên Yêu tộc trên Đại Lục Hồng Hoang!" "Đỉnh cấp Đại Vu dẫn tinh anh, giết lên Thiên Đình!" "Bố trận!" Khí vận nhân đạo mà Vu tộc và Yêu tộc chiếm giữ đều là bốn năm phần của Thiên Địa Hồng Hoang, không ai có thể nắm giữ quyền

hành nhân đạo, cũng không thể chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân và Đại Ngôn Nhân.

Chỉ có trải qua lượng kiếp, tranh đoạt khí vận nhân đạo của đối phương, mới có tư cách thu hoạch thêm nhiều khí vận nhân đạo, từ đó nắm giữ ý chí nhân đạo!

"Vu!" "Vu!" "Vu!" Ức ức vạn triệu thành viên Vu tộc dưới lệnh của tộc trưởng Đế Giang, đồng loạt cao hô, rồi căn cứ theo mệnh lệnh của Đại Vu các tộc, trật tự có tổ chức xông thẳng đến các khu vực của Hồng Hoang.

"Oanh!" "Oanh!" Cùng lúc đó, mười hai Tổ Vu đồng loạt khôi phục chân thân Tổ Vu của mình, vận chuyển công pháp truyền thừa 'Cửu Chuyển Huyền Công', thôi động bản mệnh bí pháp, dùng huyết mạch đạo vận vô cùng đặc thù tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận'.

"Oanh long long!" Khoảnh khắc, Thiên Khung chấn động kịch liệt.

Ức vạn tinh thần Hồng Hoang, Thái Âm Thái Dương đồng loạt bộc phát ra tinh quang vô tận, Thiên Trụ Bất Chu Sơn đồng loạt chấn động, dũng hiện ra uy lực vô biên.

Núi sông, biển đảo, đại lục bình nguyên, hồ ao thung lũng dường như 'sống' lại vậy, đồng loạt cùng rung động hoan hô, hướng về thân ảnh đỉnh thiên lập địa, nhân ái chúng sinh kia mà đỉnh lễ mô bái.

Ức ức vạn sinh linh, vô số tồn tại cổ lão, cảm nhận được Bàn Cổ Chân Thân tái hiện Hồng Hoang, so với trước kia hiển nhiên cường thịnh vô số lần, cũng 'chân thực' vô số lần, từng người một cung kính quỳ lạy hành lễ. 'Y', là Sáng Thế Thần của Hồng Hoang!

Ban cho vạn linh Hồng Hoang hy vọng, xứng đáng để tất cả mọi người hành lễ triều bái!

Thiên Đình, Lăng Tiêu Bảo Điện.

Đế Tuấn, Thái Nhất, Hi Hòa, Phục Hy, Côn Bằng, Bạch Trạch, Lục Ngô, Thương Dương, Cửu Anh cùng các cao tầng cốt lõi khác tề tựu một đường, ức ức vạn triệu Yêu tộc sau tiếng trống Tụ Tương Cổ vang lên, đồng loạt tọa trấn Tam Thập Tam Thiên!

"Muội muội sao lại đi vây chặn Thánh Nhân Tô Thần?" Phục Hy dựa vào 'nhân quả tuyến' giữa mình và muội muội, thôi toán ra vị trí của Nữ Oa, không khỏi khẽ nhíu mày.

"'Y' cuối cùng cũng ra tay rồi sao?" Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn nhau, trên mặt đều lộ ra vẻ ngưng trọng.

Suốt mấy chục vạn năm qua, tuy nói họ chưa từng đến Luân Hồi Sơn một lần nào, cũng chưa từng giao lưu với Tô Thần, nhưng nội tâm vô cùng tin tưởng, Tô Thần đạo hữu nhất định có thể giúp đỡ mình và (Vu tộc).

Hiện giờ Thiên Đạo Lục Thánh đồng loạt ra tay, trực tiếp phong tỏa Địa Đạo và Luân Hồi Sơn, mục đích của 'y' hiển nhiên là đã cùng quẫn mạt kế.

"Truyền Pháp Chỉ của Trẫm: Bố Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!" Cảm nhận được khí tức băng lãnh túc sát giữa Thiên Địa, cùng với tiếng hô sát chấn động trời đất của Vu tộc Bất Chu Sơn, Đế Tuấn không chút do dự, trực tiếp hạ lệnh bố trí 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận'.

Côn Bằng và Hi Hòa chủ đạo Hà Đồ Lạc Thư, câu thông Thái Âm Tinh và Thái Dương Tinh, liên kết ức ức vạn tinh thần Hồng Hoang.

"Oanh!" Trong nháy mắt, bầu trời sao Hồng Hoang như thể được thắp sáng hoàn toàn, bộc phát ra thần quang tinh thần vô tận, chiếu rọi Chư Thiên, đổ xuống Đại Địa!

Từng luồng khí tức tuyên cổ, thần thánh, vĩ ngạn, chí cao, thần bí từ tinh không phục hồi, như thể câu thông với Hỗn Độn Thiên Khung, truyền đến từng đợt Hỗn Độn Cương Phong Sát Khí, thanh u lạnh lẽo.

Điều đáng nói là, Đế Tuấn căn cứ vào 'Hỗn Độn Cương Phong Luyện Hóa Cấp Thủ Đại Trận' do Tô Thần truyền lại và 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' của mình để tiến hành cải lương, dùng ba nghìn sáu trăm năm mươi Đại La Kim Tiên, mỗi người chấp chưởng một mặt Tinh Thần Phiên.

Câu thông liên kết dẫn động uy lực tinh thần Hỗn Độn, gia trì Hỗn Độn Linh Khí và Đại Đạo Chi Lực của thế giới Hỗn Độn.

Thành viên bố trận và số Tinh Thần Phiên đều tăng gấp mười, nhưng uy lực của trận pháp, tăng lên lại không chỉ gấp mười!

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Khí thế Bàn Cổ Chân Thân và khí thế Chu Thiên Tinh Đấu va chạm vào nhau, trong vô hình bộc phát ra Đại Đạo Uy Lực ngập trời, khiến Thiên Địa Hồng Hoang chấn động kịch liệt, Đại Địa nứt toác, Thiên Khung sụp đổ, không gian vỡ nát, hủy diệt Thời Không, cắt ngang cổ kim tương lai!

"Đồ súc sinh lông lá, ăn ông Vu một gậy đây!" "Chim già lông lá, xuống Địa Ngục sám hối đi!" "Man rợ Vu tộc, đi chết đi!" "Ông Vu đây dù có chết, cũng phải kéo một tên súc sinh lông lá theo chôn cùng!" "Một lũ man rợ, giết hai con trai ta, ta muốn các ngươi toàn bộ phải đền mạng!" Khắp các núi sông, suối, hồ, thung lũng, bình nguyên… trên Hồng Hoang, Vu Yêu nhị tộc bùng phát trận đại chiến thảm khốc vô cùng.

Ức vạn Yêu tộc con cháu nhuốm máu vẫn mệnh, vô số thành viên Vu tộc thân tử đạo tiêu.

Tiếng thần thông pháp khí đối oanh, các loại tiếng chửi rủa, tiếng gầm thét, cùng với tiếng tự bạo trước khi chết, đủ loại âm thanh đan

xen, vang vọng khắp Đại Địa Hồng Hoang, tiên huyết chảy thành sông, thi thể chất chồng khắp nơi.

Trận chiến này, chính là lượng kiếp quyết chiến của Vu Yêu nhị tộc!

Không một ai lùi bước, đều dốc sức tranh giành, vừa là tranh chấp nhân vật chính nhân đạo, vừa là tranh chấp chủng tộc, càng là tranh chấp Đại Đạo!

Ngay cả những Thiên Tiên yếu kém và Vu tộc tầng thấp nhất, họ cũng gia nhập chiến trường, vung vũ khí trong tay về phía kẻ địch.

Tiên huyết nhuộm đỏ Đại Địa, nhanh chóng hội tụ thành Huyết Hải, thi thể các thành viên hai tộc vẫn lạc, như thể những đứa con bị vứt bỏ, trực tiếp chất đống thành từng ngọn thi sơn huyết hải sát khí ngập trời!

Chương 255

Vu tộc trên Đại Địa Hồng Hoang chiếm ưu thế tuyệt đối, và tất cả tinh nhuệ Vu tộc đều biết đại bản doanh của Yêu tộc ở Thiên Đình.

Dưới mệnh lệnh của các Tổ Vu, từng người một không sợ chết xông thẳng lên Thiên Đình, giao tranh sống chết với tinh nhuệ Yêu tộc Thiên Đình.

Thái Ất bi minh, Đại La nhuốm máu.

Mưa máu nhuộm đỏ Thiên Khung, thi cốt che kín cả bầu trời!

Vô số Đại Năng đỉnh cấp và Cường Giả Đại La thấy cảnh này, nhìn sát khí và huyết khí ngập trời kia, từng người một kinh hồn bạt vía, liên mang sử dụng pháp lực thần thông tự bảo vệ bản thân.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Thân ảnh đỉnh thiên lập địa trên Bất Chu Sơn cuối cùng cũng hành động.

Đế Giang điều khiển Phụ Thần Chân Thân, cảm thụ na khủng bố vô cùng Thiên Địa uy lực, dường như có một cảm giác tái khai tịch Thiên Địa, làm chủ vạn vật chúng sinh.

Y hai tay nắm hư không thành một bính 'Khai Thiên Thần Phủ' do Đại Đạo Quy Tắc cấu thành, lưỡi búa sắc bén chiếu rọi Chư Thiên Vũ Trụ, xuyên thấu Quá Khứ Tương Lai.

"Ông!" Cùng lúc đó, Thái Nhất với tư cách tồn tại vô thượng cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, được gia trì sức mạnh từ tinh thần Hỗn Độn Thái Cổ và ức ức vạn tinh thần Hồng Hoang, khí thế bản thân y cũng đang tăng vọt điên cuồng.

Hỗn Độn Chung kịch liệt bạo trướng, rủ xuống ức ức vạn đạo Hồng Mông Huyền Hoàng Chi Khí.

Với uy trấn áp "Hồng Mông Thế Giới", lực chuyển "Chư Thiên Thời Không", công diễn biến "Thiên Đạo Huyền Cơ", năng luyện hóa "Địa Thủy Hỏa Phong", trực tiếp bao trùm toàn bộ Tam Thập Tam Thiên Thiên Đình.

Ngoài thân Chung có nhật nguyệt tinh thần, Địa Thủy Hỏa Phong bao quanh, trong thân Chung có núi sông đại địa, vạn tộc Hồng Hoang ẩn hiện.

Tiếng Chung vang vọng, vũ trụ mênh mông, Thiên Địa thất sắc, càn khôn rung chuyển.

Hào quang ngũ sắc chiếu rọi Chư Thiên, Thánh Uy Hỗn Độn chấn nhiếp Vũ Trụ!

Bàn Cổ Chân Thân phủ khám Thiên Địa, nhìn Thái Nhất thần thánh vĩ ngạn, bá đạo khinh thường, Đế Giang vung 'Khai Thiên Thần Phủ' trong tay, trực tiếp dùng 'Khai Thiên Cửu Thức' chém xuống!

"Hưu!" Lưỡi búa cực hạn hủy diệt Thời Không Vũ Trụ, cắt ngang Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà, Thiên Khung như thể bị chẻ làm đôi, thần quang Đại Đạo vô cùng hủy diệt vạn thiên Hỗn Độn, vô lượng Chư Thiên.

"Đông!" Tiếng Hỗn Độn Chung vang vọng, vũ trụ mênh mông, Đại Đạo Quy Tắc hùng vĩ và uy lực tinh thần trấn áp Hồng Mông, chuyển dịch Thời Không, vô cùng Địa Hỏa Thủy Phong đảo lộn Âm Dương, nghênh đón nhát phủ chí cường này.

"Oanh long long!" Đại Đạo vô hình, Đại Âm hi thanh.

Vô số Đại Năng đỉnh cấp đang mật thiết quan chiến, chỉ thấy Thiên Khung Hồng Hoang từng mảng sụp đổ, ức ức vạn Yêu tộc và Vu tộc thành viên, trong chớp mắt đã hóa thành tro bụi, tiêu tán giữa Thiên Địa.

Hắc động khủng bố tràn ngập Địa Hỏa Thủy Phong, nuốt chửng Thiên Vũ.

Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà đồng loạt bi minh, nước Thiên Hà cuồng loạn đổ xuống, một cảnh tượng Thiên tháp địa hãm, tận thế giáng lâm.

Chín mươi chín cột trụ rồng khổng lồ trong Lăng Tiêu Bảo Điện nứt vỡ từng tấc, Thái Nhất dù với tư thế vô địch, khóe miệng vẫn rỉ ra một vệt tiên huyết vàng óng, chói mắt mà điên cuồng.

"Hy Hoàng, bố trí Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận!" Đế Tuấn không chút do dự, trực tiếp liên thủ với Phục Hy bố trí 'Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận', gia trì uy lực núi sông hồ suối của thế giới Hồng Hoang, chú nhập vào cơ thể nhị đệ Thái Nhất.

Tuy nói so với 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' không bằng một phần mười, nhưng cũng có thể tăng thêm một phần thắng nhất định!

"Đồ súc sinh lông lá, chết đi!" Đế Giang gầm lên một tiếng bạo ngược, điên cuồng vận chuyển 'Hồng Mông Cửu Chuyển' điều khiển Phụ Thần Chân Thân, Đại Đạo Quy Tắc ngập trời cùng Tam Thiên Hỗn Độn, hủy diệt cổ kim tương lai.

"Man rợ Vu tộc, giết!" Thái Nhất đầu đội Khai Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, trường bào đế xích kim phần phật bay, y dù khóe miệng rỉ máu, vẫn càng chiến càng dũng mãnh, khí thế càng lúc càng mạnh, tựa như một Thái Cổ Chiến Thần thần thánh vĩ ngạn, bá đạo vô địch!

"Ông!" Tiếng Hỗn Độn Chung vang vọng, xuyên thấu Cửu Thiên Thập Địa, vang dội Gia Nguyên Chư Thiên.

Ngay khi mọi người cho rằng đây là đòn chí cường nhất, tất cả đều ngạc nhiên phát hiện, Hỗn Độn Chung do Thái Nhất điều khiển

dường như hóa thành hình dạng một cán phủ, gia trì uy lực tinh thần Hỗn Độn và Đại Đạo Quy Tắc ngập trời.

"Ngô vì vạn linh mở đường sống, Hồng Quân, chết đi!" "Hồng Hoang là Hồng Hoang do Phụ Thần khai tịch, Hồng Quân lấy vạn linh làm quân cờ, nô dịch vạn linh, cút đi chết đi cho Bản Tổ Vu!" "Oanh!" Chỉ thấy Thái Nhất cùng Đế Giang điều động khí vận nhân đạo thuộc về Vu Yêu nhị tộc của bản thân, như thể triệt để hợp nhất, Đại Đạo Quy Tắc khủng bố cùng uy lực Bàn Cổ Chân Thân, đồng loạt chém thẳng về phía Tử Tiêu Cung sâu trong Hỗn Độn Thiên Khung.

Cái gì?!

Đây, đây là chuyện gì vậy?!

Lúc này, vô số sinh linh bị lượng kiếp quyết chiến dọa sợ đến run rẩy, kinh hồn bạt vía, sau khi nghe lời họ nói, từng người một đều hoàn toàn hóa đá!

Không phải đã nói là lượng kiếp quyết chiến sao, sao lại biến thành Vu Yêu nhị tộc đồng loạt ra tay chém giết Đạo Tổ Hồng Quân?

Trên không Huyết Hải.

Tru Tiên Kiếm Trận bao trùm Thương Khung, bốn thanh Đại Đạo Thần Kiếm trấn áp Gia Nguyên Chư Thiên, cắt ngang quá khứ tương lai.

Thông Thiên Giáo Chủ, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề ba vị Thiên Đạo Thánh Nhân này phụng Thiên Đạo Pháp Chỉ thân hành tọa trấn, cấm chỉ Địa Đạo Chi Chủ Bình Tâm Nương Nương hiện thân Hồng Hoang, can dự Lượng Kiếp.

Chứng kiến Vu Yêu Nhị Tộc triển khai quyết chiến, tiếng hò hét chém giết vang vọng chư thiên hoàn vũ. "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" và "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" tựa như hai cối xay

khổng lồ, điên cuồng ma sát nghiền ép lẫn nhau.

Lượng Kiếp Sát Khí ngập trời bao trùm toàn bộ thế giới Hồng Hoang, khiến người ta không thể nhìn rõ tình hình chiến trường trung tâm, chỉ có thể mơ hồ thấy hàng ức vạn thành viên Vu Tộc và Yêu Tộc, thây nằm dày đặc như mưa trút, liên tục rơi xuống.

Mưa máu tại Bất Chu Sơn tụ lại thành biển, hài cốt thành viên Vu Yêu Nhị Tộc nhanh chóng chất đống thành núi xác khổng lồ.

Ngay cả với tâm cảnh của ba vị Thiên Đạo Thánh Nhân, khi chứng kiến cảnh tượng khủng bố như vậy, nội tâm đều tràn đầy chấn động, tự mình cảm nhận được sự khủng khiếp và tàn khốc của Lượng Kiếp.

Giờ phút này.

Thông Thiên nhìn về phía Luân Hồi Sơn, ánh mắt vốn băng lãnh vô cảm giờ đây lộ ra vài phần hiếu kỳ.

Từ vô số Nguyên Hội trước đây, Tô Thần đã bắt đầu bố cục Vu Yêu Lượng Kiếp, thậm chí còn dùng dương mưu để ly gián Tam Thanh bọn họ, hiện tại tuy nói bị Đại huynh, Nhị huynh cùng Nữ Oa sư muội trấn áp phong tỏa.

Nhưng với bố cục và thủ đoạn của y, lẽ nào lại bó tay vô sách sao? "Tô Thần đạo hữu, ngươi rốt cuộc đang bố cục điều gì?

Phải chăng là đợi đến khi Lượng Kiếp đạt đến đỉnh điểm mới ra tay?" Quyết chiến thảm liệt khai mở.

Đế Giang, người lấy nhục thân chứng đạo Hỗn Nguyên, điều khiển Bàn Cổ Chân Thân; Thái Nhất, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, gia trì "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận", điều khiển lực lượng Hỗn Độn Tinh Thần và Đại Đạo vĩ lực.

Dù cách vô số thứ nguyên, bọn họ vẫn cảm nhận rõ ràng sự

cường đại và khủng bố vô địch đó!

Quả nhiên.

Sau một đòn.

Trời sụp đất lở, Hồng Hoang băng diệt.

Nước Thiên Hà điên cuồng đổ xuống, hắc động Địa Hỏa Thủy Phong nuốt chửng Hồng Hoang.

Đúng lúc Thiên Đạo Lục Thánh đang chấn động và cảm thán, lại thấy Đế Giang và Thái Nhất, vốn là đại địch sinh tử, lại liên thủ! "Ngô vì vạn linh mở đường sống, Hồng Quân, chịu chết!" "Xoẹt!" Một búa cực hạn.

Thiên địa Hồng Hoang dường như hoàn toàn định hình, mọi thời gian, không gian, vận mệnh, âm dương, ngũ hành, sinh tử Đại Đạo dường như bị trấn áp triệt để, không cảm nhận được chút thời gian trôi qua hay lực lượng pháp tắc nào.

Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề sáu vị Thiên Đạo Thánh Nhân này thức hải đột nhiên chấn động kịch liệt, Chân Thân Thánh Nhân vốn chịu sự khống chế của Thiên Đạo ý chí, cũng miễn cưỡng khôi phục vài phần tự do.

Bọn họ đồng loạt trợn trừng hai mắt, lộ ra vẻ chấn động khó mà tưởng tượng được. "Vu Yêu Lượng Kiếp lại diễn biến thành Vu Yêu liên minh, đây là muốn chém giết Thiên Đạo đại ngôn nhân lão sư sao?" Giờ phút này.

Thiên Đạo Lục Thánh tràn đầy sự khâm phục từ tận đáy lòng.

Ánh mắt Tam Thanh lấp lánh, ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn, người có "Đạo" là "Thiên Đạo" cũng tràn đầy khâm phục, đồng thời cũng dâng lên một tia hy vọng.

Thiên Đạo bởi vì sớm đã sinh ra ý thức, nên mới có tư tâm của "y", dẫn đến Thiên Đạo Thánh Nhân bọn họ đều trở thành khôi lỗi và quân cờ của "y".

Nếu Đế Giang và Thái Nhất liên hợp Nhân Đạo Khí Vận của Vu Yêu Nhị Tộc, một lần xóa sổ Thiên Đạo ý chí, thế giới Hồng Hoang sẽ thực sự tràn đầy hy vọng! "Tâm cảnh của Đế Giang và Thái Nhất, Ngô không bằng vậy!" Thái Thanh Lão Tử cảm khái một tiếng, ánh mắt nhìn về phía Luân Hồi Sơn bên dưới. "Tô Thần đạo hữu, tất cả đây đều là bố cục của ngươi sao?" Trong Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân tọa cao trên mây lành chín màu, sắc mặt y vô bi vô hỉ, đôi mắt thanh tịnh cổ phác đạm nhiên nhìn về thế giới Hồng Hoang, y không bế quan tu luyện, mà toàn lực chú ý đến quyết chiến Vu Yêu Lượng Kiếp.

Trước đó.

Y vì để đảm bảo vạn vô nhất thất, đã dùng Tạo Hóa Ngọc Điệp điều động Thiên Đạo ý chí, hạ lệnh Thiên Đạo Lục Thánh phong tỏa cửa ra Địa Đạo và Luân Hồi Sơn, ngăn cản Tô Bình Tâm và Tô Thần can thiệp Lượng Kiếp.

Theo quyết chiến khai mở, "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" và "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" va chạm.

Đế Giang và Thái Nhất đánh nát thế giới Hồng Hoang, đôi mắt cổ phác đạm nhiên của y dần hiện lên một tia chờ đợi nhàn nhạt. "Xoẹt!" Khoảnh khắc sau.

Một đạo Đạo nhân gầy gò mặc Đạo Bào đen hiện hóa ra, tản mát khí tức hung thần ác sát, chính là Ác Thi của Hồng Quân. "Đi đi!" Hồng Quân nhẹ nhàng vung tay phải. "Cẩn tuân Bản Tôn Pháp Chỉ!"

Ác Thi hành một lễ, hóa thành một luồng Đại Đạo Thần Quang màu đen, khoảnh khắc đã rời khỏi Tử Tiêu Cung, hướng về thế giới Hồng Hoang mà đi.

Hồng Quân biết Bình Tâm và Tô Thần tuyệt đối không thể khoanh tay đứng nhìn, bởi vậy liền phái ra "Ác Thi" của mình, vì bố cục của mình mà tăng thêm một tầng bảo hiểm, đảm bảo mục đích có thể đạt thành.

Y với tư cách là Thiên Đạo đại ngôn nhân, Chân Thân một khi giáng lâm Hồng Hoang, sẽ bị ý chí Hồng Hoang đồng hóa, không thể làm ra bất kỳ hành động tư tâm nào, bởi vậy phái ra "Ác Thi" có chiến lực mạnh nhất, chịu ảnh hưởng sẽ là nhỏ nhất. "Hồng Hoang này là Hồng Hoang do Phụ Thần khai tịch, Hồng Quân dùng vạn linh làm quân cờ, nô dịch vạn linh, chịu chết đi, Bản Tổ Vu!" Tuy nhiên, đúng lúc Hồng Quân kiên nhẫn đợi Lượng Kiếp thu lưới, Đế Giang và Thái Nhất, vốn là kẻ thù sinh tử, lại hợp nhất Nhân Đạo Khí Vận của Vu Yêu Nhị Tộc, một búa chém thẳng về phía Tử Tiêu Cung. "Xoẹt!" Một búa cực hạn.

Một búa có Khai Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung gia trì!

Một búa ẩn chứa ý chí Bàn Cổ và Nhân Đạo Khí Vận!

Không ổn!

Dù Thời Không Hỗn Độn dường như bị trấn áp thậm chí đóng băng, Hồng Quân thân là Thiên Đạo đại ngôn nhân cũng phản ứng kịp thời ngay lập tức, vội vàng tế xuất Tạo Hóa Ngọc Điệp và Thiên Đạo Bảo Tháp.

Đúng lúc y thôi động Thiên Đạo Bảo Tháp chuẩn bị phòng ngự, thậm chí muốn để Tử Tiêu Cung của mình xuyên qua các chiều Thời Không Hỗn Độn, một cây Vạn Cổ Thanh Thiên Không Tâm Dương Liễu đã hiện hóa ra. "Vút!" Hàng ức vạn cành dương liễu Không Tâm

Dương Liễu xuyên qua Hỗn Độn Gia Nguyên Chư Thiên, trực tiếp phong tỏa tất cả không gian. "Hồng Quân, chịu chết!" Dương Mi Đại Tiên với hai hàng lông mày xanh dài hiện hóa ra, y điều khiển Hỗn Độn Linh Bảo "Không Gian Chi Môn" (một Hỗn Độn Linh Bảo tàn phá) bạn sinh của mình, trấn áp và phong tỏa toàn bộ Hỗn Độn Thiên Khung.

Chương 256

"Dương Mi đạo hữu, ngươi cuối cùng cũng chịu hiện thân rồi sao?" Nhìn thấy Dương Mi xuất hiện, Hồng Quân tuy có chút kinh ngạc trong lòng, nhưng cũng không quá bất ngờ, bởi vì ân oán nhân quả giữa hai người thực sự quá sâu, y tìm được cơ hội này để báo thù cũng là lẽ thường tình. "Ông!" Hồng Quân thôi động Tạo Hóa Ngọc Điệp và Thiên Đạo Bảo Tháp, lực lượng Thiên Đạo và quy tắc Đại Đạo hùng vĩ đồng loạt điều động khống chế, diễn hóa ra một đoàn dị tượng "Vô Cực", chiếu rọi Gia Nguyên Chư Thiên.

Y muốn phá vỡ phong tỏa của Dương Mi, sau đó toàn lực chống đỡ Đế Giang và Thái Nhất tập kích. "Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên?" Cảm nhận được khí thế y phát ra, cùng với "Siêu Thoát Chi Lực" thần thánh vĩ ngạn, Dương Mi hai mắt hơi co rút, hai hàng lông mày xanh dài điều khiển Hỗn Độn Linh Bảo Không Gian Chi Môn bạn sinh toàn lực trấn áp. "Xoẹt!" Lưỡi búa cực hạn từ Hồng Hoang chém thẳng vào Hỗn Độn, trực tiếp chẻ đôi phương thiên địa Hỗn Độn này, ngay cả "Không Gian Chi Môn" của Dương Mi Đại Tiên cũng phát ra từng hồi Đại Đạo bi minh. "Oanh!" Thiên Đạo Bảo Tháp từ trạng thái "Vô Cực" diễn hóa thành một tôn Thái Cực Bảo Tháp.

Vô Cực hóa Thái Cực.

Lực lượng Thiên Đạo và quy tắc Đại Đạo hùng vĩ, gia trì "Siêu Thoát Chi Lực" thần thánh vĩ ngạn, siêu thoát vĩnh hằng, toàn lực chống đỡ đòn phủ chí cường này. "Cái chết tiệt của Bàn Cổ, đã vẫn lạc rồi mà còn không yên phận!" "Cái chết tiệt của Tô Thần, lại có thể nghịch cải Thiên Đạo đại thế, thay đổi Vu Yêu Lượng Kiếp!" Bề ngoài Hồng Quân tuy trông vân đạm phong khinh, nhưng nội tâm lại

vô cùng sốt ruột.

Vốn là Vu Yêu Lượng Kiếp đang yên lành, dưới bố cục và tính toán của Tô Thần, lại diễn biến thành Vu Yêu liên minh nhắm vào Thiên Đạo của mình, thật là đáng chết!

Nếu chỉ là Đế Giang điều khiển Bàn Cổ Chân Thân, Thái Nhất gia trì vĩ lực "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận", với thực lực và át chủ bài của Hồng Quân, y hoàn toàn có thể dễ dàng tiếp nhận đòn phủ này.

Nhưng Vu Yêu Nhị Tộc lại dung hợp Nhân Đạo Khí Vận do chính họ nắm giữ, cộng thêm Không Gian Ma Thần Dương Mi ở một bên kiềm chế, điều này khiến Hồng Quân vô cùng khó chịu. "Ầm!" Chỉ thấy Thiên Đạo Bảo Tháp do Hồng Quân điều khiển, Vô Cực hóa Thái Cực, Thái Cực hóa Âm Dương, quy tắc Đại Đạo và bản nguyên Thiên Đạo khủng bố bùng phát ra Đại Đạo Thần Quang chói lọi.

Còn Dương Mi Đại Tiên thì phối hợp với đòn phủ này, điều động Hỗn Độn Linh Bảo bạn sinh đang bi minh của mình, điều khiển quy tắc Không Gian Đại Đạo, hủy diệt Thời Không Thương Khung Hoàn Vũ.

Y đã luyện hóa Hỗn Độn Tinh Tuyền mà Tô Thần ban tặng trước đây, tu bổ được hơn nửa Đạo Cơ Hỗn Độn Ma Thần, giờ nay đã thuận lợi đột phá đến Hỗn Nguyên Bát Trọng Thiên, tuy rằng vẫn còn khoảng cách rất lớn với Hồng Quân, nhưng hoàn toàn có tư cách uy hiếp y.

Chưa kể.

Lần này còn có Hồng Hoang Nhân Đạo Khí Vận, ý chí Bàn Cổ, hai đại nhân vật chính của Lượng Kiếp toàn lực ra tay! "Phụt!" Thiên Đạo Bảo Tháp phát ra một tiếng bi minh, chỉ thấy sắc mặt Hồng Quân đột nhiên trắng bệch, Đạo Khu xuất hiện những vết nứt dày đặc, trực tiếp phun ra một ngụm Thánh Huyết màu vàng kim, vẩy khắp Hỗn

Độn. "Ông!" Tạo Hóa Ngọc Điệp rủ xuống hàng ức vạn Hồng Mông chi khí và vô tận Tạo Hóa Huyền Quang, dung nhập vào thể nội Hồng Quân, tu phục Đạo Khu sắp vỡ nát của y. "Chịu chết đi, Bản Tọa!" Ánh mắt cổ phác đạm mạc của Hồng Quân tức khắc trở nên sát khí ngập trời, Địa Hỏa Thủy Phong khủng bố và Hồng Mông chi khí diễn hóa Khai Thiên Tích Địa và Vạn Đạo Tịch Diệt đích tận thế cảnh tượng.

Y nhìn về phía Vạn Cổ Thanh Thiên Không Tâm Dương Liễu trên Hỗn Độn Thiên Khung, thôi động Thiên Đạo Bảo Tháp, hóa thành trạng thái Vô Cực, đột ngột trấn sát xuống Dương Mi.

Đế Giang và Thái Nhất tuy rằng dung hợp Nhân Đạo Khí Vận Hồng Hoang và ý chí Bàn Cổ để tập sát y, nhưng y là Thiên Đạo đại ngôn nhân, lại là tồn tại vô thượng Thiên Đạo Cảnh, hoàn toàn có khả năng tránh né thậm chí chống đỡ.

Nhưng Dương Mi lại trực tiếp dùng Không Gian Đại Đạo phong tỏa toàn bộ Hỗn Độn Thiên Khung, khiến y không thể tránh né, cuối cùng dẫn đến Đạo Khu phá nát, bản nguyên bị thương, mối nhục lớn như vậy, Hồng Quân làm sao có thể bỏ qua? "Muốn giết ta ư?" "Mơ đi!" Dương Mi Đại Tiên với tư cách Không Gian Ma Thần, điều khiển Không Gian Đại Đạo, thôi động Không Tâm Dương Liễu, một niệm hóa thành vô tận Không Gian Thứ Nguyên, lấy đa trọng chiều Thời Không Hỗn Độn, tiêu tán trong phiến Hỗn Độn Thiên Tế này. "Vút!" Nhìn thấy y tiêu tán vô ảnh vô tung, hai mắt Hồng Quân bắn ra lửa giận ngập trời. "Bất kính Thiên Đạo, ngỗ nghịch ý chí Thiên Địa Hồng Hoang, đáng chết!" Y không truy sát Dương Mi, mà đặt mục tiêu chính vào quyết chiến Vu Yêu Hồng Hoang.

Bởi vì thế giới Hồng Hoang mới là căn cơ chân chính để y chứng đắc Đại Đạo trong tương lai!

Trong Hỗn Độn.

Tại một phiến Hỗn Độn Tinh Hải nào đó. "Ông!" Một tia lục y từ Địa Hỏa Thủy Phong Hỗn Độn hiện hóa ra, sau đó nhanh chóng hóa thành một cây Vạn Cổ Không Tâm Dương Liễu, mênh mông vô biên, che trời lấp nhật. "Phụt!" Một ngụm tiên huyết màu xanh vàng từ miệng Dương Mi Đại Tiên phun ra.

Tuy rằng y điều khiển Không Gian Đại Đạo kịp thời đào thoát, nhưng đòn tấn công hàm hận của Hồng Quân thực sự quá khủng bố.

Hồng Quân với tư cách là tồn tại Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên (Thiên Đạo Cảnh), ý chí Thiên Đạo chí cao vô thượng và Tam Thiên Đại Đạo quy tắc cùng dốc sức, lại phối hợp Thiên Đạo Bảo Tháp và Tạo Hóa Ngọc Điệp, thực sự khiến người ta khó lòng chống đỡ. "Vút!" Sau khi dùng bản nguyên quy tắc Đại Đạo tu phục Đạo Khu của mình, ánh mắt Dương Mi nhìn về thế giới Hồng Hoang. "Tô Thần đạo hữu, nay Ngã đã phối hợp Đế Giang và Thái Nhất tập sát Hồng Quân, khiến bản thể y bị thương, tiếp theo sẽ tùy thuộc vào ngươi!" Thế giới Hồng Hoang.

Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên.

Hành động của Đế Giang và Thái Nhất không chỉ khiến Thiên Đạo Lục Thánh kinh ngạc ngây người, mà ngay cả Phục Hy, Hi Hòa, Côn Bằng, Hình Thiên những nhân vật chính của Lượng Kiếp này cũng chấn động đến nỗi câm như hến.

Chẳng phải nói Vu Tộc (Yêu Tộc) là tử địch của mình sao?

Sao Đông Hoàng Bệ Hạ (Đế Giang Tổ Vu) bọn họ lại liên thủ đột kích sát hại Đạo Tổ Hồng Quân? "Bất kính Thiên Đạo, ngỗ nghịch ý chí Thiên Địa Hồng Hoang, đáng chết!" Ngay lúc này.

Pháp Chỉ giận dữ của Hồng Quân vang vọng khắp thế giới Hồng

Hoang.

Chỉ thấy một tôn Thiên Đạo Bảo Tháp vô cực hiện hóa ra, diễn hóa ra cảnh tượng Hồng Hoang Khai Thiên Tích Địa, vạn vật luân hồi, Thiên Địa Nhân Tam Đạo ý chí chúa tể, trực tiếp trấn sát từ trên cao Thiên Khung xuống. "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Trong khoảnh khắc.

Bàn Cổ Chân Thân đỉnh thiên lập địa và Thái Nhất bá đạo vô địch, bọn họ không chút sợ hãi nghênh đón đòn chí cường này, sau đó "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" và "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" đồng loạt vỡ nát. "Phụt!" Thái Nhất phun ra một ngụm tiên huyết màu vàng kim, sắc mặt trắng bệch, Hỗn Độn Chung trên đỉnh đầu khẽ rung động.

Còn Thập Nhị Tổ Vu thì trực tiếp bị hất bay đến các ngóc ngách Bất Chu Sơn, có người trực tiếp bị ngâm trong Huyết Hải, có người trực tiếp bị vùi lấp trong núi xác. "Thiên Đạo có tư tâm, muốn thao túng vạn linh Hồng Hoang làm quân cờ, Ngô là một trong những nhân vật chính của Nhân Đạo, đương nhiên phải vì vạn linh Hồng Hoang mở đường sống!" Thái Nhất không chút sợ hãi thôi động Hỗn Độn Chung, nghênh đón Thiên Đạo Bảo Tháp chí cao vô thượng trấn sát mà tới, tựa như một vị Chiến Thần vô địch coi cái chết nhẹ tựa lông hồng! "Hồng Hoang này là Hồng Hoang do Phụ Thần khai tịch, Hồng Quân lão nhi ngươi vì tư lợi, thao túng vạn linh làm khôi lỗi, chịu chết đi!" Đế Giang khôi phục Tổ Vu Chân Thân, như túi vàng, đỏ như lửa son, sáu chân bốn cánh, hỗn độn vô diện mục, kiên quyết sát thẳng lên Hỗn Độn Thiên Khung, thề chết chém giết Thiên Đạo đại ngôn nhân Hồng Quân. "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Mơ hồ thấy trong Hỗn Độn có một bàn tay Thượng Thương uy áp vũ trụ tương lai, sau đó trong khoảnh khắc đã diệt sạch Thái Nhất và Đế Giang. "Đại ca!" Bình Tâm trong Địa Phủ tuôn ra hai hàng nước mắt trong veo.

Tuy rằng nàng đã toàn lực ra tay, nhưng vẫn bị Tru Tiên Kiếm

Trận và Tây Phương Nhị Thánh ngăn cản. "Nhị đệ!" "Đông Hoàng Bệ Hạ!" Đế Tuấn, Phục Hy, Bạch Trạch, Cửu Anh và những người khác đều sắc mặt bi thống, hai mắt lộ ra vẻ không nỡ, sùng kính, khâm phục và vinh dự. "Hồng Quân lão nhi, chịu chết!" Cú Mang, Chúc Dung, Cộng Công, Huyền Minh và các Tổ Vu khác đồng loạt bay lên lần nữa, chuẩn bị tái tổ kiến "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", triệu hoán Phụ Thần Chân Thân để chém giết Hồng Quân báo thù cho Đại ca! "Ông!" Hồng Quân lo lắng thế giới Hồng Hoang có biến, sau khi trấn sát Đế Giang và Thái Nhất, không kịp kiểm tra kỹ lưỡng, liền thôi động Thiên Đạo Bảo Tháp và Tạo Hóa Ngọc Điệp, cưỡng ép điều động bản nguyên Thiên Đạo để sửa chữa đại thế Hồng Hoang. "Vút!" Ngay lúc này.

Một cây dương liễu xanh vạn cổ lại một lần nữa phá không hiện ra, "Hỗn Độn Chung" vốn đang bi minh và "Đế Giang Chi Dực" trong khoảnh khắc đã biến mất.

Hồng Quân toàn lực thôi động Tạo Hóa Ngọc Điệp và Thiên Đạo Bảo Tháp, rủ xuống hàng ức vạn Hồng Mông chi khí cùng bản nguyên quy tắc Đại Đạo, và phun trào ra bản nguyên Thiên Đạo vô cùng vô tận.

Chúng tương hỗ dung hợp, bùng phát ra vĩ lực ngập trời. "Ô ~!" "Hoa lạp lạp!" Trong khoảnh khắc.

Chỉ thấy trường hà thời gian và trường hà vận mệnh của toàn bộ thế giới Hồng Hoang bị cưỡng chế dẫn dắt ra, sau đó dưới sự gia trì của bản nguyên Thiên Đạo và Tam Thiên Đại Đạo pháp tắc, trực tiếp nghịch chuyển cuồn cuộn.

Mọi thời không dường như đang quay ngược lại.

Các cung điện Thiên Đình và quỳnh lâu ngọc vũ vốn bị chấn nát, cùng với thi cốt Vu Yêu Nhị Tộc chất đống như núi, và Huyết Hải tụ

thành sông, tại khoảnh khắc này toàn bộ đều được tu phục và phục sinh!

Ký ức của tất cả mọi người, dường như bị sửa đổi một cách cưỡng ép!

Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề sáu vị Thiên Đạo Thánh Nhân này khi chứng kiến cảnh tượng này, hai mắt đột nhiên co rút, chấn kinh trước thủ đoạn khủng bố của Lão Sư mình.

Tuy nhiên, khoảnh khắc tiếp theo.

Một tia chân linh trong thức hải của bọn họ sau khi luyện hóa Hồng Mông Tử Khí khẽ rung động, phát ra từng đạo khí tức thần bí vĩ ngạn, sau đó ký ức của chính họ cũng từ từ bị bao phủ. "Nghịch chuyển thời không?!" Tô Thần cảm nhận được thời không thế giới Hồng Hoang đang điên cuồng lùi lại, trực tiếp nghịch chuyển đến cuộc quyết chiến Vu Yêu, hai bên tự điều khiển đòn chí cường của "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" và "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận".

Ngay cả Ngô, một vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Địa Đạo Thánh Nhân, cũng ẩn ẩn chịu ảnh hưởng. "Xem ra Ngô vẫn có chút đánh giá thấp lực khống chế Thiên Đạo của Hồng Quân!" Thế giới Hồng Hoang với tư cách là bán bộ vĩnh hằng thế giới, dưới bố cục của Ngô, đã nuốt chửng và tiêu hóa không ít bản nguyên thế giới Hỗn Độn, đã bước đầu có tư cách tiến hóa thành một đại thế giới vĩnh hằng chân chính.

Ai ngờ.

Hồng Quân lại có thể điều khiển Thiên Đạo trực tiếp nghịch chuyển thời không Hồng Hoang, có thể tưởng tượng được sự khống chế của Thiên Đạo đối với thế giới Hồng Hoang là mạnh mẽ đến nhường nào!

Tô Thần sử dụng Đại Đạo thần thông, nhìn thoáng qua Hỗn Độn Thiên Khung.

Chứng kiến cây Vạn Cổ Thanh Thiên Không Tâm Dương Liễu ẩn hiện, nội tâm y khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Thập Nhị Tổ Vu cùng hai huynh đệ Đế Tuấn, Thái Nhất với tư cách là nhân vật chính thiên mệnh của kỷ nguyên này, không cam chịu làm quân cờ của Thiên Đạo, nguyện gánh vác trách nhiệm nhân vật chính Nhân Đạo của mình.

Họ kiên quyết lựa chọn vì vạn linh nhân đạo Hồng Hoang mở đường sống, chém Hồng Quân, xóa bỏ ý thức Thiên Đạo! "Xoẹt!" Nghĩ đến đây.

Tô Thần lặng lẽ trịnh trọng hành một lễ về phía phương hướng họ vẫn lạc.

Là tiên phong giả Nhân Đạo, vì vạn linh tranh thủ hy vọng, xứng đáng nhận được sự kính trọng của Ngô và vạn linh Hồng Hoang! "Hai vị đạo hữu, tiếp theo hãy giao cho Bần Đạo vậy!" "Các ngươi đã thắp lên ngọn lửa hy vọng, Bần Đạo sẽ thừa kế di chí của Bàn Cổ Đại Thần, thực hiện tâm nguyện trong lòng các ngươi, để vạn linh Hồng Hoang đều có hy vọng chứng đạo!" Hồng Quân điều khiển ý chí Thiên Đạo, phun trào bản nguyên Thiên Đạo hùng vĩ nghịch chuyển thời không Hồng Hoang, và cưỡng ép xóa bỏ ký ức của vạn linh (dưới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Thiên Đạo Lục Thánh cũng nằm trong số đó).

Với tư cách là nhân vật chính của Vu Yêu Lượng Kiếp, ký ức của Đế Tuấn và mười một vị Tổ Vu khác cũng bị sửa đổi.

Thái Nhất và Đế Giang, trong đòn giao chiến đầu tiên của hai bên, đồng quy vu tận.

Ý chí Thiên Đạo hùng vĩ và Lượng Kiếp Sát Khí gia trì lên tất cả các cao tầng Thiên Đình và Tổ Vu, khiến bọn họ theo đại thế thiên định, bắt đầu tiến hành quyết chiến cuối cùng.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận vỡ nát, đối mặt với mười một vị Tổ Vu cường đại vô cùng, Đế Tuấn kiên quyết chủ đạo "Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận", bùng phát ra chiến lực cấp Hỗn Nguyên.

Vị Tổ Vu vẫn lạc đầu tiên là Đế Huyền, kẻ có thực lực yếu nhất, ngay sau đó Xa Bỉ Thi cũng mất mạng trong tay Đế Tuấn.

Huyền Minh thấy vậy, hóa thân thành một vị Nữ Chiến Thần băng lãnh. "Đế Tuấn, nạp mạng đến đây!" Toàn bộ Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên dường như bị đóng băng hoàn toàn, đúng lúc Đế Tuấn điều khiển vĩ lực Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận nghênh chiến thì, Huyền Minh kiên quyết khởi động tự bạo.

Chương 257

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Thiên Khung băng toái, địa động sơn dao.

Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận trực tiếp phá toái, vô số tinh nhuệ Yêu Tộc trong khoảnh khắc thân tử đạo tiêu. "Giết!" "Súc sinh lông lá, chịu chết!" Chúc Dung, Cộng Công, Cú Mang và tám vị Tổ Vu khác xông vào Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên, triển khai quyết chiến cuối cùng.

Phục Hy, Côn Bằng, Bạch Trạch, Thương Dương, Cửu Anh và các Chuẩn Thánh cốt lõi khác, khai mở thêm nhiều chiến trường khác nhau, cùng các Tổ Vu và nhiều Đại Vu đỉnh cấp sinh tử giao chiến.

Thiên Ngô, Hấp Tư vì báo thù, lựa chọn tự bạo nhị hoán nhất đái tẩu Đế Tuấn. "Bệ Hạ!" Hi Hòa bi minh một tiếng, thanh thanh khấp huyết.

Nàng coi cái chết nhẹ tựa lông hồng, dĩ mệnh bác mệnh chém giết Tổ Vu Cường Lương bị thương, sau đó phát hiện kẻ thù giết con Hậu Nghệ, y sau khi được Hậu Thổ cứu đi, đã dùng huyết trì bí cảnh Vu Tộc để tư bổ thần hồn, tại quyết chiến thì xuất quan. "Hi Hòa, hoàn ngã thê tử Thường Nga lai!" Hậu Nghệ đáp cung xạ tiễn, nhất tiễn động xuyên liễu thời không duy độ, xạ xuyên liễu Hi Hòa đích tâm tạng. "Hậu Nghệ, cấp Bản Cung tử!" Hi Hòa tác vi Chuẩn Thánh đỉnh phong tồn tại, na phạ thâm thụ trọng sang, nhưng thị bạo phát xuất vô cùng khủng bố chiến đấu lực, tuyển trạch tự bạo thiện ác nhị thi, dữ Hậu Nghệ đồng quy vu tận.

Đãn tha bản thể tắc thị bị Chúc Dung nhất quyền oanh toái, tối chung thi cốt vô tồn. "Tỷ tỷ!" Nhất trực mật thiết quan chiến Thường

Hi chích tưởng bảo trụ Tỷ Tỷ nhất tuyến sinh cơ, đãn kiến đáo giá nhất mạc, nhất song mỹ mâu nhẫn bất trụ lưu xuất lưỡng hàng thanh lệ, trực tiếp dĩ Đại Đạo thần thông thu tẩu Tỷ Tỷ bạn sinh chí bảo Thái Âm Thần Kiếm, kỳ vọng năng hoa đáo nhất lũ tàn hồn bản nguyên.

Côn Bằng bính tử chém giết Cú Mang, tại kiến đáo Thiên Đế cân Thiên Hậu toàn bộ vẫn lạc, khôi phục liễu kỷ lũ thần trí, trực tiếp quyển tẩu Đế Tuấn bạn sinh chí bảo Hà Đồ Lạc Thư.

Phục Hy cân Bạch Trạch liên thủ chém giết Chúc Dung, toán thị vi Hi Hòa báo thù, đãn chính mình bị Chúc Cửu Âm dữ Nhục Thu diệt sát. "Huynh trưởng!" Nữ Oa tại kiến đáo huynh trưởng vẫn lạc, tự thân thần trí chung vu trùng phá liễu Thiên Đạo thao khống.

Tha nhất niệm hồi đáo liễu Thiên Đình, thu hạ liễu huynh trưởng đích bạn sinh chí bảo Phục Hy Cầm, cảm tri đáo kỳ trung thượng hữu nhất lũ tàn hồn, lưỡng hàng thanh lệ vô thanh hoạt lạc.

Hạ nhất khắc.

Nữ Oa hồn thân bạo phát xuất thao thiên sát khí, nghị nhiên nhi nhiên vọng hướng Hỗn Độn Thiên Khung, thôi động tự thân thể nội sở tích toàn Đại Đạo Công Đức, khiên dẫn liên tiếp Hỗn Độn chi trung Đại Đạo chi lực. "Đại Đạo tại thượng, kim nhật Ngô Nữ Oa thối xuất Huyền Môn, bất tái dữ Hồng Quân hữu ti hào nhân quả!" Nữ Oa song nhãn huyết hồng, lưỡng đạo huyết sắc thần quang quán xuyên thời không duy độ, khán trứ Hỗn Độn chi trung Hồng Quân na nhất đạo tiêu sấu đích thân ảnh, nhiên hậu tái thứ lập thệ. "Đại Đạo tại thượng, Ngô Nữ Oa bất nguyện tái vi hổ tác trành, kim nhật tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị, khẩn thỉnh Đại Đạo giám chi!" "Nữ Oa, nhĩ cảm!" Hồng Quân bạo nộ nhất hống, thanh âm triệt hưởng Hồng Hoang Thiên Vũ. "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Thiên Khung

phong cuồng cự chấn, tại Nữ Oa thể nội Đại Đạo Công Đức đích khiên dẫn hạ, chí cao vô thượng Đại Đạo ý chí nhận khả liễu Nữ Oa thệ ngôn. "Phụt!" Chích kiến cuồng nộ đích Hồng Quân phún xuất nhất khẩu kim sắc Thánh Huyết, thần sắc dĩ nhục nhãn khả kiến đích tốc độ nuy mỹ hạ lai. "Đại Đạo tại thượng, Ngô Nữ Oa không nguyện tái làm tay sai cho kẻ ác, hôm nay tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị, kính xin Đại Đạo giám chứng!" Nữ Oa với tư cách là đệ tử thân truyền Huyền Môn, cũng là tồn tại đầu tiên trong chư Thánh chứng đạo thành Thánh, đối với Tổ Huyền Môn, Thiên Đạo đại ngôn nhân Hồng Quân mà nói, ý nghĩa phi phàm.

Nàng thoái xuất Huyền Môn, tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị.

Đối với Thiên Đạo, đối với Hồng Quân, không khác gì một đả kích nặng nề! "Ầm ầm ầm!" Nữ Oa dùng Đại Đạo Công Đức của mình, câu thông và liên kết ý chí Đại Đạo trong Hỗn Độn, thuận lợi nhận được sự chấp thuận của "y", tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị, triệt để thoái xuất Huyền Môn, không còn nhân quả gì với Hồng Quân nữa.

Những năm qua.

Nàng vẫn luôn nỗ lực "Tam Thi Hợp Nhất" chứng đạo Hỗn Nguyên.

Nhưng Lão Sư Hồng Quân đã nhiều lần bức bách thao túng nàng, bắt nàng làm những việc nàng không muốn.

Lần thứ nhất là phản bội Tô Thần, người trong lòng nàng, ám toán y chứng đạo Hỗn Nguyên, thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân, khiến nàng tự mình mang danh "vong ân phụ nghĩa, vô tình lãnh đạm".

Lần thứ hai cũng là nhằm vào Tô Thần, đồng thời còn phản bội phe Yêu Tộc, trơ mắt nhìn huynh trưởng của mình vẫn lạc mà vô năng

vô lực!

Phải biết.

Nàng và huynh trưởng Phục Hy cùng nhau khổ tu hàng ức vạn năm gian nan hóa hình, hơn nữa nhận được sự quan tâm chăm sóc vô tư của huynh trưởng, giờ đây vì sự thao túng cưỡng ép của Lão Sư Hồng Quân, dẫn đến huynh trưởng vẫn lạc ngay trước mắt nàng.

Mối cừu hận như vậy, làm sao có thể nhẫn nhịn?

Tình nghĩa sư đồ giữa nàng và Hồng Quân, cũng vì thế mà hoàn toàn tiêu hao cạn kiệt! "Bất kính Thiên Đạo, bất tuân Lão Sư, đáng tru!" Một đạo Pháp Chỉ uy nghiêm lạnh lùng vang vọng khắp Hồng Hoang.

Ngay sau đó.

Chỉ thấy một bàn tay Thượng Thương màu vàng kim trấn áp thời không hoàn vũ, trực tiếp từ Hỗn Độn mà đến, mang theo ý chí chí cao vô thượng, sau đó giáng thẳng xuống Nữ Oa kiên nghị bất khuất. "Ầm ầm ầm!" Thương Khung băng liệt, Đại Địa bi minh.

Từng đóa Tạo Hóa Kim Liên hiện hóa ra, hóa thành huyết liên từ từ bay lả tả giữa thiên địa.

Hàng ức vạn Nhân Tộc còn sống sót không tự chủ được nhìn lên Thiên Khung, chứng kiến những đóa huyết liên này rơi xuống, dù không biết nguyên do, cũng không kìm được tuôn ra hai hàng huyết lệ.

Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân này sau khi Nữ Oa tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị, từng người đều cảm thấy sự khống chế của thức hải nhẹ bẫng đi, thần trí triệt để khôi phục.

Nhìn bóng dáng tuyệt thế thánh khiết điển nhã, ung dung hoa quý, kiên nghị bất khuất trên Thiên Khung, năm người không khỏi đồng

loạt sinh ra tâm khâm phục.

Là Thiên Đạo Thánh Nhân chí cao vô thượng, thà chết cũng phải kháng tranh với Thiên Đạo, khí phách và tâm cảnh này, thực sự khiến người ta tự thẹn không bằng!

Ánh mắt Thông Thiên lấp lánh, nội tâm tràn đầy ý động. "Tam đệ, ngươi tuyệt đối đừng hành động lung tung!" Thái Thanh Lão Tử trực tiếp truyền âm, phòng chỉ y đi sai một bước, nếu không mà đi vào vết xe đổ của Nữ Oa sư muội, thì sẽ rất phiền phức. "Đại huynh, Nhị huynh, lần này là một cơ hội tốt, chúng ta có nên trực tiếp tổ kiến 'Hỗn Nguyên Tam Tài Đại Trận', liên hợp Bình Tâm Nương Nương và Tô Thần đạo hữu, cùng nhau mạt sát ý chí Thiên Đạo không?" Thông Thiên không dùng thần thức truyền âm, để tránh bị Thiên Đạo phát giác, mà trực tiếp dùng bí pháp thần thông chính tông Bàn Cổ để câu thông giao lưu.

Ký ức của bọn họ tuy nói bị sửa đổi, nhưng vẫn có thể mẫn cảm cảm nhận được sự vẫn lạc của Đế Giang và Thái Nhất, không đơn giản như bề ngoài tưởng.

Cộng thêm vừa rồi Nữ Oa sư muội hướng Đại Đạo lập thệ, thoái xuất Huyền Môn và tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị, khiến Thiên Đạo mất đi bản nguyên, giờ phút này chính là lúc Thiên Đạo suy yếu, nếu có thể liên hợp Địa Đạo, hoàn toàn có cơ hội mạt sát ý chí Thiên Đạo! "Ông!" Ngay lúc Thông Thiên vừa chuẩn bị dùng bí pháp liên hợp Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy phản kháng, bản nguyên Thiên Đạo hùng vĩ gia trì mà đến, ý chí khủng bố chí cao vô thượng đó, lại một lần nữa khống chế Đạo Khu của bọn họ.

Trong Luân Hồi Sơn.

Khi Phục Hy vẫn lạc, Nữ Oa khôi phục thần trí, cứu được một tia tàn hồn của huynh trưởng, sau đó hướng Đại Đạo lập thệ, tuyên cáo

thoái xuất Huyền Môn, tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị.

Tô Thần, người vẫn luôn mật thiết quan tâm đến Lượng Kiếp, cuối cùng cũng hành động. "Vút!" Một đạo thân ảnh cực kỳ tôn quý, bá đạo vô địch trong khoảnh khắc đã phá vỡ phong tỏa của Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn, trực tiếp xuyên qua vô tận chiều thời không, giáng lâm tại Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên. "Ông!" Lục Đạo Luân Hồi Bàn bùng phát ra sáu tôn Đại Đạo Thần Luân, rủ xuống hàng ức vạn vĩ lực quy tắc Đại Đạo khác nhau, bảo hộ Chân Linh của Nữ Oa. "Tô Thần, ngươi dám can dự Lượng Kiếp?" "Thật sự cho rằng Bản Tọa không giết được ngươi sao?!" Hồng Quân khi thấy Tô Thần lợi dụng cơ hội tuyệt vời này phá vỡ phong tỏa của Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn, chính thức can dự Lượng Kiếp, y khẽ nhíu mày, hai mắt lộ ra vẻ băng lãnh vô cùng. "Hồng Quân, ngươi với tư cách Thiên Đạo đại ngôn nhân, vốn dĩ phải đại công vô tư, tuân theo ý chí Thiên Địa Hồng Hoang, thúc đẩy Lượng Kiếp Hồng Hoang một cách bình thường, tạo phúc cho vạn linh Hồng Hoang." "Nhưng ngươi lại vì tư lợi, thao túng Nhân Đạo, thậm chí lợi dụng Lượng Kiếp để đàn áp Địa Đạo của Ngô, lẽ nào ngươi nghĩ Địa Đạo của Ngô làm bằng bùn sao?" Đối mặt với Thiên Đạo Thánh Uy khủng bố, Tô Thần ngẩng đầu nhìn về Hỗn Độn Thiên Khung, trực tiếp nghênh đón ánh mắt băng lãnh của Hồng Quân. "Nếu ngươi muốn tìm chết, vậy Bản Tọa sẽ thành toàn cho ngươi!" Hồng Quân hai mắt ngưng tụ, y điều khiển Thiên Đạo Bảo Tháp, cưỡng ép điều động bản nguyên Thiên Đạo, dù liều lĩnh bị ý chí Thiên Địa phản phệ, cũng muốn mượn cơ hội này triệt để mạt sát Tô Thần! "Ông!" Một tôn Cự Đỉnh uy áp thiên địa, điên đảo càn khôn hiện hóa ra, mang theo Thiên Đạo Thánh Uy lẫm liệt, trấn áp chư thiên hoàn vũ, yên diệt quá khứ tương lai, trực tiếp trấn sát xuống Tô Thần.

Càn Khôn Đỉnh là chí bảo bạn sinh của Càn Khôn Lão Tổ, tuy nói

công kích không phải mạnh nhất, nhưng trong tay Hồng Quân lại có thể phát huy công năng đặc biệt trấn áp Địa Đạo, điên đảo càn khôn.

Y chuẩn bị nghịch phản bản nguyên Địa Đạo, sau đó cưỡng ép diệt sát Tô Thần! "Ô!" Trong khoảnh khắc.

Một viên Hồng Mông Huyền Hoàng Sắc Châu Tử kịch liệt bạo trướng, hóa thành một vầng Hồng Mông Liệt Nhật, đỉnh trên đầu Tô Thần.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Chỉ thấy sau lưng Tô Thần kim quang đại trướng, một vầng Đại Đạo Công Đức Kim Luân uy áp thiên địa hiện hóa ra. "Chiến!" Tô Thần vung vẩy Sáng Thế Thần Phủ, ẩn chứa vĩ lực Khai Thiên và ý chí Đại Đạo, khóa chặt tất cả khí cơ bản nguyên của Hồng Quân cùng quá khứ tương lai, một búa chém thẳng vào Hỗn Độn! "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Đại Đạo và Đại Đạo va chạm.

Ý chí Thiên Địa Hồng Hoang và thế giới Hỗn Độn phá toái, vô tận Địa Hỏa Thủy Phong cùng lực lượng Đại Đạo băng diệt bi minh, diễn hóa ra từng cảnh tượng hủy thiên diệt địa khủng bố.

Hồng Quân với tư cách là Thiên Đạo đại ngôn nhân, y tuy nói có thể điều khiển ý chí Thiên Đạo, nhưng lại không dám thực sự tiến vào Hồng Hoang, tránh để bị ý chí Thiên Địa đồng hóa, không thể sinh ra bất kỳ tư tâm nào.

Y dù là tồn tại vô thượng Thiên Đạo Cảnh, nhưng cũng phải để ý đến ý chí Thiên Địa Hồng Hoang và Đại Đạo Công Đức Kim Luân.

Thêm vào đó, Hồng Quân trước đó bản thân đã bị thương, hơn nữa lại vì Nữ Oa tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị, khiến bản nguyên Thiên Đạo bị tổn hại, chiến lực đỉnh phong không thể thực sự phát huy ra được.

Trước mặt Tô Thần được Hỗn Độn Châu bảo hộ, y căn bản không thể thực sự uy hiếp được y!

Và giờ phút này.

Cuộc quyết chiến Vu Yêu cũng đã đến hồi kết.

Toàn bộ Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên đều triệt để băng hủy phá diệt, khắp trời là núi xác biển máu, vô số cao tầng cốt lõi Yêu Tộc kẻ chết người chạy, Thập Nhị Tổ Vu chỉ còn Cộng Công may mắn sống sót.

Y bị một thân ảnh màu đen khống chế, bay thẳng về phía Bất Chu Sơn. "Ngũ ca!" Bình Tâm vẫn luôn mật thiết quan tâm chiến trường, khi phát giác y bay thẳng về phía Bất Chu Sơn va chạm, không khỏi kinh hô một tiếng. "Lan trụ Bình Tâm!" "Nguyên Thủy tập sát Tô Thần!" Để phòng ngừa bất trắc xảy ra.

Hồng Quân trực tiếp điều khiển ý chí Thiên Đạo, hạ đạt Pháp Chỉ cho Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn. "Xoẹt!" Nguyên Thủy Thiên Tôn vung vẩy Bàn Cổ Phiên, vô cùng Khai Thiên khí nhận hủy diệt thời không, khóa chặt khí cơ của Tô Thần, toàn lực tập sát mà đến. "Chết rồi, tất cả đều chết rồi!" "Vì thế giới Hồng Hoang do Phụ Thần khai tịch mà ra, vậy thì hôm nay hãy để Thiên Địa Hồng Hoang trở về vòng tay Phụ Thần đi!" Cộng Công, Tổ Vu của Thủy, bị Ác Thi của Hồng Quân thao túng, vô cùng Lượng Kiếp Sát Khí lung tráo, khiến y biến thành thần sắc điên cuồng, hai mắt đỏ rực, chỉ muốn cùng Yêu Tộc đồng quy vu tận, để Thiên Địa Hồng Hoang trọng quy Phụ Thần hoài bão. "Cuối cùng cũng đồ cùng chủy kiến rồi sao?" Tô Thần dùng Hỗn Độn Châu và Đại Đạo Công Đức Kim Luân cưỡng ép chịu đựng một đòn của Hồng Quân, sau đó nhìn thấy Cộng Công với thần sắc điên cuồng, hai mắt đột nhiên co rút lại.

Giờ phút này.

Ngô cảm nhận được Nguyên Thủy đang toàn lực tập sát mà đến, căn bản không còn thời gian ứng phó, chỉ có thể tiếp tục thôi động Hỗn Độn Châu, để kiện chí bảo này bảo hộ Ngô được toàn vẹn.

Tô Thần toàn lực vung vẩy Sáng Thế Thần Phủ trong tay, thậm chí còn gia trì vĩ lực Thiên Địa của "Huyền Hoàng Thế Giới", trực tiếp chém thẳng xuống thân ảnh màu đen đang thao túng Cộng Công! "Xoẹt!" Trong khoảnh khắc.

Thiên Địa Hồng Hoang dường như hoàn toàn tĩnh lặng, chỉ còn lại đạo phủ mang cực hạn mà Tô Thần vung ra.

Chương 258

Trong nháy mắt.

Thiên Địa thất sắc, chiều thời không Gia Nguyên Chư Thiên yên diệt, hoành đoạn thời không vận mệnh, phúc diệt nhân quả càn khôn. "Không hay rồi!" Cảm nhận được đòn phủ chí cường này của Tô Thần, Hồng Quân và Ác Thi của y trong khoảnh khắc cảnh giác tính tăng vọt, chỉ có thể vội vàng thôi động Tiên Thiên Chí Bảo Càn Khôn Đỉnh vừa mới xuất động. "Ông!" Càn Khôn Đỉnh rủ xuống hàng ức vạn đạo lực lượng pháp tắc và lực lượng Thiên Địa Vô Cực, bảo hộ Ác Thi của Hồng Quân, để y có thể tiếp tục thao túng Cộng Công đâm gãy Bất Chu Sơn, đạt thành đả áp Địa Đạo mục đích. "Rắc rắc rắc!" Chỉ thấy thời không vốn đang tĩnh lặng như bị xé nát, pháp tắc và lực lượng Thiên Địa Vô Cực do Càn Khôn Đỉnh bùng phát, trực tiếp từng tấc từng tấc băng liệt, sau đó chỉ còn lại một đạo phủ mang chói lọi đến cực hạn. "Oanh!" Ác Thi lộ ra một vẻ vô cùng kinh khủng, dưới đạo phủ mang này bị chẻ làm đôi, sau đó trực tiếp hôi phi yên diệt. "Phụt!" Hồng Quân đang khoanh chân ngồi trong Hỗn Độn hư không, y trực tiếp phun ra một ngụm kim sắc Thánh Huyết, Chân Thân từng tấc từng tấc quy liệt, tản mát ra từng đạo Khai Thiên Phủ Mang kinh người. "Cái chết tiệt của Tô Thần!" "Y làm sao có thể thao túng 'Siêu Thoát Chi Lực'?" Hồng Quân hai mắt lộ ra vẻ vô cùng kinh hãi, nhưng vẫn mật thiết quan tâm Cộng Công đang giận dữ đâm vào Bất Chu Sơn ở khoảnh khắc cuối cùng.

Chỉ cần Bất Chu Sơn do Tổ Vu chính tông Bàn Cổ đâm gãy, dù lần Vu Yêu Lượng Kiếp này phải trả giá cực lớn, nhưng tất cả đều là có thể chấp nhận! "Ông!" Một đạo năng lượng nhu hòa bao trùm Thiên Khung, trực tiếp trấn áp Cộng Công với thần sắc điên cuồng.

Tô Thần ngạnh sinh sinh giang trứ Nguyên Thủy Thiên Tôn tập sát, bất đán chém giết liễu Hồng Quân Ác Thi, hoàn ám trung điều động liễu Địa Đạo bản nguyên dung hợp Bất Chu Sơn uẩn hàm đích Bàn Cổ ý chí, trở chỉ liễu Cộng Công nộ chàng Bất Chu Sơn. "Ầm!" Kiến đáo giá nhất mạc.

Khí huyết công tâm đích Hồng Quân tái dã áp chế bất trụ Đạo Khu na khủng bố đích Khai Thiên Phủ Mang, Chân Thân thuấn gian mãnh nhiên tạc liệt.

Địa Phủ.

Luân Hồi Đại Điện.

Bạch Miêu Miêu, Khổng Tuyên, Ngao Thăng, Lục Nhĩ Mi Hầu, Mộng Yêu Yêu, Lục Khôn và những người khác tụ tập lại.

Cuộc quyết chiến Vu Yêu Lượng Kiếp lần này, ngoài là cuộc chiến sinh tử giữa các Hỗn Nguyên Đại La, còn liên quan đến tranh chấp giữa Thiên Đạo và Địa Đạo, bọn họ với tư cách là người thân cận của Tô Thần, đương nhiên không thể can dự vào đó.

Khi Thiên Đạo Lục Thánh phụng Pháp Chỉ của Hồng Quân, liên thủ phong tỏa cửa ra Địa Đạo và Luân Hồi Sơn, tất cả mọi người đều ý thức được dụng ý chân chính của Chủ nhân (Lão Sư), từng người nội tâm tràn đầy cảm động và phức tạp.

Lượng Kiếp bùng phát, dưới Thánh Nhân đều là pháo hôi và quân cờ!

Bạch Miêu Miêu nội tâm thề độc, nhất định phải sớm chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, mới không vô lực như bây giờ, chỉ có thể trơ mắt nhìn Chủ nhân bị Thiên Đạo Thánh Nhân vây khốn! "Thúc phụ!" Khi Thái Nhất và Đế Giang liên thủ chém giết Hồng Quân, cuối cùng lại bỏ mạng dưới tay Hồng Quân, Lục Khôn hai nắm tay siết chặt, hai

mắt đỏ rực. "Tiểu Minh Ô, dưới Thánh Nhân đều là kiến hôi, chỉ có chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, mới có tư cách làm chủ vận mệnh của mình, giúp đỡ người thân của mình!" Bạch Miêu Miêu vỗ vỗ vai y, vừa là để cổ vũ y, đồng dạng cũng là để tự khích lệ mình.

Tiếp theo.

Hồng Quân điều khiển bản nguyên Thiên Đạo, cưỡng ép nghịch chuyển thời không, thao túng Vu Yêu Nhị Tộc tiến hành quyết chiến cuối cùng, khi nhìn thấy Phụ Hoàng và Mẫu Hậu lần lượt ngã xuống trong biển máu, móng tay Lục Khôn cắm sâu vào lòng bàn tay, tiên huyết lâm li mà không hề hay biết.

Cùng lúc đó.

Bình Tâm, người vẫn luôn bị áp chế phong tỏa, khi chứng kiến các vị huynh trưởng và Huyền Minh tỷ tỷ liên tiếp vẫn lạc, cả người nước mắt đầm đìa.

Tuy rằng đây là quyết định vô oán vô hối của bọn họ.

Khả đương thân nhãn kiến đáo giá nhất khắc.

Nỗi đau xé lòng đó, khiến người ta khó thở.

Tiếp theo, Nữ Oa hướng Đại Đạo lập thệ, thoái xuất Huyền Môn tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị, đưa Vu Yêu Lượng Kiếp bắt đầu đi lệch hướng, Hồng Quân trấn sát Nữ Oa, lại ra tay với Tình Lang Tô Thần.

Bình Tâm và mọi người Bạch Miêu Miêu đều lo lắng thót tim. "Tô Lang, tất cả chỉ có thể trông cậy vào chàng!" Nàng đã thử đi thử lại nhiều lần, nhưng bị Tru Tiên Kiếm Trận của Thông Thiên và Tây Phương Nhị Thánh liên thủ phong tỏa, sau đó lại thêm Thái Thanh Lão Tử dùng Thái Cực Đồ trấn áp, căn bản không thể xông ra khỏi Địa Phủ (Minh Giới).

Lượng Kiếp quyết chiến hạ màn.

Các cao tầng cốt lõi của Vu Yêu Nhị Tộc gần như chết thương hết, và thủ đoạn chân chính của Hồng Quân cũng chính thức xuất thủ.

Ác Thi của y thao túng Tổ Vu Cộng Công, khiến y ôm lòng đồng quy vu tận, chuẩn bị đâm gãy Bất Chu Sơn, trụ trời Hồng Hoang do Bàn Cổ hóa thành, để suy yếu ý chí Bàn Cổ.

Đồng thời còn có thể phế bỏ Địa Đạo và Thiên Đình then chốt, quan trọng nhất là gán toàn bộ nghiệp lực khổng lồ này lên chính tông Bàn Cổ, để Địa Đạo và Vu Tộc cùng gánh chịu!

Bình Tâm đặt tất cả hy vọng vào Tình Lang.

Khi nhìn thấy chàng vung vẩy Sáng Thế Thần Phủ chém ra một đòn phủ cực hạn, không chỉ chém giết Ác Thi của Hồng Quân, mà còn sớm dùng bản nguyên Địa Đạo dung hợp ý chí Bất Chu Sơn, ngăn cản Ngũ ca đang thần sắc điên cuồng. "Hô!" Thấy bi kịch không xảy ra, ngực Bình Tâm phập phồng liên tục, nội tâm kích động khó mà tự kiềm chế được.

Cùng lúc đó.

Thiên Khung Hồng Hoang điên cuồng chấn động kịch liệt, Thiên Đạo đang bi minh, khắp trời mưa máu như trút nước điên cuồng rơi xuống, một cảnh tượng dị thường tận thế khủng bố hiện hóa ra. "Chuyện gì vậy?" "Lượng Kiếp chẳng phải đã đến hồi kết rồi sao?

Sao còn xuất hiện dị tượng khủng bố 'Thánh Nhân vẫn lạc, Thiên Địa đồng bi' thế này?" "Đây không phải 'Thánh Nhân vẫn lạc', mà là Thiên Đạo đại ngôn nhân Đạo Tổ Hồng Quân vẫn lạc rồi!" Một số Đại Năng đỉnh cấp Hỗn Nguyên đỉnh phong thông qua cảm ứng Thiên Đạo bi minh, lập tức đoán ra rằng Tô Thần Thánh Nhân vừa rồi không chỉ chém giết Ác Thi của Hồng Quân, mà còn chém giết bản nguyên

Chân Thân của y!

Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân này kinh ngạc ngây người, khó tin nhìn tất cả những điều này, thậm chí còn không nhận ra sự khống chế của Thiên Đạo trong thức hải đã giảm bớt.

Bọn họ làm sao cũng không ngờ, thực lực của Tô Thần lại khủng bố đến vậy, ngay cả Lão Sư cũng bị y một phủ chém giết.

Điều này, điều này làm sao có thể?! "Oanh!" Tranh thủ lúc bản nguyên Thiên Đạo suy yếu, Thái Thanh Lão Tử, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bốn vị Thiên Đạo Thánh Nhân trong lúc ngẩn ngơ, Bình Tâm vốn vẫn luôn cố gắng kháng tranh cuối cùng cũng tìm được cơ hội, phá vỡ phong tỏa của Tru Tiên Kiếm Trận và chư Thánh, giáng lâm xuống thế giới Hồng Hoang. "Nguyên Thủy, nạp mạng đến đây!" Bình Tâm vận một bộ cung trang sa quần màu vàng minh hoàng, xiêm y phiêu phiêu, sát khí ngập trời.

Các huynh trưởng và Huyền Minh tỷ tỷ đã chết, lại còn tình lang liều lĩnh chịu một đòn của Nguyên Thủy để thay đổi vận mệnh của Ngũ ca, tất cả nỗi phẫn nộ ngút trời đều dung hợp vào một đòn tất sát. "Xoẹt!" Chỉ thấy Địa Đạo Thần Luân trong tay nàng lóe lên một tia huyết mang.

Khoảnh khắc.

Trường hà thời gian và trường hà vận mệnh trong thế giới Hồng Hoang bị ngạnh sinh sinh chém đứt, mọi thời không hoàn vũ, Gia Nguyên Chư Thiên, đều bị đạo huyết mang này xé nát. "Ô!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng đại kinh, liên mang thôi động phòng ngự chí bảo Chư Thiên Khánh Vân.

Khả đương Chư Thiên Khánh Vân phát xuất nhất đạo bi minh chi hậu, tha chỉnh cá nhân Đạo Khu dã tùy chi nhất phân vi nhị, nhiên hậu

hóa vi tê phấn yên tiêu vân tán. "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Thiên Khung một lần nữa điên cuồng chấn động, khắp trời mưa máu rơi xuống, Thiên Đạo chi âm bi minh.

Một cảnh tượng dị tượng Thánh Nhân vẫn lạc, Thiên Địa đồng bi một lần nữa hiện ra trong thế giới Hồng Hoang, khiến hàng ức vạn sinh linh Hồng Hoang chấn động không dứt. "Nhị đệ!" "Nhị huynh!" Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên Giáo Chủ khi chứng kiến Bình Tâm vừa ra tay, đã trực tiếp miểu sát Nguyên Thủy, nội tâm cuồng chấn, điều động bản nguyên Thiên Đạo trực tiếp hàng lâm xuống Bất Chu Sơn Thiên Khung. "Vút!" "Xoẹt!" Thái Cực Đồ và Thanh Bình Kiếm trấn áp Thiên Khung, bảo hộ bản nguyên Chân Linh của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Bọn họ dường như nghe thấy tiếng Thiên Đạo bi minh và Lão Sư nộ hống, đồng thời cũng cảm nhận được lực độ khống chế của Thiên Đạo đối với mình, cũng đang cấp kịch sậu hàng.

Thiên Đạo Thánh Nhân mỗi một lần bị sát, đều sẽ tiêu hao một bộ phận bản nguyên Thiên Đạo.

Và lần Vu Yêu Lượng Kiếp quyết chiến này, trừ Nguyên Thủy bị sát ra, ngay cả Lão Sư, vị Thiên Đạo đại ngôn nhân này, cũng bị Tô Thần chém giết, bản nguyên Thiên Đạo tổn thất đơn giản là khó có thể đong đếm!

Tô Thần tại chế chỉ Cộng Công nộ chàng Bất Chu Sơn hậu, trực tiếp dĩ Đại Đạo thần thông tương tha trấn áp, nhiên hậu tống đáo liễu Địa Phủ.

Cảm tri đáo Bình Tâm hiện thân, tịnh bang chính mình chém giết Nguyên Thủy, nội tâm bất do đắc nhất tùng.

Y ngẩng đầu nhìn về Hỗn Độn Thiên Khung, dường như nhìn thấy bản nguyên Chân Linh của Hồng Quân đang cuồng nộ vô năng,

sau đó một lần nữa thôi động Đại Đạo Công Đức Kim Luân của mình, câu thông và liên kết lực lượng Đại Đạo trong Hỗn Độn, bắt đầu lập thệ. "Đại Đạo tại thượng, Ngô là Tô Thần, Địa Đạo Luân Hồi Chi Chủ Hồng Hoang, lần Vu Yêu Lượng Kiếp này, Ngô sâu sắc cảm thấy quy tắc trật tự thế giới Hồng Hoang hỗn loạn, cùng với Thiên Đạo có tư tâm mượn Lượng Kiếp làm họa Hồng Hoang." "Vì tạo phúc vạn linh Hồng Hoang, đặc biệt chế định quy tắc trật tự mới 'Thiên Nhân Ngũ Suy', ngăn chặn Thiên Đạo có tư tâm, đồng thời cấm chỉ tu luyện giả Hồng Hoang làm loạn Hồng Hoang, kính xin Đại Đạo giám chi!" "Một: Kẻ không thành Đại La Kim Tiên, đều phải chịu 'Thiên Nhân Ngũ Suy', thọ mệnh không còn vô cùng vô tận!" "Quy định chi tiết là: Địa Tiên thọ mệnh hai vạn năm, Thiên Tiên thọ mệnh năm vạn năm, Chân Tiên mười vạn năm, Huyền Tiên một Nguyên Hội, Kim Tiên hai Nguyên Hội, Thái Ất Kim Tiên năm Nguyên Hội!" "Hai: Khi tu luyện giả mỗi khi đột phá một đại cảnh giới, đều cần trải qua Thiên Kiếp tẩy lễ, người có Công Đức Khí Vận thâm hậu, lực độ Thiên Kiếp có thể giảm bớt tùy tình hình, đảm bảo có thể an nhiên độ qua, còn người Nghiệp Lực Sát Khí quấn thân, cường độ Thiên Kiếp sẽ tăng lên, để tỏ rõ Thiên Địa chi uy!" "Ba: Để khen thưởng người Công Đức Khí Vận thâm hậu, khi thọ mệnh cực hạn của sinh linh trên Địa Tiên đến, ban tặng một tia sinh cơ, người thuận lợi độ qua Thiên Kiếp có thể tăng thêm vạn năm thọ mệnh!" "Nếu độ kiếp thất bại, người Công Đức Khí Vận thâm hậu có thể nhập Địa Phủ Thượng Tam Đạo (Thiên Thần Đạo, A Tu La Đạo, Nhân Gian Đạo) đầu thai chuyển thế, người Nghiệp Lực Sát Khí quấn thân, thì tiến vào Địa Phủ Hạ Tam Đạo (Ngạ Quỷ Đạo, Địa Ngục Đạo, Súc Sinh Đạo) đầu thai, tu vi của bản thân phản bộ Hồng Hoang!" "Bốn: Để ngăn chặn tệ nạn, cấm chỉ tu luyện giả cầu trợ kẻ có thực lực cường đại giúp đỡ độ kiếp, một khi ý chí Thiên Địa kiểm tra được, sẽ lấy cảnh giới của người giúp đỡ làm cơ chuẩn, điều chỉnh gấp mấy lần lực lượng Thiên

Kiếp để trừng phạt." "Năm: Để phòng ngừa Đại La Kim Tiên và Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh) Đại Năng ỷ mạnh hiếp yếu làm họa Hồng Hoang, tất cả cường giả Đại La mỗi mười Nguyên Hội độ kiếp một lần, Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh) mỗi hai mươi Nguyên Hội độ kiếp một lần." "Người Công Đức Khí Vận nồng hậu, được Thiên Địa bảo hộ chúc phúc, vô nhu độ kiếp.

Người Nghiệp Lực Sát Khí quấn thân, cần dùng Thiên Kiếp tẩy lễ, trực chí Nghiệp Lực Sát Khí tẩy tịnh vi chỉ, nhược thị giang bất trụ Thiên Kiếp, trực tiếp hóa vi phi hôi, tịnh tương kỳ tu vi chuyển hóa vi tinh thuần Thiên Địa Linh Khí, phản bộ Hồng Hoang!" "Xoẹt!" "Xoẹt!" "Xoẹt!" Khi Tô Thần hướng Đại Đạo lập thệ xong, trực tiếp từ không gian thức hải tế xuất Thiên, Địa, Nhân Tam Đăng đã chuẩn bị từ lâu.

Y thôi động điều khiển một tia bản nguyên Thiên Đạo, bản nguyên Địa Đạo và bản nguyên Nhân Đạo ẩn chứa trong Tam Đăng, dung hợp ba đạo bản nguyên này, câu thông và liên kết ý chí Đại Đạo, để Đại Đạo chấp nhận lời thề của mình! "Thì ra là vậy!" "Tô Thần đạo hữu vẫn luôn không động dụng Thiên Địa Nhân Tam Đăng, hóa ra là vì khoảnh khắc này!" Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ ba người đồng loạt hai mắt co rút, lộ ra vẻ chấn động vô cùng.

Từ khi Tô Thần có được Thiên Đăng từ tay Nguyên Thủy, bọn họ vẫn luôn tò mò về tác dụng chân chính của ba cây đèn này, nhưng đợi vô số Nguyên Hội, cũng không đợi được y thực sự sử dụng.

Cho đến tận ngày hôm nay!

Khi Vu Yêu Lượng Kiếp hạ màn, y cuối cùng cũng bắt đầu sử dụng! "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Bản nguyên Thiên Địa Nhân Tam Đạo và lời thề Đại Đạo của Tô Thần dung hợp, lập tức nhận được sự

chấp thuận của ý chí Đại Đạo.

Kim Vân Công Đức Đại Đạo hùng vĩ lan tỏa khắp Thương Khung Hoàn Vũ, chiếu rọi toàn bộ thế giới Hồng Hoang thành một biển vàng kim.

Tử Khí Đông Lai ức vạn dặm, Hà Quang vạn đạo nhuộm chư thiên!

Thiên Hoa loạn trụy, Địa dũng kim liên.

Đại Đạo chi âm vang vọng Hồng Hoang.

Hàng ức vạn sinh linh vừa trải qua Vu Yêu Lượng Kiếp, đột nhiên cảm nhận được cảnh tượng này, không khỏi đồng loạt ngẩng đầu nhìn về phía Thiên Khung, chứng kiến đạo thân ảnh màu tím thần thánh vĩ ngạn đó, không khỏi ngây người.

Cùng lúc đó.

Hồng Quân vừa mới trọng tố Đạo Khu, khi nghe Tô Thần hướng Đại Đạo lập thệ, chế định 'Thiên Nhân Ngũ Suy', thưởng tẩu chính mình Thiên Đạo Thiên Phạt Lôi Kiếp quyền hành, chỉnh cá nhân bất do đắc cuồng bạo khởi lai. 'Thiên Nhân Ngũ Suy' khả thị tha chuẩn bị tại chưởng khống nhất bộ phân Địa Đạo quyền hành chi hậu ban bố đích, thùy tằng tưởng Tô Thần cánh nhiên đề tiền chế định dữ hoàn thiện, tịnh thả hoàn dung hợp liễu Thiên Địa Nhân Tam Đạo bản nguyên, nhượng Đại Đạo trực tiếp nhận khả? "Tô Thần, nhĩ chân thị cai tử a!" Trong suy tưởng của Hồng Quân.

Đợi Vu Yêu Lượng Kiếp vận chuyển theo đại thế thiên định, Thiên Đạo áp chế Địa Đạo, tiến thêm một bước nắm giữ ý chí Thiên Địa Hồng Hoang, đồng thời cũng có thể nắm giữ một phần bản nguyên Địa Đạo.

Sau đó dùng Thiên Đạo Lục Thánh làm quân cờ tiến vào Địa Phủ,

nắm giữ quyền hành Địa Phủ (Minh Giới).

Đợi đến Phong Thần Lượng Kiếp tiếp theo.

Thiên Đạo triệt để nắm giữ Nhân Đạo trong tay, Nhân Hoàng từ Cửu Cửu Chí Tôn giáng xuống Cửu Ngũ Chí Tôn, và xưng Thiên Tử với đồng tử Hạo Thiên dưới tọa của mình, triệt để nắm giữ ý chí Thiên Địa Hồng Hoang.

Đến lúc đó.

Chương 259

Để trì hoãn Hồng Hoang thoái hóa, y lại chế định 'Thiên Nhân Ngũ Suy', tiến thêm một bước tăng cường quyền hành Thiên Đạo.

Ai ngờ.

Tô Thần lại trong lúc quyết chiến Vu Yêu Lượng Kiếp, dùng ba đạo bản nguyên ẩn chứa trong Thiên, Địa, Nhân Tam Đăng, lại hướng Đại Đạo lập thệ, chế định trước 'Thiên Nhân Ngũ Suy', cướp đoạt quyền hành Thiên Phạt của Thiên Đạo.

Điều này khiến Hồng Quân có một cảm giác sống trong bóng tối của Tô Thần! "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Thiên Khung điên cuồng chấn động.

Đại Đạo Công Đức như trút nước, lần lượt giáng xuống Thiên, Địa, Nhân Tam Đăng và trên thân Tô Thần, càng làm y thêm phần thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ vĩnh hằng.

Hồng Quân trơ mắt nhìn quyền hành Thiên Đạo thuộc về mình bị cưỡng ép cướp đi, y dù là Thiên Đạo đại ngôn nhân, điều khiển ý chí Thiên Đạo, cũng không thể ngăn cản.

Đại Đạo chí công.

Lần Vu Yêu Lượng Kiếp này, Thiên Đạo tư tâm quá nhiều.

Đầu tiên là ra tay trấn sát hai đại nhân vật chính của Lượng Kiếp là Thái Nhất và Đế Giang, sau đó lại cưỡng ép điều khiển bản nguyên Thiên Đạo, nghịch chuyển thời không, khiến Vu Yêu Nhị Tộc tiến hành quyết chiến cuối cùng, mang đến sự phá hoại và hủy diệt vô biên cho thế giới Hồng Hoang.

Thậm chí Ác Thi của Hồng Quân còn ra tay, âm thầm thao túng Tổ

Vu Cộng Công, khiến y giận dữ đâm vào Bất Chu Sơn trụ trời Thiên Địa Hồng Hoang, dục tiến nhất bộ hủy diệt Hồng Hoang!

Tại Đại Đạo ý chí đích nhận khả hạ, Hồng Quân căn bản tựu vô pháp phản kháng.

Chích kiến uẩn hàm Thiên, Địa, Nhân Tam Đạo bản nguyên Tam Đăng tại Đại Đạo Công Đức đích tẩy lễ hạ, khai thủy mạn mạn dung hợp, tán phát trứ nùng úc đích Hồng Hoang Thiên Địa ý chí. "Vút!" Khi kim quang Đại Đạo tan đi.

Một mai Thiên Địa Ấn Tỳ màu vàng kim lơ lửng trước mặt Tô Thần, tản mát ra ý chí Thiên Địa nồng đậm và lực lượng Lôi Phạt. "Đông Hoa, còn không hiện thân?" Tô Thần nhìn về Tử Vi Tinh, lạnh giọng quát. "Xoẹt!" Chỉ thấy một nam tử vận tử kim đế bào, đội đế hoàng miện lưu từ Tử Vi Tinh mà đến, khí độ y uy nghiêm, tản mát ra khí thế Hoàng Giả nồng đậm, chính là Đông Hoa Đế Quân, do tàn hồn Đông Vương Công chuyển thế! "Đệ tử bái kiến Lão Sư!" Đông Hoa Đế Quân đến trước mặt Tô Thần, cung kính hành lễ.

Thuở ban đầu Yêu Tộc phúc diệt Tiên Đình, tàn hồn của Đông Vương Công còn sót lại được Tô Thần thu thập, sau khi xuất thế ở Địa Phủ, y đã đưa tàn hồn đó vào Lục Đạo Luân Hồi để bổ toàn bản nguyên, chuyển thế đầu thai đến Đế Tinh Nhân Đạo 'Tử Vi Tinh'.

Những năm qua y vẫn luôn được Tô Thần che giấu, ngay cả Thiên Đế Đế Tuấn, người thống trị hàng ức vạn tinh thần Hồng Hoang, khi cảm nhận được Tử Vi Tinh có chút dị thường, cũng không đi sâu tìm hiểu.

Bởi vì trên Tử Vi Tinh lưu lại là dấu ấn của Tô Thần!

Trải qua vô số Nguyên Hội tu luyện, Đông Hoa đã thuận lợi chứng đắc Hỗn Nguyên Kim Tiên, giờ đây cuối cùng cũng có tư cách thực hiện sứ mệnh của mình. "Thiện!" "Bản Tọa lấy thân phận Địa Đạo

Luân Hồi Chi Chủ và Thiên Phạt Chúa Tể: sắc phong ngươi làm Hồng Hoang Tiên Đế, do ngươi kiến lập Tiên Đình, nắm giữ Thiên Phạt, tạo phúc vạn linh Hồng Hoang!" Tô Thần điều khiển Thiên Địa Ấn Tỳ được dung hợp từ Thiên Địa Nhân Tam Đăng, sau đó dùng Đại Đạo Công Đức mình có được, ngưng tụ ra một phương Ngọc Tỷ ẩn chứa ý chí Thiên Địa và ấn ký Thiên Phạt, trực tiếp ban tặng cho Đông Hoa. "Đệ tử cẩn tuân Lão Sư Pháp Chỉ!" Đông Hoa thu 'Tiên Đế Ngọc Tỷ' vào thức hải, Thiên Khung bắt đầu khẽ chấn động, hàng lạc nhất lũ lũ Công Đức Khí Vận, dung nhập vào thức hải của y, đại biểu ý chí Thiên Địa Hồng Hoang chấp nhận y vị tân Tiên Đế này!

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân khi nhìn thấy Đông Hoa Đế Quân từ Tử Vi Tinh mà ra, sau đó bị Tô Thần sắc phong làm tân Tiên Đế, cả người không khỏi triệt để chấn động!

Bọn họ làm sao cũng không ngờ.

Tô Thần mượn Vu Yêu Lượng Kiếp trước tiên chế định 'Thiên Nhân Ngũ Suy', trực tiếp cướp đi quyền hành Thiên Phạt của Thiên Đạo.

Sau đó lại lập riêng Tiên Đế, tiến thêm một bước nắm giữ quyền hành thống trị Hồng Hoang của Thiên Đạo trong tay, điều này đơn giản là truy cùng giết tận, muốn cướp đoạt hết quyền hành Thiên Đạo vậy!

Nguyên Thủy Thiên Tôn dưới sự bảo hộ của Đại huynh và Tam đệ, mượn bản nguyên Thiên Đạo trọng tố Đạo Khu, y và Thái Thanh Lão Tử nhìn nhau, nội tâm chấn động không gì sánh bằng. 'Đại huynh, ngươi nói từ khi Tô Thần trao đổi Thiên Đăng với chúng ta ban đầu, y đã không phải đang mưu tính khoảnh khắc này sao?' 'Có lẽ vậy!' 'Bố cục của Tô Thần đạo hữu tinh diệu khôn lường, chỉ đến khoảnh khắc

thu lưới định đỉnh, mới thực sự hiển lộ!' Nghe Nhị đệ truyền âm, Thái Thanh Lão Tử vô cảm gật đầu. 'Giờ đây ngày tháng của Thiên Đạo Thánh Nhân chúng ta thật khó khăn rồi!' Nguyên Thủy Thiên Tôn ngẩng đầu nhìn về Hỗn Độn Thiên Khung, dường như muốn nhìn thấy bóng dáng Lão Sư Hồng Quân.

Lần Vu Yêu Lượng Kiếp này, Lão Sư đã dụng tâm cơ điều khiển mọi thứ, trước tiên là để Thiên Đạo Lục Thánh của mình ngăn chặn phong tỏa Bình Tâm và Tô Thần, sau đó lại đích thân thao túng Lượng Kiếp.

Nhưng thật đáng tiếc.

Tất cả bố cục và tính toán của y, đều là đang tự đào mồ chôn căn cơ Thiên Đạo!

Tiên thị Đế Giang cân Thái Nhất dung hợp Nhân Đạo Khí Vận, liên thủ phách sát Thiên Đạo, nhiên hậu Nữ Oa Sư Muội hướng Đại Đạo lập thệ, thối xuất Huyền Môn tịnh tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị.

Thiên Đạo trong khoảng thời gian này, tổn thất bản nguyên thực sự quá nhiều, điều này mới khiến Tô Thần thuận lợi thực thi kế hoạch, cưỡng ép cướp đi quyền Thiên Phạt của Thiên Đạo và quyền lập Tiên Đình! 'Đại huynh, Nhị huynh, giờ đây Thiên Đạo thế nhược, chúng ta Tam Thanh có nên động dụng át chủ bài, trực tiếp xuất thủ mạt trừ ý chí Thiên Đạo, nhượng Thiên Đạo chân chính đại công tước vô tư, tạo phúc Hồng Hoang không?' Hai mắt Thông Thiên Giáo Chủ lấp lánh, như ẩn chứa hai thanh Đại Đạo Thần Kiếm.

Bây giờ là lúc Thiên Đạo yếu nhất, nếu không lợi dụng tốt cơ hội ngàn năm có một này, tương lai sẽ khó khăn rồi!

Ngay lúc này.

Đại Đạo Uy Áp khủng bố từ Hỗn Độn truyền đạo nhập vào thế giới Hồng Hoang.

Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh, năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân này đồng loạt bị Đại Đạo ý chí tỏa định, từng người sắc mặt trong khoảnh khắc đột nhiên thay đổi, lộ ra một tia kinh khủng. "Đại Đạo Đạo Lôi?" "Đây là trừng phạt đối với Thiên Đạo Thánh Nhân chúng ta can thiệp Lượng Kiếp sao?" Giờ phút này.

Thiên Đạo Ngũ Thánh kinh khủng phát hiện, bản thân họ dường như không thể động đậy, khí tức Đại Đạo Đạo Lôi hủy diệt đó, dường như có thể khiến họ triệt để thân tử đạo tiêu! "Đại Đạo tại thượng, can dự Lượng Kiếp không phải là bản ý của chúng Ngô, là ý chí Thiên Đạo không cho phép chúng Ngô từ chối!" Chuẩn Đề muốn thôi động Đại Đạo Công Đức tích trữ của mình, mượn đó để câu thông và liên kết ý chí Đại Đạo trong Hỗn Độn, nhưng lại phát hiện không có chút tác dụng nào. "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Năm đạo Đại Đạo Đạo Lôi phát ra uy áp chí cao vô thượng, thống trị vạn vật, từ Hỗn Độn Thiên Khung ầm ầm giáng xuống, trực tiếp phách tại liễu Tam Thanh dữ Tây Phương Nhị Thánh thân thượng. "Oanh!" "Oanh!" Chỉ thấy Đạo Khu Thánh Nhân của Thiên Đạo Ngũ Thánh đột nhiên tạc liệt, vô cùng kim sắc Thánh Huyết tiêu tiên sái lạc Thiên Địa. "Ầm ầm ầm!" Thiên Khung tái nhất thứ chấn động khởi lai.

Mạn thiên huyết vũ hàng lạc, Thiên Đạo chi âm bi minh.

Nhất phó Thánh Nhân vẫn lạc Thiên Địa đồng bi dị tượng tái nhất thứ xuất hiện tại Hồng Hoang thế giới, kinh đích Hồng Hoang ức ức vạn sinh linh môn chấn hám bất dĩ.

Dữ thử đồng thì.

Tại Hỗn Độn chi trung chưởng khống Thiên Đạo ý chí Hồng Quân, tha dã bị Đại Đạo Đạo Lôi tỏa định.

Tác vi Hồng Hoang Thiên Đạo đại ngôn nhân, kỳ sứ mệnh bản cai thị tạo phúc Hồng Hoang, đãn tha khước vi liễu nhất kỷ chi tư, cánh nhiên lũ thứ nghịch cải Lượng Kiếp dữ Thiên Địa ý chí.

Tiên thị trấn sát thân cụ Đại Đạo Công Đức dữ Khai Thiên Công Đức đích Thái Nhất dữ Đế Giang, nhiên hậu tái nghịch chuyển Hồng Hoang thời không, thao khống Vu Yêu Nhị Tộc tiến hành tối chung quyết chiến, cấp Hồng Hoang thế giới đái lai vô biên phá phôi dữ hủy diệt.

Thậm chí hoàn hạ lệnh cấp Ác Thi, thao khống Tổ Vu Cộng Công nộ chàng Hồng Hoang Thiên Địa chi trụ Bất Chu Sơn.

Giá luy luy tội hành, giản trực nhân thần cộng phẫn!

Như kim Vu Yêu Lượng Kiếp triệt để kết thúc, Thiên Địa ý chí khai thủy thanh toán, Đại Đạo phản phệ dã chính thức khai thủy. "Ầm ầm ầm!" Đệ nhất đạo Đại Đạo Đạo Lôi tỏa định Hồng Quân, trực tiếp phách lạc nhi hạ. "Vút!" Hồng Quân diện sắc phát bạch, nhãn thần băng lãnh.

Tha toàn lực thôi động Thiên Đạo Bảo Tháp, thậm chí hoàn thí đồ triệu hồi trấn sát Tô Thần Càn Khôn Đỉnh, đãn tha kinh khủng đích phát hiện, Tô Thần cư nhiên sấn hỏa đả kiếp, điều động Hồng Hoang Thiên Địa ý chí trấn áp liễu Càn Khôn Đỉnh! "Cai tử đích Tô Thần!" Càn Khôn Đỉnh thị tu bổ Hồng Hoang Thiên Địa quan kiện chí bảo, án chiếu thiên định đại thế cai tứ cấp Nữ Oa, nhượng tha luyện chế Ngũ Sắc Thạch lai bổ thiên, như kim Nữ Oa bị chính mình trấn sát, chích thặng chân linh một hữu khôi phục Đạo Khu.

Tô Thần tác vi Vu Yêu Lượng Kiếp tối đại doanh gia, tha hoạch đắc Hồng Hoang Thiên Địa ý chí nhận khả, đương nhiên hữu tư cách thưởng đoạt giá kiện bổ thiên chí bảo Càn Khôn Đỉnh! "Khả hận!" Tưởng đáo chính mình bất đán yếu thừa thụ Hồng Hoang Thiên Địa ý

chí phản phệ, hoàn yếu nghênh tiếp Đại Đạo Đạo Lôi trừng phạt, thậm chí tựu liên Càn Khôn Đỉnh giá kiện chí bảo đô yếu bị Tô Thần cấp thưởng đoạt tẩu, tha nội tâm khí đắc kỷ dục thổ huyết. "Oanh ô!" Chích kiến Thiên Đạo Bảo Tháp phát xuất nhất trận bi minh.

Hồng Quân Đạo Khu mộc dục tại Đại Đạo Đạo Lôi chi hạ, dã thị xuất hiện nhất đạo đạo mật mật ma ma đích liệt văn, sấm xuất khủng bố đích kim sắc Thánh Huyết. "Ầm ầm ầm!" Đệ nhị đạo Đại Đạo Đạo Lôi tái nhất thứ mãnh phách nhi hạ.

Na phạ Hồng Quân Vô Cực Đạo Bào cân Vô Cực Quan đô thị cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, đãn nhưng thị vô pháp để đáng giá chí cao vô thượng Đại Đạo Đạo Lôi. "Oanh!" Khoảnh khắc gian.

Tha Đạo Khu trực tiếp tạc liệt.

Hoàn một đẳng kim sắc Thánh Huyết tiêu tiên, tại Đại Đạo Lôi Kiếp tẩy lễ hạ tựu thuấn gian hóa vi tiêu yên tê phấn!

Đệ tam đạo.

Đệ tứ đạo.

Đệ ngũ đạo!

Chỉnh chỉnh cửu đạo Đại Đạo Đạo Lôi, Hồng Quân Đạo Khu bị phách toái liễu nhất thứ hựu nhất thứ, Thiên Đạo Bảo Tháp bi minh, Chân Linh bản nguyên ám đạm, phảng phật tùy thì tùy địa đô yếu triệt để vẫn lạc.

Ẩn nặc tại Hỗn Độn chi trung Dương Mi Đại Tiên kiến đáo giá nhất mạc, chủy giác nhẫn bất trụ lưu lộ xuất vô cùng sướng khoái hân hỉ chi sắc. "Hồng Quân, nễ dã hữu kim nhật?" "Chân thị tác kiển tự phược, Đại Đạo bất dung!" Vi liễu phục cừu, tha dĩ kinh đẳng thái cửu thái cửu.

Hạnh hảo ngộ đáo liễu Tô Thần, nhiên hậu tài năng tại Vu Yêu

Lượng Kiếp trung thân thủ toán kế vu tha, nhượng Hồng Quân tiên thị tao thụ Đế Giang cân Thái Nhất liên thủ chém giết đích chí cường nhất kích.

Nhiên hậu tại thân nhãn kiến chứng tha tác kiển tự phược, tao thụ Hồng Hoang Thiên Địa ý chí phản phệ, Đại Đạo Đạo Lôi trừng phạt! "Xoẹt!" Khoảnh khắc tiếp theo.

Dương Mi Đại Tiên khán hướng liễu Hồng Hoang thế giới, mục quang lạc tại liễu Tô Thần thân thượng, song nhãn lưu lộ xuất vô cùng khâm bội chi sắc.

Minh minh Địa Đạo chỉnh thể thực lực yếu viễn viễn nhược vu Thiên Đạo, thậm chí tha đích chân chính tu vi dã chích hữu Hỗn Nguyên Đại La Tứ Trọng Thiên, đãn tha bằng tá trứ vô dữ luân bỉ đích bố cục thủ đoạn, ngạnh sinh sinh đích tỏa bại Hồng Quân âm mưu, tịnh thả nhượng tha tao thụ khủng bố vô cùng Đại Đạo phản phệ.

Giá dạng đích bố cục dữ thu quan năng lực, thực tại thị sinh bình cận kiến!

“Hoa!” Bình Tâm Nương Nương khẽ vung đôi tay thon dài, đem cảnh tượng Hồng Quân Đạo Tổ tại Hỗn Độn chịu Đại Đạo Đạo Lôi phản phệ hiện ra tại Hồng Hoang thế giới, để vạn linh Hồng Hoang chứng kiến thảm cảnh kẻ đại ngôn nhân Thiên Đạo này gây họa Hồng Hoang.

Có thể nói, hành động này đã trực tiếp dẫm nát uy nghiêm của vị Đạo Tổ, đại ngôn nhân Thiên Đạo như y!

Song, dù là vậy, nội tâm Bình Tâm vẫn chưa cảm thấy hả hê.

Nếu không phải Hồng Quân cường hành xuất thủ can thiệp Lượng Kiếp, lấy sự bố cục của phu quân y đối với hai tộc Vu Yêu, song phương nhất định sẽ giảng hòa, cùng nhau tạo phúc vạn linh Hồng

Hoang, làm sao có thể thực sự sinh tử quyết chiến?

Thi thời khắc này, ức vạn sinh linh Hồng Hoang nhìn thấy dáng vẻ thê thảm của Đạo Tổ Hồng Quân, kẻ từng cao cao tại thượng, coi chúng sinh như kiến cỏ, ai nấy đều chấn động đến ngẩn người, như bị hóa đá!

Chương 260

Chúc Long, Long Mẫu cùng những đại năng viễn cổ cùng thời kỳ với y, sau khi thấy kết cục của Hồng Quân, nội tâm vừa chấn động vừa cảm thấy vô cùng hả hê.

"Hồng Quân, ngươi cũng có ngày hôm nay?" Khi Long Hán Đại Kiếp, Ma Tổ La Hầu đã ngầm ám sát các hệ thuộc Tiên Thiên Tam Tộc, Hồng Quân lại từ đó mà khuấy động sóng gió, kích động Tiên Thiên Tam Tộc gây chiến, khiến vô số huynh đệ của bọn họ vong mạng.

Thậm chí ngay cả đại ca (phu quân) của họ cũng đành phải hóa đạo trấn áp tứ hải tuyền nhãn Hồng Hoang.

Mối hận thù này, Chúc Long và Long Mẫu vẫn luôn ghi nhớ trong lòng.

Chỉ là vì Hồng Quân mượn khí vận Lượng Kiếp chứng đắc vị Thánh Nhân khai thiên đệ nhất, khiến họ không thể không áp chế mối hận thù trong lòng, không dám biểu lộ chút nào.

Nay nhìn thấy y thảm hại đến mức này, nội tâm làm sao không cảm thấy đại khoái nhân tâm?

Thiên Đạo Ngũ Thánh sau khi chịu một đạo Đại Đạo Đạo Lôi trừng phạt, mượn Thiên Đạo bản nguyên để trọng tố đạo khu, họ đột nhiên phát hiện, thực lực của mình vậy mà sụt giảm vô số lần.

Từ Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên (Nhất Trọng Thiên) trước đó, trực tiếp rớt xuống Bán Bộ Hỗn Nguyên thậm chí Hỗn Nguyên Đại La sơ kỳ.

Cái… đây là chuyện gì?

Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh nhìn nhau.

"Kẻ Thiên Đạo nhân đã xuất thủ can thiệp Vu Yêu Lượng Kiếp, lại cường hành nghịch chuyển Hồng Hoang thời không, dẫn đến ức vạn sinh linh vô tội vong mạng, dưới sự phản phệ của Đại Đạo nghiệp lực, Thiên Đạo bản nguyên bị tổn thương vô cùng nghiêm trọng." "Chúng ta là Thiên Đạo Thánh Nhân, không phải chân chính Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thực lực chủ yếu đến từ Thiên Đạo, nhưng nay vì Thiên Đạo bản nguyên suy yếu, thực lực bản thân sụt giảm cũng là lẽ thường tình!" Thái Thanh Lão Tử một lời đã nói toạc ra mấu chốt. 'Đại huynh, nhị huynh, cơ hội lần này ngàn năm khó gặp, không bằng động dụng át chủ bài, một lần diệt trừ Thiên Đạo ý thức?' Thông Thiên Giáo Chủ lại một lần nữa truyền âm, đề nghị lập 'Hỗn Nguyên Tam Tài Đại Trận', chém diệt Thiên Đạo ý thức, để Tam Thanh bọn họ có thể thoát khỏi thân phận quân cờ, trở thành chân chính Thiên Đạo Thánh Nhân!

"Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, bốn người các ngươi phụ trách bổ thiên và tu phục địa liệt, Thông Thiên ngươi thì đến Bắc Hải dùng tứ chi của Huyền Quy làm tứ cực thiên trụ, tạo phúc Hồng Hoang!" Ngay khi Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn đang đầy ý định, trong não hải vang lên pháp chỉ uy nghiêm lạnh lùng của Hồng Quân, lập tức phá tan ý nghĩ này.

"Cẩn tuân Lão Sư pháp chỉ!" "Cẩn tuân Lão Sư pháp chỉ!" Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh cùng tề tề cúi đầu hành lễ về phía Hỗn Độn thiên khung. 'Nhị đệ, tam đệ, nay thời cơ còn chưa chín muồi, kế hoạch tạm thời gác lại.' 'Thiên Đạo tuy nói vô cùng suy yếu, nhưng nếu chúng ta bày trận, sẽ bị 'y' phát giác ngay lập tức, rồi rơi vào kết cục như Nữ Oa sư muội.' 'Với thu hoạch của Tô Thần đạo hữu trong Lượng Kiếp lần này, Địa Đạo tương lai nhất định sẽ tiếp tục áp chế Thiên Đạo, vậy nên chúng ta vẫn nên kiên nhẫn chờ đợi

thời cơ tiếp theo!' 'Đại huynh nói có lý!' Nguyên Thủy nghĩ đến kết cục thê thảm của Nữ Oa trước đó, cũng không dám dễ dàng mạo hiểm. 'Ai!' Nghe đại huynh và nhị huynh không muốn nắm bắt cơ hội tuyệt vời này, Thông Thiên nội tâm thở dài một hơi, hai mắt lộ ra vẻ vô cùng tiếc nuối.

"Chư vị, hiện tại các ngươi muốn đi, e rằng cũng quá không coi Địa Đạo của ta vào mắt rồi chăng?" Ngay khi Thiên Đạo Ngũ Thánh chuẩn bị chấp hành pháp chỉ của Lão Sư Hồng Quân, Tô Thần lạnh lùng nhìn về phía họ.

"Tô Thần đạo hữu, chúng ta…" Thông Thiên há miệng, cuối cùng trầm mặc không nói.

Từ trước đến nay, Tô Thần đạo hữu đối với Tam Thanh y đều đãi ngộ thành tâm, thậm chí còn giúp y có được chân chính truyền thừa của Phụ Thần và công pháp chứng đạo 《Hồng Mông Cửu Chuyển》, nhưng Tam Thanh y lại đối xử với y thế nào?

Đầu tiên là công kích y chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, nay lại liên thủ phong tỏa Địa Phủ và Luân Hồi Sơn, để y trơ mắt nhìn đại cữu tử và đại di tử của mình vẫn lạc.

Tuy nói đây là ý chí của Thiên Đạo, y căn bản không thể lựa chọn.

Nhưng nếu không cho y một lời giải thích, làm sao có thể nói cho qua chuyện?

"Tô Thần đạo hữu, lần này quả thực là chúng ta thiếu lý lẽ, chỉ cần ngươi nói ra đạo lý, chúng ta tuyệt không lùi một bước!" Thái Thanh Lão Tử đối diện ánh mắt Tô Thần, thản nhiên chấp nhận kết nhân quả.

"Thiện!" "Vậy các ngươi mỗi người hãy nhận lấy một búa của ta rồi nói!" Tô Thần nói xong, trực tiếp vung Sáng Thế Thần Phủ của

mình về phía Thiên Đạo Ngũ Thánh.

"Hưu!" "Hưu!" Năm đạo phủ mang cực hạn, mang theo uy khai thiên tích địa, trấn áp thời không thiên vũ, ngang đoạn quá khứ tương lai, phảng phất giữa thiên địa chỉ còn lại một đạo khai thiên phủ ảnh.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân này thản nhiên nghênh đón một búa này, thậm chí còn không thôi động pháp bảo.

"Bành!" "Bành!" Năm tiếng trong trẻo vang lên.

Chỉ thấy chân thân Thiên Đạo Thánh Nhân của họ lập tức nổ tung, vô cùng kim sắc thánh huyết tiêu tan, máu nhuộm thương khung.

"Oanh Long Long!" "Oanh Long Long!" Thiên khung điên cuồng chấn động, mưa máu ngập trời như đổ ào xuống.

Thiên Đạo cùng nhau bi minh.

Một lần nữa hiện ra dị tượng kinh khủng Thánh Nhân vẫn lạc, thiên địa đồng bi.

"Bá!" Hồng Quân trở về Tử Tiêu Cung, cảm nhận được Thiên Đạo bản nguyên giảm sút đột ngột, hai mắt bắn ra một tia sát khí ngút trời, nhưng cuối cùng vẫn im lặng nhắm mắt, tu phục đạo thương của bản thân và khôi phục Thiên Đạo bản nguyên.

Thua thì là thua.

Lần sau tìm cơ hội báo thù lại là được.

Dù sao hiện tại Nhân Đạo vẫn do Thiên Đạo nắm giữ, vẫn còn đủ cơ hội để phục thù Tô Thần và Địa Đạo!

Thiên Đạo Ngũ Thánh mượn Thiên Đạo bản nguyên trọng tố đạo khu, rõ ràng cảm nhận được Thiên Đạo bản nguyên ngày càng giảm

thiểu, thực lực bản thân cũng tiếp tục sụt giảm.

"Thánh Nhân rốt cuộc không phải chân chính Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên a!" Lặng lẽ cảm thán một tiếng, họ hướng về Tô Thần và Bình Tâm hành một lễ, rồi lao về phía thiên khung vỡ nát, chuẩn bị bắt đầu tu phục lỗ hổng thiên quật, ngăn chặn dòng Thiên Hà đổ xuống.

"Hưu!" Thông Thiên một bước đạp ra, trực tiếp hạ lâm Bắc Hải.

"Huyền Quy ở đâu?" "Sứ mệnh của ngươi chính là tạo phúc Hồng Hoang, dùng tứ chi chống đỡ tứ cực Hồng Hoang, còn không mau mau hiện thân?" "Tô Thần Thánh Nhân, cứu mạng!" Dưới uy áp Thánh Nhân, Huyền Quy nội tâm kinh hồn bạt vía, không thể không lên tiếng cầu cứu Tô Thần.

Vô số Nguyên Hội qua, Huyền Quy vẫn luôn âm thầm chú ý Tô Thần, tận mắt chứng kiến y khai thiên chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân, thậm chí sáng lập 'Tài Đạo Thần Tháp', tạo phúc vạn linh Hồng Hoang, từ tận đáy lòng vì y mà cảm thấy vui mừng.

Nó không hề ỷ vào giao tình với Tô Thần mà tự đại, vẫn luôn âm thầm ẩn cư ở Bắc Hải, chưa từng tranh chấp với ai.

Nhưng nay đến thời khắc sinh tử liên quan, chỉ có thể bạo lộ quan hệ với Tô Thần.

"Bá!" Ngay khi lời nó vừa dứt, thân ảnh Tô Thần hạ lâm Bắc Hải, đứng đối diện với Thông Thiên.

"Huyền Quy đạo hữu, ngươi vẫn luôn không thể hóa hình, là vì sứ mệnh của ngươi là vì thiên địa lập tứ cực, tạo phúc Hồng Hoang." "Bần đạo tại đây hứa hẹn, sẽ dốc hết toàn lực giúp ngươi đầu thai chuyển thế!" Tô Thần nhìn về phía đôi mắt to lớn như tinh cầu của Huyền Quy, vô cùng nghiêm túc hứa hẹn với nó.

Tứ chi của nó làm tứ cực chống đỡ thiên trụ Hồng Hoang, theo thời gian trôi qua, sẽ tích lũy vô cùng bàng bạc công đức khí vận, một khi thông qua luân hồi chuyển thế, tương lai muốn chứng đạo Hỗn Nguyên cũng sẽ là việc nhẹ như lông hồng!

"Đa tạ Tô Thần Thánh Nhân!" Huyền Quy không tin Thông Thiên Giáo Chủ, nhưng nó lại tin Tô Thần.

Bởi vì Tô Thần là người nó tận mắt chứng kiến từng bước trưởng thành, hơn nữa khi y còn yếu kém đã kết tình hữu nghị, đối với tính cách có ơn tất báo và chí tình chí tính của y, nó vô cùng hiểu rõ.

"Oanh Long Long!" Khoảnh khắc tiếp theo, Huyền Quy vọt thẳng lên trời.

Thân thể to lớn của nó trực tiếp che khuất bầu trời, dường như cả phương bắc thiên khung đều bị nó che phủ hoàn toàn.

"Tô Thần Thánh Nhân, hy vọng ngài có thể chiếu cố huyết mạch của ta một chút!" "Hưu!" "Hưu!" Lời Huyền Quy vừa dứt, nó liền tự chặt tứ chi, tinh huyết bàng bạc vãi xuống, nhanh chóng nhuộm đỏ toàn bộ Bắc Hải.

"Đạo hữu yên tâm!" Tô Thần trịnh trọng cúi đầu hành lễ trước di thể của nó.

Tiếp đó, y thu Huyền Quy tứ chi và quy xác vào Càn Khôn Đỉnh, còn linh hồn thì trịnh trọng thu vào Lục Đạo Luân Hồi Bàn.

Càn Khôn Đỉnh, kiện Tiên Thiên Chí Bảo này, khi Hồng Quân chịu Đại Đạo Đạo Lôi phản phệ, chân linh Hồng Quân bên trong cũng bị Đại Đạo Đạo Lôi và thiên địa ý chí tiêu diệt, nay đã bị Tô Thần luyện hóa.

Có thể nói, Lượng Kiếp Vu Yêu lần này, Hồng Quân mới là kẻ thua cuộc lớn nhất, không những quyền hành Thiên Phạt của Thiên

Đạo đều bị Tô Thần cướp đi, thậm chí ngay cả kiện Tiên Thiên Chí Bảo Càn Khôn Đỉnh, vốn từ Hậu Thiên nghịch chuyển thành Tiên Thiên này cũng bị Tô Thần cướp mất!

"Thông Thiên đạo hữu, ngươi hãy liệu mà làm!" Trước khi rời đi, Tô Thần liếc nhìn Thông Thiên với vẻ mặt phức tạp, rồi một niệm quay về Lục Đạo Luân Hồi ở Địa Phủ.

Nhìn bóng lưng y rời đi, Thông Thiên ngũ vị tạp trần.

Về đến Địa Phủ, Bạch Miêu Miêu, Khổng Tuyên, Lục Côn, Ngao Thăng, Mộng Yêu Yêu và những người khác đều vây quanh y.

"Chủ nhân!" "Kính chào Lão Sư!" "Kính chào Lão Gia!" Trên mặt mọi người đều rạng rỡ nụ cười hân hoan và nhẹ nhõm.

Bạch Miêu Miêu thì trực tiếp nhào vào lòng y, ôm chặt lấy cổ y.

Tô Thần xoa xoa đầu nàng, ánh mắt nhìn về phía Lục Côn.

"Lục Côn, phụ hoàng và nhị thúc của ngươi vì tạo phúc vạn linh Hồng Hoang, đã chém giết Hồng Quân trong Lượng Kiếp, không có sự hy sinh và nỗ lực của họ, vi sư cũng không thể phá tan âm mưu của Hồng Quân." "Bất luận là Yêu tộc hay Vu tộc, họ đều vì vạn linh Hồng Hoang mà hy sinh, đều là những người đáng kính!" "Ừm!" Nghe lời Lão Sư, Lục Côn khẽ gật đầu, vành mắt một lần nữa đỏ hoe.

Nàng ở trong Địa Phủ, khi Hồng Quân nắm giữ Thiên Đạo bản nguyên nghịch chuyển thời không, sửa đổi ký ức vạn linh, y không thể sửa đổi vạn linh ở Địa Đạo Minh Giới, do đó Lục Côn đã tận mắt chứng kiến tất cả cuộc quyết chiến Lượng Kiếp, biết rõ toàn bộ chân tướng!

Vu Yêu Lượng Kiếp kết thúc.

Thiên cơ địa ý của Hồng Hoang dần dần khôi phục thanh minh.

Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên đổ nát tan tành, đại địa hoang tàn khắp chốn, ức ức vạn triệu sinh linh vẫn lạc trong Lượng Kiếp.

Hai tộc Vu Yêu cũng vì thế mà chịu sự gia trì của nghiệp lực Lượng Kiếp khổng lồ, không còn tư cách trở thành nhân vật chính thiên mệnh của Hồng Hoang, chỉ có thể như Tiên Thiên Tam Tộc, bất đắc dĩ rút lui khỏi vũ đài lịch sử Hồng Hoang.

Thiên Đạo Ngũ Thánh bắt đầu dốc toàn lực tu phục thiên khung vỡ nát, còn Bình Tâm và Tô Thần, cùng với các đệ tử dưới trướng thì dốc toàn lực tu phục địa mạch, cùng nhau tạo phúc vạn linh Hồng Hoang.

Đáng nói là, Bạch Miêu Miêu và Lục Côn đã nhận được ý chỉ của Tô Thần, đi đến Bắc Minh Yêu Sư Cung, đòi Côn Bằng Hà Đồ Lạc Thư, bởi vì hai kiện chí bảo này liên quan đến việc Nhân Tộc Thiên Hoàng chứng đạo, nhất định phải nằm trong tay họ.

Lục Côn là thứ tử của Đế Tuấn, việc y đến đòi chí bảo bạn sinh của phụ hoàng là hợp tình hợp lý.

Côn Bằng dù trong lòng không cam, nhưng khi nhìn thấy Bạch Miêu Miêu, cũng không thể không giao ra Hà Đồ Lạc Thư trong tay.

Y trong lòng rất rõ ràng, chưa nói đến đây là ý chí của Tô Thần Thánh Nhân, chỉ riêng Bạch Miêu Miêu, vị chủ nhân Thần Giới này (Thiên Thần Đạo), đã không phải là thứ y có thể địch lại.

Chi bằng không đắc tội Địa Đạo, còn hơn là bán mặt mũi cho Tô Thần Thánh Nhân.

Mười lăm vạn năm tuế nguyệt thoắt cái trôi qua.

Dưới sự đồng tâm hiệp lực của Tô Thần, Bình Tâm và năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân, thiên khung vỡ nát và đại địa sụp đổ do Vu Yêu Lượng Kiếp gây ra đều đã được tu phục hoàn toàn.

Do Càn Khôn Đỉnh nằm trong tay Tô Thần, việc luyện chế Bổ Thiên Ngũ Sắc Thần Thạch liền thuộc về y.

Hơn nữa, Huyền Quy cũng chỉ nhận y, chủ động chặt đứt tứ chi, gánh vác trọng trách dựng tứ cực thiên trụ Hồng Hoang, đương nhiên cũng do một tay y hoàn thành.

"Oanh Long Long!" "Oanh Long Long!" Thiên khung điên cuồng chấn động.

Mây vàng công đức ngập trời bao phủ đến, chiếu sáng toàn bộ thiên khung Hồng Hoang thành một biển vàng.

Tử khí đông lai ức vạn lý, hà quang vạn đạo nhuộm chư thiên.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Đại Đạo chi âm vang vọng hoàn vũ.

Tô Thần, Bình Tâm, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cùng nhau tắm mình trong mây vàng công đức Đại Đạo, tản ra khí tức thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ vĩnh hằng.

Khổng Tuyên, Ngao Liệt, Triệu Công Minh, Tam Tiêu, Đông Hoa, Lục Côn cùng các đệ tử Tam Giáo, họ cũng vì tạo phúc Hồng Hoang mà đều nhận được công đức khí vận gia thưởng tương ứng.

Khi Đại Đạo công đức hấp thu hoàn tất, Thiên Đạo bản nguyên bắt đầu khôi phục.

Thực lực của Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh cũng khôi phục đến cấp bậc Hỗn Nguyên Đại La chân chính.

Và vì Vu Yêu Lượng Kiếp lần này dưới sự bố cục của Tô Thần, không những nghịch chuyển kết cục Lượng Kiếp, đồng thời còn đoạt lấy quyền hành Thiên Phạt của Thiên Đạo, cộng thêm công đức Bổ

Thiên thu hoạch nhiều nhất.

Chương 261

Địa Đạo bản nguyên cũng vì thế mà bùng nổ mạnh mẽ, bắt đầu hình thành sự cân bằng chân chính với Thiên Đạo, Bình Tâm và Tô Thần cũng đều đại thụ ích lợi!

"Bái tạ Bình Tâm Nương Nương, bái tạ Tô Thần Thánh Nhân!" "Bái tạ Tam Thanh Thánh Nhân, bái tạ Tiếp Dẫn Thánh Nhân, bái tạ Chuẩn Đề Thánh Nhân!" Ức vạn sinh linh Hồng Hoang còn sống sót, nhìn về bảy thân ảnh thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ vĩnh hằng kia, cùng nhau quỳ xuống cung kính hành lễ, cảm ân công lao tạo phúc Hồng Hoang, ban ơn vạn linh của họ.

Lượng Kiếp chính thức kết thúc.

Kỷ nguyên mới cũng sắp đến.

Thế giới Hồng Hoang tuy nói vì Vu Yêu Lượng Kiếp mà bản nguyên đại tổn, nhưng Tô Thần sau khi chế định 'Thiên Nhân Ngũ Suy', nắm giữ quyền hành Thiên Phạt, lại bắt đầu đón chào hy vọng mới.

Ức vạn sinh linh vì có hạn chế thọ mệnh, nên bắt đầu nỗ lực tu luyện, tạo phúc Hồng Hoang và vạn linh, từ đó thu hoạch công đức (âm đức) khí vận, được thiên địa che chở.

Còn những kẻ gây họa Hồng Hoang, thân mang nghiệp lực sát khí, đều bị thần lôi Thiên Phạt oanh thành tro bụi, bản nguyên phản bổ Hồng Hoang.

Nhất thời, thế giới Hồng Hoang trở nên trong sạch.

Việc tư sát tranh đấu giữa các chủng tộc, hủy diệt núi sông sông ngòi giảm đi rất nhiều.

Luân Hồi Sơn.

Khu giải trí.

Thường Hi dẫn theo cháu trai Lục Áp đến thăm, rồi cùng Bạch Miêu Miêu nấu nướng món ngon, nhìn thấy hai cháu ngoại (Lục Côn, Lục Áp) đã bước ra khỏi Lượng Kiếp, nội tâm có chút an ủi.

Đáng nói là, Lục Áp trước cuộc quyết chiến Lượng Kiếp, đã được Đế Tuấn đưa đến Thái Dương Tinh, và truyền vị cách chủ Thái Dương Tinh của mình cho y, đồng thời còn dung hợp một đạo bản nguyên Thái Dương Ma Thần 'Áp' vào y, tăng thêm đạo cơ để uẩn của Lục Áp.

Rất hiển nhiên, Đế Tuấn vào thời điểm đó đã chuẩn bị cho tình huống xấu nhất.

"Chủ nhân, vì sao ban đầu ngài lập Đông Hoa làm Tiên Đế, mà không phải Thiên Đế?" "Hiện tại Yêu tộc đã rút khỏi vũ đài lịch sử Hồng Hoang, chẳng lẽ vị Thiên Đế phải lưu lại cho Thiên Đạo sắc phong sao?" Bạch Miêu Miêu bưng một món mỹ vị đến, tò mò hỏi ra nghi vấn trong lòng.

Tiên Đế quản lý quần tiên thiên hạ, Thiên Đế thì quản lý Hồng Hoang, vị cách giữa hai bên có lẽ tương đương, nhưng quyền hành lại có sự chênh lệch 'chất'!

"Không phải Ngô không muốn, mà là không thể!" Tô Thần khẽ lắc đầu.

"Vu Yêu Lượng Kiếp do Thiên Đạo chế định và thúc đẩy, được ý chí thiên địa Hồng Hoang chấp thuận, tuy nói Ngô đã phá tan âm mưu của Hồng Quân, nhưng vị Thiên Đế này đã sớm bị Thiên Đạo định sẵn." "Ngô dù nắm giữ một phần quyền hành thiên địa Hồng Hoang, nhưng cũng không thể cưỡng hành nghịch chuyển ý chí thiên địa, chỉ

có thể thoái lui mà cầu việc thứ, sắc phong Đông Hoa, người có thiên mệnh hoàng giả và nhân đạo hoàng giả mệnh cách làm Tiên Đế." Nói xong, Tô Thần nhìn về phía Lục Áp.

"Yêu tộc các ngươi đã chính thức rút khỏi vũ đài lịch sử Hồng Hoang, đừng nghĩ đến việc kế thừa di chí của phụ hoàng, trở thành Thiên Đế Hồng Hoang quân lâm thiên hạ, mà hãy nỗ lực tu luyện, tranh thủ sớm ngày chứng đạo Hỗn Nguyên." "Nói không chừng tương lai có một ngày, các ngươi có thể cùng nhị thúc của mình báo thù cho phụ hoàng mẫu hậu!" Bá!

Khi nghe lời Tô Thần, Lục Côn và Lục Áp đều đầy vẻ kinh hỉ, thậm chí những người khác cũng đầy bất ngờ.

"Lão Sư, thúc phụ của ta chưa chết?" "Kính hỏi Thánh Nhân, thúc phụ y có phải được ngài cứu rồi không?" Khi Vu Yêu quyết chiến, khí thế bá đạo vô địch của Thái Nhất đã in sâu vào lòng mỗi người, y vì vạn linh Hồng Hoang khai sinh lộ, chọn lựa liên hợp với Vu tộc cùng nhau chém Hồng Quân.

Chính vì họ đã dung hợp khí vận nhân đạo của hai tộc Vu Yêu, cộng thêm sự gia trì của 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' và ý chí Bàn Cổ chân thân, mới có thể trọng thương Hồng Quân, góp phần nghịch chuyển Lượng Kiếp của mình.

"Thái Nhất đạo hữu không phải do Ngô cứu, y và Đế Giang đạo hữu được Dương Mi Đại Tiên cứu." "Vì duyên cớ Lượng Kiếp, họ hiện tại không thể quay lại Hồng Hoang, nhưng tương lai tổng sẽ tìm được cơ hội, báo thù Hồng Quân!" Với tư cách tồn tại cấp bậc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tuy nói họ bị Hồng Quân trấn sát, nhưng vẫn còn một phần chân linh bản nguyên tồn tại trong bạn sinh chí bảo, chỉ cần có đủ hỗn độn tinh tuyền, sớm muộn gì cũng có thể bổ toàn đạo cơ, trở lại đỉnh phong.

Bình Tâm đã sớm biết tình huống của đại ca, đây cũng là điều duy nhất an ủi nàng sau Lượng Kiếp.

"Nói như vậy, Nữ Oa Nương Nương y cũng chưa thực sự vẫn lạc?" Thường Hi trong bộ dạng của một đầu bếp, phong tư thanh lãnh tuyệt tiên, bưng một đĩa quế hoa cao đến, tò mò nhìn về phía Tô Thần.

"Không sai." "Chỉ là y không phải chân chính Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, sau khi tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị bị Hồng Quân xuất thủ diệt sát, tình huống thảm liệt hơn Thái Nhất đạo hữu một chút." Tô Thần nói, rồi tay phải khẽ vung.

"Hoa!" Chỉ thấy một đạo chân linh nữ thần tuyệt mỹ, thánh khiết điển nhã, ung dung hoa quý hiện ra, y trông vô cùng suy yếu, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ bị gió thổi tan.

"Tô Thần đạo hữu có đó không?" Đúng lúc này, bên ngoài vang lên tiếng Thái Thanh Lão Tử ôn tồn.

Rất nhanh, Khổng Tuyên đích thân nghênh Thái Thanh Lão Tử vào, khi y nhìn thấy Tô Thần, Bình Tâm và dáng vẻ Nữ Oa, chủ động hành một lễ.

"Kính chào Tô Thần đạo hữu, kính chào Bình Tâm Nương Nương, kính chào Nữ Oa đạo hữu!" "Kính chào Thái Thanh đạo hữu!" "Kính chào Thái Thanh Thánh Nhân!" Nay Nữ Oa đã rút khỏi Huyền Môn, nên cách xưng hô giữa họ cũng bắt đầu thay đổi.

Tô Thần chính là cảm ứng được Thái Thanh Lão Tử đến, mới đưa Nữ Oa suy yếu không chịu nổi từ Càn Khôn Đỉnh ra, để tiện cho họ trực tiếp giao lưu.

Sau khi chào hỏi lẫn nhau, Thái Thanh Lão Tử theo lời mời của Tô Thần ngồi xuống, Nguyên Nhất Nguyên Nhị dâng lên các loại Tiên Thiên linh quả, Mộng Yêu Yêu thì rót đầy một ly linh trà.

Y trước tiên hàn huyên với Tô Thần một lát, rồi nghiêm sắc nhìn về phía Nữ Oa.

"Nữ Oa đạo hữu, ban đầu bần đạo ở trong Nhân Tộc lập Nhân Giáo, thiếu ngươi một nhân quả, nay ngươi xác định muốn dùng nó cho huynh trưởng Phục Hy của ngươi sao?" Theo Thái Thanh Lão Tử, thực ra Nữ Oa đem cơ hội này dùng cho chính mình là tốt nhất.

Như vậy y sẽ có cơ hội trở thành Nhân Hoàng lãnh đạo Nhân Tộc thành nhân vật chính thiên mệnh, lại có thể dựa vào thân phận Thánh Mẫu Nhân Tộc, hoàn toàn có cơ hội chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân.

"Bần đạo xác định dùng cho huynh trưởng của Ngô!" Nữ Oa khẽ gật đầu, thần sắc vô cùng nghiêm túc.

Hai tộc Vu Yêu đã rút khỏi vũ đài lịch sử Hồng Hoang, vậy chỉ còn Nhân Tộc đã thức tỉnh ý chí Nhân Đạo, họ nhất định sẽ trong kỷ nguyên mới trở thành nhân vật chính thiên mệnh duy nhất.

Chính Ngô muốn chuyển thế thành Nhân Tộc Thiên Hoàng, rồi dựa vào thân phận Thánh Mẫu Nhân Tộc chứng đạo Hỗn Nguyên, thành tựu đại ngôn nhân Nhân Đạo, dù Tô Thần đạo hữu toàn lực tương trợ Ngô, Thiên Đạo cũng tuyệt không cho phép!

Chi bằng đem cơ hội này tặng cho huynh trưởng, coi như là bù đắp việc trước đây Ngô không thể che chở y chu toàn.

"Thiện!" "Bần đạo chấp thuận rồi!" Thái Thanh Lão Tử khẽ gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Tô Thần.

"Tô Thần đạo hữu, vậy việc Phục Hy luân hồi chuyển thế thì phiền ngươi rồi." "Được." Tô Thần trực tiếp chấp thuận.

Chưa nói đến giao tình của Nữ Oa với mình, chỉ riêng việc y trong Lượng Kiếp đã tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị, giúp mình trọng

thương Thiên Đạo, yêu cầu nhỏ này mình cũng tuyệt không từ chối.

"Bần đạo cáo từ!" Thái Thanh Lão Tử đặt chén trà tiên khí trong tay xuống, rồi lần lượt gật đầu chào Tô Thần và những người khác rồi đứng dậy cáo từ.

Sau Vu Yêu Lượng Kiếp, Thiên Đạo và Địa Đạo đã hoàn toàn xé bỏ mặt nạ.

Y là Thiên Đạo Thánh Nhân, nội tâm không muốn đối địch với Tô Thần, nhưng vì lập trường của bản thân, căn bản không có lựa chọn nào khác.

Huống hồ, Nhân Tộc muốn thực sự trở thành nhân vật chính thiên mệnh duy nhất của Hồng Hoang, ngoài sự công nhận và sắc phong của Thiên Đạo, còn cần phải được sự công nhận của Địa Đạo.

Một khi kỷ nguyên mới đến, có thể dự đoán rằng Thiên Đạo và Địa Đạo lại sẽ lấy Nhân Tộc (Nhân Đạo) làm trung tâm để tiến hành cuộc giằng co và tranh đấu mới.

Đến lúc đó, chính y cũng nhất định sẽ đứng ở vị trí đối lập với Tô Thần.

Với thủ đoạn bố cục siêu phàm, lại thêm thực lực phi phàm của y, Thiên Đạo của mình liệu có lại rơi vào kết cục tương tự như Vu Yêu Lượng Kiếp không?

Nữ Oa rút khỏi Huyền Môn, tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị, cảnh giới rớt xuống cực hạn viên mãn Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Y bị Hồng Quân hàm hận một kích, may mắn thay bản thân tích lũy đủ Đại Đạo công đức, dưới sự che chở của Đại Đạo công đức, mới có thể bảo lưu được khoảng một tầng đạo cơ bản nguyên.

Tô Thần dùng Càn Khôn Đỉnh cường hành luyện hóa 'Thiện Thi, Ác Thi, Tự Ngã Thi' của y, phản bổ đạo cơ bản nguyên của y, để y có

thể trọng tố đạo khu.

"Nữ Oa đạo hữu, ngươi đối với bản thân có tính toán gì?" Sau khi tiễn Thái Thanh Lão Tử đi, Tô Thần nghiêm sắc nhìn về phía Nữ Oa.

"Hồng Hoang rộng lớn, đã không còn chỗ cho Ngô dung thân, do đó Ngô chuẩn bị làm lại từ đầu, mọi việc xin phó thác Tô Thần Thánh Nhân và Bình Tâm Nương Nương!" Nữ Oa trịnh trọng cúi đầu hành lễ về phía Tô Thần và Bình Tâm.

Rút khỏi Huyền Môn, tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị, y đã hoàn toàn đắc tội Thiên Đạo đến chết, lại thêm huynh trưởng Phục Hy cũng đã được an bài đường đi, nội tâm đã không còn bất kỳ vướng bận nào.

Y dự định tiến vào Địa Phủ, mượn Lục Đạo Luân Hồi để bổ toàn đạo cơ, rồi sau đó bắt đầu lại!

"Nữ Oa đạo hữu yên tâm, bản cung nhất định dốc toàn lực giúp ngươi đầu thai chuyển thế!" Bình Tâm nhìn về phía Nữ Oa, trịnh trọng hứa hẹn với y.

Khi còn là Tổ Vu, nàng và Yêu Tộc Oa Hoàng vẫn luôn bất hòa, nhưng trong Vu Yêu Lượng Kiếp lần này, nàng từ tận đáy lòng cảm kích Nữ Oa đã xả thân tương trợ.

Do đó, dù phải hao phí một phần Địa Đạo bản nguyên, Bình Tâm cũng nguyện ý giúp Nữ Oa thông qua Lục Đạo Luân Hồi để bổ toàn bản nguyên, rồi sau đó thuận lợi đầu thai chuyển thế, trọng chứng Đại Đạo!

"Đa tạ Bình Tâm Nương Nương!" Nữ Oa khẽ cúi đầu hành lễ, rồi đôi mắt phượng đẹp đẽ sâu sắc nhìn Tô Thần một cái.

"Tô Thần Thánh Nhân, mọi việc làm phiền ngài!" Khoảnh khắc tiếp theo, y thôi động bản nguyên của mình, tiến vào Càn Khôn Đỉnh

để uẩn dưỡng, việc huynh trưởng và bản thân luân hồi chuyển thế, toàn bộ đều phó thác cho Tô Thần.

Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân tọa thiền trên cửu sắc tường vân, đỉnh đầu Tạo Hóa Ngọc Điệp rủ xuống ức vạn đạo Hồng Mông chi khí, dung hợp với bàng bạc Thiên Đạo bản nguyên, toàn thân tản ra một loại khí tức cổ phác vĩ ngạn, siêu thoát vĩnh hằng.

Vu Yêu Lượng Kiếp lần này đối với y không nghi ngờ gì là một trọng thương, không những không đạt được mục tiêu, ngược lại còn chịu Đại Đạo Đạo Lôi phản phệ.

Dẫn đến Thiên Đạo bản nguyên tổn thất, quyền hành Thiên Phạt bị Tô Thần đoạt đi!

Vừa nghĩ đến đây, đạo tâm của y liền khó giữ được bình tĩnh.

Nhưng là tàn linh Tiên Đạo Ma Thần chuyển thế, lại là Thánh Nhân khai thiên đệ nhất của Hồng Hoang, đạo tâm của Hồng Quân vô cùng kiên nghị, tầm nhìn vô cùng xa vời.

Không câu nệ được mất nhất thời, phải tranh cao thấp vạn cổ!

"Các ngươi mau đến Tử Tiêu Cung!" Y từ từ mở đôi mắt cổ phác, ánh mắt vượt qua trùng trùng điệp điệp hàng rào thời không Hỗn Độn, nhìn về thế giới Hồng Hoang.

Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân này nghe pháp chỉ của Lão Sư, lập tức rời khỏi đạo trường của mình, hướng về thế giới Hỗn Độn mà đi.

Đến Tử Tiêu Cung.

Nhìn thấy Lão Sư cao tọa trên cửu sắc tường vân, Thiên Đạo Ngũ

Thánh cảm nhận được một tia khí tức chủ tể siêu thoát vĩnh hằng, thần thánh vĩ ngạn kia, nội tâm không khỏi rùng mình.

Họ vốn tưởng rằng lần này Lão Sư chịu Đại Đạo Đạo Lôi phản phệ, thực lực hẳn phải có chút sụt giảm, nhưng cảm nhận được khí thế y tản ra, mới biết thực lực của Lão Sư căn bản không phải mình có thể tưởng tượng được.

Chẳng trách một chưởng có thể trấn sát Thái Nhất và Đế Giang đã chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La!

Nhưng thực lực Lão Sư mạnh mẽ như vậy, vì sao lại bại bởi Tô Thần trong Vu Yêu Lượng Kiếp?

Chẳng lẽ là vì chân thân của y không thể hạ lâm đến thế giới Hồng Hoang sao?

Nghĩ đến đây, họ lập tức thu liễm tâm thần, trịnh trọng cúi đầu cung kính hành lễ với Lão Sư.

"Đệ tử bái kiến Lão Sư!" "Đệ tử bái kiến Lão Sư!" Nhìn Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề năm người thần sắc cung kính, nhưng trong ánh mắt lại lộ vẻ dị sắc, Hồng Quân nội tâm tự nhiên hiểu rõ nguyên do, nhưng bề ngoài vẫn cổ tỉnh bất ba, vô hỉ vô bi.

"Vu Yêu Lượng Kiếp lần này, Thiên Đạo Ngô sở dĩ thất bại, mấu chốt nhất là vì Bản tọa là đại ngôn nhân Thiên Đạo, không thể tùy ý tiến vào Hồng Hoang như Bình Tâm, chủ nhân Địa Đạo, mới để Tô Thần kia nắm lấy cơ hội!" "Nay Địa Đạo đã quật khởi mạnh mẽ, tuy nói Hồng Hoang hiện nay vẫn do Thiên Đạo Ngô chủ tể, nhưng nếu cứ kéo dài như vậy, nói không chừng Thiên Đạo Ngô cũng sẽ bị Địa Đạo áp chế." "Và các ngươi là Thiên Đạo Thánh Nhân, đạo thống và lợi ích của bản thân cũng là đối tượng bị uy hiếp đầu tiên." Hồng Quân nhìn Thiên Đạo Ngũ Thánh, ngữ khí không nhanh không chậm, vô cùng bình đạm, phảng phất không liên quan đến mình.

“Hiện nay Hồng Hoang sắp bước vào kỷ nguyên mới, chủ nhân thiên mệnh cũng sắp ra đời, may mắn thay quyền hành Thiên Đình của thế giới vẫn nằm trong tay Thiên Đạo Ngô.” “Để phụ trợ Thiên Đạo diễn hóa, thúc đẩy Hồng Hoang vận chuyển, nắm giữ trật tự thiên địa, cần một người có thực lực thủ đoạn xuất chúng làm chủ Thiên Đình, để áp chế Tiên Đình do Địa Đạo sắc phong, không biết các ngươi nội tâm có nhân tuyển nào không?” Nghe xong lời Lão Sư Hồng Quân, Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh nhìn nhau, nội tâm bắt đầu suy tính.

Không có gì nghi ngờ.

Là Thiên Đạo Thánh Nhân, lợi ích bản thân họ gắn liền với Thiên Đạo.

Thiên Đạo cường thịnh, ‘đạo thống’ của họ mới theo đó mà cường đại.

Nếu là trước đây, để họ thương nghị về vị chủ Thiên Đình này, thì tất cả Thánh Nhân đều sẽ đề cử đệ tử môn hạ của mình đảm nhiệm Thiên Đế Hồng Hoang, từ đó mở rộng ảnh hưởng lực đạo thống bản thân, tăng cường khí vận của mình.

Nhưng hiện tại, Thiên Đình liên quan đến việc cạnh tranh với Địa Đạo Tiên Đình, cũng đại biểu cho vòng tranh phong mới giữa Thiên Đạo và Địa Đạo, vậy vị Thiên Đế mới này không thể tùy tiện nhiệm mệnh sắc phong, bằng không ảnh hưởng đến lợi ích của chính mình!

Chương 262

"Khải bẩm Lão Sư, đệ tử không tìm được nhân tuyển thích hợp." Thái Thanh Lão Tử khẽ lắc đầu.

Môn hạ của y chỉ có một đệ tử chân truyền Huyền Đô, thực lực chỉ là Đại La hậu kỳ, chưa nói đến việc là truyền thừa duy nhất của Nhân Giáo đạo thống của mình, hơn nữa căn bản không thể gánh vác vị Thiên Đế Hồng Hoang.

"Khải bẩm Lão Sư, đệ tử cũng không tìm được nhân tuyển thích hợp!" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bốn vị Thiên Đạo Thánh Nhân đều biết tầm quan trọng của vị Thiên Đế mới, không vì tư tâm của mình mà tùy tiện tiến cử.

"Cũng được!" "Nếu các ngươi đều không có nhân tuyển, vậy cứ để vi sư định đoạt đi!" Hồng Quân khẽ gật đầu, ánh mắt nhìn về phía hậu điện Tử Tiêu Cung.

"Hạo Thiên, Dao Trì." "Đệ tử bái kiến Lão Gia!" "Đệ tử bái kiến Lão Gia!" Hạo Thiên và Dao Trì, những đồng tử thần hồng xỉ bạch, phấn điêu ngọc trác, đến đại điện, cung kính hành lễ với Hồng Quân, họ lúc này còn chưa biết sứ mệnh mình sắp gánh vác.

"Các ngươi theo bên Bản tọa phụng sự vô số Nguyên Hội, nay đều là cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ, bất luận là tu vi hay mệnh cách, đều miễn cưỡng có thể gánh vác vị Thiên Đế Hồng Hoang, các ngươi có nguyện ý nhập chủ Thiên Đình, đảm nhiệm tân Thiên Đế và Vương Mẫu không?" Bá!

Nghe lời Lão Gia, Hạo Thiên và Dao Trì đều phảng phất cảm thấy bị cơ duyên to lớn giáng xuống, sắc mặt tràn đầy chấn động và kinh hỉ.

“Đa tạ Lão Gia khí trọng, đệ tử tự nhiên nguyện ý!” Hạo Thiên đáp ứng ngay lập tức, còn Dao Trì thì cẩn thận hơn nhiều.

“Lão Gia, đệ tử nếu cùng đại ca nhập chủ Thiên Đình, nhưng chúng ta thế đơn lực bạc, e rằng trong thời gian ngắn khó có thể gánh vác trọng trách, khiến Thiên Đình khôi phục vận chuyển bình thường, nếu vì thế mà làm hỏng kế hoạch của Lão Gia, thì vạn tử nan thục rồi!” “Vô phương!” “Mọi việc đều có năm vị sư huynh của ngươi tương trợ!” Hồng Quân nói, tay phải khẽ vung, hai đạo năng lượng ôn hòa nhập vào thể nội họ.

Trong khoảnh khắc, chỉ thấy Hạo Thiên từ một đồng tử thần hồng xỉ bạch, trực tiếp biến thành một vị vương giả uy nghiêm, khí độ bất phàm, thân mặc tử kim đế bào, còn Dao Trì thì biến thành một nữ thần tuyệt đại phong hoa, ung dung hoa quý.

“Hạo Thiên, Bản tọa ban cho ngươi cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo: Hạo Thiên Kính, Hạo Thiên Kiếm, Hạo Thiên Tháp, ba món đều có công dụng kỳ diệu, có thể giúp ngươi quản lý Hồng Hoang tốt hơn.” “Dao Trì, Bản tọa ban cho ngươi cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo: Tây Phương Vân Giới Tố Sắc Kỳ và Ngân Trâm, lại ban cho ngươi cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn Bàn Đào Thụ, giúp ngươi trấn áp khí vận Dao Trì Thánh Địa.” May mắn thay những pháp bảo này đều đã sớm được luyện chế ra, bằng không Càn Khôn Đỉnh bị Tô Thần cướp mất, thì ba món cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo của Hạo Thiên chỉ có thể là Hậu Thiên Chí Bảo.

“Đệ tử nhất định không phụ kỳ vọng của Lão Sư, quản lý tốt Hồng Hoang cho ngài, làm một Thiên Đế xứng đáng, và tạo phúc vạn linh Hồng Hoang, vì chúng sinh thiên địa cúc cung tận tụy, tử nhi hậu dĩ!” Hạo Thiên hai tay nắm giữ ba món cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nội tâm kích động và hưng phấn, giản dị đến mức sắp ngưỡng thiên trường khiếu rồi.

Vị Thiên Đế này, đây chính là chủ tể thiên địa Hồng Hoang, vị cách không thua Thiên Địa Thánh Nhân a!

Từ một đồng tử thị phụng, trực tiếp trở thành Thiên Đế chủ tể Hồng Hoang, sự chuyển biến thân phận như vậy, tuyệt không thua gì đắc đạo thăng thiên!

"Thiện!" Hồng Quân khẽ gật đầu, ánh mắt nhìn về Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh.

"Xin Lão Sư yên tâm, đệ tử nhất định dốc hết toàn lực tương trợ Hạo Thiên sư đệ và Dao Trì sư muội, để Thiên Đình sớm ngày vận chuyển." Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân này lập tức biểu thái, toàn lực ủng hộ Hạo Thiên và Dao Trì, để Thiên Đình vận chuyển.

Họ đã nhận ra, vị Thiên Đế này Lão Sư đã sớm tâm niệm Hạo Thiên, bằng không cũng sẽ không sớm luyện chế ba món cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo lấy tên y.

Nhưng với cục diện Hồng Hoang hiện tại, Hạo Thiên và Dao Trì là nhân tuyển thích hợp nhất của Thiên Đạo Huyền Môn mình, chỉ có hai người họ, mới có thể áp chế Đông Hoa Tiên Đế do Địa Đạo Tô Thần sắc phong.

"Thiện!" "Môn hạ các ngươi tinh anh vô số, có thể phái ra một số gia nhập Thiên Đình, để Thiên Đình có thể vận chuyển sớm ngày, đồng thời còn có thể hưởng dụng khí vận thiên địa, cũng rất có lợi cho đạo thống bản thân!" "Cẩn tuân Lão Sư pháp chỉ!" "Cẩn tuân Lão Sư pháp chỉ!" Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh cùng tề tề hành lễ.

Là Thiên Đạo Thánh Nhân, dưới sự uy hiếp của Địa Đạo hiện nay, lợi ích của họ và Thiên Đình là nhất quán.

Sau khi mọi việc đâu vào đấy, Thiên Đạo Ngũ Thánh, Hạo Thiên, Dao Trì, bảy người lần lượt rời khỏi Tử Tiêu Cung, rồi hướng về Hồng Hoang Tam Thập Tam Thiên mà đi.

Hồng Quân nhìn bóng dáng họ rời đi, đôi mắt cổ phác kia quang mang lấp lánh.

Theo Thiên Đạo đại thế nguyên bản, Lượng Kiếp tiếp theo sẽ là 'Phong Thần Lượng Kiếp' nhắm vào Nhân Đạo và Tam Thanh, nhưng cùng với sự quật khởi mạnh mẽ của Địa Đạo, Thiên Đạo đại thế cũng bắt đầu biến hóa. 'Phong Thần Lượng Kiếp' tương lai, cũng rất có khả năng diễn biến thành Thiên Đình và Tiên Đình chi chiến, bản chất của nó cũng là Thiên Đạo và Địa Đạo chi tranh!

"Thiên Đạo đại thế có biến, Bản tọa lại làm sao để Tam Thanh trở thành nhân vật chính Lượng Kiếp tiếp theo đây?" Thu hồi ánh mắt.

Hồng Quân bắt đầu suy tư.

Thiên Đình.

Nhìn cảnh tàn viên đoạn bích, hoang tàn khắp chốn này, Hạo Thiên và Dao Trì xúc mục kinh tâm.

Toàn bộ Tam Thập Tam Thiên đều là những mảnh vỡ, hoàn toàn không còn thấy sự khôi hoằng đại khí, hùng vĩ tráng lệ ban đầu.

"Ba vị sư huynh, vậy chúng ta cùng nhau xuất thủ đi!" Tiếp Dẫn nhìn về Tam Thanh, chủ động mở miệng.

"Thiện!" Thái Thanh Lão Tử khẽ gật đầu, tế xuất khai thiên chí bảo Thái Cực Đồ.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ thấy vậy, liền tế xuất chứng đạo chí bảo, điều động Thiên Đạo chi lực, bắt đầu tu phục Tam Thập Tam Thiên, để Thiên Đình sớm ngày vận chuyển, tăng cường Thiên Đạo bản nguyên và uy nghiêm.

“Oanh Long Long!” “Oanh Long Long!” Năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân cùng tề tề xuất thủ, dưới sự tu phục của bàng bạc Thiên Đạo chi lực, Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên bắt đầu dần dần khôi phục nguyên dạng, từng tòa cung điện khí thế khôi hoằng, quỳnh lâu ngọc vũ liên tiếp xuất hiện.

Chín mươi chín tám mươi mốt cây trụ rồng khổng lồ trong Lăng Tiêu Bảo Điện cũng từ từ trọng tố.

Hạo Thiên và Dao Trì cũng không nhàn rỗi, nắm giữ quyền hành Thiên Đế và Vương Mẫu, dốc toàn lực tu phục các đại điện và Dao Trì Thánh Địa.

Tốn mất trọn vẹn ba ngàn năm thời gian.

Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên đã khôi phục lại bảy tám phần dáng vẻ ban đầu.

“Đa tạ năm vị sư huynh!” “Ân tình năm vị sư huynh, chúng ta vĩnh viễn ghi nhớ trong lòng!” Hạo Thiên và Dao Trì trịnh trọng bày tỏ lòng biết ơn với Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh, và lấy ra cực phẩm Tiên Thiên linh quả Bàn Đào làm trái cây nhuận khẩu.

Vô số Nguyên Hội qua, họ vẫn luôn chăm sóc Tiên Thiên linh căn cho Lão Gia Hồng Quân, để uẩn của bản thân cũng phi phàm.

“Hai vị sư đệ sư muội không cần khách khí, hy vọng các ngươi có thể gánh vác trọng trách, để Thiên Đình chủ tể Hồng Hoang, duy hộ uy nghiêm Thiên Đạo Ngô!” Nguyên Thủy Thiên Tôn khẽ phẩy tay, thái độ thân thiện. ‘Đạo’ của y là Thiên Đạo, trong tình huống liên quan đến lợi ích của mình, đương nhiên sẽ chọn đứng về phía Thiên Đạo.

“Sư huynh yên tâm, chúng ta tuyệt không cô phụ kỳ vọng của Lão Gia, duy hộ uy nghiêm Thiên Đạo Ngô!” Hạo Thiên lần nữa hành lễ.

Dao Trì khẽ mỉm cười, lại lần nữa đưa mười quả Bàn Đào đến trước mặt Ngũ Thánh.

"Năm vị sư huynh, hiện nay Thiên Đình chỉ có hai chúng ta là quan lại đơn độc, xin các vị sư huynh có thể phái các sư điệt môn hạ, giúp Thiên Đình chúng ta sớm ngày vận chuyển." "Ngô và đại ca cũng tuyệt đối sẽ không keo kiệt khí vận và quyền hành của Thiên Đình!" "Tốt!" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bốn người đều chấp thuận.

Tại Tử Tiêu Cung họ đã hứa với Lão Sư, nay Dao Trì công khai bày tỏ nguyện ý cùng các đệ tử môn hạ Thánh Nhân chia sẻ khí vận và quyền hành Thiên Đình, đương nhiên họ sẽ hết sức ủng hộ.

Luân Hồi Sơn.

Việc Thiên Đạo Ngũ Thánh tu phục Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên, đương nhiên không thể giấu được Địa Đạo Thánh Nhân Tô Thần.

Y rất rõ ràng, từ khi mình nghịch chuyển kết cục Vu Yêu Lượng Kiếp, Thiên Đạo đại thế đã âm thầm thay đổi.

Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh sẽ không vì việc đề cử Thiên Đế bị từ chối mà trong lòng có sự đề phòng với tân Thiên Đế Hạo Thiên, mà là vì duy hộ Thiên Đạo và lợi ích đạo thống của chính mình, họ sẽ thống nhất chiến tuyến.

Tương lai, việc Thiên Đế Hạo Thiên bị đệ tử môn hạ Thánh Nhân ức hiếp, rồi đến Tử Tiêu Cung khóc lóc tố cáo, từ đó khơi dậy Phong Thần Lượng Kiếp, điều này cũng sẽ phát sinh sự thay đổi căn bản.

"Xem ra Lượng Kiếp tiếp theo chính là 'Thiên Địa Chi Tranh' chân chính!" Khóe miệng Tô Thần lộ ra nụ cười nhạt, ánh mắt dừng lại trên người Tiên Đế Đông Hoa Đế Quân.

“Đông Hoa, Tiên Đình của ngươi phải sớm ngày vận chuyển, rồi thực hiện sứ mệnh của bản thân, tạo phúc vạn linh Hồng Hoang!” “Cẩn tuân Lão Sư pháp chỉ!” Mười mấy vạn năm trước, y đã được Tô Thần sắc phong làm Tiên Đế Hồng Hoang, phụ trách quản lý Thiên Phạt, quản giáo quần tiên thiên hạ Hồng Hoang, rồi sau đó ở phía đông Hồng Hoang đã kiến lập Tiên Đình.

Những năm qua, y đã thu phục không ít cao thủ, thậm chí còn dựa vào ký ức kiếp trước (Đông Vương Công), chiêu mộ được các thuộc hạ từng có.

Nhưng muốn Tiên Đình thực sự vận hành, vẫn còn một khoảng trống nhân sự rất lớn.

“Lão Sư, một mình đệ tử chủ trì Tiên Đình vẫn có chút độc mộc nan chi, có thể để các sư huynh sư tỷ đến giúp đệ tử một phen không?” Đông Hoa quả quyết cầu cứu Tô Thần.

Thiên Đình có Đạo Tổ Hồng Quân và Thiên Đạo Ngũ Thánh ủng hộ, y tương tự cũng có Lão Sư và Sư Mẫu Bình Tâm Nương Nương, chủ nhân Địa Đạo ủng hộ!

“Trừ những người đang đảm nhiệm thần chức ở Địa Phủ, còn lại ngươi tự mình đi mời, có thuyết phục được họ không, thì xem bản lĩnh của chính ngươi.” Tô Thần phẩy tay.

“Vâng, đệ tử đa tạ Lão Sư!” Đông Hoa ngay lập tức đi tìm sư tỷ Thạch Cơ, mượn danh nghĩa Lão Sư, thuận lợi mời nàng gia nhập Tiên Đình, rồi sau đó lại đi mời Lục Nhĩ Mi Hầu.

Lục Nhĩ là đại năng Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, sẽ không dễ dàng bị Đông Hoa lừa gạt.

Khi thôi toán ra Thiên Đình dưới sự ủng hộ của Thiên Đạo Ngũ Thánh, bắt đầu chủ đạo Hồng Hoang, y liền dứt khoát đáp ứng.

Mạng của y là do Lão Gia ban cho.

Hiện tại Thiên Đạo muốn mượn Thiên Đình để đàn áp Lão Gia, vậy thì phải hỏi Thiết Can Tùy Tâm Binh trong tay mình có đồng ý hay không!

Tiếp theo, Đông Hoa lại đi mời Bạch Thương, nhưng bị y kiên quyết từ chối. 'Đạo' của Bạch Thương nằm ở tửu đạo, lập chí muốn ủ ra linh tửu ngon nhất thế gian cho Lão Gia, và chưa từng bước ra khỏi Luân Hồi Sơn một bước, làm sao có thể gia nhập Tiên Đình?

Sau khi bị từ chối, Đông Hoa tìm đến lục sư huynh Triệu Công Minh, mời y gia nhập Tiên Đình của mình.

Triệu Công Minh là Tài Thần Hồng Hoang, cũng là đại năng Hỗn Nguyên Kim Tiên, y sau khi hiểu rõ sự tranh giành quyền hành giữa Thiên Đình và Tiên Đình, lập tức chọn gia nhập Tiên Đình.

Với tôn vị Tài Thần dung nhập Tiên Đình, không những có thể tăng cường khí vận Tiên Đình, đồng thời còn có thể để Tiên Đình quản lý tài đạo, có thể càng danh chính ngôn thuận quản lý quần tiên thiên hạ Hồng Hoang!

Mười vạn năm thoắt cái trôi qua.

Đông Hoa sau khi chiêu mộ được nhiều sư huynh sư tỷ, cộng thêm nhiều năm chuẩn bị, đã khiến Tiên Đình bắt đầu chính thức vận chuyển.

Và Thiên Đình của Hạo Thiên dưới sự ủng hộ toàn lực của Thiên Đạo Ngũ Thánh, cũng bắt đầu chính thức vận chuyển.

Năm vạn năm trước, Minh Hà thuận lợi hóa hình ở Huyết Hải, do bốn Đại Ma Vương tộc A Tu La đích thân hộ đạo, và đã tiến vào Địa Phủ (Minh Giới), bắt đầu làm quen với tất cả mọi thứ ở Minh Giới.

Hai vạn năm trước, Trấn Nguyên Tử cũng thuận lợi hóa hình ở

Ngũ Trang Quán.

Tô Thần đã phái Tứ Bất Tương đích thân đi hộ đạo cho y, âm thầm dẫn dắt y du lịch sơn xuyên sông ngòi Hồng Hoang, thắp sáng tất cả các địa mạch tiết điểm trên bạn sinh chí bảo Địa Thư.

Đợi khi họ đột phá Đại La, sẽ thuận lợi thức tỉnh ký ức kiếp trước, minh ngộ sứ mệnh của bản thân.

Lúc đó, sẽ không cần người hộ đạo.

Luân Hồi Sơn.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân này liên minh mà đến, muốn cùng Tô Thần thương nghị về nhân vật chính thiên mệnh của kỷ nguyên này.

"Tô Thần đạo hữu, chư vị sư đệ, hai tộc Vu Yêu không tu phúc đức, đã mang đến sát lục và nghiệp lực vô biên cho thế giới Hồng Hoang, họ sau khi Lượng Kiếp kết thúc đã tự động mất đi thân phận nhân vật chính thiên mệnh." "Hiện nay kỷ nguyên mới đã đến, cần xác định nhân vật chính thiên mệnh mới, không biết các vị có kiến nghị gì hay không?" Thái Thanh Lão Tử mở cửa thấy núi, trực tiếp nhìn về phía Tô Thần.

Hiện nay thế giới Hồng Hoang tuy nói do Thiên Đạo chủ tể, nhưng Địa Đạo sau Vu Yêu Lượng Kiếp, bản nguyên đã đuổi kịp Thiên Đạo, nhân vật chính thiên địa mới nhất định phải được Thiên Địa lưỡng đạo chấp thuận mới được.

Bằng không Thiên Đạo trực tiếp định Nhân Tộc, dù ý chí Nhân Đạo chấp thuận, nhưng nếu Địa Đạo không thừa nhận, rốt cuộc vẫn có ẩn họa lớn.

"Thái Thanh đạo hữu, lời ngươi nói bần đạo không chấp nhận."

Tô Thần ngồi ở chủ vị, trực tiếp đặt chén sứ tiên khí trong tay xuống biểu thị phản đối.

"Hai tộc Vu Yêu không hề không tu phúc đức, họ từng vì vạn linh Hồng Hoang mà có những cống hiến xuất sắc, tuyệt đối không thể vì Lượng Kiếp kết thúc mà định luận cho họ." "Được." "Quả thực là bần đạo thất ngôn rồi." Thái Thanh Lão Tử nghĩ đến thân phận chủ nhân Địa Đạo Bình Tâm, gật đầu biểu thị mình đã lỡ lời. (Y là Thiên Đạo Thánh Nhân, không phải chân chính Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, khi Lượng Kiếp quyết chiến Thiên Đạo nghịch chuyển Hồng Hoang thời không, ký ức bị sửa đổi, đã quên Thái Nhất và Đế Giang liên thủ chém giết Hồng Quân, vì vạn linh khai sinh lộ.) "Tô Thần đạo hữu, hiện nay kỷ nguyên mới đã đến, cần Thiên Đạo Ngô và Địa Đạo cùng sắc phong nhân vật chính thiên mệnh duy nhất mới, như vậy có thể ngăn chặn tranh chấp chủng tộc khơi dậy Lượng Kiếp gây họa Hồng Hoang, không biết đạo hữu có đồng ý không?" Tô Thần nhìn Thái Thanh một cái, khẽ gật đầu.

"Thiện!" Y trong lòng rõ ràng, ý chí Nhân Đạo do Nhân Tộc thức tỉnh, sau khi Tiên Thiên Tam Tộc, Vu Yêu Nhị Tộc toàn bộ rút khỏi vũ đài lịch sử Hồng Hoang, thì nhân vật chính thiên mệnh duy nhất của kỷ nguyên mới, chỉ có thể là Nhân Tộc!

"Bần đạo đề nghị Nhân Tộc!" "Chủng tộc này tuy nói là hậu thiên sinh linh, nhưng lại mang dáng dấp Tiên Thiên Đạo Thể, năng lực sáng tạo phi phàm, tiềm lực to lớn, hơn nữa hành sự không giống như các chủng tộc khác hiếu chiến hung ác." "Lại thêm họ từ khi sinh ra đã có thể thức tỉnh ý chí Nhân Đạo, được thiên địa ưu ái, nếu được định là nhân vật chính kỷ nguyên mới, cũng phù hợp với ý chí thiên địa Hồng Hoang." Nguyên Thủy Thiên Tôn trực tiếp biểu thái ủng hộ Nhân Tộc.

"Bần đạo tán đồng lời nhị sư huynh, thế giới Hồng Hoang cùng có

Thiên, Địa, Nhân Tam Đạo, mà Nhân Tộc đối ứng chính là Nhân Đạo, hợp lẽ phải là nhân vật chính thiên mệnh duy nhất của kỷ nguyên mới!" "Bần đạo cũng tán đồng Nhân Tộc là nhân vật chính thiên mệnh duy nhất của kỷ nguyên mới!" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề liên tiếp biểu thái.

Chương 263

Thông Thiên Giáo Chủ biết Nhân Tộc trở thành nhân vật chính thiên mệnh duy nhất của Hồng Hoang là đại thế sở xu, nhưng 'đạo' của y là vì vạn linh chúng sinh Hồng Hoang 'cướp lấy một tia sinh cơ', nên y liền trực tiếp bỏ quyền.

"Tô Thần đạo hữu, ý kiến của ngươi thì sao?" Thái Thanh Lão Tử nhìn về phía Tô Thần, xin ý kiến của y.

"Nhân Tộc có lực sáng tạo phi phàm, hơn nữa từ khi sinh ra đã thân mang dáng dấp Tiên Thiên Đạo Thể, được ý chí Bàn Cổ Đại Thần chấp thuận, nên bần đạo cũng tán đồng để Nhân Tộc trở thành nhân vật chính duy nhất của kỷ nguyên mới!" Tô Thần trực tiếp biểu thái, ủng hộ Nhân Tộc là nhân vật chính thiên mệnh duy nhất của kỷ nguyên mới.

Lúc này, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề sau khi nghe y chấp thuận, nội tâm không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Không có cách nào, áp lực mà Tô Thần mang lại cho tất cả mọi người thực sự quá lớn.

Trong số các Thiên Đạo Chư Thánh hiện diện, ai mà không bị y tự tay đánh bại hai lần?

Huống chi khi Vu Yêu Lượng Kiếp quyết chiến, y đã dùng thủ đoạn bố cục siêu phàm, cứng rắn phá tan Lão Sư Hồng Quân, khiến y chịu Đại Đạo Đạo Lôi phản phệ, dẫn đến Thiên Đạo bản nguyên tổn thất lớn.

"Thiện!" "Vì Tô Thần đạo hữu cũng chấp thuận, vậy Nhân Tộc là nhân vật chính thiên mệnh duy nhất cứ thế định xuống." Thái Thanh

Lão Tử nói xong, tế xuất khai thiên chí bảo Thái Cực Đồ, điều động Thiên Đạo bản nguyên ý chí.

"Ông!" "Ông!" Tiếp theo, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bốn vị Thiên Đạo Thánh Nhân lần lượt thôi động các chứng đạo chí bảo của mình, lấy Thiên Đạo ý chí xác định Nhân Tộc là nhân vật chính thiên mệnh duy nhất của kỷ nguyên mới.

"Hoa!" Tô Thần tế xuất Lục Đạo Luân Hồi Bàn, nắm giữ Địa Đạo bản nguyên chấp thuận Nhân Tộc là nhân vật chính thiên mệnh duy nhất của kỷ nguyên mới.

"Oanh!" Khi sáu vị Thánh Nhân thôi động chứng đạo chí bảo, lấy ý chí thiên địa chấp thuận, trong khoảnh khắc bùng phát ra một đạo vĩ lực vô hình, trực tiếp xông thẳng lên thiên khung Hồng Hoang, khí vận thiên địa bàng bạc mà vô hình, nhập vào Nhân Tộc.

"Ong!" Thiên Đạo ý chí cùng Địa Đạo ý chí khâm định Nhân tộc là nhân vật chính thiên mệnh duy nhất của kỷ nguyên mới, lập tức nhận được sự công nhận của ý chí trời đất Hồng Hoang, khí vận Nhân Đạo bàng bạc gia trì lên thân Nhân tộc.

Vô số tộc trưởng của các đại tộc đỉnh cấp Hồng Hoang đồng loạt nhìn về hướng bờ Đông Hải, đều lộ ra vẻ mặt thâm thúy.

"Kỷ nguyên mới cuối cùng cũng đã bắt đầu!" "Hồng Hoang thiên địa xuất hiện nhân vật chính thiên mệnh duy nhất, vậy Nhân tộc liệu có thể xuất hiện người đại diện cho Nhân Đạo, vạn linh chứng được Nhân Đạo Thánh Nhân không?" Thiên Đạo có người đại diện, tổng cộng năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân.

Địa Đạo có Đạo chủ Bình Tâm Nương Nương, cũng có một vị Địa Đạo Thánh Nhân.

Nhân Đạo là một trong tam tài chúa tể Hồng Hoang, cũng nên có người đại diện và Nhân Đạo Thánh Nhân chứ?

Nhân tộc tuy là nhân vật chính thiên mệnh duy nhất của Hồng Hoang trong kỷ nguyên mới, nhưng Nhân Đạo lại là ý chí của vạn linh Hồng Hoang, một khi Nhân tộc xuất hiện người đại diện cho Nhân Đạo, vậy thì vạn tộc vạn linh đều có cơ hội chứng được Nhân Đạo Thánh Nhân!

"Hoa!" Đúng lúc này.

Ý chí Nhân Đạo phản hồi lại trời đất Hồng Hoang.

Nhân tộc muốn thuận lợi trở thành nhân vật chính thiên mệnh duy nhất thực sự, cần phải có Tam Hoàng trị thế, Ngũ Đế định luân, phương mới có thể công thành.

Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh hai mắt hơi sáng lên, sau đó ăn ý nhìn nhau.

Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc muốn thành đạo, tất phải có người dẫn dắt mới được, nếu có thể trở thành đế sư của Tam Hoàng Ngũ Đế, hưởng dụng khí vận Nhân Đạo, điều này bất luận là đối với Thiên Đạo hay đạo thống của bản thân đều có lợi ích rất lớn.

Nhưng cuộc tranh đấu giữa Thiên Đạo và Địa Đạo, cũng như cuộc tranh giành đạo thống của các Thiên Đạo Thánh Nhân, nếu danh ngạch đế sư của Tam Hoàng Ngũ Đế này mà phân phối không tốt, rất có khả năng sẽ diễn biến thành đại chiến giữa các Thánh Nhân.

Thái Thanh Lão Tử trầm ngâm một hồi, nghiêm nghị nhìn về phía Tô Thần.

"Tô Thần đạo hữu, Nhân tộc muốn thuận lợi trở thành nhân vật chính thiên mệnh duy nhất, cần có Tam Hoàng Ngũ Đế dẫn dắt mới có thể thực sự thành tựu." "Tuy nhiên, Tam Hoàng Ngũ Đế thân là Nhân

tộc yếu đuối, cần có cường giả dạy dỗ chỉ dẫn, để tránh tranh chấp lẫn nhau, ngô nguyện lấy ra một danh ngạch đế sư của Địa Hoàng giao cho đạo hữu, không biết có được chăng?" Tam Hoàng tương ứng với Thiên, Địa, Nhân tam tài chúa tể, Ngũ Đế tương ứng với ngũ hành ngũ phương, đem danh ngạch đế sư của Địa Hoàng tặng cho Tô Thần, như vậy cũng có thể tiêu trừ tranh chấp.

"A!" Tô Thần cười lạnh một tiếng, hai mắt trào phúng nhìn về phía Thái Thanh Lão Tử.

"Thiên Đạo và Địa Đạo cùng là chúa tể Hồng Hoang, địa vị ngang nhau, danh ngạch đế sư của Tam Hoàng Ngũ Đế các ngươi bên Thiên Đạo lấy đi bảy cái, chỉ để lại một cái cho Địa Đạo ta, Thái Thanh đạo hữu chẳng lẽ cho rằng Địa Đạo ta dễ bị bắt nạt hay sao?" Vụt!

Bầu không khí trong cả đại điện nháy mắt hạ xuống, một luồng sát khí giương cung bạt kiếm vô hình lan tỏa ra.

"Tô Thần đạo hữu, địa vị Tam Hoàng của Nhân tộc là quan trọng nhất, đế sư của họ có thể nhận được công đức khí vận cũng nhiều nhất, sáu vị Thánh Nhân chúng ta chia đều, ngươi được đế sư của Địa Hoàng, sao lại là bắt nạt?" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiêm nghị nhìn Tô Thần, vẻ mặt đầy lý lẽ đương nhiên.

"Không sai!" "Sáu vị Thánh Nhân trời đất chúng ta chia đều danh ngạch đế sư của Tam Hoàng Ngũ Đế, điều này rất hợp lý!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức lên tiếng hưởng ứng.

Đế sư của Nhân Hoàng tương ứng với khí vận Nhân Đạo và công đức giáo hóa, đối với mỗi Thánh Nhân đều vô cùng quan trọng, hai vị Thánh Nhân phe mình có thể được thêm một suất, ai lại muốn chắp tay nhường đi?

"Nếu các ngươi Thiên Đạo Thánh Nhân có thể bỏ qua Địa Đạo ta để đưa ra quyết định, vậy cần gì đến hỏi ý kiến của bản tọa?" "Danh

ngạch đế sư của Nhân Hoàng, vậy thì cứ tự dựa vào bản lĩnh mà tranh đoạt là được rồi!" Tô Thần đặt chén trà tiên khí trong tay xuống, trực tiếp chuẩn bị tiễn khách.

Trong khoảnh khắc.

Bầu không khí của cả đại điện hạ xuống tới điểm đóng băng, sát khí và sự lạnh lẽo ngút trời khiến cho Chuẩn Đề, người có thực lực yếu nhất tại đây, cũng cảm thấy tim đập thình thịch. 'Thực lực của Tô Thần lại mạnh lên!' Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đồng loạt nhìn nhau, hai mắt hơi co lại.

Hơn mười vạn năm nay.

Bọn họ khó khăn lắm mới dựa vào công đức vá trời mà khôi phục được bảy tám phần tu vi, ai ngờ Tô Thần lại đột phá, điều này cũng quá đả kích người khác rồi?

"Thế này đi, Tô Thần đạo hữu, chúng ta nguyện lấy ra danh ngạch đế sư của một Hoàng và một Đế giao cho ngươi, thế nào?" Tình thế ép buộc.

Trước thực lực tuyệt đối, Thái Thanh Lão Tử cũng đành phải lùi một bước.

Ban đầu sáu Thánh Thiên Đạo phe mình tập kích Tô Thần chứng đạo đều đã thất bại, nay hắn lại đột phá lần nữa, hơn nữa còn có Địa Đạo chi chủ Bình Tâm Nương Nương chưa xuất hiện, một khi toàn lực ra tay tranh đoạt đế sư của Nhân Hoàng, năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân phe mình cũng chưa chắc chiếm được lợi thế.

"Danh ngạch đế sư của hai Hoàng hai Đế!" Tô Thần giơ lên bốn ngón tay, ý tứ rất rõ ràng, chính là một mình y độc chiếm bốn danh ngạch!

"Không thể nào!" "Không được!" Thái Thanh Lão Tử, Nguyên

Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề trực tiếp từ chối, thậm chí ngay cả Thông Thiên nãy giờ vẫn im lặng cũng khẽ lắc đầu.

"Điều này rất công bằng." Tô Thần lại cầm chén trà trên bàn ngọc lên, khẽ nhấp một ngụm.

"Thiên Đạo và Địa Đạo là chúa tể của trời đất Hồng Hoang, chia đều danh ngạch đế sư của Tam Hoàng Ngũ Đế, có gì không được?" Chư Thánh thấy Tô Thần nói năng nhẹ như mây bay gió thoảng, nhưng ý tứ trong lời nói lại không cho phép từ chối, điều này khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn và Tây Phương Nhị Thánh trực tiếp muốn rời đi.

Đợi đến khi Nhân tộc định đoạt là nhân vật chính thiên mệnh của Hồng Hoang, Thiên Đạo và Địa Đạo cứ tự dùng thủ đoạn tranh đoạt là được.

Dù sao quyền hành Nhân Đạo hiện tại đang nằm trong tay Thiên Đạo!

Thái Thanh Lão Tử lại dùng ánh mắt ngăn cản Nguyên Thủy và Tây Phương Nhị Thánh, y khẽ nhấp một ngụm Luân Hồi linh trà, cảm ngộ tinh túy quy tắc đại đạo bàng bạc trong đó, rồi lại một lần nữa nhìn về phía Tô Thần.

"Tô Thần đạo hữu, ngươi nói Thiên Đạo và Địa Đạo chia đều danh ngạch đế sư của Tam Hoàng Ngũ Đế, nhưng quyền hành Nhân Đạo hiện nay lại nằm trong tay Thiên Đạo ta, ngươi cứ hung hăng áp chế như vậy, Thiên Đạo và ý chí Nhân Đạo cũng tuyệt không cho phép." "Thế này đi, ngươi và ta mỗi bên lùi một bước, Thiên Đạo ta cho ngươi danh ngạch đế sư của một Hoàng và hai Đế, thế nào?" "Đại huynh!" "Đại sư huynh!" Thấy Thái Thanh Lão Tử lại một lần nữa nhượng bộ, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Tây Phương Nhị Thánh mặt lộ vẻ bất bình.

Tô Thần giành được càng nhiều danh ngạch đế sư của Tam Hoàng Ngũ Đế, thì phần còn lại cho bọn họ sẽ càng ít, điều này sao có thể dung thứ?

Thái Thanh Lão Tử khẽ phất tay, ánh mắt nhìn về phía Tây Phương Nhị Thánh.

"Hai vị sư đệ, các ngươi có muốn triệt để kết thúc nhân quả với Hồng Vân không?" Nghe y nói, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức hiểu ra.

Hồng Vân tuy đã tự bạo vẫn lạc, nhưng vẫn còn một luồng tàn hồn trong tay Tô Thần, nếu giúp y chuyển thế thành 'Địa Hoàng' của Nhân tộc, thì có thể triệt để kết thúc nhân quả đôi bên.

"Được!" "Vậy tất cả nghe theo sự sắp xếp của đại sư huynh!" Hồng Vân thân mang đại công đức, đại khí vận, trong trận hạo kiếp Vu Yêu Lượng Kiếp đó lại cứu vô số Nhân tộc, luồng tàn hồn còn sót lại được khí vận Nhân Đạo che chở.

Để tàn hồn của y chuyển thế thành 'Địa Hoàng' của Nhân tộc, ngoài việc ý chí Nhân tộc báo đáp ân tình của y ra, còn có thể triệt để kết thúc tất cả nhân quả với sư huynh của mình!

"Thiện!" "Nếu Thái Thanh đạo hữu đã nói vậy, vậy ta sẽ cho ngươi một chút mặt mũi." Tô Thần vốn định lấy danh ngạch đế sư của một Hoàng và một Đế, nay lại được thêm một đế sư, hơn nữa còn có thể khâm định tàn hồn của Hồng Vân làm 'Địa Hoàng' của Nhân tộc, đây cũng là niềm vui bất ngờ.

"Nhưng bần đạo còn có một yêu cầu!" Vụt!

Nghe Tô Thần còn muốn đưa ra điều kiện, dẫu cho Thái Thanh Lão Tử có tính cách thanh tĩnh vô vi cũng không nhịn được mà nhíu mày, còn Nguyên Thủy Thiên Tôn và Tây Phương Nhị Thánh trong

lòng thì uất ức không thôi.

Được voi đòi tiên, khinh người quá đáng!

Lần đầu tiên trong lòng họ hận thực lực bản thân không bằng người, chỉ có thể bị Tô Thần sỉ nhục!

"Đạo hữu mời nói!" Thái Thanh Lão Tử đặt chén sứ tiên khí trong tay xuống, lắng nghe điều kiện của Tô Thần.

"Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc là người nắm giữ quyền hành Nhân Đạo, tương lai có cơ hội cùng chúng ta chứng đắc Thánh Nhân quả vị, không được hạn chế lựa chọn công pháp chứng đạo của họ, đồng thời cũng không được can thiệp vào tự do sau khi họ chứng đạo, để tránh làm ý chí Nhân Đạo không vui." Theo đại thế thiên định ban đầu, Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc bị Thiên Đạo Thánh Nhân khống chế, sau khi đắc đạo bị cưỡng ép yêu cầu cư trú tại Hỏa Vân Cung, không phải hạo kiếp của Nhân tộc thì không được xuất thế, còn mỹ danh là 'trấn áp khí vận Nhân tộc'.

Tô Thần không muốn thấy Nhân Đạo trở thành con rối và quân cờ của Thiên Đạo, đương nhiên phải đưa ra yêu cầu này.

"Được!" Nghe Tô Thần lấy ý chí Nhân Đạo ra để uy hiếp, Thái Thanh Lão Tử chỉ có thể gật đầu đồng ý.

Sau Vu Yêu Lượng Kiếp.

Lão sư và Thiên Đạo bị đạo lôi của Đại Đạo phản phệ, bản nguyên tiêu hao cực lớn, mức độ khống chế đối với Nhân Đạo cũng theo đó mà suy yếu.

Nay Địa Đạo và Thiên Đạo đối đầu, nếu lại gây ra sự phản kháng của Nhân Đạo, vậy thì đúng là được không bù mất!

Tiếp theo.

Năm Thánh Thiên Đạo và Tô Thần bắt đầu thương lượng các vấn đề cụ thể về Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc, mỗi Nhân Hoàng cần có những cống hiến gì cũng như xu hướng đại thế của Nhân tộc, đồng thời còn chốt định danh ngạch đế sư của Nhân Hoàng.

Thái Thanh Lão Tử là đại sư huynh của Huyền Môn, lại là giáo chủ Nhân giáo, y muốn làm đế sư của Thiên Hoàng Nhân tộc, đây là điều hiển nhiên.

Địa Hoàng tương ứng với Địa Đạo, tự nhiên là do Tô Thần khâm định.

Danh ngạch đế sư của Nhân Hoàng được giao cho Nguyên Thủy Thiên Tôn, với lý do 'Nhân Đạo tôn sùng Thiên Đạo, xiển thuật thiên lý' là thích hợp nhất.

Danh ngạch của vị Đế đầu tiên trong Ngũ Đế được giao cho Thông Thiên, vị trí thứ hai giao cho Tô Thần, vị trí thứ ba giao cho Tây Phương Nhị Thánh, vị trí thứ tư lại giao cho Thông Thiên giáo chủ.

Danh ngạch vị Đế cuối cùng thì bị Tô Thần giành lấy.

Vốn dĩ Thái Thanh Lão Tử không muốn nhượng bộ, bởi vì sau Ngũ Đế sẽ mở ra 'gia thiên hạ', tuyên bố Nhân tộc chính thức bước vào thời đại phong kiến vương triều, ý nghĩa vô cùng phi thường.

Nhưng Tô Thần lấy lý do Ngũ Đế tương ứng với ngũ phương ngũ hành, vị Đế cuối cùng tương ứng với 'Thổ', cộng thêm y lại nắm trong tay Thiên Hoàng Phục Hy chuyển thế, Địa Hoàng Hồng Vân chuyển thế.

Thái Thanh Lão Tử đối mặt với yêu cầu mạnh mẽ của y, căn bản không có tư cách phản bác lần nữa.

"Tô Thần đạo hữu, việc chuyển thế của Thiên Hoàng và Địa Hoàng Nhân tộc, phiền đến ngài rồi!" Sau khi cuộc tranh giành giương

cung bạt kiếm kết thúc, Thái Thanh Lão Tử khôi phục lại dáng vẻ nhẹ như mây bay gió thoảng, thượng thiện nhược thủy, hoàn toàn không nhìn ra sự thất bại và bất mãn trong lòng.

"Thái Thanh đạo hữu yên tâm, bần đạo nhất định sẽ giúp tàn linh của Phục Hy và Hồng Vân thuận lợi đầu thai chuyển thế." "Thiện!" "Vậy bần đạo cáo từ!" Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân này lần lượt đứng dậy từ bồ đoàn, hành lễ với Tô Thần rồi chuẩn bị rời đi.

Tô Thần tay phải khẽ vung, năm hộp ngọc được thần thông đưa đến trước mặt họ.

"Năm vị đạo hữu khó có dịp đến đây một lần, chút linh trà này, coi như là quà đáp lễ của bần đạo." Trước đó họ đến đây thương nghị với mình về việc Nhân tộc là nhân vật chính thiên mệnh, đều đã tặng một phần lễ vật, mình đương nhiên cũng phải đáp lễ.

"Đa tạ đạo hữu!" "Đa tạ đạo hữu!" Sau khi nhận lấy hộp Luân Hồi linh trà này, năm Thánh Thiên Đạo nhìn Tô Thần một cái, trong lòng có chút ngũ vị tạp trần.

Vừa rồi y vì lợi ích của Địa Đạo mà so đo từng chút, không hề nhượng bộ, nay đối với năm Thánh Thiên Đạo phe mình lại vô cùng hào phóng, phảng phất như căn bản không xem mình là địch thủ.

Tấm lòng và khí độ như vậy, thật khiến người ta khâm phục.

Luân Hồi Sơn.

Trong đại điện bế quan.

Sau khi Tô Thần tiễn Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân này đi, liền đến đại điện bế quan của mình, từ trong thức hải lấy ra Hà Đồ Lạc Thư.

Chương 264

Hai món chí bảo thôi diễn này là do Bạch Miêu Miêu và Lục Khôn đòi lại từ tay Kôn Bằng, hiện tại tạm thời do mình nắm giữ.

Trên Hà Đồ ghi chép lại địa mạo núi sông, hải dương đảo nhỏ của Hồng Hoang, ẩn chứa một tia địa mạch vĩ lực, còn Lạc Thư thì ghi chép lại thiên cơ chí lý và ảo diệu vận hành của ức vạn thái cổ tinh thần, ẩn chứa một tia thiên đạo chi lực.

Hai pháp bảo hợp lại, liền có thể thôi diễn núi sông Hồng Hoang, vũ trụ tinh thần và thiên địa chí lý! 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' và 'Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận' tỏa sáng rực rỡ trong Vu Yêu Lượng Kiếp, chính là do Đế Tuấn dùng hai món chí bảo này thôi diễn ra, thậm chí ngay cả Phục Hy tương lai chứng đạo, cũng có liên quan đến hai món chí bảo này.

Có thể tưởng tượng được Hà Đồ Lạc Thư mạnh mẽ và thần diệu đến mức nào!

"Ong!" Tô Thần thôi động Hà Đồ Lạc Thư, diễn hóa ra chu thiên tinh đấu và đại địa sơn xuyên, quang âm chi lực bàng bạc lan tỏa, khiến người ta phảng phất không cảm nhận được thời gian trôi đi.

Chỉ thấy đầy trời tinh thần dịch chuyển, núi sông thay đổi như biển xanh hóa nương dâu, núi tuyết biến thành đại dương, núi non biến thành bồn địa, ức vạn sinh linh sinh ra, luân hồi chuyển thế...

Tô Thần tĩnh tâm, cảm ngộ thiên địa chí lý, chân lý thời không luân chuyển ẩn chứa trong hai món chí bảo.

Năm nguyên hội thời gian trôi qua vội vã.

Trong mấy chục vạn năm này, thế giới Hồng Hoang đã xảy ra

không ít chuyện lớn.

Thiên Đình Vương Mẫu Nương Nương tổ chức Bàn Đào đại hội, quảng mời quần tiên trong thiên hạ Hồng Hoang, thậm chí ngay cả đệ tử và thị nữ dưới trướng Tô Thần cũng nhận được lời mời, phảng phất như giữa họ và tiên đình không hề có chút hiềm khích nào.

Mộng Yêu Yêu theo sự ra hiệu của Bạch Miêu Miêu, tham gia Bàn Đào thịnh hội lần đầu tiên, tận mắt chứng kiến Dao Trì của Vương Mẫu Nương Nương và phong thái của Thiên Đế Hạo Thiên.

Đồng thời, vạn tộc Hồng Hoang nhân lúc Nhân tộc chưa quật khởi, bắt đầu thu hoạch chiếm cứ địa bàn, tăng cường khí vận trong tộc, lớn mạnh bản thân, như: Lang nhân tộc, Vũ nhân tộc, Tam đầu tộc, Thụ tinh tộc, v.v.

Điều đáng nói là.

Sau Vu Yêu Lượng Kiếp, Vu Yêu nhị tộc rút khỏi vũ đài lịch sử Hồng Hoang, các Yêu Thần còn sống sót như Lục Ngô, Thương Dương dẫn theo ức vạn tinh nhuệ thiên di đến Bắc Vực Hồng Hoang, dựa vào việc sơ tán sát khí ở Bắc Vực để nhận công đức, từ đó tiêu trừ nghiệp lực lượng kiếp của bản thân.

Trong Vu tộc, Tổ Vu Cộng Công còn sống sót, y vì bị ác thi của Hồng Quân thao túng, suýt nữa đã húc gãy Bất Chu Sơn, vì vậy bị Địa Đạo chi chủ Bình Tâm Nương Nương trừng phạt, trấn áp vạn quỷ trong địa ngục Minh Giới của Địa Phủ.

Vu tộc hiện nay, do Bán Bộ Tổ Vu Hình Thiên đảm nhiệm chức tộc trưởng.

Do nghiệp lực lượng kiếp gia trì, huyết trì trong bí cảnh của Vu tộc không còn thai nghén tộc nhân nữa, nhưng Cửu Phượng, vị đại vu đỉnh cấp từng được một giọt tinh huyết từ trái tim Bàn Cổ ban cho,

vẫn đang tắm gội trong đó để tiêu hóa năng lượng tinh huyết của Phụ Thần.

Có lẽ ngày nàng xuất quan, chính là lúc nàng thành tựu Tổ Vu! ...

Địa Phủ.

Phong Đô đại điện.

Sau khi Minh Hà thuận lợi hóa hình ở Huyết Hải, y căn cứ vào sứ mệnh của mình mà tiến vào Địa Phủ (Minh Giới), y đã đi qua Quỷ Môn Quan, Ác Cẩu Lĩnh, U Minh Hoàng Tuyền, v.v.

Tốn hết năm mươi vạn năm thời gian, y đã tìm hiểu rõ ràng tất cả chức năng trong Địa Phủ, đồng thời thuận lợi đột phá đến Đại La Kim Tiên, thành tựu Thập phẩm Đại La đạo quả đỉnh thượng tam hoa.

Sau khi đột phá Đại La, Minh Hà cũng thuận lợi thức tỉnh ký ức kiếp trước của mình, sau đó đến Luân Hồi Sơn bái kiến Tô Thần.

Nhưng lúc này Tô Thần vẫn đang bế quan, y liền quay về Địa Phủ, vào chủ trì Phong Đô đại điện.

"U!" "U!" Trong khoảnh khắc.

Vạn quỷ trong Địa Đạo Minh Giới cùng khóc, ức ức vạn tiên thiên thần thai linh cùng nhìn về hướng Phong Đô đại điện trang trọng hành lễ, cung hạ vị Phong Đô Đại Đế này của họ chính thức quy vị.

Bình Tâm cảm nhận được bản nguyên Địa Đạo tăng trưởng, khóe miệng lộ ra nụ cười vui vẻ nhàn nhạt.

Tiếp theo.

Trấn Nguyên Tử, người đang du lịch núi sông Hồng Hoang, cảm ngộ địa mạch vĩ lực, cũng thuận lợi chứng đạo Đại La Kim Tiên, thức tỉnh ký ức kiếp trước, biết được kết cục của Vu Yêu Lượng Kiếp, cũng như việc hảo hữu Hồng Vân đã vẫn lạc dưới sự vây giết của

Kôn Bằng và Đế Tuấn, trong lòng ngũ vị tạp trần.

Ngay khi y lập chí muốn báo thù cho đạo hữu Hồng Vân, Tứ Bất Tượng vẫn luôn hộ đạo cho y hiện thân, báo cho y biết Hồng Vân sắp chuyển thế thành 'Địa Hoàng' của Nhân tộc, có cơ hội chứng được Nhân Đạo Thánh Nhân.

Điều này khiến Trấn Nguyên Tử không khỏi vui mừng cho lão hữu, và thầm gửi lời chúc phúc.

Sau đó.

Trấn Nguyên Tử lập chí muốn đi khắp tất cả núi sông của Hồng Hoang, dùng bạn sinh chí bảo Địa Thư thu thập tất cả địa mạch vĩ lực, sớm thực hiện sứ mệnh của bản thân, chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân!

Cùng lúc đó.

Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh từ trong Hỗn Độn trở về, bắt đầu chuẩn bị cho việc Nhân tộc định đoạt là nhân vật chính thiên mệnh duy nhất.

Lần trước khi rời khỏi Luân Hồi Sơn, họ đã cảm nhận sâu sắc rằng khoảng cách giữa mình và Tô Thần ngày càng lớn, vì vậy trong mấy chục vạn năm này đã tiến vào thế giới Hỗn Độn.

Họ lại một lần nữa khai tịch bản nguyên đại thiên thế giới dung nhập vào Hồng Hoang, để nhận được công đức gia thưởng.

Trải qua mấy chục vạn năm nỗ lực, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh thu hoạch không nhỏ, không chỉ khôi phục lại chiến lực thời kỳ đỉnh phong, đồng thời còn tiến thêm một bước, lần lượt đột phá đến Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên và Nhị Trọng Thiên. ...

Thần Giới.

Kể từ khi được chủ nhân khâm định là Giới chủ của Thần Giới, Bạch Miêu Miêu đã tốn hơn ba mươi vạn năm thời gian để luyện hóa Thần Giới, dùng bản nguyên ý chí của phương đại thiên thế giới này để phản bổ lại bản thân.

Những năm gần đây.

Cùng với việc Tô Thần chế định 'Thiên Nhân Ngũ Suy', nắm giữ quyền hành thiên phạt, ức ức vạn sinh linh bắt đầu kính sợ đối với tuổi thọ, để nhận được công đức khí vận gia thưởng của trời đất, họ đã nỗ lực tạo phúc cho Hồng Hoang.

Vì thế.

Sinh linh tiến vào Thiên Thần Đạo chuyển thế cũng ngày càng nhiều.

Bạch Miêu Miêu không can dự vào việc chuyển thế của những sinh linh này, để chúng dựa vào bản năng của mình, thân cận với một trong tam tài chúa tể Thiên, Địa, Nhân.

"Chủ nhân đã dựa vào việc khai tịch Thần Giới để chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, nay ta dù đã đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, và nắm giữ bản nguyên ý chí của Thần Giới, cũng không thể dựa vào đó để chứng đạo." "Xem ra chỉ có thể tiến vào thế giới Hỗn Độn, học theo chủ nhân khai tịch một phương đại thiên thế giới để chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La!" Sau khi Bạch Miêu Miêu xuất quan, đôi mắt đen như ngọc thạch của nàng trong trẻo sáng ngời, toát lên vẻ kiên nghị.

Nàng là hoàng giả duy nhất của Bạch Hổ nhất tộc, dựa vào khí vận của bản thân để phản bổ, khiến Bạch Hổ nhất tộc bắt đầu tái hiện ở Hồng Hoang, hiện đã có hơn vạn danh tộc nhân.

"Vụt!" Ngay khi Bạch Miêu Miêu chuẩn bị tiến vào thế giới Hỗn

Độn tìm kiếm cơ duyên chứng đạo, nàng cảm nhận được khí tức của chủ nhân, đôi mắt đen như ngọc thạch nháy mắt lộ ra vẻ vui mừng ngọt ngào.

"Chủ nhân cuối cùng cũng xuất quan rồi!" Trở lại Luân Hồi Sơn.

Nàng thấy chủ nhân đang khoan khoái nằm trên ghế xích đu, toàn thân toát ra một luồng khí tức lười biếng hòa hợp với trời đất, liền trực tiếp hóa thành một đạo bạch sắc thần quang, lao vào lòng y.

"Chủ nhân!" Bạch Miêu Miêu dùng sức dụi đầu vào lòng Tô Thần, nói lên nỗi nhớ nhung của mình.

"Miêu Miêu, giờ ngươi cũng sắp chứng đạo Hỗn Nguyên rồi." Tô Thần một tay ôm nàng, một tay khẽ vuốt mái tóc mượt mà của nàng, giống hệt như lúc ban đầu.

Lần bế quan này.

Ngoài việc tiêu hóa triệt để những gì thu được từ Vu Yêu Lượng Kiếp, điều quan trọng nhất là dựa vào quyền hành trời đất mà bản thân nắm giữ để thôi diễn vạn vật vạn linh của Hồng Hoang, đồng thời có một tư cách nhất định để chế định xu hướng đại thế tương lai.

"Hi hi." Tận hưởng sự sủng ái của chủ nhân, khuôn mặt nhỏ nhắn hoàn mỹ không tì vết của Bạch Miêu Miêu tràn đầy vẻ mãn nguyện.

"Chủ nhân, con định tiến vào Hỗn Độn, học theo ngài khai tịch một phương đại thiên thế giới để chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, sau đó thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân quả vị." Sau khi nàng thôn phệ 'Văn Đạo Nhân' Huyết Sí Hắc Văn Hồng Mông, đã thuận lợi nhận được một luồng bản nguyên Hồng Mông đó, muốn dùng phương thức khai tịch đại thiên thế giới để chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, tỷ lệ thành công ít nhất cũng phải trên bảy thành.

"Việc này không vội." "Đợi ta bổ sung Hỗn Độn Châu hoàn chỉnh

rồi, sẽ đưa cho ngươi khai thiên tích địa chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La!" Tô Thần không đồng ý để Bạch Miêu Miêu tiến vào thế giới Hỗn Độn chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, vì lo lắng Hồng Quân sẽ đích thân ra tay tập kích.

Dù sao hiện tại không phải thời kỳ lượng kiếp.

Y là cường giả Thiên Đạo cảnh tự mình ra tay, dù có mình và Bình Tâm hộ pháp, cũng chưa chắc có thể thực sự chống đỡ được.

"Chủ nhân, Hỗn Độn Châu ngài đưa cho con, vậy ngài thì sao?" Bạch Miêu Miêu cảm động đến rối bời, nàng không bao giờ ngờ rằng, chủ nhân lại có thể đem một món chí bảo Hỗn Độn quan trọng như vậy đưa cho mình để chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La!

"Miêu Miêu, nay ta đã sớm chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, Hỗn Độn Châu đưa cho ngươi để khai thiên tích địa chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, vừa hay có thể tận dụng được, đợi ngươi thuận lợi chứng đạo xong, trả lại cho ta cũng không muộn." Tô Thần cười xoa đầu nàng.

Sau khi Hỗn Độn Châu khai tịch một phương đại thiên thế giới đỉnh cấp, có thể giúp Bạch Miêu Miêu chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, sau đó mình có thể dung hợp nó với 'Huyền Hoàng thế giới'.

Như vậy, mình rất có khả năng sẽ có được một phương sơ cấp 'bán bộ vĩnh hằng thế giới', sau đó có cơ hội dựa vào bản nguyên ý chí của thế giới này để phản bổ, tấn công Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên (Thiên Đạo cảnh)!

Tương lai nếu có lượng kiếp mới bùng nổ, mình cũng có thể không sợ Hồng Quân ở Thiên Đạo cảnh!

"Vâng!" Bạch Miêu Miêu nghe lời Tô Thần, gật đầu thật mạnh.

Tiếp theo.

Nàng bắt đầu bày bếp tiên thiên, chuẩn bị tự tay nấu những món ngon cho chủ nhân, nâng cao trù đạo của mình!

Ngao Thăng, tên chân chó này, ngửi thấy mùi thơm mà đến, ân cần giúp nàng khống chế lửa, xử lý nguyên liệu.

Bạch Thương dâng lên các loại tiên thiên linh tửu mà y mới ủ cho lão gia, Mộng Yêu Yêu thì dâng lên trà hoa quả mà nàng mới sáng tạo.

Khổng Tuyên, Đại Lữ, Ngao Liệt, Triệu Công Minh, Tam Tiêu, Tứ Bất Tượng, Huyền Vũ (huyết mạch Huyền Quy, được thu làm ký danh đệ tử), bọn họ hoặc là từ Địa Phủ trở về, hoặc là ngửi thấy mùi thơm mà xuất quan.

Cả Luân Hồi Sơn bắt đầu trở nên náo nhiệt.

Đại Lữ và Tù Ngưu đàn tấu âm luật, Mộng Yêu Yêu dẫn dắt tộc nhân dâng vũ, đại đạo chi âm vang vọng, điệu múa tuyệt diệu khiến người ta say đắm.

Đúng lúc này.

Phong Đô Đại Đế Minh Hà cùng Bình Tâm Nương Nương đến Luân Hồi Sơn.

"Kiến qua Luân Hồi Thánh Nhân!" "Thiện!" Tô Thần khẽ gật đầu, tiến lên nắm lấy bàn tay mềm mại của Bình Tâm.

"Minh Hà đạo hữu, nay ngươi đã thức tỉnh sứ mệnh của mình, tiếp theo chỉ cần quản lý tốt toàn bộ Địa Phủ, là có thể thuận theo tự nhiên chứng được Địa Đạo Thánh Nhân!" Sau khi Minh Hà khôi phục ký ức kiếp trước, đã thuận lợi tiêu hóa công đức khí vận tích lũy từ kiếp trước, thực lực tăng vọt, chỉ trong mấy chục vạn năm ngắn ngủi đã thuận lợi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Đợi y mượn Địa Phủ để tiêu hóa khí vận Địa Đạo, không cần quá lâu nữa là có thể thuận lợi chứng đạo.

"Đa tạ Luân Hồi Thánh Nhân tài bồi, ngô nhất định không phụ lòng kỳ vọng của ngài và Bình Tâm Nương Nương!" Bình Tâm đã bế quan gần mười nguyên hội.

Nàng đã tiêu hóa những gì thu được trong Vu Yêu Lượng Kiếp lần này, không chỉ quyền hành Địa Đạo tăng thêm một bước, mà ngay cả tu vi của bản thân cũng một lần đột phá đến Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên! (Chú thích: là tu vi thực sự, không có gia trì bản nguyên Địa Đạo.) Nay Phong Đô Đại Đế Minh Hà đã quy vị, Thiên Tề Nhân Thánh Đại Đế Trấn Nguyên Tử cũng sắp thực thi sứ mệnh, Lục Đạo Luân Hồi do tình lang Tô Thần đích thân quản lý.

Vị Địa Đạo chi chủ này của nàng, cuối cùng cũng có thể thảnh thơi, sau đó toàn tâm toàn ý mưu hoạch chứng đắc đại đạo chân chính!

"Ba ngàn năm sau, bản cung sẽ giảng đạo tại Luân Hồi Sơn, phàm là người có duyên với Địa Đạo ta, đều có thể đến!" Cùng với sự kết thúc của bữa tiệc mỹ thực này, Bình Tâm với tâm trạng khá nhẹ nhõm vui vẻ đã chiêu cáo Hồng Hoang, chuẩn bị tiến hành buổi giảng đạo công khai đầu tiên của mình, tạo phúc cho vạn linh Địa Đạo.

Khi chúng sinh Hồng Hoang nghe được pháp chỉ của Bình Tâm, vô số người ôm ấp ước mơ, lần lượt hướng về Luân Hồi Sơn.

Chương 265

Trong khoảng thời gian này.

Tô Thần dẫn theo Bình Tâm, Bạch Miêu Miêu cùng nhau đi bộ du lãm đạo trường của mình.

Ngắm hoa nở hoa tàn, vạn vật sinh trưởng.

Quan sát mây cuộn mây tan, khí tượng vạn nghìn.

Thỉnh thoảng cùng nhau nô đùa, hoặc lặn xuống ao nước như cá bơi lội thỏa thích, hoặc bay cao trên bầu trời, nằm ngủ trên giường mây.

Cầu đạo không chỉ là vùi đầu khổ tu.

Thư giãn tâm thần, cùng người mình quan tâm thể nghiệm những điều tốt đẹp của thế gian, cũng là một loại tu hành.

Ba ngàn năm thoáng chốc trôi qua.

Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, Khổng Tuyên, Quỷ Mẫu, Ngao Liệt, Triệu Công Minh, Tam Tiêu, Mạnh Bà, Bạch Liên, Đại Lữ, Tù Ngưu, Tứ Bất Tượng, Ngũ Phương Quỷ Đế, Đông Hoa cùng các thành viên cốt cán của Địa Đạo lần lượt đến quảng trường giảng đạo.

Ức ức vạn thành viên có duyên với Địa Đạo thuận lợi tiến vào Luân Hồi Sơn, dưới sự sắp xếp của Nguyên Nhất và Nguyên Nhị, từng người một theo trật tự tiến vào quảng trường giảng đạo mà Tô Thần từng đặc biệt khai mở.

Điều đáng nói là.

Bắc Minh chi chủ Yêu Sư Côn Bằng cũng đặc biệt đến, và đã gặp mặt Trấn Nguyên Tử sau khi chuyển thế.

Hai bên không có xung đột ngôn ngữ, nhưng hận ý trong lòng Trấn Nguyên Tử lại không hề che giấu.

"Kiến qua Bình Tâm Nương Nương, kiến qua Tô Thần Thánh Nhân!" "Kiến qua Bình Tâm Nương Nương, kiến qua Tô Thần Thánh Nhân!" Trước khi giảng đạo, Tô Thần và Bình Tâm đặc biệt tiếp kiến Trấn Nguyên Tử sau khi chuyển thế, cũng như Bắc Minh chi chủ Yêu Sư Kôn Bằng và Thái Âm Tinh chủ Thường Hi đặc biệt đến.

"Chúc mừng đạo hữu tái chứng đạo Hỗn Nguyên Kim Tiên!" Tô Thần nhìn Trấn Nguyên Tử đã khôi phục ký ức kiếp trước, mỉm cười nói lời chúc mừng.

"Đa tạ Thánh Nhân đã luôn che chở chiếu cố!" Trấn Nguyên Tử cung kính đáp lễ.

Y tuy đã thức tỉnh ký ức kiếp trước, và thuận lợi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, nhưng khoảng cách với Tô Thần ngày càng lớn, sớm đã không còn tư cách xưng hô là đạo hữu nữa.

Nếu cưỡng ép nhận lễ hỏi thăm của một vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân, chỉ vô cớ làm tổn hại phúc đức khí vận của bản thân.

"Thiện!" Tô Thần khẽ gật đầu, không còn cố chấp bắt y thay đổi cách xưng hô.

Cao xứ bất thắng hàn.

Đứng càng cao, người đồng hành sẽ càng ít.

Quyền hành trời đất, Thánh Nhân quả vị.

Ức vạn sinh linh Hồng Hoang, đều phải tuân theo quy tắc vận hành của trời đất.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Tô Thần nhìn về phía Kôn Bằng.

Nể tình y đối với mình coi như cung kính, và trước đó từng hiến tặng Hà Đồ Lạc Thư, y liền chỉ điểm vài câu.

"Kôn Bằng đạo hữu, ngươi là Bắc Minh chi chủ, có duyên phận nhất định với Địa Đạo ta, nhưng vì ngươi đi theo pháp môn chứng đạo 《Trảm Tam Thi》, hoặc là giống như Minh Hà và Trấn Nguyên Tử chuyển thế trùng tu, hoặc là kiên trì đi theo con đường 《Trảm Tam Thi》." "Nhưng bản tọa vẫn cho ngươi một kiến nghị, đó là làm nhiều việc thiện, tạo phúc cho Hồng Hoang, tích lũy công đức khí vận, bất luận ngươi đi theo phương thức chứng đạo nào, tương lai đều có cơ hội chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La!" "Đa tạ Tô Thần Thánh Nhân!" Kôn Bằng trang trọng hành lễ với Tô Thần.

Chấp niệm lớn nhất trong lòng y chính là chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, trở thành Thiên Địa Thánh Nhân, sau đó đuổi kịp Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, thậm chí là Tô Thần, những người cùng thời với mình.

Chỉ tiếc là chứng đạo thành Thánh thực sự quá gian nan, bản thân y luôn thiếu một chút 'cơ duyên'!

Sau khi được Tô Thần chỉ điểm, lòng y như có điều ngộ ra, quyết định tiến vào Hỗn Độn, khai tịch thêm nhiều bản nguyên thế giới dung nhập vào Hồng Hoang, để nhận được đủ đại đạo công đức.

Chắc chắn một ngày nào đó, mình có thể chứng đạo thành Thánh!

...

Rất nhanh.

Bình Tâm bắt đầu buổi giảng đạo công khai đầu tiên của mình, Tô Thần không tham gia, mà đến khu vực bồi dưỡng linh căn, xem xét thu hoạch của mình trong vô số nguyên hội qua.

Nhiều linh căn dưới sự bồi dưỡng của Hỗn Độn Đỉnh, Hỗn Độn

Tức Nhưỡng và Hỗn Độn Tinh Tuyền, cuối cùng đã tấn thăng một phẩm cấp, như Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ, bán bộ cực phẩm tiên thiên linh căn trước kia, nay cuối cùng cũng tấn thăng thành cực phẩm tiên thiên linh căn.

Nó thai nghén không còn là tiên thiên linh bảo quạt Ba Tiêu, mà là linh quả Tiên Thiên Ba Tiêu, ẩn chứa bản nguyên địa hỏa thủy phong khác nhau.

Đến khu vực bồi dưỡng liên đài cốt lõi nhất, một đài Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên tỏa ra lực tạo hóa vô cùng nồng đậm, và còn rủ xuống từng sợi từng sợi hồng mông huyền hoàng chi khí.

Bên cạnh là Cửu Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, Cửu Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, Cửu Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên và một đóa Lục Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên (trước khi Minh Hà chuyển thế, đã giao Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên cho Tô Thần bảo quản mà thai nghén ra).

Xung quanh, các liên đài với phẩm cấp và thuộc tính khác nhau vây quanh đài Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên này, hấp thụ ức ức vạn đạo hồng mông huyền hoàng chi khí mà 'nó' rủ xuống, rồi lại dùng bản nguyên thuộc tính của mình để phản bổ lại.

"Vẫn còn thiếu một đài Công Đức Kim Liên!" Tô Thần mơ hồ cảm thấy, đài Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên này đã đến giới hạn, dù có Hỗn Độn Đỉnh, Hỗn Độn Tức Nhưỡng, Hỗn Độn Tinh Tuyền bồi dưỡng, cũng chưa chắc có thể khôi phục thành Nhị Thập Tứ Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên như xưa.

Nghĩ đến đây.

Y thu lại một đóa Cửu Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, rồi đi về hướng Tây Phương Tu Di Sơn.

“Hoa!” Thánh Nhân giáng lâm, thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Tử khí đông lai ức vạn dặm, hà quang vạn đạo nhuộm chư thiên.

Đại đạo chi âm vang vọng khắp vũ trụ.

Vô biên tường vân diễn hóa thụy thú tiên hạc, bay lượn vây quanh, phủ phục cung nghênh.

Tu Di Sơn mở rộng, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đích thân hiện thân nghênh đón.

“Kiến qua Tô Thần đạo hữu!” “Kiến qua Tô Thần đạo hữu!” Mặc dù trước kia giữa họ từng có chút ma sát, thậm chí cũng vì pháp chỉ của lão sư mà bất đắc dĩ phải ra tay nhắm vào, nhưng nhân quả giữa họ sớm đã kết thúc, sự khách sáo bề mặt vẫn có thể duy trì.

“Kiến qua hai vị đạo hữu!” Sau khi hành lễ hàn huyên, Tô Thần được mời vào đại điện, lập tức có mấy đồng tử lanh lợi dâng lên linh quả linh trà.

“Thực không dám giấu, lần này bần đạo đến đây, là muốn trao đổi Công Đức Kim Liên với Tiếp Dẫn đạo hữu.” Tô Thần đi thẳng vào vấn đề, trực tiếp lấy ra Cửu Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, dùng thần thông đưa đến trước mặt y.

“Thiện!” Tiếp Dẫn khẽ gật đầu.

Y tay phải hướng về phía Bát Bảo Công Đức Trì vẫy một cái, một đài kim sắc liên đài cửu phẩm chui vào lòng bàn tay y, sau đó đưa đến tay Tô Thần.

“Đa tạ đạo hữu!” Nhận được Công Đức Kim Liên, tất cả các liên đài đều đã tập hợp đủ, chuyến đi này đã viên mãn.

“Tô Thần đạo hữu khách khí rồi, trao đổi Nghiệp Hỏa Hồng Liên

này, đối với bần đạo mà nói cũng có lợi ích rất lớn!" Tiếp Dẫn mỉm cười phất tay.

Đóa Cửu Phẩm Công Đức Kim Liên này là do Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên thai nghén ra, đối với y chỉ có thể coi là một món thượng phẩm tiên thiên linh bảo không tồi, nhưng lại không thể bị bản thể thôn phệ.

Sau khi trao đổi Cửu Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên có thể thôn phệ bản nguyên của Nghiệp Hỏa Hồng Liên, có hy vọng tấn thăng thành tiên thiên chí bảo.

Đến lúc đó.

Bất luận là hiệu quả trấn áp khí vận, hay là chiến lực của bản thân, đều sẽ tăng lên một bậc!

Ngay khi Tô Thần cáo từ, Chuẩn Đề mỉm cười nhìn y.

"Tô Thần đạo hữu, bần đạo muốn truyền đạo trong Địa Phủ Minh Giới, không biết có được không?" "Đạo hữu, 'đạo' của Tây Phương giáo các ngươi, sớm đã được truyền bá rộng rãi trong Địa Đạo của ta, sinh linh Địa Đạo tu luyện 《Đại Mộng Tâm Kinh》 và 《Bồ Đề Kinh》 không biết bao nhiêu mà kể." Ban đầu khi chế định 'Tài Đạo Thần Tháp', ngoài sinh linh của thế giới Hồng Hoang có thể tiến vào đó ra, sinh linh của Địa Phủ Minh Giới cũng có thể tiến vào bên trong để 'giao dịch'.

Tô Thần sẽ không vì không ưa Tây Phương Nhị Thánh mà hạ thấp 'đạo' của họ, ngược lại còn có chút khuyến khích.

Bởi vì một số 'giáo nghĩa' của họ là dẫn dắt sinh linh hướng thiện, rửa sạch tội nghiệt để luân hồi chuyển thế, kiếp sau có thể nhận được phúc báo, điều này đối với Địa Đạo mà nói cũng vô cùng có lợi.

"Đa tạ đạo hữu!" Nghe Tô Thần nhắc nhở, họ lập tức dùng thần

thông tính toán, quả nhiên như y nói, trong lòng vui mừng khôn xiết.

Tô Thần mỉm cười, sau đó đứng dậy cáo từ.

Tây Phương Nhị Thánh đích thân tiễn y ra khỏi sơn môn, nhìn bóng lưng Tô Thần rời đi, không nhịn được mà cảm khái.

"Sư huynh, Thiên Đạo và Địa Đạo chúng ta hiện đang ở thế đối lập, hơn nữa trước đây chúng ta cũng từng nhắm vào Tô Thần đạo hữu, nhưng y hành sự đường đường chính chính, chưa bao giờ vì tư tâm mà báo phục." "Tấm lòng như vậy, ngô không bằng!" Nghe sư đệ cảm khái, Tiếp Dẫn khẽ gật đầu.

"Đúng vậy!" "Đây có lẽ chính là nguyên nhân thực sự khiến y có thể được ý chí trời đất Hồng Hoang công nhận, và có thể đánh bại lão sư!" ...

Trở lại Luân Hồi Sơn.

Tô Thần đặt Cửu Phẩm Công Đức Kim Liên vào trong Hỗn Độn Liên Trì để uẩn dưỡng.

"Hoa!" Khoảnh khắc tiếp theo.

Y lấy ra chí bảo chứng đạo của mình là Lục Đạo Luân Hồi Bàn, dùng bản nguyên Luân Hồi Tử Liên ẩn chứa trong đó, uẩn dưỡng ra một đóa Tam Phẩm Luân Hồi Tử Liên, sau đó dung hợp với các liên đài khác.

"Ong!" Trong sát na.

Cả liên trì bùng nổ ức ức vạn đạo hồng mông thần mang rực rỡ, tỏa ra từng luồng ánh sáng huyền ảo, tựa như hỗn độn, tựa như hồng mông, lại giống như thiên địa chí lý, huyền diệu vô cùng!

"Thật không ngờ, tập hợp đủ bản nguyên của tất cả các liên đài, lại còn có cơ duyên ẩn giấu như vậy!" Tô Thần trong lòng kinh hỉ

không thôi.

Y vốn chỉ muốn tập hợp đủ tất cả các liên đài để chúng phản bổ lẫn nhau, khiến Tạo Hóa Thanh Liên khôi phục thành Nhị Thập Tứ Phẩm, như vậy trong tay mình lại có thêm một con át chủ bài.

Nhưng điều bất ngờ là, bản nguyên của tất cả các liên đài hội tụ lại một, có thể nghịch phản hồng mông, cảm ngộ chí lý của thế giới Hồng Mông, đại đạo chân lý!

Nghĩ lại cũng phải.

Tạo Hóa Thanh Liên, Luân Hồi Tử Liên, Diệt Thế Hắc Liên, Tịnh Thế Bạch Liên, Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Công Đức Kim Liên, chúng đều là đạo quả 'liên tử' do Sáng Thế Thanh Liên thai nghén ra, có cơ hội trở thành tồn tại như Bàn Cổ.

Do khai thiên đại kiếp, Sáng Thế Thanh Liên vỡ nát, những liên tử (đạo quả) này độn nhập vào Hồng Hoang, diễn hóa thành các liên đài khác nhau.

Khi tất cả bản nguyên được tập hợp lại, liền có thể nghịch phản hồng mông, nhận được bản nguyên của Sáng Thế Thanh Liên!

Tô Thần ngồi xếp bằng bên cạnh liên trì, cảm ngộ chí lý của thế giới Hồng Mông và đại đạo chân lý, cả người toát ra một luồng khí tức tuyên cổ vĩ ngạn, siêu thoát vĩnh hằng.

Lại thêm năm nguyên hội thời gian vội vã trôi qua.

Kể từ khi Bình Tâm giảng đạo, bản nguyên Địa Đạo đã tăng trưởng thêm một bước, thiên kiêu trong vạn linh Địa Đạo xuất hiện ngày càng nhiều, tốc độ mở rộng của Minh Giới đã đuổi kịp đại lục Hồng Hoang.

Vô số bí cảnh Địa Đạo, tiên thiên âm mạch, cửu u minh địa tăng trưởng như vũ bão.

Tô Thần sau khi tập hợp đủ tất cả các liên đài, đã nhận được bản nguyên Hồng Mông do Sáng Thế Thanh Liên nghịch phản, một lần đột phá đến Hỗn Nguyên Lục Trọng Thiên, sự khống chế đối với ‘đại đạo quy tắc’ đã đạt đến một cảnh giới hoàn toàn mới.

Thậm chí ‘siêu thoát chi lực’ cảm ngộ được, cũng nhờ bản nguyên Hồng Mông này mà tăng lên thêm một bước.

Chương 266

"Vụt!" Mở mắt ra.

Sau khi Tô Thần tiêu hóa những gì thu được từ lần đột phá, khóe miệng khẽ nhếch lên, lộ ra một nụ cười vui vẻ nhàn nhạt, đôi mắt sáng ngời của y trở nên càng thêm bình đạm cổ phác. 'Ba ngàn thiên đạo quy tắc' và 'đại đạo quy tắc' chân chính đang vận hành trong trời đất, trong mắt y hiện ra vô cùng rõ ràng, phảng phất như không còn bí mật nào nữa.

"Đã đến lúc để 'đại đạo quy tắc' chân chính tái hiện ở Hồng Hoang!" Kể từ khi Vu Yêu Lượng Kiếp kết thúc.

Thiên Đạo lại một lần nữa sử dụng bản nguyên để cấu trúc 'ba ngàn thiên đạo quy tắc', khiến Đại Đạo ẩn mình trong Hỗn Độn, để đạt được mục đích chúa tể Hồng Hoang của 'nó'.

Nhưng tất cả điều này đều bất lợi cho chúng sinh Hồng Hoang.

Vạn linh không thể dùng đại đạo pháp tắc chân chính để chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, hy vọng chứng đắc đại đạo chân chính trong tương lai cũng bị triệt để cắt đứt!

Sau khi xuất quan.

Y lấy ra 'Chu Thiên Hà Lạc' trong Càn Khôn Đỉnh, hai món cực phẩm tiên thiên linh bảo này được luyện chế dựa trên 'Hà Đồ Lạc Thư', 'Chu Thiên' ẩn chứa một luồng bản nguyên Thái Dương Tinh và ý chí Thiên Đạo. 'Hà Lạc' thì ẩn chứa một luồng bản nguyên Thái Âm Tinh và ý chí Địa Đạo.

Sau khi được luyện chế trong Càn Khôn Đỉnh gần ba nguyên hội, cuối cùng đã thuận lợi nghịch hậu thiên phản tiên thiên, trở thành chí

bảo then chốt để dẫn dắt đại đạo pháp tắc chân chính trong Hỗn Độn.

"Kiến qua lão gia!" "Bái kiến lão gia!" Ngao Thăng, Nguyên Nhất, Nguyên Nhị, Mộng Yêu Yêu cảm nhận được Tô Thần xuất quan, lập tức đến cung kính hành lễ.

Sau lần nghe chủ mẫu Bình Tâm giảng đạo trước đó, Ngao Thăng đã thuận lợi phá vỡ bình cảnh, một lần đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên, những năm nay y vô cùng đắc ý, lại muốn tìm đại sư huynh Khổng Tuyên so tài một phen.

Nhưng vì Bạch Miêu Miêu cần trấn giữ Thần Giới, không có nàng chống lưng, y vẫn không có đủ tự tin để kiêu ngạo trước mặt Khổng Tuyên.

"Vụt!" "Vụt!" Lúc này.

Bạch Miêu Miêu và Lục Khôn nhận được truyền âm của chủ nhân (lão sư), lần lượt từ Thần Giới và Địa Phủ trở về.

"Chủ nhân!" "Đệ tử kiến qua lão sư!" Bạch Miêu Miêu trong khoảng thời gian này đang lĩnh ngộ 《Khai Thiên Cửu Thức》 và những cảm ngộ khai thiên mà Tô Thần truyền thụ, để chuẩn bị cho việc khai thiên tích địa chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La sắp tới.

"Đi cùng ta đến Thái Âm Tinh một chuyến!" Sau khi cảm nhận được tình ý của Thường Hi đối với mình, Tô Thần không muốn một mình đi đến Thái Âm Tinh, vì vậy đã gọi người bạn thân nhất của mình là Bạch Miêu Miêu và cháu ngoại Lục Khôn.

"Ngao ô!" Ngao Thăng biết được tọa kỵ này của mình cuối cùng cũng có đất dụng võ, vô cùng hưng phấn gầm lên một tiếng, vang vọng khắp Luân Hồi Sơn.

"Bốp!" Khoảnh khắc tiếp theo.

Một tiếng cốc đầu giòn tan vang lên trong đầu y, chính là Bạch

Miêu Miêu.

"Gầm rú cái gì?" "Còn không mau chuẩn bị!" "Được rồi, Miêu Miêu tỷ!" Ngao Thăng cố nén đau, nhe răng nhếch mép khôi phục lại chân thân ngũ trảo kim long của mình, tử sắc khánh vân và đại đạo pháp tắc chi lực bàng bạc vô cùng lập tức vây quanh. ...

Thái Âm Tinh.

Hai vị nữ thần có phong tư tuyệt thế, thanh lãnh tuyệt tiên đứng cạnh nhau, tựa như một đôi song sinh tịnh đế liên.

Thường Hi một thân váy sa cung trang màu trắng, phong hoa tuyệt đại, quốc sắc thiên hương.

Vọng Thư một thân váy dài cung trang màu tím trắng, thanh lãnh tuyệt trần, ung dung cao quý.

Ban đầu Tướng Thần dùng một luồng tàn linh của Vọng Thư để dụ dỗ Thường Hi, suýt nữa thân tử đạo tiêu, may mà Tô Thần sớm đã để lại một đạo thần thức ấn ký trên người nàng, mới giúp nàng thuận lợi vượt qua sát kiếp.

Thường Hi đã giao phó luồng tàn linh này của Vọng Thư cho Tô Thần, hy vọng có thể mượn Lục Đạo Luân Hồi của Địa Phủ để giúp nàng đầu thai chuyển thế.

Trải qua vô số nguyên hội uẩn dưỡng.

Vọng Thư đã dùng một đạo thái âm bản nguyên chuyển thế đến Thái Âm Tinh, nắm giữ hai tầng quyền hành của Thái Âm Tinh, là tiên thiên thần thai thánh đỉnh cấp của Hồng Hoang.

"Hoa!" Đúng lúc này.

Cả bầu trời màu bạc của Thái Âm Tinh, nháy mắt hiện ra đầy trời tử khí, hà quang vạn trượng nhuộm khắp chư thiên.

Kèm theo từng trận đại đạo chi âm, từng đóa kim sắc liên đài hiển hóa.

Chỉ thấy một con ngũ trảo kim long xuyên không mà ra, trên đó có một thân ảnh cực kỳ tôn quý, y toát ra khí tức cổ phác vĩ ngạn, siêu thoát vĩnh hằng, chính là Tô Thần.

"Kiến qua Tô Thần Thánh Nhân!" "Kiến qua Tô Thần Thánh Nhân!" Thường Hi và Vọng Thư cung kính hành lễ với Tô Thần, khuôn mặt xinh đẹp hoàn mỹ không tì vết thanh lãnh tuyệt tiên hiện lên một nụ cười vui mừng nhàn nhạt.

"Thường Hi tỷ tỷ!" Bạch Miêu Miêu nhảy xuống, trực tiếp bay đến trước mặt Thường Hi.

"Nàng ấy chắc là tàn linh của Thái Âm Ma Thần Vọng Thư chuyển thế nhỉ?

Vậy bây giờ có phải nên gọi ta là tỷ tỷ rồi không?" Nhìn Vọng Thư có khí độ ung dung hoa quý, đôi mắt đen như ngọc thạch của Bạch Miêu Miêu đánh giá từ trên xuống dưới, nụ cười tràn đầy thân cận.

"Kiến qua Miêu Miêu tỷ tỷ!" Vọng Thư hào phóng hành lễ với Bạch Miêu Miêu.

Nàng nay đã thuận lợi đột phá đến Đại La Kim Tiên, tuy đã thức tỉnh ký ức kiếp trước, nhưng nhân quả kiếp trước sớm đã cắt đứt gần hết, chỉ có thể dùng hiện thế để luận quan hệ.

"Vọng Thư muội muội thật xinh đẹp, ta từng nghe chủ nhân nói, muội ở thời kỳ Hung Thú Lượng Kiếp, còn lập nên một Thái Âm Thần Triều vô cùng cường đại nữa đó!" "Đó đều là chuyện kiếp trước, ta sắp quên rồi!" Vọng Thư trên mặt treo nụ cười thân cận vinh nhục bất kinh, cùng Thường Hi tiến lên, cung kính nghênh tiếp

Tô Thần, sau đó chăm chú đánh giá.

Nhìn gần dung mạo phong thần tuấn tú của y, cảm nhận 'siêu thoát chi lực' mà y toát ra, tựa như đại đạo rực rỡ vĩnh hằng, khiến người ta không thể rời mắt.

Mơ hồ.

Vọng Thư dựa vào ký ức hỗn độn ma thần của mình, phảng phất như thấy được vài phần phong thái của đại đạo chi tử Bàn Cổ Đại Thần!

Đương nhiên.

Với những kỳ tích mà Tô Thần đã tạo ra ở thế giới Hồng Hoang, hoàn toàn có tư cách sánh ngang với Bàn Cổ Đại Thần!

"Hai vị đạo hữu hữu lễ!" Cùng với việc Ngao Thăng phủ phục quỳ xuống, Tô Thần chậm rãi đi đến trước mặt họ, mỉm cười gật đầu ra hiệu.

Khi ánh mắt rơi trên người Vọng Thư, thấy nàng đang đánh giá mình, không hề có chút e dè hay sợ hãi, mơ hồ toát ra khí chất thanh lãnh ung dung tuyệt đại phong hoa, khiến người ta thầm tán thưởng.

Không hổ là một trong những nữ thần truyền kỳ nhất sau khai thiên đại kiếp!

"Bái kiến tiểu di!" Lục Khôn đợi lão sư và họ hàn huyên xong, mới cung kính hành lễ với Thường Hi.

"Khôn nhi, đây là Vọng Thư di nương của con." "Cháu ngoại bái kiến Vọng Thư di nương!" Tiếp theo.

Dưới sự mời của Thường Hi và Vọng Thư, cả đoàn tiến vào Quảng Hàn Cung, sau đó lập tức có cung nga tiên tử dâng lên linh quả giai nhưỡng.

Tô Thần đã gặp được thê tử của Hậu Nghệ là Thường Nga, nàng vì thân mang một phần thái âm bản nguyên, dung mạo khí độ có phần hơn các cung nga tiên nữ khác.

"Bản tọa lần này đến đây, là để bố trí 'Chu Thiên Hà Lạc Đại Trận', lấy Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh làm hạt nhân, kết nối ức vạn tinh thần của Hồng Hoang và hỗn độn tinh hải, tái dẫn nhập ba ngàn đại đạo, thực sự tạo phúc cho vạn linh Hồng Hoang!" Sau khi nếm thử một miếng bánh quế hoa do Vọng Thư tự tay dâng lên, Tô Thần liền chủ động nói rõ mục đích đến đây. 'Chu Thiên Hà Lạc Đại Trận' là do y kết hợp 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' và 'Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận', cộng thêm 'Hỗn Độn Sát Khí Luyện Hóa Đề Thuần Đại Trận' do chính mình cải tiến mà tạo ra.

Công năng chủ yếu là dùng ức vạn tinh thần chi lực của Hồng Hoang để kết nối với hỗn độn tinh hải, luyện hóa hỗn độn cương phong, sát khí thành tiên thiên linh khí, dẫn nhập ba ngàn đại đạo từ trong Hỗn Độn.

Hoàn toàn không gia trì ức vạn tinh thần chi lực thành đặc tính hỗn nguyên.

"Tấm lòng của Tô Thần Thánh Nhân, thực sự khiến người ta khâm phục!" Nhận lấy bản đồ bố trận 'Chu Thiên Hà Lạc Đại Trận' mà y truyền đến, Thường Hi không nhịn được mà khẽ cảm thán, đôi mắt thanh lãnh của nàng dâng lên sự sùng bái và ngưỡng mộ nồng đậm.

Thời Vu Yêu Lượng Kiếp.

Thiên Đế Đế Tuấn được Tô Thần chỉ điểm, đã dung nhập 'Hỗn Độn Sát Khí Luyện Hóa Đề Thuần Đại Trận' vào trong 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận', từ đó kết nối với thái cổ tinh thần trong Hỗn Độn.

Luyện hóa hỗn độn cương phong sát khí thành tiên thiên linh khí truyền vào Hồng Hoang, để tạo phúc cho vạn linh Hồng Hoang.

Thường Hi là Thái Âm Tinh chủ, trong thời gian đó đã được lợi ích vô cùng.

Nhưng cùng với sự kết thúc của lượng kiếp, 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' bị phá, nàng cũng không thể tiếp tục khống chế Thái Âm Tinh để tạo phúc vạn linh, tự nhiên cũng không thể tiếp tục nhận được công đức khí vận gia thưởng của trời đất.

Bây giờ Tô Thần tái khởi động kế hoạch này, và còn dẫn nhập ba ngàn đại đạo chân chính từ thế giới Hỗn Độn, điều này bất luận là đối với bản thân nàng, hay đối với vạn linh Hồng Hoang, đều là một đại thiện cử thay đổi vận mệnh!

"Đạo hữu quá khen rồi, bản tọa là Địa Đạo Thánh Nhân, tạo phúc cho Hồng Hoang là phận sự!" Tô Thần nhàn nhạt phất tay, không mấy để tâm.

Đúng lúc này.

Thái Dương Tinh chủ Lục Áp nhận được pháp chỉ của Tô Thần, đã đến Thái Âm Tinh.

"Bái kiến Tô Thần Thánh Nhân!" "Bái kiến hai vị di nương, kiến qua nhị ca!" Lục Áp sau khi trải qua trận sinh tử hạo kiếp đó, tính cách đã trở nên vô cùng trầm ổn, có vài phần phong thái của phụ thân Đế Tuấn.

Khi y biết Tô Thần gọi mình đến là để dùng Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh bố trí 'Chu Thiên Hà Lạc Đại Trận', dẫn dắt ba ngàn đại đạo và luyện hóa hỗn độn cương phong sát khí thành tiên thiên linh khí, để tạo phúc cho Hồng Hoang.

Vì vậy y lập tức đồng ý ngay lần đầu tiên.

“Thiện!” “Nếu các ngươi Thái Dương Tinh chủ và Thái Âm Tinh chủ đều đồng ý, vậy thì do bản tọa tự mình bố trận!” Tô Thần nói xong.

Giao ‘Chu Thiên’ và ‘Hà Lạc’, hai món cực phẩm tiên thiên linh bảo này, lần lượt cho Lục Áp và Thường Hi, để họ điều động quyền hành của Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh dung nhập vào đó.

“Hoa!” “Hoa!” Lục Áp trở về Thái Dương Tinh, theo pháp chỉ của Tô Thần khống chế thái dương bản nguyên dung nhập vào ‘Chu Thiên’, thái dương thần huy và thái âm nguyệt hoa vô tận đã thắp sáng cả thế giới Hồng Hoang.

Tô Thần khống chế quyền hành trời đất Hồng Hoang, căn cứ vào những hậu thủ mà mình từng để lại khi du lịch tinh không Hồng Hoang, kết hợp với ba trăm sáu mươi lăm lá tinh thần phiên, dung hợp với bản nguyên của Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh.

“Oanh!” Trong khoảnh khắc.

Thế giới Hồng Hoang khẽ chấn động, phảng phất như đã phá vỡ một loại xiềng xích nào đó, đại đạo chi lực chí cao vô thượng, thần thánh vĩ ngạn và ức ức vạn tinh thần chi lực rơi xuống trời đất.

Vạn linh đồng loạt ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời Hồng Hoang.

Nhìn thấy cảnh tượng nhật nguyệt đồng huy khủng bố, và một thân ảnh cực kỳ tôn quý, uy áp vạn cổ bá đạo.

“Bái tạ Tô Thần Thánh Nhân!” “Bái tạ Luân Hồi Thánh Nhân!” Ức ức vạn sinh linh đồng loạt phủ phục quỳ lạy, cảm niệm những cống hiến mà Tô Thần đã làm.

“Oanh long long!” Bầu trời bắt đầu chấn động dữ dội.

Công đức kim vân bàng bạc cuồn cuộn kéo đến, chiếu rọi khắp chư thiên vũ trụ.

Cột công đức vàng óng như thác đổ xuống, làm nổi bật thân ảnh của Tô Thần càng thêm thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ vĩnh hằng.

Thường Hi, Vọng Thư và Lục Áp cũng nhờ đó mà được lợi, nhận được không ít công đức khí vận gia thưởng.

"Oanh!" Khi Lục Áp tiêu hóa xong công đức (âm đức) khí vận trời đất vừa nhận được, cuối cùng đã rửa sạch nghiệp lực lượng kiếp của bản thân, sau đó một lần đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Cảm nhận được tất cả điều này, Thường Hi nhìn thân ảnh của Tô Thần, đôi mắt đẹp thanh lãnh sáng ngời chỉ phản chiếu toàn bộ hình bóng của y.

Chương 267

Thủ Dương Sơn, Thái Thanh Cung.

Thái Thanh Lão Tử vừa giảng đạo cho đệ tử môn hạ xong, đột nhiên cảm tri được ánh sáng thái dương và ánh trăng thái âm chiếu rọi khắp trời đất Hồng Hoang, tiên thiên linh khí tinh thuần cùng tam thiên đại đạo thần thánh vĩ ngạn, chí cao vô thượng truyền vào Hồng Hoang.

Y không khỏi nhìn về phía bầu trời, thấy được đạo thân ảnh cực tím tôn quý, bá đạo vĩ ngạn kia.

"Quả nhiên!" "Lại là đại thủ bút của Tô Thần đạo hữu!" Thái Thanh Lão Tử lộ ra một tia hoảng nhiên, nội tâm không khỏi tự trào.

"Luận chân chính tạo phúc Hồng Hoang, vẫn phải nhìn Tô Thần đạo hữu a!" Những năm qua, y ngoài việc giáo đạo đệ tử môn hạ, vẫn luôn tiến vào Hỗn Độn thế giới khai tịch thiên địa, nhằm tăng cường bản nguyên Hồng Hoang thiên địa, từ đó thu được đại đạo công đức gia tưởng, nâng cao thiên đạo quyền hành và ảnh hưởng lực.

Nhưng nội tâm y rõ ràng, "Tam Thiên Thiên Đạo Quy Tắc" do Thiên Đạo chế định không thể khiến chúng sinh chân chính chứng đạo Hỗn Nguyên, càng đừng nói chứng được chân chính đại đạo.

Đối với hiện tượng này, Thái Thanh Lão Tử cũng lực bất tòng tâm.

Ai ngờ, Tô Thần đạo hữu chỉ trong mười mấy Nguyên Hội ngắn ngủi, đã cải thiện "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" của Yêu Tộc Thiên Đình, không những luyện hóa Hỗn Độn Cương Phong Sát Khí thành tiên thiên linh khí, mà còn dẫn tam thiên đại đạo pháp tắc trở lại Hồng Hoang.

Việc này tuy nói sẽ hạn chế thiên đạo quyền hành, nhưng lại chân chính tạo phúc vạn linh Hồng Hoang, khiến vạn linh có vô hạn khả năng!

"Nhân tộc sắp trở thành nhân vật chính thiên mệnh duy nhất của kỷ nguyên mới, Tô Thần lần này bố cục, có phải là vì muốn Nhân tộc Tam Hoàng Ngũ Đế chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân, từ đó thoát khỏi Thiên Đạo chưởng khống hay không?" Thái Thanh Lão Tử đôi mắt khẽ ngưng, nội tâm bắt đầu cảnh giác.

"Đạo" của y tại Nhân Đạo.

Nhưng nay đã chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, muốn dựa theo ý chí Phụ Thần Bàn Cổ mà trở thành người phát ngôn của Nhân Đạo, cơ bản là không có bất kỳ khả năng nào.

Nếu Nhân Đạo thoát khỏi Thiên Đạo chưởng khống, vậy quyền hành Nhân tộc và lợi ích đạo thống trong tay Thái Thanh Lão Tử sẽ đều chịu tổn hại nghiêm trọng. .....

Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

Trải qua mười mấy Nguyên Hội khôi phục, cộng thêm Thiên Đạo Ngũ Thánh khai tịch thế giới tạo phúc Hồng Hoang, nâng cao Thiên Đạo bản nguyên và quyền hành, phản phệ đại đạo mà Hồng Quân phải chịu đã triệt để phục hồi.

Để tăng cường sự chưởng khống của Thiên Đạo đối với thế giới Hồng Hoang, y vận chuyển "Tam Thiên Thiên Đạo Quy Tắc" đã chế định cho Hồng Hoang.

Nhưng ai ngờ, chỉ mới vài Nguyên Hội ngắn ngủi, Tô Thần đã một lần nữa bố trí "Chu Thiên Hà Lạc Đại Trận", dung nhập ý chí Hồng Hoang thiên địa vào Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh, từ đó được ý chí sáng thế thần Bàn Cổ của Hồng Hoang nhận khả.

Không những có thể dẫn dắt Hỗn Độn Tinh Hải, đồng thời còn có thể luyện hóa Hỗn Độn Cương Phong Sát Khí thành tiên thiên linh khí, cùng với chân chính tam thiên đại đạo pháp tắc truyền đạo vào Hồng Hoang.

"Cái tên Tô Thần đáng chết này!" Thấy bố cục của mình lại bị y phá hủy, nội tâm Hồng Quân ấm ức phẫn muộn không thôi.

Cho dù y là Thiên Đạo đại ngôn nhân chí cao vô thượng, cũng không có thủ đoạn tốt nào để phá hoại, càng đừng nói phản chế Tô Thần.

Bởi vì, đây là cử chỉ tạo phúc thế giới Hồng Hoang, tạo phúc vạn linh.

Không những được ý chí Hồng Hoang thiên địa nhận khả, đồng thời cũng được ý chí Bàn Cổ nhận khả.

Nếu Thiên Đạo phản đối, tất sẽ bị ý chí thiên địa và khí vận Bàn Cổ phản phệ, nhất định phải trả một cái giá thảm trọng, được không bù mất!

"Cũng đành vậy!" "Tiếp theo chỉ có thể dùng Thiên Đạo quyền hành, thúc đẩy Lượng Kiếp mới để đạt thành mục tiêu!" Hồng Quân thu hồi ánh mắt, đôi mâu tử cổ phác đạm nhiên trở nên vô cùng thâm thúy.

Theo đại thế thiên định ban đầu, sau Vu Yêu Lượng Kiếp sẽ là Lượng Kiếp nhắm vào Tam Thanh chính tông Bàn Cổ khác, và Nhân Đạo.

Nhưng do Tô Thần, biến số này đã cường hành thay đổi đại thế Thiên Đạo, dẫn dắt Địa Đạo quật khởi mạnh mẽ, y đành phải chưởng khống Thiên Đạo quyền hành để thúc đẩy Lượng Kiếp mới.

Lượng Kiếp mới Hồng Quân đã hoàn thiện gần như xong, tiếp

theo chỉ cần chế định chi tiết khi Nhân tộc quật khởi là được. .....

Thiên Đình, Lăng Tiêu Bảo Điện.

Sau khi Hạo Thiên nhập chủ Thiên Đình, Thiên Đạo Ngũ Thánh vì muốn giúp Thiên Đình nhanh chóng vận chuyển, đã tự phái đệ tử tọa hạ, phân biệt đảm nhiệm các chức vụ quan trọng trong Thiên Đình.

Thái Thanh Lão Tử phái ra tinh anh tín đồ Nhân Giáo, Nguyên Thủy Thiên Tôn phái ra Nam Cực Tiên Ông, Thái Ất Chân Nhân, Từ Hàng, Phổ Hiền, Văn Thù, Thông Thiên giáo chủ thì phái ra đại đệ tử ngoại môn Triệu Mão, Mã Nguyên, Thải Hà, Cửu Long Đảo Tứ Thánh, vân vân.

Tây Phương Nhị Thánh phái ra chân truyền đệ tử Địa Tạng, Đại Thế Chí cùng vô số đệ tử ký danh, mang theo một chúng tinh anh Tây Phương Giáo, gia nhập Thiên Đình, chưởng khống một phương quyền hành.

Trong hơn một trăm vạn năm qua, dưới thủ đoạn bố cục của Hạo Thiên và Dao Trì, thực lực Tứ Giáo của Thiên Đạo Ngũ Thánh duy trì ở trạng thái cân bằng.

Bọn họ cũng đang ra sức bồi dưỡng hệ thống của riêng mình, trong đó có một người hóa hình từ Thái Bạch Tinh là Thái Bạch Kim Tinh, được Hạo Thiên trọng dụng, làm cánh tay phải của y.

Giờ khắc này, cảm tri được tinh mang trên bầu trời Hồng Hoang đại thịnh, thần quang thái dương và ánh trăng thái âm chiếu rọi chư thiên vạn vũ, Cửu Thiên Thập Địa, trực tiếp kinh động tất cả cao tầng Thiên Đình.

Nhìn thấy đạo thân ảnh tím sắc thần thánh vĩ ngạn, chí cao vô thượng kia, Hạo Thiên nội tâm tràn ngập vô nại.

Thiên Đình cao cư Tam Thập Tam Thiên trên bầu trời, chưởng

quản ức vạn tinh thần.

Nhưng hiện tại Tô Thần Thánh Nhân bố trí "Chu Thiên Hà Lạc Đại Trận", vô hình trung đã cướp đi quyền hành chưởng khống ức vạn tinh thần của Thiên Đình, mà Hạo Thiên vị Thiên Đế này lại không dám nói nửa câu phế thoại, thậm chí còn phải cảm ân thiện cử tạo phúc vạn linh của Tô Thần, có thể tưởng tượng nội tâm ấm ức đến mức nào.

"Đại Thiên Tôn, Tô Thần Thánh Nhân chẳng qua là dùng 'Chu Thiên Hà Lạc Đại Trận' để tạo phúc vạn linh Hồng Hoang mà thôi, cũng không phải cố ý nhắm vào Thiên Đình chúng ta." "Ái khanh nói có lý." Hạo Thiên khẽ gật đầu, thuận theo đài giai mà Thái Bạch Kim Tinh đưa tới.

Dù là Tô Thần Thánh Nhân, hay Địa Đạo, đều không phải tồn tại mà Thiên Đế nhỏ bé như y có thể trêu chọc! .....

Trở về đạo trường.

Tô Thần triệu Bạch Miêu Miêu, Khổng Tuyên, Ngao Thăng, Huyền Vũ đến.

"Bản tọa đã bố trí 'Chu Thiên Hà Lạc Đại Trận', luyện hóa Hỗn Độn Cương Phong Sát Khí thành tiên thiên linh khí, đồng thời cùng với chân chính tam thiên đại đạo từ Hỗn Độn dẫn nhập Hồng Hoang.

Trước đây, Tứ Cực Thiên Địa do tứ chi Huyền Quy chống đỡ đã chịu ảnh hưởng của việc này, để củng cố thêm, tạo phúc Hồng Hoang, cần dùng Tứ Đại Thánh Thú trấn thủ Tứ Cực Thiên Trụ." Tô Thần nói rồi, nhìn về phía Bạch Miêu Miêu.

"Miêu Miêu, ngươi mau chóng bồi dưỡng từ Bạch Hổ nhất tộc của mình một vị Hỗn Nguyên Kim Tiên." "Vâng, Chủ nhân!" Dưới sự nhắc nhở của Tô Thần, Bạch Miêu Miêu đã suy đoán ra rằng, nếu theo

đại thế Hồng Hoang thông thường, nàng sẽ trở thành Tây Phương Thánh Thú, trấn thủ Tây Phương Thiên Địa Chi Trụ.

Nhưng cùng với việc nàng đi theo Chủ nhân, và được sắc phong làm Giới Chủ Thần Giới (Thiên Thần Đạo), nàng đã siêu thoát khỏi vị cách Tây Phương Thánh Thú.

Dưới sự ủng hộ của Chủ nhân, Bạch Hổ nhất tộc của nàng lại có dấu hiệu đại hưng, nếu phụ hoàng và mẫu hậu dưới suối vàng có linh, chắc hẳn cũng sẽ cảm thấy vui mừng.

Khoảnh khắc sau đó, Tô Thần nhìn về phía Khổng Tuyên và Ngao Thăng.

"Khổng Tuyên, Chu Tước của Phượng tộc có Thánh Thú mệnh cách, do ngươi đi thông tri." "Ngao Thăng, Thanh Long của Long tộc nhà ngươi có Đông Phương Thánh Thú mệnh cách, ngươi hãy về tổ địa Long tộc một chuyến, ngoài việc thông tri Chúc Long ra, đồng thời mang thi thể mẫu thân ngươi về an táng long trọng.

Giờ đây ngươi đã thuận lợi chứng đạo Hỗn Nguyên Kim Tiên, Bản tọa cũng coi như không phụ sự nhờ cậy của mẫu thân ngươi năm đó!" "Đa tạ Lão gia!" Ngao Thăng lập tức đỏ vành mắt, cung cung kính kính dập đầu ba cái thật mạnh về phía Tô Thần.

Y rất rõ ràng, với thân phận Thánh Nhân tọa kỵ của mình, nếu quay về Long tộc, y cũng sẽ được lão tổ tông Chúc Long trịnh trọng tiếp đãi, nhưng suy cho cùng vẫn là nhờ phúc của Lão gia.

Nay y đã thuận lợi chứng đạo Hỗn Nguyên Kim Tiên, trở thành đại năng đỉnh cấp đã thoát ly sông dài thời gian và sông dài vận mệnh, đã là một trong số ít những tồn tại đỉnh cấp nhất trong thế giới Hồng Hoang.

Với dòng hệ Long tộc mang thi thể mẫu thân về Long tộc tổ địa,

tất cả Long tộc sẽ chỉ lấy y làm vinh dự, mẫu thân khi nhập vào "Long Táng Uyên" của tổ địa, chắc hẳn cũng sẽ rất tự hào mà nhắm mắt xuôi tay phải không?

"Tiểu Ngao Thăng, ngươi đều đã lớn thế rồi còn khóc?" Thấy Chủ nhân rời đi, Bạch Miêu Miêu chống nạnh nhìn y.

"Miêu Miêu tỷ tỷ, đệ là khóc vì vui." Ngao Thăng nhe răng, lộ ra một nụ cười với nàng.

"Đáng ghét thật!" Bạch Miêu Miêu vỗ vỗ đầu y, sau đó lấy ra thiên tài địa bảo quý giá của mình đặt vào tay y.

"Lần đầu tiên trở về phải khí thế một chút, ngươi là do ta Bạch Miêu Miêu che chở, ai dám khi dễ ngươi, nhớ quay về nói với ta, ta sẽ giúp ngươi trút giận!" "Ừm ừm!" Ngao Thăng gật đầu mạnh.

Khổng Tuyên liếc nhìn y một cái, không nói gì, nhưng thái độ nội tâm lại nhất trí với Bạch Miêu Miêu.

Ngao Thăng, vị sư đệ này mình có thể khi dễ, còn người khác muốn khi dễ, thì phải hỏi qua U Minh Ngũ Sắc Thần Quang của mình có đồng ý hay không!

"Ngâm!" Sau khi rời Luân Hồi Sơn, Ngao Thăng hóa thành một con Kim Long năm móng dài hàng chục vạn trượng, tiếng rồng ngâm vang vọng Cửu Tiêu, mây lành khắp trời và ức ức vạn đại đạo pháp tắc chi lực cùng nhau tuôn tới, tạo thành một cảnh tượng rồng ẩn mình xuất uyên, rồng vút bay tứ hải.

Vô số cao thủ đại năng nghe thấy tiếng rồng ngâm lanh lảnh này, từng người nội tâm không khỏi kinh thán.

Đông Hải, Hải Để Thiên Uyên.

Chúc Long và Long Mẫu đang tọa trấn dưới đáy thiên uyên lập tức mở bừng mắt, bọn họ nhìn về phía Luân Hồi Sơn, khóe miệng lộ ra

một nụ cười vui mừng, sau đó lập tức truyền âm cho Đông Hải Long Vương Ngao Quảng.

"Ngao Quảng, nhanh chóng mở Tổ Địa đại trận, nghênh đón hy vọng của Long tộc chúng ta trở về!" "Cẩn tuân lão tổ tông pháp chỉ!" Ngao Quảng mở Tổ Địa đại trận, hạ lệnh cho tất cả dòng hệ Long tộc chỉnh trang cung kính nghênh đón Ngao Thăng trở về.

Lúc này nội tâm y có chút ngũ vị tạp trần.

Xét về huyết mạch bối phận, y và cha mẹ Ngao Thăng là cùng một bối, nhưng theo thời gian mấy kỷ nguyên trôi qua, Ngao Thăng giờ đã thuận lợi chứng đạo Hỗn Nguyên Kim Tiên, còn y vẫn mắc kẹt ở Đại La.

Thật là mệnh a!

Một đứa cô nhi lưu lạc, vào thời kỳ cuối Long Hán Đại Kiếp gặp được Tô Thần Thánh Nhân, sau đó "kê khuyển thăng thiên"!

"Ngâm!" Chỉ thấy ở phía chân trời xa xôi Đông Hải, một con thần long năm móng dài hàng chục vạn trượng, nó đang cõng một cỗ linh cữu, tiếng rồng ngâm có chút trầm thấp, có chút bi ai và hoài niệm.

Mây lành ngũ sắc bàng bạc bao phủ, ức ức vạn đại đạo pháp tắc chi lực ủng thốc phủ phục, theo thân ảnh Ngao Thăng chậm rãi hạ xuống.

"Cung nghênh lão tổ tông hồi quy!" "Cung nghênh lão tổ tông hồi quy!" Ức vạn tinh anh Long tộc cùng nhau hướng về Ngao Thăng và linh cữu mẫu thân y trịnh trọng hành lễ.

Chúc Long, Long Mẫu, Thanh Long, Ứng Long đã ở cửa vào Tổ Địa đại trận, cảm tri được khí thế khủng bố của Ngao Thăng, từng người không khỏi nhìn nhau, lộ ra một tia vui mừng.

Tu vi của y tuy nói chỉ có Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, nhưng đạo

cơ so với chính mình đều không hề kém cạnh, tiềm lực tương lai vô hạn!

Khi đại điển lập Tiên Đình diễn ra, Ngao Thăng đã chở Chủ nhân đến tham gia, và từng gặp Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, lúc đó y nội tâm còn có chút giới đế (phòng bị).

Là một Kim Long chính tông Long tộc đường đường, lại đi làm cước lực cho người khác, thực sự làm mất uy nghiêm Long tộc.

Nhưng theo sự quật khởi mạnh mẽ của Tô Thần, và thể hiện tư chất nghịch thiên, Ngao Quảng muốn chủ động kết giao, nhưng lại không tìm được cơ hội nữa.

"Ngâm!" Ngao Quảng khôi phục chân thân Kim Long năm móng vạn trượng, rồng bay vút một cái đến trước mặt Ngao Thăng tự mình nghênh tiếp.

"Hoan nghênh hiền điệt trở về, Vân muội nếu dưới suối vàng có linh, tất nhiên sẽ không khỏi hoan hỉ, hôm nay Ngô đích thân hộ tống nàng đến Long Táng Uyên của tổ địa chúng ta, cũng coi như bù đắp tiếc nuối năm xưa." "Đa tạ!" Ngao Thăng khẽ gật đầu.

Y nhận ra Ngao Quảng tuy nói có chút trường tụ thiện vũ (khéo léo), nhưng cũng thực sự có vài phần thành chí chi tâm, để vị cố hữu của mẫu thân mình hộ tống một đoạn, cũng coi như hoài niệm quá khứ của mẫu thân.

"Ngâm!" "Ngâm!" "Ngâm!" Theo linh cữu hạ xuống Tổ Địa, Chúc Long, Long Mẫu, Thanh Long, Ứng Long, những lão tổ này cùng nhau khôi phục chân thân của mình, từng người ngửa mặt lên trời trường ngâm.

Vạn long cùng minh, nghênh đón mẫu thân Ngao Thăng trở về!

"Kiến qua lão tổ, kiến qua Long Mẫu!" Ngao Thăng buông linh

cữu, trịnh trọng hành lễ với Chúc Long và Long Mẫu cùng những người khác.

"Không cần đa lễ!" "Nay ngươi đã chứng đạo Hỗn Nguyên Kim Tiên, có thể liệt vào hàng lão tổ của Long tộc ta!" Long tộc ngoài việc luận theo huyết mạch, còn luận theo thực lực để phân địa vị cao thấp.

Đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, chỉ cần là thành viên Long tộc thuần chính, bất luận địa vị huyết mạch đều là lão tổ (trưởng lão).

Chương 268

“Làm lão tổ Long tộc thì thôi đi, đệ vẫn thích làm cước lực cho Lão gia hơn.

Không có Lão gia, cũng sẽ không có đệ!” Thái độ của Ngao Thăng rất rõ ràng, mình chỉ là cước lực của Lão gia, không phải cái gì lão tổ Long tộc, Long tộc sau này cũng đừng hòng dựa vào quan hệ đồng tộc mà đạo đức trói buộc mình.

Bởi vì, từ trước khi chưa ra đời, mình đã được Lão gia cứu.

Không những chưa từng hưởng lợi ích của Long tộc, trái lại còn gánh chịu nghiệp lực Lượng Kiếp vô biên của Long tộc!

Nghe Ngao Thăng nói, Chúc Long và Long Mẫu nội tâm có chút vô nại, nhưng cũng không tiện miễn cưỡng.

Trong vô số Nguyên Hội qua, Long tộc vẫn luôn muốn bắt quan hệ với Tô Thần Thánh Nhân.

Thậm chí năm xưa ở Tây Hải, để trưởng tử Ngao Càn của đại ca mình bái nhập môn hạ y, không tiếc để y chặt đứt tất cả nhân quả với Long tộc, trở thành Minh Long đầu tiên của Địa Phủ, nhưng vẫn bị từ chối.

Giờ đây, trong Địa Phủ đã có Tiên Thiên Tam Tộc chuyển sinh từ nghịch sinh chuyển tử, phân biệt là Minh Phượng Khổng Tuyên (con của Nguyên Phượng), Minh Kỳ Lân Tứ Bất Tương (trưởng tử của Thủy Kỳ Lân), Minh Long Ngao Liệt (con của Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận).

Thành viên Tiên Thiên Tam Tộc thuần chính khác có liên quan đến Tô Thần Thánh Nhân, chỉ có một mình Ngao Thăng!

Từ đó có thể thấy, địa vị của Ngao Thăng đặc biệt đến nhường nào!

Long tộc của mình cũng vì y mà hưởng không ít lợi ích, ví dụ như Tiên Đình vừa quật khởi gần đây, Đông Vương Công chuyển thế Đông Hoa Đế Quân nếu không phải nể mặt y, thì làm sao có thể dung nhẫn Long tộc mình dao động giữa Tiên Đình và Thiên Đình?

"Ngao Thăng, ngươi đã là người bên cạnh Tô Thần Thánh Nhân, nhưng đồng thời cũng là lão tổ Long tộc ta, hai điều này không hề xung đột." Chúc Long thân thiết phất phất tay, lấy ra di vật mà cha mẹ Ngao Thăng từng để lại, mỉm cười đưa đến trước mặt y.

"Ngươi yên tâm, Long tộc ta tuyệt đối sẽ không vì thân phận của ngươi mà bức bách ngươi làm những việc tổn hại lợi ích Địa Đạo, chỉ sẽ dốc toàn lực giúp ngươi chứng đạo Hỗn Nguyên, trở thành chỗ dựa của Long tộc ta.

Cũng như Ngao Liệt, con của Ngao Nhuận, trong trăm Nguyên Hội gần đây, Long tộc ta chỉ cung cấp trợ lực, lại từng đề cập một lần yêu cầu nào sao?" Thấy di vật của cha mẹ, Ngao Thăng lại lần nữa đỏ vành mắt.

Đối với lời của lão tổ tông Chúc Long, nội tâm y cũng biểu thị nhận khả.

Long tộc không thiếu một vị Hỗn Nguyên Kim Tiên, cái thiếu là một vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên làm chỗ dựa chân chính!

Mình nếu có thể chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, vừa có thể giúp Long tộc trấn nhiếp những kẻ tiểu nhân, vừa có thể giúp Lão gia san sẻ gánh nặng, cho nên làm lão tổ Long tộc trên danh nghĩa, và làm cước lực của Lão gia, hai điều này quả thật không xung đột.

Nếu không thì, Lão gia lại tại sao lại đặc biệt để mình quay về

Long tộc, hơn nữa còn dặn dò mình mang thi thể mẫu thân về tổ địa an táng long trọng?

Nhập vào Long tộc tổ địa.

Ngao Càn, đại thái tử đang bế quan, vì tiếng vạn long cùng ngâm mà bị kinh tỉnh, khi y xuất quan nhìn thấy Ngao Thăng được mẫu hậu, thúc phụ vây quanh, đôi mắt không khỏi lóe lên một tia tiện mộ (ghen tị ngưỡng mộ).

"Kiến qua trưởng lão!" Ngao Càn không vì địa vị của mình mà tự ngạo trước mặt Ngao Thăng, trái lại là vô cùng khiêm tốn hữu lễ.

"Đại thái tử hữu lễ rồi!" Ngao Thăng đáp lễ, kéo linh cữu mẫu thân mình đi về phía "Long Táng Uyên".

Ngao Càn thấy vậy, từ một bên khác đỡ linh cữu, với thân phận Long tộc thái tử, đích thân đưa mẫu thân Ngao Thăng nhập "Long Táng Uyên".

Chúc Long và Long Mẫu thấy cảnh này, không khỏi lộ ra một tia vui mừng.

"Long Táng Uyên" là một khe nứt tự nhiên ở đáy Đông Hải, Long Vương và Chúc Long chính là từ đó hấp thu bản nguyên mà hóa hình ra, chỉ những thành viên dòng hệ Long tộc hạch tâm, và những người có cống hiến lớn, mới có tư cách an táng ở đó.

Ngao Thăng cõng linh cữu của mẫu thân mình, đưa nàng nhập vào "Long Táng Uyên".

"Ngâm!" "Ngâm!" "Ngâm!" Chúc Long, Long Mẫu, Thanh Long, Ứng Long, Ngao Càn, Ngao Quảng cùng tất cả cao tầng hạch tâm Long tộc và ức vạn tinh nhuệ, cùng nhau khôi phục chân thân, ngửa mặt lên trời trường ngâm, dùng tiêu chuẩn cao nhất của Long tộc, tiễn mẫu thân Ngao Thăng nhập "Long Táng Uyên"!

“Mẫu thân, người có thể an nghỉ rồi!” Ngao Thăng cảm thụ bản nguyên chi lực ẩn chứa trong “Long Táng Uyên”, nội tâm mặc niệm cầu nguyện. .....

Được Chúc Long mời đến Tổ Địa Đại Điện.

Toàn bộ đại điện cực kỳ hoành vĩ hùng vĩ, trụ cột bằng Hỗn Độn linh tinh, ngói lợp bằng Tiên Thiên lưu ly, các loại tiên thiên linh căn phát sáng lấp lánh, chiếu rọi Tổ Địa thần quang rực rỡ.

Long tộc thích tài bảo, đặc biệt là vật phẩm tiên thiên phát sáng lấp lánh.

Chúc Long đối với Tổ Địa đại điện xa xỉ này có phần bất đắc dĩ, nhưng tất cả đều là thủ bút của đại ca, y cũng không tiện thay đổi.

“Lão tổ, Long Mẫu, lần này Ngô sở dĩ trở về, ngoài việc để thi thể mẫu thân an táng tại ‘Long Táng Uyên’, điều quan trọng nhất là truyền đạt pháp chỉ của Lão sư.” “Thanh Long tiền bối của Long tộc ta thân mang phúc duyên sứ mệnh, có tư cách trở thành Thánh Thú trấn thủ Thiên Trụ phía Đông Hồng Hoang!” “Bá!” Nghe Ngao Thăng nói, sắc mặt tất cả mọi người tại chỗ không khỏi vui mừng.

Đông Phương Thánh Thú?

Đây là vinh dự đến nhường nào a!

Phải biết rằng, từ sau Vu Yêu Lượng Kiếp, Tô Thần Thánh Nhân đã dùng tứ chi Huyền Quy dựng nên Tứ Cực Thiên Địa của Hồng Hoang, Tứ Cực Thiên Trụ tích lũy công đức khí vận vô cùng bàng bạc.

Có thể dự kiến rằng, Thanh Long trở thành Đông Phương Thánh Thú do Tô Thần Thánh Nhân khâm định, gánh vác trách nhiệm trấn thủ Thiên Trụ phía Đông, không những sẽ đạt được công đức khí vận thiên địa bàng bạc gia tưởng, mà còn có thể phản bổ cho Long tộc của

mình!

Điều này đối với Long tộc mình mà nói, quả thực là một đại lễ siêu cấp hậu hĩnh!

"Đa tạ Tô Thần Thánh Nhân, đa tạ Ngao Thăng trưởng lão!" Thanh Long đè nén niềm vui trong lòng, trực tiếp đứng dậy cung kính hành lễ về phía Luân Hồi Sơn.

"Thanh Long trưởng lão khách khí rồi." Ngao Thăng khẽ phất tay, sau đó nâng chén linh trà trên ngọc án trước mặt uống một ngụm, nội tâm cảm thấy so với thứ mình thường uống chênh lệch quá nhiều, bèn đặt chén trà xuống.

Khoảnh khắc sau, y lấy ra bảo vật mà Lão gia và Miêu Miêu tỷ tỷ ban tặng, cộng thêm những vật phẩm quý giá mà mình tích trữ trong vô số Nguyên Hội, phân biệt đưa đến trước mặt tất cả cao tầng hạch tâm Long tộc tại chỗ.

Cực phẩm tiên thiên linh quả (trà): Luân Hồi Linh Trà, Ngộ Đạo Thần Trà, Hoàng Trung Lý, Tiên Thiên Ba Tiêu.

Quả "Hồn Tủy Lưu Ly" dưỡng thần hồn, tẩy tịnh nghiệp lực; quả "Ngọc Dương Mai" khiến đạo tâm thông minh, tăng pháp lực; quả "Luân Hồi Sinh Tử" trị liệu nguyên thần và đạo thương linh hồn, vân vân.

Nhiều đỉnh cấp tiên thiên linh quả như vậy, ngay cả với tâm tính của Chúc Long và Long Mẫu, nội tâm cũng không khỏi chấn động mãnh liệt.

Năm xưa khi Long tộc chế bá Hồng Hoang, cũng không có nhiều đỉnh cấp tiên thiên linh quả đến thế!

Bọn họ hoàn hồn lại, nhìn Ngao Thăng một cái, không mở lời. 'Hóa ra những năm qua mình, sống còn không bằng Ngao Thăng!' 'Tô

Thần Thánh Nhân lại ban cho Ngao Thăng nhiều đỉnh cấp tiên thiên linh quả như vậy, xem ra địa vị của y ở Luân Hồi Sơn phi đồng phàm hưởng a!' Trong nhận thức của bọn họ, địa vị cước lực phải kém xa đồng tử và đệ tử ký danh, cho dù Ngao Thăng có được sủng ái đến mấy, cũng không đến mức tốt hơn cả chân truyền đệ tử Ngao Liệt phải không?

Nhưng bọn họ phát hiện mình đã nghĩ sai rồi.

Địa vị của Ngao Thăng ở Luân Hồi Sơn, không những không thua kém đồng tử và đệ tử ký danh, thậm chí còn vượt xa một số chân truyền đệ tử!

"Đằng!" Khoảnh khắc sau, Ngao Thăng từ không gian thức hải tế ra một đoàn thánh hỏa màu vàng, chính là Vạn Linh Cổ Dực, hay còn gọi là Tẩy Nghiệp Kim Hỏa, tỏa ra từng luồng ý chí thiên địa chí cao vô thượng, khiến người ta tâm thần chấn động.

"Lão tổ, Tẩy Nghiệp Kim Hỏa này có thể giúp người ta tẩy tịnh nghiệp lực của bản thân, Lão gia và Miêu Miêu tỷ tỷ thấy đệ vẫn coi như cần mẫn, nên ban cho đệ bảo quản một thời gian, năm Nguyên Hội sau, người trả lại cho đệ là được." "Đây cũng coi như là một chút cống hiến bé nhỏ mà đệ có thể làm cho Long tộc!" Ngao Thăng là người đi theo Tô Thần sớm nhất, lại là tay sai trung thành của Bạch Miêu Miêu, trong vô số Nguyên Hội qua đã tích lũy cực phẩm tiên thiên linh quả và tiên thiên linh tửu, quả thực là không đếm xuể.

Đừng thấy y đôi khi làm "tiểu bạch thử" (chuột bạch) để thử linh tửu do Bạch Thương ủ, nhưng những linh tửu đó đều được ủ từ đỉnh cấp tiên thiên linh quả và các loại thiên tài địa bảo, mỗi vò đều quý giá vạn phần!

"Ngao Thăng, tâm ý của ngươi chúng ta đã ghi nhớ!" Chúc Long hít một hơi thật sâu, trịnh trọng nhìn về phía y.

Tiếp theo, trong ánh mắt mong đợi của mọi người, y đưa "Tẩy Nghiệp Kim Hỏa" cho cháu trai Ngao Càn, hy vọng có thể giúp y tẩy tịnh nghiệp lực Lượng Kiếp trên người, sau đó một cử đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Trưởng tử Tù Ngưu của đại ca, đã kiên trì ở Luân Hồi Sơn hơn vạn năm, Tô Thần Thánh Nhân thấy y cần mẫn kiên nghị, đã dùng Tẩy Nghiệp Kim Hỏa giúp y tẩy tịnh nghiệp lực bản thân.

Sau đó lại uống Ngộ Đạo Thần Trà và Luân Hồi Linh Trà, đã chứng đạo Hỗn Nguyên Kim Tiên trước vài Nguyên Hội.

Trưởng tử chính tông này, làm sao có thể thua kém thứ trưởng tử Tù Ngưu kia được?

Còn về các cao tầng hạch tâm Long tộc khác, thì chỉ có thể đợi sau khi cháu trai Ngao Càn tẩy tịnh nghiệp lực xong, mới cho bọn họ sử dụng.

"Đa tạ Ngao Thăng trưởng lão, đa tạ thúc phụ!" Ngao Càn nhận lấy Tẩy Nghiệp Kim Hỏa, thần sắc tràn đầy cảm kích.

Y đã mắc kẹt ở Đại La đỉnh phong hơn một ngàn vạn năm, giờ đây cuối cùng đã nhìn thấy ánh sáng hy vọng, nội tâm lại làm sao có thể không kích động?

"Nên làm thôi!" Ngao Thăng phất phất tay, nội tâm cũng không để ý.

Vừa rồi Ngao Càn với thân phận Long tộc thái tử, đích thân khiêng quan tài cho mẫu thân mình, điểm này coi như là báo đáp rồi.

"Ngao Thăng, giờ đây Thiên Đình và Nguyên Thủy Thánh Nhân đều hy vọng Long tộc ta quy phục, không biết Tô Thần Thánh Nhân có chỉ thị gì không?" Tổ Địa Long tộc ở Đông Hải, gần với Tiên Đình và Luân Hồi Sơn, mà Nguyên Thủy Thiên Tôn thì lại thu Hoàng Long của

Long tộc làm chân truyền đệ tử, đối với Long tộc cũng là một tồn tại không thể trêu chọc.

Bọn họ bị kẹp giữa Thiên Đình và Tiên Đình, cũng là bị kẹp giữa Thiên Đạo và Địa Đạo, việc này quả thực có chút khó quyết định.

"Lão gia từng nói, Long tộc cứ theo phong cách hành sự trước đây là được, không cần cố ý gia nhập bên thế lực nào, nếu muốn trọng tân quật khởi, ngoài việc nỗ lực tạo phúc Hồng Hoang ra, tốt nhất vẫn nên giao hảo với Nhân tộc!" "Bá!" Nghe Ngao Thăng thuật lại pháp chỉ của Tô Thần, não hải Chúc Long oanh minh một tiếng, nội tâm không khỏi hoàn toàn nhẹ nhõm.

Trước đây y vẫn luôn khó xử giữa việc lựa chọn Thiên Đình và Tiên Đình, nay có Tô Thần chỉ thị, y không cần lo lắng trở thành pháo hôi trong cuộc chiến của hai bên.

Đồng thời cũng biết được con đường thoát thật sự của Long tộc mình trong tương lai!

Xét từ điểm này, chỉ điểm của Tô Thần, những thiên tài địa bảo đỉnh cấp, Ngộ Đạo Thần Trà và Luân Hồi Linh Trà, thậm chí là Tẩy Nghiệp Kim Hỏa, căn bản không đáng nhắc tới!

Nghĩ đến đây, Chúc Long và Long Mẫu lặng lẽ hướng về phía Luân Hồi Sơn trịnh trọng hành một lễ, sau đó nhìn về phía Ngao Thăng, nội tâm tràn ngập hoan hỉ và kính trọng.

May mắn có Ngao Thăng, nếu không, tương lai của Long tộc mình thật khó lường! .....

Hồng Hoang Nam Bộ, Bất Tử Hỏa Sơn, Phượng tộc tổ địa.

Kim Phượng nhìn cháu trai phong thần tuấn tú, trác nhĩ bất quần, ánh mắt tràn đầy vui mừng.

Trong vô số Nguyên Hội qua, dưới sự phản phệ của nghiệp lực

Lượng Kiếp, nàng vẫn mắc kẹt ở Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, giờ đây cháu trai Khổng Tuyên của mình đã vượt qua nàng.

"Cô cô, lần này Lão sư bảo đệ tử quay về tổ địa, là muốn ban cho Phượng tộc chúng ta một cơ duyên.

Chu Tước trưởng lão được Lão sư tuyển chọn, chuẩn bị sắc phong nàng làm Thánh Thú trấn thủ Thiên Trụ phía Nam Hồng Hoang, sau này nàng không cần lo lắng nghiệp lực phản phệ, đồng thời cũng có thể vô cụ tranh chấp Lượng Kiếp thiên địa!" Thiên Địa Chi Trụ ẩn chứa ý chí Hồng Hoang thiên địa, đồng thời cũng sẽ theo thời gian trôi chảy tích lũy khí vận công đức bàng bạc.

Ngay cả Thánh Nhân đại chiến, cũng ngầm hiểu mà tránh né.

Ví như trong Vu Yêu Lượng Kiếp, với năng lực ác thi của Hồng Quân, y có thể trong Lượng Kiếp đâm gãy Thiên Trụ Bất Chu Sơn, nhưng y lại thao túng Tổ Vu Cộng Công thi hành, chẳng phải là lo sợ ý chí thiên địa và ý chí Bàn Cổ phản phệ sao?

"Tốt quá rồi!" "Xem ra Phượng tộc chúng ta có hy vọng quật khởi!" Kim Phượng nghe lời cháu trai nói, trên khuôn mặt tinh xảo hoàn mỹ không ngừng hiện lên niềm hoan hỉ.

Tiếp theo, Khổng Tuyên giao tất cả thiên tài địa bảo mà mình có được trong những năm qua cho cô cô Kim Phượng, trong đó có cả những thứ Lão sư và Bạch Miêu Miêu ban thưởng, đồng thời cũng có một số do các sư đệ sư muội hiếu kính.

Nền tảng của y, một chút cũng không thua kém đối thủ Ngao Thăng.

"Tuyên Nhi, nhiều đỉnh cấp thiên tài địa bảo như vậy, vậy còn con thì sao?" Kim Phượng biết rõ, trong Địa Phủ còn có Minh Phượng nhất tộc, cháu trai nàng chính là tộc trưởng Minh Phượng nhất tộc

mà!

Nếu tất cả đều đưa cho mình, vậy y sau này lấy gì để khuyến khích tộc nhân?

"Cô cô người không cần bận tâm, đến cảnh giới của con bây giờ, những thiên tài địa bảo này đã không còn tác dụng nhiều nữa, hơn nữa trong tay con vẫn còn không ít, cho dù không có, cũng có thể trực tiếp tìm Miêu Miêu tỷ tỷ mà xin!" Linh căn ở Luân Hồi Sơn trước đây giao cho Lục Nhĩ Mi Hầu quản lý, nhưng theo y gia nhập Tiên Đình, nên đã giao cho Nguyên Nhất, Nguyên Nhị và Mộng Yêu Yêu quản lý.

Tất cả tiên thiên linh quả, ngoại trừ Bạch Thương cần dùng để ủ tửu, còn lại đều giao cho Bạch Miêu Miêu.

Chương 269

Tô Thần đã rất ít khi để ý đến những thứ như tiên thiên linh quả.

Dù là tiên thiên linh quả quý giá đến đâu, đối với y mà nói cũng chỉ là để nếm thử một chút khẩu phúc chi dục mà thôi!

"Vậy thì tốt!" Nghe lời cháu trai, Kim Phượng cũng yên tâm.

"À phải rồi, Tuyên Nhi, hơn một vạn năm trước, Thiên Đình từng phái chân truyền đệ tử Xiển Giáo Nam Cực Tiên Ông, muốn Phượng tộc chúng ta gia nhập Thiên Đình hiệu mệnh, nhưng đã bị ta trực tiếp từ chối.

Tiên Đình là do Tô Thần Thánh Nhân đích thân sắc phong, Phượng tộc chúng ta có nên dốc sức ủng hộ không?" Xét về mối quan hệ thân sơ, Kim Phượng không chút do dự lựa chọn đứng về phía Tiên Đình.

Nàng tin tưởng, tương lai cho dù Thiên Đình và Tiên Đình khai chiến, Thiên Đạo và Địa Đạo tranh chấp, người thắng lớn nhất nhất định là Địa Đạo Thánh Nhân Tô Thần!

Trong Vu Yêu Lượng Kiếp, Thiên Đạo mạnh mẽ đến thế, trong tình huống tuyệt đối thống trị, cũng bị Tô Thần Thánh Nhân dùng thủ đoạn phi phàm bố cục, cuối cùng mạnh mẽ giành thắng lợi trong Lượng Kiếp, hơn nữa còn khiến Đạo Tổ Hồng Quân phải chịu Đại Đạo phản phệ.

Giờ đây Địa Đạo đã có thể cùng Thiên Đạo bình khởi bình tọa (ngang hàng), với thủ đoạn của Tô Thần Thánh Nhân, lại làm sao có thể thua?

"Cô cô, Phượng tộc có thể phái một số tinh nhuệ hỗ trợ Tiên Đình, đồng thời cũng có thể đi phò trợ Nhân tộc, nhân vật chính thiên mệnh

của kỷ nguyên mới.

Theo trực giác của đệ tử, nếu Lượng Kiếp mới được thúc đẩy, ngoài tranh chấp giữa Tiên Đình và Thiên Đình, cực kỳ có khả năng sẽ là Thiên Đạo và Địa Đạo tranh giành quyền hành Nhân Đạo để quyết chiến!" Là khai sơn đại đệ tử của Tô Thần, Khổng Tuyên là người được Tô Thần và Bình Tâm trọng dụng nhất.

Dù bình thường rất ít khi nói với y về đại thế Hồng Hoang tương lai, nhưng y thông qua đối thoại giữa Lão sư và Sư mẫu, cùng với một số bố cục mà nhìn ra manh mối.

"Tốt!" Nghe lời nhắc nhở của cháu trai, Kim Phượng đôi mắt sáng lên, nội tâm đã có an bài. .....

Thoáng chốc, năm vạn năm tuế nguyệt trôi qua.

Dưới sự toàn lực bồi dưỡng của Bạch Miêu Miêu, thiên kiêu Bạch Chân của Bạch Hổ nhất tộc cuối cùng đã thuận lợi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, sau đó nàng đưa y đến Luân Hồi Sơn, yết kiến Tô Thần.

"Chủ nhân!" Đến Luân Hồi Sơn, Bạch Miêu Miêu thấy Chủ nhân đang cùng Bình Tâm tỷ tỷ vẽ tranh, trong bức tranh phảng phất ẩn chứa một phương thế giới, sức mạnh quy tắc bàng bạc gia trì trong đó, khiến người ta tâm thần chấn hám.

Những năm qua, Tô Thần ngoài việc thỉnh thoảng luyện khí, thì chính là thư thái ở đạo trường.

Thậm chí còn dẫn Bình Tâm đi bộ du ngoạn bên ngoài, giống như những phàm nhân bình thường, phóng túng giữa sơn thủy, nội tâm tràn ngập sảng khoái và khoái ý.

"Các ngươi đều theo Bản tọa đến đây!" Tô Thần vẽ xong bức tranh trong tay, tiện tay đưa một kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo mà

mình luyện chế cho Bạch Chân và Huyền Vũ.

Tiếp theo, Thanh Long, Chu Tước đều nhận được pháp chỉ của Tô Thần, phân biệt đến Thiên Trụ phía Đông và Thiên Trụ phía Nam, đồng thời cũng thấy cực phẩm tiên thiên linh bảo lơ lửng giữa không trung Thiên Trụ.

"Bá!" "Bá!" Sau khi bọn họ thuận lợi luyện hóa pháp bảo, minh ngộ sứ mệnh của bản thân, trịnh trọng lập lời thề hướng về phía bầu trời.

"Đại Đạo tại thượng, Ngô chính là Thanh Long Long tộc (Chu Tước Phượng tộc), vì tạo phúc Hồng Hoang, duy hộ thiên địa an ổn, tự nguyện trấn thủ Đông Phương Thiên Trụ (Nam Phương Thiên Trụ), cùng Thiên Trụ cộng tồn vong, khẩn thỉnh Đại Đạo giám chi!" "Đại Đạo tại thượng, Ngô chính là Bạch Chân Bạch Hổ nhất tộc (Huyền Vũ Huyền Quy nhất tộc), vì tạo phúc Hồng Hoang, duy hộ thiên địa an ổn, tự nguyện trấn thủ Tây Phương Thiên Trụ (Bắc Phương Thiên Trụ), cùng Thiên Trụ cộng tồn vong, khẩn thỉnh Đại Đạo giám chi!" "Oanh long long!" "Oanh long long!" Theo Thanh Long, Chu Tước, Bạch Chân, Huyền Vũ dung nhập vào Tứ Cực Thiên Trụ, bầu trời bắt đầu chấn động kịch liệt, ngưng tụ mây vàng công đức bàng bạc, sau đó phân biệt giáng xuống bốn cột vàng công đức.

Các thành viên Long tộc, Phượng tộc cảm nhận rõ ràng, một phần nghiệp lực trên người mình đã giảm bớt.

Bạch Hổ nhất tộc và Huyền Quy nhất tộc thì được công đức khí vận gia thân, có người trực tiếp thuận lợi hóa hình, có người thuận lợi đột phá đến cảnh giới tiếp theo.

Trật tự giữa thiên địa ngày càng ổn định.

Bản nguyên thế giới bàng bạc bùng phát, cương vực và hải dương nhanh chóng mở rộng.

Từng gốc tiên thiên linh căn được thai nghén, từng chủng tộc sinh linh xuất hiện, từng kiện tiên thiên linh bảo bị phá vỡ tự động phục hồi. .....

"Ông!" Ngay lúc này, Tô Thần tâm có sở cảm, đôi mắt nhìn về phía Hồng Hoang Bắc Bộ, khóe miệng khẽ nhếch lên.

"Tô Lang, có việc gì vui sao?" Thấy thần sắc của y, Bình Tâm mỉm cười.

"Duyên, thật là diệu bất khả ngôn!" Tô Thần nắm tay nàng và tay mềm của Bạch Miêu Miêu, sau đó bước một bước, đến Đại Điện Luân Hồi ở Bắc Bộ.

Đây là nơi "Luân Hồi Tử Liên" được thai nghén, sau khi Tô Thần đắc đạo, y đã thiết lập một đạo trường ở đây, ngoài việc để lại một đại trận, bình thường rất ít khi đến.

Thế nhưng ngay lúc này, một đứa trẻ vừa mới thai nghén sinh ra đang lảo đảo bước vào đại điện.

Y tay chân ngắn nhỏ, thân thể thô tráng, trông giống như một con Huyền Quy, bàn tay phấn nộn nắm một viên châu tử màu xanh, tỏa ra mộc chi pháp tắc vô cùng nồng đậm.

"Bá!" "Bá!" Thân ảnh ba người Tô Thần hạ xuống bên ngoài Đại Điện Luân Hồi.

Nhìn những tiên hạc thụy thú suốt đường hộ tống trên không trung, y khẽ vẫy tay, mấy quả tiên thiên linh căn và một đạo Địa Đạo bản nguyên nhập vào thức hải của chúng.

"Lệ!" "Thu!" Tiên hạc thụy thú cung kính hành lễ với Tô Thần, sau đó vui mừng rời đi.

Khoảnh khắc sau, Tô Thần, Bình Tâm, Bạch Miêu Miêu bước vào Đại Điện Luân Hồi, nhìn thấy tiểu nam đồng đang bò.

“Cho!” Tiểu nam đồng nhìn thấy Tô Thần, lộ ra nụ cười thân cận, giơ cao viên châu màu xanh trong tay về phía y.

Tô Thần buông tay Bình Tâm và Bạch Miêu Miêu, sau đó cúi người ôm y từ dưới đất lên.

“Từ nay về sau, tên ngươi là ‘Huyền Trần’!” Nói xong, y mỉm cười nhìn về phía Bình Tâm.

“Bình Tâm, dưới trướng nàng chưa có đệ tử, chi bằng cứ để Huyền Trần làm khai sơn đại đệ tử của nàng, thế nào?” “Tốt!” Bình Tâm khẽ cười gật đầu.

Nàng vừa nhìn đã nhận ra tiểu nam đồng này chính là Huyền Quy chuyển thế, thân mang đại công đức, đại khí vận, hơn nữa còn có một kiện thượng phẩm tiên thiên linh bảo “Mộc Linh Châu” bạn sinh.

“Mộc Linh Châu” này lang quân vẫn luôn tìm kiếm, để tập hợp đủ Ngũ Hành Châu, ai ngờ lại là tiên thiên linh bảo bạn sinh của y khi chuyển thế!

Chẳng trách lang quân lại nói “duyên, diệu bất khả ngôn!”.

Tô Thần sở dĩ không đích thân thu đồ, chủ yếu là vì danh ngạch chân truyền đệ tử của mình đã đầy, hơn nữa “Thổ Chi Đại Đạo” mà y truyền thừa lại khế hợp với “Đạo” của Hậu Thổ trước khi Bình Tâm trở thành Địa Đạo Chi Chủ.

Làm khai sơn đại đệ tử của Địa Đạo Chi Chủ Bình Tâm, cũng có lợi hơn cho y tương lai chứng đạo!

“Chúc mừng Chủ nhân, chúc mừng Bình Tâm tỷ tỷ!” Bạch Miêu Miêu cười nói, sau đó từ trong tay Tô Thần tiếp lấy Huyền Trần, để y bái sư.

“Đệ tử bái kiến Lão sư!” Huyền Trần là Huyền Quy chuyển thế, không phải thai sinh, mà là từ thần thai tiên thiên hóa hình, dù y chưa

thức tỉnh ký ức kiếp trước, nhưng cũng đã truyền thừa một số quy tắc vận hành thiên địa.

"Thiện!" "Từ nay về sau ngươi chính là khai sơn đại đệ tử dưới trướng Bản cung!" Bình Tâm nhận lấy lễ bái sư của y, sau đó hai bên kết giao sư đồ nhân quả, rồi ban cho một kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo làm lễ gặp mặt.

"Tiểu Huyền Trần, sau này chúng ta cứ nói chuyện theo cách riêng.

Ta gọi ngươi Lão sư là tỷ tỷ, ngươi cũng gọi ta là tỷ tỷ!" Bạch Miêu Miêu nhìn y trắng trẻo bụ bẫm, trực tiếp véo một cái vào má bánh bao của y.

Trở về Luân Hồi Sơn, Huyền Trần được giao cho Bạch Miêu Miêu chăm sóc, Tô Thần thì đến bế quan đại điện, lấy tất cả "Ngũ Hành Châu" mà mình đã thu thập ra.

"Ông!" Khi Ngũ Hành Châu tụ tập lại một chỗ, tỏa ra Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ pháp tắc chi lực, tự động hình thành một vòng tròn ngũ hành, sau đó bắt đầu chậm rãi dung hợp.

Đồng thời, "Hỗn Độn Châu" trong thức hải Tô Thần cũng khẽ chấn động.

"Quả nhiên!" "Ngũ Hành Châu cũng là một phần của Hỗn Độn Châu!" Tô Thần sắc mặt vui mừng, nội tâm cũng tràn đầy kỳ vọng, không biết Ngũ Hành Châu hợp nhất sau này, có triệt để bổ sung Hỗn Độn Châu hay không?

"Hoa!" Khi Ngũ Hành Châu hợp nhất, bùng phát ra ngũ hành đại đạo khủng bố, sau đó nghịch phản âm dương Hỗn Độn.

Từng luồng Hồng Mông Huyền Hoàng chi khí tỏa ra.

Khoảnh khắc sau, Tô Thần tế ra "Hỗn Độn Châu" trong thức hải, Ngũ Hành Châu lập tức như tìm được quy thuộc, trực tiếp chủ động

dung hợp.

"Ông!" Hỗn Độn Châu khẽ chấn động.

Từng luồng đại đạo quy tắc chí cao vô thượng lan tỏa ra, kèm theo ức ức vạn Hồng Mông Huyền Hoàng chi khí, bao trùm hoàn toàn lấy nó, giống như trạng thái "Vô Cực".

Vô cùng tận, vô phương thể, vô giới vực, đó chính là vô tượng chi tượng, phi hữu phi vô!

Hoàn chỉnh "Hỗn Độn Châu" ngoài việc ẩn chứa "Đại Đạo Chân Lý" và "Siêu Thoát Chi Lực", còn ẩn chứa một phần rất nhỏ "Hồng Mông Thế Giới Bản Nguyên".

Khi Tô Thần thu "Hỗn Độn Châu" vào thức hải, cảm thụ một phần nhỏ "Hồng Mông Bản Nguyên" kia, nghĩ đến việc mình đã nhìn thấy Bàn Cổ Đại Thần và Bình Tâm trong không gian hư vô Hồng Mông, đột nhiên cảm thấy vô cùng quen thuộc.

"Thế giới Hồng Hoang do thế giới Hỗn Độn khai tịch, mà thế giới Hỗn Độn do thế giới Hồng Mông đản sinh, chẳng lẽ 'Hỗn Độn Châu' này là chí bảo được thai nghén trong 'Hồng Mông Thế Giới' sao?" "Vậy Ngô có thể lợi dụng 'Hỗn Độn Châu' này, để nhìn thấy một góc tương lai không?" Nghĩ đến đây, Tô Thần bắt đầu toàn lực thôi động Hỗn Độn Châu, cảm ngộ "Hồng Mông Thế Giới" bản nguyên, toàn bộ người y bắt đầu chìm vào "Ngộ Đạo Chi Cảnh" huyền chi hựu huyền.

Trong khoảnh khắc, ức ức vạn đại đạo bản nguyên và sức mạnh quy tắc ngưng tụ lại, ngưng tụ ra ba nghìn tôn đại đạo thần luân vĩ ngạn, giáng xuống vô cùng "Siêu Thoát Chi Lực" tỏa ra ánh sáng vô tận, phổ tả chí lý thiên địa Hồng Mông, huy sái đạo vận vô biên, kích động càn khôn hạo hãn!

Chỉ thấy thân ảnh Tô Thần ngày càng phiêu miểu, ngày càng hư

huyễn.

Tồn tại trong quá khứ, đến từ tương lai.

Quê nhà chư thiên, Hỗn Độn Hồng Mông.

Mười vạn năm tuế nguyệt trôi qua.

Tô Thần từ "Ngộ Đạo Chi Cảnh" tỉnh lại, tam thiên đại đạo thần luân quanh quẩn quanh thân thể y nhanh chóng hợp nhất, bùng phát ra một đạo khí tức siêu thoát thần thánh, tuyên cổ vĩnh hằng.

"Không hổ là 'Đại Đạo trung độn khứ đích nhất' trong truyền thuyết, Ngô vừa mới cảm ngộ 'Hồng Mông Bản Nguyên' ẩn chứa trong Hỗn Độn Châu, lại trực tiếp đột phá cảnh giới mới, đột phá đến Hỗn Nguyên Thất Trọng Thiên!" Sau khi chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, một trọng thiên chênh lệch cũng như trời vực.

Không có cơ duyên cảm ngộ đặc biệt, đôi khi mười Nguyên Hội thậm chí một trăm Nguyên Hội, cũng chưa chắc có thể đột phá một tiểu cảnh giới.

Nhưng giờ đây, Tô Thần dựa vào thu hoạch trong Vu Yêu Lượng Kiếp, trước tiên là chưởng khống quyền hành Hồng Hoang thiên địa, cảm ngộ bản nguyên chân lý thế giới Hồng Hoang, một cử đột phá đến Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên.

Sau đó lại dựa vào sự thăng cấp của "Huyền Hoàng Thế Giới", được ý chí bản nguyên "Huyền Hoàng Thế Giới" phản bổ, trực tiếp đột phá Hỗn Nguyên Lục Trọng Thiên.

Hiện tại sau khi triệt để bổ sung chí bảo "Hỗn Độn Châu", cảm ngộ "Đại Đạo Chân Lý" và "Hồng Mông Thế Giới Bản Nguyên" ẩn chứa trong Hỗn Độn Châu, lại một lần nữa đột phá đến Hỗn Nguyên Thất Trọng Thiên.

Tốc độ khủng bố như vậy, nếu để Hồng Quân biết được, tuyệt

đối sẽ sợ đến mức kinh toái nhãn cầu!

"Tranh thủ trước khi Lượng Kiếp tiếp theo bùng phát đột phá Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên, sau đó chính diện kháng hành Hồng Quân, tranh đoạt Nhân Đạo quyền hành, cuối cùng dẫn dắt Thiên, Địa, Nhân Tam Đạo tấn thăng thế giới Hồng Hoang!" Tiêu hóa đột phá cảm ngộ xong, Tô Thần tự đặt ra mục tiêu cho mình. .....

Hỗn Độn, trong một mảnh Hỗn Độn Tinh Hải nọ.

Một cây dương liễu vạn cổ xanh biếc kiến tạo thành một Tòa Đại Đạo Thần Điện, ức ức vạn cành dương liễu câu thông liên kết các thứ nguyên, các chiều không gian khác nhau, tỏa ra khí tức tuyên cổ vĩnh hằng, thần thánh vĩ ngạn.

Thái Nhất thân mặc một bộ xích kim đế bào, tóc đen chia đôi, đầu đội xích kim đế quan, y khoanh chân ngồi giữa Hỗn Độn hư không, vô cùng đại đạo sức mạnh quy tắc lan tỏa, bá khí ngút trời uy áp Hỗn Độn thiên vũ.

Đế Giang vận một bộ tử sắc đạo y, tóc dài bay múa, toàn thân cơ bắp cường tráng như rồng, y vận chuyển "Hồng Mông Cửu Chuyển", phảng phất hóa thân thành một vị Bàn Cổ đỉnh thiên lập địa, vô cùng vĩ ngạn, bá đạo thần thánh!

Khi Vu Yêu Lượng Kiếp quyết chiến, hai người phân biệt gia trì "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" và "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", dung hợp nhân đạo khí vận của Vu Yêu nhị tộc, tạm thời chấp chưởng nhân đạo quyền hành, liên thủ chém giết Thiên Đạo đại ngôn nhân Hồng Quân trong Hỗn Độn.

Chính vì hai người bọn họ liên thủ, cộng thêm sự hạn chế của Dương Mi Đại Tiên, mới khiến Hồng Quân chịu trọng thương.

Tuy nói bọn họ bị Hồng Quân nổi giận dùng thủ đoạn thiết huyết

trấn sát, nhưng đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La, đã sớm siêu thoát quá khứ tương lai, vô thủy vô chung.

Chương 270

Dù chân linh bản nguyên bị yên diệt, nhưng nhờ có khai thiên chí bảo "Hỗn Độn Chung" và bản mệnh vu khí "Đế Giang Chi Dực", dưới sự cứu trợ của Dương Mi Đại Tiên, đã dùng bản nguyên và đại đạo ẩn chứa trong pháp bảo của mình, trùng tố đạo khu.

Trong vô số Nguyên Hội qua, do đạo cơ bản nguyên của bọn họ bị Hồng Quân yên diệt trọng thương, nên chỉ có thể bế quan khôi phục, đồng thời hy vọng có thể tìm kiếm Hỗn Độn Tinh Tuyền để tu bổ đạo cơ bản thân.

May mắn là sau khi Tô Thần kết thúc Lượng Kiếp, đã tặng cho mỗi người vài vạn thăng Hỗn Độn Tinh Tuyền, cuối cùng đã giúp đạo cơ của bọn họ khôi phục đến chín thành.

"Hoa!" Ngay lúc này, Hỗn Độn Tinh Hải xuất hiện từng điểm gợn sóng, lực lượng tinh thần Hỗn Độn bàng bạc như từng vòng từng điểm lan ra, một nam tử cực tím tôn quý, phong thần tuấn tú xuyên qua duy độ Hỗn Độn hư không mà đến.

"Bá!" Thái Nhất, Đế Giang và Dương Mi Đại Tiên đang bế quan cùng nhau mở bừng mắt, sau đó lần lượt đứng dậy, vút một cái đến trước mặt Tô Thần.

"Kiến qua Tô Thần đạo hữu!" "Muội phu!" "Kiến qua chư vị đạo hữu!" Sau khi hành lễ hàn huyên, Đế Giang tràn đầy nhiệt tình và thân cận.

Dương Mi Đại Tiên thì tỉ mỉ đánh giá y, hai sợi lông mày xanh biếc dài nhíu lại thành một độ cong đặc biệt, trong Hỗn Độn hư không khuấy động từng luồng không gian đại đạo chi lực tinh thuần.

"Tô Thần đạo hữu, Ngô sao lại cảm thấy ngươi đều đã chân chính

‘siêu thoát’ rồi?” Là Không Gian Ma Thần, Dương Mi đối với cảm tri không gian đại đạo nhạy bén nhất.

Vừa rồi khi Tô Thần xuyên qua duy độ thời không Hỗn Độn, y đã nhạy bén cảm tri được “Siêu Thoát Chi Lực” khủng bố đó ngay cả mình cũng khó mà chống cự, việc này quả thực quá sức tưởng tượng!

“Gần đây ngẫu nhiên có sở đắc, đột phá một tiểu cảnh giới!” Tô Thần mỉm cười phất phất tay, cùng Đế Giang và Thái Nhất cùng bước vào Đại Đạo Thần Điện không gian do Dương Mi kiến tạo.

“Thiên tư đạo hữu quả nhiên quán tuyệt Hồng Hoang, e rằng không cần vài Nguyên Hội, ngươi đều sẽ vượt qua Bản đạo!” Nghe Tô Thần lại đột phá, Dương Mi Đại Tiên đầy vẻ cảm khái.

Y trước đây là Hỗn Nguyên Thất Trọng Thiên, nhờ Hỗn Độn Tinh Tuyền mà Tô Thần đã tặng trước đó, ngoài việc tu phục một phần đạo cơ, còn đột phá đến đỉnh phong Hỗn Nguyên Bát Trọng Thiên.

“Đạo hữu quá lời rồi!” Tô Thần cười đáp, không trực tiếp nói ra cảnh giới chân chính của mình, để tránh làm y sợ hãi.

Nhập vào đại điện, bốn người khoanh chân ngồi trên bồ đoàn màu xanh biếc.

Dương Mi Đại Tiên đích thân pha trà, sau đó cùng nhau tham thảo luận đạo.

“Tô Thần đạo hữu, dưới sự bố cục của ngươi, Hồng Quân trong Vu Yêu Lượng Kiếp không những không có bất kỳ thu hoạch nào, trái lại còn chịu Đại Đạo phản phệ, có thể nói là tổn thất thảm trọng.

Với tính cách của y, tuyệt đối sẽ không phạm phải sai lầm tương tự nữa, nhất định sẽ dốc toàn lực nhắm vào ngươi.” “Đợi Lượng Kiếp mới bùng phát, có lẽ y sẽ giải quyết sự áp chế của Hồng Hoang thiên địa, dùng chân thân mình giáng lâm Hồng Hoang, đến lúc đó

ngươi phải cẩn thận!" Trong Vu Yêu Lượng Kiếp, sai lầm lớn nhất của Hồng Quân là đánh giá thấp thực lực và khả năng bố cục của Tô Thần.

Y cho rằng Thiên Đạo thống trị Hồng Hoang, mình lại là tồn tại vô thượng Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên (Thiên Đạo Cảnh), không những có Thiên Đạo Lục Thánh làm quân cờ bù nhìn, thậm chí còn có Tam Thi có thể điều động.

Tô Thần mới vừa chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên không lâu, dù thực lực có mạnh mẽ đến mấy, làm sao có thể thoát khỏi thủ đoạn của y?

Nhưng điều khiến y không ngờ tới là, Tô Thần ngoài việc bố cục Vu Yêu nhị tộc, còn liên kết với kẻ thù Dương Mi Đại Tiên trong Hỗn Độn, khiến y chịu trọng thương ở giai đoạn đầu quyết chiến Lượng Kiếp, đợi đến khi y hoàn hồn lại, ngay cả đệ tử Nữ Oa của mình cũng tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị để đả kích y.

Nếu cho y cơ hội làm lại, với khả năng bố cục trác tuyệt của Hồng Quân, cộng thêm thực lực tuyệt đối của bản thân, y nhất định sẽ trước tiên giải quyết tệ đoan chân thân không thể giáng lâm Hồng Hoang.

Trước mặt thực lực tuyệt đối, bất kỳ bố cục nào của Tô Thần và liên tung hoành (liên minh dọc ngang), cũng chỉ là trò trẻ con!

"Đa tạ đạo hữu nhắc nhở!" Dưới sự nhắc nhở thiện ý của Dương Mi Đại Tiên, Tô Thần khẽ gật đầu.

"Hồng Quân là Thiên Đạo đại ngôn nhân, y tuy nói có thể chưởng khống Thiên Đạo quyền hành, nhưng lại không thể chưởng khống toàn bộ, nếu chân thân tiến vào Hồng Hoang, sẽ chịu ảnh hưởng của ý chí Hồng Hoang thiên địa, trở thành một 'Thiên Đạo' công tâm vô tư.

Y muốn giải quyết nan đề này, ngoài việc dùng quyền hành Thiên Địa Nhân Tam Đạo ra, còn có thể dùng kế 'lý đại đào cương' (mượn hoa hiến Phật), tạm thời dùng Tam Thi của mình thay thế bản tôn." "Đương nhiên, việc này thực thi lên quá khó quá khó, có lẽ y còn có những át chủ bài khác cũng không chừng." Đế Giang uống xong một chén linh trà, nhìn về phía Tô Thần.

"Muội phu, giờ đây tình hình Vu tộc của Ngô thế nào?

Ngô khi nào mới có thể chân chính quay về Hồng Hoang cùng các ngươi kề vai tác chiến?" Do Đế Giang và Thái Nhất là nhân vật chính thật sự của Vu Yêu Lượng Kiếp, hai người bọn họ sau khi bị Hồng Quân chém giết trong Hỗn Độn, cũng bị ý chí Hồng Hoang thiên địa xóa bỏ tất cả 'quá khứ'.

Bọn họ không thể tiến vào Hồng Hoang nữa, cũng không thể thôi toán ra đại thế trong thế giới Hồng Hoang.

Nếu cưỡng ép tiến vào, sẽ trực tiếp chịu ý chí Hồng Hoang thiên địa mạt sát!

"Vu tộc tuy nói đã rút khỏi vũ đài lịch sử Hồng Hoang, nhưng có khí vận Địa Đạo phản bổ, sớm muộn gì cũng có thể khôi phục lại, thậm chí Cửu Phượng trong huyết trì bí cảnh, nàng cũng sẽ thuế biến thăng cấp thành Tổ Vu mới!" "Còn về việc các ngươi quay về thế giới Hồng Hoang, ít nhất phải đợi đến khi Lượng Kiếp tiếp theo kết thúc mới có khả năng!" Hiện tại đại thế Hồng Hoang vẫn do Thiên Đạo thống trị, chỉ khi nào trong Lượng Kiếp mới mình chính diện đánh bại Hồng Quân, cường hành áp chế Thiên Đạo, phò trì Nhân Đạo quật khởi xong, mới có tư cách nghịch cải ý chí Hồng Hoang thiên địa.

Đến lúc đó, Đế Giang, Thái Nhất sẽ có thể một lần nữa quay về Hồng Hoang, thậm chí những tồn tại trên Đại La đã vẫn lạc trong Lượng Kiếp, đều sẽ mượn ý chí Hồng Hoang thiên địa mà trở về.

Bởi vì, thế giới Hồng Hoang tấn thăng, là kết quả nỗ lực của tất cả chúng sinh!

"Phải đợi đến khi Lượng Kiếp tiếp theo kết thúc sao?" "Muội phu, với đại thế Hồng Hoang hiện nay, Địa Đạo có thể chính diện giành thắng lợi trong Lượng Kiếp không?" Nội tâm Đế Giang tràn đầy lo lắng.

"Sự tại nhân vi!" "Vu Yêu Lượng Kiếp gian nan đến vậy, chúng ta chẳng phải vẫn thành công phá bại âm mưu của Hồng Quân, khiến Địa Đạo của chúng ta quật khởi chân chính kháng hành Thiên Đạo sao?" Tô Thần khẽ nhấp một ngụm linh trà, đôi mắt lộ ra thần sắc kiên nghị vô cùng.

"Tô Thần đạo hữu, Ngô trước đây nghe Dương Mi đạo hữu nói, khi thế giới Hồng Hoang tấn thăng Vĩnh Hằng Đại Thế Giới, tất cả cường giả Đại La đã thoát ly sông dài thời gian, đều có hy vọng được ý chí Hồng Hoang phục sinh, đúng không?" Thái Nhất nghiêm nghị nhìn về phía Tô Thần, đôi thần mâu xích kim tràn đầy vẻ kỳ vọng.

Huynh trưởng, tẩu tẩu và tám cháu trai của y, tất cả đều vẫn lạc trong Lượng Kiếp, nếu có hy vọng có thể phục sinh, tự nhiên sẽ dốc hết toàn lực để thúc thành.

"Không sai!" "Thế giới Hồng Hoang tấn thăng Vĩnh Hằng Đại Thế Giới, tất cả sinh linh đều có cơ hội chứng đắc chân chính đại đạo, ý chí thiên địa sẽ khiến những sinh linh kiệt xuất này dùng bản nguyên để quy hồi!" Tô Thần khẽ gật đầu.

"Bá!" Thái Nhất lập tức đứng dậy, trịnh trọng hành lễ với Tô Thần.

"Đạo hữu, vậy tất cả đều nhờ cậy vào ngươi!" Giờ đây tất cả hy vọng đều gửi gắm trên thân Tô Thần, chỉ có dưới sự dẫn dắt của y trong Lượng Kiếp mới áp chế Thiên Đạo, phò trì Nhân Đạo quật khởi,

mới có thể chân chính khiến thế giới Hồng Hoang tấn thăng.

"Đạo hữu yên tâm, Ngô nhất định dốc hết toàn lực!" Tô Thần nghiêm túc nhìn về phía y, gật đầu đáp ứng.

Tiếp theo, mọi người bắt đầu luận đạo tương hỗ, giao lưu cảm ngộ và chưởng khống về "Đạo" của mỗi người.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên có thể chưởng khống "sức mạnh quy tắc", và khi bọn họ nhìn thấy Tô Thần giảng đạo, từng luồng "Siêu Thoát Chi Lực" tuyên cổ vĩnh hằng kia, nội tâm tràn đầy chấn hám.

Một bước nhanh, bước bước nhanh.

Tô Thần khi còn là Đại La Kim Tiên đã cảm ngộ quy tắc, chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La đã cảm ngộ được "Siêu Thoát Chi Lực", vậy y đột phá Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên, chẳng phải tương đương với cảnh giới Đại Đạo vô thượng chân chính sao?

Nghĩ đến đây, nội tâm Dương Mi tràn đầy kỳ vọng, phảng phất đang chứng kiến một truyền kỳ đại đạo!

Sau khi luận đạo kết thúc, Tô Thần phân biệt tặng cho mỗi người bọn họ ba nghìn thăng Hỗn Độn Tinh Tuyền, giúp Thái Nhất và Đế Giang triệt để tu phục đạo cơ bản nguyên, đồng thời cũng giúp Dương Mi Đại Tiên chân chính khôi phục đạo cơ Hỗn Độn Ma Thần.

Đến khi Lượng Kiếp mới quyết chiến, Dương Mi Đại Tiên cũng nhất định sẽ trở thành trợ lực lớn nhất của mình!

Tại Luân Hồi Sơn.

Tô Thần tự Hỗn Độn thế giới quy lai, lập tức triệu Bạch Miêu Miêu tới.

"Miêu Miêu, trước đây Ngô truyền cho ngươi 《Khai Thiên Cửu

Thức》 cùng Khai Thiên cảm ngộ, tiêu hóa thế nào rồi?" Trước đó, Ngô từng nói với Bạch Miêu Miêu, đợi khi nàng triệt để nắm giữ 《Khai Thiên Cửu Thức》, Ngô sẽ dùng Hồng Mông Hỗn Độn Thế Giới bản nguyên ẩn chứa trong Hỗn Độn Châu để nàng Khai Thiên Tích Địa, chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

"Chủ nhân, Ngã đã nắm giữ gần như hoàn tất rồi!" Đôi mắt tựa bảo thạch đen láy của Bạch Miêu Miêu tràn đầy tự tin.

Nàng đã sớm đột phá tới Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn cảnh giới, hao phí gần trăm vạn năm tuế nguyệt, rốt cuộc cũng tiêu hóa hết Khai Thiên cảm ngộ cùng 《Khai Thiên Cửu Thức》 của Bàn Cổ Đại Thần do chủ nhân truyền dạy!

"Hảo!" "Vậy viên 'Hỗn Độn Châu' này, Ngô tạm thời giao cho ngươi, do ngươi khai tịch một phương Đại Thiên thế giới, để chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" Tô Thần nói.

Từ không gian thức hải, y tế xuất Hỗn Độn Châu, tán phát ức vạn đạo Hồng Mông Huyền Hoàng chi khí cùng tinh túy 'Đại Đạo Quy Tắc', khiến người ta vừa nhìn đã không khỏi rùng mình.

"Chủ nhân, Ngã tuyệt đối sẽ không để người thất vọng đâu!" Ngay khi Bạch Miêu Miêu chuẩn bị tiến vào không gian Hồng Mông Hỗn Độn ẩn chứa trong 'Hỗn Độn Châu' thì Bình Tâm chỉ một niệm đã đến Luân Hồi Sơn.

Khi nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, nàng lập tức minh bạch ý đồ của Tô Lang.

"Miêu Miêu muội muội, chúc muội thuận lợi chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La!" Nàng tiến lên nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Bạch Miêu Miêu, chân thành chúc phúc.

"Bình Tâm tỷ tỷ người yên tâm đi, đợi Ngã chứng đạo Hỗn

Nguyên Đại La Kim Tiên xong, sẽ cùng người gánh vác cho chủ nhân, như vậy chủ nhân sẽ không còn áp lực lớn đến thế nữa!" Bạch Miêu Miêu là người thân cận nhất, đã bầu bạn với Tô Thần trên con đường quật khởi, và y cũng là chủ nhân quan trọng nhất của nàng.

Trong Vu Yêu Lượng Kiếp, nàng hận bản thân thực lực bất túc, không thể giúp đỡ chủ nhân.

Hiện tại Hồng Hoang đã bước vào kỷ nguyên mới, Thiên Đạo cùng Địa Đạo sắp sửa lấy Nhân Đạo tiến hành một vòng tranh đấu mới, nàng tự nhiên không muốn trở thành gánh nặng của chủ nhân, mà muốn như trước kia, trở thành trợ lực của y!

Lúc này, Tô Thần cười tiến lên xoa xoa đầu nàng.

"Miêu Miêu, ngươi không cần tạo áp lực quá lớn cho bản thân, khi Khai Thiên Tích Địa, chớ có phân thần!" "Ừm!" Bạch Miêu Miêu khẽ gật đầu.

"Chủ nhân, Bình Tâm tỷ tỷ, người cứ chờ tin tốt của Ngã nhé!" Nàng nói xong, hóa thành một đạo thần quang màu trắng, luyện hóa một phần 'Hỗn Độn Châu', sau đó thuận lợi tiến vào trong đó.

"Ông!" Bạch Miêu Miêu tiến vào bên trong Hỗn Độn Châu, cảm nhận được Hồng Mông Hỗn Độn bản nguyên bàng bạc, cùng các loại Hỗn Độn Cương Phong và Sát Khí, khiến tâm thần nàng run lên.

Nàng không vội Khai Thiên, mà trước tiên yên lặng thích ứng, đồng thời điều chỉnh trạng thái bản thân đến đỉnh phong nhất.

Tô Thần cảm nhận được sự trầm ổn như vậy của nàng, khẽ gật đầu.

"Tô Lang, đại ca y bây giờ thế nào rồi?" Bình Tâm nhân lúc này, quan tâm hỏi thăm tình hình của huynh trưởng Đế Giang.

"Đế Giang đạo hữu bản nguyên đã khôi phục chín thành, đợi khi

triệt để luyện hóa Hỗn Độn Tinh Tuyền Ngô tặng, sẽ có thể hoàn toàn khôi phục Đạo Cơ bản nguyên, sẽ không tổn hại 'Đạo Đồ' của y!" "Vậy thì tốt!" Từ miệng của Tô Lang xác thực được tình hình của đại ca, Bình Tâm triệt để yên lòng.

Ba ngàn năm sau.

Bạch Miêu Miêu rốt cuộc cũng điều chỉnh trạng thái của bản thân đến đỉnh phong nhất, nàng tế xuất 'Thôn Thiên Thần Kiếm' do chủ nhân luyện chế cho mình, lấy pháp lực bàng bạc điều động Đại Đạo Quy Tắc gia trì lên đó.

"Khai Thiên!" Chỉ nghe nàng kiều hát một tiếng, 'Thôn Thiên Thần Kiếm' trong tay hóa thành một đạo Khai Thiên kiếm mang, lấy Hạo Hoàng Thôn Phệ Đại Đạo khai tịch cả phương Hỗn Độn Thiên Khung thành hai nửa.

"Tích Địa!" Khoảnh khắc, Hồng Mông Hỗn Độn bản nguyên ẩn chứa bên trong 'Hỗn Độn Châu' điên cuồng tràn ngập, vô cùng Đại Đạo chi lực bắt đầu phản phệ, dường như muốn triệt để hủy diệt nữ oa bé nhỏ này.

"Hống!" Theo khí thế của Bạch Miêu Miêu điên cuồng tăng vọt.

Một tôn Thôn Thiên Bạch Hổ hư ảnh hiển hóa sau lưng nàng, cưỡng ép phân tách thanh khí và trọc khí.

Không gian hiện, thời gian sinh!

Thanh khí thăng lên thành trời, trọc khí trầm xuống thành đất.

Lực lượng Vận Mệnh thăng đẳng, Nhân Quả Đại Đạo xuất thế.

Âm Dương sơ phân, Ngũ Hành hiển hóa.

Tạo Hóa vô lượng, Hủy Diệt tương bạn.

"Hưu!" "Hưu!" Theo Bạch Miêu Miêu vung vẩy 'Thôn Thiên

Thần Kiếm' trong tay, lấy 《Khai Thiên Cửu Thức》 chuyển hóa Hồng Mông Hỗn Độn Thế Giới bản nguyên thành Đại Đạo chi lực của thế giới mới.

Một phác họa Đại Thiên thế giới hùng vĩ, vô biên vô vết bắt đầu hiển hóa.

"Hoa!" Nhìn Đại Thiên thế giới do chính mình tự tay Khai Tịch ra, khóe miệng Bạch Miêu Miêu nở nụ cười hân hoan, sau đó biến 'Thôn Thiên Thần Kiếm' trong tay thành một đạo Thiên Trụ, chống đỡ trời đất.

"Ông!" Nàng lơ lửng giữa trời đất, lấy thần lực của Đấng Sáng Thế, kiến tạo Tam Thiên Đại Đạo.

Cùng với Tam Thiên Đại Đạo hoàn thiện, bản nguyên ý chí của Đại Thiên thế giới bắt đầu phản bộ, khiến Bạch Miêu Miêu không tự chủ nhắm mắt lại, cảm ngộ những điều mình đã đạt được khi chứng đạo và Khai Thiên.

"Oanh!" Không biết đã qua bao lâu.

Một đạo khí tức thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ vĩnh hằng truyền khắp cả Đại Thiên thế giới.

Chương 271

"Thành rồi!" Tô Thần vẫn luôn mật thiết quan tâm Bạch Miêu Miêu rốt cuộc cũng thả lỏng, trên mặt lộ ra nụ cười hân hoan.

Do đặc tính của 'Hỗn Độn Châu'.

Việc nàng Khai Thiên Tích Địa chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La bên trong, không bị ý chí Thiên Địa Hồng Hoang biết đến, chỉ đợi khi nàng trở về Hồng Hoang, Thiên Địa mới ăn mừng chứng đạo.

"Bá!" Không lâu sau đó.

Thân ảnh Bạch Miêu Miêu xuất hiện tại Luân Hồi Sơn.

Khoảnh khắc.

Thế giới Hồng Hoang khẽ chấn động.

Nàng chủ động luyện hóa một tia Địa Đạo bản nguyên của Thần Giới (Thiên Thần Đạo), noi gương chủ nhân, tiên chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La rồi lại thành Địa Đạo Thánh Nhân.

"Oanh Long Long!" "Oanh Long Long!" Thiên Khung điên cuồng chấn động.

Mịt mù Âm Đức Kim Vân lan tràn Thiên Khung, gần như muốn chiếu sáng cả thế giới Hồng Hoang thành một đại dương vàng óng.

Tử Khí Đông Lai ức vạn dặm, Hà Quang vạn đạo nhuộm chư thiên.

Thiên Hoa loạn trụy, Địa Dũng Kim Liên.

Đại Đạo Tiên Nhạc vang vọng chư thiên vạn vũ!

"Hoa lạp lạp!" "Hoa lạp lạp!" Trong thế giới Hồng Hoang, Trường Hà Thời Gian cùng Trường Hà Vận Mệnh được dẫn ra, tại

Thiên Khung Luân Hồi Sơn điên cuồng giao hội và va chạm.

"Bá!" Mỗi một giọt sóng nước đều hiện thân Bạch Miêu Miêu, tự động bị thu thúc 'quá khứ tuyến' ngưng tụ thành 'quá khứ thân', đứng sừng sững trên đỉnh Trường Hà Thời Gian, nhìn xuống chúng sinh Hồng Hoang.

"Hoa!" Cùng lúc đó.

Một tôn Cực Tử Tôn Quý Liên Đài tự Địa Đạo thăng đẳng mà lên, kèm theo những trận Đại Đạo Tiên Nhạc và từng đóa Kim Liên, trực tiếp lơ lửng dưới chân Bạch Miêu Miêu, càng tôn lên vẻ thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ vĩnh hằng của nàng.

"Oanh!" Trường Hà Thời Gian và Trường Hà Vận Mệnh giao hội, tuôn ra bản nguyên Tam Thiên Đại Đạo bàng bạc.

Một đạo 'tương lai thân' hư vô và 'quá khứ thân' triệt để dung nhập vào thể nội Bạch Miêu Miêu, chân chính minh ngộ Đạo chi bản nguyên, thông hiểu vạn sự vạn vật, nhìn thấy quá khứ tương lai, vô quá khứ tương lai, vô thủy vô chung.

"Chúc mừng Bạch Thánh Nhân chứng đạo thành thánh, hạ hỉ Bạch Thánh Nhân chứng đạo thành thánh!" "Chúc mừng Bạch Thánh Nhân chứng đạo thành thánh, hạ hỉ Bạch Thánh Nhân chứng đạo thành thánh!" Theo Âm Đức Kim Liên tụ thành vô số đóa bay vào Hồng Hoang, ức vạn sinh linh rõ ràng cảm nhận được linh khí trong Thiên Địa tăng trưởng thêm một bước, có sinh linh bách bệnh tiêu tan, có người trực tiếp đột phá.

Từng ngọn núi liên tiếp mọc lên, từng gốc Tiên Thiên Linh Căn phá đất mà ra, từng phiến hải vực cấp tốc mở rộng.

Ức vạn sinh linh nhìn về phía Luân Hồi Sơn, nhìn đạo thân ảnh thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ vĩnh hằng kia, cùng nhau cung kính phủ

phục hành lễ, cung hạ Bạch Miêu Miêu chứng đạo thành thánh, cảm ân công đức tạo phúc Hồng Hoang của nàng. …… Phía Tây.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn lúc trước sau khi trao đổi Cửu Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên với Tô Thần, dùng Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên tiến hành thôn phệ bản nguyên của nó.

Tuy nói đã tăng cường thêm một bước cho kiện pháp bảo này, nhưng muốn tấn thăng thành Tiên Thiên Chí Bảo, vẫn còn thiếu một chút, điều này khiến y nội tâm tràn đầy tiếc nuối.

"Sư huynh, sau Vu Yêu Lượng Kiếp, Hồng Hoang đã yên bình mười mấy Nguyên Hội, tiếp theo Nhân Tộc sắp sửa đăng trường, trở thành Thiên Mệnh Nhân Vật Chính duy nhất của Hồng Hoang." "Đáng tiếc Tây Phương Giáo chúng ta chỉ có một danh ngạch Nhân Hoàng Chi Sư, khí vận cùng công đức giáo hóa thu được trong Nhân Tộc, xa xa không thể so với Tam Thanh sư huynh a!" Thông qua Thiên Cơ cảm ứng được Nhân Tộc chuẩn bị đại hưng, Chuẩn Đề sắc mặt có chút tiếc nuối.

Khi trước bàn định với Địa Đạo Thánh Nhân Tô Thần, y một mình đoạt đi một danh ngạch Nhất Hoàng Nhị Đế Chi Sư, có thể nói là người thu hoạch được nhiều nhất trong chư Thánh, thật khiến người khác tiện mộ tật đố.

"Sư đệ, thế giới Hồng Hoang cường giả vi tôn." "Chính vì Tô Thần đạo hữu cường thế, bức bách Thiên Đạo Ngô không thể không nhường ra một danh ngạch Nhất Hoàng Nhị Đế Chi Sư, để đổi lấy sự ủng hộ của ý chí Địa Đạo, nếu không Nhân Tộc rất khó được Thiên Địa ý chí nhận khả." "Đồng thời thực lực Tây Phương chúng ta cũng không bằng Tam Thanh sư huynh, bọn họ lựa chọn xong, mới chia một danh ngạch cho chúng ta!" Sắc mặt tật khổ của Tiếp Dẫn ánh

mắt thâm thúy, lấp lánh một tia đấu chí thần mang.

"Chỉ có tự cường bản thân, mới có thể giành được sự tôn trọng và kính sợ của tất cả mọi người, giống như Tô Thần đạo hữu vậy!" Nghe sư huynh nói, Chuẩn Đề gật đầu tán thành.

"Oanh Long Long." Ngay lúc này.

Bọn họ cảm nhận được Thiên Khung chấn động, Âm Đức Kim Vân lan tràn Luân Hồi Sơn, thần sắc lập tức trở nên có chút ngưng trọng.

"Bạch Miêu Miêu đạo hữu chứng đạo thành thánh?" "Hơn nữa nàng còn giống như Tô Thần đạo hữu, tiên là Dĩ Lực Chứng Đạo, rồi sau đó lại chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân?" Khoảnh khắc.

Tây Phương Nhị Thánh đã suy đoán ra tin tức then chốt.

"Sư huynh, Tô Thần đạo hữu này đối với Bạch Miêu Miêu thật đúng là hào phóng, lại có thể dùng 'Hỗn Độn Châu' làm công cụ chứng đạo cho nàng, để nàng trong Hỗn Độn Châu Khai Thiên Tích Địa, cường thế chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" Chuẩn Đề đầy vẻ kinh thán.

"Lúc trước Tô Thần đạo hữu chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, lấy một mình sức mạnh chém giết Ngũ Thánh Thiên Đạo chúng ta, bây giờ lại thêm một tôn Bạch Miêu Miêu, vậy Thiên Đạo Thánh Nhân chúng ta chẳng phải càng chịu áp chế sao?" Bọn họ nội tâm rõ ràng.

Địa Đạo Thánh Nhân tiên chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, và Thiên Đạo Thánh Nhân công đức thành thánh như bọn họ có sự khác biệt về 'chất'.

Đừng thấy sư huynh đệ chúng ta đã thuận lợi đột phá Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, nhưng nếu thật sự cộng thêm chiến lực, cũng chưa chắc địch lại Bạch Miêu Miêu vừa mới chứng đạo thành thánh!

Bởi vì.

Cảnh giới chân chính của chúng ta, là Hỗn Nguyên Kim Tiên cực hạn viên mãn.

Chỉ là dựa vào lực lượng Thiên Đạo gia trì, nắm giữ 'Thiên Đạo Quy Tắc' trước thời hạn, phát huy ra chiến lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mà thôi!

"Bây giờ cứ xem lão sư sắp xếp thế nào!" Tiếp Dẫn ngẩng đầu nhìn về phía Hỗn Độn Thiên Khung, thần sắc tràn đầy ngưng trọng.

Vốn dĩ cho rằng Địa Đạo nhiều nhất chỉ có ba tôn Thánh Nhân (Tô Thần, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử), bây giờ Bạch Miêu Miêu cường thế chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, rồi chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân quả vị, vậy Địa Đạo tương lai sẽ có bốn tôn Thánh Nhân.

Với sự cường thế của Tô Thần và Bạch Miêu Miêu, cộng thêm một Bình Tâm Nương Nương, chủ Địa Đạo có thể tùy thời tùy chỗ tiến vào Hồng Hoang, Ngũ Thánh Thiên Đạo chúng ta lấy gì để chống cự?

"Ai!" Chuẩn Đề thở dài một hơi.

"Sư huynh, Bạch Miêu Miêu này vốn là thánh thú Tây Phương chúng ta, nếu như sư huynh đệ hai người chúng ta có thể phát hiện sớm hơn thì tốt biết bao!" Vừa nghĩ đến thân phận của Bạch Miêu Miêu, hai sư huynh đệ liền đau lòng không thôi. …… Thủ Dương Sơn.

Thái Thanh Cung.

Hiện nay Nhân Tộc sắp sửa đại hưng, Thái Thanh Lão Tử liền triệu Nguyên Thủy và Thông Thiên tới, để bọn họ xác định đệ tử Nhân Hoàng Chi Sư của mỗi người.

Nhân Giáo muốn có Thiên Hoàng Chi Sư, danh ngạch đương nhiên

do đệ tử đầu tiên của Nhân Giáo là Huyền Đô đảm nhiệm.

Xiển Giáo muốn có Nhân Hoàng Chi Sư, Nguyên Thủy giao danh ngạch này cho đệ tử đầu tiên của mình là Quảng Thành Tử.

Tiệt Giáo có hai danh ngạch Đế Hoàng Chi Sư, Thông Thiên lần lượt giao cho đệ tử đầu tiên Đa Bảo và đệ tử thứ hai Kim Linh Thánh Mẫu.

Sau khi xác định xong danh ngạch Nhân Hoàng Chi Sư, Tam Thanh bắt đầu luận đạo cùng nhau, trao đổi và kiểm chứng những cảm ngộ đã đạt được trong những năm qua.

Đột nhiên.

Khi cảm nhận được Thiên Địa chấn động, ba người cùng nhau nhìn về phía Luân Hồi Sơn, ánh mắt không khỏi lộ ra một tia kinh ngạc.

"Lại thêm một Tô Thần đạo hữu xuất hiện!" Mâu quang Thái Thanh Lão Tử lấp lánh, thần sắc có chút ngưng trọng.

Sau khi Vu Yêu Lượng Kiếp kết thúc, chênh lệch giữa Thiên Đạo và Địa Đạo vốn không lớn, chỉ là nhờ vào việc nắm giữ quyền hành Nhân Đạo, mới có thể tiếp tục chủ tể đại thế Hồng Hoang mà thôi.

Bây giờ Bạch Miêu Miêu cường thế chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, rồi chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân, trợ Địa Đạo bản nguyên bạo trướng, nếu như Trấn Nguyên Tử và Minh Hà lại thuận lợi chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân, Ngũ Thánh Thiên Đạo chúng ta lấy gì để đối kháng?

"Một sủng vật nhỏ bé cũng có thể chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, chẳng lẽ không phải đang nói bản tọa còn không bằng sủng vật của Tô Thần?" Thần sắc Nguyên Thủy Thiên Tôn âm u, nội tâm vô cớ phiền não.

Địa Đạo cường thế, trực tiếp ảnh hưởng đến quyền hành Thiên Đạo, gián tiếp ảnh hưởng đến 'Đạo' của y.

Thông Thiên Giáo Chủ mâu quang lấp lánh, hai mắt như chứa đựng hai thanh Đại Đạo thần kiếm, kiếm ý quán xuyên gia nguyên chư thiên. …… Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân tọa lạc trên bồ đoàn màu tím, đỉnh đầu đội Tạo Hóa Ngọc Điệp, rủ xuống ức vạn đạo Hồng Mông Tử Khí và Đại Đạo chi lực, cả người dường như tồn tại trong các không thời gian chiều không gian khác nhau, tuyên cổ duy nhất!

Khi cảm nhận được Bạch Miêu Miêu chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân, trợ Địa Đạo bản nguyên bạo trướng, y u du tĩnh khai đôi mắt cổ phác, vượt qua trùng trùng không thời gian vách ngăn, ánh mắt nhìn về phía Hồng Hoang.

"Thật là thủ bút lớn!" "Lại có thể bỏ Hỗn Độn Châu ra để Bạch Miêu Miêu chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La!" Đôi mắt cổ phác của Hồng Quân lấp lánh từng tia sắc bén, nhưng sắc mặt lại không hề biến hóa.

"Đã đến lúc bồi dưỡng Thiên Đạo Thánh Nhân mới!" Y thu hồi ánh mắt, lần lượt nhìn về phía Tây Côn Luân, Bắc Minh Chi Địa, Thái Âm Tinh, cuối cùng dừng lại ở Thiên Đình.

Sau khi Nữ Oa tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị, danh ngạch Thiên Đạo Thánh Nhân vốn đã trống ra một chỗ.

Và những người có tư cách chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, chỉ có Tây Vương Mẫu, Minh Hà, Thường Hi cùng Hạo Thiên và Dao Trì.

"Thường Hi thực lực mạnh nhất, nhưng nàng lại yêu mến Tô Thần, khó mà bảo đảm sẽ không trở thành Nữ Oa thứ hai.

Hạo Thiên trung thành không thiếu, nhưng thủ đoạn lại không bằng Dao Trì.” Tâm tư điện chuyển.

Hồng Quân rất nhanh đã xác định được mục tiêu, sau đó tụ tay vung lên, một đạo Hồng Mông Tử Khí trực tiếp bay về phía Thánh Địa Dao Trì ở Thiên Đình.

Y làm xong tất cả những việc này, ánh mắt dừng lại trên Tô Thần.

“Đợi Lượng Kiếp mới bùng phát, bản tọa sẽ đích thân giáng lâm Hồng Hoang, để ngươi biết thế nào là tuyệt vọng!” …… Tiên Đình.

Bạch Miêu Miêu cường thế chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, rồi chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân, điều này đối với tất cả thành viên mà nói, đều là một sự chấn phấn cực lớn.

Những năm gần đây.

Tiên Đình vẫn luôn âm thầm cạnh tranh với Thiên Đình, tranh đoạt quyền hành Hồng Hoang.

Nhưng do Thiên Đình được Thiên Đạo Ngũ Thánh ủng hộ, cộng thêm lại là chính thống danh nghĩa của Hồng Hoang, ẩn ẩn muốn áp đảo Tiên Đình một đầu.

Bây giờ Địa Đạo lại thêm một tôn Thánh Nhân, vậy thì hoàn toàn không còn phải e ngại Thiên Đình nữa!

“Chúc mừng Miêu Miêu tỷ tỷ chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân!” “Chúc mừng Miêu Miêu tỷ tỷ chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân!” Khổng Tuyên, Ngao Thăng, Quỷ Mẫu, Mộng Yêu Yêu, Triệu Công Minh, Tam Tiêu, Huyền Trần cùng các đệ tử (đồng tử) khác đến Luân Hồi Sơn, đồng loạt hướng về thân ảnh thần thánh vĩ ngạn của Bạch Miêu Miêu trên không trung mà hành lễ đạo hạ.

“Hi hi!” “Ngã cũng là Địa Đạo Thánh Nhân!” Bạch Miêu Miêu nhìn về phía chủ nhân, trên khuôn mặt phấn điêu ngọc trác tràn đầy vẻ hỉ duyệt.

“Chủ nhân, Bình Tâm tỷ tỷ, về sau Ngã cũng có thể giúp đỡ người rồi!” Nàng nhảy vọt đến trước mặt hai người, ưỡn ngực đầy vẻ tự hào, không hề nhìn ra phong thái và khí độ của một Thánh Nhân.

Tô Thần cười vươn tay xoa xoa đầu nàng.

“Ừm.” “Về sau có Miêu Miêu, Ngô cũng có thể yên tâm làm nhiều bố cục hơn rồi!” Y rất rõ ràng.

Bạch Miêu Miêu chỉ khi ở trước mặt mình mới bộc lộ vẻ thuần chân, bây giờ dù đã chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, vẫn mãi giữ vững tấm lòng trẻ thơ ấy.

Tiếp theo.

Chương 272

Tô Thần đích thân xuống bếp và lấy ra 'Luân Hồi Ngộ Đạo Tửu' mà y đã cất giữ hơn trăm Nguyên Hội, ăn mừng Bạch Miêu Miêu chứng đạo thành thánh.

Ngô cùng nàng đã trải qua bao mưa gió, nay cùng nhau chứng đạo, đương nhiên phải là một bữa tiệc lớn!

Trong khoảng thời gian này.

Bạch Miêu Miêu đặc biệt mời Thường Hi từ Thái Âm Tinh đến.

Nhìn thấy Tô Thần đích thân xuống bếp, Bình Tâm Nương Nương ở một bên phụ giúp, Thường Hi dường như đã nhận ra một 'y' khác.

Khi yến tiệc kết thúc.

Bạch Miêu Miêu bắt đầu giảng đạo cho một chúng Địa Đạo sinh linh và Bạch Hổ nhất tộc, đồng thời cũng vô tư chia sẻ cảm ngộ chứng đạo của mình cho Thường Hi.

"Chủ nhân, Ngã dự định để tộc nhân trở về Tổ Địa Tây Phương, trọng hiện huy hoàng của Bạch Hổ nhất tộc!" Bạch Hổ thuộc Canh Kim, phúc địa tại Tây.

Bạch Miêu Miêu vì sự phát triển lâu dài của tộc nhân, để Bạch Hổ nhất tộc trở về Tổ Địa Tây Phương, đây cũng là một quyết định minh trí.

Quan trọng nhất là.

Hiện nay Tây Phương nghèo nàn, và lại do Thiên Đạo Thánh Nhân Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề nắm giữ.

Nếu bố cục trước, đợi Lượng Kiếp Tây Du kế tiếp, hoàn toàn có

thể do Bạch Hổ nhất tộc đảm nhiệm thế lực thừa kế khí vận đại thế, từ đó tạo phúc Tây Phương.

Sau khi được Tô Thần chấp thuận, Bạch Miêu Miêu sắp xếp một phen, liền dẫn một chúng tộc nhân khí thế hào hùng trở về Tổ Địa Tây Phương.

Phía Tây.

Tu Di Sơn.

Nhìn thấy Bạch Miêu Miêu dẫn Bạch Hổ nhất tộc trở về một cách rầm rộ, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người nhìn nhau.

"Sư huynh, Địa Đạo đây là muốn nhúng tay vào Tây Phương chúng ta sao?" Bọn họ tuy nói là khí vận chi tử Tây Phương.

Nhưng Bạch Hổ nhất tộc từ khi Hung Thú Lượng Kiếp đã trấn giữ Tây Phương, tư cách còn lão hơn bọn họ.

Quan trọng nhất là.

Hiện nay Bạch Miêu Miêu chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, lại chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân, cộng thêm lại có Tô Thần ở phía sau ủng hộ, hai Thánh Tây Phương chúng ta căn bản không phải đối thủ a!

"Sư đệ, Tổ Địa Bạch Hổ nhất tộc ngay tại Tây Phương chúng ta, bọn họ trở về cũng có thể tăng trưởng khí vận Tây Phương chúng ta." "Tuy nói Địa Đạo cũng rất có khả năng là đang nhúng tay bố cục Tây Phương chúng ta, nhưng Tây Phương có thể khôi phục đến phồn vinh như ngày nay, đều là nhờ sư huynh đệ hai người chúng ta tạo ra." "Địa Đạo bọn họ muốn cướp đoạt quyền hành Tây Phương chúng ta, nhưng không dễ dàng như vậy đâu!" Tiếp Dẫn thu hồi ánh mắt, trên sắc mặt tật khổ lộ ra một tia tự tin nhàn nhạt.

"Đã Bạch Hổ nhất tộc trở về, vậy bất luận mục đích chân chính

của bọn họ là gì, sư huynh đệ hai ta đại diện cho toàn bộ sinh linh Tây Phương, hoan nghênh bọn họ trở về!" Là Thánh Nhân được Thiên Địa nhận khả.

Tâm hung và cách cục của Tiếp Dẫn căn bản không thiếu.

Dù Địa Đạo có mượn việc Bạch Hổ nhất tộc trở về để tranh đoạt quyền hành Tây Phương của mình, vậy thì song phương cứ dựa vào thủ đoạn của mình mà tranh đấu!

"Kiến quá Bạch đạo hữu!" "Kiến quá Bạch đạo hữu!" Đến Tổ Địa Bạch Hổ nhất tộc, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đích thân đến chúc mừng trở về.

"Kiến quá lưỡng vị đạo hữu!" Bạch Miêu Miêu nhìn thấy hai Thánh Tây Phương giáng lâm, mỉm cười hồi một lễ.

Nàng nghi thái đại phương, khí độ bình hòa, khiến người ta vừa gặp đã không khỏi khuất phục.

"Bần đạo sư huynh đệ hai người, tại đây cung hạ Bạch Hổ nhất tộc trở về Tây Phương chúng ta!" "Đa tạ lưỡng vị đạo hữu!" Nhận lấy lễ vật của Tây Phương Nhị Thánh xong, Bạch Miêu Miêu liền mời bọn họ đến đại điện tổ địa ngồi, và sai tộc nhân pha một ấm linh trà bằng Tam Quang Thần Thủy.

Trong lúc đàm luận.

Thụy Khải Thiên Trọng, Tử Khí phún dũng.

Tường Vân đóa đóa, Kim Liên trán phóng.

Bạch Miêu Miêu với phong thái của Địa Đạo Thánh Nhân, không hề thua kém Tây Phương Nhị Thánh. …… Thái Thanh Lão Tử cưỡi Thanh Ngưu đến Luân Hồi Sơn, dưới sự cung nghênh của Khổng Tuyên mà tiến vào đại điện.

“Kiến quá Tô Thần đạo hữu!” “Thái Thanh đạo hữu hữu lễ rồi!” Sau khi hàn huyên, hai người lần lượt ngồi xuống.

“Hiện nay Thiên Địa Hồng Hoang đều đã nhận khả Nhân Tộc là Thiên Mệnh Nhân Vật Chính duy nhất của Hồng Hoang, không biết Chân Linh Thiên Hoàng Phục Hy đã bổ toàn chưa?” Thái Thanh Lão Tử mở cửa nói thẳng.

Y đặc ý đến vì Phục Hy chuyển thế.

Phục Hy là Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp, dù chỉ còn một tia tàn hồn, sau khi trải qua Lục Đạo Luân Hồi Địa Phủ, cũng hoàn toàn có thể chuyển hóa thành Tiên Thiên bản nguyên đắc đạo hóa hình.

Giống như Trấn Nguyên Tử, Minh Hà sau khi chuyển thế vậy.

Nhưng vì y muốn trở thành Thiên Hoàng của Nhân Tộc, nên bắt buộc phải trải qua ‘thai sinh’ của Nhân Tộc, mới có thể được Nhân Đạo và ý chí Nhân Tộc nhận khả, từ đó mới có thể thuận lợi đắc đạo.

“Đạo Cơ Chân Linh của Phục Hy, đã triệt để bổ toàn từ trăm năm trước!” Tô Thần hữu thủ khẽ vung, trực tiếp từ Lục Đạo Luân Hồi Địa Phủ đưa Chân Linh của Phục Hy đến trước mặt Thái Thanh Lão Tử.

“Đa tạ đạo hữu!” Đặt chén trà trong tay xuống, Thái Thanh Lão Tử trực tiếp cáo từ.

Y đến bộ lạc Phong Cổn của Nhân Tộc, lấy thân phận Giáo Chủ Nhân Giáo điều động Thiên Địa ý chí.

“Oanh!” Trong nháy mắt.

Thiên Địa ý chí tại gần Lôi Trạch hiển hóa ra một dấu chân khổng lồ, tán phát đạo vận huyền chi hựu huyền.

Vài tháng sau.

Hoa Tư, con gái tộc trưởng bộ lạc Phong Cổn ra ngoài du ngoạn, nàng trong minh minh chi trung chịu một sự dẫn dắt nào đó, tiến vào một tiên cảnh phong cảnh tú lệ, sau khi đi mệt mỏi thì nghỉ ngơi trong dấu chân khổng lồ này.

Trong lúc ngủ say, từng luồng năng lượng huyền diệu cùng một đạo Hồng Mông Tử Khí tán phát bản nguyên Thiên Đạo bàng bạc, từ từ dũng nhập vào bụng dưới của nàng.

Tỉnh dậy sau đó.

Hoa Tư trở về bộ lạc, rất nhanh đã phát hiện mình mang thai.

Là con gái tộc trưởng, không có phối ngẫu mà mang thai, đây là một đại sự thất tiết!

May mắn thay, phụ thân nàng từ 'Tài Đạo Thần Tháp' học được《Bàn Cổ Cửu Chuyển》, tu luyện vô số năm đột phá đến Thái Ất Kim Tiên, một ánh mắt đã nhìn ra đứa trẻ Hoa Tư đang mang thai phi phàm.

Thế là.

Phụ thân nàng bảo tộc nhân hết lòng chăm sóc Hoa Tư.

Trong khoảng thời gian này.

Có thành viên của Thần Thú Long Tộc, Phượng Tộc, Kỳ Lân Tộc mỗi ngày mang đến các loại Tiên Thiên Linh Quả và Thiên Tài Địa Bảo, sau khi đặt trước cửa Hoa Tư liền rời đi, trực tiếp kinh động tất cả bộ lạc lân cận.

Vô số Nhân Tộc Đại Hiền và cường giả đều đoán chắc, hài nhi Hoa Tư đang mang thai phi phàm, thậm chí tương lai rất có khả năng là hi vọng của Nhân Tộc!

Thoáng chốc.

Một ngàn hai trăm chín mươi sáu năm trôi qua.

Hoa Tư cuối cùng cũng thuận lợi sinh hạ tử tự, là một nam đồng, sau đó linh cơ chợt động đặt tên là 'Phục Hy'.

Phục Hy vừa xuất thế, đã biết đi và nói.

Đại pháp sư Huyền Đô, đệ tử đầu tiên của Nhân Giáo đã đợi từ lâu, thuận lợi thu y làm đồ đệ, đồng thời dạy y tu luyện 《Kim Đan Đại Đạo》.

Mười tám năm trôi qua.

Phục Hy trưởng thành thành một nam tử dương cương tuấn tú.

Y không những thiên phú tu luyện phi phàm, mà còn có những cống hiến xuất sắc cho Nhân Tộc.

Ví dụ: vật tư bộ lạc Nhân Tộc không đủ, y liền phát minh dùng dây thừng kết lưới, từ trong nước bắt cá, đồng thời lại dẫn dắt thành viên bộ lạc thuần hóa dã thú làm gia súc để nuôi dưỡng, v.v.

Y tấm lòng rộng lớn, vô tư truyền bá phát minh của mình cho các bộ lạc Nhân Tộc lân cận, khiến vật tư Nhân Tộc tăng lên rất nhiều, nâng cao đáng kể năng lực sinh tồn của Nhân Tộc.

Các bộ lạc lân cận bị tấm lòng của Phục Hy khuất phục, chủ động dựa vào bộ lạc Phong Cổn, thậm chí chủ động gia nhập, hình thành một liên minh bộ lạc Phong Thị.

Thời gian trôi qua, ba ngàn năm thoáng chốc.

Phục Hy là đỉnh cấp Tiên Thiên Đại Thần chuyển thế, chỉ trong ba ngàn năm ngắn ngủi, đã thuận lợi đột phá đến Thái Ất Kim Tiên.

Tộc trưởng bộ lạc Phong Cổn, cũng chính là tổ phụ của y, trong khoảng thời gian này đã thuận lợi chứng đạo Đại La, sắp sửa nhường chức và đi đến Tổ Địa, thế là liền truyền chức tộc trưởng cho Phục

Hy.

Liên minh bộ lạc Phong Thị, đối với việc Phục Hy trở thành tộc trưởng mới đều giơ hai tay tán đồng.

Dù là những lão ngoan cố khó tính nhất, cũng không có chút phản đối nào, bởi vì với những công tích và uy vọng y đã tạo ra, khiến tất cả Nhân Tộc đều tâm duyệt thành phục!

Sau khi trở thành tộc trưởng mới của bộ lạc Phong Cổn, Phục Hy vì muốn tạo phúc thêm cho Nhân Tộc, không những phát minh ra kết thằng ký sự, mà còn sáng tạo ra âm luật, Đào Huân, Cầm Sắt v.v.

Đồng thời, y còn cải cách những hủ tục hôn nhân của Nhân Tộc, đề xướng hình thức nam cưới nữ gả, cấm chỉ thân thuộc trực hệ không được kết làm phối ngẫu, khiến tỷ lệ sống sót của hài nhi Nhân Tộc tăng cường đáng kể, thực lực Nhân Tộc ngày càng phát triển.

Cùng với sự trôi đi của thời gian.

Bộ lạc Phong Cổn dưới sự dẫn dắt của Phục Hy ngày càng trở nên cường đại, vô số bộ lạc Nhân Tộc đều muốn gia nhập.

Ba vị Nhân Tộc Tam Tổ đã âm thầm quan sát hơn ngàn năm, vô cùng công nhận năng lực và phẩm hạnh của Phục Hy, sau đó công khai đề cử y làm Cộng Chủ Nhân Tộc đời thứ nhất, dẫn dắt toàn bộ Nhân Tộc tiến lên.

Vô số bộ lạc Nhân Tộc nhờ vào các phát minh của Phục Hy mà được lợi, cộng thêm sự ủng hộ công khai của Nhân Tộc Tam Tổ, y đã nhận được sự ủng hộ của tất cả Nhân Tộc.

Sau khi trở thành Cộng Chủ Nhân Tộc, Phục Hy tiếp tục nỗ lực, dẫn dắt Nhân Tộc tiến lên.

Y thường xuyên ra vào 'Tài Đạo Thần Tháp', thu được vô số phương pháp tu luyện khác nhau, đồng thời còn giao lưu với nhiều

chủng tộc khác, học hỏi sở trường của họ để đổi mới.

Y tiến hành giáo dục theo tài năng cho tất cả tộc nhân, sáng tạo ra nhiều phát minh hơn để tạo phúc cho Nhân Tộc.

Thời gian phi thệ.

Ba vạn năm tuế nguyệt thoáng chốc trôi qua.

Phục Hy thuận lợi chứng đạo Đại La Kim Tiên (y là Cộng Chủ Nhân Tộc, trước khi chứng đạo, không thể khôi phục ký ức tiền thế), dưới sự dẫn dắt của y, cương vực Nhân Tộc nhanh chóng mở rộng, một bước trở thành một trong những chủng tộc đỉnh cấp của Hồng Hoang.

Y lờ mờ cảm giác được 'Đạo' của mình, nhưng thủy chung vẫn không tìm thấy tư tự.

Thế là Phục Hy một đường tuần thị lãnh địa Nhân Tộc, khi đến chỗ giao giới giữa Hoàng Hà và Vị Hà, nhìn thấy dòng chảy sông cuồn cuộn giao nhau, diễn hóa ra những hình dạng khác nhau, y tâm có điều sở ngộ.

Chương 273

Lại qua ba vạn năm.

Phục Hy dựa trên 'Thập Nhị Thiên Can Địa Chi' và 'Âm Lịch', 'Dương Lịch' do Tô Thần chế định, thảo sáng ra Bát Quái dùng để suy diễn.

Nhưng không có pháp bảo suy diễn, căn bản không thể thành Đạo.

Vì vậy.

Y tìm đến lão sư Huyền Đô.

Huyền Đô suy tính ra biết bảo vật chứng đạo của Phục Hy là 'Hà Đồ Lạc Thư', nhưng hai kiện chí bảo này hiện nay lại nằm trong tay Tô Thần Thánh Nhân của Địa Đạo, với thân phận của y, ngay cả tư cách bái kiến cũng không có.

Thế là.

Huyền Đô liền quay về Thủ Dương Sơn, cầu trợ lão sư Thái Thanh Lão Tử.

"Tô Thần đạo hữu đi một bước nhìn mười bước, năng lực bố cục này, bần đạo vọng trần mạc cập a!" Biết được then chốt chứng đạo của Phục Hy, Thái Thanh Lão Tử nhìn về phía Luân Hồi Sơn, nội tâm thán phục không thôi.

Y lại một lần nữa đến Luân Hồi Sơn, trình bày ý đồ.

"Muốn Hà Đồ Lạc Thư, cần Nhân Tộc thiếu Bản Tọa một cái Nhân Quả!" "Bần đạo thay Phục Hy ứng hạ rồi!" Nghe Tô Thần nói ra điều kiện, Thái Thanh Lão Tử chỉ có thể bất đắc dĩ đáp ứng.

Sau khi có được Hà Đồ Lạc Thư.

Phục Hy lại một lần nữa đến chỗ giao tiếp giữa Hoàng Hà và Vị Hà, vào một đêm mưa bão tầm tã, Hà Đồ Lạc Thư chủ động chìm vào sông, lập tức hai con sông ánh sáng rực rỡ, có một con Huyền Quy và một con Kỳ Lân đạp nước mà ra, diễn dịch những đồ án thần bí vô cùng.

Nhìn thấy những đồ án thần bí vô cùng này, Phục Hy lập tức bị hấp dẫn sâu sắc.

Dường như một thoáng chốc, cũng dường như một ánh mắt vạn năm.

Khi Phục Hy một lần nữa tĩnh khai mắt, hai mắt bắn ra hai đạo Đại Đạo thần mang kinh người.

"Ngô Đạo chung thành hĩ!" Khoảnh khắc kế tiếp.

Phục Hy mặt lộ nụ cười hân hoan, y vươn hai tay khẽ vẫy, Hà Đồ Lạc Thư diễn dịch Đại Đạo thần quang huyền diệu tự động bay đến tay y, sau đó được y thu vào trong lòng.

Trở về bộ lạc.

Dựa trên cảm ngộ trong lòng, Phục Hy thuận lợi luyện hóa Hà Đồ Lạc Thư, sau khi tham ngộ tám mươi mốt năm, cuối cùng đã sáng tạo ra 'Đạo' của chính mình.

Tiên Thiên Bát Quái!

Tiên Thiên Bát Quái lấy Thiên, Địa, Thủy, Hỏa, Sơn, Lôi, Phong, Trạch cùng mối quan hệ tương phụ tương thành của chúng, dùng các phù hiệu Càn, Khôn, Khảm, Ly, Cấn, Chấn, Tốn, Đoái tương ứng.

Phục Hy không những dùng điều này tổng kết ra quy luật phát triển tự nhiên của vạn vật, đồng thời còn sáng tạo ra lịch pháp Nhân Tộc, vì vậy Tiên Thiên Bát Quái còn được gọi là 'Phục Hy Bát Quái'!

Phù hiệu Bát Quái, có thể nói là văn tự sớm nhất của Nhân Tộc, cũng là khởi đầu Nhân Tộc thực sự hiểu biết Thiên Địa vạn vật, đại biểu cho Nhân Tộc từ mông muội thực sự bước vào văn minh trí tuệ!

"Oanh Long Long!" "Oanh Long Long!" Thiên Khung điên cuồng chấn động, công đức ngập trời giáng xuống.

Phục Hy tắm mình trong Thiên Địa công đức, cả người tán phát khí tức thần thánh vô cùng.

Tu vi của y từ Đại La đỉnh phong một hơi bạo trướng đến Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, tuy nói không thể tiến thêm một bước nữa, là bởi vì thời gian y chuyển thế trọng tu còn ngắn, cũng như nguyên nhân khí vận Nhân Tộc không đủ.

Đợi đến khi Nhân Tộc Tam Hoàng Ngũ Đế toàn bộ quy vị, triệt để định đỉnh vị trí Thiên Mệnh Nhân Vật Chính duy nhất của Hồng Hoang, thì y sẽ chứng đạo 'Chí Nhân' (giữa Bán Bộ Hỗn Nguyên và Hỗn Nguyên Đại La). 'Chí Nhân' sở hữu đặc tính giống như Đạo Quả Thánh Nhân, chỉ cần địa vị Thiên Mệnh Nhân Vật Chính của Nhân Tộc không mất, khí vận không đứt, y sẽ thực sự bất tử bất diệt!

Cùng lúc đó.

Nhân Tộc Tam Tổ dưới sự phản bộ của Nhân Tộc khí vận bàng bạc, cũng cuối cùng đã bước ra bước cuối cùng, thuận lợi Trảm Thi đột phá Chuẩn Thánh!

"Bái kiến chư vị Thánh Nhân!" Phục Hy sau khi đắc đạo, cung kính hướng về chư Thánh hành lễ, cuối cùng ánh mắt dừng lại trên Tô Thần.

"Chúc mừng đạo hữu thuận lợi chứng đạo!" "Chúc mừng đạo hữu thuận lợi chứng đạo!" Tô Thần nhìn ra ý tứ ẩn chứa trong ánh mắt y, liền chủ động truyền âm nói rõ Nữ Oa đã tiến vào Lục Đạo

Luân Hồi Địa Phủ chuyển thế.

"Phục Hy, hiện nay vị trí Thiên Mệnh Nhân Vật Chính của Nhân Tộc vẫn chưa ổn định, cần ngươi đích thân tọa trấn Hỏa Vân Cung trấn áp khí vận Nhân Tộc, đợi khi Nhân Tộc Tam Hoàng Ngũ Đế toàn bộ quy vị, ngươi tự khắc có thể tùy ý mà làm!" "Cẩn tuân Thái Thanh Thánh Nhân pháp chỉ!" Theo chỉ thị của Thiên Đạo, vì muốn triệt để nắm giữ Nhân Tộc, Nhân Tộc Tam Hoàng Ngũ Đế đều bắt buộc phải bị giam cầm trong Hỏa Vân Cung.

Nhưng dưới sự tranh giành của Tô Thần, Thiên Đạo tính toán thất bại. …… Ngũ Trang Quán.

Trấn Nguyên Tử chứng đạo Đại La xong, thuận lợi giác tỉnh ký ức tiền thế.

Y dựa theo Tiên Thiên Chí Bảo Địa Thư bản thân sở hữu, một đường du lịch sơn xuyên hà lưu của Hồng Hoang, lấy Địa Mạch vĩ lực thắp sáng từng tiết điểm của Địa Thư, hao phí trọn vẹn hơn tám trăm vạn năm (tiền thế cộng kim sinh), cuối cùng viên mãn công thành.

"Vẫn còn thiếu bước cuối cùng." Trấn Nguyên Tử u du tỉnh khai hai mắt, lông mày khẽ cau.

Địa Thư đã tập hợp đủ Địa Mạch vĩ lực của tất cả sơn xuyên hà lưu Hồng Hoang, dưới sự phản bộ của kiện chí bảo này, y đã thuận lợi đột phá đến cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên cực hạn viên mãn.

Nhưng thủy chung vẫn không thể bước ra bước cuối cùng, chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

"Chẳng lẽ nói, Ngã chỉ có thể chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân, rồi sau đó mới mưu hoạch chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La?" Nghĩ đến lịch trình chứng đạo của Thiên Đạo Ngũ Thánh và Bình Tâm Nương Nương, Trấn Nguyên Tử quyết định đích thân đi Địa Phủ một chuyến,

bái yết Bình Tâm Nương Nương và Tô Thần Thánh Nhân.

Ngay lúc này, trong đầu y vang lên một đạo pháp chỉ thân cận hòa nhã.

"Trấn Nguyên Tử đạo hữu, có rảnh có thể đến Luân Hồi Sơn một chuyến!" "Cẩn tuân Thánh Nhân pháp chỉ!" Bản thân vừa chuẩn bị tìm Tô Thần Thánh Nhân giúp đỡ, ai ngờ y lại chủ động bảo mình đến Luân Hồi Sơn, đây là muốn chỉ điểm 'Đạo Đồ' chứng đạo của mình sao?

Sắp xếp một phen.

Trấn Nguyên Tử vượt qua không thời gian chiều không gian, trực tiếp đến Luân Hồi Sơn.

Dưới sự nhiệt tình đón tiếp của đồng tử Nguyên Nhất, y tiến vào khu nghỉ ngơi, chỉ thấy Tô Thần Thánh Nhân đang cùng ái đồ Đại Lữ thảo luận âm luật, Mộng Yêu Yêu dẫn mười hai tộc nhân cùng âm luật vũ động thân hình uyển chuyển.

Bình Tâm Nương Nương thanh khiết điển nhã, ôn nhu minh mị thì đang vẽ tranh, khung cảnh nhìn qua an tĩnh tường hòa, ôn nhu tự nhiên.

"Kiến quá Tô Thần Thánh Nhân, kiến quá Bình Tâm Nương Nương!" Thấy Trấn Nguyên Tử đến, Tô Thần mỉm cười vẫy tay ra hiệu y ngồi xuống.

"Đạo hữu không cần đa lễ." Rất nhanh.

Nguyên Nhị dâng lên hương minh và các loại Tiên Thiên Linh Quả, sau đó cung kính lui sang một bên.

"Đạo hữu, chuyến này để ngươi đến, là chuẩn bị cho sự việc 'Địa Hoàng' Nhân Tộc chứng đạo, ngươi là tri giao hảo hữu của Hồng Vân đạo hữu, do ngươi dẫn dắt y chứng đạo là thích hợp nhất." "Quan

trọng nhất là, 'Địa Hoàng' Thần Nông của Nhân Tộc chứng đạo, cũng liên quan đến việc đạo hữu chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân quả vị!" Phục Hy sau khi thuận lợi chứng đạo, hướng về Đại Đạo lập thệ 'chỉ vì Thiên Hoàng Phục Hy của Nhân Tộc', chứ không phải hướng về Thiên Đạo lập thệ, điều này khiến Tô Thần nội tâm khá tán thưởng, thậm chí đối với bố cục tương lai cũng càng thêm tự tin.

Hiện tại 'Địa Hoàng' Nhân Tộc đã đến lúc xuất thế, cộng thêm Trấn Nguyên Tử lại đang đối mặt với then chốt chứng đạo thành thánh, vừa hay hai người tương phụ tương thành, nối lại duyên phận 'đạo lữ' tiền thế, thành tựu một giai thoại!

"Đa tạ Tô Thần Thánh Nhân!" Biết được để mình trở thành lão sư của 'Địa Hoàng' chuyển thế của lão hữu, đích thân dẫn dắt y chứng đạo, Trấn Nguyên Tử nội tâm tràn đầy cảm kích.

Đối với y mà nói.

Vì bản thân chuyển thế sớm, dẫn đến không thể giúp hảo hữu Hồng Vân tránh được sát kiếp, nội tâm thủy chung có một loại tiếc nuối và tự trách, nay có thể đích thân dẫn dắt thân chuyển thế của lão hữu chứng đạo, điều này cũng cuối cùng có thể bổ toàn tiếc nuối này.

"Tô Thần Thánh Nhân, Bình Tâm Nương Nương, hiện nay 'Đạo' của Ngã đã xu hướng viên mãn, nhưng vẫn cứ chần chừ không thể bước ra bước cuối cùng, là tiên chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân, hay tiếp tục mưu hoạch chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên?" "Đạo hữu ngươi vẫn là tiên chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân, rồi sau đó chứng đắc Đại La Kim Tiên đi!" Nghe y nghi hoặc trong lòng, Tô Thần quả đoán chỉ rõ phương hướng. 'Đạo' của Trấn Nguyên Tử nằm ở Địa Đạo, y muốn chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chỉ có thể cảm ngộ 'Đạo' của bản thân đến cực hạn, sau đó xông phá phong tỏa của Thiên Đạo, mới có thể chân chính chứng đắc Hỗn

Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nhưng với sự địch thị của Thiên Đạo đối với Địa Đạo, lại làm sao có thể để Trấn Nguyên Tử như ý nguyện?

Cho nên chỉ có tiên chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân quả vị, rồi sau đó mưu hoạch chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đây mới là cử chỉ ổn thỏa.

Đương nhiên.

Trấn Nguyên Tử cũng có thể noi gương Thái Nhất, trong Hỗn Độn luyện hóa một phiến Hỗn Độn Tinh Hải, sau đó lấy Hỗn Độn bản nguyên Khai Tịch một phương Đại Thiên thế giới, từ đó chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nhưng làm như vậy rất có khả năng sẽ bị Hồng Quân ám sát, đồng thời Thiên Đạo cũng sẽ lợi dụng quyền hành của bản thân, cấm chỉ y trở về Hồng Hoang!

"Ông!" Khoảnh khắc kế tiếp.

Bình Tâm hữu thủ khẽ điểm.

Một đóa Hồng Mông Kim Liên lơ lửng trước mặt Trấn Nguyên Tử, tán phát khí tức Địa Đạo bản nguyên nồng đậm, ôn nhu từ ái, tuyên cổ vĩnh hằng.

"Trấn Nguyên Tử, đây chính là 'Hồng Mông Kim Liên' do Địa Đạo bản nguyên ngưng tụ thành, công hiệu của nó tương đương với 'Hồng Mông Tử Khí' của Thiên Đạo." "Một khi ngươi thật sự công đức viên mãn, sẽ tự động luyện hóa 'Hồng Mông Kim Liên' này, một tia Chân Linh của bản thân ký tồn trên Địa Đạo, từ đó chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân quả vị!" "Khi đó ngươi sẽ có thể mượn lực Địa Đạo, nắm giữ 'Đại Đạo Quy Tắc' trước thời hạn, sở hữu tất cả năng lực của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" Sau khi Vu Yêu Lượng Kiếp

kết thúc, Địa Đạo bản nguyên đại trưởng.

Bình Tâm, chủ Địa Đạo này, đã sớm có thể ngưng tụ Địa Đạo 'Hồng Mông Kim Liên', nhưng do lúc đó Minh Hà và Trấn Nguyên Tử chưa chuyển thế, nên vẫn luôn chưa ban tặng.

Hiện nay Trấn Nguyên Tử và Minh Hà không thể chân chính chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La trong thế giới Hồng Hoang, vậy thì chỉ còn cách dùng 'Hồng Mông Kim Liên' trợ y chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân, rồi sau đó mới chân chính đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

"Đa tạ Bình Tâm Nương Nương!" Trấn Nguyên Tử thu 'Hồng Mông Kim Liên' vào thức hải, cung kính hướng Bình Tâm hành một lễ.

Tô Thần mỉm cười nhấp một ngụm linh trà, sau đó nghiêm sắc mặt nhìn về phía Trấn Nguyên Tử, quyết định một lần nữa chỉ điểm y, để y minh ngộ tác dụng của 'Địa Hoàng' Nhân Tộc đối với Địa Đạo, đồng thời cũng trợ y nhanh chóng 'thành Đạo'.

"Trấn Nguyên đạo hữu, Tiên Thiên Chí Bảo Địa Thư bản thân ngươi sở hữu là do tinh hoa địa xác Hồng Hoang hóa thành, tất cả sơn xuyên bình nguyên, hải dương hồ bạc của Hồng Hoang, đều ẩn chứa trong đó." "Hiện nay ngươi đã du lịch tất cả danh sơn đại xuyên, hải dương hà lưu của Hồng Hoang, và đã thu thập Địa Mạch bản nguyên của chúng thắp sáng 'Địa Thư', có được quyền phong Thổ Thần, Hà Thần, Hải Thần cũng như câu thông Âm Dương lưỡng giới Thành Hoàng." "Những thần linh này cùng sinh linh Hồng Hoang, đều có thể gọi chung là 'Địa Tiên Nhất Mạch', còn ngươi thì có thể trở thành 'Địa Tiên Chi Tổ'!" "Nếu như đạo hữu xây dựng Địa Tiên Nhất Mạch có thể nắm giữ tất cả sơn xuyên hà lưu, hải dương đảo tự của Hồng Hoang, phụ trợ Địa Đạo vận chuyển, duy hộ bốn mùa an ổn, thì

sẽ có thể chân chính chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân quả vị và chân chính Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" Bá!

Nghe Tô Thần chỉ điểm, mình có thể trở thành 'Địa Tiên Chi Tổ', Trấn Nguyên Tử lập tức trừng lớn hai mắt, trong đầu lóe lên một đạo Đại Đạo thần quang, uyển nhược thể hồ quán đỉnh vậy.

"Đa tạ Tô Thần Thánh Nhân!" Y đặt chén từ khí Tiên Thiên trong tay xuống, trịnh trọng đứng dậy hướng Tô Thần hành một lễ dài.

"Thiện!" "Đạo hữu có thể đi chuẩn bị sự việc 'Địa Hoàng' chuyển thế của Hồng Vân đạo hữu." Tô Thần khẽ gật đầu, hữu thủ thực chỉ khẽ điểm.

"Hoa!" Khoảnh khắc.

Chỉ thấy một đoàn Chân Linh tán phát 'Đạo chi bản nguyên' bàng bạc, trực tiếp từ sâu trong Lục Đạo Luân Hồi Địa Phủ được truyền đến, lơ lửng trước mặt Trấn Nguyên Tử.

Y cảm nhận được khí tức quen thuộc đó, nội tâm kích động không thôi.

Hồng Vân là Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp, muốn trở thành 'Địa Hoàng' Nhân Tộc, tất nhiên phải như Thiên Hoàng Phục Hy trải qua 'thai sinh' Nhân Tộc, mới có thể được toàn bộ khí vận Nhân Tộc nhận khả.

Trấn Nguyên Tử mang theo Chân Linh của y và 'Thần Nông Đỉnh' do Tô Thần tự tay luyện chế, một đường hướng về bộ lạc Nhân Tộc.

Khi đến một bộ lạc tên là 'Liệt Sơn Thị', y tâm có điều sở cảm.

"Nơi đây đương nhiên là nơi chuyển thế của đạo hữu!" Khoảnh khắc kế tiếp.

Trấn Nguyên Tử thôi động Địa Đạo bản nguyên ẩn chứa trong

Chân Linh Hồng Vân, trực tiếp điều động Thiên Địa vĩ lực, bên ngoài bộ lạc Liệt Sơn Thị, ngưng tụ ra một đóa Hồng Mông Kim Sắc Liên Hoa.

Vài tháng thời gian trôi qua.

Bộ lạc Liệt Sơn Thị có một nữ tử tên là 'Nữ Đăng', nàng tư chất phi phàm, xinh đẹp động lòng người, trong một lần ra ngoài săn bắn thì tiến vào một động thiên đặc biệt.

"Di?" "Hoa sen thật đẹp!" Nàng vừa nhìn thấy Hồng Mông Kim Sắc Liên Hoa trước mắt, khi đi đến gần, vừa chuẩn bị nhìn kỹ thì trực tiếp hôn mê bất tỉnh, hoa sen hóa thành bản nguyên nồng đậm, từ từ dung nhập vào bụng dưới của Nữ Đăng.

Chương 274

"Hưu!" Ngay lúc này.

Một đoạn Hồng Mông Tử Khí lặng lẽ phá vỡ trận pháp do Trấn Nguyên Tử bố trí, xông vào bụng dưới của Nữ Đăng.

"Hồng Mông Tử Khí?" Trấn Nguyên Tử nhìn thấy cảnh này, nội tâm giác sát thấy không ổn, trực tiếp tế xuất Địa Thư chuẩn bị trấn áp.

Nhưng phản ứng của y vẫn chậm một nhịp.

"Hoa!" Ngay khi Hồng Mông Tử Khí sắp dung nhập vào bụng dưới của Nữ Đăng, đột nhiên nhìn thấy từ cơ thể nàng tán phát ức vạn đạo Đại Đạo thần quang chói lọi, trực tiếp áp chế đoạn Hồng Mông Tử Khí này.

Khoảnh khắc kế tiếp.

Một đạo thân ảnh phong thần tuấn tú, cực tử tôn quý bá đạo giáng lâm, chính là Tô Thần!

Y nhìn về phía Thiên Khung, khóe miệng khẽ nhếch lên, lộ ra một nụ cười lạnh.

"Hồng Quân, tay ngươi không khỏi cũng vươn quá dài rồi, đã ngươi không giảng quy tắc, vậy Ngô sẽ chặt đứt tay ngươi!" "Ô!" Hồng Mông Tử Khí bị áp chế điên cuồng nhảy nhót, dường như muốn độn vào hư không xuyên toa để trở về, nhưng lại không thể động đậy nửa phần.

"Hoa!" Cùng với Lục Đạo Luân Hồi Bàn hiển hóa, đạo Hồng Mông Tử Khí này trực tiếp bị trấn áp thu vào trong đó.

"Tô Thần Thánh Nhân, đây, đây là?" Trấn Nguyên Tử nội tâm tràn

đầy bất giải.

"Hồng Quân muốn dùng Hồng Mông Tử Khí nắm giữ Tam Hoàng Ngũ Đế Nhân Tộc, nhưng y đã phá hoại quy tắc, vươn tay đến 'Địa Hoàng' được Địa Đạo Ngô nhận khả!" Lúc trước khi bàn định Tam Hoàng Ngũ Đế Chi Sư Nhân Tộc, Địa Đạo được 'Địa Hoàng', Đế Nhị Đế (Đế Khốc) và Đệ Ngũ Đế (Đại Vũ), còn lại thì thuộc về Thiên Đạo.

Thiên Đạo dùng Hồng Mông Tử Khí nắm giữ Thiên Hoàng Phục Hy, Tô Thần lười quản, nhưng 'y' còn muốn vươn tay đến Địa Đạo Ngô, vậy đừng trách Ngô chặt đứt tay 'y'!

"Ngã sao lại cảm thấy đoạn Hồng Mông Tử Khí nhỏ này có chút quen mắt?

Dường như là xuất từ Hồng Vân đạo hữu!" "Không sai!" "Đoạn Hồng Mông Tử Khí này vốn là của Hồng Vân." Tô Thần khẽ gật đầu.

"Khi y bị Đế Tuấn và Côn Bằng ám sát, Hồng Mông Tử Khí bị Hồng Quân thao túng nát vụn thành ba dài năm ngắn, tương ứng chính là để thao túng Tam Hoàng Ngũ Đế Nhân Tộc." "Bây giờ Hồng Quân tính kế bị Ngô vạch trần, tiếp theo hẳn sẽ không còn giở trò nhỏ nữa, Trấn Nguyên đạo hữu ngươi cứ yên tâm dẫn dắt Địa Hoàng Nhân Tộc chứng đạo." Khi đưa tàn linh Hồng Vân vào Lục Đạo Luân Hồi Địa Phủ, Ngô đã lưu lại thủ đoạn tương ứng.

Trừ khi Hồng Quân đích thân tiến vào Hồng Hoang, nếu không y vĩnh viễn đừng nghĩ thao túng 'Địa Hoàng' Nhân Tộc!

Trở về Luân Hồi Sơn.

Tô Thần áp chế đoạn Hồng Mông Tử Khí nhỏ trong Lục Đạo Luân Hồi Bàn, sau đó trực tiếp dùng Đại Đạo thần thông luyện hóa nó, hóa thành bản nguyên tinh thuần dung nhập vào 'Huyền Hoàng Thế

Giới' của mình, coi như tư lương để thăng cấp thế giới. …… Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân tọa lạc trên bồ đoàn màu tím, đầu y đội một vòng Tạo Hóa Ngọc Điệp rực rỡ Hồng Mông, rủ xuống ức vạn đạo Hồng Mông Huyền Hoàng chi khí, giống như Thiên Địa chí lý, Đại Đạo chân lý.

"Bá!" Sắc mặt y đột nhiên tái nhợt, sau đó mãnh liệt tĩnh khai hai mắt.

Đôi mắt cổ phác bắn ra hai đạo Đại Đạo thần quang khủng bố, trực tiếp xuyên thủng vách ngăn không thời gian chiều không gian, rơi xuống Luân Hồi Sơn.

"Tô Thần khốn kiếp đó, lại phá hoại kế hoạch của Bản Tọa!" Để có thể triệt để nắm giữ Nhân Tộc, y đã dùng Hồng Mông Tử Khí của Hồng Vân nát vụn thành ba dài năm ngắn, sau đó trở thành bản nguyên chứng đạo của Tam Hoàng Ngũ Đế Nhân Tộc, hạn chế tiềm lực chân chính của họ.

Dù tương lai Nhân Tộc định đỉnh Hồng Hoang, ý chí Nhân Đạo phản kháng, y hoàn toàn có thể dựa vào Hồng Mông Tử Khí mà triệt để nắm giữ.

Tam Hoàng Ngũ Đế dù được sự ủng hộ của ý chí Nhân Đạo, nhưng tối đa cũng chỉ có thể chứng đạo 'Á Thánh', không thể trở thành Thánh Nhân Hỗn Nguyên chân chính, cũng tức là không có tư cách trở thành người phát ngôn của Nhân Đạo.

Nhưng ai ngờ.

Tô Thần lại phát hiện âm mưu của y trước, sau đó đã lưu lại thủ đoạn trên bản nguyên Chân Linh chuyển thế của Hồng Vân.

Không những phá hủy bố cục của Hồng Quân, đồng thời còn

luyện hóa đoạn ‘Hồng Mông Tử Khí’ do bản nguyên Thiên Đạo ngưng tụ này, vô hình chung lại thành tựu y!

Thật đáng hận!

“Cũng đành vậy!” “Một Địa Hoàng Nhân Tộc nhỏ bé, cũng không ảnh hưởng đến đại thế chân chính của Nhân Tộc.” “Chỉ cần Thiên Đạo Ngô nắm giữ Thiên Hoàng và Nhân Hoàng, ý chí Nhân Đạo dù muốn phản kháng, cũng không thoát khỏi lòng bàn tay của Bản Tọa!” Hồng Quân thu hồi ánh mắt, một lần nữa nhắm mắt lại.

Hồng Mông Tử Khí là do bản nguyên Thiên Đạo hóa thành, bây giờ bị Tô Thần cứng rắn luyện hóa, chỉ có thể nghĩ cách bù đắp lại. …… Phục Hy khai sáng ‘Tiên Thiên Bát Quái’ thuận lợi chứng đạo, y biết thời gian mình làm Nhân Hoàng sẽ không quá lâu, thế là bắt đầu một lần nữa tuần thị lãnh địa Nhân Tộc, tìm kiếm người kế nhiệm.

Tại bộ lạc Liệt Sơn Thị.

Nữ Đăng sau khi trở về, phát hiện mình mang thai.

Ban đầu nàng rất lo lắng sợ hãi, vì nàng chưa kết hôn, nếu chưa chồng mà sinh con, sẽ tổn hại danh tiết.

Nhưng cùng với Thần Long, Kim Phượng, Kỳ Lân Thần Thú mỗi ngày đều mang đến các loại Tiên Thiên Linh Quả và Thiên Tài Địa Bảo, lập tức kinh động các cao thủ Nhân Tộc của Liệt Sơn Thị.

Bọn họ đã nghe nói về sự tích Cộng Chủ Nhân Tộc Phục Hy, thế là lập tức đoán chắc tử tự Nữ Đăng đang mang thai, tuyệt đối là Đại Hiền Nhân Tộc tương lai, liền dành cho nàng đãi ngộ tốt nhất.

Một ngàn hai trăm chín mươi sáu năm sau, Nữ Đăng thuận lợi sinh con, lấy tên bộ lạc đặt tên là ‘Liệt Sơn Thị’.

Y cũng như Phục Hy, vừa xuất thế đã có thể nói và đi lại, hơn nữa

tư chất phi phàm.

Trấn Nguyên Tử đã đợi từ lâu liền xuất hiện, sau đó thuận lợi thu đồ đệ.

Khi nhìn thấy Liệt Sơn Thị, cảm nhận được khí tức và dung mạo quen thuộc, nội tâm kích động không thôi.

Dưới sự giáo đạo của y, Liệt Sơn Thị tu luyện 《Địa Kinh》, chỉ trong vài tháng đã thành tiên đắc đạo.

Cùng với Liệt Sơn Thị trưởng thành.

Y tính cách hòa thiện, khoan dung đại độ, thông tuệ phi phàm, vì muốn giải quyết thêm vấn đề sinh tồn của Nhân Tộc, tiên là cải tiến nhà cửa, xây dựng thành phòng xá, và chế định cài cổng.

Đồng thời còn tìm kiếm 'cốc' (cây ngũ cốc) để bồi dưỡng, khiến thực phẩm Nhân Tộc càng thêm phong phú dinh dưỡng quân bình, chính thức bước vào nền văn minh 'Đao Canh Hỏa Chủng'.

Nhân Tộc săn bắn nhiều khi đầy rủi ro, nhưng thông qua trồng trọt 'Đạo Cốc', cũng có thể no bụng, năng lực sinh tồn tăng lên đáng kể.

Phục Hy tuần thị đến bộ lạc Liệt Sơn, âm thầm quan sát y mấy chục năm sau, đích thân chứng kiến công tích của y và Trấn Nguyên Tử làm lão sư của y, nội tâm lập tức định y là Nhân Hoàng đời kế tiếp!

Sách này mới viết được khoảng một nửa, thế giới quan chân chính vẫn chưa hoàn toàn mở ra.

Tiểu Hổ Miêu không hề lười biếng, chỉ là vì kẹt xe (áp lực công việc) và nhiều việc cuối năm, dẫn đến cập nhật không kịp.

Đợi khi hồi phục xong, nhất định sẽ cố gắng cập nhật thêm, cảm ơn sự ủng hộ của các lão đại!

Liệt Sơn Thị được Phục Hy khâm định là Nhân Hoàng đời kế tiếp, được Nhân Tộc Tam Tổ và tất cả Đại Hiền nhận khả.

Y tiếp tục nỗ lực, trên cơ sở bồi dưỡng 'Đạo' của mình, sau vô số lần thử nghiệm, đã chọn lọc ra Đạo, Thử, Tắc, Mạch, Thục ngũ cốc, khiến thực vật Nhân Tộc càng thêm phong phú, không còn lo đói kém nữa.

Vì vậy, hậu nhân Nhân Tộc tôn y là "Ngũ Cốc Gia", "Nông Hoàng Gia".

Phục Hy nhìn thấy uy vọng của Liệt Sơn Thị ngày càng cao, yên tâm truyền vị Cộng Chủ cho y, sau đó định ra nghi thức Thái Sơn Phong Thiện truyền vị, và âm thầm cầu nguyện mời chư vị Thánh Nhân đến chứng kiến.

Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề nghe Phục Hy cầu nguyện, từng người một tĩnh khai hai mắt, mặt lộ vẻ mỉm cười. 'Thiên Hoàng' Nhân Tộc tương ứng với Thiên Đạo, y sắp sửa chứng đạo quy vị, điều này cũng cực kỳ có lợi cho Thiên Đạo, không những có thể tăng cường thêm ảnh hưởng của Thiên Đạo, đồng thời còn có thể tăng thêm bản nguyên Thiên Đạo.

Cùng lúc đó.

Tô Thần và Bạch Miêu Miêu cũng ngầm hiểu ý nhìn về phía Thái Sơn, y nắm tay Bạch Miêu Miêu mềm mại, một bước bước ra.

"Hoa!" Khoảnh khắc.

Thiên Hoa loạn trụy, Địa Dũng Kim Liên, kim quang vạn trượng, thụy khí ngàn tầng.

Tử Khí Đông Lai ức vạn dặm, Hà Quang vạn đạo nhuộm chư thiên.

Trên không trung giáng xuống vô số đóa Kim Liên, tất cả đều do

linh khí Tiên Thiên thuần túy nhất trong Thiên Địa tụ tập mà thành, hóa thành chín ngàn chín trăm chín mươi chín con Kỳ Lân Thụy Thú, hướng về ức vạn Nhân Tộc giáng xuống.

Khi rơi xuống thân Nhân Tộc, lập tức dung nhập vào cơ thể con người, nhiều người có bệnh tật ẩn giấu lập tức khôi phục, còn những người vốn khỏe mạnh, thì sống lâu thêm.

"Kiến quá Tô Thần đạo hữu, kiến quá Bạch đạo hữu!" "Kiến quá Tô Thần đạo hữu, kiến quá Bạch đạo hữu!" Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh đích thân đến, nhìn thấy Tô Thần và Bạch Miêu Miêu, mỉm cười hành lễ.

"Kiến quá chư vị đạo hữu!" Sau khi hành lễ tương hỗ.

Ánh mắt mọi người dừng lại trên Bạch Miêu Miêu, từng người một ánh mắt có chút phức tạp.

Là sủng vật của Tô Thần, nàng bây giờ đều đã chân chính chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân.

Còn bản thân mình là Bàn Cổ Chính Tông (Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp), nhưng bất quá chỉ là Hỗn Nguyên Kim Tiên cực hạn viên mãn, dựa vào quả vị Thiên Đạo Thánh Nhân mới có thể phát huy ra thực lực Hỗn Nguyên Đại La mà thôi.

Điều này thật khiến người ta hổ thẹn a!

"Oanh Long Long!" "Oanh Long Long!" Khi Phục Hy cảm nhận được bảy tôn Thánh Nhân giáng lâm, trịnh trọng cáo cáo công tích bản thân và truyền vị cho Liệt Sơn Thị lên Thiên Địa, Thiên Khung lập tức ngưng tụ công đức kim vân bàng bạc.

Công đức (âm đức) ngập trời giáng xuống, như thác đổ vậy.

Công đức (âm đức) chia làm bốn phần.

Phục Hy thu được tám phần.

Lão sư Huyền Đô dẫn dắt y chứng đạo thu được một phần.

Giáo Chủ Nhân Giáo Thái Thanh Lão Tử thu được nửa phần.

Nửa phần cuối cùng còn lại, thì chìm vào tượng đá Nữ Oa tại Tổ Địa Nhân Tộc.

Nàng dù đã tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị, và còn bị Tô Thần đưa vào Lục Đạo Luân Hồi Địa Phủ chuyển thế, nhưng công tích Thánh Mẫu Nhân Tộc của nàng, điều này vĩnh viễn cũng không thể xóa bỏ!

Phục Hy sau khi hấp thu xong Thiên Địa công đức, thực lực bản thân bạo trướng điên cuồng.

Từ Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ một mạch bạo trướng đến Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, tuy nói không thể tiến thêm một bước nữa, là bởi vì thời gian y chuyển thế trọng tu còn ngắn, cũng như nguyên nhân khí vận Nhân Tộc không đủ.

Đợi đến khi Nhân Tộc Tam Hoàng Ngũ Đế toàn bộ quy vị, triệt để định đỉnh vị trí Thiên Mệnh Nhân Vật Chính duy nhất của Hồng Hoang, thì y sẽ chứng đạo 'Chí Nhân' (giữa Bán Bộ Hỗn Nguyên và Hỗn Nguyên Đại La). 'Chí Nhân' sở hữu đặc tính giống như Đạo Quả Thánh Nhân, chỉ cần địa vị Thiên Mệnh Nhân Vật Chính của Nhân Tộc không mất, khí vận không đứt, y sẽ thực sự bất tử bất diệt!

Cùng lúc đó.

Nhân Tộc Tam Tổ dưới sự phản bộ của Nhân Tộc khí vận bàng bạc, cũng cuối cùng đã bước ra bước cuối cùng, thuận lợi Trảm Thi đột phá Chuẩn Thánh!

"Bái kiến chư vị Thánh Nhân!" Phục Hy sau khi đắc đạo, cung kính hướng về chư Thánh hành lễ, cuối cùng ánh mắt dừng lại trên Tô

Thần.

Chương 275

"Chúc mừng đạo hữu thuận lợi chứng đạo!" "Chúc mừng đạo hữu thuận lợi chứng đạo!" Tô Thần nhìn ra ý tứ ẩn chứa trong ánh mắt y, liền chủ động truyền âm nói rõ Nữ Oa đã tiến vào Lục Đạo Luân Hồi Địa Phủ chuyển thế.

"Phục Hy, hiện nay vị trí Thiên Mệnh Nhân Vật Chính của Nhân Tộc vẫn chưa ổn định, cần ngươi đích thân tọa trấn Hỏa Vân Cung trấn áp khí vận Nhân Tộc, đợi khi Nhân Tộc Tam Hoàng Ngũ Đế toàn bộ quy vị, ngươi tự khắc có thể tùy ý mà làm!" "Cẩn tuân Thái Thanh Thánh Nhân pháp chỉ!" Theo chỉ thị của Thiên Đạo, vì muốn triệt để nắm giữ Nhân Tộc, Nhân Tộc Tam Hoàng Ngũ Đế đều bắt buộc phải bị giam cầm trong Hỏa Vân Cung.

Nhưng dưới sự tranh giành của Tô Thần, Thiên Đạo tính toán thất bại. …… Liệt Sơn Thị sau khi trở thành Cộng Chủ Nhân Tộc mới, y vì muốn tạo phúc cho Nhân Tộc, tăng cường liên hệ giữa các bộ lạc, dựa trên sự khải phát của 'Tài Đạo Thần Tháp' mà đại lực thôi quảng mậu dịch.

Do 'Kim Hồn Tệ' của 'Tài Đạo Thần Tháp' vô cùng khó kiếm, cần Thiên Tài Địa Bảo cùng công đức cá nhân và khí vận mới có thể đổi lấy, vì vậy Kim Hồn Tệ tạm thời không thể trở thành tiền tệ giao dịch chủ lưu của Nhân Tộc.

Y vì muốn thay đổi sự phức tạp của việc trao đổi hàng hóa giữa các bộ lạc Nhân Tộc, liền dùng một loại vỏ sò đặc biệt dung nhập bí ngân làm tiền tệ.

Để thuận lợi thôi quảng, y đặc biệt thuyết phục Nhân Tộc Tam Tổ và đông đảo Đại Hiền, thu thập 'Kim Hồn Tệ' tích trữ của Nhân Tộc,

neo giữ vỏ sò với ‘Kim Hồn Tệ’ của ‘Tài Đạo Thần Tháp’, và chế định tỷ lệ đổi tương ứng, nâng cao đáng kể sự tiện lợi và lưu thông của mậu dịch.

Trải qua vô số Nguyên Hội phát triển, ‘Tài Đạo Thần Tháp’ đã sớm trở thành cầu nối giao dịch của vạn linh Hồng Hoang, ‘Kim Hồn Tệ’ mà nó phát hành, cũng là tiền tệ duy nhất được vạn tộc Hồng Hoang nhận khả.

Liệt Sơn Thị lần này chế định tiền tệ Nhân Tộc, có thể nói là đã mở ra tiền lệ, khiến giao lưu giữa các bộ lạc Nhân Tộc ngày càng nhiều, lẫn nhau cũng ngày càng đoàn kết chặt chẽ, trở nên thực sự phồn vinh.

Cùng với sự trôi đi của thời gian.

Nhân Tộc ngày càng phồn vinh xương thịnh, thực lực cũng ngày càng mạnh.

Những chủng tộc trước đây áp chế Nhân Tộc như Lang Nhân Tộc, Tam Đầu Độc Mục Tộc, Thương Nhân Tộc, v.v., đều bị tinh anh Nhân Tộc đánh lui, lần lượt từ bỏ lãnh địa của mình mà rút chạy.

Trong khoảng thời gian này.

Người có cống hiến lớn nhất không nghi ngờ gì chính là Nhân Giáo giáo chúng, bọn họ tu luyện 《Kim Đan Quyết》 và 《Kim Đan Đại Đạo》, số lượng đột phá Đại La là nhiều nhất, thậm chí ngay cả Nhân Tộc Tam Tổ, cũng là dựa vào tu luyện 《Trảm Tam Thi》 của Huyền Môn mà đột phá Chuẩn Thánh.

Hiện nay đang trong thời kỳ ‘Địa Hoàng’, Thái Thanh Lão Tử vì muốn áp chế thêm Địa Đạo, ngăn chặn ‘Địa Hoàng’ Thần Nông ảnh hưởng quá lớn, nên đã âm thầm bố cục để Đại Hiền Nhân Giáo cùng Nhân Tộc Tam Tổ áp chế lực ảnh hưởng của Địa Đạo.

Liệt Sơn Thị tuy nói là Cộng Chủ Nhân Tộc mới, và cũng có đủ công tích, nhưng dưới sự áp chế âm thầm của nhiều Đại Hiền Nhân Tộc và Tam Tổ như vậy, muốn quang đại ảnh hưởng Địa Đạo, đương nhiên là hữu lực bất tòng.

Huống chi.

Y là Cộng Chủ Nhân Tộc, không phải thành viên Địa Đạo.

Trấn Nguyên Tử giác sát được tính toán của Thái Thanh Lão Tử xong, nhất thời không nghĩ ra được cách hay để phá giải cục diện.

Bất đắc dĩ.

Y đành phải đến Luân Hồi Sơn, thỉnh giáo Tô Thần.

"Thái Thanh đạo hữu đã xuất chiêu, vậy Địa Đạo Ngô cứ dùng thủ đoạn tương tự hoàn kích là được." "Y muốn áp chế lực ảnh hưởng của Địa Đạo Ngô trong Nhân Tộc, vậy thì cứ mượn cơ hội này, để tất cả Nhân Tộc nhận thức được hậu quả khi rời xa sự ủng hộ của Địa Đạo!" Tô Thần khẽ cười, đặt chén trà Tiên Khí trong tay xuống.

Trấn Nguyên Tử trở về bộ lạc Liệt Sơn.

Rất nhanh đã chứng kiến thủ đoạn của Tô Thần.

Ngũ cốc Nhân Tộc trồng trong đất, lại toàn bộ thối rữa, điều này khiến tất cả tộc trưởng bộ lạc và Đại Hiền Nhân Tộc lo lắng không thôi.

Tuy nói có 'Tài Đạo Thần Tháp' sau này, Nhân Tộc căn bản không thiếu phương pháp tu luyện, nhưng vô số Nhân Tộc phổ thông đều cần thực vật để sinh sôi tồn tại, nếu trồng trọt không có thu hoạch, vậy chỉ dựa vào thực vật săn bắn được, chẳng phải sẽ có vô số người chết đói sao?

Còn chưa kể.

Vô số Nhân Tộc đều đã quen với Đao Canh Hỏa Chủng, chăn nuôi gia cầm gia súc.

Không thể trồng ngũ cốc, không những Nhân Tộc đều khó mà no bụng, ngay cả gia cầm gia súc cũng khó mà tự nuôi.

Ý thức được cục diện này xong.

Vô số Đại Hiền Nhân Tộc bắt đầu hành động, dù cường giả Đại La nắm giữ Đại Đạo Quy Tắc đích thân thôi sinh hạt giống, gieo vào đất cũng lập tức thối rữa, Nhân Tộc Tam Tổ Đại Năng Chuẩn Thánh cũng đích thân thử nghiệm, kết cục cũng là như vậy.

"Chúng ta đắc tội Địa Đạo Thánh Nhân, chỉ có hướng Địa Đạo Thánh Nhân thỉnh tội, mới có thể thay đổi cục diện này!" Ý thức được điểm này xong.

Nhân Tộc Tam Tổ và vô số Đại Hiền Nhân Tộc đích thân đến bộ lạc Liệt Sơn, thỉnh Trấn Nguyên Tử dẫn dắt mọi người cùng đi Luân Hồi Sơn thỉnh tội.

Bọn họ quỳ ở Luân Hồi Sơn trọn ba năm.

Bọn họ thậm chí còn chưa gặp mặt Tô Thần, đã bị Trấn Nguyên Tử thúc giục quay về Nhân Tộc.

Dưới kiến nghị của Trấn Nguyên Tử, Cộng Chủ Nhân Tộc và Nhân Tộc Tam Tổ dẫn dắt tất cả Đại Hiền Nhân Tộc, tại Tổ Địa Nhân Tộc và các bộ lạc xây dựng miếu vũ và đài tế.

Dùng ngũ cốc thu hoạch trước đây làm tế phẩm, đích thân triều bái đại địa, tế tự xã tắc, tế tự Chủ Địa Đạo Bình Tâm Nương Nương, tế tự Địa Đạo Thánh Nhân Tô Thần và Bạch Miêu Miêu, cùng các Địa Đạo chư thần.

"Từ nay về sau, tại Tổ Địa Nhân Tộc và các bộ lạc của Ngã Nhân Tộc, đều phải tạc tượng Bình Tâm Nương Nương và Tô Thần Thánh

Nhân, Bạch Miêu Miêu Thánh Nhân thỉnh cầu Địa Đạo phù hộ Ngã Nhân Tộc phồn vinh xương thịnh!" Cùng với Cộng Chủ Nhân Tộc Liệt Sơn Thị và Nhân Tộc Tam Tổ lập tộc huấn, khí vận Nhân Tộc bàng bạc bắt đầu dũng nhập vào Địa Đạo, nhanh chóng tăng trưởng bản nguyên Địa Đạo.

"Hoa!" Nghi thức tế tự kết thúc.

Tượng đá của chư Thánh Địa Đạo đại phóng quang thải, sau đó chìm vào đại địa.

Ngũ cốc trồng trong cương vực Nhân Tộc lập tức thành thục, hương thơm ngũ cốc xông mũi.

Chứng kiến cảnh này.

Tất cả tinh anh Nhân Tộc, Nhân Tộc Tam Tổ một lần nữa đồng loạt hướng về tượng đá Địa Đạo Thánh Nhân cung kính triều bái, uy vọng Địa Đạo đạt đến một đỉnh phong mới, ngang hàng với Thiên Đạo.

"Thật là thủ đoạn cao minh!" Thái Thanh Lão Tử ở Thủ Dương Sơn cảm nhận được khí vận bản thân giảm đi, khí vận Địa Đạo nhanh chóng tăng lên, hai mắt nhìn về phía Luân Hồi Sơn, lộ ra một tia vô cùng khâm phục.

Vốn dĩ muốn mượn ảnh hưởng của Phục Hy chứng đạo để áp chế Địa Đạo, ai ngờ Tô Thần không những dễ dàng hóa giải khó khăn, mà còn mượn cơ hội này nâng lực ảnh hưởng của Địa Đạo lên ngang hàng với Thiên Đạo.

Thủ đoạn 'hô phong hoán vũ' này, khiến Thái Thanh Lão Tử cũng tự thấy không bằng! …… Sau những khúc mắc này, tất cả Nhân Tộc đều biết tầm quan trọng của Địa Đạo và ngũ cốc, Cộng Chủ Nhân Tộc Liệt Sơn Thị cũng vì bồi dưỡng ra ngũ cốc, mà được

tôn xưng là Thần Nông.

Vì cuộc khủng hoảng này là do y hóa giải, uy vọng Thần Nông cũng tăng vọt thêm một bước, việc thôi quảng Địa Đạo trong Nhân Tộc cũng ngày càng thuận lợi, không hề có trở ngại.

Thời gian như nước chảy trôi qua.

Nhân Tộc sau khi không còn lo đói kém, tốc độ bành trướng tăng nhanh.

Nhưng rất nhiều tộc nhân khi chiếm lĩnh các lãnh địa khác, sẽ bị chướng khí và độc khí nguy hại, thậm chí một số yêu thú còn tự mang độc tố, khiến vô số tộc nhân vẫn mệnh.

Thần Nông vì muốn cứu vớt tộc nhân, bắt đầu tự học y thuật.

Y nếm thử bách thảo, lấy Ngũ Hành tương sinh tương khắc làm nguyên lý, chế tác thảo dược để trị độc.

Trong khoảng thời gian này.

Thần Nông nhiều lần bị trúng độc, may mắn có Trấn Nguyên Tử vẫn luôn túc trực bên cạnh y, mới có thể nhiều lần cứu y trở về.

Để hoàn thiện phương thuốc giải độc, y một đường hướng bắc nếm thử các loại dược thảo thậm chí là độc tài, kinh nghiệm và cảm ngộ về trị độc của bản thân cũng ngày càng nhiều.

Ngày này.

Thần Nông dưới sự dẫn dắt của Trấn Nguyên Tử tiếp tục hướng bắc, sau khi rời khỏi lãnh địa Nhân Tộc, nhìn thấy một ngọn núi nguy nga, y lờ mờ chịu một sự dẫn dắt nào đó, tiến vào một Tiên Thiên Đại Trận.

"Đây, đây là Chí Bảo Không Động Ấn do công đức khí vận Nhân Tộc ngưng tụ thành?" Vừa mới tiến vào trong đại trận.

Một đạo năng lượng kim hoàng sắc bắn về phía y, sau đó tự động dung nhập vào thể nội.

Đợi thích ứng xong.

Thần Nông cảm nhận được thuộc tính chân chính của kiện chí bảo này, nội tâm không khỏi đại hỉ.

"Ngâm!" Lúc này.

Hai đạo khí vận Kim Long ở Đông Hải Chi Tân và Tổ Địa Thủ Dương Sơn, bắn ra một tiếng long ngâm vô cùng trong trẻo, âm thanh vang vọng Cửu Tiêu, uy chấn chư thiên vạn vũ.

"Bá!" Thái Thanh Lão Tử lập tức tĩnh khai hai mắt.

"Chí Bảo Khí Vận Công Đức Nhân Tộc 'Nhân Hoàng Ấn' xuất thế rồi!" Theo đại thế Hồng Hoang bình thường.

Không Động Ấn (Nhân Hoàng Ấn) phải đợi đến thời kỳ Nhân Hoàng Hiên Viên mới chân chính xuất thế, ai ngờ lại xuất thế trước trong thời kỳ 'Địa Hoàng' Thần Nông, hơn nữa còn bị y chấp chưởng.

Không chút do dự.

Thái Thanh Lão Tử một bước bước ra, trực tiếp từ Thái Thanh Cung giáng lâm đến Không Động Sơn.

"Bái kiến Giáo Chủ Nhân Giáo Ngã!" Thần Nông đang hân hoan thấy Thái Thanh Lão Tử giáng lâm, lập tức cung kính hành lễ.

"Nhân Hoàng Ấn đương do Bản Tọa chấp chưởng!" Thái Thanh Lão Tử sắc mặt hơi lạnh, y vươn hữu thủ của mình về phía Thần Nông, lộ ra thái độ không cho phép cự tuyệt.

"Thái Thanh đạo hữu, tay ngươi không khỏi cũng vươn quá dài rồi!" Khoảnh khắc kế tiếp.

Một đạo thân ảnh cực tử tôn quý, bá đạo vô địch hiển hiện, chính

là Tô Thần!

Sở dĩ Trấn Nguyên Tử đặc biệt dẫn dắt Thần Nông đến Không Động Sơn, kẻ chấp cờ chân chính phía sau màn chính là y.

Bởi vì chỉ có Nhân Hoàng Nhân Tộc, mới có tư cách được 'Nhân Hoàng Ấn' nhận khả.

Tô Thần dù có biết trước 'Nhân Hoàng Ấn' ở Không Động Sơn, cưỡng ép lấy đi cũng không thể phát huy chút tác dụng nào, ngược lại còn sẽ bị ý chí Nhân Đạo chán ghét.

"Tô Thần đạo hữu, Nhân Tộc hiện nay do Bần đạo chủ tể, liên quan gì đến ngươi?" Thái Thanh Lão Tử sắc mặt có chút âm trầm.

Nhân Hoàng Ấn ngưng tụ hơn ba phần quyền hành của Nhân Tộc, nếu Tô Thần cưỡng ép để Nhân Hoàng Thần Nông nắm giữ, thì Nhân Tộc nói không chừng sẽ triệt để thoát ly sự chủ tể của mình!

Điểm này, đối với Thiên Đạo mà nói, là tuyệt đối không thể dung nhẫn!

"Thái Thanh đạo hữu, ngươi chỉ là Giáo Chủ Nhân Giáo, không phải Thánh Mẫu Nhân Tộc ban cho Nhân Tộc sinh mệnh." Tô Thần khẽ nhìn y một cái, căn bản không để ý đến sắc mặt âm trầm của y.

"Trước đây chúng ta bàn định Nhân Tộc là Thiên Mệnh Nhân Vật Chính thì đã định rõ, vận mệnh Nhân Tộc do chính Nhân Tộc tự chủ tể, hiện nay Thần Nông có được Nhân Hoàng Ấn, đương nhiên phải do Nhân Hoàng đích thân nắm giữ." "Ngươi nếu cưỡng ép phá hoại quy tắc, vậy có thể hỏi Sáng Thế Thần Phủ trong tay Bần đạo có đồng ý không!" Trước đây Thái Thanh Lão Tử bố cục đả áp lực ảnh hưởng của Địa Đạo Ngô trong Nhân Tộc, tất cả những việc đó đều là hành vi tự phát của Nhân Tộc, song phương ai nấy dựa vào thủ đoạn mà tranh đoạt.

Nhưng bây giờ y dám đích thân ra tay, vậy đừng trách Ngô trực tiếp chém y ra làm hai!

"Tô Thần đạo hữu thủ đoạn cao minh, bần đạo nhận thua!" Thấy Tô Thần bá đạo cường thế như vậy, Thái Thanh Lão Tử hít sâu một hơi, trực tiếp rời đi.

Trên Thủ Dương Sơn, tại Thái Thanh Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm ứng được Nhân tộc khí vận gia trì cho Địa đạo, khiến Địa đạo bản nguyên bạo trướng, nội tâm y tràn đầy bất phẫn.

Đạo của y vốn là tôn sùng Thiên Đạo, xiển thuật Thiên Đạo.

Chương 276

Nhân Đạo vốn do Thiên Đạo chủ tể, nay lại bị Địa đạo cưỡng đoạt khí vận và quyền hành, sao có thể cam chịu?

“Đại huynh, chi bằng đợi đến 'Nhân Hoàng' kế tiếp, chúng ta liên thủ bố cục, dùng 'Nhân Hoàng chi tranh' để đả áp Địa đạo, triệt để tiêu trừ ảnh hưởng của Địa đạo trong Nhân tộc?” Sau 'Địa Hoàng' chính là 'Nhân Hoàng'.

Mà 'Nhân Hoàng' không phải do sắc phong, cũng không phải do Tiên thiên thần thai Thánh chuyển thế, mà là do Nhân tộc tự thân dùng chiến tranh để tranh giành, tuyển chọn ra 'Nhân Hoàng' chân chính, như vậy mới tương ứng với 'Nhân Đạo'!

Tựa như nhân vật chính Thiên Mệnh vậy.

Chỉ kẻ chiến thắng cuối cùng mới có tư cách trở thành Nhân Đạo chi chủ!

Bởi vậy, 'Nhân Hoàng' chứng đạo ẩn chứa công đức nhiều nhất, cũng dễ thao tác nhất.

“Nhị đệ, giờ đây trong Nhân tộc, Thiên Đạo và Địa đạo cùng trọng, muốn tiêu trừ ảnh hưởng của Địa đạo, đã không còn khả năng nữa rồi!” Thái Thanh Lão Tử khoanh chân ngồi trên bồ đoàn màu tím, khẽ lắc đầu.

Trước đó, Ngô đã dùng thân phận Nhân giáo giáo chủ bố cục, khiến tinh anh Nhân giáo áp chế Địa đạo, nhưng ai ngờ Tô Thần chỉ nhẹ nhàng chưởng khống Địa đạo vĩ lực, liền bức bách Nhân tộc Tam Tổ cùng tất cả Đại Hiền phải đến Luân Hồi Sơn quỳ lạy thỉnh tội.

Khiến tất cả Nhân tộc khắc sâu ý thức được tầm quan trọng của

Địa đạo đối với Nhân tộc.

Nếu không có Địa đạo chi trì, Nhân tộc hiện tại chủ yếu dùng ngũ cốc, đều sẽ bị tuyệt diệt hết!

Trong ba năm đó, nếu không phải có lương thực tích trữ bình thường, cùng với việc hái lượm quả thực và săn bắt để no bụng, e rằng Nhân tộc sẽ một lần nữa đón nhận một Hạo Kiếp, tất cả Nhân tộc phổ thông đều sẽ chết đói!

Thái Thanh Lão Tử không phải không nghĩ cách, nhưng dù y tự mình ra tay, cũng không thể giải quyết tình trạng hạt giống gieo xuống đất bị thối rữa và không thể nảy mầm.

"Đại huynh, chẳng lẽ chúng ta chỉ có thể trơ mắt nhìn Địa đạo cướp đoạt khí vận Nhân tộc và quyền hành chủ tể sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe Đại huynh nói bất lực, nội tâm tràn đầy không cam lòng.

"Nhị đệ, vô luận là so thực lực hay so thủ đoạn, Vi huynh đều không bằng Tô Thần đạo hữu.

Trước khi Lão Sư chưa hạ xuống pháp chỉ, chúng ta vẫn nên âm thầm tích lũy thực lực thì hơn!" Thái Thanh Lão Tử tín phụng vô vi chi đạo, thượng thiện nhược thủy.

Được cũng là 'Đạo', mất cũng là 'Đạo'!

Thiên Đạo áp chế Địa đạo, có thể khiến thực lực bản thân tăng trưởng, có hy vọng chân chính chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La.

Nếu Địa đạo cường thế áp chế Thiên Đạo, vậy thì Tam Thanh bọn mình sẽ có hy vọng thoát khỏi chưởng khống của Thiên Đạo, đạt được đại tự do và đi lại con đường 'Hồng Mông Cửu Chuyển' của Phụ Thần!

Quyền hành của Nhân tộc được và mất, ai dám nói y không có thu

hoạch?

"Cũng đành vậy!" Nguyên Thủy Thiên Tôn âm thầm gật đầu, sau đó đặt chén trà tiên khí trong tay xuống, sau khi hành lễ liền trở về đạo tràng Côn Luân của mình.

Nhìn thấy bóng dáng y rời đi, Thái Thanh Lão Tử khẽ nhíu mày.

Nói thật, trong lòng y điều đáng lo nhất không phải là Tam đệ bướng bỉnh, mà là Nhị đệ nhất tâm 'tôn sùng Thiên Đạo, xiển thuật Thiên lý' này.

Trước khi chưa chứng đạo thành Thánh, Tam Thanh vì muốn thoát khỏi chưởng khống của Thiên Đạo, từng hao tốn tâm huyết tiến vào Bàn Cổ Đại Điện, dưới sự giúp đỡ của Thập Nhị Tổ Vu dung hợp Nguyên Thần Phụ Thần, không chỉ đạt được chân chính truyền thừa của Phụ Thần, mà còn đạt được công pháp chứng đạo 'Hồng Mông Cửu Chuyển' của Phụ Thần.

Trong vô số Nguyên Hội qua, Tam đệ vẫn luôn âm thầm nỗ lực để thoát khỏi thân phận quân cờ, còn Nhị đệ thì nỗ lực vì 'Đạo' của y.

Sẽ có một ngày, giữa bọn họ tất nhiên sẽ nảy sinh hiềm khích cực lớn, thậm chí Nhị đệ cũng sẽ trở thành trở ngại lớn nhất cho Tam Thanh bọn mình giành lại tự do!

Thời gian như thoi đưa, vạn năm trôi qua nhanh chóng.

Trấn Nguyên Tử trong khi giáo đạo Thần Nông, cũng âm thầm chuẩn bị cho việc chứng đạo của mình.

Y chưởng khống Chí Bảo 'Địa Thư', từ vạn tộc Địa đạo tuyển chọn tinh anh, sắc phong Sơn Thần, Hà Thần, truyền đạo Hồng Hoang.

Thần Nông sau khi có được 'Nhân Hoàng Ấn', để hoàn thiện 'Đạo' của mình, y tiếp tục phẩm thường bách thảo, và ghi chép tác dụng,

công hiệu của mỗi loại thảo dược thành sách.

Khi y du lịch Hồng Hoang, tại một vùng chướng khí cứu chữa một nữ tử.

Nữ tử để báo đáp ân tình của Thần Nông, liền thị phụng bên y.

Sau đó hai người kết thành phu thê, sinh hạ một nữ đồng đáng yêu, đặt tên là 'Nữ Oa'.

Nữ Oa, với tư cách là con gái của Nhân tộc cộng chủ, vừa sinh ra đã có công đức khí vận bẩm sinh, tư chất cực kỳ xuất chúng.

Khi nàng mười tuổi, đã thuận lợi đột phá Thiên Tiên, hơn nữa còn là dáng vẻ nữ đồng đáng yêu, cực kỳ dễ thương.

Một lần nọ, Thần Nông đưa con gái về tổ địa bên bờ Đông Hải để xử lý sự vụ.

Nữ Oa tính cách hoạt bát chưa từng thấy biển, bèn chủ động muốn đi Đông Hải xem thử.

Thần Nông biết con gái ngoan ngoãn, hơn nữa thực lực phi phàm, thêm vào đó bờ Đông Hải này lại thuộc về tổ địa Nhân tộc, liền yên tâm để Nữ Oa đi du ngoạn.

Sau khi được cho phép, Nữ Oa ngồi thuyền buồm, theo dòng sông nhập biển, tiến vào Đông Hải.

Khi nàng nhìn thấy mặt biển bao la vô tận, mây trắng vạn dặm trên trời, hải âu tiên hạc cùng nhau dang cánh giữa không trung, cộng thêm cảnh mặt trời mọc hùng vĩ, cả người nàng không khỏi tâm khoáng thần di, hưng phấn khôn xiết.

Nữ Oa sử dụng thần thông, trực tiếp nhảy xuống biển vui đùa.

Nàng điều khiển nước biển lúc hóa thành Giao Long, lúc hóa thành tháp nước ngàn tầng, chơi đùa rất vui vẻ, tiếng cười trong trẻo du

dương, vang vọng khắp mặt biển.

"Ông!" Đúng lúc này, một đạo vô hình nhân quả sát khí chi lực bùng phát.

Nữ Oa đang vui đùa lập tức thu hút sự chú ý của Tam Thái Tử Ngao Bính của Đông Hải Long Cung.

Y thấy Nữ Oa sử dụng thần thông đùa giỡn với thủy tộc Đông Hải của mình, lập tức cất tiếng quát mắng.

Nữ Oa nội tâm rất oan uổng.

Nàng chỉ đùa nghịch với nước một chút, cũng không hề khi nhục thủy tộc Đông Hải, bèn bắt đầu biện giải.

"Hừ!" "Khi dễ Đông Hải Long tộc ta, lại không kính bản Thái Tử, đáng trừng phạt!" Ngao Bính là con út của Ngao Quảng, cực kỳ được Đông Hải Long Cung sủng ái, từ nhỏ đã được nuông chiều, thêm vào đó những năm này Long tộc thế lực lớn mạnh, lại có quan hệ với Thánh Nhân Xiển giáo và Thánh Nhân Địa đạo Tô Thần, tính cách càng thêm bá đạo.

Y lấy danh nghĩa trút giận cho thủy tộc Đông Hải của mình, trực tiếp ra tay giáo huấn Nữ Oa.

"Hoa!" Chỉ thấy mặt biển đột nhiên dâng lên từng đợt sóng lớn ngập trời, gào thét như muốn lật đổ núi non, nuốt chửng Nữ Oa.

Nữ Oa thực lực chỉ có Thiên Tiên, đặt trong Nhân tộc có lẽ là một cao thủ, nhưng trước mặt Ngao Bính lại chẳng khác gì kiến hôi.

Nàng toàn lực chống cự nhưng rất nhanh đã bị sóng lớn nuốt chửng, sau đó va vào một rạn đá ngầm, lập tức thân tử đạo tiêu.

Sau khi chết, vong hồn Nữ Oa không hề tiến vào Địa Phủ, mà bị một đạo năng lượng đặc biệt bao bọc, hóa thành một chim Tinh Vệ

Thần Điểu không có linh thức, với chấp niệm muốn lấp đầy cả Đông Hải, để báo thù cho mình.

Nàng bay đi bay lại giữa núi rừng, dùng mỏ ngậm đá ném vào Đông Hải, không biết mệt mỏi, tuần hoàn không ngừng.

Cùng lúc đó, Thần Nông đang cùng các Nhân tộc Đại Hiền thương nghị chính sự, bỗng nhiên tim đau nhói, thần niệm vừa động, liền biết ái nữ của mình mệnh tang.

Y trực tiếp phi tốc lao về phía Đông Hải.

Dù y chưa chứng đạo, cũng chưa thức tỉnh ký ức tiền thế, nhưng giờ đây cũng là cao thủ cấp độ Thái Ất Kim Tiên.

Thông qua huyết mạch thần thông, y chiếu rọi lại cảnh tượng con gái trước khi chết, biết được nàng vẫn lạc dưới tay Tam Thái Tử của Đông Hải Long tộc, nội tâm giận dữ khôn nguôi, muốn điều động toàn bộ lực lượng Nhân tộc khai chiến với Long tộc, để báo thù cho con gái.

Nhưng Thần Nông rất nhanh đã áp chế nội tâm phẫn nộ, bởi vì Long tộc, với tư cách là bá chủ Hồng Hoang ngày xưa, thực lực vô cùng cường đại, hơn nữa những năm gần đây vẫn luôn tương trợ Nhân tộc, giúp Nhân tộc phong điều vũ thuận, ngũ cốc phong đăng, uy vọng khá cao.

Mạo muội khai chiến, chỉ khiến cục diện tốt đẹp của Nhân tộc bị đoạn tuyệt.

Trấn Nguyên Tử đang chuẩn bị sáng lập Địa Tiên nhất đạo, tâm có sở cảm, liền đến bờ Đông Hải.

Nhìn thấy một chim Tinh Vệ Thần Điểu quấn quýt bên Thần Nông mãi không rời, cùng với vẻ bi thương vô tận của y, Trấn Nguyên Tử động dụng thần thông thôi toán, rất nhanh liền hiểu rõ đầu đuôi câu

chuyện.

“Đây là kiếp nạn trong mệnh của Nữ Oa!” “Nàng phúc đức nông cạn, căn bản không xứng với cái tên đồng âm với Nhân tộc Thánh Mẫu 'Nữ Oa Nương Nương', cho nên mới gặp sát kiếp này.” Trấn Nguyên Tử vỗ vai Thần Nông, thần sắc âm trầm.

“Tuy nói là vậy, nhưng Long tộc tàn hại huyết mạch của ngươi, chính là đang khiêu khích Địa đạo ta, nhất định phải khiến bọn họ phải trả giá thích đáng mới được!” Rất nhanh, dưới sự chủ trì công đạo mạnh mẽ của Trấn Nguyên Tử, sự việc này trực tiếp kinh động đến Long tộc lão tổ tông Chúc Long.

Tam Thái Tử Ngao Bính vốn tính cách kiêu căng bá đạo, trực tiếp bị phụ thân y là Ngao Quảng tự tay lột da trừng phạt, sau đó trấn áp trong U Tuyền Đông Hải ba vạn năm!

Sau khi Long tộc lão tổ tự mình bồi lễ xin lỗi và đưa ra đủ bồi thường, Thần Nông cũng biết chân chính nguyên do cái chết của con gái mình, liền tạm thời gác lại ân oán này.

Y mang vong hồn con gái hóa thành Thần Điểu, đến Luân Hồi Sơn, thỉnh cầu Thánh Nhân Tô Thần giúp nàng đầu thai chuyển thế.

Nhìn thấy Thần Nông đã già nua, Tô Thần vung tay, khiến Tinh Vệ đậu trên lòng bàn tay Ngô.

“Thần Nông, nữ nhi 'Nữ Oa' của ngươi vì tên trùng với Nhân tộc Thánh Mẫu Nữ Oa mà gặp sát kiếp này.

Bản tọa hôm nay ban cho nàng một mối duyên pháp, tương lai sẽ khiến nàng thị phụng Nhân tộc Thánh Mẫu Nữ Oa bên cạnh, cũng coi như là thành toàn cho duyên tốt đẹp!

Chỉ có điều, nữ nhi của ngươi sau này phải đổi tên thành 'Tinh Vệ'!” Nữ Oa tương lai chú định sẽ chuyển thế vào Nhân tộc, do con

gái của Địa Hoàng Thần Nông làm Thần Thú hộ mệnh, thêm vào đó tên thật của nàng lại gần với Nữ Oa, cũng coi như là một loại viên mãn khác.

"Bái tạ Thánh Nhân đại ân!" Biết ái nữ sau này có hy vọng thị phụng Nhân tộc Thánh Mẫu bên cạnh, Thần Nông nội tâm cảm kích không ngớt.

Y trở về Nhân tộc lãnh địa, tiếp tục hoàn thiện 'Bách Thảo Kinh' của mình.

Còn Tô Thần thì giao Tinh Vệ cho Ngao Thăng, do y tự mình bồi dưỡng, cũng coi như là hòa hoãn mối quan hệ giữa Nhân tộc và Long tộc trong tương lai.

Tinh Vệ với tư cách là 'Tinh Vệ Thần Điểu' đầu tiên của Hồng Hoang thiên địa, được Địa đạo bản nguyên tư dưỡng và khí vận gia trì, đồng thời lại có vô số Tiên Thiên linh quả và Thiên Tài Địa Bảo bồi dưỡng.

Tương lai sau khi Nữ Oa chuyển thế, nàng cũng nên thuận lợi chứng đạo Đại La, trở thành 'Hộ Đạo giả' cho thân chuyển thế của Nữ Oa!

Cùng lúc Nhân tộc khuếch trương, có vô số tinh anh mệnh tang dưới tay thành viên các chủng tộc khác.

Nhiều thi thể Nhân tộc được mang về tổ địa để hương hỏa cúng bái, nhưng càng nhiều thi thể Nhân tộc phổ thông thì hoặc bị hỏa thiêu thành tro, hoặc bị chôn sâu dưới đất.

Nhân tộc vốn do Nữ Oa Nương Nương dùng đất nặn ra, chôn xuống đại địa cũng coi như là một cách khác để trở về vòng tay mẫu thân.

Thế là, Thần Nông theo đề nghị của Trấn Nguyên Tử, triệu tập tất

cả Nhân tộc Đại Hiền tiến hành thương thảo, chế định việc sau khi tộc nhân tử vong sẽ được chôn xuống đất (phần địa), hậu nhân dùng hương hỏa tế bái cúng bái.

Nhất thời, vô cùng Nhân tộc khí vận dũng nhập Địa đạo, giúp Địa đạo bản nguyên một lần nữa bạo trướng.

Thời gian thoi đưa, lại vạn năm trôi qua nhanh chóng.

Thần Nông phẩm thường ức vạn thảo dược, trải qua vô số ma nạn, cuối cùng cũng biên soạn ra 'Bách Thảo Kinh', không chỉ ghi chép công hiệu của mười hai vạn chín ngàn sáu trăm loại linh dược, đồng thời còn có hệ thống y dược học và phương pháp luyện chế đan dược sơ bộ.

Ngày công thành, Kim Vân Công Đức bàng bạc ngưng tụ trên thiên khung.

Kim Trụ Công Đức rót xuống Thần Nông, khiến y một lần đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên, sau đó thuận lợi thức tỉnh ký ức tiền thế.

Thần Nông ngũ vị tạp trần nhìn về phía Lão Sư Trấn Nguyên Tử.

Hai người nhìn nhau, khóe mắt chợt đỏ hoe.

Chương 277

Trấn Nguyên Tử hé miệng: "Lão hữu!" Thần Nông âm thầm hướng về y hành lễ.

Thấy cảnh này, Trấn Nguyên Tử mỉm cười, sau đó yên tâm rời đi, chuẩn bị cho việc chứng đạo của mình.

Ba ngàn năm trôi qua trong chớp mắt.

Thần Nông sau khi chứng đạo, bắt đầu tuyển chọn Nhân tộc cộng chủ đời tiếp theo.

Trong đó có hai ứng cử viên: một là Xi Vưu, tộc trưởng bộ lạc Cửu Lê với chiến công hiển hách, năng lực lãnh đạo phi phàm; hai là Hiên Viên, người có tiếng hiền đức, lễ đãi hiền sĩ.

Bộ lạc Cửu Lê là chủng tộc sinh ra từ sự kết hợp giữa Vu tộc và Nhân tộc, bọn họ tính cách hiếu chiến, sát phạt quả quyết, nhục thể đao thương bất nhập.

Nghĩ đến mối quan hệ giữa Vu tộc và Địa đạo, Thần Nông liền muốn đến Luân Hồi Sơn thỉnh giáo Tô Thần.

Nhưng Tô Thần trực tiếp truyền âm, Địa đạo sẽ không can thiệp vào Nhân Hoàng của Nhân tộc, tất cả do Thần Nông tự mình quyết định là được.

Thần Nông sau khi hỏi ý kiến Nhân tộc Tam Tổ, lại biết Hiên Viên được Quảng Thành Tử của Xiển giáo thu làm đệ tử, liền sắc phong Hiên Viên làm Nhân tộc cộng chủ đời tiếp theo.

Tiếp theo đó, Thần Nông bắt đầu cử hành nghi thức Thái Sơn Phong Thiền truyền vị, và âm thầm cầu nguyện các Thánh Nhân Thiên Địa.

Tô Thần một lần nữa dắt Bạch Miêu Miêu mềm mại đến không trung trên Thái Sơn, nhìn thấy Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh, bọn họ cùng nhau hành lễ.

"Kiến quá chư vị đạo hữu!" "Kiến quá Tô Thần đạo hữu, kiến quá Bạch đạo hữu!" Sau khi tương hỗ hành lễ, chư Thánh ngầm hiểu nhìn xuống Thần Nông bên dưới.

Còn Tô Thần thì nhìn về phía Trấn Nguyên Tử ở Ngũ Trang Quán, khóe miệng lộ ra một tia chờ mong.

"Đại Đạo tại thượng: Từ nay về sau chỉ có Nhân tộc Thần Nông, không còn Hồng Vân!" Thần Nông nhìn lên thiên khung, trịnh trọng lập lời thề với Đại Đạo.

Tây Phương Nhị Thánh thấy cảnh này, không khỏi mỉm cười.

Điều này có nghĩa là nhân quả giữa bọn họ và Hồng Vân đã triệt để kết thúc, không còn phải lo lắng về việc nhân quả thành Thánh phản phệ nữa!

Cùng lúc đó, trong Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Tử nhìn về phía Địa Phủ, trịnh trọng thề.

"Địa đạo tại thượng, hôm nay Ngô Trấn Nguyên Tử vì tạo phúc Hồng Hoang vạn linh, đặc ý lập Địa Tiên nhất mạch, khẩn thỉnh Địa đạo giám chi!" "Oanh long long!" "Oanh long long!" Kim Vân Âm Đức đầy trời ngưng tụ kéo đến, Tử khí đông lai ức vạn dặm.

Thiên hoa loạn trụy, Địa dũng kim liên.

Một tòa Kim Liên Địa đạo thần thánh vĩ ngạn từ Địa Phủ hiển hóa mà ra, trực tiếp nhập vào dưới chân Trấn Nguyên Tử, tôn y lên chí cao vô thượng, tuyên cổ vĩnh hằng.

"Bá!" Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh khi chứng kiến Thần Nông chứng đạo, cảm ứng được Trấn Nguyên Tử hôm nay chứng

đắc Địa đạo Thánh Nhân, từng người đều không khỏi chấn động.

Bọn họ cùng nhau nhìn về phía Tô Thần, ánh mắt thâm ý kéo dài.

Tất cả những điều này, sẽ không phải là do y cố ý sắp xếp sẵn đó chứ?

Ngày Nhân tộc Địa Hoàng Thần Nông chứng đạo, cũng là lúc Địa đạo Thánh Nhân Trấn Nguyên Tử chứng đạo? *Thôi tiến bằng hữu nhất bản thư, tả đích phi thường bất thác, cảm hưng thú đại lão môn khả dĩ khứ khán khán, tạ tạ chi trì! (Loại bỏ vì là quảng cáo)* Thần Nông chứng đắc 'Địa Hoàng', Nhân tộc khí vận bạo trướng gấp mười lần, sau đó phản bộ Địa đạo, khiến Địa đạo bản nguyên cuồng bạo trướng.

Công đức y thu được cũng được chia làm bốn phần.

Tám thành nhập vào thức hải của Thần Nông.

Một phần chia cho Lão Sư Trấn Nguyên Tử.

Nửa phần chia cho Địa đạo Thánh Nhân Tô Thần.

Nửa phần còn lại thì nhập vào tượng đá Nữ Oa.

Sau khi tiêu hóa công đức Thiên Địa, khí thế Thần Nông cuồng bạo thăng, từ Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ trực tiếp bạo trướng đến Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, chỉ còn một bước nữa là đạp nhập cảnh giới Bán Bộ Hỗn Nguyên, chứng đắc 'Đạo Quả Chí Nhân'.

“Chúc mừng Trấn Nguyên Tử Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh, hạ hỉ Trấn Nguyên Tử Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh!” “Chúc mừng Trấn Nguyên Tử Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh, hạ hỉ Trấn Nguyên Tử Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh!” Thế giới Hồng Hoang vang lên tiếng chúc mừng sơn hô hải khiếu của vạn linh, ức vạn sinh linh đồng loạt quỳ lạy hướng về phía Ngũ Trang Quán.

Kim Liên do Âm Đức đầy trời ngưng tụ từ thiên khung giáng xuống.

Khi nhập vào thân thể vạn linh, có kẻ trực tiếp bách bệnh tiêu tan, có kẻ trực tiếp thuận lợi hóa hình, có kẻ thì trực tiếp đột phá đến cảnh giới mới.

Từng ngọn núi liên tục mọc lên, từng cây linh căn phá đất mà ra, từng mạch Tiên Thiên linh khí tuôn trào.

Đại lục đang khuếch trương, đại dương đang bạo trướng.

Trong Địa Phủ Minh Giới, Địa đạo bản nguyên cuồng bạo tăng trưởng, số lượng động thiên phúc địa của Minh Giới cũng kịch liệt tăng thêm.

Bình Tâm và Tô Thần cảm ứng được tất cả những điều này, không khỏi cùng nhau nở nụ cười hỉ duyệt.

Cùng lúc đó, khi Trấn Nguyên Tử và Thần Nông đã tiêu hóa những gì thu được sau khi chứng đạo, hai người vô cùng ăn ý nhìn về phía nơi mình đang ở, ánh mắt xuyên qua trùng trùng thời không bích lũy, hội tụ lại với nhau.

Giây phút tiếp theo, trên mặt hai người đều lộ ra nụ cười thấu hiểu.

Trong Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân phá lệ không tu luyện, mà một mình khoanh chân ngồi trước ngọc án, dùng Tam Quang Thần Thủy pha một ấm linh trà, rồi tự mình rót đầy một chén, sau đó từ từ thưởng thức.

Khi cảm ứng được Thần Nông và Trấn Nguyên Tử cùng chứng đạo, Địa đạo bản nguyên cuồng bạo trướng, đôi mắt cổ phác của y không khỏi ngưng lại.

“Địa Tiên Chi Tổ?” “Đây là muốn uy hiếp Huyền Môn Đạo Tổ ta sao?” Đối với 'Địa Hoàng' Thần Nông chứng đạo, trong Nhân tộc Thiên Đạo và Địa đạo cùng trọng, Hồng Quân nội tâm không hề bất ngờ.

Nhưng khi biết Trấn Nguyên Tử khai tích Địa Tiên nhất mạch, tự xưng 'Địa Tiên Chi Tổ', điều này khiến nội tâm y không khỏi cảnh giác.

Cần biết rằng, từ khi 'Tháp Truyền Đạo' được thành lập, vô số cao thủ Đại Năng Hồng Hoang đều lợi dụng 'Tháp Truyền Đạo' để truyền đạo, trong đó truyền bá rộng rãi nhất là pháp 'Trảm Tam Thi' của Huyền Môn và 'Bàn Cổ Cửu Chuyển'. 'Bàn Cổ Cửu Chuyển' là công pháp Tô Thần cải biên từ công pháp chứng đạo 'Hồng Mông Cửu Chuyển' của Bàn Cổ, tự nhiên khế hợp với thế giới Hồng Hoang do 'y' khai tịch, vạn tộc vạn linh đều có thể tu luyện.

Nếu không phải Hồng Quân sớm truyền đạo Hồng Hoang, hơn nữa Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh cùng ba ngàn Tử Tiêu Khách khác truyền đạo, pháp 'Trảm Tam Thi' căn bản không thể áp chế được 'Bàn Cổ Cửu Chuyển'.

Giờ đây, Trấn Nguyên Tử với tư cách Địa đạo Thánh Nhân khai tích Địa Tiên nhất mạch, điều đó tất yếu sẽ tiến thêm một bước cướp đoạt khí vận Huyền Môn của y.

Hồng Quân đặt chén trà trong tay xuống, nhìn Tam Quang vụ khí vương vấn trước mắt, đôi mắt cổ phác lúc ẩn lúc hiện.

“Ông!” Y tế xuất Tạo Hóa Ngọc Điệp, rũ xuống ức vạn đạo Hồng Mông Huyền Hoàng Khí, điều động lực lượng Thiên Đạo bản nguyên, bắt đầu dùng quyền hành Thiên Đạo để gia tăng tốc độ vận chuyển đại thế Hồng Hoang, khiến Lượng Kiếp bùng phát nhanh hơn.

Chỉ có như vậy, Hồng Quân mới có thể mượn Lượng Kiếp để

tiến một bước giành lấy quyền hành Thiên Địa, đả áp Địa đạo, chấp chưởng Nhân Đạo!

Trên Thái Sơn, đại điển Phong Thiền nhượng vị.

"Thần Nông, giờ ngươi đã chứng đạo, có phải theo ước định, sẽ truyền 'Nhân Hoàng Ấn' cho Nhân Hoàng tân nhiệm Hiên Viên?" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn Thần Nông, khí độ uy nghiêm. 'Nhân Hoàng Ấn' hội tụ ba phần trở lên quyền hành của Nhân tộc, hơn nữa cùng với sự gia tăng khí vận Nhân tộc, quyền hành cũng sẽ tiến một bước tăng trưởng.

Nếu có thể để Hiên Viên nắm giữ, y sẽ tranh giành 'Nhân Hoàng' càng thêm nhẹ nhàng.

Chờ tương lai sau khi Hiên Viên chứng đạo 'Nhân Hoàng', lại giao 'Nhân Hoàng Ấn' này cho Đại huynh, như vậy mới có thể chân chính chưởng khống Nhân tộc, không sợ Tô Thần cướp đoạt quyền hành Nhân tộc.

"Nguyên Thủy Thánh Nhân, đây là việc của Nhân tộc Ngô, không cần phiền đến ngài lo lắng!" Thần Nông không hề sợ sệt.

Đúng lúc Nguyên Thủy sắp động nộ, Thái Thanh Lão Tử phẩy tay ngăn y lại.

"Nhị đệ, 'Nhân Hoàng' sẽ do Nhân tộc tự mình tranh giành mà ra, nếu như khống chế 'Nhân Hoàng Ấn' trước, sẽ bất lợi cho Nhân tộc, vẫn nên tạm thời để Thần Nông và Phục Hy cùng nhau chưởng quản thì hơn." Nghe Đại huynh nói, Nguyên Thủy nội tâm có chút khó hiểu.

Y đột nhiên cảm ứng được ý chí Thiên Đạo biến hóa, lập tức hiểu ra duyên do.

Lão Sư Hồng Quân đã bắt đầu chưởng khống quyền hành Thiên Đạo, chuẩn bị dùng 'Nhân Hoàng chi tranh' để thúc đẩy Lượng Kiếp!

“Thì ra là vậy!” Nguyên Thủy ánh mắt thâm ý nhìn bộ lạc Cửu Lê một cái.

Trở về Luân Hồi Sơn, Bình Tâm thánh khiết thanh nhã, ôn nhu minh mị chậm rãi bước tới.

“Tô Lang, Hồng Quân đã bắt đầu chưởng khống quyền hành Thiên Đạo, chuẩn bị mượn 'Nhân Hoàng chi tranh' lần này để thúc đẩy Lượng Kiếp, thậm chí còn muốn đả áp Địa đạo chúng ta, không biết chúng ta nên ứng đối thế nào?” Theo Trấn Nguyên Tử và Địa Hoàng cùng chứng đạo, Địa đạo bản nguyên cuồng bạo tăng trưởng, thân là Địa đạo chi chủ, Bình Tâm cũng thu được lợi ích vô cùng, không chỉ tiến một bước minh ngộ Thiên Địa chí lý, đồng thời còn có thể cảm nhận rõ ràng quy tắc vận hành Thiên Địa.

Thiên Đạo Hồng Quân chuẩn bị dùng 'Nhân Hoàng chi tranh' để gia tốc Lượng Kiếp, thậm chí còn muốn mượn cơ hội này để nhắm vào Vu tộc!

“Bình Tâm, Vu tộc từ Vu Yêu Lượng Kiếp đã trầm mặc quá lâu rồi, dẫn đến không ít chủng tộc đã quên rằng Vu tộc là Bàn Cổ chính tông.

Đã Thiên Đạo muốn dùng 'Nhân Hoàng chi tranh' để tính kế Vu tộc, vậy thì Ngô cứ thuận nước đẩy thuyền, mượn cơ hội này để Vu tộc vinh quang trở lại Hồng Hoang!” Tô Thần tiến lên nắm chặt tay mềm mại của Bình Tâm, rồi thuận thế kéo nàng vào lòng.

“Tô Lang, chàng định ủng hộ Xi Vưu làm 'Nhân Hoàng' đời mới?” Bình Tâm rất rõ ràng, Xi Vưu là một Đại Vu đỉnh cấp của Vu tộc chuyển thế.

Bởi vì tu vi của y hiện tại chỉ có Huyền Tiên, chưa thức tỉnh ký ức tiền thế.

Một khi đột phá Thái Ất Kim Tiên, y sẽ thuận lợi kích hoạt huyết mạch Vu tộc, từ đó thức tỉnh ký ức và truyền thừa của Đại Vu đỉnh cấp 'Xi Vưu' tiền thế.

Đến lúc đó, y sẽ có tư cách tiến về Vu tộc tổ địa. 'Nhân Hoàng chi tranh' cũng rất có khả năng diễn biến thành 'Nhân Vu chi tranh', thậm chí là Thiên Đạo và Địa đạo chi tranh!

“Nhân tộc đã nhận định Hiên Viên làm Nhân Hoàng, vậy Ngô sẽ không tự mình can thiệp, tránh ảnh hưởng đến bố cục tương lai.” Tô Thần khẽ lắc đầu, sau đó nắm nắm tay mềm mại của nàng.

“Nhưng lần này Hồng Quân đã tự mình thúc đẩy Lượng Kiếp, vậy Địa đạo chúng ta cứ thuận đà mà tiến, trong 'Nhân Hoàng chi tranh' tiến một bước khiến ý chí Nhân Đạo thức tỉnh, thuận tiện đả áp Thiên Đạo chư Thánh một chút!” Nhân Đạo đã sớm thức tỉnh ý chí, nhưng do Thiên Đạo chưởng khống, khiến 'nó' không thể chân chính chủ tể vận mệnh bản thân.

Giờ đây Nhân tộc đã bắt đầu quật khởi, Nhân Đạo bản nguyên đang kịch liệt tăng trưởng, ý chí Nhân Đạo cũng sẽ hiểu rõ tình cảnh của mình.

Tô Thần chuẩn bị mượn 'Nhân Hoàng chi tranh' lần này, khiến Nhân Đạo nhìn rõ dụng tâm hiểm ác của Thiên Đạo, thuận tiện kích phát lực lượng phản kháng của 'nó', để tạo tiền đề cho bố cục tương lai.

Sau khi Hiên Viên trở thành Nhân tộc cộng chủ mới, công tích và uy vọng của y chưa đủ để áp chế tất cả thủ lĩnh các bộ lạc Nhân tộc.

Ngược lại, Xi Vưu của bộ lạc Cửu Lê đột nhiên quật khởi.

Y thân suất tám mươi mốt huynh đệ trong bộ lạc, dẫn đại quân vì Nhân tộc khai cương khoách thổ, đầu tiên là đánh bại Lang Nhân tộc,

sau đó đánh tan Vũ Nhân tộc, cuối cùng lại một lần diệt vong Thụ Yêu tộc.

Danh tiếng Xi Vưu trực tiếp truyền khắp Nhân tộc, ngay cả không ít Nhân tộc Đại Hiền cũng vô cùng tán thưởng y.

Y trong mấy trận huyết chiến càng đánh càng dũng mãnh, một lần đột phá Thái Ất Kim Tiên, thức tỉnh ký ức và truyền thừa tiền thế, trở nên càng mạnh mẽ và hiếu chiến hơn.

“Hiên Viên đức hạnh gì mà xứng làm Nhân tộc cộng chủ?” “Ngô vì Nhân tộc lập hạ công lao hiển hách, lại là Đại Vu đỉnh cấp chuyển thế, đáng lẽ phải là 'Nhân Hoàng' đời mới của Nhân tộc!” Xi Vưu trước hết quay về Bất Chu Sơn, cùng chiến hữu Hình Thiên nhận nhau, không chỉ nhận được sự ủng hộ của y, mà còn thuận lợi đạt được công pháp chứng đạo 'Hồng Mông Cửu Chuyển' và 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' của Phụ Thần.

Quay về bộ lạc Cửu Lê, để tích lũy công tích và uy vọng cho mình, y dẫn dắt các thành viên bộ lạc khác, cùng nhau vì Nhân tộc khai cương khoách thổ, và vô tư chia sẻ chiến lợi phẩm, đoàn kết chặt chẽ các bộ lạc xung quanh mình.

Cùng với thời gian trôi qua, Xi Vưu thuận lợi đột phá đến Đại La Kim Tiên.

Chương 278

Y tu hành công pháp chứng đạo 'Hồng Mông Cửu Chuyển' của Bàn Cổ, chân chính chiến lực có thể đối chiến Chuẩn Thánh Đại Năng.

Cùng lúc đó, công tích và uy vọng của y cũng đạt đến một đỉnh cao mới.

Vô số bộ lạc đều tự phát nhận định y làm thủ lĩnh, ngay cả một số Nhân tộc Đại Hiền cũng tự phát bị y sai khiến.

Hiên Viên thấy cảnh này, nội tâm không khỏi hoảng sợ.

Y không phải Tiên thiên thần thai Thánh chuyển thế, mà là một Nhân tộc thuần chính, cho dù tư chất không tệ, nhưng căn bản không thể so sánh với Xi Vưu.

Xi Vưu đột phá Đại La, y dưới sự giúp đỡ của Lão Sư Quảng Thành Tử, mới chỉ vừa vặn đột phá Chân Tiên.

Thực lực giữa hai người có thể nói là một trời một vực, căn bản không có tư cách so sánh.

Để củng cố địa vị của bản thân, Hiên Viên theo đề nghị của Lão Sư Quảng Thành Tử, bắt đầu lấy thân phận Nhân tộc cộng chủ để đả áp Xi Vưu.

Điều này triệt để chọc giận Xi Vưu.

Y giương cao ngọn cờ 'Hiên Viên không xứng làm Nhân tộc cộng chủ', trực tiếp khởi binh công đánh bộ lạc Hiên Viên, một đường tiến như chẻ tre, khiến Hiên Viên và Quảng Thành Tử kinh hoàng thất thố.

Hiên Viên trực tiếp cầu cứu tổ địa Nhân tộc, hy vọng Nhân tộc Tam Tổ và Nhân tộc Đại Hiền có thể ra tay áp chế Xi Vưu.

Nhưng do đây là cuộc chiến nội bộ Nhân tộc, 'Nhân Hoàng' cũng phải trải qua chiến sự mới có thể chân chính tranh giành chứng đạo, Nhân tộc Tam Tổ và tất cả Nhân tộc Đại Hiền đều giữ thái độ quan vọng.

Bất đắc dĩ, Quảng Thành Tử đành phải quay về Xiển giáo cầu cứu binh.

Trên Thiên Đình, Lăng Tiêu Bảo Điện.

Hạo Thiên và Dao Trì cao tọa trên ngai Thiên Đế và Vương Mẫu.

Bọn họ thông qua Hạo Thiên Kính quan sát chiến sự Nhân tộc, vô số trọng thần Thiên Đình nghĩa phẫn điền ưng, xin binh tương trợ Nhân Hoàng Hiên Viên.

Xiển giáo trong Thiên Đình thế lực vô cùng lớn mạnh.

Thêm vào đó Tam Thanh nhất thể, bọn họ tự nhiên đứng về phía Nhân Hoàng Hiên Viên.

Hạo Thiên thấy quần tình kích phẫn, lại nghĩ đến lợi ích của 'Nhân Hoàng chi tranh' lần này, y trực tiếp hạ lệnh để tinh anh Thiên Đình hạ giới tương trợ Nhân Hoàng Hiên Viên, để từ đó mưu đồ một phần Nhân Đạo khí vận.

Dao Trì không nói một lời.

Nàng tuy nói có thể cảm ứng được 'Nhân Hoàng chi tranh' lần này có Lão Gia đang thúc đẩy, nhưng Xi Vưu lại là Đại Vu đỉnh cấp chuyển thế, phía sau có Vu tộc chính tông của Bàn Cổ, thậm chí là cả Địa đạo!

Cần biết rằng, Địa đạo Thánh Nhân Tô Thần một mình uy áp Hồng Hoang, năm vị sư huynh của nàng đều bị y chém giết mấy lần.

Giờ đây không chỉ ngay cả sủng vật Bạch Miêu Miêu của y cũng

đã chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, thậm chí ngay cả Trấn Nguyên Tử cũng đã chứng đắc Địa đạo Thánh Nhân.

Một khi Địa đạo và Thiên Đạo khai chiến, trong tình huống Lão Gia không thể giáng lâm Hồng Hoang, lấy gì để tranh với Địa đạo?

"Bất thành Thánh, chung là kiến hôi!" "Bản cung vẫn nên nhanh chóng luyện hóa Hồng Mông Tử Khí, tranh thủ sớm ngày chứng đạo thành Thánh, như vậy mới có cơ hội thoát khỏi thân phận kiến hôi, chân chính chủ tể Hồng Hoang, cùng Thiên Địa Thánh Nhân đối dịch!" Dao Trì trở về đại điện, trực tiếp tuyên bố bế quan. 'Nhân Hoàng chi tranh' lần này, nếu Thiên Đình khống chế tốt, có lẽ có thể thu được không ít lợi ích.

Nhưng nếu một khi xảy ra chuyện gì, vậy Thiên Đình của mình rất có khả năng sẽ trở thành quân cờ để Địa đạo lập uy.

Nàng không muốn bại lộ mình, cũng không muốn trở thành con 'gà' sát kê cảnh hầu!

Cuộc tranh giành Nhân tộc cộng chủ, chiến hỏa lan đến toàn bộ Nhân tộc.

Với sự cường thế của Xi Vưu, cùng với sự ủng hộ hết mình của vô số bộ lạc, liên minh bộ lạc Hiên Viên bị đánh tan tác, dẫn đến uy vọng bản thân ngày càng thấp.

Nhưng cùng với việc Quảng Thành Tử thỉnh động mấy vị sư đệ, cộng thêm sự tương trợ hết mình của Thiên Đình, cục diện chiến trường bắt đầu thay đổi.

"Vô sỉ!" "Nhân tộc cộng chủ chi tranh, Tam Giáo cùng Thiên Đình đều can thiệp vào, đây là khi dễ bộ lạc Cửu Lê của Ngô không có người sao?" Đối mặt với Tam Giáo và Thiên Đình cường thế, Xi Vưu nộ hỏa ngập trời, trực tiếp động dụng thần thông quay về tổ địa Vu

tộc ở Bất Chu Sơn, thỉnh cầu chiến hữu Hình Thiên, Tương Liễu, Phong Bá, Vũ Sư và những người khác tương trợ.

Một lần nữa đối chiến, Xi Vưu lấy 'Thập Nhị Cán Đô Thiên Thần Sát Kỳ' phụ trợ, khiến mười hai Đại Vu đỉnh cấp cùng nhau bày 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', ngưng tụ ra một Tôn Tổ Vu chân thân.

Cục diện chiến tranh rất nhanh bị nghịch chuyển.

Vô số tinh nhuệ Thiên Đình bị Tổ Vu chân thân đánh chết, thậm chí ngay cả tinh anh Tam Giáo cũng từng người bị đánh cho gà bay chó nhảy, trọng thương hấp hối.

"Hưu!" Đúng lúc này, một ngọc như ý khổng lồ từ hư không mà đến, trực tiếp đánh nát Tổ Vu chân thân.

Tô Thần thấy cảnh này, khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh.

Tiếp theo đó, Tổ Vu Cộng Công được từ Địa Phủ phóng thích.

"Các ngươi khi dễ Vu tộc Ngô không có người ư?" Y vung vũ khí trong tay, trực tiếp hiên ngang giết thẳng về phía Thiên Đình.

Thiên Đình binh hoang mã loạn, vô số Thiên Binh Thiên Tướng bị Cộng Công dùng thần thông nhấn chìm.

Cộng Công chi thủy tràn ngập khắp ba mươi ba tầng Thiên Đình.

"Hạo Thiên tiểu nhi, ra đây chịu chết!" Ngoài Lăng Tiêu Bảo Điện, Cộng Công khôi phục Tổ Vu chân thân, uy áp khiến tất cả quần thần Thiên Đình run rẩy.

"Cộng Công, ngươi phóng túng!" Hạo Thiên mặt mũi không giữ được, trực tiếp chưởng khống Hạo Thiên Kính, Hạo Thiên Tháp, Hạo Thiên Kiếm mà đến.

Lúc này, Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh khi thấy cảnh này,

từng người đều không nhịn được nhìn về phía Luân Hồi Sơn.

Nội tâm bọn họ đều rất rõ ràng, Địa đạo đã ra tay!

Nếu là Thánh Nhân Thiên Đạo của mình ra tay, thì tiếp theo ra tay sẽ không phải Tổ Vu Cộng Công, mà là Địa đạo Thánh Nhân!

Nghĩ đến Tô Thần cường thế, còn có Bạch Miêu Miêu đã lấy lực chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La cường đại, Thiên Đạo Ngũ Thánh ngầm hiểu hít một hơi khí lạnh, không hề có ý đồ ra tay.

Thua Tô Thần cũng đành, nếu lại thua sủng vật Bạch Miêu Miêu của y, vậy thì mất mặt quá rồi!

"Oanh!" Với toàn lực công kích của Cộng Công, Hạo Thiên dù có Hạo Thiên Tháp và Hạo Thiên Kính bảo vệ, trực tiếp bị 'Cộng Công chi chùy' đánh nát thành thịt vụn, sau đó trong khoảnh khắc hóa thành tro tàn.

Thiên Đế vẫn lạc, Lăng Tiêu băng liệt!

"Đại Thiên Tôn!" Thái Bạch Kim Tinh tâm phúc của Hạo Thiên phát ra một tiếng kêu thê lương, khóe mắt đỏ hoe.

"Ông!" Giây phút tiếp theo, một đạo Đạo Vận huyền chi hựu huyền lan tỏa.

Cộng Công ngẩng đầu nhìn thiên khung Hỗn Độn một cái, bắn ra hai đạo tinh mang.

"Hừ!" Y lạnh hừ một tiếng, sau đó nghênh ngang rời khỏi ba mươi ba tầng Thiên Đình.

Tất cả đệ tử Tứ Giáo và trọng thần Thiên Đình đều cấm nhược hàn thiền, căn bản không dám có chút nào ngăn cản.

"Hoa!" Chân linh bản nguyên của Hạo Thiên chưởng khống lực lượng pháp tắc Đại Đạo trọng tố Đạo Khu, mặt y có chút tái nhợt.

Khi nhìn thấy Thái Bạch Kim Tinh trung tâm hộ chủ, hai mắt đỏ hoe, cùng với dáng vẻ chần chừ không tiến lên của đệ tử Tứ Giáo, nội tâm y tràn đầy cảm khái. 'Chỉ có người của mình mới đáng tin cậy a!' Y nội tâm rõ ràng, 'Nhân Hoàng chi tranh' lần này, Thiên Đình của mình bị Địa đạo coi là con 'gà' sát kê cảnh hầu.

Chính là để nói cho chúng sinh Hồng Hoang và chư Thánh Thiên Đạo biết, bất kỳ ai dám đối địch với Địa đạo đều sẽ có kết cục như thế nào!

Lúc này, Dao Trì, người thức tỉnh từ bế quan, sau khi cảm ứng được tình hình Thiên Đình và Đại Ca, không lập tức xuất quan đến an ủi Hạo Thiên, để tránh làm tổn thương lòng tự tôn của y, liền một lần nữa âm thầm nhắm mắt, luyện hóa Hồng Mông Tử Khí trong thức hải.

Không thành Thánh, cuối cùng vẫn chỉ là kiến hôi!

Lão Gia đã dùng 'Nhân Hoàng chi tranh' để thúc đẩy Lượng Kiếp mới, Thiên Đình của mình rất có khả năng sẽ trở thành trung tâm bão tố của Lượng Kiếp tiếp theo.

Nếu không thể chứng đạo thành Thánh trước khi Lượng Kiếp bùng phát, vậy rất có khả năng sẽ trở thành tro bụi của Lượng Kiếp!

Trong Nhân tộc, 'Nhân Hoàng chi tranh' lần này, quyết chiến cuối cùng diễn ra tại Trục Lộc.

Xi Vưu thỉnh động mấy Đại Vu đỉnh cấp, dùng mười hai cán 'Đô Thiên Thần Sát Kỳ' cùng nhau tổ kiến 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' phiên bản suy yếu, triệu hoán ra Tổ Vu chân thân.

Đệ tử Xiển, Tiệt, Nhân Tam Giáo tổn thất thảm trọng.

Nếu không phải Nguyên Thủy Thiên Tôn ra tay, trận quyết chiến Trục Lộc này cơ bản không còn chút huyền niệm nào!

Cộng Công sau khi đạp bằng Lăng Tiêu, trấn sát Thiên Đế, liền trực tiếp đến Trục Lộc, mang theo Hình Thiên, Tương Liễu, Phong Bá, Vũ Sư và các Đại Vu đỉnh cấp khác đi hết.

Điều đáng nói là, Xi Vưu với tư cách là tộc trưởng bộ lạc Cửu Lê, cũng là một trong những nhân vật chính tranh giành 'Nhân Hoàng' lần này, y bị Nhân tộc cộng chủ Hiên Viên 'chém giết' chân thân.

Cộng Công dùng tinh huyết Tổ Vu của bản thân, giúp y trọng tố chân thân, triệt để cắt đứt nhân quả với Nhân tộc, trở lại làm Đại Vu đỉnh cấp của Vu tộc!

"Xi Vưu, ngươi có biết vì sao 'Địa Hoàng' Thần Nông cùng Nhân tộc Tam Tổ, bọn họ lại không chọn ngươi làm Nhân tộc cộng chủ mới không?" Về đến tổ địa Vu tộc, Cộng Công nghiêm sắc nhìn Xi Vưu.

"Là vì Ngô là Đại Vu đỉnh cấp của Vu tộc chuyển thế sao?" Y rất nhanh nghĩ đến điểm mấu chốt.

"Không sai!" Cộng Công gật đầu.

Y trên danh nghĩa bị 'trấn áp' trong Địa Phủ, nhưng thực tế là quản giáo thành viên Vu tộc trong Địa Phủ, thêm vào đó lại thường xuyên cùng Tiểu muội, muội phu thương thảo đại thế Hồng Hoang, nên rất rõ ràng về cục diện hiện tại.

"Vào thời Vu Yêu Lượng Kiếp, Nhân tộc với tư cách là chủng tộc thức tỉnh ý chí Nhân Đạo, tự nhiên sở hữu tất cả quyền hành khí vận Nhân Đạo.

Vu tộc chúng ta và Yêu tộc ngầm hiểu hỗ trợ Nhân tộc, hy vọng có thể thay đổi đại thế Thiên Đạo, hình thành ba tộc 'Nhân, Vu, Yêu' tranh bá." "Nhưng do Thiên Đạo chúa tể quyền hành Nhân Đạo, thêm vào đó Thái Thanh Lão Tử và Nữ Oa chưởng khống Nhân tộc, bố cục của

chúng ta đã bị bọn họ nhìn thấu, sau đó trực tiếp hạn chế Nhân tộc tiến vào Lượng Kiếp." "Sau này dưới ảnh hưởng của Muội phu, Đại ca và Đế Tuấn vì muốn tạo phúc Hồng Hoang vạn linh, thay đổi vận mệnh tất cả chủng tộc sinh linh, ngầm hiểu lựa chọn hợp nhất với khí vận Nhân Đạo, mượn 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' và 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' để tập sát Hồng Quân!" Bá!

Hình Thiên, Xi Vưu, Tương Liễu bọn họ nghe Cộng Công nói xong, từng người đều không khỏi ngây người.

Trong ký ức của bọn họ, Vu Yêu Nhị tộc chẳng phải là tử địch sao?

Sao khi Lượng Kiếp bùng phát, còn liên hợp lại ám sát Thiên Đạo đại ngôn nhân Hồng Quân?

Thấy bọn họ vẻ mặt khó tin, Cộng Công lại tiếp tục nói.

"Đại ca và Thái Nhất tập sát Hồng Quân, hơn nữa dưới sự giúp đỡ của Dương Mi Đại Tiên, đã thành công trọng thương Hồng Quân.

Sau này y vì muốn sửa chữa Thiên Địa đại thế, cường hành chưởng khống quyền hành Thiên Đạo nghịch chuyển thời không, ký ức của các ngươi cũng vì thế bị sửa đổi." "Thì ra là vậy!" "Chẳng trách Ngô luôn cảm thấy như thiếu mất điều gì đó!" Hình Thiên bừng tỉnh đại ngộ.

Y với tư cách Bán Bộ Tổ Vu, cùng tất cả Tổ Vu chiến đấu Thiên Đình, nhưng lại không nhớ được tộc trưởng (Đế Giang) đã vẫn lạc như thế nào.

"Ban đầu Vu tộc Ngô vì muốn thu gom khí vận Nhân Đạo, không thể không cướp lấy khí vận Nhân Đạo trên người Nhân tộc, Nhân tộc và Vu tộc cũng từ đó triệt để kết thù sinh tử đại hận." "Xi Vưu, ngươi với tư cách là Đại Vu đỉnh cấp chuyển thế, sinh ra đã sở hữu một nửa

huyết mạch Vu tộc, căn bản không thể đạt được sự công nhận của Nhân tộc Tam Tổ và khí vận Nhân tộc." "Nếu không phải vậy, ban đầu 'Địa Hoàng' dưới sự chưởng khống của Địa đạo, Muội phu lại sao không ra tay can dự 'Nhân Hoàng'?" Cộng Công nói xong, vỗ vỗ vai Hình Thiên và Xi Vưu.

"Xi Vưu, ngươi cơ duyên xảo hợp đầu thai chuyển thế sở hữu Nguyên Thần hoàn chỉnh, giờ đây lại được Ngô dùng tinh huyết Tổ Vu trọng tố chân thân, nói không chừng có thể dùng công pháp chứng đạo 'Hồng Mông Cửu Chuyển' của Phụ Thần, một lần chứng đạo Hỗn Nguyên!" "Tiếp theo hy vọng của Vu tộc chúng ta sẽ giao cho Cửu Phượng muội tử và các ngươi!" Trước khi Vu Yêu Lượng Kiếp bùng phát, Tô Thần sau khi chứng đắc Địa đạo Thánh Nhân, đã dùng Lục Đạo Luân Hồi phối hợp với Huyết Trì bí cảnh Vu tộc, bồi dưỡng không ít thành viên Vu tộc sở hữu Nguyên Thần hoàn chỉnh, nhưng tư chất của bọn họ trung hạ, đến nay vẫn chưa có ai đột phá cảnh giới Đại La ngũ chuyển.

Nhưng Cửu Phượng và Xi Vưu thì khác.

Chương 279

Một người sắp đột phá chất cốc thành tựu Tổ Vu, một người là Đại Vu đỉnh cấp chuyển thế vào Nhân tộc sở hữu Nguyên Thần chân chính hoàn chỉnh, chỉ cần bọn họ thuận lợi trưởng thành, tất nhiên có hy vọng đột phá Hỗn Nguyên Đại La thất chuyển!

Đến lúc đó, khi Lượng Kiếp mới bùng phát, Vu tộc chúng ta có thể phối hợp cùng Tiểu muội và Muội phu, cùng nhau báo thù Hồng Quân!

Trong Hỏa Vân Cung, điện thờ hùng vĩ nguy nga, vàng son lộng lẫy.

Nhân tộc Thiên Hoàng Phục Hy và Địa Hoàng Thần Nông ngồi đối diện nhau, nhìn 'Nhân Hoàng chi tranh' kết thúc, Cộng Công phẫn nộ giết thẳng Thiên Đình, đạp Lăng Tiêu, chém Thiên Đế, hai mắt không khỏi khẽ ngưng lại.

"Nhân tộc ta rốt cuộc vẫn chỉ là quân cờ a!" Phục Hy cảm khái một tiếng, thần sắc tràn đầy phức tạp.

Y rất rõ ràng, từ khi Nhân tộc ra đời, quyền chủ tể Nhân tộc vẫn luôn nằm trong tay Thánh Nhân Thiên Đạo, thậm chí ngay cả quyền hành Nhân Đạo, cũng vẫn luôn bị Thiên Đạo nắm giữ chặt chẽ. 'Nhân Hoàng chi tranh' lần này, cũng chẳng qua chỉ là công cụ để Thiên Đạo thúc đẩy đại thế Lượng Kiếp mà thôi.

"Đạo huynh, lần này Địa đạo vốn có cơ hội phù trì Xi Vưu làm Nhân Hoàng, nhưng 'nó' không muốn can thiệp vào tranh chấp của Nhân tộc ta.

Tương lai Nhân tộc ta muốn thoát khỏi thân phận quân cờ, cũng chưa chắc không có cơ hội!" Thần Nông nói rồi, ánh mắt nhìn về phía Địa Phủ.

Y với tư cách là 'Địa Hoàng', lại được Địa đạo Thánh Nhân Trấn Nguyên Tử dẫn dắt chứng đạo, thêm vào đó ký ức tiền thế, tự nhiên đối với Địa đạo tràn đầy hảo cảm.

Quan trọng nhất là, thân phận hiện tại của Thần Nông là Nhân tộc Địa Hoàng, giúp Nhân tộc thoát khỏi thân phận quân cờ, tự lập tự cường, cũng là sứ mệnh của y!

"Ý của Đạo hữu Ngô hiểu, nhưng Nhân tộc ta giờ đây thế yếu, nhất định phải đợi đến khi Tam Hoàng Ngũ Đế toàn bộ quy vị, mới có tư cách mưu đồ những điều khác." Phục Hy tuy nói là 'Thiên Hoàng' của Nhân tộc, tương ứng với việc phụng sự Thiên Đạo, nhưng thân phận của y không thể tuyệt đối đứng về phía Thiên Đạo.

Tại Luân Hồi Sơn, Tô Thần triệu Tam Tiêu đến.

"Đệ tử bái kiến Lão Sư!" "Đệ tử bái kiến Lão Sư!" Trải qua vô số Nguyên Hội tu luyện, cộng thêm việc đảm nhiệm chức trách hóa sinh trì trong Địa đạo, Vân Tiêu đã một chân đạp nhập cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên, Quỳnh Tiêu và Bích Tiêu thì là Đại La viên mãn.

"Tam tỷ muội các ngươi Đạo Cơ đã tích lũy vô cùng vững chắc, giờ đây chỉ còn thiếu một khế cơ là có thể chứng đạo Hỗn Nguyên Kim Tiên, tiếp theo các ngươi cứ đi Nhân tộc một chuyến." Tô Thần nói xong, tùy tay vung lên, ba đạo năng lượng nhập vào thức hải của bọn họ.

"Cẩn tuân Lão Sư pháp chỉ!" "Cẩn tuân Lão Sư pháp chỉ!" Tam Tiêu rất hưng phấn, đặc biệt là Bích Tiêu tính cách hoạt bát nhất.

Nàng đã ở trong Địa Phủ vô số Nguyên Hội, ngày thường thường mượn lúc nghỉ phép quay về Hồng Hoang, cùng Ngao Thăng, Bạch Thương, Nguyên Nhất, Nguyên Nhị bọn họ chơi đùa.

Nhưng cùng với huynh trưởng (Triệu Công Minh) và Ngao Thăng

lần lượt chứng đạo Hỗn Nguyên Kim Tiên, nội tâm nàng cũng có chút cảm giác cấp bách.

Dù sao, ai lại muốn tụt hậu phía sau chứ?

Sau khi tiến vào Nhân tộc, Hiên Viên dưới sự ủng hộ của Thiên Đạo Thánh Nhân Tứ Giáo và Thiên Đình, cuối cùng đã đánh bại Xi Vưu, trở thành Nhân tộc cộng chủ chân chính.

Y hưng thịnh nông tang, phát minh ra Hiên Viên Lê, lấy vợ là Luy phát minh ra việc nuôi tằm dệt vải, đồng thời còn căn cứ vào 'Bách Thảo Kinh' do Thần Nông biên soạn mà sáng tạo ra châm cứu và y thư.

Tam Tiêu đối với công tích của Hiên Viên khá công nhận, nhưng không đi gặp Hiên Viên.

Bởi vì Lão Sư của Hiên Viên là Quảng Thành Tử, thủ đồ của Xiển giáo, mà Tam tỷ muội bọn họ là đệ tử của Địa đạo Thánh Nhân, mạo muội đến, nói không chừng còn bị Xiển giáo cho rằng là đến tranh công đức.

Một đường du lịch các bộ lạc Nhân tộc.

Tam tỷ muội căn cứ theo chỉ thị của Lão Sư, trong bộ lạc Sử Hoàng Thị cảm ứng được một phụ nữ mang thai đặc biệt, kiên nhẫn đợi chín năm, người phụ nữ mang thai này sinh ra một nam đồng có hai mắt trùng đồng.

“Thì ra y có duyên với chúng ta!” Khóe miệng Vân Tiêu lộ ra nụ cười nhàn nhạt, trực tiếp thu nhận nam đồng này làm môn hạ, và đặt tên là 'Thương Hiệt'!

Hành vi của Tam Tiêu không hề qua mắt Quảng Thành Tử.

Thấy bọn họ thu đồ đệ Thương Hiệt, nội tâm y cũng không để ý, mà nhất tâm nhất ý vì Hiên Viên mưu đồ chứng đạo.

Vì Hiên Viên không phải Tiên thiên thần thai Thánh chuyển thế, tư chất của y dù không tệ, cũng không thể một bước lên trời, thêm vào đó y thân là Nhân tộc cộng chủ, không thể trực tiếp sử dụng Thiên Tài Địa Bảo và Cửu Chuyển Kim Đan để cường hành đột phá.

Để Hiên Viên nhanh chóng chứng đạo, Quảng Thành Tử bèn dùng phương pháp song tu để tăng cường tu vi cho y.

Ban đầu Hiên Viên còn có phần thu liễm, nhưng cùng với thực lực của y tăng cường, những nữ tử bình thường đã không thể chịu đựng được, trực tiếp có mấy trăm nữ tiên Nhân tộc được đưa vào hậu cung.

Nhưng Hiên Viên vẫn cảm thấy thực lực tăng trưởng quá chậm.

Một lần tình cờ, y nghe nói bộ lạc Sử Hoàng Thị có ba nữ thần phong hoa tuyệt đại, liền trực tiếp giá lâm đến.

Khi đến bộ lạc Sử Hoàng Thị, Tam Tiêu cảm ứng được dụng ý của Hiên Viên, trực tiếp dùng thần thông ẩn mình, khiến y không thể nhìn thấy các nàng.

Nhưng Hiên Viên không muốn hứng khởi đến rồi thất vọng mà về, liền trực tiếp tìm đến đệ tử Thương Hiệt của Tam Tiêu.

Thương Hiệt với tư cách là Nhân tộc thuần chính, vô cùng kính ngưỡng Nhân tộc cộng chủ Hiên Viên, nhưng y sẽ không vì thân phận của Hiên Viên mà cưỡng ép Lão Sư của mình hiện thân.

Đúng lúc Hiên Viên chuẩn bị tiếp tục tìm kiếm, trong não hải y vang lên một đạo pháp chỉ uy nghiêm như tiếng chuông vàng ngọc lớn.

“Nhân Hoàng, ngươi đã vượt quyền rồi!” Bá!

Trong khoảnh khắc, mặt Hiên Viên tái nhợt, thân thể cũng không khỏi rùng mình một cái.

Y với tư cách cường giả Kim Tiên đỉnh phong, trên người lại có khí vận Nhân tộc bàng bạc che chở, vậy mà ngay cả một đạo pháp chỉ của Vân Tiêu cũng không chống đỡ nổi!

Đúng lúc này, Quảng Thành Tử lập tức xuất hiện.

Y nội tâm thôi toán một phen, rất nhanh liền biết được đầu đuôi sự việc, nội tâm khá là bất đắc dĩ.

Hiên Viên này, người ta rõ ràng không muốn gặp ngươi, ngươi còn cưỡng hành đến tiếp xúc đệ tử Thương Hiệt của bọn họ để Tam Tiêu hiện thân, thật sự coi Nhân tộc cộng chủ là vô sở bất năng sao?

Nếu không phải Địa đạo không muốn can thiệp vào 'Nhân Hoàng chi tranh', đâu còn đến lượt ngươi làm Nhân Hoàng?

"Hiên Viên, hướng Tam vị tiền bối xin lỗi!" Quảng Thành Tử chỉ vào hướng Tam Tiêu đang ở, lập tức khiến y bồi lễ xin lỗi.

"Tam vị tiền bối, Ngô Hiên Viên không có ý mạo phạm, kính xin Tam vị tiền bối lượng thứ!" Trải qua 'Trục Lộc chi chiến', Hiên Viên khi thấy thần thái nghiêm trọng của Lão Sư, lập tức ý thức được ba vị Lão Sư của Thương Hiệt phi phàm, căn bản không phải là người y hiện tại có thể đắc tội.

Thế là y thành thật hướng về phía Tam Tiêu đang ở thỉnh tội.

"Các ngươi đi đi!" Vân Tiêu lạnh nhạt phẩy tay, ý bảo Quảng Thành Tử đưa Hiên Viên rời đi.

Khi Hiên Viên trở về Nhân Hoàng Cung, nghĩ đến lần này mình ngay cả mặt Tam Tiêu cũng không gặp được, ngược lại còn phải bồi lễ xin lỗi, liền hỏi Lão Sư Quảng Thành Tử về thân phận chân chính của các nàng.

"Hiên Viên, đợi ngươi sau này chứng đạo, sẽ hiểu rõ thân phận chân chính của các nàng!" Nghe Lão Sư không muốn nói, Hiên Viên

đành phải thôi.

Sau khi Thương Hiệt bái nhập môn hạ Tam Tiêu, y cực kỳ hứng thú với văn tự, hơn nữa tính cách kiên nghị, đôn hậu cần mẫn.

Để tăng cường kiến văn của y, Tam Tiêu cho y tiến vào 'Tháp Truyền Đạo' để tìm hiểu thêm nhiều thông tin hữu ích, và còn tự học Long Văn, Yêu Văn, Vu Văn.

“Vì các chủng tộc khác có văn tự của họ, vì sao Nhân tộc Ngô lại không có?” Từ 'Tháp Truyền Đạo' ra, Thương Hiệt không khỏi nghĩ đến vấn đề này.

“Oanh!” Trong khoảnh khắc, thức hải của y phảng phất như một tia chớp xẹt qua, lập tức minh ngộ ra sứ mệnh của mình.

“'Nhân' dựa vào hai chân đứng thẳng, đỉnh thiên lập địa, cho nên là một nét phẩy một nét nại, 'Hà' là do nước tạo thành, cho nên nên có bộ 'thủy'...” Sau khi minh ngộ ra sứ mệnh của mình, Thương Hiệt như phát điên.

Mỗi khi nhìn thấy các sự vật, y sẽ trước tiên dùng chữ tượng hình cấu tạo, sau đó tiến hành tối ưu hóa, để tất cả mọi người có thể lý giải và lĩnh ngộ.

Ba ngàn năm thời gian trôi qua trong chớp mắt.

Thương Hiệt cuối cùng công đức viên mãn, sáng tạo ra ba ngàn văn tự.

“Oanh long long!” Khi y sáng tạo ra chữ cuối cùng, thiên khung bắt đầu ngưng tụ vô tận Kim Sắc Tường Vân, đồng thời còn xen lẫn Hắc Vân trầm muộn.

“Đại Đạo tại thượng, Ngô là Thương Hiệt, vì tạo phúc Nhân tộc Ngô, thúc đẩy Nhân tộc diễn hóa, hôm nay đặc biệt sáng tạo văn tự, để Nhân tộc Ngô sở hữu chân chính văn minh và truyền thừa!” “Ô!”

“Ô!” Ba ngàn văn tự do y sáng tạo hóa thành Kim Sắc Thần Văn, cùng nhau che chở bên Thương Hiệt, diễn dịch huyền diệu Tam Thiên Đại Đạo, diễn hóa nhật nguyệt tinh thần, núi sông, hoa cỏ cây cối của Hồng Hoang.

“Oanh long long!” “Oanh long long!” Thiên khung cuồng bạo chấn động, công đức đầy trời giáng xuống.

Công đức chia làm bốn phần.

Thương Hiệt chiếm bảy phần, Tam Tiêu mỗi người chiếm một phần.

Vân Tiêu tự mình chứng kiến Thương Hiệt sáng tạo văn tự công đức viên mãn, còn chưa đợi công đức giáng xuống, đã trực tiếp đạp ra bước cuối cùng, thuận lợi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên!

Quảng Thành Tử khi thấy cảnh này, tròng mắt không khỏi ghen tị đỏ hoe.

Y lao tâm khổ lực dẫn dắt Hiên Viên chứng đạo, ai ngờ Tam Tiêu lại thu nhận Thương Hiệt, sau đó nhẹ nhàng chứng đạo Hỗn Nguyên Kim Tiên, điều này còn có Thiên lý sao?

Cùng lúc đó, khi công đức giáng xuống, Thiên Phạt Thần Lôi đáng sợ cũng bắt đầu giáng xuống.

“Thương Hiệt cướp đoạt lực lượng truyền thừa Thiên Đạo, Thiên Đạo nổi giận rồi!” Rất nhanh, Tam Tiêu và Quảng Thành Tử đều minh ngộ ra nguyên do, từng người đều tràn đầy chấn động.

Vào thời Vu Yêu, Yêu Sư Côn Bằng dẫn đầu sáng tạo ra 'Yêu Văn', sao lại không liên quan đến việc cướp đoạt lực lượng truyền thừa Thiên Đạo?

Chẳng lẽ nói, là vì Nhân tộc sở hữu vô hạn khả năng, là nhân vật chính Thiên Mệnh duy nhất chân chính của Hồng Hoang sao?

“Ông!” Đúng lúc Thương Hiệt đã chịu đựng chín đạo Thiên Phạt, một ấn tín ngọc tỷ màu tử kim toát ra ý chí Thiên Địa đáng sợ bao trùm lên y, trực tiếp tiêu diệt lôi kiếp Thiên Phạt trên không trung.

“Thiên Phạt do Bản tọa chưởng quản, Hồng Quân, ngươi không được vượt quyền!” Thương Hiệt sáng tạo ba ngàn văn tự tương ứng với Tam Thiên Đại Đạo.

Tuy nói là cướp đoạt một phần truyền thừa Thiên Địa, nhưng lại là tạo phúc 'Nhân Đạo' vạn linh, khiến 'Nhân Đạo' có thể sở hữu chân chính truyền thừa, đồng thời cũng có thể tiến một bước thúc đẩy văn minh, từ đó sở hữu chân chính vô hạn khả năng!

Tô Thần sở dĩ để Thương Hiệt chịu đựng chín đạo Thiên Phạt mới hiện thân, là vì muốn mượn Thiên Phạt tôi luyện Đạo Cơ bản thân y, tiến một bước đạt được sự công nhận của ý chí Thiên Địa.

Đồng thời cũng chưởng khống Thiên Địa Ngọc Tỷ cất giữ công đức y vừa thu được vào trong cơ thể, chỉ để y đột phá đến Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ, là vì muốn đặt vững căn cơ triệt để trước Đại La.

Lúc này, khi Tam Tiêu cảm ứng được Lão Sư ra tay, hơn nữa trực diện khiêu chiến Đạo Tổ Hồng Quân, hai mắt cùng nhau nhìn về phía Luân Hồi Sơn, trong mỹ mâu tràn đầy vẻ sùng bái và chấn động.

Cả thế giới Hồng Hoang, dám trực tiếp đối chiến Đạo Tổ Hồng Quân, hơn nữa trực diện mắng chửi, cũng chỉ có Lão Sư của mình rồi nhỉ?

Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh khi cảm ứng được Thương Hiệt sáng tạo ba ngàn văn tự viên mãn chứng đạo, cướp đoạt lực lượng truyền thừa Thiên Địa, từng người nội tâm tràn đầy chấn động.

Đặc biệt là Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Y đạt được quyền làm Lão Sư của Nhân Hoàng đời này, ai ngờ

Thương Hiệt lại là Nhân tộc Văn Tổ, công đức và thành tựu thu được, một chút cũng không thua Tam Hoàng a!

Có thể dự kiến là, vô luận tương lai biến hóa thế nào, truyền thừa văn tự vĩnh viễn sẽ không biến mất, mà Văn Tổ Thương Hiệt này, cũng sẽ vĩnh viễn được ghi nhớ trong lòng tất cả Nhân tộc, được vạn linh kính ngưỡng triều bái!

"Chẳng lẽ nói, ban đầu Tô Thần không muốn làm Nhân Hoàng chi Sư, là vì sớm đã thôi toán ra Văn Tổ 'Thương Hiệt' này rồi sao?" Nguyên Thủy ánh mắt nhìn về phía Luân Hồi Sơn, nội tâm trầm tư.

Cùng lúc đó, khi Hồng Quân chưởng khống Thiên Đạo Lôi Phạt đánh chết Thương Hiệt, lấy uy nghiêm Thiên Địa của y, Tô Thần lại với tư cách chúa tể Thiên Phạt trực tiếp ra tay can thiệp, khiến Thiên Phạt trong khoảnh khắc tiêu diệt.

Nội tâm y giận dữ không thôi.

Điều này đơn giản là công khai tát vào mặt vị đại ngôn nhân Thiên Đạo của y a!

Nghĩ đến sau khi Vu Yêu Lượng Kiếp kết thúc, Tô Thần mượn việc bản thân y chịu Đại Đạo phản phệ, dẫn đầu lập lời thề với Đại Đạo chế định 'Thiên Nhân Ngũ Suy', cướp đoạt quyền hành Thiên Phạt, đến nay vẫn khó mà dung nhẫn.

Chương 280

"Tô Thần đáng chết!" "Đợi Lượng Kiếp mới bùng phát, Bản tọa sẽ cùng ngươi chính diện thanh toán!" Hồng Quân rất rõ ràng, đã Tô Thần vị chúa tể Thiên Phạt này tự mình ra tay can thiệp, thì Thiên Đạo căn bản không thể dùng Thiên Phạt để oanh sát Thương Hiệt nữa, chỉ có thể ghi lại chuyện này, đợi đến khi Lượng Kiếp mới bùng phát, chân thân giết nhập Hồng Hoang, triệt để thanh toán nhân quả với Tô Thần!

Vạn Thọ Sơn.

Núi cao sừng sững liên miên, đại thế cuồn cuộn tranh vinh.

Rễ tiếp mạch Côn Luân, đỉnh chạm tới giữa trời cao.

Trong núi, biển mây mịt mờ, suốt ngày tử khí lượn lờ bao quanh.

Kỳ phong tuấn lĩnh nhiều như lông trâu, tiên thiên linh khí trong núi nồng đậm hóa thành dịch, các tiên thiên linh hồ tinh la mật bố, vô số linh căn kỳ trân, thần dược tiên bồi vươn mình ngọc lập.

Tiên hạc thụy thú vờn quanh kêu hót giữa các vách núi, vượn thi thoảng lại bám vào dây leo.

Nắng chiếu rừng quang, từng tầng từng lớp hồng vụ lượn lờ, gió nổi khe sâu, muôn đạo mây màu phất phới bay.

Là một trong những động thiên phúc địa hàng đầu Hồng Hoang, Vạn Thọ Sơn từ khi khai thiên lập địa đã sừng sững ở giữa bộ phận Đông Tây Hồng Hoang, tập hợp linh tú của hai phương, hội tụ tạo hóa của trời đất.

Hiện nay.

Sau khi Trấn Nguyên Tử chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân, lại lấy

khí vận của bản thân gia trì, càng khiến đạo trường Vạn Thọ Sơn tiến thêm một bước, trở thành đạo trường của Thánh Nhân đỉnh cấp chân chính!

Mấy vạn năm qua.

Y vì để hoàn thiện 'Địa Tiên Chi Đạo' của chính mình, lấy thân phận Thánh Nhân đích thân bái phỏng các đại chủng tộc Hồng Hoang, có Tiên Thiên Tam Tộc, Vu Tộc, Yêu Tộc, Nhân Tộc, Mộng Mị Nhân Ngư Tộc, Vũ Nhân Tộc, Lang Nhân Tộc, v.v.

Hiện nay.

Toàn bộ Vạn Thọ Sơn đã hội tụ vạn tộc Hồng Hoang, số lượng thành viên trực tiếp đột phá đến trăm ức!

"Đến lúc rồi!" Trấn Nguyên Tử thấy Thương Hiệt tạo chữ, Luân Hồi đạo chủ Tô Thần cường thế khiếu bản Hồng Quân, tiêu nhị Thiên Đạo Thiên Phạt, y lập tức quyết định thêm một ngọn lửa cho uy nghiêm của Địa Đạo.

"Địa Đạo tại thượng, ngô nãi Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Tử, vì hoàn thiện Địa Tiên nhất mạch, tạo phúc Địa Đạo, thôi động đại địa diễn hóa, xúc tiến vạn linh vạn vật sinh trưởng, ổn cố sơn xuyên hà lưu linh mạch, khẩn thỉnh Địa Đạo giám chi." Hua!

Theo lời Trấn Nguyên Tử hướng Địa Đạo lập thệ, tế xuất chí bảo bạn sinh Địa Thư của mình, trong nháy mắt bộc phát ra vĩ lực địa mạch bàng bạc, tựa như một phương đại thiên thế giới mênh mông vô ngần, huy sái vô biên huyền diệu thần quang cùng bản nguyên Địa Đạo.

Các vị Tứ Hải Long Vương, tinh anh Phượng Tộc, đích hệ Kỳ Lân, trí giả Vu Yêu Nhị Tộc, Đại Hiền Nhân Tộc, Trưởng lão Mộng Mị Nhân Ngư Tộc, v.v., đang ở Vạn Thọ Sơn, đều đồng loạt nhìn Địa

Thư, cảm ứng vĩ lực địa mạch nồng đậm kia, nội tâm tràn đầy mong đợi.

Tiếp theo.

Trấn Nguyên Tử căn cứ vào danh sách đã lập sẵn, bắt đầu sắc phong Địa Tiên Hồng Hoang.

"Ngô dĩ Địa Tiên Chi Tổ chi danh: sắc phong Xi Vưu vi Bất Chu Sơn Sơn Thần, chấp chưởng Hồng Hoang Thiên Trụ, phụ trợ thiên địa vận chuyển, trấn áp đại địa trọc khí cùng sát khí." "Ngô dĩ Địa Tiên Chi Tổ chi danh: sắc phong Mặc Hiên (Kỳ Lân tộc tộc trưởng) vi Đông Côn Luân Sơn Thần, sơ lý Hồng Hoang Tổ Mạch, xúc tiến đại địa vạn vật tạo hóa." "Ngô dĩ Địa Tiên Chi Tổ chi danh: sắc phong Kim Đồng vi Bất Tử Hỏa Sơn Sơn Thần, trấn áp thập vạn hỏa sơn, sơ lý hỏa sơn linh mạch!" "Ngô dĩ Địa Tiên Chi Tổ chi danh: sắc phong Tứ Hải Long Vương vi Tứ Hải Chi Chủ, chưởng khống Tứ Hải Thủy Thần, trấn áp Tứ Hải Địa Mạch!" "Ngô dĩ Địa Tiên Chi Tổ chi danh: sắc phong Nhân Tộc Cốc Phong vi Không Động Thành Hoàng, phụ trợ Địa Phủ vận chuyển, duy hộ âm dương trật tự, chưởng khống vong linh sinh tử, phán quyết vong linh thiện ác!" "....." Theo Trấn Nguyên Tử sắc phong từng chức một, Địa Tiên nhất mạch bắt đầu chính thức hoàn thiện.

Sơn Thần, Thổ Địa, Hải Thần, Thủy Thần, Thành Hoàng, Du Thần, Nông Thần, Hộ Thần, Tỉnh Thần, Môn Thần, Xí Thần, Táo Thần, v.v., đều được sắc phong chức quyền Địa Tiên.

Xi Vưu, với tư cách là tất cả các Nguyên Thần Đại Vu đỉnh cấp, được Địa Đạo chấp thuận sắc phong, tiến thêm một bước danh chính ngôn thuận chưởng khống Bất Chu Sơn, tạo phúc Hồng Hoang thiên địa, phản bộ Vu Tộc.

Tiên Thiên Tam Tộc, Yêu Tộc, Nhân Tộc, cùng với các chủng tộc

Địa Đạo khác đều giữ chức trách riêng, thụ Địa Đạo sắc phong, gia trì Địa Đạo quyền hành khí vận, từng cá thể khí vận đều đại trướng.

"Ngâm!" "Hống!" "Thu!" Trong khoảnh khắc.

Chỉ thấy Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận, Kỳ Lân tộc trưởng Mặc Hiên, Phượng tộc trưởng lão Kim Đồng, dưới sự phản bộ của Địa Đạo khí vận, trực tiếp triệt tiêu nghiệp lực bản thân, một cử chứng Đạo Hỗn Nguyên Kim Tiên!

Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, Nam Hải Long Vương Ngao Khâm, Bắc Hải Long Vương Ngao Thuận, khi cảm tri được tam đệ (tam ca) đột phá, kích động vô cùng, từ nội tâm cảm thấy cung hạ vì y.

Nội tâm bọn họ hiểu rõ.

Ngao Nhuận có thể suất tiên đột phá, là bởi vì y có giao tình với Luân Hồi đạo chủ Tô Thần, hơn nữa vô số Nguyên Hội qua được nhi tử Ngao Liệt hiếu kính, đột phá cũng là lẽ thường tình.

Đã tam đệ (tam ca) đột phá dưới sự phản bộ của Địa Đạo khí vận, vậy chính mình có lẽ cũng có hi vọng?

Cùng lúc đó.

Phục Hy, Thần Nông, Tam Tổ Nhân Tộc khi thấy không ít Đại Hiền Nhân Tộc của mình thụ Địa Đạo sắc phong, có người trở thành Thành Hoàng chúa tể vong linh, có người trở thành Du Thần, khiến khí vận Nhân Tộc tiến thêm một bước tăng trưởng.

Điều này khiến nội tâm bọn họ tràn đầy hân hỉ.

Địa Đạo vô tư ủng hộ Nhân Tộc, hơn nữa còn nguyện ý cùng Nhân Tộc chia sẻ khí vận, khiến Nhân Tộc và Địa Đạo ràng buộc sâu hơn, điều này đối với tương lai Nhân Tộc mà nói, quả thực là cực kỳ có lợi.

Có thể dự kiến rằng.

Một khi tương lai Nhân Tộc Tam Hoàng Ngũ Đế quy vị, Nhân Tộc sẽ có tư cách chưởng khống Nhân Đạo quyền hành.

Đến lúc đó.

Chính mình chẳng phải có cơ hội chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân sao?

Vừa nghĩ đến đây.

Phục Hy và Thần Nông nhìn nhau một cái, nội tâm cả hai đều tràn đầy kích động và mong đợi! .....

Côn Luân.

Kỳ Lân Nhai.

Kể từ khi Tứ Bất Tương bái nhập tọa hạ Luân Hồi đạo chủ, trở thành Minh Kỳ Lân đầu tiên của Địa Phủ Minh Giới, Kỳ Lân nhất tộc cũng coi như có chỗ dựa, chúng cao thủ Hồng Hoang cũng không dám tùy ý xem Kỳ Lân tộc là thực tài hay là cước lực nữa.

Nhưng Côn Luân là đạo trường của Nguyên Thủy Thánh Nhân.

Môn hạ chúng đệ tử ai nấy đều kiêu ngạo bạt hỗ, căn bản không quá để Tứ Bất Tương vào mắt.

Ngày thường thường xuyên khi nhục Kỳ Lân tộc, việc bị làm cước lực hay thực tài cũng là chuyện cơm bữa.

Tộc trưởng mới Mặc Hiên nhẫn nại hết lần này đến lần khác, thậm chí chủ động đưa cao thủ trong tộc làm cước lực cho đệ tử Xiển Giáo, hi vọng kết giao với bọn họ, thay đổi địa vị của Kỳ Lân tộc mình.

Nhưng hành vi của y, ngược lại bị đệ tử Xiển Giáo cho là yếu đuối dễ khi dễ.

“Hiện tại ngã bị sắc phong vi Đông Côn Luân Sơn Thần, hẳn là Địa Tiên của Địa Đạo, Xiển Giáo chắc sẽ không còn tùy tiện khi dễ Kỳ Lân nhất tộc của ngã như vậy nữa chứ?” Mặc Hiên sau khi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, nhìn bóng dáng tối cao vô thượng của Trấn Nguyên Tử, lại liếc nhìn về phía Luân Hồi Sơn, nội tâm tràn đầy mong đợi.

Ngọc Hư Cung.

Ngay khi Trấn Nguyên Tử đại tứ sắc phong Sơn Thần Hà Thần Hồng Hoang, hoàn thiện Địa Tiên nhất mạch, Nguyên Thủy Thiên Tôn đang bế mục đả tọa không khỏi mở hai mắt, hai đạo Đại Đạo thần quang diễn hóa vô cùng khai thiên khí nhận, yên diệt thương khung hoàn vũ.

“Địa Đạo đây là muốn thay thế Thiên Đạo của ngã sao?” Huyền Môn giáo hóa Hồng Hoang, hành quyền hành Thiên Đạo.

Hiện tại Trấn Nguyên Tử đại tứ sắc phong Địa Tiên, không chỉ đoạt quyền giáo hóa của Huyền Môn, đồng thời còn đoạt đi quyền chúa tể Hồng Hoang thiên địa của Thiên Đạo, điều này đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn mà nói, vô luận như thế nào cũng khó mà dung nhẫn được!

“Hưu!” Trong khoảnh khắc.

Y tế xuất ‘Tam Bảo Ngọc Như Ý’, mang theo uy thế hoàng hoàng Thiên Đạo, trấn áp thương khung hoàn vũ, hết thảy thời không tương lai đều dường như hoàn toàn ngưng trệ.

Chúng Địa Tiên vừa được sắc phong, sau khi cảm tri được khí thế khủng bố này, dường như đại khủng bố giáng lâm, sắc mặt đồng loạt trắng bệch, ‘quá khứ thân’ cùng ‘tương lai thân’ dường như bị trấn áp trực tiếp, ngay cả động đậy cũng không thể làm được.

“Ông!” Giây lát sau.

Chỉ thấy Trấn Nguyên Tử vẻ mặt đạm nhiên mỉm cười, thần sắc bất tật bất từ, chí bảo Địa Thư mà y chưởng khống trong nháy mắt bùng phát vô cùng Đại Đạo thần quang, hóa thành một phương ‘quang mạc’ màu thổ hoàng cách tuyệt thế gian.

Toàn bộ Vạn Thọ Sơn đều bị bao phủ trong đó, tất cả Địa Tiên cùng ức vạn sinh linh đều đồng loạt khôi phục như lúc ban đầu, sau đó liền vội vàng chưởng khống pháp bảo phòng hộ.

Đại âm hi thanh (âm thanh lớn nhất lại không có tiếng). ‘Quang mạc’ màu thổ hoàng và Tam Bảo Ngọc Như Ý đối chọi, lõm sâu một cái hố khổng lồ, sau đó trực tiếp phản đạn Tam Bảo Ngọc Như Ý trở lại, vô số thế giới duy độ đều đồng loạt yên diệt.

“Nguyên Thủy đạo hữu, bần đạo nãi Địa Đạo Thánh Nhân.” “Chấp chưởng Địa Thư, sắc phong Địa Tiên Sơn Thần, là chức trách cùng sứ mệnh của bần đạo!” Trấn Nguyên Tử nhìn về phía Côn Luân, hai mắt xuyên thấu trùng trùng duy độ thời không, cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn bốn mắt tương đối, ánh mắt bình tĩnh đạm nhiên.

“Ngươi sắc phong sơn thần khác bản tọa có thể không quản, nhưng Côn Luân Tổ Mạch là đạo trường hóa hình của Tam Thanh ngã, không đến lượt Địa Đạo các ngươi đến quản hạt!” Nguyên Thủy Thiên Tôn bá đạo và cường thế, không hề nể mặt Trấn Nguyên Tử.

Thái Thanh Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ sớm đã bị sự tranh phong của hai người làm kinh động, tâm niệm vừa động liền biết được suy nghĩ trong nội tâm của nhị đệ (nhị huynh), và cũng đồng tình với điều đó.

Côn Luân Tổ Mạch, là đạo trường hóa hình của Tam Thanh mình, khi nào đến lượt Địa Đạo các ngươi đến chưởng quản?

Vậy Tam Thanh mình còn mặt mũi nào tồn tại?!

"Côn Luân Tổ Mạch cũng là địa mạch Hồng Hoang, tự nhiên quy về Địa Đạo ngã sở quản!" "Bần đạo với tư cách là Địa Đạo Thánh Nhân, dựa vào đâu lại không thể sắc phong Côn Luân Sơn Thần?" Trấn Nguyên Tử tính cách trung hậu, nhưng không phải là một kẻ yếu đuối dễ bị khi dễ, y nhìn ra mục đích Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn lấy mình để lập uy, liền lập tức bắt đầu phản kích.

"Vậy ngươi trước hỏi xem Bàn Cổ Phiên của bần đạo có đáp ứng không!" "Hưu!" Theo lời Nguyên Thủy Thiên Tôn rơi xuống, một mặt Bàn Cổ Phiên tản ra huyền quang tạo hóa thao thiên cùng khai thiên khí nhận hiển hóa ra, trong tay y phần phật vang lên.

Thời không thiên khung bốn phía đều đồng loạt yên diệt, vô số nguyên tố địa hỏa thủy phong tràn ngập, diễn hóa ra cảnh tượng khủng bố trở về Hỗn Độn!

Nội tâm y hiểu rõ.

Trấn Nguyên Tử có 'Địa Thư' phòng ngự vô địch, Tam Bảo Ngọc Như Ý tuy nói vô cùng cường đại, nhưng rất khó phá khai phòng ngự của y, chỉ có động dụng Bàn Cổ Phiên công kích mạnh nhất, mới khiến y biết thế nào là 'lập uy'!

Thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn động dụng Bàn Cổ Phiên, Trấn Nguyên Tử không dám có chút đại ý nào, chủ động nghênh chiến về phía Côn Luân, tránh cho đại chiến ảnh hưởng đến Vạn Thọ Sơn.

"Sát!" Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy Trấn Nguyên Tử vậy mà còn dám chủ động tiến lên, hai mắt y ngưng lại, bộc phát ra hai đạo Đại Đạo thần quang, yên diệt thương khung.

"Thiên Địa Đồng Thương!" Vừa ra tay đã là công kích mạnh nhất tự mang của Bàn Cổ Phiên, chủ yếu là áo nghĩa "diệt", trong khoảnh

khắc phá toái thiên địa, khoáng cổ tuyệt kim, ức ức vạn "Hoàn Vũ Thế Giới" đều tiêu tan thành tro bụi!

"Hoa lạp lạp!" "Hoa lạp lạp!" Sông dài thời gian và sông dài vận mệnh bị động dẫn dắt hiển hóa ra, trấn sát Trấn Nguyên Tử ở các duy độ thời không khác nhau.

"Đại Địa Thai Mô!" Trấn Nguyên Tử biết rõ sự khủng bố của Bàn Cổ Phiên, y điên cuồng điều động Địa Đạo chi lực thôi động 'Địa Thư', cấu kiến ra một phương 'Hồng Hoang Thế Giới' đặc biệt, lấy sức mạnh thế giới phòng hộ bản thân.

Sơn xuyên hà lưu, Thiên Địa chi trụ, Tứ Hải chi lực hiển hóa, vĩ lực địa mạch khủng bố gia trì vào thân, chặn đứng được đòn chí cường này.

"Ân?" Thấy Trấn Nguyên Tử mạnh mẽ như vậy, hai mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn khẽ co lại.

Y là Thánh Nhân lão bài Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên, còn Trấn Nguyên Tử mới vừa chứng Đạo thành Thánh không lâu, vậy mà lại có thể kháng trụ Bàn Cổ Phiên của mình, đây chính là sự cường đại của việc cảm ngộ Đại Đạo pháp tắc dĩ lực chứng Đạo sao?

Suy nghĩ kỹ một phen.

Nguyên Thủy Thiên Tôn rất nhanh minh ngộ được nguyên do trong đó.

Trấn Nguyên Tử tuy nói không thật sự chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La, nhưng y nương tựa vào sự khế hợp giữa truyền thừa Thổ Chi Đại Đạo của bản thân và 'Địa Thư', thêm vào vĩ lực Địa Đạo, quả thực giống như một cái vỏ phòng ngự vô địch tự nhiên!

"Sát!" Nguyên Thủy Thiên Tôn không cam tâm không giữ lại, trực tiếp động dụng 《Khai Thiên Cửu Thức》.

“Hưu!” “Hưu!” Bàn Cổ Phiên khủng bố huy sái khai thiên khí nhận, dưới sự sử dụng thần thông chí cường 《Khai Thiên Cửu Thức》 của Nguyên Thủy Thiên Tôn, vô tận thời không duy độ yên diệt, sông dài thời gian và sông dài vận mệnh bị cứng rắn chặt đứt!

Chương 281

"Ca sát ca sát!" 'Hồng Hoang Thế Giới' do Địa Thư cấu kiến bắt đầu nứt ra từng tấc, chân thân Thánh Nhân của Trấn Nguyên Tử cũng rịn ra thánh huyết màu vàng.

Hai tôn Thánh Nhân đại chiến.

Đem lại sự phá hoại khủng bố vô cùng cho sơn xuyên hà lưu Hồng Hoang, vô tận thời không duy độ vỡ nát diễn hóa Hỗn Độn.

Tô Thần thấy cảnh này, cũng không ra tay can thiệp.

Chiến tranh mới là sự trưởng thành tốt nhất!

Trấn Nguyên Tử với tư cách là Địa Đạo Thánh Nhân bất tử bất diệt, nương tựa vào chí bảo bạn sinh Địa Thư phòng ngự gần như tiên thiên bất bại, tăng thêm một chút kinh nghiệm đại chiến, cũng có thể đối phó tốt hơn với thiên địa quyết chiến tương lai!

Còn về hậu quả do đại chiến tạo thành, cùng với phản phệ nghiệp lực nhân quả của thiên địa, Nguyên Thủy Thiên Tôn phải chịu từ bảy phần trở lên.

Y chịu được, Trấn Nguyên Tử dựa vào đâu lại không chịu được?

Đại chiến kéo dài vạn tái tuế nguyệt, chiến trường của song phương gần như bị đánh thành phế tích, tất cả sơn xuyên hà lưu, vạn vật sinh linh, đều hóa thành tro tàn hố đen.

Nghiệp lực khủng bố gia trì lên song phương, từng đường nét đen vàng đỏ ẩn hiện, vô cùng tranh nanh và khủng bố.

"Nhị đệ, đủ rồi!" "Chẳng lẽ ngươi muốn hủy diệt Hồng Hoang sao?" Thái Thanh Lão Tử cảm nhận được nghiệp lực nhân quả bàng đại trên thân nhị đệ, không thể không lên tiếng ngăn cản.

Nếu không phải vì Hồng Hoang thế giới tăng trưởng quá nhiều bản nguyên, đại chiến giữa bọn họ đã sớm có thể khiến Hồng Hoang vỡ nát, Tổ Mạch đều bị hủy diệt rồi!

"Hanh!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe lời đại huynh, không thể không dừng lại.

Thấy Trấn Nguyên Tử toàn thân đầy vết nứt, rịn ra thánh huyết vàng, nội tâm phẫn nộ không thôi.

Y có thể tuyệt đối áp chế Trấn Nguyên Tử, nhưng lại không thể thật sự triệt để đánh bại đối phương, càng đừng nói trấn sát!

Trở về Ngọc Hư Cung.

Thái Thanh Lão Tử khuyên nhủ một phen, sau đó phản hồi đạo trường của mình.

Tiếp theo.

Nguyên Thủy Thiên Tôn để đệ tử môn hạ đi tìm Kỳ Lân nhất tộc gây phiền phức, chuẩn bị trực tiếp mạt sát Mặc Hiên vị Côn Luân Sơn Sơn Thần này, để tuyên cáo uy nghiêm của mình.

Trong vạn tái tuế nguyệt này.

Tộc trưởng Kỳ Lân tộc, Côn Luân Sơn Sơn Thần Mặc Hiên đã sắc phong không ít tộc nhân làm Tiểu Sơn Thần, sơ lý Côn Luân Tổ Mạch, xúc tiến tạo hóa vạn linh vạn vật đại địa, âm thầm tích lũy công đức khí vận.

Thế nhưng khi đệ tử môn hạ Xiển Giáo cố ý gây sự, mấy chục, trăm tộc nhân đã bị sát.

"Tam đệ, ngươi cứ việc ra tay che chở tộc nhân, mọi thứ đều có Địa Đạo làm chỗ dựa cho Kỳ Lân nhất tộc của ta!" Nghe được truyền âm của đại ca Tứ Bất Tương, Mặc Hiên vốn nội tâm lo lắng nay

không còn cố kỵ nữa, trực tiếp ra tay giáo huấn những đệ tử Xiển Giáo kiêu ngạo bạt hỗ kia.

Y là Đại Năng Hỗn Nguyên Kim Tiên, đệ tử môn hạ Xiển Giáo mạnh nhất cũng chỉ là Đại La Kim Tiên, quả thực là ngược sát lâu nghĩ (giết kiến).

Nhưng vì cố kỵ Thiên Đạo Thánh Nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn, nên cũng không thật sự xuống tay sát thủ.

Thấy những đệ tử Xiển Giáo bình thường cao cao tại thượng, mắt không coi ai ra gì, bị mình đánh cho hoa rơi nước chảy, Mặc Hiên cùng vô số thành viên Kỳ Lân tộc nội tâm sảng khoái vô cùng.

"Mặc Hiên, dám khi dễ đệ tử Xiển Giáo của ngã?" "Hoa tử!" Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa chuẩn bị bế quan tiêu nhị nghiệp lực nhân quả tích tụ từ trận đại chiến trước đó, cảm tri được đệ tử môn hạ của mình vậy mà lại bị Mặc Hiên giáo huấn ngay tại cổng Côn Luân Sơn, thần niệm trong nháy mắt hóa thành một tôn kim sắc thánh khí, trấn sát xuống phía Mặc Hiên.

"Nguyên Thủy, ngươi thật sự coi Địa Đạo ngã không có người sao?" Một đạo thân ảnh uy áp vạn cổ, bá đạo vĩ ngạn giáng lâm tại Kỳ Lân Nhai, y hữu thủ khuất chỉ nhất đạn, liền đánh tan tôn kim sắc thánh khí kia.

"Bạch Miêu Miêu?!" Thấy Bạch Miêu Miêu giáng lâm, hai mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn bỗng nhiên co rút, ánh mắt không tự chủ được nhìn về phía Luân Hồi Sơn.

Quái lạ gì khi trước đó mình và Trấn Nguyên Tử đại chiến, Luân Hồi đạo chủ Tô Thần vị Địa Đạo chi chủ này thủy chung không ra tay viện trợ, hóa ra y vẫn luôn chờ đợi khoảnh khắc này!

"Nhị đệ (nhị huynh) gây phiền phức rồi!" Thái Thanh Lão Tử và

Thông Thiên Giáo Chủ đồng loạt nhìn về phía Côn Luân, lông mày không khỏi khẽ nhíu lại.

Nhìn khí thế của Bạch Miêu Miêu, tuy nói nàng chỉ có Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, thực lực phải kém hơn nhị đệ (nhị huynh), nhưng chiến lực thật sự lại khó mà tưởng tượng được!

Nàng là người đã khai tịch một phương Đại Thiên Thế Giới đỉnh cấp trong Hỗn Độn Châu để chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La, sau đó thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân, còn Tam Thanh mình bất quá là Hỗn Nguyên Kim Tiên cực hạn viên mãn, chỉ dựa vào quả vị Thiên Đạo Thánh Nhân mới có thể phát huy ra chiến lực Hỗn Nguyên Đại La mà thôi.

Quan trọng nhất là.

Phương pháp 《Trảm Tam Thi》 chứng Đạo vốn dĩ đã yếu hơn dĩ lực chứng Đạo vô số lần!

Năm xưa Tô Thần vừa chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La, đã có thể một mình đánh tan Thiên Đạo Ngũ Thánh của mình, huống hồ là Bạch Miêu Miêu Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên?

"Hưu!" Một cây thước màu hồng mông huyền hoàng trong tay Bạch Miêu Miêu cấp tốc phóng đại, hóa thành một tôn Hồng Mông Thần Kiếm đo lường thiên địa, sau đó trực tiếp chém sát xuống phía Ngọc Hư Cung.

"Ô!" Vô tận thời không duy độ, sông dài thời gian và sông dài vận mệnh dường như bị trấn áp hoàn toàn.

"Hoa!" Nguyên Thủy Thiên Tôn liền vội vàng thôi động phòng ngự chí bảo 'Chư Thiên Khánh Vân', vô số kim đẳng, kim liên, anh lạc, thùy châu ngưng tụ từ bản nguyên Đại Đạo từ trong Khánh Vân rơi xuống đầy trời, bảo hộ y chặt chẽ.

Trong Khánh Vân, một phương Hồng Mông Thế Giới ẩn hiện trong đó, nhật nguyệt tinh thần phổ chiếu, cung cấp vô cùng vĩ lực phòng ngự.

"Sát!" Y trong nháy mắt tế xuất khai thiên chí bảo Bàn Cổ Phiên, cũng dùng 《Khai Thiên Cửu Thức》 diệt sát đến.

"Oanh!" Trong khoảnh khắc.

Chỉ thấy hồng mông thần quang lóe lên, tất cả gia nguyên chư thiên, duy độ hư không đều đồng loạt vỡ nát yên diệt.

Chư Thiên Khánh Vân thậm chí còn chưa kịp phát ra tiếng bi minh, chân thân Nguyên Thủy Thiên Tôn bá đạo cường thế đã trực tiếp băng liệt!

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Thiên khung điên cuồng chấn động, mưa máu đầy trời rơi xuống.

Một cảnh tượng dị tượng khủng bố thiên địa đồng bi của Thánh Nhân vẫn lạc lại một lần nữa xuất hiện trong thế giới Hồng Hoang.

Thái Thanh Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ, Tây Phương Nhị Thánh cùng với Trấn Nguyên Tử vừa đại chiến với Nguyên Thủy Thiên Tôn, bọn họ ngây người nhìn đạo thân ảnh phấn điêu ngọc trác trên bầu trời Côn Luân Sơn, cả người suýt chút nữa hóa đá!

Đây, đây là thực lực thật sự của Bạch Miêu Miêu sao?

Sao có thể khủng bố đến mức này?!

Trong hoảng hốt.

Bọn họ trong não hải hồi phóng lại cảnh tượng năm xưa khi Tô Thần vừa chứng Đạo, Thiên Đạo Ngũ Thánh của mình liên thủ đi thư sát lại bị đánh tan.

Sau khi miểu sát Nguyên Thủy Thiên Tôn, Bạch Miêu Miêu lạnh

lùng nhìn đoàn chân linh bản nguyên kia.

"Lần sau còn dám, bản tọa trực tiếp phế ngươi hoàn toàn!" Bá!

Ức vạn Địa Đạo sinh linh cùng Côn Luân Sơn Thần Mặc Hiên, nhìn bóng dáng bá khí ngút trời của Bạch Miêu Miêu, nội tâm sùng kính vô cùng, và còn nhịn không được ưỡn thẳng ngực.

Thân là Địa Đạo sinh linh, có Bạch Thánh Nhân che chở cho mình, sau này ai còn sợ Thiên Đạo Thánh Nhân?

Cùng lúc đó.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi điều động Thiên Đạo bản nguyên trọng tố Thánh Nhân đạo khu, mẫn duệ cảm tri được Thiên Đạo bản nguyên hạ xuống một bộ phận, công đức tích tụ của mình cũng theo đó giảm đi không ít.

Rất hiển nhiên.

Thiên Đạo Thánh Nhân tuy nói bất tử bất diệt.

Nhưng mỗi lần trọng tố đạo khu, đều cần tiêu hao một lượng nhất định Thiên Đạo bản nguyên, hơn nữa y trước đó đại chiến với Trấn Nguyên Tử, gây ra sự phá hoại vô biên cho Hồng Hoang thế giới, phản phệ nghiệp lực thiên địa bàng bạc, tự nhiên cũng sẽ tổn hại khí vận công đức của y.

Nghe Bạch Miêu Miêu buông lời trước khi rời đi, điều này khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn tính cách cao ngạo nội tâm uất ức không thôi.

Là một Bàn Cổ Chính Tông đường đường, Thiên Đạo Thánh Nhân tối cao vô thượng, nay vậy mà lại bị một con sủng vật trực tiếp miểu sát, thậm chí còn buông lời sẽ phế luôn bản nguyên của mình!

Ai có thể nhẫn nhịn được?

Nhưng không còn cách nào.

Thế giới Hồng Hoang lấy thực lực vi tôn, chưa kể y lần này lý khuy (thiếu lý lẽ), chỉ riêng thực lực vô địch Bạch Miêu Miêu vừa thể hiện ra, đã là tồn tại mà mình khó có thể với tới rồi!

Lạnh hanh một tiếng sau.

Nguyên Thủy Thiên Tôn trở về Ngọc Hư Cung, không muốn để đệ tử môn hạ nhìn thấy mặt mình vô năng cuồng nộ.

"Bá!" "Bá!" Ngay lúc này.

Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên Giáo Chủ trực tiếp giáng lâm Côn Luân.

"Kiến quá nhị huynh." "Đại huynh, tam đệ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt đen sì.

Y không phải nhằm vào Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên Giáo Chủ, mà là nghĩ đến cảnh thảm trạng của mình bị bọn họ nhìn thấy mà nội tâm quẫn bách mà thôi.

"Nhị đệ, sự cường đại của dĩ lực chứng Đạo chúng ta sớm đã biết rõ, không cần vì được mất nhất thời mà can nhiễu đạo tâm bản thân, tiếp theo chúng ta hãy nghiêm túc cảm ngộ 'Tự Ngã', tranh thủ sớm ngày trảm xuất 'Tự Ngã Thi', Tam Thi Hợp Nhất chân chính chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La!" "Đến lúc đó, với căn nguyên Tam Thanh ngã, tuyệt đối sẽ không thua kém bất kỳ ai!" Tận mắt chứng kiến sự khủng bố của Bạch Miêu Miêu, nội tâm Thái Thanh Lão Tử cũng vô cùng chấn hám.

Nhưng y sẽ không vì thế mà e sợ, ngược lại còn sinh ra đấu chí!

"Đại huynh, hiện nay Địa Đạo cường thế như vậy, mà Thiên Đạo Thánh Nhân ngã chỉ có năm tôn, tương lai một khi Lượng Kiếp mới bùng phát, Thiên Đạo Thánh Nhân ngã lấy gì để ứng chiến?" Nguyên Thủy Thiên Tôn hít sâu một hơi, bình tĩnh đạo tâm của mình.

Nghĩ đến Lượng Kiếp mới trong tương lai, y nhịn không được nhìn về phía Hỗn Độn Thiên Khung.

"Nhị đệ, lão sư đã lấy 'Nhân Hoàng Chi Tranh' để thôi động Lượng Kiếp mới, vậy hẳn y đã sớm rất rõ sự cường thế của Địa Đạo, và cũng nên đã có bố cục tương ứng.

Tương lai Lượng Kiếp bùng phát, chúng ta các Thánh Nhân e rằng cũng chỉ là quân cờ và pháo hôi!" Thái Thanh Lão Tử thần sắc ngưng trọng.

Sau khi giác tỉnh truyền thừa và sứ mệnh phụ thần tại Bàn Cổ Đại Điện, Tam Thanh bọn họ đã biết mình bất quá chỉ là quân cờ trong tay lão sư, ba huynh đệ còn từng nỗ lực kháng tranh muốn thay đổi vận mệnh bản thân.

Nhưng bất đắc dĩ thực lực bản thân quá yếu, căn bản không có tư cách phản kháng.

Hiện nay cục diện mới, Lượng Kiếp mới sắp đến, nếu không thể đề thăng thực lực bản thân, e rằng đến cuối cùng vẫn sẽ luân hồi thành quân cờ và pháo hôi!

Lão sư đã từng thua một trận trong Vu Yêu Lượng Kiếp.

Vậy Lượng Kiếp mới bùng phát, y sẽ đích thân ra tay không?

"Đại huynh, nhị huynh, với cục diện Hồng Hoang hiện nay, Lượng Kiếp mới hẳn là 'Thiên Địa Chi Tranh', một khi triệt để bùng phát, đó sẽ là quyết chiến giữa Thiên Đạo và Địa Đạo." "Chúng ta có nên mưu hoa kỹ lưỡng một phen không?" Thông Thiên Giáo Chủ thần sắc bình tĩnh nhìn về phía hai vị huynh trưởng, ánh mắt sáng như kiếm.

"Tam đệ, chúng ta đã chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, vậy nên đứng về phía Thiên Đạo này mưu hoa lợi ích bản thân, chứ không

phải lúc nào cũng nghĩ đến phản bội lão sư, chẳng lẽ giáo huấn của Nữ Oa sư muội vẫn chưa đủ sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy ánh mắt Thông Thiên, nội tâm lập tức hiểu rõ kế hoạch của y.

Đó là nhân lúc Lượng Kiếp mới quyết chiến Thiên Đạo và Địa Đạo, Tam Thanh mình động dụng con át chủ bài thật sự 'Hỗn Nguyên Tam Tài Đại Trận' do phụ thần để lại, triệu hoán Nguyên Thần phụ thần, phản bội lão sư.

Điều này đối với Nguyên Thủy mà nói, là khó chấp nhận.

Chương 282

'Đạo' của y là 'xiển thuật thiên lý, tôn sùng Thiên Đạo', có thể phối hợp lão sư mạt trừ Thiên Đạo ý thức, khiến 'nó' trở nên đại công vô tư, cùng với toàn bộ Huyền Môn của mình cùng nhau tạo phúc Hồng Hoang.

Nhưng lại không thể chấp nhận phản bội lão sư, làm việc mưu nghịch! 'Ai!' Nghe lời nhị huynh, Thông Thiên nội tâm thở dài một hơi, lập tức ngậm miệng không nói.

Đạo bất đồng, bất tương vi mưu (không cùng chí hướng thì không mưu sự)!

Nhị huynh có 'Đạo' của nhị huynh, mình cũng có 'Đạo' của mình.

Đã như vậy.

Vậy thì xem nỗ lực và vận mệnh của mỗi người vậy! .....

Tây Phương.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trước tiên quan tâm đến trận chiến của Trấn Nguyên Tử và nhị sư huynh, nội tâm vô cùng cảm khái thực lực của Trấn Nguyên Tử.

Rõ ràng mới vừa chứng Đạo thành Thánh, nhưng lại dựa vào 'cảm ngộ Đại Đạo pháp tắc chi Đạo' cùng chí bảo bạn sinh Địa Thư, lấy Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên cứng rắn kháng cự Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên.

Năng lực như vậy, thực sự có chút đáng sợ!

Ngay cả hai huynh đệ mình, cũng kém xa.

Tiếp theo.

Nhị sư huynh nhân cơ hội gây sự, chuẩn bị phế trừ Côn Luân Sơn Thần, ai ngờ lại chọc giận Địa Đạo Thánh Nhân Bạch Miêu Miêu.

Hai người quyết đấu.

Bạch Miêu Miêu vậy mà một chiêu miểu sát Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Điều này, điều này thật sự khiến hai sư huynh đệ bọn họ trợn mắt há hốc mồm!

Rất lâu sau.

Hai người này mới hồi phục tinh thần.

"Sư huynh, Địa Đạo tiên là có Tô Thần, nay lại có Bạch Miêu Miêu và Trấn Nguyên Tử, vậy Lượng Kiếp mới bùng phát, Thiên Đạo Thánh Nhân ngã lấy gì để kháng cự Địa Đạo Thánh Nhân?" Chuẩn Đề sắc mặt tràn đầy sự vô lực và sầu não sâu sắc.

Một Tô Thần đã đủ áp tất cả Thiên Đạo Thánh Nhân không ngẩng đầu lên được rồi, nay lại thêm Bạch Miêu Miêu và Trấn Nguyên Tử cực kỳ cường hãn, thậm chí còn có Minh Hà sắp chứng Đạo thành Thánh.

Thiên Đạo Thánh Nhân mình, lấy gì để kháng cự?

"Sư đệ, có lẽ lão sư y tự có an bài thôi." Sắc mặt tật khổ Tiếp Dẫn ngẩng đầu nhìn về phía Thiên Khung, thần sắc cũng có chút vô lực.

"Các ngươi tốc lai Tử Tiêu Cung!" Bá!

Khi pháp chỉ uy nghiêm đạm nhiên này vang lên trong não hải, Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh, Hạo Thiên, Dao Trì hai mắt đồng loạt sáng lên. .....

Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân khoanh chân ngồi trên bồ đoàn màu tím, đỉnh đầu đội một vầng Tạo Hóa Ngọc Điệp tản ra vô cùng Hồng Mông Huyền Hoàng chi khí, rủ xuống ức ức vạn đạo thần quang uân, tựa Hồng Mông, tựa thiên địa chí lý.

Vận đạo bàng bạc cùng Thiên Đạo bản nguyên vây quanh cơ thể y, dường như tồn tại ở các duy độ thời không khác nhau, đến từ quá khứ, lại dường như nghịch phản tương lai.

Kể từ khi thất bại trong Vu Yêu Lượng Kiếp.

Địa Đạo bản nguyên đại trướng, y thì lại gặp phải Đại Đạo phản phệ, dẫn đến Thiên Đạo bản nguyên bị trọng thương.

Giữa Thiên Đạo và Địa Đạo, đã hình thành một sự cân bằng vi diệu.

Chỉ có điều quyền hành Nhân Đạo vẫn luôn nằm trong tay Thiên Đạo, nên Thiên Đạo mới có thể chấp chưởng quyền hành thiên địa.

Hiện nay.

Nhân Tộc được thiên địa ý chí chấp thuận, trở thành nhân vật chính thiên mệnh duy nhất của Hồng Hoang, sau khi 'Địa Hoàng' Thần Nông chứng Đạo, Trấn Nguyên Tử cũng theo đó chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân, khiến Địa Đạo bản nguyên bùng nổ điên cuồng.

Y với danh nghĩa 'Địa Tiên Chi Tổ', đại tứ sắc phong Địa Tiên Hồng Hoang, tất cả những gì liên quan đến Địa Đạo như sơn xuyên hà lưu, bình nguyên sơn khâu, hải dương đảo tự, đều được thu nạp vào sự quản hạt của Địa Đạo, tiến thêm một bước đoạt lấy quyền hành Thiên Đạo của mình.

Địa Đạo cường thế quật khởi, đã trực tiếp uy hiếp đến lợi ích cốt lõi của Thiên Đạo.

"Xem ra đã đến lúc đề thăng thực lực của bọn họ!" Hồng Quân mở hai mắt, một đôi mắt cổ phác xuyên qua trùng trùng thời không duy độ, lần lượt rơi vào phương hướng Thiên Đình, Côn Luân và Tu Di Sơn.

Pháp môn 《Trảm Tam Thi》 chứng Đạo là y đã khai sáng khi ở cảnh giới Đại La, sau đó trải qua không ngừng cải lương và hoàn thiện, thuận lợi chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Kể từ đó.

Hồng Quân liền không tiếp tục hoàn thiện và cải lương nữa.

Nhưng theo áp lực từ Địa Đạo cùng Tô Thần ngày càng lớn, để ngăn môn hạ đệ tử hoàn toàn bãi lạn nằm yên, y không thể không tiến hành cải lương thêm một bước đối với pháp môn 《Trảm Tam Thi》.

Dù sao. 'Thiên Địa Chi Tranh' trong tương lai, chư Thánh môn hạ vẫn là những quân cờ cực kỳ quan trọng!

Với tư cách là tồn tại vô thượng Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên (Thiên Đạo Cảnh), việc Hồng Quân muốn cải lương pháp môn 《Trảm Tam Thi》 chứng Đạo mà y đã sáng tạo ra, có thể nói là vô cùng đơn giản.

Nhưng y lại lo lắng Tam Thanh sau khi Tam Thi Hợp Nhất sẽ đi theo công pháp chứng Đạo Bàn Cổ 《Hồng Mông Cửu Chuyển》, rồi lại như Nữ Oa mà phản bội mình.

Sau khi suy nghĩ nghiêm túc.

Hồng Quân đã hoàn thiện thật sự 《Trảm Tam Thi》, chỉ cần tu luyện pháp môn này, thì dù sau khi Tam Thi Hợp Nhất, cũng chỉ có thể tiếp tục đi theo con đường chứng Đạo này để chứng đắc Đại Đạo

chân chính!

Rất nhanh.

Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh dẫn đầu đến Tử Tiêu Cung.

"Đệ tử bái kiến lão sư!" "Đệ tử bái kiến lão sư!" Thấy lão sư, chư Thánh liền vội vàng hành lễ.

"Các ngươi vô nhu đa lễ." Hồng Quân nhàn nhạt phất tay, ý bảo mọi người ngồi xuống.

Đợi đến khi Hạo Thiên và Dao Trì đến nơi, cánh cửa Tử Tiêu Cung này mới từ từ đóng lại.

"Đệ tử bái kiến lão gia!" "Kiến quá chúng vị sư huynh!" Sau khi hành lễ tương hỗ, Hồng Quân này mới từ trên bồ đoàn màu tím đứng dậy.

Y ánh mắt rơi xuống mọi người, chầm chậm quét một vòng, thấy thần sắc mọi người không đồng nhất, liền nhàn nhạt mở lời.

"Hiện nay Địa Đạo cường thế quật khởi, mà các ngươi lại lâu ngày chưa trảm xuất 'Tự Ngã Thi', Tam Thi Hợp Nhất chân chính chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La, dẫn đến Thiên Đạo Thánh Nhân bị Địa Đạo Thánh Nhân áp chế." "Để thay đổi cục diện này, vi sư sẽ tiến thêm một bước cải lương pháp môn 《Trảm Tam Thi》, hi vọng các ngươi có thể sớm ngày Tam Thi Hợp Nhất, chân chính chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La!" Nghe lời lão sư (lão gia), mọi người đều lộ ra vẻ xấu hổ.

"Hoa!" Giây lát sau.

Chỉ thấy Hồng Quân thao khống Tạo Hóa Ngọc Điệp, trên không xuất hiện một thông đạo màu hồng mông huyền hoàng tản ra, dường như nối liền với các thế giới khác nhau.

“Các ngươi có thể thuận lợi trảm xuất ‘Tự Ngã Thi’, rồi Tam Thi Hợp Nhất chứng Đạo Hỗn Nguyên hay không, thì phải xem chính các ngươi có thể đạt được cơ duyên thuộc về mình bên trong hay không!” “Đệ tử đa tạ lão sư!” “Đệ tử đa tạ lão sư!” Nguyên Thủy Thiên Tôn là người đầu tiên tiến vào thông đạo Hồng Mông.

Thái Thanh Lão Tử, Tây Phương Nhị Thánh, Hạo Thiên, Dao Trì theo sát phía sau.

Thông Thiên Giáo Chủ chỉ suy nghĩ một lát, cũng kiên quyết tiến vào trong đó.

Theo ánh sáng tím uân tiêu tán.

Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Hạo Thiên, Dao Trì bảy người cảm thấy mình như thể đã tiến vào một thế giới đặc biệt, nơi đây tràn ngập ‘Thiên Đạo quy tắc’ nồng đậm.

Giây lát sau.

Pháp môn 《Trảm Tam Thi》 trong cơ thể mọi người tự động vận chuyển, và vận hành theo lộ tuyến tu hành đã cải lương.

“Thì ra còn có thể như vậy!” Vận hành pháp môn 《Trảm Tam Thi》 đã cải lương, mọi người kinh hỉ cảm nhận được sự chưởng khống quy tắc Đại Đạo của mình lên một tầng lầu mới, và nhục thân, pháp lực cũng đồng thời được tăng cường.

Không biết đã qua bao lâu.

Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Hạo Thiên, Dao Trì tu luyện 《Trảm Tam Thi》 mới, đạt đến cảnh giới tu vi tương xứng với bản thân.

“Hoa!” Đột nhiên.

Thời không biến ảo, thất tình lục dục nguyên bản từ sâu thẳm nội

tâm lần lượt hiện ra.

Bóng dáng Tô Thần uy áp trong thức hải của Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh, trở thành một bia phong khó mà vượt qua.

"Muốn trảm xuất 'Tự Ngã Thi', cần nhận rõ tự ngã, thật sự thể nghiệm thất tình lục dục của bản thân mới có thể thành công!" Lời nhắc nhở của lão sư vang lên trong não hải.

Sau khi mọi người hồi phục tinh thần, phát hiện mình dường như đã biến thành một phàm nhân bình thường.

Từ những bước đi chập chững, đến từ từ trưởng thành, thậm chí kết hôn sinh tử.

Có tình thân, có tình bạn, cũng có tình yêu, đồng thời cũng có hỉ nộ ái lạc, ái hận củ cát.

Trong một khoảnh khắc ngắn ngủi, lại dường như là một đời hoàn chỉnh.

"Bá!" Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi thanh tỉnh, suất tiên trảm xuất 'Tự Ngã Thi', dưới sự gia trì của quả vị Thiên Đạo Thánh Nhân, thực lực một cử đột phá đến Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên.

"Vạn bàn hư huyễn, ngô tài thị chân (vạn vật hư ảo, ngô mới là thật)!" Y phân rõ hiện thế và hư ảo, đạo tâm lên một tầng lầu mới.

Cùng lúc đó.

Thái Thanh Lão Tử sau khi thanh tỉnh, với tư cách là một người bàng quan, tỉ mỉ cảm ngộ cuộc đời mình vừa thể nghiệm, sau đó kết hợp với 'Vô Vi Chi Đạo' của bản thân, thuận lợi trảm xuất 'Tự Ngã Thi'.

"Thượng thiện nhược thủy, vô vi nhi vô sở bất vi (thiện cao nhất như nước, không làm gì mà không gì không làm được)!" Thông Thiên

Giáo Chủ hồi phục tinh thần, y hai tay hư ác (tựa như nắm) hai bính Đại Đạo thần kiếm, thể hội cảm ngộ thất tình lục dục mà mình đã trải qua, như một người bàng quan lãnh đạm, bình tĩnh đến đáng sợ.

"Hưu!" Trong khoảnh khắc.

Một đạo 'Tự Ngã Thi' vô ngã vô tướng xuất hiện bên cạnh y.

Chương 283

"Kiếm Đạo ký ngã, ngã ký Kiếm Đạo (Kiếm Đạo gửi gắm ta, ta gửi gắm Kiếm Đạo)!" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề nhị nhân có đại nghị lực, đại tâm hung, bọn họ hồi vị cảm ngộ cuộc đời ăn mày của mình, từ cô khổ linh đình, đến kết hôn sinh tử, cuối cùng thọ chung chính tẩm, hai mắt lộ ra nụ cười nồng đậm.

"Chúng sinh giai khổ, ngã độ chúng sinh (chúng sinh đều khổ, ta độ chúng sinh)!" Rất nhanh.

Hai người cũng lần lượt trảm xuất 'Tự Ngã Thi' của mình, thực lực tiến thêm một bước.

Dao Trì cũng trảm xuất 'Tự Ngã Thi', còn huynh trưởng Hạo Thiên, thì lại không nắm bắt được cơ duyên này.

"Hoa!" Một trận thời không xoay chuyển, mọi người lập tức phát hiện mình vẫn ở Tử Tiêu Cung.

"Đệ tử đa tạ lão sư tài bồi!" "Đệ tử bái tạ lão sư tài bồi!" Cảm tri được sự thay đổi của mọi người, Hồng Quân khẽ gật đầu.

"Hi vọng các ngươi có thể sớm ngày chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La, lấy năng lực bản thân chấp chưởng 'sức mạnh quy tắc'!" Luân Hồi Sơn.

Bạch Miêu Miêu được Tô Thần ôm trong lòng, hai mắt nửa nhắm, vẻ mặt hưởng thụ sự vuốt ve của chủ nhân, căn bản không thể nhìn ra nàng là tồn tại vô địch vừa một chiêu miểu sát Nguyên Thủy Thánh Nhân.

Bình Tâm thấy cảnh này, không khỏi mỉm cười từ tận đáy lòng.

Nàng rất rõ mối quan hệ giữa phu quân mình và Bạch Miêu Miêu,

căn bản không phải là chủ tớ gì, mà là huynh muội thật sự!

"Tô Lang, hiện nay Địa Đạo ngã cường thế tăng trưởng, Thiên Đạo tất nhiên sẽ không ngồi yên chờ chết, chàng cảm thấy 'y' sẽ dùng phương thức nào để giành lấy Lượng Kiếp mới?" Hiện nay số lượng Thiên Đạo Thánh Nhân tuy nói siêu việt Địa Đạo Thánh Nhân, nhưng chiến lực của song phương căn bản không phải cùng một cấp độ.

Chưa nói tình lang.

Ngay cả muội muội Bạch Miêu Miêu, đều có thể một mình đối chiến Thiên Đạo Ngũ Thánh!

Theo xu thế này.

Lượng Kiếp mới bùng phát, Thiên Đạo Thánh Nhân lấy gì để tranh giành với Địa Đạo mình?

"Bình Tâm, nếu ngô không lầm, trong khoảng thời gian này, Hồng Quân rất có khả năng đang tìm mọi cách giải quyết nan đề chân thân không thể giáng lâm Hồng Hoang của y." Tô Thần một tay ôm Bạch Miêu Miêu, một tay khẽ vuốt mái tóc đen mượt của nàng.

"Đợi y thật sự giải quyết xong, thì khoảng cách đến thiên địa quyết chiến của Lượng Kiếp mới cũng sẽ không còn xa nữa!" Căn cứ vào việc Hồng Quân phái Ác Thi đến thao khống Tổ Vu Cộng Công trong trận Vu Yêu quyết chiến, nội tâm Tô Thần vô cùng tin tưởng vào thủ đoạn y có thể sử dụng tiếp theo.

Với sự cẩn thận của Hồng Quân.

Sao y có thể phạm cùng một sai lầm hai lần?

Y với tư cách là người phát ngôn của Thiên Đạo, không thể triệt để chưởng khống quyền hành Thiên Đạo, sau khi chân thân tiến vào Hồng Hoang, sẽ bị ý chí thiên địa Hồng Hoang ảnh hưởng, trở nên đại công vô tư, tuyệt đối sẽ không dùng tư tâm của mình thao khống

Lượng Kiếp.

Chỉ khi giải quyết được việc chân thân không bị ý chí thiên địa ảnh hưởng, y mới có thể buông tay hành động, dùng thực lực tuyệt đối cưỡng hành mạt sát mình và Bạch Miêu Miêu, rồi đích thân trấn áp Địa Đạo, cuối cùng đạt được mục đích của mình.

"Tô Lang, nếu Hồng Quân thật sự có thể chân thân giáng lâm Hồng Hoang, chúng ta trong tình huống không có nắm chắc, vậy thì tạm thời tránh mũi nhọn của y, tiên tiến vào Địa Phủ Minh Giới thao quang dưỡng hối." "Đợi đến khi chàng đột phá Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên, rồi hãy đòi lại tất cả từ y!" Bình Tâm nội tâm rất rõ.

Khoảng cách giữa Thiên Đạo Cảnh và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tựa như trời vực, ngay cả Tô Lang đi con đường dĩ lực chứng Đạo mạnh nhất, cũng không thể thật sự kháng cự Hồng Quân.

Nếu thật sự đối mặt với cục diện như vậy, thì chỉ có thể nhường lại quyền hành thiên địa, bảo tồn thực lực phát triển thấp bé, đợi sau khi đột phá đến Thiên Đạo Cảnh, rồi hãy quyết chiến cuối cùng với Hồng Quân!

Tô Thần lắc đầu, sau đó hữu thủ nắm lấy nhu đề của nàng, kéo nàng đến bên cạnh mình ngồi xuống.

"Bình Tâm, 'Thiên Địa Chi Tranh' mới một khi Địa Đạo chúng ta thua, thì Hồng Hoang sẽ bị Hồng Quân triệt để chưởng quản, nói không chừng y sẽ có thể thiết thủ (đoạt lấy) 'Đạo Quả' Đại Đạo mà Bàn Cổ Đại Thần chứng đắc, lúc đó còn đâu thời gian để chúng ta phát triển nữa?" Những năm qua.

Tô Thần vẫn luôn thôi toán (suy tính) dụng ý thật sự của Hồng Quân.

Căn cứ vào ‘Huyền Hoàng Thế Giới’ và ‘Thiên Thần Đạo’ mà mình đã khai tịch, nội tâm y vô cùng tin tưởng, Hồng Hoang cái thế giới bán bộ vĩnh hằng này là đạo quả Đại Đạo mà Bàn Cổ Đại Thần chứng đắc.

Hồng Quân sở dĩ khổ tâm cô nghệ thôi động Vu Yêu Lượng Kiếp và Phong Thần Lượng Kiếp, là để ý chí thiên địa Hồng Hoang mạt trừ ảnh hưởng của Sáng Thế Thần Bàn Cổ, như vậy y mới có thể vô sở cố kỵ thôn phệ ‘Đạo Quả’ chứng Đạo của Bàn Cổ (Hồng Hoang).

Sở dĩ tin tưởng như vậy.

Là vì vô luận là Vu Yêu Lượng Kiếp, hay Phong Thần Lượng Kiếp, đều nhắm vào Bàn Cổ Chính Tông!

Đương nhiên.

Âm mưu của Hồng Quân có lẽ Bàn Cổ Đại Thần sớm đã nhìn thấy qua ‘tương lai’, y hẳn cũng đã để lại hậu thủ thật sự, ví dụ như trong không gian Hồng Mông hư vô của Bàn Cổ Đại Điện, ‘y’ không thật sự vẫn lạc.

Một khi ‘y’ phục sinh trở lại.

Hồng Quân dù có cường đại đến mấy, cũng bất quá chỉ là gà đất chó sành!

Nhưng Tô Thần không chắc chắn Bàn Cổ Đại Thần có thật sự phục sinh trở lại hay không, có lẽ cần một loại điều kiện hà khắc nào đó, hơn nữa những người y quan tâm đều đã dấn thân vào Lượng Kiếp, không có quá nhiều thời gian để sưu tầm việc Bàn Cổ Đại Thần phục sinh.

Cứ theo đại thế Hồng Hoang mà y tự mình hiểu rõ.

Sau Phong Thần còn có Tây Du, thậm chí Ma Tổ La Hầu hóa thân Vô Thiên huyết tẩy Tam Giới, dẫn đến thời đại Mạt Pháp cuối cùng

đến.

Tô Thần không thể đánh cược Bàn Cổ Đại Thần sẽ phục sinh vào lúc nào, chỉ có thể cường đại bản thân chính diện cứng rắn kháng cự Hồng Quân, sau đó căn cứ vào bố cục của mình phù trì Nhân Đạo, tiến tới áp chế Thiên Đạo, cuối cùng dẫn dắt Thiên Địa Nhân Tam Đạo cùng nhau tấn thăng Hồng Hoang!

"Tô Lang, vô luận như thế nào, ngô đều sẽ đứng sau chàng, cùng chàng kề vai tác chiến, đồng sinh cộng tử!" Bình Tâm nắm chặt bàn tay Tô Thần, vẻ mặt ôn nhu và kiên định!

"Ngã cũng vậy!" Bạch Miêu Miêu hai tay nắm chặt tay trái của chủ nhân, một bộ dạng bất ly bất khí đồng sinh cộng tử.

"Ân!" Tô Thần khẽ gật đầu, mỉm cười bảo bọn họ dựa vào bên cạnh mình. .....

Nhân Tộc.

Hiên Viên Đô Thành.

Hiên Viên 'đánh bại' Xi Vưu sau, y vì để gia cường chiến lực Nhân Tộc, lựa chọn để tất cả các bộ lạc Nhân Tộc dung hợp, cốt để thống nhất quy hoạch, các bộ phận hành trách nhiệm của mình.

Nhưng Tam Hoàng Trị Thế, Ngũ Đế Định Đỉnh.

Thống nhất Nhân Tộc là nhiệm vụ của Ngũ Đế, y bất quá chỉ là khởi đầu, cốt để tất cả Nhân Tộc có cái lý niệm này mà thôi.

Theo sau Thương Hiệt tạo chữ, 'bút mặc chỉ nghiễn' do Tô Thần sáng tạo ra được đại tứ thôi quảng (quảng bá rộng rãi) trong Nhân Tộc.

Thương Hiệt với tư cách là Nhân Tộc Văn Tổ, có trách nhiệm giáo hóa Nhân Tộc.

Y đề nghị tại mỗi đại bộ lạc Nhân Tộc, đều phải xây dựng một tòa học cung, để Nhân Tộc bình thường đều có thể biết chữ, đồng thời cũng để Nhân Tộc Tam Tổ cùng vô số Đại Hiền, lần lượt lấy kinh nghiệm sinh tồn, cảm ngộ tu luyện của bản thân mà viết sách, sau đó truyền thừa từ đời này sang đời khác.

Thời gian thấm thoắt, tuế nguyệt như thoi đưa.

Lại là vạn tái tuế nguyệt trôi qua.

Hiên Viên đảm nhiệm Nhân Hoàng đã được năm vạn tái tuế nguyệt, đến nay vẫn chỉ là Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong, cách việc thật sự chứng Đạo vẫn còn xa vời vô kỳ.

Trong những tuế nguyệt này.

Công tích của Thương Hiệt hiển hách, vô số Nhân Tộc sau khi biết chữ, các Thiên Kiêu dũng hiện ngày càng nhiều.

Hiên Viên tuy nói là Nhân Tộc Cộng Chủ, y cũng đồng dạng đã có rất nhiều cống hiến, nhưng có Văn Tổ Thương Hiệt hiển nhãn ở đó, công tích lại trở nên kém sắc không ít.

Y vì để tăng cường uy vọng của mình trong Nhân Tộc, tạm thời đình chỉ thuật song tu, tiến thêm một bước khuyến đạo nông tang (khuyên răn việc nông nghiệp), thậm chí còn căn cứ vào Âm Dương Lịch mà chế định hai mươi bốn tiết khí.

Đồng thời còn trên cơ sở hôn nhân hiện có, tiến thêm một bước hoàn thiện chế độ hôn nhân, chế định quy củ sính lễ nam phương, giá trang nữ phương, đồng thời còn xướng đạo kính lão ái ấu, phu thê hòa mục.

Quảng Thành Tử thấy Hiên Viên trì trì vô pháp chứng Đạo, nội tâm sốt ruột không thôi.

Y xin Vương Mẫu Nương Nương quả tiên thiên linh quả cực

phẩm Bàn Đào, thậm chí là Hoàng Trung Lý trân tàng của lão sư, tất cả đều dùng lên người Hiên Viên, nhưng lại chỉ có thể tăng cường đạo cơ của Hiên Viên, chứ không thể trực tiếp đề thăng tu vi của y.

Bất đắc dĩ.

Quảng Thành Tử chỉ có thể để Hiên Viên ổn trát ổn đả (làm việc cẩn thận từng bước), nỗ lực tạo phúc Nhân Tộc, sau đó tu luyện công pháp song tu. .....

Thủ Dương Sơn.

Thái Thanh Cung.

Tam Thanh sau khi từ Tử Tiêu Cung trở về, tiêu hóa những gì mình đạt được từ việc trảm thi đột phá, sau đó theo đề nghị của Thái Thanh Lão Tử mà tụ tập, luận Đạo tương hỗ, ấn chứng những gì đã đạt được.

"Nhị đệ, tam đệ, hiện nay chúng ta trảm xuất 'Tự Ngã Thi' đều đã được một đoạn tuế nguyệt, không biết các ngươi có thể cảm ngộ được khế cơ 'Tam Thi Hợp Nhất' chưa?" Tu luyện pháp môn 《Trảm Tam Thi》 sau khi lão sư hoàn thiện, bọn họ không chỉ tiến thêm một bước, đồng thời chiến lực cũng đề thăng thêm một bước, nhưng muốn thật sự Tam Thi Hợp Nhất chứng Đạo Hỗn Nguyên, vẫn không có chút manh mối nào.

"Đại huynh, theo chỉ điểm của lão sư, muốn Tam Thi Hợp Nhất cần lấy bản thân làm dung lô, sau đó dung nhập Thiện Thi, Ác Thi, Tự Ngã Thi vào bản thân, thực hiện viên mãn vô cấu, cuối cùng chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La." "Nhưng ngã đã thử nhiều lần, thủy chung không có cách nào thành công!" Thông Thiên Giáo Chủ khẽ lắc đầu, chia sẻ kinh nghiệm và thể ngộ thất bại trong Tam Thi Hợp Nhất của mình.

Kể từ khi trảm xuất ‘Tự Ngã Thi’, nội tâm y tràn đầy mong đợi có thể thật sự Tam Thi Hợp Nhất, sau đó một cử chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La, rồi triệt để bổ toàn đạo cơ bản thân.

Đến lúc đó.

Y có thể tự phế quả vị Thiên Đạo Thánh Nhân, thoát khỏi sự chưởng khống của Thiên Đạo.

Còn về việc thoái xuất Huyền Môn, thì cũng cần trả hết nhân quả truyền Đạo của lão sư rồi mới đưa ra quyết định!

“Đại huynh, tam đệ, khi ngã Tam Thi Hợp Nhất, lấy bản nguyên đạo cơ bản thân làm dẫn, để Tam Thi tiên tương hỗ giao hoán bản nguyên, sau đó từ từ dung hợp, hiện nay thì đã đạt được một chút tiến bộ nhỏ!” Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa nói, trực tiếp triệu hoán Tam Thi của mình.

Một cái từ mi thiện mục.

Một cái hung ngoan bạo lệ.

Một cái vô ngã vô tướng.

Thiện Ác Nhị Thi vốn là đối lập, Tự Ngã Thi bồi hồi du lịch, nhưng Tam Thi của Nguyên Thủy Thiên Tôn lại đã thiết lập ra một loại vận Đạo đặc biệt, và đang dần dần tương dung.

“Chúc mừng nhị đệ!” “Chúc mừng nhị huynh!” Nghe đại ca và tam đệ chúc mừng, Nguyên Thủy Thiên Tôn khẽ xua tay, ánh mắt lóe lên một tia đắc ý.

“Hi vọng chúng ta có thể sớm ngày Tam Thi Hợp Nhất chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La, sau này đối đầu với Địa Đạo Thánh Nhân kia, cũng không đến nỗi bó tay không sách!” .....

Bốn vạn tái tuế nguyệt thấm thoắt trôi qua.

Hiên Viên đảm nhiệm Nhân Tộc Cộng Chủ đã tròn chín vạn đa niên.

Y với tư cách là Nhân Hoàng, tối đa chỉ có thể đảm nhiệm chín vạn chín nghìn chín trăm chín mươi chín năm, nếu vượt quá niên hạn này mà vẫn vô pháp chứng Đạo, thì chỉ có thể thọ chung chính tẩm, thân tử đạo tiêu.

Mấy vạn năm qua.

Dưới sự nỗ lực của Hiên Viên cùng vô số Đại Hiền Nhân Tộc, vô số Thiên Kiêu phun dũng mà xuất.

Có Y Đạo Đại Hiền Bá Kỳ, có Tiễn Đạo Đại Hiền Lực Mục, lại có Luy Tổ, Văn Tổ Thương Hiệt, v.v., đã mở ra chương mới huy hoàng cho Nhân Tộc, cũng là nguồn gốc văn minh Nhân Tộc.

Chương 284

Tam Hoàng Trị Thế, Ngũ Đế Định Đỉnh.

Hiên Viên với tư cách là 'Nhân Hoàng', thời đại mà y khai sáng là thời đại đặc biệt nối tiếp quá khứ, mở ra văn minh rực rỡ vạn cổ của Nhân Tộc!

Thuận lợi chứng Đạo Đại La sau, Hiên Viên nhảy ra khỏi sông dài thời gian.

Y đã dự cảm được mình sắp viên mãn công thành, liền tổng kết y đạo cả đời cùng cảm ngộ tu luyện của mình, kết hợp với 《Thần Nông Bách Thảo Kinh》 và y đạo của Bá Kỳ, mà viết sách 《Hoàng Đế Nội Kinh》.

Ngày sách thành, cũng là lúc công đức của Hiên Viên viên mãn.

Quảng Thành Tử với tư cách là Nhân Hoàng chi sư, trong thời kỳ Hiên Viên đã đại lực thôi quảng Xiển Giáo của mình, khiến ảnh hưởng lực của Xiển Giáo nhanh chóng đề thăng, đồng thời cũng hấp nạp vô số Thiên Kiêu Nhân Tộc.

Đối với tất cả những điều này, Hiên Viên nhìn thấy, đều giữ thái độ mặc mặc chi trì (âm thầm ủng hộ).

Sau khi công đức viên mãn, y bắt đầu chuẩn bị cho việc chứng Đạo phong thiền của mình, và được biết cháu trai Chuyên Húc (Zhuānxū) của mình được thủ đồ Đa Bảo của Xiệt Giáo thu làm đệ tử.

Sau khi khảo hạch nhiều mặt, Hiên Viên nhận thấy Chuyên Húc có năng lực gánh vác trọng trách của Nhân Tộc, liền truyền lại vị trí Nhân Tộc Cộng Chủ cho y.

Thái Sơn.

Nhân Đạo Tế Đài.

Kể từ khi Thiên Hoàng Phục Hy, Địa Hoàng Thần Nông chứng Đạo, đều sẽ chọn Thái Sơn phong thiền, Hiên Viên tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Nhân Đạo Tế Đài cùng Triêu Thiên Đài, Xã Tắc Đài song song, tượng trưng cho Thiên, Địa, Nhân Tam Đạo, là do Nhân Hoàng Hiên Viên đặc ý thiết lập.

Y thân mặc một bộ đế bào màu vàng, đầu đội đế quan miện lưu, dưới sự củng vệ và vây quanh của chúng thần, từng bước một đăng lên Nhân Đạo Tế Đài, nội tâm âm thầm cầu nguyện các Thánh Nhân thiên địa đến chứng kiến.

Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh, Tô Thần, Bạch Miêu Miêu, Trấn Nguyên Tử lần lượt đến.

Với tư cách là Thánh Nhân thiên địa.

Khi bọn họ giáng lâm trên bầu trời Thái Sơn, vô biên dị tượng lần lượt hiện ra.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Hà quang vạn trượng, thụy thải thiên trùng.

"Kiến quá chư vị đạo hữu!" "Chư vị đạo hữu hữu lễ!" Tuy nói Thiên Đạo Thánh Nhân và Địa Đạo Thánh Nhân vì lập trường riêng mà minh tranh ám đấu (đấu tranh công khai và âm thầm), nhưng ở trường hợp này vẫn giữ phong phạm Thánh Nhân thuộc về bản thân, khiến người khác như được tắm trong gió xuân.

Tô Thần mẫn duệ cảm tri được, thực lực của Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh hiển nhiên đã thăng lên một tầng lầu mới.

Đặc biệt là Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Uy Thiên Đạo mà y toàn thân tản ra, tựa như chúa tể hoàng hoàng! 'Hồng Quân thấy thực lực Thiên Đạo Thánh Nhân quá yếu ớt, đang cường hành đề thăng tu vi của bọn họ sao?' Tô Thần hai mắt khẽ co rút, ngẩng đầu nhìn lên Hỗn Độn Thiên Khung.

"Thiên Địa tại thượng, ngô nãi Nhân Tộc Hiên Viên, trong thời gian đảm nhiệm Nhân Tộc Cộng Chủ căng căng nghiệp nghiệp (siêng năng cần mẫn), liên lạc các bộ, nam chinh bắc chiến, đại lực phát triển chủng tộc, khiến Nhân Tộc an cư lạc nghiệp." Hiên Viên sau khi đăng lên Nhân Đạo Tế Đài, hướng thiên địa trình bày công tích của bản thân, sau đó cung kính bái lạy Triêu Thiên Đài và Xã Tắc Đài, rồi lại cung kính bái lạy về phía Hỏa Vân Động.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Sau ba bái Thiên Địa Nhân, thiên địa có cảm ứng, điên cuồng chấn động, ngưng tụ mạn thiên kim sắc công đức kim vân, chiếu rọi toàn bộ thiên khung thành biển vàng.

Thấy quy mô công đức kim vân như vậy, chư Thánh ngầm kinh thán.

Xứng đáng là 'Nhân Hoàng' được giác trục (cạnh tranh) từ chiến tranh, cũng xứng đáng là 'Nhân Hoàng' mở ra chương văn minh rực rỡ cho Nhân Tộc!

Giây lát sau.

Bàng bạc công đức kim vân giáng lạc, lần lượt đi về các hướng khác nhau.

Hiên Viên với tư cách là Nhân Hoàng, thu hoạch công đức nhiều nhất, ước chừng năm thành rưỡi.

Xi Vưu với tư cách là ứng cử viên cạnh tranh Nhân Hoàng, khi làm tộc trưởng Cửu Lê Bộ Lạc, đã khai cương khoách thổ (khai phá

đất đai), kiến lập Vu Giáo, bồi dưỡng Vu Sư, giáo hóa Nhân Tộc, đạt được một thành công đức.

Thương Hiệt với tư cách là Nhân Tộc Văn Tổ, trong thời kỳ Nhân Hoàng tạo chữ và đại tứ thôi quảng học cung giáo hóa Nhân Tộc, khiến Nhân Tộc thật sự có được văn minh truyền thừa, cũng đồng dạng thu được một thành công đức.

Thiên Đình, Xiển Giáo, Tiệt Giáo, Nhân Giáo trong Nhân Hoàng Chi Tranh đã tương trợ Hiên Viên, bình phân một thành công đức.

Chúng thần lập hạ hãn mã công lao bên cạnh Hiên Viên, thu được không phẩy bảy lăm thành công đức.

Nhân Hoàng chi sư Quảng Thành Tử, y thu được không phẩy bảy lăm thành công đức còn lại, sau khi tiếp thụ tiêu hóa liền một cử trảm xuất Thiện Thi, đột phá đến cảnh giới Chuẩn Thánh, trở thành Đại Năng Chuẩn Thánh thứ hai của Tam Giáo. (Người thứ nhất là Huyền Đô.) Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy cảnh này, không khỏi khẽ gật đầu biểu thị tán thưởng.

"Oanh!" Hiên Viên sau khi tiếp thụ xong công đức thiên địa, thực lực bùng nổ điên cuồng, trực tiếp đột phá đến cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, sau đó thuận lợi chứng Đạo 'Chí Nhân' Đạo Quả.

"Hoa lạp lạp!" Giây lát sau.

Nhân Tộc khí vận bùng nổ ngưng tụ thành một con sông dài Nhân Đạo mênh mông cuồn cuộn, vô biên vô tế, bên trong có vạn vật chìm nổi, hàm chứa chúng sinh vạn linh, có chút tương tự với sông dài vận mệnh, nhưng lại thủy chung không giống nhau.

Thấy cảnh này.

Khóe miệng Tô Thần không khỏi khẽ nhếch lên, lộ ra một nụ cười

chơi vị mong đợi.

Sông dài Nhân Đạo hiển hóa, đại biểu cho ý chí Nhân Đạo bắt đầu dần dần khôi phục tự ngã, Thiên Đạo nếu còn cường hành chúa tể, tất nhiên sẽ dẫn đến ý chí Nhân Đạo phản phệ.

Đến lúc đó, Thiên Đạo dưới sự chèn ép của Địa Đạo, lấy gì ứng phó phản phệ của Nhân Đạo?

Trong thế giới Hồng Hoang.

Thiên, Địa, Nhân Tam Tài Chúa Tể có địa vị ngang hàng.

Do Thiên Đạo sớm sinh ra ý thức, mượn Long Hán Đại Kiếp chọn Hồng Quân làm người đại diện, để y bổ sung những thiếu sót của Thiên Đạo, từ đó thuận lợi chúa tể Hồng Hoang, chấp chưởng Nhân Đạo.

Vu Yêu Lượng Kiếp vốn nên là để đả kích Địa Đạo, do Thiên Đạo Thánh Nhân chia cắt quyền hành Địa Đạo, triệt để áp chế Địa Đạo.

Nhưng do biến số Tô Thần đã nghịch chuyển cục diện Vu Yêu Lượng Kiếp, không những khiến Địa Đạo bản nguyên đại trướng, đồng thời còn khiến Hồng Quân chịu Đại Đạo phản phệ, cuối cùng hình thành Địa Đạo và Thiên Đạo bản nguyên tương đương.

Người đại diện của Thiên Đạo là Hồng Quân không cam tâm thất bại, vì để đạt được mục tiêu của mình, y đã vững vàng nắm giữ quyền hành Nhân Đạo.

Nhưng Nhân Đạo, là một trong Tam Tài Chúa Tể của Hồng Hoang, có địa vị chí cao vô thượng, tất phải có nhân vật chính tương ứng để kế thừa khí vận của "y", và Nhân tộc yếu ớt đã được Thiên Đạo chọn trúng.

Theo quan điểm của Hồng Quân, Nhân tộc là Hậu Thiên Nhân tộc, tư chất yếu kém, dù có kế thừa khí vận Nhân Đạo cũng cực kỳ dễ bị

khống chế.

Y vì để bảo đảm an toàn, đã dùng Thiên Đạo Thánh Nhân Nữ Oa và Thái Thanh Lão Tử, để phân biệt chưởng khống Nhân tộc.

Nhưng ai ngờ được, do Phục Hy vẫn lạc trong Vu Yêu Lượng Kiếp, thêm vào đó Nữ Oa lại tình nặng với Tô Thần, cuối cùng buộc nàng phải rút khỏi Huyền Môn, tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị, khiến Nhân tộc thoát khỏi một xiềng xích lớn.

Giờ đây, Nhân tộc dưới sự ủng hộ của Thiên Đạo và Địa Đạo, đã trở thành Thiên Mệnh Nhân Vật Chính duy nhất của Hồng Hoang.

Thiên, Địa, Nhân Tam Hoàng đều đã chứng đạo, Nhân tộc kế thừa khí vận Nhân Đạo ngưng tụ thành Nhân Đạo Trường Hà, chính thức định đỉnh duy nhất của Nhân Đạo.

Thiên Đạo còn muốn tùy ý thao túng Nhân tộc như trước, e rằng không còn dễ dàng như vậy!

Thái Thanh Lão Tử nhìn Nhân Đạo Trường Hà, ánh mắt thâm thúy.

Nhân tộc là Thiên Mệnh Nhân Vật Chính duy nhất của Hồng Hoang, hiện tại Tam Hoàng đã về vị, khí vận Nhân Đạo bạo trướng ngưng tụ thành Nhân Đạo Trường Hà, điều này đại biểu cho việc Nhân Đạo sắp có ý thức của riêng mình.

Điều này đối với Thiên Đạo mà nói, không phải là một tin tức tốt lành.

Nhưng đối với y, giáo chủ Nhân Giáo, lại có vô vàn lợi ích!

Khí vận Nhân Đạo có thể phản bổ bản thân, đồng thời Thiên Đạo tất phải ban cho thêm nhiều quyền hành, mới có thể tiến thêm một bước chưởng khống Nhân Đạo! *** Bất Chu Sơn.

Bàn Cổ Đại Điện.

Kể từ khi Vu Yêu Lượng Kiếp kết thúc, Vu tộc, vốn là "Bàn Cổ Chính Tông", bắt đầu rút lui khỏi vũ đài lịch sử Hồng Hoang.

Dưới sự phản phệ của nghiệp lực Lượng Kiếp, huyết trì bí cảnh Bàn Cổ Đại Điện khô cạn, không còn thai nghén tộc nhân mới, dẫn đến số lượng thành viên Vu tộc giảm mạnh, chỉ có thể co cụm lại gần tổ địa Bất Chu Sơn.

Mấy trăm vạn năm trôi qua.

Do trong Địa Phủ có hàng trăm ức thành viên Vu tộc đang chấp sự, ngày thường cần mẫn tích lũy vô số âm đức, từ từ tiêu trừ nghiệp lực Lượng Kiếp của Vu tộc.

Xi Vưu có thể chuyển thế thành Nhân tộc, chính là nhờ Âm Đức Địa Đạo che chở.

Cùng với việc Hiên Viên thuận lợi chứng đạo, Xi Vưu cũng nhờ việc tạo phúc Nhân tộc mà đạt được một thành Thiên Địa Công Đức gia tưởng, thêm vào đó y lại được sắc phong làm Sơn Thần Bất Chu Sơn, được ý chí Phụ Thần chiếu cố.

"Oanh!" Khoảnh khắc này.

Một Đại Vu đỉnh cấp đột phá gông xiềng, 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 thuận lợi đột phá Đệ Lục Chuyển, tấn thăng thành Tổ Vu!

"Ngâm!" Kim Long khí vận Vu tộc đã trầm tịch bấy lâu bỗng bùng nổ một tiếng long ngâm vang vọng chư thiên vạn vũ, khiến vô số tồn tại viễn cổ đều mở mắt, đồng loạt nhìn về phía Bất Chu Sơn.

"Vu!" "Vu!" "Vu!" Hàng trăm ức vạn thành viên Vu tộc cảm nhận được Tổ Vu mới đản sinh, từng người một khôi phục chân thân, đồng loạt rống lên hướng về bầu trời.

Đồng thời.

Huyết trì bí cảnh vốn trầm tịch bấy lâu, dưới sự phản bổ của khí vận Vu tộc cường đại, khoảnh khắc này đột nhiên bùng phát sinh cơ ngút trời, một Tổ Vu thân người mặt chim, chín đầu sừng sững trên không, chính là Cửu Phượng đã thai nghén mấy trăm vạn năm!

"Xoẹt!" Chỉ thấy thần quang chợt lóe.

Cửu Phượng khôi phục đạo khu của mình, trở thành một nữ thần ung dung cao quý, lạnh lùng động lòng người.

"Vu!" "Vu!" "Vu!" Một ngày hai Tổ Vu!

Khoảnh khắc này, khí vận Vu tộc điên cuồng bạo trướng, tất cả thành viên Vu tộc suýt chút nữa vui mừng đến bật khóc.

"Chúc mừng Xi Vưu Tổ Vu, chúc mừng Cửu Phượng Tổ Vu!" "Chúc mừng Xi Vưu Tổ Vu, chúc mừng Cửu Phượng Tổ Vu!" Hình Thiên, Phong Bá, Vũ Sư, Phi Liêm và các Đại Vu đỉnh cấp khác bước vào Bàn Cổ Đại Điện, nhìn thấy Cửu Phượng ung dung cao quý, khí chất bất phàm, đều tiến lên hành lễ.

Vu tộc lấy huyết mạch làm tôn.

Cửu Phượng vốn là do Bàn Cổ tinh huyết thai nghén, chỉ là cùng với huynh trưởng Cường Lương chung dùng một giọt tinh huyết mà hóa thành.

Nàng khi Thập Nhị Tổ Vu tổ kiến "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" triệu hoán chân thân Phụ Thần, đã dẫn ra trái tim Phụ Thần, sau đó Bàn Cổ chi tâm cảm niệm tư chất phi phàm của nàng, liền ban cho một giọt tinh huyết.

Suốt mấy trăm vạn năm nay.

Cửu Phượng vẫn luôn ở trong huyết trì bí cảnh tiêu hóa thai nghén,

thậm chí ngay cả khi quyết chiến Lượng Kiếp cũng không xuất thế.

Chương 285

"Tộc trưởng!" "Huynh trưởng!" Biết được Vu Yêu Lượng Kiếp đã sớm kết thúc, hơn nữa Tộc trưởng Đế Giang và các huynh trưởng đều đã vẫn lạc trong Lượng Kiếp, Cửu Phượng phút chốc đỏ vành mắt, hai hàng lệ trong suốt lặng lẽ rơi xuống.

"Vút!" "Vút!" Ngay lúc này.

Hai đạo thân ảnh trực tiếp giáng lâm Bất Chu Sơn, sau đó bước vào Bàn Cổ Đại Điện.

"Kính chào Bình Tâm Nương Nương, kính chào Tô Thần Thánh Nhân!" "Kính chào Bình Tâm Nương Nương, kính chào Tô Thần Thánh Nhân!" Thấy Tô Thần và Bình Tâm đến, tất cả các Đại Vu đỉnh cấp đều vô cùng kích động trong lòng.

"Cửu Phượng, huynh trưởng của ngươi tuy nói đã vẫn lạc trong Lượng Kiếp, nhưng nếu thế giới Hồng Hoang tương lai thuận lợi tiến hóa, tất cả các huynh trưởng và Huyền Minh tỷ tỷ, họ đều sẽ phục sinh trở về!" Thấy hai hàng lệ trong suốt trên khuôn mặt nàng, Bình Tâm nhẹ nhàng an ủi.

"Đa tạ Bình Tâm Nương Nương, ta nhất định sẽ chờ huynh trưởng và các huynh trưởng khác phục sinh!" "Thiện!" Bình Tâm khẽ gật đầu.

Nàng ánh mắt dừng lại trên người Xi Vưu và Hình Thiên cùng những người khác, nghiêm giọng cảnh cáo.

"Giờ đây thời đại thuộc về Vu tộc ta đã qua, Nhân tộc là Thiên Mệnh Nhân Vật Chính duy nhất của Hồng Hoang, các ngươi đừng nghĩ đến việc khôi phục vinh quang Vu tộc ta, tranh giành Nhân Đạo Nhân Vật Chính với Nhân tộc, gây ra đại chiến làm loạn chúng sinh.

Điều này sẽ khiến công đức khí vận Vu tộc ta khó khăn lắm mới tích lũy được tiêu hao hết, hơn nữa còn làm tổn hại phúc trạch Phụ Thần đối với Hồng Hoang!

Tiếp theo các ngươi hãy cẩn thận tu luyện, tranh thủ sớm ngày đột phá Đệ Thất Chuyển chứng đạo Hỗn Nguyên, vậy mới có thể góp một phần lực trong quyết chiến Lượng Kiếp tương lai, khiến Bàn Cổ Chính Tông ta thăng cấp Hồng Hoang, sau đó phục sinh Phụ Thần!" "Cẩn tuân Pháp Chỉ của Bình Tâm Nương Nương!" "Cẩn tuân Pháp Chỉ của Bình Tâm Nương Nương!" Tất cả thành viên Vu tộc biết được Phụ Thần cùng Tộc trưởng, các Tổ Vu đều có cơ hội phục sinh, từng người một nội tâm tràn đầy mong đợi.

Tô Thần ánh mắt dừng trên người Xi Vưu và Cửu Phượng, cảm nhận được khí huyết chi lực khủng bố toát ra khắp người họ, Đại Đạo Pháp Tắc bàng bạc ngưng tụ trong nhục thể, tỏa ra từng luồng uy áp.

Cả hai sau khi tấn thăng Tổ Vu đều có Nguyên Thần hoàn chỉnh, công pháp tu luyện cũng là Bàn Cổ chứng đạo công pháp 《Hồng Mông Cửu Chuyển》, với tư chất của họ, cộng thêm sự phản bổ của toàn bộ khí vận Vu tộc, tương lai muốn chứng đạo Hỗn Nguyên là hoàn toàn có thể.

Nghĩ đến Nhân tộc giờ đã bước vào Ngũ Đế Thời Đại, và theo đại thế thông thường, Cửu Phượng cũng sẽ là một nhân vật quan trọng trong thời kỳ Chuyên Húc.

Chuyên Húc vì muốn có được nhiều khí vận Nhân Đạo hơn, dưới sự mưu tính của một số kẻ có ý đồ khác, sẽ chủ động cầu hôn Cửu Phượng, sắc phong làm Nhân tộc Thánh Hậu, và cổ súy hòa bình Nhân Vu.

Cuối cùng trong đêm tân hôn sẽ ám sát Cửu Phượng, tuy nói Cửu

Phượng có thể thoát thân, nhưng cuối cùng cũng gây ra bi kịch.

"Cửu Phượng, Bản tọa cảnh cáo ngươi một câu: ngươi là Tổ Vu của Vu tộc, nếu sau này có Nhân Hoàng nào đó lấy danh nghĩa Nhân Vu hòa bình chung sống mà cầu hôn ngươi, tuyệt đối không được chấp thuận, hiểu chưa?" Tuy nói hiện tại đại thế Hồng Hoang đã bị Ngô cải biến rất nhiều, nhưng để phòng bi kịch xảy ra, Tô Thần vẫn cảnh cáo một câu.

"Cẩn tuân Pháp Chỉ của Tô Thần Thánh Nhân!" Đối với Tô Thần, Cửu Phượng xuất phát từ nội tâm sùng kính, lời cảnh cáo của Ngài, vô luận thế nào nàng cũng sẽ khắc ghi trong lòng.

Tiếp theo.

Tô Thần nhìn về phía Bình Tâm.

"Bình Tâm, chúng ta cùng nhau thử thám hiểm không gian hư vô đặc biệt bên phải này lần nữa nhé?" "Được!" Bình Tâm từng nghe Lang quân nói, lần trước chàng ở trong không gian hư vô đặc biệt này đã gặp Phụ Thần, trong lòng đương nhiên cũng muốn tự mình gặp một lần, xem rốt cuộc là kính hoa thủy nguyệt, hay là đến từ tương lai.

Hai người dặn dò mọi người một phen, sau đó tay trong tay bước vào không gian hư vô bên phải đại điện.

"Xoẹt!" Khi bước vào, Tô Thần rất nhanh cảm giác bản thân như bị năng lượng hư vô đặc biệt thôn phệ, y nắm chặt tay mềm của Bình Tâm, từ từ bước về phía trước.

Những năm qua.

Tô Thần cảm thấy tốc độ tu luyện của Ngô càng ngày càng chậm, bất luận là đối với sự chưởng khống "Đại Đạo Quy Tắc", hay sự cảm ngộ "Siêu Thoát Chi Lực", dường như đều đã đạt đến một giới

hạn nào đó.

Y trong lòng hiểu rõ, đây hẳn là giới hạn của thế giới Hồng Hoang.

Thế giới Hồng Hoang là một thế giới bán bộ vĩnh hằng, tồn tại mạnh nhất mà nó có thể dung nạp là "Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên", mà Ngô đã đột phá đến Hỗn Nguyên Thất Trọng Thiên, và còn cảm ngộ "Siêu Thoát Chi Lực" trước.

Muốn tiến thêm một bước nữa, đều là thiên nan vạn nan.

Giống như Hồng Quân, y sau khi chứng đạo thành Thánh, đã dời đạo trường Tử Tiêu Cung của mình đến Hỗn Độn, như vậy mới có thể thuận lợi xá thân hợp Đạo, đột phá Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên (Thiên Đạo Cảnh).

Tiến vào trong không gian hư vô đặc biệt, nơi đây không có ánh sáng, cũng không có bóng tối, không có thời gian, cũng không có nhân quả vận mệnh.

Tô Thần vẫn luôn nắm tay mềm của Bình Tâm, hai người luôn sánh bước tiến về phía trước.

Không biết đã qua bao lâu.

Không gian hư vô vốn mờ tối, bắt đầu hiện lên từng sợi Hồng Mông Tử Khí.

Có kinh nghiệm của hai lần trước, Tô Thần bắt đầu thúc đẩy "Hỗn Độn Châu" hoàn mỹ, che giấu khí tức của mình, để tránh bị những Đại Đạo Ma Thần kia phát giác.

"Xoẹt!" Không lâu sau.

Vô số Đại Đạo Ma Thần như đang tuần tra, từng người một thân hình dị dạng, có hình Dạ Xoa, có hình Long Ngư, có hình ba đầu sáu

tay, nhìn thoáng qua dường như đều là "Đạo".

Bình Tâm đôi mắt đẹp tràn đầy chấn động, nàng sau khi hấp thu đủ Hồng Mông Tử Khí và "Đạo Vận" đặc biệt trong không gian hư vô này, mơ hồ cảm nhận được dấu hiệu đột phá.

"Tô Lang, nơi đây rốt cuộc là nơi nào?

Chẳng lẽ là thế giới Hồng Mông thai nghén Đại Đạo sao?" Hồng Mông thai nghén Đại Đạo Hỗn Độn, thế giới Hồng Hoang lại từ trong Hỗn Độn khai tịch, Bình Tâm căn cứ những gì mình thấy nghe, đương nhiên cho rằng đây là thế giới Hồng Mông.

"Ngô cũng không chắc chắn!

Lần trước Ngô tiến vào đây, đã gặp Bàn Cổ Đại Thần, chính là nhờ "y" giúp đỡ, Ngô mới có thể thoát khỏi sự truy sát của những Đại Đạo Ma Thần này." Biết được công hiệu che giấu khí tức của "Hỗn Độn Châu" có thể tránh né những Đại Đạo Ma Thần kia, Tô Thần trong lòng thở phào một hơi dài.

Tuy nói Ngô và Bình Tâm đã để lại "hậu thủ phục sinh" ở thế giới Hồng Hoang, nhưng nếu bản thể bị những Đại Đạo Ma Thần này xóa sổ, bản thân cũng sẽ chịu trọng thương.

Quan trọng nhất là.

Với năng lực của những Đại Đạo Ma Thần này, ai có thể đảm bảo rằng khi họ xóa sổ Ngô, sẽ không hứng chí mà xóa bỏ tất cả hậu thủ của Ngô?

"Tô Lang, đã vậy chàng ở "thế giới Hồng Mông" này gặp được Phụ Thần, tại sao y không trực tiếp quay về Hồng Hoang?

Chẳng lẽ là muốn ở đây chứng được Đại Đạo chân chính sao?"
"Có lẽ vậy!

“Y” từng nói với Ngô, thực lực của Ngô vẫn còn quá yếu, tốt nhất đừng vào đây nữa!” Tô Thần khẽ gật đầu, sau đó dừng lại ở một khối đá đen đặc biệt.

Vừa rồi đã có một cặp Đại Đạo Ma Thần tuần tra qua, nơi này hẳn là tạm thời an toàn.

Y dùng tay chạm vào khối đá đen cao mấy trăm trượng trước mặt, nó tỏa ra khí tức lạnh lẽo thấu xương, từng sợi Hồng Mông Tử Khí bay ra, diễn hóa thành một “Đạo Vận” đặc biệt.

Không biết đã qua bao lâu.

Khi một nhóm Đại Đạo Ma Thần nữa tuần tra qua, Tô Thần nắm tay mềm của Bình Tâm, tiếp tục tiến về phía nơi phát ra Hồng Mông lượng quang.

“Lại đến nữa sao?” Lúc này.

Trong thức hải của Tô Thần và Bình Tâm vang lên một giọng nói nhu hòa, uyển chuyển như Đại Đạo chi âm, hư ảo phiêu diêu, khiến người ta không khỏi rùng mình, sắc mặt bỗng thay đổi.

Ngô đã dùng đến “Hỗn Độn Châu”, vậy mà vẫn bị phát hiện sao?

“Xoẹt!” Chỉ thấy phía trước nơi vốn phát ra Hồng Mông lượng quang, quầng sáng khẽ động, thân ảnh Tô Thần và Bình Tâm liền tự động điên cuồng lùi lại.

Khi ổn định thân hình.

Tô Thần cảm giác Ngô không hề bị bất kỳ tổn hại nào, mà Bình Tâm ngược lại còn nhờ đó mà được lợi, trực tiếp đột phá đến Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên!

Hai người nhìn nhau, thần sắc tràn đầy khó hiểu.

Đối phương đã có thể phá giải sự che giấu của “Hỗn Độn Châu”,

hơn nữa còn biết Ngô là lần thứ hai tiến vào không gian hư vô Hồng Mông đặc biệt này, tại sao không những không trừng phạt, mà ngược lại còn ban cho Bình Tâm một số tạo hóa?

Rất nhanh.

Tô Thần nghĩ đến "Bình Tâm" mà Ngô từng thấy, nàng từng ra tay giúp đỡ Ngô, liệu đây có phải là "nàng" của tương lai lại lần nữa ra tay chăng?

Sau khi bình tĩnh lại.

Hai người không còn cố gắng tiến vào không gian Hồng Mông lượng quang nữa, mà ở trong không gian hư vô đặc biệt, hấp thu Hồng Mông Tử Khí và "Siêu Thoát Chi Lực" truyền đến.

Trong thời gian này, Bình Tâm muốn tìm kiếm Phụ Thần Bàn Cổ, thế là nàng đi theo các phương vị mà tìm.

Công phu không phụ người có lòng.

Khi Tô Thần ngừng sử dụng Hỗn Độn Châu, một thân ảnh uy áp vạn cổ, đội trời đạp đất xuất hiện trước mặt hai người, "y" có khuôn mặt kiên nghị, quả cảm bất khuất, đôi mắt như ẩn chứa Đại Đạo.

Vô tận Sức Mạnh Quy Tắc và Siêu Thoát Chi Lực vây quanh bên người "y", trông vô cùng mộng ảo, dường như đến từ các chiều không gian thời gian khác nhau, lại dường như đến từ tương lai.

"Bái kiến Phụ Thần!" "Kính chào Bàn Cổ Đại Thần!" Bình Tâm vốn tính cách ôn nhu điển nhã, giờ vô cùng kích động.

"Y" ánh mắt dừng trên người Bình Tâm, rồi lại nhìn về phía Tô Thần, lộ ra một tia tán thưởng.

"Phụ Thần, Người đã không vẫn lạc, tại sao không phục sinh ở thế giới Hồng Hoang?

Hay nói cách khác, Người hiện tại là đến từ tương lai sao?" Đối mặt với câu hỏi của Bình Tâm, Bàn Cổ không trực tiếp trả lời.

"Sau này các ngươi tự khắc sẽ rõ!" "Y" nhẹ nhàng vung tay phải, thân ảnh Tô Thần và Bình Tâm điên cuồng lùi lại.

Rất hiển nhiên.

Nơi này quá không an toàn, hơn nữa "y" cũng không muốn tiết lộ quá nhiều, để tránh ảnh hưởng đến đạo tâm của hai người. *** Hồng Hoang.

Từ sau khi Nhân Hoàng Hiên Viên chứng đạo, Chuyên Húc trở thành Nhân tộc Cộng Chủ mới, y dốc lòng trị quốc, trị thế dưỡng dân, chế định luật pháp điều quy, khiến Nhân tộc có pháp luật để tuân theo.

Đồng thời lại cho dân chúng nghỉ ngơi, khuyến khích cần cù cày cấy, và hiệp điều cường giả Nhân tộc cùng thành viên Long tộc đảm bảo lãnh địa phong điều vũ thuận, khiến Nhân tộc dần dần phồn vinh hưng thịnh lên.

Trong thời gian này.

Chuyên Húc đã quy hoạch tỉ mỉ lãnh địa Nhân tộc, xác định tên gọi của Duyện, Ký, Thanh, Từ, Dự, Kinh, Dương, Ung, Lương Cửu Châu, khiến lực ngưng tụ của Nhân tộc tăng trưởng thêm một bước.

Cùng với thời gian trôi đi.

Nhân tộc càng ngày càng phồn vinh xương thịnh, uy vọng của Chuyên Húc cũng đạt đến đỉnh phong mới.

Nhưng y là cháu của Hiên Viên, chịu ảnh hưởng sâu sắc, một lòng muốn khai sáng một thịnh thế mới, dẫn dắt Nhân tộc quật khởi trên đỉnh Hồng Hoang.

Chuyên Húc dưới sự kiến nghị của "một số người", muốn thu

phục Vu tộc, sau đó chiếm cứ Bất Chu Sơn, trụ cột của Hồng Hoang thiên địa, khiến Bất Chu Sơn trở thành tổ địa mới của Nhân tộc!

Thế là.

Y hướng Vu tộc Tổ Vu Cửu Phượng cầu hôn, và hứa hẹn vị trí Nhân tộc Đế Hậu.

Khi sứ giả Nhân tộc vừa đến Bất Chu Sơn và vừa thốt ra câu đầu tiên, liền trực tiếp bị Hình Thiên đánh bay, thậm chí ngay cả mặt Tổ Vu Cửu Phượng cũng chưa gặp được.

"Chỉ là Nhân tộc Cộng Chủ nhỏ bé, cũng dám mưu tính Tổ Vu Vu tộc ta sao?" Chưa kể Tô Thần Thánh Nhân trước đó từng đặc biệt cảnh cáo, chỉ bằng địa vị của Chuyên Húc, có tư cách gì để nghênh thú Tổ Vu Vu tộc?

Chương 286

Là dựa vào đứng đầu Ngũ Đế, hay là khí vận Nhân tộc?

Tổ Vu là huyết mạch Phụ Thần, là Bàn Cổ Chính Tông danh giá vô cùng!

Dù Vu tộc ta tạm thời rút lui khỏi vũ đài lịch sử Hồng Hoang, hiện tại do Nhân tộc kế thừa khí vận Nhân Đạo, nhưng Vu tộc ta vẫn còn có Địa Đạo Chi Chủ Bình Tâm Nương Nương!

"Hình Thiên đại ca, chuyện này có uẩn khúc, có kẻ phía sau muốn mượn Nhân tộc mà mưu tính Vu tộc ta!" Xi Vưu từng là người có lực tranh đoạt Nhân Hoàng, cực kỳ quen thuộc tình hình Nhân tộc, thêm vào đó sau khi tấn thăng Tổ Vu, thần thông thôi diễn càng tăng cường, y hiển nhiên cảm nhận được sự mưu tính trong đó.

"Đi!

Hôm nay chúng ta sẽ đi dạy dỗ đám tạp chủng chó má kia một bài học!

Dám mưu tính Vu tộc ta, đúng là chán sống rồi!" Nghe Xi Vưu nhắc nhở, Hình Thiên bừng tỉnh đại ngộ, trách không được Tô Thần Thánh Nhân trước khi tiến vào bí cảnh đại điện tổ địa lại đặc biệt dặn dò Cửu Phượng, hóa ra đã sớm biết trong đó có mưu tính.

"Vút!" Hai người trực tiếp vượt qua chiều không gian thời gian, giáng lâm tại Đế Khâu Đô Thành của Nhân tộc.

"Chuyên Húc, mau cút ra đây cho Bản Tổ Vu!" Xi Vưu khí tràng toàn mở, vừa có khí vận Tổ Vu lại vừa có khí vận Nhân Đạo, kinh động vô số Nhân tộc Đại Hiền, thậm chí ngay cả Thiên, Địa, Nhân Tam Hoàng trong Hỏa Vân Cung cũng bắt đầu mật thiết quan tâm.

Chuyên Húc có khí vận Nhân Đạo che chở, dù tu vi chỉ có Kim Tiên, nhưng trước mặt Xi Vưu và Hình Thiên vẫn miễn cưỡng giữ được phong độ Nhân tộc Cộng Chủ, nhưng các chúc thần và lão sư Đa Bảo của y thì đã mồ hôi đầm đìa.

"Hai vị Đạo hữu, Bần đạo là thủ đồ thân truyền dưới trướng Tiệt Giáo Thánh Nhân, không biết trong này có chút hiểu lầm gì chăng?" Đa Bảo trực tiếp bày tỏ thân phận, hy vọng có thể khiến hai người họ bình tĩnh lại một chút.

"Chuyên Húc muốn nghênh thú Tổ Vu Vu tộc ta, ý đồ mưu tính Vu tộc ta, kế mưu này là ai sách hoạch?" Hình Thiên một đôi mắt to như chuông đồng quét qua, trực tiếp dừng lại trên mấy vị chúc thần bên cạnh Chuyên Húc, bọn họ nhìn qua liền biết là tu luyện công pháp Xiển Giáo, hơn nữa một người thực lực còn đạt đến Thái Ất đỉnh phong!

"Hưu!" Chỉ thấy cây can thích trong tay y vung lên, một đạo bạch mang đột nhiên xẹt qua, ngay sau đó ba cái đầu lâu to lớn bay lên, bắn ra ba cột máu vọt thẳng lên trời.

"Hừ!

Dám mưu tính Vu tộc ta nữa, đây chính là kết cục!" Hình Thiên và Xi Vưu nghênh ngang rời đi, không chút để ý đến Chuyên Húc mặt tái nhợt.

Đồng thời.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ đang bế quan đả tọa đều đồng loạt mở mắt, họ nhìn về phía Đô Thành Đế Khâu của Nhân tộc, tâm niệm vừa động liền biết rõ sự tình từ đầu đến cuối.

"Tín đồ Xiển Giáo ỷ vào nền tảng mà Nhân Hoàng Hiên Viên để lại, không hề đặt Vu tộc vào mắt, thật là ếch ngồi đáy giếng!" Do sư

phụ của Chuyên Húc là thủ đồ Đa Bảo của Tiệt Giáo, nên Thông Thiên Giáo Chủ mới quan tâm một chút.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm nhận được tinh anh giáo đồ của mình bị "sát kê cảnh hầu", ánh mắt hơi lạnh, sau đó lại nhắm mắt, toàn lực cố gắng vì Tam Thi hợp nhất.

Sau chuyện này.

Chuyên Húc chịu không ít kích thích, nội tâm càng thêm kiên định muốn dẫn dắt Nhân tộc trở thành bá chủ Hồng Hoang, thậm chí muốn giẫm Vu tộc dưới chân, rửa sạch sỉ nhục ngày hôm nay.

Y bắt đầu khắc khổ tu luyện, đồng thời kiêm tu công pháp song tu mà tổ phụ Hiên Viên truyền lại, thực lực tiến triển rất nhanh.

Khi thuận lợi chứng đạo Đại La Kim Tiên, Chuyên Húc thấy trong Hồng Hoang nhân thần cùng chung sống, hỗn loạn bất kham, uy nghiêm của Nhân tộc Cộng Chủ cũng chịu không ít thách thức.

Thế là.

Y đề xuất ý tưởng "Tuyệt Địa Thiên Thông".

Tiên thần trên trời thuộc Thiên Đình và Tiên Đình quản hạt, quỷ tiên dưới đất thuộc Địa Phủ quản chế, còn trên đại địa thì do Nhân tộc quản lý.

Đối với ý tưởng của Chuyên Húc, lão sư Đa Bảo của y là người đầu tiên biểu thị ủng hộ.

Có thể dẹp yên tiên thần quỷ quái hỗn loạn trong Hồng Hoang, khiến họ ai về vị trí nấy, điều này đối với toàn bộ Hồng Hoang thiên địa mà nói, chẳng khác nào một sự kiện vĩ đại!

Một khi thành công, Chuyên Húc tất sẽ siêu việt tổ phụ Hiên Viên, đạt được Thiên Địa Đại Công Đức gia tưởng, với tư cách là lão sư

của y, bản thân mình cũng sẽ thu hoạch vô cùng phong phú, tất nhiên có thể thuận lợi Trảm Thi đột phá Chuẩn Thánh.

Để có thể giúp đỡ Chuyên Húc, Đa Bảo còn đặc biệt quay về Kim Ngao Đảo, hy vọng có thể nhận được sự giúp đỡ của lão sư Thông Thiên Giáo Chủ.

Thông Thiên đối với chí hướng của Chuyên Húc cũng khá tán thưởng, nhưng để y, một Thiên Đạo Thánh Nhân đường đường, đi tương trợ Nhân tộc Cộng Chủ chứng đạo, quả thật có chút làm mất mặt thân phận của y.

Hơn nữa Thiên Đạo cũng sẽ không cho phép y ra tay can thiệp!

Chuyên Húc vì để kế hoạch của mình thành công, còn đến Hỏa Vân Cung thỉnh cầu Tam Hoàng tương trợ.

Nhưng Tam Hoàng cần trấn áp khí vận Nhân tộc, ổn định Nhân Đạo Trường Hà, căn bản không thể tự thân ra tay tương trợ Chuyên Húc chứng đạo, chỉ có thể để y tự mình nghĩ cách hoàn thành.

Ý tưởng "Tuyệt Địa Thiên Thông", rất nhanh đã truyền đến tai Địa Đạo Thánh Nhân Trấn Nguyên Tử, y cùng Bạch Miêu Miêu thương nghị một phen, trong lòng cũng khá tán thưởng.

Chỉ cần Chuyên Húc có thể thành công, y tất sẽ công cao hơn Tam Hoàng, trở thành Nhân tộc Cộng Chủ vĩ đại nhất!

Nhưng rất đáng tiếc.

Chuyên Húc tuy nói có chí hướng, nhưng lại không có thực lực tương xứng với dã tâm.

Y trong khi không thể nhận được sự ủng hộ của Nhân tộc Tam Hoàng, để đạt được mục tiêu, đã chọn chặt đứt "Thông Thiên Kiến Mộc" nối liền thiên địa!

Thông Thiên Kiến Mộc là một trong những cầu nối giao thông giữa Hồng Hoang thiên địa, là đỉnh cấp Linh Căn do một đoạn tàn chi Hỗn Độn Linh Căn thai nghén, ẩn chứa ý chí và khí vận thiên địa.

Sinh linh thông qua leo lên Kiến Mộc, liền có cơ hội tiến vào Thiên Giới, trở thành thần tiên trường sinh bất lão, cũng có thể xuống Địa Phủ U Minh, trở thành Địa Phủ Quỷ Tiên.

Chuyên Húc đã chặt đứt Thông Thiên Kiến Mộc, đoạn tuyệt hy vọng thành tiên đắc đạo của sinh linh bình thường!

Dưới sự phản phệ của khí vận thiên địa, Chuyên Húc dựa vào khí vận Nhân tộc Cộng Chủ để chống đỡ phần lớn nghiệp lực, nhưng bản thân vẫn chịu trọng thương.

Y hướng Địa Hoàng Thần Nông cầu y, Thần Nông từ chối không gặp.

Lại hướng thiên địa tiên thần cầu chữa trị, thiên địa tiên thần phớt lờ.

Thậm chí một số chủng tộc bị đoạn tuyệt hy vọng thành tiên, bắt đầu cất binh công đánh Nhân tộc, khiến Nhân tộc phải chịu không ít tai nạn.

"Lão sư, vì sao ta lại sa sút đến mức này?" Chuyên Húc thấy lão sư Đa Bảo trở về, mặt đầy khó hiểu cầu hỏi.

"Ai!" Đa Bảo thở dài một hơi thật dài, đôi mắt có chút bất đắc dĩ nhìn y.

"Cao Dương (tên tự của Chuyên Húc), ngươi chỉ có dã tâm, nhưng lại không có thực lực tương ứng, trong khi vi sư vì ngươi bôn ba, ngươi lại chọn chặt đứt "Thông Thiên Kiến Mộc", hy vọng thành tiên của sinh linh thiên địa, hành động này đã đẩy Nhân tộc trở thành kẻ thù của vạn tộc!

Vô vàn công tích ngươi đã làm trước đó, hoàn toàn bị hủy hoại trong một sớm, đồng thời còn chôn xuống họa đoan cực lớn cho Nhân tộc, nếu không kịp thời giải quyết, ngươi e rằng khó mà thành đạo!" Nghe lão sư nhắc nhở, lại liên tưởng đến việc gần đây vô số chủng tộc liên hợp lại công đánh Nhân tộc, Chuyên Húc cuối cùng cũng biết mình sai ở đâu, sau đó bắt đầu nỗ lực bù đắp.

Là đứng đầu Ngũ Đế, tài năng tư chất của Chuyên Húc tự nhiên không cần phải nói.

Y tiềm tâm trị lý Nhân tộc, đề bạt nhân tài, hoàn thiện luật pháp điều quy, rất nhanh đã khiến Nhân tộc lần nữa khôi phục phồn vinh.

Mấy vạn năm tháng trôi qua.

Chuyên Húc sắp rời khỏi vị trí Nhân tộc Cộng Chủ, khi phong thiện ở Thái Sơn, y đã truyền lại vị trí Nhân tộc Cộng Chủ cho Đế Khốc, trong lòng âm thầm cầu nguyện Thiên Địa Thánh Nhân đến chứng giám.

Nhưng rất đáng tiếc.

Đừng nói Địa Đạo Thánh Nhân không đến, ngay cả Thiên Đạo Ngũ Thánh cũng lười đáp lại, nghi thức chứng đạo vô cùng lạnh lẽo.

Cuối cùng.

Thiên Địa Công Đức Chuyên Húc đạt được chỉ bằng một phần trăm của tổ phụ Hiên Viên, tu vi kẹt giữa Đại La và Chuẩn Thánh, có thể nói là Nhân tộc Cộng Chủ thê thảm nhất.

Y chỉ có thể vội vã truyền vị cho Đế Khốc, sau đó dẫn theo chúc thần của mình đến Hỏa Vân Cung. *** Lão sư của Đế Khốc là đồng tử Nguyên Nhất của Địa Đạo Thánh Nhân Tô Thần.

Y cần mẫn thị phụng Tô Thần vô số Nguyên Hội, nhưng vì tư chất cơ duyên, mãi không thể bước ra bước cuối cùng, rất nhiều

người tu vi từng không bằng y, đều đã sớm chứng đạo Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Tô Thần niệm tình y những năm tháng khổ lao này, liền ban cho y danh ngạch Nhân Hoàng chi sư, xem có thể mượn cơ hội này mà bước ra bước cuối cùng, đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên hay không.

Sau khi trở thành lão sư của Đế Khốc, Nguyên Nhất tận tâm giáo đạo, đồng thời dẫn y du lịch sơn xuyên hà lưu lãnh địa Nhân tộc, tự mình cảm thụ sự nhân từ và vĩ đại của đại địa.

Sau khi thuận lợi trở thành Nhân tộc Cộng Chủ.

Đế Khốc căn cứ vĩ lực địa mạch, tiến thêm một bước hoàn thiện Nhị Thập Tứ Tiết Khí, đồng thời dưới sự giáo đạo của Nguyên Nhất, phát minh nông cụ mới, đồng thời còn học được nguyên lý ghép cành, khiến hoa quả Nhân tộc càng thêm phong phú.

Cùng với việc Nhân tộc tiến thêm một bước phồn vinh, tích lũy đủ nội hàm, bắt đầu đại lực quảng bá học cung, và chế định mục tiêu: mỗi lãnh địa trong Cửu Châu Nhân tộc, học cung không dưới một trăm sở.

Để giáo hóa Nhân tộc nhanh hơn, y được lão sư Nguyên Nhất chỉ điểm, phát minh thuật in chữ sống, khiến sách vở không còn vô cùng quý giá nữa, có thể thật sự đi vào nhà bách tính bình thường.

Thời gian thấm thoát, quang âm như nước.

Ba vạn năm tháng trôi qua.

Dưới nỗ lực của Đế Khốc, Nhân tộc xuất hiện ngày càng nhiều học cung, trong đó không thiếu các tinh anh tín đồ của Thánh Nhân giáo phái, họ lập ra học thuyết, biên soạn công pháp tu luyện đạo thống của mình vào đó để quảng bá, nhằm giúp nhiều người bình thường hơn có thể tiếp xúc và tu luyện.

Trong một thời gian.

Nhân tộc văn đạo đại hưng, công lao giáo hóa vô cùng hiển hách.

Tam Hoàng và Chuyên Húc cảm nhận được Nhân Đạo Trường Hà ngày càng ổn định, cùng với khí vận của bản thân tăng trưởng mạnh mẽ, nội tâm tràn đầy vui mừng.

"Công lao của Đế Khốc phi phàm, Ngô rất kỳ vọng công tích của y sau khi chân chính chứng đạo!" Thiên Hoàng Phục Hy lên tiếng, lập tức nhận được sự đồng tình của tất cả mọi người.

Thậm chí ngay cả Chuyên Húc cũng không thể không thừa nhận, công tích của Đế Khốc còn vượt xa mình, thậm chí y còn dựa vào khí vận Nhân tộc tăng lên của Đế Khốc, mới một hơi Trảm ra Thiện Thi đột phá Chuẩn Thánh, trở thành tồn tại đầu tiên trong Nhân tộc tu luyện 《Trảm Tam Thi》 đột phá Chuẩn Thánh.

"Sự khác biệt giữa Ngô và Đế Khốc, là do thiếu một Địa Đạo lão sư sao?" Chuyên Húc nhìn về phía Luân Hồi Sơn, trong lòng thở dài một hơi thật sâu.

Y sau khi chứng đạo, thông qua Tam Hoàng biết được đại thế Hồng Hoang hiện nay, biết Địa Đạo mới là tồn tại mạnh nhất Hồng Hoang, Thiên Đạo Thánh Nhân đều đã bị Tô Thần Thánh Nhân chém giết qua lại hai lần.

Nếu có Địa Đạo chi trì, vậy mình muốn thực hiện "Tuyệt Địa Thiên Thông" chân chính, hẳn là nhẹ nhàng dễ dàng phải không? *** Cùng với sự xuất hiện của thuật in chữ sống, công tích giáo hóa của Nhân tộc ngày càng tấn mãnh, tỉ lệ biết chữ cũng được đề cao rất nhiều, thêm vào đó Nhân Giáo, Xiển Giáo, Tiệt Giáo, Tây Phương Giáo đều lần lượt truyền đạo ở Nhân tộc.

Đồng thời lại có "Tài Đạo Thần Tháp", Nhân tộc bình thường

muốn có được công pháp tu luyện ngày càng dễ dàng, do đó các Thiên Kiêu xuất hiện ngày càng nhiều, khí vận Nhân Đạo cũng ngày càng đỉnh thịnh.

Đế Khốc không hề trầm mình trong công tích của bản thân, mà giữ thái độ tỉnh táo, hóa thân thành Nhân tộc bình thường, thâm nhập vào quần thể người bình thường.

Thông qua quan sát cuộc sống của Nhân tộc bình thường, y tiến thêm một bước hoàn thiện luật pháp điều quy, đồng thời chế định quy định tạo phúc Nhân tộc bình thường, và còn thành lập "thu dưỡng sở" ở mỗi thành trì.

Một số người già không nơi nương tựa, trẻ mồ côi thê thảm đều có thể được thu nhận vào đó, đảm bảo cuộc sống cơ bản của họ.

Lại năm vạn năm trôi qua.

Đế Khốc dưới sự bồi dưỡng của Nguyên Nhất, thuận lợi đột phá Đại La, nhảy ra khỏi Trường Hà thời gian tiêu dao bất hủ, nhưng y dự cảm "đạo" của mình vẫn còn chưa viên mãn.

"Đế Khốc, ngoài việc tạo phúc Nhân tộc, ngươi còn quên một quần thể, đó chính là vong linh Nhân tộc!" Đối với lời thỉnh giáo của y, Nguyên Nhất trực tiếp nói rõ nguyên do.

Chương 287

Tiếp theo.

Nguyên Nhất đích thân dẫn Đế Khốc trải nghiệm một đời người bình thường, chứng kiến người bình thường tử vong tiến vào Thành Hoàng Miếu, sau khi chịu Thành Hoàng thẩm phán bị Ngưu Đầu Mã Diện câu hồn nhập Địa Phủ.

Tiến Quỷ Môn Quan, qua Hoàng Tuyền Lộ, đi Vọng Hương Đài, qua Ác Cẩu Lĩnh, qua Kim Kê Sơn, đi Dã Quỷ Thôn, vào Mê Hồn Điện, tiến Phong Đô Thành, chịu Thập Bát Tầng Địa Ngục, vào Cung Dưỡng Các, đến Liên Hoa Đài, uống Mạnh Bà Thang, đi Cầu Nại Hà (Hoàn Hồn Nhai).

Tự mình trải qua quá trình Nhân tộc bình thường từ cái chết đến Địa Phủ chuyển thế đầu thai, Đế Khốc trong lòng cảm ngộ càng ngày càng nhiều.

"Nhân tộc có vô số cô hồn dã quỷ ở Địa Phủ cô khổ không nơi nương tựa, họ cũng từng lập công lớn cho Nhân tộc, nhưng sau khi chết lại phải trải qua trùng trùng khảo nghiệm mới có thể chuyển thế đầu thai, ta có thể làm gì cho họ đây?" Hồi tưởng đến một số vong hồn trong "Cung Dưỡng Các" do có khí vận hậu nhân gia trì, nên có thể đảm bảo được đãi ngộ tốt hơn.

Thế là.

Đế Khốc thông qua thương nghị với Phong Đô Đại Đế Minh Hà, để những vong hồn tàn linh kia có thể vào một thời gian nhất định quay về Dương Thế, nhìn xem người thân mà họ vương vấn.

Như vậy cũng có thể đánh thức thiện niệm trong lòng họ, sau khi chuyển thế sẽ biết làm nhiều việc thiện, hành động thiện, tạo phúc gia

nhân, tạo phúc Nhân tộc, thậm chí tạo phúc Hồng Hoang!

Đối với đề nghị của Đế Khốc, Minh Hà rất hứng thú, lập tức định ra ngày rằm tháng bảy là "Quỷ Tiết".

Khi Quỷ Tiết đến, vạn quỷ tề xuất, chư thần tĩnh mịch! *** Minh Hà là Phong Đô Đại Đế, chấp chưởng quyền hành Địa Phủ.

Y chuyển thế sớm hơn Trấn Nguyên Tử, nhưng cho đến nay vẫn chưa chứng đạo thành Thánh.

Suốt vô số Nguyên Hội qua.

Cùng với Địa Đạo bản nguyên tăng trưởng cấp tốc, y mơ hồ cảm nhận được khế cơ chứng đạo, nhưng vẫn luôn thiếu một "cơ duyên"!

Cùng Đế Khốc cùng nhau thương định "Quỷ Tiết" của Nhân Đạo, để vạn quỷ Địa Phủ có thể quay về Dương Thế, nhìn người thân đã từng, hoặc kết thúc chấp niệm đã từng.

Khoảnh khắc này.

Minh Hà ẩn ẩn cảm giác được then chốt chứng đạo của mình rồi!

"Ngô nên tiên chứng được Địa Đạo Thánh Nhân, hay là tiếp tục cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc truyền thừa của bản thân, rồi tiến vào Hỗn Độn khai tịch một phương Đại Thiên thế giới chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên?" Suy nghĩ một lát.

Y nghĩ đến cuộc đàm thoại trước đó với Bình Tâm Nương Nương và Tô Thần Thánh Nhân, lập tức quyết định tiên chứng được Địa Đạo Thánh Nhân, rồi sau đó mưu tính khai tịch Đại Thiên thế giới chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La!

"Xoẹt!" Khoảnh khắc tiếp theo.

Minh Hà tế ra một phương "đồ" màu huyết sắc bao phủ, sát ý ngút trời, chính là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Vạn Quỷ Đồ", là một

chí bảo y đạt được sau khi trở thành Phong Đô Đại Đế, tác dụng là thống ngự quản chế vạn quỷ.

Giờ đây y đã cùng Nhân tộc Cộng Chủ chế định xong "Quỷ Tiết", vạn quỷ Địa Phủ sẽ vào "Quỷ Tiết" quay về Hồng Hoang, để không cho vạn quỷ gây phá hoại cho Hồng Hoang, "Vạn Quỷ Đồ" này sẽ phát huy tác dụng lớn. *** Nhân tộc.

Sau khi Đế Khốc từ Địa Phủ trở về, y liền triệu tập tất cả chúc thần và các tộc trưởng bộ lạc tổ chức hội nghị.

"Chư vị, Nhân tộc ta sau khi chết tiến vào Địa Phủ đầu thai chuyển thế, tổng cộng phải trải qua mười ba trọng khảo nghiệm và ma nạn.

Để cho vong hồn tộc nhân đã khuất được an nghỉ, cũng như để họ có thể quay về nhìn người thân mà họ vương vấn, cô đã cùng Phong Đô Đại Đế Địa Phủ đạt thành hiệp nghị, thương định ngày rằm tháng bảy hàng năm là "Quỷ Tiết", khi đó tất cả vong hồn đều có thể trở về." Đế Khốc nói, sử dụng thần thông để trình bày cho các cao tầng Nhân tộc tại chỗ thấy cảnh thảm thương của vong hồn Nhân tộc ở "Dã Quỷ Thôn", "Ác Cẩu Lĩnh", khiến những người có mặt trong lòng tràn đầy đồng tình.

Nhiều người tuy nói đã thành tiên đắc đạo, nhưng phần lớn Nhân tộc là người bình thường, họ đều có sinh lão bệnh tử.

Huống hồ.

Cho dù thành tiên đắc đạo, cũng không phải thật sự bất tử bất diệt, còn phải trải qua "Thiên Nhân Ngũ Suy"!

Ai cũng không dám đảm bảo sau này mình tử vong, có hay không sẽ rơi vào cùng một kết cục với họ (vong hồn).

"Kính hỏi Cộng Chủ, có cách nào để vong hồn Nhân tộc ta ở Địa

Phủ sống có thể diện hơn một chút, sau đó nhanh chóng đầu thai chuyển thế không?" Một số cao tầng cốt cán tại chỗ đều rất rõ ràng.

Lão sư của Đế Khốc là đồng tử thị phụng Tô Thần Thánh Nhân, xét về quan hệ là đồ tôn của Tô Thần Thánh Nhân, nếu do y thỉnh cầu Địa Đạo, hẳn là có khả năng thành công rất lớn.

"Cô thông qua chuyến du lịch Địa Phủ lần này, phát hiện một số vong hồn đang chờ chuyển thế ở "Cung Dưỡng Các", họ vì có khí vận và niệm lực của hậu bối gia trì, nên có thể sống có thể diện hơn một chút.

Do đó, cô muốn quảng bá rằng sau khi Nhân tộc ta tử vong, thân bằng hảo hữu có thể hàng năm tế bái tảo mộ, đồng thời còn có thể đốt "chỉ tiền" cho người thân ở Địa Phủ.

Sau khi họ nhận được, cũng có thể có khí vận và niệm lực của hậu bối gia trì, liền có thể chuyển thế nhanh hơn!" Chỉ tiền chính là "minh tệ".

"Minh tệ" lấy hình tượng Kim Hồn Tệ do Tài Đạo Thần Tháp phát hành làm đại diện, hậu bối khi tế bái tổ tiên, đem niệm lực và tư niệm của bản thân gia trì lên đó, sẽ ẩn chứa một tia "khí vận Nhân Đạo".

Vong hồn khi nhận được chỉ tiền do con cháu hậu bối tế bái đốt, có thể có được những "khí vận Nhân Đạo" này, có thể dùng để đổi lấy "Kim Hồn Tệ" do Tài Đạo Thần Tháp phát hành.

Tiền tài có thể thông thần.

Chỉ cần có đủ Kim Hồn Tệ, để vong hồn đạt được đãi ngộ tốt hơn, đương nhiên là dễ như trở bàn tay.

Quan trọng nhất là.

Địa Phủ có thể thông qua phương thức này, dưới sự tích lũy ngày tháng, sẽ đạt được ngày càng nhiều "khí vận Nhân Đạo", từ đó tăng

cường ảnh hưởng của Địa Đạo đối với Nhân Đạo.

"Cộng Chủ anh minh!" "Ngô tán đồng quyết sách của Cộng Chủ!" Tất cả Nhân tộc Đại Hiền và các cao tầng đều đồng ý quảng bá việc tế bái tảo mộ, đốt chỉ tiền cho tiên tổ.

Như vậy không những có thể khiến tộc nhân ghi nhớ tưởng nhớ công đức của tiên tổ, mà còn có thể tăng cường lực ngưng tụ và tín ngưỡng của bản thân Nhân tộc, có thể nói là có vô vàn lợi ích.

"Tốt!

Đã vậy chư vị đều đồng ý, vậy thì chuẩn bị chính thức quảng bá!" Cùng với việc Đế Khốc hạ đạt chính lệnh, tất cả bộ lạc Nhân tộc đều bắt đầu hành động, nhưng vẫn có rất nhiều Nhân tộc đã quen với phương thức trước đây, không muốn thay đổi.

Nghe chúc thần bẩm báo, Đế Khốc cũng không quá để tâm.

Sắp tới Quỷ Tiết rồi, đợi Quỷ Môn Quan mở lớn, vạn quỷ trở về, xem những người này có mặt mũi nào mà gặp liệt tổ liệt tông của họ!

Tối ngày mười bốn tháng bảy.

Một vầng trăng sáng treo cao trên bầu trời, ánh trăng sáng rực đổ xuống, nhuộm cả thiên địa một màu trắng xóa, vầng trăng trên trời trong sáng hơn bao giờ hết.

Cùng với giờ Tý đến, vầng trăng bạc trên bầu trời đột nhiên biến thành đỏ rực như máu, trong Minh Giới Địa Phủ, ánh trăng đại phóng quang hoa.

"Vạn quỷ quy hồi!" "Vạn quỷ hồi quy!" Hàng trăm ức vạn vong hồn trong Minh Giới Địa Phủ khi cảm nhận được âm khí nồng đậm như dịch, đều đồng loạt hò hét hoan hô, một số Tiên Thiên Âm Linh thì thừa cơ điên cuồng hấp thu lực ánh trăng, luyện hóa âm khí xung quanh, thực lực đột phi mãnh tiến.

Họ đã nghe được Pháp Chỉ của Phong Đô Đại Đế, vào ngày rằm tháng bảy ở Hồng Hoang này, là "Quỷ Tiết" của Địa Phủ, có thể cho vạn quỷ quay về Dương Thế, gặp gỡ người thân, cũng có thể kết thúc nhân quả.

Ngũ Phương Quỷ Đế và Thập Điện Diêm La đích thân tọa trấn các Đại Quỷ Môn Quan, phòng ngừa bất trắc xảy ra.

Hàng ức vạn Ngưu Đầu Mã Diện cùng Âm Binh thân mặc giáp trụ đều cầm lưỡi hái hoặc trường mâu, lệnh hành cấm chỉ, dưới mệnh lệnh của Ngũ Phương Quỷ Đế và Âm Soái có trật tự hướng về Quỷ Môn Quan mà đi.

"Xoẹt!" Phong Đô Đại Đế tế ra "Vạn Quỷ Đồ", tất cả vong hồn bước ra Quỷ Môn Quan đều phải đi qua đó, sau đó lưu lại một đạo bản nguyên để Minh Hà chưởng khống và tiết chế.

Đây là "Quỷ Tiết" đầu tiên của Địa Phủ, cũng là lần đầu tiên vạn quỷ quay về Dương Thế.

Ngoài việc cho vạn quỷ quay về và tạm thời đoàn tụ với hậu nhân, còn là cơ hội để Địa Đạo thừa cơ phô uy với Thiên Đạo Hồng Hoang, từ đó đạt được nhiều khí vận Nhân Đạo và Lực Tín Ngưỡng hơn.

Cùng với vạn quỷ Địa Phủ trở về, toàn bộ nhân gian đều âm khí tràn ngập, quỷ khí âm u.

Vào ngày rằm tháng bảy này.

Đế Khốc theo như đã thương định với Minh Hà, bắt đầu cử hành nghi thức tế tự long trọng.

Y đích thân dẫn quần thần, đến tổ địa Nhân tộc khấu bái Bình Tâm Nương Nương, Tô Thần Thánh Nhân, Bạch Miêu Miêu Thánh Nhân, Trấn Nguyên Tử Thánh Nhân cầu xin họ có thể chúc phúc che chở Nhân tộc, đồng thời cũng trịnh trọng hành một lễ trước tượng đá

Phong Đô Đại Đế.

Nhiều Nhân tộc Đại Hiền và chúc thần cốt cán, họ cùng Nhân tộc Cộng Chủ Đế Khốc tế tự, dâng cúng phẩm và đốt chỉ tiền.

Cùng với màn đêm buông xuống.

Vạn quỷ đã sớm quay về nhân gian lập tức bắt đầu hoạt động.

Trong khoảnh khắc.

Âm khí và quỷ khí của Hồng Hoang thiên địa bạo trướng, âm khí nồng đậm thành sương mù, người Dương Thế nếu gặp phải, sẽ nghe thấy vô số quỷ hồn đang hưng phấn cười lớn.

Giữa núi rừng, trong Nhân tộc, giữa vô số sơn nhạc hà lưu.

Từng trận âm phong vô biên, quỷ hỏa u ám, tiếng gió gào thét như hạc kêu, âm u đáng sợ.

Hàng trăm ức vạn chủng tộc Hồng Hoang cảm nhận được quỷ khí phi phàm này, lập tức vận dụng thần thông suy đoán ra nguyên do khởi dụng, sau đó trực tiếp cảnh cáo thành viên trong tộc, bảo họ đóng chặt động phủ, không được tùy ý đi ra ngoài.

Một số chủng tộc dị thú lấy quỷ làm thức ăn, họ thấy Quỷ Môn Quan mở lớn, vạn quỷ tề xuất, từng con đều cảm thấy da đầu tê dại.

Rất nhiều dị thú áp chế dục vọng, tất cả trốn vào đạo trường của mình, đóng chặt cửa động phủ.

Trong đó có một số sinh linh không chịu nổi dục vọng thôn phệ quỷ hồn, họ thừa cơ thôn sát quỷ hồn, nhưng còn chưa kịp hành động, đã bị hàng ức vạn quỷ hồn bao vây, xé nát phân thực!

Hàng ức vạn quần quỷ tràn vào Hồng Hoang, đều hướng về những nơi khác nhau, chủng tộc khác nhau mà đi.

Trong Nhân tộc.

Một số quỷ hồn trở về thấy hậu bối, tộc nhân cung phụng cúng phẩm và hương hỏa, thậm chí còn có chỉ tiền đốt, từng người một cảm thấy vô cùng vui mừng, tự động đoàn kết lại chống lại quỷ hồn của chủng tộc khác, để tránh gây hại đến tộc nhân và hậu bối của mình.

Tuy nhiên vẫn còn rất nhiều quỷ hồn Nhân tộc phát hiện thân nhân hậu bối của mình không cung phụng hương hỏa đốt chỉ tiền, họ vô cùng phẫn nộ, đập phá cửa sổ nhà, hết sức chất vấn.

"Lão tổ tông, tôn nhi sai rồi, tôn nhi không nên không tin Cộng Chủ, đây con xin dâng hương hỏa cúng phẩm cho Người!" "Lão tổ tông tha mạng ạ, trọng tôn sai rồi, Người đừng dọa con, con cầu xin Người đó!" Một số Nhân tộc vì tạm thời đoàn tụ với tiên tổ mà cảm thấy vô cùng hân hoan, một số Nhân tộc thì vì bản thân bất hiếu mà bị tiên tổ trách mắng, thậm chí sợ đến run cầm cập, tè ra quần.

Trăm vẻ nhân sinh, không gì hơn thế!

Ngoài vong hồn Nhân tộc trở về, vong hồn của vạn tộc Hồng Hoang khác cũng đều trở về, một số họ rất phẫn nộ, chọn tranh giành hương hỏa cúng phẩm với các quỷ hồn khác.

Một số rất thất vọng, phát hiện chủng tộc của mình sắp diệt vong, tìm mọi cách để tìm kiếm tộc nhân cuối cùng.

Trong thời gian này.

Vì vạn quỷ trở về cũng gây ra không ít phá hoại, nhưng do Minh Hà chưởng khống "Vạn Quỷ Đồ", thêm vào đó hàng trăm ức vạn Âm Binh Âm Soái chấp chưởng trật tự, nên không gây ra hậu quả quá lớn.

Cùng với một tiếng gà vàng báo sáng vang lên, Minh Hà chưởng khống Vạn Quỷ Đồ, cưỡng chế tất cả quỷ hồn đã trở về quay lại Địa Phủ. *** Gà vàng báo sáng, mặt trời rực rỡ phía đông.

Hàng trăm ức vạn sinh linh chủng tộc Hồng Hoang nhìn dấu vết tiên tổ (vong hồn) trở về, liên tưởng đến ngàn vạn lời tiên tổ từng nói với mình, từng người một cung kính quỳ bái hành lễ về phía Địa Phủ.

"Tiên tổ, hậu bối tử tôn nhất định sẽ tảo mộ tế bái cho Người, dâng cúng hương hỏa cúng phẩm, không dám cầu Người che chở, chỉ mong Người sớm ngày đầu thai chuyển thế!" "Lão tổ tông các Người, con cháu bất hiếu đã ghi nhớ rồi, nhất định hàng năm sẽ tế bái dâng cúng hương hỏa chỉ tiền, chúc Người sớm ngày đầu thai vào nhà tốt!" Sáng sớm ngày thứ hai.

Chương 288

Hàng trăm ức vạn thành viên Nhân tộc và các chủng tộc khác, đều thắp hương nến và chuẩn bị cúng phẩm, thậm chí dùng đủ loại giấy hoặc vật phẩm vẽ hình "Kim Hồn Tệ", sau đó tế bái đốt cho các tiên tổ.

"Khí vận Nhân Đạo" và "Lực Tín Ngưỡng" mà bản thân họ gia trì, đều hướng về Địa Phủ mà đi, vô thanh vô tức làm tăng trưởng Địa Đạo bản nguyên.

"Thật là thủ đoạn hay!" Thái Thanh Lão Tử cảm nhận khí vận Nhân tộc chảy về Địa Đạo, thong thả mở mắt.

Y tâm niệm vừa động liền hiểu rõ sự tình từ đầu đến cuối, không khỏi thầm tán thán thủ đoạn của Địa Đạo.

"Một Nhân tộc tuy nói chỉ có thể cung cấp một tia "khí vận Nhân Đạo" nhỏ bé, nhưng hàng trăm ức vạn Nhân tộc cộng lại, khí vận Nhân Đạo mà họ cung cấp thì quả là một con số thiên văn!" Thái Thanh Lão Tử khẽ nhíu mày, bắt đầu suy nghĩ cách phá cục.

Là người chưởng khống Nhân tộc, sao lại có thể tùy ý để khí vận Nhân Đạo chảy về Địa Đạo?

Nhưng.

Y suy nghĩ hồi lâu, phát hiện căn bản không có cách nào ngăn cản.

Nhân tộc là thai sinh mà ra, được cha mẹ nuôi dưỡng lớn lên, không có cha mẹ, liền không có mình.

Thông qua "Quỷ Tiết" tạm thời đoàn tụ với người thân, biết được một số tình hình luân hồi chuyển thế ở Địa Phủ, trong trường hợp có năng lực, ai lại muốn để tiên tổ, cha mẹ mình chịu khổ?

Nếu ngay cả tế tự hương hỏa cúng phẩm và tiền tài cũng không nỡ, thì còn là người sao?

E rằng còn không bằng súc sinh nữa! *** Minh Hà cảm nhận được vô số "khí vận Nhân Đạo" và "Lực Tín Ngưỡng" dũng nhập Địa Phủ, Địa Đạo bản nguyên đang tăng trưởng cấp tốc, y cảm thấy vô cùng hài lòng với hiệu quả của việc vạn quỷ quay về trong "Quỷ Tiết" lần này.

"Đạo của Ngô cuối cùng cũng thành!" Cùng với bản nguyên Địa Đạo bàng bạc phản bổ bản thân, y cảm nhận rõ ràng Địa Đạo Hồng Mông Kim Liên trong thức hải đang nhanh chóng luyện hóa, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể bước ra bước cuối cùng, thuận lợi chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân.

"Hoặc giả, Ngô nên noi gương Trấn Nguyên Tử Đạo hữu, cùng Đế Khốc Đạo hữu cùng nhau thành tựu một giai thoại!" Minh Hà nhìn về phía Đô Thành Nhân tộc, khóe môi khẽ nhếch lên, lộ ra nụ cười hân hoan.

Năm tháng như thoi đưa.

Ba ngàn năm thoáng chốc trôi qua.

Đế Khốc thuận lợi quảng bá Nhân tộc tế tự tiên tổ, đề xướng hiếu thuận trong Nhân tộc, cuối cùng công đức viên mãn, bắt đầu tuần thị Cửu Châu Nhân tộc, và chọn định Nhân tộc Cộng Chủ kế nhiệm là Đế Nghiêu!

Sau khi mọi thứ đã chuẩn bị xong.

Đế Khốc bắt đầu cử hành nghi thức phong thiện Thái Sơn, trong lòng thầm cầu nguyện Thiên Địa Thánh Nhân đến chứng giám.

"Vút!" "Vút!" Bạch Miêu Miêu, Trấn Nguyên Tử, Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh đều đồng loạt giáng lâm.

“Kính chào chư vị Đạo hữu!” “Chư vị Đạo hữu hữu lễ!” Sau khi chào hỏi nhau, sắc mặt của Thiên Đạo Ngũ Thánh đều có chút tò mò.

Đế Khốc là một trong Ngũ Đế được Địa Đạo chọn trúng, sao Tô Thần lại không đến quan lễ?

“Oanh long long!” “Oanh long long!” Ngay khi trong lòng họ đang tò mò, bầu trời điên cuồng chấn động, chỉ thấy trên Huyết Hải ngưng tụ đầy trời Địa Đạo Âm Đức Kim Vân, một tòa Kim Liên thần thánh vĩ ngạn hiện hóa ra, bay về phía dưới chân Minh Hà.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Hà quang vạn trượng, thụy thải thiên trọng.

Hàng trăm ức vạn sinh linh Hồng Hoang đều đồng loạt nhìn về phía Huyết Hải, sau đó quỳ lạy cung kính hành lễ.

“Chúc mừng Minh Hà Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh, hạ hỉ Minh Hà Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh!” “Chúc mừng Minh Hà Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh, hạ hỉ Minh Hà Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh!” Địa Đạo lại xuất hiện thêm một vị Thánh Nhân, hàng trăm ức vạn đóa Kim Liên do Âm Đức Địa Đạo ngưng tụ dũng nhập Hồng Hoang, vô số sơn xuyên hà lưu điên cuồng bạo trướng, từng gốc Tiên Thiên Linh Căn phá thổ mà ra, từng sinh linh hóa hình đắc đạo.

Thậm chí ngay cả vô số Nhân tộc bình thường, sau khi hấp thu Kim Liên này đều bách bệnh tiêu tan!

Đồng thời.

Đế Khốc cũng hướng về Triêu Thiên Đài, Xã Tắc Đài, Nhân Đạo Đài tế bái, hướng thiên địa bẩm minh công tích và sai sót của mình, sau đó bầu trời cũng điên cuồng chấn động, cột công đức vàng rực trời như đổ ập xuống dũng nhập vào thức hải của Đế Khốc.

Chư Thánh thấy kim vân công đức bàng bạc như vậy, có người tràn đầy kích động và kỳ vọng, có người lại không khỏi lo lắng.

"Đế Khốc sẽ không dựa vào công đức trong nhiệm kỳ, một hơi chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân chứ?" Minh Hà chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân, Thiên Đạo Ngũ Thánh trong lòng sớm đã dự liệu.

Nhưng y cùng Đế Khốc cùng một ngày chứng đạo, thêm vào đó Trấn Nguyên Tử là tiền lệ, rất khó khiến người ta không nghi ngờ đây là Địa Đạo cố ý phô uy với Thiên Đạo của mình.

Quan trọng nhất là.

Đế Khốc là Nhân tộc Cộng Chủ, do công tích y tạo ra trong nhiệm kỳ thực sự quá xuất sắc, dẫn đến công đức Thiên Địa gia tưởng vượt xa Thiên Hoàng Phục Hy và Địa Hoàng Thần Nông.

Dù so với Nhân Hoàng Hiên Viên có công đức nhiều nhất, cũng không hề kém cạnh!

Một khi y tiêu hóa những Thiên Địa Công Đức này thuận lợi chứng đạo thành Thánh, chẳng phải có thể trở thành Nhân Đạo Thánh Nhân đầu tiên giữa Hồng Hoang thiên địa sao?

Đến lúc đó.

Quyền hành Nhân Đạo sẽ không còn do Thiên Đạo quyết định, mà là do Đế Khốc quyết định!

Nghĩ đến đây.

Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bốn người đều đồng loạt nhìn về phía Đại Sư Huynh, ánh mắt họ lộ ra sự thỉnh cầu, cảnh giác, tò mò, thậm chí còn có một tia quyết nhiên!

Để duy trì lợi ích Thiên Đạo, cùng lắm thì trực tiếp ra tay chém giết Đế Khốc!

Dù khí vận Nhân Đạo và ý chí thiên địa phản phệ, cũng chẳng tính là gì.

Thái Thanh Lão Tử thấy ánh mắt của họ, khẽ lắc đầu với nhị đệ Nguyên Thủy, đôi mắt cổ phác của y nhìn về phía Đế Khốc trên đỉnh Thái Sơn và một nhóm Nhân tộc Đại Hiền, lại liếc nhìn Bạch Miêu Miêu và Trấn Nguyên Tử.

Tuy nói quyền hành Nhân tộc hiện tại do y chưởng khống, nhưng Đế Khốc lại là Nhân Hoàng do Địa Đạo định ra, nếu mình dám ra tay ngăn cản Đế Khốc chứng đạo, thì tất nhiên sẽ phải đối mặt với sự báo phục điên cuồng của Địa Đạo Thánh Nhân!

Đến lúc đó.

Không những ý chí thiên địa phản phệ, thậm chí ngay cả ý chí Nhân Đạo cũng sẽ phỉ nhổ, nói không chừng sẽ hoàn toàn ngả về Địa Đạo!

Điều này quả thật có chút được không bù mất!

Theo thiên định đại thế.

Tam Hoàng trị thế, Ngũ Đế định luân.

Trong đó Tam Hoàng thành tựu công tích cao nhất, công tích của Ngũ Đế thì kém sắc không ít, nhưng đến vị Nhân tộc Cộng Chủ Đế Khốc này, thiên định đại thế lại bị nghịch chuyển.

Y dưới sự giáo đạo của lão sư Nguyên Nhất, không những phát minh thuật in chữ sống, còn đại lực quảng bá học cung, khiến tỉ lệ biết chữ của Nhân tộc đề cao cực lớn, công lao giáo hóa có thể xưng là vĩ đại nhất trong lịch sử!

Người bình thường có thể biết chữ, liền có thể tiếp nhận truyền thừa lịch đại của Nhân tộc, chân chính đặt chân lên con đường tu luyện.

Thậm chí còn có thể thông qua "Tài Đạo Thần Tháp", mua được các công pháp tu luyện khác nhau, từ đó có vô hạn khả năng!

Cũng chính vì công lao giáo hóa của Đế Khốc, Nhân tộc mới dũng hiện ra ngày càng nhiều Thiên Kiêu, không những tiến thêm một bước ổn định Nhân Đạo Trường Hà, thậm chí còn triệt để định đỉnh thân phận Thiên Mệnh Nhân Vật Chính duy nhất của Hồng Hoang!

Lần này cùng Phong Đô Đại Đế Địa Phủ Minh Hà chế định "Quỷ Tiết", để các tiên tổ đã khuất quay về Dương Thế, tạm thời đoàn tụ với con cháu hậu bối, khiến tất cả Nhân tộc đều biết thế nào là "hiếu thuận", thế nào là "hương hỏa", thế nào là "truyền thừa"!

Chính vì công lao giáo hóa viên mãn, mới khiến Đế Khốc thuận lợi chứng đạo!

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Kim sắc công đức tràn ngập trời như đổ ập xuống, trong đó bảy thành dũng nhập vào thức hải của Đế Khốc, khiến khí thế của y điên cuồng bạo trướng, từ đỉnh phong Đại La trong nháy mắt đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên, hơn nữa còn không ngừng tăng trưởng.

Một thành dũng nhập vào thể nội Nguyên Nhất, dưới sự phản bổ của khí vận thiên địa, y trực tiếp đột phá gông xiềng, siêu thoát Trường Hà vận mệnh, trở thành một Đại Năng Hỗn Nguyên Kim Tiên cảm ngộ "Sức Mạnh Quy Tắc"!

Thủ đồ Tiệt Giáo Đa Bảo thấy cảnh này, đôi mắt nhỏ lộ ra sắc vô cùng hâm mộ.

Y là lão sư của thủ lĩnh Ngũ Đế Chuyên Húc, vốn tưởng rằng sẽ như đại sư huynh Huyền Đô của Nhân Giáo, đại sư huynh Quảng Thành Tử của Xiển Giáo, lợi dụng công đức giáo hóa của Nhân Hoàng, một hơi Trảm Thi đột phá đến Chuẩn Thánh.

Nhưng ai ngờ công đức chứng đạo của Chuyên Húc lại quá ít, y dù có phân được một thành, cũng không thể Trảm Thi đột phá, hiện tại vẫn kẹt ở cảnh giới Đại La viên mãn.

Địa Đạo và Phong Đô Đại Đế cùng chia một thành công đức, chúc thần của Đế Khốc và tượng đá Nữ Oa mỗi người được 0.5 thành công đức.

Còn về giáo chủ Nhân Giáo Thái Thanh Lão Tử.

Y tuy nói không đạt được chút công đức gia tưởng nào, nhưng khí vận Nhân tộc điên cuồng bạo trướng, triệt để định đỉnh thân phận Thiên Mệnh Nhân Vật Chính duy nhất, y cũng nhờ đó mà được lợi vô cùng, mơ hồ cảm nhận được khế cơ "Tam Thi hợp nhất"!

"Oanh!" Đế Khốc thuận lợi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, nhưng khí thế vẫn đang điên cuồng bạo trướng.

Đỉnh phong Hỗn Nguyên.

Hỗn Nguyên viên mãn.

Bán Bộ Hỗn Nguyên!

Thiên Đạo Ngũ Thánh vô cùng khẩn trương, Bạch Miêu Miêu và Trấn Nguyên Tử thì tràn đầy kỳ vọng.

Nhưng rất đáng tiếc.

Sau khi đột phá Bán Bộ Hỗn Nguyên, Đế Khốc thuận lợi chứng đắc "Chí Nhân" Đạo Quả, đại biểu y không thể bước ra bước cuối cùng, dùng Thiên Địa Công Đức chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân!

"Hô!" Thiên Đạo Ngũ Thánh trong lòng thở phào một hơi dài.

Bạch Miêu Miêu và Trấn Nguyên Tử thì lộ ra sắc tiếc nuối.

Chỉ thiếu một bước then chốt như vậy, thế giới Hồng Hoang sẽ hình thành cục diện Thiên, Địa, Nhân Tam Tài cùng nhau chúa tể!

“Xoẹt!” Đồng thời.

Nhân tộc Tam Hoàng và Chuyên Húc, thủ lĩnh Ngũ Đế, cùng nhau đến, với thanh thế hùng vĩ đến nghênh tiếp Đế Khốc đến Hỏa Vân Cung, coi như là sự biểu dương cao nhất cho công tích y đảm nhiệm Nhân tộc Cộng Chủ!

Thiên Đạo Ngũ Thánh liếc nhìn một cái, sau đó thân ảnh lập tức biến mất trên đỉnh Thái Sơn, đến Thủ Dương Sơn.

Bạch Miêu Miêu và Trấn Nguyên Tử thì đến Địa Phủ, chúc mừng Minh Hà chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân. *** Thủ Dương Sơn.

Thái Thanh Cung.

Trong đại điện, Tiên Thiên Thần Thai quang huy rực rỡ, linh khí dâng trào, lực lượng pháp tắc bao phủ, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh khoanh chân ngồi trên bồ đoàn màu tím, cùng nhau hành lễ hỏi thăm.

Hai đồng tử Kim Giác, Ngân Giác mang ra trà Thần Bọt Biển Tam Quang quý giá, sau đó cung kính dâng lên trước mặt chư Thánh.

“Đại sư huynh, hiện nay Địa Đạo thế lớn, dưới ảnh hưởng của “y”, khí vận Nhân Đạo bạo trướng, không những ổn định Nhân Đạo Trường Hà, còn triệt để định đỉnh Nhân Vật Chính duy nhất của Hồng Hoang.

Theo xu thế này, e rằng vị cuối cùng quan trọng nhất trong Ngũ Đế, sẽ trực tiếp vượt qua Đế Khốc, chân chính chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân, đến lúc đó Thiên Đạo của ta phải làm sao đây?” Chuẩn Đề uống một ngụm linh trà, nghiêm sắc mặt nhìn về phía Thái Thanh Lão Tử.

Chương 289

Ai ai cũng biết.

Trong Ngũ Đế, quan trọng nhất không phải Đế Khốc, mà là "Đại Vũ" người khai mở gia thiên hạ!

Vừa hay danh ngạch sư phụ của "Đại Vũ" cũng bị Tô Thần cưỡng ép lấy đi, theo xu thế hiện tại, một khi Đại Vũ thuận lợi chứng đạo, thật sự có khả năng siêu việt Đế Khốc, thuận lợi chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân.

Đến lúc đó.

Ý chí Nhân Đạo tất nhiên sẽ phong Đại Vũ làm người đại diện, và thoát khỏi sự chưởng khống của Thiên Đạo.

Điều này đối với chư Thánh Thiên Đạo mà nói, quả thật là một cảnh tượng không muốn thấy!

"Sư đệ không cần lo lắng." Thái Thanh Lão Tử khẽ vung tay, sau đó nâng chén trà tiên khí lên, sắc mặt thản nhiên tự tại.

"Vi huynh vừa rồi căn cứ vào việc Đế Khốc chứng đạo mà cảm ứng được, Thiên Đạo bản nguyên cũng đang tăng trưởng, hơn nữa còn tiến thêm một bước tăng cường phòng bị đối với sự chưởng khống Nhân Đạo, Đại Vũ muốn chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân, cơ bản là không có bất kỳ khả năng nào!" "Vậy thì tốt!" Nghe Đại Sư Huynh nói vậy, Nguyên Thủy và Tây Phương Nhị Thánh đều yên tâm, chỉ có Thông Thiên Giáo Chủ trong lòng tràn đầy tiếc nuối.

"Đại sư huynh, lão sư đã truyền cho chúng ta pháp môn 《Trảm Tam Thi》 mới, hơn nữa còn giúp chúng ta Trảm ra "Tự Ngã Thi", sư đệ gần đây ngẫu nhiên có chút thu hoạch, chi bằng vừa hay nhân cơ

hội này, cùng các vị sư huynh cùng nhau giao lưu một chút cảm ngộ về "Tam Thi hợp nhất"!" "Thiện!" Nghe Tiếp Dẫn nói vậy, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng cảm thấy hứng thú.

Trong hai vị sư đệ Tây Phương, họ đối với Chuẩn Đề thì hiểu rõ hơn, biết y là do cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn Bồ Đề Thụ hóa thành, có trí tuệ phi phàm, khả năng bố cục mưu tính có thể xưng là đỉnh cấp.

Nhưng người mà Tam Thanh thật sự không thể nhìn thấu, lại là sư đệ Tiếp Dẫn do cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn Khổ Trúc hóa thành!

Suốt vô số Nguyên Hội qua.

Trừ việc ám toán Tô Thần hai lần, Tam Thanh căn bản chưa từng thấy y thật sự ra tay, chỉ biết Đại Đạo Pháp Tắc mà y truyền thừa là "Mộng Chi Đại Đạo".

Nhưng nếu y không có bản lĩnh thật sự, liệu có thể khiến Chuẩn Đề, một Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp, cam tâm tình nguyện phụ tá sao?

"Xoẹt!" Cùng với việc Tiếp Dẫn giảng thuật cảm ngộ dung hợp Tam Thi của mình, toàn bộ đại điện Thái Thanh Cung tràn ngập vô cùng "Mộng Chi Đại Đạo Pháp Tắc", Tam Thi của y hiện hóa ra, tạo thành hình chữ "phẩm" vây quanh bản thể.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Tiếp Dẫn lấy bản nguyên của bản thân dẫn động bản nguyên Tam Thi, cả hai hòa quyện vào nhau, tỏa ra một loại "Đạo Vận" huyền diệu vô cùng, khiến đôi mắt Tam Thanh đều đồng loạt sáng lên.

"Lấy bản nguyên của bản thân cùng Đại Đạo Pháp Tắc truyền thừa dung nhập Tam Thi, rồi để Tam Thi và bản thể hoán đổi bản

nguyên, hình thành sự nhất trí tuyệt đối, từ đó tăng tỷ lệ thành công Tam Thi hợp nhất, sư đệ thật sự có thủ đoạn hay!" Là sư huynh đệ đồng môn, lại là Thiên Đạo Thánh Nhân, họ tự nhiên là một thể liên minh.

Thêm vào đó có Địa Đạo là đại địch ở phía trước, tình nghĩa giữa Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh cũng ngày càng sâu đậm, sẽ không như đại thế nguyên định mà tương hỗ hiềm khích.

Tiếp theo.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ cũng chia sẻ cảm ngộ và kinh nghiệm "Tam Thi hợp nhất" của riêng mình, cả ba cùng nhau giao lưu hấp thu, tất cả đều được lợi không nhỏ. *** Bắc Minh Chi Địa.

Côn Bằng thấy Trấn Nguyên Tử, Minh Hà liên tiếp chứng đạo thành Thánh, trong lòng hâm mộ vô cùng.

Chấp niệm trong lòng y chính là chứng đạo thành Thánh, nhưng tu luyện vô số Nguyên Hội, những người cùng thời với y đều đã chứng đạo, chỉ có bản thân vẫn kẹt ở đỉnh phong Chuẩn Thánh, quả thật khiến người ta khó chịu.

Là cao tầng cốt cán Thiên Đình Yêu tộc, sau khi Vu Yêu Lượng Kiếp kết thúc, y cũng chịu sự phản phệ của nghiệp lực bàng bạc, mỗi ngày đả tọa tu luyện đều không thể an định đạo tâm.

"Hưu!" Ngay khi y chứng kiến dị tượng chứng đạo của Minh Hà từ từ biến mất, vừa ngồi xuống bồ đoàn chuẩn bị tu luyện, trên không trung đột nhiên xuất hiện gợn sóng nhàn nhạt, một đạo Hồng Mông Tử Khí tỏa ra Đạo Vận nồng đậm lơ lửng trước mặt y.

"Cái này, đây là Hồng Mông Tử Khí?" Thấy Hồng Mông Tử Khí trước mắt, Côn Bằng dùng sức dụi dụi đôi mắt âm trầm của mình, lộ

ra vẻ khó tin.

Chí bảo thành Thánh mà mình từng mơ ước cầu nguyện, giờ lại dễ dàng xuất hiện trước mặt mình như vậy sao?

Sau khi hít sâu một hơi.

Côn Bằng trực tiếp vươn tay khẽ vẫy, thu đạo Hồng Mông Tử Khí này vào thức hải.

"Xoẹt!" Hồng Mông Tử Khí trong thức hải đại phóng quang thải, trong đó còn ẩn chứa pháp môn 《Trảm Tam Thi》 đã được Hồng Quân cải tiến.

"Côn Bằng, cơ duyên chứng đạo của ngươi ở Yêu tộc!" Nghe chỉ thị của Đạo Tổ Hồng Quân, Côn Bằng trịnh trọng đứng dậy, cung kính hành lễ về phía Hỗn Độn thiên khung.

"Đệ tử bái tạ Đạo Tổ!" Sau khi bình tĩnh lại, y trong lòng biết dụng ý của Đạo Tổ Hồng Quân.

Đó chính là để mình làm quân cờ của Thiên Đạo, để kháng hành Địa Đạo đang cường thế hiện nay.

Tuy nói Côn Bằng trong lòng không muốn thậm chí không dám đối địch với Tô Thần, nhưng trước sự dụ hoặc chứng đạo thành Thánh, căn bản không thể kiềm chế được.

Dưới Thánh Nhân đều là lâu nghĩ.

Là Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp Hồng Hoang, ai lại muốn làm một lâu nghĩ mặc người xâu xé?

Huống hồ.

Một khi chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, thì sẽ chí cao vô thượng, bất tử bất diệt!

Cho dù đối địch với Tô Thần, thậm chí bị y chém giết vài lần, thì

lại tính là gì?

Tiếp theo.

Côn Bằng bắt đầu tu luyện 《Trảm Tam Thi》 đã được cải tiến, đồng thời luyện hóa Hồng Mông Tử Khí trong thức hải, y kinh hỉ phát hiện, dưới sự gia trì của Hồng Mông Tử Khí, nghiệp lực Lượng Kiếp trên người mình bị từ từ áp chế, cuối cùng không còn phải như trước mà không thể nhập định nữa! *** Địa Phủ.

Phong Đô Đại Điện.

Bạch Miêu Miêu, Trấn Nguyên Tử cùng đến, chúc mừng Minh Hà thuận lợi chứng đạo thành Thánh.

"Đa tạ Bạch Đạo hữu, đa tạ Trấn Nguyên Tử Đạo hữu!" Minh Hà tuy nói có dáng vẻ thiếu niên răng trắng môi hồng, nhưng trải qua vô số Nguyên Hội tu luyện, cùng với bản thân đảm nhiệm vị trí Phong Đô Đại Đế Địa Phủ, toàn thân tỏa ra một loại khí chất bá đạo hoàng giả.

Ba người hàn huyên một phen, sau đó bắt đầu cùng nhau luận đạo.

Cùng với vạn năm tháng trôi qua, thiên địa giữa chợt khẽ chấn động, khiến tất cả Thánh Nhân không kìm được mà nhìn về phía Thủ Dương Sơn.

"Thái Thanh Đạo hữu "Tam Thi hợp nhất" chân chính chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La!" Tuy nói không có dị tượng đản sinh, nhưng ba người là Địa Đạo Thánh Nhân chí cao vô thượng, đối với cảm ứng thiên địa nhạy bén nhất, sao lại không biết nguyên do chân chính trong đó?

"Xem ra vị kia đã vội rồi, bắt đầu nghiêm túc bồi dưỡng đệ tử Huyền Môn, để họ chân chính chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, từ đó đối kháng với Địa Đạo ta, làm nền tảng cho quyết chiến Lượng Kiếp tương lai!" Trấn Nguyên Tử nói, ánh mắt nhìn về phía

Hỗn Độn thiên khung, thần sắc có chút ngưng trọng.

Trong lòng họ đều rất rõ. 《Trảm Tam Thi》 mà Hồng Quân truyền xuống trước đó là có khuyết điểm, Tô Thần còn cải tiến nó, giúp Nữ Oa và Thường Hi thuận lợi Trảm ra "Tự Ngã Thi".

Không có lý do gì mà người khai sáng y lại không biết khuyết điểm trong đó, nhưng Hồng Quân vẫn luôn không hoàn thiện, mãi cho đến khi Địa Đạo toàn diện áp chế Thiên Đạo Thánh Nhân, mới thật sự nghĩ đến việc thay đổi.

"Bạch Đạo hữu, với thực lực hiện nay của ngươi, khi chính diện đối đầu với Thái Thanh Đạo hữu hiện tại, còn có thể làm được như lúc ban đầu một chiêu miểu sát Nguyên Thủy không?" "Không thể!" Bạch Miêu Miêu lắc đầu.

Chân chính Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên có thể chưởng khống "Đại Đạo Quy Tắc" thậm chí là chế định "Đại Đạo Quy Tắc", mà Thiên Đạo Thánh Nhân chẳng qua là lợi dụng đạo quả của bản thân, mượn lực Thiên Đạo để phát huy ra thực lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mà thôi.

Giữa hai bên, có sự khác biệt về chất.

Thái Thanh Lão Tử hiện nay thuận lợi chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thêm vào đó được Thiên Đạo chi lực gia trì, chiến lực chân chính mà y có thể phát huy ra, tuyệt đối có thể đạt đến Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên trở lên.

Bạch Miêu Miêu dù là Địa Đạo Thánh Nhân Hỗn Nguyên Đại La đã khai thiên tích địa chứng đạo, nhưng giữa nàng và y vẫn còn kém hai trọng thiên, nàng có tuyệt đối tự tin đánh bại, nhưng lại không thể làm được việc dễ dàng chém giết!

"Xem ra không bao lâu nữa, Thiên Đạo Ngũ Thánh sẽ toàn bộ

chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Trấn Nguyên Tử Đạo hữu, chúng ta cũng nên đến thế giới Hỗn Độn, luyện hóa bản nguyên Hỗn Độn để khai tịch Đại Thiên thế giới chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La." Minh Hà khóe môi khẽ nhếch lên, đôi mắt sáng chói kia dường như ẩn chứa hai thanh huyết kiếm sát khí ngút trời!

"Thiện!" "Lời Đạo hữu nói chính là điều Bần đạo đang nghĩ trong lòng!" Trấn Nguyên Tử khẽ gật đầu, toàn thân cũng tỏa ra một loại đấu chí ngút trời.

Tại Thủ Dương Sơn, Thái Thanh Cung.

"Chúc mừng Đại huynh thuận lợi chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La!" "Chúc mừng Đại sư huynh Tam Thi Hợp Nhất chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La!" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề Tứ Tôn Thánh Nhân cảm tri được Đại sư huynh đột phá, ngay lập tức tiến đến Thủ Dương Sơn, hướng Thái Thanh Lão Tử cung hạ đạo hỉ.

"Đa tạ Nhị đệ, Tam đệ, đa tạ hai vị sư đệ!" Thái Thanh Lão Tử tự bế quan đại điện mà ra, tiên phong đạo cốt, toàn thân tán phát một loại cảm giác hòa tan cùng Thiên Địa Đại Đạo, phiêu diêu vĩ ngạn, tuyên cổ vĩnh hằng, thiên đạo chi lực cùng sức mạnh quy tắc bàng bạc ngưng tụ thành một tôn Âm Dương Thần Luân, sau lưng y diễn hóa cảnh tượng khủng bố Vô Cực hóa Thái Cực.

Tam Thi Hợp Nhất chứng được chân chính Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên về sau, dưới sự gia trì của Thiên Đạo Bản Nguyên, tu vi của Thái Thanh Lão Tử trực tiếp đột phá Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên, chân chính chấp chưởng quy tắc, tiến thêm một bước chưởng khống Thiên Đạo cùng Nhân Đạo quyền hành, thực lực đột phi mãnh tiến.

Y khẽ phẩy tay, ý bảo Chư Thánh an tọa.

Rất nhanh hai đồng tử liền cung kính đưa lên các loại linh quả

cùng linh trà.

"Đại huynh, Tam Thi Hợp Nhất chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La của huynh, rốt cuộc có khác biệt gì với Thiên Đạo Thánh Nhân trước đây?" Nguyên Thủy Thiên Tôn căn bản không để ý đến linh quả linh trà gì, trực tiếp hướng Thái Thanh Lão Tử cầu vấn sự khác biệt chân chính giữa Hỗn Nguyên Đại La cùng Thiên Đạo Thánh Nhân, để chuẩn bị cho việc chính mình chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

"Nhị đệ, Thiên Đạo Thánh Nhân chỉ là quả vị, có thể chưởng khống Thiên Đạo chi lực cưỡng ép đề thăng chiến lực của mình, nhưng 'chiến lực' này thuộc về ngoại lực, cũng không phải chân chính thuộc về bản thân, bởi vậy chỉ có thể chưởng khống 'Thiên Đạo Quy Tắc'." "Tam Thi Hợp Nhất chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La về sau, Vi huynh liền có thể chân chính chấp chưởng 'Đại Đạo Quy Tắc', động tất Thiên Địa Chí Lý, Đại Đạo Chân Lý, cho dù cùng là Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên, chiến lực phát huy ra đều là trời vực khác biệt!" "Ví như Tô Thần Đạo Hữu, Bạch Miêu Miêu Đạo Hữu, các y khi chứng đạo cho dù cảnh giới thấp hơn chúng ta một chút, nhưng lại có thể lấy một kỷ chi lực trấn sát chúng ta Thiên Đạo Ngũ Thánh!" Thái Thanh Lão Tử cũng không có tàng tư, mà là vô cùng tường tận hướng bọn y thuyết minh sự khác biệt giữa Hỗn Nguyên Đại La cùng quả vị Thiên Đạo Thánh Nhân.

"Thì ra là thế!" Nghe xong về sau, Chư Thánh đều vẻ mặt bừng tỉnh.

Bọn y trước đây cũng từng có suy đoán, nhưng cũng không phải chân chính Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cho nên không cách nào chân chính đi nghiệm chứng, hiện tại Đại huynh tự mình cảm thụ thể nghiệm, nội tâm tự nhiên liền có lý giải trực quan hơn.

“Vi huynh sở dĩ có thể thuận lợi Tam Thi Hợp Nhất, ngoài việc lần trước luận đạo giao lưu với các đệ ra, quan trọng nhất chính là Nhân Tộc Khí Vận phản bộ.” “Tiếp theo Vi huynh liền nói một chút cảm ngộ cùng kinh nghiệm Tam Thi Hợp Nhất chứng đạo Hỗn Nguyên của mình, hi vọng có thể hữu dụng đối với các đệ!” Thái Thanh Lão Tử cũng không phải là người keo kiệt, đối với sư đệ (huynh đệ) cùng trận doanh, đương nhiên cũng nguyện ý vô tư chia sẻ, ngay khi y sắp mở miệng, ánh mắt khẽ nâng lên, vọng về phía ngoài sơn môn.

Một lát sau, dưới sự cung nghênh của Huyền Đô, Hạo Thiên thân mặc đế bào, khí độ uy nghiêm, cùng Dao Trì ung dung điển nhã liên mệ mà đến.

“Kiến quá chư vị Sư huynh!” “Kiến quá chư vị Sư huynh!” Bởi vì Thiên Đình can dự vào Nhân Hoàng chi tranh, dẫn đến Thiên Đình trở thành ‘gà’ bị Vu Tộc sát kê cảnh hầu, Hạo Thiên bị Cộng Công sống sờ sờ đập thành thịt băm, dẫn đến Bản Nguyên cũng có chút bị thương.

May mắn lần trước y tiến vào Tử Tiêu Cung, được Hồng Quân dùng Thiên Đạo Bản Nguyên tu phục đạo cơ, đây cũng là nguyên do vì sao y lúc đó không có trảm ra ‘Tự Ngã Thi’.

Hiện giờ khi cảm ứng được Đại sư huynh thuận lợi Tam Thi Hợp Nhất chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, hai huynh muội liền cùng nhau đến cung hạ, tiện thể lắng nghe Đại sư huynh cảm ngộ chứng đạo.

“Hai vị Sư đệ Sư muội, vô tu khách khí.” Thái Thanh Lão Tử khẽ phẩy tay, ý bảo hai người an tọa, sau đó trực tiếp mở miệng giảng thuật cảm ngộ chứng đạo của mình… Mười vạn năm tuế nguyệt thông thông trôi qua.

Sau Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn trở thành tồn tại

thứ hai trong Chư Thánh Tam Thi Hợp Nhất chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La, điều này đã khích lệ cực lớn Thông Thiên Giáo Chủ cùng Tây Phương Nhị Thánh.

Đông Hải, Kim Ngao Đảo.

Kể từ khi Đông Hoa phụng Tô Thần pháp chỉ, tại Hồng Hoang Đông Bộ tái lập Tiên Đình về sau, những đệ tử kiệt ngao bất tuần của Tiệt Giáo, xung đột với Tiên Đình cũng ngày càng tăng.

Bọn y ỷ vào là môn hạ Thánh Nhân, lại dựa vào Đạo Tổ Hồng Quân, căn bản không hề đặt Tiên Đình đối lập với Huyền Môn vào mắt.

Ví dụ như Mã Nguyên yêu ăn tim người, y cùng Thạch Cơ đồng là Tiên Thiên sinh linh hóa hình từ Khô Lâu Sơn, do lý niệm cũng như theo đuổi khác nhau, trước khi chưa bái nhập Tiệt Giáo, còn nhiều lần ra tay thư sát Thạch Cơ, muốn cường chiếm toàn bộ Khô Lâu Sơn.

Thạch Cơ bái nhập tọa hạ Luân Hồi Đạo Chủ Tô Thần, Mã Nguyên bái nhập tọa hạ Tiệt Giáo Thánh Nhân Thông Thiên, một người gia nhập Tiên Đình, một người thì ỷ vào là đệ tử môn hạ Thánh Nhân làm xằng làm bậy, tàn sát vô tội thôn phệ tim người.

Ngẫu nhiên một lần phản hồi đạo trường Thạch Cơ, nhìn thấy tử đối đầu Mã Nguyên tàn sát sinh linh, thôn thực tim người.

Không hề do dự, nàng trực tiếp dùng thần thông phong tỏa Khô Lâu Sơn, chuẩn bị trấn sát Mã Nguyên.

Kể từ khi bái nhập tọa hạ Tô Thần, nhiệm vụ lúc ban đầu của nàng chính là đánh tốt đạo cơ bản thân, dưới sự điều lý không ngừng của thiên tài địa bảo, từ một giới Trung Phẩm Tiên Thiên sinh linh thuế biến thành Đỉnh Cấp Tiên Thiên Thần Thai Linh!

Cho dù Mã Nguyên cũng may mắn đột phá đến Đại La Kim Tiên,

nhưng trước mặt Thạch Cơ đạo cơ vô cùng vững chắc, y nương tựa pháp bảo kiên trì ba chiêu, liền bị triệt để chém giết, Chân Linh yên diệt!

Chương 290

Tuy nói Mã Nguyên cũng không phải đệ tử chân truyền của Tiệt Giáo, nhưng y lại là đệ tử Đại La tinh anh hạch tâm ngoại môn của Tiệt Giáo, vị cao quyền trọng.

Điều này đã dẫn đến đệ tử Tiệt Giáo cùng Tiên Đình triệt để đối lập!

Thông Thiên Giáo Chủ sau khi thôi toán ra sự tình ngọn nguồn, muốn ngăn cản đã không kịp.

Thiên Đạo cùng Địa Đạo vốn là trạng thái đối lập, lại thêm Tiên Đình chúa tể Hồng Hoang Đông Bộ, bình thường vốn quan hệ với Tiệt Giáo không hề hòa mục, việc Mã Nguyên chết liền trở thành ngòi nổ đối lập giữa hai bên.

Y không thể thiên hướng Tiên Đình bên này, nếu không đệ tử môn hạ sẽ lòng nguội ý lạnh.

Cũng không thể trực tiếp ra tay phúc diệt Tiên Đình, nếu không sẽ dẫn đến quan hệ với Địa Đạo triệt để tan vỡ, một khi triển khai quyết chiến, đừng nói Tô Thần, ngay cả Bạch Miêu Miêu cũng không phải đối thủ!

Bởi vậy, Thông Thiên Giáo Chủ áp dụng thái độ nhắm một mắt mở một mắt.

Đệ tử môn hạ Tiệt Giáo đi Tiên Đình khiêu khích, thực lực không bằng người bị giáo huấn cũng là đáng đời.

Chỉ cần không liên quan đến đệ tử chân truyền cùng đệ tử tinh anh hạch tâm được trọng dụng, Thánh Nhân Địa Đạo không xuất diện, y đương nhiên cũng sẽ không xuất diện.

Dần dần, trước mặt thực lực tuyệt đối, đệ tử Tiệt Giáo đụng phải một đầu bao, bị một chúng cao tầng Tiên Đình đánh cho vứt mũ bỏ giáp, nếu không phải nhìn mặt Thánh Nhân Thông Thiên, sớm đã chết thiên bát bách hồi rồi.

"Khoảng cách giữa đệ tử với đệ tử, thực sự là quá lớn!" Nhìn thấy một chúng đệ tử hạch tâm mặt mũi tro bụi, nội tâm Thông Thiên Giáo Chủ tràn đầy cảm khái.

Phải biết, trừ Triệu Công Minh là đệ tử chân truyền của Tô Thần Đạo Hữu ra, những người như Đông Hoa, Thạch Cơ bọn y đều chỉ là đệ tử ký danh, thậm chí Lục Nhĩ, kẻ đã một mình áp đảo tất cả đệ tử Tiệt Giáo không ngóc đầu lên được, y bất quá chỉ là một đồng tử bé nhỏ!

Thủ đồ chân chính của người ta là Khổng Tuyên, sớm tại Vu Yêu Lượng Kiếp thời kỳ đã chứng Đạo Hỗn Nguyên Kim Tiên, vô số Nguyên Hội này trôi qua, ai biết y đã đột phá đến cảnh giới nào?

Nghĩ đến mười hai vị đệ tử chân truyền của Tô Thần Đạo Hữu, cùng với mười mấy đệ tử ký danh, phần lớn bọn y đều đã chứng Đạo Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Thậm chí đồng tử Lục Nhĩ Mi Hầu, tọa kỵ Ngao Thăng, đồng tử Nguyên Nhất, Bạch Thương, đều toàn bộ chứng Đạo Hỗn Nguyên Kim Tiên, với thực lực như vậy, trong tình huống Thánh Nhân không xuất diện, đều có thể quét ngang Tứ Giáo Thánh Nhân cùng toàn bộ Thiên Đình!

Trong một chúng đệ tử Tứ Giáo Thánh Nhân, chỉ có Huyền Đô cùng Quảng Thành Tử trảm ra Thiện Thi đột phá Chuẩn Thánh, cho dù hai người bọn y có thể liên thủ, e rằng cũng không phải địch thủ của tọa kỵ Ngao Thăng của Tô Thần ba chiêu, càng đừng nói đến Lục Nhĩ Mi Hầu đảm nhiệm Đông Cực Đại Đế của Tiên Đình!

Nghĩ đến sự chênh lệch như vậy, Thông Thiên nội tâm thở dài một hơi.

Chính mình không bằng Tô Thần Đạo Hữu, đệ tử môn hạ càng là kém xa, thực sự có chút đả kích người a!

Sau khi hoàn hồn, Thông Thiên triệu hồi tất cả đệ tử, đích thân tiến hành giảng đạo, đồng thời bọn y hóa bi phẫn thành sức mạnh, nỗ lực tu luyện, tranh thủ sớm ngày trảm thi đột phá Chuẩn Thánh!

Tiếp theo, y bắt đầu tiềm tâm bế quan, tranh thủ sớm ngày Tam Thi Hợp Nhất chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La.

Tuế nguyệt như thoi đưa, năm vạn năm tuế nguyệt thông thông trôi qua.

Khoảng thời gian này, Tiếp Dẫn cũng thuận lợi Tam Thi Hợp Nhất chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La.

Khi biết tin tức này, Thông Thiên không khỏi khẽ nhíu mày.

Lạc hậu so với Đại huynh và Nhị huynh thì thôi, sao ngay cả một Tiếp Dẫn cũng không bằng rồi?

"Chẳng lẽ nói, đây là bởi vì ta lúc trước từ chối chứng được Thiên Đạo Thánh Nhân, tự trảm bảy phần Thiên Đạo Hồng Mông Tử Khí chăng?" Nghĩ đến đây, Thông Thiên ngẩng đầu nhìn về phía Hỗn Độn Thiên Khung, nghiêm túc suy nghĩ một phen rồi lại lần nữa nhắm hai mắt lại… Nhân Tộc.

Trước khi Đế Nghiêu đảm nhiệm Nhân Tộc Cộng Chủ, từng được Đế Khốc tận tâm giáo đạo, hơn nữa mang y du lịch Nhân Tộc Cửu Châu, cho đến khi tạo ra công tích kiệt xuất, mới được lựa chọn làm người kế nhiệm.

Bởi vậy, Đế Nghiêu tuy nói bị đệ tử chân truyền Tiệt Giáo Kim Linh Thánh Mẫu thu làm đệ tử, nhưng y cũng là một tồn tại cực kỳ có

chủ kiến.

Trong thời gian tại vị, y dựa theo kế hoạch Đế Khốc chế định, đại lực thôi hành học cung, bổ thiếp bần dân tử đệ nhập học, để ngày càng nhiều Nhân Tộc đều có thể tiếp nhận giáo dục, biết chữ hiểu lễ.

Đồng thời còn đề xướng phát minh cùng trước thư, khiến học thuyết Nhân Tộc bách hoa tề phóng, phồn vinh phú cường.

Tuy nói trong thời gian tại vị không có tạo ra công tích đặc biệt kiệt xuất, nhưng Nhân Tộc Khí Vận chưng chưng nhật thượng, thiên kiêu dũng hiện ngày càng nhiều, thậm chí còn có Đại Hiền chứng Đạo Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Khi sắp viên mãn, y bắt đầu tuyển chọn người kế nhiệm, Đế Thuấn liền tiến vào tầm mắt của Đế Nghiêu.

Sau một phen khảo hạch, năng lực của Đế Thuấn xuất chúng, hơn nữa phẩm tính cực giai, không chỉ khâm định y là Nhân Tộc Cộng Chủ đời tiếp theo, còn gả hai nữ nhi Nga Hoàng, Nữ Anh của mình cho y.

Khi Thái Sơn Phong Thiền, nội tâm Đế Nghiêu thầm mặc cầu nguyện, thỉnh cầu Thiên Địa Thánh Nhân đến quan lễ.

Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh, Bạch Miêu Miêu, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà phân phân đến quan lễ.

Thiên Đạo Ngũ Thánh nhìn thấy Tô Thần vẫn không xuất hiện, nội tâm tràn đầy hiếu kỳ.

Liên tục hai tôn Nhân Tộc Cộng Chủ chứng đạo đều không đến, y rốt cuộc đang bố cục chuyện gì đây?

“Oanh long long!” “Oanh long long!” Mạn thiên công đức giáng lạc.

Đế Nghiêu hấp thu công đức Thiên Địa gia tưởng về sau, từ cảnh giới Đại La trong nháy mắt đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, sau đó vẫn đến cảnh giới Hỗn Nguyên Viên Mãn lúc này mới dừng lại.

Kim Linh Thánh Mẫu với tư cách lão sư của Đế Nghiêu, trong thời gian y đảm nhiệm Nhân Tộc Cộng Chủ đã ban cho công lao giáo đạo cùng chỉ điểm, nhận được một tầng Thiên Địa công đức gia tưởng, sau đó thuận lợi trảm thi đột phá đến cảnh giới Chuẩn Thánh.

Đa Bảo nhìn thấy một màn này, nội tâm vừa khổ sở vừa tràn đầy hâm mộ.

Y kẹt giữa đỉnh phong Đại La cùng Chuẩn Thánh đã gần mười vạn năm, ai từng nghĩ lại bị Sư muội vượt qua, đúng là thế sự vô thường.

Khi Đế Nghiêu được Nhân Tộc Tam Hoàng đích thân đến nghênh tiếp, Thông Thiên trở về đạo trường của mình, y khi quan lễ đã cảm ngộ được Thiên Địa ý chí, có điều khải phát đối với việc Tam Thi Hợp Nhất của mình, thế là lại bắt đầu bế quan một lần nữa.

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề thì tràn đầy kỳ vọng.

"Sư huynh, sư của Nhân Tộc Cộng Chủ mới do Tây Phương Giáo ta chỉ phái, chúng ta nhất định phải nắm bắt tốt cơ hội này, tại Nhân Tộc bên trong đại tứ thôi quảng Tây Phương Giáo ta!" "Sư đệ nói có lý!" Đối với bọn y mà nói, Nhân Hoàng chi sư cho dù có thể bồi dưỡng ra một tôn Đại Năng Chuẩn Thánh, nhưng xa xa không sánh bằng việc tại Nhân Tộc bên trong thôi quảng giáo nghĩa Tây Phương Giáo của mình.

Hiện nay Nhân Tộc với tư cách Hồng Hoang duy nhất Thiên Mệnh Nhân Vật Chính, chấp chưởng Nhân Đạo Khí Vận, nếu như có thể tại Nhân Tộc thôi quảng, chỗ tốt thực sự là quá nhiều.

Tiếp theo, Tây Phương Nhị Thánh triệu hồi thủ đồ Di Lặc, nghiêm túc cáo giới chỉ điểm một phen về sau, liền trở về đạo trường của mình… Luân Hồi Sơn.

Mười mấy vạn năm đều không gặp Tô Thần cùng Bình Tâm Nương Nương, Trấn Nguyên Tử cùng Minh Hà liền muốn tìm Bạch Miêu Miêu thương nghị một phen.

"Bạch Đạo Hữu, chờ Đế Thuấn chứng đạo về sau, chính là Nhân Tộc Cộng Chủ cuối cùng, địa vị của y không cần nói cũng biết, cực kỳ có khả năng sẽ dẫn đến Thiên Đạo cùng Địa Đạo tranh chấp." "Nhưng Tô Thần Đạo Hữu cùng Bình Tâm Nương Nương cho đến nay đều không xuất hiện, tương lai chúng ta lại nên ứng phó như thế nào?" Những năm này, bọn y cảm tri được Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn ba người liên tiếp chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La, thực lực của y đã sớm là không thể bàn cãi, Thiên Đạo cùng Địa Đạo Thánh Nhân tranh chấp, cho dù có chiến lực vô song Bạch Miêu Miêu ở đó, nội tâm cũng không có quá lớn nắm chắc.

"Hai vị Đạo Hữu yên tâm, Ca ca y đã sớm làm tốt an bài tương ứng!" Kể từ khi chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La, thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân về sau, dưới yêu cầu mãnh liệt của Tô Thần, Bạch Miêu Miêu cuối cùng cũng thay đổi xưng hô, từ 'Chủ nhân' đổi thành 'Ca ca'.

"Vậy thì tốt!" Nghe được lời của Bạch Miêu Miêu, Trấn Nguyên Tử cùng Minh Hà có chút yên tâm.

Bọn y trước đây từng chuẩn bị tiến vào Hỗn Độn, mô phỏng Bình Tâm Nương Nương luyện hóa một phiến Hỗn Độn Tinh Hải để khai tịch Đại Thiên Thế Giới, sau đó lấy bản nguyên một phương Đại Thiên Thế Giới để chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La.

Nhưng khi tiến vào Hỗn Độn về sau, bọn y cảm tri được một đạo

khí cơ như có như không khóa chặt, nội tâm lập tức minh bạch đã bị Thiên Đạo đại ngôn nhân Hồng Quân theo dõi, vì vậy không thể không từ bỏ ý tưởng này.

Sau khi đàm luận một phen, Bạch Miêu Miêu trước khi bọn y rời đi, đã tặng không ít Ngộ Đạo Thần Trà cùng Luân Hồi Linh Trà, giúp bọn y cảm ngộ Đại Đạo pháp tắc truyền thừa của bản thân, xem có thể một lần chân chính chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hay không.

Tiếp theo, nàng gọi đến Nguyên Nhị cùng Mộng Yêu Yêu, cùng với Thạch Cơ cùng Lục Nhĩ Mi Hầu đảm nhiệm chức vụ quan trọng tại Tiên Đình.

"Nguyên Nhị, Yêu Yêu, Thạch Cơ, các ngươi đều chỉ kém một bước đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, lần này sư của Nhân Tộc Cộng Chủ sẽ giao cho Nguyên Nhị và Yêu Yêu, Thạch Cơ cùng Lục Nhĩ thì từ bên cạnh hiệp trợ." "Chờ Đại Vũ thuận lợi chứng đạo về sau, các ngươi đều có thể đạt được công đức Thiên Địa gia tưởng, có thể hay không như Nguyên Nhất một lần đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, thì xem duyên pháp của các ngươi!" Với tư chất của bọn y, muốn đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng không khó.

Nhưng hiện nay Đại Kiếp sắp đến, nhất định phải trong thời gian ngắn nhất đột phá, tương lai mới có cơ hội bảo toàn tính mạng trong quyết chiến Lượng Kiếp hung hiểm.

Cầu nguyệt phiếu!!!

Sau khi Đế Thuấn tiếp nhận Nhân Tộc Cộng Chủ, dưới sự giáo đạo của lão sư Di Lặc, y đã thôi hành đức trị, xướng đạo hiếu thuận trưởng bối, đoàn kết tộc nhân, hữu ái nhược tiểu, lý niệm như vậy ngay lập tức đã được tất cả Đại Hiền Nhân Tộc chấp nhận và thôi quảng.

Kể từ khi Nhân Tộc được Hồng Hoang Thiên Đạo cùng Địa Đạo khâm định công nhận là Hồng Hoang duy nhất Thiên Mệnh Nhân Vật Chính, mỗi một Nhân Hoàng đều gánh vác sứ mệnh khác nhau.

Thiên Hoàng Phục Hy khai khởi khởi đầu Nhân Tộc quật khởi.

Địa Hoàng Thần Nông thừa thiên khải địa, lấy đại địa uẩn dưỡng vạn linh, hậu đức tái vật mà hưng thịnh.

Nhân Hoàng Hiên Viên nhất thống các bộ lạc Nhân Tộc, tập hợp tất cả thực lực Nhân Tộc định đỉnh Thiên Mệnh Nhân Vật Chính.

Thủ lĩnh Ngũ Đế Chuyên Húc đối ngoại tác chiến, thu thập càng nhiều Nhân Đạo Khí Vận.

Đế Khốc giáo hóa Nhân Tộc, tiêu hóa những gì thu được từ chiến tranh, nghỉ ngơi dưỡng sức.

Đế Nghiêu khai thác cương vực Nhân Tộc Cửu Châu, khiến Nhân Đạo tiến thêm một bước quật khởi.

Sứ mệnh của Đế Thuấn chính là giải quyết nội hoạn của Nhân Tộc.

Sáng nghiệp khó, nhưng giữ nghiệp còn khó hơn!

Nhân Tộc dưới sự chinh chiến khoách trương của Hiên Viên, Chuyên Húc, Đế Thuấn, cùng vô số chủng tộc tư sát, đã tích lũy vô số cừu hận cùng nhân quả, lại thêm Chuyên Húc 'Tuyệt Địa Thiên Thông', đoạn tuyệt hi vọng đắc đạo thành tiên của vạn tộc Hồng Hoang, dĩ nhiên sắp trở thành vạn tộc công địch!

Hiện nay Nhân Tộc cường thế, lại có Thiên Đạo Thánh Nhân tọa trấn, vạn tộc Hồng Hoang liền thu mình ẩn phục, nhưng một khi Nhân Tộc thế yếu, vạn tộc Hồng Hoang đã ẩn phục từ lâu kia sẽ há mồm nhe nanh, cùng Nhân Tộc bất tử bất hưu!

Đế Thuấn sau khi hiểu rõ trạng thái đối đầu giữa Nhân Tộc cùng vạn tộc Hồng Hoang hiện nay, chuẩn bị lấy đức trị để giải quyết nội hoạn của Nhân Tộc, đồng thời hòa giải trạng thái đối địch với vạn tộc Hồng Hoang.

Với tư cách Hồng Hoang duy nhất Thiên Mệnh Nhân Vật Chính, Nhân Tộc tuy nói có thể chưởng khống Nhân Đạo Khí Vận, nhưng Nhân Đạo lại là vạn linh Hồng Hoang!

Thiên Địa gian không có nhân vật chính vĩnh hằng, Nhân Tộc tương lai cũng có một ngày có khả năng sẽ như Tiên Thiên Tam Tộc, Vu Yêu Nhị Tộc vậy mà thoái xuất vũ đài lịch sử Hồng Hoang, không cần thiết phải đắc tội chết vạn tộc.

Một khi ý chí vạn tộc Hồng Hoang phản phệ, vậy thành viên Nhân Tộc muốn chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân, thậm chí trở thành Đại Ngôn Nhân Nhân Đạo, e rằng sẽ thiên nan vạn nan.

Giáo nghĩa Tây Phương Giáo là làm việc thiện, tu phúc đức, gieo thiện quả, được phúc báo.

Đế Thuấn chịu ảnh hưởng sâu sắc của lão sư Di Lặc, y vì tương lai Nhân Tộc, chủ động hòa hoãn quan hệ với vạn tộc Hồng Hoang, nhưng lại chịu sự cảnh giác cùng đề phòng của không ít chủng tộc.

Để đạt được sự tín nhiệm của các chủng tộc khác, Đế Thuấn lựa chọn phương thức 'xâm nhập văn hóa', hướng các tộc miễn phí truyền bá những phát minh tiên tiến của Nhân Tộc, cùng với tăng thêm thư tịch và công pháp do Đại Hiền Nhân Tộc trước tác.

Để nhanh chóng đạt được thành quả, y thậm chí còn thôi quảng 'chỉ tiền', 'minh tệ' do Nhân Tộc chế tạo đến vạn tộc Hồng Hoang, mượn mỗi năm một ngày 'Quỷ Tiết', nhanh chóng mở ra cục diện.

Vũ Nhân Tộc, Lang Nhân Tộc, Độc Mục Tộc… gần Nhân Tộc

Cửu Châu, bắt đầu thay đổi cách nhìn đối với Nhân Tộc, thử chậm rãi tiếp xúc, hơn nữa thông qua mậu dịch để hỗ thông hữu vô.

Sau khi giải quyết ngoại hoạn, Đế Thuấn bắt đầu trị lý nội hoạn, hoàn thiện thêm pháp quy điều luật, hơn nữa đại lực đề bạt người có năng lực, đồng thời còn thực hành chế độ cử tiến, để những Đại Hiền có đức hạnh cao thượng, danh tiếng xuất chúng quản lý Nhân Tộc.

Theo thời gian trôi đi, Nhân Tộc ngày càng phồn vinh xương thịnh, những năng nhân Đại Hiền xuất hiện dưới trướng Đế Thuấn cũng ngày càng nhiều.

Khi nội hoạn và ngoại hoạn đều đã được giải quyết gần hết, hiện nay cái duy nhất hạn chế sự phát triển của Nhân Tộc chính là thủy hoạn Trường Giang và Hoàng Hà, y liền hạ quyết tâm trị thủy, loại bỏ tất cả nội hoạn hạn chế sự phát triển của Nhân Tộc!

Trong số rất nhiều năng nhân Đại Hiền, có một vị Đại Hiền tên Cổn, y có phương pháp trị thủy khá hay, áp dụng sách lược 'đổ thủy', nâng cao thành trì, gia cố và củng cố bờ sông, lấy đó che chở Nhân Tộc.

Ban đầu quả thật đạt được hiệu quả không tệ, Đế Thuấn liền bổ nhiệm Cổn toàn lực trị thủy.

Nhưng theo thời gian trôi đi, thỉnh thoảng gặp mùa mưa nhiều, mực nước Trường Giang và Hoàng Hà sẽ nhanh chóng tăng lên, sau đó mãnh liệt tràn qua những bờ sông và tường thành đã được gia cố.

Trong một khoảng thời gian, Nhân Tộc tử thương thảm trọng, ai hồng biến dã.

Cho dù có Đại Hiền Nhân Tộc toàn lực tương trợ, nhưng vẫn có hàng chục vạn, hàng trăm vạn Nhân Tộc mất mạng trong thiên tai thủy họa.

Chương 291

Để bình tức lửa giận của tộc nhân, Đế Thuấn vấn tội Cổn, trực tiếp chém đầu y.

Trước khi chết, Cổn nhìn về phía nhi tử 'Vũ' của mình, bảo y ghi nhớ giáo huấn của mình, tương lai nếu có năng lực, nhất định phải triệt để trị dứt thủy hoạn, tạo phúc Nhân Tộc! 'Vũ' sau khi lĩnh thi thể phụ thân Cổn đi, y đem y mai táng tại Vũ Sơn, thề trước bia mộ phụ thân, muốn triệt để trị dứt thủy hoạn Trường Giang và Hoàng Hà, tạo phúc Nhân Tộc, để phụ thân an tức.

"Bá!" Ngay tại lúc này, một đạo nữ thần thân tư diệu mạn, phong hoa tuyệt đại cùng một nữ đồng phấn điêu ngọc trác, thần hồng xỉ bạch giáng lâm mà đến.

"Ngươi chính là Vũ?" Nguyên Nhị cùng Mộng Yêu Yêu dưới sự nhắc nhở của Bạch Miêu Miêu, đến Nhân Tộc tìm kiếm Nhân Tộc Cộng Chủ đời tiếp theo, khi Vũ còn niên thiếu đã được bọn y chọn trúng.

"Bái kiến hai vị Thượng Tiên!" Vũ nhìn thấy hai vị tiên tử giáng lâm, cũng không hoảng sợ thất thố, mà là cung kính hành lễ.

"Thiện!" "Ngươi có nguyện bái chúng ta làm sư?" Nguyên Nhị khẽ gật đầu, vô cùng tán thưởng tâm tính của Vũ.

"Thượng Tiên có thể dạy ta pháp trị thủy không?" Vũ không lập tức đáp ứng, mà là hỏi đối phương có thể dạy mình hay không.

"Tự nhiên có thể!" "Ngô chính là đồng tử thị phụng Luân Hồi Đạo Chủ cùng thị nữ thân cận, đương nhiên có thể dạy ngươi!" Nghe được lời của Nguyên Nhị cùng Mộng Yêu Yêu, nội tâm Vũ đột nhiên chấn động, lập tức cung kính tiến lên bái sư hành lễ.

“Đệ tử bái kiến hai vị lão sư!” Kể từ khi Nhân Tộc trở thành Hồng Hoang duy nhất Thiên Mệnh Nhân Vật Chính, dưới công tích của Địa Hoàng Thần Nông cùng Nhân Tộc Cộng Chủ Đế Khốc, uy danh của Địa Đạo Luân Hồi Đạo Chủ đã ăn sâu vào lòng tất cả Nhân Tộc.

Ngũ cốc, dưa quả rau xanh mà Nhân Tộc trồng, cái nào mà không phải Địa Đạo chúc phúc?

Thậm chí mỗi năm ‘Quỷ Tiết’, tất cả Nhân Tộc đều có thể tạm thời tụ họp với tiên tổ, biết được sự cường đại của Địa Đạo Luân Hồi, cũng biết rằng sau khi Nhân Tộc chết đều do Địa Phủ chưởng khống luân hồi chuyển thế.

Y còn nghe phụ thân Đại Hiền Nhân Tộc nói qua, Luân Hồi Đạo Chủ là tồn tại cường đại nhất thế giới Hồng Hoang, cho dù là giáo chủ Nhân Giáo, chỗ dựa của Nhân Tộc mình, cũng xa xa không bằng.

Lão sư của Nhân Tộc Cộng Chủ Đế Khốc trước đây, cũng chính là đồng tử thị phụng của y!

“Thiện!” “Kể từ khi ngươi đã bái chúng ta làm sư, vậy chúng ta sẽ giúp phụ thân ngươi thuận lợi tiến vào Địa Phủ đầu thai, tương lai đợi ngươi trở thành Nhân Tộc Cộng Chủ thuận lợi chứng đạo về sau, cũng chưa chắc không có ngày gặp lại!” Cổn bị Đế Thuấn hạ lệnh chém đầu, nhưng vong hồn của y vẫn còn ở nhân gian.

Với thực lực của Nguyên Nhị cùng Mộng Yêu Yêu, bọn y muốn che chở vong hồn Cổn, thực sự là chuyện dễ như trở bàn tay.

“Đệ tử bái tạ lão sư!” Vũ nghe được lời của lão sư, nội tâm kích động cảm ân không thôi!

Dưới sự giáo đạo của Nguyên Nhị cùng Mộng Yêu Yêu, tu vi của Đại Vũ tiến triển cực kỳ nhanh chóng, hơn nữa phẩm hạnh ưu lương, tài hoa trác tuyệt, chỉ trong vài chục năm ngắn ngủi, liền được tộc

nhân bộ lạc yêu mến sâu sắc.

Để rửa sạch sỉ nhục cho phụ thân, thực hiện di nguyện của y, tạo phúc Nhân Tộc.

Đại Vũ dựa theo tư tưởng cùng kinh nghiệm trị thủy của phụ thân, trước tiên tại bộ lạc của mình tiến hành kiểm chứng trên phạm vi nhỏ, phát hiện việc gia cố và nâng cao bờ sông bằng phương thức 'đổ thủy' quả thật hữu dụng.

Nhưng thủy lưu một khi quá lớn, sẽ trực tiếp tràn qua tất cả, cuối cùng dẫn đến đại kiếp nạn.

Đây chính là nguyên nhân phụ thân y cuối cùng thất bại!

Để tìm ra phương án trị thủy thích hợp, Mộng Yêu Yêu chuyên môn chế tác cho Đại Vũ một sa bàn, mô phỏng địa hình núi sông, thành trì Nhân Tộc cùng bình nguyên.

Đại Vũ thông qua quan sát kỹ lưỡng, kiểm chứng tỉ mỉ, đã rút ra được một kết luận: thế nước vô hình, chỉ có nhân địa chế nghi tiến hành sơ đạo, mới có thể tránh khỏi tai nạn kiếp họa.

Sau khi rút ra kết luận, y tại bộ lạc của mình bắt đầu trị thủy thật sự.

Do phụ thân y Cổn trị thủy bị Nhân Tộc Cộng Chủ Đế Thuấn chém giết, địa vị của gia đình y trong bộ lạc giảm mạnh, thậm chí còn bị người khác cố ý châm chọc.

Đại Vũ cũng không lôi hai vị lão sư của mình ra để uy hiếp tộc nhân, mà là bằng vào tài hoa cùng phẩm hạnh của bản thân, đạt được sự công nhận của tất cả tộc nhân bộ lạc.

Nhìn thấy một màn này, Nguyên Nhị cùng Mộng Yêu Yêu vô cùng mừng rỡ.

Vài chục năm thông thông trôi qua.

Đại Vũ bằng vào lý luận trị thủy của mình, với kinh nghiệm trị thủy của phụ thân kết hợp, tại chỗ trũng gia cố và nâng cao bờ sông, đồng thời lại dùng thế dẫn đạo, khiến sông hồ tụ hợp vào đại dương rộng lớn hơn.

Sau hơn trăm năm kiểm chứng, thành tựu trị thủy của y cuối cùng cũng đã giải quyết thủy hoạn của bộ lạc, hơn nữa còn thuận thế chém giết yêu ma tác ác trong nước, không chỉ triệt để thoát khỏi ảnh hưởng của việc phụ thân trị thủy thất bại, đồng thời còn nhận được sự kính trọng từ tận đáy lòng của tất cả mọi người.

Theo tộc trưởng bộ lạc thoái vị về sau, Đại Vũ liền được tộc trưởng cùng Đại Hiền bộ lạc liên hợp bổ nhiệm và thôi tuyển làm tộc trưởng mới, dẫn dắt tộc nhân phi kinh trảm cức, bước lên một giai đoạn mới.

Các bộ lạc phụ cận nghe tin thành tựu trị thủy của Đại Vũ, phân phân đến cầu viện.

Đại Vũ lập chí tạo phúc tộc nhân, đương nhiên là ai đến cũng không cự tuyệt, tận tâm tận lực trị lý thủy hoạn cho các bộ lạc phụ cận, sau đó đạt được thành quả trác tuyệt.

Theo thành tựu trị thủy của Đại Vũ truyền bá ngày càng rộng, uy vọng cùng ảnh hưởng lực của y ngày càng lớn, danh tiếng thậm chí còn truyền đến tai Nhân Tộc Cộng Chủ Đế Thuấn.

Đế Thuấn biết được Đại Vũ lại là nhi tử của Cổn, nội tâm có chút kinh ngạc.

Y cũng không mạo hiểm bổ nhiệm Đại Vũ làm quan trị thủy mới, mà là phái tâm phúc đích thân đến bộ lạc Đại Vũ để khảo sát thực địa, tận mắt xem hiệu quả trị thủy của y, đồng thời tra tìm thêm tin tức chi

tiết về Đại Vũ.

Chờ tâm phúc trọng thần trở về, hướng Đế Thuấn báo cáo công tích trị thủy chi tiết của Đại Vũ, đồng thời còn nói ra một tin tức kinh người, đó chính là Đại Vũ được cường giả Địa Đạo Nguyên Nhị cùng Mộng Yêu Yêu thu làm đệ tử!

Sau khi biết tin tức này, Đế Thuấn hướng lão sư Di Lặc dò hỏi bối cảnh của Nguyên Nhị cùng Mộng Yêu Yêu.

"Thuấn, Nguyên Nhị cùng Mộng Yêu Yêu hai vị Đạo Hữu, các y phân biệt là đồng tử thân cận của Luân Hồi Đạo Chủ cùng thị nữ thân cận!" "Thì ra là thế!" Nội tâm Đế Thuấn trong nháy mắt minh bạch, Đại Vũ tất nhiên là Nhân Tộc Cộng Chủ đời tiếp theo, cũng là nhân vật mấu chốt cuối cùng trong Tam Hoàng Ngũ Đế Nhân Tộc của mình, công tích của y tuyệt đối không thua kém Tam Hoàng!

Vì vậy, y không hề do dự, trực tiếp hạ lệnh để Đại Vũ đảm nhiệm quan trị thủy mới.

Một chúng tâm phúc trọng thần sau khi biết Đại Vũ là nhi tử của Cổn, nghĩ đến tai nạn mà Cổn trị thủy đã mang đến cho Nhân Tộc, lại thêm y đã chém giết phụ thân của Đại Vũ, rất nhiều trọng thần phân phân phản đối.

"Cộng Chủ, thù giết cha, không đội trời chung, Đại Vũ đảm nhiệm quan trị thủy mới, nếu y trong quá trình trị thủy báo thù, Nhân Tộc chúng ta sẽ lại một lần nữa đối mặt với đại kiếp nạn, khẩn thỉnh Cộng Chủ cảnh giác a!" "Không sai!" "Đại Vũ với tư cách nhi tử của Cổn, là do ngài đích thân hạ lệnh xử tử phụ thân y, cho dù y không báo thù trong trị thủy, nội tâm cũng tuyệt đối vô cùng oán hận ngài, ngài lại sao có thể trọng dụng y như vậy?" "Quan trọng nhất là, việc trị thủy liên quan đến thiên thu đại nghiệp của Nhân Tộc ta, mạo hiểm bổ nhiệm một Đại Vũ lòng ôm cừu hận, điều này đối với tương lai

Nhân Tộc ta cực kỳ bất lợi!" Đối mặt với rất nhiều lời khuyên của tâm phúc trọng thần, Đế Thuấn khẽ phẩy tay ngăn lại.

"Bản Đế đã sai người đích thân đến bộ lạc Đại Vũ khảo sát qua, y trị thủy khá có thành hiệu, nhận được sự tán dương và công nhận nhất trí của các bộ lạc phụ cận, hơn nữa phẩm hạnh của y xuất chúng, đức tài kiêm bị, tuyệt đối sẽ không phải là người tư lợi báo thù cá nhân." "Quan trọng nhất là, y được người thân cận bên cạnh Địa Đạo Luân Hồi Đạo Chủ đích thân thu làm đệ tử, là Địa Đạo khâm định Nhân Tộc Cộng Chủ đời tiếp theo!" Bá!

Nghe được Đế Thuấn nói ra Địa Đạo Luân Hồi Đạo Chủ, tất cả tâm phúc trọng thần tại chỗ đều chấn hám.

Phải biết, thành tựu của Địa Hoàng Thần Nông, Nhân Tộc Cộng Chủ Đế Khốc trong thời gian tại vị, đó là được ghi lại toàn bộ trong sử sách Nhân Tộc, trở thành bia phong mà tất cả Nhân Tộc Cộng Chủ đều cần phải ngưỡng vọng!

Chính là có Địa Đạo chi trì, Nhân Tộc mới có được sự phồn vinh xương thịnh như ngày hôm nay.

Nhân Tộc mình có thể không tín nhiệm Đại Vũ, nhưng tuyệt đối sẽ không đi hoài nghi vị tồn tại vô thượng kia!

Có thể dự kiến, vị kia đã chọn trúng Đại Vũ, tương lai Đại Vũ tất nhiên sẽ dẫn dắt Nhân Tộc đi đến đỉnh phong mới!

"Cộng Chủ anh minh!" "Cộng Chủ tâm hung phi phàm, Ngô Đẳng bội phục!" Sau khi hoàn hồn, cũng không còn một chút phản đối nào nữa.

Đế Thuấn khẽ hạm thủ, trực tiếp hạ lệnh để quan chức đến bộ lạc Đại Vũ truyền chỉ, để y đảm nhiệm quan trị thủy mới, triệt để trị dứt thủy hoạn, dẫn dắt Nhân Tộc đi đến huy hoàng mới!

Y với tư cách Nhân Tộc Cộng Chủ, tâm hung nhãn giới vô cùng rộng lớn và trác tuyệt, đương nhiên sẽ không vì tư lợi cá nhân mà mai một nhân tài Đại Vũ này.

Trị thủy là việc liên quan đến thiên thu đại nghiệp của Nhân Tộc, một khi triệt để trị dứt, Nhân Tộc tất nhiên sẽ bắt đầu cất cánh, cho dù có một ngày Đại Vũ muốn báo thù mình, vậy y cũng sẽ không có bất kỳ hối hận nào!

Đại Vũ sau khi được bổ nhiệm làm quan trị thủy mới, đến Nhân Tộc đô thành để diện kiến Đế Thuấn.

Nhìn thấy vị Cộng Chủ đích thân hạ lệnh chém giết phụ thân mình, nội tâm y ngũ vị tạp trần, có khâm phục, có oán hận, đồng thời cũng có sự tôn trọng và kính sợ từ tận đáy lòng.

Phụ thân vì áp dụng sách lược 'đổ' thủy trị thủy, mang đến tai nạn lớn cho Nhân Tộc, vô số tộc nhân mất mạng trong hồng thủy, bị Cộng Chủ hạ lệnh chém giết, cũng là việc bất khả kháng.

Mà y trong tình huống biết rõ mình là nhi tử của Cổn, nhưng vẫn gạt bỏ mọi ý kiến phản đối mà bổ nhiệm mình làm quan trị thủy mới, khí phách và tâm hung như vậy, khiến người ta khâm phục.

Đại Vũ tin tưởng, chỉ cần mình có thể triệt để trị dứt thủy hoạn, rửa sạch sỉ nhục cho phụ thân, tạo phúc Nhân Tộc, tương lai sớm muộn cũng có thể tích lũy đủ công đức, giúp phụ thân thuận lợi đầu thai chuyển thế!

"Kiến quá Cộng Chủ!" Đại Vũ thu liễm tâm thần, cung kính hướng Đế Thuấn hành lễ.

"Đại Vũ, ngươi nói một chút lý niệm và phương án trị thủy của ngươi." Theo yêu cầu của Đế Thuấn, Đại Vũ tường tận trình bày lý niệm trị thủy, áp dụng sách lược 'đổ bất như sơ' và nhân địa chế

nghi, khai tịch núi non, dẫn đạo sông hồ hội tụ nhập biển.

Nghe được báo cáo chi tiết của y, Đế Thuấn cùng tất cả mọi người tại chỗ đều công nhận gật đầu.

Sông núi Hồng Hoang do Địa Đạo chưởng quản, mà sách lược trị thủy của Đại Vũ lại muốn khai tịch núi non cùng thay đổi hướng đi của sông hồ, tất cả những điều này đều cần Địa Đạo công nhận mới có thể thi hành.

Nhìn khắp Nhân Tộc, có thể khiến Địa Đạo công nhận, trừ Đại Vũ ra, không còn ai khác!

Đại Vũ sau khi đảm nhiệm quan trị thủy Nhân Tộc, y cũng không lập tức đại đao khoát phủ trị thủy, mà là dọc theo Trường Giang và Hoàng Hà du lãm lên thượng nguồn, đích thân tra xét địa hình và hướng đi của hai con sông.

Trong quá trình du lịch, y phát hiện nguyên nhân chính hình thành thủy hoạn, ngoài mưa bão xối xả ra, quan trọng nhất chính là trong các con sông lớn đều có yêu ma tác loạn.

Có những lão bất tử từ thời thượng cổ chiếm cứ trong sông, cũng có những Đại Yêu sống sót sau Vu Yêu Lượng Kiếp cùng những Yêu Tộc mới sinh.

Bọn y hỉ nộ bất định, thích ăn tim người, thường xuyên dùng thần thông ngự thủy thôn phệ Nhân Tộc, mang đến tai nạn vô biên cho Nhân Tộc.

Trong Nhân Tộc tuy nói có không ít Đại Hiền, nhưng những Đại Yêu tác loạn này vô cùng xảo quyệt, hơn nữa chiến đấu dưới nước, cũng không cách nào chân chính diệt sát những yêu ma tác ác đa đoan này.

Cứ thế lâu ngày, những yêu ma này liền thừa lúc trời mưa gây họa

một phương, lấy Nhân Tộc làm thức ăn.

Đại Vũ sau khi hiểu rõ tình huống chi tiết, bắt đầu trị thủy một cách quyết liệt.

Y vẫn áp dụng lý niệm 'đổ bất như sơ', sau đó căn cứ chính sách nhân địa chế nghi dẫn đạo sông hồ hội tụ nhập biển, gặp yêu ma tác loạn, trước tiên là thỉnh động Đại Hiền Nhân Tộc ra tay chém giết.

Nếu Đại Hiền Nhân Tộc không phải đối thủ, vậy thì thỉnh mời hai vị lão sư cùng toàn bộ Tiên Đình làm hậu thuẫn.

Dưới sự cường thế của Nguyên Nhị cùng Mộng Yêu Yêu, không ít yêu ma cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, thậm chí Cự Yêu cảnh giới Đại La, đều bị dùng thủ đoạn thiết huyết chém giết!

Theo thời gian trôi đi, việc trị thủy của Đại Vũ tiến triển vô cùng thuận lợi, cứu vớt vô số tính mạng Nhân Tộc, uy vọng của y cũng ngày càng tăng, được tộc nhân kính ngưỡng.

Đế Thuấn cũng cuối cùng công đức viên mãn, sắp chứng đạo.

Trong thời gian tại vị, y đối nội lấy đức trị dân, tiến thêm một bước thôi quảng giáo hóa, hoàn thiện pháp quy điều luật, phát minh chế độ cử tiến, để Đại Hiền Nhân Tộc có thể thi triển hoài bão trong lòng, cực lớn tăng cường thực lực Nhân Tộc.

Đối ngoại chủ động hòa hoãn quan hệ với vạn tộc Hồng Hoang, lợi dụng Quỷ Tiết thôi quảng 'chỉ tiền', 'minh tệ' do Nhân Tộc chế tạo, truyền bá thư tịch do Đại Hiền Nhân Tộc trước tác, âm thầm tiến hành xâm nhập văn hóa.

Lại thêm việc trị thủy của Đại Vũ khá có thành hiệu, nội ưu ngoại hoạn cũng đã được giải quyết phần lớn, có thể nói là công đức viên mãn!

Đáng nói là, thủ đồ Di Lặc của Tây Phương Giáo với tư cách sư

của Đế Thuấn, y trong khoảng thời gian này đã đại lực thôi quảng giáo nghĩa Tây Phương Giáo, trừ Nhân Tộc ra, các chủng tộc khác đều bắt đầu dần dần công nhận 'làm việc thiện, tu phúc đức, gieo thiện quả, được phúc báo'.

Vô hình trung tăng cường ảnh hưởng lực của Địa Đạo Luân Hồi, khiến vạn linh chúng sinh đối với Địa Phủ càng thêm kính sợ!

Đối với cục diện này, Tây Phương Nhị Thánh nội tâm cũng khá vô ngữ.

Bọn y với tư cách Thiên Đạo Thánh Nhân, khó khăn lắm mới có được một danh ngạch Nhân Hoàng chi sư, ai ngờ lại là làm công không cho Địa Đạo!

Thái Sơn.

Phong Thiền Đài.

Nội tâm Đế Thuấn thầm cầu nguyện Thiên Địa Thánh Nhân đến chứng kiến mình chứng đạo, sau đó cung kính hành lễ đối với Triều Thiên Đài và Xã Tắc Đài, Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh, Bạch Miêu Miêu, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà đồng loạt xuất hiện trên Thái Sơn Thiên Khung.

"Chẳng lẽ nói, Tô Thần Đạo Hữu đã tiến vào Hỗn Độn, nếu không sao lâu như vậy vẫn không xuất hiện?" Nhìn thấy Tô Thần vẫn vắng mặt, Tam Thanh cùng Tây Phương Nhị Thánh không khỏi nhìn nhau, nội tâm đều không nhịn được suy đoán.

Chương 292

Nếu quả thật là tình huống này, vậy vị cuối cùng trong Tam Hoàng Ngũ Đế, Đại Vũ chứng đạo, công tích của y sẽ không hề thua kém Tam Hoàng Nhân Tộc, Thiên Đạo Thánh Nhân mình hoàn toàn có thể từ đó chen chân giành lấy lợi ích!

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Theo Đế Thuấn bẩm báo công tích bản thân lên Thiên Địa, thuận lợi nhận được sự công nhận của ý chí Thiên Địa Hồng Hoang, sau đó giáng lạc công đức Thiên Địa bàng bạc, chiếu rọi toàn bộ Thiên Khung thành một biển vàng.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Hà quang vạn trượng, thụy thải thiên trọng.

Cùng với từng trận Đại Đạo chi âm, công đức hải lượng trực tiếp rót xuống Đế Thuấn, khiến khí thế của y điên cuồng bạo trướng.

Hỗn Nguyên Kim Tiên, Hỗn Nguyên Kim Tiên Hậu Kỳ, Hỗn Nguyên Kim Tiên Viên Mãn!

Cùng lúc đó, với tư cách lão sư của Đế Thuấn, Di Lặc cũng đạt được một thành công đức Thiên Địa gia tưởng, thuận lợi trảm ra Thiện Thi, đột phá đến cảnh giới Chuẩn Thánh, điều này khiến Tây Phương Nhị Thánh hỉ tiếu nhan khai.

Đệ tử đời thứ hai của Tây Phương Giáo mình, cũng cuối cùng có một tôn Đại Năng Chuẩn Thánh rồi!

Sau khi nghi thức Phong Thái Sơn Phong Thiền kết thúc, Đế Thuấn đã truyền vị Nhân Tộc Cộng Chủ cho Đại Vũ, sau đó dưới sự đích thân nghênh đón của Nhân Tộc Tam Hoàng, Chuyên Húc, Đế Khốc, cùng nhau đi đến Hỏa Vân Cung.

Trước khi rời đi, bọn y đồng loạt nhìn về phía tân nhiệm Nhân Tộc Cộng Chủ Đại Vũ, trong ánh mắt đồng loạt lộ ra vẻ kỳ vọng.

Với tư cách người thu quan quan trọng nhất của Tam Hoàng Ngũ Đế, lại được đồng tử thị nữ tọa hạ Luân Hồi Đạo Chủ đích thân giáo đạo, Đại Vũ là tồn tại hy vọng nhất có thể chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân.

Một khi y thuận lợi chứng đạo thành Thánh, vậy liền có cơ hội trở thành Đại Ngôn Nhân Nhân Đạo.

Địa vị của Nhân Tộc mình, cũng sẽ triệt để ổn cố!

Thủ Dương Sơn, Thái Thanh Cung.

Thái Thanh Lão Tử đã triệu tập Thiên Đạo Chư Thánh đến đạo trường của mình, ngoài việc luận đạo giao lưu những gì thu được từ Tam Thi Hợp Nhất của từng người ra, còn chuẩn bị nhân lúc Tô Thần không có ở Hồng Hoang, tranh đoạt lợi ích chứng đạo của Đại Vũ.

"Tam đệ, đệ cho đến nay vẫn chưa Tam Thi Hợp Nhất, rốt cuộc gặp phải khó khăn gì?" Y trước tiên nhìn về phía Thông Thiên, hỏi nguyên do vì sao chưa chân chính chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La, sau đó xem xét có thể giúp y tìm cách hay không.

Dù sao Tam Thanh vốn là nhất thể.

Chính mình cùng Nhị đệ đều đã thuận lợi Tam Thi Hợp Nhất chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La, với tư chất của Tam đệ, tuyệt đối không thể lạc hậu mình quá nhiều!

"Đại huynh, sở dĩ Vi đệ không thể thuận lợi Tam Thi Hợp Nhất, có lẽ liên quan đến việc ta lúc trước chống lại ý chí Thiên Đạo, tự trảm bảy phần Thiên Đạo Hồng Mông Tử Khí thành Thánh." Ánh mắt Thông Thiên kiên nghị, ẩn ẩn lóe lên Đại Đạo kiếm mang, không nhìn ra chút khí não cùng bất đắc dĩ nào.

“Thiện!” “Vậy chúng ta trước tiên hãy giao lưu một chút những gì thu được từ Tam Thi Hợp Nhất cùng chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La, hi vọng có thể khải phát cho đệ cùng Chuẩn Đề Sư đệ!” Thái Thanh Lão Tử nói xong, trực tiếp mở miệng giảng thuật cảm ngộ đột phá của mình.

Chuẩn Đề sau khi nghe bọn y giảng thuật những gì thu được từ đột phá Tam Thi Hợp Nhất, toàn thân tán phát một loại khí tức huyền chi hựu huyền, ức ức vạn Đại Đạo pháp tắc ngưng tụ thành một chu Bồ Đề Thụ tham thiên, phảng phất liên kết Chư Thiên Gia Nguyên, quá khứ tương lai.

“Bá!” “Bá!” “Bá!” Thiện Thi, Ác Thi, Tự Ngã Thi của y tự động từ bản thể hiển hóa mà ra, sau đó nhanh chóng dung hợp lại với nhau, bùng phát ra một cỗ Đại Đạo vĩ lực thao thiên.

Nhìn thấy một màn này, Tiếp Dẫn lộ vẻ vô cùng kích động hân hỉ, Thái Thanh Lão Tử cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn về phía Thông Thiên, thấy y cũng không tán phát đạo vận cùng khí thế đặc thù, không khỏi khẽ nhíu mày.

“Oanh!” Chỉ thấy Thiên Địa khẽ chấn động, một loại Đại Đạo quy tắc vô hình tự Chuẩn Đề tán phát mà ra, y u du tỉnh mở hai mắt, đôi mắt đen nhánh sáng ngời lộ ra vẻ vô cùng hân hỉ.

“Chúc mừng Chuẩn Đề Sư đệ!” “Chúc mừng Sư đệ!” Tam Thanh, Tiếp Dẫn mỉm cười hướng Chuẩn Đề đạo hạ.

“Đa tạ chư vị Sư huynh!” “Nếu không phải các huynh vô tư chia sẻ cảm ngộ chứng đạo Tam Thi Hợp Nhất, Sư đệ ta cũng không thể nhanh chóng chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La như vậy!” Chuẩn Đề từ bồ đoàn màu tím đứng lên, cung kính hướng các vị Sư huynh hành một lễ biểu đạt cảm tạ.

“Sư đệ khách khí rồi.” “Ngươi ta đều là Huyền Môn Thánh Nhân,

lý đương đồng tiến đồng thoái, cùng nhau tiến bộ!" Thái Thanh Lão Tử mỉm cười phẩy phẩy tay, sau đó ý bảo hai đồng tử châm trà.

Y khẽ nhấp một ngụm linh trà, ánh mắt nhìn về phía Luân Hồi Sơn, trong con ngươi lộ ra một vẻ ý vị thâm trường.

"Chư vị Sư đệ, Đại Vũ là Nhân Hoàng Cộng Chủ thu quan của Nhân Tộc Tam Hoàng Ngũ Đế, ý nghĩa của y không hề kém gì Tam Hoàng khai khởi sự quật khởi của Nhân Tộc, hiện nay Tô Thần Đạo Hữu có thể không có ở Hồng Hoang, chúng ta nếu hảo sinh mưu họa một phen, không chỉ có thể đạt được lợi ích phi phàm, đồng thời còn có thể khuếch đại ảnh hưởng lực của Thiên Đạo ta!" Nghe được lời của Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề ba người đều đôi mắt đồng loạt sáng lên, Thông Thiên thì ánh mắt nhìn về phía Luân Hồi Sơn, không hề có chút ý để tâm nào.

"Đại Sư huynh, Ngô Đẳng tất cả đều nghe theo an bài của huynh!" "Thiện!" Thái Thanh Lão Tử mỉm cười gật đầu.

Thiên Đạo cùng Địa Đạo vốn là trạng thái đối lập, lại thêm y chấp chưởng Nhân Tộc quyền hành, ảnh hưởng của Địa Đạo đối với Nhân Tộc ngày càng lớn, đương nhiên không thể bỏ qua cơ hội này!

Đại Vũ sau khi tiếp nhận Nhân Tộc Cộng Chủ, cũng không từ bỏ việc trị thủy.

Y đích thân làm, tay cầm Hậu Thiên Chí Bảo Khai Sơn Phủ do Sư tổ (Tô Thần) đích thân luyện chế, dẫn dắt vô số Đại Hiền Nhân Tộc phi kinh trảm cức, phá núi mở sông, một đường chém giết vô số yêu ma tác loạn.

Thậm chí để thực hiện lý niệm trong lòng, ba lần qua cửa nhà mà không vào, ngay cả nhi tử ra đời cũng không thể ở bên cạnh.

Khi đến Hoài Hà, y đã gặp phải Đại Yêu viễn cổ Vô Chi Kỳ trong

nước.

May mắn có Nhân Tộc Cộng Chủ Khí Vận che chở, lại thêm Nguyên Nhị cùng Mộng Yêu Yêu hai vị lão sư vẫn luôn âm thầm thủ hộ, y khi trị lý thủy hoạn Hoài Hà đã đại chiến với Vô Chi Kỳ, những Đại Hiền Nhân Tộc mà y mang theo suýt chút nữa bị toàn diệt!

Tu vi của Đại Vũ hiện nay bất quá là Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ, tâm phúc trọng thần bên cạnh đa số đều là Kim Tiên hoặc Thái Ất Kim Tiên, liên một cường giả Đại La cũng không có.

Mà Vô Chi Kỳ lại là cường giả Đỉnh Phong Đại La, chiến lực vô song, trong nước càng như hổ thêm cánh, Nguyên Nhị cùng Mộng Yêu Yêu hai người liên thủ, cũng chỉ bất quá là đánh lui y.

Ngay khi mọi người chuẩn bị suy nghĩ làm thế nào để đối phó Vô Chi Kỳ, một nam tử uy vũ thân mặc đế bào xích kim tỏa tử giáp vượt qua thời không mà đến, chính là Tiên Đình Đông Cực Đại Đế Lục Nhĩ Mi Hầu!

"Kiến quá Lục Nhĩ Sư huynh!" "Hai vị Sư muội hữu lễ rồi!" Ba người hành lễ lẫn nhau, trên mặt lộ ra vẻ vô cùng thân cận.

Với tư cách người thân cận của Lão gia, bọn y từ Vu Yêu Lượng Kiếp tiền kỳ đã thị phụng Lão gia, vô số Nguyên Hội này trôi qua đã sớm tích lũy tình nghị vô cùng sâu đậm.

Lục Nhĩ là đồng tử chiếu cố linh căn, Nguyên Nhị là đồng tử thị phụng Lão gia, Mộng Yêu Yêu thì là thị nữ thân cận thị phụng Lão gia.

"Vi huynh phụng Lão gia pháp chỉ, đến thu phục Vô Chi Kỳ đang hoắc loạn Hoài Hà này!" "Lão gia xuất quan rồi sao?" Nghe được lời của Lục Nhĩ, Nguyên Nhị cùng Mộng Yêu Yêu vô cùng hiếu kỳ.

Bởi vì mấy chục vạn năm nay, Lão gia kể từ khi đi Bất Chu Sơn,

liền không xuất hiện nữa.

"Lão gia sớm đã an bài Vi huynh hộ Nhân Tộc Cộng Chủ Đại Vũ chứng đạo, hơn nữa y vào lúc đó, đã nhìn ra Vô Chi Kỳ này là hòn đá cản đường Đại Vũ chứng đạo, đồng thời cũng là cơ duyên của Vi huynh!" Lục Nhĩ Mi Hầu cười cười, hướng bọn y tiết lộ an bài của Lão gia đối với mình.

Đối với năng lực nhìn xuyên tương lai của Lão gia, Nguyên Nhị cùng Mộng Yêu Yêu căn bản không bất ngờ, đồng thời cũng minh bạch việc mình được bổ nhiệm làm sư của Nhân Hoàng, bất quá chỉ là mượn Miêu Miêu Sư tỷ để tuyên bố mà thôi.

Lúc này, Đại Vũ cùng mấy chục danh Đại Hiền Nhân Tộc nhìn thấy Lục Nhĩ Mi Hầu giáng lâm, khí thế khủng bố cùng Chiến Chi Pháp Tắc thao thiên mà y tán phát ra, nội tâm chấn hám đồng thời, lại có chút quen thuộc một cách khó tả.

"Kiến quá Đông Cực Đại Đế!" Nhìn thấy y đi về phía mình, Đại Vũ nghiêm chỉnh hành lễ.

"Cộng Chủ vô nhu đa lễ, nếu chiếu theo bối phận mà luận, ngươi có thể xưng hô ta một tiếng Sư bá!" Lục Nhĩ Mi Hầu trịnh trọng hồi một lễ.

Tuy nói tu vi của Đại Vũ thấp, nhưng vị cách Nhân Tộc Cộng Chủ của y đặt ở đó, y cho dù thân là Tiên Đình Đông Cực Đại Đế, cũng không dám xem thường.

"Kiến quá Sư bá!" Nghe Lục Nhĩ nói vậy, nội tâm Đại Vũ nhẹ nhõm.

Vừa mới gặp Vô Chi Kỳ, một Đại Yêu khó đối phó, trong nháy mắt đã có Sư bá chủ động đến giúp mình giải quyết khó khăn, đây chính là chỗ tốt của việc dựa vào đại thụ sao?

“Thiện!” “Cộng Chủ cứ lùi ra một chút, tránh để lát nữa tư sát sẽ làm nước Hoài Hà bắn lên người ngươi!” Lục Nhĩ Mi Hầu nói xong, trực tiếp chưởng khống Chiến Chi Pháp Tắc dẫn đạo Bản Nguyên bản thân, hóa thành một tôn Hỗn Độn Ma Viên uy áp vạn cổ, phong tỏa Trường Hà thời không cùng tương lai vận mệnh.

“Vô Chi Kỳ, còn không mau tỉnh lại?” Một tiếng đại hát uyển như Đại Đạo chi âm, trực tiếp chấn tỉnh Vô Chi Kỳ vừa lui về đáy Hoài Hà âm thầm liệu thương.

Hình dạng của y giống vượn hầu, mũi tháp, trán lồi, đầu trắng thân xanh, hỏa nhãn kim tinh, đầu và cổ dài trăm thước, tất cả thần thông bản mệnh: hiểu âm dương, hội nhân sự, thiện xuất nhập, tránh tử diên sinh, có thể nói là cường đại vô song.

Thủy cung mà Vô Chi Kỳ cư trú bao phủ sát khí nồng đậm vô cùng, khi nghe được Đại Đạo chi âm của Lục Nhĩ Mi Hầu cùng sự dẫn dắt của Bản Nguyên, đôi mắt hỏa nhãn kim tinh bắt đầu chậm rãi khôi phục thần trí.

“Cùng ta đồng tông đồng nguyên?” Suy nghĩ một lát, Vô Chi Kỳ trực tiếp sử dụng thần thông, từ đáy Hoài Hà xuất hiện bên bờ.

“Ngươi rốt cuộc là ai?

Sao lại có Bản Nguyên giống ta?” Y nhìn Lục Nhĩ Mi Hầu, nội tâm thân cận nhưng thần sắc tràn đầy cảnh giác.

“Thật không ngờ, ngươi đã đột phá Đỉnh Phong Đại La mà vẫn chưa giác tỉnh, cũng không biết truyền thừa chân chính của mình.” Lục Nhĩ Mi Hầu khẽ lắc đầu, y đưa tay phải khẽ búng một cái, một đạo quang vựng năng lượng Đại Đạo nhu hòa chìm vào thức hải của Vô Chi Kỳ.

“《Vô Úy Chiến Quyết》?” “Ngô lại là Xích Khào Mã Hầu, một

phần tàn khu Bản Nguyên của Hỗn Độn Ma Viên hóa thành Hỗn Thế Tứ Hầu?" Sau khi triệt để giác tỉnh truyền thừa bản thân, đôi mắt hỏa nhãn kim tinh của Vô Chi Kỳ bắn ra hai đạo Đại Đạo Thần Quang, động xuyên Thương Khung Vũ Trụ, chiếu rọi Gia Nguyên Chư Thiên!

"Vô Chi Kỳ, ngươi bị sát khí Hoài Hà ảnh hưởng, mang đến phá hoại vô biên cho Nhân Tộc, nhìn ở việc ngươi cùng ta đồng tông đồng nguyên, Ngô cho ngươi một cơ hội lập công chuộc tội, phụ trợ Nhân Tộc Cộng Chủ Đại Vũ trị thủy, ngươi có bằng lòng không?" "Ngô nguyện ý chuộc tội!" Vô Chi Kỳ rất rõ ràng, nếu không phải Lục Nhĩ Mi Hầu đồng tông đồng nguyên đến, e rằng kết cục chờ đợi mình sẽ là thân tử đạo tiêu, bởi vì dưới sự chi trì của Địa Đạo, không có bất kỳ ai có thể ngăn cản Đại Vũ chứng đạo!

"Vô Chi Kỳ nguyện phụ trợ Cộng Chủ trị thủy, để bù đắp những lỗi lầm đã phạm trước đây, khẩn thỉnh Cộng Chủ thu lưu!" Đến trước mặt Đại Vũ, Vô Chi Kỳ trịnh trọng hành lễ.

"Kể từ khi ngươi đã mê đồ tri phản, hơn nữa cũng nguyện ý lập công chuộc tội, vậy Bản Đế sẽ chờ đợi biểu hiện của ngươi!" Dễ dàng giải quyết được khó khăn, lại còn đạt được sự chi trì toàn lực của một cường giả Đỉnh Phong Đại La, nội tâm Đại Vũ hân hỉ không thôi.

Lục Nhĩ Mi Hầu khẽ phẩy tay phải, một đạo năng lượng nhu hòa chìm vào tay Nguyên Nhị, lưu lại làm hậu thủ.

Lão gia từng nói, một khi Hỗn Thế Tứ Hầu tề tụ, liền có cơ hội dung hợp thành Hỗn Độn Ma Viên, không chỉ có thể triệt để chưởng khống 'Chiến Chi Đại Đạo', còn có thể trở thành một tôn Ma Viên vô địch chiến Thiên, chiến Địa, chiến Chúng Sinh!

Sau khi trị lý thủy hoạn Hoài Thủy thỏa đáng, việc trị thủy của Nhân Tộc đã hoàn thành bảy phần.

Đại Vũ với tư cách Nhân Tộc Cộng Chủ, còn có nhiều việc hơn cần xử lý, ba phần còn lại thì chuẩn bị giao cho tâm phúc trọng thần, dù sao những người này đều đã theo y bên cạnh hơn vạn năm, đều biết lý niệm trị thủy 'nhân địa chế nghi' và 'đổ bất như sơ'.

Ngay khi Đại Vũ chuẩn bị trở về Nhân Tộc đô thành, một tiên tử Thạch Cơ thanh y tuyệt đại phong hoa giáng lâm mà đến, nàng từ Ngũ Trang Quán thỉnh đến Địa Thư, chứng đạo chí bảo của Thánh Nhân Trấn Nguyên Tử, mục đích là để tu chỉnh núi sông cương vực Nhân Tộc, hơn nữa bổ nhiệm Sơn Thần Hà Thần.

Có kiện chí bảo này ở đó, cho dù Đại Vũ triệt để buông tay, cũng sẽ không ảnh hưởng đến đại nghiệp trị thủy, ngược lại còn có thể nhanh chóng hơn triệt để tiêu trừ thủy hoạn Nhân Tộc!

"Kiến quá Sư tỷ!" "Kiến quá Sư tỷ!" Nguyên Nhị cùng Mộng Yêu Yêu nhìn thấy Thạch Cơ giáng lâm về sau, mỉm cười tiến lên hành lễ, trên mặt lộ ra nụ cười thân cận từ tận đáy lòng.

"Hai vị Sư muội hữu lễ rồi!" Thạch Cơ nghiêm túc đáp lễ.

Nàng với tư cách đệ tử ký danh tọa hạ lão sư, tuy nói bị hai người bọn y xưng hô là Sư tỷ, nhưng lại là do bọn y một tay giáo đạo mà ra, tình nghĩa giữa bọn họ vô cùng chân chí.

Vẫn còn nhớ mình khi mới bái tại ngoài Luân Hồi Sơn môn, vẫn là Mộng Yêu Yêu dẫn mình vào mà!

Có Thạch Cơ gia nhập, lại thêm Vô Chi Kỳ, Xích Khào Mã Hầu Đỉnh Phong Đại La này, Đại Vũ yên tâm trở về Nhân Tộc đô thành, bế quan tiêu hóa những gì thu được từ trị thủy những năm này.

Ban đầu, dưới sự tương trợ của Thạch Cơ với chí bảo 'Địa Thư', các thần chức dưới trướng Đại Vũ trị thủy vô cùng thuận lợi.

Nhưng theo thời gian trôi đi, những kẻ 'tranh công' bắt đầu xuất

hiện.

Có Thiên Đình đánh danh nghĩa tương trợ Nhân Tộc Cộng Chủ, đệ tử Nhân Giáo, Xiển Giáo, Tây Phương Giáo, bọn y phân phân mô phỏng, sớm hơn chém giết thủy yêu trong Trường Giang, Hoàng Hà, Vị Hà, thậm chí còn dùng thần thông chiếu rọi đến các bộ lạc Nhân Tộc, lấy đó để đạt được sự kính ngưỡng và cảm kích của Nhân Tộc.

Đối với Nhân Tộc mà nói, việc đệ tử môn hạ Thiên Đạo Thánh Nhân cùng Thiên Đình cùng nhau tương trợ mình trị thủy, đương nhiên là có nhiều chỗ tốt, nhưng đối với Thạch Cơ, Mộng Yêu Yêu, Nguyên Nhị bọn y mà nói, đây lại chính là đang 'tranh công tích'!

Một khi Đại Vũ thuận lợi chứng đạo thành công, công đức thuộc về mình chẳng phải sẽ bị bọn y cướp đi sao?

"Sư tỷ, chúng ta nên làm thế nào?" Mộng Yêu Yêu cùng Nguyên Nhị ánh mắt nhìn về phía Thạch Cơ.

"Kể từ khi Huyền Môn không tuân thủ ước định với Nhân Tộc Cộng Chủ, vậy chúng ta sẽ trực tiếp đánh trả lại!" Ánh mắt Thạch Cơ lạnh lẽo, một thân thanh y đón gió vũ động, khí thế băng lãnh, chiến ý thao thiên.

Tiếp theo, ba người bọn y dọc theo Trường Giang và Hoàng Hà lên thượng nguồn, trực tiếp đánh cho những đệ tử Huyền Môn nhân cơ hội muốn 'tranh công tích' một trận, một số kẻ không phục thì trực tiếp ra tay đánh giết!

Khi biết đệ tử môn hạ bị giết, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề tứ nhân khẽ nhíu mày, sau đó phái ra thủ đồ môn hạ Huyền Đô, Quảng Thành Tử cùng Di Lặc.

Bọn y với tư cách Đại Năng Chuẩn Thánh, giáo huấn ba Đại La Đỉnh Phong chẳng phải là dễ như trở bàn tay?

Nhưng điều khiến bọn y không ngờ tới là, Bạch Miêu Miêu sớm đã chú ý đến việc Huyền Môn đến 'tranh công tích' chứng đạo của Đại Vũ, âm thầm phái ra Ngao Thăng, Tứ Bất Tương, Nguyên Nhất tùy thời chờ lệnh.

Chương 293

Khi Huyền Đô, Quảng Thành Tử, Di Lặc muốn ra tay đối với Thạch Cơ, Nguyên Nhị, Mộng Yêu Yêu, trong nháy mắt đã bị Ngao Thăng, Tứ Bất Tương cùng Nguyên Nhất trấn áp, buộc bọn y không thể không sử dụng chứng đạo chí bảo mà lão sư đã tặng.

Thái Thanh Lão Tử khẽ lắc đầu, trực tiếp hạ lệnh để Huyền Đô phản hồi Thủ Dương Sơn, đừng tiếp tục xen vào việc trị thủy của Đại Vũ, chuẩn bị từ phương diện khác để tăng cường ảnh hưởng lực của Thiên Đạo mình trong Nhân Tộc.

"Địa Đạo này, thật là khi người quá đáng!" Trong Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đôi mắt ngưng lại, giữa ánh mắt huyễn diệt phảng phất có vô số khí nhận khai thiên hiển hóa.

Y không ngờ tới, đệ tử tinh anh tọa hạ Tô Thần lại nhiều như vậy, ngay cả cước lực bé nhỏ cùng đồng tử, toàn bộ đều là tồn tại cấp bậc Hỗn Nguyên Kim Tiên, vậy mười hai vị đệ tử chân truyền của y thì sao?

Thực lực lại cường đại đến mức nào?

Ngay khi Nguyên Thủy Thiên Tôn chuẩn bị nhân cơ hội này ra tay trấn áp Địa Đạo, thân ảnh Thái Thanh Lão Tử trực tiếp giáng lâm mà đến.

"Kiến quá Đại huynh!" Y từ bồ đoàn màu tím đứng dậy, cung kính hướng Thái Thanh Lão Tử hành một lễ.

"Nhị đệ, đệ tử tọa hạ Tô Thần Đạo Hữu thực lực phi phàm, đệ nếu như lấy tôn vị Thánh Nhân giới nhập tranh đấu giữa đệ tử đời thứ hai, không chỉ sẽ ảnh hưởng đến thanh dự của đệ, đồng thời còn

sẽ gánh chịu nhân quả chủ yếu của việc Thánh Nhân khai chiến Thiên Địa!" "Đại huynh, huynh trước đây không phải nói nhân lúc Tô Thần Đạo Hữu không có ở Hồng Hoang, chúng ta Thiên Đạo Thánh Nhân mượn cơ hội này trấn áp Địa Đạo sao?" Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút không hiểu.

Một đệ tử ký danh tọa hạ y vẫn lạc trong tay Mộng Yêu Yêu, thủ đồ Quảng Thành Tử được phái ra cũng bị Tứ Bất Tương cường thế trấn áp, vừa mới chuẩn bị ra tay trút bỏ uy phong Địa Đạo, sao Đại huynh lại đích thân xuất hiện gọi đình?

Trong tình huống Tô Thần cùng Bình Tâm không có ở đây, năm tôn Thiên Đạo Thánh Nhân mình muốn giáo huấn ba tôn Địa Đạo Thánh Nhân, chẳng phải là dễ như trở bàn tay sao?

Nghĩ đến lúc đó bị sủng vật Bạch Miêu Miêu của Tô Thần một chiêu miểu sát, Nguyên Thủy Thiên Tôn đến nay vẫn cảm thấy là một sỉ nhục, hiện nay Tam Thi Hợp Nhất chân chính chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên về sau, đương nhiên muốn rửa sạch sỉ nhục!

"Nhị đệ, tuy nói chúng ta hiện nay đều đã Tam Thi Hợp Nhất chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La, nhưng một khi trong khoảng thời gian Đại Vũ chứng đạo này tiến hành Thánh Nhân đại chiến, ngoài việc sẽ hủy diệt Hồng Hoang ra, còn sẽ triệt để đẩy Nhân Đạo về phía Địa Đạo." "Vi huynh lần này đến tìm đệ, là muốn đệ phái đệ tử môn hạ Hoàng Long, tiệt hồ (cắt ngang) việc Đại Vũ chứng đạo cùng chí bảo mấu chốt của Nhân Tộc, điều này sẽ mang lại lợi ích khó tưởng tượng cho Xiển Giáo của đệ!" Thái Thanh Lão Tử nói xong, tiếp lấy linh trà mà Nguyên Thủy đích thân pha.

"Đại Vũ chứng đạo cùng chí bảo mấu chốt của Nhân Tộc?

Điều này có liên quan đến đệ tử môn hạ ta Hoàng Long sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn khẽ nhíu mày, sau đó trong lòng nghiêm túc

thôi toán.

Từ trước đến nay, y đều không coi trọng những kẻ phi mao đái giác biển mao súc sinh, cho dù là Long Tộc từng là bá chủ Hồng Hoang cũng không ngoại lệ.

Sở dĩ thu Hoàng Long làm đồ đệ, là vì Long Tộc đã dâng lên Cửu Long Trầm Hương Liễn làm tọa kỵ, đồng thời cũng muốn tiện tay bố cục một quân cờ trong Tiên Thiên Tam Tộc mà thôi.

Vô số Nguyên Hội này trôi qua, Hoàng Long trong Xiển Giáo thuộc về đệ tử không được y yêu thích nhất, ngay cả một kiện Tiên Thiên Linh Bảo cũng chưa từng ban tặng.

Bởi vậy, Hoàng Long bên ngoài còn xưng là Tam Vô Kim Tiên (vô pháp bảo, vô đệ tử, vô thụ sủng).

"Nhị đệ, mấu chốt Đại Vũ chứng đạo là vì Nhân Tộc triệt để giải quyết yêu thú xâm hại, y muốn thuận lợi chứng đạo, cần luyện chế chín kiện chí bảo trấn áp Nhân Tộc Cửu Châu." "Mà muốn luyện chế chín kiện chí bảo này, thì cần Chân Thân của chín tôn cao thủ Đại La Kim Tiên trở lên cùng tông đồng nguyên đồng huyết mạch mới có thể luyện chế, toàn bộ Hồng Hoang trừ Long Tộc có cái nội tình này ra, không còn ai khác!" Thái Thanh Lão Tử với tư cách giáo chủ Nhân Giáo, việc thôi toán mấu chốt chứng đạo của Tam Hoàng Ngũ Đế Nhân Tộc khá rõ ràng, vì vậy y muốn mượn việc Đại Vũ luyện chế chí bảo chứng đạo, để chen chân vào Nhân Tộc và áp chế Địa Đạo.

"Đại huynh, huynh là nói chín kiện chí bảo chứng đạo của Đại Vũ tương ứng với Cửu Tử Long Vương sao?" Nghe Thái Thanh Lão Tử nhắc nhở, Nguyên Thủy Thiên Tôn không khỏi nhìn về phía Đông Hải.

Y rất rõ ràng, muốn tìm chín cao thủ Đại La Kim Tiên cùng tộc không quá khó, nhưng muốn cùng tông đồng nguyên đồng huyết

mạch, thì chỉ có thể là Cửu Tử Long Vương.

"Không sai!" Thái Thanh Lão Tử khẽ gật đầu.

"Hoàng Long Sư điệt là huyết mạch hạch tâm Long Tộc, lại thêm Long Tộc đối với đệ cũng vô cùng cung kính, do đệ đến tiệt hồ chín đỉnh mà Đại Vũ chứng đạo cần, mới là thích hợp nhất." "Chờ Đại Vũ chứng đạo về sau, Nhân Tộc tiến vào thời đại vương triều 'Gia Thiên Hạ', Long Tộc cũng sẽ vì công tích bản thân mà trở thành Nhân Tộc Đồ Đằng, Xiển Giáo của Sư đệ, cũng sẽ nhờ vậy mà đại hoạch kỳ ích!" "Đa tạ Đại huynh!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đương nhiên biết Nhân Tộc Đồ Đằng đại biểu điều gì, nếu có thể đạt được quyền chưởng khống Khí Vận Đồ Đằng, Xiển Giáo mình cũng sẽ có cơ hội chấp chưởng Nhân Đạo quyền hành và ý chí!

"Thiện!" Thái Thanh Lão Tử khẽ gật đầu ý bảo với y, buông chiếc ngọc bôi tiên khí trong tay, trực tiếp rời khỏi Ngọc Hư Cung.

Cùng lúc đó, Thông Thiên Giáo Chủ khi nhìn thấy Nhân, Xiển, Tây Phương Tam Giáo tranh đấu với tọa hạ Tô Thần, cuối cùng phải tháo chạy thảm hại, căn bản không hề có chút bất ngờ nào.

Trong mắt y, mấy vị Sư điệt tuy nói ưu tú, nhưng căn bản không thể so sánh với đệ tử tọa hạ Tô Thần.

Quan trọng nhất là, lần này Tô Thần Đạo Hữu phái ra chỉ là đồng tử và đệ tử ký danh tọa hạ, ngay cả đệ tử chân truyền chân chính cũng chưa xuất hiện!

Ngọc Hư Cung.

Sau khi thấy Đại huynh rời đi, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức truyền chỉ cho Hoàng Long đang trị nhậm ở Thiên Đình, bảo y lập tức trở về sư môn.

"Đệ tử bái kiến lão sư, cung chúc lão sư Thánh thọ vô cương!"

Hoàng Long trở về Ngọc Hư Cung, cung cung kính kính đối với Nguyên Thủy khấu đầu hành lễ, thái độ vô cùng kiền thành.

Y tuy nói không được lão sư yêu thích, nhưng đối với Nguyên Thủy lại là sự tôn kính và yêu mến từ tận đáy lòng.

"Hoàng Long, Vi sư có một vận phúc duyên tặng cho Long Tộc của ngươi, do ngươi đích thân phản hồi Đông Hải cùng Chúc Long tường đàm, hi vọng ngươi đừng phụ trọng dụng của Vi sư đối với ngươi!" Đối mặt với Hoàng Long khấu đầu hành lễ, Nguyên Thủy Thiên Tôn cao tọa trên thất thải tường vân, cư cao lâm hạ khẽ hạm thủ.

"Thỉnh lão sư yên tâm, đệ tử nhất định sẽ không làm ngài thất vọng!" Hoàng Long kích động không thôi, vỗ ngực liên tục bảo chứng.

"Thiện!" Nguyên Thủy Thiên Tôn khẽ gật đầu, sau đó ban tặng một kiện Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cùng một kiện Hậu Thiên Chí Bảo, tránh để Hoàng Long trở về Long Tộc bị Chúc Long hỏi về việc biết được tình huống mình coi thường Long Tộc.

"Đệ tử bái tạ lão sư!" Cuối cùng cũng đạt được Tiên Thiên Linh Bảo do lão sư ban tặng, Hoàng Long kích động đến không thể hơn.

Tiếp theo, sau khi được Nguyên Thủy dặn dò kỹ lưỡng, Hoàng Long sử dụng thần thông hướng về Tổ Địa Đông Hải mà đi.

Trở về Tổ Địa Long Tộc.

Khi biết Hoàng Long mang theo pháp chỉ của Thánh Nhân Nguyên Thủy mà đến, Chúc Long cùng Long Mẫu đích thân tiếp kiến.

"Lão tổ tông, Long Mẫu, lão sư nhìn ở việc Long Tộc chúng ta bình thường hiếu thuận cung kính, đặc biệt tặng Long Tộc chúng ta một cơ duyên, đó chính là để Long Tộc chúng ta trở thành Nhân Tộc

Đồ Đằng!" Bá!

Nghe được lời của Hoàng Long, tất cả mọi người tại chỗ đôi mắt không nhịn được đột nhiên sáng lên, duy chỉ có ánh mắt Chúc Long cổ phác thâm thúy, không nhìn ra chút tình tự ba động nào.

"Hoàng Long, ngươi nói rõ ràng đi." Theo yêu cầu của y, Hoàng Long tường tận giao đãi pháp chỉ của lão sư.

Chúc Long cùng Long Mẫu càng nghe càng cảnh giác, sau khi biết được dụng ý chân chính của đối phương, nội tâm không nhịn được khẽ thở dài.

Ai cũng biết, hiện nay Nhân Tộc Cộng Chủ Đại Vũ được Địa Đạo phụ trợ thành đạo, y cho dù muốn luyện chế chí bảo chứng đạo và trấn áp Nhân Tộc Cửu Châu, cũng nên do thành viên Địa Đạo đến thương nghị với Long Tộc mình.

Khi nào đến lượt Xiển Giáo chen chân vào?

Một khi Địa Đạo đến lúc đó đến, Long Tộc mình chẳng phải sẽ trở thành nhân vật mấu chốt tranh đoạt giữa Thiên Đạo Thánh Nhân và Địa Đạo Thánh Nhân sao?

Bất luận là bên nào, Long Tộc mình cũng không thể đắc tội!

Nhìn Hoàng Long vẫn thao thao bất tuyệt nói về ân tình của lão sư đối với Long Tộc mình, vẻ mặt thành kính cung kính hiếu thuận của y, Chúc Long tính cách cổ phác đạm nhiên khẽ lắc đầu.

Y tuy nói cực ít tiến vào thế giới Hồng Hoang, nhưng cũng từ Long Tộc khác nói qua đãi ngộ của Hoàng Long trong Xiển Giáo, cái 'Tam Vô Kim Tiên' của Xiển Giáo này, cũng không phải không có căn cứ a!

"Hoàng Long, ngươi trước tiên đến Đông Hải Long Cung nghỉ ngơi một phen, chờ Bản Tọa cùng Đại tẩu thương nghị một phen rồi

sẽ hồi đáp Thánh Nhân Nguyên Thủy!" "Vâng, Lão tổ tông." Chờ Hoàng Long rời đi về sau, Chúc Long, Long Mẫu, Ứng Long mấy vị lão tổ hạch tâm nhìn nhau, đều thấy được sự cảnh giác cùng bất đắc dĩ trong mắt đối phương.

"Lão tổ tông, hành động này của Thánh Nhân Xiển Giáo, chẳng khác nào đẩy Long Tộc chúng ta vào trung tâm xoáy nước tranh đấu giữa Địa Đạo và Thiên Đạo, một khi sơ suất, nguyên khí mà Long Tộc chúng ta khó khăn lắm mới khôi phục được, sẽ trong nháy mắt tan thành tro bụi!" "Không sai!" "Thánh Nhân Tô Thần đối với Long Tộc chúng ta cực kỳ hậu ái, không chỉ thu nhận nhi tử Ngao Nhuận là Ngao Liệt làm đệ tử chân truyền, tọa kỵ Ngao Thăng dưới trướng y cũng được y bồi dưỡng đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên." "Thậm chí ngay cả Thái Tử cũng chịu ân huệ của y, để tẩy kim nghiệp hỏa tẩy tịnh phần lớn nghiệp lực bản thân, từ đó một lần đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, chúng ta nếu như trở thành quân cờ để Xiển Giáo tính kế Địa Đạo, lại sao có thể xứng đáng với Thánh Nhân Tô Thần?" Lúc này, Thái Tử Ngao Càn đứng lên nhìn về phía mọi người.

"Mẫu hậu, Thúc phụ, Thánh Nhân Xiển Giáo vẫn luôn không coi trọng Long Tộc chúng ta, hiện nay lại muốn lấy Long Tộc chúng ta làm quân cờ để tính kế Địa Đạo, chi bằng chúng ta trực tiếp đi cầu viện Thánh Nhân Tô Thần, thế nào?" Y rất rõ ràng, Long Tộc mình căn bản không có tư cách phản kháng Thánh Nhân Nguyên Thủy, nhưng đồng thời cũng không cách nào chịu đựng thân phận quân cờ trong tranh chấp Thiên Đạo và Địa Đạo.

Chi bằng dứt khoát đưa ra quyết định, ngả về Địa Đạo, lựa chọn Thánh Nhân Tô Thần!

Dù sao, Nhân Tộc Cộng Chủ Đại Vũ vốn dĩ được Địa Đạo dẫn đạo thành đạo, lại thêm Thánh Nhân Tô Thần hành sự quang minh chính đại, đối với Long Tộc mình chiếu cố khá nhiều, xét về tình về

lý, cũng không thể giúp Thánh Nhân Nguyên Thủy tính kế y.

Quan trọng nhất là, thực lực Địa Đạo đã vượt qua Thiên Đạo, có Thánh Nhân Tô Thần che chở, căn bản không sợ Thánh Nhân Nguyên Thủy nhắm vào Long Tộc mình!

"Ý kiến của Càn nhi rất hay, giữa Thánh Nhân Xiển Giáo và Thánh Nhân Tô Thần, Bản Cung vẫn tin tưởng Thánh Nhân Tô Thần hơn!" Long Mẫu lập tức biểu thái.

"Tốt!" "Kể từ khi mọi người đều có ý kiến này, vậy ta sẽ để Hoàng Long phản hồi Côn Luân hồi đáp Thánh Nhân Nguyên Thủy, cứ nói Long Tộc chúng ta nguyện ý cống hiến vì Nhân Tộc, đồng thời lại do Ngao Liệt tiết lộ tin tức này cho Thánh Nhân Tô Thần!" Chúc Long một chùy định âm.

Rất nhanh, Hoàng Long mang theo tin tức của y phản hồi Côn Luân, khi Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe được lời của Chúc Long, lập tức đoán ra y không muốn trở thành quân cờ của mình để tính kế Địa Đạo, thậm chí cực kỳ có khả năng đã triệt để ngả về Tô Thần!

"Đúng là phế vật, một chút việc cũng không làm tốt!" Y lạnh lùng trừng Hoàng Long một cái, dọa y quỳ rạp xuống đất, run lẩy bẩy.

Khoảnh khắc tiếp theo, Nguyên Thủy Thiên Tôn chưởng khống Thiên Đạo chi lực, một niệm giáng lâm đến Thủ Dương Sơn.

"Đại huynh, Long Tộc không muốn trở thành quân cờ Thiên Đạo của ta, hiện tại ngược lại ngả về Địa Đạo, thật là đáng chết!" Thủ Dương Sơn, Thái Thanh Cung.

Thái Thanh Lão Tử tọa trên bồ đoàn màu tím, quanh thân bao phủ vô tận Đại Đạo Pháp Tắc chi lực, phảng phất như bao bọc y thành một viên 'Đan', diễn hóa dị tượng Vô Cực sinh Thái Cực, trạng như Vĩnh Hằng Đại Đạo, chí cao thần thánh!

Khi y nghe lời nói phẫn nộ của nhị đệ, dị tượng 'Vô Cực sinh Thái Cực' quanh thân y lập tức biến ảo, Thái Cực sinh Lưỡng Nghi Âm Dương sơ phân, Đại Đạo khủng bố diễn dịch Thiên Địa chí lý.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm tri được tất cả điều này, nội tâm không khỏi rùng mình. 'Đại huynh 'Đạo' lại tinh tiến rồi'!

Y đang chuẩn bị dùng Long Tộc để sát kê cảnh hầu, thì Thái Thanh Lão Tử bỗng mở hai mắt, trực tiếp nhìn về phía Bất Chu Sơn.

"Bá!" Cùng lúc đó.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Thông Thiên ở Bích Du Cung cũng lần lượt quay đầu nhìn về phía Bất Chu Sơn.

"Khí tức Phụ Thần!" Giây lát sau.

Thân ảnh Thông Thiên Giáo Chủ cũng bắt đầu hạ lâm đến Thái Thanh Cung.

"Đã gặp Đại huynh, Nhị huynh!" "Tô Thần Đạo hữu cùng Bình Tâm Nương Nương mấy chục vạn năm nay vẫn luôn không xuất hiện, nguyên lai là đã tiến nhập vào không gian hư vô thần bí bên phải Pangu Đại Điện, nhưng vì sao trên thân y lại tán phát khí tức Phụ Thần?" Với năng lực của Bình Tâm, Tam Thanh căn bản không thể chân chính cảm ứng được nàng.

Nhưng khí tức Phụ Thần đối với ba huynh đệ bọn họ mà nói, thực sự quá mẫn cảm, cả Hồng Hoang thế giới căn bản không thể giấu được bọn họ!

"Nhị đệ, đã Tô Thần Đạo hữu cùng Bình Tâm đều đã phản hồi Hồng Hoang, vậy chuyện Nhân Tộc Cộng Chủ Đại Vũ chứng đạo cứ thuận kỳ tự nhiên đi, không cần khắc ý nhằm vào một Long Tộc nho nhỏ." Thái Thanh Lão Tử trước tiên nghiêm mặt nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn, sau đó lại nhìn Thông Thiên.

“Tam đệ, chúng ta khi chưa chứng đạo thành Thánh cũng từng tiến nhập không gian hư vô bên phải Pangu Đại Điện, ẩn bí hàm chứa bên trong thực sự quá nhiều, có lẽ Bình Tâm từ đó đã nhận được di trạch Phụ Thần lưu lại, do đó mới chưởng khống một bộ phận ý chí Phụ Thần!” Nghe xong lời Đại huynh, thần sắc Nguyên Thủy vô cùng ngưng trọng.

Vốn dĩ Địa Đạo đã vô cùng cường thế, giờ đây Bình Tâm lại từ không gian hư vô bên phải Pangu Đại Điện mà nhận được di trạch Phụ Thần, tiến thêm một bước chưởng khống ý chí Phụ Thần, vậy Địa Đạo chẳng phải sẽ vĩnh viễn áp Thiên Đạo của chính mình một đầu sao?

“Đại huynh, Nhị huynh, đã Tô Thần Đạo hữu cùng Bình Tâm Nương Nương có thể ở không gian hư vô thần bí bên phải Phụ Thần Đại Điện mà nhận được cơ duyên Phụ Thần, vậy chúng ta Tam Thanh có thể tiến nhập vào đó thử một chút không?” “Lần trước chúng ta tiến nhập vào đó, nhìn thấy một số hình ảnh đặc thù, có lẽ đó chính là khải thị Phụ Thần để lại cho chúng ta, nếu có thể càng thâm nhập hơn một chút, nói không chừng có thể nhận được nhiều hơn!” Thông Thiên có một loại trực giác vô cùng mạnh mẽ, nếu chính mình có thể tiến nhập vào không gian hư vô thần bí bên phải Phụ Thần Đại Điện, nói không chừng có thể triệt để giải quyết sự chưởng khống của Thiên Đạo đối với chính mình.

“Tam đệ, Phụ Thần Đại Điện do Vu Tộc chưởng khống, chúng ta muốn tiến nhập vào đó, tất phải được Vu Tộc chuẩn hứa mới được, với cục diện hiện nay, Bình Tâm lại sao có thể để chúng ta tái tiến nhập vào đó?” Thái Thanh Lão Tử khẽ lắc đầu.

Y ẩn ẩn cảm giác được, trong không gian hư vô thần bí bên phải Phụ Thần Đại Điện ẩn chứa những điều phi đồng nhất bàn ẩn bí, nếu có thể tiến nhập vào đó, không chỉ có hy vọng nhận được di trạch Phụ

Thần, nói không chừng còn có cơ hội ‘nhìn’ thấy tương lai!

“Ngã Tam Thanh tác vi Nguyên Thần Phụ Thần sở hóa, nhưng ‘y’ lại thiên tâm tinh huyết sở hóa đích Vu Tộc, thực sự có chút bất công bình!” Nguyên Thủy Thiên Tôn nghĩ đến Phụ Thần để lại cho Vu Tộc quá nhiều để uẩn, nội tâm y tràn đầy bất phẫn.

Lúc này.

Nghe xong lời y nói.

Thái Thanh Lão Tử cùng Thông Thiên Giáo Chủ đối mắt nhìn nhau, thần sắc tràn đầy vô nại, đồng thời cũng xen lẫn một tia ẩn ẩn hối hận.

Phụ Thần để lại cho chính mình Tam Thanh quyền hành Thiên Đạo cùng quyền hành Nhân Đạo, xa xa vượt qua Địa Đạo của Vu Tộc, đâu mà thiên tâm rồi?

Chỉ bởi vì Thiên Đạo ý thức sớm đản sinh, khâm định Lão Sư là đại ngôn nhân Thiên Đạo, điều này mới khiến chính mình Tam Thanh không thể nhận được quyền hành Thiên Đạo và Nhân Đạo do Phụ Thần lưu lại.

Quan trọng nhất là.

Vì chính mình Tam Thanh đã không kiên thủ ‘Đạo’ của chính mình, lựa chọn đến Tử Tiêu Cung nghe Lão Sư giảng đạo, và sửa tu pháp môn chứng đạo 《Trảm Tam Thi》 của y.

Chương 294

Điều này không chỉ làm nhục thân phận Pangu Chính Tông của bản thân, mà còn cắt đứt triệt để hy vọng đoạt lại quyền hành Phụ Thần!

Nếu không phải Tô Thần Đạo hữu toàn lực tương trợ, chính mình Tam Thanh không những không có cơ hội giác tỉnh quyền hành Phụ Thần lưu lại, mà ngay cả công pháp chứng đạo chân chính của y là 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 cùng 'Hỗn Nguyên Tam Tài Đại Trận' cũng không thể nhận được!

"Đại huynh, Nhị huynh, sau khi các ngươi Tam Thi hợp nhất có cải tu công pháp chứng đạo 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 của Phụ Thần không?" Thông Thiên nội tâm minh bạch, chính mình Tam Thanh muốn thoát khỏi thân phận quân cờ Thiên Đạo, chỉ có đi con đường công pháp chứng đạo chân chính 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 do Phụ Thần lưu lại, mới có hy vọng.

Nếu Đại huynh cùng Nhị huynh thuận lợi cải tu 《Hồng Mông Cửu Chuyển》, rồi phối hợp 'Hỗn Nguyên Tam Tài Đại Trận', thì có cơ hội xóa bỏ ý chí Thiên Đạo, thậm chí từ tay Lão Sư cướp lại quyền chủ tể Thiên Đạo!

Đến lúc đó.

Đại huynh chưởng khống Nhân Đạo, Nhị huynh chưởng khống Thiên Đạo, Bình Tâm Vu Tộc chưởng khống Địa Đạo, chính mình thì là 'Tiệt thủ Đại Đạo Độn Khứ Đích Nhất', lại thêm Tô Thần Đạo hữu, Hồng Hoang thế giới sẽ chân chính sở hữu vô hạn khả năng!

"Tam đệ, Vi huynh sau khi Tam Thi hợp nhất chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cứ tưởng Tam Thi bản nguyên đã triệt để

dung hợp với bản thể, nhưng lại phát hiện không phải vậy, mà là tồn tại bằng một phương thức cực kỳ đặc thù." "Bản nguyên của Vi huynh đang tăng trưởng, Tam Thi cũng đồng dạng ở trong thân mình, chỉ cần tâm niệm nhất động, tùy thời đều có thể triệu hoán ra Thiện Thi, Ác Thi cùng Tự Ngã Thi!" "Khi Ngô thử cải tu công pháp chứng đạo 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 của Phụ Thần, bản nguyên của Ngô không có vấn đề gì, nhưng Tam Thi trong bản nguyên lại cực kỳ kháng cự." Thái Thanh Lão Tử nói, y khẽ nhíu mày, ánh mắt thâm thúy nhìn về phía Hỗn Độn Thiên Khung.

"Những năm nay, Vi huynh trải qua vô số lần thử nghiệm, dung hợp 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 với 《Trảm Tam Thi》, tuy nói có chút thành hiệu, nhưng công pháp chứng đạo chân chính, tất phải lấy 《Trảm Tam Thi》 làm chủ!" Luôn luôn là vậy.

Tam Thanh đều cho rằng sau khi Tam Thi hợp nhất thuận lợi chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, thì có thể cải tu công pháp chứng đạo 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 của Phụ Thần, nhưng Thái Thanh Lão Tử sau khi chân chính chứng đạo, lại phát hiện vẫn còn hạn chế.

Đây là Lão Sư cố ý làm, hay là nguyên nhân khác?

"Đại huynh, tình huống của Ngô cũng tương tự, lúc xưa khi Tam Thi hợp nhất, Ngô từng thử cưỡng hành luyện hóa Tam Thi bản nguyên, nhưng lại phát hiện căn bản không làm được." "Có phải đợi đột phá đến Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên, mới có thể cải tu công pháp chứng đạo Phụ Thần không?" Nghe lời Nguyên Thủy, Thái Thanh Lão Tử khẽ lắc đầu.

Sau khi chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La còn không thể cải tu 《Hồng Mông Cửu Chuyển》, đột phá Thiên Đạo Cảnh sau thì càng không cần bàn tới.

"Đại huynh, Nhị huynh, các ngươi nói đây có phải là Lão Sư cố ý

hạn chế chúng ta Tam Thanh không?" Thông Thiên Giáo Chủ trước khi nói, trực tiếp tế xuất chí bảo chứng đạo Thanh Bình Kiếm bố trí trận pháp cách tuyệt thiên cơ, tránh đàm thoại giữa ba huynh đệ bị Lão Sư Hồng Quân sát giác.

"Chắc là không!" "Thuở xưa khi Vu Yêu Quyết Chiến, Lão Sư từng phái ra Ác Thi của y tiến nhập Hồng Hoang, điều này nói rõ pháp môn 《Trảm Tam Thi》 vốn có đặc tính này, chứ không phải cố ý nhằm kế toán chúng ta." Tuy nói Lão Sư Hồng Quân có tư tâm của y, nhưng với tâm hung của y, tuyệt không đến mức hạ tác như vậy, bằng không y cũng không thể làm Hồng Hoang Đạo Tổ.

"Vậy chúng ta muốn giải quyết tệ đoan này, chỉ có thể giống Minh Hà cùng Trấn Nguyên Tử vậy, thông qua tự phế Tam Thi bản nguyên, sau đó thông qua luân hồi chuyển thế để bổ toàn Chân Linh bản nguyên, rồi đi theo công pháp chứng đạo 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 của Phụ Thần sao?" Thông Thiên nội tâm có chút bất cam.

"Chưa chắc!" "Vi huynh từng nhớ Lão Sư nói, 'Học Ngã giả sinh, Tự Ngã giả tử', chúng ta sau khi Tam Thi hợp nhất chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, bản thể có thể cải tu 《Hồng Mông Cửu Chuyển》, điều này nói rõ pháp môn 《Trảm Tam Thi》 cũng có tính bao dung rất mạnh." "Quan trọng nhất là, tất cả Tiên Thiên Thần Thai Thánh đều truyền thừa Đại Đạo Pháp Tắc của riêng mình, mà muốn chân chính chứng đắc Đại Đạo, không phải dựa vào công pháp, mà là dựa vào sự chưởng khống 'Đại Đạo Quy Tắc' cùng 'Siêu Thoát Chi Lực'." "Khi 'Đạo' của chúng ta cảm ngộ chưởng khống đến cực hạn, thì có thể chân chính chứng đắc siêu thoát vĩnh hằng, chủ tể nhất thiết vô thượng Đại Đạo!" Đối với Hồng Hoang đỉnh cấp Tiên Thiên Thần Thai Thánh mà nói, tất cả mọi người đều theo đuổi chứng đạo vĩnh hằng.

Mà muốn chứng đắc chân chính Đại Đạo, không phải dựa vào một

bộ công pháp nào đó, mà là dựa vào sự chưởng khống 'Đạo' của bản thân.

Một khi chứng đạo, Đạo tức Ngã, Ngã tức Đạo!

"Tam đệ, tình huống Tam Thi hợp nhất của đệ bây giờ thế nào?" Thái Thanh Lão Tử quan thiết nhìn Thông Thiên, y định đợi Tam đệ chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La xong, Tam Thanh chính mình tiến nhập Hỗn Độn bố trí 'Hỗn Nguyên Tam Tài Đại Trận', dung hợp Pangu Nguyên Thần, xem liệu có thể tiến thêm một bước nhận được di trạch Phụ Thần không.

"Đại huynh, Ngã hiện tại đã có chút tư lộ, nếu có thể thành công, thì chắc chắn rất nhanh sẽ chân chính Tam Thi hợp nhất chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La!" "Thiện!" "Vậy Vi huynh hy vọng có thể sớm nghe tin tốt của đệ, đợi đệ chân chính chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La xong, ba huynh đệ chúng ta sẽ tái thử dung hợp Pangu Nguyên Thần, xem liệu có thể nhận được quyền hành Phụ Thần lưu lại ở Hồng Hoang, từ đó ứng phó Lượng Kiếp 'Thiên Địa Chi Tranh' sắp tới!" Tam Thanh nội tâm đều có một loại trực giác mạnh mẽ.

Lượng Kiếp 'Thiên Địa Chi Tranh' đang thai nghén lần này tất sẽ vô cùng thảm liệt, rất có khả năng triệt để định đoạt đại thế Hồng Hoang tương lai, thậm chí Hồng Hoang triệt để bị đánh vỡ nát!

Thiên Địa Thánh Nhân làm quân cờ, ức vạn Hồng Hoang sinh linh làm pháo hôi.

Quyết chiến chân chính.

Phải xem Lão Sư cùng Bình Tâm và Tô Thần!

Chỉ có tích lũy thực lực bản thân trước khi Lượng Kiếp bùng nổ, mới có tư cách trở thành người chấp cờ trên bàn cờ!

Bất Chu Sơn, Pangu Đại Điện.

Tô Thần cùng Bình Tâm tiến nhập không gian hư vô Hỗn Mông bên phải, tái kiến Đại Đạo Ma Thần, đồng thời cũng ngộ được Pangu Đại Thần, dưới sự giúp đỡ của 'y', cuối cùng cũng an nhiên hồi quy.

Trong khoảng thời gian này.

Bình Tâm tiến thêm một bước nhận được sắc phong của Pangu, chân chính tu vi thuận lợi đột phá Hỗn Nguyên Lục Trọng Thiên.

Tô Thần thì ở trong không gian hư vô Hỗn Mông cảm ngộ 'Chân Chính Đại Đạo' cùng 'Siêu Thoát Chi Lực', cũng thuận lợi xông phá chất cốc, một cử đột phá Hỗn Nguyên Bát Trọng Thiên!

Khi phản hồi Pangu Đại Điện, cảm tri được thời gian đã trôi qua mấy chục vạn năm.

"Lần trước Ngô tiến nhập không gian hư vô Hỗn Mông, thời gian Hồng Hoang thế giới căn bản không hề trôi qua, lần này sao lại khác rồi?" Tô Thần ngẩng đầu nhìn tượng đá Pangu Đại Thần trong Đại Điện, cảm thụ cổ 'Đạo Vận' đỉnh thiên lập địa, một vãng vô tiền kia, nội tâm không khỏi trầm tư suy nghĩ.

"Tô Lang, Phụ Thần y đã chúc phúc cho thiếp, thiếp rõ ràng cảm thụ được Thiên Địa Hồng Hoang đối với thiếp càng thêm thân cận, quyền hành chưởng khống Địa Đạo cũng đang tăng lên!" Bình Tâm hồi thần lại sau, cảm tri ý chí Phụ Thần hàm chứa trên thân mình, nội tâm tràn đầy kích động cùng kinh hỉ.

"Điều này thật tốt!" Tô Thần nhìn Bình Tâm, lộ ra một nụ cười hân hỉ.

Lần này tiến nhập không gian hư vô Hỗn Mông, không chỉ khiến chính mình và Bình Tâm tiến thêm một bước, mà nàng còn nhận được ý chí gia trì của Pangu Đại Thần, quyền hành đối với Thiên Địa Hồng Hoang tiến thêm một bước tăng lên.

Tương lai nếu bùng nổ 'Thiên Địa Chi Tranh', thắng toán cũng có thêm một tầng bảo chứng!

Bình Tâm nhắm hai mắt, mặc mặc cảm thụ ý chí Phụ Thần, khi nàng lần nữa mở hai mắt, nghĩ đến những gì mình nhận được và thấy được lần này, nội tâm càng ngày càng nhiều sự hiếu kỳ.

"Tô Lang, với thực lực Phụ Thần, y hoàn toàn có thể hồi quy Hồng Hoang, nhưng vì sao y lại ở trong phiến không gian hư vô Hỗn Mông đặc thù này?" Theo Bình Tâm thấy.

Phụ Thần là Sáng Thế Thần Hồng Hoang, chỉ cần hồi quy Hồng Hoang, bất kể Thiên Đạo cùng Hồng Quân giãy dụa thế nào, cũng không phải là địch một phủ của y, nhưng y sao lại không hồi quy?

Trong đó rốt cuộc có ẩn bí gì?

"Bình Tâm, thực lực của chúng ta hiện tại vẫn còn quá thấp, nếu Pangu Đại Thần nói cho chúng ta chân chính duyên do, không những không giúp được gì cho chúng ta, ngược lại còn có hại!" Tô Thần nắm chặt tay nàng, thuận thế ôm chặt eo nàng.

"Ân." Bình Tâm khẽ gật đầu.

Thông qua lần du lịch này, nàng ẩn ẩn giác sát được, bí mật ẩn chứa trong không gian hư vô Hỗn Mông thực sự quá nhiều, những Đại Đạo Ma Thần mà nàng gặp được thực lực cũng không thua kém Phụ Thần.

Y vẫn không hồi quy, có lẽ là đang ngăn cản những Đại Đạo Ma Thần đó, âm thầm che chở tạo phúc Hồng Hoang!

Hai người giao đàm xong, liền ngồi xếp bằng trong Pangu Đại Điện, tiêu hóa những gì nhận được lần này.

Nghĩ đến những lần mình tiến nhập không gian hư vô Hỗn Mông trải qua cùng thấy được, còn có lời Pangu Đại Thần hai lần tiết lộ, Tô

Thần nội tâm có nhiều sự nghiệm chứng cùng suy đoán hơn. 'Xem ra chỉ có chân chính chứng đắc Đại Đạo Cảnh, mới có tư cách giải khai những mê đoàn trong đó, thậm chí tiến nhập thế giới hư vô Hỗn Mông cấp cao nhất, cùng một chúng Đại Đạo cường giả bình đẳng đối thoại!' Ba vạn năm sau.

Tổ Vu Cửu Phượng cùng Xi Vưu tiến nhập Đại Điện.

"Đã gặp Bình Tâm Nương Nương, đã gặp Tô Thần Thánh Nhân!" Sau khi bọn họ tấn thăng thành Tổ Vu, đại bộ phận thời gian đều bế quan tu luyện, hy vọng có thể đột phá Đệ Thất Chuyển, chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trước khi Đại Kiếp bùng nổ.

"Cửu Phượng, Xi Vưu, bây giờ Bản tọa cùng Bình Tâm đã hồi quy, tiếp theo nếu các ngươi muốn tiến thêm một bước, tốt nhất là tiến nhập Hỗn Độn Thế Giới, thông qua luyện hóa một bộ phận Hỗn Độn Bản Nguyên để khai tịch thế giới." "Trong khi tạo phúc Hồng Hoang, còn có thể chân chính chưởng ác 《Khai Thiên Cửu Thức》 của Pangu Đại Thần!" Tô Thần lấy ra pháp bảo y từng dùng Hồng Mông Canh Kim luyện chế, chúng dưới sự uẩn dưỡng của Càn Khôn Đỉnh đã thành công nghịch phản Tiên Thiên, phẩm cấp từ Hậu Thiên Chí Bảo nghịch phản thành Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Nếu bọn họ trong khi khai tịch thế giới, dùng bản nguyên thế giới cùng ý chí uẩn dưỡng, tương lai cũng có cơ hội tấn thăng thành Tiên Thiên Chí Bảo!

"Đa tạ Tô Thần Thánh Nhân!" "Đa tạ Tô Thần Thánh Nhân!" Cửu Phượng cùng Xi Vưu nhận được pháp bảo khế hợp với thuộc tính bản thân, nội tâm tràn đầy hân hỉ.

Tiếp theo.

Bình Tâm triệu Hình Thiên, đề điểm cho y một phen xong, liền cùng tình lang phản hồi Luân Hồi Sơn.

Luân Hồi Sơn.

Từ khi Nguyên Thủy Thiên Tôn phái đệ tử Hoàng Long hạ phàm trở về tổ địa Long Tộc, yêu cầu Long Tộc xen vào việc Nhân Tộc Cộng Chủ Đại Vũ chứng đạo, từ đó cướp đoạt công đức chứng đạo của Đại Vũ, đả áp ảnh hưởng lực của Địa Đạo.

Chúc Long cùng Long Mẫu biết Long Tộc không thể nào giữ được sự khiêm tốn và trung lập nữa, thế là không chút do dự lựa chọn ngả về Địa Đạo.

Trước hết bọn họ bảo Ngao Nhuận bẩm minh duyên do với đệ tử chân truyền của Tô Thần là Ngao Liệt, rồi cử trưởng tử của Long Vương, Long Tộc Thái Tử Ngao Càn đích thân đến Luân Hồi Sơn bái yết.

"Nguyên Thủy này, xem ra lần trước Ngã giết y vẫn chưa đủ ác!" Bạch Miêu Miêu khi biết Nguyên Thủy muốn nhúng tay vào việc Đại Vũ chứng đạo, và dùng điều này để đả áp Địa Đạo, đôi mắt đen như hắc bảo thạch của nàng chợt lạnh đi, vô biên túc sát chi khí yên diệt thương khung hoàn vũ.

Ngay khi nàng chuẩn bị nhân cơ hội này lại dạy cho Nguyên Thủy Thiên Tôn một bài học nặng nề, thì đột nhiên cảm tri được khí tức của Ca ca, nàng liền nở nụ cười hân hỉ.

"Ca ca!" "Bình Tâm Tỷ Tỷ!" Thấy Tô Thần cùng Bình Tâm hạ lâm tại Luân Hồi Sơn, Bạch Miêu Miêu trực tiếp lao vào ôm.

"Miêu Miêu!" Tô Thần một tay ôm nàng, một tay khẽ vuốt tóc đen của nàng, trên mặt lộ ra nụ cười thân cận phát ra từ nội tâm.

"Đã gặp Lão Gia, đã gặp Sư mẫu!" "Đệ tử bái kiến Lão Gia, bái kiến Sư mẫu!" Ngao Thăng, Nguyên Nhất, Tam Tiêu cùng những người khác lần lượt đến cung kính hành lễ.

“Ca ca, đoạn thời gian này huynh không lộ diện, Thiên Đạo Thánh Nhân bắt đầu giở trò vặt, trước hết là an bài môn hạ đệ tử tinh anh giáo chúng can dự Đại Vũ trị thủy, bây giờ lại âm mưu nhúng tay vào việc Đại Vũ luyện chế Cửu Đỉnh, để đả áp Địa Đạo của chúng ta!” Bạch Miêu Miêu phẫn nộ nói, môi hồng hơi chu ra, vẻ mặt bất bình.

Trước mặt Tô Thần, nàng vĩnh viễn giữ gìn trái tim thành chí xích tử nhất, sẽ không nói về cái gọi là khí độ và phong phạm Thánh Nhân.

“Ngô biết rồi.” Tô Thần cười, nhéo nhẹ cái miệng nhỏ chu ra của nàng.

“Đợi bọn chúng ra tay xong, thì do ngươi đi dạy cho Thiên Đạo Thánh Nhân một bài học nặng nề!” “Ân!” Bạch Miêu Miêu ưỡn thẳng lồng ngực, ánh mắt nhìn về phía Côn Luân, trong mắt lộ ra chiến ý mãnh liệt.

Nàng biết Nguyên Thủy đã chân chính Tam Thi hợp nhất chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La mấy chục vạn năm trước, nhưng nàng vẫn vô cùng coi thường Nguyên Thủy, đã giết y một lần thì có thể giết lần thứ hai!

Trở về Đại Điện.

Tô Thần trước tiên triệu kiến một chúng đệ tử (đồng tử), tìm hiểu kỹ thực lực của bọn họ, và chỉ điểm cho việc tu luyện của bọn họ một phen, sau đó dẫn Bạch Miêu Miêu cùng Bình Tâm đến khu Linh Thực Vật.

Tiên Thiên Ba Tiêu, Luân Hồi Linh Trà Thụ, Ngộ Đạo Thần Trà Thụ, Hoàng Trung Lý, những Linh Căn Cực Phẩm Tiên Thiên này chỉ nhìn mấy cái, liền đến ‘Dưỡng Liên Trì’ ở trung tâm nhất.

“Tô Lang, chàng vậy mà lại dùng Hỗn Độn Tinh Tuyền để bồi dục Liên Đài?” Nhìn dòng suối tán phát khí tức Hỗn Mông uân tử, đôi mắt

đẹp của Bình Tâm không khỏi hơi co lại, nội tâm tràn đầy chấn hám, nhưng khi nhìn thấy đóa Tạo Hóa Thanh Liên phiêu phù giữa ao, tản mát vô cùng Huyền Quang Tạo Hóa, nàng lập tức minh bạch vì sao tình lang lại làm như vậy.

Những năm nay.

Nàng biết Tô Thần đã thu thập rất nhiều Linh Căn, và trồng ở khu Linh Thực Vật trung tâm nhất của Luân Hồi Sơn, nhưng vẫn chưa từng thực sự đi vào, dù sao Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn đối với nàng mà nói hiệu quả cũng vô cùng hữu hạn.

Nhưng điều khiến Bình Tâm không ngờ tới là, tình lang vậy mà vẫn luôn bồi thực Tạo Hóa Thanh Liên!

Tạo Hóa Thanh Liên khi vừa xuất thế, bị Thiên Đạo bất dung, sau đó bị cưỡng hành chia thành ba kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo rơi vào tay Tam Thanh, vậy Tạo Hóa Thanh Liên của tình lang này, hẳn là do Liên Hành bồi dục sao?

"Hai mươi bốn phẩm rồi, và sắp sửa triệt để dựng dục thành thục, khổ tâm bồi dưỡng của Ngô những năm nay cuối cùng cũng không uổng phí!" Nhìn Tạo Hóa Thanh Liên hai mươi bốn phẩm, trên mặt Tô Thần lộ ra nụ cười hân hỉ nhàn nhạt.

Trọn vẹn hơn một Kỷ Nguyên, hao phí vô số Hỗn Độn Tinh Tuyền, cộng thêm bản nguyên của các Liên Tử Hỗn Độn Thanh Liên khác phản bộ, Tạo Hóa Thanh Liên này cuối cùng cũng sắp khôi phục đỉnh phong!

"Tô Lang, tôn Tạo Hóa Thanh Liên hai mươi bốn phẩm này, chàng định dùng cho Nữ Oa sao?" Bình Tâm tự mình cảm thụ năng lực hàm chứa của Tạo Hóa Thanh Liên, phát hiện phẩm cấp của nó đã siêu việt Tiên Thiên Chí Bảo, hơn nữa còn có năng lực bình tế Thiên Đạo cảm ứng, nàng lập tức đoán ra ý định của tình lang.

“Không sai!” Nghe Bình Tâm trực tiếp đoán ra dụng ý của mình, Tô Thần khẽ gật đầu.

“Ngô đã gia trì quyền hành Thiên Địa mà mình chưởng khống lên Tạo Hóa Thanh Liên hai mươi bốn phẩm này, nó sẽ không còn xuất hiện tình huống vừa xuất thế đã bị Thiên Địa Hồng Hoang bất dung nữa.” “Bây giờ Hồng Quân muốn lấy Nhân Tộc để khởi xướng Lượng Kiếp mới ‘Thiên Địa Chi Tranh’, vậy Ngô sẽ dùng Nữ Oa, mẹ của Nhân Tộc, để phá cục, sau đó từ tay y cướp lại quyền chủ tể Nhân Đạo.” “Có tôn Tạo Hóa Thanh Liên này tương trợ, đừng nói Nhân Giáo Giáo Chủ Thái Thanh Lão Tử, ngay cả Hồng Quân cũng tuyệt không sát giác được sát thủ giản chân chính của Ngô, đợi Nữ Oa chân chính bạo lộ, cũng chính là lúc cục diện Lượng Kiếp định đỉnh!” Tô Thần rất rõ ràng.

Theo đại thế thông thường, Phong Thần Lượng Kiếp sẽ bùng nổ ở Thương Triều.

Hiện nay tuy nói đại thế Thiên Địa đã thay đổi, nhưng thời kỳ bùng nổ Lượng Kiếp do Thiên Đạo thúc đẩy, cũng đại khái vào thời gian này chân chính bùng nổ, tất cả bố cục của y, cũng sẽ bắt đầu thu lưới vào giai đoạn này!

“Tô Lang, chàng có phải định để Nữ Oa chuyển thế vào Nhân Tộc, sau đó để nàng tranh đoạt Nhân Hoàng, cuối cùng lợi dụng khí vận Nhân Tộc chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, tiến mà trở thành đại ngôn nhân Nhân Đạo không?” Bình Tâm đôi mắt ôn nhuận sáng ngời, dập dập sinh huy.

Nàng là Địa Đạo Chi Chủ, đương nhiên nhìn ra đại thế Hồng Hoang tương lai, cũng biết Nhân Tộc sau Tam Hoàng Ngũ Đế sẽ tiến nhập thời đại ‘Gia Thiên Hạ’.

Nhân Hoàng sẽ là chủ của vương triều.

Chương 295

Nhân Tộc muốn bảo đảm thân phận nhân vật chính Thiên Địa duy nhất của mình, sẽ dùng vương triều thay thế để khơi dậy hoạt lực, từ đó làm Nhân Đạo hưng thịnh, sở hữu nhiều khả năng hơn.

Nữ Oa là mẹ của Nhân Tộc, tất cả bố cục và an bài chuyển thế của nàng đều do Tô Lang một tay chưởng khống, dựa vào Tạo Hóa Thanh Liên hai mươi bốn phẩm bình tế thiên cơ thôi toán, hoàn toàn có thể trở thành Nhân Hoàng mới.

Với để uẩn của bản thân nàng, cộng thêm khí vận Nhân Hoàng, khi giác tỉnh chứng đắc Thánh Nhân Nhân Đạo, hẳn là không có trở ngại quá lớn.

Đương nhiên.

Tiền đề điều kiện là Thiên Đạo sẽ không ra tay can dự.

Tô Lang đã sớm bố cục, vậy hẳn là đã chuẩn bị chu toàn đối sách, tuyệt đối sẽ không để Thiên Đạo nhúng tay Nữ Oa thành Nhân Hoàng, hạn chế nàng chứng đắc Thánh Nhân Nhân Đạo!

Nghe lời Bình Tâm, Tô Thần khẽ gật đầu.

"Nữ Oa là mẹ của Nhân Tộc, vốn dĩ có cơ hội trở thành đại ngôn nhân Nhân Đạo, nhưng vì Hồng Quân ra tay sớm đã thu nàng vào môn hạ, và còn khâm định thành Thiên Đạo Thánh Nhân, cho nên đã mất đi cơ hội này." "Trong thời kỳ Vu Yêu Lượng Kiếp nàng tự phế quả vị Thiên Đạo Thánh Nhân, cộng thêm hai lần bị Hồng Quân bức bách ra tay với Ngô, và huynh trưởng Phục Hy cũng vẫn lạc trong Lượng Kiếp, nhân quả với Hồng Quân cũng đã triệt để hoàn thanh." "Thân chuyển thế của nàng trở thành Nhân Hoàng mới, cộng thêm khí vận công đức tích lũy vô số Nguyên Hội này, tất nhiên có thể nhận được

sự nhận khả của ý chí Nhân Đạo, thuận lợi chứng đắc Thánh Nhân Nhân Đạo!" Nữ Oa tuy nói tiến nhập Địa Phủ Lục Đạo Luân Hồi chuyển thế, nhưng nàng là mẹ của Nhân Tộc, khi Tam Hoàng Ngũ Đế Nhân Tộc chứng đạo, đều có một nửa khí vận gia trì vào tượng đá của nàng.

Một khi nàng thuận lợi chuyển thế hồi quy, muốn lấy lại những công đức khí vận này, bất qua chỉ là chuyện trong một niệm mà thôi.

Tiếp theo.

Tô Thần lại thêm một ít Hỗn Độn Tinh Tuyền vào Dưỡng Liên Trì, sau đó dẫn Bình Tâm cùng Bạch Miêu Miêu đến khu Hưu Nhàn, đang chuẩn bị đích thân trổ tài nấu nướng mỹ thực để thư giãn một phen, thì đồng tử Bạch Thương đi tới.

"Đã gặp Lão Gia, đã gặp Sư mẫu, đã gặp Miêu Miêu Tỷ Tỷ!" Bạch Thương cung kính hành lễ xong, từ không gian thức hải lấy ra một vò rượu làm bằng Hỗn Độn Linh Tinh, vô cùng trịnh trọng đưa đến trước mặt Tô Thần.

"Lão Gia, đệ tử đã dùng Hoàng Trung Lý, Tiên Thiên Ba Tiêu làm chủ tài, đồng thời phụ thêm một trăm hai mươi tám loại Tiên Thiên Linh Quả và Linh Thảo, ủ ra một vò 'Đạo Tửu' hàm chứa 'Đại Đạo Quy Tắc', hôm nay đặc biệt đưa đến để Lão Gia phẩm thưởng!" Đạo Tửu?

Nghe lời Bạch Thương, hai mắt Tô Thần khẽ sáng lên.

"Ba!" Y mở nút vò rượu, một cổ Đại Đạo Quy Tắc hùng vĩ tràn ra, kèm theo hương thơm khác lạ, diễn hóa ra đủ loại Đại Đạo dị tượng, khiến người ta như si như túy.

"Không tồi!" "Xem ra ngươi trên con đường 'Tửu Đạo' đã đăng đường nhập thất, tiếp theo thì xem ngươi có thể 'Dĩ Tửu Chứng Đạo'

không!" Bạch Thương truyền thừa là 'Tửu Đạo Pháp Tắc', từ khi được chính mình thu làm đồng tử, đã luôn say đắm việc ủ rượu, y đột phá Đại La cùng Hỗn Nguyên Kim Tiên, toàn bộ đều là nhờ 'Tửu' mà đột phá.

Điều khiến Tô Thần vô cùng hân thưởng là, y sở hữu một 'Đạo Tâm' thuần túy, bất kể phong vân ngoại giới biến hóa thế nào, cũng không lay chuyển được 'Đạo' của y!

"Đa tạ Lão Gia bồi dưỡng!" Bạch Thương cung kính hành một lễ, ánh mắt tràn đầy tự hào.

Có thể nhận được một câu khen ngợi của Lão Gia, tất cả nỗ lực và cống hiến của y đều đáng giá.

"Hoa!" Giây lát sau.

Tô Thần lấy ra một bình ngọc, dùng thần thông đưa đến trước mặt Bạch Thương.

"Đây là Hỗn Độn Đệ Nhất Thần Thủy Hỗn Độn Tinh Tuyền, ngươi có thể thử dùng để ủ rượu, nói không chừng sẽ hữu dụng cho 'Đạo' của ngươi!" Bạch Thương có thể dùng Tam Quang Thần Thủy ủ ra 'Đạo Tửu', nếu dùng Hỗn Độn Tinh Tuyền, thì sẽ mang lại cho chính mình điều kinh hỉ gì đây?

"Đệ tử bái tạ Lão Gia!" Nhận lấy bình ngọc xong, Bạch Thương nén sự kích động, lần nữa cung kính hành lễ.

Ngay khi y rời khỏi khu Hưu Nhàn, thì gặp Ngao Thăng thần hồng xỉ bạch, ngẩng đầu ưỡn ngực, y vừa chào Ngao Thăng, liền bị đối phương khoác vai bá cổ.

"Bạch Thương huynh đệ, gần đây có rượu ngon nào không?

Ca ca có thể miễn phí thử rượu cho đệ!" Ngao Thăng tươi cười nịnh nọt.

Là Ngao Thăng theo Chủ Nhân sớm nhất, tính cách y vô cùng linh hoạt, quan hệ với một chúng đồng tử và thị nữ cực kỳ hòa hợp.

Trước đây khi Bạch Thương vừa ủ rượu, Tô Thần không quen nhìn hành vi cẩu thối tử của y, liền bảo Ngao Thăng đi làm đồng tử thử rượu cho Bạch Thương, thường xuyên bị đủ loại rượu hành hạ.

Có độc, có nát, thậm chí còn suýt chết.

Khi đó Ngao Thăng chỉ cần nghe mùi rượu là biến sắc, khổ sở đến van xin Bạch Miêu Miêu tha tội, mới được miễn suất thử rượu.

Nhưng theo sự cảm ngộ Tửu Đạo của Bạch Thương tăng lên, những khuyết điểm của Linh Tửu mới do y ủ ra ngày càng ít, tư cách thử rượu liền trở thành một công việc tốt mà không ít chủng tộc Địa Đạo ao ước.

Khi Bạch Thương đột phá Đại La, những người khác càng thêm xu chi nhược vụ.

Bây giờ Ngao Thăng nghe nói y đã có thể ủ ra 'Đạo Tửu', lại càng vỗ đùi hối hận.

"Thịnh ca, 'Đạo Tửu' Ngô đều đã giao cho Lão Gia rồi, huynh nếu muốn uống, thì chỉ có thể đi tìm Lão Gia mà xin." Bạch Thương tính cách khá thật thà, một cái liền nhìn ra Ngao Thăng đang thèm muốn 'Đạo Tửu' vừa ủ của mình, thế là liền thẳng thắn nói y đi tìm Lão Gia mà xin.

"Lão Gia ở khu Hưu Nhàn ư?" "Đa tạ, huynh đệ!" Ngao Thăng vỗ vai y, không kịp nghĩ đến việc xin 'Đạo Tửu', trực tiếp đi về phía khu Hưu Nhàn.

"Lão Gia, Sư mẫu, Miêu Miêu Tỷ!" Y ngọt ngào vấn an xong, liền trực tiếp đến khu xử lý thực tài, 'cướp' lấy những thực tài cần xử lý từ tay Bạch Miêu Miêu, một bộ dạng trung tâm cảnh cảnh.

Tô Thần cùng Bạch Miêu Miêu đích thân xuống bếp, Ngao Thăng chạy tới chạy lui, cần gì căn bản không cần nói, y trực tiếp đưa tới.

Bình Tâm thấy cảnh này, mỉm cười mở họa bản, vẽ lại cảnh tình lang cùng Bạch Miêu Miêu đang nấu ăn.

Trong cầm kỳ thư họa do tình lang sáng tạo.

Nàng thích nhất 'Họa', không những có thể thừa tái 'Đạo' của bản thân, đồng thời còn có năng lực của Tạo Vật Chủ, muốn vẽ gì thì vẽ nấy.

Theo từng món ăn ngon được dọn lên bàn.

Hương vị thấm vào tim phổi cùng Đạo Vận dung hợp, ức ức vạn Đại Đạo Pháp Tắc tề tề phong ủng mà đến, diễn hóa ra từng cảnh tượng dị tượng trù đạo động nhân tâm phách.

Thấy cảnh này.

Tô Thần khóe miệng khẽ nhếch lên, dùng ánh mắt vô cùng tán thưởng nhìn Bạch Miêu Miêu, nàng chưởng khống 'Trù Đạo' lại lên một tầng lầu nữa!

Tiếp theo.

Ba người lần lượt ngồi vào chỗ, Nguyên Nhất bưng lên rượu do Bạch Thương dâng trước đó, sau đó rót vào ba chén rượu tiên khí.

"Hoa!" Hương rượu tràn ngập.

Sức mạnh Đại Đạo Quy Tắc hiển hóa mà ra, ngưng tụ ra từng tôn Đại Đạo Ma Thần, bọn họ phủ khám Thiên Địa, vò rượu trong tay dường như chính là một thế giới vĩnh hằng chân chính!

"Cô đông!" Thấy cảnh này.

Ngao Thăng nuốt nước miếng ực ực, kinh ngạc đến ngây người.

Y trước đó đã nghe nói Bạch Thương muốn ủ 'Đạo Tửu', ai ngờ 'Đạo Tửu' lại khủng bố đến vậy, 'Đại Đạo Quy Tắc' hàm chứa bên trong vậy mà còn có thể diễn hóa Đại Đạo Ma Thần?

Nếu uống một ngụm này, e rằng có thể trực tiếp cảm ngộ 'Đại Đạo Quy Tắc', phẩm thưởng Đại Đạo Chân Lý chăng?

Nghe tiếng y phát ra, Tô Thần cười nhìn y một cái, sau đó kỳ ý với Nguyên Nhất, bảo bọn họ ngồi vào bàn nhỏ bên cạnh, cùng nhau phẩm thưởng mỹ thực và mỹ tửu.

"Đệ tử đa tạ Lão Gia!" "Đệ tử đa tạ Lão Gia!" Có thể tự mình phẩm thưởng mỹ thực do Lão Gia cùng Miêu Miêu Tỷ Tỷ làm, đây chính là phúc phận mà bọn họ mơ cũng không dám nghĩ!

Tiếp theo.

Tô Thần bưng chén rượu tiên khí màu trắng, sau đó phẩm thưởng 'Đạo Tửu' do Bạch Thương ủ.

"Ông!" Theo Đại Đạo Quy Tắc cùng năng lượng hương khí của các loại Linh Quả lưu chuyển trong khoang miệng, sau đó từ từ nở rộ, thăng hoa thành tinh túy Đại Đạo chí cao vô thượng, khiến người ta tâm thần mê đắm.

"Di?" "Không hổ là 'Đạo Tửu', vậy mà có thể tăng cường sự chưởng khống của Ngã đối với 'Đại Đạo Quy Tắc'!" Bạch Miêu Miêu uống một ngụm xong, đôi mắt to như hắc bảo thạch của nàng chợt sáng bừng, lộ ra vẻ tán thán vô cùng.

Chìa khóa chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La chính là chưởng khống và chế định 'Đại Đạo Quy Tắc', nàng uống chén 'Đạo Tửu' này, có thể tiết kiệm mấy vạn năm khổ tu, đủ để nói rõ công hiệu của 'Đạo Tửu' mạnh mẽ đến mức nào.

Ngao Thăng, Nguyên Nhất sau khi phẩm thưởng xong, sức rượu

hùng vĩ cùng sức mạnh quy tắc khiến hai người khó mà chịu đựng được, nếu không phải Đạo Tâm của bản thân vô cùng kiên nghị, e rằng sẽ trực tiếp say gục.

"Hoa!" Bọn họ không màng tiếp tục phẩm thưởng mỹ thực và mỹ tửu, trực tiếp bắt đầu ngồi xếp bằng trên mặt đất, vận chuyển công pháp cùng điều động Đại Đạo Pháp Tắc để tiêu hóa những gì nhận được lần này, toàn thân tán phát khí tức vô cùng cường thịnh.

Ngao Thăng cùng Nguyên Nhất là Đại Năng Hỗn Nguyên Kim Tiên còn không thể chịu đựng công hiệu của 'Đạo Tửu', cần phải bế quan tọa hóa luyện hóa, từ đó có thể thấy 'Đạo Tửu' này mạnh mẽ đến mức nào.

Tô Thần, Bình Tâm, Bạch Miêu Miêu sau khi uống 'Đạo Tửu', dùng 'Đạo' của bản thân ngưng tụ thành quân cờ, tiến hành luận đạo bằng phương thức đối dịch.

Khoảnh khắc.

Trên đỉnh đầu Tô Thần ngưng tụ ra Tam Thiên Đại Đạo Thần Luân, rủ xuống ức ức vạn đạo quy tắc, đồng thời cũng hàm chứa chí cao vô thượng Siêu Thoát Chi Lực, dung hợp với toàn bộ phương Thiên Địa.

Phía sau Bình Tâm thì ngưng tụ ra một tôn Hoàng Sắc Đại Đạo Bảo Liên, ức ức vạn đạo Đại Đạo Quy Tắc rủ xuống, diễn hóa ra dị tượng Đại Địa hậu đức tái vật, uẩn dưỡng vạn linh nhân ái.

Trên đỉnh đầu Bạch Miêu Miêu ngưng tụ ra một tôn Thôn Thiên Bạch Hổ, sức mạnh Đại Đạo Quy Tắc hùng vĩ thôn phệ Thiên Địa.

Ngao Thăng, Nguyên Nhất ngồi một bên tọa hóa luyện hóa 'Đạo Tửu', bất tri bất giác bị những dị tượng Đại Đạo này bao phủ, khí thế toàn thân cấp kịch tăng vọt, vô cùng 'Sức Mạnh Quy Tắc' bao phủ.

Sau khi đối dịch luận đạo kết thúc.

Bạch Miêu Miêu kinh hỉ phát hiện sự chưởng khống của mình đối với 'Đại Đạo Quy Tắc' càng lên một tầng lầu nữa, đồng thời còn ẩn ước có thể cảm ứng được 'Siêu Thoát Chi Lực' ẩn chứa trong quy tắc.

"Chúc mừng Miêu Miêu muội muội!" Bình Tâm cảm tri tình huống của nàng, mỉm cười chúc mừng nàng.

Tình lang từng nói với nàng, Đại La Đạo Quả trên đỉnh Tam Hoa của Bạch Miêu Miêu đã nở mười một phẩm, và khi ở đỉnh phong Đại La đã sớm cảm ngộ 'Đại Đạo Quy Tắc', nhanh hơn tất cả đỉnh cấp Tiên Thiên Thần Thai Thánh Hồng Hoang một bước.

Bây giờ nàng đã đột phá đến Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, dưới sự dẫn dắt đặc biệt của tình lang, có thể cảm ứng được 'Siêu Thoát Chi Lực' ẩn chứa trong Đại Đạo Quy Tắc cũng là điều hợp lý.

"Tạ tạ Bình Tâm Tỷ Tỷ!" Bạch Miêu Miêu nói xong, ánh mắt nhìn về phía Tô Thần, đôi mắt như hắc bảo thạch tràn đầy vẻ sùng bái.

Tiếp theo.

Ngao Thăng trước tiên tỉnh lại, y dưới cơ duyên lần này, một cử đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ!

Nguyên Nhất tuy nói không đột phá, nhưng Đạo Cơ của y càng thêm vững chắc.

"Bảo Tù Ngưu cùng Ngao Càn đến đây đi!" Tô Thần ánh mắt nhìn về phía Ngao Thăng, chuẩn bị giao phó việc Long Tộc cùng Đại Vũ chứng đạo.

"Cẩn tuân Lão Gia pháp chỉ!" Long Tộc Thái Tử Ngao Càn đến Luân Hồi Sơn bái phóng, vẫn ở tại Đạo trường của Ngao Thăng.

Còn Tù Ngưu.

Y là thứ trưởng tử của Long Vương, trong thời kỳ Vu Yêu Lượng Kiếp đã đến Luân Hồi Sơn, bình thường đều cùng Đại Lữ nghiên cứu âm luật, thỉnh thoảng cũng được Tô Thần chỉ điểm.

Tuy nói không thuận lợi bái nhập môn hạ Tô Thần, nhưng cũng không khác gì đệ tử ký danh bình thường.

Chẳng mấy chốc.

Đại Lữ, Tù Ngưu, Ngao Càn liên mệ mà đến.

"Đệ tử bái kiến Lão Sư, bái kiến Sư mẫu, đã gặp Miêu Miêu Tỷ Tỷ!" "Long Tộc Ngao Càn, bái kiến Luân Hồi Đạo Chủ, bái kiến Bình Tâm Nương Nương, bái kiến Bạch Thánh Nhân!" "Tù Ngưu bái kiến Luân Hồi Đạo Chủ, bái kiến Bình Tâm Nương Nương, bái kiến Bạch Thánh Nhân!" Tô Thần ánh mắt dừng trên người Đại Lữ, cảm tri được nàng bây giờ đã đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, toàn thân tán phát các loại âm phù ngưng tụ từ sức mạnh quy tắc Đại Đạo âm luật, một bộ tượng trưng cho hỷ khánh ngọt ngào.

"Không tồi!" Y khẽ tán thưởng một câu, sau đó nhìn về phía Ngao Càn.

Chương 296

"Ngao Càn, Bản tọa đối với Long Tộc vẫn luôn có thiện cảm, bây giờ Long Tộc ngươi muốn đầu thành hiệu trung với Bản tọa, vậy lần này Nhân Tộc Cộng Chủ Đại Vũ chứng đạo sẽ giao cho Long Tộc các ngươi hiệp trợ." "Đây vừa là tứ cho Long Tộc các ngươi một trận cơ duyên, đồng thời cũng là một lần khảo hạch của Bản tọa đối với Long Tộc các ngươi!" Nghe lời Tô Thần, dù là với khí độ của Ngao Càn, cũng không khỏi lộ ra vẻ hỉ sắc, lập tức cung kính hành lễ.

"Ngã Long Tộc bái tạ Đạo Chủ!" Nội tâm y rất rõ ràng.

Với để uẩn của Luân Hồi Sơn, muốn bồi dưỡng ra chín tôn Đại La Kim Tiên đồng tông đồng nguyên đồng huyết mạch thực sự dễ như trở bàn tay, chưa kể Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Hoàng Trung Lý, chỉ riêng các loại Linh Tửu do Bạch Thương ủ ra cũng có thể dễ dàng làm được.

Long Tộc chính mình trợ Nhân Tộc Cộng Chủ Đại Vũ luyện chế Cửu Đỉnh chứng đạo, có cơ hội trở thành đồ đằng của Nhân Tộc nhân vật chính Thiên Mệnh duy nhất Hồng Hoang, vĩnh thế hưởng dụng khí vận Nhân Tộc.

Cơ duyên như vậy.

Là vô số chủng tộc mơ ước cũng không cầu được!

Nếu không phải Tô Thần Thánh Nhân ở lúc vi mạt chi tế đã thu Ngao Thăng làm tọa kỵ, và Long Vương Tây Hải Ngao Nhuận kết giao hảo, cơ duyên bát thiên này, lại sao có thể ban cho Long Tộc chính mình?

Nghĩ đến đây.

Ngao Càn đứng dậy xong không khỏi nhìn Ngao Thăng một cái, nội tâm tiện mộ đồng thời, cũng âm thầm cảm kích y vì những cống hiến cho Long Tộc chính mình!

Giây lát sau.

Tô Thần lại nhìn về phía Tù Ngưu tuấn dật nho nhã.

Y cùng đại đồ đệ ngoại môn của chính mình là Đại Lữ kết thức vì 'Âm Luật Đại Đạo', cùng nhau luận đạo, cùng nhau tiến bộ, tuy không có danh đạo lữ, cũng không có thực đạo lữ, nhưng sớm đã được thế nhân coi là 'Thần Tiên Quyến Lữ' của âm luật.

"Tù Ngưu, chìa khóa Đại Vũ chứng đạo là luyện chế chí bảo 'Cửu Đỉnh' trấn áp Cửu Châu Nhân Tộc, ngươi là thứ trưởng tử của Long Vương cửu tử, là cống hiến chính mình vì Long Tộc, hay là chủ tể vận mệnh của chính mình?" Nghe lời Tô Thần, Tù Ngưu trước tiên nhìn Đại Lữ bên cạnh mình một cái, sau đó trịnh trọng tiến lên hành một lễ.

"Hồi Đạo Chủ, Ngô là thứ trưởng tử của Phụ Hoàng, từ khi đản sinh đã hưởng dụng vô số điều tốt đẹp của Long Tộc, bây giờ Long Tộc gặp cơ duyên vạn thế bất ngộ này, Ngô nguyện cống hiến bản thân." "Thiện!" Tô Thần tán thưởng gật đầu.

Tù Ngưu ý tứ rất rõ ràng, y thân là Thái Tử Long Tộc, hưởng dụng phúc lợi thuộc về Long Tộc, cũng nên lý hành chức trách của bản thân, nhưng sau lần này sẽ đoạn tuyệt nhân quả với Long Tộc.

"Bản tọa sẽ để Đại Lữ trợ ngươi đầu thai chuyển thế, đợi ngươi thuận lợi luân hồi xong, có thể bái nhập môn hạ Bản tọa quảng đại Âm Luật Đại Đạo!" "Bá!" Nghe lời Tô Thần, Tù Ngưu không khỏi cuồng hỉ, trực tiếp phủ phục quỳ xuống đất.

"Tù Ngưu bái tạ Lão Sư!" Vô số Nguyên Hội đến nay, y mơ ước

cũng muốn bái nhập môn hạ Tô Thần, nhưng bất kể y kiên trì thế nào, cũng không thể khiến Luân Hồi Đạo Chủ Tô Thần gật đầu.

Bây giờ.

Chính mình nguyện ý cống hiến bản thân vì Long Tộc, ai ngờ lại cuối cùng nhìn thấy ánh rạng đông!

Điều này thật sự là nhất ẩm nhất trác, giai thị định số!

Tô Thần phẩy tay, sau đó tế xuất Xí Nghiệp Kim Hỏa dùng thần thông đưa đến trước mặt Ngao Càn.

"Bây giờ cách Đại Vũ chứng đạo vẫn còn chút thời gian, thì xem Long Tộc các ngươi có thể trong thời gian ngắn nhất bồi dưỡng tám Long Tộc khác đến Hỗn Nguyên Kim Tiên không." Muốn luyện chế Cửu Đỉnh, ngoài dược liệu cực phẩm, quan trọng nhất chính là dùng Chân Thân của Long Vương Cửu Tử và một luồng Chân Linh dung hợp làm 'Khí Linh'.

Nếu thuận lợi luyện chế thành công, Cửu Đỉnh sẽ trấn áp Cửu Châu Nhân Tộc, bất kỳ thành viên chủng tộc nào khác tiến nhập vào cương vực Nhân Tộc, tồn tại dưới cảnh giới Thánh Nhân, đều sẽ bị áp chế.

Nếu dám tàn sát Nhân Tộc trong Cửu Châu, thì Cửu Đỉnh sẽ ngay lập tức điều động khí vận Nhân Tộc phản phệ, khiến kẻ đó thân tử đạo tiêu.

Đây là sứ mệnh cuối cùng của Nhân Tộc Tam Hoàng Ngũ Đế gánh vác.

Một khi công thành.

Thành tựu mà Đại Vũ đạt được sẽ có hy vọng siêu việt Nhân Tộc Tam Hoàng, thậm chí còn có cơ hội hoán tỉnh ý chí Nhân Đạo, từ đó nhận được sự nhận khả của ý chí Nhân Đạo, thuận lợi chứng đắc

Thánh Nhân Nhân Đạo!

Bạch Câu Quá Khích.

Một vạn tám nghìn năm thông thông trôi qua.

Đại Vũ bế quan tiêu hóa những gì nhận được từ trị thủy, một cử đột phá Đại La Kim Tiên, nhảy ra khỏi Trường Hà Vận Mệnh, tiêu dao bất hủ.

Sau khi xuất quan.

Y tiến thêm một bước thúc đẩy giáo hóa Nhân Tộc, và tuyển chọn hiền năng cai trị Nhân Tộc, đồng thời còn chi tiết hóa các điều quy pháp luật trước đó, đề xướng hiếu thuận phụ mẫu trưởng bối, đoàn kết yêu thương tộc nhân.

Dưới sự chỉ điểm của Lão Sư Nguyên Nhị cùng Mộng Yêu Yêu, y đích thân cải thiện nông cụ, thúc đẩy phát triển văn minh nông canh, đồng thời cũng học được kỹ thuật ghép cành, giúp loại hình vật tư Nhân Tộc càng thêm phong phú.

Trong khi y bế quan, có Lang Nhân Tộc, Vũ Nhân Tộc liên minh tiến công Nhân Tộc, mang lại cho Nhân Tộc sự phá hoại và hủy diệt cực lớn.

Đại Vũ dẫn dắt tinh nhuệ Nhân Tộc, báo thù cho tộc nhân, trực tiếp sát tiến sào huyệt Lang Nhân Tộc cùng Vũ Nhân Tộc, bức cho hai tộc trực tiếp nhận thua đầu hàng, thậm chí còn nợ không ít điều ước.

Sau trận chiến này, tất cả các chủng tộc lân cận đều sâu sắc nhận thức được Nhân Tộc ngày càng cường đại, căn bản không phải là đối tượng có thể tùy ý khi dễ như trước.

Đại Vũ sau khi lập uy lại tiến hành lung lạc các tộc, đẩy mạnh mậu dịch, mở ra giao thiệp với các tộc, để các loại vật phẩm của các tộc khác tiến nhập vào Nhân Tộc, thông qua kỹ thuật ghép cành và bồi

dục, thu hoạch được ngày càng nhiều sơ quả và lương thực.

Ví dụ: Lạc hoa sinh, ngọc mễ, thổ đậu, chanh tử, v.v.

Chỉ vài nghìn năm ngắn ngủi.

Nhân Tộc dưới sự cai trị tận tâm của Đại Vũ ngày càng hưng thịnh, cộng thêm thủy hoạn cũng được triệt để trị lý, và sự xuất hiện của vô số chủng tộc mậu dịch cùng pháp ghép nông tác vật, lương thực Nhân Tộc không còn thiếu nữa, dân số trực tiếp bạo trướng gấp mấy chục lần!

Theo sự cường đại của Nhân Tộc ngày càng tăng, tự nhiên không tránh khỏi tranh giành lãnh địa với các chủng tộc khác.

Đại Vũ biết Nhân Tộc của chính mình yếu ớt, đơn đả độc đấu căn bản không phải đối thủ của các chủng tộc khác, thế là căn cứ vào kinh nghiệm tác chiến của bản thân, phát minh chiến trận, hoàn thiện quân pháp, tăng cường cực đại sức chiến đấu tổng thể của Nhân Tộc.

Lại vạn tái tuế nguyệt thông thông trôi qua.

Dưới sự dẫn dắt của Đại Vũ, cương vực Nhân Tộc nhanh chóng khoách trương, y trọng tân chế định Cửu Châu lãnh địa, và chi tiết hóa phân thành thành trì, huyền vực, thôn lạc, mỗi một cấp đều do Nhân Tộc đại hiền hoặc cường giả đảm nhiệm.

Vì sự phát triển của Nhân Tộc là thôn tính lãnh địa của các chủng tộc khác mà quật khởi, tự nhiên bị không ít chủng tộc liên hợp phản kháng, Nhân Tộc cũng bị quấy rầy sâu sắc, y khổ tư hồi lâu, cuối cùng cũng nghĩ ra biện pháp giải quyết.

Đó chính là thông qua bố trí một đại trận trong Cửu Châu Nhân Tộc, lấy khí vận Nhân Tộc che chở tộc nhân.

Đối với điều này.

Đại Vũ đặc biệt thỉnh giáo Lão Sư Nguyên Nhị cùng Mộng Yêu Yêu, sau đó bắt đầu nghiên cứu trận pháp.

Khi y lần nữa xuất quan, trên mặt mang theo một nụ cười hỉ sắc.

Đại Vũ trước tiên đến Hỏa Vân Cung, bẩm báo ý nghĩ của mình với Tam Hoàng Tứ Đế, và hy vọng có thể nhận được sự ủng hộ của bọn họ.

"Chư vị Lão Tổ, từ khi Nhân Tộc Ngã đản sinh đến nay, vì bản thân yếu ớt, và tinh huyết là vật đại bổ đối với Yêu Thú, nên vẫn luôn bị các chủng tộc khác uy hiếp." "Ngô để triệt để giải quyết khó khăn này, quyết định bố trí một Tọa Cửu Đỉnh Đại Trận trong cương vực Cửu Châu Nhân Tộc Ngã, lấy khí vận Nhân Tộc Ngã dung nhập vào Cửu Đỉnh, trở thành chí bảo trấn áp khí vận!" "Một khi Cửu Đỉnh Đại Trận thuận lợi khởi động, thì bất kỳ dị tộc nào tiến nhập vào cương vực Cửu Châu Nhân Tộc Ngã, nếu không có khí vận Nhân Tộc tương hộ, đều sẽ bị ý chí Nhân Tộc Ngã áp chế, cho dù là Thiên Địa Thần Linh tiến nhập Nhân Tộc Ngã, cũng chỉ có thể hành sự theo Thiên Quy Địa Củ, không thể ra tay can dự vào việc Nhân Tộc Ngã." "Cứ thế lâu dài, Nhân Tộc Ngã sẽ an cư lạc nghiệp, không còn sợ uy hiếp của dị tộc nữa, cơ nghiệp vạn cổ có thể thành, vị nhân vật chính Thiên Địa duy nhất Hồng Hoang cũng sẽ vững như bàn thạch!" Nghe Đại Vũ minh ngộ ra khế cơ chứng đạo của chính mình, Tam Hoàng Tứ Đế đều lộ ra vẻ tán thưởng vô cùng.

"Đại Vũ, ngươi có thể phóng tay thi vi, Nhân Tộc Ngã nhất định toàn lực chi trì cho ngươi." Thiên Hoàng Phục Hy trước tiên biểu thái.

"Bá!" Giây lát sau.

Thần Nông tế xuất Nhân Hoàng Ấn, trực tiếp thân thủ giao vào tay Đại Vũ.

"Luyện chế Cửu Đỉnh trấn áp Cửu Châu Nhân Tộc Ngã, việc này

liên quan đến đại nghiệp Nhân Tộc Ngã, Nhân Hoàng Ấn này cứ giao cho ngươi chưởng quản, phàm là khí vận Nhân Tộc Ngã cùng đại hiền cường giả, đều phải nghe lệnh ngươi!" Nhân Hoàng Ấn do Nhân Tộc Tam Hoàng cộng đồng chưởng quản, nhưng vì Thần Nông trong thời gian tại vị đã nhận được, nên vẫn luôn ở trong tay y.

Bây giờ Đại Vũ muốn lấy khí vận Nhân Tộc để luyện chế Cửu Đỉnh, việc này liên quan đến đại nghiệp ngàn thu của Nhân Tộc, Nhân Hoàng Ấn giao cho y, mọi người có mặt đều vô cùng tán đồng và ủng hộ.

Trước khi Đại Vũ rời đi, Đế Khốc đã gọi y lại.

"Đại Vũ, ngươi muốn bảo toàn cơ nghiệp vạn cổ của Nhân Tộc Ngã, tốt nhất hãy cầu trợ hai vị Lão Sư của ngươi, nếu có Địa Đạo toàn lực tương trợ, Nhân Tộc Ngã mới có thể sở hữu vô hạn khả năng!" Ba Hoàng Tứ Đế có mặt đều rất rõ ràng.

Hiện nay quyền hành Nhân Đạo do Thiên Đạo chưởng khống, Nhân Tộc muốn chân chính chủ tể vận mệnh của bản thân, cần phải hoán tỉnh ý chí Nhân Đạo mới có khả năng.

Tất cả điều này.

Toàn bộ đều cần sự ủng hộ đỉnh lực của Địa Đạo mới có cơ hội làm được.

Bằng không với thực lực yếu ớt của Nhân Tộc chính mình, ngay cả Thiên Đạo Thánh Nhân còn không thể phản kháng, thì có tư cách gì phản kháng Thiên Đạo?

"Đại Vũ cẩn ký!" Cung kính hành lễ với Nhân Tộc Tam Hoàng Tứ Đế xong, Đại Vũ rời khỏi Hỏa Vân Cung, phản hồi Nhân Tộc Đô Thành cầu kiến Lão Sư Nguyên Nhị cùng Mộng Yêu Yêu.

Biết Đại Vũ đã minh ngộ ra cơ duyên chứng đạo của chính mình,

Nguyên Nhị cùng Mộng Yêu Yêu vô cùng cao hứng, đối với ý nghĩ của y muốn luyện chế Cửu Đỉnh bố trí đại trận che chở Nhân Tộc, cũng giơ hai tay tán đồng.

"Đại Vũ, ngươi có thể chuẩn bị dược liệu luyện chế Cửu Đỉnh trước, đợi đến khi thời cơ thích hợp, sẽ đích thân đi đến Đông Hải Long Tộc một chuyến!" "Đệ tử đa tạ Lão Sư!" Nghe Mộng Yêu Yêu đề điểm, Đại Vũ liền biết Lão Sư đã sớm giúp mình chuẩn bị mọi thứ, nội tâm tràn đầy cảm kích.

Tiếp theo.

Đại Vũ chưởng khống Nhân Hoàng Ấn, hiệu lệnh tất cả đại hiền trên cảnh giới Đại La của Nhân Tộc, để bọn họ thu thập Tiên Thiên Đồng Tinh, và thu thập Vạn Gia Đăng Hỏa Tân Sài, Táo Thổ, Ẩm Thủy, v.v.

Những dược liệu phổ thông nhất này hàm chứa khí vận Nhân Tộc, tiện cho Đại Vũ chưởng khống Nhân Hoàng Ấn điều động khí vận dung nhập vào Cửu Đỉnh.

Trong nhất thời gian.

Vô số cường giả Đại La Nhân Tộc, cao thủ Thái Ất bôn tẩu khắp các khu vực Nhân Tộc, có người ở các đại sơn xuyên hà lưu, có người ở các thành trì thôn lạc.

Vài nghìn năm thời gian thoảng qua.

Khi tất cả chuẩn bị đã gần như xong, Đại Vũ dưới sự đồng hành của hai vị Lão Sư, đã đến Đông Hải.

"Đã gặp Nhân Tộc Cộng Chủ!" "Đã gặp hai vị Đạo hữu!" Long Tộc Thái Tử Ngao Càn đích thân đến nghênh tiếp, thái độ tràn đầy nhiệt thiết cùng hòa thiện.

"Đã gặp Ngao Càn Đạo hữu!" Tương hỗ vấn an xong.

Y không hề nói lời thừa thãi, cũng không đưa ra bất kỳ điều kiện nào, trực tiếp triệu đến Long Vương Cửu Tử (Tù Ngưu, Nhai Tí, Trào Phong, Bồ Lao, Toan Nghê, Bá Hạ, Bệ Ngạn, Phụ Hý, Ly Vẫn).

Đáng nói là.

Trong mấy vạn năm này, Nhai Tí cùng tám Long Vương chi tử khác dưới sự toàn lực chi trì của Long Tộc, và sự giúp đỡ của Xí Nghiệp Kim Hỏa, cuối cùng đã thuận lợi xông phá chất cốc, một cử đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên!

Thủ Dương Sơn, Thái Thanh Cung.

Thái Thanh Lão Tử hạc phát đồng nhan, y thân mặc một bộ Thái Cực Đạo Bào, đầu đội Thái Thanh Ngư Vĩ Quan, thân khoác Thái Cực Bát Quái Âm Dương Bào, khí chất tiên khí phiêu diểu.

"Ông!" Thiên Đạo Thánh Uy từ Thiên Khung hạ lạc, dung hợp với 'Đan Chi Đại Đạo' của bản thân, diễn hóa dị tượng Vô Cực sinh Thái Cực, Thái Cực sinh Lưỡng Nghi khủng bố.

Thiên Địa chí lý, Đại Đạo Chân Lý, nhất nhất hiển hiện.

Khi y mở hai mắt, đôi mắt cổ phác thanh lãnh nhìn về phía Luân Hồi Sơn, trong ánh mắt huyễn diệt lóe lên một tia băng lãnh.

Đại Vũ sắp chứng đạo.

Với bố cục của Tô Thần đối với Nhân Tộc, một khi công thành, Nhân Tộc sẽ triệt để ngồi vững vị nhân vật chính Thiên Mệnh, tuy nói điều này đối với 'Đạo' Nhân Giáo của chính mình cũng có lợi, nhưng ảnh hưởng của Địa Đạo đối với Nhân Tộc tất sẽ vượt qua Nhân Giáo của chính mình!

Đến lúc đó.

Quyền hành Nhân Tộc sẽ bị Tô Thần tiến thêm một bước xí đoạt,

sau này Nhân Giáo Giáo Chủ là chính mình muốn nói một không hai, điều đó có lẽ sẽ không thể!

Chương 297

Quan trọng nhất là.

Mục đích của Tô Thần tuyệt không chỉ là quyền hành Nhân Tộc, y muốn nhân cơ hội này một cử giác tỉnh ý thức Nhân Đạo, từ đó để Đại Vũ chứng đắc Thánh Nhân Nhân Đạo, tiến mà trợ Nhân Đạo đào thoát sự chưởng khống của Thiên Đạo!

Điều này đối với Nhân Giáo của chính mình, cùng với lợi ích Thiên Đạo mà nói, đều là tuyệt không thể dung nhẫn.

Nhưng rất đáng tiếc.

Chính mình dù đã minh tri mưu đồ của y, cũng không thể ngăn cản.

Vì ngay từ đầu khi thương nghị với Địa Đạo về việc Nhân Tộc là nhân vật chính Thiên Định, Thiên Đạo của chính mình đã nhượng ra một Hoàng hai Đế chi sư danh ngạch, Lão Sư của Đại Vũ do Tô Thần khâm định.

Hơn nữa.

Địa Đạo cũng không hề vi phạm ước định, vẫn luôn dùng năng lực của mình giúp đỡ Nhân Tộc trở thành nhân vật chính Thiên Địa Hồng Hoang, dù có tư tâm, đó cũng là đường đường chính chính!

Bây giờ chính mình minh ngộ ra, căn bản không có lý do để ngăn cản, đồng thời cũng không có năng lực trực tiếp hiên kỳ bàn!

"Thượng thiện nhược thủy, thủy lợi vạn vật nhi bất tranh." "Có đôi khi không tranh đồng dạng cũng là đang tranh!" Thái Thanh Lão Tử khóe miệng lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, ngẩng đầu nhìn về phía Hỗn Độn Thiên Khung.

“Lão Sư, không biết tiếp theo Người lại sẽ ra tay phá cục thế nào đây?” Đối với Thái Thanh Lão Tử mà nói.

Tô Thần dùng quyền hành Địa Đạo toàn lực giúp đỡ Nhân Đạo giác tỉnh ý thức, thậm chí bồi dưỡng Thánh Nhân Nhân Đạo, điều này tất phải thông qua Nhân Tộc nhân vật chính Thiên Mệnh duy nhất mới có thể đạt được.

Mà chính mình là Nhân Giáo Giáo Chủ, tuy nói sẽ bị y cướp đi một bộ phận quyền hành Nhân Tộc, nhưng so với lợi ích đạt được, là hoàn toàn có thể chịu đựng được.

Quan trọng nhất là.

Nếu Nhân Đạo thật sự giác tỉnh ý thức của chính mình, vậy chính mình dựa vào phúc trạch Phụ Thần lưu lại, có hay không cơ hội thoát khỏi thân phận quân cờ Thiên Đạo, tiến mà trở thành đại ngôn nhân Nhân Đạo?

Côn Luân, Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn ngồi xếp bằng trên Cửu Thải Tường Vân, y ngạo khí lẫm nhiên, mặc đạo bào màu tím hoa quý, đầu đội Tử Kim Quan Miện, chí cao Thiên Đạo Quy Tắc sau lưng ngưng tụ Chu Thiên Tinh Thần, chương hiển Thiên Đạo chí lý.

Trong sát na.

Mạn thiên tinh thần ngưng tụ phía sau đồng loạt bùng phát ra tinh quang lăng liệt, diễn hóa dị tượng vũ trụ phá diệt, thương khung băng toái.

“Tô Thần này, vậy mà lại âm mưu từ tay Thiên Đạo Ngã cướp đoạt quyền hành Nhân Đạo, thật là si tâm vọng tưởng!” Thông qua thiên cơ cảm ứng ra mưu kế của Tô Thần, Nguyên Thủy Thiên Tôn hai mắt lóe lên một tia băng lãnh. ‘Đạo’ của y là ‘Thiên Đạo’.

Tôn sùng Thiên Đạo, xiển thuật Thiên Lý.

Thiên Đạo cường thì bản thân cường.

Mấy chục vạn năm nay, theo Đại huynh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề liên tiếp Tam Thi hợp nhất chân chính chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, cộng thêm bản nguyên Hồng Hoang thế giới tăng lên, bản nguyên Thiên Đạo cũng cấp kịch tăng trưởng.

Thiên Đạo sở dĩ có thể chủ tể Hồng Hoang, ngoài sự cường đại của 'y' bản thân, quan trọng nhất chính là chưởng khống quyền hành Nhân Đạo.

Tô Thần âm mưu lấy Đại Vũ chứng đạo để từ tay Thiên Đạo xí đoạt quyền hành Nhân Đạo, điều này đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn mà nói, là vô luận thế nào cũng không thể dung nhẫn!

Nhân Tộc Đô Thành.

Vô số cường giả Đại La Nhân Tộc thu thập Vạn Gia Đăng Hỏa, Táo Thổ, Tân Sài hàm chứa khí vận, dùng Nhân Tộc Thánh Hỏa đốt lên.

"Hoa!" Một thân ảnh đằng không mà lên.

Y thể hình khôi ngô, thân tài vĩ ngạn, toàn thân tán phát một loại đế hoàng chi khí, chính là Nhân Tộc Cộng Chủ Đại Vũ!

Nhìn Nhân Tộc Thánh Hỏa bay lên trời, Đại Vũ vận chuyển Đại Đạo Thần Thông, ném Tiên Thiên Đồng Tinh vào đó tiến hành luyện hóa, sau đó đích thân rèn đúc, kèm theo tiếng oanh minh của cự đỉnh chấn nhĩ dục lung, tán phát từng đạo tiếng vang cổ phác hậu trọng, vô cùng thanh thúy.

Chín nghìn năm thời gian thông thông trôi qua.

Khi Đại Vũ hạ xuống nhát búa cuối cùng, chín đạo Đại Đạo Thần

Quang sắc thái ban lan xông thẳng lên trời.

Theo Cửu Thải Thần Quang dần dần biến mất, chín tôn cự đỉnh đồng xanh từ từ hiển hóa mà ra, mỗi một tôn đều màu thanh hoàng, ba chân hai tai, hậu trọng cổ phác, toàn thể tản mát vô biên khí vận Nhân Tộc, cấu kiến ra dị tượng sơn hà hồ hải, nông lâm mục ngư, giang sơn xã tắc, vạn gia đăng hỏa.

"Ông!" Đại Vũ tế xuất Nhân Hoàng Ấn, đánh ra chín đạo Kim Long khí vận hùng vĩ dung nhập vào chín tôn cự đỉnh đồng xanh.

"Ngâm!" "Ngâm!" "Ngâm!" Giây lát sau.

Chín điều Thần Long ngũ trảo hình thái không nhất quán bay lên trời, tán phát uy áp Đại Đạo Quy Tắc ngút trời, từng con phát ra tiếng long ngâm vang vọng, chấn động Hồng Hoang, khiến vô số cao thủ Đại Năng đều chú mục.

"Long Vương Cửu Tử?" "Chín tôn Đại Năng Hỗn Nguyên Kim Tiên?" "Thật là thủ bút lớn, sau này e rằng không còn chủng tộc nào dám tranh phong với Nhân Tộc nữa!" Tất cả cao thủ Đại Năng Hồng Hoang khi thấy Long Vương Cửu Tử, liền lập tức minh bạch chìa khóa Đại Vũ luyện chế Cửu Đỉnh chứng đạo, đó chính là ngoài khí vận Nhân Tộc khổng lồ của bản thân, còn có uy áp Đại Đạo Quy Tắc và 'Đạo Quả' của chín tôn Đại Năng cấp độ Hỗn Nguyên Kim Tiên!

Cũng có nghĩa là.

Từ nay về sau, Cửu Châu Nhân Tộc có Cửu Đỉnh trấn áp, bất kỳ Đại Năng Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh) nào tiến nhập vào đó, thực lực đều sẽ bị áp chế, nếu dám có ý định bất lợi với Nhân Tộc trong cương vực Nhân Tộc, thì sẽ ngay lập tức bị khí vận Nhân Tộc khổng lồ phản phệ!

Trừ Thiên Địa Thánh Nhân ra, các cao thủ Đại Năng khác muốn

trong Nhân Tộc mà nhận được khí vận cùng hương hỏa tín ngưỡng, điều đó sẽ càng khó khăn hơn.

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" Long Vương Cửu Tử dùng chân khu bản thân cùng 'Đạo Quả' cả đời dung nhập vào Cửu Đỉnh do Đại Vũ luyện chế, bùng phát ra chín loại Đại Đạo Quy Tắc khác nhau, tỏa ra Cửu Vạn Cửu Thiên Cửu Bách Cửu Thập Cửu Huyền Quang Đại Đạo, dung nhập triệt để vào khí vận Nhân Tộc.

"Oanh long long!" Thiên Khung điên cuồng cự chấn.

Tử Khí Đông Lai ức vạn dặm, hà quang vạn đạo nhuộm chư thiên.

Trong tiếng Đại Đạo Chi Âm và khí vận Nhân Tộc tương bạn, chín tôn cự đỉnh đồng xanh bạo trướng đến chín vạn chín nghìn chín trăm chín mươi chín trượng, phúc cái toàn bộ cương vực Cửu Châu Nhân Tộc.

"Hưu!" "Hưu!" "Hưu!" Đại Vũ chưởng khống Nhân Hoàng Ấn, với thân phận Nhân Tộc Cộng Chủ, vận chuyển Đại Đạo Thần Thông đưa Cửu Đỉnh do chính mình đích thân luyện chế về phía Duyện Châu, Ký Châu, Thanh Châu, Từ Châu, Dự Châu, Kinh Châu, Dương Châu, Ưng Châu, Lương Châu.

"Hoa lạp lạp!" Giây lát sau.

Thạch Cơ thúc đẩy Địa Thư, chí bảo bạn sinh của Địa Đạo Thánh Nhân Trấn Nguyên Tử, câu thông liên kết địa mạch, sơn xuyên hà lưu, bình nguyên chiểu trạch của Cửu Châu Nhân Tộc, lấy toàn bộ vĩ lực địa mạch dung nạp thừa tải Cửu Đỉnh, phối hợp với đại trận dung hợp khí vận Nhân Tộc cùng vĩ lực địa mạch.

"Ông!" Khi Cửu Đỉnh chìm vào trung tâm địa mạch Cửu Châu, sau đó hội tụ hợp nhất, bùng phát ra một đạo Đạo Vận huyền chi hựu huyền, bao phủ che chở toàn bộ cương vực Nhân Tộc.

Trong sát na.

Dị tộc nhiễm tính mệnh Nhân Tộc trong Cửu Châu khoảnh khắc phi hôi yên diệt, một số sinh linh của các chủng tộc khác thực lực bị áp chế cực lớn, không thể không rời đi.

"Hoa lạp lạp!" Nhân Đạo Trường Hà hiển hóa trên không Nhân Tộc Đô Thành, phảng phất muốn dung hợp triệt để với Đại Vũ.

Thấy cảnh này.

Phục Hy, Thần Nông, Hiên Viên, Chuyên Húc, Đế Khốc, Đế Nghiêu, Đế Thuấn từng người thần sắc tràn đầy kích động cùng kỳ đãi.

"Long Tộc đã có cống hiến trác tuyệt cho sự quật khởi của Nhân Tộc Ngã, để cảm tạ Long Tộc, Cô với thân phận Nhân Tộc Cộng Chủ, khâm định Long Tộc là đồ đằng của Nhân Tộc Ngã, chung thân hưởng dụng khí vận Nhân Tộc Ngã!" "Ngâm!" Khi Đại Vũ chưởng khống Nhân Hoàng Ấn, khâm định Long Tộc là đồ đằng Nhân Tộc, một điều Kim Long khí vận ngũ trảo bùng phát.

"Ngâm!" Giây lát sau.

Kim Long khí vận của Đông Hải Long Tộc hiển hóa mà ra, mang theo uy Đại Đạo hoàng hoàng, dung hợp với Kim Long khí vận Nhân Tộc này.

Tất cả thành viên Long Tộc cảm nhận rõ ràng nghiệp lực Lượng Kiếp gia trì trên bản thân bắt đầu suy giảm, có người trực tiếp đột phá đến cảnh giới mới, có người thì thuận lợi hóa hình.

Cảm tri được tất cả điều này, Chúc Long cùng Long Mẫu nội tâm kích động vô vàn!

Long Tộc cuối cùng cũng có hy vọng bắt đầu quật khởi trở lại!

Cùng lúc đó.

Tiêm tiêm tố thủ của Đại Lữ khẽ vẫy, thu thập tàn linh của Long Vương Cửu Tử, nàng đối với Đại Vũ, Nguyên Nhị, Mộng Yêu Yêu, Thạch Cơ khẽ gật đầu ý tứ xong, trực tiếp đi về phía Địa Phủ.

Chúng nhân lần lượt hồi lễ.

Đại Lữ là Đại Sư Tỷ ngoại môn Địa Đạo, lại là Đại Năng Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, địa vị tôn sùng, nàng đích thân ra mặt thu thập tàn linh Long Vương Cửu Tử đã đủ để cho Đại Vũ có thể diện.

Tiếp theo.

Đại Vũ bắt đầu bế quan tiêu hóa những gì nhận được từ việc luyện chế Cửu Đỉnh.

Hao phí một vạn hai nghìn chín trăm sáu mươi năm sau, y một cử đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên, siêu thoát Trường Hà Vận Mệnh, tuyên cổ bất diệt!

Bây giờ y đã tại vị hơn tám vạn chín nghìn năm, cách thời gian chín vạn năm Nhân Hoàng tại vị chỉ còn chưa đầy ba nghìn năm, thế là y trong khoảng thời gian cuối cùng này tuần thị Cửu Châu Nhân Tộc, và tuyển chọn Nhân Tộc Cộng Chủ kế nhiệm.

Trong Nhân Tộc hiện nay, tổng cộng có hai vị đại hiền kiệt xuất, một là trưởng tử của Đại Vũ là 'Khải', y là con trai của Đại Vũ khi trị thủy ba lần qua nhà mà không vào sinh ra, phẩm hạnh ưu lương, giống như Đại Vũ, uy vọng khá cao.

Hai là đại hiền Nhân Tộc Bạc Ích, công tích y đã làm cho Nhân Tộc cũng rất được tộc nhân kính trọng.

Căn cứ vào công tích của hai người đối với Nhân Tộc, Đại Vũ nội tâm có chút chú ý đến trưởng tử Khải, nhưng lại lo lắng vì điều này mà tổn hại thanh danh bản thân, thế là y liền đi thỉnh giáo hai vị Lão

Sư.

"Đại Vũ, có câu nói rất hay, cử hiền bất tị thân.

Trưởng tử 'Khải' của ngươi những cống hiến cho Nhân Tộc quả thật thắng Bạc Ích, ngươi truyền vị Nhân Tộc Cộng Chủ cho y có gì mà phải sợ lời đồn đại?" "Huống hồ, trong thời kỳ Nhân Hoàng Hiên Viên, y chẳng phải cũng đã truyền vị Nhân Tộc Cộng Chủ cho cháu trai Chuyên Húc sao?" Nghe lời Lão Sư Nguyên Nhị, Đại Vũ nội tâm lập tức xác định.

Theo đại thế thông thường.

Đại Vũ lo lắng lời đồn đại mà truyền vị Nhân Tộc Cộng Chủ cho Bạc Ích, do đó khiến trưởng tử Khải bất mãn, sau khi y chứng đạo liền phát động binh biến, cưỡng hành cướp lấy vị Nhân Tộc Cộng Chủ, rồi kiến lập Hạ Triều, mở ra 'Gia Thiên Hạ'!

Nguyên Nhị đã sớm trong một lần Lão Gia đàm luận mà biết, Nhân Tộc sau Tam Hoàng Ngũ Đế sẽ tiến nhập thời đại Gia Thiên Hạ, thế là liền đưa ra cho Đại Vũ một kiến nghị chính xác, tránh Nhân Tộc nội loạn.

Sau khi khâm định trưởng tử 'Khải' là Nhân Tộc Cộng Chủ kế nhiệm, trong Nhân Tộc dù có chút dị từ, nhưng cũng không có sóng gió gì, vì công tích của Khải quả thật ưu việt hơn Bạc Ích.

Cộng thêm uy tín của Đại Vũ bản thân, đủ để lấn át tất cả lời đồn đại.

Tuần thị xong Cửu Châu, Đại Vũ bắt đầu cử hành Thái Sơn Phong Thiện, để chuẩn bị cho việc chứng đạo của chính mình.

Y đầu đội Đế Quan Miện Lưu, thân mặc Kim Hoàng Sắc Đế Bào, toàn thân tán phát vô cùng khí vận Nhân Đạo hùng vĩ cùng khí thế đế hoàng, ở đỉnh Thái Sơn vô cùng chú mục.

Dưới lời đảo cáo của Đại Vũ, Tô Thần, Bạch Miêu Miêu, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh chín tôn Thiên Địa Thánh Nhân liên tiếp đến, những dị tượng Thiên Địa mà mỗi người tán phát, nhuộm cả Thiên Khung Hồng Hoang thành màu tử kim sắc.

Mạn thiên tường vân màu tím hùng vĩ, tiếng Đại Đạo Chi Âm từng trận.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Nhân Hoàng cuối cùng của Tam Hoàng Ngũ Đế Nhân Tộc chứng đạo, tất cả Thiên Địa Thánh Nhân đương nhiên sẽ đến đích thân chứng kiến, đồng thời bọn họ cũng muốn xem, dưới bố cục của Tô Thần, Đại Vũ chứng đạo có khiến Nhân Đạo giác tỉnh ý thức Nhân Đạo, từ đó chân chính chủ tể vận mệnh của bản thân không?

Tương hỗ hành lễ xong, Tam Thanh nhìn Tô Thần thần sắc đạm nhiên, nội tâm bắt đầu mật thiết quan tâm.

Đại Vũ hướng về Triều Thiên Đài, Xã Tắc Đài, Nhân Đạo Đài cung kính tế bái, bẩm báo với Thiên Địa công tích của mình trong thời gian tại vị cùng viễn cảnh Nhân Tộc tương lai.

Chương 298

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Khoảnh khắc.

Thiên Địa Hồng Hoang bắt đầu điên cuồng cự chấn.

Vô biên công đức tường vân ngưng tụ, uy Thiên Địa tán phát bao phủ Hồng Hoang, khiến ức ức vạn sinh linh không khỏi tự chủ nhìn về phía đỉnh Thái Sơn.

Một trụ Kim Trụ công đức ức vạn mẫu đổ xuống Đại Vũ, đồng thời còn có vô số đạo lần lượt đổ về Nguyên Nhị, Mộng Yêu Yêu, Thạch Cơ, Thái Thanh Lão Tử, tượng đá Nữ Oa, Trấn Nguyên Tử, Lục Nhĩ Mi Hầu, Long Tộc, Chúc Thần của Đại Vũ, v.v.

Cảm tri được công đức Thiên Địa hùng vĩ như vậy, Tam Thanh cùng Tây Phương Nhị Thánh nội tâm đều kinh hãi.

Đôi mắt bọn họ khẽ co lại, ánh mắt dừng trên người Đại Vũ, mật thiết quan tâm y liên tiếp đột phá, từ Hỗn Nguyên Kim Tiên một mạch đột phá đến Hỗn Nguyên Viên Mãn, và khí thế vẫn chưa dừng lại.

"Ông!" Giây phút này.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hai mắt tập trung, đã chuẩn bị sẵn sàng tùy thời thúc đẩy Pangu Phiên.

Tô Thần buông lỏng tay Bạch Miêu Miêu, ánh mắt hàm tiếu, phảng phất tất cả đều nằm trong sự chưởng khống của chính mình.

"Oanh!" Chỉ thấy khí thế Đại Vũ lại bạo trướng, trực tiếp đột phá đến Bán Bộ Hỗn Nguyên, ngay khi y chuẩn bị một cử xông phá chất cốc, trực tiếp chứng đắc Thánh Nhân Nhân Đạo, thì uy áp khủng bố của Thiên Địa quét tới.

Bá!

Tất cả mọi người đồng loạt ngẩng đầu, nhìn thấy một tôn Thiên Đạo Thần Tháp uy áp Thiên Địa ẩn hiện, trong đó hàm chứa ý chí Nhân Đạo hùng vĩ.

"Hưu!" Tô Thần tế xuất Sáng Thế Thần Phủ, trực tiếp chém về phía Thiên Đạo Thần Tháp trên Hỗn Độn Thiên Khung.

Đại Đạo Quy Tắc khủng bố yên diệt thương khung hoàn vũ, phúc diệt quá khứ tương lai, tất cả gia nguyên chư thiên dường như đều bị ma diệt.

"Ô!" Nhân Hoàng Ấn trong tay Đại Vũ bùng phát một tiếng nộ hống bất cam.

Bạch Miêu Miêu, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử cùng Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh toàn bộ kiếm bạt nỗ trương, đại chiến Thiên Địa Thánh Nhân dường như sắp triển khai quyết chiến.

"Oanh!" Đại Đạo vô hình, đại âm hi thanh.

Thiên Đạo Thần Tháp cùng Sáng Thế Thần Phủ va chạm, nhìn qua không có dị thường nào, nhưng khí thế khủng bố kia lại khiến tất cả Thiên Địa Thánh Nhân có mặt đều kinh tâm động phách.

Tô Thần, y, y lại đột phá rồi?

Trong Hỗn Độn, tại Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân tọa lạc trên cửu thải tường vân, đầu đội Tạo Hóa Ngọc Điệp, vô cùng Thiên Đạo bản nguyên cùng 'Đại Đạo Quy Tắc' thùy lạc mà xuống, Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc tề tề diễn hóa ra các chủng dị tượng, tôn y càng thêm thần thánh vĩ ngạn, cổ phác vĩnh hằng.

Kể từ khi chịu một vố đau trong Vu Yêu Lượng Kiếp, y liền thu liễm mọi tâm tư muốn can thiệp Địa Đạo, đặc biệt là đối với Tô Thần!

Sư tử vồ thỏ, cũng dốc toàn lực.

Hồng Quân cũng vậy!

Suốt vô số Nguyên Hội qua, y đã tổng kết kinh nghiệm thất bại của mình, ngoại trừ việc toàn lực nâng cao và tăng cường thủ đoạn, Hồng Quân còn phòng bị Địa Đạo và Nhân Đạo vô cùng nghiêm mật.

Nhân tộc từ ngày đản sinh, đã sớm được Thiên Đạo ấn định là nhân vật chính thiên mệnh của kỷ nguyên tiếp theo, đối với việc Tam Hoàng Ngũ Đế chứng đạo, y cũng đã sớm định ra đại thế vận chuyển.

Nay Đại Vũ chứng đạo, Tô Thần muốn nhân cơ hội này để đánh thức Nhân Đạo ý thức, từ đó chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân, khiến quyền hành Nhân Đạo thoát khỏi tay Thiên Đạo, điều này chẳng khác nào kẻ si nói mộng!

"Bá!" Hồng Quân mở mắt, mâu tử cổ phác vượt qua trùng trùng không gian, xuyên qua trùng trùng bích lũy, trực tiếp rơi xuống đỉnh Thái Sơn Hồng Hoang, nhìn thấy Đại Vũ tắm mình dưới thiên địa công đức, khí thế toàn thân bạo trướng điên cuồng.

"Muốn dùng Địa Đạo bản nguyên trợ Đại Vũ chứng đạo ư?" "Thật coi Bản tọa là làm bằng bùn đất hay sao?" Mâu quang y khẽ lạnh, thần sắc không chút biến hóa, một tòa thần tháp vàng rực rải rác thần thánh vĩnh hằng, chủ tể tất cả hiển hóa mà ra, mang theo vô cùng Thiên Đạo uy áp, trấn áp Hồng Hoang thiên địa hoàn vũ, quy tắc trật tự.

"Ông!" Ngay lúc này đây.

Theo Đại Vũ thuận lợi đột phá Bán Bộ Hỗn Nguyên, chuẩn bị tiến thêm một bước để trích đắc Thánh Nhân quả vị, Nhân Đạo bản nguyên đang kịch liệt chấn động, một đạo ý chí cổ phác vĩnh hằng bắt đầu thức tỉnh.

Cảm nhận được cảnh này, thần sắc Hồng Quân vốn tĩnh như giếng cổ không gợn sóng cuối cùng cũng lộ ra một chút ba động.

"Hoa!" Chỉ thấy Thiên Đạo Thần Tháp kịch liệt bạo trướng, mang theo uy danh Thiên Đạo cùng thiên địa bản nguyên, trực tiếp trấn áp ý chí Nhân Đạo đang điên cuồng chấn động kia.

"Hưu!" Khoảnh khắc tiếp theo.

Chỉ thấy một đạo phủ mang khủng bố bổ đôi thiên địa, mang theo uy lực diệt sạch thương khung hoàn vũ, lật đổ quá khứ tương lai, tựa hồ tất cả Đại Đạo Quy Tắc và Gia Nguyên Chư Thiên đều bị chém nát.

"Hỗn Nguyên Thất Trọng Thiên ư?" Hồng Quân song nhãn khẽ rụt lại, vô cùng kinh ngạc trước thực lực khủng bố của Tô Thần.

Mới bao lâu chứ?

Tốc độ tu luyện đột phá của y làm sao lại đáng sợ đến vậy?

Là vị Thánh Nhân khai thiên đệ nhất của Hồng Hoang, Hồng Quân thâm tri Hồng Hoang thế giới chỉ là một Bán Bộ Vĩnh Hằng Thế Giới, sau khi chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, muốn tiến thêm một bước đều là thiên nan vạn nan.

Nếu không.

Bản thân y cũng sẽ không thiên di Đạo Tràng Tử Tiêu Cung đến Hỗn Độn!

Những năm qua.

Do vô số đỉnh cấp Tiên Thiên Thần Thai Thánh cùng Thiên Địa Thánh Nhân tiến vào Hỗn Độn thế giới, luyện hóa bản nguyên trong Hỗn Độn thế giới khai tịch thế giới, sau đó dung nhập vào Hồng Hoang, tăng cường Hồng Hoang bản nguyên, nên bọn họ mới lần lượt

đột phá đến Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên thậm chí Ngũ Trọng Thiên.

Nhưng đến Hỗn Nguyên Lục Trọng Thiên trở đi, đó là một ngưỡng khó có thể vượt qua.

Không phải tư chất tu luyện giả tự thân và cảm ngộ Đại Đạo, mà là cực hạn dung nạp của Hồng Hoang thế giới!

"Hanh!" "Dù ngươi đã đột phá cực hạn dung nạp của Hồng Hoang thiên địa, đạt được ý chí thiên địa công nhận, nhưng chỉ cần còn ở trong Hồng Hoang thế giới, ngươi vĩnh viễn cũng vô pháp chân chính chứng đạo Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên (Thiên Đạo Cảnh)!" Hồng Quân lạnh lùng hừ một tiếng, chưởng khống Thiên Đạo Thần Tháp, dùng uy danh Thiên Đạo hùng vĩ cùng lực lượng siêu thoát quy tắc, trấn áp một phủ chí cường này.

"Hoa lạp lạp!" Nhân Đạo Trường Hà nhân cơ hội này hiển hóa mà ra, dưới sự gia trì của khí vận Nhân Đạo ngút trời, hiển hóa ra tập hợp Nhân tộc cùng Vạn tộc Hồng Hoang, từ đó phát ra một đạo ý chí Nhân Đạo chí cao vô thượng.

"Ô!" Ý chí Nhân Đạo chỉ kéo dài trong khoảnh khắc, Đại Vũ còn chưa kịp nhân cơ hội này đột phá bước cuối cùng, liền vô lực phát ra một tiếng bi minh bất cam, trực tiếp bị ý chí Thiên Đạo cường lực trấn áp.

Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên Giáo Chủ cảm nhận được cảnh này, song nhãn đồng loạt co rút mạnh, ánh mắt có chút phức tạp, vừa kính sợ, đồng thời cũng chấn hám và cảnh giác.

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lúc chấn hám, mâu tử lóe lên một tia hỉ sắc tự đắc, đồng thời cũng xen lẫn sự khinh thường đối với Tô Thần.

“Bá!” Đúng lúc này.

Một vị nữ thần tuyệt đại thánh khiết điển nhã, ôn nhu minh mị hiển hóa mà ra, nàng thôi động Địa Đạo Bảo Luân, dùng Địa Đạo bản nguyên vô biên gia trì vào trong, giúp Tô Thần chống lại ý chí Thiên Đạo khủng bố này.

“Hồng Quân, ngươi vô cớ can dự Nhân Hoàng chứng đạo, chẳng lẽ không sợ ý chí Hồng Hoang thiên địa lần nữa phản phệ ư?” Bình Tâm một thân cung trang tiên y màu minh hoàng, nàng lăng không mà đứng phóng tầm mắt Hỗn Độn thiên khung, y phục phiêu dật, uyển như độc nhất vô nhị giữa thiên địa.

“Đại Vũ chứng đạo cũng là nãi Địa Đạo tiên xuất thủ, ý chí thiên địa dù có phản phệ, Địa Đạo ngươi cũng không thoát được!” Thanh âm Hồng Quân cổ phác mà phiêu miểu, duy có tồn tại chứng đắc Thiên Địa Thánh Nhân quả vị mới có thể nghe thấy, dù là Nhân tộc Tam Hoàng hay Đại Vũ vừa chứng đạo, đều vô pháp nghe được.

Hai bên không tiếp tục tranh đấu, tránh việc đại chiến hủy diệt Hồng Hoang.

Hồng Quân đã trấn áp ý chí Nhân Đạo, nắm giữ chặt quyền hành Nhân Đạo trong tay, Đại Vũ vô pháp dùng thiên địa công đức chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân quả vị, không những phá hủy kế hoạch của Tô Thần, đồng thời cũng phô trương uy quyền tuyệt đối của Thiên Đạo trước Hồng Hoang thiên địa, mục đích của y cũng đã thật sự đạt được.

“Hanh!” Tô Thần lạnh lùng hừ một tiếng.

Y dắt Bình Tâm và Bạch Miêu Miêu mềm mại, trực tiếp trở về Luân Hồi Sơn, trông cứ như là giận quá hóa thẹn vậy.

Nhưng trên thực tế.

Lần Đại Vũ chứng đạo này, mục đích của Tô Thần cũng đã đạt được.

Trong bố cục của y.

Đại Vũ từ trước đến nay không phải là ứng cử viên để chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân và Nhân Đạo Đại Ngôn Nhân, sở dĩ toàn lực bố cục ủng hộ Đại Vũ chứng đạo, thậm chí không tiếc tiêu hao Địa Đạo bản nguyên, chẳng qua là để đánh thức ý chí Nhân Đạo, làm tiền đề cho bố cục lần sau mà thôi.

Dưới sự châm ngòi mạnh mẽ của Tô Thần, Nhân Đạo đã tạm thời khôi phục ý chí tự ngã, hiểu rõ hoàn cảnh 'nàng' hiện tại, tất nhiên sẽ toàn lực phản kháng Thiên Đạo.

Chờ Lượng Kiếp mới bùng nổ.

Át chủ bài thật sự của Tô Thần là 'Nữ Oa' thuận lợi chuyển thế, dưới sự toàn lực ủng hộ của Địa Đạo, ý chí Nhân Đạo tất nhiên sẽ nắm lấy cơ hội duy nhất này, để Nữ Oa trở thành Nhân Đạo Đại Ngôn Nhân!

Đến lúc đó.

Quyền hành Nhân Đạo sẽ thật sự giành lại từ tay Thiên Đạo.

Hồng Hoang thế giới cũng sẽ hình thành cục diện Thiên, Địa, Nhân Tam Tài chủ tể, sau đó dựa theo bố cục của Tô Thần liên thủ áp chế Thiên Đạo, cuối cùng Thiên Địa Nhân Tam Đạo cùng nhau dẫn dắt vạn linh thăng cấp Hồng Hoang!

Hồng Hoang thăng cấp Vĩnh Hằng Đại Thế Giới, vạn linh Hồng Hoang sẽ nhân nhân như long, đều có khả năng chứng đắc Đại Đạo thật sự!

Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh thấy Tô Thần 'phẫn nộ' rời đi, từng người ánh mắt phức tạp, có vui mừng, có bất đắc dĩ, cũng có

tiếc nuối và bất cam.

Cùng với việc Đại Vũ chứng đạo phong thiền trên Thái Sơn kết thúc, Nhân tộc Tam Hoàng Tứ Đế toàn bộ thân tự đến nghênh đón.

Nguyên Nhị, Mộng Yêu Yêu nương vào công đức thiên địa của Đại Vũ chứng đạo mà trực tiếp đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên, Thạch Cơ sau khi tiếp nhận thiên địa công đức cũng đã cảm ngộ ra khế cơ đột phá.

Cùng với việc tất cả mọi người rời đi, không ai nhận ra bên trong tượng đá Nữ Oa tại Nhân Tộc Tổ Địa, phát ra một tia 'kim mang' cực kỳ mờ nhạt… Luân Hồi Sơn.

Khu giải trí.

Tô Thần nằm trên chiếc ghế tự tay làm, Bình Tâm ở phía sau nhẹ nhàng đung đưa, cùng với nhịp điệu đặc biệt nhẹ nhàng lay động, khiến nội tâm y vô cùng khoái chí.

Trấn Nguyên Tử, Minh Hà sau khi đến, thấy cảnh này nội tâm có chút nghi hoặc.

Rõ ràng vừa rồi chịu thiệt, sao Luân Hồi Đạo Chủ lại vẫn ung dung tự tại đến vậy?

"Đệ tử bái kiến Lão Sư!" "Đệ tử bái kiến Lão Gia!" Thạch Cơ, Mộng Yêu Yêu, Nguyên Nhị sau khi trở về, đồng loạt hành lễ với Tô Thần, cảm kích công ơn bồi dưỡng lớn lao của Lão Sư (Lão Gia) đối với mình.

Tô Thần nhàn nhạt phất tay.

"Hiện nay Tam Hoàng Ngũ Đế đã kết thúc, Nhân tộc triệt để định đỉnh vị phận nhân vật chính thiên mệnh duy nhất của Hồng Hoang, Hồng Hoang trong một khoảng thời gian rất dài sắp tới sẽ nghênh đón thời kỳ bình yên." "Các ngươi phải nhân khoảng thời gian này mà nỗ

lực tu luyện, chuẩn bị cho Lượng Kiếp sắp tới!" "Cẩn tuân Lão Sư Pháp Chỉ!" "Cẩn tuân Lão Gia Pháp Chỉ!" Sau khi hành lễ, bọn họ liền trở về Đạo Tràng của mình, hoặc là tiêu hóa những gì đã đột phá được, hoặc là cảm ngộ khế cơ, nỗ lực để đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên.

"Bình Tâm Nương Nương, Đạo Chủ, căn cứ tình hình Đạo Tổ Hồng Quân xuất thủ hôm nay mà xét, thực lực Thiên Đạo còn mạnh hơn chúng ta tưởng tượng rất nhiều, để tăng cường thực lực Địa Đạo của Ngã, Ngã chuẩn bị tiến vào Hỗn Độn, luyện hóa Hỗn Độn bản nguyên để Khai Thiên Tích Địa, chân chính chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La!" Minh Hà một thân huyết y, thân thể thẳng tắp như kiếm, cả người toát ra khí thế kiên định vô cùng.

"Bần đạo cũng sẽ như vậy, tranh thủ trong thời gian ngắn nhất chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, tăng cường thực lực Địa Đạo của Ngã!" Trấn Nguyên Tử nhìn về phía Tô Thần, thần sắc tràn đầy kiên nghị.

"Thiện!" "Kể đã hai vị Đạo Hữu đều có lòng tiến thủ, vậy có thể tiến vào Hỗn Độn mà mặc sức thi triển, có Bần đạo và Bình Tâm hộ đạo cho các ngươi, Hồng Quân dù có biết hành tung của các ngươi, cũng chưa chắc dám ra tay với các ngươi!" Hỗn Độn thế giới là thế giới ẩn cư của Đại Đạo, Hồng Quân dù là tồn tại chí cao vô thượng Thiên Đạo Cảnh, cũng vô pháp cảm ứng chi tiết vị trí của Trấn Nguyên Tử và Minh Hà.

Cho dù lùi vạn bước mà nói.

Bọn họ thật sự không may bị Hồng Quân cảm ứng được, có Địa Đạo Thánh Nhân quả vị ở đó, căn bản là vô pháp thật sự giết chết bọn họ.

Huống hồ.

Chương 299

Tô Thần và Bình Tâm cũng sẽ kịp thời ra tay viện trợ, một khi 'Thiên Địa Đại Chiến' bùng nổ, Hồng Hoang cũng sẽ chịu đựng sự phá hoại và hủy diệt vô biên, Hồng Quân y dù có thắng, cũng phải chịu phản phệ của ý chí Hồng Hoang thiên địa.

"Ca ca, Bình Tâm Tỷ Tỷ, Ngã cũng chuẩn bị tiến vào Hỗn Độn thế giới, cảm ngộ quy tắc Đại Đạo hoàn chỉnh hơn, hy vọng có thể trước khi Lượng Kiếp bùng nổ mà trở thành tả bàng hữu tí cho hai người!" Bạch Miêu Miêu biết bố cục thật sự của Tô Thần.

Hiện nay Nhân tộc Tam Hoàng Ngũ Đế đều đã chứng đạo quy vị, không mất quá lâu nữa Lượng Kiếp sẽ thật sự bùng nổ, muốn trong thời gian ngắn nhất nâng cao thực lực của mình, thì chỉ có tiến vào Hỗn Độn thế giới, cảm ngộ quy tắc Đại Đạo hoàn chỉnh hơn mà thôi.

"Tốt!" "Có cơ hội ngươi có thể đi bái phỏng Dương Mi Đại Tiên, tiện thể cùng Đế Giang, Thái Nhất hai vị Đạo Hữu luận đạo, điều này đối với 'Đạo' tương lai của ngươi cũng sẽ đại hữu ích lợi!" Tô Thần đưa tay phải nhẹ nhàng xoa đầu nàng, và đưa tọa độ vị trí của Dương Mi Đại Tiên vào thức hải nàng.

"Ân!" Bạch Miêu Miêu khẽ gật đầu, sau đó chủ động ôm Tô Thần và Bình Tâm, rồi hướng Hỗn Độn thiên khung phi trì mà đi… "Các ngươi mau đến Tử Tiêu Cung!" Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh vừa trở về Đạo Tràng của mình, trong não hải đã vang lên Pháp Chỉ uy nghiêm cổ phác của Lão Sư Hồng Quân, sau đó liền chỉnh lý y quan, hướng Hỗn Độn Tử Tiêu Cung mà đi.

Đồng thời.

Thức hải Côn Bằng cũng đồng dạng vang lên đạo Pháp Chỉ uy

nghiêm này, thần sắc y chợt vui mừng, trực tiếp khôi phục chân thân, vượt qua thời không duy độ tiến vào Hỗn Độn thế giới.

Kể từ khi đạt được Hồng Mông Tử Khí chí bảo thành Thánh do Đạo Tổ Hồng Quân ban tặng, Côn Bằng với danh hiệu Yêu Sư, đầu tiên là thống nhất Bắc Hải Yêu tộc, sau đó lại đến Bắc Vực Hồng Hoang, tiếp xúc với những Yêu Thần còn sót lại như Lục Ngô, Thương Dương.

Hiện nay Yêu tộc có thể nói là danh tồn thực vong.

Yêu Hoàng Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa liên tiếp vẫn lạc, hoặc chuyển thế thành Nhân tộc, chỉ còn Yêu Sư Côn Bằng địa vị tối cao, y sau khi phô bày Hồng Mông Tử Khí do Hồng Quân ban tặng và dã vọng khôi phục Yêu tộc, lập tức nhận được sự công nhận của đại đa số cường giả Yêu tộc.

Hội tụ tất cả khí vận Yêu tộc, dù nói đồng thời cũng gánh vác nghiệp lực Lượng Kiếp, thực lực Côn Bằng cuối cùng cũng bước một bước quan trọng, thuận lợi chém ra 'Tự Ngã Thi', một lần đột phá đến Bán Bộ Hỗn Nguyên cảnh giới!

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân cao tọa trên cửu thải tường vân, diện sắc cổ phác đạm nhiên, toàn thân y phát ra một loại 'Đạo' đặc biệt, không có thời gian không gian, không có quá khứ tương lai.

Uyển như Đạo duy nhất từ thuở khai thiên lập địa, lại phảng phất tồn tại như chủ tể ở các thời không khác nhau!

"Đệ tử bái kiến Lão Sư!" "Đệ tử bái kiến Lão Sư!" "Đệ tử bái kiến Lão Gia!" Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh, Hạo Thiên, Dao Trì, Côn Bằng sau khi đến Tử Tiêu Cung, đồng loạt cung kính hành lễ với Hồng Quân.

Nội tâm bọn họ đều có chút bất ngờ, sao Côn Bằng cũng đến rồi?

"Các ngươi vô nhu đa lễ!" Hồng Quân phất cây phất trần Vô Cực trong tay, thổi lên từng vòng Đạo vận lan tỏa, tựa hồ lập tức kéo y về hiện tại.

"Lần triệu tập các ngươi đến đây, là muốn báo cho các ngươi biết, Lượng Kiếp mới sắp tới ước chừng còn hai mươi Nguyên Hội, đến lúc đó sẽ vô cùng thảm liệt, các ngươi phải nắm bắt tốt cơ hội trong khoảng thời gian cuối cùng này." Khoảnh khắc tiếp theo.

Từ khóe miệng Hồng Quân bay ra một đạo Hồng Mông Tử Khí phát ra ý chí Thiên Đạo, trực tiếp lơ lửng trước mặt Hạo Thiên.

Do bản nguyên Hồng Hoang thế giới không ngừng tăng trưởng, bản nguyên Thiên Đạo cũng đồng dạng tăng lên, hiện nay đã đủ tư cách bồi dưỡng ra tám vị Thiên Đạo Thánh Nhân.

Suất danh cuối cùng này, đương nhiên là dành cho Hạo Thiên, vị đồng tử đã phụng sự y vô số Nguyên Hội!

"Đệ tử bái tạ Lão Gia!" Thu lại Hồng Mông Tử Khí, nội tâm Hạo Thiên kích động không gì sánh nổi.

Dưới Thánh Nhân đều là kiến cỏ.

Y tuy nói quý là Thiên Đế Hồng Hoang, nhưng trên có Thiên Địa Thánh Nhân chèn ép, dưới có Tiên Đình Địa Đạo phân quyền, vị Thiên Đế Hồng Hoang này có thể nói là đương chức vô cùng uất ức.

Nay đạt được Hồng Mông Tử Khí chí bảo thành Thánh, vậy là có hy vọng chứng đạo thành Thánh, quân lâm thiên hạ, chủ tể Hồng Hoang!

"Đệ tử cẩn tuân Lão Sư Pháp Chỉ!" "Đệ tử cẩn tuân Lão Sư Pháp Chỉ!" Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh sau khi biết Lượng Kiếp sắp tới chỉ còn hai mươi Nguyên Hội, nội tâm tràn đầy bất an.

Lượng Kiếp mới là 'Thiên Địa Chi Tranh', bản thân bọn họ dù là Thiên Đạo Thánh Nhân chí cao vô thượng, cũng chẳng qua là một quân cờ trong Lượng Kiếp, nếu không thể nắm bắt tốt cơ hội, nói không chừng sẽ có nguy cơ vẫn lạc!

Thiên Đình.

Đại Điện Thiên Đế.

Sau khi từ Tử Tiêu Cung trở về, Hạo Thiên mới bình phục được cảm xúc kích động của mình.

Y cao tọa trên ghế Thiên Đế, thân khoác xích kim đế bào, đầu đội thiên đế miện lưu, phủ khám chúng sinh thiên địa Hồng Hoang, toát ra một loại khí thế chủ tể hoàn vũ, khí thôn sơn hà.

"Đại Ca, hiện nay huynh đã có được Hồng Mông Tử Khí chí bảo thành Thánh, nhưng đến nay vẫn chưa chém ra 'Tự Ngã Thi', huynh tính dùng công đức khí vận thành Thánh hay tam thi hợp nhất thành Thánh?" Dao Trì ung dung điển nhã, cao quý vô hạ, một đôi mỹ mâu rực rỡ như sao trời, tựa hồ ẩn chứa một phương Đại Thiên Thế Giới.

Nghe nàng nói, mâu quang Hạo Thiên khẽ rụt lại, nội tâm tức khắc đã có quyết định.

"Nhị Muội, Thiên Đình của Vi Huynh tuy nói là chủ tể chính thống của Hồng Hoang, nhưng trên còn có Thiên Địa Thánh Nhân chèn ép, dưới có Địa Đạo Tiên Đình phân quyền, muốn dùng công đức khí vận chứng đạo thành Thánh, thật sự là quá khó khăn." "Cố thử Vi Huynh tính toán tiếp tục đi con đường 《Trảm Tam Thi》 chứng đạo, để có thể chém ra 'Tự Ngã Thi', tiếp theo Vi Huynh chuẩn bị tiến vào Luân Hồi Hồng Hoang thế giới, thông qua cảm ngộ nỗi khổ của chúng sinh chuyển thế, để chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La!" Hạo Thiên vừa nói, ánh mắt chính sắc nhìn về phía Dao Trì.

“Nhị Muội, nếu Vi Huynh không nhầm, Lão Gia y hẳn đã sớm ban cho muội Hồng Mông Tử Khí chí bảo thành Thánh rồi chứ?” “Ân!” Dao Trì khẽ gật đầu.

“Vậy được, Vi Huynh tiếp theo sẽ tiến vào Luân Hồi Hồng Hoang, mọi việc của Thiên Đình liền giao cho muội quản lý, hy vọng muội có thể mượn công đức khí vận Thiên Đình mà một lần chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân!” Hạo Thiên thông qua việc Côn Bằng lần này đến Tử Tiêu Cung mà suy đoán ra tin tức này, tính cách y tuy có chút tự phụ, nhưng đồng thời cũng có tự tri chi minh, Nhị Muội Dao Trì sở dĩ giấu mình tin tức này, chẳng qua là lo lắng mình biết được sẽ vô pháp tiếp nhận mà thôi.

Quan trọng nhất là.

Thông qua việc đảm nhiệm Thiên Đế Hồng Hoang vô số Nguyên Hội qua, y khắc sâu nhận thức được khả năng bố cục và nhẫn nại của Nhị Muội Dao Trì vượt xa mình, vừa lúc nhân cơ hội mình Luân Hồi chuyển thế này, để nàng đến chủ trì Thiên Đình, mượn công đức khí vận Thiên Đình mà chứng đạo thành Thánh.

Đến lúc đó.

Có nàng vị Thiên Đạo Thánh Nhân này toàn lực tương trợ, mình sau khi chuyển thế trở về muốn thật sự chủ tể Hồng Hoang, cũng sẽ dễ dàng hơn một chút.

“Đại Ca!” Nghe lời Hạo Thiên nói, đôi mỹ mâu của Dao Trì lóe lên một tia cảm động.

“Nhị Muội, cứ vậy quyết định đi!” Hạo Thiên vung tay lớn, trực tiếp đưa ra quyết định, y triệu Lai tâm phúc cận thần Thái Bạch Kim Tinh, nói ra kế hoạch của mình, và chia một phần quyền hành Thiên Đình cho y, để y hiệp trợ Dao Trì quản lý Thiên Đình.

“Đại Thiên Tôn, thần định sẽ gan não đồ địa báo đáp tri ngộ chi ân của ngài!” Thái Bạch Kim Tinh cung kính hành lễ với Hạo Thiên, vẻ kích động và cảm ân trên mặt tràn ra ngoài.

“Thiện!” Hạo Thiên và Dao Trì khẽ gật đầu.

Thái Bạch Kim Tinh là người hóa hình sau Vu Yêu Lượng Kiếp, cũng là Đại La cường giả đầu tiên bọn họ thu phục, vô số Nguyên Hội qua, y đã sớm biểu lộ lòng trung thành của mình, đáng để mình trọng dụng.

“Oanh!” Đúng lúc này.

Dao Trì Thánh Địa lóe lên một đạo khí tức cường thịnh, Hạo Thiên và Dao Trì nhìn nhau, đều lộ ra vẻ vui mừng vô cùng.

“Tiểu Muội cuối cùng cũng thuận lợi hóa hình!” Bản thể hai người bọn họ là Hỗn Độn Ngoan Thạch, trong thời kỳ Hung Thú Lượng Kiếp bị Hồng Quân điểm hóa thu làm đồng tử, phần nhỏ nhất còn lại chính là tiểu muội Dao Cơ.

Trải qua vô số Nguyên Hội dựng dục, nàng cuối cùng cũng hóa hình!

“Nhị Muội, Tiểu Muội sau này e rằng sẽ có một kiếp, muội nhớ phải trông nom nàng thật tốt.” Là Đại Năng Chuẩn Thánh đỉnh phong, Hạo Thiên và Dao Cơ cùng tông cùng nguyên, tự nhiên nhìn ra được nàng tương lai có một kiếp nạn không nhỏ, nếu có thể xử lý thỏa đáng, nàng tương lai rất có khả năng sẽ trở thành một trong những trụ cột của Thiên Đình!

“Đại Ca huynh yên tâm, Ngã sẽ không để Tiểu Muội chịu tổn thương đâu.” Ngữ khí Dao Trì vô cùng bình đạm, nhưng lại ẩn chứa sự tự tin không thể nghi ngờ! … Bắc Hải.

Yêu Sư Cung.

Côn Bằng sau khi từ Tử Tiêu Cung trở về, nghĩ đến đại thế Lượng Kiếp được Đạo Tổ Hồng Quân tiết lộ lần này, y không chút do dự, trực tiếp dẫn một chúng tàn bộ Yêu tộc gia nhập Thiên Đình.

Y rất rõ.

Bản thân y muốn chứng đạo thành Thánh, ngoài Tam Thi Hợp Nhất, con đường tắt tốt nhất chính là gia nhập một phương thế lực lớn, mượn công đức khí vận Thiên Đình để trùng phá bình cảnh!

Đối với việc Côn Bằng chủ động gia nhập, nội tâm Hạo Thiên và Dao Trì tràn đầy vui mừng, lập tức sắc phong y làm 'Câu Trần Thượng Cung Thiên Hoàng Đại Đế' của Thiên Đình, chủ quản binh qua và đại quyền quân sự Thiên Đình.

Trong một thời gian.

Thực lực tổng thể của Thiên Đình bạo trướng điên cuồng, ẩn ẩn vượt qua Địa Đạo Tiên Đình!

Thái Bạch Kim Tinh cảm nhận được tất cả những điều này, mâu quang lóe lên một tia cảnh giác, sau đó dựa theo sắp xếp của Hạo Thiên, cần mẫn làm việc giúp y giải tỏa gánh nặng, nắm giữ chặt quyền lực thuộc về mình.

Vô số Nguyên Hội qua, y đều lấy thái độ hòa thiện thân cận đối đãi với người khác, điều này khiến chúng thần Thiên Đình đều có chút quên mất sự xuất thân thật sự của y, là một vị Thái Bạch Kim Tinh chủ về sát phạt, hành chiến sự!

Cảm nhận được thế lực Thiên Đình bạo trướng, Tiên Đế Đông Hoa Đế Quân có chút vô pháp đạm định.

Y thâm tri Yêu Sư Côn Bằng cùng thực lực tổng thể của tàn bộ Yêu tộc mạnh mẽ đến nhường nào, ngoài Côn Bằng vị Đại Năng Chuẩn Thánh đỉnh phong này ra, còn có mấy vị Yêu Thần Chuẩn

Thánh!

Không chút do dự.

Đông Hoa trực tiếp tiến đến Luân Hồi Sơn bàn cứu binh, chuẩn bị cho 'Thiên Địa Chi Tranh' Lượng Kiếp sắp tới.

Nhưng rất đáng tiếc.

Y ngay cả mặt Lão Sư Tô Thần cũng không gặp được.

Đúng lúc Đông Hoa chuẩn bị rời đi, Đại Sư Huynh Khổng Tuyên phản hồi về Luân Hồi Sơn, cảm nhận được dị tượng do sức mạnh quy tắc Đại Đạo khủng bố toàn thân y phát ra, nội tâm không khỏi chấn hám vô cùng.

Là Đại đệ tử khai sơn của Lão Sư, Khổng Tuyên trong thời kỳ Vu Yêu Lượng Kiếp đã đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên, vô số Nguyên Hội qua vẫn luôn vô cùng khiêm tốn, ngay cả Thiên Đạo Thánh Nhân cũng không thể suy đoán ra tin tức thật sự của y.

"Đông Hoa Sư Đệ, Lão Sư và Sư Mẫu hiện đang bế quan, có Vi Huynh ở đây, đối với áp lực từ Thiên Đình đệ có thể mặc sức thi triển!" Khổng Tuyên một thân đạo bào màu minh kim, trông có vẻ khiêm tốn, nhưng bá khí mà lời nói y toát ra lại khiến Đông Hoa chợt chấn động, y nhìn sâu vào Đại Sư Huynh một cái, trịnh trọng cung kính hành một lễ.

"Có câu nói này của Đại Sư Huynh, Sư Đệ Ngã cuối cùng cũng triệt để yên tâm rồi!" Thân là Đông Hoa chuyển thế từ Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp, y hiện nay đã đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, nhưng đến nay vẫn không thể nhìn thấu thực lực của Khổng Tuyên, vậy Đại Sư Huynh này, rốt cuộc mạnh đến mức nào?

Thoáng chốc.

Năm nghìn năm trôi qua.

Trong cương vực Nhân tộc.

Khải sau khi kế nhiệm vị trí Cộng Chủ Nhân tộc mới từ phụ thân Đại Vũ, cũng muốn học theo phụ thân tạo dựng một phen công lao vĩ đại, từ đó chứng đạo thành Nhân Hoàng mới.

Nhưng do Tam Hoàng Ngũ Đế đều đã thành Đạo, Nhân tộc đã triệt để ngồi vững vị trí nhân vật chính thiên mệnh duy nhất của Hồng Hoang, vị Cộng Chủ Nhân tộc này của y, ngay cả Thái Ất Kim Tiên cũng khó có thể đột phá.

Bất đắc dĩ.

Khải từ bỏ ý định của mình, bắt đầu kiến lập vương triều đầu tiên của Nhân tộc 'Hạ'!

Từ đó.

Nhân tộc bắt đầu thật sự tiến vào thời đại 'Gia Thiên Hạ'!

Những năm qua.

Sắp xếp của Hạo Thiên đối với Thiên Đình cũng đã hoàn thành, y đã dùng Thiên Đế vị cách của mình, tiến vào Địa Đạo Luân Hồi chuyển thế, tất cả những điều này tự nhiên không qua được Phong Đô Đại Đế Minh Hà.

Nàng đặc biệt đến cầu vấn Địa Đạo Chi Chủ Bình Tâm Nương Nương, có nên trong lúc Hạo Thiên Luân Hồi chuyển thế mà 'hợp lý' động một chút 'chân tay' hay không.

Nhưng đề nghị của Minh Hà đã bị Bình Tâm bác bỏ.

Thiên Đế Hạo Thiên tuy nói là một quân cờ then chốt do Thiên Đạo Huyền Môn đưa ra, nhưng đối với Lượng Kiếp mới cũng không quá quan trọng, tính kế y trong lúc Luân Hồi chuyển thế cố nhiên có

thể vả mặt Thiên Đình, nhưng đồng thời cũng sẽ tổn hại khí vận Địa Đạo, và còn để lại ấn tượng 'bụng dạ hẹp hòi'.

Xét tình xét lý, đều không cần thiết phải làm như vậy.

Chương 300

Chỉ cần Hạo Thiên không vi phạm ‘quy tắc’ do Địa Đạo chế định, việc y Luân Hồi chuyển thế trải nghiệm chúng sinh, hành thiện tích lũy công đức, đều là nhắm mắt làm ngơ.

Hạo Thiên chuyển thế.

Quyền hành Thiên Đình sáu phần rơi vào tay Dao Trì, Thái Bạch Kim Tinh là tâm phúc cốt lõi của họ, được một phần, Nhân, Xiển, Tiệt, Tây Phương Tứ Giáo cùng Yêu Sư Côn Bằng chia đều ba phần.

Theo thời gian trôi đi, Thiên Đình dưới sự ủng hộ của Tứ Giáo và Côn Bằng, bắt đầu từng bước khuếch trương, ma sát với Tiên Đình cũng ngày càng tăng.

Dao Cơ là tiểu muội của Hạo Thiên, sau khi hóa hình liền được sắc phong làm Vân Hoa Công Chúa của Thiên Đình, nàng ngày thường thường ở Dao Trì Thánh Địa, rảnh rỗi vô vị thì muốn hạ giới du lịch.

Là tồn tại vừa hóa hình đã là Đại La, nàng muốn hạ giới du lịch tăng trưởng kiến văn rèn luyện Đạo Tâm, Dao Trì tự nhiên là giơ cả hai tay ủng hộ, sau khi lưu lại một dấu ấn trên thân nàng, liền để Dao Cơ thuận lợi hạ giới.

Dọc đường du lịch.

Dao Cơ tiến vào tinh không Hồng Hoang, lục địa cùng hải dương, nàng ẩn ẩn cảm nhận được mình đang không ngừng cung cấp khí vận cho Tô Thần, vị ‘Hồng Hoang Hành Giả’ này.

Nội tâm nàng vô cùng hiếu kỳ và kính trọng Tô Thần.

Vô số Nguyên Hội qua, Dao Cơ tuy nói chưa hóa hình, nhưng đã sớm đản sinh ý thức, thông qua lời trò chuyện giữa Lão Gia Hồng

Quân cùng Đại Ca và Nhị Tỷ, nàng thục tri những việc tráng lệ do Tô Thần tạo nên.

Có thể nghịch cải kết cục Lượng Kiếp Hồng Hoang, trọng thương Lão Gia Hồng Quân, cả Hồng Hoang thế giới, cũng chỉ có Thánh Nhân Tô Thần một người mà thôi chăng?

Đến gần Luân Hồi Sơn, nàng muốn bái kiến Tô Thần, nhưng vì 'vô duyên', ngay cả trận pháp bên trong Luân Hồi Sơn cũng không thể tiến vào, thế là đành hậm hực trở về, tiến vào lãnh địa Nhân tộc.

Là Vân Hoa Công Chúa của Thiên Đình, lại là Đại La cường giả, nàng sau khi tiến vào cương vực Nhân tộc, lập tức cảm nhận được một đạo uy áp khủng bố, ngay cả một phần mười thực lực của mình cũng không thể phát huy ra.

"Nội hàm của Nhân tộc này quả nhiên phi thường, Cửu Đỉnh trấn Cửu Châu, dưới cảnh giới Thánh Nhân đều không dám đến đây phóng tứ!" Cảm khái một phen, Dao Cơ tiếp tục du lịch Nhân tộc.

Khi đến một phúc địa tên Đào Sơn, nàng gặp một thư sinh tên 'Dương Thiên Hữu'.

"Di?" "Dao Cơ này lại có duyên với Tây Phương Ngã ư?" Lúc này đây.

Chuẩn Đề đang bế quan mở mắt, ánh mắt nhìn về phía Đào Sơn.

Dương Thiên Hữu là một tinh anh giáo chúng cốt lõi của Tây Phương Giáo, được Chuẩn Đề đặc phái đến Nhân tộc để khuếch đại ảnh hưởng của Tây Phương Giáo, ai ngờ y lại có duyên với Vân Hoa Công Chúa Thiên Đình.

Do Thiên Đình và Tây Phương Giáo hợp tác vui vẻ, hai bên đồng khí liên chi, y cũng không nhân cơ hội này tính kế Thiên Đình, mà là nhìn về phía Thiên Đình, xem Vương Mẫu Nương Nương Dao Trì

ứng phó thế nào.

Dao Trì nhận được lời nhắc nhở của Chuẩn Đề, nàng trước tiên trịnh trọng biểu thị cảm tạ, sau đó lông mày bắt đầu khẽ nhíu lại.

"Tiểu Muội sao lại có duyên với Dương Thiên Hữu này?" Nàng suy nghĩ một lát, trực tiếp dùng Đại Đạo thần thông của mình giúp Dao Cơ thanh trừ ảnh hưởng tiêu cực, tất cả quyết định tiếp theo, đều do Tiểu Muội tự mình xử lý.

Nếu thật sự có duyên, vậy thì hợp lý tiếp nhận.

Nhưng nếu là nghiệt duyên, vậy nhất định phải toàn lực chia rẽ!

Dao Cơ sau khi tỉnh táo lại dưới sự giúp đỡ của Nhị Tỷ Dao Trì, lập tức hiểu ra nguyên do, là mình bị ảnh hưởng bởi Hồng Tú Cầu chí bảo nhân duyên do Nữ Oa Nương Nương để lại.

Thế là.

Nàng quả quyết rút lui, không còn tiếp xúc với Dương Thiên Hữu nữa.

Một lần tình cờ cảm nhận được y bước ra khỏi cương vực Nhân tộc, chịu Đại La Yêu Thú uy hiếp, Dao Cơ liền quả quyết ra tay, tính toán dùng điều này để kết thúc nhân quả với Dương Thiên Hữu.

Trong quá trình đối chiến, Dao Cơ tuy nói thực lực pháp bảo mạnh hơn đối phương, nhưng vì thiếu kinh nghiệm đối chiến, lại bị đối phương áp chế, đồng thời còn bị một chút thương nhẹ, máu tiên bay rơi xuống khu rừng bên dưới.

Ba giọt máu tiên rơi vào ba cây dương, dưới cơ duyên xảo hợp đã dựng dục ra ba sinh mệnh.

Sau khi đánh lui đối phương, Dao Cơ cảm nhận được ba sinh mệnh này có huyết mạch tương liên với mình, thế là liền kiên nhẫn

chờ đợi bọn chúng đản sinh xuất thế.

Trọn chín trăm năm.

Ba đứa trẻ lần lượt đản sinh.

"Kể đã các ngươi là do tinh huyết của Ngã mượn cây dương mà dựng dục, vậy thì lấy 'Dương' làm họ, trưởng tử là Dương Giao, thứ tử là Dương Tiễn, tiểu nữ là Dương Thiền!" "Hài nhi kiến quá Mẫu Thân!" "Hài nhi kiến quá Mẫu Thân!" Sau tất cả các tên, Chuẩn Đề chủ động hiện thân mà ra.

"Kiến quá Chuẩn Đề Thánh Nhân!" Thấy Chuẩn Đề xuất hiện, nội tâm Dao Cơ có chút chấn hám, đồng thời cũng có chút nghi hoặc.

"Vân Hoa Công Chúa, trưởng tử Dương Giao của người có duyên với Tây Phương Giáo của Ngã, Bản tọa muốn thu y làm đệ tử, không biết có được không?" "Đây là vinh hạnh của Giao Nhi!" Biết trưởng tử Dương Giao có thể bái nhập môn hạ Thánh Nhân, Dao Cơ đương nhiên là đồng ý ngay.

Không lâu sau.

Xiển Giáo Ngọc Đỉnh Chân Nhân đến Đào Sơn, chủ động đề xuất muốn thu thứ tử Dương Tiễn làm chân truyền đệ tử, Dao Cơ cũng lập tức đồng ý.

Dù là đệ tử Thánh Nhân, hay đệ tử đời thứ ba dưới Thánh Nhân, điều này đều thuộc về môn hạ Thánh Nhân, có thể bái nhập trong đó, đây cũng là phúc phận của bọn chúng.

"Kể đã Giao Nhi và Tiễn Nhi đều có thể bái nhập môn hạ Thánh Nhân, vậy còn Thiền Nhi thì sao?" Ánh mắt Dao Cơ nhìn về phía tiểu nữ nhi Dương Thiền giống mình nhất.

"Ông!" Đúng lúc này.

Một tòa liên đài phá không mà đến, mang theo uy lực Đại Đạo vô cùng, trực tiếp lơ lửng trước mặt Dương Thiền, chính là Bảo Liên Đăng pháp bảo từng thuộc về Nữ Oa Nương Nương!

"Chẳng lẽ nói, Thiền Nhi có duyên với Nữ Oa Nương Nương?" Thấy cảnh này.

Nội tâm Dao Cơ tràn đầy chấn hám và hiếu kỳ.

Tuy nói Nữ Oa Nương Nương sau khi tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị đã bị Lão Gia trừng phạt, dẫn đến chân linh bản nguyên bị tổn thương, nhưng tàn linh của nàng vẫn luôn nằm trong tay Thánh Nhân Tô Thần.

Vô số Nguyên Hội qua.

Nữ Oa Nương Nương không thấy tung tích, nhưng nàng là Thánh Mẫu Nhân tộc, Tam Hoàng Ngũ Đế Nhân tộc chứng đạo đều sẽ được chia 0.5% công đức thiên địa!

"Công đức Nhân Hoàng chứng đạo đều rơi vào trong tượng đá Nữ Oa Nương Nương, điều này đủ để nói lên Nữ Oa Nương Nương đã tiến vào Địa Phủ đầu thai chuyển thế, nhưng Thiền Nhi lại có thể đạt được Bảo Liên Đăng pháp bảo của nàng, điều này có phải có nghĩa là Nữ Oa Nương Nương tương lai sẽ mượn Thiền Nhi mà trở về chăng?" Nghĩ đến khả năng này.

Nội tâm Dao Cơ có chút không biết phải làm sao.

Đối với Thiên Đạo Huyền Môn mà nói, Nữ Oa Nương Nương chính là một kẻ phản đồ.

Nhưng nàng lại trong cõi u minh ấn định tiểu nữ nhi Dương Thiền được sủng ái nhất của mình, trong đó tất nhiên cũng ẩn chứa cơ duyên phi phàm!

"Thôi vậy!" "Ngã chẳng qua chỉ là Đại La Kim Tiên nhỏ nhoi, căn

bản không có tư cách can dự vào cuộc đấu tranh giữa các Thánh Nhân, ba đứa trẻ vẫn là để chúng tự quyết định vận mệnh của mình!" Vì ở nhà đón năm mới và đánh bài với bạn bè mà bị cảm cúm, ban đầu tính mùng một Tết xin nghỉ, nhưng nghĩ đến sự ủng hộ của chư vị đại lão đối với Tiểu Hổ Miêu, đành cố chịu khó mà viết ra một chương.

Mong chư vị đại lão chiếu cố Tiểu Hổ Miêu nỗ lực như vậy, xin hãy ủng hộ bằng phiếu và dữ liệu, cảm tạ!

Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Dao Trì cao tọa trên ngọc y Vương Mẫu, đầu đội phượng quan miện lưu, thân khoác xích kim phượng bào, toàn thân nàng phát ra một loại khí tức ung dung cao quý, chủ tể phủ khám thiên địa.

Thái Bạch Kim Tinh và Côn Bằng đứng ở cùng tầng, cung kính hành lễ với nàng.

"Khải bẩm Vương Mẫu Nương Nương, Vân Hoa Công Chúa tư tự tại nhân gian đản sinh huyết mạch, hành động này có tổn hại uy nghiêm Thiên Đình của Ngã, vô cớ để Tiên Đình kia chê cười, khẩn thỉnh Nương Nương có thể dùng chính thị thính, duy hộ pháp độ Thiên Đình của Ngã!" Ngoại môn Đại đệ tử Tiệt Giáo, một trong Ngũ Phương Ngũ Lão Thiên Đình là Vân Thành Phong đứng ra, lập tức nhận được sự hưởng ứng của không ít đệ tử Tiệt Giáo.

"Vương Mẫu Nương Nương, Vân Hoa Công Chúa không phải tư tự cùng phàm nhân cấu kết đản sinh huyết mạch, mà là khi giao đấu với yêu thú, cơ duyên xảo hợp mà tinh huyết cùng cây dương dựng dục ra huyết mạch, điều này sao lại là tổn hại uy nghiêm Thiên Đình của Ngã?" Chân truyền đệ tử Xiển Giáo Thái Ất Chân Nhân đứng ra, đồng thời cũng nhận được sự ủng hộ của tất cả đệ tử Xiển Giáo.

Thấy bọn họ tranh cãi phản bác lẫn nhau, cả Lăng Tiêu Bảo Điện uyển như một chợ búa ồn ào, điều này khiến Dao Trì không ai hay biết mà khẽ nhíu mày.

"Chư vị, theo Bần đạo thấy Vân Hoa Công Chúa có công với Thiên Đình của Ngã." Thái Bạch Kim Tinh lần đầu tiên đứng ra ngăn cản.

"Trong ba huyết mạch nàng đản sinh, trưởng tử và thứ tử đều bái nhập môn hạ Thánh Nhân, khiến quan hệ giữa Thiên Đình của Ngã với Thánh Nhân Đại Giáo càng thêm khăng khít, hơn nữa nàng du lịch phàm gian, trọng thương Đại La yêu thú, dương oai uy nghiêm Thiên Đình của Ngã, Bần đạo kiến nghị nên trọng thưởng mới phải!" "Thái Bạch nói có lý!" Lông mày Dao Trì đang khẽ nhíu lập tức giãn ra, sau đó lộ ra một nụ cười tán thưởng.

Nàng đương nhiên biết Tiệt Giáo cố ý dùng Dao Cơ (Vân Hoa Công Chúa) để châm ngòi Xiển Giáo, từ đó tranh đoạt một phần quyền hành, cũng có thể đạt được nhiều công đức khí vận Thiên Đình hơn.

Kể từ khi Thiên Đế Hạo Thiên Luân Hồi chuyển thế, quyền hành Thiên Đình đã trải qua một vòng phân phối mới, ai mà không muốn giành được nhiều hơn?

"Vân Hoa du lịch Hồng Hoang, làm mạnh uy Thiên Đình của Ngã, Bản Cung lấy lệnh Vương Mẫu: ban cho nàng cung điện ở Tam Thập Tam Thiên, thống suất một quân!" "Cẩn tuân Vương Mẫu Nương Nương Pháp Chỉ!" "Cẩn tuân Vương Mẫu Nương Nương Pháp Chỉ!" Vân Thành Phong thấy Dao Trì kim khẩu vừa mở, liền biết mưu đồ của mình đã hoàn toàn đổ bể, chỉ đành cung thân lĩnh mệnh.

Triều hội sắp kết thúc.

Dao Trì chính sắc nhìn về phía Thái Bạch Kim Tinh và Côn Bằng,

cùng với một chúng đệ tử môn hạ chư Thánh.

"Bản Cung tâm có sở cảm, chuẩn bị bế quan một thời gian, đại sự Thiên Đình tiếp theo sẽ do Thái Bạch Kim Tinh và Câu Trần Đại Đế cùng nhau hiệp thương, nếu có phân kỳ, chờ Bản Cung xuất quan rồi nói!" "Chúc mừng Vương Mẫu Nương Nương, cung chúc Nương Nương sớm ngày chứng đạo!" Thái Bạch Kim Tinh lần đầu tiên hạ hỉ.

Côn Bằng cùng các quần thần Thiên Đình khác đều có chút mơ hồ, chẳng qua chỉ là bế quan mà thôi, có gì mà đạo hỉ?

"Chúc mừng Vương Mẫu Nương Nương, cung chúc Nương Nương sớm ngày chứng đạo!" "Chúc mừng Vương Mẫu Nương Nương, cung chúc Nương Nương sớm ngày chứng đạo!" Bất đắc dĩ.

Chúng nhân đành phải cùng nhau cung thân hành lễ chúc mừng.

"Thiện!" Dao Trì khẽ gật đầu, ánh mắt nhìn Thái Bạch Kim Tinh tràn đầy tán thưởng.

Y là tâm phúc trọng thần, tự nhiên là biết Dao Trì đã sớm chém ra 'Tự Ngã Thi', hiện nay vào thời khắc then chốt này tuyên bố bế quan, tất nhiên là có liên quan đến việc chứng đạo!

Trở về Dao Trì Thánh Địa.

Dao Trì toàn lực cảm ngộ những gì mình đạt được trong tâm, hồi tưởng cơ duyên Lão Gia đã ban tặng tại Tử Tiêu Cung năm xưa, lại kết hợp kinh nghiệm 'Tam Thi Hợp Nhất' do mấy vị Sư Huynh thường xuyên chia sẻ, cuối cùng cũng minh ngộ ra khế cơ!

"Nguyên lai 'Đạo' của Bản Cung nằm trên 'Thiên Quy'!" Khoảnh khắc tiếp theo.

Nàng bước ra khỏi đại điện bế quan, ngẩng đầu nhìn lên thiên khung, khuôn mặt tràn đầy nụ cười hỉ duyệt.

“Hưu!” Khoảnh khắc.

Thiên Đế Ấn Tỳ cao lơ lửng trên ghế Thiên Đế bị nàng dùng Đại Đạo thần thông hư trảo mà đến, Dao Trì một tay chưởng khống Thiên Đế Ấn Tỳ, một tay chưởng khống Vương Mẫu Ấn Tỳ, dùng quyền hành tự thân cùng công đức khí vận thôi động, trịnh trọng hướng Thiên Đạo khởi thệ.

“Thiên Đạo tại thượng, Ngô nãi Thiên Đình Chi Chủ Dao Trì, nay cảm Thiên Đạo hữu khuyết, đặc ý cải lương pháp độ Thiên Đình, chế định Thiên Quy, duy hộ uy nghiêm Thiên Đạo, xúc tiến Hồng Hoang vận chuyển, phàm kẻ nào xúc phạm Thiên Quy, bất luận tiên, thần, yêu, quỷ, nhân, nhất luật nghiêm trừng, khẩn thỉnh Thiên Đạo giám chi!” Oanh long long!

Oanh long long!

Thiên khung điên cuồng chấn động dữ dội, mạn thiên công đức kim vân hiển hóa ngưng tụ mà ra, nhuộm cả Tam Thập Tam Thiên Thiên Đình thành biển vàng rực, đồng thời cũng đánh thức tất cả cường giả Hồng Hoang.

Chỉ thấy Dao Trì tắm mình dưới trụ vàng công đức, toàn thân nàng phát ra một loại khí tức thần thánh chí cao vô thượng, vô cùng quy tắc Thiên Đạo lan tỏa bao phủ, tôn nàng càng thêm thánh khiết vĩ ngạn!

Tử khí đông lai ức vạn lý, hà quang vạn đạo nhuộm chư thiên.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Thiên Đạo Chi Âm trận trận, dị tượng phân trình.

“Hưu!” Một đạo Bạch Ngọc Kim Kiều Thiên Đạo từ sâu trong cực hạn thiên khung giáng lâm mà xuống, trực tiếp dẫn đến chân Dao Trì, tôn khí thế nàng càng thêm thần thánh vĩ ngạn, chí cao vô thượng.

Chương 301

"Chúc mừng Vương Mẫu Nương Nương chứng đạo thành Thánh, hạ hỉ Vương Mẫu Nương Nương chứng đạo thành Thánh!" "Chúc mừng Vương Mẫu Nương Nương chứng đạo thành Thánh, hạ hỉ Vương Mẫu Nương Nương chứng đạo thành Thánh!" Vạn linh Hồng Hoang cảm nhận được Dao Trì chứng đạo thành Thánh, đồng loạt ngẩng đầu nhìn bóng dáng thánh khiết trên Bạch Ngọc Kim Kiều của Tam Thập Tam Thiên Thiên Đình, từng người bồ phục cung kính hành lễ.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tây Phương Nhị Thánh cảm nhận được Thiên Đạo bản nguyên tiến thêm một bước tăng trưởng, khóe miệng lộ ra nụ cười hỉ duyệt.

Thông Thiên Giáo Chủ thì ánh mắt nhìn về phía Luân Hồi Sơn, lộ ra một tia thâm tư và hiếu kỳ.

Y rất rõ.

Thánh vị của Dao Trì là Nữ Oa thế bổ, hiện nay Thiên Đạo đã khôi phục Lục Thánh, đồng thời tiến thêm một bước xác định 'Thiên Quy' quản lý Hồng Hoang, khiến Thiên Đạo bản nguyên tiến thêm một bước tăng lên.

Vậy Tô Thần đối với Nữ Oa và Địa Đạo, lại sẽ bố cục và ứng phó ra sao?

"Vạn năm sau, Bản Cung sẽ tại Dao Trì Thánh Địa tiến hành giảng Đạo, hữu duyên giả đều có thể đến Thiên Đình của Ngã nghe Đạo!" Dao Trì mở mắt, cảm nhận được Hồng Hoang thế giới vì mình chứng đạo thành Thánh mà tiến thêm một bước gia tốc khuếch trương, Thiên Đạo bản nguyên cũng tăng trưởng một đoạn lớn, trên khuôn mặt thánh

khiết vô hạ tràn đầy vẻ hỉ duyệt.

Nàng thu lại ba tầng công đức của việc lập 'Thiên Quy', chuẩn bị chờ Đại Ca Hạo Thiên trở về sau đó lại tặng cho y, còn y có thể một lần đột phá bình cảnh chứng đạo thành Thánh hay không, vậy thì hoàn toàn tùy vào cơ duyên của y.

Đồng thời.

Thái Bạch Kim Tinh, Côn Bằng cùng một chúng cao tầng Thiên Đình đến Dao Trì Thánh Địa, đồng loạt cung hạ Dao Trì.

Vô số thành viên Thiên Đình hưng phấn vui vẻ, ưỡn thẳng ngực, mặt mày hồng hào, thần tình kích động, Vương Mẫu Nương Nương hiện nay chứng đạo thành Thánh, điều này đối với những thành viên Thiên Đình thật sự là quá khích lệ.

Đệ tử môn hạ Nhân, Xiển, Tiệt, Tây Phương Tứ Giáo ánh mắt có chút phức tạp, thần thái hiển nhiên nhiều thêm sự kính sợ.

Vương Mẫu Nương Nương thành Thánh, nàng chấp chưởng quyền hành Thiên Đình, sau này ai còn dám giở trò nhỏ?

Còn nội tâm Côn Bằng thì tràn đầy kỳ vọng.

Với căn nguyên tư chất của Dao Trì, kém hơn một chút so với vị Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp như y, nếu nàng có thể chứng đạo thành Thánh, thì y sao lại không thể? … "Địa Đạo tại thượng, Ngô nãi Địa Phủ Chi Chủ Phong Đô Đại Đế, nay cảm Địa Đạo hữu khuyết, đặc ý cải tiến pháp quy Địa Phủ, chế định Địa Củ, duy hộ Địa Đạo vận chuyển, tạo phúc Hồng Hoang, phàm kẻ nào xúc phạm Địa Củ, bất luận tiên, thần, yêu, quỷ, nhân, nhất luật nghiêm trừng, khẩn thỉnh Địa Đạo giám chi!" Oanh long long!

Phong Đô Đại Đế Minh Hà thấy Dao Trì chế định 'Thiên Quy' chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, lập tức chế định 'Địa Củ' để hoàn

thiện Địa Đạo, tăng cường Địa Đạo bản nguyên chống lại Thiên Đạo.

"Đại Đạo tại thượng, Ngô nãi Tiên Đình Chi Chủ Đông Hoa, vì hoàn thiện Hồng Hoang, đặc ý chế định 'Tiên Điều'…" Oanh long long!

Đông Hoa là Tiên Đình Chi Chủ, được Tô Thần thân phong, chưởng khống một phần quyền hành Hồng Hoang thiên địa, mô phỏng Dao Trì và Minh Hà chế định 'Tiên Điều' để quản lý quần tiên thiên hạ Hồng Hoang, đạt được ý chí Hồng Hoang thiên địa công nhận, giáng xuống một phần Đại Đạo công đức gia thưởng.

Dưới sự gia trì của Đại Đạo công đức, y một lần đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên Hậu Kỳ!

Lúc này đây.

Dao Trì vừa mới tiếp nhận sự cung hạ và triều bái của quần thần Thiên Đình và vạn linh Hồng Hoang, ai ngờ Địa Đạo và Tiên Đình lại lần lượt chế định 'Địa Củ' và 'Tiên Điều' để đối phó, mâu quang nàng khẽ lạnh.

Nội tâm nàng rất rõ.

Địa Đạo chẳng qua là mượn cơ hội này để kháng cự Thiên Đạo của mình mà thôi.

Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân cao tọa trên cửu thải tường vân, đầu đội Tạo Hóa Ngọc Điệp, thùy lạc ức ức vạn đạo Hồng Mông Huyền Hoàng Chi Khí, từng tia từng sợi 'quy tắc vĩ lực' bao phủ quanh thân y, cả người toát ra khí tức tuyên cổ, vĩnh hằng, vĩ ngạn, thần thánh.

"Hoa!" Khoảnh khắc tiếp theo.

Vô cùng dị tượng hiển hóa mà ra, lực lượng Thiên Đạo càn quét lan ra.

Y từ từ mở mắt, khóe miệng hé nở một nụ cười nhàn nhạt.

"Cuối cùng cũng đột phá Thiên Đạo Cảnh Nhị Trọng Thiên!" Thiên Đạo Cảnh cùng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên giống nhau chia làm cửu trọng thiên, chênh lệch giữa mỗi một trọng thiên, đều uyển như một vực sâu, sự chưởng khống 'Siêu Thoát Chi Lực', cũng là một hồng câu khó có thể vượt qua.

Nếu trong lúc Vu Yêu quyết chiến, y nếu đã đột phá đến Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, Tô Thần dù có nhiều át chủ bài đến đâu, cũng vô pháp thay đổi kết cục Lượng Kiếp.

Thậm chí.

Hồng Quân hiện tại đã giải quyết được việc chân thân mình tiến vào Hồng Hoang, ý thức tự ngã sẽ bị thiên địa đồng hóa, vô pháp làm ra hành động trái với ý chí Hồng Hoang thiên địa.

Tuy nói vẫn còn một số hạn chế khác, nhưng y đã có thể ảnh hưởng đến ý chí Hồng Hoang thiên địa.

Chờ Lượng Kiếp mới bùng nổ.

Trừ phi Tô Thần và Bình Tâm làm một con rùa rụt cổ, trốn vào Địa Phủ, thì sẽ không còn ai có thể chính diện đối kháng với y!

Một khi thắng được 'Thiên Địa Chi Tranh' Lượng Kiếp, Thiên Đạo sẽ triệt để chủ tể Hồng Hoang, Nhân Đạo sẽ trở thành phụ thuộc của Thiên Đạo, chỉ còn Địa Đạo ngoan cố kháng cự, co rút trong Địa Phủ.

Theo thời gian trôi đi, dưới sự gia trì của ý chí Thiên Đạo và quyền hành Nhân Đạo, Tô Thần và Bình Tâm dù có co rút trong Địa Phủ, quyền hành Địa Đạo cũng cuối cùng sẽ bị bào mòn.

Đến lúc đó.

Hồng Quân y sẽ có thể thật sự chưởng khống Thiên, Địa, Nhân Tam Đạo, chủ tể Hồng Hoang thiên địa, lấy Hồng Hoang thế giới bán bộ vĩnh hằng này làm nền tảng, trở thành dưỡng phần để mình chứng đắc Đại Đạo thật sự! … Luân Hồi Sơn.

Đối với việc Dao Trì chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, khiến Thiên Đạo bản nguyên đại trướng, nội tâm Tô Thần căn bản không có chút ba động nào.

Trong khoảng thời gian này.

Y vẫn luôn bế quan tiêu hóa những gì đạt được khi tiến vào 'Hồng Mông Hư Vô Không Gian' trước đó, tranh thủ trong thời gian ngắn nhất đột phá Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên (Thiên Đạo Cảnh), từ đó ứng phó 'Thiên Địa Chi Tranh' sắp tới!

Sau khi xuất quan.

Tô Thần một bước đạp ra đến 'Thần Giới'.

"Ca ca!" Bạch Miêu Miêu cũng đang bế quan, khi nàng cảm nhận được khí tức của Tô Thần, lập tức tỉnh dậy, sau đó hóa thành một đạo bạch ảnh, lao vào lòng y.

Hiện nay Thần Giới trải qua vô số Nguyên Hội diễn hóa, thần linh chuyển thế đến giới này ngày càng nhiều, các thiên kiêu tuyệt thế xuất hiện cũng ngày càng nhiều, có số thiên nhiên thân cận Thiên Đạo, có số thân cận Địa Đạo, có số thì thân cận Nhân Đạo.

Thông qua 'Tài Đạo Thần Tháp', tất cả thần linh đều có thể giao dịch với vạn tộc vạn linh Hồng Hoang, thậm chí mua được các chủng loại công pháp chứng đạo, có 《Bàn Cổ Cửu Chuyển》, có 《Trảm Tam Thi》 vân vân.

Tô Thần là người sáng lập Thần Giới, Thần Giới càng phồn vinh,

ích lợi y đạt được tự nhiên cũng càng nhiều.

"Ông!" Xoa xoa đầu Bạch Miêu Miêu xong, Tô Thần tế ra Hỗn Độn Châu, phát ra từng tia từng sợi Hồng Mông Chi Khí, cấu trúc nên từng cảnh tượng dị tượng Đại Đạo huyền chi hựu huyền.

"Miêu Miêu, Đại Thiên Thế Giới mà muội khai tịch trong Hỗn Độn Châu trải qua vô số Nguyên Hội diễn hóa, Khai Thiên Thần Kiếm cũng đã thăng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo, tiếp theo Ngã chuẩn bị để phương thế giới này trở về Hỗn Độn." "Tốt!" Nghe lời Ca ca nói, Bạch Miêu Miêu ý thức được tiếp theo y rất có khả năng sẽ trọng khai thiên địa, lợi dụng tối đa bản nguyên Hỗn Độn Châu ẩn chứa, thậm chí còn sẽ dung hợp với 'Huyền Hoàng Giới', trợ y đột phá đến Thiên Đạo Cảnh!

"Hoa!" Hai người tiến vào Đại Thiên Thế Giới trong Hỗn Độn Châu, Bạch Miêu Miêu, vị thần chủ sáng thế này, chủ động sử dụng Đại Đạo thần thông, đầu tiên là triệu hồi Khai Thiên Thần Kiếm của mình, sau đó chưởng khống ý chí thiên địa, từ từ dung hợp.

Đáng nói là.

Nàng đã thu tất cả vạn linh ẩn chứa trong thế giới này vào một không gian đặc biệt, chuẩn bị đưa bọn họ vào Hồng Hoang, ban cho bọn họ một hy vọng thật sự!

"Nghịch phản Hỗn Độn, Đại Đạo quy nhất!" Đợi Bạch Miêu Miêu hoàn thành tất cả, Tô Thần trước tiên để nàng trở về 'Thần Giới', sau đó chưởng khống bản nguyên Hỗn Độn Châu nghịch phản Hỗn Độn, đồng thời đem 'Tam Thiên Đại Đạo' của phương Đại Thiên Thế Giới này chế định toàn bộ quy nhất dung hợp, hóa thành năng lượng tinh thuần nhất, bổ sung cho Hỗn Độn Châu.

"Hoa lạp lạp!" "Oanh long long!" Chỉ thấy thiên địa điên cuồng vỡ nát, vô cùng hắc động lan tỏa, địa hỏa thủy phong diễn hóa Hỗn Độn,

nuốt chửng tất cả năng lượng và lực lượng bản nguyên, diễn hóa thành một phương Hỗn Độn thế giới.

Thân tự chứng kiến tất cả điều này, Tô Thần như có điều lĩnh ngộ.

"Hỗn Độn giống như 'Vô Cực', có thể ẩn chứa và gánh vác Đại Đạo, còn khai tịch thế giới thì diễn hóa thành 'Thái Cực', phân biệt là 'Thiên' và 'Địa', thiên địa có sinh linh, là 'Nhân', Thiên Địa Nhân Tam Đạo dưỡng dục đản sinh vạn linh vạn vật." "Cũng như 'Đạo' sinh nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật!" Cùng với việc đôi mắt Tô Thần ngày càng sáng, cảm ngộ trong nội tâm y cũng ngày càng nhiều.

"Bàn Cổ Đại Thần đản sinh trong Hỗn Độn, 'y' sở dĩ khai tịch Hồng Hoang, là muốn bổ đôi 'nhất' của Hỗn Độn này, sau đó đản sinh Hồng Hoang thế giới, dùng Thiên Địa Nhân Tam Đạo dưỡng dục vạn vật vạn linh, đối ứng Tam Thiên Đại Đạo." "Đợi Vô Lượng Lượng Kiếp đến, Tam Thiên Đại Đạo sẽ thật sự viên mãn, Hồng Hoang thế giới cũng sẽ trở về 'nhất', lúc này Bàn Cổ Đại Thần sẽ thật sự phục sinh trở lại, đồng thời cũng sẽ tập Tam Thiên Đại Đạo hợp nhất, chân chính chứng đắc Vô Thượng Đại Đạo!" "Đây cũng là nguyên nhân vì sao 'Lực Chi Đại Đạo' của 'y' lại được gọi là tổng cương của Tam Thiên Đại Đạo chăng?" Nghĩ đến đây.

Tô Thần nhìn về phía Bất Chu Sơn, ánh mắt có chút hoảng nhiên.

Chẳng trách 'y' rõ ràng có thể phục sinh trùng sinh trở lại, nhưng lại luôn ở trong Hồng Mông Hư Vô Không Gian, hóa ra là đang chờ đợi Vô Lượng Lượng Kiếp giáng lâm.

Nếu theo suy đoán này, vậy bất luận là Hồng Quân, hay Thiên Địa Nhân Tam Đạo, tất cả đều nằm trong tầm kiểm soát của 'y' sao?

Cảm tạ sự ủng hộ của chư vị đại lão!

Đại Thiên Thế Giới khai tịch trong Hỗn Độn Châu nghịch phản Hỗn Độn, tất cả địa hỏa thủy phong cùng Đại Đạo đều hóa thành năng lượng tinh thuần, tràn ngập ức ức vạn sợi Hồng Mông Chi Khí.

Tô Thần bàn tọa trong Hỗn Độn hư không, tiêu hóa những gì đạt được lần này, cả người chìm vào một cảnh giới huyền chi hựu huyền.

Đồng thời.

Trong cương vực Nhân tộc.

Cùng với việc Thiên Đình lập 'Thiên Quy', Địa Phủ lập 'Địa Củ', Tiên Đình lập 'Tiên Điều', trong thức hải vạn linh Hồng Hoang đều có các chủng pháp quy pháp độ chi tiết, từng người nội tâm kính sợ không thôi, không dám vi phạm.

Thời gian như bóng câu qua cửa sổ.

Vạn năm tuế nguyệt thoáng chốc trôi qua.

Khải kiến lập vương triều đầu tiên của Nhân tộc 'Hạ', đã truyền vị đến vị Đế Hoàng thứ ba.

Sau Tam Hoàng Ngũ Đế, vương triều Nhân tộc dưới ý chí thiên địa đã hình thành lệ chuẩn tắc, bất kỳ ai đảm nhiệm vị trí Cộng Chủ vương triều (Nhân Hoàng), thọ mệnh không được vượt quá chín vạn năm.

Để phòng Nhân Hoàng Nhân tộc hưởng dụng khí vận trùng phá phong tỏa Thiên Đạo, chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân.

Theo thời gian trôi đi.

Nhân tộc ngày càng phồn vinh xương thịnh, lấy Cửu Châu làm căn cơ, bắt đầu từng bước khuếch trương ra bên ngoài, dân số đã tăng lên gấp trăm lần, đột phá số lượng ức ức vạn triệu!

Ngày càng nhiều Nhân tộc thiên di đến ngoại thành Cửu Châu,

kiến lập vô số bộ lạc và thành trì Nhân tộc.

Không có Cửu Châu Đỉnh trấn áp, những bộ lạc và thành trì này thường xuyên bị yêu thú tập kích.

Có một chủng quái thú tên "Niên" và "Tịch", chúng đầu dài xúc giác, răng nanh sắc bén; mắt lộ hung quang, hung mãnh dị thường, 'Niên' quanh năm ẩn mình dưới đáy biển, mỗi khi đến đêm ba mươi mới bò lên bờ. 'Tịch' thì ẩn cư trong rừng núi, cũng như 'Niên' mỗi khi đến đêm ba mươi mới xuất hiện tại các bộ lạc Nhân tộc, đại tứ thôn thực sinh súc, thương hại nhân mạng, khiến vô số Nhân tộc sợ hãi không thôi.

Một số tinh anh Nhân tộc thông qua quan sát và chém giết "Niên" và "Tịch", phát hiện chúng sợ màu đỏ, lửa và tiếng động lớn.

Thế là liền để tất cả Nhân tộc phổ thông vào đêm ba mươi tháng chạp tụ tập lại với nhau, thông qua dán đào phù hoặc dán câu đối đỏ, treo đèn lồng đỏ, đốt pháo trúc vân vân để xua đuổi thú 'Niên' và 'Tịch'.

Khi thú 'Niên' và 'Tịch' bị xua đuổi đi rồi, mọi người vô cùng vui mừng, đồng thời còn cao hứng chúc nhau: "Trừ tịch chi hậu hựu ngao quá nhất cá niên." Cùng với việc ngày càng nhiều người dân phổ thông vào đêm ba mươi tháng chạp tổ chức những hoạt động này, dần dần lan truyền khắp cả Nhân tộc, Nhân Hoàng liền định ngày này là 'Quá Niên', cũng gọi là 'Trừ Tịch'.

Vào ngày này.

Ngoài việc hoan khánh, Nhân tộc đồng thời còn tế tự tiên tổ, triều bái Địa Phủ.

Chương 302

Địa Phủ để xúc tiến giao lưu với Nhân tộc, Phong Đô Đại Đế thỉnh mời Đông Phương Quỷ Đế Thần Đồ Uất Lũy.

"Hai vị Quỷ Đế, hiện nay yêu ma quỷ quái nhân gian hoành hành, để gia tăng uy vọng và ảnh hưởng của Địa Phủ Ngã trong Nhân tộc, hai người có nguyện ý tiến vào nhân gian hàng yêu trừ ma không?" Là đệ tử thân truyền của Luân Hồi Đạo Chủ Tô Thần, địa vị Thần Đồ Uất Lũy tự nhiên phi thường, bọn họ đã đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên từ mấy chục Nguyên Hội trước, do đó Minh Hà cũng đối với bọn họ vô cùng khách khí.

"Cẩn tuân Đại Đế Pháp Chỉ!" "Cẩn tuân Đại Đế Pháp Chỉ!" Tiến vào nhân gian truyền bá uy nghiêm Địa Đạo của mình, việc tốt như vậy Thần Đồ và Uất Lũy đương nhiên không từ chối.

Sắp xếp xong xuôi công việc ở Chỉ Đào Sơn của mình, hai huynh đệ bắt đầu tiến vào nhân gian hiển Thánh, tương trợ Nhân tộc trảm yêu trừ ma.

Khi bọn họ vừa xuất mã, tất cả ngưu quỷ xà thần gần cương vực Nhân tộc toàn bộ đều bị quét sạch, khiến tất cả yêu thú run rẩy sợ hãi.

Để cảm ân những cống hiến mà Thần Đồ và Uất Lũy đã làm, sau khi đạt được sự đồng ý của bọn họ, họa sĩ Nhân tộc liền vẽ hình tượng bọn họ, chế tác thành môn thần giữ nhà.

Mỗi khi yêu ma thậm chí là vong hồn quỷ quái nhìn thấy hình vẽ của bọn họ, toàn bộ đều sẽ sợ hãi chạy trốn tán loạn, căn bản không dám tiến vào nhà thêm một bước, càng đừng nói gây tai họa cho người.

Dần dần.

Mỗi khi đến Tết, tất cả Nhân tộc đều sẽ dán hình vẽ Thần Đồ và Uất Lũy trên cửa nhà mình, ngụ ý là môn thần Nhân tộc, bảo vệ toàn gia bình an.

Thần Đồ và Uất Lũy là Đông Phương Quỷ Đế của Địa Phủ, còn hưởng dụng khí vận hương hỏa Nhân tộc, một lần đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên Hậu Kỳ, có thể nói là lợi ích rất nhiều. … Ba mươi vạn năm thoáng chốc trôi qua.

Đông Hải.

Bích Du Cung.

Thông Thiên Giáo Chủ bàn tọa trên kiếm liên, thân thể thẳng tắp như kiếm, y mặc một thân đạo bào màu xanh, mái tóc dài đen nhánh tùy ý búi một cây trâm, phát ra kiếm mang Đại Đạo sắc bén, diệt sạch thương khung hoàn vũ, phía sau y hiển hóa cảnh tượng chấn hám Bàn Cổ Khai Thiên Tích Địa.

Thanh Bình Kiếm, Tru Tiên Kiếm, Tuyệt Tiên Kiếm, Hãm Tiên Kiếm, Lục Tiên Kiếm.

Năm thanh thần kiếm cấu thành một kiếm trận đặc biệt, vây quanh y.

Thiện Thi, Ác Thi, Tự Ngã Thi.

Tam Thi đều ở trong kiếm trận.

Ba mươi vạn năm qua, Thông Thiên để Tam Thi Hợp Nhất, chân chính chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, tiến thêm một bước hoàn thiện bản nguyên Đạo Cơ của mình, đã nghĩ ra cách kết hợp ‘Trận Chi Đại Đạo’ và ‘Kiếm Chi Đại Đạo’, trợ mình Tam Thi Hợp Nhất!

“Ô!” “Ô!” “Ô!” Năm thanh thần kiếm bùng phát ra quy tắc kiếm đạo sắc bén, tổ hợp thành một hình ngũ tinh, Tam Thi mỗi bên đứng một vị trí, ở giữa lần lượt trống ra một vị trí trận.

“Bá!” Đột nhiên.

Thông Thiên Giáo Chủ mở mắt, bùng phát ra khí thế Đại Đạo ngút trời, tuyên cổ vĩ ngạn, chí cao chí cường!

“Cho Bản Tọa dung hợp!” “Oanh!” Cùng với việc y vận chuyển công pháp 《Trảm Tam Thi》, lại phối hợp ‘Kiếm Chi Đại Đạo’ và ‘Trận Chi Đại Đạo’ mình chưởng khống, dùng hai loại Đại Đạo khác nhau nghịch phản luyện hóa Tam Thi thành bản nguyên Đại Đạo tinh thuần nhất.

“Ông!” Bản nguyên Đại Đạo dung nhập vào thân thể Thông Thiên Giáo Chủ, linh khí không tự chủ mà nhắm mắt, kiếm liên y đang tọa lạc thùy lạc ức ức vạn đạo kiếm đạo thần mang, diễn hóa ra dị tượng khủng bố Bàn Cổ Khai Thiên, Đỉnh Thiên Lập Địa.

“Oanh long long!” Cùng với việc những dị tượng khủng bố này dần dần biến mất, ngưng tụ thành một thanh Đại Đạo thần kiếm nhất vãng vô tiền!

Khoảnh khắc.

Thiên địa Hồng Hoang khẽ chấn động.

“Chúc mừng Tam Đệ!” “Chúc mừng Tam Đệ!” “Chúc mừng Tam Sư Huynh!” Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Dao Trì năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân này cảm nhận được Thông Thiên Giáo Chủ cuối cùng cũng Tam Thi Hợp Nhất, chân chính chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đồng loạt nhìn về hướng Bích Du Cung mà đạo hạ.

Cần biết.

Trong Thiên Đạo Lục Thánh.

Ngay cả Dao Trì, người cuối cùng chứng đạo thành Thánh, nàng sau khi lập ‘Thiên Quy’ chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, chỉ mất

chưa đến hai mươi vạn năm đã Tam Thi Hợp Nhất chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La.

Mà Thông Thiên Giáo Chủ là Bàn Cổ Chính Tông, cũng là đệ tử thân truyền của Đạo Tổ Hồng Quân, bất luận là căn nguyên hay tiềm lực, đều là tồn tại đỉnh cấp nhất của Hồng Hoang thế giới.

Chẳng qua là vì ban đầu y tự chém Thiên Đạo Hồng Mông Tử Khí mà bị Thiên Đạo phòng bị, cuối cùng bị thao túng chứng đạo thành Thánh, hiện nay cuối cùng cũng Tam Thi Hợp Nhất chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La thật sự, điều này đối với Tam Thanh mà nói là một tin tốt, nhưng đối với Thiên Đạo thì chưa chắc!

Vạn nhất Thông Thiên trong lúc Lượng Kiếp quyết chiến lại mô phỏng phản đồ Nữ Oa, tự chém Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị lui khỏi Huyền Môn, đối với bố cục của Hồng Quân mà nói, lại sẽ là một đả kích trọng đại.

Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân bàn tọa trên cửu thải tường vân, đầu đội Tạo Hóa Ngọc Điệp, thùy lạc ức ức vạn đạo Hồng Mông Chi Khí, vô cùng quy tắc Đại Đạo và Siêu Thoát Chi Lực ngưng tụ quanh thân y.

Y uyển như Đại Đạo, chủ tể siêu thoát vĩnh hằng!

Cảm nhận được Thông Thiên Tam Thi Hợp Nhất thuận lợi chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, Thiên Đạo bản nguyên tiến thêm một bước tăng trưởng, Hồng Quân từ từ mở mắt, vượt qua trùng trùng thời không bích lũy, ánh mắt rơi vào thân Thông Thiên.

"Thông Thiên chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, vậy Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị đối với y hạn chế cũng không quá lớn, đã đến lúc tăng cường một chút thủ đoạn, khiến y trở thành một 'quân cờ' hợp

cách!" Thu lại ánh mắt.

Thần sắc Hồng Quân cổ phác đạm nhiên, không chút tình cảm ba động nào.

"Ông!" Tạo Hóa Ngọc Điệp đội trên đầu y khẽ chuyển động, từng tia từng sợi Thiên Đạo bản nguyên và Siêu Thoát Chi Lực từ từ thùy lạc, căn cứ vào Thiên Đạo bản nguyên (Hồng Mông Tử Khí) trong thức hải Thông Thiên làm môi giới, trực tiếp dung nhập vào trong.

Bá!

Lúc này đây.

Thông Thiên Giáo Chủ đang cảm thụ niềm vui đột phá Đại La, đột nhiên sát giác được Thiên Đạo bản nguyên trong thức hải phát ra ý chí chí cao vô thượng, khiến y chợt mở mắt.

Y ngẩng đầu nhìn Hỗn Độn thiên khung, mâu quang ẩn chứa hai thanh Đại Đạo thần kiếm xuyên thủng tất cả thời không bích lũy, tựa hồ nhìn thấy Tử Tiêu Cung sâu trong Hỗn Độn, như đang đối mặt với Lão Sư Hồng Quân.

"Lão Sư đây là sợ Ngô trở thành Nữ Oa thứ hai sao?" Khóe miệng Thông Thiên lộ ra một nụ cười trào phúng nhàn nhạt, nội tâm càng thêm bất cam.

Kể từ khi đạt được chân truyền và sứ mệnh thật sự của Tam Thanh mình, y vẫn luôn nghĩ đến việc thật sự chủ tể vận mệnh của mình, thoát khỏi thân phận quân cờ Thiên Đạo.

Nhưng những năm qua.

Lão Sư đối với Tam Thanh mình phòng bị chưa bao giờ giảm bớt.

Càng không cần nói Nữ Oa trong lúc Vu Yêu quyết chiến đã lâm trận phản chiến, cuối cùng khiến Lão Sư công bại, thành quả đổ sông

đổ biển.

Hiện nay Lượng Kiếp mới 'Thiên Địa Chi Tranh' sắp bùng nổ, y sao lại có thể không phòng bị?

"Lão Sư, xem ra nhân quả sư đồ giữa ngài và Ngô đã tiêu, hôm nay lần cuối xưng ngài một tiếng 'Lão Sư'!" Thông Thiên sau khi thu lại ánh mắt, song nhãn khẽ ngưng, Đại Đạo thần kiếm toàn thân y phát ra chợt như băng sương, đóng băng và xé nát hư không xung quanh thành hắc động!

Mình bái nhập môn hạ Huyền Môn, chịu ân giáo đạo truyền Đạo của Lão Sư.

Nhưng vô số Nguyên Hội qua, Hồng Quân nhiều lần thao túng vận mệnh của mình, bức bách mình phải mạnh mẽ giết 'ân nhân' Tô Thần, tình phân giữa hai bên đã sớm tiêu tan gần hết.

Hiện nay mình khó khăn lắm mới Tam Thi Hợp Nhất chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, y để tiếp tục thao túng mình làm quân cờ, lại dám lần nữa động dụng thủ đoạn, đã hoàn toàn mài mòn tình phân sư đồ cuối cùng!

Còn về Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị, đó chẳng qua chỉ là một gông xiềng kiểm soát mình mà thôi, không phải điều Thông Thiên trong nội tâm thật sự muốn.

Huống hồ.

Là Bàn Cổ Chính Tông do Bàn Cổ Nguyên Thần hóa thành, thân mang vô cùng công đức Khai Thiên, được phụ thần di trạch ý chí che chở, việc mình muốn chứng đạo thành Thánh vốn là chuyện số mệnh đã định, liên quan gì đến Hồng Quân?

"Bá!" "Bá!" Lúc này.

Hạc phát đồng nhan Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên

Tôn thanh lãnh cao ngạo đến Bích Du Cung, bọn họ cảm nhận được Thiên Đạo bản nguyên dị động, cũng biết Lão Sư lần nữa động dụng thủ đoạn hạn chế Tam Đệ, mục đích là để phòng Tam Đệ mô phỏng Nữ Oa năm xưa!

"Tam Đệ, ánh mắt chúng ta có thể phóng xa hơn một chút, dù thân là một quân cờ, tương lai cũng chưa chắc không có cơ hội trở thành người cầm cờ vào một ngày nào đó!" Thái Thanh Lão Tử tế ra Khai Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ, dùng Đại Đạo thần thông trấn áp phong tỏa Bích Du Cung, đảm bảo cuộc trò chuyện giữa ba huynh đệ mình sẽ không bị Lão Sư Hồng Quân nghe thấy.

"Đại Huynh nói đúng, không tranh một lúc, mà phải mưu vạn cổ." Nguyên Thủy Thiên Tôn khẽ gật đầu.

"Tam Thanh chúng ta là do phụ thần nguyên thần hóa thành, vốn dĩ phải đại 'y' chưởng quản Hồng Hoang, hiện nay lại luân lạc thành quân cờ của người khác, với những át chủ bài mà chúng ta có, tương lai chưa chắc đã không thể đạt được mục tiêu trong lòng mình!" 'Đạo' của y là xiển thuật thiên lý, tôn sùng Thiên Đạo, chứ không phải ngu trung với Lão Sư Hồng Quân, y sao lại cam tâm làm một quân cờ mặc người thao túng?

"Đại Huynh, Nhị Huynh, kể đã hai người đều muốn thật sự chủ tể vận mệnh của mình, vậy ba huynh đệ chúng ta trong Lượng Kiếp mới liên hợp Tô Thần Đạo Hữu, trực tiếp phế bỏ người kia, sau đó do Nhị Huynh chưởng khống Thiên Đạo, thực hiện sứ mệnh phụ thần đã ấn định!" Thông Thiên sau khi nghe lời bọn họ nói, song nhãn chợt sáng bừng, bùng phát ra vô cùng đấu chí.

Với sự hiểu biết của y về Tô Thần.

Lượng Kiếp mới 'Thiên Địa Chi Tranh' Địa Đạo đã sớm bố cục, từ việc Nhân tộc hiện nay có liên quan mật thiết đến Địa Đạo có thể

nhìn ra.

Kể đã Hồng Quân muốn mượn Lượng Kiếp mới để đàn áp Địa Đạo, từ đó triệt để chưởng khống Hồng Hoang, vậy thì dứt khoát trực tiếp phá nát bố cục và tính kế của y, giúp Địa Đạo thắng được Lượng Kiếp!

Một khi mục tiêu đạt được.

Đại Huynh dưới sự ủng hộ của Địa Đạo, có thể trở thành Nhân Đạo Đại Ngôn Nhân, Nhị Huynh trở thành Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân, còn mình thì có thể theo đuổi 'Đại Đạo' thật sự, vì vạn linh chúng sinh Hồng Hoang mà giành lấy 'nhất' đã trốn thoát của Đại Đạo!

"Tam Đệ, đệ nghĩ vẫn còn có chút quá đơn giản." Thái Thanh Lão Tử khẽ lắc đầu.

"Lão Sư đã có bài học sâu sắc từ Nữ Oa, sao lại có thể không phòng bị ba huynh đệ chúng ta?" "Từ việc đệ hôm nay vừa Tam Thi Hợp Nhất chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, y liền ra tay điều động Thiên Đạo bản nguyên để chưởng khống đệ có thể nhìn ra, chúng ta vẫn luôn nằm trong tầm kiểm soát của Lão Sư, vĩnh viễn đừng nghĩ thoát khỏi lòng bàn tay của y!" "Chẳng lẽ chúng ta cứ vậy làm quân cờ cho y sao?" Thông Thiên mặt mày bi phẫn, thần tình bất cam.

"Tự nhiên không phải." Nguyên Thủy Thiên Tôn chính sắc nhìn về phía y.

"Chỉ cần y chưa thật sự chứng đắc Đại Đạo, tổng sẽ có ngày lộ ra sơ hở, ba huynh đệ chúng ta chỉ cần tùy thời làm tốt chuẩn bị, bất cứ lúc nào cũng có thể ra đòn chí mạng với y!" "Tốt!" Thấy ánh mắt của Đại Huynh và Nhị Huynh, Thông Thiên Giáo Chủ lập tức hiểu ra.

Bọn họ đang đợi cơ hội.

Một khi 'Thiên Địa Chi Tranh' Lượng Kiếp bùng nổ, Lão Sư

Hồng Quân tất nhiên sẽ toàn lực ra tay đối phó Địa Đạo, Tam Thanh mình dù là quân cờ, chịu Thiên Đạo thao túng, nhưng vẫn có cơ hội phản chiến một kích!

Chỉ cần thuận lợi tổ kiến 'Hỗn Nguyên Tam Tài Đại Trận', là có thể ngưng tụ Bàn Cổ Nguyên Thần, phối hợp với át chủ bài của Tô Thần, chưa chắc đã không thể lật kèo trong nghịch cảnh!

"Nhị Đệ, Tam Đệ, tiếp theo điều quan trọng nhất của chúng ta là nhanh chóng nâng cao thực lực của mình, duy có thực lực, mới có tư cách phản kháng tất cả, chủ tể vận mệnh thật sự của mình!" "Vâng, Đại Huynh!" Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ khẽ gật đầu.

Hồng Hoang thế giới, thực lực vi tôn.

Ngay cả thân phận cao quý như Tam Thanh mình, chẳng phải vẫn bị người thao túng thành một quân cờ sao?

Do đó.

Chỉ có trước khi Lượng Kiếp bùng nổ nhanh chóng nâng cao thực lực, mới có cơ hội nắm bắt cơ hội thay đổi vận mệnh!

Tiếp theo.

Tam Thanh bắt đầu luận đạo với nhau, mỗi người giao lưu những gì mình đạt được khi chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, đồng thời cũng tế ra một phần chân linh bản nguyên diễn hóa bố trí 'Hỗn Nguyên Tam Tài Đại Trận'.

Kể từ khi Nhân tộc tiến vào kỷ nguyên 'Gia Thiên Hạ', Hồng Hoang thế giới đã nghênh đón một thời kỳ hòa bình dài lâu.

Vương Mẫu Nương Nương Dao Trì lập 'Thiên Quy' chứng đạo thành Thánh, Thông Thiên Giáo Chủ Tam Thi hợp nhất chân chính chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La.

Chương 303

Trong khoảng thời gian này, các Đại Năng cấp cao của Địa Đạo cùng Thánh Nhân cũng không hề nhàn rỗi.

Trấn Nguyên Tử và Minh Hà, hai vị Thánh Nhân này thường xuyên tiến vào Hỗn Độn, luyện hóa một vùng Tinh Hải Hỗn Độn để khai tịch Trung Thiên Thế Giới.

Việc này không chỉ tăng cường bản nguyên cho Hồng Hoang thế giới mà còn giúp họ đoạt được công đức Thiên Địa Hồng Hoang gia tưởng, cùng với cảm ngộ khai thiên của bản thân, tích lũy cho việc chân chính đột phá Hỗn Nguyên Đại La.

Khổng Tuyên, đại đệ tử khai sơn tọa hạ của Tô Thần, cũng tiến vào Hỗn Độn.

Sau khi bái phỏng Dương Mi Đại Tiên, Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Giang ba vị tiền bối, y liền tiềm tâm bế quan, tiêu hóa cảm ngộ khai thiên mà Lão Sư đã truyền thụ.

"Bần đạo phảng phất lại nhìn thấy một Tô Thần Đạo hữu đang quật khởi!" Sau khi Khổng Tuyên rời đi, Dương Mi Đại Tiên nhìn bóng dáng y, đôi mắt cổ phác không kìm được lộ ra một tia tán thán.

"Luận về căn nguyên tư chất và xuất thân, Khổng Tuyên bất quá chỉ là con trai của Nguyên Phượng, kém hơn một chút so với một số Tiên Thiên Thần Thai Thánh cấp cao của Hồng Hoang.

Thế nhưng sau khi bái nhập tọa hạ của Tô Thần, y lại vượt xa một số tồn tại đỉnh cấp khác!" "Chắc hẳn chẳng bao lâu nữa, Hồng Hoang thế giới sẽ lại có thêm một cường giả Hỗn Nguyên Đại La nữa rồi!" Đôi mắt Thần Kim xích sắc của Thái Nhất phảng phất chiếu rọi hai tôn Tam Túc Kim Ô chủ tể Vạn Đạo, toàn thân toát ra khí tức bá

đạo ngập trời.

Trong lòng y lại từ tận đáy lòng khâm phục Tô Thần.

"Ha ha!" Đế Giang bên cạnh cất tiếng cười lớn, vẻ mặt đầy tự hào.

"Hai vị Đạo hữu, Khổng Tuyên chính là đại đệ tử khai sơn của muội phu ngô, nếu không giống y thì còn giống ai nữa?" Suốt vô số Nguyên Hội qua, ba người họ thường xuyên luận đạo cùng nhau, cộng thêm có chung kẻ địch là Hồng Quân, nên mối quan hệ giữa họ vô cùng thân cận.

Tổ Vu và Đông Hoàng Yêu tộc cũng không hề có chút giới kỵ hay cừu hận nào.

Dương Mi Đại Tiên và Thái Nhất nghe lời Đế Giang nói xong, đều công nhận mà gật đầu. .....

Thời gian trôi chảy như thoi đưa, lại năm mươi vạn năm tuế nguyệt vội vã trôi qua.

Sau khi Hạ triều trải qua mười đời Nhân Hoàng, bởi vì các Nhân Hoàng không thể chứng đạo trường sinh, họ bắt đầu buông thả hưởng lạc, vương triều cũng từ cường thịnh dần dần trở nên hủ bại.

Cùng với việc Nhân Hoàng Phát băng hà, con trai y là Kiệt bắt đầu thượng vị.

Kiệt từ nhỏ đã sùng bái công tích của các tiên tổ và Tam Hoàng Ngũ Đế, y lập chí phải như các vị ấy mà lập nên công lao hiển hách cho Nhân tộc.

Sau khi trở thành Nhân Hoàng, y bắt đầu lấy lại tinh thần trị quốc, chứng minh tài năng của mình.

Y trước tiên giải quyết nạn tham nhũng nội bộ triều đình, sau đó

tự mình bồi dưỡng tướng lĩnh, suất lĩnh đại quân Nhân tộc thảo phạt các bộ lạc không tuân vương mệnh, bình định nội loạn, an ổn nội bộ Đại Việt.

Đồng thời, y ra sức khuyến khích canh nông, phát triển quân đội, bồi dưỡng nhân tài.

Chỉ trong mấy mươi năm ngắn ngủi, y đã đạt được những thành quả vô cùng tốt đẹp, thậm chí còn được ca ngợi là minh quân!

Cùng lúc đó, tại Thương Thành, một hài nhi đã ra đời.

Hài nhi này sinh ra bất phàm, ba tháng đã biết đi, nửa tuổi đã có thể giao tiếp bình thường với mọi người, hơn nữa thường xuyên có thể nói ra những ý tưởng kỳ diệu, khiến người ta kinh ngạc.

Điều càng khiến người ta cảm thấy thần dị hơn là, mẹ y trước khi mang thai, đã mơ thấy Huyền Điểu ngậm một Thần Đản bay đến, không lâu sau liền phát hiện mình mang thai.

Chính vì giấc mộng kỳ diệu này, cộng thêm những biểu hiện thần dị khi hài nhi ra đời, tất cả mọi người đều dồn hết kỳ vọng vào y, và do tổ phụ y tự mình đặt tên là 'Thang'.

Tiên tổ của Thang là 'Khế', mẫu thân y là nữ tử họ Tung tên Giản Địch, được Nhân Hoàng Đế Khốc nạp làm thứ phi.

Một lần trở về bộ lạc, cùng các chị em đồng tộc tắm rửa, cơ duyên xảo hợp đã gặp phải Thần Cầm 'Huyền Điểu' đản sinh một Thần Đản rồi bay đi.

Sau khi Giản Địch có được Thần Đản, cảm nhận được năng lượng bàng bạc vô cùng ẩn chứa trong đó, trong lòng vô cùng hoan hỉ, nàng muốn dùng nó để bồi dưỡng ra một Huyền Điểu mới, nhưng đã hao phí không ít năm tháng mà phát hiện căn bản không thể ấp nở.

Thế là nàng đành tự mình phục dụng, cũng vì vậy mà mang thai và

sinh hạ một người con trai tên ‘Khế’.

Khế sau khi trưởng thành, trở thành Đại Hiền Nhân tộc.

Trong thời gian phụ tá Đế Thuấn và Đại Vũ hai vị Nhân tộc Cộng Chủ, y đã có những cống hiến kiệt xuất.

Đại Vũ niệm công tích của y, liền ban thưởng Thương Thành cho ‘Khế’, làm thủy tổ của Thương Thành.

Là huyết mạch của Đế Khốc và Giản Địch, qua vô số đời nay, không một ai thức tỉnh Huyền Điểu huyết mạch, mà ‘Thang’ khi sinh ra lại vừa vẹn thức tỉnh, điều này khiến tất cả mọi người đều đặt kỳ vọng lớn lao.

Sau khi y ba tuổi, được tổ phụ tự mình dạy dỗ.

Quả nhiên, chỉ trong mấy mươi năm ngắn ngủi, Thang thuận lợi đắc đạo thành Tiên, hơn nữa cực kỳ thông tuệ.

Y đã cải tiến một số nông cụ, khiến việc canh tác ngày càng hiệu quả, nhận được sự ủng hộ và yêu mến của bách tính Thương Thành.

Trong khi đó, Kiệt sau khi trung hưng Đại Việt, trở thành quân chủ có uy vọng cực cao, y một bước đột phá đến cảnh giới Bất Hủ Kim Tiên.

Để ăn mừng, y hạ lệnh thiên hạ tuyển tú, tiến cống mỹ nhân.

Đồng thời còn phái người đến Thanh Khâu, chuẩn bị nghênh thú công chúa xinh đẹp và cao quý nhất Hồ tộc là ‘Muội Hỉ’ làm hậu.

Thanh Khâu Hồ tộc là chủng tộc theo Nữ Oa Nương Nương, có mối quan hệ cực kỳ hòa thuận với Nhân tộc.

Thời Đại Vũ đã gả công chúa Đồ Sơn Thị Nữ Kiều cho y, Kiệt cũng nhân cơ hội này mà bắt chước thủy tổ.

Đối với việc Nhân Hoàng cầu hôn, Thanh Khâu Hồ tộc đương

nhiên cực lực tán đồng, do các trưởng lão trong tộc tự mình đưa công chúa 'Muội Hỉ' đến vương thành Nhân tộc.

Khi Kiệt nhìn thấy Muội Hỉ với xiêm y lụa là màu sắc, làn da trắng như sương tuyết, dáng vẻ uyển chuyển, đẹp đẽ tuyệt luân, cao quý tựa như Tuyết Liên trên đỉnh núi tuyết, y lập tức bị mê hoặc.

Sau khi Kiệt thành công ôm được mỹ nhân về, để làm Muội Hỉ mỉm cười, y đã làm ra đủ thứ chuyện hoang đường.

Ví dụ như để lấy lòng Muội Hỉ, y không tiếc hao tổn sức dân, tốn của, trong vương thành khai quật một cái hồ rượu.

Đồng thời, vì Muội Hỉ thích nghe tiếng lụa trắng bị xé rách, y liền hạ lệnh tiến cống một lượng lớn tơ lụa quý giá, mỗi loại đều do vô số thợ khéo léo dùng tơ tằm quý hiếm mà dệt nên, hao phí vô số tâm huyết của con người, cũng là pháp y dược liệu mà các tu sĩ bình thường mơ ước.

Khi có được, y liền đem ra xé nát trước mặt mọi người.

Nếu chỉ là những chuyện này thì thôi đi, với nội tình của Đại Việt, đủ để Kiệt và Muội Hỉ tiêu xài phung phí.

Nhưng y vì muốn giải phóng dục vọng trong lòng, trong tình huống Muội Hỉ chưa lập công cán gì, lại sắc phong nàng làm trọng thần, nắm giữ đại quyền, một người dưới vạn người trên, làm loạn triều cương.

Hạ triều vốn vừa có dấu hiệu hưng thịnh, lại bắt đầu đi xuống dốc.

Rất nhiều trọng thần đổ trách nhiệm lên Thanh Khâu Hồ tộc, nếu không phải họ tiến hiến công chúa Muội Hỉ, thì làm sao có thể khiến Kiệt trở nên hôn mê đến thế?

Nhưng Thanh Khâu Hồ tộc sẽ không gánh vác trách nhiệm này.

Hơn nữa, Kiệt là Nhân Hoàng có Nhân tộc Khí Vận hộ thể, tu vi của y cũng là Kim Tiên cao thủ, vượt xa cảnh giới Huyền Tiên của Muội Hỉ, làm sao có thể bị nàng mê hoặc được?

Sau hơn một ngàn năm hoang đường, Hạ triều ngày càng hủ bại, bách tính khổ không thể tả.

Và Kiệt, người vẫn luôn buông thả hưởng lạc, lấy danh nghĩa săn bắn mà rời khỏi đô thành, đồng thời còn đưa cả Vương Hậu Muội Hỉ đi cùng.

Sau khi ra khỏi cương vực Nhân tộc, vẻ mặt hôn mê của Kiệt lập tức trở nên thanh minh, cả người toát ra khí độ vương giả uy nghiêm, khiến người ta nhìn mà sinh sợ.

"Vương Hậu, nàng đã chuẩn bị xong cho cô chưa?" "Khởi bẩm Đại Vương, mọi việc đều đã an bài thỏa đáng, xin Đại Vương nhập trận!" Muội Hỉ chỉ vào một Đại Trận, làm tư thế cung nghênh.

"Tốt!" "Nếu cô thành công, Vương Hậu sẽ được ghi công đầu!" Kiệt sải bước tiến vào Đại Trận, lập tức nhìn thấy bên trong có tám mươi mốt nam tử thân hình khôi ngô, khí huyết ngập trời, bị giam cầm phong ấn.

Trên người họ thậm chí còn tỏa ra khí tức Vu tộc.

Hóa ra tất cả những điều này đều là bố cục khổ tâm của Kiệt!

Là chủ nhân vương triều Nhân Hoàng, các quân chủ đời Đại Việt đều không thể trường sinh bất tử, cũng không thể bắt chước Tam Hoàng Ngũ Đế mà chứng đạo, trở thành những người chứng đạo tiêu dao vĩnh hằng.

Để thay đổi vận mệnh của mình, Kiệt thông qua việc duyệt đọc vô số sự tích và bí văn của các quân chủ đời trước, cuối cùng đã nghĩ ra một biện pháp giải quyết, đó chính là dùng tinh huyết Vu tộc để trao

đổi với tinh huyết của mình, từ đó đạt được mục đích 'trộm cột đổi xà', như vậy sẽ không bị Thiên Đạo hạn chế.

Vu tộc là chính tông Bàn Cổ, do tinh huyết của Sáng Thế Thần Bàn Cổ mà hóa sinh, vừa sinh ra đã chưởng khống Pháp Tắc và Đại Đạo Thần Thông, được Thiên Địa Hồng Hoang che chở.

Nhân tộc là nhân vật chính thiên mệnh duy nhất của Hồng Hoang, Nhân Hoàng thân mang Nhân Đạo Khí Vận bàng bạc.

Do Thiên Đạo hạn chế, Nhân Hoàng sau Tam Hoàng Ngũ Đế không thể chứng đạo trường sinh.

Các Nhân Hoàng đời Đại Việt đã trải qua vô số lần thử nghiệm, muốn thay đổi vận mệnh, nhưng đều thất bại.

Cuối cùng không thể không buông thả hưởng lạc, dùng sắc đẹp và thú vui để mê hoặc bản thân.

Kiệt đã rút kinh nghiệm từ các tiên tổ đời trước, tổng kết kinh nghiệm thử nghiệm của họ, lựa chọn dùng tinh huyết Vu tộc thay thế tinh huyết Nhân Hoàng của mình, lợi dụng sự che chở của Thiên Địa dành cho Vu tộc để thoát khỏi hạn chế của Thiên Đạo khiến mình không thể đắc đạo trường sinh.

Suốt vạn năm qua, y vẫn luôn áp chế tu vi của mình, đồng thời sau khi cưới Muội Hỉ, y cũng hủy hoại quốc vận Đại Việt.

Mục đích là để bố cục của mình thuận lợi đạt thành, sau khi hoán huyết sẽ không xung đột với Nhân Hoàng Khí Vận.

Thanh Khâu Hồ tộc có quan hệ tốt với Vu tộc, do công chúa Muội Hỉ làm người trung gian, đã chọn ra tám mươi mốt Vu tộc phổ thông, dùng làm 'bao máu' để Kiệt hoán huyết.

Nếu việc thành công, Thanh Khâu Hồ tộc không chỉ sẽ được bồi thường vô số Thiên Tài Địa Bảo và Tiên Thiên Linh Quả, mà ngay cả

Nhân Hoàng ‘Kiệt’ cũng sẽ dùng Nhân Đạo Khí Vận để trợ giúp Vu tộc.

“Cô nhất định sẽ thành công!” Kiệt sải bước đạp vào một huyết trì trong Đại Trận.

“Ong!” Khi Muội Hỉ khởi động trận pháp, lực lượng Đại Đạo Pháp Tắc vô tận và Khí Huyết Vu tộc bốc lên ngút trời, lấy thế bàng bạc bao trùm lên người Kiệt, bao bọc y thành một người máu đỏ như máu. .....

Hỏa Vân Cung.

Tam Hoàng Ngũ Đế đang bế quan cảm nhận được Nhân Đạo Khí Vận dị thường, lập tức kinh hãi tỉnh giấc.

Các vị ấy đồng loạt xuất quan, tụ tập tại Đại Điện, cùng nhìn về phía Đại Vũ có khí độ uy nghiêm.

“Đúng là một đứa cháu bất tiếu!” Đại Vũ tâm niệm vừa động liền hiểu rõ đầu đuôi sự tình.

Đối với hành vi của Kiệt, trong lòng y cũng vô cùng thống hận.

Nếu Kiệt đường đường chính chính dựa vào bản thân để đột phá hạn chế của Thiên Đạo, thì y với tư cách thủy tổ, cũng sẽ không tiếc bất cứ giá nào để ủng hộ.

Nhưng y lại động đến mưu kế tà đạo, ý đồ biến mình thành bán Vu bán Nhân, há chẳng phải đang khiêu khích Thiên Đạo, sỉ nhục Nhân Đạo sao?

Là Nhân Hoàng có mệnh cách cửu cửu, trở thành một tồn tại phi Nhân phi Vu phi Quỷ phi Thần, làm sao còn xứng với thân phận Nhân Hoàng của Nhân tộc?

“Chư vị Đạo huynh, vương triều Nhân tộc cuối cùng cũng sẽ có

lúc kết thúc và thay đổi, Đại Việt ngô đã bẩm thụ Khí Vận gần chín Nguyên Hội, đạt đến cực số dưới Thiên Đạo, đã đến lúc cải triều đổi đại, mở ra một chương mới." Đại Vũ trong lòng rất rõ ràng.

Cho dù Kiệt tiếp tục giữ thái độ anh minh thần võ, Thiên Đạo cũng sẽ không dung nhẫn quốc vận Đại Việt vượt quá chín Nguyên Hội, để tránh Nhân Hoàng xuất hiện biến số mới, dẫn đến Nhân Đạo thoát khỏi sự khống chế của 'y'.

Chương 304

Chi bằng nhân cơ hội này, trực tiếp để vương triều mới thay thế, như vậy có thể nắm giữ chủ động.

"Thiện!" "Không biết chư vị Đạo huynh có chú ý đến vị Đại Hiền Nhân tộc nào không?" Đế Thuấn khẽ gật đầu, y nhìn về phía Tam Hoàng Nhân tộc, định để các vị ấy quyết định.

"Mọi việc đều do chính Nhân tộc ngô lựa chọn vậy!" Thiên Hoàng Phục Hy vẫn chưa mở miệng, cuối cùng đã chốt lại.

"Đúng lý phải như vậy!" Nghe Phục Hy nói, Thần Nông, Hiên Viên và những người khác đều lên tiếng phụ họa.

Tiếp theo, Thần Nông chưởng khống Nhân Hoàng Ấn, điều động Nhân Đạo Khí Vận Trường Hà, ngăn chặn Thiên Đạo và các thế lực khác nhân cơ hội này tính kế Nhân Đạo, đồng thời suy yếu thêm Nhân Hoàng Khí Vận trên người Kiệt.

"Phụt!" Kiệt đang ở trong Đại Trận đột nhiên phun máu tươi, vẻ mặt tiều tụy.

"Vì sao?" "Vì sao?!" Y máu tươi chảy ra từ khóe miệng, vẻ mặt không cam lòng nhìn về phía Hỏa Vân Cung, như đang chất vấn, như đang trút giận.

"Con đã đi sai đường!" Trong đầu y vang lên thanh âm uy nghiêm của thủy tổ Đại Vũ.

Kiệt không cam lòng mà ngã xuống đất.

Giờ khắc này, các Thánh Nhân, Đại Năng cấp cao của Hồng Hoang Thiên Địa đồng loạt nhìn về phía Hỏa Vân Cung, rồi lại nhìn về phía đô thành Nhân tộc.

Các vị ấy nhạy bén cảm nhận được Nhân tộc xuất hiện dị thường, Nhân Hoàng Khí Vận của Kiệt đang điên cuồng hạ thấp, và quốc vận Đại Việt cũng đang suy giảm nhanh chóng.

"Lượng Kiếp mới, lại gần rồi!" Thái Thanh Lão Tử khẽ nhấc mí mắt, rồi lại nhắm mắt lại.

Đối với biến động của Nhân tộc, trong lòng y căn bản không để ý.

Vương triều Nhân tộc thay đổi, đại biểu cho 'Thiên Địa Chi Tranh' tiến thêm một bước, rất có khả năng sẽ bùng nổ thực sự vào vương triều tiếp theo.

Tam Thanh ngô phải tranh thủ thời gian cuối cùng này để tăng cường thực lực, tương lai mới có cơ hội thay đổi vận mệnh quân cờ của bản thân.

Nguyên Thủy Thiên Tôn mắt sáng lấp lánh, y muốn nhân cơ hội này bố cục cho vương triều mới của Nhân tộc.

Nhưng khi nhìn thấy Khí Vận bàng bạc mà Thương Thành Chi Chủ 'Thang' sở hữu, y lập tức từ bỏ ý định này. .....

Kiệt mang theo Vương Hậu Muội Hỉ bị trọng thương trở về đô thành Nhân tộc.

Nghĩ đến thất bại của mình, trong lòng y vô cùng buồn bực, đành phải ngày đêm buông thả vào thanh sắc để tự mê hoặc bản thân.

Quốc vận Đại Việt ngày càng bại hoại, đồng thời cũng ngày càng hủ bại.

Vô số Đại Hiền Nhân tộc đồng loạt khởi binh phản Hạ, trong đó Thương Thang có thực lực mạnh nhất.

Nhờ nội tình hùng hậu, hiền danh vang xa, y được vô số thế lực công nhận và đi theo.

Chỉ trong mấy mươi năm ngắn ngủi, Thương Thang đã trở thành tồn tại có thực lực lớn nhất, đồng thời cũng ngưng tụ ra Nhân Đạo Khí Vận Kim Long, công nhận y là kẻ tranh đoạt Nhân Hoàng tiếp theo đầy tiềm lực.

Y nhân cơ hội này, một bước đột phá đến Kim Tiên đỉnh phong, chỉ còn một bước nữa là đến Thái Ất Kim Tiên.

Khi Thương Thang suất lĩnh đại quân công vào đô thành Nhân tộc, Kiệt tay cầm bảo kiếm, thề chết bảo vệ uy nghiêm Nhân Hoàng của mình, Vương Hậu Muội Hỉ xả thân tương tùy, cuối cùng đều bị Thương Thang chém giết.

Ngay lúc này, Quỷ Đạo Chi Chủ Quỷ Mẫu xuất hiện, đưa vong hồn của Kiệt và Muội Hỉ vào Địa Phủ.

Thương Thang đương nhiên biết thân phận của Quỷ Mẫu, đối với hành vi của nàng không dám có bất cứ chất vấn nào.

Sau khi chiếm lĩnh đô thành, y chủ động phóng thích nhất mạch vương tộc Đại Việt, và ban cho họ một lãnh địa nhất định, để họ có thể bảo tồn hỏa chủng, phồn diễn sinh tức.

Nhân gian không có vương triều vĩnh hằng, y muốn nhân cơ hội này, để lại một con đường lui cho hậu nhân của mình.

Sau khi thuận lợi trở thành Nhân Hoàng mới, Thang định quốc hiệu là 'Thương', đồng thời phong 'Huyền Điểu' làm quốc điểu đồ đằng, liên kết với Khí Vận Đại Thương, tương phụ tương thành.

Vào ngày Thang đăng cơ, một Thần Điểu khổng lồ hiển hóa trên đô thành Nhân tộc, Thần Tích vô biên giáng xuống, khiến tất cả Nhân tộc bách tính tắm mình trong Thần Tích đều khỏi bệnh, kéo dài tuổi thọ.

"Thiên Mệnh Huyền Điểu, hàng nhi sinh Thương" – câu châm

ngôn này cũng bắt đầu được truyền bá rộng rãi, có lợi cho sự thống trị và tính hợp pháp của Thương Thang.

Phượng tộc cũng nhân cơ hội này mà gắn kết với Nhân tộc.

Sau khi hưởng Nhân Đạo Khí Vận, nghiệp lực Long Hán Đại Kiếp của Phượng tộc bắt đầu tan biến nhanh chóng, vô số tinh nhuệ cốt lõi đồng loạt đột phá, bắt đầu có dấu hiệu hưng thịnh trở lại.

Kiệt, với tư cách là Nhân Hoàng cuối cùng của Đại Việt, xét theo hành vi cả đời của y, là một quân chủ hùng tài đại lược, mưu kế bố cục đều thuộc hàng kiệt xuất.

Mới thượng vị mấy mươi năm, y đã quét sạch bộ mặt hủ bại trì trệ của Đại Việt, trung hưng vương triều.

Để thay đổi vận mệnh, để Nhân Hoàng chứng đạo, y không tiếc tự làm ô danh, tổn hại Khí Vận bản thân.

Nếu thật sự để y bố cục thành công, Kiệt nhất định có thể trở thành người chứng đạo Nhân Hoàng sau Tam Hoàng Ngũ Đế!

Chỉ tiếc rằng, Thiên Đạo Hồng Hoang nắm giữ quyền hành Nhân Đạo, tuyệt đối không dung nhẫn một Nhân Hoàng thân mang huyết mạch Vu tộc xuất hiện, Tam Hoàng Ngũ Đế Nhân tộc cũng không dám vì y mà mạo hiểm, tiêu hao phí hoài Nhân Đạo Khí Vận. .....

Sau khi Thương Thang thay thế Hạ triều, y tiếp tục phái binh bình định chiến loạn.

Sau khi chiến sự kết thúc hoàn toàn, y trước tiên định đô là ‘Bạc’, sau đó lại ra sức sách phong các tướng sĩ lập công.

Vì Thang đã lập Phượng tộc Huyền Điểu làm đồ đằng Nhân tộc, Long tộc vốn là đồ đằng cũ thì lại đứng sau Phượng tộc, điều này khiến Long tộc trong lòng có chút bất mãn.

Nhưng khi nghĩ đến mối quan hệ giữa Phượng tộc và Địa Đạo, họ cũng đành phải công nhận cục diện này.

Một điều đáng nói là, vì Thương Thang khi khởi binh đã nhận được sự trợ giúp của một số đệ tử Ký Danh của Tiệt Giáo, nay đã thuận lợi trở thành Nhân Hoàng.

Ngày càng có nhiều đệ tử Tiệt Giáo tiến vào Thương triều, hưởng Nhân tộc Vương Triều Khí Vận.

Đối với tất cả những điều này, Thông Thiên Giáo Chủ căn bản lười quản, còn Thái Thanh Lão Tử thì mắt nhắm mắt mở, mặc cho sự việc diễn biến.

Đại Thương vương triều dưới sự hỗ trợ của Nhân tộc và đệ tử Tiệt Giáo của giáo phái Thánh Nhân, thực lực tổng thể ngày càng cường đại, ngày càng hưng thịnh, kéo theo giáo nghĩa của Tiệt Giáo cũng đi sâu vào lòng người, đại hưng ở Thương triều, một bước trở thành tồn tại có thực lực mạnh nhất trong Tứ Đại Thánh Nhân Giáo Phái!

Ngoài Ba Mươi Ba Thiên.

Oa Hoàng Cung.

Dương Thiền kể từ khi có được Bảo Liên Đăng của Nữ Oa, tọa kỵ Kim Ninh đã tự mình hạ giới nghênh tiếp, đưa nàng đến Oa Hoàng Cung, phụng làm chủ nhân, sau đó dốc lòng dạy dỗ.

Suốt vô số Nguyên Hội qua, Nữ Oa tuy nói tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị, bị Đạo Tổ Hồng Quân ghét bỏ, nhưng nhất mạch Oa Hoàng Cung hành sự vô cùng khiêm tốn, cộng thêm mối quan hệ của nàng với Luân Hồi Đạo Chủ Tô Thần, căn bản không một thế lực nào dám dễ dàng mạo phạm.

"Đã đến lúc rồi!" Linh Châu Tử mặt ngọc điêu phấn trác, lòng có

sở cảm, y nhìn thoáng qua Nhân Gian Giới Hồng Hoang, sau đó cung kính đi vào Đại Điện, vấn an Dương Thiền và Kim Ninh.

Y vốn là một viên Linh Châu trong Hỗn Độn, bị địa hỏa thủy phong và ám lôi Hỗn Độn tấn công, dẫn đến bản nguyên không toàn vẹn.

Sau này may mắn gặp được Nữ Oa, được nàng điểm hóa thu làm đồng tử.

Trải qua vô số Nguyên Hội tu luyện, nhưng vẫn kẹt ở Thái Ất đỉnh phong.

"Linh Châu Tử phải không?

Đại sư huynh đã dặn dò ngô rồi, ngươi luân hồi chuyển thế cứ trực tiếp đi đến Địa Phủ là được, khi đó sẽ có người đưa ngươi vào Lục Đạo Luân Hồi." Kim Ninh khẽ gật đầu, đưa ngón trỏ tay phải nhẹ nhàng điểm một cái, một đạo năng lượng chìm vào thức hải của y.

"Đa tạ tiền bối!" Tuy nói đồng là Thị Đồng của Thánh Nhân, nhưng Nguyên Nhị lại là Đại Năng Hỗn Nguyên Kim Tiên cảnh giới đỉnh cấp, y chỉ là Thái Ất đỉnh phong nhỏ bé, đương nhiên không có tư cách xưng hô Đạo hữu với y.

Rời khỏi Luân Hồi Sơn, đạp vào Quỷ Môn Quan.

Năng lượng ẩn chứa trong Linh Châu Tử lập tức thu hút sự chú ý của Ngưu Đầu Mã Diện thống lĩnh, sau đó tự mình nghênh đón y đến Phong Đô Thành, rồi lại do Bạch Liên tự mình đưa y vào Lục Đạo Luân Hồi.

Là do Cửu Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên hóa thành, nàng cũng đã thôn phệ không ít bản nguyên của các Liên Đài khác, cộng thêm tọa trấn Địa Phủ hưởng Địa Đạo Âm Đức Khí Vận, sớm đã đột phá Hỗn

Nguyên Kim Tiên, trở thành Đại Năng Hỗn Nguyên Hậu Kỳ.

Giờ đây, trong số các đệ tử (thị đồng, tọa kỵ, thị nữ) tọa hạ của Tô Thần, tất cả mọi người đều đã đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên, đều đang chuẩn bị cho Lượng Kiếp sắp đến. .....

Thời gian như ngựa trắng vút qua khe cửa, thoáng cái ba mươi vạn năm vội vã trôi qua.

Đại Thương sau khi thành lập đã trải qua bốn đời Nhân Hoàng.

Nhân, Xiển, Tây Phương Giáo khi thấy Tiệt Giáo và Vương Triều Nhân tộc gắn kết, hưởng Khí Vận Nhân Đạo bàng bạc.

Đệ tử môn hạ tiến triển nhanh chóng, Giáo Chủ Thông Thiên lại càng vươn lên sau, trực tiếp đột phá đến Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên, điều này khiến các Thiên Đạo Thánh Nhân đều không khỏi đỏ mắt, đồng loạt phái đệ tử tiến vào Vương Triều Nhân tộc.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Ngay lúc này, thiên khung chấn động điên cuồng, Thiên Địa Đạo Âm Đức Kim Vân tràn ngập khắp bầu trời vũ trụ, chiếu rọi quá khứ tương lai.

Tử Khí Đông Lai ức vạn dặm, Hà Quang vạn đạo nhuộm chư thiên.

Thiên Hoa loạn trụy, Địa Dũng Kim Liên.

Đại Đạo chi âm trận trận, vô biên dị tượng Thụy Thú hiển hóa chúc mừng.

Một tôn Địa Đạo Bảo Liên từ Địa Phủ trực tiếp đến dưới chân Khổng Tuyên, nâng y càng thêm thần thánh vĩ ngạn, chí cao vô thượng, khiến ức vạn sinh linh Hồng Hoang đồng loạt quỳ bái.

"Chúc mừng Khổng Tuyên Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh, hạ hỉ Khổng Tuyên Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh!" "Chúc

mừng Khổng Tuyên Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh, hạ hỉ Khổng Tuyên Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh!" Cùng với vô số Kim Liên Âm Đức từ trên trời rơi xuống, bản nguyên Địa Đạo đang điên cuồng bạo trướng, ức vạn sinh linh tắm mình dưới Kim Liên Âm Đức, từng người một đều khỏi bệnh.

Có người trực tiếp thuận lợi hóa hình, có người trực tiếp đột phá cảnh giới tiếp theo.

Núi sông Hồng Hoang đang nhanh chóng mở rộng, từng ngọn núi cao vút trời xanh mọc lên, từng Long Mạch Tiên Thiên hiển hóa ra, từng vì sao trên trời ánh sáng bùng nổ, từng gốc Tiên Thiên Linh Căn phá đất mà trồi lên. .....

Khi tất cả Thiên Đạo Thánh Nhân cảm nhận được dị tượng chứng đạo thành Thánh này, từng người một không kìm được mở mắt, ngẩng đầu nhìn lên thiên khung, nhìn đạo thân ảnh vĩ ngạn mặc phượng bào kim sắc minh kim ấy, trong lòng tràn ngập chấn động và khó tin.

Đệ tử của Tô Thần đều đã chứng đạo thành Thánh!

Điều không thể tưởng tượng nổi nhất là, y đi con đường chứng đạo bằng sức mạnh giống như Lão Sư, trước tiên khai tịch một Đại Thiên Thế Giới trong Hỗn Độn, rồi lấy vĩ lực bản nguyên của Đại Thiên Thế Giới đó mà chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Trở về Hồng Hoang sau đó, lại thuận lợi dung hợp Địa Đạo bản nguyên, thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân quả vị!

"Thủ đoạn điều giáo đệ tử của Tô Thần Đạo hữu quả nhiên phi phàm, giờ đây ngay cả chúng ta cũng phải xưng hô Khổng Tuyên là Đạo hữu!" Từ trước đến nay, Tam Thanh luôn là những tồn tại đỉnh cấp nhất của Hồng Hoang thế giới.

Là chính tông Bàn Cổ, thân mang khí vận di trạch của Bàn Cổ che chở, là Hồng Hoang chi tử danh xứng với thực.

Nhưng cùng với sự quật khởi mạnh mẽ của Tô Thần, y không chỉ hoàn toàn bỏ xa Tam Thanh ngô, mà ngay cả đệ tử môn hạ của y cũng đã đuổi kịp chúng ta, điều này quả thực là tồn tại độc nhất vô nhị trong Hồng Hoang thế giới!

Ngay cả Lão Sư (Hồng Quân), trong Vu Yêu Lượng Kiếp cũng đã bại dưới tay y!

Chương 305

"Ngô là Khổng Tuyên, hôm nay chứng đạo thành Thánh, vì phúc lợi cho Hồng Hoang, vạn năm sau sẽ giảng đạo tại Tiên Đình, hữu duyên giả đều có thể đến!" Khổng Tuyên sau khi dung hợp Địa Đạo Thánh Nhân quả vị, thu lại tất cả Đại Đạo Công Đức và Địa Đạo Âm Đức, sau đó hướng về Luân Hồi Sơn mà đi.

"Đệ tử bái kiến Lão Sư, bái kiến Sư Mẫu!" Khi y vừa đến Luân Hồi Sơn, liền nhìn thấy Lão Sư và Sư Mẫu với vẻ mặt mỉm cười.

"Thiện!" Tô Thần khẽ gật đầu.

"Nay ngươi cuối cùng cũng chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tiếp theo có thể tọa trấn Tiên Đình, giúp Vi Sư phân ưu!" "Cẩn tuân Lão Sư pháp chỉ!" Ngay lúc này, Bạch Miêu Miêu cũng chỉ một niệm liền đến Luân Hồi Sơn, vô cùng tán thưởng nhìn Khổng Tuyên.

Đối thủ cũ Ngạo Thịnh giờ khắc này thần thái cũng vô cùng cung kính, trong lòng vừa ngưỡng mộ lại vừa dấy lên ý chí chiến đấu vô cùng.

"Tô Lang, nay Lượng Kiếp Sát Khí giữa Hồng Hoang Thiên Địa đã bắt đầu lan tràn, chắc hẳn là do Hồng Quân xuất thủ ở phía sau, e rằng ngày Lượng Kiếp bùng nổ cũng ngày càng gần." Với tư cách là Địa Đạo Chi Chủ, Bình Tâm có thể nói là một trong những tồn tại nhạy bén nhất trong việc cảm nhận Lượng Kiếp Sát Khí của Hồng Hoang Thiên Địa.

Giờ đây Hồng Quân đã xuất thủ, vậy còn bao nhiêu ngày nữa Lượng Kiếp sẽ bùng nổ?

"Không sao, mọi việc đều có Vi Phu lo!" Tô Thần khẽ vỗ vai nàng.

Hơn một trăm vạn năm qua, ngô đã ở trong Hỗn Độn Châu cảm ngộ Nghịch Phản Hỗn Độn, Vô Cực diễn hóa Thái Cực, tu vi từ Hỗn Nguyên Bát Trọng Thiên một bước đột phá đến Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên.

Chỉ còn một bước nữa là đột phá Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên (Thiên Đạo Cảnh)!

Điều quan trọng nhất là, ngô đã tìm thấy phương hướng đột phá, tiếp theo chính là lúc tiến vào Hỗn Độn, bước ra bước cuối cùng!

Tiếp theo, Tô Thần bắt đầu bố cục cho Lượng Kiếp sắp đến.

Khi một lần nữa đến khu vực linh thực, y nhìn thấy Nhị Thập Tứ Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên đã hoàn toàn thai nghén thành thục, toàn thân tỏa ra vô cùng Tạo Hóa Pháp Tắc và ức vạn đạo Hồng Mông Huyền Hoàng Chi Khí.

"Quả nhiên đã đột phá cực hạn Tiên Thiên Chí Bảo, đạt đến cấp bậc Trung Phẩm Hỗn Độn Linh Bảo!" Tâm niệm vừa động, Tô Thần cảm nhận được phẩm cấp của Nhị Thập Tứ Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên này, khóe miệng không khỏi nở một nụ cười nhạt.

"Tô Lang, chàng định dùng Tạo Hóa Thanh Liên này, rồi bố cục cho Nữ Oa Đạo hữu chuyển thế sao?" "Không sai!" Tô Thần khẽ gật đầu.

Y trước tiên tế xuất Lục Đạo Luân Hồi Bàn, với thân phận Luân Hồi Đạo Chủ tra xét tình huống tàn linh của Nữ Oa đang thai nghén chuyển thế, sau đó tay phải khẽ vung, dung nhập một tia bản nguyên của Nhị Thập Tứ Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên vào chân linh của Nữ Oa.

Một khi Nữ Oa thuận lợi chuyển thế thành công, có Nhị Thập Tứ Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên này bình định Thiên Cơ, toàn bộ Hồng

Hoang thế giới trừ ngô ra, sẽ không còn ai có thể nhìn ra được nữa!

.....

Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Dao Trì cao tọa trên Phượng Y bảy sắc, nàng phủ khám quần thần Thiên Đình, Hồng Hoang Thiên Địa.

Khổng Tuyên chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân, lại tự mình tọa trấn Tiên Đình, đây đối với Thiên Đình của ngô không phải là tin tức tốt, bởi vì Lượng Kiếp mới sắp bùng nổ, rất có khả năng sẽ lấy cuộc tranh chấp giữa Thiên Đình và Tiên Đình làm ngòi nổ.

Tuy nói ngô đã Tam Thi hợp nhất chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng so với Khổng Tuyên chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La khi khai thiên tích địa, chênh lệch quả thực quá lớn. 'Không biết Đại ca khi nào sẽ trở về?' Thu lại ánh mắt, nàng nhìn về phía nhân gian.

Hơn một trăm vạn năm qua, Đại ca Hạo Thiên đã tiến vào nhân gian luân hồi chuyển thế, giờ đây ít nhất đã trải qua hơn mười hai ngàn lần luân hồi.

Nếu trở về, với công đức y đã tích lũy, liệu có thể một bước chứng đạo thành Thánh không?

Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân một mình ngồi khoanh chân trên bồ đoàn màu tím, trước mặt là một bàn trà luyện chế từ Linh Tinh Hỗn Độn.

Y tự mình rót một chén linh trà, Tam Quang Thần Thủy hơi nước bốc lên, mộng ảo phiêu diêu.

Những năm qua, Hồng Hoang thế giới tuy nhìn có vẻ vô cùng bình

tĩnh, nhưng động tác của Địa Đạo lại không thể qua mắt được người phát ngôn của Thiên Đạo là y.

Trấn Nguyên Tử và Minh Hà liên tiếp tiến vào Hỗn Độn, luyện hóa Tinh Hải Hỗn Độn khai tịch Đại Thiên Thế Giới, dùng cách này để chân chính chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đệ tử Khổng Tuyên của Tô Thần cũng vậy.

Y có một trực giác mãnh liệt, Dương Mi Đại Tiên, Đế Giang, Thái Nhất ba người họ vẫn luôn ở bên nhau, hơn nữa còn ngăn cản y dò xét hành tung của họ.

Chờ Lượng Kiếp mới bùng nổ, Dương Mi Đại Tiên ba người họ sẽ tính kế y trong Hỗn Độn.

Hồng Quân nâng chén trà tiên khí, nhấp một ngụm nhỏ, đôi mắt cổ phác lộ ra một tia thích thú và mong đợi.

Trong thế giới Hỗn Độn, với thực lực Thiên Đạo Cảnh Nhị Trọng Thiên của bản thân y, ba người họ chỉ cần chưa đột phá Thiên Đạo Cảnh thì đối với y đều chẳng qua là kiến hôi.

Ngay cả Dương Mi là Không Gian Ma Thần, cũng chưa chắc có thể thoát được lần nữa!

Nếu tiến vào Hồng Hoang, dưới sự áp chế của Thiên Địa ý chí Hồng Hoang, ba người họ chính là kiến hôi trên thớt!

"Giờ đây Bản Tọa đã giải quyết vấn đề chân thân không thể tiến vào Hồng Hoang, chỉ cần chờ Lượng Kiếp bùng nổ, Bản Tọa sẽ tự mình xuất thủ trấn áp Địa Đạo, diệt sát tất cả yêu ma quỷ quái!" Đặt chén trà tiên khí xuống, Hồng Quân nhìn về phía Thiên Đình, sau đó lại nhìn về phía Ứng Châu Nhân tộc, khẽ chỉ vào một trung niên nam tử mặt mũi hiền lành.

"Ong!" Bản nguyên Thiên Đạo vô tận chú nhập.

“Bá!” Ngay khoảnh khắc tiếp theo, thần sắc của nam tử bình thường tên Trương Bách Nhẫn đột nhiên chấn động, đôi mắt từ mê mang dần dần khôi phục thanh tỉnh, cuối cùng trở nên vô cùng sáng ngời, khí tức trên người y cũng trở nên ngày càng bá khí vĩ ngạn.

“Đa đa!” “Đa đa!” “Oẳng oẳng!” Bảy cô bé đang chơi đùa với chú chó con cảm thấy dị thường, quan tâm nhìn qua, chỉ cảm thấy Đa Đa (chủ nhân) giờ khắc này thật xa lạ!

“Đệ tử bái tạ Lão Gia!” Hạo Thiên, kiếp này là Trương Bách Nhẫn, cung kính hành lễ về phía Thiên Khung Hỗn Độn, sau đó ánh mắt ôn hòa nhìn bảy người con gái mình nhận nuôi, trực tiếp tiêu hóa công đức tích lũy từ mười hai ngàn chín trăm sáu mươi lần luân hồi chuyển thế của mình.

“Hưu!” Cảm nhận được y đã thức tỉnh, Dao Trì liền trả lại công đức lập ‘Thiên Quy’ vốn thuộc về Thiên Đế là y.

“Oanh long long!” “Oanh long long!” Công đức bàng bạc và bản nguyên Thiên Đạo tương dung, trực tiếp luyện hóa Hồng Mông Tử Khí chí bảo thành Thánh trong thức hải của y, dẫn đến Thiên Khung chấn động điên cuồng, vô số công đức tường vân ngưng tụ.

Trong khoảnh khắc, dị tượng khủng bố giữa Thiên Địa lại một lần nữa lan tràn.

Một cầu bạch ngọc kim kiều từ Ba Mươi Ba Thiên ngoài trực tiếp đến dưới chân Hạo Thiên, nâng y lên vô cùng vĩ ngạn thần thánh, chí cao vô thượng.

Y phục vốn thô sơ của y tự động biến thành miện quan Thiên Đế, một loại khí tức chủ tể Hồng Hoang Thiên Địa quét sạch ra, khiến tất cả sinh linh Hồng Hoang chú mục, sau đó đồng loạt quỳ bái cung kính triều bái.

“Chúc mừng Hạo Thiên Thượng Đế chứng đạo thành Thánh, hạ hỉ Hạo Thiên Thượng Đế chứng đạo thành Thánh!” “Chúc mừng Hạo Thiên Thượng Đế chứng đạo thành Thánh, hạ hỉ Hạo Thiên Thượng Đế chứng đạo thành Thánh!” “Oanh!” Tử Khí Đông Lai ức vạn dặm, Hà Quang vạn đạo nhuộm chư thiên.

Chỉ thấy toàn bộ viện lạc nơi Hạo Thiên ở bốc lên không trung, bảy cô con gái nuôi cùng chú chó con và gia cầm được nuôi, khi nhìn thấy cảnh tượng bốc lên này, kinh ngạc đến mức hoàn toàn hóa đá.

Các Thánh Nhân Thiên Địa cùng vô số Đại Năng cấp cao nhìn thấy cảnh tượng này, trong lòng vừa ngưỡng mộ lại vừa mỉm cười, đây đúng là một người đắc đạo, gà chó cũng lên trời!

Xin hãy ủng hộ phiếu nguyệt của chương này, tiểu bệnh miêu xin bái tạ chư vị độc giả đại lão!

Hồng Hoang thế giới là một thế giới Bán Bộ Vĩnh Hằng, vốn dĩ dưới đại thế do Hồng Quân chế định mà dần dần suy yếu bản nguyên, dẫn đến cấp độ thế giới hạ thấp.

Nhưng vì sự xuất hiện và nỗ lực của Tô Thần, y trước tiên đã dung hợp ‘Hỗn Độn Sát Khí Luyện Hóa Đề Thuần Đại Trận’ và ‘Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận’, khiến ức vạn Thái Cổ Tinh Thần câu thông liên kết với Hỗn Độn Tinh Hải, chuyển hóa Hỗn Độn Cương Phong Sát Khí thành Tiên Thiên Linh Khí tinh thuần, tăng trưởng cực đại bản nguyên Hồng Hoang thế giới.

Sau đó lại dẫn dắt vô số Đại Năng cấp cao tiến vào thế giới Hỗn Độn luyện hóa bản nguyên khai tịch thế giới, dung nhập vào Hồng Hoang thế giới, trợ Hồng Hoang thế giới tiến thêm một bước tiến hóa.

Cũng chính vì bản nguyên Hồng Hoang thế giới tiến hóa, bản nguyên Thiên Đạo và Địa Đạo vô cùng bàng bạc, từ đó có thể bồi dưỡng ra đủ số Thiên Đạo (Địa Đạo) Thánh Nhân.

Đương nhiên, vì hiện tại Hồng Hoang thế giới chưa thực sự tấn thăng thành Vĩnh Hằng Đại Thế Giới, với bản nguyên Thiên Đạo và Địa Đạo, số lượng Thánh Nhân mà họ có thể bồi dưỡng, tối đa cũng không thể vượt quá chín vị!

Cùng với việc Hạo Thiên chứng đạo thành Thánh trở về, uy danh Thiên Đình cũng tăng thêm một bước.

Và một số Đại Năng cấp cao thông qua việc Dao Trì, Khổng Tuyên, Hạo Thiên liên tiếp chứng đạo thành Thánh, đã nhạy bén ngửi thấy một số khí tức bất thường, có cảm giác gió mưa sắp đến.

Họ lần lượt cảnh báo các tinh anh trong tộc hoặc đệ tử tọa hạ của mình, không nên dễ dàng tiến vào Hồng Hoang du lịch nữa, để tránh gặp phải họa sự.

Yêu Sư Côn Bằng khi thấy Hạo Thiên chứng đạo thành Thánh xong, trong lòng tràn ngập kích động và kỳ vọng.

Chờ y trở về cận kiến xong, lập tức tuyên bố bế quan, dốc toàn lực chuẩn bị xung kích chứng đạo thành Thánh, chuẩn bị cho Lượng Kiếp 'Thiên Nhân Chi Tranh' sắp đến. .....

Thái Dương Tinh.

Thang Cốc.

Kể từ sau Vu Yêu Lượng Kiếp, Lục Áp được Tô Thần che chở, sắp xếp cho y tọa trấn Thái Dương Tinh, chủ trì 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' đã được cải lương, cùng với tiểu di Thường Hi tạo phúc Hồng Hoang.

Mấy trăm vạn năm vội vã trôi qua, với công đức y đã tích lũy, sớm đã tẩy sạch nghiệp lực bản thân, đồng thời còn một bước đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên Hậu Kỳ, chấp chưởng quyền hành Thái Dương Hồng Hoang, trở thành Thái Dương Tinh Chủ.

Thiên Đình là chính thống Hồng Hoang, chủ tể Ba Mươi Ba Thiên, sớm đã đưa quyền hành ức vạn tinh thần Hồng Hoang vào sự quản hạt của mình, đồng thời còn vô cùng thèm muốn hai Đế Tinh là Thái Dương và Thái Âm.

Hạo Thiên sau khi quy vị, y tiêu hóa những gì mình đã đột phá được, hoàn thiện thêm 'Thiên Quy', sau đó nhìn về phía Thái Âm và Thái Dương.

"Bãi giá Thái Dương Tinh!" Để đạt được mục tiêu của mình, Hạo Thiên đặc biệt đánh thức Yêu Sư Côn Bằng đang bế quan, thậm chí ngay cả những Yêu Thần còn sống sót như Lục Ngô, Thương Dương... cũng đồng loạt bị y sai khiến.

Cờ xí bay phấp phới, tầng mây cuồn cuộn.

Tử Khí Đông Lai, Hà Quang vạn trượng.

Chỉ thấy Hạo Thiên ngồi trên Đế Liễn được chín con Thái Ất Thần Long kéo, khí thế mênh mông mà giáng lâm xuống Thái Dương Tinh.

"Đã gặp Hạo Thiên Thượng Đế!" Lục Áp trong đạo bào xích kim, vẻ mặt uy nghiêm lạnh lùng, khí độ bất phàm, y cung kính hành lễ với Hạo Thiên, thái độ không kiêu ngạo cũng không nhún nhường.

Côn Bằng, Lục Ngô, Thương Dương và các tồn tại cốt lõi của Yêu tộc khác đối mắt với y, trong lòng vừa kinh ngạc lại vừa có chút chột dạ.

Là hai Thái Tử Yêu tộc duy nhất còn sống sót, Nhị Thái Tử Lục Khôn đã bái nhập tọa hạ của Thánh Nhân Tô Thần, hơn nữa còn tiến vào Địa Phủ, nghịch sinh chuyển tử thành Địa Đạo Minh Ô, diễn hóa Minh Nhật, âm đức vô lượng.

Lục Áp có thể nói là Tam Túc Kim Ô duy nhất hiện tại, cũng là hy

vọng duy nhất của Yêu tộc cho đến nay!

Nhưng họ lại cùng Yêu Sư Côn Bằng bái nhập vào Thiên Đình, bị Hạo Thiên sai khiến, quả thực có chút phụ lòng tin tưởng và bồi dưỡng của Đế Tuấn năm xưa.

"Lục Áp, dụng ý của Trẫm lần này đến đây chắc hẳn ngươi cũng rõ." Hạo Thiên cao tọa trên Đế Liễn, Thiên Đạo Thánh Uy vô tận trấn áp vũ trụ, phủ khám Thiên Địa.

"Ngươi là Thái Dương Tinh Chủ, cũng là Thái Tử Thiên Đế tiền nhiệm, có mối quan hệ thiên ti vạn lũ với Thiên Đình.

Nếu ngươi gia nhập Thiên Đình, Trẫm ngoài việc sắc phong ngươi là một trong Tứ Ngự Đại Đế, còn sẽ tự mình đến Tử Tiêu Cung, cầu cho ngươi một đạo Hồng Mông Tử Khí chí bảo thành Thánh.

Đây chính là cơ duyên mà phụ thân ngươi Đế Tuấn năm xưa cầu cũng không có được!" Trước khi chứng đạo thành Thánh, Hạo Thiên từng vô cùng đố kỵ quyền thế và uy nghi của Đế Tuấn.

Thiên Đình Yêu tộc năm xưa, có thể nói là chân chính chủ tể Hồng Hoang.

Đại Trận 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' và 'Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận' có thể chiến Thánh Nhân, Đế Tuấn phong thái vương giả, Thái Nhất bá đạo vô địch, ngay cả Thiên Đạo Thánh Nhân cũng phải tránh phong mang!

Giờ đây sau khi cùng nhị muội Dao Trì liên tiếp chứng đạo thành Thánh, Thiên Đình Yêu tộc năm xưa trong lòng Hạo Thiên, cũng chẳng qua chỉ là hư danh.

Chương 306

Yêu Sư Côn Bằng từng kiêu ngạo bất tuân, giờ đây đối với y cung kính tuyệt đối, những đệ tử môn hạ Thánh Nhân hành sự trương cuồng, coi trời bằng vung, giờ đây cũng cẩn trọng khác thường.

Hạo Thiên cuối cùng cũng cảm nhận được quyền hành chân chính của Thiên Đế Hồng Hoang!

Nhưng cho dù đã chứng đạo thành Thánh, vẫn còn Địa Đạo uy hiếp, cộng thêm Tiên Đình phân chia quyền hành, y không thể không tìm cách tập trung quyền lực, tranh thủ tích lũy thêm thực lực cho Thiên Đình trong thời kỳ Lượng Kiếp bùng nổ.

Do đó, Hạo Thiên nhất định muốn chưởng khống Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh, nơi chủ trì 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' tạo phúc Hồng Hoang!

"Hạo Thiên Thượng Đế, hảo ý của Ngài ngô đã lĩnh ý, nhưng ngô là Thái Dương Tinh Chủ của Hồng Hoang, chỉ muốn tạo phúc Hồng Hoang, không muốn tham gia tranh đấu để tránh lặp lại họa phúc cũ, mong Hạo Thiên Thượng Đế lượng thứ!" Lục Áp không nhanh không chậm hành lễ, mỉm cười từ chối.

Một Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị cố nhiên vô cùng quý giá, nhưng Lục Áp làm sao có thể quỳ bái dưới chân kẻ địch sát phụ mà làm chó săn?

Y đã từ miệng Luân Hồi Đạo Chủ biết được chân tướng Vu Yêu Lượng Kiếp, cũng từng tự mình tiến vào Hỗn Độn gặp lại thúc phụ, biết rằng phụ hoàng mẫu hậu y chết, Đạo Tổ Hồng Quân mới là hung thủ chân chính!

Nghe Lục Áp quả quyết từ chối, bầu không khí trường diện như

ngưng trệ.

Hạo Thiên nhìn thoáng qua Côn Bằng và Lục Ngô cùng những người khác, sau đó họ đồng loạt tiến lên một bước.

"Thập Thái Tử, Thánh Nhân quả vị chính là cơ duyên mà Bệ Hạ từng mơ ước, nếu Ngài có thể có được, Ngài nhất định có thể suất lĩnh Yêu tộc ngô quật khởi trở lại, khẩn cầu Thập Thái Tử Tam Tư!" "Khẩn cầu Thập Thái Tử Tam Tư!" Côn Bằng từng tự mình dạy dỗ Lục Áp, Lục Ngô và Thương Dương họ cũng từng có mối quan hệ rất thân thiện với y.

Dưới sự khuyên bảo của họ, thái độ của Lục Áp không hề thay đổi chút nào.

"Đúng là không uống rượu mừng lại muốn uống rượu phạt!" Hạo Thiên lạnh lùng hừ một tiếng.

Trong khoảnh khắc, thời không thiên khung toàn bộ Thái Dương Tinh phảng phất hoàn toàn ngưng trệ, Trường Hà Thời Gian và Trường Hà Vận Mệnh đều bị trấn áp, quy tắc Thiên Đạo chí cao vô thượng yên diệt quá khứ tương lai.

"Hưu!" Ngay lúc này, trên không Thang Cốc nổi lên gợn sóng nhạt, một thân ảnh chí cao vô thượng, thần thánh vĩ ngạn giáng lâm đến, chính là Thần Giới Giới Chủ Bạch Miêu Miêu!

"Đã gặp Bạch Thánh Nhân!" Lục Áp cung kính tiến lên hành lễ, trong lòng nhẹ nhõm một hơi dài.

"Đã gặp Bạch Đạo hữu!" "Bái kiến Bạch Thánh Nhân!" "Bái kiến Bạch Thánh Nhân!" Hạo Thiên, Côn Bằng, Lục Ngô và những người khác chủ động cung kính hành lễ.

"Hạo Thiên Đạo hữu, 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' do Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh chủ trì là do huynh trưởng ngô bố trí.

Ngươi muốn cường hành thu phục Lục Áp, đây là xem Địa Đạo ngô không có gì sao?

Hoặc là ngươi muốn đoạn tuyệt hy vọng của vạn linh Hồng Hoang, hủy diệt 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' này?" Bạch Miêu Miêu thánh khiết vĩ ngạn, bá khí vô song, khí thế mà nàng phát ra trong khoảnh khắc đã nghiền nát và yên diệt lực lượng quy tắc của Hạo Thiên, áp chế y đến mức không thể nhúc nhích.

Hạo Thiên tuy nói là Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng y là dựa vào công đức mà chứng đạo thành Thánh, chứ không phải chân chính Tam Thi hợp nhất chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La.

Trước mặt Bạch Miêu Miêu, một Thánh Nhân Hỗn Nguyên Đại La lão làng, y căn bản không phải đối thủ.

"Bần đạo không có ý nghĩ này." Hạo Thiên khẽ vung tay, vẻ mặt cổ tỉnh không chút gợn sóng, không nhìn ra chút dị thường nào, nhưng trong lòng lại vô cùng uất ức.

"Vậy thì tiễn khách đi!" Bạch Miêu Miêu không đợi y tiếp tục mở miệng, trực tiếp vung tay áo ngọc, hạ lệnh tiễn khách, phảng phất nàng mới là chủ của Thái Dương Tinh này.

Hạo Thiên trong lòng lạnh lùng hừ một tiếng, sau đó lại ngồi lên Đế Liễn, mang theo một đám tinh nhuệ Thiên Đình phẫn uất rời đi.

Không bao lâu sau, một nữ thần thanh lãnh tuyệt tiên, phong hoa tuyệt đại giáng lâm đến, chính là Thái Âm Nữ Thần Thường Hi.

Suốt vô số Nguyên Hội qua, nàng vẫn luôn cố gắng Tam Thi hợp nhất chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, nhưng cuối cùng vẫn cảm thấy thiếu một chút khế cơ, không thể chứng đạo.

"Thường Hi tỷ tỷ!" "Đã gặp tiểu di!" Thường Hi nhìn thấy Bạch Miêu Miêu vẫn thân cận như thường, gương mặt thanh lãnh không tì

vết nở một nụ cười, trong khoảnh khắc như Tuyết Liên trên thiên sơn nở rộ, đẹp đẽ tuyệt luân.

"Miêu Miêu muội muội, cảm ơn muội!" Nguy cơ của Lục Áp lần này là do Thường Hi thỉnh Bạch Miêu Miêu xuất thủ.

"Thường Hi tỷ tỷ khách khí rồi, 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' là do ca ca ta bố trí, liên quan đến hy vọng của vạn linh Hồng Hoang, làm sao có thể luân lạc đến tay Thiên Đình mà chưởng khống?" Bạch Miêu Miêu cười nói tiến lên nắm lấy bàn tay mềm mại của nàng.

Sau khi hàn huyên một lát, Thường Hi trịnh trọng cảnh báo Lục Áp, sau đó mời Bạch Miêu Miêu đến Thái Âm Tinh của mình.

"Đã gặp Miêu Miêu tỷ tỷ!" Nữ Thần Vọng Thư bước ra từ Quảng Hàn Cung, mỉm cười hành lễ với Bạch Miêu Miêu.

Nàng là tàn linh của Thái Âm Ma Thần chuyển thế, trải qua vô số Nguyên Hội tu luyện, giờ đây đã thuận lợi đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên Trung Kỳ.

"Vọng Thư muội muội không cần đa lễ." Bạch Miêu Miêu khẽ vung tay, sau đó nhận lấy bánh quế hoa mà nàng đưa đến, mỉm cười thưởng thức.

Trong lúc nhàn rỗi, nàng nói về đại thế Hồng Hoang hiện tại, cũng trịnh trọng nói với họ rằng Lượng Kiếp mới đã bắt đầu thôi động, sau này hành sự nhất định phải cẩn thận.

"Miêu Miêu muội muội, ta tu luyện 《Trảm Tam Thi》 chi pháp mãi mà không thể chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, vì vậy ta quyết định bắt chước Trấn Nguyên Tử và Minh Hà hai vị Thánh Nhân, thông qua việc tự phế Tam Thi tiến vào Địa Phủ luân hồi chuyển thế để bổ sung bản nguyên, sau đó chứng đạo trở lại." Thường Hi đặt chén trà tiên khí trong tay xuống, nghiêm túc nhìn về phía Bạch Miêu Miêu.

“Sau này Thái Âm Tinh ta chuẩn bị giao lại cho Vọng Thư muội muội.

Với năng lực của nàng, tuyệt đối sẽ không để ‘Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận’ xảy ra bất cứ sai sót nào.” “Tốt!” “Nếu Thường Hi tỷ tỷ đã quyết định, vậy ta nhất định sẽ dốc toàn lực trợ giúp tỷ!” Bạch Miêu Miêu gật đầu đồng ý.

Nàng cũng biết sự truy cầu chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La của các Tiên Thiên Thần Thai Thánh cấp cao Hồng Hoang, đương nhiên nàng giơ cả hai tay tán đồng quyết định của Thường Hi.

“Đúng rồi, Thường Hi tỷ tỷ, vì tỷ đã quyết định tự phế Tam Thi tiến vào Lục Đạo Luân Hồi Địa Phủ để bổ sung bản nguyên, vậy tỷ đã trả lại nhân quả nghe đạo của Đạo Tổ Hồng Quân chưa?

Nếu chưa trả lại, thì dù tỷ sau này thuận lợi chuyển thế thành công, cũng vẫn sẽ rơi xuống thân phận chuyển thế của tỷ!” “Điều này ta đương nhiên biết rõ, do đó ta chuẩn bị giảng đạo tại Thái Âm Tinh truyền thụ 《Trảm Tam Thi》 chi pháp, dùng cách này để trả lại nhân quả nghe đạo đã nợ năm xưa.” Thường Hi không phải là đệ tử nhập thất của Hồng Quân, nhân quả nghe đạo nàng nợ chỉ cần giúp y truyền đạo là có thể trả hết.

Trấn Nguyên Tử và Minh Hà đều đã dùng cách này để trả lại nhân quả.

“Miêu Miêu muội muội, muội vừa nói Lượng Kiếp mới sắp bùng nổ, vậy Tô Thần Thánh Nhân giờ đang trong tình huống nào?” Thường Hi nói, lại một lần nữa nâng chén trà tiên khí trên bàn ngọc lên khẽ nhấp một ngụm, như đang che giấu dụng ý trong lòng mình.

“Ca ca hiện tại đang bế quan, chuẩn bị cho ‘Thiên Địa Chi Tranh’ sắp bùng nổ.” Bạch Miêu Miêu sớm đã biết tình ý của Thường Hi đối với ca ca mình, cũng biết nàng chính vì vậy mà đã ‘Trảm Xuất Tự Ngã

Thi', chỉ là tình hình hiện tại căn bản không thích hợp nhi nữ tình trường, nên cũng không tiện trêu chọc.

Đồng thời nàng cũng hiểu, sở dĩ Thường Hi vào thời điểm quan trọng này tự phế Tam Thi chứng đạo trở lại, rất có khả năng là muốn giúp đỡ ca ca trong Lượng Kiếp.

Cuộc trò chuyện kết thúc.

Nàng chuyển giao quyền hành Thái Âm Tinh và việc chủ trì 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' cho Vọng Thư, sau đó bắt đầu giảng đạo tại Thái Âm Tinh, dùng 《Trảm Tam Thi》 chi pháp điểm hóa Thái Âm Cẩm Lý và Thỏ Ngọc, dùng cách này trả lại nhân quả nghe đạo Hồng Quân năm xưa.

Ba ngàn năm sau, Thường Hi dưới sự dẫn dắt của Bạch Miêu Miêu chuẩn bị đi đến Địa Phủ, thân ảnh Tô Thần lại lặng lẽ xuất hiện.

"Ca ca!" "Đã gặp Tô Thần Thánh Nhân!" Nhìn thấy Tô Thần phong thần tuấn tú, khí thế cổ phác, uyển như trời sinh, đôi mắt hai người đều sáng lên.

"Tiên Tử chuyển thế, Bản Tọa đương nhiên sẽ tự mình đưa nàng tiến vào Địa Phủ Luân Hồi!" Tô Thần ôm Bạch Miêu Miêu, mỉm cười nhìn Thường Hi thanh lãnh tuyệt tiên.

"Đa tạ Tô Thần Thánh Nhân!" Đến Địa Phủ Luân Hồi Đại Điện.

Tô Thần sau khi chiêu đãi Thường Hi một phen cẩn thận, liền đưa nàng đến nơi Lục Đạo Luân Hồi cốt lõi nhất của Địa Phủ.

Nhìn chín tôn Đại Đạo Thần Luân uyển như một Đại Thiên Thế Giới, tỏa ra vô số loại Đại Đạo Quy Tắc chí cao vô thượng, trong lòng Thường Hi chấn động không thôi.

"Thường Hi tỷ tỷ, ta đợi tỷ trở về!" Bạch Miêu Miêu lơ lửng giữa

không trung, ôm chặt lấy chiếc cổ ngọc trắng nõn của nàng, vẻ mặt vô cùng không nỡ.

"Ừm!" Thường Hi khẽ vỗ lưng nàng, đôi mắt đẹp lộ ra một tia không nỡ.

"Ong!" Tô Thần chưởng khống Lục Đạo Luân Hồi, sáu tôn Đại Đạo Thần Luân luân chuyển oanh minh, một đạo Đại Đạo Thần Quang bao phủ lên người Thường Hi.

"Chúc Tiên Tử sớm chứng Đại Đạo!" Thường Hi trước khi tiến vào Lục Đạo Luân Hồi, quay đầu lại nhìn Tô Thần thật sâu, cuối cùng khóe miệng thanh lãnh tuyệt tiên hoàn mỹ không tì vết nở một nụ cười kinh tâm động phách, dường như muốn khắc sâu vào tận đáy lòng y.

"Hoa!" Đại Đạo Thần Quang lóe lên, Thường Hi hóa thành bản nguyên Đại Đạo thuần túy, đầu nhập vào Lục Đạo Luân Hồi.

Bạch Miêu Miêu vẻ mặt tràn ngập sự không nỡ và hụt hẫng.

Nàng không có nhiều bạn bè thực sự tâm giao, ngoài ca ca và Bình Tâm tỷ tỷ, thì chỉ có một mình Thường Hi.

Giờ đây nàng tiến vào Lục Đạo Luân Hồi chuyển thế, lần gặp lại đã không biết là năm nào tháng nào.

Tô Thần tiến lên ôm lấy nàng, khẽ xoa đầu nàng.

"Miêu Miêu, tiếp theo ta chuẩn bị tiến vào Hỗn Độn bước ra bước cuối cùng.

Việc Hồng Hoang cứ giao cho ngươi và Bình Tâm." Vì Hồng Hoang thế giới không phải là Vĩnh Hằng Đại Thế Giới chân chính, ngô muốn thuận lợi đột phá Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên chưởng khống 'Siêu Thoát Chi Lực', độ khó thực sự quá lớn.

Chỉ có tiến vào thế giới Hỗn Độn, mới có cơ hội thực sự thành

công.

"Ca ca huynh yên tâm đi, ta nhất định sẽ không làm huynh thất vọng!" Tại Kim Ngao Đảo, trong Bích Du Cung.

Sau khi Thông Thiên giáo chủ tam thi hợp nhất, chân chính chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, y vẫn luôn mưu đồ thoát khỏi thân phận quân cờ của Thiên Đạo.

Nhưng Hồng Quân lại ngay lập tức dùng bản nguyên Thiên Đạo để tăng cường khống chế đối với y.

Trong mấy vạn năm qua, dù cho Tam Thanh bọn họ tụ lại cùng nhau bày mưu tính kế, nhưng vẫn không nghĩ ra được biện pháp nào hay.

"Đại huynh, nhị huynh, nếu chúng ta không muốn ngồi chờ chết, xem ra chỉ còn cách tiến vào Phụ Thần đại điện một lần nữa, bố trí 'Hỗn Nguyên Tam Tài Đại Trận', triệu hoán nguyên thần Phụ Thần ra thử xem sao!" Là Thiên Đạo Thánh Nhân, bọn họ đều đã cảm nhận rõ ràng lượng kiếp sát khí bắt đầu lan tràn khắp đất trời Hồng Hoang, lượng kiếp mới 'Thiên Địa Chi Tranh' sắp bùng nổ.

Nếu không muốn trở thành quân cờ của Thiên Đạo, muốn chân chính làm chủ vận mệnh của mình, vậy chỉ có thể một lần nữa tiến vào Bàn Cổ đại điện, xem có thể triệu hoán nguyên thần Phụ Thần giúp mình thay đổi vận mệnh hay không!

"Được!" Thái Thanh Lão Tử khẽ gật đầu.

Chính lần trước nhờ sự tương trợ của Tô Thần đạo hữu, Tam Thanh bọn họ mới nhận được truyền thừa chân chính của Phụ Thần cùng với sứ mệnh được chỉ định.

Bây giờ muốn làm chủ vận mệnh của mình trong lượng kiếp, vậy chỉ có thể thử lại một lần nữa.

“Đại huynh, tam đệ, với cục thế Hồng Hoang hiện nay, Địa Đạo liệu có để Tam Thanh chúng ta tiến vào Phụ Thần đại điện lần nữa không?” Nguyên Thủy Thiên Tôn ánh mắt ngưng lại.

Bọn họ tuy là Bàn Cổ chính tông, nhưng vì đã từ bỏ ‘Đạo’ của bản thân, đi theo con đường 《Trảm Tam Thi》 của lão sư Hồng Quân, nên bị Bàn Cổ đại điện bài xích, chỉ có gia trì khí vận Vu tộc mới có thể tiến vào trong đó.

Nhưng Tô Thần và Bình Tâm Nương Nương, liệu họ có giúp đỡ Tam Thanh bọn họ một lần nữa không?

“Cứ thử xem!” “Với tấm lòng của Tô Thần đạo hữu, dù chúng ta là Thiên Đạo Thánh Nhân đối đầu với hắn, nhưng vì tương lai của Hồng Hoang, hắn nhất định sẽ ra tay tương trợ Tam Thanh chúng ta!” Thông Thiên giáo chủ nội tâm vô cùng quả quyết.

Qua vô số nguyên hội tìm hiểu, y biết rõ chí hướng của Tô Thần không phải là xưng bá Hồng Hoang, cũng không phải để Địa Đạo một nhà độc đại, mà là dẫn dắt Hồng Hoang tấn thăng thành Vĩnh Hằng Đại Thế Giới, để cho vạn linh đều có cơ hội chứng đắc vô thượng Đại Đạo!

Tam Thanh bọn họ muốn thoát khỏi thân phận quân cờ của Thiên Đạo, từ một góc độ nào đó cũng là đang tương trợ hắn, với tấm lòng của hắn, sao có thể từ chối minh hữu được chứ?

“Thiện!” Thái Thanh Lão Tử khẽ gật đầu.

Đôi mắt cổ phác của ông nhìn về phía Luân Hồi Sơn, ánh mắt sâu thẳm sáng ngời, lộ ra một tia khâm phục.

Kể từ khi Địa Đạo và Tô Thần trỗi dậy, thế giới Hồng Hoang mỗi thời mỗi khắc đều đang tăng trưởng bản nguyên, vạn linh Hồng Hoang cũng hân hoan thịnh vượng, tràn đầy hy vọng, ngay cả chính

mình, thực lực cũng tăng trưởng ổn định.

Nếu Tam Thanh bọn họ có thể hiệp trợ hắn cùng nhau tấn thăng Hồng Hoang, vậy thì Tô Thần tuyệt đối sẽ vô cùng tán đồng!

Nghe thấy đại huynh và tam đệ ý kiến thống nhất, Nguyên Thủy Thiên Tôn im lặng không nói gì. 'Đạo' của y là xiển thuật thiên lý, tôn sùng Thiên Đạo, tuy nói cầu trợ Địa Đạo Tô Thần có chút trái ngược với 'Đạo' của mình, nhưng xét về lâu dài, điều này lại có lợi cho Thiên Đạo!

Hiện tại Thiên Đạo đã bị lão sư Hồng Quân chưởng khống, từ đó thao túng chính mình và vạn linh làm quân cờ, nếu có thể thay đổi tình huống này, để Thiên Đạo trở nên đại công vô tư, thực hiện lý niệm trong lòng mình, Nguyên Thủy Thiên Tôn đương nhiên bằng lòng đi làm.

Chương 307

Tiếp theo đó, Thông Thiên giáo chủ đích thân đến Luân Hồi Sơn bái kiến Tô Thần, nhưng lại nghe tin Tô Thần đang bế quan, bèn đến Địa Phủ cầu kiến Địa Đạo chi chủ Bình Tâm Nương Nương.

"Bình Tâm nương nương, ngô Tam Thanh là Bàn Cổ chính tông, không muốn trở thành con rối và quân cờ của Thiên Đạo, nay muốn thỉnh nương nương tương trợ, để Tam Thanh chúng ta một lần nữa tiến vào Phụ Thần đại điện, triệu hoán nguyên thần Phụ Thần tìm kiếm biện pháp giải quyết!" Nhìn thấy Bình Tâm, Thông Thiên giáo chủ cung kính hành lễ, chủ động nói rõ ý đồ của mình.

"Được!" Bình Tâm nhìn sâu vào Thông Thiên một cái, rồi đáp ứng.

Nàng biết điều mà tình lang theo đuổi, cũng biết tình lang chưa bao giờ coi Tam Thanh là đối thủ thật sự.

Nếu bọn họ có thể cùng nhau phản kháng Thiên Đạo, vậy đối với nàng cũng là minh hữu!

"Các ngươi cứ trực tiếp đến tổ địa Vu tộc của ta, đến lúc đó Cửu Phượng sẽ tự sắp xếp cho các ngươi tiến vào Phụ Thần đại điện!" "Đa tạ Bình Tâm nương nương!" Thông Thiên hành lễ rồi cáo từ. ...

Tại Bất Chu Sơn, trong đại điện Vu tộc.

Cửu Phượng đang bế quan nghe được pháp chỉ của Bình Tâm, liền kiên nhẫn chờ đợi Tam Thanh Thánh Nhân đến.

Trong vô số nguyên hội qua, sau khi tấn thăng Tổ Vu, nàng vẫn luôn bế quan trong Phụ Thần đại điện, nay đã tu luyện 《Hồng Mông Cửu Chuyển》 đến đệ lục chuyển đỉnh phong.

Cách đột phá đệ thất chuyển chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, cũng

chỉ còn một bước chân. *Vụt!

Vụt!

Vụt!* Thân ảnh Tam Thanh trực tiếp giáng lâm tổ địa Vu tộc.

Để đề phòng bị Thiên Đạo phát giác, bọn họ đã phân ra thiện thi tọa trấn tại đạo trường của mình.

"Kiến quá Tam Thanh Thánh Nhân!" "Kiến quá Tam Thanh Thánh Nhân!" Cửu Phượng, Xi Vưu, Hình Thiên trong lòng không mấy thiện cảm với Tam Thanh, nhưng đây là pháp chỉ của Bình Tâm Nương Nương, nên vẫn giữ vẻ khách khí và lễ nghi bề ngoài.

"Làm phiền các vị rồi!" Ánh mắt ba người rơi vào trên người Cửu Phượng, cảm nhận được khí huyết bàng bạc và quy tắc vĩ lực mà nàng tỏa ra, tựa như một tôn 'tiểu Bàn Cổ' đội trời đạp đất, trong lòng không khỏi âm thầm tán thưởng.

"Tam Thanh Thánh Nhân, mời!" Hình Thiên là tộc trưởng hiện tại của Vu tộc, chưởng khống khí vận kim long của Vu tộc, phân ra ba đạo khí vận Vu tộc, dùng thần thông đưa đến trước mặt bọn họ.

Tam Thanh luyện hóa xong, liền thuận lợi bước vào Bàn Cổ đại điện.

Nhìn thấy pho tượng đá đội trời đạp đất, uy áp vạn cổ trong Bàn Cổ đại điện, ba người cung kính hành lễ.

"Bái kiến Phụ Thần!" "Bái kiến Phụ Thần!" Hành lễ xong, Tam Thanh không chút do dự, trực tiếp thôi động 《Hồng Mông Cửu Chuyển》, dùng bản nguyên huyết mạch của mình tạo thành 'Hỗn Nguyên Tam Tài Đại Trận'. *Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!* Bàn Cổ đại điện vốn tĩnh lặng bỗng dâng lên đạo tắc chí cao vô thượng và 'siêu thoát chi lực', hàng tỷ vạn đạo hồng mông tử khí lan tỏa, khiến Cửu Phượng, Hình Thiên, Xi Vưu đứng bên cạnh

cũng được lợi không ít. *Ong!* Một hư ảnh đội trời đạp đất, bá đạo vô địch ngưng tụ giữa đại điện, cả Bàn Cổ đại điện khẽ chấn động, bùng nổ ra đại đạo vĩ lực ngút trời, tựa như sống lại.

Sau khi chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đây là lần đầu tiên Tam Thanh tạo thành 'Hỗn Nguyên Tam Tài Đại Trận', thuận lợi ngưng tụ ra nguyên thần Bàn Cổ.

Cảm ngộ ý chí dũng mãnh tiến về phía trước của Phụ Thần, trong lòng chấn động đồng thời cũng vô cùng hổ thẹn.

Nếu không phải năm xưa đến Tử Tiêu Cung nghe đạo, với truyền thừa và phúc trạch mà Phụ Thần để lại cho mình, sao có thể luân lạc đến kết cục ngày nay?

"Đại huynh, chúng ta chưởng khống nguyên thần Phụ Thần, một lần nữa bước vào không gian hồng mông hư vô bên phải thử xem, xem bên trong rốt cuộc ẩn chứa cơ duyên gì!" "Chúng ta muốn thoát khỏi thân phận quân cờ, hy vọng cũng đều ký thác vào nơi này!" "Được!" Thái Thanh Lão Tử chưởng khống nguyên thần Phụ Thần, khẽ gật đầu ra hiệu với tượng đá Bàn Cổ, rồi thong thả bước vào không gian hồng mông hư vô bên phải.

Tiến vào không gian hư vô.

Nơi đây không có thời không năm tháng, cũng không có đại đạo pháp tắc, chỉ có sức mạnh hư vô mênh mông bao trùm.

Dựa vào kinh nghiệm lần trước, Thái Thanh Lão Tử chủ đạo nguyên thần Bàn Cổ, tiếp tục tiến về phía trước, không biết đã qua bao lâu, bọn họ mơ hồ có một loại trực giác bị triệu hoán. *Vụt!* từng tôn hư ảnh Đại Đạo Ma Thần với hình thể khác nhau, khí thế uy áp vạn cổ lướt qua, khiến Tam Thanh trong lòng chấn động không thôi.

“Nơi này rốt cuộc là nơi nào?

Chẳng lẽ là thế giới ẩn cư của vô thượng Đại Đạo sao?” “Tam đệ, thế giới Hồng Hoang do thế giới Hỗn Độn khai tịch mà ra, mà thế giới Hỗn Độn lại do thế giới Hồng Mông diễn hóa mà thành, hẳn là thế giới lan tràn vô cùng hồng mông chi khí này, chính là thế giới Hồng Mông trong truyền thuyết!” Thái Thanh Lão Tử là thủ lĩnh Tam Thanh, chưởng khống nguyên thần Bàn Cổ, những bí ẩn và truyền thừa mà ông biết được cũng là nhiều nhất. *Xoẹt!* Ngay lúc này, một thân ảnh vĩ ngạn uy áp vạn cổ, đội trời đạp đất hiện ra từ trong hư không.

Khi Tam Thanh nhìn thấy thân ảnh này, kinh ngạc đến mức tròng mắt cũng suýt lồi ra ngoài.

“Phụ, Phụ Thần?!” Bọn họ làm sao cũng không ngờ được, mình lại có thể gặp được Bàn Cổ Đại Thần trong thế giới hồng mông hư vô đặc thù này!

Chẳng phải ngài đã chọn hoàn thiện Hồng Hoang, tự vẫn diễn hóa vạn vật trong khai thiên đại kiếp rồi sao?

“Các ngươi có thể đến đây, ngô rất vui mừng.” Bàn Cổ Đại Thần mỉm cười nhìn Tam Thanh đang chưởng khống ‘nguyên thần’ thuộc về mình, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

“Nhưng nơi này không phải là nơi các ngươi có thể ở lâu, vả lại sứ mệnh của các ngươi cũng chưa hoàn thành, nên trở về đi.” *Vụt!* Chỉ thấy tay phải ‘ngài’ khẽ vung lên.

Tất cả thời không điên cuồng đảo ngược, cho dù Thái Thanh Lão Tử đang chưởng khống nguyên thần Bàn Cổ, có được chiến lực vô song, nhưng trước mặt Bàn Cổ cũng chỉ như một con kiến! *Ầm!* Khi Tam Thanh hoàn hồn, phát hiện mình đã ở trong Phụ Thần đại điện, ‘Hỗn Nguyên Tam Tài Đại Trận’ đã bố trí cũng không biết đã

tiêu tan từ lúc nào.

Nghĩ đến trải nghiệm lần này khi tiến vào không gian hỗng mông hư vô, ba người trong lòng tràn đầy nghi vấn.

Khi bọn họ muốn hỏi Cửu Phượng rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, lại cảm giác được dòng thời gian lại đang ở lúc Tam Thanh bọn họ vừa mới bước vào Bàn Cổ đại điện!

Đây...

đây là năng lực gì?

Nếu không phải ký ức trong đầu vô cùng rõ ràng, bọn họ e rằng sẽ còn nghi ngờ mình vừa nằm mơ!

"Làm phiền rồi!" Hoàn hồn lại, Tam Thanh quả quyết bước ra khỏi Bàn Cổ đại điện, rồi sử dụng thần thông quay về đạo trường của mình.

Hả?

Thấy cảnh này, Cửu Phượng, Xi Vưu, Hình Thiên mặt mày tràn đầy khó hiểu.

Sao vừa mới tiến vào Phụ Thần đại điện, đã quay người rời đi rồi? ...

Tại Thủ Dương Sơn, trong Thái Thanh Cung.

Tam Thanh lần lượt thu hồi thiện thi của mình, rồi dùng chứng đạo chí bảo của mỗi người trấn áp thời không, cách tuyệt thiên cơ.

"Đại huynh, rốt cuộc chuyện này là sao?" "Phụ Thần 'ngài' rõ ràng không hề vẫn lạc, tại sao lại không trở về Hồng Hoang?

Mà Tam Thanh chúng ta, thật sự là do 'ngài' nguyên thần hóa thành sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn đầu óc sắp nổ tung.

Những gì thấy và nghe được trong không gian hư vô bên phải Bàn Cổ đại điện trước đó, đã hoàn toàn lật đổ mọi nhận thức của y, khiến y nghi ngờ tất cả đều là hư ảo.

"Nhị đệ, vi huynh cũng không biết dụng ý thật sự của Phụ Thần!" Thái Thanh Lão Tử khẽ lắc đầu, mày nhíu chặt.

"Xét theo thực lực ra tay trước đó của Phụ Thần, 'ngài' rất có khả năng đã chứng đắc vô thượng Đại Đạo, nhưng 'ngài' vẫn luôn ở trong thế giới đặc thù đó, có lẽ là đang mưu đồ điều gì đó." "Còn về Tam Thanh chúng ta, hẳn chỉ là một phần nguyên thần của 'ngài' hóa thành, đồng thời cũng gánh vác sứ mệnh của 'ngài' đối với chúng ta.

Chỉ đáng tiếc chúng ta vì bái nhập dưới trướng lão sư, dẫn đến không thể trở thành Thiên Đạo đại ngôn nhân và Nhân Đạo đại ngôn nhân." "Theo lý mà nói, với thực lực của 'ngài', hẳn đã sớm nhìn ra điều này, nhưng tại sao không những không ra tay sửa chữa, ngược lại còn đưa chúng ta trở về?" "Hay nói cách khác, Tam Thanh chúng ta bái nhập dưới trướng lão sư, tất cả những điều này 'ngài' đã sớm dự liệu được, là đang chờ lượng kiếp mới bùng nổ, rồi mới trở về Hồng Hoang ra tay sửa chữa sao?" Tam Thanh trước đó muốn thoát khỏi thân phận con rối quân cờ của Thiên Đạo, nhưng sau lần gặp gỡ Phụ Thần Bàn Cổ này, tâm tư đó đã bị dập tắt không ít.

Bây giờ tất cả nghi hoặc, đều là đang suy đoán dụng ý thật sự của Bàn Cổ!

"Đại huynh, nhị huynh, nếu đã chúng ta có thể gặp được Phụ Thần trong thế giới hồng mông hư vô, vậy hẳn là Tô Thần đạo hữu và Bình Tâm nương nương cũng có thể gặp được, có phải là bọn họ biết được bố cục thật sự của Phụ Thần không?" "Hiện nay lượng kiếp mới 'Thiên Địa Chi Tranh' sắp bùng nổ, Phụ Thần liệu có vì thế mà quay về không?" Thông Thiên nói, ánh mắt nhìn về phía Địa Phủ, y rất

muốn đích thân đến đó để cầu chứng với Tô Thần và Bình Tâm.

“Tam đệ, ngươi nói rất có khả năng.” Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng vô cùng rõ ràng, lần lượng kiếp ‘Thiên Địa Chi Tranh’ này mức độ nguy hiểm vượt xa Long Hán Đại Kiếp và Vu Yêu Lượng Kiếp.

Từ việc chính mình là Thiên Đạo Thánh Nhân cũng bị coi là quân cờ là có thể thấy được một hai phần.

Một khi lượng kiếp bùng nổ, nói không chừng ngay cả cả thế giới Hồng Hoang cũng sẽ bị hủy diệt, Phụ Thần lúc này quay về, cũng có thể nói là hợp lý. ...

Tại Hỗn Độn, trong Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân ngồi xếp bằng trên bồ đoàn màu tím, trước mặt là một ấm linh trà được bao phủ bởi tử khí, ông nâng chiếc chén sứ trắng lên môi khẽ nhấp một ngụm, ánh mắt nhìn về phía Bất Chu Sơn.

“Là quân cờ, mà lại còn cố gắng phản kháng?” Tuy Tam Thanh dùng thiện thi để che giấu Thiên Đạo, nhưng thủ đoạn của bọn họ trong mắt Hồng Quân thật sự quá vụng về.

Dựa vào đạo quả Thiên Đạo Thánh Nhân trong thức hải, một ánh mắt đã nhìn ra nơi ở thật sự của bọn họ. *Cạch!* Hồng Quân khẽ đặt chén trà tiên khí trong tay xuống, sức mạnh quy tắc vô cùng và siêu thoát chi lực chấn động, phảng phất như kéo ông ra khỏi không gian vô tận chiều không gian, trở nên chân thực hơn.

Ngay khi ông chuẩn bị ra tay thao túng Tam Thanh, lại thấy bọn họ quay trở về, rồi dừng lại.

“Hửm?” “Chẳng lẽ ba người bọn họ dự cảm được bản tọa chuẩn bị ra tay, trong lòng sợ hãi nên không dám bố trí ‘Hỗn Nguyên Tam Tài Đại Trận’ trong Bàn Cổ đại điện, triệu hoán nguyên thần Bàn Cổ?”

Đối với át chủ bài của Tam Thanh, Hồng Quân trong lòng sớm đã rõ như lòng bàn tay, đồng thời cũng vì thế mà đã chuẩn bị mấy bố cục dự phòng, để bọn họ trở thành quân cờ đắc lực của mình.

Thấy bọn họ chuẩn bị tiến vào Bàn Cổ đại điện tìm cách phản kháng, nhưng chớp mắt đã từ bỏ, điều này khiến Hồng Quân mơ hồ cảm thấy có gì đó không ổn.

Tam Thanh tâm cao khí ngạo, sao có thể dễ dàng từ bỏ?

"Chẳng lẽ nói, bọn họ tiến vào Bàn Cổ đại điện bị ý chí Bàn Cổ bài xích?" Hồng Quân chỉ nghĩ đến khả năng này, mày sau đó giãn ra.

Giây tiếp theo, đôi mắt cổ phác của ông vượt qua vô số bức tường thời không, rơi vào Luân Hồi Sơn.

Nếu nói lần lượng kiếp này duy nhất khiến ông có chút không thể chưởng khống, đó chính là biến số Tô Thần!

Nhưng Tô Thần có Hỗn Độn Châu che đậy thiên cơ, Hồng Quân dù chưởng khống quyền hành Thiên Đạo, cũng không thể cảm nhận được chút thông tin nào về hắn, cũng không thể tính toán được bố cục của hắn. ...

Do thế giới Hồng Hoang chỉ là một thế giới bán bộ vĩnh hằng, nên 'Đại Đạo' mà nó có thể dung chứa cũng không hoàn chỉnh, Tô Thần muốn đột phá Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên, độ khó không phải là nhỏ.

Để thực hiện mục tiêu của mình, Tô Thần phải đột phá đến Thiên Đạo Cảnh trước khi lượng kiếp bùng nổ, như vậy mới có cơ hội thắng được lượng kiếp, từ đó dẫn dắt thế giới Hồng Hoang tấn thăng thành Vĩnh Hằng Đại Thế Giới!

Sau khi đã chuẩn bị vẹn toàn cho việc Nữ Oa chuyển thế và lượng kiếp bùng nổ, Tô Thần thôi động Hỗn Độn Châu, chưởng khống

quyền hành thiên địa Hồng Hoang, lặng lẽ xuyên qua ‘giới bích’, tiến vào thế giới Hỗn Độn. *Vụt!* Tô Thần không đi tìm Dương Mi Đại Tiên hộ pháp cho mình, mà một mình đến một quần thể phế thạch Hỗn Độn hoang vắng.

Nơi đây có cương phong Hỗn Độn lăng liệt và ám lôi Hỗn Độn tấn công, cơ bản không có sinh linh nào đến nơi này.

Trong một khối phế thạch Hỗn Độn khổng lồ, hắn khai tịch ra một động phủ, rồi dùng Hỗn Độn linh tinh bố trí đại trận phòng hộ và cách tuyệt, Tô Thần bắt đầu ngồi xếp bằng trên bồ đoàn, điều chỉnh trạng thái của mình đến đỉnh phong nhất.

Chương 308

Ong! Đại đạo quy tắc vô cùng và siêu thoát chi lực ngưng tụ thành từng tôn đại đạo thần luân, tỏa ra khí tức chí cao vô thượng, thần thánh vĩ ngạn.

Theo đại đạo thần luân dần dần hợp nhất, thân ảnh Tô Thần trở nên càng thêm phiêu diêu tuyên cổ, phảng phất tồn tại trong quá khứ, lại đến từ tương lai. *Xoẹt!* Khi hắn mở mắt ra, khóe miệng nhếch lên một nụ cười nhàn nhạt, trong tay xuất hiện một quả hồ lô màu hồng mông huyền hoàng, chính là Hỗn Độn Hồ Lô ẩn chứa một phương thế giới đại thiên đỉnh cấp.

Tô Thần một niệm liền tiến vào trong đó, ý chí bản nguyên thiên địa bàng bạc phản bộ lại.

Cầu Long, Huyền Phượng, Địa Lân, ba vị đại ngôn nhân thiên địa nhân cảm nhận được khí tức của hắn, lập tức vượt qua thời không đến bầu trời, cung kính hành lễ với Tô Thần.

"Bái kiến Sáng Thế Thần!" "Bái kiến Sáng Thế Thần!" Trong vô số nguyên hội qua, bọn họ chấp chưởng thiên địa nhân tam đạo của thế giới Huyền Hoàng, thuận lợi bước ra bước cuối cùng, chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Đáng nói là, do tam thiên đại đạo pháp tắc và 'đại đạo quy tắc' trong thế giới Huyền Hoàng đều do Sáng Thế Thần Tô Thần chế định, nên dù bọn họ đã chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La, nhưng cũng chỉ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trong 'thế giới Huyền Hoàng' mà thôi.

So với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên của thế giới Hồng Hoang có sự khác biệt về 'chất'!

Nếu so sánh chiến lực, thực lực thật sự của ba người họ, ước

chừng có thể so với cường giả Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong của thế giới Hồng Hoang.

Suy cho cùng, 'thế giới Huyền Hoàng' kém 'thế giới Hồng Hoang' một đẳng cấp, cũng là một khoảng cách khó có thể vượt qua!

"Hiện nay các ngươi đều đã chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, đã đến lúc để các ngươi cảm nhận tam thiên đại đạo chân chính!" Tô Thần ánh mắt tán thưởng nhìn ba người họ, tay phải khẽ vung, đưa ba người họ ra khỏi 'thế giới Huyền Hoàng', tiến vào động phủ Hỗn Độn nơi hắn bế quan. *Ong~ Ù!

Ong~ Ù!* Tam thiên đại đạo chí cao vô thượng, thần thánh vĩ ngạn gia trì đến, khiến Cầu Long, Huyền Phượng, Địa Lân ba người suýt nữa đạo tâm vỡ nát, vì 'Đại Đạo' mà họ tu hành so với Đại Đạo chân chính, chênh lệch thật sự quá rõ ràng.

Hít sâu một hơi, Cầu Long là người đầu tiên hoàn hồn, cung kính hành lễ với Tô Thần.

"Bái tạ Sáng Thế Thần đã cho chúng thần được thấy tam thiên đại đạo chân chính!" Thế giới Huyền Hoàng do Tô Thần khai tịch, từ một thế giới đại thiên bình thường tấn cấp thành thế giới đại thiên đỉnh cấp, bọn họ cũng đã có những cống hiến to lớn trong thời gian này.

Trong những năm tháng Tô Thần không ở đây, bọn họ cũng từng suy đoán bên ngoài sẽ có thế giới cấp bậc cao hơn, nay được đích thân tiến vào thế giới Hỗn Độn, cuối cùng đã tỉnh ngộ.

"Bái tạ Sáng Thế Thần đã cho chúng thần được thấy tam thiên đại đạo chân chính!" "Bái tạ Sáng Thế Thần đã cho chúng thần được thấy tam thiên đại đạo chân chính!" Huyền Phượng và Địa Lân cũng hoàn hồn, cung kính hành lễ với Tô Thần.

Bọn họ ý thức được đây là một cơ duyên khó có được, nếu có thể

cảm ngộ lại tam thiên đại đạo chân chính, vậy tương lai sẽ có cơ hội chân chính chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La, thậm chí là vô thượng Đại Đạo!

"Bản tọa để các ngươi tiến vào thế giới Hỗn Độn, là muốn để các ngươi tự mình cảm nhận sự chênh lệch về đẳng cấp thế giới, đồng thời cũng chuẩn bị tấn thăng 'thế giới Huyền Hoàng', sau đó dẫn nhập tam thiên đại đạo chân chính." "Đến lúc đó, vạn linh chúng sinh của 'thế giới Huyền Hoàng', đều có cơ hội chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La!" Tô Thần muốn đột phá Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên, cơ duyên lớn nhất chính là 'thế giới Huyền Hoàng'.

Chỉ cần để 'thế giới Huyền Hoàng' tấn thăng đến bán bộ vĩnh hằng thế giới, việc đột phá tự nhiên cũng sẽ nước chảy thành sông.

"Sáng Thế Thần nhân từ!" "Bái tạ Sáng Thế Thần!" Nghe pháp chỉ của Tô Thần, Cầu Long, Huyền Phượng, Địa Lân ba người trong lòng tràn đầy chấn động và kích động. 'Thế giới Huyền Hoàng' tấn thăng thành bán bộ vĩnh hằng thế giới, dẫn nhập tam thiên đại đạo chân chính, ngoài việc cho vạn linh chúng sinh có cơ hội chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên ra, còn có những lợi ích khó có thể tưởng tượng đối với ba người bọn họ.

"Thiện!" Tô Thần nhàn nhạt vung tay, đưa bọn họ trở về 'thế giới Huyền Hoàng'.

"Tiếp theo bản tọa sẽ toàn lực tấn thăng 'thế giới Huyền Hoàng', ba người các ngươi phải dốc toàn lực bảo hộ vạn linh chúng sinh!" "Cẩn tuân pháp chỉ Sáng Thế Thần!" "Cẩn tuân pháp chỉ Sáng Thế Thần!" Ba người đồng loạt cung kính hành lễ. ...

Trở về động phủ Hỗn Độn, Tô Thần thôi động Hỗn Độn Châu, thả xuống vô cùng hồng mông huyền hoàng chi khí, dung hợp với đại đạo quy tắc do chính mình tỏa ra, tạo thành từng bức tranh 'Đạo' đồ

huyền diệu.

Tiến vào bên trong Hỗn Độn Châu, cảm nhận được bản nguyên Hỗn Độn bàng bạc cùng địa hỏa thủy phong, Tô Thần tế ra Sáng Thế Thần Phủ của mình, chém mạnh vào Hỗn Độn. *Vút!* Lưỡi búa cực hạn ẩn chứa ý chí đại đạo chí cao vô thượng và 'siêu thoát chi lực', chém phá Hỗn Độn.

Trong khoảnh khắc, bản nguyên Hỗn Độn bắt đầu phân liệt, diễn hóa ra thanh khí và trọc khí.

Thanh khí dâng lên, trọc khí chìm xuống.

Không gian hiện ra, thời gian và âm dương sinh ra. *Ù!

Ù!* Hỗn Độn địa hỏa thủy phong điên cuồng tàn phá, muốn nuốt chửng không gian vừa được khai tịch, diễn hóa trở lại Hỗn Độn. *Vút!* Tô Thần không vội không từ, hắn điều động đại đạo quy tắc mà mình chưởng khống, dẫn dắt 'siêu thoát chi lực' gia trì lên Sáng Thế Thần Phủ, với khí thế dũng mãnh tiến về phía trước, lại chém ra một búa khai thiên.

Chỉ thấy không gian vừa được khai tịch bùng nổ dữ dội, từng luồng ánh sáng đại đạo hiển hóa trời đất.

Vận mệnh sinh ra, nhân quả hiển hóa.

Tạo hóa vô lượng, hủy diệt song hành! *Vụt!* Chỉ thấy Tô Thần hóa thân thành một Sáng Thế Thần đội trời đạp đất, hắn mặc một bộ đạo bào màu tím cao quý, khí nuốt càn khôn, nhìn xuống thiên địa.

Âm dương hóa ngũ hành.

Ngũ hành hóa vạn vật!

Năm xưa Bạch Miêu Miêu dùng 'Hỗn Độn Châu' khai thiên lập địa chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, không hề lợi dụng hết

toàn bộ bản nguyên Hỗn Độn.

Mà Tô Thần là chủ nhân của 'Hỗn Độn Châu', lại là tồn tại vô thượng của Hỗn Nguyên cửu trọng thiên, có thể lợi dụng tất cả bản nguyên Hỗn Độn đến cực hạn!

Chỉ thấy bản nguyên Hỗn Độn vô cùng diễn hóa thành vạn vật trời đất, núi sông.

Dưới sự diễn hóa của thời gian đại đạo, không gian đại đạo, vận mệnh đại đạo, nhân quả đại đạo, tạo hóa đại đạo, âm dương đại đạo, ngũ hành đại đạo, hình thái ban đầu của một thế giới hiện ra.

Tô Thần nhìn thế giới đại thiên đỉnh cấp do chính tay mình khai tịch, khóe miệng khẽ nhếch, lộ ra một nụ cười vui mừng. *Xoẹt!* Giây tiếp theo, hắn tế ra 'Hỗn Độn Hồ Lô', pháp chỉ uy nghiêm truyền khắp cả 'thế giới Huyền Hoàng'.

"Cơ duyên tấn thăng đã đến, các ngươi đã chuẩn bị sẵn sàng chưa?" "Hồi Sáng Thế Thần, chúng thần đã chuẩn bị sẵn sàng!" Cầu Long, Huyền Phượng, Địa Lân đã sớm chuẩn bị xong, sẵn sàng bất cứ lúc nào hy sinh tất cả vì sự tấn thăng của 'thế giới Huyền Hoàng'.

"Thiện!" "Hôm nay bản tọa sẽ dùng Thông Thiên Kiến Mộc làm trụ trời đất của thế giới mới, lại dùng bản nguyên Hỗn Độn Hồ Lô dung nhập Hỗn Độn Châu, để 'thế giới Huyền Hoàng tấn thăng!'" Theo pháp chỉ của Tô Thần hạ xuống, Thông Thiên Kiến Mộc, trụ trời đất trong thế giới Huyền Hoàng bị di thực ra, trực tiếp chìm vào thế giới đại thiên đỉnh cấp được khai tịch trong 'Hỗn Độn Châu'.

Hỗn Độn Châu là Hỗn Độn chí bảo, còn Hỗn Độn Hồ Lô lúc đầu chỉ là cực phẩm tiên thiên linh bảo, tiềm lực chênh lệch giữa hai bên thật sự quá lớn, nên Tô Thần chuẩn bị dùng Hỗn Độn Châu làm vật chứa cho 'thế giới Huyền Hoàng', như vậy sẽ dễ dàng tấn thăng hơn! *Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!* Thông Thiên Kiến Mộc dưới sự gia trì của ý chí Sáng Thế Thần Tô Thần, chống đỡ phương trời đất này, bản nguyên bàng bạc gia trì vào trong đó, khiến nó tiếp tục tăng trưởng.

Cùng lúc đó, Cầu Long, Huyền Phượng, Địa Lân, ba vị đại ngôn nhân thiên địa nhân, nghịch chuyển bản nguyên tinh thuần của mình, dung hợp với 'thế giới Huyền Hoàng', để tiện dẫn nhập vào thế giới bên trong Hỗn Độn Châu. *Ong~ Ù!* Khi tất cả bản nguyên thế giới trong Hỗn Độn Hồ Lô đều được chuyển đến thế giới bên trong Hỗn Độn Châu, phương thế giới này bắt đầu tự động diễn hóa, hoàn thiện trời đất, núi sông, biển cả, đảo nhỏ.

Những sát khí Hỗn Độn, ám lôi cương phong còn sót lại, dưới sự bố trí của Sáng Thế Thần Tô Thần, tạo thành một tòa 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận', luyện hóa tất cả sát khí Hỗn Độn thành tiên thiên linh khí, tăng trưởng bản nguyên cho 'thế giới Huyền Hoàng' mới.

Không biết đã qua bao lâu, khi thế giới do Hỗn Độn Châu khai tịch hoàn toàn nuốt chửng bản nguyên 'thế giới Huyền Hoàng', cả phương thế giới khẽ chấn động, một luồng khí tức huyền diệu bùng phát.

"Đã đến lúc rồi!" Tô Thần khóe miệng nở nụ cười vui mừng, hắn chưởng khống quyền hành của 'thế giới Huyền Hoàng', dẫn nhập ý chí tam thiên đại đạo ẩn chứa trong thế giới Hỗn Độn. *Ong!* Giây tiếp theo, Tô Thần lơ lửng giữa trời đất, không tự chủ nhắm mắt lại, cảm ngộ sự tấn thăng của thế giới Huyền Hoàng, hưởng thụ sự phản bộ của ý chí bản nguyên thiên địa, cả người tỏa ra khí tức chí cao vô thượng, tuyên cổ vĩnh hằng. ...

Tại thế giới Hồng Hoang.

Sau khi Đại Thương thay thế Đại Việt, Tiệt giáo là người đầu tiên tiến vào vương triều Nhân tộc, hưởng dụng khí vận Nhân Đạo.

Xiển giáo, Tây phương giáo thấy được lợi ích này, cũng phái môn

hạ đệ tử và giáo chúng tinh anh tiến vào.

Do đồ đằng của Đại Thương là Huyền Điểu của Phượng tộc, thành viên Địa Đạo và Tiên Đình dựa vào quan hệ với Phượng tộc, cũng tiến vào vương triều Nhân tộc, tranh quyền đoạt lợi với tứ giáo đệ tử của Thiên Đạo Thánh Nhân.

Thời gian như bóng câu qua cửa sổ, tám mươi vạn năm trôi qua vội vã.

Đại Thương cũng bắt đầu suy tàn, Nhân Hoàng tự biết trường sinh vô vọng, bắt đầu buông thả hưởng lạc, không màng đến khổ cực của nhân gian, mặc cho các chủng tộc khác xâm chiếm cương vực Nhân tộc, và thế lực chư hầu mở rộng.

Tam Thanh sau khi từ Bàn Cổ đại điện trở về, nghĩ đến những gì đã trải qua và lời dặn của Phụ Thần, biết rằng thế giới Hồng Hoang này ẩn giấu quá nhiều bí mật.

Thế là bọn họ hành động theo lời dặn của Phụ Thần, dùng thân phận Thiên Đạo Thánh Nhân bố cục cho lượng kiếp mới.

"Mau đến Tử Tiêu Cung!" Lúc này, trong đầu Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Hạo Thiên, Dao Trì, Côn Bằng đồng loạt vang lên pháp chỉ uy nghiêm của Đạo Tổ Hồng Quân, lập tức sử dụng đại đạo thần thông, hướng về bầu trời Hỗn Độn.

"Kiến quá các vị sư huynh!" "Kiến quá các vị Thánh Nhân, kiến quá Thiên Đế, kiến quá Vương Mẫu!" "Kiến quá các vị sư đệ, Dao Trì sư muội!" Đến Tử Tiêu Cung, mọi người lần lượt hành lễ.

Côn Bằng mặt mày tràn đầy mong đợi, hắn là người duy nhất trong số họ chưa chứng đạo thành Thánh.

Lần này Đạo Tổ Hồng Quân triệu mình đến, phải chăng ẩn chứa cơ duyên chứng đạo thành Thánh? *Vụt!* Một thân ảnh ngồi xếp

bằng trên đám mây lành chín màu, cổ phác đạm nhiên, tựa như dung hợp với trời đất, chính là Thiên Đạo đại ngôn nhân Hồng Quân.

"Đệ tử bái kiến lão sư!" "Đệ tử bái kiến lão sư!" "Đệ tử bái kiến lão gia!" Lại một lần nữa nhìn thấy Hồng Quân, mọi người tâm tư khác nhau.

Đặc biệt là Tam Thanh.

Sau khi biết Phụ Thần Bàn Cổ chưa vẫn lạc, bọn họ vô cùng mong đợi 'ngài' trở về Hồng Hoang, đến lúc đó lão sư Hồng Quân sẽ có biểu cảm gì?

"Các ngươi không cần đa lễ." Hồng Quân nhàn nhạt phất tay, một cuốn sách màu tím vàng lơ lửng giữa đại điện, thả xuống vô cùng bản nguyên Thiên Đạo và hồng mông chi khí, khiến người ta vừa nhìn đã biết là bảo vật phi phàm.

"Đây là Thiên Thư Phong Thần Bảng, do quyền hành thiên địa của thế giới Hồng Hoang phân tán, Thiên Đình không thể thực sự quản lý Hồng Hoang, chí bảo này có thể sắc phong chúng thần của trời đất Hồng Hoang." "Đợi Phong Thần Bảng hoàn thiện, Thiên Đạo của ta cũng sẽ thực sự làm chủ Hồng Hoang!" *Xoẹt!* Mọi người nghe lời Hồng Quân, lập tức ý thức được lượng kiếp mới đã đến gần, e rằng không lâu nữa, sẽ bùng nổ với việc Thiên Đình và Địa Đạo Tiên Đình tranh đoạt quyền hành thiên địa!

"Lượng kiếp mới 'Thiên Địa Chi Tranh' hẳn các ngươi đã sớm biết, sẽ lấy việc thay đổi vương triều nhân gian làm ngòi nổ.

Người có công đức khí vận có thể lên bảng phong thần, kẻ nghiệp lực vương vấn thân sẽ hóa thành tro bụi lượng kiếp, bản nguyên phản bộ lại trời đất Hồng Hoang." "Lần lượng kiếp này vô cùng nguy hiểm, ngay cả các ngươi là Thiên Đạo Thánh Nhân cũng sẽ có lúc đạo quả vỡ nát.

Hy vọng các ngươi cần phải bảo vệ Thiên Đạo cũng như lợi ích của bản thân, chiến đấu vì 'Đạo' của mình." Hồng Quân nói xong, ánh mắt quét qua một vòng, cuối cùng dừng lại trên người Tam Thanh.

"Cẩn tuân pháp chỉ lão sư!" "Cẩn tuân pháp chỉ lão sư!" "Cẩn tuân pháp chỉ lão gia!" Lúc này, các Thánh sau khi nghe lời Hồng Quân, ai nấy đều kinh hãi.

Bọn họ không ngờ lần lượng kiếp này lại nguy hiểm đến vậy, ngay cả Thiên Đạo Thánh Nhân cũng có nguy cơ đạo quả vỡ nát!

"Dám hỏi lão sư, Địa Đạo vô cùng mạnh mẽ, không chỉ có Địa Đạo chi chủ Bình Tâm Nương Nương, mà còn có Tô Thần bá đạo tuyệt luân.

Thiên Đạo Thánh Nhân chúng ta tuy chiếm ưu thế về số lượng, nhưng không phải là đối thủ thật sự của bọn họ!" Tiếp Dẫn đứng ra, vẻ mặt có chút ngưng trọng nhìn về phía lão sư Hồng Quân.

Trong Vu Yêu Lượng Kiếp, áp lực mà Tô Thần mang lại cho Thiên Đạo Thánh Nhân bọn họ thật sự quá lớn, quá lớn.

Dù cho năm huynh đệ bọn họ liên thủ, cũng không phải là đối thủ của một mình hắn, huống chi còn thêm một Địa Đạo chi chủ Bình Tâm Nương Nương.

"Các ngươi yên tâm." "Bình Tâm và Tô Thần tự sẽ có bản tọa đối phó, các ngươi chỉ cần áp chế các Địa Đạo Thánh Nhân khác là được!" Hồng Quân thần sắc không chút biến động, giọng điệu cực kỳ bình thản, nhưng lại tỏa ra sự tự tin và bá đạo không thể nghi ngờ.

Chương 309

Xoẹt! Nghe lão sư sẽ đích thân đối phó Bình Tâm và Tô Thần, Tây phương nhị thánh, Hạo Thiên, Dao Trì bốn người vô cùng vui mừng, còn Tam Thanh trong lòng lại không khỏi rùng mình.

Bọn họ còn muốn chưởng khống vận mệnh của mình trong lượng kiếp, nhưng bây giờ lão sư đích thân ra tay, vậy Tô Thần đạo hữu còn có cơ hội thắng không?

Theo đại thế Hồng Hoang thông thường, lần lượng kiếp này vốn nên là 'Phong Thần Lượng Kiếp'.

Nhân vật chính của lượng kiếp là một Bàn Cổ chính tông khác 'Tam Thanh', cũng lấy việc thay đổi vương triều Nhân tộc làm ngòi nổ, cuối cùng dùng lượng kiếp để suy yếu sự chưởng khống của Bàn Cổ đối với thế giới Hồng Hoang, Nhân Hoàng tự hạ vị cách xưng 'Thiên Tử', Thiên Đạo triệt để chưởng khống Nhân Đạo, vạn linh không còn hy vọng.

Nhưng vì sự xuất hiện của Tô Thần, đã thay đổi Vu Yêu Lượng Kiếp, khiến Hồng Quân bị Đại Đạo phản phệ, dẫn dắt Địa Đạo mạnh mẽ trỗi dậy, cùng Thiên Đạo phân đình kháng lễ.

Hồng Quân để thực hiện mục tiêu của mình, đã dùng quyền hành Thiên Đạo thúc đẩy lượng kiếp mới 'Thiên Địa Chi Tranh', và chuẩn bị đích thân tiến vào Hồng Hoang, trấn áp Tô Thần và Bình Tâm! *Ong!

Ong!

Ong!* Lời Hồng Quân vừa dứt, ông vung tay áo, tám viên đan dược to bằng nắm tay lơ lửng trước mặt Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Hạo Thiên, Dao Trì, Côn Bằng.

Chỉ thấy đan dược này trong suốt lấp lánh, được bao phủ bởi vô cùng hồng mông tử khí và đại đạo quy tắc, tỏa ra hương 'Đạo' thơm ngát thấm vào lòng người.

Côn Bằng chỉ ngửi một cái, trên khuôn mặt âm chí đã hiện lên vầng hồng say mê kích động.

Thái Thanh Lão Tử nhìn viên đan dược trước mắt, dù với tâm tính thanh tĩnh vô vi của ông, trong lòng cũng chấn động mạnh.

Bởi vì viên đan dược trước mắt lại vượt ra ngoài nhận thức của ông!

Phải biết rằng, truyền thừa của ông chính là 'Đan Chi Đại Đạo'!

Ban đầu tưởng rằng Cửu Chuyển Kim Đan đã là cực hạn của 'Đan Đạo', cho đến khi nhìn thấy viên 'đan' này, Thái Thanh Lão Tử mới biết 'Đạo' của mình còn nhiều thiếu sót đến vậy.

Từ đây cũng đủ thấy, tạo nghệ của lão sư Hồng Quân đối với 'Đan Đạo' mạnh mẽ đến mức nào!

"Lão sư, đây là?" Côn Bằng sau khi hoàn hồn, tràn đầy mong đợi nhìn về phía Hồng Quân.

"Đây là 'Thiên Đạo Đan', được luyện chế từ bản nguyên Thiên Đạo và tinh túy Đại Đạo.

Sau khi dùng, có thể minh ngộ chân lý Đại Đạo, đối với tồn tại trên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên có lợi ích vô cùng lớn." "Nếu tồn tại dưới Hỗn Nguyên Đại La dùng, lại có hồng mông tử khí tương trợ, có tỷ lệ rất lớn nhất cử chứng đạo thành Thánh!" Nghe lời Hồng Quân, Côn Bằng kinh hỉ đến mức không thể kiềm chế.

"Đệ tử bái tạ đại ân của lão sư!" Sau khi trịnh trọng hành lễ, Côn Bằng nắm lấy 'Thiên Đạo Đan' trước mặt, vô cùng kích động nuốt vào miệng. *Ầm!* Theo bản nguyên Thiên Đạo bàng bạc và tinh túy

Đại Đạo hóa ra trong cơ thể Côn Bằng, trực tiếp luyện hóa hồng mông tử khí, chí bảo thành Thánh trong thức hải của hắn, toàn thân bùng phát một loại khí tức chí cao vô thượng, thần thánh vĩnh hằng. *Ầm ầm ầm!* Bầu trời Hồng Hoang bắt đầu rung chuyển dữ dội.

Tử khí cuồn cuộn, thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Một cây cầu vàng ngọc trắng thấp thoáng hiện ra, cùng với từng đóa kim liên chìm vào Hồng Hoang, hàng tỷ vạn sinh linh cảm nhận rõ ràng bách bệnh toàn tiêu, tu vi tiến thêm một bước.

Núi sông tiếp tục tăng trưởng, từng gốc tiên thiên linh thực vật phá đất mà ra, từng mạch tiên thiên linh mạch phun trào.

"Chúc mừng Côn Bằng Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh, hạ hỉ Côn Bằng Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh!" "Chúc mừng Côn Bằng Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh, hạ hỉ Côn Bằng Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh!" Hàng tỷ ức vạn sinh linh Hồng Hoang đồng loạt cung kính hành lễ về phía Bắc Minh.

Cùng lúc đó, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Hạo Thiên, Dao Trì cảm nhận được khí thế đại đạo bùng phát sau khi Côn Bằng dùng 'Thiên Đạo Đan', không chút do dự, thu lấy 'Thiên Đạo Đan' trước mặt, rồi trịnh trọng nuốt vào miệng. *Ong!* Chỉ thấy đại đạo pháp tắc mà bốn người họ truyền thừa tự động ngưng tụ thành một tôn đại đạo thần luân, đại đạo chí lý vô biên thả xuống, làm cho họ càng thêm thần thánh vĩ ngạn.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ cảm nhận được cảnh này, liền lần lượt thu lấy 'Thiên Đạo Đan' trước mặt, rồi cung kính hành lễ với Hồng Quân.

"Đa tạ lão sư!" "Đa tạ lão sư!" Dưới ánh mắt của Hồng Quân, Tam Thanh cũng dùng 'Thiên Đạo Đan' trong tay. *Ầm!* Nút thắt mà Thông Thiên giáo chủ mắc kẹt đã lâu trực tiếp bị phá vỡ, nhất cử đột

phá đến Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên, hàng tỷ ức vạn sức mạnh quy tắc ngưng tụ thành một thanh đại đạo thần kiếm, diệt tận thương khung hoàn vũ.

Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn đều có thu hoạch, nếu có thể triệt để luyện hóa viên 'Thiên Đạo Đan' này, vậy bọn họ tất nhiên cũng có thể thuận lợi tiến thêm một bước, đột phá đến Hỗn Nguyên lục trọng thiên!

Đặc biệt là Thái Thanh Lão Tử.

Khi dùng 'Thiên Đạo Đan', ông cảm nhận sâu sắc sự thâm sâu và mạnh mẽ của 'Đan Chi Đại Đạo', đối với 'Đạo' của mình cũng có những cảm ngộ mới.

Lúc này, Hồng Quân thấy Côn Bằng chứng đạo thành Thánh, Tam Thanh, Tây phương nhị thánh bọn họ đều đã dùng 'Thiên Đạo Đan', trên khuôn mặt cổ phác đạm nhiên hiện lên một nụ cười nhàn nhạt.

Cực của Thiên Đạo là 'chín'.

Hiện nay Thánh vị của Thiên Đạo đã có tám tôn (Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Hạo Thiên, Dao Trì, Côn Bằng), danh ngạch cuối cùng đã được dùng để khống chế Nhân Đạo (Phục Hy, Hiên Viên, Chuyên Húc, Đế Nghiêu, Đế Thuấn).

Có thể nói, Thiên Đạo đã bắt đầu trở nên viên mãn, chỉ cần thuận lợi thắng được 'Thiên Nhân Chi Tranh', vậy mục đích của mình cũng sẽ thuận lợi đạt thành.

Nghĩ đến đây, Hồng Quân ánh mắt nhìn về phía Hồng Hoang, vượt qua vô số bức tường thời không, rơi vào trụ trời trung ương Bất Chu Sơn, mắt lóe lên một tia sáng, như là đang đùa cợt, lại như là đang trào phúng.

Thế giới Hồng Hoang do Bàn Cổ khai tịch, cũng là đạo quả mà

‘ngài’ chứng đắc Đại Đạo.

Hiện nay đạo quả này sắp bị mình chiếm đoạt, Hồng Quân sao có thể không vui mừng?

“Chúc mừng Côn Bằng đạo hữu!” “Chúc mừng Côn Bằng đạo hữu!” “Chúc mừng Câu Trần Đại Đế!” Khi Côn Bằng tiêu hóa xong cảm ngộ chứng đạo, Tam Thanh, Hạo Thiên và những người khác lần lượt chúc mừng hắn.

“Đa tạ lão sư tài bồi, đa tạ các vị sư huynh sư tỷ!” Côn Bằng cung kính hành lễ với Hồng Quân.

Hắn và Hồng Quân chỉ có ân truyền đạo, không có danh phận sư đồ, nên đối với Hạo Thiên và Dao Trì đều xưng là sư huynh sư tỷ.

“Thiện!” “Côn Bằng nay ngươi đã chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, vậy từ hôm nay trở đi hãy làm đệ tử ký danh dưới trướng bản tọa đi!” Hồng Quân nói, tay phải cong ngón tay búng ra, một thanh Đồ Ma Chiến Kích tỏa ra vô cùng sát lục chi khí được đưa đến trước mặt hắn.

“Bảo vật này là Đồ Ma Chiến Kích, thuộc cực phẩm tiên thiên linh bảo, coi như là quà gặp mặt của vi sư tặng ngươi!” “Đệ tử bái tạ lão sư!” Côn Bằng ‘phịch’ một tiếng quỳ xuống đất, cung kính khấu đầu hành lễ bái sư.

Hồng Quân khẽ gật đầu, tay phải lại khẽ vung, ‘Phong Thần Bảng’ vốn lơ lửng giữa không trung đột nhiên xuất hiện một cây roi dài màu vàng, chính là một trong những chí bảo phong thần ‘Đả Thần Tiên’.

Hai kiện chí bảo đều được ông đưa đến trước mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn.

“Đây là Đả Thần Tiên, cùng với Phong Thần Bảng đều là chí bảo

lượng kiếp, chỉ người có tướng phi hùng mới có thể chấp chưởng phong thần.

Hiện tại tạm do Nguyên Thủy quản lý, đợi lượng kiếp kết thúc, sẽ giao lại cho Hạo Thiên!" "Cẩn tuân pháp chỉ lão sư!" Đối với các Thánh mà nói, lần lượng kiếp này vô cùng nguy hiểm.

Ngay cả Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng có khả năng đạo quả vỡ nát.

Có 'Phong Thần Bảng' của Thiên Đạo, với phúc đức của môn hạ đệ tử mình, tệ nhất cũng có một đường lui.

Ngay khi Tam Thanh, Tây phương nhị thánh bọn họ chuẩn bị trở về Hồng Hoang tiêu hóa 'Thiên Đạo Đan', tiềm tâm chuẩn bị cho lượng kiếp đến, Hồng Quân lại một lần nữa lên tiếng.

"'Thiên Đạo Đan' là do bản nguyên Thiên Đạo và tinh túy Đại Đạo luyện chế, đồng thời cũng có tên là 'Vẫn Thánh Đan'.

Nếu các ngươi trong lượng kiếp làm hại đến lợi ích của Thiên Đạo ta, vậy thì bản nguyên Thiên Đạo sẽ phản phệ." "Không chỉ đạo quả của bản thân bị phế, thậm chí còn trực tiếp hóa thành tro bụi, triệt để thân tử đạo tiêu, không còn khả năng chuyển thế nữa!" *Xoẹt!* Nghe lời của lão sư Hồng Quân, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ hai mắt đột nhiên co lại, dự cảm không lành vừa rồi cuối cùng đã được nghiệm chứng, trong lòng tràn đầy phẫn nộ và bất lực. 'Thiên Đạo Đan' (Vẫn Thánh Đan) này chính là để đề phòng Tam Thanh bọn họ!

Ban đầu dự định thay đổi vận mệnh quân cờ của mình trong lượng kiếp, nhưng bây giờ sau khi dùng 'Thiên Đạo Đan', không còn chút năng lực phản kháng nào nữa. ...

Tại Thủ Dương Sơn, trong Thái Thanh Cung.

Tam Thanh từ Hỗn Độn trở về, ai nấy mặt mày âm trầm, khiến hai

đồng tử Kim Giác và Ngân Giác dâng trà cũng run rẩy, không dám có chút sai sót.

"Đại huynh, bây giờ chúng ta nên đối phó thế nào?" Thông Thiên giáo chủ nhìn về phía Thái Thanh Lão Tử, lộ ra một tia dò hỏi.

"Haiz!" Thái Thanh Lão Tử thở dài một hơi, uống cạn linh trà trong chén, ông lão tóc bạc da hồng hào lại lộ ra vẻ cô liêu và nản lòng.

"Tam đệ, kể từ khi Nữ Oa tự phế Thánh vị Thiên Đạo phản bội trong Vu Yêu Lượng Kiếp, lão sư chưa bao giờ tin tưởng chúng ta nữa.

Lần này trước khi lượng kiếp bùng nổ, bắt chúng ta dùng 'Vẫn Thánh Đan', chính là để đề phòng tình huống này tái diễn." "Bây giờ chúng ta căn bản không có tư cách phản kháng, hy vọng duy nhất chính là Phụ Thần sớm ngày trở về, hoặc là Tô Thần đạo hữu thắng được 'Thiên Địa Chi Tranh' lần này.

Đợi hắn chấp chưởng thiên địa nhân tam đạo của Hồng Hoang, có lẽ chúng ta sẽ có hy vọng khôi phục thân tự do." "Vậy chúng ta có nên nói cho Tô Thần đạo hữu và Bình Tâm nương nương tin tức lão sư có thể tiến vào Hồng Hoang không?

Như vậy cũng có thể để họ chuẩn bị trước, tăng thêm một chút cơ hội thắng!" Thông Thiên giáo chủ trong lòng sớm đã xé rách mặt với Hồng Quân, nay sau khi dùng 'Vẫn Thánh Đan', trong lòng đối với ông ta càng thêm bất mãn.

"Không được!" Thái Thanh Lão Tử lắc đầu.

"Chúng ta đã dùng 'Vẫn Thánh Đan', nếu thông báo cho Tô Thần đạo hữu và Bình Tâm nương nương, thế nào cũng sẽ ảnh hưởng đến lợi ích của Thiên Đạo, đến lúc đó Thiên Đạo phản phệ, chúng ta căn

bản không gánh nổi hậu quả." "Haiz!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tính cách cao ngạo cũng thở dài một tiếng, cả đại điện cũng chìm vào im lặng kéo dài. ...

Tại Tây phương, trên Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bế quan tiêu hóa năng lượng của 'Thiên Đạo Đan', nhất cử đột phá đến Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên, đối với việc chưởng khống quy tắc đại đạo truyền thừa của mình, cũng tiến lên mấy tầng lầu.

Hai người ngồi đối diện nhau trên mây lành trong đại điện, khóe miệng lộ ra vẻ vui mừng nhàn nhạt.

"Sư huynh, công hiệu của 'Thiên Đạo Đan' thật phi phàm, không chỉ giúp Côn Bằng trực tiếp chứng đắc đạo quả Thiên Đạo Thánh Nhân, mà còn đối với Hỗn Nguyên Đại La Thánh Nhân chúng ta cũng có ích lợi lớn." "Nếu lão sư không lo lắng ba vị sư huynh phản bội, e rằng sẽ không lấy ra thứ tốt như vậy để ban cho chúng ta đâu nhỉ?" Chuẩn Đề trong lòng vô cùng rõ ràng.

Tam sư huynh Thông Thiên trước đây vẫn luôn từ chối chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, thậm chí còn cưỡng ép tự chém hồng mông tử khí, ép lão sư Hồng Quân phải đích thân ra tay, giúp y chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân.

Có Nữ Oa làm ví dụ trước, lão sư để tránh lặp lại sai lầm, đương nhiên sẽ dùng thủ đoạn để đề phòng.

"Sư đệ, lão sư ban 'Thiên Đạo Đan' ngoài việc đề phòng Tam Thanh sư huynh ra, e rằng còn có dụng ý sâu xa hơn, đó là trong thời gian cuối cùng trước khi lượng kiếp bùng nổ, nâng cao thực lực của chúng ta." "Ông ta làm như vậy, rất có khả năng thực lực của Địa Đạo đã có chút vượt ngoài sức tưởng tượng của chúng ta, dù ông ta đích thân tiến vào Hồng Hoang trấn áp Tô Thần đạo hữu và Bình Tâm

nương nương, cũng chưa chắc có thể thực sự thắng được lượng kiếp." "Vì vậy, thực lực của tám tôn Thiên Đạo Thánh Nhân chúng ta, có khả năng sẽ trở thành cán cân chủ đạo của lần lượng kiếp này!" Tiếp Dẫn vẻ mặt có chút ngưng trọng.

Từ trước đến nay, ông vẫn luôn cho rằng Tô Thần sở dĩ có thể thắng Vu Yêu Lượng Kiếp, chẳng qua là dựa vào việc chân thân lão sư không thể tiến vào Hồng Hoang mới dẫn đến.

Bây giờ lão sư đã giải quyết được ẩn hoạn này, mà vẫn kiêng dè như vậy, vậy thực lực của hắn rốt cuộc mạnh đến mức nào?

Chẳng lẽ nói, Tô Thần đạo hữu hắn đã đột phá Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên, ngang hàng với lão sư rồi? ...

Năm tháng như thoi đưa, mấy vạn năm trôi qua vội vã.

Vương triều Đại Thương sau khi trải qua mấy đời Nhân Hoàng thay thế, Đế Ất truyền ngôi cho thái tử Đế Tân, hy vọng do hắn phục hưng Đại Thương, tái hiện vinh quang của tổ tiên.

Đế Tân khi còn là thái tử sức có thể nâng đỉnh, văn thao vũ lược, được quần thần vô cùng yêu mến và kỳ vọng.

Sau khi lên ngôi, ông trọng dụng vương thúc Tỷ Can và thái sư Văn Trọng, cải cách chính sự, quét sạch sự hà chính và suy tàn của triều đình, khiến vương triều bừng bừng sức sống, đồng thời nghiêm khắc đả kích Vu giáo và chư hầu, đề bạt tuyển cử những người có tài.

Trong vài thập kỷ ngắn ngủi, Đại Thương bắt đầu dần dần khôi phục thời kỳ đỉnh cao, danh tiếng hiền minh của Đế Tân cũng được truyền bá rộng rãi, được vạn dân kính ngưỡng và ca tụng.

Dưới quyền lực tuyệt đối, Đế Tân bắt đầu buông thả hưởng lạc, đề bạt gian thần Phí Trọng và Vưu Hồn, để chúng thu thập sơn hào hải vị và mỹ nhân thiên hạ cho mình.

Chương 310

Thậm chí khi vào miếu Nữ Oa dâng hương, còn tự đại cho rằng mình có thể xứng với vị Thánh mẫu Nhân tộc này, may mà có thái sư Văn Trọng đi cùng, ông ta mới không để lại thơ diễm.

Đế Tân không muốn bị Văn Trọng và Tỷ Can quản thúc, nhân cớ yêu tộc Bắc Hải nổi loạn, liền phái ông ta đi bình loạn, sau đó lại phái Tỷ Can tuần du Cửu Châu.

Không còn sự kìm kẹp, bản tính của Đế Tân bắt đầu lộ ra.

Ông ta tự đại cho rằng mình đã khôi phục vinh quang của tiên tổ, xứng đáng hưởng thụ những thứ hoàn mỹ nhất thiên hạ, không chỉ sai người tiến cống mỹ nhân, thậm chí còn để đại hiền Nhân tộc và giáo chúng tinh anh Thánh Nhân thu thập quý nữ vạn tộc.

Cùng lúc đó, tại một bộ lạc Nhân tộc xa xôi ở phía đông nam, một quả phụ cô khổ không nơi nương tựa ra ngoài hái rau quả dại, khi trở về đột nhiên gặp mưa lớn như trút, liền vào một hang động tránh mưa.

Lúc này, một đóa liên đài hai mươi bốn phẩm khẽ nở rộ, thai nghén ra một nữ tử thánh khiết cao quý, tỏa ra vô cùng tạo hóa chi lực.

Khi quả phụ tỉnh lại, thấy trước mắt lại có một nữ oa bụ bẫm đáng yêu, trong lòng vô cùng vui mừng, trực tiếp nhận cô bé làm con gái nuôi, và linh cảm mách bảo đặt tên là 'Nữ Hi'.

Nữ Hi theo mẹ nuôi vào bộ lạc Nhân tộc, rất nhanh chóng trở nên bình thường, da vàng gầy gò, không thấy có chút gì nổi bật.

Nhưng khả năng học tập của cô bé cực mạnh, bất kể là đọc sách viết chữ, hay làm việc, đều vô cùng thông minh lanh lợi.

Trong Địa Phủ, Bình Tâm tận mắt 'nhìn' thấy tất cả, khóe miệng khẽ nhếch, lộ ra một tia mong đợi. ...

Tại Côn Luân, trong Ngọc Hư Cung.

Kể từ khi dùng 'Vẫn Thánh Đan', Nguyên Thủy Thiên Tôn không còn tâm tư phản kháng nữa, tuần tự để môn hạ đệ tử Xiển giáo tiến vào vương triều Nhân tộc, chờ đợi lượng kiếp bùng nổ.

Theo thời gian trôi đi, lượng kiếp sát khí kinh khủng tràn ngập Hồng Hoang, 'thiên cơ' ngày càng mờ mịt không rõ, ngay cả tôn Thiên Đạo Thánh Nhân như y cũng có cảm giác tim đập thình thịch.

"Quốc vận Đại Thương đã kéo dài gần chín nguyên hội, đạt đến 'cực số' dưới Thiên Đạo, Nhân tộc cũng đã đến lúc thay đổi vương triều, cũng là lúc lượng kiếp sắp bùng nổ." "Đã đến lúc phái Khương Tử Nha tiến vào Nhân tộc, tìm kiếm Nhân tộc cộng chủ mới!" Sau khi nhận được Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên, Nguyên Thủy Thiên Tôn theo chỉ dẫn của thiên cơ, tìm được Khương Tử Nha và Thân Công Báo có tướng phi hùng, thu nhận cả hai vào môn hạ.

Do Thân Công Báo xuất thân từ Yêu tộc, không được y coi trọng, chủ yếu bồi dưỡng Khương Tử Nha. *Xoẹt!

Xoẹt!* Ngay lúc này, bốn tôn Thánh Nhân Thái Thanh Lão Tử, Thông Thiên giáo chủ, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đồng loạt giáng lâm Ngọc Hư Cung.

"Kiến quá các vị sư huynh!" "Kiến quá đại sư huynh, kiến quá các vị sư đệ!" Sau khi hành lễ hàn huyên, Nguyên Thủy Thiên Tôn chủ động mời mọi người vào đại điện Ngọc Hư Cung, đồng tử ngồi dưới lập tức dâng lên các loại linh quả đỉnh cấp, pha linh trà bằng Tam Quang Thần Thủy.

"Nhị đệ, lần này chúng ta đến vì việc thay đổi vương triều Nhân

tộc, để chiếm tiên cơ trong lượng kiếp." Thái Thanh Lão Tử chủ động nói rõ ý đồ.

Do ông cũng đã dùng 'Vẫn Thánh Đan', không thể không hành động theo ý chí Thiên Đạo, Thông Thiên giáo chủ cũng vậy.

Các Thánh đều có thể thấy được, Nhân Hoàng Đế Tân của Đại Thương vốn là một quân chủ hiền minh hùng tài vĩ lược, theo hướng đi bình thường của vương triều, ông ta đáng lẽ phải là một vị vua trung hưng.

Nhưng do quốc vận Đại Thương đã gần chín nguyên hội, đạt đến 'cực số' dưới Thiên Đạo, cộng thêm lượng kiếp 'Thiên Địa Chi Tranh' cũng phải bùng nổ với việc thay đổi vương triều Nhân tộc, vận mệnh của ông ta đã được định sẵn.

"Đại huynh, theo ý huynh, người nào trong Nhân tộc có tư cách trở thành Nhân Hoàng kế tiếp?" Thái Thanh Lão Tử là giáo chủ Nhân giáo, chấp chưởng quyền hành Nhân tộc, việc thay đổi vương triều Nhân tộc và chỉ định Nhân Hoàng kế tiếp, ông mới có quyền phát ngôn nhất, nên Nguyên Thủy Thiên Tôn chủ động thỉnh giáo.

"Tây Bá Hầu Cơ Xương đã dùng Bát Quái của Phục Hy sáng tạo ra Hậu Thiên Lục Thập Tứ Quái, có tư cách thay thế Đại Thương, nhưng muốn dùng thân phận thần tử thay thế Nhân Hoàng, phải dùng tính mạng của mình để mở đường cho hậu thế mới có thể thành tựu."
"Mà con trai thứ của ông ta, Cơ Phát, ẩn chứa một luồng mệnh cách Nhân Hoàng, có thể làm Nhân tộc cộng chủ kế tiếp!" Là đại sư huynh Huyền môn, cũng là thủ lĩnh Tam Thanh, Thái Thanh Lão Tử là một trong những quân cờ then chốt trong bố cục của Hồng Quân.

Sau khi ông dùng 'Vẫn Thánh Đan', rất nhiều đại thế Thiên Đạo đều vén màn cho ông.

Đại Chu thay thế Đại Thương, đây là đại thế do trời định.

Đồng thời còn có một điểm then chốt nhất, đó là sau Đại Thương, Nhân tộc cộng chủ mới sẽ tự hạ vị cách Cửu Cửu Nhân Hoàng, thành Cửu Ngũ Chi Tôn tự xưng Thiên Tử, quyền hành Nhân Đạo sẽ hoàn toàn do Thiên Đạo chưởng khống!

Là giáo chủ Nhân giáo, trong lòng ông không muốn thấy cảnh này xảy ra.

Vì sau khi Nhân Đạo hoàn toàn bị Thiên Đạo chưởng khống, vạn linh sẽ hoàn toàn mất đi hy vọng, cả Hồng Hoang cũng rất có khả năng trở thành một vũng nước tù, đến lúc đó sinh linh đừng nói chứng đạo thành Thánh, ngay cả chứng đạo Đại La cũng sẽ trở thành xa vời!

Nhưng là Thiên Đạo Thánh Nhân, quyền hành khí vận Nhân Đạo toàn bộ bị Thiên Đạo thôn phệ chưởng khống, điều này đối với Thiên Đạo cực kỳ có lợi.

"Thiện!" "Nếu đã đại huynh cho rằng Tây Bá Hầu Cơ Xương có tư cách thay thế Đại Thương, con trai thứ của ông ta Cơ Phát lại có mệnh cách Nhân Hoàng, vậy môn hạ của Thiên Đạo Thánh Nhân chúng ta sẽ toàn lực tương trợ Cơ Xương, giúp ông ta thay thế Đại Thương, từ đó chiếm tiên cơ trong lượng kiếp!" "Ngô cũng tán đồng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn sau khi nghe lời Thái Thanh Lão Tử, lập tức quyết định ủng hộ Tây Bá Hầu Cơ Xương thay thế Đại Thương.

"Ta cũng tán đồng!" Thông Thiên giáo chủ khẽ gật đầu tỏ vẻ công nhận.

Hắn hiện tại căn bản không có tư cách phản kháng, hy vọng duy nhất chỉ có thể ký thác vào việc Phụ Thần trở lại Hồng Hoang, hoặc là Tô Thần thắng được 'Thiên Địa Chi Tranh' lần này, tiêu diệt lão sư Hồng Quân mới có một tia cơ hội!

"Nhị đệ, người được thiên mệnh phong thần ở dưới trướng

ngươi, vậy tiếp theo mọi việc sẽ do Xiển giáo ngươi chủ đạo, nếu ngươi cần giúp đỡ, cứ trực tiếp thông báo cho chúng ta một tiếng là được." Lần lượng kiếp này là 'Thiên Địa Chi Tranh', lợi ích của các Thánh Thiên Đạo là nhất trí, tự nhiên là đồng tâm hiệp lực nhắm vào Địa Đạo. ...

Tại Tiên Đình.

Lượng kiếp sát khí lan tràn khắp trời đất.

Ban đầu là Thiên Địa Thánh Nhân cảm nhận được, sau đó là các đại năng Hỗn Nguyên Kim Tiên phát giác.

Đông Hoa là chủ nhân Tiên Đình, cũng là một trong những nhân vật chính của 'Thiên Địa Chi Tranh', ông ta nhạy bén phát giác được lượng kiếp sát khí vô biên bao trùm Tiên Đình của mình, không nhịn được phải đi cầu trợ đại sư huynh Khổng Tuyên.

"Đại sư huynh, hiện nay lượng kiếp sắp bùng nổ, đệ tử môn hạ của Thiên Đạo Thánh Nhân đa phần đều hướng về Tây Bá Hầu Cơ Xương, đây có phải là đại biểu cho việc Thiên Đạo đã chọn Cơ Xương không?" "Vậy Địa Đạo Tiên Đình chúng ta nên dùng phương thức nào để tranh đấu với Thiên Đạo?" Khổng Tuyên kể từ khi chứng đạo thành Thánh, vẫn luôn tọa trấn Tiên Đình, mặc cho Tiên Đình và Thiên Đình tranh đoạt quyền hành thiên địa Hồng Hoang.

Sau này cùng với việc Hạo Thiên và Côn Bằng chứng đạo thành Thánh, ưu thế của Thiên Đình mới bắt đầu dần dần tăng lên.

"Sư đệ, đối với lượng kiếp 'Thiên Địa Chi Tranh', lão sư và sư mẫu đã sớm bố cục xong, ngươi cứ yên tâm làm tốt vai trò chủ nhân Tiên Đình của mình là được." Đối với hành động của các Thiên Đạo Thánh Nhân và Thiên Đình, đương nhiên không thể qua mắt được vị Địa Đạo Thánh Nhân như ông.

Nhưng đến nay Địa Đạo vẫn chưa ra tay, điều này thật khiến người ta phải suy ngẫm.

Dựa vào sự hiểu biết của Khổng Tuyên đối với lão sư của mình, sớm đã bắt đầu bố cục trước khi lượng kiếp bùng nổ, chỉ chờ đợi thu lưới trong đại thế mà thôi. ...

Tại vương triều Nhân tộc, ở Triều Ca.

Kể từ khi thái sư Văn Trọng được phái đi bình định Bắc Hải, Tỷ Can tuần du Cửu Châu, Đế Tân đã bãi truất hàng loạt người có tài năng.

Thừa tướng Thương Dung bị phế, Võ Thành Vương Hoàng Phi Hổ bị giáng chức.

Gian thần Phí Trọng và Vưu Hồn được đề bạt mạnh mẽ.

Trong một thời gian, các đệ tử tinh anh của Tiệt giáo, Nhân giáo, Xiển giáo, Tây phương giáo lần lượt từ quan, vạch rõ ranh giới với Đại Thương, mặc cho thành viên Địa Đạo độc hưởng khí vận vương triều.

Đế Tân không còn bị kìm kẹp, hành sự ngày càng không kiêng nể.

Ông ta nhìn trúng vợ của Hoàng Phi Hổ, và công khai nạp vào hậu cung, ép Hoàng Phi Hổ phải tạo phản.

Sau đó lại nghe tin con gái của Ký Châu Hầu Tô Hộ, Tô Đát Kỷ, danh chấn một phương, hạ chỉ bắt Tô Hộ hiến nữ vào hậu cung.

Nhưng do Tô Đát Kỷ tính cách cương nghị, thà chết không theo.

Trên đường đến Triều Ca đã tự sát, bị hồ ly tinh canh giữ ở Hiên Viên Phần nhìn trúng, đoạt xá thay thế Tô Đát Kỷ tiến vào vương cung.

Đáng nói là, con hồ ly tinh ở Hiên Viên Phần này thuộc một nhánh

của Mạt Hỉ, vương hậu của vị vua vong quốc triều Hạ là 'Kiệt'.

Do triều Hạ vong quốc, không ít đại hiền Nhân tộc đổ tội lên người Thanh Khâu Hồ tộc.

Để dẹp yên lửa giận của các đại hiền Nhân tộc, Thanh Khâu Hồ tộc đã trục xuất nhánh của Mạt Hỉ ra khỏi Thanh Khâu, canh giữ Hiên Viên Phần để chuộc tội.

Trong thời gian này, hồ ly tinh kết làm chị em với cửu đầu trĩ kê tinh và ngọc thạch tỳ bà tinh, gọi là 'Hiên Viên Phần Tam Yêu'.

Do bọn họ canh giữ Hiên Viên Phần, vô hình trung đã dính phải khí vận Nhân Hoàng, nên sau khi chiếm được thân xác của Tô Đát Kỷ có thể an nhiên tiến vào đô thành Nhân tộc, và còn không bị khí Nhân Hoàng của Đế Tân ảnh hưởng.

Theo thời gian trôi đi, lượng kiếp sát khí ngày càng nồng đậm, Đế Tân cũng ngày càng tàn bạo.

Dưới ảnh hưởng của hồ ly tinh, ông ta không chỉ phế bỏ hiền hậu Khương vương hậu, mà còn làm ra tửu trì nhục lâm để hưởng lạc.

Thậm chí khi vương thúc Tỷ Can tuần thị Cửu Châu trở về, mặc kệ lời khuyên của ông, trực tiếp sai người moi tim ông ra, xem có thật sự có 'thất khiếu linh lung tâm' hay không.

Tây Bá Hầu Cơ Xương dâng sớ khuyên can, bị Đế Tân căm ghét, trực tiếp giam cầm ông ta ở Dũ Lý.

Khi con trai cả của ông là Bá Ấp Khảo đến cứu, để thử nghiệm xem 'Hậu Thiên Lục Thập Tứ Quái' do ông ta sáng tạo có thật sự hữu dụng không, đã chém giết Bá Ấp Khảo làm thành viên thịt cho Cơ Xương ăn.

Thấy Cơ Xương nuốt máu thịt của con trai cả, Đế Tân cười ha hả, rồi thả ông ta về.

Cùng với những việc tàn bạo của Đế Tân ngày càng nhiều, trăm họ khổ không kể xiết, dân chúng lầm than, các chư hầu thiên hạ lần lượt khởi binh.

Tây Bá Hầu Cơ Xương có sự ủng hộ của các Thánh Thiên Đạo môn hạ, trở thành thế lực lớn nhất.

Còn ở biên cương đông nam xa xôi, một bộ lạc Phong tộc bắt đầu trỗi dậy, tộc trưởng bộ lạc đó chính là 'Nữ Hi'!

Sau khi được mẹ nuôi dưỡng lớn khôn, cô đã dùng những gì mình học được để tạo phúc cho bộ lạc, tạo phúc cho Nhân tộc, được tất cả tộc nhân yêu mến và kính ngưỡng.

Nhưng do Đế Tân tàn bạo, bóc lột trăm họ, Nữ Hi quả quyết hưởng ứng các chư hầu thiên hạ, cùng nhau phò trợ chính nghĩa!

Trên đường chinh chiến, từ một tộc trưởng bộ lạc nhỏ bé, cô nhanh chóng trưởng thành thành một chư hầu nhỏ, thực lực bản thân cũng đột phá mạnh mẽ, lặng lẽ chứng đạo Đại La Kim Tiên. ...

Tại thế giới Hỗn Độn.

Tô Thần dùng bản nguyên Hỗn Độn ẩn chứa trong 'Hỗn Độn Châu', khai tịch ra một phương thế giới đại thiên đỉnh cấp, sau đó di dời toàn bộ 'thế giới Huyền Hoàng' đến, để hai thế giới đại thiên đỉnh cấp hoàn toàn dung hợp, thuận lợi tấn thăng thành bán bộ vĩnh hằng thế giới sơ cấp!

Dưới sự phản bộ của bản nguyên và ý chí bán bộ vĩnh hằng thế giới, Tô Thần cuối cùng đã thuận lợi bước ra bước cuối cùng, chứng đắc Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên, trở thành tồn tại kinh khủng ngự trị trên tất cả thế giới.

Không chỉ có thể tùy ý sửa đổi quy tắc đại đạo Hồng Hoang, đồng thời còn có thể định nghĩa quy tắc tam thiên đại đạo, bản nguyên của

bản thân chính là đạo, chấp chưởng ‘siêu thoát chi lực’, nghịch chuyển thời không năm tháng, vĩnh hằng, bất hủ, bất diệt, bất tử! *Xoẹt!* Sau khi mở mắt, Tô Thần cảm nhận được mình chính là ‘Đạo’, có thể tùy ý nghịch chuyển thời không tương lai, bất hủ bất diệt, tuyên cổ vĩnh tồn, khóe miệng không khỏi lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

“Đã đến lúc trở về Hồng Hoang, tiến hành trận quyết chiến cuối cùng với Hồng Quân!” Một niệm vừa nảy ra, hắn rời khỏi ‘thế giới Huyền Hoàng’, đến không gian Hỗn Độn nơi Dương Mi Đại Tiên ở. *Ong!* Khi Tô Thần xuất hiện, Dương Mi Đại Tiên mới bắt đầu có chút cảnh giác, cả cây dương liễu không tâm che trời che đất đồng loạt xào xạc, hóa thành hàng tỷ ức đạo quy tắc không gian đại đạo, xóa sổ kẻ xâm nhập.

Nhưng tất cả quy tắc không gian đại đạo này đối với Tô Thần căn bản không có chút tác dụng nào.

“Tô Thần đạo hữu?” “Muội phu!” Dương Mi Đại Tiên hiện ra từ trong bế quan, hai hàng lông mày dài màu xanh lục thông với các chiều không gian Hỗn Độn khác nhau, bùng nổ ra vĩ lực quy tắc không gian đại đạo ngút trời.

Đế Giang thân hình khôi ngô tù kình và Thái Nhất bá đạo bễ nghễ lần lượt xuất hiện.

Khi ba người họ nhìn thấy Tô Thần, ai nấy đều không khỏi trợn tròn mắt.

“Tô Thần đạo hữu, ngươi, ngươi đã thuận lợi đột phá Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên?” Dương Mi Đại Tiên sau khi hoàn hồn, cả người ngây ra như phỗng.

Chương 311

Ông ta làm sao cũng không ngờ được, kẻ trong Long Hán Đại Kiếp chỉ là một con kiến Kim Tiên, nay lại đã vượt qua cả mình?

Điều này cũng quá không thể tin nổi rồi phải không?!

"Ha ha!" "Thật là quá tốt rồi, ta cuối cùng cũng có thể trở lại Hồng Hoang!" Đế Giang trực tiếp cười ha hả, vẻ mặt tự hào và mong đợi.

Hắn rất rõ ràng, hiện nay lượng kiếp mới của thế giới Hồng Hoang 'Thiên Địa Chi Tranh' sắp bùng nổ, mà muội phu của hắn cuối cùng đã đột phá đến Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên.

Với năng lực đi trước một bước của hắn, tuyệt đối sẽ đánh bại Hồng Quân.

Đến lúc đó, cả thế giới Hồng Hoang sẽ do muội phu làm chủ, mình muốn trở lại Hồng Hoang, còn không phải là chuyện dễ như trở bàn tay sao?

Cùng lúc đó, đôi mắt thần màu đỏ vàng của Thái Nhất nhìn thẳng vào Tô Thần, bùng nổ ra hai đạo thần quang đại đạo màu vàng, tràn đầy chấn động và khâm phục.

Hắn ban đầu tưởng rằng tốc độ tiến bộ của mình đã đủ nhanh, ai ngờ được khoảng cách giữa mình và hắn ngày càng lớn! *Vụt!* Dương Mi Đại Tiên đưa tay ra hiệu, cành dương liễu không tâm đầy trời rủ xuống, tạo thành một đại điện hùng vĩ trong bầu trời Hỗn Độn, sau đó ông ta đích thân pha một ấm linh trà chiêu đãi.

"Tô Thần đạo hữu, nay ngươi đã đột phá Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên, có thể đối đầu trực diện với Hồng Quân, là dẫn chúng ta trực tiếp xông đến Tử Tiêu Cung, hay là trở về Hồng Hoang

đối phó lượng kiếp?" Trong mắt Dương Mi, Hồng Quân tuy đã sớm đột phá Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên, thậm chí rất có khả năng đã đột phá đến cảnh giới Thiên Đạo nhị trọng thiên, nhưng Tô Thần một bước nhanh, bước nào cũng nhanh, chiến lực tuyệt không thua kém ông ta.

Nếu trực tiếp xông đến Tử Tiêu Cung, có thể giải quyết được đại cừu nhân này từ gốc rễ!

"Hỗn Độn rộng lớn, nếu Hồng Quân không chủ động lộ ra khí cơ, chúng ta muốn tìm được Tử Tiêu Cung không phải là dễ, vì vậy ta chuẩn bị tiến vào thế giới Hồng Hoang thủ chu đãi thỏ, cùng Hồng Quân tiến hành cuộc đấu cuối cùng!" Tô Thần nhận lấy chén linh trà ông ta đưa, khẽ nhấp một ngụm.

"Được!" "Nếu đã đạo hữu đã quyết định, vậy bần đạo tự nhiên sẽ toàn lực tương trợ ngươi!" Trong mắt Dương Mi Đại Tiên, đây là cơ hội trả thù tốt nhất của mình.

Đợi Tô Thần đánh bại Hồng Quân, mình có thể thừa cơ đục nước béo cò, trả thù cho hai vị lão hữu Càn Khôn và Âm Dương!

"Muội phu, nay ngươi đã đột phá, vậy ngươi có thể chưởng khống quyền hành thiên địa Hồng Hoang, sửa đổi ý chí trời đất, để ta trở lại Hồng Hoang cùng các ngươi kề vai chiến đấu không?" Đế Giang là nhân vật chính của Vu Yêu Lượng Kiếp, do Hồng Quân chủ đạo ý chí Thiên Đạo, cưỡng ép chuyển nhân quả nghiệp lực lên người hắn, dẫn đến trời đất Hồng Hoang đã xóa bỏ quá khứ và tương lai của hắn.

Một khi Đế Giang tiến vào Hồng Hoang, sẽ bị ý chí trời đất Hồng Hoang trực tiếp xóa sổ.

Chính vì vậy, hắn chỉ có thể luôn ẩn cư trong Hỗn Độn, chờ đợi thời cơ trở lại Hồng Hoang.

“Đế Giang đạo hữu, muốn thay đổi ý chí trời đất Hồng Hoang, chỉ có thắng được lần lượng kiếp này mới có cơ hội.” Tô Thần nghiêm túc nhìn về phía hắn.

“Nhưng ngươi yên tâm, lần lượng kiếp này tuy bùng nổ trong thế giới Hồng Hoang, nhưng chiến trường thật sự tất nhiên sẽ ở trong thế giới Hỗn Độn, đến lúc đó tất cả chúng ta đều có thể trả thù Hồng Quân!” Thế giới Hồng Hoang chưa thực sự tấn thăng thành Vĩnh Hằng Đại Thế Giới, căn bản không thể chịu đựng được cuộc tàn sát của hai đại cường giả vô thượng Thiên Đạo Cảnh.

Chỉ có tiến vào Hỗn Độn quyết chiến, mới không hủy diệt Hồng Hoang.

Hồng Hoang.

Hỏa Vân Cung.

Lượng Kiếp Sát Khí khủng bố tràn ngập thiên địa, khiến Tam Hoàng Ngũ Đế của nhân tộc đều cảm thấy tâm kinh nhục khiêu.

Lượng kiếp ‘Thiên Địa Chi Tranh’ lần này lại đúng lúc vương triều nhân tộc thay đổi, Thiên Hoàng Phục Hy đã dùng Hà Đồ Lạc Thư bố trí Tiên Thiên Bát Quái để thôi toán, mẫn tiệp thấu thị được một góc tương lai.

“Thật không ngờ, lượng kiếp lần này tuy nói là do Thiên Đạo cùng Địa Đạo tranh chấp mà bùng nổ, nhưng mấu chốt của nó lại chính là Nhân tộc (Nhân Đạo) của ngô!” “Nếu Thiên Đạo thắng lợi trong lượng kiếp, ‘y’ chẳng những có thể triệt để áp chế Địa Đạo, đồng thời Nhân Hoàng của ngô sẽ tự giáng vị cách làm Thiên Tử, quyền hành Nhân Đạo cũng bị toàn bộ chưởng khống.” “Đến lúc đó, Thiên Đạo sẽ thật sự chúa tể Hồng Hoang, Thiên, Địa, Nhân Tam Đạo cũng sẽ hoàn toàn mất cân bằng, toàn bộ do Thiên Đạo một lời quyết định, Hồng Hoang sẽ chìm vào bóng tối vĩnh hằng, vạn linh luân vi sinh súc,

không còn chút hy vọng nào!" Nghe lời Phục Hy, khí thế cả đại điện tức khắc lạnh đi, Thần Nông, Hiên Viên, Đế Khốc, Đại Vũ cùng tám vị Nhân Hoàng khác đều đồng loạt nhìn y.

"Thiên Hoàng, chúng ta nên làm gì để thay đổi vận mệnh nhân tộc của ngô?" Là Nhân Hoàng chứng đạo bằng khí vận nhân tộc, vận mệnh của họ gắn liền với nhân tộc, dù cho trong Thức Hải có mảnh vỡ Hồng Mông Tử Khí của Thiên Đạo kiềm chế, họ cũng chẳng muốn làm khôi lỗi bị Thiên Đạo thao túng!

"Hy vọng duy nhất hiện tại là dốc toàn lực giúp đỡ Địa Đạo, trợ Địa Đạo thắng lợi trong lượng kiếp, như vậy nhân tộc của chúng ta mới có một đường sinh cơ!" Lượng kiếp lần này lấy 'Thiên Địa Chi Tranh' làm hạch tâm, chỉ có giúp Địa Đạo thắng lợi trong lượng kiếp, nhân tộc mình mới có cơ hội thoát khỏi sự khống chế của Thiên Đạo, làm chủ vận mệnh của bản thân.

Trong vô số Nguyên Hội này.

Địa Đạo và nhân tộc luôn gắn bó mật thiết, Tô Thần Thánh Nhân cùng Bình Tâm Nương Nương đều dốc toàn lực giúp đỡ mình.

Nếu không phải họ dốc sức tương trợ, thì đừng nói nhân tộc có được thành tựu như ngày nay, ngay cả Tam Hoàng Ngũ Đế của chính mình cũng sẽ bị triệt để giam cầm trong Hỏa Vân Cung, cả đời chẳng thể đạt được tự do chân chính!

"Thiên Hoàng, giờ đây các Thiên Đạo Thánh Nhân đều đã bỏ Đại Thương vương triều, lựa chọn ủng hộ Tây Bá Hầu Cơ Xương, nhưng Địa Đạo Thánh Nhân lại chưa có bất kỳ hành động nào, chúng ta lại nên làm thế nào để giúp Địa Đạo giành được thắng lợi trong lượng kiếp đây?" Hiên Viên nhìn về Luân Hồi Sơn, lộ ra một tia khó hiểu sâu sắc.

Cứ theo tiến độ hiện tại.

Với sự ủng hộ của chư vị Thiên Đạo Thánh Nhân, Tây Bá Hầu Cơ Xương sẽ không mất vài năm là có thể công phá Triều Ca, từ đó thay thế Đại Thương trở thành cộng chủ nhân tộc đời mới, nhưng vì sao Địa Đạo lại chần chừ không xuất thủ?

Là đang bố cục.

Hay là không muốn nhúng tay vào việc vương triều nhân tộc thay đổi?

"Hiên Viên, theo sự hiểu biết của ngô về Tô Thần Thánh Nhân, y đã sớm bố cục và đặt quân cờ từ trước khi lượng kiếp bùng nổ, bây giờ bất quá là thời cơ chưa tới, Địa Đạo chưa xuất thủ mà thôi!" "Tiếp theo sẽ do Địa Hoàng, Đế Khốc, Đại Vũ ba người các ngươi toàn quyền đại diện nhân tộc của ngô, đến thương nghị với Địa Đạo Thánh Nhân, đợi khi lượng kiếp triệt để bùng nổ, nhân tộc của ngô sẽ vĩnh viễn đứng về phía Địa Đạo!" "Vâng, đạo huynh!" "Cẩn tuân Thiên Hoàng pháp chỉ!" Thần Nông, Đế Khốc, Đại Vũ đều là do thành viên Địa Đạo dẫn dắt chứng đạo, trên người sớm đã có dấu ấn Địa Đạo nồng đậm.

Điều quan trọng nhất là.

Dưới sự che chở của Địa Đạo, họ không bị Thiên Đạo tính kế, trong Thức Hải không có mảnh vỡ Hồng Mông Tử Khí của Thiên Đạo thao túng, có thể thật sự làm chủ vận mệnh bản thân! …… Nhân tộc.

Tây Kỳ.

Trải qua vài năm chinh chiến.

Thiên hạ tám trăm lộ chư hầu đều làm phản, Tây Kỳ dẫn đại quân liên tiếp công phá Tị Thủy Quan, Giới Bài Quan, Xuyên Vân Quan, Đồng Quan, chiếm cứ từng yếu tắc của Đại Thương, rất nhanh sẽ

quét ngang Cửu Châu nhân tộc.

Trong khoảng thời gian này.

Tây Bá Hầu Cơ Xương vì khí vận Nhân Hoàng phản phệ mà bệnh vong, con trai thứ của y là Cơ Phát kế thừa đại quyền, tự xưng 'Võ Vương', dưới sự lĩnh quân của Thừa Tướng Khương Tử Nha, một đường công đánh về Triều Ca.

Đồng thời.

Chư hầu Tây Nam 'Đại Phong' dưới sự lãnh đạo của Nữ Hi thế lực tăng trưởng cấp tốc, liên tiếp chiếm cứ Ưng Châu, Duyện Châu, Thanh Châu, trở thành tồn tại đỉnh cấp trong tám trăm chư hầu.

Biết được thủ lĩnh bộ lạc 'Đại Phong' là một nữ tướng, không có quá nhiều người để Nữ Hi vào trong lòng.

Cơ Phát cũng nghe danh 'Nữ Hi', chuẩn bị sau khi thay thế Đại Thương sẽ nạp nàng làm phi, sau đó binh bất huyết nhận thu hồi khí vận Nhân Hoàng, thống nhất thiên hạ.

Thoáng cái.

Mười mấy năm trôi qua vội vã.

Thượng sĩ Đại Chu dẫn đầu công phá đô thành Đại Thương là Triều Ca, Đế Tân tự phần thân vong ở Trích Tinh Lâu.

Nhân Hoàng vẫn lạc, thiên hạ kinh động!

Dù Đế Tân có tàn bạo vô đức đến mấy, y vẫn là Nhân Hoàng với vị cách Cửu Cửu, tập trung toàn bộ khí vận nhân tộc vào một thân, địa vị ngang hàng với Thiên Đế.

Khi Đế Tân vẫn lạc, khí vận Nhân Hoàng phân tán đến tám trăm lộ chư hầu thiên hạ, trong đó Cơ Phát thu hoạch nhiều nhất, tiếp theo chỉ cần y thuận lợi đăng cơ, đạt được sự công nhận và thần phục của

chư hầu thiên hạ, là có thể danh chính ngôn thuận trở thành Nhân Hoàng mới!

Tuy nhiên, ngay lúc này.

Địa Đạo cuối cùng cũng xuất thủ!

Tiên Đình vẫn luôn trầm tịch lấy danh nghĩa vi phạm 'Tiên Điều', tập nã đệ tử môn hạ Tiệt Giáo là Độc Thần Lữ Nhạc, cùng tinh anh giáo chúng đệ tử Xiển Giáo, Tây Phương Giáo và Nhân Giáo môn hạ.

Một hòn đá kích động ngàn con sóng.

Tất cả mọi người đều biết Địa Đạo cuối cùng đã xuất thủ, lượng kiếp Thiên Địa Chi Tranh cũng chính thức bùng nổ!

Là đệ tử môn hạ của Thiên Đạo Thánh Nhân, trên có lão sư Thánh Nhân che chở, dưới có danh nghĩa chính thống của Thiên Đình, đệ tử Tứ Giáo Nhân, Xiển, Tiệt, Tây Phương đều chẳng mấy khi để Tiên Đình vào mắt.

Thế là.

Dưới sự thao túng của Khương Tử Nha, trước tiên để Võ Vương Cơ Phát trấn giữ Triều Ca, đợi sau khi thu phục tám trăm lộ chư hầu thiên hạ sẽ đăng cơ Nhân Hoàng, các đệ tử Thánh Nhân khác thì chuẩn bị công đánh Tiên Đình, cứu về đồng môn.

Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh, Hạo Thiên đều biết lượng kiếp 'Thiên Địa Chi Tranh' chính thức bùng nổ, lần lượt phái ra đệ tử chân truyền và thành viên hạch tâm, cùng Tiên Đình một trận quyết chiến cao thấp.

Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo, Vạn Tiên của Tiệt Giáo, tám trăm đệ tử Tây Phương Giáo, ức vạn Thiên Binh Thiên Tướng của Thiên Đình đều đồng loạt sát hướng Tiên Đình.

Trong khoảnh khắc.

Lượng Kiếp Sát Khí khủng bố quét sạch thiên địa Hồng Hoang.

Đệ tử tọa hạ của Tô Thần đều xuất trận, nghênh chiến đệ tử môn hạ của Thiên Đạo Thánh Nhân.

Linh Châu Tử chuyển thế thành Na Tra, được Thạch Cơ thu vào môn hạ, y cùng với Thái Ất Chân Nhân – kẻ địch số mệnh của mình tác chiến, trước tiên phái Na Tra khi dễ đệ tử tọa hạ của Thái Ất Chân Nhân, sau đó lại dùng thực lực tuyệt đối, khiến Thái Ất Chân Nhân bị khi dễ đến chết, triệt để nghịch cải vận mệnh bi thảm ban đầu của bản thân.

Bởi vì Thái Ất Chân Nhân đã sớm lên Thiên Đình hiệu mệnh, hơn nữa đã ký tên trên Phong Thần Bảng, sau khi bị Thạch Cơ và Na Tra khi dễ đến chết, lại được năng lượng Thiên Đạo Phong Thần Bảng phục sinh lần nữa.

Lần này.

Thái Ất Chân Nhân sau khi có được giáo huấn không dám tự đại nữa, cùng với các sư huynh đệ môn hạ đồng tiến đồng thoái, nhưng khi gặp Tam Tiêu – đệ tử chân truyền của Địa Đạo, họ đã bố trí 'Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận', trực tiếp tước bỏ Ngũ Khí trong ngực và Tam Hoa trên đỉnh đầu của Thập Nhị Kim Tiên.

Thậm chí còn một hơi chém giết toàn bộ Thập Nhị Kim Tiên, khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn tức giận bạo khiêu như lôi, chuẩn bị trực tiếp chân thân giáng lâm diệt sát Tam Tiêu, nhưng bị đại huynh Thái Thanh Lão Tử cứng rắn ngăn cản.

Kẻ thù chân chính của họ không phải Tô Thần, mà là lão sư Hồng Quân đang thao túng vận mệnh của Tam Thanh chúng ta!

Nếu tiên phong khai chiến Thánh Nhân, chẳng những không thể

thu lợi từ lượng kiếp, thậm chí còn cực kỳ có khả năng trúng kế của lão sư, trở thành pháo hôi trong tay y!

Do đó.

Tất cả đều phải nhẫn nhịn!

Chỉ cần nhẫn nhịn cho đến khi lão sư Hồng Quân tự mình hạ lệnh khai chiến, lợi dụng lượng kiếp bùng nổ, thiên cơ hỗn loạn, mới có một đường sinh cơ để thay đổi vận mệnh của chính mình!

Đệ tử môn hạ của Tứ Giáo Thiên Đạo Thánh Nhân tuy nhiều, nhưng chiến lực đỉnh cấp lại kém xa đệ tử môn hạ của Tô Thần.

Đừng nói đến Khổng Tuyên đã chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chỉ bằng Quỷ Mẫu, Ngao Liệt, Triệu Công Minh, Tam Tiêu, Ngũ Phương Quỷ Đế, Bạch Liên, Mạnh Bà, Lục Nhĩ Mi Hầu đã có thể quét ngang tất cả!

Đại La Kim Tiên của môn hạ Thiên Đạo Thánh Nhân đã là đệ tử chân truyền hạch tâm, nhưng đệ tử, đồng tử tọa hạ của Tô Thần khởi điểm đã là Hỗn Nguyên Kim Tiên, như vậy thì làm sao mà đánh?

Nếu không phải đã sớm ký tên trên Phong Thần Bảng, họ đã sớm hóa thành tro bụi, thân tử đạo tiêu!

Sau thất bại đầu tiên, chư vị Thiên Đạo Thánh Nhân đã cảm nhận sâu sắc sự khủng bố của thực lực Địa Đạo, họ đều không ngờ rằng, thực lực đệ tử tọa hạ của Tô Thần lại cường hãn đến mức này!

Một đồng tử nho nhỏ Lục Nhĩ Mi Hầu, y đã có thể quét ngang bốn vị Chuẩn Thánh là Huyền Đô, Quảng Thành Tử, Đa Bảo, Di Lặc, nếu Thánh Nhân không thể xuất thủ, còn ai là địch thủ của Tiên Đình Địa Đạo? …… "Ông!" Đột nhiên.

Thái Thanh Lão Tử đang bế mục đả tọa tĩnh khai song nhãn, y nhìn về Triều Ca, khóe miệng không kìm được lộ ra một tia khổ tiếu nhàn

nhạt.

“Lão sư cuối cùng cũng không ngồi yên được nữa, muốn ngô đích thân xuất thủ sao?” Ngay khắc sau.

Chương 312

Y một niệm đã đến Triều Ca.

"Bái kiến Đại Sư Bá!" "Bái kiến Giáo Chủ Nhân Giáo của ngô!" "Bái kiến Giáo Chủ Nhân Giáo của ngô!" Thánh Nhân giáng lâm.

Tử Khí Đông Lai ức vạn dặm, hà quang vạn đạo nhuộm chư thiên.

Vô số nhân tộc đều đồng loạt cung kính triều bái về phía Thái Thanh Lão Tử, Cơ Phát càng kích động khôn xiết, y sắp trở thành cộng chủ nhân tộc mới, có Giáo Chủ Nhân Giáo đứng ra ủng hộ mình, vinh dự này còn ai có thể sánh bằng?

"Cơ Phát đương là Nhân Hoàng kế nhiệm!" Theo pháp chỉ của Thái Thanh Lão Tử hạ xuống, khí vận nhân tộc bàng bạc bao trùm Cơ Phát, khiến y càng thêm anh minh thần võ, bá khí vô song.

"Ân?" Ngay lúc này.

Thái Thanh Lão Tử mẫn tiệp cảm nhận được, một phương chư hầu khí vận Nhân Hoàng không hề lay động, y nhìn về 'Đại Phong', ánh mắt rơi trên vị nữ chư hầu này, tức khắc đồng tử co rút mãnh liệt.

"Đây chính là hậu thủ chân chính của Tô Thần đạo hữu sao?" Tuy nói vị nữ chư hầu này bình thường vô kỳ, thực lực cũng chỉ vỏn vẹn 'Kim Tiên', nhưng Thái Thanh Lão Tử căn cứ vào dị tượng vừa rồi, mẫn tiệp nhận ra thân phận chân chính của nàng.

Nhân Tộc Thánh Mẫu Nữ Oa!

Nội tâm y tràn đầy chấn hám, Tô Thần rốt cuộc dùng thủ đoạn gì để qua mặt chư vị Thiên Đạo Thánh Nhân của ngô và lão sư Hồng Quân?

"Hoa!" Ngay khi Cơ Phát đăng cơ, thiên khung lại một lần nữa

triển hiện dị tượng vô biên.

Hà quang vạn trượng, khánh vân đóa đóa.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Chỉ thấy một tôn nam tử uy nghiêm thân mặc tử kim đế bào giáng lâm mà đến, y đầu đội Thiên Đế miện lưu, phía sau ức vạn tường vân ngưng tụ thành vô lượng thụy thú bồ bặc triều bái.

"Bái kiến Hạo Thiên Thượng Đế!" "Bái kiến Hạo Thiên Thượng Đế!" Hạo Thiên khóe miệng mang theo nụ cười nhàn nhạt, y đến bên Thái Thanh Lão Tử mỉm cười hành một lễ.

"Kiến qua Đại Sư Huynh!" Là Thiên Đế Hồng Hoang, cũng là đồng tử đáng tin nhất của Đạo Tổ Hồng Quân, lần này Nhân Hoàng Cơ Phát đăng cơ, sắp tuyên bố tự giáng vị cách Nhân Hoàng Cửu Cửu, xưng thần với y – vị Thiên Đế này.

Đến lúc đó.

Trừ Đại Sư Huynh chúa tể nhân tộc ra, y – vị Thiên Đế này cũng sẽ chưởng khống quyền hành nhân tộc, tiến mà chưởng khống Nhân Đạo, trở thành Thiên Đế Hồng Hoang thật sự quân lâm thiên hạ!

"Sư đệ, vi huynh chúc ngươi mọi sự thuận lợi!" Thái Thanh Lão Tử nhìn y, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt rồi lập tức trở về Thủ Dương Sơn.

Đồng thời.

Cơ Phát dưới sự thao tác của Thừa Tướng Khương Tử Nha, cử hành đại điển đăng cơ, ức vạn nhân tộc và chư hầu thiên hạ toàn bộ chứng kiến.

"Cô là Cơ Phát, bởi vì Thương Thang vô đạo, được Giáo Chủ Nhân Giáo của ngô và Hạo Thiên Thượng Đế ủng hộ mà lật đổ bạo

chính của Trụ Vương, tạo phúc nhân tộc.

Để nhân tộc của ngô vĩnh xương, cô nguyện nhận Hạo Thiên Thượng Đế làm phụ, tự xưng Thiên Tử, che chở cho nhân tộc của ngô đời đời phồn vinh phú cường!" Dưới sự gia trì của khí vận bàng bạc, Cơ Phát quỳ xuống đất trước Hạo Thiên, nhận phụ xưng tử.

"Oanh!" Đột nhiên.

Khí vận nhân tộc điên cuồng tứ ngược, Tam Hoàng Ngũ Đế Hỏa Vân Cung đều đồng loạt nộ hống.

"Cơ Phát, ngươi uổng làm nhân tộc!" Tuy nói đã sớm thôi toán ra sau khi Tây Kỳ thay thế Đại Thương, cộng chủ nhân tộc sẽ tự giáng vị cách xưng là Thiên Tử, nhưng tận mắt chứng kiến khoảnh khắc này, Tam Hoàng Ngũ Đế tức giận bạo khiêu như lôi, hận không thể trực tiếp giáng lâm diệt sát tên bất hiếu tử tôn này!

"Ha ha!" Hạo Thiên đưa hữu thủ khẽ vung, điều động Thiên Đạo bản nguyên bàng bạc trấn áp nộ khí của Tam Hoàng Ngũ Đế.

"Trẫm là Thiên Đế, nguyện nhận Nhân Hoàng Cơ Phát làm con, từ nay về sau che chở nhân tộc, tạo phúc nhân tộc!" Giờ phút này.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Minh Hà những Thiên Đạo Thánh Nhân này đều cho rằng đại cục đã định, quyền hành Nhân Đạo từ nay về sau sẽ do Thiên Đạo quản lý.

Nhưng một đạo thanh âm trong trẻo vang vọng Hồng Hoang.

"Bản cung không đáp ứng!" "Oanh!" Trong khoảnh khắc.

Chỉ thấy một đầu Ngũ Sắc Kim Phượng bay vút lên, trực tiếp giáng lâm đến 'Đại Phong', nâng một tôn nữ thần thân tư diệu mạn, phong hoa tuyệt đại, nàng tản phát khí chất thánh khiết nhân ái, kiên nghị bất khuất, chính là Nữ Oa chuyển thế thành chư hầu 'Đại

Phong'!

"Bá!" Nhìn thấy đạo thân ảnh này.

Chư vị Thiên Đạo Thánh Nhân đều không kìm được đồng loạt đồng tử co rút mãnh liệt, từng người mắt trợn há hốc miệng.

Nữ Oa?

Nàng chuyển thế đến nhân tộc từ khi nào?!

"Bái kiến Nhân Tộc Thánh Mẫu của ngô!" "Bái kiến Nhân Tộc Thánh Mẫu của ngô!" Ức ức vạn nhân tộc đều đồng loạt cung kính triều bái về phía Nữ Oa.

"Hưu!" Thiên Địa Công Đức vốn tạm tồn tại trong thạch tượng tổ địa nhân tộc, trực tiếp nhập vào thể nội nàng, khiến khí thế của nàng điên cuồng tăng vọt.

Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ.

Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong!

Bán Bộ Hỗn Nguyên!

Ngay khi nàng sắp bước ra bước cuối cùng, Hạo Thiên tế xuất Thiên Đế Ấn Tỷ, điều động Thiên Đạo bản nguyên bàng bạc áp chế nàng.

"Hạo Thiên, chỉ bằng ngươi cũng muốn thao túng nhân tộc của ngô?" Nữ Oa sau khi thuận lợi đột phá Bán Bộ Hỗn Nguyên, cũng đã triệt để giác tỉnh ký ức tiền thế, hợp nhất thân phận Nhân Tộc Thánh Mẫu và khí vận 'Đại Phong' chư hầu, nắm giữ vững chắc mệnh cách và khí vận Nhân Hoàng của bản thân.

"Đại Đạo tại thượng, vận mệnh nhân tộc của ngô đáng lẽ do nhân tộc ngô chưởng quản, không liên quan đến Thiên Đạo!" "Đại Đạo tại thượng, vận mệnh nhân tộc của ngô đáng lẽ do nhân tộc ngô chưởng

quản, không liên quan đến Thiên Đạo!" Hỏa Vân Cung.

Phục Hy nhìn đạo thân ảnh phong hoa tuyệt đại, thánh khiết điển nhã này, kích động đến nhiệt lệ doanh khuông (nước mắt nóng hổi), y thúc đẩy khí vận công đức Nhân Hoàng của bản thân, trịnh trọng hướng Đại Đạo lập thệ.

Thần Nông chấp chưởng Nhân Hoàng Ấn, cùng Hiên Viên, Chuyên Húc, Đế Khốc, Đế Nghiêu, Đế Thuấn, Đại Vũ thúc đẩy khí vận công đức Nhân Hoàng của bản thân, cùng nhau hướng Đại Đạo lập thệ, thanh viện Nhân Tộc Thánh Mẫu Nữ Oa, cự tuyệt trở thành khôi lỗi của Thiên Đạo!

Bái cầu nguyệt phiếu!

Dưới bầu trời xanh thẳm vô tận, gió mát hiu hiu.

Nữ Hi bàn tọa trên một tôn Nhị Thập Tứ Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên, cả người nàng phát sinh biến hóa long trời lở đất, nàng từ bình thường vô kỳ, thuế biến thành thánh khiết điển nhã, phong hoa tuyệt đại.

Một bộ cung trang sa quần màu trắng trong gió khẽ bay lượn, ba ngàn sợi tóc xanh lay động, y mệ phiêu phiêu, ức ức vạn quy tắc Tạo Hóa Đại Đạo cùng Hồng Mông Huyền Hoàng Chi Khí rủ xuống, ngưng tụ thành từng tôn Đại Đạo Thanh Liên, diễn hóa ra dị tượng khủng bố tạo hóa thiên địa vạn vật!

Dưới thân là ức vạn Tử Khí Tường Vân, băng tuyết trắng xóa trên đỉnh núi gần đó tan chảy, xa hơn nữa lá phong đỏ rực cuộn sóng như biển, ức ức vạn nhân tộc nhìn thấy đạo thân ảnh tuyệt thế vô song này, từng người đều đỉnh lễ mô bái.

Cơ Phát là chủ của tám trăm lộ chư hầu, thân mang mệnh cách Nhân Hoàng và khí vận nhân tộc bàng bạc, y hướng thiên địa đảo cáo

đăng cơ, tự giáng vị cách Nhân Hoàng xưng thần với Hạo Thiên.

Nhưng ở 'Nữ Hi' chư hầu Đại Phong do Nữ Oa chuyển thế, nàng cũng thân mang một tia mệnh cách Nhân Hoàng.

Cùng với việc nàng giác tỉnh ký ức tiền thế, khí vận công đức Nhân Tộc Thánh Mẫu vốn thuộc về nàng, cộng thêm sự trợ giúp toàn lực của Tam Hoàng Ngũ Đế nhân tộc, khiến nàng nắm giữ vững chắc quyền chúa tể nhân tộc.

Cơ Phát, vị cộng chủ nhân tộc 'Thiên Tử' này, nàng không công nhận!

"Đại Đạo tại thượng, ngô là Nhân Tộc Thánh Mẫu Nữ Oa, hôm nay Thiên Đạo Thánh Nhân Thái Thanh Lão Tử muốn đoạn tuyệt lương thực của nhân tộc ngô, đoạn 'đạo đồ' Nhân Đạo của ngô, ngô lấy thân phận Nhân Tộc Thánh Mẫu, phế trừ vị trí Nhân Giáo Giáo Chủ của Thái Thanh Lão Tử, khẩn thỉnh Đại Đạo giám xét!" "Đại Đạo tại thượng, ngô là Thiên Hoàng Phục Hy của nhân tộc, hôm nay Thiên Đạo Thánh Nhân Thái Thanh Lão Tử muốn đoạn tuyệt lương thực của nhân tộc ngô, đoạn 'đạo đồ' Nhân Đạo của ngô, ngô lấy thân phận Nhân Hoàng nhân tộc, tán đồng Thánh Mẫu Nương Nương phế trừ vị trí Nhân Giáo Giáo Chủ của Thái Thanh Lão Tử, khẩn thỉnh Đại Đạo giám xét!" "Đại Đạo tại thượng, ngô là Địa Hoàng Thần Nông của nhân tộc, (Nhân Hoàng Hiên Viên, Ngũ Đế: Chuyên Húc, Đế Khốc, Đế Nghiêu, Đế Thuấn, Đại Vũ), hôm nay Thiên Đạo Thánh Nhân Thái Thanh Lão Tử muốn đoạn tuyệt lương thực của nhân tộc ngô, đoạn 'đạo đồ' Nhân Đạo của ngô, ngô lấy thân phận Nhân Hoàng nhân tộc, tán đồng Thánh Mẫu Nương Nương phế trừ vị trí Nhân Giáo Giáo Chủ của Thái Thanh Lão Tử, khẩn thỉnh Đại Đạo giám xét!" "Oanh long long!" "Oanh long long!" Cùng với Nữ Oa chấp chưởng quyền hành nhân tộc, hướng Đại Đạo lập thệ phế trừ tôn vị Nhân Giáo Giáo Chủ của Thái Thanh Lão Tử, Tam Hoàng Ngũ Đế

nhân tộc đều đồng loạt thúc đẩy công đức bản thân cùng Nhân Hoàng Ấn.

Khí vận công đức nhân tộc cuồn cuộn ngưng tụ thành Nhân Đạo Trưởng Hà, trực tiếp quán xuyên thiên địa, câu thông liên kết Hỗn Độn Đại Đạo, thuận lợi đạt được sự công nhận của Đại Đạo Ý Chí.

"Phốc!" Thái Thanh Lão Tử vừa về đến Thủ Dương Sơn tức khắc bị một luồng Đại Đạo Ý Chí bao trùm, sau đó trực tiếp phun ra một ngụm thánh huyết màu vàng, khí thế suy yếu đi với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

"Bá!" "Bá!" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ đều xuất hiện ở Thái Thanh Cung, tận mắt chứng kiến cảnh này, nội tâm không kìm được lo lắng.

"Đại huynh!" "Đại huynh!" Thái Thanh Lão Tử giơ hữu thủ khẽ vẫy.

"Vi huynh không sao!" Y quay người lại, đưa tay lau đi tia thánh huyết màu vàng trên khóe miệng mình, khí thế tuy nói có chút suy yếu, nhưng đôi mắt cổ phác lại sáng lạ thường, lộ ra một tia kính phục và hân hỉ nhàn nhạt.

"Thật không ngờ, bố cục của Tô Thần đạo hữu lại thâm sâu đến thế, dùng Nữ Oa đạo hữu chuyển thế nhân tộc, tham gia tranh đoạt vương triều nhân tộc và Nhân Hoàng lần này, phá nát toàn bộ bố cục của lão sư!" Là Nhân Tộc Thánh Mẫu.

Vô luận là Tam Hoàng Ngũ Đế hay Nhân Hoàng đương đại, dù có vị Giáo Chủ Nhân Giáo như mình ngăn cản, chỉ cần Nữ Oa chuyển thế thân muốn tranh đoạt Nhân Hoàng, đều không có bất kỳ ai có thể ngăn cản nàng!

Bởi vì.

Nàng là Nhân Tộc Thánh Mẫu, toàn bộ nhân tộc là do nàng sáng tạo ra!

Một khi Nữ Oa tái chấp chưởng quyền hành nhân tộc, dựa vào công đức tích lũy từ tiền thế, sẽ có cơ hội chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân, tiến mà trở thành người phát ngôn của Nhân Đạo!

Đến lúc đó. 'Thiên Địa Chi Tranh' cũng sẽ diễn biến thành 'Thiên Địa Nhân Tam Đạo Chi Tranh'!

Với ân tình của Tô Thần đối với Nữ Oa, thêm vào đại thế Hồng Hoang hiện nay, Nữ Oa chắc chắn sẽ dốc toàn lực giúp đỡ Địa Đạo, cùng nhau chống lại Thiên Đạo, toàn bộ tính toán của lão sư cũng sẽ hoàn toàn đổ vỡ!

Lúc này.

Chính là một đường sinh cơ của Tam Thanh chúng ta!

Cho nên.

Đối với việc tôn vị Giáo Chủ Nhân Giáo của mình bị phế, dẫn đến tu vi bản thân giảm mạnh, Thái Thanh Lão Tử chẳng những không hề phẫn nộ, ngược lại còn tràn đầy hân hỉ và kỳ vọng!

"Đại huynh, Nhị Thập Tứ Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên này khi xuất thế rõ ràng đã phân thành ba kiện Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm, giờ đây tọa liên trong tay Nữ Oa đạo hữu rốt cuộc là từ đâu mà có?" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn tọa liên Nhị Thập Tứ Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên dưới thân Nữ Oa, tức khắc hiểu ra đây là chí bảo mấu chốt cho sự chuyển thế của nàng.

Nếu không thì.

Với năng lực Thiên Đạo Thánh Nhân của mình, cộng thêm lão sư – vị Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân này, làm sao có thể vào thời khắc mấu chốt này không thể nhận ra 'Đại Phong chư hầu' Nữ Hi chính là Nữ

Oa chuyển thế?

"Nếu vi huynh không đoán sai, ngày xưa khi ba huynh đệ chúng ta đạt được Bàn Long Quải Trượng, Ngọc Như Ý, Thanh Bình Kiếm – những vật phân giải từ Nhị Thập Tứ Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên, thì căn hành liên đài cuối cùng đã bị Tô Thần đạo hữu đoạt được." "Y đã hao phí vô số tâm huyết, trải qua vô số Nguyên Hội bồi dưỡng, căn hành liên đài cuối cùng đã tái sinh thành Nhị Thập Tứ Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên, sau đó dùng để bố cục cho Nữ Oa chuyển thế, cuối cùng khiến tất cả mọi người không thể nhận ra!" Thái Thanh Lão Tử nói, áp chế Bàn Long Quải Trượng đang táo động trong Thức Hải, đôi mắt nhìn về Luân Hồi Sơn, tràn đầy tán phục.

Thảo xà hôi tuyến, phục mạch thiên lý.

Ai ngờ rằng khi Tô Thần đạt được căn hành Tạo Hóa Thanh Liên, y đã bắt đầu bố cục cho lượng kiếp 'Thiên Địa Chi Tranh'?

Phải biết rằng.

Lúc đó y còn chưa phải Đại La, thậm chí Vu Yêu Lượng Kiếp mới vừa thai nghén thôi!

Giờ phút này.

Thông Thiên Giáo Chủ nắm chặt Thanh Bình Kiếm trong tay, y sau khi nghe lời đại huynh, nội tâm chợt nhận ra rằng 'Hỗn Độn Tinh Tuyền' mình có được ở Hỗn Độn Thế Giới ngày xưa quả thật quá thuận lợi. 'Chẳng lẽ, lần đó sau khi ngộ và Tô Thần đạo hữu thương đàm, là y đã để lại 'Hỗn Độn Tinh Tuyền' trong Hỗn Độn?

Sau đó cố ý để ngộ đoạt được sao?' Muốn dùng căn hành liên đài tái bồi dưỡng Nhị Thập Tứ Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên, chắc chắn phải hao phí vô số Hỗn Độn Tinh Tuyền, Tô Thần đạo hữu vì muốn giúp mình thay đổi vận mệnh, đặc biệt phân ra một phần cho mình.

Nhưng rất tiếc.

Chương 313

Mình vẫn có chút phụ lòng kỳ vọng của y! …… Sau khi tôn vị Giáo Chủ Nhân Giáo của Thái Thanh Lão Tử thuận lợi bị phế trừ, khí vận nhân tộc bàng bạc phân chia cho Nữ Oa, Tam Hoàng Ngũ Đế và cả Cơ Phát, kẻ mang Cửu Thành Nhân Hoàng mệnh cách.

Địa Hoàng Thần Nông để giúp Nữ Oa nhanh chóng thành đạo, y chưởng khống Nhân Hoàng Ấn, sử dụng Đại Đạo Pháp Tắc vượt qua chiều không gian, hướng về Duyện Châu nơi Nữ Oa đang ở mà đến.

"Nhân Hoàng Ấn đương do Thiên Tử Cơ Phát chưởng quản!" Nội tâm Hạo Thiên bạo nộ, y làm sao cũng không ngờ rằng khi Cơ Phát đăng cơ tự xưng Thiên Tử, lại đột ngột xuất hiện một Nữ Oa, đánh úp khiến y trở tay không kịp.

Cảm ứng được hành động của Địa Hoàng Thần Nông, y không chút do dự, trực tiếp chưởng khống Hạo Thiên Kính và Hạo Thiên Kiếm, trấn áp chém giết Thần Nông mà xuống. 'Nhân Hoàng Ấn' là do khí vận công đức nhân tộc ngưng tụ mà thành, ẩn chứa ba thành quyền hành nhân tộc, nếu bị Cơ Phát đoạt được, thì vẫn còn cơ hội thay đổi kết cục!

"Hạo Thiên, ngươi dám!" Thấy Hạo Thiên lại ra tay với Thần Nông, Phục Hy, Hiên Viên, Đại Vũ và các Nhân Hoàng khác đều đồng loạt bạo hát, thúc đẩy Chứng Đạo Chí Bảo của bản thân, ngưng tụ Nhân Đạo Trưởng Hà tương trợ.

"Oanh!" Nhân Đạo Trưởng Hà cuồn cuộn hội tụ ý chí ức vạn sinh linh, cùng Thiên Đạo bản nguyên do Hạo Thiên chưởng khống va chạm, bùng phát ra Đại Đạo Quy Tắc vĩ lực khủng bố, yên diệt thời không gia nguyên, phấn toái hoàn vũ.

“Hạo Thiên, chỉ bằng ngươi cũng muốn ngăn cản bản cung?” Nữ Oa phượng mâu nhất ngưng, cung trang sa quần màu trắng y mệ phiêu phiêu, nói không nên lời tuyệt đại phong hoa, nói không nên lời thánh khiết cao quý.

Nàng thúc đẩy Nhị Thập Tứ Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên, tay cầm Hồng Tú Cầu và Sơn Hà Xã Tắc Đồ, dùng quy tắc Tạo Hóa Đại Đạo bàng bạc trấn áp thời không hoàn vũ, khi thuận lợi chưởng khống ‘Nhân Hoàng Ấn’ do Thần Nông tặng, toàn bộ Nhân Đạo Trưởng Hà đều rung chuyển và rống lên!

“Hưu!” “Hưu!” “Hưu!” Đột ngột.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Dao Trì, Côn Bằng bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân này đều đồng loạt giáng lâm mà xuống, dị tượng Đại Đạo vô biên bao trùm Cửu Châu nhân tộc, chấn hám đến tất cả nhân tộc đều mắt trợn há hốc miệng.

Sắc mặt Tam Thanh có chút ngây dại, mỗi người đều lần lượt tế xuất Khai Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên, đồng thời còn có Tru Tiên Tứ Kiếm và Thanh Bình Kiếm, hiển nhiên là bị Thiên Đạo thao túng.

“Thiên Đạo muốn đả áp Nhân Đạo, chúa tể toàn bộ Hồng Hoang, đã hỏi qua bản cung chưa?” Một đạo đạo âm ôn nhuận trong trẻo vang vọng khắp thiên địa Hồng Hoang.

Chỉ thấy một đạo thân ảnh màu vàng phong hoa tuyệt đại, thánh khiết minh mị xuất hiện, chính là Địa Đạo Chi Chủ Bình Tâm Nương Nương.

Ngay khắc sau.

Bạch Miêu Miêu, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, Khổng Tuyên bốn vị

Địa Đạo Thánh Nhân này đều đồng loạt giáng lâm, họ đứng sau Bình Tâm, đối đầu với tám vị Thiên Đạo Thánh Nhân, khí thế Đại Đạo lăng liệt yên diệt thời không hoàn vũ, chấn động gia nguyên chư thiên.

"Bái kiến Bình Tâm Nương Nương!" "Bái kiến Bình Tâm Nương Nương!" Vô số cao thủ đại năng và ức ức vạn nhân tộc đều đồng loạt cung kính hành lễ về phía Bình Tâm.

Là Địa Đạo Chi Chủ, thân phận của nàng chí cao vô thượng, là một trong những chúa tể Hồng Hoang thiên địa xứng đáng.

Đôi mắt phượng của Nữ Oa nhìn thân ảnh thánh khiết minh mị, tuyệt đại phong hoa của Bình Tâm, nội tâm không kìm được ấm áp, nàng đồng thời cũng đang chờ đợi người cuối cùng xuất hiện.

"Hưu!" "Hưu!" "Hưu!" "Hưu!" Chỉ thấy Thông Thiên Giáo Chủ chưởng khống Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, trong khoảnh khắc đã bố trí Tru Tiên Kiếm Trận có thể chiến bốn Thánh, Thái Thanh Lão Tử thì chưởng khống Khai Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ, phụ trợ bằng 'Thái Cực Lưỡng Nghi Đại Trận', khiến uy lực trận pháp bạo trướng vô số lần.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tay cầm Khai Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên, vô tận Khai Thiên Khí Nhận gào thét, y dưới sự gia trì của hai tòa đại trận, khí thế Đại Đạo điên cuồng bạo trướng.

Thánh Nhân quyết chiến một chạm là bùng nổ.

"Ông!" Đột nhiên.

Thiên khung một đạo tử sắc khánh vân khẽ lay động, một tôn thân ảnh màu tím bá đạo bễ nghễ, uy áp vạn cổ hiển hóa mà xuất, y khí thế đạm nhiên, không nhìn ra chút nào ba động khí thế Đại Đạo, phảng phất dung nhập với toàn bộ thiên địa Hồng Hoang, là duy nhất trong thiên địa!

“Tô Thần Thánh Nhân!” “Luân Hồi Đạo Chủ!” Nhìn thấy đạo thân ảnh uy áp vạn cổ này, tất cả mọi người dường như đều có định tâm hoàn.

“Hồng Quân, ngươi còn chưa hiện thân sao?” Tô Thần khóe miệng khẽ nhếch, y nhìn về hướng Bất Chu Sơn, ngữ khí ôn nhuận bình đạm.

“Bá!” Ngay khắc sau.

Một tôn thân ảnh gầy gò bằng không giáng lâm xuống thiên khung Cửu Châu nhân tộc, y thân mặc Vô Cực Đạo Bào, đầu đội Vô Cực Quan, tử sắc khánh vân bàng bạc bao trùm rủ xuống, tản phát từng đạo Đại Đạo Thần Quang, tựa Hỗn Độn, tựa Hồng Mông, lại giống như Thiên Đạo chí lý, huyền ảo vô cùng!

“Thật không ngờ, Tô Thần đạo hữu người lại nhanh chóng đột phá đến Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên như vậy!” Hồng Quân chủ động hướng về Tô Thần hành một lễ, thái độ ôn nhuận hòa thiện, không nhìn ra một chút thù hận hay châm chọc nào.

Là Thánh Nhân khai thiên đệ nhất Hồng Hoang, lại là Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân. ‘Đạo Tâm’ của Hồng Quân vô cùng kiên định, dù có chấn hám trước thực lực của Tô Thần, y cũng sẽ không lộ ra bất kỳ dị sắc nào, càng sẽ không vì song phương là ‘đạo tranh chi địch’ mà thô lỗ mắng chửi.

“Hồng Quân đạo hữu, lượng kiếp ‘Thiên Địa Chi Tranh’ lần này cũng là ‘đạo tranh’ giữa ngươi và ngô, để không khiến Hồng Hoang vỡ nát, vạn linh tịch diệt, không bằng ngươi và ngô trực tiếp tiến vào Hỗn Độn quyết định thắng bại, thế nào?” Tô Thần mỉm cười hồi một lễ.

Ngô sau khi đột phá Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên, trở về Hồng Hoang đã bố cục cho lượng kiếp, sau đó vẫn kiên nhẫn chờ

đợi Hồng Quân giáng lâm Hồng Hoang tiến hành quyết chiến cuối cùng.

"Thiện!" Nghe đề nghị của Tô Thần, Hồng Quân khẽ gật đầu đồng ý.

Mục tiêu của y là mượn lượng kiếp để triệt để chưởng khống Hồng Hoang, từ đó thiết thủ 'đạo quả' chứng đạo của Bàn Cổ, sau đó dựa vào đó để chứng đắc Đại Đạo chân chính, nếu thế giới Hồng Hoang hoàn toàn vỡ nát, đối với y mà nói cũng không phải chuyện tốt.

Huống hồ gì.

Hồng Quân là Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân, dù đã giải quyết việc chân thân giáng lâm sẽ bị ý chí thiên địa ảnh hưởng, nhưng chiến lực bản thân vẫn sẽ bị áp chế một chút.

Tô Thần là Luân Hồi Đạo Chủ của Địa Đạo, dựa vào năng lực bản thân đột phá Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên, chẳng những không bị thiên địa Hồng Hoang ảnh hưởng, ngược lại Địa Đạo còn sẽ có tăng ích nhất định cho chiến lực của y.

Về cả tình lẫn lý.

Hồng Quân đều không thể từ chối!

"Bá!" Một niệm dưới, Hồng Quân đã trở về Hỗn Độn, cảm thụ hiệu quả tiêu cực bị thiên địa Hồng Hoang áp chế đã giải trừ, đôi mắt cổ phác đạm nhiên của y cuối cùng cũng hiện lên một tia cười ý nhẹ nhõm.

Theo y thấy.

Tô Thần dù có đột phá Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên, nhưng nhiều nhất cũng chỉ là Đệ Nhất Trọng Thiên mà thôi, so với Đệ Nhị Trọng Thiên của mình, khoảng cách giữa hai bên quả thật như trời vực.

Chỉ cần thuận lợi đánh bại y thậm chí là phong ấn, thì có thể thật sự chúa tể thiên địa Hồng Hoang, từ đó thực hiện mục tiêu của mình.

"Tô Lang!" "Ca ca!" Bình Tâm và Bạch Miêu Miêu thấy Tô Thần vì vạn linh chúng sinh Hồng Hoang, kiên quyết muốn cùng Hồng Quân tiến vào Hỗn Độn Thế Giới quyết chiến, đôi mắt đẹp không kìm được lộ ra một tia lo lắng.

"Đợi ngô trở về!" Tô Thần quay đầu nhìn họ, khẽ cười.

Đôi mắt phượng của Nữ Oa nhìn Tô Thần thật sâu một cái, một tia sáng kinh người bùng nở.

Khi Vu Yêu Lượng Kiếp, nàng đã lực vãn cuồng lan (xoay chuyển tình thế), cứng rắn nghịch cải đại thế lượng kiếp, chẳng những tạo phúc vạn linh Hồng Hoang, đồng thời còn khiến chúng sinh đều có khả năng vô hạn chân chính.

Giờ đây lượng kiếp quyết chiến Thiên Địa Chi Tranh, Tô Thần lại đứng ra!

Y vì vạn linh chúng sinh Hồng Hoang, không tiếc từ bỏ chiến trường Hồng Hoang có lợi cho mình, mà kiên định lựa chọn tiến vào Hỗn Độn quyết chiến, tấm lòng như vậy, sao lại không khiến người ta kính phục và khuynh mộ?

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Côn Bằng, Dao Trì và các Thiên Đạo Thánh Nhân khác đều đồng loạt nhìn bóng lưng Tô Thần rời đi, ánh mắt đều lộ ra vẻ kính phục.

Vô luận lập trường bản thân.

Với lựa chọn mà Tô Thần đã đưa ra, y xứng đáng nhận được sự tôn kính của tất cả mọi người!

Cuối tháng rồi, bái cầu nguyệt phiếu ủng hộ, tiểu hổ miêu bái tạ! ~ Thế giới Hồng Hoang.

Sau khi Hồng Quân tiến vào Hỗn Độn, tức khắc chưởng khống quyền hành Thiên Đạo, hạ lệnh cho Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh, Hạo Thiên, Dao Trì, Côn Bằng tám vị Thiên Đạo Thánh Nhân này xuất thủ diệt sát Nữ Oa! 'Đại Đạo Chi Tranh' ngươi chết ta sống.

Dù Hồng Quân tự tin có thể dùng thực lực tuyệt đối chiến thắng Tô Thần, nhưng cũng sẽ không cho y một chút khả năng lật ngược tình thế nào!

Đợi sau khi Nữ Oa thân tử đạo tiêu, nhân tộc trong thời gian ngắn cũng chẳng thể bồi dưỡng ra cường giả Hỗn Nguyên Đại La mới, quyền hành Nhân Đạo sẽ bị Thiên Đạo nắm giữ vững chắc.

"Hưu!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trong 'Tru Tiên Kiếm Trận' và 'Thái Cực Lưỡng Nghi Đại Trận', y vung vẩy Khai Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên trong tay, vô tận Khai Thiên Khí Nhận và Tạo Hóa Huyền Quang dưới sự gia trì của Đại Đạo Quy Tắc, yên diệt thời không, phúc diệt Âm Dương Ngũ Hành, diễn sinh vô cùng Địa Hỏa Thủy Phong.

"Ông!" Hậu Thổ thúc đẩy Địa Đạo Bảo Luân của mình, vô cùng Địa Đạo bản nguyên và Đại Đạo Quy Tắc trấn áp thiên địa, đồng thời bảo hộ vững chắc Nữ Oa.

Hoàng sắc đạo y của nàng bay phấp phới trong gió, y mệ phiêu phiêu, uyển nhược một tôn nữ thần trấn áp thiên địa, tạo phúc thế giới, tản phát chiến ý thao thiên và lòng nhân từ.

Tam Thanh dù có hai tôn đại trận cấp Hỗn Nguyên gia trì, đều cảm thấy một loại áp lực mạnh mẽ.

Đồng thời.

Tây Phương Nhị Thánh, Hạo Thiên, Dao Trì, Côn Bằng đều tìm được đối thủ của mình.

Bạch Miêu Miêu một mình độc chiến Hạo Thiên và Dao Trì, chiếm cứ ưu thế tuyệt đối.

Minh Hà đối chiến Tiếp Dẫn, Nguyên Đồ A Tỳ nhị kiếm kiếm đạo xuyên phá thiên địa, xé nát 'Đại Mộng Thế Giới' do Tiếp Dẫn kiến tạo đến nhật nguyệt vô quang, càn khôn đảo chuyển, hỗn độn quy khư.

Trấn Nguyên Tử đối chiến Chuẩn Đề, y có Địa Thư phòng ngự vô song, dù thực lực cảnh giới không bằng, nhưng vẫn vững như Thái Sơn.

Khổng Tuyên đối chiến Côn Bằng, y lần đầu tiên triển lộ thực lực của mình, Ngũ Sắc Thần Quang áp chế Côn Bằng bạo tẩu, khiến khuôn mặt già nua của y càng thêm âm chí khủng bố.

Thế lực Nhân Giáo, Xiển Giáo, Tiệt Giáo, Tây Phương Giáo, Thiên Đình đều đồng loạt tổ kiến 'Vạn Tiên Đại Trận', Tam Hoàng Ngũ Đế nhân tộc phối hợp Nữ Oa toàn lực công kích, chém giết đệ tử Huyền Môn máu chảy thành sông, ai hồng biến dã (tiếng kêu than đầy đồng).

Cơ Phát sắt sắt phát run, nếu không phải y có khí vận nhân tộc che chở, cộng thêm Khương Tử Nha chiếu cố, e rằng đã sớm bị chấn choáng váng hoặc sợ ngây người.

Tám trăm lộ chư hầu vốn ủng hộ y, toàn bộ phản đào hướng về lãnh địa chư hầu 'Đại Phong' nơi Nữ Oa đang ở.

Là thành viên nhân tộc, ai dám mạo phạm đại bất vĩ thiên hạ mà cùng mẫu thân sinh tử tương hướng?

"Tổ kiến 'Hỗn Nguyên Tam Tài Đại Trận', triệu hoán Bàn Cổ Nguyên Thần trấn sát Nữ Oa!" Hồng Quân cảm nhận được chiến huống Hồng Hoang Thế Giới tiêu chước, Thiên Đạo Thánh Nhân dĩ

nhiên đã rơi vào hạ phong, thế là trực tiếp hạ lệnh cho Tam Thanh, bảo họ động dụng át chủ bài cuối cùng để phá cục.

"Ông!" Ngay lúc này.

Ánh mắt vốn ma mộc của Tam Thanh rõ ràng tỉnh táo lại.

Thông Thiên Giáo Chủ nhìn thiên địa vỡ nát, thi sơn huyết hải vô tận và Địa Hỏa Thủy Phong thôn phệ Hồng Hoang, đôi mắt sáng ngời lóe lên một tia nghị nhiên quyết nhiên.

"Đại Đạo tại thượng, ngô là Bàn Cổ Chính Tông Thượng Thanh Thông Thiên, nay cảm lão sư Hồng Quân vô đạo, thao túng Bàn Cổ Chính Tông của ngô làm loạn Hồng Hoang, ngô chính thức thoái xuất Huyền Môn, tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân Quả Vị, khẩn thỉnh Đại Đạo giám xét!" "Tam đệ!" "Đừng mà, Tam đệ!" Thấy Thông Thiên trong khoảnh khắc tỉnh táo đã trực tiếp hướng Đại Đạo lập thệ, bất chấp hậu quả thân tử đạo tiêu cũng phải thoái xuất Huyền Môn tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân Quả Vị, để phản kháng Hồng Quân, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn không kìm được đỏ hoe mắt.

"Oanh long long!" Trong khoảnh khắc.

Thiên Phạt Thần Lôi khủng bố trực tiếp nổ tung trên đỉnh đầu Thông Thiên Giáo Chủ, thánh huyết màu vàng vô tận và quy tắc Kiếm Chi Đại Đạo yên diệt.

Thiên khung đang bi minh, đại địa đang chiến đấu.

"Lão sư!" "Lão sư!" Đa Bảo, Vô Đương, Quy Linh những đệ tử chân truyền này cảm nhận lão sư tiêu thất, từng người hướng về nơi y vẫn lạc mà phóng thanh đại khốc, hai hàng huyết lệ như mưa rơi xuống.

"Ông!" Hậu Thổ chưởng khống Địa Đạo Bảo Luân, dùng ý chí

Địa Đạo Chi Chủ chí cao vô thượng trấn áp Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn, nàng nhìn nơi Thông Thiên Giáo Chủ vẫn lạc, trong đôi mắt đẹp lóe lên một tia bất lực và phẫn nộ!

Là Bàn Cổ Chính Tông do Nguyên Thần Phụ Thần hóa thành, giờ đây lại trở thành khôi lỗi và quân cờ bị Hồng Quân thao túng, hơi chút không vừa ý là khiến y thân tử đạo tiêu, điều này quả thực là sỉ nhục Phụ Thần!

Đồng thời.

Chương 314

Thái Bạch Kim Tinh, kẻ đứng thứ tư Thiên Đình chủ đạo Vạn Tiên Đại Trận, vừa chiến vừa lui, khi thấy Hạo Thiên và Dao Trì bị Bạch Miêu Miêu áp chế, y quả đoán hô lên một câu 'Bệ hạ, Vương Mẫu Nương Nương, thần xin giúp các người một tay!' Đối với Thái Bạch Kim Tinh, Hạo Thiên và Dao Trì không quá đề phòng, dù sao y là trọng thần tâm phúc do chính mình thu phục, thấy y vì muốn giúp mình mà không tiếc tổn hại đạo cơ bản thân, nội tâm tràn đầy cảm động.

Tuy nhiên, ngay khắc sau.

Ngay khi hai người liên thủ toàn lực chống cự Bạch Miêu Miêu, uy lực 'Vạn Tiên Đại Trận' và quy tắc Đại Đạo sức mạnh do Thái Bạch Kim Tinh chưởng khống, trực tiếp đâm xuyên về phía Hạo Thiên.

"Hưu!" Một đạo bạch sắc tinh mang cực hạn lóe qua, chỉ thấy Hạo Thiên bị chém ngang lưng thành hai đoạn, vô cùng thánh huyết màu vàng bắn ra.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Thiên khung cự chấn, mưa máu đầy trời rơi xuống, một phó dị tượng Thánh Nhân vẫn lạc thiên địa đồng bi hiển hóa mà xuất.

"Thái Bạch, ngươi, ngươi tìm chết!" Dao Trì mục tí tẫn liệt (mắt rách nát), nàng vừa vặn tránh được một kích này của Thái Bạch Kim Tinh, trong nháy mắt đã thấy Đại Ca bị y tập kích chém ngang lưng thành hai đoạn, hận không thể lột da rút gân y.

"Đệ tử Thái Bạch, bái kiến lão sư!" Thái Bạch Kim Tinh mượn lực cuối cùng triệt bỏ Vạn Tiên Đại Trận, sau đó cung kính hành lễ

với Bạch Miêu Miêu.

"Thái Bạch, kỳ thực ngươi không cần như vậy, vi sư muốn đánh bại Hạo Thiên và Dao Trì, bất quá là chuyện dễ như trở bàn tay!" Bạch Miêu Miêu đánh ra một đạo Đại Đạo Thần Thông, ngăn cản một kích hàm hận của Dao Trì, bảo hộ Thái Bạch Kim Tinh, sau đó không kìm được khẽ lắc đầu.

Ngày xưa y theo ca ca Tô Thần du lịch Hồng Hoang tinh không, đã đánh vào Thái Bạch Kim Tinh đang dựng dục Hỗn Độn Canh Kim bản nguyên, trợ y đạo cơ càng lên một tầng lầu, đồng thời cũng kết hạ nhân quả sư đồ.

Sau này Thái Bạch Kim Tinh hóa hình thuận lợi tiến vào Thiên Đình, trở thành gián điệp của Địa Đạo nằm vùng ở Thiên Đình, hơn nữa cực kỳ được Hạo Thiên và Dao Trì trọng dụng, là vị trí thứ tư Thiên Đình xứng đáng.

Giờ đây y vào thời khắc quyết chiến lượng kiếp bộc lộ thân phận, chỉ vì giành đủ thời gian cho lão sư và Địa Đạo.

"Hưu!" Ngay khắc sau.

Bạch Miêu Miêu chưởng khống Khai Thiên Thần Kiếm của mình, vô tận Thôn Phệ Đại Đạo phúc diệt thương khung hoàn vũ, chư thiên gia nguyên, lại một lần nữa chém giết Dao Trì và Hạo Thiên chưa kịp khôi phục chân thân.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Thiên khung điên cuồng cự chấn, mưa máu đầy trời rơi xuống, toàn bộ bầu trời thế giới Hồng Hoang đều ánh chiếu thành màu huyết hồng, áp lực khiến tất cả sinh linh đều sắt sắt phát run.

Thiên Đế vẫn, Vương Mẫu băng.

Thêm vào Thông Thiên tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân Quả Vị,

thoái xuất Huyền Môn, bị 'Vẫn Thánh Đan' Thiên Đạo phản phệ vẫn lạc, Tam Thanh chỉ còn Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn bị Hậu Thổ trấn áp.

Thiên bình thắng lợi giữa Thiên Đạo Thánh Nhân và Địa Đạo Thánh Nhân tức khắc phân định.

Nữ Oa dưới sự ủng hộ của Tam Hoàng Ngũ Đế, hãn nhiên sát nhập Triều Ca, trực tiếp chém giết 'nhân gian' Cơ Phát, Khương Tử Nha – người phong thần thiên mệnh cũng bị đồng tử Na Tra tọa hạ một thương thiêu sát.

"Ngô là Nhân Tộc Thánh Mẫu, cũng là Nhân Hoàng đương đại!" Nữ Oa rất rõ ràng.

Nàng muốn trong thời gian ngắn nhất chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân, chỉ có tập hợp toàn bộ khí vận nhân tộc, hợp nhất khí vận Nhân Tộc Thánh Mẫu và Nhân Hoàng mới có khả năng.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Thiên khung điên cuồng cự chấn, bầu trời vốn huyết hồng đột nhiên ngưng tụ thành tường vân vàng rực đầy trời.

"Không tốt, dốc toàn lực ngăn cản Nữ Oa chứng đạo!" Thấy cảnh này.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Côn Bằng đều điên cuồng điều động Thiên Đạo bản nguyên muốn thư kích Nữ Oa, Hạo Thiên và Dao Trì vừa bị chém giết cũng không màng đạo cơ bản thân bị tổn hại, sau khi dùng Thiên Đạo bản nguyên tái tạo chân thân thì hãn nhiên sát hướng Nữ Oa!

"Ai dám động Nhân Tộc Thánh Mẫu của ngô?" "Muốn bất lợi với Nương Nương, trước tiên hãy bước qua thi thể của ngô rồi nói!" Phục Hy, Thần Nông, Hiên Viên, Chuyên Húc, Đế Khốc, Đế Nghiêu,

Đế Thuấn, Đại Vũ cùng Kim Ninh và Na Tra đều đồng loạt hãn vệ trước Nữ Oa, một phó thị tử như quy.

"Ông!" Một đạo năng lượng Đại Đạo màu vàng nhu hòa bao trùm thành Triều Ca, chính là Hậu Thổ chưởng khống Địa Đạo Bảo Luân, dùng Địa Đạo bản nguyên bảo hộ.

Ngay khắc sau.

Bạch Miêu Miêu, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà, Khổng Tuyên cùng toàn bộ tinh nhuệ Tiên Đình đều đồng loạt đến, hãn nhiên sát hướng chư vị Thiên Đạo Thánh Nhân, tiến hành quyết chiến lượng kiếp cuối cùng.

"Oanh long long!" Vô biên tường vân màu vàng ngưng tụ thành một phương trụ vàng công đức hạo hãn, rót xuống Nữ Oa.

Chỉ thấy một tôn Kim Liên Đạo Đức từ từ dâng lên dưới chân Nữ Oa, nâng nàng trên không trung, toàn thân tản phát khí tức chí cao vô thượng, thần thánh vĩ ngạn, khiến vô số nhân tộc tâm thần chấn động.

Đại Đạo Chi Âm trận trận, Thiên Hoa Loạn Trụy, Địa Dũng Kim Liên.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang dường như có một đạo gông xiềng bị phá mở, vạn linh Hồng Hoang đều đồng loạt nhìn về đạo thân ảnh thánh khiết điển nhã này, từng người đều kích động và sùng kính từ nội tâm.

"Chúc mừng Nữ Oa Nương Nương chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân, hạ hỉ Nữ Oa Nương Nương chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân!" "Chúc mừng Nữ Oa Nương Nương chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân, hạ hỉ Nữ Oa Nương Nương chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân!" Trong Tam Tài Chúa Tể Thiên Địa Nhân của Hồng Hoang.

Thiên Đạo đã sớm đản sinh Thánh Nhân, Địa Đạo cũng có Địa

Đạo Chi Chủ Bình Tâm Nương Nương, chỉ có Nhân Đạo, vẫn luôn không có Thánh Nhân chân chính đản sinh, giờ đây Nữ Oa sau khi chuyển thế tái chứng đạo thành Thánh, hơn nữa đã lấp đầy chỗ khuyết Thánh Nhân Nhân Đạo này, khiến vạn linh Hồng Hoang thật sự có chủ tâm cốt.

Từ nay về sau.

Thiên địa Hồng Hoang sẽ thật sự hình thành cục diện Tam Tài Chúa Tể Thiên Địa Nhân song hành! …… Hỗn Độn.

Sau khi Tô Thần tiến vào Hỗn Độn Thế Giới, đối lập xa xa với Hồng Quân.

"Ông!" Chỉ thấy y ngay lập tức chưởng khống Thiên Đạo Bảo Tháp, đầu đội Tạo Hóa Ngọc Điệp, dùng Thiên Đạo bản nguyên chí cao vô thượng chưởng khống Đại Đạo Quy Tắc vĩ lực, hóa thành một bàn tay Thượng Thương màu vàng, trấn sát về phía Tô Thần.

"Hưu!" Một búa Sáng Thế Thần Phủ mang Khai Thiên Khí Nhận khủng bố xuất hiện trong tay Tô Thần, y đầu đội 'Hỗn Độn Châu' ẩn chứa một phương thế giới Sơ Cấp Bán Bộ Vĩnh Hằng 'Huyền Hoàng Thế Giới', Hồng Mông Huyền Hoàng Chi Khí vô biên và Đại Đạo Quy Tắc dung hợp rủ xuống, bảo hộ vững chắc bản thân.

Phủ mang cực hạn phảng phất yên diệt tất cả thời không, quán xuyên gia nguyên chư thiên, khiến toàn bộ Hỗn Độn Thế Giới dường như triệt để đình chỉ, tất cả Địa Hỏa Thủy Phong và Hỗn Độn Cương Phong Ám Lôi, như phá diệt trọng sinh vậy, diễn hóa thành hư vô.

Đại âm hi thanh.

Đại Đạo Quy Tắc và Đại Đạo Quy Tắc va chạm, Thiên Đạo bản nguyên và Luân Hồi bản nguyên đối oanh, khiến toàn bộ phương Hỗn Độn Thế Giới trở thành tuyệt đối cấm khu, phúc diệt tất cả.

Sau một kích.

Cảm nhận được thực lực cường đại của Tô Thần, sắc mặt Hồng Quân vô bi vô hỉ, không nhìn ra chút dị sắc nào.

Hai người đều có Hỗn Độn Chí Bảo, đồng thời cũng đều có át chủ bài cường đại.

Nhưng vì tôn trọng đối thủ, họ đều đã sử dụng ngay từ đầu.

"Ô!" "Ô!" Hồng Quân chấp chưởng Thiên Đạo Bảo Tháp, điều động Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc rủ xuống từ Tạo Hóa Ngọc Điệp, diễn hóa ra một tôn Thiên Đạo Thần Luân uy áp Hỗn Độn thiên vũ, chúa tể quá khứ tương lai.

Uy lực Tam Thiên Đại Đạo Quy Tắc và 'Siêu Thoát Chi Lực' vô tận bùng phát, yên diệt luân hồi trong cấm khu Hỗn Độn ban đầu, thậm chí còn phản lại Hỗn Độn thành Hồng Mông hư vô.

Thời không chiến lật, Hỗn Độn quy khư!

Dương Mi Đại Tiên, Thái Nhất, Đế Giang ẩn mình ở vô số thứ nguyên bên ngoài cảm nhận được thực lực khủng bố của y, ba người không kìm được đồng loạt trợn tròn mắt.

Vốn tưởng rằng, mình sau vô số Nguyên Hội bế quan, đã có thực lực báo thù Hồng Quân, nhưng sau khi cảm thụ dư uy đại chiến giữa y và Tô Thần, mới sâu sắc nhận ra Thiên Đạo Cảnh và Hỗn Nguyên Đại La Cảnh khác biệt như trời và đất.

Dù mình có đến, cũng chỉ có thể làm một pháo hôi!

Đối mặt với Hồng Quân cường đại vô cùng, sắc mặt Tô Thần không hề thay đổi, y vung vẩy Sáng Thế Thần Phủ trong tay, điều động Tam Thiên Đại Đạo của Hỗn Độn Thế Giới, hợp nhất với Luân Hồi Đại Đạo của bản thân.

“Hưu!” Phủ mang cực hạn bao bọc ‘Siêu Thoát Chi Lực’ đối quyết với ‘Siêu Thoát Chi Lực’ của Tiên Đạo, toàn bộ Hỗn Độn Thế Giới đều kịch liệt chấn động, vô tận Địa Hỏa Thủy Phong toàn bộ hóa thành hư vô.

“Ca sát ca sát!” Lúc này.

Thiên khung Hỗn Độn uyển nhược xé nát vậy, từng tia Đại Đạo Lượng Quang hiển hóa, như khai thiên tích địa vậy, dũng hiện ra từng tia sức mạnh không gian, nhưng nhìn kỹ lại phát hiện, những lượng quang này vô cùng kỳ đặc, mang theo hư vô Hồng Mông nhàn nhạt.

Khoảnh khắc này.

Hồng Quân vẫn luôn cổ phác đạm nhiên vô biểu tình cuối cùng cũng xuất hiện một tia dị sắc.

Y không ngờ rằng.

Tô Thần rõ ràng vừa mới đột phá Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên không lâu, nhưng sự chưởng khống ‘Siêu Thoát Chi Lực’ của y, lại còn ở trên mình – kẻ chứng đạo Thiên Đạo Cảnh Đệ Nhị Trọng Thiên!

“Hoa!” Chỉ thấy toàn bộ Hồng Quân hóa thành hư vô vô tận, trở thành tồn tại bất khả tri, bất khả hình, và bất khả miêu tả, ‘y’ dùng quy tắc Đại Đạo thần thánh chí cao và Siêu Thoát Chi Lực, chuẩn bị cứng rắn luyện hóa Tô Thần.

“Hưu!” Tô Thần không hề ngôn ngữ, lấy kỷ đạo hóa vạn đạo, toàn lực khôi phục Sáng Thế Thần Phủ trong tay.

“Oanh long long!” Đại Đạo đang bi minh, quy tắc đang phá toái.

Sinh tử quyết chiến giữa hai người, lấy ‘Đạo’ chiến ‘Đạo’. ‘Đạo’ và ‘Siêu Thoát Chi Lực’ của song phương không có phân biệt cao thấp, chỉ có mạnh và yếu!

Đại chiến không biết đã qua bao lâu, vào lúc gay cấn nhất, do Thiên Đạo Thánh Nhân và Địa Đạo Thánh Nhân trong thế giới Hồng Hoang đã phân định thắng bại, cộng thêm ý chí Nhân Đạo lợi dụng lúc Hồng Quân suy yếu thoát khỏi khống chế, thuận lợi trợ Nữ Oa chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân.

Khí thế Hồng Quân càng ngày càng yếu, đấu chí Tô Thần lại càng ngày càng cao ngạo.

Dương Mi Đại Tiên, Thái Nhất, Đế Giang tìm được cơ hội, hãn nhiên sát nhập chiến trường, dùng Đại Đạo Quy Tắc do bản thân chấp chưởng phúc diệt vạn đạo do Hồng Quân diễn hóa!

"Hồng Quân, chịu chết!" "Hồng Quân, ngươi còn nhớ Âm Dương và Càn Khôn hai vị đạo hữu không?

Hôm nay ngô muốn báo thù cho họ!" Thái Nhất hóa thành một tôn bá đạo vương giả đỉnh thiên lập địa, khí thôn hoàn vũ, y đầu đội Khai Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, vô tận Hồng Mông Huyền Hoàng và Đại Đạo Quy Tắc vĩ lực bùng phát trấn sát.

Dương Mi Đại Tiên chưởng khống không gian, hóa thành vô tận không gian quy tắc liệt phùng, giảo sát tất cả.

Đế Giang hóa thân thành một tôn tiểu Bàn Cổ đỉnh thiên lập địa, chỉ có chiến chiến chiến!

"Ông!" Một luồng Đại Đạo Thần Mang lóe qua, vô tận sức mạnh quy tắc và Siêu Thoát Chi Lực hợp nhất, đạo khu Hồng Quân lại một lần nữa ngưng tụ mà thành, sắc mặt y có chút tái nhợt, nhìn Dương Mi Đại Tiên và những người khác lộ ra một tia trào phúng.

"Hoa!" Ngay khắc sau.

Đạo khu chân thân của Dương Mi Đại Tiên, Thái Nhất, Đế Giang ba người tức khắc yên diệt, chỉ còn bản nguyên chân linh phiêu đãng

mà xuất.

“Luân Hồi Quy Nhất!” Tô Thần vung vẩy Sáng Thế Thần Phủ trong tay, dùng Luân Hồi Đại Đạo của bản thân chưởng khống Tam Thiên Đại Đạo, cưỡng chế hợp nhất Tam Thiên Đại Đạo, bùng phát ra Siêu Thoát Vĩ Lực khó có thể tưởng tượng, phúc diệt thời không hoàn vũ, quá khứ tương lai.

“Băng!” Trong khoảnh khắc.

Đạo khu Hồng Quân từng tấc băng liệt, hóa thành ức ức vạn Đại Đạo Quy Tắc vô hình trong thiên địa Hỗn Độn.

“Trấn!” Tô Thần biết rằng Hồng Quân đạt đến cảnh giới này, muốn chém giết y quả thực quá khó khăn, thêm vào y lại là Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân, về cơ bản không thể triệt để chém giết.

Do đó.

Y chỉ có thể thúc đẩy Hỗn Độn Châu, dùng vĩ lực ẩn chứa trong Hỗn Độn Châu và ý chí thiên địa ‘Huyền Hoàng Thế Giới’ để trấn áp y.

“Oanh!” Ngay lúc này.

Thái Nhất sau khi khôi phục chân thân lại liên tiếp đột phá chất cốc, từ Hỗn Nguyên Bát Trọng Thiên trực tiếp đột phá Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên, y chưởng khống Hỗn Độn Chung phối hợp Tô Thần, cùng nhau trấn áp Hồng Quân phong ấn y trong Hỗn Độn Châu.

“Tê!” Thấy cảnh này, Dương Mi Đại Tiên và Đế Giang đều trợn tròn mắt, họ làm sao cũng không ngờ rằng Thái Nhất lại đột phá nhanh đến vậy, trong khoảnh khắc ngắn ngủi lại trực tiếp đột phá Thiên Đạo Cảnh.

Điều này chẳng phải quá bất khả tư nghị sao?!

Bái cầu nguyệt phiếu!

Chương 315

Thời điểm Vu Yêu Lượng Kiếp quyết chiến, để thoát khỏi vận mệnh làm quân cờ của bản thân, Đế Tuấn và Thái Nhất huynh đệ đã liên thủ cùng Thập Nhị Tổ Vu, với cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, phân biệt chưởng khống 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' và 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', cùng nhau công sát Hồng Quân, vị đại ngôn nhân Thiên Đạo trong Hỗn Độn.

Song, thực lực của Hồng Quân quả thực quá đỗi cường đại, dẫu chủ trận giả Thái Nhất và Đế Giang liên thủ, cũng không thể cải biến vận mệnh hai tộc Vu Yêu.

May mắn thay, dưới sự bố cục của Tô Thần, Thái Nhất và Đế Giang đã đoạt được một tuyến sinh cơ, rồi lấy Hỗn Độn Tinh Tuyền bổ toàn Đạo cơ bản nguyên.

Vô số Nguyên Hội trôi qua, thực lực của Thái Nhất tăng trưởng cực nhanh, Đế Giang cho đến nay bất quá chỉ đạt Hỗn Nguyên Lục Trọng Thiên, y đã đột phá đến Hỗn Nguyên Bát Trọng Thiên, rồi lại vào thời điểm Tô Thần và Hồng Quân quyết chiến, y trực tiếp đột phá Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên (Thiên Đạo Cảnh)!

Sau khi trấn sát Hồng Quân, phong ấn bản nguyên của y vào trong Hỗn Độn Châu, Tô Thần nhìn y một cái thật sâu, tựa hồ muốn triệt để nhìn thấu y.

"Chúc mừng Thái Nhất đạo hữu!" "Đa tạ!" Thái Nhất đứng sừng sững trong Hỗn Độn, toàn thân tản mát bá đạo chi khí ngập trời.

"Chúc mừng Thái Nhất đạo hữu!" "Chúc mừng Thái Nhất đạo hữu!" Dương Mi Đại Tiên và Đế Giang chỉ trong một niệm đã xuyên qua Hỗn Độn thời không, tới Hỗn Độn Thiên Khung nơi Tô Thần và

Thái Nhất đang ở, vẻ mặt đầy chấn động và kinh thán mà hướng y chúc mừng.

Đặc biệt là Dương Mi Đại Tiên.

Y là chuyển thế của Không Gian Ma Thần, trong Khai Thiên Đại Kiếp đã giữ lại một phần bản nguyên Hỗn Độn Ma Thần, bất kể là Đạo cơ căn nguyên hay cảnh giới thực lực bản thân, đều phải thắng Thái Nhất.

Song, y dù thế nào cũng không ngờ, Thái Nhất lại trong thời gian ngắn ngủi một Lượng Kiếp mà đuổi kịp rồi siêu việt y!

Điều này thực sự quá nghịch thiên!

E rằng có thể cùng Tô Thần đạo hữu sánh vai rồi!

"Tô Thần đạo hữu, Hồng Quân là đại ngôn nhân Thiên Đạo, tuy rằng Ngươi đã trấn sát Đạo khu của y, Chân Linh bị phong ấn trong Hỗn Độn Châu, nhưng y vẫn có thể nhờ Thiên Đạo bản nguyên mà phục sinh." "Muốn triệt để giải quyết mối uy hiếp này, duy chỉ có tước đoạt tôn vị đại ngôn nhân Thiên Đạo của y mà thôi!" Dương Mi Đại Tiên hoàn hồn, y chính sắc nhìn Tô Thần.

Tô Thần khẽ gật đầu.

Y đương nhiên biết Hồng Quân không thể dễ dàng phong ấn như vậy, với tôn vị đại ngôn nhân Thiên Đạo, Hồng Quân có thể tùy thời tùy địa chưởng khống quyền hành Thiên Đạo mà phục sinh.

Tiếp theo, Ngô có thể điều động quyền hành Thiên Địa Hồng Hoang, lấy ý chí Hồng Hoang để chưởng khống Thiên Đạo, sau khi triệt để phế trừ tôn vị đại ngôn nhân Thiên Đạo của Hồng Quân, Ngô mới có thể chân chính phong ấn y.

"Tô Thần đạo hữu, Ngô sẽ hiệp trợ Ngươi phong ấn Hồng Quân, nhưng sau khi thành sự, Ngô muốn tôn vị Thiên Đế Hồng Hoang!"

Thái Nhất một đôi Xích Kim Thần mâu nhìn về phía Tô Thần, lộ ra vẻ kiên định vô cùng.

"Tốt!" Tô Thần gật đầu đáp ứng.

Thái Nhất muốn tôn vị Thiên Đế, bất quá là vì tiến thêm một bước chứng 'Đạo' của bản thân, một vị Thiên Đế Thiên Đạo Cảnh, đối với việc Hồng Hoang tấn thăng Vĩnh Hằng Đại Thế Giới cũng là một trợ lực vĩ đại!

"Ong!" Khoảnh khắc kế tiếp, Tô Thần lấy quyền hành Thiên Địa Hồng Hoang do Ngô chưởng khống, thuận lợi tìm tới Tử Tiêu Cung.

"Tô Thần, Bản tọa lẽ ra nên vào lúc biết Ngươi là dị số này, bất chấp mọi giá mà mạt sát Ngươi, nếu không cũng sẽ không sa sút đến cảnh địa hôm nay!" Hồng Quân sắc mặt có chút tái nhợt, đôi mắt cổ phác đạm nhiên ánh lên một tia hối hận nồng đậm.

"Có trách thì chỉ trách Ngươi tư tâm quá nặng, nếu không phải muốn lấy vạn linh Hồng Hoang làm sô cẩu, cướp đoạt Đạo quả chứng Đạo của Bàn Cổ Đại Thần, Ngô làm sao có thể đoạt được sự nhận khả của Thiên Địa và ý chí vạn linh để phản đối Ngươi?" "Hanh!" "Bản tọa là thua, nhưng Bản tọa truy cầu tự Ngã Đại Đạo thì có gì sai?" Đối với Hồng Quân cũng như vô số Hỗn Độn Ma Thần mà nói, chứng Đạo mới là mục tiêu truy cầu cả đời của y, còn về thủ đoạn sử dụng trong quá trình chứng Đạo, ai sẽ bận tâm đúng hay sai?

Sau khi nghe lời Hồng Quân nói, Tô Thần khẽ lắc đầu.

"Hồng Quân, truy cầu tự Ngã Đại Đạo tự nhiên không sai, nhưng Ngươi không nên đi cướp đoạt 'Đạo quả' của người khác, cho dù không có Ngô xuất hiện, tương lai sớm muộn gì Bàn Cổ Đại Thần cũng sẽ tìm Ngươi để kết thúc nhân quả!" Thông qua những lần từng gặp trong Hồng Mông Hư Vô Không Gian trước đây, Bàn Cổ Đại Thần y cũng không thực sự vẫn lạc, chỉ là đang chờ một thời cơ để

trở lại.

Dù Hồng Quân có lợi dụng 'Vu Yêu Lượng Kiếp' và 'Phong Thần Lượng Kiếp' để làm suy yếu ảnh hưởng của y, cuối cùng đạt được mục tiêu triệt để chưởng khống Hồng Hoang, nhưng chỉ cần Bàn Cổ trở lại, mọi âm mưu tính kế của y đều là công dã tràng.

"Bàn Cổ không chết?" Nghe lời Tô Thần, hai mắt Hồng Quân đột nhiên co rút.

Y làm sao cũng không ngờ, Bàn Cổ sau khi khai tịch Hồng Hoang đã chủ động hóa thân vạn vật, Nguyên Thần đều phân giải thành Tam Thanh, lại không thực sự vẫn lạc, vậy y rốt cuộc đang ở nơi nào?

"Ha ha!" Hồng Quân cười vang.

"Tô Thần, đã Bàn Cổ không chết, vậy Ngươi cũng bất quá chỉ là quân cờ của y mà thôi.

Đợi y trở lại, tất cả những gì Ngươi làm đều là vì y làm áo cưới, cuối cùng cũng sẽ sa sút đến cùng cảnh địa với Bản tọa!" Ai!

Tô Thần trong lòng khẽ thở dài một tiếng.

Hồng Quân là chuyển thế của tàn linh Tiên Đạo Ma Thần, vì chứng đắc tự Ngã Đại Đạo mà bất chấp thủ đoạn, đồng thời dưới ảnh hưởng của tư tâm Thiên Đạo, y cho rằng tất cả 'Trục Đạo giả' đều giống y.

Tâm hung của Bàn Cổ Đại Thần, sao y có thể sánh bằng?

"Ong!" Chỉ thấy Tô Thần thôi động Hỗn Độn Châu, vô số Hồng Mông chi khí rủ xuống, cùng chí cao vô thượng, tuyên cổ vĩnh hằng Đại Đạo quy tắc trấn áp Hỗn Độn Thiên Vũ, lại lấy bản nguyên bị phong ấn của Hồng Quân làm môi giới, vững vàng chưởng khống toàn bộ khí cơ của y.

“Đông!” Thái Nhất thôi động Hỗn Độn Chung, Đại Đạo quy tắc và ‘Siêu Thoát chi lực’ ngưng tụ thành một vầng liệt nhật chói lọi, tản mát khí tức thần thánh tuyên cổ, bá đạo vô địch.

Đại âm hi thanh.

Chỉ thấy Tiên Đạo quy tắc và Siêu Thoát chi lực do Hồng Quân tản mát ra tan chảy như sương, Tạo Hóa Ngọc Điệp nứt vỡ trên đỉnh đầu y phát ra từng tiếng ‘ô ô’ rít gào, vết nứt cũng ngày càng lớn.

“Trấn!” Tô Thần khẽ quát một tiếng.

Bàng bạc Siêu Thoát chi lực trấn áp bản nguyên còn lại của Hồng Quân, rồi lấy quyền hành Thiên Địa Hồng Hoang khóa chặt Thiên Đạo bảo tháp do Thiên Đạo ý chí ngưng tụ.

“Đại Đạo tại thượng, Ngô là Luân Hồi Đạo Chủ, Hồng Quân thân là đại ngôn nhân Thiên Đạo Hồng Hoang, không nghĩ tới việc tạo phúc Hồng Hoang, trái lại lấy tư lợi cá nhân mà làm hại Hồng Hoang, coi vạn linh Hồng Hoang là sô cẩu.

Ngô chấp chưởng ý chí Thiên Địa Hồng Hoang, phế trừ tôn vị đại ngôn nhân Thiên Đạo của Hồng Quân, khẩn thỉnh Đại Đạo giám xét!” “Oanh long long!” “Oanh long long!” Hỗn Độn Thiên Khung chấn động dữ dội, Thiên Đạo bảo tháp bùng phát vô số vạn tia hà quang chói lọi, tựa hồ đang kháng cự.

Nhưng theo ý chí Đại Đạo chí cao vô thượng giáng xuống, bản nguyên tàn tồn của Hồng Quân thậm chí chưa kịp phát ra tiếng kêu thảm, đã hóa thành một đoàn hư vô bị Hỗn Độn Châu phong ấn.

“Ô!” Thiên Đạo bảo tháp phát ra một tiếng bi minh, rồi bị Tô Thần chưởng khống trong tay.

Cảm nhận được ý chí Thiên Đạo đang toàn lực phản kháng, Tô Thần trực tiếp dùng quyền hành Thiên Địa Hồng Hoang triệt để mạt

trừ ý chí ‘y’, đồng thời trọng tân chế định trật tự Thiên Địa Hồng Hoang.

Trước hết sửa đổi Đại Thế bình thường, đồng thời thay đổi hạn chế Thiên Địa, khiến Dương Mi Đại Tiên, Thái Nhất, Đế Giang có thể thuận lợi phản hồi Hồng Hoang.

“Thật tốt quá, Ngô cuối cùng cũng có thể phản hồi Hồng Hoang!” Cảm nhận được sự biến hóa của ý chí Thiên Địa Hồng Hoang, nội tâm Đế Giang tràn đầy kích động.

“Muội phu, Ngươi có thể lấy ý chí Thiên Địa mà phục sinh Tổ Vu Vu tộc của ta không?” “Không thể!” Tô Thần khẽ lắc đầu.

“Họ đã vẫn lạc trong Lượng Kiếp, bị Thiên Địa ý chí mạt trừ mọi dấu vết, nếu muốn phục sinh, chỉ có đợi đến khi Hồng Hoang thế giới tấn thăng Vĩnh Hằng Đại Thế Giới, tất cả Đại La Kim Tiên đã nhảy khỏi Trường Hà Thời Gian mới toàn bộ trọng sinh trở lại!” Trở lại thế giới Hồng Hoang, cuộc quyết chiến Lượng Kiếp đã sớm kết thúc.

Bình Tâm, vị Địa Đạo Chi Chủ này cùng Bạch Miêu Miêu, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà, Khổng Tuyên, mấy vị Địa Đạo Thánh Nhân này liên thủ, tu phục thế giới Hồng Hoang tan hoang.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Hạo Thiên, Dao Trì, Côn Bằng, bảy vị Thánh Nhân này đã sớm bị trấn áp, họ đều có thể cảm nhận được lão sư (lão gia) Hồng Quân đã bị phế trừ tôn vị đại ngôn nhân Thiên Đạo.

Lượng Kiếp ‘Thiên Địa Chi Tranh’ lần này, Thiên Đạo của mình đã thua thảm hại!

Khi Tô Thần chưởng khống Thiên Đạo bảo tháp, trong lòng họ đã minh bạch sinh tử của mình cũng nằm trong một niệm của đối phương.

“Tô Lang!” “Ca ca!” Thấy Tô Thần trở về, Bình Tâm và Bạch Miêu Miêu vượt qua thời không tự thân đến đón.

“Tiểu muội!” “Bạch đạo hữu!” “Đại ca!” Đế Giang và Bình Tâm kích động đến lệ nóng doanh tròng.

Và cùng lúc đó, Thái Nhất nhìn về Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên, ánh mắt có chút hoảng hốt.

“Ngô là Luân Hồi Đạo Chủ Hồng Hoang, chấp chưởng quyền hành Thiên Địa Hồng Hoang, sắc lệnh Thái Nhất làm Thiên Đế Hồng Hoang!” Theo Pháp chỉ của Tô Thần giáng xuống, toàn bộ Hồng Hoang thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, vô biên tường vân bao phủ tới.

Cùng lúc đó, tất cả Thiên Đạo Thánh Nhân đều được giải trừ phong ấn, đại ngôn nhân Nhân Đạo Nữ Oa cũng tề tựu đến Luân Hồi Sơn.

“Kính chào Tô Thần đạo hữu!” “Kính chào Luân Hồi Đạo Chủ!” “Kính chào Luân Hồi Đạo Chủ!” Theo thứ tự nhập tọa trong đại điện, Nguyên Nhất, Nguyên Nhị dâng lên các loại linh quả và linh trà.

Sau khi hành lễ, Thái Thanh Lão Tử sốt ruột nhìn Tô Thần, ánh mắt đầy vẻ hi vọng.

“Đạo Chủ, nay Ngài chúa tể Hồng Hoang, có thể phục sinh Tam đệ Thông Thiên của Ngô chăng?” “Thông Thiên đạo hữu bị ý chí Thiên Đạo mạt sát, nếu muốn phục sinh y, cần đợi đến khi Thiên Đạo bản nguyên khôi phục, đại khái cần một trăm Nguyên Hội thời gian!” Đối với Thông Thiên, Tô Thần trong lòng vẫn có chút tán thưởng.

Y là do Bàn Cổ Nguyên Thần hóa thành, trong ‘Thiên Địa Chi Tranh’ lần này đã không làm nhục thân phận ‘Bàn Cổ Chính Tông’ của mình, cung cấp trợ lực nhất định cho Ngô đánh bại Hồng Quân.

“Đạo Chủ, làm thế nào mới có thể nhanh hơn để Thiên Đạo bản nguyên khôi phục?” Nguyên Thủy Thiên Tôn trịnh trọng hành một lễ với Tô Thần.

Tính cách y vô cùng cao ngạo, nhưng sau Lượng Kiếp lần này, đã khắc sâu nhận ra sự chênh lệch giữa mình và Tam đệ, cũng thấy rõ sự do dự, chần chừ của mình, vì muốn trùng tố ‘Đạo Tâm’ của bản thân, y chỉ muốn nhanh chóng phục sinh Tam đệ Thông Thiên.

“Muốn nhanh chóng khôi phục Thiên Đạo bản nguyên, có thể như trước kia tiến vào Hỗn Độn khai tịch thế giới, rồi dung hợp bản nguyên thế giới vào Hồng Hoang, lấy đó tạo phúc Hồng Hoang, tăng thêm Hồng Hoang bản nguyên!” Sau khi trở thành chúa tể Thiên Địa Hồng Hoang, Tô Thần chuẩn bị để Hồng Hoang thế giới tấn thăng thành Vĩnh Hằng Đại Thế Giới chân chính, Hồng Hoang Thánh Nhân và vạn linh, đều sẽ trở thành trợ lực cho thế giới tấn thăng.

“Đa tạ Đạo Chủ!” “Đa tạ Đạo Chủ!” Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn trịnh trọng hành một lễ với Tô Thần, rồi trực tiếp cáo lui.

Tiếp theo, Tô Thần nhìn về phía Tây Phương Nhị Thánh, Hạo Thiên, Dao Trì, Côn Bằng, năm vị Thiên Đạo Thánh Nhân này.

“Hạo Thiên, Dao Trì, các Ngươi là Thiên Đế Vương Mẫu do Hồng Quân cưỡng ép phù trì, vô số Nguyên Hội qua, căn bản chưa từng lập được công tích tương ứng, trái lại còn phá hoại Hồng Hoang trong Lượng Kiếp.

Bản tọa phế trừ tôn vị Thiên Đế Vương Mẫu của các Ngươi, sắc lệnh các Ngươi tiến vào Hỗn Độn khai tịch thế giới, tạo phúc Hồng Hoang, cho đến khi Hồng Hoang thế giới tấn thăng Vĩnh Hằng Đại Thế Giới thì thôi!

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Côn Bằng, ba người các Ngươi cũng vậy!”

“Cẩn tuân Pháp chỉ của Đạo Chủ!” “Cẩn tuân Pháp chỉ của Đạo Chủ!” Tây Phương Nhị Thánh, Hạo Thiên, Dao Trì, Côn Bằng năm người đối với Pháp chỉ của Tô Thần căn bản không dám phản bác, có thể giữ được tính mạng đã là đại hạnh, huống chi mình vẫn là Thiên Đạo Thánh Nhân chí cao vô thượng?

“Lão sư, vậy đệ tử nên xử lý thế nào?” Đông Hoa, chủ Tiên Đình, cung kính hành một lễ, vẻ mặt đầy vẻ cầu giáo.

“Đã vi sư sắc lệnh Thái Nhất làm tân Thiên Đế Hồng Hoang, vậy Tiên Đình Địa Đạo có thể sáp nhập vào Địa Phủ, Ngươi có thể bế quan tiêu hóa những gì thu được trong Lượng Kiếp lần này, đồng thời cũng có thể tiến vào Hỗn Độn khai tịch thế giới, chuẩn bị cho việc Hồng Hoang tấn thăng sắp tới.” Tô Thần nói đoạn, ánh mắt nhìn về phía những thành viên thân cận của mình.

“Hồng Hoang thế giới tấn thăng Vĩnh Hằng Đại Thế Giới, đây đối với vạn linh mà nói đều là một kỳ ngộ khó lòng tưởng tượng, hi vọng các Ngươi có thể nắm giữ cơ hội này, tranh thủ sớm ngày chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La!” “Cẩn tuân Pháp chỉ của Lão sư!” “Cẩn tuân Pháp chỉ của Lão gia!” Sau khi bố cục an bài kết thúc, Tô Thần dẫn Bình Tâm, Bạch Miêu Miêu, Nữ Oa tới khu nghỉ ngơi.

Nữ Oa nhìn bóng lưng y, một đôi Đan Phượng mỹ mâu lộ ra tình ý khác biệt, mấy lần muốn nói lại thôi.

Nàng rất rõ, nếu không có sự chiếu cố của Tô Thần, cho dù mình có thuận lợi chuyển thế, cuối cùng cũng chỉ là quân cờ bù nhìn trong tay Hồng Quân mà thôi, nào có cơ hội thành đại ngôn nhân Nhân Đạo Hồng Hoang như ngày nay?

“Nữ Oa đạo hữu, chúng ta đối dịch một cục cờ, thế nào?” Ngay khi Bạch Miêu Miêu đi tự tay chuẩn bị mỹ thực, Tô Thần mỉm cười nhìn nàng.

“Được!” Rất nhanh, hai người đối diện bàn tọa, giữa là một bàn cờ Tử Kim sắc, Tô Thần cầm quân trắng, Nữ Oa cầm quân đen.

Lần lượt hạ quân cờ, trên bàn cờ không hiện hóa dị tượng Đại Đạo nào, nhưng theo thời gian trôi đi, Nữ Oa cảm thấy mình như thể đã tiến vào một thế ngoại thế giới độc lập.

Trong thế giới này, nàng là đại ngôn nhân Nhân Đạo chí cao vô thượng, còn Tô Thần là đại ngôn nhân Địa Đạo.

Hai người quen biết, tranh đấu, yêu mến, rồi cùng nhau liên thủ kháng hành Thiên Đạo, cuối cùng tạo phúc Hồng Hoang, cùng ẩn cư.

Không biết đã qua bao lâu, Nữ Oa tỉnh lại, nhìn Tô Thần ngay trước mắt, lại nghĩ tới thế giới đặc thù mà mình vừa tiến vào, khóe môi khẽ nhếch lên, rồi chìm vào ‘Ngộ Đạo chi cảnh’.

Bình Tâm thấy cảnh này, lộ ra một nụ cười dịu dàng.

Nàng lấy ra họa bút, ghi lại khoảnh khắc này.

“Hoa!” Khi Nữ Oa mở đôi mắt, đôi Đan Phượng mỹ mâu của nàng sáng rực lạ thường, cả người tản mát một loại khí tức siêu nhiên vĩnh hằng.

“Đa tạ đạo hữu!” Nàng chủ động hướng Tô Thần ôm quyền hành một lễ, lập tức hóa thành một đạo Đại Đạo thần quang rời khỏi Luân Hồi Sơn, có một cảm giác tiêu sái khó tả.

Nhìn bóng dáng Nữ Oa rời đi, khóe môi Tô Thần lộ ra nụ cười nhạt.

Y nhận lấy linh trà do Mộng Yêu Yêu tự tay pha, nằm trên ghế dựa khẽ nhấp uống.

Chương 316

Năm mươi Nguyên Hội thoáng qua.

Từ khi Lượng Kiếp 'Thiên Địa Chi Tranh' quyết chiến bùng phát, Nữ Oa chuyển thế thành Nữ Hi, dẹp bỏ mầm mống 'nhân gian', cường thế đoạt được vị trí Nhân Hoàng, lại dưới sự ủng hộ của Tam Hoàng Ngũ Đế, tập hợp đủ tất cả Nhân tộc khí vận chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân.

Lượng Kiếp kết thúc, Tô Thần cường thế chém giết Hồng Quân, chưởng khống quyền hành Thiên Địa Hồng Hoang thông liên ý chí Đại Đạo, phế trừ tôn vị đại ngôn nhân Thiên Đạo của Hồng Quân, và triệt để mạt trừ ý chí 'tự Ngã' của Thiên Đạo.

Nữ Oa cũng tiến thêm một bước thuận lợi trở thành đại ngôn nhân Nhân Đạo.

Cho đến đây, Thiên, Địa, Nhân Tam Đạo Hồng Hoang cuối cùng cũng sánh vai nhau, mỗi bên tự phụ trách diễn hóa trách nhiệm của bản thân, khiến thế giới có vô hạn khả năng.

Trong thời gian này, Tô Thần chấp chưởng Thiên Đạo bảo tháp, thu hồi Hồng Mông Tử Khí Thiên Đạo trong thức hải của Phục Hy, Hiên Viên, Chuyên Húc, Đế Nghiêu, Đế Thuấn năm người, khiến quyền hành Nhân Đạo không còn bị cản trở nữa.

Đại Vũ, Thần Nông, Phục Hy liên tiếp chứng Đạo Nhân Đạo Thánh Nhân, Nhân Đạo bản nguyên tăng trưởng cấp kịch, vạn linh Hồng Hoang đại xương thịnh.

Trên đỉnh Côn Luân, một thân ảnh thẳng tắp như kiếm hiển hóa ra, y thân mặc đạo bào sắc xanh, mái tóc đen dài tùy ý vấn bằng một cây trâm, quanh thân bùng phát kiếm ý sát phạt khủng bố, sau lưng y diễn

hóa ra dị tượng Bàn Cổ Khai Thiên Tích Địa.

"Tam đệ!" "Tam đệ!" Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn trong một niệm đã giáng lâm, nhìn thấy thân ảnh quen thuộc đồng tông đồng nguyên này, nội tâm kích động không sao tả xiết.

Trải qua năm mươi Nguyên Hội nỗ lực của họ, bản nguyên thế giới Hồng Hoang tiến thêm một bước tăng trưởng, rồi phản bổ Thiên Địa Nhân Tam Đạo, nay cuối cùng đã khiến Tam đệ Thông Thiên phục sinh trùng sinh!

"Kính chào Đại huynh, kính chào Nhị huynh!" Thông Thiên khóe môi nở nụ cười thân cận, chủ động tiến lên hành một lễ.

Y vào thời điểm quyết chiến Lượng Kiếp đã lập thệ với Đại Đạo thoái xuất Huyền Môn, đồng thời tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị, 'Vẫn Thánh Đan' từng dùng bùng phát, dẫn đến Thiên Đạo bản nguyên phản phệ, mạt sát y.

Sau khi Tô Thần trấn sát Hồng Quân và phong ấn y trong Hỗn Độn Châu, y chấp chưởng Thiên Đạo bảo tháp, Ngô chưởng khống quyền hành Thiên Địa Hồng Hoang, lấy thân phận vị cách Bàn Cổ Chính Tông của Thông Thiên, thêm vào 'Quá Khứ Tuyến' trong thế giới Hồng Hoang mà phục sinh y.

Sau khi phục sinh, trạng thái của Thông Thiên ở vào lúc tự phế Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị, Đạo cơ bản nguyên không toàn vẹn, cảnh giới cũng rớt xuống Hỗn Nguyên Đại La.

"Tam đệ, Ngươi?" Cảm nhận được trạng thái suy yếu của y, nội tâm Thái Thanh Lão Tử rất đỗi lo lắng.

"Đại huynh, Ngô chuẩn bị tự phế Tam Thi, lấy công pháp của Phụ Thần 'Hồng Mông Cửu Chuyển' trọng chứng Hỗn Nguyên Đại La!" Nụ cười trên mặt Thông Thiên ngày càng rạng rỡ, thần sắc cũng vô

cùng tự tin.

"Tam đệ, lẽ nào Ngươi chuẩn bị Luân Hồi chuyển thế?" Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng có chút không nỡ.

Tam Thanh vốn là nhất thể, nếu nhờ lực lượng Luân Hồi Địa Đạo để bổ toàn bản nguyên, vậy di trạch Phụ Thần mà Thông Thiên hàm chứa còn lại bao nhiêu?

"Không!" Thông Thiên khẽ lắc đầu.

"Ngô chuẩn bị lấy 'Hỗn Độn Tinh Tuyền' bổ toàn Đạo cơ bản nguyên!" Thấy hai vị huynh trưởng vẫn vẻ mặt nghi hoặc, y từ thức hải tế xuất 'Hỗn Độn Tinh Tuyền' từng đoạt được trong Hỗn Độn, tản mát vô cùng Hồng Mông chi khí và Đại Đạo tinh túy.

"Sớm vào trước khi Vu Yêu Lượng Kiếp bùng phát, Tô Thần Đạo Chủ đã thông qua phương thức khác để Ngô đoạt được 'Hỗn Độn Tinh Tuyền' này, nhưng đáng tiếc Hồng Quân tự thân ra tay ép Ngô chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân.

Nay sau khi Lượng Kiếp 'Thiên Địa Chi Tranh' kết thúc, Ngô cũng vừa hay lợi dụng 'Hỗn Độn Tinh Tuyền' này để trọng chứng Đại Đạo!" "Thì ra là vậy!" Nghe lời y nói, nội tâm Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn bỗng nhiên sáng tỏ.

Tô Thần Đạo Chủ sớm đã đoạt được vô số 'Hỗn Độn Tinh Tuyền', Nhị Thập Tứ Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên của Nữ Oa Nương Nương đại ngôn nhân Nhân Đạo chính là dùng 'Hỗn Độn Tinh Tuyền' mà bồi dưỡng lại.

"Bá!" Ngay tại lúc này, một thân ảnh cực kỳ tôn quý nhẹ nhàng xuất hiện trên đỉnh Côn Luân, không có chút nào Đại Đạo năng lượng ba động, phảng phất tồn tại vĩnh hằng từ thời tuyên cổ tại nơi đây, vô sở bất tại.

Nội tâm Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên kinh hãi, lập tức ý thức được thực lực của Tô Thần lại tinh tiến, đã trở thành tồn tại mà mình khó lòng tưởng tượng!

"Kính chào Đạo Chủ!" "Kính chào Đạo Chủ!" Thông Thiên vốn định tiếp tục xưng hô 'Tô Thần đạo hữu', nhưng nghe Đại huynh và Nhị huynh xưng hô, lập tức biết Tô Thần đạo hữu đã trở thành tồn tại mà ngay cả y cũng cần ngưỡng vọng, thậm chí ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ trước đây cũng bị y tự tay trấn sát phong ấn.

"Kính chào Đạo Chủ!" "Ba vị đạo hữu không cần đa lễ!" Tô Thần khẽ vung tay, mỉm cười nhìn Thông Thiên.

"Chúc mừng Thông Thiên đạo hữu trùng sinh!" Theo lời y nói vừa dứt, một đạo kim mang hàm chứa bản nguyên Thiên Đạo bàng bạc lóe qua, huyền phù trước mặt Thông Thiên.

"Đây là một trong những quyền hành hạch tâm của Thiên Đạo Hồng Hoang, với xuất thân của ba vị đạo hữu và những cống hiến đối với Hồng Hoang, lý đương chấp chưởng quyền hành Thiên Đạo Hồng Hoang!" Đối với Tô Thần hiện tại mà nói, quyền hành Thiên Đạo Hồng Hoang không phải là trợ lực, trái lại còn là gánh nặng.

Tại kỳ vị mưu kỳ chính.

Chấp chưởng Thiên Đạo, cần phải làm những điều phù hợp với lợi ích Thiên Đạo, lại phải tương phụ tương thành với Địa Đạo, Nhân Đạo, như vậy sẽ cực đại tổn hao tinh lực của Tô Thần, đối với 'Đạo' của y cũng có nhiều tệ đoan.

Chi bằng phân một phần quyền hành Thiên Đạo cho Tam Thanh do Bàn Cổ Nguyên Thần hóa thành, để họ chưởng khống tạo phúc Hồng Hoang.

Đương nhiên, quyền hành Thiên Đạo tổng cộng chia làm ba, Thiên

Đế Thái Nhất được một phần, Tam Thanh chưởng khống một phần, nhưng quyền hành hạch tâm nhất vẫn trong tay Tô Thần!

"Bá!" Thấy bản nguyên Thiên Đạo chí cao vô thượng tản mát trước mắt, hai mắt Tam Thanh đồng loạt co rút, nội tâm tràn đầy chấn hám và khó lòng tin.

Họ làm sao cũng không ngờ, Tô Thần Đạo Chủ lại có thể giao quyền hành Thiên Đạo cho mình, chẳng lẽ không sợ Tam Thanh mình tranh quyền đoạt lợi với y sao?

Nghĩ đến khí phách này, tâm hung này, ba người không khỏi phát ra tán phục từ tận đáy lòng!

"Đa tạ Đạo Chủ!" "Đa tạ Đạo Chủ!" Tam Thanh đồng loạt cung kính hành một lễ với Tô Thần, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn ngầm hiểu nhìn về Tam đệ, chờ đợi y chưởng khống quyền hành Thiên Đạo này.

Dù sao, thái độ của Tô Thần rất minh hiển, quyền hành Thiên Đạo này là ban cho Tam đệ.

Lại năm mươi Nguyên Hội thoáng qua.

Thông Thiên sau khi đoạt được một phần quyền hành Thiên Đạo, y tự phế Tam Thi, lấy 'Hỗn Độn Tinh Tuyền' bổ toàn Đạo cơ bản nguyên, rồi tu luyện công pháp chứng Đạo của Bàn Cổ Đại Thần 'Hồng Mông Cửu Chuyển'.

Dưới sự gia trì của Thiên Đạo bản nguyên và khí vận, y rất nhanh đã chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Cùng lúc đó, Tổ Vu Cửu Phượng cũng thuận lợi đột phá Đệ Thất Chuyển, chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La!

Thế giới Hồng Hoang dưới sự nỗ lực của các Thánh Nhân và Hỗn Nguyên Kim Tiên Đại Năng, tiến vào Hỗn Độn khai tịch thế giới, rồi

dung nhập bản nguyên thế giới vào Hồng Hoang, trợ Hồng Hoang tấn thăng.

Hồng Hoang bản nguyên ngày càng cường đại, cường giả có thể dựng dục cũng càng nhiều.

Chúc Long, Hiên Viên, Quỷ Mẫu, Huyền Trần (Đại đệ tử khai sơn của Bình Tâm) liên tiếp chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, khiến thế giới Hồng Hoang tiến vào một thời đại phồn vinh chưa từng có.

"Đã đến lúc thôi động Lượng Kiếp mới, khiến Hồng Hoang bình hành!" Tô Thần cảm nhận được bản nguyên thế giới Hồng Hoang tăng trưởng cấp kịch, nhưng lại xuất hiện trạng thái mất cân bằng, vì vậy chuẩn bị thôi động Lượng Kiếp mới, khiến bản nguyên bốn vực Đông Nam Tây Bắc Hồng Hoang bình hành, nỗ lực cho việc tấn thăng cuối cùng.

"Bá!" "Bá!" "Bá!" Dưới hiệu lệnh của y, Thiên Đế Thái Nhất, Thông Thiên Giáo Chủ, Nữ Oa đồng loạt đến Luân Hồi Sơn.

"Kính chào Tô Thần Đạo Tôn!" "Kính chào Tô Thần Đạo Tôn!" Do thực lực Tô Thần quán tuyệt Hồng Hoang, y là chủ tể Thiên Địa Hồng Hoang khiến tất cả mọi người tâm phục khẩu phục, vì vậy tất cả Thánh Nhân và vạn linh đều dùng 'Đạo Tôn' để kính xưng.

"Lần này triệu tập các Ngươi đến đây, là để thôi động Lượng Kiếp mới, chuẩn bị cho việc thế giới Hồng Hoang tấn thăng!" Chúng nhân nghe nói lại phải thôi động Lượng Kiếp, nội tâm không khỏi rùng mình.

Sự thảm liệt của 'Vu Yêu Lượng Kiếp' và 'Thiên Địa Chi Tranh' vẫn còn mới trong ký ức mọi người, vậy Lượng Kiếp mới lại sẽ tàn khốc đến mức nào?

“Các Ngươi hãy yên tâm, Lượng Kiếp lần này là để dẫn độ bản nguyên và khí vận thế giới Hồng Hoang đến phương Bắc và phương Tây, từ đó thực hiện sự bình hành bản nguyên bốn vực Hồng Hoang.

Đợi sau khi Lượng Kiếp thôi động, Khí Vận Chi Tử phương Bắc và Khí Vận Chi Tử phương Tây bấy giờ đều sẽ được dựng dục ở phương Đông, rồi hoàn thành sứ mệnh của họ!” Nghe lời Tô Thần, chúng nhân không khỏi thở phào một hơi, đồng thời cũng đang chờ mong khoảnh khắc Hồng Hoang tấn thăng thành Vĩnh Hằng Đại Thế Giới.

“Cẩn tuân Pháp chỉ của Đạo Tôn!” “Cẩn tuân Pháp chỉ của Đạo Tôn!” Sau khi Tô Thần hạ lệnh, Lượng Kiếp mới liền giao cho họ đi thôi động, rồi mỗi người tranh đoạt để đoạt được thành quả khí vận Lượng Kiếp.

Khí Vận Chi Tử phương Bắc không nghi ngờ gì thuộc về Địa Đạo, bởi vì bản thể Luân Hồi Tử Liên của Tô Thần được dựng dục ở Bắc Vực, phải do y gật đầu, mới được chấp nhận.

Còn về Khí Vận Chi Tử phương Tây, Tây Phương Nhị Thánh cùng Thiên Đình và Nhân Đạo Thánh Nhân tranh giành, sau ba lần thương nghị, cuối cùng mới đạt thành hợp tác.

Hai mươi Nguyên Hội thoáng qua.

Khí Vận Chi Tử phương Tây ‘Kim Thiền Tử’ và Khí Vận Chi Tử phương Bắc ‘Ngu Cường’ phân biệt dựng dục xuất thế, Hộ Đạo Nhân của họ là ‘Linh Minh Thạch Hầu’ và ‘Thông Tí Viên Hầu’ cũng đồng dạng đản sinh.

Linh Minh Thạch Hầu bái nhập dưới trướng Thiên Đế Thái Nhất, hiệu ‘Tôn Ngộ Không’, còn Thông Tí Viên Hầu thì bái nhập dưới trướng Lục Nhĩ Mi Hầu, hiệu ‘Thông Huyền’.

Họ mỗi người hộ tống Khí Vận Chi Tử phương Tây và Khí Vận Chi Tử phương Bắc, một đường quá quan trảm tướng, dẹp trừ yêu ma quỷ quái nghiệp lực thâm hậu, cuối cùng thuận lợi đến được 'Luân Hồi Đại Điện' phương Bắc và 'Linh Sơn' phương Tây.

Khi Tây Du Bắc Du thuận lợi kết thúc, Thiên Khung giáng xuống công đức tràn ngập.

Bàng bạc Thiên Địa bản nguyên và khí vận tuôn về phương Tây và phương Bắc, Lục Nhĩ Mi Hầu cũng nhờ đó thuận lợi chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La, lại dung hợp Đạo quả Địa Đạo Thánh Nhân, trở thành Địa Đạo Thánh Nhân.

"Đã đến lúc rồi!" Cảm nhận được bản nguyên bốn vực Hồng Hoang tương hỗ phản bổ giao dung, Tô Thần hai mắt khẽ ngưng lại.

"Tô Lang!" "Ca ca!" Bình Tâm và Bạch Miêu Miêu lập tức đến bên y, phân biệt nắm lấy tay trái và tay phải của y.

"Chúng ta đi thôi!" Tô Thần mỉm cười nhìn họ một cái, trực tiếp tiến vào thế giới Hỗn Độn.

"Kính chào Tô Thần đạo hữu!" "Kính chào Tô Thần Đạo Tôn!" Dương Mi Đại Tiên và Thường Hi cảm nhận được khí cơ của họ, xuyên qua Hỗn Độn thời không liền đến trước mặt.

Điều đáng nói là, Thường Hi trong 'Thiên Địa Chi Tranh' đã thuận lợi chuyển thế, vô số Nguyên Hội qua đều ở trong thế giới Hỗn Độn luyện hóa bản nguyên, rồi khai tịch thế giới dung nhập Hồng Hoang, cuối cùng một Nguyên Hội trước đã thuận lợi chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Dương Mi Đại Tiên đã quen tu luyện trong Hỗn Độn, y trừ việc thỉnh thoảng tiến vào Hồng Hoang luận Đạo giao lưu với Tô Thần, Thái Nhất, Đế Giang, thì vẫn luôn ẩn cư Hỗn Độn, nay cũng đã thuận

lợi đột phá đến Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên.

"Đạo hữu, Ngươi lần này tiến vào Hỗn Độn, là muốn bước ra bước cuối cùng, trợ Hồng Hoang tấn thăng Vĩnh Hằng Đại Thế Giới sao?" "Không sai!" Tô Thần khẽ gật đầu.

"Thiện!" "Vậy Bần đạo trợ đạo hữu một chút sức lực, xem thử Vĩnh Hằng Đại Thế Giới là cảnh tượng như thế nào!" Dương Mi nói xong, thân thể y hóa thành một cây liễu rỗng ruột trấn áp Hỗn Độn Thiên Vũ, vô số vạn cành liễu xanh giao thông liên tiếp các chiều không gian và thứ nguyên khác nhau, chuyển giao bản nguyên Hỗn Độn bàng bạc vào tay Tô Thần.

"Đa tạ đạo hữu!" Cảm nhận được phần bản nguyên thế giới Hỗn Độn bàng bạc này, Tô Thần trịnh trọng hành một lễ với y.

Tiếp theo, Tô Thần thi triển Đại Đạo Thần Thông, vô tận Đại Đạo quy tắc và Siêu Thoát chi lực bùng phát ra, quán xuyên Hỗn Độn gia nguyên Chư Thiên, luyện hóa tất cả bản nguyên Hỗn Độn.

"Hưu!" Trọn vẹn mười Nguyên Hội sau, Tô Thần tế xuất Chứng Đạo Chí Bảo Sáng Thế Thần Phủ của mình, lấy bản nguyên Hỗn Độn do mình luyện hóa để khai tịch Thiên Địa.

Một phủ bổ mở Hỗn Độn, vô tận Đại Đạo cương phong và ý chí Hỗn Độn vỡ nát.

Từng luồng Đại Đạo thần quang màu tím hiển hóa, phân chia Thiên Địa, đản sinh thời gian không gian.

Tất cả mọi người đồng loạt nhìn Tô Thần khai thiên tích địa trong Hỗn Độn, thân ảnh đỉnh thiên lập địa, uy áp vạn cổ đó, khiến tâm thần chúng nhân chấn động, khâm phục vô cùng.

Sau khi một phương Sơ Cấp Vĩnh Hằng Thế Giới được khai tịch ra, Tô Thần lấy năng lực Sáng Thế Thần, dung nhập nó vào Hồng

Hoang.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Thiên Khung điên cuồng chấn động dữ dội.

Trụ vàng công đức ngập trời đổ xuống, thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Thế giới Hồng Hoang với một tốc độ khủng bố mà bạo trướng.

Từng tòa núi non hùng vĩ bật dậy từ mặt đất, từng gốc Tiên Thiên Linh Căn phá đất mà trồi lên, từng Tiên Thiên Linh Mạch phun trào, từng Tiên Thiên Thần Thai Linh tranh nhau hóa hình.

"Vẫn còn kém một chút!" Tô Thần cảm nhận được thế giới Hồng Hoang cách việc tấn thăng Vĩnh Hằng Đại Thế Giới vẫn còn kém bước cuối cùng, vì vậy không chút do dự, tế xuất 'Hỗn Độn Châu' của mình.

"Đạo hữu, Ngươi đây là chuẩn bị dung hợp thế giới chứng Đạo của mình vào Hồng Hoang sao?" Khi luận Đạo trước đây, Tô Thần đã tiết lộ cho y về then chốt đột phá Thiên Đạo Cảnh của mình, vì vậy Dương Mi thâm tri tầm quan trọng của 'Huyền Hoàng Thế Giới' đối với Tô Thần.

"Ngô vốn là một phần tử của Hồng Hoang, nay là chúa tể Thiên Địa Hồng Hoang, tấn thăng Hồng Hoang, tạo phúc vạn linh là trách nhiệm của bản thân!" Tô Thần cười cười, toàn lực thôi động Hỗn Độn Châu, đổ bản nguyên của 'Huyền Hoàng Thế Giới' ra, dung nhập vào thế giới Hồng Hoang, trợ nó đột phá nút thắt, tấn thăng Vĩnh Hằng Đại Thế Giới.

Ngay tại giờ phút này, Dương Mi Đại Tiên khi thấy cảnh này, nội tâm khâm phục không sao tả xiết.

"Hồng Hoang có thể có Tô Thần đạo hữu, là phúc của thế giới

Hồng Hoang và vạn linh!" "Oanh long long!" "Oanh long long!" Theo bản nguyên bàng bạc dung nhập vào thế giới Hồng Hoang, thế tăng trưởng vốn chậm chạp lại một lần nữa cuồng trướng, bản nguyên thế giới khủng bố dung hợp Thiên Địa, như thể đã chạm tới thiên hoa bản vậy.

"Phá cho Bản tọa!" Theo tiếng quát lớn của Tô Thần, Luân Hồi Đại Đạo chí cao vô thượng diễn hóa vạn Đạo, ngưng tụ thành một đạo Đại Đạo Thần Phủ, trực xung Thiên Địa Hoàn Vũ.

Chương 317

"Oanh!" Trong nháy mắt, một đạo khí tức tuyên cổ du du xuất hiện.

Trong nháy mắt vạn Đạo bốc lên cuồn cuộn!

Ngay khi vạn linh Hồng Hoang thích ứng việc thế giới tấn thăng, một thân ảnh vĩ ngạn đỉnh thiên lập địa, bễ nghễ vạn cổ hiển hóa từ Bất Chu Sơn, 'y' thần thánh vĩnh hằng, uyển như Đạo chi duy nhất.

"Bàn Cổ?!" "Phụ Thần!" "Phụ Thần!" Thấy Bàn Cổ Đại Thần trở về, Tô Thần không hề có chút kinh ngạc, trái lại khóe môi còn lộ ra một nụ cười nhạt đầy mong đợi.

Trước đây nhiều lần tiến vào Hồng Mông Hư Vô Không Gian, khiến y biết Hồng Hoang mình đang ở không phải là thế giới đỉnh cấp nhất, bên ngoài còn có Hồng Hoang đỉnh cấp chân chính, khởi nguyên của Chư Thiên Vạn Giới!

Khi thế giới Hồng Hoang tấn thăng Vĩnh Hằng Đại Thế Giới, Trường Hà Thời Gian và Trường Hà Vận Mệnh hợp nhất, diễn hóa thành một phương 'Chân Linh Hải Vực' vô tận, tất cả cường giả chứng Đạo Đại La trong thế giới Hồng Hoang, nhảy ra khỏi Trường Hà Thời Gian đều lần lượt phục sinh trùng sinh.

Thần Nghịch Hung Thú Chi Hoàng!

Ma Tổ La Hầu!

Long Vương!

Nguyên Phượng!

Thủy Kỳ Lân!

Âm Dương Lão Tổ!

Càn Khôn Lão Tổ!

Đế Tuấn!

Chúc Dung, Huyền Minh, Nhục Thu cùng mười danh Tổ Vu khác...

Thậm chí ngay cả Hồng Quân bị Tô Thần phong ấn, sau khi bản nguyên 'Huyền Hoàng Thế Giới' trong Hỗn Độn Châu dung nhập Hồng Hoang, y cũng thuận thế giải khai phong ấn, trọng tụ Đạo thể.

Bị phong ấn vô số Nguyên Hội qua, y bị ý chí 'Huyền Hoàng Thế Giới' và uy lực 'Hỗn Độn Châu' trấn áp, cuối cùng đã minh bạch vì sao Tô Thần có thể trong thời gian ngắn như vậy mà chứng Đạo Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên.

Ban đầu Hồng Quân cho rằng Tô Thần sẽ giống mình, chưởng khống quyền hành Thiên Địa Hồng Hoang, dùng 'Huyền Hoàng Thế Giới' thôn phệ bản nguyên Hồng Hoang, cuối cùng thuận lợi chứng đắc Vô Thượng Đại Đạo Cảnh.

Nhưng y phát hiện mình đã sai lớn rồi.

Tô Thần chẳng những không thôn phệ bản nguyên Hồng Hoang, trái lại còn chủ động dung nhập 'Huyền Hoàng Thế Giới', cơ sở chứng Đạo của mình vào Hồng Hoang, trợ Hồng Hoang đột phá nút thắt, thuận lợi tấn thăng Vĩnh Hằng Đại Thế Giới!

"'Đạo' của Tô Thần đạo hữu, Ngô không bằng y vậy!" Bản thân mình thụ Hồng Hoang Thiên Địa dưỡng dục, chẳng những không nghĩ báo đáp Thiên Địa, trái lại còn lấy vạn linh Hồng Hoang làm quân cờ, tiến tới cướp đoạt Đạo quả Hồng Hoang do Bàn Cổ khai tịch.

Còn Tô Thần thì sao?

Y vì tạo phúc Thiên Địa Hồng Hoang, khiến vạn linh đều có khả năng chứng đắc Đại Đạo, cam nguyện từ bỏ cơ sở chứng Đạo của bản thân là 'Huyền Hoàng Thế Giới' và cơ hội chứng đắc Đại Đạo chân chính.

Tâm hung và khí phách như vậy, thực sự khiến người ta sùng kính!

Sau khi hoàn hồn, Hồng Quân ngẩng đầu nhìn về đạo thân ảnh màu tím vĩ ngạn nơi sâu thẳm Thiên Khung, lộ ra vẻ khâm phục từ tận đáy lòng.

"Ong!" Ngay tại lúc này, Hồng Quân cảm nhận được vô số 'bằng hữu cũ' đồng loạt phục sinh trở về, còn có Ma Tổ La Hầu, kẻ thù định mệnh từng có, ngay khi y chuẩn bị ra tay ứng đối, đột nhiên cảm nhận được một đạo khí thế thần thánh tuyên cổ truyền đến.

"Bàn Cổ?" Nhìn thân ảnh đỉnh thiên lập địa, uy áp vạn cổ nơi Bất Chu Sơn, hai mắt Hồng Quân đột nhiên co rút dữ dội.

"Thì ra Tô Thần nói là thật, Bàn Cổ y không hề thực sự vẫn lạc, mà là vẫn luôn chờ một thời cơ để trở lại, Ngô muốn cướp đoạt Đạo quả Hồng Hoang, bất quá chỉ là dị tưởng thiên khai mà thôi!" Hồng Quân cảm thán, lại một lần nữa nhìn về đạo thân ảnh cực kỳ tôn quý, bá đạo vĩnh hằng nơi sâu thẳm Thiên Khung.

"Dưới nỗ lực của Tô Thần đạo hữu, thế giới Hồng Hoang thuận lợi tấn thăng Vĩnh Hằng Đại Thế Giới, Bàn Cổ là Sáng Thế Thần Hồng Hoang, y trở lại sau này có phải muốn mượn cơ hội này chân chính chứng đắc Vô Thượng Đại Đạo không?

Nếu vậy, vậy mọi nỗ lực của Tô Thần đạo hữu có thể sẽ đổ sông đổ bể!" "Kính chào Sáng Thế Thần!" "Kính chào Bàn Cổ Đại Thần!" "Kính chào Phụ Thần!" Toàn bộ núi sông Hồng Hoang đồng loạt chấn động, vô số vạn tinh thần tường vân đồng loạt hoan hô, tất cả sinh

linh nhìn thân ảnh đỉnh thiên lập địa nơi Bất Chu Sơn, đồng loạt quỳ bái hành lễ cung kính triều bái.

Thần Nghịch, La Hầu, Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân, Âm Dương Lão Tổ, Càn Khôn Lão Tổ, những Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp và chuyển thế tàn linh Hỗn Độn Ma Thần này, họ vừa mới biết nguyên do mình phục sinh, sau khi thấy Bàn Cổ trở về, từng người nén lại ý nghĩ báo thù trong lòng, kiên nhẫn chờ đợi bước tiếp theo của Bàn Cổ và Tô Thần.

Là đoạt lại quyền chúa tể Hồng Hoang, hay là hòa bình cùng tồn tại?

Bình Tâm, Đế Giang, Huyền Minh, Chúc Dung, Cộng Công, họ vừa mới chúc mừng huynh đệ tỷ muội phục sinh trở về, khi thấy Phụ Thần trở lại, từng người kích động đến lệ nóng doanh tròng.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ ba người là do Bàn Cổ Nguyên Thần hóa thành, khi thấy Bàn Cổ trở về, cảm nhận được một loại cảm giác triệu hoán mãnh liệt.

"Kính chào Phụ Thần!" "Kính chào Phụ Thần!" Ngay tại giờ phút này, họ đã minh ngộ ra, bản thân mình bất quá chỉ là một phần Nguyên Thần của Phụ Thần hóa thành, thay y coi quản Hồng Hoang, chỉ tiếc ba huynh đệ mình không thể khiến y như nguyện.

Nhưng may mắn có Tô Thần Đạo Tôn, y lấy đại khí phách, đại tâm hung, đại nhân từ trợ Hồng Hoang tấn thăng Vĩnh Hằng Đại Thế Giới, như vậy mới có thể khiến Phụ Thần thuận lợi trở về!

"Kính chào Bàn Cổ Đại Thần!" "Kính chào Bàn Cổ Đại Thần!" "Kính chào Bàn Cổ đạo hữu!" Tô Thần, Bạch Miêu Miêu, Dương Mi Đại Tiên nhìn thân ảnh này, với tâm tư khác biệt mà cung kính hành lễ với Bàn Cổ.

“Tô Thần, Ngươi thực sự khiến Ngô phải nhìn với con mắt khác!” Bàn Cổ nhìn Tô Thần, một đôi mắt hàm chứa Đại Đạo thần quang toàn là vẻ tán thưởng.

“Trước đây Ngươi từng mấy lần tiến vào Hồng Mông Hư Vô Không Gian, hẳn Ngươi cũng đã biết nguyên do chân chính của Hồng Hoang, Ngô hôm nay sẽ trợ Ngươi một chút sức lực, khiến Ngươi có thể thuận lợi đặt chân vào Hồng Hoang chí cao, khởi nguyên chân chính của Chư Thiên Vạn Giới!” “Ong!” Theo Đại Đạo chi âm của Bàn Cổ vừa dứt, toàn bộ Thiên Địa Hồng Hoang đều đồng loạt chấn động, tất cả núi sông, biển đảo đều bùng phát ra vô biên Đại Đạo bản nguyên.

“Đông!” Ngay tại lúc này, thân mặc Xích Kim Đế bào, đỉnh đầu đội Khai Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, Thái Nhất vượt qua chiều không gian mà tới, y dừng lại giữa Bàn Cổ và Tô Thần, toàn thân tản mát bá đạo và tự tin ngập trời.

“Đại Đạo Chi Chủng đương quy Trẫm!” Cái gì?!

Đế Tuấn vừa mới phục sinh thấy Nhị đệ lại dám khiêu khích Sáng Thế Thần Bàn Cổ, thậm chí còn muốn cướp cơ duyên vốn thuộc về Tô Thần Đạo Tôn, cả người không khỏi đứng máy.

Dương Mi Đại Tiên, Đế Giang, những chiến hữu từng kề vai chiến đấu này cũng đại kinh thất sắc.

Thái Nhất vì sao lại như vậy, đây là bị mất trí rồi sao?

Còn nữa. ‘Đại Đạo Chi Chủng’ này lại là tồn tại gì, chẳng lẽ là cơ duyên chứng đắc Đại Đạo chân chính?

“Thái Nhất, Ngươi cho rằng Ngươi ở trong Chí Cao Hồng Hoang đoạt được cơ duyên do Thiên Đế Thái Nhất ban tặng, thì Ngươi cho rằng Ngươi là bản thể của ‘y’ sao?” Tô Thần lộ ra một tia mỉm cười,

thần sắc bình tĩnh đạm nhiên.

Trước đây y vẫn luôn không hiểu vì sao Thái Nhất có thể liên tục đột phá mấy cảnh giới khi quyết chiến Lượng Kiếp, sau này lại một lần nữa đặt chân vào Hồng Mông Hư Vô Không Gian, biết được thế giới Hồng Mông chính là Chí Cao Hồng Hoang, cũng là khởi nguyên của Chư Thiên Vạn Giới, như vậy mới minh bạch nguyên do chân chính.

Thế giới Hồng Hoang mà Ngô đang ở là một thế giới 'Trung Cấp Hồng Hoang' trong Chư Thiên Vạn Giới, tất cả nhân vật bất quá chỉ là niệm tức hoặc ánh chiếu của những tồn tại đỉnh cấp đó mà thôi, chứ không phải bản thân họ.

Ngô có thể tiến vào Chí Cao Hồng Hoang, Thái Nhất y cũng đồng dạng có thể đoạt được cơ duyên tiến vào, sau khi bị Thiên Đế Thái Nhất trong Chí Cao Hồng Hoang (thế giới Hồng Mông) phát giác, liền tùy tiện hạ một quân cờ.

"Tô Thần đạo hữu, Trẫm là Thiên Đế, khẩu hàm Thiên Hiến, vạn Đạo thần phục, hi vọng Ngươi đừng tự lầm!" Thái Nhất quay đầu nhìn Tô Thần, một đôi Xích Kim Thần mâu hàm chứa Đại Đạo uy lực khủng bố, vô tận 'Siêu Thoát chi lực' hiển lộ thế bá đạo vô địch.

Thiên Đạo Cảnh Cửu Trọng Thiên!

Mới vỏn vẹn hơn hai trăm Nguyên Hội, Thái Nhất lại trực tiếp đột phá mấy cảnh giới, tốc độ khủng bố như vậy, thực sự có chút kinh người!

Bàn Cổ nhìn Thái Nhất bá đạo vô địch, thần sắc có chút ngạc nhiên, ngay khi y chuẩn bị ra tay, Tô Thần mỉm cười xua tay từ chối.

"Bàn Cổ Đại Thần, đây là 'Đạo Tranh' giữa Ngô và Thái Nhất, cứ để chúng Ngô tự phân thắng bại đi!" Theo lời Tô Thần vừa dứt,

Chứng Đạo Chí Bảo Sáng Thế Thần Phủ hiển hóa trong tay y, vô tận Đại Đạo quy tắc và Siêu Thoát chi lực bùng phát, khiến đạo y màu tím của y phần phật bay lên.

"Hưu!" Một phủ bổ ra, động tác của y trông cực kỳ chậm rãi, nhưng lại phảng phất thân ở thời không khác, trạng thái như Đại Đạo vĩnh hằng, tuyên cổ duy nhất.

"Ong!" Hỗn Độn Chung điên cuồng bạo trướng, vô tận Hồng Mông Huyền Hoàng chi khí rủ xuống.

Đại Đạo quy tắc chí cao vô thượng và Siêu Thoát chi lực va chạm, không hề có chút dị tượng và phá hoại nào xuất hiện, khiến vô số Thiên Địa Thánh Nhân nhìn mà vô cùng nghi hoặc, duy chỉ có Dương Mi Đại Tiên Thiên Đạo Cảnh vẻ mặt kinh hãi.

Thân hình Thái Nhất chấn động, uyển như bị chấn ra từ chiều không gian khác, bốn phía thân thể y tức thì tuôn ra vô biên Siêu Thoát chi lực tiêu diệt, rồi rất nhanh khôi phục nguyên trạng.

"Làm sao có thể?!" Y một đôi Xích Kim Thần mâu đột nhiên co rút, khó lòng tin nhìn Tô Thần.

Từ khi giác tỉnh cơ duyên do Thiên Đế Thái Nhất trong Chí Cao Hồng Hoang ban tặng, y cho rằng mình có thể như 'y' khẩu hàm Thiên Hiến, vạn Đạo thần phục, nhưng ai ngờ ngay cả Tô Thần cũng không bằng!

"Thái Nhất, 'Đại Đạo Chi Chủng' là cơ sở chứng đắc Thần Thoại Đại La, mà Thần Thoại Đại La một chứng vĩnh chứng, vĩnh hằng duy nhất, Ngươi không phải 'y', vậy làm sao có thể tranh với Ngô?" Trong Chí Cao Hồng Hoang, Thiên Đế Thái Nhất là chí cường giả trong Thần Thoại Đại La, 'Ánh Chiếu Thân' của y căn bản không cách nào chân chính chứng đắc Thần Thoại Đại La.

Còn Ngô đã chạm tới ngưỡng cửa Thần Thoại Đại La, cho dù không có 'Đại Đạo Chi Chủng' do Bàn Cổ Đại Thần ban tặng, tương lai cũng nhất định có thể chứng đắc Thần Thoại Đại La chân chính!

"Hoa!" Đột nhiên, bá đạo vô địch, uy áp Thiên Vũ Thái Nhất đột nhiên hóa thành một đoàn khí phao màu vàng, trong nháy mắt tiêu tán giữa Thiên Địa, cảnh này khiến ngay cả Bàn Cổ Đại Thần cũng biến sắc.

"Thái Nhất, Ngươi đã vượt giới hạn rồi." "Đạo Kỷ này, Bản cung mới là Bàn Cổ!" Ngay khi chúng nhân còn đang chấn hám, một đạo Đạo âm ôn nhuận thanh lượng vang vọng Thiên Vũ, sau đó dị tượng Đại Đạo lộ ra khi Thái Nhất tiêu tán liền biến mất, toàn bộ Vĩnh Hằng Đại Thế Giới cũng theo đó an bình trở lại.

Tất cả mọi người hoàn hồn, đột nhiên thấy trên không trung không biết từ khi nào xuất hiện một thân ảnh thánh khiết ôn nhuận, y không thể danh trạng, không thể ngôn minh, trong mắt mỗi người đều là một dáng vẻ khác nhau.

Sự tồn tại của y siêu việt tất cả thời không, tuế nguyệt, không gian, lăng giá trên tất cả hữu hình, vô hình, trên vô lượng không thể đếm 'Vô Hữu', siêu thoát tất cả Đạo chi bản nguyên!

"Kính chào Hậu Thổ Nương Nương!" Tô Thần thấy thân ảnh này, cung kính tiến lên hành một lễ.

Còn Bàn Cổ nhìn y, không khỏi lộ ra một nụ cười khổ, rồi tự thân hóa Đạo, một hạt 'Đại Đạo Chi Chủng' màu tím bay về phía Tô Thần mà dung nhập.

Bình Tâm, Bạch Miêu Miêu, tất cả Tổ Vu đồng loạt chấn động, lộ ra vẻ khó lòng tin. 'Đây là ta sao?' 'Hay là nói, ta là ánh chiếu hình chiếu của 'y', giống như Thái Nhất vừa nãy?' Bình Tâm kiều khu đột nhiên run rẩy, Tô Thần lập tức tiến lên nắm lấy bàn tay mềm mại của

nàng.

“Bình Tâm, Nàng còn nhớ chúng ta từ bên phải Bàn Cổ Đại Điện tiến vào Hồng Mông Hư Vô Không Gian sao?

Nơi đó liên kết với Hồng Hoang chí cao, khởi nguyên của Chư Thiên Vạn Giới, cũng được chúng ta gọi là ‘thế giới Hồng Mông’!

Thế giới Hồng Hoang mà chúng ta đang ở là một thế giới trung cấp, tất cả nhân vật đều là dựa theo nhân vật trong Chí Cao Hồng Hoang mà ánh chiếu diễn hóa, là tồn tại chân thực, nhưng lại là hư huyễn.” Nghe lời Tô Thần, Bình Tâm có chút minh ngộ.

“Vậy Phụ Thần thì sao?

Y là chuyện gì?” “Nhân nhân giai khả Bàn Cổ, Bàn Cổ cũng là vạn linh chúng sinh.” Chưa đợi Tô Thần mở lời, Thần Thoại Hậu Thổ khẽ mở miệng, giải đáp nghi hoặc cho Bình Tâm và Tô Thần.

“Chí Cao Hồng Hoang vốn là Hồng Mông Hư Vô, vô số Tiên Thiên Thần Thai Thánh đều là Thần Thoại Đại La chứng đắc nhất chứng vĩnh chứng, toàn tri toàn năng, Đạo của nhau không có cao thấp, cũng không phân trên dưới.

Một số Thần Thoại Đại La cảm thấy quá đỗi cô tịch vô vị, liền tiến hành đại chiến điên cuồng, cũng có người lựa chọn phong ấn bản thân, phóng trục bản thân, toàn bộ Hồng Mông Hư Vô hiện ra một mảnh hỗn loạn.

Trải qua vô số Đạo Kỷ đại chiến, tất cả Thần Thoại Đại La đều đã chán ghét, Nguyên Thủy Thiên Vương liền đề nghị khai tịch một phương Chí Cao Hồng Hoang thế giới từ Hồng Mông Hư Vô, diễn hóa dựng dục sinh linh mới, xem có mang lại khai phát gì cho ‘Đạo’ tương lai không.

Đề nghị của Nguyên Thủy Thiên Vương đã được đại bộ phận

Thần Thoại Đại La nhận đồng, và y là người đầu tiên khai thiên trong Hồng Mông Hư Vô, đản sinh thế giới Chí Cao Hồng Hoang.

Ban đầu tất cả Thần Thoại Đại La đều cho rằng đây là một vở hí kịch mới, nhưng cho đến khi Nguyên Thủy Thiên Vương tiến thêm một bước, chạm tới cảnh giới 'Thái Cực', điều này khiến vô số Thần Thoại Đại La đều phát điên!" Thần Thoại Hậu Thổ nói, một đôi Đại Đạo mỹ mâu nhìn về phía Tô Thần, khóe môi treo nụ cười nhẹ.

"Thái Cực' chính là cảnh giới đầu tiên của 'Tiên Thiên Ngũ Thái', Ngươi hẳn rất rõ ràng chứ?" Tô Thần gật đầu.

Y biết mọi ẩn bí của mình trước mặt Thần Thoại Hậu Thổ đều không thể che giấu, thậm chí ngay cả việc mình ban đầu tiến vào thế giới Hồng Mông Hư Vô, còn từng nhờ cậy sự chiếu cố của y, nếu không đâu có ngày hôm nay?

"Thần Thoại Đại La vốn là cực hạn của Đạo, Nguyên Thủy Thiên Vương vì khai thiên mà chạm tới cảnh giới mới 'Thái Cực', sau này được chúng ta thôi diễn ra Tiên Thiên Ngũ Thái năm Đại cảnh giới.

Để có thể đặt chân vào cảnh 'Thái Cực', tất cả Thần Thoại Đại La đều tranh đoạt khai thiên giả, lại trải qua vô số Đạo Kỷ tàn sát và đàm phán lâu dài, cuối cùng các đại thế lực bắt đầu thỏa hiệp.

Tất cả Thần Thoại Đại La đều có thể lần lượt đảm nhiệm khai thiên giả, nhưng không được lấy Đạo hiệu của bản thân để khai thiên, vì vậy khai thiên giả này được chúng nhân đặt tên là 'Bàn Cổ', cũng là nguyên do vì sao trước đây Bản cung nói 'nhân nhân giai khả Bàn Cổ, Bàn Cổ cũng là vạn linh chúng sinh'." "Mỗi lần khai thiên và trở về Hồng Mông Hư Vô là một Đạo Kỷ, trải qua vô số Đạo Kỷ diễn hóa, Hồng Hoang Đại Thế cũng dần được định sẵn, như các Ngươi đã quen thuộc với 'Khai Thiên Đại Kiếp', 'Hung Thú Lượng Kiếp', 'Long Hán Đại Kiếp', 'Ma Đạo Chi Tranh', 'Vu Yêu Lượng Kiếp',

‘Phong Thần Lượng Kiếp’, ‘Tây Du Lượng Kiếp’, ‘Vô Thiên Lượng Kiếp’, ‘Mạt Pháp Lượng Kiếp’, đều là được chế định như vậy.

Chương 318

Tất cả Thần Thoại Đại La đều có một cộng thức, đó là 'Hồng Hoang Đại Thế bất khả nghịch, tiểu thế khả tu cải', trong vô số Đạo Kỷ diễn hóa này, có một số mảnh vỡ Hồng Mông Hư Vô tán lạc khắp nơi, diễn hóa thành Chư Thiên Vạn Giới, Hồng Hoang mà các Ngươi đang ở, chính là một phần cực nhỏ trong số đó!" Hậu Thổ kiên nhẫn giải thích cho Tô Thần.

"Hậu Thổ Nương Nương, vậy Địa Cầu mà Ngô từng ở là chuyện gì?" "Địa Cầu à, đó là một tiểu thế giới khá đặc thù, do hàm chứa một tia Hồng Mông Hư Vô bản nguyên, nên đã dẫn đến vô số xuyên việt giả xuất hiện liên tục, thậm chí còn có đủ loại Hệ Thống.

Nhưng đằng sau việc ban tặng Hệ Thống, hoặc là một số Thần Thoại Đại La, hoặc là một số cường giả phổ thông, ví dụ như với năng lực hiện tại của Ngươi, muốn ban tặng một Hệ Thống cho xuyên việt giả, hẳn là đơn giản lắm phải không?" Hậu Thổ nói xong, thích thú nhìn Tô Thần.

Tô Thần vốn tưởng mình xuyên việt Hồng Hoang là một biến số trong Đại Đạo, nhưng thông qua giải thích của Thần Thoại Hậu Thổ mới minh bạch, mình là xuyên việt giả do 'y' an bài.

Chỉ là vì sao lại chọn trúng mình?

Lại còn cố ý an bài đến thế giới Hồng Hoang trung đoan này?

"Tô Thần, Bản cung là Bàn Cổ của Đạo Kỷ này, khi ra tay mạt sát một xuyên việt giả Địa Cầu nào đó, cảm thấy Ngươi khá có duyên, rồi liền an bài Ngươi xuyên việt đến thế giới Hồng Hoang này, xem thử Ngươi có thể mang lại cho Bản cung một số khai phát khác biệt không.

Sự thật chứng minh nhãn quang của Bản cung phi thường không tồi, Ngươi không giống các xuyên việt giả khác, dưới sự không có ngoại quải Hệ Thống phụ trợ, bằng cách tiên tri tiên giác bố cục, đê điều tiềm tu nghịch thế quật khởi, và khiến thế giới Hồng Hoang trung đoan này mang lại một kết cục khác biệt." Thần Thoại Hậu Thổ nhìn Tô Thần, vẻ mặt toàn là tán thưởng.

"Ngươi không tranh cường yếu một lúc, chỉ tranh cao thấp vạn cổ, lấy đại nghị lực, đại khí phách, đại tâm hung tạo phúc vạn linh Hồng Hoang, cuối cùng dẫn dắt Hồng Hoang tấn thăng thành Vĩnh Hằng Đại Thế Giới, và thuận lợi đoạt được 'Đại Đạo Chi Chủng' Thần Thoại Đại La." Trong thế giới Chí Cao Hồng Hoang, cảnh giới tu luyện chia thành: Luyện Tinh Hóa Khí, Luyện Khí Hóa Thần, Luyện Thần Hoàn Hư, Luyện Hư Hợp Đạo, Thiên Tiên, Thái Ất Thiên Tiên, Thần Thoại Đại La và Tiên Thiên Ngũ Thái.

Với thực lực hiện tại của Tô Thần, có thể sánh với Thiên Tiên trong Chí Cao Hồng Hoang, chỉ cần y chân chính hoàn thiện 'Đạo' của mình là có thể đột phá Thái Ất Thiên Tiên, rồi có vọng trở thành Thần Thoại Đại La nhất chứng vĩnh chứng.

Bình Tâm nhìn Thần Thoại Hậu Thổ thánh khiết cao quý, không thể danh trạng, một loại cảm giác thân cận sâu thẳm từ nội tâm tự nhiên sinh ra, nàng thông qua tình lang nói chuyện với 'y', có nhận thức rõ ràng về Thần Thoại Đại La và Chí Cao Hồng Hoang.

Chưa đợi nàng mở lời, ánh mắt Thần Thoại Hậu Thổ đã rơi vào thân nàng.

"Ngươi là ánh chiếu 'Đạo Thân' của Ngô, đồng thời cũng là sinh linh tồn tại chân thực, cũng có thể nói là 'Ngô' của thế giới Hồng Hoang này, nhưng do Ngô là Thần Thoại Đại La chí cao vô thượng, cực hạn của Đạo, cuối cùng sẽ bị Ngô đồng hóa.

Dù sao, ‘Đạo’ là duy nhất, Bản cung cũng là duy nhất!” Nếu Thần Thoại Hậu Thổ không muốn biết ‘Bình Tâm’ của thế giới Hồng Hoang này, vậy y tự nhiên có thể không để tâm, nhưng nay ‘Đạo Thân’ của y giáng lâm, tất nhiên phải bị y đồng hóa.

“Hậu Thổ Nương Nương, có thể để Bình Tâm ở lại thế giới Hồng Hoang này không?” Đối mặt với Thần Thoại Hậu Thổ cực hạn của Đạo, Tô Thần chính sắc hướng y đề xuất thỉnh cầu của mình.

Bình Tâm là Đạo lữ của Ngô, vô luận thế nào cũng phải bảo hộ nàng.

“Có thể!” “Chỉ có điều Ngươi phải nhanh chóng chứng đắc Thần Thoại Đại La, mới có năng lực chân chính che chở ‘nàng’!” Thần Thoại Hậu Thổ ý vị thâm trường nhìn Tô Thần một cái.

“Đa tạ Hậu Thổ Nương Nương!” Đoạt được sự đồng ý của y, Tô Thần trong lòng thở phào một hơi.

“Tiếp theo Bản cung sẽ cắt đứt liên kết giữa phương Vĩnh Hằng Đại Thế Giới này với Chí Cao Hồng Hoang, nếu Ngươi không thể trong Đạo Kỷ này chứng Đạo Thần Thoại Đại La, đợi đến Đạo Kỷ tiếp theo trở về Hồng Mông Hư Vô, thì thế giới Hồng Hoang này cũng sẽ đồng dạng trở về Hỗn Độn.

Vậy hạ tràng của họ, hẳn Ngươi đã rõ trong lòng rồi chứ?” Thần Thoại Hậu Thổ nhìn về phía Bình Tâm và Bạch Miêu Miêu, khi ánh mắt rơi vào Thường Hi và Nữ Oa, vẻ thích thú trong mắt càng lúc càng đậm.

Nghe lời y nói, ánh mắt Tô Thần ngưng lại, lập tức nghiêm túc thỉnh giáo.

“Hậu Thổ Nương Nương, xin hỏi làm thế nào mới có thể chứng đắc Thần Thoại Đại La?

Lại nữa, tỷ lệ trôi chảy thời gian giữa thế giới Hồng Hoang mà chúng ta đang ở và Chí Cao Hồng Hoang là bao nhiêu?" "Muốn chứng đắc Thần Thoại Đại La, cách thứ nhất là ngộ ra một 'Đạo' hoàn toàn mới, và cảm ngộ chưởng khống Đại Đạo pháp tắc này đến cực hạn, vì Đạo chi vĩnh hằng, liền có thể trở thành Thần Thoại Đại La nhất chứng vĩnh chứng.

Cách thứ hai là đi 'Đạo' do người khác khai sáng, nhưng loại Thần Thoại Đại La này giới hạn quá thấp, chẳng những vĩnh viễn không thể sánh ngang với khai sáng giả, tương lai thành tựu cũng triệt để bị khóa chặt, vĩnh viễn không còn hi vọng đặt chân vào cảnh giới 'Tiên Thiên Ngũ Thái'!" Đối với nghi vấn của Tô Thần, Thần Thoại Hậu Thổ kiên nhẫn giải đáp.

"Ngươi khá may mắn, trong Chí Cao Hồng Hoang không hề có sinh linh nào ngộ ra 'Luân Hồi Đại Đạo', mà Ngươi ở phương thế giới này đã chuyển thế thành Luân Hồi Tử Liên, và cải biến kết cục của thế giới này, cuối cùng khiến nó tấn thăng Vĩnh Hằng Đại Thế Giới.

Ngươi cũng vì thế mà đoạt được sự ban tặng của thế giới Hồng Hoang trung đoan này, thuận lợi đoạt được 'Đại Đạo Chi Chủng', tương lai có vọng trở thành chưởng khống giả Luân Hồi Đại Đạo!" Thần Thoại Hậu Thổ nói, bàn tay thon dài khẽ vung, trong lúc cắt đứt liên kết giữa phương Vĩnh Hằng Đại Thế Giới này với Chí Cao Hồng Hoang, cũng đồng thời đánh xuống ấn ký thuộc về mình, tránh để Thần Thoại Đại La khác đến quấy nhiễu.

"Trong thế giới Chí Cao Hồng Hoang, mười Đạo Kỷ cũng chưa chắc đã đản sinh ra một Thần Thoại Đại La khai sáng một Đại Đạo, nếu Ngươi có thể trong Đạo Kỷ này khai sáng ra 'Luân Hồi Đại Đạo', thì Bản cung là Bàn Cổ của Đạo Kỷ này cũng sẽ được hưởng lợi.

Còn về tỷ lệ trôi chảy thời gian mà Ngươi quan tâm, tỷ lệ giữa Chí Cao Hồng Hoang và Vĩnh Hằng Đại Thế Giới hiện tại đại khái là một so với mười, tức là một Kỷ Nguyên (Lượng Kiếp) tương đương với một Đạo Kỷ (Vô Lượng Lượng Kiếp).

Hiện tại tuyến thời gian Chí Cao Hồng Hoang đang ở sơ kỳ Vu Yêu Lượng Kiếp, Bản cung kỳ vọng Ngươi có thể trong bốn Kỷ Nguyên tới mà thuận lợi khai sáng 'Luân Hồi Đại Đạo'!" "Đa tạ Hậu Thổ Nương Nương giải hoặc, Ngô nhất định không phụ kỳ vọng của Nương Nương!" Tô Thần trịnh trọng hành một lễ với y, nội tâm tràn đầy đấu chí.

"Thiện!" "Vậy Bản cung sẽ ở Chí Cao Hồng Hoang đợi Ngươi!" Theo lời Thần Thoại Hậu Thổ vừa dứt, toàn bộ Thiên Địa trong nháy mắt không còn bóng dáng y, ngay cả tồn tại như Tô Thần cũng không cảm nhận được chút ba động dị thường nào.

"Tô Lang, chúng ta đã thành công rồi!" "Chúc mừng ca ca, đã dẫn dắt chúng ta chân chính tấn thăng Hồng Hoang thành Vĩnh Hằng Đại Thế Giới!" "Bái tạ Luân Hồi Đạo Tôn nhân ái vô cương, tạo phúc vạn linh Hồng Hoang!" "Bái tạ Luân Hồi Đạo Tôn nhân ái vô cương, tạo phúc vạn linh Hồng Hoang!" Bình Tâm và Bạch Miêu Miêu nắm chặt tay trái phải của Tô Thần, Dương Mi Đại Tiên, Hồng Quân, La Hầu, Nữ Oa, Đế Tuấn cùng các Thánh Nhân khác đồng loạt cung kính hành lễ với thân ảnh y. 'Đây, đây chính là năng lực của Thần Thoại Đại La sao?' Trong một niệm động, Tô Thần lập tức minh bạch nguyên do trong đó.

Thì ra Thần Thoại Hậu Thổ khi cắt đứt liên kết với Chí Cao Hồng Hoang, cũng tiện tay nghịch chuyển thời không, sửa chữa ký ức của tất cả mọi người trừ mình ra, tránh ảnh hưởng đến mình.

Thậm chí ngay cả Thái Nhất đã tiêu tán trước đó, cũng được phục

sinh trở lại.

Tô Thần nhìn Bình Tâm và Bạch Miêu Miêu ở bên trái phải mình, rồi ôm họ vào lòng. 'Ngô nhất định sẽ chứng đắc Thần Thoại Đại La, che chở các Ngươi bình an hạnh phúc cả đời!' Sau khi thế giới Hồng Hoang tấn thăng Vĩnh Hằng Đại Thế Giới, Dương Mi Đại Tiên thuận lợi đột phá nút thắt chứng đắc Hỗn Nguyên Thiên Cực Đại La Kim Tiên, y tìm đến Âm Dương Lão Tổ và Càn Khôn Lão Tổ, hộ họ chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, rồi ba người cùng nhau hướng Hồng Quân thảo phạt nhân quả.

Ma Tổ La Hầu chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La trước Âm Dương Lão Tổ, rồi cùng gia nhập trận doanh thảo phạt Hồng Quân.

Thông Thiên, Nữ Oa, Long Vương, Chúc Long, Nguyên Phượng, Nguyên Hoàng, Thủy Kỳ Lân, Thần Nghịch, Đế Tuấn và Thập Nhị Tổ Vu (Cửu Phượng thay thế Bình Tâm), họ không hẹn mà cùng sát hướng Hỗn Độn Thiên Khung, thảo phạt Hồng Quân.

Đối mặt với nhiều Hỗn Nguyên Đại La như vậy, nhưng cường giả Thiên Đạo Cảnh chân chính chỉ có Dương Mi Đại Tiên một người, vì vậy Hồng Quân đã dùng thực lực tuyệt đối đánh bại liên minh thảo phạt tạm thời được thành lập.

Nhưng theo Thiên Đế Thái Nhất ra tay, kết cục lập tức được cải biến.

Y có tất cả cơ duyên do Thần Thoại Thái Nhất ban tặng, thực lực đã đột phá đến Thiên Đạo Cảnh Cửu Trọng Thiên, chỉ với một mình có thể dễ dàng hoàn toàn đánh bại Hồng Quân Thiên Đạo Cảnh Tam Trọng Thiên.

Hồng Quân sau khi bị vô số tồn tại đỉnh cấp đánh hội đồng, nỗi phẫn muộn và uất khí trong lòng cũng cuối cùng được giải tỏa, rồi lại bắt đầu một vòng thảo phạt mới, đó chính là Ma Tổ La Hầu.

Khi Long Hán Đại Kiếp Tam tộc quyết chiến, trừ Hồng Quân là hắc thủ phía sau, La Hầu cũng không ngoại lệ.

Y vừa vì Hồng Hoang tấn thăng Vĩnh Hằng Đại Thế Giới mà chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La, căn bản không phải đối thủ của vô số cường giả, càng không cần nói còn có Khổng Tuyên, con trai của Nguyên Phượng còn mạnh hơn y!

Sau khi vô số Tiên Thiên Thần Thai Thánh phục sinh mà kết thúc nhân quả, Tô Thần cũng được khai phát, liền tìm đến Hung Thú Chi Hoàng Thần Nghịch, một niệm trảm diệt đại bán bản nguyên của y, coi như là báo thù cho bản thể.

Sau khi kết thúc nhân quả, Tô Thần nghĩ đến tin tức Thần Thoại Hậu Thổ đã tiết lộ cho mình, liền triệu tập tất cả Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp, chuẩn bị vào Kỷ Nguyên tiếp theo để Hồng Hoang nghịch phản Hỗn Độn, rồi mình đảm nhiệm Bàn Cổ tiến hành khai thiên.

Ngô chuẩn bị học theo Thần Thoại Đại La trong Chí Cao Hồng Hoang, muốn từ đó đoạt được một số khai phát, thậm chí đoạt được một số cơ duyên 'Đạo'.

Thần Thoại Hậu Thổ đã nói, Nguyên Thủy Thiên Vương là người đầu tiên khai mở Chí Cao Hồng Hoang trong Hồng Mông Hư Vô, 'y' cũng vì thế mà nhìn thấy đến cảnh giới 'Thái Cực' cao hơn.

Vậy Ngô là người đầu tiên khai thiên trong thế giới Hồng Hoang Vĩnh Hằng Đại Thế Giới này, có thể kích hoạt 'Đại Đạo Chi Chủng' mà mình đã đoạt được, thuận lợi khai sáng và chấp chưởng 'Luân Hồi Đại Đạo' không?

"Đạo Tôn, sau khi Hồng Hoang tấn thăng Vĩnh Hằng Đại Thế Giới, Vô Lượng Lượng Kiếp còn sẽ giáng lâm sao?

Vậy chúng Ngô là cường giả Hỗn Nguyên Đại La, chẳng phải cũng sẽ hóa thành tro bụi trong Vô Lượng Lượng Kiếp sao?" Tam Hoàng Ngũ Đế Nhân tộc, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà, những người có quan hệ khá gần với Tô Thần, khi nghe nói Hồng Hoang muốn nghịch phản Hỗn Độn, từng người không khỏi lo lắng.

Dương Mi Đại Tiên, Nữ Oa, Thái Nhất và những người khác thì hơi cau mày, kiên nhẫn chờ đợi Tô Thần mở lời.

Trong lòng họ rõ ràng, Tô Thần Đạo Tôn đã có ý tưởng như vậy, tất nhiên có nguyên do sâu xa hơn, nói không chừng điều này còn có lợi hơn cho thế giới Hồng Hoang thì sao?

"Chư vị, thế giới Hồng Hoang tuy nói đã tấn thăng thành Vĩnh Hằng Đại Thế Giới, nhưng không phải là điểm cuối, trên đó còn có thế giới Hồng Mông cao hơn, Bản tọa để Hồng Hoang nghịch phản Hỗn Độn, không phải là muốn mạt sát Đạo quả của chư vị, mà là muốn cùng mọi người tham thảo thêm nhiều khả năng!

Sau khi nghịch phản Hỗn Độn, Bản tọa sẽ thay thế 'Bàn Cổ' tiến hành khai thiên, Tam Thanh thì diễn hóa thành Nguyên Thần của y, Thập Nhị Tổ Vu thì diễn hóa thành tinh huyết của y.

Tất cả đều không có gì khác biệt so với Đại Thế Hồng Hoang trước đây, chỉ có điều Bản tọa sẽ không can nhiễu Đại Thế Hồng Hoang, xem thử Hồng Hoang cuối cùng sẽ đi về kết quả nào!" Tô Thần nhìn về phía chúng nhân, kiên nhẫn giải thích nguyên do.

Tất cả cường giả nghe Tô Thần thôi động Vô Lượng Lượng Kiếp không phải là mạt sát Đạo quả của mình, mà là tham thảo thêm nhiều khả năng, từng người không khỏi thở phào một hơi.

Lúc này, Nữ Oa từ trên bồ đoàn đứng dậy, cung kính hành một lễ với Tô Thần.

“Đạo Tôn, Ngài thôi động Vô Lượng Lượng Kiếp nghịch phản Hỗn Độn, vậy tất cả sinh linh Hồng Hoang hiện nay thì sao?

Vận mệnh của họ chẳng lẽ chỉ có thể trôi theo sóng gió, làm quân cờ cho Ngài tham thảo thêm nhiều khả năng sao?” Là đại ngôn nhân Nhân Đạo, nàng phải tranh thủ lợi ích cho vạn linh Hồng Hoang.

“Không phải!” Tô Thần khẽ lắc đầu.

“Bản tọa hi vọng vạn linh Hồng Hoang ai ai cũng có thể chứng đắc Đại Đạo, đợi sau khi tham thảo ra nhiều khả năng hơn, đến lúc đó Bản tọa sẽ nghịch chuyển thời không, khiến tất cả quay về hiện tại, khiến tất cả mọi người đều lựa chọn vận mệnh của riêng mình!” Nghe lời Tô Thần, chúng nhân đều lựa chọn tin nhiệm.

Dù sao, với năng lực của y, muốn thôi động Vô Lượng Lượng Kiếp nghịch phản Hỗn Độn, căn bản không cần phải thương nghị với mình.

Huống chi, Tô Thần Đạo Tôn vì tấn thăng Hồng Hoang, không tiếc từ bỏ ‘Huyền Hoàng Thế Giới’, khế cơ chứng đắc Đại Đạo của bản thân, vậy làm sao có thể thao khống Hồng Hoang như Hồng Quân, đại ngôn nhân Thiên Đạo thuở xưa?

Bình Tâm, Bạch Miêu Miêu và một chúng đệ tử đều không hề bảo lưu mà ủng hộ mọi quyết định của Tô Thần.

Nữ Oa, Dương Mi Đại Tiên, Thái Nhất và những người khác sau khi nghe lời y nói, cũng từng người bị thuyết phục, lần lượt trở về Đạo trường của mình, rồi chuẩn bị cho Vô Lượng Lượng Kiếp sắp tới.

Vỏn vẹn một Nguyên Hội thời gian trôi qua.

Vĩnh Hằng Đại Thế Giới vừa tấn thăng dưới sự chưởng khống của Tô Thần bắt đầu nghịch phản Hỗn Độn, diễn hóa thành bản

nguyên thế giới Hỗn Độn tinh thuần, tất cả vạn linh vạn vật đều không tồn tại, chỉ còn lại Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần dựng dục.

Một cây Hỗn Độn Thanh Liên đản sinh từ thế giới Hỗn Độn, dựng dục ra một tồn tại tên là 'Bàn Cổ'.

Đạo Kỷ này, Tô Thần chính là Bàn Cổ.

Khi y thuận lợi hóa hình, chấp chưởng Tam Đại Hỗn Độn Chí Bảo: Khai Thiên Thần Phủ, Hỗn Độn Thanh Liên, Tạo Hóa Ngọc Điệp, rồi du lịch Hỗn Độn, luận Đạo thi đấu với Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần.

Khi thời cơ đến, Bàn Cổ (Tô Thần) bắt đầu khai thiên.

"Hưu!" Một phủ bổ mở Hỗn Độn, Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần đồng loạt tiến đến ngăn cản.

Bàn Cổ chém giết tất cả Hỗn Độn Ma Thần, lấy bản nguyên của họ làm dưỡng phân cho thế giới, rồi khai sáng ra một Vĩnh Hằng Đại Thế Giới Hồng Hoang.

Để hoàn thiện Hồng Hoang, Tô Thần (Bàn Cổ) hóa thân vạn vật, cột sống hóa thành Thiên Địa Chi Trụ Bất Chu Sơn, mắt trái hóa thành Thái Dương, mắt phải hóa thành Mặt Trăng, lòng bàn tay phải hóa thành Ngũ Nhạc.

Hô hấp hóa thành lôi đình, tóc hóa thành vô số tinh thần, tiên huyết hóa thành sông ngòi biển cả, kinh mạch hóa thành Tiên Thiên Linh Mạch, xương cốt hóa thành núi non.

Theo thời gian trôi đi, trong thế giới Hồng Hoang, sát khí Hỗn Độn Ma Thần dựng dục ra Hung Thú, một số Tiên Thiên Ma Thần tranh nhau xuất thế.

Dương Mi, Hồng Quân, Âm Dương, Càn Khôn, La Hầu, Vọng Thư, Áp, Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân, v.v. lần lượt

hóa hình ra, và bắt đầu truy cầu ‘Đạo’ của riêng mình.

Hung Thú nhất tộc đản sinh Hoàng Giả Thần Nghịch, dưới trướng có Tứ Đại Hung Thú Chi Vương, phân biệt là Thao Thiết, Cùng Kỳ, Đào Ngột, Hỗn Độn.

Dưới ảnh hưởng của tàn niệm Hỗn Độn Ma Thần, họ ý đồ hủy diệt Hồng Hoang, khiến thế giới Hồng Hoang trở về Hỗn Độn, đã tiến hành quyết chiến thảm liệt với một chúng Tiên Thiên Thần Thai Thánh.

Ngay tại lúc này, nơi sâu thẳm Thiên Khung lóe qua một đạo thần nhãn màu vàng, chính là Thiên Đạo Hồng Hoang, ‘y’ dưới sự diễn hóa của vô tận tuế nguyệt, bắt đầu dần đản sinh ý thức.

Thương Thiên, Hoàng Thiên, Thanh Thiên Tam Thiên hiển hóa, chúa tể Hồng Hoang Cửu Trọng Thiên.

Thần Nghịch kiến lập Hung Thú Vương Triều, Thái Âm Nữ Thần kiến lập Thái Âm Thần Triều, Thái Dương Chi Thần ‘Áp’ kiến lập Thái Dương Thần Triều, Long Vương lấy Lân Giáp nhất tộc kiến lập Long tộc, Nguyên Phượng lấy Phi Cầm nhất tộc kiến lập Phượng tộc, Thủy Kỳ Lân lấy Tẩu Thú nhất tộc kiến lập Kỳ Lân tộc.

Thời đại mới, bắt đầu giáng lâm!

Bàn Cổ (Tô Thần) khai tích Hồng Hoang.

Chương 319

Trải qua vô số Nguyên Hội, vạn linh thai nghén diễn hóa, khiến thế giới này cuối cùng trở nên náo nhiệt.

Tại Bắc Vực.

Hung Thú Chi Hoàng Thần Nghịch tay cầm Thí Thần Thương, tiêu diệt linh thức của Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, từng cánh sen vỡ nát, xuyên qua thời không chìm vào các địa phương ở Bắc Vực.

Dưới sự tấn công của Đại Đạo Pháp Tắc và sát khí của Thí Thần Thương, một tia linh thức ẩn chứa trong Luân Hồi Tử Liên triệt để tan biến.

Đồng thời, theo sự quật khởi của các thế lực lớn, họ bắt đầu tranh đoạt tài nguyên Hồng Hoang.

Thương Thiên, Hoàng Thiên, Thanh Thiên muốn diệt Thái Âm Thần Triều và Thái Dương Thần Triều, từ đó nắm giữ quyền hành Thái Âm Thái Dương, không tiếc mưu tính với hổ, dẫn nhập Hung Thú nhất tộc và chuyển thế tàn linh Hỗn Độn Ma Thần.

Đại chiến thảm khốc bắt đầu bùng nổ.

Đại Thái Âm Nữ Hoàng Vọng Thư bị vô số thế lực vây tiễu mà diệt vong, Thái Dương Thần Triều dù đã tính kế Thái Âm Thần Triều, cũng khó tránh khỏi cái chết.

Trận chiến này, uy danh của Hung Thú Chi Hoàng Thần Nghịch truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang, khiến tất cả Tiên Thiên Thần Thai Thánh đều phải kiêng kỵ.

Long Vương liên hợp Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân cùng với vô số Tiên Thiên Thần Thai Thánh khác, thanh trừ Thương Thiên, Hoàng

Thiên, Thanh Thiên ba tai họa cấu kết với Hung Thú nhất tộc, chính thức kéo màn Hung Thú Lượng Kiếp.

Ngọc Kinh Sơn.

Tiên Đạo Ma Thần chuyển thế Hồng Quân đạt được Hỗn Độn Chí Bảo Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phá, khi cảm ngộ Đại Đạo của bản thân, y bị Thiên Đạo sinh ra ý thức thanh lọc.

Dưới sự bôn tẩu khắp nơi của y, đã liên hợp một số chuyển thế tàn linh Hỗn Độn Ma Thần, cùng Tiên Thiên Tam Tộc khai chiến với Hung Thú nhất tộc.

Lượng Kiếp kết thúc.

Tất cả Tiên Thiên Thần Thai Thánh thành công đánh chết Hung Thú Chi Hoàng Thần Nghịch và vây tiễu Hung Thú nhất tộc, thuận lợi giành thắng lợi Lượng Kiếp, Tiên Thiên Tam Tộc thành công trở thành nhân vật chính của kỷ nguyên mới!

Theo thời gian trôi đi.

Lượng Kiếp mới bắt đầu thúc đẩy, Ma Tổ La Hầu để trùng kích chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, ngấm ngầm bố cục kích động Tiên Thiên Tam Tộc đại chiến, Hồng Quân cảm nhận được tất cả điều này, vì thế cũng thuận nước đẩy thuyền, và ngấm ngầm chuyển thù hận sang kẻ đứng sau là La Hầu.

Long Hán Đại Kiếp bùng nổ.

Tiên Thiên Tam Tộc đồng quy vu tận, triệt để rút khỏi vũ đài lịch sử Hồng Hoang.

Một số bố cục của La Hầu bị Hồng Quân phá giải, sau đó y dẫn theo Dương Mi Đại Tiên, Âm Dương Lão Tổ, Càn Khôn Lão Tổ cùng nhau sát đến Tu Di Sơn, lấy danh nghĩa tạo phúc cho vạn linh Hồng Hoang, ngăn cản La Hầu chứng đạo.

Trận chiến này.

La Hầu bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, toàn bộ Tây Phương Tổ Mạch bị đánh tan nát.

Âm Dương Lão Tổ và Càn Khôn Lão Tổ đã dùng sinh mệnh của mình để phá trận, La Hầu phát điên dùng "Ma Đạo Hiến Tế Đại Trận" liên kết toàn bộ linh mạch Tiên Thiên ở phương Tây, chuẩn bị đồng quy vu tận với Hồng Quân.

Y đã nhìn ra, Hồng Quân đã được Thiên Đạo ưu ái.

Bởi vậy, La Hầu muốn nghịch thiên mà hành!

Nhưng rất đáng tiếc.

Hồng Quân ẩn tàng quá sâu, y khi tế ra Hỗn Độn Chí Bảo Tạo Hóa Ngọc Điệp dẫn dắt lực lượng Thiên Đạo, bản thân đã đứng ở thế bất bại.

Ma Đạo Chi Tranh kết thúc.

Âm Dương Lão Tổ và Càn Khôn Lão Tổ vẫn lạc, Dương Mi Đại Tiên trốn xa vào Hỗn Độn, Hồng Quân trở thành người thắng lợi lớn nhất.

Sau khi thành công chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, y liền khai giảng đạo tại Tử Tiêu Cung, kỷ nguyên mới lại một lần nữa giáng lâm.

Tam Thanh, Đế Tuấn, Thái Nhất, Nữ Oa, Phục Hy, Thập Nhị Tổ Vu, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Minh Hà, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề những Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp này tranh nhau xuất thế.

Sau lần giảng đạo thứ nhất.

Vô số Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp đã tự mình thành lập thế lực, Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu lần lượt được Hồng

Quân sắc phong làm thủ lĩnh nam tiên thiên hạ và thủ lĩnh nữ tiên thiên hạ, Vu Yêu nhị tộc tiến hành đại chiến lần thứ nhất, Vu Yêu Lượng Kiếp chính thức kéo màn.

Khi Hồng Quân giảng đạo kết thúc ba lần.

Yêu tộc diệt tiên đình, thành lập Thiên Đình, và tiến hành quyết chiến lần thứ hai với Vu tộc.

Thập Nhị Tổ Vu lập nên "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân, buộc Đạo Tổ Hồng Quân phải ra tay ngăn cản, để Yêu tộc có thể thở dốc.

Nữ Oa tạo nhân, thành công chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, khai mở kỷ nguyên Thánh Nhân.

Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh lập giáo thành Thánh.

Thiên Đình Yêu tộc thành công bố trí "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận", chấn động Hồng Hoang.

Vu Yêu nhị tộc vì quyết chiến Lượng Kiếp cuối cùng, khai mở đồ sát Nhân Tộc, luyện chế "Đồ Vu Kiếm" và "Luyện Yêu Hồ".

Hậu Thổ xả thân hóa Luân Hồi, nhập chủ Địa Phủ, tạo phúc cho ức vạn vong hồn Hồng Hoang.

Mười mặt trời xuất hiện trên không, Khoa Phụ đuổi mặt trời, Hậu Nghệ bắn mặt trời, Thiên Đế Đế Tuấn đau lòng mất chín con trai.

Quyết chiến khai mở.

"Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" đối đầu "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" cùng "Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận", Vu Yêu nhị tộc gần như đồng quy vu tận, Tổ Vu Cộng Công còn sót lại không cam chịu thất bại, giận dữ đâm vào Bất Chu Sơn, định khiến Hồng Hoang trở lại vòng tay Phụ Thần.

Nữ Oa vá trời, chặt chân ngao chống đỡ, dùng tứ chi Huyền Quy chống đỡ trời đất Hồng Hoang.

Các Thánh Nhân toàn lực tu sửa Hồng Hoang, linh khí Hồng Hoang chính thức từ Tiên Thiên thoái hóa thành Hậu Thiên.

Tam Hoàng Ngũ Đế, Nhân Tộc quật khởi.

Đại Vũ trị thủy, khai mở chế độ cha truyền con nối.

Thương Thang đại hạ, Nhân Hoàng đổi ngôi, Dương Tiễn khai sơn cứu mẹ, Xiển Giáo đụng độ Thiên Đế, Hạo Thiên đến Tử Tiêu Cung, Phong Thần Lượng Kiếp khai mở.

Quyết chiến Lượng Kiếp, Thông Thiên bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, Nguyên Thủy mời Tây Phương Nhị Thánh, cùng Thái Thanh Lão Tử thảo phạt Thông Thiên, Tru Tiên Kiếm Trận phá, y lại nổi giận bày Vạn Tiên Đại Trận.

Đệ tử Định Quang Tiên phản bội gia nhập Tây Phương Giáo, Vạn Tiên Đại Trận tự tiêu vong.

Thông Thiên không cam chịu thất bại, chuẩn bị luyện lại Địa Hỏa Thủy Phong, khiến Hồng Hoang trở về Hỗn Độn, bị Hồng Quân trừng phạt, ép phải uống "Vẫn Thánh Đan".

Đại lục Hồng Hoang tứ phân ngũ liệt, sau khi được Hồng Quân luyện lại và phân chia thành Tứ Đại Châu: Đông Thắng Thần Châu, Nam Thiệm Bộ Châu, Tây Ngưu Hạ Châu, Bắc Câu Lô Châu, linh khí Hậu Thiên lại một lần nữa thoái hóa, trời đất không còn có thể dung nạp Thánh Nhân, chỉ có thể ẩn cư Hỗn Độn.

Thiên Đạo Thánh Nhân dùng thiện thi của mình bố cục Hồng Hoang, Thái Thượng Lão Quân chuyển thế Lý Nhĩ, lập 《Đạo Đức Kinh》, ngoài Hàm Cốc Quan sắp xếp Đa Bảo hóa Hồ vi Phật, kiềm chế Tây Phương Giáo.

Tây Phương Nhị Thánh lôi kéo Đa Bảo, hợp nhất Tây Phương Giáo và Phật Giáo, Đa Bảo thành Như Lai, thành Hiện Thế Phật Tổ, Thái Thượng Lão Quân tính kế thất bại.

Lượng Kiếp mới Phật Pháp Đông Truyền, Tây Du khai mở.

Thạch Hầu Tôn Ngộ Không Hoa Quả Sơn xuất thế, các thế lực đa phương bố cục can dự.

Lượng Kiếp kết thúc, phương Tây quật khởi, Phật môn đại xương.

Cực thịnh tất suy, Ma Tổ La Hầu chuyển thế Đại Hộ Pháp Phật Giáo Khẩn Na La, nhập ma giác tỉnh xưng là Vô Thiên.

Đạo suy ma thịnh, Vô Thiên thống nhất Tam Giới, cuối cùng bị Lượng Kiếp chi tử Tôn Ngộ Không xả thân đánh bại, Như Lai chuyển thế hồi quy, Lượng Kiếp kết thúc, nhưng Hồng Hoang cũng một bước phá toái, bản nguyên tước giảm, linh khí tiêu tán.

Theo thời gian trôi đi, Mạt Pháp Thời Đại giáng lâm.

Sinh linh Hồng Hoang không còn đường tu luyện, thế giới không còn hy vọng, Vô Lượng Lượng Kiếp khai mở.

Tô Thần (Bàn Cổ) hồi quy, khiến thế giới trở lại Hỗn Độn.

"Từ vô đến hữu, từ hữu đến vô sao?" Thân là Bàn Cổ, Tô Thần thể nghiệm sâu sắc một Đạo Kỷ (Vô Lượng Lượng Kiếp) của Hồng Hoang, tỉ mỉ cảm ngộ những gì thu được, ánh mắt khẽ sáng.

Đồng thời.

Bình Tâm, Bạch Miêu Miêu, Dương Mi Đại Tiên, Hồng Quân, La Hầu, Tam Thanh, Thái Nhất, Đế Tuấn, Thập Nhị Tổ Vu và những người khác lần lượt từ Hỗn Độn phục sinh, sau đó thức tỉnh ký ức Đạo Kỷ này, từng người nội tâm tràn đầy phức tạp.

“Tô Lang, Đạo Kỷ này sao lại không giống với dòng thời gian Hồng Hoang trước đây của chúng ta, có phải vì thiếu chàng không?” Nghĩ đến kết cục của Vu Yêu Lượng Kiếp, cùng với Vô Lượng Lượng Kiếp khai mở, Bình Tâm mẫn cảm nhận ra nguyên nhân then chốt nhất chính là thiếu Tô Thần!

Tam Thanh cũng mặt mày ngưng trọng, nội tâm ngũ vị tạp trần.

Các y nghĩ đến việc mình từng gặp trong Điện Thờ Phụ Thần, khi đó nhìn thấy thoáng qua tương lai, ba huynh đệ mình đồng thất thao qua, lẽ nào Phong Thần Lượng Kiếp mới là dòng thời gian chân chính?

Do Tô Thần Đạo Tôn quật khởi, cường thế thay đổi vận mệnh vạn linh, nên mới ngăn chặn bi kịch xảy ra?

Nội tâm Hồng Quân cũng tràn đầy sự khó tin.

Dù không có biến số Tô Thần này, bản thân y với tư cách Đạo Tổ Hồng Hoang, người phát ngôn của Thiên Đạo, đã thành công áp chế Địa Đạo, nắm giữ Nhân Đạo, tập quyền hành thiên địa Hồng Hoang vào một mình, nhưng cũng không thể thật sự chứng đắc Đại Đạo, đây có phải là kết cục của việc tính kế quá thông minh?

Khi mọi người nghe xong lời của Bình Tâm, đều đồng loạt nhìn về phía Tô Thần, hy vọng có thể từ đó hiểu rõ chân tướng, như vậy tương lai mới có cơ hội chứng đắc Đại Đạo chân chính!

“Ngô khi là Bàn Cổ, đương nhiên không thể lại ra tay can thiệp vào vận chuyển bình thường của Hồng Hoang, bởi vậy xu thế lớn như vậy, cũng là tất nhiên!” Tô Thần vừa nói, một tay nắm lấy ngọc thủ của Bình Tâm, một tay nắm chặt ngọc thủ của Bạch Miêu Miêu.

“Bởi vậy tiếp theo Ngô dự định thử nghiệm nhiều khả năng hơn, xem có thể tìm được một ‘con đường’ tiến hóa lần nữa cho Hồng

Hoang tương lai không, khiến vạn linh cũng có nhiều khả năng hơn!" "Ca ca, muội mọi việc đều nghe chàng sắp xếp!" Bạch Miêu Miêu nắm chặt tay Tô Thần.

Sau khi nàng thức tỉnh hồi quy, nghĩ đến kinh nghiệm của kỷ nguyên trước, tuy nói cũng quý là Tây Phương Thánh Thú, nhưng sau khi thiếu Ca ca, thật sự là thiếu đi quá nhiều quá nhiều hy vọng.

"Ngô đẳng mọi việc đều do Đạo Tôn sắp xếp!" "Ngô đẳng mọi việc đều do Đạo Tôn sắp xếp!" Tất cả Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp thức tỉnh hồi quy, không muốn lại trải qua Hồng Hoang vạn đạo quy khư, không chút hy vọng như trước, bởi vậy đối với pháp chỉ của Tô Thần không có bất kỳ nghi ngờ nào.

"Thiện!" "Tiếp theo Ngô chuẩn bị chia Hồng Hoang thành ba nghìn thế giới Bán Bộ Vĩnh Hằng, tức là cấp độ Hồng Hoang trước khi thăng cấp, sau đó sắp xếp một số người thức tỉnh biết trước đại thế, xem có mang lại khả năng khác biệt không!" Trải qua Đạo Kỷ diễn hóa này, Tô Thần đã cảm ngộ ra chìa khóa để sáng lập "Luân Hồi Đại Đạo" của mình, quyết định thử nghiệm nhiều khả năng hơn để tiến thêm một bước kiểm chứng.

Trước đó thông qua Thần Thoại Hậu Thổ giải thích, trong Cao Đoan Hồng Hoang tất cả Thần Thoại Đại La đều đang diễn kịch, chỉ để tìm chìa khóa đột phá "Thái Cực".

Vậy mình tại sao không sắp xếp một số "biến số", để cảm ngộ chìa khóa sáng lập Đại Đạo của mình đây?

Sau khi sắp xếp.

Tô Thần chia toàn bộ thế giới Hỗn Độn thành ba nghìn thế giới "Tiểu Hỗn Độn", sau đó hóa thân thành ba nghìn tôn Bàn Cổ, bắt đầu khai thiên tích địa trên cùng một dòng thời gian.

Rất nhanh, ba nghìn thế giới Hồng Hoang đã được khai tích.

Có một số thế giới xuất hiện "Xuyên Việt Giả", có một số Tiên Thiên Thần Thai Thánh "thức tỉnh", bọn họ đều biết đại thế tương lai, sau đó lần lượt tiến hành bố cục khác nhau cho tương lai.

Ví dụ: La Hầu, Bình Tâm (Hậu Thổ), Thái Nhất, Nữ Oa, Thường Hi họ đều có "kịch bản Hồng Hoang".

Lại ví dụ, một số thế giới xuất hiện Xuyên Việt Giả, họ quen thuộc với đại thế Hồng Hoang, đồng thời lại được Tô Thần ban cho các kịch bản khác nhau, sau đó lần lượt bắt đầu quật khởi, khiến đại thế Hồng Hoang đã định xuất hiện những sai lệch khác nhau.

Chương 320

Để có thể sáng lập "Luân Hồi Đại Đạo" trong thời gian ngắn nhất, Tô Thần đã dùng năng lực của mình đẩy nhanh dòng chảy thời gian của các thế giới này, tỷ lệ so với dòng thời gian Cao Đoan Hồng Hoang ước chừng là một nghìn so với một, thậm chí một vạn so với một.

Khi Đạo Kỷ mới kết thúc.

Tất cả Tiên Thiên Thần Thai Thánh lại một lần nữa thức tỉnh hồi quy, nghĩ đến kết cục khác nhau của "thế giới Hồng Hoang" của mình, từng người nội tâm đều tràn đầy chấn hám, đồng thời cũng tràn đầy khó tin.

"Hóa ra còn có thể như vậy sao?" Lúc này.

Một số Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh cấp nghĩ đến thế giới Hồng Hoang dưới sự nỗ lực của Tô Thần Đạo Tôn, đã thăng cấp thành Vĩnh Hằng Đại Thế Giới, vậy ngoài ra còn có Hồng Hoang cao cấp hơn không?

Nếu Vĩnh Hằng Đại Thế Giới lại một lần nữa thăng cấp, thì đó là thế giới cấp độ nào?

Hỗn Độn, hay là Hồng Mông?

"Ông!" Đồng thời.

Tô Thần sau khi tiêu hóa xong xu thế và kết cục khác nhau của ba nghìn Hồng Hoang, "Đại Đạo Chi Chủng" trong thức hải của y bắt đầu phá thổ mà ra, một loại "Đạo" huyền diệu khó lường lan tỏa.

Theo thực lực của y mà nói, Hồng Hoang khi thăng cấp Vĩnh Hằng Đại Thế Giới, đã chứng đắc "Đại Đạo Cảnh" trong truyền

thuyết, nhưng so với hệ thống tu luyện trong Chí Cao Hồng Hoang, thì chẳng qua chỉ là Thiên Tiên hoặc Thái Ất Thiên Tiên mà thôi.

"Hoa!" Theo "Đạo" mà Tô Thần phát ra lan tỏa khắp Hỗn Độn, tất cả Tiên Thiên Thần Thai Thánh từng người đều trừng lớn đôi mắt, dùng ánh mắt vô cùng chấn hám nhìn sang.

Bình Tâm, Bạch Miêu Miêu cùng các đệ tử môn hạ sắc mặt kinh hỉ, từ nội tâm cảm thấy vui mừng cho y.

Dương Mi, Tam Thanh, Thái Nhất, Đế Tuấn và những người khác sau khi hoàn hồn, nội tâm lại tràn đầy kỳ vọng.

Vì Tô Thần Đạo Tôn đã bước ra bước này, vậy mình có cơ hội tương tự không?

"Chúc mừng Tô Lang!" "Chúc mừng Ca ca!" "Chúc mừng Lão Sư (Lão Gia)!" "Chúc mừng Tô Thần Đạo Tôn!" Khi thân ảnh Tô Thần giáng lâm trước mặt mọi người, tất cả đều đồng loạt cung kính hành lễ.

Họ phát hiện Tô Thần hiện tại càng ngày càng "bình phàm", mang ý vị Đại Đạo phản phác quy chân, đương nhiên cũng có thể là do thực lực của họ, không thể thật sự cảm nhận được "Đạo" của Tô Thần!

"Ngẫu hữu sở đắc mà thôi." Tô Thần mỉm cười nhạt, tay phải khẽ búng một cái.

"Bá!" Khoảnh khắc tiếp theo.

Chỉ thấy thế giới vốn là một đoàn Hỗn Độn, trong chớp mắt đã diễn biến thành cảnh Hồng Hoang thăng cấp Vĩnh Hằng Đại Thế Giới năm xưa, tất cả núi sông, ức vạn sinh linh, thậm chí cả bản thân họ, đều không có chút khác biệt.

"'Đạo' của Ngô, thế giới này đã không thể thăng cấp nữa, tiếp theo là lúc nên bước vào thế giới cao hơn, sáng lập 'Luân Hồi Đại

Đạo' của Ngô, hy vọng có cơ hội có thể lại một lần nữa trọng phùng cùng chư vị Đạo hữu!" Tô Thần hàm tiếu nhìn mọi người, sau đó lần lượt nắm chặt ngọc thủ của Hậu Thổ và Bạch Miêu Miêu.

"Bình Tâm, Miêu Miêu, Ngô sẽ bảo hộ hai nàng một đời bình an hỉ lạc, thế giới Hồng Hoang này giao lại cho hai nàng." Nói xong.

Hai luồng Đại Đạo thần quang chìm vào thức hải của họ, khiến họ hiểu rõ chân tướng của thế giới Hồng Hoang này, đồng thời còn có Chí Cao Hồng Hoang nơi vạn giới khởi nguyên.

"Thì ra thế giới Hồng Hoang chúng ta đang ở, chỉ là thế giới chiếu rọi trong Chí Cao Hồng Hoang?" "Một khi Chí Cao Hồng Hoang Vô Lượng Lượng Kiếp giáng lâm, nghịch phản Hồng Mông hư vô, thế giới Hồng Hoang của chúng ta cũng sẽ quy khư trọng khởi?" Khi biết mối liên hệ giữa thế giới của mình và Chí Cao Hồng Hoang, họ cuối cùng cũng hiểu rõ vì sao Tô Lang (Ca ca) phải tiến vào Chí Cao Hồng Hoang, vì chỉ có y chứng đạo Thần Thoại Đại La, mới có thể thật sự che chở thế giới này bình an!

"Tô Lang, thiếp sẽ ở thế giới này chờ chàng trở về!" Bình Tâm ôm chặt Tô Thần, vành mắt nàng đỏ hoe, tình ý và sự quyến luyến chứa trong đôi mắt đẹp dâng trào không lời nào diễn tả được.

"Ca ca, muội sẽ mãi đợi huynh!" Bạch Miêu Miêu mắt đỏ hoe, môi khẽ bĩu, dù nội tâm có không nỡ đến mấy, cũng biết mọi điều Ca ca theo đuổi đều là vì mình, vì Hồng Hoang này!

Chí Cao Hồng Hoang.

Bất Chu Sơn.

Bầu trời xanh biếc như được gột rửa, từng đóa tường vân tụ lại dưới chân núi, tựa như những bọt mây mộng ảo bảy sắc.

Trong núi mây biển mịt mùng, cả ngày tử khí cuồn cuộn bao phủ.

Những ngọn núi kỳ vĩ, hiểm trở nhiều như lông trâu, Tiên Thiên Linh Khí đậm đặc thành dịch, vô số thụy thú tiên hạc quanh quẩn rít gào trong khe núi biển mây, vô số kỳ trân, thần dược, tiên phôi đứng thẳng như ngọc.

Tô Thần dùng "Đại Đạo Chi Chủng" của mình kích hoạt đường hầm thời không do Thần Thoại Hậu Thổ để lại, tiến vào Chí Cao Hồng Hoang, nhìn thấy cây cột trời hùng vĩ cao ngất này, lập tức biết được vị trí mình đang ở.

Khi nhìn thấy các loại linh thú thân hình to lớn trong núi, y nhớ lại mình trước đây từng lầm tưởng đó là "Đại Đạo Ma Thần", không khỏi mỉm cười thấu hiểu.

Trong Chí Cao Hồng Hoang.

Giữa trời đất tràn ngập linh khí là Hồng Mông Tử Khí, Đại Đạo Pháp Tắc vận hành cũng là bản nguyên của "Đạo", thế giới Hồng Hoang mình từng ở, ở đây có lẽ chỉ là một hạt cát trong biển cả.

"Ngươi chính là Tô Thần?" Chỉ thấy một nam tử uy vũ hùng tráng, cơ bắp cuồn cuộn, tay cầm trượng gỗ đào giáng lâm trước mặt Tô Thần, y tỏa ra một khí thế hoang dã phóng khoáng, uy vũ hùng tráng, vẻ đẹp dương cương đó khiến người ta tự ti xấu hổ.

"Bần đạo Tô Thần, ra mắt Khoa Phụ Đạo hữu!" Tô Thần căn bản không biết y xuất hiện bằng cách nào, ngay cả một chút dao động pháp tắc cũng không cảm nhận được.

Đợi đến khi hoàn hồn, dựa vào vũ khí trong tay đối phương và hình dáng, y đoán ra thân phận của y.

"Ngươi còn chưa xứng xưng Ngô là Đạo hữu!" Khoa Phụ lạnh lùng hừ một tiếng, đôi mắt lớn như chuông đồng không hề che giấu sự lạnh nhạt và khinh thường, tựa như đang nhìn một trò cười.

“Nếu không phải phụng pháp chỉ của Nương Nương, chỉ bằng sự bất kính của ngươi vừa rồi, Ngô đã đập ngươi thành tro bụi!” “Hoa!” Một trận trời đất quay cuồng.

Khi Tô Thần nhìn rõ mọi thứ trước mắt, y phát hiện mình đã đến một bộ lạc thô kệch, cổ xưa, nhiều người khổng lồ thân mặc da thú đang bận rộn.

Họ tò mò đánh giá Tô Thần một lát, sau đó hành lễ với Khoa Phụ rồi tiếp tục bận rộn.

Đến trước một hang đá cao mấy chục trượng, Khoa Phụ dừng lại.

“Nương Nương đang đại chiến với Yêu tộc Thái Nhất, không có thời gian quản ngươi, nàng bảo ta sắp xếp ngươi bế quan trong hang đá này.” Lời Khoa Phụ vừa dứt, y trực tiếp xoay người rời đi.

“Đa tạ!” Tô Thần ôm quyền hành lễ, nhưng phát hiện y đã biến mất. ‘Đây chính là Thần Thoại Đại La sao?’ Thông qua tiếp xúc ngắn ngủi với Khoa Phụ, Tô Thần mẫn cảm nhận ra thực lực khó tưởng tượng của y, chắc chắn là Thần Thoại Đại La “nhất chứng vĩnh chứng, đạo chi cực hạn” trong truyền thuyết.

Ánh mắt y nhìn mình, căn bản không giống như nhìn đồng loại, mà giống như một con người nhìn một con khỉ vậy.

Nếu không phải có Thần Thoại Hậu Thổ dặn dò, y làm sao có thể hạ mình tiếp đãi mình?

Nghĩ kỹ lại cũng phải.

Thần Thoại Đại La là người nắm giữ Đại Đạo, chỉ có Thần Thoại Đại La đồng cấp mới được họ công nhận, tất cả những thứ khác chẳng qua chỉ là kiến hôi bụi trần, làm sao lại để ý?

Bước vào hang đá.

Bên trong khá cổ xưa và giản dị, ngoài một tấm bồ đoàn màu vàng thổ, không còn gì khác.

Tô Thần không nghĩ nhiều, dự định trước tiên thích nghi với Đại Đạo Pháp Tắc vận hành trong thế giới Cao Đoan Hồng Hoang, sau đó để "Đại Đạo Chi Chủng" của mình cường tráng trưởng thành, rồi hoàn thiện "Luân Hồi Đại Đạo" của mình.

Đóng kín cửa hang đá, y ngồi xếp bằng trên tấm bồ đoàn màu vàng thổ này, lập tức cảm nhận được một loại đạo vận chí cao, hạo hãn, nhân ái gia trì trên người.

Nội tâm Tô Thần hiểu rõ, tấm bồ đoàn màu vàng thổ này, hẳn là do Thần Thoại Hậu Thổ đặc biệt chế tạo, ẩn chứa "Đạo" mà nàng đã khai sáng và nắm giữ!

Khép đôi mắt lại.

Dùng "Đạo" của mình từ từ dẫn dắt Hồng Mông Tử Khí giữa trời đất, cẩn thận hấp nạp vào cơ thể để phân tích, sau đó vận chuyển công pháp từng chút một luyện hóa.

Tuy nói từng có kinh nghiệm hấp nạp Hồng Mông Tử Khí, nhưng Tô Thần không dám có chút sơ ý nào.

Hồng Mông Tử Khí ẩn chứa Đại Đạo vận hành và bản nguyên thiên địa của Chí Cao Hồng Hoang, luyện hóa nó có thể giúp y thích nghi với thế giới Chí Cao Hồng Hoang này trong thời gian ngắn nhất.

Không biết đã trôi qua bao lâu.

Khi Tô Thần mở mắt ra, nhìn thấy một khuôn mặt cười thánh khiết tươi sáng, hoàn mỹ không tì vết, nàng phong hoa tuyệt đại, như "Thần Linh của Đạo", một cái nhăn mày một nụ cười, một ánh mắt một cái nhìn, đều hoàn mỹ khiến người ta tâm thần chấn động.

"Ra mắt Hậu Thổ Nương Nương!" Nhìn thấy một tia thân cận tán

thưởng trong ánh mắt nàng, Tô Thần lập tức đứng dậy hành lễ.

"Không tệ!" "Chưa đến một Đạo Kỷ, ngươi vậy mà đã lĩnh ngộ được 'Luân Hồi Đại Đạo Chi Chủng', cũng không uổng Bản cung đặc biệt vì ngươi hộ đạo!" Là Thần Thoại Đại La, Hậu Thổ sớm đã biết tất cả hành vi của Tô Thần ở Hồng Hoang kia, đối với việc y tự mình trở thành Bàn Cổ, và diễn hóa ba nghìn Hồng Hoang tiến hành các suy diễn kết cục khác nhau, cuối cùng cảm ngộ ra chân lý "Luân Hồi Đại Đạo Chi Chủng", nội tâm nàng tràn đầy tán thán.

Là Bàn Cổ của Đạo Kỷ này.

Hậu Thổ sau khi phát hiện hạt giống Tô Thần này, đã đặc biệt dùng năng lực của "Bàn Cổ" để kéo dài dòng thời gian của Vu Yêu Lượng Kiếp.

Và Đông Hoàng Thái Nhất của Yêu tộc khi phát giác ra Tô Thần và tranh đoạt "Đại Đạo Chi Chủng" với y, đã dùng thái độ bá đạo tuyệt luân cường thế phản kích, ngăn chặn kế hoạch của y.

Tuy nhiên Thái Nhất vẫn không từ bỏ.

Y đã dùng năng lực của mình, diễn hóa các Hồng Hoang khác nhau trong ức vạn thế giới, và sao chép kinh nghiệm của Tô Thần, chỉ để tranh đoạt "Luân Hồi Đại Đạo Chi Chủng".

Giữa Thần Thoại Đại La và Thần Thoại Đại La có các phe phái riêng.

Yêu tộc, Vu tộc, Nhân tộc, Đạo Môn, Phật Môn, Ma Đạo, vân vân.

Kể từ khi Nguyên Thủy Thiên Vương khai mở kỷ nguyên khai thiên, chạm đến cảnh giới "Thái Cực", "Bàn Cổ" đã trở thành mục tiêu theo đuổi của tất cả Thần Thoại Đại La, chỉ có thực lực cường đại, mới có thể tranh giành thân phận "Bàn Cổ" trong Đạo Kỷ tiếp theo.

Lần này.

Hậu Thổ chính là đã phát hiện ra kế hoạch của Thái Nhất, vì thế đã kiên quyết sát đến Thiên Đình, cùng Thái Nhất tiến hành đại chiến điên cuồng, khiến vô số Thần Thoại Đại La chú mục.

Là Thần Thoại Đại La toàn tri toàn năng, họ chỉ cần một niệm là hiểu rõ nguyên nhân tranh chấp của hai người, bởi vậy đối với Tô Thần đã cảm ngộ ra "Luân Hồi Đại Đạo Chi Chủng" vô cùng tò mò.

Một tôn Thần Thoại Đại La khai sáng Đại Đạo Pháp Tắc khác biệt, đôi khi mười Đạo Kỷ thậm chí trăm Đạo Kỷ cũng chưa chắc xuất hiện một người.

Nếu có thể tăng thêm một thành viên mới, một Đại Đạo Pháp Tắc mới, điều này đối với Thần Thoại Đại La bất diệt, vĩnh hằng bất hủ, cô tịch vô vị mà nói, cũng là một chuyện hỉ sự.

Tuế nguyệt thật sự quá dài.

Rất nhiều Thần Thoại Đại La cũng quá vô vị, nếu không cũng sẽ không cùng nhau chế tác "kịch bản Hồng Hoang" để giết thời gian, thậm chí có một số Thần Thoại Đại La để bản thân nhàn rỗi, còn một người phân biệt diễn nhiều vai.

Thêm một Thần Thoại Đại La mới, cũng có thể mang lại trải nghiệm kịch bản khác biệt cho Chí Cao Hồng Hoang.

"Đa tạ Nương Nương!" Tô Thần trịnh trọng cảm tạ Thần Thoại Hậu Thổ.

Y rất rõ ràng.

Nếu không phải có nàng hộ đạo cho mình, mình dù có thể chứng đắc Đại Đạo ở thế giới Hồng Hoang kia, nhưng cũng vĩnh viễn là ếch ngồi đáy giếng, căn bản đừng mơ tưởng tiến vào Chí Cao Hồng Hoang.

“Vô nhu khách khí.” Hậu Thổ khẽ xua tay, đôi mắt đẹp của nàng có chút kỳ vọng nhìn về phía Tô Thần.

“Bản cung kỳ vọng ngươi có thể trong Đạo Kỷ này thật sự khai sáng ‘Luân Hồi Đại Đạo’, sau đó thuận lợi chứng đắc Thần Thoại Đại La, như vậy trong Đạo Kỷ tiếp theo, Vu tộc của Ngô sẽ càng có chỗ dựa để tranh đoạt nhiều lợi ích hơn, thậm chí thay đổi một số ‘kịch bản Hồng Hoang’!” Đạo Kỷ này nàng vừa vặn là “Bàn Cổ”, chỉ cần Tô Thần thuận lợi chứng đạo, thì Đạo Kỷ tiếp theo khi vô số Thần Thoại Đại La tranh đoạt “Bàn Cổ”, sẽ có thể tranh thủ được nhiều lợi ích hơn.

Thậm chí sau khi Đạo Kỷ này kết thúc, nàng có thể như Nguyên Thủy Thiên Vương năm xưa, thuận lợi chạm đến cảnh giới “Thái Cực”!

“Được rồi.” “Ngươi cứ yên tâm bế quan ở đây, đợi Bản cung và Yêu tộc họ diễn xong ‘kịch bản Vu Yêu Lượng Kiếp’, sau đó sẽ chuyển ngươi đến Địa Phủ, để ngươi thuận tiện hơn trong việc nhanh chóng sáng lập ‘Luân Hồi Đại Đạo’!” Hậu Thổ nói xong, khẽ gật đầu rồi xoay người rời đi.

Mười nghìn Nguyên Hội vội vàng trôi qua.

Chương 321

Đối với rất nhiều Thần Thoại Đại La mà nói, đây chẳng qua chỉ là thời gian chợp mắt một giấc.

Nhưng đối với Tô Thần mà nói, lại là chìa khóa để mình chứng đạo ngộ đạo.

Sau khi tiến vào Chí Cao Hồng Hoang, Tô Thần trước tiên thích nghi với Đại Đạo Pháp Tắc vận hành của thế giới, sau đó dựa vào kinh nghiệm của mình, cùng với những cảm ngộ thêm ở Hồng Hoang trước đó, từ từ bồi dưỡng "Đại Đạo Chi Chủng" trong thức hải của mình, ấn chứng "Đạo" của mình.

Y đã dùng "Đại Đạo Chi Chủng" của mình thành công ngưng tụ ra một luồng "khí (qì)".

Khí này không phải là linh khí hay Hồng Mông Tử Khí theo nghĩa thông thường, mà là Nguyên Thủy Tổ Khí chí thần chí diệu, chí cao vô thượng!

Khí!

Luyện thành một luồng khí Tiên Thiên trong cơ thể, khai mở huyền cơ tạo hóa vô lượng!

Mọi vật hữu hình trong trời đất đều có sinh diệt.

Duy chỉ có khí này bất sinh bất diệt, bất tăng bất giảm, bất cấu bất tịnh, không mà chẳng không, chẳng không mà lại không, bởi vậy sinh sinh bất tức, tuyên cổ vĩnh tồn, cũng là căn cơ để chứng đắc Thần Thoại Đại La!

"'Hồng Hoang' từ Hỗn Độn khai tích mà ra, trải qua Vô Lượng Lượng Kiếp mà nghịch phản, từ vô đến hữu, lại từ hữu đến vô, đây

chính là 'Luân Hồi'!" "Hoa cỏ cây cối, phồn vinh sinh trưởng, khô héo tịch diệt, vạn linh từ sinh đến tử, rồi chuyển thế đầu thai, cũng là 'Luân Hồi'!" Khoảnh khắc này.

Tô Thần tế ra Lục Đạo Luân Hồi Bàn của mình, sáu tôn Đại Đạo thần luân trong nháy mắt diễn hóa ra ba nghìn Đại Đạo, rồi nhanh chóng hợp nhất.

"Oanh!" Trong chớp mắt.

Toàn bộ thế giới Chí Cao Hồng Hoang khẽ chấn động.

Vạn giới chư thiên, Hồng Mông hư vô, vạn đạo vạn giới hiển hóa ra một tôn Đại Đạo thần luân, rất nhanh sau đó biến mất, những người khác đều không hề hay biết, chỉ có Thần Thoại Đại La mới có thể cảm nhận.

"Chúc mừng Tô Thần Đạo hữu chứng đạo!" "Chúc mừng Tô Thần Đạo hữu khai sáng Luân Hồi Đại Đạo!" "Chúc mừng Tô Thần Đạo hữu!" Tất cả Thần Thoại Đại La đều đồng loạt nhìn về hướng Tô Thần, hàm tiếu hành lễ, ngay cả một số Thần Thoại Đại La tự mình phóng trục, cũng dùng "Đạo" của mình để cung hạ, chúc mừng thành viên mới tăng thêm.

"Hoa!" Thân ảnh Hậu Thổ lại một lần nữa lặng lẽ xuất hiện trong hang đá, nàng nhìn Tô Thần chí cao vĩnh hằng, vạn đạo duy nhất trước mắt, lần đầu tiên trong đời cảm thấy chấn hám.

Nàng đã chứng kiến vô số Thần Thoại Đại La chứng đạo, nhưng lại là lần đầu tiên thấy có người trong thời gian ngắn như vậy khai sáng Đại Đạo, trở thành chúa tể của một Đạo!

Đồng thời.

Khoa Phụ cơ bắp cuồn cuộn, uy vũ hùng tráng đến ngoài hang đá.

Y sau khi biết Tô Thần khai sáng Luân Hồi Đại Đạo, chứng đắc

Thần Thoại Đại La, dù với tâm tính đã trải qua vạn cổ của y, cũng chấn hám đến trợn mắt há hốc mồm.

Mới có bao lâu?

Lúc trước Tô Thần nhiều nhất cũng chỉ là Thái Ất Thiên Tiên sơ kỳ, nay lại trong vỏn vẹn một vạn Nguyên Hội đã chứng đạo Thần Thoại Đại La, tốc độ nhanh như vậy, quả thật đã phá kỷ lục của Chí Cao Hồng Hoang và Hồng Mông hư vô!

"Đa tạ chư vị Đạo hữu!" Tô Thần mở mắt, hàm tiếu hành lễ với chư thần.

Thần Thoại Đại La nhất chứng vĩnh chứng, toàn tri toàn năng, bất hủ bất diệt, siêu thoát tất cả.

Bỏ qua mọi thời không, tuế nguyệt, nhân quả không gia thân, trời đất không ràng buộc, Đạo ký Ngô, Ngô ký Đạo, chân Ngô duy nhất, chiếu rọi chư thiên vạn vũ!

Vào khoảnh khắc mình chứng đạo, tất cả "dòng thời gian quá khứ" của mình đều đã chứng đắc Thần Thoại Đại La, và một số bí ẩn cùng "diễn biến kịch bản" trong Chí Cao Hồng Hoang, trong lòng y đều rõ như lòng bàn tay.

Điều duy nhất khiến y cảm thấy phiền phức là.

Nhược điểm của toàn tri toàn năng quá nhiều, biết các loại thông tin mọi lúc mọi nơi, thật sự khiến người ta cảm thấy phiền não, trách không được nhiều Thần Thoại Đại La đều chủ động đóng toàn tri toàn năng, lấy thái độ của phàm nhân để thể nghiệm bản thân.

Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Đế Tuấn, Thái Nhất cao tọa trên ngai Thiên Đế, họ theo "kịch

bản" bố cục Vu Yêu Lượng Kiếp, đồng thời tiến hành một số thay đổi nhỏ, hy vọng có thể giành được nhiều lợi ích hơn trong Lượng Kiếp.

"Chúc mừng Tô Thần Đạo hữu!" "Chúc mừng Tô Thần Đạo hữu!" Cảm nhận được Tô Thần khai sáng Luân Hồi Đại Đạo, chứng đắc Thần Thoại Đại La, Thần Thoại Đế Tuấn và Thần Thoại Thái Nhất hai người nhìn nhau, đều lộ ra một tia kinh thán.

"Hậu Thổ Đạo hữu lần này thật sự kiếm lớn rồi, tự tay bồi dưỡng ra một tôn Thần Thoại Đại La khai sáng Đại Đạo, thế lực Vu tộc này tăng vọt, tương lai tranh đoạt 'Bàn Cổ' sẽ càng thêm tràn đầy biến số." Tất cả mọi người đều rất rõ ràng sự khác biệt giữa Thần Thoại Đại La khai sáng Đại Đạo và nắm giữ Đại Đạo, một loại là nắm giữ nguồn gốc Đại Đạo, loại khác chỉ là nắm giữ chi lưu Đại Đạo, đơn giản là khác biệt một trời một vực!

Đế Tuấn dùng Thái Dương Đại Đạo khai sáng "Vương Đạo", Thái Nhất khai sáng "Bá Đạo", hai người đều từng đảm nhiệm "Bàn Cổ", đã để lại những hành động khai thiên vĩ đại trong chư thiên vạn giới.

Khi vô số Thần Thoại Đại La chế định quy tắc khai thiên, chỉ có người khai sáng Đại Đạo mới có tư cách sinh ra "Bàn Cổ" khai thiên, các Thần Thoại Đại La khác chỉ có thể diễn biến tình tiết Hồng Hoang theo "kịch bản", nhiều nhất có thể tranh thủ thêm vài vai diễn, thể nghiệm "Đạo" khác nhau.

"Đại ca, Tô Thần Đạo hữu chứng đạo chỉ dùng chưa đến bốn Đạo Kỷ, y lại một lần nữa phá kỷ lục chứng đạo Thần Thoại Đại La, vượt qua Đạo Môn Chi Tổ Đạo Đức Thiên Tôn." "Vậy thành tựu tương lai của y, nói không chừng còn phải vượt qua Đạo Đức Thiên Tôn, thậm chí còn có khả năng là Thần Thoại Đại La đầu tiên thật sự đột phá cảnh giới 'Thái Cực'!" Đạo Đức Thiên Tôn tên Lý Nhĩ.

Y là Thần Thoại Đại La chứng đạo khi Nguyên Thủy Thiên Vương lần đầu tiên khai tích "Chí Cao Hồng Hoang", lấy thân phận Nhân Tộc khai sáng Đạo Giáo, truyền xuống Thánh Điển 《Đạo Đức Kinh》.

Điều đáng sợ nhất là.

Đạo Đức Thiên Tôn sau này vươn lên, khi vô số Thần Thoại Đại La tranh đoạt "Bàn Cổ" khai thiên thứ hai, y đã lôi kéo Nguyên Thủy Thiên Vương và Linh Bảo Thiên Tôn, thành lập Tam Thanh Đồng Minh.

Nguyên Thủy Thiên Vương và Linh Bảo Thiên Tôn lại còn chủ động xưng y là "Đại huynh", có thể thấy thực lực của y đáng sợ đến mức nào!

Ban đầu tất cả Thần Thoại Đại La đều cho rằng, người đầu tiên bước vào cảnh giới "Thái Cực" hẳn là Đạo Đức Thiên Tôn hoặc Nguyên Thủy Thiên Vương, nhưng hiện tại nhìn tốc độ đột phá của Tô Thần, y rất có khả năng sẽ vượt qua hai người!

Oa Hoàng Cung.

Một đóa tường vân chín màu lơ lửng giữa không trung, trên đó nằm một thân ảnh thánh khiết ung dung, phong hoa tuyệt đại, nàng hoàn mỹ đến cực hạn, tựa như được Đại Đạo điêu khắc vậy.

"Cuối cùng lại có người chứng đạo!" Nữ Oa đứng dậy vươn vai, làn da mịn màng như sương tuyết, kết hợp với trạng thái lười biếng cực độ của nàng, mị lực khiến vạn đạo phải nghiêng đổ.

"Ừm?" "Đạo hữu mới chứng đạo này, lại là người của Hậu Thổ sao?!" Trong một niệm.

Nữ Oa liền biết Tô Thần khai sáng "Luân Hồi Đại Đạo" là do Hậu Thổ tự tay bồi dưỡng chứng đạo, đôi mắt đẹp lập tức khẽ ngưng lại,

lực lượng pháp tắc trong đại điện bắt đầu lạnh lẽo sát phạt.

Phải biết.

Nàng và Hậu Thổ có thể nói là "tử địch" không hơn không kém!

Trong thế giới Hồng Mông hư vô để tranh đoạt vị trí "Bàn Cổ", hai người đã đại chiến vô số lần, sau này Hậu Thổ lôi kéo mười một Đại La khác lập nên "Vu tộc", buộc nàng phải liên minh với "Yêu tộc".

Khi thương định "kịch bản Hồng Hoang" trước khi khai thiên, nàng không chút do dự lựa chọn đối lập với Vu tộc, trở thành Yêu Hoàng của Yêu tộc, rồi tự mình chứng kiến Vu tộc suy tàn rút khỏi vũ đài "kịch bản".

"Ồ?" "Tô Thần này lại là một Xuyên Việt Giả của Trung Đoan Hồng Hoang, hơn nữa còn có dây dưa tình cảm với 'thân chiếu rọi' của ta?

Thậm chí còn bại dưới tay 'Bình Tâm' – một hóa thân khác của Hậu Thổ?" "Đây tuyệt đối là do Hậu Thổ đứng sau thao túng!" Vòng ngực hùng vĩ và thẳng tắp của Nữ Oa liên tục phập phồng, tiết lộ tâm trạng kích động và không phục của nàng lúc này.

Là Thần Thoại Đại La.

Nàng muốn biết "lý lịch" chứng đạo của Tô Thần chẳng qua chỉ là chuyện trong một niệm mà thôi, khi biết "thân chiếu rọi" của mình ở Trung Đoan Hồng Hoang đã bại dưới tay "thân chiếu rọi" của Hậu Thổ, nàng ngay lập tức không phục.

"Hoặc là." "Ta có thể cướp Tô Thần về không?

Như vậy Hậu Thổ nhất định sẽ tức đến thổ huyết đúng không?" Ánh mắt Nữ Oa nhìn về phía Bất Chu Sơn, đôi mắt phượng đẹp đẽ đột nhiên lộ ra một tia hí hước đầy ý vị.

Tô Thần khai sáng "Luân Hồi Đại Đạo", trở thành chúa tể một Đạo, tất cả Thần Thoại Đại La đồng loạt cung hạ, các Thần Thoại Đại La thuộc Vu tộc đều lần lượt đến bộ lạc của Hậu Thổ, tự mình cung hạ y.

Đế Giang, Chúc Dung, Cộng Công, Nhục Thu, Huyền Minh, Chúc Cửu Âm, Xa Bỉ Thi, Hình Thiên, Hậu Nghệ, vân vân.

Điều đáng nói là.

Mỗi Thần Thoại Đại La không chỉ có một thân phận, ví dụ như Chúc Cửu Âm, y trong Hung Thú Đại Kiếp và Long Hán Đại Kiếp thì thân phận là bào đệ của Long Vương là Chúc Long.

Nhưng đến Vu Yêu Lượng Kiếp, lại mở một "tiểu hào" là Chúc Cửu Âm, cùng được xưng là Thập Nhị Tổ Vu.

Là Thần Thoại Đại La do Hậu Thổ tự mình bồi dưỡng chứng đạo, tất cả thành viên có thân phận Vu tộc tự nhiên cảm thấy thân cận, ai nấy đều dâng lên những hạ lễ không nhỏ.

Có linh tửu được ủ hơn trăm Đạo Kỷ, có linh quả quý hiếm cùng Hồng Mông Canh Kim, vân vân.

Lễ mừng kết thúc.

Tất cả Thần Thoại Đại La lần lượt rời đi, Hậu Thổ và Tô Thần ngồi đối diện nhau.

"Tô Thần, hiện giờ ngươi vừa khai sáng 'Luân Hồi Đại Đạo' chứng đạo, hãy trước tiên hoàn thiện 'Đạo' của mình, đợi Đạo Kỷ này kết thúc, ta sẽ cho ngươi nhập Địa Phủ chấp chưởng Luân Hồi." "Nếu ngươi cảm thấy hứng thú, có thể trong 'kịch bản Phong Thần Lượng Kiếp' tương lai tạo một thân phận mới, tức là 'tiểu hào' mà chúng ta nói, có thể tham gia vào trò chơi này trước, để làm quen và thích nghi." "Đợi Đạo Kỷ tiếp theo, khi tất cả Thần Thoại Đại La

tranh đoạt thân phận ‘Bàn Cổ’, ta sẽ giúp ngươi tranh đoạt thân phận có lợi hơn, để ‘Đạo’ của ngươi có thể tiến thêm một bước.” Sở dĩ vô số Thần Thoại Đại La phối hợp tham diễn “kịch bản Hồng Hoang”, là vì có thể dùng kinh nghiệm của mình ấn chứng “Đạo” của mình, hoàn thiện “Đạo” của mình, nỗ lực vì việc bước vào cảnh giới cao hơn.

Tô Thần hiện tại đã chứng đắc Thần Thoại Đại La, có tư cách tham gia trò chơi này.

Nhưng vì “kịch bản” của Đạo Kỷ này đều đã được sắp xếp, nếu muốn tranh giành thân phận mới, thì chỉ có thể kéo dòng thời gian trở lại trước khi khai thiên, điều này sẽ dẫn đến việc một số Thần Thoại Đại La không thích, không cần thiết phải tự gây địch.

Thần Thoại Đại La tuy nói là nhất chứng vĩnh chứng, Đạo chi vĩnh hằng, nhưng sự khác biệt giữa họ vẫn rất lớn, càng không cần nói đến Tô Thần mới vừa chứng đạo.

“Được!” Đối với thiện ý của Hậu Thổ, Tô Thần gật đầu đồng ý.

Tiếp theo.

Tô Thần một niệm trở về Hồng Hoang nơi mình xuyên việt, dùng “Đạo” của mình bảo hộ thế giới Hồng Hoang này, đảm bảo những người thân yêu của mình sẽ không vì Đại Kiếp của Chí Cao Hồng Hoang giáng lâm mà trở về Hỗn Độn.

“Tô Lang!” “Ca ca!” Bình Tâm và Bạch Miêu Miêu cảm ứng được khí cơ mà y đặc biệt để lộ ra, chỉ trong một niệm đã đến bên cạnh Tô Thần, lần lượt ôm lấy cánh tay trái và phải của y.

Việc khai sáng “Luân Hồi Đại Đạo” và chứng đạo ở Chí Cao Hồng Hoang đã tiêu tốn hơn mười nghìn Nguyên Hội, thế giới Trung Đoan Hồng Hoang này thì đã trải qua mấy Đạo Kỷ, nội tâm Bình Tâm và Bạch Miêu Miêu nhớ y da diết.

“Bình Tâm, Miêu Miêu.” Tô Thần phản thủ nắm chặt ngọc thủ của họ, nét mặt lộ ra một tia thư thái.

Tuy nói sớm đã biết họ là “thân chiếu rọi” của “Thần Thoại Hậu Thổ” và “Thần Thoại Bạch Hổ”, không còn cơ hội chứng đạo Thần Thoại Đại La nữa, nhưng mình dù thế nào cũng sẽ bảo hộ họ vĩnh hằng bình an hỉ lạc.

“Tô Lang, vô số Đạo Kỷ qua, thiếp đã noi theo chàng hóa thân thành ‘Bàn Cổ’, sau đó cảm ngộ ‘Đạo’ của bản thân, nay đã thuận lợi chứng đạo Vĩnh Hằng, bây giờ có phải đã có tư cách cùng chàng tiến vào thế giới Hồng Mông hư vô cao hơn không?” Vì Thần Thoại Hậu Thổ từng xóa ký ức của nàng, bởi vậy Bình Tâm không biết thế giới Hồng Hoang này chỉ là một hạt cát trong biển cả của Chí Cao Hồng Hoang, cũng không biết mình là “thân chiếu rọi” của nàng.

Một khi tiến vào Chí Cao Hồng Hoang, Bình Tâm sẽ ngay lập tức bị Thần Thoại Hậu Thổ đồng hóa, từ đó về sau hoàn toàn hợp nhất.

“Bình Tâm, thế giới Hồng Mông hư vô cấp cao hơn không cần đi nữa, tiếp theo Ngô sẽ đưa nàng đến Địa Cầu, gặp gỡ những người thân chân chính của Ngô.” “Chắc hẳn họ cũng rất nhớ Ngô nhỉ?” Tô Thần vừa nói, nét mặt lộ ra một nụ cười nhớ nhung.

Trước khi xuyên việt, mình là một đứa trẻ nông thôn bình thường, sau khi cố gắng thi đậu đại học thì trở thành một con chó xã hội hưởng phúc 996, bị cha mẹ đặt nhiều kỳ vọng và giục cưới.

Nhưng áp lực thực tế khiến mình không thở nổi, mỗi ngày thư giãn yêu thích chính là lướt video ngắn.

Hiện tại đã trở thành chúa tể của Đạo nhất chứng vĩnh chứng, có năng lực nghịch phản thời không quay về Địa Cầu, đương nhiên muốn gặp lại người thân của mình, sau đó làm tròn trách nhiệm của mình.

Người thân vĩnh viễn là bến đỗ mềm mại nhất, ấm áp nhất trong lòng mình, mình không phải là chúa tể của Đạo sinh ra đã nhất chứng vĩnh chứng, cũng có tình cảm của mình.

Tình cảm như vậy, mình cũng không muốn từ bỏ.

"Tô Lang, chàng là Xuyên Việt Giả Địa Cầu sao?" Nghe Tô Thần tiết lộ lai lịch chân chính của mình, Bình Tâm và Bạch Miêu Miêu sắc mặt tràn đầy chấn hám.

Trước đây khi Tô Thần khai tích Hồng Hoang thành ba nghìn thế giới bán bộ Vĩnh Hằng, đã ban cho đủ loại biến số khác nhau, có Xuyên Việt Giả, Hệ Thống, với kịch bản Hồng Hoang, ban đầu cứ ngỡ tất cả điều này đều do y chế định.

Chương 322

Ai ngờ Tô Thần lại là một Xuyên Việt Giả chân chính!

"Không tệ!" Nhìn thấy vẻ mặt kinh ngạc của họ, Tô Thần khẽ gật đầu.

"Nếu không phải vì Ngô là Xuyên Việt Giả này thay đổi Hồng Hoang này, thì Hồng Hoang sẽ vận hành theo đại thế nguyên bản, cuối cùng Vô Lượng Lượng Kiếp giáng lâm tất cả trở về Hỗn Độn." Ngay khi Tô Thần chuẩn bị dẫn họ quay về Địa Cầu, một nữ thần thánh khiết ung dung, hoa quý điển nhã xuất hiện trước mặt mọi người, chính là người phát ngôn của Nhân Đạo – Nữ Oa.

"Đạo hữu, có thể đưa thiếp cùng thưởng thức phong thái Địa Cầu không?" Thấy Nữ Oa mỉm cười duyên dáng, ánh mắt ân cần, Tô Thần thoáng cái nhìn ra nàng đã nhận được cơ duyên do "Thần Thoại Nữ Oa" ban tặng, ở thế giới này cũng là tồn tại cùng cấp với Bình Tâm.

"Được!" Tô Thần không hề từ chối.

Dù sao lúc trước ở thế giới này, mình và Nữ Oa từng vai kề vai chiến đấu, hai người có tình nghĩa vô cùng sâu đậm.

"Hoa!" Theo tay phải y khẽ vung.

Một đường hầm thời không bao trùm họ, lập tức xuất hiện trong một thành phố đèn đỏ rượu lục.

Nhìn mọi thứ quen thuộc trước mắt, cùng với mùi khí thải ô tô bay vào mũi từ đường phố, khóe miệng Tô Thần khẽ nhếch lên, một cảm giác thư thái và thân cận từ nội tâm tự nhiên mà sinh ra.

"Đây chính là Địa Cầu?

Sao lại cảm thấy có chút đặc biệt?" Nữ Oa và Bình Tâm là những

tồn tại vô sở bất năng ở Trung Đoan Hồng Hoang, mẫn cảm nhận ra dải ngân hà tuy nói là một thế giới hằng sa không có linh khí, nhưng lại ẩn chứa một tia bản nguyên thế giới chí cao, không hề thua kém Hồng Hoang mà mình đang ở.

"Vì thế giới này ẩn chứa một tia bản nguyên Hồng Mông hư vô, đồng thời cũng là một trong những thế giới hằng sa chiếu rọi của Hồng Hoang, nên mới khiến hai nàng cảm thấy có chút đặc biệt." Tô Thần mỉm cười, dẫn họ đến một quán "Tương Thái Quán", chuẩn bị trải nghiệm món ăn quê hương mà mình trăm ăn không chán.

Bình Tâm, Nữ Oa, Bạch Miêu Miêu sau khi được mình đưa đến Địa Cầu, trên người họ được bao phủ một tầng "đạo vận" đặc biệt, khi người khác nhìn thấy sẽ cảm thấy vô cùng bình thường, sau đó nhìn qua là quên.

Bằng không với dung nhan tuyệt thế, phong thái khí độ của họ, vừa xuất hiện chắc chắn sẽ gây ra đủ loại sự kiện.

Vừa ăn mấy miếng rau, điện thoại trong tay Tô Thần reo lên, chính là cuộc gọi video từ mẹ y.

"Con trai, gần đây sống thế nào, công việc có mệt không?" Mẹ vừa mở miệng đã quan tâm đến mình, khiến "Đạo tâm" của Tô Thần dậy sóng kịch liệt, khiến ba nàng mật thiết nhìn sang.

Thật ra.

Món ăn vừa nếm thử so với mỹ thực trong thế giới Hồng Hoang, đơn giản là khác biệt một trời một vực, nhưng sau khi họ biết Tô Thần là Xuyên Việt Giả Địa Cầu, cũng có thể thấu hiểu một chút tâm cảnh của y.

"Mẹ, con rất tốt, bây giờ đã tìm được bạn gái rồi, chuẩn bị tết này đưa cô ấy về nhà!" Tô Thần đưa điện thoại đến trước mặt Bình Tâm,

nàng biến thành một nữ thần ôn nhu xinh đẹp, khiến mẹ y kinh ngạc đến nỗi mãi không khép miệng lại được.

"Cha nó, ông mau đến xem bạn gái của con trai này, thật là đẹp như tiên nữ vậy." Nữ Oa nhìn thấy cảnh này, khóe miệng khẽ nhếch lên, đôi mắt đẹp lóe lên một tia sáng.

Thưởng thức hương vị quê nhà.

Tô Thần dẫn Bình Tâm, Bạch Miêu Miêu, Nữ Oa về quê "ăn Tết", bây giờ họ đều đã hóa thành những nữ thần đô thị xinh đẹp, Bạch Miêu Miêu thì là một tiểu muội muội đáng yêu phấn điêu ngọc trác.

Rất nhanh.

Cả thôn đều xôn xao.

Mọi người đều không ngờ, thằng nhóc nông thôn bình thường vậy mà tìm được một bạn gái tiên nữ, hơn nữa còn dự định tết này kết hôn, điều này khiến vô số người ghen tị đến mức vỗ ngực dậm chân.

"Chú, dì, cháu cũng là bạn gái của Tô Thần, lần này chuẩn bị cùng y kết hôn!" Nữ Oa lợi dụng lúc Tô Thần đang nói chuyện với bạn bè thời thơ ấu, chủ động tìm đến cha mẹ Tô Thần, nói rõ mình cũng muốn gả cho Tô Thần, khiến họ suýt hóa đá.

"Nữ Oa, nàng đừng quá đáng!" Đạo âm của Bình Tâm trực tiếp truyền đến, nàng đương nhiên có thể nhìn ra "Đạo" của tình lang đang dần viên mãn, làm sao có thể dung nhẫn Nữ Oa đến phá hoại?

Quan trọng hơn.

Mình và Tô Lang là đạo lữ nắm tay nhau trọn đời, làm sao có thể dung nhẫn Nữ Oa đến xen vào?

Dù vô số Đạo Kỷ qua Nữ Oa chủ động giao hảo với mình cũng không được!

“Bình Tâm, nàng còn nhớ ở Luân Hồi Sơn không?

Khi đó thiếp cùng Tô Thần Đạo hữu đối dịch, tiến vào một thế giới tốt đẹp và mộng ảo, bây giờ chỉ cầu nàng có thể cho thiếp viên mộng!” Nữ Oa vô cùng trịnh trọng nhìn Bình Tâm.

Họ đều rất rõ ràng.

Tô Thần lần này quay về Địa Cầu, để làm tròn hiếu đạo với cha mẹ, là để viên mãn “Đạo tâm” của mình.

Mấy chục năm ngắn ngủi này, đối với mình chẳng qua chỉ là một cái chớp mắt, vậy có gì không được chứ?

“Cái này.” Thấy Nữ Oa cầu xin, Bình Tâm mềm lòng.

Họ từng vai kề vai chiến đấu chống lại Hồng Quân, hơn nữa trong vô số Đạo Kỷ Tô Thần không có mặt, hai người tương hỗ luận đạo, tương hỗ phù trì, đã kết tình nghĩa sâu đậm.

Nhưng bây giờ chỉ vì mấy chục năm ngắn ngủi để viên mộng, cũng là để hoàn toàn bổ khuyết “chấp niệm” trong nội tâm Nữ Oa, tại sao không dung nhẫn một chút chứ?

Sau khi Bình Tâm ngầm cho phép, Nữ Oa lại tìm đến Tô Thần, cầu xin y có thể thật sự thực hiện ước mơ của mình, và cam đoan sau khi quay về Hồng Hoang, sẽ không có bất kỳ dây dưa nào.

Tô Thần đã đóng toàn tri toàn năng cảm ứng của Thần Thoại Đại La của mình, nghĩ đến những kỷ niệm từng chút một với Nữ Oa, cùng với thế giới đặc biệt mà nàng đã cấu trúc khi đối dịch với mình, chỉ đành gật đầu đồng ý.

Rất nhanh.

Đám cưới ở thôn núi này chấn động tất cả người thân bạn bè, phúc phận của Tô Thần cũng trở thành giấc mơ cuối cùng của tất cả

đàn ông.

Để tránh việc này ảnh hưởng quá lớn, Tô Thần đã cố tình trấn áp nó.

Khoảng thời gian tiếp theo.

Tô Thần dẫn cha mẹ mình đi du lịch khắp cả nước, ở Thái Sơn nhìn thấy một nam tử tuấn tú lái Mercedes, y sau khi tụ họp với bạn học, bị một quan tài đồng cổ đưa đi.

Cũng nhìn thấy một đệ tử Đường Môn bị truy sát, khi tuyệt vọng đã xuyên việt đến một tiểu thế giới tên Đấu La Đại Lục.

Du lịch đến Thiên Phủ Chi Quốc, nhìn thấy một thanh niên tên Tiêu Viêm xuyên việt, sau khi y xuyên việt đến thế giới Đấu Phá, đã hô lên "Ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, đừng khinh thiếu niên cùng!" Các loại Xuyên Việt Giả hình hình sắc sắc, khiến Bình Tâm, Nữ Oa, Bạch Miêu Miêu tràn đầy kinh ngạc.

Địa Cầu chẳng qua chỉ là một thế giới hằng sa nhỏ bé, sao lại có thể xuất hiện nhiều Xuyên Việt Giả như vậy chứ?

Hơn nữa thế giới mà thanh niên lái Mercedes kia xuyên qua, cấp độ của nó lại là Đại Thiên Thế Giới đỉnh cấp (thấp hơn thế giới Bán Bộ Vĩnh Hằng).

"Ồ?" "Nam tử tên Chu Thanh này, y vậy mà lại xuyên việt đến một thế giới Hồng Hoang khác sao?" Nữ Oa cảm nhận được một trận dao động thời không, thế giới mà Chu Thanh xuyên qua chính là một Hồng Hoang khác, hơn nữa thế giới Hồng Hoang này cũng có Thánh Nhân tên Nữ Oa!

"Khởi nguyên của chư thiên vạn giới là Chí Cao Hồng Hoang, Hồng Hoang chúng ta đang ở, cùng với vô số Hồng Hoang mà Xuyên Việt Giả xuyên qua, đều chỉ là chiếu rọi của Chí Cao Hồng Hoang mà

thôi.” “Ví dụ như thanh niên tên Diệp Phàm này, thế giới Già Thiên mà y xuyên qua cũng có chiếu rọi Hồng Hoang, có Tam Thanh, có Tây Vương Mẫu, còn có Đấu Chiến Thánh Viên.” Tô Thần mỉm cười, ánh mắt có chút thú vị.

Nếu mình tiến vào những thế giới mà họ xuyên qua du lịch một chút, có lẽ sẽ rất vui chăng?

Tô Thần dẫn Bình Tâm, Nữ Oa, Bạch Miêu Miêu quay về Địa Cầu.

Y giống như một người bình thường hiếu thuận cha mẹ, dẫn họ du ngoạn khắp núi sông tươi đẹp của thế giới, đối với những “Xuyên Việt Giả” gặp trên đường, cơ bản đều coi như không nhìn thấy.

Hiện tại không có bất kỳ việc gì có thể sánh bằng hạnh phúc đoàn tụ cùng gia đình.

Theo thời gian trôi đi.

Cha mẹ dần già đi, họ nhìn thấy con cháu quây quần, nội tâm không còn hối tiếc.

Vỏn vẹn mấy chục năm.

Bình Tâm, Nữ Oa, Bạch Miêu Miêu họ dường như cảm thấy đã trôi qua một Đạo Kỷ, cùng phu quân (Ca ca) của mình, mỗi ngày sống với thân phận phàm nhân bình thường vô cùng mãn nguyện.

Khi cha mẹ đến đại hạn.

Tô Thần nắm tay họ, nét mặt lộ vẻ bi thương quyến luyến.

“Ông!” Khoảnh khắc tiếp theo.

“Đạo” mà y tự động phong ấn đột nhiên bị phá vỡ, toàn thân y tràn ngập một loại đạo vận “Luân Hồi” chí cao vĩnh hằng, khi mở mắt trở lại, đôi mắt vốn bi thương trở nên bình đạm sáng trong.

“Chúc mừng Phu quân!” “Chúc mừng Phu quân!” “Chúc mừng Ca ca!” Bình Tâm, Nữ Oa, Bạch Miêu Miêu tuy nói không thể cảm nhận được “Đạo” của Thần Thoại Đại La, nhưng lại thông qua ánh mắt của y, lập tức biết “Đạo tâm” của Tô Thần đã hoàn toàn viên mãn.

“Hoa!” Chỉ thấy Tô Thần đứng dậy, thời không luân chuyển.

Cha mẹ đang đến đại hạn trong nháy mắt trở nên vô cùng trẻ trung, tràn đầy sức sống, ý khí phong phát.

Là Thần Thoại Đại La nhất chứng vĩnh chứng, cha mẹ Tô Thần cũng coi như là một loại nhất chứng vĩnh chứng khác, tuyên cổ vĩnh tồn, ngay cả các Thần Thoại Đại La khác cũng không thể xóa bỏ.

Lúc trước sau khi xuyên việt Hồng Hoang, điều Tô Thần lo lắng nhất trong lòng chính là cha mẹ người thân của mình.

Nay trở về.

Quây quần bên cha mẹ, dẫn họ du ngoạn thế giới, thể nghiệm các loại phong tục tập quán, sống một cuộc sống hạnh phúc mà cha mẹ từng vô cùng mơ ước, nhân sinh không còn hối tiếc.

Chấp niệm trong nội tâm y, cũng đã hoàn toàn buông xuống, “Đạo tâm” cũng thật sự viên mãn!

“Đến lúc trở về Chí Cao Hồng Hoang, tiêu hóa những gì thu được từ chuyến hồi quy này rồi.” Tô Thần sắp xếp cho cha mẹ và ba nữ, sau đó quay về Chí Cao Hồng Hoang, tùy ý khai tích một động phủ, liền tiến hành bế quan.

Thế giới Chí Cao Hồng Hoang.

“Kịch bản Vu Yêu” đang diễn ra như lửa bỏng, Tô Thần cũng cuối cùng xuất quan.

Lần bế quan này thu hoạch vô cùng viên mãn, không những “Đạo

tâm" của bản thân hoàn mỹ không tì vết, thậm chí "Luân Hồi Đại Đạo" mà mình đã sáng lập cũng tiến thêm một bước.

"Tô Thần Đạo hữu, có thời gian có thể đến Bất Chu Sơn tranh luận một trận." Vừa xuất quan, trong thức hải đã vang lên truyền âm của Thần Thoại Hậu Thổ.

Sau khi chứng đạo Thần Thoại Đại La, y thông qua toàn tri toàn năng hiểu rõ đại thế vận hành của Chí Cao Hồng Hoang, đều là "kịch bản" do các Thần Thoại Đại La chế định, nhằm mục đích giết thời gian nhàm chán, hoặc xem trò cười của các Thần Thoại Đại La khác.

Là Thần Thoại Đại La chứng đạo trong kỷ nguyên mới, Tô Thần tạm thời chưa tham gia vào các "kịch bản" này, bởi vậy cũng vui vẻ nhàn rỗi.

Vì tình nghĩa hộ đạo của Thần Thoại Hậu Thổ đối với mình, đối với lời mời của nàng, Tô Thần đương nhiên cũng sẽ không từ chối.

Đến Bất Chu Sơn.

Nhìn thấy trụ trời đất này khắp nơi thương tích, thi thể Yêu tộc và Vu tộc chất thành núi, máu chảy thành sông, tỏa ra khí huyết sát bàng bạc, nhìn là biết tình hình sau đại chiến.

Rất nhiều thành viên Vu tộc sắc mặt tràn đầy cừu hận, nhưng một số Đại Vu đỉnh cấp lại sắc mặt bình tĩnh.

Bởi vì tất cả điều này đều là "kịch bản Vu Yêu" mà thôi.

Chỉ có những tồn tại dưới Thần Thoại Đại La mới nghĩ rằng Lượng Kiếp bùng nổ, Vu Yêu nhị tộc bất tử bất hưu.

Hậu Thổ đang chuẩn bị quay về bộ lạc, đột nhiên nhìn thấy giữa một vách núi khẽ chấn động, thần quang Đại Đạo vô biên nhuộm màu trời đất, từ giữa đó bước ra một nam tử tuấn tú mặc đạo bào xanh.

Y ánh mắt tham lam nhìn Hậu Thổ, lóe lên một tia dâm tà, sau đó nghiêm mặt chắn trước mặt Hậu Thổ làm một cái kê thủ (chắp tay).

Chương 323

"Bần đạo Huyền Thanh, ra mắt Hậu Thổ Đạo hữu!" Hậu Thổ lộ ra một tia thú vị.

Thấy ánh mắt y lộ ra sự chế giễu và hí hước, Huyền Thanh cứ ngỡ đối phương đang phòng bị và kiêng kỵ, dù sao mình là Xuyên Việt Giả mang theo "Đại Đạo Hệ Thống", chỉ cần dẫn dắt Hậu Thổ ở Bất Chu Sơn sáng lập Địa Đạo, là có thể hoàn thành nhiệm vụ hệ thống, trở thành Đại Đạo Thánh Nhân chí cao vô thượng!

Đến lúc đó.

Mình có thể giẫm Tam Thanh, đánh Hồng Quân, xưng bá Hồng Hoang.

Tay trái ôm một Nữ Oa, tay phải ôm một Hậu Thổ, giữa lại có hai nhân thê Thái Âm Thần Hi Hòa và Thường Hi, cuộc sống chẳng phải sẽ mỹ mãn sao?

"Hậu Thổ Đạo hữu, Bần đạo biết nàng vì Vu Yêu Lượng Kiếp mà phiền não, Ngô có một cách có thể triệt để giải quyết Thiên Đình Yêu tộc, giúp Vu tộc của nàng giành chiến thắng Lượng Kiếp!" Huyền Thanh để thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ hệ thống, trực tiếp nói ra lời kinh người không ngừng.

"Ồ?" Hậu Thổ khẽ nhướng mày, vốn định tiện tay bóp chết Xuyên Việt Giả này, nhưng cảm nhận được Tô Thần đã đến, nên liền để y tự mình nhìn xem, để y tiện lĩnh hội nhiệm vụ mà mình sẽ giao phó.

Dung mạo Huyền Thanh trước mắt trông rất chỉnh tề, biểu hiện cũng rất tiên phong đạo cốt, nhưng tia dâm tà trong ánh mắt thoáng nhìn đã thấy đối phương kiêu ngạo dâm dật, cuồng vọng tự đại, không có chút "Đạo tâm" nào đáng nói.

Không biết là Thần Thoại Đại La nào trong lúc nhàm chán đã tạo ra Xuyên Việt Giả này!

Kể từ khi Tô Thần khai sáng "Luân Hồi Đại Đạo", chứng đạo Thần Thoại Đại La, tất cả Thần Thoại Đại La sau khi biết y là một tồn tại quật khởi từ Trung Đoan Hồng Hoang, liền bắt đầu sản xuất hàng loạt Xuyên Việt Giả.

Có Xuyên Việt Giả thì gắn liền với các loại Hệ Thống, có người thì như Tô Thần biết trước đại thế Hồng Hoang, mục đích là hy vọng có thể noi gương mình bồi dưỡng ra một tôn Thần Thoại Đại La, từ đó tăng cường thế lực phe phái của mình, chuẩn bị cho việc tranh đoạt "Bàn Cổ" trong tương lai.

Vô số Đạo Kỷ qua.

Các loại Xuyên Việt Giả đã gây ra sự phá hoại ngày càng lớn cho Hồng Hoang, khiến nàng cũng có chút đau đầu, chuẩn bị để Tô Thần xử lý, vừa vặn Đạo Kỷ này y không có bất kỳ kịch bản nào.

Huyền Thanh và Hậu Thổ nhìn nhau, thấy ánh mắt nàng lộ ra vẻ mặt, tựa như đang nhìn một con khỉ vậy, y cứ ngỡ đối phương không tin mình, vì thế trực tiếp dựa vào gợi ý của hệ thống mà mở lời.

"Hậu Thổ Đạo hữu, nàng là Tổ Vu được thai nghén từ tinh huyết Bàn Cổ Đại Thần, cũng là Địa Đạo chi chủ được Hồng Hoang ấn định, với 'Thổ Chi Pháp Tắc' mà nàng nắm giữ, cộng thêm huyết mạch của nàng, có thể thân hợp Bất Chu Sơn mà kiến lập Địa Đạo Luân Hồi!" "Đến lúc đó, nàng với tư cách Địa Đạo chi chủ, muốn thay đổi vận mệnh Vu tộc của mình, chẳng phải là dễ như trở bàn tay sao?" Huyền Thanh nói xong.

Y ban đầu cứ ngỡ Hậu Thổ sẽ rất hứng thú, sau đó sẽ cầu xin mình giúp nàng thân hợp Bất Chu Sơn, kiến lập Địa Đạo Luân Hồi, ai ngờ đối phương lại lộ ra vẻ mặt nhìn kẻ ngốc. 'Hừ!' 'Đợi ta chứng

đắc Đại Đạo Thánh Nhân, nhất định phải hung hăng giẫm đạp nàng trước, để nàng biết kết cục của việc dám coi thường ta!' Nhưng đúng lúc này.

Một nam tử tuấn tú phong thần mặc đạo y màu tím, thong thả đi lên, khí độ dung mạo và phong thái của y, ngay cả Huyền Thanh Xuyên Việt Giả này cũng vô cùng ghen tị.

"Tô Thần, Đạo Kỷ này ngươi vừa vặn không có kịch bản, vậy những tên hề nhảy nhót này liền giao hết cho ngươi." Hậu Thổ nói xong, đi đến trước mặt Tô Thần đưa tay nhéo một cái vào má y, sau đó cười tủm tỉm rời đi.

Bình Tâm trong thế giới Trung Đoan Hồng Hoang là thân chiếu rọi của nàng, nàng cũng từng để lại một dấu ấn của mình trên thân thể Bình Tâm, xét từ góc độ này mà nói, Tô Thần cũng là đạo lữ (phu quân) của mình.

Hơn nữa y lại là Thần Thoại Đại La do mình tự tay bồi dưỡng, thân cận một chút cũng là lẽ đương nhiên.

"Được!" Đối với sự giao phó của Hậu Thổ, Tô Thần gật đầu đồng ý.

Y với tư cách "Bàn Cổ" của Đạo Kỷ này, cần phải nắm bắt mỗi đại thế, không cần thiết lãng phí tinh lực vào những Xuyên Việt Giả này, để đền đáp tình nghĩa hộ đạo của nàng, xử lý những Xuyên Việt Giả này đương nhiên không có vấn đề gì.

Lúc này.

Huyền Thanh thấy Hậu Thổ lại thân mật với một nam tử xa lạ như vậy, phổi y suýt nữa thì tức nổ tung.

Trong nhiệm vụ mà hệ thống phát ra, phải giúp Hậu Thổ thân hợp Bất Chu Sơn sáng lập Địa Phủ, như vậy mình mới có thể thật sự

chứng đắc Đại Đạo Thánh Nhân, bởi vậy Huyền Thanh trong lòng đã sớm coi Hậu Thổ là một trong những hậu cung của mình, ai ngờ lại xuất hiện một Tô Thần.

"Hệ thống, Tô Thần này có thực lực thế nào?" "Hồi Túc chủ, y chẳng qua chỉ là một Đại La bé nhỏ mà thôi." Nghe hệ thống trả lời, nội tâm Huyền Thanh yên tâm không ít.

Y xuyên việt đến thế giới Hồng Hoang đã mấy chục vạn năm, dưới sự giúp đỡ của hệ thống sớm đã đột phá đến Chuẩn Thánh đỉnh phong, làm sao lại sợ một Kim Tiên Đại La bé nhỏ?

Chỉ có điều nội tâm y hơi chút do dự.

Tên "Tô Thần" hoặc "Thú Thần" này, dường như Hồng Hoang chưa từng xuất hiện, lẽ nào là một tiểu lâu la vô danh tiểu tốt?

"Xuyên Việt Giả Địa Cầu?" Tô Thần nhìn Huyền Thanh, một niệm liền biết lai lịch của y.

Đối với sự ghen ghét mà y để lộ ra, cùng với ý muốn độc chiếm Hậu Thổ, khóe miệng Tô Thần khẽ nhếch lên, lộ ra một tia thú vị.

"Bá!" Khoảnh khắc này.

Khi Huyền Thanh nghe Tô Thần một lời nói toạc thân phận của mình, toàn thân y đột nhiên chấn động mạnh, đôi mắt y đột nhiên co rút lại, trong chớp mắt đã phong tỏa toàn bộ bầu trời.

Dù thế nào đi nữa, thân phận Xuyên Việt Giả của mình đều phải giữ bí mật.

Trước khi chưa chứng đắc Đại Đạo Thánh Nhân, nếu để Hồng Quân thậm chí là Thiên Đạo biết được, tuyệt đối sẽ bị họ diệt sát!

"Ngươi làm sao biết thân phận của ta?

Lẽ nào, ngươi cũng là người Hoa Hạ xuyên việt từ Địa Cầu đến?"

Sau khi phong tỏa toàn bộ bầu trời, Huyền Thanh hơi chút yên tâm, trong mắt y, Tô Thần đã là một cái xác chết, trước khi y hóa thành tro bụi, hãy dò hỏi xem y có bảo bối như hệ thống không.

Tô Thần gật đầu, sau đó lại khẽ lắc đầu.

"Ngô cũng là một Xuyên Việt Giả, nhưng lại là một An Lạc Nhân xuyên việt từ Địa Cầu đến!" Dù sao mình hiện tại cũng không có việc gì, chi bằng chơi đùa với Xuyên Việt Giả này để giết thời gian.

"Hừ!" "Nếu ngươi đã nhìn ra thân phận của Ngô, vậy ngươi hãy chết đi!" Huyền Thanh cực kỳ không thích ánh mắt Tô Thần nhìn mình, cái kiểu mèo vờn chuột thậm chí là nhìn khỉ vậy, thật sự khiến y khó mà chịu đựng, để không bại lộ thân phận của mình, Tô Thần Xuyên Việt Giả này nhất định phải chết!

"Ngươi không giết được Ngô." Tô Thần thở dài.

Ban đầu còn định chơi đùa với y, ai ngờ Huyền Thanh lại cứ nhất quyết muốn giết mình, vậy còn tìm đâu ra niềm vui nữa?

"Thật là khẩu khí lớn." "Kim Tiên Đại La bé nhỏ, dù ngươi cũng có hệ thống, nhưng trước mặt đại năng Chuẩn Thánh đỉnh phong như Bản tọa, chẳng qua chỉ là kiến hôi có thể diệt bằng một ngón tay!" Huyền Thanh lạnh lùng cười nhìn Tô Thần, tay phải khẽ búng một cái.

"Bá." Trong tích tắc.

Bầu trời vốn quang đãng vạn dặm trong nháy mắt mây đen giăng kín, ngay lập tức ngưng tụ ra một đạo Thần Lôi Đại Đạo thô như vạn mẫu, sau đó trực tiếp đánh xuống Tô Thần.

"Ầm ầm!" Chỉ thấy Thần Lôi Đại Đạo bao trùm nổ tung, không gian thiên địa vỡ nát, Địa Hỏa Thủy Phong cùng tuôn trào diễn hóa thành hắc động, sau đó với tốc độ cực nhanh thôn phệ bầu trời, toàn

bộ thiên địa tựa như biến thành hư vô hắc động.

"Hừ!" Huyền Thanh lạnh hừ một tiếng.

Y chuẩn bị đi đến bộ lạc Vu tộc tìm Hậu Thổ, nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ mà hệ thống phát ra để chứng đắc Đại Đạo Thánh Nhân, sau đó đá Tam Thanh, đánh Hồng Quân, sống một cuộc sống tiêu dao vĩnh hằng.

Nhưng khi y vừa thu hồi thần thông phong tỏa, lại nhìn thấy trong Thần Lôi Đại Đạo có một thân ảnh mặc đạo y màu tím, dung mạo tuấn tú phong thần kia không phải Tô Thần thì là ai?

"Không thể nào!" "Tuyệt đối không thể nào!" Huyền Thanh trợn tròn mắt, sau khi hoàn hồn lại một lần nữa dùng thần thông phong tỏa toàn bộ bầu trời.

Y dù thế nào cũng không nghĩ ra.

Mình với tư cách tồn tại Chuẩn Thánh đỉnh phong, sao lại không thể giết một Kim Tiên Đại La bé nhỏ?

Lẽ nào hệ thống mà y gắn liền có bảo mệnh gì đó?

Chắc chắn là như vậy!

"Không chào hỏi mà đã đánh lén, ngươi thanh niên này không giảng võ đức a!" Tô Thần trong Thần Lôi Đại Đạo thong dong tự tại, không gian bốn phía đều là Địa Hỏa Thủy Phong, nhưng đạo bào màu tím trên người y lại không hề bị hư hại chút nào, ngay cả một hạt bụi cũng không có.

"Bá!" Chỉ thấy y từ thắt lưng lấy ra Hỗn Độn Hồ Lô, ngửa đầu uống một ngụm rượu ngon mà Cộng Công đã tặng, khóe miệng tràn ra chút rượu, tỏa ra hương thơm vô tận cùng thần quang Hồng Mông cuồn cuộn.

“Hừ!” “Ta biết ngươi cũng có hệ thống làm bảo mệnh, nhưng ngươi chẳng qua chỉ là Đại La bé nhỏ, có thể chống đỡ ta được mấy lần?” Lời Huyền Thanh còn chưa dứt, tay phải y nắm thành quyền, bùng phát thần quang Đại Đạo màu vàng vô tận, chiếu rọi chín trời mười đất Hồng Hoang, ngay cả Địa Hỏa Thủy Phong và hắc động xung quanh cũng hóa thành hư vô.

“Oanh!” Đại Đạo oanh minh, trời xanh băng diệt.

Trước đó y chỉ dùng ba phần lực, nhưng đối phương cũng có hệ thống bảo mệnh, lần này y trực tiếp không hề giữ lại chút nào.

Dù thế nào đi nữa.

Tô Thần biết mình là Xuyên Việt Giả nhất định phải chết!

“Vừa mới nói ngươi không giảng võ đức, chớp mắt ngươi lại đánh lén, đúng là tâm ngoan thủ lạt a!” Theo tiếng Đại Đạo oanh minh biến mất, Tô Thần lăng lập giữa không trung, đưa tay lau đi vệt rượu ở khóe miệng, rồi đậy kín nút Hỗn Độn Hồ Lô.

Tô Thần thong thả nói xong, ngón cái và ngón giữa của tay phải khẽ vẫy một cái.

“Bá!” Trong chớp mắt.

Thời không thiên địa Hồng Hoang dường như hoàn toàn tĩnh lặng, tựa như thời không quay ngược vậy.

Những ngọn núi và cây cổ thụ vừa vỡ nát, không gian hắc động, Địa Hỏa Thủy Phong cùng những vết nứt mặt đất tan tành, thậm chí cả mây đen giăng kín do Thần Lôi Đại Đạo ngưng tụ, tất cả đều khôi phục nguyên trạng, dường như chưa từng xảy ra!

“Đây, điều này không thể nào!” Huyền Thanh nhìn thấy cảnh này, đôi mắt y suýt nữa thì lồi ra.

Y dù thế nào cũng không nghĩ ra, mình toàn lực ra tay vậy mà vẫn không làm tổn thương đối phương chút nào, thậm chí y chỉ búng tay một cái đã khiến khu vực này khôi phục như cũ.

“Lẽ nào, hệ thống của y đã giúp y nghịch chuyển thời gian?

Nhưng ta không hề cảm nhận được bất kỳ sức mạnh thời gian nào!” “Hệ thống, rốt cuộc là chuyện gì vậy?

Lẽ nào ‘Đại Đạo Hệ Thống’ của ngươi còn không bằng hệ thống của một Đại La bé nhỏ sao?” Sau khi hoàn hồn, Huyền Thanh điên cuồng gào thét trong đầu với hệ thống. "Haiz!" Tô Thần nhìn Huyền Thanh đang mang vẻ mặt cuồng táo, phẫn nộ, mê hoặc, khó có thể tin, bèn nhẹ nhàng lắc đầu.

Là một xuyên việt giả, ngay cả tình hình cơ bản của thế giới mình xuyên qua cũng chưa làm rõ đã nhảy ra, sau đó dùng đủ loại thủ đoạn độc ác tàn nhẫn để tập kích mình, thật là vô tri lại không biết sợ a!

Nếu an phận ở trong Hồng Hoang mà hành sự kín đáo, cho dù tất cả Thần Thoại Đại La đều biết ngươi là một xuyên việt giả, cũng sẽ không đặc biệt nhắm vào, dù sao mọi người đều bận rộn diễn 'kịch bản', ai lại đi quản một con sâu bọ chứ?

Nhưng hiện tại xuyên việt giả hành sự ngông cuồng, lòng dạ độc ác, đã ảnh hưởng đến 'kịch bản' Hồng Hoang, khiến cho 'Bàn Cổ' của đạo kỷ khai thiên này là Hậu Thổ cũng phải chướng mắt, đặc biệt sắp xếp để Tô Thần đến xử lý.

Ngay lúc Huyền Thanh đang điên cuồng hỏi hệ thống trong đầu, đột nhiên thấy Tô Thần xuất hiện ngay trước mắt mình, hắn hoàn toàn không biết đối phương xuất hiện từ lúc nào, cũng không biết Tô Thần di chuyển ra sao.

Chỉ thấy trong mắt đối phương vẫn lộ ra ánh mắt giễu cợt như

đang xem khỉ, sau đó chậm rãi giơ nắm đấm lên. "Phanh!" Còn chưa đợi Huyền Thanh hoàn hồn, hắn đột nhiên cảm giác được má trái của mình bị đấm một quyền thật mạnh, sau đó bay ngược ra ngoài như diều đứt dây.

Rất nhanh.

Một cơn đau thấu tim gan lập tức truyền khắp toàn thân, ngay cả thần hồn chân linh của mình cũng đang rạn nứt khuếch tán từng tấc, khiến người ta đau đớn tột cùng! "Phụt!" Huyền Thanh phun ra một ngụm huyết trụ màu vàng nhạt, trong đó còn lẫn vô số mảnh vụn răng. "Bành!" Chưa kịp thở, mắt phải của hắn đã thấy một dấu chân màu tím đá về phía má phải của mình.

Xương gò má vỡ nát, nhãn cầu nổ tung.

Toàn bộ những gì Huyền Thanh nhìn thấy đều là ánh sáng màu máu, cùng với thân ảnh màu tím kia. "Tập kích phải không!" "Lòng dạ độc ác phải không!" Lời nói của Tô Thần bình tĩnh đạm nhiên, không cảm nhận được chút tức giận nào, nhưng xuyên việt giả Huyền Thanh này lại sống không bằng chết.

Chương 324

Không chỉ đầu lâu bị đá nổ, ngay cả thần hồn cũng bị nghiền nát hết lần này đến lần khác. "Hệ thống, cứu mạng a!" Dựa vào hơi thở cuối cùng, Huyền Thanh điên cuồng cầu cứu 'Đại Đạo Hệ Thống' trong thức hải.

Hắn vốn tưởng rằng mình xuyên qua, trói buộc hệ thống là có thể vô địch, ai ngờ vừa mới xuất sơn đã gặp phải Tô Thần, một vị Đại La bình thường không có gì lạ, sau đó bị đối phương hành hạ sống không bằng chết.

Nếu sớm biết như vậy, đánh chết hắn cũng không vội vàng nhảy ra như thế!

Đợi đến khi chứng đắc Đại Đạo Thánh Nhân vô địch rồi, muốn làm gì thì làm không được sao? "Túc chủ, đối phương ra tay không có bất kỳ dao động nào của lực lượng Đại Đạo pháp tắc, đã vượt qua nhận thức của hệ thống này, để đảm bảo an nguy cho túc chủ, hệ thống này dùng toàn bộ năng lượng đưa ngươi xuyên qua thời không, trở về Địa Cầu!" Nghe được câu trả lời của hệ thống trong thức hải, Huyền Thanh vừa kinh ngạc vừa cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Quả nhiên. 'Đại Đạo Hệ Thống' là vô sở bất năng.

Cho dù hệ thống mà Tô Thần trói buộc mạnh hơn mình, chỉ cần mình xuyên về Địa Cầu, tương lai vẫn có cơ hội quay lại Hồng Hoang, đến lúc đó nhất định phải cẩu đến cảnh giới Đại Đạo Thánh Nhân mới xuất sơn, rồi sẽ rửa sạch sỉ nhục với Tô Thần.

Đến lúc đó.

Mình sẽ cho hắn biết cái gì gọi là tàn nhẫn! "Vù!" 'Đại Đạo Hệ Thống' trong cơ thể Huyền Thanh điều động toàn bộ bản nguyên hệ

thống bộc phát, nén toàn bộ không gian thành một đường thẳng, xuyên qua Chư Thiên Gia Viên, kết nối Vạn Giới Tinh Hải, ẩn vào một điểm nhỏ đến mức gần như không thể nhìn thấy. "Cuối cùng cũng thoát được!" Trở lại Địa Cầu, nhìn những tòa nhà cao tầng quen thuộc cùng ánh đèn neon, Huyền Thanh chuẩn bị hưởng thụ một phen, sau đó sẽ hung hăng vả mặt những bạn học, người thân đã từng coi thường mình.

Với thực lực Chuẩn Thánh đỉnh phong của hắn, cho dù thần hồn chỉ còn lại một sợi, cũng có thể sống lại bất cứ lúc nào, huống chi còn có 'Đại Đạo Hệ Thống' là ngón tay vàng. "Búng!" Đột nhiên.

Trong đầu hắn vang lên một tiếng búng tay.

Chỉ thấy cảnh tượng trước mắt đang điên cuồng lùi lại, đường hầm thời không bao phủ lấy bản thân, Vạn Giới Tinh Hải, Chư Thiên Gia Viên đều hiện ra trước mắt Huyền Thanh, khiến hắn kinh ngạc đến mức hóa đá hoàn toàn.

Khi hoàn hồn lại.

Hắn nhìn thấy thân ảnh màu tím phong thái tuấn tú trước mắt, trên mặt đối phương nở nụ cười ôn hòa bình tĩnh, ánh mắt giễu cợt. "Không!" "Điều này không thể nào!" "'Đại Đạo Hệ Thống' của ta đã bộc phát toàn bộ bản nguyên hệ thống để đưa ta về Địa Cầu, ngươi làm sao có thể khiến ta quay lại Hồng Hoang?

Lẽ nào ngươi còn mạnh hơn cả 'Đại Đạo Hệ Thống'?" Huyền Thanh không phải kẻ ngốc.

Thông qua những gì đã trải qua trước đó cùng với ánh mắt giễu cợt của Tô Thần, hắn lập tức đoán ra sự thật. "Ta à, chẳng qua chỉ là một Đại La bình thường không có gì lạ mà thôi!" Thấy Huyền Thanh lộ ra vẻ kinh ngạc, hối hận, nghi hoặc, cùng với thái độ chấp nhận số phận, Tô Thần ung dung đưa tay phải ra, sau đó vươn về phía hắn hư

không một trảo. "Xèo xèo!" Chỉ thấy một quả cầu ánh sáng hình tròn đang kêu 'xèo xèo', tỏa ra hồ quang điện màu tím lam, dẫn dắt Đại Đạo pháp tắc giữa đất trời, hiện ra đủ loại dị tượng khác nhau. "Đây chính là 'Đại Đạo Hệ Thống' mà ta trói buộc sao?" Trước khi hóa thành tro bụi, Huyền Thanh nhìn thấy quả cầu ánh sáng màu tím lam to bằng ngón tay cái này, sau đó lập tức tịch diệt.

Gió chiều nhẹ thổi, tro bụi tan vào trong núi rừng, rất nhanh đã không còn thấy chút dấu vết nào. "Có chút thú vị!" Tô Thần nắm quả cầu ánh sáng màu tím lam trong tay, cảm nhận được một tia 'Đại Đạo tinh túy' ẩn chứa bên trong, hai mắt lộ ra vẻ hứng thú.

Đúng lúc này.

Một thanh âm của Đại Đạo vang lên nhè nhẹ. "Tô Thần đạo hữu, bần đạo Lý Nhĩ, có bằng lòng đến Côn Luân của ta làm khách một chuyến không?" "Đạo Tổ tương mời, cố sở nguyện nhĩ!" "Thiện!" "Bần đạo ở Côn Luân cung kính chờ đạo hữu đại giá quang lâm!" Tô Thần không ngờ.

Đạo Tổ lại chủ động mời mình đến Côn Luân làm khách, đây là muốn lôi kéo mình vào phe 'Đạo Môn' của bọn họ sao?

Sau khi chứng đạo Thần Thoại Đại La, Tô Thần tuy không rõ lắm về vai diễn của tất cả các Thần Thoại Đại La, nhưng đối với 'Đạo Tổ' Lý Nhĩ thì lại như sấm bên tai.

Ngài không phải sinh ra đã là Thần Thoại Đại La, mà là xuất thân từ Nhân tộc bình thường.

Ngài chứng đạo vào đạo kỷ khai thiên đầu tiên của Nguyên Thủy Thiên Vương, và truyền lại 《Đạo Đức Kinh》 lưu danh vạn cổ.

Khi đạo kỷ đầu tiên của Hồng Hoang trở về Hư Vô Hồng Mông, người khai thiên Nguyên Thủy Thiên Vương đã chạm đến cảnh giới

'Vô Cực' trong Tiên Thiên Ngũ Thái, tất cả Thần Thoại Đại La đều tranh đoạt thân phận 'Bàn Cổ' khai thiên.

Đại Đạo tàn sát vô số đạo kỷ, Lý Nhĩ vừa mới chứng đạo không được các Thần Thoại Đại La lão làng để vào mắt.

Nhưng khi Lý Nhĩ một lần nữa tìm đến Nguyên Thủy Thiên Vương, cùng Linh Bảo Thiên Tôn thành lập liên minh 'Tam Thanh', mạnh mẽ tranh đoạt được thân phận 'Bàn Cổ' khai thiên thứ hai.

Đạo kỷ thứ hai của Hồng Hoang kết thúc, với tư cách là người khai thiên, sự khống chế của Lý Nhĩ đối với 'Đạo' đã vượt qua Nguyên Thủy Thiên Vương, trở thành Đạo Đức Thiên Tôn đứng đầu Tam Thanh, chỉ còn một bước nữa là có thể thực sự đột phá cảnh giới 'Thái Cực', làm kinh ngạc tất cả các Thần Thoại Đại La lão làng.

Do 《Đạo Đức Kinh》 mà ngài truyền lại có ảnh hưởng quá lớn đến Hồng Hoang, cộng thêm việc ngài lại vô tư chia sẻ cảm ngộ 'Thái Cực' cho tất cả các Thần Thoại Đại La, vì vậy được đông đảo Thần Thoại Đại La kính xưng là 'Đạo Tổ'.

Ngài đã đóng rất nhiều thân phận trong 'kịch bản' Hồng Hoang, có Tiên Đạo chi tổ 'Hồng Quân', cũng có Nhân giáo giáo chủ 'Thái Thanh', đồng thời lại có Thiên Đình 'Thái Thượng Lão Quân'.

Chính vì sức ảnh hưởng mạnh mẽ của Lý Nhĩ, trong 'kịch bản' Hồng Hoang do đông đảo Thần Thoại Đại La định ra.

Bất kể là Hung Thú Lượng Kiếp, hay Long Hán Đại Kiếp, thậm chí là Vu Yêu Lượng Kiếp, những đại thế này đều cho phép có những thay đổi nhất định, nhưng đại thế Nhân tộc quật khởi thì dù thế nào cũng không được phép thay đổi! ...

Côn Luân.

Một dãy núi nguy nga, từ đông sang tây như thân thể của Đại Đạo

kéo dài sừng sững giữa trời đất.

Mây mù bốc hơi che phủ núi đồi, linh căn tùng bách trúc xanh mọc khắp nơi thành rừng, quỳnh thảo dao hoa đua nhau khoe sắc, tiên hạc thụy thú bay lượn cùng hót, sinh cơ bừng bừng thể hiện hết cảnh tượng khí phái tiên gia.

Từng tòa tiên cung vàng son lộng lẫy, chồng chất lên nhau, thanh khí bồng bềnh cuồn cuộn dâng lên, kim quang rực rỡ chiếu thẳng lên trời cao, thể hiện cảnh sắc hùng vĩ tráng lệ.

Tô Thần cưỡi một đám mây lành màu trắng bay đến, chậm rãi thong dong, không nhanh không chậm. "Bần đạo Huyền Đô, ra mắt Tô Thần đạo hữu!" "Gia sư đã đợi ở Thái Thanh Cung, mời đạo hữu theo ta đến." Huyền Đô khí độ bất phàm mỉm cười chắp tay chào Tô Thần, sau đó làm tư thế mời. "Ra mắt Huyền Đô đạo hữu!" Sau khi đáp lễ.

Tô Thần theo hắn đến đỉnh Côn Luân, nhìn thấy một tòa cung điện cổ kính thanh nhã, trên tấm biển có ba đạo văn màu tím vàng 'Thái Thanh Cung'!

Bước vào trong đại điện.

Tô Thần nhìn thấy ba thân ảnh. "Ra mắt Đạo Tổ, ra mắt Nguyên Thủy Thiên Vương, ra mắt Linh Bảo Thiên Tôn!" Đối với Thần Thoại Đại La mà nói.

Tất cả mọi người đều là 'Đạo', đạo thể hữu hình và đạo thể vô hình, đều do ý nguyện nội tâm của cá nhân mà thành.

Ngươi cảm thấy 'ngài' là nam tính thì chính là nam tính, ngươi cho rằng 'ngài' là nữ tính thì chính là nữ tính, thậm chí có thể là béo gầy cao thấp, già, trung niên, thanh niên cũng như trẻ con loli.

Ngay cả tính cách của 'ngài', cũng hoàn toàn phụ thuộc vào bản thân.

Ngươi cho rằng ngài là người tốt, ngài chính là người tốt, cho rằng ngài là kẻ giỏi tính toán đứng sau giật dây, thì ngài chính là âm mưu gia lớn nhất Hồng Hoang.

Tất cả mọi thứ, đều hoàn toàn dựa vào nhận thức của bản thân.

Đương nhiên.

Thần Thoại Đại La cũng có thể chủ động hiển hóa 'đạo thân', ví như Thần Thoại Hậu Thổ, đạo thân đối ngoại của nàng chính là một vị Tổ Vu thánh khiết điển nhã, hoàn mỹ không tì vết.

Trong mắt Tô Thần.

Đạo Tổ Lý Nhĩ là một lão giả từ mi thiện mục, hạc phát đồng nhan, Nguyên Thủy Thiên Vương là một trung niên khí độ bất phàm, phong thái nho nhã, Linh Bảo Thiên Tôn là một thanh niên tinh mâu kiếm mi, ý khí phong phát. "Ra mắt Tô Thần đạo hữu!" "Ra mắt Tô Thần đạo hữu!" Tam Thanh từ trên bồ đoàn đứng dậy, mỉm cười hòa ái chắp tay đáp lễ. "Đạo hữu đến thật đúng lúc, linh trà của bần đạo vừa mới pha xong." Nguyên Thủy Thiên Vương nhiệt tình mời Tô Thần ngồi xuống trước án ngọc, nâng ấm trà rót đầy một tách linh trà, tỏa ra hơi nóng lượn lờ, hương thơm vô biên phả vào mặt.

Đến cảnh giới của bọn họ, sớm đã không còn bị thời gian không gian ràng buộc, bất kể Tô Thần đến lúc nào, ấm linh trà này cũng sẽ 'vừa mới' pha xong. "Đúng là trà ngon, thuần hậu ngọt ngào, dư vị vô cùng!" Tô Thần nâng tách trà được rót bảy phần đầy lên nhẹ nhàng nhấp một ngụm, vẻ mặt đầy tán thưởng. "Đạo hữu nếu thích, bần đạo sẽ tặng ngươi một ít." Nguyên Thủy Thiên Vương nói xong, đưa tay lấy ra một hộp trà làm bằng ngọc tủy, sau đó đưa đến trước mặt Tô Thần. "Đa tạ đạo hữu!" Tô Thần không khách khí, trực tiếp nhận lấy.

Đạo Đức Thiên Tôn, Linh Bảo Thiên Tôn cũng lần lượt tặng một

món quà cho Tô Thần để tỏ vẻ thân cận. "Tô Thần đạo hữu, nghe nói Hậu Thổ giao cho ngươi xử lý các xuyên việt giả ở Hồng Hoang?" Sau khi uống xong một tách linh trà, Đạo Đức Thiên Tôn chủ động nhìn về phía hắn. "Không sai!" "Lúc vừa đến Côn Luân, bần đạo đã xử lý một xuyên việt giả." Tô Thần nói xong, lấy ra 'Đại Đạo Hệ Thống' mà mình lấy được từ 'Huyền Thanh' kia, đưa đến trước mặt bọn họ.

Hắn đã hiểu ra.

Lần này Đạo Đức Thiên Tôn gọi mình đến, ngoài việc tỏ vẻ thân cận, có lẽ cũng liên quan đến 'xuyên việt giả' này.

Dù sao.

Hậu Thổ là 'Bàn Cổ' của đạo kỷ này.

Nàng nắm giữ quyền hành tối cao của trời đất Hồng Hoang, xử lý những xuyên việt giả gây rối Hồng Hoang cũng là chức trách của nàng, tất cả các Thần Thoại Đại La không thể vì thế mà phản đối. "Những 'hệ thống' của các xuyên việt giả này, Tam Thanh chúng ta trong vô số đạo kỷ đã thu được không ít, nếu bây giờ do đạo hữu ngươi xử lý, vậy bần đạo không bằng giao những 'hệ thống' này cho ngươi đi!" Linh Bảo Thiên Tôn đặt tách trà xuống, nhẹ nhàng vung tay một cái liền hiện ra một phương thế giới thứ nguyên Đại Thiên, bên trong chi chít toàn là các loại 'hệ thống' khác nhau.

Lúc này.

Đạo Tổ mỉm cười với Tô Thần. "Tô Thần đạo hữu, lai lịch của 'hệ thống' xuyên việt giả này hẳn ngươi cũng rõ, có một số là do Thần Thoại Đại La đo ni đóng giày, có một số là do bản nguyên Hồng Hoang hình thành, nếu ngươi thao tác thỏa đáng, không chỉ Đại Đạo của bản thân có thể tiến thêm một bước, thậm chí còn có hy vọng cảm nhận được 'Thái Cực chi ý'." 'Đạo' của mỗi Thần Thoại Đại La đều

không giống nhau.

Vì vậy cho dù 'bọn họ' không có hình thể, hoặc cố ý biến thành đạo khu của Thần Thoại Đại La khác, cũng sẽ bị các Đại La khác nhận ra ngay.

Những 'hệ thống' do các Thần Thoại Đại La này chế tạo đều ẩn chứa một tia tinh túy Đại Đạo của bản thân, nếu có thể cảm ngộ và tiêu hóa, đối với Đại Đạo của bản thân cũng có nhiều lợi ích. "Đạo Tổ hậu ái, bần đạo có chút hoảng sợ." Tô Thần nhìn về phía Đạo Tổ, thần sắc đầy nghi vấn.

Mình với tư cách là Thần Thoại Đại La vừa mới chứng đạo trong kỷ nguyên này, không có bất kỳ liên quan nào với Tam Thanh bọn họ, dựa vào đâu mà đối xử với mình như vậy? "Tô Thần đạo hữu ngươi cứ yên tâm, bần đạo xuất thân là Nhân tộc, mà ngươi cũng là Nhân tộc Địa Cầu xuất thân, giữa đôi bên đều là Nhân tộc, vì vậy đối với ngươi không có ý đồ gì khác." "Nếu ngươi cảm thấy không yên tâm, vậy không bằng đợi đến kỷ nguyên tiếp theo, ngươi đến đóng vai 'tiểu hào' Thái Thượng Lão Quân của ta, để ta có thể nghỉ ngơi một phen!" Đạo Tổ lộ ra nụ cười nhàn nhạt, ánh mắt vô cùng thành chí.

Chương 325

"Bần đạo đã đồng ý với Hậu Thổ đạo hữu tiến vào Địa Phủ, nàng chuyên môn tạo cho bần đạo một vai diễn 'Luân Hồi Đạo Tôn', việc này nói không chừng sẽ có xung đột với 'tiểu hào' Thái Thượng Lão Quân của Đạo Tổ a." Tô Thần có thể cảm nhận được sự thành chí của Đạo Tổ đối với mình, cũng có thể cảm nhận được thái độ thân cận và hòa ái của Tam Thanh bọn họ, nhưng do mình vừa mới chứng đạo Thần Thoại Đại La, tính cách cẩn thận quen rồi, luôn lo lắng sẽ có chuyện khác. "Không sao!" ""Tiểu hào' Thái Thượng Lão Quân của ta kịch tình không nhiều, cũng sẽ không có xung đột gì với 'Luân Hồi Đạo Tôn' của ngươi, nhưng nếu đạo hữu tạm thời có chút băn khoăn, vậy thì đợi đến kỷ nguyên tiếp theo hẵng bàn lại, thế nào?" Đạo Tổ nói xong, tự mình cầm ấm trà lên, rót vào tách trà của Tô Thần bảy phần đầy. "Đa tạ Đạo Tổ!" Tô Thần khẽ gật đầu ra hiệu, không nhận lấy một thế giới Đại Thiên hệ thống mà Linh Bảo Thiên Tôn đưa tới.

Mười nguyên hội thời gian vội vã trôi qua.

Lần này Đạo Tổ mời Tô Thần đến, ngoài việc muốn hắn đóng vai 'tiểu hào' Thái Thượng Lão Quân của mình, lại còn chủ động đề xuất cùng hắn luận đạo.

Trong quá trình luận đạo.

Đạo Tổ, Nguyên Thủy Thiên Vương, Linh Bảo Thiên Tôn vô tư chia sẻ 'Thái Cực chi ý' mà bản thân lĩnh ngộ cho Tô Thần, điều này khiến hắn có nhận thức rõ ràng nhất về 'Tiên Thiên Ngũ Thái', đối với việc theo đuổi 'Đạo' trong tương lai cũng có mục tiêu rõ ràng hơn. 'Tiên Thiên Ngũ Thái' gồm: Thái Dịch, Thái Sơ, Thái Thủy, Thái Tố, Thái Cực, lần lượt tương ứng với hình thái cuối cùng của 'Đạo', cũng

là sự tồn tại mà tất cả các Thần Thoại Đại La cầu mà không được.

Trước khi Nguyên Thủy Thiên Vương khai tịch Hồng Hoang, tất cả các Thần Thoại Đại La sinh ra đã là tiên thiên thần thai thánh đều là 'Đạo chi chúa tể', nhất chứng vĩnh chứng, toàn tri toàn năng, bất hủ bất diệt, siêu thoát mọi tồn tại.

Nhưng khi ngài khai thiên lần đầu tiên, thế giới Hư Vô Hồng Mông âm dương chưa phân, 'Đạo' có chí cực, vừa bao gồm vạn đạo chí lý, cũng bao gồm giới hạn thời không lớn nhất và nhỏ nhất, buông ra thì khắp lục hợp, thu lại thì ẩn trong tâm.

Có thể lớn hơn bất kỳ 'Đạo' nào mà không thể vượt qua Hư Vô Hồng Mông, cũng có thể nhỏ hơn bất kỳ 'lượng' nào mà không bằng không hoặc vô, là sự hiển hóa của hình thái cao hơn của 'Đạo'.

Với tư cách là Thần Thoại Đại La. 'Bọn họ' là người khai sáng Đại Đạo, cũng là chúa tể của Đạo, siêu thoát vĩnh hằng, không bị bất kỳ 'chất' và 'lượng' nào trói buộc.

Cho dù bị nhiều Thần Thoại Đại La vây công, cũng sẽ không bị phong ấn, càng không bị giết chết, thậm chí đối mặt với sự tồn tại cao hơn của 'Đạo' là cảnh giới 'Thái Cực', cũng vẫn như vậy.

Nhưng tất cả những người khai sáng Đại Đạo đều là duy nhất của Đạo, tất cả đều là những tồn tại có tâm tính cao ngạo, nếu các Thần Thoại Đại La khác đột phá đến cảnh giới 'Thái Cực', chẳng phải điều đó có nghĩa là 'Đạo' của mình không bằng đối phương sao?

Vì vậy.

Kể từ khi Nguyên Thủy Thiên Vương là người đầu tiên khai thiên trong Hư Vô Hồng Mông cảm ngộ được 'Thái Cực chi ý', toàn bộ Thần Thoại Đại La đều sẽ tranh đoạt thân phận 'Bàn Cổ' khai thiên, mục đích là để không bị tụt hậu so với người khác!

Đạo Đức Thiên Tôn sở dĩ được vô số Thần Thoại Đại La tôn xưng là 'Đạo Tổ', ngoài 《Đạo Đức Kinh》 và 'Đạo Môn' mà ngài sáng lập, điều quan trọng nhất là ngài sẵn sàng chia sẻ 'Vô Cực chi ý' với tất cả các Thần Thoại Đại La.

Thành tựu và tấm lòng như vậy, xứng đáng với danh xưng 'Đạo Tổ', cho dù là Thần Thoại Hậu Thổ đã từng tàn sát tranh đoạt 'Bàn Cổ' với ngài, trong lòng cũng vô cùng công nhận.

Tô Thần khai sáng 'Luân Hồi Đại Đạo' chứng đạo Thần Thoại Đại La, cùng bọn họ luận đạo, cảm nhận được họ không chút giữ lại chia sẻ 'Thái Cực chi ý', cả người chìm vào một loại 'ngộ đạo chi cảnh' huyền diệu.

Không có trời rơi hoa lệ, đất vọt kim liên, đại đạo thần luân hiện ra, cũng không có dị tượng đại đạo nào xuất hiện.

Đạo Đức Thiên Tôn, Nguyên Thủy Thiên Vương, Linh Bảo Thiên Tôn chỉ cảm nhận được 'Đạo' của Tô Thần từ không đến có, lại từ có đến không, giống như luân hồi, cũng giống như hình thái cuối cùng của 'Đạo'.

Ba người nhìn nhau, đều lộ ra vẻ kinh ngạc. "Đạo huynh, Tô Thần đạo hữu có thể chứng đạo Thần Thoại Đại La trong vòng một kỷ nguyên, nay đối với 'Luân Hồi Đại Đạo' do bản thân sáng tạo ra đã cảm ngộ và khống chế đến mức độ này, thành tựu tương lai e rằng tuyệt không thua kém huynh a!" Nguyên Thủy Thiên Vương nhìn về phía Đạo Đức Thiên Tôn, trực tiếp dùng ý niệm giao lưu. 'Ngài' là một trong những Thần Thoại Đại La cổ xưa nhất, cũng là tồn tại có tấm lòng rộng lớn nhất, Đạo Đức Thiên Tôn (Lý Nhĩ) là Thần Thoại Đại La chứng đạo trong kỷ nguyên do chính mình khai thiên, nói chung đáng lẽ phải là người ủng hộ 'ngài'.

Nhưng 'ngài' không chút giữ lại truyền đạo 'Thái Cực chi ý' cho

Đạo Đức Thiên Tôn, giúp 'ngài' vượt qua chính mình, cuối cùng còn nhận ngài làm đạo huynh, đứng đầu Tam Thanh, có thể thấy tấm lòng này rộng lớn đến nhường nào. "Nếu Tô Thần đạo hữu có thể vượt qua vi huynh, trở thành người đầu tiên trong số các Thần Thoại Đại La chứng đạo 'Thái Cực', đây đối với tất cả các Thần Thoại Đại La mà nói, đều là một chuyện may mắn." Đạo Đức Thiên Tôn lộ ra nụ cười nhàn nhạt. "Chúng ta tuy đã suy diễn ra 'Tiên Thiên Ngũ Thái', và cảm nhận được 'Thái Cực chi ý', nhưng vì vô số đạo kỷ này đều không thể tiến thêm một bước, dẫn đến một số đạo hữu trong lòng có chút nghi ngờ." "Một khi Tô Thần đạo hữu đi đầu đột phá, vậy thì 'Tiên Thiên Ngũ Thái' mà chúng ta suy diễn đều là thật, tất cả các đạo hữu cũng sẽ có mục tiêu theo đuổi mới, sẽ không còn đạo hữu nào rơi vào 'Thất Ngã Chi Kiếp'!" Thần Thoại Đại La nhất chứng vĩnh chứng, toàn tri toàn năng, trong những năm tháng dài đằng đẵng đã trải qua quá nhiều, sau khi không còn mục tiêu theo đuổi, một số Thần Thoại Đại La sẽ lựa chọn tự lưu đày bản thân, phong bế toàn bộ cảm tri, mặc cho Đại La pháp thân bị người khác thao túng, hoặc ý thức tự chủ phá hoại chư thiên vạn giới cũng như chí cao Hồng Hoang, đây cũng được gọi là 'Thất Ngã Chi Kiếp'.

Đương nhiên.

Thần Thoại Đại La với tư cách là người khai sáng hoặc chúa tể Đại Đạo, bọn họ siêu thoát vĩnh hằng, nếu rơi vào 'Thất Ngã Chi Kiếp', cũng có thể bị các Thần Thoại Đại La khác đánh thức.

Nhưng một số Thần Thoại Đại La dù được đánh thức, cũng cảm thấy bản thân không còn mục tiêu theo đuổi, sẽ lựa chọn một lần nữa phong bế toàn bộ cảm tri, tự lưu đày bản thân.

Để giải quyết vấn đề này.

Nguyên Thủy Thiên Vương là người đầu tiên khai thiên trong Hư

Vô Hồng Mông, hy vọng khai tịch một thế giới hoàn toàn mới, sinh ra các sinh linh chủng tộc khác nhau, thế giới này xuất hiện hy vọng mới. 'Ngài' với tư cách là người khai thiên, khi Hồng Hoang nghịch phản Hư Vô Hồng Mông, đã thuận lợi cảm tri được một tia 'Thái Cực chi ý', sau đó lập tức không chút giữ lại chia sẻ cho tất cả các Thần Thoại Đại La.

Tất cả các Thần Thoại Đại La cùng nhau suy diễn ra 'Tiên Thiên Ngũ Thái' là cực hạn của Đạo, sau đó chế định 'kịch bản' Hồng Hoang, để toàn bộ Thần Thoại Đại La đều có mục tiêu theo đuổi mới, 'Thất Ngã Chi Kiếp' giảm đi rất nhiều.

Nhưng theo thời gian trôi đi.

Đạo Đức Thiên Tôn, Nguyên Thủy Thiên Vương, Linh Bảo Thiên Tôn, bọn họ là những người mạnh nhất trong số các Thần Thoại Đại La, vẫn mãi không thể đột phá đến cảnh giới 'Vô Cực' trong Tiên Thiên Ngũ Thái, điều này không khỏi khiến người ta hoài nghi 'Tiên Thiên Ngũ Thái' có phải là hư ảo không.

Cộng thêm việc rất nhiều Thần Thoại Đại La không giành được thân phận 'Bàn Cổ' khai thiên, không thể thực sự cảm ngộ 'Thái Cực chi ý', thế là 'Thất Ngã Chi Kiếp' lại bắt đầu xuất hiện.

Nếu Tô Thần có thể là người đầu tiên đột phá 'Thái Cực', Đạo Đức Thiên Tôn không những không ghen tị, ngược lại còn vô cùng vui mừng.

Bởi vì điều đó có thể chứng minh phía trước vẫn còn 'Đạo'! "Đại huynh, nhị huynh, Tô Thần đạo hữu nếu tương lai có hy vọng đột phá 'Thái Cực', vậy chúng ta chi bằng lôi kéo hắn thành lập 'Tứ Thanh', sau đó đạo kỷ tiếp theo toàn lực giúp hắn tranh đoạt thân phận 'Bàn Cổ'." "Đợi hắn cảm ngộ 'Thái Cực chi ý' thuận lợi đột phá, đối với 'Đạo' của chúng ta cũng có thể tiến thêm một bước, bước vào Thái

Tố, Thái Thủy, Thái Sơ thậm chí là Thái Dịch cao hơn!" Linh Bảo Thiên Tôn ánh mắt sáng ngời, như thể chứa đựng vũ trụ tam thiên Đại Đạo. "Trăng tròn rồi sẽ khuyết, cái gì quá cũng không tốt." Nghe đề nghị của ngài, Đạo Đức Thiên Tôn nhẹ nhàng lắc đầu. "Tam Thanh chúng ta đã chiếm giữ danh nghĩa 'Bàn Cổ nguyên thần', đồng thời lại được đông đảo đại năng kính xưng là 'Đạo Tổ', nhiều lần nắm giữ thân phận 'Bàn Cổ' trong tay, khiến vô số đạo hữu trong lòng bất mãn." "Nếu lại lôi kéo Tô Thần đạo hữu đến thành lập 'Tứ Thanh', chưa nói đến xung đột với Hậu Thổ của Vu tộc sẽ gia tăng, thậm chí còn khiến tất cả các đạo hữu phản cảm và chống đối." "Đến lúc đó, Tam Thanh chúng ta sẽ trở thành mục tiêu công kích của mọi người, thậm chí toàn bộ 'Thất Ngã Chi Kiếp' của Hồng Hoang cũng sẽ càng thêm kịch liệt!" Tam Thanh là thế lực lớn nhất trong Hư Vô Hồng Mông không thể tranh cãi, muốn tranh đoạt thân phận 'Bàn Cổ' có thể nói là chắc chắn mười phần, điều này đối với các Thần Thoại Đại La khác là không công bằng.

Bao nhiêu Thần Thoại Đại La vì thế đơn lực cô, trong vô số đạo kỷ này ngay cả một lần làm 'Bàn Cổ' cũng chưa từng, dẫn đến không thể tự mình cảm thụ đạo nghĩa 'Thái Cực'.

Trong lòng họ há lại không có oán hận?

Một khi lôi kéo Tô Thần thành lập 'Tứ Thanh', giúp hắn giành lấy thân phận 'Bàn Cổ', 'Đạo Môn' của mình tất nhiên sẽ trở thành mục tiêu công kích của mọi người, cho dù có thể trấn áp mọi sự bất phục, nhưng hậu quả thì sao?

Tất cả các Thần Thoại Đại La đều cảm thấy không còn hy vọng, 'Thất Ngã Chi Kiếp' xảy ra thường xuyên, vạn đạo im lặng, đây còn là điều mà Tam Thanh mình theo đuổi sao? "Ta đồng ý với lời của đạo huynh!" Nguyên Thủy Thiên Vương khẽ gật đầu, phụ họa quyết định của Đạo Đức Thiên Tôn. "Được rồi!" Linh Bảo Thiên Tôn nhẹ nhàng

gật đầu, dẹp bỏ ý nghĩ này. "Tuy chúng ta không thể lôi kéo Tô Thần đạo hữu thành lập 'Tứ Thanh', nhưng chúng ta có thể để hắn lập 'tiểu hào' trong 'Đạo Môn' của chúng ta, vừa hay đệ tử Tiệt giáo của ta đông đảo, có thể sắp xếp cũng nhiều." Khi Tô Thần chứng đạo, tất cả các Thần Thoại Đại La đều biết rõ ngọn nguồn chứng đạo của hắn, cũng biết hắn xuyên qua đến một thế giới Hồng Hoang trung cấp, quan hệ với 'ánh chiếu thân' của mình (Thông Thiên giáo chủ) không tệ. "Cái này có thể thử!" Đạo Đức Thiên Tôn và Nguyên Thủy Thiên Vương ánh mắt sáng lên.

Lập 'tiểu hào' trong 'Đạo Môn' của mình, có thể làm sâu sắc thêm quan hệ đôi bên, nếu tương lai hắn thuận lợi chứng đắc 'Thái Cực', 'Đạo Môn' của mình cũng sẽ được hưởng lợi không nhỏ. "Vút!" Chỉ thấy Tô Thần từ hư ảo biến thành chân thực, từ 'lượng' biến thành 'chất', từ 'hư vô' biến thành 'khái niệm', đại đạo luân hồi, khởi thủy của Đạo, khí tức tuyên cổ siêu thoát tỏa ra. "Đa tạ Đạo Tổ!" "Đa tạ Nguyên Thủy Thiên Vương, đa tạ Linh Bảo Thiên Tôn!" Tô Thần mở mắt ra, trịnh trọng đứng dậy mỉm cười hành lễ với Tam Thanh. "Tô Thần đạo hữu khách khí rồi, chúng ta cùng nhau luận đạo, cùng nhau ấn chứng, cùng nhau tiến bộ, cần gì phải nói lời cảm tạ?

Huống hồ chúng ta lần đầu cảm ngộ 'Luân Hồi Đại Đạo' do ngươi sáng tạo ra, mỗi người cũng đều được hưởng lợi không nhỏ." Tam Thanh đứng dậy chắp tay đáp lễ.

Đại La luận đạo, mỗi người hấp thụ tinh hoa của đối phương để ấn chứng và bổ sung cho 'Đạo' của bản thân, là việc đôi bên cùng có lợi, bọn họ cũng sẽ không vì mình là Đại La viễn cổ (Đạo Tổ), cảnh giới cao hơn Tô Thần mà tự phụ ban ơn.

Đối với tấm lòng của Thần Thoại Tam Thanh, Tô Thần trong lòng âm thầm khâm phục. "Tô Thần đạo hữu, kỷ nguyên tiếp theo chính là 'Phong Thần Lượng Kiếp', tam giáo Đạo Môn của ta là nhân vật chính

của lượng kiếp, hay là ngươi đến Tiệt giáo của ta mở một 'tiểu hào' chơi một chút, tăng thêm kinh nghiệm diễn dịch 'kịch bản'?" Linh Bảo Thiên Tôn mỉm cười nhìn Tô Thần. "Ngươi là 'xuyên việt quản lý giả' do Hậu Thổ đạo hữu định ra, mà Tiệt giáo của ta lại là giáo phái được vô số xuyên việt giả vô cùng yêu thích, vừa hay thuận tiện cho ngươi quản lý." "Nếu ngươi đồng ý, ta có thể hứa cho ngươi một vị trí phó giáo chủ Tiệt giáo, ngoài việc quản lý các 'đệ tử' xuyên qua đến Tiệt giáo của ta, còn có thể nhường cho ngươi phần kịch hủy diệt Hồng Hoang, tái lập địa hỏa thủy phong!" Phong Thần Lượng Kiếp là một kỷ nguyên vô cùng quan trọng trong 'kịch bản' Hồng Hoang, pháp thân 'Thông Thiên giáo chủ' của ngài càng tỏa sáng rực rỡ trong lượng kiếp này, một mình chống lại 'Tứ Thánh', cuối cùng còn suýt nữa luyện lại địa hỏa thủy phong, khiến Hồng Hoang quay về Hư Vô Hồng Mông.

Điều này đối với vô số Thần Thoại Đại La mà nói, quả thực là khoảnh khắc tỏa sáng của 'kịch bản', chỉ cần làm một lần, tất sẽ lưu danh vạn cổ, nay Linh Bảo Thiên Tôn vì lôi kéo Tô Thần, thậm chí sẵn sàng nhường lại kịch tình như vậy, có thể thấy ngài đã bỏ ra cái giá lớn đến mức nào. "Tô Thần đạo hữu, Xiển giáo của ta cũng có không ít xuyên việt giả, hay là ngươi đến làm phó giáo chủ Xiển giáo của ta, do đạo huynh, bần đạo và đạo hữu ngươi cùng nhau đại phá 'Tru Tiên Kiếm Trận', vừa hay có thể loại hai vị đạo hữu Tây Phương ra ngoài." Nguyên Thủy Thiên Vương khóe miệng khẽ nhếch lên, rõ ràng đầy hứng thú. "Nhị huynh, phó giáo chủ Xiển giáo của huynh không phải là Nhiên Đăng đạo hữu sao, nếu huynh giao thân phận này cho Tô Thần đạo hữu, vậy ngài ấy chẳng phải sẽ càng gần gũi với Phật môn Tây Phương hơn sao?" "Không sao." "Nhiên Đăng đạo hữu vẫn luôn đặt cược hai bên, đứng giữa đôi đường, vừa hay nhân cơ hội này loại bỏ ngài ấy." Mỗi một Thần Thoại Đại La đều có 'tiểu hào', thậm chí còn không chỉ một.

Ví dụ như Nhiên Đăng, 'ngài' vừa là phó giáo chủ Xiển giáo, đồng thời cũng là Quá Khứ Phật của Tây Phương, thậm chí trong bóng tối còn có các thân phận 'tiểu hào' khác, có thể nói là một 'kịch tinh' đặt cược khắp nơi, chính là không muốn rút khỏi sân khấu lớn 'Hồng Hoang' này. "Tô Thần đạo hữu, điều bần đạo đã nói trước đó ngươi có thể suy nghĩ, 'tiểu hào' Thái Thượng Lão Quân này tương đối thanh nhàn, hơn nữa địa vị siêu nhiên, đợi đến khi đạo kỷ này kết thúc, Hồng Hoang quay về Hư Vô Hồng Mông, có thể nhận được không ít thiên địa ý chí phản bổ." Đạo Đức Thiên Tôn lại một lần nữa mở lời.

Trong 'kịch bản Hồng Hoang' do đông đảo Thần Thoại Đại La định ra, mỗi vai diễn chiếm tỷ trọng càng nhiều, thì khi Hồng Hoang nghịch phản Hư Vô Hồng Mông, thiên địa ý chí phản bổ nhận được càng nhiều, càng có thể thể ngộ được ý cảnh 'Thái Cực' là cực hạn của Đạo.

Đây cũng là lý do vì sao rất nhiều Thần Thoại Đại La muốn lập 'tiểu hào' ở các thế lực khác nhau.

Đương nhiên.

Một số Thần Thoại Đại La vì đặt cược khắp nơi, lập 'tiểu hào', cuối cùng dẫn đến 'đại hào' của mình cũng mất luôn, chỉ có thể giữ lại một thân phận 'tiểu hào', nỗi khổ trong lòng thật khó nói thành lời.

Nhiên Đăng, Đa Bảo, Từ Hàng những người này lập đủ loại 'tiểu hào' mà vẫn có thể hoạt động sôi nổi trong dòng chính 'kịch tình' Hồng Hoang, cũng từ một khía cạnh chứng minh năng lực của 'bọn họ' phi phàm đến mức nào.

Đối mặt với sự lôi kéo nhiệt tình của Tam Thanh, Tô Thần trong lòng có chút bất đắc dĩ.

Do mình chứng đạo Thần Thoại Đại La trong kỷ nguyên này, vẫn chưa rõ mục đích của việc lập 'tiểu hào', thậm chí cũng không rõ lắm

lợi ích của việc diễn dịch 'kịch bản', vì vậy đành phải quan sát thêm rồi hẵng nói. "Đa tạ ba vị đạo hữu hậu ái, bần đạo vừa mới chứng đạo, đối với 'kịch bản' do các vị định ra không quen thuộc lắm, vì vậy trước tiên ở kỷ nguyên này làm quen một chút, đợi đến kỷ nguyên tiếp theo 'Phong Thần Lượng Kiếp' hẵng bàn lại, thế nào?" "Thiện!" "Đạo hữu cứ ở kỷ nguyên này thích ứng một chút, đợi sau khi 'kịch bản' Vu Yêu kết thúc chúng ta sẽ thương nghị lại." Đạo Đức Thiên Tôn khẽ gật đầu, không bắt Tô Thần phải đồng ý ngay lập tức. "Đa tạ ba vị đạo hữu!" Tô Thần chắp tay hành lễ, sau đó cáo từ.

Tam Thanh lần lượt đứng dậy, cùng tiễn hắn ra ngoài đại điện, nhìn theo hắn rời khỏi Côn Luân. "Hy vọng Tô Thần đạo hữu có thể mang đến cho 'Hồng Hoang' của chúng ta những kịch tình và hy vọng khác biệt!" Đồng Hiên là một học sinh ở Hoa quốc, Trái Đất.

Hắn ỷ mình cao to, kết giao với đám côn đồ trên phố, thường xuyên ở trong trường học tống tiền một số học sinh nông thôn, bắt họ nộp phí bảo kê, không đưa thì lôi ra rừng cây nhỏ hoặc nhà vệ sinh đánh đập, thường xuyên đánh người ta đến bầm dập mặt mày thậm chí là xuất huyết nội tạng.

Trong thời gian đó, có bạn học lấy hết can đảm báo cáo với giáo viên, nhưng vì hắn có một người chú làm chủ nhiệm giáo vụ, mượn danh nghĩa giáo dục bắt buộc, giúp hắn dẹp yên mọi chuyện.

Bắt nạt học đường.

Chuyện này không phải là hiếm, huống chi những học sinh nông thôn lưu lại này đa số tính cách hướng nội nhút nhát, lại không có bối cảnh gì, chỉ có thể bị Đồng Hiên bắt nạt, nhịn đói nộp phí bảo kê.

Sau khi Đồng Hiên có được tiền 'vay' được, liền lên phố lêu lổng với đám côn đồ.

Tuy nhiên tiền của hắn căn bản không đủ chi tiêu lớn, vì vậy đành

phải dùng thái độ hà khắc hơn, ép những bạn học đó 'vay' cho hắn toàn bộ tiền sinh hoạt phí.

Có một số bạn học nhiều lần đói đến ngất đi, chỉ có thể uống nước máy và ăn màn thầu cho qua bữa.

Cuối cùng vào một ngày.

Hắn uống say mèm, nhân lúc say đi cướp của một bà lão cô quả, thậm chí còn đập nát sạp hàng kiếm sống của bà, sau khi vào một vũ trường tên là 'Hồng Lãng Mạn' ăn chơi trác táng, liền ngủ say.

Đêm đó đột nhiên xảy ra hỏa hoạn, tất cả mọi người đều chạy thoát ra ngoài, Đồng Hiên vì say rượu ngủ quá say, khi tỉnh lại đã bị lửa lớn nuốt chửng, tiếng la hét thảm thiết của hắn kéo dài suốt mười mấy phút, vang vọng cả con phố, khiến người ta rợn tóc gáy.

Chương 326

"Ta không phải đã bị thiêu chết rồi sao, đây là đâu?" Khi Đồng Hiên tỉnh lại lần nữa, nhớ lại cảm giác bị thiêu sống, cảm giác sống không bằng chết đó khiến hắn khắc cốt ghi tâm, khi hoàn hồn lại, lại phát hiện mình đang ở trong một không gian kỳ dị đặc thù. "Đinh!" "Chúc mừng túc chủ, đã thành công trói buộc 'Hồng Mông Đại Đạo Hệ Thống', thưởng tu vi Chuẩn Thánh đỉnh phong, cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Tử Canh Thần Kiếm!" Nghe thấy tiếng điện tử trong trẻo trong đầu, Đồng Hiên trong lòng vui mừng khôn xiết. "Hóa ra ta đã xuyên qua đến Hồng Hoang, còn trói buộc 'Hồng Mông Đại Đạo Hệ Thống', đây quả thực là đãi ngộ của nhân vật chính a!" Sau khi tiêu hóa thông tin mà hệ thống truyền đến, Đồng Hiên đã hiểu rõ tình cảnh của mình, cũng biết dòng thời gian của thế giới Hồng Hoang hiện tại đang ở thời kỳ 'Vu Yêu Lượng Kiếp'.

Nhiệm vụ đầu tiên mà hệ thống ban bố chính là 'công lược Nhân tộc Thánh Mẫu Nữ Oa'! "He he." "Hệ thống này thật sự quá hiểu ta!" Đồng Hiên đã đọc không ít tiểu thuyết mạng, biết rằng thế giới Hồng Hoang nổi tiếng nhất chính là Nhân tộc Thánh Mẫu Nữ Oa và Địa Đạo chi chủ Bình Tâm, cộng thêm việc hắn vốn cũng là một kẻ háo sắc, nay với thân phận là 'nhân vật chính' trói buộc hệ thống, sao có thể bỏ qua Nữ Oa được? 'Hừ hừ!' 'Đợi thực lực của ta tăng lên đến Đại Đạo Thánh Nhân, trước tiên cưới Nữ Oa, sau đó cưới Hậu Thổ, đồng thời cũng thu hai nhân thê Hi Hòa và Thường Hi làm phi tử, Tây Vương Mẫu, Dao Trì, Cửu Thiên Huyền Nữ gì đó, tất cả đều không bỏ qua!' Mất một vạn năm thời gian.

Đồng Hiên đã hoàn toàn tiêu hóa tu vi Chuẩn Thánh đỉnh phong mà hệ thống ban cho, đồng thời cũng luyện hóa cực phẩm Tiên Thiên

Linh Bảo Tử Canh Thần Kiếm.

Sau khi xuất quan, hắn tự đặt cho mình một đạo hiệu, tên là 'Thông Huyền'. "Theo thiết lập của Hồng Hoang, đạo trường của Nữ Oa trước khi chứng đạo thành Thánh ở 'Ngọc Quỳnh Tiên Phủ' trên Bất Chu Sơn, vậy ta đến 'Ngọc Quỳnh Tiên Phủ' xem thử, có thể gặp được nàng không." Thông Huyền biết rằng theo dòng thời gian hiện tại, Nữ Oa đã chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân, tu vi Chuẩn Thánh đỉnh phong của mình căn bản không thể cưỡng ép thu phục nàng, vì vậy áp dụng sách lược vòng vo, dựa vào sự hiểu biết về đại thế Hồng Hoang tương lai để công lược nàng.

Hắn sở hữu thực lực Chuẩn Thánh đỉnh phong, lại còn trói buộc 'Hồng Mông Đại Đạo Hệ Thống', trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang ngoại trừ Đạo Tổ Hồng Quân và các Thiên Đạo Thánh Nhân, về cơ bản không sợ ai.

Mất trọn ba nghìn năm, hắn cuối cùng cũng từ phía đông Hồng Hoang đến được Bất Chu Sơn. "Hồng Hoang này cũng quá rộng lớn vô ngần rồi phải không?

Ta đã là cường giả đỉnh cấp Chuẩn Thánh đỉnh phong, xuyên qua các chiều không gian thời gian để đến Bất Chu Sơn, mà lại phải mất nhiều thời gian như vậy?" Theo chỉ dẫn của 'hệ thống', Đồng Hiên đến gần Ngọc Quỳnh Tiên Phủ, kiên nhẫn chờ đợi Nữ Oa trở về. ...

Đại La Thiên.

Oa Hoàng Cung.

Một bộ đạo bào trắng, dáng vẻ tuấn dật nho nhã của Phục Hy và Nữ Oa ngồi đối diện nhau, hai người cùng nhau phẩm trà, thương lượng hướng đi tiếp theo của 'kịch bản Vu Yêu Lượng Kiếp'. "Muội muội, đạo kỷ trước chúng ta đã cưỡng ép giành lấy thân phận 'Bàn Cổ' từ tay Hậu Thổ, thậm chí còn thay đổi kịch bản trong 'Vu Yêu

Lượng Kiếp', khiến nàng và Vu tộc mất hết mặt mũi, kỷ nguyên này nàng là 'Bàn Cổ', chúng ta phải đề phòng Vu tộc báo thù mới được." Phục Hy ánh mắt ôn hòa, đạm nhiên nho nhã.

Là một tồn tại viễn cổ sinh ra đã là Đại La, ngài và Nữ Oa giao tình sâu đậm, sau này vì tranh đoạt 'Bàn Cổ' mà nhận làm huynh muội, đồng thời để chống lại kẻ thù không đội trời chung là Hậu Thổ và Vu tộc, không thể không kết minh với Yêu tộc.

Trong kỷ nguyên trước.

Ngài đã dốc hết toàn lực giúp Nữ Oa tranh giành được thân phận 'Bàn Cổ', sau đó khi nghịch phản Hư Vô Hồng Mông, đã thuận lợi cảm nhận được một tia 'Thái Cực' đạo ý đó. "Huynh trưởng, ta biết Hậu Thổ trong lòng đang nén một bụng tức, muốn báo thù lại trong kỷ nguyên này, nhưng ta sẽ không cho nàng cơ hội đó đâu!" Nữ Oa đưa bàn tay thon dài ra, mở nắp ấm trà, cho vào mấy chục lá trà xanh biếc, sau đó đổ vào một ít Tam Quang Thần Thủy tỏa ra ba màu vàng, bạc, tím. "Vù!" Theo sau đại đạo thần hỏa bốc lên, ấm trà màu xanh lập tức hiện ra hơi nước lượn lờ, phản chiếu ra ba màu thần quang vàng bạc tím. "Muội muội, ta biết muội không sợ Hậu Thổ, nhưng đạo kỷ này nàng có thêm một Tô Thần giúp sức, một khi Vu Yêu quyết chiến bắt đầu, nàng dùng quyền hành 'Bàn Cổ', lại phối hợp với Vu tộc và Tô Thần, chúng ta nếu không chuẩn bị đề phòng, e rằng cũng sẽ chịu thiệt lớn!" Đối với Thần Thoại Đại La mà nói. 'Thể diện' mới là thứ họ coi trọng nhất, huống chi là với kẻ thù không đội trời chung như Vu tộc.

Nếu mình bị lật xe trong 'kịch bản' Vu Yêu, vậy thì sẽ bị tất cả các đạo hữu cười chê cả một đạo kỷ.

Trước đây Phục Hy không lo lắng, nhưng sau khi Hậu Thổ tự mình bồi dưỡng ra một Thần Thoại Đại La Tô Thần, bất kể là ngài,

hay là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, đều phải đối xử trịnh trọng.

Dù sao.

Một vị Thần Thoại Đại La bình thường cũng có tư cách ảnh hưởng đến thắng bại của một trận chiến, huống chi Tô Thần còn là một vị Thần Thoại Đại La khai tịch Đại Đạo pháp tắc hoàn toàn mới!

Trong vô số nguyên hội này.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy, Côn Bằng và các Thần Thoại Đại La khác, bọn họ trong bóng tối cũng đang bắt chước Hậu Thổ, từ các thế giới khác nhau chọn ra các xuyên việt giả, sau đó đưa vào một thế giới Hồng Hoang trung cấp, xem có thể bồi dưỡng ra một vị Thần Thoại Đại La mới hay không.

Nhưng rất đáng tiếc.

Cho dù những xuyên việt giả này được bọn họ ký thác hy vọng, thậm chí cũng như Tô Thần đã nghịch cải đại thế Hồng Hoang trung cấp, nhưng vẫn không có ai có thể chứng đắc Thần Thoại Đại La thực sự! "Huynh trưởng yên tâm, ta sẽ không để Tô Thần xen vào 'kịch bản Vu Yêu' đâu." Đôi mắt phượng xinh đẹp của Nữ Oa lóe lên một tia tự tin, sau đó nâng ấm trà màu xanh lên, bắt đầu rót trà. "Hửm?" Đúng lúc này.

Nữ Oa trong lòng có cảm ứng, ánh mắt nhìn về phía Bất Chu Sơn, đôi môi đỏ mọng đầy đặn khẽ nhếch lên. "Huynh trưởng, uống xong tách trà này, chúng ta về Bất Chu Sơn một chuyến, vừa hay nhân cơ hội này làm quen với 'Tô Thần' vừa mới chứng đạo này!" "Được!" Phục Hy theo ánh mắt của nàng cùng nhìn về phía Bất Chu Sơn, khi ánh mắt rơi vào người Đồng Hiên, lập tức hiểu ra ý nghĩ của nàng.

Xuyên việt giả này, lại dám có ý đồ với muội muội Nữ Oa, thật là

không biết sống chết! "Huynh trưởng, huynh phải giữ chừng mực, đừng có giẫm chết con 'sâu bọ' này đó." Sau khi uống xong trà, Nữ Oa nghiêm mặt nhìn Phục Hy. "Yên tâm đi muội muội, ta biết chừng mực." Phục Hy biết muội muội muốn nhân cơ hội này làm quen với Tô Thần, dù sao Tô Thần là 'người quản lý xuyên việt giả' do Hậu Thổ đích thân chỉ định, tất cả các xuyên việt giả gây họa cho Hồng Hoang đều do hắn phụ trách. "Được." "Vậy chúng ta đi Bất Chu Sơn thôi!" Nữ Oa ngồi trên tọa kỵ Kim Ninh, trực tiếp từ Đại La Thiên giáng lâm xuống Bất Chu Sơn.

Lúc này.

Vô số dị tượng giáng lâm trên bầu trời nơi 'Ngọc Quỳnh Tiên Phủ' tọa lạc.

Tử khí đông lai ức vạn dặm, hào quang vạn đạo nhuộm chư thiên.

Trời rơi hoa lệ, đất vọt kim liên.

Đại đạo chi âm vang vọng, tường vân thụy thú đồng loạt hiện ra. "Nữ Oa cuối cùng cũng về rồi!" Đồng Hiên thấy dị tượng Thánh Nhân 'khủng bố' này, lập tức biết Nữ Oa đã trở về đạo trường 'Ngọc Quỳnh Tiên Phủ' của mình, sau đó chỉnh trang lại đạo bào, lại dùng thần thông xem xét ngoại hình của mình, lúc này mới ung dung bước qua.

Sau khi tiếp nhận tu vi Chuẩn Thánh đỉnh phong mà hệ thống ban cho, hắn đặc biệt 'hoàn thiện' lại dung mạo khí chất của mình, có thể nói là thực sự hoàn mỹ không tì vết.

Nếu trở về Địa Cầu, đảm bảo sẽ khiến tất cả các cô gái hét lên thậm chí là ngất xỉu vì đẹp trai. "Vút!" Khi Đồng Hiên nhìn thấy Nữ Oa từ trên lưng Kim Ninh bước xuống, phong thái khí chất thánh khiết điển nhã, cao quý ung dung đó, trực tiếp khiến tim hắn đập lỡ một nhịp, cả người suýt nữa hóa đá. 'Ta nhất định phải có được nàng!' Đồng Hiên trong lòng điên cuồng gào thét. "Bần đạo Thông Huyền, bái

kiến Nữ Oa nương nương!" Sau khi hoàn hồn lại, hắn thu liễm tâm thần, vô cùng trịnh trọng hành lễ với Nữ Oa.

Hắn biết tu vi hiện tại của mình chỉ có Chuẩn Thánh đỉnh phong, không có tư cách gì lọt vào mắt xanh của Thiên Đạo Thánh Nhân Nữ Oa nương nương, trong lòng định tiết lộ một chút 'đại thế tương lai' để gây sự chú ý của nàng. "Nữ Oa nương nương, hiện nay Vu Yêu Lượng Kiếp bùng nổ, Nhân tộc sắp gặp phải đại kiếp, ngài là Thánh Mẫu của Nhân tộc, xin đừng khoanh tay đứng nhìn, nếu không sẽ ảnh hưởng đến đạo thống tương lai của ngài!" "Ồ?" Nữ Oa giả vờ kinh ngạc nhìn Thông Huyền, lộ ra vẻ nghi ngờ.

Phục Hy và Kim Ninh ở bên cạnh trực tiếp quay đầu đi, căn bản không thèm nhìn Thông Huyền, họ sợ mình không nhịn được mà bật cười thành tiếng.

Vốn tưởng rằng xuyên việt giả này sẽ biết chân tướng của chí cao Hồng Hoang, ai ngờ hắn lại là một tên ngốc, ngay cả 'kịch bản Vu Yêu' cũng không biết mà đã dám mạnh miệng. "Nữ Oa nương nương, bần đạo xuất thân là Nhân tộc, may mắn nhìn trộm được một góc tương lai, nay đặc biệt đến đây bẩm báo với ngài, hy vọng ngài có thể coi trọng a!" Đồng Hiên làm ra vẻ anh dũng quyết tử, nhưng hắn có hệ thống là con bài tẩy, căn bản không lo Nữ Oa có thể tiêu diệt được mình, vì vậy vẫn âm thầm quan sát phong thái của Nữ Oa, ánh mắt thèm thuồng và sắc tâm, làm sao cũng không che giấu được. "Vậy sao." "Vậy ngươi vào đây với bản cung, chúng ta nói chuyện kỹ hơn." Nữ Oa cố nén sự khó chịu, tay phải nhẹ nhàng vung lên, giải trừ đại trận bảo vệ của Ngọc Quỳnh Tiên Phủ, sau đó hồng mông tử khí nồng đậm bên trong ngưng tụ thành dịch, từ từ phun ra. "Vâng, nương nương!" Đồng Hiên trong lòng vui mừng khôn xiết, hắn biết mình đã thành công bước được bước đầu tiên, tiếp theo có sự giúp đỡ của hệ thống, muốn thu phục công lược Nữ Oa cũng không khó.

Khi tiến vào Ngọc Quỳnh Tiên Phủ, hắn trong lòng có chút chấn động.

Tọa kỵ Kim Ninh khôi phục chân thân, trở thành một nữ thần phong hoa tuyệt đại, nàng bưng lên một ít 'linh quả', Đồng Hiên nhìn qua, ánh mắt có chút nóng rực, nhưng lại thấy được ánh mắt giễu cợt và như đang xem khỉ của nàng. "Khụ." Theo tiếng ho khan của Phục Hy, Kim Ninh lập tức cúi đầu, cung kính dâng linh quả đến trước mặt Thông Huyền. "Thượng tiên mời dùng!" "Đa tạ tiên tử!" Đồng Hiên chắp tay chào Kim Ninh, sau đó nở một nụ cười mà hắn cho là anh tuấn đẹp trai. "Nữ Oa nương nương, theo thông tin mà ta nhìn trộm được về tương lai, tiếp theo đây Vu Yêu nhị tộc sẽ tàn sát Nhân tộc trên quy mô lớn, rút linh hồn Nhân tộc để luyện chế Đồ Vu Kiếm, cuối cùng Nhân tộc vạn người không còn một." "Ngài là Thánh Mẫu của Nhân tộc chúng ta, cũng là Oa Hoàng của Yêu tộc, nếu khoanh tay đứng nhìn, sẽ bị Nhân tộc oán hận, đồng thời cũng bị Nhân giáo giáo chủ Thái Thanh Thánh Nhân tính kế, từ đó cướp đi quyền chủ đạo của ngài trong Nhân tộc, đợi đến khi Nhân tộc quật khởi, thân phận của ngài sẽ vô cùng nguy hiểm." Đồng Hiên không màng ăn linh quả, trực tiếp tiết lộ 'đại thế tương lai' cho Nữ Oa. "Cái gì?" "Ngươi làm sao biết được thông tin tuyệt mật của Thiên Đình Yêu tộc chúng ta?

Lẽ nào ngươi thật sự có thiên phú nhìn trộm tương lai?" Phục Hy làm ra vẻ vô cùng kinh ngạc.

Nữ Oa ánh mắt nhìn về phía ngài, âm thầm giơ ngón tay cái, khen ngợi kỹ năng diễn xuất tuyệt vời của huynh trưởng. "Ta chỉ là tình cờ một lần mà thôi." Đồng Hiên nói xong, dùng đại đạo thần thông của bản thân diễn hóa ra kịch tình đại kiếp của Nhân tộc trong tương lai.

Nữ Oa và Phục Hy càng xem càng 'kinh ngạc', đồng thời ánh mắt không ngừng lóe lên, thậm chí còn đưa tay phải ra bấm đốt suy tính, khiến Đồng Hiên không khỏi khẽ nhếch mép, trên mặt hiện lên nụ

cười tự tin. "Huynh trưởng, tuy rằng lượng kiếp bùng nổ, thiên cơ hỗn loạn, nhưng ta là Thiên Đạo Thánh Nhân, dựa vào những gì Thông Huyền đạo hữu nói, quả thực đã suy tính ra được một chút không ổn." Nữ Oa bắt đầu diễn kịch với Phục Hy, khuôn mặt xinh đẹp hoàn mỹ không tì vết lộ ra vẻ lo lắng, khiến Đồng Hiên một phen đau lòng. "Nương nương yên tâm, nếu ngài đã thông qua ta mà biết được một số đại thế tương lai, chỉ cần ngài dùng thân phận Thánh Mẫu Nhân tộc cứu vớt Nhân tộc, là có thể tránh được những rủi ro trong tương lai." Đồng Hiên chủ động nhảy ra thể hiện 'công tích' của mình, để tiến thêm một bước giành được thiện cảm của Nữ Oa. "Đạo hữu nói có lý." Nữ Oa khẽ gật đầu, ánh mắt nhìn hắn rõ ràng có thêm vài phần dịu dàng, điều này khiến Đồng Hiên trong lòng kích động không thôi. "Muội muội, vậy tiếp theo muội chuẩn bị làm gì?" "Ta chuẩn bị về Thiên Đình một chuyến, triệu kiến Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, bảo họ đừng tàn sát Nhân tộc, rút vong linh Nhân tộc để luyện chế Đồ Vu Kiếm, đây là bổn phận của Thánh Mẫu Nhân tộc ta!" "Được!" Sau khi thương lượng xong, Nữ Oa bảo Đồng Hiên tạm ở lại Ngọc Quỳnh Tiên Phủ, mọi chuyện đợi nàng trở về rồi nói. "Đinh!" "Chúc mừng túc chủ, nhận được thiện cảm của Nữ Oa tăng 30, thưởng một tòa 'Hồng Mông Kết Giới'!" Lúc này.

Đồng Hiên nghe thấy tiếng thông báo phần thưởng của hệ thống trong thức hải, trong lòng kích động vui mừng không thôi.

Nữ Oa, Phục Hy huynh muội hai người là Thần Thoại Đại La viễn cổ, kỹ năng diễn xuất sớm đã 'lô hỏa thuần thanh'.

Nhưng khi thấy Đồng Hiên nhận được phần thưởng của hệ thống, vẻ mặt không giấu được nụ cười đắc ý, không khỏi đồng loạt lộ ra nụ cười giễu cợt như đang xem khỉ. "Đây chính là đại năng Chuẩn Thánh đỉnh phong sao?" "Nhìn một cái là biết một tên kiêu căng dâm dật, làm nhiều việc ác, nội tâm tà ác, đạo tâm gần như không có, được

cái gọi là 'hệ thống' ban cho một chút thực lực, không những không nhận ra mình đã trở thành con rối của hệ thống, ngược lại còn vì được hệ thống gọi một tiếng chủ nhân mà đắc ý dương dương, thật không biết là vị Thần Thoại Đại La nào mắt mù đã chọn trúng hắn!" Nữ Oa một niệm liền biết hệ thống mà Đồng Hiên trói buộc là thứ gì, đối với vị đạo hữu đã chế tạo ra hệ thống này, trong lòng khinh bỉ, trực tiếp nói là mắt mù.

Đến cảnh giới Thần Thoại Đại La, đối với mọi sự vật về cơ bản đều là toàn tri toàn năng, nhưng nếu Thần Thoại Đại La tự mình dùng 'Đại Đạo' của bản thân để che đậy một thông tin nào đó, Nữ Oa muốn truy ngược nguồn gốc hệ thống cũng rất khó làm được. "Muội muội, không phải xuyên việt giả nào cũng là Tô Thần đạo hữu đâu." Phục Hy nghe thấy đại la đạo âm của Nữ Oa, mỉm cười đáp lại.

Trong vô số đạo kỷ này, xuyên việt giả ở chí cao Hồng Hoang, chư thiên vạn giới thực sự quá nhiều, nhưng người thực sự khai sáng một loại Đại Đạo hoàn toàn mới, chứng đắc Thần Thoại Đại La, chỉ có một mình Tô Thần mà thôi! "Cũng đúng." Nữ Oa nhẹ nhàng gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Côn Luân.

Cùng lúc đó.

Đồng Hiên đột nhiên cảm thấy ánh mắt Nữ Oa và Phục Hy nhìn mình dường như có chút không đúng, mơ hồ lộ ra một tia khinh thường, phảng phất như mình giống như một con khỉ đã bị lột sạch.

Không những không được họ thực sự coi là đồng loại, thậm chí còn không có chút bí mật nào. "Ảo giác!" "Đây nhất định là ảo giác!" "Thiện cảm của Nữ Oa đối với ta vừa mới tăng lên 30, làm sao có thể coi thường ta được chứ?

Chương 327

Huống chi ta có 'Hồng Mông Đại Đạo Hệ Thống', nàng làm sao có thể nhìn thấu bí mật của ta?" Ngay lúc Đồng Hiên lại nhìn về phía Nữ Oa, thấy ánh mắt nàng nhìn về phía Côn Luân, sau đó lại nhìn về phía mình. "Thông Huyền, để ngăn chặn đại kiếp của Nhân tộc đến, bản cung và huynh trưởng đi Thiên Đình một chuyến, ngươi cứ ở lại Ngọc Quỳnh Tiên Phủ này một thời gian." "Cẩn tuân pháp chỉ của nương nương!" Nghe Nữ Oa giữ mình lại ở đạo trường của nàng, hắn trong lòng không khỏi khoan khoái.

Tiếp theo.

Nữ Oa và Phục Hy để cho 'vở kịch' thêm phần trọn vẹn, trước tiên rời khỏi Bất Chu Sơn, đồng thời dùng đại la đạo âm dặn dò Kim Ninh, bảo nàng 'diễn' cho tốt một chút, đừng để lộ sơ hở, nếu không Tô Thần còn chưa đến thì đã không diễn được nữa. "Hệ thống, giới thiệu cho ta 'Hồng Mông Đạo Trường'!" Đồng Hiên nhìn theo Nữ Oa và Phục Hy rời đi, lập tức bắt đầu tiếp nhận phần thưởng mà hệ thống vừa rồi ban cho. "Chủ nhân, diện tích 'Hồng Mông Đạo Trường' có thể bao phủ mười vạn mét vuông, trong khu vực này người chính là tồn tại vô địch, cho dù là người đại diện Thiên Đạo Hồng Quân, cũng không phải là đối thủ của người." Vút!

Nghe hệ thống giới thiệu, Đồng Hiên hai mắt đột nhiên sáng lên, khóe miệng suýt nữa chảy nước dãi. "Ha ha!" "Có 'Hồng Mông Đạo Trường' này, ta muốn công lược Nữ Oa chẳng phải là dễ như trở bàn tay sao?" Đồng Hiên trong lòng cười sảng khoái. "Hệ thống, thiết lập 'Hồng Mông Đạo Trường' tại Ngọc Quỳnh Tiên Phủ này!" Lần đầu tiên nhìn thấy Nữ Oa, hắn trong lòng đã hạ quyết tâm, bất kể thế nào cũng phải thu nàng vào hậu cung, vì vậy đạo trường 'Ngọc Quỳnh

Tiên Phủ' của Nữ Oa cũng là đạo trường của hắn.

Đồng thời hắn còn có một tính toán khác.

Nếu không thể thu phục Nữ Oa trong thời gian ngắn, vậy thì trực tiếp dùng vũ lực để đạt được mục tiêu, như vậy không chỉ thực hiện được tâm nguyện của mình, đồng thời cũng hoàn thành triệt để nhiệm vụ của hệ thống.

Đến lúc đó.

Mình sẽ chứng đắc Đại Đạo Thánh Nhân chí cao vô thượng, trở thành tồn tại mạnh nhất thế giới Hồng Hoang!

Ngoài Nữ Oa ra, Địa Đạo chi chủ Bình Tâm, hai vị Đế hậu Thái Âm nữ thần, nữ tiên chi thủ Tây Vương Mẫu, Cửu Thiên Huyền Nữ, vân vân, tất cả đều phải sung vào hậu cung của mình! "Chúc mừng chủ nhân, Hồng Mông Đạo Trường đã bố trí thành công!" Khi giọng nói của hệ thống vang lên trong đầu, Đồng Hiên lập tức cảm nhận được một loại từ trường đặc thù, phảng phất như được đại đạo vĩ lực gia trì, có thể làm bất cứ điều gì mình muốn, không sợ hãi bất cứ điều gì.

Giờ phút này.

Đồng Hiên trực tiếp kích động ngửa mặt lên trời hú dài.

Xuyên qua lâu như vậy.

Vừa rồi còn phải làm cháu trước mặt Nữ Oa và Phục Hy, nay sở hữu 'Hồng Mông Đạo Trường', cuối cùng cũng có con bài tẩy để coi thường thiên hạ, không sợ hãi bất cứ điều gì! "Thông Huyền tiền bối, ngài sao vậy?" Nghe thấy tiếng hú dài của hắn, Kim Ninh giả vờ căng thẳng từ nội điện bước ra, vẻ mặt 'quan tâm'. "Bản tọa vừa rồi có chút lĩnh ngộ, nhất thời không kìm được cảm xúc mà thôi." Đồng Hiên làm ra vẻ 'tiền bối cao nhân', nhưng khi hắn cẩn thận quan sát Kim Ninh

đang mặc bộ phượng y ngũ sắc nghê thường, nhất thời trong lòng không khỏi có chút nóng lên.

Kim Ninh là một vị Thần Thoại Đại La, cho dù đã thu liễm khí chất của bản thân, nhưng dung mạo hoàn mỹ không tì vết của nàng vẫn khiến Đồng Hiên khó lòng chống cự.

Huống hồ.

Xuyên qua lâu như vậy, Đồng Hiên vẫn chưa được nếm mùi đời.

Nay sở hữu con bài tẩy nghịch thiên như 'Hồng Mông Đạo Trường', thấy Nữ Oa sắp trở thành một thành viên trong hậu cung của mình, hắn trong lòng liền chuẩn bị bắt đầu buông thả một phen.

Dù sao.

Kim Ninh là tọa kỵ thị nữ của Nữ Oa, tương lai cũng sẽ là nha đầu thông phòng của mình.

Hôm nay cứ hưởng thụ một phen, giải tỏa nỗi buồn khổ đã kìm nén mấy vạn năm của mình! "Vù!" Đồng Hiên mắt lộ ra nụ cười dâm đãng, đưa tay về phía Kim Ninh một chiêu.

Chỉ thấy đại đạo vĩ lực bàng bạc bùng nổ, tỏa ra khí tức chí cao vô thượng, chúa tể hoàn vũ, hồng mông tử khí tràn ngập trong đại điện diễn hóa ra dị tượng vạn đạo thần phục. "Hửm?" "Chuyện gì thế này?!" Đồng Hiên đột nhiên phát hiện.

Mình chuẩn bị hưởng thụ Kim Ninh một phen, đại đạo thần thông cũng đã khóa chặt nàng, sao đối phương lại không hề nhúc nhích?

Hắn dụi dụi mắt, khó tin nhìn cảnh này. "Thông Huyền tiền bối, ngài sao vậy?" Kim Ninh chớp chớp đôi mắt to, vẻ mặt 'thuần khiết tò mò'. "Ta không sao." Đồng Hiên xua xua tay, duy trì phong thái của đại năng Chuẩn Thánh, trong lòng lại điên cuồng chửi rủa hệ thống của mình. 'Hệ thống, ngươi có phải đang lừa ta không?' 'Không phải nói

trong 'Hồng Mông Đạo Trường' ta là vô địch sao?

Sao ngay cả một tọa kỵ Đại La nho nhỏ cũng không khống chế được?' "Chủ nhân, có lẽ Hồng Mông Đạo Trường vừa mới bố trí, cần một khoảng thời gian mới có thể thực sự phát huy tác dụng!" Nghe hệ thống trả lời, Đồng Hiên thở phào nhẹ nhõm. "Vậy thì tốt!" Hắn lại nhìn về phía Kim Ninh, không cần sự trợ giúp của vĩ lực 'Hồng Mông Đạo Trường', định trực tiếp ra tay cưỡng ép, đợi Nữ Oa và Phục Hy trở về, 'Hồng Mông Đạo Trường' chắc chắn đã có hiệu lực.

Đến lúc đó.

Thu phục Nữ Oa còn không phải là chuyện dễ như trở bàn tay? "A!" "Thông Huyền tiền bối, ngài, ngài muốn làm gì?" "Nương nương sắp trở về rồi, ngài có chuyện gì cứ trực tiếp nói với người, tại sao lại làm khó ta, một tọa kỵ nhỏ bé này chứ?" Kim Ninh bị 'khí thế' của Đồng Hiên dọa đến mức ngã ngồi trên đất, khuôn mặt xinh đẹp hoàn mỹ không tì vết lập tức tái nhợt, dáng vẻ đáng thương khiến Đồng Hiên rất đau lòng. "Kim Ninh đạo hữu nói quá lời rồi, bần đạo vừa rồi có chút đột phá, vì vậy nhất thời không thu lại được khí thế của bản thân, mong đạo hữu thông cảm." Đồng Hiên đứng dậy hành lễ với nàng để tỏ lòng xin lỗi, lý trí cũng đang dần hồi phục.

Kim Ninh là tọa kỵ thị nữ của Nữ Oa, nếu truyền âm thần thức bẩm báo với Nữ Oa, vậy thì mình muốn cưỡng ép thu phục nàng sẽ rất khó thực hiện, dù sao tu vi thực sự của mình chỉ là Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Một khi Nữ Oa có cảnh giác, không trở về đạo trường Ngọc Quỳnh Tiên Phủ, vậy thì mình muốn dùng 'Hồng Mông Đạo Trường' để cưỡng ép thu nàng vào hậu cung sẽ rất khó thực hiện. "Thì ra là vậy!" "Thông Huyền tiền bối là đắc đạo cao nhân, càng là tiền bối được nương nương vô cùng coi trọng, sao lại có thể làm hại ta, một

Đại La nhỏ bé này chứ?" Kim Ninh vẻ mặt bừng tỉnh, và chủ động tâng bốc Đồng Hiên, cho hắn một cái thang để bước xuống. "Thiện!" Được Kim Ninh tâng bốc, thậm chí còn thấy nàng mắt lộ vẻ sùng bái, Đồng Hiên trong lòng lâng lâng. 'Một thị nữ Đại La nho nhỏ, sao có thể thoát khỏi lòng bàn tay của bản tọa?

Đợi ta thu phục Nữ Oa trước, sau đó sẽ để nàng làm một nha đầu thông phòng hầu hạ ta.' 'Còn về những gì vừa xảy ra, chẳng qua là Hồng Mông Đạo Trường chưa thực sự có hiệu lực mà thôi!' Tìm được lý do thuyết phục bản thân, Đồng Hiên không suy nghĩ sâu xa về sự bất thường vừa rồi. ... "Không tệ, 'kỹ năng diễn xuất' của Kim Ninh cuối cùng cũng tiến bộ rồi!" Nữ Oa vẫn luôn âm thầm quan sát, thấy Kim Ninh thuận lợi lừa được Đồng Hiên, và còn không để lộ thực lực Thần Thoại Đại La của mình, không khỏi âm thầm gật đầu.

Mấy tháng sau.

Nữ Oa cảm nhận được Tô Thần từ Côn Luân thong thả cưỡi mây trắng bay ra, liền ra hiệu cho Kim Ninh truyền tin về 'xuyên việt giả' cho hắn. "Xuyên việt giả lại gây sự?" "Mà còn tìm đến Nữ Oa nương nương?" Sau khi nhận được thông tin do Kim Ninh truyền đến, Tô Thần từ trên đám mây tiên màu trắng ngồi dậy, ánh mắt xa xăm nhìn về phía Bất Chu Sơn.

Hắn lập tức ý thức được, trong chuyện này có chút không bình thường.

Nữ Oa nương nương là Thần Thoại Đại La viễn cổ, lại là Thánh Mẫu của Nhân tộc, bất kể là thực lực hay thế lực, đều là tồn tại đỉnh cấp nhất trong toàn bộ Hồng Hoang.

Nàng muốn bóp chết một xuyên việt giả, cũng không khác gì giẫm chết một con kiến, tại sao lại phải đặc biệt thông báo cho mình chứ? "Lẽ nào, Nữ Oa nương nương đang có ý đồ với ta?" Tô Thần chỉ cảm

thấy toàn thân lạnh toát.

Mình là người chứng đạo được Hậu Thổ nương nương tự tay bảo hộ và bồi dưỡng, lập trường tự nhiên là đứng về phía nàng.

Nữ Oa nương nương là kẻ thù không đội trời chung của Hậu Thổ nương nương, bây giờ nàng lại muốn có ý đồ với mình, vậy chẳng phải mình sắp gặp rắc rối rồi sao? "Phu quân, người cũng không muốn thê tử của mình bị kẻ khác làm hại chứ?" Đúng lúc này.

Trong đầu Tô Thần vang lên một giọng nói lười biếng quyến rũ, phảng phất như có người đang nhẹ nhàng thổi hơi nóng bên tai mình. "Nữ Oa nương nương nói đùa rồi, bần đạo đâu dám nhận?" Sau khi ổn định tâm thần, Tô Thần lập tức truyền âm trả lời. "Phu quân, lẽ nào người đã quên những gì chúng ta đã từng có sao?

Chúng ta đã kết hôn trước mặt cha mẹ người, người có Hậu Thổ là người mới, đã quên mất người cũ là ta rồi sao?" Giọng truyền âm của Nữ Oa mang theo chút nức nở, khiến người nghe rơi lệ, đồng thời còn tự động phát trong thức hải của Tô Thần những cảnh ngọt ngào khi mình và nàng kết hôn ở Địa Cầu.

Xem xong những cảnh này, Tô Thần loạng choạng, suýt nữa ngã từ trên đám mây lành màu trắng xuống.

Người kết hôn với mình ở Địa Cầu, là Bình Tâm và Nữ Oa trong thế giới Hồng Hoang trung cấp, và nàng đã hứa rằng chỉ là để thực hiện tâm nguyện, bây giờ sao lại bị Thần Thoại Nữ Oa thừa nhận rồi? "Nữ Oa nương nương, ngài đừng nói vậy, đó chỉ là Nữ Oa trong thế giới Hồng Hoang trung cấp mà ta xuyên qua, chẳng qua chỉ là ánh chiếu thân của ngài mà thôi." "Hừ!" "Ánh chiếu thân của ta thì không phải là ta sao?" "Phu quân người quả nhiên có mới nới cũ, ta đi tìm Hậu Thổ kia quyết một trận tử chiến đây!" Ngữ khí của Nữ Oa lập tức trở nên vô cùng kiên quyết, phảng phất như vì tranh đoạt Tô Thần

mà hủy diệt cả Hồng Hoang cũng không tiếc. "Nữ Oa nương nương, ngài đừng làm bậy, ta đến xử lý xuyên việt giả kia ngay đây!" Tô Thần đau đầu không thôi.

Hắn không muốn vì mình mà khiến Hồng Hoang bị hủy diệt, làm cho tất cả các Thần Thoại Đại La xem kịch, vì vậy chuẩn bị ổn định Nữ Oa trước rồi nói, cùng lắm sau này trốn là được. "Phu quân, vậy ta chờ người yêu!" Nữ Oa gửi cho Tô Thần một nụ hôn gió, sau đó cười khẽ giáng lâm xuống Bất Chu Sơn.

Phục Hy thấy thần tình của muội muội mình biến ảo, trong lòng cũng đang xem kịch vui, cùng nàng giáng lâm xuống Bất Chu Sơn. "Ra mắt Nữ Oa nương nương, ra mắt Phục Hy đạo hữu!" Đồng Hiên cuối cùng cũng đợi được Nữ Oa trở về, trong lòng không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Mấy tháng trước.

Hắn đã nhận được câu trả lời khẳng định của hệ thống, 'Hồng Mông Đạo Trường' của mình đã chính thức có hiệu lực, cho dù là người đại diện Thiên Đạo Hồng Quân giáng lâm, cũng không phải là đối thủ của mình! "Thông Huyền, đa tạ lời nhắc nhở của ngươi, bản cung đã thương lượng với Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, tương lai sẽ không tàn sát Nhân tộc trên quy mô lớn để luyện chế Đồ Vu Kiếm, đại kiếp của Nhân tộc cũng sẽ được tránh khỏi." Nữ Oa từ trên cao nhìn xuống Đồng Hiên, ánh mắt lóe lên một tia giễu cợt và mong đợi. "Vậy thì tốt!" Thấy khí chất phong thái thánh khiết điển nhã, hoa quý vô song của nàng, Đồng Hiên trong lòng càng thêm nóng rực. "Nương nương, ngài chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân thực ra là âm mưu của Hồng Quân, hắn muốn dùng hồng mông tử khí để thao túng ngài, bần đạo chuẩn bị giúp ngài rút hồng mông tử khí trong thức hải ra, trả lại cho ngài sự tự do thực sự!" "Được!" Nữ Oa bình tĩnh ngồi xếp bằng trên đám mây lành chín màu, kiên nhẫn chờ đợi hành động

tiếp theo của hắn. "Ông!" Chỉ thấy Đồng Hiên nhẹ nhàng múa hai tay, bùng nổ ra hồng mông đại đạo khủng bố, trực tiếp bao phủ Nữ Oa vào trong, sau đó từ trong thức hải của nàng rút ra một đạo 'hồng mông tử khí' tỏa ra khí tức chí cao vô thượng.

Lúc này.

Khí thế của Nữ Oa 'suy yếu' với tốc độ mắt thường có thể thấy được. "Nương nương, hiện tại ta đã giúp ngài rút đi hồng mông tử khí mà Thiên Đạo dùng để khống chế ngài, tiếp theo ngài sẽ có được sự tự do thực sự, thậm chí còn có thể dùng khí vận Nhân tộc để một lần nữa chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân, rồi trở thành người đại diện Nhân Đạo, ngang hàng với Hồng Quân!" Đồng Hiên nhìn 'hồng mông tử khí' trong lòng bàn tay phải của mình, nụ cười trên mặt càng lúc càng đậm. "Vậy thì đa tạ Thông Huyền đạo hữu rồi!" Nữ Oa xua xua tay, tỏ ý cảm tạ, Phục Hy ở bên cạnh để tiếp tục xem kịch, cũng trịnh trọng hành lễ cảm tạ. "Vút!" Đúng lúc này.

Một thân ảnh màu tím giáng lâm, chính là Tô Thần. "Phu quân!" Nữ Oa 'yếu ớt' thấy Tô Thần xuất hiện, lập tức tỏa ra thần thái vô biên, dáng vẻ vui mừng mong đợi, cùng với ánh mắt đong đầy tình cảm, trực tiếp khiến Đồng Hiên kinh ngạc đến ngẩn người.

Chuyện gì thế này?

Chương 328

Nữ Oa mà mình để mắt tới, nàng, nàng lại đã có phu quân?

Là một xuyên việt giả thục tri đại thế Hồng Hoang, Đồng Hiên vô cùng xác định Nữ Oa căn bản không có phu quân nào. 'Chẳng lẽ, thế giới Hồng Hoang này ngoài ta ra còn có xuyên việt giả khác?

Hơn nữa y còn sớm hơn ta, cướp Nữ Oa thành phu quân?' Hồi phục tinh thần, Đồng Hiên nghĩ đến khả năng này, khí cơ lập tức khóa chặt Tô Thần.

"Phu quân!" Chỉ thấy Nữ Oa nhìn thấy Tô Thần xong, vẻ mặt ngọt ngào bay đến bên cạnh y, đôi tay ngọc thon dài hoàn mỹ vô hạ chủ động ôm lấy cánh tay Tô Thần, dán chặt lấy y. 'Phu quân, chàng cũng không muốn thiếp cùng Hậu Thổ làm nát Hồng Hoang, trở thành trò cười cho chư vị Thần Thoại Đại La sao?' Nghe thấy 'Đại La đạo âm' của Nữ Oa, sắc mặt Tô Thần nhịn không được khẽ giật giật.

Là một Thần Thoại Đại La viễn cổ, đường đường Nhân tộc Thánh Mẫu, sao lại học được ngữ khí uy hiếp như vậy?

Phục Hy cùng Kim Ninh thấy cảnh này, nhịn không được lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Tuy nói muội muội (Nữ Oa Nương Nương) ngày thường thích 'diễn' kịch bản, nhưng chưa từng đối với bất kỳ nam tính Thần Thoại Đại La nào có cử chỉ thân mật đến thế.

Vị Tô Thần vừa mới chứng đạo này, vì sao lại được nàng ưu ái như vậy?

Chẳng lẽ thật sự chỉ là để tranh đấu với Hậu Thổ sao?

Lúc này khắc, Đồng Hiên khi thấy đôi tay ngọc hoàn mỹ vô hạ,

trắng hơn sương tuyết của Nữ Oa đang ôm chặt Tô Thần, cảnh này chính là cảnh y từng mơ ước.

Nhưng ai ngờ, lại có người cướp mất 'nữ nhân' của chính mình!

Phải biết rằng, Nữ Oa chính là nữ thần hoàn mỹ nhất mà y từng thấy trong đời, từ khi y xuyên việt đã được y nội định là một thành viên hậu cung, hơn nữa nàng còn là đối tượng 'công lược' trong nhiệm vụ hệ thống phát bố.

Thế nhưng ai ngờ nàng đã sớm có phu quân! 'Hệ thống, nếu ta diệt sát phu quân của Nữ Oa, rồi cường hành thu phục nàng, như vậy có tính là hoàn thành nhiệm vụ không?' "Hồi chủ nhân, vô luận ngài dùng phương thức nào thu phục Nữ Oa, đều tính là hoàn thành nhiệm vụ!" Nghe được hệ thống trả lời, khóe miệng Đồng Hiên vốn đang vô cùng phẫn nộ khẽ nhếch lên, nội tâm cũng bắt đầu trở nên hoan khoái.

"Nhân thê Nữ Oa?

Ta thích!" Nữ Oa thấy Tô Thần không phản bác xưng hô của mình với y nữa, gương mặt hoàn mỹ vô hạ nháy mắt nở rộ nụ cười, uyển nhược vạn đạo tề phóng, hoàn mỹ tuyệt luân.

Ngay cả đạo tâm của Tô Thần bây giờ, cũng nhịn không được có chút xao động.

Không thể không nói, vị Thần Thoại Đại La viễn cổ từng phẫn diễn 'Bàn Cổ' này, mị lực phong tư quả thực là đỉnh cao Hồng Hoang!

"Thông Huyền đạo hữu, nay ngươi đã rút Hồng Mông Tử Khí trong thức hải của thiếp, đạo quả Thiên Đạo Thánh Nhân của thiếp đã vỡ nát, tiếp theo thiếp nên làm thế nào mới có thể trọng chứng Nhân Đạo Thánh Nhân?" Nữ Oa mỉm cười ôm cánh tay Tô Thần, xoay người nhìn về phía Đồng Hiên, ánh mắt nháy mắt biến thành hí hước, hơn nữa còn tràn ngập miệt thị, phảng phất như đang nhìn một con

kiến hôi đáng cười vậy.

Nàng vốn dĩ dùng Đồng Hiên xuyên việt giả này để hấp dẫn Tô Thần đến đây, nay mục đích đã đạt được, tự nhiên không cần thiết phải quá chuyên tâm tiếp tục 'diễn' với hắn nữa.

“Muội muội, nay đang trong thời kỳ Lượng Kiếp bùng nổ, muội lại tùy ý để Thông Huyền đạo hữu rút Hồng Mông Tử Khí của muội, tự phế đạo quả Thiên Đạo Thánh Nhân, việc này khiến Yêu tộc ta phải làm sao cho phải?

Vạn nhất muội vì thế mà chọc giận Đạo Tổ, 'ngài ấy' giáng xuống trừng phạt, chúng ta e rằng đều phải hóa thành tro bụi!” Phục Hy vẻ mặt 'hoảng trương lo lắng'.

“Vâng, Nương Nương, ngài là Thiên Đạo Thánh Nhân chí cao vô thượng, trong tình huống không có vạn toàn nắm chắc, sao có thể tùy ý để Thông Huyền đạo hữu phế đi Thánh Nhân quả vị của ngài?” Kim Ninh cũng rất phối hợp, ghi nhớ lời dặn dò của Nương Nương, tuyệt đối không dễ dàng để diễn kỹ của mình 'lộ ra sơ hở'.

“Vô phương!” Chưa đợi Nữ Oa mở miệng, Đồng Hiên phất tay áo, vẻ mặt lộ ra vẻ tự tin vô cùng.

“Đã là bản tọa rút Hồng Mông Tử Khí Thiên Đạo của Nữ Oa, vậy thì tương lai tự nhiên sẽ dốc toàn lực trợ nàng chứng đắc Nhân Đạo Thánh Nhân, rồi thuận lợi trở thành người phát ngôn của Nhân đạo.

Còn về Đạo Tổ Hồng Quân kia, bản tọa căn bản không sợ!” Tô Thần nhìn Đồng Hiên vẻ mặt tự đại kia, cùng Nữ Oa, Phục Hy, Kim Ninh ba vị Thần Thoại Đại La đích thân bồi hắn diễn kịch, nội tâm tràn đầy vô ngữ.

Phải biết rằng, Nữ Oa cùng Phục Hy đều từng đảm nhiệm 'Bàn Cổ', nhất họa khai thiên, cảm ngộ đạo nghĩa 'Thái Cực', là tồn tại đỉnh

cấp trong Chí Cao Hồng Hoang, ai ngờ 'hí ẩn' của bọn họ lại lớn đến thế!

Có thể dự kiến được, hiện tại Đồng Hiên càng tự đại, càng kiêu căng, thì vận mệnh tiếp theo sẽ càng thê thảm!

Lúc này, Đồng Hiên mẫn duệ nhìn thấy ánh mắt miệt thị và thương hại của Tô Thần dành cho mình, nội tâm tức giận không thôi.

"Hừ!

Dám nhìn bản tọa như vậy, lát nữa sẽ cho ngươi biết thế nào là hối hận!" Hắn không diệt sát Tô Thần ngay lập tức, mà chuẩn bị lát nữa khi cường hành 'thu phục' Nữ Oa, sẽ để y làm một nhân chứng, trình diễn cảnh 'phu mục tiền phạm'.

Chỉ nghĩ thôi cũng đủ khiến người ta thấy kích thích.

"Thông Huyền đạo hữu, ngươi bất quá là Chuẩn Thánh đỉnh phong, rốt cuộc có át chủ bài gì có thể kháng hành Đạo Tổ?" Phục Hy diễn kỹ tinh xảo, trước khi muội muội chưa ra hiệu dừng, đã hoàn mỹ nhập vai vào nhân vật của mình.

"Chuẩn Thánh đỉnh phong?

Rất nhanh ta sẽ là Đại Đạo Thánh Nhân cường đại nhất!" Đồng Hiên đắc ý nhe răng cười, chưởng khống 'Hồng Mông Đạo Trường', vĩ lực lăng giá trên quy tắc Đại Đạo bùng phát ra, giống như một 'Đại Đạo Trường Hà' mênh mông cuồn cuộn, nhấn chìm bao trùm toàn bộ Ngọc Quỳnh Tiên Phủ.

"Thông Huyền đạo hữu, ngươi muốn làm gì?" Nữ Oa kiều sất một tiếng, âm thanh vang vọng trong đại điện, nàng vung vẩy hai tay, làm ra vẻ toàn lực chống cự.

"Hắc hắc.

Đương nhiên là hoàn thành nhiệm vụ hệ thống, chứng đắc Đại Đạo Thánh Nhân!" Đồng Hiên phi thường rõ ràng.

Thế giới Hồng Hoang, cường giả vi tôn.

Dù bản thân có 'Hồng Mông Đạo Trường' làm át chủ bài, nhưng cùng lắm chỉ là một cái vỏ rùa phòng ngự mà thôi, chỉ có thực lực chân chính mới có thể làm chủ tất cả!

"Hoa lạp lạp!

Hoa lạp lạp!" Đại Đạo Trường Hà mà Đồng Hiên dẫn ra nhấn chìm toàn bộ đại điện, nhưng khi nhấn chìm đến trước Nữ Oa, Tô Thần, Phục Hy, Kim Ninh, lại bị một tầng 'đạo vận' vô hình ngăn cách.

"Đây là chuyện gì!

Hệ thống, ngươi có phải đã sai rồi?" Đồng Hiên hai mắt đột nhiên co rút, khó tin nhìn cảnh tượng trước mắt.

Bản thân có 'Hồng Mông Đạo Trường' gia trì, ngay cả Đạo Tổ Hồng Quân cũng không phải đối thủ của mình, nhưng vì sao lại không thể làm gì bốn người họ chút nào, chẳng lẽ hệ thống đã sai rồi?

"Hồi chủ nhân, bản hệ thống là 'Hồng Mông Đại Đạo Hệ Thống', tuyệt đối sẽ không sai!" Nghe được hệ thống trả lời, Đồng Hiên nhìn về phía Tô Thần, lập tức tế xuất Tử Canh Thần Kiếm của mình.

Hắn rất rõ ràng.

Đã hệ thống không có vấn đề, vậy vấn đề tuyệt đối là phu quân của Nữ Oa, Tô Thần!

Bản thân xuyên việt đến Hồng Hoang được hệ thống trói buộc, vậy vị xuyên việt giả đến trước này, nói không chừng cũng trói buộc hệ thống tương tự mình, bằng không dựa vào cái gì có thể thay đổi

đại thế Hồng Hoang thu phục Nữ Oa?

Bởi vậy, chỉ cần chém giết Tô Thần, thì sẽ không còn ai ngăn cản nữa, Nữ Oa cùng toàn bộ nữ thần Hồng Hoang, đều sẽ thuộc về mình!

"Chó cùng rứt giậu sao?" Nhìn thấy Đồng Hiên hai mắt tinh hồng, hơn nữa còn cầm một thanh trường kiếm chỉ vào mình, Tô Thần khóe miệng nhếch lên nụ cười khinh bạc.

"Hưu!" Ngay khoảnh khắc tiếp theo, chưa đợi Đồng Hiên ra tay, 'Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo' Tử Canh Thần Kiếm trong tay hắn đột nhiên gãy cong, đâm thẳng vào mắt mình.

"Bành!" Nhãn cầu cùng đầu lâu bạo liệt, máu tươi cùng óc bắn tung tóe, uyển nhược dưa hấu nổ tung vậy.

"A!" Tiếng kêu thảm thiết thê lương vô cùng của Đồng Hiên vang lên, Tô Thần lặng lẽ điều chỉnh thống cảm của hắn tăng lên một trăm lần, coi như là trừng phạt hành động bất kính vừa rồi đối với mình.

"Ô ô!

Đau chết ta rồi!" Đồng Hiên đau đớn kêu la, con mắt còn lại chảy ra một hàng huyết lệ.

Cơn đau như vậy, so với khi xuyên việt trước đó bị đại hỏa thiêu sống còn đau hơn vô số lần, đơn giản là khiến hắn cầu sống không được, cầu chết không xong!

"Giết bản tọa!" Đồng Hiên phẫn hận đến cực điểm toàn lực điều động vĩ lực 'Hồng Mông Đạo Trường', dẫn đạo Tam Thiên quy tắc cuồn cuộn kéo đến, áp súc thành một kỳ điểm rực rỡ, nhấn chìm thời không, phúc diệt chư thiên gia nguyên.

"Hưu!

Hưu!" Chỉ thấy Tử Canh Thần Kiếm trong tay hắn đột nhiên phân

thành chín nghìn chín trăm chín mươi chín thanh, rồi sau đó từ các góc độ khác nhau, cứ thế đâm xuyên vào từng bộ vị trên cơ thể hắn.

"Kẻ hèn kiến hôi, cũng dám bất kính với bản cung?" Nhìn thấy Nữ Oa ra tay, cùng với cái kết thê thảm vô cùng của Đồng Hiên, Tô Thần hai mắt nhịn không được khẽ co rút.

Thật là quá tàn nhẫn!

Nhục thân, chân linh, nguyên thần của Đồng Hiên bị từng tấc đâm nát, nỗi đau xé tâm liệt phế xuyên thẳng vào linh hồn, đã sớm khiến hắn sống không bằng chết.

Nhưng hắn là Đại năng 'Chuẩn Thánh đỉnh phong', Nữ Oa lại sao có thể để hắn dễ dàng chết như vậy?

"Oanh!" Bất đắc dĩ, hắn điều động bản nguyên cuối cùng, trực tiếp khai khởi tự bạo.

Cái gì mà chủ tể Hồng Hoang, tả ủng hữu bão, chỉ có cái chết mới là nơi mơ ước nhất.

"Muốn chết?

Bản cung đã đáp ứng sao?" Hoa!

Chỉ thấy địa hỏa thủy phong và hắc động bùng phát trong đại điện trong khoảng khắc ngắn ngủi đã phục hồi, Đồng Hiên tự bạo tan nát cũng trở lại bộ dáng tự đại vừa rồi.

"Ta vẫn chưa chết?" Đồng Hiên khó tin nhìn cảnh tượng trước mắt, khi đối mặt với đôi mắt hí hước của Nữ Oa, toàn thân nhịn không được run rẩy.

"Hệ thống, rốt cuộc là chuyện gì?

Nữ Oa nàng không phải đã bị ta rút Hồng Mông Tử Khí rơi xuống Thánh Nhân cảnh giới rồi sao?

Còn nữa ngươi không phải nói, ta ở 'Hồng Mông Đạo Trường' này là vô địch sao?

Ngươi toàn bộ đều đang lừa ta!" Hắn điên cuồng gào thét trong não hải.

Vốn dĩ cho rằng là do Tô Thần, đồng là xuyên việt giả làm, nhưng ai ngờ lại là 'Hồng Hoang thổ trứ' Nữ Oa?

"Chủ nhân, kinh bản hệ thống kiểm trắc, thực lực của bọn họ tất cả chỉ là Đại La bé nhỏ, căn bản không phải đối thủ của ngài, xin ngài yên tâm." "Cút!

Nữ Oa nàng chỉ là Đại La?

Vậy ta là cái gì?!" Vừa nghĩ đến mình vừa rồi bị Nữ Oa vạn kiếm xuyên tâm mà chết, hơn nữa tự bạo chân linh bản nguyên còn bị phục sinh, điều này lại sao có thể là một Đại La bé nhỏ làm được?

"Chúng ta thật sự chỉ là Đại La thôi mà!" Kim Ninh khẽ mỉm cười với hắn, nhưng trong mắt Đồng Hiên lại như nụ cười của tử thần.

Hắn sao cũng không nghĩ tới, mình đối thoại với hệ thống trong não hải, bọn họ lại đều biết tất cả!

"Đằng!" Với thân phận của Nữ Oa, đích thân ra tay với Đồng Hiên kẻ hèn này đã là vinh hạnh vô thượng của hắn, sau khi trút giận, nàng liền ra hiệu cho Kim Ninh, để nàng xử lý xuyên việt giả này, giải tỏa cơn giận những ngày qua.

Chỉ thấy Kim Ninh khẽ búng ngón tay, một đoàn hỏa diễm bao phủ xuống Đồng Hiên.

"A!" Tiếng kêu thảm thiết thê lương vô cùng lại một lần nữa vang lên.

Đồng Hiên mẫn duệ cảm tri được tóc mình bị đốt cháy, cả người

đặt mình trong một biển lửa Đại Đạo, không chỗ nào để trốn, không chỗ nào để ẩn, ngay cả việc muốn dẫn đạo trường hà thời gian Hồng Hoang cùng trường hà vận mệnh cũng không thể làm được.

Chương 329

Thậm chí ngay cả việc tự bạo chân linh bản nguyên một lần nữa cũng không khởi động được.

Hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn mình bị thiêu đốt từng chút một, từ đầu đến chân, từ chân linh đến thần hồn, từ từ hóa thành tro bụi tan biến, nếm trải nỗi thống khổ tăng cường một trăm lần kia. 'Hồng Hoang này quá đáng sợ, ta vĩnh viễn không muốn xuyên việt nữa!' Trong khoảnh khắc ý thức sắp tiêu tán, ý niệm này lóe lên trong não hải Đồng Hiên.

"Ba!" Ngay khoảnh khắc tiếp theo, hắn phát hiện mình lại một lần nữa phục sinh, khi đối mặt với Kim Ninh đang mỉm cười, sợ hãi đến mức trực tiếp ngã quỵ xuống sàn nhà bạch ngọc trong đại điện, cả người triệt để mất hết sức lực.

"Một xuyên việt giả như vậy còn muốn đánh bại Đạo Tổ, nhớ nhung muội muội ta?" Phục Hy khẽ lắc đầu, ánh mắt sau đó nhìn về phía Tô Thần.

Đồng là xuyên việt giả, y là người từng bước một quật khởi trong một thế giới Hồng Hoang trung đoan, không tranh giành được mất nhất thời, chỉ tranh giành tự ngã Đại Đạo.

Dựa vào đạo tâm kiên định và phách lực phi phàm, y mới đạt được 'Đại Đạo Chi Chủng', rồi thuận lợi khai sáng 'Luân Hồi Đại Đạo', chứng đạo Thần Thoại Đại La!

Phục Hy không định diệt sát Đồng Hiên một lần để trút giận, y cảm thấy làm vậy sẽ làm bẩn tay mình.

Khi Đồng Hiên lại một lần nữa bị Kim Ninh thiêu sống rồi phục sinh, hắn phốc thông một tiếng quỳ sụp xuống đất.

“Nữ Oa Nương Nương, Kim Ninh Nương Nương, cầu xin hai người giết ta đi!” Lúc này, hắn đã nhận thức được cái chết cũng là một loại xa vọng, chỉ hy vọng có thể cho mình một sự giải thoát chân chính.

“Muốn chết?

Vậy thì không dễ dàng như vậy đâu!” Nữ Oa không nhìn Đồng Hiên, mà nhìn về phía Tô Thần.

“Phu quân, tiếp theo hãy để chàng hảo hảo trừng phạt kẻ hèn này, để những xuyên việt giả kia biết kết cục của việc dám nhớ nhung 'thê tử' của chàng!” “Nữ Oa Nương Nương, đừng đùa nữa.” Tô Thần xua tay, nội tâm tràn đầy vô ngữ.

Mình là người của Hậu Thổ Nương Nương, nếu bị nàng biết hành vi của Nữ Oa thì không biết sẽ gây ra chuyện gì nữa!

“Phu quân, thiếp sao lại đùa chứ, thiếp đang giúp chàng chấn phu cương mà!” Nữ Oa hì hì cười, trực tiếp đưa tay nhéo một cái vào mặt Tô Thần.

“Chàng không phải sợ Hậu Thổ cái tiểu tiện nhân kia chứ?” Bá!

Nghe thấy lời Nữ Oa, Đồng Hiên trợn tròn hai mắt, đầy vẻ hâm mộ nhìn về phía Tô Thần.

Hắn thật sự không ngờ, Tô Thần không những sớm đã thu phục Nữ Oa, còn đã công lược cả Hậu Thổ, đây đơn giản chính là thành tựu mơ ước của xuyên việt giả a!

Còn mình thì sao?

Vừa mới xuyên việt không lâu, ngay cả đẳng cấp thế giới Hồng Hoang này còn chưa tìm hiểu rõ, đã vội vàng nhảy ra tìm chết, nay lại rơi vào cảnh cầu chết không được, cầu sống không xong!

Đồng Hiên rất muốn hỏi, Tô Thần vị xuyên việt giả tiền bối này rốt cuộc đã làm thế nào.

Đồng Hiên xuyên việt giả này, bất quá chỉ là công cụ được Nữ Oa dùng để 'dẫn xuất' Tô Thần mà thôi.

Sớm tại khi Tô Thần khai sáng 'Luân Hồi Đại Đạo', thuận lợi chứng đắc Thần Thoại Đại La, nội tâm nàng đã mật thiết quan tâm, đồng thời còn lưu lại một sợi 'Đạo Ấn' nhàn nhạt trên thân ảnh chiếu của y trong thế giới Hồng Hoang trung đoan.

Khi Tô Thần mang theo Bình Tâm, Bạch Miêu Miêu, Nữ Oa trở về Địa Cầu, dù y dùng 'đạo' của bản thân để bình định các Thần Thoại Đại La khác, nhưng cũng không thể giấu được nàng!

"Phu quân, chàng không phải sợ Hậu Thổ cái tiểu tiện nhân kia chứ?" Nữ Oa mỉm cười tươi tắn, bàn tay ngọc trắng như ngọc ngà khẽ vuốt ve má Tô Thần, đôi mắt phượng đẹp tuyệt luân lưu quang dật chuyển, tựa hồ ẩn chứa vô hạn thâm tình và dịu dàng, khiến người ta nhịn không được mê say và trầm luân.

"Nữ Oa Nương Nương, tiếng 'phu quân' này ta không dám nhận, xin chớ chiết sát ta." Tô Thần bất đắc dĩ mỉm cười.

Trong Vạn Giới Khởi Nguyên Chí Cao Hồng Hoang này, mình cùng Thần Thoại Nữ Oa Nương Nương vẫn là lần đầu tiên gặp mặt mà!

"Phu quân, chàng đây là muốn làm kẻ phụ bạc sao?" Nữ Oa đang mỉm cười tươi tắn bỗng chốc trở nên sắp khóc, thậm chí vành mắt cũng nhịn không được ửng hồng, khiến mọi người có mặt đều không khỏi thương xót.

"Hoa!" Ngay khoảnh khắc tiếp theo, Nữ Oa khẽ vung tay ngọc.

Chỉ thấy hình ảnh Tô Thần cùng 'nàng' bái đường thành thân hiện

ra, đồng thời cố ý làm mờ đi thân ảnh Bình Tâm, để làm 'chứng cứ' hữu lực.

“Nữ Oa Nương Nương, ta là từ Hồng Hoang trung đoan quật khởi ngài lại không phải không biết, 'Nữ Oa' này bất quá chỉ là thân ảnh chiếu của ngài mà thôi, cùng ngài cũng không có quan hệ quá lớn.” Trong chư thiên vạn giới, 'thân ảnh chiếu' và 'hình chiếu thân' của Nữ Oa nhiều đến mức nào?

Nếu đều có thể tính là bản thể của nàng, thì nhân quả kết xuống thực sự quá rộng lớn vô cùng!

“Nữ Oa là ta, ta là Nữ Oa.

Chàng tổng không thể không thừa nhận việc bái đường thành thân trước mặt phụ mẫu chàng chứ?” Nữ Oa tiếp tục giữ thái độ sắp khóc, phảng phất Tô Thần thật sự là một kẻ phụ bạc.

“Ta biết quan hệ giữa chàng và Hậu Thổ, bây giờ ta cũng không bức bách chàng, sẽ có một ngày chàng sẽ biết sự tốt của ta dành cho chàng, rồi sau đó trở về bên ta!” Lúc này, khi Phục Hy nghe thấy lời muội muội mình, ánh mắt khẽ đọng lại. 'Cái này không giống như đang diễn kịch a, chẳng lẽ muội muội nàng thật sự đã nhìn trúng Tô Thần, quyết tâm muốn tranh giành với Hậu Thổ?' Y biết muội muội và Hậu Thổ đã minh tranh ám đấu vô số đạo kỷ, từ khi thế giới Hỗn Mông Hư Vô chưa khai tịch Hồng Hoang đã bắt đầu, nay Hậu Thổ đích thân bồi dưỡng ra một tôn Thần Thoại Đại La, kích khởi dục vọng thắng thua mãnh liệt vô cùng của nàng sao?

Đồng Hiên nghe cuộc đối thoại giữa Nữ Oa và Tô Thần, có chút không hiểu đầu đuôi.

Rốt cuộc là chuyện gì?

Cái gì mà 'ảnh chiếu thân'?

Hơn nữa Nữ Oa vừa rồi dùng thần thông hiển hóa 'hôn lễ', rõ ràng chính là hôn lễ hiện đại a?

Chẳng lẽ Tô Thần này còn mang cả Nữ Oa Nương Nương trở về Địa Cầu, bái đường thành thân dưới sự chứng kiến của phụ mẫu sao?

"Lão hương, đồng chí, nhìn ở phân thượng đồng là xuyên việt giả, cứu ta một mạng đi!" Đồng Hiên như tìm được cọng rơm cứu mạng, tràn đầy kỳ vọng cầu xin Tô Thần, như thể hoàn toàn quên đi hành động muốn diệt sát Tô Thần, và trình diễn cảnh 'phu mục tiền phạm' trước đó.

"Phu quân, tên gia hỏa này kiêu xa dâm dật, tâm tư âm độc, nay thiếp giao hắn cho chàng xử lý, nếu kết quả chàng xử lý làm thiếp vừa lòng, thì thiếp sẽ không làm khó chàng nữa." Nữ Oa đã giết tên gia hỏa này chín trăm chín mươi chín lần, nhưng nội tâm vẫn cảm thấy có chút chưa hả giận, cho nên liền giao hắn cho Tô Thần xử lý, xem y có thể khiến mình vừa lòng không.

Nghe được điều kiện của Nữ Oa, Tô Thần khẽ gật đầu.

Quản lý xuyên việt giả vốn dĩ là nhiệm vụ Hậu Thổ Nương Nương giao cho mình, hơn nữa hắn vừa rồi đã mạo phạm mình vị Thần Thoại Đại La này, cũng tất phải trả giá cái giá xứng đáng.

"Tuy nói ta cũng là một xuyên việt giả, nhưng không phải người Địa Cầu các ngươi, ngươi chớ có nhận vơ quan hệ." Tô Thần vẻ mặt mỉm cười, ngữ khí bình đạm, khiến Đồng Hiên phảng phất tìm được cọng rơm cứu mạng chân chính.

"Hậu Thổ Nương Nương nhiệm mệnh ta quản lý xuyên việt giả Hồng Hoang, hơn nữa Nữ Oa Nương Nương cũng giao ngươi cho ta xử lý, nhìn ở phân thượng thượng thiên có đức hiếu sinh, bản tọa cho ngươi một cơ hội sống.

Chỉ cần ngươi có thể thoát khỏi sự truy sát của bản tọa, ngươi sẽ sống!" "Thật sao?" Đồng Hiên hai mắt bắn ra một tia hy vọng quang mang.

Tuy nói hắn tạm thời còn chưa tìm hiểu rõ thế giới Hồng Hoang này, nhưng từ cuộc đối thoại vừa rồi của Tô Thần và Nữ Oa mà xem, y là người xuyên việt từ một Hồng Hoang trung đoan mà đến, thực lực tuyệt đối không thể sánh bằng Nữ Oa Nương Nương.

Mà bản thân mình là Chuẩn Thánh đỉnh phong tồn tại, lại có 'Hồng Mông Đại Đạo Hệ Thống', muốn thoát khỏi sự truy sát của y, hẳn là không có khó khăn quá lớn chứ?

"Bản tọa nhất ngôn cửu đỉnh!

Trước cho ngươi một thời thần đào mệnh, chỉ cần ngươi có thể thoát khỏi sự truy sát của bản tọa, thì ngươi tự nhiên có thể sống sót!" "Hưu!" Ngay khi lời Tô Thần vừa dứt, Đồng Hiên chưởng khống các Đại Đạo pháp tắc giữa thiên địa, vượt qua thời không duy độ liều mạng chạy trốn.

Thấy cảnh này, Nữ Oa, Phục Hy, Kim Ninh đều nhịn không được lộ ra một nụ cười hí hước.

Trước cho hắn hy vọng, rồi lại để hắn tuyệt vọng, cách xử trí như vậy, thực sự quá khiến mình vừa lòng!

Đồng Hiên vượt qua thời không duy độ đào ly Bất Chu Sơn xong, hắn chưởng khống vĩ lực hệ thống, áp súc tất cả Đại Đạo pháp tắc thành một kỳ điểm, rồi sau đó độn nhập vào thế giới Hỗn Độn. 'Thế giới Hỗn Độn mênh mông vô bờ, hơn nữa còn câu thông liên tiếp các thế giới khác, nếu ta ẩn mình thật tốt, Tô Thần y hẳn là không tìm được ta chứ?' Nội tâm an ủi mình, Đồng Hiên khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Hắn đi đến một vùng Hỗn Độn Tinh Hải, nhìn thấy những quần

tinh rực rỡ chói mắt, mỗi một viên đều ẩn chứa vĩ lực thế giới khác nhau, hắn dùng vĩ lực hệ thống ẩn nặc khí cơ bản thân, tiến vào trong một viên tinh lạp nhỏ bé.

"Hoa!" Ý chí phương thiên địa này tràn đầy sự phản kháng đối với kẻ xâm nhập.

Nhưng Đồng Hiên là tồn tại Chuẩn Thánh đỉnh phong, hắn dễ dàng chưởng khống ý chí của phương tiểu thế giới này, thuận lợi tiến vào trong đó, không gây ra chút ba động nào.

"Thì ra là một thế giới cổ đại!" Đến một thành trì hùng vĩ tráng lệ, cổ kính cổ hương, tiếng rao hàng ven đường, tiếng trẻ con nô đùa, tiếng rao hát bán nghệ tạp kỹ, Đồng Hiên rất nhanh đã tự mình định ra thân phận mới.

"Xem bói đoán quái!" Hắn hóa thành một đạo nhân áo xanh mù một mắt, tóc bạc trắng, trông có vẻ bệnh tật ốm yếu, trong đám đông một chút cũng không nổi bật.

"Đạo trưởng, xem cho ta một quẻ." Không bao lâu sau, một nam tử đi đến trước quán của hắn.

"Thi chủ, muốn xem quẻ thì ngươi viết một chữ trước." Đồng Hiên vuốt vuốt chòm râu dê của mình, trông cực kỳ lão đạo.

"Tốt!" Nam tử cầm bút lông trên quán hắn, trực tiếp viết xuống một chữ 'nhất' trên một tờ giấy ố vàng.

"Thi chủ thân mặc tử y, một biểu nhân tài, chữ 'nhất' này quý không thể nói a." Ngay khi Đồng Hiên đang nói lung tung, đột nhiên nhìn thấy đối phương ánh mắt lộ ra vẻ hí hước, toàn thân nhịn không được run rẩy, trực tiếp điều động ý chí thế giới này đào thoát.

"Chuyện gì vậy?

Ta rõ ràng đã dùng uy lực hệ thống ẩn nặc tất cả khí cơ của mình,

hơn nữa không tiết lộ một phân năng lượng ba động nào, Tô Thần y làm sao tìm được ta?

Chẳng lẽ y đã để lại thủ đoạn truy tung trên người ta sao?" Đồng Hiên vừa chạy trốn, vừa nghĩ cách ứng phó.

"Hệ thống, ngươi có thể cảm tri được y có để lại ấn ký truy tung trên người ta không?" "Hồi chủ nhân, toàn thân ngài đều đã được bản hệ thống kiểm tra qua, tuyệt đối sẽ không có bất kỳ thần thông ấn ký nào tồn tại, xin yên tâm!" Nghe được hệ thống trả lời, nội tâm Đồng Hiên khẽ thở phào nhẹ nhõm.

"Nếu đã như vậy, thì hãy để tiểu thế giới này ngăn cản bước chân của Tô Thần, tiện thể xem có thể gây cho y một chút thương hại nào không!" "Oanh!" Trong khoảnh khắc, Đồng Hiên chưởng khống bản nguyên của phương tiểu thế giới này, trực tiếp dẫn bạo nó.

Hắn lấy tính mạng của ức ức vạn sinh linh, cùng với bản nguyên ý chí thiên địa, để làm thủ đoạn ngăn cản Tô Thần!

Chỉ thấy phương thiên địa này trực tiếp băng toái yên diệt, hắc động trên trời trong nháy mắt thôn phệ, tất cả sinh linh thậm chí còn không kịp phát ra tiếng kêu thảm thiết, rồi trực tiếp hóa thành tro bụi.

"Ba!" Tô Thần khẽ búng ngón tay.

Thời không phảng phất đang đảo lưu vậy, cảnh tượng thế giới nháy mắt trở lại bộ dáng trước đó.

Chợ búa ồn ào, trẻ con nô đùa, én làm tổ, ong mật hái hoa, tất cả đều tràn đầy sinh cơ, hoạt bát sinh động.

"Quả nhiên là độc ác a, lại dùng tính mạng của tất cả sinh linh một thế giới để ngăn cản mình." Tô Thần trên mặt mang nụ cười nhàn nhạt, nhưng trong mắt lại lóe lên một tia băng lãnh.

Cùng lúc đó, Đồng Hiên cho rằng mình sau khi dẫn bạo phương

tiểu thế giới kia, đã thành công tranh thủ được một tia sinh cơ, rồi sau đó độn nhập vào một tinh hải thế giới khác, chui vào một thế giới có bản nguyên tương đối lớn trong đó.

Hắn lợi dụng vĩ lực hệ thống bình ổn bản thân, thuận lợi thoát khỏi thiên đạo cảm ứng của phương thế giới này.

Lần này Đồng Hiên đã rút kinh nghiệm.

Hắn không động dụng thần thông hoặc pháp lực để ngụy trang, mà trực tiếp lấy nguyên mạo bản thân mà đi.

Đến khi trời tối, cuối cùng cũng nhìn thấy khói lửa, cũng nhìn thấy những ánh đèn khác nhau.

"Người nào?" Trong nháy mắt, một chiếc chiến đấu cơ khóa chặt hắn, theo sau đó là vô số hộp sắt, từng chiếc một phát ra các tia tử ngoại khác nhau, từ đầu đến chân quét qua Đồng Hiên.

"Kiểm trắc không được thông tin thân phận, nghi là kẻ vượt biên lậu của quốc gia khác, bắt hắn lại!" Rất nhanh, từng chiếc người máy dòng thép xuất hiện, trực tiếp bắt Đồng Hiên lại, giống như đang xách một con kiến hôi vậy, rồi đưa hắn đến một nơi đặc biệt.

Đồng Hiên không phản kháng, mặc cho chúng đưa mình đi.

Hắn đã nhìn ra.

Thế giới này là thế giới văn minh đẳng cấp cao, tất cả cơ giáp và người máy, trình độ trí tuệ vượt xa loài người Địa Cầu, thậm chí có tư cách đối kháng văn minh tu tiên.

Chương 330

Trước tiên ẩn mình ở đây một thời gian, đợi sau khi Tô Thần truy sát kết thúc, sẽ diệt sát tất cả những nhân tộc đã mạo phạm mình!

"Hô!

Mình hẳn là đã thoát khỏi sự truy sát rồi chứ?" Bị thẩm vấn cả một đêm, Đồng Hiên bị giam trong một nhà tù, bên trong có những người da màu khác nhau, mỗi phòng giam của tù nhân đều là một cỗ máy thông minh.

"8023, không nghỉ ngơi trong thời gian quy định, hơn nữa làm phiền người khác, điện kích một lần!" Phòng giam thông minh phát ra âm thanh máy móc, rồi sau đó chiếc giường sắt hắn đang nằm phóng thích dòng điện mạnh mẽ, trực tiếp khiến tóc hắn dựng ngược, da thịt nổ tung, máu tươi đỏ thẫm bắn ra.

"A!" Tiếng kêu thảm thiết thê lương từ cổ họng Đồng Hiên vang lên.

"Không thể nào!

Bất quá chỉ là một phương thế giới văn minh khoa kỹ đẳng cấp cao, điện kích bình thường làm sao có thể làm bị thương ta?" Hắn điên cuồng gào thét trong nội tâm.

Tuy nhiên ngay khoảnh khắc tiếp theo, một thân ảnh màu tím xuất hiện ngoài phòng giam, trên mặt y mang nụ cười hí hước, không phải Tô Thần thì là ai?

"8023 lại một lần nữa ảnh hưởng người khác nghỉ ngơi, điện kích ba lần!" Lần này không còn là âm thanh máy móc băng lãnh nữa, mà là giọng nói hí hước của Tô Thần.

“Tư!” Khi dòng điện tử lam sắc đánh vào người Đồng Hiên, chân thân hắn nháy mắt hóa thành tiêu than, rồi sau đó từng tấc nứt nẻ.

“Oanh!” Theo chân thân hóa thành tro đen, chỉ còn lại một đạo chân linh bản nguyên phiêu đãng thoát ra.

Ngay khi Đồng Hiên điều động pháp tắc thần thông đào chạy, dòng điện khủng bố lại một lần nữa truyền đến, khiến linh hồn hắn nát vụn, tâm thần đều hủy diệt.

“Ông!” Hồng Mông Đại Đạo Hệ Thống cung cấp bản nguyên cường đại lại một lần nữa phục hồi hắn, rồi sau đó vượt qua thời không duy độ trực tiếp xông ra 'giới mô' của phương thế giới này, lại một lần nữa quay về Hỗn Độn Tinh Hải.

“Tư tư!” Ngay khi hắn cho rằng đã thoát chết rồi, một đạo dòng điện tử lam sắc vô hình đánh trúng hắn, khiến đạo khu vừa mới khó khăn lắm mới trọng tố của hắn lại một lần nữa nổ tung.

“Nói ba lần thì là ba lần, một lần cũng không thể thiếu!” Âm thanh u du của Tô Thần vang lên trong não hải Đồng Hiên, khiến hắn da đầu tê dại, hoảng sợ không yên.

“Hệ thống, cứu mạng a!” Hy vọng lớn nhất của Đồng Hiên chỉ có thể ký thác vào 'Hồng Mông Đại Đạo Hệ Thống'.

“Hoa!” Chỉ thấy hệ thống mà hắn trói buộc bùng phát ra một tia Hồng Mông Tử Mang rực rỡ, lập tức xuyên qua Hỗn Độn Tinh Hải, tiến vào một phương thế giới Hư Vô rộng lớn mênh mông.

Một vùng tinh không rực rỡ chói mắt trên đỉnh đầu, tuôn rơi vô cùng Địa Hỏa Thủy Phong và Hồng Mông Tử Khí, được vô số Hỗn Độn Tinh Hải (chư thiên vạn giới) vây quanh củng vệ, khiến tâm thần Đồng Hiên dao động, nội tâm chấn hãi không thôi.

“Đây chính là thế giới Hồng Hoang mà ta đã xuyên việt trước đây

sao?" Hắn lờ mờ cảm tri được.

Thế giới Hồng Hoang mà mình xuyên việt trước đây có sự khác biệt cực lớn với Hồng Hoang trong truyền thuyết, người khác trông có vẻ thực lực chỉ có Đại La, nhưng lực chiến đấu của họ lại mạnh đến đáng sợ.

Ngay cả mình là Chuẩn Thánh đỉnh phong, thậm chí còn có 'Hồng Mông Đại Đạo Hệ Thống' tương trợ, cũng bị hành hạ cầu sống không được cầu chết không xong, thực sự đã lật đổ nhận thức của mình!

"Hô!

Mình cuối cùng cũng thoát khỏi sự truy sát của Tô Thần rồi!" Rất lâu sau, Đồng Hiên hồi phục tinh thần, hắn không còn cảm tri được khí tức của Tô Thần nữa, không khỏi thở phào một hơi dài.

Để tránh bị phát hiện, hắn quyết định tìm một thế giới lớn hơn để ẩn mình, đợi thêm một khoảng thời gian nữa rồi lại đổi, như vậy sẽ có thể thuận lợi đào thoát, thậm chí còn có hy vọng trở về Địa Cầu.

"Ông!" Với sự giúp đỡ của hệ thống, Đồng Hiên thuận lợi tiến vào phương Đại Thiên Thế Giới này.

"Di?

Đây cũng là một thế giới Hồng Hoang?" Vừa mới tiến vào phương Đại Thiên Thế Giới này, hắn đã nghe thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn dùng 'tôn sùng Thiên Đạo, xiển thuật Thiên lý' lập Xiển Giáo, sau đó thiên địa điên cuồng chấn động, thiên hoa loạn trụy địa dũng kim liên.

Vô số kim liên chìm vào người hắn, vô thanh vô tức tăng trưởng bản nguyên của hắn.

"Hồng Hoang này cảm giác có chút không đúng, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập giáo chứng đạo thành Thánh, sao thực lực của hắn lại kém hơn ta?

Chẳng lẽ Hồng Hoang mà ta xuyên việt đẳng cấp quá cao?" Đồng Hiên hồi phục tinh thần, thông qua khí tức chứng đạo thành Thánh của Nguyên Thủy, mẫn duệ ý thức được điều không đúng.

Sau khi Đồng Hiên tiến vào phương Đại Thiên Thế Giới này, mẫn duệ cảm tri được đây là một thế giới Hồng Hoang hoàn toàn mới, có sự khác biệt về 'chất' so với Hồng Hoang mà mình xuyên việt lần đầu.

Vừa mới chứng kiến Nguyên Thủy Thiên Tôn lập 'Xiển Giáo' chứng đạo thành Thánh, nhưng khí thế Thánh Nhân mà hắn tản ra, còn không bằng chính mình. 'Thật sự không ngờ, trong chư thiên vạn giới rộng lớn này lại có vô số thế giới Hồng Hoang, mà Hồng Hoang mà ta xuyên việt lần đầu, rất có khả năng là một phương Chí Cao Hồng Hoang?' Mẫn duệ nhận ra điểm này xong, nội tâm Đồng Hiên thầm kêu khổ.

Hắn vốn dĩ cho rằng mình xuyên việt đến thế giới Hồng Hoang, hơn nữa còn trói buộc 'Hồng Mông Đại Đạo Hệ Thống', có thể đi trên con đường bá chủ Hồng Hoang, tả ủng hữu bão cuộc đời rực rỡ, ai ngờ mình lại xuyên sai thế giới!

Nếu xuyên việt đến thế giới Hồng Hoang hiện tại, thì tốt biết bao?

Nghĩ đến mình vẫn đang bị Tô Thần truy sát, Đồng Hiên vội vàng thu liễm tâm thần, dùng Đại Đạo thần thông của bản thân hóa thành một cây tùng bình thường không bắt mắt, hoàn mỹ dung nhập vào ngọn núi vô danh này. 'Như vậy hắn là có thể thoát khỏi sự truy sát của Tô Thần chứ?' Đồng Hiên nội tâm thầm hy vọng.

Xuân đi thu lại, thoáng chốc vài tháng thời gian trôi qua.

"Cuối cùng cũng tránh được truy sát rồi!" Đồng Hiên cuối cùng cũng yên tâm.

Hai lần truy sát trước đó, về cơ bản hắn vừa mới tiến vào một thế

giới chưa được một ngày, đã bị Tô Thần lập tức tìm thấy, nay đã tiến vào phương Hồng Hoang này hơn bốn tháng, hẳn là an toàn rồi chứ?

"Phốc tốc phốc tốc." Hắn vừa mới hoạt động cơ thể (cây tùng), một đống tuyết trắng ngần rơi xuống đất, gió lạnh thổi đến lập tức đông thành vô số băng vụn, dưới ánh nắng mặt trời chiếu rọi, hiện ra những tia sáng bảy màu rực rỡ.

Ngay khi Đồng Hiên chuẩn bị khôi phục thân người, đột nhiên nghe thấy một trận tiếng bước chân, thông qua thần thức dò xét, thấy phía trước có một nhóm hán tử đi đến, bọn họ cơ bắp cuồn cuộn, mặc áo da màu tím, khá có vẻ đẹp dương cương.

"Cây tùng này không tệ, chặt xuống làm củi đốt cũng vừa vặn có thể sưởi ấm cho chúng ta." Hán tử cầm đầu vừa nói xong, không biết từ đâu lấy ra một cái búa, trực tiếp bổ xuống cây tùng mà Đồng Hiên hóa thành.

"Tìm chết!" Đồng Hiên vốn dĩ không muốn bại lộ bản thân, để tránh bị Tô Thần tìm ra tung tích, ai ngờ những hán tử này lại muốn dùng búa chặt mình, thật sự coi mình là gỗ sao?

"Đông!" Tuy nhiên ngay khoảnh khắc tiếp theo, chưa đợi hắn ra tay, cái búa trong tay hán tử đã trực tiếp bổ chặt vào cây tùng.

"Ngao!" Một tiếng kêu thảm thiết thê lương vô cùng vang lên.

"Tư tư!" Máu hoa bắn ra cao mấy chục trượng, nhuộm đỏ tuyết trắng ngần gần đó, hội tụ thành từng con sông nhỏ.

"Sao có thể?!" Nỗi đau xé ruột phân thây ập đến, khiến Đồng Hiên vừa kinh vừa sợ.

Nhưng khi tỉnh táo lại, lại phát hiện hán tử trước mắt đã biến thành một nam tử tử y phong thần tuấn tú, trên khóe miệng y mang nụ cười nhàn nhạt, tiếp tục vung vẩy cái búa trong tay.

“Ô ô!

Mẹ ơi, con muốn về nhà, con không muốn làm xuyên việt giả nữa!” Hết lần này đến lần khác gặp phải, khiến 'đạo tâm' vốn không kiên định của Đồng Hiên triệt để sụp đổ.

Trong Chí Cao Hồng Hoang.

Nữ Oa nhìn thấy cảnh này, đôi môi hồng ngọc đầy đặn khẽ nhếch lên, đôi mắt đẹp lấp lánh như sao.

Trước cho hắn hy vọng, cho rằng đã thoát khỏi sự truy sát, rồi sau đó lại để hắn cảm nhận sự tuyệt vọng chân chính, tận mắt nhìn mình bị đối phương từng búa từng búa bổ giết, rồi sau đó bị đốt thành tro tàn làm củi mới.

“Tô Thần tiền bối, cầu xin ngươi cho ta một cái thống khoái đi!” Chân linh của Đồng Hiên lơ lửng trên không, hắn làm ra tư thế quỳ lạy cầu xin, liên tục dập đầu về phía Tô Thần.

“Cho ngươi thống khoái?

Vậy ai sẽ trả lời cho những người bình thường bị ngươi tàn hại?” Tô Thần ánh mắt khẽ lạnh nhìn Đồng Hiên.

Y không phải là kẻ hiếu sát và thích tra tấn người khác, nhưng với những gì Đồng Hiên đã làm, tất phải hảo hảo trừng phạt, dùng làm điển hình để cảnh cáo các xuyên việt giả khác.

Đồng thời còn muốn mượn cơ hội này đào ra 'Thần Thoại Đại La' phía sau, xem rốt cuộc là ai đang gây rối!

Ý thức chân linh của Đồng Hiên rất tỉnh táo, hắn biết thực lực của Tô Thần sớm đã vượt ngoài sức tưởng tượng của mình, căn bản không phải Kim Tiên Đại La bình thường mà hắn thấy.

Tô Thần muốn diệt sát mình, bất quá chỉ là chuyện dễ dàng.

Khoảng thời gian này, y cố ý cho mình hy vọng, mục đích chính là để mình đích thân nếm trải tuyệt vọng!

Bởi vậy, Đồng Hiên dứt khoát không chạy nữa, chân linh cũng không điều động bản nguyên trọng tố chân thân, cứ thế lơ lửng trên không, mặc Tô Thần xử lý thế nào, chỉ hy vọng sớm chết sớm đầu thai.

"Muốn đầu thai chuyển thế?

Vậy ta thành toàn ngươi!" Cảm tri được suy nghĩ của Đồng Hiên, Tô Thần nhàn nhạt mỉm cười, lập tức tay phải khẽ búng ngón tay.

"Ba!" Ngay khoảnh khắc tiếp theo, chỉ thấy một Tôn Luân Hồi Đạo Đài hiển hóa ra, sáu Tôn Đại Đạo Thần Luân câu thông liên tiếp chư thiên vạn giới, thanh thế khủng bố kinh động Đạo Tổ Hồng Quân cùng Thiên Đạo Thánh Nhân của phương Hồng Hoang này.

Ngay khi họ chuẩn bị đến thăm dò, ý nghĩ trong não hải của họ nháy mắt biến mất, phảng phất chưa từng xuất hiện vậy.

"Bá!" Quang mang lóe lên, chân linh bản nguyên của Đồng Hiên đạo nhập vào Luân Hồi Đạo Đài.

Rất nhanh, ở thế giới cổ đại nhỏ bé đầu tiên hắn trốn chạy, một bé trai sơ sinh chào đời, phụ thân mời lão đồng sinh có học vấn nhất trong thôn, đặt tên cho nó là 'Đồng Hiên'.

Vì nhà nghèo, tuổi thơ Đồng Hiên vô cùng thê thảm, thường xuyên chịu đói chịu rét, một người chị và một người em trai đều bị chết đói chết rét, nhưng hắn đều 'kiên cường' sống sót.

Năm mười tuổi, hạn hán đến, để Đồng Hiên không chết đói, cha mẹ tốn hết tiền tiết kiệm cuối cùng đưa hắn đến nhà một người cô ở thành phố, hy vọng có thể bảo toàn được cây độc miêu này.

Cô của hắn chỉ là một phụ nữ gia đình bình thường, cũng cần nuôi

con mình, để Đồng Hiên có thể sống sót, thường xuyên làm mấy phần công việc giúp người khác giặt quần áo.

Đồng Hiên bữa no bữa đói, hắn đã chịu đựng đủ cuộc sống như vậy.

Vừa vặn có thái giám hồi kinh, nghe nói hoàng cung cần thái giám thị hầu, hắn quả quyết lựa chọn tự yêm, chỉ vì có thể tiến vào hoàng cung, làm một thái giám có thể ăn no.

Dưới sự 'ưu ái' của vận mệnh, Đồng Hiên 'may mắn' được tuyển chọn.

Sau khi vào hoàng cung, được đại thái giám dạy dỗ các loại lễ nghi và quy tắc thị hầu người, vì thể chất yếu ớt và khả năng học tập không tốt, bị đại thái giám đánh vô số roi, đau khóc trời gào đất, lăn lộn khắp nơi.

Dưới sự giáo dục sâu sắc, Đồng Hiên cuối cùng cũng bắt đầu nhậm chức, đảm nhiệm việc đổ đại phẩn 'dạ hương phu', suốt ngày bầu bạn với phân và nước tiểu.

Một ngày nọ tình cờ, hắn vì ăn trộm hải sản quý nhân không dùng nữa bị cấp trên phát hiện, trực tiếp bị đánh đập tàn phế trước mặt mọi người, rồi sau đó ném vào hầm phân mà chết ngạt.

Trước khi chết, hắn đã tỉnh lại tất cả ký ức, đôi mắt kinh khủng trợn tròn, cuối cùng bị phân và nước tiểu triệt để nhấn chìm. ...

“Hoa!” Quang mang lóe lên, chân linh của Đồng Hiên lại một lần nữa đầu nhập vào Luân Hồi Đạo Đài.

Lần này thế giới hắn chuyển thế là Địa Cầu trước khi xuyên việt, sau khi giáng sinh được đặt tên là 'Đồng Hiên', được cha mẹ yêu thương.

Nhưng vì gia đình nghèo khó, cha mẹ cần phải đi làm xa mới có

thể duy trì cuộc sống, thế là để hắn ở nhà cho ông bà nội ngoại nuôi, bình thường chỉ đoàn tụ vào dịp Tết đến.

Cuộc sống tuy nghèo khó, nhưng lại vô cùng ấm áp.

Theo thời gian trôi qua, Đồng Hiên bắt đầu lên cấp hai ở huyện thành, ở nội trú.

Ông bà nội ngoại không biết chữ, chỉ biết dặn dò hắn học tập thật tốt, cố gắng thi đỗ đại học, tương lai có thể thay đổi vận mệnh của mình, đừng như cha mẹ mình làm công nhân nông nghiệp.

Chương 331

Cha mẹ cũng đặt kỳ vọng rất cao vào hắn, làm việc vất vả, mỗi tháng đều gửi tiền sinh hoạt phí và tiền tiêu vặt.

Đồng Hiên rất hiểu chuyện, biết nỗ lực học tập mới có thể thay đổi vận mệnh.

Vì chỉ biết đọc sách, cộng thêm mới đến thành phố, có sự ngăn cách tự nhiên với tất cả bạn học thành phố, tính cách nội hướng cô độc, không biết giao lưu hòa nhập với bạn học.

Mà một số học sinh không chịu khó học trong lớp lại để mắt đến hắn, bắt nạt hắn đủ kiểu, 'mượn' tiền sinh hoạt phí của hắn.

Cảnh này vô cùng quen thuộc, chính là cảnh mà hắn đối mặt trước khi xuyên việt, chỉ có điều thân phận của Đồng Hiên đã bị hoán đổi với những học sinh nông thôn kia.

Toàn bộ tiền sinh hoạt phí của hắn đều bị 'mượn' đi, ngay cả bánh bao rau cải cũng không mua nổi, chỉ có thể dựa vào uống nước để chống đói.

Theo thời gian trôi qua, cơ thể Đồng Hiên ngày càng 'béo', ngày càng 'phù'.

Cuối cùng có một ngày, hắn triệt để ngã xuống.

Trong khoảnh khắc lâm tử, Đồng Hiên lại một lần nữa khôi phục tất cả ký ức của mình, nghĩ đến những gì mình đã làm trước khi xuyên việt, mình không phải là kẻ hung thủ đó sao?

“Báo ứng a!” Khoảnh khắc này, hắn không hề cầu xin, cũng không hề kháng cự, chỉ có hai hàng nước mắt trong suốt lặng lẽ rơi xuống.

Luân hồi nhân quả thế gian, tất cả những điều này đều là do chính

mình tự chuốc lấy, nếu có kiếp sau, mình sẽ không bao giờ làm một kẻ bắt nạt người khác nữa!

"Hoa!" Cảnh tượng lại một lần nữa thay đổi.

Đồng Hiên 'trở về' khoảnh khắc mình lâm tử, bị đại hỏa thôn phệ trong Vũ Điệu Lãng Mạn Sảnh, 'nhìn' mình từng chút một bị đại hỏa nhấn chìm, lại một lần nữa nếm trải nỗi đau bị thiêu sống kia. ...

"Thì ra tất cả những điều này bất quá chỉ là giấc mộng do ta mơ trước khi chết mà thôi!" Trên mặt hắn mang nụ cười thích nhiên, sau đó một đạo năng lượng vô hình bao phủ lấy hắn, lại một lần nữa đưa vào Luân Hồi Đài chuyển thế luân hồi, mà lần này Tô Thần không còn thao khống nữa, mặc cho hắn chuyển thế vào súc sinh đạo để tẩy thanh tội nghiệt.

"Hoa!" Ngay lúc này, một khối ngọc phiến xanh trong suốt lặng lẽ hiển hóa ra, trực tiếp được Tô Thần chưởng khống trong tay, chính là 'Hồng Mông Đại Đạo Hệ Thống' mà Đồng Hiên trói buộc.

"Đại La Đại Đạo Toái Phiến?

Quả nhiên là do Thần Thoại Đại La khác làm!" Cầm lấy hệ thống này, Tô Thần mẫn duệ cảm tri được một tia ấn ký Đại Đạo Toái Phiến.

Nhất niệm trở lại Chí Cao Hồng Hoang, Nữ Oa, Phục Hy, Kim Ninh tề tề biểu thị tán thán, bọn họ kiến thức được cách chơi khác biệt, đồng thời cũng cảm nhận được vĩ lực 'Luân Hồi Đại Đạo' của Tô Thần.

"Muội muội, khó trách muội lại xem trọng Tô Thần đạo hữu đến thế, hóa ra 'đạo' của y tiến bộ nhanh đến vậy, đã có tư cách sánh vai cùng 'Đạo Tổ' thuở ban sơ." Lý Nhĩ Đạo Tổ là người đầu tiên khai tịch Chí Cao Hồng Hoang chứng đạo Thần Thoại Đại La, y trong một

đạo kỷ chứng đạo, rồi sau đó cư trên, một bước trở thành thủ lĩnh Tam Thanh, 'Đạo Tổ' được tất cả Thần Thoại Đại La thừa nhận!

Nay Tô Thần trong một kỷ nguyên đã chứng đắc Thần Thoại Đại La, nhìn tốc độ chứng đạo của y, còn nhanh hơn Lý Nhĩ Đạo Tổ, từ đó đủ thấy y xuất chúng đến mức nào!

Ban đầu Phục Hy cho rằng Tô Thần vừa chứng Đại La, so với một số Thần Thoại Đại La lão bài còn có không ít chênh lệch, nhưng hiện tại đích thân cảm nhận 'Luân Hồi Đại Đạo' của y xong, mới biết nhận thức của mình sai lầm.

"Huynh trưởng, đạo kỷ này Hậu Thổ cái tiểu tiện nhân kia là 'Bàn Cổ', cho nên nàng mới có thể khai quật Tô Thần đạo hữu, đợi sau khi đạo kỷ này kết thúc, với tiềm lực của Tô Thần, y tương lai tất nhiên có vọng đột phá đến 'Thái Cực' Đạo Cảnh.

Đến lúc đó, tất cả thế lực của Chí Cao Hồng Hoang đều tất sẽ cải biến, chúng ta cũng phải nhanh chóng bố cục chuẩn bị!" Nữ Oa là 'Bàn Cổ' của đạo kỷ trước, sau khi Hồng Hoang nghịch phản Hỗn Mông Hư Vô, nàng cảm ngộ đạo nghĩa 'Thái Cực', 'đạo' của bản thân cũng vì thế mà tiến thêm một bước.

Nhưng muốn đột phá 'Thái Cực' Đạo Cảnh, vẫn còn một đoạn đường rất dài phải đi. ...

Tô Thần căn cứ vào 'Hồng Mông Đại Đạo Hệ Thống' mà Đồng Hiên trói buộc, dựa vào Đại Đạo Toái Phiến ẩn chứa bên trong, trực tiếp suy toán ra chủ nhân của Đại Đạo Toái Phiến là Khoa Phụ!

Trở lại Hậu Thổ bộ lạc, Khoa Phụ, Hậu Nghệ đích thân đến nghênh đón.

"Kiến quá Tô Thần đạo hữu!" "Kiến quá Tô Thần đạo hữu!" Là người được Hậu Thổ đích thân hộ đạo chứng đạo, hai người nhìn Tô

Thần với ánh mắt thân thiết, Khoa Phụ cũng không còn lạnh nhạt và khinh thị như lần đầu nữa.

"Kiến quá lưỡng vị đạo hữu!" Sau khi hành lễ chào hỏi, Hậu Nghệ mời Tô Thần đến động phủ của mình, đích thân nướng một con giao long, Hồng Mông Tử Khí hùng vĩ cùng lực lượng Đại Đạo Pháp Tắc tràn ngập.

"Tô Thần đạo hữu, án chiếu thời gian tuyến 'Kịch bản Vu Yêu', Hậu Thổ Nương Nương đã đi Huyết Hải, chuẩn bị diễn hóa Địa Phủ, hẳn là không lâu nữa, Kịch bản Vu Yêu sẽ kết thúc." Hậu Nghệ vẻ mặt tiếc nuối.

Y là một trong những nhân vật cao quang của 'Kịch bản Vu Yêu', đương nhiên không nỡ để 'kịch tình' của mình kết thúc sớm như vậy.

"Lưỡng vị đạo hữu, bần đạo lần này đến là vì cái này." Tô Thần vừa nói, vừa giương ra khối ngọc phiến màu lam hóa từ 'Hồng Mông Đại Đạo Hệ Thống'.

"Hậu Thổ Nương Nương bảo ta quản lý xuyên việt giả Hồng Hoang, mà đây chính là hệ thống mà xuyên việt giả trói buộc." "Di?" "Trong này ẩn chứa không phải 'đạo' của ta sao?" Khoa Phụ cảm thấy vô cùng quen thuộc, bởi vì Đại Đạo Toái Phiến ẩn chứa trong khối ngọc phiến màu lam này, chính là 'đạo' của chính mình!

Hồi phục tinh thần, y thấy ánh mắt Tô Thần nhìn mình, liên tục lắc đầu.

"Tô Thần đạo hữu, tuy nói mảnh ngọc màu lam này ẩn chứa Đại Đạo Toái Phiến của ta, nhưng hệ thống này căn bản không phải do ta chế thành, hơn nữa Đồng Hiên xuyên việt giả kia cũng không liên quan đến ta!" Khoa Phụ nhất niệm liền minh bạch sự tình đầu đuôi, trực tiếp giải thích với Tô Thần.

“Chẳng lẽ, có người đang hãm hại đạo hữu?

Nhưng với 'đạo' của đạo hữu, Thần Thoại Đại La khác lại làm sao có thể dễ dàng có được Đại Đạo Toái Phiến của ngươi?” Tô Thần ánh mắt khẽ trầm ngâm.

Với quan hệ của mình và Vu tộc, thêm vào sự tình đến nước này, Khoa Phụ không cần thiết phải lừa mình.

Y cũng là một Tôn Thần Thoại Đại La chí cao vô thượng, lại sao có thể làm một kẻ lừa đảo?

“Thật đúng là có khả năng này!” Hậu Nghệ bên cạnh khẽ cười, rồi sau đó xé một miếng cánh rồng đã nướng chín, trực tiếp đưa đến trước mặt Tô Thần.

“Vào mấy đạo kỷ trước, tên gia hỏa Khoa Phụ này rơi vào 'Thất Ngã Chi Kiếp', y đã phóng trục Đại La đạo thân của mình, có lẽ người khác chính là mượn cơ hội này, đạt được 'Đại Đạo Toái Phiến' của y, rồi dùng để chế tác hệ thống này.” Thần Thoại Đại La một chứng vĩnh chứng, bất hủ bất diệt.

Trong tuế nguyệt dài đằng đẵng, sau khi Khoa Phụ diễn xong 'kịch bản' của mình, y bèn du lịch chư thiên vạn giới, từng làm Thiên Đạo, cũng từng làm Tiên Vương Đại Đế, thậm chí còn phẫn diễn 'Bàn Cổ' ở một số Đại Thiên Thế Giới.

Nhưng những Đại Thiên Thế Giới này dù sao cũng không phải là Vạn Giới Khởi Nguyên Chí Cao Hồng Hoang, y dù có phẫn diễn 'Bàn Cổ' cũng không thể cảm ngộ đạo nghĩa 'Thái Cực'.

Sau vô số đạo kỷ trôi qua, Khoa Phụ tâm mệt mỏi bắt đầu rơi vào 'Thất Ngã Chi Kiếp', y lựa chọn phóng trục Nguyên Thần của bản thân, ký thác đạo khu cho hảo hữu Hậu Nghệ trông giữ, mãi đến khi đạo kỷ này khai khởi thì bị Hậu Thổ, người tranh đoạt được 'Bàn Cổ'

đích thân thức tỉnh.

Tô Thần được Hậu Thổ khâm định là xuyên việt quản lý giả, nay căn cứ vào 'Hồng Mông Đại Đạo Hệ Thống' mà xuyên việt giả Đồng Hiên trói buộc, đã tra ra hệ thống này chính là do 'đạo' của Khoa Phụ chế thành.

Với tình hình hiện tại đã hiểu được mà xem, Khoa Phụ chỉ là công cụ dùng để hấp dẫn thị tuyến, kẻ chủ mưu thật sự vẫn ẩn tàng ở phía sau.

Nghĩ lại cũng phải, trong chúng Thần Thoại Đại La, vị nào không phải là kẻ bày mưu nghĩ kế, lão mưu thâm toán, diễn kỹ tinh xảo?

Sau khi chế tạo một đám xuyên việt giả, lại sao có thể bại lộ thân phận của mình?

Phải biết rằng, xuyên việt giả lần này lại trực tiếp nhắm vào Nữ Oa, mà kẻ chưởng khống tra ra lại là Khoa Phụ của Vu tộc.

Điều này rất có khả năng là Thần Thoại Đại La khác muốn tiến thêm một bước khiêu bát quan hệ giữa Vu tộc và Nữ Oa, cố gắng khiến Nữ Oa và Hậu Thổ đại đánh ra tay, rồi sau đó mưu lợi từ trong đó.

Nữ Oa chính là sớm đã nhìn ra điểm này, cho nên mới đặc biệt để mình đến xử lý. ...

Lúc này khắc, Khoa Phụ nghe thấy Hậu Nghệ ô miệt mình, tức giận đến mức nhổ ra thịt giao long trong miệng, dùng tay phải cầm cánh rồng chỉ vào y, vẻ mặt khí cấp bại hoại.

Hậu Nghệ trực tiếp ha ha cười.

“Tô Thần đạo hữu, ta biết là ai hãm hại ta, là Hậu Nghệ!” Khoa Phụ nháy mắt khôi phục lý trí, dùng ánh mắt duệ trí nhìn về phía Hậu Nghệ.

“Khi ta rơi vào 'Thất Ngã Chi Kiếp', ta đã giao đạo khu cho y bảo quản, nếu ai là người dễ dàng nhất có được 'Đại Đạo Toái Phiến' của ta, thì không ai khác ngoài Hậu Nghệ!” Bá!

Nghe thấy Khoa Phụ chĩa mũi dùi vào mình, Hậu Nghệ lập tức không cười nổi nữa.

“Ngươi, ngươi đang vu khống ta!” “Khi ngươi rơi vào 'Thất Ngã Chi Kiếp', là ta giúp ngươi chưởng khống đạo thân, thi hành 'Kịch bản Vu Yêu', nếu ta muốn hãm hại ngươi, thì cần gì dùng thủ đoạn như vậy?” Thấy Hậu Nghệ bắt đầu sốt ruột, khóe miệng Khoa Phụ khẽ nhếch lên.

“Ngươi còn có ý tứ mà nói.

Ngươi thao khống đạo thân của ta, khiến ta trong 'Kịch bản Vu Yêu Lượng Kiếp' chết oan uổng, lại bị mười con Kim Ô sống sờ sờ đùa giỡn đến chết, trở thành trò cười của vô số đạo hữu.

Còn ngươi thì diễn vai anh hùng quang minh chính đại, lấy danh nghĩa báo thù cho ta mà bắn hạ chín con Kim Ô, trở thành Chúa Cứu Thế cứu rỗi vạn linh Hồng Hoang!

Đơn giản là giẫm đạp lên ta để dương oai với Hồng Hoang, có ai làm như ngươi không?” Khoa Phụ càng nói càng tức giận.

Đôi mắt to như đồng linh của hắn trừng trừng nhìn Hậu Nghệ, vẻ duệ trí ban đầu cũng biến thành hỏa mạo tam trượng.

Hậu Nghệ lý khuất, đành phải cười gượng.

“Khoa Phụ, một mình ta diễn hai vai không thể hào hứng nổi, vì đại cục, nên đành phải để ngươi sớm 'sát thanh', để tránh ảnh hưởng đến 'Kịch bản Vu Yêu'.” “Hừ!

Đạo kỷ này ta trở về, tiếp theo nhất định phải cải biên kịch bản, để tất cả đạo hữu đều thấy sự lợi hại của ta Khoa Phụ!” Khoa Phụ

sau khi tỉnh lại từ 'Thất Ngã Chi Kiếp' mới biết, vai diễn mà mình vốn dĩ đảm nhiệm lại thảm hại đến thế, nội tâm hạ quyết tâm phải trong 'Kịch bản Vu Yêu' tiếp theo đại triển thần uy, rồi sau đó vãn hồi thể diện của mình.

"Nào, uống rượu uống rượu." Hậu Nghệ xách vò rượu rót đầy cho hai người, rồi sau đó nâng chén rượu ý với Tô Thần và Khoa Phụ, khi uống rượu thì khóe miệng nhếch lên lại sao cũng không che giấu được.

Trải qua vô số đạo kỷ tiềm di mặc hóa này, kịch tình 'Khoa Phụ Trục Nhật, Hậu Nghệ Xạ Nhật' trong 'Kịch bản Vu Yêu' đã sớm ăn sâu vào lòng người, nay Khoa Phụ dù có trở về, muốn cải biên kịch bản e rằng cũng không ai đáp ứng.

"Tô Thần đạo hữu, theo ta thấy, lần này có người lấy 'Đại Đạo Toái Phiến' của Khoa Phụ chế tạo hệ thống này, rồi an bài xuyên việt giả trực tiếp đi chọc tức Nữ Oa Nương Nương, rất có khả năng là muốn khiêu khởi đại chiến giữa Hậu Thổ Nương Nương và Nữ Oa Nương Nương, sau đó mưu lợi từ trong đó.

Người này hoặc là Phật Môn, hoặc là Đạo Môn, thậm chí Ma Đạo cũng rất có khả năng." Hậu Nghệ uống cạn linh tửu trong chén xong, kiên nhẫn giới thiệu phân bố thế lực Chí Cao Hồng Hoang hiện tại với Tô Thần, đồng thời cũng đang suy đoán kẻ chủ mưu thật sự phía sau.

"Lưỡng vị đạo hữu, Đạo Môn do Đạo Tổ, Nguyên Thủy Thiên Vương, Linh Bảo Thiên Tôn ba người thống lĩnh, với tâm hung của họ, hẳn là không đến nỗi làm ra việc mượn đao giết người như vậy chứ?" Tô Thần vừa từ Côn Luân xuống, đối với ấn tượng của Tam Tổ Đạo Môn cực kỳ tốt.

Với khí phách và thân phận địa vị của họ, không cần thiết phải làm ra chuyện như vậy.

“Không nhất định.” Khoa Phụ khẽ lắc đầu.

“Đạo Tổ, Nguyên Thủy Thiên Vương, Linh Bảo Thiên Tôn ba người họ tâm hung khí phách đáng khiến người ta bái phục, nhưng trong Đạo Môn có không ít Thần Thoại Đại La thèm muốn thân phận 'Bàn Cổ'.

Vào vô số đạo kỷ trước, vì Tam Thanh nắm giữ thân phận 'Bàn Cổ' nên bị tất cả Thần Thoại Đại La vây công, hại Đạo Môn tổn thất nặng nề.

Khi đó người dẫn đầu chính là Hậu Thổ Nương Nương và Nữ Oa Nương Nương, họ muốn lợi dụng cơ hội này mượn đao giết người cũng không phải là không thể!” Kể từ khi Nguyên Thủy Thiên Vương là người đầu tiên khai thiên cảm ngộ đạo nghĩa 'Thái Cực', Đạo Đức Thiên Tôn cũng trong đạo kỷ này chứng đạo Thần Thoại Đại La, do đó thân phận 'khai thiên giả' bị tất cả Thần Thoại Đại La tranh giành.

Đạo Đức Thiên Tôn liên hợp Nguyên Thủy Thiên Tôn và Linh Bảo Thiên Tôn tổ kiến 'Tam Thanh', lợi dụng tất cả Thần Thoại Đại La như một đống cát rời, thái độ mỗi người một địch, thuận lợi tranh đoạt được thân phận 'Bàn Cổ'.

Khai thiên giả thứ hai được Đạo Đức Thiên Tôn đoạt được, y nhờ cảm ngộ đạo nghĩa 'Thái Cực', một cử siêu việt Nguyên Thủy Thiên Vương Đại La tuyên cổ, áp chế tất cả Thần Thoại Đại La không thở nổi.

Tiếp theo 'Bàn Cổ' lại được Linh Bảo Thiên Tôn đoạt được, điều này tự nhiên khiến tất cả Thần Thoại Đại La đều không phục, dưới sự liên hợp của Hậu Thổ và Nữ Oa, tất cả Thần Thoại Đại La bắt đầu vây tiễu Tam Thanh, tranh đoạt tư cách 'Bàn Cổ'.

Tam Thanh tuy mạnh, nhưng dưới sự vây công của tất cả Thần Thoại Đại La thì có lực không chống đỡ nổi, Đạo Môn cũng trong lần

vây công này tổn thất nặng nề.

Sau đó hai bên bắt đầu điều đình.

Đạo Đức Thiên Tôn chủ động vô tư phân hưởng đạo nghĩa 'Thái Cực' mà mình cảm ngộ cho tất cả Thần Thoại Đại La, rồi sau đó thông qua hợp tung liên hoành, lôi kéo và phân hóa, khiến các thế lực phản đối Đạo Môn tan rã.

Kể từ trận chiến này, Đạo Môn không còn nắm giữ tư cách 'Bàn Cổ' nữa, để tất cả Thần Thoại Đại La đều có cơ hội tranh đoạt, nhưng họ đã sớm tranh đoạt danh hiệu 'Bàn Cổ Nguyên Thần', sau khi khai thiên chiếm giữ lợi thế cực lớn tự nhiên.

Hậu Thổ tổ kiến Vu tộc, chiếm giữ danh xưng 'Bàn Cổ Huyết Mạch'.

Nữ Oa vì sáng tạo Nhân tộc, lại có quan hệ không tầm thường với Đạo Môn, bị các đại thế lực kiêng kỵ, thêm vào tính cách kiêu ngạo của nàng, dứt khoát không tham gia vào quan hệ thân cận 'Bàn Cổ'.

Chương 332

Nghe Khoa Phụ nói về nhiều mật tân của Thần Thoại Đại La, nội tâm Tô Thần kinh thán.

Những mật tân này về cơ bản đều bị các Đại Thần Thoại Đại La dùng 'đạo' của bản thân phong tỏa, trừ những người đích thân trải qua, Thần Thoại Đại La chứng đạo sau này căn bản rất khó để biết được.

“Lưỡng vị đạo hữu, Phật Môn và Ma Môn hai đại thế lực này lại có quan hệ như thế nào?

Trong đó người cường đại nhất của họ lần lượt là ai?” “Phật Môn vô sỉ nhất!” Vừa nhắc đến Phật Môn, Khoa Phụ liền lộ ra vẻ hung quang, hiển nhiên cực kỳ căm ghét Phật Môn.

Điều này khiến Tô Thần rất là không hiểu.

Theo lẽ mà nói, đến cảnh giới Thần Thoại Đại La này về cơ bản đều là đồng tồn với Đại Đạo, dù có thù hận gì với nhau, bình thường cũng đều là dùng một trận đại chiến để kết thúc nhân quả ân oán.

“Phật Môn lưỡng diện tam đao, bội tín khí nghĩa, Tô Thần đạo hữu nếu ngươi gặp người của Phật Môn, nhất định phải nhớ cẩn thận!” Trong lời giải thích của Hậu Nghệ, Tô Thần cuối cùng cũng minh bạch duyên do trong đó.

Phật Môn do Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Như Lai kiến lập một phương đại thế lực, bọn họ thiện trường cổ hoặc nhân tâm, hơn nữa thích lưỡng diện tam đao, căn bản không giảng Đại La tín nghĩa.

Ví dụ như trong một lần tranh đoạt 'Bàn Cổ', Phật Môn bề ngoài đáp ứng Vu tộc, nhưng lại âm thầm câu kết với Yêu tộc hoặc Đạo

Môn phản bội Vu tộc, khiến Vu tộc chịu tổn thất nặng nề.

Tương tự, bọn họ trước tiên đáp ứng hợp tác với các thế lực khác, rồi sau đó lại làm ra hành động phản bội, khiến bản thân thu hoạch đầy đủ.

Chính vì Phật Môn vài lần phản bội, bị tất cả đại thế lực kiêng kỵ, rồi sau đó liên hợp lại hung hăng giáo huấn họ một trận, và kiên quyết không cho họ tranh đoạt thân phận 'Bàn Cổ'.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Như Lai bọn họ cơ quan tính hết quá thông minh, trong vô số đạo kỷ này bị tất cả thế lực nhắm vào, dù là một trong những thế lực lớn nhất trong Chí Cao Hồng Hoang, nhưng lại chưa bao giờ tranh đoạt được thân phận 'Bàn Cổ'.

"Ma Môn tốt hơn Phật Môn rất nhiều, cách hành sự tuy nói hung ngoan quái đản, nhưng đa số đều là hạng người giữ lời, hiện tại thực lực cường đại nhất của họ là Ma Tổ La Hầu và Huyết Hải Chi Chủ Minh Hà.

Đáng nói là, tuy nói họ là Ma Môn, nhưng La Hầu và Minh Hà dường như đều không hòa thuận, với Đạo Môn và Phật Môn, lại càng thế như thủy hỏa, cũng chính vì vậy, Ma Môn cũng chưa bao giờ tranh đoạt được thân phận 'Bàn Cổ'." Giữa các Thần Thoại Đại La có tranh đấu, đồng dạng cũng có hợp tác.

Nhưng có thể khiến tất cả thế lực thống hận và bài xích, thì chỉ có Phật Môn! ...

Tô Thần cùng Hậu Nghệ, Khoa Phụ uống một bữa rượu xong, đã hiểu được không ít mật tân của Chí Cao Hồng Hoang, cũng biết được nhiều cuộc minh tranh ám đấu giữa các đại thế lực, thậm chí ngươi trong ta, ta trong ngươi.

Ví dụ như Đạo Môn và Phật Môn tranh đấu, Quá Khứ Phật Nhiên

Đăng cũng có một thân phận cấp cao trong Xiển Giáo, Như Lai trong Tiệt Giáo lại là đại đệ tử thủ tịch.

"Tô Thần, tiếp theo thiếp chuẩn bị hóa Luân Hồi, chàng là Luân Hồi Đạo Chủ Địa Phủ, nên đến thích ứng thân phận mới của mình." Ngay khi Tô Thần đang cười tường vân du du phi hành, trong não hải vang lên 'Đại La đạo âm' của Hậu Thổ, thế là lập tức thay đổi phương hướng, hướng về Huyết Hải mà phi hành.

Huyết Hải là một phương biển máu mênh mông vô bờ, che trời lấp nhật, mỗi một đóa máu hoa đều ẩn chứa một thế giới khác nhau.

"Kiến quá Tô Thần đạo hữu!" Vừa mới đến Huyết Hải, một nam tử phấn điêu ngọc trác, môi hồng răng trắng mỉm cười chắp tay với mình, y chính là Huyết Hải Chi Chủ Minh Hà!

Mỗi Thần Thoại Đại La đều là người khai sáng (chủ tể) Đại Đạo, 'đạo thân' của họ đều không giống nhau, do điều mà người thấy nội tâm nghĩ mà thành, có thể là khôi ngô đại hán, cũng có thể là lão giả già nua, thậm chí còn có thể là loli hài đồng, tất cả đều quyết định bởi điều mình nghĩ trong tâm.

Tô Thần quật khởi trong thế giới Hồng Hoang trung đoan, đã quen với bộ dáng Minh Hà, bởi vậy nhìn thấy 'đạo thân' của y cũng không khác gì Minh Hà trong Hồng Hoang trung đoan.

"Kiến quá Minh Hà đạo hữu." Sau khi hành lễ hàn huyên, Tô Thần dưới sự nhiệt tình mời của Minh Hà tiến vào đáy Huyết Hải, nhìn thấy Hậu Thổ thánh khiết điển nhã, hoàn mỹ vô hạ.

"Nữ Oa cái tiểu tiện nhân kia tìm chàng rồi sao?" Hậu Thổ vừa mở miệng, đã khiến Tô Thần không khỏi giật mình.

Hảo gia hỏa, giữa hai người họ rốt cuộc có thù oán lớn đến mức nào, vừa mở miệng đều tự xưng đối phương là 'tiểu tiện nhân', rõ

ràng đều là Thần Thoại Đại La chí cao vô thượng, cũng là người chưởng khống một phương đại thế lực, vì sao lại không có phong độ như vậy?

"Gặp một xuyên việt giả, vừa vặn có chút liên quan đến Nữ Oa Nương Nương." Tô Thần mỉm cười gật đầu ý.

Y rất rõ ràng.

Đã Hậu Thổ nội tâm đã biết, thì tất nhiên sớm đã rõ đầu đuôi sự tình, không cần thiết phải giấu giếm.

"Hừ!

Nữ Oa cái tiểu tiện nhân này, nàng còn muốn tranh người với bản cung, đúng là si tâm vọng tưởng!" Hậu Thổ nhìn về phía Oa Hoàng Cung, trong mắt lộ ra vẻ khinh thường, đồng thời còn ẩn chứa một tia đắc ý.

Tô Thần là Thần Thoại Đại La do mình đích thân bồi dưỡng chứng đạo, mà Nữ Oa lại chạy đến gọi phu quân, điều này chẳng phải nói rõ mình đã thắng nàng một đầu sao?

Nghĩ đến đây, nội tâm Hậu Thổ càng thêm vui vẻ.

Minh Hà bên cạnh nghe được lời Hậu Thổ, nhìn Tô Thần một cái thật sâu, rồi sau đó đứng sang một bên kiên nhẫn chờ đợi Hậu Thổ diễn hóa Luân Hồi, tiện thể hoàn thành sứ mệnh của mình.

Y biết cuộc tranh đấu giữa Nữ Oa Nương Nương và Hậu Thổ Nương Nương, tuyệt đối sẽ không dễ dàng xen vào trong đó, bằng không vô duyên vô cớ dính vào nhân quả, thì thật là phiền phức rồi.

Dù sao, phụ nữ một khi nổi giận, thì hoàn toàn không nói đạo lý.

"Tô Thần, chàng có biết vì sao thực lực của thiếp lại cường đại hơn xa các Thần Thoại Đại La khác, thậm chí có thể sánh vai với Tam

Thanh không?" Hậu Thổ nhìn về phía Tô Thần, ánh mắt bắt đầu trở nên nghiêm túc.

"Đạo hữu sinh ra đã là Thần Thoại Đại La, là người khai sáng 'Thổ Chi Đại Đạo', đồng thời mấy lần đảm nhiệm 'Bàn Cổ', cảm ngộ 'Thái Cực' đạo nghĩa vượt xa các Thần Thoại Đại La khác." Thần Thoại Đại La tuy nói một chứng vĩnh chứng, bất hủ bất diệt, siêu thoát vĩnh hằng, nhưng sự chênh lệch giữa họ vẫn rất lớn.

Hậu Thổ sở dĩ có thể kiến lập Vu tộc đại thế lực này, chẳng phải vì nàng có thực lực tuyệt đối sao?

"Chàng nói không hoàn toàn đúng." Hậu Thổ khẽ lắc đầu, rồi sau đó bàn tay ngọc thon dài khẽ vung, một phương thổ hoàng sắc ấn tỉ lơ lửng trên không, tản phát ra uy áp Đại Đạo khủng bố, ngay cả Tô Thần vị Thần Thoại Đại La này cũng ẩn ẩn cảm thấy bị áp chế.

"Trước đây thiếp đã nói với chàng về sự chênh lệch giữa các Thần Thoại Đại La, đồng thời còn một nguyên nhân quan trọng nhất, đó là tất cả Thần Thoại Đại La có Tiên Thiên Linh Bảo có thể chưởng khống thêm một đạo Đại Đạo Pháp Tắc so với Thần Thoại Đại La khác.

Tương đương với việc một kiện Tiên Thiên Linh Bảo tương đương với một Tôn Thần Thoại Đại La, nếu do Thần Thoại Đại La thôi động, thì lực chiến đấu bùng phát ra sẽ không chỉ đơn giản là một cộng một bằng hai nữa!

Tiếp theo thiếp chuẩn bị lấy ý chí Hồng Hoang hóa Luân Hồi, đến lúc đó chàng có thể dùng 'đạo' của bản thân để ngưng tụ ra một kiện pháp bảo, đợi sau này Hồng Hoang nghịch phản Hỗn Mông Hư Vô thì sẽ có cơ hội dung hợp Đại Đạo của bản thân, thăng cấp thành Tiên Thiên Linh Bảo!" Tại Chí Cao Hồng Hoang, điều kiện thai nghén Tiên Thiên Linh Bảo vô cùng hà khắc.

Trừ việc Thần Thoại Đại La tự thân "Đại Đạo" dung nhập vào đó, còn cần "Đạo Nghĩa" ẩn chứa trong Hồng Mông Hư Vô Thế Giới.

Nguyên Thủy Thiên Vương, Đông Hoàng Thái Nhất, Nữ Oa, Linh Bảo Thiên Tôn, Hậu Thổ, La Hầu, những vị Tuyệt Cổ Đại La này sở dĩ có thể trở thành thủ lĩnh một phương đại thế lực, ngoài thực lực bản thân ra, còn có mối quan hệ mật thiết với Tiên Thiên Linh Bảo do chính tay họ luyện chế.

Tựa như Hỗn Độn Chung, Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ, Thí Thần Thương, Nữ Oa Thạch, Hậu Thổ Ấn, v.v., bảo khí nào mà không danh chấn Hồng Hoang?

Hậu Thổ, với tư cách là Bàn Cổ của "Đạo Kỷ" này, nàng có thể chấp chưởng Thiên Địa Quyền Hành của Chí Cao Hồng Hoang, đồng thời khi thân hóa Địa Phủ Luân Hồi, nàng đã giao "Luân Hồi" Thiên Địa Quyền Hành này cho Tô Thần, để y luyện chế và uẩn dưỡng pháp bảo của bản thân.

Cơ hội như vậy, một Đạo Kỷ cũng chỉ có một lần!

Do đó có thể thấy Hậu Thổ trọng thị Tô Thần đến mức nào, lại cam lòng đến mức nào!

Minh Hà đứng một bên, sau khi chứng kiến cảnh này, y há hốc miệng, đôi mắt sáng lấp lánh hiện lên một tia chấn hám và khâm phục.

Trước đó, y còn định lôi kéo Tô Thần, khiến y gia nhập A Tu La Ma Môn của mình, giúp y đánh bại La Hầu, thống hợp tất cả thế lực Ma Môn, sau đó toàn lực tranh đoạt thân phận "Bàn Cổ".

Nhưng hiện tại, nhìn vào sự trọng thị của Hậu Thổ đối với y, Minh Hà đã hoàn toàn dập tắt ý nghĩ này.

Nếu y thật sự đào góc tường của nàng, thì Hậu Thổ cùng toàn bộ Vu tộc sẽ trở thành tử địch của tộc A Tu La của y, làm sao còn có thể

hợp tác, thậm chí kết thành liên minh?

"Đa tạ Hậu Thổ đạo hữu!" Tô Thần chính sắc nhìn Hậu Thổ, thành tâm cảm tạ nàng.

Y đương nhiên biết cơ hội này khó có được đến mức nào, cũng biết tầm quan trọng của một kiện Tiên Thiên Linh Bảo đối với Thần Thoại Đại La, vì vậy trong lòng thầm ghi nhớ ân tình này.

"Ngươi ngã còn dùng đến khách khí sao?" Hậu Thổ mỹ mâu lưu quang dật chuyển, ánh mắt ôn nhuận minh lượng.

Ngay khi nàng chuẩn bị chiếu theo "kịch bản" thân hóa Luân Hồi để bổ toàn thiên địa, một đạo lam quang rực rỡ từ đáy Huyết Hải U Minh bắn ra, chỉ thấy một nam tử phong thần tuấn tú xuất hiện trước mặt ba người.

"Hậu Thổ đạo hữu, mau dừng lại!" Thái Huyền liền vội vàng cất tiếng ngăn cản, vẻ mặt đầy sốt ruột.

"Tất cả những điều này đều là âm mưu của Thiên Đạo, Hậu Thổ đạo hữu ngươi ngàn vạn lần đừng mắc mưu 'nó', nếu không ngươi sẽ vĩnh viễn bị cấm cố tại Địa Phủ, không bao giờ có cơ hội nhìn thấy thiên nhật nữa!" "Tất cả huynh trưởng của ngươi cùng với Huyền Minh tỷ tỷ đều sẽ vẫn lạc trong Vu Yêu Lượng Kiếp, thậm chí Vu tộc của ngươi còn sẽ triệt để rút khỏi vũ đài lịch sử Hồng Hoang!" "Ồ?" Nhìn thấy Thái Huyền đột ngột xuất hiện này, cùng với "thiên cơ" mà y tiết lộ, khóe miệng Hậu Thổ khẽ nhếch lên, không khỏi lộ ra một tia hí hước xen lẫn băng lãnh.

Nàng ngẩng đầu nhìn về phía Oa Hoàng Cung, ánh mắt rồi lại rơi xuống thân Tô Thần.

Hiển nhiên, Thái Huyền đột ngột xuất hiện này là một xuyên việt giả quen thuộc với Hồng Hoang đại thế, hơn nữa còn có liên quan đến

Nữ Oa.

Chẳng lẽ là vì xuyên việt giả Đồng Hiên trước đó có liên quan đến Khoa Phụ của Vu tộc sao?

Hay nói cách khác, lại có Thần Thoại Đại La nào muốn mượn đao giết người, nhân cơ hội này ly gián mối quan hệ giữa mình và Nữ Oa, sau đó bị động khơi mào đại chiến, rồi từ đó mưu lợi?

Lúc này khắc này, Thái Huyền khi thấy Hậu Thổ dừng lại, cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Y xuyên việt đến Hồng Hoang đã mấy chục vạn năm, hơn nữa còn trói buộc một cái gọi là "Hệ Thống Cải Biến Đại Thế", chỉ cần cải biến đại thế Hồng Hoang là có thể nhận được phần thưởng từ hệ thống.

Nhiệm vụ đầu tiên mà hệ thống ban bố, chính là khiến y cải biến vận mệnh của Hậu Thổ.

"Ông!" Thái Huyền trực tiếp thôi động "Vô Địch Lĩnh Địa" do hệ thống ban thưởng, bao trùm ba người Hậu Thổ, Minh Hà cùng Tô Thần.

Hoàn thành tất cả những điều này xong, trong lòng y triệt để yên tâm. 'Không hổ là một trong những nữ thần nổi tiếng nhất Hồng Hoang, dung mạo phong tư này, quả thực quá hoàn mỹ.' Vô Địch Lĩnh Địa bao trùm toàn bộ đáy Huyết Hải U Minh xong, dã tâm của Thái Huyền cũng bộc lộ, y nhìn chằm chằm Hậu Thổ không chịu rời mắt, vẻ tham lam và ái mộ đó, quả thực không hề che giấu.

"Tiểu tiểu lâu nghĩ cũng xứng cùng Bản cung đàm Hồng Hoang đại thế sao?" Sắc thái hí hước trong mắt Hậu Thổ càng lúc càng nồng, đồng thời cũng càng lúc càng băng lãnh.

Nếu là thời gian bình thường, nàng còn có hứng thú chơi đùa với

xuyên việt giả này một chút, giải khuây những lúc nhàm chán, nhưng khi nhận ra hệ thống mà Thái Huyền này trói buộc có liên quan đến Nữ Oa, tâm tình của nàng liền không tốt như vậy nữa.

"Hậu Thổ, Bản tọa là đến giải cứu ngươi, ngươi đừng có không biết tốt xấu!" Thái Huyền thấy vẻ mặt khinh thường của nàng, trong lòng đại nộ.

Dù sao mình cũng đã bố trí xong "Vô Địch Lĩnh Địa", Hậu Thổ dù có chứng đắc Địa Đạo Thánh Nhân, cũng phải bị mình trấn áp!

"Hưu!" "Hưu!" Khoảnh khắc kế tiếp, chỉ thấy trước mặt Thái Huyền đột nhiên xuất hiện ba ngàn tia Đại Đạo Chi Nhận, từng nhát từng nhát cắt y thành từng mảnh vụn, tựa như lăng trì, trong chớp mắt lộ ra xương trắng khô khan.

"A!" Tiếng kêu thảm thiết vô cùng thê lương vang lên.

Thái Huyền y làm sao cũng không ngờ, mình trong chốc lát đã bị lăng trì, nỗi đau thấu xương đó, quả thực khiến thần hồn tan nát.

"Giải cứu Bản cung là phải không?" "Không biết tốt xấu là phải không?" "Liên quan đến Nữ Oa tiểu tiện tỳ là phải không?" Lời của Hậu Thổ vừa dứt, những Đại Đạo Chi Nhận khủng bố kia lại từng nhát từng nhát cắt xương cốt của Thái Huyền thành bột mịn, ngay cả bản nguyên linh hồn của y cũng bị cắt ba ngàn lần.

Minh Hà chứng kiến cảnh này, hai mắt hơi co rút.

Xuyên việt giả này cũng coi như đâm đầu vào chỗ chết, không những có liên quan đến Nữ Oa Nương Nương, lại còn dám nói chuyện như vậy với Hậu Thổ Nương Nương, quả thực là sống quá lâu rồi!

"Không thể nào!" "Hệ thống, Vô Địch Lĩnh Địa của ta sao lại không có hiệu lực?" Thái Huyền bị phục sinh hết lần này đến lần khác

trong chớp mắt, y vừa nếm trải nỗi đau xé lòng đó, vừa kinh khủng kêu gào, hoàn toàn mất hết phong thái vừa rồi.

"Hồi chủ nhân, Vô Địch Lĩnh Địa đã sớm có hiệu lực, chỉ là thực lực của Hậu Thổ trước mắt đã vượt quá nhận thức của Bản hệ thống, Bản hệ thống đang tự động sụp đổ…" Nghe thấy hệ thống trong đầu trả lời, cả người Thái Huyền trực tiếp sụp đổ ngây ngốc.

"Dám đến khiêu khích Bản cung, còn muốn hủy diệt chứng cứ sao?" Khóe miệng ngọc nhuận phong doanh của Hậu Thổ khẽ nhếch lên, lộ ra một nụ cười ôn hòa, khiến Thái Huyền càng thêm sởn tóc gáy.

Khoảnh khắc kế tiếp, nàng quay đầu nhìn về phía Tô Thần.

"Lâu nghĩ này cứ giao cho ngươi, kết cục của hắn ít nhất không thể thua kém Đồng Hiên đó!" Nghe thấy lời của Hậu Thổ, trong lòng Tô Thần có phần bất đắc dĩ.

Với tư cách là Thần Thoại Đại La nữ tính nổi tiếng nhất Hồng Hoang, sao lại thích "cân cân kế giác" (so đo tính toán) trên những chuyện nhỏ nhặt này chứ?

Đối đãi với một xuyên việt giả mạo phạm mình, trực tiếp vỗ chết là được rồi, còn phải phân định cao thấp trên phương diện này, dục vọng tranh đấu thắng thua mạnh mẽ như vậy, quả thực khó mà tưởng tượng nổi.

Chương 333

"Thái Huyền, Ngã cho ngươi một cơ hội sống sót, chỉ cần ngươi có thể thoát khỏi sự truy sát của Ngã, Ngã sẽ tha cho ngươi một mạng, thế nào?" Nghĩ đến sự giúp đỡ vô tư của Hậu Thổ dành cho mình, Tô Thần đương nhiên đứng về phía nàng.

"Hưu!" Cảm giác được năng lượng trấn áp mình biến mất, Thái Huyền lập tức thôi động Đại Đạo Pháp Tắc, dẫn dắt ra Hồng Hoang Thời Gian Trường Hà, ép mình thành một điểm kỳ dị, độn nhập vào Thời Gian Trường Hà bỏ trốn.

"Sách sách." "Thực lực này mạnh hơn Đồng Hiên trước đó không ít." Ánh mắt Tô Thần hơi sáng lên.

Nếu theo phân chia thực lực trong thế giới Chí Cao Hồng Hoang, thực lực của Đồng Hiên chỉ có Thiên Tiên, mà thực lực của Thái Huyền này lại đạt đến Thái Ất Thiên Tiên, đặt vào một phương đỉnh cấp Đại Thiên Thế Giới, cũng là thực lực cấp Đại Đạo rồi.

Nửa canh giờ sau, Tô Thần lại một lần nữa chơi trò truy sát, tổng cộng truy sát Thái Huyền qua chín thế giới, giày vò y đến tâm thần câu liệt, trực tiếp sụp đổ, khiến Hậu Thổ và Minh Hà liên tục kinh thán.

"Không tồi, không tồi." "Vẫn là Tô Thần đạo hữu ngươi có ý tưởng, lần sau nếu ta gặp xuyên việt giả, cũng sẽ làm như vậy!" Minh Hà rục rịch, y cảm thấy dùng phương pháp này để mài giũa "Đạo" của mình chắc chắn có lợi ích nhất định.

Khi bản nguyên Đại Đạo của xuyên việt giả Thái Huyền tan biến, một viên ngọc châu vàng óng to bằng ngón tay cái rơi vào tay Tô Thần, chính là "Hệ Thống Cải Biến Đại Thế" mà y đã trói buộc.

"Hậu Thổ đạo hữu, Ngô vừa xử lý một xuyên việt giả nhắm vào

Nữ Oa Nương Nương, chớp mắt ngươi lại xuất hiện một xuyên việt giả nhắm vào ngươi, hơn nữa hệ thống mà bọn họ trói buộc đều có liên quan đến các ngươi, đây có phải là có người cố ý ly gián không?" Tô Thần đưa viên ngọc châu vàng óng trong tay đến trước mặt Hậu Thổ, xem thử nàng có thể dựa vào "hệ thống" được chế từ Đại Đạo Toái Phiến này mà nhìn ra kẻ chủ mưu thực sự phía sau không.

"Không tồi." Hậu Thổ khẽ gật đầu.

"Nữ Oa tiểu tiện tỳ tuy rằng không hợp với ta, nhưng thủ đoạn của nàng tuyệt đối không hèn hạ đến thế, trừ việc làm ta ghê tởm ra, căn bản không có bất kỳ tác dụng nào." "Kẻ chủ mưu thực sự e rằng đã cách vài tầng tay rồi, nếu không đợi đến khi Đạo Kỷ này kết thúc, Hồng Hoang nghịch phản Hồng Mông Hư Vô, ta có thể với thân phận 'Bàn Cổ' tra ra được!" Sau khúc mắc này, ánh mắt Hậu Thổ nhìn Tô Thần trở nên nhu hòa hơn nhiều.

Ban đầu nàng vốn cho rằng Tô Thần mới chứng Đạo Thần Thoại Đại La, không hiểu rõ lắm các đại thế lực Hồng Hoang, rất dễ bị những lão ngân tệ kia lừa gạt, rồi vô duyên vô cớ cuốn vào các loại tranh đấu.

May mắn thay y thần trí thanh tỉnh, hơn nữa đủ lý trí, sẽ không vì một số "chứng cứ" bề mặt mà bỏ qua căn bản.

Các xuyên việt giả này bề ngoài là ly gián mình và Nữ Oa, nhưng hàm ý sâu xa hơn, rất có thể là một số Thần Thoại Đại La đang khảo nghiệm Tô Thần đạo hữu tân tấn Đại La.

"Ô!" "Ô!" Trong U Minh Huyết Hải, hàng ức vạn vong hồn đang thống khổ gào thét, họ không có nơi về, cũng không có nơi luân hồi chuyển thế, kết cục vô cùng thê thảm.

Hậu Thổ nhìn những vong hồn này, bắt đầu thu liễm tâm thần, trang nghiêm trịnh trọng hướng về thiên khung phát thệ.

“Phụ Thần tại thượng, kim nhật Ngô Bàn Cổ thị Hậu Thổ thâm cảm Hồng Hoang vạn linh tử vong chi hậu hồn vô sở quy, vi tạo phúc Hồng Hoang, tạo phúc vạn linh, vu Huyết Hải U Minh sáng lập Địa Phủ, cung vạn linh vong hồn đầu thai chuyển thế, khẩn thỉnh Phụ Thần giám chi!” Oanh long long!

Oanh long long!

Thiên Địa Hồng Hoang cuồng loạn chấn động, thất thất tứ thập cửu tôn Địa Đạo Thần Luân hiển hóa xuất hiện, từng cái từng cái phát ra Đại Đạo uy áp ngút trời, trong chớp mắt quét sạch toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Đối với cảnh này, Minh Hà đã quen thuộc đến không còn gì để nói, vì vậy sắc mặt y căn bản không hề có chút biến động nào.

Tô Thần lần đầu chứng kiến Hậu Thổ xả thân hóa Luân Hồi trong Chí Cao Hồng Hoang, dù là “kịch bản diễn dịch”, y cũng cảm nhận được một loại “Đạo Nghĩa” vô hình đang lan tỏa bao trùm.

“Tô Thần, mau ném pháp bảo ngươi muốn luyện chế vào Địa Đạo Thần Luân.” Dưới sự nhắc nhở của Hậu Thổ, Tô Thần ném “Sáng Thế Thần Phủ” do chính tay mình luyện chế vào Địa Đạo Thần Luân, để Hậu Thổ điều động bản nguyên Địa Đạo tiến hành uẩn dưỡng, liên kết với bản nguyên Thiên Địa Chí Cao Hồng Hoang.

Tiếp theo, dưới đủ loại Đại Đạo dị tượng, bốn mươi chín tôn Địa Đạo Thần Luân bắt đầu dần dần dung hợp.

Khi dung hợp đến sáu tôn, Hậu Thổ tự thân hóa thành vô số bản nguyên, triệt để dung hợp vào Lục Đạo Luân Hồi.

Tất cả Thần Thoại Đại La đều rất rõ ràng, sau khi Hậu Thổ xả thân hóa Luân Hồi, kịch bản Hồng Hoang bước vào một tình tiết mới, tiếp theo chính là “Vu Yêu Lượng Kiếp” kết thúc.

“Tô Thần đạo hữu, Hậu Thổ Nương Nương hóa Luân Hồi cần một thời gian nhất định, chi bằng đến Huyết Hải của Ngã làm khách một phen, thế nào?” Minh Hà nửa híp mắt, thái độ tràn đầy nhiệt tình.

“Vậy thì làm phiền Minh Hà đạo hữu rồi.” Đối với thiện ý của Minh Hà, Tô Thần đương nhiên sẽ không từ chối.

Các Thần Thoại Đại La tuy rằng có các thế lực phe phái, thậm chí tương tàn tranh đấu, nhưng tất cả đều là để tranh đoạt “Bàn Cổ”, thậm chí là tranh đoạt phần lượng kịch bản của bản thân, từ đó cảm ngộ thêm nhiều “Thái Cực” Đạo Nghĩa để đột phá.

Bản thân y đương nhiên cũng muốn tranh đoạt “Bàn Cổ”, vì vậy kết giao với các đại thế lực, khi tranh đoạt trong tương lai, cũng có thể có sự nắm chắc lớn hơn.

Đến Đại Điện Minh Hà, hai công chúa A Tu La quốc sắc thiên hương, phong hoa tuyệt đại tự mình đến thị phụng.

“Tô Thần đạo hữu, Hậu Thổ Nương Nương sắp xếp ngươi làm ‘Luân Hồi Đạo Chủ’ của Địa Phủ, đợi ‘Vu Yêu Lượng Kiếp’ kết thúc, tiếp theo chính là ‘Phong Thần Kịch Bản’ và ‘Tây Du Kịch Bản’.” “Theo đại thế phát triển của Tây Phương Phật môn, họ sẽ từng bước xâm nhập Địa Phủ, giành quyền luân hồi chuyển thế của Địa Phủ, đến lúc đó e rằng ngươi sẽ khó lòng chống đỡ.” Minh Hà tự mình rót một tách trà cho Tô Thần, thiện ý giới thiệu kịch bản tương lai.

“Cái này không sao, Ngô mọi việc nghe theo an bài của Hậu Thổ Nương Nương là được.” Tô Thần nghe ra được, Minh Hà muốn lôi kéo mình để đối kháng Phật môn, sau đó sửa đổi “kịch bản”.

Nếu là trước đây, y đương nhiên không có cơ hội này, nhưng Đạo Kỷ này Hậu Thổ là “Bàn Cổ”, muốn sửa đổi một số hướng đi của kịch bản, về cơ bản không quá khó khăn.

Với tư cách là A Tu La Giáo của Ma Môn, họ không chỉ không hợp với Đạo Môn, mà còn là tử địch của Phật Môn.

Tô Thần là Thần Thoại Đại La do Hậu Thổ Nương Nương đích thân bồi dưỡng, nếu kéo y vào phe phái của mình, tương đương với việc lôi kéo toàn bộ Địa Phủ, đến lúc đó muốn nhắm vào Phật môn, thì sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Lúc này khắc này, Minh Hà nghe thấy Tô Thần căn bản không mắc mưu, liền đành phải công khai lôi kéo.

"Tô Thần đạo hữu, chắc hẳn ngươi cũng biết chúng ta Thần Thoại Đại La ở thế giới Hồng Hoang diễn 'kịch tình' càng nhiều, sau này khi nghịch phản Hồng Mông Hư Vô, sẽ cảm ngộ 'Thái Cực' Đạo Nghĩa càng nhiều." "Vì vậy ta muốn mời ngươi mở một 'tiểu hào' (nick phụ), đảm nhiệm chức Phó Giáo Chủ A Tu La Giáo của ta, quản lý 'A Tu La Đạo' trong Lục Đạo Luân Hồi của Địa Phủ, đồng thời đóng vai trò quan trọng trong 'Ma Đạo Đại Hưng' Lượng Kiếp tương lai, thế nào?" Sau Tây Du Lượng Kiếp chính là Ma Đạo Đại Hưng, khi đó chính là thời kỳ Ma Đạo thịnh vượng nhất, để lôi kéo Tô Thần, Minh Hà không thể không bỏ ra một chút chân kim bạch ngân (vàng bạc thật).

"Minh Hà đạo hữu, cái này Ngô còn cần suy nghĩ kỹ, dù sao ngươi cũng biết Ngô mới vừa chứng Đạo Thần Thoại Đại La, còn chưa quen thuộc với nhiều kịch bản, hay là đợi Ngô quen thuộc kịch bản rồi nói, thế nào?" Tô Thần từng nghe Hậu Nghệ nói qua, có một số người bị Minh Hà lôi kéo đến A Tu La Giáo mở tiểu hào, cuối cùng mất cả đại hào của mình, có những ví dụ như vậy, mình nhất định phải cẩn thận.

Hậu Thổ xả thân hóa Luân Hồi, đại biểu cho "Vu Yêu Kịch Bản" bước vào một giai đoạn hoàn toàn mới.

Mười một tôn Tổ Vu khác cùng với Hậu Nghệ, Hình Thiên, những Đại Vu đỉnh cấp này, đều lần lượt đến gần U Minh Huyết Hải, trình diễn một màn kịch bi thương khó nỡ chia lìa.

Vạn linh Hồng Hoang thì đồng loạt quỳ lạy, cảm ân sự cống hiến của nàng đối với thiên địa.

Đối với những sinh linh chưa chứng đắc Thần Thoại Đại La mà nói, tất cả những điều này đều là thật sự xảy ra, tất cả cảm xúc cũng đều là thật, căn bản không hề biết đây là "kịch bản" đã sớm được định sẵn.

Vì vậy, họ đều chiếu theo phe phái của mình mà từng bước tranh đoạt phấn đấu, thỉnh thoảng chỉ có một hai tuyệt thế thiên kiêu, mới có thể thoát khỏi "kịch bản", khai sáng "Đại Đạo" mới chứng đắc Thần Thoại Đại La, từ đó hiểu rõ chân tướng phía sau.

Tô Thần sau khi từ Huyết Hải đi ra, liền kiên nhẫn chờ đợi Địa Phủ "diễn hóa" hoàn thành thuận lợi, sau đó nhận lấy vai trò đầu tiên của mình là Địa Phủ Luân Hồi Đạo Chủ.

Theo đại thế "kịch bản", Lục Đạo Luân Hồi của Địa Phủ có vai trò tối quan trọng đối với Hồng Hoang, là hy vọng chuyển thế đầu thai của tất cả sinh linh.

Điều này vô cùng phù hợp với giáo nghĩa của Tây Phương Phật giáo, họ tất nhiên sẽ xâm nhập và nắm giữ.

A Tu La, Địa Tạng Vương, Chuyển Sinh Trì, v.v., đều sẽ được Tây Phương Phật giáo an bài nhân viên quản lý.

Với thân phận Luân Hồi Đạo Chủ của mình, hành vi của Tây Phương Phật giáo chẳng khác nào đang tranh đoạt quyền hành của y.

Đến khi Đạo Kỷ này kết thúc, Chí Cao Hồng Hoang nghịch phản Hồng Mông Hư Vô, thì "Đạo Nghĩa" mà y có thể thu được sẽ không

còn nhiều nữa.

"Tất cả đợi Địa Phủ diễn hóa hoàn thành, Ngô sẽ nói chuyện kỹ với Hậu Thổ Nương Nương." Tô Thần nằm trên tường vân trắng, từ thắt lưng lấy ra hồ lô rượu, rút nắp uống một ngụm lớn, sau đó ưu tai du tai mặc cho tường vân phiêu đãng.

Trước đó thông qua cuộc nói chuyện với Hậu Thổ, y được biết.

Nàng sở dĩ nhượng bộ một số quyền chủ tể Địa Phủ, là vì vô số Đạo Kỷ trước đó, Hậu Thổ đã hợp tác với Tây Phương Phật môn và hứa hẹn điều kiện.

Ban đầu hợp tác còn tốt, nhưng sau này Phật môn lại liên hợp với các thế lực khác, dẫn đến lợi ích của Vu tộc bị tổn hại.

Do "Vu Yêu Kịch Bản" đã định sẵn, thêm vào đó Tây Phương Phật môn đối với nàng còn tính là cung kính, nên Hậu Thổ lười đi sửa đổi những "tiểu thế" này, dần dần trở thành định số. .....

Hỏa Vân Cung.

Một nam tử thân mặc đạo bào hồng y, tiên phong đạo cốt tĩnh tọa, mở hai mắt, khóe miệng nở nụ cười vô cùng hoan hỉ.

"Ha ha!" "Ngô cuối cùng cũng luyện hóa Đại Đạo Hồng Mông Tử Khí, thuận lợi chứng đắc Đại Đạo Thánh Nhân quả vị!" Hồng Vân sảng khoái cười lớn, khí phách ngút trời, coi thường vạn cổ.

"Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng, cùng với Tây Phương Nhị Thánh, kiếp trước các ngươi bức ta tự bạo thân vẫn, kiếp này ta muốn các ngươi nợ máu trả bằng máu!" Y nhìn về phía Tam Thập Tam Thiên của Thiên Đình, rồi lại nhìn về phía Tu Di Sơn Tây Phương, hận ý trong mắt hội tụ thành Đại Đạo Thần Quang, trong chớp mắt xuyên thủng Chư Thiên Gia Nguyên, yên diệt thời không.

“Hiện nay Hậu Thổ vừa xả thân hóa Luân Hồi, không bao lâu nữa Yêu tộc Thiên Đình sẽ liên thủ sát hại ta, vậy ta vừa hay nhân cơ hội này rửa sạch sỉ nhục cũ, hoành tảo Hồng Hoang!” Hồng Vân vốn là “Hồng Vân Lão Tổ” của một Đại Thiên Thế Giới, khi y bị Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng liên thủ sát hại, một tia tàn linh xuyên việt đến Chí Cao Hồng Hoang, trong đầu “vô duyên vô cớ” có thêm một tia Đại Đạo Hồng Mông Tử Khí.

Khi y mở hai mắt, phát hiện mình đang ở đạo trường Hỏa Vân Cung, lập tức hiểu rằng mình đã gặp được cơ duyên nghịch thiên, nghịch chuyển thời không trở về thời kỳ Vu Yêu Lượng Kiếp.

Ban đầu y không thể chưởng khống chân thân của mình, Hồng Vân không hề cảm thấy dị thường, chỉ cho rằng là do dòng chảy thời không hỗn loạn.

Sau này, khi luyện hóa Đại Đạo Hồng Mông Tử Khí trong thức hải, y dần dần chưởng khống “chân thân” của mình, tốc độ luyện hóa Hồng Mông Tử Khí cũng càng lúc càng nhanh.

Cuối cùng, tiêu tốn tròn ba mươi vạn năm thời gian, Hồng Vân thuận lợi luyện hóa “Đại Đạo Hồng Mông Tử Khí” trong thức hải, chứng đắc Đại Đạo Thánh Nhân có thực lực mạnh nhất trong thế giới Hồng Hoang!

“Theo thời gian tuyến ban đầu, không lâu sau khi Hậu Thổ xả thân hóa Luân Hồi, ta sẽ đến Ngũ Trang Quán bái phỏng lão hữu Trấn Nguyên Tử, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất sẽ sát hại ta trên đường.” “Và điều mấu chốt nhất là Tây Phương Nhị Thánh, họ dùng uy lực Thiên Đạo Thánh Nhân bình định thiên cơ, khiến lão hữu Trấn Nguyên Tử không kịp chi viện cho ta, cuối cùng bức ta tự bạo thân tử đạo tiêu!” Khóe miệng Hồng Vân lộ ra một nụ cười lạnh, không còn phong thái “lão hảo nhân” nữa.

“Kiếp trước ta đã nhường bồ đoàn tử sắc là cơ duyên Thiên Định Thánh Nhân cho Tiếp Dẫn, thậm chí còn kết thiện với người khác trong Hồng Hoang, vui vẻ giúp đỡ người khác, nhưng ai ngờ lại phải chịu kết cục bi thảm đến vậy.” “Kiếp này ta sẽ không làm một lão hảo nhân nữa, sẽ khiến tất cả mọi người phải trả giá!” Khoảnh khắc kế tiếp, y nhìn về phía Hỗn Độn Thiên Khung, nụ cười lạnh càng lúc càng đậm.

“Hiện tại xem ra, Đạo Tổ Hồng Quân năm xưa ban phát Hồng Mông Tử Khí cũng không phải thiện ý gì, mà là để ta làm một con cờ thu hút hỏa lực của ba ngàn Tử Tiêu Khách.” “Thậm chí kết cục của ta cũng là do y âm thầm thôi ba trợ lan (thêm dầu vào lửa), nhân cơ hội này trừng phạt việc ta năm xưa nhường bồ đoàn Thiên Định Thánh Nhân, mạo phạm uy nghiêm của Thiên Đạo!” Chứng đắc Đại Đạo Thánh Nhân xong, nhân quả mà Hồng Vân có thể “nhìn” thấy cũng càng lúc càng nhiều, sau khi sắp xếp lại toàn bộ những gì mình đã trải qua, y cũng nhìn ra được “tính toán” của Đạo Tổ Hồng Quân đối với mình.

“Hanh!” “Đợi ta báo thù xong, sẽ đến Hỗn Độn đạp phá Tử Tiêu Cung, hỏi ngươi Hồng Quân có hối hận không?” .....

Vạn Thọ Sơn, Ngũ Trang Quán.

Núi cao hùng vĩ, khí thế ngất trời.

Nối liền mạch Côn Luân, đỉnh chạm đến tiêu hán.

Mặt trời chiếu rừng xanh, mây ngũ sắc trùng điệp, sương đỏ quấn quanh rừng, trong đó có tiên hạc vỗ cánh, thụy thú u minh, thật là một nơi đạo đức uy nghiêm, một trạch viện thần tiên tĩnh mịch!

Khi Hậu Thổ hóa Luân Hồi xong, Hồng Hoang bắt đầu bước vào một kịch bản mới, Trấn Nguyên Tử chậm rãi mở hai mắt, ánh mắt nhìn về phía Hỏa Vân Cung.

“Đã đến lúc giúp lão hữu diễn dịch ‘kịch tình’ thuộc về y rồi.” Vài Đạo Kỷ trước, lão hữu Hồng Vân đã bày tỏ mình đã chán ngấy kịch bản Hồng Hoang, chọn cách chủ động phóng trục “Đại La Nguyên Thần” của bản thân, tự mình trải qua “Thất Ngã Chi Kiếp” của Đại La, vì vậy đã giao “Đại La Đạo Thân” cho lão hữu Trấn Nguyên Tử, để y giúp mình diễn dịch “kịch tình” thuộc về mình.

Để đền đáp, thân phận “Địa Hoàng” Nhân tộc, một đại hào khác của Hồng Vân, cũng được Trấn Nguyên Tử chưởng khống.

Sau khi Hồng Hoang nghịch phản Hồng Mông Hư Vô, tất cả cảm ngộ “Đạo Nghĩa” đương nhiên cũng đều thuộc về Trấn Nguyên Tử.

“Di?” “Lại có xuyên việt giả chưởng khống ‘Đại La Đạo Thân’ của Hồng Vân đạo hữu sao?” Trấn Nguyên Tử phong khinh vân đạm, lộ ra một tia kinh ngạc.

Y không hề kinh ngạc về xuyên việt giả, mà là kinh ngạc Hồng Vân lại bị “Hồng Vân” xuyên việt.

Nếu không phải y vô cùng quen thuộc với Đạo Khu của lão hữu Hồng Vân, e rằng nhất thời còn khó lòng phát giác.

“Chẳng lẽ, ‘Hồng Vân’ xuyên việt giả này là do bản nguyên ‘Đại La Nguyên Thần’ mà lão hữu phóng trục hóa thành?

Lần này quay về cũng là cơ duyên trùng hợp sao?” Trấn Nguyên Tử bấm đốt ngón tay tính toán, mơ hồ cảm thấy có điều gì đó không đúng.

Với tâm tính của lão hữu, y muốn quay về tuyệt đối không thể làm như vậy.

Chẳng lẽ có người thao túng phía sau, sau đó làm loạn kịch bản “Vu Yêu Lượng Kiếp”?

Nghĩ đến đây, y nhìn về phía Địa Phủ U Minh, dùng “Đạo” của

mình truyền âm.

"Tô Thần đạo hữu, bần đạo Trấn Nguyên Tử, có thể có hạnh mời Ngươi đến Ngũ Trang Quán của ta làm khách một phen không?

Bần đạo có chút chuyện muốn cùng Ngươi thương nghị." Tô Thần sau khi chứng đắc Thần Thoại Đại La, Hậu Thổ với tư cách "Bàn Cổ" đã nhiệm mệnh y đến xử lý các xuyên việt giả Hồng Hoang.

Hiện nay lão hữu Hồng Vân bị "Hồng Vân" xuyên việt, phía sau rất có thể còn ẩn chứa mục đích khác, vừa hay để y đến quản lý.

Chương 334

Đương nhiên, Trấn Nguyên Tử cũng muốn nhân cơ hội này kết giao với Tô Thần một phen.

Y với tư cách Địa Tiên Chi Tổ, ngoài việc giao hảo với Đạo Môn ra, còn có mối quan hệ không tồi với Địa Phủ.

Y muốn nhân cơ hội này để thắt chặt tình cảm với vị tân tấn Đại La này.

Nếu có thể thông qua y để có được sự ủng hộ của Hậu Thổ, sau này muốn tranh đoạt thân phận "Bàn Cổ" cũng không phải không có cơ hội!

Lúc này khắc này, Tô Thần đang ưu tai du tai nằm trên tường vân trắng phiêu đãng, đột nhiên nghe thấy "Đại La Đạo Âm" của Trấn Nguyên Tử, liền ngồi thẳng người dậy, đồng thời đặt hồ lô rượu gọn gàng.

"Trấn Nguyên Tử đạo hữu, bần đạo vừa hay muốn đến bái phỏng, còn xin đạo hữu chớ hiềm làm phiền." "Thiện!" "Vậy bần đạo sẽ tại Ngũ Trang Quán cung nghênh đạo hữu đại giá!" Sau khi giao lưu kết thúc, Tô Thần cưỡi tường vân trắng chậm rãi thong dong bay về phía Ngũ Trang Quán.

Thông qua giao lưu với Hậu Nghệ, Khoa Phụ, Minh Hà, Tô Thần đã có hiểu biết chi tiết về các đại thế lực Hồng Hoang.

Trấn Nguyên Tử ngoài việc có chút không hợp với Tây Phương Phật môn ra, với các thế lực khác đa số đều khá thân cận hữu thiện.

Cũng chính vì lập trường trung lập này của y, rõ ràng thực lực của y rất mạnh mẽ, nhưng lại nhiều lần không tranh đoạt được thân phận

“Bàn Cổ”.

Đương nhiên, điều này cũng có liên quan đến thế lực mỏng manh của y, môn hạ trừ Địa Tiên Nhất Mạch ra, chỉ có một người bạn thân là Hồng Vân.

Mà Hồng Vân lại bị Nhân tộc lôi kéo, cũng không thể toàn lực ủng hộ y làm “Bàn Cổ”.

Bên ngoài Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Tử tự mình chờ đợi tiếp đón, bên cạnh y đứng hai đồng tử phấn điêu ngọc trác, chính là thị đồng thân cận Thanh Phong Minh Nguyệt.

Hai người họ đứng cách y hai bước chân, ánh mắt đầy vẻ hiếu kỳ.

Rốt cuộc là vị đại năng nào, lại có thể khiến lão gia trịnh trọng nghênh tiếp đến vậy?

Rất nhanh, một đạo tường vân trắng chậm rãi thong dong bay đến, trông có vẻ chậm chạp, nhưng thực tế lại đang xuyên toa phiêu đãng qua các không gian chiều khác nhau, trong chớp mắt đã xuất hiện tại Ngũ Trang Quán.

Từ trên tường vân trắng bước xuống một nam tử tử y phong thần tuấn dật, ánh mắt của y thanh triệt minh lượng, tựa như một vũng linh tuyền.

“Bần đạo Trấn Nguyên Tử, kiến quá Tô Thần đạo hữu!” “Bần đạo Tô Thần, kiến quá Trấn Nguyên Tử đạo hữu!” Hai người tương hỗ hành lễ, trên mặt đều lộ ra nụ cười hữu thiện.

“Đạo thân” mà Trấn Nguyên Tử hiển lộ ra bên ngoài là đầu đội tử kim quan, mặc áo hạc vô ưu, mang hài đăng dưới chân, thắt tơ lụa bên hông, thân thể như đồng tử, mặt như mỹ nhân, ba chòm râu dài bay dưới cằm, răng linh trùng điệp bên thái dương.

Nói không hết vẻ tiên phong đạo cốt, giảng không rõ vẻ đạo vận

ôn nhuận.

"Đạo hữu, mời!" Trấn Nguyên Tử tự mình nghênh Tô Thần vào đại điện, sau đó ánh mắt nhìn về phía Thanh Phong Minh Nguyệt đang thị phụng bên cạnh.

"Thanh Phong Minh Nguyệt, các ngươi đi lấy kim kích tử đánh mấy quả Nhân Sâm Quả ra chiêu đãi quý khách!" "Cẩn tuân lão gia pháp chỉ!" Hai người hành lễ cúi người lui ra, từ bảo khố lấy ra kim kích tử, liền hướng về khu vực linh thực phía sau.

"Đạo hữu hai đồng tử này tư chất phi phàm, e rằng không bao lâu nữa là có thể chứng đắc Đại La!" Tô Thần một ánh mắt đã nhìn ra Thanh Phong Minh Nguyệt đã tu luyện đến Thái Ất Thiên Tiên đỉnh phong, hơn nữa "Đạo" mà họ tu luyện cũng là "Đạo" do Trấn Nguyên Tử khai sáng, tương lai muốn chứng đắc Thần Thoại Đại La, về cơ bản là chuyện chắc chắn rồi.

Tuy rằng là đi theo "Đạo" của Trấn Nguyên Tử để chứng đắc Thần Thoại Đại La, chiến lực không bằng người khai sáng Đại Đạo, nhưng cũng là nhất chứng vĩnh chứng, tiêu dao bất diệt Thần Thoại Đại La!

"Đạo hữu quá khen, hai người họ thị phụng ta vô số Đạo Kỷ, đến nay vẫn chưa chứng Đạo, thực sự có chút ngu độn." Trấn Nguyên Tử nói khiêm tốn, nhưng trên mặt lại lộ ra nụ cười tán thưởng.

Với tư cách là Địa Tiên Chi Tổ, môn hạ của y có vô số đệ tử, nhưng thật sự có hy vọng chứng đắc Thần Thoại Đại La lại rất ít ỏi, Thanh Phong Minh Nguyệt cũng được y kỳ vọng cao.

"Đạo hữu, bần đạo muốn tự mình nhìn xem chu Tiên Thiên Linh Căn cực phẩm 'Nhân Sâm Quả Thụ' trong truyền thuyết này, thế nào?" Tô Thần sau khi chứng Đạo, trừ việc từng thấy Tiên Thiên Linh Bảo của Hậu Thổ ra, ngay cả một chu Tiên Thiên Linh Căn cũng chưa

từng thấy, vì vậy muốn tự mình nhìn xem, xem thử có gì khác biệt so với thế giới Hồng Hoang mà mình từng xuyên việt không.

"Đạo hữu, mời!" Đối với yêu cầu của Tô Thần, Trấn Nguyên Tử đương nhiên sẽ không từ chối.

Y dẫn Tô Thần xuyên qua mấy tầng hồi lang, bước vào một phương tiểu thiên địa độc lập ngoài thế giới, nơi đây Hồng Mông Tử Khí nồng đậm đến hóa lỏng, Đại Đạo Pháp Tắc tinh thuần bao quanh.

Chỉ thấy ở trung tâm có một chu cự thụ cao mấy chục trượng, trên đó mọc mấy chục quả vàng óng ánh, được vô tận Đại Đạo Đạo Vận và Hồng Mông Tinh Túy bao bọc.

Hình dạng của Nhân Sâm Quả, giống như tiểu hài nhi chưa đầy ba triều tuổi, tứ chi đầy đủ, ngũ quan hoàn bị.

Thanh Phong Minh Nguyệt vừa dùng kim kích tử đánh rớt bốn quả Nhân Sâm Quả, thấy Trấn Nguyên Tử cùng Tô Thần đến, lập tức hành lễ.

"Đạo hữu thật là hảo phúc duyên!" Tự mình nhìn thấy Nhân Sâm Quả Thụ trong Chí Cao Hồng Hoang xong, trong lòng Tô Thần đại khái đã hiểu rõ, nó có chút tương tự Tiên Thiên Linh Bảo, ẩn chứa "Đạo" thuộc về Trấn Nguyên Tử.

Nếu vận dụng thích đáng, có thể phát huy ra chiến lực phi thường.

"Đạo hữu quá khen!" Nghe thấy Tô Thần khen ngợi, Trấn Nguyên Tử vuốt vuốt chòm râu của mình, vẻ mặt điềm nhiên mỉm cười.

Y sở dĩ có thể đứng vững trong Hồng Hoang, thậm chí còn được tôn xưng là Địa Tiên Chi Tổ, Nhân Sâm Quả Thụ này ít nhất đã chiếm năm phần tác dụng!

"Hoa!" Chỉ thấy Trấn Nguyên Tử nhẹ nhàng phất tay áo.

Kim kích tử vốn trong tay Thanh Phong trực tiếp vũ động lên, sau đó bốn quả Nhân Sâm Quả vàng óng ánh trực tiếp lơ lửng trước mặt Tô Thần.

"Tô Thần đạo hữu, ngươi có thể đến Ngũ Trang Quán của ta cũng là vinh hạnh của bần đạo, bốn quả Nhân Sâm Quả này cứ coi như là lễ tạ của bần đạo, còn xin đừng từ chối." "Vậy thì đa tạ đạo hữu rồi!" Tô Thần cũng không khách khí, trực tiếp đưa tay ra chiêu, liền thu lấy bốn quả Nhân Sâm Quả trước mắt.

Đến cảnh giới Thần Thoại Đại La, Nhân Sâm Quả dù có trân quý đến mấy, nhiều nhất cũng chỉ có thể hơi làm sâu sắc thêm sự cảm ngộ về "Đạo" mà thôi, muốn tiến thêm một bước, vẫn phải xem bản thân.

Trở lại đại điện.

Thanh Phong Minh Nguyệt vô cùng hiếu kỳ về Tô Thần, bởi vì người có thể khiến lão gia trịnh trọng đối đãi như vậy, về cơ bản là tồn tại đỉnh cấp có danh có tính trong Hồng Hoang.

Nhưng vị Tô Thần tiền bối này, rốt cuộc là từ đâu xuất hiện?

Sự hiếu kỳ của họ cũng có thể lý giải, dù sao hai người họ không phải Thần Thoại Đại La thật sự, đối với Tô Thần mới chứng Đạo trong kỷ nguyên này, đương nhiên cũng chưa từng nghe nói đến.

Đợi đến khi Tô Thần đảm nhiệm chức Địa Phủ "Luân Hồi Đạo Chủ", tất cả sinh linh Hồng Hoang nói chung cũng sẽ biết đến. (Giới thiệu bạn bè một cuốn sách hay, viết rất tốt, mọi người có thể xem).

Trong Ngũ Trang Quán, Tô Thần và Trấn Nguyên Tử đối diện nhau ngồi, trên ngọc án bày một khay tử sắc, bên trong đựng hai quả Nhân Sâm Quả sống động như thật, tản mát ra hương thơm Đại Đạo vô tận.

Theo lời mời của Trấn Nguyên Tử, Tô Thần cầm một quả Nhân

Sâm Quả, đưa vào miệng chậm rãi thưởng thức.

"Ông!" Một luồng hương thơm thanh khiết ngưng tụ từ Đại Đạo Đạo Vận bùng nổ trong miệng, hóa thành từng tia Đại Đạo Chân Lý chảy vào cơ thể, chậm rãi thể ngộ Đại Đạo Chân Lý tinh thuần.

"Không hổ là Tiên Thiên Linh Quả cực phẩm!" Tô Thần thầm tán thán.

Từ khi khai sáng "Luân Hồi Đại Đạo" chứng đắc Thần Thoại Đại La, những thiên tài địa bảo, linh quả kỳ trân dù có trân quý đến mấy, đối với y mà nói, đều không có tác dụng quá lớn.

Nhưng khi tự mình thưởng thức Nhân Sâm Quả thật sự này, cảm ngộ Chân Lý "Linh Mộc Đại Đạo" và "Thổ Linh Đại Đạo" ẩn chứa trong Nhân Sâm Quả, có thể phản bổ ấn chứng "Luân Hồi Đại Đạo" của bản thân.

Theo xu thế này, có lẽ không bao lâu nữa, mình sẽ có thể đuổi kịp những Thần Thoại Đại La lão bài kia.

"Tô Thần đạo hữu, không biết ngươi nhìn Tây Phương Phật môn thế nào?" Trấn Nguyên Tử hàm tiếu nhìn về phía Tô Thần.

Y không hề che giấu sự chán ghét Phật môn của mình, cũng không che giấu sự thân cận đối với Tô Thần.

Dù sao Tô Thần sắp trở thành "Luân Hồi Đạo Chủ" của Địa Phủ, chấp chưởng quyền hành luân hồi chuyển thế của vạn linh Hồng Hoang, có sự xung đột lợi ích tự nhiên với Phật môn, thêm vào đó tình giao của mình với Hậu Thổ Nương Nương rất thân thiết, cũng là một trong những minh hữu tự nhiên.

"Không giấu đạo hữu, bần đạo mới chứng Đạo Thần Thoại Đại La không lâu, chưa từng tiếp xúc với Tây Phương Phật môn, hiểu biết về họ cũng không nhiều." Mỗi một Thần Thoại Đại La đều là "Đại

Đạo Chưởng Khống Giả", họ không có thiện ác mỹ sửu, không có phân biệt tốt xấu, tất cả cảm quan đều quyết định bởi bản thân.

Tựa như Đạo Tổ Lý Nhĩ.

Ngươi cho rằng y là đại kẻ xấu chủ mưu phía sau, thì y chính là đại kẻ xấu; ngươi cho rằng y là một lão giả tiên phong đạo cốt, thậm chí là tiểu la lỵ mềm manh đáng yêu, thì y chính là hình dáng mà mình nghĩ đến.

Tây Phương Phật môn cũng như vậy, không có thiện ác, không có tốt xấu, tất cả đều được phân biệt bởi lập trường phe phái của bản thân.

"Tô Thần đạo hữu, Phật môn rất giỏi thủ đoạn mê hoặc lòng người phi thường, nhiều đạo hữu bị họ lôi kéo đến Phật môn mở tiểu hào, cuối cùng mất cả đại hào của mình, chỉ có thể ở lại Phật môn làm việc cho họ." "Ngươi sắp trở thành 'Luân Hồi Đạo Chủ' của Địa Phủ, chấp chưởng quyền hành luân hồi chuyển thế của vạn linh Hồng Hoang, phải cẩn thận!" Tuy lần đầu gặp mặt, nhưng cả hai là minh hữu tự nhiên, dưới tình giao sâu sắc, Trấn Nguyên Tử trịnh trọng cảnh báo Tô Thần.

"Đa tạ đạo hữu nhắc nhở!" Tô Thần hàm tiếu đứng dậy làm một lễ kê thủ bày tỏ lòng biết ơn.

"Đạo hữu, chuyến này bần đạo mời ngươi đến, trừ việc muốn kết giao với ngươi ra, còn muốn nói cho ngươi biết Hồng Vân đạo hữu đã bị xuyên việt giả chưởng khống 'Đại La Đạo Thân'." "Không biết đạo hữu có muốn xem một vở kịch hay không?

Sau đó tự mình cảm nhận 'kịch bản' của các đại trận doanh?" Trấn Nguyên Tử sau khi cảm tri được Hồng Vân bị xuyên việt giả chưởng khống "Đại La Đạo Thân", y một ánh mắt đã nhìn ra "Hồng Vân" xuyên việt giả này có chút quan hệ với lão hữu Hồng Vân.

Phía sau này có lẽ có Thần Thoại Đại La đang thao túng, y cũng định nhân cơ hội này xem thử mục đích thực sự của kẻ đứng sau, đồng thời cũng nhân cơ hội này để thân cận với Tô Thần.

Dù sao y là "Xuyên Việt Quản Lý Giả" do Hậu Thổ Nương Nương đích thân sắc lệnh.

"Thiện!" "Vậy bần đạo sẽ kiến thức thật kỹ 'diễn kỹ' của các vị đạo hữu!" Hiểu rõ dụng ý của Trấn Nguyên Tử xong, Tô Thần mỉm cười gật đầu.

"Vậy đạo hữu cứ dung bần đạo bố cục một phen, sau đó kiên nhẫn chờ đợi đại hí kéo màn." Trấn Nguyên Tử nói xong, trực tiếp tế xuất Tiên Thiên Linh Bảo "Địa Thư" của mình, cùng với một kiện "Thần Nông Đỉnh" hai tai ba chân.

Khi y thôi động hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo này, hai loại "Đạo" chí cao vô thượng, thần thánh vĩ ngạn hướng về phía Hỏa Vân Cung.

Vô số Đạo Kỷ qua, kịch bản của Hồng Vân đều do y giúp đỡ "diễn dịch", thậm chí ngay cả thân phận "Địa Hoàng" Nhân tộc, một đại hào khác trong tương lai là "Thần Nông", cũng do y tự mình thao túng.

Y dùng "Đạo" của bản thân, cộng thêm "Đạo" của Hồng Vân, triệt để bình định khí tức của xuyên việt giả Hồng Vân, tiếp theo chỉ chờ đợi đại hí lên sân khấu. .....

Thiên Đình, Lăng Tiêu Bảo Điện.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất triệu tập triều hội, bắt đầu hành động cho "kịch bản" tiếp theo.

Sau khi thương nghị một số đại thế, Yêu Sư Côn Bằng đứng ra, theo kịch bản thỉnh cầu hai vị Thiên Đế sát hại Hồng Vân, tranh đoạt Hồng Mông Tử Khí chứng Đạo thành Thánh, từ đó ứng phó Vu Yêu

Lượng Kiếp sắp bùng nổ.

Một chúng Yêu tộc hạch tâm cao tầng đều biết đây là kịch bản, nhưng dưới "diễn kỹ" tinh xảo của họ, đều lần lượt lộ ra vẻ mặt vô cùng rung động, khiến những Yêu tộc tinh nhuệ bình thường, từng người từng người tràn đầy kỳ vọng và kích động.

"Sát hại Hồng Vân, tranh đoạt Hồng Mông Tử Khí!" Đế Tuấn từ trên Thiên Đế y đứng dậy vung tay, khí độ đế hoàng huyên hách ngút trời.

Tiếp theo, các Yêu tộc hạch tâm cao tầng tề xuất.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng, Lục Ngô, Cửu Anh và các Yêu Thần khác bước ra khỏi Lăng Tiêu Bảo Điện, sau đó vận dụng thần thông hướng về con đường tất yếu đến Vạn Thọ Sơn.

"Thật là quá nhàm chán, theo Ngã thấy, lần sau có thể hủy bỏ kịch bản sát hại Hồng Vân, dù sao Hồng Vân đã sớm phóng trục 'Đại La Nguyên Thần' của bản thân, lại cần gì đại động can qua?" Yêu Sư Côn Bằng vốn hận ý ngút trời, vẻ mặt âm trầm, sau khi ra khỏi Thiên Đình, trực tiếp vươn vai một cái, trở nên điềm nhiên phiêu diễu.

Hiện tại lại không có khán giả bình thường, không cần thiết phải tiếp tục gắng sức diễn kịch tình.

"Yêu Sư, nếu Hồng Vân y trực tiếp lãnh hộp cơm thì thôi, nhưng một đại hào khác của y vẫn là Địa Hoàng Nhân tộc, chúng ta không thể không tiếp tục cùng y 'diễn' tiếp, nếu không không thể tiếp nối tình tiết Nhân tộc Tam Hoàng Ngũ Đế quật khởi a." "Vạn nhất Nhân tộc vì thế mà thay đổi kịch bản, thậm chí cắt giảm tình tiết tương lai của Yêu tộc ta, thì đối với Yêu tộc Thiên Đình ta cực kỳ bất lợi." Lục Ngô cười nói.

Trong toàn bộ Chí Cao Hồng Hoang, thế lực lớn nhất chính là

Nhân tộc, họ chiếm "phần lượng" cực cao trong việc thương định kịch bản Hồng Hoang, ngay cả Vu tộc và Yêu tộc cũng không thể không thận trọng đối đãi.

"Ai!" Côn Bằng khẽ thở dài một tiếng, ánh mắt nhìn về phía Đế Tuấn và Thái Nhất.

"Bệ hạ, Đạo Kỷ sau các ngươi có thể toàn lực ủng hộ ta đảm nhiệm 'Bàn Cổ' không?

Ta cũng muốn thâm khắc cảm ngộ 'Thái Cực' Đạo Nghĩa, từ đó khiến 'Đại Đạo' của bản thân tiến thêm một bước." "Yêu Sư, mười mấy Đạo Kỷ trước, Trẫm đã hứa với Hi Hòa tranh đoạt 'Bàn Cổ', nhưng vẫn luôn không thể thuận lợi đưa nàng lên vị trí đó.

Hiện tại toàn lực ủng hộ ngươi đảm nhiệm 'Bàn Cổ', e rằng còn phải đợi thêm một chút." Đế Tuấn biết Côn Bằng vừa rồi nói không diễn kịch bản là giả, dụng ý thực sự là muốn tranh đoạt thân phận "Bàn Cổ" trong Đạo Kỷ sau, để Yêu tộc Thiên Đình toàn lực ủng hộ y.

Chương 335

Nhưng làm gì có chuyện dễ dàng như vậy?

Tất cả Thần Thoại Đại La đều đang nhăm nhe thân phận "Bàn Cổ", mỗi lần tranh đoạt đều sẽ khơi mào Đại Đạo Chi Chiến, động một tí là phá nát Hồng Mông Thiên Địa, yên diệt thời không.

Không có thực lực mạnh mẽ, Yêu tộc Thiên Đình của mình dù có cố sức đưa Côn Bằng lên, cũng chưa chắc đã thành công.

"Thôi được rồi!" "Vậy ta đành phải đợi thêm một chút." Côn Bằng lại khẽ thở dài một tiếng, trong lòng lại đang cân nhắc có nên mở thêm vài tiểu hào ở các thế lực khác không, sau đó "lấy số lượng thắng", như vậy có thể khi Hồng Hoang nghịch phản Hồng Mông Hư Vô, cảm nhận được nhiều "Thái Cực" Đạo Nghĩa hơn. .....

Tây Phương, Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đang tọa trên kim liên và bạch liên, cảm tri được "Đạo Vận" phát ra từ Yêu tộc Thiên Đình, biết "kịch bản sát hại Hồng Vân" đã khởi động.

"Ông!" Họ không hề do dự, trực tiếp thôi động kim liên dưới tọa, làm nhiễu loạn "Thiên Cơ" Hồng Hoang.

Theo lẽ thường mà nói, với thực lực của Yêu tộc Thiên Đình và Hồng Vân, diễn dịch kịch tình này không cần thiết phải "làm nhiều việc thừa".

Nhưng vì Phật môn trước đó đã đắc tội Địa Tiên Nhất Mạch của Trấn Nguyên Tử và Nhân tộc.

Để xoa dịu lửa giận của Trấn Nguyên Tử và Nhân tộc, đồng thời cũng để "Tây Du Kịch Tình" tương lai vận hành thuận lợi, theo đề

nghị của Hồng Vân, họ không thể không thêm kịch tình này vào, để "bát tráng thủy" (hãm hại bản thân một chút) cho Phật môn của mình.

Sau khi chấp hành "kịch tình" thuộc về mình, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại im lặng nhắm hai mắt, trao đổi "Đạo" của mỗi người, chờ đợi kịch tình tiếp theo khởi động.

Đồng thời, Hồng Vân trong Hỏa Vân Cung lại một lần nữa mở hai mắt, trong mắt y lộ ra một tia lạnh lẽo, sau đó mang theo nụ cười lạnh bay ra khỏi đạo trường của mình.

"Yêu tộc Thiên Đình, Tây Phương Nhị Thánh, các ngươi đều đợi Bản tọa!" Hồng Vân với thực lực "Đại Đạo Thánh Nhân", cảm tri một chút thiên cơ Hồng Hoang, mẫn duệ phát giác thiên cơ bắt đầu trở nên u ám không rõ, thậm chí Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng họ đều đã mai phục trên con đường tất yếu.

Vì vậy y thu liễm tâm thần, hướng về phía Vạn Thọ Sơn phi trì.

Lần này, y muốn cho tất cả mọi người một bất ngờ lớn!

"Ông!" Khi sắp đến Vạn Thọ Sơn, một tôn cự đỉnh Hồng Mông Huyền Hoàng Sắc trấn áp xuống, tất cả thời không phảng phất triệt để ngưng trệ, "bức" Hồng Vân đang xuyên toa hư không không thể không chủ động hiện thân.

"Ân?" Hồng Vân hơi có chút ý ngoại, vì địa điểm sát hại này có chút khác biệt so với trước khi mình vẫn lạc.

Nhưng y rất nhanh đã không để ý, dù sao mình đã có được cơ duyên nghịch thiên, nghịch chuyển thời không trọng sinh quay về, hơn nữa còn có được một tia Đại Đạo Hồng Mông Tử Khí, cảnh tượng hơi có chút không đúng cũng là bình thường.

"Hồng Vân, mau giao Hồng Mông Tử Khí chí bảo thành Thánh ra cho ta!" Côn Bằng sát khí ngút trời, hai mắt bắn ra hai đạo hung quang

ngút trời trực xạ Thương Khung Hoàn Vũ, kinh động vô số đại năng cao thủ.

"Bá!" "Bá!" Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác cũng từ hư không hiển hóa xuất hiện, từng người từng người phát ra vẻ bễ nghễ ngút trời, trấn áp chặt chẽ phương thiên khung, không cho một chút cơ hội nào để đào thoát.

"Ha ha!" "Các ngươi cuối cùng cũng xuất hiện!" "Muốn Hồng Mông Tử Khí của Bản tọa, vậy thì lấy mạng mà đoạt đi!" Hồng Vân vẻ mặt lạnh lùng nhìn "kẻ thù" của mình, y tâm niệm vừa động liền tế xuất Hồng Mông Tử Khí mà mình có được tại Tử Tiêu Cung, sau đó tay phải nắm Cửu Cửu Tán Hồn Hồ Lô, nhắm vào Côn Bằng "khổ đại cừu thâm" (thù sâu hận lớn).

"Không đúng!" "Kịch bản không phải thế này a!" Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng họ mẫn duệ phát giác trạng thái của Hồng Vân không đúng, thần thức vừa quét qua, phát hiện trên người Hồng Vân quả thật có "Đạo" của Trấn Nguyên Tử. 'Chẳng lẽ, Trấn Nguyên Tử muốn sửa kịch bản?

Nhưng đây đâu phải là hào của y, cần gì phải đại động can qua như vậy?' Mọi người đều biết, Hồng Vân đã phóng trục "Đại La Nguyên Thần" của mình, chủ động trải qua "Thất Ngã Chi Kiếp", giao cả hai đại hào của mình cùng "Đại La Đạo Thân" cho lão hữu Trấn Nguyên Tử quản lý.

Hiện tại y không theo kịch bản diễn dịch, suy nghĩ đầu tiên của tất cả mọi người đương nhiên là nghi ngờ Trấn Nguyên Tử.

"Hưu!" Chỉ thấy Hồng Vân với thực lực Đại Đạo Thánh Nhân phong tỏa toàn bộ phương thiên khung, Hồng Mang từ Cửu Cửu Tán Hồn Hồ Lô trong tay bắn ra, trực tiếp hướng về phía Côn Bằng.

"Trấn Nguyên Tử, ngươi đang làm gì?" Côn Bằng kinh ngạc

không thôi.

"Hồng Vân" trước mắt này lại sử dụng Đại Đạo của bản thân, đây là muốn cùng mình khơi mào "Đại Đạo Chi Chiến" sao?

"Côn Bằng, ngươi e rằng bị dọa ngốc rồi chứ?

Bản tọa chính là Hồng Vân!" Hồng Vân thấy Côn Bằng "kinh hoảng thất thố", trong lòng tràn đầy khoái ý, đối với việc y nhận nhầm người thì không hề đào sâu.

"Yêu Sư, người trước mắt này không phải Trấn Nguyên Tử đạo hữu, đã y muốn chơi đùa, vậy chúng ta cứ chơi với y một chút." Trong đầu Côn Bằng vang lên "Đại La Đạo Âm" của Đế Tuấn, y cũng mẫn duệ phát giác không đúng, vì vậy dùng "Đạo" của mình diễn ra cảnh thân tử đạo tiêu.

"Oanh!" Hỗn Độn Chung triệt hưởng thiên vũ.

Hào quang ngũ sắc chiếu rọi chư thiên, Hồng Hoang Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà hiển hóa xuất hiện, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất mang theo các Yêu tộc tinh nhuệ khác, trực tiếp được Hỗn Độn Chung che chở, sau đó độn nhập vào Thời Gian Trường Hà "đào thoát".

"Hồng Vân, ngươi, ngươi lại chứng Đạo thành Thánh?" Trước khi đào thoát, Hồng Vân nghe thấy giọng điệu kinh khủng và khó tin của Đế Tuấn, trong lòng càng thêm sảng khoái đắc ý.

"Hanh!" "Trước mặt Bản tọa, các ngươi lại còn muốn chạy sao?" Hồng Vân dẫn động Hồng Hoang Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà, vạn linh vạn vật ẩn hiện xuất hiện, tản mát ra khí tức thần thánh vĩ ngạn, tuyên cổ vĩnh hằng, phảng phất vận mệnh của tất cả sinh linh đều nằm trong sự chưởng khống của y.

"Ân?" "Chuyện gì thế này, họ lại chạy thoát rồi?" Ngay khi Hồng

Vân kinh nghi, quang mang giữa Hồng Hoang Thiên Địa đại thịnh, ức vạn tinh thần rải xuống vô tận quang huy, lực lượng tinh thần khủng bố câu thông liên tiếp Hỗn Độn Vĩ Lực, khiến y cảm nhận được một tia "áp chế" nhàn nhạt.

"Xem ra 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' của Yêu tộc Thiên Đình cùng với Khai Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, uy lực của chúng quả thực khó mà tưởng tượng, trách không được hào xưng có thể chiến Thánh Nhân!" Tự mình chứng kiến kẻ thù Côn Bằng bị mình giết chết, Hồng Vân đối với những "dị thường" này, cũng không quá đào sâu.

Theo y thấy, mình đã chứng đắc Đại Đạo Thánh Nhân chí cao vô thượng, bất kể là Tây Phương Nhị Thánh, hay Yêu tộc Thiên Đình, đều chẳng qua là những con dê đợi làm thịt mà thôi.

Chết sớm chết muộn, đều phải chết!

"Tiếp theo cứ đi chém giết Tây Phương Nhị Thánh trước, khiến họ trả hết nhân quả cho Bản tọa!" Hồng Vân thấy nơi này cách Tây Phương rất gần, liền chuẩn bị đi diệt sát Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai kẻ thù lớn.

Hận thù trong lòng y đối với Tây Phương Nhị Thánh, còn trên cả Côn Bằng, dù sao Tây Phương Nhị Thánh đã nhận "ân nhượng tọa" của mình, có được Thiên Định Thánh Nhân quả vị.

Nhưng Tây Phương Nhị Thánh không những không cảm ân mình, trái lại còn ra tay tính kế, hại mình bị Yêu tộc Thiên Đình sát hại, cuối cùng bị bức tự bạo.

Hận thù như vậy, mình lại làm sao có thể nhẫn nhịn?

"Hoa!" Chỉ thấy Hồng Vân chưởng khống Đại Đạo, một niệm hoành khóa quá khứ tương lai, hàng lâm đến tổ mạch Tu Di Sơn Tây

Phương.

"Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, xuất lai thụ tử!" (Cảm ơn [Tận Thế Hạo Kiếp Đến Rồi] đã thưởng 1500 điểm, Tiểu Hổ Miêu bái tạ sự ủng hộ!

Cảm động ING) Thiên Đình, Lăng Tiêu Bảo Điện.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất phản hồi Thiên Đình, không hề có vẻ kinh hoảng như trước, mà Yêu Sư Côn Bằng, kẻ trước đó bị Hồng Vân trấn sát, cũng đã thuận lợi "phục sinh" trở về.

"Chuyện này là thế nào?

Hồng Vân là muốn cải biến 'kịch bản' sao?" Sắc mặt Lục Ngô tràn đầy khó hiểu, y mẫn duệ phát giác, người thao túng 'Đại La Đạo Thân' của Hồng Vân không còn là Trấn Nguyên Tử, mà là 'chính y' bản thân!

"Hơi có chút thú vị." Đế Tuấn thu lại ánh mắt, trực tiếp ngồi trên Thiên Đế y.

"'Hồng Vân' là một xuyên việt giả từ Trung Thiên Thế Giới, y xuyên việt đến Chí Cao Hồng Hoang xong, chưởng khống 'Đại La Đạo Thân' của Hồng Vân, điều quan trọng nhất là y còn thuận lợi chưởng khống 'Đạo' của Hồng Vân, vì vậy ban đầu chúng ta không thể phát giác ra!" "Đã có người muốn mượn Hồng Vân để gây chuyện, vậy chúng ta cứ phối hợp một chút, xem kẻ đứng sau này rốt cuộc có mục đích gì." Nói xong, ánh mắt Đế Tuấn nhìn về phía Ngũ Trang Quán, lộ ra một tia ý vị thâm trường.

Y rất rõ ràng, lần bố cục xuyên việt giả 'Hồng Vân' này, trừ kẻ đứng sau ra, Trấn Nguyên Tử cũng là một trợ lực không thể bỏ qua, nếu không phải y dùng 'Đạo' của bản thân phối hợp 'Đạo' của Hồng Vân, thì làm sao có thể che mắt được nhiều Thần Thoại Đại La đến vậy?

“Xuyên việt giả?” “Thì ra là thế!” Lục Ngô và Cửu Anh khẽ gật đầu, lộ ra vẻ bừng tỉnh.

Họ không phải là Thần Thoại Đại La khai sáng “Đại Đạo” chứng Đạo, mà là dựa vào việc đi theo “Đạo” do người khác khai sáng mới chứng đắc Đại La, đối với cảm tri và chiến lực của “Đại Đạo”, đương nhiên không bằng người khai sáng Đại Đạo.

“Hắc hắc.” “Tiếp theo thì xem Tây Phương Phật môn!” Côn Bằng lộ ra nụ cười hả hê, không hề tức giận vì việc mình vừa bị Hồng Vân “chém giết”.

Vô số Đạo Kỷ trước, y dưới sự toàn lực ủng hộ của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, suýt chút nữa đã giành được thân phận “Bàn Cổ”, nhưng vì Tây Phương Phật môn mạo nhiên xen vào, hại y mất đi cơ hội này.

Nhân quả này, trong lòng Côn Bằng vẫn luôn ghi nhớ.

Hiện nay xuyên việt giả ‘Hồng Vân’ ra gây chuyện, y hận không thể để Hồng Vân đồ sát Phật môn cho trống rỗng.

Đương nhiên, trong lòng Côn Bằng cũng rất rõ ràng. ‘Hồng Vân’ chỉ là một xuyên việt giả, dù có chưởng khống ‘Đại La Chân Thân’ của Hồng Vân cùng một tia ‘Đại Đạo’, cũng không thể sánh bằng Thần Thoại Đại La thật sự.

Kết cục duy nhất, chính là trực tiếp lật bàn.

Như vậy, Tây Phương Phật môn không những đắc tội kẻ đứng sau, đồng thời còn sẽ ảnh hưởng đến “kịch bản”, đợi Hồng Hoang trở về Hồng Mông Hư Vô, họ muốn cảm thụ “Thái Cực” Đạo Nghĩa, e rằng sẽ không dễ dàng như vậy. .....

“Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, xuất lai thụ tử!” Hồng Vân dùng Đại Đạo Chi Âm của bản thân vang vọng toàn bộ thế giới Hồng Hoang, khiến

tất cả Thần Thoại Đại La đang bế quan đều bị kinh tỉnh, họ đồng loạt nhìn về phía Tu Di Sơn, lộ ra vẻ xem kịch hay.

Không còn cách nào khác, Thần Thoại Đại La tồn tại vô số năm tháng quá dài, đã quen với "kịch bản" từng bước, rất nhiều người đã sớm chán ngấy.

Hiện nay gặp phải một xuyên việt giả 'Hồng Vân' đại náo Tây Phương Phật môn, đương nhiên là vui vẻ xem kịch hay.

"Đạo huynh, có người dùng xuyên việt giả để nhắm vào Tây Phương Phật môn ta, tiếp theo nên làm thế nào cho tốt?" Đối với sự dị thường của 'Hồng Vân', Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã sớm nhìn ra được mưu đồ phía sau, trong lòng bắt đầu suy nghĩ cách giải quyết y.

Một xuyên việt giả, đương nhiên không được hai người họ đặt vào mắt.

Nhưng kẻ thao túng phía sau xuyên việt giả 'Hồng Vân' này, cùng với Trấn Nguyên Tử thôi ba trợ lan, và xuyên việt quản lý giả Tô Thần, đều phải thận trọng đối đãi.

Hai người họ đã nhăm nhe thân phận 'Bàn Cổ' vô số Đạo Kỷ, nhưng vì trong quá trình tranh đấu mấy lần đã phát sinh xung đột với các thế lực khác mà kết hạ nhân quả, dẫn đến việc vẫn luôn không thể thành công tranh đoạt được.

Trải qua vô số Đạo Kỷ bố cục này, Tây Phương Phật môn bắt đầu dần dần lớn mạnh, thêm vào đó họ lại chủ động kết giao với Hậu Thổ của Vu tộc, đã có cơ hội cực lớn.

Nếu lần này xử lý không thỏa đáng, ảnh hưởng đến kế hoạch của mình, thì Đạo Kỷ sau muốn tranh đoạt 'Bàn Cổ', tỷ lệ e rằng sẽ giảm đi rất nhiều.

"Đạo huynh, một tiểu nhân âm thầm tính kế ly gián, giấu đầu lộ

đuôi không đáng để chúng ta bận tâm.

Điều thực sự khiến chúng ta bận tâm là Địa Tiên Nhất Mạch cùng với Tô Thần mới chứng Đạo!" Ánh mắt cổ phác điềm nhiên của Tiếp Dẫn lóe lên một tia sáng.

"Trấn Nguyên Tử và Tây Phương Phật môn ta không hợp, tiếp theo có thể để Đấu Chiến Thắng Phật đi hòa giải quan hệ với y.

Còn Tô Thần đạo hữu mới chứng Đạo, chúng ta nhất định phải cho y đủ tôn trọng và lễ ngộ." "Y ngoài việc là 'Luân Hồi Đạo Chủ' vô cùng được Hậu Thổ Nương Nương coi trọng ra, điều quan trọng nhất là thiên tư vô song của y, có thể trong một kỷ nguyên ngắn ngủi khai sáng 'Luân Hồi Đại Đạo', tiềm lực tương lai chắc chắn có thể sánh vai với Đạo Tổ." "Đợi chúng ta xử lý xong xuyên việt giả này, sẽ lợi dụng mối quan hệ với Hậu Thổ Nương Nương, cùng Tô Thần đạo hữu kết giao thật kỹ một phen." Thần Thoại Đại La nhất chứng vĩnh chứng, siêu thoát vĩnh hằng, nhân quả năm tháng không gia thân, họ đối với xuyên việt giả 'Hồng Vân' căn bản không cần quá bận tâm.

Dù xuyên việt giả có tạo thành phá hoại lớn đến đâu, thậm chí đánh tan nát toàn bộ Chí Cao Hồng Hoang, bất kỳ một Thần Thoại Đại La nào cũng chỉ một niệm là có thể nghịch phản thời không, quay về kịch bản.

"Thiện!" "Vậy cứ theo lời đạo huynh!" Chuẩn Đề khẽ gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Ngũ Trang Quán.

"Di Lặc, vậy cứ để ngươi xử lý xuyên việt giả 'Hồng Vân' này!" Sau khi thương định xong, Tiếp Dẫn trực tiếp ban phát pháp chỉ.

"Cẩn tuân lão sư pháp chỉ!" Di Lặc nhận được pháp chỉ của lão sư, một niệm liền xuất hiện trên không Tu Di Sơn, y chân đạp tường vân thất thải, đối lập với 'Hồng Vân' từ xa.

“Khổ hải vô biên, hồi đầu thị ngạn.” Lúc này khắc này, Di Lặc toàn thân tản mát ra kim sắc Đại Đạo Thần Mang, vô tận Đại Đạo Chi Lực gia trì đến, khiến y càng thêm thần thánh vĩ ngạn, chí cao vĩnh hằng. ‘Đây là năng lượng gì?’ Hồng Vân mẫn duệ phát giác không đúng.

Nghĩ đến Di Lặc chẳng qua chỉ là đệ tử thủ đồ của Tây Phương Giáo, mà mình lại là ‘Đại Đạo Thánh Nhân’ chí cao vô thượng, lại làm sao phải lo lắng một hậu bối?

“Thật là không ngờ, Tây Phương Nhị Thánh lại nhát gan đến thế, lại phái một đệ tử đến chịu chết, đã như vậy, vậy Bản tọa sẽ thành toàn cho các ngươi!” “Hưu!” Chỉ thấy Hồng Vân ngón trỏ tay phải khẽ điểm về phía Di Lặc.

Giữa thiên địa phong vân biến sắc, vô tận thời không đồng loạt băng diệt, địa hỏa thủy phong dũng hiện xuất hiện, Thời Gian Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà cuồn cuộn dâng lên, chậm rãi thôn tính toàn bộ Tây Phương.

Chương 336

Y muốn cho Tây Phương Nhị Thánh tận mắt nhìn thấy tâm huyết của mình từng chút từng chút bị hủy diệt, để họ biết kết cục của việc "bách hại" mình!

Thế nhưng khoảnh khắc kế tiếp, 'Hồng Vân' kinh ngốc.

Y phát hiện tất cả địa hỏa thủy phong và Đại Đạo Pháp Tắc đều chìm nghỉm về phía Di Lặc, nhưng trên người y phảng phất có một đạo 'cách mô' (lớp màng ngăn cách), mặc cho thủ đoạn của mình kinh thiên động địa, nhưng đều không làm gì được Di Lặc một chút nào.

"Điều này không thể nào!" "Ta là 'Đại Đạo Thánh Nhân' chí cao vô thượng, lại làm sao không làm gì được một Đại La nhỏ nhoi?" "Hưu!" Hồng Vân không hề do dự, trực tiếp tế xuất Cửu Cửu Tán Hồn Hồ Lô của mình, thôi động bằng 'Đại Đạo' của bản thân, Đại Đạo dị tượng khủng bố lại một lần nữa hiển hóa xuất hiện.

Chỉ thấy Hồng Hoang Thiên Địa đồng loạt sụp đổ, vô tận địa hỏa thủy phong thôn tính chư thiên hoàn vũ, ức vạn thế giới trong chớp mắt băng hủy.

"Tuy rằng ngươi có thể chưởng khống chân thân của Hồng Vân tiền bối, nhưng ngươi không phải là 'Hồng Vân tiền bối' thật sự!" Di Lặc nhìn một cái về phía Vạn Thọ Sơn, tay phải nhẹ nhàng đón đỡ lên.

"Đã đến lúc kết thúc!" Ông!

Đại Đạo vô hình, đại âm hi thanh.

Những ức vạn thế giới đã bị phá hủy và Hồng Hoang Thiên Địa, tựa như đảo ngược lại mà chậm rãi được tái tạo, và 'Đạo' do Hồng

Vân chưởng khống cũng đang chậm rãi sụp đổ và tiêu tan.

"Hoa!" Một tia kim sắc Đại Đạo Thần Quang bao trùm lấy Hồng Vân, triệt để trấn áp phong ấn y.

Y tuy rằng chưởng khống 'Đại La Đạo Thân' của Hồng Vân, cũng có thể sử dụng một tia Đại Đạo của Hồng Vân, nhưng trước mặt Thần Thoại Đại La thật sự, chênh lệch quả thực quá lớn, quá lớn rồi.

"Di?" "Xảy ra chuyện gì thế?" "Sao Hồng Vân tiền bối lại đến Tây Phương Giáo của ta." Một số đệ tử Phật môn "trọng sinh", ngẩng đầu nhìn thấy thân ảnh Hồng Vân xong, trong lòng tràn đầy nghi hoặc.

"Tô Thần đạo hữu, ngươi với tư cách là 'Xuyên Việt Quản Lý Giả' do Hậu Thổ Nương Nương đích thân sắc lệnh, xuyên việt giả 'Hồng Vân' này cứ giao cho ngươi xử trí, thế nào?" "Đại La Đạo Âm" của Tiếp Dẫn vang lên, khiến Tô Thần đang xem kịch khẽ gật đầu.

"Thiện!" "Vậy thì đa tạ Tiếp Dẫn đạo hữu." Thông qua việc xuyên việt giả 'Hồng Vân' lần này sửa đổi 'kịch bản', đại náo Tây Phương Phật giáo, Tô Thần lần đầu tiên chứng kiến 'Đại Đạo Chi Chiến' của Thần Thoại Đại La.

Trông thì vân đạm phong khinh, nhẹ nhàng tự tại, nhưng sự va chạm giữa 'Đại Đạo' và 'Đại Đạo', vẫn khiến y mở rộng tầm mắt! 'Hồng Vân' dù là xuyên việt giả, nhưng y chưởng khống chính là một luồng 'Đại La Đạo Thân' thật sự, có thể thôi động một phần 'Đại Đạo Pháp Tắc' do Hồng Vân khai sáng.

"Tô Thần đạo hữu, ngươi phải cẩn thận." "Thủ đoạn mê hoặc lòng người của Tây Phương Phật môn phi thường, ngươi tuyệt đối đừng mắc mưu của họ!" Trấn Nguyên Tử thông qua trận chiến này, đã nhìn ra một số manh mối phía sau, định trong Đạo Kỷ sau tự mình đánh thức lão hữu Hồng Vân, sau đó đến ứng phó một số tính kế.

“Đa tạ đạo hữu nhắc nhở.” Tô Thần mỉm cười làm lễ kê thủ với Trấn Nguyên Tử, sau đó đứng dậy cáo từ.

Tiếp theo, Trấn Nguyên Tử tự mình tiễn Tô Thần ra ngoài Ngũ Trang Quán, tiễn y đến Tu Di Sơn. .....

Đến Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cùng với đông đảo Tây Phương Đại La đều tự mình ra đón tiếp.

“Bần đạo Tiếp Dẫn, kiến quá Tô Thần đạo hữu!” “Bần đạo Chuẩn Đề, kiến quá Tô Thần đạo hữu!” Chỉ thấy toàn bộ Tu Di Sơn đều là thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, thiên khung tử khí đông lai, hà quang vạn trượng, Đại Đạo Chi Âm từng trận, đủ loại Đại Đạo thanh hương xộc vào mũi.

“Bần đạo Tô Thần, kiến quá chư vị đạo hữu!” Đối với việc Tây Phương Phật giáo trịnh trọng đón tiếp như vậy, Tô Thần mỉm cười làm lễ kê thủ đáp lại.

Di Lặc, Địa Tạng và những người khác đều ngưng tụ ‘Đạo Khu’ của bản thân, còn Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thì là ‘Đạo’, thiện ác mỹ sửu, béo gầy cao thấp, thậm chí là giới tính của họ, đều quyết định bởi nhận thức của chính Tô Thần đối với họ.

“Hoa!” Sau khi tương hỗ hành lễ hàn huyên, ánh mắt Tiếp Dẫn vừa quét qua, Đại La Đạo Thân của Hồng Vân liền trực tiếp lơ lửng trước mặt y.

Lúc này khắc này, ‘Hồng Vân’ y bị phong ấn, vẫn còn tri giác của mình.

Khi y nhìn thấy Tô Thần, trong đầu có quá nhiều quá nhiều nghi vấn. ‘Tô Thần này rốt cuộc là ai?

Ta sao chưa từng gặp qua?’ ‘Còn Di Lặc lại là thế nào?

Ta với tư cách là 'Đại Đạo Thánh Nhân' chí cao vô thượng, lại bị y nhẹ nhàng trấn áp phong ấn, tất cả những điều này chẳng lẽ đều chỉ là ảo giác của ta?' "Ô!" Chỉ thấy Tô Thần đưa tay ra chiêu, từ trong thức hải của 'Hồng Vân' trích xuống 'Đại Đạo Thánh Nhân' quả vị của y, đó là một khối vân đoàn màu đỏ, tản mát ra từng tia từng tia 'Đạo Vận' huyền diệu.

"Trấn Nguyên Tử đạo hữu, 'Đại La Đạo Thân' của Hồng Vân đạo hữu cứ giao cho ngươi!" Ánh mắt Tô Thần nhìn về phía Ngũ Trang Quán, tay phải nhẹ nhàng vỗ một cái, một đường hầm thời không màu xanh đậm hiển hóa xuất hiện, sau đó liền truyền tống Đại La Đạo Thân của Hồng Vân đến tay Trấn Nguyên Tử.

Tất cả mọi người đều nhìn ra được, 'Đại Đạo Thánh Nhân quả vị' mà xuyên việt giả 'Hồng Vân' sở hữu, là do 'Đạo Vận' của Hồng Vân ngưng tụ thành, kẻ thao túng phía sau này quả thực phức tạp vô cùng.

Không phải Hồng Vân bản nhân, vậy lại sẽ là ai?

"Tô Thần đạo hữu, mời đến không bằng gặp gỡ ngẫu nhiên, lần này ngươi đến Tây Phương của ta, cũng là vinh hạnh của chúng ta, mời!" Trên mặt Chuẩn Đề lộ ra vẻ hoan nghênh thành tâm và nhiệt thiết, khiến người ta như đắm mình trong gió xuân.

"Làm phiền đạo hữu rồi!" Tô Thần mỉm cười đáp lễ, sau đó cùng họ bước vào Tu Di Đại Điện.

Tây Phương Giáo với tư cách là một trong những thế lực lớn nhất Hồng Hoang, có đến mấy chục tôn Thần Thoại Đại La, nhưng vì 'Vu Yêu Kịch Bản' vẫn chưa kết thúc, một số người vẫn chưa quay về.

Ví dụ như Vạn Phật Chi Tổ Quá Khứ Phật Nhiên Đăng, Quan Âm Đại Sĩ, Phổ Hiền Chân Nhân, cùng với Như Lai Phật Tổ, v.v.

Bên trong Tu Di Đại Điện khí thế khôi hoành, kim bích huy hoàng,

hai tôn liên đài lơ lửng giữa không trung rất nổi bật, một tôn là Công Đức Kim Liên, một tôn là Tịnh Thế Bạch Liên.

Hai tòa liên đài khẽ chuyển động, vô tận Đại Đạo Đạo Vận cùng Hồng Mông Tử Khí lan tỏa ra, khiến người ta tâm sinh chấn hám.

"Tô Thần đạo hữu, mời ngồi!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tọa trên một phương bồ đoàn tử sắc, mời Tô Thần an tọa.

Rất nhanh, đồng tử Bạch Liên dâng lên đủ loại linh quả hương bánh, trong đó có một quả 'Bồ Đề Tử' vô cùng trân quý.

Đây chính là bảo bối có thể khiến người ta 'ngộ Đạo', hiện nay được dùng để chiêu đãi Tô Thần, có thể thấy trong lòng họ trọng thị Tô Thần đến mức nào.

Đồng thời, Trấn Nguyên Tử sau khi chưởng khống Đại La Đạo Thân của Hồng Vân, một niệm liền nghịch chuyển thời không, trở về thời gian tuyến Hồng Vân bị 'sát hại', đồng thời chiếu theo 'kịch bản' trước đó mà diễn dịch.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất họ tùy ý hiển hóa thân ảnh chiếu, phối hợp hoàn thành vở kịch này xong, sau đó để Hồng Vân thuận lợi 'kết thúc'.

Tô Thần cảm tri được tất cả những điều này, không hề để ý.

Còn Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thì mặc cho thời không nghịch chuyển, họ nguy nhiên bất động.

"Tô Thần đạo hữu có thể trong một kỷ nguyên khai sáng 'Luân Hồi Đại Đạo' chứng Đạo, tài tình thiên phú kinh thế diễm tuyệt, có được thành tựu như vậy, bần đạo chỉ nghĩ đến một người, đó chính là Đạo Tổ!" "Thuở xưa Đạo Tổ hao phí mấy kỷ nguyên mới chứng Đạo, nếu so về thời gian chứng Đạo, Tô Thần đạo hữu ngươi còn vượt qua Đạo Tổ, thành tựu tương lai bất khả hạn lượng a!" Chuẩn

Đề thổi phồng đến thiên hoa loạn trụy, âm thanh phảng phất ẩn chứa ma lực phi phàm, khiến người ta trong lòng thư sướng và nhận đồng.

"Chuẩn Đề đạo hữu quá khen, bần đạo với tư cách là một tân tấn Đại La, làm sao có tư cách cùng Đạo Tổ tương đề tịnh luận (ngang hàng bàn luận)?" Tô Thần hàm tiếu nhìn y, trong lòng lại không khỏi cảnh giác.

Khi y nói chuyện với mình không hề thôi động bất kỳ 'Đại Đạo' nào, nhưng lời nói của y lại ẩn chứa ma lực phi phàm, từ đó có thể thấy Chuẩn Đề phi phàm đến mức nào.

Trách không được có thể khiến nhiều Thần Thoại Đại La phải e dè, thậm chí thuyết phục họ gia nhập Tây Phương Phật môn.

Sau khi trò chuyện.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề liền chủ động đề nghị luận đạo, đồng thời vô tư chia sẻ 'Đại Đạo' mà bọn y đã khai sáng cho Tô Thần, thậm chí ngay cả những cảm ngộ của bọn y về 'Thái Cực' đạo nghĩa cũng vậy.

Điều này khiến Tô Thần âm thầm khâm phục trong lòng.

Mỗi một Thần Thoại Đại La đều là người khai sáng Đại Đạo, bọn y có thể có lập trường cùng lợi ích riêng, nhưng tất cả đều là bậc đại khí phách, đại tâm hung, đại nghị lực!

"Tô Thần đạo hữu, nghe nói ngươi sắp trở thành 'Luân Hồi Đạo Chủ' Địa Phủ, nhưng kịch bản tiếp theo của ngươi không nhiều." "Tương lai Hồng Hoang nghịch chuyển Hồng Mông Hư Vô, những 'Thái Cực Đạo Nghĩa' mà ngươi có thể cảm thụ cũng rất ít.

Bởi vậy Bần đạo trịnh trọng mời ngươi đến Tây Phương Phật môn của Ngô thiết lập một thân phận phụ, đợi khi 'kịch bản Tây Du' cùng 'kịch bản Ma Đạo' khởi động, cho phép ngươi thâm nhập tham gia vào đó, thậm chí còn có thêm nhiều hí phân (phần diễn) cao trào,

như thế nào?" Tiếp Dẫn hàm tiếu nhìn Tô Thần, ánh mắt chân thành mà tha thiết.

"Đa tạ đạo hữu." Tô Thần mỉm cười hồi lễ.

"Bất quá Bần đạo vừa mới chứng Đại Đạo, đối với kịch bản Hồng Hoang còn chưa thông thuộc, tất cả cứ đợi sau khi chân chính tìm hiểu rõ ràng rồi hãy nói." "Thiện!" "Vậy đại môn Tây Phương Phật Giáo của Ngô vĩnh viễn rộng mở vì đạo hữu!" Đối với sự uyển chuyển từ chối của Tô Thần, Tiếp Dẫn cũng không cường cầu.

Luận đạo kết thúc.

Tô Thần thu hoạch không nhỏ, sau đó đứng dậy cáo từ.

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề tự mình tiễn y ra khỏi Tu Di Sơn, đồng thời mỗi người đưa một phần hậu lễ là 'Thanh Trúc Tửu' cùng 'Bồ Đề Tử', sau đó nhìn Tô Thần rời đi.

"Đạo huynh, thông qua luận đạo với Tô Thần đạo hữu vừa rồi, y tuyệt không giống một Thần Thoại Đại La vừa mới chứng đạo, 'Luân Hồi Đại Đạo' mà y khai sáng ảo diệu vô cùng, chí cao vĩnh hằng." Trở lại đại điện, Chuẩn Đề nhớ lại luận đạo cùng Tô Thần, mặt đầy vẻ kinh thán.

Nghe lời y nói, Tiếp Dẫn khẽ gật đầu.

"Đạo huynh, xét theo đông đảo Thần Thoại Đại La hiện nay, Tô Thần là người tốn thời gian chứng đạo ngắn nhất, y cực kỳ có khả năng sẽ siêu việt Đạo Tổ, thậm chí còn có hy vọng trở thành người đầu tiên đột phá 'Thái Cực' tồn tại." "Nếu thật sự để y tìm được con đường đột phá, điều này đối với chúng ta, cùng tất cả đạo hữu, đều là một chuyện may mắn lớn!" Là Thần Thoại Đại La viễn cổ.

Bọn y sớm đã chứng đạo tại Hồng Mông Hư Vô thế giới, cũng là tồn tại vô thượng sinh ra đã là Thần Thoại Đại La.

Vô số Đạo Kỷ trôi qua.

Nếu không phải Nguyên Thủy Thiên Vương là người đầu tiên khai thiên, khiến tất cả Thần Thoại Đại La cảm ngộ 'Thái Cực' đạo nghĩa, xác định phía trên Thần Thoại Đại La còn có cảnh giới 'Tiên Thiên Ngũ Thái', e rằng tất cả Thần Thoại Đại La đều sẽ chủ động rơi vào 'Thất Ngã Chi Kiếp'.

Dù sao.

Không còn mục tiêu để truy cầu, ai còn có động lực?

"Đạo huynh nói có lý!" Chuẩn Đề khẽ gật đầu biểu thị tán đồng, đột nhiên nghĩ đến sau khi Đạo Tổ Lý Nhĩ chứng đạo Thần Thoại Đại La, y đã giành được 'Khai Thiên Bàn Cổ' thứ hai, nay Tô Thần chứng đạo thời gian còn ngắn hơn Đạo Tổ, vậy nếu y giành lấy vào Đạo Kỷ tiếp theo, Tây Phương Phật môn của Ngô nên làm thế nào?

"Đạo huynh, Tô Thần đạo hữu chứng đạo Thần Thoại Đại La trong một Đạo Kỷ, tiềm lực của y còn mạnh hơn Đạo Tổ, nếu y tranh đoạt 'Bàn Cổ' vào Đạo Kỷ kế tiếp, vậy chúng ta nên quyết định thế nào?" Nghe lời Chuẩn Đề nói, ánh mắt Tiếp Dẫn khẽ ngưng đọng, y suy nghĩ rất lâu, lúc này mới chậm rãi mở lời.

"Sau khi Đạo Kỷ này kết thúc, nếu Tô Thần đạo hữu có thể chịu đựng được khảo nghiệm của các đạo hữu khác, thì chúng ta sẽ ủng hộ y làm 'Bàn Cổ' kế nhiệm!" "Dù sao chúng ta đã tranh đoạt vô số Đạo Kỷ rồi, căn bản không thiếu lần này, nếu Tô Thần đạo hữu sau khi giành được thân phận 'Bàn Cổ', có thể đột phá 'Thái Cực', thì đối với Chí Cao Hồng Hoang, thậm chí là tất cả Đại La đạo hữu, đều là xứng đáng!" "Hảo!" Chuẩn Đề khẽ gật đầu, tán đồng quyết định của Tiếp Dẫn.

Là Chí Cao Vô Thượng, Nhất Chứng Vĩnh Chứng Thần Thoại Đại La, bọn y đều là những bậc đại nghị lực, đại tâm hung, căn bản

không phải là kẻ so đo tính toán, lòng dạ hẹp hòi.

Nếu Tô Thần sau khi tranh đoạt được 'Bàn Cổ', có thể một mạch đột phá 'Thái Cực', khiến tất cả Thần Thoại Đại La đều 'nhìn' thấy 'con đường' phía trước, thì dù phải trả giá lợi ích nhiều hơn nữa, cũng đều là xứng đáng.

Tô Thần nằm trên tường vân trắng, ưu nhàn tự tại phiêu về phía trước, định phiêu đến đâu thì đến đó.

Thông qua lần luận đạo này với Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, y có thể cảm nhận rõ ràng thiện ý của bọn y đối với mình, đồng thời đối với 'Luân Hồi Đại Đạo' của bản thân cũng càng thêm sâu sắc, có thể nói là thu hoạch không nhỏ.

Ong!

Ngay lúc này.

Một luồng 'Thế Giới Bản Nguyên' cùng 'Thiên Địa Ý Chí' huyền diệu dị thường gia trì lên thân y.

"Địa Phủ cuối cùng cũng hoàn thiện rồi sao?" Tô Thần mở hai mắt, ánh mắt nhìn về phía Địa Phủ, đồng tử khẽ ngưng tụ.

Trong lòng y rất rõ ràng.

Luồng 'Thế Giới Bản Nguyên' cùng 'Thiên Địa Ý Chí' này đến từ thân phận 'Luân Hồi Đạo Chủ' Địa Phủ của y.

Một khi phân lượng của y đảm nhiệm trong 'kịch bản' Hồng Hoang càng nặng, thì khi Hồng Hoang nghịch chuyển Hồng Mông Hư Vô, những 'Đạo Nghĩa' y có thể cảm ngộ sẽ càng nhiều!

Xoẹt!

Khoảnh khắc tiếp theo.

Chương 337

Tô Thần thu lại tư thái lười nhác, một niệm liền đến Địa Phủ.

Lúc này U Minh Giới Địa Phủ đã triệt để diễn hóa hoàn thành, bầu trời hạo hãn vô ngần, từng tòa Âm Sơn cự nhạc sừng sững, từng khóm tiên thiên linh thực vật tản mát u minh chi khí, phối hợp cùng hàng ức vạn vong hồn đồng loạt dũng nhập.

"Chàng đến rồi?" Hậu Thổ xuất hiện bên cạnh Tô Thần, lúc này nàng đã biến hóa thành 'Bình Tâm' đại hào, khí chất toàn thân càng trở nên thánh khiết minh mị, nhân ái từ bi.

"Chúc mừng Nương nương hoàn thiện Địa Phủ thành công!" Tô Thần mỉm cười nói.

Là một đại hào khác của nàng, nàng hoàn thiện Địa Phủ, khiến tất cả vong hồn Hồng Hoang đều có chỗ Luân Hồi chuyển thế, những 'Thế Giới Bản Nguyên' cùng 'Thiên Địa Ý Chí' có thể gia trì đều là một con số khổng lồ.

Cũng chính vì vậy. 'Đạo' của nàng mới có thể dẫn đầu xa so với các Thần Thoại Đại La khác, thậm chí có thể sánh ngang với Tam Thanh.

"Vô tu khách khí." Bình Tâm khẽ phất tay, từ trên xuống dưới cẩn thận đánh giá Tô Thần một phen, sau đó chủ động nắm tay y đến Luân Hồi Đại Điện.

Đối với sự thân cận của nàng, Tô Thần nhớ đến đạo lữ Bình Tâm của mình ở Trung Đoan Hồng Hoang, Đạo tâm khẽ chấn động.

"Sau này Lục Đạo Luân Hồi Địa Phủ liền giao cho ngươi!" Cảm nhận được Đạo tâm y ba động, khuôn mặt tươi cười thánh khiết vô

hạ của Bình Tâm lập tức nở rộ nụ cười tuyệt mỹ, sau đó vươn hai tay nhéo nhẹ lên mặt Tô Thần một cái.

"Hừ!

Nữ Oa cái tiểu cô nương kia còn muốn tranh giành người với Ngô, đúng là nằm mơ giữa ban ngày!" Rất hiển nhiên.

Khi nàng diễn hóa U Minh Địa Phủ, cũng toàn lực chú ý động hướng của Tô Thần, đối với việc Nữ Oa muốn tranh đoạt Tô Thần để khiêu khích mình, nàng biết rõ mười mươi.

"Bản cung lấy thân phận 'Bàn Cổ', sắc lệnh Tô Thần làm 'Luân Hồi Đạo Chủ' Địa Phủ, chấp chưởng Lục Đạo Luân Hồi Địa Phủ!" Khoảnh khắc tiếp theo.

Bình Tâm lấy Đại La Đạo Âm truyền hạ Pháp chỉ, tất cả Thần Thoại Đại La cùng vạn linh Hồng Hoang đều biết thân phận của Tô Thần, sau đó đồng loạt nhìn về phía Địa Phủ.

"Bái kiến Luân Hồi Đạo Chủ!" "Bái kiến Luân Hồi Đạo Chủ!" "Chúc mừng Tô Thần đạo hữu!" "Chúc mừng Tô Thần đạo hữu!" Tam Thanh, Trấn Nguyên Tử, Phục Hy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và các Thần Thoại Đại La khác đều đồng loạt dùng Đại La Đạo Âm chúc mừng.

Kỳ thực Bình Tâm chỉ cần lấy thân phận Địa Phủ Chi Chủ sắc lệnh Tô Thần làm 'Luân Hồi Đạo Chủ' là được rồi, nhưng nàng vì muốn phù trì Tô Thần hơn nữa, đã chọn dùng thân phận 'Bàn Cổ' của Đạo Kỷ này để sắc lệnh, điều này chẳng khác nào tự tay đưa lợi ích của mình vào miệng y!

"Hậu Thổ này, đúng là cam lòng bỏ ra!" Trong Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa nghe sắc lệnh của Hậu Thổ, ngồi thẳng thân thể lười nhác, một đôi mắt phượng đẹp đẽ trực tiếp nhìn về phía Địa Phủ, lộ ra một

luồng ý chí chiến đấu kinh người.

Nàng rất rõ ràng.

Hành động này của Hậu Thổ là đang khiêu khích mình.

Dù sao mình muốn tranh đoạt Tô Thần với nàng, hiện tại nàng muốn dùng cách này để mình biết khó mà lui.

Bất quá.

Mình là người dễ dàng lùi bước như vậy sao?

Khóe miệng Nữ Oa khẽ nhếch lên, thần sắc càng trở nên thú vị.

Sau khi trở thành Luân Hồi Đạo Chủ Địa Phủ, Tô Thần bắt đầu nỗ lực diễn tốt 'vai diễn' của mình, đồng thời đem 'Luân Hồi Đại Đạo' mà Ngô đã khai sáng dung nhập vào Luân Hồi Địa Phủ, cảm ngộ 'Đạo' của mình, đồng thời tiêu hóa nội dung luận đạo với Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh.

Thoáng cái.

Mười Nguyên Hội thời gian trôi qua trong chớp mắt.

Khi Tô Thần mở hai mắt, Lục Đạo Luân Hồi Địa Phủ vận chuyển oanh minh, Chí Cao Vô Thượng Đại Đạo Chi Lực quét sạch toàn bộ U Minh Địa Phủ, khiến hàng ức vạn vong hồn cùng quỷ sai đều đồng loạt run rẩy.

Trong khoảng thời gian bế quan này.

Kịch bản Hồng Hoang diễn ra theo từng bước, một số chức vị then chốt trong Địa Phủ cùng Hắc Bạch Vô Thường, Ngưu Đầu Mã Diện và những người khác, cũng đều được Bình Tâm an bài tốt.

“Kính chào Đạo Chủ!” “Kính chào Đạo Chủ!” Địa Tạng, Mạnh Bà, Ngũ Phương Quỷ Đế đến Luân Hồi Đại Điện, cung kính hành lễ với Tô Thần.

“Chư vị không cần đa lễ.” Tô Thần đạm mạc phất tay, ý bảo mọi người ngồi xuống.

Bọn y đều là Thần Thoại Đại La, đều đảm nhiệm thần chức Địa Phủ, có quan hệ mật thiết với vận chuyển Địa Phủ.

Đáng nói là.

Địa Tạng là đệ tử Tây Phương Phật Môn, y gia nhập Địa Phủ đảm nhiệm chức vị trọng yếu, là được sự cho phép của Bình Tâm, lần này đến bái kiến Tô Thần, cũng là do Tiếp Dẫn Chuẩn Đề dặn dò, chủ động phóng thích thiện ý.

Tây Phương Phật Giáo cùng Địa Phủ quan hệ không tệ, nay Tô Thần đảm nhiệm 'Luân Hồi Đạo Chủ', bọn y không muốn vì một số chuyện nhỏ về 'quyền hành chuyển thế' mà đắc tội Tô Thần.

Sau khi hàn huyên.

Tô Thần ẩn ý biểu minh thái độ của mình với mọi người, mọi chuyện ở Địa Phủ cứ dựa theo 'kịch bản' mà Bình Tâm đã định ra mà phát triển là được, nếu tổn hại đến lợi ích của Địa Phủ, Ngô mới xuất thủ.

Biết được thái độ của y, trong lòng Địa Tạng thả lỏng, sau đó đứng dậy cáo lui.

Hồng Hoang. 'Kịch bản Vu Yêu' bắt đầu tiến vào giai đoạn hậu kỳ.

Yêu tộc cùng Vu tộc vì muốn tăng cường 'thực lực' của mình, ngẫu nhiên biết được tinh huyết cùng linh hồn Nhân tộc có tác dụng nhắm vào cả hai bên, thế là bắt đầu nổi lên 'Hạo Kiếp', bắt đầu đại tứ đồ sát Nhân tộc, rút lấy vong hồn luyện chế 'Đồ Vu Kiếm', thu thập tinh huyết luyện chế 'Luyện Yêu Hồ'.

Trong một thời gian.

Toàn bộ Hồng Hoang đều bị sát khí cùng oán khí ngập trời bao phủ.

Ngay lúc này.

Một người Trái Đất tên 'Thẩm Phi' xuyên việt đến, y trói buộc hệ thống 'Nhân Tộc Đương Tự Cường', từ một Nhân tộc yếu ớt, dần dần trưởng thành thành tộc trưởng bộ lạc.

Khi thấy Nhân tộc gặp Hạo Kiếp, y dẫn dắt Nhân tộc đến Tổ Địa Thú Dương Sơn, quỳ lạy trước tượng đá của Nhân Giáo Giáo Chủ Thái Thanh Lão Tử cùng Nhân Tộc Thánh Mẫu Nữ Oa Nương Nương.

"Thánh Mẫu Nương Nương, Nhân Giáo Giáo Chủ, cầu xin hai vị cứu giúp Nhân tộc của Ngô!" Dưới sự dẫn dắt của Thẩm Phi, mấy chục vạn Nhân tộc quỳ lạy trước hai pho tượng đá khóc lóc cầu khẩn.

Một số Thần Thoại Đại La Nhân tộc thấy dị số Thẩm Phi này xuất hiện, tâm niệm vừa động liền biết được duyên do trong đó, ngay khi bọn y chuẩn bị xuất thủ, Nữ Oa Nương Nương đột nhiên lên tiếng.

"Hãy để Tô Thần đạo hữu đến xử lý đi!" "Cẩn tuân Pháp chỉ của Nương Nương!" Nghe lời Nữ Oa nói, tất cả Thần Thoại Đại La Nhân tộc liền đồng loạt nhìn về phía Địa Phủ, chờ đợi Tô Thần đến xử lý 'Thẩm Phi' xuyên việt giả này, dù sao y là 'Xuyên Việt Quản Lý Giả' do Hậu Thổ Nương Nương tự mình sắc lệnh.

Thẩm Phi quen thuộc kịch bản Hồng Hoang trong lòng vô cùng rõ ràng, dựa theo đại thế Hồng Hoang, Nhân tộc nhất định phải trải qua 'kiếp nạn' này mới có thể được Thiên Địa nhận khả, từ đó trở thành nhân vật chính thiên mệnh duy nhất.

Y mang theo Nhân tộc còn sót lại, bất quá cũng chỉ là để hoàn thành nhiệm vụ mà hệ thống phát ra, với thân phận của Thái Thanh

Lão Tử cùng Nữ Oa Nương Nương, tuyệt đối sẽ không xuất thủ thay đổi Lượng Kiếp.

"Đinh!" "Chúc mừng Túc Chủ, thành công hoàn thành nhiệm vụ, ban thưởng một luồng Đại Đạo Hồng Mông Tử Khí, Hỗn Độn Chí Bảo 'Hỗn Độn Châu'!" Nghe hệ thống ban thưởng trong não hải, Thẩm Phi trong lòng hoan hỉ không thôi.

"Đinh!

Nhiệm vụ mới phát ra, xét thấy Thái Thanh Lão Tử cùng Nữ Oa không quản Nhân tộc sống chết, bọn y không xứng tiếp tục hưởng thụ khí vận cúng tế của Nhân tộc, thỉnh Túc Chủ phế trừ Nhân Giáo Giáo Chủ cùng Nhân Tộc Thánh Mẫu, triệt để chưởng khống khí vận Nhân tộc, dẫn dắt Nhân tộc chân chính quật khởi!" "Ngô đã có Đại Đạo Hồng Mông Tử Khí, thêm vào Hỗn Độn Chí Bảo Hỗn Độn Châu, thì dù gặp Thiên Đạo Thánh Nhân cũng có tư cách bảo mệnh." Ánh mắt Thẩm Phi lấp lánh, trịnh trọng nhìn về phía bầu trời thề thốt.

"Đại Đạo tại thượng, Thái Thanh Lão Tử thân là Nhân Giáo Giáo Chủ của Ngô, y chỉ biết hưởng thụ khí vận Nhân tộc của Ngô, nhưng đối với sống chết của Nhân tộc Ngô lại không mảy may quan tâm, đức bất xứng vị, Ngô Thẩm Phi lấy thân phận thủ lĩnh bộ lạc Nhân tộc, phế trừ Nhân Giáo!" Ngay khi y cho rằng Đại Đạo sẽ nhận khả lời thề của mình, một đạo thân ảnh màu tím phong thần tuấn tú lướt nhẹ xuất hiện tại Thú Dương Sơn.

"Xuyên việt giả ngu dốt, thật sự coi kịch bản Hồng Hoang là chân thật sao!" Tô Thần nhìn Thẩm Phi, khẽ lắc đầu.

Oanh!

Nghe y một lời nói toạc thân phận xuyên việt giả của mình, Thẩm Phi sợ đến mặt trắng bệch, thần sắc tràn đầy khó tin, đồng thời trong thời gian đầu tiên thúc đẩy Hỗn Độn Chí Bảo 'Hỗn Độn Châu'!

Chỉ thấy một viên Hỗn Độn Châu màu Hồng Mông Huyền Hoàng hiển hóa ra, rủ xuống hàng ức vạn Hồng Mông Huyền Hoàng Chi Khí, bao bọc Thẩm Phi thật chặt.

"Hỗn Độn Châu?" "Cứ như thể chỉ mình ngươi có vậy!" Tô Thần khẽ bĩu môi, tế ra 'Hỗn Độn Châu' của mình, trong nháy mắt bộc phát ra Đại Đạo Hà Quang ngập trời, che trời lấp đất, chiếu rọi chư thiên vạn vũ, quá khứ tương lai.

"Cái gì?!" Thấy 'Hỗn Độn Châu' trong tay Tô Thần, Thẩm Phi nhìn lại 'Hỗn Độn Châu' trong tay mình, cả người không khỏi triệt để ngây ngốc.

"Ngươi, ngươi cũng là một xuyên việt giả?" Thẩm Phi hoàn hồn, trợn to hai mắt nhìn Tô Thần, tràn đầy khó tin.

Y rất rõ ràng.

Đối phương có thể một lời nói toạc thân phận của mình, hơn nữa còn sở hữu Hỗn Độn Châu được mệnh danh là 'cái ẩn đi trong Đại Đạo', y tuyệt đối là một xuyên việt giả xuyên việt còn sớm hơn cả mình!

"Trả lời đúng rồi, bất quá không có ban thưởng!" Tô Thần búng tay một cái, Hỗn Độn Châu của y liền trực tiếp bay về phía Thẩm Phi.

Trong Chí Cao Hồng Hoang.

Phẩm cấp pháp bảo cao nhất bất quá là Tiên Thiên Linh Bảo, mà 'Hỗn Độn Châu' bất quá chỉ là một loại ảo tưởng do một Thần Thoại Đại La nào đó truyền ra, cái gọi là Hỗn Độn Chí Bảo, cái ẩn đi trong Đại Đạo, đều bất quá chỉ là để lừa gạt xuyên việt giả mà thôi.

Nhưng ở các Trung Đoan hoặc Đê Đoan Hồng Hoang thế giới khác, 'Hỗn Độn Châu' là chân chính ẩn chứa một luồng Thế Giới Đại Đạo Bản Nguyên, có thể có tác dụng phi phàm ở thế giới đó.

Khi chư thiên vạn giới đều có 'Hỗn Độn Châu', điều này dần dần cũng trở thành tiêu chuẩn cho xuyên việt giả.

Cũng như Tô Thần.

Y trước đây xuyên việt đến Trung Đoan Hồng Hoang thế giới kia, chẳng phải chính vì có được kiện 'Hỗn Độn Chí Bảo' được gọi là này, mới có thể từ dung bố cục, cuối cùng dần dần quật khởi sao?

"Kính chào Tô Thần đạo hữu!" "Kính chào Tô Thần đạo hữu!" Lúc này.

Một số Thần Thoại Đại La Nhân tộc thấy Tô Thần xuất hiện, biết chuyện xuyên việt giả này do y xử lý, thế là không thể không hiện thân đại diện Nhân tộc tỏ thái độ.

Dù sao tất cả Thần Thoại Đại La Nhân tộc đều biết Thánh Mẫu Nương Nương cùng Giáo Chủ (Đạo Tổ Lý Nhĩ) đối với Tô Thần vô cùng thân cận, thêm vào y lại là Luân Hồi Đạo Chủ Địa Phủ, Nhân tộc đương nhiên phải phái ra tồn tại đồng đẳng cấp để đối thoại với y.

"Chư vị đạo hữu hữu lễ rồi!" Tô Thần mỉm cười làm một cái kê thủ hồi lễ, ánh mắt y nhìn về phía một trung niên nam tử toàn thân tản mát 'Văn Đạo' nồng đậm, nếu không lầm, trung niên nam tử này chính là Văn Tổ Thương Hiệt đại danh đỉnh đỉnh!

Chỉ là hiện tại hí phân của Thương Hiệt còn chưa đến, y chỉ có thể trong khoảng thời gian này mở một thân phận phụ.

"Chuyện gì thế này?

Các ngươi không phải đều bị Vu Yêu giết rồi sao, sao lại toàn bộ phục sinh?" Thẩm Phi ngơ ngác nhìn Thương Hiệt và những người khác, sắc mặt tràn đầy khó tin.

Y sao cũng không ngờ, trong Hồng Hoang này không những có xuyên việt giả trước mình, thậm chí những thành viên Nhân tộc rõ

ràng đã bị sát hại lại trong chớp mắt phục sinh.

Tất cả những điều này rốt cuộc là sao?

Xoẹt!

Tô Thần cũng lười nói nhảm với y, tay phải khẽ duỗi ra, hệ thống 'Nhân Tộc Đương Tự Cường' mà Thẩm Phi trói buộc trong não hải liền bị rút ra.

"Cảnh cáo!" "Cảnh cáo!

Ngoại lực vô cùng mạnh mẽ can nhiễu bản hệ thống, bản hệ thống lập tức khởi động trình tự tự hủy!" Trong não hải Thẩm Phi vang lên tiếng điện tử vô cùng gấp gáp của hệ thống, ngay khi y cho rằng hệ thống sẽ tự bạo, một luồng năng lượng huyền diệu dị thường cưỡng chế áp chế hệ thống, sau đó bị rút ra ngoài.

Chương 338

“Đây chính là hệ thống 'Nhân Tộc Đương Tự Cường' mà Ngô trói buộc?” Nhìn một viên tinh thạch màu vàng từ não hải mình được rút ra, chậm rãi bay đến trong tay Tô Thần, Thẩm Phi há to miệng, cả người ngồi bệt xuống đất, hai mắt triệt để mất đi tiêu cự.

“Xét thấy ngươi cũng không gây họa loạn Hồng Hoang, liền tiễn ngươi trở về Trái Đất đi.” Tô Thần chưởng khống viên tinh thạch màu vàng này, tiện tay búng một cái.

Ba!

Khoảnh khắc tiếp theo.

Thời không nghịch chuyển, dòng thời gian Hồng Hoang trong nháy mắt quay về lúc Nhân tộc Hạo Kiếp, mà xuyên việt giả Thẩm Phi cũng trở về Trái Đất trước khi xuyên việt, mọi thứ phảng phất như chưa từng xảy ra.

Tô Thần rất rõ ràng.

Trong Chí Cao Hồng Hoang có rất nhiều xuyên việt giả, chỉ cần bọn y không nhảy ra can nhiễu đại thế Hồng Hoang, gây họa loạn Hồng Hoang, Ngô căn bản lười đi xử lý.

Thẩm Phi này là Nhân tộc, y chỉ muốn dẫn dắt Nhân tộc thay đổi vận mệnh, cũng không gây họa loạn Hồng Hoang, cũng không cần thiết phải trực tiếp ban chết y.

Tiếp theo.

Tô Thần cùng Thương Hiệt hàn huyên một phen, lại cảm nhận được mấy xuyên việt giả nhảy ra, có kẻ trực tiếp hò hét đòi giết lên Thiên Đình, có kẻ thì dựa vào thần lực 'hệ thống', đối chiến với Yêu

tộc cùng Vu tộc.

Vu Yêu nhị tộc đối với những 'xuyên việt giả' nhảy ra này, bọn y lại chẳng hề nể tình, có kẻ thì trực tiếp một chưởng đánh chết, có kẻ thì trực tiếp luyện hóa bọn y.

Dù sao lần này 'kịch bản Nhân tộc Hạo Kiếp' do các Thần Thoại Đại La chân chính chủ đạo, thì làm sao có thể dung nhẫn những xuyên việt giả này đến quấy rối 'kịch bản'?

"Mẹ ơi, Hồng Hoang này thật là quá hung hiểm!" Một số xuyên việt giả ẩn giấu trong Nhân tộc thấy đồng loại gặp kết cục, dù có trói buộc cái gọi là 'hệ thống vô địch', cũng đều trực tiếp sợ đến tè ra quần.

"Đây thật sự là Hồng Hoang mà mình đã tìm hiểu sao?" "Thượng Tiên, Ngô muốn đầu hàng ngài, Ngô là một xuyên việt giả!" Dương Kỳ thấy Tô Thần đột ngột xuất hiện trước mặt mình, y không hề do dự, trực tiếp lựa chọn đầu hàng.

"Nga?" "Xuyên việt giả đầu hàng?" Hai mắt Tô Thần lộ ra một tia ngạc nhiên, y không ngờ lại có xuyên việt giả chủ động đầu hàng mình, Dương Kỳ này làm sao biết được mình là 'Xuyên Việt Quản Lý Giả'?

Khi y lấy Đại Đạo suy tính, trong một niệm liền hiểu rõ duyên do trong đó, trong lòng có chút dở khóc dở cười.

Thì ra Dương Kỳ này thấy mấy xuyên việt giả đồng loại có kết cục thê thảm, sợ đến kinh hoàng thất thố, thấy mình đột ngột xuất hiện, cho rằng mình đến lấy mạng y, thế là vội vàng đầu hàng.

"Thượng Tiên, Ngô thật sự là một xuyên việt giả, trước khi xuyên việt là một công dân tốt tuân thủ pháp luật, sau đó bị một hệ thống 'Gây Sự Liền Biến Cường' trói buộc, trực tiếp xuyên việt đến Hồng

Hoang!" Dương Kỳ 'phốc thông' một tiếng liền quỳ rạp trước mặt Tô Thần, chi tiết báo cáo lai lịch xuyên việt của mình cho y, không hề quản tiếng cảnh báo nhắc nhở điên cuồng của hệ thống trong não hải.

"Được thôi!" "Xét thấy ngươi là người đầu tiên tự đầu thú với Bản Tọa, Bản Tọa liền ban cho ngươi một cuộc tạo hóa!" Sau khi lời Tô Thần nói ra, hệ thống trong thức hải Dương Kỳ trực tiếp bị nhắc lên, hóa thành một luồng ánh sáng màu đen nhạt, lơ lửng trong lòng bàn tay Tô Thần.

Hô!

Cảm nhận hệ thống trong thức hải biến mất, Dương Kỳ thở ra một hơi dài.

Trong lòng y vô cùng tin tưởng, Thượng Tiên mà mình gặp có năng lực siêu phàm, may mà mình kịp thời đầu hàng, nếu không kết cục cực kỳ có khả năng sẽ giống như các xuyên việt giả khác.

"Dương Kỳ, ngươi là trở về Tinh Cầu trước khi xuyên việt, hay là ở lại Hồng Hoang?" "Ngô muốn ở lại Hồng Hoang!" Nghe lời Tô Thần nói, Dương Kỳ suy nghĩ một lát sau liền không chút do dự lựa chọn ở lại Hồng Hoang.

Dù sao vị Thượng Tiên này đã nói, xét thấy mình là xuyên việt giả đầu tiên đầu hàng y, sau đó ban cho mình một cuộc tạo hóa, nếu trở về 'Tinh Cầu', mình nhất định sẽ tầm thường vô vi, mỗi ngày phải phấn đấu vì sinh tồn, mấy chục năm sau liền hóa thành một nắm hoàng thổ.

Nhưng hiện tại có vị Thượng Tiên này chiếu cố, tổng sẽ sống rực rỡ hơn làm một phàm nhân bình thường chứ?

"Thiện!" "Vậy Bản Tọa liền đưa ngươi về Địa Phủ bồi dưỡng một phen, còn về việc ngươi có thể đạt được thành tựu như thế nào, thì hoàn toàn dựa vào bản thân ngươi!" Là một Thần Thoại Đại La

mới chứng đạo, cũng là Luân Hồi Đạo Chủ Địa Phủ, một số chuyện nhỏ không thể nào do mình tự mình xử lý, bồi dưỡng Dương Kỳ này để xử lý những chuyện nhỏ cũng tốt.

"Đa tạ Thượng Tiên!" Ngay khi Dương Kỳ khấu đầu hành lễ, y đột nhiên cảm thấy thời không biến hóa, trong chớp mắt liền tiến vào một thế giới đặc thù, phiêu đãng các loại quỷ hồn, đồng thời còn có Hắc Bạch Vô Thường cùng Ngưu Đầu Mã Diện trong truyền thuyết, điều này khiến y sợ đến tâm kinh thịt nhảy.

Ong!

Đột nhiên.

Y cảm nhận được trong não hải mình có thêm một bộ công pháp tu luyện, bên trong ghi chép rõ ràng các loại yếu quyết tu luyện cùng video giảng dạy, hoàn toàn thích hợp cho y, một kẻ mới tu hành.

"Sau này ngươi cứ ở đây mà tu luyện." Tô Thần khai tịch một động phủ bên ngoài Luân Hồi Đại Điện, sau khi để lại một số tài nguyên tu luyện cho y, liền một lần nữa trở về Hồng Hoang thế giới.

"Xuyên việt giả Nhân tộc thực sự là quá nhiều rồi!" Chỉ trong vài trăm năm ngắn ngủi.

Tô Thần đã xử lý mấy ngàn xuyên việt giả, phần lớn đều mượn danh nghĩa vì Nhân tộc thay đổi vận mệnh, có kẻ muốn triển khai kịch bản Nhân Hoàng sớm hơn, thậm chí còn khai tịch ra 'Võ Đạo' nghịch phạt 'Tiên Đạo'!

Các loại xuyên việt giả muôn hình vạn trạng, khiến Tô Thần xem được rất nhiều 'vở kịch' khác nhau, đồng thời cũng thu hoạch được mấy ngàn cái gọi là 'hệ thống'.

Bất Chu Sơn.

Bộ lạc Hậu Thổ.

Khi 'kịch bản Nhân tộc Hạo Kiếp' kết thúc, tất cả mọi người đều đang chờ đợi 'Vu Yêu Quyết Chiến' đến, đây chính là một phần tinh túy nhất trong toàn bộ kịch bản Hồng Hoang.

Vào Đạo Kỷ trước, Nữ Oa Nương Nương dựa vào thân phận 'Bàn Cổ' của mình, sau đó công khai thay đổi kịch bản, chủ động xuất thủ tham dự Vu Yêu Lượng Kiếp, cứu sống huynh trưởng Phục Hy của mình.

Điều này làm cho Hậu Thổ Nương Nương tức điên.

Dựa theo kịch bản thông thường, trong Vu Yêu Lượng Kiếp, Nữ Oa là Thánh Nhân, nàng là Địa Đạo Chi Chủ, không thể chủ động can dự Lượng Kiếp, nhưng Nữ Oa dựa vào thân phận 'Bàn Cổ' mà đại phóng dị thải trong kịch bản Vu Yêu, Hậu Thổ Nương Nương lại làm sao có thể nhẫn nhịn?

Đạo Kỷ này Hậu Thổ Nương Nương là 'Bàn Cổ', lại nên đáp trả Nữ Oa Nương Nương năm xưa như thế nào đây?

“Ha ha!

Hí phân cao trào thuộc về Ngô cuối cùng cũng đến rồi!” Khi Khoa Phụ thấy Thập Đại Kim Ô Thái Tử thoát khỏi Thái Dương Tinh, từ phía đông phi đằng bay lên, y nắm chặt đào mộc trượng trong tay, sắc mặt tràn đầy vẻ mong đợi.

Trước Đạo Kỷ này, y chủ động rơi vào 'Thất Ngã Chi Kiếp', giao Đại La Đạo Thân của mình cho hảo hữu Hậu Nghệ xử lý.

Ai ngờ tên Hậu Nghệ này lại tự ý sửa đổi kịch bản, khiến mình bị Thập Đại Kim Ô Thái Tử trêu đùa đến chết, y lại tạo ra kịch tình cao trào 'Hậu Nghệ Xạ Nhật', được vạn linh Hồng Hoang kính trọng cùng cảm ân.

Nay mình trọng tân trở lại, quyết không thể để kịch bản ấm ức

như vậy tái diễn!

Xùy!

Xùy!

Xùy!

Thập Đại Kim Ô Thái Tử từ Thang Cốc bay ra, một đường hưng phấn tột độ, thậm chí còn cố ý hiển hóa Đại Đạo của bản thân, khiến toàn bộ thế giới Hồng Hoang biến thành sinh linh đồ thán.

Mực nước Đông Hải cuồng loạn hạ thấp, vô số thi thể Thủy tộc nhanh chóng nổi lên mặt nước, sau đó bị thiêu đốt thành khói đen.

Tại Tổ Địa Nhân tộc.

Tất cả bình nguyên sơn xuyên đều bốc cháy đại hỏa, vô số cự mộc chọc trời bị biển lửa thiêu đốt thành tro tàn, ức vạn động thực vật hóa thành tro bụi, Nhân tộc cũng vì thế mà tổn thương thảm trọng, bi thảm ai oán.

"Súc sinh lông vũ gây họa loạn Hồng Hoang, chịu chết đi!" Khi Thập Đại Kim Ô Thái Tử đến địa giới bộ lạc Hậu Thổ, Khoa Phụ đã đợi từ lâu, nộ khí ngút trời, vung vẩy đào mộc trượng trong tay, lấy Đại Đạo của bản thân tập sát đến.

"Ha ha, chỉ bằng cái tên ngu ngốc to con này mà còn muốn đối đầu với chúng ta!" "Đúng vậy đúng vậy." "Đại ca, chư vị đệ đệ, nghe nói Vu tộc là kẻ thù chết chóc của Yêu tộc chúng ta, mà tên ngu ngốc to con này lại không tinh thông phi hành thần thông, không bằng chúng ta hãy trêu đùa y một phen thật tốt thì sao?" "Được được được!" "Thiêu chết tên Vu tộc ngu ngốc to con này, nếu Phụ Hoàng cùng Mẫu Hậu bọn y biết, nhất định sẽ thưởng cho chúng ta!" Diễn kỹ của Thập Đại Kim Ô Thái Tử vô cùng tinh xảo, thêm vào dựa theo 'kịch bản', đây cũng là thời khắc cao trào của bọn y, dù sao thiêu chết một tôn Đại La

cũng có thể khoe khoang được rồi.

Chỉ là bọn y đối với kịch tình phía sau có chút không hài lòng, trong lòng nghĩ xem nên làm thế nào để thêm nhiều 'hí phân' cho mình!

Phụt!

Hô!

Vô số đạo Thái Dương Chân Hỏa thiêu đốt về phía Khoa Phụ, không hề sợ 'Đạo' của Khoa Phụ.

Khoa Phụ truy đuổi Thập Đại Kim Ô Thái Tử, dựa theo 'diễn dịch' kịch bản trước đây, nhưng sau khi qua vài ngày, y lộ ra nụ cười 'hiền hậu'.

Oanh!

Chỉ thấy y vung vẩy đào mộc trượng trong tay, cả người đột ngột xuất hiện trước mặt Thập Đại Kim Ô Thái Tử, Đại Đạo khủng bố phúc diệt thăng khung hoàn vũ, tiêu diệt quá khứ tương lai.

"Khoa Phụ tên khốn này, lại dám cướp hí phân của Ngô!" Thấy cảnh này.

Trong lòng Hậu Nghệ tức giận không thôi, y sao cũng không ngờ, Khoa Phụ lại không làm theo kịch bản, muốn dùng sức một mình diệt sát Thập Đại Kim Ô Thái Tử, như vậy Yêu tộc Thiên Đình bọn y có thể đáp ứng sao?

"Khoa Phụ, ngươi đang làm gì vậy?" "Hỗn đản tập kích lén!" "Không làm theo kịch bản phải không?

Vậy chúng ta trực tiếp khai chiến!" Thập Đại Kim Ô Thái Tử ngớ người, bọn y sao cũng không ngờ Đạo Kỷ này Khoa Phụ đột nhiên thay đổi kịch bản, trước đó không phải diễn tốt lắm sao?

Phụt!

Xùy!

Ô!

Thập Đại Kim Ô Thái Tử đều là Thần Thoại Đại La, bọn y chưởng khống 'Thái Dương Đại Đạo', chấp chưởng Thái Dương Chân Hỏa, về phương diện công kích có thể nói là vô cùng cường đại.

Thấy Khoa Phụ dẫn đầu thay đổi kịch bản, mười người lập tức không chút cố kỵ, trực tiếp bắt đầu đại chiến.

Hoa lạp lạp!

Hoa lạp lạp!

Chí Cao Vô Thượng, thần thánh vĩ ngạn Thời Gian Trường Hà cùng Vận Mệnh Trường Hà hiển hóa ra, nuốt chửng toàn bộ Hồng Hoang Thiên Địa, Địa Hỏa Thủy Phong vô tận nghịch chuyển Hồng Mông Hư Vô.

Tất cả Thần Thoại Đại La đều đồng loạt nhìn về phía bầu trời, xem vở hí kịch này, từng người không khỏi kinh thán.

"Khoa Phụ trở về Đạo Kỷ đầu tiên, liền bắt đầu sửa đổi kịch bản!" "Ha ha, đánh thật đặc sắc, tiếp tục tiếp tục!" "Thập Đại Kim Ô dù sao cũng là chưởng khống 'Đạo' của người khác, dù là Thần Thoại Đại La siêu thoát vĩnh hằng, nhưng so với người khai sáng Đại Đạo chân chính, chiến lực vẫn kém một bậc a!" Khoa Phụ khai sáng là 'Mộc Chi Đại Đạo Pháp Tắc', tuy nói bị 'Thái Dương Đại Đạo' nhắm vào, nhưng y là người khai sáng Đại Đạo, chiến lực căn bản không phải là người chưởng khống Đại Đạo có thể sánh được.

Bởi vậy lấy một địch mười, không những không rơi vào hạ phong, ngược lại còn vững vàng chiếm ưu thế!

Lúc này khắc này.

Hậu Thổ thấy Khoa Phụ sửa đổi kịch bản, đại chiến với Thập Đại Kim Ô, một bộ dáng hủy diệt Hồng Hoang, nàng cũng không bận tâm, mà cứ để Khoa Phụ muốn làm gì thì làm.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất bọn y cũng vậy.

Dù sao Thần Thoại Đại La trong một niệm liền có thể trọng trí thời gian, thậm chí nghịch chuyển thời không tương lai, muốn thay đổi thậm chí sửa chính, đều là nhẹ nhàng dễ dàng.

Chỉ cần 'tiểu thế' bọn y thay đổi không ảnh hưởng đến 'đại thế' của kịch bản là được.

Hậu Nghệ thấy Khoa Phụ đại phát thần uy, trong lòng cuối cùng cũng không nhịn được nữa.

"Khoa Phụ, ngươi cướp hí phân của Ngô!" Y trực tiếp xông thẳng lên trời, tế ra Hậu Nghệ Cung của mình, tay trái nắm cung, tay phải đặt một mũi Xạ Nhật Tiễn, lấy Đại Đạo của bản thân gia trì, toàn bộ Hồng Hoang Thiên Địa phảng phất triệt để tịch tĩnh.

Xùy!

Cùng với một mũi tên bắn ra.

Chương 339

Tất cả thời không, Địa Hỏa Thủy Phong, Hồng Mông Hư Vô đều đồng loạt tiêu diệt.

Người đầu tiên vẫn lạc là Kim Ô Đại Thái Tử, y bi minh một tiếng sau, liền bắt đầu rơi xuống.

Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Cảm nhận Khoa Phụ bắt đầu sửa đổi kịch bản, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất cũng không bận tâm.

Khoa Phụ Trục Nhật, Hậu Nghệ Xạ Nhật.

Đây là khởi đầu quyết chiến của 'Vu Yêu Lượng Kiếp', còn về Kim Ô Thái Tử là bị Khoa Phụ diệt sát, hay bị Hậu Nghệ bắn chết, tất cả đều không thành vấn đề, chỉ cần kịch bản diễn ra bình thường là được.

"Các ngươi hoàn thành 'hí phân' của bản thân thì lui trận đi!" Đế Tuấn trực tiếp hạ Pháp chỉ truyền đến tai Thập Đại Kim Ô Thái Tử, không muốn vì Đại Đạo chi chiến giữa bọn y mà hủy diệt Hồng Hoang, từ đó ảnh hưởng đến quyết chiến tiếp theo.

"Cẩn tuân Pháp chỉ của Phụ Hoàng!" "Cẩn tuân Pháp chỉ của Phụ Hoàng!" Thập Đại Kim Ô Thái Tử nhận được truyền âm của Đế Tuấn, từng người liền ngừng phản kháng, giả vờ bộ dạng khó chống cự, sau đó từng người liên tiếp vẫn lạc.

"Hậu Nghệ, ngươi vô sỉ, lại dám cướp đầu người của Ngô!" Khoa Phụ sau khi trở về Đạo Kỷ này, vất vả lắm mới viết lại kịch bản của bản thân để đón chào thời khắc cao trào, ai ngờ lại bị hảo

hữu cướp mất đầu người, điều này quả thực là giao hữu bất cẩn a!

"Ngô không phải cướp đầu người, Ngô là đang cứu ngươi đó!" Hậu Nghệ hắc hắc cười một tiếng, kéo cung như trăng tròn, Xạ Nhật Tiễn trong tay đã xuyên thấu gia nguyên chư thiên, tiêu diệt quá khứ tương lai, một lần nữa bắn chết một Kim Ô Thái Tử.

Khoa Phụ tức đến đột nhiên giậm chân một cái, dẫm nát ngọn núi dưới chân thành tro bụi, sau đó lấy lòng bàn chân của mình làm nứt ra bốn phía hàng trăm khe nứt sâu rộng, một bộ cảnh tượng tận thế trời sập đất lún.

Oanh!

Y vung vẩy đào mộc trượng trong tay, Đại Đạo Thần Quang khủng bố phúc diệt Thời Gian Trường Hà cùng Vận Mệnh Trường Hà, cường thế chém giết Kim Ô Tam Thái Tử.

"Được rồi, nhớ chừa lại một Kim Ô Thái Tử!" Hai người tranh giành đầu người, Hậu Nghệ cũng không mất lý trí, y biết Kim Ô Thập Thái Tử tương lai còn có kịch tình, thậm chí trong tương lai Phong Thần Lượng Kiếp cùng Tây Du Lượng Kiếp đều có kịch bản.

Đông!

Ngay lúc này.

Một đạo tiếng chuông vang vọng khắp gia nguyên chư thiên, chấn nhiếp cổ kim tương lai.

Ngũ sắc hào quang chiếu rọi chư thiên, Đại Đạo Thánh Uy chấn nhiếp hoàn vũ!

Chỉ thấy một tôn Hoàng giả vô địch thân mặc tử kim đế bào, hai mắt bá đạo bễ nghễ, lấy uy năng trấn áp "Hồng Mông Thế Giới", lực lượng vặn chuyển "Chư Thiên Thời Không", công pháp diễn biến "Thiên Đạo Huyền Cơ", tư thái luyện hóa "Địa Thủy Hỏa Phong" mà

giáng lâm.

Chính là Đông Hoàng Thái Nhất đại danh đỉnh đỉnh!

"Thúc phụ!" Thập Thái Tử Lục Áp thấy y xuất hiện, làm ra một bộ dáng kinh hoàng thất thố, bi thống khó nhịn.

"Sát!" Đông Hoàng Thái Nhất không hề nói nhảm, thúc đẩy Hỗn Độn Chung liền trấn sát về phía Khoa Phụ cùng Hậu Nghệ.

Ong!

Chỉ thấy tất cả Hồng Mông Hư Vô Địa Hỏa Thủy Phong đều đình trệ, thời không vận mệnh nghịch chuyển vỡ nát.

"Không ổn!" Khoa Phụ cùng Hậu Nghệ cảm nhận được Đại Đạo thần lực khủng bố này của Đông Hoàng Thái Nhất, sắc mặt không khỏi khẽ biến.

Rất hiển nhiên.

Bọn y tự ý thay đổi kịch bản, Đông Hoàng Thái Nhất cũng nhân cơ hội này sửa đổi kịch bản, chuẩn bị ngay tại chỗ chém giết Khoa Phụ cùng Hậu Nghệ hai người, để xác lập thêm uy danh của bản thân.

Còn về tương lai Thường Nga Bôn Nguyệt cùng Ngô Cương Khảm Thụ, dù có bỏ qua cũng không ảnh hưởng đại cục.

"Đông Hoàng Thái Nhất, ngươi chơi thật sao?" Tuy nói Khoa Phụ cùng Hậu Nghệ đều là Thần Thoại Đại La khai sáng Đại Đạo, nhưng hai người dù liên thủ, cũng không đánh lại Đông Hoàng Thái Nhất bá đạo vô địch, dù sao y từng là tồn tại vô thượng 'Bàn Cổ', đối với chưởng khống Đại Đạo cùng lĩnh ngộ 'Thái Cực Đạo Nghĩa', hai người đều khó mà sánh kịp.

"Các ngươi có thể tự ý sửa đổi kịch bản, Trẫm vì sao lại không thể?" Trong kịch bản Vu Yêu, Đông Hoàng Thái Nhất là cường giả đệ

nhất dưới Thánh Nhân, mà Hậu Nghệ cùng Khoa Phụ bất quá chỉ là Đại Vu đỉnh cấp, thực lực căn bản không phải cùng một tầng thứ.

Bởi vậy trực tiếp xuất thủ chém giết hai người, cũng là phù hợp 'kịch tình'.

Nhưng rất nhanh.

Đế Giang, Chúc Dung, Cộng Công và các Tổ Vu khác đều đồng loạt hiện thân, dựa theo kịch bản mà đối chọi với Đông Hoàng Thái Nhất.

"Đông Hoàng Thái Nhất, nay quyết chiến còn chưa đến, ngươi là muốn sớm dẫn bạo Lượng Kiếp sao?" "Hừ!

Khoa Phụ cùng Hậu Nghệ giết chín cháu trai của Trẫm, thù này bất cộng đái thiên, dẫn bạo Lượng Kiếp thì sao?" Đông Hoàng Thái Nhất một tay nâng Hỗn Độn Chung, tử kim đế bào bay phất phới, Thời Gian Trường Hà cùng Vận Mệnh Trường Hà dưới chân y, bộc phát ra tư thái uy áp vạn cổ bá đạo vô địch.

Lúc này khắc này.

Tất cả Thần Thoại Đại La đang mật thiết chú ý thấy kịch bản thay đổi, từng người vô cùng hưng phấn. 'Mỗi Đạo Kỷ đều là kịch bản giống nhau, sớm đã xem chán rồi, nay cuối cùng cũng có chút không giống, mau đánh nhau đi!' 'Đạo' của Đông Hoàng Thái Nhất lại cường đại, thực lực của y e rằng đã có thể đối kháng trực diện với Tam Thanh rồi chứ?

Nếu là trực diện khai chiến với Hậu Thổ Nương Nương, lại sẽ có kết cục như thế nào đây?' 'Đạo Kỷ này Hậu Thổ Nương Nương là 'Bàn Cổ', Đông Hoàng Thái Nhất muốn đại chiến với nàng sẽ chịu áp chế nhất định, nếu thật sự quyết chiến, chỉ có thể để Hồng Hoang nghịch chuyển Hồng Mông Hư Vô, hoặc tiến hành quyết chiến ở các

chiều không gian thời không khác nhau mới có thể thấy rõ!' "Sát!" Đông Hoàng Thái Nhất uy áp vạn cổ, trực tiếp thúc đẩy Hỗn Độn Chung, lấy Đại Đạo của bản thân trấn sát về phía tất cả Tổ Vu.

Đông!

Tiếng Hỗn Độn Chung vang lên.

Trong quá khứ tương lai, ở các chiều không gian thời không khác nhau, Đông Hoàng Thái Nhất lấy sức một mình đối chiến mười một tôn Tổ Vu, chư thiên vạn giới cũng đều diễn hóa ra dị tượng đại chiến khủng bố.

Đế Giang, Huyền Minh đều không lưu thủ, đại chiến với Đông Hoàng Thái Nhất.

Không lâu sau.

Đế Tuấn, Phục Hy, Côn Bằng cũng đồng loạt gia nhập chiến trường, ở các chiều không gian thời không vô tận cùng Hồng Mông Hư Vô, tiến hành va chạm giữa Đại Đạo và Đại Đạo.

"Ha ha!

Xem thật gay cấn, quả nhiên chỉ có kịch bản khác biệt mới sảng khoái hơn!" "Tiếp theo nếu Nữ Oa Nương Nương cùng Hậu Thổ Nương Nương tự mình hạ tràng, vậy thì càng hay hơn nữa!" Thần Thoại Đại La nhất chứng vĩnh chứng, siêu thoát vĩnh hằng.

Dù là Thần Thoại Đại La chứng đạo bằng cách đi 'Đạo' của người khác, bọn y tối đa chỉ có thể bị áp chế hoặc bị đánh bại, không cách nào bị người khai sáng Đại Đạo trấn áp cùng phong ấn.

Dù bị đánh bại, cũng bất quá chỉ là mất chút thể diện mà thôi.

Rất nhiều Thần Thoại Đại La cũng không để ý.

Nhưng đối với Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn, Nữ Oa Nương

Nương, Hậu Thổ Nương Nương, Đế Giang, Huyền Minh những Thần Thoại Đại La đỉnh cấp này mà nói, tuyệt đối không cho phép 'Đạo' của mình bị người khác đánh bại!

Tô Thần thấy bọn y triển khai 'Đại Đạo Chi Chiến' của Thần Thoại Đại La chân chính, hai mắt y sáng rực.

Đông Hoàng Thái Nhất bá đạo, Đế Tuấn hoàng đạo, Đế Giang không gian tốc độ chi đạo, Chúc Dung hỏa đạo, Cộng Công thủy đạo, Huyền Minh vũ đạo, Chúc Cửu Âm thời gian đại đạo. .....

"Đây mới chính là Thần Thoại Đại La chân chính a!" Các chiều không gian thời không khác nhau, quá khứ tương lai khác nhau, đối chiến giữa Đại Đạo và Đại Đạo, tiêu diệt tất cả 'vật chất', chỉ còn 'Đạo' vĩnh tồn.

"Chư vị đạo hữu, nên dừng tay!" Một đạo Đại Đạo Âm ôn hòa đạm nhiên vang lên, khiến tất cả Thần Thoại Đại La đều không nhịn được đồng loạt nhìn về phía Côn Luân.

Đạo Tổ ra mặt hòa giải!

Yêu tộc Thiên Đình có thể không nể mặt Vu tộc, nhưng nhất định phải nể mặt Đạo Tổ.

Vu tộc do Hậu Thổ chưa mở lời, thấy Yêu tộc bắt đầu kiềm chế, thế là bản thân cũng dừng lại.

"Kể từ khi Đạo Tổ đã lên tiếng, vậy Trẫm đương nhiên sẽ nể mặt này, bất quá Khoa Phụ nhất định phải dựa theo kịch bản đã định trước mà kết thúc!" Chưa đợi Đế Giang trả lời, Đại Đạo Âm của Hậu Thổ vang vọng khắp Hồng Hoang, ngữ khí tràn đầy vẻ không cho phép nghi ngờ.

"Hậu Thổ, ngươi đừng tưởng Đạo Kỷ này ngươi là 'Bàn Cổ' mà có thể tự ý sửa đổi kịch bản, cùng lắm thì trực tiếp lật bàn nghịch

chuyển Hồng Mông Hư Vô, tất cả đều làm lại từ đầu!" Đế Tuấn hai mắt xuyên qua trùng trùng thời không, nhìn về phía Địa Phủ.

Kịch bản Hồng Hoang là do tất cả các Thần Thoại Đại La đều nhận khả và chấp hành, nếu Hậu Thổ dựa vào thân phận 'Bàn Cổ' mà tùy tiện thay đổi, mượn một số 'tiểu thế' làm suy yếu ảnh hưởng lực của Yêu tộc mình, thì y sẽ không đồng ý.

"Hậu Thổ, ngươi cũng biết Bản cung là 'Bàn Cổ' của Đạo Kỷ này?

Đạo Kỷ trước Nữ Oa dựa vào 'Bàn Cổ' sửa đổi kịch tình tiểu thế, sao không thấy ngươi nhảy ra nói tất cả đều làm lại từ đầu?" Đạo Thân của Hậu Thổ trong nháy mắt xuất hiện trên Hồng Mông Thiên Khung, minh hoàng sắc đạo y của nàng bay phất phới, toàn thân tản mát ra một loại tư thái bá khí vô địch.

Điều này...

Nghe lời Hậu Thổ nói, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy, Côn Bằng và các Thần Thoại Đại La Yêu tộc khác đều trầm mặc, Đạo Kỷ trước Nữ Oa Nương Nương khi làm 'Bàn Cổ', cũng từng sửa đổi một số kịch bản tiểu thế.

Lần này Hậu Thổ làm 'Bàn Cổ', nàng sửa đổi một số kịch bản tiểu thế thì dựa vào cái gì mà không được phép?

"Hừ!

Về Thiên Đình!" Đối mặt với Hậu Thổ bá đạo thánh khiết, Đế Tuấn tụ tay vung lên, Hà Đồ Lạc Thư khẽ chuyển động, Đại Đạo thần lực bàng bạc kéo thời không Hồng Hoang về cảnh tượng khi cửu đại Kim Ô Thái Tử vẫn lạc.

Đợi sau khi tất cả Yêu tộc hạch tâm rời đi, Khoa Phụ đến trước mặt Hậu Thổ, ngượng ngùng gãi đầu.

"Đa tạ Nương Nương!" Cuộc Vu Yêu đại chiến lần này, không

những khiến Đạo Tổ ra mặt hòa giải, mà còn suýt chút nữa dẫn đến việc đối phương triệt để lật bàn.

Nếu thật sự làm lại từ đầu, thì đối với Hậu Thổ tôn 'Bàn Cổ' này mà nói, tổn thất thực sự là quá lớn quá lớn!

"Vô phương!" Hậu Thổ đạm mạc phất tay, cũng không quá để trong lòng.

Nếu Yêu tộc thật sự dám lật bàn, thì nàng là 'Bàn Cổ' của Đạo Kỷ này, cũng nhất định phải khiến Yêu tộc trả giá đắt vô cùng mới được!

Giao đàm một phen.

Hậu Thổ đối với 'kịch bản Vu Yêu' đưa ra một số an bài, sau đó trở về Địa Phủ.

Côn Luân.

Thái Thanh Cung.

Tam Thanh tề tụ trong đại điện, thưởng thức linh trà do chính tay mình pha, nghĩ đến cuộc đại chiến vừa rồi giữa Vu Yêu nhị tộc, suýt chút nữa trực tiếp lật đổ toàn bộ bàn cờ, trong lòng có chút bất đắc dĩ.

Khó khăn lắm mới khiến tất cả Thần Thoại Đại La nhận khả 'kịch bản Hồng Hoang', thêm vào sức hấp dẫn của 'Tiên Thiên Ngũ Thái' cùng 'Thái Cực' đạo nghĩa, bọn y vốn cho rằng tất cả mọi người đều có mục tiêu phấn đấu.

Nhưng hiện tại xem ra, cũng không dễ dàng như vậy a!

"Đại huynh, nay đông đảo Thần Thoại Đại La đều không được như ý, Đạo Môn, Yêu tộc, Vu tộc của chúng ta lại vững vàng nắm giữ 'Bàn Cổ' trong tay, các thế lực khác rất khó giành được một lần." "Nếu cứ kéo dài như vậy, 'kịch bản Hồng Hoang' mà chúng ta vất vả lắm mới chế định, e rằng cuối cùng sẽ phải bị lật đổ làm lại a!" Ánh

mắt Nguyên Thủy Thiên Vương có chút lo lắng.

"Nhị huynh lo lắng cực kỳ có khả năng sẽ trở thành hiện thực, từ việc Chí Cao Hồng Hoang của chúng ta xuất hiện ngày càng nhiều xuyên việt giả là có thể thấy được, hơn nữa rất nhiều đạo hữu đều chủ động trầm tịch rơi vào 'Thất Ngã Chi Kiếp', nếu cứ kéo dài như vậy, e rằng sẽ lại một lần nữa rơi vào Đại Đạo Chi Chiến vô tận." Linh Bảo Thiên Tôn nói xong, y khẽ vươn tay vẫy một cái, liền rút hệ thống của một xuyên việt giả môn hạ mình ra, sau đó đặt vào thế giới mà mình khai tịch.

"Nhị đệ, Tam đệ, dù chúng ta nguyện ý để tất cả đạo hữu lần lượt đảm nhiệm 'Bàn Cổ', nhưng các thế lực đỉnh cấp như Vu Yêu nhị tộc chưa chắc đã đồng ý a!" "Điều quan trọng nhất là, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn, Nữ Oa, Phục Hy, Hậu Thổ, Huyền Minh những đạo hữu này, đối với Đại Đạo của bản thân đã đạt đến một cảnh giới hoàn toàn mới, đều có hy vọng đột phá đến cảnh giới 'Thái Cực', thì làm sao có thể dễ dàng nhường thân phận 'Bàn Cổ'?" Đạo Đức Thiên Tôn khẽ nhíu mày.

"Lợi ích liên quan đến 'Bàn Cổ' thực sự là quá nhiều, dù là Đạo Môn của Ngô, cũng có vô số Thần Thoại Đại La muốn tranh giành, một khi để Ma Môn, Phật Môn cùng các Thần Thoại Đại La của các thế lực nhỏ khác luân phiên đảm nhiệm, thì đến bao giờ mới đến lượt mình?" "Nói cho cùng, Tam Thanh chúng ta đều chưa chân chính bước vào 'Thái Cực Cảnh', nếu thật sự bước vào 'Thái Cực Cảnh', liền có thể xác định 'Tiên Thiên Ngũ Thái' mà chúng ta suy diễn trước đây là chân chính tồn tại, tất cả đạo hữu đều có mục tiêu mới." "Thậm chí dưới thực lực tuyệt đối, cũng có thể có những quyết đoán thực sự nhất ngôn cửu đỉnh!" Đạo Đức Thiên Tôn tuy được tôn xưng là 'Đạo Tổ', nhưng thực lực của y bất quá chỉ là tồn tại tiếp cận 'Thái Cực Cảnh' nhất mà thôi, vì phẩm hạnh cùng thực lực của bản thân, mới

được tất cả Thần Thoại Đại La kính trọng.

Chương 340

“Đại huynh nói có lý, chỉ cần chúng ta chân chính bước vào 'Thái Cực Cảnh', tất cả loạn tượng Hồng Hoang này đều có thể kết thúc!” Địa Phủ.

Luân Hồi Đại Điện.

Hậu Thổ (Bình Tâm) sau khi trở về, trực tiếp tìm đến Tô Thần.

Xoẹt!

Nàng khẽ vung bàn tay thon dài trắng nõn, hàng loạt 'hệ thống' đều lơ lửng trước mặt Tô Thần.

“Những 'hệ thống' này đều là do Vu tộc Ngô tích trữ trong vô số Đạo Kỷ, trong đó ẩn chứa vô số Đại La 'Đạo', nếu ngươi nhanh chóng luyện hóa chúng, đối với 'Đạo' của bản thân ngươi sẽ có lợi ích phi phàm!” Là tồn tại tự mình bồi dưỡng Tô Thần chứng đạo, Hậu Thổ có thể nói là người hiểu rõ nhất 'Luân Hồi Đại Đạo' của Tô Thần.

Bởi vậy nàng mới để y đảm nhiệm 'Xuyên Việt Quản Lý Giả', chính là hy vọng dùng những 'hệ thống' mà các xuyên việt giả trói buộc này để hoàn thiện thêm 'Đạo' của mình.

Dù sao những cái gọi là 'hệ thống' này, rất nhiều đều là do Đại La lấy một luồng 'Đạo Nghĩa' của bản thân chế định, sau khi luyện hóa có thể cảm ngộ 'Đạo' của đối phương.

Điều này đối với Tô Thần, một Thần Thoại Đại La vừa mới chứng đạo mà nói, thực sự là quá hữu dụng.

“Đa tạ đạo hữu!” Tô Thần không khách khí, trực tiếp thu những 'hệ thống' này lại.

“Giữa ngươi và Ngô hà tất phải nói lời cảm tạ?” Hậu Thổ nở nụ

cười tươi với Tô Thần, có một vẻ đẹp vạn đạo tề khai động lòng người, nàng chậm rãi đến gần, vươn tay sờ nhẹ lên má Tô Thần, sau đó chậm rãi mở lời.

“Hiện nay 'kịch bản Hồng Hoang' nhìn có vẻ rất tốt, nhưng cùng với sự diễn dịch của vô số Đạo Kỷ này, khiến rất nhiều thế lực cùng Thần Thoại Đại La bình thường đều cảm thấy không có hy vọng.” “Nếu cứ kéo dài như vậy, e rằng 'kịch bản Hồng Hoang' này sớm muộn gì cũng sẽ bị lật đổ, cuối cùng lại sẽ rơi vào 'Vạn Đạo Đại Chiến' ở Hồng Mông Hư Vô, hy vọng ngươi có thể trong khoảng thời gian này nhanh chóng đề thăng thực lực của mình.” “Như vậy, tương lai dù rơi vào 'Vạn Đạo Đại Chiến', ngươi cũng sẽ không bị các Thần Thoại Đại La khác nhắm vào, đồng thời còn có thể tranh thủ được quyền phát biểu tương ứng.” Mỗi một Thần Thoại Đại La đều là tồn tại Chí Cao Vô Thượng, 'Đạo' của bọn y cũng vậy.

Nếu thật sự khai khởi 'Vạn Đạo Đại Chiến', thì tất nhiên sẽ có 'Đạo' của một số người bị người khác đánh bại, dù bản thân sẽ không vì thế mà bị đánh giết thậm chí là phong ấn, nhưng lại sẽ khiến 'Đạo Tâm' của mình bị tổn thương.

Hậu Thổ không hy vọng Tô Thần rơi vào bước đường này.

Bá!

Khoảnh khắc tiếp theo.

Tô Thần không nói gì, mà là thuận thế nắm chặt bàn tay mềm mại của nàng, ôm chặt nàng vào lòng.

Hậu Thổ là Thần Thoại Đại La sinh ra.

Từ khi Hồng Mông Hư Vô thế giới bắt đầu sinh ra, nàng đã là tồn tại vô thượng nhất chứng vĩnh chứng, siêu thoát vĩnh hằng, ngồi ngang hàng với Nguyên Thủy Thiên Vương, Nữ Oa, Đông Hoàng Thái

Nhất.

Cùng với đại thế Hồng Mông Hư Vô thế giới biến hóa, Nguyên Thủy Thiên Vương là người đầu tiên khai tịch Hồng Hoang, cảm ngộ 'Thái Cực' đạo nghĩa, tất cả Thần Thoại Đại La đã tiến hành tranh đoạt thảm liệt vì thân phận 'Bàn Cổ'.

Vốn dĩ Thần Thoại Đại La là người khai sáng 'Đại Đạo', không có thất tình lục dục, vô tình vô ngã, nhưng cùng với việc chế định và diễn xuất 'kịch bản Hồng Hoang', đông đảo Thần Thoại Đại La đã tự ban cho mình 'tình cảm'.

Hậu Thổ dần dần trở thành một Thần Thoại Đại La có máu có thịt, có tất cả thất tình lục dục cùng tự ngã.

Tô Thần xuyên việt Trung Đoan Hồng Hoang, là do nàng một tay an bài, thậm chí 'Hậu Thổ' ở Trung Đoan Hồng Hoang, cũng được nàng ban cho một luồng Đại La Đạo Ấn, tuy nói là 'Ánh Chiếu Thân', nhưng cũng ẩn chứa ý thức của mình, nhận khả quan hệ đạo lữ của hai bên.

Bởi vậy.

Tô Thần chủ động ôm nàng vào lòng, nàng không những không cự tuyệt, ngược lại còn thuận thế ôm chặt eo y.

Mười Nguyên Hội vội vàng trôi qua.

Tô Thần trong khoảng thời gian này bế quan cảm ngộ các 'Đại Đạo' khác nhau được ẩn chứa trong hàng loạt 'hệ thống' này, mà 'kịch bản Vu Yêu Lượng Kiếp' cũng cuối cùng đã đến giai đoạn cuối cùng.

Thiên Đình Đế Hậu Hi Hòa vì muốn báo thù cho con trai, lấy một luồng Thái Âm Bản Nguyên chuyển thế thành 'Thường Nga', để nàng cùng Hậu Nghệ kết làm phu thê, sau đó lại hướng Tây Vương Mẫu cầu được một viên bất tử dược luyện chế trong lò Hoàng Trung, dùng

để dụ hoặc Thường Nga.

Thường Nga nuốt bất tử dược, trực tiếp bay về phía Thái Âm Tinh.

Hậu Nghệ săn bắn trở về thấy vợ như vậy, liền nghĩa vô phản cố đến Thái Âm Tinh, chuẩn bị giải cứu Thường Nga, nhưng bị Hi Hòa đã mai phục từ lâu trực tiếp xuất thủ trấn sát.

Chân thân cùng tàn hồn của y bị luyện chế thành 'Ngô Cương', cả ngày chặt cây quế trên nguyệt, gặp Thường Nga nhưng vĩnh viễn không thể nhận ra nhau.

"Hậu Nghệ, kết cục của ngươi thật thảm nha!" Khoa Phụ thấy kết cục của Hậu Nghệ, có chút hả hê, đồng thời lại tràn đầy tiếc nuối.

Tuy nói rõ ràng là 'kịch bản', nhưng kết cục của hảo hữu này thực sự là quá mức thê thảm, so với kịch bản trước đây của mình còn thảm hơn vô số lần.

Bởi vậy.

Sự bất mãn của y trong lòng đối với hảo hữu cũng dần dần tiêu tan.

"Trong 'kịch bản' trước đây Ngô bắn chết cửu đại Kim Ô Thái Tử, cứu vớt vạn linh Hồng Hoang khỏi nước sôi lửa bỏng, kịch tình cao trào đẳng cấp này, tổng phải trả một cái giá nào đó!" Trong lòng Hậu Nghệ cũng không có gì bất mãn, dù sao tương lai cái thân phận phụ 'Ngô Cương' của mình còn có kịch tình.

"Ngươi yên tâm, đợi Vu Yêu quyết chiến, Ngô sẽ xuất thủ cứu ngươi!" Khoa Phụ vỗ vỗ ngực, quyết định cứu giúp vận mệnh thê thảm của hảo huynh đệ mình.

"Khoa Phụ, ngươi đừng có làm loạn, nếu vì thế mà ảnh hưởng đến bố cục Đạo Kỷ này của Hậu Thổ Nương Nương, thì ngươi có

chết vạn lần cũng không đáng!" Hậu Nghệ rất rõ ràng.

Đạo Kỷ này Hậu Thổ Nương Nương là 'Bàn Cổ', phía sau có bố cục sâu xa, thậm chí còn liên quan đến việc nàng có thể đột phá 'Thái Cực Cảnh' hay không, nếu Khoa Phụ tự ý sửa đổi kịch bản dẫn đến Yêu tộc Thiên Đình lật bàn làm lại, thì hậu quả này y không thể gánh chịu nổi.

"Yên tâm, Ngô biết rõ trong lòng!" Ngay sau khi bọn y kết thúc giao lưu, Tô Thần cũng từ Địa Phủ tiến vào Hồng Hoang thế giới.

"Ừm?

Lại có xuyên việt giả gây chuyện?" Vừa tiến vào Hồng Hoang, Tô Thần mẫn cảm cảm nhận được Vu tộc xuất hiện một xuyên việt giả, y từ Bàn Cổ Đại Điện bước ra, toàn thân tản mát ra Đại Đạo thần lực ngập trời, chí cao thần thánh.

"Ngô nãi Đế Càn, là Tổ Vu thứ mười ba của Vu tộc, truyền thừa là 'Lực Chi Đại Đạo' của Phụ Thần!" "Ha ha!

Thập Tam đệ, ngươi cuối cùng cũng hóa hình xuất thế!" Đế Giang vô cùng nhiệt tình tiến lên vỗ vỗ vai y, suýt chút nữa khiến y đau đến nhe răng trợn mắt, y có chút khó tin nhìn về phía đại ca của mình.

"Mình đều đã đột phá 《Hồng Mông Cửu Chuyển》đến đỉnh phong đệ lục chuyển, thực lực tương đương Bán Bộ Hỗn Nguyên, sao còn không chịu nổi một chưởng của đại ca?" "Chúc mừng Thập Tam đệ hóa hình xuất thế!" "Chúc mừng Thập Tam đệ hóa hình xuất thế!" Câu Mang, Chúc Dung, Cộng Công và những người khác cũng đến Bàn Cổ Đại Điện, từng người 'cười' hoan nghênh Đế Càn xuất thế.

Sở dĩ không vạch trần thân phận xuyên việt giả của y, là vì Hậu Thổ đã chúc phúc trước, đồng thời còn định để y đi tặng cho Yêu tộc

Thiên Đình một số 'bất ngờ'.

"Bái kiến Đế Càn Tổ Vu!" "Bái kiến Đế Càn Tổ Vu!" Tất cả thành viên bình thường của Vu tộc thấy Vu tộc mình lại sinh ra một Tổ Vu mới, từng người hưng phấn tột độ, sắc mặt kích động.

Diễn kịch đương nhiên phải diễn cho đủ.

Thành viên Vu tộc bình thường đương nhiên không biết thân phận chân chính của Đế Càn, đều coi y là Tổ Vu chân chính đối đãi, mà các Tổ Vu khác là Thần Thoại Đại La, lại dưới sự an bài đặc biệt của Hậu Thổ, căn bản sẽ không vạch trần thân phận của y.

Tiếp theo.

Đế Càn bắt đầu tiến hành săn yêu.

Y sau khi xuyên việt đến Hồng Hoang trở thành Tổ Vu, còn trói buộc hệ thống 'Giết Địch Liền Biến Cường', chỉ cần chém giết một Yêu tộc, liền sẽ tăng cường một phần thực lực của bản thân.

Nếu đạt được một số con số đặc biệt, ví dụ như thủ sát, một trăm, một vạn, mười vạn, một trăm vạn, đều sẽ có ban thưởng mức độ khác nhau.

Có Tiên Thiên Linh Bảo, thậm chí là Hỗn Độn Chí Bảo!

"Đinh!" "Chúc mừng Chủ Nhân, thành công hoàn thành thủ sát, ban thưởng Tiên Thiên Chí Bảo Thí Thần Thương!" Đế Càn sau khi chém giết một tiểu yêu Thiên Tiên, trong não hải lập tức vang lên tiếng nhắc nhở ban thưởng của hệ thống, y trong một niệm liền lấy ban thưởng của mình ra.

Khi thấy Thí Thần Thương tản mát ra sát khí ngập trời trong tay, Đại Đạo Pháp Tắc khủng bố gia trì lên trên, ngưng tụ ra thương mang màu xanh lam sâu thẳm nhiếp nhân tâm thần, khiến y trong lòng kích động không thôi.

“Ha ha!

Lại là Thí Thần Thương đứng đầu sát phạt, tiếp theo Ngô muốn chế bá Hồng Hoang thì càng dễ dàng hơn rồi!” Là một xuyên việt giả quen thuộc đại thế Hồng Hoang, y đương nhiên biết kết cục cuối cùng của Vu Yêu Lượng Kiếp.

Sau khi xuyên việt thành Tổ Vu, y không những muốn thay đổi vận mệnh Vu tộc, đồng thời còn muốn xưng bá Hồng Hoang, quyền đả Hồng Quân, cước đá Tam Thanh, đồng thời còn muốn thu Nữ Oa Hậu Thổ toàn bộ vào hậu cung, sống cuộc sống mỹ hảo tả ôm hữu ấp.

“Đinh!

Chúc mừng Chủ Nhân, thành công đánh giết một trăm vạn thành viên Yêu tộc, ban thưởng một cái Đại Đạo Thánh Nhân Quả Vị!” Khi Đế Càn một lần nữa nghe tiếng ban thưởng của hệ thống, trực tiếp sướng khoái đại cười.

“Hệ thống, ban cho Ngô dung hợp Đại Đạo Thánh Nhân Quả Vị!” Không hề do dự.

Đế Càn trực tiếp lựa chọn dung hợp Đại Đạo Thánh Nhân Quả Vị, chuẩn bị trước tiên chứng đắc Đại Đạo Thánh Nhân mạnh nhất, sau đó lại xưng bá Hồng Hoang!

“Chúc mừng Chủ Nhân, Đại Đạo Thánh Nhân Quả Vị dung hợp thành công!” Nghe nhắc nhở của hệ thống, Đế Càn mẫn cảm cảm nhận được thực lực của mình bạo tăng ức vạn lần, phảng phất toàn bộ Hồng Hoang đều phải bị mình đạp dưới chân, loại cảm thụ vô địch đó, khiến y trong lòng bành trướng không thôi.

“Ngô là nên đến Địa Phủ thu Hậu Thổ trước, hay là trực tiếp giết lên Thiên Đình cướp Nữ Oa?” Đế Càn bắt đầu trầm ngâm.

“Trước tiên thay đổi vận mệnh Vu tộc, giành thắng lợi trong Vu

Yêu Lượng Kiếp, như vậy muốn thu phục Hậu Thổ sẽ càng dễ dàng hơn." Trở về Phụ Thần Đại Điện.

Y quả đoán báo cáo 'tin tốt' rằng mình đã chứng đắc Đại Đạo Thánh Nhân cho mọi người.

"Thập Tam đệ, kể từ khi ngươi đã chứng đắc Đại Đạo Thánh Nhân mạnh nhất, vậy tiếp theo Vu tộc của Ngô liền có thể thừa kế di chí của Phụ Thần, chúa tể Hồng Hoang, đến lúc đó do ngươi làm Chí Cao Vô Thượng Thiên Đế!" "Đúng đúng đúng, tiếp theo liền để vạn linh chúng sinh Hồng Hoang chiêm ngưỡng phong tư vô thượng của Thập Tam đệ Ngô, cũng để đám súc sinh lông vũ Yêu tộc kia thể nghiệm một chút cái gì gọi là tuyệt vọng!" "Hảo!" Dưới sự tâng bốc của Đế Giang và Chúc Dung, Đế Càn có chút quên mình, trực tiếp tay nắm Thí Thần Thương, giết thẳng lên Thiên Đình.

"Chư vị huynh trưởng, Huyền Minh tỷ tỷ, các ngươi đợi tin tốt của Ngô!" "Thập Tam đệ, ngươi là tuyệt vời nhất, Ngô đợi ngươi trở về nha!" Nữ thần khí chất băng sơn, thân hình yêu kiều vũ mị Huyền Minh nháy mắt với Đế Càn, lập tức khiến y suýt chút nữa quỳ rạp, sau đó hùng dũng khí ngang ngang xông thẳng lên Thiên Đình.

"Súc sinh lông vũ Yêu tộc, ra chịu chết!" Dưới sự chiếu cố 'cố ý' của Đế Giang và những người khác, Đế Càn thuận lợi giết đến Thiên Đình, một bộ dáng khí thôn hoàn vũ, bá khí vô địch.

Y tay cầm Thí Thần Thương, thương chỉ Thiên Đế Đế Tuấn trên Lăng Tiêu Bảo Điện, Đại Đạo Pháp Tắc khủng bố trong nháy mắt phúc diệt thương khung hoàn vũ, quán xuyên gia nguyên chư thiên, thời không vỡ nát, Thiên Đình tan vỡ.

"Xuyên việt giả này là đến gây cười phải không?" Tất cả Thần Thoại Đại La Yêu tộc nhìn Đế Càn bằng ánh mắt như nhìn kẻ ngốc, khiến y trong lòng tràn đầy không thoải mái.

Chưa đợi Đế Càn giết vào Nam Thiên Môn, y đã trực tiếp bị Cự Linh Thần trấn thủ ở đó một búa bổ xuống.

Xùy!

Lưỡi búa nhẹ bẫng nhìn không hề có chút lực công kích nào, thậm chí y xuất thủ còn dị thường chậm rãi, nhưng Đế Càn lại mẫn cảm cảm nhận được một loại đại khủng bố giáng lâm.

Ca sát!

Chân thân Tổ Vu kham sánh Tiên Thiên Chí Bảo của y, trong nháy mắt bị chém thành hai nửa.

"Điều này không thể nào!

Hệ thống, cứu Ngô!" Cảm nhận được tử vong giáng lâm, Đế Càn triệt để sợ ngây người, chỉ có thể cầu cứu hệ thống trói buộc trong não hải.

"Túc Chủ, ngài hiện nay đã là Chí Cao Vô Thượng Đại Đạo Thánh Nhân, toàn bộ Hồng Hoang thế giới không có bất kỳ ai là đối thủ của ngài, bởi vậy ngài không cần cố kỵ, vỗ chết tất cả thành viên Yêu tộc!" *&*@#¥ Đế Càn trong lòng một trận mắng chửi, sau đó chân linh bản nguyên của cả người y cũng trong khoảnh khắc bị chém thành tro bụi, hệ thống 'Giết Địch Liền Biến Cường' trong thức hải y cũng bốc ra một làn khói đen, tức thì tan thành mây khói.

"Xuyên việt giả ngu dốt, đây là Chí Cao Hồng Hoang khởi nguyên của vạn giới, thật sự cho rằng trói buộc một cái hệ thống là có thể vô địch rồi sao!" Cự Linh Thần khẽ lắc đầu, trong lòng tràn đầy khinh thường.

Ong!

Khoảnh khắc tiếp theo.

Thời không nghịch chuyển, Đế Càn vừa bị chém giết được phục sinh, sau đó trực tiếp bị câu dẫn đến trước mặt Tô Thần.

"Ngô không chết?" Đế Càn thấy đạo thân ảnh cực kỳ tôn quý trước mắt này, ánh mắt mờ mịt.

"Ngươi xuyên việt nhầm thế giới rồi, đây là Chí Cao Hồng Hoang!" Xét thấy y xuyên việt là thân phận Tổ Vu, Tô Thần để y chết một cách minh bạch, tay phải khẽ vẫy, rút hệ thống mà y trói buộc ra, sau đó gia tốc thời không, khiến y quay về cảnh tượng bị Cự Linh Thần chém giết.

Chương 341

“Tô Thần đạo hữu, bên Ngô đây cũng có xuyên việt giả cần ngươi đến xử lý!” Lúc này.

Truyền đến từ Thường Hi trên Thái Âm Tinh.

Bá!

Trong một niệm.

Tô Thần giáng lâm đến Thái Âm Tinh, thấy cây nguyệt quế thẳng tắp chọc trời, còn có Ngô Cương đang làm ma dương công.

“Bần đạo Thường Hi, kính chào Tô Thần đạo hữu!” “Kính chào Thường Hi đạo hữu!” Nhìn tiên tử áo trắng thanh lãnh tuyệt trần, hoàn mỹ vô hà trước mắt, Tô Thần trong lòng không khỏi âm thầm tán thán, sau đó trịnh trọng hành một lễ.

“Thường Hi đạo hữu, năm xưa Bần đạo tiến vào Chí Cao Hồng Hoang, còn nhờ tiên tử xuất thủ tương trợ!” Mình ở Trung Đoan Hồng Hoang thế giới đã xuyên việt đến, mấy lần tiến vào Chí Cao Hồng Hoang, bị một số Đại Đạo Ma Thần (Yêu thú) truy sát, Thường Hi từng xuất thủ giúp đỡ một lần.

“Tô Thần đạo hữu khách khí rồi, ngươi là người do Hậu Thổ đạo hữu tự mình coi trọng, lần đó dù không có Ngô giúp đỡ, ngươi cũng sẽ không gặp bất kỳ nguy hiểm nào.” Thường Hi khẽ cười hồi lễ, sau đó ra hiệu mời.

Hai người cùng nhau bước vào Quảng Hàn Cung, ngửi 'Đại Đạo thanh hương' từ trên người nàng truyền đến, Tô Thần hơi chậm lại mấy bước.

Bước vào đại điện.

Hai hàng tiên nữ thân tư diệu mạn, quốc sắc thiên hương đang múa lượn uyển chuyển, đồng thời có hai nữ đồng dâng lên các loại linh quả cùng quế hoa cao, cung nghênh Tô Thần ngồi xuống.

Tô Thần cầm một khối quế hoa cao bỏ vào miệng thưởng thức, lập tức cảm nhận được một đạo 'Thái Âm Đại Đạo' bàng bạc trực tiếp nhập vào linh hồn, phảng phất có thể tẩy rửa chân linh của bản thân vậy, khiến người ta sảng khoái không thôi.

"Không hổ là Tiên Thiên Nguyệt Quế, tiên tử thật sự có tài nghệ cao siêu!" Tô Thần mặt đầy tán thán.

Quế hoa là do Tiên Thiên Linh Căn Nguyệt Quế dựng dục, ẩn chứa Thái Âm Đại Đạo tinh thuần, Thường Hi lại dùng 'Đạo' của bản thân chế tác quế hoa cao này, phát huy tất cả công hiệu đến đỉnh phong, một chút cũng không thua Nhân Sâm Quả của Trấn Nguyên Tử!

"Đạo hữu quá khen rồi!" Nghe Tô Thần khen ngợi, Thường Hi lộ ra một tia hoan hỉ.

"Thường Hi tiên tử, dựa theo 'kịch bản Hồng Hoang' thông thường, nàng không phải cùng Hi Hòa tiên tử cùng gả cho Đế Tuấn đạo hữu sao?

Sao lần này nàng lại sửa đổi kịch bản?" "Còn nhờ đạo hữu ngươi đã khai sáng cho Ngô." Thường Hi nói, ánh mắt thanh lãnh của nàng phóng ra thần thái kinh người.

"Ngươi trước đây xuyên việt đến Trung Đoan Hồng Hoang kia, chẳng phải đã an bài tỷ tỷ gả cho Đế Tuấn, Ngô làm chủ Thái Âm Tinh này sao?

Bởi vậy Ngô ở Đạo Kỷ này sửa đổi một chút 'kịch bản', cũng không có ai phản đối!" "Thì ra là thế!" Nghe lời Thường Hi nói, Tô

Thần khẽ gật đầu.

Y không ngờ mình lại còn có thể ảnh hưởng đến 'kịch bản' của Đạo Kỷ này, thật đúng là vô tâm cắm liễu liễu lại xanh.

"Đúng rồi, tiên tử ngươi trước đó truyền âm cho Ngô về xuyên việt giả là chuyện gì thế?" "Chà, ở kia!" Thường Hi khẽ vươn tay chỉ, dưới cây nguyệt quế có một con Thỏ Ngọc đang run rẩy.

Thỏ Ngọc vốn dĩ đã hóa hình, nhưng vì Thường Hi xuất thủ, nên nàng đã giam cầm nó dưới cây nguyệt quế, nó trói buộc một cái 'hệ thống Thôn Phệ', có thể thôn phệ vạn vật để cường đại bản thân.

Nhưng khi nó muốn thôn phệ Tiên Thiên Linh Căn Nguyệt Quế Thụ trên Thái Âm Tinh, hai cái răng cửa lớn trực tiếp vỡ nát, cảnh tượng đó khiến tất cả mọi người đều không nhịn được cười.

Xoẹt!

Tô Thần vươn tay vẫy một cái, trực tiếp rút 'hệ thống Thôn Phệ' mà Thỏ Ngọc trói buộc ra, sau đó giao con Thỏ Ngọc này cho Thường Hi tự mình xử lý.

Khi thấy dưới cây nguyệt quế còn có một Ngô Cương đang làm ma dương công, y liền dùng thần thông đưa một ít quế hoa cao cùng quế hoa nhưỡng đến trước mặt y.

"Tô Thần đạo hữu, ngươi ngược lại thật biết hưởng thụ, đi đến đâu cũng có người quen!" Ngô Cương trong lòng tràn đầy đố kỵ.

Y ở Thái Âm Tinh lâu như vậy, từng cũng muốn kết giao với Thường Hi tiên tử, nhưng người ta căn bản không thèm để ý đến mình, nay Tô Thần đến Thái Âm Tinh, Thường Hi lại đối với y nhiệt tình như vậy, sự chênh lệch này, thật sự là quá đả kích người rồi!

Tô Thần chưa chứng đạo Thần Thoại Đại La, đã được Thường Hi chú ý, thậm chí trong một lần y tiến vào Chí Cao Hồng Hoang gặp

nguy cơ còn xuất thủ tương trợ, có thể nói là đã tận mắt chứng kiến y quật khởi.

Đối với những gì y đã làm trong Trung Đoan Hồng Hoang, Thường Hi không những biết rõ mồn một, đồng thời còn vô cùng thưởng thức.

Bất quá, nàng khác với Nữ Oa, không lưu lại một tia 'Đại La Đạo Ấn' trên ánh chiếu thân của mình, nên ánh chiếu thân kia có tình cảm ràng buộc với Tô Thần, nhưng bản thân nàng thì không.

Giờ đây, Vu Yêu Lượng Kiếp sắp bùng nổ, kịch bản thuộc về nàng cũng sắp kết thúc, bởi vậy trước khi kết thúc, nàng muốn thân cận với Tô Thần một phen, biểu đạt thiện ý của mình.

Trong lòng Thường Hi rất rõ.

Tô Thần có thể trong một cơ duyên khai sáng 'Luân Hồi Đại Đạo', chứng đạo Thần Thoại Đại La, tiềm lực tương lai tất nhiên có thể sánh ngang Đạo Tổ, sớm kết một thiện duyên cũng có lợi cho bản thân.

Rời khỏi Thái Âm Tinh.

Tô Thần cưỡi một đóa tường vân trắng, ung dung tự tại đi về phía Hồng Hoang, đột nhiên cảm nhận được Yêu tộc lại xuất hiện thêm vài vị xuyên việt giả, hơn nữa Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất bọn họ đều ôm thái độ xem kịch mà hết lòng phối hợp, giống như Vu tộc trước kia.

Một tiếng "Đinh!" vang lên: "Chúc mừng túc chủ đã ràng buộc 'Liệp Vu liền mạnh lên hệ thống', ban thưởng gói quà tân thủ lớn nhất một phần!" Khi Bạch Trạch mở mắt, trong thức hải đã vang lên tiếng nhắc nhở trong trẻo của hệ thống.

"Ta… ta đây là xuyên việt đến Hồng Hoang thế giới?" Là một

người yêu thích truyện mạng ở mức độ vừa, Bạch Trạch đối với việc xuyên việt không hề xa lạ.

Căn cứ vào nhắc nhở của hệ thống, y đã xuyên việt đến Hồng Hoang thế giới, hơn nữa còn xuyên thành quân sư Bạch Trạch, đứng đầu Thập Đại Yêu Thần!

Bạch Trạch vốn là Thần Trí Tuệ, được Thiên Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất vô cùng coi trọng.

Hay tin mình xuyên thành Tiên Thiên Thần Thai Thánh Thú Bạch Trạch đồng danh đồng tính, y vui mừng khôn xiết, nhưng khi biết giờ đây đang ở thời điểm tiền tịch quyết chiến của Vu Yêu Lượng Kiếp, nội tâm Bạch Trạch tràn ngập khẩn trương.

"Dựa theo đại thế Hồng Hoang thông thường, Bạch Trạch là quân sư Thiên Đình Yêu tộc, y giúp Đế Tuấn chủ đạo 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận', cuối cùng vẫn lạc trong quyết chiến lượng kiếp." "Giờ đây ta xuyên việt đến, tất phải thay đổi vận mệnh của mình!" Bạch Trạch mở mắt, quan sát đại điện khí thế hùng vĩ, nguy nga tráng lệ này, lập tức nhớ đến mình vừa ràng buộc một hệ thống, hơn nữa còn phát ra gói quà tân thủ lớn.

"Hệ thống, mau mở gói quà tân thủ lớn cho ta!" "Chúc mừng chủ nhân, đạt được Hỗn Độn Chí Bảo Hỗn Độn Châu!" Nghe tiếng hệ thống trong trẻo vang lên trong thức hải, Bạch Trạch kích động nhảy cẫng lên.

"Hỗn Độn Châu!

Đây chính là cái được mệnh danh là 'cái ẩn mình đi trong Đại Đạo'!

Có kiện chí bảo này, lại thêm sự phụ trợ của hệ thống, vậy thì ta muốn nghịch thiên cải mệnh sẽ dễ dàng hơn nhiều!" Sau khi thuận lợi

luyện hóa Hỗn Độn Châu, Bạch Trạch có thể cảm nhận rõ ràng thiên cơ bị che lấp, hơn nữa còn có thể độn nhập vào bên trong Hỗn Độn Châu, ngay cả khi Đạo Tổ Hồng Quân đích thân xuất thủ cũng có thể chống đỡ, điều này khiến y thở phào nhẹ nhõm.

Tiếp đó, Bạch Trạch sau khi thích nghi với thân phận của mình, căn cứ vào nhiệm vụ hệ thống ban bố, chuẩn bị đích thân hạ giới săn giết Vu tộc, hoàn thành nhiệm vụ để nhận thưởng, từ đó đề thăng thực lực của mình!

Giờ đây thời gian còn lại cho y đã không nhiều, nếu không tranh thủ khoảng thời gian cuối cùng này để đề thăng, vậy thì y muốn lấy 'Vu Yêu Lượng Kiếp' mà chứng đạo sẽ không dễ dàng như vậy.

Khi y bước ra khỏi đại điện của mình, dùng thần thức truyền âm cho Đế Tuấn, để tránh bị nhìn ra sơ hở, sau đó hạ giới tiến vào Hồng Hoang.

Đúng lúc này, cảm nhận được Bạch Trạch bước ra khỏi Tam Thập Tam Thiên Thiên Đình, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nhìn nhau cười một tiếng.

Vài Nguyên Hội trước, Bạch Trạch đã chủ động phóng trục Nguyên Thần Đại La của mình, để lại 'Đại La Đạo Thân' giao cho hảo hữu Lục Ngô thao túng, tiện thể hoàn thành hí phân của y.

Ai ngờ trong Đạo Kỷ này, lại có xuyên việt giả xuyên thành Bạch Trạch, thậm chí hệ thống mà y ràng buộc cũng là do Đại Đạo của Bạch Trạch (bản thể) tự luyện hóa mà thành.

Mục đích của kẻ đứng sau điều này có thể tưởng tượng được!

"Đại ca, xuyên việt giả này lại có thể bằng 'Đạo' của Bạch Trạch mà xuyên đến, mục đích của y có chút không hề đơn giản!" "Ừm." Đế Tuấn khẽ gật đầu.

“Bạch Trạch giống như Hồng Vân trước kia, có thể kẻ đứng sau thao túng những xuyên việt giả này là một người, hoặc là cùng một thế lực, mục đích là để khơi mào trận quyết chiến chân chính giữa hai tộc Vu Yêu, từ đó thu lợi.” “Tiếp theo chúng ta cứ tĩnh khán hảo hí là được, kẻ đứng sau rồi sẽ lộ ra dấu vết!” Cùng với việc xuyên việt giả ngày càng nhiều, tất cả các Thần Thoại Đại La đỉnh cấp đều nhận thức được phía sau có một tấm lưới khổng lồ, liên kết chặt chẽ với các thế lực lớn, đồng thời cũng đang tính toán điều gì đó.

Sau khi Bạch Trạch bay ra khỏi Thiên Đình, y trực tiếp đi về phía Hồng Hoang lục địa.

Y không đi đến Vu tộc tổ địa Bất Chu Sơn, mà chọn săn giết Vu tộc từ ngoại vi, từ đó hoàn thành nhiệm vụ hệ thống.

Đúng lúc Bạch Trạch vừa hạ xuống một ngọn núi nguy nga, một đóa tường vân trắng chầm chậm bay tới, trên đó nằm một thân ảnh màu tím, trông có vẻ lười biếng và thảnh thơi.

“Bạch Trạch đạo hữu, có muốn uống một ngụm không?” Tô Thần khẽ đứng dậy, từ eo gỡ xuống hồ lô, mỉm cười mời Bạch Trạch.

“Ngươi nhận ra bản tọa ư?” Sắc mặt Bạch Trạch tràn ngập cảnh giác.

Y không ngờ, kẻ tu vi trông chỉ ở cảnh giới Đại La Kim Tiên thấp kém trước mắt này, lại nhận ra mình, nhưng sao bản thân mình lại không có chút ấn tượng nào về y?

“Hừ!

Kể từ khi ngươi dám làm hỏng chuyện tốt của bản tọa, vậy thì ngươi hãy đi chết đi!” Giờ đây thời gian còn lại cho y đã không nhiều, Bạch Trạch không muốn phát sinh chi tiết ngoài ý muốn, sau khi chém giết kẻ thấp kém này, sẽ không ai biết mình chuyên môn đến săn giết

Vu tộc.

"Oanh!" Chỉ thấy Bạch Trạch trong nháy mắt dùng Đại Đạo của mình trấn áp cả phương trời, tất cả không gian trong thiên địa đều hóa thành Đại Đạo lợi nhận, năng lượng khủng bố này vô thủy vô chung, dường như hủy diệt Trường Hà Thời Gian và Trường Hà Vận Mệnh, xé nát tất cả, hủy diệt tất cả!

"Tâm tư vẫn còn quá độc ác a!" Tô Thần khẽ lắc đầu, mở nắp hồ lô ngẩng đầu uống một ngụm linh tửu, hương rượu Đại Đạo nồng đậm tràn ngập cả phương thiên địa, dường như đối với công kích khủng bố của y căn bản không chút để ý.

"Kẹt kẹt." Chỉ thấy xung quanh thân thể Tô Thần xuất hiện ức vạn lợi nhận không gian, hóa thành hắc động hoàn toàn nuốt chửng y.

Cả phương trời đã bị phong tỏa, thời không thiên địa đều bị cắt nát, tan nát hủy diệt, Tô Thần một Đại La Kim Tiên bé nhỏ này, căn bản không có cơ hội chạy thoát!

Đúng lúc Bạch Trạch chuẩn bị tìm kiếm thành viên Vu tộc gần đó, y đột nhiên nhìn thấy Đại Đạo thần thông khủng bố kia hủy diệt thời không vận mệnh, thậm chí hủy diệt cả thương khung vũ trụ, nhưng đối phương lại bất động mảy may.

Tô Thần uyển nhược một tòa Bất Chu Sơn chống trời đạp đất, mặc cho gió thổi mưa quất, địa hỏa thủy phong xâm thực, đều chẳng làm gì được y dù chỉ một sợi tóc.

"Sao... sao có thể?!" Bạch Trạch trừng lớn hai mắt, lộ ra vẻ khó tin.

Mình đã là Đại Năng Chuẩn Thánh hậu kỳ, Tô Thần trước mắt chẳng qua là một Đại La Kim Tiên bé nhỏ, làm sao có thể chịu đựng được một kích chí cường của mình?

“Ta cũng là một xuyên việt giả!” Tô Thần mỉm cười với y, hữu thủ khẽ chỉ.

Trong nháy mắt, một nỗi đại khủng bố giáng lâm.

Bạch Trạch lập tức thôi động Hỗn Độn Châu vừa mới có được, chân thân độn nhập vào bên trong.

“Hỗn Độn Châu ư?

Ta cũng có đó!” Ngay khi lời Tô Thần vừa dứt, Bạch Trạch bị cưỡng ép kéo ra khỏi Hỗn Độn Châu, ‘Liệp Vu liền mạnh lên hệ thống’ ràng buộc trong thức hải cũng bị rút ra.

“Xì xì!” Từng luồng bạch mang lóe lên, tản mát ra khí tức Đại Đạo thần thánh vĩnh hằng.

“Ngươi vẫn nên về Thiên Đình đi!” Tô Thần nắm chặt viên tinh thạch màu trắng này, tùy tay vung lên liền khiến phương thiên địa thời không bị tịch diệt này nghịch tố, trở lại dáng vẻ sinh cơ bừng bừng như trước.

Còn ‘Đại La Đạo Thân’ của Bạch Trạch, cũng bị một luồng năng lượng Đại Đạo bao bọc, trực tiếp truyền tới Lăng Tiêu Bảo Điện Thiên Đình, do Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đích thân xử lý.

Thấy xuyên việt giả Bạch Trạch này ra trận chưa thành công đã mất mạng, Đế Tuấn khẽ lắc đầu, sau đó giao Đại La Đạo Thân của y cho Lục Ngô chưởng quản.

Cùng với sự trôi đi của thời gian, Tô Thần, ‘xuyên việt quản lý giả’ này, tận chức tận trách, đã thu được hàng ngàn ‘hệ thống’, trong đó có một số là do cùng một Đại Đạo chế định, một số thì khác.

“Vu Yêu quyết chiến bắt đầu!” Thấy ánh sáng tinh thần ngập trời bùng phát giữa thiên địa, ức vạn Đại Đạo thần mang trải rộng đạo lý thiên địa, diễn hóa luân hồi vũ trụ, Tô Thần ngẩng đầu nhìn ‘Chu

Thiên Tinh Đấu Đại Trận', sau đó quay về Luân Hồi Đại Điện của mình.

"Vu!" "Vu!" "Vu!" Tiếng trống tập hợp Vu tộc vang vọng Hồng Hoang.

Sát khí ngập trời quét sạch cả thiên địa, khiến vô số sinh linh trong nháy mắt mất đi thần trí, sau đó căn cứ vào nhân quả tuyến của mình, bắt đầu trải qua thanh tẩy lượng kiếp.

"Sát!" "Sát!" Từng Đại Vu đỉnh cấp hóa thân thành cự nhân ngập trời, bọn họ tay cầm Vu Khí của mình, hoặc vác cờ xí, từ Bất Chu Sơn trực tiếp sát lên Thiên Đình.

Chương 342

Mưa máu trút xuống như thác đổ, thi thể rơi đầy trời hình thành từng tòa thi sơn huyết hải.

Thiên Đình Yêu tộc cũng sớm có đối sách.

Ức vạn tinh anh dẫn dắt thiên binh thiên tướng, tập hợp theo các trận pháp của mình, sau đó do chủ trận giả chém giết các thành viên Vu tộc xông lên Thiên Đình, hai bên bắt đầu cuộc tàn sát thảm khốc.

"Ong!" Đúng lúc này, từ Bàn Cổ Đại Điện ở Bất Chu Sơn bước ra một cự nhân chống trời đạp đất, trong nháy mắt toàn bộ núi sông, biển đảo, ức vạn tinh thần trong thế giới Hồng Hoang đều đồng loạt chấn động, như đang hoan hô, như đang sùng bái.

"Diệt vong Thiên Đình, chính là hôm nay!" "Ngô chính là dòng chính Phụ Thần, đương nhiên phải vì Phụ Thần quản lý Hồng Hoang!" Pháp chỉ uy nghiêm lạnh lùng của Đế Giang trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ thế giới Hồng Hoang, khiến cả thế giới đều đồng loạt rung động.

"Vút!" Khoảnh khắc tiếp theo, ánh sáng tinh thần trên trời đại thịnh, lấy Thái Dương và Thái Âm hai đế tinh làm then chốt, giao cảm liên kết ức vạn tinh thần Hồng Hoang, bùng phát ra tinh thần chi lực ngập trời và Đại Đạo thần quang.

"Đông!" Tiếng Hỗn Độn Chung vang vọng khắp Hồng Hoang.

Hào quang ngũ sắc chiếu rọi chư thiên, thánh uy Hỗn Độn chấn nhiếp thiên vũ!

Đông Hoàng Thái Nhất đầu đội Hỗn Độn Chung, hóa thân thành đấng Hoàng giả vô thượng bao quát thiên địa, chúa tể chúng sinh, đôi

mắt bắn ra hai đạo Đại Đạo thần quang vàng rực, xuyên thấu chư thiên vạn vật.

"Sát!" Không có bất kỳ lời thừa thãi nào, Đế Giang thao túng Bàn Cổ Chân Thân, hai tay nắm hư ảnh Khai Thiên Thần Phủ, trực tiếp giáng xuống Đông Hoàng Thái Nhất bá đạo vô địch.

"Ong!" Hỗn Độn Chung bùng phát vô tận Hồng Mông Huyền Hoàng chi khí và Đại Đạo vĩ lực khủng bố, hình thành một thế giới chí cao vô thượng, y muốn chính diện đỡ lấy một Phủ chí cường này của Bàn Cổ Chân Thân.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Thiên khung sụp đổ, đại địa nứt toác.

Từng Đại Thiên Thế Giới thậm chí Vĩnh Hằng Đại Thế Giới đồng loạt tan vỡ.

Toàn bộ Chí Cao Hồng Hoang, địa hỏa thủy phong khủng bố tràn ngập, một cảnh tượng tận thế giáng lâm.

Tô Thần lặng lẽ quan sát chiến trường, nhìn hai tộc Vu Yêu dốc toàn lực biểu diễn khoảnh khắc huy hoàng cuối cùng của 'Vu Yêu quyết chiến', cảm ngộ 'Đạo' của bọn họ, nội tâm thu hoạch không nhỏ.

Đông Hoàng Thái Nhất không hổ là Thần Thoại Đại La chí cường, dưới sự liên thủ của mười hai Thần Thoại Đại La, vậy mà vẫn có thể chống cự.

Cùng với sự trôi đi của thời gian, 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' và 'Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận' bị phá, 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' cũng vì Hình Thiên, 'Bán Bộ Tổ Vu' khó duy trì mà tự động tan vỡ.

Hai bên tiến hành quyết chiến 'thảm khốc' nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất một mình chống lại sáu Tổ Vu, Đế Tuấn đối chiến Huyền Minh và Chúc Dung, Phục Hy, Côn Bằng, Hi Hòa đều tìm được đối thủ của mình.

"Đông Hoàng Thái Nhất, hãy chết đi cho bản Tổ Vu!" Cú Mang mắt đỏ ngầu vì sát khí, thấy Đông Hoàng Thái Nhất với Hỗn Độn Chung công thủ vẹn toàn đã trọng thương đệ thập nhị, quyết nhiên khởi động tự bạo, chuẩn bị cùng y đồng quy vu tận.

"Oanh long long!" Một Tổ Vu tự bạo, sự phá hoại có thể nói là mang tính hủy diệt.

Lăng Tiêu Bảo Điện Thiên Đình cùng vô số quỳnh lâu ngọc vũ, đình đài thủy tạ, trong khoảnh khắc đã nổ tung thành tro bụi.

"Mau chết đi cho Trẫm!" Đông Hoàng Thái Nhất tóc tai bù xù, khóe miệng chảy máu, cả người trông như điên cuồng.

Y điên cuồng thôi động Hỗn Độn Chung của mình, cận chiến vật lộn với các Tổ Vu khác, liên tiếp chém giết hai Tổ Vu.

"Oanh!" "Oanh!" Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Cường Lương ba Tổ Vu trong tuyệt vọng đã liên thủ vây công Đông Hoàng Thái Nhất, ăn ý tự bạo, cùng Đông Hoàng Thái Nhất đồng quy vu tận.

"Nhị đệ!" Đế Tuấn thấy cảnh này, bi thống gào lên một tiếng, dùng thế lấy mạng đổi mạng mà diệt sát Chúc Dung.

Hi Hòa quan tâm Đế Tuấn, hai vợ chồng liên thủ tác chiến, bị Huyền Minh trong lúc tuyệt vọng cực độ tự bạo mà đồng quy vu tận.

Côn Bằng thấy thế chẳng lành, mang theo Hà Đồ Lạc Thư của Đế Tuấn bay nhanh về Bắc Hải.

Cùng lúc đó, Phục Hy cũng thân chịu trọng thương, đúng lúc y bị Cộng Công diệt sát, một vị nữ thần thánh khiết, tao nhã, phong tư tuyệt thế giáng lâm.

“Huynh trưởng!” Nữ Oa trực tiếp xuất thủ bảo vệ Phục Hy.

“Vút!” Chỉ thấy thời không nổi lên gợn sóng nhàn nhạt, từ trong hắc động giáng lâm một thân ảnh hoàn mỹ vô khuyết, phong hoa tuyệt đại, chính là Địa Đạo Chi Chủ Hậu Thổ Nương Nương!

“Nữ Oa, ngươi còn muốn thay đổi kịch bản nữa sao?” “Hừ!

Hậu Thổ, ngươi ta đại chiến một trận, phân định thắng bại rồi hãy nói!” Nữ Oa trong Đạo Kỷ trước, khi thân là ‘Bàn Cổ’, đã thay đổi kịch bản Hồng Hoang, nàng bảo vệ huynh trưởng Phục Hy của mình, rồi đích thân đưa y tiến vào luân hồi chuyển thế.

Đạo Kỷ này Hậu Thổ là ‘Bàn Cổ’, đương nhiên không cho phép nàng lại thay đổi kịch bản.

“Lại đánh nhau rồi!” Vô số Thần Thoại Đại La mật thiết quan chiến, thấy Hậu Thổ và Nữ Oa lại một lần nữa đối đầu, từng người không những không có vẻ bất ngờ, trái lại còn tràn đầy kích động và chờ mong.

Là các Thần Thoại Đại La đỉnh cấp nhất Hồng Hoang, ân oán giữa bọn họ đã kéo dài vô số Đạo Kỷ, chưa từng phân định thắng bại, thậm chí khi chế định kịch bản Hồng Hoang, cũng giành được những thân phận không tầm thường.

Giờ đây hai người đại chiến trong Vu Yêu quyết chiến, đương nhiên khiến người ta vui vẻ mà xem kịch vui.

Chỉ thấy Hậu Thổ và Nữ Oa đã khai chiến Thần Thoại Đại La chân chính, trong Hồng Mông Hư Vô, trong Hồng Hoang, trong Phong Thần, trong Vu Yêu, trong Hung Thú, trong Long Hán Đại Kiếp, đều diễn ra đại chiến.

Các thời không khác nhau, các chiều không gian khác nhau, đều là cuộc chiến Đại Đạo của hai người, khiến người ta xem mà không

khỏi hô lớn đã mắt.

Theo kịch bản Vu Yêu, Nữ Oa với tư cách Thiên Đạo Thánh Nhân, không thể xuất thủ can thiệp lượng kiếp, còn Hậu Thổ với tư cách Địa Đạo Chi Chủ, thì phải bị hạn chế ở Địa Phủ, cũng không thể xuất thủ can thiệp vào lượng kiếp.

Giờ đây kịch bản Vu Yêu sắp kết thúc, Nữ Oa và Hậu Thổ đã xé rách kịch bản, khai chiến Đại Đạo quyết chiến, muốn phân định thắng bại trong Vu Yêu Lượng Kiếp.

Các Thần Thoại Đại La đã kết thúc hí phân như Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Giang, Chúc Dung, Nhục Thu, Huyền Minh, bọn họ sớm đã biết ân oán giữa Nữ Oa và Hậu Thổ, bởi vậy mười phần ăn ý không hề can thiệp vào.

Đây là cuộc chiến Đại Đạo của bọn họ, nếu có người gia nhập thiên vị, chỉ khiến đối phương coi thường!

Phục Hy cũng vậy.

Là huynh trưởng kết bái của Nữ Oa, y vô cùng hiểu rõ tính cách của kết bái muội muội này, dù lần này Nữ Oa vì mình mà thay đổi kịch bản, nhưng y cũng không thể can thiệp vào quyết chiến giữa hai người. 'Muội muội vẫn có chút quá ý khí dụng sự rồi, Đạo Kỷ này Hậu Thổ Đạo hữu là 'Bàn Cổ', nàng muốn thay đổi kịch bản, nhưng Hậu Thổ là người khai sáng Hồng Hoang, có thể gia trì ý chí bản nguyên thiên địa, sao có thể dễ dàng cho phép?' Phục Hy nét mặt có chút ưu lo.

Đạo Kỷ trước, muội muội Nữ Oa là 'Bàn Cổ', nàng đã cưỡng ép thay đổi một số tiểu thế trong Vu Yêu quyết chiến, cứu bản thân y ra, điều đó đã khiến Hậu Thổ Đạo hữu vô cùng bất mãn rồi.

Đạo Kỷ này Hậu Thổ là 'Bàn Cổ', nàng còn muốn thực hiện kịch

tình Đạo Kỷ trước, Hậu Thổ sao có thể nhẫn nhịn?

Đại Đạo vô hình, Đại Âm hi thanh.

Cuộc chiến Đại Đạo giữa Hậu Thổ và Nữ Oa đã lan đến toàn bộ Chí Cao Hồng Hoang, thậm chí là Chư Thiên Vạn Giới, vô số Đại Thiên Thế Giới thậm chí Vĩnh Hằng Thế Giới liên tiếp tan vỡ hủy diệt.

Ngay cả Chí Cao Hồng Hoang cũng bị hủy hoại triệt để.

Vô tận địa hỏa thủy phong, hắc động thời không nuốt chửng vũ trụ chư thiên, uyển nhược trở về Hỗn Độn, nghịch chuyển thành Hồng Mông Hư Vô.

"Nữ Oa, chịu chết đi!" Khi tất cả trở về Hồng Mông Hư Vô, Hậu Thổ hóa thân thành một cự nhân chống trời đạp đất, nàng gia trì ý chí 'Bàn Cổ', nắm giữ vĩ lực bản nguyên của Hồng Mông Hư Vô.

"Oanh!" Trong khoảnh khắc, toàn bộ thế giới Hồng Mông Hư Vô dường như ngưng trệ, tất cả Đại Đạo đều bị trấn áp.

"Vút!" Đúng lúc này, Phục Hy hết lòng bảo vệ muội muội đã trong nháy mắt tế xuất khai thiên chí bảo 'Phục Hy Họa' và linh bảo bẩm sinh 'Phục Hy Cầm' của mình, gia trì vĩ lực Đại Đạo của bản thân, cùng muội muội kháng cự Hậu Thổ.

"Phục Hy, đã ngươi sớm phá hoại quy củ, vậy thì đừng trách chúng ta!" "Lên!" Đế Giang, Huyền Minh, Chúc Dung, Hình Thiên, Khoa Phụ, Hậu Nghệ và các Thần Thoại Đại La Vu tộc khác đồng loạt tế xuất Tiên Thiên Linh Bảo của mình, trấn sát Phục Hy và Nữ Oa.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng, Lục Ngô, Thương Dương và các Thần Thoại Đại La Yêu tộc khác thấy vậy, vô cùng ăn ý đón lấy các Thần Thoại Đại La Vu tộc, triển khai cuộc quyết chiến

Đại Đạo thảm khốc.

"Hưu!" Chỉ thấy một thân ảnh tím cực kỳ tôn quý xuất hiện trên chiến trường, chính là Tô Thần chứng đạo kỷ nguyên này!

Tất cả các Thần Thoại Đại La thấy Yêu tộc và Vu tộc khai chiến quyết chiến chân chính, từng người ngồi xem kịch vui, thậm chí còn lấy ra một hộp ngọc đựng hạt dưa.

"Chư vị đạo hữu, các ngươi thật sự không muốn tuân thủ 'kịch bản Hồng Hoang' do tất cả đạo hữu chúng ta chế định sao?" Đạo Đức Thiên Tôn, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ đồng loạt giáng lâm ở trung tâm chiến trường, trong nháy mắt khiến toàn bộ Hồng Mông Hư Vô ngưng trệ.

"Bái kiến Đạo Tổ!" "Bái kiến Nguyên Thủy Thiên Tôn, bái kiến Thông Thiên Giáo Chủ!" Thấy Tam Thanh xuất hiện, các Thần Thoại Đại La Vu Yêu hai tộc đồng loạt thu hồi Tiên Thiên Linh Bảo của mình, chủ động hàn huyên hành lễ vấn an.

Tuy nói bọn họ đều có ân oán nhân quả với Đạo Môn, nhưng đối với phẩm hạnh của Tam Thanh, vẫn là từ tận đáy lòng công nhận, nếu không cũng sẽ không tôn xưng Đạo Đức Thiên Tôn Lý Nhĩ là 'Đạo Tổ'!

Hậu Thổ thấy Tô Thần hào không do dự đứng về phía mình ủng hộ mình, trong đôi mắt đẹp dâng lên một tia sáng, nàng đắc ý liếc Nữ Oa một cái, thấy nàng nét mặt dường như có chút phẫn nộ ghen tuông, nội tâm sảng khoái khôn cùng.

"Vút!" Nàng trong một niệm liền đến bên cạnh Tô Thần, chủ động tiến lên đưa bàn tay ngọc ngà thon dài ôm lấy cánh tay y, ra vẻ thần tiên quyến lữ, khiến vô số Thần Thoại Đại La sắc mặt biến đổi.

Đặc biệt là Nữ Oa.

Nàng làm sao cũng không ngờ Hậu Thổ lại khuất tôn hàng quý, chủ động thân mật với một Thần Thoại Đại La mới tấn cấp như vậy, thậm chí còn công khai tuyên bố kết thành đạo lữ, điều này thực sự quá chấn động!

Nhưng nghĩ đến Tô Thần là do nàng đích thân bồi dưỡng chứng đạo Thần Thoại Đại La, và trước đó khi xuyên việt Trung Đoan Hồng Hoang thế giới, y và Bình Tâm cũng là tình lữ khí vận tương liên, sinh tử cộng hoạn nạn, nên có mối quan hệ này cũng xem như bình thường. 'Hậu Thổ, ngươi hãy đợi đấy cho bản cung!' Thấy ánh mắt khiêu khích thị uy của Hậu Thổ, nội tâm Nữ Oa càng thêm uất ức bất mãn.

Khi Tam Thanh và một đám Thần Thoại Đại La Vu Yêu kết thúc hàn huyên, Đạo Đức Thiên Tôn lại chủ động mở lời.

"Chư vị đạo hữu, 'kịch bản Hồng Hoang' đối với tất cả Thần Thoại Đại La chúng ta đều vô cùng lợi ích, Bần đạo hy vọng chư vị đạo hữu có thể tuân thủ kịch bản, đừng tùy tiện thay đổi chiều hướng kịch bản, khơi mào Đại Đạo quyết chiến, không biết các đạo hữu có đồng ý không?" "Thiện!" "Lời Đạo Tổ nói cực kỳ có lý!" Nghe tất cả Thần Thoại Đại La đều công nhận, Đạo Đức Thiên Tôn khẽ gật đầu.

"Nếu đã như vậy, vậy chúng ta hãy cùng nhau động thủ, đặt lại dòng thời gian Hồng Hoang, trở về kịch bản Vu Yêu bình thường, thế nào?" "Tốt!" Tiếp đó, tất cả Thần Thoại Đại La cùng nhau thôi động 'Đạo' của mình, đặt lại dòng thời gian về thời khắc Vu Yêu quyết chiến.

Sở dĩ làm như vậy là để xóa bỏ tất cả nhân tố bất lợi cho kịch bản Vu Yêu.

Dù sao Thần Thoại Đại La siêu thoát vĩnh hằng, một khi chứng đạo thì vĩnh viễn là như vậy, bọn họ trong một niệm liền có thể đặt

lại bất kỳ dòng thời gian nào, chỉ khi được tất cả Thần Thoại Đại La công nhận, mới có thể cố định dòng thời gian.

Tương lai nếu có Thần Thoại Đại La muốn dễ dàng nghịch chuyển dòng thời gian, cũng có thể dễ dàng khiến tất cả Thần Thoại Đại La cảm nhận và xử lý.

"Vút!" Khi tất cả Thần Thoại Đại La đồng loạt chưởng khống 'Đại Đạo' của mình nghịch tố thời không, từng hình ảnh chấn động hiện ra, có Hậu Thổ (Bàn Cổ) khai thiên tích địa, thân hóa vạn vật.

Cũng có Hung Thú Lượng Kiếp quyết chiến, Tiên Thiên Tam Tộc quật khởi.

Cuối cùng dòng thời gian trực tiếp dừng lại ở cuối Vu Yêu quyết chiến, thời điểm Phục Hy sắp thân vẫn.

Lần này Nữ Oa không hề xuất thủ can thiệp vào đại thế lượng kiếp, chỉ xuất hiện sau khi Phục Hy thân vẫn, nàng mang đi một sợi tàn hồn của Phục Hy, liền quay về Oa Hoàng Cung.

Tương tự, Hậu Thổ cũng ở lại Địa Phủ, không nhúng tay vào Vu Yêu quyết chiến.

Khi quyết chiến kết thúc, tất cả cao tầng Yêu tộc và Tổ Vu gần như chết sạch, Tổ Vu duy nhất còn sống sót là Cộng Công, thấy cảnh tượng hoang tàn khắp nơi này, nét mặt bi phẫn, tràn đầy tuyệt vọng.

"Hồng Hoang là do Phụ Thần khai sáng mà ra, giờ đây hậu duệ Phụ Thần của ta gần như diệt tuyệt, vậy thì toàn bộ Hồng Hoang cũng không còn tồn tại tất yếu, cùng nhau trở về lòng Phụ Thần đi!" Dưới diễn kỹ tinh xảo của Cộng Công, y hóa thân thành cự nhân ngập trời, một đầu đâm thẳng vào Bất Chu Sơn, trụ cột thiên địa của Hồng Hoang.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Cùng với việc trụ cột thiên

địa Bất Chu Sơn bị đâm gãy, thiên khung Hồng Hoang kịch liệt chấn động, Thiên Hà chi thủy đổ ngược, thiên hỏa lưu tinh, địa hỏa thủy phong, hắc động thôn phệ, trời và đất dường như muốn hợp lại một.

Lúc này, Tam Thanh, Nữ Oa, Tây Phương Nhị Thánh sáu vị Thiên Đạo Thánh Nhân đồng loạt xuất hiện, bắt đầu tu bổ Hồng Hoang.

Nữ Oa dùng Càn Khôn Đỉnh luyện chế Ngũ Sắc Thần Thạch vá trời, Thông Thiên Giáo Chủ đến phía bắc Hồng Hoang, chém giết Huyền Quy, chặt chân chống cực, Đạo Đức Thiên Tôn, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bốn người thì dốc sức trấn áp sự sụp đổ của thiên địa, dẫn dòng Thiên Hà chi thủy, bình phục địa mạch.

Vài chục Nguyên Hội trôi qua.

Thiên Đạo Lục Thánh cùng các đệ tử môn hạ vá trời tu bổ địa mạch, mỗi người đều phát huy khoảnh khắc huy hoàng của mình, còn Tô Thần thì ở Địa Phủ lặng lẽ bế quan, tiêu hóa những cảm ngộ từ 'Đại Đạo quyết chiến' và luyện hóa những 'hệ thống' thu được.

Chương 343

Thế giới Hồng Hoang nghênh đón một 'kỳ hòa bình' tương đối dài.

Sau khi Tô Thần luyện hóa những thu hoạch được, liền một lần nữa tiến vào thế giới Hồng Hoang, chuyên môn tìm kiếm những 'xuyên việt giả' gây họa.

"Ha ha!

Giờ đây ta đã chứng đắc Đại Đạo Thánh Nhân, đã đến lúc thống nhất Hồng Hoang!" Trên đỉnh Thái Sơn, một trung niên nam tử khí độ phi phàm ngửa mặt lên trời trường khiếu, tản mát bá khí và tự tin vô biên.

Y tên Chu Phàm, xuyên việt đến vào thời Vu Yêu Lượng Kiếp.

Tận mắt chứng kiến cảnh tượng khủng bố của Vu Yêu quyết chiến, y sợ đến run rẩy.

Thế giới Hồng Hoang thực sự quá hiểm ác, trước khi chưa chứng đắc Đại Đạo Thánh Nhân, dù thế nào cũng không thể nhảy ra, vạn nhất bị Thiên Đạo và các Thánh Nhân phát giác, vậy thì chờ đợi mình chính là con đường chết.

"Nữ Oa Nương Nương năm xưa vá trời phong tư tuyệt thế, thân phận và dung mạo của nàng, có thể xứng đôi với Đại Đạo Thánh Nhân như ta, giờ đây ta sẽ đến Oa Hoàng Cung, thu nàng vào hậu cung của mình!" Xuyên việt giả nhìn về phía thiên khung, ánh mắt lộ ra vẻ si mê.

Nhưng rất nhanh, một đóa tường vân trắng nhẹ nhàng 'bay' tới, khi nhìn thấy ánh mắt coi thường của Tô Thần, tựa như đang nhìn một con khỉ buồn cười, điều này khiến xuyên việt giả vô cùng không

vui, vung tay liền đánh ra một đạo Đại Đạo thần lôi, chuẩn bị đánh chết Tô Thần.

"Oanh!" Một đạo Đại Đạo thần lôi thô như vạn mẫu che trời lấp đất, hủy diệt thương khung vũ trụ, nhưng chưa kịp giáng xuống, Đại Đạo thần lôi trong nháy mắt chuyển dời mục tiêu, trực tiếp đánh vào thân của xuyên việt giả.

"Không, điều này không thể nào!" Xuyên việt giả kêu rên một tiếng.

Y tự mình nếm trải Đại Đạo thần lôi do mình khống chế, cả người bị đánh tóc dựng ngược, chân thân từng tấc nổ tung.

"Ai!

Các ngươi, những xuyên việt giả này, không thể yên phận mà 'ẩn mình' sao?

Cứ phải nhảy ra gây chuyện, vô cớ tăng thêm công việc cho bản tọa, thực sự quá phiền toái!" Tô Thần hữu thủ khẽ vung lên, một luồng lôi quang bùng nổ, trong nháy mắt liền đánh xuyên việt giả thành tro bụi, thi cốt không còn.

Trước khi y chết, một viên ngọc thạch màu lam hiện ra trong tay Tô Thần.

"Vút!" Đúng lúc này, một vị nữ thần thánh khiết, tao nhã, phong hoa tuyệt đại giáng lâm.

Nàng tiến lên một bước nắm lấy tay áo Tô Thần, vẻ mặt bi thương.

"Phu quân, chàng thật quá vô tình, chàng có Hậu Thổ tiểu tiện nhân đó, liền quên mất thiếp, kết phát thê tử này sao?" Cảm nhận được Đại Đạo hương phong ập tới, lại có làn da trắng mịn như thổi là vỡ của Nữ Oa, Tô Thần nội tâm có chút bất lực.

“Nữ Oa Nương Nương, nàng cũng biết Bần đạo là do Bình Tâm một tay phù trì mới có thể khai sáng ‘Luân Hồi Đại Đạo’ chứng đạo, hơn nữa trước đó khi xuyên việt Trung Đoan Hồng Hoang thế giới, Bần đạo và Bình Tâm cũng là tình lữ khí vận tương liên, sinh tử cộng hoạn nạn.” “Còn việc ta và ánh chiếu thân của nàng bái đường thành thân, chẳng qua là để Đạo Tâm của ánh chiếu thân nàng viên mãn mà thôi.” Đối với Nữ Oa, nội tâm Tô Thần vô cùng tôn sùng.

Nhưng bản thân y dù chưa xác lập quan hệ đạo lữ với Hậu Thổ, chỉ riêng việc nàng vô tư giúp đỡ mình, trong Vu Yêu Đại Đạo quyết chiến, y dù thế nào cũng sẽ đứng về phía nàng!

“Hừ!

Phu quân chàng thật vô tình a!” Nghe lời Tô Thần nói, Nữ Oa không những không buông tay, trái lại còn thuận thế ôm chặt cánh tay y hơn.

“Hậu Thổ tiểu tiện nhân đó có gì tốt chứ, bản cung chỗ nào không bằng nàng ta chứ?” “Phịch!” Ngay khi lời Nữ Oa vừa dứt, Tô Thần nhìn nàng, sắc mặt bắt đầu trở nên lạnh nhạt, khí thế cả phương trời trong nháy mắt biến đổi.

“Được rồi, được rồi, phu quân thiếp biết rồi!” Cảm nhận được Tô Thần muốn trở mặt, Nữ Oa lè lưỡi ra, làm ra vẻ làm nũng.

Nếu có Thần Thoại Đại La khác thấy cảnh này, tuyệt đối sẽ sợ ngây người.

Nữ Oa Nương Nương uy chấn Hồng Mông Hư Vô, vậy mà lại có tư thái tiểu nữ nhi này sao?

“Nữ Oa Nương Nương, Bình Tâm là đạo lữ sinh tử cộng hoạn nạn của ta, xin nàng hãy tôn trọng nàng ấy trước mặt ta.” Đối với Tô Thần mà nói, Nữ Oa tuy nói là Tuyên Cổ Đại La, sự khống chế Đại

Đạo hiện tại cũng xa xa vượt qua mình, nhưng mình là đạo lữ của Bình Tâm, sao có thể để nàng ta trước mặt mình mà hạ thấp nàng ấy?

"Phu quân thiếp biết rồi, chàng đừng giận mà!" Điều khiến Tô Thần có chút bất ngờ là, y vốn đã chuẩn bị sẵn sàng để trở mặt với Nữ Oa, ai ngờ nàng vậy mà lại chịu cúi đầu trước mình?

Đây là ra trò gì đây?

Tô Thần không cho rằng, mình và ánh chiếu thân của Nữ Oa có tình cảm dây dưa thì sẽ ảnh hưởng đến bản thân nàng, cũng không cho rằng mình đẹp trai thì Nữ Oa sẽ để mắt đến mình.

Nàng là Tuyên Cổ Thần Thoại Đại La, cũng là cường giả đỉnh cấp trong Thần Thoại Đại La, giờ đây đối xử với mình như vậy, hẳn là có nguyên nhân khác chứ?

"Nữ Oa Nương Nương, nàng có chuyện gì thì cứ nói thẳng ra là được, không cần phải như vậy!" Tô Thần muốn rút tay phải của mình ra, nhưng phát hiện bị Nữ Oa ôm chặt cứng, hơn nữa còn truyền đến xúc cảm mềm mại kinh người, tựa như dòng điện ảnh hưởng Đạo Tâm.

"Phu quân, chàng với tư cách 'Luân Hồi Đạo Chủ' của Địa Phủ, thiếp muốn chàng giúp thiếp đưa tàn linh của huynh trưởng luân hồi chuyển thế, để chuẩn bị cho Nhân tộc Tam Hoàng Ngũ Đế sắp tới." Nữ Oa ôm chặt cánh tay Tô Thần khẽ lay động, giống hệt một tiểu tức phụ.

Nghe yêu cầu của nàng, Tô Thần rất là bất ngờ.

Nói trắng ra, tất cả những điều này đều là kịch bản, Phục Hy vốn không thật sự vẫn lạc.

Y muốn trở thành Thiên Hoàng Nhân tộc, không cần thông qua Địa Phủ luân hồi chuyển thế, cũng không cần thông qua Nữ Oa, chỉ cần

dựa vào chính y là làm được, hà tất phải để bản thân ta giúp đỡ chứ?

"Phu quân, chàng cứ giúp thiếp đi mà!" Đối mặt với Nữ Oa tiếp tục làm nũng, Tô Thần có chút không chịu nổi, đành phải gật đầu đồng ý.

"Được." "Nữ Oa Nương Nương nàng buông ta ra đi, nếu không thân thể ta cũng sắp bị nàng lay rời ra rồi." Tuy nói biết Nữ Oa có thể có nguyên nhân khác, nhưng Tô Thần tinh nhạy cảm nhận được nàng không có bất kỳ ác ý nào với mình, để có thể thoát thân khỏi tay nàng, chỉ đành đáp ứng thỉnh cầu của nàng.

"Thiếp biết phu quân chàng là tốt nhất mà!" Nữ Oa nét mặt tràn đầy vui mừng, thậm chí chủ động đưa hai tay ôm lấy cổ Tô Thần, dán lên má y một cái xong, nàng mới chầm chậm buông ra.

Nhìn 'tàn linh' Phục Hy trước mắt, cùng với dáng vẻ vui mừng của nàng, nội tâm Tô Thần càng thêm bất lực.

Đông Hải, Kim Ngao Đảo.

Trong Vu Yêu Lượng Kiếp, vì Côn Luân không gánh nổi khí vận Tam Giáo, thế là Tam Thanh tiến hành 'phân gia', Thái Thanh Lão Tử dời đến Thủ Dương Sơn, còn Thông Thiên Giáo Chủ thì dời đến đây.

Những năm nay, Thông Thiên Giáo Chủ vì Hồng Hoang chúng sinh mà chặn lại 'cái ẩn mình đi trong Đại Đạo', mỗi Nguyên Hội giảng đạo một lần, sinh linh đến nghe đạo vô số, đệ tử Tiệt Giáo cũng kịch liệt tăng vọt.

Một ngày này, khi Thông Thiên Giáo Chủ đang giảng đạo, một linh phôi trong một ngọn núi trên đảo nhờ tu luyện pháp môn của Tiệt Giáo đã thuận lợi hóa hình, lập tức nhận được sự chú mục của tất cả mọi người.

"Đệ tử Tô Bạch, bái tạ ơn giáo hóa của lão sư!" "Thiện!

Ngươi đã có thể dựng dục ở Kim Ngao Đảo này, lại nghe bản tọa giảng đạo đắc đạo hóa hình, cũng coi như có duyên với bản tọa, từ nay về sau ngươi là ký danh đệ tử môn hạ của bản tọa." Thông Thiên Giáo Chủ mỉm cười nhìn Tô Bạch, nét mặt lộ ra vẻ tán thưởng và chờ mong.

Đương nhiên y nhìn ra Tô Bạch là một xuyên việt giả, đối với điều này cũng căn bản không hề để ý.

Nếu Tô Bạch có thể đi ra 'Đạo' của chính mình, chứng đắc Thần Thoại Đại La, đối với Đạo thống của mình cũng là một trợ lực lớn.

Đương nhiên, nếu Tô Bạch cậy vào thân phận xuyên việt giả cùng 'hệ thống' mà gây họa cho Hồng Hoang, vậy thì tự nhiên sẽ có người xử lý y.

Tất cả các Thần Thoại Đại La đều có một sự ăn ý, đó là trước khi chưa chứng đạo, sẽ không dễ dàng tiết lộ sự tồn tại của 'kịch bản Hồng Hoang', một khi biết rõ kịch bản, vậy thì sẽ nhiễm phải nhân quả của tất cả các Đại La, căn bản không gánh nổi.

Đây cũng là nguyên nhân quan trọng khiến Thông Thiên Giáo Chủ dù biết Tô Bạch là một xuyên việt giả, cũng sẽ không tiết lộ 'kịch bản' cho y.

Thời gian như bóng câu qua cửa sổ, năm vạn năm tháng thoi đưa.

Tô Bạch, xuyên việt giả này, dưới sự gia trì của 'Ngộ Tính Nghịch Thiên Hệ Thống', tu vi tiến triển cực kỳ tấn mãnh, chỉ trong năm vạn năm đã trực tiếp đột phá đến cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, thậm chí còn sáng tạo ra nhiều kiếm đạo thần thông và trận đạo thần thông.

Y cũng vì thế mà được Thông Thiên Giáo Chủ coi trọng, đồng thời cũng khiến các sư huynh sư tỷ Tiệt Giáo khá là thưởng thức, thậm chí còn nhận được sự khâm phục và than phục của một số sư huynh đệ.

Tứ đại đệ tử chân truyền Tiệt Giáo và nhiều ký danh đệ tử đều là Thần Thoại Đại La, đối với sư đệ Tô Bạch có tiềm lực như vậy, bọn họ đương nhiên vui vẻ nâng đỡ.

Cùng lúc đó, đại sư huynh ngoại môn Tiệt Giáo Triệu Công Minh, cũng bị một xuyên việt giả 'Triệu Công Minh' xuyên việt.

Triệu Công Minh (bản thể) để 'Đạo' của mình tiến thêm một bước, đã chọn chủ động trải qua 'Thất Ngã Chi Kiếp', bởi vậy liền giao 'Đại La Đạo Thân' của mình cho nghĩa muội Vân Tiêu chưởng quản, do nàng thay y 'diễn dịch' kịch bản của mình.

Trong khoảng thời gian này, Vân Tiêu cùng hai muội muội vừa vặn bế quan, ai ngờ lại có xuyên việt giả chiếm giữ 'Đại La Đạo Thân' của y, đúng lúc bọn họ chuẩn bị xuất thủ mạt sát Triệu Công Minh (xuyên việt giả) thì trong thức hải vang lên pháp chỉ uy nghiêm của lão sư.

"Tĩnh quan kỳ biến!" "Cẩn tuân pháp chỉ của lão sư!" "Cẩn tuân pháp chỉ của lão sư!" Tam Tiêu nội tâm rất rõ, kể từ khi lão sư đặc ý dặn dò ba chị em mình, hiển nhiên là muốn xem xuyên việt giả 'Triệu Công Minh' này sẽ mang lại biến hóa gì cho Tiệt Giáo của mình.

Nếu có thể mang lại cho y một vài khai sáng, vậy thì sẽ vô cùng có giá trị. 'Triệu Công Minh' (xuyên việt giả) dưới sự giúp đỡ của hệ thống, thuận lợi chưởng khống 'Đại La Đạo Thân' của Triệu Công Minh (bản thể), đồng thời cũng tiêu hóa toàn bộ ký ức mà y 'ban cho'.

Căn cứ vào đại thế Hồng Hoang đã biết trước, y dẫn đầu đến Vũ Di Sơn, chuẩn bị tiệt hồ pháp bảo đỉnh cấp vang danh Hồng Hoang 'Lạc Bảo Kim Tiền', ai ngờ lại tình cờ gặp được sư đệ Tô Bạch đến du lịch.

Tô Bạch sau khi gia nhập Tiệt Giáo, trong mấy vạn năm này không hề gặp Triệu Công Minh.

Khi ‘Lạc Bảo Kim Tiền’ xuất thế, hai người bắt đầu tranh đấu.

Trong quá trình tranh đấu, Triệu Công Minh nhìn ra lai lịch của Tô Bạch, sau đó hai bên bắt tay giảng hòa, thương lượng dùng thực lực để tranh giành ‘Lạc Bảo Kim Tiền’.

Tô Bạch tuy nói có hệ thống tương trợ, nhưng thực lực của hắn chỉ có Thái Ất Kim Tiên, căn bản không phải đối thủ của Triệu Công Minh Đại La Kim Tiên, bởi vậy Lạc Bảo Kim Tiền tự nhiên cũng rơi vào tay Triệu Công Minh.

“Kỳ lạ quá, Triệu Công Minh hắn làm sao biết Vũ Di Sơn có ‘Lạc Bảo Kim Tiền’?

Chẳng lẽ là vì ta đến sớm tìm bảo, rồi tình cờ gặp hắn sao?” “Theo đại thế Hồng Hoang, Lạc Bảo Kim Tiền đến thời kỳ Phong Thần mới được Tiêu Thăng có được, sao Tô Bạch sư đệ lại đến sớm thế?

Chẳng lẽ tất cả đều là trùng hợp sao?” Hai người mỗi người mang một tâm tư riêng, nội tâm tự mình suy đoán.

Côn Luân, Ngọc Hư Cung.

Tiệt Giáo bị nhiều xuyên việt giả và ‘hệ thống’ càn quấy, Xiển Giáo cũng có xuyên việt giả ghé thăm.

Hoàng Long (bản thể) vốn là ‘Tam Vô Chân Nhân’ không được lão sư Nguyên Thủy yêu thích, y cũng giống như Hồng Vân và Triệu Công Minh, đều đi trải qua ‘Thất Ngã Chi Kiếp’, giao ‘Đại La Đạo Thân’ của mình cho các sư huynh đệ khác chưởng quản.

Bình thường khi không có hí phân, Đại La Đạo Thân của Hoàng Long đều ở trong động phủ của mình, và vừa vặn y bị xuyên việt giả ‘Hoàng Long’ xuyên việt, đồng thời còn ràng buộc một hệ thống.

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong thời gian đầu tiên đã phát giác, nhưng y không hề vạch trần.

Bởi vì xuyên việt giả ngày càng nhiều, thậm chí tam đệ Tiệt Giáo còn đặc biệt bồi dưỡng xuyên việt giả, thế là y cũng muốn thử một chút, xem xuyên việt giả 'Hoàng Long' này sẽ mang lại cho mình bất ngờ gì.

Tiếp đó, Hoàng Long (xuyên việt giả) nhờ ngộ tính và thiên tư xuất chúng, được lão sư Nguyên Thủy coi trọng, sau đó ban cho một kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, khiến y nội tâm vui sướng khôn cùng, cuối cùng cũng thoát khỏi tiếng 'không có pháp bảo'.

"Thực ra lão sư vẫn vô cùng tốt, trong Phong Thần Lượng Kiếp y tuy nói không màng thân phận lấy lớn hiếp nhỏ, nhưng đối với đệ tử môn hạ lại vô cùng bảo vệ, có chỗ dựa như y ở đây, ta có thể vững vàng phát triển." Đối với thân phận xuyên việt của mình, nội tâm Hoàng Long vẫn vô cùng mãn nguyện, dù sao có một Thánh Nhân lão sư vô cùng yêu hộ đệ tử, lại thêm sự phụ trợ của hệ thống, căn bản không sợ mình không thể trưởng thành.

Các sư huynh đệ Xiển Giáo khác thấy lão sư không những không vạch trần thân phận xuyên việt giả của Hoàng Long, trái lại còn dốc sức bồi dưỡng, từng người vô cùng 'ăn ý' phối hợp lão sư diễn kịch, biểu diễn cảnh 'huynh hữu đệ cung'.

Hoàng Long sau khi học tập ở Côn Luân mấy vạn năm, bắt đầu xuống núi du lịch, trạm đầu tiên y đến là Vũ Di Sơn vang danh lẫy lừng, muốn tìm 'Lạc Bảo Kim Tiền'.

Nhưng y tìm khắp Vũ Di Sơn, đều không phát hiện tung tích Lạc Bảo Kim Tiền, cho rằng 'phúc duyên' của mình không đủ, thế là đành phải đi về phía Long tộc Đông Hải.

Đến Long tộc tổ địa sau, Hoàng Long được Đông Hải Long Vương Ngao Quảng nhiệt tình chiêu đãi.

Ngao Quảng với tư cách Thần Thoại Đại La, sớm đã biết thân

phận xuyên việt giả của Hoàng Long, nhưng nhìn mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn, đã phối hợp với y diễn một vở 'Long tộc đại đoàn kết'.

Thậm chí khi y rời đi, còn được Chúc Long đặc biệt chiếu cố, ban cho hai kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, điều này khiến Hoàng Long nội tâm vui vẻ thầm thích.

Cùng với sự trôi đi của thời gian, Đạo Môn Tam Giáo bắt đầu tổ chức đại bỉ đệ tử mười vạn năm một lần, thậm chí Tam Thanh đều lấy ra những Tiên Thiên Linh Bảo khác nhau để ban thưởng cho các đệ tử xuất chúng trong đại bỉ.

Sau khi đại bỉ bắt đầu, Tam Thanh đều ý vị thâm trường nhìn nhau một cái.

Chương 344

"Lão sư, hai vị sư thúc, kịch tình đại bỉ tiếp theo nên làm thế nào?

Là phối hợp với mấy xuyên việt giả sư đệ diễn kịch, hay là để bọn họ cảm nhận một chút 'thất bại'?" Nội tâm Huyền Đô có chút bất lực.

Y đương nhiên nhìn ra Xiển Giáo và Tiệt Giáo đều có 'xuyên việt giả', giờ đây muốn diễn kịch theo kịch tình thông thường, vậy thì sẽ bị mấy xuyên việt giả sư đệ phát hiện bất thường.

Vậy thì kịch bản tiếp theo còn diễn làm sao?

"Thế này đi, để Triệu Công Minh giành hạng nhất, Hoàng Long hạng nhì, Tô Bạch hạng ba, vừa vặn cũng phù hợp với thực lực của bọn họ." Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm ngâm một phen, rất nhanh đã đưa ra quyết định.

Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên Giáo Chủ nghe xong, lập tức gật đầu công nhận.

Các đệ tử Thần Thoại Đại La của Nhân, Xiển, Tiệt Tam Giáo sau khi nhận được chỉ thị của Tam Thanh, lập tức dốc sức 'biểu diễn'.

Thủ đồ Nhân Giáo Huyền Đô, thủ đồ Xiển Giáo Quảng Thành Tử, thậm chí là thủ đồ Tiệt Giáo Đa Bảo, bọn họ lần lượt thất bại dưới tay Triệu Công Minh và Hoàng Long, cuối cùng để ba xuyên việt giả đại phóng dị sắc.

"Hoàng Long không phải 'Tam Vô Chân Nhân' sao?

Hắn làm sao có thể giành hạng nhì trong đại bỉ Tam Giáo lần này?" "Chẳng lẽ, đại thế Hồng Hoang mà ta biết có sai biệt?" Triệu Công Minh và Tô Bạch sau khi nhận được ban thưởng, nhìn Hoàng Long cũng nhận được ban thưởng, nội tâm không nhịn được mà nghi

ngờ.

Tương tự, nội tâm Hoàng Long cũng đang nghi ngờ, bởi vì Tô Bạch danh bất kiến kinh truyện, chẳng qua là Đại La sơ kỳ bé nhỏ, lại có thể đánh bại nhiều Đại La sư đệ khác, điều này thực sự quá không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng bọn họ đều không hề nghi ngờ đối phương cũng là 'xuyên việt giả', bởi vì theo suy nghĩ bình thường, Hồng Hoang nói chung chỉ có một mình mình là 'nhân vật chính' có hệ thống, làm sao có thể còn có xuyên việt giả khác chứ?

Lại vài chục vạn năm thoi đưa.

Tô Thần nhận 'thỉnh cầu' của Nữ Oa, đưa 'tàn linh' Phục Hy vào Lục Đạo Luân Hồi Địa Phủ để bổ toàn bản nguyên, đầu thai chuyển thế, tinh nhạy cảm nhận được một tia ý chí Thiên Địa gia trì.

"Đây chẳng lẽ chính là cái hay của việc diễn 'kịch bản' sao?" Đôi mắt y khẽ sáng lên.

Tiếp đó, Phục Hy thuận lợi đầu thai chuyển thế vào Nhân tộc, được thủ đồ Nhân Giáo Huyền Đô thu làm đệ tử, giáo hóa y cách tạo phúc Nhân tộc, dẫn dắt Nhân tộc đi tới phồn vinh phú cường.

Thậm chí để giúp y chứng đạo, còn đích thân đi đến Yêu Sư Cung Bắc Hải, đòi 'Hà Đồ Lạc Thư' từ Côn Bằng.

Côn Bằng đương nhiên không chịu, nhưng khi Huyền Đô lấy ra khai thiên chí bảo 'Thái Cực Đồ' và Tiên Thiên chí bảo 'Càn Khôn Đỉnh', y không thể không nhận rõ hiện thực, giao ra di bảo của Đế Tuấn.

Phục Hy có được Hà Đồ Lạc Thư, thuận lợi khai sáng 'Tiên Thiên Bát Quái', thậm chí khi công thành còn diễn hóa ra vô cùng thiên địa dị tượng.

Sau khi y chứng đạo, đã chọn ra Nhân tộc cộng chủ đời tiếp theo là 'Liệt Sơn Thị (Thần Nông)', sau đó khi Phong Thiền ở Thái Sơn đã hướng Thiên Địa cầu khấn, thỉnh Thiên Đạo Lục Thánh đến quán lễ, và bẩm minh công đức cùng quá thất của mình.

"Oanh long long!" Thiên khung giáng xuống công đức đầy trời, thực lực Phục Hy trực tiếp đột phá đến Chuẩn Thánh đỉnh phong, thuận lợi giác tỉnh 'ký ức tiền thế', y trước mặt Thiên Đạo Lục Thánh tuyên bố từ nay về sau chỉ có Nhân tộc Phục Hy, không còn Yêu tộc Hy Hoàng.

Phục Hy chứng đạo chính thức kéo ra bức màn quật khởi của Nhân tộc, tiếp theo là Thần Nông chứng đạo.

Đáng nói là, 'Liệt Sơn Thị Thần Nông' là tiểu hào của Hồng Vân, vì y giờ đây chủ động trải qua 'Thất Ngã Chi Kiếp', được chí giao hảo hữu Trấn Nguyên Tử thao túng, đồng thời còn truyền bá 'Địa Tiên Nhất Mạch' của mình trong Nhân tộc.

Thần Nông thuận lợi chứng đạo, Hiên Viên kế nhiệm.

Với tư cách 'Nhân Hoàng', tất phải trải qua binh đao chiến tranh, mới có thể chân chính tranh giành ra ngôi vị 'Nhân Hoàng'.

Quảng Thành Tử với tư cách lão sư của Hiên Viên, thỉnh cầu đệ tử Tam Giáo, cuối cùng đã đánh bại 'Đại Vu chuyển thế Xi Vưu', thậm chí còn chém giết Phong Bá, Vũ Sư, Tương Liễu mấy Đại Vu còn lại.

Ba xuyên việt giả Hoàng Long, Triệu Công Minh, Tô Bạch trong chiến tranh Nhân Hoàng đại phóng dị sắc, chính thức bước lên vũ đài Hồng Hoang, nhận được sự chú mục của tất cả các Đại Năng đỉnh cấp.

Kịch tình tiếp theo chính là 'Hình Thiên vũ can thích', y để bảo vệ

Vu tộc, một thân một mình sát lên Thiên Đình, tiến hành đại chiến với Thiên Đế Hạo Thiên, cuối cùng bị Hạo Thiên chém đầu.

Tuy nhiên Hình Thiên không cam tâm cứ thế mà kết thúc, thế là y lấy hai núm vú trên ngực làm mắt, rốn làm miệng; tay trái cầm khiên, tay phải cầm rìu, một lần nữa điên cuồng đại chiến với Hạo Thiên.

Tuy nói cuối cùng vẫn bị Hạo Thiên đánh bại, nhưng sự tích vĩ đại của y, lại được truyền bá rộng rãi khắp Hồng Hoang.

Sau khi Nhân Hoàng Hiên Viên chứng đạo, tiếp theo là Ngũ Đế chứng đạo.

Tam Thanh để bồi dưỡng ba xuyên việt giả, thậm chí còn muốn xem bọn họ có mang lại khai sáng khác biệt nào không, thế là lần lượt thay đổi 'tiểu thế', để Hoàng Long, Triệu Công Minh, Tô Bạch đảm nhiệm chức Nhân Hoàng chi sư.

Hậu Thổ với tư cách 'Bàn Cổ' của Đạo Kỷ này, bình thường không cho phép xuyên việt giả ảnh hưởng 'kịch bản' Hồng Hoang, nhưng dưới sự bảo chứng của Tam Thanh, thế là nàng đành nhắm một mắt mở một mắt.

Dù sao kịch bản 'Phong Thần Lượng Kiếp' tiếp theo Đạo Môn Tam Giáo mới là nhân vật chính, không liên quan đến Vu tộc.

Sau khi Tam Hoàng Ngũ Đế chứng đạo, Nhân tộc chính thức trở thành nhân vật chính thiên mệnh duy nhất của Hồng Hoang, đệ tử Đạo Môn Tam Giáo cũng trong thời gian này thu được lợi ích cực lớn, thực lực ba xuyên việt giả cũng cấp tốc tăng vọt.

Cùng với sự trôi đi của thời gian, Nhân tộc tiến vào thời đại gia thiên hạ, trong khoảng thời gian này Thiên Đình cũng bắt đầu triển khai kịch bản, kéo ra bức màn cho 'Phong Thần Lượng Kiếp' sắp tới.

Em gái thứ ba của Hạo Thiên là Dao Cơ hạ phàm, kết thành vợ

chồng với Dương Thiên Hữu, sinh hạ ba người con, lần lượt là Dương Giao, Dương Tiễn, Dương Thiền.

Để duy trì thiên điều, duy trì uy nghiêm Thiên Đế, Hạo Thiên đã đánh Dao Cơ vào Đào Sơn trấn áp.

Dương Tiễn học thành tài trở về, dưới sự hỗ trợ của lão sư Ngọc Đỉnh Chân Nhân, có được 'Khai Sơn Phủ' của Đại Vũ trị thủy, y đã chọn phá núi Đào Sơn, cứu mẫu thân Dao Cơ.

Thiên binh thiên tướng do Hạo Thiên phái ra, cũng bị nhiều đệ tử Xiển Giáo và Dương Tiễn đánh bại.

Thậm chí khi Hạo Thiên đích thân xuất hiện, cũng bị các đệ tử Xiển Giáo 'kiêu căng ngông cuồng' bất kính, khiến Hạo Thiên phất tay áo bỏ đi.

Tiếp đó, Hạo Thiên bắt đầu đi đến Tử Tiêu Cung, khóc lóc tố cáo với Đạo Tổ, chính thức kéo ra bức màn Phong Thần Lượng Kiếp.

Chẳng bao lâu, Tam Thanh, Nữ Oa, Tây Phương Nhị Thánh liền bị triệu đến Tử Tiêu Cung.

Dưới sự sắp xếp của Đạo Tổ, Thiên Đạo Lục Thánh đã tiến hành ký tên lên Phong Thần Bảng hai lần, nhưng cuối cùng vì tranh giành người lên bảng mà tranh cãi đến không vui vẻ mà tan, chỉ đành để đệ tử môn hạ mỗi người dựa vào bản lĩnh của mình.

Triệu Công Minh, Hoàng Long, Tô Bạch bọn họ khi thấy tất cả những điều này, biết Phong Thần Lượng Kiếp cuối cùng cũng đã giáng lâm, và vì thế đã chuẩn bị sẵn sàng tương ứng.

"Tiểu hào của Đạo Tổ thật sự nhiều quá a!" Tô Thần nhìn thấy Đạo Tổ Lý Nhĩ một mình kiêm nhiệm hai vai, thậm chí còn có 'Thái Thượng Lão Quân' tiếp theo, nội tâm không nhịn được mà cảm khái.

Không hề nghi ngờ, kịch tình của Đạo Tổ xuyên suốt toàn bộ kịch

bản Hồng Hoang, hơn nữa mỗi một 'tiểu hào' đều đảm đương vai trò quan trọng, đây là đãi ngộ mà các Thần Thoại Đại La khác không có.

Côn Luân.

Đại bỉ Tam Giáo mười vạn năm một lần lại một lần nữa giáng lâm.

Vì Tam Thanh ký tên lên Phong Thần Bảng, lại thêm Phong Thần Lượng Kiếp sắp bùng nổ, bởi vậy đại bỉ lần này đặc biệt long trọng, không những mời Tây Phương Nhị Thánh, thậm chí ngay cả Tô Thần, Trấn Nguyên Tử những Thần Thánh đỉnh cấp này cũng được mời đến.

Tô Thần chầm chậm cưỡi một đóa tường vân trắng bay tới, khi đến Côn Luân, không có chút dị tượng nào hiển hóa, khiến Hoàng Long, Triệu Công Minh, Tô Bạch ba xuyên việt giả này rất là kinh ngạc.

"Bái kiến Luân Hồi Đạo Hữu!" "Bái kiến Luân Hồi Đạo Hữu!" "Bái kiến chư vị đạo hữu!" Đối mặt với lời hàn huyên vấn an của Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh, Trấn Nguyên Tử và những người khác, Tô Thần cũng mỉm cười chắp tay đáp lễ.

Giờ đây Tô Thần với tư cách Địa Phủ Luân Hồi Đạo Chủ, lại thêm đại bỉ Tam Giáo lần này có xuyên việt giả, để tránh cho bọn họ nghi ngờ, nên Tam Thanh đã xưng hô y là 'Luân Hồi Đạo Hữu'.

"Vân Tiêu sư tỷ, vị Luân Hồi tiền bối này là tồn tại thế nào?

Lại có thể khiến lão sư và hai vị sư bá đối đãi trịnh trọng như vậy?" Nội tâm Tô Bạch rất là kinh ngạc, bởi vì theo đại thế Hồng Hoang mà y biết, người có thể xưng huynh gọi đệ với lão sư bằng Đạo hữu, ít nhất cũng phải là tồn tại cấp bậc Thánh Nhân.

Nhưng y chưa từng nghe qua Thánh Nhân Luân Hồi nào a!

“Tô Bạch sư đệ, y là Địa Phủ Luân Hồi Đạo Chủ, chủ quản Lục Đạo Luân Hồi.” “Thì ra là vậy!” Nghe Vân Tiêu giải thích, Tô Bạch lập tức biết thân phận Tô Thần, tuy nói nội tâm vẫn còn chút nghi ngờ, nhưng kinh nghiệm mấy trăm vạn năm này, khiến y biết thế giới Hồng Hoang này không giống với thế giới Hồng Hoang mà mình tưởng tượng.

Ví dụ như Hoàng Long sư huynh của Xiển Giáo không phải Tam Vô Chân Nhân, mà là được nhị sư bá Nguyên Thủy rất mực coi trọng, đại sư huynh Đa Bảo cũng không phải nội gián Phật Giáo cài cắm ở Tiệt Giáo, mà trung thành tận tâm với Tiệt Giáo, được các sư đệ sư muội kính trọng.

“Luân Hồi Đạo Hữu, mời!” Dưới lời mời của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tô Thần ngồi cao trên diễn võ đài, từ trên cao quan sát đệ tử Đạo Môn Tam Giáo.

Xiển Giáo tổng cộng mười bốn đệ tử chân truyền, tất cả đều là Thần Thoại Đại La đã ‘chứng đạo’, chẳng qua vì Hoàng Long chủ động trải qua ‘Thất Ngã Chi Kiếp’, nên mới bị xuyên việt giả ‘Hoàng Long’ xuyên việt.

Tất cả các Thần Thoại Đại La đều nhìn ra, hệ thống của ‘Hoàng Long’ (xuyên việt giả) là do ‘Đại Đạo’ của Hoàng Long (bản thể) ngưng tụ, phía sau tất nhiên có bố cục và tính toán sâu xa.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sở dĩ không trực tiếp vạch trần, ngoài việc để xuyên việt giả ‘Hoàng Long’ mang lại kịch tình không giống nhau, nguyên nhân lớn nhất chính là muốn tìm cơ hội điều tra ra kẻ đứng sau.

Tiệt Giáo xưng là vạn tiên triều bái, nhưng Thần Thoại Đại La chân chính đã ‘chứng đạo’ thì chỉ chưa đến trăm vị.

Trong đó nổi tiếng là tứ đại đệ tử chân truyền, đại đệ tử ngoại

môn Triệu Công Minh, Tam Tiêu, Trường Nhĩ Định Quang Tiên, Lữ Nhạc, Tứ Thánh Cửu Long Đảo, vân vân.

Nhân Giáo tuy nói chỉ có một đệ tử chân truyền là Huyền Đô, nhưng vì Nhân Giáo là Đạo thống Nhân tộc, vô số Thần Thoại Đại La Nhân tộc đều có liên quan mật thiết với Nhân Giáo, thực lực là số một tuyệt đối!

"Tô Thần đạo hữu, trước kia ta từng muốn ngươi làm Phó Giáo Chủ Tiệt Giáo của ta, hơn nữa trong quyết chiến lượng kiếp sẽ cùng ta đánh nát Hồng Hoang thiên địa, không biết ngươi đã suy nghĩ thế nào?" Vừa mới ngồi xuống, Thông Thiên Giáo Chủ liền nhìn về phía Tô Thần, trực tiếp truyền ra Đại La Đạo Âm. 'Đại La Đạo Âm' chỉ có những người cùng là Thần Thoại Đại La mới có thể nghe thấy, căn bản không sợ xuyên việt giả nghe trộm.

"Tô Thần đạo hữu, sau khi Phong Thần Lượng Kiếp kết thúc, một tiểu hào khác của Bần đạo là 'Thái Thượng Lão Quân' sắp đăng tràng ở Thiên Đình, không biết đạo hữu có thể giúp ta chơi cái 'tiểu hào' này không?" Lúc này, khi các Thần Thoại Đại La có mặt nghe Đạo Tổ và Thông Thiên Giáo Chủ đều đang lôi kéo Tô Thần, thậm chí còn hứa hẹn vai trò quan trọng như vậy, từng người không khỏi đồng loạt nhìn về phía Tô Thần, lộ ra vẻ tò mò và chấn động.

"Đa tạ hai vị đạo hữu hậu ái, Bần đạo chẳng qua là chứng đạo trong kỷ nguyên (lượng kiếp) trước, đối với kịch bản Hồng Hoang vẫn chưa quen thuộc lắm, bởi vậy vẫn nên đợi Đạo Kỷ sau rồi hãy nói!" Tô Thần mỉm cười nâng chén trà trên bàn ngọc, ra hiệu với Đạo Tổ và Đạo Đức Thiên Tôn.

"Cũng được!" "Nếu Tô Thần đạo hữu đã nói vậy, vậy Bần đạo cũng không cưỡng cầu!" Sau khi hàn huyên, đại bỉ đệ tử Đạo Môn Tam Giáo chính thức bắt đầu.

Thái Thanh Lão Tử tế xuất cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Càn Khôn Đồ', bên trong chứa đựng một Vĩnh Hằng Đại Thế Giới, để đệ tử Nhân, Xiển, Tiệt Tam Giáo tiến vào đó tranh đoạt 'ấn ký', người nào giành được nhiều nhất sẽ thắng lợi.

"Lão sư, hai vị sư thúc, thứ hạng đại bỉ lần này nên sắp xếp thế nào?" Huyền Đô dùng Đại La Đạo Âm thỉnh giáo, Quảng Thành Tử, Đa Bảo, Tam Tiêu cũng lần lượt chú ý.

Bọn họ đều rất rõ, đại bỉ lần này là chuẩn bị riêng cho ba xuyên việt giả, bởi vậy thứ hạng cũng liên quan đến sự khống chế 'kịch bản' của mình, vạn nhất xuất hiện sơ hở nào, tiếp theo sẽ không dễ chơi đâu.

"Tô Bạch hạng nhất, Triệu Công Minh và Hoàng Long đồng hạng nhì!" Thái Thanh Lão Tử đặt chén trà trong tay xuống, lập tức nói ra thứ hạng sắp xếp lần này.

"Cẩn tuân pháp chỉ của lão sư!" "Cẩn tuân pháp chỉ của đại sư bá!" "Cẩn tuân pháp chỉ của đại sư bá!" Huyền Đô, Quảng Thành Tử, Đa Bảo bọn họ với tư cách Thần Thoại Đại La, đương nhiên nhìn ra tiềm lực của xuyên việt giả 'Tô Bạch' là cao nhất, sự gia thành của 'Ngộ Tính Nghịch Thiên Hệ Thống' mà hắn ràng buộc quả thật rất lớn.

Trong vỏn vẹn vài trăm vạn năm, đã đột phá đến cảnh giới Thái Ất Thiên Tiên (tương đương với Chuẩn Thánh đỉnh phong), tốc độ tu luyện như vậy, vẫn vô cùng đáng chú mục.

"Thông Thiên đạo hữu, đệ tử môn hạ Tô Bạch của ngươi, có tư chất Thần Thoại Đại La a!" Trấn Nguyên Tử khẽ vuốt chòm râu xanh của mình, có chút tán thán và tiện mộ nhìn về phía Thông Thiên.

"Đạo hữu quá khen rồi." "Tô Bạch nếu không dựa vào hệ thống, y vẫn còn một tia hy vọng chứng đắc Thần Thoại Đại La, nhưng thành

tựu của y giờ đây, phần lớn đều dựa vào ‘Ngộ Tính Nghịch Thiên Hệ Thống’ ban cho, tương lai muốn chứng đạo, căn bản không có chút hy vọng nào!” Thông Thiên nhìn rất rõ.

Thực lực có được nhờ ngoại lực, rốt cuộc cũng chỉ là kính hoa thủy nguyệt, không thuộc về bản thân.

Chỉ có đặt chân thực địa, dựa vào nỗ lực tu luyện từng chút một của mình mà có được thực lực, mới là cơ sở chứng đạo chân chính, tương lai mới có vô hạn khả năng.

Giống như Tô Thần đạo hữu, y cũng là một xuyên việt giả, hơn nữa xuyên việt lại là một Trung Đoan Hồng Hoang thế giới.

Trong tình huống không có bất kỳ hệ thống phụ trợ nào, từng bước một, không tranh cường nhược nhất thời, chỉ tranh cao thấp vạn cổ, cuối cùng thuận lợi khai sáng ‘Luân Hồi Đại Đạo’, chứng đắc Thần Thoại Đại La!

“Ba vị đạo hữu, Bần đạo biết các ngươi đang bố cục Hồng Hoang ở vài chục Vĩnh Hằng Đại Thế Giới, hơn nữa những ‘xuyên việt giả’ được chọn đều là những kẻ có tâm tính và năng lực xuất chúng, e rằng không cần quá lâu, Chí Cao Hồng Hoang chúng ta lại sẽ sinh ra đạo hữu mới làm náo nhiệt lên.” Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa nói, vừa mỉm cười nhìn về phía Trấn Nguyên Tử, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề ba người.

Kể từ khi Tô Thần chứng đạo Thần Thoại Đại La, vô số Thần Thoại Đại La đều noi theo Hậu Thổ, từ Địa Cầu hoặc các hành tinh tương tự, chọn ra một số ‘xuyên việt giả’ có tâm tính xuất chúng, quen thuộc đại thế Hồng Hoang, cho họ tiến vào một số Trung Đoan Hồng Hoang thế giới để lịch luyện.

Những xuyên việt giả này tuy nói không có hệ thống phụ trợ, nhưng vì tâm tính kiên nhẫn, quen thuộc đại thế Hồng Hoang, rất

nhiều người đã đạt được thành tựu phi phàm, có người đã vượt qua ‘Đạo Tổ Hồng Quân’ như lời đồn, trở thành chúa tể Hồng Hoang.

Có người đã thay đổi đại thế Hồng Hoang, chứng đắc ‘siêu thoát vĩnh hằng’ ‘Vô Thượng Đại Đạo Cảnh’, những người này đều có tiềm lực trở thành hạt giống Thần Thoại Đại La.

Chương 345

"Nguyên Thủy đạo hữu nói đùa rồi, muốn chứng đắc Thần Thoại Đại La khó đến nhường nào?

Không phải tất cả xuyên việt giả đều là Tô Thần đạo hữu a!" Trấn Nguyên Tử khẽ than một tiếng, lập tức nhận được sự công nhận của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Mấy trăm vạn năm qua, bọn họ đã sắp xếp vô số xuyên việt giả, nhưng người có hy vọng chứng đạo Thần Thoại Đại La lại rất ít ỏi, người có thể thật sự sánh bằng Tô Thần, lại càng không có một ai!

"Chư vị đạo hữu, đừng lấy ta ra đùa cợt nữa, chúng ta hãy cùng xem biểu hiện của ba xuyên việt giả này đi." Nghe bọn họ chuyển đề tài sang mình, Tô Thần lập tức kéo lại đề tài.

Đệ tử Đạo Môn Tam Giáo lần lượt tiến vào 'Càn Khôn Đồ', cảm nhận thế giới độc lập bên ngoài này, nội tâm ba xuyên việt giả đều có chút chấn động, nhưng rất nhanh bọn họ đã nhanh chóng tỉnh táo lại, bắt đầu chế định phương án sách lược. 'Hoàng Long' (xuyên việt giả) và 'Triệu Công Minh' (xuyên việt giả) tương đối ích kỷ, lại thêm Phong Thần Lượng Kiếp sắp bùng nổ, Tiệt Giáo và Xiển Giáo cũng thế như nước với lửa, đệ tử hai bên cũng 'ân oán khá sâu', vừa gặp mặt là đại chiến xuất thủ, tranh đoạt 'ấn ký' trong tay đối phương.

Tô Bạch thì hành sự tương đối giảng quy tắc, y đoàn kết đồng môn, đối đãi địch nhân tuy nói không bao giờ mềm tay, nhưng cũng sẽ giữ lại chút thể diện.

Huyền Đô, Quảng Thành Tử, Nam Cực Tiên Ông, Đa Bảo, Tam Tiêu các Thần Thoại Đại La này bắt đầu 'diễn kịch', lần lượt bị Hoàng Long, Triệu Công Minh, Tô Bạch đào thải.

“Tô Bạch sư đệ, ngươi, ngươi đột phá đến Chuẩn Thánh đỉnh phong từ khi nào?” “Hoàng Long sư đệ, ngươi cũng đột phá đến Chuẩn Thánh đỉnh phong sao?” “Đại huynh, chúc mừng ngươi đột phá đến Chuẩn Thánh đỉnh phong!” Sau khi đại bỉ kết thúc, thực lực ba xuyên việt giả lần lượt ‘bại lộ’, sau đó được các sư tỷ (sư huynh) đồng môn ca tụng, khi nhìn thấy vẻ mặt ‘chấn động sùng bái’ của bọn họ, không khỏi lần lượt lộ ra vẻ mặt tự mãn.

Nỗ lực tu luyện, ẩn giấu thực lực, chẳng phải là để trong trường hợp như thế này mà một tiếng hót làm kinh người, hiển thánh trước mặt người khác sao?

“Các đệ tử đạo hữu quả là tâm tính xuất chúng, thực lực phi phàm a!” Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng bắt đầu phối hợp ‘ca tụng’, khiến nội tâm ba xuyên việt giả càng thêm đắc ý.

“Dưới Thánh Nhân đều là kiến hôi, trước khi chưa chứng đạo thành Thánh, tất cả đều là hư vọng, càng không cần nói đến việc đại kiếp giờ đây sắp giáng lâm, cho dù bọn họ có xuất chúng đến mấy, tương lai cũng cực kỳ có khả năng trở thành tro bụi của lượng kiếp!” Nguyên Thủy Thiên Tôn cố ra vẻ ‘cao ngạo lạnh lùng’, trong nháy mắt khiến ba xuyên việt giả tỉnh táo lại, sau đó lần lượt hạ quyết tâm trong nội tâm, nhất định phải chứng đạo thành Thánh trước khi lượng kiếp thật sự bùng nổ!

Tiếp đó, Tô Thần sau khi hàn huyên với mọi người một phen, liền cưỡi tường vân trắng bay về hướng Địa Phủ, chuyên môn nhằm vào những xuyên việt giả gây họa cho Hồng Hoang.

Cùng với sự trôi đi của thời gian, Nhân tộc Đại Thương Vương Triều Nhân Hoàng Đế Ất truyền ngôi cho Đế Tân, và Đế Tân này thì bị xuyên việt giả xuyên việt, còn ràng buộc ‘Siêu Cấp Nhân Hoàng Hệ Thống’, nhưng chưa kịp y thực hiện hoài bão trong lòng, đã bị Thông

Thiên Giáo Chủ một niệm mạt sát, sau đó đặt lại dòng thời gian khôi phục bình thường.

Nếu là trước kia, Thông Thiên Giáo Chủ còn sẽ vui vẻ mà xem kịch vui của xuyên việt giả, nhưng giờ đây Đạo Môn Tam Giáo của mình đều có xuyên việt giả, đương nhiên không thể để nhiều xuyên việt giả hơn nữa đến ảnh hưởng đến 'kịch tình'.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Chẳng bao lâu, thiên khung kịch liệt chấn động.

Tử khí đông lai ức vạn dặm, hà quang vạn đạo nhuộm chư thiên.

Ba đạo bạch ngọc kim kiều hiện hóa mà ra, từ Hỗn Độn Tam Thập Tam Thiên ngoại trực tiếp đến dưới chân Tô Bạch, Triệu Công Minh, Hoàng Long, khiến ức vạn sinh linh Hồng Hoang đồng loạt chú mục.

"Chúc mừng Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh, Hạ hỉ Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh!" "Chúc mừng Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh, Hạ hỉ Thánh Nhân chứng đạo thành Thánh!" Một ngày ba Thánh.

Điều này quả thực chính là tái hiện cảnh tượng Thiên Đạo Ngũ Thánh chứng đạo năm xưa, khiến vạn linh hoàn toàn sôi trào.

"Ngày càng thú vị rồi!" Vô số Thần Thoại Đại La lần lượt nhìn về phía Côn Luân và Kim Ngao Đảo, từng người lộ ra vẻ mặt xem kịch vui.

Tiếp đó, Tô Bạch và Triệu Công Minh đi về phía Hỏa Vân Cung, hy vọng có thể nhận được sự hỗ trợ của Nhân tộc Tam Hoàng Ngũ Đế, không thể để Nhân Hoàng tự hạ phẩm cấp tự xưng Thiên Tử, nếu không lượng kiếp sẽ tràn đầy biến số.

Trong khoảng thời gian này, Tô Bạch và Triệu Công Minh càng lúc

càng cảm thấy không đúng, bởi vì theo đại thế Hồng Hoang thông thường, Thiên Đạo chỉ có sáu vị Thánh Nhân, vậy y và Hoàng Long rốt cuộc là từ đâu chui ra?

Chẳng lẽ bọn họ cũng là xuyên việt giả?!

Thế là, Tô Bạch tranh thủ cơ hội này, ở Hỏa Vân Cung đã thăm dò một chút đại sư huynh ngoại môn Triệu Công Minh.

Khi nghe Tô Bạch thăm dò xong, Triệu Công Minh cũng bỗng nhiên đại ngộ, hai bên đều nhìn nhau cười một tiếng, nội tâm cuối cùng cũng nghiệm chứng được suy đoán của mình.

"Đại sư huynh, chúng ta hãy cùng nhau chung tay thay đổi vận mệnh thê thảm của Tiệt Giáo!" "Tốt!" Trở về Kim Ngao Đảo, hai người không đi tìm nội gián 'Trường Nhĩ Định Quang Tiên' của Tây Phương Giáo cài cắm trong Tiệt Giáo, mà là chuẩn bị tương kế tựu kế, để Trường Nhĩ Định Quang Tiên truyền bá 'tin tức' khác nhau cho Tây Phương Nhị Thánh, từ đó bố cục lượng kiếp.

Rất nhanh, Phong Thần Lượng Kiếp triệt để bùng phát.

Người được thiên mệnh phong thần Khương Tử Nha xuống núi, còn một người phong thần khác là Thân Công Báo thì bái nhập Tiệt Giáo, hai bên bắt đầu tiến hành đại chiến.

Tam Tiêu ở ngoài vùng Tây Kỳ bày ra 'Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận', trực tiếp tước đi Ngũ Khí trong lồng ngực và Tam Hoa trên đỉnh đầu của mười hai đệ tử chân truyền Xiển Giáo, khiến Hoàng Long (xuyên việt giả) và Nguyên Thủy Thiên Tôn đích thân hiện thân, chuẩn bị xuất thủ trấn sát Tam Tiêu.

Tuy nhiên Tô Bạch và Triệu Công Minh đã chuẩn bị sẵn sàng, hai bên bắt đầu đại chiến, Thánh Nhân chi chiến bắt đầu bùng phát sớm hơn.

Thông Thiên Giáo Chủ bất mãn Nguyên Thủy Thiên Tôn 'lấy lớn hiếp nhỏ', phẫn nộ mà gia nhập chiến trường, bày ra 'Tru Tiên Kiếm Trận' không bốn Thánh không phá được, Thái Thanh Lão Tử và Tây Phương Nhị Thánh liên quyết mà đến, bắt đầu phá trận.

Đa Bảo dẫn Tiệt Giáo vạn tiên bố trí 'Vạn Tiên Đại Trận', và giao Thiên Đạo hung sát dị bảo Lục Hồn Phiên cho Trường Nhĩ Định Quang Tiên chưởng quản.

Tuy nhiên đúng lúc Trường Nhĩ Định Quang Tiên phản bội giao Lục Hồn Phiên cho Tây Phương Nhị Thánh thì, y lại phát hiện đây lại là một kiện pháp bảo nguyền rủa, khiến chính mình thực lực đại tổn.

Tô Bạch và Triệu Công Minh thấy 'kế mưu' thành công, cùng lão sư Thông Thiên phát động quyết chiến.

Ba Thánh Nhân Tiệt Giáo, lại thêm hai tòa Hỗn Nguyên Đại Trận, đối chiến Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Hoàng Long (xuyên việt giả), Tây Phương Nhị Thánh, trực tiếp chiếm ưu thế tuyệt đối.

"Các ngươi vậy mà cũng là xuyên việt giả!" Đến tận giờ khắc này, Hoàng Long (xuyên việt giả) cuối cùng cũng xác định Triệu Công Minh và Tô Bạch là xuyên việt giả, sau đó dốc toàn bộ nội tình của mình phối hợp hệ thống, bắt đầu toàn lực trấn sát.

Đại chiến hủy thiên diệt địa, Hồng Hoang tan vỡ, thiên khung diệt vong, thấy tất cả các Thần Thoại Đại La hưng phấn reo hò, Tô Thần càng trực tiếp từ thời không lấy ra hạt dưa và Coca-Cola, cùng Hậu Thổ cùng nhau thưởng thức.

Ba vị Xuyên việt giả kia cho dù 'chứng đạo thành Thánh', song thực lực của họ tối đa cũng chỉ tương đương Thái Ất Thiên Tiên trung hậu kỳ.

Sở dĩ có thể đập nát thiên địa Hồng Hoang trong trận quyết chiến Lượng Kiếp, tất cả chẳng qua là do Tam Thanh chủ đạo mà thôi.

Mục đích chính là để màn 'kịch' này càng thêm chân thực, kích phát những thay đổi mà ba vị Xuyên việt giả kia mang lại.

Nhưng rất đáng tiếc, khi trận quyết chiến Lượng Kiếp sắp kết thúc, 'kết cục' vẫn không có gì thay đổi quá lớn so với trước kia, Tam Thanh không khỏi khẽ thở dài một tiếng.

"Đã đến lúc tu chính 'kịch tình' chân chính!" "Họa!" Ngay khi Triệu Công Minh và Tô Bạch còn tưởng rằng mình đã thay đổi vận mệnh Tiệt Giáo, thời không thiên địa điên cuồng nghịch chuyển, trong nháy mắt đã trở về thời điểm ban đầu khi họ vừa mới xuyên việt.

Trong khoảnh khắc.

Hoàng Long và Triệu Công Minh lập tức bị mạt sát, Hệ thống gắn kết với họ cũng bị rút đi.

Còn về Tô Bạch, y được Thông Thiên Giáo Chủ nương tay, sau khi rút đi Hệ thống của y, xóa bỏ ký ức trước khi chuyển thế, khiến y ở lại Tiệt Giáo làm một đệ tử ký danh bình thường.

Liệu có thể quật khởi trong tương lai, thậm chí chứng đắc Thần Thoại Đại La, tất cả đều phải xem vận mệnh của y.

"Hoa lạp lạp!" Không bao lâu.

Dòng sông thời gian Hồng Hoang cuồn cuộn hiện ra, cuồn cuộn mênh mông, che trời lấp nhật, mỗi giọt sóng nước đều ẩn chứa quỹ tích sinh mệnh của vô vàn chúng sinh.

Cùng với dòng sông thời gian cuồn cuộn trôi đi, thời gian tuyến Hồng Hoang nhanh chóng được kéo đến thời điểm kết thúc Phong Thần Lượng Kiếp.

Tiệt Giáo tan nát.

Đại đệ tử Đa Bảo bị Thái Thanh Lão Tử mang đi, vô số đệ tử còn sống sót thì bị Tây Phương Giáo độ hóa.

Trong Xiển Giáo, Phó Giáo Chủ Nhiên Đăng, các đệ tử chân truyền Từ Hàng, Văn Thù, Phổ Hiền, cũng đồng loạt phản bội chạy sang Tây Phương, trở thành Phật Tổ Bồ Tát của Tây Phương Giáo.

Điều đáng nói là.

Khi Lượng Kiếp kết thúc, Ma Môn bắt đầu xuất hiện.

Văn Đạo Nhân được Huyết Hải thai nghén, sau khi thôn phệ Quy Linh Thánh Mẫu bị Tiếp Dẫn giam cầm, liền trực tiếp đến Tu Di Sơn, thôn phệ bản nguyên Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên trấn áp khí vận.

Đợi Tây Phương Nhị Thánh cảm ứng được thì đã phát hiện Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên do mất quá nhiều bản nguyên nên phẩm cấp đã hạ xuống Cửu Phẩm, uy năng cũng giảm sút đáng kể.

Tiếp đó.

Khương Tử Nha, người được Thiên Mệnh Phong Thần, bắt đầu đại tứ Phong Thần.

Tam Tiêu được sắc phong Tiên Cô Tùy Thân Cảm Ứng, ngoài chức quyền Thiên Đình, còn phải phụ trách một phần quyền hạn chuyển thế trong Địa Phủ.

Địa Tạng và nhiều đệ tử Tây Phương Giáo khác cũng chính thức tiến vào Địa Phủ, nắm giữ một phần quyền hành Luân Hồi Chuyển Thế.

Rất nhiều Thần Thoại Đại La đều đang chờ đợi phản ứng của Tô Thần, bởi vì y là 'Luân Hồi Đạo Chủ' của Địa Phủ, chưởng quản

quyền chuyển thế của ức vạn sinh linh Hồng Hoang, y sẽ ứng phó thế nào với hành động của Phật Môn Tây Phương đây?

Nhưng rất nhanh.

Tất cả các Thần Thoại Đại La đều thất vọng.

Bởi vì Tô Thần không hề có chút phản ứng nào, đối với hành động 'tranh đoạt' quyền hành Luân Hồi của Phật Môn Tây Phương, y dường như coi như chưa từng xảy ra, mỗi ngày hoặc là ung dung tự tại cưỡi một đám mây trắng bay lượn Hồng Hoang, xử lý những Xuyên việt giả kia, hoặc là ở lại Đạo tràng của mình bế quan.

"Phật Giáo Tây Phương này rốt cuộc đã hứa hẹn lợi ích gì, mà lại khiến Tô Thần đạo hữu không hề quan tâm đến lợi ích của bản thân?" Tam Thanh nhìn thân ảnh Tô Thần, trong lòng thầm đoán.

Còn Trấn Nguyên Tử thì không nhịn được khẽ nhíu mày.

"Xem ra Tô Thần đạo hữu cũng bị Tây Phương Nhị Nhân kia lừa phỉnh, đợi y mặc nhận Phật Môn tiến vào Địa Phủ, chấp chưởng một phần quyền hành Luân Hồi Chuyển Thế, lợi ích đã hứa hẹn trong tương lai, có thể sẽ bị họ lật mặt không nhận người!" "Ai!" "Tô Thần đạo hữu vẫn còn quá trẻ, không biết Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vô sỉ thế nào, họ nổi tiếng là kẻ bội tín khí nghĩa, Hậu Thổ nương nương sao lại không nhắc nhở y chứ?" …….

Đối với những suy đoán và tiếc nuối của chúng Thần Thoại Đại La, Tô Thần căn bản không hề để ý.

Khi Tam Giáo đệ tử đại tỉ kết thúc, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề chủ động tìm đến y, sau đó hứa hẹn ủng hộ Tô Thần tranh đoạt thân phận 'Bàn Cổ', để đổi lấy lợi ích của Phật Môn Tây Phương trong Địa Phủ.

Đối với điều kiện này, Tô Thần đương nhiên đã đồng ý.

Trải qua vô số Nguyên Hội thời gian, thêm vào lời nhắc nhở của Hậu Thổ, y đã nhận thức sâu sắc những lợi ích khi đảm nhiệm 'Bàn Cổ'.

Nếu có cơ hội đảm nhiệm 'Bàn Cổ', Ngô đương nhiên sẽ không bỏ qua!

Hơn nữa.

Tô Thần căn bản không sợ Phật Môn Tây Phương bội tín khí nghĩa, bởi vì y có Đạo lữ Hậu Thổ hết lòng ủng hộ, thêm vào việc chưởng quản quyền hành Lục Đạo Luân Hồi của Địa Phủ, nếu Phật Môn Tây Phương dám không tuân thủ lời hứa, Ngô có rất nhiều cách để đối phó với họ.

Trừ phi tương lai tất cả các Thần Thoại Đại La đều đồng ý thay đổi kịch bản, Phật Môn Tây Phương không còn cần phải lấy 'tu kiếp sau' để thu hút tín đồ!

Phong Thần Lượng Kiếp kết thúc.

Đạo Tổ Lý Nhĩ, cái đại hào này lại được khởi động lại, y luyện chế lại Hồng Hoang đã 'tan vỡ' thành Tứ Đại Châu, lần lượt là Đông Thắng Thần Châu, Nam Thiệm Bộ Châu, Tây Ngưu Hạ Châu, Bắc Câu Lô Châu.

Còn những mảnh vỡ thế giới khác thì rải rác trong Hỗn Độn Tinh Hải, diễn hóa thành các loại Vĩnh Hằng Đại Thế Giới, Đỉnh Cấp Đại Thiên Thế Giới, Đại Thiên Thế Giới, Tiểu Thế Giới, v.v.

Do những thế giới này gần Hỗn Độn Tinh Hải hơn, cũng dễ dàng kết nối với Chư Thiên Vạn Giới hơn, đương nhiên trở thành khu vực 'Xuyên việt giả' trọng điểm.

Chỉ có điều do hạn chế đẳng cấp thế giới, Xuyên việt giả muốn thực sự tiến vào Chí Cao Hồng Hoang, ít nhất phải đột phá đến 'Thiên

Tiên' mới có một tia cơ hội.

Sau khi luyện lại Hồng Hoang.

Đạo Tổ theo 'kịch bản', triệu tập Thiên Đạo Lục Thánh, Thiên Đế Hạo Thiên, Vương Mẫu Dao Trì đến Tử Tiêu Cung, y để một đại hào khác của mình là 'Thái Thanh Lão Tử', cùng với Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ, uống hạ cái gọi là 'Vẫn Thánh Đan'.

Đồng thời hạn chế từ nay về sau Thiên Đạo Thánh Nhân không được phép tiến vào Hồng Hoang, để tránh ảnh hưởng đến sự vận chuyển của Hồng Hoang.

Thiên Đạo Lục Thánh đều hưởng ứng Pháp Chỉ của Đạo Tổ, khai tịch Đạo tràng của mình trong Hỗn Độn, sau đó nhân cơ hội này bắt đầu 'bố cục' đại thế tương lai.

Một đại hào khác của Đạo Tổ là 'Thái Thượng Lão Quân' cuối cùng cũng xuất hiện.

Chương 346

Cùng với sự trôi đi của thời gian, Thái Thượng Lão Quân hạ giới chuyển thế thành người tộc Lý Nhĩ (Lý Đam), đảm nhiệm chức Thủ Tàng Thất Chi Sử trong Đại Chu Hoàng Triều, sau lại làm Trụ Hạ Sử.

Y mẫn nhi hiếu học, thông hiểu những thay đổi của thượng hạ cổ kim, sau đó giảng đạo luận đức, sáng tác ra Đạo Giáo Thánh Kinh 《Đạo Đức Kinh》.

Khi hoàn thành việc viết sách.

Thiên địa Hồng Hoang phong vân sắc biến, Tử Khí Đông Lai ức vạn dặm, Đại Đạo chi âm vang vọng khắp Chư Thiên Hoàn Vũ, thu hút vô số Thần Thoại Đại La chú mục.

"Phu quân, đây là kinh nghiệm chứng đạo của Đạo Tổ, y không phải sinh ra đã là Thần Thoại Đại La, mà là một người tộc bình thường, dựa vào học thức của bản thân và những gì học được khi du lịch, đã sáng lập ra Thánh Kinh vạn cổ này mà chứng đạo." Trong Luân Hồi Đại Điện, Hậu Thổ khẽ tựa vào lòng tình lang, giới thiệu cho y kinh nghiệm chứng đạo của Đạo Tổ Lý Nhĩ.

"Ban đầu y bảo chàng đóng vai đại hào khác của y là 'Thái Thượng Lão Quân', là muốn chàng tự mình trải nghiệm quá trình chứng đạo của y, từ đó để chàng có thêm thể nghiệm và cảm ngộ, thậm chí tiến thêm một bước đột phá đến 'Thái Cực Cảnh'!" Tuy nói quan hệ giữa Vu tộc và Tam Thanh không hòa mục, hơn nữa thường xuyên vì tranh đoạt 'Bàn Cổ' mà đại chiến, nhưng đối với phẩm hạnh của Đạo Tổ, Nguyên Thủy Thiên Vương, Linh Bảo Thiên Tôn, nội tâm Hậu Thổ vẫn vô cùng khâm phục.

"Ngô biết!" Tô Thần khẽ gật đầu, tay phải ôm chặt nàng.

“Đạo của người khác là của người khác, còn Đạo của Ngô, chỉ có thể do Ngô tự mình bước ra!” Sở dĩ Tô Thần từ chối ‘thiện ý’ của Tam Thanh, Nữ Oa, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề khi muốn y khai tiểu hào, chính là vì không muốn Đạo của người khác ảnh hưởng đến Đạo của mình.

Học Ngô giả sinh, tự Ngô giả tử.

Đạo lý này, y đã sớm minh ngộ từ khi Trung Đoan Hồng Hoang còn chưa quật khởi.

Chỉ có tự mình bước ra ‘Đạo’ của mình, mới có hy vọng tiến thêm một bước, đột phá đến ‘Thái Cực Cảnh’ cao hơn!

“Nếu phu quân đã sớm có quyết định, vậy thiếp vĩnh viễn sẽ ủng hộ chàng.” Hậu Thổ khẽ hôn lên má Tô Thần một cái, sau đó đưa một quả Tiên Thiên Linh Quả đến bên miệng y.

“Nương tử, tiếp theo Ngô chuẩn bị đi bộ du lịch Hồng Hoang, ngoài việc tự mình thể nghiệm vạn linh chúng sinh Hồng Hoang, còn sẽ tiến thêm một bước cảm ngộ hoàn thiện ‘Đạo’ của mình!” Sau khi ra khỏi Địa Phủ, Tô Thần bắt đầu đi bộ khắp Hồng Hoang, từ đông sang tây, từ nam ra bắc.

Khi đến Hàm Cốc Quan, y tình cờ gặp Đạo Tổ Lý Nhĩ cưỡi trâu xanh, quan lệnh Doãn Hỉ có duyên với y, được tặng cuốn 《Đạo Đức Kinh》 do chính tay y viết.

Khi y cưỡi trâu xanh dần dần biến mất, dị tượng thiên địa chợt bùng lên.

Tử Khí Đông Lai ức vạn dặm, hà quang vạn đạo nhuộm khắp chư thiên.

Trong dị tượng chấn hám này, Doãn Hỉ quỳ gối phủ phục, Đạo quang của cuốn 《Đạo Đức Kinh》 mà y vừa có được đại thịnh, hóa

thành Đại Đạo Thần Văn, từ từ chìm vào thức hải của Doãn Hỉ.

"Tô Thần đạo hữu, biệt lai vô dạng a!" Lý Nhĩ đương nhiên đã cảm ứng được Tô Thần đang du lịch, y vui vẻ lấy Đại La Đạo âm chào hỏi, cả người từ mi thiện mục, hệt như một ông lão hàng xóm.

"Kiến qua Đạo Tổ!" Tô Thần chậm rãi đi tới, mỉm cười chắp tay làm lễ.

"Chẳng trách Đạo hữu ban đầu lại từ chối bần đạo, hóa ra Đạo hữu đã sớm hung hữu câu hác, bần đạo ở đây chúc Đạo hữu Đại Đạo xương long, sớm chứng 'Thái Cực'!" Nhìn thấy Tô Thần một bộ dáng dã nhân phàm tục phong xan lộ túc, Lý Nhĩ lập tức hiểu rõ hành động của y, trong lòng tràn đầy tán thán. 'Đạo' không phải là do khổ tu mà có được, mà là do tự mình 'bước' ra.

Tô Thần sau khi sáng lập 'Luân Hồi Đại Đạo' còn hiểu được du lịch Hồng Hoang, quan sát vạn linh chúng sinh, quan sát vạn vật thiên địa, chỉ riêng điểm này đã đủ để thấy được cái tâm hướng đạo của y.

"Đa tạ Đạo Tổ!" Sau khi hàn huyên, Lý Nhĩ chủ động mời Tô Thần cùng Tây hành, một người cưỡi trâu xanh, một người đi bộ lữ hành, hai bên luận đạo với nhau, cùng nhau ấn chứng, vô cùng Đại Đạo chân lý lan tràn, khiến con trâu xanh dưới tọa kỵ của y cũng được lợi không nhỏ.

Lúc này người tộc Hồng Hoang đã bước vào thời kỳ Bách Gia Tranh Minh, người sáng lập Nho Gia Khổng Trọng Ni (Khổng Tử) cũng từng thỉnh giáo Lý Nhĩ, thậm chí Trang Tử, Hàn Phi Tử, Âu Dã Tử… những người này đều đã dần lộ đầu giác.

Sau Phong Thần Lượng Kiếp, Tây Phương Giáo đã tiêu hóa được lợi ích của Lượng Kiếp, thực lực phi tốc tăng tiến, cũng chính thức nghênh đón thời kỳ đỉnh thịnh tiền kỳ.

Lý Nhĩ lần này Tây hành, ngoài việc cảm ngộ quá trình chứng đạo của bản thân, còn có việc theo 'kịch bản' Hóa Hồ Vi Phật, và đã sớm an bài đại đệ tử Đa Bảo của Tiệt Giáo chuyển thế đến nước Ca Tỳ La Vệ.

Ngày tám tháng tư.

Đa Bảo chuyển thế thành Thích Ca Mâu Ni ra đời từ hông Ma Da phu nhân, sinh ra dưới gốc cây Vô Ưu tại vườn Lam Tỳ Ni, trở thành Thái Tử Tất Đạt Đa, lúc này bầu trời Hồng Hoang đại phóng quang mang, kim liên từng đóa rơi xuống.

Y xuống đất có thể đi, đi bảy bước, mỗi bước nở sen, đồng thời ngước mắt nhìn bốn phía, tự xướng ngôn: "Trên trời dưới đất, duy ngã độc tôn; Tam giới đều khổ, Ngô đương an chi." Thích Ca Mâu Ni sau khi trải qua nỗi khổ trần thế, dứt khoát từ bỏ vương vị và tài phú, bắt đầu du lịch Tây Phương, tìm kiếm 'Đạo' của bản thân.

Một ngày nọ.

Một hạt Bồ Đề Tử bị Lý Nhĩ khẽ búng tay, chìm vào lòng đất, rất nhanh liền đâm chồi nảy lộc, mọc thành một cây Bồ Đề xum xuê.

Khi Thích Ca Mâu Ni du lịch đến đây, liền bắt đầu tọa thiền nghỉ ngơi.

"Ông!" 'Đạo' mênh mông tràn ngập, diễn hóa ra các loại dị tượng.

Thích Ca Mâu Ni cuối cùng cũng giác tỉnh ký ức tiền thế, thuận lợi chứng đắc Đạo Quả, sau đó trên con đường tất yếu đến Tu Di Sơn là Linh Sơn, thành lập 'Phật Giáo', tự xưng 'Như Lai Phật Tổ'!

Tây Phương Nhị Thánh vô cùng 'căng thẳng' và 'lo lắng', đối với lần 'Hóa Hồ Vi Phật' này, ý muốn cướp đi căn cơ hưng thịnh của Tây Phương Giáo, liền bắt đầu lôi kéo Như Lai, hợp nhất Tây Phương Giáo và Phật Giáo làm một, đồng thời để y đảm nhiệm người chưởng

đà của Phật Giáo.

Đối với điều kiện của Tây Phương Nhị Thánh, Như Lai trực tiếp đồng ý.

Bố cục của Thái Thượng Lão Quân nhằm vào Tây Phương Giáo cũng hoàn toàn đổ bể, coi như làm công miễn phí cho Tây Phương Giáo và Đa Bảo.

Khi 'kịch tình' này kết thúc, y cưỡi trâu xanh, thong dong chậm rãi hướng về Thiên Đình mà đi, chờ đợi 'hí phân' tiếp theo của mình xuất hiện.

Tây Phương Giáo và Phật Giáo hợp nhất, khí vận đại trướng.

Thêm vào thân phận tiền thế của Như Lai, y được không ít đệ tử Tiệt Giáo bị Tây Phương Giáo bắt giữ công nhận, khiến quyền lực của y cũng được củng cố thêm một bước.

Trong khoảng thời gian này.

Có không ít Xuyên việt giả xuyên việt đến, muốn chấn hưng Tiệt Giáo, nhưng đều bị Như Lai trực tiếp niết tử.

Theo quyền hành mà bản thân y chưởng khống, đại đệ tử Tiệt Giáo Đa Bảo chỉ là 'tiểu hào' của y, đại hào chân chính là 'Như Lai Phật Tổ'!

Như Lai cũng cảm ứng được Tô Thần đang du lịch ở Tây Phương của mình, y chỉ biểu đạt một phần thân cận, giao những Hệ thống của Xuyên việt giả kia cho Tô Thần, sau đó không làm phiền nữa.

Bởi vì y rất rõ ràng, Tô Thần trong Đạo Kỷ này chỉ đảm nhiệm 'Luân Hồi Đạo Chủ' của Địa Phủ, sẽ không đóng bất kỳ 'tiểu hào' nào, cũng không cần thiết vội vàng lôi kéo.

Y cứ thế đi bộ tiếp tục Tây hành.

Khi đến một ngọn núi Canh Kim nguy nga hùng vĩ, thẳng tắp đâm vào tận trời, một bóng dáng màu trắng phiêu nhiên xuất hiện trước mặt Tô Thần, chính là Thần Thú Hộ Vệ Tây Phương Bạch Hổ.

"Kiến qua Tô Thần đạo hữu!" Điều khiến Tô Thần có chút bất ngờ là, 'Đạo khu' bên ngoài của Bạch Hổ lại là một cô bé xinh xắn, đáng yêu, răng trắng môi hồng, không khác gì muội muội Bạch Miêu Miêu của mình.

"Kiến qua Đạo hữu!" Trong lòng khẽ động, Tô Thần lập tức hiểu rõ nguyên do.

Thân xác của Bạch Hổ không phải là một hình dáng cố định, mà là tùy thuộc vào hình dáng trong tâm trí người khác.

Có thể là một ông lão đầu tóc bạc phơ, cũng có thể là một hán tử trung niên, tương tự cũng có thể là một tiểu la lỵ mềm mại đáng yêu.

Bạch Miêu Miêu là ánh chiếu thân của Bạch Hổ, bởi vậy Tô Thần khi nhìn thấy bản thể của nàng, đương nhiên là hình dáng Bạch Miêu Miêu.

"Nói ra thì bần đạo và Đạo hữu thật sự có duyên, ánh chiếu thân của ta lại là muội muội của ngươi!" Bạch Hổ rất thân thiết, trực tiếp mời Tô Thần đến Đạo tràng của mình để đàm luận.

Bước vào đại điện.

Bên trong đều được lát bằng các loại Tiên Thiên Canh Kim, trụ là Hồng Mông Canh Kim, tường bằng Bạch Ngọc, trông cực kỳ khôi hoằng đại khí, đồng thời lại có vẻ vô cùng ấm cúng.

"Bần đạo và Đạo hữu quả thật có duyên, khi xuyên việt đến Trung Đoan Hồng Hoang, nếu không phải tương hỗ sánh bước với muội muội, bần đạo cũng sẽ không quật khởi thuận lợi như vậy." Tô Thần mỉm cười, tâm niệm vừa động liền nhìn về phía Bạch Miêu Miêu

trong Trung Đoan Hồng Hoang, trực tiếp đưa nàng đến Chí Cao Hồng Hoang.

"Ca ca!" Sau khi nhìn thấy Tô Thần, Bạch Miêu Miêu trực tiếp lao vào lòng y.

Nhưng khi nàng nhìn thấy Bạch Hổ, cả người lại trực tiếp ngây người.

Từ khi Tô Thần thăng cấp Trung Đoan Hồng Hoang thành Vĩnh Hằng Đại Thế Giới, Bạch Miêu Miêu cũng thuận lợi chứng đắc Đại Đạo Cảnh (tương đương Thái Ất Thiên Tiên của Chí Cao Hồng Hoang).

Tô Thần kết thành Đạo lữ với Hậu Thổ trong Chí Cao Hồng Hoang, vốn dĩ ánh chiếu thân Bình Tâm ở Trung Đoan Hồng Hoang đã được thu hồi hợp nhất, Bạch Miêu Miêu cũng trở thành chúa tể chân chính ở Trung Đoan Hồng Hoang.

Trải qua vô số Nguyên Hội này.

Bạch Miêu Miêu mơ ước được tiến vào Chí Cao Hồng Hoang, ở bên cạnh Ca ca Tô Thần.

Nhưng nàng biết mình chỉ là ánh chiếu thân của Thánh Thú Bạch Hổ ở Tây Phương trong Chí Cao Hồng Hoang, một khi tiến vào Chí Cao Hồng Hoang, có thể sẽ bị Thánh Thú Bạch Hổ đồng hóa, không còn cơ hội tự mình chủ đạo, cũng là một dạng thân tử đạo tiêu khác.

Vì vậy.

Bạch Miêu Miêu đành phải tiếp tục ở lại Trung Đoan Hồng Hoang, thỉnh thoảng mới được gặp Ca ca Tô Thần một lần.

Ai ngờ hôm nay, Ca ca lại chủ động đưa mình vào Chí Cao Hồng Hoang, điều này khiến nàng kinh hỉ không thôi.

Nhưng khi nàng nhìn thấy Thần Thoại Đại La Thánh Thú Bạch Hổ, cả người đều ngây người.

Bạch Hổ và Bạch Miêu Miêu bốn mắt nhìn nhau, trong mắt Tô Thần, trông họ hệt như hai người trong gương.

"Ông!" Ngay sau đó.

Bạch Hổ lộ ra một nụ cười hiền từ, trong lúc vung tay liền đánh ra một đạo 'Bản Nguyên Ấn Ký' của mình, sau đó chìm vào cơ thể Bạch Miêu Miêu, 'nàng' Đạo khu Đại La bắt đầu biến thành một tôn Thôn Thiên Bạch Hổ bá đạo vô địch.

Chứng kiến cảnh này.

Tô Thần trong lòng tràn đầy cảm khái, đưa tay xoa nhẹ đầu Bạch Miêu Miêu.

"Còn không mau tạ ơn Bạch Hổ tiền bối?" Dưới sự nhắc nhở của Ca ca, Bạch Miêu Miêu hoàn hồn, sau đó trịnh trọng hành lễ với Bạch Hổ.

"Bạch Miêu Miêu bái tạ tiền bối!" "Vô nhu khách khí, ngươi là ta, ta đồng dạng cũng là ngươi!" Bạch Hổ triệt để dung hợp một phần 'Bản Nguyên Ấn Ký' của mình với Bạch Miêu Miêu, điều này đại biểu cho việc 'nàng' thực sự công nhận Bạch Miêu Miêu, không phân biệt ta ngươi.

Đồng thời.

Điều này cũng tránh được nguy cơ Bạch Miêu Miêu bị đồng hóa!

"Đa tạ Đạo hữu!" Tô Thần biết Bạch Hổ làm vậy là vì nể mặt mình, nếu không làm sao có thể phân ra 'Bản Nguyên Ấn Ký' của chính mình?

"Ca ca khách khí rồi, giờ đây ta vừa là Thánh Thú Bạch Hổ Tây

Phương, đồng dạng cũng là Bạch Miêu Miêu!" Bạch Hổ khẽ bĩu môi, lộ ra một nụ cười thân thiện.

"Ừm!" Tô Thần âm thầm gật đầu, tay phải nắm chặt bàn tay mềm mại của Bạch Miêu Miêu, khắc ghi ân nghĩa của Bạch Hổ vào lòng.

…….

Sau khi có thêm Bạch Miêu Miêu.

Chuyến du lịch tiếp theo hai người cùng sánh bước, giống như thuở ban đầu ở Trung Đoan Hồng Hoang trước khi quật khởi.

Đồng thời.

Đại thế vận chuyển trong Chí Cao Hồng Hoang cũng phát triển ổn định.

Đại Chu Hoàng Triều của Nhân tộc dần suy tàn, bước vào thời đại chư hầu tranh bá.

Vu tộc sau cuộc tranh giành Nhân Hoàng gần như hoàn toàn rút khỏi vũ đài lịch sử, nhưng nhờ có Bình Tâm Nương Nương và sự tồn tại của Địa Phủ, Vu tộc vẫn có thể liên tục nhận được Khí Vận Âm Đức.

Chương 347

Cùng với sự tích lũy Khí Vận Âm Đức.

Có thành viên Vu tộc chuyển thế thành Nhân tộc, và còn chưởng quản quyền hành quan trọng của Nhân tộc.

Bình Tâm sau khi thương nghị với Tam Thanh và Nữ Oa, các hoàng triều tiếp theo sẽ do thành viên Vu tộc chuyển thế đảm nhiệm chức Nhân tộc Cộng Chủ, nhưng vì huyết mạch Vu tộc, vương triều trong thời gian đảm nhiệm Nhân Hoàng sẽ chỉ tồn tại hai đời mà diệt vong.

Ngay trong khoảng thời gian này.

Có Xuyên việt giả cố gắng xuyên việt thành 'Doanh Chính', thông qua Hệ thống đã gắn kết để thay đổi đại thế Hồng Hoang, nhưng còn chưa kịp xuyên việt thành công, liền trực tiếp hóa thành tro bụi.

Doanh Chính sau khi kế vị, dưới sự phò tá của nhiều Đại Vu chuyển thế như Bạch Khởi, Mông Điềm, đã quét ngang lục hợp, thống nhất thiên hạ!

Y tự xưng Thủy Hoàng, chế định thư đồng văn xa đồng quỹ, thống nhất độ lượng.

Bạch Khởi và Mông Điềm đã sớm đột phá Đại La, giác tỉnh ký ức tiền thế, họ lợi dụng bí pháp thần thông của Vu tộc, giúp Doanh Chính cũng giác tỉnh ký ức tiền thế, sau đó cố gắng khiến y chứng đạo trường sinh, trở thành Nhân Hoàng đầu tiên sau Tam Hoàng Ngũ Đế!

Vì thế.

Doanh Chính huy động sức mạnh toàn quốc luyện chế 'Mười Hai Kim Nhân', chuẩn bị dùng phương pháp bố trí 'Thập Nhị Đô Thiên

Thần Sát Đại Trận' để thức tỉnh ý chí Bàn Cổ, từ đó thay đổi vận mệnh của bản thân.

Nhưng rất đáng tiếc.

Nhân tộc quật khởi là đại thế Hồng Hoang, Doanh Chính sau khi giác tỉnh ký ức huyết mạch Vu tộc, vẫn muốn làm Nhân Hoàng vĩnh hằng, căn bản không có bất kỳ khả năng nào.

Cùng với sự thất bại của bố cục mưu họa, Bạch Khởi, Mông Điềm và các đại tướng khác cũng theo đó bỏ mạng.

Doanh Chính hạ lệnh luyện chế Binh Mã Dũng, theo trận pháp đồ đặc biệt chôn cất cùng mình và tất cả các đại tướng, để lại làm hậu thủ.

Khi y tuần thị thiên hạ giá băng, Thừa tướng Lý Tư và Triệu Cao câu kết, độc sát Thái Tử Phù Tô, phù trì Hồ Hợi lên ngôi, nhưng vì Lý Tư không bằng Triệu Cao, dẫn đến Triệu Cao bám quyền triều chính, còn làm ra trò 'Chỉ hươu bảo ngựa'.

Điều đáng nói là.

Khi Doanh Chính ba tuổi, trên bầu trời phía tây xuất hiện dị tượng một con Bạch Xà.

Một đứa trẻ vừa mới sinh ra tên là Lưu Bang, y chém đứt Bạch Xà, được vô số dân làng coi là thần tích.

Khi Tần Triều bước vào đời thứ hai, thiên hạ quần hùng nổi dậy, Lưu Bang chém đầu rắn mở đường, trở thành một trong những thế lực lớn nhất, sau đó đánh bại Hạng Vũ dũng mãnh, đoạt được thiên hạ.

"Ca ca, Bình Tâm tỷ tỷ với tư cách là 'Bàn Cổ' của Đạo Kỷ này, vì sao lại không thể phò trì Đại Vu chuyển thế Doanh Chính làm Nhân Hoàng đương đại?" Vài chục Nguyên Hội trước, sau khi Tô Thần kết

thúc du lịch lục địa Hồng Hoang, đưa Bạch Miêu Miêu trở về Địa Phủ, nàng cũng biết rằng Chí Cao Hồng Hoang này đều là 'kịch bản' do các Thần Thoại Đại La chế định.

Còn đảm nhiệm 'Bàn Cổ' khai tịch Chí Cao Hồng Hoang, có thể gia trì vĩ lực bản nguyên thiên địa, có vô vàn lợi ích không thể tưởng tượng được.

Ca ca và Bình Tâm tỷ tỷ là Đạo lữ khí vận tương liên, sinh tử cùng chung, Bình Tâm tỷ tỷ cũng là người chưởng đà của Vu tộc, vì sao lại không để Doanh Chính đảm nhiệm Nhân Hoàng đời mới?

Nếu Đại Tần Đế Quốc tiếp tục tồn tại, đối với sự phản bộ của Vu tộc, cũng sẽ có tác dụng phi phàm chứ?

"Miêu Miêu, đại thế Hồng Hoang đã được thương nghị ổn thỏa trước khi khai thiên, Nhân tộc là nhân vật chính duy nhất của thiên địa, điểm này là không thể thay đổi." "Nếu nàng cường hành phò trì Đại Vu chuyển thế Doanh Chính làm Nhân Hoàng, thì tương đương với việc cắt xén khí vận Nhân tộc, điều này là tất cả các Thần Thoại Đại La Nhân tộc và Đạo Tổ đều không thể dung thứ." "Cần phải biết, Nhân tộc mới là thế lực lớn nhất trong Chí Cao Hồng Hoang này, thậm chí Đạo Tổ cũng xuất thân từ Nhân tộc!" Tô Thần xoa nhẹ đầu nàng, mỉm cười giải thích.

"Ngô hiểu rồi!" Nghe Tô Thần giải thích, Bạch Miêu Miêu khẽ gật đầu.

"Ca ca, chàng cũng xuất thân từ Nhân tộc, vậy Nhân tộc Thần Thoại Đại La có đến lôi kéo chàng không?" "Có!" "Ngô khi vừa mới chứng đạo, Đạo Tổ đã từng mời Ngô đến Côn Luân, thậm chí còn muốn giao đại hào khác của y là 'Thái Thượng Lão Quân' cho Ngô diễn, để Ngô tự mình trải nghiệm quá trình chứng đạo của y!" "Nhưng Đạo của y không phù hợp với Ngô, cho nên Ngô đã từ chối."

Tô Thần nói xong, nắm tay nàng đứng trên chiếc thuyền lá, tiếp tục du lịch vùng biển Hồng Hoang.

Cứ thế từ nam sang đông.

Y ngắm mặt trời mọc mặt trăng lặn, triều dâng mây cuộn, quan sát vạn linh sinh trưởng, sinh cơ bừng bừng.

Có Thủy tộc sinh ra huyết mạch, bị cá mập thôn phệ.

Có cá mập già nua, cuối cùng bị cá tôm chia cắt.

Mỗi ngày đều có sinh mệnh mới ra đời, cũng có sinh mệnh đi về phía tử vong, cứ như một vòng Luân Hồi.

Không biết đã trôi qua bao lâu.

Tô Thần và Bạch Miêu Miêu lái một chiếc thuyền lá tùy ý trôi dạt, đến một hòn đảo gần Đông Hải, nơi đây Hồng Mông Tử Khí lượn lờ, lực lượng trận pháp nồng đậm, tỏa ra một loại khí tức huyền chi hựu huyền.

Lúc này.

Vô số con khỉ trên đảo nhìn thấy người lạ xâm nhập, từng con kêu la, chạy nhảy tán loạn.

"Tôn Ngộ Không kiến qua hai vị Đạo hữu!" "Họa!" Chỉ thấy kim mang lóe lên, một con hầu tử thần tuấn thân mặc kim giáp lấp lánh, đầu đội kim quan sáng chói xuất hiện trước mặt Tô Thần, y chân đi giày mây đều tương xứng, một đôi mắt kỳ lạ như sao, hai tai qua vai lại cứng, âm thanh vang vọng như chuông khánh.

"Kiến qua Đạo hữu!" Nhìn thấy Tôn Ngộ Không thần tuấn trước mắt, dần dần dung hợp với Tề Thiên Đại Thánh trong ký ức của mình, khóe miệng Tô Thần lộ ra nụ cười hân hoan nhàn nhạt.

Khi còn ở Địa Cầu.

Tôn Ngộ Không có thể nói là ký ức tuổi thơ của mỗi đứa trẻ.

Nay tận mắt nhìn thấy Tôn Ngộ Không trong Chí Cao Hồng Hoang, cũng coi như là một dạng hoàn thành tâm nguyện của mình.

Bạch Miêu Miêu trên dưới đánh giá Tôn Ngộ Không, mẫn duệ cảm nhận được y khác xa một trời một vực so với Tôn Hầu Tử ở Trung Đoan Hồng Hoang.

Nàng học theo Ca ca Tô Thần, chủ động tiến lên hành lễ.

"Bạch Miêu Miêu kiến qua Đạo hữu!" Nay nàng đã có được 'Đại Đạo Ấn Ký' của Thần Thoại Đại La Bạch Hổ, tương đương với Thánh Thú Bạch Hổ Tây Phương, xưng hô Tôn Ngộ Không tôn Thần Thoại Đại La này là Đạo hữu, cũng không coi là mạo phạm.

"Hai vị Đạo hữu, mời!" Tôn Ngộ Không đưa tay phải ra, làm tư thế mời nhiệt tình.

Đến Thủy Liêm Động.

Nơi đây biệt hữu động thiên, các loại Đại Đạo Pháp Tắc tràn ngập, Hồng Mông Tử Khí nồng đậm đến mức gần như hóa lỏng thành dịch, vô số linh hầu phi cầm chạy nhảy vờn quanh.

"Vô số Nguyên Hội qua, 'hí phân' của bần đạo còn chưa đến, Ngô vẫn luôn ở trong Thủy Liêm Động này, thật sự quá vô vị.

Nay tình cờ gặp được hai vị Đạo hữu, cũng coi như là 'duyên phận'!" Tôn Ngộ Không đưa tay pha một ấm linh trà, lần lượt rót cho Tô Thần và Bạch Miêu Miêu.

Một số linh hầu thì dâng lên các loại linh quả, trong đó còn có Bàn Đào nổi tiếng lừng danh.

"Thực không dám giấu, trước khi bần đạo xuyên việt, danh tiếng của Đạo hữu trên Địa Cầu của Ngô có thể nói là gia dụ hộ hiểu, cũng

là thần tượng trong lòng vô số trẻ em." Tô Thần mỉm cười, lấy trà thay rượu kính Tôn Ngộ Không.

"Đây là vinh hạnh của lão Tôn ta." Khi Tô Thần chứng đạo, tất cả các Thần Thoại Đại La đều biết kinh nghiệm chứng đạo của y, Tôn Ngộ Không đương nhiên cũng không ngoại lệ.

Sau một hồi hàn huyên, quan hệ đôi bên đã thân thiết hơn không ít.

"Đạo hữu, tương lai nếu bần đạo diễn cảnh đại náo Địa Phủ, Đạo hữu phải bao dung một phen đó nha." Tôn Ngộ Không tính cách hiếu chiến, nhưng y với tư cách là Tuyên Cổ Đại La, đương nhiên không phải kẻ không hiểu nhân tình thế cố, y biết Tô Thần là 'Luân Hồi Đạo Chủ' của Địa Phủ, cũng là phu quân của Hậu Thổ Nương Nương, đương nhiên không hy vọng 'hí phân' của mình bị ảnh hưởng.

"Đạo hữu khách khí rồi, nếu các ngươi đã chế định 'kịch bản' rồi, bần đạo đương nhiên sẽ không xen vào làm khó." Tô Thần rất rõ ràng về kế hoạch của mình.

Đạo Kỷ này trước tiên nghiêm túc quan sát kịch bản, tìm hiểu các thế lực lớn, đồng thời du lịch Hồng Hoang để cảm ngộ 'Đạo' của mình, đợi khi Nghịch Phản Hồng Mông Hư Vô, lại cảm thụ sâu sắc Đạo nghĩa 'Thái Cực'.

Nếu có thể tiến thêm một bước, vậy thì trong Đạo Kỷ tiếp theo sẽ toàn lực tranh giành thân phận 'Bàn Cổ', trở thành người chế định quy tắc kịch bản!

"Vậy thì đa tạ Đạo hữu!" Tôn Ngộ Không mỉm cười, lại rót trà vào chén của Tô Thần.

Y với tư cách là 'Tử' của Lượng Kiếp tiếp theo, đương nhiên sẽ không lo lắng 'hí phân' của mình bị ảnh hưởng, chẳng qua là mượn cơ hội này để thắt chặt hơn nữa quan hệ với Tô Thần mà thôi.

Ai cũng biết Tô Thần chứng đạo Thần Thoại Đại La trong một Đạo Kỷ, tiềm lực của y tuyệt đối có thể sánh ngang với Đạo Tổ, nếu có thể kết giao hữu nghị với y, đối với tương lai cũng có lợi ích cực lớn.

Cuộc trà đạo kết thúc, Tôn Ngộ Không chủ động đề nghị luận đạo, Tô Thần hân nhiên đồng ý.

Nhưng điều khiến y không ngờ tới là, cuộc luận đạo của Tôn Ngộ Không lại trực tiếp được tiến hành bằng 'Đại Đạo Chi Chiến', thế là hai người đặc biệt tiến vào Hỗn Độn Thế Giới, khai tịch một Đạo tràng chuyên biệt để đại chiến.

Trận chiến này, Tôn Ngộ Không nội tâm sảng khoái lâm li, đồng thời trong lòng cũng vô cùng chấn hám.

Y vốn tưởng Tô Thần chứng đạo Thần Thoại Đại La thời gian còn ngắn, thực lực còn yếu, nhưng ai ngờ thực lực của y vượt xa tưởng tượng của mình, điều khó tin nhất là 'Luân Hồi Đại Đạo' của y dường như có thể bao dung vạn đạo, diễn hóa vạn đạo!

"Đúng là không hổ là Thần Thoại Đại La chứng đạo trong một Đạo Kỷ, tiềm lực khủng bố này của Tô Thần đạo hữu, e rằng còn vượt qua Đạo Tổ!" Tôn Ngộ Không nội tâm tràn đầy chấn hám.

Y cuối cùng cũng hiểu vì sao Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai vị Giáo Chủ này ban đầu lại chủ động lôi kéo Tô Thần, thậm chí còn hứa hẹn nhiều lợi ích để ủng hộ, hóa ra tiềm lực của y lại mạnh mẽ đến vậy!

Sau khi luận đạo kết thúc.

Tô Thần chủ động cáo từ rời đi, dưới sự tiễn đưa của Tôn Ngộ Không, y tiếp tục đạp lên thuyền lá, đưa Bạch Miêu Miêu tiếp tục hành trình về phía trước. ……

Cùng với sự trôi đi của thời gian. 'Hí phân' của Tôn Ngộ Không

cuối cùng cũng đến, y hóa thành một viên Ngũ Sắc Thần Thạch, tạo ra cảnh tượng xuất thế vang động vô cùng, trực tiếp chấn động Thiên Đình và Địa Phủ, điều này cũng tuyên bố 'Tây Du Lượng Kiếp' chính thức bắt đầu.

Tiếp đó.

Tôn Ngộ Không hành sự theo 'kịch bản', từ Đông Hải cưỡi thuyền lá đến Nam Thiệm Bộ Châu bái sư học nghệ, sau một hồi gian nan, thuận lợi bái nhập dưới trướng Bồ Đề Lão Tổ.

Y không chỉ học được 《Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết》, đồng thời còn học được Thất Thập Nhị Biến.

Sau khi học nghệ thành công, Bồ Đề Lão Tổ trục xuất y khỏi sư môn.

Trở về Hoa Quả Sơn.

Tôn Ngộ Không kết bái với Ngưu Ma Vương và các Yêu Thánh khác, tự xưng Tề Thiên Đại Thánh, đầu tiên là đại náo Long Cung, có được pháp bảo Kim Cô Bổng của mình, sau đó lại đại náo Địa Phủ, sửa Sổ Sinh Tử.

Trong khoảng thời gian này, Tô Thần và Bình Tâm căn bản không hề để ý, mọi việc đều để Diêm La Vương tự mình xử trí.

Sau khi đại náo Địa Phủ, Tôn Ngộ Không bị Thiên Đình chú ý.

Trải qua một phen tranh đấu và giằng co, dưới sự kiến nghị của Thái Bạch Kim Tinh đã để Tôn Ngộ Không lên trời đảm nhiệm Bật Mã Ôn.

Khi y biết được 'chân tướng', bắt đầu đại náo Thiên Cung, lập nên uy danh lừng lẫy.

Thác Tháp Lý Thiên Vương, Tam Thái Tử Na Tra, Tư Pháp Thiên

Thần Dương Tiễn, liên tiếp đại chiến với Tôn Ngộ Không, thậm chí ngay cả một đại hào khác của Đạo Tổ là 'Thái Thượng Lão Quân' cũng đích thân xuất mã, khiến vô số Thần Thoại Đại La hưng phấn không ngớt.

Tuy nói mỗi Đạo Kỷ đều có một màn như vậy, nhưng có thể làm ra cảnh tượng hoành tráng đến thế, thì chỉ có Tôn Ngộ Không!

Tôn Ngộ Không đại náo Bàn Đào Hội, lại trộm Tiên Đan của Thái Thượng Lão Quân, cuối cùng bị bắt sống, sau đó đưa vào lò luyện đan của Thái Thượng Lão Quân, ngược lại lại giúp y luyện ra Hỏa Nhãn Kim Tinh.

Sau khi có đủ 'hí phân' để giúp Tôn Ngộ Không dương oai, Ngọc Đế hạ lệnh cho Như Lai hàng yêu.

Cuối cùng.

Tôn Ngộ Không bị Như Lai dùng thần thông trấn áp dưới Ngũ Chỉ Sơn, chờ đợi người đi lấy kinh Đường Tăng cứu.

Chương 348

Thời gian như ngựa chạy qua khe cửa.

Trong nháy mắt đã năm trăm Nguyên Hội trôi qua.

Trong khoảng thời gian này.

Tô Thần đưa Bạch Miêu Miêu du lịch Tứ Hải Hồng Hoang, chứng kiến vạn linh chúng sinh tương, chứng kiến vạn vật Luân Hồi, đối với 'Đạo' của bản thân được lợi không nhỏ.

Để tiêu hóa và cảm ngộ những gì đã có được sâu sắc hơn, y đã chọn tự mình nhập Luân Hồi, hoàn thiện 'Đạo' của mình, trọng chứng 'Đạo' của mình!

Trong nháy mắt.

Một ngàn hai trăm chín mươi sáu kiếp đã kết thúc.

Mỗi kiếp.

Đều có một Bạch Trúc Thanh mềm mại đáng yêu bầu bạn bên y, chính là muội muội Bạch Miêu Miêu!

"Ông!" Khi Tô Thần triệt để cảm ngộ 'Luân Hồi Đại Đạo' do mình sáng tạo, cả người y tỏa ra một loại khí tức đạm nhiên bình phàm, phảng phất như phản phác quy chân, Đại Đạo như thường.

"Chúc mừng Ca ca lại tiến thêm một bước!" Với tư cách là Bạch Miêu Miêu thân cận nhất bên y, nàng ngay lập tức cảm nhận được sự biến hóa của Tô Thần, trên mặt nàng nở rộ nụ cười vô cùng kinh hỉ, từ tận đáy lòng chúc mừng y.

"Miêu Miêu, may mắn có ngươi bầu bạn trên đường!" Tô Thần bước tới ôm nàng vào lòng, nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc đen mềm mại

của nàng.

Y luân hồi chuyển thế một ngàn hai trăm chín mươi sáu kiếp, mỗi kiếp đều có Bạch Miêu Miêu bầu bạn bên mình, bất kể nghèo khó giàu sang, cao thấp đẹp xấu, luôn không rời không bỏ.

"Ca ca, chúng ta bây giờ là về Địa Phủ, hay tiếp tục du lịch trong Nhân tộc?" Bạch Miêu Miêu nghiêng đầu, khẽ tựa vào lòng y.

"Hãy du lịch thêm một phen trong Nhân tộc Hoàng Triều đi, nhân tiện dẫn ngươi đi chơi thật vui." Nói xong.

Tô Thần nắm tay Bạch Miêu Miêu, bước ra từ căn nhà dân mình ở, đi về phía phố phường đô thành nhộn nhịp.

Lúc này thời gian tuyến đang ở Đại Đường Hoàng Triều, Đường Thái Tông Lý Thế Dân vừa mới kế vị không lâu, cả vương triều đều hưng thịnh phồn vinh, tràn đầy hy vọng, người đi lấy kinh Thiên Mệnh Đường Tam Tạng cũng sắp ra đời.

Đến trên phố, y tình cờ thấy quan phủ nhân viên xếp thành hai hàng, trong đó người đứng đầu là một nam tử cưỡi ngựa cao lớn, ngực đeo hoa đỏ đi diễu phố, chính là Kim Khoa Trạng Nguyên Thạch Trung Ngọc.

Mà trùng hợp, con gái Tể Tướng đang ném tú cầu chiêu thân, trực tiếp ném tú cầu trúng đầu Thạch Trung Ngọc.

"Ông!" Ngay lúc này.

Không gian gợn sóng khẽ chấn động, chỉ thấy Thạch Trung Ngọc thần sắc hiển nhiên có chút hoảng hốt, giống như vừa mới tỉnh lại, lộ ra vẻ tò mò và kinh ngạc.

"Đinh!" "Chúc mừng Túc Chủ thành công gắn kết 'Hệ thống Phá Hoại Đại Thế Liền Biến Cường', thưởng gói quà tân thủ lớn nhất một phần!" Thạch Trung Ngọc nghe thấy âm thanh nhắc nhở của Hệ

thống trong đầu, thêm vào thông tin mà Hệ thống truyền tải, lập tức hiểu ra mình đã xuyên việt đến Hồng Hoang, hơn nữa còn trở thành cha của Đường Tăng, người đi lấy kinh tương lai!

"Ca ca, phụ thân của người đi lấy kinh lại bị Xuyên việt giả xuyên việt, đây có phải là do Phật Môn cố ý an bài không?" Bạch Miêu Miêu với tư cách là Thánh Thú Bạch Hổ, liếc mắt một cái đã nhìn ra Xuyên việt giả vừa mới xuyên việt Thạch Trung Ngọc trước mắt.

Nàng nghi ngờ tất cả chuyện này là do Phật Môn tự mình an bài, mục đích chính là để thay đổi một chút Tây Du Lượng Kiếp, xem có thể mang lại thay đổi gì cho Phật Môn hay không.

Dù sao ở Lượng Kiếp trước, Tam Giáo Đạo Môn chẳng phải cũng mặc cho Xuyên việt giả quấy rối đại thế Lượng Kiếp sao?

"Cứ xem trước đã!" Tô Thần khẽ lắc đầu, sau đó từ chỗ một bà thím bên cạnh mua hai xâu kẹo hồ lô, một xâu đưa cho Bạch Miêu Miêu, vừa thưởng thức vừa du lãm sự phồn hoa nhộn nhịp của Đại Đường Hoàng Triều.

Y trong lòng rất rõ.

Lúc này đang ở thời khắc then chốt của Tây Du Lượng Kiếp, Đường Tam Tạng chuyển thế tất nhiên sẽ có Thần Thoại Đại La bảo hộ.

Xuyên việt giả này xuyên việt Thạch Trung Ngọc, những Thần Thoại Đại La bảo hộ kia tất nhiên cũng sẽ cảm ứng được ngay lập tức.

Nếu họ muốn dùng Xuyên việt giả để ảnh hưởng đến Tây Du Lượng Kiếp, điều này không liên quan gì đến Ngô.

Cùng lắm thì Ngô nhìn mặt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, tạm thời không truy cứu Xuyên việt giả này, mọi chuyện đợi đến khi Tây Du

Lượng Kiếp kết thúc rồi nói, ai bảo Ngô hiện tại vẫn là 'Xuyên việt Quản Lý Giả' chứ? …….

Sự thật cũng như Bạch Miêu Miêu đã dự liệu.

Sau khi 'Thạch Trung Ngọc' xuyên việt cha Đường Tăng, Phật Môn Tây Phương không hề can thiệp, mà mặc cho Xuyên việt giả này tiếp tục hành động.

Y với tư cách là Tân Khoa Trạng Nguyên, lại cưới con gái Tể Tướng đương triều Ân Ôn Kiều, có thể nói là phong quang vô hạn.

Rất nhanh y được bổ nhiệm làm Giang Châu Tri Phủ, mang theo mỹ kiều nương cùng nhau nhậm chức.

Trong quá trình đi thuyền nhậm chức, y gặp phải thuyền công Lưu Hồng, hắn cấu kết với đồng bọn trên thuyền, chuẩn bị giết Thạch Trung Ngọc, chiếm đoạt Ân Ôn Kiều, sau đó giả mạo Thạch Trung Ngọc đi làm quan.

Đây cũng là 'nạn' thứ hai trong chín chín tám mốt nạn Tây Du, 'nạn giết cha ra đời'.

Thạch Trung Ngọc với tư cách là Xuyên việt giả quen thuộc đại thế Tây Du, lại gắn kết 'Hệ thống Phá Hoại Đại Thế Liền Biến Cường', sau khi mở gói quà tân thủ, đã có năng lực tự vệ.

Vì vậy, khi đối mặt với sự chặn giết của thuyền công Lưu Hồng và vài người khác, y dễ dàng phản giết bọn chúng, và trực tiếp ném xuống hồ cho cá ăn.

"Đinh!" "Chúc mừng Chủ nhân, thuận lợi thay đổi đại thế, thưởng một giọt Bàn Cổ Tinh Huyết, 《Cửu Chuyển Huyền Công》!" Nghe thấy Hệ thống nhắc nhở thưởng, Thạch Trung Ngọc nội tâm vô cùng kích động và hoan hỉ.

Tiếp đó.

Thạch Trung Ngọc đưa vợ đến Giang Châu thuận lợi nhậm chức, nhờ vào kiến thức và năng lực siêu việt, rất nhanh đã trở thành 'Thanh Thiên Đại Lão Gia' trong miệng bách tính.

Vài tháng sau.

Ân Ôn Kiều thuận lợi sinh hạ một đứa con trai, được y đặt tên là Trần Y (Huyền Trang).

Do Thạch Trung Ngọc không bị hại, nên Đường Huyền Trang không thể được Phật Môn Chủ Trì cứu, tự nhiên cũng không thể tu hành Phật Pháp, để chuẩn bị cho việc đi lấy kinh tương lai.

Điều này khiến Quan Âm, người vẫn luôn chú ý đến chuyện này, có chút khó xử.

Hai vị Giáo Chủ đã hạ lệnh không cần quản Xuyên việt giả này, nhưng y lại thay đổi đại thế Tây Du đã được chế định trước đó.

Nếu cứ để mặc, Tây Du Lượng Kiếp sẽ hoàn toàn thay đổi diện mạo, các Thần Thoại Đại La khác sẽ nghĩ thế nào?

"Quan Âm Đại Sĩ, mọi việc cứ thuận theo tự nhiên là được, cùng lắm thì chúng ta trực tiếp trọng trí thời gian, tất cả bắt đầu lại là được." Nghe thấy Đại La Đạo âm của Chuẩn Đề Giáo Chủ, Quan Âm lập tức hành lễ lĩnh mệnh.

Cùng với sự trôi đi của thời gian.

Thực lực của Thạch Trung Ngọc ngày càng mạnh, y không những không để Kim Thiền Tử chuyển thế con trai học Phật Pháp, còn tấu lên Đường Thái Tông chỉnh đốn Phật Giáo, điều này khiến Phật Giáo có chút không ngồi yên được nữa.

Dưới sự nỗ lực của y và lão trượng nhân Tể Tướng Ân Khai Sơn, Đường Thái Tông bắt đầu ban bố Thánh Chỉ chỉnh đốn Phật Môn, và do Thạch Trung Ngọc đích thân phụ trách.

Thạch Trung Ngọc đầu tiên là ra tay với Đại Tướng Quốc Tự ở Trường An, không những ngăn cản Thủy Lục Pháp Hội, đồng thời còn tịch thu gia sản, cưỡng ép tất cả tăng nhân hoàn tục, điều này rõ ràng là nhắm vào Phật Giáo.

Vô số Thần Thoại Đại La chứng kiến cảnh này, từng người trong lòng thầm cười, trực tiếp ngồi xem trò hay.

Như Lai cũng không ngồi yên được nữa, nếu cứ để Thạch Trung Ngọc làm loạn như vậy, Phật Môn của mình sẽ trở thành trò cười, Tây Du Lượng Kiếp cũng không thể vận hành bình thường được.

Bất đắc dĩ.

Y đích thân đến Hỗn Độn Tu Di Cung, sau khi thuyết phục Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, liền để Quan Âm trực tiếp ra tay trọng trí thời gian tuyến, sau đó mạt sát trực tiếp Xuyên việt giả 'Thạch Trung Ngọc'.

Đến khi chết, Thạch Trung Ngọc cũng không hiểu rõ, rốt cuộc là sức mạnh gì, lại có thể trọng trí thời gian?

Để Tây Du Lượng Kiếp thuận lợi vận hành, Như Lai hạ lệnh cho Quan Âm mạt sát tất cả các Xuyên việt giả đến quấy rối.

Rất nhanh.

Tây Du Lượng Kiếp bắt đầu đi đúng quỹ đạo.

Sau Thủy Lục Pháp Hội, Kim Thiền Tử chuyển thế Đường Huyền Trang được bổ nhiệm làm người đi lấy kinh, bắt đầu chín chín tám mốt nạn, y đầu tiên là cứu Tôn Ngộ Không từ Ngũ Chỉ Sơn ra, sau đó lại thu phục Tiểu Bạch Long làm tọa kỵ, lại thu Thiên Bồng Nguyên Soái chuyển thế Trư Bát Giới, sau đó là Quyển Liêm Đại Tướng Sa Tăng.

Sau khi đội ngũ đi lấy kinh đã tập hợp đủ, liền là các loại đánh yêu quái.

“Đại sư huynh, Sư phụ bị yêu quái bắt đi rồi!” “Đại sư huynh, Sư phụ lại bị yêu quái bắt đi rồi!” Từ đầu đến cuối.

Cơ bản đều là đánh yêu quái, cứu Sư phụ, thỉnh thoảng xen lẫn một số mỹ nhân để mắt đến Đường Tăng, diễn cảnh dục cự hoàn nghênh.

Điều đáng nói là.

Tọa kỵ Quỳ Ngưu của Thông Thiên Giáo Chủ trở thành Ngưu Ma Vương, kết duyên với A Tu La Thiết Phiến Công Chúa của Ma Giáo, đồng thời còn sinh hạ Hồng Hài Nhi, cũng đóng vai trò quan trọng trong kịch tình Tây Du Lượng Kiếp này.

Đồng tử luyện đan Kim Giác, Ngân Giác của Đạo Tổ, thậm chí cả tọa kỵ trâu xanh cũng không cam chịu cô tịch, đồng dạng cũng đóng một kiếp trên con đường lấy kinh, phân chia một cốc canh Lượng Kiếp.

Tô Thần nhìn trận Tây Du Lượng Kiếp này, luôn cảm thấy có một loại cảm giác ‘chơi đồ hàng’.

Bất kể là Hung Thú Lượng Kiếp, hay Long Hán Đại Kiếp, thậm chí là Ma Đạo Chi Tranh và Vu Yêu Lượng Kiếp, động một cái là hủy thiên diệt địa, vạn tộc sinh linh đồ thán, còn Tây Du Lượng Kiếp này lại là đánh yêu quái, thỉnh cứu binh, cứu Sư phụ.

Cùng với Lượng Kiếp kết thúc.

Bầu trời rơi xuống vô biên công đức, tất cả mọi người đều được chia một phần canh, Tôn Ngộ Không càng được sắc phong là Đấu Chiến Thắng Phật!

Tô Thần không còn chú ý nữa, mà âm thầm bế quan.

Lại một ngàn hai trăm chín mươi sáu Nguyên Hội thời gian trôi qua.

Phật Môn sau Tây Du bắt đầu hưng thịnh, Phật Tổ La Cẩu xuất hiện không ngừng, hương hỏa cung phụng càng vọt lên trở thành tồn tại đỉnh cấp nhất, ngay cả Đạo Môn cũng bị áp chế.

Tất cả Thần Thoại Đại La đều rất rõ ràng, tiếp theo chính là thịnh cực mà suy, Ma Đạo quật khởi.

Điều đáng nói là.

Minh Hà ở Huyết Hải đặc biệt đến Địa Phủ, lại một lần nữa đưa ra cành ô liu, muốn Tô Thần đến Ma Môn thành lập một tiểu hào, để chia sẻ công đức Lượng Kiếp và sức ảnh hưởng, nhưng y đã từ chối.

Ma Tổ La Hầu đã trầm tịch vài Lượng Kiếp, cuối cùng cũng bắt đầu 'hí phân' của mình, y chuyển thế thành Khẩn Na La, vì cái chết của người yêu A Tu mà nhập Ma thành Vô Thiên.

Ma trưởng Phật tiêu.

Đối với sự cường đại của Ma Môn, Như Lai Phật Tổ chỉ có thể chuyển thế tạm thời tránh mũi nhọn, do Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không danh chấn Hồng Hoang cùng y chu toàn.

Rất nhanh.

Ma Môn quét ngang Tam Giới, ngay cả Thiên Đình cũng bị Ma Môn công phá.

Để kịch tình tiếp tục tốt hơn, Đạo Tổ và Bình Tâm, thậm chí là Tô Thần, đều không xuất diện, mặc cho Ma Môn chưởng khống Tam Giới, dù sao họ cũng đã trầm tịch quá lâu rồi, cũng đến lúc cho Ma Môn một khoảnh khắc đăng tràng huy hoàng.

Sau khi Ma Môn chúa tể Tam Giới, cường hành thúc đẩy Ma Đạo, nghiêm khắc trấn áp Đạo Môn và Phật Môn, thậm chí còn toàn lực truy sát thân chuyển thế của Như Lai.

Chương 349

Phật Môn dưới sự lãnh đạo của Tôn Ngộ Không dũng cảm phản kháng, nhưng lại phát hiện Ma Môn lại không làm theo kịch bản, cường hành giam cầm các nhân vật quan trọng của Tam Giới, thậm chí còn phong ấn sớm thân chuyển thế của Như Lai.

"Vô Thiên, Minh Hà, các ngươi quá đáng rồi!" Tôn Ngộ Không trực tiếp dùng Đại La Đạo âm truyền khắp Tam Giới, khiến tất cả mọi người đều nghe ra sự phẫn nộ trong giọng điệu của y.

"Hắc hắc." "Đạo Kỷ này là 'Ma Môn Quật Khởi' của Ngô, nếu còn làm theo kịch bản trước đó, Ma Môn của Ngô còn quật khởi kiểu gì?" Vô Thiên đắc ý cười vang.

Đây là đối sách mà y và Minh Hà đã thương lượng ra, bắt nguồn từ việc Tam Thanh thay đổi kịch bản Phong Thần Lượng Kiếp, để Xuyên việt giả thay đổi đại thế Lượng Kiếp.

Nếu Đạo Môn làm được, Ma Môn của mình vì sao lại không làm được?

Vì vậy.

Hai người nhanh chóng hạ giới, bắt đầu đồng lòng hợp lực, mượn Lượng Kiếp này thay đổi kịch bản, khiến ảnh hưởng của Ma Môn mình xuyên suốt cả thế giới Hồng Hoang.

"La Hầu, Minh Hà, các ngươi đã tiếm việt rồi!" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Như Lai, Nhiên Đăng, Di Lặc, Quan Âm, Phổ Hiền và các Thần Thoại Đại La Phật Môn khác đều bất mãn, thậm chí ngay cả nhiều Thần Thoại Đại La khác trong Tam Giới cũng có chút không vui.

Tuy nói họ không thích Phật Môn lắm, nhưng đồng dạng cũng

không thích Ma Môn a!

Quan trọng nhất là.

Mình còn đang đóng vai kịch bản bị 'giam cầm' và 'phong ấn' nữa chứ!

"Hanh!" "Lần này Bản Ma Tổ nghịch cải đại thế thì sao?" La Hầu khí diễm ngút trời, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên khẽ xoay chuyển, vô tận ma khí và sát khí quét ngang cả thế giới Hồng Hoang.

"La Hầu, Ngô đến hội hội ngươi!" Tôn Ngộ Không tay cầm Kim Cô Bổng, thân mặc kim sắc thánh giáp, cả người chiến ý ngút trời.

"Tôn Ngộ Không, chỉ bằng ngươi còn chưa đủ, để Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cùng đến đi!" Ma Tổ với tư cách là tồn tại tranh hùng với Đạo Tổ, thực lực của y trong cả thế giới Hồng Mông Hư Vô đều là một trong những kẻ đỉnh cấp nhất, nếu không phải y quen độc lai độc vãng, nói không chừng đã sớm tranh thủ được thân phận 'Bàn Cổ'.

"A di đà Phật, hôm nay sư huynh đệ Bản tọa sẽ cùng hội Ma Tổ!" Thấy Ma Tổ La Hầu cố chấp muốn thay đổi kịch bản, giẫm lên Phật Môn mình mà dương oai Hồng Hoang, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức từ Hỗn Độn đến, cách vô số thời không thứ nguyên mà đối lập với Ma Tổ.

"Như Lai, Tôn Ngộ Không, đối thủ của các ngươi là Bản tọa!" Minh Hà tế xuất Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, tay cầm Nguyên Đồ, A Tỳ nhị kiếm, sát ý trực xung thương khung hoàn vũ.

La Hầu một mình đối chiến hai tôn Tuyên Cổ Thần Thoại Đại La, bản thân mình dựa vào cái gì mà không được?

Tiếp đó.

Phật Môn và Ma Môn bắt đầu toàn lực đối chiến, mỗi bên đều tìm được đối thủ của mình.

Còn những Thần Thoại Đại La vẫn còn 'hí phân', chứng kiến hai thế lực lớn nhất Hồng Hoang quyết chiến, từng người ăn ý rời khỏi chiến trường, sau đó từ vô tận thời không duy độ kéo ra các loại ghế tựa hoa lệ, lấy ra dưa quả bánh kẹo, bắt đầu ngồi xem trò hay.

Chứng kiến cảnh này.

Đạo Môn có chút không kiềm chế được, bởi vì họ tuy nói có chút không hợp với Phật Môn, nhưng lại càng không hợp với Ma Môn, hệt như tử thù vậy.

"Lão Sư, chúng ta Đạo Môn có nên tham gia vào không?" Xuyên việt giả Tô Bạch nhìn về phía Thông Thiên, trong mắt có chút rạo rực muốn thử.

Vô số Nguyên Hội qua, y đã biết đại thế Hồng Hoang chính là 'kịch bản' do tất cả Thần Thoại Đại La chế định, còn bản thân y muốn đột phá Thần Thoại Đại La, chỉ có thể nỗ lực tranh thủ, chủ động can thiệp vào đại thế, khi Hồng Hoang Nghịch Phản Hồng Mông Hư Vô thì cảm ngộ thêm nhiều Đạo nghĩa 'Thái Cực', như vậy mới có cơ hội chứng đạo.

"Đồ nhi, đây là ân oán của Phật Môn và Ma Môn, chúng ta Đạo Môn không nên xen vào." Thông Thiên Giáo Chủ khẽ lắc đầu.

Y đạm đạm nhìn Tô Bạch một cái, trong lòng tự nhiên biết suy nghĩ của y.

Đối với đồ đệ Xuyên việt giả này, y ban đầu còn khá coi trọng, nhưng Tô Bạch có dã tâm, lại không có thực lực tương xứng với dã tâm.

Còn chưa chứng đạo Thần Thoại Đại La, đã nghĩ đến việc tranh 'hí phân', đây chẳng phải là tự tìm đường chết sao?

Thực sự cho rằng dựa vào Đạo Môn của mình, có mình làm Lão

Sư làm chỗ dựa thì có thể muốn làm gì thì làm?

Thần Thoại Đại La và phi Thần Thoại Đại La đơn giản là hai tồn tại ở hai thế giới khác nhau, cũng không phải cùng một loại người, người ta nhìn ngươi cứ như nhìn một con khỉ, ngươi lại có tư cách gì tham dự vào trò chơi của họ?

"Hoa!" Thông Thiên Giáo Chủ tâm niệm vừa động, trực tiếp xóa bỏ ký ức của Tô Bạch, để y yên ổn làm một đệ tử Tiệt Giáo bình thường.

Phật Giáo với tư cách là một trong những thế lực lớn nhất Chí Cao Hồng Hoang, quan hệ của họ với Đạo Môn, Vu tộc, thậm chí là Yêu tộc đều không tồi, thậm chí đôi bên còn có hợp tác, nhưng vì từng bội tín khí nghĩa, dẫn đến bị tất cả các thế lực nghi kỵ và phòng bị.

Lần này La Hầu và Minh Hà liên thủ, lấy Lượng Kiếp 'Ma Đạo Quật Khởi' đột nhiên phát khó khăn với Phật Môn Tây Phương, căn bản không có bất kỳ thế lực nào ra tay viện trợ, ngay cả các Thần Thoại Đại La tán tu cũng vậy.

Với tư cách là nhân vật chính của Lượng Kiếp Đạo Kỷ này, Ma Môn được ý chí thiên địa Chí Cao Hồng Hoang ưu ái, họ thay đổi đại thế Hồng Hoang, đối chọi gay gắt với Phật Môn, khiến Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Như Lai và các cao tầng Phật Môn khác có chút trở tay không kịp.

Ma Tổ La Hầu tay cầm Thí Thần Thương, đại chiến Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

Minh Hà chân đạp Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Nguyên Đồ, A Tỳ nhị kiếm chỉ thẳng vào Như Lai và Tôn Ngộ Không.

Hắc Bào, Độc Hạt, Tứ Đại Ma Vương, v.v., lần lượt đối chiến Nhiên Đăng, Quan Âm, Di Lặc, Địa Tạng và các cao tầng hạch tâm

Phật Giáo khác.

Quyết chiến vô cùng thảm liệt.

Dòng sông thời gian Chí Cao Hồng Hoang và dòng sông vận mệnh bị đánh đến khô cạn, thiên khung sụp đổ, đại địa trầm luân, nước Tứ Hải điên cuồng đổ xuống, nhấn chìm thiên địa… Vạn linh Hồng Hoang trong nháy mắt bị thôn phệ, toàn bộ bỏ mạng.

Lượng Kiếp lần này, so với trận quyết chiến Phong Thần Lượng Kiếp trước đó còn thảm liệt hơn, các Thần Thoại Đại La Ma Môn và Thần Thoại Đại La Phật Môn triệt để sát hồng liễu nhãn, động một cái là hủy thiên diệt địa, trọng phản Hồng Mông Hư Vô.

Luân Hồi Đại Điện.

Tô Thần, Bình Tâm, Bạch Miêu Miêu ngồi đối diện nhau, ba người quan sát trận 'trò hay' này, thỉnh thoảng lại vớ lấy hạt dưa ngũ vị hương trên bàn mà cắn, từng người mắt sáng rực.

"Chậc chậc, không hổ là Ma Tổ La Hầu, thực lực quả nhiên mạnh hơn Huyết Hải chi chủ Minh Hà vài phần.

Nếu không phải y từng có tính cách cô ngạo, không thèm phát triển thế lực, e rằng Đạo Môn không có được địa vị ngày nay!" Bình Tâm giật lấy lon Cocacola trên tay Tô Thần, trực tiếp ngửa đầu uống cạn.

"Phu quân, thiếp đoán lần này La Hầu sở dĩ thay đổi tâm thái, rất có thể là vì bị chàng kích thích, mới chọn liên hợp với Minh Hà, cùng nhau thay đổi đại thế Hồng Hoang." "Có liên quan đến Ngô?" Tô Thần có chút ngạc nhiên.

Mình mới vừa chứng đạo Thần Thoại Đại La không lâu, hơn nữa vẫn luôn khiêm tốn tiềm tu, trừ việc xử lý những Xuyên việt giả gây rối kia ra, căn bản không hề cấu kết với bất kỳ thế lực nào, cũng chưa từng đồng ý lời thỉnh cầu khai tiểu hào của họ.

La Hầu thay đổi thái độ thường ngày, sao lại đổ cho mình?

Nhìn thấy thần thái của y, Bình Tâm khẽ cười, bóc vỏ hạt dưa trong tay, đưa nhân dưa vào miệng y.

"Phu quân, tuy nói vô số Nguyên Hội qua chàng hành sự khiêm tốn, cũng chưa từng đồng ý lời thỉnh cầu khai tiểu hào của bất kỳ thế lực nào, nhưng chàng với tư cách là Thần Thoại Đại La chứng đạo thời gian ngắn nhất, tiềm lực có thể sánh ngang Đạo Tổ, thậm chí là siêu việt Đạo Tổ!" "Lần này La Hầu và Minh Hà sở dĩ mạo đại bất vi nghịch cải đại thế Hồng Hoang, chính là muốn mượn cơ hội này để cảm ngộ thêm nhiều Đạo nghĩa 'Thái Cực', từ đó trong Đạo Kỷ tiếp theo tranh đoạt thân phận 'Bàn Cổ'." "Thì ra là thế!" Nghe Bình Tâm nói xong, Tô Thần khẽ gật đầu.

Đạo Tổ Lý Nhĩ vốn dĩ là một người tộc bình thường, nhưng cùng với sự quật khởi mạnh mẽ của y, chấn phục vô số Thần Thoại Đại La sinh ra đã là thần thánh, sau đó liên hoành hợp tung với Nguyên Thủy Thiên Vương, Linh Bảo Thiên Tôn tổ kiến Tam Thanh Đạo Môn, một bước vọt lên trở thành thế lực cường đại nhất Chí Cao Hồng Hoang, không có đối thủ!

Với tư cách là La Hầu tâm cao khí ngạo, nội tâm y sao có thể phục khí?

Giờ đây.

Tô Thần chứng đạo thời gian còn ngắn hơn Đạo Tổ Lý Nhĩ, hơn nữa lại có Bình Tâm Đạo lữ hết lòng phò trì, thêm vào toàn bộ Vu tộc làm nội tình, nếu y tranh đoạt 'Bàn Cổ', bất kể là Ma Môn, hay Phật Môn, hy vọng lại càng thêm mong manh!

"Phu quân, chàng đừng tưởng rằng mấy Lượng Kiếp này chàng hành sự khiêm tốn thì không có ai chú ý đến chàng, kỳ thực rất nhiều Thần Thoại Đại La đều đang âm thầm quan sát chàng." "Mỗi cử động

của chàng, bị vô số Thần Thoại Đại La dùng Đại Đạo Thần Thông chú ý và thôi toán, thậm chí chàng du lịch mấy Lượng Kiếp, thuận lợi tiến thêm một bước, đều không thoát khỏi Pháp nhãn của họ." Bình Tâm bóc xong hạt dưa trong tay, khẽ tựa vào vai Tô Thần, trên mặt lộ ra vẻ thư thái.

"Bình Tâm tỷ tỷ, nếu nhiều Thần Thoại Đại La như vậy đều kỵ đạn Ca ca, vậy Ca ca tiếp theo muốn tranh đoạt 'Bàn Cổ' chẳng phải sẽ trở thành chúng thỉ chi đích, bị tất cả mọi người nhằm vào sao?" Nghe lời nàng nói, Bạch Miêu Miêu đầy lo lắng.

Bình Tâm khẽ lắc đầu.

"Phu quân sẽ bị người nhằm vào, đồng dạng cũng sẽ được rất nhiều Thần Thoại Đại La coi là hy vọng, nếu chàng thật sự có thể là người đầu tiên đột phá 'Thái Cực Cảnh', vậy thì đại biểu cho việc 'Tiên Thiên Ngũ Thái' mà chúng ta suy diễn trước đây là có thật!" Với tư cách là Thần Thoại Đại La 'nhất chứng vĩnh chứng, siêu thoát vĩnh hằng', điều họ sợ nhất chính là phía trước không có 'đường', điều đó sẽ khiến mình cảm thấy không còn hy vọng, triệt để trầm luân.

Một khi quá nhiều Thần Thoại Đại La rơi vào 'Thất Ngã Chi Kiếp', Chư Thiên Vạn Giới và Chí Cao Hồng Hoang này, sẽ hoàn toàn sụp đổ.

Điều này đối với Thần Thoại Đại La mà nói không có quá nhiều hậu quả tiêu cực, nhưng đối với vạn linh chúng sinh, thì lại là hoàn toàn đoạn tuyệt Đạo đồ, không còn hy vọng chứng đạo! …….

Phật Ma Đại Chiến kéo dài vài Nguyên Hội.

Do Ma Môn bố cục sớm, dựa vào thân phận nhân vật chính Lượng Kiếp đã đánh úp Phật Môn một trận trở tay không kịp, nhưng cùng với việc Phật Môn phản ứng lại, hai bên giằng co bất phân thắng bại.

Trận đại chiến này, khiến vô số Thần Thoại Đại La hưng phấn.

Cuối cùng.

Vẫn là Bình Tâm xuất diện can qua.

Nàng với tư cách là 'Bàn Cổ' của Đạo Kỷ này, có trách nhiệm duy trì trật tự Chí Cao Hồng Hoang, thêm vào việc còn có thể gia trì ý chí bản nguyên thiên địa, và toàn bộ thế lực Vu tộc, Ma Môn và Phật Môn cũng phải dành cho nàng đủ lễ ngộ và tôn trọng.

Phật Ma Đại Chiến kết thúc.

Bình Tâm gia trì ý chí 'Bàn Cổ', trọng trí thời gian tuyến, tất cả trở về thời điểm ban đầu của trận quyết chiến 'Ma Đạo Đại Hưng'.

Sau đó dưới yêu cầu mãnh liệt của La Hầu và Minh Hà, kịch bản không thể không tiến hành một phần thay đổi, Phật Môn và Ma Môn gần như đồng quy vu tận, để chuẩn bị cho Lượng Kiếp cuối cùng 'Mạt Pháp Thời Đại' sắp tới.

"Đã đến lúc chuẩn bị cho Đạo Kỷ tiếp theo rồi!" Tất cả Thần Thoại Đại La thấy Lượng Kiếp 'Ma Đạo Đại Hưng' kết thúc, Mạt Pháp Thời Đại sắp đến, từng người trong lòng tràn đầy kỳ vọng.

Theo quy tắc do Tam Thanh, Vu tộc, Yêu tộc, Phật Môn và các thế lực lớn khác chế định, chín kỳ trước đã từng đảm nhiệm 'Bàn Cổ' Thần Thoại Đại La, không được phép tranh giành 'Bàn Cổ' lần nữa.

Nếu tính theo quy định này, Tam Thanh, Hậu Thổ, Nữ Oa, Phục Hy, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Huyền Minh đều sẽ không tranh giành nữa, vậy cơ hội còn lại cho mình thì nhiều hơn rất nhiều.

Vô số Thần Thoại Đại La bắt đầu hành động, có kẻ thờ ơ, có kẻ thì liên hoành hợp tung, để cầu sự ủng hộ của các thế lực lớn, có kẻ thì âm thầm liên minh… Trong bóng tối sóng gió cuồn cuộn, nhưng không ảnh hưởng đến sự vận chuyển của Chí Cao Hồng Hoang.

Hồng Mông Tử Khí giữa thiên địa bắt đầu dần trở nên mỏng manh, việc tu luyện của tất cả sinh linh cũng trở nên ngày càng khó khăn, ngay cả Phi Cầm Tẩu Thú hóa hình cũng ngày càng ít đi.

Trong khoảng thời gian này.

Từng có Chân Nhân Trưởng Mi nghe đạo ở Tiệt Giáo đã sáng lập Thục Sơn Kiếm Phái nổi danh một thời, cũng có Bạch Xà hóa hình Bạch Tố Trinh để lại nhiều truyền thuyết ở Tây Hồ, cho đến cuối cùng là Cửu Thúc của Mao Sơn Phái.

Linh Khí giữa thiên địa ngày càng giảm sút, thọ mệnh của sinh linh không quá trăm năm, so với sự trường sinh bất lão trước đây, hệt như phù du sớm nở tối tàn.

Trong khoảng thời gian này.

Số lượng Xuyên việt giả cũng giảm đi chín thành chín, rõ ràng là do Mạt Pháp Thời Đại thiên địa đến, không có đủ Linh Khí thiên địa để hỗ trợ Xuyên việt giả tu luyện, đồng thời cũng không thể gánh vác cái gọi là 'Hệ thống'.

"Ca ca, Bạch Hổ vừa truyền âm cho muội, nàng hy vọng kịch tình tiếp theo sẽ do muội 'diễn'." Trong Luân Hồi Đại Điện, Bạch Miêu Miêu báo cáo tin tức này cho Tô Thần.

"Tốt!" Tô Thần khẽ gật đầu.

Khi Mạt Pháp Thời Đại đến, bốn Đại Thánh Thú sẽ tiên phong phát động kháng chiến, Bạch Miêu Miêu với tư cách là Thánh Thú Tây Phương, cũng sẽ phát huy khoảnh khắc huy hoàng, điều này đối với nàng có tác dụng vô cùng lớn trong việc cảm ngộ Đạo nghĩa 'Thái Cực' tương lai. ……

Một vạn hai nghìn chín trăm sáu mươi Nguyên Hội nhanh chóng trôi qua.

Thiên địa Hồng Hoang đã hoàn toàn nghênh đón Mạt Pháp Thời Đại, không còn tìm thấy một chút dấu vết tu luyện nào, chỉ còn những người tộc bình thường và vô số động vật.

Người tộc sau khi tu luyện vô vọng, bắt đầu khoa học kỹ thuật đổi mới, tiến vào thời đại vũ trụ.

Chương 350

Các loại tinh hạm, pháo từ lực được phát minh.

Khi chiến tranh một lần nữa giáng lâm, hành tinh vỡ nát, thứ nguyên diệt vong, vô số vũ trụ trùng động hiện ra, một loại năng lượng huyền chi hựu huyền bắt đầu phục tô giáng lâm.

"Ngâm!" "Hống!" "Thu!" "Ô!" Cùng với tiếng gầm của bốn Đại Thánh Thú vang vọng khắp Chư Thiên Hoàn Vũ, thế giới Hồng Hoang vốn hoang vu bắt đầu xuất hiện sinh cơ mới.

Sau khi bốn Đại Thánh Thú giáng lâm, ánh chiếu gia nguyên chư thiên.

"Tứ Đại Thánh Thú trong truyền thuyết sao?" "Thời kỳ Thượng Cổ Thần Ma hóa ra là thật?" "Tuyệt vời quá, chúng ta cuối cùng cũng có thể tu luyện thành tiên!" Hành tinh của Nhân tộc hoàn toàn sôi trào.

Tuy nhiên ngay sau đó.

Vô tận Thần Ma bắt đầu phục tô.

Hỗn Độn, Cùng Kỳ, Đào Ngột, Thao Thiết, Thời Thần, Dương Mi, Vận Mệnh, Càn Khôn, La Hầu, Vọng Thư và các Hỗn Độn Ma Thần khác đồng loạt phục sinh, bắt đầu hủy thiên diệt địa.

Tam Thanh, Hậu Thổ, Nữ Oa, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Tô Thần cũng đồng loạt hiện thân.

Đôi bên điên cuồng đại chiến.

Các thứ nguyên thời không khác nhau, các gia nguyên chư thiên khác nhau, Đại Đạo Chi Chiến khủng bố hủy thiên diệt địa, vô cùng hắc động thôn phệ thiên địa, địa hỏa thủy phong bắt đầu bốc lên.

Không biết đã trôi qua bao lâu.

Một tôn thân ảnh đỉnh thiên lập địa, uy áp vạn cổ hiện ra.

"Hoa!" 'Bàn Cổ' do Hậu Thổ đóng vai phục sinh trở lại, đại chiến với tất cả các Hỗn Độn Ma Thần.

Chí Cao Hồng Hoang, Chư Thiên Vạn Giới đồng loạt Nghịch Phản Hồng Mông Hư Vô, tất cả sinh linh triệt để yên diệt, chỉ còn Thần Thoại Đại La Tuyên Cổ vĩnh tồn.

"Hưu ~ ô!" "Hưu ~ ô!" Khi Nghịch Phản Hồng Mông Hư Vô, từng đạo 'Thái Cực Đạo Nghĩa' huyền chi hựu huyền giáng xuống thức hải của mỗi Thần Thoại Đại La, tùy theo 'vai diễn' mà họ đóng và 'hí phân' mà họ chiếm được mà tăng giảm.

Hậu Thổ với tư cách là 'Bàn Cổ' của Đạo Kỷ này, 'Thái Cực Đạo Nghĩa' mà nàng gia trì được là nhiều nhất.

Tô Thần do vừa mới chứng đạo Thần Thoại Đại La, y với tư cách là 'Xuyên việt Quản Lý Giả' và 'Địa Phủ Luân Hồi Đạo Chủ', 'hí phân' chiếm được cũng không ít, 'Thái Cực Đạo Nghĩa' thu được cũng cực kỳ tinh túy.

Trong khoảng thời gian này.

Hồng Mông Hư Vô tịch liêu lạnh lẽo, tất cả Thần Thoại Đại La đều đang cảm ngộ 'Thái Cực Đạo Nghĩa' mà mình có được.

Mỗi lần Hồng Mông Khai Thiên, đều sẽ gia trì bản nguyên ý chí thiên địa, còn 'kịch bản Hồng Hoang' do tất cả Thần Thoại Đại La chế định, 'vai diễn' và 'kịch tình' mà mỗi người đóng trong kịch bản, tùy theo trọng lượng kịch bản mà thu được phản bộ 'Thái Cực Đạo Nghĩa' khác nhau.

Ví dụ như nhân vật chính của mỗi Lượng Kiếp, sự phản bộ 'Thái Cực Đạo Nghĩa' mà họ nhận được vượt xa các vai diễn khác, từ đó

cũng đủ để thấy được tầm quan trọng của chín nhân vật chính Lượng Kiếp trong Hồng Mông Hư Vô.

Một số Thần Thoại Đại La thích khai tiểu hào, thậm chí còn nhảy qua nhảy lại giữa các trận doanh khác nhau, nguyên nhân quan trọng nhất chính là để có được nhiều 'hí phân' hơn. 'Hí phân' của Tô Thần không nhiều, sau khi Hồng Hoang Nghịch Phản Hồng Mông Hư Vô, phản bộ 'Thái Cực Đạo Nghĩa' tự nhiên cũng không nhiều.

Khi y triệt để tiêu hóa phần 'Thái Cực Đạo Nghĩa' này, cùng với những cảm ngộ được Tam Thanh, Hậu Thổ, Nữ Oa và những người khác vô tư truyền thụ mà ấn chứng, 'Đạo' của bản thân y đã thuận lợi tiến thêm một bước.

"Theo 'Tiên Thiên Ngũ Thái' mà nhiều Thần Thoại Đại La đã suy đoán, trong đó 'Thái Cực' đại biểu cho trạng thái vũ trụ trước khi thiên địa khai tịch, âm dương chưa phân, cũng là bản nguyên 'khí' của tất cả khởi nguyên." "'Luân Hồi Đại Đạo' do Ngô sáng tạo, lấy các Đại Đạo Pháp Tắc như thời gian, không gian, âm dương, sinh tử, tạo hóa, vận mệnh làm cơ sở, thậm chí từng đảm nhiệm 'Bàn Cổ' ở Trung Đoan Hồng Hoang Thế Giới, suy diễn chân lý 'Thái Cực Cảnh'." "Giờ đây đã có được 'Thái Cực Đạo Nghĩa' chân chính, cuối cùng cũng có thể khế hợp dung hợp với 'Luân Hồi Đại Đạo'!" Sau khi thuận lợi tiến thêm một bước, trên mặt Tô Thần lộ ra một tia vui mừng.

"Phu quân, thiếp và chàng cùng hưởng 'Thái Cực Đạo Nghĩa'!" Ngay lúc này.

Giọng nói của Hậu Thổ khẽ vang lên, nàng vô tư chia sẻ toàn bộ 'Thái Cực Đạo Nghĩa' mà mình có được với tư cách là 'Bàn Cổ' cho Tô Thần, hy vọng có thể giúp y tiến thêm một bước.

"Họa!" Cùng với Đạo âm của nàng rơi xuống, trong thức hải Tô

Thần xuất hiện một tôn thân ảnh vĩ ngạn đỉnh thiên lập địa, bễ nghễ vạn cổ, nhân ái chúng sinh, nàng diễn hóa ra một phương Chí Cao Hồng Mông Thế Giới.

Từ sự đản sinh, vận chuyển, khai tịch, hưng thịnh, suy bại, tịch diệt của Hồng Mông Thế Giới lần lượt hiện ra.

Trong một sát na.

Lại phảng phất như vô số Đạo Kỷ.

Khi Tô Thần mở đôi mắt ra, hai con ngươi của y lập tức ánh chiếu ra các sắc thái khác nhau, đen trắng đan xen, ẩn chứa vô số Đại Đạo Thần Luân, diễn hóa vô cùng thiên địa chí lý, Đại Đạo huyền bí.

"Chúc mừng Phu quân!" Hậu Thổ cảm nhận được sự biến hóa của tình lang, tâm niệm vừa động liền đến bên cạnh y, trên mặt nàng hiện lên thần thái vô cùng kinh hỉ.

Với tư cách là Đạo lữ khí vận tương liên, sinh tử cùng chung, lại là Thần Thoại Đại La sinh ra đã chí cao vĩnh hằng, nàng đương nhiên có thể cảm nhận rõ ràng 'Đạo' của phu quân đã tiến một bước lớn, thậm chí còn ẩn ẩn vượt qua mình!

Đây chính là phong thái vô thượng và tiềm lực khủng bố của phu quân!

Ban đầu Lý Nhĩ chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La trong một Đạo Kỷ, và trong Đạo Kỷ thứ hai đã trở thành Đạo Tổ vô thượng lực áp vạn đạo.

Phu quân chứng đạo trong một Đạo Kỷ ngắn ngủi, tiềm lực so với Đạo Tổ, còn vượt xa rất nhiều.

Giờ đây sau khi tiêu hóa 'Thái Cực Đạo Nghĩa' do nàng vô tư chia sẻ, cảm ngộ về 'Tiên Thiên Ngũ Thái' vượt qua nàng, cũng là điều đương nhiên.

“Bình Tâm, may mắn mọi việc đều có nàng!” Tô Thần nắm lấy bàn tay mềm mại của nàng, thuận thế dùng lực ôm chặt Bình Tâm vào lòng.

Y trong lòng rất rõ.

Sau khi mình tiêu hóa ‘Thái Cực Đạo Nghĩa’ của Đạo Kỷ này, cảm ngộ lớn nhất về ‘Tiên Thiên Ngũ Thái’ là đã đuổi kịp những Thần Thoại Đại La đỉnh cấp kia, còn Bình Tâm vô tư chia sẻ ‘Thái Cực Đạo Nghĩa’ thân là ‘Bàn Cổ’ của nàng cho mình, là đang vì mình mà đặt nền móng ‘Tiên Thiên Ngũ Thái’ vững chắc!

Giờ đây.

Mình đã ẩn ẩn nhìn thấy ‘con đường’ phía trước, chỉ cần ấn chứng lại một lần nữa, là có thể một lần đột phá bóng tối, trở thành tồn tại đầu tiên trong số các Thần Thoại Đại La đột phá ‘Thái Cực Cảnh’!

“Phu quân, chàng và thiếp cần gì khách khí?” Bình Tâm dựa vào lòng tình lang, trên khuôn mặt thánh khiết thanh lịch tràn đầy ý cười dịu dàng, đôi mắt minh mị động nhân của nàng cũng lộ ra vẻ thư thái chân chính.

Tiếp theo chỉ cần phu quân thuận lợi tranh giành được thân phận ‘Bàn Cổ’, vậy thì sau khi Đạo Kỷ tiếp theo kết thúc, y sẽ có thể thực sự đột phá ‘Thái Cực Cảnh’, từ đó chứng minh ‘Tiên Thiên Ngũ Thái’ là có thật.

Đến lúc đó.

Tất cả Thần Thoại Đại La sẽ có ‘đường’ để đi, có ‘Đạo’ để tìm, tất cả sẽ đón nhận hy vọng mới, sẽ không để Hồng Mông Hư Vô lại chìm vào bóng tối tịch diệt.

Bạch Miêu Miêu, với thân phận Tây Phương Thánh Thú, trong

Lượng Kiếp của Mạt Pháp Thời Đại đã tỏa sáng rực rỡ, thu hoạch được không ít sự phản hồi từ Thái Cực Đạo Nghĩa.

Khi nàng hoàn toàn tiêu hóa xong, 'Đạo' của bản thân cũng tiến thêm một bước. "Ca ca!" "Bình Tâm tỷ tỷ!" Nàng đến Luân Hồi Đại Điện, thấy Ca ca và Bình Tâm đã xuất quan, lòng tràn đầy hân hoan. "Miêu Miêu." Tô Thần khẽ vẫy tay về phía nàng, bảo nàng ngồi xuống bên cạnh mình. "Ca ca, Bạch Hổ Thánh Thú đã dung hợp tất cả Đại Đạo Bản Nguyên với ta, nay ta cảm ngộ Thái Cực Đạo Nghĩa, đối với Đại Đạo lại càng tiến thêm một bước!" Bạch Miêu Miêu vốn là ánh chiếu thân của Thánh Thú Bạch Hổ, nàng được Tô Thần đưa đến Chí Cao Hồng Hoang, 'nàng' liền phân ra một nửa Đại Đạo Ấn Ký của mình để dung hợp với nàng.

Trải qua vô số kỷ nguyên dung hợp, lại thêm sự phản hồi của Thái Cực Đạo Nghĩa, Bạch Miêu Miêu đã chân chính dung hợp với Bạch Hổ, nàng chính là Bạch Hổ, Bạch Hổ cũng là nàng! "Rất tốt." Tô Thần nhìn ra trạng thái của Bạch Miêu Miêu, khẽ xoa đầu nàng. "Đông!" Ngay lúc này, Bình Tâm triệu tập tất cả Thần Thoại Đại La của Vu tộc.

Đế Giang, Huyền Minh, Chúc Dung, Cộng Công, Cú Mang, Cường Lương, Hình Thiên, Cửu Phượng, Hậu Nghệ, Khoa Phụ đều tề tựu, thậm chí Chúc Long (Chúc Cửu Âm) đang khai tiểu hào tại Vu tộc cũng đã đến. "Tiểu muội!" "Đã gặp Hậu Thổ Nương Nương!" "Đã gặp Hậu Thổ Nương Nương!" Các Thần Thoại Đại La đều biết rõ nguyên nhân Hậu Thổ triệu tập họ, đó chính là để chuẩn bị cho việc tranh đoạt 'Bàn Cổ' trong Đạo Kỷ tiếp theo.

Đế Giang, Chúc Dung, Cộng Công, Chúc Long (Chúc Cửu Âm) sắc mặt có chút kích động.

Theo quy tắc do tất cả Thần Thoại Đại La đã định ra, bất kỳ Thần

Thoại Đại La nào sau khi trở thành 'Bàn Cổ', thì chín Đạo Kỷ tiếp theo không được phép tranh giành lần nữa.

Hậu Thổ đã thuận lợi đoạt được 'Bàn Cổ' trong Đạo Kỷ trước, vậy Đạo Kỷ sắp tới, chẳng lẽ đã đến lượt mình rồi sao? "Lần này ta triệu chư vị đến đây, là muốn chư vị toàn lực ủng hộ phu quân đoạt lấy vị trí 'Bàn Cổ' cho Đạo Kỷ tiếp theo!" Bá!

Nghe Hậu Thổ nói xong, các Thần Thoại Đại La đều biến sắc, có chấn động, có nghi vấn, có kinh ngạc, và cũng có sắc mặt quả nhiên là như vậy.

Họ đều rất rõ mối quan hệ giữa Tô Thần và Hậu Thổ, cũng biết Tô Thần đã chứng Đạo Thần Thoại Đại La trong Đạo Kỷ trước, hơn nữa thời gian chứng Đạo chỉ vỏn vẹn một Kỷ Nguyên!

Xét về tiềm lực, Tô Thần tuyệt đối không thua Đạo Tổ Lý Nhĩ.

Việc ủng hộ hắn trở thành 'Bàn Cổ' trong Đạo Kỷ này, không chỉ có thể củng cố thêm uy thế của Vu tộc, mà đồng thời còn có hy vọng vượt qua Tam Thanh!

Tuy rằng nhiều Thần Thoại Đại La đều biết rõ lợi ích trong đó, nhưng việc phải để bản thân làm áo cưới cho Tô Thần, từng người một tất nhiên sẽ có những suy nghĩ khác nhau trong lòng.

Rốt cuộc, ai lại không muốn trở thành 'Bàn Cổ'? "Ngô ủng hộ!" "Ngô cũng ủng hộ!" Huyền Minh là người đầu tiên lên tiếng, Đế Giang liền theo sau.

Họ đều từng đảm nhiệm 'Bàn Cổ', hiểu rõ những lợi ích khi đảm nhiệm 'Bàn Cổ', nhưng bản thân họ lại không thể đột phá 'Thái Cực Cảnh' thông qua cảm ngộ Thái Cực Đạo Nghĩa, việc tranh đoạt lần nữa chẳng qua chỉ là lãng phí cơ hội.

Mà Tô Thần thì khác.

Hắn là Thần Thoại Đại La chứng Đạo trong thời gian ngắn nhất, xét về tiềm lực còn vượt qua Đạo Tổ Lý Nhĩ, một khi để hắn đoạt được thân phận 'Bàn Cổ', đợi đến khi Chí Cao Hồng Hoang phản hồi Hồng Mông Hư Vô, sẽ có thể cảm thụ được nhiều Thái Cực Đạo Nghĩa nhất.

Đến lúc đó, Tô Thần sẽ có hy vọng đột phá 'Thái Cực Cảnh'!

Cho dù không thể đột phá, thực lực của hắn tuyệt đối cũng không thua Tam Thanh, điều này đối với Vu tộc họ mà nói, cũng là một tin tức đại lợi. "Ngô cũng ủng hộ!" "Ngô cũng vậy!" Theo sau Huyền Minh và Đế Giang lần lượt bày tỏ thái độ, Chúc Dung, Cộng Công, Cường Lương, Hậu Nghệ, Hình Thiên cũng liên tiếp lên tiếng.

Khoa Phụ nhìn thấy cảnh này, lòng tràn đầy cảm thán.

Ngày xưa khi Tô Thần được Hậu Thổ Nương Nương đưa đến Chí Cao Hồng Hoang, hắn còn chỉ là một 'con kiến' chưa chứng Đạo, mà nay chưa qua một Đạo Kỷ, hắn không những đã chứng được Thần Thoại Đại La, mà còn nhận được sự ủng hộ của vô số người để tranh đoạt 'Bàn Cổ'.

Sự tương phản lớn đến vậy, quả thực quá đỗi chấn động lòng người. "Đa tạ chư vị đạo hữu, bần đạo nhất định sẽ không phụ lòng kỳ vọng của các ngươi!" Tô Thần trịnh trọng hành lễ với tất cả Thần Thoại Đại La của Vu tộc, sau đó tâm niệm vừa động, Luân Hồi Đại Đạo của bản thân bao trùm toàn bộ Luân Hồi Đại Điện. "Oanh!" Đại Đạo vô hình, đại âm hi thanh.

Không có bất kỳ dao động năng lượng hay Đại Đạo Pháp Tắc nào, chỉ có 'Ý Chí' của Chí Cao Đại Đạo, vô hình vô tượng, vô hạn vô biên, bao trùm vạn vật, như sự thể hiện tối thượng của 'Đạo'.

Tô Thần rất rõ.

Để các Thần Thoại Đại La khác của Vu tộc từ bỏ cạnh tranh 'Bàn Cổ' mà chuyển sang ủng hộ mình, cho dù có uy áp của Hậu Thổ, trong lòng các Thần Thoại Đại La vẫn sẽ có sự dè chừng.

Trực tiếp thể hiện 'thực lực' của mình, mới là lựa chọn tốt nhất.

Điều này không chỉ khiến mọi người tâm phục khẩu phục, mà còn có thể khiến tất cả Thần Thoại Đại La nhìn thấy 'hy vọng'!

Khoảnh khắc tiếp theo, không ít Thần Thoại Đại La kinh ngạc đến nỗi há hốc mồm, khó mà tin được, họ nhìn thẳng vào Tô Thần, đồng tử lóe lên Đại Đạo Thần Quang, để lộ vẻ kính phục từ tận đáy lòng.

Chương 351

"Ha ha, điều này thật quá tốt rồi!" "Tô Thần đạo hữu quả không hổ là Thần Thoại Đại La chứng Đạo trong thời gian ngắn nhất, Đạo Kỷ này vừa mới kết thúc, vậy mà đã chạm đến Thái Cực Đạo Nghĩa, cho dù so với Tam Thanh, cũng không hề kém cạnh!" Đế Giang cất tiếng cười lớn.

Suốt vô số Đạo Kỷ này, ngay cả Đạo Tổ Lý Nhĩ cũng không thể chân chính đột phá 'Thái Cực Cảnh', do đó có rất nhiều Thần Thoại Đại La nghi ngờ về 'Tiên Thiên Ngũ Thái' đã được đề xuất trước đó, số người mắc kẹt trong 'Thất Ngã Chi Kiếp' cũng ngày càng nhiều.

Nay Tô Thần vừa mới chứng Đạo chưa đến một Đạo Kỷ, đã chân chính chạm đến Thái Cực Đạo Nghĩa, nếu hắn có thể chân chính trở thành 'Bàn Cổ', tuyệt đối có hy vọng trở thành người đầu tiên chứng Đạo Thái Cực!

Đến lúc đó, hắn sẽ mở ra một 'con đường' chân chính cho tất cả Thần Thoại Đại La, cũng là hy vọng của tất cả Thần Thoại Đại La!

Bạch Miêu Miêu thấy các Thần Thoại Đại La đều lộ vẻ thán phục và chấn động, không khỏi ngẩng đầu lên, tự đáy lòng cảm thấy kiêu hãnh và tự hào vì Ca ca.

Hồng Mông Quy Khư Chi Địa.

Tất cả Thần Thoại Đại La sau khi tiêu hóa Thái Cực Đạo Nghĩa, đều lần lượt đến nơi đây, chuẩn bị tranh đoạt vị trí 'Bàn Cổ' cho Đạo Kỷ tiếp theo.

Một số Thần Thoại Đại La dù biết mình không có hy vọng, cũng sẽ đích thân đến để chứng kiến.

Đạo Môn Tam Thanh, Nhân Tộc Tam Hoàng Ngũ Đế, Yêu Tộc, Hung Thú Nhất Tộc, Vu Tộc, Phật Môn, Ma Môn, Địa Tiên Nhất Mạch, v.v...

Điều kiện để tranh đoạt 'Bàn Cổ' tổng cộng có hai.

Hoặc là nhận được sự công nhận và ủng hộ của một trăm Thần Thoại Đại La, hoặc là bản thân một mình thắng lợi đến cuối cùng, thì có thể thuận lý thành chương trở thành 'Bàn Cổ' của Đạo Kỷ tiếp theo.

Khi Tô Thần được Vu tộc đề cử ra tranh đoạt 'Bàn Cổ', điều này không khiến bất cứ ai ngạc nhiên. "Ngô ủng hộ Tô Thần đạo hữu trở thành 'Bàn Cổ' của Đạo Kỷ tiếp theo!" Nguyên Thủy Thiên Vương là người đầu tiên lên tiếng.

Bá!

Nghe lời hắn nói, sắc mặt các Thần Thoại Đại La đều có chút bất ngờ, thậm chí cả đệ tử Đạo Môn và các Thần Thoại Đại La của Nhân tộc cũng khó mà tin được.

Họ đều rất rõ.

Bất kỳ ai trong Tam Thanh phát ngôn, đều đại diện cho sự công nhận của cả một chỉnh thể. "Ngô cũng ủng hộ Tô Thần đạo hữu trở thành 'Bàn Cổ' của Kỷ Nguyên tiếp theo!" Tiếp Dẫn phụ họa xong, khẽ gật đầu ý chào Tô Thần, xem như đang thực hiện lời hứa trong giao dịch năm xưa.

Trấn Nguyên Tử, La Hầu, Minh Hà và những người khác vô cùng khó hiểu.

Họ rất hiểu sự giả dối và tính bội tín bạc nghĩa của Phật Môn, lần này sao lại từ bỏ lợi ích của Phật Môn, không hề giữ lại gì mà đi ủng hộ Tô Thần? "Ngô cũng ủng hộ!" Nữ Oa Đại La Đạo Thân thanh

khiết tao nhã, tuyệt đại phong hoa, ánh mắt nàng nhìn Tô Thần và Hậu Thổ, trên mặt lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

Thấy nàng và Nguyên Thủy Thiên Vương công khai bày tỏ thái độ.

Tất cả Thần Thoại Đại La của Nhân tộc lập tức dập tắt ý nghĩ tranh đoạt 'Bàn Cổ'. "Tranh đoạt 'Bàn Cổ' ai nấy tự dựa vào bản lĩnh!" Thần Nghịch khí diễm ngút trời, một đôi Đại Đạo Thần Mâu xuyên thấu chư thiên, dừng lại trên Đại La Đạo Thân của Tô Thần. "Không tệ!" "Tranh đoạt 'Bàn Cổ' ai nấy tự dựa vào bản lĩnh!" La Hầu và Minh Hà cũng lần lượt bày tỏ thái độ, thần sắc họ lộ ra một tia hỉ sắc nhàn nhạt, bởi vì nhiều đại thế lực đỉnh cấp đều chọn ủng hộ Tô Thần, vậy thì họ nhất định sẽ từ bỏ việc tranh đoạt lần này.

Như vậy, cơ hội thuộc về chính mình đã đến rồi! "Thiện!" "Chư vị đạo hữu nói cực kỳ đúng, tất cả đều dựa vào bản lĩnh của mỗi người, tiếp theo xin mời các đạo hữu tranh đoạt 'Bàn Cổ' nhập cuộc tranh đoạt đi!" Đạo Tổ Lý Nhĩ khẽ vung phất trần trong tay, Đại La Đạo Thân của hắn liền rút lui khỏi Quy Khư Chi Địa. "Bá!" "Bá!" La Hầu, Minh Hà, Thần Nghịch, Trấn Nguyên Tử dẫn theo một trăm tôn Thần Thoại Đại La nhập cuộc.

Hậu Thổ mỹ mâu nhìn về phía Tô Thần, nhưng lại bị hắn khẽ giữ lại, trực tiếp một mình cô thân tiến vào trận.

Sự so tài giữa các Thần Thoại Đại La là so tài 'Đạo', có khi số lượng đông chưa chắc đã thực sự giành chiến thắng.

Bạch Miêu Miêu thấy cảnh này, không chút do dự liền bước vào Hư Vô Chi Địa.

Đồng thời, rất nhiều Thần Thoại Đại La tán tu không có thế lực cũng lần lượt nhập cuộc, họ cho rằng lần này là cơ hội tuyệt vời, muốn tranh đoạt được thân phận 'Bàn Cổ'.

Rất nhanh, Đại Đạo Chi Chiến bắt đầu.

Tam Thanh, Nữ Oa, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn, Phục Hy mật thiết theo dõi trận chiến tranh đoạt này, ánh mắt vẫn luôn dừng lại trên người Tô Thần.

Trong lòng họ rất rõ.

Tô Thần muốn tranh đoạt 'Bàn Cổ', hơn nữa còn không cần sự ủng hộ của Vu tộc, vậy tất nhiên là có sự nắm chắc tương ứng. "Ô!" Cùng với việc các thế lực bắt đầu đại chiến, toàn bộ Quy Khư Chi Địa xuất hiện đủ loại Đại Đạo Dị Tượng khủng bố, Càn Khôn đảo chuyển, Thương Khung lật úp, thế giới khai tịch, vạn Đạo quy khư. "Ca ca!" Bạch Miêu Miêu dẫn đầu đến bên cạnh Tô Thần, thái độ kiên quyết. "Tốt!" "Miêu Miêu, chúng ta cùng nhau!" Tô Thần cười xoa đầu nàng, ánh mắt ôn nhu.

Khoảnh khắc tiếp theo, hắn tế xuất 'Sáng Thế Thần Phủ' của mình, kiện pháp bảo này là do hắn tự tay luyện hóa ở Trung Đoan Hồng Hoang Thế Giới, được gia trì ý chí bản nguyên của một phương Vĩnh Hằng Đại Thế Giới.

Tại Chí Cao Hồng Hoang, khi Hậu Thổ khai tích Địa Phủ, đã dùng Địa Đạo Bản Nguyên rèn luyện vô số Nguyên Hội.

Đến khi Chí Cao Hồng Hoang phản hồi Hồng Mông Hư Vô, Tô Thần đã dung hợp 'Đạo Nghĩa' mình cảm ngộ được với kiện chí bảo này, cuối cùng khiến nó thuận lợi tấn thăng thành Tiên Thiên Linh Bảo chân chính.

Nó sở hữu một 'Đạo' hoàn toàn mới! "Hưu!" Khi Tô Thần điều khiển Khai Thiên Thần Phủ, dung hợp Luân Hồi Đại Đạo của bản thân với nó, bùng phát ra Thái Cực Đạo Nghĩa vô biên, chỉ thấy toàn bộ Quy Khư Chi Địa khai tích ra một thế giới chí cao hoàn toàn mới.

Nhật Nguyệt Tinh Thần, Phong Vũ Lôi Điện, Sơn Xuyên Hà Lưu, Hải Dương Đảo Tự, Vạn Linh Chúng Sinh, cùng vô vàn Đại Đạo Dị Tượng đều nằm trong Vô Cực, là các loại biểu hiện sau khi Vô Cực hiển hóa. "Quả không hổ là Tô Thần đạo hữu!" Đạo Tổ thấy cảnh này, đầy mặt tán thưởng.

Hắn là tồn tại cảm ngộ Thái Cực Đạo Nghĩa sâu sắc nhất, biết rõ Thiên Địa, Vạn Vật, Chúng Sinh, tất cả đều nằm trong Vô Cực, cũng là khởi điểm của thế giới.

Mà Tô Thần, chứng Đạo chưa đến một Đạo Kỷ, đã có thể nắm giữ sự cảm ngộ 'Thái Cực' sâu sắc đến vậy, đủ để chứng minh 'Tiên Thiên Ngũ Thái' là có thật, phía trước còn có 'Đạo Lộ'! "Đạo huynh, xem ra Tô Thần đạo hữu sẽ vượt qua huynh, trở thành tồn tại đầu tiên đột phá 'Thái Cực Cảnh' rồi!" Nguyên Thủy Thiên Vương và Linh Bảo Thiên Tôn mỉm cười nhìn về phía Lý Nhĩ. "Đây là chuyện tốt mà!" Đối với lời trêu ghẹo của hai người, Lý Nhĩ không những không để tâm, ngược lại còn lộ vẻ vui mừng. "Nếu Tô Thần đạo hữu thuận lợi chứng Đạo 'Thái Cực', vậy chúng ta cần phải chặn đứng những kẻ có ý đồ xấu xa kia, tuyệt đối không cho phép bất kỳ điều bất trắc nào xảy ra!" Lý Nhĩ rất rõ.

Thần Thoại Đại La một khi chứng Đạo là vĩnh viễn chứng Đạo, siêu thoát vĩnh hằng, không có thực lực tuyệt đối nào có thể trấn áp hoặc phong ấn 'họ', nhưng một khi Tô Thần đạo hữu chân chính đột phá 'Thái Cực Cảnh', một số Thần Thoại Đại La sẽ cho rằng mình đang gặp nguy hiểm.

Để không bị người khác lấn át, những người này cực kỳ có khả năng sẽ dùng hành động cực đoan, triệt để đoạn tuyệt hy vọng đột phá của Tô Thần! "Đạo huynh yên tâm, Tô Thần đạo hữu hắn có Đạo Lữ Hậu Thổ, lại được nhiều thế lực ủng hộ, cộng thêm Tam Thanh chúng ta, không có bất kỳ ai có thể ảnh hưởng đến việc hắn đột phá

'Thái Cực Cảnh'!" Linh Bảo Thiên Tôn sắc mặt lẫm liệt, lộ ra vẻ tự tin tuyệt đối.

Cùng lúc đó, Nữ Oa sau khi cảm nhận được thực lực của Tô Thần, đôi đan phượng mỹ mâu cũng liên tục lóe lên dị sắc, trong lòng cũng bắt đầu bố cục.

Rất nhanh.

Trận tranh đoạt 'Bàn Cổ' này hạ màn, Tô Thần khiến tất cả đối thủ cạnh tranh tâm phục khẩu phục, thuận lợi đoạt được thân phận 'Bàn Cổ', trở thành Sáng Thế Giả của Chí Cao Hồng Hoang trong Đạo Kỷ tiếp theo.

Sau khi xác định 'Bàn Cổ', các thế lực bắt đầu thương nghị Cửu Đại Lượng Kiếp, đồng thời tăng giảm 'hí phân' của một số người, Tô Thần thì dựa vào kinh nghiệm chứng Đạo của bản thân để tăng 'hí phân', nhận được sự công nhận của tất cả mọi người.

Một trăm Nguyên Hội trôi qua vội vã.

Tô Thần đảm nhiệm 'Bàn Cổ', dùng Sáng Thế Thần Phủ của mình Khai Thiên trong Hồng Mông Hư Vô Thế Giới.

Khi Thiên Địa sơ phân, không gian sơ thành, khoảnh khắc đó, hắn lập tức cảm nhận được ý chí Thiên Địa vô biên và bản nguyên gia trì.

Thái Cực là từ vô đến hữu, là khởi nguồn của tất cả Đại Đạo, cũng là sự khởi đầu hy vọng của vạn vật thế giới! "Thì ra là vậy!" Nhìn Chí Cao Hồng Hoang do chính mình khai tịch, Thái Cực Đạo Nghĩa mà Tô Thần lĩnh ngộ được càng thăng hoa một bước, sau đó hắn lựa chọn dùng 'Đạo' của bản thân hóa thành vạn vật, để Chí Cao Hồng Hoang dựng dục sinh cơ.

Sau khi Chí Cao Hồng Hoang thuận lợi khai tịch, Thiên Địa bắt đầu vận chuyển bình thường, vô số Tiên Thiên Thần Thai Thánh và

Hung Thú bắt đầu đản sinh hóa hình, dần hình thành hai đại trận doanh.

Tô Thần toàn lực cảm ngộ 'Đạo' mình đã lĩnh hội khi Khai Thiên, dùng ý niệm của bản thân để chấp hành 'kịch bản' của mình.

Hắn từ một đóa Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên hóa hình, bắt đầu chậm rãi quật khởi.

Hung Thú Lượng Kiếp, hắn tự xưng Luân Hồi, cùng một đám Tiên Thiên Thần Thai Thánh đánh bại Hoàng của Hung Thú là Thần Nghịch.

Long Hán Đại Kiếp, Tô Thần phát triển âm thầm, chuẩn bị cho việc xây dựng Địa Phủ.

Ma Đạo Chi Tranh, Tô Thần tọa khán phong vân (ngồi yên xem xét tình thế).

Vu Yêu Lượng Kiếp, thiết lập Địa Đạo, cùng Thiên Đạo phân đình kháng lễ (đối lập và cân bằng).

Phong Thần Lượng Kiếp, hiệp trợ Nhân Đạo, định đỉnh Thiên Địa Nhân Tam Đạo tương phụ tương thành (bổ trợ lẫn nhau để hoàn thiện).

Tây Du Lượng Kiếp, đạm nhiên bàng quan (bình thản đứng ngoài quan sát).

Ma Đạo Đại Hưng, an chi nhược thái (bình thản như không có gì).

Mạt Pháp Đại Kiếp, Vạn Đạo Quy Nhất!

Khi Chí Cao Hồng Hoang một lần nữa phản hồi Hồng Mông Hư Vô, Thiên Địa từ hữu đến vô, Tô Thần với thân phận 'Bàn Cổ', nhận sự phản hồi bản nguyên từ Chí Cao Hồng Mông Hư Vô, cảm ngộ Thái Cực Đạo Nghĩa càng thêm sâu sắc.

Và ngay khoảnh khắc này, Đại La Đạo Thân của hắn cũng chân chính bắt đầu phục tô.

Ngay khi hắn chuẩn bị một mạch bước vào 'Thái Cực Cảnh', vô số Thần Thoại Đại La không muốn thấy Tô Thần lấn át mình, đã âm thầm đạt thành liên minh, ngang nhiên xuất thủ tập kích.

Hậu Thổ, Bạch Miêu Miêu, Tam Thanh đã sớm có chuẩn bị, liên thủ trấn áp.

Nữ Oa đích thân hộ Đạo cho Tô Thần, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Trấn Nguyên Tử, Phục Hy, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, v.v... họ cùng nhau xuất thủ, đối phó với những Thần Thoại Đại La phản kháng kia. "Hoa!" Khi một luồng Chí Cao Vô Nhu Thái Cực Đạo Nghĩa quét qua Hồng Mông Hư Vô, tất cả các Thần Thoại Đại La đều chấn động nhìn về phía bóng dáng cực kỳ tôn quý, vô hình vô chất, siêu thoát vĩnh hằng kia. "Phu quân!" Nữ Oa đích thân hộ Đạo cho Tô Thần, cũng là tồn tại gần hắn nhất, nàng trực tiếp dùng Đại Đạo của bản thân tái hiện cảnh hai người bái đường thành thân năm xưa, sau đó ôm lấy Tô Thần.

Hậu Thổ thấy cảnh này, mỹ mâu có chút oán giận, nhưng cuối cùng vẫn không nói gì.

Bạch Miêu Miêu phiêu nhiên đến bên cạnh Tô Thần, đôi mắt trong veo sáng ngời, tràn đầy vẻ sùng bái và hưng phấn.

Tô Thần ra tay trừng phạt một phen những Thần Thoại Đại La đã tập kích, sau đó không hề giữ lại gì mà chia sẻ những gì mình đạt được khi đột phá 'Thái Cực Cảnh' cho các Thần Thoại Đại La khác. "Ngô chứng Thái Cực, Vạn Đạo duy nhất." "Chư vị đạo hữu đều như vậy!" Sau khi chứng Đạo 'Thái Cực', Tô Thần không hề có ý nghĩ xưng vương xưng bá, chủ tể hay nô dịch mọi thứ, mà là hy vọng tất cả Thần Thoại Đại La đều có thể tiến thêm một bước, thăm dò và truy

cầu những cảnh giới cao hơn như Thái Tố, Thái Thủy, Thái Sơ, thậm chí là Thái Dịch.